

SEPAALKA

WRITTEN BY CHERRY MINSHI

@Shan

@Shan

සේපාලිකා - හැඳින්වීම

මෙහි

PDF

ගෙයා

කිරීම

හා

whatsapp channel, telegram channel ඔස්සේ තැන් තැන් වල පල කිරීම
තහනම !!

වර්ත හැඳින්වීම...

රධ්‍ය ඡනව හෙලාක්ෂ - කොලඹ ප්‍රධානපෙලේ පිරිමි පාසලක උප ප්‍රධාන
ක්‍රීඩා නායකයෙකි.. පාසලේ ප්‍රසිද්ද වර්ත අතර සිටින මොහු තරමක්
ආඩම්බර ගතිපැවතුම උසුලයි.. මිතුරන් අඩු ගුණ අමුතු අයෙකි..

වරද් ෂනෙරු උද්යෝග්‍ය - ඉහත කී පාසලේම අධ්‍යාපනය හදාරන පාසලේ
කැපී පෙනෙන සිසුවෙකි.. තමාට හැකි අයුරින් සැහැල්ලුවෙන් දිවි ගත
කරන මොහු අන් සැමගේම ගෞරවාදරයට පාත්‍ර වූ අයෙකි...

සෙනුක වත්සල් - ෂනෙරුගේ සිව්මිතුරන්ගෙන් හොඳම මිතුරාය.. පාසලේ
මොහු නොදන්නා දෙයක් නොමැති තරම් ය.. හඬ නළුවෙක් සහ
මාධ්‍යවේදියෙක් ලෙස යම් ප්‍රසිද්ධියක් උසුලයි.. මොහු ෂනෙරු
සෙවනැල්ලක් මෙන් පසුපසින් හිඳී..

ආධ්‍ය ඡදිල් ඉෂාකාස - රඨගේ වැඩිමහල් සොහොයුරා මෙන්ම හොදම මිතුරාය.. පුහුණු වෛද්‍යවරයෙක් ලෙස කොළඹට ආසන්න රෝහලක පුහුණුව ලබයි..

අයුක ගලාසිටිම - රඨගේ හොදම මිතුරෙක්, පාසලේ ප්‍රධාන ගිණුම් නායකයා සහ පාසලේ ක්‍රිකට් කණ්ඩායමේ නායකයා වශයෙන් ක්‍රීඩා කරයි.. දේශපාලන පවුල් පසුබිමක හැදී වැඩිණු අයෙකි..

සුපුනි අරාගි - ඡනෙරුගේ සිව්මිතුරන්ගෙන් අයෙකි.. විලාසිතා සහ ඉවුමපිහුම ගැන වැඩි උනන්දුවක් දක්වයි.. කරුණාවන්ත අයෙකි..

කියාන් සදේග් - රඨගේ හොදම මිතුරෙකු වන අතර පාසලේ උප ප්‍රධාන ගිණුම් නායකයා සහ රගර් කණ්ඩායමේ නායකයා වශයෙන් ක්‍රීඩා කරයි..

මහීශා ජොවානා - ඡනෙරුගේ සිව්මිතුරු සමාජයේ වඩාත් නිහඩ වර්තයයි..

වමිරු අශ්වින් සිංහවංශ - පාසලේ ගිණුම්හට බණ්ඩයේ සාමාජිකයෙක් වන අතර සෙල්ලක්කාර තරුණයෙකි..

සැඩ සුලගකට ගසාගෙන යන මලානික කණාමැදිරි එලියක් අහමබෙන් පැටළුණු සේපාලිකා මලක සුවද කෙසේ හඳුනාගනීවිද..?

-සේපාලිකා-

<https://www.youtube.com/watch?v=ycP8Twg0VGA>

@Shan

SEPALIKA OST

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිගොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

- අර කතාව මේ කතාව ගැන මතක් වුනාට කමක් නැහැ ඒ වරිත පිලිබඳ මෙහි තැන තැන කමෙන්ට නොකරන්න තරම සංයමයක්, ගරුත්වයක් සහ බුද්ධියක් තබාගන්න.. අනවශ්‍ය කරදර ඇතිකරන්න එපා.. ලියන්නාටත් කියවන්නාටත් ඔබේ සංයමයක් නැති ක්‍රියා වලින් අපහසුතාවයක් විතරයි ඇතිවෙන්නෙ..

ස්තූතියි ♥

shenun

- කතාවේ ප්‍රධාන චරිත වල නම දුන්නු ඡෙන්න අයිියට හුඟක් හුඟක් ස්තූතියි..

(∇ʃ♡\)

@emiliagrace94 ♥♥

@Shan

1 කොටස

" සුරගනක් විලස..ඇ සැරසිලා.. එන තුරා හිඳිමි මේ යාමේ.. සොදුරියේ නුබ කොහේ කොතනදෝ.. දකින තුරු ඉවසුම නැ-ටහික්කෙන්න කවුද යකෝ අපේ පේලියේ පුටු ටික අරන් ගිය පරයා.."

මේ පිටුව විතරයි පුතේ කියලා අපිට සම්පූර්ණ බහිශ්ශාවී පද්දතියම උගන්නලා ලැබි එකෙන් එලියට දැමම දොළහ එම එකේ හතලිස් දෙනාම බයෝ මැඩමගෙ පරම්පරාවම මතක් කර කර පන්තියට ගාටද්දි මේ දවස්වල ට්‍රෙන්ඩ් සින්දුවක් සද්දෙට කිය කිය ආපු සෙනුකයා බෙරිහන් දුන්නේ මුලු පන්තියෙම අවදානෙ ඌට ගන්න ගමන්.. සෙනුකයා අපේ එකා.. අවදානෙමයි ඉල්ලන්නෙ..

" මොකද බං බෙරිහන් දෙන්නෙ.. අප්පද බොල කෝ මේ පෝලිමේ පුටු ටික.."

මමත් කට බලියගෙන පොත් ටික මෙසේ උඩට දැමමේ පෝමලින් ගද ගහන ලැබි එක අස්සෙ පුප රත් කර කර හෙන වු ලෝඩි එකකුත් හිර කරගෙන එලියට බැහැලා ඇවිත් කන්න ගද්දි අපි හතරදෙනා හිටපු පෝලිමේ එක පුටුවක්වත් නැ කියලා දැක්ක වෙලෙයි..

" මොනිටර.....යෝහ්.. අපේ පුටු කොහෙද යකෝ.."

පංතියේ එකෙක්ගෙ හොටු ලේන්සුවේ ඉදන්ම වග කියන පංති මොනිටරයා තඩි නාමලේබනෙන් උස්සන් කන්නඩි දෙක අස්සෙන් අපි උන්න අන්තිම පෝලිම දිහා බලද්දි මම පංතියෙන් එලියෙ දොරකොඩට ගිහින් හොට දාලා බැලුවේ කොරිඩෝවේ වත් පුටු ටික තියෙද් බලන්න.. ඇති ලබ්බක් නැ..

" උබලගෙ ලංකට එකේ ඉදන් මගෙන් අහන්න එපා යකෝ.. පොඩ්ඩක් බලපන් පල්ලෙහා පොඩි උන් පොලක් දාලා.. ඒකට උස්සන් ගියාද දන්නෙ නැ.."

අපේ පංතියේ මොනිටරයා එහෙම කියාගෙන ස්ටාෆ් රූම එක පැත්තට යද්දි මමයි සෙනුකයායි මතීගයි හඟානුයි පහලට ගියේ අපි හතරදෙනාගෙ පුටු ටික උස්සගෙන එන්න..

" ඔය පොඩි පක්කො ඉන්නව බං.. හිතාගෙන ඉන්නෙ උන් අලිපුපෙන් ඇවිත් කියලා.. හිටපන්නො අද තමයි ඔකුන් දැනගන්නෙ අපෙ හැටි.."

සෙනුකයා පාරේ ගලකට පයින් ගහගෙන ගියපු පාර ගල ගිහින් ඉස්සරලා තිබ්බ පොකුණට 'ජබොහ' ගාලා වැටුනේ පොකුනේ දැහැමිත් සෙමෙන් වාසය කරන ඉබ්බට පපුවෙ අමාරුව හදවලා.. උා බයට ගලෙනුත් ලිස්සලා වතුරේ.. මෙකා සතෙක්ටවත් නිදහසේ ඉන්න දෙන එකෙක් නෙමේ..

" සෙනුකයා කැගහන්න එපා යකෝ.."

මනිශ ඇස් වලින් අඹ ගහ යට දාපු බෙන්ව වල ඉදගෙන විසාල සාකජ්ජාවක් කරන අපේ ඉස්කෝලේ ප්‍රිතෙක්ටි කවුන්සිල් එකේ ටොප් බෝර්ඩ් එක පෙන්නලා කියද්දි මාත් හොමබ දාලා බැලුවේ අලුතින් පත් වුනු අය කවුද කියලා හොයාගන්න..

අපි හිටියේ දොළහා වසරේ තුන්වෙනි වාරේ.. බයෝ කරන උන් ඉන්නවානම් දන්නවා ඇති ඔය සාපකාරී පද්ධති පාඩම් ටික සෙට් වෙන්නේ ඔය කාලෙට තමා.. මුලදි සුන්දරයි කියලා අල්ලං ආවට මොකද ස්ත්‍රී ප්‍රජනක පද්දතිය පටන්ගත්තු තැනදිම ප්‍රජනනයත් එක්කම එපාවෙලාම ගියා.. මේ කාලෙ කියන්නෙ ඉතින් ඩිප්‍රෙශන් වල මූලික පියවර වගේ තමා.. හෙන ගේමක් ගහලා තමයි වැඩ ටික ගොඩ ගහගන්නෙ නැතුව ගේප් එකේ ඇදගෙන යන්නේ..

" හැපෝ මුත් ටිකද බං හෙඩාලා වෙලා තියෙන්නෙ.. නෙද්දකින්.. මුත් ටික එකතුවෙලා පොඩි උන්ට දැන් ඉස්කෝලෙම එපා කරවාටි.."

සෙනුකයා කට ඇද කරන් පෙන්නුවේ අයුක අයිසව.. අපේ ඉස්කෝලේ ප්‍රිතෙක්ටි බෝඩ් එකට ගන්නෙ ඒ ලෙවෙල් කරලා ඉවරවුනු අයිසලව.. මොකද දහතුනෙන් හුගක් අය ඉස්කෝලෙ එන්න හොරයි ඉතින් ප්‍රිතෙක්ටිලා එන්නෙ නෑ.. එතකොට ඒක විනයට බලපානවා කියලා ඒ ලෙවෙල් ඉවරවුනු අයිසලා රිසාල්ට්ස් එනකල් ඉස්කෝලෙ ප්‍රිතෙක්ටිලා විදියට වැඩ කරනවා.. අනික ඔය ටොප් බෝඩ් එක කියන්නෙ හෙන ඔලුකාරයෝ ඉන්න එකක්.. ඉස්කෝලෙ ඉන්න බ්‍රයිට්ම ලමයි තමයි ඔය සෙට් එකට වැටෙන්නෙ.. බ්‍රයිට් කිව්වේ ඉගනගන්න ඒවා නෙමේ අනිත් කුසලතා පැත්තෙනුත් ඉස්කෝලෙට යමක් කරන්න ඔන ප්‍රිතෙක්ටි කෙනෙක් වෙන්න නම්..

අයුක් අයියා අපි දන්න විදියටනම් හෙන පොග් ගැමිලි එකක පොරක්.. වැඩි කතාබහක් නෑ හැබැයි ඩයල් එක පට්ට හැන්ඩ්සම්.. මම දැකලා තියෙනවා අපේ ඉන්ට්‍රැක්ට් ක්ලබ් එකේ වැඩ වලට එහෙම එනවා බ්ලෙස්ට් එක දාලා හෙන තදයා.. මම දවසක් කට ඇරගෙන බලාගෙන හිටියා උගුඩු පැටියා වගේ..

අයුක් අයියා හෙඩා වෙද්දි ඩිප්‍රියට් හෙඩා වෙලා හිටියේ කියාන් අයියා.. ඒ ඩයල් එකත් ඉස්කෝලේ රගර් ටීම් එකේ කැප්ටන්.. දන්නවනෙ ඉතින් රගර් ගහන කොල්ලෙක්නම්.. ඇගපන නලුවා වගේ හදාගෙන ඉන්නෙ.. ඌට මල පයින්වා සැහෙන්න.. මේවා ඉතින් ඉස්කෝලේ සැහෙන්න ප්‍රසිද්ද් රහස්.. කියාන් අයියගෙ එහාපැත්තෙ ගයිල් එකක් බල බල හිටියේ රඬ අයියා.. මම එයා ගැන නම් ලොකුවට අහලා නෑ හැබැයි ඉස්කෝලේ කැඩෙට් සාප්ප් කියලනම් සැහෙන්න ප්‍රසිද්දයි.. අපි උදේට ඉස්කෝලේ එද්දි පොඩි කාලේ මම දැකලා තියෙනවා රඬ අයියා යටි ගිටියෙන් කැගගහා මාව පාස්ට් කරනවා.. ඒ කාලෙනම් පොර හෙන ගිනිපුකාරයා.. දැන් කියලත් වෙනසක් නැතුවැහි ඉතින්.. රඬ අයියා ගාව තව දෙන්නෙක් හිටියා ඒ අයියලා එව්වර ඉතින් මම දන්නෙ නෑ.. මම කිව්ව උන් ටිකනම් ඉතින්.. සෙලිබ්ටිලා වගේ තමා.. අල්ලපු වැටේ ඉන්න කෙල්ලොත් මුන්ට පැති හලාගෙන ඉන්නෙ..

" ඒ පොඩිඑකා.. මෙහෙවරෙන්.."

මම කල්පනා ලෝකෙන් මිදුනේ හගාන් නවය වසරේ මල්ලිලා ටිකකට කතාකරන සද්දෙන්.. නවය කියන්නෙ ඉතින් සිගිති පාතාලේ තමා..

" කියන්න අයියෙ.."

ඇට්ටර් පාට පොඩි එකෙක් ඇහුවේ කොලර් එකත් උඩට උස්සගෙන හෙන වන්ඩ් පාට එකෙන්.. මටනම් පේන්න බෑ ඔහොම උන්ව.. එහෙමයි කියලා රන්ඩුවට යන්න බෑනෙ.. මම කරබාගෙනම හිටියා..

" මල්ලි ඔය පුටු අපේ ක්ලාස් වල ඒවා.. ඔයාලා ඒවා අරගෙන ගියානම් ඇයි ගෙනැත්දෙන්න බැරි.."

මනීශ කොහොමත් ඇල්වතුරත් නිමලා බොන එකා නිසා මුලින් හිමිත්සැරේ ඇහුවා..

" ආ ඒව අපි දන්නෑ අයිසෙ.. අපිට බෑ ඔවා අදින්න.. ඒ වරෙන් බං යන්න.."

පොඩි පගයා පාට එකක් දාලා මනිගයගෙ ඇගේ වැඳිගෙන යන්න යද්දිනම මට මාරයා ආවෙස වුනා.. ඇයි යකො ඉන්ටවල් එකෙ කන්නත් නෑ මොන කරුමයක්ද.. ගෙනත්දෙන්න බැරි.. අලිපුපෙන් ඇවිත් නෑනෙ..

" ආ ආ මල්ලි මෙහ් සද්දෙ අඩුකරගනින් කරුනාකල්ලා.."

මම අතත් මිට මොලවගෙන අහද්දි සෙනුකයා මාව අල්ලගත්තෙ ප්‍රිතේශ්වර් ඉස්සරහා රන්ඩුවෙන්න ගියොත් කෙලවෙනවා කියලා දන්න නිසායි.. ඒ වුනාට මටනම මේ ලබ්බෙ පාට පේන්න බෑ..

" ඇයි අඩුකරගත්තෙ නැතිවුනොත් අයිසා ගහන්නද.."

ඌ කට කොනෙන් හිනාවෙලා කියද්දි මම අල්ලගත්තෙ උගෙ කොලර් එකෙන්.. එහෙමම කොලර් එක පහලට නමලා ශර්ට් එකේ නොපෙනෙන දූවිලිත් ගසපු මම උගෙ උරහිසට අත් තියලා උගෙ මුනටම බරවුනා..

" පාඩුවෙ කියපු දේ කරපන්.. හරි.."

මම ඇහිබැමත් ලං කරගෙන උගෙ මුනට ලංවෙලා කියද්දි ඌ බයවෙලා වගේ බලන් හිටියේ මගේ දිහා..

" අයිසේ අපි ගෙනැත්දෙන්නම.. මෙතන රණ්ඩුවෙන්න ඔන්නෑනෙ.."

පොඩි එකාගෙ යාලුවෙක් කලබලෙන් පුටු ටික අරන් යන්න යද්දි මම බැලුවෙ පිටිපස්ස.. බලද්දි කියාන් අයිසා එනවා අපේ දිහා බලන් මේ පැත්තට.. කලබලයක් කියලා හිතුවද දන්නෑ..

" මොකද මෙතන කරන්නෙ.. පන්තිවලට යනවලා.. තමුසෙලා පිරියඩ් කට කරනවද..??"

කියාන් අයිසා අහද්දි සෙනුරයා ඔලුව වැනුවෙ නෑ කියන්න පිස්සෙක් වගේ..

" තමුසෙලගෙ පංතිය මොකක්ද..??"

" ටවෙල් එම අයිසේ.."

" අහ් බයෝ නේද.. මෙහෙ මොකද රවුම ගහන්නෙ බං.. ක්ලාස් එකට පලයන්.."

කියාන් අයියා සෙනුකයගෙ පිටට ගහද්දි මම ශේප් එකේ එතනින් ලිස්සලා පන්තිය පැත්තට ආවා..

(අවුල් වගේන..=) අදහස් කියමන)

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම් කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ගොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

මාගේ දුක්ගැහැට ඉවසාගෙන අල්ලපු ඩෙස්ක් එකේ දැහැමෙන් සෙමෙන් පොල් කන කවර ලෝවියාගෙන් පිං පිණිස..

@lchi_jk තැන්කස් පනේ...♥♥

2 කොටස

" එක්ස්කියුස් මී මැඩම.. වරද් ඡනෙරු..????"

මම හිටියේ ලාස්ට පිරියඩ එකේ හෙනටම කලකිරිලා.. ලාවට නිදිමනකුත් සෙට් වෙගෙනම ආපු නිසා අමමා දවල්ට මොනවා හදලද කියලා හිත හිත බාගෙට ඇස් වහන් උන්නු මම උඩ ගිහින් ඇහැරුනේ පිසික්ස් මැඩමගෙ කටේ සද්දෙට.. ඒකනම කටක් නෙමෙ ආයෙ ඉතින් වැඩක් නෑ කතාකල්ලා..

" ඡනෙරු..... "

" යස් මැඩම.."

" ඔයාට එන්න කියලා පණිවිඩයක්.. ගිහින් බලලා ඉක්මනට එන්න දරුවෝ.. මම තාපමිතිය කොටස ඉවරකරන්න ඉන්නේ.."

" හරි මැඩම.."

මම එහෙම කියන ගමන් කෝකටත් නිල් පැන සාක්කුවෙ ඔබාගෙන පන්තියෙන් එලියට යද්දී පන්තියෙන් එහා බැමමට හේත්තුවෙලා කලිසම සාක්කුවල අත් ඔබාගෙන හිටියේ රඔය අයිසා.. මම එලියට ඇවිත් මනුස්සකමට ළු එක්ක හිනාවෙද්දී මේ යකා ගැස්සිලා වගේ මගේ දිහා බලලා මටත් රවලා පඩිපෙල දිහාට යන්න ගත්තෙ මාව බලු බෙට්ටක් ගානටවත් ගනන් නොගනිද්දී.. මමත් ඉතින් මටත් මොකෝ කියලා හිතාගෙන උගෙ පස්සෙන් ගියේ ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකට..

" ඡනෙරු.. අපි නෙක්ස්ට ටීක් වෙද්දී ස්පෝර්ට්ස්මීට් එකේ ප්‍රැක්ටිසස් පටන්ගන්නවා.. ඔයාගෙ ක්ලබ් එකේ වැඩ කොහොමද..??"

අයුක අයිසා මගෙ දිහාවත් නොබලා මොනවදෝ ලිය ලිය අහද්දී තමයි මට මතක් වුනෙත් ඉස්කෝලෙ බැඩමින්ටන් ක්ලබ් එකේ කැපා මම කියලා.. මේ වැඩ අස්සෙ පංතියි අරවයි මෙව්වයි ගෙදර ප්‍රශ්නයි එක්ක උසස් පෙලේදී මට ක්‍රීඩා බාහිර ක්‍රියාකාරකම එහෙමපිටින්ම මග ඇරුනා.. ක්ලබ් එකේ වැඩ බලන්නෙත් මම දන්න කියන මල්ලිල්ල දෙන්නෙක්.. ඒ නැතුව මම පැත්ත පලාතෙවත් ගියේ නෑ..

" කරගෙන යනවා අයියෙ.."

" හොඳයි.. දැන් ජිම එකේ මිටින් එකක් යනවා ස්පෝර්ට්ස් ක්ලබ් වල කැප්ටන්ස්ලාගෙ.. ඔයා එහෙට යන්න.. ඒ ගමන් මෙක සයෝන්ට දෙන්න පුලුවන්ද..?"

" හරි අයියෙ.."

මම අයුක්ත අයියා දිපු ක්ලියර් බෑග් එක අරගෙන ජිම එක පැත්තට දුවද්දී ජිම එකේ කොනක හදලා තිබ්බ ස්ටේජ් එක උඩ රඳා අයියයි සයෝන් අයියයි මොනවදෝ කියවනවා.. වටේ ඉන්න උනුත් අහගෙන ඔලු වනනවා.. මම ඉතින් ඇගවෙන්නෙ නැතිවෙන්න හිමින්සැරේ කට්ටිය අස්සට රිංගගත්තා..

යකෝ මේ රඳා කාරයා කතාකරන්නෙත් හරි කෙලින් පහසුවෙන් හිටගෙන.. මටනම් ඔහොම ඉන්න බෑ පුතෙ මම විනාඩි පහෙන් පහට ඇගේ බර කකුල් වලට මාරු කර කර හෙන වන්නමක් නටනවා එක තැන ඉන්න බැරි ලෙඩෙ නිසා.. ඒ අතින් බලද්දී මෙන්න කොමිලො..

රඳා අයියා කතාකරද්දී කටහඬ හරි ගැබුරුයි ඒ වගේම බය හිතෙනවා.. ඔව්වවට තමයි ඉතින් කෙල්ලො ආස.. මම ඉතින් උෟ කියවන දිහා පුරුදු විදියටම උගුඩු පැටියා වගේ බලන් ඉද්දී එයාගෙ ඇස් මගෙ ඇස් එක වෙලාවක අහමබෙන් හමබුනා.. ඇත්තටම එයා මගේ ඇස් පහු කරගෙන යන්න ගිහිල්ලන් ආපස්සටම ඇවිත් නැවතුනා.. ඒ එක්කම රඳා අයියා කියන්න ගිය එක පැටලිලා බොරුවට කැස්සෙ මමත් ඉක්මනින් අහක බලාගන්න ගමන්.. ඒ වුනාට මේ මිනිහා හරි අමුතූයි.. මම බිම බලාගෙන මිටින් එක ඉවර වෙනකල් ඉදලා ආපහු පංතියට එන්න ආවෙ සයෝන් අයියට ක්ලියර් බෑග් එකක් දීලා..

දැන් ඉතින් අම්මගෙන් කතා කෝටියක් විතර අහගන්න වෙනවා මම ස්පෝර්ට් එකක් කරද්දී.. හවස් වෙලා ගෙදර එන්නෙ අරකයි මේකයි ඉස්කෝලෙ වැඩ කරන්නෙ නෑ.. එපාම වෙනවා.. අනික අම්මට මම කොච්චර කරන් මදි.. මම පන්තියේ දෙවෙනියා වුනොත් අහන්නෙ ඇයි පලවෙනියා නොවුනේ කියලා.. මම කරන කිසි දේක අම්මට ඇගයීමක් තිබුනෙ නෑ.. ඔය වගේ දේවලයි මගෙ නිදහස් වෙන්න දගලන මනසයි කටයි නිසා ගෙදර අයයි මමයි පරස්පරවිරෝදී වෙලා පවුලෙ අය එච්චරට මාත් එක්ක එකතුවක් නෑ.. සිරාම කතාව මම ඉන්නෙ නිකන් පවුලෙ බල්ලා මාක් වැටිලා කොන් වෙලා..

අපේ තාත්තා මම පොඩි කාලෙදීම අම්මගෙන් අයිනවෙලා වෙන කසාදයක්
බැඳලාලු ඉන්නේ..අම්මා මාව පොඩි කාලෙ වඩාගෙන දික්කසාද නඩුවට
ගියාට මට එහෙමට තාත්තව මතක නෑ.. මම එදා අර ස්ටේජ් එක උඩ ඉන්න
නඩුකාරයා දිහා මොකාද එකා වගේ බලන් හිටියා මිසක් වෙන මොකුත්ම
මගෙ මතකෙට එන්නෙ නෑ.. මොකද එතකොට මම හෙන පොඩියි..

ඔය තාත්තා ගියේ මම ඉපදුනාට පස්සෙයිනි අරකයි මෙකයි මගෙ
අවාසනාව කිය කිය අම්මගෙ පැත්තෙ උදවිය මට එහෙමට කැමැත්තක්
නෑ.. මට ඔව්වට පොඩි කාලෙ රිදුනා සැහෙන්න කොන්වෙලා උන්න
නිසා.. ඒවුනාට දැන්නම මට පරමාණුවක් තරමවත් ගානක් නෑ මට මොකා
කොච්චර කතා කීවත්..

මම මේ හෙන පොර වගේ කතාකලාට.. සිරාම කතාව මම එහෙම හෙන
පොග් එකෙක් නෙමේ.. මමත් මේ ඉස්කෝලෙට ආවෙ ස්කොලගිජ් පාස්
වෙලා.. ඊටකලින් මම හිටියේ ආවිච්චෙ ගෙදර.. ගමේ.. කතරගම පැත්තෙ..
පස්සෙ අම්මට ඔනවුනා මම මෙහෙ දාලා උගන්නන්න.. ඉතින් හයේදී මම
මෙහෙට ආවෙ පට්ට ගොඩයා වගේ.. හය වසරෙදී මාව හෙනට කොන්
වෙලා පේන්න ගද්දී මට මගෙ හිතේ තිබ්බ දුක හිතෙන හැගීමවත් කියන්න
බල බල්ලෙක් උන්නෙ නෑ.. හොඳම යාලුවා වුනත් සෙනුකයාටවත් මේවා
කියන්න පුලුවන් කමක් නෑ.. ඔහොම තමයි කොලඹ ජීවිතේ මගේ පටන්
ගත්තෙ..

අම්මගෙ සහෝදරයොනම හෙනට ඉගනගත්තු මිනිස්සු.. ඉතින් අපි
නැවතීලා හිටියෙත් අම්මගෙ අක්කගෙ ගෙදරක.. ඒගොල්ලොන්ට මෙහෙ
ඉඩම එහෙම තියෙනවා.. පවුලෙ බාගයක්ම වැඩකරන්නෙ හොස්පිටල්
එකේ.. සර්ජන්ලා කියයි මේට්ට්ලා කියයි.. ඉතින් ඔක නිසාම තමා මම දැන්
බයෝ කරන්නෙ.. මම ආසාවෙන් හිටියෙ පොලිටිකල් සයන්සුයි ලොජිකුයි
කරන්න.. ඒ වුනාට ඒ හිතේ තිත තියවුනේ හුග කාලෙකට කලින්.. ඉතින්
මට සිද්ද වුනා මගේ හීන සින්න වෙන්න ඇරලා අම්මගෙ හීනට පන
දෙන්න.. පන දෙන්න කිව්වාට මොකද මගෙ නම පන දැනටමත් ගිහිනි
තියෙන්නෙ..

මුලදී කොලඹ මෙලෝ රෙද්දක මම යන්න දන්නෙ නෑ හෙන බයයි අම්මා
එක්ක විතරයි එහෙ මෙහෙ යන්නෙත්.. පස්සෙ පස්සෙ ඉතින් ඉස්කෝලෙ
ඌග්නෙ මටත් ගහලා අට වසරෙදී විතර මගෙන් දිව ඇඹරිලා කඩඬෙන්
කතාකරන්න හුරු වුනා.. ඔහොම ඔහොම ඉතින් රූපෙයි හැසිරීමයි

ඔක්කොම වෙනස් වෙලා දැන් නම් ඉන්නවා කරුණුවන්නෙන් බැහැපු එකා වගේ.. ගෙදර වුන් සැහීමකට පත් වෙන දේකට තිබ්බනම් තිබ්බේ රූපෙ විතරයි.. ඒකත් අම්මගෙන් ආපු නිසා..

මම පවුලට බනිද්දි හිතන්නෙපා මම හෙන කුහකයෙක් කියලා.. ඒවුනාට දන්නැද්ද ඔනම පවුලක ඉන්නවා දැහැට පේන්න බැරි එවුන් සෙටි එකක්.. ඉතින් මටත් එහෙමම තමයි.. ඔන්න අපේ ආච්චිඅම්මයි මාමයිනම් මගෙ ඉග්ට දෙව්වරු වගේ.. ආච්චිඅම්මා එහෙම ජීවිතේ ගැන ලොකු අවබෝදයක් තියෙන මනුස්සයෙක්.. මගෙ හිත හදන්න පුලුවන් මනුස්සයෙක්ට මට ඉන්නෙ ආච්චිඅම්මා විතරයි.. එයත් හරි මගෙ පණත් හරි ඉතින්..

ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙලා මම පොත් ටිකත් බෑග් එකේ ඔබාගෙන එලියට ආවේ නුගේගොඩට යන්න.. හවස රිච්ගන් නිසා අපේ උන් සේරම ඉතින් නුගේගොඩට තමා.. සෙනුකයා වූ දාන්නෝන කියලා ඉස්කෝලෙ ඇතුලට ගිය නිසා ඉස්කෝලෙ ගේට් එක ඉස්සරහා ලෝගෝ එක ගහපු තැනට වෙලා මමයි හගේනුයි මතීගයි කියෝ කියෝ ඉද්දි මම දැක්කේ කියාන් අයිසයි රඳා අයිසයි මොනවදෝ කියව කියව මේ පැත්ත බල බල හිනාවෙනවා.. මම එව්වර ගානකට ගන්නැතුව අහක බලාගත්තෙ හිතට අමුත්තක් දැනෙද්දි.. රඳා අයිසව මම දන්නෙ නෑ.. එහෙව් එකේ ඇයි හැමතීස්සෙම එයා මාව දැක්කහම අමුතුවට හැසිරෙන්නෙ..?? ඒක දන්නෙ ඉතින් ඌම තමයි..

ඒ එක්කම සෙනුකයා ආපු නිසා මම ඒ පැත්තවත් නොබලා ස්ටේගන් එකට එන්න ආවේ ට්‍රේන් එක අල්ලගන්න..

ට්‍රේන් එක ගැන කියනවනම් ඉතින් ආයෙ කතාකරන්න වැඩක් නෑ සෙනග හුවබෝඩ් එකේ ඉදන්.. මාත් යන්නම් හුවබෝඩ් එකෙන් එල්ලුනේ ට්‍රේන් එක ස්ටේගන් එකෙන් යද්දිම වගේ.. තා ඩිංගෙන් මේක මිස් වෙනවනේ..

ට්‍රේන් එක ඇතුලේ ගර්ල් ස්කූල්ස් හතර පහකම කෙල්ලෝ කිව් බිව් ගහා කියවනවා.. අම්මපා මුන්ගෙ කටවල් නම් කටවල් නෙමෙ.. වක්කඩවල්.. පියුම් හංසමාලිලා පරාදයි..

" ආ නංගේ ක්ලාස් යන්න වගේ.."

" නෑ උබේ අම්මට හුරුල්ලෝ ගන්න දෙල්කද පොලට යනවා.."

අපේ ඉස්කෝලෙ වෙනුරයා පාඩුවේ උන්නු කෙල්ලෙක්ට කෝවොක් කරන්න ගිහින් ලෙසටම අහගන්නෙ ඔක්කොම කොල්ලො උාට හිනාවෙද්දි.. මම කිව්වෙ මම කිව්වෙ.. මුංගෙ කටවල් බෙංගාල බොක්ක වගේ.. ඔකට හිනාවෙව් ඉදපු මම එකපාරට අල්ලන් ඉදිය බාර් එකෙන් අත ලිස්සලා ඇදගෙන වැටෙන්න ගියේ අත එකපාරට පණ නැති වෙලා ගිය නිසා..

මට ජීවිතේට මරණ බය කියන එක දැනිලා තිබ්බෙ නෑ.. ඒ වුනාට මේ වෙලේනම් ඒක ලෙසටම දැනෙද්දි මාව හුටබෝඩ එකෙන් ඇදගෙන වැටෙන්න යද්දි මම තද කල්ලා ඇස් දෙක පියාගනිද්දි මට මැවුනේ අමමගෙ රූපෙ.. සිරාවටම මම දන්නෙ නෑ ඒක ඒ වෙලාවේ මැවුනේ ඇයිද කියන්න.. අමමා උදේ 'පරිස්සමින්' කියන වචන ටික ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ කනට දැනෙද්දි මගෙ අතින් සමපූර්නෙන්ම බාර් එක ඇතැරුනේ මාව කැගස්සවන ගමන්..

" අමමාහ්හ්හ්!!!"

මම හිටියේ ඇස් දෙක තද කරලා උණ්ඩි කරලා පියාගෙන.. මගෙ පපුව ගැහෙනවා රේස් දුවන්න වගේ.. ඒත්.. ඒත් මගෙ මුනට දැනෙන හුලං පාරවල් එක්ක මට දැනුනේ මම වැටිලා නෑ කියලමයි.. ඒ එක්කම මගෙ මුණෙ ඇනුනේ සිල්වර් බැජ් එකක්.. ඒකෙ වැල් දෙකක් එල්ලෙනවා.. මෙක අපෙ ඉස්කෝලෙ එකක්.. ඒවුනාට මෙහෙම ඒව තියෙන්නෙ ඉස්කෝලෙ හය දෙනාටයි.. මම එහෙමම හරි සිහියට ඇවිත් කෙලින් වෙන්න හැදුවත් ඒ කටහඬ.. ඒ කටහඬ මගේ කන ලගින් ඇහුනේ මගේ ඇගම සිතල වෙලා යද්දි..

" දහලන්නැතුව ඉන්නවා.. තමුසෙට මොලයක් කියලා නාමයක් නැද්ද ඔයි.."

රඬ.. ඒ රඬ අයියගේ කටහඬ.. මම ඔලුව උස්සලා බැලුවේ නැතත් මම ඒ කටහඬ අදුනගත්තා..

" ආව්.."

මම දහලලා හැරෙන්න හැදුවත් රඬ අයියා මාව කිට් කිටියේ බදාගන්න මගේ ඉත වටේ යවලා තිබුනු අත් තව තද කරලා..

" දහලන්න එපා අයිසෙ.. උබට ඔන මාවත් වට්ටන්නද..??"

ආයෙම කන ගාවට නැමිලා රඬ අයිසා කියද්දි මම ලොකුවට
දහලන්නැව කෙලින් වුනේ වාටර් නිසා.. එහෙම ඉතින් නොදන්න
එකෙක්ට තුරුල් වෙලා යන්න පුලුවන්ද.. ඊටපස්සෙ ඔක ෆොටෝ ගහලා
ෆේස්බුක් දැමමොත් එහෙම ' ආදරය යනු' අරකයි මෙකයි කියලා..
ඊටපස්සෙ එහාවැටේ ගර්ල් ස්කූල් එකේ නැට්ටිව්වියෝ මුවයි මාවයි
එකතුකල්ලා ගිජ් එකක් හදලා මුහුදුගත කරයි..

" අයිසෙ අත-"

මම කියන්න ගිය එක බල්ලෙක්ටවත් ගනන් නොගෙන රඬ අයිසා කියාත්
අයිසා එක්ක කියවද්දි මම උගුඩු පැටියා වගේ ළාට තුරුල් වෙලා අහක
බලාගෙනම නුගේගොඩට ආවා..

කතාව හොඳින.. අදහසාක්..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ගොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

3 කොටස

" සොරි අයිසෙ.."

නුගේගොඩ ස්ටේෂන් එකෙන් බැහැලා සනුකයයි මතීගයයි එක්ක 138ක එල්ලිලා දෙල්කදට යන්න හැරෙද්දීම අපිට අහුවුනේ රථය අයිසයි කියාත් අයිසයි.. ක්ලාස් යන එකත් පැත්තකින් තියලා ඉස්ස ඉස්සෙල්ලාම කියාත් අයිසගෙන් කන පුරෝගෙන අහගන්න වුනු නිසා සනුකයයි මමයි මතීගයයි හිටියේ හොර බලල්ලු රැනක් වගේ බිම බලාගෙන.. කොටින්ම කිව්වොත් කියාත් අයිසා බනින බැනිල්ල අහගෙන ඉන්න පුලුවන් රථය අයිසගෙ රැවිල්ල දැක්කහම මට වූ බරකුත් හිතියට සෙට් වුනා..

" සොරි සොරි නෙමෙ අයිසෙ උබ අතනින් වැටුනනත් එහෙම උබ හිතනවද ඉතුරු වෙයි කියලා.. අනිත් දවසෙ බස් එකේ පලයන්.. ඔක්කොටම කලින් ජීවත් වෙලා ඉන්න එපැයි.. "

" හරි අයිසෙ.."

මතීගයා බය වෙලා නහුතෙටම, හිමිට කෙදිරි ගැවා.. මටනම එකට එක කියාගෙන යන්න කට්ට වචන හෝ ගාලා ගලාගෙන එනවා.. මොකක් වුනත් උන් කියන එකෙන් ලාවට ඇත්තකුත් තියන නිසා මම බැග් එකේ පටිය කරකෝ කරකෝ පාරෙ තිබ්බ ට්‍රැෆික් ලයිට් එකක් දිහා බලාගෙන උන්නා..

" දැන් පලයන්.. පරක්කු වෙනවා කිව්වනෙ.."

කියාත් අයිසා පලයන් කිව්වා විතරයි අපි තුන් හතරදෙනා පිඹගෙන බස් එක දිහාට දුවන්න ගත්තා.. 138 බස් එකට දුවලා යන්න තරම පුපේ අමාරුවක් අපිට නොතිබ්බත් අර යක්කු දෙන්නගෙ මුනවල් බලන් ඉන්නම බැරි නිසා අපි දුවගෙන ගිහින් එල්ලුනා..

උදේට අම්මා ගෙදරින් එව්ව බත් එක පලවෙනි පිරියඩ් එකේම දෙසලා ඇරියා විතරයි දවසටම මොකුත් නෑ.. ඒ මදිවට මට මේ ටිකේ දරුනුවටම ගැස්ට්‍රයිටිස් හැදිලා ඉන්න නිසා බඩයි පපුවයි දනවා හොදටම.. සෙනුකයට කියන්නත් හිතීලා මම කාගෙනම ඩයජීන් පෙත්තක් හපලා කාලා

පෙනෙඬාල් දෙකකුත් ගේප් එකේ බිච්චා.. ඉන්ටවල් එකෙන් කන්න
හම්බුනේ නෑනෙ.. දැන් තුනට ක්ලාස් පටන්ගන්නාම ඉවරවෙන්නෙ අටට..
ලේසි නෑ කෙමෙස්ට්‍රි වාලක රසායනය මට මෙලෝ ලබ්බක් ඔලුවට
යන්නෙත් නෑ ඔලුවෙ කැක්කුම නිසා..

ඔහොම ක්ලාස් එකටත් ගිහින් පලවෙනි පැය දෙකහාමාරෙන් පස්සෙ
පොඩි ඉන්ටවල් එකක් දුන්නා.. ලැල්ලට පස්ස තැලිලා දැන් නම පස්සෙ
නියන ඇටකටු හමත් ඉරාගෙන එලියට පැනලා වගේ දැනෙන්නෙ.. මැද්දේ
පෝලිමකට වෙලා හිටිය අපි සර් ස්ටේප් එකෙන් බැහැලා යනවත් එක්කම
නැගිටලා පහල කැන්ට්ට්ම පැත්තට ගියා.. ගියත් වැඩක් නෑ පුනෙ මගෙ අතේ
සන්නකේටම තිබ්බෙ බස් එකේ යන්න සල්ලි විතරයි.. ඒවුනාට ටොයිලට
එකට යන්න එපැයි..

මමයි හඟානුයි ටොයිලට එකට ගිහින් ඒ බරත් නිදහස් කරගෙන එල්ලියට
ආවෙ ශර්ට් එකත් යට කර කර.. එතකොටම අපි ඉස්සරහට ආවෙ මහීගා..

මහීගා ගැන කියනවනම ඒකි ඉතින් කෙල්ලෙක්.. කොල්ලොන්ට එහෙම
නම නෑනෙ.. ඒවුනාට මෙනන නියන බයානකම කාරනාව තමයි මු
කෙල්ලෙක් වගේ නෙමෙ.. තනිකර කොල්ලෙක්ම වගේ.. මට මහීගා සෙට්ටි
වුනේ කොළඹට ඇවිත් රියුගන් යන්න ගත්තට පස්සෙ.. අපි එක රියුගන්
එකට ගියේ.. ඊටත් එහා ඩයල් එක අපේ ගෙවල් ලග , අපෙ අමමලා
දෙන්නත් හෙනම ඊට.. ඔහොම තමයි අපේ යාලුකම පටන් ගන්නෙ..
මොකක් වුනත් ඒකි හෙන හිත හොද එකා.. මම කෙල්ලෙක්ට කියලා
ආශ්‍රය කරන කෙල්ලොන්ගෙන්, වැඩිපුර ළඟ ඒකි විතරයි.. තව එකියක්
ඉන්නවා කැරොල් කරන්නයක් වගේ- කොහොමහරි ක්ලාස් ඉවරවෙලා
ඒකියි මමයි ගෙදර යන්නෙ එකට.. සෙනුකයා යන්නෙ කැරොල් කරන්නෙ
එක්ක.. අපි හුගක්ම බස් එකේ යනවා අඩුයි.. මහීගාගෙ අමමා එනවා
වෙහිකල් එකෙන් ඒකිව පික් කරන්න.. ඉතින් මටත් ඉබේම ට්‍රාන්ස්පෝට්
සෙට් වෙනවා ගෙදරටම..

" මොකද බල්ලො පරක්කු උනේ එන්න.."

මම කිව්වෙ.. මෙකි මට කොටින්ම කතාකරන්නෙත් බල්ලා කියලා..

" ආපු හුවක්කුව හුටු හුටු ගගා එද්දි කොහෙ වෙලාවට එන්නද බ.. "

" ඒකත් ඇත්ත නේ.. මෙ උබ කාලද..??"

@Shan

මහීශා ඇහුවේ නිල්පාට ලන්ච් බොක්ස් එකක් අතේ තියාගෙන..

" මම මම -"

" උබ කැවනම කමක් නෑ මේකත් කාපන්.. අපෙ අම්මා පැන්කේක් වගයක් දුන්නා උබටත් දෙන්න කියලා.."

මහීශා ලන්ච් බොක්ස් එක බලෙන්ම මගේ ඇගේ ගහලා අමුතු කොළු ගමනකින් පඩිපෙල නැගගෙන උඩට දිව්වා.. මෙකි මොකද අද දුවන්නේ.. මොකක් හරි හොරයක් තමා.. කොල්ලෙක්වත් ඉන්නවද?? නැතෙ මෙකිට කොහෙ කොල්ලොද..?? කෙල්ලෙක්වත් සෙට් වෙන්න යනවද දන්නෙ නෑ.. අහලා බලන්නෝන..

මම ඉතින් දෙයියෝ දුන්නා වගේ ලැබුනු පැන්කේක් ටික අරුන් තුන්දෙනාටත් දීලා කාලා ටැප් එකෙන් වතුරත් බීලා උඩට ගියා.. පැය බාගෙ ඉවරයි.. ආයෙම සර්ගෙ අහවල් රසායනේ තමා..

ඔහොම ඉතින් ක්ලාස් එකේ සර්ගෙ හිනායන්නෙ නැති විහිලුයි වදනුයි අරවයි මෙවයි අස්සෙ පහමාරට ඉවරකරන්නම කිව්ව ක්ලාස් එක දෙයියන්ගෙ පිහිටෙන් පහයි හතලිස් පහට ඉවර කලා.. ඒකත් සර්ට විට කෝටියක් විතර ලමයි යවපු නිසා..

අපි පහලට යද්දි මහීශා ඉන්නවා බෑග් එකත් කරේ එල්ලගෙන කණුවකට මුවා වෙලා.. මම දැක්කා විතරයි මාවත් ඇදගෙන පාකින් එකට දිව්වා.. අද ආන්ට් ඇවිත් වගේ.. ඇතියාන්නම.. ඒවුනාට ඇයි මෙකි දුවන්නේ.. මට ඒකනම සැහෙන්න ප්‍රශ්නයක්.. අහන්නත් බෑ ආන්ට් ඉන්නවනේ.. මැසේප් එකක්වත් දාන්නෝන ගෙදර ගියහම..

" සුදුමහත්තයා.. "

සැක් අපේ අම්මා.. අම්මා ඔහෝමමයි.. දෙනෝදාහක් මැද්දේ වුනත් මට කැගහලා කතාකරන්නෙ සුදුමහත්තයා කියලා.. මම ඒ කට්ත් මගෙ නම කියවෙනවා ඇත්තටම අහලා නැති තරම්.. අම්මා සුදුමහත්තයා ගාගෙන කාර් එක ලගට එද්දි මහීශා නෝන්ඩියට බැලුවේ මගේ දිහා.. මෙකි දවසක් ඔක ක්ලාස් එකකත් කියලා මාව නෝන්ඩි කලා.. මම ඉතින් ආන්ට්ටත් ගො හිනාවක් දාලා කාර් එකෙන් බැහැලා අම්මා ගාවට ගියහම අම්මා මගෙන් බෑග් එක ගත්තා.. ඊටපස්සෙ ආන්ට්ත් එක්කත් කතාකලා අපි ගෙදරට ආවා..

අපේ අම්මා හෙන අමුතු වර්තයක්.. බදාගන්නේ ඉඹින්නේ එව්වා මෙව්වා කරන්නේ නෑ.. හෙන නීති එක්ක ඉන්න නපුරු වර්තයක්.. මාත් එක්ක වලි වුනාට ඉතින් මට ආදරෙයි.. අවුල තියෙන්නේ වයසෙ වැරද්දේද කොහෙද මමත් පොඩ්ඩක් අම්මා එක්ක කටගහන් යනවනේ.. දවසෙ තනියෙම ගෙදරට වෙලා ඉන්න නිසා අම්මා ඉන්නේ හෙන පාලුවෙන්.. මම ගෙදර ආවහම ඉතින් පස්සෙන් එලව එලව දවසෙ වෙච්ච දේවල් කියවනවා.. මම ගෙදර ඉන්න දවස්වල එහෙම අම්මා උයද්දි බැමිමට වෙලා තාත්තගෙ පැත්තෙ උදවියට බනින්න හෙන ආසයි..

" මහන්සි අම්මා.. ඔලුව කකියනවා පැලෙන් වගේ.."

මම කිව්වෙ කාමරේට ගිහින් දොර අඩවල් කරගෙන ශර්ට් එකයි බැනියමයි ගලවන ගමන්..

" රිදෙන්නැතුව තියෙයිද ඉතින්.. ඔහොම නොකා නොබී නිදි මරාගෙන මහන්සි වෙද්දි.. නාගෙන එනවා මම බත් බෙදන්න.. "

" හා.."

මම ටවල් එකත් අරන් අම්මා ඉන්නවද නැද්ද කියලා වටපිට බලලා සුටුස් ගාලා නානකාමරේට විද්දා..

අපේ ගෙදර තනි තටුවෙ පොඩි ගෙයක්.. වත්ත එහෙම ටිකක් ලොකුවට තිබ්බා.. කාමර දෙකකුයි සාලෙයි කුස්සියයි නානකාමරෙයි ඉස්තොප්පුවයි.. ඔව්වර තමා..

අපෙ අම්මා ඇහැට කනට පේන්න ඉන්න නිසා ගමෙ ගැනු අම්මා එක්ක හෙන තරහයි.. ගැනුනේ ඉතින්.. මමත් දැන් ලොකු නිසා අම්මත් මිනිහා නැතුව තනියම ගෙදර ඉන්න නිසා අම්මටයි මටයි ගමෙ එක එක කතා හැඳිලා තිබුනා.. මම ඔවා හිතට ගන්නැතුව උන්නට ඔවා කියවන ගැනු දැක්ක ගමන් මන්නෙන් කොටන්න තරම කේන්තියි.. මේ සමාජේ ඉන්නෙම මහ කුහක කාලකන්නි.. අමමෙකුටයි පුතෙකුටයිවත් ඉන්න දෙන්නේ නෑ.. ඒකටත් බලු කතාවක් හදනවා.. අද උදෙන් මම බස් හෝල්ට් එකේ ඉද්දි කමනි ඇන්ට් මොකක්දෝ බලු කතාවක් ඒ ගැනුගෙ දුවත් එක්ක කියලා හිනාවෙනවා මම අහගෙන හිටියා.. මට ඔව්ට රණ්ඩුවෙන් යනන්නේ බෑ මොකද මම දවසින් වැඩි හරිය ගෙදර නෑ.. අම්මා විතරයි ගෙදර තනිපංගලමේ.. මොකෙක් හරි අනතුරක් කලත් තරහට, කියන්න

බල්ලෙක්වත් නෑ.. හිටියත් මහිගගෙ අමමා චිතරයි ඒත් ආන්ටිලත් ටිකක් එහාට වෙන්නනෙ ඉන්නෙන..

" සුදුමහත්තයා.. ගෙදර ඉන්න දවසක පිල්ල සුද්ද කල්ලා දාන්නකො.. මේ උඩ රොඩු හිරවෙලා වැස්සොත් එහෙම.."

මම බත් පිගාන අතට අරන් ඉස්තෝප්පුවෙන් ඉදගද්දි අමමා බැමමට හේත්තු උනා..

" හා අමමා.. මම අනිද්දා චිතර සුද්ද කරන්නම.. මේ ඒකනෙමෙ.."

" ඔ.."

" අපේ ඉස්කෝලෙ නිවාස තරග පටන්ගෙන අමමෙ.. මට බැඩමින්නටත් ප්‍රැක්ටිස් යන්න වෙයි මේ ටිකේ.."

" ඇයි ලමයො මේ තියන වැඩ අස්සෙ ඔවත් පටලගෙන.."

" මාසයයිනෙ අමමෙ.. මොකෝ ආයෙ ඉස්කෝලෙ යනව කියලා.. "

" හ්ම්.. සෙනුක පුතත් ඉන්නව නේද.."

" ඔව් අමමෙ.. පුලුවන් නම් හෙට මගෙ කිට් එක හොයලා මැදලා තියන්නකො.."

" මම්.. මේ සුදුමහත්තයාට අර පල්ලෙහා ගෙදර කමනි පාරෙදි මොනවහරි කීවද..?"

" නෑ අමමෙ.. මම යද්දිම බස් එක ආවෙ.. මම ඔය ගැනු බලන්න ගියෙ නෑ.."

" ඒක මිසක්.."

අමමා සැනසීමෙන් හුස්මක් පහල දානවා මම බලාගෙන.. අනිවාරෙන් ඔය ගැනි මොනවහරි කියන්න ඇති..

" අමමෙ.. ඔය එක එක ගැනුන්ට පේන්න එලියට බහින්න එපා.. මොනවහරි ගෙදර අඩුපාඩුවක්නම් මම කියලා තියනවනෙ.. ලිස්ට් එකක්

ලියලා තියන්නඩ.. මම අරන් එන්නමි.. ඔක මහ ලොකු දෙයක්ද.. පිස්සුනෙ ඔයාටත්.."

" නෑ සුදුමහත්තයෝ ගෙදර සිනි තේකොල ඉවරවෙලා තිබ්බෙ.. මම ඒකට කඩෙ ගියේ-"

" ඔය ගැනි අම්මපා මගෙන් මැරුම් කනවා.. දුව එක එක ගංජාකාරයෝ එක්ක බෝක්කු ගානෙ ලගින එක පේන්නෑ.. අපේ ගෙදර වෙන එක තමයි ඒ ගැනිටත් පේන්නෙ.."

" අනේ මන්දන්තෑ පුතේ.. "

" අම්මා ඔවා හිතනෙපා.. මම සල්ලි හමබ කරන කාලෙක අපි මෙහෙන් යන්නම යමු.. මටත් තිත්ත වෙලා ඉන්නෙ මේවා අහලා කරලා.."

මම කාපු පිගාන පැත්තකින් තියලා අම්මගෙ ඔලුව අතගාලා කියද්දි අම්මා කලාතුරෙකින් මගේ දිහා බලද්දි දිලිසෙනවා වගේ ඇස් දිලිසුනා.. ඒ වෙලාවටනම ආදරේ හිතෙනවා.. අම්මා හරි ලස්සනයි..

" හෙට පන්තිද පුතේ.."

" නෑ අම්මා ඒවුනාට එන්න හවස් වෙයි.. ඉස්කෝලෙ තුනහමාර වෙනකන් අමතර පංතියක් දාලා.. මම කාමරේට යනවා අම්මා ලයිට් නිමලා නිදාගන්න.."

මම නිදාගන්න යන්න කලින් අම්මට වැදලා කාමරේට ඇවිත් මෙසෙන් ඉදගන්නා..

මගේ කාමරේ ගත්තොත් ඒකෙ පැත්තක් ඇවිල්ලා පිරිලා තිබ්බෙ ඇනිමි කරක්ටර්ස් වල පෝස්ටර් වලින්.. නරුටො, සස්කෙ, යෝසන්, රකුසාන්, සෙයිරි, ආග් එකි මෙකී නොකි ඔක්කොම ඒකේ හිටියා.. ආ තව සෙනුකයා මට මරන තර්ජන කල්ලා ලාන් වංජයි, වෙයි වූෂියැනුයි බදාගෙන ඉන්න එකකුත් ඒකෙ පැත්තකින් ඇලෙව්වා.. ළා ආස ඒවගෙ එව්වට.. අනික් පැත්ත සමීකරනයි නෝට්සුයි සක්‍රියතා ශ්‍රේනියයි ආවර්තිතා වගුවයි තව ඔය ඔක්සිකරන අනම් මනනුයි ඔව්වගෙන් තමා.. අම්මා කාමරේ පිලිවෙලට තියාගන්න නිසා හොඳයි ඉතින්..

මම පාස්පේපර් පොත දිගැරගෙන පුටුවෙන් වාඩිවෙද්දී හිත ඉබේටම ඇදීලා ගියේ ඉස්කෝලෙට.. ඔලුව කැක්කුම අඩුවෙලා ගිහින් තිබ්බට මම සිද්දාලේප පොඩ්ඩකුත් ඇගිලිවලට අරගෙන ඔලුව දෙපැත්තෙ ගාලා කුප්පියට නහය ඔබාගෙන හිටියා.. ඒ සුවදට මම ආසයි.. මම එහෙමම මේසෙට ඔලුව තියාගෙන පොඩ්ඩක් ඇස් පියාගත්තා..

" අමමෙ!!!!!!!!!!!!!!!"

මම දන්නෙ නෑ කොච්චරවෙලාවක් මට නින්ද ගියාද කියලා මම ගැස්සිලා මේසෙන් ඔලුව ගත්තේ දවල් කෝච්චියෙන් වැටෙන්න ගිය එක ආපහු මට හිතෙන් පෙනුන නිසා.. මගෙ පපුව ගැහෙනවා එකසිය ගානට.. මම එහෙමම චතුර ජොග්ගුව පිටින්ම කට තියාගෙන බිගෙන බිගෙන ගියා..

දැන් ඉස්කෝලෙ වැඩ කරන්න හිතෙන්නෙත් නෑ මම එහෙමම ඇදට පැත්තෙ නිදාගන්න.. අමමටයි මටයි තිබ්බෙ හවුලෙ පාවිච්චිකරන ටව්ෆෝන් එකක්.. ෆෝන් එක අමමා ලග නිසා එඟ් බී පැත්තෙවත් යන්න විදියක් නෑ.. මම එහෙමම ඇද ලග තිබ්බ ජනේලෙට පයින් පාරක් දීලා ජනේලෙ ඇරගෙන ඇදේ හාන්සිවෙලා අහස දිහා බලාගෙන හිටියා.. එලියෙ හුලග හරි සනිපයි.. මට රඬ අයියව මතක් වුනේ කෝච්චියෙ සිද්දිය හිතෙන් පෙනුන නිසා.. ඒ එක්කම රඬ අයියා සමබන්ද සිදුවීම හැම එකක්ම ඉක්මනින් මගෙ හිතට මතක් වෙගෙන ආවා..

ඇයි එයා මාව දැක්ක ගමන් ගැස්සිලා අහක බලාගන්නෙ..

මට හෙන ප්‍රශ්නයක්.. අනික අද දවසේ රඬ අයියව කොච්චරවතාවක් නම හමබුනාද.. මට නිකන් පිස්සු වගේ.. එයා ස්ටේජ් එකේ පපුවත් ඉස්සරහට දාගෙන කතා කර කර උන්නු හැටි මට මැවිලා පෙනෙද්දි මට මහ කෝල හිතාවක් කට කොනකට ආවා..

" සැහ් මේ මොන මගුලක්ද.."

මම ඒ එක්කම කටට ගහගත්තෙ හිනා ගියපු එක ගැනම ලැජ්ජ හිතීලා.. මෙකනම පුනේ හොඳකට නෙමෙයි.. මම දහ අට වන්නමම නටලා නින්ද යන පොසිගත් එකක් හොයාගෙන එහෙමම නින්දට වැටෙද්දි වෙලාව පාන්දර දෙකයි..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

හෝලා!!! මේ කතාව මම ඉස්සරහට ලියන්නද.. මම හිතනවා මම ලියන විදිය අවුලක් නැතුවැහි කියලා..

අනික මේක සෑඩ් එන්ඩින් එකක් නෙමෙයි.. මැද්දේදි ටිකක් දුක හිතෙයි ඒවුනට සෑඩ් දෙන්නෙ නෑ.. මොකත මේ ලමයට එහෙම දුන්නොත් දුක හිතෙනවනෙ.. ඉමහි ඉමහි..

කතාව කියවනවාට වගේම වෝට් කමෙන්ට් කරනවාට හුගක් ස්තූතියි.. ඉක්මනටම අප්ඩෙට් එකක් අරගෙන එන්නම.. ලව් යූ ඔල්.. (∇/∇)

තැන්කි යූ මගෙ දලඹු පැටියෝ...

4 කොටස

පහුවදා ඉස්කෝලෙ යන්න ලැහැස්තිවෙලා මම ගෙදරින් එද්දී අමමා උන්නෙ අසනීප ගතියෙන්.. ඇහුවට කිව්වෙත් නැති නිසා මම ඔක කල්පනා කර කර හෝල්ට් එකට ඇවිත් අපේ ඉස්කෝලෙ ස්කූල් බස් එකේ නැගලා ඉස්කෝලෙට ආවා..

වෙලාව පාන්දර හයයි හතළිහයි.. අපේ පන්තිවල උන් උදේට ඇවිත් ගනන් හදනවා.. පාඩම් කරනවා.. කොහොමත් බයෝ මැත්ස් සෙක්ගන් මම දැක්ක දවසෙ ඉදන් ඔහොම තමයි.. එහෙම නොකරත් බැනෙ වැඩ අහස උසට.. අනික මේ ජනවාරි.. ලබන අවුරුද්දෙ පෙබරවාරි විතර විබාගෙ.. ඔක්තෝබර් වල තියන්න තිබ්බ විබාගෙ පෙබරවාරි වලට කල් ගියේ ඉස්කෝලෙ ගුරුවරු වර්ජනයක් කරපු නිසා පහුගිය කාලෙ.. ඒකත් හොඳයි එහෙම වෙච්ච එක..

මම ක්ලාස් එකෙන් බැග් එක තියලා එලියට යද්දි හඟාන් මල් වට්ටියත් උස්සගෙන මං ගාවට ආවෙ මල් කඩන්න යන්න කියන්න..

හැමදාම පංති බාර මැඩම් කියනවා මල් ගෙදරින් ගේන්න කියලා.. ඒවුනාට මමනම් මේ ඉස්කෝලෙ ඉදපු අවුරුදු හයේම අපි මල් කැඩුවෙ ඉස්කෝලෙන්.. ඇයි යකො ඉස්කෝලෙ මල් හැමතැනම වවලා තියෙනවා හිතේ හැටියට.. කඩා ගත්තම මක් වෙනවද.. ඒකත් ඉතින් අලි වට්ටි වලට නෙමේ නෙ.. මේ හිච්ච පිරිසියකට වගේනෙ තියන්නෙ..

ඌයි මමයි පිරිසියත් වන වනා ආවෙ ඉස්කෝලෙ බුදු මැදුර පිටිපස්සට.. ඉස්කොලෙ වට කරපු ලොකු බුදුමැදුරෙ පිටිපස්සෙ තිබුනේ ලොකුම ලොකු සේපාලිකා ගහක්.. ඔක ඉතින් පේතිහාසික සේපාලිකා ගහක්.. මොකද ඔක ඉස්කෝලේ පටන් ගත්තු දවසේ ඉදන්ම ඔතන තියෙනවාලු.. උදේට ඔය පැත්තට ගියෝතින් සේපාලිකා සුවදට නහය කඩාගෙන යන්න හදනවා.. ඒ තරමට මල්.. ඊ පිපිලා උදේට බිම පුරාම හැලිලා පලසක් එලලා වගේ මාරම ලස්සනයි.. අපි ඉතින් සේපාලිකා වට්ටියට තියන්නෙ නෑ බිම වැටිලා නෙ.. ඊට එහා පැත්තෙ තිබ්බ වතුසුදු ගහ ගාවට ගිහින් මල් ටිකක් කඩාගත්තා..

ඉස්කෝලෙ බුදුමැදුරට ඉස්සරහින් තිබ්බේ ඉස්කෝලෙ ඔඩිටෝරියම් එක.. මම ඉස්සි ඉස්සි මල් වලට අත දික් කර කර කඩද්දී නිකමට මට ඇහැ ගියේ

ඔඩිටොරියම් එකට අල්ලලා තිබ්බ බැල්කනිය දිහාවට..

මම කියටවත් බලාපොරොත්තු වුනේ නෑ මේ වෙලේ මෙයාව දකින්න.. ඒ වුනාට බැල්කනි වැටට අත් දෙකත් නියාගෙන මගේ දිහා එක එල්ලෙම බලාගෙන හිටියේ රඬ අයිසා..

මට එයාගේ මුනේ මොන වගේ හැගීමක් තිබුනද කිසිම අදහසක් නෑ.. ඒවුනාට කියන්න පුලුවන් එයා එක එල්ලෙ හරියටම බලාගෙන හිටියේ මගේ දිහා.. මොකද එතකොටත් හඟාන් හිටියේ වෙන පැත්තක.. මම හිටිය තැන වෙන මොකෙක්වත් උන්නෙත් නෑ..

මම උගුඩු පැටියා වගේ මලට දික් කරපු අතත් එහෙමම නියාගෙන රඬ අයිසා දිහා බලාගෙන ඉද්දි වෙනදා වගේම හරි සිහියට ඇවිත් එයාගෙ ඇස් ගැස්සුනා.. එතකොටම එයාගෙ පිටට දබෝස් ගාලා ගහගෙන එතනට ආවේ කියාන් අයිසා..

මම හනිකට හඟාන් ඉන්න පැත්තට දුවගෙන ගියේ මොකුත් නොවුනු ගානට හරිම සාමාන්‍ය විදියට.. ඒ වුනාට මගෙ හිත ගැස්සුනා.. මට ඒක දැනුනා.. වරද් උබ මොකක්ද මේ නටන්න යන නාඩගම කියලා මගෙ හිත මගෙන්ම ඇහුවේ කීවෙනි සැරේටද කියලා මට මතකත් නෑ..

" මොකද බං යකෙක් දැකලා වගේ.."

හඟාන් මගෙන් අහද්දි මම තක්බිරි වුනා.. යකෝ මම හැසිරුනේ මොකුත් වුනේ නෑ වගේනෙ.. මුට ඒක මීටර් වුනේ කොහොමද..

" නෑ බං අර ගහේ දලඹුවෙක් හිටියා.. උබ දන්නවනෙ මට උන් ඇලජික්.."

මම දලඹුවාට අරුව ආදේශ කල්ලා කියලා පැත් ඉහලා ඉවර හඟානුත් ඇදගෙන ක්ලාස් පැත්තට දුවගෙන ආවා.. පන්තියෙන් එළියට බහින්න හොද නෑ.. මේ කාලෙ මට අපලයි කියලා ආච්චිඅම්මත් කිව්වා.. මම යද්දි නියන පුපේ අමාරුවට ආයෙම හැරිලා ඔඩිටොරියම් එක දිහා බලද්දි සැක්.. රඬ අයිසයි කියාන් අයිසයි හිනාවෙව් මේ පැත්ත බලගෙන ඉන්නවා.. මම ඒ කේන්තියට පාරේ තිබ්බ ගලකට පයින් ගහගෙන පඩිපෙල නැගගෙන උඩට ගියා..

උදේම පිරිසඩ එකේ ජෙනරල් ඉංග්ලිශ් මිස් ඇවිල්ලා නැති නිසා පංතියේ උන් හරේ මෙහේ ගිහින් ඉතුරුවෙලා හිටියේ දහදෙනෙක් වගේ.. අන්තිම පෝලිමේ මැද්දේ උන්නු මම සෙනුකයාගෙ කෑම පෙට්ටියත් හායි ගාලා ඇරගෙන අලි නුඩලස් හැන්දක් කටේ ඔබාගන්නෙ සෙනුකයාගෙ අම්මගෙ කෑම මාරම රහ නිසා.. අම්මෝ ඒ හැන්දට රස නහර පිනා ගියා සිරාවටම.. මම නිකන් සෝමාලියන්කාරයා වගේ කට පුරෝගෙන සෙනුකයාගෙ නුඩලස් එක රසවිදින ගමන් කකුලක් අරගෙන තිව්වේ සෙනුකයාගෙ උකුල්.. මු ආපු වෙල්ලේ ඉදන් පරිවර්තනයක් කරනවා කන්නත් සිහියක් නෑ.. පරයට හෝම්වර්ක් කරන්න අමතක වෙලා..

" මොකක්ද යකෝ උබට වෙලා තියෙන්නෙ.."

මම ඉතින් කටේ කෑමත් පුරෝගෙන ඌට ගොබ්බ හිනාවක් දාලා ආයෙම හැන්දක් කටේ ඔබාගන්න යද්දිම ක්ලාස් එකට කඩාපාත් උනේ ගේමස් කැප්ටන් සෙයෝන් අයියා..

" ඡනෙරු මල්ලි.. කෝච් ඇවිත් පොඩි උන්ට ප්‍රැක්ටිස් පටන්ගන්න කලින් උබට එන්නලු.."

සෙයෝන් අයියා කියද්දි මම කල්පනා කලේ අද බැඩ්මින්ටන් තියන දවසක්ද..?? නෑනෙ.. අනික ප්‍රැක්ටිස්ස් පටන්ගන්නෙ ලබනසතියේ කිව්වනෙ.. මම ආයෙම කතාකරන්න යද්දි සෙයෝන් අයියා යූ ටර්න් එකක් ගහලා එතනින් ගියා.. මට කතාකරන්න හම්බුනෙත් නෑ.. මම සෙනුකයා දිහා බලලා ඌවත් අඩගහගෙන යන්න හැදුවත් ඌ වැඩක්නෙ.. ඌට කරදර නොකර මම යන්න නැගිට්ටා..

මම ජිම එකට යද්දි බැඩ්මින්ටන් ක්ලබ් එකේ ඔක්කොම උන් එතන.. ඩිප්‍රියට් ගේමස් කැප්ටන්ලා දෙන්නත් බොටම වී ගහගෙන කොච් ගාව ඉදගෙන උන්නා.. ඔක්කොම කලර්ඩ් කිට් ගහගෙන ඉද්දි මම විතරක් ගොටුකොල සුනකයෙක් වගේ යුනිෆෝම් එක ඇඳගෙන ජිම එක මැද්දෙන් හිටගන්නා.. වස වාට්ට් එක කෝච්කාරයන් හෙන සැරයි.. මට වූ බරකුත් ලෝඩ් වුනා ඒ අස්සෙ..

" ඡනෙරු කිට් එක දාගෙන එන්න ප්‍රැක්ටිස්ස් පටන් ගන්න.."

කෝච්කාරයා මම දිහා බලලා හැමෝ ඉස්සරහම කියද්දි මට පටට අසරනකමක් දැනුනා.. මොන කිට් ද.. මං ගාව මෙලෝ ලබ්බක් තිබ්බෙ නෑ..

අනික ක්ලබ් එකේ කැපා මම.. මම හිමිත්සැරේ කෝච් ගාවට කිට්ටු කරද්දී මාව මෙහාට ඇදලා ගත්තෙ කියාන් අයියා.. මු මොකද මෙතන කරන්නේ.. ඩිපියුටි හෙඩාට ස්පෝර්ට්ස් අදාල නෑනේ.. මොකක් හරි මමත් උෟ ඇදගෙන ගිය පස්සෙන් ඇදලා ගියා..

" කෝ බං උබ කිට් එකක් ගෙනාවෙ නැද්ද.. "

" නෑනේ අයියෙ මට සෙයෝන් අයියා කිව්වෙ ලබන සතියෙ කියලනේ.."

" ඇයි යකෝ උබ ගෘෂ් එක බැලුවෙ නැද්ද.. ඊයෙ දවල්නේ මැසේජ් එක යැව්වෙ.."

අප්පද බොල මම ඊයෙ ෆෝන් එකක් ඇල්ලුවෙවත් නෑනේ අම්ම ලගනේ එක තිබ්බේ.. අදනම් අහගන්නවා පුතේ ලෙසටම කෝච්කාරයාගෙන්..

" නෑනේ අයියෙ.. ඊයෙ ගෙදර එද්දි රූ වුනා.. ෆෝන් එකක් බැලුවෙ නෑ.."

" යකෝ ෆෝන් එකක් බලන්නැති එකෙක් ගැන ඇහුවමයි.. හරි හරි මේ උබ දන්න එකෙක් ගාවවත් කිට් එකක් නැද්ද හදිසියකට.."

" නෑ අයියෙ සෙනුක ගෙනැල්ලා තිබ්බෙන් නෑ.."

" ඔ ශිට්!!!"

කියාන් අයියා ඔලුවෙ අත ගහගෙන රඳා අයියා ගාවට යද්දී ආයෙම කෝච් මගෙ නම කියලා කැහැහුවා.. මදැයි අද රාහු කාලෙන්ද කොහෙද එලියට බැහැලා තියෙන්නේ..

" ඡනෙරු ඉක්මනට චේන්ජ් කරගෙන එනවා.. මෙහෙම ලේට් වෙලා මම කීයට මෙක ඉවරකරන්නද ආ..!!"

කන පැලෙන්න කෝච්කාරයා කැහැහද්දි මම කෙලන් ගිලලා කට හදාගන්නෙ මම කිට් එකක් ගෙනාවෙ නෑ කියන්න.. එතකොටම වගේ කියාන් අයියා අපි මැද්දට දුවගෙන ආවා..

" සර් පටන්ගන්න.. ඡනෙරු චේන්ජ් කරන් ඒව්.."

කියාත් අයියා එහෙම කියලා ජිම එකේ චේන්ජින් රූම එකට යද්දි මමත් උගුඩු පැටියා වගේ උගෙ පස්සෙන් ඒකට ගියා.. යද්දි රඨ අයියා පුටුවක ඉදගෙන ඩෙග් දෙක ගලවනවා..

" මේක ඉක්මනට ඇදගෙන පලයන්.. අරු නැත්නම් ආයෙ කැගහයි.."

කියාත් අයියා මගෙ අතට දුන්නේ අළුපාට නයිකි බොටමකුයි ඒ පාටම වී ශර්ට් එකකුයි.. ශර්ට් එකටනම් මට වගේ දෙන්නෙක්ට බැහැනැකි.. ඒ වුනාට තැනේ හැටියට මම ඒකත් අරගෙන කබඩ එකකට මුවා වෙලා ඉක්මනට චේන්ජ් කරගත්තා.. පොඩ්ඩක් ලොකුයි තමයි ශර්ට් එක.. හැබැයි ඒකෙ ගතියක් නැත්තෙමත් නෑ.. මම ඇදගෙන ඉන්න ඇදුම උණ්ඩි කල්ලා කබඩ එක අස්සෙ ගහලා එලියට යද්දි කියාත් අයියා හිටියේ නෑ.. රඨ අයියා විතරයි හිටියේ..

" මේක දාගෙන එනවා ඉක්මනට.."

රඨ අයියා මට දික් කලේ එයා දාගෙන උන්නු ඩෙග් දෙක.. මම බයවෙලා වගේ එයාගෙ කකුල් දෙක දිහා බලද්දි රදා අයියා නෝමල් බාටා දෙකක් විතරක් දාගෙන..

" මොනවද අයිසෙ බලන්නෙ මේක ගන්නවා.."

ආයෙම මේකා බෙරිහන්දුන්නු නිසා මම ඉක්මනට ඩෙග් දෙක දාගෙන එලියට ගියා.. උගෙ ගනන් යකෝ.. සැක් මම කකුල් දෙක දිහා බැලුව වෙලේ හිතුවද දන්නෙ නෑ යටිපතල් පිස්සෙක් කියලා..

මම ඇදුනුත් ඇදගෙන එලියට යද්දි කියාත් අයියා ඉන්නවා මනමාල හිනාවකුත් දාගෙන මගෙ දිහා බලාගෙන.. මට දැනන්ම සාදාරන සැකයක් තියෙනවා.. මු මගෙ පස්සෙන් එනවද කොහෙද.. මුගෙන් ඇත් වෙලා රඨ අයිය එක්ක හිටියනම් හරි.. වරද් පුනේ උබ වරදක් කරනවා..

" ආ දැන් පලයන්.. මතක් කල්ලා යද්දි අරුගෙ සපත්තුදෙක දීපන්.. ඌට ජිලේ කරන්න මොකුත් නැතිනිසා අවුලක් නෑ බාටා දෙක ගේජ්.."

මම කියාත් අයියට හිනානොවී කිව්ව එක අහලා යන්න ගියා.. මනමාලයා.. එනවා මෙනන සපත්තුවක් අහගෙන.. දෙන්න හිතයි මුන මැද්දුවට.. එක්කො රඨ අයියට කියන්නත් හිතෙනවා තමුසෙගෙ යාලුවා අහකට

කල්ලා තියාගනිත් කියලා.. ඒත් මොකටද නිකන්.. ඌන් එකයි උගෙ
යාලුවොත් එකයි.. මොක්කද මන්දා අපෙ ඉස්කෝලෙන් බැස් අරගෙන
ඉන්නෙ..

මම හිතීන් උන් සේරටම පොල් ගහහා රැකටි එක අරගෙන නෙටි එක
ගාවට ගියා..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

කියාන් පුතෙ!! සුදුමහත්තයගෙන් ඇත් වෙලා ඉදපත්!!

මීට.....

හිස්තූන පුරවා තව වැජ්චරයක් දිනාගන්න.. ලව් යූ..

5 කොටස

උදේ නමය හමාරට පටන්ගත්තු ප්‍රැක්ටිසස් ඉවරවුනේ එකොළහමාරට විතර.. මම පොඩි ලමයි ප්ලේ කරද්දි ඒවගෙ අඩුපාඩු හදන්න උදව් කරලා හවසස් වලට ලමයිව බෙදලා අන්ඩර් ටවෙල් වල ඉදලා අන්ඩර් ටවෙන්ට් වෙනකල්ම ටිම බෙදලා රිසව් තුන්දෙනා ගානේ දාලා කෝච් කාරයයි සයෝන් අයිසයි එක්ක ජිම එකේ පැත්තක මෙසෙකුයි පුටු තුනකුයි තියාගෙන එන්ට්‍රි ශීට් පුරව පුරව හිටියේ.. ඉන්ටවල් එකට අදත් කන්න නෑ.. ආයෙම මගෙ පපුවෙ දැවිල්ල අල්ලලා තිබ්බෙ වෙලාවට නොකාපු නිසා.. ඒ එන කැක්කුම කියන්න වචන නෑ පට්ටම අමාරයි.. ගැස්ට්‍රයිටිස් කියන්නෙ මහා විසාල පාපයක්.. මම මල්ලි කෙනෙක්ගෙන් වතුර බෝතලයක් ඉල්ලගෙන බීලා ආපහු පුටුවෙන් ඉදගත්තා.. දැන්නම වැඩ ඉවරයි පොඩි උන් ක්ලාස් වලට එවන්න කියලා එනවුන්ස්මන්ට එකක් දුන්නහම ඒ ගොල්ලො ජිම එකෙන් එලියට ගියා..

රඬ අයිසා ජිම එකේ තැන තැන වැටිලා තිබ්බ ගට්ල්ස් ඇහුලලා බිත් එකකට එකතු කරන ගමන් හිටියේ.. කොහොමත් ඩයල් එක පාඩුවෙ වැඩක් කරගෙන කුල් එකේ ඉන්නවා මිසක් අර කියාන් කාරයා වගේ පැණි හලන්නෙ නෑ.. මම ඌ දිහාත් බලලා නැගිට්ටෙ ඇදුම මාරු කරගන්න.. ඒ වුනාට ශර්ට් එක දාඩියෙන් පෙගිලා ගන්න දෙයක් නෑ.. මේක මෙහෙම ආයෙ දෙන්නත් බෑනෙ.. මම චෙන්ජින් රූමි එකට ගිහින් යුනිෆෝම් එක හොයද්දි යුනිෆෝම් එක පිලිවෙලට නමලා කබඩ එකේ උඩම තට්ටුවෙන් තියලා තිබ්බා.. මම ඉතින් ඒක අරන් ඇදගෙන බොටමයි ටීශර්ට් එකයි අතේ ඔතාගෙන එලියට ඇවිත් රඬ අයිසව හෙව්වෙ උගෙ ඩෙග් දෙක ආපහු දෙන්න.. ඒවුනාට මම බලද්දි ඌ ජිම එකේ හිටියේ නෑ..

ඌ එනකල් ඉන්න බැරි නිසා ඉතින් මම ක්ලාස් එකට ආවා.. එද්දි බයෝ මැඩම් අලි පත වාට් එකක් බෝඩ් එකේ ඇදලා ඒක විස්තර කරනවා හො ගලා.. පන්නියෙන් බාගයක්දෙයින් කියලා නිදි.. ඔහොම තමයි බයෝ පිරියඩ් එක කියන්නෙ ඉතින් නිදාගන්නම සෙට් වෙන පිරියඩ් එකක්.. පලවෙනි පිරියඩ් එකහමාර ඇස් ඇරගෙන හිටියත් අන්නිම පැය බාගෙ හරි නින්ද යන එක නියතයක්..

" ඇල්ඩොස්ටෙරොන් වලින් ලමයි විදුර නාලිකා වලින් සෝඩියම් ප්ලස් හා එව් ටු ඔ වැඩි ප්‍රමාණයක් ප්‍රතිශෝගනය නිසා රුධිර පරිමාව වැඩි වෙලා-

පෙනෙන්නේ ඇවිත් ඉදගන්න-මොකක්ද මම කිය කිය හිටියේ ආ ඇල්ඩොස්ටෙරොන්"

මම පන්නියේ දොරකඩ ලග බහිරව රූපෙ වගේ හිටගෙන ඉන්න එක දැකලා බයේ මැඩම මට පන්නිය ඇතුලට අඩ ගැහුවා..

ඊටපස්සෙ ඉතින් දිගටම තිබ්බ පීරියඩ් වල ඉගැන්නුවා ඉගැන්නුවා ඉවරයක් නෑ.. අපිත් මෙලො ලබ්බක් තේරුනේ නැතත් අහගෙන ඉදලා ඔලුව වනලා සාර්තක රංගනයක් දුන්නා.. ඔය අස්සෙ හිමිට මම කෙමෙස්ට්‍රි සර්ට පේන්නෙ නැතිවෙන්න ලන්ඩ් බොක්ස් එකක් උකුල උඩ තියාගෙන අනිත් උන් එක්ක කෑවා.. ඇයි යකො බඩගිනි.. ඒක කාලා බෑග් එකේ තිබ්බ ඔමෙප්‍රසෝල් එකකුත් බිලා ගෙප් එකේ වාඩිවෙලා හිටියා..

එක හමාර වුනාට පස්සේ ගානා කියලා ඉස්කෝලෙ ඇරියහමයි මතක් වුනේ අරුගෙ ඩෙග් දෙග තාම මගේ ලග කියලා.. හවස පේපර් එකට කලින් දෙක වෙනකල් ඉන්ට්වල් එකක් දුන්න නිසා මම මතීගයා එක්ක ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එක පැත්තට ගියේ රඬ අයිසව හමබෙලා උගෙ සපත්තුව දෙන්න.. උගෙත් අලි ඔලුවනෙ.. මට පේන්න බැරි ඔක තමා.. ඇයි යකො මම වගෙ හිනාවෙලා කතාකරනම පරයගෙ කට ගෙවෙනවද?? ගෙවෙනවද?? නෑනෙ.. මුංගෙත් සමයං අප්පා..

මමයි මතීගයයි ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එක පැත්තට යද්දි අපේ සෙක්ගන් කෝඩිනේටරයා මතීගව දකලා ඌට කතාකරගන්නා ප්‍රින්ට් කරපු පේපර්ස් ටික උස්සගෙන යන්න.. ඉතින් ඒකනිසා මතීගයට ඒකට යන්න වුනා..

" උබට පිස්සුද..??"

" මට ඇති පිස්සුවක් නෑ උබට තමා ඔහොම ගිහින් තව ටික දවසකින් පිස්සු හැදෙන්නෙ.. යකෝ ඔහොම උපාසකයා වගේ ඉදලා ඌව ටෝක් කරගන්න බෑ.. පොඩ්ඩක් විහිලුවක් කල්ලා කතාකරන්න ට්‍රයි කරපන්.."

" අනේ මේ කියාන් නිකන් ඉදපන්.. මගුලක් කතාකරනවා.."

මම රූම එකේ දොර ගාවට වෙලා මුත් දෙන්නගෙන් එකෙක් හරි මාව දකිනකල් කියලා බලාගෙන ඉද්දි උන් දෙන්නා කතාකරන එක මටත් ඇහුනා.. දන්නැද්ද ඉතින් කුතුහලේනෙ.. මම පොඩ්ඩක් කන දික් කල්ලා උන් කතාකරන ඒවා අහගෙන උන්නා.. මම හිතන්නෙ පෙම පලහිලවක්

වගෙ.. සැක් වෙයා ආ මයි මැනර්ස්?? මැනර්ස් බල්ලට ගියාවෙ මුගෙ සායම අරින්න ඔපයක් හොයාගන්නෝන..

" මගුලක් නෙමෙ බල්ලො මම කතාකරන්නෙ.. දැන් පොඩ්ඩක් හිතපන්.. උබ ගිය අවුරුද්දෙම නැහුනා ඌ පොඩ් ඌ පොඩ් ඒ ලෙවෙල් වෙනකල්වත් ඉදිමු අහන්නෙ නෑ කියලා.. යකෝ!! ඒ ලෙවෙල් පටන් අරන් අවුරුද්දකුත් ගිහින් උබත් එක්සැම ඉවර කලා.. උබ තාම හිතේ තියන් ඉන්නවා කියන්නැතුව.. ඊටපස්සෙ දැන් කියනවා ඌත් ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ඉන්න ඔනලු.. ඔහොම ඉදපන් ඌ කසාද බදිනකල්ම හිතේ තියාගෙන.. අනේ උබේ ලබ්බෙ ලව.."

කියාන් අයියා වක්කඩෙ කඩපු බොම්බයිමොටයිකාරයා වගේ රඟ අයියට බනිනවා බනිනවා ඉවරයක් නෑ.. ආ දැන් මෙයා මේ වත් සයිඩ් ලව් එකක් රන් කරනවද.. යසයි බේසිකයා.. එහෙම එකකුත් තිබ්ලෙන ට්‍රේන් එකේ මාව තුරුල් කරන් ගියෙ.. හෙනම ගහපන්.. බොරුකාරයා..

" ඒ සිරාවට බ.. මු ඔක කියන්නැද්ද මේ ආත්මෙට.. දැන් කොයි කාලෙද මු ඔක හිතේ තියන් නටන්නෙ.. "

අම්මටසිරි මට ඒ අස්සෙන් අයුක අයියගෙ කටහඩත් ඇහුනා.. මුලු බෝඩ් එකම දන්නවද මුට වත් සයිඩ් ලව් එකක් තියෙනවා කියලා..

" අනෙ මන්දා අයුකයා.. මේ බේසිකයට පිස්සු තදටම.."

පෙතේද පෙතේද ඉස්කෝලෙ විනය බාරදීලා තියෙන පුත්තු ටික කතාකරන දේවල් ආ.. අපිට ඒ ලෙවෙල් පටන්ගද්දිම ටියුගන් සර් කිව්වා සුදාම්මිලා කර ගහගන්නෙපා.. කෙලවෙනවා කියලා.. ඒ නිසා ඉතින් මම තනිකඩයා.. කොහොමත් මේ ජීවිතේ මට හොදා.. නොදන්න පුපවල් කරන්න ගිහින් නිකන් කෙලවගන්නෙ මොකටද?? ඔන්න සෙනුකයානම් මාසෙක ලව් එකක් කරගෙන ගියා.. පස්සෙ දැනගත්තෙ ඒක හඟානයගෙ ෆේක් එකවුන්ට එකක් කියලා.. මු හොදහැටි මඩවලා ඒ කාලෙ උන් ආතල් ගත්තා.. පස්සෙ ඉතින් උන් තරහවෙලත් හිටියා ආයෙ යාලුවුනා ඉතින්..

" මගෙ ඔලුව අවුල් කරන්නෙ නැතුව උබල දෙන්නා කටවල් වහගෙන ඉදපන්කො පොඩ්ඩක්.. මගුල.."

රඳා අයිසා අයුක් අයිසටයි කියාත් අයිසටයි කැහැලා මොකක්ද ෆයිල් එකකුත් උස්සගෙන එලියටම එද්දි මම දුවගෙන දුවගෙන දුරට ගිහින් ආපහු ඒ පැත්තට දුවගෙන ආවා දැන් ආවා කියන්න වගේ.. සැක් ලැප්පයිනෙ මුත් හිතයි මම ඔපදූප අහන් ඉදියා කියලා.. අනික කවුද ඔපදූප අහගෙන ඉදියේ.. මට ඇහුන එකනේ.. උවමනාවෙන් අහන්න ගියායැ..

මම දුවගෙන දුවගෙන ඇවිත් රඳා අයිසා හැරෙද්දිම උගෙ ඉස්සරහින් හිටගද්දි ආයෙම මේකා ගැස්සුනා.. මුට මිමැස්මොරේද.. දකින දකින සැරේ ගැස්සෙන්නේ.. කියාත් අයිසට කියන්න ඔන හදිසියට යකඩ හැන්දක් තියාගන්න කියලා මු ගැස්සෙද්දි කටට ගහන්න.. කවුද දන්නේ මැරිලා වැටුනොත් එහෙම.. ආපෝ නෑ කියාත් කාරයා මනමාලයා.. මම ඔකා එක්ක කතාකරන්නේ නෑ ආයෙ.. අයුක් අයිසගෙන් මාර ඔලුවනෙ.. ඌ මා එක්ක කතාකරන්නේ නෑනෙ.. අනේ හැන්ද අරන් ගහගනින් පුපේ.. මල විකාර.. මම දාහක් දේවල් හිතීන් හිතාගෙන මනුස්සකමට රඳා අයිසා එක්ක හිනාවුනා..

" අයිසෙ ගුස් දෙක.."

මම සපත්තු දෙක ඇගිලි දෙකකින් අල්ලගෙන රඳා අයිසට දික් කරද්දි මේකා උදුරලා වගේ ඒක මගෙන් අරගෙන ඇතුලට ගියා.. පුහ් මුගෙ ගනන් යකො.. සපත්තුව අඩ්ඩාස් නිසාඅ දන්නෑ.. අනෙ පගො මටත් තියෙන්නේ අඩ්ඩාස් දෙකක් තමා..

" ඡනෙරු මල්ලි පොඩ්ඩක් ඇතුලට වරෙන්.."

මම යන්න හැරෙද්දිම කියාත් අයිසා මට කතාකලා.. මු මොකටද මට කතාකරන්නේ.. උගෙ මුන දකිද්දිත් මට මල පයින්වා දැන්නම.. මම ඉතින් කරබාගෙන ඇතුලට ගියා.. යද්දි අයුක් අයිසා කට අබරගෙන පොතක් කියවනවා.. කියාත් අයිසා නහය කසනවා.. රඳා අයිසා බෑග් එක අදිනවා..

" ඡනෙරු මේ උබලගෙ ක්ලබ් එකේ වී ෆර්ටස් ප්‍රින්ට් කරන්න ඔන.. දැන් මීට එකත් ලගනෙ.. පුලුවන්ද මේ ටිකෙන් එකක් සිලෙක්ට් කල්ලා කියන්න.. උබ කැපානෙ අවුලක් නෑනෙ.."

" අවුලක් නෑ අයිසෙ.."

මම මෙසෙ උඩ තිබ්බ ටැබ් එකට මුන දැමමා.. ආවුස්.. ලස්සන ඩිසයින විකක් මේ පාර ඇවිත් තියෙනවා..

" උබට පරක්කු නෑනෙ.."

කියාන් අයිසා අහද්දි මම වෙලාව බැලුවා.. තාම එකයි හතලිහයි.. ආපෝ තව වෙලා තියෙන්නෙ..

" නෑ අයිසෙ.."

මම ටැබ් එක අතට අරගෙන ස්ක්‍රෝල් කල්ලා බැලුවා.. ඒකෙන් හිත ගිය දෙක තුනක්ම තිබ්බා.. මම ඒකෙ අප්පි පුදුයි මික්ස් වෙලා තිබ්බ ස්කල් ලෝගෝ එකයි ක්ලබ් එකේ නමයි වම් පැත්තෙ ගහපු වාම් ඒ වුනාට අමුතු ලක් එකක් තියෙන එකක් තෝරලා කියාන් අයිසගෙ අතට ටැබ් එක දුන්නා..

" මේක හොඳයි වගේ.."

" ආ මේකද.. ඒකතමා රඨාන් කිව්වෙ මේක හොඳයි කියලා.. නේද බෑ.."

කියාන් අයිසා අයුක අයිසා ඉදපු මෙසෙට හේත්තුවකුත් දාලා කියද්දි අයුක අයිසා ඔලුව වැනුවෙ ඔව් කියන්න වගේ.. ඉතින් මට පුපද.. අනික මගෙ ක්ලබ් එකේ ශර්ට් ෆ්‍රෑ තෝරන්නෙ මොකටද.. දෙන්න හිතයි බකමුනගෙ කොන්ද කැඩෙන්න දෙකක්.. මට දැන් හේතුවක් නෑ මුත් තුන්දෙනාව පේන්න බැරි වෙගෙන එන්නෙ.. රෙද්ද..

" මම යන්නම් අයිසෙ.."

මම තව විකක් එතන ඉන්නෙ නැතුව යන්න යද්දිම අයුක අයිසා පුටුවෙන් නැගිට්වා.. ඒකා පුටුව පස්සට දාලා නැගිට්ද්දිම කියාන් අයිසගෙ කකුලෙ පැටලුනු මම මල් පෝච්චියකුත් පෙරලගෙනම පතබැවෙන්න ගිහිත් විසික් වෙලා වගේ වැදුනේ රඳා අයිසගෙ ඇගේ.. මව් විසික් වෙලා ගිය පාරට රඨා අයිසා දෝත බදලම මාව තද කල්ලා අල්ලගත්තෙ එයාටත් ගිහිත් බිත්තියේ හයිසෙන් වදින ගමන්..

මට වුනේ මොකක්ද කියලා තේරෙන්නත් තප්පර ගානක් ගියා..

මම ඔලුව උස්සලා රඬ අයියා දිහා බලද්දි මු බිත්තියට හේත්තුවෙලා බය වෙලා මගෙ දිහා බලන් ඉන්නවා මල යකෙක් ඇගේ වැදුන ගානට.. අනික පොඩ්ඩක් වෙවුලනවද මන්දන් එක්කන්.. මට දැනුනා රඬ අයියා හෙන හයිසෙන් හුස්ම ගන්නවා.. මට හෙන අපහසුතාවයක් දැනුනා ඒ වෙලාවෙ ම පේක්මනට කෙලින් වෙන්න හදලත් තිබ්බ කඩි කුලප්පුවට වැරදිලා පැගුනේ රඬ අයියගෙ කකුල.. සැක් මට මේ මොකක් වෙලාද.. මම හනිකට උගෙන් ඇත් වෙලා හිටගනිද්දි මේකා ඉන්නවා බිත්තියටම හේත්තුවෙලා බකමුනා වගේ බයවෙලා බලාගෙන.. පොර සුදු නිසා බෙල්ලයි මුනයි රතුවෙලා..

" අඩි අඩි මල්ලි සොරි බං.. උබට අවුලක් නෑනෙ.. අඩි කකුල පැටලුනා බං.."

කියාන් අයියා කියද්දි මම හැරිලා බැලුවහම උන් දෙන්නම අමුතුවට හිනාව හිරකරගෙන ඉන්නවා..

" අහ් අවුලක් නෑ අයියෙ මම යනවා.."

මම තව වෙලා නොඉදම ඉක්මනින් දුවගෙන ආවා.. සැක් පපුවත් ගැහෙනවා මැරෙන්න යන්න වගේ.. මුත් මාව මඩවනවද තියාගෙන.. මට එහෙමත් හිතුනා.. නැත්නම් මම අහගෙන හිටපු එක දැකලවත් ද.. මට හෙන අවුල්.. අරුත් දෙන්නව මරාගෙන කන්න හිතෙනවා.. ඒ අස්සෙ කම්මුලත් හිරුනා අර රඬ කාරයගෙ බැප් එකේ මුන ඇතිලා.. දනවා එතනත්.. මම මුන ලේන්සුවෙන් අතුල්ලගෙන ක්ලාස් එකට දුවලා ගියා..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ඩිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

වරද් වැටුනේ ගුරුත්වාකර්ෂණය නිසා විතරයි.. නැතුව ඔය ලමයි කතා
හදන්නෙපා..

මීට ඔතරී..

හවසර ආයෙ එකක් දෙන්නත.. ලව් යූ.. ♥

6 කොටස

හවස ක්ලාස් ඉවරවෙලා මම රාජගිරියට ඇවිත් එහෙමම ආපු බස් එකේ ගෙදරට එන්න ආවා.. එතකොටත් වෙලාව හතර හමාරට විතර ඇති.. ඔබ්බේ ටයිම් නිසා රාජගිරියෙ ගුවන් පාලම පැත්තෙන් පට්ටම ට්‍රැෆික් එකක් සෙට් වෙලා පැය ගානක් ඉඳලා මෙහාට ආවකොට සෙක්සිරිපාය ගාව හෝල්ට් එක ලග බස් එක නැවැත්තුවා විතරයි බස් එකට නැග්ගා සෙනග පුලුවන් නම් වහලෙන් එල්ලිලා යයි.. මමත් ඉතින් බැග් එකත් එල්ලගෙන යන්නම් හුව්බෝඩ් එකෙන් උඩට නැගගෙන ගෙදර ගාව හෝල්ට් එකෙන් බැහැලා ගෙදරට එන අතුරු පාරට ආවා.. අපේ ගෙදර තියෙන්නේ අතුරුපාරකින් උඩහට ගියාම.. ටිකක් ගමක් වගේ ඒ හරිය.. මම ගෙදරට යද්දි ඉස්සරහ දොර වහලා..

අම්මා නිදිද දන්නේ නෑ..

උදෙන් අසනීපෙන් උන්නු නිසා මම පිටිපසෙ අඩවල් කරපු දොරෙන් ගෙදර ඇතුලට ගිහින් අම්මගෙ කාමරේට ඔලුව දැමුවා.. අම්මා ඇදේ හරහට ඇලවෙලා වතුර බෝතලේකුත් බඩට තියාගෙන නිදි.. මම අම්මගෙ නලලට අත තියලා බැලුවේ උනද කියලා.. උනක් නම් නෑ..

" අප්පද බොල.."

අම්මගෙ බඩට තියාගෙන උන්නු උනු වතුර බෝතලේ නිසා තමා මටත් වැඩේ මීටර් වුනේ.. අම්මට අසනීප වෙලා.. ඒකතමා උදේ ඇහැව්වම කිව්වෙන් නැත්තෙ.. අම්මට ඔක කියන්න ලැජ්ජා වුනාට ඇත්තම කතාව ඉතින් ඔක අරුමයක් නෙමෙ.. හද්ද පරන කාලෙ මිනිස්සු ඔක කුනුහරුපයක් කරගෙන දැගලුවට මමනම් හිතනේ නෑ එහෙත් මෙහෙත් මෝඩ මිනිහෙක් දෙන්නෙක් ඔක මැජින් වගේ දැක්කට තරුන උන් ඔක අරුමයක් වගේ දකිනව ඇති කියලා..

ඔක්කොමත් හරි මේ කාලෙට අම්මගෙන් පරිස්සම් වෙන්තෝන හරියට.. ඇයි යකො මල පනිනවානෙ සැහෙන්න.. මම හවිමක් ඇරියක් අපේ තාත්තගෙ ඉදන්ම මට බනිනවා.. හෝමෝන වල අවුල තමා ඉතින්.. ඔවා අහගෙන ඉන්න එකම හොඳයි මොකුත් කියන්න හොඳ නෑ.. කියන්න බැනේ එකපාරක් වගේ කොස්ස විසිකල්ලා ගැහුවොත් එහෙම..

මම ගේජ් එකේ කබඩ එක ඇරලා බැලුවේ අම්මට උවමනා කරන කියන දේවල් කබඩ එකේ තියද කියලා.. අම්මා ඔව්වා මට කියලා ගෙන්නවගන්නෙන නෑ ලැජ්ජයි කියලා..

ග්‍රඩ්සිටිය පැත්තෙ යන්නෝන.. ගෙදර කුස්සියේ අම්මගෙ ඒප්‍රන් එක අස්සෙ තිබ්බ බඩු තුන්ඩුව හොයාගෙන මම කාමරේට ඇවිල්ල ඇඳුම ඉවර කල්ලා හොඳහැටි නාගන්නා.. සැක් මූනෙ හරහට රතුපාටින් ඉරක් ගිහිල්ලා.. රඹා කාරයගෙ යකඩ කැල්ල ඇතිලා.. මට පිටගැස්ම හැදෙයිද මන්දා.. ඒකනිසා මම කෝකටත් ඩෙටෝල් පොඩ්ඩක් අරගෙන මූනෙ තියාගන්නා.. අපෙ අම්මා ගාන්නෙ බෙබ් සබන්.. ඒවුනාට මම ගාන්නෙ ඩෙටෝල්.. මගෙ ඇගේ කුනු යවන්න අම්මනම් කියන්නෙ සර්ෆෙක්සෙල් දැමමත් වැඩක් නෑ කියලා.. ඇයි ඉතින් දාඩිය නාගෙන නෙ ගෙදර එන්නෙ.. මේ පිවිතුරු මට මෙහෙම අපහාස විදින්න උනානෙ..

මම ඉතින් සුවද ගහහා නාගෙන කෑමත් කාලා අම්මට අවදි නොකර ගෙදර ලයිට් දාලා දොරවලුත් වහගෙන එලියට බහිද්දී හයහමාරයි.. අම්මා නිදි නිසා යතුරත් අතට අරගෙන මම පාර පැත්තට ගියා..

සන්ලයිට් කැට තුනයි , පෙයාර්ස් දෙකයි , ඩෙටෝල් දෙකයි , රින් කිලෝ එකේ පැකට් එකයි , සුදුපෑනු පන්සියයි , හාල් කිලෝ පහේ ඒවා දෙකකුයි යකෝ මෙකෙ දිග.. මේ සේරම උස්සන් යන්න ඔනෙද.. සැක් ත්‍රිවිල් එකකවත් යනවා..

අපෙ අම්මට තාත්තා යුතුකමක් වගයෙන් හැම මාසෙකම වෙලාවට කලාවට එකවුන්ට එකට හතලිස්දාහක් විතර දානවා.. ඒ වුනාට ඇත්තටම ඒක පිරිමහගෙන වැඩ කරනවා මිසක් මේ කාලෙ හැටියට ඒ සල්ලි හැරෙන්නත් මදි මාසෙකට.. ඔය හින්දම ගෙදරට බඩු එකපාරම ගේනවා..

මම ඉතින් පැයක් විතර බඩු හොය හොයා කාට එක පුරෝගෙන අම්ම කරන්න ආස අයිස්ක්‍රීම් ටබ් එකකුත් උස්සන් කවුන්ටර් එකට යද්දි කමනි ඇත්ට් ඉන්නවා පෝලිමේ.. මේ ගැණි දකිද්දි අම්මපා මට හාල් ගෝනියම උස්සලා ගහන්න හිතයි.. මම කේන්තිය පාලනේ කරගෙන කවුන්ටර් එකේ අයිසට බඩු ටික දිලා ක්‍රෙඩිට් කාඩ් එක ඇදලා ගද්දි මේ ගැනි කටත් දෙහි ලෙල්ල වගේ ඇද කරගෙන කාට එක දිහා බලාගෙන මම දිහා බැලුවේ නිකම ස්ත්‍රී දූෂකයෙක් දිහා බලනවා වගේ.. ඇයි යකෝ මම මෙකෙ කොන්ඩම දාගෙන ආවෙ නෑ.. අනික දාගෙන ආවත් ඒ ගැනිට ඇති රුදාව

මොකක්ද.. මම ඒ ගැනිගෙ ඇහැට සමාන්තරව බැලුවේ මෙව්වර හුල්ලන්න
මොකක්ද මේ ගැනි දැක්කෙ කියලා..

ආහ්.. දැනුයි මට මීටර් වුනේ මේ ගැනි මම ගත්තු නැප්කින් පැක් එකක් දිහා
බලන් ඉදලා තියෙන්නේ.. අනෙ ගැණියෙ මට අදින්න නෙමෙ බොල
ගන්නේ.. මම ඉක්මනට බඩු ටිකත් අරගෙන හංදියෙ කඩෙන් පරාටා
අරගෙන වීල් එකක ගෙදරට ආවා.. අම්මට රැට උයන්න ඔනෙන් නෑනේ..

මම යද්දි අපෙ අම්මා බය වෙලා ඉස්තෝප්පුවේ.. මම එනවා දැක්කා විතරයි
දුවගෙන වීල් එක ලගට ආවා..

" අනේ මට නින්ද ගියානේ.."

අම්මා හරියට නිකන් බරපතල වැරද්දක් කරපු ගානට කතාකරද්දි පව
කියලා හිතුනා..

" අම්මෙ මේ ටික ගෙයින් තියන්නකො.. මම සල්ලි දීලා එන්නමි.."

අම්මා බඩු මලු වලින් බර නැති එව්වා ටික උස්සන් ගෙට යද්දි මම වීල්
එකට සල්ලින් දීලා ඵෙතුරු බඩුත් උස්සන් ගෙදර ආවා..

" කාගෙද ලමයෝ මේ ඇදුමි.."

අම්මා නානකාමරේ ඉදන් කැගහුවේ මම ඉස්තෝප්පුවේ එල්ලලා තිබ්බ
කළුලේලේ ගනන් වගයක් හදන ගමන් ඉද්දි.. කාමරේ ඉන්න බෑ රස්තෙයි
නිසා මම ඉස්තෝප්පුවට ආවේ..

" අර මම කිව්වෙ අම්මෙ අයිසා කෙනෙක් දුන්නේ.. ඔක හෝදලා තියන්ඩ
මම අනිද්දා ගෙනිහින් දෙන්නමි.."

කාගෙද දන්නේ නෑ ඒ ඇදුම දෙක.. කියාන් අයිසා ගෙනැත්දුන්න මිසක්
කාගෙද අහන්නත් බැරිවුනානේ.. අනිද්දට වෙලලා මැදලා ගිහිල්ලා දෙන්න
ඕන.. මම ගනන් හද හදා ඉද්දි ඉස්තෝප්පුවට ආවෙ අම්මා..

" අද ලොකු අම්මා කතාකලානේ.."

ඕන්න අම්මා එන්ටර් වෙන්න එන්නේ මට මල පනින මාතෘකාවට..

" හ්ම.."

" මල්ලි මේ පාර පන්තියේ පලවෙනියලු.. මගෙන් ඇහුවා ඔයා කීවෙනියද කියලා.."

" මම.."

මම අම්මා කියන ඒවා අහ අහා බෝඩි එකේ ගාන හැඳුවා..

" මම ඉතින් කිව්වා දොළොස්වෙනියා කියලා.. ලොකු අම්මා කිව්වා මනස්ගාත හිතේ ඇතිලු එකපාරටම වැඩ නොකර වෙනියා පස්සට ගිහිනි තියෙන්නෙ කියලා.."

" මම.."

" හරියට ඉස්කෝලෙ වැඩ කරගන්න.. මට කතා අස්සවන්නෙ නැතුව.. එහෙ ලමයි ඔක්කොම හොඳට ඉගනගන්නවනෙ.. ඔයාට චිතරක් බැරිවෙන්නෙ ඇයි.."

මම මුලදි කිව්වා වගේ ඔය පරස්පරතාවය නිසාතමයි මම කොන් වෙන්නෙ පවුලෙන්.. මම අම්මට කොච්චර කරත් වැඩක් නෑ අන්තිමට ලොකු අම්මා කතාකල්ලා එහෙ ලමයි ගැන පමපෝරි ගැහුවම අම්මට කල කී දේ අමතකයි..

" මම කරන්නෙ මට පුලුවන් තරම අම්මෙ.. මීටවඩා කරන්න කියන්න එපා.. මට මැරෙන්නද කියන්නෙ.."

" ආ ඒක හරි වැඩක්නෙ.. කවුද මැරෙන්න කිව්වෙ.. මහන්සිවෙලා වැඩ කරන්න නෙ කිව්වෙ.. එහෙ ලමයි-"

මම අතේ තිබ්බ පොත ස්ටුල් එක උඩට දමලා ගහලා අම්මා ගාවට ආවා..

" අම්මෙ එහෙ ලමයිනිට සේරම ගෙදරට ගෙනැල්ලා උගන්නනවා.. අතට පයට වැඩකාරයො යාන වාහන තියෙනවා.. මට එහෙම නෑනෙ.. මම කීයක් කරගන්නද.. ඔයත් ඔහොම කතාකරන එක හරිද ආ.. ඔයාලට මේවා තේරෙන්නෑ අම්මෙ.. මම කොච්චර කලත් මගෙ අගයක් නෑනෙ පවුලට.. මම ඉතින් අනාතයානෙ.. අහසින් කඩාපාත්වෙලානෙ.."

" උඹට මොලේ නැතිඑක තමා.. නැත්නම් කොච්චර උඹට වඩා නැතිබැරි උන් හොඳට ඉගනගන්නවද.. මම දන්නවා කවදාහරි කේන්දරේ තිබ්බා වගේ උඹ මගෙ මුනෙයි පවුලෙයි දෙකේම දැලි ගාලා තමයි නවතින්නේ.."

" කවුද දැලි ගාගත්තේ කියලා ඉතින් හිතලා බැලුවොත් තේරෙයි.. අනෙ අමමෙ පිං සිද්ද වෙයි තියන දෙයක් කාලා ගිහින් නිදාගන්න.. මම ගෙදර ඉන්න පැය ගාත්ටවත් නිදාහසේ ඉන්න දෙන්න.. පුදුම කරුමයක් උනානෙ මේක.."

" වරද්!!!!!!!"

අමමා මට නම කියලා කලාතුරෙකින් කතාකරන්නේ මෙහෙම වෙලාවට තමයි.. මම කාමරේට ගිහින් ආවේ එකක් අරගෙන ගෙදරින් එලියට බැහැලා වත්ත පල්ලෙහා බංකුව උඩට ආවා.. ඇත්තෙන්ම මම හිටියේ මේ ටිකේ ලොකු ප්‍රෙගර් එකක.. මම එහෙම වෙලා ගෙදර ඇවිත් අමමගෙන්වත් සහනයක් බලාපොරොත්තු වෙද්දි එයත් කලේ මට අවලාද කියන එක වෙද්දි මට මහා හිතට බර දුකක් දැනුනා.. මට එහෙම සාමාන්යෙන් දුක හිතෙන්නේ නැ.. ඒත් අර කාලයක් තිස්සේ ගොඩ ගහගත්තු දුක පිටකරගන්නත් එපැයි.. මම ආවිච්ඡාමට කෝල් එකක් ගන්නා හිතේ දුක නිවාගන්නත් එක්කලා.. ඔන්න රිංගිස් දෙක තුනක් ගියා..

" හෙලෝ සුදුමහත්තයා.. කොල්ලො මේ උඹද..??"

ආවිච්ඡාමමගෙ කටහඩ ඇහෙද්දි මගෙ ඇස් වලින් කදුළු හිටු කියලා කඩන් වැටුනා.. අනේ මගෙ ලගක ඉන්නවනම..

" ආවිච්ඡාමමෙ.. ම-මොකද කරන්නේ.."

මම කතාකරද්දින් කටහඩ වෙවුලනවා..

" ආ මේ වයසක ආවිච්ච මතක් වෙලා තියෙන්නේ උඹට.. නිවාඩු නැතෙයි කොල්ලො මෙහෙ ඇවිත් යන්න.."

" මම එන්නම ආවිච්ඡාමමෙ.. ඉක්මනට.. මේ මාසෙ අන්තිම.."

" අප්පේ ඒක හොඳයි.. ගෙදර කටු අනෝදා ගහේ ගෙඩි හැඳිලා මට අද උදෑහෙන් උඹට මතක් උනා.. උඹ ආසානෙ කරන්න.."

" මටත් අරන් තියන්නකො ආවිඞ්දමමෙ.. මට ඉතින් ඉන්නෙත් ඔයා විතරනෙ.."

" ඇයි කොල්ලො උඹ අඩලා වගේ.. මගෙ පොඩි එකාට කවුරුහරි හිතෙ රිදෙන කතාවක්කත් කිවද.."

මට එතකොට ඉකි ගැහිලම ඇඩුවා.. මට පට්ටම දුකයි.. පුලුවන් නම් මම දැන් ආවිඞ්දමමා ගාවට දුවලා යනවා.. ඒ තරමට හිතට මුසල පාලුවක් දැනෙනවා..

" එහෙම එකක් නෑ අවිඞ්දමමෙ.. අම්මා මේ හිත රිදෙන කතාවක් කීවා.. ලොකු අම්මා කතාකලාලුනෙ අද.. එහෙ ලමයින්ට හොඳට ලකුනු තියේලු.. මම ඉතින් වැඩ බැරි එකානෙ.."

" මොනවද බං කොල්ලො උඹ ඔය දොඩවන්නෙ ඇ.. උඹේ අම්මා තියන හිතුවක්කාරකමට කසාදයක් කොරගෙන උඹව හදලා දැන් බැන්නහම හරියනවද.. මම හැමදාම ඔකිට කියනවා පොඩි එකාගෙ හිත රිදෙන කතා කියන්නෙපා කියලා.. මට තේරෙන්නෑ පුතෙ උඹේ අම්මා මොන නැකතකින් ඉපදිලාද කියලා.. මෙහෙ ඉන්නකල් අපිටම ගිනිගෙඩි දීලා දැන් මගෙ කොල්ලට ගින්න දෙනවා.. අනේ පුතෙ උඹ වරෙන් මා අම්මා ගෙදර ඇවිත් යන්න.. මම උඹට මක්කාවත් හදලා දීලා ඉන්න ටිකේවත් සතුටින් තියන්නමකො.. මම.."

" මම හෙට එන්නද ආවිඞ්දමමෙ.. මට මෙහෙ ඉන්න බෑ.."

" වරෙන් වරෙන්.. ඔය පොත් මක්කාවත් ඇරගෙන දවස් තුන හතරකට ඇවිල්ලා යන්න වරෙන්.. දැන් මද ඔය පළාතට වෙලා උන්නා.. "

" හ්ම.. මම එන්නම.. ආවිඞ්දමමා පරිස්සමින් ඉන්නකො.. තෙරුවන් සරනයි.."

" උඹටත් තෙරුවන් සරනයි පුතේ.. පරිස්සමට වරෙන් මයෙ අම්මා.."

මම ෆෝන් එක කටි කලා.. හෙට ගමේ යනවා.. කොහොමත් හුග කාලෙකින් ගියෙත් නෑනෙ.. මටත් දැන් ඇතිවෙලා උන්නෙ.. මම ආපහු ගෙදරට යද්දි අම්මා මුලු ගෙදරම ලයිට් නිමලා කාමරේට ගිහින් දොරත් ලොක් කරගෙන.. මමඔව්වර කේන්තිගන්න දෙයක් කලාද අම්මෙ.. මම

කරන්නෙ මට පුලුවන් තරම නෙ.. ඇයි එක දවසකටවත් මාව
තේරුම්ගන්න බැරි.. අඩුමතරමෙ දැනෙන්න ආදරේ කරන්නවත් බැරි.. මම
අම්මට කොච්චර ආදරෙන් සලකන්න මහන්සි වෙනවද.. අම්මට ලොකු
පිට ලමයි නම්.. මට කොයිතරම් දුකද දෙයියනෙ.. මම මහිඟාට කෝල්
එකක් ගන්නා හෙට ගෙදර යනවා කියන්න.. ආන්ට් මෙහෙ ඇවිල්ල යන්න
නැතැයි.. එතකොට බයක් නෑනෙ..

මම මහිඟාටත් ප්‍රශ්න කියලා කාමරේට ඇවිත් පොත් දෙක තුනකුයි ඇඳුම
ටිකකුයි ආවිච්ඡමමට දෙන්න අරන් තියාගත්තු බණ පොත් ටිකයි බෑග්
එකට දාලා නිදාගන්න ඇදට ආවා.. අදත් පාඩම කරන්න වෙන්නෙ නෑ..
මගෙ හිත එක තැනක නෑ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

වරද් ගමේ යයිද.. ඊටපස්සෙ මොකක් වෙයිද..??

ඉක්මනට අප්ඩෙට් එකක් අරන් එන්නාම..

කතාව මෙහෙම බෝරින්න් ද ලමයිනෙ..

7 කොටස

මම පහුවදා කොටුවට ඇවිල්ලා කතරගම බස් එකක නැගලා ගාලු පාරේ ගමේ එන්න ආවා.. උදේ අමමා නැගිටලා උයන ගමන් ඉදියේ.. මම කියන්නෙත් නැතුව තෝට එකක් ලියලා මෙසෙන් අලවලා නොකියම එන්න ආවා.. අමමා දකින්නත් ඇති මම එනවා.. ඒවුනාට ඊයේ වෙව්ව දේත් එක්කත් මට හෙනට අවුල්.. අමමා එක්ක කතාකරන්න හිතුවේ නෑ.. සෙනුකයටත් උදේම මැසේජ් එකක් දැමමා ගමේ යනවා එන්න වෙන්නේ නෑ කියලා..

ලේසි නෑ කොටුවේ ඉදන් එහෙට පැය හත හමාරක්.. මම ඉතින් සිටිබ්බි බස් එකකට නැගලා මැද්දේ හරියේ මුද තියන පැත්තේ ජනේලේ අයිනක් බලලා ඉදගෙන පාඩුවේ එන්න ආවා.. මොරටුව හරියෙදි විතර මැරෙන්න නින්දක් සෙට් වුනු නිසා මම ටක ටක ගාලා හෙල්ලෙන ජනේලේ ඔලුව වද්දගන්නේ නැතුව ශේජ් එකේ සිට එකට ඔලුව හේත්තු කරන් නිදාගෙන ඇහැරෙද්දි හිටියේ ගාල්ල හරියේ..

ගාල්ල පහුකරගෙන යද්දි මම හරි හිස් හැගීමකින් මහ මුද දිහා බලාගෙන උන්නා.. මේ හරිය ඉතින් කියන්න ඔන නෑනේ මාරම ලස්සනයි.. මම මුදු රළ ගල්පර වල හැප්පෙන දිහා බලාගෙන කල්පනා කලේ මම ගැනමයි..

සිරාවටම මමම හිතුවා මම හෙන පව් කියලා.. ආවිච්ඡිමවත් නොහිටින්න මට මෙහෙමවත් හිත නිදහස් කරගන්න මොකෙක් වත් නෑනේ කියන හැගීම සැරටම මගේ හිතට බලපෑවා.. පොඩි කාලේ ඉදන්ම තාත්තා නැති එකා , මොලේ නැති එකා අරවා මේවා කතා ඇහිලා ඇහිලාම මට ගානක් නොවුනට ඒවගෙන් මගේ හිත නොරිද් අරින්නේ නෑ.. මම මාර ආසයි නවල් වල තියෙන තාත්තාගේ පුතාගේ සම්බන්ධයක් මොනවගේද කියලා අත්විදින්න.. හැමෝම කියන්නේ ඒක හරියට 'යාලුකමක්' වගේ කියලා.. ඒවුනාට ඇත්තම කතාව මගේ අවාසනාවට මට එහෙම එකක් ලබන්න පිනක් තිබිලා නෑ.. ටොටෝ එකකින් දැක්කා ඇරෙන්න මම අඩුමගානේ අතදරුවා කාලෙවත් තාත්තා එක්ක ටොටෝ එකක් ගහලා තිබුනේ නෑ.. ඔහොම ඔහොම හිතාගෙන යද්දි මට පැල් බැඳගෙන අඩන්න හේතු කාරනා කෝටියක් විතර තිබුනා..

මුදු රළ ගල් පරවල හැසිලා ආපස්සට බිඳිලා යද්දි මුදු වතුරේ කසිංඡි සුවද නාස් පුඩු ඇතුලින් මට හොඳට දැනුනා.. වෙරල අයිතේ සමහරක් තැන්වල පෝඩු පෝඩු වෙලිගෙන බදාගෙන උන්ගෙ ලෝක වල තනිවෙලා ඉද්දි එහෙත් මෙහෙත් මමත් වගේ එකෙක් වඩේ මල්ලකුත් අතේ තියාගෙන තනියම මුදු දිහා බලාගෙන ඔහේ කල්පනා කරනවා බස් එකේ යන මට පෙනුනා.. සමහරක් හිතේ සතුටට මුදු වෙලරට ඇවිදිත් යද්දි සමහරක් හිටියේම හිතේ තියෙන දුක අදෝනාව මුදු එක්ක දියකරලා ඇත දියඔට යවන්න බලාගෙන..එහෙම යවන්න තිබුනානම් කොයිතරම් හොඳද..

මම ෆෝන් එක අරගෙන ෆේස්බුක් එක පැත්තේ ගියා.. මොකුත් විහිලු පෝස්ට් එකක් බලන්න මගෙ හිත සැහැල්ලුවකින් නොවෙද්දි මම පින්ටරස්ට් එකෙන් සේව් කරගත්තු බටර්කප් මල් කිනිත්තක ෆොටෝ එකක් දාලා හිතට ආපු වචන ටිකක් උඩින් ලියලා පෝස්ට් කලා.. සමහරවෙලාවට ඔහොම එකක් ලියලා දාද්දි නිකන් හිතට සැහැල්ලුවක් දැනෙනවා..

" කැකැරුන බොර දියටසුපිපි නෙළුමක් ලෙසටමේ විශම ලෝකයටනුඔ හිමිය..."

මම එහෙමම ෆෝන් එක අතේ තියාගෙන ඇස් පියාගත්තා.. අම්මා ගව තව බටන් ෆෝන් එකක් තියෙනවානෙ.. මහීශා කිව්වා උදේ ආන්ට් යනවා කියලා අපේ ගෙදර.. ඒකනිසා හිතට බරකුත් නෑ.. ඔහොම ටික වෙලාවක් ඉද්දි ෆෝන් එකේ නොට්ටියක් ඇවිත් ටිලි ගැවා.. මම බලද්දි ෆේස්බුක් එකේ මම දාපු පෝස්ට් එකට රිප්ලයි එකක් ඇවිල්ලා..

" යම දිනෙක පිපේනමඵ් ලොවේ පිරුණ මිනිසෙකු ලෙසටනුඔයි ඵ් සුදු නෙළුමබොර දියම අරුත් කළ.."

ඵ් රිප්ලයි එක දාලා තියෙන්නෙ කවුද කියලා මම දන්නෙ නෑ.. ප්‍රොෆයිල් එකට ගිහින් බලද්දි අපේම ඉස්කොලෙ එකෙක් දාලා තියෙන්නෙ.. මමත් ඔහේ ඇඩ් කරගෙන ග්‍රෙන්ඩ් ලිස්ට් එකට.. Shanaw Helaksha ජීවිතේට අහලා නැති නමක්.. ප්‍රොෆයිල් පික්චර් එකටවත් වෝල් එකේවත් ෆොටෝ එකක්වත් හොයාගන්න බැරිවුනා.. දාලා තියෙන්නෙම ඉස්කෝලෙ ඉවෙන්ටස් අනම් මනම් ෆොටෝගැපි විතරයි.. කමක් නෑ ඔන්න ඔහේ ඵ්

රිප්ලයි එකට මට හිතේ සතුටක්වත් ඇතිවුනානෙ.. මම ඒකට හාට රිඇක්ට් එකක් දාලා ෆෝන් එකේ ඩේටා ඔෆ් කරගෙන ඒක බෑග් එකට දාගත්තා..

රිට්පස්සෙ හමබන්නොට හරියෙදි විතර මගෙම මල කරුමෙට සුදුඅම්මියෙකුයි සුදුතාත්තියෙකුයි මගෙ එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා.. සැක් මගෙ මෝඩකමට තුනේ සිට එකක ඉදගත්තනෙ.. දැන් අහන් ඉදපත්කො උන්ගෙ මල් කතා.. මම ආයෙම ෆෝන් එක අරන් ඉයර්ෆෝන් එක කනට ගහගෙන ප්ලේලයිට් එකක් ප්ලේ කල්ලා ඇස් දෙක පියාගත්තා.. තව පැයක දෙකක්වත් තියෙනවා ගෙදරට යන්න..

" අනේ දොන්ති මැනික ඉන්න දෙන්නකො.."

හැ යකෝ මම හිටියේ හෙන කන්දක් උඩ බයිසිකලයක් පැදගෙන යනගමන්.. මෙහෙ කොයිද දොන්තිලා..

" මම මගෙ අප්පව්ට ආදරෙයිනෙ ඉතිම.."

මම කවද්ද බොල අප්පව්වියෙක් උනෙ.. පාඩුවෙ සයිකල් පැද පැදානෙ හිටියෙ..

" මාව ගෙදරින් අරගෙන කොහේහරි දුරකට යන්නකො අප්පව්වියො.. මට ඔයා නැතුව විනාඩියක්වත් ඉන්න බෑනෙ.. මතක් වෙනවා හැමවෙලෙම.."

මොන හත්වලාමක්ද යකෝ මේක.. මම එකපාරටම ගැස්සිලා කන්දෙන් වැටෙන්න ගියා.. පපුව ගැහෙනවා එකසිය ගානට.. මම කොයි වෙලේද බයිසිකලෙන් බැහැලා බස් එකකට නැග්ගෙ..

සැක් ඔව්නෙ මම බස් එකේනෙ හිටියේ.. ටහිකෙන හීනයක්නෙ යකෝ ඒක.. මම හිතුවෙ කන්දෙන් වැටුනමයි කියලා.. මම ඇස් ඇරලා වටපිට බලද්දී ෆෝන් එක කකුල් දෙක අස්සටම වැටිලා ප්ලේලයිට් එකත් ප්ලේ වෙලා ඉවරවෙලා.. ඒ අස්සෙ එහා පැත්තෙන් ඉන්න උන් දෙන්නගෙ කෙල්ල අර කොන්ඩෙ කහ පාටින් පාට කරන් රැවුල වවාගෙන ඉන්න කෙට්ටු හාදයගෙ ශර්ට් එක අස්සෙ අතකුත් දාගෙන.. මගෙ ඇග කිලිපොලා ගියා දෙයියනේ.. ඔහොම එව්වා මම දැකලම නෑ මීටකලින්.. අපි බස් වල යද්දි කොලඹ ඔහොම එකක් දැක්කොත් ගහලා පන්නාව් බස් එකෙන්.. හවස පහමාරත් වෙලා.. දැන්නම් බහින තැනත් කිට්ටුව.. මම බෑග් එකත් කරේ දාගෙන අතනින් නැගිටලා බස් එකේ ඉස්සරහට ගියා.. ඉස්සරහ

හංදියෙන් බැහැලා පලවෙනි පටුමගේ ගුරුපාරෙන් ගිහින් ඉවරවෙන්නෙ අපේ ගෙදරට.. කකුල් දෙකත් හිරිවැටිලා වගේ පස්සත් රිදෙනවා හොඳටම.. බඩත්ගිනි ඒ අස්සෙ.. ඊයෙ දවල්ට කැවට පස්සෙ කැවෙත් නෑ.. මට ගැස්ට්‍රයිස් හැදෙන එකේ පුදුමයක් නෑ පේනවනෙ.. කන්න තිබිලත් කන්න වෙලාවක් නැති මම වගේ උනුත් ඉන්නවා..

මම හංදියෙන් බැස්සා.. බස් එක මාව පහුකරන් යද්දි ඇවිස්සුනු දූවල්ලට මම ඇස් දෙක පියාගත්තා.. කටෙන් එක්ක වැලි.. ඉදකින්නත්..

මම එහෙමම බෑග් එකත් කරේ දාගෙන ඉස්සරහට ඇවිදගෙන යද්දි මේ හවසනෙ ගමේ උන් කඩෙ ගාවට ඇවිත් හෝ ගාලා කදේ දාගෙන ඉන්නවා.. ඩයල් වලට මාව මීටර්ම නෑ මම ආවත් ගෙදරටම වෙලා ඉන්නව මිසක් එහෙ මෙහෙ යන එකක් යැ.. මම ඉතින් අර ගෝනිබිල්ලා වගේ කළු පැව් ඩෙනිමට සුදු ඡර්ට් එකක් ඇඳලා ඊට දුඩින් කළුසුදු වෙක් ගර්ට් එකකුත් ඇඳගෙන ඩෙග් දෙකකුත් දාගෙන හෙන තදයා වගේ එන්න ආවා.. මුලු කඩපිලේම උන් පිටසක්වලයෙක් දිහා බලන ගානට මම දිහා බලන් ඉන්නෙ..

" ඔය ඉස්කොලෙහාමිනේගෙ මුණුබුරෙක් නොවැ.. අර මද්දු කෙලිගෙ කොල්ලා.."

" ආ ඔය අදුනගන්නෙ.. දැක්කනෙ මේ සියලාට බස් එකේ බෝඩ් එකක් කියෝගන්න බැරිවුනාට මාව හොඳට පෙනිලා තියෙනවා.. ඒ තරම ඇති.."

මම ගෙදරට යන්න ගේට්ටුව අරිද්දි මිදුලේ මාගලක මිරිස් වෙල වෙල හිටපු ඉස්කොලෙහාමිනේ නැත්නම් ඉතින් මගේ ආවිච්ඡමමා මාව දැක්ක ගමන් කණ්ණඩිදෙකත් ඇහැට දාගෙන විපරමින් බැලුවා.. කවුද මේ එන හැන්ඩ් කොල්ලා කියලා වෙන්න ඔන බලන්න ඇත්තෙ..

" මගෙ දෙයියනේ සුදුමහත්තයෝ.. මට උබලගෙ අමම කතාකලා විතරයි..මගෙ කොල්ලො.."

මම බෑග් එක තනකොලබිස්සට විසික් කල්ලා ගිහින් ආවිච්ඡමමව බදාගෙන උස්සලා වටේකුත් කැරකුවා.. අපෙ ආවිච්ඡමමා වූවි හුගක්.. මට වඩාගන්නත් පුලුවන්..

" කොල්ලො මගෙ කොන්ද කඩන්නද ඔය හදන්නෙ ආ.. තියපිය බිමින්.."

ආවිවි හිනාවෙවි කියද්දි මට මගෙ ලෝකෙම පය පාවුලට ගෙනැල්ලා දුන්නා වගේ හිතට දැනුනා.. මනුස්සයෝන්ට අර හෝමි ෆිලින් එකක් දැනෙනවා කියන්නෙ මෙකට වෙන්න ඇති.. ආපු ගමන් මහන්සියත් නෑ ආවිවිගෙ හිනාව දැක්කගමන්..

" ගෙට යමන් කොල්ලො.. මම සුදුමහත්තයා එන හින්දම වෙලපහින් උයලා කෑම මෙසෙට ඇරියා.."

ආවිවිඅම්මා තණකොලබිස්සෙ තියෙන බෑග් එක ගන්න යද්දි මම දුටලහිහින් ඒක ගත්තා.. බෑනෙ කරන්න ඉතින්.. පණ්ඩිතකම වැඩිනෙ.. බර උස්සන්න යන්නෙ..

මම ආවිවි එක්කන් විනාඩි දහයක් පහලොවක් කතාකල්ලා කාමරේ දොර එද්ද මෙහාට කල්ලා මගෙ කාමරේට මුන දැමිමා.. මෙක ඉතින් මගෙම කාමරේ.. ගෙදර නැගෙනහිර පැත්තට වෙන්න තිබ්බ සාමාන්‍ය තරමේ කාමරේ තමයි මට වෙන් වෙලා තිබුනේ.. ආවිවිඅම්මා ඉතින් මම නැති වුනාට කාමරේ නම් හොඳහැටි පිරිසිදුව තියාගෙන ඉදලා වගේ.. කොටු කොටු බෙඩ් ශීට් එකක් දාලා ඇද උඩ ටවල් එකකුයි අදින්න මාමගෙ ශර්ට් එකකුයි ශෝට්කුයි තියෙලා තිබ්බා.. මෙහෙ මට ඇඳුම් වැඩිය නෑ.. මමත් මාමගෙ කබඩ එකෙන් තමා ඇඳුම් උස්සන්නෙ.. නැත්නම් අම්මගෙ නයිට්ටියක් තමා ඇඳන් ඉන්න වෙන්නෙ.. සැක් කියද්දිත් බොක්ක කුල් වෙලා ගියා..

ගෙදර පාවිච්චියට ළිදෙන් වතුර මෝටර් කරලා ගන්න නිසා හවස ගවර් එක ඇරලා ඔලුව ඇල්ලුවා විතරයි සර්වාංගෙම හිරිවැටිලා ගියා.. වතුර සිතලයි අයිස් වගේ.. මම ඉතින් උඩ පැන පැන නට නට සිතල හුරුවෙනකල් නාලා ටවල් එකත් ඇදගෙන කාමරේට යද්දි ෆෝන් එකට ආවෙ අන්ක්තෝන් නමබර් එකකින් කෝල් එකක්.. මම අත් දෙකේ වතුර පිහිදලා ෆෝන් එක අතට ගත්තා..

පොඩ්ඩයිනෙ ටයිප් කරගන්න පුලුවන් වුනේ ලමයි.. පාන්දරට තා එකක් දෙන්නම් මම..

කිව්වත් වගේ රඬ අයිියගෙ පපුව පැලිලා මැරිලන..

කවුද ඒ කතාකලේ..

ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ග්‍රොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

8 කොටස

"(පොඩ්ඩක් ඉදපත් පගයො.. අඩෝ අඩෝ අන්සර් කලා-අහ්ම-)-හලෝ.. මෙ
ෂනෙරු ද..?"

එහා පැත්තෙන් පිරිමි කටහඩවල් දෙක තුනක්ම ඇහෙද්දි මම ආන්සර්
කල්ලා ෆෝන් එක කනේ තියාගෙන කතානොකරම හිටියා..

"අ.. ඔව්..?? කවුද මෙ..??"

මම කතාකලේ සැකෙන් වගේ.. එහෙම ඉතින් කතාකලාම සැක
හිතෙනවනෙ..

(ස්පිකර් ඔන් කරපත් පගො)

"අහ් ෂනෙරු මම කියාන් කතාකරන්නෙ.."

පසුබිමින් අපහැදිලි කටහඩවල් ඇහුනත් කතාකලේ කියාන් අයිශා කියද්දි
මම ඇදෙන් වාඩිවෙලා කලිසම තනි අතින් කකුලකට දාගත්තා..

"අහ්.. ඔව් අයිශෙ.."

"මෙ බං.. උබට මම කතාකලේ..(හවුස් මිටින් හවුස් මිටින්) මම කතාකලේ
බං උබට Aphrodite එකේ වයිස් කැප්ටන්ට දාලා.. ඒක කියන්න.. උබ අද
ආවෙ නැතෙ.."

"මම?? වයිස් කැප්ටන්?? අපේ හවුස් එකේ??"

මාව හෝන්දු මාන්දු වෙලා ගියා.. මෙ වැඩ අස්සෙ කොහොමද යකෝ
ඔවගෙන් වැඩ කරන්නෙ.. අපේ ඉස්කෝලෙ හවුසස් පහක්
තියෙනවා.. Zeus, Poseidon, Ares, Aphrodite, Athena.. ඉස්කෝලෙ එක
වසරෙ ඉදන්ම ඉවරවෙනකල්ම තමන්ට හමුබෙන්නෙ එකම හවුස් එකක්..
ඒක වෙනස් කරන්න බෑ.. අපෙ ඉස්කෝල වල ඉතින් ස්පෝර්ට්ස් එක
කියන්න හෙන ලොකු ඉවෙන්ට එකක්.. අනික පිට පිට ඇග්‍රොඩයිට් එක
පස් වතාවක්ම එක වෙව්ව නිසා ඒකත් එක්ක අනිත් හවුසස් වලට
තියෙන්නෙ මාර තරගයක්.. එහෙම එකක හවුස් කැප්ටන් වෙනවා

කියන්න බලද්දි හෙන විසාල වගකීමක් ඉතින්.. මම වයිස් කැප්ටන් වුනත් මටත් වැඩ සැහෙන්න කරන්න වෙයි.. අම්මගෙන් ගියාම අහගන්න වෙනවා දැන්.. කරදර සෙට් වෙන්නෙ වැල වගේ එකදිගට..

" ඇයි ඡනෙරු මොකක් හරි අවුලක්ද..??"

කියාන් අයිසා අහද්දි මම ආයෙම හරි සිහියට ආවෙ..

" අහ්..න්-නෑ අයිසෙ එකපාරට මාවම දැමමෙ?? මම හිතුවෙ නග්‍රාස්ට දෙයි කියලා ඒකයි.. "

නග්‍රාස් අපේ හවුස් එකේ ස්පෝර්ට් පොර.. අපේ වයසෙන් ඉතින් වැඩිඩෙක්ට ඉන්නෙ ඌ තමා..

" නග්‍රාස් කැප්ටන්.. ඒකයි ඡනෙරුට වයිස් ආවෙ.. ඔය දෙන්නා එකතුයිනෙ..(කොහෙද ඉන්නෙ අහපන් බල්ලො)"

" අහ් එහෙමද.."

" මල්ලි හෙට ඉස්කෝලෙ එනවද..?? නෑ එතකොට අපිට මිටින් එකක් ගන්න පුලුවන්නෙ.. ඒකයි-"

" අයිසේ මේ මම ආයෙ ඉස්කෝලෙ එන්නෙ සද්දා.. හදිසියකට ගමේ ආවා.."

" (මම කිව්වෙ බං.. උබ ඇහුවෙ නෑනෙ) අහ් හරි හරි ඡනෙරු.. එහෙනම් මේ නම්බර් එක සේව් කරගන්න.. මම ඔයාව හවුස් ගෘෂ් එකට ඇඩ් කරන්නම්.. (මුන පුප කරගන්නැතුව ඉදහන්කො බං)"

මට කියාන් අයිසගෙ කටහඩ අස්සෙන් අයුක අයිසගෙ කටහඩත් ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ..

" හරි අයිසෙ.. මම තියන්නම්.."

" බායි ඡනෙරු.."

බිස්.. බිස්..බිස්..

කෝල් එක කට වුනා..

රුවෙලා ආවිච්ඡමමා එක්ක කෑම කකා අපි දෙන්නා එක්ක නිවුස් බැලුවා..
රූට සුදු කැකුළු බත් එක්ක පොලොස් ඇඹුලකුයි කලවම පලා මැල්ලුමකුයි
පරිප්පුයි හදලා ආවිච්ඡමමා පපඩම එක්ක මිරිස් කරල් බැදලා තිබ්බා..

අන්න කෑම.. කනවානම ආවිච්ඡමමගෙ කෑම තමා මේ ලෝකෙ රසම කෑම..
අනේ මන්දා මොන වගේ මැජික් එකක්ද කියන්න ආවිච්ඡමමගෙ අතින්
පොල් සමබෝලයක් හඳුන් එක්ක තියෙන්න ඔන රහ ඒ විදියට අඩුවක්
නැතුව හරිම පදමට තිබ්බා.. මම ඉතින් දවසෙම කෑම කාපු නැති එකේ තුන්
පාරක් විතර බෙදාගෙන කට ලගටම බඩ එනකල් කෑවා කෑමක්.. අමමොහ්
පිස්සු හැදෙනවා..

ඊට පස්සෙ ගෙදර තිබ්බ මිකිරි හට්ටියකුයි කුතුල් පැණි බෝතලේකුයි
උස්සගෙන ආයෙම ආවිච්ඡ කුස්සියට අඩගැහුවම මම පිබ්බගෙන දිව්වෙ
කුස්සියට.. මෙහෙ සතියක් හිටියත් උරෙක් වගේ මහත්වෙනවා..
ආවිච්ඡමමා පව් දෙයියනේ හරි ආසාවෙන් මහන්සිවෙලා උයලා.. මට
එයාගැනනම් දැනෙන ආදරේ මෙනෙකැයි කියන්න බෑ.. ආවිච්ඡ සමහර
වෙලාවට කියනවා අපි ගිය ආත්මෙ අමමයි පුතයිද දන්නෙ නැහැල්ලු
මෙව්වරම එකතු.. ඒ බැඳීම ගැනනම් කියන්න වචන නෑ.. මගෙ පිනකට
පහළ වෙලා වගෙ..

" අමමෝ කොල්ලො හත් අවුරුද්දකින් කාලා නෑ වගේනෙ.."

" එහෙම තමයි ආවිච්ඡෙ ඉතින්.. මේ සුදු අත් දෙකෙන් හදන කෑමක්
කන්නත් පිනයි බඩෙ ඉඩයි තියෙන්නෙ එපැයි.."

මම ආවිච්ඡගෙ අත් දෙකම එකට අල්ලලා හඳුන් තිබ්බම ආවිච්ඡ කෝල
වෙලා හිනාවුනා..

" නිකා ඉදින් කොලුවො.. උබලගෙ අමමා මට කතාකලා ආයෙම.. උඹ
නැතිවුනාම අගේ දැනෙනව ඇති.. යස වැඩේ දෙන්නිඇන්දට.. තියන
මුරන්ඩුගතිය.."

" අමමා ගැන නම වැඩක් නෑ ආවිච්ඡමමෙ කතාකල්ල.. ඉතින් මොකෝ මේ
පැත්තෙ විස්තර එහෙම.."

බොරු කියන්නෝනෑනෙ ඉතින් පිරිමි කම පොඩ්ඩක් පැත්තකින් තියලා
අපෙ ආවිච්ඡ එක්ක චිත්ත බෙසම ගනන් හෝදන්න මම හෙන ආසයි..

" උඹට කියන්න බං සුදුමහත්තයෝ.."

අටට විතර පටන්ගත්තු කතාව අපි දෙන්නම බඩ පැලෙනකල් හිනාවෙලා හිනාවෙලා ඉවරවෙද්දි දෙයියනේ කියලා ඉවරකරද්දි දොළහමාරයි.. මම ආවිච්ච ඇදෙන් වාඩිකරවලා වැදලා ජනෙල් දොරවල් සේරම වහලදත් කියලා බලලා මගේ රාජධානියට ආවෙ ඟෝන් එකක් හුල් වාර්ජ් වෙලා තියෙනවා දකිද්දි.. මේ තරම ආද්‍යාත්මික සුවයක් වෙන කොයිනිද ඉතින්.. නයිට් ටයිම් ඩේටයි හුල් වාර්ජ් වෙච්ච ඟෝන් එකයි.. ෆිලින් ඔසම.. මම වටිසැප් ලොග් වෙලා මැසේජ් බැලුවා.. මහීශා උවමනා මැසේජ් වගයක් දාලා සදුදා වෙද්දි ඉස්කෝලෙ ආවෙ නැත්තන් මගෙ වෘගන කෝග දෙක කපලා විකුණනවා කියලා තර්ජනය කල්ලා මැසේජ් එකක් දාලා තිබ්බා.. දෙනෝ උඹට කපන්න මම..

මේකි යකෝ..

මම එහෙමම ඒකිගෙ ඩිපි එක බැලුවා..

" කැහ්-ඈහ්-අහ්කැ-හ්-කැහ්-හ්"

එකපාරට පුදුමෙන් කෙළ ගිලින්න ගිහින් මගෙ උගුරෙ කෙළත් හිරවෙලා මට හුස්මගන්න බැරුව මාව මැරෙන්න ගියා.. මේ මොන මගුලක්ද හත්වලාමෙ මේ..

මහීශාගෙ ඩිපි එකේ හිටියේ මේකි කහපාට ගවුමක් ඇඳගෙන ඇහැල මල් වගයක් එක අතකින් අල්ලගෙන ස්මයිල් ඉන් පේන් වගේ හිනාවක් දාගෙන ඉන්න ඟොටෝ එකක්.. මම මේකි මෙහෙම ඉන්නවා දැක්කෙ පළවෙනි වතාවට.. ලස්සනයි කෙල්ල මාරම.. ඒ වුනාට දැන් ටික දවසක් තිස්සෙ ඉදලා මේකි වෙනස්.. හම්බෙලාම අහන්නෝන.. මැසේජ් දැමිමට මේකි කියන්නෙම නෑනෙ.. මම එහෙමම ස්ටේටස් බලන්න ගියා.. මහීශා අපෙ අම්ම එක්ක සෙල්ෆියක් ගහලා දාලා.. මේ බේසික කෙල්ලට ඔනවට වැඩි.. හිටපියකො දෙන්න..

ඒකිගෙ ස්ටේටස් එකට පස්සෙ ජස්ට් නව් කියලා වැටුනේ කියාන් අයියගෙ කන්ටැක් එක.. ආ ඔව්නෙ මම සේව් කරගත්තනෙ..දැන් උගෙ ස්ටේටස් මටත් පේනවා.. මම ඔපන් කල්ලා බලද්දි වැල වගේ ඟොටෝ හතරක්ම දාලා.. අයුක අයියයි, රඹ අයියයි, කියාන් අයියයි තුන්දෙනාම.. මොකෙක්ගෙහරි ගෙදරකට සෙට් වෙලා පිස්සු කෙලිනවා..

@Shan

පලවෙනි ෆෝටෝ එකේ හිටියේ රඬ අයියා කොකාකෝලා බොනලේකට බටයක් ගහන් ඒක කටේ ගහගෙන ජනේලෙන් එලිය බලාගෙන ඉන්න මහ අජුත ෆෝටෝ එකක්.. මට ඒක දැක්කහම බකස් ගාලා හිනාගියා.. යකෝ ගැනි පිටම. වෙලා වගේ බලාගෙන ඉන්න හැටි.. කැප්ගන් එකට දාලා තිබ්බේ

'ආදරය සුන්දර වරදක් මිට රඬ හෙලාක්ෂ්ම ශ්‍රී'

මට ඒකට බකස් ගාලා හිනා ගියා.. මුත් ඉස්කෝලේ සද්දේ දාගෙන හිටියට සිරාම ආතල් පොරවල් තුනක් වගේ.. ඒවුනාට හෙලාක්ෂ කියන නමේ මට පොඩි හුරු ගතියක් දැනුනා.. කලින් අහලා තියෙනවා වගේ.. ඒ එක්කම මට අර බස් එකේ හිටිය සුදුතාත්තියව මතක් වෙව්ව නිසා මම ඔලුව ගසලා හරි සිහියට ආවා.. ඒ හිපාටුවා ලගින්වත් තියන්න පුලුවන්ද අපේ ඩිපියුටි ගේම්ස් කැප්ටන්ව.. පිස්සුනෙ.. රඬ අයියා හෙන සුදුයි.. අරහෙම රවුල වවලත් නෑ.. පිස්සු හැදෙයි ළ දේනි දේනි කිය කිය කැල්ලට කතාකලොත්.. අනික ඒකා සිරුවෙනුයි පහසුවෙනුයි විතරයිනෙ ඉන්නෙ.. අර වගේ කොන්ද නමාගෙන අස්සවල් වල අත දන්න යන්නෑනෙ..

සැක් මම මේ මොනවද හිතන්නෙ.. මම ඊටපස්සේ තිබ්බ ෆෝටෝ එක බැලුවා.. ඒක අයුක අයියා දිවත් ඇදගෙන ගහපු ෆෝටෝ එකක් පැත්තක රඬ අයියා කොට්ටෙකුත් හපාගෙන පස්ස හරෝගෙන තිදි.. මුත් උගෙ පස්සට කොටුවේ පොඩි හාමුදුරුවොන්ගෙ ස්ටිකර් එකක් දාලා ඒ ස්ටිකර් ගහලා තියෙනවා 'අපිට ඉතින් ස්පර්ශය තහනමනෙ..බලන්න විතරයි පුලුවන්' කියලා.. මුත් හොරෙන් කසිප්පු පෙරලද මන්දා.. ඊටපස්සේ එකේ කියාන් අයියා වහලේ ෆෑන් එකේ අන්ඩර්වෙයාර් එකක් එල්ලලා

'බැටමැන්'

' කියලා පහල ඉදන් ඒකදිහා බලන් ඉන්න අයුක අයියගෙ කුප්ත ෆෝටෝ එකකුයි අවසාන 'ඔක නවත්තපන් හු#තො' කියාගෙන රඬ අයියා ඇවිත් ෆෝන් එක උදුරගන්න විඩියෝ කැල්ලකුයි දාලා යටින් කැප්ගන් එකක් දාලා

'වරදක් කළත් සිතකින් නොවේ'

කියලා.. යකු අද මුත් වැරදි විතරමද කල්ලා තියෙන්නෙ.. පිස්සු මගුල් විකක්.. මම ඇතිපදම ඒ කුප්ත ෆෝටෝවලට හිනාවෙලා ෆෝන් එක මෙසෙ උඩට දැමමේ තදටම නිදිමතක් ගලාගෙන ආපු නිසා.. ඒ එක්කම ෆෝන්

එකට මිස් කෝල් එකක් ඇවිත් කට වෙනවා දකිද්දීම මට සිහියක්පතක්
නැතුව මැරිලා වගේ නින්ද ගියා..

පහුවදා මට ඇහැරුනේ අපේ ගෙදර ඉන්න කමමැලි පුස් තඩියා ඇවිත් වට
දෙක තුනකුත් කරකිලා උගෙ සිරියහන වගේ මගෙ මුන උඩින් පස්ස
නියාගත්තු නිසා.. සැක් විතරක් මලජරාව..

" බැහැපිය වූවි බිමට.. ආවා මෙනන ඇට දෙක මගෙ මුන උඩ නියන්න.. චිප්
චිප්.. එලියට එලියට.."

මම ළාව උඩින් විසික් කල්ලා ඇදෙන් බැස්සෙ ආවිච්ඡමමා කුස්සියෙ ඉදන්
මොකක්දෝ කොටනවා සද්දයක් ආපු නිසා.. මම නැගිටලා ඇද ගසලා
මුනකට හෝදගෙන කුස්සියට එබෙද්දී ආවිච්ඡමමා කොළ වගයක්
කොටනවා හෝ ගලා.. අප්පද බොල කොළකැද හදනවා වගේ..

" සුදුමහත්තයා නැගිට්ටද.. තව ටිකක් නිදාගනින්නකො කොල්ලො.. මම
මේක හනික හදලා ගේන්නම්.."

ආවිච්ඡමමා ළිපේ තිබ්බ මුට්ටිය අහක් කල්ලා වෙන මුට්ටියක් නියද්දී මම
ආවිච්ච කලින් ළිප ගාවට ළං වෙලා ඒකට පොල් ලෙල්ලක් එබුවා.. උදේ
සිතල නිසා ඇගේ රස්තෙ යවාගන්න මරු පොට එක දර ළිප ගාව..

" එහෙනත් උඹ ළිප බලාගනිත්.. මම අර හදාපු වැලිතලප එක එලියෙන්
නියන්න..."

ආවිච්ච එහෙම කියාගෙන ගේ ඇතුලට ගියා.. මට එතකොටයි මතකට
ආවේ ඊයෙ රූ ආපු කෝල් එක.. බැලුවෙත් නෑ නින්ද ගියානෙ..

ආයෙම හෙට එන්නම් ලමයිනේ..

රඬා අයිගෙ දුකට කවි ගී ලියවුනා මදි..හුම

කවුන ආයෙම මුට කෝල් කලේ.. ඉන්න දෙන්න අප්පා එයාට කෝල්
ගන්නැතුව..

ලව් යූ ♥

@Shan

මේ කාම ලෝකෙට ආස කරන්න එපා..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

9 කොටස

" සුදුමහත්තයා මම පන්සලට ගිහින් එන්නම.. පරිස්සමට ගෙදරට වෙලා ඉදපත් ඇ.. කොල්ලො.."

ආච්චිඅම්මා හවසට තියෙන මරණාධාර සමිතියෙ රැස්වීමට යන්න ඇදපැලදගෙන මම ඉන්න කාමරේට මුනදාලා කිව්වා.. මම එවෙලෙ ඉදියේ පාඩම් කර කර.. ඇරන් ඔවට ආච්චිඅම්මා මාව එක්කන් යන්නෙ නෑ එක්කන් යන්න කිව්වත්.. ගමේ ගැනු අස්සෙ නැව්ත් ඉන්නවට කාරි නෑ කියල තමා කියන්නෙ..

" ආ.. හා.. ආච්චිඅම්මෙ පරිස්සමට ගිහින් එන්න එහෙනම් හොඳේ.."

මම ඔන්ට්ලයිත් තිබ්බ ක්ලාස් එකකුත් ඉවරකල්ලා හැන්දෑ වෙන්න ගෙදර ඉස්සරහට වෙන්න හදලා තිබ්බ ඔන්ට්ලිලාවට වෙලා ඔහේ පැද්දි පැද්දි හිටියා.. අම්මා මොනවා කරනවද දන්නෙ නෑ කතාකලේම නෑනෙ.. කමක් නෑ ආච්චිඅම්මා හැමතීස්සෙම කතාකරනවනෙ.. අනිද්දා යන නිසා ඉන්න එකයි තනියෙම.. මම හිටියහමනෙ රණ්ඩුවෙන්න එන්නෙ.. මම ඔන්ට්ලිලාවෙ එක පැත්තකට කඹට ඔලුව තියාගෙන මනෝ පාර ගහන් ඉද්දි ලස්සන නංගි කෙනෙක් මාව දැකලා කොණ්ඩෙන් ගස්සා ගස්සා අල්ලපු ගෙදරට දුවගෙන ගියා.. මටත් ඉතින් හෙන මනමාල හිනාවක් ආවත් එක එකපාරට කබාසිනියා කල්ලා දැමිමෙ ෆෝන් එකට ආපු කෝල් එකක්.. මේ අර පාන්දර ආපු නම්බරේ නේද.. මම ආන්සර් කල්ලා ෆෝන් එක කනේ තියාගෙනත් බැලුවේ එහා ගෙදර නංගි ගෙට ගියාද කියලා.. සැක් හිනාවෙන්නවත් බැරිවුනානෙ..

" හලොවි.. කවුද කතාකරන්නෙ..??"

මම කතාකරන් තප්පර පහක් විතර යනකල් එහාපැත්තෙන් කිසිම සද්දයක් ඇහුනේ නෑ..

" මම රඬ කතාකරන්නෙ.. මේ වරද් ද..??"

ඔන්ට්ලිලාවෙ පැද්දි පැද්දි හිටිය මම එකපාරම ගල් ගැහිලා වගේ නැවතුනා.. දෙයියනේ මුගෙ කටහඬ ගොරෝසු ගතිය.. බයත් හිතෙනවා.. අනික

හලෝ අනම් මනම් මොකුත් නෑ නිකන්ම 'මම රඬ කතාකරන්නෙ' යැයි යැයි තමා.. මේ හාල්පාරුවා නිසා මගේ ලස්සන සුදු මුනෙ රතුපාට ඉරක් ඇඳිලා තාම ගිහිනි නෑ.. දෙන්න හිතයි.. පගයට..

" ඔව් අයිසෙ වරද් තමා.."

මම ඔනවට එපාවට කතාකලා.. මම වරද් නෙමෙයි යකෝ ඡනෙරු ඡනෙරු.. මම ඔය වරද් කැල්ලට එව්වර ආස නෑ.. නිකන් වරදක් කල්ලා වගේ.. ඔය නම දන්න උන් ඉන්නෙත් දෙතුන්දෙනයි.. ඒ අයවත් මට නම ඔය කැල්ල කියලා කතාකරන්නෙ නෑ..

" මට අද හවස වෙද්දි ඔයාලගෙ හවුස් එකේ ඇත්ලට්ක් ඉවෙන්ටස් කරන අයගෙ ෆුල් නේමස් එක්ක බර්ත්ඩේ එකයි, ඉන්ඩෙක්ස් නමබර් එකයි, බර්ත්ඩේ එකයි ඔන.. පිළිවෙලට ටයිප් කල්ලා පිඩ්එෆ් එකක් මට ඊමේල් දන්න.. නැත්නම් මේ නමබර් එකෙට වටසැප් කරන්න.."

මු යකෝ.. මම ඉන්නෙ ගමේ පගො ගමේ.. අනික ඔව්වර ගොඩක් මම හවස වෙද්දි කරන්නෙ කොහොමද.. අනික දැන් හවසනෙ.. මුට පයිත්තියන්ද..??

" මේ අයිසෙ.. ඉතින් මේ හවසනෙ.."

මම ඇහුවේ කිසිසේත් විහිලු කරන අදහසකින් නෙමෙ වුනත් රඬ අයිසගේ ෆෝන් එකේ එහැපැත්තෙන් හිනා සද්ද දෙක තුනක් මට ඇහුනා.. එක්කො මට ඇහුන හැටි..

" මේ අයිසෙ ඒ පණ්ඩිතකම් ඇහුවෙ නෑනෙ.. පැය දෙකක් දෙන්නම්.. මට ඊමේල් එක එන්න ඔන.. හරිනෙ.. මම තියනවා.."

" ඒත්- ගොං ලබ්බා.."

මම කතාකරන්නත් කලින් ෆෝන් එක කට වෙලා ගියා.. මේ ගොටුකොල හිවලා.. කතාකරපු හැටි මට.. කියාන් අයිසා කොව්වර හොදද.. මට ඊයෙ කතාකල්ලා ඉස්කෝලෙ ආවෙ නැත්තෙ ඇයිදත් ඇහුවා.. ඒකට මු.. දෙයිසනේ මම ඉන්නෙ ගමේ කියලා ඔව්වර දන්නැතුවද.. කියාන් අයිසා කියල නැතිවෙන්න බෑනෙ.. හිටපන් මම ඉස්කෝලෙ ඇවිත් කෙල්ලෙක්ගෙන් බුට කාලා අත කපාගත්තා කියලා කතාවක් හදලා

ස්කෝලෙ පුරාම කියනවා.. පුලුවන් නම් එහාවැටේ ගර්ල් ස්කූල් එකටත්
කියනවා.. මගේ හිතේ රඳා කාරයා ගැන තිබ්බ පැහැදීම බිත්දුටුම බැහැලා
නැතිවෙලාම යන්න යද්දි මට මතක් වුනේ එදා මම කෝවිචියෙන්
වැටෙන්න ගිහිණි මු මාව අල්ල ගත්ත එක..

එක්කො ඔන්න ඔහේ කමක් නෑ.. උගෙයි මගෙයි කොහොමත් ඇයි
හොඳැයිසක් නෑනෙ.. මොකෝ මම ඌව කසාද බදිනවයැ ඌ මට හොඳින්
කතාකරන්න.. එදා උදව් කරපු නිසා සමාව දෙනවා.. නැත්නම් දැනී මේ වරද්
වරං ගත්තහම හැටි..

මම කේන්තියෙන් නැගිටලා ගෙට ගියේ ගෙදර ඉස්සරහා තිබ්බ කොහොඹ
ගහ යට හිටිය වූටියටත් පයින් ඇනගෙන.. මේ අනිකා.. සක්කිලි පුසා
කනවා නිදාගන්නවා විතරයි.. මුත් ඔක්කොම එකයි..

මම සෙනුකයටයි නග්‍රාස්ටයි කෝල් කල්ලා හෙන ගේමක් දීලා ඇත්ලටික්
ක්ලබ් එකේ ඇග්‍රොඩයිට් එකේ උන්ගෙ නම් හොයාගෙන අනිත් විස්තරත්
හොයාගෙන පැය තුනහමාරකට විතර පස්සෙ ඩොකියුමන්ට් එකක් හදලා
අරුට වටසැප් කලා..

සෙනුකයා වෙලාවට ඇග්‍රොඩයිට් එකේ නිසා මට අවුලක් නෑ ඔන
වෙලාවක සප් එකක් ගන්න පුලුවන් නෙ.. මතීගයයි හගානයයි සියුස්
එකේ.. ඒකනිසා උන්ගෙන් මේව අහන්නත් බෑ..

මම ඩොකියුමන්ට් එක යවලා තප්පර බාගයක් යන්න වුනේ නෑ ඩබල් ටික්
එක නිල් පාට වුනා.. දෙයියනේ දෙයියනේ අපේ උන්නම ඩිපියුටි ගේමස්
කැපා හරිම ඉක්මන් නෙ.. ආලෝකේ වෙගෙන් සිත් කලා.. විනාඩි පහක්
ගියා.. ආයෙම මුගෙන් වටසැප් කෝල් එකක්..

" කියන්න.."

මම නිකන් පාවචල් වෙන්න ඔන නෑනෙ.. පොඩ්ඩක් ගනන් ඉස්සුවා..

" මම උබට කිව්වෙ පැය දෙකකින් එවන්න කියලනෙ.. දැන් වෙලාව
කියද.."

" ඉන්න බලන්න.. ආ.. හත හමාරට තප්පර දෙකක් විතර
තියෙනවා..ටික්..ටික්.. හරියටම හහාමාරයි.. ඇයි අයියෙ.."

" ජෝක් කරන්න නෙමෙ අයිසෙ වෙලාවට වැඩක් කරන්න ඉගෙන ගන්නවා ඉස්සෙලා.. ඔහොමද වගකීමක් අරගෙන වැඩකරන්නෙ.. මතක තියාගන්නවා ඇග්‍රොඩයිට් එක මගෙන් හවුස් එක.. මේ පාරත් අනිවාරෙන් ෆස්ට් ජ්ලේස් ගන්නෝන අපේ හවුස් එක.. ලිඩර්ෂිප් එකක් අරන් වැඩකරන්න කලින් බ්ලාබ්ලා.."

හරි ඉතින් මම එපා කිව්වෙ නෑනෙ.. මු මේ ඉස්කෝලෙ සාප්ප් කියලා මට ලොකු නෑ හරිද.. ඒවා දාපන් පුත් කැඩෙට් කරන් උන්ටම.. ආවා මෙනන මට සද්දෙ දාගෙන හිටුකෝ මම උඹ කියල කිසිම දෙයක් අහන්නෙ නෑ.. නෑ නෑ නෑමයි..

" අයියා එකට ආසද.. මම ඇහුවෙ හවුස් එක එක වෙනවට.."

මගෙ කට අවුස්සගන්න එපා කියන්නෙ ඔක තමා..දැන් ඉතින් දිගට හරහට මට කියන්න හිතෙනවා..

" මොකක්ද තෝ කිව්වෙ.."

" ඇයි අනෙ එකට ආසද ඇහුවෙ.. මමනම ආසයි.. අයියා කියනවනම එක වෙන්න බැරියැ.. කේන්තීගන්න ඔනෙ නෑනෙ බොරුවට.."

" එකට ආස මොකාද බිංදුවට ආස මොකාද කියලා මම උබට පස්සෙ වෙලාවක පෙන්නන්නම්.. සද්දා මිටින් එකට වරෙන් ලබ්බක් නොකර.. වගකීමක් අරන් වැඩකරන්න බෑ.."

බිප්.. බිප්.. බිප්..

කට කලා නේද.. මේක යකෝ.. හරි මගුලක් උනානෙ.. පගයා මාව එදා අල්ලගත්තෙ නැත්තන් ගහනවා උගෙ බැප් එක ගලවලා පුපේ මම.. දන්නෑ මගෙ හැටි.. දැන් මු එක්ක වැඩ කරන්න එපැයි මාසයක්ම.. ඇග්‍රොඩයිට් මගෙන් හවුස් එක.. යැයි යැයි.. මුට බැප් එක දුන්න එකාගෙ වම් ඇටේ මොට පිහියකින් තැලුවත් මදි..

මම ඌට බැන බැන ගිහින් වම කකුලේ පොඩි ඇගිල්ල උලුවස්සෙත් වද්දගන්නා.. සැක් මේ උච්චු.. මොකා දාලද මන්දා.. අරුටනම ජීවිතේට කෙල්ලෙක් සෙට් වෙන්න එපා.. ඒස්වාහා පුූ.. හැලපයා..

" සුදුමහත්තයා.."

ඒ එක්කම ආවිච්ඡමමා ගෙදර ඇවිත් ඉන්නවා දැක්ක මම කකුලෙ ඇගිල්ලත් අතගාගෙන ඉස්සරහට ගියා.. තව දවස් තුනනෙ ඉතින් ආක්ච්ඡමමා ලග ඉන්නෙ.. ආයෙම කොලඹ යන්න එපැයි.. නැත්තම අරුට ප්‍රෙශර් අමාරුව හැඳිලා මැරිලා යයි.. අන්තිමට ඒකටත් පලි මාව වෙයි.. මගෙ මුනත් හුරලා පරුෂ වචනෙන් බැන්නත් එක්ක..

ඔහොම ඒ දවස් දෙකත් ඉක්මනටම ගෙවිලා ගිහින් මම ආයෙම කොලඹ ආවා.. ආපු ගමන් අමමා මාත් එක්ක කතාකලෙ නෑ. ඊටපස්සෙ ඉතින් පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ හා හුම් ගහා ඉදලා වෙනදා වගේ කතාකරන්න ගත්තා.. මම ආවෙ ඉරිදා රූ වෙන්න.. ඊටපස්සෙ සදුදා ඉස්කෝලෙ යන්න බෑග් ලැස්ති කරලා අර කියාන් අයිසා එදා දුන්නු ඇදුම් දෙකත් නමලා ඒක අස්සට ඔබාගත්තා.. ආවිච්ඡමමව හරියට මතක් වෙනවා.. දැන් ඉතින් සතියක් විතර යනකල්ම හිතට හරි නෑ ආවිච්ඡම මතක් වෙනවා.. මම බස් එකට නගිද්දිත් ආවිච්ඡමමා ඇඩුවා.. එහෙම එද්දි පපුව කඩාගෙන යන්න වගේ.. මට මතක් වෙද්දිත් හරි හිතට බරයි දෙයියනේ..

පහුවදා ඉස්කෝලෙ ගිහින් මට ක්ලාස් එකේ ඉන්න වුනේම නෑ.. ක්ලාස් වල ඉන්න උන් සේරම හවුස් වැඩ වලට කියලා එක්කත් ගියා.. මමත් ඉතින් වයිස් කැපා නිසා බැහැලා ඉස්කෝලෙ අඹගහ යට බංකුවෙ නග්‍රාසයයි සෙනුකයයි එක්ක තඩ් ෆයිල් මිටියකුත් නියාගෙන වැඩ වගේක හිටියේ.. ඒ එක්කම එතනට ආවෙ ආවෙ රඨා අයිසයි අයුක අයිසයි.. කියාන් අයිසා කොහෙද දන්නෙ නෑ.. මම එයා එක්ක විතරනෙ කතාකරන්නෙ.. අයුක අයිසා ආවා විතරයි සෙනුකයා නැගිටලා වූබරයි කියාගෙන පොඩ් උන්ගෙ ක්ලාස් පැත්තට දුවගෙන ගියා.. මුට මොන යකෙක් වැහිලද.. මම ඉතින් ආපු උන්ව ගනන් ගන්නෙත් නැතුව මගේ වැඩේ කර කර ඉද්දි නග්‍රාසයත් එකපාර නැගිටලා ඌ අදුනන එකෙක් හමුබෙන්න යනවා කියලා යන්න ගියා.. දැන් අඹ ගහ යට මමයි අයුක අයිසයි රඨා අයිසයි විතරයි.. මම අයුක අයිසා එක්ක හිනාවෙලා අරුට රවලා එන්ට්‍රි ෆෝම එකක් අරගෙන නම් වගයක් ලියන්න ගත්තා.. මුත් දෙන්නත් මගෙ ඉස්සරහින් ඉදගත්තා..

සැක් මොන මගුලක්ද මේ වුනේ.. මම මුත් දෙන්නා එක්කම වැඩිය නෑනෙ.. හෙන අන්කොමෆටබල් ෆීලින් එකක් දැනෙද්දි උන් දෙන්නා හාවක් හුවක් නැතුව අපි හදපු ෆයිල් එකින් එක අරගෙන බලන්න ගත්තා..

" රධ්‍ය මම පොඩ්ඩක් අර පැත්තට ගිහින්න එන්නමි.. උඹ ඉවරවෙලා වරෙන්.."

අයුක් අයියා සාක්කුවට අත් දෙකත් දාගෙන සෙනුකයා දුවලා ගිය පැත්තට හිමිත් සැරේ ඇවිදගෙන යද්දි රධ්‍ය කාරයා උගුර පාදලා ආයෙම ගයිල් එකට මුන ඔබාගන්නා.. අනේ ඔබාගෙනම හිටපන්.. මට මු එක්ක හෙන තරහයි අනෙ..

" ඔය මොකක්ද කරලා තියෙන්නෙ.. කැපිටල් වලින් ලියපන්.. මොන ලෝකෙද ඉන්නෙ.."

මම පැනත් කටේ ගහගෙන ඉන්ඩෙක්ස් නමබර් වගයක් වෙක් කරද්දි මගෙ කන ගාවිත්ම රධ්‍ය කාරයාගෙ කටහඩ ඇහුනා.. මු කොයි වෙලේද මෙනෙත්තට ආවෙ.. මම ගැස්සිලා ගිහිත් කටේ ගහගෙන ඉදිය පැනත් විදුරුමහේ ඇහුනා.. මුගෙ ආවිටිට..

" ආවි.. මොකද අප්පා.."

මම කටට අතත් තියාගෙන කේන්තියෙන් අහද්දි මු ඉන්නවා හෝතමබුවා වගේ මගේ මුන දිහා බලාගෙන.. ඒ මදිවට මුගෙ ගාව නහය කඩාගෙන යන ප'ඟියුම සුවදක් එනවා..

" මොකද අහන්නෙ මොනලෝකෙද උඹ ඉන්නෙ.. ඔක කැපිටල් වලින් වලින් ලියපන්.."

" හරි හරි හරි ඉතින්..මගුල කැගහනවා ඉවරයක් නෑ.. "

මම තරහට ඒ ෆෝම් එක පොඩි කල්ලා ගුලි කල්ලා වප්ප කල්ලා බිමට විසික් කල්ලා වෙන එකක් ඇරගෙන කැපිටල් වලින් ලියන්න පටන් ගන්නා..

රධ්‍ය කාරයා මම විසික් කරපු කොලේ ආපහු අහුලගෙන මෙසෙ උඩින් තිබ්බා..

" බිම කොළ දාන්න එපා උඹද මේවා අතුගාන්නෙ.."

" නෑ ඇයි අයියද අතුගාන්නෙ ඔව්වර කේන්ති ගන්නෙ.."

" මම නෙමෙයි තමයි ඒ වුනාට ඒ විදියට ඉදපත්.. කට කඩනවා එකට එක කියවත් ආවොත්.. එනවා කරේ නගින්න.."

" කෝ.. කොහෙද කවුද ඔයාගෙ කරේ නගින්න ආවෙ.. හරි වැඩක්නෙ මේක.. අනික කඩ කඩනකල් මම බලන් ඉන්නවා කියලද හිතේ.. නිකන් ඉදපත් අයියෙ.."

" වරද්..!! දෙන්නෙ උඹට"

රඬ අයිසා මට ගහන්න වගේ අත උස්සද්දි මම උරහිස් අකුලගෙන ඇස් දෙක පියාගන්නා.. ඩයල් එක කේන්තියටම රතු වෙලා ඉදිය විදියෙන් මම හිතුවේ ඔලුවට පාරක් දුන්නා කියලා තමයි..

" මොකද උඹ ඇස් පියාගෙන.. ඇස් ඇරලා ඔක ලියපත්.."

සැක්.. ලැජ්ජාව බාල්දියෙන් එකයි.. මේ දවස් ටිකේම මුගෙ ලග මම පාව්වල් වෙනවා ඉවරයක් නෑ.. කරුමෙට යන යන තැනම මුවම සෙටි වෙනවනෙ.. අද උදෙන් මෙන් ගේට එක ගාව ඉදන් එද්දි මුගෙ ඉස්සරහම මට නියපොතු කපන්නත් උනා..

" පලයන්කො අයියෙ..මම මේක කරගන්නම්.. ඇයි අප්පා.. කැගහනවා විතරයි.. කියාන් අයියනම් ඔහොම නෑ.."

මම කියාන් අයිසා ගැන කිව්වා විතරයි මුගෙ මුන කප් වුනා..

" මගෙ ඇඳුම දෙක ගෙනත් දීපත් යන්න කලින්.. මම යනවා.."

රඬ අයිසා මගෙ මුන බලන්නෙවත් නැතුව නැගිටලා එතනින් යන්න ගියා.. එදා මම උඩ පැන්නෙ මුගෙ ඇඳුම ඇඳගෙනද.. සැක්නෙ ඉතින්.. කොහෙ ගියත් මුගෙ ඇඳුමක් හරි මට පැටලෙනවා.. රඬ අයිසා ගිය දිහා ඔලුව කස කස මම බලන් ඉදලා ආයෙම කරපු වැඩේ ඉවරකරන්න ගත්තා.. ඒ එක්කම ඇස් දෙකයි මුනයි රතු කරගෙන බංකුවට දුවගෙන ආවෙ සෙනුකයා.. මු අඩලද.. මොකක් හරි වෙනවා මේ දවස්වල මගේ වටේ ඉන්න උන්ට.. මම සෙනුකයාගෙන ඇහුවත් උා ඔලුව වනලා මෙසෙන් ඔලුව තියාගත්තෙ ඔලුව රිදෙනවා කියාගෙනම එහෙමම.. ඉදපන්කො ඔය ඔක්කොම මම හොයාගන්න..

රැට තව අප්පේටි එකක් එක්ක එන්නාම් ලමයි..

රධ්‍ය පුතාගෙ මුන කළු වුනේ ඇයි..

දීප්තිමත් සමක් සඳහා ෆෙයාර් ඇන්ඩ් ලව්ලි ගැවනම් ඒම වෙන්නෙ නෑ..

සෙනුක පුතා ඇයි සතු වෙලා ආවෙ..

මුන් ඔක්කොම පාට මාරුකරන්නෙ..

මුන් කටුස්සො වෙන්න බැරිදි..

ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

10 කොටස

" ආ මල්ලේ.."

මම සෙනුකයා එක්ක රඳා අයියව හමබලා ඇදුම දෙන්න ප්‍රභේදයට රුම එක පැත්තට එද්දි එලියට ආවේ කියාන් අයියා..

" අයියේ රඳා අයියා ඉන්නවද..??"

" ඇතුලේ ඇති බ.. බලන්න.."

කියාගෙන කියාන් අයියා මොකක් හරි වැඩකට යනගමන් වෙන්න ඇති එතනින් ගියා.. මම රුම එක ඇතුළට යද්දි සයෝන් අයියයි රඳා අයියයි ලොකු කතාවක.. අයුතු අයියා ඉන්නවා පැත්තේ මෙසෙක ඔලුවත් ගහගෙන.. මම ආවා කියලා දැකලත් රඳා අයියා බලා මැක්කෙක්කට ගනන් ගත්තේ නැති නිසා මම බැග් එක පුටුවක් උඩින් තියලා එලියට යන්න එද්දිම අයුතු අයියා ඔලුව ඉස්සුවා.. ඒ එක්කම සෙනුකයා රුම එකෙන් එලියට පැන්නා..

අයුතු අයියාගේ මුණේ හොඳට පේන්න පැහැදිලිවම ඇගිලි පහක් හිටලා.. අයුතු අයියා ඉස්සෙක් වගේ රෝසපාට හමක් තියෙන එකෙක් නිසා ලාට හවිමක් ගියත් මුන බයහිතෙන විදියට රතුවෙනවා.. ඉතින් ඇගිලි පහ හොඳටම පේන්න හිටලා.. අයුතු අයියා සෙනුකයාට දැක්කා විතරයි පුටුවත් පස්සට පෙරලන් සෙනුකයා පස්සෙන් දිවවා.. මම නැති ටිකට මොකක් හරි යමක් සිද්දවෙලා තියෙනවා.. නැතුව සෙනුකයා මෙහෙම හැසිරෙන එකෙකුත් නෙමේ.. විශේෂයෙන්ම අයුතු අයියා වගේ එකෙක් මොකෙක්ගෙන්වත් ගුටි කන එකෙකුත් නෙමේයි.. ලා හෙන ආඩම්බරෙන් ඉන්න ඩයල් එකක්නේ..

" වත්සල්.. ඔහොම ඉන්න.. වත්සල්!!!!"

වත්සල් කියන්නේ සෙනුකයාගේ අනිත් නම.. අපි ඉතින් ඔකෙන් කතාකරන්නේ නෑ ලාට.. අයුතු අයියයි උගෙ යාලුවයි දෙන්නම එකයි... මිනිස්සුන්ට කතාකරන්නේ වැඩිය පාවිච්චිකරන්නේ නැතිම නමින්.. පිස්සු

පහසො දෙන්නා.. මම අයුක් අයියා පස්සෙන් දුවලා යන්න හැදුවත්
එකපාරට මොකක් හරි මගෙ අතින් අල්ලගන්නා..

" වරද්.. ඔහොම ඉන්න.."

හරිනෙ.. මේ ගස් වැද්දා මට ඉන්න දෙන්නෙම නෑ.. මම අත දිහා බලලා අත
ගසලා දෙකක් රැව්වා..

" මොකද..??"

" මම උබට එකක් කියන්නම.. සෙනුක මල්ලි උබේ යාලුවා වෙන්න ඇති..
ඒ වුනාට හැම එකාගෙන ප්‍රශ්න වලට අතදාන්න යන්න එපා.. උන්දෙන්නා
ප්‍රශ්න දාගන්නානම් උන් විසාදගනී.. තනි අතින් අප්පුඩි ගහන්න බෑනෙ.."

රඬ පයියා කලබලයන් නැතුව මගෙ දිහා එක එල්ලේ බලාගෙන
කතාකරද්දී මම ගල් බූතයා වගේ ඌ දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒ වචන ඊතල
වගේ හරි කෙලින්.. හරියට විධානයක් දෙනවා වගේ.. කියන්න ඔන දේ
පැහැදිලිවම කියනවා.. ඒකත් අයි කන්ටැක් තියාගෙන හිතට වැදෙන්නම..
ඔව්නෙ මු ඉතින් කොහොමත් එහෙම වෙන්න එපැයි.. මම දැකලා
තියෙනවා මාව කරද්දී වැරදෙන උන්ට මේ යකා ගිරිය පලාගෙන බනිනවා
මහා සද්දෙන් මුලු ග්‍රවුන්ඩ් එකටම ඇහෙන්න..

" ඇහුනද කියපු එක.."

මම රඬ කාරයගෙ මුන දිහා උගුඩු පැටියා බලාගෙන කොච්චරවෙලා ඉදියද
දන්නෙ නෑ ඌ මුන ඉස්සරහින් අත වනද්දී තමයි මම හරි සිහියට ආවෙ..

" මම නැති දවස්වල මොකක් හරි උනාද..??"

හරි මට අතදාන්න උවමනාවක් නෑ.. ඒ වුනාට සෙනුකයා මගෙ හැමදේටම
ලගින් ඉන්න එකා.. මගේ හොඳම යාලුවා.. දැනගන්න හරි මට අයිතියක්
තියෙන්න එපැයි.. අනික සෙනුකයාට ප්‍රපේ අමාරුවක් නෑනෙ පාඩුවේ
ඉන්න එකෙක්ට කනට ගහන්න.. අයුක් අයියා කනේ පාර කාලා
තියෙන්නෙ අපේ එකාගෙන් කියලා මට හොඳටම ශ්‍රවර්.. ඔක ඔන
එකෙක්ට තේරෙනවා.. අයුක් අයියන් වත්සල් ගාගෙන පස්සෙන් යද්දි..

" මම.."

මේ අනිත් බකමුනා.. දෙයක් ඇහුවහම කියන්නෙත් නෑ.. මටනම් හරිම කේන්තියි දැන්..

" රඨ අයිගේ මොකක් හරි වුනානම් කියන්න මට.. මම උගේ හොඳම යාලුවා.. මට දැනගන්න අයිතියක් තියෙනවනෙ.."

" අයුක සෙනුක මල්ලිට කැමැත්තෙන් ඉන්නෙ.. ගිය සතියේ අයුක ආස්ක් අවුට් කලා.. ඒ වෙලාවෙ සෙනුක මොකුත් කියලා නෑ දෙන්නම් වැට් කරලා කතාකරලා ඉදලා.. ඉතින් අයුක හෝප්ප් තියාගෙන හිටියේ.. ඒවුනට අද උදේ ඇවිත් සෙනුක මල්ලි අයුකට කියලා එයාගෙ හිතේ එහෙම එකක් තිබ්බේ නෑ.. යාලුකමට කතාකලේ කියලා.. ඒ වුනට ඔන බුරුවෙක්ට තේරෙනවා සෙනුක මල්ලි හැසිරුනේ අයුක කැමතියි වගේ.. ඊටපස්සෙ උන් දෙන්නා බැනගෙන මල්ලි අපේ එකාගෙ කනට ගහලා අපේ එකත් මල්ලිට ගහන්න ගිහින්න.."

මම රඨ අයිගා විස්තරේ කියද්දි කට ඇරගෙන බලාගෙන හිටියේ.. සෙනුකයා මට මෙහෙම දෙයක් කිව්වෙවත් නෑනෙ.. සෙනුකයාගෙ පොඩ් බයි ලයිත් එකක් තියෙනවා අපි හැමෝම ඒක දන්නවා ඒ වුනට අයුක අයිගා.. මට මෙලෝ මගුලක් හිතාගන්න බෑ.. රඨ අයිගලා කලින් දැනගෙන ඉන්න ඇති හැමදේම..

" ම-මට සෙනුක එහෙම එකක් කිව්වෙ නෑනෙ.."

" ඉතින් ඌම කියනවනෙ යාලුකමක් විතරයි තිබ්බේ කියලා.. ඇයි උඔත් යාලුවො හදාගත්තම හැම එකාටම කියනවද..?? නෑනෙ.. මම දන්නෙ නෑ උන්ගෙ ප්‍රශ්න මගෙන් අහන්න එපා.."

" හ්ම.."

මම එන්න හැරුනා.. හිතටත් අවුල්.. මු මෙව්වර එකක් වෙලා මට කිව්වත් නෑනෙ.. නැත්නම් මු අයුක අයිගගෙන් ආතල් ගත්තද දන්නෙ නෑ.. අපි කොව්වරවත් කියනවා මේ පකයට මිනිස්සුන්ගෙ හැගීම එක්ක සෙල්ලන් කරන්න එපා කියලා.. හරිනෙ දැන් පිස්සු හු#තට ඔය වෙලා තියෙන්නෙ..

" ඒ වරද්.. පොඩ්ඩක් ඉන්නවා.. උඔ හවසට හොකි පැක්ට්ස් මැවස් බලන්න ඉන්නවනෙ.."

රධ්‍ය අයිසා අහද්දි මම ලාවට ඔලුව වැනුවා.. දැන් ඉතින් දිගටම තියෙන මැවස් වලට ඉන්න එපැයි.. ඒව බලන්න ඉන්නයි ප්ලෙයර්ස්ලා දාලා වීම හදන්නයි.. මල කරුමේ එක දෙයක් හරියට කල්පනා කරන්න විදියක් නෑ.. ඔක්කොම ඔලුව උඩ පැටවිලා මට නම් දැන් පිස්සු වගේ..

" වරෙන් කාලා යන්න.. දැන් ආපු එකේ මට මෙව්වර කන්නත් බෑ.. අරුන් දෙන්නත් ගියානෙ.."

" ආ මොකක්ද..??"

මම ඇහුවේ පුදුමෙන්.. යකෝ.. මෙක ලියලා තියාගනින් දිනෙන් එක්ක ඡනෙරු පුනේ.. මෙන්න මෙකා උඹට කන්න කතාකරනවා.. උදේ මාව මරාගෙන කන්න හදලා දවල්ට බත් කන්න කතාකරනවා.. මු නම සිරාවටම ට්‍රැක් ඩයල් එකක් තමා.. මම බය වෙලා වගේ රධ්‍ය අයිසා දිහා බලන් ඉද්දි මු බැග් එකට අත දාලා බත් මුලක් අරගෙන මෙසෙ උඩින් තියලා මෙසෙ දෙපැත්තෙන් පුටු දෙකක් ලං කලා.. සිරාවටම මම හිනයක් නෙමෙනෙ දකින්නෙ.. මු මෙහෙම ඔනවට හොඳ වෙන එකේ පොඩි අවුලක් තියෙනවා වුනත් කෑම එකෙන් එන සුවදට මට තරහ මරහ පොඩ්ඩකට අමතක වුනා.. දවල්ටත් කෑවෙ නෑනෙ ඉතින්.. මු මාව කෑම එකක් පෙන්නලා සෙඩියුස් කලා.. තණකොල පෙන්නා..

" අත හෝදන් වරෙන් ඉතින් කන්න.. ඇයි උඹ උපවාසද.."

" කියාන් අයිසා එන්නැද්ද.."

මම මනුස්සකමට ඇහුවම තණකොලපෙත්තගෙ මූන නැඹිලියක් වෙලා ගියා..

" ඇයි උගෙ කටින්ද උඹ කන්නෙ.. වදුරු කුණුහර්ප අහගන්නැතුව අත හෝදන් වරෙන් වරද්!!!"

මුට කොහිල ගිල්ලන්න ඔන හෝදන්නෙ නැතුව කටු පිටින් අමුවෙන්.. කවලා චිතරක් මදි.. කොහිල අලයක් අරන් පුපෙත් ගැහුවනම් හරි.. මම දැන් මුට කේන්ති ගන්න දෙයක් ඇහුවද මගුල..

" ඉන්නවා ඉතින්.."

මම හිමිත්සැරේ එළියට ගිහින් අත හෝදගෙන ආයෙම රූම එකට ආවා..
අම්මෝ අම්මෝ මෙන්න ජෝක්.. මේකා බත් මුල දිගැරගෙන හැන්දෙන්
කනවා.. හැන්දන් දික් කරන් කන හැටි පෙනුන මම පුප හපාගෙන
මැරෙන්න හිතාගත්තා.. ඇයි යකෝ ඉතින් හිතායන්නැද්ද.. මම කට
බොරුවට පිහිදගෙන ගිහින් උගෙ ඉස්සරහින් වාඩිවුනා.. කෑම එක සුවදට
උණුවට තියෙනවා.. රස පාටයි.. ඇඹරුල්ලා මාලුවකුත් හදලා..

" මොකද උඹ හිතාවෙන්නෙ.."

රඬ අයිසා හයිසෙන් ඇහුවම මාව ගැස්සිලා ගියා.. අනේ පගො
හිතාවෙන්නැතුව අඩන්නද කියන්නෙ..

" න්-නැහි.. පිස්සුද අයිසෙ.. කෝ කවුද හිතාටුනෙ.."

මම පාඩුවේ බත් කටක් අනාගෙන කටේ ඔබාගත්තා.. බොරු කියන්න
ඕනෙ නෑනෙ කෑම එක ඇත්තටම මාරම රසයි..

" උඹ දැන් හිතාවෙන්නෙ මම හැන්දෙන් කන නිසානෙ.. බලපන් මගෙ
ඇඟිලි තුනක්ම තුවාලවෙලා.. ඒකයි හැන්දෙන් කන්නෙ.. එනවා
හිතාවෙන්න.."

රඬ අයිසා ඩෙටෝල් ප්ලාස්ටර් ගහපු ඇඟිලි තුන මගෙ ඉස්සරහට දික්
කරද්දි මට සිත් එක තේරුනේ.. හරි ඉතින් හිතාවෙව්ව එව ඉල්ලා අස්
කරගන්නවා.. මට ඉතින් පෙනුනායැ එහෙම එකක්..

" මොනවා කරන්න ගිහින්ද.."

මම පපඩමක් අරන් කරස් ගාලා හැපුවා..

" රේසර්ට කැපුණා.."

" ආ.. ඒකනෙමේ කෑම එක රසයි.. කවුද ඉව්වෙ.."

" අයිසා.."

රඬ අයිසා කිව්වේ හෙන ඩෝන්ට් කෙයාර් වොයිස් එකෙන්.. මුළු ගනන්
වැඩි හොදටම..

" චෝචි.. මරුනෙ.."

"...."

ඌ උගෙ පාඩුවෙ කනවා හැන්දෙන්.. මම අලි බත් පතවල් අතින් කද්දි පොඩ්ඩක් අවුල් වගේ හිතුනා.. මම ඉතින් මනුස්සකමට පුටුව උගෙ ලගට ඇදගෙන ඉදහද්දි මු මගේ දිහා බැලුවෙ මම ඌව රේප් කරන්න ආවා වගේ..

" මි-මොකද.."

" මරන්න නෙමෙ හලෝ.. ආ කියනවා.."

මු තාම මම දිහා බලන් ඉන්නෙ අමුතු සතෙක් ගානට.. ඇයි යකො කවන්න යන්නෙ කවන්න.. අහවල් එකක් කරන්න නෙමෙයි..

" ආ කියපන්නො අයිසෙ.. මගුල අතත් රිදෙනවා.."

මම කලින් තිබ්බ තරහටත් එක්ක බෝවි එකේ තිබ්බ පත මිරිස් කැල්ලකුත් කරකුටන් වෙන්න අනලා රඬ කාරයගෙ කටට ලං කලා.. මු නිකන් හීනෙන් වගේ කට ඇරලා කද්දි ඒ ඇස් වල අමුතු පෙනුමක් තිබුනා.. ඒක හරි බර බැල්මක්.. දිසෙන ඇස් වලින් මම දිහා බලන් ඉද්දි එයාගෙ අත ලාවට වෙටුලනවා මම දැක්කා..

මම නිකටට යටින් අතත් තියලා යහමින් මිරිස් තියෙන බත් කට කැව්වත් මේ යකා ඒක හීනෙන් වගේ හපලා ගිල්ලා.. නෙද්දකින් කිරි ඉබ්බා අපරාදෙ අනපු මිරිස් කැල්ල.. මු බලන් ඉන්න විදියට බොක්කත් එක්ක කුල් වෙලා යනවා.. ඌව කවලා ඊටපස්සෙ කට මම කෑවා..

" උඹ කාටහරි මීට කලින් කවලා තියේද.."

" නෑ ඇයි??"

" රසයි.."

අවසාන කටත් කාලා මේකා අමුතු හිනාවකුත් දාගෙන වතුර බෝතලෙන් අරන් එලියට යද්දි මම තුෂ්නිමිබුතවෙලා වගේ රඬ අයිසා දිහා බලාගෙන හිටියා.. මු ලගට වැඩිය ලං වෙන්න එපා වරද් පුනේ.. මු එන්නෙ හොඳකට නෙමේ..

මම මෙලෝ හේතුවක් නැතුව හයිසෙන් ගැහෙන පසුවට ඉදුල් අතින්
නැතුව අතින් අතින් ගහගන්නා.. එතකොටම සෙනුකයා හිනාවෙව් මම
ඉන්න දිහාට දුවන් එද්දි මම ඌව දැක්කෙ නෑ වගේ රඬ අයිසා ගාවට
ගිහින්න අත හෝදගෙන උගෙන් වතුර බෝතලෙන් උදුරලා අරන් බීලා ආපහු
එක උගෙම ඇගේ ගහලා රවාගෙන යන්න ගියා..

" ඔන නෑ එක පකෙක්.. එකට ඉදගෙනත් මු කිසිදෙයක් මට කිව්වෙ
නෑනෙ.."

" ඡනෙරුවා.. ඉදපන්.. ඒයි..අඩෝ!!"

මම සෙනුකයගෙ කටහඬ ඇහි ඇහිත් ගුවන්ඩි එක පැත්තට දුවලා ගියා..

සැට ආවා..

සෙනුක ඇයි හිනාවුනේ..

ගුලි කාලා වෙන්න බැරින..

පව් අනෙ ලමයි ඔයාලගෙ රඳා අයිසගෙ අත කැපිලා..

දුකයි දුකයි දුකයි...

සෙනුක අයුක නැවට ආස අය ඉමිනවන..

මෙකෙ මෙල් ප්‍රෙග්නසි ඤාත්.. හරින..

ලව් යු ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

11 කොටස

මම ග්‍රවුන්ඩ් එකේ කරකි කරකි ඉඳලා ආපහු ජිම එකට යද්දි ප්‍රැක්ටිස් මැවස් පටන් අරන් පැයකටත් වැඩි.. සියුස් එකේ ඉන්න මනිශ්‍යයි හඟානයයි හම්බෙලා කයියක් දාගෙන ඉඳලා ආපහු එද්දි සෙනුකයා මං දිහා බලාගෙන කට ඇඳ කරගෙන එහාට යනවා මම ඇස් කොනින් දැක්කත් මගෙ හිත රිදුනා.. අයුක් අයියා සෙනුකයා යන දිහාවට ඇවිදගෙන යද්දි මට කතාකරන්නවත් මොකක්වත් හිටියෙ නෑ.. ජිම එකේ සිමෙන්ති පඩිපෙලවල් වල කොතේ රඳා අයියයි කියාත් අයියයි ඉඳගෙන ඉද්දි මම කරබාගෙන ඒ පැත්තට ගියා.. අඩුම මුත් දෙන්න හරි ඉන්නවනෙ කියවන්න.. කමක් නෑ.. මම කතාබහක් නැතුවම ගිහින් කියාත් අයියට එහාපැත්තෙන් වාඩිවෙලා ඌ බල බල හිටිය ආසිල් එකට මුණ දැමමා.. හරිනම මම කරන්න ඔන වැඩ මුත් දෙන්න මෙ කරන්නෙ.. මම ඉතින් හිත බිදිලා ගියානෙ වටේ..

" දෙන්න අයියේ මම කරන්නම.."

මම කියාත් අයියගෙ අතේ තියන පැන උදුරලා ගද්දි රඳා අයියා රවාගෙන බලාගෙන හිටියේ පැන ගද්දි එකට ගැවෙන අත් දිහා.. කලකිරීමෙන්ද මොකක්ද මන්දා.. ඒ ඇස් වල අමුතු දුකක් තිබුනා.. මම ගිය විනාඩි ගානට මුගෙ මුණ නාඵ වෙලා..

" උඹලා දෙන්නා එහෙනම ඔය ටික ඉවර කරපන්.. මම ගයාත් සර්ව හම්බෙලා එන්නම.."

කියාත් අයියා මගේ පිටට ගහගෙන එහනින් නැගිටලා ගියාම රඳා අයියා ලොකු හුස්මක් පහල දාලා කලකිරීමෙන් ඇත බලාගෙන හිටියා.. ජිම එකේ තියෙන ආටිගිලේ වුඩින් ෆ්ලෝ එකේ ලමයින්ගෙ සපත්තු ලිස්සලා එන සද්දෙයි කෝච් කාරයා කැහහන එකයි අපි අතරේ ලොකු සෝගාවක් මවලා තිබ්බා වුනත් රඳා අයියා ඇත බලාගෙන හිටියේ ඒ මෙලෝ දෙයක් ඇහෙන්නෙ නැතිව එයා විතරක් මෙතන ඉන්නවා වගේ.. මු ඔහොම බකන් නිලාගෙන ඉද්දි මගෙ හිතට හරි නෑ වගේ නිසා මම හිතලම මගෙ අතේ තිබ්බ පැන බිමවැට්ටුවා..

රධ්‍ය අයිසා ගැස්සිලා වගේ මගේ දිහා බැලුවේ මේ සේරම සඳ්ද අස්සෙ පැන
බිමට වැටුනු එක විතරක් එයාගෙ මොලේ හරියටම ප්‍රතිචාර දැක්කුවා
වගේ.. රධ්‍ය අයිසා ඉක්මනින් පැන අහුලලා මගෙ උකුල උඩින් තිබ්බම
නොදැනිම මම එයා දිහා බලාගෙන හිටියා..

පලවෙනි පාරට..

පලවෙනි පාරට මම කවදාවත් දැකලා නැති පෙනුමක් රධ්‍ය අයිසාගෙන් මම
දැක්කා.. එයාගෙ ඇස් තද කළු පාට ගැඹුරු හරිම ගුප්ත පාටයි.. මුනේ
සුදුමැලි පෙනුම කපාගෙන මතුවෙලා තිබුනු දුඹුරු ලප එයාට හුගක්ම
ගැලපුනා.. මට දැනුනේ ඇග කිලිපොලා යන අමුතු හැගීමක්.. ඒ ඇස්වල
තිබ්බ අමුතු දුක මගේ හිතේ අමතක නොවෙන විදියට ඇදුනේ ඇයිද මම
කියන්න දන්නෙ නෑ.. මට තේරෙන එකම දේ.. මෙහෙම දෙයක් කවමදාවත්
මට දැනිලා නෑ..

" අහ්ම.. "

එකපාරට සිහියට ආපු රධ්‍ය අයිසා උගුර පාදලා අහක බලාගන්නම මමත්
කලබලෙන් වටපිට බැලුවේ කවුරුහරි අපි දිහා බලන් ඉන්නවද කියලා
බලන්න.. වෙලාවට කවුරුත් නෑ.. ඒවුනාට හැම තිස්සෙම මරාගන්න
උගෙයි මගෙයි අතරෙ මෙහෙම ඉදහිට ඇතිවෙන ටෙන්ගන් එක මට හරිම
අපහසුයි.. මම කැමති අපි හොද යාලුවෝ වෙනවනම්.. ඒත් මොකක්දෝ
කරුමෙකට මට මුගෙ යාලුවෙක් වෙන්න හිතෙන්නෙ නෑ.. මේ ඉන්න විදිය
රණ්ඩුවෙන විදිය හොදයි කියලා හිතෙනවා..

මම ආයෙම රධ්‍ය අයිසා දිහා බලද්දී ජිම එකේ එහා කොනේ වෙන්ජිත් රැම
එකෙන් එළියට එන අයුක අයිසයි සෙනුකයයි දිහා අමුතු දුකකින්
බලාගෙන හිටියා.. අනේ මන්දා මු මෙහෙම ඉද්දි දෙන්න හිතයි මැරිලා
වැටෙන්න..

" රධ්‍ය අයිසේ.. මට පරක්කු වෙනවා.. ගෙදර යන්න ඕන.. "

වෙලාව බලද්දී මම දැක්කෙ දැන් හතර හමාරට විතර ඇති.. අමමා
බයවෙනවා පරක්කු වුනොත්.. කෝල් එකක් අරන් කියන්නවත් ෆෝන්
එකක් නෑනෙ.. මම ෆයිල් ටික ගෙදර ගිහින් බලනවා කියලා හිතාගෙන
නැගිට්දි රධ්‍ය අයිසත් ඉන්න තැනින් නැගිට්ටා..

" කොහෙටද රාජගිරියට ගිහිල්ලද යන්න..?? වරෙන් මා එක්ක යමු.."

මම හා කියන්නත් බෑ කියන්නත් කලින් රඬ අයියා මගේ අතේ තිබ්බ ආසිල් විකත් අරගෙන ජිම එකෙන් එලියට ගියා.. අද මොන වගේ දවසක්ද මන්දා මට පට්ට මුසල ගතියක් දැනෙනවා.. අනික හවස ඉදන් ඔලුව කකියනවා ඉවරයක් නෑ..

" අහ්-කැහ්-බවැක්-කැහ්-කැහ්-අම්මාහ්.."

ජිම එකෙන් එලියට ඇවිත් ඔක්කාරට ආපු නිසා මම එහෙමම වොගෲම එක පැත්තට යද්දී මට එහෙමම වොමිට වුනා.. කාපුවයි බීපුවයි සේරම ආපහු දාද්දී මගේ ඔලුව කැක්කුම ඇස් දෙකටත් ඇවිල්ලා වගේ ඇස් දෙක ඇරන් ඉන්න බැරි කමට මම එහෙමම බිත්තියට වාරු වෙලා බිම දනගහගන්නෙ පපුව හයිසෙන් මිරිකගෙන.. මට ඉන්න බෑ දෙයියනේ මගේ ඇගම කකියනවා මැරෙන්න වගේ..

" මල්ලි.. අඩෝ ඡනෙරු.. මල්ලි!!"

මම ස්ටෝල් එකේ දොර අඩවල් කල්ලා තිබ්බ නිසා සයෝන් අයියා මම ඉන්න පැත්තට දුවගෙන එනවා විතරයි මට පෙනුනේ.. එහෙමම මම වට්ට අන්ධකාරවෙලා ගිහින් බිමට කඩාවැටුනා.. විටින් විට නින්දෙන් ඇහුනු සද්ද කීපයක් මිසක් මට කිසිදේක දැනීමක් තිබ්බේ නෑ.. මම ආයෙම දෙයියනේ කියලා යාන්නම ඇස් අරිද්දී මම හිටියේ පොඩි කාමරේක.. ඇස් දෙක කඩාගෙන යන්න වගේ ලයිට් එළියක් ඇස් වලට වදිද්දී කාමරේ දොර ඇරගෙන කවුරුහරි අතුලට ආවා..

" අයියේ ඇයි වරද් නගිටින්නැත්තෙ.. මොකක් හරි කරපන්නො බො.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන් පොඩි.. සේලයිත් එකෙන් බාගයක්වත් තාම නෑනෙ.. අනික මේ මල්ලිට ප්‍රේෂ් අඩුවෙලා.. ගැස්ට්‍රයිටිස් එක්ක.."

" මු අයියෙ වැඩක් නෑ මුගේ කටනම් තියනවා මෝය කට ඇරියා වගේ.. මට මුව මරන්න හිතයි.. හරකා..දවල්ට බෙහෙත් බීලා නෑ.."

" හරි හරි බො මේ කාලෙ පොඩි එකාට ස්ට්‍රෙස් ඇති.. ලෙඩ නොහැදි ඉන්න නම් මෙන්ටල් හෙල්ත් එකයි ෆිසිකල් හෙල්ත් එකක් දෙකම හොදට තියාගන්න ඔන.. ඔය කාලෙ තියන ප්‍රෙශ් එකට ඔහොම වෙනවා..

සාමන්‍යයි.. උඹ දැන් මෙතන යකා නටන්නේ නැතුව වාඩිවෙලා ඉදපත් පොඩි එකාට සිහිය එනකල්.. ඉස්සරහා පේගන්නලා පිරිලා.. මම යන්න ඕන.."

මට ඇහුණා ඇද ගාව තිබ්බ පුටුව ඇදගෙන රඬ අයියා වාඩිවෙනවා.. අර නහය කඩාගෙන යන සුවද එහෙමමයි.. මට ඒ එක්කම දැනුණා මගේ ඔලුව හරි සනීපෙට පරිස්සමට අතගානවා.. මු යකෝ.. බැනලා බැනලා එනවා අතගාන්නත්.. මම එහෙමම ඇස් අරින්න හදද්දි රඬ අයියා ඉක්මනින් අත ඇදලා ගන්නවා මට දැනුණා.. මම ඇස් අරිද්දි මේකා ඉන්නවා මුණට එබ්ලා බිලි කොක්ක උගුරෙ පැටළුනු ලූලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන.. කන්න වගේ..

" උඹ මැරිලා නෑනෙ..ඒ.. කතාකරපන්.."

සැක්ම සැක්.. ලෙඩෙක්ගෙන් ඔහොම අහනවද දෙයියනේ.. මු නම වැරදිලාවත් සාත්තු සේවකයෙක්ට යවන්න නරකයි.. මැරෙන්න ඕන්න මෙන්න ඉන්න එකෙක්ගෙන් ඇහුවොත් එහෙම 'තාම මැරුනේ නැද්ද' කියලා.. මලකෙලියයි..

" පිස්සුද හලෝ.."

මම නැගිටලා කෙලින් වෙන්න යද්දි මු ආයෙම මගේ නලලට ඇගිල්ලක් තියලා කොට්ටෙටම මාව තල්ලු කල්ලා දැමමා.. අනේ මුව අරන් පලයාන්.. මු ලෙඩාට හිංසා කරනවා..

" දහලන්නැතුව ඉදපත් වරද්.."

" ආ.. ලෙඩා ඇහැරිලාද.."

ඒ එක්කම ඩොක්ටර්ස් කෝට් එකකුයි ස්ටෙන් එකකුයි කරේ දාගෙන ඇතුළට ආවේ රඬ අයියගෙම හැඩහුරුකම තියෙන තව පිරිමි ලමයෙක්.. අලි කණ්ණාඩි දෙකකුත් දාගෙන පොර අපි දෙන්නා ලගට ඇවිදගෙන අවා..

" ඇගට අමාරු මොනවද තියෙන.. තවම වොමිට් වෙන්න වගේද.."

ඩොක්ට් මගේ සේලයිත් එකට කහම කහපාට බිකො එකක් දාලා මුනට එබ්ලා අහද්දි මම නෑ කියන්න ඔලුව වැනුවා.. දැන් වෙලාව කියද..?? මල

හත්තිලව්වයි අමමා බයවෙලා ඇති.. මගෙ පපුව එකසිය ගානට ගැහෙන්න ගත්තා..

" අයිසෙ අපෙ අමමා.."

මම හරි අසරණව රඳා අයිසා දිහා බලලා අහද්දි රඳා අයිසා ගැස්සිලා වගේ ගියා.. අර එදා සේපාලිකා ගහ ගාවදි වගේම..

" මම අමමට කිව්වා.. උඹේ එස් ආර් බී එක අරගෙන අමමට කෝල් කල්ලා කිව්වා.."

" මොකද අමමා කිව්වෙ.."

" අමමා හදිසියේ එන්න හැදුවෙ.. මම කිව්වා එපා මම එක්කන් එන්නම කියලා.."

" ඔයා?? මාව එක්කන් යන්න??"

" උඹට ඒ පහිව්වකම වලින් වැඩක් නැතෙ.. අයිසෙ මුගෙ මේ කට වැහෙන්න මොකුත් නැද්ද බෙහෙතක්. අමමපා උඹ ලෙඩින් නොවුනනම මම උඹව පට්ට ගහනවා.. ගොන් හරකා.."

මේ පළඟැටියා මට උඩට බිමට රව රවා බනිද්දි මම උපට්ටි ඩොකාට්ටි දෙන්නටම ගස්සලා අහක බලගත්තා.. හරි මගුලක්නෙ යකො ඉතින් හිතලා ලෙඩ වුනායැ.. හරි නොකා ඉදියා තමා.. ඒ වුනාට ඔහොම කැගහන්න ඕන නැතෙ.. හොදින් කියන්න පුලුවන් නෙ..

" හරි හරි උඹලා ඕන මගුලක් කරගනිත්.. පොඩි මෙන්න බයික් එකේ යතුර.. පැය බාගෙකින් මෙක ඉවරයි.. පරිස්සමට ගිහින් ගෙදර වරෙන්..මම විල් එකක යන්නම.."

ඩොක්ට අයිසා බයික් එකක යතුරක් රඳා අයිසගෙ අතේ ගුලි කල්ලා මටත් හිනාවෙලා එලියට ගියා..

" ඒ කවුද..?"

මම ඩොක්ටර් යන දිහා බලාගෙන ඇහුවා..

" අපේ අයිියා.."

" අර රහට කෑම හදන්නෙ.. එයාද??"

" මම.."

" සිරාවට අඩි.. මරුනෙ.. අයිියා ඩොක්ටර් කෙනෙක්ද.."

" නෑ පයිලට් කෙනෙක්.. ගොං කතා අහන්නැතුව මේ කිරි එක බීපන්.."

රඳා අයිියා පැත්තකින් තිබ්බ මොලේම රහක් නැති ට්‍රෙශ් මිල්ක් එකක් කඩලා මගේ කටේ ගැහුවා.. ඇක්කා සිනිවත් නෑ අමුම අමු රහයි.. මම මුණ ඇඹුල් කරගෙන කට අහක් කරන්න යද්දි මේ ඇට මැස්සා මගෙ කට දෙපැත්තෙන්ම අල්ලලා බලෙන් බලහත්කාරකමින් කිරි එක බඩට දැමලා.. මු මිටකලින් ලෙඩඩු බලාගෙන නැද්ද කොහෙද.. ප්‍රවණ්ඩකාරී විදියටනෙ හැසිරෙන්නෙ ලෙඩඩු එක්ක.. මම හිතින් බැන බැන හිටියට ඉතින් ඌ මගෙ ලග ඉන්න එකත් හයිසක් මේ වෙලාවෙ..

" ඇඳුම ගලවපන්.."

රඳා අයිියා මම හවස එයාට දුන්නු බැග් එක අතේ තියාගෙන එපාකරපු බැල්මකින් මගේ දිහා බලන් කියද්දි මගෙ ඇස් දෙක ලොකුවෙලා එලියට පනින්න සයිස් එකට ආවා.. ඇඳුම ගලවන්න.. මෙනන.. ආස ඇති..

" ඒ මොකටද.."

" උඹ මුලු ඇගේම වමනෙකරගෙන බලපන් මගෙ ඇඳුමෙන් එක්කන්.. මෙක ඇඳගෙන හිටපන් මම එලියෙන් ඉන්න.."

" ඔ-"

දැක්කනෙ.. කියන්න හමබුනාද එක වචනයක්.. නෑ.. දොරත් දඩාස් ගාලා ඇරගෙන ගියා.. යකෝ මගෙ අතට බටයක් ගහලා මුට පේන්නෙ නැද්ද.. ඇඳුම අඳින්නෙ කොහොමද මු මැත්ස් කලාට මොලේ තියෙන්නෙ ප්‍රපේද කොහෙද.. මම මුනට දමලා ගහපු ඇඳුම ටික පුටුවට විසික් කල්ලා නිදාගෙන හිටියා.. එන්නෙ නැතැයි පිඹගෙන.. අද නම මහා මොනවගේ

දවසක්ද මට තේරෙන්නේ නෑ.. හෙන විතරයි ගැහුවේ නැත්තේ.. ඒත් කියන්න බෑ එලියට බැස්සම ඒකත් ගන්න ඉඩ තියේ..

" කෝ ඇදුම මාරුකරන්නෑ??"

" බෑනෙ පේන්නැද්ද අතට බටයක් ගහලනේ.."

" ඔක ගලවපන්.. දැන් ඒකෙ යන්න දෙයක් නෑනේ.."

මේකා මොන විදියේ මානසික රෝගියෙක්ද කියන්න මම දන්නේ නෑ මම ලගට ඇවිත් කිසි හෙවිල්ලක් බැලිල්ලක් නැතුව කැනියුලා එක ඇදලා දැමිමා. ටහික්කෙන්න.. යකෝ..මට හදේ ආවාටේ ඉඳලා ක්ෂීරපත වල්ගාතරු සේරම එකපාර පෙනුනා.. මම ඇස් දෙක තද කල්ලා පියාගෙන බේරිහන් දෙන්න කට ඇරියා විතරයි මු අර පුටුවේ තිබ්බ බොටම අරන් මගෙ කටේ එබුවා..

" කැගහන්න එපා යකෝ මේක ඩිස්පැන්සරියක්.. මම උබට බලහත්කාරකම් කලේ නෑනේ.."

අතේ දෙයියනේ මු නම සයිකො කිලර් කෙනෙක්ද කොහෙද.. බලහත්කාරකම් කර කර මටම කියනවා එහෙම කලේ නැල්ලු.. මු මෙලෝ ගානක් නැතුව කැනියුලා එකෙ ගලවලා දාලා අත දියේ උණුවට උකුවට ගලාගෙන යන ලේ ටික පුලුන් කැල්ලකින් පිහිදලා දැමිමා..මම අර මොකාද එකා වගේ බොටමක් ගුලි කල්ලා කටේ ඔබාගෙන.. මගෙ ඇස් දෙකෙන් කදුලු වැටුනේ අතේ වේදනාවටයි මු හැසිරෙන විදියටයි..

" දැන් හරි- ඒ වරද්.. මොකද මේ.. ඇයි මේ අඩන්නේ.."

මම ඇස් වල කදුලු පුරවන් රධ්‍ය අයියා දිහා බලන් ඉද්දි එයා බයවෙලා මගෙ කටේ තිබ්බ බොටම අයිත් කල්ලා මගේ මුන දෙපැත්තෙන්ම අල්ලගෙන මුනට එබුනා.. මෙහෙම ලග වැඩිත් එක්කන්..

" ඇයි අහන්නේ.. මගුල.. රිදුනා අත.. ආව.. අමමාන්.."

මම අත ගස ගසා දහලද්දි මු මගෙ මුනේ තිබ්බ අතක් පරිස්සමට ලේ ගලන අත උඩින් තියලා පුලුන් කැල්ලට උඩින් හිමිහිට ඇතගැවා.. ඒක කලේ හරි පරිස්සමට.. ඒ වෙලාවෙන් ඒ ඇස් මම දැක්කේ පුදුම විදියේ බරක්

පුරෝගෙන ඉන්නවා වගේ.. ඇහිබැම එකට ලං වෙලා මං ගැන වදවෙන ගානට මුනට එබ්ලා ඉද්දි කවදාවත්ම මෙහෙම නොගැස්සුනු මගේ හිත රඳා අයිසා ගාවදි ආයෙම ගැහෙන්න ගත්තා.. අනිත් අනිත් මගේ මුනේ තිබ්බ එදා බැප් එකට හිරුනු කැලල අතගාලා අයිනි වුනේ මුනේ හැගීම් කෝටියක් විතර පුරෝගෙන.. මගේ හිතට පොඩ්ඩක්වත් හොඳක් නෑ.. පපුවේ පැත්තක් හිරිවැටීගෙන බඩ කැලතෙනවා වගේ.. අනේ අම්මේ මම මැරෙන්න යන්නෙ..

" ඇදුම මාරු කරන් එන්න වරද්.. අම්මා කතාකලා දැන් ටිකකට කලින්.."

රඳා අයිසා මගේ ඔලුව අතගාලා කාමරේටම අල්ලලා හදලා තිබ්බ වොශ්ශම් එකට ගියා..

" මැරුම නොකා අල්ලගනින් වරද්.. උඹට ඔන වැටිලා මැරෙන්නද.. එහෙනම් මැරිය මාත් එක්ක නොයා වෙන එක්ක ගිහින්.."

මම රඳා අයිසා එක්ක බයික් එකට නැගලා එන්න හදද්දි මු ආයෙම පරල වෙන්න ගත්තා.. ඇයි යකෝ දැනුත් බදාගෙනෙන ඉන්නෙ.. මු මට මොකක් කරන කියනවද..

" ඇයි මගුල.. අල්ලගෙන තමා ඉන්නෙ.. පේන්නැද්ද.."

මම උදේ මගේ නියපොතු කප්පපු එකේ තරහටත් එක්ක උගේ පපුවේ මැද්දෙන්ම කැල්ලක් ගැලවිලා යන්න කෙනින්තුවා.. දන්නෑ මේ වරද්ගේ හැටි.. මිදි කන හිවලා..

" ආව් බං.. උඹට පිස්සුද.."

රඳා අයිසා මම උගේ බඩ වටේ දාගෙන හිටිය අත් දෙක ඉස්සරහට ඇද්දා විතරයි මම බෝස් ගාලා ලිස්සලා ගිහින් මුගේ පිටකොන්දට හුනු පැටියා වගේ ඇලුනා..

" ඔහොම ඉදපන්.."

" මේ හයිසෙන් යන්නෙපා හරි.. මම වැටෙයි.."

" කට වහන් ඉදපන්.. මම යන විදියට යන්නම.."

කියලා රේස් කලා මට ආයෙම කලන්තෙට ආවා.. මම ඇස් දෙකත් පියාගෙන උගෙ පිටට මුන තියාගෙන හිටියා.. මට එව්වර හුරු නෑ බයික් වල ගිහිනි.. යද්දි නිකම් වැටෙන්න යන්න වගේ දැනෙනවා..

කොහොමහරි පැය බාගෙකට කිට්ටුවෙන් ඇවිත් අපේ ගෙදර ඉස්සරහින් බයික් එක නැවැත්තුවා.. මු කොහොමද අපේ ගෙදර දන්නෙ..?? කොහොම හරි දන්නට ඇතිනෙ..

" බැහැපිය.."

රඳා අයියා එක කකුලක් බිමට තියාගෙන බැලන්ස් ඇතුට ඉද්දි මම බයික් එකෙන් බැස්සා.. සැක් කකුල් දෙකත් වෙවුලනවා මේ ලබ්බේ ඇවිත්..

" ආ බෑග් එක.. හෙට ඉස්කෝලෙ එන්නෙපා.."

" මම.."

මම රඳා අයියා දිපු බෑග් එක තුරුල් කරගෙන ඌ දිහා බලාගෙන ඉද්දි ඌ මගෙ ඔලුවෙ තිබ්බේ හෙල්මට එක ගලවලා අරගෙන හැන්ඩල් එකේ එල්ලගත්තා..

" අමමට කියන්න මම ගියා කියලා.. බෑග් එකේ බෙහෙත් ඇති කාලා බීපන්..මම රූට ගන්නම ෆෝන් එක ලග තියාගෙන ඉන්නවා.. නැත්තන් මම උඹව හොයාගෙන ගෙදරට එනවා.."

" අනේ මේ.. යනවා යන්න.. මම යනවා.."

" මම.."

රඳා අයියා බයික් එක හරෝගෙන මම දිහා බලන් ඉදලා ආයෙම ඔලුව අතගැවා.. හරි පව් කියලත් හිතෙනවා අප්පා..

" පරිස්සමින් යන්න.."

" ගෙදරට යනවා.."

මම හැරිලා එනකල් බයික් එක නවත්තගෙන හිටිය රඳා අයියා මම ගෙදරට අඩිය තිව්ව විතරයි යන්න ගියා.. මේ දවස් විකට රඳා අයියා මෙව්වර ලගින්

ආශ්‍රය කරන්නේ කොහොමද කියලා මට හිතාගන්න බෑ.. මොකක් වුනත්
ඩයල එක හොඳයි ඉතින්.. මම කල්පනා කර කරම එද්දි අම්මා කලබලෙන්
ඉස්සරහට දුවගෙන ආවා..

" දෙයියනේ ලමයෝ.. සුදුමහත්තයා!!!"

කෝමද ලමයිනේ.. මම හෙට අප්පෙටුවක් ඇරන් එන්නම්..

ඇත්තටම ඔයාලගෙ කමෙන් චෝට්ස් දෙයියනේ මට කියන්න හිතාගන්න
බෑ.. හැමදේකටම ආදරෙයි මහ ගොඩක් ලමයි.. දිස් මින් අලොට ටු මී..
රියලි තැන්කිහිල්.. උම්මවන්.. මෙහෙම අප්පෙට් දෙන්න ලොකුම හේතුව
ඔයාලගෙ කමෙන්ට්ස්.. ඔබ්බ කෙනෙක් දන්නවා ඒක කොච්චර දෙයක්ද
කියලා.. මොකද මම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ එව්වරමයි.. තැන්කු මගෙ
ලමයිනේ..

එන්නාම්.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

12 කොටස

මම ඊයේ ගෙදර ආපු වෙලේ ඉඳලා අම්මා බනිනවා බනිනවා ඉවරයක් නෑ වෙලාවට කන්නෙ නෑ අරකයි මෙකයි කිය කිය.. ඒක ආපව්වට කිව්ව පාර ආව්ව් කතාකලා අම්මටයි මටයි දෙන්නටම බැන්නා.. ආයෙ මදිපාඩුවට රඳා කාරය රූ අරගෙන තව ටිකක් මට බැනලා ඟෝන් එක තිබ්බා..

අද මම හිටියෙ ගෙදර.. ඇගට මොකුත් අමාරුවක් තිබ්බෙ නැති නිසා මම උදේ ගෙදර පිටිපස්සෙ හේන්තු කල්ලා තිබ්බ ඉණිමග උස්සන් ඇවිදිත් වහලට තියලා පිල්ල සුද්ද කරන්න වහලට නැග්ගා.. වහලට නැග්ගා විතරයි මට තරු පෙනුනේ මේකෙ උඩ තිබ්බ කුණුරොඩු ගොඩ දැක්ක පාර.. අදනම් වහලෙන් බහිද්දි උන ගනී සිරාවටම.. මම ඉඳල අරගන්න වටපිට බලද්දි මතක් වුනේ ඉඳල බිම තියලනෙ මම හරකා වගේ වහලට නැග්ගෙ.. මම වහල උඩ ඉදගෙන අම්මට අඩගැහුවා..

" අම්මෙහ්හ්හ්හ්හ්හ්හ්හ්හ්හ්හ්හ්!!!!!! පොඩ්ඩක් එන්නෝඔඔඔ!!!"

" මොකද ලමයෝ.. ඔය වහල උඩ මගුලක් කරනවද.."

" අනේ මේ ඔය ඉඳල අරන් දීලා යන්නකො අප්පා.. මම මේක සුද්ද කරනවා.."

" පුලුවන්ද ලමයෝ.. අමාරුනම් බිමට බහිනවා.. පස්සෙ බැරියැ අස් කරන්න.."

" අන්න අල්ලපු ගෙදර පුසා අම්මා ගාපු පොල් ටික කනවා.. ඔය ඉඳල දීලා යන්න.."

මම බොරුවට වහලෙ අස්සෙන් බලලා කියද්දි අම්මා වර අරගෙන දුවන්න ගිහිල්ලත් මට ඉඳල දීලා ආයෙම කුස්සියට දුවලා ගියා.. වහලෙ උළු අස්සෙන් මට අම්මා කුස්සියෙ වැඩ කරනවා පෙනවා..

මම ඉතින් උළු අස්සෙ තිබ්බ පේර කොළයි, සියඹලා කොළයි, වවුල් බෙට්ටි එකී මෙකී නොකී සේරම දහජරාවල් අස් කරලා ඇග පුරාමත් ගාගෙන බිමට බහින්න යද්දි මෙන්න බොලේ මහිෂා එනවා කැප් එකකුත් දාගෙන උගෙ කොළ ගමනින් අපෙ ගේ පැත්තට.. මාව දැකලා ගේටටුව ගාව නැවතිලා

ඇස් හිනි කරන් බෙල්ල දික් කල්ලා බලලා මෙකී කින්ඩියට හිනාවුනා..
බේසික කෙල්ල..

" ආ මුතු.. වහල අස් කරනවා වගෙයි.."

" නෑ උබෙ-"

" හා හා හා ඇති ඇති උබේ ඔය බෝක්කු කට වහගෙන බැහැලා ඉදපන්
ඉස්සෙල්ලා.. මම බැලුවා ඒත් ග්‍රීස් යකෙක් පැනලද කියලා ගෙට.."

" මම.. ග්‍රීස් යකා ඊලගට එන්නෙ උබෙ ගෙදරට පරිස්සමෙන් ඉදපන්.."

මම ඉණිමගෙන් බහිද්දි ඒකි ඇවිත් ඉණිමග අල්ලන් හිටියා..

" සැක් බං.. නාගෙන වරෙන්.. උඹ ලග ගන්දස්සාර බෑ.. මම ආන්ට්ට
හම්බෙන්න යනවා.."

මහිලා ගේ පිටිපස්සෙන් කුස්සිය පැත්තට ගියේ අතේ මොකක්දෝ
පාර්සලේකුත් තියාගෙන.. මම මගෙම නහය වහගෙන එළියෙ වැලේ
වනලා තිබ්බ සාලුව අරගෙන බානෘම එකට වැදුනා.. හොදහැටි පැය
ගානක් නාලා අම්මගෙ අලුත් ෆේස්වොශ් එක අරගෙන මම ඇගපුරාම
ගාගත්තා.. ඒක ස්ටෝබේරි සුවදයි. කන්න හිතෙනවා.. තව කණ්ණඩිය ලග
පේලියට තියලා තියෙනවා එක එක ජාතියෙ බෝතල්.. ක්ලෙන්සින් කියයි
ස්ක්‍රබ් කියයි ටෝනර් කියයි.. මම දන්නෙ නෑ ඔව් කොහෙ කොහෙ ගානවද
කියලා.. මම ඉතින් දන්න එක ෆේස් වොශ් එක.. ඒක ඉතින් ඇගේම
ගාගත්තා.. නාගෙන කියාගෙන ටවල් එකෙන් පිහිදගත්තම තමා මතක්
වුනේ අදින්න මොකුත් ගෙනාවෙ නෑ නෙ.. අරකි කාමරේද දන්නෙ නෑ..
මම හිමිහිට බානෘම එකේ දොර ඇරලා උනහපුලුවා වගේ වටපිට බැලුවා..
මෙකී මගේ කාමරේද කොහෙද..

" මේ බං.. උඹ කාමරේද.."

" ඔ මොකෝ.."

" එළියට පලයං.. මට ඇදුම් මාරුකාන්නෝනෙ.."

" ආ හා.. ඉදපන්.."

විකකින් මහිඟා මගේ කාමරෙන් ගියා වගේ ඇහුන නිසා මම ටවල් එකක් ඉනේ පටලන් කාමරේට පැනලා ඇදුම් මාරුකරගත්තා.. එහෙමම ටෝන් එක අරගෙන නොවිඟි බලද්දි රඛා අයිසා කෝල් එකක් අරගෙන.. මම පස්සෙම ගන්නවා කියලා හිතාගෙන මහිඟා හම්බෙන්න ගියා.. මොකද දන්නෙ නෑ ඇහැළ මලි අපේ ගෙදර ආවෙ..

" මොකක්..!!! උඹ ඔය කියන්නෙ අපේ ගර්ල් ස්කූල් එකේ ඉන්න ගිනිදි බං.. ඒකි සිරාවට උඹෙ පස්සෙන් එනවද.."

මම මහිඟා එක්ක වත්ත පල්ලෙහා බංකුවට වෙලා කියව කියව ඉද්දි මේකි කිව්ව කතාවට මොලේ කුරුවල් වෙලා ගියා.. යකෝ ගිනි අපේ වයසෙ ඩයල් එකක් ගර්ල් ස්කූල් එකේ ඉන්න.. ඕකිට හැම කොල්ලම ට්‍රයි.. ඒ වුනාට මහිඟාට පේන්න බෑ ගිනි දවසක් මේකි එක්ක වලියක් අල්ලගත්තා ඔ ලෙවෙල් කාලෙ ඩෙස්ක් එකකට..

" ඔව් ඔව් ඒකි තමා.. මල කර්මයක් බං.. මැසේජ් දානවයි කෝල් ගන්නවයි.. උඹ දන්නවනෙ අපෙ අමම දැනගත්තොත් මාව මරලා එල්ලාවි උඩ.."

" ඉතින් උඹ මොකද කිව්වෙ.."

" මම හොඳින් කිව්වා බං ඉතින්, ගිනි ඔයා වැරදි වැටහීමක ඉන්නෙ මම කැමති පිරිමි ලමයින්ට කියලා.."

" හම්මට ඒකද උඹ අර ගවුමක් ඇදගෙන ටොටෝ ගහලා ඩීපී දැමමෙ.. මම හිතුවා යම් දෙයක් සිද්ද වෙන්න ඇති කියලා.."

" අනේ මන්දා බං ක්ලාස් එකෙන් මෙ පිස්සු ගැනි හැරි හැරි මගේ දිහාම බලනවා.. ආගි කිව්වා ආයෙ ඔකි බැලුවොත් ඒකි ගිහින් ගිනිගෙ කනට ගහනවා කියලා.."

" කවුද අර හාල්මැස්සි.. ගහයි ගහයි බලන් ඉදපන්.. ආගිට කියපන් ඕන්නං මමත් සප් එකට එන්නම් කියලා.."

" නෑ නෑ ඔන්නෑ.. ඒක මමයි ඒකයි බලාගන්නම.. එනවා ලබ්බක් අහගෙන.. මෙ ඒකනෙමෙ උඹට ඊයෙ ජබර කලන්නෙ හැදුනද.. මට අපෙ අමමා උදේ කිව්වෙ.."

" ආ නෑ බං පොඩ්ඩක් ගැස්ට්ටයිට්ස් වැඩිවෙලා අවුල් වුනා.. දැන්නම් හොඳයි..
උඹ දන්නේනෙ ඔය කරුමක්කාර ලෙඩේ මට පොඩ් කාලෙ ඉඳලම
තියේනෙ.."

" වෙලාවට බෙහෙත් බීපන්.. උඹ බෙහෙත් බොන්නැනෙ හරියකට.. මේ බං
මම දැන් යන්න ඔන.. අපේ ගෙදරට කට්ටිය වගයක් ඇවිල්ල අමම
බලාගෙන ඇති.."

" හරි හරි බං.. පරිස්සමට පලයන්.. ග්‍රීස් යක්කු ඇති උඹව උස්සන් යයි.."

මෙකි බේසික කෙල්ල හැරිලා මට මැද ඇගිල්ලක් දික් කරලා ආයෙම උගෙ
අර කොප් ගමනින් ගෙදර යන්න ගියා.. මෙකිට ඉතින් කොල්ලො සෙට්
වෙටියැ.. කෙල්ලොම තමා පස්සෙන් එන්නෙ.. දැන් මේ කීවෙනි එකදු..
ඒකත් අර ගිහිනි වගේ එකෙක්..

" සුදුමහත්තයා.. මේ කෝල් එකක්!!"

ඒ එක්කම අපෙ අමමා ගේ ඇතුලේ ඉදන් බෙරිහන් දෙද්දි මම ගෙට
දුටුගෙන ගියා.. ඟෝන් එක අරන් බලද්දි අර ගස් වැද්දා කතාකරන්නෙ..
පොඩ්ඩක් ඉන්න.. පොඩ්ඩක් ඉන්න.. දැන් වෙලාව තාම එකට කාලයි..
එතකොට මු කෝල් කරන්නෙ අද ඉස්කෝලෙ ගිහින් නැද්ද..?? නැනෙ
වෙන්න බෑ ඔකා හැමදාම ඉස්කෝලෙ එනවා.. මම ඔව්ව හිත හිත ඟෝන්
එක ආසන්සර් කල්ලා කනේ තියාගත්තා..

" වරද්.."

මු කෝල් එකක් ගත්තහම හෙලෝ කියන්න දන්නෙ නෑ.. බක් මහේ ගහන
හෙණ වගේ දඩාස් ගාලා නමම කියලා කතාකරන්නෙ..

" කියන්න.."

"" උඹට දැන් මොකද.."

" මොකද අහන්නෙ ඉතින් ඉන්නවා.. විශේෂයක් නෑ.."

" මම.. වෙලාවට බෙහෙත් බීපන්.. ඒකනෙමෙ කොහෙද උඹ ඊයෙ අර මම
උදේ දුන්න ඟෝම ටික තිබ්බෙ.. මමයි කියානයයි හැමතැනම හොයනවා..

උඹ ඒක කැවද.."

" ඔව්නෙ අයිසෙ..න්-නෑ නෑ ඒක මෙ.. බලන්නකො හලෝ මම ඒක වැදිලා ගෙදර ගෙනැල්ලනෙ.. මම දෙන්න හිටියෙ ඊයෙ-"

" ආ ඇති ඇති ඒකනෙමෙ ඒක හවසට ඔන.. අද ප්‍රින්සිපල් මීටින් එකක් ගන්නවා හවුස් වල බෝඩ්ස් වලින්.. අද නඟරාස් ඇවිල්ලන් නෑ.. උඹත් නෑනෙ.. අපේ හවුස් එකෙන් මොකෙක්වත් නෑ.. උඹට හවස එන්න බැරිවෙයිද ඉස්කෝලෙ පැත්තෙ.."

" මම.. මම අමමගෙන් අහලා කියන්නද.. පොඩ්ඩක් ඉන්න.."

මම ඟෝන් එකත් උස්සගෙන අමමා ලගට දුවගෙන ගියා..

" අමමෙ මම හවසට ඉස්කෝලෙට ගිහින් එන්නද.. පොඩ් වැඩ වගේකට.. හවස් වෙන්න කලියෙන් එන්නම.."

" දැන්?? අර මොකටද..??"

" හවුස් එකේ වැඩ වගේකට අමමෙ.."

" ගියාට කමක් නෑ රූ වෙන්න කලින් ගෙදර එන්නෝන.. තේරුනානෙ.."

" හරි හරි අනේ.."

මම ආයෙම ඟෝන් එක කනේ තියාගත්තා..

" ආ හරි එනවනේ තිබ්බා.."

බීජ්.. බීජ්.. බීජ්..

මේ කොහිල පිසාවයා.. යකෝ මු නිකන් කතාකරන්නෙ මට ඔනවට කතාකලා වගේනෙ.. කියනකන් හිටියෙන් නෑ කවදාවත් මට කතාකරන්න දෙන්නෙත් නෑ.. ළාට ඔන ටික කියනවා තියනවා.. අනේ මුට කිසිමදාක ගැනියෙක් සෙට් වෙන්න එපා එපා එපාමයි.. ඔයිට වඩා සාපයක් නෑනෙ ඉතින්.. අනික ළා වගේ ගල් ඉබ්බෙක්ට එහෙම ලිංගික ආශාවල් ආකර්ශනයන් ඇතිවෙනවද ශ්‍රවණ් නෑ.. සමහරවිට ලිංගික බෙලහිනතාවය වෙන්නත් පුලුවන්.. පිටියුටරියේ අවුලක්ද දන්නෙ නෑ..

කමක් නෑ වරද් පුතේ උඹ උගෙ ගැනි නෙමෙනෙ ඌ දඩාස් ගාලා ෆෝන්
එක තියන්න බැරිනම් ඒක අල්ලලා පොලොවෙ ගැහුවත් උඹට වැඩක්
තියෙද නෑනෙ..

මම ඌට දෙස් දෙවොත් තිය තිය ගර්ට එකකුයි බොටමකුයි ඇදන්
ස්පෝර්ටස් බෑග් එකත් කරේ දාගෙන හැන්ඩියා වගේ ගෙදරින් එළියට
බහිද්දි සෙනුකයාගෙන් කෝල් එකක් ආවා.. ඔන්නෑ පකයගෙ කෝල් මට..
ඉදපන්නො අද හමුවුනොත් ඔකට මම හොද වැඩක් කරනවා.. ඌරු මියා..

මම ඉතින් හංදියට ඇවිත් බස් එකක නැගලා දෙයියනේ කියලා දෙක වෙද්දි
ඉස්කෝලෙට යද්දි සයෝන් අයියා ඉන්නවා ගේට් එක ලග.. දැන් ඉතින්
ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙලානෙ.. ඒකනිසා කලර්ඩ් ඇතුලට යන්න පුලුවන්..

මම ඉතින් ෆුල් ෆිට් එකේ හඩු පෙරාගෙන එහෙ මෙහෙ යන ඉස්කෝලෙ
ලමයි අතරින් කොන්ඩෙන් ගස්ස ගස්ස ප්‍රිෆෙක්ට් රුම එක පැත්තට යද්දි මම
දන්නවා මගේ දිහා කට්ටිය බලනවා ඇති හැරි හැරි.. මම මල්ලි
කෙනෙක්ටත් ඇහැක් ගහගෙන පඩිපෙල ගාවින් හැරුනා විතරයි මට
කියාන් අයියව හමුවුනා..

" ආ අයියේ.."

" උඹ ආවද.. ආන් අරු අරහෙ පරල වෙනවා උඹ ආවෙ නෑ කියලා.. දැන්
අසනිප ගතියක් නෑනෙ.."

" නෑ අයියේ.. "

" එහෙනං ඔෆිස් එකට පලයන්.. තව ටිකකින් මිටින් එකක් ගන්නවා
කිව්වා.. ආපු එකේ හවස බැඩ්මින්ටන් ප්ලැක්ටිස් ඉදලම පලයන්..

කියාන් අයියා මගෙ උරහිසටත් ගහගෙන කලබලෙන් දුවගෙන ගියා.. කෝ
මේ රඟ කාරයා.. කියාන් අයියා කිව්වත් වගේ පරල වෙව් ඇති.. මම
ස්පෝර්ටස් බෑග් එක කිහිල්ලෙ ගහගෙන ඔෆිස් එක පැත්තට ගැටුවා..

කොහොමද ලමයිනේ..

මම පුලුවන් වුනොත් රූ වෙලා දිග කොටසක් දෙන්නම් හොඳේ..

ඔතරිට පොඩ්ඩක් වැඩ වැඩි වෙලානෙ..

සෙනුකයාට වරද් පුතා ගහවිද.. අමපි දමනෙ ඤාන්..

ලව් යු ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

13 කොටස

මම ඔබ ස් එක පැත්තට යද්දී ප්‍රින්සිපල් සර් කතාකරන්න ලැස්තිවෙනවා..
සර්ට පිටිපස්සේසෙන් රඳා අයියයි අයුක අයියයි සයෝන් අයියයි කියාත්
අයියයි අහිරු අයියයි ජේලියට හිටගෙන හිටියා.. ඒ තමා සමපූර්ණ
ටොප්බෝඩ් එක.. ඔය එකෙක්වත් මට ජේන්න බෑ..

(පැටලෙනවා වගේනම් මම පොඩි අදහසක් ගන්න මෙනහිත් බෝඩ් එකක්
නම් ටික දන්නම්..

අයුක - හෙඩ් ප්‍රිමෙක්ට්

කියාන් - ඩිපියුටි හෙඩ් ප්‍රිමෙක්ට්

සයෝන් - ගේමස් කැප්ටන්

රඳා - ඩිපියුටි ගේමස් කැප්ටන්

අහිරු - ඩිපියුටි ගේමස් කැප්ටන්)

මම හිමින් සැරේ කට්ටිය අස්සෙන් රිංගගෙන ගිහින් අපේ හවුස් එකේ උන්
ඉන්න තැනින් හිටගත්තා.. මට එහාපැත්තෙ මතීගලා හිටියේ උන්ගෙ හවුස්
එකත් එක්ක.. ඒ එක්කම ප්‍රින්සිපල් සර් ප්‍රයිමරි එකේ ස්පෝර්ට්ස් මීට් එක
ගැන හෙන දේශනයක් දීලා ඒකෙ වැඩසටහන් මාලාව කියෙව්වා.. ප්‍රයිමරි
එකට කලින් ස්පෝර්ට්ස් මීට් තියෙලා ඉවරකරනවා.. නැත්නම් ළමයි
පන්දාහක් එකපාර ස්ටේඩියම් දාලා කරන්න බෑ.. අමාරුයි.. ඊටපස්සේ
ප්‍රිමෙක්ට් බෝඩ් එකෙයි ඔගනයිසින් කමිටි වල උන්ගෙයි මිඩියා ස'කල්
එකෙයි පණ යනවා වැඩ ටික ඔගනයිස් කරගන්න බැරුව..

ප්‍රින්සිපල් සර් කට්ටඩියා වගේ කියවගෙන කියවගෙන යද්දී මට යන්න
ගියපු ඇනුමකුත් නතර කරගෙන මම වටපිට බල බල හිටියා.. ඔවා අහන්
ඉන්න ඔන නෑ අනේ.. තව ටිකකින් මට ප්‍රින්ට් කරපු කොලයක් අතටම
හමබෙනවානේ.. ඒ එක්කම මම දැක්කෙ අපේ ඉස්කෝලෙ ඩිපියුටි ගේමස්
කැප්ටන් ගස් වැද්දා මගේ දිහා කන්න වගේ බලාගෙන රචනවා..

මම හුනා කිව්වා වගේ කියන්නේ මු දවසක රවලා පොටට වෙනවා එක ඇහැක්.. හරි කලින් රැව්වා කමක් නෑ කියමුකො මගෙත් කුපාඩ් වැඩවල සිමාවක් නෑනේ.. ඒවුනාට දැන් රවන්න ඕන නෑනේ.. මුගෙත් තියන කැටයම්.. අනේ ඉතින් මේකට මැරෙන්න ඉන්න කෙල්ලොත් ඉන්නවනේ එහා වැටේ.. ගැනුන්නට මොලේ නෑ කියන්නේ නිකන්ද මං අහන්නේ..

මමත් සෙකන්ඩ් වෙන්න ඕන නැති නිසා ඌ රැව්ව එකට රිප්ලයි එකක් දැමුවා.. මෙන්න මේකා ආයෙත්ම රවාපි.. මම හිමිහිට මගෙ කලිසමේ සිපර් එක දිහා බැලුවේ ඒකවත් ඇරිලද දන්නේ නෑනේ.. ඒවුනාට ඔලුව පහත් කල්ල බලද්දි තමා මිටර් වුනේ.. බොටමේ කොයිත්ද සිපර්.. මම ආයෙම ඌ දිහා බැලුවාම ඌ ඇස් කරකලා අහක බලාගත්තා.. මොන මගුලක්ද.. ඔය සේරමත් අස්සෙ මම සෙනුකයා ඉන්න පැත්ත බැලුවහම මු පැණි හිනාවකුත් දාගෙන අයුක අයිසා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..

නොදොකින්වත් මේ වගේ පෙරේතයෝ.. අයුක අයිසත් උගෙ මනමාල හිනාව දාගෙන සෙනුකයා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. ගස් බල්ලො දෙන්නා අපිට හොරෙන් ලව් කරන්න.. එව්වා කොහෙද මාත් එක්ක.. මම හිමිත් සැරේ ගිහිත් උන් දෙන්නගේ දර්ශන පථයට හානි වෙන විදියට මැද්දෙන් හිටගෙන බොරුවට ඔලුවත් වන වන සර් කියන එක දිහා පුදුම අවධානෙකින් බලාගෙන අහගෙන හිටියා.. මට දැන් මැවිලා ජේනවා සෙනුකයගෙ මුන නැඹිලියක් වගේ වෙනවා.. මම ශේප් එකේ සර්කාරයා දිහා බලන මුවාවෙන් අයුක අයිසා දිහා බලද්දි ඌ මුන සෙරොක් කරගෙන රඨා අයිසට මොනවදෝ කියනවා.. ඒකා පුරුදු විදියටම මට රවාගෙන අහන් ඉන්නවා.

" මට රවනා.. මුහුණත් අතරේ..

නුඹ පෙනුනා.. කොනකින් වාගේ..

නුඹමද මාගේ..

තොල්පෙති තෙමුවේ..

ඒ හාදුවේ නෑ අවසානය දුටුවේ.."

ඒ අස්සෙ මට ඌ රවන දිහා බලන් ඉදලා ලහිරු පෙරේරගෙ සිංදුවකුත් මතක් වුනා.. සැක්.. තොල්පෙති තෙමුවේ කැල්ල අයිත් කරන්නෝන.. නැත්තන්

හරි නෑ..

" හොඳයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා හැම නිවාස නායකයෙක්ම තමන්ට පැවරිලා තියෙන වගකීම හරියට ඉටු කරයි කියලා.. දැන් හැමෝම පුහුණුවුම වලට සම්බන්ධ වෙන්න.."

බඩ තඩ් ප්‍රින්සිපල් සර් අවසානේ සර්ගෙ ඔෆිස් එකේ කැරකෙන පුටුවෙන් වාඩිවෙද්දී මමයි අනිත් ඔක්කොමයි හිමිට එළියට ගියා.. මම තාම මොකාද එකා වගේ බෑග් එක එල්ලගෙන.. මම වටහිට බලලා ජිම එකට යන්න හදද්දී සෙනුකයා ඇත තියා නාලාගිරිට රා පොවලා වගේ මගේ පැත්තට දුවගෙන එද්දී මම අනිත් පැත්ත හැරිලා දුවන්න හැදුවා විතරයි..

" ආව්..අම්මා.."

මගෙ එහාපැත්තෙ තිබ්බ මල් වැටේ කකුල පැටලිලා මම එහෙමම තණකොල ගොඩට පතබැවුනා.. මේ මොන වස විලි ලැජ්ජාවක්ද යකෝ මේ වුනේ.. පස්ස ඇනුනා බිම.. මට කලන්තෙට ආවා.. දෙයියනේ මගේ පස්ස නෑ වගේ.. මම ශේජ් එකේ වටහිට බලලා නැගිටලා පස්සෙ තිබ්බ තණකොල කැලි අයිනි කරගද්දී සෙනුකයා දොර බදලා දුවගෙන ආපු වේගෙටම මගෙ ඇගට පනිද්දී දෙවෙනි පාරටත් මම උඩුබැලි අතට මේ බල්ලවත් එක්කම බිම ඇදගෙන වැටුනා.. ආව් අම්මා මේ පාරනම් පුප ලෙජ්ට් වුනාද කොහෙද.. මට මුගෙ අත්තා පනත්තගෙ ඉදන් කිරිකිත්තා වෙනකල් මතක් කරන්න හිතුනා..

" පිස්සු හු#තො මොන ලබ්බක්ද උඹ කරන්නේ.."

මම සෙනුකයාව ඇගෙන් අහක් කරන්න යද්දී මේකා මගේ බෙල්ලෙ එල්ලිලා අඩන්න තියාගත්තා.. අපි දෙන්නම නිකන් අසහනකාරයො දෙන්නෙක් වගේ ඉස්කෝලෙ මැද්දේම තනකොළ ගොඩේ බදාගෙන වෙලිලා ඉන්නවා.. ගැරඩ් දෙන්නෙක් සංසර්ගෙ යෙදෙනවා වගේ.. ඉස්කෝලෙ අදුරන මල්ලිලත් හිනාවෙනවා මේ පකා කරන වැඩ වලට..

" අනේ ෂනෙරුවෝ සමාවෙයන්නෝ බං.. මාව මගාරින්න එපා.. මම උඹට කියන්නනේ ඉදියේ.. අම්මපල්ලා බං.. බොරු නෙමේ.. "

මු උගේ දුක කියද්දී මම බලෙන්ම උගෙ අත අහක් කල්ලා ඌවත් එහාට විසික් කල්ලා තණකොළ ගොඩේ එරම්ණියා ගොතාගෙන වාඩිවුනා..

මට අවංකවම තරහක් නෑ මු අයුක් අයිසා එක්ක යාලුවුනු එකට. ඒ වුනාට යුතුකමක් තියෙනවනෙ ඌට කරදරයක් උනානම් මට කියන්න.. අනික මට හුණ කල් තරහා හිතේ තියාගෙන පල් කර කර ඉදලා පුරුද්දකුත් නෑ.. මු එක්ක කවදාහරි යාලුවෙන්නත් එපැයි..

" අඩන්න එපා බං.. උඹ මිනිහා ආවොත් හිතයි මම උඹව බඩ කරා කියලා.."

" අනේ බං.. තරහ නෑ කියපන්නෙකො.. ප්ලීස් ඡනෙරු.. උඹ මගෙ ඇගේ කැල්ලක් වගේනෙ දෙයියනේ.. මෙහෙම කතානොකර ඉන්න එපා.."

" තරහ නෑ පගො තරහ නෑ.. ඔය අඩොවැඩියාව නවත්තගනින්.. ඉදකින් කොල්ලෙක් නේද.."

මම වෙනදා විදියටම කතාකරද්දි සෙනුකයා ගොං හිනාවක් දාලා මාව බදාගෙන මගෙ පස්ස මිරිකුවා.. මුට අසහනෙන.. එක එක ගේ ඩ්‍රාමා බලලා උදේ ඉදන් රූ වෙනකල්.. ඒවගෙ තියන ඒවා ඇවිත් ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙනකල් අපිට කියනවා තොරතෝචියක් නැතුව.. මු නිසා තමා කොටින්ම අපි හතරදෙනා වල් වැදුනෙ.. කාලයක් හීගනයක් තිබ්බා මු කින්පෝර්ගේ කියලා මාගියාද මොකක්ද මගුලක් බලලා ඇවිත් ඌට කින් වගේ එකෙක් හොයලා දෙන්න කිය කියා අඩා වැලපුනා.. පස්සෙ කින් වෙගාස් වෙලා ඌට වෙගාස් කෙනෙක් ඔන කිය කියා ඇඩුවා.. ඊටත්පස්සෙ අන්ටෙම්ඩ් කියලා එකක් බලලා හන්ගුවාන්පුන්ව ගෙනැත් දෙන්න කිය කිය මගුලක් නැටුවා.. තව රේන් කියයි, ස්කයි කියයි, වෙරි බ්ලොසම් කියයි..

" අත ගනින් අහකට.. මේ මොන කුපාඩ් කමක්ද.. අන්න උඹ මිනිහා මේ පැත්තට එනවා.. දැක්කොත් උඹව ඩිවෝස්කරයි.."

මම කිව්වා විතරයි මේ හැලපයා මගෙන් අහක් වුනා.. කමක් නෑ දැන් ඉතින් ඉස්සර වගේ ඌට ඇගවල් වල නගින්න අයුක් අයිසා දෙන්න නැතුවැතියනෙ.. පවුල් පන්සල් වෙලානෙ ඉන්නෙත්..

" අනේ පලයං.. "

" සුදු මෙහෙ එන්න.. කෝ මම උදේ දුන්න ඟයිල් ටික.."

ටහිකේ.. සුදු ලු.. මම හිතායන්න ආපු නිසා නහයන් පිහාගෙන වාඩිවෙලා හිටපු තැනින් නැගිට්ටා.. අයුක අයිියගෙන් පැලියාවනෙ.. ඉරිසියාව ඉහේ ඉදන් දෙපතුල වෙනකල් බේරෙනවා..අනේ අයිියේ.. අයුක අයිියේ.. මේ වගේ එකෙක් උඹ කරේ එල්ලගන්නට මට එව්වර පුපේ අමාරුවක් නෑ.. උඹට වගේ..

" මම ජිම එකට යනවා බෑ.. වැඩ වගයක් තියේ.."

සෙනුකයා දිහාට අයුක අයිියා එද්දි මම ශේජ එකේ ලිස්සලා ගියා.. කමක් නෑ ඉතින් උනුත් ලව් කරන්න එපැයිනෙ.. ඒවුනාට..සුදු.. බැනෙ අප්පා මට හිතායනවා..

" ආ මල්ලේ.."

" කියාන් අයිියේ.."

මම ජිම එකට යද්දින් මගේ ජාතිකක්‍රීඩාව බැඩමින්ටන් ප්‍රැක්ටිස් පටන් අරගෙන.. මම ඉතින් දැන් ක්ලබ් එකේ කැප්ටන් නිසා පණ දාගෙන උඩ පනින්න ඔන නෑ ඉවරවෙද්දි කෝච් කොහොමත් මාත් එක්ක පොඩ්ඩක් ජිලේ කරනවා.. මොකද ක්ලබ් එකේ කෝච් එක්ක ජිලේ කරන්න පුලුවන් මට්ටමකට මට පුලුවන් නිසා..

අපේ ක්ලබ් එකේ ඒ කාලේ යාවජීව සාමාජිකයා රථය අයිියා. මම ඌව දැක්කෙ මම හයේදි.. මු එතකොට හතේ.. අපේ ක්ලබ් එකේ සර් පොරට හෙන ආදරෙයි.. කට්ටම් තියෙන්නෙ ගනව්.. ගනව්.. ගනව්.. ඔහොම කාලයක් ඉදලා මේකා කැඩෙටින් කරන්න සේරම ක්ලබ් වලින් අස් වුනා.. ඌ ගියාට පස්සෙ මම තමයි මේ වෙනකල්ම වැමපියන්ගිප් ගත්තෙ.. මොකක් වුනත් කෝච්කාරයා රථය අයිියට හෙන ආදරෙයි..

" වරද්.. මෙහෙ වරෙන්.."

පළගැටියා මට ඇත තියාම අඩගැහුවා.. මුටත් මම නැතුව හුස්ම ගන්න බැරිද මම අහන්නෙ හැම ලබ්බටම වරද් වරද්.. මම අම්මපා නම වෙනස්කරනවා.. මුගෙ කටින් මගෙ නම ඇහෙන වාරයක් ගානෙ මට මල පයිනවනෙ..

" මොකෝ.."

මම ඇහිබැමක් රැළි කල්ලා රඨ අයිගෙන් ඇහුවා.. ඇයි උච විතරද හොඳ.. මටත් පුලුවනි රචන්න..

" දැන් මේ මාසේ අන්තිම වෙන්න කලින් අපි බජට එක හදන්න ඕනනෙ..
ප්‍රින්සිපල් සර් කිව්වෙ නම එක හවුස් එකකට තිහ ගාන(තිස්දාහ)
ඉස්කෝලෙන් දෙන්නම ඉතුරුවා අපිට මොකක් හරි කරන්න කියලා.."

" මම.."

" ඇයි බං හවුස් එකේ ෂර්ට් ප්‍රින්ට් කරන්නයි ඩ්‍රිල් එකේ ඇඳුම මහන්නයි..
කියක්ද.. හැබැයි ස්පෝර්ට්ස් ක්ලබ් වල උන් නම උන්ගෙ කොස්ටියුම්ස්
හදාගනී.. ඩ්‍රිල් එකයි අපේ ඔබ් එකේ උන්ට දෙන්න රිගර්ට්ස් ටිකයි තමා
මොකක් හරි කරගන්න වෙන්නෙ.."

" කියාන් අහපන්නෙකො.. බජට එක හදන වැඩේ අපි හිමිහිට කරගමු.. උඹලට
පුලුවන්ද ඉන්අනිද්දට අපේ ගෙදර එන්න.. උඹයි වරදයි නග්‍රාසුයි අයුකයි
සෙනුක මල්ලියි අහිරුයි.. ඔක්කොම වරෙන්.. එදාට කොස්ටියුම්ස් වල
වැඩෙන් ඉවර කරගන්න පුලුවන් නෙ.. මම පොඩ්ඩක් මේ ටිකේ හිරවෙලා
බං ඉන්නෙ රන්ට්ලේ කෑමිපින් යන්න සෙට් වෙලා මට.. ගියොත්
මාසෙකටවත් එන්න වෙන්නෙ නෑ.. මට ඒක කතාකරගන්නත් ඕන.. අනික
කැඩෙටින් අයිටම් එක හදන්නයි ස්කොඩ් එකයි බලාගන්න කියලා
ප්‍රින්සිපල් සර්කිව්වා.."

මම රඨ අයිසා කියද්දි උගෙ කට දිහා උණහපුලුවා වගේ බලාගෙන
හිටියා.. යකෝ මු මෙව්වර වැඩ කරනවද. ඔව්නෙ ඉතින්.. මුට සෝගල් එක
දවසෙ හොඳම ප'සනැලිට් එකට අවෝඩ් එකක් හමුවුනත් එක්කනෙ.. එදා
මුගෙ ලස්සන.. හදිසියේ අපේ ස්කූල් ජේජ් එකේ කරක් නොගහපු එකෙක්
නෑ ගර්ල් ස්කූල් එකේ.. මමත් දැක්කා ඉතින් නිකන් අහමබෙන් යද්දි..
අඵපාට ෆුල් කිට් එකට බෝ එකක් දාලා කොන්ඩේ උඩට හදලා.. හැන්ඩියා
තමයි..

" වරද්.. අහගෙනද ඉන්නෙ.."

සැක් මම මුගෙ මුණ දිහා බලාගෙන ඉදලනේ මුඵ වෙලාවෙම.. ලැජ්ජාවෙ
බෑ.. මම ඔව් කියලා ඔලුව වනලා කට්ටියගෙන් එහාට වුනා.. ඉන් අනිද්දට
මට උදේ ක්ලාස් එකකුත් තියේ.. අනේ මන්දා ඒකට යන්නත් ඕන..

" ඡනෙරු.. මොකද කියන්නෙ අද මැව් එකකට හොද දවසක් වගේ නේද.."

ඒ අස්සෙන් කෝවකාරයා මගේ දිහා බලන් බෙරිහන් දෙද්දි මම රැකටි
එකත් අරගෙන කෝව් ඉන්න දිහාට දිව්වා.. කෝව් කිව්වට මු මේ
නාකියෙක් එහෙම නෙමේ.. අවුරුදු විසිනමයක් විතර ඇත්තෙ.. මහ
කුකුලෙක් කියලා මට මහිගා දවසක් කිව්වා.. උගේ නම තිළිණ..
මහිගලාගෙ ඉස්කෝලෙක් කෝව්න් ඉන්නෙ තිළිණ සර්මයි..

" මම.. අද ඡනෙරු මාත් එක්ක ප්ලේ කරන්නෙ නැතුව අපේ පරණ
ගෝලයෙක් එක්ක ප්ලේ කරමු බලන්න.. මම හිතනවා ගනවට
බැඩිමින්නන් අමතක නැතුව ඇති කියලා.."

අනේ දෙයිහාමුදුරුවනේ.. මේ රඬ් කාරයා.. මේ වාරේ පටන්ගන්නා විතරයි.
මගෙ නමත් එක්ක කොහේන් හරිම පැටලෙනවා.. උගෙ ලොකුකම
බලන්නයි කතා අහගන්නයි මදිවට දැන් උා එක්කම මගෙ ආසම ගේම එක
ප්ලේ කරන්නත් වෙලා.. මෙහෙම හැමතිස්සෙම උා මගෙ පස්සෙන්ම එන
එක මට මහ මානසික වදයක්.. ඊයෙන් මට හිතට අමුතුවයි වගේ දැනුනා..
මම දන්නෙ නෑ රඬ් අයිසා කොහොම කෙනෙක්ද කියලා.. ඒ වගේම මම
දැනගන්න උත්සහ කරන්නෙත් නෑ.. මට දැනගන්න උවමනාවකුත් නෑ..
ඒත් මොකක් හරිම වෙලා මට හැමතිස්සෙම හමබෙන්නෙත් රඬ්
අයිසවමයි..

" ඡනෙරු.. "

" අහ් සර්.."

මම ජිම එකේ පැත්තකට ගිහින් බොටම ගලවලා සෙනුකයට දිලා යටට
ඇදපු ගෝට් එක පහළට ඇදගෙන නෙට් එක ළගට ආවා..

" Set your goals high, and don't stop till you get there.."

සර් අපි දෙන්නටම කියද්දි රඬ් අයිසයි මමයි දෙන්නම රැකටි දෙක උස්සලා
සර් කිව්ව එකට ප්‍රතිචාර පෙන්නුවා.. සර් කොයි මැව් එක පටන් ගන්න
කලිනුත් ඔක අනිවාරෙන්ම කියනවා.. අනික ප්‍රැක්ටිස් කරන වෙලාවට
කෝව් මාරම උනන්දුවෙන් සිපෝර්ට එක ඇතුලෙම අපිව ජිවත් කරවනවා..
ඒක වෙනස් හැගීමක්.. මම බැඩිමින්නන් වල ආදරේ කලේ ආස වුනේ මේ
ඉස්කෝලේ නිසා..

මම අමුතු ගිල්ටි ඕලින් එකකින් රඬ අයියා දිහා බලද්දි රඬ අයියන් මගේ දිහා බලාගෙන හිටියේ අමුතුවට.. දැන් සෙල්ලම කරන්න හිතක් නෑ දෙයියනේ.. මට ගෙදර යන්න ඕන.. ඒත් අපි දෙන්නා ප්ලේ කරනවා කිව්ව නිසා අපේ ක්ලබ් එකේ සේරමයි එලියේ වෙන ස්පෝර්ට්ස් ඉවරවෙලා ගෙදර යන්න ඉදපු උන් ඔක්කොමයි ජිම් එක ඇතුලේ පිරුනා.. හැමෝම සිමෙන්ති පඩිපෙලේ ඉදගෙන අපි දෙන්නාම දිහා කන්න වගේ බලන් ඉන්නවා.. කමක් නෑ මම මීට වඩා තැන්වල ප්ලේ කල්ලා තියෙනවා.. ඒ වුනාට දැන් ටිකකට කලින් හිතනු දේවල් එක්ක මගෙ හිතට මොකක්දෝ බරක් දැනෙනවා..

" Ok.. now.."

සර් පටන්ගන්න කියද්දිම රඬ අයියා මගේ දිහා බලලා හරිම පෝස් එකට ප'ඟෙක්ට විදියට මට ගටල් එක පාස් කලා.. මමත් පුලුවන් උපරිමෙන්ම ප්ලේකරගෙන ගියා.. ඇත්තටම අපි දෙන්නාගෙන් එක්කෙනෙක්වත් පරදින පාටක් තිබුනෙ නෑ.. මම සම්පූර්ණ අවධානය ගේම එකේම තියාගෙන ඉන්න හුගක්ම ට්‍රයි කලා.. මුලු ජිම් එකේම ඉන්න ලමයි පිල් දෙකකට බෙදිලා අපි දෙන්නාට වියර් කරද්දි මම ප්ලේ කරන අස්සෙම ඔඩියන්ස් එකට ඇහැක් ගැහුවා.. සෙනුකයා ඒ අස්සෙ මැරෙන්න හදනවා කෑගහහා.. ඌ මම ප්ලේ කරන හැම මැව් එකක්ම බලන්න එනවා පොඩි කාලෙ ඉදන්ම..

ඔහොම විනාඩි හතළිහක්ම අපි සෙල්ලම කලා.. දෙන්නාගෙම ස්කෝ එක තිබ්බෙ සේම සේම..ඒවුනාට මෙකෙ ඉවරෙකුත් නැතිනිසා කෝට් නෙට් එක ගාවට ඇවිත් ගේම එක එන්ඩ් කලා.. මම රැකට එකෙන් මැරෙන්න හදන සෙනුකයාට ෆ්ලයින් කිස් එකක් යවලා නෙට් එක ගාවට ඇවිත් රඬ අයියට අතට අත දුන්නා..

මම අතට අත දෙද්දි මු හරි කෙළින් මාව මරන්න වගේ මගේ මුණ දිහා බලන් හිටියත් මම රඬ අයියගේ අතකින් අල්ලලා හිමිහිට උඩ පහත කරද්දි ඒ ඇගිලි මගේ අතේ ඇගිලි හතරක් තදින් අල්ලගත්තා.. හරියට.. හරියට මම දන්නෙ නෑ ඒක මොකක්ද කියන්න.. අතේ මන්දා මට මහ අමුතු බයක් එක්ක හිත ගැස්සුනා.. රඬ අයියගෙ අත වෙවුලනවා.. දාඩිය පෙරෙන මුනෙ ඇස් වලින් මගෙ දිහා අමුතු හැගීමකින් බලාගෙන ඉද්දි මට කොහෙත්ම ගැලපෙන්නැති කෝල හිනාවක් මූනට ඇවිල්ලා මම අත ඇදලා

ගත්තා.. ඔය ඔක්කොම වෙන්න ඕන්නම තප්පර තිහක් යන්න ඇති.. ඒ
වුනාට ඒ තප්පර තිහ ඇතුලේ හුගක් දේවල් වුනා වගේ මට දැනුනා..

මම කෝල හිනාවකින් අත ඇදලා ගද්දි මම මෙව්වර කාලෙකට දැකලා
නැති හිනාවක් රඬ අයිගේ කට කොනක ඇඳුනා.. එයා යාලුවෝ එක්ක
හිනාවෙනවා වගේ නෙමෙයි.. මෙක හෙන අමුතුයි.. මම රැකට එක අත්
දෙකෙන්ම බදාගෙන අල්ලගෙන ඉද්දි රඬ අයිගා හිනාවෙලා එතනින්
යන්න ගියා.. මැව් එක ඉවරවෙලා නිසා ජිම එකේ හැමෝම එලියට
යනගමන් හිටියේ.. එතන මහ කාලගෝට්ටියක්.. මම අත් දෙකින්ම
අල්ලගෙන හිටපු රැකට එක එක අතකින් පහලට එල්ලුනා.. මගෙ පපුව
ගැහෙනවා.. ඒක පොඩ්ඩක්වත් හොඳ විදියකට නෙමෙයි.. මම ආසම නැති
විදියට..

" ඡනෙරු මල්ලි.. රඬ කතාකරනවා ගෙදර යන්න ලැස්තීවෙන්නලු.."

ආයෙමත්.. රඬ.. රඬ..රඬ.. මගෙ ඔලුව කකියන්න ගත්තේ කියාත්
අයිගේ කටහඩින්..

ළබැදියේ.. ළබැදියේ..හේ..හේ..

මා සිතීන්.. පෙම කලා...

මේ ලමයින්ට මොන යකා ගහලද අම්පි දමනෙ නෑ..

කොහොමත් මමනම් දන්නෙම නෑ..

මම බබා.. මෙක කියවන උඹලා තමා වගකියන්නෝන..

දවල්ටහරි හවසටහරි එන්නම මම ආයෙම.. ටටා..

ලව් යූ.. ♥

බිඳුණු කැටපත් කියවපු දළඹුවො

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ග්‍රොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

14 කොටස

මම ගෙදර ඇවිත් නාලා කියලා ගෙට එද්දී අම්ම ඉස්තෝප්පුවේ වාඩිවෙලා ආවිච්ඡමමා හින්දලා එවාපු තෙල් බෝතලයක් කකුලේ ගානවා නැමිගෙන.. මම ටවල් එක එහෙමමම වැලට දාගෙන අම්මගෙ කකුල් දෙක ලගින් බිම වාඩි වෙලා අම්මගෙ කකුල් දෙක උකුළට අරන් බෙහෙත් තෙල් ගාලා පහලට අතගැවා..

අම්මගෙ කකුලෙ කැක්කුමක් තියෙනවා දැන් අවුරුදු එකාමාරක විතර ඉදලා සැරිත් සැරේ බහිනවා ආයෙම එනවා.. කීප තැනකින්ම බෙහෙත් අරගෙනත් අඩු වුනේ නැති නිසා අපේ ආවිච්ඡමමා ගමේ වෙද සීයගෙන් වට්ටෝරුවක් අහගෙන ඇවිල්ලා ආවිච්ඡමමම අම්මට බෙහෙත් තෙල් බෝතලයක්ම හින්දලා මාමා අතේ මෙහේ එව්වා.. අපි කොච්චර කොහොම ඉන්ග්‍රීසි බෙහෙත් කියලා උඩ දමාගෙන නැටුවත් සිංහල බෙහෙත් කියන්නෙ වෙනම එකක්.. අපෙ අම්මා ඔක මාසයක් විතර ගාලා තැව්වා එහෙමම අමාරුව අඩු වුනා.. ඒ වුනාට වෙද සීයා ආවිච්ච කියලා තිබ්බෙ තෙල් බෝතලේ ඉවරවෙනකල්ම ගාන්න නවත්තන්න එපා කියලා..

මම අපරාදෙ නැවෙ දැන් ඉතින් ඇගම බෙහෙත් තෙල් ගදයි.. අම්මට එහෙමම හාන්සි පුටුවේ නින්ද ගිය නිසා මම අම්මට නිදාගන්න යන්න කිව්වා.. මම ඉතින් නිශාවර එකානෙ.. මම නිදාගන්නෙ ඇද ඇහැට අහුවුන වෙලාවක තමා..

මේ ටිකේ මේ ස්පෝර්ට්ස් කර කර උඩ පැන්නට එක්සෑම් එකත් ලග ලග එනවා.. ඒක කොච්චර අමතක කරන්න හැදුවත් චතුරෙ ගහපු රබර් බෝලෙ වගේ සැරිත් සැරේ මතක් වෙද්දී බඩ පපුව කුල් වෙලා යනවා.. අමතකකරන්න හදනවා නෙමෙයි මේ වැඩ අස්සෙ ඒක පිටිපස්සට දාන්න බැහැනෙ..

මම කෙමෙස්ට්‍රි පොතත් පෙරලගෙන මගේ පාඩම මෙසෙන් වාඩි වුනා.. මට තිබ්බෙ ලොකු මෙසයක් නෙමෙ සාමාන්‍ය තරමෙ පොඩ් මෙසෙයක්.. ඔකෙ උඩ ,පැත්තකින් පාඩම කරන වෙලාවට දාගන්න ටේබල් ලැමිප් එකයි පැන් පැන්සල් දාන පොඩ් බින් එකකුයි පොතුයි තමා තිබ්බෙ.. මල් වාස් අනම මනම නෑ.. ඔවා දැක්කහම මට වැඩ කරන්න හිතෙන්නෙ නෑ.. ඒ එක්කම අතේ දුරින් පොත් රාක්කයක් තියෙනවා..

මම කෙමෙස්ට්‍රි වල මුල් පාඩම් ටික ආයෙම බලාගන්නා.. මීට එක ඉවරවුනු ගමන්ම එක්සෑම් තියයි.. ටර්ම ටෙස්ට් එකත් මහ සාපයක්.. අපෙ අම්ම ඒ ලෙවෙල් පටන්ගත්තු දවසෙ ජේරන්ටස් මීටින් ආවා විතරයි ආයෙ ආවෙම නෑ.. කාගෙවත් එහෙම ලොකුවට ජේරන්ටස්ලා එන්නෙ නෑ දෙවෙනි වාරෙන් පස්සෙ.. මම නම් අවංකවම අපෙ අම්මට කියන්නෙ නෑ.. තිබ්බත් මට තියෙන්නෙ හතලිස් ගනන් පනස් ගනන්.. ඕකෙන් උඩ යන්නෙම නෑ.. ඒත් හැබැයි ඉතින් ඒක ගන්නත් මාර කට්ටක් කන්න වෙනවා..

මටම හිතෙනවා වෙලාවකට මම වැඩ කරනවා මදිදෝ කියත්. ඒ වුනාට දවසට තියෙන්නෙත් පැය විසිහතරනෙ.. ඕකෙන් කියෙත් කියද මම පොඩ්ඩක් හරි නිදහසේ ඉන්නෙ.. නිදාගන්නෙත් පැය දෙකක් වෙනකොට මට පුලුවන් කමක් තිබ්බෙ නෑ ඒ පැය දෙකෙන් ඇහැරගෙන වැඩ කරන්න..

මම අවුර්බාවු මුලධර්මය කියලා ලා නිල් පාට පෑනකින් ලියලා තිබ්බ මාතෘකාව දිහා බලාගෙන උගන්නපුවා මතක් කරන හදද්දි මට මතක් වුනේ අද බස් එකේ එද්දි රඨ අයිසා කියපු දේවල්.. මට මු ගැන මතක් වෙද්දි හිත එක තැනක තියාගන්න බෑ.. ජේනවනෙ දැන් කරන්න ගිය එක නෙමෙයි කෙරෙන්නෙ..

හවස රඨ අයිසයි කියාන් අයිසයි දෙන්නම මාත් එක්ක එකම බස් එකේ රාජගිරියෙ හෝල්ට් එකට ආවෙ.. රඨ අයිසා ඉන්නෙ කොට්ටාව හරියෙ කියලා මම කලින් දැනගෙන ඉදියා.. ඉතින් රඨ අයිසටත් මම යන බස් එකේම යන්න පුලුවන්.. කියාන් අයිසා කොහෙ ඉන්නවද මම දන්නෙ නෑ..

හවස් වෙලා රාජගිරියට ඒගන්න පුලුවන් වුනත් අපිට ගෙදරට එන්න බස් එකක් ගන්න හුගක් වෙලා හෝල්ට් එකේ ඉන්න වුනා.. මටනම් ඒ එන බස් එකේම ගෙදර යන්න පුලුවන්.. ඒත් රඨ අයිසා තව බස් එකක යන්න ඕන මම හිතන්නෙ.. කොට්ටාව බොරැල්ල බස් අපි ලගින් දෙක තුනක්ම යද්දි මම හෝල්ට් එකේ කණුවට හේත්තුවෙලා කල්පනා කලේ මු ඒකෙ නොයා මොකද මම යන්න ඉන්න බස් එකේම යන්නෙ කියලා.. එහෙම ඕන නෑනෙ ඉතින්..

" මෙ අඩෝ බස් එක ආව මම කැපුනා.."

කියාන් අයිසා යන බස් එක ආපු නිසා කියාන් අයිසා අපි දෙන්නටම කියලා බස් එකේ එල්ලිලා යන්න යද්දි අපි දෙන්නටත් යන්න බස් එක ආවා.. හවස සිද්දියෙන් පස්සෙ මම රඨ අයිසගෙ මුන බැලුවෙවත් නැති තරම්.. පුලුවන්

තරම් මග ඇරියා.. ඒ වුනාට මේ පිස්සු ගස් ලබ්බා මම දිහා සැරිත් සැරේ බල
බල අමුතුවට හිනාවෙනවා මට ඇස් කොනෙන් පෙනවා.. මම ඌව ගනන්
ගන්නේ නෑ වගේ බෙල්ලෙ පොට යනකල්ම අහක බලාගෙන ඉදියා..

බස් එකට නැගලත් මම ටිකට ගන්න කලියෙන් මේකා වොලට එක ඇදලා
මටත් එක්ක ටිකට ගත්තා.. එයා මෙහෙම කරන්න උවමනා නෑනේ.. අපි
යාලුවොවත් නෙමෙයි. නිකන් අදුරන මිනිස්සු විතරයි.. මම එයාව දන්නේ
නෑ එහෙමට.. උගෙයි මගෙයි මොන කරුමෙටද මන්දා අපි හිටගෙන ඉදිය
තැන සිට එකේ ඉදපු අක්කලා දෙන්නත් නැගිටලා බහින්න ගියා.. මම
වාඩිවෙනවදෝ නොවෙනවදෝ කිය කිය හිත හිත ඉද්දි මේකා මගේ
කකුලට පයින් පාරක් ගහලා සිට එකට තල්ලු කල්ලා ඌ මගේ
එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තේ උඩ රැක් එකේ දාපු මගේ බෑග් එක මගේ උකුලට
විසික් කරන ගමන්..

හැන්දෑවෙ හයට විතර ඇති.. අපි ආපු බස් එකේ කොල පාටයි නිල් පාටයි
රතු පාටයි ලයිට් පත්තුවෙනවා කතරගම දේවාලෙ වගේ.. ඒ අස්සෙ මර
ලතෝනි දෙන සිත්දුටකුත් කන පැලෙන්න දාලා ඩුයිවර් කාරයා වංගු
ගදින්නි බොකු බඩවැල් එලියට එන්න හදනවා.. සාපයක් මේ ප්‍රයිවට්
බස්නම්.. සිටිබි එකක ආවානම් පාඩුවෙ එන්නවත් තිබ්බා.. මුත් හිතාගෙන
ඉද්දි මේ රෝද හයක් උඩ නයිට් ක්ලබ් එකක් දාලා කියලා.. ඔව්ට ආස උන්
ඇති ඒවුනාට මටනම් අප්පිරියයි..

මම ශට්‍ර එකෙන් එළිය බලාගෙන එද්දි රඬ අයියා බෑග් එකෙන් ෆෝන්
එකක් අරගෙන මොනවදෝ කොටනවා කොටනවා ඉවරයක් නෑ.. මට
කලුපාට ශට්‍ර එකෙන් උගේ ෆෝන් එකේ සේරම පෙනවා.. වෝල්පේපර්
එකට දාලා තිබුනේ එදා අර හමබුනු ඩොක්ටර් අයියයි මේ හැලපයයි කරට
අත දාගෙන හිනාවෙලා ගහපු ෆොටෝ එකක්..

මේකයි මම හැලපයා අරකා මේකා කිව්වට රඬ කාරයා ලස්සනයි
හැන්ඩ්සම්.. ඒවුනාට උගේ අයියා ඊටවඩා හැන්ඩ්සම්.. මම එදා දැක්කනේ
ට්‍රාන්ස්පේරන්ට් ග්‍රේම් එකක් දාපු ස්පෙක්ස් දෙක එක්ක ටිකක් පහලට වටපු
කොණ්ඩෙයි ප'ෆෙක්ට් ෆිගර් එකයි.. ජස්ට්.. වාව.. අයියලා මල්ලිලා
ඔක්කොම නළුවො වගේ..

ආර්‍ය අයියා කියලා තිබ්බ වැට එකක මේකා මොනවාහරි ටයිප් කල්ලා
රිප්ලයි එනකල් බලගෙන ඉන්නවා.. මට වැට වෝල්පේපර් එකෙන්

පෙනුනේ කවුරුහරි කොල්ලෙක් පිස් සයිනි එකකුත් පෙනෙනගෙන
හිනාවෙලා මුල ඇගේම පාට ගාගෙන ඉන්න ටොටෝ එකක්.. ඒත් වැටි
එකේ එහෙත් මෙහෙත් ටයිප් කරපුවා වැටිලා තියෙන නිසා මට
කොල්ලගෙ මූන හරියටම පේන්නෙ නෑ..

අනිවාරෙන් ඔය බිග් මැව් දවසෙ වෙන්න ඔන.. එදා ටොටෝගැපි සොසයිට්
එකෙන් කැප්වර් කරපු ටොටෝස් හුගක් ඉස්කෝලෙ මෙමරිස් දාලා තිබුනා
එග් බි එකේ.. මමත් හිටියා එකක. ඉස්කෝලෙ කොඩියක් ඉණේ බැඳගෙන..
මුළු ඇගේම පාට නාගෙන.. බිග් මැව් කියන්නෙ ඉතින් ආතල් තමා..
ඒවුනාට මු මොකද අනුන්ගෙ ටොටෝ චෝල්පේපර් එකද දාගෙන ඉන්නෙ..

අප්පද බොල මේ අර මේකා කිව්ව වන් සයිඩ් ලව් එකද..??

මට ඔක හිතට ආපු වෙලේ ඉදලම හිතේ කුතුහලේ.. මේ ඉන්නෙ මොකාද
කියලා බලාගන්න.. අපේ ඉස්කෝලෙමනෙ.. ඒවුනාට රඬ අයිසා
කොල්ලෙක්ට කැමති.. මුත් ඔක්කොම ඇයි කොල්ලොන්ටම කැමති.. රඬ
අයිසා දිහා බැලුවම ගේ කියලා කියන්න ත් බෑ.. ඒවුනාට ඉතින් ගේ කියලා
නලලෙ කොට්ලා නෑනේ. නැත්නම් මු බයි වෙන්න ඇති.. බයි වුනත් දොයි
උනත් උඔට අදාල නෑනෙ වරද්..

මම උගෙ ටොන් එක දිහා ඇස් ලොකු කරන් බලන් ඉද්දි මේකා බයවෙලා
වගේ ටොන් එක ඔග් කල්ලා බෑග් එකටම ඔබාගත්තා. පුහ්.. හිතුවද දන්නෙ
නෑ චෝල්පේපර් ඉදිය එකාට මම පැනි හැලුවා කියලා.. අනේ මට
වැඩෙමයි.. මුගෙ කැලි වලට පැනි හලන්න..

" මොකද..?? "

මම උගෙ මූන දිහා බලාගෙන ඉද්දි මේකා මාව මරාගෙන කන්න වගේ
ඇගට කඩන් පැන්නා.. දන් මම ඇගට කඩන් පනින්න දෙයක් කීවද නෑනෙ..
ඔය වෙලාවට තමා මට යකා නගින්නෙ ඉතින්..

" මොකද අහන්නෙ මොකුත් නෑ.. "

මම ඌට ගස්සලා අහක බලාගන්න යද්දි මේකා මගෙ කට දෙපැත්තෙන්
හයිසෙන් අල්ලලා මගෙ මූන උගෙ මූන දිහාට හරව ගත්තා.. මේ ලබ්බේ
බස් එකේ ලයිට් දාලා පාට අපට මෙලො මගුලක් පේන්නෙත් නෑ.. ක්ලබ්
එකක් වගේ.. මට රඬ කාරයව හැම පාටින්ම පෙනුනා..

" ආව මගුල.. මොකද කරන්නේ.."

මේකා අනිත් අනිත් මගෙ මුනෙ අර මලකඩ බැජ් එකට හිරුන පාර දිගේ
ඇගිල්ලකින් අතගාලා මුන අතැරියා.. යකෝ ඔහොම අල්ලනවද.. කට
දෙපැත්ත ඇල්ලූ පාර හක්ක පැන්නද කොහෙද.. මම කට අතගාගද්දි මේකා
මම දිහා අමුතු විදියට බලාගෙන හිටියා.. දෙන්න හිතයි ගස් වැද්දට..

" උඹ දිහා කෙල්ලෙක්වත් බැලුවද.."

ඇහ්.. ඒ මොන මගුලක්ද ඒ ඇහුවෙ.. ඉතින් කෙල්ලොන්ට ඇස් තියනවනෙ
හත්දෙයියනෙ.. මු අහන්නෙත් කින්ඩියට වගේ.. අනික මමත් හැන්ඩියා
වගේ ඉදි කෙල්ලො බලනවා තමයි.. ඌ දිහා විතරද බලන්න හොද..

" ඇයි එහෙම ඇහුවෙ.."

" උඹෙ මුනෙ පිම්පල් එකක් දාලා නළල මැදම.. බලපන් මොට්ටුවක් තියලා
වගේ.."

සැක්කෙන.. මුට මොකද මගෙ මුනෙ පිම්පල් එකක් බැරිනම් ගහක්
පැලවුනත්.. ඔන නෑනෙ.. අනික කෙල්ලො බැලුවහමද පිම්පල් එන්නෙ..
හරි මගුලක්නෙ ඒක යකො..

" අනේ මේ කෙල්ලො බැලුවහම නෙමේ පිම්පල් එන්නෙ.. ඒක හෝමෝන
වල වෙනසක්.. අනික මගෙ මුනෙනෙ පිම්පල් දාල තියෙන්නෙ.. අයියගෙ
මුනෙ නෙමෙනෙ.."

" මම.. මම.. ඒකත් ඇත්ත තමයි.. "

" ආවා මෙනන මගුලක් අහගෙන.."

" මොකක්ද උඹ කිව්වෙ.."

" නෑ නෑ මම කිව්වෙ.. මොකුත් නැහැ.."

" දැන් උඹ ස්පෝර්ටස් මීට කියලා උඩ දාගෙන නැටුවට පාඩම් වැඩත්
හරියට කරගනිත්.. අන්තිමට වැඩ ගොඩ වෙලා තියෙන පිස්සුව තද වෙලා
මොකක් හරි වෙයි.."

" කාටද පිස්සු කිව්වෙ.. මටද.. අනේ මේ රධ් අයිසෙ.."

" ඔ කියපන්.."

" කිව්වා කියලා හිතාගනිත්.. සිරාවටම ඇයි බැරි තවුසෙට අර කියාන් අයිසා වගේ මාත් එක්ක ගිටි එකේ ඉන්න බැරි.. හැම තිස්සෙම බනිනවා බනිනවා ඉවරෙකුත් නෑ.. එක්කො තරහ වෙයන් එකපාර.. එහෙමත් නෑ.. එපාවෙනවා රෙද්ද. ගැනිසි මිනිහයි වගේ.."

" මම.. දැන් එතකොට උඹ මගෙ ගැනිද.. හා..හා "

" අනේ මේ මම කිව්වෙ 'වගේ' කියලා.. අනික මම ගැනියෙක් වගේ පෙනිවද.. නෑනෙ.. තවුසෙ වගේ මිනිහෙක් හමුවුනොත් මම මුදේ පැනලා මැරෙනවා.."

" ඒක හොඳයි.. බෝට්ටුවකින් ටිකක් දුරට ගිහින් පැනපන්.. එතකොට මට ගැනි මැරුනා කියලා මල ගෙවල් තිය තිය කරදර වෙන්න ඔන නෑනෙ.."

" සැක් අයිසෙ තවුසෙනම.. "

" ඉතින් උඹනෙ කිව්වෙ මැරෙනවා කියලා.."

" ඒ ඉතින් මම බැන්දෙන්නෙ.. මම බේදින්නෑ.."

" ඔව් ඉතින්.. උඹ වගේ එකෙක් කර අහගන්න එකා ගොං ගහක් වෙන්නෝන.. දැන් බලපන් උඹ එක්ක වචනයක් කතාකරන්න පුලුවන්ද.. කුඩුල්ලා වගේ එල්ලෙනවා.."

" ආ ඇත්තද.. මට මොකෙක්වත් සෙටි වෙන්නැත්තන් තවුසෙ වගේ ඔට්ටපාලු කලවැද්දෙක්ටත් කවුරුත් ජීවිතේට කර ගහන්නෙ නෑ.. තවුසෙනෙ මුලින්ම මට එක එක ඒව කියලා රණ්ඩුවෙන්න පටන් ගත්තෙ.."

" මම.. මේ මම??"

" යැයි යැයි තමා.."

මම ආප්ප කේන්තියටත් එක්ක උගේ සුදුවට ලස්සනට තිබ්බ අතේ නියපොතු පහම හිටින්න හොඳ මස් කුට්ටියක් අල්ලලා උඩට ඇද්දා..

" වරද්!! ආව යකෝ උඹ මොන මගුලක්ද කරන්නෙ.."

මම උගේ අත හුරලා ගට්ට් එකෙන් අහක බලාගෙන කේන්තියට ගස් වලට ඔවර ඔරව හිටියා.. මු අත කරක කරන හිරුනු එක අතගානවා.. හොඳවැඩේ පරයට.. අනිත් පාර එක එක ඒවා කියන් ආවොත් ගලවන්නෙ බෙල්ල ඕකගෙ මම..

" බලපන්.. මගේ අතින් ලේත් එනවා.. උඹ බළලෙක්ද.. පහුරු ගාන්නෙ.. ඊයෙ පපුව හුරල අද අත හුරලා.. ඊලග පාර දෙන්නෙ මම උබට.."

රඬා කියන දොදොල් හැලපායා මට ගහන්න වගේ අත උස්සලා ඇත්තටම මගේ ඔලුවට ගැහුවා.. රිදෙන්නත් නෙමෙ.. ඒවුනාට ගැහුවනෙ.. මේක මම ලේසියෙන් අතාරින්නෙ නෑ ගෝත පරෙයියා.. වෙලාවක් එයිනෙ මට පලි ගන්න..

" මම බහිනවා.. මගුල.. පරිස්සමට පලයන්.. "

" පලයන් ඉතින්.. වල් ගැරඩියා.."

මම කියපු එකට ඌට හිතායන්නත් ඇවිත් ඌ හිතාව හිර කරගෙන පිටිපස්සෙ ෆ්‍රට් බෝඩ් එකට ගියා.. මගේ ඇගේ දැන් මාලු කස්තිරම නටනවා.. මු මට කරපු අපහාස ගොඩ.. හිටපන්නො අයිසෙ මම ඉන් අනිද්දට උඹලගෙ ගෙදර එනවනෙ.. තවුසෙගෙ අහවල් එකේ මම සිද්දාලේප ගාලා හලනවා උණුවතුර..

මේ දරුවට කලබලේනේ ඉතින්..

කතාව නිකන් දිගට ඇදෙනවා වැඩි වගේද ලමයි..

එහෙමනම් මට කියන්න හරින..

කතාව කියවනවට වගේම කමෙන්ට්ස් වෝට්ස් වලට හුගක් ස්තුතියි කැකුලියනි.. මම එහෙනම් ගියා..

ලව් යූ.. ♥

@Shan

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..
- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)
- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

15 කොටස

" දැන් ඔය ලමයගෙ ගෙවල් කොහෙද තියෙනව කියන්නෙන.."

අම්මා ඇහුවේ මම ලෙලි ගහපු පොල් ගොඩ ගෙට අරන් යන ගමන්.. තාම උදේ පහමාරයි.. අපේ අම්මා ඉතින් මම ඉස්කෝලෙ නොගියත් උදේම උයලා ඉවරකරනවා.. ඊටපස්සෙ දවල්ට එයාට ඇදුම් මහගන්නවා.. නැත්නම් මල් පැලයක් බදාගෙන ඉන්නවා.. වැඩක් ඇත්තෙම නැත්නම් ඉතින් නිදාගන්නවා..

මම ඊයෙයි පෙරේදයි ඉස්කෝලෙ ගියේ නැත්තෙ අපිට මේ දවස් දෙකේම රිවිගන් ක්ලාස් තිබුනා උදේ ඉඳලා රූ වෙනකල්ම.. ඒ වැඩ අස්සෙ ඉස්කෝලෙ යන්න නියා හිතාගන්නවත් වෙලාවක් තිබුනෙ නෑ.. මම නෑ කියලා ලොකු අවුලක් තිබ්බෙත් නෑ කියලා නග්‍රාස් මට මැසේජ් එකක් දාලා තිබුනා.. අනික මම ගෙදර ඉඳලා කරන්න පුලුවන් උදව්වක් තිබ්බනම් එවෙලෙම කල්ලා ඒගොල්ලොන්ට යැව්වා.. අයිසලත් ඉන්න නියා අවුලක් තියෙන්නෙ නැතුව ඇති..

මම උදේ ලෑස්තිවුනේ රඬ අයිසලගෙ ගෙදර යන්න.. මම යන්න දන්නෙත් නෑ ගිහිල්ලත් නෑ.. ඒකනියා සෙනුකයට කතාකල්ලා කිව්වහම ඌ එන්නම් කිව්වා උදේ ගෙවල් ලගට මාවත් පික් කරන් යන්න.. ඌට දැන් ශූගර් ඩැඩ් කෙනෙක් හම්බෙලා ඒකනියා අයුක අයිසා ඌවත් දාගෙනම කාර් එකේ එන්නම් කියලා තිබ්බා.. අයුක අයිසගෙ තාත්තා මම අහලා තියෙන විදියට මිනිස්ටර් කෙනෙක්.. අපේ එකත් ඉඳලා ඉඳලා පය ගහලා තියෙන්නෙ සැහෙන්න බර අත්තකට බලන් යද්දි..

කාර් එකේ යන නියා මම සුදු කොට කලිසමකට ලා නිල් පාට අතට අහුවෙව්ව ටී ශර්ට් එක මදින්න කමමැලි නියා එහෙමම ඇඳගෙන කොණ්ඩෙන් උඩට හඳලා අම්මගෙ කාමරේට රිංගලා ඒකෙ තිබ්බ ඔඩිකොලොන් බෝතලේ ඇගේ හලාගෙන බාට දෙකයි වොලට එකයි සාක්කුවෙ ඔබාගෙන හතාමාරට ගෙදරින් ආවා..

හොඳට අදින්න ඔන්නෑනෙ අනික මගුල් ගෙදරක යනව කියලයෑ.. මම හංදියට එද්දිම වගේ සෙනුකයා මට කෝල් කලා..

" ඔ ඛ.."

" මෙ අපි ඇවිල්ලා ඉන්නෙ.. ඉස්සරහට වරෙ.."

" ආ හා.."

මම ඉස්සරහට යද්දී දැක්කා සොරුන්ටො එකක් පාරෙන් එහාපැත්තෙ නතරකල්ලා තියෙනවා.. සෙනුකයා මොකාද එකා වගේ ශට්ට් එකෙන් මට අත වනනවා.. සැක් මු මොකෙක්ද මන්දා.. මම උච දැක්කෙ නෑ වගේ ගිහින් පිටිපස්සෙන් නැග්ගා.. මු හෙන ඩ්‍රාමා ක්වීන් මෙහෙම ඉදියට.. අයුක අයිසා ශේඩ්ස් දෙකත් දාලා ෆිට් ඩෙනිමකට වෙක් ෂර්ට් එකක් ඇඳලා හෙන ගැමමට ඇවිත් ඉදියේ.. සෙනුකයන් එහෙමයි.. මම අර හත්පත්තුවෙන් බැහැලා ආපු එකා වගේ බාවා කැලි දෙකකුත් දාගෙන මෙලෝ රහක් නෑ..

" ආවි.. ඒ ඛ උඹ නිකන් පොඩි එකෙක් වගේ හෙන කියුට් පාටයි ඔයි..
නේද සුදුඅයිසෙ.."

" මම.."

සුදුඅයිසෙ..?? මට දැන් හෙන අවුල් මෙහෙම කපල් එකක් මැද්දේ මුකලන් බස්සා වගේ යන එක.. ඇයි හත්වලාමෙ අපේ සෙට් එකේ මොකෙක්වත්ම කලින් අෆෙයාර්ස් තියාගෙන ඉඳලා නෑ.. ඉතින් මුත් දෙන්නා මෙහෙම ලව් එකේ කතාකරද්දී මට හෙන අවුල්.. අනික අපේ එකා පට්ට රොමෑන්ට්ස් වෙලානෙ දවස් දෙක තුනට.. මේකා උදේම අයුක අයිසගේ පර්ස් එකට විදලද කොහෙද අතේ ෆැබ් එකෙන් ගත්තු හෙන තඩ් මල්ලක් තියාගෙන ගිලිනවා ගිලිනවා ඉවරයක් නෑ.. ඒ අස්සෙ අයුක අයිසගෙ කටෙන් ඔබනවා එක එක එව්වා.. මටත් දෙන්නද ඇහුවම මම එපා කියලා නිකන් ඉදියා.. උදේ අම්මා කාලා යන්න කිව්ව නිසා වෙන කෑමක් කන්න බවේ ඉඩ තිබ්බෙන් නෑ.. අපේ අම්මා කොහොමත් දැන් මට බඩගින්නෙන් එහෙ මෙහෙ යන්න දෙන්නෙ නෑ එදා කලන්තයක් හැදුනු නිසා..

අන්තිමේ ගිහින් ගිහින් අපි කොට්ටාවෙ හංදියෙන් හැරිලා ටිකක් දුර ගිහින් අතුරු පාරකට හැරුනා..ඒක ප්‍රයිවට් රෝඩ් එකක්.. මම ඉතින් එලිය බලාගෙනනෙ ආවෙ..මේ ලේන් එකේ තිබ්බේ ඔක්කොම වගේ හෙන විසාල තාප්ප දාපු ලොකු ගෙවල්.. සමහර ගෙවල්වල සෙකියුරිටි ගාඩ්ස්ලාත් ඉන්නවා.. මම ඇත්තටම දැනගෙන ඉදියේ නෑ රඨ අයිසගෙ ෆැමලි

බැක්ග්‍රවුන්ඩ් එක මොන වගේ එකක්ද කියලා.. ඒවුනට මේ පැත්තෙ හැටියට පොරන් අයුක අයිසා වගේම ඩයල් එකක් වෙන්න ඕන..

මේ පාරේ ටිකක් දුර ගිහින් අයුක අයිසා කාර් එක හැරෙව්වේ තට්ටු දෙකට හදාපු ලොකු ගෙයක් ඉස්සරහට.. අපි යද්දින් ගේට් එක ඇරලා තිබුනේ.. මම ඒ එක්කම දැක්කෙ එදා රඳා අයිසා මාව ඇරලපු බයික් එක පැත්තකට වෙන්න ස්ටෑන්ඩ් කල්ලා තියෙනවා.. එහෙනම් ඉතින් මෙක තමා රඳා අයිසගෙ ගෙදර..

අයුක අයිසා කාර් එකෙන් බහිද්දීම වගේ මමයි සෙනුකයයිත් කාර් එකෙන් බැස්සා.. සෙනුකයා වටෙන් දුවගෙන දුවගෙන ඇවිත් මගේ අතේ එල්ලුනා.. ඕකා ඔහොම තමයි කොහේ හරි නොදන්න තැනකට ගියොත් මගෙ කලිසමෙන් හරි අල්ලගන්නවා.. ඌ කියන්නෙ එතකොට පොඩ් සේෆ් ෆිලින් එකක් එනවලු.. අතේ උගේ මනස්ගාත.. ඔක්කොමත් හරි කෝ මේ ගෙදර උන්..

අයුක අයිසා ගේට් එක වැහෙන්න බිත්තිය ගාව තිබ්බ බටන්ස් වගයක් ප්‍රෙස් කල්ලා ඇතුලට ගියා.. අයුක අයිසයි කියාත් අයිසයි නම නිතර මෙහෙ එනවා යනවා ඇති.. උන් තුන්දෙනා හොඳම යාලුවොනෙ.. මමත් අයුක අයිසා පස්සෙන් ගියා..

" අයිසේහ්.. කෝ මම අර වැලේ වනපු අන්ඩවෙයාර්ස් ටික.. කොහෙදෝ....."

" පොඩ් මෙහෙ ඇවිල්ලා මට මේ පොල් ටික ගාලා දීලා යනවා.. අර ලමයි දැන් එනවත් ඇති.."

මමයි සෙනුකයයි දොර ගාව බහිරවයො දෙන්නා වගෙ හිටගෙන ඉද්දි සාලෙ මැද්දෙන් බාගයක් විතර ඇවිදගෙන ආවේ රඳා අයිසා.. ඌව දැක්ක පාර මට බකස් ගාලා හිනාගියා..

දෙයියනේ කෙහෙල් දල්ලෙ කොළ පාට සරමකුත් ඇඳගෙන ඒක පැත්තකින් උස්සගෙන මෙකා දාහකට ගහන්න වගේ කුස්සිය දිහාට යනවා.. සැක් උදේට මුන හෝදලාත් නැද්ද කොහෙද කොන්ඩෙන් හෙන ගහලා වගේ.. මට හිනාගියා විතරයි මු පොල් බැයකුත් අතේ තියාගෙන අපි ඉන්න පැත්තට හැරුනා.. ඇහිපිල්ලම දෙකක් ගැහුවා.. ඊටපස්සෙ හොඳ සිහියට ආවා වගේ ආපු පැත්තටම පොල් බැයත් උස්සගෙන දුවගෙන ගියා.. මට විතරක්

නෙමේ සෙනුකයටත් හිනා රඬ අයිසව දැක්ක විදියට.. මුව යවන්න
නිබ්බේ විකට ඇදුම් තරගෙකට.. අම්මොත් අපේ ඉස්කෝලේ කැඩෙට්
සාප්ප්..

" මල්ලිලා.. එන්න ඇතුලට.. මම හිතුවේ එන්න පරක්කු වෙයි කියලා.."

ඒ එක්කම අපි ඉන්න දිහාට ඇවිදගෙන ආවේ පිළිවෙලට ඇදපැලදගෙන
ඉන්න ඩොක්ට අයිසා.. අරු වගේ නෙමේ ඩොක්ට අයිසා හෙන ලස්සනයි..
හිනාවෙද්දි ඇස් දෙකත් එක්කම දිලිසෙනවා.. මමයි සෙනුකයයි ඒ අයිසා
එක්ක හිනාවෙලා ඇවිත් සෝෆා එකේ ඉදගන්නා..

" මේ මල්ලිවනම් මම දන්නවා.. වරද් නෙ.. මේ සෙනුක මල්ලි වෙන්න
ඔන.."

" ඔව් අයිසෙ.. හායි.."

" මම ආධ්‍ය.. එදා හරියට අදුනගත්තෙන් නෑනෙ.. අර උඩට ගියපු එකාගෙ
අයිසා.."

අපි තුන්දෙනාම කියව කියව ඉද්දි පැය බාගෙකට විතර පස්සේ අයුක අයිසා
එක්ක රඬ අයිසා ඇදුනුත් මාරු කරගෙන පඩිපෙළ බැහැගෙන පහලට
ආවා.. මේකා යකෝ අලුත බැඳපු මනමාලි වගේ අයුක අයිසට මුවා වෙලා
එන හැටි විතරක්.. මමයි සෙනුකයයි උගෙ සත්‍ය ස්වරූපය ඇස් දෙකට
දැක්ක නිසාද දන්නෙ නෑ..

" පොඩි අර ලිපේ තියෙන මාළුව හැඳිගාලා එන්නකෝ.."

ආධ්‍ය අයිසා රඬ අයිසට කියද්දි ලෑ මූන නාළු කරගෙන කුස්සිය පැත්තට
ගියා.. අයුක අයිසත් ඒ පස්සෙන්ම ගියා..

රඬ අයිසගෙ ගෙදර පඩිපෙළ ගාව බිත්තියේ ලොකුවට රාමු කරපු
එයාලගෙ ෆැමලි ෆෝටෝ එකක් ගහලා තිබුනා.. තාත්තා නම් හෙන නපුරු
පාටයි.. අම්මා නම් රඬ අයිසා වගේමයි.. අමුතු සුදක් තියෙන ලස්සන
හිනාවකින් පිරුනු මූනක් අම්මට තිබ්බේ..

ආධ්‍ය අයිසා එක්ක කතාකර කර ඉද්දි මට එයාලගෙ පවුලේ විස්තර විකක්
දැනගන්න පුලුවන් වුනා.. එයාලගේ අප්පව්ව් දැනට පලාලි වල ආම් කෑම්ප්

එකක වැඩ කරන මෙජර් කෙනෙක්ලෑ.. අම්මා කැමප් එකේම වැඩකරන
ඩොක්ටර් කෙනෙක්ලෑ.. අම්මටයි අප්පව්ටයි එකපාර ට්‍රාන්සර් එකක්
ඇවිල්ලා දැන් ඒ දෙන්නම මෙහෙ නැහැල්ලු පලාලි වලලු ඉන්නෙන.. ආධ්‍ය
අයිසා මෙහෙ රධ්‍ය අයිසවත් බලාගෙන ඉන්නවලෑ.. ඒකතමා එහෙනම මු
හිතේ හැටියට රවුම ගහන්නේ අරහෙ මෙහේ.. බ්ලේන්ඩ් මට හිතුවේ මේ
පවුල හෙන ස්ට්‍රික්ට් එකක් කියලා.. ඒ නිසාමද මන්දා රධ්‍ය කාරයන් කිසි
හිතක් පපුවක් නැති එකෙක් වගේ හැසිරෙන්නෙන..

තව පැය බාගයක්විතර ගෙවිලා ගියාම කියාන් අයිසයි අහිරු අයිසයි
නඟ්‍රාසුයිත් රධ්‍ය අයිසලගෙ ගෙදර ආවා.. අපි ඔක්කොම ඉදගෙන ඉදියේ
කැම මෙසෙ.. ඔක්කොම කිව්වට මේක දැන් පටන්ගන්න වෙලේ ඉදන්ම
සෙනුකයයි අයුක් අයිසයි ජේන තෙක් මානෙක නෑ.. ආධ්‍ය අයිසත් නයිට්
කරලා මහන්සි නිදාගන්න යනවා කියලා කිව්වා..

නැති උන් බල බල ඉන්නෙන නැතුව අපි ටික දෙනා එකතුවෙලා තිස් දාහකට
සෙට් වෙන්න බජට එකත් හැදුවත් මෙනෙත්ත තිස්දාහට වඩා යනවා..
ඒකනිසා අපි හිතාගන්නා හවුස් එකට ෆන්ඩ් එකක් එකතු කරන්න..

" මෙහෙමයි ඉස්සෙල්ලම වයිස් ප්‍රින්සිපල් සර්ව හමබෙලා මම මේක ගැන
කතාකල්ලා බලන්නම.."

සයෝන් අයිසා ෆෝන් එකේ කැල් එක ක්ලියර් කරන ගමන් රධ්‍ය අයිසා
දිහට හැරිලා කිව්වා..

" බොහෝ දුරට ප්‍රමිත නම් හමබවෙව්.. ඊටපස්සෙ බලන්න ඔන
කොස්ටියුම්ස් වලට මොකද කරන්නෙ කියලා.. ඔබ් එකත් එන නිසා අපිට
සතියකට කලින්වත් ශර්ට්ස් ප්‍රින්ට් කල්ලා ඉවර කරගන්න වෙයි.."

" එහෙනම දැන්ම ඔබ්ස් දන්නනම හරිනෙ.. "

" මේ අයිසෙ.. ප්‍රිල් එකෙන් තවම ට්‍රැක් එක හදලත් නෑ.. මම එදා ගයාන්
සර්ගෙන් ඇහුවා ඒක හදලා ඉක්මනට දෙන්න පුලුවන්ද කියලා.. ඒවුනාට
ගයාන් සර් ඒක ගැන බලන්නෙවත් නෑනෙ.. මොකද ඒකට කරන්නෙන.."

මම කියද්දි සයෝන් අයිසා ගයාන් සර්ට කෝල් එකක් ගත්තා.. ඒ සර් ඒක
බාරගන්නනම හරියට කරන්න එපැයිනෙ මගුල..

" ඔන්නැ ඔන්නැ.. සයෝන් ෆෝන් එක තියපන්නො.. අපිම ට්‍රැක් එකක් හදාගමු.. උන්ට වැඩක් බාරගන්නනම් හරියට කරන්න බැරිදි.. මොනාහරි කිව්වොත් කියපන්නො මම බලාගන්න.. "

කියාන් අයියට මල පැනලා ගයාන් සර්ට බනින්න ගත්තා.. ඒ සර්නම කොහොමත් පණ්ඩිත වැඩි තමා.. ඔපද්දප හල හලා ඉන්නවා මිසක් හරිහැටි පන්නියකට එන්නෙත් නෑ.. බාරගත්තු වැඩක් කරන්නෙත් නෑ..

" එහෙනම් මෙහෙම කරමු.. අද ආපු එකේ මේ ටික ඉවරයක් වෙන්නත් එපැයි.. මේ මල්ලිලට ආයෙම එන්නත් බෑ වැඩත් පාඩුකරගෙන නැහෙන්න ඕන නෑනෙ.. අදම ඩිල් එකේ කොස්ටියුම් එක අපි ඩිසයිනි කරගමු.. මම දන්න එකෙක් ඉන්නවා එන් වී කියු එකේ ඩිසයිනිත් කරන.. ඌ හෙල්ප් කරයි ඒකට.. අපිට එතකොට සද්දට පොඩි ලමයිනිගෙ මෙගර්මන්ටස් ගන්න පුලුවන්.. කියාන් පුලුවන් නම් හවසට අහිරුව එක්ක ගිහින් ටෙලර් ගොප් එකත් එක්ක කතාකරමු.. අවුලක් නෑනෙ.."

" ඒවා හරි බං.. අපි යන්නම.."

" එතකොට මම හවුස් ඩෙකරේෂන්ස් වලට සෙට් වෙන තීම් එකකුයි හවුස් එකේ කොමන් ටීගර්ටස් වල වැඩෙයි බලාගන්නම.. මම ලෑප් එකේ එදා තීම් වගයක් හැදුවා.. කොස්ට් එක අඩුවෙන් ලස්සනට තියෙන්න කරන්න ඕන.. Who can help me with this?"

රඨ අයියා අහද්දි මොකෙක්වත් ඉදිරිපත් වුනේ නෑ.. මෙකා වැඩ කරද්දි ගිරිය පලාගෙන කැගහනවා කැගහනවා ඌ එක්ක වැඩ කරන්න ගියොත් යන එකාට පිස්සු ඩබල් වෙනවා.. මම ටික වෙලාවක් වට පිට බල බල ඉදලා බැරීම තැන ඌට උදව් කරන්න ඉදිරිපත් වුනා.. අම්මපා මේ සෙනුකයා.. බෙසිකයා හොයාගන්නත් නෑ..

" මම උදව් කරන්නම.."

මම රඨ අයියා දිහා බලලා කියද්දි පොරට ලාවට හිනාවක් ගියා.. ඇයි දන්නැ හිනාවෙන්නෙ.. මොට්ට සලමන්දරා..

" හරි එහෙනම් වරද් මම උදව්වට ගන්නවා.. එහෙනම් දැන් ශේප් නෙ.. නග්‍රාස් මල්ලි මැවස් වල වැඩ එක්ක හිරවෙලා නිසා මම එයාට වැඩ මොකුත් බාරදෙන්නෙ නෑ.. ඒ වුනාට මෙතන ඉන්න හැම එකෙක්ම

බාරගත්තු දේවල් වෙලාවට ඉවරකරන්න ඔන.. තේරුනානෙ.. මාසයයි කටට කන්න තියෙන්නෙ... ඊටපස්සෙ ආයෙම උඹලට මේ ඉස්කෝලෙ ස්පෝර්ට්ස් මීට එකක් ජීවිතේට සෙට් වෙන්නෙ නෑ.. "

රධ්‍ය අයියා කියන්න ඔන ඒව කියලා ඉවරකලාට පස්සෙ කියාන් අයියයි අහිරු අයියයි ලැප් එකක් දිගැරගෙන අර රධ්‍ය අයියා අදුරනවා කියපු ඩිසයිනින් කරන අයියා එක්ක සුම මිටින් එකක් දාගෙන ඒකෙ වැඩ කරන්න පටන්ගද්දි නග්‍රාසුයි සෙයෝන් අයියයි රධ්‍ය අයියා එක්ක ටික වෙලාවක් කතාකර කර ඉදලා යන්නන් ගියා.. ඒ දෙන්නට අද හවස ස්විමින් ප්‍රැක්ටිස්ලෑ.. අන්තිමට ඉතුරුවුනේ පුරුදු විදියටම මමයි රධ්‍ය අයියයි තමා..

" වරද් එනවා මම අර හදපු ඩිසයිනිස් ටික බලන්න.. ලැප් එක මගෙ කාමරේ.."

රධ්‍ය අයියා මටත් කතාකරගෙන පඩිපෙළ නැගලා උඩට ගියා.. උඩ තට්ටුවේ එකළග තියෙන කාමර දෙකෙන් පලවෙනි කාමරේ ගාව රධ්‍ය අයියා නතරවෙලා දොරේ හැන්ඩල් එකට අත තියෙලා තල්ලු කරා ඒ වුනාට දොර ඇරුනෙ නෑ.. මුගෙ ගෙදර මුගෙ කාමරේ දොර මුටම ඇරගන්න බැරිද්.. මම එහෙම හිත හිත ඉද්දි මම ලාවට රධ්‍ය අයියා ගාවට කිට්ටු වෙලා දොරට කන තිබ්බා.. කවුද යකෝ මෙකෙ ඇතුලෙ කෙදිරිගාන්නෙ.. මෙකා අර වත් සයිඩ් ලව් එක ගෙනැල්ලා රජුන්සල් වගේ ගෙදර හිරකරගෙනවත් ද්.. මම රධ්‍ය අයියව එහාට විසික් කල්ලා යතුරු හිලට ඇහැ තියලා බැලුවා.. එකෙන් නෙමෙ දෙතුන්දෙනෙක්ම කෙදිරි ගානවා..

" මෙකෙ කවුරුහරි ඉන්නවද..??"

" පිස්සුද බ්.. මෙක මගේ කාමරේ.. මොකෙක්වත් මෙකට එන්නෙ නෑ.. පොඩ්ඩක් හිටපන් මම අයියගෙ කාමරෙන් යතුර අරන් එන්න.."

රධ්‍ය අයියා බයවෙලා වගේ ආධ්‍ය අයියගෙ කාමරේට ගිහින් යතුරක් ගෙනැල්ලා දොර ඇරියා.. ඒත්..

ඇත්තවශයෙන්ම මට හිතුනා අපරාදෙ දොර ඇරියේ කියලා..

හරියටම මම හිටියේ රධ්‍ය අයියට එහාපැත්තෙ.. මගේ දර්ශන පතයට කෙලින්ම අහුවුනේ රධ්‍ය අයියගෙ හොඳම යාලුවා මගේ හොඳම යාලුවගෙ

කට කන හරිම අසහ්‍ය දර්ශනයක්.. මුත් දෙන්නට අපි දොර ඇරියා කියලා සිහියක්වත් නෑ වෙලිගෙන ඇලිගෙන හෝ ගාලා වැඩේ කරන් යනවා.. මුත් දෙන්නා අද තකහනියක්ම මෙහේ ඇවිත් තියෙන්නෙ හවුස් එකේ වැඩකට නෙමේ මේකට.. මාව තප්පරෙන් ජම්බු ගෙඩියක් වගේ රතු වෙද්දි රධ්‍ය අයියා උගුරෙ කෙල හිර කරගෙන මැරෙන්න ගියා.. ඒකා කැහැ කැහැම මගෙ බෙල්ලෙන් අල්ලලා මාව අනිත් පැත්ත හැරෙව්වා.. හැබැයි දෙයියනේ කියලා රදා අයියගෙ කැස්සට පිං සිද්ද වෙන්න අරුත් දෙන්නා කර කර හිටිය වැඩේ නවත්තලා බය වෙලා වගේ අපි දිහා බලන් ඉදියා..

" ඌප්පිස්.. රධ්‍ය අයියා.."

තුහු.. නොදකින්නවත් මේ සෙනුකයා ලැප්පුවක් නැතිව රධ්‍ය අයියා ගැව හැටි.. මු මගේ යාලුවා කියන එක මටම මතක් වෙලා පොලොව පලාගෙන යන්න හිතුනා..

" මොනවද යකෝ කරන්නෙ.."

" මොනවද අහන්නෙ උඹලා දෙන්නා ඔය මගෙ ඇද උඩ මොකද කරන්නෙ.. අයුකයා!!!"

" හරි හරි බං ඉතින් ඔකට නහින්න ඔන නෑනෙ.. උඹලා මොකටද ආවෙ.."

" අපි ආවෙ වැඩකට.. දෙන්නම පල එලියට.. යකෝ අපේ අයියා ගෙදර ඉන්නෙ.. තොපිලා කෙදිරිගානවා එළියටත් ඇහුනා.."

" ආ බං ඉතින් ඇහුනදෙන්.. සුදු මෙහෙ එනවා මුත් දෙන්නට වැඩ වගයක් තියේලුනෙ.. අපි මොනාහරි කන්න යමු.."

" තෝ පකයා!!!!"

මම සෙනුකයා මගේ ලගින් යද්දි රවලා ඌ දිහා බැලුවා.. ඇත්තට මුත් දෙන්නනම පුදුම අසහනකාරී ජීවිත දෙකක් තමා..හරි මුත් ලව කරනවා තමයි.. ඒවුනාට දෙයියනේ වටේ පිටේ මිනිස්සු ඉන්නවනේ.. බෙහික පුත්තු දෙන්නා.. මරු අපේ ඉස්ක්ලෙ බැප් දිලා තියෙන උන් නම.. හරිම අගෙයි..

" වරද් මෙහෙ එනවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

සැක්ම සැක් ඒ ලමයි දෙන්නා නම්.. ඒ වුනාට රඳා තිබ්බ දොර
අරින්නැතුව ඉන්න..

කොහෙද ඒ ලමයටත් කලබලේනේ..

පාන්දර වෙනකල් ඉන්නෝන්නැ ලමයිනෙ.. මේ ලමයා කලින්ම ලියලා
අහවර කොරා..

ලව යූ.. හෙට එන්නාම.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

16 කොටස

(මම ඊයෙ අංක දාද්දි පොඩ්ඩක් වැරදිලා තිබ්බා ලමයි.. සොරි වෙන්නෝන..)

අයුක් අයියයි මගේ පොල්පිති හරකයි කාමරෙන් ගියාට පස්සේ රඳා අයියා එක්ක මම උගෙ රිච්න් ටේබල් එකේ පැත්තක පුටුවකුත් තියාගෙන මේකා අර බැලුවයි කිව්ව තිමස් ටිකයි ඩිසයිත් ටිකයි බලලා හොඳ ඒවා ටිකක් සිලෙක්ට් කරගන්න ගමන් හිටියේ.. ඒ අස්සේ රඳා අයියා මම අත තියාගෙන හිටපු කහ පාට කවරයක් දාපු පොත හදිසියේම ඇදලා අරගෙන උගෙ ලාව්වුට් අස්සට දාලා ඒක යතුරත් කරකලා යතුර මල්පෝට්ටියකට දානවා මම බලාගෙන හිටියේ.. උා හිතුවද දන්නෙ නෑ මම උගෙ පොත් අවුස්සන්න මෙතෙත ආවා කියලා.. මට වැඩේමනෙ පොත් අවුස්සන්න.. ඒ මදිවාට ඇදේ නවල් දෙකතුනකුත් පෙරලලා දාලා තිබුනා.. දැන් ඉතින් එක්සෑම් ඉවර නිසා මේකා හෙන ආතල් එකේ ඇත්තෙ.. අපි තමා නහින්නෙ..

" වරද්.. මේක හොඳ නැද්ද්.."

" අපෝ බෑ බෑ ඔකට හෙන කොස්ට එකක් යාවි.. අනික ඔක වාම වැඩි.. අපේ හවුස් එක කැපිලා ජේන්න ඔන අනිත් ඒවට වඩා.."

" එහෙනම් මේක.."

" ඒකතමා මම මුලින් කිව්වෙ මේක හොඳයි කියලා.."

" ඒවුනාට ඒක වාම වැඩි නැද්ද්.."

" ඇයි මනුස්සයෝ.. මේක ගලා පාවි එකක් කියලා හිතුවද්.. මෙහෙම වාම විදියට හොඳයි.."

" වාම උු කැපිලා ජේන ඔනඋු.. එකක් හරියට කියපන්නෝ.. මගුල.."

" ඉතින් වාම විදියට කැපිලා ජේන්න කරන්න කියලා මම කියන්නෙ.."

" අනේ මට තේරෙන්නේ නෑ උඹ මොකක් කියවනවද කියලා.. හා දැන් උඹ කියන විදිය මට තේරුම් කල්ලා දීපන්නෙකො.."

රධ්‍ය අයියා මගේ සිලෙක්ශන් වලට අකමැති නිසා මට මල පැන්නා.. ඇයි යකො.. කියන මෙලෝ මගුලක් මුට හොඳ නෑ අරකයි මෙකයි.. අපරාදේ මු එක්ක වැඩකරන්න ආපු එක..

" මම කියන්නේ මේක හොඳයි කියලා.. තේරෙන්නැද්ද මනුස්සයෝ.."

" දැන් උඹට ඔන මෙකද.. හරියට කියපන්.. ආයෙ අහන්නේ නෑ.."

" ඔව් ඔව් මේකම තමා ඔන.."

" ආ එහෙනම් ඔකෙ ප්‍රින්ට් අවුට් එකක් ගනින්න.. උඹ එක්ක මේවා සිලෙක්ට් කරන්න ඇවිල්ලා මගෙ හිස කකියනවා දැන්.."

රධ්‍ය අයියා බොරුවට ඔලුව දෙපැත්ත අල්ලගෙන පුටුවට බරවුනා.. ආ දැන් මම කියන ඒවටද මුගෙ ඔලුව රිදෙන්නේ.. මේක හරි ලබ්බක් උනානේ..

" දැන් මම කිව්ව ඒවටද ඔලුවේ රුඳාවක් ඇල්ලුවේ.. අනේ මේ තවුසෙම කරගන්නවා එහෙනම්.. මගුල.. මොකටද මට කතාකලේ.."

" මම කතාකලායැ.. උඹමනේ ආවේ.."

" ආ මම නැත්නම් වෙන එකෙක් එයි වැඩ කරන්න තවුසෙ වගේ පුප ගිනි ගන්න තඩ් පැස්බරෙක් එක්ක.. මම යනවා කියාන් අයියලට උදවු කරන්න.."

මම දමලා ගහලා පහලට යන්න හැදුවා..

" ඉතින් පලයන්.. කියාන් ගියා ටවුන් එකට.."

" හා ඉතින් මම යනවා සෙනුකයා එක්ක.."

" ඇයි උඹට බිලූ ෆිල්ම් බලන්න ඔන වෙලාද.. මෙන්න මෙහෙත් ඉදපන් මම කරන්න මොනාහරි අරන් එන්න.. ආ මේ උඹ බෙහෙත් බොන්න ඔන නේද.. කෝ ගෙනාවේ නැද්ද.."

" නැහැ.. මම දවල්ට බෙහෙත් බොන්නේ නෑ.."

" මම.. ඔහොම ඉදපත් මම එන්න.."

රඳා අයියා මාව උගෙ කාමරේ දාලා පහලට ගියා.. සෙනුකයා මොනා කරනවද දන්නෙ නෑ.. පහල වීචි එකේ සද්දෙන් ඇහෙනවා.. මුත් දෙන්නා ගිල්ම බලනවද දන්නෙ නෑ..

මම රඳා අයියගෙ ලැප් එකේ ටව් පෑඩ් එකේ ඇගිල්ල එහෙ මෙහෙ කර කර ඉද්දි කර්සර් එක ගිහින් නැවතුනේ 'warr' කියලා තිබ්බ ටෝල්ඩර් එකක් ගාව.. අම්මටසිරි ඒ මොකක්ද.. වීචි සිරිස් එකක්ද දන්නෙ නෑ.. මම ටෝල්ඩර් එක ඔපන් කරද්දි මේක මේක ලොක් කල්ලා.. අම්මටසිරි වැලක්ද දන්නෙ නෑ මු ලොක් කරගෙන ඉන්නෙ.. සැක් රඳා කාරයා මහ වලත්තයෙකෙ.. මම ආයෙම උගේ මොකුත් අල්ලන්නෙ නැතුව ගිහින් උගේ ඇදෙන් වාඩිවුනා.. වාඩිවුනාමත් නෙමේ ඇදට පැන්නා.. පැන්න පාර මව දෙපාරක් විතර බවුන්ස් වෙලා ඉන්ද්‍රිතයා.. හෙන ආතල්.. මම තුන් හතර පාරක්ම බවුන්ස් වෙච් ඉදලා සාක්කුවෙ තිබ්බ මගේ ටෝන් එක ඇද්දේ ඒකට කෝල් එකක් ආපු නිසා.. බලද්දි අම්මා..

" හෙලෝ අම්මෙ.."

" ආ අර ලමයගෙ ගෙදර ආවද.."

" ඔව් අම්මෙ.. මම හවස් වෙලා එන්නම්.. සෙනුකත් ඉන්නවා.."

" හරි හරි මේ ලමයො මට පොඩ් වැඩක් කල්ලා දෙන්නකො.."

අම්මගෙ බටර් පාර මට එව්වර ඇල්ලුවෙ නෑ.. මොකක් හරි බාල්දියක් තමා ඉතින්..

" ඔ මොකක්ද.."

" අනේ සුදුමහත්තයො එන ගමන් කඩෙන් පාන් පිටි කිලෝ එහෙකුයි ගිනිපෙට්ටි පැක් එකකුයි ගේන්නකො.."

" ආ හා.. ගේන්නම් ගේන්නම්.."

" පරිස්සමට ගෙදර එන්න රූ වෙන්න කලින්.. බුදුසරණයි.."

" බෑ- කට කලා නේද.."

@Shan

අපෙ අම්මා ඔහොමමමයි.. කිව්වා තිබ්බා.. අම්මයි මේ රඬා කාරයයි..
ඔක්කොම මටම වෙනස්කම් කරනවා.. මම ටෝන් එකෙන් ඉන්ස්ට් ලොග්
වෙලා මම ලගදි අප්ලෝඩ් කරපු ටොටෝ එකට ආපු කමෙන්ට්ස් බල බල
ඉදියේ..ආච්ඡි.. ගර්ල් ස්කූල් එකෙන් ආපු හාට් ගොඩ.. ගැමිමක් තමා..
කෙල්ලොනම් ඉතින් ඡනෙරුට නතින්.. මම ඔහොම වෝල් එකේ උඩ
පහල යන ගමන් ඉද්දි හෙන නිදිමක් ඇවිල්ල මට දන්නෙම නැතුව
නින්දක් සෙට් වුනා.. මුගෙ ඇදට දාලා තියෙන්නෙත් පත ස්ප්‍රින් මෙට්‍රස්
එකක්.. ඒක උඩ බුල් තියන රෙද්දකුත් දාලා.. ඉතින් මේ නිදිමරාගෙන වැඩ
කරන අසරණ මට නිදිමත එන එක සාදාරන නැද්ද මම අහන්නෙ..
සාදාරනයිනෙ..

" මේ අරු නැගිටලා මැරෙන්න හදයි.. ඔකුත් දෙන්නව ඇදෙත් අයිත්
කරපන්.. "

" ඕන්නෑ ඔහොම ඉදපුදෙන්.."

" මුගෙ මනමාල හිනාව බලපන්කො.. දැන්නම් මට ජේනෙ උඹ සිරාවටම
මුව ලයිත් කරන්නම වැඩෙට බැහැලා වගේ.."

" පිස්සුද උඹට.. පලයන් බං යන්න.."

" නෑ ඉතින් මම සිරාවටම කියන්නෙ.. උඹ ඔය තියන ලොකුකම පොඩ්ඩක්
පැත්තකින් තියලා ඌ එක්ක හොදින් කතාකරන්න බලපන්.. උඹත් කොයි
වෙලෙත් කඩාපැත්ත ගමන්මනෙ.."

" දැමම ඕන නෑ.. ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙලා මම උගෙන් අහනවා.."

" මම.. අනේ මන්දා ඉතින්.. ඒවුනාට මටනම් හිතෙන්නෙ උබලා ලව්
කරන්න නෙමේ ඉපදිලා තියෙන්නෙ එක එකාට වෙර කරගන්න්නද
කොහෙද.."

" උගේනෙ කට වැඩි.. කොයි වෙලෙත් එරම්ණියා අත්ත වගේ
එල්ලෙන්නම එනවා.."

" උඹත් ඉතින් ආසයිනෙ ඌත් එක්ක එල්ලෙන්න.. අම්මො අම්මො.."

" එල්ලෙන්න..?! මම කියන්නෑ උඹට.. ඔක නවත්තගනින්නො අයුකයා.."

" අඩි මුගෙ හිනාව.. සැහි! මටත් ලැජ්ජ හිතෙනවා.."

මම ලාවට ඇහෙන සද්ද වලට කන් දිගෙන ඉදියේ.. අමමට්ටි නින්ද ගියා නේද පුතේ. මම හිමින් සැරේ එහෙ මෙහෙ වෙන්න හැදුවත් මොකෙක් හරි මාව බදාගෙන වෙලාගෙන මගෙම බඩ උඩින් කකුලකුත් දාගෙන හිරකරගෙන ඉන්නවා වගේ මට දැනුනේ.. ඒ මදිවාට බඩේ බුල් බුල් මොකක්ද ඇතිල්ලෙනවා.. ඇදත් හෙල්ලෙනවා ඇදේ මොකෙක් හරි උඩ පනිනවා වගේ.. ඒ අස්සෙ වෙඩි තියාගන්න මරාගන්න සද්දත් ඇහෙනවා..

මම හිතෙක කැල්ලක්ද දකින්නෙ නෑනෙ.. ඇහැරිලා ඉන්නෙ.. මම හිමිට අස් ඇරිය පාර මගෙ හුස්ම ටික මෙනනම යන්න හැදුවා.. හත්තික්කේ මහසෝනා මගේ මුණට එබ්ලා බලාගෙන ඉන්නවා.. ලාට රතු පාට දිවකුයි කළු හොමබකුයි දුඹුරු මුනකුයි තිබ්බේ.. නෑ නෑ එකෙක් නෙමේ මගේ කකුලෙන් තෙතට මොනාහරි ගැවෙනවා.. අනේ දෙයියනේ මහසෝනාගෙ නිවුන් සහෝදරයෙකුත්..

" ආආආආආආආආආආආආආආආආ!!!! රධ් අයිියේ!!!!!!!!!!!!!!"

" මම කිව්වෙ.. ඔකා මැරෙන්න හදයි කියලා.."

අයුක අයිියගෙ කටහඩ ඇහෙද්දි මට අර වෙඩි තියාගන්න සද්ද එකපාර ඇහෙන්නැතුව ගියා.. එළියෙ වහිනවද කොහෙද හෝ ගාලා වතුර වැටෙන සද්දෙ ඇහුනේ එතකොටයි..

" රෙක්සි!! කියාලා!! ඇදෙන් බහින්න.. කමෝන් ගර්ල්ස්.. එන්න එන්න.."

රධ් අයිියගෙ වැල්ඩින් කටහඩ ඇහුනා විතරයි අර මහසෝනා දෙන්නා ඇදෙන් බැහැලා උඩ පැන පැන රධ් අයිියා ගාවට දිවවා.. ඒත් මට හෙල්ලෙන්නවත් බෑනෙ.. මම ඔලුව හරවලා බලද්දි අර ගොබ්බ සෙනුකයා මාව උගෙ කොට්ටෙ කියලා හිතාගෙන බදාගෙන වෙලාගෙන මගෙ උරහිස අස්සෙ මුන ගහගෙන තිදි.. සැක්.. මේ මොන මගුලක්ද.. මම උගෙ අත පය සේරම අහකට විසික් කල්ලා ඉක්මනට නැගිට්වා.. ඒ අස්සෙ අයුක අයිියා ඉන්නවා හිනාවෙව් අර ගොටුකොල නාමබා එක්ක..

සිරාවටම මට හාට ඇටැක් එකක් එනවා ඒ බය වුනු බයවිල්ලට.. මම බලද්දි තඩ් ජ'මන් ගෙපඩ් බල්ලෝ දෙන්නෙක් රධ් කාරයගෙ ඇග වටේ කැරකෙනවා.. උන් දෙන්නට පුදුම විසයක් තියෙන්නෙ.. කැමෝන් ගර්ල්ස්

තමා.. දෙන්න හිතයි මුගෙ ඔලුවට පාරක්.. ඌන් එකයි උගෙ බල්ලොත්
එකයි උගෙ යාලුවොත් එකයි..

" ආර්ථ්.. මොන මගුලක්ද අයිසේ.."

මම නිදිමතින් ඇස් දෙකත් ඇරගෙන මේ යකාට කැහැන්දී ආයෙම අර බල
තඩයෝ දෙන්නා මගෙ දිහා දිවත් ඇදගෙන බලාගෙන හිටියා.. සැක් කෙළුන්
බේරෙනවා..

" මොකද සද්දේ.."

" යනවා යන්න.. වෙලාව කියද.. මම ගෙදර යන්නෝන.. පොඩ්ඩක්
ඇහැරන්න බැරිද අප්පා..!!"

" ඇහැරන්න?? මම කීපාරක් කතාකලාද උඹට බෙහෙත් බොන්න.. අරකට
බදාගෙන නිදාගෙනෙන හිටියේ.."

" මම.. මොකක් හරි.. මම දැන් ගෙදර යන්න ඔන.. පහමාරත් වෙලා.. අම්මා
බලන් ඇති.."

මම ඇදෙන් නැගිටලා පොඩි වෙලා තිබ්බ ගර්ට එක පහලට ඇදගත්තා..

" අයුකයා.. මුත් දෙන්නව පහලට අරන් පලයන්නො.."

රඬ අයිසා බල්ලො දෙන්නගෙන් එහාට වෙලා අයුක අයිසට කියද්දී අයුක
අයිසා උන්දෙන්නගෙ නම කියාගෙන එලියට ගියා.. උන් දෙන්නත් නැටට
වන වන අයුක අයිසා ගිය පස්සෙන් යන්න ගියා.. ඇති යන්නම.. මට
ගර්ලොක් හෝමස් පොතේ බැස්කවිල් බල්ලවමයි මතක් වෙන්නෙ.. මුත්
දැක්කහම..

" මේ කාලා යම.. උඹ දවල් බෙහෙත් බිච්චෙ නෑ.."

" දැන් කන්න බෑ අනේ.."

" අනේ පතේ නෙමෙයි.. මුන හෝදන් පහළට වරෙන්. අයිසා කියල ගියේ
උඹට කාලා නැතුව යන්න දෙන්න එපා කියලා.."

" ආඬ අයිසා ගිහිනිද.."

" මම.. වරෙන් දැන් ඉතින්.. උඹ අයිියගෙ කෑම කර්න ආසයි කිව්ව නිසා උඹ අද වැඩියෙනුත් හැදුවා.."

" අ.. මම එන්නම් මුන හෝදගෙන.."

ඒ ලමයා මුනහෝදගෙන කර්න යන්නේ..

ඔය ලමයි දැන් වැඩක් බලාගන්න..

දෙයියනේ දෙයියනේ අද රඬ පුතා ඇදේ නිදාගනිද දමනේ නෑ..

කෝමහරි ඇදටම නග්ග ගන්න තේන..

පිස්සු කොල්ලන් අපේ..

රැට එන්නම් මම ආයෙ..(ප්‍රේමයෙ ඇරලා තියන්නම)

ලව් යූ... ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

17 කොටස

අන්තිමට කොහොමහරි මම රඬ අයිියලගෙ ගෙදරින් කැමත් කාලා එන්න ලැස්තිවෙද්දි අයිියා කිව්වා මාව ගෙදරින් ඇරලන්නම් කියලා.. ඒ වෙද්දින් එළියේ හොදටම වැස්ස.. ඊ හතට කිට්ටු කරලා.. යන්න පුලුවන් තත්වෙක තිබ්බෙන් නෑ බයික් එකක වගේනම්.. ඒවුනට නොගිහින් බෑ අමමා මම එනකල් බලාගෙන ඇති..

" කාර් එකේ යමු.. මම යතුර හොයන් එන්නම්.."

" ලයිසන් තියෙද.."

" ලයිසන් ඔන්නෑ. උඹට ඔන ගෙදර යන්නනෙ.. කියවන්නැතුව වරෙන්.."

" අනේ මේ තවුසෙ වාහනේ කොහේහරි ඇනගනීද දන්නෑ මේ වැස්සෙ ගිහින්.."

" එහෙම වෙන්නෑ වරෙන්.. උඹව පරිස්සමට ඇරලන්නම්.."

" මම.."

මමයි රඬ අයිියයි එළිය බලාගෙන දොරකොඩ ගාවට වෙලා හිටියේ වැස්ස අඩුවෙනකල්.. සෙනුකයා තලපතා වගේ තාම ඇද බදාගෙන නිදි.. දැන්ම නැගිටින පාටකුත් තිබ්බේ නැති නිසා මම අයුක අයිියට කියලා යන්න ලැස්ති වුනා..

" අයිියගෙ කාමරේ යතුර ඇති මම අරං එන්නම්.."

" අනේ මේ ගුවර්නෙ.. තවුසෙට ඩ්‍රයිවින් පුලුවන්නෙ.."

" ඔව් බං ඔව් කිව්වනේ නහින්නතුව ඉදපන්.."

රඬ අයිියා ගිරිය පලාගෙන කෑගහලා උඩට ගියාමයි මම සාක්කුව අතගාලා බලද්දි තේරුනේ ඟෝන් එක සාක්කුවේ නෑ කියලා.. මල කෙලියයි තා ඩිංගෙන් ඟෝන් එක මෙහෙ දාලා යන්නෙ..

මම ඉක්මනට පඩිපෙළ නැගගෙන උඩට බාගයක් යද්දීම හත්තිලව්වේ
ලයිට් ගියා.. බොරු කියන්න ඕන නෑ ඇත්තටම මම පොඩ්ඩක් විතර
කරුවලට බයයි.. බයයි කියන්නෙ මේ මැරෙන්න තරම් බය නෑ.. ඒ වුනාට
අර මුණ හෝදන්න ඇස් පියාගද්දි හොල්මන් මතක් වෙනවා වගේ මට ලයිට්
ගිහිනි කළවර වුනාමත් හොල්මන් කතා මතක් වෙනවා..

සැක් පඩිපෙළේ දැන් ආපු එකේ මම ඉතුරු ටිකත් අතගාගෙන උඩට
නැගගෙන ගියා.. අයුක අයිගන් මොන මගුලේ ගිහිනිද මන්දා.. රධ්‍ය අයිගන්
පේන්න නෑ.. ඔව් පේන්න ලයිට් තිබ්බෙ නෑනෙ.. මම බිත්තිය කොනෙන්
අතගාගෙන රධ්‍ය අයිගන් කාමරේට.. සැක් මේ සෙනුකයා ගොරව ගොරව
නිදි.. මම ඌව එහාට රෝල් කල්ලා කොට්ටෙ අස්සෙ හිබ්බ ගෝන් එක
අරගෙන ටෝව් එක ගහගන්න යද්දි ඒකෙ බැටරි දහයට ලෝ වෙලා
ෆ්ලැග් එක දාන්න විදියක් නෑ.. කමක් නෑ දැන් ගෝන් එක ගන්නනෙ.. මම
පේන පේන විදියට දොර ඇරගෙන එලියට ආවා විතරයි මොකෙක් හරි
මගේ ඇගේ වැදුනා දඩාස් ගාලා.. වැදුනා කියන්නෙ මාව විසික් වෙලා
යන්නම වැදුනා..

මාව විසික් වෙලා වගේ බිත්තියේ වැදුනා විතරයි මට මොකෙක් හරි මගේ
කන ලගින්ම හුස්ම ගන්න සද්දෙ මට දැනුනා.. ටහිකේ.. හොල්මනක්ද
කොහෙද.. රධ්‍ය කාරයගෙ ගෙදර හොල්මන්.. මට කෑගහගන්නත් බැරුව
ගොඵ වෙලා වූ යන්න වගේ ඉද්දි විනාඩියක්වත් ගියේ නෑ ගෙදර ලයිට්
ආවා.. මම ලයිට් ආපු ගමන් කලබලෙන් බිත්තියට හේත්තු වුනත් උඩ
තට්ටුවේ මොකෙක්වත් හිටියේ නෑ.. රධ්‍ය අයිගන් කාමරෙන් වහලා ආධ්‍ය
අයිගන් කාමරේ වහලා.. සිරාවටම හොල්මන් තමා.. ආයෙ මේ ගෙදරට
පය ගහන හොද නෑ.. මම බයටම බිත්තියට වාරු වෙලා එහෙමම බිමට
රූටලා ගියා.. අඩේ මම කලින් හොල්මන් දැකලත් නෑ.. පලවෙනි වතාවට
මෙහෙම වුනේ.. මට බෙල්ල ගාවින්ම හුස්ම ගන්න සද්දෙකුත් ආවනේ..
මම බෙල්ල අතගාගෙන ශර්ට් එකේ කරෙන් බෙල්ල පිහිදගත්තා..

" වරද්!!!! එන්න යන්න.."

ඒ අස්සෙ රධ්‍ය අයිගන් කටහඩ ඇහෙද්දි මම දඩ්බිඩ් ගාලා පඩිපෙළ
බැහැගෙන පහලට දිව්වා..

" මොක්ද ඔයි බයවෙලා වගේ.."

" නි-නෑ නෑ මොකුත් නෑ.. මට ගෙදර යන්නෝන.."

" මම.."

ඊටපස්සේ රඨ අයියා එක්ක කාර් එකේ මම ගෙදර එන්න ආවා.. වහිනවා වහිනවා.. කොළඹ ලසන වැස්සට කියපු එකා හොයාගෙන යන්න තරම් මට අදරේ හිතීලා ඉන්නේ.. ඒ අස්සේ මේ රඨ කියන වැලි කාවයියා සැරින් සැරේ හිනාවෙනවා ඉවරෙකුත් නෑ.. මුන්ට මදන විසේ.. ඒකයි ඔය..

මුගේ කොල්ලා කවුද දන්නේ නෑ.. මම නිදගෙන ඉද්දි කතාකර කර ඉදියේ රඨ අයියාගෙ කොල්ලා ගැන වෙන්න ඇති.. බලන් යද්දි මේකා උාට පණ ඇරලා ලව්ද කොහෙද.. ඒකත් හොදයි.. දන් කාලෙ එහෙම කොල්ලො නෑනේ.. අනික මේකා ලස්සනයි හැමදේමත් තියෙනවා.. එහෙව් එකේ වටේ නොයා එකෙක්ට ලව් කරන එකම ඇතිනේ.. ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ඉන්න ඔන කිව්වේ අපේ වයසෙද දන්නේ නෑ.. කමක් නෑ අපිටත් ආරංචි වෙයිනේ.. හිමිත් සැරේ සෙනුකයා ලව්වා අයුක් අයියාගෙන් අහගන්නත් පුලුවන්.. අනේ මට මොකදට උගෙ කැල්ල ගැන හොයලා අහවල් එකක් කරන්නයි.. අනවශ්‍ය දේවල් වලට සම්බන්ධ වෙන්න හොද නෑ.. විශේශෙන්ම මේ රඨ කාරයා සම්බන්ධ දේවල් වලට..

මම වාහනෙන් එළිය බලාගෙන කල්පනා කර කර යද්දි මට දැනුනා වාහනේ යන වෙගෙ ටිකක් වැඩි වගේ.. හදිසියක් නෑනේ.. වැස්සේ ඔව්වර හයිසෙන් යන්න ඔන නෑ අනික.. මම හිමිට බෙල්ල හරවලා ලයිසන් නැති රඨ කාරයා දිහා බලද්දි මු මුණත් රළු කරගෙන වට පිට බල බල කලබලෙන් හුස්ම ගන්නවා.. ඒ මදිවට වාහනේ ජ්ලේ වෙව් තිබ්බ කැමිලගෙ ඩෝන්ට් ගෝ යෙට් සින්දුවත් ඔෆ් කල්ලා දැමුමා.. අපරාදෙන මගෙ ආසම සින්දුව.. මුට මොකක් වෙලාද.. මම ඇයි කියලා අහන්නත් කලින්ම උා කතාකලා..

" ඒ මාර වැඩේ වරද්.. වාහනේ බ්ලේක් නෑ වගේනේ.. මොකද කරන්නේ..!!"

එකපාර හෙනයක් ගහන්න වගේ රඨ අයියා කියපු කතාවට මට ගොක්කොළන් පෙනුනා.. හත්දෙයියනේ බ්ලේක් නැහැයි කියන්නේ.. මම මේ ගොං හෝන්ඩුවට කිව්වා මේ අටමගලෙ එන්න බෑ කියලා.. අයියෝ මගේ තරුණ කාලෙ.. මැරෙන්න වෙයිද..

" මො-මොකක්.. බ්ලේක් නෑ.. සිරාවටමද කියන්නේ.."

මම සිටි බෙල්ලි එකත් අතින් අල්ලගෙන සිටි එකටම ඇලවෙද්දී රඬ අයිසා
වාහනේ ස්ටියරින් වීල් එක එහාට මෙහාට කපද්දී මම ඇත්තටම බය වුනා..
විහිලු නෙමෙ.. මට මැරෙන්න බෑ..

" ජෝක් නෙමෙයි ඔයි.. මෙක කාලෙකින් පාවිච්චි කලෙන් නෑ.. මේ
බලනවකො.."

රඬ අයිසා මුණත් දෙක කරගෙන කලබලෙන් පල්ලමකින් වාහනේ දැමමා
විතරයි මට ඇඩෙන්න වගේ.. අපරාදෙ කියාත් අයිසා එක්ක එන්න තිබ්බෙ..
මම බයවෙලා වගෙ මෙලෝ මගුලක් කරගන්න බැරුව ඇස් දෙකත් ඵළියට
පනින්න තරම් ලොකු කරගෙන රඬ අයිසා දිහා බලන් ඉද්දී මේකාත්
වාහනේ හැටට හැටේ අරගෙන යනවා හෙන වෙගෙන්.. දන් ඉස්සරහින්
වාහනයක් ආවොත්.. මැරෙන්න තමා වෙන්නෙ.. කැලිවත් ඉතුරු වෙන
එකක් නෑ..

කිව්වත් වගේම මගේ කටමද මන්දා ඉස්සරහින් වාහනයක් හරවනවා..

" ඔ ජීට වරද්.. මු මොකක්ද මේ පාරමැද්දෙ කරන්නෙ.."

" අයිසෙ..??!!"

මම වාහනේ හෙඩ් ලයිට්ස් ගහගෙන හුළු කපාගෙන අර වාහනේ පැත්තට
යද්දී බෙල්ල ගර් එක පැත්තට හරවලා ඇස් දෙක තදකල්ලා පියාගන්නා..
මම මැරෙන්න යන්නෙ.. දෙයියනේ මැරෙන්න යන්නෙ.. මම බයටම රඬ
අයිසගෙ ශර් එකේ අත තද කල්ලා අල්ලගන්නා විතරයි මේ හරකා බ්ලේක්
පාරක් ගැහුවා.. සිටි බෙල්ලි දාලා නොතිබ්බනම් වින්ඩ්ස්ක්රීන් එකේ වැදිලා
මගේ මුන රොටියක් වෙනවා.. මාව ඉස්සරහට විසික් වෙලා යද්දී රඬ
අයිසා මගෙ පපුව හරියෙන් අත ඉස්සරහට කල්ලා මාව ඉස්සරහට යන්න
ගිය එක නැවැත්තුවා..

තප්පරයක්.. දෙකක්.. තුනක්..

මම තාම රඬ අයිසගෙ ශර්ට් එක තදින් මිරිකගෙන ඇස් දෙකත් පියාගෙන..
ඒ වුනාට හැප්පුනේ නෑනෙ.. මම ඇස් ඇරලා බලද්දීම මේ ගොම කුරුමිනියා
මහා හයිසෙන් හිනාවෙන්න ගත්තා.. වාහනේ දෙක වෙන්න.. මු මොකද
හිනාවෙන්නෙ.. මු බොරුද කිව්වෙ.. මට පුදුම කේන්තියක් දැනුනේ.. ඇයි
හත්වලාමෙ මුට ආතල්ද.. මට ඒ වෙලාවේ සිරාවටම බය හිතුනා..

මැරෙන්න වගේ පපුව ගැහෙන්නෙන.. මම පපුවට අත තියාගෙන උගෙ අත ගසලා දැමිමා.. ඔන්නැ මුගෙ වාහනේ යන්න.. මම මෙතනින් බැහැලා බස් එකක ගෙදර යනවා..

" රඳා අයිසෙ..!!!!!!!!!!!!!!"

මම කේන්තියෙන් උගේ නම කියලා කතාකලත් උා හිනාවෙන එක නතර කලේ නෑ.. මුට මාව ආතල් එකක්ද.. මට ආපු ආවේගෙටම මම වාහනේ දොර ඇරගෙන බහින්න හැදුවේ.. ඔන්නැ ආයෙ නම මු එක්ක මම එක වචනයක් කතාකරන්නෙන නෑ.. උාට ආතල් වුනාටම මෙකෙ කිසි ආතල් එකක් පේන්නෙන නෑ..

" ඒ ඒ වරද්.. කොහෙද යන්නෙන.. මෙ ඉන්නවා.."

මම වාහනේ දොර ඇරගෙන බහින්න හැදුවම උා මගේ ගර්ට එකෙන් ඇදලා නවත්තගත්තා..

" අතැරපත්..!!"

" ඒ මම විහිලුවක් කලේ.. මෙහෙ එනවා පිස්සු නටන්නැතුව.. එලියේ වහිනවා තෙමෙයි.."

" මම කිව්වනේ අත ගනින්න..!! උබෙ වාහනේ මට යන්න ඕන නෑ.. මම ආයෙ එන්නෙත් නෑ.."

මට ආපු කේන්තියටම මම රඳා අයිසට කැගැහුවා.. උා දන්නෙන නෑනෙ මට හිතුනු දේවල්.. කවදාවත්ම මම මිනිස්සුන්ට හිත රිදෙන දේවල් කියනෙ නෑ.. ඉඳලා හිටලා ඉවසලා බැරීම තැන මගෙ කටින් එහෙම එකක් පිටවුනත් මම කැමති නෑ මනුස්සයෝන්ව තෙමෙයි සතෙක්වත් එහෙම රිද්දන්න.. මොකද මම උවමනාවටත් දන්නවා හිත රිදෙන දෙයක් කිව්වම ඒක කොච්චර මානසික පීඩායක්ද කියලා.. මම කවදාවත්ම මගේ පවුලේ අය මට සලකන විදියට වෙන කෙනෙක්ට සලකලා නෑ.. එහෙම කරන්නෙත් නෑ.. ඒ වුනාට මම රඳා අයිසට කැගහද්දි උා ගැස්සුනා මම දැක්කා.. ඒ එක්කම මම කැගහපු එක වැරදි කියලා මගේ හිතට හිතුනා.. ඒ වුනාට උගේ අතේ වරදක් නැත්තෙන නෑනෙන.. උා වරදක් කලානෙන..

" වරද්.. සොරි.. මම හිතුවේ නෑ ඔයා ඒක මෙව්වර සිරියස් ගනී කියලා.. මම විහිලුවක් කලේ.. අගේන් රියලි සොරි වරද්.. ඇත්තටම මම-මම-"

රඨ අයිසා මගේ අතක් එයාගේ අතක තදින් පටලගෙන එකදිගට සමාව ඉල්ලද්දි මම ඇරපු දොර වහලා අත ඇදලා ගන්න ගියත් රඨ අයිසා මගේ අත අතැරියෙ නෑ.. හුගක් තදින් අල්ලගෙන අනිත් අතනුත් අල්ලගත්තා..

" ආයෙ ඔය වගේ බුරු වැඩ කරන්නෙපා.. "

මම අහක බලාගෙන නැති තරහක් මවාගෙන කිව්වා.. උාටත් පාඩමක් ඉගනගන්න එපැයි.. මම මට මොකුත් වෙනවට බය නෑ.. කොටින්ම මම මැරෙන්න බය නෑ.. එහෙම ලොකු කමට මම හෙන පොර කියලා කියන්න හදනවා නෙමෙයි.. ඒත් මට එහෙම හැමවෙලාවකම අමමව පේනවා.. අමමට මම ඇරෙන්න හයිසක් නෑ මම ඒක හොදටම දන්නවා.. නෑදෑයො කරයි තමා ඒවුනාට අමමගේ ජීවිතේ මම ලොකු පාටි එකක්.. හුගක් වෙලාවට අමමට තාත්තගෙන් නොලැබුනු ආරක්ශාව අමමා මගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා.. ගෙදරට පිරිමියෙක් ඉන්න ඔන කියන්න නිකන් නෙමේ.. නැතිවුනා කියලා මැරෙන්නෙ නෑ මම ඒක දන්නවා.. ඒත් මම මොන ලෝකෙක හිටියත් මට මගේ අමමව මතක් වෙනවා.. අමමට ඉන්නෙ මම විතරයි මම ඉගනගන්න ඔන පරිස්සම වෙන්න ඔන කියන හැගීමමට පොඩි කාලෙ ඉදලම තිබ්බා.. රඨ අයිසා කලේ විහිලුවක් වෙන්න ඇති ඒක මම මෙව්වර සිරා ගන්න ඔන නෑ ඒවුනාට මම ඔවර් ඇක්ටින් දගලනවා නෙමේ මම කියන්නෙ මට දැනුනු දේ.. එයාට ඒක තේරෙන්නෙ නැතුව ඇති මට ඒක තේරෙනවා..

" වරද්.. සොරි.."

" අමතක කල්ලා දානවා.. ඒක දැන් ඉවරනෙ.. දැන් යමු මට ගෙදර යන්න පරක්කු වෙනවා.."

මම රඨ අයිසාගේ මුන දිහා බැලුවම මු ඉන්නවා ඇස් දෙකත් මගේ මුන දිහාට හරවගෙන හෙන අවුල් මුනක් හදාගෙන.. ඇස් දෙක දිලිසෙනවා මට ලාවට පෙනුනා.. මු අඩනවද.. වෙන්න බෑනෙ.. අඩන්න මම උගෙ කවුරුත් නෙමේ නෙ..

" මම.. යමු.."

රධ්‍ය අයිියා එකපාරට ගැස්සිලා වගේ අහකට මුන හරවලා උඩ බලාගෙන ඇස් පිය ගැහුවා.. ඊටපස්සෙ මගෙ ඔලුව පිටිපස්සෙන් අත තියලා කොන්ඩෙ පොඩ්ඩක් අවුල් කල්ලා ආයෙම කතාවක් නැතුව ඩුයිව් කරන් ගෙදරට ගියා.. ගෙදරට යනකල්ම මොකුත් කතාවක් තිබ්බෙ නෑ.. ප්ලේ වෙට් තිබ්බ සින්දුවත් නවත්තලා තිබ්බ නිසා මට මාර ටෙන්ගන් එකක් දැනුනා.. ආයෙම පපුවෙ පැත්තක් හිරිවැටීගෙන මගේ බඩ ඇතුලෙ මොක්කු හරි දහලනවා වගේ.. මට සැරින් සැරේ පෙනුනේ රධ්‍ය අයිියගෙ කලබල වුනු මුන.. මම මගෙම ශරීර එක අතක ගුලි කරගෙන පපුවෙ වැටෙන හිටිය ඉවසගෙන හිටියා.. මෙහෙම වුනු කීවෙනි වතාවද මම දන්නෙ නෑ.. මෙහෙම වෙන්න ඕන නෑ.. මම ඒකට පොඩ්ඩක්වත් කැමති නෑ.. මම හැරිලා රධ්‍ය අයිියා දිහා බලද්දී ඒ මුන පැත්තට පේන ඇහිපිහාටු හුගක් දිගයි.. ඒවා එක ලග එක ලග ගැහෙනවා.. ඒ හැම සැරේකමත් මගේ පපුව රිදෙනවා.. රිදෙනවා නෙමෙයි හිරි වැටෙනවා..

' රධ්‍ය අයිියේ හිටපු විදියකටම මගෙන් ඇතට වෙලා ඉන්නවා.. මෙහෙම වෙන්න ඕන නෑ..'

මහේ.. ඔන්නෑ.. ඒකතෙ කියන්නෙ..

වරද් පුතාට බෙහෙත් ගන්න ඉක්කනටම එක්කන් යන්න වෙට් තේන..

පවතෙ පොඩ් එකා.. දුකයි දුකයි දුකයි..

ඉක්මනට එන්නාම ලමයිනේ.. කියවනවට වගේම වෝටස් කමෙන්ට් වලට හුගක්ම ස්තූතියි.. හැමදාම කියනවා වගේ කතාව ලියද්දි ඔයාලගෙ අදහස් දැක්කම මට හුගක් සතුටු හිතෙනවා..

ලව් යූ ඔල්.. ♥

thanks for 1k+ views guys.. really really love you.. muwh.. මෙව්වර පොඩ් දවසකින් මම මෙහෙම එකක් බලාපොරොත්තු වුනේ නෑ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

@Shan

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

18 කොටස

මම හිටියේ ඇදේ හාන්සිවෙලා ජනේලෙට පයින් ගහලා ජනේලෙ ඇරගෙන එලිය බලාගෙන.. වැස්ස පායලා තිබ්බ නිසා හිරිකඩ එන්නෙන් නෑනෙ.. අලුත් හුළං පාරවල් ජනෙල් උච්චස්සෙන් ඇවිත් මුණෙ වදිද්දී හිතට පුදුම සැනසීමක් දැනුනා..

ගෙදර ඇවිල්ලා කාලා බීලා පාඩම් වැඩත් ඉවරකල්ලා මම ඇදට එද්දී වෙලාව පාන්දර දෙකට කාලයි.. පැය කීයද මං නිදාගන්නෙ.. අද එහෙමත් නිදිමතක් නෑ නිදි මරන්නම හුරු වෙලා දැන් ඉබේම මගේ නින්ද පැය දෙක තුනකට සීමා වෙලා.. අනික දවාලෙන් මම නිදාගත්තනෙ..

මගේ හිත වෙනදට වඩා බර ගතියක් මට දැනුනා.. මම මෙහෙම වෙනදට හිතේ කනස්සල්ලෙන් පැත්තක් බලාගෙන ඔහේ ඉන්න එකෙක් නෙමේ.. හිතට දුක හිතුනු වෙලාවක උනත් සිංදුවක් අහලා ආවිච්ඡමමට කතාකල්ලා හෙන නිදහසේ උන්නු එකෙක්.. ඒ වුනාට අද මට සිංදුවක් වත් අහන්න කිසිම මුඩ එකක් තිබුනෙ නෑ.. මම හිටියේ හරියටම කෙල්ලගෙන් බුටක් කාපු මල් කොල්ලෙක් වගේ..

මම බිත්තියට කකුලක් ගහගෙන ඉද්දී රඟ අයියා මාව ගෙදරින්ම ඇරලලා අම්මා එක්කත් කතාකල්ලා ගියපු හැටි මට මැවි මැවි ජේනවා.. යද්දින් රඟ අයියගෙ මුනේ එහෙමට සතුටක් තිබ්බේ නෑ.. මමත් ලොකුවට කතාකරන්න ගියේ නෑ යන්නම කිව්වම හ්ම කිව්වා විතරයි.. ඒ අර වාහනේ හප්පන්න ගිය නිසා නෙමෙයි.. කොහොමටවත් ඒකනිසා නෙමෙයි.. මගෙ පපුව රිදෙන්න අල්ලන නිසා.. ඒවුනාට එහෙම හැමතීස්සෙම වෙන්නෑනෙ.. ඉඳලා හිටලා ඔහොම වෙන්නෙ නිකන් වෙන්න ඇති කියලා මම මගෙම හිතට මෝඩ පහේ බොරුවක් කියාගෙන නින්දට වැටුනා..

ආයෙම හතරෙ එලාම එකෙන් පස්සෙ හතරයි කාලෙ එකයි හතරයි විස්සෙ එකයි හතරයි විසි පහේ එකයි හතරයි විසිනමයේ එලාම එකයි වැදිලා අම්මා කාමරේට ඇවිල්ලා ෆෝන් එක පොලොවෙ ගහනවා කිව්වට පස්සෙ මම ඇහැරිලා වෙලාව බැලුවා..

මල මගුලයි හතර හමාරයි.. පහයි හතලිස් පහට බස් එක එනවා.. මම එහෙමම ෆෝන් එක ඇදට විසික් කරන්න ගිහිල්ලත් බැලුවේ උදේ රඳා අයිගෙන් මැසේස් එකක් ඇවිල්ලා..

" වැඩිපුර ඇදුමක් අරගෙන එන්න.. හවස ඇත්ලටික් සිලෙක්ගත් වලට සුගතදාස ස්ටේඩියම් යනවා "

" noted "

මම ෆ්‍රෑට් රිජ්ලයි එකක් දාලා ඉක්මනට බොටමයි ඩෙග් දෙකයි ගර්ට් එකකුයි පොඩ් පොකට් ප'රිශ්‍රම ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකට ඔබා ගත්තා..

ඉස්කෝලෙ යන්න එළියට බහිද්දී ගේට්ටුව ගාව ඉදහිස කමනි ඇන්ට් නයිට්ටියකට උඩින් බලවුස් එකකුත් ඇදගෙන මම යන දිහා හැරී හැරී බල බල ඒ ගැණිගෙ එහාපැත්තෙ ඉන්න මිනිහෙක්ට මොනවද කියනව මම ඇහූ කොතෙන් දැක්කත් මම මොකුත් නොදැක්ක ගානට කරබාගෙන හෝල්ට් එකට ගියා.. ඔය ගැනි ඔහොම්මමයි.. මාව දැක්කොත් ඇහේ කටු අනිනවා වගේ.. හොඳ වෙලාවට අපෙ අම්මා ගෙදරින් එළියට බහින්න නැත්තෙ..

මම ඉස්කෝලෙට එද්දී වෙලාව උදේ හයහමාරයි.. ස්කූල් බස් එකේ ඩ්‍රයිවර් අයිගන් මොන මගුලකට උදේම එනවද මන්දා බයෝ එකටම හිරියෙ මමයි තව දෙකුත්දෙනෙකුයි විතරයි.. කොහොමත් හතට කාලක් තියෙද්දී වෙනකොට තමා සෙනුකයන් එන්නෙ.. මම බෑග් එක ක්ලාස් එකෙන් තියලා සෙක්ගන් එකේ පඩිපෙළෙන් පහලට බැහැලා ඉස්කෝලෙ හදලා තිබ්බ පොකුණ ගාවට ගියා.. ඒකෙ උදේට මාලු පිරිලා කටවල් උඩට හරෝගෙන ඉන්නවා.. තව ඉබ්බෙකුත් ඉන්නවා තඩ්ම තඩ්.. ෆ්‍රෑ උගෙ ආතල් එකේ පාඩුවේ කාලා බිලා පිනගෙන ඉන්නවා.. මමත් ඒ ඉබ්බා වගේ.. ලව් ප්ලහිලව් මොකුත් නෑ කාලා බිලා දැහැමෙන් සෙමෙන් ජීවත් වෙන අහිංසක ජීවියෙක්..

මම එහෙමම ඒ ළග තිබ්බ ඇඹරැල්ලා ගහෙන් දල්ලක් කඩාගෙන වදුරු පැටියා වගේ ඒක කකා බුදුමැදුර පිටිපස්සට ගියා.. ඊයෙ වැස්සා කියලා නෑ සේපාලිකා ගහේ මල් පිපිලා තැඹිලි පාට නටු උඩ අතට හැරෙන්න බිම පුරාම විසිරිලා.. මාරම සුවදයි.. සුවද වැඩි නිසා ඉන්න ටිකක් අමාරුයි..

මම එතනම තිබ්බ තාප්පෙට කකුලක් නමාගෙන තියාගෙන බුදුමැදුරේ පිටිපස්ස දිහා බලාගෙන ඇබරුල්ලා දල්ලන් හප හපා කල්පනා කලේ ඊයේ අර කිරි ඉබ්බා කරපු ගොබ්බ වැඩේ ගැන.. සිරාවටම බ්ලේක් නැතිවෙලා මැරුනනම් එහෙම.. මමත් මැරෙන්නම් සෙට් වෙන තැන හැමතියිසෙම රඬ කාරයා ඉන්නවා.. මොන කරුමයක්ද මන්දා.. දැන් මට පේනවා පේනවා වගේ අදත් මේ හොට කැන පොල් කාවයිසා ඔඩිටෝරියම් එකේ ඉදන් මගේ දිහා බලන් ඉන්නවා.. මම හිතේ මැවෙන දේවල් ගනන් නොගෙන අන්තිම ඇබරුල්ලා දල්ලන් හපාගෙන හපාගෙන ගියා.. ඒක රසයි ආයෙ යද්දි එකක් කඩාගන්න ඕන..

මම ඔහොම හිත හිත ලග තිබ්බ සේපාලිකා අත්තෙන් ඇද්ද විතරයි මාව නැවිලා ගියා.. සැක් ඊයෙ වැස්සනෙ.. අතු වල තිබ්බ සේරම වතුර ඇගේ.. මටත් අත පය තියාගෙන ඉන්න බෑනෙ..

මම ලේන්සුවක් ගන්න සාක්කුව අතගාද්දි සාක්කුවේ හිලක්.. ඒ කිව්වේ ඒකේ මොකුත් නෑ.. ඇත්ත වශයෙන්ම මගේ සාක්කුවට අත දැමීමොත් දෙයියනේ කියලා අන්ඩිවෙයාර් එක අතට අල්ලගන්න පුලුවන්.. මොකද මේ කලිසමේ වම් සාක්කුවේ මම අත දාලා දාලා හිලක් හැදිලා තියෙන්නේ.. මම ගේප් එකේ සාක්කුවෙන් අත අරගෙන ඇගේ තිබ්බ වතුර ගසාගන්නා..

ඒ එක්කම මම දැක්කේ අත් දෙකත් පිටිපස්සට බැදගෙන අමුතු ලීලාවකින් ප'රියුම් ලෝකයක් නාගෙන මගේ පැත්තට එන රඬ කියන පලගැටියව..මේකා ඇත එද්දිම කියන්න පුලුවන් ජීවන සුවද දසනේ හමාගෙන යනවා.. මම ඌව දැකලත් නොදැක්කා වගේ අහක බලාගත්තා.. යකෝ මුට කොල්ලෙක් ඉන්නවනම් පලකො ඒකව බලාගන්න.. මොන මගුලකට මගේ වටේ කැරකෙනවද..

" වරද්.. මෙහෙ එන්න.."

" මට බෑ.."

මම එළුවා වගේ බෑ කිව්ව නිසා රඬ කාරයා හෙන ඩුමට්ක් විදියට ඇස් දෙකත් කරකලා මගේ පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා.. ඇයි දන්නෑ හොඳින් කතාකරන්නේ..

" වරද්.. මම ඊයෙ-"

ආයෙත් පටන්ගන්නා ඊයෙ සිද්දියක් ගැන කියන්න.. අනේ පුතේ.. ඒක වෙලා ඉවරයි.. දැන් ඒක වෙලා ඉවර නිසා ආයෙ කතාකරන්න එපා.. වැඩක් නෑනෙ..

" ඒක අල්ලලා දන්න අප්පා.. "

" මොකක්ද අල්ලලා දන්න කිව්වෙ.."

" ඊයෙ සිද්දිය ඉතින් වෙන මොකක්ද.."

" උඹ මට කියන්නෙ හවුස් ඩෙකරේගන්ස් ටික අල්ලලා දන්න කියලද.. උඹ මොකක්ද හිතුවේ.."

" ඇ.."

" මම කියන්න ගියේ ඊයෙ උඹ තෝරපු ඩෙකරේගන්ස් වලට උවමනා බඩු ගන්න ලබන සතියේ එළියට යන්න ඕන කියලා.. ශ්‍රී දවසක් කියපන්.."

" අහ්-හහ-හා මම කියන්නම.."

සැක්ම සැක්ම සැක් වාටර් වුනාද මන්දා.. මම ගොං හිනාවක් දාලා හිමිට මාරුවෙන්න හැදුවේ.. ඒවුනාට.. ඒවුනාට.. අපි මෙහෙම අසමගියෙන් හැමදාම ඉන්න ඕන නෑනෙ මං අහන්නෙ.. කියාන් අයිසායි අයුක අයිසයි සයෝන් අයිසයි මාත් එක්ක හෙන ෆිට් එකේ ඉන්නවනම් මට ඇයි බැරි මේ මොට්ට කලකුමා එක්ක සමගියෙන් ඉන්න.. මම පටාර් ගාලා මොලේට ආපු අයිඩියා එකට අඩිය ආපහු රඳවා කාරයා පැත්තටම හරෝලා තිබ්බා..

" මේ අයිසෙ.."

මම ඌට 'අයිසෙ' කිව්ව එක අවුල්ද මන්දා මු මා දිහා බැලුවේ නිකන් අංගොඩින් පැනලා ආපු පිස්සෙක් ගානට.. ඇයි අනේ සහෝදර බැඳීමක්නෙ මේ ඡනෙරු පුතා ආ සොරි සොරි වරද් පුතා ගොඩනගාගන්න වැයම් දරන්නෙ..

" මොකද.."

" මේ අහනෝකො අයිසෙ.. සිරාවට අපිට බැරිද යාලුවෝ වෙන්න.. හරි යාලුවෝ ඕන්නෑ රණ්ඩු නොවෙන අදහන අය වෙන්න බැරිද.."

" ඒ මොකටද.."

" ඇයි අනේ මෙහෙ එන්නකො.."

මම උෘ මට වැඩිය උස නිසා පොඩ්ඩක් ඇඟිලි වලින් ඉස්සිලා කර වටේ අතක් දමාගන්නා.. මු නම් මොකෙක්ද මන්දා.. හරිනම් මගෙන් කර වටේ අතක් දමාගන්න එපැයි.. මම බලෙන්ම උගෙ අත අරගෙන මගෙ කර වටේ දමාගන්නා.. දැන් හරි.. රඳා අයිසා එක අතකින් පපුව අල්ලගෙන දෙපාරක් තුන්පාරක්විතර කැස්සා.. ඊයෙ වැස්ස නිසා හෙමබිරිසාව වෙන්න ඇති.. සමහන් එකක්වත් බොන්න කියන්න ඕන..

" මේ අයිසෙ.. සිරාවටම අයිසා කැමති අයිසගෙ ක්‍රශ් එක ඉන්නෙ අපේ වයසෙ නේද.. මට යාලුරිට එකට කියන්නකො.. මම මේ ඔයාට උදව් කරන්න යන්නෙ.."

මම කියද්දී ආයෙම රඳා කාරයා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන මගේ දිහා හැරිලා බැලුවා..

" මොකක්.. උඹ කොහොමද දන්නෙ.."

" ඒක වැඩක් නෑනෙ අයිසෙ.. සිරාවට කියන්නෙ.. දැන් උඹට සෙට් කල්ලා එපාද.."

" එපා.."

සැක් මේ ගල් සෙවලයනම්.. මොකෙක්ද මන්දා..

" ඔහොම හිතේ තියාගෙන බෑ අයිසෙ මෙක කරන්න.. මුලින්ම ඔයා පුරුග ගක්තිය මෙතෙන්නට ගන්නෝන.."

මම උගෙ පපුවට තට්ටුවක් දාලා කිව්වා.. මු වෙවුලනවද මන්දා.. හීනියට දාඩියත් දාලා ඒ ලිකට..

" අරගෙන??"

" අරගෙන කෙලින්ම ගිහින් උගෙන් අහන්න ඕන,

මම රඬ අයියගෙ කර අතැරලා ඉස්සරහට ගිහින් බිම වැටිලා තිබ්බ
සේපාලිකා මලක් අතට ඇරගෙන අත් දෙකෙන්ම ඒකෙ නැට්ට අල්ලගෙන
රඬ අයියා දිහාට දික් කලා.. රඬ අයියා මම දිහා පුදුමෙන් ඇස් දෙකත්
ලොකු කරගෙන බලාගෙන ඉන්නවා..

"My feelings for

you

are a miracle.. Not like walking on water, but pretty darn close.."

" හහ්???"

" or I LOVE YOU"

මම සේපාලිකා මල අත් දෙකින්ම අල්ලගෙන රඬ අයියගෙ මුන දිහා
බලාගෙන එයාට ඒක දික් කරද්දි රඬ අයියා බලාගෙන හිටියේ බයවෙලා
වගේ.. බය වෙන්න දෙයක් කිව්වෙ නෑනෙ.. මම කිව්වෙ එයාගෙ කොල්ලට
හිතේ තියෙන දේ කෙලින්ම කියලා දන්න හොඳම විදිය.. හැමදාම ඔවා
හිතේ තියාගෙන ඉදලා බෑනෙ.. කියන්නත් එපැයි.. රඬ අයියා දහපාරක්
චිතර මම දිහායි මගෙ මුණ දිහායි බැලුවා.. ඒකගෙ ඇස් දිලිසෙනවා..
ඔහොම පෙනුමක් මම රඬ අයියගෙ මුනෙන් දැකලා තියෙන්නෙ දවස්
දෙකතුනයි.. එකක් ඊයෙ.. අනික අර එදා මම කෑම කවද්දි.. ආයෙම මාව
බයික් එකේ ගෙදර ඇරලුව දවසේ.. මම අතේ තියාගෙන ඉදපු මල ගන්න
කියලා ඇස් වලින් කියද්දි මෙකා හිනෙන්න වගේ මගේ අත තියෙපු මල
අරගත්තා.. මගේ ඇඟිලිතුඩු එයාගෙ ඇඟිලිතුඩු එකට ගැවෙන විදියට..

" ඔන්න ඔහොම.. කිව්වනම හරි.. දැක්කනෙ ටෙක් ඉට් ඊයි .."

මම උගේ උරහිසට පාරක් ගහද්දි ඌ හිනෙන්න නැගිටලා වගේ උගුර පාදලා
අහකබලාගත්තා.. ලැප්ප් හිතීලද දන්නෑ.. ඔහොම බෑනෙ අන්නිමට
කියන්නැතුව ඉදලා මුගේ මල අන්සතු වුනොත් එහෙම.. මොන
අපරාධයක්ද..

" මමම.. "

රධ්‍ය අයිියා මම එයාගෙ අතින් තියපු මල මිට මොලවලා පොඩි කරගෙනම
මාව පහුකරගෙන ගියේ හරි වෙගෙන්.. මම වැරදි දෙයක්වත් කිව්වද.. ඇයි
එයාට කේන්ති යන්නෙ.. මම මොකුත් වැරදි දෙයක් කිව්වෙ නෑනෙ.. මම
පපුවේ පැත්තකට අත මිට මොලවලා ගහගෙන ක්ලාස් එකට යන්න ගියා..
අනේ මන්දා රධ්‍ය අයිියා හෙන අමුතුයි.. මට මුව තේරෙන්නෙ නෑ..

වරද් කොළුවට මොලයක් දෙන්න ඉක්මනට පිස්..

ලොකු උදව්වක්..

මම කතාව ලිය ලියා ඉද්දි සිරාවටම ඊයෙ හෙන ගහහා වැස්සා..(මම
කතාවට ලියන්නෙ ඇමත.. දැමකනෙ ලේසි නෑ වැහි දෙයියොත් කෝප
වෙලා ඉන්නෙ මෙ වරද්ගෙ ගොකම නිසා)

ඒකනිසා ලියන එක පැත්තකින් තියලා පාඩම් වැඩ වගයක් ඉවරකලා..

පුලුවන් වුනොත් අර සෑට එන්නම දුම කවුලුවෙන් සැන්ටා වගේ කතාවත්
ඇරගෙන..

ලව් යූ..♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

19 කොටස

"..ඔය නෙතු හමුවන තුරු පාර දිහා

බලමින් තව වෙහෙසයි දැසට මා

කිමදෝ පමා වූ ඒ කාරණා.."

" ඒ කියාන් අයියෙ.."

"..මගෙ සතුටකදී නුඹ පාන සිනා

ඔබ ලඟ රැඳුනේ ඔය සිතේහෙට මා

සිතුවිලි මැද කිමිද මා භාවනා.."

" ඔයි අයියෙ.."

මමයි කියාන් අයියයි සෙනුකයයි රඬ අයියයි හිටියේ සුගතදාස ස්ටේඩියම් එකෙන් එළියට ඇවිල්ලා කැන්ඩොස් වොක්ලට ගොස් එක ලගින් දෙපැත්තට බෙදෙන පාරෙන් පාර පැනලා එකසිය හැත්ත හය බස් පාරට යන පාරෙ දිගට යන ගමන්.. කිලෝමීටරයක් විතර බස් එක ගන්න මේ පාරේ යන්න ඔන දිගටම.. ඒ මදිවට හවස් වෙලා නිසා ඒ පැත්තෙ එක එක නානාප්‍රකාර මිනිස්සු එළියට ඇවිත් පාර දෙපැත්තෙ සිගරට් බොනවා.. කියෝ කියෝ ඉන්නවා.. අපි හතරදෙනා ඒ සේරම පහු කරගෙන යන ගමන් හිටියේ.. රඬ අයියා සිගරට් ගදට ආස නැද්ද මන්දා ලේන්සුවක් නහයට තියාගෙන පාර අයිනටම වෙලා ඔලුවක් පොඩ්ඩක් බිමට හරෝගෙන මෙලෝ සද්දයක් නොකර පාඩුවේ යද්දි අර කියාන් අයියා සරිගම කකා සින්දුවක් කිය කිය යනවා..

උන් දෙන්නට පිටිපස්සෙන් මම සෙනුකයවත් එල්ලගෙන ගියා.. සෙනුකයා කැන්ඩොස් එකෙන් තඩ් වොක්ලට බාර් එකක් අරගෙන ඒක ගිලින ගමන් මාත් එක්ක පව හල හල ආවෙ.. ඒ වුනාට මේ තඩ් කියාන් අයියා සින්දු කියන එක මට ඇත්තටම අහන් ඉන්න බෑ.. ඇමිබා අතීසාරය හැදිවව ගොතෙක් තප්පුලනවා වගේ.. ඒ අතින් බලද්දි රඬ අයියා සිරාම පොග්

පොරක්.. ඩයල් එක අද මාත් එක්ක වලි දාගත්තෙන් නෑ සයිඩ් ගහලා පාඩුවේ වැඩක් බලාගෙන ඉදියේ..

මම සරිගම කන කියාන් අයියට කතාකලාම ඒකා හැරිලා පිටිපස්ස බැලුවා..

" මොකෝ මල්ලේ.. ඒ සෙනුකයා මෙහෙට දීපන් ඔක.. තෝ කනවා කනවා ඉවරයක් නෑ.."

පිටිපස්ස හැරිලා මට කතාකරන ගමන් කියාන් අයියා සෙනුකයා කකා හිටිය චොක්ලට් බාර් එක උදුරලා ගත්තා.. සෙනුකයා ඒ ගමන් මුන බෙරි කරගත්තා..

" මේ කියාන් අයියෙ සිරාවට කියන්නෙ අපි රඬ අයියට අර කොල්ලව සෙට් කරමුකො හලෝ.."

" කොයි..??"

කියාන් අයියා බයවෙලා වගේ මගේ දිහා බලලා රඬ අයියා දිහා බලද්දි රඬ අයියා මෙලෝ ප්‍රතිචාරයක් නැතුව යන ගමනින්ම යනවා.. ඔව් ඉතින් මු හිටි පිළිමෙ වගේ මෙහෙම මෙලෝ හැගීම් ප්‍රකාශනයක් නැතුව ඉද්දි කොල්ලො සෙට් වෙට්ටියෑ.. මුට කොල්ලො සෙට් කරන්න යන අපිට ගහන්න ඔන මඩු වලිගෙකින්...

" ඇයි අනේ රඬ අයියගෙ ක්‍රශ් එක.."

" ක්‍රශ් එක ඉතින් වෙන කවුරුත් යෑ බො.. උ-මම කිව්වෙ ඔ ඉතින් ලාට මොලේ නෑනෙ.."

මම සෙනුකයව දාලා උන් දෙන්නා මැද්දට දුවලා ගිහින් රඬ කාරයගෙයි කියාන් අයියගෙයි කරට අත් දෙක දාගත්තා.. සැක් මුත් දෙන්නා උසයි මහසෝන්නු වගේ.. කියාන් අයියා පොඩ්ඩක් මගේ ගානට පහත් වුනා..

" සිරාවටම මොලේ නැද්ද හලෝ.."

" මොලේ නෑ කියන්නෙ බො.. කතාකල්ලා වැඩක් නෑ.. මු ඒකට කැමති මු නමය වසරෙ ඉදන්.. ලා දවසක් ක්ලාස් එක මැද්දේ ඩෙස්ක් එකක් උඩට

නැගලා සිංදු කිය කිය ඉඳලා ඒක වයිස් පිනාට අහු වෙලා ඌව ඔරිස් එක ඉස්සරහා දණ ගස්සලා තියද්දි තමා මු ඒකව දැකලා තියෙන්නේ.."

" සිරාවට.. ඔහොම එකක් මටත් වුනා දවසක්.. සැක් ලැප්පයි මතක් වෙද්දිත්.. ඉතින් ඉතින්.."

" ඉතින් කියන්නේ මු කැමති එකා අමු හරකා.. දැන් නිකන් හිතපන් මු ගිහිනි ඌට හිතේ තියෙන දේ කිව්වොත් ඌ ඒකත් ආතල් එකට ගන්නවා.. එහෙම එකෙක්ට කියලා වැඩක් නෑනේ බං.. පව් අපේ එකා.."

" ඒකනේ අප්පා.. අපි ඌව මරනවා කියලා බය කල්ලා අයියට සෙට් කල්ලා දෙමු.."

" එහෙම බෑ බං.. ඔවා ප්‍රායෝගික නෑ.."

" ඒ වුනාට රඨ අයියගෙ වරදක් නෑනේ අනේ.. ඌ නම අයියා කිව්වා වගේ සිරාම මොලේ නැති එකෙක්.."

" මම.. "

" රඨ අයියෙ ඔකව අතැරලා දාන්න අප්පා.. අහසෙ තියෙන්නේ එක තරුව යැ.."

මම රඨ අයියට කියද්දි ඌ මගේ අත උගෙ කරෙන් අයින් කල්ලා සෙනුකයගෙ ලගට ගියා.. මේ මොන මගුලක්ද.. මම කේන්ති ගන්න දෙයක් කිව්වියැ..

" අහසෙ තියෙන්නේ තරුද මොනවද මම දන්නේ නෑ.. ඒ වුනාට මුගේ ලොකුකමනේ මල්ලි.. උඹම කියපන් තනි අතින් අප්පුඩි ගහන්න බෑනේ.."

" ඒකනේ.. මේ රඨ අයියා මහ මෝඩයෙක්.."

මම පිටිපස්සට හැරිලා රඨ හැලපයට රැව්වා.. ඇත්තනේ ලොකු කම පැත්තකට දාලා කියන්න එපැයි..

" ඒකනේමේ ඡනෙරුවා.. උඹ මට කැමති නැද්ද.. අපි ප්‍රේම සමබන්ධයක් පටන් ගමු.."

කියාත් අයියා දබරැගිලි දෙකත් එකට හප්ප හපා මගෙ දිහා බලාගෙන අහද්දි මාව වෙවුලලා ගියා.. සැක් මේකා එක්ක සමබන්ධ ඇති කරගන්න.. මේ මම??

" රධ්‍ය අයිසේ.."

මම සෙනුකයව කියාත් අයියා දිහාට විසික් කල්ලා පිටිපස්සෙන් ගිය රධ්‍ය අයියා ලගට ගියා.. මට මේ මස් පිරුනු රගර් ගහන සුකර පැටියව උපන්නේකට එපා..

" ඇයි උඹ රධ්‍යට කියන්නෙ.. ඌ උඹේ මිනිහයැ.. ඌට කියන්න.."

" කමක් නෑ.. දැන් ඉදන් රධ්‍ය අයියා තමා මිනිහා.. ලැප්ප් නැද්ද අයිසේ මිනිස්සු ඉන්න උන් දිහා බලන්න.. ඉස්සරහා බලාගෙන යනවා.."

මම රධ්‍ය අයියාගෙ වැලමිට ගාවින් අතකුත් දාගෙන කියාත් අයියාට රැවටහම ඌ සෙනුකයාගෙ උරහිසට ගහලා අමුතු හිනාවක් දාගෙන ඉස්සරහා හැරුනා.. ඉදකින්.. හැලපයා..

" ආ හරි හරි.. මේ රධ්‍ය එතකොට උඹේ අර කුශ් එක නෑ නෙ.. දැන් වරද්තෙ කැල්ල.."

" එයාගෙන් අහන්නෙ මොකටද.. මමනෙ ඔයාගෙ කැල්ල ඒයි.. නෙහ්.."

මම රධ්‍ය අයියාට වැලමිටින් ඇනලා හෙන ගැණු පාට එකක් දැමමහම රධ්‍ය අයියා මාව පාර පැත්තෙන් එහා පැත්තට මාරු කල්ලා පාඩුවේ ඇවිදන් ගියා.. කෝ ඉතින් බෑනෙ කරන්න.. මේ මිනිහා කතාකරන්නැනෙ..

" කියපන්නෙකො අයිසේ.. මමනෙ කැල්ල.. "

" මම.."

" අර දැක්කනෙ.. පාඩුවේ පලයන් දැන්.."

කියව කියව අපි බස් හෝල්ට එකටම ඇවිදන් ඇවිත් තිබ්බා.. හැන්දුව නිසා හෙනට සෙනග එහා මෙහා යනවා.. අපි හතරදෙනා කලර් ලයිට එක ගාව තිබ්බ බටන් එක ප්‍රෙස් කල්ලා ටිකක් වෙලා හිටගෙන ඉදියා පාර මාරු වෙන්න.. පාර මාරු වෙද්දි රධ්‍ය අයියා වැඩි ගානක් නැතුව මාගේ අතින්

අල්ලගෙන පාර පැනලා එහාපැත්තට ගියාම අතින් අතැරියා.. මට ඒවා එව්වර ගානක් නෑ වගේ පිටින් පෙන්නුවට හිත ඇතුලින් අමුතු සතුටක් දැනුනා.. රථය අයිසා හැම පොඩි දෙයක් ගැනම පරිස්සම් වෙන විදියට මට ආස හිතුනා.. අනේ මන්දා මොකද කියන්න.. රථය අයිසා කැමතී කියන කොල්ලා ගැන මට ඉරිසියාවක් දැනුනා.. මම දන්නේ නෑ මෙහෙම වෙන්නේ ඇයිද කියලා.. මම ඒකගැන හාර අවුස්ස අවුස්ස ඇහුවත් කාගෙ හරි කට්ත් ඒ ලමයා ගැන හිතද්දි මම මූනට ගන්න හිනාව හරිම ව්‍යාජ එකක් වගේ මට දැනුනේ.. මට අපහසුවක් දැනුනා..

" ඒ බං මෙකෙ යමුද.. ඊළග එකේ යමුද.."

" මෙකෙ යමු බං.. රැවෙනන්න එනවා.."

කරගමපිටිය හෙට්ටියාවත්ත බස් එකක් එද්දි කියාන් අයිසා ඇහුවේ රථය අයිසගෙන්.. මේ වෙලාවේ කොයි බස් එකේ ගියත් සෙනග පිරිලා ඉතිරිලා ඉන්නවා.. අනික අපි හතරදෙනාම රාජගිරියට යන්න එපැයි.. එතන ඉදන් වෙන වෙනම බස් වල ගියාට..

" සැක් සෙනග බලහන්කො.."

අපි හතරදෙනාම අතින් කට්ත් ස්පෝර්ට්ස් බැගුයි ස්කූල් බැගුයි එල්ලගෙන බස් එකට නැග්ග කොට බස් එකේ හිටගන්නවත් ඉඩක් නෑ.. දෙපැත්තෙම කටිය පිරිලා.. ඒ මදිවට බැගුත් බරයි අමබානෙකට.. කර කැඩෙන්න එනවා.. ඒ එක්කම බස් එකේ කන්ඩක්ටර් අයිසා බුලත් විටකුත් කාගෙන අපි ගාවින් මරලතෝනි තියන්න ගත්තා..

" ඔය මල්ලිලා.. මැද පොල්ල අල්ලගෙන ඉස්සරහට යන්න.. ඔය ඉස්සරහ ඉඩ තියනවනේ.. ආ නගින්න නගින්න.. මල්ලි බැග් උඩට දන්න.. ආ නගින්න නගින්න නගින්න.."

මුගෙ ආව්විට.. පරයා කන ගාව ඉදන් කැගන්නේ.. පොඩ්ඩක් ඉදපත් ඉතින් නැග්ගා විතරනේ.. මැද පොල්ල මම කියන්න පකයට.. මම කේන්තියෙන් බැග් එක රැක් එකකට දාලා සෙනුකයා එක්ක අරුගෙ මැද පොල්ල අල්ලගෙන හිටගත්තා..

" අඩේ සෙනග බලපන්කො බං.. බැහැගන්න පුලුවන් වෙයිද.."

සෙනුකයාගේ අත ඇදීලා බාර් එක අල්ලගන්න කම්මැලි නිසා මගේ කලිසමෙන් අල්ලගත්තා..

අපි ඉස්සරහට ගිහින් ටිකකින් රඬ අයියයි කියාත් අයියයිත් එතනට ආවා.. දැන් සෙනුකයයි මමයි රඬ අයියයි කියාත් අයියයි පෝලිමට මොක්කද වගේ හිටගෙන.. ඒ අස්සෙ දානවා දාඩියක්.. හුස්ම ගන්නත් බෑ.. මාරම අමාරයි.. බස් කාරයා යන්නෙන් හුටු හුටු ගගා හෙමිත් හෙමිත්.. ඒ වෙගට ගෙවල්වල ඉන්න උන්ට ඇදගෙන පාරට එන්නත් වෙලා.. සිරිලංකාවේ ගමනාගමන සේවය ගැන කවි ගී ලියවෙන්න ගන්නෙ ඩය වෙලාවට තමා.. මෙහෙම ගිහින් කියට ගෙදර යන්න වෙයිද දන්නෙ නෑ..

" අයුක අයියට මක් වෙලාද.."

මම සෙනුකයාගෙන් ඇහුවා..

" එයාට මොකක්ද එක්සිබ්ගන් එකකට යන්න තියනවා කිව්වා බෑ.."

" අමමෝ නේද ඉතින්.."

" අනේ පලයන්.. මේ ඒකනෙමේ උඹ සිරාවටමද කිව්වේ රඬ අයියට කැමති කියලා??"

" ආ..?"

" මට පේන්නෙ පෙම් කැකුලක් පිදිගෙන එනවා වගේ.. මම..මම.."

සෙනුකයා මනමාල මුණකුත් හදාගෙන ඇස් කරක කරක කියද්දී මම හැරිලා රඬ අයියා දිහා බැලුවා.. ඒකාට දාඩිය දාලා දිලිසෙනවා සුදුපාටට.. මම බලද්දී කියාත් අයියා එක්ක මොනවද හිතාවෙව් කියවනවා..

" පිස්සුද පගො.. කැගහන්න එපා.."

" ඒවුනාට උඹ ලාවට කැමතීනෙ.."

" සෙනුකයා.. කටවහන් පලයන්කො.. සැක් මේ අයුක අයියා අද ආවේ නෑනෙ.."

" ආ උඹ නෑ කියන්නැතුව කතාව මගාරින්නෙ මොකක් හරි තියෙන නිසා නේද.. ඇ කියපන් ඡනෙරුවා.. ඔව් නේ.."

" ඔන මගුලක් හිතාගනින්.. රෙද්ද.."

මම ලාටත් රවලා ඉස්සරහ බලාගෙන හිටියා.. ඇත්තට මම මුට කැමති වෙගෙන එනවද මන්දා.. ඒ වුනාට මේකා කැමති එකෙක් ඉන්නවනෙ.. මම මේ මොනවද දෙයියනේ හිතන්නෙ.. මම රඬ අයියගෙ දිග ඇස් පිහාටු පියවෙන ඇරෙන දිහා බලාගෙන හිටියා..

රඬ අයියට තිබුනේ තද කපපාට ඇස්.. මගේ වගේ ලා දුඹුරුපාට ඒවා නෙමෙයි.. ඒ ඇස් වල ඇහිපිල්ලම් ගහන දිහා මම සමහර වෙලාවට බලාගෙන ඉදලා තියෙනවා.. මට හිතෙන්නෙ ඒ දිහා මට තව තව බලාගෙන ඉන්න ඇත්නම් කියලා.. එක ලග ගැවෙන්න ඔන්න මෙන්න තියන ඇහිබැමට යටින් තියන ඒ ඇස් ඉදලා හිටලා හරි එකවතාවක් මං දිහා හැගීම් කෝටියක් විතර පුරෝගෙන බලන විදිය මතක් වුනාම මගේ පපුවේ පැත්තක් හිරිවැටීගෙන ගිහින් බඩ ඇතුලෙන් මොකක්ද වෙනවා වෙනවා වගේ මට දැනෙනවා..

මම එකදිගට එයාගෙ ඇහිපිල්ලම් ගැහෙන වාරයක් ගානේ ඒ ඇස් දිහාම බලාගෙන හිටියා.. මම පිස්සෙක් වගේ වෙන්න ඇති ඒ වුනාට ඒ වෙලාවේ මට මගේ ඇස් අහකට ගන්න හිතුවනෙම නෑ.. මම උගුඩු පැටියෙක් වගේ ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන රඬ අයියා දිහා බලාගෙන ඉද්දි රඬ අයියා සැරයක් මගේ දිහා හැරිලා බැලුවා.. මට එවෙලෙ ඇස් අහකට අරගෙන මම එයා දිහා බලන් හිටියේ නෑ වගේ ප්‍රිටෙන්ඩ් වෙන්න ඕන වුනත් මම එහෙම කරන්නෙ නැතුව දිගටම බලාගෙන ඉදියා..

රඬ අයියා ඇහිබැම ගස්සලා වගේ ඇයි කියලා මගෙන් අහද්දි මම ලාවට හිනාවුනා.. හිනාවෙලා ඉස්සරහ බලාගත්තා.. ඒ වුනාට මට ඇස් කොනෙන් ජේනවා රඬ අයියන් කට කොනෙන් ලාවට හිනාවෙනවා කියලා.. මාව එයාගෙ උරහිස් වල වැදෙනවා.. එයාගෙ බෙල්ල ගාවින් එන ප'රියුම් සුවද මට හොදට දැනෙනවා.. මේ හැම එක පු'ව් ඩිටෙල් එකක්ම මට හිතට මහ කෝල හැගීමක් ගෙනාවා..

මම මෙහෙම හිතලා නෑ කවදාවත්ම.. මෙහෙම හිතීලත් නෑ.. දැනීලත් නෑ.. මම තොලකුත් හපාගෙන කල්පනා කලේ අද මට මොන මගුලක් වෙලාද කියලා..

මමම.. වස්සානේ එමලි ආ.. මමමද ඒ පෙමහොරා..☹️ ❤️

මෙනැන් සිට පටන් ගමනෙ මල් පිපෙන සමයයි..

(පසුව එලැබෙන්නේ මල් පරවෙන සමයයි) වරද් කොළුවට මම හැමදාම කැමට ගොටුකොළ සම්බෝලයක් එකතුකරමින් හිඬුවා.. ඒකනිසා තමා මොලේ යාන්තම් පැදීගෙන එන්නේ.. ඔය ගැටිස්සියොත් ගොටුකොළ කන්ඩ..

වරද්ට ගැලපෙන සිංදු කැල්ලක් කොටාන යමු බලන්නඩ..

ලව් යූ ❤️

තද කළු ඇස් x ලා දුඹුරු ඇස්

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

20 කොටස

" සුදුමහත්තයා.. මම දැන් කිසැරයක් කතාකලාද ලමයෝ.. මොන සිහියෙද ඉන්නේ.."

මම ඉස්තෝජ්ජුවේ බැමමට වෙලා එළියට කකුල් දෙකත් දාගෙන පද්ද පද්ද එළිය බලාගෙන ඉදියේ.. මට හිතාගන්න බෑ සැරින් සැරේ මගේ පපුවේ පැත්තක් හිට්ටුවීගෙන යනවා.. ඒ එක්කම වෙනදා නොදැනුනු අමුතු සෙල්ලක්කාර හැගීමක්, කෝල ගතියක්, අමුතු උද්යෝගයක් හිතේ නළියනවා වගේ..

" ඔහ්.. අම්මේ.."

" මොන ලෝකෙද හිටියේ.. ඇ ලමයෝ ගිහින් පාඩම් කරන්න.. දැන් මදැ ඔය එළිය බලාගෙන හිටියා.."

" හා අම්මා නිදාගන්නවද.."

" නිදාගන්න යන්න කියලා තමා බැලුවේ.."

" ආ.. හරි හරි නිදාගන්න එහෙනම්.. අම්මේ මේ සෙනසුරාදා සෙනුක මෙහෙ එනවා කිව්වා.."

" හා හා.."

අම්මා පනාවත් ඔලුවේ ගහගෙන ගේ ඇතුලට යද්දි මමත් ඉස්සරහ දොර අගුලු දාලා අම්මට වැදලා කාමරේට ආවා.. මේ මගුල් හිත හිත බෑ පාඩම් කරන්නෝන.. මේ යකාව මැව් මැව් ජේන්න ගත්තොත් මට ලයිට් කණු තුනක් තමා ගන්න වෙන්නේ..

මම කෝකටත් මුණත් හෝදගෙන කාමරෙන් ඇවිල්ලා ඉදගෙන ඇස් දෙක පියාගෙන යෝගා කරන විදියට පුටුවේ ඉදගන්නා අර දබර ඇගිල්ලයි මහපට ඇගිල්ලයි නමලා එකට තියාගෙන එරමිනියා ගොතාගෙන..

" රඛ්‍ය කාරයව අමතක වෙයාන්.. ඒස්වාහ පුූ.."

දැන් හරි..

පහුවදා සිකුරාදා මට හවස පේපර් ක්ලාස් තිබ්බත් යන්න විදියක් තිබ්බේ නෑ.. සදුදා මට බැඩ්මින්ටන් මැටස්.. ඒකනිසා අද දවසෙම ප්‍රැක්ටිස් ගනිවි.. දැන් හවුස් මැටස් පටන්ගන්න නිසා ඉස්කෝලෙ හෙන කලබලයක් තිබුනේ.. හවුස් වලට මරාගන්නවා.. තව උන් මෙලෝ වැඩකට එන්නැතුව කට්ටි පයිනවා.. ඒ අස්සෙ හවුස් කැප්ටන්ලා පුප ගිනි අරගෙන අරහෙ දුවනවා මෙහෙ දුවනවා.. ඒ අස්සෙ ඔගනයිසින් බෝඩ් එකේ ඉන්න රඨා කාරයටයි සයෝන් අයිසටයි අහිරු අයිසටයි වැඩියෙන් මල පයිනවා..

සදුදා මට අමබානෙක වැඩ.. එදාට මෙමර්මන්ට්ස් ගන්න එනවා කියලා තිබ්බා ඩිල් ප්‍රැක්ටිස් කරන අයගෙ.. ඒ අස්සෙ මට ඒ මොකුත් බලන්න වෙන්නෙ නෑ මට මැටස් නඟ් රාසුන් ඒකෙ හිරවෙලා.. රඨා අයිසන් දවසෙම කැඩෙට් රූම එකේ ඉදිවි කැඩෙට් කරන අයගෙ අයිටම් හදන්න තියෙනවා කිව්වා.. තව ස්කොඩ් එකත් එයාම ප්‍රැක්ටිස් කරවනවලු.. කියාත් අයිසලා හිටියත් එයාලට අමතර වැඩ.. සෙනුකයා බෑන්ඩ් එකේ ලීඩර් නිසා ළාට ඔය කියන මොකකටවත්ම එන්න වෙන්නෙ නෑ දවසෙම පොල්ලක් කරක කරක එහෙ දුවනවා මෙහෙ දුවනවා.. ඔන්න ඔහොම මේ පටන් ගන්න තියෙන්නෙ මේ මාසෙ වැඩ වැඩම සතිය..

අද සිකුරාදා.. මම උදේ ඉස්කෝලෙ ඇවිත් ඇඳුම මාරු කල්ලා රැකට එකත් අරගෙන පහලට ආවෙ කෝච් ඇවිල්ලද බලන්න.. මේ වෙලාවට එන්නෙ නෑනෙ ඒත්.. තාම වෙලාව හතට කාලයි.. මම රැකට එකත් වන වන ග්‍රවුන්ඩ් එක පැත්තට යද්දි කියාත් අයිසා ගේට් එක ගාව ඉදගෙන ප්‍රිෆෙක්ටලගෙ ඩියුටි බලනවා.. මම ළාට කරදර කරන්නැතුව එහෙමම ග්‍රවුන්ඩ් එකට යද්දි මට ඇහෙනවා ගිරිය පලාගෙන පොල් කාචයිසෙක් කෑගනවා..

" බණ්ඩය.....ප් සිරුවෙන් සිටිත්.."

මුගෙ උගුර ලෙප්ට් වෙන්නෙ නැද්ද දන්නෙ නෑ මෙහෙම කෑගහලා.. මම ළාට පේන තැනකින් තිබ්බ නුග ගහට හේත්තු වෙලා ළා දිහා බලාගෙන හිටියා.. මෙකා රීප්ප පටියකුත් වන වන එහෙට යනවා මෙහෙට යනවා.. විනයබාර කියලා හිතන් ඇත්තෙ.. ගෙමබා..

" උඹ ඔය ඉන්නෙ සිරුවෙන්නද..??"

සැක් දන්නා තේද රීප්ප පටියෙන්.. උගෙන් ගුටි කාපු එකා මගේ හොඳම යාලුවෙක්.. මම මෙහෙම මුගෙන් ගුටි කැවොන්නම් අම්මපා අනිත් පැත්තට රීප්ප පටිය අල්ලලා පුපේ ගහන්නෙන.. පුපේ..

" එකෙක් වැරද්දුවනේ.. ඔක්කොම වට පහක් ග්‍රවුන්ඩ් එක වටේ දුවලා වරෙන්.. අනේ?? අනේ පනේ ගාන්න තොපි ගැණුද..අපිත් ඔය කාලෙ කට්ට කැවා.. කෝ හරි අප්!!!"

ඇයි දන්නෑ කට්ට කැවෙ.. බත් කන්න තිබ්බෙනෙ.. උගුඩුවා.. ඔකා නිසා තමා මට පාඩම් කරන්න වෙන්නැත්තෙ.. මම විහාගෙ ෆේල් වුනොන්නම් මේකා තමා සියට සියක්ම ඒකෙ වගකීම ගන්නෝන.. මම නුග ගහ යටට වෙලා එල්ලි එල්ලි තිබ්බ මුලක අත පටලගෙන වටේ පිටේ බැලුවේ අදුරන උන් ඉන්නවද කියලා.. එහෙම බල බල ඉද්දි මෙන්න බොලේ මේකා කෙලගෙන එනවා මගේ පැත්තට.. මු මටත් දුවන්න කියයිද දන්නෙන නෑ.. මම අඩිය හිමිට හරවලා අනිත් පැත්තට තියලා මාරුවෙන්න හදද්දිම,

" වරද්!!!!!"

සැක්.. මු එක්ක බෑ දෙයියනේ.. මම හරෝපු කකුල කෙලින් කරගෙන දුර ඇත පේන කාක්කෙක් දිහා බලාගෙන ඌට උත්තර දන්නා.. මේකා එක්ක මුණබලාගෙන කතාකලොත් මගෙ පපුව රිදෙන්න අල්ලනවා..

" ඔ.."

" මේ කී එකෙන් ප්‍රිෆෙක්ට රූම එක අරින්න පුලුවන්ද?? කී එක ඔයා ලග තියාගන්න මම පස්සෙ ඉල්ලගන්නම්.."

" හා.."

මම ඇත පේන කාක්කා දිහා බලාගෙනම අත දික්කල්ලා යතුර ගද්දි මේකා බලෙන්ම මගේ කරට බෑග් එකකුත් එල්ලවා..

" මොන මගුලක්ද.."

" මගේ බෑග් එක රූම එකෙන් තියන්න.. ආ මේ.. බෑග් එකේ ෆෝන් එකක් ඇති.. ඒක ඔෆ් කල්ලා බෑග් එක ඇතුලටම දාන්න.. "

"ඒ-"

ආයෙමත්.. ආයෙමත් මේ ප්ලැටිපසා මම උත්තර දෙන්නත් කලින් උගේ
රීප්ප පටිය වන වනා යන්න ගියා.. මම උගේ වැඩකාරයද.. කියන කියන
එක කරන්න.. මෙක හරි සමයමක් උනානෙ.. මම උගේ නයිකි බෑග් එක
අතකින් එල්ලගෙන යතුරක් කරක කරක ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකට යන්න ගියා..
යකෝ මම ප්‍රිෆෙක්ට් කෙනෙක් නොවෙලත් මෙකෙ අස්සෙ වැඩිපුරම
ඉන්නෙ මමද කොහෙද.. වෙන මොකෙක්වත් ඒකට එන්නෙත් නෑ අත්සන්
කරන්න එනවා මිසක්.. මම ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එක ගාවට යද්දි කියාන් අයිසා
එතනම තිබ්බ පුටුවකට හේත්තු වෙලා කමමුලකට අතකුත් තියාගෙන ඇත
බලාගෙන ඉන්නවා.. මු බුටක් කාලද.. අපි දන්නෙත් නෑ.. කිව්වෙවත්
නෑනෙ..

" ගුඩමෝනින් අයිසෙ.."

" ආ මල්ලේ..මෝනින් මෝනින්.. මේ උඹේ මනිහගෙන් මේ අටමගලෙ
යතුර ඉල්ලන් වරෙන්.. ඌ පිට්ටනියෙ පැලවෙලා එන්නෙත් නෑ රෙද්ද..
මෙක ඇරලත් නෑ.."

" අරින්න තමා මම මේ ආවෙ.."

මම වැඩි ගානක් ගන්නැතුව සපත්තුවෙන් පුටු කකුලට ගහද්දි කියාන් අයිසා
බයවෙලා වගේ මගේ දිහා උඩ ඉදන් පල්ලෙහාටම බැලුවා.. හරියට මම අමු
කුණුහර්පයක් කිව්වා වගේ..

" කාට අරින්න?? මට??"

" ඒ ඇරිල්ලක් නෙමෙ බං අයිසෙ.. දොර අරින්න.. නෙද්දකින් වලත්තයා.."

" ආ දොර.. මම කිව්වෙත් දොර තමා.. ඔන්න ඔක ඇරහන් ඉක්මනට.."

මම කියාන් අයිසට දෙකක් රවලා යතුරෙන් දොර ඇරලා ඒක රඬ
කාරයගෙ බෑග් එකේ සාක්කුවට එබුවා.. හිතේ ඇති හමබෙලා ඉල්ලගන්න..
ඌට ඉල්ලගන්න කියනවා ඌගේ අර හිතේ ඉන්නවයි කියන එකාගෙන්ම..

" අමමටසිරි.. උඹද රඬයගෙ බෑග් එක ගෙනාවෙ..අන්න බලපන් නියම
හායාවක් තමගෙ ස්වාමියට ගරුසැලකිලි කරන හැටි.."

කියාන් අයියා උගේ වක්කඩේ වගේ කටින් එක එක ඒවා කියද්දි මම උඟ මැද ඇගිල්ල දික් කල්ලා ඇතුලෙ තිබ්බ පුටුවක් අරගෙන අනිත් පැත්ත හරෝලා කකුල් දෙක දෙපැත්තට දාගෙන වාඩිවුනා.. කියාන් අයියන් ඒ ලග තිබ්බ පුටුවක් ඇදගෙන වාඩිවුනේ මහ ඕන්නැති මනමාල හිනාවක් දාගෙන..

" මොකෝ වෙන්නෙ අද.."

" ප්‍රැක්ටිස් දවසෙම.."

" ආ සද්ද උබලට මැවස් නෙහි.. හොදට ප්ලේ කරහන් ඇ.."

" මම.."

මම කාත් ඇල කරගෙන පුටු ඇන්දෙන් මුන නියාගත්තා..

" මොකෝ බං අවුලෙන් ඉන්නෙ.."

" මොකුත් නෑ හලෝ.. මේ දවස්වල මගෙ මොලේ හොදනැති වෙගෙන එනවා.."

" ඇයි උඹ එහෙම කියන්නෙ.."

" කියන්නෙ ඉතින් එහෙම වෙගෙන එන නිසා.."

" සිරාවටම.. මම හිතුවේ ඒ කාලේ ඉදලම උඹේ මොලේ හොදනෑ කියලා.. බලද්දි මටනෙ වැරදිලා තියෙන්නෙ.."

" අනේ මේ කිව්වා කියලා හිතාගනිත්.."

මම කියාන් අයියට රවලා රඬා අයියගෙ බෑග් එක ඇරලා ඇතුලට අත දාගෙන ඉද්දි සෙනුකයා කඩාගෙන බිදගෙන රූම එක ඇතුලට ආවා..

" ආ ලමයි.. ගුඩමෝනිත්.."

" උඹේ මිනිහා මෙහෙ නෑ.."

සෙනුකයාට ගුඩ මෝනින් කියන්න හම්බුනෙත් නෑ කියාත් අයියා කටත් ඇද කරගෙන මගෙ අහිංසකයාගෙ හිත රිද්දවා..

" ඒ වුනාට හොර මිනිහා ඉන්නවනෙ.."

සෙනුකයා මගෙ එහාපැත්තෙන් ඉදගෙන වුයිත්ගම් එකක් කටට දාගත්තා.. මු නම් සීනි කුඹියෙක්ද මන්දා කනව අකනවා කනවා දියවඩියාව හැදිලා මැරිල යන්න උවමනා වෙලා වගේ..

" මිනිස්සුයි හොර මිනිස්සුයි.. යකෝ අපි වගේ හැදිව්ව උන්ට මෙකෙ වසන්නම නැතිවුනානෙ.. හරි හත්තලාමක් මෙක.."

" ඒ ඡනෙරුවා මොකෝ අවුලෙන් ඉන්නෙ.."

" එහෙම අවුලක් නෑ බං.."

මම රඬ අයියාගෙ ෆෝන් එක එළියට ඇදලා අරගෙන ඒක ඔග් කරා.. පෙතේද ඉස්කෝලෙ ගිණ්‍ය නායකයෝ ඉස්කෝලෙ ෆෝන් ගේනවා.. අල්ලලා දෙන්න තියෙන්නෙ මුව පිනාට.. ඇයි යකො..

" බලපන්නකො කියාත් අයිසෙ.. දැන් රඬගෙ ඇසිස්ටන් මුද.."

" ඇසිස්ටන් නෙමෙ බං වයිග් වයිග්.."

" ආ ඔව් වයිග්~"

සෙනුකයා මගෙ කම්මුලෙන් ඇදලා දෙපැත්තට හොලවද්දී මම මුන ඇද කරගෙනොගෙ අත ගසලා දැමිමා.. සැක් මේ ෆෝන් එක ඇරගත්තනම් අර රඬ කාරයා යාලුවෙලා ඉන්න මෝඩ පකාගෙ ෆොටෝ එකක් බලාගන්න තිබ්බා.. මේ මගුලෙ ෆිත්ගර් ප්‍රින්ට් නැතුව ඇරගන්න බෑනෙ.. මම කොළපාටයි කලුපාටයි කවරයක් දාපු රඬ අයියාගෙ සැම්සුන්ග් ෆෝන් එක කරක කරක ඉදියා..

" මේ කියාත් අයිසෙ.. සිරාවට මට කියපන් රඬ අයියාගෙ කැල්ල කවුද කියලා.. මගුල.. ඌ කියන්නෙත් නෑ.. තවුසෙලා කියන්නෙත් නෑ.."

මම මලපැනලා දඩාස් ගාලා ෆෝන් එක මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. ඒ සැරේ මුත් දෙන්නා මුනට මුන බලාගෙන හිනාවෙනවා.. මම හිනාවෙන්න දෙයක්

කිව්වයැ.. මටත් දැනගන්න අයිතියක් තියෙනවනෙ.. මුන්ගෙ යාලුවෙක් විදියට.. එක පතෝල මැස්සෙක්වත් මට මොකක්වත් කියන්නෙ නෑ.."

" මෙහෙමයි කොල්ලො.. මම උගේ ඔය නල්ලමලේ ලව් එක උගෙ හිතට කඩාපාත් වුන දවසෙ ඉදන්ම ඌ එක්ක එකට තමා ඉන්නෙ.. ඔන්න.. මෙහෙම කරන්නම.. උඹට නම ගම අදාල කරගන්නැතුව ස්ටෝරිය විතරක් කියලා දන්නම.. එකගද.."

" හා කියන්න බලන්න ඉතිම.."

මම රඟ අයිියගෙ බැග් එක අවුස්සද්දි හමුවුනු ලොලිපොප් එකක් ගලවලා කොලේ උගේ බැග් එකට ඔබලා ලොලිපොප් එක කට්ටි ගහගත්තා.. ඇයි මගුල කන්නනෙ තියෙන්නෙ..

" මෙහෙමයි කතාව.. රඟ උ-ඌව දැක්කෙ අර පිනාගෙ ඔරිස් එකේ මම කිව්වෙ උඹට.. දණ ගහගෙන ඉද්දි.. මු එදා මාත් එක්ක ඔරිස් එකේ හිටියෙ වැඩ වගේකට ගිහිල්ලා.. ඔහොම ඉද්දි එදා හවස අපි ටෲත් ඔ ඩෙයා කලා.. අපි ඇහුවා උඹ වැරදිලාවත් කොල්ලෙක්ට කැමති වුනොත් කාටද කැමතිවෙන්නෙ කියලා.. මු ටිකක් වෙලා කල්පනා කල්ලා කිව්වා අර ඔරිස් එකේ දණගහගෙන හිටපු එකාට කැමති කියලා.. එදා නම ඌ එක පෝක් එකකට කිව්වෙ.. ඊටපස්සෙ දවසක් අපි තුන්දෙනා ලයිබ් එකේ ඉද්දි ඔය මල්ලිත් ලයිබ් එකේ හිටියා.. ඌ අපේ ඉස්සරහා ටෙබල් එකේ ඉදියේ.. කියවනවා කියවනවා ඉවරයක් නෑ ඒ අස්සෙ මහා හයිසෙන් හිනාත් වෙනවා..අපේ එකා එදා මු දිහා කන්න වගේ බලන් ඉදියා.. අම්මොහ් මට තාම මතක් වෙනවා ඒ බැල්ම උගේ.. පස්සෙ පස්සෙ අපි ඔක අල්ලගෙන ඌට නොසැහෙන්න විහිලු කලා.. ඒ මල්ලිත් මු ඉන්න හැම ක්ලබ් එකේමයි හැම සොසයිටියෙමයි ඉන්නවා.. යන යන තැන දකිනවා.. ළගින් ගියොත් ඇගේ හරි හැප්පෙනවා.. අනික ඌට තියෙන්නෙ එසේ මෙසේ විසයක් නෙමේ.. හෙනට තෝට් වෙනවා රඟට.. පස්සෙ ඉතින් ඌම දවසක් කිව්වා ඌ ඒකාට කැමති කියලා අපි එක්ක.. එතකොට අපි උඹලගෙ වයසෙ.. අපි කිව්වා ඉතින් ගිහින් උගෙන් අහපන් අකමැති වෙන එකක් නෑ කියලා.. මු ඉතින් නහිනව ඒ ලෙවෙල් ඉවර වෙනකල් ඉන්න ඕනලු අහන්න.."

" මම.. නවය වසරෙ කියන්නෙ ඉතින්..නවය.. දහය.. එකොලහ.. දොළහ.. දහතුනයි මේ අවුරුද්දයි.. අවුරුදු හයක් හිතේ තියාගෙන ඉදලද.. අනේ මේ ඔව්වා බොරු කතා.. ඔක බදින්න වෙන්නෙ නෑ.."

" අවුරුදු හයක්මත් නෙමේ බං ඉතින් මු කැමතී කියලා සුවර් එකටම කිව්වේ දොළහෙදිනෙ.. එතකොට අවුරුදු තුනක් වගේ වෙන්නෙ.. එතකල් මු හිටියෙ කැමතිත් නෑ අකමැතිත් නෑ සිත් එකේ.."

" මමම.."

මම ඇස් දෙකත් කරකලා කට ඇද කරගත්තා.. එව්වර ලවුලද ඉතින්..

" ඇයි දැන් උඹ අවුලෙන් ඉන්නෙ.."

" අවුලෙන් නෑ පිස්සුද.."

" අනේ මේ බල්ලෝ මම උඹව දන්නෙ අවුරුදු හයකට කලින් ඉඳලා.. උඹ එනවද මට කොල්ලේ වහන්න.. මේ කියාත් අයියෙ මුට රඬ අයියගෙ ලව එක ගැන කිව්වහම දුක හිතෙනවා.. ඒකයි මේ මුන එල්ලන් ඉන්නෙ.."

සෙනුකයා කියද්දි මම නියපොත්තකුත් හපාගෙන එළිය බලාගෙන හිටියා.. අපි නිකන් අර වැදගත් සාකච්චාවකට ආපු මහාචාර්යවරු ටිකක් වගේ හෙන සිරියස් මුහු හදාගෙන එකාට එකා දිහා බලාගෙන ඉදියේ..

" එහෙම මගුලක් නෑ.. මම ඒක නිකමට ඇහුවෙ.. උඹලට පිස්සු හැදිගෙන එනවද.."

මම පුටුවත් මේසෙ පැත්තට හරෝගෙන කම්මුලකට අතක් ගහගෙන බිත්තියෙ යන පොඩිම පොඩි කප් කුඹියා දිහා බලාගෙන හිටියා.. මගේ හිත රිදිලා වගේ දැනෙනවා.. ඒ වුනාට හිත අර කොහෙවත් ඉන්න එකෙක්ට සෙකන්ඩ් වෙන්න වෙන නිසා රඬ කියන පොල් කාවයිසට මම කැමතී වෙගෙන එනවා කියලා පිලිගන්න ලැස්තින් නෑ.. මට පට්ටම අවුල්.. නිකන් සැන්ඩ් කාසල් එකක් මුදු රළට කැඩිලා ගිහිත් වගේ දැනෙන්නෙ..

මම අතපය නියාගෙන ඉන්න බැරිකමට රඬ අයියගෙ ෆෝන් කවරෙ නියපොත්තෙන් පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ ගැලෙව්වා.. එතකොටම වගේ අයුක අයියා සෙනුකයාට කතාකරපු නිසා කියාත් අයියත් මගේ පිට්ට තට්ටුවක් දාගෙන උන් එක්කම ගියා.. දැන් මම විතරයි කාමරේ..

මම කොළපාට ෆෝන් කවර් එක ගැලෙව්වා විතරයි ඒකෙ අස්සෙ තිබ්ලා ක්‍රෙඩිට් කාඩ් එකකුයි රඬ අයියගෙ අයි ඩී එකයි මේසෙ උඩට හැලුනා..

මමත් මොන මගුල් කරන්න යනවද මන්ද.. ඉක්මනට උගෙ කාඩ් දෙක
ෆෝන් එක අස්සට ඔබද්දී මම දැක්කෙ ෆෝන් එකේ කවරෙටම ඇලවිලා
තියෙන පාට මැකිලා වෙලිලා තියෙන පොඩි වෙච්ච සේපාලිකා මලක්..

සේපාලිකා මලක්??

රඬ පුතාට සේපාලිකා මලක් ගෙන කුමක් කරන්නද..

හිත බිදුනු වරද් කොලවා වෙනුවෙන් විනඩි එකක නිස්සබ්දතාවයක්
ප්‍රකාශයට පත් කර සිටිමි.. ස්තූතියි..

අනෙ අප්පා ඔය ලමයින්ගෙ සිංදු වලටනම් මම හරි ආ.....සයි මම හිතුවෙ
නෑ කට්ටිය ඒකට රිප්ලයි කරයි කියලා.. අනේ මම ඔයාලට හුගක් හුගක්
හුගා....රියක් ආදරෙයි අප්පා..

දවල්ට එන්නම්.. අද අප්ඩෙට් නැත්තෙ ඔතරිට ක්ලාස් ලමයිනේ.. උදේ
කරන්ට තිබ්බෙන් නෑ ඒකනිස අලියාගන්න බැරිවුනා.. සමාවෙන්න ඔන..

ලව් යූ ♥

හිතේ තියාගෙන ඉන්න දේ කියාගන්න බැරුව ඉන්න වරද්ට පණ ඇරලා
ඉන්න රඬ...

රඬ වෙන එකෙක්ට කැමති කියලා හිතාගෙන වුනත් හිතීන් ලාවට ආදරේ
කරන වරද්..

උන් දෙන්නව යාලුකරන්න ගහන්න ඔන ප්ලෑන් ඔක්කොම ගහන කියාන්..

සමාජෙට බමබු ගහන්න කියලා පාඩුවෙ ආදරේ විදින යුගයේ
රෝමාන්තිකම කපල් එක 'සෙයුක'

@Shan

මල්ලි හිටිහැටියෙ හිනාවෙන්නයි, මල්ගස් වටේ කැරකෙන්නයි, කොට්ට හපාගෙන දුකින් ඉන්නයි, බුටි සිත්ද අහන්නයි, රොමෑන්ටික් ෆිල් දාගෙන මනෝ ගහන්නයි හේතුව මොකක්ද කියලා හිතාගන්න බැරුව ඉන්න ආධ්‍ය

ඔතරි මුත් දෙන්නා සෙටි නොකර අහවල් ලබ්බක්ද කරන්නෙකියලා හිතන රිඩර් ජනතාව

කවුරුවත්ම ගහිනිගෙයි මහිගාගෙයි ප්‍රශ්න ගැන කතාකරන්නාවූව ඒක නොසලකා හරිනවා කියලා කේන්තියෙන් ඉන්න ඇහැළ මලි මහිගා..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

21 කොටස

මම හිටියේ ජිම එකේ පැත්තකින් වාඩිවෙලා රැකටි එක අත දිගේ රෝල් කර කර වහළ දිහා බලාගෙන.. සර්ගෙන් බැනුමකුත් අහලා ගුවියකුත් කාලා.. දැන් මම ප්ලේ කරන අරගෙන පැය දෙකකටත් වැඩි.. සර් මට අවධානන නෑ තෝ මොන ලෝකෙද ඉන්නෙ කියලා රැකටි එකේ හැන්ඩල් එක පැත්තෙන් දුක්කා පුපට පාරක්.. මම ඉතින් ලැප්ටොප් බාල්දියෙන් එකකුත් පුරවගෙන ඇවිත් පැත්තකින් වාඩි වුනා.. මොකුත් කරන්න හිතෙන්නෙ නෑ අරුගෙ අර ලබ්බෙ ෆෝන් කවරෙ අස්සෙ තිබ්බ වෙළිව ව මල දැක්ක වෙලේ ඉදන්.. මට ඒක එවෙලෙ මිටර් වුනේ නැති වුනත් පස්සෙ මතක් උනේ දවස්ක් මම උගේ කොල්ලට ප්‍රපෝස් කරන්න හිතාගෙන ඔය මලක් උාට දික් කරපු හැටියි.. එදා මු මලපැනලා මටත් ගස්සගෙන ගිය හැටියි..

" බැරිවෙලාවත් මු කැමති මටද දන්නෙ නෑ.."

මම දැන් හපලා හපලාම නියපොතු අහුවෙන්නෙත් නෑ.. මට මෙක දැනගන්නම ඔන.. මොකද කියාත් අයියා කියපු සේරම දේවල් මටත් එහෙත් මෙහෙත් අදාලයි.. මම ඔය කියන විදියට අට්ටි සිංදු කියලා ඔරිස් එකේ දණහගගෙන හිටියා.. ඒ කාලෙ මම හිටිය කල්බ වල සොසයිට් වල මුත් හිටියා..ඒ වුනාට මු මාත් එක්ක කතාකල්ලවත් නෑනෙ.. කතාකරන්න තියා මුණුවත් හරිහැටි බලලා නෑ.. හිනාවෙලාවත් නෑ.. එහෙම එකේ මට අරහෙම හිතන්නත් බෑ.. ඒ වුනාට නොහිතත් බෑ.. මු පලවෙනියටම මම මු එක්ක කතාකරපු දවසේ ගැස්සුන විදිය.. මාව මගාරින විදිය.. එදා මම නිදාගෙන ඉද්දි අයුක අයියා එක්ක කියවපු විදිය.. මට දැන් සේරම එකට මැටිලා පේනවා ෆිල්ම එකක් වගේ.. අනේ මන්දා කොහොම හිටිය මමද මෙ කොනක් අල්ලගෙන කල්පනා කර කර ඉන්නෙ.. මට හෙන අවුල්.. එකපැත්තකින් මම මුට කැමති වෙගෙන එනවා.. අනිත් පැත්තෙන් මු කැමති එකෙක් ඉන්නවා.. ඒවුනාට මට හිතෙනවා උා කැමති මටද කියලා..

මේවා හිත හිත බෑ සදුදට මැවස්.. මට මෙලෝ අවධානයක් නෑ කියලා එහේ කෝච්ඡාරයා කෑගහනවා.. මම වටපිට බලලා ගේප් එකේ රැකටි එකත් උස්සගෙන ජිම එකෙන් එළියට පැනගත්තා..

" සෙනුකයා.. කෝ මේකා.."

මම සෙනුකයාට හොයාගෙන මියුසික් රූමි එක පැත්තට යද්දී මියුසික් රූමි එක ගාව පඩිපෙලේ සෙනුකයායි අයුක අයිසයි රඬ කාරයයි වාඩිවෙලා හෙන කයිසක් දාගෙන ඉන්නවා.. නෑ නෑ රඬ කාරයා පැත්තකට වෙලා කම්මුලකට අතකුත් ගහගෙන අරුත් දෙන්නා දිහා නෙමේ අහක බලගෙන ඉන්නවා.. මු මොන මගුලක්ද කපල් අස්සෙ කරන්නෙ.. පැත්තකට වෙලා ඉන්න බැරියැ.. එක්කො මුත් දෙන්නා විතරක් ඉන්න එක හරි නැති නිසා පැත්තකින් ඉන්නට ඇති..

මම වටපිට බලලා උන් තුන්දෙනා ගාවට දුවගෙන ගියා.. මම ආවා කියලා වගේ වගක් නෑ මේ අයුක අයිසයි සෙනුකයායි උන්ගෙ කතාවක් සැරටම.. මම ආවා දැක්කා විතරයි රඬ අයිසා ගැස්සිලා වගේ කම්මුලට තියාගෙන හිටපු අතත් ලිස්සලා ගියා..

" මොකද බං අවුලෙන්.."

" මොකුත් නෑ බං.. කෝච්ඡාරයා මාව එළෙව්වා.."

මම වැඩි ගානක් නැතුව රඬ අයිසා ඉදගෙන හිටපු පඩියට පහල එකෙන් ඉදගන්නා..

" සිරාවට ඒ මොකෝ.."

" අවධාන නෑ කියලා මගෙ පස්සට රැකට එකෙන් දුන්නා.."

" පිස්සු කෙලින්න එපා ෂනෙරුවා.. හරියට ප්ලේ කරපන් බල්ලො.. සද්දා උඹට මැවස්නෙ.."

" මම.. මම ක්ලාස් එකට යනවා බං.. හගාන්ලා එහෙ ඇති නේ.."

" හිටියා නම තමා.. ඉදපත් මාත් එන්න.."

සෙනුකයා පඩියෙන් නැගිටලා මටත් නැගිටින්න අත දුන්නා.. මමත් උගෙ අත අල්ලගෙන නැගිටපා පස්සෙ තිබ්බ වැලිවික පිහිදගන්නා..

" අයිසෙ අපි පොඩ්ඩක් ගිහින් එන්නම.. වරේ යන්න.."

සෙනුකයා මාවත් ඇදගෙන ක්ලාස් පැත්තට ගියා.. සැක් රැකට එකත් අමතක වුනා ඒක පඩිපෙලේ දාලා ආවනෙ.. මම මරන්න ගෙනියන හරකා

වගේ ගස් ගල් වල හැපි හැපි සෙනුකයා පස්සෙන් ඇදිලා ආවා.. අපි ඇවිත් නතරවුනේ ක්ලාස් එකේ අපේ වාසහවන වෙව්ව අවසාන පෝලිමේ.. පංතියෙ ඉන්නෙත් එකා දෙන්නයි ඔක්කොම වැඩවලට එළියට ගිහිත්.. අපි ආවා කියලවත් උන්ට ගානක් නෑ උන් උන්ගෙ වැඩ.. හඟානුයි මතීගයි පංතියෙ හිටියෙන් නෑ.. සෙනුකයා මාව බලෙන්ම පුටුවට තල්ලු කල්ලා දාලා ඌ මගෙ එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා..

" ඡනෙරුවා.. මේ අහපං.. මට බොරු කියන්න ලැස්තිවෙන්න එපා.. අද උදේ ඉදලා උඹ මුන කුණ්ඩහට්ටියක් කරගෙන ඉන්නෙ.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්නම් මටත් කියපන්.. මම උඹෙ හොඳම යාලුවනෙ.. උඹෙ ඔය මුණ එල්ලගෙන ඉදියා කියලා ප්‍රණන විසදන්න බෑනෙ.."

සෙනුකයා හරි.. ඌ මගේ යාලුවා තමා.. ඒ වුනාට ප්‍රශ්නෙ තියෙන්නෙ මම මොකක්ද ඉතින් මුට කියන්නෙ.. මට තියෙන්නෙ මටවත් තේරුම්ගන්න බැරි ප්‍රශ්නයක්.. උදේ ඉදන්ම මට තරහා යනවා එපාවෙලා වගේ.. සේරම දමලා ගහලා යන්න හිතෙනවා..

" අනේ මන්දා බං.. මගෙ හිතට හරි නෑ වගේනෙ.."

" ඒ මොකෝ.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද.. අම්මා මොනවහරි කිව්වද.."

සෙනුකයා ඇහුවේ මගේ අත් දෙක උඩින් උගෙ අත් දෙක තියලා ගලි කරගෙන හරි ආදරෙන්.. මු ඔහොමයි.. කොච්චර අපි එකාට එකා මරාගෙන ජෝක් කර කර ඉදියත් ඔන වෙලාවට පණ වුනත් දෙනවා.. උගේ ඇස් වල තියෙන්නෙ ආදරේ වැස්සෙන බැල්මක්.. අයුක අයියා ඒ අතින් හෙන වාසනාවත්තයි.. මු වගේ පට්ට සංවේදී එකෙක්ගෙන් ආදරේ විදින්න..

" අම්මා නෙමෙයි බං.. හරි මම උඹට ඇත්තම කියන්නම්.. උඹ මං ගැන මොනවා හිතයිද දන්නෙ නෑ.. ඒ වුනාට මට රධ්‍ය අයියව දකිද්දි හෙන අමුතුයි බං.."

" අමුතුයි කිවෙ.. ඌ උඹට මොකක් හරි හිත රිදෙන දෙයක්වත් කිව්වද.."

" හිත රිදෙන දෙයක් නෙමෙයි බං.. ඒකා මාත් එක්ක කතාකරන්නෙන් වචනයයි දෙකයි.. ඒවුනාට මට හිතෙනවා මම ඌට කැමතිවත් ද කියලා.. ආයෙ උගේ අර කොල්ලා ගැන කියද්දි අවුල් යනවා.."

" තව.."

" තව කියන්නේ ඉතින් එව්වර තමා.. ඒත් වෙලාවකට හිතෙනවා ඌ කැමති මට ද කියලා.. කියාන් අයිසා උදේ කිව්ව ඒවත් එක්ක.."

" මම.."

සෙනුකයා මගේ කර වටේ අතක් යවලා මාව උගේ ඇගට හේත්තු කර ගන්නා.. මු ගාව අයුක් අයිසගේ ලග සුවදයි.. ආපු වෙලේ ඉදන්ම මුන් දෙන්නා ඇලිලනේ ඉන්නේ.. පව ඉතින් මුන් දෙන්නගේ තර්ඩ් විල් එක වෙන්නේ අර රඟ අයිසයි කියාන් අයිසයි.. ඔවා ඉස්කෝලේ පැතිරිලා ගියොත් එක කෙලියක් වෙන්නේ.. ඒක නිසා මුන් දෙන්නා ඉන්න තැනක අර දෙන්නත් කොහෙත් හරි එල්ලිලා ඉන්නවා.. එතකොට ලොකුවට සැක හිතන්නේ නෑනේ..

" මේ අහපන්.. දැන් උඹම කියන්න.. උඹ ඌට කැමතිද කියලා උඹ ටක්කෙටම දන්නේ නෑනේ.. පොඩ්ඩක් වෙලාව අරගෙන හිමිත් හිතලා බලපන්.. මම ලව් ගැන මහ ලොකු ටෝක් දෙන්න දන්නේ නෑ ඡනෙරුවා.. ඒ වුනාට උඹ රඟ අයිසට පහුවට කැමති වුනොත් වත්.. උඹ මාර ලකී.."

" ඒ මොකෝ.."

" ඒ මොකෝ කියන්නේ බලපන් රඟ අයිසා හෙන ෆේමස්.. ඌට ඕන්න කෙල්ලෝ තියාගෙන නටවන්න බැරිද්.. අහිරු අයිසලා වගේ හතර පහ රන් කරන්න බැරිද්.. කෙල්ලෝ ෆේම් කර කර ආතල් ගන්න බැරිද්.. ඌට මොනවද නැත්තේ.. එහෙම වෙලත් ඌ ඒකගේ හිතේ ඉන්න එකාට පාවුවේ ලව්.. ඌට විතරක්ම.. මම නම් මෙව්වර කාලෙකට රඟ අයිසා වෙන එකෙක්ගැන කියනවා අහලම නෑ.. තියා ඌ ඌ කැමති එකා ගැනවත් කතාකරන්නේ හෙන අඩුවෙන් නේ.. ඒකත් ඌට දුක හිතුවහම.. අවුල් ගියහම.. ඉතින් නිකමට හිතපන් ඒකා ආදරේ කරන එකා පට්ටම ලකී.."

" මම.."

" මම කියන්නේ නෑ උඹට හදිසි වෙන්න කියලා.. ඒ වුනාට හිතලා බලපන්.. ඕන්නම් රඟ අයිසගෙන් කෙළින් අහපන්.. සැක් ඔයි මම හිතුවේ නෑ තවුසෙ ලව් වලදි ඔව්වර පිස්සු කෙලින මෝඩ පකෙක් කියලා.. බලපන් හැටි අඩන්න වගේ.."

" අනේ පලයන්.. උඹ කියයි.."

සෙනුකයයි මමයි ඔහොම ඉදගෙන හෙන වෙලාවක් වල් පල් කතාකර කර ඉදියා.. වෙලාවත් ගියා දන්නෙම නෑ.. කෝච්ඡාරයා මාව හොයනවා ඇති පණ දාගෙන.. දැන් ගියොත් නම් අහගන්න වෙනවා අමබානෙක.. උදෙන් ගුවි කාලනෙහිටියෙ.. කියන්න බොරු මතක් වෙන්නෙත් නෑ.. ඒකනිසා මම සෙනුකයා එක්ක පංතියටම වෙලා ඉදියා.. තව ටිකකින්ම යනවා.. කොහොමත් ආයෙ ගුවි කරන්න තමා වෙන්නෙ..

මම ඩෙස්ක් එකට ඔලුව තියාගෙන සෙනුකයා කට උල් කර කර කියවන ආට එකේ ධනුකයා උගෙ කෙල්ලගෙන් ස්ටේශන් එක මැද කනේ පාර කාපු සීන් එක අහ අහා හිටියේ.. සැක් ධනුකයා මාර වාටරේ වෙලා තියෙන්නෙ.. ඔහොමත් ගුවි කරනවද යකෝ කෙල්ලොන්ගෙන්.. ඒකි කුඩෙනුත් ගහලා..

" ඌට කෙල්ලො හැමතැනමනෙ බං.. කුඩෙන් නෙමෙ මමනම කියන්නෙ කටු කමබියක් එස්ලෝන් බට්ටෙකට දාල පුපේ ඔබලා එස්ලෝන් බට්ටේ එළියට අරන් කමබියෙන් අදින්න තියෙන්නෙ.. පව මොනව වුනත් ඉතින් කෙල්ලෙක්නෙ.."

" මටත් ධනුකයව පේන්න බෑ බං.. ඕකා කුඩුත් ගහනවද කොහෙද.."

" ඔව් බලපන් ඇස් දෙකේ හැ-අහම මේ පැත්තට කවුද එනවා ඡනෙරුවා~.."

මම සෙනුකයගෙ පැත්ත හැරිලා ඉදිය නිසා මට පංතියෙ දොර පෙනුනේ නෑ.. මම ඔලුව උස්සලා බලද්දි අයුක අයිසයි කියාන් අයිසයි රඨා අයිසයි තුන්දෙනාම ඇවිත්.. සැක් කියාන් අයිසගෙ අනේ අර තියෙන්නෙ මගේ රැකට එක නේද.. මරු ඕක නැතිවුනානම්.. අම්ම මාව ගලේ ගහලා මරාපි.. හොඳ වෙලාවට ඒක රඨා කාරයා ගාව දාලා ආවෙ..

එතකොට වෙලාව දොළහට විතර ඇති.. ප්‍රැක්ටිස් කරන්නම කියලා බොටමකුත් ගහගෙන ඉදියට මම මෙලෝ මගුලක් අද කලෙත් නෑ.. හිත බිදුනු සමනලී වගේ මු එක්ක පංතියෙමනෙ ඉදියෙ.. මේ වෙලාව වෙද්දි පංතියෙන් මොකෙක් වත්ම හිටියෙ නෑ.. ඔක්කොම එළියට ගිහිල්ලා.. සෙනුකයා මනමාල හිනාවක් දාගෙන අරුන් තුන්දෙනාට පංතියට එන්න කියද්දි මම ඔලුව උස්සලා උන් දිහා බලලා ආයෙම ඔලුව තියාගත්තා.. මට බෑ අරුට මුණ දෙන්න..

" ආ මල්ලේ.. මේ උඩේ මැස්සො එළවන එක දාලා ඇවිල්ලා.."

කියාන් අයියා රැකට එකෙන් මගෙ පිටට ගැහුවා..

" අනේ මේ මගෙ රැකට එකට මොකුත් කියන්නෙපා.. මෙහෙ දීපන්.."

මම ළාට රවලා රැකට එක උදුරලා අරන් මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. රඬ අයියා මගේ දිහා බලාගෙන ඉදියේ මුන අමුතු කරගෙන නලල රළි කරන්.. හරියට ළාට දැනගන්න ඕන වෙලා වගේ මම මොකක්ද පංතියෙ කරන්නෙ කියලා..

" මේ මුව ජිම් එකට යවපන් බ.. අරහෙ කෝච් මුව හොයනවා ඉවරයක් නැතුව.. සයෝන් දැනුත් ඇවිත් කියලා ගියා.."

" ඡනෙරුවගෙ ඔලුව රිදෙනවලු හලෝ.."

මේ සෙනුකයා පලන බොරු.. කවුද කිව්වෙ ඔලුව රිදෙනවා කියලා.. මගෙ ඔලුව මේ යසට තියෙන්නෙ..

" ඒ මල්ලි.. සිරාද.. මොකද වුනේ.. උඹට අමාරුනම් අපිට කියන්න එපැයි.."

කියාන් අයියා මගේ එහාපැත්තෙ පුටුවෙන් ඉදහද්දි අනිත් උන් දෙන්නා ඉස්සරහ පුටුවල කකුල් දෙක දෙපැත්තට දාගෙන ඉදහන්නා.. ලිද ළග සංගමේ..

" ලොකු අමාරුවක් නෑ අයිසෙ.."

මම ඩෙස්ක් එකෙන් ඔලුව උස්සගෙන කෙළින් වුනා.. මොකද දන්නෙ නෑ මගෙ ඉස්සරහින්ම ඉදහන්නෙ.. ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා..

" මේ අයිසෙ ඡනෙරුවටයි රඬ අයියට කියන්න මොකක්ද තියලු.. අපි කැන්ටිම පැත්තෙ යමුද.."

මේ සෙනුක හාල්පාරු හැලපයා.. මම කිව්වද මු එක්ක කතාකරන්න ඕන කියලා.. සෙනුකයා එහෙම කිව්ව ගමන් කියාන් අයියා නැගිටලත් ඉවරයි.. මේ ගස්ලබ්බො එක්ක මට වසන්න බෑ..

" මොක්-"

" ඔවා උඹලා කතාකරගෙන වරෙන්.. අපි කැපුනා කොල්ලො.. ටටා.."

සෙනුකයා මටත් ටටා දිදි අරුත් දෙන්නා එක්ක වාණිජ වුනා.. සැක් මේ මොන ඉලව්වක්ද මේ වුනේ.. සෙනුකයා ගස් බල්ලා කරොත් කරන්නෙ මේ වගේ ගොං වැඩක්මයි.. මම රඨ අයියා දිහා බලද්දි ඒකා නැගිටලා ඩෙස්ක් එක වටෙන් මගේ එහාපැත්තෙ පුටුවෙන් ඉදගන්නා.. මම හෙන ඔලුවෙ කැක්කුමක් හැදිලා වගේ බොරුවට ඔලුව දෙපැත්තත් මසාප් කරගෙන දෙපාරක් කැහැලා ආයෙම ඩෙස්ක් එකෙන් ඔලුව නියාගන්නා..

ඒ අස්සෙ මේ පපුවත් ගැහෙනවා එළියට පනින්න වගේ.. අතුත් වෙවුලනවා.. මම අත් දෙක මිටමොළුවගෙනම ඉදියා.. මට මොනවා වෙනවද කියලා මටම හිතාගන්න බෑ..

" වරද්.. හුගක් ඔලුව රිදෙනවද..??"

රඨ අයියා කතාකලේ හෙන වදවෙන කටහඩකින්.. බොරු කියන්නෙ නැතුව ඇත්තම කියනවනම්.. ඒකට මගේ හිත ගැස්සුනා.. මට තේරෙන්නෙ නෑ මම මුට ඇත්තටම ආදරේද කොහෙද.. නැත්නම් මෙහෙම හිත පිස්සු කෙලින්න විදියක් නෑනෙ.. මම කලින් මොකෙක්ටවත් ආදරේ කල්ලා නෑ.. කොටින්ම ආදරේදි දැනෙන හැගීම් හැම එකක්ම මම පළවෙනියට අත්විදින ගමන් හිටියේ.. මම ඔලුව උස්සන්නෙ නැතුව හිටියා.. මුගේ මුණ දැක්කොත් මට පපුවේ අමාරුව හැදිලා මැරෙනවා ශ්‍රවර්..

" මම.."

" කෑම කෑවද.. බෙහෙත් බිච්චෙ නැද්ද.. මම.."

රඨ අයියාගෙ අතක් මගේ උරහිස උඩින් තියවෙනකොට මම ඇස් දෙක තද කල්ලා පියාගෙනම හිටියා.. ගිට ගිට ගිට!!! මගෙ මුණට ලේ පිරුනම හෙන මොංගල් විදියට මුණ රතුවෙනවා.. මට දැනෙනවා මගේ මුණට ලේ පිරෙනවා.. ඔලුව උස්සන්න වුනොත් මාර ලැජ්ජාව..

" නෑ.."

" එන්න කන්න.. වරද්!! කාලා බෙහෙත් බොනවා.."

" බෑ.."

" මුරණ්ඩු වෙන්නැතුව නැගිටපිය.."

මේ කලවැද්දා මාව බලෙන්ම නැගිටුවලා මගේ බෑග් එක අස්සට අත දාලා
ලන්ච් බොක්ස් එක අරන් මෙසෙ උඩින් තිට්ටා.. මු බලන් ඉද්දි කන්නේ
කොහොමද.. අනික මට බඩගිනින් නෑ.. මොන මගුලක්ද.. යන දිපංකර්ක
ප්‍රයංකො මට වද නොදී.. මු මගේ මුණ දිහා ටිකක් වෙලා බලාගෙන ඉදලා
නෝන්ඩියට කට කොනෙන් හිනාවුනා.. අමමප මීට වඩා හොඳයි පුප්
හපන් මැරුනනම..

" දැන් කන්න බැරිදි.."

" බෑ අනේ බෑ බෑ.. යනවකො යන්න.."

මම නාහෙන් අඩද්දි මේකා ලන්ච් බොක්ස් එක ඇරලා හැන්ද අතට ගත්තා..
අනේ කවන්නනම් නෙමේ නේද පුතේ මේ යන්නේ.. මේ මොන මගුලක්ද
වෙන්නේ..

" කට ඇරපං.."

" මට බ-ආච්-මොන-ආආ"

මට කියලා ඉවරකරන්න හමුවුනේ නෑ මේකා කට ඇරිය පාරම පාස්තා
හැන්දක් පුරෝලා කටේ එබුවා.. මු මනුස්සයෝන්ට එකම එක
පොඩ්ඩක්වත් ආදරෙන් සලකන්න දන්න එකෙක් නෙමේ.. තා ඩිංගෙන්
හැන්ද ගිහින් කටෙන් ඇනෙනවා.. රිදුනත් එක්කත්..

" හපනවා ඔක.."

මම හරකා තණකොළ කන්න වගේ කට පුරොගෙන පාස්තා එක කෑවා..
කවනවනම් කවපන්නො පොඩ්ඩක්.. මේක සවලෙන් බදාම දානවා වගේ
ඔබනවා කටට.. පුටුව උස්සලා ඔලුවට දෙන්න හිතයි..

" කෝ ආ.."

" කන්න බෑ අ-"

කියන්න හමුවුනේ නෑ ආයෙම මේක හැන්දක් පුරෝලා කටට එබුවා..
යකෝ කලින් එක තාම කාලා ඉවරත් නෑ.. මම තමා ගොනා වගේ එදා මුට

හොඳට අනලා කැව්වෙ.. එක්කො මුට මම එදා නයි මිරිස් අනලා කැව්ව
එකේ තරහ පිට කරනවද දන්නෙත් නෑ.. සමහරවිට එහෙම වෙනන ඇති..

කොහොමහ උහ මහ ප්‍රවණ්ඩකාරී විදියට මට මුළු කෑම එකම කවලා බෑග්
එකේ කවරෙක දාපු බෙහෙත් ටිකත් අරන් මෙසෙන් තිබ්බො..

" වතුර එක අරන් බෙහෙත් බොන්න.."

" මමම.."

මම වතුර බෝතලේ අරන් වතුර බීලා නැගිට්ටා.. බෙහෙත් බොන්න මම??
පිස්සු හැදෙයි.. ඔය මගුල බිච්චම උගුරට එනවා විනාඩි පහෙන් පහට.. මම
නැගිට්ටා විතරයි රඳා කාරයා මල පැනලා වගේ නැගිට්ටා දඩාස් ගාලා..

" උඹෙ ඔය මුරණ්ඩුකම තමා වරද් මට ජේන්න බැරි.."

මේකා එදා අර කිරි එක කටේ ගැහුවා වගේ බෙහෙත් ටික එක අහුරට
අරගෙන මගෙ කට දෙපැත්තෙන් අල්ලලා බලෙන්ම කටට බෙහෙත් අහුරම
දැමිමා.. වස තිත්තයි.. අප්පිරියාවෙ බෑ..

" ඇක්.. මොන-ඒ වතුර වතුර.. වතුර එක දෙනවා.."

මම වතුර බෝතලේ අරගෙන බීගෙන බීගෙන ගියා..සැක් දිවේ බෙහෙත්
පෙත්ත ඇලවුනාද කොහෙද.. තිත්ත රහ යන්නෙත් නෑ.. මම වතුර
බෝතලෙන් බාගයක්ම බීගෙන බීගෙන යද්දි මේ පොල් කාවයිසා මනමාල
හිනාවකුත් දාගෙන මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මොන නර්සෙස්ද
මන්දන්නෙ නෑ.. යකෝ මෙහෙමද ලච් කරන උන්.. මේකා මට කරන්නෙ
බලහත්කාරකම් නෙ.. හක්කත් පැන්නද මන්දා අල්ලපු පාර..

" මොකද රචන්නෙ.."

" මට ඕන නිසා.."

" හ්මම.."

රඳා අයිසා ලොකු දෙයක්කියන්න වගේ හුස්මක් උඩට ගන්නා.. මට බය
හිතෙනවනෙ..

" වරද්.. මේ අහපන්.. මට උඹට කියන්න දෙයක් තියෙනවා.. ඒවුනාට දැන්ම නෙමේ.. සමහරවිට උඹ දන්නව ඇති මම මොකක් ගැනද කියන්න කියලා.. ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ඉදපන්.. මම ඒක උඹට කියන්නම්.."

රඨ අයිසා එකපාර මුණ වෙනස් කරගෙන හෙන සිරියස් විදියට කියද්දි මම ඇස් දෙකත් ලොකුකරගෙන එයා දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒ කියන්නේ.. ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ඉන්නව කිව්වේ.. රඨ අයිසා කැමති.. මගෙ දෙයියනේ..

" තේරුනාද..මම??"

රඨ අයිසා මගෙ ළගටම ඇවිත් මගෙ කොන්ඩේ අවුස්සලා කියද්දි මම හිටියේ බයෙන් බිරාන්න වෙලා යකෙක් ගහපු එකෙක් ගානට.. මට එකපාර ඔක්කොම මොලේට යන්නෙන් නෑ.. දාහක් දේවල් හිතෙනවා.. රඨ අයිසාගෙ ඇස් දිලිසෙනවා.. කළුපාට ඇස් වල ඇහිපිය ගැහෙන වාරයක් ගාන මට දැනුනේ ලෝකෙම නතරවෙලා වගේ.. මගේ වටේ තියන මෙලෝ දෙයක් මට සිහියට එන්නේ නෑ.. මම හිටියේ තනිකරම පුදුම වෙලා.. අනේ මන්දා.. හිතට සතුටක් දැනෙනවා.. බලාපොරොත්තුවක් ඉශ්ශ වෙලා වගේ.. ඒ එක්කම ඉස්කෝලේ පිරියඩ එකක් ඉවරවුනු බෙල් එක වදිද්දි රඨ අයිසා මගේ උරහිසේ හැප්පිගෙනම පංතියේ දොරෙන් එළියට ගියා..

වරද් රයිට් නව :

සංසාර සිහිනේ පෙරමග මා සිටියා..මම..මම..

පොල් කාවයිසා සහ උගුඩු පැටියා ලව එක නැගලා යයි කියලා කියන අය හාටුවක් දමාන යන්න බලන්න..

හෙට නම් රූ වෙයි අප්ඩෙටු වලට සප්තලමලා.. ඔතර්ට කාස්..

අද වැජ්ටරේ හොඳද මන්දා.. මට හෙන ගහලා වගේ ෆිලින් එකක් දැනෙනවා.. මොනව ලිව්වද නැත මට වැටහෙන්නේ.. ඔයාලට කියන්න අනෙව් මෙකෙ ඉස්සරහ කොටස් ලියන්න මට හෙන උනන්දුවක් තියෙන්නේ.. මෙහෙම සිරාම ගැමමෙන් කතාවක් ලියන පලවෙනි සැරේ

@Shan

මේ.. නැත්නම් ඔබතුමියන්ලා දන්නවනෙ.. හෙහේ.. ඩාම් වෙනවා ඩූම් වෙනවා අප්ඩේට් දෙන්න පරක්කු වෙනවා..මේක ඒම නෑ.. මේ මාසෙ ලියලා ඉවරකරන්න බලනවා..

කතාවෙ වැජ්චර් ගාන පොඩ්ඩක් වැඩි වුනාට කමක් නැද්ද ලමයි..

ඉක්මනින් එන්නාම..

ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

22 කොටස

" Hey, hey, hey

Just think, while you've been getting down and out about

The liars and the dirty, dirty cheats of the world

You could've been getting down to this sick beat.."

"ညဉ့်မဟာဘိက္ခုနီယာ..."

" My ex-man brought his new girlfriend

She's like "Oh, my God", but I'm just gonna shake

And to the fella over there with the hella good hair

Won't you come on over, baby?

We can shake, shake

Shake

Yeah, yeah.."

"ළමයෝ.."

" 'Cause the players gonna play, play, play, play... මොකද අප්පා.."

මම ඉදියේ ඉස්තෝප්පුවට වෙලා හැන්ඩ්ලි දෙකත් කනේ ගහන් හයිසෙන්ම සිංදුවක් දාගෙන.. මට හෙන හැපි.. හැපි කව වීසි එකේ ඉන්න කවවා වගේ මම ටෙලර් ස්විෆ්ට්ගෙ මෙල් වර්ගන් එක වෙලා සිංදුවක් කියාගෙන ඉන්නකොට ඔලුව මැද්දටම පොල් ගෙඩියක් වැටුනා වගේ අම්මගෙන් හොඳ ටොක්කක් කෑවා..

" ගලවනවා ඔය කනේ ගහගෙන ඉන්න මගුල.. කන්න කතාකරනවා කරනවා ඇහෙන්නෙ නෑ.."

" මොකක්ද අප්පා වෙලා තියෙන්නෙ.. එන්නම එන්නම ඉතින්.."

" බෙරිහන් දෙනවා ගමටම ඇහෙන්න.. නාන්න ගියත් කනක් ඇහෙන්න නෑ පැය ගානක් ඒකෙ අස්සට වැදිලා බෙරිහන් දෙනවා.. ඇත්තමයි ලමයෝ මම.."

" හයියෝ මෙන්න පටන්ගන්නා බෙරිහන් දෙන්න.. අමමා තනියම කියෝගෙන එන්න මම කන්න යනවා.. You just want attention, you don't want my heart~"

"..Maybe you just hate the thought of me with someone new"

මම අමමගෙ කමමුලට තට්ටුවකුත් දාගෙන වටේකුත් කැරකිලා ගේ ඇතුලට ගියා..මම.. අමමා කොමඩු ගෙනැල්ලද කොහෙද.. මරු මරු ..

" Watermelon sugar

High~"

මම කාලා බීලා කාමරේට ඇවිත් මේසෙන් වාඩිවුනා.. 'මේව හිතලා බැනෙ පාඩම් කරන්නෝන.. ' දැන්හැමදාම මේකම හිතලා හිතලා ඉබේම මට ඒක කට්ත් කියවෙනවත් එක්කන්.. ඒ වුනාට අද අමුතු කික් එකකුත් තියෙන එකේ විනාඩි පහක් හිතලාම පාඩම් කරනවා..

මම ෆෝන් එක අරගෙන වටිසැප් ලොග් වුනා.. සැක් මේ සෙනුක මොට්ට පරෙයියා.. මට හින්ට් එකට සිංදු කියලා එවනවා.. අපරාදෙ ෆ්‍රෑට් මම වෙච්ච දේවල් සේරම කිව්වෙ.. මටත් ඉන්න බැනෙ කට පියාගෙන.. ඒවුනාට කියලා හිත නිදහස් කරගන්නත් ඕනෙන.. මම ෆ්‍රෑට් දවල් වෙච්ච සේරම උඩ පැන පැන කියද්දි මේකා අමබලමේ පිනා වගේ වොක්ලට් එකකුත් කකා අංගු මාත්‍රයක්වත් පුදුම නොවී ඔහේ මගේ දිහා බලාගෙන ඉදියා.. මම පස්සෙයි දන්නෙ ෆ්‍රෑක් මේක මුල ඉදලම දැනගෙන ඉදලා කියලා.. පව් රඬා කාරයත් හැබැයි.. ඔබ නොදනී මුළු ලොවම දනී වගේ ඉන්න ඇති.. කමක් නෑ ඔන්න ඔහේ මම දිගටම හාර්ඩ් ටු ගෙට් රෝල් එක ප්ලේ කරගෙනම ඉන්න ඔන..

@Shan

" ඇස ගැටෙනා දස දහසක් නෙතු මත

ඔබේ දැසම මා සෙවූ තරම

ඒ නෙතු කිසි දින මා සතු නොව බව

දැන දැන මා පෙම කෙරු තරම

ඔබ නොදනී මුලු ලොවම දනී.. මම..මම..~"

ඒ වුනාට දෙයියනේ මගේ හදවත උඩපනිනවා වගේ සතුටට.. නිකමට හිතන්න.. තමන්ට කවුරුහරි කෙනෙක් අවුරුදු ගානක ඉඳලා සිරාම ලව් කල්ලා.. ඒකත් රඬ වගේ මෙලෝම එකෙක් දිහා හැරිලා හිතාචෙන්නෙවත් එකෙක්.. අනික අනේ කොහොමද අප්පා මම වචනෙන් කියන්නෙ.. මටම කොච්චර දේවල් හිතන්න තියෙද.. හෙන කාලෙකට පස්සෙ මගේ හිත අද පිරිලා ඉතිරිලා ගිහිත්ම තිබ්බෙ සතුවිත් විතරයි..

"..ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ඉදපත්.. මම ඒක උඹට කියන්නම.."

මට රඬ අයියා කිව්ව වචනයක් ගානෙම අයෙ මතක් වෙද්දි මම ඇදට පැනලා කොට්ටෙට මුන ගහගන්නා.. ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ඉන්න ඔන නෑනෙ ඉතින්.. දැන්මම ඇහුවනම ඉවරයිනෙ.. කමක් නෑ ඌ හිතන පතන විදිය චෙන්න ඇතිනෙ.. ඒවුනාට මම උගෙ චෙන්න බෝයිග්‍රෙන්න කියලා හිතද්දිත් බඩේ මොක්කද..මේ.. ආ.. සමනල්ලු.. සමනල්ලු නටනවා නටනවා වගේ.. මම හුස්ම හිරවෙලා මැරෙන්න වගේ එනකල් කොට්ටෙට මුණ ගහගෙන ඉද්දි ෆෝන් එකෙන් විසිල් සද්දයක් ආවා.. මැසේජ් එකක්.. දෙයියනේ රඬ.. චෙන්න මගේ ඇටිකෙහෙල් උගුඩුවා..

" වරද්.. ඔයා ඉන්නවද..??"

ඉන්නවා තමයි ඒයි නැතුව උඹ මට කැමති කිව්ව පලියට මම මැරෙන්නද.. මාර කතා තමා අහන්නෙ..

" මම.."

මම එම එකුරු දෙකක් යැව්වා.. වැඩිය නටන්න හොඳ නෑ.. පොඩ්ඩක් ගැමමෙන් ඉන්න ඔන.. හරිනෑනෙ..

" පාඩම කරනවද..??"

" කරනගමන් ඉදියෙ.."

" ඇ බොල ඔන්ලයින් ඉදගෙන තොපි පාඩම කරන්නෙ.."

සැක් මු ඉස්සරහා ලැප්ටොප් එක ඇයි දෙයියනේ ඔබවහන්සේට
නවත්තගන්න බැරි.. ඉදලා ඉදලා පෙම් මලක් මේ කුප්පුල් හිතේ පිදිගෙන
එනවා ඔබවහන්සේට දරාගන්න බැරිදි..

" නෑ නෑ එහෙම නෙමේ සෙනුක එක්ක කතාකලා.. ඒකයි ඔන්ලයින්
ඉදියෙ.."

" ෆෝන් එක තියලා පාඩම කරන්න.. දැන් මිටි එක තියලා ඉවර කරපු ගමන්
එක්සෑම් පටන් ගන්නවා ඔයාලට.."

" ගෞරවයෙන් බුදුසරනයි!!"

මම ස්ටිකර් එකක් යැව්වා.. මොනවද අප්පා මේ මැසේජ් කරන්නෙ.. මුඩ
එකත් ගියා එක්සෑම් එකක් ගැන කියවලා.. සකලබුද් රඬ කාරයා..

" පිස්සුද බං උඹට.."

" ඔව් ඔව් පිමසු.."

" ඒක මං දන්නවා.. ඉදපත් මම අපෙ අයියගෙන් අහලා උඹව සයිකැට්‍රිස්ට්
කෙනෙක් ගාවට එක්කන් යන්න ඉන්නෙ.."

" ඌජ්ස්.. ආඬ් අයියගෙන්ද.."

" මම.."

" එයා හෙන හොඳයි නේද.."

" මගේ අයියනෙ බං.. හොඳ වෙන්න එපැයි.."

" අනේ මේ මම කිව්වයි කියලා හිතාගන්නවා.. තවුසෙ මහ හිටලෙක්.."

" උඹ දැකලා තියෙද මං හු කියනවා.."

" නැතුව.. මම දවසක් දැක්කා ඇත්තටම තවුසෙ හු කියනවා ග්‍රවුන්ඩ් එක මැද්දේ ඉදන්.."

" පලයං යන්න.. කිව්වා මම හු නෙමෙයි.."

" පමකක්.."

" වරද්..!!! කුණුහර්ප කියන එක නවත්තපං.."

" ඇයි ඉතින් ඒක කුණුහර්පයක්ද අයිගෙය.."

" උඹ දන්නෙම නෑ.. අනේ මේ.."

මම කොට්ටෙන් හපාගෙන උාව අවුස්සද්දි මේකා රිප්ලයි කරන්නැතුව ඉදියා.. තරහ වෙලාද කොහෙද.. තොත්ත බබාට කුක්කු දීලා නිදිකරවන්න කියනවද.. අනික කොල්ලොනෙ අප්පා.. තියා අර මහියා ඒකි කෙල්ලෙක් වෙලන් කියන්නෙ.. කුණුහර්පයක් කිව්වම ගෙවෙනවද නෑනෙ.. සැක්.. කුක්කු දීල දෙයි-.. මොන මගුල්ද මම මේ හිතන්නෙ..

" මේ අයිගෙය.."

" මම.."

" මම පොඩි බඩ්ඩක් කියන්නද.."

" මම.."

" පොඩි බඩ්ඩක්.."

" අනේ මේ උඹ නටපං.. මම යනවා.."

මුට ලගදිම කොහිල අලයක් මම අමුවෙන් කවනවා.. මේකාට අර්ගස් අමාරුවද කොහෙද.. මෙව්වර තරහ යන්නෙ.. මලබද්දකාරයා..

" නෑ නෑ අනේ පොඩ්ඩක් ඉන්නවකො ඉතින් අහන්න.."

" කියනවා ඉතින්.."

" ඇයි ඉතින් ඔයා ඒක අහන්න ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ඉන්නෙ..?? වරද් කුතුහලෙන්නෙ ඉන්නෙ.."

මම ඇගිලි දෙකක් එකට හප්පන් ඉන්න ඉමොජි දෙකකුත් යැව්වා.. ටයිපින්.. ටයිපින්..

" එහෙනම් කුතුහලෙන්ම ඉදපන්.."

සැක් මේ හැසිකව්වා.. මුටම මමත් ලව් කරනවනෙ..

" අනේ මේ කියන්න බැරිනම් නිකන් ඉන්නවා.. අනික මම තවුසෙට කැමතින් නැනෙ.. කොහොමත්.."

දෙන්න හිතයි මුගේ ඔලුව මැද්දට ඇද පොල්ලක් ගලවලා.. අම්මපා ලග පාතක ඉදියනම් දෙනවා පැලෙන්නම් ඔලුගෙඩිය..

" එහෙම නෙමෙයි වරද්.. ඔයා එක්සෑම් එක්කයි බාහිර වැඩ එක්කයි බිසි.. ඉතින් වෙන දේකට කාලෙ වෙන් කරන්න ඕන නෑ.. ඉගන ගන්න කාලෙ ඒක හරියට කරන්න.. මමත් උඹේ වයස පහු කලානෙ.. අනික මම විතරක් එක්සෑම් ඉවරකලා කියලා උඹෙන් අහන්න බැනෙ ඒක මහ සෙල්ෆිග් වගේ නැද්ද. ඒකයි මම කියන්නෙ.. පොඩ්ඩක් ඉදපන්.."

රඬ අයිසා දිග මැසේප් එකක් ටයිප් කල්ලා එව්වා.. අනේ මන්දා එයා හරි අමුතුයි.. හිහන පතන විදිය වුනත්.. වෙනස්.. මට තාම රඬ අයිසාගෙ මේ සයිඩ් එක හිතාගන්න බෑ.. මම ජීවිතේට හිතෙකින්වත් හිතුවෙ නෑ රඬ අයිසා එක්ක මෙහෙම කතාකරන්නවත් පුලුවන් වෙව් කියලා.. මොකද මගෙ හිතෙන් කැමැත්තක් විතරයි තිබ්බේ ඒකත් හරියටම ශුවර් නැති එකක්නෙ.. රඬ අයිසා හැමතිස්සෙම ඔහොමයි.. ආදරේ පෙන්නන්නෙ නෑ ඒ වුනාට ඒක හෙනටම දැනෙන්න දෙනවා.. මම කියන්නෙ මම ගැන නෙමේ එයාගෙ යාලුවො එක්ක ඉද්දි වුනත් එහෙමයි.. හුගක් පොඩ්ම දේ ඉදලා හැමදේම.. මම දැන් හිතද්දි මට මතක් වෙන්නෙ රඬ අයිසා ඒ දවස් වල මම දිහා බලන් ඉන්න හැටි.. වෙලාවකට දුකින්.. වෙලාවකට සතුටින්.. පහුගිය මාසෙටම මට කරදරයක් වුනු හැමතැනකම එයා ඉදියා.. සමහර විට පහුගිය අවුරුදු වල දුරින් බලන් ඉන්න ඇති..

එක අතකින් රඬ අයිසා තනියම ආදරේ කල්ලා දුකින් ඉන්න ඇති..
කොහොමත් මම දන්නවා තනියම ආදරේ කරන එක මහ දුකක්.. ඉතින්
රඬ අයිසා දුකින් ඉන්න ඇති.. මම කිසි ගානක් නැතුව හැසිරෙද්දී එයාට දුක
හිතෙන්න ඇති.. මට දවසක් ආවිච්ඡමමා කිව්වා

**මම මහපොලොව උඩ ඉන්නවා කියලා, කාටවත්ම ජේන්නේ නැති ජේන්න
එන්නෙත් නැති ඒ වුනාට හදවතේ ආදරේ මහගොඩක් පුරෝගත්තු
පුදුමාකාර මිනිස්සු.**

. මම හිතුවා.. එයන් ආවිච්ඡමමා මට කියලා දීපු පුදුමාකාර මනුස්සයෙක්ද
කියලා..

මම දන්නු පුංචිම පුංචි මලන් පරිස්සමට කවරෙ අස්සෙ දාගෙන ඉදියේ
ආදරේ නිසා නෙමෙද.. මෙක මහා ලොකු මිනිස්සුන්ගෙ පරිණත හැගීම
වලින් පිරුණු කවි දාස් ගානක් ලියන්න තරම ආදරයක් නෙමෙ.. ඒක මමත්
දන්නවා එයන් දන්නවා.. ඒ වුනාට වටේ පිටේ අපි අතරේ වුණු පුංචිම
දෙයක් වුනත් පරිස්සමින් මතකයක් කරගෙන හිතේ හිරකරන් ඉදියේ රඬ
අයිසා ආදරේ නිසා නෙමෙද.. ඔවා හිතද්දී මටම හිතෙනවා මෙ පැය ගානට
මම ආදරේ ගැන දන්නේ මොන ලබ්බක්ද කියලා.. ඇත්තනෙ මම දන්න
දෙයක් නෑ.. ඒ වුනාට මම හරි ආදරෙයි.. අද ඉඳලා වෙන හැම දේකටම මට
ආදරේ හිතෙයි.. සමහරවිට මෙව්වරකාලෙකට මට පවුලෙන් නොලැබුණු
පිරිමියෙක්ගෙ ආදරේ එයා දෙයි.. මම හුණක් බලාපොරොත්තු පොදි
බැඳගත්තා..

" මම.."

මම රඬ අයිසට කියන්න දෙයක් නැති කමට අකුරු දෙකක් ටයිප් කල්ලා
යැව්වා.. මම මොනවා කියන්න.. මට විහිලු කරන්න මානසිකත්වයක් මුලදි
තිබ්බත් දැන් ඒ හැගීම සහමුලින්ම නැතිවෙලා ගිහින් තිබුනා..

" දැන් හොඳ ලමයා වගේ පාඩම කරන්න යන්න.. සද්දා මැවස් වලට කලින්
බුදුමැදුර ළඟට එන්න පුළුවන්ද..??"

" මම එන්නම.."

මගේ සකලබ්‍රෂංලා ටික.. කෝමද අනේ ඉතිමි.. මේක කොටයි මම
දන්නවා.. පුලාන් උනොත් උදේ වෙනින කලින් තා එකක් දෙන්නම මම..
ඔතරි පුක හිච්ලා ඉන්නෙන.. අම්මා මට සබන් බෝල පුමබන එකක් අරන්
දන්නා අද මම ඉල්ලුවට.. බැන්නා මට නෝලිමිට එකේ හිටිය ලමසන අයිසා
කෙනෙක් ඉස්සරහම.. දැන්වත් වයසට හැසිරියන් කියලා.. දුකයි මට..

ගිහින් එන්නම සකලබ්‍රෂමලා.. ❀ ඔවරිට මොකල්

ලව් යූ..

(බුදුමැදුර පිටිපස්සෙ මෙ ඇටයො දෙන්නා මක් කොරන්න යනවන)

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

23 කොටස

සෙනුකයා සෙනසුරාදා අපේ ගෙදර ආවා.. මේ වැඩ අස්සෙ ඌටයි මටයි පාඩම වැඩ හෙතට මගැරිලා තිබ්බේ.. ඉතින් දවසෙම වගේ ඌයි මායි ගනන් හැදුවා තව පේපර්ස් වගේකුත් කලා.. කලාට පස්සෙ හවස පහට තිබ්බ ක්ලාස් එකට අපි දෙන්නම ගියා.. ඉරිදා මුළු දවසත් ක්ලාස් වලම ගෙවිලා ගිහින් ඉක්මනටම සදුදා වුනා.. සති අන්ත ගෙවෙනවා එහෙ බලලා මෙහෙ බලද්දි.. දන්නෙමත් නෑ පෙබරවාරි මාසෙ අන්තිමටත් කිට්ටු වෙලා.. ඇත්තටම දවස් ගෙවෙන්නෙ හිතාගන්නත් බැරි ඉක්මනින්.. ඔකෙන් මෙකෙන් ඉතින් එක්සෑම එක කට ලගටම එන එක තමා සිද්දවෙන නරකම දේ..

සති අන්තෙටම රඬ අයිසා හවසට මැසේජ් එකක් දාලා 'හොඳට පාඩම කරන්න' 'ඊ වෙනත් කලින් ගෙදර එන්න' 'යාලුවො එක්ක රස්තියාදු ගහන්න එපා' 'වෙලාවට කෑම කන්න' 'නිදිමරන්න එපා' 'බැරි ගානක් තියෙනවනම් එවන්න මම හදලා එවන්නම්' ඔය වගේ උවමනාම දේවල් අහනවා මිසක් වෙන දේවල් කතාකරන්න ගියේ නෑ.. කොහොමත් ඌ වල්පල් කියවන්න එව්වර කැමති එකෙක් නෙමේ.. වල්පල් කිව්වෙ අනුන්ගෙ දේවල්.. නැත්නම් මම මොනවහරි මං ගැන හරි, අපෙ අම්මා ගැන හරි, වෙන මම කැමති දෙයක් ගැන කියවද්දි නම් අහගෙන ඉදියා.. හුගක් වෙලාවට මොකක් හරි සිදුවක් ගැන අපි කතාකලා.. මහ ගොඩක් නෙමෙයි ඒ වුනාට අපි දෙන්නම කැමති ආටිස්ට්ලා හිටියා.. ඒ කතාකලත් පැය බාගෙකට වඩා අපි කොහොමවත් කතාකලේ නෑ.. රඬ අයිසා වගේමයි අයුක අයිසත්, සෙනුකයාට සපෝට්ටි කොල්ලෙක්.. ඒ ඔෆිශියල් කපල් එකක්නෙ.. නැතීලා දෙන්නා අපිව හොඳට බේබිසිට් කරනවා.. කොර..!

සදුදා උදේ මම හිටියෙ පොඩ්ඩක් කලබලෙන්.. අද මැවස්.. එදා පිස්සු නට නට ඉදියා මිසක් හරිහැටි ප්‍රැක්ටිස් කලෙන් නෑ.. කමක් නෑ දැන් ඉතින් අවුරුදු හයක් තිස්සෙම මේ මගුල එහාට මෙහාට වනලා එහෙම අමතක වෙන්නෙත් නෑනෙ ඉතින්.. මම මැවස් වලදි මම අදින්න ගන්න ටයිට් ශෝට් එකයි ඇග්‍රොඩයිට් එකේ නේම ප්‍රින්ට් කරපු ආම් කට් ශර්ට් එකයි බොටමයි තව ෂර්ට් එකකුයි ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකට ඔබා ගන්නා.. අන්ඩර් ට්‍රිකර්ට් ප්ලේ කරද්දි හවස් වෙයි.. මුලින්ම තියෙන්නෙ පොඩ් ලමයින්ගෙ නෙ.. මම උවමනා සේරම දේවල් අරගෙන ගෙදරින් එද්දි අම්මා වදින වෙලේ ඔලුව

අතගාලා කිව්වෙ 'උඹ අන්ඩක් කඩාගෙන ආවොත් අනිත් අණ්ඩත් කඩලා දානවා' කියලයි.. මහ කුරිරුයි අපෙ අමමත්..

මම ඉස්කෝලෙට ආපු ගමන් චෙන්ජ් කරගත්තා.. කෝච්ලා තුන්දෙනෙක් ඇවිල්ලා ජිම එකේ නෙට් ඇඳලා ඒවා හරිගස්සනවා.. ගියාට කරන්න දේකුත් නෑනෙ නග්‍රාස් උදේ මම එද්දිත් එන්ට්‍රි බාරදීලත් ඉවරයි.. ඒ අස්සෙ අරකා එදා බුදුමැදුර ගාවට එන්නත් කිව්ව නිසා මම හිමිහිට පඩිපෙළත් බැහැලා පොකුණ ගාවින් හැරිලා ඇඹරුල්ලා කොළේකුත් කඩාගෙන බුදුමැදුර පැත්තට ආවා.. පොකුණෙ ඉබ්බා පාඩුවෙ ගලක් උඩට වෙලා බෙල්ලත් එලියට දාගෙන පාචුවෙ බලාගෙන ඉන්නවා.. ඉස්සර හිතුවට ඉතින් ඉබ්බා වගේ තනිකඩව ඉන්නවා කියලා.. ඇම රියලි සොරි ඉබ්බෝ.. මට චෙන්ඩ බෝයිග්‍රෙන්ඩ කෙනෙක් ඉන්නවනෙ.. මම විශ් කරනවා ඔයාටත් හොඳ ඉබ්බියෙක් හමුබෙලා ඉබ්බි පැටව් ගොඩාක් හදාගෙන සතුටින් ඉන්න පුළුවන් වෙයි කියලා..

මම උඩ පැන පැන බුදුමැදුර ගාවට එද්දි රඬ අයිසා ඉන්නවා එතන බිත්තියට කකුලකුත් තියාගෙන සේපාලිකා ගහ උඩ බලාගෙන.. මේ කිව්වට ඒක උස ගහක් නෙමේ.. අපේ ඔලුවල අතුත් ගෑවෙනවා.. එන සුවදට මටනම් පොඩ්ඩක් ඔලුව රදේ අල්ලනවා.. සුවද වැඩිනෙ.. මේ පැත්තට කවුරුත් එන්නෙත් නැති නිසා චෙන්නැති මට මෙතෙන්නට එන්න කිව්වෙ.. මම ආවා කියලාවත් ගානක් නෑ මේකා උඩ බලාගෙන ඉන්නවා.. මම ගිහින් ඌට කකුලෙන් එකක් ඇන්නා..

" ගුඩමෝනිත්.."

" ගුඩමෝනිත්.. දැන්ද ආවෙ.."

" ටිකක් වෙලා.. මම චෙන්ජ් කරගන්න ගියා ක්ලාස් එකට.."

" මම.."

මම හිනාවෙලා රඬ අයිසා ගාවම හිටගෙන බිත්තියට හේත්තු වුනා.. අපි අතරෙ විශේෂ දෙයක් සිද්දුවනේ නෑ.. ඒ වුනාට රඬ අයිසා සතුටින් ඉන්නවා වගේ මට දැනුනා.. මං නිසා වෙන කවුරුකුත් සතුටින් ඉද්දි මටත් දැනුනේ සතුටක්.. ඉතින් මේ වෙලාවෙන් මට එහෙම දැනුනා.. එයාගෙ දිගටි ඇස් පිහාටු සැරින් සැරේ පියවෙද්දි ඒ ඇස් වල තිබ්බ දිලිසෙන ගතිටයි සැහැල්ලුවයි මම හොඳටම දැක්කා.. මගේ පපුව හිරිවැටෙනවා..

ඉස්කෝලෙ කවුරුන්ම එන්නෙ නැති බුදුමැදුර ගාව සේපාලිකා ගහ යට රඬ අයියා හිටගෙන ඉදිදි ඊට එහාපැත්තෙන් ඉදපු මම බිම පුරාම තැබිලිපාට නැටි තිබ්බ සේපාලිකා මල් විසිරිලා තියෙන හැටි බලාගෙන හිටියා.. අපි මොකුත්ම කතා නොකලත් තව තව එහෙම ඉන්න හිතුනා..

" හෙට යන්න එනවද.."

" ඔ එන්නම.."

" කොටුවට ගිහිල්ලා ඒ බඩු ටික අරගෙන අපේ ගෙදරින් තියමු.."

" එහෙම හොදයි.. "

" මම අම්මට කතාකල්ලා අහන්නද.."

" මම ඇහුවා, එතකොට කිව්වා ගිහින් එන්න කියලා.. ඔයාට ඔනමනම් අහන්න ඉතින්.."

" කමක් නෑ කෝකටත් මම අහන්නම.. ක්ලාස් යන්නත් තියෙනවනෙ.. ඒකනිසා.."

" හා.."

හවුස් මීට එක තියෙන දවස් ලගම එන නිසා ඩෙකරේගන්ස් වලට ඔන බඩු වගේකුයි ෆ්ලෑග් හදන්න ඔන රෙදි අනම මනම ගන්න හෙට කොටුවෙ යනවා කියලා මමයි කියාත් අයියයි රඬ අයියයි හිතාගෙන හිටියේ.. පුලුවන් වුනොත් නග්‍රාසයත් එනවා කිව්වට අන්නිමේ මේ සතියේ මැවස් වැටුන නිසා යන්න ඉතුරුවුනේ අපි දෙන්නා විතරයි.. කොහොමත් වැඩිය ඇවිදින්නැතුව උවමනා දේවල් ඉක්මනට අරගෙන එන්න අපි හිතාගෙන ඉදියෙ.. මට හෙට හවස ක්ලාස් එකකුත් තියනවා.. ඒකනිසා රඬ අයියා කිව්වා උදේ වැඩෙට ගිහින් හවස ක්ලාස් එකෙන් ඩ්‍රොප් කරන්නම් කියලා.. ඌට පුලුවන් නම් මටත් මොකද කියලා මමත් හා කියලා නිකන් ඉදියා..

" මම.. දැන් ජිම් එකට යමු.."

රඬ අයියා සාක්කුවෙන් වොච් එක අරගෙන වෙලාව බලලා ආයෙම ඒක සාක්කුවට දාගන්නා.. මෙකා මෙක අතේ බිදින්නැතුව මගුලටද සාක්කුවෙ

දාගෙන ඉන්නේ.. මම අදුරන උන් හුගක් ඔහොමයි.. වොච එක තියෙන්නේ අනේ නෙමේ සාක්කුවේ.. මටනම් කොටිත්ම වොච එකක් තිබ්බට ඒක තියෙන්නේ අල්මාරියේ.. මොකද මම ඔක දාගෙන ඉදියේ එක දවසයි එදාම විදුරුව බිදගත්තා.. මට ඔවගෙන් අපලයි.. ඒකනිසා ෆෝන් එකෙන්ම වෙලාව බලන එක හොඳයි..

" හොඳට ප්ලේ කරන්න.. ලොකුවට ස්ට්‍රෙස් වෙන්න ඔන නෑ.."

රඳා අයියා හිටිය තැනම ඉදගෙන අත දික් කල්ලා මගෙ කොන්ඩේ පොඩ්ඩක් ඇවිස්සුවා.. මේ යකා බලන විදියට බගේ බඩේ සමනල්ලු වන්නම් නටනවා වගේ.. මම ලාවට හිනාවෙලා ඔලුව ගස්සලා මේහාට කරා.. සැක් මට ලැප්ප් හිතෙනවනේ..

" ඔව්වර රතු වෙන්න එපා බං.. බලපන් උඹ දිහා බැලුවම බය හිතෙනවා.."

රඳා අයියා හයිසෙන් හිනාවෙගෙන ඉස්සෙල්ල යද්දි මමත් බිම දිගේ කකුල් ඇද ඇද වගේ උගේ පස්සෙන් ජිම එකට ගියා.. යද්දි කියාන් අයියයි සයෝන් අයියයි අපි දිහා බලලා හිනාවුනා..

" මේකා එදා පිස්සු කෙළ කෙළ ඉදියා ප්‍රැක්ටිස් කලෙන් නෑ.. දෙන්නෙ උඹට අපේ හවුස් එක දෙක වුනොත් දැනගත්.."

කියාන් අයියා බොරුවට තරහ අරගෙන වගේ දත් මිටි කාගෙන කියලා මගෙ පිටට 'දබෝස්' ගලා එකක් අතැරියා.. මේ හැලපයා මහ මොකෙක්ද මන්දා.. රිදුනත් එක්කත්..

" අනේ මේ මම කෙළපු පිස්සුවක් නෑ හරින.. අනික මං පුරුදු වෙන්න කරන වැඩද මල්ලි මේවා.."

" මුගෙ කට යකෝ.."

අපි කියව කියව ඉදලා අන්තිමට මැවස් පටන්ගත්තා.. ප්ලෙයර්ස්ලා ඉදගෙන හිටියේ ජිම එකේ වම පැත්තට වෙන්න හදලා තිබ්බ ස්ටේයාර්ස් වල.. අපේ වයසෙ මම අදුරන උන් කීපදෙනෙක්ම ඉදපු නිසා මම උන් එක්ක කියව කියව හිනාවෙව් හිටියා.. රඳා අයියා ජිම එකේ ඉදියේ නෑ වැඩ වගයක් කියලා එළියට ගියා ආයෙ ආවෙම නෑ.. සයෝන් අයියයි අහිරු අයියයි කෝව්ලා ලග ඉදගෙන හිටියා..

අවසාන මට ප්ලේ කරන්න සෙට් වුනේ හවස එකට විතර.. මුලින්ම ඇහුවාමයි එකත් එක්ක තිබ්බෙ සියුස් එක.. ඔක්කොම මම ස්මුත්ලි ප්ලේ කලා.. ලොකුවට ගානක් ගියෙත් නෑ.. ඔහොම ප්ලේ කරගෙන කරගෙන යද්දි ආයිනල් රවුන්ඩ් එක මට ප්ලේ කරන්න තිබ්බෙ සියුස් එකේ වමිරු එක්ක.. වමිරුවා තමයි මේ ටිකට ප්ලේ කරන්න අමාරු එකෙක්ට හමුවුන එකම එකා.. ඌ දැන් නෙට් එක එහැපැත්තෙ ඉදන් මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නෙ මාව කන්න වගේ මුණක් හදාගෙන.. මුට මාත් එක්ක වෙන තරහක් තියෙනවද මන්දා මම මට තියෙන කියුට්ම හිනාව දාලා මෙහාට වෙලා ඉද්දි මේකා හැටට හැටේ මට රවනවා ඉවරයක් නෑ.. මොන මගුලක්ද.. මමත් හිනාවෙන්නැතුව මෙහාපැත්තෙ ඉදන් රැවවා.. ආයෙතම මේ බේසිකයා එක්ක හිනාවෙන්නෙ නෑ.. ඇටේ තලන්න තියෙන්නෙ..

මම දැක්කෙම නෑ රඟ අයියා ඇතුලෙ ඉන්නවා.. ඒ වෙනුවට කියාන් අයියනම ඇවිත් හිටියා.. කවුරු නැතත් ඉතින් සෙනුකයා නම ගිරිය පලාගෙන වියර් කරනවා මම දැක්කා.. මේ හෝතමබුවා මගේ ග්ලූකෝස් ටික කකා මටම හුරේ දානවා.. මම හති දුසිමක් විතර හලාගෙන මු ගාවට යද්දි මේකා ඒක කාලා ඉවරකල්ලා.. ඒ වුනාට කමක් නෑ ඉතින් බලන්න හරි ඌ ඉන්නවනෙ.. ඒකට අර මිනිහා ආවෙවත් නෑ..

හැඤට ප්ලේ කරඤ්ඤ හැයි යැයි තමා.. වරෙන්කො මම කතාකරන්නෙ නෑ ඔකත් එක්ක.. තියා අර අයුක අයියත් හවස හිටියා මාත් එක්ක ඉන්ටවල් එකේ කතාකලත් එක්කන්.. මට එපා ඔය ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවව පොල් කාවයි.. මම අවසාන ටිකේ හිටියේත් පට්ටම අවුලෙන්.. ඒ අස්සෙ වමිරු කියලා එකෙක් මට රවනවා ඉවරෙකුත් නෑ.. අනික මටත් මහන්සි.. ඔක්කොම ප්ලේ කලේ මම තනියම.. මාස ගානකින් හරියට එක්සයිසස් මේන්ටේන් නොකරපු නිසා මසල්ස් පේන් එකක් ඇවිල්ලා උරහිසත් කැක්කුමයි එපාවෙන්නම..

ආයිනල් රවුන්ඩ් එක ප්ලේ කරද්දිත් අපේ හවුස් එක හුගක් එහයිත් හිටියා.. මම මෙක ප්ලේ නොකර හිටියත් ඉතින් මහලොකු අවුලක් නෑ.. රිසර්ව ඉන්න එකෙක් දාල මට වාඩිවෙලා ඉන්න තිබ්බත් මම තියෙන පුපේ අමාරුවට ප්ලේ කරන්න ගියානෙ.. මැද හරියක් ප්ලේ කරද්දි මගෙ අතින් දෙපාරක් විතරම මිස්ටේක් වුනා.. උරහිස ගැලවෙන්න වගේ කැක්කුමක් එනවා.. මට ඒ අතින් රැකට එක අල්ලන් උස්සන ඉන්නවත් බෑ.. ඒ මදිට එහාපැත්තෙන් ඉන්න පුත්තලම බුරුවත් මගෙන් එක්ක මොන තරහක් පිරිමහනවද මන්දා මම මිස්ටේක් කරන කරන සැරයක් ගානෙම මට

කිත්ඨියට හිනාවෙනවා.. ඔහොම විනාඩි පහලොවක් ප්ලේ කරන්න ඇති මගෙ අතින් රැකටි එක අතැරුනා.. මම එහෙමම ජිම එක මැදෙ ඉන්ද්‍රිකා.. උරහිස ගැලවෙන්න වගේ මේ පාරනම් පැන්නද කොහෙද මම අත අතින් අතින් තද කල්ලා මිරිකගෙන බිම හාන්සිවුනා.. එතකොටම වගේ ගස්ටෙයිඩ් යුනිට් එකේ අයිසලා දෙන්නෙකුයි කෝවුයි මගේ පැත්තට දුවගෙන ආවා මට පෙනුනත් මම කැක්කුමටම ඇස් දෙක තද කල්ලා පියාගන්නා.. අමමටසිරි වෙන්න රිදෙනවා.. ඉවසගන්න බෑ..

" ඡනෙරු.. පුතා.. ඔහොමම ඉන්න හෙල්ලෙන්න එපා!!"

සර්නම් කියයි මටනෙ රිදෙන්නෙ ###..

" ආව්.. අමමාහ්..!!!!!!!!!!!! අනේ අයිසෙ රිදෙනවා හලෝ.."

" ආර්හ්!!!!!!!!!!!! රිදෙනවා ඔයි අයිසෙ.. මොන-"

" අමමට කෝල් එකක් අරගෙන දීපන් අමමාහ්!!"

මම හිටියෙ ඉස්කෝලෙ සික් රූම එකේ සෙනුකයයි කියාන් අයිසයි එක්ක තව ගස්ට් එයිඩ් යුනිට් එකේ අයිසලා දෙන්නෙක් ඇද දෙපැත්තෙ ඉදගෙන මොකක්ද මගුලක් ගාලා මගේ උරහිස එහෙටයි මෙහෙටයි කරනවා.. මට වූ යන්න රිදෙනවා.. මුත්ත කියන පමකක් තේරෙන්නැ රිදෙනවා කියද්දිත් තියාගෙන අඹරනවා.. ඒ අස්සෙ ස්කුල් ඩොකා මොකෙක්ද මන්දා අරහෙම කරන්න මෙහෙම කරන්න කියලා ගියා.. උගෙ අමමට- මට එනවා කියන්න හොඳවයිත්..

" මුගෙන් ගුවිකාලා අපේ ඇගවලුත් රිදෙනවා.. දගලන්නැතුව ඉදපන්නො මල්ලි.."

ගස්ටෙයිඩ් එකේ අයිසකෙනෙක් සසර කලකිරිලා වගේ කියාන් අයිසට කියද්දි කියාන් අයිසා මට රැව්වා.. කොහෙද දන්නෙ නෑ අර පුත්තලම් බූරුවා.. ඔකව එපා මට එපාමයි.. මම මෙහෙ ඉන්පර්ඩ් වෙලා ඉන්නවා බලන්නවත් ආවද.. නෑනෙ නෑනෙ.. ඔකගෙ බොරුව තනිකර තියෙන්නෙ.. වරෙන්කො මම ඔකගෙ මුණටම කියනවා හොඳවයිත් දෙකක්.. හැකරැල්ලා..

පැය බගෙකට විතර පස්සෙ අරුන් දෙනිනා මගේ උරහිසටයි අතටයි
බැන්ඩ් එකක් දාලා කර වටේ ආර්මි ස්ට්‍රිත්ස් එකකුත් දාලා යන්න ගියා..
සැක් දැන් ඉතින් එල්ලගෙන ඉදපන්නො මේ ලබ්බ.. මම සෙනුකයටත්
රවලා කියාන් අයිසටත් රවලා කොට්ටේ මුණට තියාගෙන ඉදියා.. මොන
මගුලක්ද.. මට ඔන නෑ එකෙක්.. අනික සික් රූමි එකේ ඉන්න එකත් ආතල්..

ඉස්කෝලේ සික් රූමි එක කියන්නෙ ඉතින් හෙවත් එකක් තමා.. රූමි එක
කිව්වට එකක් නෙමෙ පේලියට තුනක් හදලා තිබ්බා.. නිල් පාට කර්ටන්
දාලා වීදුරු ජනෙල් වහලා ෆුල් ඒසි කල්ලා තියෙන්නෙ.. හෙන කොමිෆි
සිංගල් බෙඩ් එකයි ටවල්ස් අනම මනම ඔක්කොම තියලා තියෙනවා මට
තියෙන්නෙ ආතල් එකේ ඉන්න තමා..

" ඒ ෂනෙරු මල්ලි රිදෙනවද.."

කියාන් අයිසා එතන තිබ්බ ප්‍රට්ටක් ඇදගෙන ඉදගනිද්දි සෙනුකයා පව් ඒක
මගෙ කකුල් දෙක අතගානවා.. මම කොට්ටෙන් මුණ අරහෙන ඌ දිහා
බැලුවා.. පව් දෙයිසනේ මෙකා අඩන්න වගේ මුණ රතුකරගෙන නොලකුත්
හපාගෙන කකුල් දෙක අතගානවා.. මට ඒකටනම පට්ටෙටම දුක හිතුනා..

" ඒ බං මේ සෙනුකයා.."

මම කතාකරද්දි සෙනුකයා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන මං දිහා බැලුවා..

" රිදෙනවද බං.. අමාරුවක් තිබ්බනම් ජ්ලේ නොකර ඉන්න තිබ්බනේ.."

" ලොකු අමාරුවක් නෑ බං.. ඔක නවත්තපන්.. අයිසෝ මොකද බං.. ඒ
මෙහෙ වරෙන්.."

මම එල්ලගෙන ඉන්න අතින් නැතුව අතින් අතින් ඌට කතාකලා.. ඒකා
මුන නැඹිලියක් කරගෙම මගේ ලගට ආවහම මම ඌට හිනාවෙලා අවුලක්
නෑ කිව්වා.. මේක යකෝ මිනිහා මැරිව්ව ගැනි වගේනෙ..

" මම හිතුවේ කලින් වගේ ඉන්ජිජ්ඩ් චුනා කියලා.. බලපන්.. බුරුවා ජ්ලේ
කරන්නෙ නැතුව ඉන්නනෙ තිබ්බෙ."

" එහෙම එකක් නෑ බං මේක පොඩ්ඩක් ගැස්සුනා වගේ එව්වරයි.. ඔය
අඩන එක නවත්තගනින්."

මම සෙනුකයාගේ පිටට එකක් ගැහුවා..

එක වතාවක් ස්කූල් ධුනමන්ට එකකදී මම වැටිලා කකුලට පොඩි මයිනර් සර්ජරි එකක් කරන්න වුනා.. ඊටපස්සේ මාසයක් විතර ඇදේ ඉන්න වුනා කකුල් හොල්ලන්නෙවත් නැතුව.. අපේ අම්මා උදෙන් ඔක නිසා තමයි කිව්වේ අඩු කඩාගෙන ගෙදර එන්න එපා කියලා.. ඒ මගුලක් වුන නිසා තා ඩිංගෙන් අම්මා ස්පෝර්ට් එකක් අතාරින්න කියනවා.. පස්සේ කෝචකාරය කතාකල්ලා යන්නම් අම්මව ශේජ් කරගත්තෙ..

" අයිසෙ රඨා අයිසා නැද්ද.."

මම කියාන් අයිසගෙන් අහද්දි මේකා බයවෙලා වගේ උඩබිම බැලුවා..

" රඨා දැක්කෙ නෑ බං.. ඌට මොකක් හරි වැඩක් වෙන්නැති.. නැත්නම් එහෙම එන්නෙ නැතුව ඉන්නෙ නෑනෙ.."

" අනේ මට මොකෝ.. මම කිව්වයෑ ඉන්න කියලා.. මල සමයං.."

මම කියාන් අයිසටත් රවලා සෙනුකයාගේ අතින් අල්ලගත්තා..

" අනේ මනදා උබලා පවුල් වෙලා මේ තනිකඩ මට මේවට කරගන්න වුනානෙ.."

කියාන් අයිසා මගේ ඔලුවත් අතගාගෙන එළියට ගියා අයුක අයිසවයි අර බුරු පුතාවයි හොයාගෙන එන්නම් කියලා.. සෙනුකයා පව ඌ මගේ ඔලුව අතගානවා අඩනවා එක මගුලයි..

ඔහොම ටික වෙලාවක් යද්දි ඒසි එක නිසා මටත් ලාවට නිදිමක් සෙට් වෙලා තිබ්බේ..හවස හතරයි වෙලාව.. ගෙදර යන්නත් ඔන.. අර පොල් කාවයිසත් ආවේ නෑ තාම ඌ එක්ක එපැයි ගෙදර යන්නත්.. මම ඔවා හිත හිත මම පැයබාගයක් විතර සිටිලිම දිහා බලාගෙන ඉද්දි දඩාස් ගාලා දොර ඇරගෙන හති දාගෙන ඇතුලට දුවගෙන ආවේ රඨා අයිසා..

මේකා යකෝ මුළු ඇහටමත් දාඩිය දාලා.. මු ගම හරහාවත් දිව්වද.. ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන ඇරගත්ත දොරත් වහන්නැතුව බයවෙලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. ඒ අස්සේ කුළුමිමා වගේ හති දානවත් එක්කන්.. ඌ ආවා විතරයි සෙනුකයා හිමිට ශේජ් එකේ මගේ මුණ දිහා

බලලා මගේ උරහිස ගාවින් ඇල්ලුවා.. මට තරුත් එක්ක අහසෙ තියෙන ඔක්කොම පෙනුනා..

" ආහ්වි.. අම්මෝ එහාට පලයන්කො බං.. අම්මා රිදෙනවා..!!!!!!!!!!!!!!"

මම බෙරිහන් දෙද්දි සෙනුකයන් ඔවර් ඇක්ට්ස් දගලානා පටන් ගත්තා.. මුට මොන මගුලක් වෙලාද මන්දා.. දොර ගාව ඉන්න එකත් පපුවෙ අමාරුව හැඳුනු එකා වගේ ඇස් දෙක ලොකු කරන් බලාගෙන ඉන්නවා.. ආවනම් වරකො මෙනෙන්නට.. එතන ඉදන් මෙගා නාට්ටි බලනවද..

" අනේ බං හුගක් රිදෙනවද.. දෙයියනේ ෂනෙරුවා මම උඹට කිව්වා ප්ලේ කරන්න එපා කියලා අමාරුවක් තියෙනවනම්.. බලන්නකො අයිසේ.."

සෙනුකයා අරු දිහා බලාගෙන 'බලනකෝ' ගාද්දි මේකා දොරත් වහගෙන මං ගාවට ඇවිත් මගේ මුණ අත් දෙකෙන්ම අල්ලගත්තා.. ඒකටනම් බය හිතුනා පුතේ.. සෙනුකයා ගල් ආදා වගේ හිමිට ලිස්සලා කාමරේ දොර වහගෙන එළියට ගියා..

" මොනවද වරද් මේ කරගන්නේ..!!"

කරගන්නේ කියන්නේ ඉතින් මම හිතලා කරගත්තේ නෑනේ.. අහන්නේ මොකටද.. ඉඳපු දිහාවක ඉන්න එපැයි.. මම උගේ අත් දෙක මගේ අතින් එහාට ගසලා මුණ අහකට හරවගත්තා.. මම මුට කැමති නෑනේ දැන් කොහොමත්..

" අහන්න-"

" මට මොන ලබ්බක්වත් අහන්න ඕන නෑ අයිසේ.. ගියපු දිහාවක ඔයාගේ වැඩ ඉවරකරගෙන එන්න එපැයි.. මොකටද හදිස්සියෙ ආවේ.."

" වරද් එහෙම එකක් නෙමෙ අද කැමප් එකෙන් ඔෆිසර්ස්ලා වගයක් ඇවිල්ලා ඉස්කෝලෙට.. මට කොහොමවත් එන්න වුනේ නෑ.. අයුක කිව්වහම උඹ ඉන්ජර්ඩ් වුනා කියලා මම ඒක එහෙමම දාලා දුවගෙන ආවේ.."

" මට අමාරුවක් නෑ.."

මම අහක බලාගෙනම කිව්වා..

" වරද්.. අමාරුවක් තිබෙනම ආසනයේ ජලේ නොකර ඉන්න තිබෙනෙ..
මොනවද බං මේ කරගන්නෙ.. "

මම බෙල්ල කැඩෙනකන් අහකට හරවගෙන ඉද්දි මු මගේ කොන්දට අතක්
තියලා මාව ඇදේ ඉන්ද්‍රවා.. අනේ මට ඔන්නැ මු එක්ක විනාඩියක්වත්
මේකෙ ඉන්න.. දැන් බොරුවට රහසානවා..

මාව ඇදේ ඉන්ද්‍රවපු රඳා අයියා මගේ ගාවින් වාඩිවෙලා මාව ඇගට හේත්තු
කරගත්තා.. හේත්තු කරගෙන ඔලුව අතගැවා.. මම අතකුත් එල්ලගෙන
මොකද එකා වගේ උගේ බෙල්ල අස්සෙ මුන ගහගෙන එහාපැත්තෙ දොර
දිහා බලාගෙන ඉදියා.. මට මොකුත් හිතෙන්නෙ නැ.. කේන්තියි මට.. එයාට
එක විනාඩියක් හරි එන්න තිබෙනෙ.. උදේ ආවා විතරයි.. ආයෙ ආවෙවත්
නැ.. මට ඔවා මතක් වෙද්දි මම ඇස් දෙක පියාගත්තා.. උා ඔලුව අතගාද්දි
අනිත් අනිත් මගේ පිට දිගට අතගානවා.. හෙන සනීපයි.. නිදිමතකුත් එනවා
ඒ අස්සෙ.. මම නිදහසේ තිබෙන අතකින් එයාගෙ අවුල් වෙලා උඩට ආපු
ශර්ට් එකේ කොනත් තද කල්ලා මිරිකගත්තා.. මෙහෙම ඉද්දි අඩන්න
හිතෙනවා.. හිතට අමුතු බරක් දැනෙනවා.. දුකකුත් එක්ක.. මම දන්නෙම
නැතුව ඇස් දෙකේ කදුලු පිරිලා ඒවා කමමුල් දිගේ පහලට ගලගෙන ගියා..

මට රඳා අයියා ඉස්සරහ අඩන්න උවමනා නැ.. කොහොමවත් නැ.. අනික
මම එහෙම අඩන්නෙ නැ.. මෙව්වර වෙලා හිටියා මගේ ඇස් වලින් එක
කදුලක්වත් වැටුනෙ නැ.. ඒ වුනාට රඳා අයියගෙ උරහිසට මුණ තියාගෙන
ඉද්දි මට නොඇතිම ඇස් වලට කදුලු ඉනුවා.. සමහරවිට මට කලින් අඩන්න
උවමනා වෙලා තිබ්බද දන්නෙ නැ.. මට මං අඩන එක ගැන ලැජ්ජාවක් ඇති
වෙද්දි මම ඉක්මනට ඇස් වලට උනපු කදුළු එයාගෙ ශර්ට් එකෙන්ම
පිහිදගත්තා..

රඳා අයියා සැහෙන්න වෙලාවක් මගේ ඔලුව අතගැවා.. අන්තිමේ මාව
එයාගෙන් එහාට කල්ලා මගේ මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා.. එයාගෙ දිග
ඇහිපිහාටු වලින් මගේ ඇස් දිහාම බලාගෙන ඉද්දි මම හිතලාම ඒ ඇස් මග
ඇරලා බිම බලාගත්තා.. ඒ බැල්ම හිතට බරයි.. ඒවුනාට එයා මගේ මුණ
හැම අගලක් දිහාම හොඳට බලාගෙන ඉදියා මට දැනුනා.. සමහරවිට මේ
ටිකටම මගේ ඇස් වටේ රතුවෙලා ඇති..

වික වෙලාවක් මගේ මුණ අත් දෙකෙන්ම අල්ලගෙන බලාගෙන ඉදපු රඳා අයියා ලාවට හිනාවෙලා මගේ හිස් මුදුනින් තොල් තියද්දි මම ආයෙම ඒ ගර්ට එක තදකල්ලා අල්ලගත්තා.. දෙයියනේ!!! මීට කලින් කිසිම දවසක ආවිච්ඡිමා අමමා මාමා ඇරෙන්න වෙන කවුරුත්ම එහෙම කල්ලා නෑ.. එයා හුගක් වෙලා එහෙම ඉදියා.. කොච්චර වෙලාවක්ද දන්නෙ නෑ.. මම ඇස් පියාගෙන ඉදියා.. එයා මෙහෙම හැසිරෙද්දි මගේ හිතේ හිබ්බ තරහයි දුකයි හිමිහිට දියවෙලා වැක්කෙරුණා.. රඳා අයියා කතාකරන්නෙ නෑ.. මේ ආපු වෙලාවට මහ ගොඩක් කතාකලේ නෑ.. ඒ වුනාට එයාගෙ පොඩ් බැල්මකින් වුනත් මහා ගොඩක් ආදරේ දැනුනා.. ඒක නිසාම හිතට දැනෙන බර වැඩියි..

අවසානෙ මගේ නළලෙ පැත්තකට දැනෙන නොදැනෙන හඳුවක් තියපු රඳා අයියා මගෙන් එහාට වුනා..

" ගෙදර යමු.."

රඳා අයියා මං ගාවින් බිමට නැමිලා බිම තිබ්බ සපත්තු දෙක අරගෙන මගේ මෙස් දාපු කකුල් වලට දාලා ලේස් ගැටගැහුවා.. මෙකා මට වඩා වැඩිමල් එකෙක්නෙ කියලා මට මතක් වුනේ උගේ උකුලෙ මම කකුල් දෙකම තියාගෙන ඉද්දි.. එහෙම හරිනැනෙ ඉතින්.. සපත්තු දෙකත් දාලා අතත් එල්ලගෙන මම ඇදෙන් නැගිට්ද්දි රඳා අයියා මගේ ස්පෝර්ට බැග් එකයි එයාගෙ බැග් වගේකුයි ඔක්කොම අතින් කටින් එල්ලගෙන එළියට එද්දි මමත් වැනි වැනි උගේ පස්සෙන්ම ගියා.. එළියට යද්දි අයුක අයියයි සෙනුකයයි කියාත් අයියයි එලියේ ඉදගෙන ඉදියා..

" හලෝ අයියෙ.. ඩියුටි ඔෆ් නම අපිව පික් කරනවද.."

" ආ ඇවිල්ලද ඉන්නෙ.."

" ඉන්න ඉන්න එනවා.."

" වරද්.. යමු.. ඒ බං අපි යනවා.. කියාත් වරෙන් උඔවත් දාගෙන යන්න පුලුවන්නෙ.."

රඳා අයියා ඉස්ස්සරහින් යද්දි මමයි කියාත් අයියයි පිටිපස්සෙන් ගියා.. යද්දි ස්කුල් පාකින් එකේ ආධ්‍ය අයියා ඉන්නවා එළියට වෙලා කාර් එකට හේත්තුවකු දාගෙන..

" පොඩි මස්සිනා අත කඩාගත්තද.."

" අයිසෙ...!! "

රධ්‍ය අයිසා ආධ්‍ය අයිසට රවලා බෑග් ටික පිටිපස්සෙන් දාලා වාහනේට නැග්ගා..

" කෝ බලන්න.. ලොකු ඩැමෙජ් එකක් නෑනෙ.."

ආධ්‍ය අයිසා මගේ අත එහෙට මෙහෙට කල්ලා බලලා ඉක්මනට හොඳවෙයි කියලා ඩ්‍රයිවින් සිට එකට නගිද්දි කියාන් අයිසා පැසෙන්පර් සිට එකෙන් වාඩි වුනා..

" මෙකට විසේ බං.. මම හිතුවා දෙපාරක් තුන්පාරක් වැනෙද්දිම.."

" අනේ මේ.. එහෙම මගුලක් නෙමේ.."

කියාන් අයිසේ දෙන්නැතුව හිටපන්කො.. ආධ්‍ය අයිසන් හිනාවෙනවා.. මුගේ කටනම් අමමපා.. පියුම් හංසමාලිගෙ නැදෑයොද කොහෙද..

" ඕක මහලොකු දෙයක්ද බං පොඩි එකාට බනින්නෙ.. බලපං මමත් ඔය ඉස්කෝලෙම බයෝ කලේ.. ඔය මෙලෝ මගුලකට ගියේ නෑ ගැනි වගේ පංතියෙම ඉදගෙන ඉදියා මිසක්.. ඒ අතින් බලද්දි වරද් හෙන ඟෝවඩි නෙ.."

" මම.. ඟෝවඩි බලාගන්න තිබ්බ සික් රූම එක දෙවනත් කරපු හැටි දැක්කනම.. මෙකා ලේබර් රූම එකේ වගේ ගිරිය පලාගෙන බේරිහන් දීලා ඩොකාටත් ගැහුවා.. බලපං අයිසෙ අපේ එකාටත් කවදහරි ගුවි කාගෙන මුට වැදගෙන තමා ඉන්න වෙන්නෙ.."

" ඒක හොඳයි බං.. අපේ එකාගෙන් නහරයක් වැඩිනෙ.. නැද්ද පොඩි.."

ආධ්‍ය අයිසා ඟොන්ට් මිරර් එකෙන් රධ්‍ය අයිසා දිහා කින්ඩියට බලද්දි රධ්‍ය අයිසා රවලා අහක බලාගන්නා.. මුගේ නහර එකක් නෙමේ ඔක්කොම වැඩි තමා.. දෙන්න හිතයි පරෙයිගෙ මුණට.. හිටපන්කො ගෙදර ගිහින් බැනලා මැසේජ් දාලා ඟෝන් එක ඔග් කරනවා.. අයිසෝ අමමා මාව මරාවි අද..

හායිමි.. මම පාන්දර හරි ආවා නේ.. අදනම් දිහට ලිව්වා හරිත.. වචන දෙදාස් හත්සිය අනූ හවරක් ලියලා ඉමිනෙ..

ඊයෙ අපේ ඉස්කෝලෙ අවුරුදු උත්සවෙනෙ ලමයි ඉතිම..

ඔතරිට හවස කාස් තිබ්බා.. ඒකනිසා ඉතින් දෙන්න බැරිවුනා.. නැතුව මේවා ඉතින් නොදී ඉන්න කතා නෙමෙනෙ ලමයි..තේත.. ඒකනෙ..

ඔයාලටත් හාදුවක් ඔනද..??????????????

එහෙනම් හාතාත්තෙක්ගෙන් හරි හාඅමමෙක්ගෙන් හරි හාදුවක් ඉල්ලගන්න.. එයාලා ලමසනයි..

ගිහිත් එන්නා..

ලව යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

24 කොටස

මම හිටියේ කාමරේ ඇදේ ඉදගෙන බිත්තියට ඔලුව ගහගෙන සිටිලිම දිහා බලාගෙන.. වෙලාව පාන්දර දෙක හමාරයි.. ඒ වුනාට නින්ද යන්න නෑ.. කොහොමත් මට රූට නින්ද යනවා අඩුයිනෙ.. හවස අමමගෙන් පිට පැලෙන පාරක් කාලා බැනුම කෝටියක් අහගෙන රඬ අයියා ඉස්සරහම පව වෙලා මම මිමින්නා වගේ කාමරේ අස්සට වැදිලා හිටියේ.. අත කර වටේ එල්ලගෙන මොකද එකා වගේ.. ආර්ම ස්ලීප් එක නිසා නින්ද යන්නෙත් නෑ හරියට.. මෙ මගුල ඉක්මනට හොඳවුනොත් හොඳයි..

ගෙදර ඇවිත් මම අරුට බැනලා ෆෝන් එක ඔෆ් කරනවා කිව්වට මොකද අන්තිමේ රූ එකොළහට විතර ඒකා මට කෝල් එකක් අරගෙන බැනලා බැනලා ෆෝන් එක තිබ්බා.. ඔන්නෑ ඔය මිනිහව.. බනින්නයි පුස්පන්නයි විතරනෙ දන්නෙත්.. ඒ වුනාට ඉතින්.. මාත්.. ආදරෙයි වගේනෙ.. ඔන්නෑ කියලත් බෑනෙ..කමක් නෑ ඌ මොකක් වුනත් ලෝයල් බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක්නෙ.. මොකක්ද වැඩක් තිබ්බලුනෙ කරන්න.. කෑමප් එකෙන් ආවා කියන්නෙ මේකා මටත් නොකියා රන්ට්ලේවත් යන්නද.. අනේ එහෙම වුනොත් මේකා මාසෙකට ඉස්කොලෙ නෑනෙ.. යයිද දන්නෙ නෑ.. මම පටාර් ගාලා ෆෝන් එක අරගෙන රඬ අයියට කෝල් එකක් ගන්නා..

මම..මම.. එකපාරක් කට වුනා.. මේකා නිදිද.. ඔව්නෙ පාන්දර දෙකහමාරට මිනිස්සු නිදාගන්නැතුව මක් කරන්නද නේද.. ඒ වුනාට මම ෆෝන් එක ආන්සර් කරනකන්ම කෝල් ගන්නා.. යාන්තම දෙවෙනි කෝල් එක ආන්සර් කලා..

" හලෝ.. නිදිද.."

" මම..හ්.."

" මේ අද කවුද අර ඉස්කොලෙට ආවයි කිව්වෙ.."

" මම.. "

" නැගිටපන් අයියෙ මොන මගුලක්ද.. මම කෝල් ගන්නහම නිදිද.. "

" මම.. වරද් .."

" නෑ මම සෙලිනා ගෝමස් කතාකරන්නෙ.. අනේ නැගිටිනවකො අයිසෙ අහන්න දෙයක් තියෙනවා.."

" කියන්න බං.. අහගෙන ඉන්නෙ.."

" බෑනෙ ඔයා නිදිනෙ.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.."

මට ආත් එකෙන් ඇහුනා සර සර ගාන සද්දයක්.. ඇති යන්නම නැගිට්ටද කොහෙද..

" මම.. කියන්න බලන්න.."

" මේ ඔයා කෑමපින් යනවද.."

" ඔක අහන්නද බං මේ පාන්දර තුනට මට කෝල් කලේ.. උදේ ඇහුවනම ඉවරයිනෙ.."

" එහෙම බෑ මම නිදි නෑනෙ ඔයා නිදි වුනාට.."

මම ආත් එකට හැන්ඩ්ලි එක ගහලා පැත්තකින් තියලා නියපොත්තක් හපන්න ගත්තා..

" යන්න නෙමෙයි ඉන්නෙ.. ඒ වුනාට කියන්න බෑ ඉතින්.."

" එහෙමද.. ඇයි ඉතින් යන්නෙ නැත්තෙ.. යනවකො.."

" යන්නෙ නැත්තෙ.. මට බෑ අව්වෙ කට්ට කන්න අප්පා.."

සැක් මම මොනවද හිතුවෙ.. උඹ නිසා ඌ ඒක නොයා ඉන්නෙ නෑ වරද් මෝඩ කාවයිසෝ.. ඌට උඹට වඩා උගේ ස්කින් එක වටිනවා..

" එහෙමද.. ඒකද යන්නෙ නැත්තෙ.."

" මම.. "

" හරි හරි ඔයා නිදාගන්න මම තියෙනවා.."

" දැන් තකහනියක් කතාකරපු එකේ ඔහොම ඉදපන්.. නිදාගෙන ඉන්න මනුස්සයෝ ඇහැරලා මහ රූ පුරුන අහනවා.."

" මට බෑ මම තියනවා.."

මම ෆෝන් එක කටි කලා.. මොනවද අප්පා මම මේ හැසිරෙන විදිය.. ලමිස්සි වගේ.. යකෝ මම කොල්ලෙක්.. කොල්ලෙක්.. කොල්ලෙක්.. කොල්ලෙක්.. මෙහෙම සිනි බෝල දේවල්වලට මොකට රණ්ඩු වෙනවද.. පරිණත මනුස්සයෙක් වගේ හැසිරියන් වරද්.. මට මං හැසිරෙන විදිය ගැන හෙන ලැජ්ජාවක් ඇතිවුනා.. මෙහෙම බොළඳ දේවල් වලට මම ඉස්සර කැමති නෑ.. ලව් කරන උන් දිහා බලාගෙන අනේ අනිවිච්ඡා කියලා කල්පනා කරපු මම මේකා මාසෙකට ඉස්කෝලෙ නෑ කිව්ව ගමන් මුණ නාථ කරගත්තා.. මොන මගුලක්ද..

ඔහොම ඉද්දි ආයෙම ෆෝන් එකට කෝල් එකක් ආවා..

Radhya (DGC) Calling...

" මොකද.."

" මොකද අහන්නෙ.. මගුල.. කනට ගහන්න වගේ ෆෝන් එක කටි කලේ මොකද.."

" කනට ගහන්න බැරි නිසා.."

" මොකක්ද කිව්වෙ.."

" මොකුත් නෑ මොකුත් නෑ.."

" ඔව්වර නටන්නැතුව උඹට කෙලින්ම කියන්න පුලුවන්නෙ බං 'රඬා අයිසෙ කැමපින් යන්න එපා' කියලා.. බොරුවට නටනවා මහ රූ නැගිටගෙන.."

" පිස්සුද කැමප් බැරිනම් ඔන ලබ්බක යනවා..මට අමාරුවටයැ මම ඉන්න කියන්නෙ.."

" ආ එහෙනම් මම යනවා.. මටත් පිස්සුනෙ උඹව දකින්න ඔන නිසා ඒ මගුලෙ යන්නෙ නැතුව ඉන්න.."

@Shan

මම.. කිව්ව නේද.. ඔය කියන්නේ.. ඉතින් කලින් වතාවේ ඔහොම
කිව්වනම් මුගේ කට ගෙවෙනවද.. නෑනේ.. නිකම් බොරුවට මගෙන් ලේ
පුච්චනවා.. මුගෙන් මාර කැටයම් තමා තියෙන්නේ..

" මගේ මොනව බලන්නද.. "

" මම ඔකට උත්තර දෙන්නම් උඹට පස්සෙ වෙලාවක.."

" ඔන්නෑ.. මේ ඒකනෙමේ තවුසෙ නිදාගන්නවා.."

" නින්දෙ හොඳම හරියෙ කෝල් කල්ලා නින්දත් කඩලා.. මගුල.. දැන් නින්ද
යන්න නෑ.."

" හරි ඉතින් උදේ වෙද්දි අමතක වුනොත් කියල දැන් ඇහුවේ.. මේ ඔයා අද
අරහෙ යනවද.."

" ඔව් මම ගිහින් ඒ වැඩ ටික ඉවරකරගෙන එන්න ඔන.."

" තනියම??"

" ඔව් යන්න හිටපු එකා අත එල්ලගෙනෙන ඉන්නේ.."

" මම හිතලා එල්ලගත්තයැ ඉතින්.. බනිනවා බනිනවා.. එක විනාඩියක්
හොදින් කතාකරන්නෑ.. රෙද්ද.."

" උඹට හොදින් කතාකල්ලා දෙයක් කියන්න පුලුවන් එකෙක් නෙමේ.. "

හරි වැඩක්නෙ ඒක යකෝ.. මම ෆෝන් එකේ ප්‍රොෆයිල් පික්චර් එකේ හිටිය
ලාට දෙකක් රවලා ඇදේ හාන්සි වුනා.. නිදින් මතයි වගේ දැන්නම..

" දහලලා ඔය අත පාරගන්නැතුව ඉදපන්.. උඹ බ්ලෙසර් එක දාලා එදාටත්
අත එල්ලගෙනද ඉන්න හදන්නේ.."

" දැහලුවේ කවුද අප්පා.. මෙක ඉක්මනට හොඳ වෙයි.. එව්වර ගානක් නෑ.."

" මම.. නිදාගන්න නිදාගන්න.. මම උදේට ගන්නම.. "

" බුදුසරණයි.."

" බුදුසරණයි පරිස්සමින්.."

රඳය අයිසා ආවේ එක කට කලා.. පව හැබැයි පාන්දර කතාකල්ල මම
නින්දත් කැඩුවනෙ.. කමක් නෑ ඉතින් බැන්නෙ නෑනෙ..

" සුදුමහත්තයා.. උදේ නවයයි වෙලාව.. නැගිටලා එන්න මෙහෙට.."

උදේ පාන්දර- කිව්වට පාන්දර නෙමේ දවල් වෙලා මම නැගිටිමට අමමගේ
මිහිරි කුප්පය කන පලාගෙන මට ඇහෙන්න ගත්තු නිසා.. මුලු ගමම
දන්නවද කොහෙද මම නැගිට්වා කියලා.. එහා ගෙදර කමනි ඇන්ට්ගේ දුටු
ඉස්සර මම ක්ලාස් යද්දි බොරුවට මල් කඩන්න වගේ පාරට ඇවිල්ල කෙල
පෙරාගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මට ජේන්න හිට්ටි කලිසම
ඇඳගෙන එළියෙ එහෙට මෙහෙට යනවා.. ඒ ගැනි හිතාගෙන ඉන්නෙ මට
ඒකි දැක්කම නගිනවා කියලා.. පස්සෙ ඔක අපේ අමම දැකලා මට කිය කිය
හිතාපුනා.. ඒ ගැනිට පුදුම අමාරුවක් තියෙන්නෙ.. දන් ඇයි මම මේ කමනි
ඇන්ට්ගේ දුටු ගැන කියවන්නෙ.. මම නැගිටලා ඇඳ හදලා එලියට යද්දි
අමමා කොහේද යන්න ලැස්ති වෙලා..

" අමමෙ කොහෙහරි යන්නද.."

" ඔව්නෙ මම අද මහිශා දුටුගේ අමමත් එක්ක එළියට යන්න කියලා වැඩ
වගේකට.. එන ගමන් පොළොත් යන්න ඔන.. ගිහින් එනකල් දොරවල්
වහගෙන පරිස්සමට ඉන්න.. ඔය එල්ලන් ඉන්න අණ්ඩ තෙමාගන්නෙහෙම
එපා.. තේරුනානෙ.."

" හා මේ අමමෙ කන්න දෙයක් ගේන්න.."

" මම.."

අමමා මට කෑම එකත් මේසෙට තියලා ගිහින් තියෙන්නෙ.. මම ඉතින් තනි
අතින් දන් මැදලා මුණත් හෝදගෙන ඇදුමකුත් ඇඳගෙන කෑම කාලා ගෙදරට
වෙලා හිටියා.. අපරාදෙනෙ අද පන්ති යන්නත් නෑ මේ මගුල අත
කැඩුනනෙ.. සෙනුකයන් ඉස්කෝලෙ යන්න ඇති.. අරකා ගියාද දන්නෙ
නෑ.. මම ආවේ එක අරන් බලද්දි රඳය අයිසා මැසේජ් එකක් තියලා යනවා
කියලා..

මම ඉතින් කරන්න වැඩක් නැති නිසා කෑම මේසෙ උඩ පොත් දෙක තුනක් නියාගෙන කෙමෙස්ට්ටි වල පරිවර්තන වගයක් හද හද හිටියා.. මේක පටන් ගත්ත කාලෙ සර්නම් කිව්වෙ පරිවර්තන කරන එක පිස්සුවක් කියලා.. ඒ තරමට ආස හිතෙනවලු.. කොහොමහරි මටනම් වුනේ ඒකෙ අනිත් පැත්ත.. පරිවර්තන කරන්න ගිහිත් පිස්සු හැදුනා..

හවස තුන විතර වෙනකල් ඉස්කෝලෙ වැඩ කරපු මම ගෙදර ඉස්සරහ දොර ඇරලා ඉස්තෝප්පුවට වෙලා එහෙට ඇවිද්දා මෙහෙට ඇවිද්දා.. අමම නැතුව පාලුයි වගේ.. කියට එයිද දන්නෙත් නෑ.. මගෙන් ඔලුව විකාරයි වගේ.. ඒකනිසා මම ලෑප් එක සාලෙට උස්සගෙන ඇවිත් ඇනිමි එකක් දාගෙන බලන්න ගත්තා.. සැක් මම නරුවො බලන්නෙ ගිය අවුරුද්දෙ ඉදලා.. කොහෙද ඒකෙ එපියෝඩ් පන්සියක් තියෙනවනෙ.. මම බලල තියෙන්නෙ තාම දෙසිය ගානයි.. මේක බලලා ඉවරකරද්දි මම නාකි වෙලා ඉද්ද දන්නෙ නෑ.. ඔහොම ඒක බල බල ඉද්දි වෙලාව යනවා දැනුනෙත් නෑ.. මම ඉතින් ඉන්න පුලුවන් හැම පොසිගත් එකටම සෝෆා එකේ ඉදගෙන ඒක බැලුවා.. එක විදියක ඉන්න බෑ ඇග නලියනවා නලියනවා වගේ.. එහෙම කල්ලා අතත් තුන්පාරක් විතර පුටු ඇන්දෙත් ඇනගත්තා.. ඒ එක්කම වගේ මගේ ෆෝන් එකට කෝල් එකක් ආවා.. ෆ්‍රෑජ්ස් රඬ් අයියා.. එයා ගියාද දන්නෙ නෑ..

" හලෝ...ව"

" ගෙදරද ඉන්නෙ.."

" ඕ.. ගෙදර ඉන්නෙ.."

" මම.."

මම ෆෝන් එකත් කනේ ගහගෙන ඉස්තෝප්පුවට ආවා..

" ඔයා ගෙදර ආව්-ඔයා මෙහෙ ආවද.."

මම ෆෝන් එකත් කනේ ගහගෙන එළියට එද්දි මේකා ගෙදර ඉස්සරහ කාර් එක නවත්තලා බැහැලා දොර වහනවා.. මම ටාර් ගාලා කාමරේට වැද්ලා හෙන ගහලා වගේ තිබ්බ කොන්ඩෙ හදාගත්තා.. සැක් මම ඉන්න හැටි සකලබුජ් වගේ ශෝට්කුත් ගහගෙන රෝස් පාට ශර්ට් එකකුත් ඇඳගෙන.. අපෙ අම්මා එක්ක බෑ.. ඇදුම් ගන්න ගියාම එයාට ඕන ඒවා විතරයි

ගන්නෙන.. ඒවා ඔක්කොම මට වඩා දහගුනයක් ලොකු බාවිටු වගේ ඒවා..
අනික ගන්නෙත් රෝස පාට කහ පාට වගේ මහ සීනිබෝල පාට.. ඒ වුනාට
මම ආස කළපාටයි සුදුපාටයි අදින්න..

" ගිය වැඩේ කරගත්තද"

එයා මට දුන්නු ෆැබ් එකේ බෑග් එකක් ස්ටුල් එක උඩින් තියලා සෝෆා
එකෙන් ඉදගන්න මම රඬ අයියා දිහා බලාගෙන ඇහුවා..

" ඔව් ආයෙ යන්න දෙයක් නෑ.. ඔක්කොම ෆිනිශ් කරගෙන ආවා.."

" එහෙමද.."

මම රඬ අයියාගෙ එහාපැත්තෙන් ඉදගන්නා..

" මොකද කලේ කෝ අම්මා.."

" ගමනක් යනවා කිව්වා.. හවස් වෙලා ඒවි.."

" පාඩම් කලාද.."

" ඔ කලා.."

" හොඳයි.. හෙට ඉස්කෝලෙ එන්න පුලුවන්ද.."

" එන්න එපැයි.. අනික අත ලොකුවට අවුලක් නෑ.."

" ආ.. මම බෙහෙත් වගයක් ගෙනාවා.. අයියා කිව්වා මේ පේල් එක ගාන්න
ඉක්මනට අඩුවෙයි කියලා.."

" හුම්.."

" වෙලාවට බෙහෙත් බීපිය.. මගුල.. බලපන් අතකුත් එල්ලගෙන.."

රඬ අයියා අත දිහා බලාගෙන රැව්වා.. ඉතින් අප්පා ඒක වෙලා ඉවරනෙ..
හැමතිස්සෙම ඒකම මතක් කර කර කැගහනවා.. සැක් ගෙදර කොහිල
නෑනෙ.. නැත්නම් අමුවෙන්ම ගිල්ලලා යවන්න තිබ්බා..

" අනේ මේ ඉන්නවා.."

" හරි හරි.. මේ බං මම ගෙදර යන්න ඔන අයිසා එන්න කලින්.. මම යන්නද.."

" ආපු ගමන් යන්නෙ..??"

" අම්මත් ගෙදර නැනෙ වරද්.. මම වෙන දවසක එන්නම.. හෙට ඉස්කෝලෙ එනවනෙ.."

" මම.. ගෙදර ගිහින් කතාකරන්න.."

" හරි පරිස්සමට ඉන්න අම්මා එනකල්.. මම යනවා.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ කොන්ඩෙ අවුස්සලා නැගිට්වා.. ඇයි අප්පා ඔව්වර ඉක්මනට යන්නෙ ඉතින්.. කමක් නෑ මහන්සි ඇතිනෙ..

" පරිස්සමට යන්න.. බුදුසරණයි.."

මම රධ්‍ය අයිසා අවුල් කරපු කොණ්ඩෙ අතින් හදාගන්න ගමන් එයා පස්සෙන් ඉස්තෝප්පුවට ආවා..

" මම.."

රධ්‍ය අයිසා යන්න ගිහිල්ලත් ආයෙම හැරිලා මං ගාවට ආවා.. මේකා මෙහෙම එන එන සැරේට මගේ පපුව රිදෙන්න ගන්නවා.. මම ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන රධ්‍ය අයිසා දිහා බලාගෙන ඉද්දි එයා මගේ කම්මුල් දෙක පොඩි වෙලා මිරිකෙන්නම අත් දෙකෙන් අල්ලලා නළලෙ පැත්තකට තොල් දෙක ගෑවෙන්න නොගෑවෙන්න තිබ්බා.. මේක දෙවෙනි වතාව.. එයා මෙහෙම කරද්දි අනේ මන්දා මගේ හිත පිරිලා යනවා.. එයා මේ කිසි දෙයක් හැගීමක් නැති මුණකින් ඔහේ කරනවනම් මට කොහොමටවත් මේ තරම් මේ දේවල් හිතට කාවදින්නෙ නෑ.. ඒ වුනාට එයාගෙ දිග ඇහිපිහාටු තියෙන කප්පාට ඇස් දිලිසෙද්දි ඒක වෙනමම කතාවක්.. මම රධ්‍යයිගෙ සුදු පාට දුහුල් ශර්ට් එකේ වාටිය ළගින් පොඩි කරගෙන අල්ලගෙන ඉදියා..

එයා මගේ නළලින් තොල් ගන්නම මම එයාගෙ පපුවට නිකට තියාගෙන මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා.. හැමදාම මෙහෙම ඉන්න තියෙනවනම්.. වගේ

හැඟීමක් මගේ හිතේ පණ ගැහී ගැහී තිබුණා.. ඇත්තටම මම හිටියේ දුක පොඩ්ඩක්වත්ම උග නැති සතුටයි ආදරෙයි පිරුණු සැහැල්ලු හිතකින්..

මම රඬ අයිියගෙ පපුවට නිකට තියාගෙන එයාගෙ මුණ දිහා බලාගෙන ඉද්දි ආයෙම එයා මගේ කොණ්ඩෙ ඇවිස්සුවා.. එයාගෙ මුණෙන් තිබ්බේ හරිම දගකාර ආදරේ හිතෙන මුණක්..

" ඔහොම ඉන්න එපා බං.. මම කොහොමද ගෙදර ගිහින් ඉන්නෙ..මම.."

" ඇයි.."

" උඹ ඔහොම බලන් ඉද්දි ලෝබයි වරද්.."

රඬ අයිියා ආයෙම එක අතකින් මාව පපුවට කිටි කිටියේ තුරුල් කරගෙන ඉදලා මගෙන් අයිින් වෙලා වාහනේට ගියා..

කෝමදේ.. මගෙ සකලබුජම්ලා ටිකට මම කලිසම් ගෙනාවා..

ඔය ළමයි සතුටින් කල් ගෙවන්න.. තව වරින් මෙකට එන්නත් ඉන්නවනෙ..

ඇස් ඇත් එක්සාමපල් රඬ කොලුවගෙ අප්පව්ව්

වරද් කොලුවගෙ පවුලෙ උදවිය

දැමකනෙ..

පාන්දරට තා එකක් ඔනන.. ඒනම කොමෙන්ටුවක් කොටාගෙන යන්ඩ්..

ලව් යූ.. ♥.

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

25 කොටස

" බණ්ඩය.....ප් පහසුවේ.....න් සිටිත්.."

මම හිටියේ ස්කූල් ග්‍රවුන්ඩ් එකේ මාවපාස්ට් කර කර.. මට මෙව්වර දවස් තිබ්ලත් මතක් වුනේ නෑ මෙහෙව් මගුලකට මමත් ඉන්න ඕන කියලා.. අද උදේ රඳා අයියා ගවුන්ඩ් එකට ඇදගෙන එනකල්ම මම හිටියේ ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකට වෙලා කියාන් අයියන් එක්ක කයියක් ගහගෙන..

ඉස්කෝලෙ ජුනියර් ස්කොඩ් එකයි සීනියර් ස්කොඩ් එකයි දෙකෙන්ම ඉස්සරහා, හවුස් එකේ ෆ්ලෆ් එක අරගෙන කැප්ටනුයි වයිස් කැප්ටනුයි යනවනෙ.. දැන් මම මේ ඉන්නෙ ඒ මගුල පුරුදු වෙන ගමන්.. ආබාදිත සෙබලා වගේ අතත් එල්ලගෙන මම පහසුවෙන් හිටගෙන හිටියා.. පහසුවෙන් කිව්වට මට දැනුන පහසුවක් නම් නෑ..

ග්‍රවුන්ඩ් එකේම ළමයි පන්සියක් විතර හිටියා.. හවුසස් පහෙන්ම.. ඒ ඔක්කොම ඉස්සරහින් මමයි නග්‍රාසයයි අනිත් හවුසස් වල කැප්ටන්ලයි ෆ්ලෆ් දෙක ගානෙ අතේ තියාගෙන පහසුවෙන් හිටගෙන.. හොඳම වැඩේ මේක ප්‍රැක්ටිස් කරන්න ඉන්නෙ රඳා පොල් කාවයියා.. දැන් මට දෙපාරක්ම ඇවිත් බැනලා ගියා පපුව ඉස්සරහට දාන් ඉදපන් කියලා.. ඊළඟ වතාවේ කිව්වොත් අම්මපා මම ඉදියේ ෆ්ලෆ් එක අරගෙන උගේ පුපේ ගහන්න..

පහසුවෙන් ඉන්න කිව්වහම හැමෝම පහසුවෙන් ඉද්දි මට ලාවට ඇහුනා කොහෙන්දෝ මන්දා ඩාන් ඩාන් ගාලා සද්ද වගේකුයි ගිරිය පලාගෙන බනින සද්ද වගේකුයි.. මුගේ රීප්ප පටිය අල්ලලා බිදින්න තියෙන්නෙ දෙකට.. ඔහොම විනාඩි පහක් විතර ඉද්දි මගේ කොන්ද හරියෙන් මොකක්ද තදට වැදිලා මාව ඉස්සරහට තල්ලු වුනා..

" කොන්ද කෙලින්.."

රඳා අයියා මාව බලු බෙට්ටකටවත් ගනන් ගන්නැතුව කියාගෙන යද්දි මමත් ළාව එක මදවිය ඇටයක් තරමට ගනන් ගත්තෙ නෑ.. ඒ වුනාට ඉර අව්ව වැදෙනවා මුණට අමමටසිරි වෙන්න.. මම අවුට් ඉදියම කප් නෙමේ රතු වෙනවා.. අනික කැප් එකක්වත් මොකුත්ම නෑ..

" බණ්ඩය.....පි සිරුවේ.....නි සිටිනි.."

" ලෙඟට රයිට.."

මම කකුල උස්සලා එකලග තියාගෙන ඉදියා.. සැක් මේ එකතැන ඉන්න වැඩ මට හරියන්නෙ නෑ.. කන කහනවා වගේ.. සපත්තුව අස්සෙ වැලි ගිහිනි වගේ.. මුණෙ දාඩිය බේරෙනවා.. බෙල්ල කසනවා වගේ.. ඔහොම ඒවා දාහක් හිතෙනවා.. අතත් රිදෙනවා.. මගුල.. මට දමලා ගහලා බෙල්ල කසන්නමයි හිතෙන්නෙ.. ඒ වුනාට පන්සියක් මැද්දේ වාටර් වෙන්නත් බෑනෙ..

ඔහොම හරියටම පැය තුන හමාරක්.. පැය තුනහමාරක්.. අර ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා අපිව ග්‍රවුන්ඩ් එකේ තියාගෙන පුදුම කට්ටක් කන්න දුන්නෙ.. අන්තිමේ එකාට දෙන්නට කලන්නෙ අල්ලද්දි පොර ඒකටත් අපිට කැගහලා ක්ලාස් වලට යන්න කිව්වා.. මම ඌ එද්දිම ගස්සගෙන ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකට ගියා.. මගේ බෑග් තිබ්බේ ඒකෙ.. කොහොමත් ක්ලාස් එකේ ඉන්න වෙන්නෙ නෑනෙ..

මම ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එක ඇතුලට යද්දි කවුරුත්ම ජෙන්න ඉදියේ නෑ.. ඒ වුනාට දොර ගාවදි මම දැක්කා එදා මාත් එක්ක බැඩ්මිනිටන් ප්ලේ කරපු වම්රු මගේ ඇගෙන් හැප්පිගෙන දුවගෙන යනවා.. මට ඒක පොඩ්ඩක් අමුතුයි වගේ හිතුවත් මහ ලොකුවට ගනන් ගත්තෙ නෑ.. මම ඇවිත් පුටුවකින් වාඩිවෙලා පොතක් අරන් මුණට පවන් ගහගත්තා.. ශරීර එකේ බොත්තම දෙකකුත් ඇරගත්තා..

මොනාහරි කන්න තියෙනම..මම..මම..

මම වටේටම ඇස් දෙක අරගෙන යද්දි මට අහුවුනේ රඬ අයිියගෙ බෑග් එක.. එදා ලොලිපොප් තිබ්බෙනෙ.. අදත් මොනාහරි තියද දන්නෙ නෑ.. මම ගිහිනි රඬ අයිියගෙ බෑග් එක අරන් ඇවිල්ල උකුල උඩින් තියාගෙන ඒක අස්සටම අතදාලා ඇවිස්සුවා.. මොකක් හරි අහුවෙනවා..

නයිස්.. ටවිස්ට් එකක්.. පොඩ්ඩක් දියවෙලාද මන්දා.. කමක් නෑ දියවුනාමත් රහයි.. තව කිට් කැට් එකකුත් අතට අහුවෙලා මම ඒක ආයෙම ඌට කන්න බෑග් එකට දමලා වහලා පැත්තකින් තියන්න යද්දි මෙකගෙ බෑග් එකෙන් පොතක් 'දහ' ගාලා බිමට වැටුනා.. ඒක අස්සෙ තිබ්බ කොළ වගේකුත් බිම විසිරුනා..

සැක් මම වැඩ නාගන්නවනෙ..

මම වොක්ලට් එක පැත්තකින් නියලා අර කොළ සේරම පොත අස්සට දාද්දි
මගේ ඇහැ ගියේ ලා නිල් පාට ඒ ෆෝ එකක තද නිල් පෑනෙන් ඉංග්‍රීසියෙන්
ලියපු ලියුමක් වගේ එකකට..

මම එක මෙසෙ උඩින් නියලා අනිත් ඔක්කොම බෑග් එකට දාලා පැත්තකින්
නිබ්බා..

Radhya,

Long have I waited here, countless ago.

Is it too much to ask?

Too much to consider, that we could ever be together?

I know, I understand,

That we do belong together.

Do you not see how perfectly our hands fit?

All you have to do is ask.

Ask and I will answer.

I would gladly be yours but now I wonder.

Is there something wrong with me?

Is there somehow an offense against you?

I would give you the world, I would give you my heart.

I could love you, forever and farther.

Why do you evade my love?

@Shan

I would be yours, and never consider another.

The way things are going though,

The pain you've put me through,

I must question myself, how could this end.

Long have I waited here, and forever more.

I cannot love you near,

But my heart is yours and from afar I cry out.

To you! To you I cry out!

My heart is yours,

But I fear yours will never be mine...

" මොනොන්තක්ද මේ..??"

මම දෙපාරක් තුන්පාරක්ම ලියුම හරව හරව බැලුවා.. මොකක්ද මෙක
ලියලා තියෙන්නෙ.. ලිට් කරන එකක්ද.. අනික රඬ අයිසා මොන
එහෙකටද මෙක බැග් එකේ දාගෙන ඉන්නෙ.. අනික මෙක කවුද දෙන්න
ඇත්තෙ.. ඉස්කෝලෙම මොකක් හරිද.. මම කොලේ අතේ තියාගෙන
කල්පනා කර කර ඉදිදි අයුක අයිසයි කියාන් අයිසයි රූම එකට ආවා.. ඒ
වුනාට මම හිටියේ නියපොත්තකුත් හපාගෙන කොලේ දිහා බලාගෙන..

" ආ මල්ලේ.."

" මොකක්ද ඡනෙරු ඔය..??"

අයුක අයිසා මගේ අතේ තියෙන කොලේට එබ්ලා ඇහුවා..

" අතේ මන්දා.."

මම කොළේ අයුක අයිසට දෙද්දි කියාන් අයිසත් පැත්තෙන් බෙල්ල දාලා
ඒක දිහා බැලුවා.. මොකක්ද ඉතින්.. පෙම් හසුනක්නෙ.. පරෙයිසෙක්ද
දන්නෙ නෑ ගෙනැත් දන්නෙ රෝමියෝට..

" ටසිරි මල්ලේ.. උඹද මෙක ලිව්වෙ.."

" පිස්සුද බං.. මම නෙමේ.. රඟ අයිසගෙ බෑග් එකේ තිබ්බෙ.."

" කාගෙ.. මේ අපේ එකාගෙ.. සිරාවටම?? වෙන්න බෑ.. අඩි බොරු
නොකිය කියපන් උඹනෙ ලිව්වෙ.."

" නෑ බං නෑ මම ඔව්වා ලියනවද.."

මම කියාන් අයිසට රවලා පාඩුවෙ වොක්ලට එක කර්න ගත්තා.. ලියුම
බැරිනම් ඔන ලබ්බක් ලියාගත්තුදෙන්.. මට මොකෝ.. හැබැයි ඒක ලියපු
එකා පවු මොකක් වුනත්.. නොලැබෙන මගුල් පස්සෙන යන්නෙ ඉතින්..

ඒවුනාට අනුන්ගෙ මිනිස්සුන්ට ලියුම් ලියන්නෙ අහවල් මගුලකට යෑ..
මගෙ හිත යටින් ඉරිසියාවකුත් තියෙනවා තියෙනවා වගේ.. මම ඔව්වා හිත
හිත වොක්ලට එක කාලා ඉවර කලා..

" අපේ එකාගෙ සිකුරා උව්ව වෙලාද කොහෙද.. බලපන් අපි තමා වෙලි
වෙලි ඉන්නෙ.."

" උඹලා මෙහෙද.. මම අරහෙ හෙව්වා.."

කියන් අයිසගෙ පිටට එකක් ගහගෙන මගෙ ඉස්සරහ පුටුවෙන් ඉදගන්නෙ
රඟ අයිසා.. එයාගෙ ඇස් එකපාර නතරවුනේ අයුක අයිසගෙ අතේ තියන
ලියුම දිහාවට..

" ඔය මොකක්ද බං.. පොඩි එකෙක්ගෙ ලියුමක්ද.."

රඟ අයිසා අහද්දි කියාන් අයිසා 'මම ඔව්ට නෑ' කියාගෙන මගේ
එහාපැත්තෙ පුටුවක් අදගෙන ඉදගන්නා..

" මේ උඹට පෙම් කවියක් කඩ්බෙන් ලියලා එවලා.. වරද් පෙන්නුවෙ.."

" මොකක්..??"

රඳය අයිසා මොකුත් හිතාගන්න බැරි මුණකින් අයුක් අයිසගෙ අතේ තිබ්බ ලියුම උදුරලා ගන්නා.. මේකා ඇත්තටම දන්නේ නැතුවද..

රිට්පස්සේ ඒක මුල ඉදලා අගටම කියවලා මෙලෝ ගානක් නැතුව ගලි කල්ලා ඉස්සරහ ඩස්ටබින් එකට ගානට විසික් කලා.. මම කිව්වනේ.. ඌ වගේ එකෙක්ට කැමති වෙන්නේ මොන එකද.. මුම කැමති වුනොත් මිසක්.. පස්සෙන් ගිහින් යාලුකරගන්න පුලුවන් ටයිප් එකේ එකෙක් නෙමේ මේකා..

" nonsense.. මේ අයුක්කයා මල්ලිව එක්කන් වරෙන් කරන්න.."

" මම.."

අයුක් අයිසා කියාන් අයිසන් එක්ක සෙනුකයව එක්කන් එන්න ගියා.. මේකට මෙලෝ ගානක් නෑ.. යකෝ ඉතින් ලියුමක්නෙ හම්බුනේ.. පොඩ්ඩක් පුදුම වෙයන්කො එහෙමත් නෑ..

" අත අමාරුවක් නෑනේ.."

" මම ලොකුවට නෑ.."

මම අහක බලාගෙන කියද්දි රඳය අයිසා මගේ මුණ දිහාට අතක් දික් කල්ලා යටි තොල ගාව තිබ්බ මොකක් හරි පිහිදුමමා.. එකපාරට එයා කරපු දේත් එක්ක මම ටිකක් පුදුම වෙලා බලාගෙන ඉද්දි එයා ලන්ච් බොක්ස් එක අරගෙන මෙසෙ උඩින් තියලා මම ආපහු බැග් එකට දාපු කිට් කැට් එක මටම දුන්නා..

" මම වොක්ලට කරන්නේ නෑ.."

" වොක්ලට කරන්නේ නෑ?? ඇයි ඒ.."

" පැණිරස අප්පිරියයි.."

" එහෙනම් මම කනවා ඇ.."

" මම.."

මම කිට් කැට් එක දෙකඩ කඩලා කැලක් කටට දාගෙන අනිත් එක එයාගෙ මුණට ලං කලා..

" ආ කියනවකො අයියෙ.. ආවි.. මොන-"

මම ලාට වොක්ලට් කැල්ල දෙන්න කට අරින්න කිව්වහම මේකා මගේ ඇගිල්ලත් එක්කම කැවා.. සැක්.. රිදුනත් එක්කත්.. මම දෙකක් රවලා ඇගිල්ල පිහිදගත්තා.. දෙන්න හිතයි හිනාවෙන හැටි.. දත් ටික බඩට යන්න..

" මේ කවුද අර ලියුම දුන්නෙ.."

මම හිමිත් සැරේ පුටුව රඳා අයියගෙ පුටුව ලගට කිට්ටු කරගත්තා.. හොයානන්නෝන කවුද ඔය ජුලියට් කියලා..

" දන්නෙ නෑ.. හැබයි ඔහොම එකක් මගේ පොත් අස්සෙ තිබ්බෙ නෑ.."

" නෑ කියන්නෙ ඉතින් මට හම්බුනානෙ.."

" ඒකතමා ඉස්කෝලෙ කවුරු හරි දන්න ඇති.. මම දන්නෙ නෑ මට වැඩක් නෑ.."

" වැඩක් නෑ කියල කොහොමද.. ඉන්නවකො මම හොයාගන්න.. කවුද මේ ලියුම් එවන පරෙයියා කියලා.."

" හොයාගෙන මටත් කියපන් එහෙනම.."

" බෑ ඇයි ඒ.."

රඳා අයියා ආයෙම කට කොනෙන් හිනාවෙලා පුටුවට හේත්තු වුනා..

" අනේ බං උඹෙත් ඉරිසියාව.. "

කවුද පගො රඳා අයියට ලියුම් එවන කොන්ද නැති පරෙයියා.. තලනවා ඇමට දෙක..

-වරද් ෂනෙරු උද්යෝග රඳා අයියට කියලා කෑම කවාගන්න ගමන් සිට-

දිග එපියකින් එන්නාම.. ලව යූ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

26 කොටස

" මේ සිරාවට ඒක හුණක් ජේනවද..??"

" ජේනවද අහන්නෙ බලපන් සාක්කුව ගාවින් හරහටම ඉරිලා තියෙන්නෙ.."

" බලපන් කියන්නෙ ඉතින් මට පිටිපස්සට ඇස් නැනෙ.."

" දැන් ඔය ශරීර එකවත් උඩට දාගනින්න.. ඇත්තට උඩට අලි විසේද බො.."

" බෑ බෑ කවුරුහරි දැක්කොත් බැනුම අහන්න වෙයි.."

" දෙයියනේ කියලා එකතැනක ඉදපන් වරද්.. අම්මපා උඹ දෙන වදයක්.."

" ආ එතකොට මම දැන් වදේ.."

" එහෙම එකක් කිව්වද මම.."

" ඇයි මම වද දෙනවා කිව්වෙ.."

" මාව මරාගෙන කාපන්.. මගුල.. ඔහොම ඉදපන් මම ඉදිකට්ටක්වත් හොයාගෙන එන්න.. "

" ඔන්නෑ මම මෙහෙම ඉන්නවා.."

" ඇයි උඹේ අන්ඩවෙයාර් එක කප් පාටයි කියලා රටටම පෙන්න්නන්ද.. මෙතන ඉදින්න මම එනකල්.."

රඳා අයියා මාව පුටුවට තල්ලු කල්ලා මටත් ගස්සගෙන ප්‍රිඟෙක්ට රූම එකෙන් එලියට ගියා.. කැහැහුව හැටි විතරක්.. දෙන්න හිතයි ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවට.. හොමබට එකක්.. ආපුදෙන්නකො ඉදිකට්ටක් අරගෙන කට මහන්නෙ මුගෙ කට..

මේ දවස් ටික විශේශයක් නැතුවම ගෙවිලා ගිහින් සිකුරාදා වෙද්දි මම ආර්ම ස්ලින්ග් එක අයිත් කල්ලා අතට බැන්ඩේජ් එක විතරයි දාගෙන ඉදියේ.. ඒත්

ඉතින් මටත් තියන කසන ලෙඩට හවස ඉස්කෝලෙ ග්‍රවුන්ඩ් එකට
එහාපැත්තෙන් තියෙන කමිබ් වැටෙන් රිංගලා අඹයක් කඩාගෙන
සෙනුකයා එක්ක මෙහාපැත්තට රිංගලා එන්න ගිහින් ඒ ලබ්බෙ කමිබ්
වැටට කලියම පැටලිලා කලියමේ සාක්කුව ගාවිත්ම පැත්තක් ඉරිලා ගියා..

මම ඉතින් හිමින් සැරේ කලියම වහගෙන ක්ලාස් එක පැත්තට යද්දි රඳා
අයියා මාව දැකලා එතෙත්ට ආවා විතරයි සෙනුකයා ගොං වස්සා පැනපු
ගමන් මගේ කලියම ඉරුණු එක ඒකාට කිව්වා.. මුට ඒකට මල පැනලා
සෙනුකයා ඉස්සරහම මගෙ පිට මැද්දට ඩාන් ඩාන් ගාලා දෙකක් දිලා
ප්‍රිෆෙක්ට් රුම එකට ඇදගෙන ආවා.. සැක් මු මාර බෝයිග්‍රෙන්ඩ් තමා..
ගහනවයි බනිනවයි රවනවයි පුප්පනවයි.. මම ඉතින් මගේ අතෙන්
පොඩ්ඩක් වැරද්දක් තියෙනවා නිසා කට වහගෙන ඉදියෙ.. නැත්නම් අඹ
ගෙඩියෙන්ම ඔලුවට නෙලන්නෙ..

මම පුටුවෙ ඉදගෙන කිසි ලැප්පාවක් නැතුව අමාරුවෙන් කඩාගත්තු
අඹගෙඩිය කාකා ඉදියා.. එන්නෙ නැතැයි ඉදිකට්ටක් හොයාගෙන
කොහෙන් හරි.. ආ හෝම සයන්ස් රුම එකේ ඇතිනෙ එක එක සයිස්
එකෙන් ඉදිකටු.. බෙනිෆිට්ස් ඔෆ් හැවින් අ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්..

මේ දවස් විකේම රඳා අයියට පාට පාට ඒ ෆෝ වල ලියුම් හිටු කියලා
හමබෙනවා.. හැමදාම මට අඩුමතරමෙ එකක්වත් අහුවෙනා.. හුගක්
දවස්වලට ඔවා අනිත් අයියලත් දකිනවා.. සෙනුකයා නම කිව්වෙ අපි නැති
වෙලාවක් බලලා ඔය පරෙයිසා පියාඹගෙන මේකට ඇවිල්ලා රඳා අයියගෙ
බැග් එකට ඔවා දාලා යනවා කියලා.. ඒ වුනාට මට හෙන කුතුහලයක්
තියෙන්නෙ.. ඔය පරෙයිසාව හමබුනොත් නම අමමපා පිහාට්ටෙන් පිහාට්ට
ගලවලා මම හුණු කොට්ටයක් මහනවා..

" ඡනෙරුවා.."

මම අඹේ කකා ඉද්දි සෙනුකයා රුම එකට ඇවිත් මගෙ එහාපැත්තෙන්
ඉදගත්තා.. පාවලා දෙන්නා.. පස්සෙ ෆ්‍රයි මායි ඔය පරෙයි සින් එක
ඇදගෙන පව හල හලා ඉද්දි තමයි සෙනුකයාට මතක් වුනේ ප්‍රිෆෙක්ට් රුම
එකේ කර්ටන් එකට එහාපැත්තෙ කණ්ණාඩියක් තියන වග.. මම ඉතින් ෆ්‍රෑ
එක්ක නැගිටලා කර්ටන් එක පිටිපස්සට ගියේ කණ්ණාඩියෙන් මගේ පස්ස
බලාගන්න..

" අප්පට්සිදි සෙනුකයා අම්මගෙන් කන්න වෙනවා අද.."

@Shan

" සැක් උඩ කම්බිවැටටම අහු කරගන්නන පුපු.. අම්ම කෙසේවෙනත් බලපන් ගෙදර යන්න කොහොමද කියලා.."

" අවුල් නේ බෑ.."

" ඉදපන් රධ්‍ය අයියා උඹේ පුපු මහලා දෙයි.."

" මම කියන්නැ උඹට ගස්ලබ්බා.."

අපි දෙන්නා කර්ටන් එක පිටිපස්සට වෙලා කියව කියව ඉද්දි කවුරුහරි රූම එක ඇතුළට ආවා.. හුගක් වෙලාවට මේකට එන්නෙ අපි විතරයි.. තව සයෝන් අයියයි අහිරු අයියයි එනවා.. එව්වරයි.. රධ්‍ය අයියටයි අයුක අයියටයි මෙකෙ ඉන්න මිනිස්සු බය නිසා එන්නෙ නැ මුත් කලිසම කොටයි කොන්ඩේ වැටිලා වැඩි අරවා මේවා ඇද හොයලා අම්බානෙක බැනලා යවන නිසා..

මම කර්ටන් එක ලාවට මෙහාට කල්ලා බැලුවේ ආවේ රධ්‍ය අයියද කියලා බලන්න..

ඒවුනාට..

ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකට ආවේ හිනෙකින්වත් හිනපු එකෙක් නෙමේ..

ඒ ඇවිත් හිටියේ වම්රුවා.. එදා මාත් එක්ක බැඩිමින්නන් ප්ලේ කරපු ඩයල් එක.. මම කර්ටන් එක මෙහාට කරන් බලාගෙන ඉද්දි සෙනුකයන් ඒ අස්සෙන්ම බලාගෙන හිටියේ මු කරන වැඩේ.. මු දෙපාරක් තුන්පාරක් වටේ පිටේ බලලා රධ්‍ය අයියගෙ බෑග් එක ගාවට ගියා..

මම හිතුවා හරි.. මු තමා අවලං පරෙයි.. පහුගිය දවස් ටිකේම මු මට කරපු තරමක් කලේ හතුරුකම විතරයි.. මම සෙනුකයට කිව්වත් ඌ කිව්වේ හරියටම දන්නෙ නැති නිසා මුට මොකුත් කියන්න බැනෙ කියලා.. ඒ වුනාට අද අතටම අහුවුනේ.. මේකා රධ්‍ය අයියගෙ බෑග් එක ඇරලා මොකක් හරි ලියුමක් දැමමා.. දාලා කලබලෙන් එළියට යන්න දොරට අත තිබ්බා විතරයි දොර ඇදගෙන ඇතුළට ආවේ කියාන් අයියා..මම.. නයිස්..

කියාන් අයියා මුලින් මු දිහා දෙපාරක් විතර උඩ ඉදන් පල්ලෙහාටම සර්ව කරද්දි වම්රුවා හිටියේ ගු බයෙන්.. කියාන් අයියා අපිට විහිල කරගෙන

ආතල් එකේ ඉදියට මු ඩිරාම ආතල් පොරක් නෙමේ.. මල පැන්නහම කුලු
මීමා වගේ.. අනික උගේ ඇගත් උාටම හරියන්න හැදිලා තියෙනවා දසමහා
යෝධයොන්ගෙ වගේ.. වම්රුවා බය වෙන එක සාධාරනයි.. ඒ වුනාට
හොඳ වැඩේ..

" මේ මල්ලි මොකද.."

" අම්.. මම ආවේ ඊ-රධ්‍ය අයිසව හම්බෙන්න.."

" රධ්‍ය මේ වෙලේනම් නෑ.. මොකක්ද වෙන්න ඔන.."

ඔව් රධ්‍ය පුතා ගියානෙ ඉදිකට්ටක් හොයන් එන්න.. ඒ ලමයට හරියට
වැඩ..

" ම-මම අහන්න ආවෙ- කැමපින් එකේ විස්තර වගයක් අහන්න.. රධ්‍ය
අයිසා නැත්නම් මම යන්නම්.."

වම්රුවා කියාන් අයිසගෙ ඇගෙන් වැදිගෙන දුටගෙන ගියා.. යකෝ මු කිව්ව
බොරුව.. මු කැඩෙට් කරනවා තමයි ඒක හරි.. කැමපින් එකේ විස්තර
අහන්නෙ පාට පාට ලියුම් දීලද.. උගෙ අපගෙ කැමපින් එකක්නෙ ඒක..

" අයිසෙ.."

" උඹලා මොකක්ද ඔය රෙද්දක් අස්සට වෙලා කරන්නෙ.."

" කලිසම ඉරුනා බෑ.."

" මොක්-ප්ප්ඟ්-යකෝ උඹ ඇදගෙන ආවෙ කප්පාට පොකෙක්ද.. හරිම
ලස්සනයි.."

" අනේ පලයං අයිසෙ යන්නෙ.. මගුල.."

" කෝ රධ්‍ය.. මම දැක්කා අන්න හරේ හෝම් සයන්ස් රූමි එක පෙරළනවා..
ආවෙ නැද්ද.."

" නෑනෙ.."

" මේ අරු උඹලගෙ වයසෙ නේද.. මේකෙ මොකක්ද කලේ.. අනික උඹලා රෙද්දක් අස්සට වෙලා ඉදියෙ මොකද ඌ එළියට යනකල්.."

" ආ අර බැග් එක ඇරලා බලපන්.. කරපු එක පෙනෙයි.."

" ඇ..?? පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. අඩි මේ අර උඹෙ පරෙයියද.. සිරාවටම.. අර මල්ලි???"

" යෑස්.."

" ඌ මාර ඩයල් එකක්නෙ.. සැක් රධ්‍ය එන්න තිබ්බෙ.. අපිට ඩ්‍රාමා එකක් බලාගන්න තිබ්බා.."

" හුම්.. ඔය පකයා එදා මට හිනාවුනත් එක්කත්.."

" මේකා නේද එදා ෆයිනල්ස් ජලේ කරන්න සෙට් වුනේ.. මට ලාවට මතකයි..අඩි ඒ වුනාට ඌ අපේ එකාට කැමතී.. කඩවුලේ මොනවද අප්පා මේ වෙන්නෙ.."

" ඉමහි.."

අපි අයුක අයියන් එක්ක වම්රුවා ගැන කියව කියව ඉද්දි රධ්‍ය අයියා අයුක අයියන් එක්ක ඉදිකට්ටකුයි සුදු පාට නූල් වගේකුයි අරගෙන රූමි එකට ආවා.. රධ්‍ය අයියා ගැන දුකත් හිතෙනවා ඉතින්.. මම මොන මගුල කිව්වත් වචනයක්වත් කියන්නැවුව කල්ලා දෙනවනෙ.. පොඩ්ඩක් බයිනවා තමා.. ඒ වුනාට..

" මම උඹට කිව්වෙ මොකක්ද.. ශර්ට් එක පහලට දාගනින් කියලනේ.. "

" හරි හරි අප්පා ඉතින්.."

" මෙහෙ වරෙන්.. ඔක මහලා දෙන්න.. "

රධ්‍ය අයියා පුටුවකින් වාඩිවෙලා මට එතෙත්ට කතාකලා.. සැක්ම සැක් මම දැන් මු මහනකල් පස්ස දික් කරන් ඉන්නෝනද.. ඒක පොඩ්ඩක් හරි නෑ වගේනෙ..

" අහ්ම.. අයුකයා.. කැන්ට්මට යමුද.."

කියාත් අයියා හිමිහිට මාරුවෙලා දොරත් වහගෙන එළියට යද්දි ඒ පස්සෙන් සෙනුකයයි අයුක අයියයිත් එළියට ගියා..

" මේ ඔක ඇගේ අනිත්ත එපා හරිද.."

" හරි හරි.."

" මේ ඔයා කතිර මැස්මෙන්ද ඔය මහන්නෙ.."

"...."

" කියනවකො අයියෙ..."

" මම දන්න කතිර මැස්මක් නෑ බං.. පොඩ්ඩක් දගලන්නැතුව ඉදපන්නකො.. රිටපස්සෙ බෙරිහන් දෙනවා ඇගේ ඇනුනා කිය කිය.."

" මේ අන්ඩවෙයාර් එක අල්ලලා මහන්න එපා හරිද.. අපෙ අම්මගෙන් මට බැනුම අහගන්න වෙයි.."

" මම.."

" ඉවරද.."

" උඹ හිතුවද මම මහන මැගීමක් කියලා.. පොඩ්ඩක් ඉදපන් කැරකෙන්නෙන නැතුව.."

" කොහෙන්ද ඔයා මහන්න ඉගනගන්නෙ.."

" කෑමප් යද්දි ටෙන්ට් මහලා තියෙනවා.."

" ආ.."

මම උගේ මුණ ඉස්සරහ හිටගෙන උඩ බලාගෙන ඉදියා.. මේකා කලිසම අල්ලගෙන මහනවා වුනාට ඉතින් ඒක මගේ පස්සෙන.. උගේ අත ගැවෙද්දි මට හෙන අමුතුයි.. ඒ වුනාට මේකා ඉස්සරහා ඔව් කියලා ලැජ්ජ වෙන්න බැරි නිසා මම දිවත් හපාගෙන උඩ බලාගෙනම ඉදියා.. ආයෙනම කමබ් වැටෙන් රිගන්න හොඳ නෑ.. මේ මොන ලැජ්ජාවක්ද.. මු මගේ යට

කලිසමත් දකින්න ඇති.. මට උනොත් වෙනතෙ මේ වගේ අස්සන වැඩක් නමා..

" මම.. හරි.. නටන්නැතුව ඉදපත්.. ඔක ඉරෙයිද දන්නෙ නෑ.."

" කවුද අනේ දගලන්නෙ.. අරිගතෝ ගොසයිමස්.."

මම උගේ පැත්තට හැරිලා අංශක අනුවට කොන්ද නමලා පුටුවක් ඇදගෙන එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා..

" මේ මම පරෙයිව හොයාගත්තා.. "

" මොන??"

" අර අප්පා ලියුම් දාලා යන්නෙ ඔයාගෙ බෑග් එකට.. අර කියලා තිබ්බේ දවසක්, ඩු යු සී හව් ප'ලෙක්ට්ලි අවර් හෑන්ඩ්ස් ෆිට්?? ඉස් දෙයා සමතින්ග් රොන්ග් විත් මී?? ඉස් දෙයා සමහව් ඔලෙන්ස් අගෙයිස්න්ට් යූ?? අයි ටුඩ් ගිව් යූ ද ව'ල්ඩ් අයි ෆුඩ් ගිව් යූ මයි ඇස් බ්ලා බ්ලා.."

මම කියද්දි රඬ අයියා මහා හයිසෙන් හිනාවෙන්න ගත්තා.. හරි හිනා.. මටනම් හිනායන්නෙ නෑ..

" මොනවද බං කියවන්නෙ.."

" ඉතින් ඇත්තෙනෙ.."

" ආ හා ඉතින් කවුද ඔය කියන පරවියා.."

" පරවියා නෙමෙ පරෙයියා හලෝ පරෙයියා.. එහෙම කියන්නෙ ඌට අපහසේට.. මගුල.. ඔයා දන්නවද අර කැඩෙට් කරන අපේ වයසෙ වමිරුව.. අර අනේ ආට් කරන්නෙ සුදු උස කෙට්ටු.."

" ඔ.."

" ඒකා.."

" එහෙමද.. මම..මම.. "

රධ්‍ය අයිියා මම කිව්ව එක ලොකුවට ගානක් ගන්නෙ නැතුව මගේ කර වටේ අතක් දාලා උගේ ඇගට ඇදලා ගන්නා..

" ලියුම ගැනනම මං දන්නෙ නෑ ඒ වුනාට

Do YOU see how perfectly OUR hands fit..??

මම.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ අතක් එයාගෙ ලොකු අතක ඇගිලි අස්සෙන් පටලගෙන අහද්දී මම හිනාවෙලා රධ්‍ය අයිියගෙ අත ඇගිලි වලින් තදින් අල්ලගෙන විකක් වෙලා ඉඳලා අතැරියා..

"

I see

.."

ආ බියුටිපුල් කෙල්ලනේ.. කොහොමද..

චම්රු පුමනා ඉමලගෙනෙනෙ කමනෙ ඉතිම..

රධ්‍ය ඩිංගිත්තක් කියාන් අයිියන්ඩි එක්ක ජෙලන මන්දා.. පො ඉටිම.. දුකයි දුකයි දුකයි..

දැන් ඔය මද දු ස්පෝර්ට්ස් මීට තිව්වා.. ඒකත් ඉවර කොල්ලා දාමු..

මම මෙක අර පාසල් ප්‍රේමයක් නිසා ඉස්කෝලෙ හැම සිදුවීමක් ම මෙකට දාලා ලියන්න ආසයි.. ඒ වුනාට දිග වැඩිවුනොත් හරි නැති වෙයි කියලත් හිතෙනවා.. මොකද ඉස්සරහට කතාව අනිත්පැත්ත ගැහෙන නිසා.. ඔයාල කොහොම ලිව්වොත්ද ආස..???

ආයෙ එන්නම් ඇ..

ලව් යූ.. ♥

@Shan

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

27 කොටස

ඉක්මනින්ම සති එක දෙක ගෙව්වා ගියා.. ඉස්කෝලෙ වැඩ මීටි එකේ වැඩ අනම් මනම් එක්ක මමයි සෙනුකයයි අනිත් හැමෝමයි කාසීබහුල වෙද්දි සමහර වෙලාවට හිත් රිදීම ඇති වුනා.. සමහර වෙලාවට හැමදේම එපාවෙලා ගියා.. එක දිගට තිබ්බ මැවස් දෙකකින් අපි ෆෝන් ප්ලේස් ගද්දි හවුස් එකේ ගුරුවරුන්ගෙ ඉදන් මටයි නග්‍රාස්ටයි ඇඩෙන්න බැනුම් අහන්න වෙද්දි මට දැනුනා වගකීමක් කියන්නෙ මොකක්ද.. වගකීමක බරපතලකම මොකක්ද කියලා..

අන්තිමට තියපු හවුස් මීටින් එකේ මමයි අපේ හවුස් එකේ කෝඩිනේටරින් බෝඩ් එකයි මුලු ඉස්කෝලෙම අපේ හවුස් එකේ ලමයි ඉස්සරහා අම්බානෙක බැනුම් අහද්දි මම නාඩා හිටියේ හරි අමාරුවෙන්.. මම කොච්චර වුනත් ඔහොම බැනුම් අහලා තිබ්ලා නෑ.. ජීවිතේට.. ඔව්වර ගොඩක් මැද්දේ.. මම අතත් බිදගෙන අන්තිමට තිබුනු හොකි මැවස් වල රිසර්ච් පවා ප්ලේ කලා.. මමත් නොසැහෙන්න මහන්සි වුනා.. මෙගර්මන්ටස් අරයට මදි මෙයාට මදි කියද්දි ආයෙම ඒවා මාරුකරගන්න එහෙ ඇවිද්දා මෙහෙ ඇවිද්දා.. ස්ට්‍රෙස් එක උපරිමේටම තියෙද්දින් මට ක්ලාස් යන්න වුනා.. ක්ලාස්ස් වල එක්සෑම් ලියන්න වුනා.. මග ඇරුනු නෝට් ලියන්න නිදාගන්න තිබ්බ වෙලාවත් නැතිකරගත්තා.. මැරිලා මැරිලා ගෙදර එද්දි ඇග පතේ අමාරුවට මට සේරම දමලා ගහලා ගෙදර ඉන්න හිතුනා.. ගෙදර ආවත්, ගෙදර ප්‍රශ්න අම්මා ගැන අඩුපාඩුවක් නොකර හොයලා බලලා ඒ දේවල් කරන්නත් වුනා.. අනේ මන්දා හිතද්දින් මම කොහොම එව්වර ගොඩක් කලාද හිතාගන්න බෑ.. ඒ ලෙවෙල් කරන කාලෙ මෙහෙව් එකක් කලා කියද්දින් මගේ බඩ පපුව දගලනවා..

මේ කාලෙදි.. ඇත්තටම.. මට අනන්න වතාවකට වඩා හිතුනා රඨ අයිසා මගේ ජීවිතේට ආවෙ මගේ මොකක් හරි ලැබීමකට කියලා.. මම දන්නෙ නෑ කොහොම වචනෙන් විස්තර කරන්නද කියලා.. එයා මගේ ලග නොහිටි වෙලාවක් නැති තරම්.. මම අදහස් කලේ තුරුල් වෙලා වෙළිලා කියන එක නෙමෙ.. වචනෙකින්, හුස්මකින්, විනාඩි දහයක පහලොවක කෝල් එකකින් හැමතිස්සෙම වගේ රඨ අයිසා මගේ ළගින් ඉදියා.. සමහර දවස්වලට අපි දෙන්නම ඉස්කෝලෙ ආවත් එක විනාඩියක්වත් කතාකරන්න වෙලාවක් හමුවුනේ නෑ.. රඨ අයිසාට තිබුනු වැඩ ගොඩ

හැටියට මාව අහන්න, බලන්න, කියන්න වෙලාවක් කොහොම තිබ්බද මන්දා..

ඒ වුනාට වෙලාවට කැවද, බිච්චද, ගෙදර ආවද කියලා රඬ අයිසා නිතර හොයලා බැලුවා.. මාව සමහර දවස්වලට ගෙදරින් ඇරලුවා.. ස්ට්‍රෙස් එකට ගැස්ට්‍රයිටිස් වැඩි වෙලා හවසට කාපු බීපු සේරම අනික් පැත්තට වමනෙ යද්දි පුලුවන් හැමවෙලාවකම මගේ පිට දිගට අතගැවා.. මාව වාරු කරන් හිටියා.. එයා එයාගෙ හරිම සීමාවෙ ඉදන් වුනත් පුදුම විදියට ආදරේ කලා.. මට ලෝබයි.. වෙලාවකට සේරම දමලා ගහලා 'රඬ අයිසේ ඒ ලෙවෙල් වෙනකල් ඉන්න ඔන නෑ' කියලා රඬ අයිසට 'ආදරෙයි' කියන්න හිතුනා..

ආදරේ මොකක්ද කියන්න මම දන්නෙ නෑ.. ආදරේ කරන අයගෙන් අපි කරන්නෙ මොන වගේ එකක්ද, ඒක කොයි කාන්ඩෙටද වැටෙන්නෙ කියලා මම දන්නෙ නෑ.. මම විතරක් නෙමෙයි එයා දන්නෙත් නෑ.. ඒ වුනාට හිත මෙහෙම පිරිලා යන හැගීමට මම 'ආදරේ' කියලා කිව්වා.. ළගින් නොඉද දුරින් හිටියත් ඒ ආදරේ මට ගෙනාවෙ හරි සැහැල්ලුවක්.. එයා ලගදි මට ප්‍රිටෙන්ඩ් වෙන්න ඔන වුනේ නෑ.. මම හිටියේ මම වගේ..

මම කලිනුත් කිව්වා වගේ මම මේ හැමදේම වින්දේ මාසයක් විතර කාලයක් ඇතුලේ එක්තරා සීමාවක ඉදන්.. ආදරේ කරන අයත් නෙමෙයි නොකරන අයත් නෙමෙයි.. එහෙව වෙලාවකදි මටම හිතෙනවා ඇත්තටම අපි ආදරේ කලොත් මට මේ හැගීම දරාගන්න බැරුව මාව පිපිරිලා යයි කියලා..

'උඹ නම් මාව කන්නම ආපු එකෙක් බ'

රඬ අයිසා මම හැමතිස්සෙම මොකක් හරි ලෙඩක් දාගෙන මුණ නාළු කරගෙන ඉන්න වෙලාවක ඔහොම කියලා හිතාවෙනවා..

දවසක්.. මම ඉදියේ හෙනම අවුලෙන්.. ඒක ඉස්කෝලෙ වෙච්ච ප්‍රශ්නයක්වත් මොකක්වත් නෙමෙයි.. මට ඒක කාටවත්ම කියන්න බැරි විදියේ ප්‍රශ්නයක්.. මොකද මං ගැන හුගක්ම දන්නෙ මම විතරයි.. සෙනුකයවත් සමහර වෙලාවට මහිඟාවත් නෙමෙයි.. උන් මගේ හොඳම යාලුවෝ තමයි.. ඒ වුනාට හැමදේම කියන්න පුලුවන් සීමාවක් තියෙනවනෙ.. ඉතින් මේකත් එහෙම ප්‍රශ්නයක්..

ගෙදර අම්මගෙන් ආවිටගෙන් මාමාගෙන් ඇරෙන මට කිසි පැත්තකින්
සැනසීමක් දැනෙන්නෙ නෑ.. අපේ ගෙදර හිටිහැටියේ දවසක් මම පුකිටිස්
ඉවරවෙලා යද්දි ලොකු අම්මලා ඇවිත් ඉදියා..

එයාලා මට කොහොමත් කැමති මිනිස්සු නෙමෙ.. ඒවුනට අම්මගෙ
අක්කනෙ.. මට මොකුත් කියන්න බෑ.. අනික මම වැඩිහිටියොන්ට මොකක්
වුනත් ගරු කලා.. ඒ නිසා මනුස්සකමට හිනා වුනා මිසක්.. ලොකුවට
කතාබහක් අපි අතරෙ තිබුනෙ නෑ..

අම්මා නොකීවට මම දන්නවා මම පොඩි කාලෙම දවසක් ලොකු අම්මා
අපේ අම්මා එක්ක කිව්වා 'ඔය ලමයා නැති කල්ලා දැමමනම් ඔයාට ජීවිතේ
යස අගේට හදාගන්න තිබ්බෙනෙ නංගි'..

මගේ ඔලුවට අකුණක් කෙටුවා වගේ ඒ කිව්ව වචන වලට මගේ හිත
සැහෙන්න රිදුනා.. අම්මා, ලොකු අම්මා කිව්ව දේවල් වලට අසරණ විදියට
හිනාවෙලා තේ කෝපෙ කාල් ගාද්දි ඒක ඇහුනු ලොකු අම්මගෙ පුතා මට
කිත්තියට හිනාවුනු හැටි මට මතකයි..

ඉතින් එහෙම තමා අපේ ගෙදර මිනිස්සු මට සැලකුවේ.. හරියටම
කිව්වොත් මම කියන්නෙ 'මිස්ටේක්' එකක්..

එදා මම කකුලත් බැන්ඩේස් කරගෙන මහන්සි වෙලා ගෙදරට ආවෙ අම්මට
ඔන කිව්ව බඩු වගේකුත් කඩෙන් අරගෙන එනන ඉඳලා පයින්.. මම
ගෙදරට අඩිය තියද්දිම ලොකු අම්මා හෙන ගහන්න වගේ අපේ අම්මා දිහා
බලාගෙන 'මේ ලමයා මොන දිහාවක රිංගලාද මෙව්වර රූ වෙලා ගෙදර
එන්නෙ' කියලා ඇහුවා..

මම ඒක ගානකට ගන්නෙ නැතුව බඩු ටික අම්මා අතට දීලා කාමරේට රිංග
ගද්දි ලොකු අම්මා තව මොනාදෝ මොනාදෝ කියලා අම්මට කතාකරනවා
මට ඇහුනා..

ඔහොම ලොකු අම්මලා ගෙදර එන හැම වතාවකමයි, මාව පහත් කල්ලා
කතාකරන හැම වතාවකමයි මට අර මම 'මිස්ටේක්' එකක් කියන හැගීම
දැනෙන්න ගන්නවා.. ඒක හරි වෙදනයි.. නොකියා කියන්නෙ මම තාත්තා
නැති එකා.. අනාතයා කියලා වෙන්න ඇති..

මම එදා ඒ ඇඳුම පිටින්ම ඇදට වැටුනා විතරයි ඇගේ අමාරුවට උණත්
අරගෙන නින්ද ගියා.. මරු විකාරෙන් වගේ රධ්‍ය අයිසා ගත්තු කෝල් එකත්
කට කරද්දි යාන්තම දැක්කා අම්මා ඇද ගාවට ඇවිත් ඔලුව අතගාලා යනවා..
පව්.. අම්මා කියලා මොනවා කරන්නද.. කියන දෙයක් අහන් ඉන්නවා
මිසක.. ඔව්ට කට ගහගෙන යන්න තරම් පුලුවන් කමක් තියෙන මිනිස්සු
නෙමේ අම්මයි මමයි කියන්නේ.. කොටින්ම වැටිලා ඉදියෙන් එයාලගෙම
තැනක වෙද්දි..

පහුවදා පාන්දර මම නාලා පෙනෙමිල් දෙකක් බිලා ඉස්කෝලෙ ආවෙ
එහෙම ඇවිත් වත් ඒ වෙලාවෙදි මට මේ ප්‍රශ්න අමතක වෙලා යන නිසා..
ඉස්කෝලෙ ලමයින්ගෙ සද්දේ එක්ක මට ඉස්සර තනිකමක් දැනෙන්න
නෑ.. ඉස්සර ඉදන්ම මම ඔහොම හිත රිදුන හැම දවසකම පහුවදා
අනිවාරෙන් ඉස්කෝලෙ එනවා.. ඇවිල්ලා නටලා කියලා විහිලුවක් කල්ලා
ගෙදර යද්දි මගේ හිත ඉබේටම හැදිලා ඉවරයි..

ඒත් එදා මට ඉස්කෝලෙන් මහ මුසල හැගීමක් දැනුනා.. මම ක්ලාස් එකෙන්
එළියටවත් ආවෙ නෑ.. සෙනුකයා මියුසික් රූමි එකේ ළාට එන්න වෙලාවක්
තිබ්බෙන් නෑ.. ඔක්කොම වෙන්නෙ හොදටයි කියලා මම කවුරුත්ම නැති
බෑග් විතරක් ඉතුරුවෙලා තිබ්බ පන්තියේ මගේ පුටුවට වෙලා ඔලුව
ගහගෙන උදේ වරුවම නිදාගෙන උන්නා..

කලින් දවසෙ උණ, පැය හයේ පෙනෙමිල් එකේ සැර බැස්සට පස්සෙ
ආයෙම මතුවිගෙන එද්දි මම ගින්නේ වගේ රස්නෙ පිටවෙන නළල අත්
දෙකෙන්ම අතගාගෙන නිදාගන්න ට්‍රයි කලා..

එදා මම පිලිගන්න කොච්චර අකමැති වුනත් මම රධ්‍ය අයිසව
බලාපොරොත්තුවෙ හිටියා.. එයා කොයි වෙලාවක හරි එයි කියලා මම
බලාපොරොත්තුවෙන් ඉදියේ.. ඒ වගේම රධ්‍ය අයිසා තුන්වෙනි පීරියඩ්
එකට බෙල් කරද්දි අපේ ක්ලාස් එකට ආවා..

මම හිටියේ ඔලුව තියාගෙන ඩෙස්ක් එකට.. එයා මගේ එහාපැත්තෙන්
ඉදගනිද්දි ඒ සැර ප'රියුම එකේ සුවද මට හොදට දැනුනා..

" වරද්.. මොකද මේ.."

රධ්‍ය අයිසා කතාකරද්දි මම මුණ උස්සලා රධ්‍ය අයිසා දිහා බැලුවා.. එයා
ගැස්සුනා.. එකපාරට මුණෙ තිබ්බ සතුටු හැගීමක් වගේ එක නැතිවෙලා

@Shan

ගිහිනි තප්පරේට මුණ වෙනස් වුනා.. හරියට පුද්ගලයක් එක්ක බයක් වගේ..

" වරද්.. "

මගේ අත පය සිතල වෙලා රෝස පාට වෙලා මටම දැනෙනවා ඇස් දෙක ගොරකා ලොඩි දෙකක් වගේ රතු වෙලා ඉදිමිලා ඇති..

" මම.. "

" ඇයි මට කතාකලේ නැත්තෙ වරද්.. ඔයාට හොඳටම උණ.. මොකද ලමයෝ ඉස්කෝලෙ ආවෙ.. "

රඬ අයිසා මගේ නලලට පිට අල්ල තියලා බෙල්ලටත් අත් තියලා බැලුවා..

" මට අවුලක් නෑ.. "

මම රඬ අයිසගෙ අත අයිති කලා..

" අවුලක් නෑ..?? මේ අවුලක් නැද්ද.. මෙහෙ වරෙන් වරද් සික් රූම එකට යන්න.. "

" අනේ මට ඉන්න දෙන්න අයිසෙ.. මට බෑ.. "

" මාව යකා කරගන්නෙපා වරද්.. දැන් උඹට එන්න බැරිද්.. හා බෑනෙ.. "

රඬ අයිසා මගේ අතින් හයිසෙන් ඇදලා අරගෙන මාව නැගිටවුවා.. එයා මෙහෙම කේන්ති ගන්නෙ අඩුවෙන්.. ඒ වුනාට මේ තරම කේන්තියෙන් ඉන්නවා මම දැකලම තිබ්බෙ නෑ.. මමත් හුලගට ගහගෙන යන පරඩුල වගේ ඇදිලා ගියා.. අනිත් පැත්තට අත ඇදලා ගන්නවත් මට හයිසක් තිබ්බෙ නෑ.. මම ඔගේ මොකෙක්ද එකෙක් වගේ එයාගෙ පස්සෙන් ඇදිගෙන සික් රූම එකට ගියා..

සික් රූම එකේ ඉදපු ස්කූල් නර්ස් මගේ කකුලෙ බැන්ඩේජ් එක අයිති කල්ලා උණට බෙහෙවුන් දීලා නිදාගන්න කීවා.. මම හිටියේ ඇදේ හාන්සි වෙලා ඇස් දෙක පියාගෙන.. මට වැඩ සෑහෙන්න තියෙනවා.. මොකුත් කරගන්න බෑ.. එක එක මගුල් හිතෙනවා.. මම ඇදේ මෙහාපැත්තට හැරුනා..

ආවිච්ඡමමා ගාවට යන්න ඔන..

මම පහුවදා දුකම හිතීන් මතක් කර කර හිත රිද්දගනිද්දි සික් රූම එකේ දොර ඇරගෙන ඇතුලට ආවේ රඬ අයිසා.. එයා මගේ ලගට ඇවිත් ඇදෙන් ඉදගත්තා.. ඒ වුනට මම හිටියේ බිත්තිය පැත්තට හැරිලා..

" වරද්.. මෙහෙ බලන්න.."

මම ලාවට ඔලුව හරවලා එයා දිහා බැලුවා..

" මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද වරද්.. ඇයි අවුලෙන් ඉන්නෙ.. ඊයෙ මම කතාකලා ඔයා ෆෝන් එක ආන්සර් කලෙත් නෑ.."

" විශේෂ දෙයක් නෑ.. පොඩි ප්‍රශ්න වගයක්.. ඒක දැන් වෙලා ඉවරයි.."

මට ඒ මනුස්සයගෙන් හිතට බරක් එකතු කරන්න උවමනා නැති නිසා නැගිටලා ඇද වියලට හේත්තු වුනා..

" මම.."

" මට අවුලක් නෑ.."

මම රඬ අයිසගෙ උරහිසට එකක් ගහලා ලාවට හිනාවුනා.. මේකා මුණ එල්ලගෙන ඉන්න විදියට බයත් හිතෙනවා..

" ජේනවා.."

" ඒකතෙ කියන්නෙ.. අද ස්කොඩ් ප්‍රැක්ටිස් නෑ??"

" තියෙනවා.. මම අදුරන එකෙක්ට කිව්වා බලාගන්න කියලා.."

" මම.. මම නිසා හෙන වදේ නේ.."

" ඔව් ඔව් උඹ නිසා පුදුම වදයක් තියෙන්නෙ.. ජේනවනෙ.."

රඬ අයිසා හිනාවෙලා කියද්දි මමත් හිනාවුනා.. වදයක්නම ඇයි දන්නෑ ආවෙ..?? මම එහෙම කියන්න කට හදද්දිම වගේ රඬ අයිසා ඇදේ තව ටිකක් මගේ ගාවට ඇවිල්ලා මගේ ඔලුව අතගැවා.. මම මේ හැම එකක්ම

හිත යටින් බලාපොරොත්තු වෙද්දී මම ඉස්සරහට ඇදීලා රඬ අයිසගෙ පපුවට මුණ ගහගත්තා.. මම මෙහෙම ඉඳලම නෑ.. ඒ වුනාට ඒ වෙලේ මට එහෙම ඉන්න හිතුනා.. රඬ අයිසා මාව පපුවට තද කරගෙන ඔලුව අතගාද්දී මම එයාගෙ පපුවෙන් එන අමුතු සුවඳෙන් පෙනහලු පුරෝගත්තා.. ඒක ප'ඟියුම් සුවඳක්වත් වෙන මොකක්වත් ගාපු දේක සුවඳක් නෙමේ.. එයා ලගින් සාමාන්යෙන් එන සුවඳ.. ඒක මම පලවෙනි වතාවට විඳගත්තා..

අහලා තිබ්බට දැකලා තිබ්බට ආදරේ කරන මනුස්සයගෙ පපුවේ උණුහුමට හිත නිවෙනවා කියලා.. මම ඒක වින්දෙ අද.. ඔවා කතාවලින් අහලා තිබ්බට මට ඒ හැගීම ගැන අදහසක් තිබ්බේ නෑ.. අමමගෙ පපුවට අන්තිමට තුරුල් වුනේ පොඩි කාලෙ.. කොල්ලෙක් ඉලන්දාරියෙක් විදියට ලොකු වෙද්දී මට ඒ උණුහුම මගැරුනා.. දැන් මට එහෙම ඉන්න බෑ.. අමමා ගාව පොඩි එකෙක් වගේ හුරුතල් වෙන්න බෑ.. අමමා ගාව මට හැසිරෙන්න වුනේ කරදඩු උස් මහත් වුනු පිරිමියෙක් වගේ.. මොකද අමමා මගෙන් බලාපොරොත්තු වුනේ ඒ වර්තෙ මිසක් පොඩි කාලෙ වගේ පපුවේ උණුහුමට තුරුල් වෙලා හිටිය බොලද පොඩි ලමයා නෙමෙයි..

" වරද්.."

" මම.."

රඬ අයිසගෙ ඇගිලි මගේ කොණ්ඩේ අස්සෙන් හරි සනීපෙට එහෙ මෙහෙ ගියා.. මට දැනෙනවා වගේම ඇහෙනවා එයාගෙ හඳවනේ ගැස්ම.. මම කන් දිගෙනම හිටියා..

" මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් වුනාද.."

" මම.."

" කියන්න පුලුවන් දෙයක්නම් කියලා හිත නිදහස්කරගන්න වරද්.. හැමතිස්සෙම හිර කරගෙන ඉන්න ඔන නෑ.."

" පස්සෙ වෙලාවක කියන්නම්.."

" මම.."

මම ආයෙම එයාගෙ පපුවෙ ගැස්ම අහගෙන හිටියා.. මගේ කම්මුල් වලට
ඒක දැනුවා.. හුගක් වෙගෙන් ගැහෙනවා.. මගේ කොන්ඩෙ එහෙට
මෙහෙට වෙලා එයාගෙ උනු හුස්ම මගේ නළලෙ පැත්තකට හුගාක් වෙලා
දැනුනා.. හරි උණුසුම් හැගීමක් එක්ක මම එයාගෙ ශරීර එක අතින් ගැලී
කරගෙන ඉද්දි මට බෙහෙත් වලට ඇස් බර වුනා.. ඒ වුනාට ඇස් වහගන්න
ලෝබයි..

" මගෙ වරද්.."

නළලෙ පැත්තකට දැනුනු ඒ උනු හුස්ම මට ආයෙම නොදැනී ගියා..

හායිම.. මම ආවා..

ඔතරිට හෙට කාස් ලමයි දවසෙම.. අනිද්දා ගමේ යමන ඉමනෙ ඔතරි..
පුලුවන් වුනොත් තමාලා හෙට එන්නෙ ඉතිම..

හා ද..??

ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/
ස්කිත්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

28 කොටස

" මේක අද ඉවර කරගන්න පුළුවන් වෙයිද බං.."

" අනේ මන්දා.. බලපන්නො බඩවැල වගේ දිග මේකෙ.."

" අපරාදෙ අපිට කලින්ම ඉවර කරන්න තිබ්බ නේ බං.."

" ඉතින් වෙලාවක් තිබ්බෙ නෑනෙ.."

" ඔව් නේද.. ඔලුවත් රිදෙනවා දැන්නම්.."

මමයි සෙනුකයයි හිටියේ රඳා අයියගෙ ගෙදර ඒකාගෙ කාමරේට වෙලා මාගල වගේ දිග නම් ලිස්ට එකක් ලෑප් එකේ ටයිප් කර කර අපේ හවුස් එකේ සෙට්ටිංකේට්ස් වල ප්‍රින්ට් කරන්න..

මේ මගුල දිග ඇරගෙන ඉන්නෙ උදේ නවයේ ඉඳලා දැන් වෙලාව දෙක හමාරයි.. තාම ඉවර කල්ලා තිබ්බෙ බාගයයි.. අද රඳා අයියගෙ ගෙදර ප්‍රයිවට් බස් එකක් වගේ මුළු ගෙදරම කට්ටිය පිරිලා සැහෙන්න වැඩ.. හෙට ස්පෝර්ට්ස්මීට් එකට ඩෙකරේගන්ස් වලට ඔන දේවලයි ෆ්ලෑග් අනම් මනම් ඩිසයිනි කරන්නයි පහල සාලේ අපේ හවුස් එකේ මල්ලිලයි රඳා අයියගෙ යාලුවොයි මගේ යාලුවොයි සේරම මෙහේ ඇවිත් හිටියා.. උන් ආතල් එකේ පහළට වෙලා කැගගහා හිනා වෙව් එක එක වැඩ කරනවා.. මමයි සෙනුකයයි කාමරේට වෙලා මේ ලෑප් එකත් බදාගෙන පණ දාගෙන නම් ටයිප් කරනවා.. සෙනුකයගෙ මිනිහා උගෙ නැටිල්ල වැඩි කියලා ළාව එක්ටැම්මගේ හිරකල්ලා ගියා..

" පහළ ඉන්න උන් මේ යන විදියට අද ඉවරකරයිද බං.. බලපන්නො සද්දෙ.."

" අනේ මන්දා.."

මම උරහිස අකුලලා පුටු ඇන්දට හේත්තු වුනා.. කමක් නෑ අද විතරනෙ.. ඊටපස්සෙ නම් බාහිර වැඩ මෙලෝම ලබ්බකට මමනම් යන්නෙ නෑ නෑ නෑමයි.. මෙහෙම කට්ටක් කෑවෙ නෑ කිසි අවුරුද්දක.. පුදුම කරුමයක් වුනා මේ ලිඩර්ගිප් එකක් අරගෙන..

මම හිතට ආපු කුණිත අයිඩියා එකකට මහත සෙලොටේප් එකක් අරගෙන ගිහින් දොරේ උපවස්සෙ හරහට පටවල් දෙකක් විතර සෙනුකයා එක්ක අලවලා බැල්කනි එකට ගිහින් පහළට බෙල්ල දාලා එළියේ පේන්ට් එකක් සිප්පේ කර කර ඉදපු රධ්‍ය අයිසටයි අයුක අයිසටයි උඩට එන්න කතාකලා..

" රධ්‍ය අයිසේ මේ එන්නකෝ.. ලෑප් එක සිටක් වෙනවනේ.."

" ඔක රීස්ටාට කල්ලා බලපන්.."

" බෑ අනේ එනවකෝ.."

මමත් උඩ තට්ටුවේ ඉදන් බෙරිහන් දුන්නා.. මාව දැකලා ගෙදර පැත්තක කුඩුවේ ඉදපු තඩ් බල්ලෝ දෙන්නා හෙන ගහන්න වගේ බුරන්න ගත්තා.. හොඳවැඩේ කුඩුවෙම ඔන තියන්න.. අම්මන්ඩිලා දෙන්නා.. මලක් වගේ මට බුරන්න..

" අනේ බං මම වැඩක්නේ.."

" ආ එන්නේ නෑනේ.. ආධ්‍ය අයි-"

" මෙන්න මෙක අල්ලගනින් බං.. "

රධ්‍ය අයිසා නිල් පාට පේන්ට් එකක් ඇගපුරාම නාගෙන ක්‍රිශ්ණා වගේ.. මම ආධ්‍ය අයිසට කතාකරන්න යද්දීම මේකා සිප්පේ එක අයුක අයිසට දීලා ගේ ඇතුලට එද්දි සෙනුකයා හිමිහිට ලිස්සලා කාමරෙහුන් ගිහිල්ලා.. යකෝ මු මාර ඩයල් එකක්නේ.. මම හිමිහිට මොකුත් දන්නැති බබා වගේ ලෑප් එක ගාවින් වාඩිවෙලා හරිම සංවරව වැඩ කරන්න ගත්තා.. ටික වෙලාවක් ගියා.. ලෑප්ස් එකයි දෙකයි,

" මොන හු#### යකෝ මේ.."

හරි නේද.. රධ්‍ය අයිසගෙ ඇහිබැමේ ගානට සෙලෝටේප් එක ඇලවිලා අනිත් එක කටේ ඇලවිලා.. මේකා කෙලගෙන ආපු පාර කන්ගියුස් වෙලාද කොහෙද හෙන කුණුහර්පෙකුත් කියාගෙන කටේ තිබ්බ සෙලෝටේප් එක ගලවලා අතට අරගෙන බැලුවා.. පෙනේද මට තමා කුණුහර්ප කියන්න එපා කියන්නේ.. දැන් කිව්වේ මොකක්ද දන්නේ නෑ.. මුගෙන් පමකෙ ලොප්ක්

තමා තියෙන්නෙ බලන් යද්දි.. මම හිතාව නවත්තගන්න හොඳ හුස්මක්
අරගෙන නහය පිහිදගන්නා.. පවතෙ ඉතින් මොනා වුනත්..

" වරද්.. මොකාද මේ මගුල හරහට සෙලෝටේස් ගැහුවෙ.."

" කෝ.. කොයි මගුලද අනේ.."

" උඹ දන්නෙ නෑ.. උඹ නේද මේ වැඩේ කලේ.."

" අනේ මේ මාව ඔවට අල්ලගන්න එපා හරිද මම බබා.."

" ඔව උඹ බබා.. හිටපන් උඹට අද මම.. අම්මපා අහුවුනොත්නම් හම
ගහනවා වරද්..මෙහෙ වරෙන්.."

" ඒ ඒ මේ මොකද මීටරෙන් ඉදපන් අයියේ.. මම කැගහනවා.."

රඬ අයිසා ඇහිබැමේ සෙලෝටේස් එක ගලවගන්නෙත් නැතුව යකා වගේ
මගේ පැත්තට එද්දි මම මෙසෙත් නැගිටලා කාමරේ එහා කොනට දිව්වා..
බැනෙ.. මෙකා සිරාවටම ගහයිද දන්නෙ නෑ.. බයත් හිතෙනවා.. මම ඇද
උඩින් පැනලා උාව ඇතුලට දාලා දොර ලොක් කරගෙන කාමරෙන් එළියට
පැනලා යද්දි එළියේ දොර ගාව ඉදපු ආධ්‍ය අයිසගෙ ඇගේ හැප්පිලා
අයිසවත් පෙරලගෙන දඩාන් ගාලා පොලොව සිපගන්නා.. අම්මටසිරි ආධ්‍ය
අයිසගෙ බර යකෝ.. මගේ කොන්ද ලෙප්ට වුනාද කොහෙද..

" කොහෙද බං මේ දුවන්නෙ පන කඩාගෙන.."

ආධ්‍ය අයිසා හෙන ගේමක් දීලා මගේ ඇග උඩින් නැගිටගෙන මට
නැගිටින්න අන දුන්නා..

" වරද්.. මේ දොර ඇරපන්.. අයියේ~~~"

ඒ අස්සෙ අර ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා ඇතුලෙ ඉදන් කැගහනවා..

" උඹලා දෙන්නා මොනවද බං කරන්නෙ.. අරකා ඇයි බේරිහන් දෙන්නෙ.."

" අනේ මන්දා අයියේ.. රඬ අයිසට පිස්සු හැඳිලද කොහෙද.."

මම කොන්දන් අතගතා කියද්දි ආධ්‍ය අයියා දොර ඇරිය පාර ඇතුලෙ ඉදපු එකා ආධ්‍ය අයියගෙ අතින් ඇදලා අරගෙන අත අඹරලා බිත්තියටයි උගෙ ඇගටයි අතරෙ හේත්තු කරගත්තා.. දෙයියනේ මම මේ මොනවද දකින්නෙ.. ලැප්පයිත් එක්කන්.. අයියලා මල්ලිලා බදාගෙන.. හපොයි!!!

" පොඩි..අ- අහකට වෙනවා.. මේ මොකද.."

ආධ්‍ය අයියා බයවෙලා වගේ රධ්‍ය අයියව එහාට තල්ලු කරද්දි රධ්‍ය අයියා බයවෙලා වගේ ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන ඉදියා.. ඊටපස්සෙ උන් දෙන්නම හැරිලා පාඩුවෙ නියපොත්තකුත් හප හප බිත්තියට හේත්තු වෙලා ඉන්න මම දිහා බැලුවා..

" අහ්ම.. මම අර පැත්තට ගිහින් එන්නම.."

මම ශේෂ් එකේ බිත්තිය දිගේම ලිස්සලා ගිහින් පඩිපෙළෙන් බැහැගෙන පහල සාලෙට දිව්වා.. මම යද්දි කියාන් අයියා කුස්සිය පැත්තෙ කොකාකෝලා ලීටර් දෙකේ බෝතලයක් කට තියාගෙන ඇදලා අරිනවා.. යකෝ මු.. ඔහොමත් බොනවද මං අහන්නෙ.. මම ගිහින් උගෙ ඉස්සරහින් ඉදගත්තම මේක මගේ උඩ ඉදන් පල්ලෙහාටම දෙපාරක් විතර බැලුවා.. දැන් මේ සේරටම මාව අපරාධකාරයෙක් ගානට පේන්න අරගෙන.. දුක හිතෙනවනෙ..

" මොකද උඹ..??"

" මොකුත් නෑ හලෝ.."

" ඒක මිසක්.. උඹ ළගට එද්දින් බය හිතෙනවා.."

" මම.. ඒක හොඳයි.. මේ අයිසෙ මම පොඩි බඩඩක් අහන්නද.."

" බඩඩක්?? අහපන් බලන්න.."

" මේ සිරාවට ඔයාට කැල්ලක් නැද්ද හලෝ.."

" ඉස්සර හිටියා.. දැන් නෑ.."

" අඩෙ එහෙමද.. අයියට ලව එකක් තිබ්බද.."

"ලව් එකක් කියන්නෙ මෙහෙමයි.. අපි යාලුවෙලා හිටියෙ නෑ ඉතින්.. මම හිතේ තියාගෙන හිටියා.. හිතේ තිබ්බ එක කිව්ව දවසෙම ඒක බෑ කිව්වා.."

"ඇ.. ඒ මොනවගේ කතාවක්ද හලෝ.."

"මොනවගේ කතාවක්ද අහන්නෙ ඉතින්.. ඒක බෑ කිව්වා මට කැමති වෙන්න.. මම ඇයි කියලා ඇහුවම ඒක මට කිව්වා මට කෙල්ලො හතරවට්ටලු.."

"ඌප්ප්.. ඉතින් අයියට හතරවට්ටම කෙල්ලොද.."

"ඒ කාලෙ යමකිසි දෙයක් සිද්ද වුනා තමයි.. ඒ වුනාට දැන් එහෙම නෑනෙ.."

"අයියලගෙ වයසෙමද.. කොහෙද ඉස්කෝලෙ.."

මම හිතාගත්තේ කියන් අයියව මහීශාටවත් සෙට් කල්ලා දෙන්න.. දෙන්න ගැලපෙනවනෙ.. මුගෙ බෝක්ක කට මහීශා ගානට වහලා ගනී..

"උඹලගෙ වයසෙ.. එහා වැට්ට් ඉන්නෙ.."

"අඩ්ඩ එහෙනම් මම දන්න එකියෙක්ද දන්නෙ නෑ.."

"දන්නවත් ඇති.. පොඩි ආරංචියක් තියෙනවා කෙල්ල ස්පෝර්ට්ස්මිට් ඒව් කියලා ඉන්වයිට්ඩ් ස්කූල්ස් වලට.."

"හිටියොත් පෙන්නන්න ඇ.."

"මම.. පෙන්නන්නමකො.."

මම නිකටට අතකුත් තියාගෙන කල්පනා කලා.. මහීශාත් එනවා කිව්වා ඒකිගෙ ඉස්කෝලෙන් ඉන්වයිට්ඩ් ස්කූල්ස් වලට හෙට.. ඒ වුනාට මහීශා එහා වැට්ට් නෙමෙනෙ.. මහීශගෙ කැල්ල ගිහිනිවත් ද?? නෑ නෑ වෙන්න බෑ ගිහිනි කොල්ලොන්ට කැමති නෑනෙ.. කවුද දන්නෙ නෑ මේ ඌරු තඩියගෙ කැල්ල.. හොයාගන්න ඕන.. මම කියන් අයියට ලෝකෙම ඉන්න කෙල්ලොන්ගෙ මුණු දාලා ගලප ගලප ඉද්දි පිට මැද්දට දඩාන් ගාලා පාරක් වැදුනා.. කවුද යකෝ මෙව්වර මාත් එක්ක තරහින් ඉන්න එකා.. මම පිටිපස්ස හැරුනම ක්‍රිශ්නා ඉන්නවා මටත් රවාගෙන..

" මොකද අනේ ගහන්නෙන.."

මම රඳා අයියට කකුලෙන් එකක් ඇන්නා.. මගුල මම මොකක් කලාටද..

" ගහන්නෙන. ගහන්න නෙමේ උඹව මකන්න තියෙන්නෙන.. මගුලක්ද අර සෙලෝටේප් එකක් දොරේ අලවලා කලේ.."

" දොරේ නෙමේ බං අයියෙ උලුවස්සෙ.. ඒකට කියන්නෙ දොර කියලද.. ඔයාලා කිසි දෙයක් දන්නෙ නෑනෙ අප්පා.."

" ඔව් උඹ ඔක්කොම දන්න එකානෙ.. වරෙන් මට අර බෝඩ් එක පේන්ට් කරන්න ඔන.."

රඳා අයියා මම කැමැත්ත ප්‍රකාශ කරන්න කලින්ම මාවත් ඇදගෙන එළියට ආවා.. මම එළියට ගියා විතරයි අර තඩ් බල්ලො දෙන්න මහ හයියෙන් බුරන්න පටන් ගන්නා..

" අනේ මේ අයියෙ මට බෑ එන්න.."

" මෙහෙ එනවා.. මම එයාලව එළියට ගන්න.."

" අපෝ බෑ බෑ මම ගෙට යනවා.. මෙයාලා හපනවා.."

" කිව්වහම වරෙන්කො බං.. එයාලා හපන්නෙ නෑ.. උඹ පණ කඩාගෙන දුටද්දි තමා පස්සෙන් පන්නන්නෙන.. මම දොර ඇරියහම ඔලුව අතගාන්න එයාලගෙ.."

" හැබැයි හැපුවොත් මම තවුසෙගෙ ඇහිබැමේ සෙලෝටේප් අලවලා නවතින්නෑ අයියෙ ගාලා දානවා.."

" හරි බං.. මේ දැක්කනෙ.. මෙහෙම ඔලුව අතගාන්න.. එතකොට හරි.."

රඳා අයියා මගේ අතක් අරගෙන කියාලා කියලා නේම ටැග් එකක් එල්ලලා තිබ්බ එක්කෙනාගෙ ඔලුවෙන් අත තිබ්බා.. අනේව් සිනිදුයි එයාලා.. පොඩ්ඩක් ගදයි හැබැයි.. මේකා මම ඔලුව අතගාද්දි දිවත් එළියට දාගෙන ඔලුව දිගෙන හිටියා..

" හ්-හායි කියාලා.."

මම පොඩ්ඩක් විතර කියාගෙන ඔලුවට තට්ටුවක් දාද්දි එයා කකුලක් මගේ අත උඩින් තිබ්බා.. හොඳ කෙල්ලෙක්නෙ.. රෙක්සින් අවුලක්ම නෑ. ඒ වුනාට එයා පොඩ්ඩක් සැරයි වගේ.. රඬ අයිසා එක්ක විතරයි ඉන්නෙ.. මම ඒකනිසා කියාරව එක්කගෙන රඬ අයිසා පේන්ට් කරන තැනට කිට්ටුවෙන් තණකොල ගොඩේ ඉදගත්තහම කියාගා මගේ ගාවට ඇවිත් ඉදගත්තා.. එයා නම හුගක් හීලැයි වගේ.. මම කියාරගෙ මුණ අත් දෙකෙන්ම අල්ලලා ඔලුවට කිසි එකක් දුන්නා.. එයා මගේ මුණ ලෙවකැවා..

" High 5"

" Aww baby~"

" වරද්.. ඔයාට මෙයාලා ඇලර්ජි නෑනෙ.."

" නෑ නෑ.."

" මම.."

මම කියාගා එක්ක බෝලයක් අල්ලගෙන සෙල්ලම් කර කර ඉද්දි රඬ අයිසා සැරින් සැරේ මං දිහා බල බල හිනාවෙව් එයාගෙ වැඩක් කරගෙන ඉදියා.. හරිම මෝක් මුමන්ට එකක්.. රෙක්සි රඬ අයිසා ගාවටම වෙලා ගල් පිලිමෙ වගේ පේන්ට් එක දිහා බලාගෙන ඉද්දි කියාගා හෙන ප්ලේග්ලේ විදියට හැමතැනම දුවනවා.. දුවගෙන ඇවිත් ඇගට පනිනවා.. බෝලයක් අරගෙන ඇතට විසිකරද්දි ඒක උස්සන් ආයෙම මං ගාවට දුවගෙන එනවා.. එහෙම හුගක් වෙලා අපි හතරදෙනා එළියට වෙලා ඉද්දි ආඬ අයිසා ස්ප්‍රයිට් කෑන් දෙකකුත් අතේ තියාගෙන අපි හිටිය පැත්තට ආවා..

" අප්පා ලස්සන ෆැමලි එක.. පික්නික් එකක් ඇවිල්ල වගේ.."

ආඬ අයිසා කියද්දි රඬ අයිසගෙ බෙල්ල රතු වෙගෙන රතුවෙගෙන එනවා.. මෙකට ලැජ්ජ හිතීලද්.. වෙන්නැති.. අයිසා කිව්වහම ලැජ්ජ හිතූනද දන්නෙ නෑනෙ..

" අවුරුදු දහතුනක්ම ඇතිනා එකේ ඉදපු මට මෙ ඇග්‍රොඩයිට් එකේ උන්ට බීම අදින්න වුනානෙ.. ඔකට තමා මල්ලි කියන්නෙ දෛවය සරදම කරනවා කියලා.."

" ඒවුනට අපේ හවුස් එකනෙ එක වෙන්නෙන.. ඇතිනා එක වැඩක් නෑ.."

" ආ පොඩි මස්සිනා.. ඒ කාලෙ ඒක එක වුනා හරි.."

" ආ අර එකපාරක්ද.. අපි ඒ කාලෙ ඉස්කොලෙ හිටියෙ නෑනෙ ඉතින් අයියේ.."

" එකපාරක් නෙමෙ බොල.. දෙන්නෙන.."

ආය අයිසා මගෙ ඔලුවට හිමිට වොක්කක් ඇන්නා.. ආය අයිසා හොඳයිනෙ ඉතින්..

" හරි හරි ඉතින්.. අයිසන් හෙට එනවද.."

" ඔව් කාලෙකින් නෙ මල්ලි.. මගේ යාලුවො වගේකුත් එනවා කිව්වා.."

" මරු.. අපි ශීල්ඩ් එක ගන්නම වියර් කරන්න හරින.."

" පොඩ්ට මේකා එක්කගෙන ආවොත් පාලු හිතෙන එකක් නෑ.. වයිත් කරපු බෝනික්කා වගේ කියවනවනෙ.."

" මම.."

" තව ටිකකින් කන්න එන්න.. දෙන්නම.. හරි.."

ආය අයිසා ස්ප්‍රයිට් කෑන් දෙක මට දීලා ගේ ඇතුළට ගියා.. මම බෝනික්කෙක් වගේද.. බෝනික්කො කිව්වහම මට බාබි ඩෝල් කෙනෙක්ව මැවුනු නිසා මම ඔලුව දෙපැත්තට වනලා හරි සිහියට ආවා..සැක්..

'Not your Barbie girl, I'm livin' in my own world.. I ain't plastic, call me classic..'

" මමත් ජේන්ට් කරන්නම.. දෙන්න.."

" අර පින්සල අරන් ඇවිත් අවුට්ලයින් අඳින්න එහෙනම.."

" කළුපාටිනිද.."

@Shan

" මම.."

මම පින්සල අරගෙන අපේ හවුස් එකේ ලෝගෝ එක වටේ අවුට්ලයින් එක ඇන්දා.. ඒක ඉතින්මහ ලොකු වැඩක් නෙමෙනෙ.. ඒවුනට මට හිතෙන්නෙම මෙකෙන් තීන්ත පොඩ්ඩක් අරගෙන මේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවගෙ මුණෙ අදින්න.. කැන්වස් එකක් වගේ සුදුවට තියෙනවනෙ ඉතින්.. මම හිමිට හොරෙන් රඬ අයිසා දිහා බලද්දි,

" උඹ ඔක මගේ මුණෙ ගැටෙත් මම මේක උඹ ඔලුවේ හලනවා වරද්!!"

සැක්.. මු එක්ක බැනෙ..

" කවුද ඔයාගෙ මුණෙ ගැටෙ.. මම නිකන් බැලුවෙ.. පැත්තට ලස්සනද කියලා.."

" පැත්තට මොකක්ද.."

" ඔයාගෙ පස්ස, පැත්තට ලස්සනද බැලුවෙ.. බලන්නකො හලේ ලොකුවට තියෙනවනෙ.."

මම ලද අවස්තාවෙන් රඬ අයිසගෙ ජේන්ටින් නැවුනු අළුපාට ශෝට් එකේ එක බට් එක් එකක් පැත්තෙන් හාට එකක් ඇන්දා..

" වරද්!!"

" ඇයි ඇයි අනේ.. කැහහන්නෙ.. අනිත් පැත්තෙන් ඇදලා ඔනද.."

" අනිත් පැත්තෙ..??? අම්මපා උඹට අත පය එක විදියක තියාගෙන ඉන්නම බැරිද බො.."

" බැනෙ.."

මම පින්සල අරගෙන අනිත් පැත්තෙන් හාට එකක් ඇන්දා.. ඔය තියෙන්නෙ ලස්සනට.. මම හිතන්නෙ රඬ අයිසා මම කරන කියන ඒවට ඉවසලා ඉවසලා බැරිම තැන ඔන මගුලක් කරගනිත් කියලා අතැරලා දාලා හිටියේ.. එයා වුනත් දැනගන්න එපැයි මට මගේ පාඩුවේ ඉන්න දෙන්න..

" මේ හෙට අපි කියටද යන්නෙ.."

" උදේම යන්න ඔන නෑනෙ.. දහයට විතර යමු.. එතන වැඩ බලාගන්න කට්ටිය ඉන්නවනෙ.."

" මම.. අයුක අයිසලත් අද මෙහෙ ඉන්නවද.."

" ඉඳිවි.. තවම වැඩ ඉවරත් නෑනෙ.. මම ඌට කිව්වා ඉන්න කියලා.."

" එහෙමද.."

මම ආයෙම පින්සල අරගෙන අවුට ලයින් කරන්න ගත්තා.. අද වැඩ වැඩි නිසා මම අම්මට කියලා යුනිෆෝම් එකයි අනිත් උවමනා දේවලයිත් අරගෙන මෙහෙ ආවෙ.. ආවෙ කිව්වෙ, මෙනෙ ඉන්න එකා තමා අම්මට ඔක කියලා එක්කගෙන ආවෙ.. අපෙ අම්මා දැන් රධ් අයිසව හොඳට අදුරනවා.. අනික ඉතින් මම කොල්ලෙක්නෙ.. සෙනුකයන් ඉන්න නිසා යන්න දුන්නා..

ඔහොම රු දහය විතර වෙනකල් ගෙදර කට්ටිය හිටියා.. අන්තිමේ ඔක්කොම වගේ ගෙවල් වල යඳ්දි මෙහෙ ඉතුරු වුනේ රධ් අයිසයි මමයි කියාන් අයිසයි සෙනුකයයි අයුක අයිසයි සයෝන් අයිසයි විතරයි.. අපිටත් වැඩ කල්ලා මහන්සි නිසා කාලා බිලා නිදාගන්න හිතාගෙන කාමරේට ගියා..

" වරද්.. ඔයා මුලින් ගිහින් වොග් කරන් එනවද.."

" ඔයා යනවද.."

" නෑ නෑ ඔයා ගිහින් එන්න.. මම යුනිෆෝම් හදලත් නෑ.."

" හා එහෙනම.."

මම ඇද උඩ නියලා තිබ්බ ටවල් එකයි ඇදුම් ටිකයි උස්සගෙන වොශාම එකට ආවා.. යකෝ මේකා ඇගේ ගාන දේවල් ගොඩ.. මම මීරර් එක ලග නියන අයිලන්ඩ් එක උඩ තිබ්බ එක එක ප්‍රඩක්ටස් දිහා බලාගෙන බ්‍රග් එක කටේ ගහගත්තා.. බලන් යඳ්දි මම විතරයි මෙලෝ මගුලක් ගාන්නෙ නැත්තෙ.. අපෙ අම්ම වගේ මේකත්.. ඔරිෆ්ලේම් නයිට් ක්‍රීම් එකකුයි ෆේස් මාස්ක් වගේකුයි.. නැති මගුලක් නෑ.. ඒ වුනාට මමත් හැඩට ඉන්නවනෙ.. ඔවා නොගැටට අපි ඇවිල්ලා උපතින්ම ලස්සනයි කොහොමත්..

මම ඉක්මනට නාලා එළියට එද්දී රඬ අයියා අයන් බෝඩ් එක උඩ ඇදුම් වගයක් මදිනවා.. මගේ ඇඳුනුයි උගේ ඇඳුනුයි ඔක්කොම.. හෙන හස්බන්ඩ් මැටීරියල් අප්පා.. ඔහොම වෙලාවට තමා දමලා ගහලා ගිහින් ආදරේ ප්‍රකාශ කරන්න හිතෙන්නෙ..

" මම ඉතුරු ටික මදින්නම.. ඔයා ගිහින් එන්න.."

" පුලුවන්ද.."

" ඔව් ඔව් අනේ.. මම කරන්නම.."

" මම.."

මම රඬ අයියගෙ ශරීර එකයි මගෙ ශරීර එකයි මැදලා හැන්ගර් එකක දාලා ඒක අල්මාරියෙන් එල්ලවා.. බ්ලෙසර් නම් ඉතින් මදින්න දෙයක් නැතෙ කොහොමත් ඒවා මැදලා පැක් කල්ලනෙ තියෙන්නෙ.. මම කලිසම දෙකත් මැදලා අයන් බෝඩ් එක උඩින් දාලා බ්ලෙසර් එක එළියට අරගෙන ඒකෙ අස්සෙ තියෙන බැජ් හැටහුවහමාරත් ඇදට හලාගෙන පිලිවෙළට බැජ් ටිකයි මෙඩල්ස් ටිකයි බ්ලෙසර් එකේ ගහන්න පටන් ගද්දී රඬ අයියන් නාලා එළියට ආවා..

" ආ මට අමතක උනානෙ.."

රඬ අයියන් එයාගෙ බ්ලෙසර් එක ඇදේ එලාගෙන බැජ් මහා ගොඩක් හලාගත්තා.. සැක් මේ ඔක්කොම මෙකෙ ගහන්න ඉඩ තියද.. දැන් ඉතින් හෙට දුවන්න වුනොත් තමා ටිකක් හයියෙන්.. හොල්ල හොල්ල දුවන්න පුලුවන්.. වැස්සෙ නැතොත් හොදයි.. මේ යකඩ කැලිවලට මට හෙනයක්වත් පාත් වෙයිද දන්නෙ නැ..

" ඕ.. මරුනෙ.."

මම රඬ අයියගෙ බැජ් දිහා කෙළ පෙරාගෙන බ්ලාගෙන ඉදියා..

" ඇයි ඔය උඹටත් තියෙන්නෙ හෙන ගොඩක්.."

" හරි හරි ඉතින්.."

මම මගේ කලර්ස් බැප් ටිකයි මෙඩල් තුනයි සොසයිට් වල ප්‍රසිද්ධත්ව අනම්
මනම් බැප් ටිකයි ඔක්කොම ලස්සනට බ්ලෙසර් එකේ අමුණ ගන්නා.. මම
හිතන්නෙ අපේ වයසෙ න්‍යායට පස්සෙ වැඩිම බැප් තියෙන්නෙ මට
වෙන්න ඕන.. මොකද මම පොඩි කාලෙ හැම සංගමෙම වගේ හිටියා..
ලොකු වෙද්දි ඒවගෙ බෝඩ් වල මට බැප්ස් තිබුනා.. ඉස්කෝලෙ ගියානම්
එතකු කරගන්නෙ මේ ටිකයි සෙට්ටිකේට්ස් ටිකයි තමා.. දැන් නෙ පොත
පතට බැහැගෙන ඉන්නෙ..

ඇදුනුත් හදලා තියලා මම ඇදේ පැත්තකට වෙලා බෙල්ලෙ ඉදන්
පොරවගෙන ඉද්දි රඬ අයියා කාමරේ ලයිට් නිමලා ඇදට ආවා.. බැල්කනි
එකේ ලයිට් දාලා නිසා කාමරේ මහ ගොඩක් කලුවර නෑ.. ඒ වුනාට මට
එකපාරට මතක් වුනේ එදා අර මම මෙහේ ආපු වෙලේ කරන්ට් ගිහින්
හොල්මනකට අහුවෙව්ව සිද්දිය.. එදා හොල්මනක් කියලා මම මුට
බයවුනාද දන්නෙ නෑ.. එක්කො මුද එතන ඉදියෙ.. නැත්නම් සිරවටම
මෙහෙ හොල්මන් ඉන්නවද දන්නෙ නෑ..

" මේ අයිසෙ.. තවුසෙ හොල්මන් දැකල තියෙද.."

" මම.. ඔය මට එහාපැත්තෙ නිදාගෙන ඉන්නෙ.."

" අනේ පලයං අයිසෙ.. මම අහන්නෙ සිරාවටමයි.."

" ආ ඔව් අපි දවසක් ඉස්කෝලෙ කැමප් එකක් ගහගෙන ඉද්දි එකෙක්
දැකලා තියෙනවා.. මරු ඒකනම.."

" සිරාවට.. අපේ ඉස්කෝලෙ..?? ඒ කොහෙද.."

" මෙත් හෝල් එක යට අර ස්ටෝ රූම එකක් තියෙන්නෙ ඒකෙ.."

" ඉතින්??"

" අපේ වයසෙ කොල්ලෙක් මොන මගුලකටද දන්නෙ නෑ, ඒකට ගිහින් මහ
රූ පැදුරක් හොයාගෙන එන්නම් කියලා.. ඌ දැකලා මොකෙක්ද පුටුවක
වාඩ්වෙලා ඉන්නවා.. ඊටපස්සෙ අපි ඔක්කොම හොරෙන් ගිහින් බැලුවා ඌ
කිව්ව එකක් තිබ්බද කියලා.."

" තිබ්බද ඉතින්.."

" නෑ බං.. ඒවුනට ඌට උණත් හැඳුනා ඒ සැරේ.."

" සැක් එහෙමද.. මේ මෙහෙ හොල්මන් ඉන්නවද.."

" මම.. ඉන්නවා රූට ඇවිත් කකුලෙන් ඇඳන් යනවා.. පරිස්සමෙන් ඉදපන්.."

මු කියන්නෙ අමු පවයක් කියලා කටහඬින් තේරෙනවා.. හරියට
බොරුවක්වත් කියාගන්න බෑ හැකරුල්ලට..

" කකුලෙන් විතරද අදින්නෙ.. අපරාදෙ.."

" ඔ මෙනෙ උඹ නොඉද වෙන එකෙක් හිටියනම් මම කියනවා මොකෙන්ද
අදින්නෙ කියලා.. නිදාගනින්නෙ බං.."

" හා.."

" දවසෙම දස වද දීලා නිදාගන්න ආපු ටිකටත් කියවනවා.. උඹ දවසකට
මම වෙලා බලපන් තේරෙයි.."

මේ පොල් කාවයිසා කියන කතා.. මම වද දුන්නලු.. දෙන්න හිතයි ඇද
පොල්ලක් ගලවලා ඔලුව මැද්දට..

" ඔව් ඔව් මම වදනෙ දෙන්නෙ.. "

මම ඌට කකුලෙනුත් එකක් දීලා අනිත් පැත්ත හැරුනා..

" එහෙම මගුලක් නෙමේ කිව්වෙ බං.. මේ පැත්ත හැරියන්.."

" බැහැ.. මම යනවා කියාන් අයිසා ලග නිදාගන්න.."

" පලයං බලන්න.. කඩනවා උඹේ කකුල් දෙක.."

ආස ඇති මගෙ කකුල් දෙක කඩන්න.. මහ කුරිරු මොට්ට ගස් වැද්දෙක්
එක්කනෙ මාත් යාලුවෙන්න ඉන්නෙ..

" කතාකරන්න එපා මම නිදි.. ජේන්නැද්ද මගුල.."

" මේ පැත්ත හැරිලා නිදාගනින්න ඉතින්.. උඹ අද විතරනෙ මෙහෙම හරි ඉන්නෙ.."

රඬ අයියා පොඩ්ඩක් දුකින් වගේ කියද්දි මම ලාව ඒ පැත්තට හැරුනා.. ඔව්නෙ අද විතරනෙ.. ඊටපස්සෙ අපිට හමුබෙන්න හොඳ හේතුවක්වත් නැනෙ ඉස්කෝලෙදි.. දවසෙම උගන්නාවි.. ඉන්නටල් එකටයි උදේටයි ඇරෙන්න කොහෙ හමුබෙන්නද.. දැන් ඒ ගැන හිතද්දි හිතට දුකයි.. මෙව්වර දවසක්ම හැමතිස්සෙම වගේ ලගින්න ඉදියනෙ.. අනික ඉස්කෝලෙදි වුනත් හැමතිස්සෙම අපි එකට ඉන්න එක හරිත් නැනෙ.. දැනටම වමිරු දන්නවා රඬ අයියාගෙයි මගෙයි මොකක් හරි තියෙනවා කියලා.. ඉස්කෝලෙ ඔවා කතාවෙන්න ගත්තොත් අපි දෙන්නටම හොඳ නෑ.. එයයි මමයි අපි දෙන්නම ඉස්කෝලෙ හැමෝම දන්න ගුරුවරු අදුරන කියන දෙන්නෙක්.. ඔහොම කතාවක් හැඳුනොත් මට හිතාගන්න බෑ මොකක් වෙයිද කියලා.. සමහරවිට රඬ අයියා ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ඉන්න කියන්නෙ.. මේ නිසා වෙන්න ඇති..

" මම.."

මම සමපූර්ණෙන්ම රඬ අයියාගෙ මුණ පැත්තට හැරුණම රඬ අයියා මගේ දිහා හුගක් වෙලා බලාගෙන ඉදියා.. ඒක හරි ආදරේ පිරිවව බැල්මක්.. මට කෝල ගතියක් දැනුනෙ නැති තරම.. මමත් රඬ අයියා දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඊටපස්සෙ එයා කමමුලක් ඇඟිල්ලකින් හිමිහිට ඇල්ලුවා.. හරියට මොකක් හරි ඉක්මනට බිඳෙන දෙයක් අල්ලන්න වගේ.. දැනෙන නොදැනෙන ගානට.. ඇඟිල්ලකින් තට්ටුවක් දාලා අත එහෙට ඇදලා ගන්නා.. එයාගෙ ඇස් ලාවට දිලිසෙනවා මට කඵවරේම වුනත් පෙනුනා..

" උඹ ඇත්තටම ඔතන ඉන්නවද කියලා මට විශ්වාස නෑ වරද්.."

" ඒ ඇයි.."

" නිකම.."

සමහරවිට එයා හිතන්න ඇති කවදාවත් එයා ආදරේ කරන මනුස්සයා එයාට මෙහෙම ලගින්න තියාගන්න පුලුවන් වෙන එකක් නෑ කියලා.. රඬ අයියා පව්.. මොකුත්ම බලාපොරොත්තු නොවි ආදරේ කරනවා මහ ගොඩක්.. එතකොටම මගේ හිතේ තියෙන හැගීම හරිම පොඩි එකක් කියලා දැනෙනවා එයා ඉස්සරහදි..

" මම ඇත්තටම මෙනන ඉන්නවා.."

මම හිමිහිට ඇඳ උඩ තිබ්බ රඬ අයිියගෙ අතට ඇගිලි මගේ ඇගිලි වල පටලගත්තා.. අපි අතින් අල්ලගන්නෙ හරිම අඩුවෙන්.. ඒ වුනාට එයා දවසක් කිව්වා වගේ ඒවා ප'ඟෙක්ට විදියට ෆිට් වෙනවා.. මට ඒ අතේ උණුහුම හොඳට දැනෙනවා.. මම රඬ අයිියගෙ අතේ ඇගිලි පටලගද්දි රඬ අයිියා අතින් අතිනුත් මගේ අත වහගත්තා.. අපි තවමත් ඉදියෙ මුනට මුන බලාගෙන.. කතාකරන්න හුගක් දේවල් තියෙනවා.. මට කියන්න හුගක් දේවල් තියෙනවා.. ඒත් දැන්ම නෙමේ.. හොඳම වෙලාවක.. දැන් කතාකරලා මටමේ මොහොත නැති කරගන්න උවමනා වුනේ නෑ..

" උඹ හරි ලස්සනයි වරද්.. මට ලෝබ හිනෙනවා.."

මගේ පපුවෙ ගැස්ම එකසැරේට වැඩිවෙද්දි ඇග දිගේ අමුතු හිරියක් ගලාගෙන ගිහින් බඩ ඇතුලේ සමනල්ලා දාස් ගානක් පිහාටු ගහලා පියාබන්න දැගලවා.. මම ලාවට හිනාටුනාම එයා මගේ අත තව ටිකක් තද කල්ලා අල්ලගෙන හිටියා..

" අයිියෙ.."

" මම.."

මම කියන්න හැදුවේ මොකක්ද කියලා මට ඊලග මොහොතේ මතක් වුනේ නෑ.. මම ඇත්තටම මොකක්ද කියන්න ගියේ..?? මටත් හරි ලෝබයි අයිියෙ කියලා කියන්නද.. මාත් හුගක් ආදරෙයි කියන්නද.. මට ඔයාව හුගක් දැනෙනවා කියන්නද.. මං ගාවින් හැමදාම ඉන්න කියන්නද.. ඒ ඔක්කොම හැගීම් වලට එක වචනයක් දෙන්න බැරි තැන මම වචන ගිලගත්තා..

" මම උඹව එකපාරක් තුරුල් කරගන්නද.."

රඬ අයිියා අහද්දි මම රඬ අයිියව අතින් මගේ පැත්තට ඇද්දා.. මම කලින් එයාට තුරුල් වෙලා ඉදලා තියෙනවා.. ඒක කිසිම විදියේ දුරදිග යන තුරුල්වීමක් නෙමේ.. ගිනිගන්න වෙලාවක වුනත් නිමෙන්න පුලුවන් එකක්.. මම රඬ අයිියා ගාවට ලං වෙද්දි එයා මාව පපුවට කිට් කිටියේ තුරුල් කරගත්තා.. රඬ අයිියා ඉදියේ සතුටින්ම නෙමේ.. අමුතු දුකකුත් තිබුනා මම එයාගෙ මුනෙන් දැක්කා.. ඒ වුනාට හුරුපුරුදු අර සුවද මට දැනෙනකොට මම හොඳහැටි රඬ අයිියට තුරුල් වෙලා ඇස් පියාගෙනම

ඉදියා.. එයාගෙ හුස්ම තාලෙකට ඇවිත් මගේ බෙල්ලේ වදිනවා.. රඳා අයිසා
සැහෙන්න වෙලාවක් මගේ නලලේ පැත්තකට තොල් තියාගෙන එහෙමම
ඉන්නකොට මම එයාගෙ දුහුල් ගර්ට එක අතින් පොඩි කරගෙන ඇස්
පියාගෙන උන්නා.. අනේ මටත් ලෝබයි..

" නිදාගන්න.."

මාව එයාගෙ ලගින් අයින් කල්ලා එයා පොඩ්ඩක් මෙහාට වෙලා මට
නිදාගන්න කිව්වා.. හිතට හරි සැනසීමක් එක්ක සතුටක් දැනෙනවා..
එයාගෙ මුනෙනුත් ඒක පෙනුනා.. මම නිදිමන නිසාම ඇස් පියාගන්නා..

ආදරේ කියන්නෙ හැම රැකම හමබෙන හැම පොඩි වෙලාවෙම එකාට එකා
ගැන හිතන්නෙ නැතුව නිරුවත් වෙන එකයි හති හලන එකයි නෙමෙයි..
ආදරෙයි රාගයයි ලස්සනයි.. හුගක් ලස්සනයි.. මම නෑ කියන්නෙ නෑ.. ඒ
වුනත් සමහර වෙලාවට ආදරේ කරන මනුස්සයෝ දෙන්නෙක්ට ආත්මෙම
පුරවගන්න එකම එක වැළඳගැනීමක් සැහෙයි..

ඔය ලමයින්ට තේරුනාන ඉතිම..

සැක් මේවා ලියන තනිකඩ අසරන මමයි කියවන උඹලයි..

#කවදහරි-අපිටත්-හරියනවා-බ.

#වෙරිමිනිසිගෝහෝම

අද දිගට දුන්නා මගෙ සකලබ්‍රජමලා.. කමෙන්ටුවක් කොටාන යනවනම්
මේ ලමයට හිතට බෝම හැපී..

ලව යූ.. ගමේ ගිහින් ආයෙම එන්නාම.. ♥

කියාරා-රෙක්සි

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

@Shan

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

29 කොටස

" ඔක්කොම ගත්තද.. ශුවර්තෙ.."

" මම ගත්තානම් තමා.. වෙන මොකුත් නෑනෙ.."

මමයි රඨ අයියයි උදේම නැගිටලා කාලා බිලා ඇදගත්තෙ ස්ටේඩියම් යන්න.. හුගක් වෙලාවට මිටි එක ඉස්කෝලෙ තියන්නෙ නෑ ඔල්ඩ් බෝයිස්ලා එහෙමත් එන නිසා වෙනම ස්ටේඩියම් එකක් ඉස්කෝලෙන් දවසකට ගන්නවා..

මට අද හෙන අවුල් අවුල් වගේ.. හිතටත් බයයි.. මොනවා වෙයිද දන්නෙත් නෑ.. උඩ පැන පැන ඉදියට හිතේ යට බයකුත් තියෙනවා.. උදේම අම්මා කතාකල්ලා සුපුරුදු උපදෙස් මාලාව අම්මට පාඩම් හැටියට මට කියලා හුගක් රූ වෙන්න කලින් ගෙදර එන්න කියලා තිබ්බා.. සෙනුකයයි අනිත් අයියලා තුන්දෙනයි පහළ ලැස්තිවෙනවා.. ආඨ අයියා උදේම එයා ප්‍රයිවට් වැඩකරන ඩිස්පෙන්සරි එකට යනවා කිව්වා මොනවද එහේ දාලා ඇවිල්ලා ඒවා අරගෙන එන්න..

ඉතින් මමයි රඨ අයියයි අත් දිග ස්කූල් ශර්ට් එකට තද නිල් පාට ටයි එක දාලා ශර්ට් එක යට කල්ලා හෙන පිළිවෙලට ඇදගත්තා.. ටයි එක දාන්නෙත් මේ වගේ දවසකට විතරතෙ.. මෙහෙම පිළිවෙලට මමනම් ඉස්කෝලෙ යන්නෙ එක්කො ප්‍රයිස් ගිවිත් එකට නැත්නම් මිටි එකට නැත්නම් කලර්ස් නයිට් එකට.. නැත්නම් මම ඇඳුම් ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන මනුස්සයෙක් නෙමෙ.. ඒකට රඨ අයියා ගෙදරට අදින්නෙත් මැදලද කොහෙද..

ඊටපස්සෙ රඨ අයියා ආඨ අයියගෙ කාමරෙන් ආවුන්ඩ්ගන් එකකුයි සන් ක්‍රීම් වගේකුයි උස්සගෙන ඇවිල්ලා මට ඇදෙන් වාඩිවෙන්න කියලා මගේ මුණෙ තියන තරමක් දේවල් ගැවා.. වෙනදටත් අම්මා මගේ මුණෙ අරවා මේවා ගානවා.. මම දන්නෙ ඉතින් ගානකල් උඩ බලගෙන ඉන්න තමයි.. කොහොමහරි ලාවට බ්‍රෑස් එකකින් මුණට ටව්-අප් එකක් දීපු රඨ අයියා මට කොන්ඩෙ හදාගන්න කියලා ඌත් අර තිබ්බ ඒවගෙන් මුණ ගානට ලස්සනට හදාගත්තා.. එහෙම හදන්න තරම් දෙයක් නෑ උගෙයි මගෙයි

මුනෙ.. ඒ වුනාට මේ ටිකේ අවටේ ඉඳලා පොඩ්ඩක් එකෙන් මෙහෙන් කප වෙලා තිබුනා..

" ඔය ඉන්නෙ හැන්ඩියා වගේ.."

මම කණ්ණාඩියෙන් මුන බලලා බලෙසර් එකත් දාගෙන පහළට ගියා.. සැක් රඳා අයිසා ඩබල් හැන්ඩ්සම්.. අද මේකා දිහා කිදෙනෙක් බලයිද දන්න නෑ.. විශේශෙන් අර පරෙයිසා.. අද ඉදිවි මාවපාස්ට් කරන්න කැඩෙට යුනිට් එකේ.. හම්බෙද්දෙනෙකො.. දන්නෑ වරද්ගෙ හැටි..

මම ඔවවා හිත හිත සෝෆා එකේ වාඩිවෙලා ඉද්දි සෙනුකයා කහ පාටයි තද නිල් පාටයි බැන්ඩ් එකේ යුනිෆෝම් එකත් ඇඳගෙන කුකුල් පිහාටු ගහපු තොප්පියකුයි උගේ අර දිග මොකක්ද පොල්ලයි වන වන ඇවිත් මගේ එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා..

" ඡනෙරුවා හෙන හොට් අප්පා.."

" පලයා.."

" මේ බං මෙන්න මේ කට්ට ගහපන්නො කොලර් එක ගාවිත් තියෙන ස්කෑෆ් එක අල්ලලා.."

සෙනුකයා උගේ පාට දෙකේ ඇඳුමට හෙන කියුට් පාටයි.. මුනෙ සිනියර් බැන්ඩ් එකේ ලීඩර්.. උා ලීඩ් කරද්දි මාරම ලස්සනයි ඇතට බලන් ඉන්නකොට.. අපි රිහසල් කරද්දි දැක්කෙන.. සෙනුකයාට ලස්සනට ඇවිදින්න පුලුවන්.. අර කකුල් ගානට උස්සලා හරි කෙලින් ඉස්සරහ බලාගෙන..

අපි ටික වෙලාවක් ඉඳලා ඔක්කොම ලැස්තී වුනාට පස්සෙ ආධ්‍ය අයිසගෙ කාර් එකේ ස්ටේඩියම් එකට ආවා.. ස්ටේඩියම් එක පිරිලා සෙනග.. ඔල්ඩ් බෝයිස්ලා ඇවිල්ලා එක සයිඩ් එකක් පිරිලම ගිහිත්.. ඒ අස්සෙ ග්‍රේඩ් සික්ස් ටු තර්ටීන්, ආෆ්ටර් ඒලෙවෙල්ස් ලමයි ඔක්කොම අනිත් පැත්තෙ තම තමන්ගෙ හවුසස් වල ඉදගෙන.. එක සෝගාවක් ස්ටේඩියම් එක ඇතුලේ.. තව ගර්ල් ස්කුල්ස්, බෝයි ස්කුල්ස් වල ඉන්ටයිටඩ් ලමයි, ටීවර්ස්ලා සර්ලා, ප්‍රින්සිපල් ලා.. මට වූ බරකුත් සෙට් වුනා.. අඩ්ඩ් දැන්නම් සිරාවටම බයයි වගේ..

" Take it easy වරද්.. මොකුත් වෙන්නැ.. ඔයා ඔයාවම බය කරගන්නවා.."

" මම.."

රධ්‍ය අයියා මගේ දිහා නොබලා ස්ටේඩියම් එකේ ඔඩියන්ස් එක දිහාම බලාගෙන කිව්වා..

රිටපස්සෙ අපි කවුරුත්ම එක්කෙනාට එක්කෙනා හමුවුනේ නැ.. මට නග්‍රාස් එක්ක ප්‍රින්සිපල් සර්ව හමුකෙන්න යන්න වුනා.. රධ්‍ය අයියලා ඩියුටි.. එයාලට කොහොමත් එක හවුස් එකකට කියලා සපෝර්ට් කරන්න බැ.. මිට එක දවසේ හැම හවුස් එකක් ගැනම බලන්න ඕන.. අයුක අයියට ස්පීඩ් එකක් කරන්න තිබ්බා.. සෙනුකයා ආපු ගමන්ම බැන්ඩ් එකට ගියා.. ආර්ධ්‍ය අයියා යාලුවෝ එක්ක ගියා..

මටයි නග්‍රාසයටයි කරන්න යන වැඩක්වත් හරියට කරගන්න බැ.. ලාටන් මට වගේම ස්ටේඩියම් එකේ ක්‍රවුඩ් එක දැකලා ප්‍රෙගර් තදවෙලා තිබ්බේ.. කලින් පාරවල් වලටත් වඩා වැඩිද මන්දා.. අපි දෙන්නා ප්‍රින්සිපල් සර් මිඩියා රූම එකට කතාකල්ල හවුස් කැප්ටන්ලට තිබ්බ විනාඩි දහයක විතර මිටින් එකට ඉඳලා එළියට ආවා..ඒ එක්කම අනවුන්ස්මන්ට්ස් පටන් ගත්තා..

මුලින්ම තිබ්බේ කෙල්ලෙක් ග්‍රීක් ගොඩ කෙනෙක්ට ට්‍රෙස් කරලා ෆයර් ටෝව් එක අරගෙන ස්ටේඩියම් එක මැද්දට ගිහින් ඔත් එක කියන එක.. ග්‍රීක් ගොඩ තියා මොන මගුලක්වත් ජේන්තෙ නැ.. ගර්ල් ස්කූල් එකේ කෙල්ලෙක්ද කොහෙද හෙන දිග බිම දිගේ ඇදෙන සුදු පාට රැලි රැලි තියෙන ගවුමක් ඇඳගෙන ඔලුවට ෆ්ලවර් ක්‍රවුන් එකකුත් දාගෙන ස්ටේඩියම් එක මැද්දට වෙන්න හදලා තිබ්බ පොඩ් ස්ටේජ් එක උඩට නැලා ඔත් එක කියලා ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා ගිහින් එයාගෙ අතේ තිබ්බ ෆයර් ටෝව් එක ස්ටේජ් එකට ටිකක් ඉස්සරහින් හිටගෙන ඉඳපු අහිරු අයියට දිලා අමුතු කැට් වෝක් එකකින් ස්ටේඩියම් එකින් එළියට ගියා.. ඒකිගෙ අර දිග ගවුම පස්සෙන් තව පොඩ් ෆෙයර්ස්ලට ඇඳපු පොඩ් කෙල්ලො පස් දෙනෙක් ඒ කැට් වෝක් එකෙන්ම ඇවිදගෙන ගියා..

රිටපස්සෙ අහිරු අයියා ෆයර් ටෝව් එක අරගෙන ග්‍රවුන්ඩ් එක වටේ වටයක් හැල්මේ වගේ දුවගෙන ගිහින් ස්ටේඩියම් උඩට වෙන්න හදලා තිබ්බ ලොකුම ෆයර් ටෝව් එක පත්තු කලා.. නග්‍රාස් එක්ක අනිත් හවුසස් වල කැප්ටන්ලා එතනට ගිහින් හිටියේ.. මම ශේජ් එකේ අපේ හවුස් එකට ඇවිත් බ්ලෙසර් එක ගලවලා අතේ ඔතාගෙන අවසානම පඩිපෙලේ

ඉදගෙන මීට එක දින බලාගෙන ඉදියා.. ආයෙ ඉතින් ඉවරවෙද්දි තමා හරේ මෙහේ දුවන්න තියෙන්නෙ.. මම පැය දෙකක් විතර තනියම අපේ හවස් එකේ ඉදගෙන මීට එකේ ඉවෙන්ටස් බල බල ඉදියා.. ඇත්තෙන්ම බෝයි ස්කූල්ස් වලින් ලොකුවටම මීට එකක් කරන්නෙ අපේ ඉස්කෝලෙ තමා..

මම ඔහොම ඉන්න අතරේ මට මතක් වුනේ අද මහීශාත් මේකට ආවා නේද කියලා.. මම ඒකිව හොයාගෙන කයියක් දාගෙන ඉන්නවා කියලා හිතලා බ්ලෙසර් එකත් දාගෙන ඉන්වයිටඩ් ස්කූල්ස් පැත්තට යද්දි මේකි ඉන්නවා කොළ බාගෙ වගේ කොළ පාට බ්ලෙසර් එකකුත් දාගෙන කකුලකුත් වන වන.. හොදට ටෙන්ට් එකක් අස්සට වෙලා ඉදගෙන.. මම හිමින් සැරේ ඒකිට කිට්ටු වෙලා ඔලුවට තට්ටුවක් දැමමා..

" අඩෝ උඹ.."

" මොකෝ වෙන්නෙ.."

මම ඒකිට එහාපැත්තෙ තිබ්බ පුටුවෙන් ඉදගන්නා.. කොහොමත් මහීශා කෙල්ලො අස්සෙ රිංගගෙන ඉන්නෙ නෑ හුගක් වෙලාවට පාඩුවෙ කෙල්ලො නැති පැත්තක් බලලා ඉදගෙන ඉන්න නිසා හොඳයි..

" උඹව දකින්නත් නෑ දෑ.. පගයා.. ක්ලාස් එන්නෙත් අඩුවෙන් නෙ.."

" මේ මගුලකට හිරවුනා බං.. ඉවර වුනාම ආයෙ එනවා ක්ලාස්.."

" ඒක හොදා.. මේ බං ආගි ආවා.. ඒකි තාම නෑනෙ.."

" ආගි?? ඒකි මෙහෙත් ආවද.. උඹලා දෙන්නා ගැණියි මිනිහයිද බං.. යන යන හැම ලබ්බෙම ඉන්නෙ එකට.."

" ඒ ඒ මගේ යාලුවට මොකුත් කියනෙපා.. උස්සලා විසික් කරනවා එහාපැත්තට.."

" හාකො.. කෝ උඹෙ ප්‍රියමහිකාව ගගිනි ආවෙ නැද්ද බං.."

" සැක් කතාකරන්න එපා ඒ නැට්ට්ට්ට් ගැන.. පුදුම කරුමයක් වුනානෙ.."

" තාම පස්සෙන් එනවද බං.."

" පසෙන් එන්නෙ නෑ.. දැන් බුටි කාලා වගේ අත කපාගන්නවයි දුක හිතෙන පෝස්ටි ගෙයා කරනවයි.. පිස්සු බං.."

" පස්සෙන් එන්නැති එකනම් ලොකු දෙයක්.. පරිස්සමෙන් ඉදපත් ඉතින්.."

" උඹ කියන්නෝන නෑ ඒක.. මේ උඹට පේනවද අර අතන ඉන්න ඩයල් එක.. උඹලගෙ ඉස්කෝලෙ ගේම්ස් කැපා බං.. ඔය ඉන්නෙ ඉස්සරහ.."

මම මහිශා ඇහෙත් පෙන්නුව පැත්ත දිහා හරි සමානව බලද්දි.. ටහිකෙ රඟ අයිශා මාව අමුවෙන් මරාගෙන කන්න වගේ වැටකට හේත්තු වෙලා සාක්කු දෙකටත් අන් දෙක දමාගෙන මේ පැත්ත බලාගෙන ඉන්නවා. මට ඒකට කෙළක් ගිලුනා..

" ඔ-ඔ.. ඒ අයිශා මම දන්නවා -බං.."

" ඉතින් මොකද උඹ ගෙන ගහන්නෙ.."

" එ-එහෙම නෑ පිස්සුද.."

මම ශේප් එකේ මහිශා ගාවින් අගලක් විතර මෙහාට එද්දි මෙන්න මේකා කෙලගෙන එනවා අපි දෙන්න දිහාට..

" ඒ අන්න ඒකා මෙහෙට එනවා.."

" ඔ ෂිට!!"

" වරද්!!!"

රඟ අයිශා මගේ ඔල්ලුවේ ඉදන්ම පහළට ස්කෑන් කරලා මහිශා දිහා ටිකක් වෙලා බලාගෙන හිටියා.. ඇයි යකෝ තේරෙන්නැද්ද බැලුවහම මේ වගේ එකියක් මට සෙටි වෙන්නෙ නෑ කියලා..

" කියන්න අයිශෙ.."

" මොකද මෙතන කරන්නෙ.."

" යාලුවෙක් හම්බුනා.. කතා කර කර ඉදියෙ.."

" රනින් ඉවෙන්ට්ස් වල ෆයිල් එක මට ගෙනත් දෙන්න ඉක්මනට.."

රඬ අයියා රවාගෙන කතාකරද්දි මට පොඩ්ඩක් දුකහිතුවා.. මාර ඉරිසියාවක්නෙ යකෝ.. පොඩ්ඩක් ඉස්සෙල්ල හොයලා බලපන් මේ ඉන්න එකා මගේ කවුද කියලා.. එහෙමත් නෑ.. රවන්න විතරයි දන්නෙ..

" ඉන්න ගේන්නම්.."

මම නැගිටලා හවුස් එක පැත්තටයන්න හදද්දි රඬ අයියා මගේ පිටිපස්සෙන් අඩිය තියලා එන්න ඇවිල්ලත් එකපාරම නැවතුවා.. ආයෙම අඩියක් පිටිපස්සට ගත්තා..

" සොරි නංගී.. වරද් අද ටිකක් බිසි.. talk some other time.."

හිට්ටි එකක් ගෙනාවා.. ආයෙ හෙට වෙනකල් ඤාන් හොඳේ.. ඔතරි නිදියන්න යනවා.. ගුඩ්නයිට්..

ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

30 කොටස

" කවුද ඒ..??"

රධ්‍ය අයියා මාව අතින් ඇදගෙන අප් හවුස් එක තිබ්බ තැනට ඇවිත් මම කලින් ඉදගෙන හිටිය ලාස්ට් ස්ටේෂන් එකේ ඉදගෙන මගෙන් ඇහුවේ අහස කඩන් වැටුනා වගේ පුදුම කලබලේකින්.. තඩ් බොරුවක් කියලා මහිලා එක්ක ඉන්න දෙන්නැතුව තකහනියක්ම මේ ග්‍රවුන්ඩ් එකෙන් බාගයක්ම ගෙවාගෙන ආවේ යකෝ මේක අහන්නද.. මහිලා ඉන්න තැන ඉස්සරහම ඇහුවනම් ඉවරනෙ.. අඳුන්වලාම දෙන්න තිබ්බෙ..

" මගේ යාලුවෙක්..??"

" යාලුවෙක් කිව්වෙ.."

" එයා මහිලා.. මගේ පොඩ් කාලෙ ඉදලා යාලුවෙක්.."

" තව.."

" තව.. ආ අපි එක ගෙවල් ලග ඉන්නෙ.. අපේ අමමා මහිලාගෙ අමමගෙ හොඳම යාලුවෙක්.."

" මම.."

රධ්‍ය අයියා මම කියන ඒවත් අහගෙන ග්‍රවුන්ඩ් එක දිහා බලාගෙන ඉදියා.. මේකට දුක හිතීලද.. තරහා ගිහින්ද.. ඉරිසියා හිතීලද.. මුනෙන් කිසි හැගීමක් පේන්නෙ නැ.. ඔහෝ ග්‍රවුන්ඩ් එකේ ස්කූල් ෆ්ලෆ්ස් ගහපු පැත්තම බලාගෙන ඉන්නවා..

" මොකද අප්පා.."

ඌ එහෙම ඉදිදි මටත් ලාවට අවුල් ගියා.. ඉතින් අවුල් වෙන්න දෙයක් වුනායැ.. මම කෙල්ලෙක් එක්ක කතාකරපු පලියට එහෙම යාලුවෙතවද..

" මොකුත් නැ.. වරෙන් කියාන්ලා අරපැත්තෙ ඉදියා.."

රධ්‍ය අයිියා ස්ටේයාර් එකෙන් නැගිටලා මට නැගිටින්න අත දුන්නා.. මම එයා දිහා බලලා ආයෙම අත දිහා බලලා මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මේ යකා හරි අමුතුයි.. මටනම් කොහොමවත්ම තේරුම ගන්න බෑ..

" කෝ නැගිටින්න.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ අතකින් ඇදලා අරන් මාව නැගිටවුවා.. මේ මනුස්සයා ගැන දවසම හිතුවත් දවසට තියෙන පැය ගානත් මදි.. එව්වර හිතන්න තියෙනවා.. මේ හොඳින් ඉන්නවා.. ඊටපස්සෙ එකපාර අවුල් යනවා.. ආයෙම හොඳයි.. ආයෙ වෙලාවකට හොඳම හොඳයි.. ආදරේ හිතෙනවා..

මම රධ්‍ය අයිියා පිටිපස්සෙන් කියාත් අයිියලා හිටියා කියන පැත්තට යද්දි වම්රුවා කැඩෙට් ටීම් එකේ කැඩෙට්ස්ලගෙ යුනිෆෝම් එකකුත් ඇඳගෙන රධ්‍ය අයිියා ඉක්මනින් ඉක්මනින් යන දිලා බලාගෙන ඉන්නවා මම දැක්කා.. මොනවද දන්නේ නෑ බලන්නේ..

මම අඩිය ඉක්මන් කල්ලා රධ්‍ය අයිියා ගාවට ගිහින් කරට අතකුත් දාගන්නහම රධ්‍ය අයිියා අනිත් අත මගේ කර වටේ දාගන්නා.. ඒ ගමන්ම මම හැරිලා වම්රුවා දිහා බලද්දි මේකා ඉන්නවා මුන ඇතිලියක් කරගෙන.. මම උගේ දර්ශන පතේ අවුල් කලාද කොහෙද.. මට උඩ ඉදන් බිමටම රැව්වා.. මම වම්රුවට ඇහැකුත් ගහලා කට ලාවට උල් කල්ලා පොඩි කිස් එකකුත් යැව්වා.. මිම්මිමිවාහ්!! සොරි බබා.. දෙයාරා මෙනි ෆ්ලවර්ස් ඉන් දිස් ව'ල්ඩ්.. බට ඇම සොරි ටු සේ දැට් මේ මල මගේ වෙන්නනෙ ඉන්නේ..

" අර සෙනුක ඉන්නවා.."

මම හැරිලත් වම්රුවා දිහා බල බල එද්දි රධ්‍ය අයිියා අපේ ඉස්සරහට කුකුල් පිහාටු ගහපු තොප්පියකුත් දාගෙන පොල්ලක් වන වන එන සෙනුකයව, ටොක්කක්ම ඇනලා පෙන්නුවා..

" මොනවද බං ඡනෙරුවා හැරි හැරි බැලුවේ.."

" සක්කිලි පරෙයිසෙක් දිහා.."

" මොකෙක් කිව්වා.. ඒ අයිියේ මු මොනවද මේ කියවන්නේ.."

සෙනුකයා රඬා ගියාගෙන් අහද්දී ඒක උරහිස අකුලලා ලාවට හිනාවුනා..
අනේ උඹ බබා දන්නෙම නෑ..

" සක්කිලි පරෙයිනා බං.. පාට පාට ලියුම් දෙන්නෙ.."

" ආහ්.. පරෙයිනා.. ඇයි ඩයල් එක උබට මොනවහරි කිව්වද.."

" එහෙම කිව්වෙ නෑ බං.. මම නිකං බැලුවා ඉතින්.."

" හුම් හුම්.. ඒ මේ අර කවුද බං අර තඩ් ගවුමක් උස්සගෙන මේ පැත්තට
කෙලගෙන එන්නෙ.."

සෙනුකයා බෙල්ල හරවලා පෙන්නුවේ අපේ පැත්තට හෙන තඩ් ගවුමක්
අත් දෙකට අකුළගෙන ඒක අමාරුවෙන් උස්සගෙන මේ පැත්තට දුවගෙන
එන කෙල්ලෙක්ව..

" ග්‍රීක් ගොඩට මද කිපිලද බං.. "

හීල් එකත් ටොක් ටොක් ගහා අපි ඉන්න පැත්තට එන ග්‍රීක් ගොඩව දැක්ක
පාර මට දෙකට තුනට නැමිලා හිනාවෙන්න හිතුනා.. ටහිකෙ මහිගාගෙ
ගැනි තේද මේ නලාගිරිට රා පොවලා වගේ මේ පැත්තට එන්නෙ..

" අඩෙ ආගිද බං.."

" ඒ අර කියාන් අයිනා මොකද බං දුවගෙන මෙහෙට එන්නෙ.."

ආගි පිටිපස්ස බල බල දුවගෙන ආපු පාර අර තඩ් ගවුමට අපිට ඊට
පිටිපස්සෙන් මොකුත් පෙනුනේ නෑ.. ඒ වුනාට ටිකක් එහාට මෙහාට
වෙලා බලද්දී අපි දැක්කේ කියාන් අයිනා වෙඩි කාපු ඌරු නාමිබා වගේ
මේකි පස්සෙන් අඹෝගෙන එනවා.. මුල් අල්ලන සෙල්ලම් කරනවද..

" ආගු පොඩ්ඩක් ඉන්න.."

ආගි අපි ගව්න් යන්න ගියා විතරයි අර ආල් හයේ විතර හීල් එක කුරු කුරු
ගහලා තිබ්බ කාණුව වහලා තිබ්බ තහඩුවෙ මැද්දට ගියා විතරයි කෙල්ල
දඩාස් ගාලා අපි සේරම ඉස්සරහා අර තඩ් ගවුමක් උස්සගෙන දණගහලා
වැන්දා.. කිව්වෙ වැටුනා..

ඒ අස්සෙ කියාන් අයියා බ්ලේක් නැතුව දුවගෙන ආපු පාර බිම වැටිලා
නැගිටගන්නවත් බැරුව කොන්ගියුස් වෙලා ඉඳපු ආගිගෙම ඇගට
විනාඩියක්වත් යන්න කලින් අර තඩි ගවුමේම සපත්තුව පැටලිලා වැටුනා..

"සලබලා" ගාන මෙඩල්ස් එකට එකට වැටෙන සද්දයක් එක්ක, කියාන්
අයියා වැටෙද්දි ආගි ගිරිය යටින් මරලතෝනි දිලා එක හිල් එකක් අතට
අරගෙන දුන්නා කියාන් අයියගෙ පිට මැද්දට පාරක්..

" බුදුඅම්මොහ්.."

" අහකට පලයං වනවරයා.."

ආගි ඒකිගෙ මිණි මිණි කටහඩ අවදි කල්ලා කියාන් අයියව එහෙට තල්ලු
කල්ලා දැමුමා.. දැන් අපි ඔක්කොම මුත් දෙන්න ඉස්සරහ හිටගෙන මේ
ඩ්‍රාමා එක බලාගෙන ඉදියේ..

ග්‍රීක දෙවගන අන්තිමට ගියේ හොමබෙන්.. මෙහෙම පුරාවෘත්තයක්
අතීතයේ තිබ්බද කියන්න මම දන්නෙ නෑ.. මම දන්න විදියටනම නෑ..

ඒ විනාඩි පහේ ඩ්‍රාමා එකේ අන්තිමට කියාන් අයියා හිල් පාරෙන් හරි
සිහියට ඇවිල්ලා වට පිට බලලා වස විලිලැස්සව දෙපිටින් බේරෙන්න ගද්දි
හිමිහිට සෙනුකයගෙ උදව්වෙන් නැගිට්ටා.. මම ඉතින් මොනා වුනත්
යාලුවා නිසා ගිහින් ආගිව නැගිට්ටුවහම රඟ අයියා කාණුවෙ හිරවෙව්ව
හිල් එක අරන් ආගිගෙ අතට දුන්නා.. එතනින් ගිය උනුත් අපි දිහා හැරි හැරි
බලනවා..

" තැන්ක් යු ඔනෙරු.. තැන්ක් යු අයියෙ.."

ආගි හිල් එක අරගෙන මගේ උරහිසකුත් අල්ලගෙන හිල් එක ආයෙම
කකුල් දෙකට දාගෙන කියාන් අයියට රැව්වා..

" මේ අහන්න ආගු.."

" පිස්සුද මනුස්සයෝ.."

ආගි කියාන් අයියට බනින්න යද්දි එතෙන්නට තව කෙල්ලෙක් එක්ක ආවෙ
මහිශා.. මෙකි ඒකිගෙ ගැණිට කරදරයක් කියලා දැක්කා විතරයි සුටුස් ගාලා

සීන් එකට එන්ට් වුනා..

" ඒ බං මොකද මේ.."

" මොකුත් නෑ බං.. අපි යමු.."

ආගි මහිශාගෙ අතින් අදිනවා එතනින් යන්න.. මහිශා අපි ඔක්කොම දිහා බලන් ඉදලා කියාන් අයිසා දිහාට හැරිලා ෆුල් සර්ව් පාරක් දැමමා.. උඩ ඉදන් යටටම.. මෙකි ගහයිද.. එහෙම වුනොත් මාර වැඩේ.. මම කාගෙ පැත්තද ගන්නේ..

මම ඔහොම හිත හිත ඉද්දි කියාන් අයිසා ආගිට ඇගිල්ලකුත් දික් කල්ලා යන්න ගියා.. ආගි මහ හයිසෙන් අඩාගෙන අනික් පැත්තට ගියා.. මටනම් ඇත්තටම මෙලෝ ලබ්බක් තේරුනේ නෑ.. මට විතරක් නෙමේ සෙනුකයටත් මොකුත් තේරුනේ නෑ.. ඒ අස්සෙ මම රඬ අයිසා දිහා බලද්දි මේකා මහිශා දිහා කන්න වගේ බලාගෙන ඉන්නවා.. මහිශා දිහා බලද්දි ඒකිත් මු දිහා කන්න වගේ බලන් ඉන්නවා.. මුත් මාන්දමද..

" මේ අයිසෙ යාලුවට කියන්න පාවුවෙ ඉන්න කියලා.."

මහිශා රඬ අයිසට සැරෙන් වගේ කියලා ආගි ගිය පැත්තට දුවලා ගියා.. මොනවද හත්දෙයියෙන් මේ වෙන්නේ.. හින්දි මෙගා ඩ්‍රාමා එකක් වගේ.. රඬ අයිසා, මහිශා යන දිහාත් බලලා රැව්වා වගේ මම දැක්කා..

" ඒ මොකද ඒ.."

මම හිමිට හැටට හැටේ රවන රඬ අයිසට ඇගිල්ලකින් ඇන්නා..

" පස්සෙ කියන්නම.."

රඬ අයිසා සාක්කුවට අත් දෙක ඔබාගෙන බිම බලාගෙන ඉස්සරහට ඇවිදගෙන ගියා.. මමත් ඒ පස්සෙන්ම දුවගෙන දුවගෙන ගියා..

" ඔයා මහිශා දන්නවද.. යාලුවට පාවුවෙ ඉන්න කිව්වෙ මොකද ඒ.."

" ඔය අර කියාන් යාළුවෙලා ඉදපු කෙල්ල.."

" හැ.. කවුරු???????????? ආගි????????????"

" මම.."

පක්ම පක්.. ඒ මොන මගුලක්ද ඒ.. කියාත් අයියා කැමතිවෙලා ඉදියේ ඒ වී.
බෙලෙක්කෙටද.. දෙයියනේ මොනවද මේ සිද්දුවෙන්නේ..

" මගේ ඔලුව විකාරයි වගේ අනේ.."

" ඔව්.. උඹට කොහොමත් ඔලුව විකාර වෙලානේ.."

රඳය අයියා මිඩියා රූම එකට යන පඩිපෙළ ලග නතර වුනා..

" අනේ මේ.."

" ඇහ්‍රොඩයිට් එක ආස්ට් ප්ලේස් ගනී.."

රඳය අයියා මුනේ හිනාවක් එක්ක මං දිහා බලාගෙන කියද්දි මම ඇස්
දෙකත් ලොකු කරගෙන රඳය අයියා දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" මි-මොකක්??"

" මම කිව්වෙ ගනිවි කියලා බං.. ගුවර් නෑ ඉතින්.."

" අහ් ඒක මිසක්.."

මේ අහංකාර සලබයා මාව බය කරපු තරමක් අමමපා..

" දැන් හවුස් එක ආස්ට් ප්ලේස් ගත්තොත් උඹ මට මොනවද දෙන්නේ.."

රඳය අයියා වැටට හේත්ටු වෙලා ඇහිබැමක් උස්සලා සෙල්ලක්කාර විදියට
හිනාවුනා..

" ඒ මොකටද ඔයාට මොකුත් දෙන්නේ.."

" යකෝ මෙව්වර දවසක් උඹට උදව් කල මට එපැයි ගහන්නේ.."

" මම ගහන්නද.."

මාත් මනමාල හිනාවක් දාලා කිව්වහම මේකා මට කකුලෙන් ගැහුවා පාරක්..

" වරද්..!!"

" ඇයි ඇයි අනේ.. ආ මම කියන්නම.. අපි ෆස්ට් ප්ලේස් ගත්තොත් මම ග්‍රවුන්ඩ් එක මැදම තවුසෙම කිස් කරනවා.."

මම වැඩි ගානක් නැතුව විහිලුවට කියද්දී මේකගෙ ඇස් ලොකුවෙලා මුණ රතුව රතු පාට වුනා..

" උඹට ආතල්ද.."

මමත් අහන්නේ..?? ආතල්ද??

සනෙරු පුමනා කිව්ව වගේ කොරයිද

මම ගමේ ආවා සකලබ්‍රජමලා.. මම දන්නවා ඔහේලට මේක අහලා එපාවෙලා ඇත්තේ.. කමක්නැ අහගෙන ඉදහල්ලා.. ඊළග වැජ්ටරේ දිගට කොටලා දෙන්නම.. ඔතරිට හරි.....යට වැඩලු..

හා ද.. මම ආදරෙයිනේ මගෙ කොට කලිසම් ටිකට ඉතින්.. උමමමවත්

ලව් යූ ♥

HAPPINESS <33

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම

@Shan

කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

31 කොටස

" අඩි නග්‍රාස්.."

" මගේ බොක්ක කුල් වෙලා ඉන්න බො.."

මමයි නග්‍රාස් හිටියේ අපේ හවුස් එකේ ආලෝ දෙකත් දෙපැත්තට අල්ලගෙන පපුව ඉස්සරහට දාගෙන හවුස් ප්ලේසස් එනවුන්ස් කරන්න ඉන්න ප්‍රින්සිපල් දිහා බලාගෙන.. ස්කොඩ් එකෙන් පස්සෙ ස්කූල් යුනිෆෝම් දාපු ඔක්කොම ලමයි ග්‍රවුන්ඩ් එකට ඇවිත් තමන්ගේ හවුසස් පිටිපස්සෙන් පෝලිමට පිටිපස්සට බිම තණකොළ වල වාඩිවෙලා හිටගෙන ඉදි හවුස් කැප්ටන්ලා විතරක් නැගිටගෙන ඉදියා.. මම වෙවුනලනවා වගේ.. ඒ අස්සෙ වූ බරකුත් ඇවිල්ල කකුල් දෙකත් ගිටාර් ගහනවා වගේ.. රඬ අයිසා ප්‍රින්සිපල්ට පිටිපස්සෙන් හිටගෙන කලබල වෙලා ඉන්න මගේ දිහා මෙලෝ හැගීමක් නැතුව බලාගෙන ඉදියා.. මෙකන් මාව බයකරනවා.. අපි එක තෙමෙද.. දෙයියනේ මට ඇඬෙන්න වගේ.. කොල්ලෙක් තමා.. ඒ වුනාට පහුගිය මහන්සියයි කරපු කැපකිරිවුයි මතක් වෙද්දි එක නොවුනොත් දරාගන්න බැරි වෙයි කියලා මම හෙනම අවුලෙන් හිටියේ..

ප්‍රින්සිපල් පොඩි කතාවක් කල්ලා ආයිනල් රිසල්ට්ස් නියන කොලේ අතට අරගෙන ඉස්සරහා බලාගෙන හිනාවුනා.. ඊටපස්සෙ මයික් එකට මුණ ලංකල්ලා රිසල්ට්ස් කියන්න ලැස්තිවුනා.. මුළු ග්‍රවුන්ඩ් එකම මියට පිම්බා වගේ සයිලන්ට්.. මොකෙක්වත් ආසාවට බෝතලයක්වත් බිම වැට්ටුවේ නෑ.. හවස පහමාරයි වෙලාව.. කළුවරන් වැටීගෙන එනවා.. මගේ අතේ තිබ්බ ආලෝ එක හුළං පාරවල් වලට එහෙට මෙහෙට වැනෙද්දි මම ඒක තදින් අල්ලගෙන හිටියා.. බ්ලෙසර් එකේ එල්ලෙන මෙඩල් එකට එක වැදෙනවා හිනි සිනු සද්ද වගේ..

" Fifth place goes to.."

ප්‍රින්සිපල් පොඩ්ඩක් වෙලා ඕඩියන්ස් එක දිහා බලාගෙන ඉදියා.. පස්වෙනියා වෙන්න මොකෙක්වත් බලාගෙන හිටියේ නෑනෙ.. හැමෝම ඇස් ලොකු කරගෙන අල්ලගත්ත හුස්ම පහළ නොදාම ඉදියා.. අතේ දෙයියනේ ඇඟ්‍රොඩයිට් වෙන්න නම් එපා.. එපා..

" The house Poseidon.."

ප්‍රින්සිපල් සර් කියද්දී ඒ හවුස් එකේ ඔක්කොම උන් එකාට එකා බදාගත්තා.. දැන් තමා කාලගෝට්ටිය පටන්ගත්තේ.. උන්ට දුක ඇති.. මොනව කරන්නද..

" Forth place goes to.."

" The house Ares.."

" Third place goes to.."

" The house Zeus.."

මම තාම ෆ්ලෆ් එක අල්ලගෙන ඉන්නවා..අපේ හවුස් එක තාම කිව්වෙ නෑ. ඒ කියන්නෙ අපි දෙකද.. කමක් නෑ අනුගුරතාවයත් හොඳයිනෙ.. එක වෙන්නම ඔන කියලා නීතියක් නෑනෙ.. අනික අපි මහන්සි වුනා.. ඒක එව්වර දෙයක් නෙමේ..

මම දැනටම අපේ හවුස් එක සෙකන්ඩ් ප්ලේස් ගත්තා කියලා හිතාගෙන මගේ හිත හදාගත්තා.. දැන් ප්‍රින්සිපල් සර් එනවුන්ස් කරන්නෙ ෆස්ට් ප්ලේස් එකයි සෙකන්ඩ් ප්ලේස් එකයි දෙකම එකට.. කමක් නෑ ඡනෙරු.. දෙක උනාට අවුලක් නෑ.. උඹලට පස්සෙන් තව හවුස් තුනක්ම තියෙනවනෙ..

" Today The Athena house gets the runner-up by getting seven hundred and twenty two points and

The Aphrodite house gets the championship by getting eight hundred and fifty four points..

I extend my warmest greetings to all the boys of Aphrodite House, including the two leaders of Aphrodite, and to all the other Houses as well.. Thank you.."

ප්‍රින්සිපල් සර් අප්පුඩ් තුනකුත් ගහලා මයික් එකෙන් එහාට වෙද්දී රඟ අයිසා මයික් එක ළගට ලං වෙලා හිනාවෙන ඇස් වලින් කතාකලා.. මම හිටියේ මගේ වටේ වෙන මොකුත් හිතාගන්න බැරුව ගල් වෙලා ඉස්සරහා

බලාගෙන.. මගේ ෆීල්ග් එකත් අතින් වැටුනා.. නඟ්‍රාස් ඉදියෙන් මගේ දිහා බලාගෙන ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන මොකුත් හිතාගන්න බැරුව.. අපි වටේ මහා කාලගෝටියක් ඇති වෙලා කිසිම දෙයක් ඇහෙන්නෙ නෑ මට තේරෙන්නෙත් නෑ.. මම ගත්තු හුස්ම පහළ දාගන්න බැරුව පුදුම වෙලා ෂොක් වෙලා ඉස්සරහම බලාගෙන ඉදියා..

" Accordingly, we respectfully invite the two leaders of Aphrodite House, Mohammad Nafraz and Varad Udyoga to the stage to receive the shield related to their house as the winners of the annual inter-house sports meet.. Thank you.."

රඳා අයියා හුගක් සතුටින් මයික් එක ගාවින් එහාට වෙද්දි මම නඟ්‍රාස්ව තද කල්ලා පොඩි වෙලා තැලිලා යන්නම බදාගත්තා.. ඌත් අතින්පැත්තට මාව බදාගනිද්දි අපි දෙන්නවම වටේ හිටිය හැමෝම හග් කලා.. මම ජීවිතේ විදපු ලස්සනම ගෘෂ් හග් එක.. මට ඇඬෙන්න එනවා.. අන පයත් රතු වෙලා ඇස් වලින් කදුලු ගලනවා.. අන්තිමේ ලොකුම ලොකු ගෘෂ් හග් එකේ බැලුන්ස් නැතිවෙලා සේරම ග්‍රවුන්ඩ් එකේ ඇදගෙන වැටුනා.. එහෙම වෙලත් නෙමේ එකෙක්වත් නැගිටින්නෙ.. මටත් නැගිටින්න උවමනාවක් නෑ.. මාව සතුටටම පැලිලා යන්න වගේ.. කිව්වත් වගේ මේ ගෙවෙන්නෙ මගේ ජීවිතේ මම විදින සතුටුම කාලෙ වෙන්න ඇති.. විනාඩි විස්සකට පස්සෙ මමයි නඟ්‍රාස්සයි කොන්ඩ් අවුල් කරගෙන කලිසම්වල දූවිලි නාගෙන ස්ටේජ් එකට නැගලා චිග් ගෙස්ට් අතින් අපේ හවුස් එකට හමබවුනු ලොකුම ලොකු ගෝල්ඩන් ශීල්ඩ් එක ගද්දි ප්‍රින්සිපල් අපි දෙන්නටම මෙඩල්ස් දෙකක් දාලා පිටට තට්ටු කලා.. මගේ බලෙසර් එකට තව මෙඩල් එකක්.. අතින් ඒවා ඉතින් කලර්ස් නයිට් එකේදි තමා.. මම මට තියන ලොකුම හිනාවෙන් හිනාවෙද්දි රඳා අයියා ස්ටේජ් එකේ පැත්තක හිටගෙන අත්පුඩ් ගහන ගමන් මම දිහා ආදරෙන් බලාගෙන හිටියා.. අනේ මන්දා එයාගෙ ඇස් කියවන්න බෑ.. හැගීම් හුගක් එකපාර මතු වෙලා දිලිසිලා නිමිලා යනවා.. මම මෙඩල් එකට කිස් එකක් දීලා ශීල්ඩ් එක උස්සලා ඕඩියන්ස් එකට පෙන්නුවහම චිග් ගෙස්ට් ප්‍රින්සිපල් වගේම ටීචර්ලා කෝච්ච්ලාත් මම දිහා බලලා අත්පුඩ් ගහලා හිනාවුනා.. මම ආයෙම රඳා අයියා දිහා බලද්දි එයා හරි ආඩම්බරෙන් වගේ මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා ග්‍රවුන්ඩ් එකේ ලමයි අතරට ගියා..

ඉස්කෝලෙ උන් නම් කෙලින්නෙ තනිකර පිස්සු.. ස්ටේජ් එකේ ඉදපු මාව ඇඳලා ගත්තු සෙනුකයා ආයෙම වතාවක් මාව බිම පෙරලගෙන බදාගත්තා..

ඉස්කෝලෙ පන්දාහකුයි තව හෙන ඔල්ඩ් බෝයිස්ලා තොගේකුයි ග්‍රවුන්ඩ් එකේ උන් උන්ගෙ හවුස් ගත්තු ප්ලේසස් සමරනවා විශ් කරගන්නවා.. එකම විකාරයයි.. මට බ්ලෙසර් එකට දාඩිය දාලා ඇග ඇතුලින් ඇදුම පිටට ඇලිලා ගිහිල්ලා.. මම ඒ මොකුත් ගැන හිතන්නෙ නැතුව රඬ අයිසව හොයන්න ගත්තා.. දෙයියනෙ මට එයාට මුලින්ම තැන්ක් කරන්න ඕන.. මට කොච්චර සතුටුද මට දැනෙන හැගීම කියාගන්න ඕන.. මම එහෙ මෙහෙ හැමතැනම රඬ අයිසව හොයද්දි මුනට හමුවුනු කීදෙනෙක් මට විශ් කලාද මතක නෑ..

හයයි කාලයි.. හැන්දෑ කලුව හිමින් හිමින් ස්ටේඩියම් එක වහගද්දි ඔක්කොම ලමයි බලාගෙන ඉදපු ඉවෙන්ට එක පටන්ගත්තා..

ඉස්කෝලෙ හැම ඇනුවල් මීට එකක්ම අවසානෙ පැයක් විතර ඩිපේ ප්ලේ කරනවා.. සමහරු ඉතින් මීට එකට එන්නෙම ඕකෙ නටන්න බලාගෙන තමයි.. ඔහොම ඉවෙන්ට එකක් අන්තිමට ඕගනයිස් කරන්න හේතුව තමයි ලමයි ඉන්නෙ මීට එකත් එක්ක ස්ට්‍රෙස් එකෙන්.. ඉතින් අවසානෙ රිසාල්ට්ස් කිව්වම අතින් ප්ලේසස් ගත්ත හවුස් වල ලමයි ඉන්නෙ හරි ස්ට්‍රෙස් එකෙන්.. දුකෙන්.. පීඩනේකින්.. ඒ දේවල් අමතක කල්ලා පොඩ්ඩක් නටලා කියලා පිස්සු කෙලලා කලින් මානසිකත්වෙට එන්න තමයි ඔක තියෙන්නෙ.. එතකොට ඉතින් මුලු ඉස්කෝලෙම වයස් බේදයක් නැතුව ස්ටේඩියම් එකට පැනලා ඒක දෙක කරනවා.. සමහර වෙලාවට ඉස්කෝලෙ බෑන්ඩ් එක පපරෙ ප්ලේ කරනවා.. හෙන ආතල් ගොඩයි..

ඩිපේ ප්ලේ කරන අයියා උගේ අඩුම කුඩුම ටිකත් හරිහැටි අටවගෙන වට්ටම පාට පාටට ස්පොට්ස් ලයිට් වැටෙද්දිම ස්ටේඩියම් එකේම කාලගෝට්ටිය දෙගුන තෙගුන කරගෙන කන පැලෙන්න මියුසික් එකක් ප්ලේ කලා..

කඩිගුලක් ඇවිස්සුනා වගේ.. මම තාම රඬ අයිසව හොයනවා.. පන්දාහක් හයදාහක් මැද්දේ එකම යුනිෆෝම් ඇඳගත්ත උන් ගොඩක් අස්සෙ මම කොහොමද මේකව හොයාගන්නෙ.. මම ලමයින්ගෙ ඇගේ වැදි වැදි ස්ටේඩියම් එකේ එහෙට මෙහෙට ගියා.. දැන්නම් කඵ්චර වැටිලා.. මට පේන්නෙ ලමයින්ව පාට පාටට විතරයි.. ෆ්ලෑශ් එහෙ වනනවා මෙහෙ වනනවා.. සමහරු එක එකාගෙ කරවල් උඩින් නැගලා.. කෑගහනවා.. වියර් කරගන්නවා.. නටනවා..

මම ඇගිල්ලක් ගහන්න ඉඩ නැති ස්ටේඩියම් එකේ කොච්චර දුර ආවද කියන්න දන්නෙ නෑ.. මම මැද්දටම වගේ ඇවිත් හිටියා.. දන්න අදුරන එකෙක් නෑ.. මල්ලිලා ගොඩකුයි තව එහේ මෙහේ කලර්ඩ් ඇදගත්තු කට්ටියයි.. අපේ වයසෙ උනුයි.. මම බැරිම තැන මහන්සියට බලසර් එක ගලවලා අතට පටලගෙන අතින් පවන් ගහගත්තා.. දාඩියට ඇදුම ඇලිලා.. පිට දිගේ වතුර බේරෙනවා වගේ.. කොන්ඩේ දෙපැත්තෙන් මුණටත් දාඩිය දාලා.. හුස්මක් ගන්නවත් ඉඩ නෑ.. මහන්සි කියන එකේ උපරිම මහන්සි..මේ මිනිහා පේන්නවත් නෑ.. මොන ලබ්බේ ගියාද මන්දා.. මම ඒත් වටපිට බල බල පවන් ගහගද්දි මගේ වටේ උන් සිහියක් පතක් නැතුව දගලනවා.. මම හිටියේ හෙමබත් වෙලා.. මට දුක හිතුනා හුගක්..

මම හිතාගෙන ඉදියේ රඬ අයියව හමබෙලා තැන්ක් කරන්නනෙ.. මට කොච්චර සතුටුයිද කියන්න.. ඒ වුනාට මම පැය බාගයක් තිස්සෙම එයාව හොයනවා.. එයාට උවමනාවක් නැද්ද මාව හමබෙන්නවත්.. මට අපි වැමපියන්ගිප් එක ගත්තු සතුට එහෙමම දියවෙලා ගිහිත් දුක හිතුනා.. මුලු දෙනෝ දාහක් මැද්දේ දුකින් ඉන්න එකම මනුස්සයා මාම වෙනකොට මගේ වටේ හිටිය හැමෝම එක පිමමට උඩ පැන පැන කෑ ගහහා එයාලගෙ සතුට සමරන ගමන් ඉදියා.. මම විතරක් තවම බලෙසර් එකත් අතකින් ගුලි කරගෙන ඔහේ පැත්තක් බලාගෙන කල්පනා කරනවා.. ඒ හුදකලා පාඨ තනිවෙව්වි හැගීම නිසා මට හිතට දැනුනු දුකට ඇඬෙන්න ගන්නකොට මම ඉක්මනට ඇස් පිය ගහලා කදුලු නවත්තගත්තා.. මම මෙහෙම පොඩි දේවල් වලට අඩන මනුස්සයෙක් නෙමේ.. මම අඩලත් නෑ මෙහෙම කලින්.. හරිනම මම සතුටු වෙන්න එපැයි.. මගේ ගෝල් එක මම විත් කලා..

මම ඇස් දෙකේ කදුලු පුරෝගෙන ග්‍රවුන්ඩ් එකෙන් එහාට ඇවිදගෙන යන්න ගියේ මෙතෙන්ට වෙලා බකන්නිලාගෙන ඉදලා තේරුමක් නැති නිසා.. වෙනදට ග්‍රවුන්ඩ් එක දෙක කරගෙන කැපිව්ව පණුවා වගේ දාලන මම අද මෙහෙම සයිඩ් ගහලා ඉන්න එකේ වෙනස මටම තදින්ම මගේ හිතට වැදුනා.. මම වෙනස් වෙගෙන යනවා.. හරි අමුතුයි.. මට තේරෙන්නෙ නෑ..

මම ග්‍රවුන්ඩ් එක මැද්දෙන් අඩි පහ හයක් ඇවිදගෙන ගියේ වටේම ඉන්න උන්ගෙ ඇගවල් වල හැප්පෙන ගමන්.. ඇගිල්ලක් ගහන්න ඉඩ නෑ මම කිව්වනෙ.. මම පරිස්සමෙන් පරිස්සමෙන් ඇවිදගෙන එහාට යද්දි කවුරු හරි මගේ අතින් තද කල්ලා හයිසෙන් අල්ලගත්තා.. හුගක් හයිසෙන්.. ඒ

වාරුවට මාව ඉස්සරහා හිටපු එකෙක්ගේ ඇගේ වැදිලා පිටිපස්සට තල්ලුවෙලා කාගෙහරි ඇගක වැදෙද්දි මට අර හුරුපුරුදු සැර ප'රියුම් සුවද නහයට දැනුනා.. මම කලබලෙන් එහාපැත්ත හැරෙද්දි රඨා අයියා මගේ අත අතාරින්නෙම නැතුව මගේ දිහා එක එල්ලේ බලාගෙන ඉදියා..

කන පැලෙන්න සින්දු ජිලේ වෙද්දි ස්පිකර්ස් වල බෙස් එකට මගේ පපුවත් ඒ තාලට ගැස්සෙනවා.. කොල්ලො නටන්නෙ ඊලා වගේ.. එහෙව් තැනක මෙහෙම මුනට මුන බලාගෙන ඉන්න එක බැලුවහම කිසි ප්‍රායෝගික ගතියක් නෑ වගේ දැනුනත් ඇත්තෙන්ම මට වටේ පිටේ තියෙන මෙලෝම දෙයක් සිහිකල්පනාවට ආවෙ නෑ.. මම හිටියේ රඨා අයියා දිහා බලාගෙන..

එයාගෙ මුණ දාඩියෙන් පෙහිලා හයිසෙන් හයිසෙන් හුස්ම ගන්නවා.. මම වගේමයි දාඩියෙන් පෙහිලා හෙමබත් වෙලා ගිහිනි.. අපි හිටියෙන් හුස්ම එකාට එකා වැදෙන දුරකිනි..

" මම හැමතැනම හෙව්වා වරද්.. කොයි ලෝකෙද ඉදියෙ.."

මම හරි සිහිකල්පනාවට ආවෙ එවෙලේ..

" ආ මොකක්??"

මට වටපිටේ සෝශාවට කිසිදෙයක් පැහැදිලිව ඇහුනේ නෑ.. රඨා අයියා මගේ කන ගාවට නැමිලා ආයෙම කලින් කිව්ව එක කිව්වා..

" මම එළියට යන්න හැදුවෙ.."

මමත් රඨා අයියගෙ කනට ලං වෙලා හයිසෙන් කිව්වා.. රඨා අයියා එකපාරම මාව හග් කලා.. ගහ් කල්ලා මහා හයිසෙන් දබෝස් දබෝස් ගාල පිටට දෙපාරක් විතර තඩ්බැවා..

" congratulations මගෙ වරද්.. මට උඹ ගැන සතුටයි.. මාරම සතුටයි.."

ඒ වචන වල මට අවංකම සතුටක් දැනුනා.. අනික එයා කිව්වෙ මගෙ වරද් කියලද.. දෙයියනේ මගේ පපුව එකසිය ගානට ගැහෙන්න පටන් ගත්තා.. ඔහොම බර වචනයක් දෙකක් ඉදලා ඉදලා කිව්වහම හිතට දරාගන්න අමාරුයි.. මට කියාගන්න බැරි තරම සතුටයි..

" මටත් සතුටයි.. මාත් එක්ක ඉදියට තැන්කිස්.. හ්‍රහක්.."

මම කියලා ඉවරවෙද්දී රඨ අයිසා මගෙන් අයින වුනා.. දැන්නම හිතේ තිබ්බ දුක ඔක්කොම නැතිවෙලා ගිහින් වගේ.. පායලා පායලා වැස්සක් වැහැලා වගේ අලුත් සතුටක් දැනෙනවා.. මම රඨ අයිසගෙ අහ් උඩට නමලා තිබ්බ ගර්ට් එකේ කරෙන් ඇදලා මගේ ගානට පහත් කරගද්දී රඨ අයිසා පුදුමවෙලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන ඉදියා.. මම ඉක්මනට වටපිට බලලා රඨ අයිසගෙ දකුණු පැත්තෙ කම්මුල එබෙන්නම කිස් එකක් තියලා කොලර් එකෙන් අතැරියා.. රඨ අයිස ඒත් හිටියේ නැමිගෙනමයි.. මම හිතන්නෙ වුනු දේ මොලේට ප්‍රොසෙස් වෙන්න තප්පර පහක් විතර ගියා.. ඒ එක්කම මහ මනමාල හිනාවක් දාලා මගේ අතින් කරකලා අරගෙන මව ඉස්සරහට හරවලා එයාගෙ ඇගට හේත්තු කරගෙන කනට ලං වුනා..

" උඹෙයි මගෙයි අන්තිම ස්පෝර්ටස් මීට එක.."

රඨ අයිසා කොලපාට නිල්පාට රතුපාට පොප් අවුට වෙන ලයිට්ස් මැද්දෙන් දෙපැත්තට පැද්දෙද්දී මම බ්ලෙසර් එක අතට හිර කරගෙන තව ටිකක් රඨ අයිසගෙ ඇගටම හිර වුනා.. කොහොම හිටියත් ගානක් නෑ.. මෙතන ඉන්න ඉඩ තිබ්බෙන් නෑ.. අනික කවුරුවත් හිටියේ හොද සිහියෙන් නෙමෙ.. මම ඇගට හිර වෙද්දී රඨ අයිසා මාව ඉණ වටෙන් අත දාලා ඇගට හිර කරගත්තා..

" Let's make it memorable.."

මම හිප් එක බිට් එකට මුව කරද්දී රඨ අයිසා මගේ ඉණෙන් අල්ලගෙන මම මුව වෙන රිද්ම එකටම හිප් එක thrust කරද්දී අපි දෙන්නම ඇති වෙනකල් නැටුවා.. අපි වගේ නටන උන් ඕනතරම අපේ වටේ ඉදියා.. මෙක බෝයි ස්කූල් එකක්.. කෙල්ලො නෑනෙ ඇතිල්ලි ඇතිල්ලි නටන්න.. ඔක්කොම ඉන්නෙ කොල්ලොම විතරයි..

අන්තිමේ පැයක්ම නටන්න ඕන හැම නැටුමක්ම නටලා මම ආවෙ කකුල් දෙකත් පණ නැතුව මෙන් ගේට් එක ගාවට.. අපි දෙන්නත් එක්ක ආපු අතින් උන් මොන ලෝකෙද දන්නෙත් නෑ.. ආධ්‍ය අයිසා කියාත් අයිසා සෙනුකයා අයුක අයිසා මහීගා මොකෙක්වත්ම නෑ.. මහීගා නම කලින්ම ගෙදර යන්න ඇති.. දැන් රූ වෙලානෙ..

" කෝ අනේ.."

" ඉන්න බලන්න අයිසට කෝල් එකක් ගමු.."

රඬ අයිසා ෆෝන් එක කනේ ගහගෙන මගේ අතිනුත් ඇදගෙන පාකිත් ලොටි එක පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා..

මම.. එන්න අපි නටමු මිතුර..

රඬ තමා හොඳටම කරන්නෙ බලන් යද්දි..

මම රූට තව එකක්දෙන්නත..

කමෙන්ට්ස් වලට මම රිප්ලයි කරන්නම් මගෙ සකල බුජන්ලා ඉඩ තියෙන චෙලාවක අනිවාරෙන්ම.. ඒ වුනාට මම ඒ හැම එකක්ම කියවන්නෙ හුගක් ආදරෙයි.. අනේ දෙයියනේ ආදරෙයි හැමෝටම කතාව කියවන.. මමත් ඔයාලා නිසා තමා හුගක් ආසාවෙන් කතාව ලියන්නෙ..

ස්පෝර්ට්ස්මිටුන් ඉවර වුනා.. රඬලටත් හරි ගියා.. එක ගලෙන් පොල් කාවයියො දෙන්නයි!!

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ඕනරි පඩි දෙකකින් වැටිලා කොන්දයි අතයි ලෙජට කරන් ඉන්නෙ.. නිවන් සුව පතන් යන්න.. ගෞරවයෙන් බුදුසරණයි!!

රූට රඬ : අතිනුත් අල්ලුවා..

නැටුවත් එක්කන්..

නින්ද යන්නෙන් නැ වගේ අප්පා..

සින්දුවක්වත් අහමුද..

මට මොකක්ද මේ චෙලා තියෙන්නෙ..

අයිසගෙන් බෙහෙතක්වත් ඉල්ලගන්නවද..

වරද් නටද්දි ලස්සනයි..

ඉණෙහුන් ඇල්ලුවනෙ..

කවදහරි මගෙනෙ..

ඇස්වහ කටවහ පුවවගන්නෝන..

කෝල් එකක්වත් ගන්නවද.. පාන්දර දෙකට නිදි ඇති නෙ..

එයාට මහන්සිත් ඇති..

දොලහ වෙනකල්ම කෝල් කලානෙ..

පෙනඩෝල් දෙකක් බිව්වද දන්නෙ නෑ..

වරද් රුට : අම්මෙහ් ඇග රිදෙනවෝ..

පොඩ්ඩක් එන්නකෝ..

අම්මෙ පෙනඩෝල් එකාක්!!

අම්මෙ කකුල කැඩිලා වගේ..

හනේ ඇයි මම නැටුවෙ..

කොන්ද කැඩිලද මන්දා.

රධ්‍ය අයියෝහ්..

මාව හොස්පිටල් ගිහින් දන්න අයියෝහ්..

රධ්‍ය අයියෙ මගේ ඇග රිදෙනවා තවුසෙ ඇහැරිලද ඉන්නෙ..

කෝල් එක උස්සපා....න්!!!

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

32 කොටස

" දැන් ඉතින් ස්පෝර්ට්ස් මීට තිබ්බා ඒවා ඉවරයි ලමයි.. ඔවා තිබ්බා කියලා දින්නා කියලා ඒ ලෙවෙල් පාස් වෙන්නෙ නෑනෙ.. ඔය ලමයි දැන් ආයෙම පාඩම වැඩ වලට අවධානය දෙන්න ඕන.. මම එක්සෑම ටයිම ටෙබ්ල් එක නෝට්ස්බෝඩ් එකේ ඇලෙව්වා.. හැමෝම ඒක කොපි කරගන්න අනිවාරණම.."

ස්පෝර්ට්ස් මීට තියලා ඉවරවුනත් එක්ක ඉස්කෝලෙට වැස්සක් වැහැලා පායලා වගේ.. අපි ආයෙමත් හිටියේ පෝමලින් ගද ගහන බයෝ ලෑබ් එකේ අන්තිම පෝලිමට කලින් එකේ.. මම බයෝ මැඩම් දිහා බලන්නෙ නැතුව මගේ එහාපැත්තෙ කෙමිකල් එකක ඔබ්බලා තිබ්බ මිනිස් මොළය දිහා බලාගෙන ඉදියා.. කම්මැලි හොඳටම..

මේ ටිකේ නටලා නටලා ආයෙම ඉස්කෝලෙ වැඩවලට ෆෝකස් වෙන එක ඇත්තෙන්ම අමාරුයි.. ඒ වුනාට ඒවා නොකර බෑනෙ.. අත්‍යාවශ්‍යම දේ ඒකනෙ.. මම නෙමේ රඬ අයියා කිව්වෙ.. මගේ එහාපැත්තෙ ඉදපු හඟානයා තඩ් ඇනුමක් යන්න ගිහින් ඒක හිරකරගෙන ඉදලා ඌ අඩලා වගේ ඇස් දෙකේ කදුලු.. මනිශ්‍යා හෝ ගාලා බයෝ රිසෝස් බ්‍රැක් එක හයිලයිට් කරනවා.. සෙනුකයා පාට පාට පෑන් වලින් මොනවදෝ කියනවා.. මම මොලේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. බයෝ මැඩම් නම කියවන එක සාපයක්.. හැමදාම එක පිරියඩ් එකක්ම කරන්නෙ අපිට බනින එක..

" දැන් අපි කතාකරමු පාකිස්තාන්ස් රෝගය ගැන.."

මේ මොලේ කාගෙද දන්නෙ නෑ නේද.. සමහරවිට මගේ ගිය ආත්මේ වෙන්නත් බැරි නෑ. එහෙම වුනොත් මෙක පෙනිහාසික හමුවීමක් තමයි.. ඒ කියන්නෙ මම දැන් මේ බලාගෙන ඉන්නෙ මගේ කලින් ආත්මේ මොලේ දිහා.. ඒක පොඩ්ඩක් පොඩ්ඩි වගේනෙ..

" මේ රෝගය මොළයෙහි මධ්‍ය මොළය , පාදස්ත ගැංග්ලියා ඩෝපමයින් ස්නායු සම්ප්‍රේශක නිදහස් කරන නියුරෝනවල ක්‍රමික හායනයක් හා සම්බන්ධයි.."

දැන් මේ මැඩම් ගත්තොත්.. අපිට මහ ලොකුවට උගන්නනවා පාකිස්තාන්ස් ලෙඩ් ගැන.. ඒ වුනාට ලෙඩ්ට බෙහෙත් තියෙද්.. නෑ.. සුව කරන්න බෑ.. ඒ වුනාට අපි පාඩම් කරන්නෝන හෙන ගොඩක්.. මේකට සුව වෙන ලෙඩ ගැන විතරක් දැමිමනම් ඉවරනෙ..එතකොට ලියන කෙනත් සතුවිත්.. කියවන අපේ බයෝ මැඩමුත් සතුවිත්..

මම අපිට දැනට මාස හතරකට විතර කලින්ම ඉවර කරපු පාඩම දිහා බලන් ඉදියා.. මම මේක පාඩම් කල්ලනෙ තියෙන්නෙ.. ඒ මදිවට ඊයෙ රූ එකොළහට විතර අර ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවට කෝල් එකක් අරගෙන සරල අනුවර්තිය වලිනය ගැන ප්‍රශ්නයක් අහන්න ගිහින් ඒකගෙන් මහා පරිමානෙන් බැනුම් අහලා දේශනේකට සවන් දෙන්නත් වුනානෙ.. ඌ නම් කියයි.. ඒකා ඉතින් මැත්ස් කරපු එකානෙ.. අනික ඒකත් සිංහල මිඩියමුත් නෙමෙයි.. මම ඌට මගේ ප්‍රශ්නෙ සිංහලෙනුත් කියලා ඒක ඉංග්‍රීසියට ව්‍රාන්ස්ලේට කරන්නත් ඕන.. හරි මගුලක් තමයි ඒක.. ඌ දැනගන්න එපැයි සිංහල තේරුම..

දන්නෙ මොනවද වරද් උඹ හරියට පාඩම් කල්ලා නෑ , බලපන් මේවා හරි සරල දේවල් , නට නට ඉදපන්.. යැයි යැයි ඔව්වර තමා දන්නෙ අපෙ අම්මා වගේ කියවන්න.. ඒකා මට එදා ස්පෝර්ට්ස් මීට එක ඉවරවෙලා ඩිනර් එකට කේෆි ගිය වෙලාවෙ අර සේරම ඉස්සරහා මට අපහස කලා මට මගේ නම වස් වැදිලා කියලා..

වරද් කියන්නෙ හැමතිස්සෙම මම වැරදි විතරලු කරන්නෙ.. උද්යෝග කියලා තියෙන නිසාම උද්යෝගෙ වැඩි වෙලා නැටිල්ල වැඩිලු.. ඌටත් මම නටද්දි නටන්න හොඳයි.. අන්තිමට මම තමයි වැරදිකාරයා වෙලා තියෙන්නෙ.. ඉදපන්කො රඨ අයිසෙ මම උඹ එක්ක යාලුවෙන දවසක් එයිනෙ.. මම එදාට තවුසෙගෙ ඔලුව කනවා.. කාලා කාලා ඉවරයක්ම කල්ලා දානවා.. තවුසෙ ලොකු වරදක් තමා කර ගහගන්නෙ..

මම රඨ අයිසා එක්ක තරහට ලැබි මේසෙ සෙනුකයා කවකට්ටෙන් කොටපු එස් ධන ඒ සමීකරනය කරෙක්ගන් පෙන් එකෙන් මකලා එතන බ'නුලි මුලධර්මය කෙටුවා.. පරයට සමීකරන හදන්න.. ආස ඇති.. රඨ අයිසා කියනෝ වගේ ඉගනගන්න කාලෙ ඉගනගන්න ඕන..

" ළමයි හින්තෝන්මාදය කියන්නෙ සැබෑ තත්ත්ව වලට වඩා විකෘති වුනු සංජානනයෙන් යුක්ත ලාක්ෂණික මනෝ ව්‍යාධික කතාංගයන්ගෙන් යුක්ත

බරපතළ මානසික බාධාකාරී තත්ත්වයක්.."

මෙ බයෝ මැඩම කරන්නේ තනිකර බොරුවනේ.. යකෝ අපි ළගත් පොත් තියෙනවා.. බොරුවට පොතේ තියෙන ඒවම කියවනවා ඇලපිල්ලක් ඉස්පිල්ලක් අඩු නැතුව එහෙමමම.. කලින් කිව්වනම ඉවරනේ ලමයි රිසෝස් බුක් එක කියවගන්න කියලා.. එහෙමවුනානම අපි පත්තියට වෙලා ඒක කියවගන්නවනේ.. හැමතැනම මුළාව තමා තියෙන්නේ..

මම ස්ටිකී නෝට් එකක් අරගෙන රඬ අයිියට පෙම හසුනක් ලියන්න ගත්තා..

" මම පුසෙක් හු#නො.."

ලොකු අකුරෙන් ලියලා දෙපැත්තෙන් පුසොන්ගෙ රැවුලකුත් ඇන්දා.. යද්දි හම්බුනොත් මේක පිටේ ගහගෙන යන්න ඕන.. ඌ ටිකක් බළලෙක් වගේ තමයි.. ඔය පොඩ්ඩක් බැන්නහම මක් වෙනවද.. මේක පිට මැද්දේම ගහන්න ඕන.. කලින් දවසෙ මම පොල් කොළ තුනක් එකට ගොතලා උගේ කලිසමේ ගැහුවා කියලා මේකා මගේ පිට මැද්දේම හයිසෙන් ගැහුවනේ.. කමක් නෑ ඒ වුනාට එදා ඒක වන වනනේ අපිට ස්කොඩ් එක පුරුදු කලේ.. හරිම ලස්සනයි.. කහපාට පොල් කොළයයි කොළ පාට පොල් කොළ දෙකයි ගෙතුවහම හරිම හැඩයි.. රඬ අයිියා යද්දි ඒක දෙපැත්තට වැනෙනවා..

ඒ වුනාට කියාන් අයිියා කිව්වා වගේ වද දෙන එකෙන් සීමාවක් තියාගන්න ඕන.. රඬ අයිියා ඔය බැන්නට ගැහැව්වට එහෙම කේන්තියට බනින්නේ ගහන්නේ නැහැනේ.. කියාන් අයිියා ගැන කියද්දි මතක් වෙන්නේම ග්‍රීක දේවතාව්ට මද කිපිව්ව එකමයි.. කියාන් අයිියන් මාර කැලි තමා ලයින් කරන්නේ.. මම ලගදි ඌට අහකට පලයන් වනරයා කියලා බැනුමකුත් ඇහුවා.. පස්සෙ ආයෙ ආයෙ ඒකම කියද්දි දැන් ඌට ගානක් නෑ.. අතේ මට වැඩක් නෑනේ ඔය කවුරුත්ම ගැන.. මට ඉන්නේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවෙක්..

මේකා නැතුව පාලුයිත් වගේ.. කලින් මාසෙම ලග ඉදියනේ.. දැන් හම්බෙන්න වෙන්නෙත් නෑ.. දුක හිතෙනවා.. මම දුකා සෙනුකයා හඳුනා ව එස් ධන ඒ සමීකරණයක් උඩින් අත තියාගෙන ඩෙස්ක් එකට ඔලුව ගහගත්තා.. වම්රුවා පාට පාට ලියුම් දෙන එක නතර කල්ලා දැන් නම් මුනට හම්බන්නේ හැරිලා යනවා.. මොකද මන්දා.. මම දැක්කොත් බලන්නේ

නෑ මුන හංගගෙන ඉන්නෙ.. රඨ අයිසා දිහා බලන්නෙත් නෑ.. මුත් මට මොකියා මොකුත් කිව්වද දන්නෙ නෑ.. හොඳ වැඩේ සක්කිලි පරෙයිට..

මම ඉන්ටවල් එකේ ප්‍රිගෙක්ට රූම එකට සෙනුකයා එක්ක ගිහින් බෙල්ල දාද්දි රඨ අයිසා ඉන්නවා හොරාට බෑග් එක අස්සෙ දමාගෙන ෆෝන් එක ඔබ ඔබ.. මම ඉක්මනට ගිහින් ෆෝන් එක ඇදලා එළියට ගත්තා.. හොරාට මොනවා බලනවද දන්නෙ නෑ.. මම ෆෝන් එක අරන් බලද්දි ,

"Saranghae! saranghandago! saranghandanikka! jinjja neomu neomu saranghae!"

ෆෝන් එකේ ජ්ලේ වෙට් තිබ්බ ඩ්‍රාමා එකේ කවුදෝ මන්දා තොප්පියක් දාගත්තු කෙල්ලෙක් ඇස් හීනි කොල්ලෙක්ට කුණුහර්පයක්ද කොහොඳ කියලා බනිනවා..කොල්ලා බයවෙලා දුවනවා.. ගැනු ඔහොමමමයි.. දන්නෙ කෑ ගහන්න විතරනෙ..

" ඒ ෆෝන් එක දීපන්.."

මම රඨ අයිසගෙ එහාපැත්තෙන් වාඩිවෙලා ඩ්‍රාමා එක දිහා බලාගෙන හිටියා.. මෙකා කොරියන් ඩ්‍රාමා බලනවද.. මමත් ආසයි.. ඒ වුනාට වෙලාවක් නෑනෙ.. මගේ පලවෙනි කොරියන් ක්‍රශ් එක අර හුල් හවුස් එකේ Kom sema-ri-ga ,Han chi-be-yi-so, Appa gom Omma gom Ae-gi gom කියලා සින්දුවක් කියන කෙල්ල..

" මේ මොකක්ද.."

" ඩ්‍රාමා එකක්.. ඒක ලස්සනයි ඔයි.."

" මොකක්ද නම.."

" It's Okay to Not Be Okay.."

" එහෙමද.. මම බලලා තියෙනවා mister queen ඒකත් මරු නේ.."

" ඔව් මට ඒක බලද්දි උඹ මතක් උනා.. උඹත් ඒකෙ අගබිසව වගේ හෙන මොංගල් නෙ.."

" අනේ මේ පලයං අයිසෙ.. එහෙම බලද්දි උඹත් අර රජා වගේ.. *නෝ ටවිත්*.."

මම රඬ අයිසට හිනාවෙලා පිටට එකක් ගහන මුවාවෙන් ශේප් එකේ අර කොල් පිටේ ඇලෙව්වහම පොරට මතක නෑ මම ඇගට අත තිබ්බද කියලා.. මම ශේප් එකේ රඬ අයිසගෙ මුණටත් තට්ටුවක් දාගෙන ක්ලාස් එකට දිව්වා..

මම ක්ලාස් එකට එද්දි මතීගයා ඉදිසෙ සෙනුකයට බනින ගමන්.. මම යද්දිම මතීගයා හෙන අප්පිරිය විදියට මගේ දිහාත් බලලා සෙනුකයා දිහාත් බලලා මේසෙට මිට මොලවලා ගහගෙන පන්තියෙන් යන්න ගියහම හඟානයක් ඒ පස්සෙන්ම ගියා.. සෙනුකයා අඩන්න වගේ රතුම රතු වෙලා.. මේකා ඇස්වල කඳුලු පුරවගෙන.. මම සෙනුකයට කතාකරන්න යද්දිම සෙනුකයා මගේ උරහිසට වරුවෙලා ඉකි ගහහා අඩන්න ගත්තා..

මම නැති ටිකට මොකද වුනේ.. මු මොකද අඩන්නේ??

ටංට ටාං.. මගේ සකලයෝ ටික මම ආවා..

අනාව ඉතිම බදගෙන උමමා එකක් දෙන්න හිතෙනවානෙ..

හැයි සෙනුක පුමිතා කඳුලු හලන්නෙ..

එන්නාම.. දිග එකක් ඇරන්.. ඔයාල දිග එව්වට ආසනෙ.. අර කියලා තිබ්බෙ එක වැජ්ටරේක..

ලව් යූ .♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් විඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

33 කොටස

" මොකක්ද ඌ කියනවා කියන්නෙ සෙනුකයා.."

අපි වාඩිවෙලා ඉන්නෙ පන්තියෙ අන්තිම පෝළිමේ නිසා වැඩිය අනිත් උන්ගෙ අවධානෙ අපි ඉන්න පැත්තට නෑ.. පිසික්ස් මැඩම එනකල් මම සෙනුකයාට නාඩා ඉන්න කියලා වෙච්ච දේ ඇහුවා.. මනීශයා තාම ඇවිත් හිටියේ නෑ පන්තියට.. ඌ ගියා ගියාමයි.. ඒ වුනාට මට බයයි.. මුත් දෙන්නා මොකක් කරගෙනද දන්නෙ නෑ..

" උන් මහ හු#න කතාවක්නෙ ඡනෙරුවා කියන්නෙ.."

" මොකක්ද.."

" බං මම ලයිබ් එකට යන්න පන්තියෙන් එළියට ගියහම මනීශයයි හඟානයයි එළියෙදි මාව හමබෙලා මගෙන් අහනව කොල්ලොන්ටද කැමති කියලා.. ඊටපස්සෙ කියනවා උන්ට ලැජ්ජ කරන්නෙ නැතුව ඉන්නලු.."

" ඇයි උන්ට ලැජ්ජ ඉතින්.. අපි මහපාලෙ හෙළුවෙන් ගියේ නෑනෙ බං.."

" දන්නෑ බං.. ඔය එන්නෙ කියද්දි.."

සෙනුකයා තව මොනවහරි කියන්න හදද්දිම ගියපු උන් දෙන්නා පන්තියට එද්දි සෙනුකයා අහක බලාගන්නා.. ඇයි අපි අහක බලාගන්නෙ.. ඒක හරි මගුලක්නෙ.. කාටවත් බයෙද අපි ජීවත් වෙන්නෝන..

" ඡනෙරු අහකට පලයන්.. උඹලා වගේ උන් එක්ක මෙච්චරකල් ඉදපු අපිට ගහන්න ඔන.."

මනීශයා මාව පිටිපස්සට තල්ලු කල්ලා උන්ගෙ බෑග් දෙක අරගෙන පන්තියෙ වෙන තැනකට ගියා.. මුත් දෙන්නගෙ මේ නාඩගම නිසා පන්තියෙ උන් හැරි හැරි අපි දිහා බලනවා.. ඒ වුනාට මම එක එකාගෙන වැරද්දක් නොකර ලොකුකම් බලන්න ඔන නෑනෙ.. මම මෙච්චර කාලෙකට එහෙම එක එකාට පාවිච්ල් වෙලා නෑ ඉස්කෝලෙ..

" මොකක්ද හඟාන් උඹ කියන්නේ.. ප්‍රශ්නයක් තියනවනම් මුණට කියපන්.. වටෙන් හු#න්නේ නැතුව.."

" වටෙන් හු#න්නේ කවුද අපි දන්නේ නෑ.. ඒ වුනාට උඹලා වගේ හෙන මල් පො#නයො එක්ක අපිට ඔතන ඉන්න බෑ.."

මනීශ කිව්ව බලු කතාවට මට මල පැත්තා.. මෙව්වර කාලෙකට ඔහොම ජරා කතා අපි මොකෙක්ගෙන්වත් අහලා නෑ.. අනික සෙනුකයයි මමයි පාඩුවේ ඉන්නේ.. උන්ගෙ ඔලුව උඩ අපි නැගගෙන හිටියේ නෑනේ..

" මොකක්ද පකයො උඹ කිව්වේ.. ආයෙත් කියපන් බලන්න.."

මට ආපු කේන්තියට මම මනීශයගෙ කොලර් එකෙන් ඇදලා අරගෙන බිත්තියට දමලා ගැහුවා.. මගේ ඇගේ ලේ උණු වෙලා වගේ.. ඇග ගිනිගන්නවා වගේ එන කේන්තියට, ආවෙගෙට.. මට මුව මරන්න හිතයි.. අපි දෙන්නගෙම බැනගැනිල්ලට මුළු පන්තියම කලබල වෙලා අපි දිහා බැලුවා..

" උඹ කාගෙ හයියක් අරගෙනද බල්ලො මගේ ඇගට අත තියන්නේ.."

මනීශයා අත මිට මොළුවලා මගේ මුණට ගහද්දී මගේ ඇස් දෙකත් නිලංකාර වෙලා ගියා.. ඒ වුනාට මමත් අනිත්පැත්තට කකුල නවලා උගේ බඩට ගහපු පාරෙන් ලා බිමට නැමුනහම මම ලාට බිම දාගෙන එක කකුලකින් උගෙ අතත් පාගගෙන මුනට ගහගෙන ගහගෙන යද්දී පන්තියේ උන් දුවලා ඇවිල්ලා මාව අල්ලගත්තා..

" අතැරපන් සෙනුකයා.."

" හහ්.. ඇයි උඹට අමාරු ඡනෙරු.. උඹත් හෙඩ ප්‍රිෆෙක්ට්ට රෙද්ද උස්සන් ගියාද.. ආ සොරි.. කලිසම පාත් කරන්න ගියාද.."

මනීශයා මුළු මුනම නිල් කරගෙන, මගේ මුණටම නැහැදිව්ව කතා කියද්දී පන්තියේ උන් මේ මෙලෝ මගුලක් දන්නේ නැතුව බයවෙලා වගේ අහගෙන හිටියා.. මට ලැජ්ජයි.. කේන්තියි.. අවුරුදු හයක් මේ ඉස්කෝලෙ ඉදියා මෙහෙම දේවල් කලින් වෙලා නෑ.. අනික් මනීශයා වගේ සයිලන්ට් පොරක් මෙහෙම කුණු කතා කියයි කියලා මම ජීවිතේට බලාපොරොත්තු වුනේ නෑ.. මනුස්සයො පිටතින් මනින්න බෑ.. මමයි උන්ට ලස්සන වර්ත

මවාගෙන ඒවා හිතීන් නඩත්තු කල්ලා තියෙන්නෙ.. බලද්දි මුත්
ඔක්කොන්ටම වඩා අන්ත සක්කිලිනෙ..

" මම කාට කලිසම පාත් කරත් උඹට ගායද මතීග.. ඔන්න උඹ අරහෙත්
දෙකට නැමිලා කලිසම පාත් කරපන්.. මම උඹේ අමාරුව හොදකරන්නම.."

" ඇයි උඹ හිතුවට අපිටත් උඹලට වගේ අසහනේ කියලා.. කොලුකාර
හැත්ත.. ඉස්කෝලෙටත් ලැජ්ජ කරනවා.."

" මතීග!!!!!!!!!!!"

මම සෙනුකයගෙ අත ගසලා ආයෙම මතීගයව ඇදගෙන ගිහින් බිත්තියට
තියලා තද කල්ලා ගේ ඔලුව බිත්තියෙ හප්පගෙන හප්පගෙන ගියා.. මාව
වෙවුලනවා.. මට මු මෙනත මැරිලා ගියත් කමක් නෑ..

මතීගයත් නිකම ඉදියේ නෑ මගේ බෙල්ලෙ පැත්තක් උගේ නියපොතු වලට
හුරගෙන ඉදියා.. බෙල්ල හිරවෙද්දි මට කැස්සක් ඇවිත් හුස්මගන්න අමාරු
වුනා.. ඒ එක්කම මතීගයා මගේ බෙල්ලෙන් අල්ලලා බිමට තල්ලු කරලා
පයින් මගේ බඩට ගැහුවා.. ඒ පාර මට මුළු ඇගම හිරිවැටීගෙන ඇගේ එක
පැත්තක් පණ නැතුව කලන්තෙට ආවා.. ඒ තරමට ඒ පාර සැරයි..
මතීගයගෙ ඔලුවෙන් ලේ එනවා.. මගේ බෙල්ලෙන් ලේ එනවා.. ශර්ට්
කොලර් එක තැනින් තැන රතුපාට වෙලා.. පන්තියේ උන් ඔක්කොම
බයවෙලා වගේ බලාගෙන ඉදියා මිසක් අපි ගාවට කිට්ටු වුනේ නෑ..

" මොකක්ද මේ කාලගෝට්ටිය ලමයි.."

" ඒ ඒ තමුසෙලා මොකක්ද මේ කරන්නෙ.. ආ.. නවත්තපන් ඔක.."

මට ලාවට ඇහුනේ කියාන් අයියගෙයි සයෝන් අයියගෙයි කටහඩ.. මම
අමාරුවෙන් වාරු අරගෙන කොහොම හරි නැගිටගත්තා.. නැගිටලා ලග
තිබ්බ පුටුවක් අල්ලගත්තා.. මට පණක් තිබ්බනම් අමමපා මම මේ පුටුවෙන්
මතීගට ගහනවා ඌ මැරුණත් මට කමක් නෑ.. ආයෙ උගෙයි මගෙයි කිසිම
ඇයි හොදැයිසක් නෑ.. මම අපේ යාලුකම මෙනෙන්නි මේ මොහොතම මම
හිතීන්ම අයිත් කල්ලා දැමමා..

" ඡනෙරු!! මොනවද මේ තමුසෙලා කරන්නෙ ආ.. ඉස්කෝලෙ මෙහෙම
පිස්සු කෙලින්න උඹලට මෙක නාඩගම මඩුවක් වගේ ජේනවද.."

කියාන් අයිසා මගෙයි මනීගගෙයි මැද්දට ඇවිල්ලා කෑ ගහද්දි සයෝන් අයිසා පන්තියෙ අනිත් ළමයි වාඩි කරවලා උන්ට උන්ගෙ වැඩක් බලාගන්න කිව්වා..

" එළියට වරෙන්.. දෙන්නම වරෙන්.."

කියාන් අයිසා මට රවලා මනීගයට සැරෙන් කතාකරද්දි මම උඩට ආපු ගර්ට එක යට කරගෙන කට ලග දැවිල්ලට දැනෙන ටිබැන අනිත් පිහිදගන්නා.. කම්මුල පුපුරු ගහනවා..

" ඔඟිස් එකට පලයන්.. දැන්මම.. උඹලා මෙනන මරාගන්නවා මොක්කද වගේ.. මෙක ඉස්කෝලයක් කියලා තේරෙන්නැද්ද.. ආ.. වරෙන්.."

කියාන් අයිසාට මල පැනලද කොහෙද අපිට ඔඟිස් එකට එන්න කියාගෙනම ඌ ඉස්සරහින් ගියා.. මම මනීගයා එනකල් ඉන්නෙ නැතුව ඔඟිස් එක පැත්තට ගියා.. මම වැරද්දක් කලේ නෑනෙ.. එක එකාගෙන් ගුටි කන්න.. මම ගිහින් විනාඩි දහයකින් විතර මනීගත් ඔඟිස් එකට ආවා.. මගේ කරුමෙටම අද ඔඟිස් එකේ ප්‍රින්සිපල් ඔඟිස් එකේ ඉන්න දවසක්.. ඩිප්‍රියට් ප්‍රින්සිපල් කෙනෙක්නම් කමක් නෑ.. විනය භාර සරුත් ඔඟිස් එකේ හිටියා.. අද නම් මොන කරුමක්කාර දවසක්ද කියන්න මම දන්නෙ නෑ.. කියාන් අයිසා රණ්ඩුව ගැන කියද්දි විනයභාර සර් මගේ දිහා එක එල්ලේ බලාගෙන ඉදියා.. මම අත් දෙකත් පිටිපස්සට බැදගෙන බිම බලාගෙනම හිටියා.. අම්මට එන්න කියාපිද.. එහෙම වුනොත් නම් මට මැරුම් කන්න තමයි චෙන්නෙ.. ඊටපස්සෙ පවුලෙ උන්ගෙන් මට කුණුකතා අහලා ඉවරයක් නැතිවෙයි.. අනික මමත් පැටලුනේ අහක යන ලබ්බකනෙ... ඒ වුනාට මගේ වැරද්දක් නෑනෙ ඌ ජරා කතා කිව්වෙ මට විතරක් නෙමෙයිනෙ.. සෙනුකයටත් කිව්වනෙ.. එහෙම උන්ගෙන් බලු කතා අහන්න අපි උන්ගෙන් ඇදලා කාලා හිටියෙ නෑනෙ..

අනික මට හිතට දුක උන් ාපේ ලගම යාලුවො නිසා.. මෙව්වර දවසක් එකට එක බත් පත ලිහාගෙන කාපු උන්ම මට මෙහෙම කරයි කියලා මම ජීවිතේට හිතුවෙ නෑ.. මනීගයා හිටියේ කොහොමද.. දහයට ගනින්න බැරි එකා වගේ.. ඌ මාත් එක්ක අවුල් වුනේ අපේ හවුස් එක නිසා කියලා මට කලින් සෙනුකයා කිව්වත් මම හිතුවෙ නෑ මුට මාත් එක්ක මෙව්වර ඉරිසියාවක් ඇති කියලා.. අනික අයුක අයිසෙක් කොහොම ඒ කතාව අස්සට ඇදිලා ආවද මම දන්නෙ නෑ.. සමහරවිට ඌට රණ්ඩුවක්

අල්ලාගන්න හේතුවක් නැති නිසා සෙනුකයාට බල කතාවක් ක්වවද දන්න නැ.. මම දැනුවත්ව මුත් න්දෙන්නා ප්‍රසිද්දියෙ අනම් මනම් කරන්න නැ.. හුගක් වෙලාවට නිකම් කතාබහ කරනවා විතරයි.. මට බයයි.. මට මොනවගේ කතාවක් හැදෙයිද මම දන්න නැ.. කොළඹ ඉස්කෝලෙක වෙලත් මේවගේ මිනිස්සුන්ට තියෙන්නෙත් එක එක මානසිකත්ව.. මම දන්න නැ මිනිස්සු මේවා කොහොම පිළිගනීද කියලා.. ජීවිතේ පලවෙනි පාරට මට මමයි රඬ අයියා ගැනයි මහ අවිනිශ්චිත හැගීමක් දැනෙන්න ගත්තා.. මේවා කවදහරි කෙරෙන දේවල්ද කියලා හිතනා.. මෙහෙම ප්‍රශ්න වලට මුණ දෙන්න පුළුවන් වෙයිද කියලා හිතනා..

කොටින්ම මට තේරුනා මම සෙල්ලම්කරන්න හදන්න ගින්නරත් එක්ක කියලා.. මෙකෙ අන්තිමට ඌවත් පිවිටිලා මාවත් පිවිටිලා අපිට අපිව නැත්තටම නැතිවෙලා මගේ ජීවිතෙත් මට නැතිවෙයිද කියලා මට හිතනා.. මට ජීවිතේ ගැන ආයෙම දැනෙන්න ගත්තෙ පට්ටම කලකිරීමක්.. මම සතුවිත් ඉදියා විතරයි.. මගේ ජීවිතේට එන එක ලබ්බක්වත් හැමදාම නවතින්න නැ.. ඔක්කොම සතුව සැනසීම තාවකාලිකයි.. ටික කාලයක් ඉදලා ආයෙම මට නැගිටින්නවත් බැරි පල්ලමකට මාව ඇදලා දාලා යන්නම යනවා..

" උද්යෝග!! මොකක්ද මෙතන සිද්ධ වුනේ.. මේ දරුවා මෙහෙම දේවල් වලට පැටලිලා මම දැකලම නැ..??"

ප්‍රින්සිපල් සර්ට මාව මීටර් ඇති.. පොඩිකාලෙ පන්තිවල මම ඊපෝටි කාඩ් එක ගන්න ස්ටේප් එකට නගිද්දි සර් මගේ පිටට තට්ටුවක් දාලා හොදයි කියනවා.. කලර්ස් නයිට් වල මෙඩල්ස් ගද්දි සර්ට මාව නෝට්.. එකක නෙමෙයි හැම මගුලකම මම ඉන්න නිසා ඉස්කෝලෙ හැමෝම මාව දන්නවා.. කොහෙ ගියත් මම බාහිර වැඩවලට දක්ෂ නිසා මට තැනක් තියෙනවා.. ප්‍රින්සිපල් සර් කිව්ව කතාව ඇත්ත කියන්න වගේ විනය භාර සරුත් ඔලුව වනලා මනිග දිහා බලාගෙන හිටියා.. කියාත් අයියත් හිටියේ බයෙන් වගේ.. ඌ ඉතින් මොනව කරන්න.. ඌ කරන්නෙ උගේ ඩියුටියනෙ..

" උද්යෝග!! What is the reason for this fight??.."

මම ඔලුව උස්සලා මනිග දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම මොකද කියන්නෙ.. ඇත්තම කියනවද.. මම වැරද්දක් කරලා නෑනෙ.. කලේ නැ.. මම මොකෙක්

එක්කවත් යාලුවෙලා හන්දි ගානෙ සංසර්ගෙ යෙදුනෙ නෑනෙ.. උන් එව්වර බල කතා කියන්න මම වෙසකමේ ගියේ නෑනෙ.. අනික එක එකාට බයේ ජීවත් වෙන්න බෑනෙ..

" Sir, we were talking in the class.. then Mateesha came there and insulted us very badly in front of everyone.. when I spoke about it, he started fighting with me.."

" What did he insult you by saying..??"

මම මනිශ දිහා බලද්දි ඌා බයවෙලා වගේ බිම බලාගෙන ඉදියා.. උගේ කටේ හයිස කොහෙද දන්නෙ නෑ.. බොරුකාර හැන්න..

" He insulted us saying that we are gays.. He scolded us in front of everyone that we were behaving badly in school and therefore it was a shame for them to be with us.."

" What..???!! Is this true??? Matheesha.."

විනය භාර සර් කන්නාඩි දෙකත් ගලවලා මනිශැන් අහද්දි ඌා ඇගිලි එකට පටලගෙන බයෙන් බිම බලාගෙන හිටියා.. ඌා හරියටම දන්නෙත් නැතුව මොකටද අපිට බල කතා කිව්වෙ.. ඇයි ඌා සාක්ෂි තියෙනවා කියලා මවන්නද.. ඌාට කරගන්න පුලුවන් ලබ්බක් නෑ..

" Sorry sir.."

" Sorry?? Is it okay to say I'm sorry? Are

you

taught in school to insult other people's characters and hit them like this? Be ashamed of yourself.. Learn to behave like a man.."

සර් මනිශට බැනලා මගේ පැත්ත හැරුනා..

" Udyoga.. You should also know not to fight like this.. If he says something that will damage your character again, tell section coordinator or class teacher.. You are a bright student in school.. I don't like this

@Shan

behavior.. If something like this happens again in the school, I will complain to your parents about this.. Remember well.. Don't talk unnecessary things in school.. Go to classes now.."

" Ok sir, excuse me.."

මම ඔලුව නමාගෙන ඔබ්ස් එකෙන් එළියට ඇවිත් පන්තියට ගියා.. පන්තියේ මැඩම් කෙනෙක් හිටියේ නැති නිසා මම කෙලින්ම අන්තිම පෝලිමට ගිහිත් ඩෙස්ක් එකේ ඔලුව තියාගත්තා.. සෙනුකයා හිටියෙන් නෑ.. පන්තියේ ළමයි මං දිහා අමුතු සතෙක් දිහා වගේ බලාගෙන හිටියා මම දැක්කා.. ඒ වුනාට දැන් මට හිතට අමාරුයි.. මගෙම ලග ඉදපු එකෙක් මට මෙහෙම කරද්දි මට හිත රිදුනා.. එක පැත්තකින් රඟ අයියගෙ ප්‍රශ්න.. ප්‍රින්සිපල් සර් මොනවා හිතුවද දන්නෙ නෑ.. මුණට හොඳින් කතාකලාට හිතට සැකයක්වත් ආවද දන්නෙ නෑ.. ඒ වුනත් මම වැරද්දක් කල්ලා නෑනෙ.. මම හැමතිස්සෙම මටම, මම වැරද්දක් කරලා නෑ කියාගෙන හිත හදාගන්න ට්‍රයි කලා..

" ඡනෙරුවා.. මේ අහපන්.. මම දන්නෙ නෑ උඹලා අතරෙ තියන ප්‍රශ්න. ඒ වුනාට අපි දන්නවා උඹ ප්‍රශ්න වල පැටලෙන එකෙක් නෙමෙ.. මහියලා එක්ක ආයෙ කතාවක් තියාගන්න එපා.. උඹ ගැන අපි මොකුත් හිතන්නෙ නෑ.."

ක්ලාස් මොනිටර් ඇවිත් මට පේපර් සර්විසට එකක් දීලා ඔලුවට තට්ටුවක් දාගෙන ගියා.. සමහර වෙලාවල් වලට අපි හිතන්නෙ නැති අදුරන්නෙ නැති මිනිස්සු වුනත් අහමබෙන් හිතට සැනසීමක් ගේනවා.. මට එහෙම එකෙක් අපේ පන්තියේ ඉන්න එක ගැන සතුටක් දැනුනා..

" මතීග.. උඹෙයි මගෙයි යාපකම මෙනතින් ඉවරයි.."

මම හිතීන් මටම කියාගෙන තොලේ පැත්තකට පේපර් ටිගු එක තද කරගෙන ආයෙම ඩෙස්ක් එකට ඔලුව තියාගත්තා.. මගෙයි වැරද්ද.. මිනිස්සු ඔනවට වඩා හොඳ කරගෙන ඉන්නවට..

හායි මගෙ සකලයෝ ටික.. කොහොමද සජ්ටලමලා..

මතීග වගේ මිනිස්සු පරිස්සමින් ආප්‍රේ කොරන්න.. පෞද්ගලිකව මට ඉන්නෙත් ඔහොම යාලුවො තමා බහුතරයක්.. තුන් හතරදෙනයි ඉන්නෙ

මගෙම කියලා විශ්වාස කරන්න පුලුවන්.. හුගක් උන් මුණට හොඳට
කතාකරලේලා තැන තැන බනිනවා.. එහෙම උන්ට.. රැස්පැක්ට!! ආතරෙයි..

කතාව මොකක් වෙයිද.. වරද් රඬට මොනවා කියයිද..

එන්නාම.. ලව් යූ ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්කි්න්ෆොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

34 කොටස

පිසික්ස් මැඩම පන්තියට ඇවිත් උගන්නන්න පටන් ගත්තේ සෙනුකයා පන්තියට ආවේ නෑ.. ඌ අවුලෙන් ඇති.. සමහරවිට අයුක් අයියව හොයාගෙන යන්නත් ඇති.. මම මැඩම ක්ලාස් එකට ආවට පස්සෙ ඔලුව උස්සලා වැඩ කලා.. ක්ලාස් මොනිටර් ප්ලාස්ටික් එකක් උස්සගෙන ඇවිත් මගේ කමවුල ලග පැලිලා තිබ්බ එකට ඒක දාලා බෙට්ටින් වලින් පොගවපු පුළුන් කැල්ලකින් මගේ බෙල්ල ලග පිහිදාලා ඡර්ට එකේ ගැවිලා තිබ්බ ලේ පැල්ලනුත් මැකුවා.. ඌ හෙන හොඳ එකා.. ලොකුවට අපි අතරෙ කතාබහක් නොවුනත් උවමනා ඕනම වෙලාවක ඌ පන්තියේ ඕනම එකෙක්ට උදව් කලා..

එක අතකින් මෙහෙම වෙච්ච එකත් හොඳයි කියලා හිතෙනවා.. ආයෙම ඌ මගේ මුණට මොකුත් කියන එකක් නෑනෙ.. තැන තැන නම කියයි.. කමක් නෑ මට ඔවා ඇහෙන්නෙත් නෑනෙ.. ඉස්කෝලෙ අන්තිම අවුරුද්දේ නිකම අහක තියන හුනියම ගොඩ දාගන්න ඕන නෑ.. පාඩම වැඩ ටික කරගෙන පාඩුවේ හිටියනම හරි.. ඔහොම උන් හැලිලා යන එකමයි හොඳ.. තව කාලයක් හිටියනම අපිත් නයි මල්ලෙ දාගෙන කිරි පොව පොව ඉදී..

අන්තිම පිරියඩ පිසික්ස් මැඩම උගන්නලා ඉවරවෙලා ගිහින් ගාතා කියලා ඉවරවුනු ගමන්ම මම බැග් එකක් උස්සගෙන ඉස්සරහ ගේට්ටුව පැත්තට ගියා.. රඳා අයියා ඇති බලාගෙන.. ඒ වුනාට මට අද එයා එක්ක කතාකරන්න බෑ.. එක අතකින් මට ලැප්පයි මම හැසිරුනු විදිය ගැන.. එයා මං ගැන මොනවා හිතුවද මම දන්නෙ නෑ.. මම හෙන වාට්ටු වර්තයක් කියලා හිතුවද දන්නෙ නෑ.. අනික මම රඳා අයියා එක්ක දැන් ඉන්න කිසිම හේතුවක් නෑනෙ ඉස්කෝලෙ.. කලින් නම කමක් නෑ ස්පෝර්ට්ස් ටීට් කියන්න පුලුවන්.. දැන් එහෙමත් නෙමෙයිනෙ.. ඉතින් ලමයින්ට කතා හදන්න බැරිද.. මනිග අයුක් අයියව අල්ලලා මට බලු කතාවක් කිව්ව එකේ වැඩිය උන් එක්ක ඉන්න ගිහින් මාව බඩුවක් කියලා අනිත් වතාවේ කියයි..

ඔවා හිතලා හිතලා මට මහන්සි.. හවස ක්ලාස් නොයා මම ගෙදර යන්න හිතාගත්තා.. සෙනුකයා හිටියෙන් නෑ.. අනික දැන් අද ඉදියා කියලා මොල්ලට කිසි දෙයක් යන්නෙ නෑ.. මම ඕක ගැනම හිත හිත ඉදී.. ඊට හොඳයි ගෙදර ගිහින් අම්මා හඳුපු මක්කාවත් කාලා ගෙදර ඉදන් පාඩමක් බලාගන්නවා..

මම ඉස්සරහ ගේට් එකට යද්දි මම දැක්කා රඬ අයිසා වෙලාව බල බල අපේ ක්ලාස් පැත්තට දුවගෙන යනවා.. මම ගේප් එකේ ළමයින්ට මුවා වෙලා යන්නම් ගේට් එකෙන් එළියට පැනගෙන ස්කූල් බස් එකේ එල්ලිලා ගෙදර ගියා.. රඬ අයිසා පව් තමයි.. ඒ චූනාට මට මේ වෙලාවෙ එයාට වඩා මම ගැනම අනුකම්පායි.. මට ටිකක් තනියම ඉන්න ඕන..

භූට් බෝඩ් එකේ එල්ලිලා පැය එකහමාරකට පස්සේ මම ගෙදර යද්දි ගෙදර ඉස්සරහා දොර වහලා.. අම්මා අද මම හවස් වෙලා එයි කියලා හිතලා වෙන්නැති දොර වැහුවේ.. මම බැග් එකේ තිබ්බ යතුරෙන් දොර ඇරගෙන ගේ ඇතුළට යද්දි අම්මට පත්තරයක් කියව කියව ඉද්දිම නින්ද ගිහිල්ලා.. පව්.. අම්මව ඉස්කෝලෙට ගෙන්නලා කතා අස්සන්න ඕන නෑ මට කොහොමත්.. ඒ චූනාට මගේ හිතේ කොනක මම කල්පනා කරන්න අකමැති කාරනාවක් අම්මව දැක්ක වෙලේ ඉදන් හිතෙන්න ගත්තා..

කවදහරි මට අනිවාරෙන් කෙනෙක් තෝරගන්න වෙයි.. එක්කො පවුල.. එක්කො එයා..

මම සද්ද කරන්නැතුව ඇදුම ටික කිලටු ඇදුම දානට කුඩට දාලා අයිස් කැටේකුත් ෆ්‍රිජ් එකෙන් අරගෙන බාතෘම එකට ආවා.. අම්මා මාව දැක්කොත් බය වෙයි.. මුලු කම්මුලම ඉදිමිලා.. මම අයිස් කැටේ ලේන්සුවක ඔතලා කම්මුලට තියාගෙන බාතෘම එකේ කන්නඩියෙන් මගේ මුණ දිහා බලාගෙන ඉදියා..

මට ඇඬෙන්න එනවා.. කොල්ලෙක්ට කැමතිවුන පලියට මම මතීග කිව්ව වගේ පො#නයෙක් වෙලාද.. කවුද මේ දේවල් මෙහෙම අනවශ්‍ය විදියට හැළ්ලවට ලක් කරන එක පටන් අරගෙන තියෙන්නේ.. මම ඕවා දන්නේ නෑ.. දැනගෙන වැඩකුත් නෑ.. මම වගකීම් ගොඩකට බැදිලා නැත්නම් කමක් නෑ ඕන දෙයක් මට කාගෙන ඉන්න පුලුවනි.. ඒ චූනාට මට මේ ගමනේ කිසිදෙයක් පැහැදිලි නෑ.. දෙයියනේ අහසයි පොලොවයි වගේ.. රඬ අයිසයි මමයි.. අපි ගැලපෙනවා ඇති.. ඒ අපි දෙන්නට විතරයි.. අනිත් පැත්තෙන් හිතද්දි මම කොහොමද ඒ වගේ එකෙනෙක් ගැන හිතන්නෙවත්.. ගානට එදා වෙලට මොනවහරි ගේප් කරගන්න විතරක් සල්ලි ඉතුරුවෙන, මට කියලා සහ පහක්වත් බැකු පොතක ඉතුරු කල්ලා නැති, රට වටේම උන්ගෙන් අම්මව තියාගෙන් ඉන්නවා කියලා ගමේ බලු කතා හැදිව්ව, අප්පෙක් නැති කුණුගොඩකට කොහොමද එහෙම කෙනෙක් ලගින්නවත් තියන්නේ..

හීනමානය නෙමෙයි.. මම කතාකරන්නෙ මම හුගක් වෙලාවට නොදකින ඇත්ත.. ඒ වුනාට මට මහා පාඨවක් තනිකමක් දැනෙනවා.. දෙයියනේ මටත් කවුරුහරු ඕන.. සෙනුකයට අයුක් අයියා ඉන්නවා වගේ හුගක් උවමනයි රඟ අයියා එක්ක ඉන්න.. මටත් ජීවිතේ ලගින් තියාගන්න දුක සතුව බෙදාගන්න කෙනෙක් ඕන.. මම හැමතියේසෙම ආස වුනේ රඟ අයියා එක්ක ඒ හැම හීනයක්ම දකින්න.. මම දැකපු හැම හීනෙකමත් මම ඉදිගේ එයා එක්කමිසක් වෙන මුණක් මට මැවුනේම නෑ.. මටම හිතූනා අපි මොකුත් පටන් නොගෙනත් ආපු දුර වැඩිසිද කියලා..

මගෙ ඔලුව පැලෙන්න එනවා.. අයිස් කැටේ දියවෙලා වතුර අත දිගේ බෙරිලා ගිහින් වැලමිට ලගින් ටොක් ටොක් ගහා බිම ටයිල් එකට වැටෙනවා.. මම ඉතුරු අයිස් කැල්ල සිත්ක් එකට දාලා හොදට නාගන්නා.. නියපොතු වලට සිරිව්ව පාරවල් දනවා.. මම ඒ දැවිල්ල උඩටම ඩෙටොල් ලික්ව්ඩ එකට වතුර පොඩ්ඩක් දාලා බෙල්ල අතුල්ලගන්නා.. අඩන්න ඕන .. හොදටම ඕන.. ඒත් ගෙදර මම අඩන්නෙ කොහොමද..අමමා බයවෙයි.. පිටට ඇහෙයි.. ගැනියෙක් කියලා හිතයි.. අඩන්නවත් මට නිදහසක් නැතිවෙද්දි මම හිත හිර කරගෙන ඇදුමක් ඇදත් ඇවිත් අමමව නැගිට්ටුවා..

" සුදුමහත්තයා!! අද පන්ති ගියේ නැද්ද දරුවො.. ආවනම කතාකරන්න එපැයි මට.."

" ක්ලාස් යන්න බෑ අමමෙ.. අද බාස්කට්බෝල් කෝට් එකේදි බෝලයක් වැදිලා මගේ මුණ තැලුනා.. රිදෙනවා.."

මම බෙල්ල වැහෙන්න ගර්ට එකක් ඇදගෙන අමමට බොරු කිව්වා.. අමමා මගේ මුණ අත් දෙකින්ම අල්ලලා ලගට කල්ලා බැලුවා..

" මුණටම කරගන්න වැඩනෙ.. ඇ දරුවො.. මම මොනවහරි ඕක අඩුවෙලා යන්න ගාන්න හදන්නද.."

" එහෙම ඕන නෑ අමමෙ.. මම ජෙල් එකක් ගාගන්නම්.. අමමා බත් බෙදන්න.."

" ඉන්න ඉන්න.."

අමමා මගෙ කරේ තිබ්බ ටවල් එක අරගෙන එළිගේ වැලට දාලා කුස්සියට ගියා..

මම කාමරේට ඇවිත් කොන්ඩේ දෙපාරක් තුන්පාරක් ගසාගෙන පිරිටන්
එකකුයි පෙනඩෝල් දෙකකුයි ඔමෙප්‍රසෝල් එකකුයි බිව්වා.. කෑවෙත් නෑ
බඩ දැවිල්ලත් වගේ.. අයිස් කැල්ල මුනෙ තියාගෙන ඉඳලා
හෙමබිරිසාවක්වත් හැදෙයිද මන්දා..

මම පොත් බැග් එක අස් කරලා අමමා දුන්න කෑම එකත් කාලා ඇදේ
හරහට වැටිලා සිවිලිම දිහා බලාගෙන ඉද්දි ඇස් දෙක බරවෙලා පිරිටන්
එකට හොඳටම නින්ද ගියා..

" ඒකතමයි පුතා.. ඉන්න මම කතාකරන්නම්කො.."

මම ආයෙම ඇහැරෙද්දි හැන්දෑවෙ කප්වරත් වැටිලා.. ජනේලෙ ඇරලා නිසා
හිටු කියලා මදුරුවෝ කනවා මාව වටකරගෙන.. මම ඔලුවත් කස කස
ගිහින්නාමරේ ලයිට් එක දාද්දි අමමගෙ කටහඩ සාලෙන් ඇහුනා..
කවුරුහරි ඇවිල්ලද.. සෙනුකයා හරි මහිලා වත් ද දන්නෙ නෑ..

මම මුන පිහිදගෙන සාලට යන්න දොර රෙද්ද මැත් කරද්දිම අමමා දොර
ළග..

" කවුද අමමෙ.."

" අර පුතා ඇවිත් මොනවද පොත් වගයක් දීලා යන්න.. ගිහින්නාකරන්න
දරුවෝ.. මම මොනවහරි හදාගෙන එන්න.."

අමමා කුස්සියට යද්දි මම නිදිමරගානෙ සාලට ගිහින්නාම නිදිමන උඩ
ගිහින්නාම වත් කරකලා ඇතැරියා වගේ.. ඇවිත් හිටියේ වෙන කවුරුත්
නෙමෙ රඟ අයිසා.. බයික් එකේ ඇවිල්ලද කොහෙද පුටුසෙටිය උඩ
හෙල්මට් එකකුත් තිබ්බා.. මම දැක්කා විතරයි රඟ අයිසගෙ මුණ තරහින්
පිරුනා.. මම බිම බලාගෙන ගිහින්නා රඟ අයිසා ගාවින් ඉදගත්තා..

" අයිසෙ.."

" කතාකරන්නෙපා වරද් උඹ මාත් එක්ක.."

රඟ අයිසා අමමා ඉන්න නිසාද කොහෙද හිමින් ඒත් තරහින් කතාකලේ..

" ඒත්-"

" වරෙන් අමමට කියලා එළියට.."

රඳු අයියා වොලට එක සාක්කුවෙන් අරගෙන ස්ටූල් එක උඩට විසික් කල්ලා එළියට බහිද්දි මම අමමට කියලා යාලුවො ආවහම කතාකරන වත්ත පල්ලෙහා ගල් බංකුව ගාවට ගියා.. මට මොනවා කියන්නද හිතාගන්න බෑ.. මම ප්‍රින්සිපල් ඔෆිස් එකට ගියා කියලා එයා දන්නව ඇති.. කියාන් අයියා එතන හිටියෙන.. අනිවාරෙන් කියන්න ඇතිනෙ.. අනික මමනෙ එයා ක්ලාස් එක පැත්තට දුවනවා දැකලත් ගේට්ටුවෙන් පැනලා ගෙදර ආවෙ.. මම බංකුවෙන් ඉදහනිද්දි රඳු අයියා මගෙ ඉස්සරහින් ඉදගෙන අත් දෙක බැදගෙන බංකුවේ ඇන්දට හේත්තු වුනා.. මාව මරන්න වගේ බලන් ඉද්දි බය හිතෙනවා..

" උඹ ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙලා කොහෙද ගියේ.."

මම බිම බලාගෙනම ඉදියා.. මගෙන් වැරද්දක් තියෙනවා මම දන්නවා.. ඒවුනාට හිත රිදිලා ඉද්දිවත් එයාට බැරිද හොදින් කතාකරන්න..

" මම-ගෙදර ආවා.."

" ක්ලාස් යන්නෙත් නැතුව??"

" හ්ම.."

" වරද්..!! උඹ හොයන්න මම-මම මුළු ඉස්කෝලෙම පිරුවා.. උඹට බැරිවුනාද විනාඩියක් ඇවිත් මාත් එක්ක කතාකරන්න ආ.. ඇත්තටම උඹට කිසි ගානක් නැද්ද උඹ ගැන තව එකෙක් වදවෙනවා.. ඒ ගැන බිංදුවක් හරි හිතන්න ඔන කියලා.. මාව විහිලුවක් වගේද වරද්.. මට කියපන් හරියට.. එහෙමනම් මම ආයෙ උබ ඉස්සරහටවත් නැවිත් ඉන්නම්.. මෙකෙ කිසි තේරුමක් නැතෙ.."

මගේ හිතට පිහිතුඩකින් අනිනවා වගෙ වෙදනාවක් මට දැනුනේ.. මම එහෙම දෙයක් අදහස් කලේ නැතෙ.. කතාකරන්න තරම් මානසිකත්වයක් මට එවෙලෙ තිබ්බෙ නෑ.. ඒකයි මම නොකියම ඉස්කෝලෙන් ආවෙ..

" එ-එහෙම දෙයක් නෙමෙයි අයිසෙ.."

" එහෙම දෙයක් නෙමෙයිනම් කොහොම දෙයක්ද වරද්.. මම.. උඹට බැරිවුනාද ප්‍රශ්නයක්නම් ඇවිත් මෙහෙමයි කියලා මට කියන්න.. මම ඒව අහගන්න ඕන වටේ ඉන්න උන්ගෙන්ද වරද්.."

" මම කියන්න ඉදියෙ ඔ-"

" කවද්ද්.. කවද්ද් උඹ කියන්න ඉදියෙ.. ෆෝන් එක අරන් බලපන් මම කීපාරක් කෝල් කලාද කියලා.. මෙහෙම කරන්න එපා වරද්.. සිරාවටම හිතට අමාරුයි.. මම උඹ ගාව ඉදන් උඹට හයිසක් වෙන්න බලද්දි උඹ මාව මග අරිනකොට මම හැම මගුලම ඉවසගෙන ඉන්න මට තියෙන්නෙ හිතක් මිසක් ගලක් නෙමෙයි.."

රඬ අයියා තරහෙන් නැතුව හරි හෙමින් දේවල් කියද්දි මගේ හිත වැඩිපුරම රිදුනේ ඒ වචන වලට.. මම හිතුවා හරි.. හැරෙන්න බැරි දුරක් මම ඇවිත්.. මට ඒක තේරෙනවා.. රඬ අයියා කියන හැම වචනයක් ගානෙම මගේ ඇස් වලට කදුලු බිංදු හරි ඉක්මනට එකතු වුනා.. ඒත් මම ඔලුව උස්සලා බැලුවෙ නෑ.. ඔලුව ඉස්සුවොත් ඇහි පිහාටුවල රැදිලා අමාරුවෙන් හංගගෙන උන්න කදුලු බිංදු කමවුල් දිගේ පහළට ගලාවි.. මට කතාකරගන්න බෑ තොල් පටවල් වෙවුලනවා.. උගුරෙ මොකක් හරි හිරවෙලා වගේ.. කිසි දෙයක් කියාගන්න කටහඬ එන්නෙ නෑ.. මම බුරුල් වුනු නහය උඩට ඇද්දා..

" ම-මම එහ්-එහෙම එකක් කිව්වෙ න්-නෑ අයිසෙ.. මම අ-අවුලෙන් ඉ-ඉදියෙ.."

" මම.. ඔව් උඹ විතරනෙ අවුලෙන් ඉදියෙ.."

රඬ අයියා මම කියන කිසිදෙයක් පිළිගන්නෙ නෑ වගේ හැම එකකටම හරහට මොකක් හරි කිව්වා.. එව්වර මාත් එක්ක කේන්තියෙන්ද රඬ අයිසෙ ඔයා ඉන්නෙ..

" ඔන එකක් හිතාගන්න අයිසෙ.. මට ඔයා කියන්න දෙන්නෙවත් නැත්නම්.. මම යනවා.."

මම බංකුවෙන් නැගිටලා යන්න යද්දි රඬ අයියා බයවෙලා වගෙ මගේ අතින් අල්ලලා මාව එයා වාඩිවෙලා හිටපු බංකුවෙන්ම ඉන්දවගන්නා.. එයා මගේ අත අල්ලන් හිටියෙ හුගක්ම තදින්.. මැණික් කටුව ගාවින් මිටි

කල්ලාම.. මට රිදුනත් මම අත ගසලා ගන්නෙ නැතුවම එහෙමම හිටියා..
දැනටම මගේ ඇස් පිහාටු අස්සෙ තිබ්බ කඳුලු කම්මුල් වලට වැටිලා.. ඒවා
පහලට ගලාගෙන යනවා.. ඇස් දෙක දනවා වගේ..

" යන්න එපා.."

මම ශරීර එකේ කරෙන් ඇස් දෙක පිහිදගත්තා..

" මම.. යන්නෙ නෑ.. කියන්න.."

" මොකක්ද අද වුනේ වරද්.. මට වෙච්ච දේ කියපන් හරියට.."

රඬ අයියා මගේ අතේ මැණික් කටුව අතැරලා මගේ ඇගිලි අස්සෙන් ඇගිලි
යවලා අත පටල ගත්තා.. එහෙම පොඩිම පොඩි දේකට මගේ මුණෙ ලාවට
හිනාවක් ඇඳිලා මැකිලා ගියා..

" ඔයා මතීගව දන්නවනෙ.. අර අපි එක්ක ඉන්නෙ.. ඌ සෙනුකට
කොලුකාරයා කියලා පන්තිය මැද්දේ කැගැහුවා.. ඊටපස්සෙ මටත් කිව්වා
අයුක අයියව අල්ලලා ජරා කතාවක්.. මට ඒකට කේන්ති ගිහිත් ඌට
ගැහුවා.. ඊටපස්සෙ රණ්ඩුවක් වෙලා කියාන් අයියා එතෙන්නට ආවෙ..
ප්‍රින්සිපල් ඔෆිස් එකට ගියා.."

" මතීග මොනවද කිව්වෙ.."

රඬ අයියා උවමනාවෙන්ම අහද්දි මම මතීග කිව්ව හැම එකක්ම එයාට
කියද්දි මගේ අත පටලන් ඉන්න අත සැරින් සැරේ තද වෙනවා මට දැනුනා..
හිත හදාගෙන රඬ අයියගෙ මුනට හැම එකක්ම කියන්න අමාරුයි..
ඒවුනාට මම හැම එකක්ම කිව්වා.. චුනු හැමදෙයක්ම කිව්වා..

" මම හිතුවා වරද්.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් කියලා.. මම දවස් දෙක තුනක්ම
දැක්කා වම්රු, මතීග, හඟාන් කතාකර කර ඉන්නවා.. ඒ වුනාට මෙහෙම
දෙයක් වෙයි.. මෙච්චර ඉක්මනට වෙයි කියලා හිතුවෙ නෑ.."

රඬ අයියා කියද්දි මට වෙලා තියෙන දේ හොඳටම තේරුනා.. වම්රු රඬ
අයියව මේකට ගාවගන්නෙ නැතුව සෙනුකයව ගාවගන්නෙ මේක තමයි..
මට වම්රු කියන බල්ලව මරන්න තරම් කේන්තියක් ආවා.. ඌ තනිකරම
බල්ලෙන්කෙ.. බලද්දි ඌ තමා කොන්ද පණ නැති පො#නයා..

" මට තේරෙන්නේ නෑ අයිගෙ.."

" අඩන්නේ නතු ව ඉදපත් වරද්.. ඔහොම උන් එක්ක උඹ ආගෙ
ජීවිතේට වත් කතා කරන්න ඔන නෑ.."

" මම.."

රධ්‍ය අයිගා එක අතකින් මගේ කමමුල් වල තිබ්බ කදුල පිහිදුවා.. හැන්දෑ
කලාවර තදටම අපි වටේට වහගෙන තිබ්බ නිසා වටේ පිටේ කිසි දෙයක්
ලොකුවට මට පෙනුනේ නෑ.. අනික අඹ ගහට මුවා වෙලා තියෙන නිසා
ගල් බංකුව ගෙවල් පැත්තට පෙනුනේ නෑ..

" ආගෙ මොන මගුල වුනත් මට කියපත් වරද්.. උඹ ඕනතරමක් මුරණ්ඩු
වැඩ කරපත්.. මම මොකුත් කියන්නේ නෑ.. ඒ වුනාට මෙහෙම දේවල්
කරන්න එපා.. උඹට දැනෙන්නේ නෑනේ මම හිතන දේවල්.."

" සොරි.. අයිගෙ.."

මම රධ්‍ය අයිගෙ අතකට හෙමින් හේත්තු වෙලා සොරි කිව්වා..

" ආගෙ රණ්ඩුවලට පැටලෙන්න යන්නත් එපා.. උඹ ඉස්කෝලේ හැමෝම
දන්න හොඳ වර්තයක් තියෙන එකෙක් මිසක් මදාව වැඩ කරන එකෙක්
නෙමෙන.. බලපත් කමමුලත් පැලිලා ඉදිමිලා.."

රධ්‍ය අයිගා මගේ කමමුලක් ලාවට ඇගිලිතුඩු වලින් ඇල්ලුවා.. ඒ පොඩි
ස්පර්ශයට වුනත් මගේ කමමුල පුපුරා ගැස්ම වැඩි වුනා.. මම වේදනාවට
එයාගෙ අත එහාට කරද්දී රධ්‍ය අයිගා බයෙන් අත එහාට ගත්තා.. ඊටපස්සේ
මගෙ දිහාවට සම්පූර්ණෙන්ම හැරිලා මගේ පැලිලා තිබ්බේ නැති කමමුලට
අතක් තියාගත්තා.. එයාගෙ අත හරි රස්නෙයි.. මම ඒ රස්නෙට කමමුල තව
තදකරගත්තා..

" හුරුතල් කරන්න නෙමේ හොඳවයිනි දෙකක් පිට පැලෙන්න දිලා යන්න
මම ආවෙ.."

රධ්‍ය අයිගා තරහක් නැතුව බොරුවට තරහින් කියද්දී මම හිනා වුනා.. පිට
පලන්න මගේ.. ??හිතේ ඇති ඉතින්.. මෝඩ කොට්ටෝරුවා..

" කමක් නෑ තවුසෙ ආපු එකේ හුරුතල් කල්ලා යනවා.. "

මම රඬ අයිගෙ මුන දිහාවට එබිලා කියද්දි එයාගෙ ඇස් කළුවරේ වුනත්
මගේ තොල් දිහාව යනවා මම දැක්කා.. මට එයාගෙ ප්‍රතිචාරය
බලාගන්නමත් ඔන නිසා මම මුණට ලං වෙගෙනම ඉද්දි එයා මාරුවෙන්
මාරුවට මගේ ඇස් දිහයි තොල් දිහයි බලලා, ටිකකින් එකපාරම හරි
සිහියට ඇවිත් වගේ ඉක්මනට අහස දිහා බලාගත්තා..

" උඹ ලග ඉන්නත් බයයි.. වරෙන් ගෙදර යන්න.."

රඬ අයිගා බංකුවෙන් නැගිටලා මගේ අතින් ඇදලා නැගිටුවා.. මට
හිනාවෙන්නත් ඔන.. ඒ වුනට එහෙම හිනාවෙන්න හිතෙන්නෙත් නෑ..
මේකා මට තේරෙන්නෙ නෑ.. තේරුම ගන්නත් බෑ..

රඬ අයිගා ගෙදරට යන්න අඩි දෙක තුනක් ඉස්සරහට ගිහින් හැරිලා මාව
ඇදලා අරන් කිට් කිටියේ තුරුල් කරගත්තා.. මගේ මුණ තදවෙලා තිබ්බේ
එයාගෙ පපුව මැද්දට.. මට අර හරිම ආස හිතෙන සුවද දෙගුණයක්
තුන්ගුණයක් දැනුනා.. රඬ අයිගා මාව තප්පර පහ හයක් තුරුල් කරගෙන
ඉදලා නළලෙ පැත්තකට හාඳුවක් තියලා හිමිහිට 'මගේ' කියලා කියනව මට
ඇහුනා.. ඒ තප්පරෙන්ම ආයෙම මාවත් ඇදගෙන ගේ දිහාව දුවගෙන ගියා..

රඬ ළමයට කේන්ති ගිහින්නෙ..

මම මේ ඒ ළමයට කොහිල තමබනවා.. ඔය ළමයින්ට පුලුවන් නම් වරදට
හදන්න ගොටුකොළ මිටියක් ගෙනැල්ලා දෙන්න.. අරිගතෝ අරිගතෝ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

35 කොටස

" සුදුමහත්තයා.. රූ වෙනකල් ඇහැරලා ඉන්නේ නැතුව පාඩම කල්ලා නිදාගන්න.."

අම්මා මගේ කාමරේ දොර රෙද්ද මැත් කල්ලා කියාගෙනම අම්මගේ කාමරේ පැත්තට ගියා.. මම හිටියේ පාඩම කරන මේසෙ වාඩිවෙලා මේසෙ උඩ තිබ්බ ටේබල් ලෑමප් එක දිහා ඇස් දෙක කණ වෙලා යනකල් බලාගෙන.. අම්මා කතා කලා විතරයි ඇස් දෙක නිලංකාරවෙලා ගියා.. මමත් මොන මගුලෙ සිහියකින් ඉන්නවද මන්දා..

" හරි අම්මෙ.."

මම ඔලුවේ තිබ්බ සේරම කුණුගොඩවල් ටික අයිත් කල්ලා පාඩම කරන්න පටන් ගත්තා.. වාර විහාගේ ළගයි.. ඒකට ලියන්නත් ඕන.. අනිත් ඔක්කොටම කලින් එක්සෑම එක කරගන්න ඕන.. කොහොමහරි කැමපස් ගිහින් ජොබ් කට්ටක් අටවගෙන අම්මා එක්ක වෙන ගේකට මාරුවෙන්නෝන.. මට තිබ්බ හීන හුගක්ම ලොකු ඒවා නෙමෙයි.. සාමාන්‍ය හීන අතලොස්සක් මටත් තිබුනේ.. හුගක්ම පොඩි කාලෙ තට්ටු පහකට ගෙයක් හදලා උඩ තට්ටුවේ පුල් එකක් හදනවා කියලා මහ උපාරුවෙන් කිව්ව මමම නවය දහය වසරට යද්දි ජප් කෙනෙක් වෙන්න, ලොකු ගාඩ එකක් දාගෙන ගමන් බිමන් යන්න, නඩු කතාකරන්න වෙන රටකට යන්න හීන දැක්කා.. ඒත් ඒ ලෙවෙල් පන්තියේ දෙවෙනි අවුරුද්දේ මට තිබ්බ හීනේ වුනේ මොකක් හරි ජොබ් එකක්.. කැමපස් එකේ සයන්ස් ෆැක්ල්ටි යන එක.. ඔය වගේ දේවල් ටිකක් විතරයි.. එන්න එන්න අපි සමාජේට නිරාවරනය වෙද්දි, දේවල් තේරෙන්න ගද්දි හුගක් හීන වලට ඉබේම තිබ තියවෙලා ඒ පරිච්ඡේද එහෙමමම වැහිලා ගියා.. ආට කරන්න ආසාවෙන් ඉදලා අවසානේ මම සුදුම කට්ටක් කාගෙන බයෝ කලේ..

මම පොතේ ලියලා තිබ්බ මාතෘකා දිහා ඔහේ බලාගෙන ඉදියා..

'ලක්ෂීය ස්කන්ධයක් වටා ගුරුත්වාකර්ෂණ ක්ෂේත්‍ර තීව්‍රතාවයෙහි වෙනස්වීම'

මාතෘකාව දැක්කහම මට සංසාරෙම එපාවුනා.. මොන කරුමයක්ද අප්පා මේ.. මම පැන්සලක් අරගෙන පාස් ජේපර් පොතේ තිබ්බ ගනන් හදාගෙන ගියා.. කමක් නෑ.. වැඩ බැරි ගොඩෙන නෑතෙ මේ සබ්ජෙක්ට් එක මෙව්වර එපාවෙලා තිබ්බත්..

මම පාඩම කරන්න පටන් ගත්තෙ රූ අට හමාරට විතර.. අමමා රූට රේඩියෝ එකේ අහන 'ආරාධනා ස්වර දැහැන' ප්‍රෝග්‍රැම් එක දැන් ඉවරවෙලා පැය ගානක් වෙනවා.. මමත් ගනන් හදන ගමන් ලාවට කනට ඇහෙන ධම්මික බණ්ඩාරගේ ලොකු විවාර වලට කන් දිගෙන හිටියා.. පරණ සින්දු හරි ලස්සනයි.. ලොකු තේරුමක් තියෙනවා.. ඒවා විවාර කරද්දි අහන් ඉන්න හරි ආසයි.. අපෙ අමමා ආසම සින්දුවක් තිබ්බා නන්දා මාලිනිගෙ.. ගජමන් තෝනා ගැන කියන.. මම පොඩි කාලෙ අමමා ඒක ගමේ ගෙදර උකුලෙ වාඩිකරගෙන අහනවා.. මට තාමත් සින්දුව මතක් කරද්දි තාලෙ ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ..

'ජීවිතේ කවියක්

ආදරේ එහි සොදුරුතම වදනක්

කදුලැලි බිඳක් - හසරැලි පොදක්

එකට එක් වූ විට දැනේ

පෙර නොවිඳි රසයක්..'

අමමා ඒ කාලෙ මොකක් ගැන කිව්වද, පොඩි පට්ටම වෙන්න හපපු පංචායුදයක් කරේ දාගෙන අම්මගෙ උකුලේ ඉදගෙන නිදාගන්න මට තේරුනේ නෑ.. අම්මගෙ පපුවට මුණ ඔබාගෙන කටහඬ අහන් හිටියා මිසක්.. අම්මගෙ වචනවල තේරුමක් මම දැනගෙන උන්නෙ නැති තරම.. ඒත් මම ලොකු වෙද්දි මට දැනුනා.. අම්මගෙ කටින් පිටවුනු හැම සින්දුවකම මොකක් හරි ලොකු තේරුමක්, කතාවක් තිබුනා..

' සෙනෙහසින් රැඳී උන් එක දන

පලා යයි නොකියාම ඇතට

පවුරු පදනම බිඳී දස අත

විසිර යන යාමේ

කවුරු නම් ලං වෙද තනියට.."

ඒ සිත්දුටුවේ අවසාන පද පේළි වලදී මට ඉස්සර නින්ද ගියත්.. ඒ පදපේළි මට නින්ද දීලා අම්මගෙ නින්ද හොරකම් කරගෙන ගිහින් තිබුනා.. බැඳලා මට මාස දෙකෙන් තාත්තා ආගිය අතක් නැති වෙද්දී, එකපාර වෙන ගැනියෙක් ඇවිත් අම්මට තව දරුවෙක් පෙන්නලා 'මේ දරුවගෙ තාත්තා කෝ' කියලා අම්මගෙන්ම අහනකොට.. ගැනියෙක් වෙච්ච මගෙ අම්මා අවුරුදු විසි හයකින් කොහොම ඒවට මුණ දුන්නද මම දන්නෙ නෑ.. අඩුම තරමේ පොඩ්ම හරි අදහසක් මට ඒ ගැන නෑ.. කොහොම වුනත් මම දන්නවා.. මගේ අම්මා තරම හයිස ඇති ගැනියෙක් මම මිහිපිට දැකලා නෑ..

මම පොඩි කාලෙ තිබ්බ කරදර එමටයි.. අම්මා මාවත් එල්ලගෙන උසාවි ගානෙ රස්තියාදු වෙද්දී තාත්තා කියන එකා ඇවිත් හැම මාසෙම අම්මට උසාවියෙ උන්ගෙ කීමට කියක් හරි දික් කරද්දී.. හරි අහිංසක කමට ඒවා හැන්ඩබෑග් එකේ ඔබාගෙන එන හැටි මට ආවච්ඡාමා කියලා තියෙනවා.. මට කිසිම මතකයක් නොතිබ්බත් ඒ දේවල් කියද්දී මට අම්මා මැව් මැව් පෙනුනා.. අවුරුදු පහක්ම නඩු කිව්ව අම්මා අවසානෙ ලෝයර්ස්ලා ගාව රස්තියාදු වෙලා වෙලා දික්කසාදෙ අරගෙන තාත්තගෙන් සම්පූර්ණෙන්ම අයිත් වුනා..

ඊටපස්සෙ නම් අම්මගෙ ජීවිතේ යන්නම් හොඳට ගෙව්ගෙන ගියා.. මම පොඩි කාලෙ ඉඳලම, අම්මට අරක ඉල්ලලා මේක ඉල්ලලා වද දුන්නු එකෙක් නෙමේ.. ආවච්ඡාමා මට කොයි වෙලෙන් අඩුපාඩු හොයලා බලලා හැමදේම අරගෙන දුන්නා.. කොයි වෙලේවත් ආවච්ඡාමා අම්මට තනි කලේ නෑ.. එහෙම බලද්දී තාත්තගෙ අඩුව මට දැනුනෙ නෑ.. මට දැනුනෙ මට අම්මලා දෙන්නෙක් ඉන්නවා වගේ හැගීමක්.. ආදරේ තිබුනා පිරිලා ඉතිරිලා යන්නම..

ගමේ කවුරුත් මගේ වයසෙ උන් මාත් එක්ක කතාබහක් තියගත්තෙ නැතිවුනත් මම තනියම හරි පහල වෙලට පැනලා මඩකරියා වගේ මඩ නාගන්නවා.. තනියම ඇලේ පනිනවා.. ආවච්ඡාමා එක්ක ගගේ ගිහින් තිරුවානා ගල් එකතු කරනවා.. මාමා හවුල් කරගෙන ඔව්ල්ලා බදිනවා.. අම්මා එක්ක එකතු වෙලා පලා කඩන්න වත්ත පුරාම දුවනවා.. මගේ පොඩි

කාලෙ හරි ලස්සනයි.. මාමා කැමපස් ගිහින් ගෙදර ආවහම මාව අල්ලගෙන නොසැහෙන්න හුරුතල් කරනවා..

රිටපස්සෙ ගිහැන්වෙන් මෙ ඉස්කෝලෙට ආවහම මම පොඩ්ඩක් විතර වෙනස් වුනා.. හුරුතල් ගතිය ටිකක් අඩුවෙලා මට ඕන වුනේ කැපිලා පේන්න.. මම, මට පුලුවන් කියලා හිතෙන හැමදේම කලා.. හැමදේම.. ක්‍රීඩා නම් ක්‍රීඩා.. වෙන බාහිර දේවල් නම් එහෙමම.. නොකරපු දෙයක් නෑ.. ඒ ඔක්කොමත් තියාගෙන පාඩනුත් කලා..

ඔය සේරම ඔලෙවෙල් පටන් අරගෙන ටික කාලෙකින් සම්පූර්ණෙන්ම උඩු යටිකුරු වුනා.. මම ලොකුයි.. දහ අට පහුවෙලා, කරදඩු උස්මහත් වෙද්දි අම්මව මගේ වගකීමක් වුනා.. පවුලේ බල කිරිල්ලට මට බයෝ කරන්න වුනා.. මම කලේ මට ඕන වුනු දේවල් නෙමේ තවදුරටත්.. මම කලේ මගේ වටේ ඉන්න අයට කරන්න ඕන වුනු දේවල්.. ක්‍රීඩා මගැරුනා.. පොතටම කාලෙ වෙන් වුනා.. හරියටම මම මේ කියන්නෙ ස්පෝර්ට්ස්මීට් එකට කලින් මම ජීවිතේ ගතකරපු අවුරුදු දෙක තුන ගැන..

ආයෙම දැන් බැලුවොත්, දැන් ජීවිතේ මම සතුටින්ද ඉන්නෙ..?? ඒක ගැන මට හිතන්න ඕන..

මම සතුටින් තමයි ඉන්නෙ.. මේ ගෙවාගෙන යන කාලෙ මට දුකක් දැනෙන දේවල් වුනේ හරි අඩුවෙන්.. මේ ජීවිත කාලෙටම මෙහෙම ලොකු කාලයක් සතුටින් ඉන්නවමයි.. ඊයෙ ලොකු ප්‍රශ්නයක් වුනත් රූ වෙද්දි මගේ මුනෙ ඉතුරුවෙලා තිබ්බ පැල්ලම ඇරෙන්න හිතේ කොනකවත් පොඩ්ම දුකක් තිබුනෙ නෑ.. තිබ්බ දුක දියකරලා ඇරලා වගේ.. මම ඉස්සරහට වෙන දේවල් ගැන නොහිතා අවංකවම හිතීන් සතුටු වුනා.. කවදක හරිම මම සතුටින් ඉදිවි..

මම නැගිටලා ගිහින් අම්මගෙ කාමරේ ඉස්සරහ තිබ්බ රේඩියෝ එක ඔඟ් කරලා ගෙදර ලයිට්ස් ඔඟ් කරගෙන ඇදට ආවා.. උදේට ඉස්කෝලෙ යන්නත් ඕන.. දැන් වෙලාව දෙකහමාරයි.. ඒත් හවස නිදාගත්තු නිසා ලොකු නිදිමතකුත් නෑ.. මම ඇස් පියාගෙන නින්ද යනකල් ඉද්දි කොට්ටෙ අස්සෙ තිබ්බ ෆෝන් එක වයිබ්‍රේට් වුනා..

Radhya DCG Calling...

මම ෆෝන් එක ආන්සර් කල්ලා කතේ තියාගෙන බිත්තිය පැත්තට හැරුනා..

@Shan

" වරද්ද.. නිදිද්ද.."

" නිදාගන්න හැදුවෙ.."

" මම.. පාඩම කලාද.. මොනවද පාඩම කලේ.."

" Variation of the gravitational field intensity around a point mass වල
ගණන්වගයක් හැඳුවා.."

" හොඳයි.. මේ වටසැල් කෝල් එකක් ගන්නවකො බඩඩක් පෙන්නන්න.."

" ඒ මොකක්ද.."

මම නැගිටලා බිත්තියට හේත්තු වුනා.. මේ මනුස්සයා මහ රූ මොනවා
පෙන්නන්න කතාකරනවද මන්දා..

" මොකක්ද කියලා පෙන්නන්න කෝල් එකක් ගනින්නකො.."

බිස් බිස් බිස්

තිව්වා නේද.. මෙකට කොච්චර කිව්වත් වැඩක් නෑ.. මම තියනකල් ඉදපත්
කිව්වට හැමදාම ඌ කියන එක කියලා ඩා ගාලා ෆෝන් එක කට කරනවා..
මුට දැන් එක එක නම කියලම මට කියන්න නම මතක් වෙන්නෙත් නෑ..
ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා..

මම ඩෙටා ඔන් කල්ලා වීඩියෝ කෝල් එකක් ගන්නා.. සැක් මහ රූ මට
මොනවා හිතෙනවද මන්දා.. මු මොකක් පෙන්නන්න යනවද දන්නෙ නෑ..
දෙපාර රිංගිස් යන්න කලින් වීඩියෝ ඔන් වුනා.. මට බකස් ගාලා හිනාගියා..

" මොකද උඹ හිතාවෙන්නෙ.."

" කොහෙන්නද ඔය පිජාමා එක ගන්නෙ.. හෙන ලස්සනයි ඕයි.."

මම කළුවරේ ඉදගෙන රඬ අයිසා ඇදගෙන හිටපු රෝස පාට හාවො ඉන්න
පිජාමා එක දිහා බලාගෙන හිනාවුනා.. තොත්ත බබෙක් වගේනෙ.. හැබැයි
එහෙමත් පොඩි කියුටි ගතියක් තියෙනවද මන්දා..

" උඹට ඒක වැඩක් නෑනෙ.. මොන මගුලක්ද කළුවරේ ඉදන් කරන්නෙ..
ලයිට් ඔන් කරපන්නෙ.."

" ආ හරි මගුලක්නෙ.. පාන්දර දෙකට කෝල් අරන් තවුසෙ හිතුවද මම ලයිට්
දාගෙන කාමරේ බාල් නටනවා කියලා.."

මම ගිහින් ටේබල් ලෑමප් එක ඔන් කලා.. ඒකෙන් කාමරේ එළිය වෙනවා..
අනිත් ලයිට් එක දැමමහම ඇස් දෙක රිදෙනවා ගන්නවා.. සැර වැඩි රු
වෙලා නිසා.. ඇස් දෙක කළුවරටම හුරු වෙලා..

" හරිදෑ.."

" හරි හරි.. මේ ඉන්නවා පොඩි වැඩක් පෙන්නන්න.."

රඬ අයිසා ෆෝන් එකත් අරගෙන ඇදෙන් නැගිටලා එළියට යනවා මම
බලාගෙන හිටියා.. මේකා මේ මහ රු ගේ පෙරලන්නෙ ආඬ අයිසා ගෙදර
නැතුවද..

" අයිසෙ.."

" මම.."

" කෝ ආඬ අයිසා.."

" අයිසට නයිට් ඩියුටි.. උදේ එන්නෙ ආපහු.."

" ආ.. කෝ අනේ පෙන්නනවකො ඔය බඩඩ.."

" ඉදපන් ඉතින් පොඩ්ඩක්.. ආ මේ.. ඔයා අඳුරන එක්කෙනෙක් ඉන්නවා.."

රඬ අයිසා ෆෝන් එකේ කැම එක හැරෙව්වේ සෝෆා එකේ හතර ගාන
උඩ දමාගෙන බෙල්ල පැත්තට ඇල කරගෙන දිවකුන් එළියට දාගෙන රඬ
අයිසා දිහා බලාගෙන ඉන්න කියා රා දිහාවට.. එයා අඳුරගන්න ලේසි.. එයා
පොඩ්ඩක් ලා පාටයි.. ඊට එහායිත් රෙක්සි බිම නිදාගෙන ඉන්නවා..

" ආව්.. හායි කියා රා.."

මම කතාකරන කටහඬ ඇහුන ගමන් කියාරා කකුල් හතර පහලට දාලා
ඉදගෙන ෆෝන් එකට එබ්ලා එකපාරක් බිරුවා..

" මේ යස්සනි නිදාගන්නෙන නෑ.. උඹ වගේ මහ රැටන් අවදි වෙගෙන පිස්සු
කෙලිනවා.. ජේනවනෙ.."

" එහෙම තමා ඉන්න ඕන.. නේද කෙල්ලෙ.. ඉතින් නිදාගනින්නෙ කො පිස්සු
කෙලිනවා බලන් ඉන්නෙන.."

" උඹ නිදි නෑනෙ.. මම උඹට කතාකරන්න ඉදියෙ.."

" මම.. ඒ මොකද.."

" මම කැම එක ඔග් කරනවා.. කමක් නෑනෙ.."

" ආ හරි හරි.."

රඳා අයිසා කැම එක ඔග් කල්ලා දැමමහම මම ආයෙම ලයිට් එක ඔග්
කල්ලා ඇදට ගිහින් බිත්තියට ඔලුව තියාගෙන කොට්ටෙ බඩට
තදකරගන්නා.. අරු ගහපු පාර තැලිලා රිදෙනවත් එක්ක..

" දැන් ඊයෙ වෙච්ච මගුල් හිතන්න එපා වරද්.. අද සාමාන්‍ය විදියට
ඉස්කෝලෙ ඇවිත් ඉදපන්.. ආයෙ උන් උඹට මොකුත් කියන එකක් නෑ.."

" ඔයා කොහොමද හරියටම කියන්නෙන.."

" කොහොම හරිනෙ.. උඹට ඒ පණ්ඩිතකම වැඩක් නෑනෙ.."

" මම.. ඒ වුනාට ඉස්කෝලෙ ලමයි මොනවා හිතුවද දන්නෙන නෑ.. මටම
ලැප්පයි ඒක මතක් වෙද්දි.."

" කවුරු මොනවා හිතුවහම මොකද වරද්.. මම උඹ උනානම් ගහන්නෙන
ඕකගෙ කන පැලෙන්න.. හැම මගුලම කරබාගෙන ඉන්න ඕන නෑ තමයි..
ඒ වුනාට දැන් ඕක ආයෙ හිත හිත අවුල් යන්න ඕන නෑ.."

" මම ඒක හිතන්නෙන නෑ.."

" මම.."

"අයිතිය.."

" ଚିତ୍ତେ.. ଶୁଣି.."

"සිරාවටම ඇයි තවුසෙ මට කැමති.. මං අහන්නෙ මම වගේ එකෙක්ට මොකද කැමති වුනේ.. ඔයාට ඒක ගැන මොකුත්ම කියන්න නැද්ද.."

මම මෙව්වර කාලයක් මගේ හිතේ තියාගෙන ඉදුපු ප්‍රශ්නයක් එයාගෙන් ඇහුවා.. ඇත්තටම ඇයි මට කැමති වෙන්න හේතුව..

අපිට ඉතින් මහ රූ කතාකලොත් මහසෝනා තමා.. #රියල්දුක

හැයි කැමති උනේ ඒයිම ඉතිම..

රධය ඕකට උත්තර දෙයි කියලා හිතන අය වෙනුවෙන් ම. ගානෙ උමමියක්.. ඔන්න අල්ලගමින..

මට අද හරි රේස් රේස් රේස් රේස් රේස් ම හැපී උමයි.. හැපී කවි එක් කව්වා වගේ..
හැපී එක් ඉන්නා..

අනේ අපිපා මම මෙව්වර දෙයක් බලාපොරොත්තු වුනේ නෑ මේක ලියද්දි කොහොමවත්.. ජේන් ඉන් කිසිසි ලිව්වට පස්සෙ මම හුගක් ආසවෙන් ලිව්ව කතාවක් මේක.. මට දරාගන්න බෑ හත්තියක්කෙ.. ඕනර් කෙනෙක්ට මෙව්වරට වඩා සතුටක් තියෙද්..

කතාව වෙනුවෙන් සපෝච් කරන කාලය වැය කරන් කියවන හැම කෙනෙක්ටම හුගක්ම ස්තූතියි.. මම ඔයාලට හුගාරියක්ම ආදරෙයි.. තැන්කු සෝ මව්.. මගෙ සකලබ්ජ්ලා වික..

අනිත් අප්පෙට්ට ව උදේ නැගිටලා කියවමන.. ගුණනායිට..

ලේ. ය. ♥

ပိ.ဇေ.

@Shan

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

36 කොටස

පාන්දර රඬ අයිසා එක්ක රණ්ඩුවෙලා රණ්ඩුවෙලා අන්තිමට මට නින්ද ගිය වෙලාවටත් මතක නෑ.. උගෙන් මම ඇහුවම මට කැමති වුනේ ඇයි කියලා.. ඒකා මාව ආතල් එකකට අරගෙන ගොං විහිල වගයක් කරන්න ගත්ත නිසා මම ඌට බැනලා බැනලා මුලු ලෝකෙම තිබ්බ නම කියලා ඌට ජීවිතේට කැමති වෙන්නෙ නෑමයි කියලා දිවුරලා දිවුරලා මුණත් දික් කරගෙන හිටියා.. ඒ ගස් වැද්දා හිනාවෙව් අහන් ඉන්නවා මිසක් එක්කො අනිත් පැත්තට රණ්ඩු වෙන්නෙත් නෑ.. එතකොට මලපනින්නෙ නැද්ද.. මගුල..

මම උදේ ඉස්කෝලෙ යද්දි පාන්දර හයහමාරයි.. අපේ ස්කූල් බස් එක කෙලගෙන උදේම ඉස්කෝලෙ එනවා.. මොකෙක්වත් බයෝ එකේ නෑ.. ඒ මදිවට මේ බිල්ඩින් එකේ හොල්මන් ඉන්නවා කියලත් පොඩි සින් කෝන් එකක් තියෙනවා ඉස්කෝලෙ.. ඒත් එළියට බහින්න කම්මැලි නිසා මම හොල්මනට බම්බු ගහන්න කියලා පන්තියටම වෙලා පොතක් බලාගෙන හිටියා.. අපේ සෙක්ගන් වල උදේ පාඩම් කරන එක මැජික් නෙමේ හැමෝම වගේ කරන්නෙ පාඩම් කරන එක තමා..

මම හයයි හතළිස් පහ විතර වෙනකල් පාඩම් කරද්දි මම දැක්කා කොරිඩෝවෙ අනිත් පන්තිවල ලමයි ක්ලාසස් වලට යනවා එකා දෙන්නා.. මම ඔහොම කොරිඩෝව දිහා බලාගෙන කල්පනා කරද්දි අපේ පන්තියෙ දොරකොඩින් ඇතුලට ආවෙ කියාන් අයිසා.. පොරගෙ මුණ එව්වර හොඳත් නෑ.. මම ඒකා මගේ ලගට එනකල් ඉදලා ගුඩ්මෝනින් කිව්වා..

" ගුඩ් මෝනින්.."

" ගුඩ් මෝනින් බ්.. මම හිතුවෙ උඹ මාත් එක්ක අවුලින් කියලා.."

" ඒ මොකටද.."

" සොරි මල්ලි.. මම ඊයෙ කරපු වැඩෙ ගැන මටම ලැජ්ජයි උඹ මගේ යාලුවෙක් වෙලත්.. ඒත් බ් මේ ඉස්කෝලෙ, මම ඩිප්ට්.. ඒකනිසා නිසා මට වෙන කරන්න දෙයක් තිබ්බෙ නෑ."

" ඒක අවුලක් නෑ බං අයිියෙ.."

" ඒ වුනාට මට හරි නෑ බං හිතට.. මට ලාවට අයිියා එකක් තිබ්බා සර් මොකුත් කියන එකක් නෑ කියලා.."

" ඔව් මොකුත් උනේ නෑනෙ ඉතිං.. ආයෙ මතීග මොකුත් කියන එකක් නෑ.."

" ඔව් ඒකත් එක අතකට හොදයි.. ඒ ඩයල් එක බයේ හිටියෙ.. මම දැක්කනෙ ඊයෙ.. මොන සමනලයෙක්ද බං ඒ.."

" වැඩක් නෑ කතාකල්ලා.."

" අඩෙ මෙ.. ඒ කියන්නෙ උඹ තරහ නෑනෙ.."

" අයිියෝ නෑ නෑ.. මොන එහෙකට තරහ වෙන්නද.."

" හා එහෙනම කමක් නෑ.. කෝ උඹෙ අයිියන්ඩි.. මෙ පැත්තට එනවා මම දැක්කා.."

කියාන් අයිියා හෙන මනමාල හිනාවක් දාගෙන කියද්දි මට මතක් වුනේ ඊයෙ රැ රඬ කාරයා මට කිව්ව කතා ගොඩ.. මම කියාන් අයිියට රවලා පොත වහලා පැත්තකින් තිබ්බා..

" මම කොහොමද දන්නෙ.."

" අනේ මන්දා උඹලා දෙන්නත්.. ආ ඔය කියද්දි එන්නෙ.."

කියාන් අයිියා දොර දිහා බලාගෙන රඬ අයිියට අත වනලා එන්න කියද්දි මම රවාගෙනම හිටියා.. රවලා රවලා ඇස් දෙකත් පොටට වෙලා වගේ.. කමක් නෑ ඒ වුනාට.. රඬ අයිියා කට කොනෙන් හිනාවෙගෙන ඇවිත් මගේ ඉස්සරහින් මෙසෙට හේත්තු වුනා.. මොනවද දන්නෙ නෑ බලන්නෙ.. පොල් කාවයිියා..

" උඹල දෙන්නට මක් වෙලාද.."

" මොකුත් නෑ බං.. ඒ වරද්.. පහලට එනවා.."

රධ්‍ය අයිියා කකුලෙන් මගේ කකුලකට ගහද්දි මම කකුල ඇදලා මෙහාට ගන්නා.. එනවා අනිත්න.. පහලට ගිහින් මොනවා කරන්නද.. කියාන් අයිියා එක්ක ගියත් මු එක්ක නම් යන්නෙම නෑ..

" මට බෑ..!"

" ආ බෑනෙ.. එහෙනම් නටපං.. මම යනවා.."

රධ්‍ය අයිියා මාව සත එකකටවත් ගනන් ගන්නෙ නැතුව ආ පයිත්ම පන්තියෙන් එළියට ගියා.. මොන මගුලක්ද.. ආවනම් කතාකරලාවත් පලයන්කො.. එන්න බෑ කිව්වහම ඔහොමත් යනවද.. මුව මරාගෙන කන්න හිතයි.. හැමදාම ඔහොමයි..

" අන්න ගියා.."

කියාන් අයිියා කම්මුලට අතකුත් ගහගෙන වන වන ගිය රධ්‍ය අයිියව ඔලුවෙන් පෙන්නලා කිව්වා.. මේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරු හැලප සිප්පි කට්ටා.. මාව පස්සෙන් ගෙන්නගන්නවද.. හහ්.. හිතේ ඇති මේ වරද්ව එහෙම ගෙන්නගන්න..

" ගියපුදෙන්.. අල්ලන් හිටියෙ නෑනෙ.."

මම අත් දෙකත් බැඳගෙන ඇහිබැමත් රැලි කරගෙන පුටු ඇන්දට හේත්තු වෙලා හිටියා.. මම පසෙන් යන්න උගෙ.. ඊයෙ මහ ලොකුවට කිව්වෙ කවදහරි මමත් උගෙ පස්සෙන් එයිනෙ යැයි යැයි කියලා.. එනවා පමකක් නමා.. බලන් හිටපන්..

මම ඊයෙ ඇහුවම මේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවගෙන් මට කැමති වුනේ ඇයි කියලා.. මේකා මම.. මම.. ගගා විනාඩි දහයක් විතර කල්පනා කරද්දි මම හිතුවා හරිම ලස්සන හිත ඇදිලා යන උත්තරයක් දෙයිනෙ කියලා..

" විශේශ දෙයක් නෑ බං උඹෙ ගොකමට තමා.."

ඔක තමා අන්තිමේ දුන්න නල්ලමලේ හිත ඇදිලා යන උත්තරේ..

මම තව විනාඩි පහලොවක්ම බලාගෙන හිටියා.. ක්ලාස් එකට එකා දෙන්නා එද්දි කියාන් අයියන් නැගිටලා ගියා.. වොශෆ් යන්නත් හිතෙනවා පහලට.. ඇයි මනුස්සයෝන්ට යන්න ඕන වෙන්නෙ නැද්ද.. මම වතුර බොනවා වැඩියි.. ඒකතමා මේ..

මම පුටුවෙන් නැගිටලා දොර ගාව ඉදපු හඟානයගෙ ගාවින් යද්දි අතින් නහය වහගෙන ඉතුරු ටිකේ හොදට හුස්ම අරගෙන ආවා.. සැක් බලුබෙට් ස්මෙල් එකක් එන්නෙ දැක්කහමත්..

මම කලිසමට අත් දෙකත් දාගෙන පුරුදු විදියට පොකුණ ගාව ඉන්න ඉබ්බටත් සැලියුටි එකක් දාගෙන ඇඹරුල්ල ගහෙන් කොල්ලක් කඩාගෙන වොශෆ් එකේ සිත්ක් එක ගාවට ගිහින් අත හෝදගෙන හිමිහිට බුදුමැදුර පැත්තට ගියා.. මේක මමනෙ මුලින්ම අල්ලගත්තෙ.. මගේ සේපාලිකා ගහයි මගේ තාප්පෙයි.. දැන් ඔය එක එකා හේත්තු වෙලා හිටියට.. මේක මගේ තැනනෙ.. ඉන්න හැටි විතරක්.. ඊයේ ෆැබ් එකෙන් කේක් පිස් දෙකකුයි අයිස් කොෆි දෙකකුයි ගෙනැල්ලා දුන්න එකට ගුනේ තියලා මොකුත් නොකර ඉන්නෙ.. නැත්නම් පයින් දෙන්නෙ..

" තවුසෙ මොකද මෙතන කරන්නෙ.."

මම රඬ අයියා දිහා නොබලා ගහ උඩ බලාගෙන ඇහුවා.. ඇත්තනෙ.. මේක මගේ ගහ.. එයාට එන්න ඕන නෑනෙ..

" ඇයි උබෙ නම ගහල තියෙද මෙතන.."

" ඔව් මෙහෙ එනව පෙන්නන්න.."

මම රඬ අයියට මං ගාවට එන්න කියලා කතාකලා.. මු හිතාගෙන ඇති මගේ නම මෙතන ගහලා නැතුව ඇති කියලා.. ඌ දන්නෙ නෑනෙ මගේ හැටි..

" මේ බලනවා.. ව-ර-ද්-ෂ-නෙ-රු.."

මම අවුරුදු දෙකකට කලින් සේපාලිකා ගහේ උඩ හරියට වෙන්න කවකට්ටකින් කොටපු මගේ නම ඌට පෙන්නුවහම ඒකා මං දිහා බයවෙලා වගේ බලාගෙන හිටියා.. දැක්කනෙ.. වරද් කියන්නෙ හුල් ඔෆ්

සප්‍රයිසස් තමා.. මම ඔක කෙටුවෙ පොඩිකාලෙ මම මෙනනට ආපු දවසක..
තාමත් ඒක එහෙමම තියෙනවා..

" උඹද මෙක කෙටුවෙ.."

" මම.."

" ගස් ගල් වල විත් ඇද ඇද යන්න උඹ කාශපද වරද්.."

සැක්ම සැක්.. මු හිටියේ කොහොමද ඒ කාලෙ.. ඇගේ වැදුනත් වෙවුලලා
රතු වෙලා මැරෙන්න හදනවා.. ඒකට දැන්.. කට බලකො.. දෙන්න
තියෙන්නෙ වයස බලන්නැනුව..

" පිස්සුද අයිසෙ.. මම තමයි විජ්ජුලතා.. අර උඩට නැනුව සිවිල් ඉන්න
අක්කියා.. අන්න එයා.."

මම පපුව ලොකුවට අත් දෙකෙන් පෙන්නලා පොඩ්ඩක් ගස්සලා
කෙල්ලෙක් වගේ ඇක්ගන් එකක් දැමමහම මෙකා හයිසෙන් හිනාවෙන්න
ගන්නා.. මෙකා ඉඳලා ඉඳලා හිනාවෙද්දි ලස්සනයි.. මම බිත්තියට
හේත්තුවෙලා රධ්‍ය අයිසා හිනාවෙන දිහා බලාගෙන ඉදියා..

අපි හැමදාමත් උදේට බුදුමැදුර පිටිපස්සෙන්දි හමුවුනා.. අවසානෙ ඒක
තතර කරගන්නම බැරි පුරුද්දක් වුනා.. ඒ ඇරෙන්න ඉස්කෝලෙ වෙන
කොහෙදිවත්ම අපි හමුවුනේ නෑ.. සමහරවෙලාවට ලාවට හිනාවෙගෙන
යනවා මිසක්.. එහෙම නැනුව අපි කතාකලේ නෑ.. හොඳම වැඩෙ මේ
කාලෙදි මම රධ්‍ය අයිසගෙ කවදාවත් දැකපු නැති පැත්තකට මුණ දෙන
ගමන් හිටියා..

රධ්‍ය අයිසා-මම අපි දෙන්නම කතාකරන හැම දවසකම කලින් දවසට වඩා
ලොකු ලෙන්ගතුකමක් දැනුනා.. ඒක හරි පුදුමයි.. අපි ගොඩක් කතාකලේ
නිදහසේ හම්බෙන වෙලාවල් වල.. හුගක් වෙලාවට කතාකලේ උදේම
සේපාලිකා ගහ ගාවදි.. එහෙමත් නැත්නම් රූ දෙක තුන අතර වෙලාවල්
වල.. මුලදි මුලදි එදිනෙදා වෙන සාමන්‍ය දේවල් කතාකරපු අපි, ඊට පස්සෙ
අපේ වටේ තියෙන දේවල් ගැන කැමැත්ත අකමැත්ත කතාකලා.. ඊටපස්සෙ
අපි දෙන්නගෙම ජීවිතේ තියෙන පොඩි පොඩි ප්‍රශ්න වගේ දේවල් ඒ
කතාවට එකතු වුනා..

මේ හැමදේම වුනේ ලොකු කාලයක් අරගෙන හෙමිත් හෙමිත්.. ඒ වුනාට මම ඒකට කැමති වුනා.. මම වගේම එයත්.. ඔහොම කතාකරද්දි කතාකරද්දි රඟ අයිසා වෙන වෙලාවල් වල වගේ නෙමෙයි.. හුගක් හිනාවෙනවා.. විහිලු කරනවා.. ඒ වගේම කියවනවා.. මම එයා එහෙම ඉන්නවා වෙන කොහේදිවත්ම දැකලා තිබිලා නෑ.. පුදුම සැහැල්ලුවකින් කතාකලේ..

ඒ වගේම මමත් සෙනුකයාට වඩා රඟ අයිසාට කිට්ටු වුනා.. රඟ අයිසා ගැන කොහොම පටන් අරගෙන විස්තර කරන්නද මට තේරෙන්නෙ නෑ.. එයා හරිම හොඳ යාලුවක්.. මාත් එක්ක හුගක් වෙලාවට යාලුවෙක් වගේ කතාකලා.. විහිලුවක් කල්ලා සාමාන්‍ය විදියට ඉදියා.. එහෙම ඉන්න වෙලාවක හෙන කලාතුරකින් හදිස්සියේ, රඟ අයිසාගෙ කටින් මං ගැන හිතේ තියාගෙන ඉන්න ආදරේ හිතෙන කතා දෙක තුනක් පැනලා මම ඒක ගැන වද දිදි අහද්දි හරි ලේසියෙන් එයා ඒ ප්‍රශ්න මගැරලා කතාව වෙනස් කරනවා..

එයා කොයිම වෙලාවකවත් ආදරේ සම්බන්ධ දේවල් කතාකලේ නෑ.. මම එයා කතාකරාවි කියලා බලාපොරොත්තු වුනත් එයා කොහොමවත්ම කතාකරන්නෙ නෑ.. ඒකා කියන්නෙ ඒවා කතාකරන වෙලාවෙ ගානක් හදපන් කියලා.. ඒ වුනාට වෙන වල් පල් කියවන්න නම් හොඳයි..

උගෙත් අමුතු ලොජික් තියෙන්නෙ..

අපි දෙන්නා මට ක්ලාස් නැති දවස්වල හවසාට ඉස්කෝලෙ ඉදන් හෝල්ට් දෙකක් විතර එහාට පයිත්ම ඇවිදගෙන යනවා.. කියව කියව.. කියාන් අයිසත් වෙනස් වෙලා වගේ.. ඉස්සර වගේ නටන්නෙ නෑ.. කෙල්ලො ෆෝම් කරන්න යන්නෙත් නෑ.. පාඩුවෙ පැත්තකට වෙලා විහිලුවක් කරගෙන ඉන්නවා.. ඇහුවහම කියන්නෙ මොකුත් නැහැල්ලු.. ඒ වුනාට මේකා සෙනසුරාදා ඉරිදා අපේ ක්ලාස් ගාව කරක් ගහනවා මම අනන්තවත් දැකලා තියෙනවා.. රඟ අයිසාට කිව්වහම කියන්නෙ උාට හරිහිහිත් ලු..

මහිශා ශශිනිගෙන් බෙරෙන්නම බැරි තැන ශශිනි ගැන ඒකිගෙ අක්කට කිව්ව දවසේ ඉදන් මහිශාගෙ කෙලි ප්‍රශ්නෙන් ඉවරවුනා. දැන්නම ශශිනියි ඒකියි නයි මුගටි වගේ තරහයි.. දැක්කත් රවාගන්නවා.. ඔක තමා කියන්නෙ ආදරෙයි වෛරෙයි අතර තියෙන්නෙ කෙස් ගහක පරතරේ කියලා.. සෙනුකයන් දැන් හෙන සයිලන්ට්.. වෙනදා වගේ අනිත් උන් එක්ක කියවන්න යන්නෙ නෑ.. අර ප්‍රශ්නෙන් පස්සෙ හුගක් දේවල් වෙනස් වෙලා

වගේ දැනෙනවා.. ඒ වුනාට ඒකා අපි එක්ක නම් වෙනදා වගේ විහිලු
කල්ලා ආතල් එකේ ඉන්නවා.. අයුක අයිසා කොහොමත් සෙනුකයා එක්ක
හැමතිස්සෙම හිටියා.. ඒක සෙනුකයාට ලොකු හයිසක් වුනා.. මතීගලා ගැන
කියනවනම්.. උන් හැමදාම හිටියේ අපි එක්ක තරහින්.. උන් දෙනිනා දැන්
ආශ්‍රය කරන්නෙ වම්රුව.. අපිව නෙමෙයි.. පන්තියෙ උනුත් උන්ට එව්වර
කැමති නෑ.. උන් විහින් පිරිහුනා.. අපිට කරන්න දෙයක් නෑ.. දැන් උන් නෑ
කියලා අපිට මෙලෝම ගානක් නෑ.. ඔවා හිතන්නත් වෙලාවක්
කොහොමත් නෑ.. හැබැයි වම්රුවා ආයෙම මට මුණට හමුවුනේම නෑ..
මාව ඇත දැක්කත් හැරිලා යනවා මිසක් මුණවත් බලන්නෙ නෑ..

මේ වාරෙ ඉවරවෙලා අපි දහතුනටත් ඇවිත් අලුත් අවුරුද්දත් කිට්ටු වුනා..
රිටපස්සෙ නිවාඩුව දුන්නහම මම හිතාගෙන හිටියේ ආවිච්ඡමමව බලන්න
ගමේ යන්න.. ඒ වුනාට සතියෙ දවස් හතම ක්ලාස් දාලා, ගිහින් ඉන්න
වෙන්නෙ නෑ ලොකු දවසක්.. අමමට ගමේ යන්න ඔනමයි කිව්ව නිසා තමා
මමත් යන්න හිතාගත්තෙ.. අවුරුදු දවස් කිට්ටු වෙලා..

වාර විහාගෙ ගැන කියනවනම්.. මම පුලුවන් උපරිමේ පාඩම් කලා..
යාන්තම් පනස් ගනන් වලින් සබ්පෙක්ට් තුනම ශේප් කරගන්න පුලුවන්
වුනා.. මටනම් ඒත් හොඳටම ඇති.. ඉස්කෝලෙ වාරෙ ඉවරවෙන්න කිට්ටුව
පේරන්ටස් මිටින් තියලා ඉවරකල්ලා ඉස්කෝලෙ අවුරුදු උත්සවේ තියන්න
ලැස්ති වුනා.. ඉස්කෝලෙ කාලෙ නම් ඉතින් කොච්චර වැඩද..
ඉස්කෝලෙට උත්සව නැති දවසක් නෑනෙ.. හැමදාම මොකක් හරි.. අපේ
ඉස්කෝලෙ ටැම්ල් මිඩියම් ක්ලාසස් වල බාගයක් එදාට සිංහල විදියට
අදිනවා.. අපේ පන්ති වගේ ටැම්ල් ලමයි නැති ඒවාගේ පන්තියෙන් බාගයක්
එදාට අදින්නෙ ටැම්ල් අය වගේ.. අර පලපු සරමකුයි.. ටිකක් දිග
දෙපැත්තෙන් පලපු කම්සෙයි.. වෙට්ටිය කියන්නෙ අන්න ඒක.. ඉතින් මේ
අවුරුද්දේ මට පලවෙනි වතාවට දෙමළ කොල්ලෙක්ට අවුරුදු උත්සවේට
අදින්න වුනා.. මම දන්න කියන සේරම අදින්නෙ සිංහල උන්ට.. මම විතරක්
දෙමළ කොල්ලෙක්ට.. කොහෙ ගියත් මට සෙට් වෙන්නෙ අමුතු අමුතු
ටොපි..

මම පන්තියට වෙලා අර පලපු අමුතු සරම අතේ තියාගෙන ඒක කරක
කරක අදින පැත්ත හොයාගන්න හෙන ට්‍රයි එකක් දුන්නා..

හිට්ටි දනුණි..

වරදයා සරම ගලෝගනී කියලා සැකයක් තියන අයට මං ගානෙ පිවිට මල් වැලක්..

මෙන්න සුදේ ගන්නකො මගෙ දැන..

රියෙ දෙන්න තමා අනේ හිටියෙ රු.. ඒවුනාට මගෙ අර පඩිපෙලේ බල්ලි ගහපු අත රිදෙන්න ගත්තා.. ටයිප් කරපු ටික එහෙමම තියලා මම bias බබා වෙන්න ගියානෙ..

අද පුලුවන් වුනොත් අනිවාරෙන් රුට දෙනවා.. වරදයා අවුරුදු කන හැටි බලන්න.. ඒකත් කෝමහරි සිසන් එකටම සොට වුනා.. මම..

ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

37 කොටස

" කෝ ඡනෙරු පුතා ඕක අදින්නද්ද.. හැමෝම ඇදලා ඉවරනෙ.."

මම උඩ ගිහින් බිම වැටුනේ ක්ලාස් එකේ මැඩමි මගේ පිටිපස්සෙන්
කතාකරන සද්දේ ඇහුනු නිසා.. මේ මැඩමිටත් අනේ මන්දා.. කොල්ලො
ඇදුම අදින අස්සෙ මොනව කරනවද මන්දා.. මම බැනියම විතරක් ඇදගෙන
හිටපු නිසා දඩාස් ගාලා අර දෙපැත්ත පලපු සරුවාලෙ ඇගට දමාගෙම
මැඩමිගෙ පැත්ත හැරුනා.. මැඩමිනම් කියයි.. මේක අදින පැත්ත අම්මා
කිව්වට මට හොයාගන්න බෑනෙ..

" ආ මැඩමි.. මේ මම කලින් මේව ඇදලා නෑනෙ.."

" කෝ මෙහෙ දෙන්න බලන්න.."

මැඩමි අර සරම අරගෙන දෙපාරක් තුන්පාරක් විතර සර්ව කල්ලා මට හරි
පැත්ත හොයලා දුන්නා..

" මේ පැත්තට ඡනෙරු.."

" තැන්ක් යු මැඩමි.."

මම බඩ මැද්දෙන් අර සරම ගැටගහගෙන කෝකටත් කට්ටක් ගහගන්නා..
අවුරුදු උත්සවේ එපාවෙන්නෙ මේ ලබ්බෙ සරම අදින එක තමා.. මම
ජීවිතේට සරම අදින්නෙ නෑ.. මොකද මම එහෙම එකක් ඇදගෙන
බැරිවෙලාවක් ඇදේ නිදාගත්තොත් සරම හොයාගන්න වෙන්නෙ අල්ලපු
ගෙදර කමනි ඇන්ට්ගෙ වැට ගාවින් තමා.. මම දගලන දැගලිල්ලට සරම
රෝල් වෙලා කරට ඇවිත් ඊටපස්සෙ මම ඒක නින්දෙන්ම ගලෝලා විසික්
කරනවා.. අන්තිමට හොඳට හුළං වැදි වැදි රෙදි නැතුව නිදාගන්න පුලුවන්..
ඒකනිසා කෝකටත් බේත සෝට තමා.. කකුල් දෙක දාගන්නා උඩට
ඇදගන්නා නිදාගන්නා.. සරලයි..

මම අර ඇදුම කොහොමහරි අටවගෙන විජේ වගේ කකුල් දෙකත් ගස්ස
ගස්ස සෙනුකයා ගාවට යද්දි ඌ නම් ඉන්නවා කහමලියා වගේ කහ පාට
අර පැත්තෙන් පටියක් බදින කම්සෙකුයි කප්පාට සරමකුයි ඇදගෙන.. මුගෙ

පස්ස යකෝ.. තියෙනවා පිටට ගෙඩිය වගේ පිම්බිලා.. මම කකුල දික් කල්ලා උගෙ පුපට පයින් පාරක් දුන්නා..

" ටහුක් මොන ලබ්-අඩ් ඡනෙරුවා!"

" අවුල් නේ ඔයි.."

" පිස්සුද පගො.. උඹට ඒක ලස්සනයි.. පටට.."

" අනේ පලයං බං.. මේ මගුල ඇදගෙන ඇවිදින්නවත් බෑ.. ගැලවෙන්න යනවා.."

මම අර සරමෙ පලපු පැත්තෙන් කකුලක් දාලා මම මගේ සුසිනිදු කකුල ඌට පෙන්නුවම ඌ රතු වෙලා අහක බලාගත්තා.. මල සමයං..

" උඹට පිස්සුද බං.. මෙහෙ වරෙන් ඔක හරියට අන්දන්න.."

සෙනුකයා මගේ සරම ආයෙම හරියට ඇන්දෙව්වා.. කී දෙනෙක් ඇන්දුවද මේ ටිකට මේ සරුවාලෙ..

මම ඔකත් ඇදගෙන පන්තියෙන් එළියට බහින්න බැරුව ලත වෙව් ඉද්දි අපේ ක්ලාස් එකේ මැඩමටත් අමුතු වූත් එකක් ගහලා මගේ නළලෙ මොට්ටුවක් රතු පාවිත් තියලා අර සුදු පාට මොනවද ටැම්ල් මීඩියම් ක්ලාස් එකකින් උස්සන් ඇවිත් ඉරි තුනකුත් ඇන්දා.. සැක් දැන් නම් නියම දෙමළා වෙන්න ඇති.. කණ්ණාඩියක්වත් නෑනෙ බලන්න.. යන යන හැම එකාම හැරි හැරි මං දිහා බලද්දි මම ස්මයිල් ඉන් පේන් හිනාවක් දාගෙන මැඩම ගාවට වෙලා හිටියා..

" ඡනෙරුව කොස්ටියුම් එක හරි ගානට මැව් වෙනවා.."

මේ අවුරුදු පනස් දෙකක මැඩමට මං ගැන හිතක් පහළ වෙලාද මන්දා දැන් සිය සැරේකට වඩා ඔකම කියෙව්වා.. මටනම් ඇති ලස්සනක් නෑ.. කකුලත් එළියට පනිනවා ඇවිද්දි.. පැප්න්ට එකක පලපු ගවුමක් ඇදගෙන යනවා වගේ හැගීමක් දැනෙන්නේ..

කොහොමහරි අර පොල් ගෙඩියක් අරගෙන මොකක්ද කරන දෙමළ වාරිත්තයි, ඊටපස්සෙ කිරි උතුරන වාරිත්තයි කල්ලා මැඩමගෙ අතින් කිරිබතුත්

කාලා මමයි සෙනුකයයි පන්තියේ ඉදගෙන කොකිස් වගයක් කකා ඌ
බලපු බීඵල්ද මොකක්ද වුමා එකක බොටම් කොල්ලා පුසෙක්ට ඇදගෙන
මොකක්ද නාඩගමක් නැටුවයි කිව්ව කතාව අහගෙන හිටියේ.. මු ඉතින්
ඔක මට කියලා හරියනවයැ.. පුසෙක්ට බැරිනම් බුරුවෙක්ට හරි ඇදගෙන
කරන්නෙ එකම දේනෙ.. අනේ මුංගෙත් කැටයම් තමා.. සෙනුකයට
කියන්න ඔන බුරුවෙක්ට ඇදගෙන හනිමුත් එකට යන්න කියලා.. අයුක
අයිසව සප්පයිස් කරන්න..

රඬ අයිසත් එක්ක හනිමුත් යන්න ඔනමද දන්නෙ නැ.. ඌට කියන්නෝන
යාඵවුනාට පස්සෙ හනිමුත් ගියොත් පොලොස් කොට්ටෝරුවෙක්ට
ඇදගෙන එන්න කියලා මාව සප්පයිස් කරන්න.. ඒකා එක්ක එහෙම යන එක
ගැන හිතන්නවත් බෑ.. එදාටත් මෙකා 'ගානක් හදලා නිදාගනින් වරද්'
කියයිද දන්නෙ නැ.. සැක් මම මොනවද මෙ හිතන්නෙ.. මම ඌ එක්ක
යාලුවෙලත් නැ.. හනිමුනුත් යන්න ප්ලැන් ගහනවා.. හරිම ශෝක් වරද් උඹ
හැදෙන හැටි.. උපාසකයෙක් එක්ක තේද යාලුවෙන්න ඉන්නෙ.. මම ඔලුව
ගසලා හරිසිහියට ආවා.. අපේ පන්තියට වටේම පන්ති වලින් නැගම එනවා
හිටු කියලා තඬි පිගන් උස්සගෙන.. මැඩම පන්තියේ උන්ට කතාකර කර
එන උන් පිලිගන්න කියනවා.. මට මෙ සරුවාලෙ ඇදන් යන්න ලැප්ප නිසා
මම සයිඩ් ගහලා හිටියා.. තියන තියන අඩිය කකුල එළියට එනවනෙ
මගුල.. කොහොමද පාරක බැහැලා යන්නෙ..

මම ශේප් එකේ පැය බාගයක්ම මැඩමගෙ තියුනු ඇහැට සෙට් වෙන්නෙ
නැතුව හිටියා.. සෙනුකයා නම් දැන් නැගම ගිහින් හෙන වෙලා.. තාම
ආවෙත් නැ.. මම තව කොකිස් එකක් අරගෙන ඒක වාටර් නැතුව හපලා
කන්න ටුයි කරන ගමන් හිටියේ.. මට කැවිලි වලින් සෙට් වෙන්නෙ
කොකිස් විතරයි.. කැවුම සෙට් නැ.. මුං කැවුම පැණිවලලු ඔවා කන්න බෑ..
පොඩ්ඩක් කන්න පුලුවන්.. ඒවට කොකිස් වල ලිමිට් එකටනම් කිට්ටු
වෙන්නවත් බෑ..

" ඡනෙරු පුතා...!! මෙහෙ එන්න.."

මේ මැඩමගෙ හස්බන්ඩ්ට යටකලිසම් මහන්න.. මොන කරුමයක්ද අප්පා..
මම සයිඩ් ගහලා පාඩුවෙ ඉන්නනෙ හිටියේ.. මොන මගුලකට
කතාකරනවද.. මම සරම ගැලවිලා නොවැටියන් කියලා හිතෙන් හිතාගෙන
ඇදුමත් හදාගෙන පන්තිය ඉස්සරහට යද්දි.. කියන්න සතුටුයි මට ඇඬෙන්න
ආවා.. ඇවිත් හිටියේ කියාන් අයිසයි රඬ අයිසයි.. හරිනෙ.. නැගම ඇවිත්

රෙදි ගැලවුනා නේද.. මම මැඩමගෙ ආවිට දහසක් දෙව්වරුනෙ
රැකවරණෙ පත පත මැඩම බලහත්කාරකමෙන් අතට දුන්න බුලත් හුරුල්ල
අරගෙන ගිහින් රධ්‍ය අයිියගෙ අතට දීලා පොඩ්ඩක් අත් දෙක එකතු කල්ලා
නැවුනා..

" වණක්කම!!"

" වණක්කම වණක්කම..!!"

රධ්‍ය අයිියට හිනාවෙන්න බැරුව කට තද කරගෙන තොල් දෙකත්
හපාගෙන රතුම රතු වෙලා ඉද්දි කියාත් අයිියා බුලත් අතත් අරගෙන මට
නෝන්ඩියට වණක්කම කිව්වා.. වෙටට පලංචි කාවයිියා..

ඊටපස්සෙ මම මැඩමගෙ මුණ දිහා බලලා ශේජ් එකේ ආයෙම පන්තියෙ
සයිඩ් එකකට රිංග ගත්තා.. ගාගත්තා නේද වරද් පුතේ හත්පොල්ම..
මැඩමගෙ මොට්ටුවත් ජේන්න ඇති.. ඉරි තුනකුත් ඇදලා.. සැක්.. මම
හොරෙන් රධ්‍ය අයිියා මැඩම එක්ක කතාකරන දිහා බලාගෙන හිටියා..
ඒකා සරමට ලස්සනයි කොහොමත්.. මම එකපාරක් දැක්කනෙ පොල්
බෑයක් අතේ තියාගෙන සාලෙ මැද්දෙන් දුවනවා.. අද ඇදලා හිටියේ
ඇත්දළපාටයි කළුපාටයි බිතික් කිට් එකක්.. මේකගෙන් පස්සෙ ලොකු
යකෝ.. මම හැරිලා ශේජ් එකේ මගේ පස්ස දිහා බැලුවා..මමම.. ඔය
තියෙන්නෙ.. ලස්සනට ගානට.. මේ ගාන ඇති හොඳටම.. නැත්නම් ජිම්
එකකට ගිහින් හදාගන්න බැරියැ.. ඔවත් මහ ලොකු වැඩද..

රධ්‍ය අයිියා විනාඩි දහයක් විතර මැඩම එක්ක කතාකර කර ඉදලා මැඩමට
බුලත් දීලා වැදලා එළියට යන ගමන් ශේජ් එකේ මටත් එන්න කියාගෙන
ගියා.. මමත් එළියට යන්න අර සරුවාලෙ හොඳට තද කරගත්තා..
හැලෙන්නම් නම් එපා දෙයියනේ.. එහෙම වුනොත් සැගවුනු අමුත්තා
තවදුරටත් සැගවිලාම නොතියෙයි කියලා මට බයයි.. ශෝට් එකක් විතරයි
ඇදගෙනත් ඉන්නෙ..

මම එළියට යද්දි මුලුඉස්කෝලෙම ලමයි එක එක පාට වල ඇදුම් ඇදගෙන
එහෙ දුවනවා මෙහෙ දුවනවා හිනාවෙනවා.. විහිලු කරගන්නවා.. හෙන
ආතල් ගොඩයි.. මම එනකල් රධ්‍ය අයිියා පඩිපෙල ගාව ඉන්නවා.. මම අර
සරමට හෙන ගහපන් කියලා කකුල් දෙකත් ගස්ස ගස්ස ගිහින් රධ්‍ය අයිියා
ගාවින් හිටගත්තා..

" තවුසෙ හිනාවුනොත් අයිසෙ.. අම්මපා උමේ සරම දෙකට ඉරනවා.."

මම මේ යකාගෙ ගොබ්බ විහිදු වල හැටි දන්න නිසාම ඉස්සෙල්ලම කතාකලා..

" නෑ නෑ හිනාවෙන්නෙ නෑ.. උඹට ඔක ලස්සනයිනෙ.."

" අනේ පලයං.."

" කිව්වට වැඩක් නෑනෙ ඉතින්.. සිරාවටම කියන්නෙ අවුලක් නෑ.. උඹ ඇවිදින විදියට හිනායනවා.."

දැන් මම දැක්කහම මුට හිනායනවනෙ.. මම ආයෙම පන්තියට යන්න හැරුනා.. හරි මගුලක්නෙ..

" ඒ ඒ ඉදපන්.. ඉතින් ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. හෙමින් ඇවිදපන්.. ඔය කලිසමක් නෙමෙනෙ.."

" මම ඇවිදින එක මම බලාගන්නම.. කරදර වෙන්න අවශ්‍ය නෑ.."

" හා හා ඔක ගලවගන්නෙ නැතුව ඔන විදියකට ඉදපන්.. වරෙන් සෙනුක මල්ලිලා අරහෙ හිටියා.."

" මේක ඇදන් ඇවිදින්න බෑ ඔයි.. මේ බලනවා කකුල ඔක්කොම එළියෙනෙ.."

මම කකුල උස්සලා අර පලපු මෙව්ව එක පෙන්නද්දි මේකා ඉක්මනට අහක බලාගත්තා.. ඉතින් ඇත්තනෙ මම කියන්නෙ.. කකුල එළියට එනවනෙ පලපු තැනින්.. ඉදිකට්ටක් නැද්ද දන්නෙ නෑ එදා වගේ මේකට කියලා මහගන්න.. දිගට..

" ඔය කකුල පහල දාපන් වරද්.. උඹනම මහ මොකෙක්ද මන්දා.."

" මගේ කකුලට හිත ගියානේ.. ඒ මෙහ්.."

මම උඩ පඩියකට කකුල තියලා කකුල උඩ වනලා පෙන්නද්දි මේකා දබෝස් ගාලා මගේ පිට මැද්දට හොඳ පාරක් අතැරියා..

" දාගනින් කකුල පල්ලෙහාට.."

රිටපස්සෙ මෙකා මාවත් ඇදගෙන ඉස්කෝලෙ අඹගහ යට බංකු ගාවට යද්දි එතන අමමට්ටි වෙන්න කට්ටිය.. උදාගමමානයක් දාලා වගේ.. ඔරලෝස්සු කණුව විතරයි අඩු.. දන්න කියන උන් හුගක් හිටියා.. මම ඉතින් පුස් පැටියා වගේ රඬ අයිගෙ පිටිපස්සෙන් යද්දි එතන ඉන්න උන් මගේ දිහා කන්න වගේ බලන් හිටියා..

" සුබා-ලො-ත්-අවුරුද්දක් වෙවා මල්ලේ.."

" වෙන්තෝනකොහොමද එසේම වෙවා.."

මම කියාන් අයිගෙ අතේ තිබ්බ ඇහැල මල අරගෙන රඬ අයිගෙ කතේ ගැහුවම ඌ මට රවලා මල අරගෙන විසික් කලා.. මුගෙ ගතකම යකෝ..

" මේ උඹලා දැක්කද ඉංග්ලිශ් මැඩමගෙ ඔසරිය.. අමමෝ නේ.."

අහිරු අයිසා වලන්න කතාවක් කියන්න මුල පිරුවා.. අපේ ඉස්කෝලෙ ඉතින් කෙල්ලෙක්ට ඉන්නෙ ඉංග්ලිසි මැඩමලා තමා අලුතින් ආපු.. ඒලෙවෙල් වලට නම් දෙන්නෙ නෑ ඒගොල්ලො.. ලමයි ඇස් රතු වෙන විහිලු කරනවනෙ..

" ඔසරිය නම් දැක්කෙ නෑ හැබයි අපි දැක්කා.."

" මොකක්ද.."

" පඬයා..!!"

" අතේ පකෝ.."

" අඩි ඡනෙරු මල්ලි මේ පාර මොකුත් නැද්ද අයිටම එකක්.."

සයෝන් අයිසා පාඩුවෙ රඬ අයිගෙ ගර්ට එකේ නූලක් දිගට දිගට ඇද ඇද හිටිය මගෙන් ඇහුවා.. පහුගිය අවුරුද්දක මම හිටියා සිංදුවක් කියන්න.. අර නාඩන් පුංචි හිරමනේ කියලා එකක් තියෙන්නෙ.. ඒක.. අවුරුදු උත්සවේ තව ටිකකින් ඒක පටන් ගනී.. ඒ වෙලාවට ඉස්කෝලෙ ඔක්කොම ලමයි ගුවන්ඩ එකට එන්න ඕන.. එතන හෙන අයිටම ගොඩක් තියෙනවා..

" මොකුත් නෑ අයිසෙ.. මේ පාර ගියේ නෑ.."

" සිරාවට.. අපරාදෙ.. මු ඒ කාලෙ ඉදන් නටන්න හරි ඉන්නවනෙ.."

" යේකටමා අණ්ණා.. හැමදාම නටන එක තමා කරන්න බෑනෙ.."

මම එනන ගල් බංකුවේ මෙසෙ උඩින් ඉදගන්නා..

" මේ සැරේ රඳා කොමලා සිංදුවක් කියනවලු.."

අහිරු අයිසා කියද්දි මම හැරිලා පිටිපස්සෙන් ඉන්න එකා දිහා බැලුවා.. ඇයකෝ.. කිව්වෙවත් නෑනෙ එහෙම එකකට ඉන්නව කියලා.. කිව්වනම සප් එකක් දෙනවනෙ මම..

" අනේ පලයං බං.. මම ඔනකමින් ගිය ලබ්බක් නෙමේ.. ගයනිකා මැඩම එක්ක බේරෙන්න බෑ.."

රඳා අයිසා ඉස්සර school choir එකේ ඉදියා මට මතකයි.. මොකද මමත් ඒකෙ හිටපු නිසා.. මට මතකයි මේකා මට වඩා පේලි හතරක් පස්සෙන් සුදු අත් දිග ශර්ට් එකයි කලු කලිසමයි බෝ එකයි දාගෙන ගල් පිළිමේ වගේ හිටගෙන ඉන්නවා.. රඳා අයිසයි මමයි දෙන්නම කලේ වෙස්ටර්න් මියුසික්.. එයාට හොඳට පියානෝ ප්ලේ කරන්න පුලුවන්.. මට ලොකුවට ඉන්ස්ට්‍රමන්ට් බෑ.. කියන්න පුලුවන් හොඳට, ලාවට් ගිටාර් එකක් ලයින් කරගෙන..

" රඳා එහෙනම් උඹ මේකවත් ඇඳගෙන පලයං.. උඹලා දෙන්නා ඉතින් හෙන ෆිට්නෙ.."

අයිසා කෙනෙක් මාව පෙන්නලා කියද්දි මම බයවෙලා ඌ දිහා බැලුවා.. බෑ බෑ මටනම කියන්න බෑ. මොන මගුලක්ද.. පුරුදු වෙලත් නෑ.. අනික රඳා අයිසා එක්ක සිංදු කියන්න ගිහින් වැඩේ දෙල් කරන් එන්න වෙන්නෙ.. මම මු එක්ක ඔවා කරන්න බයයි.. අනික ලැප්පයි.. ඇයි යකෝ..

" ඒ සිරාවට.. රඳා තනියම කියන්න ඔන්නෑ ඔය ඉන්නෙ උබේ අනිත් කොපිය.. එක්කන් පලයන්.."

" ඒ මට බෑ බෑ.. මට සිංදු මතක නෑ.."

" අනේ බොරු නොකිය ඉදපත් මල්ලි.. ආ උඹට කියන්න බෑනෙ.."

" බෑ හලෝ.. අනේ මේ පිස්සුනම් කෙලින්න එපා.. රඬ අයියට කියන්න දෙන්න.. මටනම් බෑ.."

" නෑ නෑ පලයන්.. ගයනිකා මැඩම් උඹට හෙන ලවනෙ.. උඹ එනවා කිව්වම මැඩම්ට සතුටු හිතෙයි.."

" ඒ ඒ අයියෙ. ඉදපත්.. මොන මගුලක්ද.. ඔයි.."

අර විස්සක් විතර මැද්දේ සේරම උන් මට සිංදු කියපත් කියලා
බලහත්කාරකම් කරද්දි මම එනවා කියලා ගයනිකා මැඩම්ට කියන්න ගිය
අහිරු අයියා පස්සෙන් දුවන්න ගියපු මම මේසෙන් පැනපු පාර අර
හත්වලාම කකුල් දෙකේ පැටලිලා එතනම ඇදගෙන වැටෙන්න ගියා.. රඬ
අයියා පැන්න ගමන් මගේ සරමෙන් අල්ලගත්තා.. අල්ලගත්තෙ නැත්නම්
විස්සක් මැද්දේ රෙද්ද තමා ලෙප්ට වෙන්නෙ ආඩවනේ.. මටමයි වෙන්නෙ..

" උඹට මොකක්ද බං වෙලා තියෙන්නෙ.. එක විදියක ඉදපත්කො ඔය රෙද්ද
ඇදගෙන.. නැත්නම් ගිහින් කලිසමක් දාගෙන වරෙන් ඔකට යව්නේ.."

රඬ අයියා මගේ අර ගැලව්ව්ව රෙද්ද මුල ඉඳලා අන්දලා හෙන තදට
කට්ටක් ගැහුවා.. හුස්ම ගන්නත් බෑ.. තරහට ගැහුවද මන්දා කට්ට..

" මොන මගුලක්ද අප්පා කැගහන්නෙ ඉතින්.. රෙදි ගැලවෙනවා තමා.. මම
මක් කරන්නද.."

" වහගනින් ඔය කට.. වාඩිවෙලා එකතැනක ඉදපත්.."

මමයි රඬ අයියයි ලෝක යුද්දයක් පටන් ගන්න යද්දිම කියාන් අයියා
දෙපාරක් කැහැලා කතාව වෙනස් කල්ලා වෙන වල් පල් වගයක් කියවන්න
ගත්තා.. අපි ඉතින් හෙන වෙලාවක් කියව කියව එක එක එව්වා කකා
අඹගහ යට හිටියා.. ඒ අස්සෙ රඬ අයියා එතන ඉදපු අනිත් උන් එක්ක මට
අර දනුග්ගෙ වයි දිස් කොලවරි එකේ සිංදුව කිය කිය ගොං ආතල් වගයක්
දුන්නු නිසා මම තඩි කැවුමක් අරගෙන රඬ අයියගෙ කටේ ඔබලා
ඇගිල්ලක් කැඩිලා වෙන් වෙන්නම හැපුවා.. එතන ඉන්න උන් ඔක්කොම
හිතාගෙන ඉන්නෙ රඬ අයියයි මමයි හෙනම බොක්කෙ ෆිට් නිසා
මෙහෙම ලගින් ඉන්නවා කියලා.. ඒකනිසා ලොකු අවුලක් තිබ්බෙ නෑ

අයිියලා එක්ක එකට ඉද්දි.. අයිියලා කිව්වෙ ඉතින් ප්‍රිතෙක්ටලා තමා..
නැත්නම් ඉස්කෝලෙ ඉන්න අයිියලා අපි තමා..

" Yo boys I am singing song..

Lovvu lovvu-Oh my lovvu

You showed me power-u

Cow-u cow-u- holy cow-u

I want to hear now-u"

" මේ අයිියෙ.."

" හරි හරි බං ඉහින්.. උඹට කිව්වෙ කවුද.. ඇයි උඹ හෝලි කවද.. නැතො.."

" රඳා අයිියේ!!!!!!!!!!!!!"

පැය දෙකකට පස්සෙ මම හිටියේ ඉස්කෝලෙ මියුසික් රූම එකේ
කණ්ණඩිය ඉස්සරහා..ලා ගුරුපාට බිහික් සරමකුත් ඇදගෙන බෙල්ල කහ
කහ.. මොන මගුලක්ද සිරාවට මේ මට වෙන්තො.. දැන් ඉස්කෝලෙ ඉන්න
උනුත් මුවයි මාවයි එකට තියන්න ට්‍රයි කරනවා.. අනික සිංදුව මතකත් නෑ..
ගයනිකා මැඩම මට එන්න කියලා ඇදගන්නත් කියලා මුණත් අතගාලා
බටනළාවකුත් අතේ තියලා ගියේ.. බටනළාව අරගෙන පුපේ තමා මට
ගහගන්න වෙන්තො.. මටත් හොඳ වැඩෙ පන්නියේ පාඩුවෙ ඉන්නො නැතුව
ගියානො අරුගෙ පස්සෙන්..

මම මුතො තිබ්බ මොට්ටුව පිහිදන්න එකක් හොය හොය ඉද්දි රඳා අයිියා
වෙට් ටිගු එකකුත් අරගෙන මං ගාවට ඇවිත් මුණ එයාගෙ පැත්තට උස්සලා
හරෝගත්තා.. දෙන්න හිතයි මුගෙ මුන මැද්දට..මට බාල්දි පෙරලනවට..

" මොකද මුණ හට්ටියක් කරන් ඉන්නො.."

" ලිරික්ස් මතක නැතුව ගියා.."

" ටිකිරි නිසා හොඳට ගියාද..??"

" ඔ ගියා.. ගියා පකක් තමා.. තවුසෙට විහිලුද අයිසෙ.."

" ඔව්වර හිතන්න දෙයක් නෑනෙ බො.. මතක නැත්තා මම කියන්නම.."

" තවුසෙගෙ යාලුවො නම් මහ මොක්කුද මන්දා.. අහක යන ටොපි මට පාත් කරන්නෙන.."

" මම.."

" බලන් යද්දි ඉස්කෝලෙ තමා අපිව මේවට පොළබන්නෙන.. අර ගයනිකා මැඩමි.. "

රධ්‍ය අයිසා මගේ නලලෙ තිබ්බ අර මොට්ටුවයි අනිත් ඒවයි පිහිදලා දැමමා..

" දැන් හරි.."

" ඒ ගයනිකා මැඩමට කියනවකො අයිසෙ.. අනේ හලෝ බෑ.."

" මෙහෙ වරෙං බො.. ඔව්වර බය වෙන්න ඕනද ඕකට.."

මම ගැරඩි පැටියා වගේ අවුරුදු උත්සවෙ තිබ්බ පැත්තට රධ්‍ය අයිසා පස්සෙන් ඇදිලා ගියා.. මේකනම් මේ ඉස්කෝලෙපරිසරේ අවුලක්ද කොහෙද.. මේ අවුරුද්ද පටන් ගත්තා විතරයි.. ලැට් එකට ගියත් රධ්‍ය.. නිදාගන්න ගියත් රධ්‍ය.. පාඩම කරන්න ගියත් රධ්‍ය.. බස් එකේදිත් රධ්‍ය.. රධ්‍ය රධ්‍ය රධ්‍ය.. ඔලුව වටේත් කැරකෙනවා වගේ..

අවුරුදු උත්සවෙ ස්ටේජ් එක මල් වලින් සරසලා පැත්තකින් ඔංචිල්ලාවක් හදලා ඒකෙ මල් ගහලා.. ඉරකුත් එක්ක එරබ්බ මලුයි.. තව ආවුරුදු රිලේටඩ් දේවල් අරගෙන සරසලා ලස්සනට.. ඒ වුනාට ලස්සන බලන්න බෑ.. මට පැනලා දුවන්න ඕන වෙලා ඉන්නෙන..

" මිළගට අප පාසලේ අපරිදිග ගායන කණ්ඩායමේ රධ්‍ය සොහොයුරාටත්, ෂනෙරු සොහොයුරාටත් වෙදිකාවට ආරාධනා කර සිටිනවා අවුරුදු උද්යෝගයෙන් ඔබ අප සෑම සිත් සතත් මිහිරි ගීතයකින් පිනවීමට.."

" රෙදි ලෙජට වෙන්න නම් එපා දෙයියනේ.."

මම දාහක් දෙවියොන්ට කිය කිය ලිරික්ස් මතක් කරගන්න ට්‍රයි කලා..
කමක් නෑ මේකත් ඉන්නවනෙ.. වෙන දෙයක් වෙන්න නැතැයි.. පුරුදු
වෙන්න සිංදු කියනව නෙමෙයිනෙ.. මම බටනලාව ඉණේ ගහගෙන
ඉස්සරහට ගියා.. මියුසික් ප්ලේ වෙන්න ගත්තා.. ලිරික්ස් මතක් වෙද්දී
පොලොව පලාගෙන යන්න හිතෙනවා.. හෙන අවුල් වගේ මම කියද්දී..

" කිව් බිවියට ගී ගයන්න

රූ වරුණා මැව්වයි

කතා කරන ඔය ඇස් දෙක

අලුත් ඉරක් මැව්වයි..//"

රඬ අයියට තිබ්බේ ලස්සන කඩහඩක්.. පොඩ්ඩක් නදිමාල්ගේ වගේ.. මට
තිබ්බේත් ඒ ගාවිත්ම යන එව්වරම ගොරෝසු නැති කටහඩක්.. ශෝන්
මෙන්ඩිසුයි නදිමාලයි සිංදු කියනවා වගේ මට දැනෙන්නෙ..

" අයියණ්ඩිගේ හිත අද්දර

නොකී කතා රැඳුනයි

එපා එපා නොදොඩා ඉන්න

සුනංගු නම් නැතිවෙයි.."

මමත් බටනලාව ඉණේ ගහගෙන රඬ අයියා දිහා බලාගෙන සිංදුව
කියාගෙන ස්ටේජ් එකට ආවා.. මටම හිතා සිංදුවට.. ඒ වුනාට හිතා
වෙන්න වෙලාවක් නෙමේ.. මම බයෙන් නෙ ඉන්නෙ.. එකපාරට ඔලුව
කඩාගෙන වැටුනු එකක්නෙ මේ.. රඬ අයියා නම් හෙන සැහැල්ලුවෙන්
සිංදුව කිව්වේ.. එයා එහෙම ඉන්නවා දකිද්දී මටත් මුලින් තිබ්බ බය
නැතිවෙලා ගිහින් හිතට පොඩි කික් එකක් ආවා..

" රූ වරුණා පද බඳනා

සිත සනහා නෙතු නළවා

හිරු මහලට හිනැහෙන්නයි..//"

රධ්‍ය අයිියා එයාගෙ මැන්ලි ඩ්‍රැමටික් වෝක් එකෙන් මගේ වටේ වටයක්
කැරකෙන ගමන් ඇත ඉරක් තියෙනවා වගේ මට අත දික් කල්ලා
පෙන්නුවම මමත් ඒකට හරියන්න ඇක්ට කලා.. දැන්නම් ගේප් වගේ..
අවුලක්ම නෑ..

" අහස් ගව්ව සොයා යන්න

සමනල තවු ලැබුණයි

නුබෙ අතින් හැදෙන ඇඹුල

දිගු ගමනක් යන්නයි..."

මම ගානක් නැතුව සිංදුවේ ඉතුරු ටික කියද්දි ඔඩියන්ස් එක හෙනට අපි
දෙන්නට ඇටෙන්ගන් දිලා හිටියේ.. සමහරු විඩියෝ කරනවා.. සමහරු
සිංදුව කියනවා.. ඒකෙන් හිතට ආවේ හෙන අමුතු කික් එකක්.. මට විතරක්
නෙමේ රධ්‍ය අයිියගෙ මුනෙන් වුනත් ඒක හොඳට පේන්න තිබ්බා.. අනිත්
එක මෙකගෙ මුණෙ තියෙන්නෙ හෙන මනමාල හිනාවක්.. ඒක දැක්කහම
මටත් හිතායන්න එනවා.. මේ ඔක්කොම විඩියෝ කරලා ඉස්කෝලේ
ෆේස්බුක් පේජ් එකේ අප්ලෝඩ් කලාම.. ආතල්.. ඉබේම අපිව කසාද
බන්දලා ගෙදර යවයි..

" හීන් හිනා කවට කතා

අද විතරක් ඔට්ටයි

කිරි වදිනා හෙට දිනයේ

අලුත් පැලක් තැනුණයි.."

" රූ වරුණා.."

අනේ දෙයියනේ.. ☹

හෙන අවුල් වගේත සකලබ්‍රෂ්ලා..

සමාවෙන්න සමාවෙන්න.. ඒවුනට ඔහොම එව්ව වෙන්ට පුලුවනි..

@Shan

අයිසන්ඩිගේ හිත අද්දර

නොකි කතා රැඳුනයි.. මම..මමම ඒක ඇහුනහම හිතා යනවා..
අයිසන්ඩිගේ හිත අද්දර තියෙන්නෙ මරු මරු කතා තමා..

එන්නාම ලමයි.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

38 කොටස

" අනේ අම්මේ මෙහාට දෙන්න අප්පා ටෝන් එක.. මොන මගුලක්ද.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන් ඉතින්.. මොකෝ අපි ඉස්කෝලෙ ඇවිත් මේවා බලන්නයැ.. දැන් ඉතින් මොකක්ද මේකෙ තියන අවුල.."

" අවුල කියන්නෙ මට ලැජ්ජයි.."

" අනේ උමේ ලැජ්ජාව.."

මම හිටියේ අම්මා ඉස්තෝපුවට වෙලා මහා හයිසෙන් සවුන්ඩ් වැඩි කරගෙන ඇස් දෙක කඩාගෙන යන්න බ්ලිට්නසුන් වැඩිකරගෙන ෆුල් ස්ක්‍රීන් දාගෙන බලන අර රූ වරුණාව අහගෙන.. මටම පොළොව පලාගෙන යන්න හිතෙනවා ඒක දැක්කහම.. මොන ලැජ්ජාවක්ද හත්වලාමෙ මේ වුනේ..

මිඩියා යුනිට් එකේ උන් අපි දෙන්නගෙ ප'ෆෝමන්ස් එක හෙන ක්ලියර් වීඩියෝ කලා ඉස්කෝලෙ ෆේස්බුක් පේජ එකෙයි වෙබ් සයිට් එකෙයි පෝස්ට් කල්ලා.. ඒක ගෙයාර් වෙනවා හිටු කියලා.. නෙගටිව් කමෙන්ට් නැති වුනාට උගෙයි මගෙයි ඇඹල හිනාවට ඉස්කෝලෙ උන් කමෙන්ට් දාලා තිබ්බා.. ඒ අස්සෙ ගෙදර ආවහම තකහනියක් මහිගාත් කෝල් කල්ලා නෝන්ඩියට කතා දාහක් කියලා හිනාවෙලා හිනාවෙලා ටෝන් එක තිබ්බා.. සැක් මම හිනාවෙන හැටි විතරක්.. රඬ පොලොස් කොට්ටෝරු හැලප කාවයි සිප්පි කටු ගොමබෙල්ලා.. මාව මරාගෙන කාපන්.. ඇට් කුකුලා..

මම අම්මට ඔන එකක් කියාගන්න කියලා කාමරේට ගියා.. දැන් ඉතින් ෆ්‍රෑන්ඩ්ස් මටයි අමුතුවෙන් සෙට් වෙන්න දෙයක් නැ.. අල්ලපු වැටේ සක්කරවට්ටම් ටික ෆ්‍රෑන්ඩ්ස් මාවයි දාලා ෆික්ගනුත් ලියලා බන්දලා කරන්න ඔන ඒවා ඔක්කොම කල්ලා තියෙයි.. අපේ ක්ලාස් වල ආශ්‍රය කරන කෙල්ලොන්ගෙන් දැනගත්ත විදියට උන් හෙන ආසයි කොල්ලො කොල්ලො ගිප් කරන්න.. පිස්සු වලාමවල්.. දැන් ක්ලාස් ගිහිල්ලත් හමාරයි.. ඒ මදිවට ඉස්කෝලෙ ඇරිලා ගෙදර එද්දි මම රඬ අයිසගෙන් ඇහුවම මොකක්ද තවුසෙ ඒ කලේ කියලා.. මේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා

'ඒකත් පිටපතේ කොටසක් තමයි' කියාගෙන හෝල්ට් එකෙන් බැහැලා ගියා.. අම්මපා හෝල්ට් එකෙන් බැස්සේ නැත්නම් මම බස් එක කියලා බලන්නේ නෑ.. ඕකව අල්ලලා පොළොවේ ගහනවා.. මේකා මම කරන ඒවා එකතු කරගෙන ඉඳලා එකපාර පලිගන්නවද කොහෙද..

" ඒ ළමයා ලස්සනයි නේද කොල්ලො.."

" කවුරු.."

ඒ පාර අම්මා ඒකත් උස්සගෙන කාමරේටත් ඇවිල්ලා..

" මේ ළමයා අනේ.."

" රඬ අයිියද.."

" ආ ඔව් මට ඒ ළමයාගේ නම මතක හිටින්නේම නෑනේ.. මොකක්ද කිව්වේ රඬ නේද.."

" ඔ ඔ ඒක තමා.. උා අවුරුදු කුමාරයා උනානේ.."

" ඒකටනම් ගැලපෙනවා තමා.. උඹ ගියේ නැද්ද අවුරුදු කුමාරයට.. යන්න එපැයි.. අර කලින් අවුරුද්දේ ගිහිනි මොකක්ද සාටකයක්ද එකක් උස්සන් ආවේ.."

" මේ අම්මේ ඔවා හයිසෙන් කියන්න එපා අයිියෝ.. යන්නකෝ ඔය ෆෝන් එක දිලා.."

මම අම්මගෙන් ෆෝන් එක අරගෙන අම්මට පොඩි තල්ලුවක් දිලා කාමරේ දොර ගාවට යැව්වා..

" මල සමය.."

අම්මා මටත් ගස්සගෙන එළියට ගියා.. හොඳවැඩේ ගොම්බෙල්ලට.. මට කරපු නින්දිත වාටර් වැඩට මම උගෙන් පලි ගන්න හිතාගෙන උගේ නම අවුරුදු කුමාරයට දාලා පැත්තකට වෙලා මගේ වැඩක් කරගෙන පාඩුවේ හිටියා.. රඬ අයිියන් හිටියෙම එතනම තමා.. ඊටපස්සේ අවුරුදු කුමාරයෝගේ නම අනවුන්ස් කරද්දි 'රඬ ගනව් හෙලාක්ග අංක හතර' කිව්ව පාර මේකා උඩ ගිහිනි බය වෙලා ස්ටේජ් එක පැත්ත බැලුවා..

" සියලුම තරගකරුවන් කරුණාකර වේදිකාව මතට පැමිණෙන්න.."

ආයෙම මිඩියා එකේ කොල්ලෙක් අනවුන්ස් කරද්දි අපේ වටේ හිටිය සේරම හැරිලා බැලුවේ රධ්‍ය අයිසා දිහාවට.. මම.. රු වරුණා.. පද බිදිනා.. දැන් පලයං අයිසෙ අවුරුදු කුමාරයට..

" ඒ රධ්‍ය උඹද බං ඒ.."

" පි-පිස්සුද යකෝ.. මොන අවුරුදු කුමාරයොද.. මම ඔය ලබ්බවල් වලට නම දුන්නෙ නෑ.."

හරිම පවු රධ්‍ය අයිසා.. බයවෙලා නහුනෙටම..

" ඉතින් බං රධ්‍ය ගනව හෙලාක්ග කියන්නෙ උඹටනෙ.."

" ඉතින් බල්ලො මම ඔය ලබ්බවල් වලට ගියේ නෑ.."

" ගියේ නැත්නම ඔය කියන්නෙ.."

කතාව දුර දිග ඇදෙද්දි මම හිමිහිට ඉදගෙන හිටපු ඩෙස්ක් එකෙන් පල්ලම් බැහැලා අයුක අයිසගෙ අත යටින් රිංගගෙන ඉස්කෝලෙ නුග ගහ අස්සට ගිහින් හැගුනා.. අහුවුනොත් අවුරුදු කුමාරයො පෙන්නයි මේකා.. මල පැනලද මන්දා.. ඔක්කොම ඒකා දිහා බලගෙන ස්ටේජ එකට යන්න කියද්දි මේකා රතු වෙගෙන ස්ටේජ එක ගාවට ගිහින් සර් කෙනෙක්ට මොකක් හරි කිව්වා.. ඒත් ඒ සර් හිනාවෙලා රධ්‍ය අයිසගෙ පිටට එකකුත් ගහලා බලෙන්ම ඒකගෙ අතින් ඇදගෙන ස්ටේජ එකට ගෙනිව්වා.. පටි කියලත් හිනෙනවා අනේ.. ඒවුනාට..

ඔහොම ඉතින් වට දෙක තුනක් යද්දි ඒකෙ ජජ් පැනල් එකට හිටපු උන්ටත් හිනා.. රධ්‍ය අයිසා ඇවිදින්නෙ මාව පාස්ට කරන්න වගේ තනි කෙලින්, දාහකට ගහන්න වගේ මෙලෝ හිනාවක් නැතුව..අනික ඒකා ඔවට යන්නෙත් නෑනෙ.. හැමෝම පුදුම වෙලා බලාගෙන හිටියෙ රධ්‍ය අයිසා දිහා.. ඔහොමද අප්පා අවුරුදු කුමාරයොන්ට යන්නෙ.. අපරාදෙ පොඩ්ඩක් ඇවිදින්න කියලා දුන්නනම හරි කලින්.. දැන් මොකක් කරන්නද.. ඒකා දාහකට කෙලින්න වගේ ඉස්සරහට ඇවිදගෙන ඇවිත් අර ඡන්දෙ ඉල්ලන ඇමතියා වගේ ආයුබෝවන් කියලා වටේම ඉන්න උන් මරාගෙන කන්න වගේ බලාගෙන ඇවිදගෙන ගියා.. මම ඉතින් ඇත තියන නුග ගහ අත්

දෙකෙන්ම බදාගෙන සරම ගලෝලා කරට දාගෙන ඔය විගඩම දිහා
බලාගෙන හිටියේ.. සරම කරේ උනාට මම දිග කලිසමක් ඇදලා හිටියේ..
රඬ අයියට දෙපාරක් තුන්පාරක්ම සරම කඩාගෙන ඒක මට අන්දන්න වුන
නිසා ඇදගෙන ගිහින් ඉස්කෝලෙ කලිසම ඇදගනින් කිව්වා..

කොහොමහරි ඉතින් අන්තිමට මගේ මහන්සිය වතුරේ ගියේ නෑ.. රඬ
අයියා එක වුනානෙ.. ඒකා උසම උසයි.. අනික රවාගෙන ඉද්දි පොඩි ලුක්
එකක් තියෙනවා.. ඌ රැව්වත් ලස්සනයි.. ඊටපස්සෙ ඉස්කෝලෙ ඩිපියුටි
ප්‍රින්සිපල් සර් සාටකයක් අරගෙන රඬ අයියා ගාව ටගිහින් ඒක කරට දාලා
හිනාවෙලා පිටට තට්ටු කලා.. කැඩෙට් සාප්ප් අවුරුදු කුමාරයා..

" ඒ අනුව දෙදහස් විසි තුන* බක් මහා සුඤ්චි මංගල්‍යයේ අවුරුදු කුමරා ලෙස
අභිශේක ගන්වන්නේ අංක හතරෙන් තරගවැදුනු..

රඬ ගනව් හෙලාක්ග.."

ඊටපස්සෙ ඔන්න පොඩ්ඩක් ප්‍රින්සිපල් ගාවදි රඬ අයියා හිනාවුනා..
මුනිජ්චාවට වගේ.. හිනාවෙලා ආටෝ දෙක තුනකටත් ඉදලා සාටකෙන්
ස්ටේජ් එකේදිම ගලවගෙන ඉක්මනට පඩිපෙළ බැහැගෙන බැහැගෙන
ඇවිත් අතුරුදහන් වෙලා ගියා.. අවුරුදු කුමාරයා තෝරන්නෙ අන්තිමටනෙ..
ඒක ඉවර වුනාම අවුරුදු උත්සවෙන් ඉවරවෙලා හැමෝම ලමයින්ට
පන්තිවලට ගිහින් ඇඳුම් මාරුකරගන්න කිව්වා.. මම ඉතින් සරම කිහිල්ලෙ
ගහගෙන පන්තියට ඇවිත් ශර්ට් එක ඇදලා ඒක යටකරගෙන කොන්ඩේ
හරියට හදාගත්තා..

ඊටපස්සෙ සෙනුකයන් ඇවිත් මම දිහා අමුතුවට බලලා ඌත් ඇදගන්න
ගියා.. මං දිහා අමුතුවට බලන්නෙ..මමයෑ අවුරුදු කුමාරයට ගියේ..

" උඹ නේද ඒ කුප්ප වැඩේ කලේ ඡනෙරුවා.."

" කොයි?? මොන??"

" අර රඬ අයියගෙ නම අවුරුදු කුමාරයොන්ට දැමමෙ.."

සෙනුකයා කලිසමයි ශර්ට් එකයි ඇදගෙන මාත් එක්ක එලියට ආවා.. මැඩම
ඩෙස්ක් අස් කරන්න කියනවා.. ඔය මගුල් උදේ හදන්න අපි හිටපු නිසා
ආයෙ හවසටත් හදන්න ඔන නෑනෙ.. එහෙම අසාධාරණයිනෙ.. අපි අතින්

උන්ට හදන්න දීලා බැහැ දෙකත් එල්ලගෙන අර අඹගහ යට බංකුවට ආවා..
එකයි කාලයි වෙලාව.. තා පැය කාලකින් ඉස්කෝලෙ අරිනවනෙ..

" මම දැමීමෙ නෑ උඹට පිස්සුද.."

" සිරාවට.. එහෙනං කවුද දන්නෙ නෑ දැමීමෙ.."

" අනේ මන්දා.. කවුරු දැමීම වුනත් ඒකා එක වුනානෙ.."

" ඒ වුනාට බං.. අයිසෝ මට බැහැ ඔයි.."

සෙනුකයට ආයෙම අවුරුදු කුමාරයගෙ චෝක් එක මතක් වෙලා මහා
හයිසෙන් මගේ පිටට තඩ්බබා හිනාවෙන්න ගත්තා.. මට ළා හිනාවෙන
විදියටයි රඳා අයිසවයි මතක් වුනු විදියටයි හිනා ගියා.. අපි දෙන්නා නිකන්
ගුලි කාපු උන් දෙන්නා වගේ මහා හයිසෙන් හිනාවෙනවා.. වටේ පිටේ
ඉන්න උනුත් අමුතු සත්තු දෙන්නෙක් දිහා බලනවා වගේ අපි දෙන්නා දිහා
බල බල හිනාවෙව් යනවා..

ඒ එක්කම මට මගෙ කොලර් එකෙන් ලාවට තදවෙලා උඩට ඉස්සෙනවා
දැනුනා.. මම ක්ශණිකව පිටිපස්සට හැරුනා විතරයි අවුරුදු කුමාරයට මද
කිපීලා සාටකෙන්ම මගේ මුණටම දමලා ගැහුවා..

" කාපන් මාව.. පිස්සු හු##.."

" ලාප්ප්.. අවුරුදු කුමාරයා ඇවිල්ලා.."

මම උගෙ සාටකේ අරගෙන අත වටේ ගුලි කරගෙන අඩු කුලේ එකා වගේ
දෙකට තුනට නැමිලා ලාට ගොරව දැක්වුවා..

" උඹට ශුවර්ද රඳා.. මු එක්කමයි යාලුවෙන්න ඔන කියලා.."

කියාන් අයිසා අහද්දි රඳා අයිසා කියාන් අයිසටත් රවලා මටත් රවවා..
රවලා හරියනවද අප්පා.. අහිඟේක ගත්වලානෙ තියෙන්නෙ.. සමරන්න
එපැයි..

" මං හිතන්නෙ රඳා අයිසා මුණ දෙන්නෙ තාම පටන්ගැන්මට.. තවත්
සහන ඉදිරියේ බලාපොරොත්තු වුනානම් හරි.."

සෙනුකයා ගේ ජීවිතය අයුතු අයිය ගාවට ලිස්සලා යන ගමන් රඳා අයියට කියද්දී කියාන් අයියට කැස්සක් හැඳිලා ලා මැරෙන්න ගියා..

" එහෙම නෑ අනේ.. නේද ඒයි.."

එක එකාගෙ කැන කතාවලට හිත පොඩ්ඩක්වත් රිද්දගත්තෙ නැති මම රඳා අයියට වැලඹිමටත් එකක් ඇත්තහම ඒකා මගේ අනේ තිබ්බ සාටකේ ඇඳලා ගත්තා.. මේකෙන් බාගයක් මටත් හම්බෙන්න එපැයි ඉතින්.. කමක් නෑ කවදහරි මම මේකා එක්ක යාලුවුනාම ලා මගේ වෙනවනෙ.. බාගයක් නෙමේ එතකොට සම්පූර්ණෙන්ම හම්බෙනවනෙ.. ඔය කිව්වට මේකා හිත යටින් කැමති ඇති.. අවුරුදු කුමාරයා වුනාට.. කොච්චර ආඩම්බරයක්ද ඉතින්.. ගිය අවුරුද්දේ මම මේ අවුරුද්දේ මු..

" දෙන්නෙක් ප්‍රසිද්ධ වෙන්නයි යන්නෙ.."

කියාන් අයියා එතකොට තමා අර ගේස්ට්ස් එකේ අප්ලෝඩ් කරපු සිංදුව අපිට පෙන්වුවෙ.. ඒක දැක්කා විතරයි රඳා අයියා මට නෝන්ඩියට හිනාවුනා.. අපරාදෙ මුව අවුරුදු කුමාරයාට දැමිමෙ.. විකට ඇඳුම තරග සාත්තර කියන එකෙක්ට දාන්න තිබ්බෙ.. මම හොඳ වුනා වැඩියි.. මම මගේ බෑග් එකෙන් උගෙ මුණට දමලා ගැහුවා..

" අනේ මේ උඹලා දෙන්න ගෙවල් වල ගිහින් කුලල් කාපියව.."

කියාන් අයියා මගේ බෑග් එක අරගෙන උගෙ කරට දාගත්තා.. හිටපංකො අයිසෙ ගෙදර ගිහින් උඹව මම කනවා.. ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා..

රිට්පස්සෙ අපි ගෙදර එන්න ආවා.. එතගමනුත් මම ලාට දහ අනේ දිවුරුවා මම ලාට කැමති වෙන්නෙ නෑ උගෙ අයියා එක්ක පැනලා යනවමයි කියලා.. මු ඒවට හිනාවෙනවා විතරයි මොකුත් කියන්නෙත් නෑ.. එහෙම වුනාමත් කේන්ති යනවනෙ.. බැරිම තැන මම ඒකගෙ අනේ නියපොතු පහම හිටින්න හොඳ පාරක් හුරලා ජනේලෙන් එලිය බලාගෙන ආවා.. ලා ඒකටත් හිනාවෙනවා.. වෙට්ට පිත්තල මුගටියා..

" වරද්.. බෙල්ලෙ පොට යයි.."

" ඉතින් මගෙනෙ.. තවුසෙගෙ නෙමෙයිනෙ.."

" Someone's වෙනම boyfriend got angry.. Bang bang!!"

" Fuck off!!!"

ඔන්න ඔහොමලු ඒගොල්ලො අවුරුදු කෑවෙ..

අවුරුදු කුමාරයා වෙනුවෙන් මල් මිටක් දිගෙන යන්න..

ඒ වගේම,

සුභ අලුත් අවුරුද්දක් වෙවා හැමෝටම..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

(කොකිස් අවවුච් කකුලෙ වට්ටගෙන පුවටගෙන ඉන්න ඔතරි තනි ඇහෙන අඩන ගමන්..උමමවහ්)

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

39 කොටස

එදා අවුරුදු උත්සවේ දවසෙමයි ඉස්කෝලේ වාර නිවාඩුව දුන්නේ අලුත් අවුරුද්දට.. ඊටපස්සෙ දවස් දෙකක්ම පන්ති තිබ්බ නිසා මට ඒවට යන්න වුනා.. අවුරුදු වලට මහරගම නුගේගොඩ ඔය පැතිවලට කිට්ටු වෙන්න බෑ.. පුදුම සෙනගක් ඉන්නෙ බස් වල.. බස් විතරක් නෙමෙ පාරවල් වලත්.. අපේ ගෙදර ඇදුම ගන්න යන්නෙ ඉතින් අඩුවෙන්.. මට විතරයි.. අම්මා ඇදුම අඳින්නෙ මහගෙන.. මහලා තියෙන ඒවා අම්මට හරි යන්නෙ නෑ හුගක් වෙලාවට.. කොහොමහරි අන්තිමට අවුරුද්දට දවස් හතරක් විතර තියලා මමයි අම්මයි ආවිච්ඡාමලගෙ ගෙදර යන්න ලැස්ති වුනා..

රඬ අයිසලගෙ ගෙදරත් එයා කිව්ව විදියට වැඩ වැඩිලු.. එයාගෙ අම්මයි අප්පව්වයි පලාලි ඉඳලා ගෙදර ඇවිත්ලා ඉන්නෙ.. කියලා තියෙන විදියටනම් එයාගෙ අප්පව්ව් හුගක් සැරයි.. රඬ අයිසයි ආඬ අයිසයි අප්පව්ව් ඉන්න තැනක මුන බලාගෙනවත් කතාකරන්නෙ නෑ කියලා කියාත් අයිසා කියලා තිබ්බා.. කොහොම වුනත් මටත් එහෙම හිතුවෙ මේ ටිකේ රඬ අයිසා ෆෝන් එකෙන් කතාකලත් කතාකරන්නෙ රහසින් වගේ.. එපාවෙලාලු ඉන්නෙ.. අප්පව්ව් ගෙදර ඉද්දි අඩුම තරමේ එයාලට ගෙදර හයිසෙන් ඇවිදින්නවත් බැරිලු.. අම්මනම් හොඳයිලු.. අම්මා ඩොක්ටර් කෙනෙක් නිසා අම්මා ලබන අවුරුද්දේ කන්සල්ටන්ට් කෙනෙක් වෙන්න රට ගිහින් ස්ටඩ්ස් කන්ට්‍රිව් කරන්නලා හිතාගෙන ඉන්නෙ.. රඬ අයිසා කිව්වා අම්මා ගියෝතින් එයා පිටින් බෝඩ් වෙනවා කියලා.. ගෙදර ඉන්න බැහැල්ලු.. හිසරදයක්ලා අප්පව්ව් ඉන්න තැනක ඉන්න එක..

මම කිව්වහම එහෙම කියන්න එපා කියලා ඒකා ඒකටත් මට කැහැහුවා.. ඒ වුනාට එයාට අප්පව්ව් ඉන්න නිසා අගයක් නෑ.. මට නැති නිසා අගෙයි.. ඔහොම තමා.. තියන එකාට අගයක් නෑ.. නැති එකාට අගේ වැඩි..

මම ගමේ යන්න ඇදුම හඳුන ගමන් හිටියේ.. ඇදුම නම් ඔනෙත් නෑ.. පොත් දෙකතුනකුයි.. ලැප් එකයි.. ඔව්වර තමා.. ඒකට අපේ අම්මා.. මොනවා දාඅත්තද මන්දා..හෙන ලොකු බෑග් එකකින් එකයි එක එක දේවල්.. මේ බස් වල යද්දි ඔවා උස්සන් යන්න වෙන්නෙත් මටමයි.. දැන් ඇදපන්නො බර පුත්තලම් බූරුවා වගේ.. ඔවා අම්මට කිව්වහමමට බනිනවා කරේ තියාගෙනලා හැදුවේ, වඩාගෙනලා බත් කැවුවේ, අඩනකොට උකුලේ තියාගෙනලා නිඳි කලේ..අනේ දෙයියනේ ඒ මලවදේ අහගෙන ඉන්නවට

වඩා හොඳයි අත් දෙක කැඩිලා පලයන් කියලා බඩුත් උස්සගෙන ගමේ යන එක..

මම මගේ බැක්පැක් එකට උවමනා දේවල් දාලා කෑම කාලා ඇවිත් පොතක් බලාගත්තා.. ගමේ යන්න හිතත් නෑ.. ලගදි ගියානෙ.. අනික බස් වල හෙනට සෙනග.. මම තනියම යනවනම ගේප්.. ඒ වුනාට අමමා එක්ක යද්දි එහෙම බැනෙ.. අම්මව බලාගන්නත් ඕන.. වැඩ වැඩී.. ආවිච්ඡාමත් වුරු වුරු ගානවා එන්න එන්න කියලා.. ඒ අස්සෙ ඉන්ට්‍රැක් ක්ලබ් එකෙන් ඔරොත්ප් එකකට අවුරුද්දෙන් පස්සෙ ඩොනේගන්ස් වගයක් දෙන්න තියනවා කියනවා.. එහෙම වුනොත් ඒකට ආයෙම කොළඹ දුවගෙන එන්නත් ඕන.. ඒ මගුලෙ බෝඩ් එකේ මමත් ඉන්නවා.. අන්තිමට ඔව්ට අවෙ නැති වුනහම බලු කතා කෝටියක් අහගන්න ඕන ඉන්න උන්ගෙන්.. නිකම බැප් අරගෙන ඉන්නවා, වැඩක් කරන්නෙ නෑ, අයිස් කිය කිය.. තව බිග් මැව් එකකුත් තියනවා..

බලන් යද්දි මේ ඔක්කොම කල්ලා වෙලාවක් තිබ්බොත් තමා මට ඒ ලෙවෙල් ලියන්න වෙන්නෙ..

රඬ අයිසට කිව්වහම නම කිව්වා එයත් ඉන්ට්‍රැක් ක්ලබ් ඉන්න නිසා ඒ වැඩ බලාගන්නම.. මට එන්න ඕනම නෑ කියලා.. ඒ වුනාට එහෙම බැනෙ.. එයාව ඇපේට තියලා මම වැඩ පැහැර හැරියා වගේනෙ.. එයා එහෙම එකක් හිතන්නෙ නෑ තමා.. ඒ වුනාට මගේ හිතට හරි නෑ උවමනාවට වඩා රඬ අයිසට කරදර කරන්න..

අවුරුදු උත්සවේ දවසෙ දැක්කට පස්සෙ මම රඬ අයිසව දැක්කෙම නෑ.. ඉස්කෝලෙ නිවාඩුවනෙ.. අප්පච්චිත් ගෙදර ඇවිත් නිසා එයාට කොහෙවත් යන්න විදියක් නැහැල්ලු.. පහුගිය ටිකේම රඬ අයිසා ගෙදර අයත් එක්ක රණ්ඩු රණ්ඩු ඉවරයක් නෑ.. එයා හරි මුරණ්ඩුයි.. ආඬ අයිසත් මට කෝල් කල්ලා කිව්වා රඬ අයිසා පිස්සු කෙලිනවා ගෙදර ඉදන්, පොඩ්ඩක් පැත්තකට වෙලා ඉන්න කියපන් මල්ලි කියලා.. මම කිව්වට ඒ පිස්සු මගුල අහන එකක්යැ.. අහන එකෙක්ට නම කියලා දෙන්නවත් තිබ්බා. කිව්වහම කියන්නෙ මට තේරෙන්නෙ නැහැල්ලු එයාගෙ පීඩනේ.. එහෙම හිර වෙලා ඉන්න බැහැල්ලු අනිත් අයට ඕන විදියට.. රුකඩයක් නෙමෙයිලු.. දාහක් දේවල් කියනවා.. පස්සෙ පස්සෙ මම එයාට පැහැදිලි කල්ලා දෙන එක නතර කල්ලා දැමිමා.. මුරණ්ඩු වෙන එකේ සීමාවක් තියෙන්න එපැයි..

අනික වෙනදා වගේ නෙමෙ මම මොකක් හරි කිව්වහමත් කේන්ති
ගන්නවා.. මේ දවස් ටිකට මල යකෙක් වැහිලා වගේ හැසිරෙන්නෙන..

උදෙත් වුරු වුරු ගාලා ෆෝන් එක තිබ්බා මම ගමේ යනවා කිව්වහම.. මම
ඉතින් මහ දවසකට යනවා කියලා නෙමෙනෙ.. ඉක්මනට එනවනෙ..
ඔකට ඔව්වර අවුල් යන්න ඔන නෑනෙ..

මම පාන්දර එකහමාර විතර වෙනකල් පාඩම් කල්ලා එහෙමම ඇදට ආවා..
උදේ හයට විතර මෙහෙත් ගියාම හරි.. හවස් වෙන්න වගේ එහෙට යන්න
පුලුවන්.. ගියාමත් නිකන් ඉන්න වෙන්නෙ නෑනෙ.. ගෙදර ඔක්කොටම
ඉන්නෙ අම්මයි ආච්චියි විතරයි නිසා මමයි මාමායි පිටි කොටන්න ඔන..
කැවිලි හදන්න උදව් කරන්නන් ඔන.. ලිපි බිඳින්න ඔන.. කුස්සියෙ දර ලිපි
නියන පැත්තෙ මැටි ගාන්න ඔන.. එපාවෙනවා අවුරුද්දනම්.. පොඩි කාලෙ
ආස වුනාට දැන් නම් තිත්තයි..

මට ලාවට නින්ද යාගෙන වගේ එද්දි කොට්ටෙ අස්සෙ තිබ්බ ෆෝන් එක
වයිබ්බේට වෙන්න ගත්තා.. අරගෙන බලද්දි රඬ අයිසා.. උදේ ගත්තට
පස්සෙ ඔන්ලයින්වත් ආවෙ නෑ.. මම හිතුවා ගෙදර වැඩ වෙන්නැති කියලා
අම්මත් ගෙදර නිසා.. නිදිමන එහෙමමම නැතිවෙලා ගියපු නිසා මම
නැගිටලා බිත්තියට හේත්තු වෙලා ෆෝන් එක කනේ තියාගත්තා..

" මම හිතුවෙ ඔයා නිදි ඇති කියලා.. ෆෝන් එකත් ඔෆ් කල්ලනෙ තිබ්බෙ.."

"...."

මම කතාකලාට අනිත් පැත්තෙන් කිසිම සද්දයක් නෑ.. බයත් හිතෙනවා
අප්පච්චි ගෙදර කිව්ව නිසා..

" රඬ අයිසෙ..??"

"...."

" හලෝ.. අයිසෙ.."

මම ෆෝන් එක කනෙනුත් අරන් බැලුවා හරියටම කතාකරන්නෙ එයාද
කියලත් බලන්න.. රඬ අයිසා තමා..

" කතාකරනවකො අයියෙ.."

" මම.."

" කොච්චර කතාකරනවද.. ඇහෙන්නෙ නෑ වගේ ඉන්නෙ.."

" මම.. නිදාගෙනද හිටියෙ.."

රඳා අයියා කතාකරන්නෙ නාහෙන් වගේ.. උගුර බැරැන්ඩ් වුනාම කටහඬ නියෙන්නෙ.. අන්න ඒ වගේ. අසනීපයක්වත් හදාගෙනද..

" නිදාගෙනනම නෙමෙ හිටියෙ.. අසනීපෙන්නද.."

" මමම.."

" ඒ මොකක් වෙලාද.. බෙහෙත් මොකුත් බිච්චෙ නැද්ද.."

" මම.. පුලුවන් නම් විනාඩි පහකට එළියට වරෙන් වරද්.."

රඳා අයියා කිව්ව කතාවට මගේ ඇගත් එක්ක හිරිවැටිලා ගියා.. මෙකා අපේ ගෙදර ඇවිල්ලද.. මෙ මහ රූ..අප්පව්ව ගෙදර කිව්වනෙ.. මෙකට පිස්සු තදවෙලාද.. මම දනිපනි ගාලා නැගිටලා අමමගෙ කාමරේට ඇහැ දාලා බැලුවා.. අමමා හොදටම නිදි.. අමමට කොහොමත් නින්ද ගියාම ඇහැරන්න මෙතන පපරෙ ගහන්න වෙනවා මෙ වෙලාවට.. මම ඒ වුනත් හිමින් සැරේ ගෙදර ඉස්සරහ දොර අඩවල් කරගෙන එළියට බැස්සා.. මෙ ඉන්නෙ බයික් එකත් ස්ටෑන්ඩ් කරගෙන ගේට්ටුවෙන් ඇතුලෙ ඇඹරැල්ලා ගහ ගාව.. අපෙ අමමා වැරදිලාවත් නැගිට්ටනම් තමා.. මෙ යකා මොනවා කරනවද මට හිතාගන්න බෑ..

මම ඉස්තෝප්පු පඩියෙ තිබ්බ සෙරෙප්පු දෙකත් දාගෙන බොරලු ගොඩේ හිමින් හිමින් අඩිය තියලා රඳා අයියා ගාවට ගියා.. එයා බයික් එකට හේත්තු වෙලා මම එනකල්ම බලාගෙන ඉදියා.. මහා ලොකු එළියක් නොතිබ්බත් මට කළුවරේම එයාව පෙනුනා.. කළු ගර්ට් එකකුයි ගේට්කුයි ඇදගෙන.. කොට්ටාවෙ ඉදන් මෙහෙට කොච්චර දුරද අනික..

" අයියෙ.. මොකද මේ.."

මම රධ්‍ය අයිසා ගාවට ගිහින් එයාගෙ ඇගිලි වලින් අල්ලගන්නා.. ඒවා සීතල වෙලා හොදටම.. මේ මහ රැ සීතලේ හෙල්මට එකක්වත් නැතුව මොන මගුලක් කරනවද මට තේරෙන්නෙ නෑ.. කලින් මෙහෙම හැසිරෙනවා මම දැකලත් නෑ..

" මම..?? මොකුත් නෑ.."

" නැතිවෙන්නෙ කොහොමද.. කෝ හෙල්මට..??"

" අමතක වුනා.."

" මට තමා කියන්නෙ.. ඒකනෙමෙයි දැන් අසනීප එක්ක මොකද මෙහෙ ආවෙ.. රැට සීතලයිනෙ මනුස්සයො.. ලෙඩ වැඩිවෙන්නැද්ද.."

මම අහද්දි එයා මගේ අතේ ඇගිලි වලින් ඇදලා මාව අඩියක් විතර එයා ගාවට කිට්ටු කරගන්නා..

" උඹව මතක් උනා.."

රධ්‍ය අයිසා කඵවරේම එකට බැදිලා තිබ්බ එයාගෙයි මගෙයි ඇගිලි දිහා බලාගෙන අර බැරැන්ඩ් වෙව්ව කටහඩින් කෙදිරුවා.. ඒ වුනාට ලෙඩවෙලා වගේ නෙමෙයි.. මෙකා අඩලාවන්ද.. මගෙ පපුවෙ පැත්තක් හිරිවැටීගෙන වගේ ගියා..

" මොකක් හරි වුනාද.."

මම රධ්‍ය අයිසාගෙ අත් වලින් මගෙ අත් අහකට අරගෙන එයාගෙ උරහිස් දෙකෙන් අල්ලගන්නා.. ඒකද දවසටවත් කතාකලේ නැත්තෙ..

" මම.."

රධ්‍ය අයිසා මාව බයික් එකට හේත්තු කල්ලා උස්සලා මාව බයික් එකෙන් ඉන්දුවා.. හැමදේම හිතපු නැති වෙලාවල් වලම සිද්දුවෙන නිසා ඔක්කොම මට තේරෙන්නෙ, වෙලා තප්පර ගානක් ගියහම.. මගේ එක කකුලක සෙරෙප්පුවක් කකුලෙන් ලිස්සලා බිමට වැටුනා..

" මොකද වුනේ.. මට කතාකලේවත් නෑ.."

මම හිමිත් කියද්දී රඳා අයිසා මගේ ඉණවටෙන් අත් යවලා මගේ පපුවට තුරුල් වුනා. කිට් කිටියෙම තුරුල් වුනා.. මම කොච්චරවත් රඳා අයිසට තුරුල් වෙලා ඉදලා තියෙනවා වුනත් මෙහෙම එයා මට තුරුල් වුනේ පපුවෙනි වතාවට.. මගේ පපුව හයිසෙන් හයිසෙන් ගැහෙද්දී එළියෙ තිබ්බ සිතලත් ටික ටික මගෙන් ඇතට ඇතට ගියා.. මට දැනෙනවා මගේ ශරීර එක තෙමීගෙන මගේ පපුවේ මොනවාහරි ගැවෙනවා.. රඳා අයිසට හිමිත් හිමිත් ගැස්සෙනවා.. මගේ ඉණ වටේ තියන අත් සමහර වෙලාවට හුගක් තදවෙනවා.. ආයෙම ලිහිල් වෙනවා..

වෙන්තෙ මොකක්ද කියලා මට ඒ තප්පරේම දැනුනා..

මම මගේ එක අතකින් රඳා අයිසට මගේ පපුවට තුරුල් කරගෙන අතින් අතින් එයාගෙ කොන්ඩෙ පිටිපස්සට අතගැවා.. හිමිත්.. හුගක්ම හිමිත්.. ඇයි කියලා අහන්න ඔන තමයි.. අඩන්න තරම් මොකද වුනේ කියලා අහන්න මට හුගක්ම ඔනෙ.. ඒ වුනාට එයා කියන්න ලැස්ති නැත්නම් අහලා වැඩක් නැති නිසා මම අහන්න ගියේ නෑ.. ඒ වෙනුවට මම එයාට ඔනතරම් වෙලා එහෙමම ඉන්න දුන්නා..

මමත් අඩන වෙලාවක එයා මාව තුරුල් කරගත්තා මිසක් පස්සෙන් පන්න පන්න ඇයි කියලා ඇහුවෙ නැතෙ..

විනාඩි දහයක් විතර රඳා අයිසා එහෙමම ඉදලා මගේ පපුවෙන් අයිත් වුනා.. එතකොට මට සිතලක් දැනුනා..

" උඹට වදේ නේද.."

" එහෙම එකක් නෙමෙ.. පිස්සුද.."

" මම.. මට එපාවෙලා ඉන්නෙ හැමදෙයක්ම.."

" හැමදේම කිව්වෙ..??"

" උඹයි ඉස්කෝලෙයි අයිසයි ඇරෙන්න මගේ වටේ තියන ඔක්කොම.."

රඳා අයිසා මගේ එහාපැත්තෙන් බයික් එකට හේත්තු වුනා.. මම ආයෙමත් එයාගෙ ඇගිලි වලින් අල්ලගත්තා..

" අප්පච්චි මොනවහරි කිව්වද.."

" නොකියන වෙලාවක් නෑ වරද්.. මට ඔන විදියට හුස්මක්වත් ඒ ගේ ඇතුලෙ ගන්න බෑ.."

රධ්‍ය අයියා කියවන්නෙ හිතේ දුකින් කියලා මට තේරුනා.. මමත් එක්තරා විදියකට පවුල නිසා විඳවන එකෙක් තමයි..

" ඒ මොකද.."

" හැමතිස්සෙම මාව හිරකරනවා වගේ.. මට අවුරුදු විස්සක් වෙලත් මම තාම කරන්නෙ එයාලට ඔන දේවල් විතරයි.. අප්පච්චි දැන් මට බල කල්ලම කියනවා කේඩියු ගිහින් ආම් එකට බැදෙන්නලු.. ඒකෙ ඉන්ජිනියරින් ආක්ල්ට් යන්නලු.. මට ඩිෆ්ෆරන්ස් යුනිවර්සිටි යන්න බෑ වරද්.. මට ඔන නිදහසේ ඉන්න.. සාමාන්‍ය ළමයෙක් වගේ මොරටු හරි පේරෙ හරි යන්න.. මට මැරෙන්න හිතෙනවා වරද්.. මම මේ කිසි දෙයක් ආසාවෙන් කරනවා නෙමෙයි.."

" මම.."

" හිතට හරි අමාරුයි.."

රධ්‍ය අයියගෙ කටහඬෙ තිබ්බ වෙදනාව විතරක්ම වෙද්දි මම ඒ අතක් තදින්ම අල්ලගත්තා.. තමන්ගෙ හිතේ තියන ගින්නේ දුනෙ තමන් විතරයි.. මම මෙනත ඔලුවෙන් හිටගෙන හරි රධ්‍ය අයියට 'හිතන්න එපා ඔක්කොම හරියයි' කිව්වට එහෙම වෙන්නෙ නෑ.. මම කිව්ව පලියට ඔක්කොම හරියන්න මම වයිමා නෙමෙයිනෙ..

" මට තේරෙනවා.. මටත් ඔහොම දැනිලා තියේ.."

" මම.."

" රණ්ඩුවෙන් යන්න එපා.. රිසාල්ට්ස් එන්න තව මාස තුනක්වත් යයිනෙ.. එතකල් හදිසි වෙලා තීරණ ගන්න යන්න එපා.."

" මම.."

" අප්පච්චි ඉන්නෙත් පොඩි දවසයි නිසා ඉවසන් ඉන්න.. හැමදෙයක්ම ඉක්මනට කරන්න බෑනෙ.."

" මම.. මම.. මොකක් හරි කරගන්න බලමු.. පාන්දර යනවද.."

" ඔව්.. අම්මත් යනවනෙ.. ඒ වුනාට ඉක්මනට එන්න වෙච්.."

" ඉක්මනට එන්න.."

මට ලාවට හිනාගියා..

" එන්නම.. ඊ ආපු එක අප්පච්චි දන්නෙ නෑනෙ??"

" නෑ.. දැනගත්තොත් මාව මරාච්.."

මගේ හිතට අර දැනෙන බය ආපහුම දැනෙන්න ගත්තා.. ගින්නේද එක්ක සෙල්ලම් කරොත් පිට්ටෙන්න වෙනවා.. අනිවාරෙන්ම ඔව්.. මම කැමතිම නැති හැගීම.. අපි හිනාවෙලා කතාකලාට හිතේ කොට්ටර ගින්නේද ඉන්නෙ..මට කියාගන්න තේරෙන්නෙ නෑ..

" එහෙම තියෙදින් ආවෙ ඇයි රඬ අයිසෙ.. ඔයාට සෙල්ලමක් වගේ පේනවද මේ දේවල්.. කරදරයක් උනානම් අනික.. මටනම් තේරෙන්නෙ නෑ.. ඔයා මේ ටිකට මොනවද නොකරගත්තෙ.."

මම හිමිත් වුනාට එයාට සැරෙන් කියද්දි රඬ අයිසා මට ඒක කියන්න නොදී මාව ඇදලා අරගෙන පපුවට හේත්තු කරගත්තා.. එයාගෙ පපුවේ මුණ වැදුනු නිසා මට කතාකරගන්න බැරි වුනා..

" උඹ ගාව හරි සනීපයි.. ඒකයි මැරුණත් කමක් නෑ කියලා ආවෙ මහ රූම.."

මම දගලලා දගලලා එයාගෙ අත් අස්සෙන් මුන එලියට දාගත්තා.. හුස්ම ගන්නත් බෑ.. වලහෙක් වගේ බදාගන්නවා..

" මැරුණහම හරි ඇති.."

" එපාද.."

" මැරිය ඉතින්.. ඔව්වර අමාරුව නම්.."

" මම.."

මම රඳා අයිගෙ අතේ කොහෙත්ද මන්දා අහුවනු තැනින් කැල්ලක් ගැලවිලා යන්නම හැපුවහම මේකා බෙරිහන්දෙන්න ගත්තා..

" මොකද බො.."

" මොකද අහන්නෙ.. මැරෙන ලබ්බවල් කියවනවා.. බුරුවා.."

මම යන්නම් දගලලා එළියට ගත්ත මුත් ආපහු මේකා හරවලා උගෙ පපුවට තද කරගත්තා.. මාව තැලිලා පොඩි වෙලා ගියපු තක්කාලි ගෙඩියක් වගේ වුනා..

" මට ලෝබයි වරද්.. සිරාවටම හෙන ලෝබයි.."

" ඒ මොකද.."

මම ආයෙම යන්නම් බෙල්ල උස්සලා රඳා අයිගෙ පපුවට නිකට හේත්තු කරගත්තා.. මේ වෙලාවෙදි හිතට දැනෙන දේවල් කෝටියක්විතර කියාගන්න තේරෙන්නෙ නෑ.. හිත ආදරෙන් පිරිලා ඉතිරිලා යනවා වගේ.. මම ලොකු හුස්මක් අරගත්තහම රඳා අයිගා ගාවින් එන උනුහුමයි හුස්මයි මගේ පෙණහලුවල පිරුණා.. රඳා අයිගා මං දිහා බලලා ලාවට හිනාවුනා.. එයා හිමින් මගේ නිකට ගාව ඉදන් ඇගිලි මගේ යටි තොල් දිගේ ලාවට අරගෙන ගිහින් කමමුලකින් නැවැත්තුවා..

" මොකුත් නෑ.. හෙට අමමත් එක්ක පරිස්සමින් ගෙදර යන්න.. ගිහින් මට කතාකරන්න.."

" මම.. තවුසෙත් පිස්සු නටන්නැතුව ඉන්නවා.. මම ආඨා අයිගෙන් නැත්නම අහනවා හොඳේ.."

" මම.. ගමේ ගිහින් සිහියෙන් ඉදපං.. උඹට අලි විසේනෙ.."

" හා.. ඉන්නං.. දැන් ගෙදර යන්න.. පාන්දරනෙ.. අප්පව්වි හෙව්වොත් එහෙම.."

" මම.."

මම රඳා අයිගෙ පපුවෙන් අයිත් වුනාම එයා මගේ දිහාට නැමිලා මගේ
නළලෙ පැත්තකට හුගාක් වෙලා තොල් තදකරගෙන ඉඳලා මාව බයික්
එකෙන් බැස්සුවා.. සෙරෙපුව පේන්නෙන් නෑ.. ලිස්සලා කොහේ වැටුනද
මන්දා..

" මේ පරිස්සමට යන්න.. හෙල්මට ඇත්තෙන් නෑ කපත් ඇදගෙන.. මගුල.."

" අපෝ හා හා බො.. දැන් ගෙට පලයො.."

" ගෙදරට ගිහිත් මට කෝල් එකක් ගන්න මම අවදියෙන් ඉන්නෙ.."

" හා පරිස්සමට වරද්.. මම යනවා.."

රඳා අයිගා ගේට්ටුවෙන් වහගෙන යන්න යද්දි මම සෙරෙප්පුවත් අතේ අරන්
ගෙට ආවා.. පරිස්සමට යයිද කියලත් හිතට බයයි.. මුගේ මුරණ්ඩුකමට
අණ්ඩක් කඩාගන්න දවසට තේරෙයි.. කොට්ටෝරුවා..

මම වොගෲම එකට ගිහිත් කකුල් දෙකත් හෝදගෙන ඇදට ඇවිත්
නිදාගන්නැතුව හිටියා.. කණ්ණාඩියෙන් පේන මගේ ශරීර එකේ පපුව
හරියෙන් පෙහිලා.. මතක් වෙද්දිත් පපුව රිදෙනවා.. මමත් ගමේ යන නිසා
එයාව තනිකරනවා කියලා හිතයිද දන්නෙ නෑ..

මම දාහක් දේවල් හිත හිත ඉද්දි විනාඩි විස්සකින් විතර මට කෝල් එකක්
ආවා..

" මම ගෙදර ආවා.."

යසෙ මහ රූ හෙල්මටුත් නැතුව.. හැදෙන හැටි..

දෙන්න තියෙන්නෙ පුප පුපුරන්න දෙකක්..

පික්සනල් කැරැක්ටර් එක්ක ආතරෙන් බැදෙන එක පවක්ත ඒයිම..

එන්නාම.. ලව් යූ ♥

බොලාගෙ කපටිකම අවුරුදු කියලා දෙකක් ඔනලු!! දෙනවා දෙකක් මම..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

40 කොටස

පාන්දර මම අම්මත් එක්කත් ගමේ එන්න ආවා.. සෙනග කියන්නේ.. බස් එකේ අම්මට විතරයි ඉදගන්න හමුවුනේ.. මම අම්ම එක්ක ඉදගන්න යද්දි අපේ ආව්විගෙ වයසෙ විතර ආව්විඅම්ම කෙනෙක් අපි ගාව බැරූ බැරූව හිටගෙන යන්න හද්දි මම ආව්විඅම්මට සිට එක දිලා නැගිටලා ගියා..හෙන පෝලිමක් බස් වලට.. අම්මට අවුලක් නෑ කොහොමත් ආව්වි කෙනෙක් ගාවනෙ ඉදගෙන යන්නේ.. ඒ ආව්වි මගේ මුණ අතගාලා මට පිං දුන්නා..

කොහොමහරි මම ගාල්ලට විතර එනකල්ම හිටගෙන ආවා.. ෆෝන් එකත් අම්මගෙ හැන්ඩ්බෑග් එකේ.. නැත්නම් මොකක් හරි බල බල වත් එන්න තිබ්බා.. ගාල්ලට එනකල්ම හිටගෙන ඉන්න එකත් ලේසි නෑ.. පැය කීයක්ද.. මම බස් එකේ කොක්කක එල්ලිලා හෙන අමාරුවෙන් එක කකුලකට බර දිගෙන ආවා.. ආයෙම අනිත් කකුලට බර දිගෙන ආවා.. කොන්දත් රිදෙනවා දැන්නම්.. ඔහොම යද්දි දෙයියනේ කියලා අර ආව්විඅම්මා තලල්ල හරියෙන් බහින්න නැගිට්ටා.. ඒ ආව්වි මට ආයෙමත් පිං සිද්ද වෙච්චාවෙ කියාගෙන බස් එකෙන් බැහැලා ගියා.. අම්මා හොඳට නිදි.. මම අම්මගෙ හැන්ඩ් බෑග් එකෙන් ෆෝන් එක ගත්තහම රඬ අයියගෙන් මිස් කෝල් පහක් විතර ඇවිත් තිබ්බා.. සැරිත් සැරේ අරගෙන.. මම එයාට ආපහු කෝල් එකක් ගත්තා.. දෙපාරක් විතර රිංගිස් යද්දි කෝල් එක ආන්සර් වුනා..

" හලෝ මල්ලි.."

ඒ කතාකලේ ආධ්‍ය අයියා.. මේකා ෆෝන් එකත් දලා කොහේ ගිහිනිදි.. ඊයේ වෙච්ච කෙරිච්ච දේවල් නිසා හිතටත් බයයි.. මම නිදාගෙන ඉන්න අම්මා දිහා බලලා ෆෝන් එක එහා කනට මාරු කරගත්තා..

" අයියෙ.. කෝ රඬ අයියා.."

" ආ මේ බල්ලො දෙන්නා නාවනවා මල්ලි.. ඉන්න මම දෙන්නම්.."

" ආ නෑ නෑ අයියෙ.. එයා වැඩ ඉවරවුනු වෙලාවක ගන්න කියන්නකො.. හදිසි නෑ.."

" හා එහෙනම්.. මල්ලි යන ගමනිදි.."

" ඔව් අයිසෙ..තාම මග.. තව පැය හතරක්වත් යයි.."

" පරිස්සමට යන්න මල්ලි එහෙනම්.. බුදුසරණයි.. මම පොඩ්ට කියන්නම්.."

" හරි අයිසෙ බුදුසරණයි.."

මම ආර්ථිකයට එක කට කල්ලා බැක්පැක් එකට දාගන්නා.. හිතට හරිත් නෑ වගේ.. මට හෙන බයයි.. ඊයෙ රඳවා අයිසා එනවා කමනි ඇන්ට්ටත් දැක්කද දන්නෙ නෑ.. මට අපේ ගෙවල් වටේ ඉන්න මෙලෝම එකෙක් ගුවර් නෑ.. හැමතිස්සෙම ඉන්නෙ අපිට කතාවක් හදන්න බලාගෙනම තමයි.. බැරිවෙලාවක් දැක්කනම්.. මම හතර අතේ දෙයිසෙන්ගෙන් ඉල්ලුවෙ එහෙම දෙයක්නම් වෙන්න එපා කියලා.. ඒ වුනාට කවුරුත් පාරේ හිටියෙ නෑනෙ.. පාරේද රඳවාගෙනම කවුද නගිටගෙන අපේ ගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නෙ.. රඳවා අයිසත් මොන මගුල් කරනවද හිතාගන්න බෑ.. එයාටත් හිතට අමාරු නිසා එන්න ඇත්තෙ.. නැත්නම් අපෙ අම්මා ගෙදර නැති වෙලාවකවත් ගෙට එන එක්කෙනෙක් නෙමෙනෙ.. තියා අපේ ගෙදර ආවට මගේ කාමරේටවත් ඇවිල්ලා නෑ.. ආවහම අම්මා එක්ක කතාකල්ලා සාලෙම ඉඳලා යනවා මිසක්.. එහෙම එක්කෙනා ඊයෙ රූ ආව කිව්වහම හිතාගන්නත් බෑ.. හිතේ ප්‍රශ්න තියෙනවා දාහක් විතර.. මගෙ ඔලුව රඳෙත් වගේ.. මම එහෙමම සිට එකට ඔලුව තියාගෙන පොඩ්ඩක් ඇහැ පියාගන්නා..

මට හොඳටම නින්ද ගිහිත් ආයෙම ඇහැරුනේ බැක්පැක් එකේ ඉස්සරහ පොකට එක වයිබ්‍රේට් වෙනවා අතට දැනුන නිසා.. මම ගැස්සිලා ඇහැරිලා වටපිට බලද්දි හම්බන්නොටටත් කිට්ටු කල්ලා.. අපේ අම්මනම් මොන මනුස්සයෙක්ද මන්ද.. නිදි නිදි.. තාම නිදි.. හරියට ගෙදර නිදාගන්න නෑ වගේ.. මම මුණ අත් දෙකෙන් පිහිදගෙන ආර්ථිකයට එක එළියට ගන්නා..

Radhya (DGC) Calling...

මම ආර්ථිකයට එක ආන්සර් කල්ලා කනේ තියාගන්නා..

" මම කිපාරක් කෝල් කලාද ඔයාට.. දැන් කොහෙද ඉන්නෙ.."

මේ යකා හලෝ කියන්නෑ හැමදාම ගත්ත ගමන් දබෝස් ගාලා අහන්න තියෙන එක අහනවා.. ඉස්සෙල්ලා කතාකල්ලා බලපන්නො මොකාද කතාකරන්නෙ කියලා.. අපෙ අම්මා එහෙම ගන්නනම්.. මහ මොන

මනුස්සයෙක්ද මන්ද.. මම ඒකාට හිතීන් බැන බැන අහපු එකට උත්තර දුන්නා..

" තව පැයකින් විතර ගෙදර.. හමබන්නොට හරියෙ.. අමමා ගාව ෆෝන් එක තිබ්බෙ.."

" සෙනගද හුගක්.."

" දැන් නම නෑ.. උදේ නම හිටගෙන ආවෙ.. කොටුවෙන් හෙනට සෙනග.."

" ඒකතමයි මම දැක්කා.. අපරාදෙ කලින් යන්න තිබ්බෙ.."

" කලින් යන්නත් පත්ති තිබ්බෙනෙ ඉතින්.. කොහෙ යන්නද.."

" මම කන්න හැදුවෙ.. තව පැයකින් විතර කියන්නෙ පහමාර විතර වෙයි නේද යද්දි.."

" ඔ ඒ වගේ වෙයි තමා.. මෙව්වරවෙලා කන්නැතුව මොකක් කලාද.."

" අයිස එක්ක ටවුන් ගියා බො.. හෙන මහන්සි.. පුදුම සෙනගක්නෙ ඉන්නෙ කඩවල් වල.."

" ඒකතමා.."

" අමමා එක්ක පරිස්සමට යන්න වරද්.. ගෙදර ගිහින් මැසේජ් එකක් තියන්න මට..බුදුසරණයි.."

" හරි බුදුසරණයි.."

මම කෝල් එක කට කරද්දි අමමා නැගිටලා ඉන්නෙ කොහෙද මීටර් නැතුවද කොහෙද..මං දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..

" කොහෙද ළමයො දැන්.."

" තව වැලිගත්ත හරියෙ.. ඉතුරු ටිකත් නිදාගත්තනම් තමා හරි.."

" මේ පොඩ්ඩක් ඇහැ පියවුනා.. මම ඇහැරිලා හිටියෙ.."

" අනේ හා.. ඇහැරිලා නම් තමා හිටියෙ.."

අපෙ අමමගෙන් තනිකර බොරුව තමා තියෙන්නෙ.. ඇහැරිලා හිටිය හැටි දකින්න තිබ්බා.. ඔහොම පැයකට විතර පස්සෙ අමමයි මමයි හිටියෙ ගෙදරට යන පාරෙ කඩෙ ඉස්සරහා.. අමමා දැකලා අදුරන අය කීපදෙනෙක්ම නැවතිලා කතාකරද්දි මම අර තඩ් බැග් එකත් උස්සගෙන බැක්පැක් එකත් එක කරක එල්ලගෙන ගේ දිහාවට ඇවිදගෙන ගියා.. මම අදුරන උන් මෙහේ ඇත්තෙ නෑ.. බස් එකේදි චෙක් ශර්ට් එක ගලවලා ඉණේ බැඳගත්ත නිසා ලොකුවට දාඩියක් නෑ.. ඒ වුනාට හති හොදටම මේ ටික ඇවිල්ලා.. අපේ අමමා නිසා හොද කටු තමා මමත් කන්නෙ..

මම ගේට්ටුව ඇරගෙන ගෙදරට යන්න හදද්දි අර එහා ගෙදර නංගි වැට අයිනෙ මල් වට්ටියකට මල් කඩනවා.. බුදුපහන තියන්නද කොහෙද.. මාව දකලා මහ අමුතු හිනාවක් දාගෙන ඒකි රතුම රතු වෙලා කොණ්ඩෙන් ගස්ස ගස්ස ඒකිගෙ ගේ ඇතුළට දුවගෙන ගියා.. මේකිට මක් වෙලාද..

මම ගේප් එකේ පහත් වෙලා බැලුවෙ කලියමෙ සිප් එකවත් ඇරිලද කියලා.. එහෙම මගුලක් නෑනෙ.. මේ ගැනුන්ටත් මල සමය..

මම ඒ මගුල් ගනන් ගන්නැතුව ගෙට යද්දි ආවිච්ඡමමා ඉස්තෝප්පුවට වෙලා ඉන්නවා පාර දිහා බලාගෙන.. අමමා එනකල් වෙන්න ඇති.. මොකක් වුනත් ළමයනෙ ආවිච්ඡගෙ.. මම ගියා විතරයි ආවිච්ඡ ඇවිත් මාව බදාගත්තා..

" ලස්සන කෙල්ලේ.. මගබලාගෙන ඉදලා වගේ.."

" අනේ පලයං කොල්ලො.. කෝ අමමා.."

" අන්න කඩෙ ගාව නතරවුනා.. දැන් එයි.."

" එහෙමද.. ගෙට යං ගෙට යං.. සුදුමහත්තයා තෙහෙට්ටු පාටයි හොදටම.. කළුවෙලාද මන්දා.."

මම ආවිච්ඡමමා එක්ක ගෙදරට ගිහින් බැග් ටික සාලෙන් තියලා මගේ කාමරේට වැදුනා.. ආවිච්ඡමමා මට අලුත්ම කොට්ට උරයි බෙඩ්සිට්ටුයි දාලා කාමරේ අස් කල්ලා තිබ්බා.. කාමරේ හදුන් සුවදයි.. හවසට ආවිච්ඡමමා සාමබ්‍රාණි අල්ලනවනෙ..

මම සපත්තු අනම් මනම් ගලවලා ටවල් එකක් පටලගෙන ඉක්මනට නාන කාමරේට පැනගත්තා.. අම්මා එන්න කලින් නාගන්නෝන.. නැත්නම් මට පැය ගානක් ඉන්න වෙනවා අම්මා එනකල්..

මම හිතේ හැටියට පැයබාගයක් විතර හොඳහැටි නාගත්තා.. චතුර අයිස් වගේ සිතලයි..ළිදේ ලාවට කිවුල වගේ තිබ්බට චතුර සනීපයි.. ඒ අස්සෙ මට මතක් වුනේ එහාගෙදර නංගි.. මාමන් ආවහම හොයන්නෝන කවුද ඒ කියලා.. මාව දැක්කහම රතුවෙන්නෙ ඒකිට රක්තපාතෙද දන්නෙ නෑ.. ඔහොම කලින් රතුවෙව්ව එකෙක් හිටිය ආපේ ඉස්කෝලෙන්.. පස්සෙ ඌ මගේ වෙන්න මිනිහා වුනා.. දැන් රක්තපාතෙ හොඳයි.. යන්නම ප්‍රෙශ් රමා වැඩිවෙලා තියෙන්නෙ..

මම නාගෙන ගෙට එද්දි ආයෙම රඨ අයිසා ගන්නවා.. පුදුම මූලග්ගින්නක්නෙ තියෙන්නෙ දෙයියනෙ.. මම මෙහෙ ආවහම හිතුවද දන්නෙ නෑ මම ගමෙන් කැල්ලක් දාගනී කියලා ලස්සන.. ඒ වුනාට මම ගැමි ලඳවල් වලට ආස නෑනෙ.. ඔවා රඨ අයිසා දන්නදව ඉතින්.. නෑනෙ..

" කියන්නෝ.."

" ආවද ගෙදර.."

මම කාමරේ දොර වහලා ෆොන් එක ස්පිකර් ඔන් කල්ලා ඇඳ උඩ තියලා දිග කලිසමක් අඳින්න ගත්තා..

" ආවා.. නාලා මම මේ ඇඳුම් අඳිනවා.."

" ඇඳුම අඳිනවා??"

" ඕ ඇයි තවුසෙ අඳින්නෑ නෑවට පස්සෙ.."

" නෑනෙ හෙළුවෙන් ඉන්නෙ..මම මේ ඒකයි උඹෙන් ඇහුවෙ.."

" ආතල් ඇති හැබැයි නේ හුළං වැදි වැදි ඉන්නකොට.."

" මම.. මාර ආතල්.. උඹන් ඉදලා බලපන්.."

" මෙහෙ බෑනෙ ඉතින්.. අල්ලපු ගෙදර නංගි දැක්කොත් එහෙම හරි නෑනෙ.."

මම කලිසම උඩට ඇදගෙන අර නූල ගැටගහගෙන ශරීර එකක් දාගන්නා..

" අල්ලපු ගෙදර..?? අල්ලපු ගෙදර ගැණියෙක් ඉන්නවද.."

සැක් මුගෙ ඉරිසියාව.. දැන් ඉතින් ඒ කෙල්ලගෙ ඉපදුන තැන ඉදන් කියන්න වෙයිද දන්නෙ නෑ..

" ගැණියෙක් කියන්නෙ ඔව්.. එයාගෙ අමමා තමා ගැණියෙක්ට ඉන්න එතකොට ගැණු දෙන්නයි.."

" ගොඩක් ලොකුද.. කීයක් විතර..??"

මේ මිනිහා මොනවා අහනවද මන්දා.. මම ටක් ගාලා ෆෝන් එකේ ස්පීකර් ඔෆ් කලා.. ඒකි ඉතින් කීයද කියලා මම දන්නවයැ.. මම වික්ටෝරියාස් සික්‍රට එකේ වැඩ කරන්නෙ නෑනෙ..

" මම කොහොමද ඕයි ලොකුද නැද්ද දන්නෙ.. මොනවා අහනවද මන්දා.. රිය හලෝ.."

" මම ලොකුද ඇහුවෙ වයස බො.. උඹනම මහ මොකෙක්ද මන්දා.."

" ආ ඒකද.. දන්නෙ නෑ අනේ.. මම මෙහෙ එන්නෙත් කාලෙකට සැරයක්නෙ.. මාව දැකලා ඒ නංගි ගේ අස්සට දුවගෙන ගියා.."

" ආ එහෙනං උඹට නංගි ලයින් ඇති.."

" මං කොහොමද ඉතින් දන්නෙ.."

" ගෙට වෙලා ඉදපන්.. ගැනුන්ට ජේන්න රෝන්දෙ ගහන්නැතුව.. ගියා කෙලගෙන ගමේ.."

" හරි හරි අප්පා.. මම යනවද එහෙම.."

" මම.."

" කෝ අප්පව්වි ගෙදරද.. ආයෙ රණ්ඩු කලේ නෑනෙ.."

" ඉන්නවා අරහෙ..මම කතාකරන්නෙ නෑ.."

" එහෙමද.. අලුත් අවුරුද්දේ රණ්ඩු වෙන්න යන්න එපා අයිියෙ.. මොකක් වුනත් ඔයාගෙ අපිපව්විනෙ.."

" මම.. මම.. ඉක්මනට එනවකො ලබ්බ මෙහේ.."

" එන්න ඉතින් වදේ මම දැන්නෙ මෙහෙට ආවෙ.. මාර කතා තමා කියන්නෙ.."

" මම.."

" පිස්සු තවුසෙට.. ඉරිසියාව, ඉරිසියාව ඕකට කියන්නෙ.."

" ඉතින් මගෙ එකාට ඉරිසියා හිතෙන්නැතුව උඹ මට කියන්නෙ මොකක් කරන්නද.."

" අනෙ මේ මම තවුසෙගෙ නෙමේ.."

" එහෙනං.."

" ආධ්‍ය අයිියගෙනෙ.. මට රස කෑමත් උයලා දෙනවනෙ.."

" ඇයි උඹ ලැස්තිවෙන්නෙ එක ගෙදර කන්නද.."

" ඇයි ඉතින් අපිට එක ගෙදර කන්න බැරිද්.. කොහෙ කෑවත් බඩටනෙ යන්නෙ.."

" අනේ මේ වරද්.. තියපං ඔය ෆෝන් එක.. උඹ එක්ක කතාකරන්න බෑ.. අහන මගුලට නෙමේ උත්තර දෙන්නෙ.."

" තවුසෙ වයසට යයි හලෝ ඔහොම තරහ ගන්නොත්.. යූ නීඩ් ටු කාම් ඩවුන්.. යූව් බීන් ටු ලව්ඩ්~"

" කුණුහර්ප කතානොකර ඉදපත්.. මහ වාචාල කටත් උඹටත් තියෙන්නෙ.."

" කමක් නෑ මගෙ කට මට හොඳයිනෙ.."

" යකඩ කට.. උඹ රියෙ මගේ පපුවේ පැත්තක් හපලා.. බලපන් ගර්ථ එකක් නැතුව ගෙදර ඉන්නත් නෑ.."

මම කොහෙද උගෙ පපුව හැපුවේ.. හරි මගුලක්නෙ නොකරපු ඒවට මාව අල්ලගන්නෙ.. මම හැපුවේ නෑනෙ.. ඒ කියන්නෙ මුගේ පපුව මොකෙක් හරි හපලා.. දෙයියනේ..

" මම හැපුව එකක් නෑ හලෝ.. කවුද තවුසෙගෙ පපුව හැපුවේ.. මම නැත්නම් වෙන එකෙක් ඉන්න එපැයි හපන්න.. කියපන් අයිසෙ.."

" මොක්-වරද්!!! උඹට මොන හොල්මනක් වැහිලද.."

" හොල්මන් නෙමේ මම සිරා කතාකරන්නෙ.."

" ආ උඹ සිරාද.. මම හිතුවේ වරද් කියලා.. සොරි සොරි.."

" ඔයි අයිසෙ කතාව වෙනස්කරන්නෙපා.. කියපන් උඹ හැපුවේ මොකාද.."

" මොකාද අන්නෙන උඹනෙ රියෙ රූ අත කියලා හිතාගෙන මගෙ පපුව හපලා කැලි කඩලා අරගෙන තියෙන්නෙ.."

සැක් මම එහෙමත් කල්ලද.. එතකොට ඒ අත නෙමේද.. මම මොනවද හිතුවේ..

" උප්පිස්.. එහෙමද.."

"...."

" සොරි වෙන්නෝන.. කවුද ඉතින් දන්නෙ.. තවුසෙත් මහ රූ කප්පුමාරයා වගෙ එනවා.. මෙලෝ ලබ්බක් පේන්නෙත් නෑ.. හොදවැඩේ.."

" අනේ මේ හිටපු.. දැන් කාලා නෑනෙ.. ගිහිත් කාපන්.. උඹ කන ඔක්කොම යන්නෙ කට්ටනෙ.."

" නරක් වෙලා තියෙයි.. මම යනවා තවුසෙ එක්ක කතාකරන්න බෑ.."

" මම.. එහා ගෙදර ගැනි එක්ක තොදොල් වෙන්නෙ නැතුව පාඩුවේ ඉදපන්.. බුදුසරණයි.."

" බුදු- ටික් ටික් ටික්.."

අර දැක්කනෙ ගැටපොලොස් කොට්ටොරුවා කිව්වා තිබ්බා.. අනේ මු
එක්ක යාලුවෙන්නමයි තියෙන්නෙ.. යාලුවෙලා කනවා මුගෙ ඔලුවෙ
ඉදන්.. සිප්පි කටු හැකරැල්ලා.. තියෙන පැලියාව..

ඒ ලමයි මල් කඩනවා.. ඔය ලමයි වැඩක් බලාගමන..

හඤේ වා එකක් දෙඤ්ඤකො කියපන් මම සෙනුකගෙ අර කරකන
පොල්ලෙන් දෙනවා පුප පැලෙන්න..

(ඒම කරනවන ඒයිම මම.. විහිලුවට කිව්වෙ පිම්පු කෙල්ලොත් ටික..රැට
එඤ්ඤම)

ඔය මොකක් කිව්වත් මහින්ද මහත්තයා නැත්නම මේවා අප්ඩෙට් කරන්න
රටක් ඉතුරු වෙනවද.. නෑ.. උබර්ලා මොකුත් දන්නෙ නෑ බං..

එන්නාම.. ලව් යු♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

41 කොටස

" අනේ මේ මාමෙ.. මට බෑ අප්පා.. මගුල.. කොන්දන් රිදෙනවා.."

" පිස්සු කෙලින්නැහුව ගිහින් කිකිරිදිය ටිකක් කඩාගෙන වරෙන්.. අර වෙල නියරෙ ඇති ඕනතරම.."

" නියරෙ නියනවා ලබ්බක් තමා.. රෙද්ද.. මම යනවා දමලා ගහලා යන්න.."

" ඔව්.. ඔහොම ගිහින් අන්න අතනින් වෙලට බැහැලා කඩාගෙන වරෙන්.. හොඳ එකානෙ.."

" අනේ පලයන් මාමෙ.."

මම මාමටත් රවලා ගස්සගෙන දාගෙන වෙලට බැස්සා.. මේ අපේ අම්මගෙ මලයා ඉන්නවා ඌට පුදුම ඇම්මනෙ තියෙන්නෙ.. අත පය නිකම් තියාගෙන ඉන්න බෑ.. දැන් බෙහෙත් තෙලක් හිඳින්න ඕනලු ඔලුවෙ ගාන්න.. මොන මගුලකට ඩෙන්ටල් ඩොකෙක් උනාද මටනම් හිතාගන්න බෑ.. මේකා යවන්න තියෙන්නෙ වෙද ගෙදරට..

මාමා ආම් මෙඩිකල් කොප්ප් වල ඩෙන්ටල් ඩොක්ටර් කෙනෙක්(යුධ හමුදා වෛද්‍ය බලකායෙ).. මම හම්බුන අවුරුද්දෙ තමා ඩයල් එක දෙපාරක් ඒ ලෙවෙල් ලියලා කැමපස් සිලෙක්ට් වුනේ.. ඒකනිසා ඒකා කියන්නෙ මමලු එයාගෙ ලකී ස්ටාර් එක.. පලවෙනියටම මාමා කෙනෙක් වුනේ මම නිසාලුනෙ.. ඒකලු කැමපස් ගියේ ඒ අවුරුද්දෙ.. කොහොමහරි කමක් නෑ ඩයල් එකට පිස්සු තදටම.. කැමපස් කාලෙ ලව් එකක් තිබ්ලා ඒක එහෙමම කැඩ්ලා තාම බැදලා නෑ.. ගෙදරට නාකි වෙච් ඉන්නවා.. මම ඔක අල්ලගෙන දවසක් කියවද්දි මට කියනවා උඹ ආදරේ ගැන දන්න පකක් නැහැල්ලු.. කමක් නෑ දැන් දැනගන්නනෙ ඉන්නෙ..

මම වත්ත පල්ලෙහායිත් වෙලට බැහැලා නියර දිගේ මාමගෙ අර මොකක්ද පැලේ හොයන්න බිම පාත් වෙච් වෙච් ඉස්සරහට ගියා.. ඉස්සර වගේ නෙමේ.. කිකිරිදිය දැන් නෑ හොයාගන්න කොහේවත්.. නාකි විසේ.. කොණ්ඩෙ කලු වෙන්න තෙල් හිඳිනවා පුප ඉරාගෙන.. හිතේ ඇත්තෙ තාම කොල්ලා කියලා.. ලස්සනයි තමා ඒ වුනාට වයසනෙ..

මම නියර දිගේ නැමීගෙන ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ඉස්සරහට යද්දි මට
එකපාර ඇහැට හම්බුනේ කළුපාට නියපොතු තියෙන සුදු පාට කකුල්
දෙකක්.. ඉර මද්දහනෙ යක්කුත් ගස් නගිනවා.. මම බයවුනා නහුතෙටම.. ඒ
වුනාට ගස් නගින වෙලාවනෙ.. ඉතින් මේ ඉන්නෙ ගහෙන් බිමනෙ.. මාව
දැකලා බිමට බැස්සද දන්නෙත් නෑනෙ.. මම එහෙමම නැමීලා කකුල් දෙක
උඩට උඩට බලාගෙන බලාගෙන එද්දි මේ යකා ගානට කකුල් දෙක ගේවි
කරලනෙ දෙයියනෙ.. රාබු අල දෙකක් වගේ.. ඉතින් මම මොකක්ද කිය
කිය හිටියෙ.. ආ.. උඩට බලාගෙන ඒදි මම දැක්කෙ ලා රෝස පාට ගවුමක්..
මම එහෙමම බයවෙලා කොන්ද කෙලින් කරගත්තා.. සැක් ගැනියෙක් නේද
මේ.. මම පහල ඉදන් උඩට බැලුවහම මොනව හිතුවද දන්නෙ නෑ..

" අහ් සොරි නංගි.."

මුණ දිහා බලද්දි නාලා කොණ්ඩෙන් කඩාගෙන මගේ ඉස්සරහා නැලවී
නැලවී ඉන්නෙ අල්ලපු ගෙදර රක්තපාතෙ හැඳිව්ව නංගි.. මම ඉතින්
මැනර්ස් ඇති එකා වගේ නියරෙන් වෙලට බැහැලා නංගිට යන්න දුන්නා..
පලයන්කො ඉතින්.. මුණ දිහා බලාගෙන මොන මගුලක් කරනවද..

" නංගි යන්නෙ නැද්දි.."

" නෑනෙ අයිසෙ.. ඔහේ මක්කයි බිමට නැමීගෙන කරන්නෙ.."

" ඇ.."

සැක්.. මේ මොනොත්තක්ද මට සෙට් වුනේ.. අපිට සෙට් වුනොත් ඔහොම
හත්වලාමක් තමා..

" ආ නංගි මම මේ බෙහෙත් පැලයක් හොයනවා.."

" අයිසට උදව්වක් ඕනෙයි.."

" ආ එපා නංගි..මම හොයාගන්නම්.. තැන්ක් යූ.."

" ඕක මොකක්ද අයිසෙ මම ඔහෙට හොයලා දෙන්නම්.. මොකක්ද ඔය
පැලේ නම්.."

" කිකිරිදිය.. දන්නවද.."

" මොකෝ මම දන්නැත්තෙ.. මෙ පැත්තෙ ඔහෝ හොයන ඒවා නෑ අයිසෙ.. අර කුඩුක් ගහ යට හරියෙ ඇති ඕනතර.."

" ආ හරි හරි.."

මම නියර උඹම තියාගනිත් නංගී කියලා වෙලෙන්ම මඩ උඩින්ම කුඩුක් ගහ පැත්තට යන්න යද්දි මෙන්න මේකි පගෙ පස්සෙන් එලෝනවා.. එහෙම කිව්වට හිමිත් ආවෙ..

" අයිසෙ ඔහෝ ඒ පැත්තට යනවනං මාත් එන්නෙයි.. අපෙ අමම මට කලවම පලා හදන්න කොළ කඩාගෙන එන්නෙයි කිව්වනෙ.."

" මම.."

මම පය ඉක්මන් කල්ලා මාමගෙ අර පැලේ හොයන්න ගියා.. හරිනෙ ඔය ගොඩදාගත්තෙ හොදවයිත් හුනියමක්.. මේකිට කොණ්ඩෙ බැදගන්න කිව්වනම හරි.. ඛය හිතෙනවා කොණ්ඩෙ හුළගෙ යද්දි.. යකින්නියෙක් කියලා.. අනික දාඩිය නැද්ද මන්දා.. අනේ ඒකිට දාඩිය දැමමා තියා මීමැස්මොරේ හැඳුනත් මට අමාරුවද..

ඒකි කලවම පලා කඩද්දි මම ඒකිට මීටර් සියෙ ඇතින් ඉදගෙන අර කිකිරිදිය ගාලෙන් මුල් පස් සේරම එක්ක පැල අහුරක් ගලවගත්තා..

" නංගී මම යනවා.."

" ඔ ඉන්න මාත් එන්නං.."

" ආ-හි හා.."

එහෙම කිව්වට මම හිටියෙ නෑ ඉක්මනට ගේ පැත්තට ආවහම අරකිත් තියන සේරම හොල්ල හොල්ල නියරවල් වලින් පැන පැන මගෙ දිහාවට දුවගෙන එනවා.. මේකි හොඳයි ගම හරහා දුවන්න යවන්න.. කොහොමහරි මගේ කකුල් දෙකට පිං සිද්ද වෙන්න මම වත්තට අඩිය තියද්දි අපේ මාමා ඉන්නවා ඔංචිල්ලාවෙ පැද්දි පැද්දි.. යසයි.. මාව කටට අවුටෙ යවලා ඔංචිල්ලා පදින්න.. මම පිටිපස්සෙන් ගිහින් ඔංචිල්ලාවට පාරක් දුන්නහම මාමා දඩාස් ගාලාබිම ඇදගෙන වැටුනා..

" පිස්සුද උඹට.. කොන්දන් ඇද වුනාද කොහෙද.."

" ඇපෝ කයිස කොහොමද හමුදාවෙ අරකයි මෙකයි.. වැඩක් නැතෙ ඔයි මෙකෙන් වැටුනහම පොට ගියාද.."

" ගියා පොට නෙමේ.."

" අයිසේ...!! මම යනවා..!!!!!! ඔහෝට බෙහෙත් මක්කහරි ඕනනං අපේ වත්තෙන් කඩාගන්න.."

අර එහා ගෙදර නියපොතු කළුකරපු මල යස්සනී පලා මිටියත් වන වන එහා වත්තට යද්දි මාමා මගේ දිහා මහා කුප්ප මනමාල බැල්මක් දැමමා.. හරිනෙ.. මේ ගැණු මාවමනෙ කන්නෙ..

" මගෙ පුතාට සිකුරා ලබලා වගෙ-යි~"

" අනේ මේ මාමෙ.. සිකුරා නෙමේ ඒකිනම් මහ වාමන ග්‍රහයෙක්.. කක්ගගතව නෙමේ රොන්ග්සයිඩ් එන්නෙ.. බයත් හිතෙනවා.. කටේ සද්දෙ බලනවකො.."

" සැක් උඹ මෙකි එක්ක එහෙම යාලුවෙන්නෙපා.. ඔකිගෙ අප්පා මම පොඩ්කාලෙ මම ඇලේ නාද්දි මගේ රතුකෝප්පෙ පැළුවා.. පරයා.. කියන්න ඕන උන්ට දෙන්නෙ මෙහෙ කොල්ලො නෑ කියලා.."

" මොනවද බං මාමෙ මේ කියවන්නෙ.. ගෑප් ගැහුවද.."

" මම මතින් තොරයිනෙ පුතේ.."

මාමා බුලත් කොල්ලක තඩ් දුකල කැල්ලක් ඔතාගෙන කටේ ඔබාගන්න ගමන් මට කිව්වා.. ඇයි.. ඇයි මම මේකා එක්ක කතාකරන්නෙ.. මට එපැයි ගහන්න.. අර වෙලේ ඔබල මැටි ගහන්න ඕන..නල්ල මලේ ඩෙන්ටල් ඩොක්ට.. ඒවුනාට බුලත් කනවා.. මොකෙක්ද මන්දා.. මම මාමට රවලා ගෙයි පිටිපස්සෙන් කුස්සියට රිංගගන්නා.. අම්මයි ආච්චියි තඩ් පවයක් හලනවා කුස්සියෙ ඉදන්..

" අම්මෙ මාමා බුලත් කනවා.."

" බුලත්..?? බුලත් කොයින්ද.. එන්න කියනවා මාමට.."

අපේ අම්මා පොල් බැයින් පැත්තකින් තියලා එලියට බැස්සා.. දෙන්නම් පුතේ.. අපේ මාමා අපේ අම්මගෙ සහෝදරයට වඩා පුතෙක් වගේ.. මේකා බුලත් කනවට අපේ අම්ම කැමති නෑ..

" මහත්තයෝ.. මෙහෙ එනවා.."

" ඔ පොඩි අක්කෙ.."

" උඹ බුලත් කනවද.. ඇරප් බලන්න කට.."

අම්මා බිත්තියට හේත්තු කල්ලා තියෙන ඉඳලත් උරුක් කරගෙන මාමගෙ කට අරින්න යද්දි මම ශේප් එකේ ආවිච්ඡා අම්මගෙ වටේ වටයක් කැරකිලා කාමරේට ගියා.. අදට ඔය වැඩ කලා මදෑ.. පිටින් කොටලා බෙහෙත් කොළන් හොයන්න ගියානෙ.. ආ තව දරන් කඩන්න ගියා..

මම ඇදේ හරහට හාන්සි වෙලා ෆෝන් එක අතට අරගෙන ආපු මැසේජ් බලද්දි ආධ්‍ය අයිසා මට විඩියෝ එකක් එවලා.. මම ඒක ඔපන් කල්ලා ඒක බලපු පාර උගුරෙ කෙලත් හිරවෙලා මට කැස්සකුත් අල්ලලා මැරෙන්න ගියා..

රඳ්‍ය අයිසා බැල්කනියෙ ටවල් එකකුත් ඇදගෙන පස්ස එහෙ වනනවා මෙහෙ වනනවා.. ඒ රිද්ම එකටම කියාරාත් පස්ස එහෙට වනනවා මෙහෙට වනනවා.. මරු ජෝඩුව..

My name is no(පස්ස දකුණට වනනවා)

my sign is no(පස්ස වමට වනනවා)

my number is no(ආයෙම පස්ස දකුණට දෙකක් වනනවා)

You need to let it go //

Need to let it go(ආයෙම වමට දෙකයි)

Nah to the ah to the, no, no, no(දකුණටයි වමටයි තුන්පාරයි)

මම ඒකට කදුළු පැනගෙන හිනාවෙන ඉමෝජ් දෙකක් යවලා රඳ්‍ය අයිසාට මැසේජ් එකක් දැමුවා..

@Shan

" මට තේරෙන්නෑ උඹනම් මොනවගේ එකෙක්ද කියලා.. ලැප්ටොප්ක් නැති මහ-මහ"

රඳා අයියට මං ගැන කියන්න වචන නැතුව මගදි හිර වුනා.. කලින් හදාගෙන එපැයි කියන්න.. එතකොට හිර වෙන්නෙ නෑනෙ..

" මේ ඒකනෙමේ අයියෙ තවුසෙගෙ නම රඳා නෙ.. ඒක නිකම රාධා වගේනෙ..ඒවුනාට මට රාධා කිව්වහම සීතාව මැවුනා.. මට මේ උදෙත් මතක් උනා.."

" ඇයි උඹට මතක් කරන්න වෙන දේවල් නැද්ද.. මගෙ නමම මතක් කරන්නෙ.."

" නෑනෙ ඒකනෙ කියන්නෙ.. ඔයාවමයි මතක් වෙන්නෙ.. I can't write one song that's not about you.. Can't drink without thinkin' about you.. Is it too late to tell you that.. Everything means nothing if I can't have you?"

"...."

" අනාව රාධා..ඌප්පි සොරි.. සීතා.. කෝ ඔයාගෙ රාමා.. රාමා නැද්ද.. රාමා ඔන්නෑ අනේ ඔයා එන්න මේ රාවණා එක්ක.. ගැනු හරි වපලයි.."

" දැන් උඹ ඔය රාමායනේ ගේ වර්ගත් එකක් ගහන්නද යන්නෙ.."

" අන්න රයිට්.. වාල්මිකීගෙන් සමාව ඉල්ලගෙන ලියමු අපි රාමායනේ මුල ඉදලා.. මන්දෝදරීලත් ඔන්නෑ සීතාලත් ඔන්නෑ.. මේක ඇවිල්ලා 'රාමාවණය'.."

" උඹට පිස්සුද බං.. සිරාවටම මම අපේ අයියගෙන් අහලා සයිකැට්‍රිස්ට් කෙනෙක් වැනල් කරන්නද.."

" තවුසෙ ඔය හදන්නෙ මම පිස්සෙක් කියලා හිත යටින් ගේමක් ගහලා මාත් එක්ක යාළු නොවී ඉන්නනෙ.. නේහ්.. මම දන්නවා තවුසෙ මට හොරෙන් හිතන ඒවා.. මට දැනෙනවා.."

" ආ උඹට දැනුනද.."

" මම.. නැත්නම් තවුසෙ ප්ලැන් ගහන්නෙ මට හොරා තව එකෙක් ලයින් කරගන්න.."

" උඹ කියනකල් මට ඔහොම මගුල් හිතීලත් නෑ.."

" හිටපු අයිසෙ මම කතරගම දේවාලෙ ගිහින් පොල් ගහනවා තවුසෙට සහකාරයො දෙන්නෙක් ඉන්නවා කියලා.."

" ඉතින් බං කතරගම දෙයියොන්ටත් දෙන්නෙක් හිටියනෙ.. ඒක හරියන්නෑ වෙන කොහේහරි පලයං.. උඹ එතන ගිහිල්ලත් දෙයියෝ කෝප කරනවා.."

සැක්.. ඔව්නෙ.. කතරගම දෙයියෝ මේ වැඩෙට සට නෑනෙ.. යන්න ඔන පත්තිනි දේවාලෙටවත් එහෙනම්..

" අනේ මේ තවුසෙ ඉන්නවා.. මම ඒක කරගන්න.. අනික මම තවුසෙට කැමති නෑනෙ.."

" මම.."

" කාලද ඉන්නෙ.."

" බලපන් මම කාලා උඩෙන් කෑවද අහන්න ගත්තෙ.. මෙතන වෙන අටල්පහුරු කියවලා මට ඒකත් අමතක වුනා.."

" මම කෑවා..බලන්නකො නේද මං එක්ක කතාකරද්දි ඔයාට අහන්න තියෙන ඒවත් අමතක වෙනවනෙ..නේද.."

" ඒකතමා.."

මට හිතායන්නත් එනවා.. හරි සිහියෙන්ද දන්නෙ නෑ ඉන්නෙ..

" මොකක්.."

" මොකුත් නෑ..ඔලුව කකියන්නත් ගත්තා උඹේ රාමාවණේ අහන් ඉදලා.. මම තියනවා.."

" බුදුසරනයි.."

" බු- වීක් වීක් වීක්.."

මම ඇදෙන් නැගිටලා උඩ පැනලා යෙස් එකක් දැමමා.. හරිනෙ මම මුලින් කටි කලා.. ගැමමක් තමා.. හිතේ ඇති හැමදාම මුලින්ම කටි කරන්න.. හෙන වැඩිම කියලා හිතාගෙන ඇත්තෙ.. මගේ වෙන්ඩ් ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා..

එන්න අපි ඉතිහාසය අලුතින් ලියමු

-රඬගෙ සේපාලිකා මල-

ආයෙම තා එකකුත් දෙන්නත් හිතෙනවා.. මේ ළමයා තාම ගමේනෙ හලෝලා.. කරන්න දේකුත් නෑ.. එක්කො තුනක් වැඩි නේත.. රඬ අයිසා ගැන වාක්‍ය එක ගානෙ කොටන් ගියොත් නම් දෙනවාමයි..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ආදරේ නිසානෙ මේ හැමදේම.. ආදරේ ගිමදරක්..

-රාදා-

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

42 කොටස

ඉතුරු දවස් කීපෙත් ඉක්මනට ගෙවිලා ගිහින් ඉක්මනටම අවුරුද්දත් ආවා.. අවුරුදු දවස මොකක්ද මන්දා අටාමාලෙ ඉදන් පහයි ගානක් වෙනකල්ම නොනගනේ.. දවසෙම බඩගින්නෙන.. කන්නත් නෑ අපේ අමමා නාග මාණිකාස රකින නාග කනාහව වගේ කෑම මෙසෙ ගාව ඉදන් පුප්පනවා පුප්පනවා ඉවරයක් නෑ.. ටැප් එකක්වත් අරින්න නෑ.. මමයි මාමයි වෙල පහලට ගිහින් ජමබු වගයක් කඩාගෙන කාලා ඇවිදලා ආයෙම ගෙදර එන්න ආවා.. බඩගින්න ඉවසගෙන ඉදල බැරිම තැන රඬ අයියට කෝල් එකක් අරගෙන උාටත් බැනලා බැනලා තිබ්බා.. උා හොඳට ගිලිනවා කාමරේ අස්සට වෙලා.. මම කිවවහම බඩගිනි කියලා උා කියනවා අර හින්දා අය වගේ වෙන්න ස්වාමිපුරුශයා වෙනුවෙන් මට උපවාස කරන්නලු දීර්ඝායුග පතලා.. පතනවා මම ඔකට.. ගැටහැලප පොලොස්කොට්ටෝරුවා..

අන්නිමේ යාන්තම් ඔරලෝසුවට වැදලා වැදලා පහයි පහ උනාට පස්සෙ දෙයියනේ කියලා දකුණු හොයාගෙන කලින් හඳුපු ගානක් හදලා දාලා පොත කාමරේ කොහේටදෝ මන්දා විසික් කරගෙන හොඳහැටි කෑවා මාමයි මමයි..

රිටපස්සෙ ඉතින් කාමරේට තමා.. මාමගෙ කාමරේට රිංගන්න මම මාමා එක්ක ගේම එකක් ගහගෙන සාමෙන් සතුටෙන් ලැබුවාවූ නව වසර සැමරුවෙ පැයයි.. අපේ ආවච්චි ඉස්කෝලෙහාමිනේ නිසා ගමේ මිනිස්සු තඩ් පිගන් උස්සගෙන අපේ ගෙදර එන්න ගත්තා.. ඒ අස්සෙ අපෙ අමමට ඔන වුනා මම කොච්චර ලොකු වුනාද කියලා අමමා අදුරන යාලුවොන්ට පෙන්නන්න.. මම ඉතින් සැරින් සැරේ කතාකරද්දි දොර රෙද්ද මැත් කරනවා දත් ටික පෙන්නලා හිනාවෙනවා කාමරේට රිංගනවා.. මල කරුමයක් ඒකනම.. ඒ අස්සෙ පොඩ් උන් ඇවිත් පාඩම කරන හැටිත් අහනවා.. අනේ ලමයෝ මේ අයියා පාඩම කරන හැටි ඇහුවොත් ඔය ලමයි මට පුපෙන් හිනාවෙයි..

" මුල ඉදන් හොඳට පාඩම කරන්න ඔන මල්ලි.."

" ඒකතමයි නේද නැන්දෙ.. ඔව් ඔව් ෆෝන් එක නම ඔන නෑනෙ මේ කාලෙට.."

" ටිට් බලලා නාස්තිකරන්න වෙලාවක් නෑ මල්ලි.. පාඩම කරන්න ඔන හොඳට.."

" ඒකතමා අනවශ්‍ය දේවල්නෙ නැන්දෙ.. ඔවා කැමපස් ගියහම පුලුවන්නෙ.. ඔව් ඔව් ඒකතමා.."

මම ඉතින් හැමෝම කියන සාමාන්‍ය බොරු ටික හෙන උපදෙස් ගානට දාලා මගෙන් පාඩම කරන හැටි අහන උන් සේරටම කියල දැමිමා.. උන් දන්නැතෙ මම නටන නාඩගම්.. මොකෝ කුරුඳුවන්නෙ ඇවිත් ඔවා හොයන්නයි.. නෑනෙ.. අපේ මාමටනම් ඒ අස්සෙන් විවාහ යෝජනා දෙක තුනක් සෙට් වුනා.. ඒ වුනාට ඩයල් එක ඔවට නෑ.. පාඩුවෙනෙ ඉන්නෙ.. හිනාවෙලා සයිඩ් ගහලා හිටියා..

අන්නිමේ ඔය විගඩම ඉවරවුනෙ මහ රූ නවයට විතර.. මමයි මාමයි ඉස්තෝප්පුවට වෙලා පැණිවලල්ලක් කකා හිටියෙ.. මාමා ටිකක් වෙලා වෙල දිහා බලාගෙන ඉදලා මගේ පැත්ත හැරුනා.. මොකක් හරි ලොකු දෙයක් කියන්න වගේ..

" කොල්ලො.."

" මාමෙ.."

" මම ඇහුවට මොකුත් හිතන්නෙපා.. අපි අපිනෙ බං.. උඹට කවුරුහරි කුරුඳුවන්නෙ සක්කරවට්ටමක් කොක්කක් ගැහුවද..මම බලාගෙන හිටියේ පුතේ.. උඹ හැරෙන්නෙ එව්වර හොඳකට නෙමේ.."

මාමා විහිලුවෙන් කිව්වා වුනත් ඒ වචනවල අමුතු අනතුරු ඇගවීමක් තිබුනා.. මම ඒ වචන ගානකට ගන්නෙ නැතුව ඉන්න ටුයි කලත් මුණෙ ඇදුනේ මවාගත්ත බොරු හිනාවක්.. මාමට මම හැරෙද්දි කියන්න පුලුවන්.. හුගක් වෙලාවට අපි දෙන්නා එක වගේ.. හිතන්නෙ පතන්නෙ හැමදේම.. අනික මට තාත්තා කෙනෙක් වගේම ලගින් ඉන්නේ මාමා..

" පිස්සුද මාමෙ.. එහෙම මොකුත් නෑ.."

" නැත්තෙ නෑ උඹේ මොකක් හරි තියෙනවා.. තිබ්බට කමක් නෑ කොල්ලො ඔය වයසට ඔවා ඔහොම තමා.. ඒ වුනාට පාඩම වැඩත් ඒ වගේම කරගනින්න.."

" මම.."

" ඒ වුනාට..... ඔක බඳින්න වෙන්නෙ නෑ බං.."

" අනේ මේ මාමෙ.. පලයන්කො මගුල.. පිස්සු කියෝනවා.."

" කුරුදුවන්නෙ කැල්ල ලොකුද දන්නෑ.."

මාමා මගේ ඔලුවට එකක් ඇනගෙන ගේ ඇතුලට යද්දි මම ඉස්තෝප්පුවේ තිබ්බ කණුව අත් දෙකින්ම බදාගෙන වෙල දිහා බලාගෙන හිටියා.. හරි පාඨ පාටයි.. හුළං පාරවල් වලට මගේ නළලට වැටුනු කොන්ඩෙ ඉස්සිලා පිටිපස්සට යද්දි මම හුළගට මුණ අල්ලගෙන හිටියා.. කොච්චර අමතක කරන්න හැදුවත් මේකම ඇයි උඩට එන්නෙ.. මට හිතාගන්න බෑ..

ඉතුරු දවසත් ගෙවිලා ගිහින් අප්පේල් දහනමයත් වුනා.. මම එදා කොළඹ එන්න හිටියේ ආපහු.. මාමා වැඩකලේ ට්‍රින්කො වල කැමප් එකේ නිසා මාමා කලින්ම ගියා.. ඉස්සර නාරාහේන්පිට වැඩ කලත් ඊටපස්සෙ එයා ඉල්ලන්නෙම දුශ්කර පලාත්වලට ට්‍රාන්සර්.. ඇහුවහම කියන්නෙ වැඩ අඩුයිලු.. හැමතිස්සෙම යුනිෆෝම් ඉන්න ඔන නැහැල්ලු.. ඒ වුනාට මාමා කොළඹ ඉන්නැත්තෙ වෙන මොකක් හරි පලහිලව්වකට කියලා මම දන්නවා.. ඇහුවට ඉතින් ඒ ගැන සඳහනක්වත් කරන්නෙ නෑනෙ..

අම්මට ආවිච්ඡාමා එක්ක තව ටික දවසක් ඉන්න ඔන කියලා නාහෙන් අඩන්න ගත්තු නිසා දහනමය මම විතරයි කොළඹ එන්න ලැස්තිවුනේ.. මාතරට ඇවිත් එහෙන් හයිවේ එනවා.. එතකොට ගමන් මහන්සියත් ලොකුවට නෑනෙ.. මම දවල් වෙන්න මාතර බස් එකක ඇවිත් කඩුවෙලට එන හයිවේ බස් එකට නැගලා සිංදුවකුත් අහගෙන පාඩුවේ ජනේලෙන් එහාපැත්ත බලාගෙන ආවෙ.. මගේ එහාපැත්තෙ ඉන්න යුනිවර්සිටි කොල්ලෙක් සැරින් සැරේ මං දිහා බලනවා මට ෆෝන් එකේ ස්ක්‍රීන් එකෙන් පෙනවා.. ප්‍රයිවට් කැමපස් එකක ටීගර්ට එකකුත් ඇදගෙන.. පොරගෙ පොඩ් ලුක් එකකුත් තියෙනවා ඒ වුනාට එහෙම බලද්දි හරි අමාරුයි එනන ඉන්න..

මම පොඩ්ඩක් මෙහාට වෙලා ඉදගෙන කලිසමේ කලව ගාවින් තිබ්බ පැව එක වැහෙන්න බෑග් එක තියාගත්තා.. මොනොත්තක්ද.. කන්න වගේ බලන් ඉන්නෙ.. ඒ එක්කම මගේ ෆෝන් එක වයිබ්‍රේට් වෙන්න ගත්තා..දැන් මේ හැත්තෑවෙනි කෝල් එක.. රඹු අයියා.. කොච්චරවත්

කිව්වට තනියම එන්න පුලුවන් කියලා.. මේකා නැහෙනවා ගෙදර
ඉදගෙන.. එයාගෙන් අමමයි අප්පව්වයි දාහත පලාලි ගියා කිව්වනෙ.. දැන්
ආයෙම මල යකා ඇගෙන් පැනල ගිහින් සාමාන්‍ය විදියට ඉන්නවා..

" වරද්.. දැන් කොයි හරියෙද්.."

" තව විනාඩි විස්සකින් විතර එන්න පුලුවන්.."

" ආ මම හෝල්ට් එකේ ඉන්නවා.. ආවහම කෝල් එකක් ගන්න හරිද්.."

මේ යකාට කිව්වට වැඩක් තියෙද්.. නෑනෙ නෑනෙ.. මොන එහෙකටද
හෝල්ට් එකට ොන්නෙ..

" ඔයා හෝල්ට් එකට ඔන්නෑ අයියෙ.. ගෙදරට වෙලා ඉන්නකො අප්පා."

" උඹ ඉදපන්නකො කට පියාගෙන.. මමනෙ එන්නෙ.."

" හා හා මම ඇවිත් කතාකරන්නම එහෙනම.. අනේ මන්දා තවුසෙත්.."

" උඹටත් ක්ලබ් එකේ වැඩ නැත්නම එන්නෙ නෑනෙ.. ගමේම ඉදපන්..
අල්ලපු ගෙදර ගෑණි දිහා බලාගෙන.."

" මම බලන් ඉදපු ගෑණියෙක් නෑ අනේ.. පිස්සුද මන්දා.. විකාර කියවනවා.."

" මම නාගන්න යනවා.. ඇවිත් මතක් කල්ලා කෝල් එකක් ගන්න.."

" ආ හා.. ගන්නම.."

මම ෆෝන් එක කට කල්ලා ජනේලෙන් එළිය බලාගෙන ලාවට හිනාවුනා..
කොහොම කිව්වත් ඉතින් එහෙම හොයලා බලද්දි හිතට හුගක් සතුටුයි..
මම ජීවිතේට හිතුවෙ නෑ කොල්ලෙක්ට ආදරේ කරන්න.. මම
කොල්ලොන්ට කැමතිත් නෑ.. ඒ වුනාට රඨා අයියා ගැන හිතේ තියෙන්නෙ
වෙනම හැගීමක්.. අවුරුද්ද ඉවරවුනු දවසේ ඉදන් මේකා නටනවා ඉවරයක්
නෑ කොළඹ එන්න කියලා.. අනිද්දට එල්ඩර්ස් හෝම එකේ කැමපේන් එක
නිසා මට හෙට ඉස්කෝලෙට යන්න වෙනවා.. රඨා අයියා ඒක ඇපේට
තියාගෙන මාව ගෙන්නගත්තෙ.. ඒකට ඔන නිසාම ආවා නෙමෙයි..
ඇත්තටම පන්තිත් පටන්ගන්නා ආයෙම.. ඒවත් මගෑරෙනවා.. අනිත් එක

තමා ඔය කැමපේන් එක..එල්ඩර්ස් හෝම් එකකට යන නිසා මටත් මුල
ඉදන් උනන්දුවක් තිබ්බා එන්න..

මගේ එහාපැත්තෙ ඉන්න එකාට බමබු ගහගන්න කියලා මම වීදුරුවට
ඔලුව තියාගෙන එළිය බලාගෙන ආවා.. හරි මගුලක්නෙ.. කොල්ලෙක්ට
බස් එහෙක යන්න බැරි තරමට මේ සමාපේ පිරිහිලාද.. මොකක් හරි
වුනොත්නම් අමමපා ගහනවා අත දිගැරලා කනට.. මමත් පිරිමියෙක්නෙ..
මොකෙක් කියලා හිතාගෙන ඔහොම බලන් ඉන්නවද දන්නෙ නෑ..

පැය බාගෙකට පස්සෙ විතර මම හිටියේ කඩුවෙල.. මම රඬ අයියට
මැසේප් එකක් දාලා කළු කැප් එක මුණ වැහෙන්න දාගෙන බස් එකෙන්
බැහැලා හෝල්ට් එකේ දිගට ඇවිදගෙන ආවා.. මට පැත්තෙන් පේනවා
මගේ එහාපැත්තෙ හිටපු එකත් මගේ පස්සෙන් දුවගෙන දුවගෙන වගේ
එනවා.. මම බැක්පැක් එක එක කරක දාගෙන හෝල්ට් එකෙන් එළියට එද්දි
එතනම වැටට හේත්තු වෙලා ශේඩ්ස් දෙකකුත් දාගෙන ෆෝන් එක ඔබ
ඔබ හිටියේ රඬ අයියා.. ඒකා යකෝ.. නළුවා වගේනෙ.. මාව දැක්කා
විතරයි හෙන හිතාවකුත් දාගෙන ශේඩ්ස් දෙක ගලවලා ශර්ට් එකේ කරේ
රදවගෙන මගේ පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා..

" ඔයා ආවද.."

" මම.."

රඬ අයියා ඒ විනාඩියට රතුම රතු වෙලා බිට් අලයක් වෙලා පුපුරන්න
එනවා.. මෙකා සතුටු හිතුනහමත් රතු වෙනවා.. තරහ ගියහමත් රතු
වෙනවා.. තියෙන්නෙත් මහ අමුතු තාලෙ සුදක්නෙ.. ඒකායි මමයි සුදුවට
සුදුවෙ හෝල්ට් එක ගාව මුනට මුන බලාගෙන හිටගෙන ඉද්දි අපි ගාවින්
යන හැම එකාම හැරි හැරි අපි දෙන්නා දිහා බැලුවා..

" යමු.."

රඬ අයියා මගේ අතේ මැණික් කටුව ගාවින් අල්ලගනිද්දි මට බය හිතුනා..
අපි එළියෙදි මෙහෙම ඉන්නෙ නෑනෙ.. මිනිස්සු මොනවා හිතයිද දන්නෙ
නෑනෙ.. ඒ වුනාට මට අත ගසලා අරගෙන එයාගෙ හිත රිද්දන්න ඔන
වුනෙත් නෑ. මෙව්වර වෙලාම සතුටින් නෙ හිටියෙ.. මම හැරිලා පිටිපස්ස
බලද්දි මගේ එහාපැත්තෙ ආපු එකා අපි දෙන්නා යන දිහා බලාගෙන ඉදලා
මම බලද්දිම අහක බලගත්තා.. ආව පිස්සු පගා පස්සෙන් එන්න..

මම බැක්පැක් එක පිටිපස්සට දාලා පැසෙන්ප්‍රී සිටි එකෙන් වාඩිවෙලා කැප් එකයි උඩට දාගෙන හිටපු චෙක් ශරීර එකයි ගැලෙව්වා.. මේ එළියට බැස්ස ටිකට මාරම රස්නෙයි.. ඉවසගන්න බෑ.. රඬ අයිසා මහ මනමාල හිනාවකුත් කට කොනකට අරගෙන ඩුයිවිත් සිටි එකට ඇවිත් වාහනේ අපේ පැත්තට යන පාරට දැමිමා.. මේකට මක් වෙලාද.. ආපු වෙලේ ඉදන් හිනාවෙනවා හිනාවෙනවා ඉවරයක් නෑ.. ගුලියක්වත් කැවද දන්නෙ නෑ.. මට ඔවා අහන්න හිතලත් මම මොකුත් අහන්නෙ නැතුව අම්මට කෝල් එකක් ගත්තා..

" මේ මම අම්මට ගන්නවා.."

" හරි.."

ෆෝන් එක තුන් හතර සැරයක් රිංගිස් යද්දි අම්මා ආන්සර් කලා..

" සුදුමහත්තයා ආවද.."

" ඔව් අම්මෙ.. මම ආවා.. ආව්විඅම්මට කියන්න.."

" හා කොල්ලො.. ගිහිනි මොනාහරි ඔබර් කරගන්න.. දැන් මහන්සිනෙ.. හෙට ඉස්කෝලෙ යනත් එපැයි.."

" ඒකතමා.. හරි අම්මෙ මම තියන්නම් බුදුසරණයි.."

මම ෆෝන් එක කට කල්ලා දැමිමා.. දැන් ඉතින් ගිහිනි කොහෙ උයන්නද.. රඬ අයිසා කාලද දන්නෙ නෑ..

" මේ ඔයා කාලද ඉන්නෙ.."

" නෑ තාම කෑවෙ නෑ.."

" කෑවෙ නෑ කියන්නෙ.. දැන් තුනත් පහුවෙලානෙ.. මොකක්ද කලේ මෙව්වරවෙලා.."

" මොකක්ද කලේ අහන්නෙ උඹ එනකල් හිටියා.. වෙන මොකක් කරන්නද.. අපෙ අයිසා ගෙදර ඉන්නවා එහෙ ගිහිනි කාලා හවස් වෙලා ගෙදර යමු.. අයිසා කිව්වා එක්කන් එන්න කියලා.."

" උප්පි ආධ්‍ය අයියද.."

" නැතුව මට වෙන අයියල ඉන්නවද.. ගමේ ගිය ටිකට උඹට ඒකත් අමතක වුනාද.."

මේකගෙ තියෙන්නෙ මහ විසාල ඉරිසියාවක්.. හැම මගුලටම අල්ලගන්නෙ මම ගමේ ගියපු එක තමා.. ගමේ ගියපු එකයි.. අල්ලපු ගෙදර ගැනියි..

" අනේ මේ.."

මම රධ්‍ය අයියට රවලා ඉස්සරහ බලාගනිද්දි එයා හිනාවෙලා එක අතකින් ස්ටියරින් ටීල් එක අල්ලගෙන අනිත් අතේ ඇගිලි මගේ ඇගිලි වල පටලගත්තා.. මගේ අත් සිතලම සිතලයි.. එයාගෙ අත් උනුම උනුයි..

" උඹ මෙහෙ නැතිවුනාම පාලයි.."

මම ලාවට හිනාවුනත් ඉස්සරහ බලාගෙනම ඉදියා.. පොඩි ළමයෙක් වගේ.. එයා එහෙම කියද්දි..

" ඉතින් මම ආවෙ.."

" ආවෙ අනේ නිකං හිටපන්.. කොච්ච දේවල් කියලද ගෙන්නගත්තෙ.. අර අල්ලපු ගෙ-"

" අනේ මොන මගුලක්ද බං අයියෙ.. අල්ලපු ගෙදර ගැනියෙක් දිහා මම බලන් ඉදියෙ නෑ.. ආයෙනම තවුසෙට මොකුත් කියන්නෙනෑ.. බලාගෙන හිටපන්.."

වරද් පුතා රධ්‍ය පුතාගෙ ගෙදර යනවලුනෙ.. ඒ වුනාට ඔයැයිලගෙ හිත්තකයගෙ තියෙන එව්වා සඵල වෙන්නෙ නෑ බොල.. රධ්‍ය ඇවිල්ලා ප්‍රතිපත්තියක් තියෙන මනුස්සයෙක්නෙ..

ඔයාලට කියන්න.. මගෙ හිතට මේ කතාව ලියන්න අයිඩියා ගලාගෙන එන්නෙ මම මෙන්න මේ සිංදුව ඇහුවට පස්සෙ.. ඇත්තමයි හරිම ලස්සනයි ඒ සිංදුව.. දැන් නම ලස්සන සිංදු මෙහෙ එනවා වගේ.. සතුටුයි එහෙම වෙද්දිනම.. අර අහන් ඉන්න බැරි සිංදු නැතුව.. මම මෙකෙ පලවෙනි

වැපිටරේ ලියද්දින් මම මේක ඇහුවා.. මගේ හොඳම යාලුවෙක් රෙකමන්ඩ්
කල්ලා තමයි මමත් ඇහුවෙ.. ඔයාලත් කැමති වෙයි කියලා හිතනවා..

කඳුලයි පවසන්නේ සැහවු ඒ ආදරේ

අදමයි මා දන්නේ නොකියු ඒ ආදරේ

කඳුලයි පවසන්නේ සැහවු ඒ ආදරේ

අදමයි මා දන්නේ නොකියු ඒ ආදරේ

සදේ මං කෙසේ කියන්නේ

හිතේ තියෙන ඒ ආදරය

මා මන්මත් කෙරුවා කියා

ඔබ දුටුදා

නෙතේ වෙදනා නිවෙන්නේ

ඔබේ රූ නිසා

හිත පාවෙලා දුර ගියා

පෙම වර්ෂා වහි මා තෙමා

සිත් සංඛා නිව් යයි මෙදා

සංසාරිණි මගේ

නන්නාදුනන්නියේ

මා මවනා හීනයේ

ඔබ ඉන්නවා වගේ

සංසාරිණි මගේ

නන්‍යාඥනන්තියේ

මා මවනා හීනයේ

ඔබ ඉන්නවා වගේ

දේදුන්නේ පවා නැති සොබා රූපේ

හැගෙන්නේ ඔබේ ලඟ තමා

කුළුඳුලේ මාගේ ප්‍රේමාදර්ශනේක වාරේ බැඳේ හදවතේ

පෙම වර්ෂා වහි මා තෙමාසිත් සංඛා නිව් යයි මෙදා

සංසාරිණි මගේ

නන්‍යාඥනන්තියේ

මා මවනා හීනයේ

ඔබ ඉන්නවා වගේ

සංසාරිණි මගේ

නන්‍යාඥනන්තියේ

මා මවනා හීනයේ

ඔබ ඉන්නවා වගේ

සඳේ මං කෙසේ කියන්නේ

හිතේ තියෙන ඒ ආදරය

මා මන්මත් කෙරුවා කියා

ඔබ දුටුවා

නෙතේ වෙදනා නිවෙන්නේ

ඔබේ රූ නිසා

හිත පාවෙලා දුර ගියා

පෙම වර්ෂා වහි මා තෙමා

සිත් සංඛා නිව් යයි මෙදා

සංසාරිණි මගේ

නන්නාදුනන්නියේ

මා මවනා හීනයේ

ඔබ ඉන්නවා වගේ

සංසාරිණි මගේ

නන්නාදුනන්නියේ

මා මවනා හීනයේ

ඔබ ඉන්නවා වගේ

එන්නාම.. ලව් යූ ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

43 කොටස

මමයි රඨ අයිසයි ගෙදර ඇවිත් කාර් එකෙන් බහින්න එළියට අඩිය තිබ්බා විතරයි කියාරා මිදුලෙ බෝලයක් හප හප ඉදලා මාව දැකලා දිවත් ඇදගෙන දුවගෙන ඇවිත් මගේ ඇගට පැත්තා.. මම ආයෙම කාර් එකේ සිටි එකේම ඉන්ද්‍රි‍යා.. මම එයාට වීඩියෝ කෝල් අරං හුගක් කතාකල්ල තියෙන නිසා මගේ කටහඬ හොඳට අදුරනවා.. රෙක්සි මාව දැකලා ගේ ඇතුළට ඇවිදගෙන ගියා.. සත එකකටවත් මාව නෙමෙ ගනන් ගත්තෙ.. මහඑකා වගේ නැතැයි.. මම කියාරගෙ ඔලුව අතගහා එයාව හුරුතල් කරද්දි රඨ අයිසා වටෙන් ඇවිත් කියාරාගෙ පටියෙන් ඇදලා එයාව එහාට කලා..

" කියාරා.. ඇතුළට යන්න.."

රඨ අයිසා සැරෙන් කිව්වහම කියාරා දුකම දුක හිතෙන මුණකුත් හදාගෙන ගේ ඇතුළට ගියා.. මහ මොකක්ද මන්දා.. මම රඨ අයිසට රවලා උගෙ කලිසමේ බෙල්ට් එක අල්ලගෙන ඒ වාරුවෙන් හිතලම බර දීලා නැගිට්ටහම මෙකා ඉක්මනට කලිසම දෙපැත්තෙන් අල්ලගත්තා.. වැටුනනම් තමා.. ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවගෙ කලිසම.. අපිට ලස්සන යටකලිසමක් බලාගන්න තිබ්බා..

" මොන මගුලක්ද බං කරන්නෙන.."

" කරන්නෙ මොකක්ද අහන්නෙ ඉතින්.. දැක්කෙ නැද්ද.. නැගිට්ටෙන.."

මම රඨ අයිසට ගස්සගෙන දොරත් එහෙමම ඇරලා දාලා ගේ ඇතුළට ගියා.. අර අහිංසකිට කතාකරපු හැටි.. කලිසම විතරක් ගලවලා මදි.. මම දවසක් කිව්වා වගේ සිද්දාලේප ගාන්න තියෙන්නෙන.. මම යද්දි ආධ්‍ය අයිසා සාලට වෙලා අර කණ්ණාඩි දෙකත් දාගෙන හෙන තඩ් පොතක් කියවනවා.. මු නම් පොත්ගුල්ලෙක්මද කොහෙද.. අයිසයි මල්ලියි අහසයි පොලොවයි වගේ.. මම ආවා දැකලා ආධ්‍ය අයිසා කණ්ණාඩි දෙක පන්නලා පොත උඩින් තියලා නැගිටලා මගේ පැත්තට ආවා..

" අම්මෝ මල්ලි ආපු එක හොඳයි.. එකෙක් මෙහෙ පරල වෙනවා උගේ පණ්ඩික ගමේ ගිහින් ආවෙ නෑ කිය කිය.. දැන්නම් නිදහසේ මට නිදාගන්න පුලුවන්.."

" සැක් නේද අයියේ.."

" මල්ලි උඹට හොඳටම විශ්වාසයි නේද අපේ එකා ඔනමයි කියලා.."

" අයියේ!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මටයි ලස්සන ආධ්‍ය අයියටයි හුගක් වෙලා කතාකරන්න බැරිවුනේ අර ගැටපොලොස් කොට්ටෝරු ඉරිසියාකාරයා ඇවිත් අපි දෙන්නගෙ කතාව මැද්දෙන් පැනපු නිසා.. ඒ වුනාට මටත් හරිම කුතුහලයක්.. ඇයි හැමෝම අහන්නෙ එකම දේනෙ.. එක්කො මගෙන් අහනවා රඬ අයියව ඔනමද කියලා.. නැත්නම් රඬ අයියගෙන් අහනවා මාව ඔනමද කියලා.. ඔන නේන්න- හත්වලාමෙ මට මෙකගෙ ඔලුව කන්න තියෙනවනෙ.. ඇයි කාටවත්ම තේරෙන්නෙ නැත්තෙ..

" මල්ලි ගිහිනි මුණ සෝදගෙන පහලට එන්නකො.. මු කෑවෙ නෑ මල්ලි එනකල් ඉන්න ඔන කිය කිය හිටියා.."

මම හැරිලා ඇස් දෙකත් හිනි කරගෙන රඬ අයියා දිහා බැලුවම ඒකා වහල දිහා බලාගත්තා.. මෙකා අද හුරුතල් වෙන්න එනවා වැඩි.. පැත්තකින් තියාගෙන ඉන්නෝන.. ඇයි යකො මටත් වැඩිය වැඩිමල්.. හරිනම් මම එපැයි හුරුතල් වෙන්න..

" ආ හා අයියේ.. අයියට හෙන වදේ නේ.."

" අදනම් වදයක් නෑ ලොකුවට.. මම නෙමෙනෙ ඉව්වෙ.. ඔය ඉන්න එකා තමා ඉව්වෙ.."

මට ආධ්‍ය අයියගෙ කටින් පිටවුනු අන්තිම ටික ඇහුවේ පඩිපෙල අන්තිම හරියෙදි.. කොහෙද මේ හැකරැල්ලා මාව ඇදගෙන උඩතට්ටුවට ගියානෙ.. ඒකත් හිමිත් නෙමේ.. ආධ්‍ය අයියා, මලයගෙ රෙදි මං ඉස්සරහා ලෙප්ට කරයි කියලා හිතුවද දන්නෙ නෑ..

" ඒ ඔයා උයන්නත් දන්නවද.."

" මම.. උයන්න විතරක් නෙමේ.. මුලු හෝඩියමත් දන්නවා.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ අතට ටවල් එකක් දීලා මාව බෝස් ගාල වොග්‍යාම එක ඇතුලට තල්ලු කල්ලා දොර වහගෙන කාමරෙහුත් එළියට ගියා.. මල සමය මුගෙන් තියෙන්නෙන.. අද මොකද දන්නෙන නෑ ඔව්වර හොඳ වෙලා ඉන්නෙන.. අමුතුයිත් වගේ මුගේ මනමාල හිනාව මටනම් එව්වර අල්ලන්නෙන නෑ.. මම මුණත් හෝදගෙන එළියට ඇවිත් කණ්ණාඩියෙන් බලාගෙන මුණ පිහිදගත්තා.. ගෙදර හිටිය සතියට මහත් වෙලාද මන්දා.. ඇයි ඉතින් ඌරා වගේ කනවා කනවා ඉවරයක් නෑනෙ..

" ඔය දෙන්නා කන්න එහෙනම.. මම පොඩි නැප් එකක් දාන්න යනවා ළමයි.."

ආධ්‍ය අයිියා ඔලුව දෙපැත්තට අතගාගන්න ගමන් උඩ තට්ටුවට ගියා.. මම හිටියෙ කෑම කන ගමන්.. කෑම ඉතින් රහයි.. රහයි කියනෙ මරු.. හොඳට හදලා තියෙනවා.. මම මේකා උයන කෑම කවමදාවත් කාලා නෑ.. දවසින් දවස මට රධ්‍ය අයිියා ගැන අලුත් මොකක්මහරි දැනගන්න හම්බෙනවා.. දැන් ඉතින් උයන්නත් දන්නවලුනෙ.. කොච්චර හොඳයිද.. මේකට බැරි මොනවද දන්නෙන නෑ මෙහෙම බලද්දි..

" කෑම මරු ඒයි.."

" සිරාවට.. මම..මම.."

රධ්‍ය අයිියා හිනාවෙව් කෑම ඔලුව පහත් කරගෙන කන ගමන්ම මම දිහා බලන්නෙවත් නැතුව උත්තර දුන්නා.. ඒකා කද්දි කතාකරන්නෙන නෑනෙ.. කතාකරනවට කෑමති නැහැල්ලු.. අනේ මටනම් ඔය මොකක්වත් අදාල නෑ.. කට මගේනම් කියවන්නෙ මමනම.. මම කියවනවා.. අහන් ඉන්න බැරිනම් නැගිටලා යන එකයි ඇත්තෙ.. ඒ වුනාට රධ්‍ය අයිියා කියාන් අයිියා කතාකරනකොට විතරනෙ බනින්නෙන.. මම කතාකරාට බනින්නෙන නෑනෙ..

" මේ අයිියෙ.. ක්ලබ් එකේ ඔක්කොම කොළ ඔයා ගාවද.."

" මම.."

" මම යද්දි ඒ ටික අරගෙන යන්නද.. මම මොකුත් කලේ නෑනෙ.. ආයෙම මම ඔක්කොම හරිද බලලා ඔයාට රැට කියන්නම්.."

" මම.. මම යද්දි දෙන්නම්.."

රධ්‍ය අයි‍යා ක්ලබ් එකේ වැඩ ටික බලාගන්නම් කිව්ව නිසා මට ලොකු වැඩක් තිබ්බෙන් නෑ.. හෙට ඉස්කෝලෙට ගිහින් අර තියෙනවා කිව්ව මිටින් එකට ඉඳලා අනිද්දා එල්ඩර්ස් හෝම් යන්න පුලුවන්.. බෙනිෆිට්ස් ඔව් හැවින් අ ආකිත් කෙයාරිත් වෙන්ඩ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්..

අපි දෙන්නා කාලා මතේ ගහලා වගේ ඔහේ කාමරේට වෙලා ඇදේ හිතුනු හිතුනු පැත්තට වැටිලා සිටිලිම දිහා බලාගෙන හිටියා.. මෙක යන්න දෙන්නෙන් නෑ.. හවස් වෙනකල් ඉන්නලෑ ගෙදර යන්න.. අමමත් නෑ ගෙදර ඉන්න පාප්පි වගේ.. කමනි ඇන්ට්ටයි දෝණ්ඇන්ද්ටයි මම නැතුව පාප් හිතුවද දන්නෙ නෑ.. මම ඔහොම වල් පල් හිත හිත ඉද්දි මට මතක් වුනේ බස් එකේදි හමබුන ඩයල් එක.. මට නිකම උගෙ මුණ හුරුයි හුරුයි වගේ.. කලින් කොහේහරි දැකලා තියෙනවා මගේ මිටරේ මට කියනවා.. ඒ වුනාට එක වගේ උන් නැද්ද මේ ලෝකෙ.. සමහරවිට මට ඉස්කෝලෙ ඒ වගේ එකෙක්ට මෙකා පැටලුනාද දන්නෙ නෑනෙ.. මම රධ්‍ය අයි‍යා දිහා ඔලුව උස්සලා බැලුවහම ඒකා ඇදේ හරහට වැටිලා මුණ උඩින් අතකුත් තියාගෙන ඇස් දෙක පියාගෙන ඉන්නවා.. මම නැගිටලා උගේ පැත්තට හැරිලා අත ඇදලා අරගෙන අත උඩින් මගේ ඔලුව තියාගත්තා.. හෙන සනිපයි..

රධ්‍ය අයි‍යා මුලින් බයවෙලා වගේ මගේ මුණ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ඊටපස්සෙ අත වැලමිට ගාවින් නමලා මගේ ඔලුව තව ටිකක් අතේ උඩ හරියෙන් තියාගත්තා.. ඌට හොඳනම් මටත් මොකෝ කියලා මමත් ඔලුව තියාගෙන හිටියා..

" මොකෝ.."

" මුකුත් නෑ.."

රධ්‍ය අයි‍යා ආයෙම සිටිලිම දිහා බලාගත්තා.. දවල් පිවිසිලා කරවෙලා යන්න තරමට පායලා හවස් වෙද්දි අහසෙ ලාවට වගේ වැහි වලාවක් වහගෙන තිබ්බා.. ඒ අස්සෙ මට හෙන නිදිමතකුත් එනවා.. ඇස් පියවෙන්න වගේ..

" වරද්.."

" මම.."

" අම්මා කවද්ද ඵනවා කිව්වෙ.."

" මේ සතියෙන් ඉදලම ඵනවා කිව්වෙ.. හරියටම දන්නේ නෑ ඉතින්.."

" එහෙමද.. දැන් උඹට තනියම ඉන්න පුලුවන්ද.."

" මම කලින් ඉදලා තියෙනවා අනේ.. සතියනත්.. මම ගැණියෙක්යැ තනියම ඉන්න බැරි.."

" ගැණියෙක් වෙන්න ඔනද බං තනියම ඉන්න.."

" ඔව්නෙ.."

" උඹත් මහ අමුතු ලොජික් තියෙන්නෙ.. හා හා තනියම ඉදපන්කො.."

" ඇයි .."

" පරිස්සමින් ඉදපන්.."

" මම.."

මම බෙල්ල පැත්තට ඇල කරගෙන රඬ අයියගෙ දිග ඇහිපිහාටු තියන ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒවා මගේ ඇස් වලට හුගක්ම ලගින් තිබුනේ.. සැරින් සැරේ පියවෙනවා.. දිගුරෙනවා.. මම කොහොමත් රඬ අයියගෙ දිග ඇස් පිහාටු තියෙන ඇස් දිහා බලාගෙන ඉන්න ආසයි..

" මම..??"

" ඔයාගෙ ඇස් ලස්සනයි.. මම හෙන ආසයි ඔහොම ඇස් තියන අයට.."

" මගේ ඇස් නෙමේ අර කණ්ණාඩියෙන් ගිහින් බලපන් උඹේ බලල් ඇස් දිහා.. දැක්කහම බය හිතෙනවා.."

" බය හිතෙනවා..?? අනේ නිකන් ඉන්නවා.."

" එහෙම බයවිල්ලක් නෙමේ බං.. ඒවා ලස්සනයි.. ඒ වුනාට.. අනේ මන්දා.."

" ආ ඒ කියන්නේ තවුසෙ කැමතිවුනේ මගේ ඇස් දෙකටනෙ.. නෙහ්??"

මම රඳා අයිගෙ පැත්තට හැරිලා මගේ කම්මුල අර අතට තද කරගත්තා..

" එහෙම එකක් නෑ.."

" එහෙනම් කොහොම එකක්ද.."

" මං දන්නෙ නෑ.."

" දන්නෙ නැති වෙන්නෙ කොහොමද.. අනේ කියනවකො.."

" මගෙන් අහන්නෙපා මම දන්නෙ නෑ.."

දෙන හිතයි මේකගෙ ඔලුව හිල් වෙන්න එකක්.. ඇයි යකො කියන්න බැරිද පොඩ්ඩක් මම කැමතිවුනේ මෙහෙමයි මෙහෙමයි කියලා.. හැමදාම පැනලා යනවා.. මොකුත් කියන්නෙ නෑ..

" මම ගෙදර යන්න ඕන අයිගෙ.."

" තව ටිකක් ඉඳලා යනවකො ඉතින්.. මමනෙ ගිහින් දන්නෙ.."

" ඒ වුනාට.."

" හරි හරි පැයබාගයි.. ගිහින් දන්නම්.. උඹට අර ගමේ අල්ලපු ගෙදර ගැනි දිහා බල බල සති ගනන් ඉන්න පුලුවන්.. මම පොඩ්ඩක් ඉන්න කිව්වොත් තමා කෙලගෙන යන්න ඕන වෙන්නෙ.."

අපෝ ඔන්න පටන්ගත්තා පරණ තැටියම ප්ලේ කරන්න.. කොහෙන් ගියත් අර රක්තපාත මල හුවක්කුවක් ගැනමයි කියවන්නෙ.. මු ඒකිව දැක්කොත් එහෙම වලක් හාරගෙන ඒකට ඔලුව ඔබාගෙන ඉදි මැරෙනකල්.. මමයි.. ඒකයි.. හිතද්දින් ඇගේ හිරිගඩු පිපෙනවා..

" හැපෝ ඔන්න කියවන්න ගත්තා.. මගුල.."

" ඒ ගැණි කොහොම එකියක්ද.. උඹ කතාකල්ලා තියෙනවනෙ"

" මම.."

"මොනවද කිව්වෙ.."

" මම කියවන්න ගියේ නෑ බං.. ඒකි මොනවද පලා මිටියක් උස්සගෙන
මගේ පස්සෙන් එලවගෙන ආවා දවසක්.. එව්වරයි.. ආයෙ හවසට අපේ
ගෙදර මල් ගහෙන් මල් කඩන්න එනවා.."

" ඇයි උඹලගෙ ගමේ මල් හැදෙන්නෙ උඹලගෙ ගෙදර විතරද.."

" ඔව්නෙ.. මේ ඔයා ඉස්සරහම ඉන්නෙ.. මං මලක්.."

මම හරිම ලස්සනට ඇහිපිල්ලම දෙකක් තුනක් ගැහුවම මේකා මට
කිත්තියට හිනාවෙලා අහක බලාගත්තා.. හැලපයා..

" මොකද තවුසෙ හිනාවෙන්නෙ.."

" උඹට හිනාවුනේ කවුද ඉතින්.."

" අනේ පලයං අයියෙ.."

මම උගේ අත දිගට රෝල් වෙලා ගිහින් කොට්ටෙකට ඔලුව තියාගෙන
එහාපැත්ත හැරිලා හිටියා.. හෙන නිදිමතයි.. මේකා ගාව ඉද්දි රස්තෙට
නින්ද යන්න එනවා.. මම පොඩ්ඩක් ඇස් දෙක පියාගත්තා.. නිකන්ම නින්ද
යනවා.. මම ඔලුව තියාගෙන හිටිය කොට්ටෙන් රඬ අයිසා ගාව සුවද
එනවා..

මට නින්ද යාගෙන එද්දි මට ඇහුණා රඬ අයිසා ලාවට සින්දුවක්
මුමුනනවා.. ලස්සන කටහඩින්.. මට ඒක එන්න එන්න ඇතින් ඇතින්
ඇහිලා නැතිවෙලා ගියා..

" වැහිබිදූ වැටෙනවා නම්

සුලගක් සැලෙනවානම්

මොහොතක් තනිවි විදිමි ආදරේ...

ලංචි ඉන්නෙ මානම්

රහසක් කියනවානම්

මොහොතක් තනිවි සොයමි ආදරේ..."

සමාවෙන්තෝන මුලින්ම ප්‍රමාද දෝසයට අනේ.. අද හවසට දෙකක්
දෙන්නම් මම.. අද අපේ ගෙදරට පොඩි පගයෝ ටිකක් ඇවිත් නටනවා
නටනවා ඉවරයක් නෑ.. මම කාමරේ අස්සේ ඉදියේ ලැප් එකත් තියාගෙන
කතාව ලිය ලිය..අම්මා කතාකල්ලා මම කාමරෙන් එළියට ගිය ටිකක අර
පොඩි එකෙක් ඇවිත් මම ලැප් එකේ ලිව්ව කතාව මහා හයිසෙන්
කියෝනවා.. මගෙන් මහප්‍රාන දයන්න පෙන්නලා අහනවා මේ මොකක්ද
පුංචි කියලා.. යසයි බේසික පොඩි එකා.. මම ආයෙ ලැප් එක දිගුරියෙ නෑ
පිංචතුනි.. යනකල්ම ඉදියා.. අනේ රඬ පුනේ.. තා ඩිංගෙන් ලෙප්ට් වෙන්න
මගේ රෙද්ද තමා..

ඉමහි...

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ඊ පානේ තරුවක් දිස් වෙන්නේ

නුබ කෝ කියා ඇසුවා එදා

මා ගාවිත් තනියයි වැලපෙන්නේ

කදුලින් සදා මල් දම ගොතා

හිරි වැටුනු සද සේයා

නිදි වරපු ඊ මාහා

තනිවෙන්න හදවත් දැන් හිගයි

වැහිබිඳු වැටෙනවා නම්

සුලගක් සැලෙනවානම්

මොහොතක් තනිවී විදිමි ආදරේ

ලංචි ඉන්නෙ මානම්

රහසක් කියනවානම්

මොහොතක් තනිවී සොයමි ආදරේ

මනලෝල රංග සේනා

හදේ සියුම්ව දරා

නැවතීලා නැවතීලා නේ

නිබ් රහසෙ කියන ගීතා

සෙමෙන් ඇසෙන්නේ මාත්තරා

පැටලිලා පැටලිලා නේ

හිරි වැටුනු සද සේයා

නිදි වරපු රු මාහා

තනිවෙන්න හදවත් දැන් හිගයි

වැහිබිඳු වැටෙනවා නම

සුලගක් සැලෙනවානම

මොහොතක් තනිවී විදිමි ආදරේ

වැහිබිඳු වැටෙනවා නම

සුලගක් සැලෙනවානම

මොහොතක් තනිවී විදිමි ආදරේ

ලංචි ඉන්නේ මානම

රහසක් කියනවානම

මොහොතක් තනිවී සොයමි ආදරේ

(අහලා බලන්න ඒක ලස්සනයි ලමයි)

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

44 කොටස

" ඇත්තට.. අඩංගු මගෙන් භේදයටම ආවිස්ටි එයා.. මෙහේ අයගෙන්.."

" ලෙජන්ඩ්ස්ලා.. මම එයාගේ ආස නැති සිංදුවක් නෑ.. කොහොමත් මගේ වයිබ් එකට සෙට් වෙන ටයිප් සිංදු එයා කියන්නෙත්.."

" මම.. මියුසික් මාර කාම නේද අනේ.. මම ආසයි එයාගේ ගෝල්ඩ් ඇල්බම එකට.."

" මම හිතුවෙ ඔයාට මොන මෙන්ඩ්ස්ගෙන් තොර ලෝකයක් නෑ කියලා.."

" අපෝ පිස්සුද මම සිංහල සිංදුවලට හෙන ආසයි.. තමංගේ ලැන්ග්වේජ් එකෙන් සිංදුවක් අහන්න තියෙන එක කොට්ටර් හොඳද.. ඒ වුනාට මට අර මර ලතෝනි තියන සිංදු ජේන්න බෑ.."

" මම.. මමත් ආසම නෑ.. ආ තව සනුකත් සෙට් වෙනවා.. එයාගෙන් සිංදු කීපයක් තියෙනවා මම ආස.. ඒ ඇරෙන්න බි ඇන් එස්ලන් හොඳයි.. තව.. නදිමාල්..මම.. ඔය වගේ ඉන්නවා.. තව සමහර සිංදු තියෙනවා ආවිස්ටිලට ලොකු කැමැත්තක් නෑ රැන්ඩම්ලි ආසයි.."

" මටත් එහෙම ජ්ලේලිස්ට් එකක්ම තියෙනවා.. මම ඔයාට ගෙයා කරන්නද මගේ ස්පෝට්ස් ජ්ලේ ලිස්ට් එක.."

" මම.."

" ඔයත් ඔයාගේ එක මට එවන්න.. හා ද.."

" හා.."

මමයි රඟ අයිසයි අපේ ගෙදර යන ගමන් හදිසියේ ඇහුණු සිංදුවක් ගැන කතාකරන්න ගන්නා.. එයාගේ ආසම ආවිස්ට්ලා La Signora.. ඒ කිව්වෙ ලහිරු පෙරේරා.. මමත් හුගත් ආසයි එයාගේ සිංදු වලට.. එයාගේ පරණ සිංදුවල තියෙන වයිබ් එක වෙන කොහෙන්වත් හොයාගන්න බෑ.. ලෙජන්ඩ් කෙනෙක් තමා..

" මේ වරද්.."

" මම.."

" ඔයාට බැඩ්මින්ටන් කන්ට්‍රිවු කරන්න අයිඩියා එකක් නැද්ද.. දැන්ම නෙමේ.. මම කියන්නෙ ආඟ්ටර් ඒලෙවෙල් වගේ.."

" ලොකුවටම කැමැත්තක් තියේ.. ඒත් අනේ මන්දා.. ගෙදරින් කැමති නෑනෙ.."

" එහෙම කියලා බෑනෙ වරද්.. ඔයාට වැලන්ට් එක ඇගේම තිබ්ලත් වැඩක් ගත්තෙ නැත්නම් අපරාදෙ.. මම හිතන්නෙ ඔයාට නැගෙනල් වුනත් ජ්ලේ කරන්න තරම් වැලන්ට් එකක් තියෙනවා.."

" ඉතින්??"

" ඉතින් ආඟ්ටර් ඒලෙවෙල් ස්පෝර්ට්ස් ක්ලබ් එකකට ජොයින් වුනානම් නරකද.. ඔයා හොඳ ජ්ලෙයර් කෙනෙක් නිසා ඉන්නම් එකකුත් හොයාගන්න පුළුවන්.. නිකන් ඉන්න එකේ.. කොච්චර හොඳද.."

" බලමු.."

" බලමු බලමු නෙමේ ඒක කරන්න ඕන!! ගෙදර අයට ඕන විදියට හැමදාම ජීවත් වෙන්න බෑනෙ වරද්.. හරියට බැලුවොත් එයාලා ජීවත්වෙන ජෙනරේශන් එකයි අපි ඉන්න ජෙනරේශන් එකයි හෙනම වෙනස්.. ලගින්වත් තියන්න බෑ.. මමනම් කියන්නෙ ඔයාට ස්පෝර්ට්ස් වලින් හොඳ ගෝල් එකකට යන්න පුළුවන් කියලා.."

" මම.."

" මම ආඟ්ටර් ඒලෙවෙල් ඔයාව ක්ලබ් එකකට ජොයින් කරනවා.. ඒකෙ හෙඩ් කෝච් අපේ අයිසගෙ යාලුවෙක්ගෙ තාත්තා කෙනෙක්.. ඒක නිසා එතන අවුලක් නෑ.."

" මම.. මම.."

" ඒ වුනාට ක්ලබ් එකේ වැඩ එක්ක ඔයා යුනිවර්සිටි යන කාලෙක ඒ දෙක බැලන්ස් තියාගන්න ඕන.. ස්පෝර්ට්ස් විතරක් බෑනෙ බයෝ කරපු එකෙන්

වැඩක් නැත නැතිනම්.."

" තා මොකුත් එපාද..මොඩලින් එපාද.."

මම සිට එකේ පහලට ලිස්සලා ගිහින් මුණ ඇදකරගත්තා..

" මොඩලින් අවුලක් නෑ.. ඒ වුනාට උඹ ඒවට යන්න ඔන නෑ.."

" මම.. දැන් එතකොට ඔයා මොකද කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ..
ඉස්කෝලෙන් අයිති වෙලා..??"

" රිසාල්ට්ස් බලලා කැමපස් එකකට යන්න තමා හිතාගෙන ඉන්නෙ.. ඒ
වුනාට.. ඔයා දන්නවනෙ.."

" ඉතින් ඩිලෙන්ස් යුනි එකේ අවුල මොකක්ද තියෙන.."

" මට ඒක අවුල්.. උඹ හිතුවද මම මේ ආසාවට කැඩෙට් කරනවා කියලා.."

" ඇයි කැමති නැද්ද ඔයා.."

" කැමතී.. ලොකුවට නෙමෙ.. අපේ අස්පව්වට තමයි ඔන වුනේ මාව
කැඩෙට් කරන්න යවන්න.. ඒත් මට හිතෙනවා අපේ අයිසා මට වඩා ලකී
කියලා.."

" ඒ ඇයි.."

" අයිසා වගේ ඔලුව නමාගෙන මටත් ඉන්න පුලුවන් වුනානම් හැමදාම මම
නිසා ගෙදර ප්‍රශ්න නෑනෙ.."

" මම.. ඒ වුනාට අකමැත්තෙන් දේවල් කරන එක හරි වදයක් තමා.. ඔයා
දන්නවද මම ආසාවෙන් හිටියෙ ආට් කරන්න.. පොලිටිකල්.."

" අපරාදෙ කරන්න තිබ්බෙ.. ගැළපෙන සබ්ජෙක්ට් එක.."

" අනේ මේ ඉන්නවා තවුසෙ.. මම ඇත්තට කිව්වෙ.."

" ඉතින් දැන් බයේ කරන්නෙ.."

" අමමට ඔන නිසා.."

" මම.."

රඳා අයිසා මොකක් හරි කියන්නත් ගිහින් ආයෙම ලොකු හුස්මක් පහලට දාලා ඉස්සරහා බලාගෙනම ඩුයිව් කලා.. එයයි මමයි දෙන්නම එක වගේ තමා.. අපි දෙන්නම පවුලෙ නැටවෙන රුකඩ..

" වෙලාවකට මට බයයි.."

" ඒ මොකද.."

" මේ වෙන හැමදේම ගැන බයයි ඉතින්.. හැමදේම හොඳින් වෙද්දි හිතට බය හිතෙනවා.."

මම සිට එකේ හරියට ඉදගෙන අපි පහුකරගෙන යන ගස්, මිනිස්සු, වාහන දිහා බලාගෙන හිටියා..

" බය වෙන්න ඉතින් උඹයි මමයි මොකක් හරි වැරද්දක් කරලා තියෙන්න එපැයි.."

" ඒ චුණාට.. අපි දෙන්නම කොල්ලො දෙන්නෙක්.. ඔයාගෙ අප්පව්ව් අපේ අම්මා එතකොට ගෙවල් වල අය.. ඔයාට ඇත්තටම ගානක් නැද්ද අයිසෙ.."

" අපි දෙන්නම කොල්ලො වුන එකේ වැරද්ද මොකක්ද ඇත්තටම.. මට නම මේ හු#න සමාජ සම්ප්‍රදාය අප්පිරියයි.. දෙදාස් පන්සියක් කියලා උඩ දාගෙන දෙසුවට බලන් යද්දි මුතුන් මිත්තො තිරිසන් සත්තු එක්කත් නිදාගෙන තියෙනවා.. එතකොට ඒවා හොඳයි.. අර සිංහබාහුද මොකක්ද තියෙන්නෙ.. ඒ පාඩම කරපු කාලෙ මට තිබ්බ ලොකුම ප්‍රශ්නෙ කොහොමද එහෙම වුනේ කියන එක.."

" මම.."

මම ලාවට හිනාවුනා.. ඇත්ත හැබැයි.. රඳා අයිසට මල පැනලා වගේ..

" අනික ලංකාවෙ ගේ කම්පුනිට් එක.. කොච්චරට වාටර්ද බලපන්.. මම හැමෝම එහෙමයි කියනවා නෙමේ වරද්.. ඒ චුනාට බලපන් එකෙක්ට කියලා අවංකව ආදරේ කරන එකෙක් ඉන්නවද.. නෑ.. එක්කො මිනිහට

ගැනියෙක් ඉද්දි හොරාට කොල්ලො ගහනවා.. නැත්නම් සල්ලි වලට යනවා.. නැත්නම් අසහනේ වගේ හැම එකාටම කියලා ඇරගන්න යනවා.. ඉතින් මනුස්සයෝගේ හිතේ වැරදි ආකල්ප ඇති එක සාමාන්‍යයිනෙ.. ලංකාව වගේ රටක ඔය වගේ මාතෘකා සාමාන්‍ය වෙන එක, ඕන්නම් අපි මැරිලා අපේ ලමයින්ටත් පරම්පරා සියක් විතර ගියාමවත් සිද්ද වුනොත් හොඳයි.."

" එක ඇත්ත.."

" උඹ ඔය මගුල් හිතන්නෙ නැතුව වැඩ වික කරගනිත්.. මම ඉන්නකම් උඹට කාගෙන්වත් කතා අහන්න දෙන්නෙ නෑනෙ.."

රධ්‍ය අයියා අත දිගැරලා මගේ කොන්ඩෙ අවුල් කල්ලා දැමමහම මම එයාගෙ අතට පාරක් ගහලා එහාට තල්ලු කල්ලා මගෙ කොන්ඩෙ හදාගන්නා..

" හෙට එනවද ඉස්කෝලෙට යන්න.."

" උඹ යනවනෙ.."

" ඔ.."

" එනවා.."

රධ්‍ය අයියා අපේ ගෙදර ඉස්සරහින් වාහනේ නැවැත්තුවහම මම කාර් එකෙන් බැහැලා පිටිපස්සෙ සිටි එකේ තිබ්බ බෑග් එක අරගෙන ගෙදරට යද්දි රධ්‍ය අයියන් එන්නීන් එක ඔග් කල්ලා මාත් එක්කම ගෙදරට ආවා.. මම බැක්පැක් එකේ තිබ්බ යතුරෙන් දොර ඇරලා ගේ ඇතුලට යද්දි රධ්‍ය අයියා ඉස්තෝප්පුව ගාව නැවතිලා කමනි ඇන්ටිලගෙ ගේ දිහා කන්න වගේ බලගෙන ඉන්නවා.. මේ මනුස්සයා මොකක් කරනවද.. මම බැක්පැක් එක පුටුසෙටියට දාලා ඉස්තෝප්පුවට ආවා..

" අර කවුද.."

රධ්‍ය අයියා නයිටියකට උඩින් බලවුස් එකක් දාගෙන අපේ ගෙදර පැත්ත දිහා ඔරවගෙන හිටපු තඩ් කමනි ඇන්ටි දිහාට ඇගිල්ලක් දික් කල්ලා කේන්තියෙන් අහද්දි මම උගෙ ඇගිල්ලෙන් අල්ලලා ඒක පහලට කලා..

මොනවද මේ කරන්නේ.. නයිටිය උස්සන් ආවොත් හෙම මේ පැත්තට..
ඉවරයි..

" මේ ඇතුළට එනවකො.. මම කියන්න.."

මම රඳා අයියගෙ ශරීර එකෙන් ඇදගෙන ගේ ඇතුළට ගියා..

" ඒ එහා ගෙදර ඉන්න ඇත්ට් අනේ.. අපි එක්ක එව්වර හොඳ නෑ එයා.. මල
කුණ්ඩවාලයක්.."

" මම.. ඒ ඇත්ට්ට කිව්නම් හරි බ්‍රෙසියර් එකක් අරගෙන අදින්න කියලා
ගෙදරට.. මෙලෝ ලැප්ටොප්ක් නෑනේ.."

" මොනවද බං කියවන්නේ.. සැක්.. ඔන්නම ගිහින් කියලා එනවා.."

" සිරාවට..?? පොඩ්ඩක් ඉන්නවා මම සුටුස් ගාලා කියලා එන්නම්.."

රඳා අයියා එළියට දුවන්න හදද්දි මම දෝන බදලම ඌව අල්ලගන්නා..
මේකා ගංජා ගහලද.. මේ මොනවද කරන්න යන්නේ.. පෙන්නයි ඇත්ට්
බ්‍රෙසියර් උඹට..

" ඒ මේ ආතල් දෙන්නැතුව හිටපන් අයිසෙ.. තවුසෙට පිස්සුද.."

රඳා අයියා එයාගෙ හරිම විනෝදය උපදවන සුඵ විහිලුවට තනියම
හිනාවෙන ගමන් පුටුසෙටියෙන් වාඩිවුනා..

" තනියමනේ ඉන්නේ.. මේ මොකක් හරි උවමනාවක් වුනොත් මට කෝල්
එකක් ගන්නවා.. අපේ අයියට වුනත් කමක් නෑ.. තේරුනානේ.."

" මම.. ගන්නම් ගන්නම්.. ඔයා ඉතින් කොට්ටාවේ ඉදන් පියාඹලානේ
එන්නේ නේද.."

" සුපර්මැන් සුපර්මැන්.."

" සුපර්මැන් උනාට කමක් නෑ තවුසෙ ජොක්කු උඩට ඇදගෙන එහෙම මේ
පැත්තට එන්න එපා.. එක්කො ඒක නැතුව වරෙන්.."

" ඒක නැතුව කොහොමද.."

" ඇයි දවසක් කිව්වෙ හුළු වැදි වැදි ඉන්න හෙන ආසයි කියලා.. සිහිල් සුළුත් රැල්ලේ~"

" අනේ මේ වරද්.. කුණුහර්ප කතානොකර ඉදපත්.. මම දැන් යනවා.. උඹත් තනියමනෙ ගෙදර.. හෙට මම එන්නම් ගන්න.. ලැස්තියෙලා ඉන්න.. කෑම හදාගන්න පුලුවන් නෙ.."

" පුලුවන්.. පරිස්සමට ගෙදර යන්න.."

එයා ඉදගෙන ඉදලා නැගිටිද්දි ඊට ටිකක් එහායිත් හිටපු මමත් පුටුවෙන් නැගිට්වා..

" ෆෝන් එක ලග තියාගන්න.."

" හරි.."

" මෙහෙට එනවකො.."

රඬ අයියා මගේ අතකින් හිමිහිට අදිද්දි මම රඬ අයියා ගාවට කිට්ටු වුනා.. එයා මගේ දිහා ටිකක් වෙලා බලාගෙන ඉදලා මගේ කොන්ඩෙ අවුල් කල්ලා මාව පපුවට තුරුල් කරගත්තා.. මම එයාගෙ ශරීර එකේ කොනකින් පොඩි කල්ලා අල්ලගත්තා.. හරි හුරුපුරුදු හැගීමක් දැනෙනවා.. රඬ අයියා ගාව අමුතු උනුහුමක් දැනෙනවා.. මුලදිට වඩා හරිම ලග හැගීමක් දැනෙනවා.. ඒකට හරියට ලෝබ හිතෙනවා.. හුග දවසකින් ආයෙම ඒ හුස්ම මගේ නලලෙ පැත්තකින් හුගක් වෙලා නතරවෙද්දි මම ඇස් දෙක පියාගෙනම ඉදියා..

විනාඩි ගනනකට පස්සෙ රඬ අයියා මාව එහාට කරද්දි මම එයාගෙ පපුවට නිකට තියාගෙන මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම ආසම එයාගෙ ඇස් දිලිසෙනවට.. එතකොට පුංචි තරු දෙකක් වගේ.. දිග ඇස් පිහාටු දිහාම බලාගෙන ඉන්න හිතෙනවා..

" මතක් වුනා.."

මම රඬ අයියට ඇහෙන නැහෙන ගානට කතාකරද්දි රඬ අයියා මගේ මුණ දෙපැත්තෙන් අල්ලගෙන මගේ මුණ දිහාවට පහත් වුනා.. මම

ඉක්මනට ඇස් දෙක පියාගන්නා.. මට එයාගෙ හුස්ම මගේ මුනෙ වදිනවා
දැනෙනවා දැනෙනවා වගේ..

" මම ආයෙම උඹව උස්සන් යනවා වරද්.. මට යන්න දීපන්.."

රඳා අයියා මගේ නලලට ආයෙම හඳුවක් දීලා ස්ටුල් එක උඩ තිබ්බ කී
එකත් අරගෙන ඉක්මනටම ගෙදරින් ගියා.. මම තම මොකුත් හිතාගන්න
බැරුව හිටගෙන ඉදපු තැනම ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන බලාගෙන
ඉන්නවා..

" දෙයියනේ මම මොනවද හිතුවෙ.."

ඔව්.. උබර් මොනවද හිතුවෙ.. පොඩ්එකො..

එතකොට කියවන උබර්ලා මක්කයිහිතුවෙ.. මක්කවත් නෑනෙ..

හවසට එන්නාමි.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

45 කොටස

මම ඊයෙ ඉස්කෝලෙට ගිහින් ක්ලබ් එකේ මිටින් එකටත් ඉඳලා ගෙදරත් ආවා.. කවුරුත් නෙමෙ අපේ සෙනුකයා තමා ක්ලබ් එකේ ප්‍රසිඩන්ට්.. ඌ මෙ රිකේ සාංකාව හැඳිලා වගේ ඉන්නෙ.. අයුක අයිසා බිග්මැව් එකට ප්‍රැක්ටිස් වෙනවා දවසෙම.. මුට අයිසව හමබෙන්න විදියක් නෑ.. අල්ලගත්තනෙ ඉස්කෝලෙ ක්‍රිකට් රිම එකේ කැපාව ඉතින්.. ඊයෙ දවසෙම ඉස්කෝලෙ ඉදගෙන කැමපේන් එකට ඔන දේවල් ලැස්ති කල්ලා අද උදේ යන්න තමා හිතාගෙන හිටියේ..

අම්මා උදේ කතාකල්ලා සති අන්තෙ එනවා කියලා කිව්වා.. මාමා ට්‍රින්කො ගියා විතරයි කතාකල්ලේවත් නෑ ආයෙම.. ඒ මනුස්සයගෙ අහිරහස් ජීවිතේ ගැන ඉතින් අපිට කියන්නෙත් නෑනෙ කොහොමත්.. මම කාල බිල ගෙවලත් අස් කරගෙන පාඩුවේ හිටියා.. අල්ලපු ගෙදර කමනි ඇන්ටි කොයිවෙලේ බැලුවත් බෙල්ල මෙහෙට දික් කරගත්ත ගමන්මයි ඉන්නෙ.. ඒකනිසා ඊයෙ රඬ අයිසා මාව ගේට් එක ගාවින් දාලා එහෙමම යන්න ගියා.. හරි මගුලක් තමා ඒක.. අපි ඉන්න ඔන උන්ට ඔන විදියට..

මම උදේ නැගිටලා ක්ලබ් එකේ සුදු රිගර්ට් එකට කප් ඩෙනිමක් ඇඳලා කලු ඩෙන් දෙකකුත් දාලා බැක්පැක් එකත් ලැස්තිකරගෙන එළියට වෙලා හිටියා.. අයුක අයිසා නැති නිසා රඬ අයිසා සෙනුකයාවත් පික් කරගෙනම එනවා කියලා කිව්වේ.. කියාන් අයිසලා මෙ ක්ලබ් එකේ නෑ.. ඇරන් ඒකා පිස්සුවෙන් වගේ මෙ රිකේ රගර් ගහනවා මැව් එකක කියලා..

ටික වෙලාවකින් රඬ අයිසා අපේ ගෙදර ඉස්සරහ ඉද්දි මම දුවගෙන ගිහින් කාර් එකට නැග්ගා.. සෙනුකයා ඉන්නවා පෑනකුත් කටේ ගහගෙන මොනවද බල බල.. මම ආවා කියලාවත් ඌට ගානක් නෑ..

" අමමට කිව්වද.. "

" ඔ කිව්වා.. ඒ සෙනුකයා.. බල්ලො.. ඔයි.. "

මම පිටිපස්සෙ සිට එකට වෙලා කොළ ගොඩක් බදාගෙන ඉන්න සෙනුකයගෙ ඔලුවට අත දිගැරලා පාරක් ගැහුවා..

" ආ අඩි ඡනෙරුවා.. ගුඩි මෝනිනි.."

" මෝනිනි.. මොකක්ද ඔය.."

" නෑ බං මේ මම ආයෙම මේක බැලුවා.. ඒ උඹ තනියමනේ බං ඉන්නෙ මේ වීකේ.."

" මම.. අමමා ඉරිදා එනවා කිව්වා.."

" එහෙමද.. ඒ උඹට බය නැද්ද බං තනියම ඉන්න.."

" බය වෙන්නෙ මොකටද ඉතිනි.. උඹ වගේ නෙමේ මම හෙන ෆිට් කොල්ලෙක් හරින.."

" අනේ පලයං.. මම උඹට- ඒ පොඩ්ඩක් ඉදපන්.."

සෙනුකයා ෆෝන් එකට කෝල් එකක් ආපු නිසා කතාව නවත්තලා ෆෝන් එක ආන්සර් කලාම මම ඉස්සරහා බලාගෙන පාඩුවේ ගියා.. රඨ අයිසා වෙන කවුරුත් ඉද්දි ඉතින් ලොකුවට කතාකරන්නෙ නෑනෙ..

" මොකද.."

" මොකුත් නෑ.."

" ඔ රඨ අයිසා ඉන්නවා.."

" මොකටද මං ගැන හොයන්නෙ.. තවුසෙ ඔය ලබ්බේ බැටි එකම බදාගෙන ඉන්නවා.."

" අනේ මේ මම තියනවා.."

" කියනවා ඉතිනි.."

" මම කරන්නෙ මට ඕන දේ.."

" මම පොඩ්ඩ එකෙක් නෙමේ හැම මගුලම ඇගිල්ලෙන් ඇන ඇන කියන්න.."

" තවුසෙට කිසි ගානක් නෑ.."

" ආ දැන් මම තමයි වදේ.. එහෙමනෙ.."

" නෑ නෑ දැන් තවුසෙම කිව්වෙ මම මාර වදේ කියලා.."

" අනේ තවුසෙගෙ බොරු ආදරේ.. එක පොඩ්ඩක් කතාකරන්න බෑ.."

" අනේ නටපං.."

" මම දන්නෙ නෑ.. කතාකරන්න එපා මට ආයෙම.."

" මම තියනවා.. නෑ නෑ ඔන්නෑ.. මට පුලුවන් මං ගැන බලාගන්න.."

සෙනුකයා ෆෝන් එක අරගෙන අයුක අයියට දිගට හරහට බනිනවා.. පවුල් ප්‍රශ්නයක්ද කොහෙද.. මම රඬ අයියගෙන් මොකද ඇහුවහම එයා උරහිස අකුලලා දන්නෙ නෑ කිව්වා.. සෙනුකයා කෝල් එක කටි කලා විතරයි අනිත් පැත්තට රඬ අයියට කෝල් එකක් ආවා..

" ඔ කියපං.."

" එහෙම අවුලක් නෑ බං මම හවස් වෙනකල්ම ඉන්නවා.."

" මට ඔවා කියන්නෙපා මම දන්නෙ නෑ.."

" දන්නෑ.."

" මට බෑ.."

" එනවනම් වරෙං.."

" හා හා.."

" මල්ලි මේ අයුක කියනවා උගේ නම්බරේ අන්බ්ලොක් කරන්නලු.."

රඬ අයියා ෆෝන්ට මිරර් එකෙන් සෙනුකයා දිහා බලලාකියද්දි සෙනුකයා රඬායියටත් රවලා ගටර් එකෙන් අහක බලාගන්නා.. යකෝ මුට රවන්නෙ.. මු මක් කලාද..

" මල්ලි කතාකරන්නැ.. අනේ මේ උඹලා ඔන ලබ්බක් කරගනින්..
එනවනම් වරෙන්.. මම තියනවා.."

රධ්‍ය අයියා ෆෝන් එක කටි කල්ලා ෆෝන් එක මගේ උකුලට දැමුවා..
ෆෝන් එකේ ලොක් ස්ක්‍රීන් එක දැකලා මට කෙලන් හිරවුනා.. මේකා ඒක
වෙනස් කල්ලද.. ඒකෙ හිටියෙ එදා ස්පෝර්ට් මීට් එක දවසෙ අපි දෙන්න
බ්ලෙසර් දෙක උරහිසට දාගෙන කරට අත දාගෙන හිනාවෙගෙන ගහපු
ෆොටෝ එකක්.. ඌප්ප් මගේ ලස්සන.. මම ඒක දැක්කා විතරයි රධ්‍ය අයියා
මොකක් හරි මතක් වෙලා වගේ ආපහු ෆෝන් එක අරගෙන ඒක කකුලෙ
කලවට යටකරගත්තා.. දැකලා ඉවරයිනෙ ඉතින්.. මම ලාවට හිනාවෙලා
ඉස්සරහා බලාගත්තා.. සෙනුකය ඉන්නවා මුණ හට්ටියක් කරගෙන.. ගට්ට්
එකට නහයන් තද කරගෙන..

" මල්ලි.. අයුකයා මේ ටිකේ බිසි.. මැව් එක ළගයිනෙ.. පොඩ්ඩක් එහෙ
මෙහෙ වෙනවා.. කතාකල්ලා බලන්න.. ඌ අවුලෙන් ඉන්නෙ.."

" මට බෑ.."

සෙනුකයා රධ්‍ය අයියටත් කැගහලා ෆෝන් එක අරගෙන ආපහු කනේ
තියාගත්තා..

" මොකද.."

" මම කිව්වනෙ ඔන්නැ.."

" තවුසෙත් තවුසෙගෙ සියා වගේ තමා.. මිනිස්සුන්ට බොරුමයි කියන්නෙ..
ඒ වගේ නැතැයි නල්ලමලේ මුහුබුරන්.."

යකෝ සෙනුකයා මේ බනින්නෙ අපේ රටේ පරිසර ඇමතිට නේද.. යසයි
බේසිකයා ඔහොම මුනටම කියනවද මං අහන්නෙ..

" එපා ඔන්නැ.. බෑ මම රධ්‍ය අයියා එක්ක එන්නෙ.."

" බෑ රධ්‍ය අයියා එක්ක විතරමයි එන්නෙ.."

" ඔව් රධ්‍ය අයියා තමා මිනිහා.. තවුසෙට වඩා කොහොමත් ඒ අයියා
හොදයි.."

" මගේ කන මිනිහෝ.. කැහහන්න එපා මගුල.."

" එනවා එනවා.. මගුල.. පිස්සු හැදිලා වගේ බෙරිහන් දෙනවා.."

සෙනුකය ආයෙම ෆෝන් එක කටි කල්ලා මහ කුප්ප හිනාවක් දාගෙන රඳා අයිසා දිහා බලාගෙන ගට්ටු එකට මුන නියාගන්නා.. මු යකෝ.. මගේ වෙන්න මිනිහටත් විදින්නද හදන්නෙ.. මේ පුතේ ඔව්ටනම් එන්නෙපා හරිද.. මටත් මල පනිනවා..

" මේ රඳා අයිසෙ.."

" මම..??"

" අයාන් අයිසා කොළඹ ඇවිල්ලලු නේද.. ඔයාලව හමුවුනාද.."

" නෑ බිග්මැව් එකේදි හමුවෙව්ව් සමහරවිට.."

" ආ.. ඒකතමා.."

කවුද යකො අයාන් කියන්නෙ.. අනික මම නොදන්න මොකක්ද රඳා අයිසගෙයි සෙනුකයගෙයි කතාව..

" කවුද අයාන්..??"

" ඇයි බං කියාන් අයිසගෙ අයිසා.. අයාන්.. අර ඉස්සර අපේ ඉස්කෝලෙ ක්‍රිකට් ටීම් එකේ කැපාට හිටියේ.."

" කොයි කාලෙද.."

" අපි පොඩ්ඩි එතකොට හැබැයි.. හයේදි විතර.."

" මට ලොකු මතකයක් නෑ බං.."

" ඩයල් එක රුහුණෙ මැනේජ්මන්ට් එකේ ඉන්නෙ.. මේ ටීකේ මෙහෙ ප්‍රයිවට් යුනියක අයිට් කෝස් එකක් කරනවලු.."

" එහෙමද.."

" ඌ හෙන කුකුලා.. උඹට බිග්මැව එකේදි හමබවෙවි.. කියාන් අයිසා වගේ නෙමේ හෙන ඔලුව.."

" සිරාවට.. මම..මම.."

අපි එල්ඩර්ස් හෝම එකට ආවහම අපේ ක්ලබ් එකේ ඔක්කොම වගේ එතනට ඇවිල්ලා හිටියා.. හරි නිදහස් පරිසරේක තියන එල්ඩර්ස් හෝම එකක්.. වැඩි සද්ද බද්ද නෑ කොළබ වුනත්.. එන තැනම සාමාන්‍ය තරමේ ක්‍රිස්තියානි පල්ලියක් එක්ක ලොකු කුරුසයක් හදලා තිබුනා.. ඒ කුරුසෙන් දකුණුපැත්තෙ හිටියේ සියලා.. වම පැත්තෙ ආවිච්ලා.. තැනින් තැන ගස් යට බාකු දාලා ඒවගේ සියලා ආවිච්ලා වාඩිවෙලා හිටියා.. සමහරු කල්පනා කරනවා.. සමහරු පොත් කියවනවා.. ගොතන කටු වලින් ගොතනවා.. හැමෝම හිටියේ තම තමන්ගෙ ලෝකවල.. ඒත් මට එහෙම දකිද්දි පපුව පිටිච්ලා ගියා.. එයාලගෙම ලෝක වල උන්නත් හිත්වල කොච්චර දුකක් ඇද්ද.. මට ඒකම මතක් වෙලා මහා දුකක් දැනුනා..

අපි මුලින්ම ගිහින් එල්ඩර්ස් හෝම එකේ සිස්ටර්ලා දෙන්නත් එක්ක කතාකලා.. එයාල හරිම කරුණාවන්තයි.. අපේ ඉස්කෝලෙන් හැම අවුරුද්දෙම මෙතෙන්ට එන නිසා එයාලා අපිව හොදට අදුරනවා..අපිව හිනාවෙලා පිලිඅරගෙන අපි එක්ක කතාබහ කලා.. එයාලගෙ අඩුපාඩු ගැන අපිත් එක්ක කිව්වා..

අපි කරන කැමපේන් එකෙන් ඩොනේට් කරනවා විතරක් නෙමෙයි දවසක්ම අරගෙන එල්ඩර්ස් හෝම එක ක්ලීනුත් කරනවා.. ඉන්ට්‍රැක් ක්ලබ් එකම නෙමේ කැමතිනම් වෙන ක්ලබ් වලට මේකට පොයින් වෙන්නත් පුලුවන්.. ගිය අවුරුද්දේ ලියෝ ලත් මේකට පොයින් වුනා.. මේ වතාවෙ හිටියේ ඉන්ට්‍රැක් එකයි ෆොටෝග්‍රැෆි එකයි.. ලමයි හෙන තොගයක් හිටියා කැමපේන් එකට ආපු.. ෆොටෝග්‍රැෆි එකේ කට්ටිය කැමරාස් ස්ටෑන්ඩ් කරගෙන පොඩි එන්ට්ටේනින් වැඩ වගේකුත් ආවිච්ලා සියලා වෙනුවෙන් ලැස්තිකල්ලා තිබ්බා..

පිරිමි ළමයි හැමෝම මාස්ක් දාගෙන කොහු ඉදල් අරවා මේවා අරගෙන එල්ඩර්ස් හෝම එක ක්ලීන් කලා.. මකුළුදැල් කැඩුවා.. බිම සේදුවා.. කැඩුනු කබඩස්, හදන්න පුලුවන් දේවල් හැදුවා.. එතකන් ඔක්කොම ආවිච්ලා සියලා පල්ලියට වෙලා හිටියා.. නැත්නම් එළියේ ඇවිද ඇවිද හිටියා, ඇවිදින්න පුලුවන් අය..

මමත් කොස්සක් අරගෙන එල්ඩර්ස් හෝම් එකේ එක හෝල් එකක්
අතුගාද්දි සෙනුකයා පණ දාගෙන ආවිව් කෙනෙක්ගෙ කබඩ එකක් අස්
කරනවා.. රෙදි නමනවා.. ඇදවල් ගසලා හදනවා.. රඬ අයියා කැඩිලා
තිබ්බ ඉලෙක්ට්‍රික් බඩු වගයක් තියාගෙන බවුත් කරනවා තව ලමයි වගයක්
එක්ක.. ඔය අස්සෙ ගොටෝග්‍රැපි සොසයිටි එකෙන් වම්රැයි මතීගයිත්
මේකට ඇවිත් හිටියා.. මම උන් දැක්කත් දැක්කෙ නෑ වගේ පාඩුවෙ මගේ
වැඩක් කරගෙන හිටියා.. උන් මගේ හිතීන් මම කොහොමත් අයිත් කලේ
හුග කාලෙකට කලින්.. දැන් නම් හෙන ගහලා ගියත් මට අදාල නෑ..
තරහක් නෑ.. ඒත්.. ඔන්නෑ..

මම අතුගාපු හෝල් එකේ මකුළුදැල්ත් කඩලා මොප් කල්ලා සෙනුකයා
ඇදවලුත් හදලා නෙට් එල්ලලා ඔවා කරලා ඉවරවෙන්නම පැය තුන
හතරක් ගියා.. හෝල් කියන්නෙ පොඩි හොල් නෙමෙනෙ.. හෙන දිගයි
එකක්.. ඒවගෙ බඩු එහෙඅ මෙහෙට අස් කර කර අස් කරද්දි ඉතින් හොද
පණ යනවා.. ළමයි කැගහන්නෙ කියවන්නෙ මොකුත් කරන්නෙ නෑ.. අපේ
ඉස්කෝලෙ තියන හොදකම කියන්නෙ තැනකට ආවහම නම ඉස්කෝලෙ
නම තියාගෙන ඉන්න උගන්නලා තියෙනවා.. රඬ අයියා දාඩිය පෙරාගෙන
හෙන තඩ් පෙට්ටි වගයක් උස්සගෙන උඩ තට්ටුවකට යනවා මම ටිකකට
කලින් දැක්කා..

" අම්මෝ බං කොන්දත් රිදෙනවා.."

සෙනුකයා මම හේත්තුටෙලා ඉදපු බිත්තියට මොප් බකට් එකකුත්
උස්සගෙන ඇවිත් හේත්තු වුනා.. දාඩිය දානවා අමමට්සිරි වෙන්න.. මමයි
සෙනුකයයි විනාඩි දෙක තුනක් විතර කතාකර කර ඉද්දි අපිට පෙනුනේ
ඇතින් සුදු බොටමකුයි සුදු අත් දිග ශර්ට් එකකුයි සුදු කැප් එකකුයි දාගෙන
මේ පැත්තට එන කොල්ලෙක්ව.. මම සුටුස් ගාලා සෙනුකයා දිහා බැලුවම
මේකා බයටෙලා වගේ මගේදිහා බැලුවා..

" අන්න පලයං.. උමේ අයු බබා එනවා.."

" අනේ පගො කටවහගනින්.. ඒ සිරාවට මේකා ඇවිල්ලද.. මම හිතුවෙ එන
එකක් නෑ කියලා.."

" වත්සල්.."

අයුක් අයියා මේ පැත්තට එද්දි මම සෙනුකයව එතන දාලා රඬ අයියව
හොයාගෙන යන්න හැදුවත් මම දැක්කේ අත මැණික් කටුව ගාවින්
අල්ලගෙන බිත්තියකට වාරු වෙලා ඉන්න වමිරුව.. එයා ඇදගෙන හිටිය
ක්ලබ් එකේ සුදුපාට ශර්ට් එකේ ලේ පැල්ලමකුත් තියෙනවා.. මම ඇයි
කියලා බලන්න හිමිත් සැරේ ඒකා ගාවට කිට්ටු වුනහම ඒකා මාව දැකලා
අත පිටිපස්සට කරගෙන හංගගත්තා..

" වමිරු?? "

" මම.. "

" මොකක් හරි අවුලක්ද.. "

" නෑ.. "

මම වමිරුගෙ අත ඇදලා අරගෙන බලද්දි මේකා මොකකටහරි අත
කපාගෙන.. මැණික් කටුව ගාවින් හරහටම කැපිලා ගිහිල්ලා.. මම උගේ
අත ඇදලා අරගෙන ඒ ලගම තිබ්බ ටැප් එකට අල්ලද්දි ඒකා අත මිටි
කරගෙන මං දිහා කන්න වගේ බලාගෙන හිටියා.. මේකා යකඩෙකට
කපාගෙනද දන්නේ නෑ..

" මොකකටද අත කැපුනේ.. "

" ජේපර් කටර් එකකට.. "

" ඒක මලකඩ කාලා තිබ්බද.. "

" දන්නේ නෑ.. "

" එහෙමද.. උඹට ටෙටනස් විදින්න වෙයිද දන්නේ නෑ.. මලකඩ කාලා
තිබ්බනම්.. මේක බැදගනිත්.. යනගමන් බෙහෙත් දාගෙන පලයන්.. "

මම මගේ සාක්කුවේ තිබ්බ පාවිච්චි කරපු නැති කහ පාට ලේන්සුව
වමිරුගෙ අතේ ගැටගහලා එතනින් එන්න ආවා.. මම එන්න හැරෙදි රඬ
අයියා පඩිපෙල ගාව වාඩිවෙලා මං දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මමත්
ඇවිදගෙන ගිහින් පඩියකින් ඉදගත්තා.. රඬ අයියගෙ මුණට දාඩිය දාලා

කොණ්ඩෙ දෙපැත්තෙන් දඩය පහළට පහළට බේරෙනවා.. ඇදුමත් තෙතම තෙතයි.. මං ගාව ලේන්සුවක් තිබ්බෙත් නෑ.. මටත් හොඳටම දාඩියයි..

" අයුක අයිසා ආවා.. හමබුනේ නැද්ද.."

" නෑනෙ.. උා ඇවිල්ලද.."

" ඔව්.. සෙනුක එක්ක කතාකර කර හිටියා.."

" උා ඔය කෝවගෙන් අමබානෙක බැනුනුත් අහගෙන බස් එකේ ඇවිත් තියෙන්නෙ.. මට එනගමත් කෝල් කලා.. අරු මැරෙන්න හදනවනෙ.."

" එහෙමද.. දුක තමා ඉතින්.. මොනා කරන්නද ඒයි.."

අයුක අයිසා බස් වල යන එන එක්කෙනෙක් නෙමෙයිනෙ.. සෙනුකයා ඒකව ගානට හදලා ගනී වගේ.. අයුක අයිසා ගැන හරියට දුක හිතෙනවා.. ඒ වුනාට සෙනුකයන් මහ පතෝල ගැරඬියෙක්නෙ.. රඬ අයිසා තමා මිනිහා ගහා හිටියෙ.. හිතේ ඇති මගෙ වෙන්න මිනිහව අල්ලගන්න.. ඒ වුනාට ඉතිම් මේ ගැටපොලොස් කොට්ටොරුවා ආදරේ මට විතරනෙ.. ඒකනෙ ඉතින් චෝල්පේපර් එකටත් දාගෙන ඉන්නෙ..

" මේ ඔයාගෙ ෆෝන් එක මෙහෙ දෙනවකො.."

" ඒ මොකටද.."

" ආ බැරිද දැන්.."

" බෑ බෑ.."

මම උගේ සාක්කුවට අතදාලා බලෙන්ම ෆෝන් එක එලියට ඇදලා ගන්නා.. ඒ ඩින්ගට මෙකා මං දිහා බලන් හිටියේ මම උාව රේප් කරන්න ආවා වගේ.. යකෝ සාක්කුවට අත දැමමෙ.. කලිසම අස්සට නෙමෙනෙ..

" මොනවද බං කරන්නෙ.."

" මෙකෙ පාස්වර්ඩ් කියනවකො.."

" හයයි නමයයි නමයයි හය.."

" මම.. හයටයි නමයටයි ආසයි වගේ.."

මම කුප්ප හිනාවකුත් දාගෙන උගෙ ඟෝන් එක අන්ලොක් කල්ලා ගැලරියට ගියා.. මට බලන්න ඕන වෙලා තිබ්බේ මෙක මගේ ඟොටෝ කියක් හොරාට තියාගෙන ඉන්නවද කියලා.. මම ගැලරියට යන්න සිකිත් එක ටව කරන්න හැදුවා විතරයි ඟෝන් එක උඩින් ගියා..

" දීපිය ඟෝන් එක මෙහෙට.."

රඨ අයිසා ඟෝන් එක උදුරගෙන මොනවද කොටලා ඟෝන් එක සාක්කුවට ඔබාගත්තා.. හිටපන්නො මම ඕක දවසක බලාගන්න.. පිත්තල ගෙමබා..

" අපි එළියට යමුද.. මෙහෙ දාඩියයි අනේ.."

" මම.."

මමයි රඨ අයිසයි පඩිපෙලෙන් නැගිටලා එළියට එද්දි අපිට මුණට වම්රුව හමුවුනත් වම්රු බිම බලාගෙන එන්නින් ගියා.. රඨ අයිසා කොහොමත් වම්රුව දන්නෙ නෑනෙ හිනාවෙව් කතාකරන්න.. තියා ඌ දන්න එකෙක් එක්කවත් හිනාවෙලා කතාකරන්නෙ නෑනෙ.. අපි දෙන්නම එළියෙ ඇවිදගෙන යද්දි අපි දැක්කෙ වයසක සීයා කෙනෙක් ගහක් යට බංකුවකට වෙලා පොතක් කියවනවා.. හරි වැදගත් පෙනුමක් ඒ සීයට තිබ්බේ.. කණ්ණාඩි දෙකකුත් දාගෙන පොත කියවන ගමන් ඒ පොතේ මොනවහරි ලියනවා.. මමයි රඨ අයිසයි ඇන ඇවිදගෙන එද්දි ඒ සීයා අපි දෙන්නා දිහා බලාගෙන ඉඳලා හිනාවෙලා අපි දෙන්නට එන්නට එන්න කියලා කතාකලා.. අපි ඉතින් මොකද කියලා දන්නෙ නැති නිසා ඒ බංකුව ගාවට ගියා..

" මේ දරුවො දෙන්නා මොකක් හරි වැඩකට යන ගමන්ද.."

සීයා මගේ අතකින් අල්ලගෙන අහද්දි මම රඨ අයිසා දිහා බැලුවා..

" නෑ සීයෙ.. අපි පොඩ්ඩක් එළියට ආවා.. දාඩිය නිසා.."

" ආ එහෙනම් මෙහෙන් වාඩිවෙමුකො බලන්න.."

සීයා බංකුවට තට්ටුවක් දැමීමහම අපි දෙන්න සීයාට දෙපැත්තෙන්
ඉදහත්තා..

" මේ දරුවෝ දෙන්නව දැක්කහම මට ආයෙම මගේ ඉස්කෝලෙ කාලෙ
මතකට ආවා.. මොකක්ද නම් කිව්වෙ..."

සීයා රඳා අයියගෙ අතක් අල්ලගෙන අහද්දි රඳා අයියා සීයා එක්ක
හිනාවුනා.. ආදරෙ හිතෙන හිනාවක්..

" මම රඳා.. මේ ඉන්නෙ වරද්.."

" මම.. ලස්සන නම් දෙකක්.. මේ හොඳම යාලුවොද්.."

සීයා මගෙන් අහද්දි මම හිනාවෙලා ඔලුව වැනුවා.. සීයා අපිත් එක්ක
හිනාවුනා..

" දැන් කාලෙ තරුණ දරුවෝ මේ හැටියට වැඩිහිටියොන්ට උදව් කරනවා
දකිද්දි මගෙ හිතට හරි සතුටක් දැනෙනවා.. හොඳ පුරුදු පොඩි කාලෙත්ම
පුරුදු වුනාම ඉස්සරහට මේ රටේ වැඩිහිටි නිවාස තැනෙන එකක්
නැතිවෙව්.."

සීයා පොඩිම දුකක්වත් හිතේ නැතුව හිනාවෙලා කිව්වත් මට දුක හිතුනා..
රඳා අයියත් සීයාගෙ පිට අතගානවා දුක හිතීලා වගේ.. සීයත් මෙහෙම
තැනක ඉන්නෙ එයාගෙ ළමයි සැලකුව නැති නිසානෙ.. නැත්නම් වැඩිහිටි
නිවාසෙක මෙහෙම තනිවෙලා ඉන්න ඔන නෑනෙ..

" මගේ නෝනා නැතිවුනේ දැනට මාසෙකට කලින්.. අපි දෙන්නම උන්නෙ
මේ වැඩිහිටි නිවාසෙමයි.. අවුරුදු හතරක ඉඳලා.. ඉස්සරහම් පාළුවක්
නොදැනුනාට.. දැන් දැන් මේ වයසක මනුස්සයටත් පාළු හිතෙනවා
දරුවෝ.."

සීයා හයිසෙන් හිනාවෙව් කියද්දි මම රඳා අයියා දිහා බැලුවා.. සීයා
හිනාවුනත් ඒ හිනාවෙ නොකියන දුකක් තියනවා මට හොඳට දැනුනා..

" මේ දරුවෝ හරිම වාසනාවන්ත පෙනුමයි.. මම දැක්කා දෙන්නත්
එක්කලා හරි හරියට මහන්සි වෙනවා.."

සීයා අතේ තිබෙන පොත වහලා පැත්තකින් තිබ්බා..

" මේ ළමයි ඉගනගන්නෙ කොයි පත්තිවලද..??"

" මම මේ අවුරුද්දේ ඒ ලෙවෙල් ලියනවා සීයෙ.. මේ අයිසා ඒ ලෙවෙල් ලියලා ඉවරයි.."

" මම..මම.. හොඳයි හොඳයි.. මේ ළමයිත්ගෙ අනාගත බලාපොරොත්තු මොනවද ඉතින්.."

සීයා රඨ අයිසගෙන් අහද්දි රඨ අයිසා පොඩ්ඩක් විතර උත්තරදෙන්න පරක්කු කලා.. එකපාරට මොකක් කියන්නද හිතාගන්න බැරිවෙන්න ඇති..

" මම හිතාගෙන ඉන්නවා ඉන්ජිනියරින් කරන්න.."

" එතකොට මේ දරුවා.."

" මම-මම හුගක් ඒවා හිතාගෙන ඉන්නවා.. ඉස්සෙල්ලම සතුවින් ඉන්න එක තමා බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ.."

" ආ ඉලන්දාරියා දැන් ඉන්නෙ දුකෙන්ද ඒ කියන්නෙ.."

" ඔව්නෙ ටිකක් විතර.. ඉගනගන්නොකොට හැමෝටම දුකයිනෙ.."

" ඒකනම ඇත්ත ඉතින්.. දුක විදලා හරි ඉගනගත්තු දේ තමයි දරුවො මතුවට රැකෙන්නෙ.. එතකොට තව මොනවද තියන බලාපොරොත්තු.."

" තව කැමපස් යන්න.. ඔලිමපික් වලට බැඩමින්ටන් ප්ලේ කරන්න.. ට්‍රැවල් කරන්න.. හුගක් තියෙනවා.."

සීයා හයිසෙන් හිනාවුනා..

" මේ ළමයි දෙන්නා මට මගෙ තරුණකාලෙ මතක් කරනවා.."

" ඒ කිව්වෙ සීයෙ.."

" මගේ තෝනා.. එයත් මේ දරුවා වගේමයි.. මේ ළමයට කියන්න.. මම කතාකරන්නෙ වචන තුනක් නම එයා ඒ තප්පරේට වචන සියක්ම

කතාකරනවා.. මට ඔය ළමයි දෙන්නව දැක්කහම ඒක මතක් වුනා.."

සීයා රඬ අයියගෙ පිටට එකක් ගහල කියද්දි රඬ අයියා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බැලුවා.. මම ඇස් වලින් 'එපා' කියද්දි රඬ අයියා ආයෙම මුණ තිබ්බ විදියට හදාගෙන සීයා එක්ක හිනාටුනා..

" එහෙමද සීයෙ.."

" ඒකනෙ.. මට ලෝබකමෙ බෑ.. හරිම පිංපාට ළමයි දෙන්නෙක්..මෙ ළමයි හොඳට ඉගනගන්න ඕන.. ලොකු මහඟුතුරු දෙන්නෙක් වෙන්න.. මම..තේරුනාද.."

" හොඳයි සීයෙ.."

" අපිනම තව අවුරුද්දකින් දෙකකින් පොළොවට පස් වෙලා යාටි.. ඒ වුනාට දරුවෝ.. අපි කරන හැම හොඳ දෙයක්ම මෙ ලෝකෙ සදහටම පවතිනවා.. තේරුනාද..මගේ මෙ අවුරුදු හැත්තෑවටම අත්දැකපු දේ බොහෝයි.. මෙ ළමයි තාම මල් වගේ.. හරිම පොඩ්ඩයි.. මෙ ලෝකෙ මල් වලට ඉන්න හුගක් අමාරුයි දරුවෝ.."

" ඔය පොඩ් මල් ගහ මහා විසාල රූස්ස ගහක් කරගන්නෝන.. තේරුනාද.. මල් ඉක්මනට පොඩ් වෙනවා.. හුලගට පෙනි ගහගෙන යනවා.. සමහරු කඩාගන්න බලනවා.. එහෙම නෙමෙයි.. රූස්ස ගහක් වුනොත් අනිත් අයට හෙවණ දෙන්න පුලුවන්..කෑම දෙන්න පුලුවන්.. මහපොළොවට හයියක් වෙන්න පුලුවන්.. ඒවගේ මුල් තද කල්ලා පොළොව බදාගන්නහම ලේසියෙන් කාටවත් ගලවන්න බෑ.. කුණාටුවකට වුනත් ඔරොත්තු දෙනවා.. මෙ ලස්සන මල් පැල කවද්දහරි රූස්ස ගස් වෙන්න ඕන.. එහෙම වෙලා මහපොළොව තදින් බදාගන්න ඕන..මම.."

සීයා ලොකු කතාවක් කල්ලා මගේ ඔලුව අතගැවා.. රඬ අයියා ඒ හැම වචනයක්ම අහගෙන හිටියේ හුගක් උවමනාවෙන්.. හැම වචනයක් ගානෙම එයාගෙ ඇස් වෙනස් වුනා.. සීයා කියපු කතාවෙ ලොකු තේරුමක් ගැඹුරක් තියෙනවා අපි දෙන්නටම තේරුනා.. වචනෙන් විස්තර කරන්න බැරි ලොකු තේරුමක්..

සීයා අපි දෙන්නා එක්ක කතාකරලා ටික වෙලාවකින් සීයගෙ කරේ තිබ්බ මාලයක් ගලවලා අතට ගත්තා.. ඒ මාලෙ අමුණලා තිබ්බෙ පෙත්ඩන්ට

එකක් නෙමේ.. හෝලි ක්‍රොස් එක ගානෙ තියන මුද්ද දෙකක්.. ඒවා හරිම අලුත් පාටට දිස්නෙට තිබුනා.. සීයා මාලෙ පැත්තකින් තියලා අර මුද්ද දෙක අතට අරගත්තා.. මමයි රධ්‍ය අයිසයි මොකුත් හිතාගන්න බැරුව මුණට මුණ බලාගෙන ඉද්දි සීයා හිනාවුනා..

" මේ මුද්ද දෙක දැන් සැහෙන්න පරණයි දරුවෝ.. ඒ වුණාට මම පුලුවන් විදියට පරිස්සම් කරගත්තා.. තව අවුරුද්දකින් දෙකකින් මමත් මේ ලෝකෙන් ගියහම මේ මුද්ද රකින්න කෙනෙක් ඉතුරු වෙන්නෙ නෑ.. නිකරුනේ කුණු ගොඩකට විසික් වෙලා යනවට වඩා හොදයි මේක තියාගන්න පුලුවන් කෙනෙක්ට දෙන එක.."

සීයා රිදීපාට මුද්ද දෙක රධ්‍ය අයිසගෙ අතින් තිබ්බා..

" මට ඔය ලමයි දෙන්න දැක්කහම මේක දෙන්න ඔනමයි කියලා හිතුනා.."

" අනේ සීයෙ.."

" නෑ නෑ දරුවෝ.. මේක ඔය දෙන්නගෙ ළගින්ම තියාගන්න.. මම ඔකට පණ වගේ ආදරේ කලා.. මේ ළමයි දෙන්නා හොදම යාලුවෝ වුනත් ලොකු බැදීමක් ඇති කියල මට දැනෙනවා.. නැත්නම් ඉතින් මාව මතක් වෙන්න තියාගන්නකො..මම.."

" තෑන්ක් යූ සීයෙ.."

" ජේසු පිහිටයි මගෙ දරුවෝ දෙන්නට.. හැමදාම සතුටින් ඉන්න ඔන.. කරන කියන හැමදේම සාර්ථක වෙන්න ඔන.."

සීයා බංකුවෙන් නැගිටලා මගෙයි රධ්‍ය අයිසගෙයි ඔලුව අතගාලා හැරමිටියත් අරගෙන බංකුවේ තිබ්බ පොතත් අතට අරගෙන එතනින් හිමින් හිමින් ඇවිදගෙන නිවාසෙ පැත්තට ගියා.. මමයි රධ්‍ය අයිසයි තවම බංකුවේ වාඩිවෙලා සීයා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මම රධ්‍ය අයිසගෙ අනේ තියෙන මුද්ද දෙක දිහා බැලුවා.. ඒවා තවම රිදී පාටයි..

" හරි පුදුමයි නේද.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ මුණ දිහා බැලුවහම එයත් මොකුත් හිතාගන්න බැරුව ම. දිහා බැලුවා..

" මටත් හිතාගන්න බෑ.. මොකක්ද ඒ වුනේ.."

" ඒත් ඒ සියා හරි හොඳයි නේද අයිියෙ.."

" මම.. අත දෙන්න මෙහෙට.."

රඬ අයිියා මගේ උකුළු උඩ තිබ්බ අත අරගෙන අර මුදු දෙකෙන් එකක් මගේ අතේ වෙදැගිල්ලට දැමිමා.. දාලා එයා ඉතුරු එක දාගත්තා.. මම එයාගෙ ඇගිලි වල මගේ ඇගිලි පටලගෙන අපේ අත් දිහා බලාගෙන හිටියා.. අපේ අත් දෙකේම හෝලි ක්‍රොස් එක ගානෙ තියෙන මුද්දක් ගානෙ තිබ්බා.. රඬ අයිියා අපේ අත් දිහා බලාගෙන හිතාටුනා.. පොඩි පොඩි දේවල් වලට වුනත් කොච්චරක් සතුටු හිතෙනවද.. මටනම් හරිම සතුටක් එක්ක ආදරයක් දැනුනා.. මට මං ගැනම ලෝබයි.. මම කොච්චරක් ආදරේ විදිනවද.. කියාගන්න තේරෙන්නෙ නෑ..

" ඉතින් කොහොමද බං මම උඹට ආදරේ නොකර ඉන්නෙ.."

♥අතේ ලමයි..

කෝමද.. මම දොළහයි එක වෙද්දිම ලියලා ඉවර කලා.. යේහේ..

ආයෙ හවහට එන්නම මම ඉතින්..

අතේ මම කොච්චර කිව්වත් ඇති වෙන්නෙ නෑ දෙයියනේ ඔය හැමෝටම.. මේ කතාවට ආදරේ කරනවට හුගක් සිතුවිලි.. මම හුගක් හුගක් ආදරෙයි.. ඒ ආදරේට.. ♥

"

**We are still kids, but we're so in love
Fighting against all odds
I know we'll be alright this time
Darling, just hold my hand
Be my boy, I'll be your man
I see my future in your eyes**

.."

"

Well, I found a man, stronger than anyone I know

@Shan

He shares my dreams, I hope that someday I'll share his home

I found a lover, to carry more than just my secrets

To carry love, to carry children of our own.."

♥♥♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

46 කොටස

එදා එල්ඩ්ස් හෝම එකට ගියාට පස්සෙ ආයෙම මාවයි රඳා අයිසවයි හමුවුනේ නෑ.. එයාට ගත් ගුවන්ද මොකක්ද තියෙනවා කියලා ඒකට යන්න වෙලා අපේ ගෙදර ආවෙ නෑ.. ඒකත් හොඳයි එක අතකට.. අල්ලපු ගෙදර ඉන්න පිස්සු කමනි ඇන්ට් හැමතිස්සෙම හොමබ දික් කරගෙනෙන ඉන්නෙන.. මෙහෙ මොනවද වෙන්නෙ කියලා.. අම්මා අද ගෙදර එනවා කියලා තිබ්බා..දැන් නම ඇවිල්ලත් ඇති.. මම උදේ ක්ලාස් ඇවිල්ලා ගෙදර එනකොට රුවෙනවනෙ.. මම හිටියේ මහිලා එක්ක කරුමක්කාර එකසිය හැට තුනේ හුට් බෝඩ් එකට පොඩ්ඩක් උඩින් එල්ලිලා යන ගමන්.. රූට යන අන්තිම බස් නිසා මෙවගෙ එන්න වෙන්නෙ නුගේගොඩින් හුට්බෝඩ් එල්ලිලා තමා.. ඉස්සර හයට ඉවරකරද්දිනම මහනුවර-පානදුරක එල්ලිලා අපි දෙන්නටම ගෙදර ගාවින් බහිනවා.. කොහෙද දැන් මහ රූ වෙනකල් පන්ති ආනවනෙ.. අද මහිලාගෙ අම්මට වැඩ වගේකට එළියට යන්න වෙලා අම්මා එනකල් මහිලා අපේ ගෙදර ඉන්නවා කිව්වා.. අපේ අම්මත් ඉන්නවනෙ.. මෙකි ගිය වෙලේ ඉදන් කරන්නෙම අපේ අම්මා එක්ක පව හලන එකනෙ.. මම බස් එකේ කොක්කක අත තියාගෙන ඔලුව අතට බර කරගෙන ආවෙ.. පුරුදු කරුමක්කාර ලෙඩෙට මගේ ඔලුව කකියන්න අරගෙන බඩේ දැවිල්ලක් අල්ලලා.. මාරම අමාරුයි.. බේහෙත් ගෙනාවෙන් නෑ උදේ එන්න පරක්කු උනු නිසා අතට අහුවෙව්ව පොත් ටික ඔබාගෙන පන්ති ආවෙන්.. මම අතට ඔලුව බර කරගෙන ඇස් දෙක පොඩ්ඩක් පියාගෙන එද්දි මගේ සාක්කුවෙ තිබ්බ ටෝන් එක වයිබ්ට් වෙන්න ගත්තා..

" වරද්.. ක්ලාස් ඉවර වුනාද.."

" ඔව් මේ ගෙදර යන ගමන්.. තාම බස් එකේ.."

" මට ගන්න බැරිවුනා.. දැනුයි මම මෙනනින් එළියට ආවෙ..අද අම්ම එනවා කිව්වනෙ.."

" මම.. එනවා කිව්වා.. ඔලුව රිදෙනවා අයිසෙ.."

" ඒ මොකද.. දවල්ට කෑම කෑවෙ නැද්ද.. බේහෙත් බිච්චෙ නැද්ද නැත්නම්.."

" අමතක වුනානෙ ඒක ගේන්න.."

" අමමපා වරද්.. උඹට සිහිය නෑ.. හුගක් අමාරුද.."

" මම.. රිදෙනවා.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. දැන් ගෙදර යනවනෙ.. දැන් කොයි හරියෙද.."

" කෝට්ටෙ.."

" මම.. ඩයජින් එකක්වත් ගත්තෙ නැද්ද.."

" ගත්තා.. ඒ වුනාට අමාරුයි.."

" උඹට මතකයක් නෑ අසනීපයක් තියෙනවනෙ.. ඒකට බෙහෙත් බොන්න ඔන කියලා.. තියන පණ්ඩිතකමට උඩ දාගෙන යනවා අරහෙ මෙහෙ.. කර්තෙ බොන්නෙ නැතුව මැරිය.."

" කෑගහන්න එපා මනුස්සයෝ.. මගුල.."

" කෑගන්න නෙමේ උඹට හමගහන්න තියෙන්නෙ.. ගෙදර ගිහින් ඇදේ දපලා නිදියන්නෙ නැතුව කාලා බෙහෙත් බීපිය.. මැරෙන්න හදනවා.."

" හරි හරි මේ මම තියන්නම්.. මෙකෙ කතාකරන්න අමාරුයි.."

" පරිස්සමට ගිහින් මට ගන්නවා.."

" මම.."

මම ආර්ථික එක කට කල්ලා ආර්ථික එක පොකට එකට ඔබාගනිද්දි මහිලා මගේ ආර්ථික එක ඇදලා ගත්තා..

" උඹට මම දන්නැති කවුරුහරි ඉන්නවද ඡනෙරු.."

" මොන.. පිස්සුද.."

" බොරු කියන්නෙපා.. උඹේ මොකක් හරි හුටපටයක් තියෙනවා.. දැන් උඹට හරියට කෝල් එනවා වැඩිනෙ.."

මහිශා නලල රැළි කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ආවේ එකේ කෝල්
ලොග් එක බලන්න ගත්තා.. දැන් ඉතින් ඔකෙ ඇති උඩ ඉඳන් පල්ලෙහාට
රිසිව කෝල්ස් වල අර යකාගෙ නම.. මම ඒකට උත්තර දෙන එක
මගාරින්න ආයෙම අතට ඔලුව ගහගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා.. මැස්සේ
බැලුවත් ඉතින් හොයාගන්න පුලුවන් එකක්යැ.. ඒකයි මමයි කතාකරන්නෙ
බහුබ්බතනෙ.. ලව කරන්නෙ නැතෙ ආවේ එකෙන්..

" රඬය.. මේ රඬය ද රඬය ද.. කොහේ සි ජී සි ද.. ඒ නැගිටපන්.. ඡනෙරුවා..
බල්ලො.. කවුද මේ.."

මහිශා මගේ පිටට තඩ්බාගෙන තඩ්බාගෙන ගියා.. මේකි අලි මස් ගිලිනවද
මන්දා..

" මොන??"

මම බොරුවට ආවේ එකට මුණ දාල බැලුවා..

" ආ ඔය රඬය.. අපේ ඉස්කෝලෙ සිසියුවි කැපා.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. අර එදා මට රවුපු එකා නේද.. ස්පෝර්ට්ස්මීට්
එකේ..කියාන් අයිසලගෙ යාලුවා?? මට ආගි කියලා තියෙනවා.."

" මම.."

" එතකොට ඌ මොකටද උඹට මෙව්වර කෝල් කරන්නෙ.. ඇත්ත කියපන්
ඡනෙරුවා.. උඹේ මොකක් හරි පටලවිල්ලක් තියෙනවා නේද මේකා
එක්ක.."

" එහෙම මගුලක් නෑ බො.. පටලවිල්ලක් කියන්නෙ.. ඌයි මමයි ලව
කරන්නෙ නෑ.."

" එහෙනම් ඉලව්වක්ද කරන්නෙ.."

" මම දන්නෙක් නෑ බො.."

" එහෙනම් ඌ උඹට කැමතී???"

" මම.. ඒ වගේ එකක් තමා.."

" එතකොට උඹත් ඌට කැමති???"

" මම.."

" ටහුක්.. මොකක් කිව්වා.. උඹ අරුට කැමති?? අරු වගේ එකෙක් උඹට කැමති?? සිරාවට?? උඹලා දෙන්නට පිස්සු හැඳිගෙන එනවවත්ද.. නැත්නම් මේ ලෝකෙ කැරකෙන්නෙ වෙන පැත්තකටද.."

" ඇයි??"

" ඇයි අහන්නෙ.. ඌ එහෙම වැඩිය මොකෙක් එක්කවත් කතාකරන එකෙක් නෙමෙනෙ.. උඹ වගේ යන යන තැන බාල්දි පෙරලගන්න අලි විසේ තියන එකෙක්ට ඌ කැමතිවුනා කිව්වහම.. අඩෝ උඹලා ඔක්කොම කපල් වෙලා.. බලපන් මම තනිවෙලා.."

" අනේ පලයන්.."

" කිව්වෙවත් නෑ පරයා.. මම උඹේ හොඳම යාලුවා නෙමේ.. පැය දෙකකට අපි යාලුවකම ඉවරයි.."

" උඹට කියන්නත් අපි හමුවුනේ නෑනෙ.. කියන්න තරම දෙයක් තියේද බං ඉතින් ඔකෙ.."

" නැත්නං.. උඹලා කොහොමද සිරාවට ඔක දැනගත්තෙ.. උඹලා කපල් එකක් නොවුණට එහෙම හැසිරෙනවනෙ.. නේ?? නේ??"

" එහෙමම නෑ.."

" නැත්තෙමත් නෑ??"

" මම.."

" ඉතින් කියපන්නො අගේ නොකර.."

" අනේ මන්දා බං කවදා කතාකරන්න ගත්තද මටත් හරියටම මීටර් නෑ.. ආ දවසක් ස්පෝර්ට් මීට් කාලෙ මම මු එක්ක අවුල් ගිහින් සෙනුකයා එක්ක පන්තියට වෙලා ඉද්දි, ඇවිත් කියලා ගියා එයාට කියන්න දෙයක් තියෙනවා.. ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙලා කියන්නම කියලා.. ඒ වෙද්දි මට

නිකමට ලාවට වගේ තේරිලා තිබ්බෙ.. මටත් කුශ් එකක් වගේ එකක් තිබ්බ
ඒ කාලෙ ඌවට.. ඊටපස්සෙ තමා ඉතින් කතාකරන්න ගත්තෙ.."

" මම.. ඉන්ටරෙස්ටින්.. ඉතින් ඊටපස්සෙ.."

" එව්වර තමා.. දැන් නම් හුගක් වෙලාවට කතාකරනවා.. මොකද කරන්නෙ
;පාඩම් කරනවද ඔවා අහන්න තමා.. ලාන් ටිකක් අමුතු කැරැක්ටර් එකක්.."

" අමුතුවයි කියන්නෙ බං.. ඌ මොකෙක් එක්කවත් කතාකරන්නෙ නෑනෙ..
මම හිතුවෙ හෙන ඔලුවෙන් ඉන්නෙ කියලා.. ආගිත් කිව්වා හෙන අමුතු
ඩයල් එකක් කියලා.. උගෙන් වැඩක් නෑ ඌ උඹට කැමති වුනා කිව්වහම..
අඩි.. උඹත් ඉඳලා ඉඳලා පය ගැහුවොත් ඉතින් හෙන විසාල අත්තක් තමා.."

" කටවහගනින්නෙ බං.."

" ඉතින් මං කියන්නෙ ඇත්තනෙ.. අන්තිමේට සෙනුකයටත් හරිගියා..
ආගිටත් හරිගියා.. උඹටත් හරිගියා.. මාත් හොයාගන්නෝන ඡුගර්
ඩැඩිකෙනෙක් හරි.."

" උඹට ඩැඩිලා කැමතිවෙන්නෑනෙ බං.. මම කෙනෙක් තමා හොයාගන්න
වෙන්නෙ.. නැත්නම් අර දැන් පස්සෙන් එන සහසා එක්කවත් යාලුවෙයං.."

" අනේ මේ මාව පල්ලි ගෙනිගින්න ගල් ගහලා මරාවි.. ආතල් දෙන්නැතුව
ඊළග හෝල්ට එකෙන් බහින්න මගේ බෑග් එක අරන් දීපන්.."

මහීශා පස්සෙන් එන අලුත්ම යුවතිය තමයි සහසා.. ඩයල් එක මුස්ලිම..
ඒකනිසා මහීශා මේ ටිකේ බයෙන් ඉන්නෙ ඒකිගෙ අයිසගෙන් කන්න
වෙයිදෝ කියලත්.. මෙකි මහීශා දැක්කහම පිස්සු කෙලිනවානෙ.. අදත්
වැරදිලා ඒකිගෙ ඇගේ හැප්පිලා මෙකි එතන කොණ්ඩෙ ගස්සලා අමුතු
විදියට බලලා පිස්සුවක් කෙලියා.. පේපර් එක ලියද්දින් හැරි හැරි මහීශා දිහා
බලනවා මට සෙනුකයා පෙන්නුවෙ.. හොඳම දේ ඒකි ඉන්නෙත්
මහීශාගෙන ඉස්කෝලෙ එකම පන්තියෙ..මෙකිට පෝලිමක් පිටිපස්සෙන්..
ආයෙම වද මලක්වත් කනේ ගහන් ඩීපී එක වෙන කරන්න කිව්වනම් හරි
ගවුමක් ඇදගෙන..

අපි දෙන්නා හෝල්ට එකෙන් බැහැලා අපේ ගෙදරට ඇවිදගෙන ගියා.. යද්දි
අපේ අමමා ඉස්තොප්පුවට වෙලා අපි එනකල් ඉන්නවා.. මහීශා අපේ

අම්මව දැක්කා චිතරයි දුවගෙන ගිහින් බදාගන්නා.. මෙකි යකෝ.. මෙහෙම ගිහින් අපේ අම්මලා අපි දෙන්නව බන්දලා දෙයිද මට සැකේකුත් තියෙනවා.. ඒ වුනාට මම විශ්වාසෙන් කියනවා මෙකිව බන්දන්න ගියොත්නම් මම ජීවිතේ එපා කියලා කැළණි ගඟට පනිනවා..පනින එක පනිනවාමයි.. කැළණි ගඟානෝ~ නිතරම වතුර ගලානෝ~

" දෙන්නම මුණ හෝදගෙන එන්නකො..මම කෑම බෙදලා තියන්න.."

" හරි නැන්දා.."

මහිගා කොණ්ඩෙම පිටිපස්සට අල්ලලා බුලක් දාගෙන වොගෲ එකට දුවගෙන යද්දි මම අම්මගෙ හොඳට පිරලා ගොතලා තිබ්බ කොණ්ඩෙ බුල ගලෝලා පුටුසෙටියට විසික් කරගෙන කාමරේට රිංගගන්නා..

" සුදුමහන්නයා.. උඹට මොලේ අමාරුවද.."

" මම ආදරෙයිනෙත් අම්මෙ.."

" සමයං.."

අපේ අම්මා මටත් කෑගහගෙන කුස්සියට යනවා ඇහුනහම මම රඬ අයිසට කෝල් එකක් ගන්නා.. දෙපාරක් රිංග්ස් වෙන්න කලින් ආන්සර් කළොත් මම මුට වොප් වෙනවා..

" ටික්.."

" ටී- ගෙදර ආවද.."

සැක්.. මම මොකුත් හිතුවෙ නෑ.. ඒවා අමතක වෙවා.. ඒස්වාහ: සුහ්..

" ඔ.. දැන් ආවෙ.. ඔයා ගෙදරද.."

" ඔව් දැන් ඇවිත් ටිකක් වෙලා.. දැන් ඔලුවෙ කැක්කුම මොකද.."

" රිදෙනවා තාම.."

" කෑම කාලා බෙහෙත් බිලා නිදාගන්න ටිකක්.. පාන්දර ඇහැරිලා වැඩ කරන්න පුලුවන් නෙ.."

" මම.. හෙට ඉස්කෝලෙ එනවද.."

" අපි ඉතින් හැමදාම එන්න එපැයි.."

" ඡනෙරුවා මට ටිගු එකක් දීපන් යකෝ මුණ පිහිදාගන්න.. උඹ මොකක්ද ඔය ජනේලෙ බදාගෙන කරන්නෙ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මේ ගෙමබි.. මගේ ප්‍රේමනිය මොහොත නැතිකල්ලා ඒක සුන්නද්දලි කල්ලා දැමමා.. බෙසික කෙල්ල.. මේ ආත්මෙට මොකෙක්වත් සෙට් වෙන්නෙපා..

" මේ තියෙන්නෙ.. ගනින්නෙකො.."

මම ළග තිබ්බ ටිගු බොක්ස් එක ඒකිගෙ මුණට දමලා ගැහුවා..

" කවුද ඒ.. කෙල්ලෙක් නේද.."

" මහිශා අනේ.. අපේ ගෙදර ඇවිල්ලා.."

" ආ මස්සිනේ~"

" මොන මගුලක්ද බො.."

" මස්සිනා කාලද ඉන්නෙ.. අපි කන්නයි යන්නේ~"

මහිශා මගෙන් ආත්ම එක උදුරල කනේ තියාගෙන මගේ ඇඳ උඩට නැගලා මට කොට්ටෙකින් ගැහුවා..

" මස්සිනා කලබල වෙන්න අවශ්‍ය නෑ.. මම ඇවිල්ලා මුගේ බොක්ක.. බොක්ක කියන්නෙ අපි එන්නෙ පතාගෙන.. ඔතාගෙන යන්න.. මස්සිනා එදා රැවට්ට මම අමනාපයක් නෑ හොඳේ.. මා එක්කත් අමනාප වෙන්න එපා.. ආ අපි බිග් මැට් එකේදි සෙට් වෙමු හොඳේ.. මෙන්න ඔයාගෙ කුක්කු පැටියා ඉන්නවා.. දෙන්නම්.."

මේ පරට්ටි මොනවද අරුට අර කිව්වෙ..කුක්කු පැටියා.. ?? සැක්.. මහිශා මගේ කනේ ආත්ම එක ගහලා මහා හයිසෙන් සිංදුවක් කියාගෙන කැරකිලා කුස්සිය පැත්තට ගියා..

" අයි කැන් බයි මයිසෙල්ෆ් ෆ්ලවර්ස්.. රයිට් මයි නේම ඉන් ද සැන්ඩ්~"

" අ-අයියෙ.."

" උඹට ඉන්න ඔක්කොම යාලුවො උඹ වගේ උන්ද.."

" අනේ මේ මම මෙහෙම නෑ හරින.. මම ඇවිල්ලා- ආව් අප්පා ඔලුව
රිදෙනවා.."

" නටන්නැතුව ගිහින් කාපන්.. මටත් ඔලුවෙ කැක්කුමක් ඇල්ලුවා වගේ.."

" හා බුදුසරණයි.."

" බුදුසරණයි කාලා නාලා බෙහෙත් බිලා දෙයියනේ කියලා නිදාගනින්.."

රඳා අයියා ෆෝන් එක කටි කලා.. එහෙම කොහොමද.. දෙයියනේ කියලා
නිදාගෙන පාන්දර ඇහැරිලා මම ඔබතුමාවත් ඇහැරන්නම්කො.. මම
ඇගිල්ලේ තිබ්බ මුද්ද කරක කරක කෑම කන්න ගියා..

ඒ ලමයි කාලා නාලා නිදාගන්න යන්නෙ.. ඔය ලමයිනුත් ගිහින් සු දාලා
නිදාගන්න..

එපා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

මේ දවල් නිදාගන්න ලැජ්ජා නැතිද.. යසෙස බෙහික අක්කලා අයියලා
නමකිලා මමලිලා..

ඉස්තුතියි නැවත එන්නම්.. ලා යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම

කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

47 කොටස

" වරද්.. ශර්ට් එක උඩට ඇවිල්ලා.. ඔක යට කරගනිත්.."

ඉස්කෝලේ ලයිබ්‍රේ පිරිසිඬ එකේ ලයිබ්‍රේ යන්න කමමැලි නිසා මමයි සෙනුකයයි හිමිහිට ඒ පිරිසිඬ එකේ ක්ලාස් එකෙන් පැනලා ජිම් එක ගාව පැත්තට වෙන්න හදලා තිබ්බ ස්ටේෂනරිස් වලට වෙලා කැන්ටිමෙන් ගත්තු කෝක් දෙකක් බිබි කියව කියව ඉද්දි ඉස්කෝලේ කරක් ගහ ගහ හිටපු කියාන් අයිසව අපිට සෙට් වුනා.. කියාන් අයිසා ඉතින් තනියම යන්නේ නෑනේ උගේ පරම මිත්‍රයෝ වෙච්ච සෙනුකයගේ මිනිහයි මගේ වෙන්ඩ් මිනිහයිත් අපිට හමුවුනා.. පස්සෙ අපිට කෝක් දෙක අහිමි වෙලා ගියා.. මගේ යාලුවට මේ ලෝකෙ අමතක වෙලා ගියා.. මුට අයුක අයිසගේ හෙවනැල්ල වැටුනත් ඇති අතුරුදහන් වෙලා යනවා.. අනික අයුක අයිසා වැඩිය අනිත් අය එක්ක කතාකරන එක්කෙනෙක් නෙමෙයිනේ.. ටිකක් රඟ අයිසත් වගේ.. ඒ වුනාට සෙනුකයා එක්ක කියවනවා.. සෙනුකයන් අයුක අයිසා හමුවුනහම දවසෙ වෙච්ච පොඩ්ම පොඩ් දේ ඉදලා කියනවා.. අයුක අයිසා අහගෙන ඉන්නවා.. අමුතු කෙමෙස්ට්‍රි එකක් උන් දෙන්නට තිබුනේ..

අයුක අයිසා මම කලිනුත් කිව්වා වගේ හෙන ඔලුවෙන් ඉන්න ඩයල් එකක්.. එයාගේ ෆැමලි එක හෙන පොශ්.. මිනිස්ටර්ස්ලා ඉන්නවා.. ඉස්කෝලේ හැමෝම වගේ එයාව දන්නවා.. පොඩ්ම පොඩ් දුරක් යන්නත් ඩුයිවර් කෙනෙක් ඉස්කෝලේට එනවා.. යන්නෙත් රඟ අයිසගෙයි කියාන් අයිසගෙයි ගෙදර විතරයි.. වෙන යාලුවෝ ඇත්තෙන් නෑ.. ඒ වුනාට ළගින් ආශ්‍රය කරන්න ගත්තට පස්සෙ තේරුනේ, අයුක අයිසා හෙන හොඳයි හැබැයි වැඩිය කතාකරන්නේ නෑ.. ඔන උදව්වක් කිව්ව සැනින් කල්ලා දෙනවා.. රඟ අයිසගේ ශ්‍රේඩ් වන් වල ඉදලා යාලුවා තමා අයුක අයිසා..

සෙනුකයා හමුවුනාට පස්සෙ අයුක අයිසා හෙනට වෙනස් වෙලා වගේ දැනෙනවා.. විශේශෙන්ම එයාගේ වටේ ඉන්න අයට.. සෙනුක හුගක් ආදරේ බලාපොරොත්තුවෙන එකෙක්.. ඌට කොච්චර ආදරේ කලත් මදි.. තව තව ඕන.. ඌට කලින් අෆෙයාර්ස් තිබ්බා නැති නිසා ලව් කරන්නේ කොහොමද මොනවද වෙන්නේ ඒ මොකුත්ම දන්නේ නෑ.. බබා වගේ අයුක අයිසා අස්සටම වෙලා ඉන්නවා.. එදා මතීගලා එක්ක වලියක් දාගන්න දවසෙන් මේකා ඉස්කෝලේ අලුතින් හදන ටෙක් එකේ පන්තියක් අස්සට

වෙලා හොඳටම අඩලා අඩලා අන්තිමට හෙන අමාරුවෙන් කියාන් අයිියයි අයුක අයිියයි හොයාගෙන තියෙන්නෙ.. ඌට ප්‍රශ්න තිබිලම නෑ ජීවිතේ.. හෙන මලක් වගේ හැදෙන්නෙ.. මටනම් හිතෙන්නෙ ඌට හරියනම එක්කෙනා හමුවෙලා කියලා.. අයුක අයිියා හෙන ආදරෙයි මුට.. මම දන්න විදියට ඒ දෙන්නට ටිකක් දුර ගියපු රිලේගන්ගිප් එකක් තියෙනවා.. ඒ කොහොම වුනත් අයුක අයිියා උගේ හිත රිද්දන්නෙ නැත්නම්, ඌත් සතුටින් ඉන්නවනම්, ඒ දෙන්නගෙ කැමැත්ත ඒකනම් අපිට ඒකෙ ප්‍රශ්නයක් නෑ..

" කොයිවෙලාවෙ දැක්කත් වැරදි විතරයි කියන්නෙ.. මගුල.."

මම රඟ අයිියට රවලා පිටිපස්සෙන් උඩට ආපු ගර්ට එක යටකරගත්තා..

" ඉතින් උඩෙ නම වරද් නෙ.. වරද් කරන්නෙ වැරදි විතරමයි.."

" අනේ මේ කියාන් අයිියෙ.."

ආවා මෙනෙ කුලියට කහින්න.. තඩි අලි පැටියා..

" අඩෙ බිග්මැව් එකත් එනවා බො.. බලපන් එකදිගට වැඩ වැඩ වැඩ..අපේ තමා පණ යන්නෙ.."

" මේ පාර විශේශ යමක් සිදුවෙයිද දන්නෙ නෑ නේද.. ගියපාර නම මරු හලෝ.."

" ගිය පාර.. මරු තමා.. උඹ අර ස්කල් ෆ්ලෑග් එක ඉණේ බැඳගෙන පිස්සුවක් කෙළියනෙ.."

" එහෙම තමා.. මම ඒ ලැබූ ජය සැමරුවෙ.. ඒකනෙමේ තවුසෙ කොහොමද ඒක දැක්කෙ.."

" ඉතින් බො ඒ කාලෙ අපේ ගාව හිටියනේ රෝමියෝ කෙනෙක්.. ඌට පිංසිද්ද වෙන්න උඹ කෙලපු පිස්සු ඔක්කොම අපි පිටිපස්සෙ ඉදගෙන බලාගෙන හිටියේ.. අනේ යකෝ.. උඹලගෙ රෝ එකට පිටිපස්සෙන් අපි ඉදගෙන හිටියෙ.. පරයා.. ඒක දැකලත් නෑ.."

" දකින්න ඉතින් ඕගොල්ලො වැදගත් මිනිස්සුයැ අනේ.. මාර කතා තමා ඔයන් කියන්නේ.."

" රඬ අන්න බලපං කිව්ව කට කැඩිව්ව කතාව මේකා.."

කියාන් අයියා පාඩුවේ හිටපු රඬ අයියගෙ පිටට දබෝස් ගාලා එකක් අතෑරියා..

" මේ මේ ඔයා එයාට ගහන්න තියාගන්න එපා හරිද.. ඒ ළමයා මහන්සි වෙලා ඉන්නේ.."

" ඇයි උා බඩ වෙලාද.."

"සැක් ඔයි.. මොනවද කියවන්නේ.. එයා තාම අතින් විතරයි අල්ලලා තියෙන්නේ.."

" වරද්!!"

" පොඩ්ඩක් කට වහගෙන ඉන්නවකො අයියෙ.. මම මුට අපි දෙන්නා ගැන කියනවා.."

" සිරාවට අතින් විතරමද ඇල්ලුවේ.."

" මම.. හරියටම මතක නෑ.. අතින් නම ඇල්ලුවා මතකයි.. තව කොහෙන්නෙ ඇල්ලුවද ඒයි.."

" වරද් කට වහගනින්.. උඹට ඇත්තට ලැජ්ජාවක් නැද්ද බෑ.."

" නෑනෙ හරි වැඩේ.. මේ කියාන් අයියෙ කෝ ඔයාගෙ කැල්ල.."

" කැල්ල ඉන්නවා අල්ලපු වැටේ.. ඒ වුනාට මේ දවස් ටිකේ අපේ අයියා ගෙදර නිසා කතාකරන්නවත් විදියක් නෑ.."

" තවුසෙ අයියට බයද හලෝ.. ඒකට ආධ්‍ය අයියා.. හරිම හොඳයි මගේ අතටත් බෙහෙත් දාල දුන්නා දවසක්.."

" ආධ්‍ය අයියා කොහොමත් හොඳයි බෑ.. අපේ එකා එහෙම නෑ.. මහ අමුතු එකෙක්.. උා මාත් එක්ක කතාකරන්නෙත් නෑ ලොකුවට.. ඒ වුනාට හැම

ලබ්බම අත දඬ හොයනවා.. ආශ්‍ර ගැන දැනගත්තොත් ඒකත් තාත්තගෙ
කනේ තියයි.. ඌ යන්න කවද්ද කියලා මම හොය හොය ඉන්නෙ.."

" ඌජ්ජි.. අයාන් අයිසා හෙන දරුනුයි වගේ.."

" ඒ වුනාට මේ පාර මට පොඩි අවුලක් තේරෙනවා.."

" ඒ මොකක්ද.."

" අපේ අයිසට කැල්ලක්වත් සෙට් වෙලාද මන්දා.. මේ ටිකේ වැඩිය ගෙදර
හිටියෙන් නෑ.. මම හිතන්නෙ ඌ මෙහේ කෙල්ලෙක්ට ට්‍රයිද කොහෙද..
කාවහරි ෆලෝ කරනවා.."

" එහෙමද.. මම..මම.. උබේ කැල්ලටද දන්නෙ නෑ අයිසෙ ට්‍රයි.."

" පිස්සුද බං.. අනේ මේ අයිසට බම්බු ගහගන්න කියනවා.. යකෝ ඔකිව
ආයෙ යාලු කරගන්න මම අර උඹලගෙ පන්තිය ගාව කාපු කට්ට මමනෙ
දන්නෙ.."

" ආදරේ ගින්නදරක්නෙ හලෝ.."

" එහෙමද.. ඒක ඇත්ත..උඹ වගේ ලෝදිය හැලියක් සෙට් නොවී ගිනි
ගොඩක් සෙට් වුන එක ගැනනම් මට සතුටුයි තමා.."

" අනේ මම කිව්ව කියලා හිතාගන්නි.."

මම රඳා අයිසා පැත්තට හැරිලා වාඩිවුනා..

" මට ඔයාට කියන්න පොඩි වැඩක් තියෙනවා.. ඉස්කෝලෙ ඉවර වුනාම
කියන්නද.."

" මොකක් ගැනද.."

" මොකුත් නෙමෙ අනේ පොඩි වැඩක්.. ඉන්නවකො ඉස්කෝලෙ ඉවර
වෙනකල්.."

" මම..උඹලා දෙන්නා මේ පිරියඩ් කට කරනවා නේද.. මොනවද දැන්
තියෙන්නෙ.."

" දැන්ද ඒක අහන්නෙන.. අපිට ලයිබ්.. ඒකෙ ඉන්න බෑ අප්පා.."

" ඔව් උඹට අලි විසේනෙන.. කොහොමත් එක තැනක ඉන්න බෑනෙන.."

මම හිමිහිට රඳා අයියගෙ අතේ තිබ්බ මුද්ද ඇල්ලුවහම මේකා මං දිහා බලලා හිනාවුනා.. එයාගෙ ඇස් යට දාඩිය රැදිලා ඇහිපිහාටු තෙත වෙලා.. මම ඒක පිහිදාන්න හිමිහිට අත දික් කරනකොටම.. ඒ එක්කම කියාන් අයියා අපි දෙන්නගෙ මැද්දෙන් බෙල්ල දාලා අපේ අයි කන්ටැක් එක එහෙම පිටින්ම කඩලා එතන වෙත ලබ්බක් කරන්න ගන්නා..

" අඩි උඹලා බැන්දද බං.. මම හිතුවේ අපේ එකා මේක ආතල් එකට දාගෙන කියලා.."

" පිස්සුද හලො.. මේ දෙක අපි දෙන්නට හම්බවුනු දෙකක්.. අපි ගන්න නෑ.."

" ඒ කොහෙන්නද.."

" වයසක සීයා කෙනෙක් දුන්නේ.. මතක් වෙන්න තියාගන්න කියලා.. ලස්සනයි නේ.."

මම මගේ අතේ තිබ්බ මුද්ද කියාන් අයියට පෙන්නවා..

" ඒකතමා මම බැලුවේ උඹල කැතලික් නෙමෙයි වෙලා මොකටද හෝලි ක්‍රොස් දෙකක් ගහගෙන ඉන්නෙ කියලා.. ඒක ලස්සනයි තමා.."

" ඒකනෙන.."

" උඹලා දෙන්නා මරු බං.. මම ආගු එක්කත් කිව්වේ.. උඹලා දෙන්නා සෝල්මේට්ලද දන්නෙ නෑ.. පෙනුමේ ඉදන් හැම මගුලම උඹල දෙන්නගෙ ගැලපෙනවනෙන.. අපේ එකා හැපි එකේ ඉන්නවා දකිද්දින් සතුටුයි.."

" අරිගතෝ අරිඅතෝ.."

" මේ උඹලා ලව් කරා ඇති.. ඔරිස් එකට යන්න ආවේ අපි.. සයෝන්ට මල පැනලද දන්නෙත් නෑ.. ඒ වරෙන් අයුකයා යන්න.."

විකකින් ඒ තුන්දෙනා උඩහට යන පඩිපෙළ නැගගෙන ඔරිස් එකට යන්න ගියා.. ආයෙම සෙනුකයයි මමයි එතන ඉතුරු වුනා..

" මොකක්ද උඹ අර රඬ අයියට කියන්න තියෙනවා කිව්වෙ.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද බං.."

" ප්‍රශ්නයක්මත් නෙමේ බං.. මම දැන් වික කාලෙකට කලින් දැක්කා එක මිනිහෙක් කමනි ඇන්ට් එක්ක කත අකර කර අපේ ගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. ඊටපස්සෙ නම් ඌව දැක්කෙ නෑ.. ඒ වුනාට ලගකදි ඉදලා මට ඌව හැමතැනකම හමුවෙනවා.. මැදි වයසෙ පිරිමි කෙනෙක්.. බයින් එකකින්.. මට බය හිතෙනව බං.. අම්මා විතරයිනෙ ගෙදර තනියම.."

" සිරාවට?? උඹ දැන්ද කියන්නෙ බල්ලො.."

" නෑ බං අදත් මම උදේ හෝල්ට් එකේ ඉද්දි බයින් එක මං ගාවින් ස්ලෝ කරගෙන ගියා.. මට හිතට අමුතුයි වගේ.."

" අමුතු වෙන්නැතුව තියෙයිද බං.. උඹ කිව්වහම මටත් බයයි.. කෝකටත් ඡනෙරුවා අම්මා එක්ක පරිස්සමින් ඉදපන්.. අම්මට ගේට්ටුව වහලා දොරවල් වහගෙන ගේ ඇතුලටම වෙලා ඉන්න කියපන්.. හැබැයි කොහොමත් අම්මා එළියට බහින්නෙ නෑනෙ.. ඒකනිසා ලොකු අවුලකුත් නෑ.."

" මම.. බලමුකො.."

" ඒ වුණාට පරිස්සමින් බං.. උබ පොඩ්ඩක් හෙවිල්ලෙන් ඉදපන්.. උබ විතරයි ගෙදර කොල්ලෙක්ටත් ඉන්නෙ.."

" විකක් බලමුකො අපි ඉස්සෙල්ලා.."

කවුද පගො අපේ කොමලව ඟලෝ කරන රැලි වැට්ටුව හොට කැන කොකටුවා..

තලනමා ඇමට්ට් මම..

බිග් මැමුව එකට සෙමට වෙමවු සකලබුජ්මලා.. ඔය ලමයිතුත් කොට කාසමක් ඇදගෙන එන්න..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ඔතරිට ජබර නිදිමතක් ගහලා ටයිප් වෙන්නෙත් නෑ හරියට.. ගුඩ් නායිට්..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

48 කොටස

මම හිටියේ මගේ කාමරේ අනිත් පැත්ත පෙරළගෙන මගේ මෙස් එකක් හොය හොය.. අමමා මෙස් දාපු කුඩේ තිබ්ලා කප්පාට බෑන්ඩ් එකක් තියන සුදුපාට මෙස් එකේ එකක් තිබ්ලා හමබුනාට ඒකෙ අනිත් එක හොයාගන්න හමබුනේ නෑ.. මම මේ තකහනියක් ලැස්තිවෙන්නෙ ලංකාවෙ පරණම බිග්මැව් එක වෙච්ච අපේ බිග්මැව් එක බලන්න යන්න..

බිග් මැව් කිව්වහම ඉතින්.. එක එක විදියෙ ඒවා තියෙනවනෙ.. සුලෝහිත සංග්‍රාමය කියයි.. ආදරවන්තයන්ගේ සටන කියයි.. බැටල් ඔෆ් බ්ලෑස්, මරුන්ස්, ගෝල්ඩ්ස්, බැටල් ඔෆ් රොක්ස් එකී මෙකී නොකී ඒවා බොහෝයි.. ඔකෙ මැව් ෆිවර් නැතුව එන උන්ගෙ නම් ඒකායන පරමාර්තය තමා තම පාසලේ හයිස ගැහැනු පාසලට හා ලෝකයාට පෙන්ව්මයි, පිස්සු කෙලිමයි.. කොහොම වුනත් බිග් මැව් මාරම ආතල්.. ඒ කාලෙට තියෙන්නෙ වෙනම කික් එකක්.. සමහර බිග් මැව් තිබ්බා හැමදාම මැව් එක ච්‍රෝ වෙන.. එක අතකින් මරදානෙ ගැමමක් තමා.. ඉතින් එදාට සයිකල් පැරඩ්ස් රෝඩ් ගෝ ඔවා සාමන්‍ය දේවල්.. හැම අවුරුද්දකම මේ කාලෙට කොළඹ භීගනේ වගේ.. මනුස්සයොත් ඔය භීගනේට ඉතින් හුරුවෙලා හිටියා..

මහීශා නමය වෙද්දි අපේ ගෙදර එනවා කියලා කිව්ව නිසා මම ඉතින් පොඩ්ඩක් දවල් වෙන්න නිදාගත්තා.. ඒ වුනාට අපේ අමමා ඇදුම අයන් කල්ලා මට කතාකලේ අට හමාරට.. අපේ අමමන් මාර ඩයල් එක තමා.. කට ළගට ආවහම 'සුදුමහත්තයෝ දවල් වෙලා නැගිටිනවා' කියලා කැහැහලා පොරවගෙන ඉදපු රෙද්දත් ඇඳලා බිමට දාලා යන්න ගියා.. එතන ඉදන් ආයෙම මම මගේ අමතර විනාඩි පහත් නිදාගෙන, ඊටත් පස්සෙ එන අමතර විනාඩි දෙකත් නිදාගෙන ඇහැරෙද්දි වෙලාව නමයට පහ වෙලා..

ඊටපස්සෙ මම මහීශාට අනිත් පැත්තට කෝල් කල්ලා කිව්වා නමය හමාරටවත් වරෙන් කියලා.. ඊටපස්සෙ ඉක්මනට ගිහිණි නාලා කොණ්ඩෙන් වෙලගෙන ඇඳගත්තා.. ස්කූල් යුනිෆෝම් යන්නෙ නැතුව අපි ඔක්කොම හිටියේ කලර්ඩ් යන්න.. ඒක ලේසි.. අනික අපි ලොකු නිසා එහෙම ගියාට අවුලකුත් නෑ.. මහීශා ආගි දෙන්නම එන නිසා උන් එන්නෙත් කලර්ඩ් නිසා අර කියාන් අයිසා කලර්ඩ් වරෙන් කියලා වැන්දෙ නැති ටික විතරයි අපිට.. හරිම පො කියාන් අයිසා..

මම ඉස්කෝලේ බිලුන්ගෝල්ඩ් එකෙන් ගත්තු ස්කූල් ලෝගෝ එක ගහපු කළුපාට ඔවර්සයිස්ඩ් ශර්ට් එකට සුදුපාට රිප්ඩ් ට්‍රවුසර් එකක් ඇඳලා සුදුපාට ඩෙග් දෙකක් දාලා සුදුපාටම sun visor කැප් එකකුත් දාලා ඉස්කෝලේ බැන්ඩ් තොගයක් අතට දාගෙන හැන්ඩියා වගේ ලැස්තී වුනා.. හැන්ඩියෙක් තමා ඉතින්.. අපෙ අම්මත් මගේ ඔලුව ඉදන් පහළට බලලා අමුතු හිනාවක් දාගෙන කුස්සියට ගියා.. අම්මටත් හිත ගිහිල්ලෙන පුනාට ඉතින්.. ඊටපස්සෙ මම අඩුවෙන්ම පාවිච්චි කරන මෙන් ප'රියුම් එකකුත් නාගෙන ඇස් යට කළුපාට ලයිනර් එකකින් ලයිනර් කරගත්තා.. කලර්ඩ් යන එකේ උපරිම ප්‍රයෝජන ගන්න එපැයි.. අනික මගේ ඇස් දෙකට කළුපාටින් ලයිනර් කලාම අමුතු ලුක් එකක් එනවා.. මම ඒකට ආසයි.. ඊටපස්සෙ අම්මට හොරෙන් තියාගෙන ඉන්න මැග්නට් ඉයරින්ග් එකත් සාක්කුවෙ ඔබාගෙන එළියට බහිද්දි මහිශා අම්මත් එක්ක ඇවිත් හිටියා.. මහිශාගෙ අම්මා අපේ අම්මා එක්ක කතාවක්.. ආගි මම දැක්ක ගමන් කට ඇරගත්තා.. කියාන් අයියට කියන්නෝන ගැණි මට කෙළ හලනවා කියලා..

" ටසිරි යකෝ.. ඡනෙරුවා.."

" මොකද බො.."

" පිස්සු හැදෙනවා.. උඹ හෙන වල් පාටයි ඔයි.. බලපන් උබේ බලල් ඇස් දෙක.. අපරාදෙ මට උඹ එක්ක යාලුවෙන්නත් තිබ්බා.. ඒ බො ආගි His boyfriend will be crazy today.. I can't imagine how Radhya's reaction will be.."

" I have never seen him dress like this before.. Varad has a unique look.. මුදිහා නොබල ඉන්න තරමට අද පවුල් ටික රැකිලා තියෙයි.."

" අනේ බෙසික කෙල්ලො දෙන්නා.. පරක්කු වෙනවා වරෙන් යන්න.."

" හැබැයි මු කට ඇරියොත් ලුක් එක කැළණි ගගේ පා වෙනවා.."

ආගි මටත් ගස්සගෙන ගිහින් කාර් එකට නැග්ගා.. උන් දෙන්නම අද ඇඳලා ඇවිත් හිටියේ එකවගේ.. කළු ශෝට් දෙකකට ස්ලිවලස් ට'ටල් තෙක් බලවුස් දෙකක් ඇඳලා.. මෙහිශාගෙ කොළ ලුක් එකට එහෙමත් ලස්සනයි හැබැයි.. වෙනසකට තියෙන්නෙ ආගි හයි පෝනිටේල් දෙකක් දාලා අරකි කොල්ලා වගේ කොණ්ඩෙ එක ඇහැක් වැහෙන්න කඩලා සුදු පාට

බැන්ඩනා එකක් දාලා.. යකෝ අපේ ඉස්කෝලෙ මැව් එක තියෙන්නේ..
අල්ලපු වැට හිතාගෙන එන්නේ මේක ඇගන් ගෝ එකක් කියලා..

අපි එස් එස් සී එකට එද්දි දහයට කිට්ටුයි.. රෝඩ් ශෝ අරවා මේවා ඉවරත්
වෙලා මැව් එක පටන් අරගෙන.. අද අයුක අයිසා ප්ලේ කරන්න ඉන්නවා..
සෙනුකයා රච් අයිසා එක්ක උදේ රෝඩ් ශෝ යනවා කිව්වා.. කියාන්
අයිසා එයාගෙ අයිසන් එක්කනෙ එනවා කිව්වෙ.. අර ගැටපොලොස්
කොට්ටෝරුවා මට රෝඩ් ශෝ එන්න එපා කියලා මාව දාල ගියා..
හිටපන්නො කරන්න මම හොඳ වැඩක්.. ඌට යන්න හොඳයි. මම ආවොත්
තමා නරක.. කමක් නෑ ඔන්න ඔහේ මම ඒකෙ ටිකක් වැඩිපුර
නිදාගත්තනෙ..

අපි ගේට එකෙන් ග්‍රවුන්ඩ් එකට යද්දි ඉන්නවා බැටල් ඔෆ් නයිට්ස් එකට
ආපු දෙනෝදාහක් සෙනග ඔඩියන්ස් එකේ ඉදගෙන.. තාම කොයිත් ෆ්ලිප්
එකද කොහෙද.. මට එව්වර දුර පෙනුනේ නෑ.. අයුක අයිසයි අනිත්
කැප්ටනයි ග්‍රවුන්ඩ් එක මැද්දේ හිටගෙන ඉන්නවා.. මම රච් අයිසට කෝල්
එකක් ගත්තා.. මේ සෙනග මැද්දේ මම කොහොමද මුව හොයාගන්නේ..
මම ගෝන් එක අතට ගද්දිම කෝල් එකක් ආවා.. අප්පට්සිරි මිස්කෝල්
දහයක් විතර ඇවිල්ලා.. මම ගෝන් එක සයිලන්ට් දාලනෙ තිබ්ලා
තියෙන්නේ.. සුළු වැරද්දක් වෙලා වරද්ගෙ අනිත්..

" කොහෙද උඹ ඉන්නේ වරද්.. තාම නිදිද මගුල.."

මම සද්දේ අස්සෙ ගෝන් එක කනේ තියාගත්ත ගමන් ගිරිය පලාගෙන අර
පොල් කාවයිසා මට කැගහන්න ගත්තා.. ඇයි දෙයිසනේ සද්දේ ඇහෙන්නේ
නැද්ද.. මම ඉන්නේ ග්‍රවුන්ඩ් එකේනෙ.. මුගෙ කන් දෙක බලාගන්න
කිව්වනම හරි..

" ඇවිල්ලා ඔයි ඉන්නේ.. තවුසෙලා කොහෙද ඉන්නේ.. මට හොයාගන්න
බැනේ.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. කියාන් ආවා.. උඹට වඩා සිහියෙන් ඉන්නවා අර
කෙල්ලො දෙන්නා.."

" හැයි හැයි තමා.. ආ මේ මම තියනවා.. කියාන් අයිසා ආවා.."

මම ආරක්ෂා ආරක්ෂා කරන අයෙකු සකස්කළේ වගේ වගේ ආරක්ෂා ගාව
කැරකෙදි යන යන හැම ආරක්ෂා මගේ දින හැරී හැරී බැලුවා.. අර දෙරණ
පුංචි අවුරුදු කුමාරයා වගේ මාවත් ගෙයා වෙයිද දන්නේ නෑ පුතේ.. මම
හිමිහිටි කැප් එක පහත් කළා ඇස් දෙක ඒක වැහෙන්න දාගන්නා..

" ඔයාලා ලේට් ආශ්‍රිත හොඳටම.. කෝ ඡනෙරු මල්ලි.."

යකෝ කියාත් අයිසෙ උඩට පොට්ටයා ගහලද.. කියාත් අයිසා මගේම
ඉස්සරහා හිටගෙන ආගිගෙන් අහද්දි ආගි ඇගිල්ල දික් කළා කැප් එකෙන්
මුන වහගෙන ඉන්න මාව පෙන්නුවහම මම පොඩ්ඩක් කැප් එක උස්සලා
ලාට මුණ පෙන්නුවා..

" ටහුක්.. මල්ලි.. උඹ- ඒ මේ වරෙන් යන්න.."

කියාත් අයිසා මාවත් ඇදගෙන අපේ ඉස්කෝලෙ ඔඩියන්ස් එකේ කට්ටිය
ඉන්න තැනත් පහුකරගෙන ගිහිත් බැල්කනි එකක් වගේ සෙට් කරලා
නියන තැනකට ගියා.. මුත් ඒ අයිසි ද මේවගේ ඉන්න.. ඒකත් හොඳයි ටීට්
එකත් හොඳයි.. කියාත් අයිසා මාව එතන තිබ්බ පඩිපෙළ ගාව අතැරලා
ආගිලා එක්ක මුලින් ගියා.. මම ඉතින් එතන ඉදහිට අපේ ඉස්කෝලෙ
ඔල්ඩ්බෝයිස් සියා කෙනෙක්ට හයි ෆයිව් එකකුත් දාගෙන උඩට දුවගෙන
දුවගෙන එද්දි තා පොඩ්ඩෙන් හොම්බෙන් යනවා.. හොඳවෙලාවට අත්වැල
අල්ලගත්තේ.. මම උඩට යද්දි රඳා අයිසා ඉන්නවා පිටිපස්සෙම බෙන්ට්
එකක ඉදගෙන ආරක්ෂා එක දින බලාගෙන.. මුණේ ස්කූල් ෆ්ලෑග් එකකුත්
ගහලා මම වගේ හෙන බැන්ඩ් ගොඩකුත් අනේ දාගෙන තනි කප්පාටින්ම
ඇදගෙන කප්පාට කැප් එකකුත් අනිත් පැත්තට දාගෙන.. ශරීර එකේ අත්
දෙක පුපුරන්න වගේ තදවෙලා..

මම උඩට ආවා විතරයි රඳා අයිසා මම දින බලලා අදුරන්නේ නැති එකක්
වගේ ආපහු ආරක්ෂා එක දින බලාගන්නා.. මු යකෝ.. තමන්ගේ වෙන්න
මිනිහව අදුරගන්න බැරිදි.. ඊටපස්සෙ තප්පරයක්.. තප්පර දෙකක් ගියා..
ආයෙම කරන්ට එක වැදිලා වගේ පඩිපෙළේ මුණත් නාඵ කරගෙන ඉන්න
මම දින බලලා ඇස් දෙක ලොකු කරගන්නා.. දෙන්න හිතයි පොල්
කාවයිසට මුණ ගැලවෙන්න එකක්..

" ට-වරද්..??"

" වරද් තමා.. තවුසෙට මාව අදුරගන්න බැරිවුනාද.."

" න්-නෑ නෑ.."

රධ්‍ය අයියා ඉක්මනට ඉදපු හිටිය බෙන්ව එකෙන් නැගිටලා ඇවිත්
පඩිපෙලේ ඉදපු මගේ අතින් උඩට ඇද්දා.. මෙකෙ ඉන්නෙ මුත් ටික විතරද..
මාර ආතල් නෙ.. ආධ්‍ය අයියන් ඉන්නවා..

මම උඩට ඇවිත් වටේ ඉන්න උන් කවුද කියලා බලද්දි රධ්‍ය අයියා මගේ
කැප් එක ගලවලා උගේ අතට ගත්තා.. අරගෙන මගේ මුන ලගටම එබ්ලා
ඇහිබැම රැලි කරගෙන මගේ ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඊටපස්සෙ
ආයෙම කැප් එක බෝස් ගාලා මගේ මුණට දැමමා ඇස් දෙක පේන්නෙ
නැතිවෙන්නම.. මුට පිස්සුද මන්දා.. මම ආවෙ මැව් එක බලන්නෙනෙ..
මේක මෙහෙම දාගෙම කොහොම බලන්නද.. මම කැප් එක ගානට
හදාගත්තා..

" මොකක්ද අනේ කරන්නෙ.."

" දෙයියනේ කියලා උඹ ගේඩ්ස් දෙකක්වත් දාගෙන ඉදපන්.."

" ඇයි මාව දැක්කහම නගිනවා වගේද.."

මම ඇහූ යටින් බලලා රධ්‍ය අයියගෙන් අහද්දි ඒකා මට රැව්වා.. රැව්වට
ඒකා රතු වෙලානෙ..

" උඹට ලැප්ප් නෑ.. මගුලක් අහනවා.."

රධ්‍ය අයියා මාව අතින් අල්ලගෙන ගිහින් ආධ්‍ය අයියගෙනුයි එයාගෙනුයි
මැද්දෙන් ඉන්දවගත්තා.. සෙනුකයා මැව් එකට අනුගත වෙගෙන ඉස්සරහා
නිබ්බ වැටට හේත්තු වෙලා පස්සන් දික් කරගෙන ග්‍රවුන්ඩ් එක දිහා
බලාගෙන ඉන්නවා.. සපෝට්ට් බෝයිග්‍රෙන්ඩ් වයිබ්ස්.. අයුක අයියා අදනම
අනිවාරෙන් ට්‍රෝෆි එක ගෙනෙයි වගේ ඉස්කෝලෙට..

ටිකකින් සෙනුකයා මාව දැකලා කටත් ඇරගෙන මං ගාවට ආවා.. ඇවිත්
බෝස් ගාලා පිටට එකක් දුන්නා.. මහීශා ආධ්‍ය අයියට එහාපැත්තෙන්
ඉදගෙන අයියා එක්ක අධ්‍යාපනික කරුණු ගැන කතාකරනවා.. ආධ්‍ය
අයියන් හෙන පැණි හිනාවක් දාගෙන මහීශා එක්ක කතාකරනවා..

" මු බලපන්නෙකො.. සෙලිබ්ට් වගේ.. සෙලිබ්ට් කපල් එක.."

" අනේ පලයං.."

" උඹ හෙන වල් පාටයි ඔයි.. ඔහොම ඇස් දෙක පාටකරාම.. පට්ට.."

" එහාට පලයන්නො මට ග්‍රවුන්ඩ් එක පේන්නෑ.."

" අනේ මේ උඹයි මමයි බලන මැව්.. මේ සිරාවටම කියන්නෙ.. රඬ අයිසා හෙන පවු ඔයි.. මට ඒකා ගැන සැහෙන්න දුකක් දැනෙනවා.."

" ඒ මොකද.."

" මොකද අහන්නෙ.. උඹ හිතා මතා ඌව අවුස්සනවා නේ..??"

" උඹට පිස්සුද පගො.. එහෙම මගුලකට නෙමේ මම ඇදගෙන ආවෙ.. නිකම්.."

" ඒ වුනාට උඹ තමා ඌව වරදට පොළඹවගන්නෙ.."

" ඉතින් මම වරද් නෙ.."

" ඒකා කිව්වා වගේ උඹට නම වස් වැදිලා තමා.. අර බලපන් දාඩියන් දාලා උදේ හොදට හිටිය එකාට.."

" Happiness is making my වෙන්ඩ් boyfriend horny~ මිත්‍රයා.."

" ප#යා.."

සෙනුකයා ඉස්සරහ රෝ එකේ ඉදන් මගේ පැත්තට හැරිලා කතාකරනවා.. මම ඉස්සරහට ඇදිලා ඌ එක්ක කතාකරනවා.. රඬ අයිසනම් ආපු වෙලේ ඉදන්ම මැව් එකම විතරයි බලන්නෙ.. කියාන් අයිසන් ආගි එක්ක කියවනවා.. මැව් එකත් සැරටම නැගලා යනවා.. ඊටපස්සෙ අපි හිටපු තැනට ලොකු අයිසලා ගොඩක් ආවා.. තව අංකල්ලා වගේකුයි.. හෙන සෙට් එකක්.. රඬ අයිසා ඒකනිසා ඉදගෙන හිටපු තැනින් නැගිටලා මාවයි සෙනුකයයි ඇදගෙන ඇවිත් ඉස්සරහම රෝ එකේ කොනෙන් ඉදගෙන අපි දෙන්නව කොනට දාලා ඌ එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා.. අපිට පිටිපස්සෙන් ආගියි කියාන් අයිසයි ඉදගෙන හිටියේ.. සෙනුකයන් කියවන එක පැත්තකින් දාලා මැව් එක බලන්න ගත්තහම මම රඬ අයිස පැත්තට හැරුනා..

" මගේ මුණු උලුගේ එකක්.."

" මොන.."

" මට ස්ටිකර් එකක් දෙනවකො.. මුණු අලවගන්න.."

" ආ.. ඉන්න බලන්න.."

රධ්‍ය අයියා සාක්කුවට අත දාලා හොයලා හොයලා ඉස්කෝලේ පාට දෙකින් උලුගේ දෙකක් අතට අරගන්නා..

" කොයි පාටද.."

" දෙකම.. හා ද.."

" මම.."

රධ්‍ය අයියා ස්ටිකර්ස් දෙකෙන් එකක් ගලවලා මගේ එක කම්මුලක ස්ටිකර් එක ඇලෙව්වා.. ඊටපස්සේ ඒකට පහළින් අනිත් ස්ටිකර් එකත් අලවලා වටාස් ගාලා මුණට එකක් දුන්නා.. මුට මනුස්සයෙක්ට හොඳින් සලකන්නම බෑ.. මම අනිත් පැත්තට කකුල දිගුරලා උගේ කකුලට එකක් දුන්නා..

" මොකද බං අනින්නෙ.."

" තවුසෙ මොකද මගේ කම්මුලට ඇහුවෙ.. ආ.."

" කම්මුලට කවුද ගැහුවෙ.. මම ඔක තදට ඇලෙව්වා.."

" තදට.. තදට ඇලෙව්වා පකක්.. කම්මුලත් රිදෙනවා.. ආවි.."

" ආ සොරි සොරි ඉතින්.. කවුද අනේ ඔයාගේ කම්මුලට ගැහුවෙ.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කර වටේ අතක් යවල මාව උගේ ගාවට ඇදලා ගන්නා.. මුගේ බොරු වාටුව.. මම බෙල්ල වටේ දාගෙන ඉන්න රධ්‍ය අයියාගේ අත කැල්ලක් කැඩිලා යන්නම හොඳ පාරක් හැපුවා.. මු දැන් මම හැපුවට ගනන් ගන්නෙත් නෑනෙ.. හපලා හපලා සංවේදන ස්නායු හානි වෙලාද කොහෙද..

" එහාට පලයං.."

"..."

මම බොරුවට අකමැති වගේ රඳා අයියා ගාව දගලලා අන්තිමට උගේ කර වටෙත් අත දාගෙන මැව් එක බලන්න ගන්නා..අපිට පිටිපස්සෙ ඉන්න අයියලා හෙන හයිසෙන් හිනාවෙනවා කැහැනව වියර් කරනවා.. අනිත් ඉස්කෝලෙ විවේචනය කරනවා.. ඒ අස්සෙ අංකල් කෙනෙක් දේශපාලනෙත් ගැන කියනවද මන්දා.. මෙ පාර මාලිමාවටද අහන්නත් හිතෙනවා.. යද්දි අහගන්න ඕන.. ඒ වුනාට ප්‍රසිඩන්ට් කිව්වනෙ වන්දේ තියන්නෙ නෑ තියන්න වන්දයක් නෑ කියලා.. ගැමමක් තමා.. මට පොරවත් පේනවා හට එකක් අස්සට වෙලා ඉන්නවා..

" ඊලගට අයුක අයියද ඒයි බැට් කරන්නෙන.."

" මම.. මම හිතන්නෙ ඌ තමා.."

" මොකද උඹ එන්න පරක්කු වුනේ.."

" නින්ද ගියා පොඩ්ඩක්.. ඔයාලා රෝඩ් ගෝ එකට ගියාද.."

" මම.. කියාන් හිටියනෙ.. ඌයි සෙනුකයි අපේ අයියයි අයාන් අයියයි ඔක්කොම ගියා.."

" තවුසෙ මාව හලලා ගියානේ ආතල් එකේ.. කැලි ලයින් කරන්න.."

" කවුද බං කැලි ලයින් කරන්න ගියේ.."

" තවුසෙට කිසි අගයක් නෑ මං ගැන.. මගුල.. තේරෙයි දවසක.."

" අගයක් නෑ කියන්නෙ කොහොමද උඹ.."

" කවිත්.."

" එහෙම මගුලක් නෙමේ බං.. අගේ නිසා තමා උබට එන්න එපා කිව්වෙ.."

" ඒ මොකද.."

" මොකුත් නෑ.. වරෙන් අතෙන්ට යන්න.. අයුකයා බැට් කරනවා ඊලගට.."

රධ්‍ය අයිියයි මමයි සෙනුකයයි ඉස්සරහා වැට ගාවට ගිහින් ග්‍රවුන්ඩ් එක දිහා බලාගෙන හිටියා.. අපේ ඉස්කෝලෙ බෙස්ට්ම බැට්මන් නෙ ජ්ලේ කරන්න යන්නෙ.. පිටිපස්සෙ ඉදපු අයිියලන් ඔක්කොම වගේ ඉස්සරහට ආවහම කියාන් අයිියන් අපි ලගින් පිටිපස්සෙන් ආගි එක්ක හිටගෙන හිටියා.. අයුක අයිියා පුදපු ගමන් කාපි යකා කියලා හයේ එකක් ගැහුවා විතරයි අපේ ඉස්කෝලෙ උන් කොඩි වන වන එතන දෙවනත් වෙන්න කැ ගහන්න ගත්තා.. විශේශෙන්ම අපේ එහාපැත්තෙ ඉදපු සෙනුකයා.. මගෙයි රධ්‍ය අයිියගෙයි කන් අඩි ලෙජ්ට වෙලා ගියා..

ඔක්කොමත් හොඳයි රධ්‍ය අයිියා මු නරියා.. ලද අවස්තාවෙන් ප්‍රයෝජනේ ගන්න මාව ඉස්සරහට දාලා මගේ ඉණ වටෙන් අත දෙක දාගෙන ඉස්සරහා වැටට අත දෙක තියාගෙන මගේ මුණ ගාවට නැවුනා.. අපි දෙන්නගෙ උසේ මහා ලොකු වෙනසක් නෑ.. ඒ වුනාට ඌ ටිකක් උසයි.. ශේජ් එකේ මගේ කන ගාවටම පහත් වුනා.. මට මුගේ හුස්ම බෙල්ලෙ වැදෙද්දි මුණ ගිනිගන්නවා වගේ.. මම කැප් එක ගලවලා අතට ගත්තා..

" I find it difficult to control myself because someone's වෙන්ඩ් boyfriend is getting too hot to handle.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ කන ගාවටම නැමිලා හෙන හිමින් කියද්දි මම අත් වැට තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. මුට පිස්සු හැඳිගෙන එනවද..

" මොකද ඇඹරෙන්නෙ.."

" පිස්සුද.. මොකුත් නෑ.. එ-එහාට වෙලා ඉන්නවා.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ බඩට වැලඹිටක් තියලා එහාට කරන්න යද්දි රධ්‍ය අයිියා තව ටිකක් මගේ ඇගටම හේත්තු වුනා.. හුගක් කට්ටියත් ඉන්නවා අපි ඉන්න තැන.. මේකා පිස්සු කෙලිනවා.. මම හිමින් සැරේ සෙනුකයා ගාවට ලිස්සලා යන්න දගලලා දගලලා රධ්‍ය අයිියගෙ අත ඉස්සරහ වැටෙන් ගලවගන්න ට්‍රයි කරද්දි රධ්‍ය අයිියා මගේ ඔලුවට හොඳවයිත් ටොක්කක් ඇත්තා..

" ආව්.. මොන-.."

" මගුලක්ද?? මගුලක් වෙයි දගලන්නෙ නැතුව එක විදියක ඉදපන්.. උඹ කොල්ලෙක්නෙ.. තේරෙනවනෙ.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කනට පහන් වෙලා හිමිහිට කියද්දි මම දහලන එක නතර කල්ලා හිටිය විදියටම ගල් වෙලා ඉස්සරහා බලාගෙනම හිටියා.. සැක්.. මට මොකක්ද මේ වුනේ.. මම එක පොඩ්ඩක්වත් හෙල්ලෙන්නෙ නැතුව හිටපු විදියට හුගක් වෙලා එහෙමම හිටියා.. මේ රධ්‍ය අයියගෙ පිටිපස්සෙන් ඉන්න උන් යන්නෙන් නෑ ඒකනිසා උාට යන්න විදියකුත් නෑ.. ඒකාත් ඉන්නෙ අහසට පිඹ පිඹ දාඩියෙන් නැවිලා ගිහිනි.. අපිට වුනොත් ඉතින් මෙහෙම ලබ්බක් තමා.. මදැයි බිග්මැව් බලන්න ආවා.. මගේ මුණත් අම්බානෙක රතු වෙලා..

ඔය සේරමත් එක්ක අපේ එහාපැත්තෙ ඉදපු සෙනුකයා හිටියේ තරග උද්යෝගයෙන් පිනා ගිහිනි පොලොවෙන් අඩි දාස් ගානක් ඉහළ ආකාසෙ.. අයුක අයියා දිගට හරහට හයේ පාරවල් හතරේ පාරවල් ගහනවා.. කොහොම හරි අපිට දැන් නම් තේරෙනවා මෙකෙ ඉතින් ටින් කරන්නෙ අපි තමා..

රධ්‍ය අයියා ඒ අස්සෙ කොහොමහරි දහලලා දහලලා මගේ එහාපැත්තට පැනගත්තා.. ඊටපස්සෙ තමා මගේ ඇඟට ලේ ටිකක් ඉනුවෙ.. රධ්‍ය අයියා රතු වෙලා රතු වෙලා දාඩිය පෙරාගෙන.. නිකම මීටර් සියෙ මැරතත් එකක් දුවපු එකෙක් වගේ.. මම රධ්‍ය අයියා දිහා බලලා ඒකා මගේ දිහා බලන්න කලින් අහක බලාගත්තා.. ලැජ්ජාව බාල්දියෙන් එකයි.. ඒ වුනාට උා මොකටද අහක හිටපු මාව ඇදලා අරගෙන එක එක මගුල් කියන්න ගියේ.. එක අතකින් හොඳ වැඩේ..

" අයියෙ.. කියාන් අයියා දෙන්න කිව්වා.."

සෙනුකයා එකපාරටම රධ්‍ය අයියට කෝක් බොටල් එකක් දික් කරද්දි රධ්‍ය අයියා සෙනුකයා දිහා බලාගෙන ඉදලා එකපාරට හරි සිහියට ඇවිත් බොතලේ ඉල්ල ගත්තා.. ඒ වෙනකොට පොඩ්ඩක් අත් වැට ගාව හිටපු අය එහාට ගිහිනි හිටියේ..

" තැන්ක් යූ.."

රධ්‍ය අයියා වැඩි ගානක් නැතුව බොතලේ අරින්න යද්දිම මගේ ඔලුවටත් උඩින් කොකාකෝලා වැස්සක් වැස්සා.. අපි දෙන්නට එහාපැත්තෙ ඉදපු සෙනුකයයි කියාන් අයියයි බඩ අල්ලගෙන හිනාවෙනවා.. මගේ මුණෙ ඉදලා ඇග පුරාම බීම.. මුංගෙ මරිමොංගල් ආතල්.. රධ්‍ය අයියා බෝතලේ එක

අතකින් එහාට කල්ලා අල්ලගෙන මුණ වීගර්ට එක් අතකින්
අතුල්ලගත්තා..

" පිස්සු හු#තා.. කලොත් මේ වගේ ප#ක් තමා.."

" උබලට ආතල්ද අයිසෙ.. බලපන් ඇගපුරාම හැලුනනෙ.."

මම ඇගේ හැලුනු බිම අතකින් පිහිදදා වාඩිවෙන්න එද්දි රධ්‍ය අයිසා
වාඩිවෙලා ඉදපු තැන ටිකක් දැකලා පුරුදු වගේ එකෙනෙක් වාඩිවෙලා
ශේඩස් දෙකත් ගලවලා අනේ ඇගිල්ලක් වටේ කරක කරක හිටියා.. මම
ඒක එව්වර ගානකට ගන්නෙ නැතුව ඇවිත් වාඩිවුනා..

" ඡර්ට එක තෙමිලා නේද.."

මගේ එහාපැත්තෙ ඉදපු අයිසා කතාකරද්දි මට දැනුනෙම කියාන් අයිසා
කතාකරනවා වගේමයි.. ඒ කටහඩමයි.. මම සුටුස් ගාලා කියාන් අයිසා දිහා
බලලා ආයෙම මෙකා දිහා බැලුවා.. එතකොට.. එතකොට..

" හායි.. මම කියාන්ගෙ අයිසා.. අයාන්.."

ඌ බලෙන්ම මගේ අත අල්ලගෙන පොඩ්ඩක් වැනුවා.. මම හිටියෙ මෙලෝ
දෙයක් හිතාගන්න බැරුව බුන වෙලා..

" හ්-හායි.."

මම ලාවට හිනාවෙලා මගේ අත ඉක්මනට ඇදලා ගත්තා.. මෙකා.. එදා මට
මාතර බස් එක් හමබුන කැමපස් ඩයල් එක නේද.. එදා මං රධ්‍ය අයිසා
එක්ක එද්දි හෝල්ට් එක් බලාගෙන ඉදියේ.. එතකොට ඒකද මට ඌව
දැකලා පුරුදුයි වගේ දැනුනේ.. මු ලාවට කියාන් අයිසා වගේ නිසාද..

" ඔහ්.. මං ගාව ටිගු එකක්වත් නෑ.. ඔයාගෙ අවුට්ටිට් එකම රුයිත් වු-"

" වරද්.. මෙහෙ එන්න ඔක පිහිදන්න.."

අයාන් අයිසා කතාකල්ලා ඉවර වෙන්න කලින් රධ්‍ය අයිසා කතාකරපු නිසා
මම නැගිටලා රධ්‍ය අයිසා ගාවට දුවලා ගියා.. ඒ පාර මොන
කුණ්ඩවාලයක්ද මේ කඩාගෙන පාත් වුනේ.. රධ්‍ය අයිසට කියනවද නැද්ද..

මම හිත හිත ඉද්දි රඳා අයියා වෙට් ටිගු එකකින් මගේ මුණයේ ඇදුමයි පිහිලදා ඒක සාක්කුවට ඔබාගත්තා..

" පොඩ්ඩක් අරපැත්තට ගිහින් එවුද.."

මම පහළ තිබ්බ හුඩ ස්ටෝල්ස් වගයක් පෙන්නද්දි රඳා අයියා මගේ අතකින් අල්ලගෙන පහළට ගියා.. අපි දෙන්නා යන දිහා අයාන් අයියා අමුතුවට බලාගෙන ඉදලා මට කට කොනකින් හිනාවුනා.. මම ඌව ගනන් ගන්නැතුව ඉක්මනට පහළට බැහැගෙන ගියා..

" මම.."

මමයි රඳා අයියයි බබ්ල් මී ස්ටෝල් එකෙන් බබ්ල් ටී දෙකකුත් අරගෙන වැඩිය කවුරුත් හිටියෙ නැති හට එකකින් ඉදගත්තා..

" මම...??"

" ඔයා අයාන් අයියගෙ හොඳ යාලුවෙක්ද.."

" අයාන් අයියගෙ?? නෑ මම ඌ එක්ක එව්වර නෑ.. ඇයි??"

" නෑ නිකම.."

මම 'එස්' ගාලා ස්ටෝ එකෙන් ටී එකේ කවර් එකට ගැහුවා විතරයි ඒක වැදුනු පාර ආයෙම මගේ මුණ බබ්ල් ටී ස්වල්පයකින් නැවිලා ගියා..

" උඹේ කර ගාවින් අර මොන්ට්සෝරි යන එකෙක්ගෙ වගේ තුන්හුලස් ලේන්සුවක් එල්ලවනම හරි කට්ටක් ගහලා.. නාගන්නවා යන යන තැන.."

" අනේ මේ එහෙමමගුලක් නෙමේ.. මෙකෙ පේපර් ස්ටෝ එක නැමුනා.."

රඳා අයියා මගේ මුණ තිබ්බ ටී බිංදු ටික ඇගිල්ලකින් පිහිදලා කලිසමේ අත පිහාගත්තා..

" හදිසියෙම අයාන් අයියා ගැන ඇහුවේ??"

" ඔයාට මතකද මම දවසක් කිව්වා.. මම මෙහේ එද්දි බස් එකෙ මහ අමුතු ඩයල් එකක් මගේ එහාපැත්තෙ වාඩිවෙලා හිටියා කියලා.."

" මම.. අර හෝල්ට් එකේදීත් බලාගෙන ඉඳියා කිව්වේ??"

" මම.. ඒ කවුද දන්නවද.."

" කවුද??"

" කියාන් අයියගෙ අයියා.. අයාන් අයියා.. මට දැන් දැක්කහම මතක් වුනේ..
ඒ හිටියේ ඌ තමා.."

මම කියද්දී රඨ අයියා මගේ දිහා ටිකක් වෙලා නළල රැළි කරගෙන
බලාගෙන හිටියා..

" එහෙමත් එකක්ද.. ඌ මොකාටද එන්න හදන්නේ.."

රඨ අයියා ස්ට්‍රෝ එක කට්ටි පැත්තක ගහගෙන මගේ පසුව දිහා බලාගෙන
ඒක පොඩි වෙලා යන්න හැපුවා..

" මන්දා.."

" එහෙනම් ඌ හැමදාම ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙද්දී ඉස්කෝලෙ ගාවට එන්නේ
උඹව බලලා යන්නද.."

" ඇ.. කොහේ?? අපේ ඉස්කෝලෙ?? ඔයා මට කියලවත් නෑනේ.."

" මම ලාවට දකිනවා විතරයි.."

" අහ්.."

" අයාන් අයියා.. මම..මම.."

රඨ අයියා බබ්ල් ටී එක එක උගුරට බිලා ඉවරකල්ලා හිස් වුනු කප් එක
පැත්තකින් තියලා මගේ අතේ ඇගිලි වල එයාගෙ ඇගිලිපටල ගන්නා..
එහෙමකරන හැම වතාවකම අපි දෙන්නගෙ අත් දෙකේ තියන මුදු දෙක
එකට හමුබෙන්නවා..ඒ දිහා බලාගෙන ඉන්න රඨ අයියා හුගක් ආසයි..මමත්
ආසයි..

" උඹ හිතන්නේ මට උඹව වටින්නේ නෑ කියලද.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ දිහා නොබලා අහද්දි මම එකපාරට හිතන්න ගත්තේ මොකක්ද ඒ කියපු කතාව කියලා.. එහෙම එකක් කිව්වද.. වටින්නෙ නෑ කියලා?? මට හොඳටම ශ්‍රවර් මම සිරියස් වෙලාවක නම් එහෙම දෙයක් කියව්ලාම නෑ.. දවල් මම එහෙම එකක් කිව්වද?? මම හිතුවා හිඟුවා හිතුවා.. හරිනෙ.. කිව්ව තමා.. ඒ වුනාට ඒක මම නිකමටනෙ කිව්වෙ.. ඒකටද මේ අවුල් ගිහින් තියෙන්නෙ..

" පිස්සුද.. මම එහෙම කිව්වෙ නෑ අනේ.. ඒක කිව්වෙ නිකම.. ඔයා ඔනවට වඩා හිතන්න යනවා.."

" මම.."

" තවුසෙ වගේ මං ගාවින් ඉතින් වෙන මොකෙක්වත් මෙහෙම ඉන්නෙ නෑනෙ.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ අත මගේ නියපොතු වලින් තද කල්ලා කිව්වහම මේකා මං දිහා ඔලුව උස්සලා බැලුවා..

" මොකෙක්වත් ඉන්න ඔන නෑ.."

ඇපෝ වුගේ ඉරිසියාව.. හිතාගෙන ඉන්නෙ මහ ලොකු එකා කියලා..බලද්දි ඉතින් හෙන තොත්ත බබෙක්නෙ.. මේවා කැඩෙට් යුනිට් එකේ උන් දන්නවනම් පපුවෙ අමාරුව හැදිලා මැරෙනවා.. මම උගේ අතින් පැත්තට දාගෙන ඉදපු කැප් එක ගලවලා හරි පැත්තට දැමුවා..

" මාව ගෙදරින් දානවද.. බයික් එකේනෙ ආවෙ.."

" මම.."

අපි දෙන්නා ටිකක් වෙලා කියව කියව ඉදලා ආයෙමහිටපු තැනට ගියා.. මහිගා ආධ්‍ය අයිියා එක්ක හිනාවෙව් පව හලනවා හලනවා ආපු වෙලේ ඉදන්.. මේකිට මොකක් වෙලාද මං දන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයිියන් හෙන ඇඹලයා..මල්ලි වගේ නැතෑ.. කණ්ණාඩි දෙකත් උස්ස උස්ස අරකි කියන ඒවා අහගෙන ඉන්නවා..ෆෝන් එකෙන් මොනාද පෙන්නනවා.. රධ්‍ය අයිියා ගිහින් අයාන් අයිියගෙ එහාපැත්තෙන් ඉදගෙන මට එතෙන්නට ඇවිත් ඉදගන්න කතාකලා.. කියාන් අයිියයි ආගියි පේන්න කොහේවත් නෑ..

අයාන් අයිසා ආපු නිසා මාරුවෙලා ගිහින්ද කොහෙද..මු නම මල පරාලයක් වෙයි වගේ.. දැන් ඉතින් මම මැද්දෙ.. මුත් දෙන්නා දෙපැත්තෙ..

" කොහෙද ගිහින් හිටියේ.. කියාන් ජේන්නත් නෑ.."

ගියා.. ගියා.. උබේ කිරි ආවට්ට හික්කඩුවෙන් හුරුල්ලො අල්ලන් එන්න.. ගහලයා.. උබට මොකටද අපි කොහේ ගියත්.. අපරාදෙ එදා බස් එකේදි ගහන්න තිබ්බේ මුට..

" අපි පොඩ්ඩක් පහළට ගියා අයිසෙ.."

" අහ්.. රඳාන් ඡනෙරුව අඳුරනවද.."

මු ඒ ටිකට මගේ නමත් දැනගෙන.. අඳුරන්නැත්තම එකට ඉන්නවද.. මහ මෝඩ කතා තමා අහන්නෙ..

" ඔව් අයිසෙ.. අපි අඳුරනවා.."

රඳා අයිසා අයාන් අයිසා එක්ක හිනාවෙලා මගේ පිටට එකක් දබෝස් ගාලා දීලා මාව එයා පැත්තට ඇදගත්තා..

"එහෙමද.. රඳා මල්ලිටමේ ටිකෙ හරියට වැඩ නේද.."

වැඩ තමා පගො.. උබ වගේ රෝන්දෙ ගහ ගහ ඉන්නවට වඩා අපිට වැඩ තියෙනවා..

" වැඩනම තමයි අයිසෙ.."

" මම එදා පළවෙනියටම ඡනෙරුව දැක්කෙ බස් එකේදි.. මම දැක්කා රඳා මල්ලි කඩුවෙලට ඇවිත් ඉන්නවා..මම කතාකරන්න හදලත් කතාකලේ නෑ.. Is there any relationship between you two..? මට ඔයාලව දැක්කහම එහෙම හිතුනා.."

" Not yet.. Maybe in the future?? නෑ නෑ.. Definitely in future.."

" අහා.."

අයාන් අයියා නිකම මුණට වගේ හිනාවෙලා ඉස්සරහ බලාගෙන හිටියා..
අනේ මේ ගහල අයිසෙ.. මේකාත් මාත් එක්ක තාම යාලු නොවීන් පුදුම
දුකක් තමයි විදින්නේ.. උඹ ඔව්වරටම ආස නම් අහක යන හුනියමක්
ගොඩ දාගන්න වම්රුවට සෙට් කල්ලා දෙන්නම්.. නියමෙට
ගැලපෙනවා..Unexpected love stories are also beautiful..

ඊටපස්සෙ හවස් වෙනකල් මැව් එක ගියා..අයුක අයියා බැට් කල්ලා ඉවර
වුනු වෙලේමයි අපේ සෙනුකයන් අතුරුදහන් වුනේ.. ශුවර් එකටම මු
ඩ්දෙසින් රුම එකේ ඇති කියලා කියාන් අයියා කිව්වා..

කොහොමහරි හවස් වෙලා මැව් එක ඉවර වුනේ අපේ ඉස්කෝලෙ
ඉතිහාසගත වාර්තාවක් තියලා මැව් එක විත් කලාම.. අයුක අයියා මේ
අවුරුද්දේ ශීල්ඩ් එක අරගෙන ප්‍රසිඩන්ටට අතට අත දීලා ස්ටේජ් එකෙන්
බැහැරගෙන ඇවිත් වීම එකට ගෘප් හග් එකක් දුන්නා.. එව්වර තමයි.. පොර
නටන කියන වැඩ වලට නෑනේ.. ඊටපස්සෙ මියුසික් ප්ලේ වෙන්න
අරගෙන එදා දවසත් ඉවරවුනා.. හවස් වෙද්දි මටනම් හොඳ පණ ගිහින්
හිටියේ.. කාලා කාලා නටලා නටලා එහෙ මෙහෙ දුවලා රඳා අයියන්
හිටියේ මතේ ගහලා කොයි වෙලේ ගෙදර යන්න හමුබෙයිද කියලා.. ඒ
වුනාට අයුක අයියා හැමෝටම එයාගෙන් ඩිනර් එකක් ඇරේන්ජ් කල්ලා
තිබුනු නිසා අපි හැමෝටම ඒකට ඉන්න වුනා..මහිලා ආගි අයාන් අයියන්
ඒකට ජොයින් වුනා..

අපි ඉතින් ඉවෙන්ට් එක ඉවරවෙලා ග්‍රවුන්ඩ් එකට ගියේ අයුක අයියව
හමුබෙන්න.. එයාව වට කරගෙන හැමෝම විශ් කරනවා.. මල් දෙනවා..
එක විකාරයයි.. එතනත් පැයක් විතර කැරකිලා සෙනුකයි මමයි රඳා
අයියයි වාහනේට එන්න ආවා..

ඒ අතරේ මමයි රඳා අයියයි ගියේ උන් දෙන්නට පොඩ්ඩක් දුරින්..
සෙනුකයගෙ ලේස් එක ලිහිලා.. ඒක පාර දිගට ඇදෙනවා.. මු දැන් කොයි
වෙලේ හරි ඔක පැටලිලා පතබෑවෙනවා..

" සෙනුක මල්ලි.. ඔය ලේස් එක ලිහිලා.. මල්ලි.."

රඳා අයියා සෙනුකයට කතාකලා විතරයි තඬි මල් බොකේ එකක්
උස්සගෙන පාඩුවේ ගියපු අයුක අයියා නැමිලා සෙනුකයගෙ කකුල දිහා
බැලුවා.. එකක් නෙමේ.. මු දෙකම ලිහාගෙන..

" වත්සල් මෙක පොඩ්ඩක් අල්ලන්න.."

අයුක් අයියා මල් බොකේ එක සෙනුකයාගේ අනෙත් නියලා නැමිලා උගේ ලේස් දෙක ගැටගැහුවා.. ඒ එක්කම අපේ ඉස්කෝලේ ගොඩොර්ගුරි සොසයිටි එකේ මල්ලි කෙනෙක්..

" අයිසේ ඔහොම ඉන්න.. වන් ටු ත්‍රි.. ඔකේ.. නයිස් ගොට්.."

අයුක් අයියාට වෙච්ච දේ වත් හිතාගත වුනේ නෑ ඇස් දෙක නිලංකාර වෙලා යන්න උන් දෙන්නට ෆ්ලෑග් එකක් වැදුනා.. අරු මොනවදෝ කියාගෙන දුවගෙන එහාට ගියා..

හොඳයි.. මට දැන් මැවිලා පේනවා මේ සතියේ ස්කූල් මැග්සින් එකේ කවර් පික්චර් එක කොහොම එකක් වෙයිද කියලා..

"

brotherhood, unity and identification

.." යසයි යසයි..

ඩිනර් අවුට් එකට ගිහින් ඉදගත්තු වෙලේ ඉදලා අයාන් අයියා එන්නෙ ඇමිනෙන්නෙමයි රඬ අයියා එක්ක හරි කියාන් අයියා එක්ක හරි.. ඌට පුදුම අමාරුවක් තිබුනේ.. මම සයිඩ් ගහලා පාඩුවේ ඉදියන් ඌ එන්නෙම පැන පැන පුප් දෙන්න.. ඒකනිසා ඩිනර් අවුට් ගියාට රඬ අයියයි මමයි කියාන් අයියයි හිටියේ මුඩ් ගහලා.. අනිත් උන්ගේ මුඩ් අවුල් කරන්න බැරි නිසා ඉවස දරාගෙන ඉදියා.. අනික මහන්සි නිසා ඇවිදගන්නවත් බෑ හරියට.. නිදිමතක් එනවා..

මම ටිකක් වැනි වැනි ගිහින් අපි ඉදපු ෆ්ලො එකේ බැල්කනි වැටට හේත්තුවෙලා පහල බලාගෙන ඉදියා.. රූ වෙලා සිතලම සිතලයි එළියෙ හුලග.. මම හුළගට මුණ අල්ලගෙන ඇස් දෙක පියාගෙන ඉදි කවුරුහරි ඇවිත් මාව තුරුල් කරගන්නවා වගේ දැනුනා.. මම ඒ උනුහුමට කිට්ටු වෙලා ඔලුව පිටිපස්සට බර කරගෙන ඒ පපුවට හේත්තු වුනා.. හරි සනීපයි..

" මහන්සිද.. මම..??"

" මම.. මාරම මහන්සි.."

" අපි යමු.. අරුත් දෙන්නත් දැන් යනවා කිව්වා.."

" හා.."

මමයි සෙනුකයි අයියලා දෙන්නයි පාකින් එකට ඇවිත් ගෙදර එන්න ලැස්ති වුනා.. අයුක අයියා හතර අතේ වැනෙනවා.. හිටගෙන ඉන්නත් බෑ වගේ.. කකුල් දෙක වෙවුලනවා වගේලෑ.. උන් දෙන්නා ඩ්‍රයිවර් එක්ක ගෙදර යන්න ගියාම මමයි රඳා අයියයි ගෙදර එන්න ආවා.. ආරා අයියලා කාර් එකේ යනවා කියලා කිව්ව නිසා..

" නිදාගන්න එපා.."

" මම.."

මම රඳා අයියගෙ ඉණ වටෙන් අත් යවලා උරහිසට මුණ තියාගත්තා.. උහ කිව්වට ඉතින් මට නින්ද යනවනෙ.. අනික කාලා ඉන්න නිසා දැන්නම ඇද විතරමයි ජෙන්නෙ.. අන්තිමට මට නින්ද ගියා.. ලාවට වගේ.. රඳා අයියා සැරිත් සැරේ මගේ අත් දෙක එයාගෙ ඇගට තියලා තද කරගන්නවා..

හුග වෙලාවකට පස්සෙ රඳා අයියා අපේ ගෙදර ගේට එක ඉස්සරහින් බයික් එක නැවැත්වුවහම මම එයාට වාරු වෙලා බයික් එකෙන් බැහැගත්තා.. ගෙදර ඉස්සරහ දොරත් වහලා..

" මම මෙහෙමම යනවා වරද්.. ගිහින් වොග් දාලා නිදාගන්න.."

" හා ඔයා ගිහින් මට කෝල් එකක් ගන්නවද.."

" ගන්නම.."

" පරිස්සමට යන්න.."

" මම.."

මම හෙල්මට එක ගලවලා ඉස්සිලා රඳා අයියගෙ නිකට ගාවින් හාඳුවක් තිබ්බහම එයා බයවෙලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" බායි~~"

මම ගෙදරට දුවගෙන ආවා..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

හොඳට ලිව්වාද මන්දා ළමයි.. ඔතරිට පොඩ්ඩක් සනීප නැ..
හෙම්බිරිස්සාවක් හැඳිලද මන්දා.. නින්ද ගියානෙ..

සමාවෙන්ඩෝ..

අද හවසට එන්නම්.. මෙක ටිග වජ්ජෙක් හරින..

මොකක් හරි කොටාගෙන යන්න..

එන්නාම්.. ලව් යූ.. ♥

දවල් රස්තෙ දරාගන්න බැරි නිසා යාලුවට කතා ගොතලා කියන මම සහා
ඒ හැමදේම අසා සිටින මගේ පෙම්බිරිය :

කොල්ලො දෙන්නෙක්ම එක්ක යාලුවෙලා ඉන්නවා කියලා හිතාගෙන
ඉන්න අපේ අම්මා.. *හැඳිලා තියෙන්නෙ අමුතූම තාලෙකට මෙකි*

යාලුවට මමම හඳුනා කතාවක් කිව්ව මම * එහෙම එකක් නෙමේ අම්මේ*
ඉම්හික්

@Shan

49 කොටස

බිග්මැට් එකෙන් පස්සෙ ආයෙම සාමාන්‍ය විදියට ඉස්කෝලෙ තිබ්බත් අපිට ඉස්කෝලෙ යන්න පුලුවන් වුනේ දවස් තුනයි.. ඉතුරු දවස් දෙකේ රිවිගන් වැටුනා.. නට නට ඉදියට අර විහාගෙ කියන රබර් බෝලෙ සැරින් සැරේ මගේ හිත උඩට එද්දි මම ආයෙම අනවශ්‍ය වැඩ සේරම අහකට තල්ලු කල්ලා පාඩම කරන්න ගත්තා.. ආයෙම එපාවෙන කට්ටක් කරන වුනා.. ක්ලාස් යන්න එන්න දවසෙම බංකු රත් කර කර ඉන්න..

ඒ අස්සෙ ලොකු අම්මලත් අම්මට කතාකලා දොස් කියලා තිබ්බා මම අවුරුද්දට එයාලා එනකොට ඉන්නෙ නැතුව කලින්ම කොළඹ ආපු එකට.. අනේ හොඳයි.. උන් එන නිසාම තමා මම කලින් පැනගත්තෙ.. ඊටපස්සෙ උන් ආවහම ඒ පම්පෝරි අහගෙන බලු කතා අහගෙන මම ඉන්න එපැයි අඩු කුලේ එකා වගේ දෙකට තුනට නැඟීගෙන. හුගක් වෙලාවට මව ප්‍රතික්ෂේප වෙනවා කියලා දැනෙන තැන් වලින් මම අයිත් වෙනවා මිසක් ඒවා එක්ක හැප්පෙන්න යන්නෙ නෑ.. හැප්පුනා කියලා මට තැගි ලැබෙන්නෙ නෑනෙ..

ගිය සතියෙ ඉඳලා මම ක්ලාස් යන එන වෙලාවල් වල අපේ ගෙවල් පැත්තෙදි කවුරුහරි මගේ පස්සෙන්ම එනවා කියලා මට නිතරම දැනෙනවා.. මට අම්මා ගැන බයක් හිතුනා.. අම්මා ගෙදර හැමතිස්සෙම තනියම ඉන්න නිසා..

අදත් මම ක්ලාස් යන්න උදේ හත හමාරට විතර හෝල්ට් එකට ආවහම පාරෙන් එහාපැත්තෙ මම ජේන දුරින් මොකෙක් හරි බයික් එකක ඉඳලා මම බස් එකේ නැග්ග ගමන්ම එතනින් යන්න ගියා.. ගියෙන් අපේ ගෙවල් පැත්තට.. මට ආයෙම බස් එකෙන් බහින්න විදියක් තිබ්බෙ නෑ.. අනිත් පැත්තට අම්මට කෝල් එකක් අරගෙන මහීගලාගෙ ගෙදර මගේ පොත් වගයක් තියෙනවා.. ඒක අම්මට අරන් එන්න පුලුවන්ද කියලා අහලා අම්මා උදේ එහේ යැව්වා.. මහීගත් ඔය ප්‍රශ්නෙ දන්නවා.. මට අම්මට කියන්නත් බයයි අම්මා කලබල වෙන නිසා..

කොහොමත් අපේ අම්මා එහෙ ගියාම ලේසියකට එන්නෙ නෑ.. ආන්ටි එක්ක කියවලා කාලා බිලා එද්දි පොඩ්ඩක් හවස් වෙනවා.. ආයෙම එන්නෙ ඉතින් මම එන වෙලාවට රැට උයන්න තමා..

මම බයෝ ක්ලාස් එකේ ඉදිදිත් සර් කියන මෙලෝ දෙයක් ඔලුවට යන්න නෑ.. අම්මවම මතක් වෙනවා. උදේ පන්තියට ඉදලා හවස ගෙදර යන්න හිතුවත් මට යන්න විදියක් තිබ්බේ නෑ.. හවස සෙමින එකක් දාලා තිබ්බ නිසා ඉන්ස්ටිටියුට් එකෙන් එළියට යන්න දෙන්නෙ නෑ.. යන්නනම් පේරන්ට් කෙනෙක්ගෙන් ප'මිගන් තියෙන්න ඕන..

මුළු දවසම ඔහොම ඉදලා මම ගෙදරට එන ගමන් අම්මට කෝල් කලත් අම්මා ෆෝන් එක ආන්සර් කරන්නෙ නෑ.. මම කෝල් විස්සකට වඩා ගන්නා.. හයිලෙවෙල් වල ට්‍රැෆික් නිසා ගෙදර යද්දි අට හමාරවත් වෙනවා.. අම්මා ආන්සර් නොකරන නිසා හිතටත් බයයි.. මට ඉන්නෙ අම්මා විතරයි.. මම මොකක් කරන්නද කියලා හිත හිත බස් එකේ ඉදිදි අනිත් පැත්තට මහිගාගෙ අම්මට කෝල් කලා.. අම්මා තාම එහේද දන්නෙ නෑ සමහරවිට.. මහිගා අද ක්ලාස් ආවෙ නෑ එයාට ඉස්කෝලෙ සයන්ස් ඩේ එකේ වැඩ වගයක් වැටිලා කියලා..

" ඡනෙරු පුතා.."

" හලෝ ආන්ට්.. අපේ අම්මා ගෙදර ආවද.."

" ඔව්නෙ පුතා.. අම්මා ගිහින් දැන් පැය බාගයක් විතර වෙනවා.. ඇයි අම්මා ෆෝන් ආන්සර් කරන්නෙ නැද්ද..මම මේ එළියට ආවා.."

" නැහැනෙ ආන්ට්.. හරි මම බලන්නම.. තැන්ක් යූ.."

" හරි පුතා.. උවමනාවක්නම් කෝල් බැක් කරන්න.."

මම කෝල් එක කට කල්ලා අනිත් පැත්තට ආයෙම අම්මට ගන්නා..මගේ හිතට මහ මුසල ගතියක් දැනෙනවා.. උගුරේ මොකක් හරි හිරවෙලා වගේ.. කට හඩ පිටවෙන්නෙත් නෑ.. මම කාටද ගන්නෙ කියලා හිත හිත ඉදිදි මට රඬ අයිසව මතක් වුනා.. එයා හවස ගෙදර ඉන්නවා කිව්වා..

මම රඬ අයිසට ගන්නකොටත් මගේම වෙලාවට වෙනදා දෙපාර රිංගිස් වෙද්දි ආන්සර් කරන රඬ අයිසගෙ ෆෝන් එකත් ඔෆ් කල්ලා.. මට ඕන වෙලාවට එක මගුලක්වත් වැඩ කරන්නෙ නෑ.. මට ඇඩෙන්න එනවා.. යාගන්න පුලුවන් දුරක නෙමේ ඉන්නෙ.. මට ඉක්මනට ගෙදර යන්න ඕන.. ඇයි මම අද පන්ති ආවෙ කියලා මගේ හිත මටම දොස් කියන්න ගන්නා..

මම කරන්නම දෙයක් නැති තැන ආධ්‍ය අධ්‍යයන කොටුව එකක් අත්තා.. අනේ දෙයියනේ ආන්සර් කරපන් කියලා හිතීන් මේ ලෝකෙ ඉන්න ඔක්කොම දෙවියොන්ගෙන් ඉල්ලුවා..

" හලෝ මල්ලි.."

" අනේ ආධ්‍ය අධ්‍යයන රථය අධ්‍යයන ඉන්නවද.."

" ආ ඔව් පොඩ්ඩක් ඉන්න මල්ලි මේ එයාගෙ ෆෝන් එක මොකක්ද වෙලා හදන්න ට්‍රයි කරනවා.."

" අනේ අධ්‍යයන ෆෝන් එක දෙන්නකො ඉක්මනට.."

" මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද මල්ලි.. මොකද මේ අඩන්නෙ.. පොඩ්ඩක් ඉන්න මම දෙන්නම.."

* පොඩ්ඩ මෙහෙ එන්න..... මේ වරද් මල්ලි කතාකරනවා...!!!!!!*

" වරද්..??"

" ඔයා වැඩකද ඉන්නෙ.."

" නෑ මම ගෙර ඉන්නෙ.. මොකක් හරි අවුලක්ද.. මොකක්ද වුනේ.. වරද්??"

" අනේ ප්ලීස් මට උදව්වක් කරන්න අධ්‍යයන.. අපේ අම්මා ගෙදර ඉන්නවද බලලා මට කියන්න ප්ලීස්.. අනේ මට කරන ලොකු උදව්වක්නම්.. ප්ලීස් ප්ලීස් .."

" මොකද මේ.."

" අනෙහි-"

" හරි හරි මම යන්නම.. ඔයා කලබල වෙන්නෙ නැතුව පරිස්සමට ගෙදර එන්න..මම අම්මව බලන්නම.. හරිද.."

මට කතාකරගන්න බැරි තැන ෆෝන් එක කට කල්ලා දැමුවා.. දෙයියනේ මම ඉන්න හිතදර දන්නෙ මම විතරනෙ..

පැය බාගෙනට පස්සෙ මම බස් එකෙන් බැහැලා අපේ පාර දිගේ දුවගෙන ආවෙ පිස්සෙක් වගේ.. තනිකර පිස්සු හැඳිව්ව එකක් වගේ.. සපත්තුව පැන්නිලා ගැලවිලා යන්න හදද්දි මම ඒ මොකුත් බලන්නෙ නැතුව බැග් එක කරේ එල්ලගෙන අතුරු පාරෙ අපේ ගෙදර දිහාට දුවගෙන දුවගෙන ආවා.. දුවද්දි සපත්තුවට කකුල කැපිලා ඇගිලි එකට ඇලෙනවා වගේ.. ලේ එනවද කොහෙද.. මට ඒ වෙදනාවත් හරිහැටි දැනුනේ නෑ..

මම අපේ ගෙදර ගේට එක ගාවට එද්දි ගෙදර ගේට එක ඔහේ ඇරලා දාලා.. ගෙදර පුරාම ලයිට් දාලා.. පිරිමි දෙතුන්දෙනෙක්ගෙ සද්දෙ ගේ ඇතුලින් ඇහෙනවා.. මට මේ ලෝකෙ වෙන්න තියන නරකම දේවල් එකපාරට ඔක්කොම මතක් වෙලා කකුල් දෙක පණ නැතුව ගියා.. රධ්‍ය අයිසගෙ බයික් එක ස්ටැන්ඩ් කල්ලා ගේට එක ගාව තිබ්බා.. එයා ඇවිල්ලද.. මම බැග් එක ඉස්තෝප්පුවට විසික් කරගෙන ගේ ඇතුලට දුවද්දි.. ගේ ඇතුලේ ඉදපු පිරිමි දෙන්නෙක් මගේ දිහා ඇස් ලොකු කරගෙන බලාගෙන ඉද්දි.. මගේ පපුව එකපාරට නැවතිලා ගියා වගේ හැගීමක් මට දැනුනා..

මම මොකුත් හිතාගන්න බැරුව ගේ පුරාම ඇස් යවද්දි රධ්‍ය අයිසගෙ ශරීරට එක අල්ලගෙන අපේ අම්මා රධ්‍ය අයිසට මුවා වෙලා හුගක් බය වෙලා මගේ දිහාබලාගෙන ඉන්නවා.. අම්මගෙ තොල ගාව පැලිලා ගිහින් කම්මුලේ ඇගිලි පාරක් මුණෙ හරහටම ඇදිලා ගිහින් තිබ්බා.. මට..මට මොනවද කියන්න ඕන මොනවද කරන්න ඕන කියලා හිතාගන්න බෑ.. මොකක්ද දෙයිසනෙ මේ වෙලා තියෙන්නෙ..

මම.. මම අම්මට මගේ වයසට පුලුවන් තරමින් පරිස්සම් කලා.. මට කරන්න පුලුවන් හැමදේම අම්මා වෙනුවෙන් කලා.. ටවුන් එකටවත් යවන්නෙ නැතුව එව්වර ගේ අස්සටම කල්ලා පරිස්සම් කලේ මිනිහෙක් නෑ කියලා මිනිස්සුන්ගෙන් කතා මුණට අහගන්න ඕන නැති නිසා.. මට අප්පෙක් නෑ කියලා මට අහගෙන ඉන්න පුලුවන්.. ඒ වුනාට අම්මා එහෙම අහගන්න ඕන නෑ.. එහෙව් පරිස්සම් කරපු අම්මගෙ මුණෙ ඇගිලි පහක් හිටලා තියෙද්දි මට මාරයා ආවෙස වෙගෙන ආවා..

" අම්මා.."

මම අම්මගෙ ගාවට යන්න අඩියක් ඉස්සරහට තියද්දි අම්මා බයෙන් රධ්‍ය අයිසා පිටිපස්සට වුනා.. අම්මට මාව අදහගන්න බැරිදි.. ඇයි මාව දැකලා බය වෙන්නෙ.. මම මොකුත් හිතාගන්න බැරුව රධ්‍ය අයිසගෙ මුණ දිහා

බලද්දී එයා අසරණ වෙලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මේ හැමදේම වුනේ හරි ඉක්මනින්..

මම ඇවිත් හිටපු පිරිමි දෙන්නා දිහා බලද්දී මට අමුතු හුරුපුරුදු ගතියක් දැනුනා.. පපුව හයිසෙන් ගැහෙන හැගීමක්.. මම නිතර දෙවෙලෙ දකින මගේම ඇස් දෙකේ කොපියක්.. මගේ ඉස්සරම හිටගෙන මගේ දිහා බයෙන් බලාගෙන හිටියා.. ඒ දුබුරුපාට ඇස්.. මම දන්නවා.. මට දැනෙනවා..

" තා...ත්..තා..??"

මම ජීවිතේට දැකපු නැති මගේ තාත්තා.. හිතපු නැති වෙලාවක.. හිතපු නැති තැනක හිතපු නැති විදියට මට හමුවුණා.. ඒකත් හමුවෙන්න ඕන තරකම විදියට.. මට මොනවද හිතෙන්නෙ කියලා මටම තේරුමගන්න බෑ.. ලෙයට ලේ අදුරගන්නවා කිව්වට මම ඒක විශ්වාස කලේ අද.. මට කොහොමවත් සතුටක්නම් හිතුවෙ නෑ.. පොඩ්ඩක්වත් නෑ.. සතුට කියන දේ ඒ මිනිහගෙනුයි මගෙනුයි තිබ්බේ ජේන්නෙ නැති දුරක.. මට දැනුනේ කලකිරීමක්ද.. වෙදනාවක්ද.. පිළිකුළක්ද.. කේන්තියක්ද.. ඒ හැම එකක්ම එකතු වුනු කාලකන්නි හැගීමක්ද.. මොකක් හරි.. එහෙම වෙන්න ඕන..

" පුතේ.. ඡනෙරු.."

තාත්තා මට කතාකලා.. ඒක ..හෙනම විහිලුවක් වගේ නැද්ද.. පුතේ?? මම උගෙ පුතා කියලා මතක් වුනේ අවුරුදු දහනමයකට පස්සෙද.. මම කොහොමද හිතාචෙන්න ඕන.. කොච්චර ඒකට හිතාචෙන්න ඕනද..

මගේ අම්මා කිරි බොන අතදැරුවෙක් එල්ලගෙන විත්ති කුඩු ගානෙ නගිද්දී ලෝයර්ස්ලා පස්සෙන් අසරණ වෙලා ගිහි ගිහින් නඩත්තු සල්ලි ඉල්ලලා දෙන්න කියද්දී.. ඌට මතක තිබ්බේ නැද්ද.. මම උගේ පුතෙක්මයි කියලා..

" උඹේ පුත්තු මෙහෙ නෑ.. පාහරයා.. බැහැපන් ගෙයිනි එළියට.."

මම අත මීට මොළුවගෙන උගේ මුණ ලගටම කිට්ටු වෙද්දී රධ්‍ය අයිසා ඇවිත් මගේ අතකින් තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

" වරද්ද.. එපා!!"

මම රඨා අයියගෙ අත ගසලා අරගෙන තිබ්බ මුලු හයිසෙන්ම මගේම තාත්තගේ කන් අඩිය පිපිරිලා යන්න තරම් හයිසෙන් පාරක් ගැහුවගම තාත්තා වැටෙන්න ගිහින් එහාපැත්තෙ හිටපු පිරිමි කෙනාට වාරු වුනා..

මම අමබානෙක පවුකාරයෙක් වෙන්න ඇති.. ඊළග ආත්මෙටත් තාත්තෙක් නැතුව ඉපදෙන්නම පව පුරෝගන්නවා වෙන්න ඇති.. තාත්තට ගහන්න එපා.. ආනන්තරිය පාප කර්ම.. අරවා.. මේවා.. බණ.. මට ඔවා අහන්න ඔන නෑ.. මට අමමා වෙනුවෙන් මිනීමරුවෙක් හරි වෙන්න පුලුවන්.. මරාගෙන වුනත් මැරෙන්න පුළුවන්.. මම මෙව්වර කාළයක් මේ කොළඹට ඇවිල්ලත් අමමට එක එකාගෙ කතා අහගන්නෙ නැතිවෙන්න පරිස්සම් කලා.. එහෙව් එකේ මේ වගේ කොන්ද පණ නැති පාහරයෙක්ට කාගෙ කොහෙන් ආපු අයිතියක්ද මගේ අමමට අත උස්සන්න..

" මහ ගැණි වගේ ලැප්පාවක් නැතුව ඔය හැදිලා තියෙන්නෙ අගේට.."

තාත්තව වාරු කරගෙන හිටප් පිරිමි කෙනා මට රවාගෙන කියද්දි මම ළාට කට කොනෙන් හිනාවුනා..

" මේ මොකාද මේ කුලියට කහින එකා.. කවුරු වුනත් කමක් නෑ බැහැපත් මේ ගෙයින් එළියට.. සැරයක් කිව්වා.. ඊළගපාර මම මෙහෙම නෙමේ කියන්නෙ.. දැනගනීන්.. උඹලා මොක්කු වුනත් මට වැඩක් නෑ.."

" වරද්.. මේ බලන්න.."

" ප්ලීස් ඔයා පැත්තකට වෙලා ඉන්න.. මට බණ අහන්න උවමනාවක් නෑ.."

මම රඨා අයියව පිටිපස්සට තල්ලු කල්ලා ආපු උන්ට ඇගිල්ලක් දික් කල්ලම දොර තියෙන දිහා පෙන්නුවා..

" ඡනෙරු.. උඹ මගෙම සල්ලි වලින් කාලා ඇදලා ඉදලද්.. උඹ මට මෙහෙම අත උස්සන්නෙ.. ආ.."

තාත්තා මට කින්ඩියට හිනාවෙද්දි මට තව ටිකක් කේන්ති ගියා.. එතකොට උගේ සල්ලි වලින් ජීවත් වුනාම අපි ළාට ඔන ඔන වෙලාවට ඇවිත් උගේ හයිස හත්තිය අපේ අමමටයි මායි පෙන්නලා යනකල් ඉන්න ඔන.. ඒකනෙ කියන්නෙ..

" දැන් මොකක්ද කියන්නෙන.. සල්ලි දෙන නිසා අපි කට පු# වහගෙන ඉන්න ඕන.. එහෙමනෙ.. නේ.."

" මම උඹ කවුද කියන්න දන්නෙ නෑ තාත්තෙන.. වදින්නම ආයෙ උඹේ ඔය සල්ලි මටයි අමමටයි ඕන නෑ.. මගේ අත පය හයිය නියනව යකෝ.. මට මගේ අමමව ජීවත් කරවන්න පුළුවන්.. උඹේ පකේ සල්ලි අපිට ඕන නෑ.."

" වරද්..!!!! දැන් ඇති.."

රඳය අයියා මගේ අතින් අල්ලලා මාව බිත්තියේ වදින්න තල්ලු කල්ලා දැමමා.. අමමා ජේන්න නෑ සාලෙ.. මම බිත්තියට වාරු වෙලා හුස්ම ගන්න ට්‍රයි කලා.. මගේ ඔලුව කැරකෙනවා වගේ.. මට මෙහෙම කේන්ති යන්න නෑ.. ගියාම මටම තේරෙන්නෙ නෑ.. මොනවද මගේ වටේ වෙන්නෙ කියලා..

රඳය අයියා තාත්තටයි අර මිනිහටයි ඇගිල්ල දික් කර කර මොනවහරි කියනවා මට ලාවට පෙනුනා.. බිලැක් අවුට වෙලා වගේ.. මාව වෙවුලනවා.. මම බිත්තිය අල්ලගෙනම අමමගෙ කාමරේ පැත්තට යද්දි අමමා නානකාමරේ සිත්ක් එකෙන් පපුවයි මුණයි අතුල්ල අතුල්ල හයියෙන් හයියෙන් සෝදනවා.. මුළු ඇගම සුරගෙන වගේ.. රතුපාට නියපොතු පාරවල්.. අමමා අඩ අඩාම වතුර දෝතට අරගෙන ඇගට හලාගන්නවා.. මුණ හුරගන්නවා.. මම එතන තිබ්බ ටවල් එකක් අරගෙන ගිහින් අමමගෙ ඇගට ටවල් එක දාලා අමමව හයියෙන්ම තුරුල් කරගත්තා. දෙයියෙන් මගේ පණ ටික.. අමමට මොනාහරි වුනානම් මම මොනවා කරයිද.. දෙයියන්ගෙ නාමෙට අපිට මොනවද මේ වෙන්නෙ කියලා මට තේරෙන්නෙ නෑ..

මම අමමව තුරුල් කරගත්තහම අමමා මගේ කොලර් එකෙන් තද කරලා අල්ලගෙන මගේ පපුවට තුරුල් වුනා.. මම එහෙමම නැමිලා ටැප් එක වහලා දැමමා.. අමමා හරි පොඩ්යි.. හුරුබුහුට්යි.. මං ගාව ඉද්දි පොඩි ලමයෙක් වගේ.. මගේ පපුව ගාවට උසයි.. මම අමමගෙ කැඩිලා තිබ්බ දනහිස ගාවට දිග කොණ්ඩෙ අත් දෙකෙන් එකතු කල්ලා කට්ටක් ඇහුවා.. අමමව වෙවුලනවා වගේ..

" අමමෙ.. මේ බලන්න.. මම ඉන්නවා.. හැමදේම හොදින්.. බලන්නකො අනෙ අමමෙ.."

අම්මා මා එක්ක කතාකරන්නෙවත් නැතුව මාව බදාගෙනම බිමට
කඩාගෙන වැටුනා..

" අනෙ අම්මෙ කතාකරන්නකො දෙයියනේ.. මම ආවනෙ.. අම්මට
මොකුත් වෙන්න දෙන්නෙ නෑ මම.. මේ බලන්න.. මම ඉන්නවා මෙනත.."

මම අම්මව අත් දෙකෙන් අල්ලගෙන බිම වාඩිවෙලා කතාකරද්දි රධ්‍ය අයියා
නානකාමරේට දුවගෙන ආවා..

" වරද්.. මොකද මේ.."

රධ්‍ය අයියා මං ගාව බිම දණ ගහගෙන අම්මව අල්ලගත්තා.. අම්මව ටවල්
එකෙන් ඔතලා තිබ්බත් වෙවුලනවා..

" මම දන්නෙ නෑ අයියෙ.. අනේ මට බයයි.. අම්මා කතාකරන්නෙ නෑනෙ.."

" අම්මා ගොක් වෙලා ඉන්නෙ වරද් මම හිතන්නෙ.. ගිහින් උනු වතුර එකක්
ලිපේ තියලා එන්න.. මම අම්මව කාමරේට එක්ක යන්න.."

මම අම්මව රධ්‍ය අයියට වාරු කල්ලා වැටි වැටීම කුස්සියට දිවවා.. මෙස්
එකේ එක කකුලක් ලේ පාට වෙලා. කැපිලා ලේ එනවා.. මම මෙස් එක
එහෙමම ගලවලා විසික් කල්ලා දැමමා.. හුළං වැදෙද්දි දනවා.. නියපොත්ත
ගාවින්ම කැඩිලා ගිහින්..

වතුර එක උනු වුනාම මම අම්මගෙ කාමරේට යද්දි රධ්‍ය අයියා අම්මට
මොනවහරි කියනවා අම්මගෙ අත් දෙකින් අල්ලගෙන.. අම්මව ඇද උඩින්
වාඩි කල්ලා අම්මගෙ කකුල් දෙක ගාවින් වාඩිවෙලා.. හරියට මම
ඉදගන්නවා වගේම.. මම ආවහම රධ්‍ය අයියා මගෙන් උණුවතුර බේසම
අරගෙන මට හෑන්ඩ් ටවල් එකක් ගේන්න කිවවා.. ඊටපස්සෙ එයා කිව්ව
විදියට මම අම්මගෙ බෙල්ල අත පය තවලා අම්මට ඇදුමක් ඇදගන්න දිලා
කාමරෙන් එළියට ආවා..

" ආ ඔව් අයියෙ.. මම වරද්ට දෙන්නද.. ඔයා අහනවද.."

" වරද්.. මේකට කතාකරන්න.. අපේ අයියා.."

මම රධ්‍ය අයියා දිපු ෆෝන් එක කනේ තියාගත්තා..

" ආධ්‍ය අයිසෙ.."

" මල්ලි.. ඔයා දැනුවත්ව අමමා ඩිප්‍රෙශන් වගේ දේකටකලින් බෙහෙත් අරන් තියෙනවද.. හොඳට මතක් කල්ලා කියන්න.."

" ඔව් අයිසෙ.. තියෙනවා.. මම පොඩි කාලෙ වගේ.."

" පොඩ්ඩක් බලන්න මල්ලි Fluoxetine කාඩ් එකක් ගෙදර තියේද කියලා.. අමමා පාවිච්චි කරනවා ඇති හුගක් වෙලාවට.. ගිහින් බලන්න.."

මම ෆෝන් එක කනේ තියාගෙන අමමා ඇදුම් ඇඳලා ඉවර ඇති කියලා හිතාගෙන කාමරේට ගිහින් අම්මගෙ අල්මාරිය ඇවිස්සුවා..

" ආ ඔව් අයිසෙ.. තියෙනවා.."

" හරි.. අම්මට එක කැප්සුල් එකක් දීලා පොඩ්ඩක් වෙලා ඉන්න.. ඊටපස්සෙ අම්මට නින්ද යාවි.. බය වෙන්න එපා මල්ලි ඒක පොඩි පැනික් ඇටෑක් එකක් වගේ එකක්.. මම එන්නද නැත්නම්.."

" එපා එපා අයිසෙ.. රඳා අයිසත් ඉන්නවනෙ.. මම මොකක් හරි කරගන්නම්.. අනේ තැන්කිස් අයිසෙ.."

" උවමනාවක් උනොත් අනිවාරෙන් කතාකරන්න හරිද.. මම එන්නම්.."

මම ෆෝන් එක කට කල්ලා අම්මට බෙහෙත් පොවද්දි රඳා අයිසා කාමරේට ආවා..

" අම්මෙ.. මේක බීලා නිදාගන්න.. මම ඉන්නව මෙනෙ.. හොඳද.."

අමමා මාව ගානකට නොගෙන බෙහෙත් බීලා බිත්තිය පැත්තට හැරිලා හාන්සි වුනා.. මගේ හිතට පුදුම වෙදනාවක් දැනෙන්නෙ.. වෙනදා කටපුරා සුදුමහත්තයෝ කියද්දි අද මොකුත්ම නොකියා මාව දන්නෙ නෑ වගේ අනිත් පැත්ත හැරිලා ඔහේ ඉන්නවා.. මම ඇස් වලට ඉනුව කදුලු ශර්ට් එකේ කරෙත් පිහිදගෙන අමමා දිහා බලාඑන හිටියා..

" වරද්.. එන්නකො.. අම්මට නිදාගන්න දෙමු.. අපි එළියට යමු.."

" මම.."

මම අම්මගෙ කාමරේ ලොකු ලයිට් එක නිමාගෙන දොරත් අඩවල් කරගෙන එළියට ආවා.. වෙලාව රැ එකොළහයි.. හොඳටම රැ වෙලා.. වටේ පිටේ කිසි සද්දයක් නෑ..

" සීසී.. ආවහ්.."

මගේ කකුල මොකකට හරි පසාරු කරගෙන යනවා වගේ දැනෙද්දි මම ඉක්මනට බිම බැලුවා.. අම්මගෙ පිගන් මැටි මල් පෝච්චිය කුඩු වෙලා ගිහිල්ලා.. තැන තැන වීදුරුකටු ගොඩයි. මම මෙහෙම එකක් දැක්කෙ නැහැනෙ කලින්..අම්මගෙ ආසම මල් පෝච්චියක්.. ඒක බිදිලා ගිහිල්ලා.. අම්මගෙ හිත වගේම ඒකත් බිදිලා ගිහිල්ලා..

මම නැමිලා කකුලේ බාගයක් ඇනිලා තිබ්බ වීදුරු කටුව ඇදලා දාද්දිම ඩස්ට්පැන් එකකුත් අරගෙන සාලෙට ආවේ රඬ අයිසා.. මාව දැක්ක ගමන් කොස්ස පැත්තකින් තියලා මං ගාවට දුවගෙන ආවා..

" තුවාල කරගන්නා නේද.. මෙතනින් වාඩිවෙන්න වරද්.. මම මෙක අස් කල්ලා එන්නම්.. පොඩ්ඩක් ඔහොම ඉන්න..හරිද්.."

රඬ අයිසා මාව සෙටියෙන් වාඩිකරලා සාලෙ අතුගාලා එහා මෙහා වෙලා තිබ්බ පුටු ටිකත් පිලිවෙලට හදලා වීදුරු කටු ටිකත් අස් කලා.. මම ලේ ගලන කකුලත් ඔගේ තියාගෙන මහා හිස් හැගීම ගොඩකින් රඬ අයිසා දිහා බලාගෙන ඉදියා..

වැස්සක්වැහැලා පායලා වගේ දැන් වටපිටාව හරි නිහඩයි.. අම්මා නිදි ඇති.. කලින් කලබලයක් වුනාද කියලා හිතාගන්නවත් බෑ.. මම මූන අත් දෙකින් වහගෙන සෙටියට හේත්තු වුනා..

මට ජීවිතේ පොඩ්ම පොඩ් හිතේ කොනක අදහසක් තිබුනා තමයි.. තාත්තව හමුබෙන්න.. ඒත්.. ඒත් මම දැන් ඒ පොඩ්ම බලාපොරොත්තුවටත් වෙර කරනවා.. ඇයි මම එහෙම බලාපොරොත්තු වුනේ කියලා හිතෙනවා.. මම එහෙමබලාපොරොත්තු නොවුනනම් හිතට හොඳයි.. මගේ ඇගේ දුවන්නෙත් ඒ වගේ පාහරයෙක්ගෙ ලේ කියලා මතක් වෙද්දි මට අර ලොකු අම්මා කියන කතාව එකපාරම මතක් වෙන්න ගත්තා..

" මිස්ටේක් එකක්"

මම ඇත්තටම මිස්ටර් ජාක්ස්.. ඇයි අම්මා මාව නැතිකලේ නැත්තෙ කියලා මට හිතෙනවා.. එහෙම කලානම් අම්ම සතුටින් ඉන්න ගියා.. මට පුළුවන් නම් කාලෙ පස්සට ගන්න.. සත්තයි අම්මගෙ බඩට එන්නෙ නෑ.. මම උවමනාවෙන් ආවා නෙමෙයිනෙ.. ඇයි මට හිතේ සැනසීමෙන් ඉන්න බැරි.. මට ඇස් දෙක අස්සෙන් මාව කප්පර ගැඹුරු තැනකට ඇදිලා වගේ යනවා දැනෙද්දී මගේ උරහිස වටේ හුරුපුරුදු උනුහුමක් එක්ක කටහඩක් ඇහුණා.. මම එවෙලෙම ඇස් ඇරියා..

" වරද්.. "

" මම.. "

" හොඳ ලමයා වගේ ගිහිනි වොග් ජාක්ස් දාගෙන එන්න.. අපි කකුලට බෙහෙත් දාවු..මම?? "

" මොකක්ද වුනේ.. මම එන්න කලින් මොකක්ද වුනේ අයිසෙ.. "

මම ජීවිතේ අන්ත අසරන වෙලා වගේ රධ්‍ය අයිසා දිහා බලද්දී රධ්‍ය අයිසා මගේ මුණ මගැරලා බිම බලාගත්තා..

" ඇයි කියන්නෙ නැත්තෙ.. "

" කියන්නම.. මම කියන්නම.. ඉස්සෙල්ලම වොග් ජාක්ස් දාගෙන එන්න.. කකුලට බෙහෙත් දාන්න.. "

මම රධ්‍ය අයිසගෙන් තව අහලා වැඩක් නැති නිසා නැගිටලා කාමරේට ගිහිනි අතට අහුවුනු ඇඳුමක් අරගෙන නානකාමරේට ගියා.. මට තනියම ඉන්න ඕන.. ඒත් එහෙම ඉන්න විදියක් නෑ.. මට ආවිච්ඡාම ගාවට යන්න ඕන.. ගිහිනි තුරුල් වෙලා අඩන්න ඕන.. නැත්නම් රධ්‍ය අයිසට මේ හැමදේම කියන්න ඕන.. ඒත් මට බයයි රධ්‍ය අයිසා මං ගැන මොනවා හිතයිද.. මාව එයාටත් මිස්ටර් ජාක්ස් වගේ පෙනෙයිද.. මගේ පපුව කකියනවා.. දවසෙම කාපු නැති නිසා ඔක්කාරෙට එනවා.. මම ඇඳුම් මාරු කරන්නත් කලින්ම කොමොඩි එක ගාවට පහන් වෙලා පපුව අල්ලගෙන වමනෙ කලා.. යන්න දේකුත් නෑ.. බඩ පපුව හාරවගෙන ඔක්කාරෙට එනවා.. මම පපුව අත් දෙකෙන්ම මිරිකගෙන වමනෙ කලා.. බිම ටයිල් එක පුරාම ලේ.. කකුලෙන් ලේ ගලාගෙන යනවා ඉවරයක් නෑ.. මට මාවම අපායක් වගේ..

" වරද්.. මම ඇතුළට එනවා.."

මම දොර ලොක් කල්ලා නොතිබිනි නිසා රඬ අයියා දොර අගුල කරකගෙන ඇතුළට ආවා.. එකපාරටම බිම තිබිනි ලේ දැකල එය අබියවුනත් ලේ පාගැනම මං ගාවට ඇවිත් මාව නැගිටවුවලා එයාට වාරු කරගත්තා.. වාරු කරගෙන මගේ පපුව අතගාන්න ගත්තා.. විකකින් මට වමනෙ කරාම සහනයක් දැනුනා..

" මම නාගෙන එන්නම්.."

" ඉක්මනට එන්න. වැඩිය වතුරෙ ඉන්න එපා.."

" හරි.."

මම කණ්ණාඩියෙන් පේන මට විකක් එහායිත් ඉන්න රඬ අයියා දිහා බලලා යන්නමින් හිනාවුනා.. ඔයත් මෙහෙම ලගින් ඉදලා යන්න යයිද මට බියයි.. දැන් මම දන්නෙම නැතුව හැම තිස්සෙම මම එයාව බලාපොරොත්තු වෙනවා.. හැම ලොකු දේකකදිම.. හැම පොඩි දේකකදිම..

රඬ අයියා දොර වහගෙන එළියට ගියාම මම හොඳට නාගත්තා.. නාගෙන ඉවර වුනහම ඇගට පොඩි සහනයක් දැනුනා.. මම දිග කලිසමකට අත් කපපු ශර්ට් එකක් ඇඳගෙන එළියට එද්දි ආධ්‍ය අයියා ඇවිත් සාලෙ ඉන්නවා..

" අයියා මෙහෙ ආවද්.."

" එන්නෙ නැතුව කොහොමද බං.. අම්මා නිදිද්.."

" මම.. නිදාගන්න ගියා.."

" ඒක හොඳයි.. මල්ලි කෑම කෑවෙ නැද්ද්.. මට පොඩි කිව්වා ගැස්ට්‍රයිටිස් වැඩිවෙලා කියලා.."

" විකක් විතර අයිසෙ.. දැන් අවුලක් නෑ.. අයිසලාට හෙන වදේ නේද්.. මට කතානොකර ඉන්නයි තිබ්බෙ.."

මම නොන්ඩි ගගහා ගිහින් ටවල් රැක් එකෙන් ටවල් එක දැමිමා..

" අනේ මේ පිස්සු කියවන්නැතුව ඉදපන් බ.."

මම ආධ්‍ය අයියා ගාවින් වාඩිවෙද්දි ආධ්‍ය අයියා මගේ කොන්ඩේ තිබ්බ
චතුර එහෙට මෙහෙට විසිවෙනි කොන්ඩේ ගැසුවා..

" හදාගන්නවා ලෙඩක්.. මහ රු නාලා.."

" වරද්.. එන්න කන්න.."

රධ්‍ය අයියා කුසිසියේ ඉදන් කැගහනවා මට ඇහුනා.. කුසිසියේ මක්
කරනවද..

" පොඩි.. මේකා දැන් කැවොත් ආයෙම අනිත් පැත්තට ඒකත් දාවි.. මේ අයි
වි එක දිලා ටිකකින් කැම කැවනම හරි.."

ආධ්‍ය අයියා සාලේ ඉදන් රධ්‍ය අයියට කැගැහුවා..

" ආ හරි හරි.."

" අයි වී දෙන්න.. අනේ මේ මට එහෙම අමාරුවක් නෑ.."

ආධ්‍ය අයියා පොඩි ග්ලාස් බොටල් එකක් අරගෙන ඒකේ උඩට ගෝස්
එකක් තියලා 'ටකස්' ගාලා බොටල් එකේ උඩ කැල්ල කඩලා සිරිත්පර්
එකකට ලික්විඩි එකක් පුරවගත්තා..

" පොඩි මෙහෙ ඇවිත් මේ කොටන් එකට ස'ජිකල් දාලා මේ වෙන් එක
ගාව ක්ලින් කරන්නකෝ.."

ආධ්‍ය අයියා රධ්‍ය අයියට කතාකරද්දි එයා අත් දෙකේ චතුර ගස ගස ඇවිත්
මගේ එහාපැත්තෙන් වාඩිවුනා..වාඩිවෙලා ආධ්‍ය අයියා කිව්ව විදියට කලා..

" අත ගස්සන්න එපා.."

ආද්‍ය අයියා ඇස් දෙකත් වපර කරන සිරිත්පර් එකට තුන් හතර වතාවක්
තට්ටු කල්ලා නිඩල් එක මගේ පිට අල්ලේ තිබ්බ වෙන් එකක් හිල්
කරගෙන යන්නම ඇන්නා.. මම ඒක දිහා බලාගෙන හිටියා.. පොඩි
කාලෙන් මම ලේ ගද්දි අහක බලාගත්තේ නැතුව ඒක දිහාම බලාගෙන
ඉන්නවා..

" හරි.. පැය බාගෙකින් විතර කන්න.. එතකොට අමාරු ගතිය ඇරිලා යාවි.."

ආධ්‍ය අයියා සෙටියෙන් නැගිට්වා..

" අයියා යන්නද.."

" ඔව් මල්ලි.. ගෙදර කවුරුත් නෑනෙ.. පොඩි මල්ලි එක්ක ඉඳලා එන්න එහෙනම්.."

" මම.."

ආධ්‍ය අයියා මගේ ඔලුව අතගාලා යන්න ගියා.. රධ්‍ය අයියා අයි වී එක යවපු තැන කොටින් එකක් තදකරගෙන හිමිහිට අතගානවා..

" ඒක ගානක් නෑ.."

" එන්න කකුලට බෙහෙත් දන්න.. කොහෙද ආස්ටෙයිඩ් බොක්ස් එක.."

" මගේ කාමරේ ඇති.. යමු.."

" කාමරේට??"

" ඔව්.. යමු.."

මම නැගිටලා කකුලෙ මැද හරිය පොලොවෙ වදින්නෙ නැතිවෙන්නෙ ඇවිදගෙන කාමරේට ගිහින් ඇද උඩින් වාඩිවුනා.. මට ඇහුනා ගෙදර ඉස්සරහා දොර අගුලු දාලා සාලෙ ලයිට් ඔෆ් කරනවා.. අද මෙයා මෙහේ ඉන්නද..

" කෝ කොහෙද.."

රධ්‍ය අයියා පොඩ්ඩක් කාමරේට එන්න අදි මදි කල්ලා මං ගාවින් ඉදගත්තා..

" අර රැක් එකේ පහලම ඇති.."

මම ආස්ටෙයිඩ් බොක්ස් එක පෙන්නුවහම එයා එක්ක අරුන ඇවිත් මං ගාවින් ඉදගෙන මගෙ එක කකුලක් උස්සලා අරන් උකුල උඩින් තියාගත්තා.. මගේ හිතට හරි නෑ වගේ.. මම නිසා කොච්චර වදේද රධ්‍ය

අයිසටත්.. මෙහෙම ගිහින් මාව එපාවෙලා යයිද දන්නෙ නෑ.. අහක යන ප්‍රශ්නගොඩක් ඔලුවේ හලාගත්තා වගේනෙ..

" මොකක්ද වුනේ.. මට දැන්වත් කියන්නකො.."

රඳා අයිසා පුලුන් කැල්ලක් බෙට්ටින් වලින් පොගවද්දි මම අහපු ප්‍රශ්න එක්ක එයා ලොකු හුස්මක් පිට කලා..

" ඔයා ආයෙම පිස්සුවක් නටන්නෙ නැත්නම්.. මම කියන්නම්.. හැබැයි අහගෙන විතරක් ඉන්න.."

" මම.."

" මම ඔයා කියලා වනාඩි විස්සෙන් වගේ මෙහෙ එද්දි ගෙදර දොර ඇරලා දාල තිබ්බා.. මම අම්මා විතරක් නිසා එළියේ ඉදන් කතාකලා.. ඒත් අම්මා ආපු නැති නිසා මම ඇතුලට යන්න හදද්දි පිරිමි කෙනෙක් අම්මගෙ කාමරේ ඉදන් එළියට ආවා.. මාව දැකලා මාරුවෙන්න හැදුවේ.."

" ඊටපස්සෙ අම්මා කෑගහන සද්දයක් ආපු නිසා මම කාමරේ පැත්තට යන් අහද්දි.. අම්.. මෙහෙමයි.. අර අනිත් පිරිමි කෙනා.. ඔ-ඔයාගෙ තාත්තා අම්මට කරදර කරන්න හදනවා දැක්කා.. මල් පෝච්චිය බිදුනේ මගේ අතින්.. ඔයා එන්න ටිකකට කලින් ලොකු රණ්ඩුවක් වුනා.."

" පෝච්චිය බිදුනා??"

" මම.. මම ඒකෙන් ඒ මනුස්සයට දමලා ගැහුවා.. මට කරන්න වෙන එකක් මතක් වුනේ නෑ.."

" මම.."

මට හිතාගන්න බෑ.. රඳා අයිසා නොහිටියානම් මොනවයිත් මොනවා වෙයිද කියලා මට හිතාගන්න බෑ.. මම එද්දි වෙන්න ඕන සේරම වෙලා තියෙයි.. මම ඇදේ පිටිපස්සට ඇදිලා ගිහින් බිත්තියට හේත්තු වෙලා බිත්තියට ඔලුව ගහගෙන සිටිලිම දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම එතන නොහිටියත්..මට හැමදේම මැවිලා පේනවා වගේ.. මගේ ඇස් අගිස්සෙන් කදුලු බේරෙනවා.. ඇයි වෙන ඕන දෙයක් මට නොවෙන්නෙ.. මම ආදරේ කරන අයටම වෙන්නෙ..

රධ්‍ය අයිියා ප්ලාස්ටික් එකක් යටි පතුලට ගහලා අනිත් එක ඇගිල්ලක් වටේ අලවලා ආස්ටේඩ්ඩ් බොක්ස් එක පාඩම් මේසෙ උඩින් තියලා මං ගාවට ඇවිත් මගේ එහාපැත්තෙන් බිත්තියට හේත්තු වුනා..

" වරද්.."

රධ්‍ය අයිියා එයාගෙ ඇගිලි මගේ ඇගිලි වල පටලගත්තා.. ඒ ඇගිලි තුඩු වලින් එන උනුහුමත් මට සැනසීමක්.. ගිනි ගොඩක් උඩ ඉදගෙන හිටියත් රධ්‍ය අයිියව මට දැනුනේ වැහි වලාකුලක් වගේ..

" මට කියන්න තේරෙන්නෙන නෑ අයිියෙ.. මට මොකුත්ම හිතෙන්නෙන නෑ.."

" ඔයා ඔයාටම දොස් කියාගන්න එපා වරද්..මම.. මට තේරුන විදියට නම් තාත්තා එයාගෙ අනිත් කසාදෙන් ඩිවෝස් වෙලා අවුරුදු දෙකක්ලෑ.. ඒකයි මම හිතන්නෙ අම්මව හොයන් මෙහෙ ආවෙ.. ඔයා නැති වෙලාවක් මීටර් කල්ලා.. කොහොම වුනත් මොකුත් වුනේ නෑනෙ.. හැමදේම හොඳින්.. ඔයා ඔයාට කරන්න පුලුවන් උපරිමේ කරනවා වරද්.. ඔයිට වඩා ඔයාට කරන්න බෑනෙ.."

" මම.."

" දැන් අඩලා අසනීප වෙන්න එපා.. මම ඉන්නවනෙ උඹට.. මම හැමතියේසෙම ඉන්නවා වරද්.."

" ඒ වුනාට-.."

" අනේ මගුල් කතානොකර ඉදපන් බං.. උබ සතුවින් ඉද්දි ලෝබ හිතෙනවා.. මටනම් සිරාවටම හෙන ලෝබයි.. උඹව ඇල්ලුවත් දියවෙලා යයිද හිතෙනවා.. මං කියන නිසාවත් මේ දේවල් හිතට නොගෙන කොහොමහරි කට්ට කාගෙන එක්සෑම කරගනිත්.. උබට එහෙම වරදින්තෙ නෑ.. උඹට කරන්න බැරි දෙයක් නෑනෙ බං.."

" මම.."

" දැන් වෙච්ච දේ වුණා.. උන් ආයෙම එන්නෙ නෑ.. මේවා ගැන හිත හිත දුක් වෙලා කාලෙ නාස්ති කරගන්නැතුව හෙට අලුත් දවස ගැන හිතන්න.."

" ආයෙම තාත්තා ඒවිදි.. මට බය හිතෙනවා.. මම එයාව ඉස්සරවෙලාම හමිබෙන්න හිතුවේ මෙහෙම නෙමෙයි.. මම මහ කරදර ගොඩක්.. මම බලාපොරොත්තුවෙන කිසිදෙයක් මට ලැබෙන්නේ නෑ.. දැන් ම ඉස්සරහා මොකක් හරි තියෙනව කියල හිතන්නකො.. මම ඒකත් නිසා සතුටින් ඉන්නවා.. එහෙම ඉද්දි ඒක හෙට වෙනකොට නැතිවෙලා ගිහිත්.. මම එව්වරටම කාලකන්නියි.."

" උබ එහෙම නෑ.. උබටම දවසක හිතෙයි උඹ හෙන වාසනාවන්තයි කියලා.."

" එහෙම වුනොත් හොඳයි.."

" එහෙම වෙනවා.. ඒකනිසා දැන් ඔය ඔක්කොම අමතක කල්ලා දාලා හිත නිදහස් කරගන්න.. අම්මා පව් වරද්.. උඹ අනිවාරෙන්ම හයිට් ඉන්න ඕන.."

" මම..."

" මතකද අර සීයා කිව්ව රුස්ස ගහේ කතාව.."

" මම.. මට දැන් තේරෙනවා සීයා කිව්වේ කොහොම එකක් ගැනද කියලා.."

" මලක් වෙලත් ඉදපත්.. රුස්ස ගහකුත් වෙලා ඉදපත්.. මම ආසයි උඹ මලක් වගේ ඉන්නවනම.."

" ඒ මොකද.. කඩාගන්නද.."

" පිස්සුද බං.. එහෙම එකක්ට නෙමෙ.. උඹ මලක් වෙලා ඉන්නවනම මම චතුර දාලා බලාගන්නම.."

රඳා අයිසා ඉදහිට ඔහොම කතාවක් දෙකක් කියද්දි මගේ හිත සතුටින් උඩ පනිනවා.. මම ආදරේ කරන්නේ මේ ලෝකෙ ඉන්න ආදරණීයම මනුස්සයාටද කියලා මට හිතෙනවා.. මම රඳා අයිසා ගාවට ලං වෙලා එයාගේ බෙල්ලයි උරහිසටයි අතරට මුණ තියාගන්නා.. අපේ ඇගිලි තාමත් තිබ්බේ පැටලිලා.. එයා සැරිත් සැරේ මගේ අතේ තිබ්බ මුද්ද කරකනවා..

" මම කොහොමද ආදරේ දැනෙන්නෑ වගේ ඉන්නේ.."

මට හදිසියේ එල්ඩර්ස් හෝම එකේ බෙන්ච් එක ගාවදි රඳා අයියා කියපු කතාව මතක් වුනා.. එයාටමනෙ උවමනා වුනේ අපි දෙන්නාගෙ අතරෙ සීමාවක් තියාගන්න.. ඒ වුනත් මට හිතෙනවා ඒක නිසාම අපි දෙන්නා දුරින් ඉදගෙන අපිව අදුරගන්නවදෝ කියලත්..

රඳා අයියා මගේ අතේ තිබ්බා මුද්ද උඩින් හාදුවක් තිබ්බා.. හරි හිමින් දැනෙන්න නොදැනෙන්න..

" මගෙ.."

රඳා අයියා ගාවින් එන අර නිදිමත හැදෙන උනුහුම මගේ ඇගට දැනෙද්දි මගේ ඇස් බර වෙලා කදුලු එක්කම වැහිලා යන්න දැගලවා.. ඇස් වහද්දි දැවිල්ලයි.. ඒ වුනාට මට ඇස් වහගන්න ඕන.. හැමදෙයක්ම හීනයක් වෙලා ගිහින් මම ආසම දේවල් මගේ ඉස්සරහා මවාගන්න ඕන..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ ස්කිෂ්ට්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

දොයිස් බ්බා වෙන්නයි යන්නෙ එයා..(නමුත් රඳා කොලවා විසින් මගකදි ඔහු අවදි කරවා බලෙන් කිරි වීදුරුවක් පොවන ලදි)

මට ඔයාලගෙන් පුංචිම පුංචි දෙයක් ඉල්ලන්න ආසයි.. මම ඉදල හිටලා මොකක් හරි වැජ්චර් එකක සිංදුවක් ගැන සදහන් කලොත් ඒක අහලා බලන්න පුලුවන් නේද.. ඉඩ තියෙන වෙලාවක..

මේ කතාව කියවද්දි ඔයාලට නිකම් විකාරයක් වගේ හිතෙනවද.. මම මේක ලියන ගමනුත් කල්පනා කලේ.. ඉමෝගනල් රෝලර්කෝස්ටර් එකක්

වගේ..එක වැජ්ජෙන් වැජ්ජට එයාලා වෙනස් වෙනවනෙ.. ඒක කැතයි
වගේද.. අනික මේකෙ කිසි නිසා නාම මොකුත් නැති නිසා, කිසි හොට
ගතියක් නැති නිසා බෝරින් වගේද..

මට ඔව් හිතෙනවානෙ අයියො ඉතින්.. ඒකනෙ මෙ ළමයා අහන්නෙ..

හෙට සකලබ්බම ඔතරි ආයෙ කොළඹ යනවා.. ඒකනිසා එන්න වෙන්න
නැතිවෙයි ලමයි.. පුලුවන් වුනොත් නම අනිවාරෙන්ම දෙනවා..

ලව් යූ.. ♥

"I think we could last forever"

"I'm afraid that everything will disappear"

"Just trust me"

like crazy

50 කොටස

එදා වුනු සිද්දියෙන් මම හුගක් වෙනස්වෙන ගමන් හිටියා.. කලින් හිතේ කොනකවත් ජීවිතේ ගැන බයක් නොතිබ්බ මට සමහර වෙලාවල් වලදී ජීවිතේ ගැන බයක් හිතුනා.. හිනාවෙන හැම වතාවකම මට කොච්චර අඩන්න වෙයිද කියලා මට අදහසක් තිබුනේ නෑ..මට ජීවිතේ ගැන බරක් දැනුනට බයක් දැනුනේ නැති තරම්.. මට දැනෙන හැම හැගීමක්ම වචන කරන්න තේරෙන්නෙ නෑ.. ඒත් අනේ මන්දා..

රඳා අයියා මට නින්ද යනකල්ම මගේ ලගින් ඉඳලා පාන්දර ගෙදර ගිහින් තිබුනා.. අම්මයි මමයි තනියම ඉද්දි එයා කියනවා එහෙම උදේ පාන්දර තව පිරිමියෙක් ගෙයින් පිළියට බහින එක හොඳ දෙයක් නෙමෙයිලු.. ඒ වුනාට ඉතින් වුනු සිද්දිය හැමෝම දන්නවත් ඇති.. විශේශෙන්ම එහා ගෙදර ඇන්ට්.. මොකද මම මේ අවුරුද්ද මුලදී තාත්තා ඔය ගැනි එක්ක කතා කර කර ඉන්නවා දැක්කනෙ.. ඉතින් ඒ කවුද කියලා කමනි ඇන්ට් හොඳටම දන්නවා ඇති.. ඒ වුනත්.. කමක් නෑ.. මට ලොකෙ මිනිස්සු මං ගැන මොනවා හිතුවත් කමක් නෑ.. හෙන ගහලා පලව්වාටෙ.. මට ඇති වැඩක් නෑ..

මට හුගක්ම උවමනා වෙලා තිබ්බෙ මගේ ඔලුව ආයෙම ඉස්කෝලෙ වැඩ වලට ඟෝකස් කරගන්න.. ඇත්තටම පාඩම පොතක් අතට ගත්තත් මට ඔලුව කකියන්න එනවා.. හිත මොනවාදෝ හොය හොය ,හිත හිත ඇතට ඇදිලා යනවා..

අම්මා දවස් දෙක තුනක් යද්දි සාමාන්‍ය අතට ආවා වගේම මාමා අපේ ගෙදර ටික දවසක් නැවතිලා අම්මා ගාවින් ඉඳලා අම්මගෙ හිත හුගක් හැඳුවා.. අම්මා හිටියේ මුලදී ලොකු දුකකින්.. ඒත් අම්මා කියනවා ජීවිතේ හැම දුකක්ම ඉවසදරාගෙන ජීවත් වුනේ මම නිසාලු.. මීට වඩා දේවල් වෙලා තියෙන අම්මට මේක එව්වර ගානක් නෙමෙයිලු.. අම්මට ලොකු හයිසක්ලු මම අම්මා ලග ඉන්න එක..

ඒත් අම්මා දන්නවද.. මට එහෙම හයිසක් නැති වග.. අම්මට මාව හයිසක් වගේම මටත් හයිසක් ඔන වුනා ජීවත් වෙන්න.. අපි ජීවත්වෙන්නෙම කෙනෙක් මත යැපෙන ගමන්ද මට හිතුනා.. එක්කො මනුස්සයෙක්

එක්කො මතකයක් එක්කො හීන.. ඔවා මත යැපෙන ගමන් සමහරු
සතුටින්, සමහරු දුකින්, සමහරු සැහැල්ලුවෙන් ජීවත් වුනා..

ආයෙම කීවෙනි වතාවටද මන්දා.. මට හිතුවේ මගේ ජීවිතේට රඬ අයිසා
ආපු එක මගේ ලැබීමක් කියලමයි.. ඒකත් හරිම වෙලාවෙදි හමුවුනු එක
ගැන මට ලොකු සැනසීමක් දැනුනා.. මගේ හීන දැනටම පිරිමියෙක්ටම
මෙව්වර ලෙන්ගතු වෙන්නෙ මට නොලැබුන ආදරයක් හොයාගෙනද
කියල මට හුගක් වෙලාවට හිතනා..

මම බලාපොරොත්තු වුනු තේරුම ගැනීම, ආදරේ හැමදේම රඬ අයිසා
එයාට පුලුවන් තරමින් උපරිමෙන්ම මට දුන්නා.. ලගින් ඉන්න දුරින් ඉන්න
හැම වෙලාවකම.. මට ඒකම දැනුවත් මහමෙරක් වගේ..

තාත්තා අපේ ගෙදර ඇවිත් සති එකහමාරක් ගෙව්ලා ගිහින් තිබ්බත්, මගේ
යටි පතුලෙ තුවාලෙ වෙදනාව මට නොදැනෙන්නම වෙලිලා ගිහින්
තිබ්බත්, අමු අමුවෙම අර බය හිතෙන දුක හිතෙන හැගීම මගේ හීන
ඇතුලේ සැරිත් සැරේ පාරවලා යනවා..

පෝය දවසේ මම රැකට එකත් අරගෙන එළියට බැස්සේ කොහේහරි යනවා
කියලා හිතාගෙන.. කොළඹ.. කොළඹ එක එක මිනිස්සුන්ට ජීවිතේ එක
එක මතක ගේනවා ඇති.. මම ඉස්සර මේ අහසට ලොකු බැඳීමක් තිබ්බ
මනුස්සයෙක් නොවුනත් දැන් කොළඹ අහස කියන්නෙ මගේ ජීවිතේ
හුගක් රහස් හංගගත්තු අමුතු ලෝකයක්.. මම අපේ ඉස්කෝලෙ කෝට්ට
කෝල් කල්ලා අහගත්තා කෝට් වැඩකරන් ක්ලබ් එකේ මට ටිකකට
සෙල්ලම් කරන්න පුලුවන්ද කියලා.. කෝට් කොහොම සැර වුනත් මට
එකතුයි.. මම ඇහුවහම හේතුවක් අහන්නෙ නැතුවම මට කිව්වා ක්ලබ්
එකේ ඇවිත් ඔන වෙලාවක් සෙල්ලම් කල්ලා යන්න.. අවුලක් නෑ කියලා..
පෝය දවසක් නිසා කවුරුවත් ක්ලබ් එන්නෙ නෑ.. මට කෝට් ඉන්ස්ට්‍රක්ට
කෙනෙක් තියන්නද ඇහුවත් මම එපා කියලා යන්න බස් එකට නැග්ගා.. ඒ
එක්කම රඬ අයිසගෙන් මට කෝල් එකක් ආවා.. ටෙලිපති..

" වරද්.. මොකද කරන්නෙ.."

" අනේ මන්දා.. මම කෝට්ගෙ ක්ලබ් එකට යන්න එළියට ආවා.."

" කෝ ඔයා මට කිව්වෙවත් නෑනෙ.. අද ක්ලබ් එක ඔපන් ද.."

" නෑ කෝච්චි කිව්වා කැමති වෙලාවක් මට සෙල්ලම් කරන්න කී එක පහළ තියලා යන්නම් කියලා.. මම හිතුවෙ ඔයා නිදි ඇති කියලා.."

" එහෙමද.. ඇන් කොහෙද ඉන්නෙ.."

" ඇනුයි බස් එකට නැග්ගෙ.."

" මම.. පරිස්සමින් යන්න එහෙනම්.. ආ මේ ඒකනෙමෙ.. ඔයා මොන පාට ගර්ට් එකක්ද ඇඳගෙන ආවෙ.."

" ඇඳගෙන ආවෙ මොනපාටද.. මොකක්ද අනේ ඒ ඇහුවේ.."

මට එකපාරටම හිතාගියා.. මොනවා අහනවද මට තේරෙන්නෙ නෑ..

" මම.. තද නිල්?? කළු වගේ එකක්.."

" ආ ඒ පාට ඔයාට ලස්සනයි.. පරිස්සමට යන්න.. බුදුසරනයි.."

" බුදුසරනයි.."

මම ආර්ථික ස්පෝර්ට්ස් බැග් එකට ඔබාගත්තා.. අද එව්වර බසුන් නෑ පාරෙ..පොය නිසා.. අපේ අමමා සිල් ගන්න ගියා.. කොහොමත් අපේ අමමා මතක ඇති කාලෙ ඉදන් සිල් ගන්න යනවා.. තනියම.. ඒ ගිහින් ආයෙම එන්නෙ හවස් වෙලා.. මම හිටි ගමන් පන්සල් යනවා.. ලොකුවට යැවෙන්නෙ නෑ.. ඒත් යන්න ආසයි.. අර හඳුන්කුරු සුවදට මම හරිම ආසයි.. හිත නිව්ලා යනවා..

මම බමබලපිටියෙන් බැහැලා සර් කෝච්චි කරන ක්ලබ් එක පැත්තට ගියා.. හයික්ලාස් ක්ලබ් එකක් ඒක.. මම කීපවතාවක් ඇවිත් තියෙනවා ප්‍රැක්ටිසස් වලට කෝච්චි එක්ක..

මම පහළ ඔෆිස් එකේ තියෙලා තිබ්බ කී එකෙන් ක්ලබ් එකේ එක රූම එකක් ඔපන් කරගෙන ගිහින් මගේ ස්පෝර්ට්ස් බැග් එක ලොකර් එකකට දාලා ගුවින් මැගින් එක ලෝ දාගෙන ඔහේ රැකට එක වන වන හිටියා.. කමමැලි නිසා එයාපොඩි දෙකක් අරගෙන කනේ ගහගත්තා..

ඔහොම දාඩිය දානකල්ම මම සෙල්ලම් කලා.. ආවට මොකද පාලුයි වගේ.. මම ගුවින් මැගින් එකේ ස්ටීඩ් හයි දාලා සෙල්ලම් කලා.. එතකොටනම්

හිතට අමුතු කිස් එකක් ආවා.. මම හිත වැටෙනකල්ම, ගර්ථ එක දාඩියෙන් පෙගෙනකල්ම සෙල්ලම් කලා.. හරිනම් අතරමැද බ්ලේක් එකක්වත් ගන්න ඕන.. ඒත් මම දිගටම සෙල්ලම් කරපු නිසා අත් දෙකේ මස්ගොබ රිදෙන්න ගත්තා..

පැය ගානක් සෙල්ලම් කරපු මම ටවල් එකකුත් කරට දාගෙන ලොකර් එකට ගිහිත් ෆෝන් එක එලියට අරගෙන බලද්දි රඬ අයිසා විනාඩි පහක ඉදන් කෝල් අරගෙන දෙක තුනක්ම.. මම අනිත්පැත්තට කෝල් බැක් කලා..

" කොහෙද බං උඹ ප්ලේ කරන්නෙන.."

" ක්ලබ් එකේ.."

" ක්ලබ් එකේ වග මමත් දන්නවා.. මොන රූම එකේද.. රූම නම්බර් එක කියපන්.."

" මේක අර සෙකන්ඩ් ෆ්ලෝ එකේ අන්තිමට තියෙන්නෙන.. දම පාට එකක්.. අන්න ඒකෙ.."

" ආ.."

" පොඩ්ඩක් ඉන්න.. ඒ මේ තවුසෙ මෙහෙ ආවද.. මොකටද අහන්නෙන.."

" ආවෙ නෑ.. ඒ චුනාට මට දැන් ඔතනින් ටෙලිපෝට් වෙන්න පුළුවන්.. උඹ විශ්වාස කරනවද.. නද්ද.."

" ඇයි ටෙලිපෝට් වෙන්න හැරිපොටර්ද.. අනේ මෙ.. ආතල් දෙන්නැතුව ඉන්නවා.."

" ආ එහෙමයි නේ.. තප්පර දෙකෙන් මම ටෙලිපෝට් වෙනවා.. චුනොත් අද මම මොකක් කිව්වත් උඹ කරන්න ඕන.."

" එහෙනම් ඉතින් ඇවිල්ලා ඇති අනිවාරෙන්.."

" ගෙසස් ඔට්ටු නෑ.. ඔන්න කිව්වා.. හරිනෙ.. කරන්න ඕන.."

ඒ එක්කම ඉතින් තප්පර දෙකක් යන්න චුනේ නෑ රඬ අයිසා පේපර් බැග් වගේකුත් උස්සගෙන ඩෝ එකෙන් ඇතුළට ආවා.. හිතේ ඇත්තෙ සුපර්

මැන් කියලා..

" I'm only one call away

I'll be there to save the day

Superman got nothing on me

I'm only one call away

Call me, baby, if you need a friend

I just wanna give you love

C'mon, c'mon, c'mon

Reaching out to you, so take a chance

No matter where you go, know you're not alone

I'm only one call away

I'll be there to save the day

Superman got nothing on me

I'm only one call away

Come along with me and don't be scared

I just wanna set you free

C'mon, c'mon, c'mon

You and me can make it up, anyway

For now, we can stay here for a while

Cause you know, I just wanna see your smile

@Shan

No matter where you go, know you're not alone

I'm only one call away

I'll be there to save the day

Superman got nothing on me

I'm only one call away

When you're weak I'll be strong

I'm gonna keep holding on

Now don't you worry, it won't be long

Darling, if you feel like hope is gone

Just run into my arms "

(one call away by charlie puth)

රඳා අයියා හෙන ඩ්‍රැමටිකලි විදියට සිංදුවකුත් කිය කිය ඇතුළට ඇවිත්
පේපර් බැග්ස් ටික ටේබල් එක උඩින් තියලා මගේ ගාවට ඇවිදගෙන
ඇවිදගෙ ආවා.. ඒ සිංදුවටත් හරි වගේ.. මේකා මම ආසම සිංදු සැරින් සැරේ
එක එක විදියට කියලා මොකක් හරි මේ වගේ සකලබුජ් වැඩක් කරලා
ආයෙම මම සිංදුවක් අහන්න ගත්තහම ඒක ඇහෙන්නෙ නෑ මු කරපු කුජ්න
වැඩේ තමයි මතක් වෙන්නෙ..

" ඇම ඔන්ලි වල් කෝල් අවෙ.. දැක්කනෙ.. හැරී පොටර් තමා.."

" යැයි යැයි යැයි.. කොස්ස උඩ නැගලද ඉතින් ආවෙ.."

" ඒ ඉස්සර බං අපි කොස්සෙ නැගලා ආවෙ ගියේ.. දැන් කෙලින්ම බිත්ති
හරහා තමයි යන්නෙ.. කොස්සෙ ආවහම පස්ස රිදෙන්න ගන්නවා.."

" සැක් ඔයි.. මොනවා කියවනවද මන්දා.. මම හිතුවෙ පෝය දවසෙ ගෙදර
නිදි ඇති කියලා.."

@Shan

මම වතුර බොතලේකුත් අරගෙන ලොකර් එකකට හේත්තු වෙලා බිමින් ඉදාත්තහම රඬ අයිගත් ඒ කිට්ටුවෙන්ම ඉදගත්තා..

" අනේ මේ උඹ වගේ පුපට එළිය වැටෙනකල් නිදාගන්න මිනිස්සු නෙමෙ අපි.."

" එහෙනම් කොහොම මිනිස්සුද.."

" අපි ඇවිල්ලා කැඩෙට් කරපු උදේම ඇහැරිලා කොළඹ හතේ පුරාම දුවපු ගිටනස්-"

" ආ ඇති ඇති හැමදාම එකම බතේ කියෝනවා.. ගිටනස් තියෙන එළකිරි වගේ කොල්ලෙක් කියලනෙ කියන්න ගියේ.."

" අන්න තමා.. හරියටම හරි.. උඹ උනත් බලපන් ඒක පිලිගන්නවනෙ.."

" ඇසේ ඔව් පිලිගත්තා.."

මම රඬ අයිගෙ ඔලුවට පාරක් ගහලා මම පුක්විස් කරන්න ගෙනියන නයිකි බොටල් එක කටේ ගහැන වතුර බිව්වා.. සෙනුකය අගිය අවුරුද්දේ මගේ බර්ත්ඩේ එකට දුන්න නයිකි බොටල් එක.. ඔය තියෙන්නෙ කිරි කිරි ටොයියා වගේ..

මම වතුර බිලා ඉවරවුනු ගමන් බොතලේ 'වුස්.....' ගාලා පිම්බිලා ගියා..

" ඉතින් ඉතින්.."

" විශේගයක් නෑ.. මම ආවා ඉතින්.. කම්මැලි ගෙදර.. අයිගට අද ඔන්කෝල් ලූ.."

" එහෙමද.. ආඬ අයිගා හැමතිස්සෙම බිසි තේද.."

" මම.."

" එහෙම තමා ඉතින් ඩොක්ටර් කෙනෙක් වුනාම.. කැපවීමෙන් වැඩ කරන්න එපැයි.."

" මේ ඒකනෙමේ දැන් උඹත් ඩොකෙක් උනාම දවසෙම ගෙදර නැද්ද..
නයිට් කරන්නත් ඕනද.."

" ඇයි තවුසෙ හිතුවද මට විතරක් රජයෙන් වෙනම ඩේ හදලා දීලා
නලවනවා කියලා.. අනික ඉතින් අපි මෙඩ්මො වෙයිද කවුද දන්නෙ..
මටනම ඕන මගුලක්.. කැමපස් යන්න තිබ්බොත් ඇති.."

" එහෙම කියලා බෑ.. උඹ මෙඩ්සින් යන්න ඕන කොහොම හරි.."

" මම.. මම.. who knows what tomorrow brings.."

මම අත් දෙකත් දෙපැත්තට කල්ලා ඩෝන්ට් නෝ සයින් එකක් දුන්නහම
රඬ අයියා හිනාවුනා..

" ඔය මදද ඔක දෙපැත්තට වැනුවා.. වරෙන් කන්න.. ඔහේ එනවා
ඉස්තාලෙන් පැනපු අස්සයා වගේ.. උබට සිහියක් නෑ කන්න ඕන බොන්න
ඕන.. බෙහෙත් ගන්න ඕන කියලා.."

" ආ ඉතින්.. බලන්නකො.. මගේ මොලේ ඩේටා වලින් පිරිලා තියෙන්නෙ..
ඔවා හිත හිත ඉන්න වෙලාවක් තියෙද.. නෑ.. ඒ වුනාට someone's වෙන්ඩ්
boyfriendට ඔවා ගානට තිතට මතකයි.. සෝ එයා මට හැමදාම කෝල්
කල්ලා කියනවලුනෙ බෙහෙත් බොන්න කන්න කියලා.."

" එහෙමද.."

" එහෙමනෙ.."

මම නැගිටලා ගිහින් රඬ අයියා ගෙනාපු පේපර් බැග්ස් ටික උස්සගෙන
ඇවිත් අපි දෙන්නගෙ මැද්දෙන් තියලා බිමින් ඉදගන්නා.. බිම වුඩින් ෆ්ලෝ
එක ඒ සි නිසා කුල් වෙලා.. මුලු ක්ලබ් එකේම හිටියේ අපි දෙන්නා විතරක්
නිසා අපි කතා කරද්දි හිනාවෙද්දි දෝකාර දෙනවා..

" මම මෙකෙන් ට්‍රයි කරන ෆස්ට් ටයිම්.. මම කලින් අපේ අයියා කිව්වහම
හිතුවා ඔයත් එක්ක ගිහින් ට්‍රයි කරන ඕන කියලා.. දැන් ඉතින් මෙහෙ ආපු
එකේ මම අරගෙනම ආවා.."

" ඔයා දැන් මේ එනගමන් ඇරබියන් නයිට්ස් එකට ගියාද.."

" මම.."

" මම දන්න විදියට ඒකෙ කෑම හෙන ගනන්.."

" ඒ වුනාට කොලිටි.."

" ඒ වුනාට ගනන් නේ.."

" ඒ වුනාට රසයි නේ.."

" රස වුනාට.."

" ඇයි රස වුනාට??"

" ගනන් නේ.."

" කොහෙන් ගියත් කියවන්නෙ එකම එක.."

" අනේ මේ.. මට මොකෝ.. තවුසෙ ගේනවනමි.. මම කනවා.. තවුසෙ එක්ක හැමදාම ආගිව කරන්න ගිහින් මට ඔලුව රදේ හැදෙනවා.."

" උබට ඔලුව රදේ හැදෙනවා.. මට පිස්සු හැදෙනවා.. කමක් නෑ කොහොමහරි කාපන් කට වහගෙන.."

" කට-"

" ආ ආ කට ඇරගෙන කාපන්.. අනේ අම්මපා වරද්.. උඹනම් මහ.."

" මොකෙක්ද මන්දා නේද.."

" අන්න හරි.. ඒක තමා.."

අපි කොච්චරටම කතාකරනවද කියනවනම අනිත් එකා කියන්න කලින්ම කියන්නෙ මොකක්ද කියලා හිතෙනවා.. හුගක් වෙලාවට මම මොනාහරි කිව්වහමඒකෙ ඉතුරු ටික කටපාඩමින් වගේ රඟ අයියා කියනවා.. නැත්නම් ඌ බාගයක් කියද්දි මම ඉතුරු බාගෙ කියනවා.. කියාන් අයියා ඒකට නමක් හදාගෙන සෝල්මෙට් ගෝල්ස් කියලා.. සෝල්මෙට්ද

මොකක්ද දන්නෙ නෑ..මටනම් හැමදාම මේකා ගැටපොලොස්
කොට්ටෝරුවෙක්ම තමා.. පොඩ්ඩක්වත් වෙනස් වෙන්නෙ නෑ..

මම බෑග් එකේ තිබුනු කෑම ටික බිමින් දිගැරලා තියලා කන්න
ගන්නා..හැමදාම වගේ ඉන්ටවල් එකේ ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එක පැත්තෙන්
ගියෝතින් දෙයියනේ කියලා ආධ්‍ය අයියගෙ බත් කටක් රධ්‍ය අයියට කියලා
කවාගන්න පුලුවන්.. ඒ වුනාට ඒකෙ වැඩිය ඉන්න යන්නෙත් නෑ..
කොහොමත් ඉස්කෝලේදී අපි කතාකරන්නෙ නෑනෙ ලොකුවට..
දැක්කොත් පිටට තට්ටුවක් දාගෙන යනවා හිනාවෙනවා මිසක්.. ලොකු
කතාබහක් නෑ ස්පෝර්ට්ස් මීට් කාලෙ වගේ..

අපි දෙන්නා කකුල් දෙකත් බැඳගෙන මුණට මුණ බලාගෙන බිම ඉදගෙන
කන්න ගන්නා.. ස්ටාර් රේටඩ් රෙස්ටොරන්ට් එකකින් ගෙනැල්ලා මෙහෙම
බිම එලාගෙන මොක්කුද වගේ කන එකම එක උන් අපි වෙන්න ඇති..
කමක් නෑ එහෙමත් පොඩ් ආතල් එකක් තියෙනවා..

" අමමා පන්සල් ගියාද උදේ.."

" මම.. ගියා.. හවස හරි රූ හරි ඒවි.."

" එහෙමද.. රූ වෙන්න කලින් ගියාම ඇතිනෙ.."

" ඇති.. ඒත් ඉතින් මම කොහොමත් ක්ලබ් එකේ ඉදන් යන්න
ගෙදරටනෙ??"

" ගෙදරට යනවා කිව්වෙ කවුද.. ඇයි මතක නැද්ද මම කිව්වෙ ටෙලිපෝට්
වුනොත් මම කියන ඕනම දෙයක් කරන්න ඕන කියලා.."

" ටෙලිපෝට් වුනා තමා.. ඇයි ඇයි මොකද.."

" ආ හරි හරි.. දැන් කොහෙද ඉතින් යන්නෙ.."

" ඒක ඉතින් හවසට කියන්නම.. හදිසි වෙන්න ඕන නෑනෙ.."

" මම.. ඒ මෙ මෙක සිරාවාම පට්ටනෙ ඒයි.."

" මමත් කියන්න ගියේ.. මම හිතුවෙ නෑ මිඩල් ඊස්ටර්න් කෑම මෙහේ
මෙව්වර කොලීට් ඇති කියලා.."

" ඒත් මරු.."

"ඒකනෙ උඹට මුලින් කිව්වෙ.. පටන් ගත්තනෙ හැල්ලක් කියවන්න.."

" හරි ඉතින් කවුද හිතුවෙ.."

රධ්‍ය අයියා ලුනු කොලයක් අරගෙන මගේ කටේ එබුවා.. හැමදාම ඔහොමයි හැලපයා.. දවසක් කරාබුනැට්ටක් කවලා ඉස්කෝලේදි මම එන්න තිබ්බ ලන්වගීට එක මුට කැව්වා.. අපි හරි සාමකාමීව ඉන්න මනුස්සයෝ දෙන්නෙක්..

කොහොම හරි කාලා බීලා ඉවරවෙද්දි ලාංසි මටයි හොඳ ගන්න.. යස බැඩිමින්නටන් ප්ලේ කිරිල්ල මගේ.. දැන් කාලා කාලා නැගිටගන්නත් බෑ.. මම කාපු බීපු සේරම ආයෙම බෑග් එකට ඔබ්බා වුඩින් ෆ්ලො එකේම පතබැවිලා හිටියා..

රධ්‍ය අයියා තියෙන පණ්ඩිතකමට ග්‍රීන් චිලි දාපු මොකක්ද එකක් කාලා මුළු මුනම රතු කරගෙන ඉන්නවා ඇස් දෙකේ කදුලුන් පුරවගෙන.. මම කිව්වා ඔකට.. කන්න එපා තවුසෙට අමරු වෙයි කියලා.. කොහෙද උගෙත් ඉතින් මොලේ ඇගපුරාමනෙ.. හරි අමාරුයි දෙයක් කිව්වහම ඒක තේරුම ගන්න..

" ඒ මේ වතුර ටිකක් බොන්න.. ඔක අඩුවෙලා යයි.."

" වතුර බොන්න ඉඩ නෑ බං.. දනවා..!!!"

" දනවනම් නටපං.. කිව්වා ගස් වැද්දට කන්න එපා එපා කියලා.."

" බනින්නෙ ඉතින්??"

" බනින්නෙ බොගෙ ඇග පුරාම මොලේ නිසා.."

මම රධ්‍ය අයියට පයින් එකක් ඇනගෙන නැගිටලා ගිහින් එලියෙ තිබ්බ චෙන්ඩින් මැගින් එකෙන් ස්ප්‍රයිට් එකක් අරගෙන ඇවිත් රධ්‍ය අයියට දුන්නහම ඒකා ඒක බීගෙන බීගෙන ගියා.. මරු මුගෙ ඇක්ටින්.. වතුර බොන්න ඉඩ නෑ.. ස්ප්‍රයිට් කෑන් එකක් ඇදලා දාන්න ඉඩ තියෙනවා.. මහ ප# ඉඩක් තමා ඒක..

" තැන්ක් යූ.."

" ආක්ෂි.."

මම රඳා අයියාට එතනම වැටිලා ඉදපත් කියලා මැද ඇගිලි
දෙකමපෙන්නගෙන ගිහින් ගුවින් මැගින් එක මිඩියම ස්පීඩ් දාගෙන ප්ලේ
කලා.. ඒ වුනාට කාපු ගමන් නිසා හෙන නිදිමතකුත් එනවා.. මම පැයක්
විතර ප්ලේ කරනකල් රඳා අයියා නැගිටින්නෙවත් නැතුව බිම ඉදගෙන
කොරියන් ඩ්‍රාමා එකක් බලනවා හිනාවෙව්.. මරු.. සුපර්මැන් ගොට නතින්
ට්‍රි මි ඇම ඔන්ලි වත් කෝල් අවෙ.. යැයි යැයි තමා..ඇවිත් තියෙන්නෙ ශ්‍රී වයි
ෆයි වලින් තෙට්ෆ්ලික්ස් බලන්න..

මම ගටල්කොක් එකක් උඩ දාලා රැකට එකෙන් දුන්නා ගිහින් රඳා
අයියාගෙ මුණ මැද්දටම වදින්න..

" මොකද බං.."

" මෙහෙ ඇවිත් මාත් එක්ක ප්ලේ කරපන්.. දපලා ඉන්නවා පිඹුරා වගේ.."

" ආර්ග්!!.. හිටපන් හිටපන්.."

රඳා අයියා ෆෝන් එක පැත්තකින් තියලා ඇවිත් ගුවින් මැගින් එක අයිත්
කල්ලා එයා ප්ලේ කරන්න ගත්තා.. එතකොටනෙ කික් එකක් තියෙන්නෙ..
එහෙට මෙහෙම පැන පැන උයි මායි ඉස්සො දෙන්නෙක් වගෙ ප්ලේ
කලා.. රඳා අයියාට ලොකුවටම බෑ ඇයි ඉතින් රාත්තල් ගානක් ගිලලා වැනි
වැනිනෙ හිටියේ.. අපි දෙන්නා හවස හතර වෙනකල්ම ප්ලේ කලා.. හති
වැටිලා මස්ල්ස් ලොක් වෙනකල්ම.. ඒක ජොලි වැඩේ.. මට මේ සතියටම
ලොකු වෙලාවක් යනකල් පරණ මොකුත්ම මතක් වුනේ නෑ.. හිටියේ
හුගක් සතුවිත්.. මේ කාමරේ ඇතුලෙ විතරක්ම හිත තියාගෙන ඉදියා..
අන්තිමේ 'දැන් ඇති දැන් ඇති' කියාගෙන රඳා අයියා රැකට එක තෙට් එක
දිහාට විසික් කරගෙන බිම හාන්සි වුනා.. හොඳටම මහන්සි.. හති
වැටෙනවා හිටු කියලා.. මමත් රැකට එක බිමින් තියලා ඉනට අත් දෙක
ගහගෙන නැමිලා පොඩ්ඩක් බිත් කලා..

" මෙහෙ වරෙන්.."

රඳා අයියා එයා ගාවින් බිමට තට්ටුවක් දාලා මට එන්න කිව්වහම මම
එතනට ගිහින් පොඩ්ඩක් හාන්සි වුනා.. මගේ කොණ්ඩේ දාඩියට නළලට
වැටිලා වතුර වගේ තෙතම තෙත වෙලා..

" මමම.. මොකෝ.."

අර මගේ ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකේ සුදු පාට මගේ ශරීර එකක් ඇති.. ඒක දාගෙන මුණ හෝදන් එන්න ගමනක් යමු..

" කොහෙද.. පන්සල්??"

" මම.. ගිහිනි එමු.. අද පෝයත් නෙ.."

" මරුනෙ.. මම හෙන කල් ඉඳලා හිත හිත හිටියෙ යන්න.. ඉතින් වෙලාවක් උනේ නෑනෙ..."

" මම හිතුවා.. යන්න.. ඉක්මනට ගිහිනි මුණ හොදන් ඇදුම මාරු කරන් එන්න.."

" හා.."

මම කොණ්ඩෙන් අතින් පිටිපස්සට කරගෙන නැගිටලා ශරීර එකත් අරගෙන රෙස්ට් රූම එකට ගිහිනි එද්දි රඬ අයිසත් බොටමට වෙන සුදු ශරීර එකක් දාගෙන එළියෙන් ඉන්නවා..

" යමු..??"

" යමු.."

මම දැනගෙන හිටියෙ නෑ අපි කොහේ පන්සලටද යන්නෙ කියලා.. කොහොම වුනත් ඉතින් යන එක හොඳයි..

" අපි කැළණි ද යන්නෙ.."

රඬ අයිසා කාර් එක ඒ පැත්තට හරවද්දි මම පුදුම වුනා.. මෙහෙ ඉඳලත් මම මේ යනනෙ හෙන කාලෙකින්.. අද නම් හෙනට සෙනග ඇති..

" මම.. මම කාලෙකින් ගියේම නෑ.."

" මමත්.. මම හිතුවේ දුර නිසා ඒ පැත්තෙ එකකට යයි කියලා.."

අපි කැළණි පන්සලට ඇවිත් කාර් එක පාක් කල්ලා ඇතුළට ඇවිදගෙන
ආවා..

පන්සලක් කියන්නේ.. ඒක බෞද්ධ අපිට ගේන්නේ වෙනමම හුරුපුරුදු
හැගීමක්.. ඒක හරියට කැතලික් කෙනෙක් පල්ලියට ගිහිනි අල්තාරෙ දිහා
බලද්දි දැනෙන ඒ පිරිසිදු හැගීමමයි.. වෙනසකට තියෙන්නේ.. ඒක
පල්ලියක්..මෙක පන්සල..

පන්සල් මඬවට යන ලොකු පඩිපෙළ ගාවදි මම අර කිව්ව හිත නිවෙන
පුද්ගාකාර හඳුන්කුරු සුවද මට හුගක් හොඳට දැනුනා.. ඉබේම හිත හේදිලා
යනවා වගේ.. එතකොට වෙලාව හයට ඇති.. හැන්දෑ කළුවර හතර අතේ
වහගන්නකොට ඒ සමානවම මගේ හිතෙන් අමුතු සැහැල්ලුවක්
පාවේගෙන ඇවිත් වගහන්නා..

රඳා අයියයි මමයි රෝස පාට නෙළුම් මල් මිටියක් අරගෙන දෙකට
බෙදාගෙන ඇතුළට අඩිය තිබ්බා.. මඬවේ ලාවට තෙත වැලි මගේ කකුලේ
යන්නමින් එරුණා..සෙනග ලෝකයක්.. සුදු පිරුවට ඇදගෙන.. සමහරු
ප්‍රේශ්නට.. සමහරු ළමයි එක්ක.. යාලුවෝ එක්ක.. තනියම.. ආදරේ කරන
කෙනා එක්ක.. අමමලා තාත්තලා පවුල් එක්ක පන්සල් ඇවිත් ඉදියා..
කොච්චරවත් සෙනග හිටියත්.. හිතට දැනෙන්නේම අර පන්සලටක
ආවහම දැනෙන අමුතු පාඨවම තමයි..

මමයි රඳා අයියයි බුදු කුටියට ඇවිත් මල් වල නටු කඩලා ඒවා භාජනේකට
දාලා මල් ආසනේට මල් තියලා වැන්දා.. අපි මල් වලට අත ගහද්දි එතන
ඉදුපු මැදිවයසේ මනුස්සයෙක් අමුතු විදියට අපේ අත් දිහා බලාගෙන ඉදලා
යන්න ගියා.. එතකොටයි මට මතක් වුනේ අපේ අත් දෙකේම හෝලි ක්‍රොස්
ගහපු රිත්ග් දෙකක් තියෙන වග.ඒ වුනාට ඉතින් අපේ ආගමේ අයට විතරද
පන්සල් එන්න හොඳ.. බුදුහාමුදුරුවෝ එහෙම දේශනා කල්ලා නැහැනේ..
ඔන කෙනෙක්ට දොරටුව විවෘත්තයි කියලනෙ කියන්නේ..

අපි දෙන්නා වැදලා පහන් පත්තු කරා.. පහන් වැට ගාව ඉතින් ගිනිගන්නවා
වගේ.. රස්නෙම රස්නෙයි.. අර යකඩ රත් වෙලා අත ගැවුනොත් එහෙම
පිව්විලාම යනවා.. අපි දුරින් තිබ්බ පහන් වැටි දෙකක් පත්තු කල්ලා
නිවෙන්න ගිය පහන් වලට තෙල් දැමමා.. ආවත් හරි අපි දෙන්නටම
කතාකරන්න තරම සිහියක් තිබුනෙ නෑ..

රධ්‍ය අයිියා එයාඑ පහන් වැටියට තෙල් දාලා පත්තු කල්ලා ඇවිත් මට පිටිපස්සෙන් හිටගෙන මම ගිනිගන්න පහනක් එක්ක ඔට්ටු වෙන හැටි බලාගෙන හිටියා.. ඒ පහන තෙල් ඉවරවෙලා.. තිරේ ගිනිගන්නවා.. අල්ලන්නවත් බෑ..

" පුවවගන්න එපා.."

රධ්‍ය අයිියා එහායින් තිබ්බ පහනක් අරගෙන ඇවිත් ඒ පහන උඩින් දාලා ඒකට තෙල් දාලා පහන්තිරයක් ගිල්ලලා මම පත්තු කරනකල් බලාගෙන හිටියා.. මම ගිනිකුරක් ගහලා පහන පත්තු කරද්දි එයා අත් දෙකින් ඒක වගහෙන දැල්ල නිවෙන්න නොදී අල්ලගෙනම හිටියා.. අපේ ඇගිලි තුඩු ගැවෙන නොගැවෙන දුරකින් තිබුනත්.. හිත හරියට ගැස්සීසෙනවා.. හරියටම මගේ හිතේ එයා ගැන හැගීමක් දැනිව්ව මුල්ම දවස වගේ..

පහන් දැල්ලේ එළි ගොඩාක්, අපි දෙන්නගෙම මුණු තැඹිලිපාට කල්ලා.. එයා හදිසියෙම පහනෙන් ඇස් අහක් කල්ලා මගේ මුණ දිහා බලද්දි මට ලාවට හිනා ගියා.. ඒත් මම පහන දිහාම බලාගෙන හිටියා මිසක් එයා දිහා බලන්න ගියේ නෑ.. ඒත් මට දැනෙනවා.. එයා බලාගෙනම ඉන්නවා.. පහන පත්තු වුනායින් පස්සෙ මම ගිනිකුර ගසලා අහක් කල්ලා මගේ මුණ එයාගෙ පැත්තට හැරෙව්වහම එයාගෙ ඇස් ගැස්සිලා ගිහින් එකපාරටම පපුවට පාරක් ගහගෙන මගෙන් අයින් වුනා.. මට ඒකට හිනා ගියා..

ඊටපස්සෙ අපි ඔහේ නිකම් ඇවිදගෙන ඇවිත් බෝ මඑවේ කොනකින් වගේ වාඩිවෙලා ඉදියා.. රධ්‍ය අයිියා සැරෙන් සැරේ පපුවට ගහගන්නවා..

" අද ආපු එකනම් හොඳයි.. මට හිතට ලොකු සැහැල්ලුවක් දැනෙනවා.."

" මම.. මම නිකමට හිතුවා.. කැමැත්තෙන් ඇති කියලා.. සැහැල්ලුවක් දැනුනනම් හොඳයි.."

" මෙතනින් පිට ලෝකෙන් මෙහෙම සාමකාමි වෙනවනම්.. මට යන්න හිතෙන්නෙ නෑ.."

"..."

" ඔයා මට මේ කරන දේවල් ඔනවටත් වැඩියි අයිියෙ.."

" මම මොනවද කලේ??"

" ඔයා මොනවද නොකලේ??"

" මට හිතෙනවා.. මම වෙනස්වෙලා වගේ කියලා.. අපේ අම්මත් කිව්වා.."

" මම.."

" මිනිස්සු ආදරේ කරනකොට ඉබේම වෙනස්වෙනවා වරද්.. කොයි කාටත් එහෙම තමා.."

" මමනම් කියන්නේ.. මේ ලෝකෙ තියන හැම දෙයක්ම.. දවසකටවත් ආදරේ ලබන්න ඕන.."

" මම.."

" මටනම් මෙහෙම ඉද්දි බය හිතෙනවා.. කොයි මොහොතෙ මොනවා වෙයිද කියන්න අපි දන්නේ නැහැනේ.. ඕනම දෙයක් වෙනස් වෙන්න යන්නේ තප්පරයයි.."

" කොයි මොහොතෙ මොනවා වුනත් මේ මොහොතේ මට ඕනෙ උබත් එක්ක ඉන්න.. ගෙදර ගියාම පාළු හිතෙනවා වරද්.. මම හිතන්නේ-"

" මම??"

" නෑ නෑ මොකුත් නෑ.."

" මගින් කියලා නවත්තන්න එපා අනේ.. ඉතුරුවකත් කියන්න.."

" නෑ මම කියන්න ගියේ.. මට දැනටමත් එහෙම හෝමි ෆීලින් එකක් ඇතිවෙලාද කොහෙද.."

" ඇත්තට.. දැන් ඔයාගෙ හෝමි ෆීලින් එක මොනවගේ එකක්ද.."

" අනේ මන්දා.. දකිද්දි සතුටු හිතෙනවා.. පරිස්සම් කරගන්න ඕන.. කොයි ලෝකෙක හිටියත් ආපහු එන්න ඕන.. ඒකටනෙ හෝමි ෆීලින් එකක් කියන්නේ.."

" ඉතින් එහෙම දැනෙනවද.."

" මම.."

රඳා අයියා බෝ මළුවේ තියෙන බෝ ගහ දිහා බලාගෙන ලොකු හුස්මක් පහළ දැමුවා..

" දැන් ඔයා කැමපස් ගියාම අලුත් හෝමියෙක් සෙට් වෙයිද.. එහෙම වුනොත් එහෙම??"

මම විහිලුවෙන් ඇහුවත් මම ඇහුවේ මගේ හිතේ තියෙන පොඩ් බයහිතෙන කාරනාවක්.. හුගක් අය කියනවා කැමපස් ගියාම ඔවා වෙනස් වෙනල.. අරවා.. මේවා.. මට හිතට තියෙන ලොකුම අවුලක් වෙලා තිබුනත් අහන්න විදියක් නැති ප්‍රශ්නයක් ඒක..

" උඹ අහලා තියෙනවද Love can touch us one time.. And last for a lifetime.. කියලා එකක්.."

" මම.. තියෙනවා.. ඒ වුනාට ඉතින් ආදරේ හැමෝටම පලවෙනි වතාවම හරියන්නෙ නෑනෙ.. හුගක් වෙලාවට නෑ.."

" පලවෙනි ආදරෙයි, ඇත්තම ආදරෙයි දෙකක් වරද්.. අපි හිතනවා ජීවිතේට එන හැම කෙනාම එන්නෙ ආදරේ දෝතින් අරගෙන කියලා.. එහෙම ලබ්බක් නෙමෙ.. හුගක් අය එන්නෙ එක්කො රිප්ලේස් කරගන්න.. නැත්නම් තමන්ට මොකක් හරි වාසියක් බලාගෙන.."

" ඒකනම් සිරා කතාව.. දැන් බලන්න කවුරුහරි ඉන්නවා කියලා හිතමු කෙනෙක් එයාට එයාගෙ හිතේ තියෙන දේවල් කියන්න කවුරුත්ම නෑ.. එයාට ඒ දේවල් කියන්න කෙනෙක් ඕන.. කියලා.. ඊටපස්සෙ ආදරේ කරන්න කෙනෙක් හොයාගෙන ඒ දේවල් කියනවා.. එතනම දෙයක් බලාපොරොත්තු වෙලානෙ..ඒ එයා කියන දේවල් අහන් ඉන්න කෙනෙක්.."

" මම.. මම ආදරේ ගැන මෙලෝ මගුලක් දන්න එකෙක් නෙමෙයි වරද්.. මුලු ජීවිත කාලෙටම එකම එකයි හිතේ තියාගෙන හිටියේ.. ඌ අද මං ගාව ඉන්නවා.. වගේම මම ඌ නිසා හෙනට දේවල් ඉගනගන්නවා.. ඒ හැම

පාඩමක්ම මාරයි.. මටම හිතෙනවා මම මවාගෙන උන්න ජීවිතේ මහ විකාර ඇත්ට්ටියක් කියලා..

මට කියලා දීපු ලොකුම පාඩම තමයි හිනාවෙලා ඉන හැම මනුස්සයම සතුවිත් ඉන්නේ නෑ කියන එක.. ඉතින් මම ට්‍රයි කරනවා හැමනිස්සෙම උගේ ලගින් ඉන්න.. හරි පුද්‍රමයි.. මම මොකුත් අනිත්පැත්තට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙත් නෑ.. ඒකයි මම කිව්වෙ.. මම වෙනස් වෙගෙන යනවා මටම දැනෙනවා කියලා.. ඒකනම අර උඹ කිව්වා වගේ කතාවක් තමා.. මේ ලෝකෙ තියන හැම දෙයක්ම දවසකට හරි ආදරේ ලබන්න ඕන තමයි.."

" මම.. ඔයා කතාකරද්දි අහන් ඉන්න ආසයි.."

රඬ අයිසා මගේ අතේ තිබ්බ මුද්ද ලාවට අල්ලලා කැරකුවා.. ඊටපස්සෙ මගේ අගිලි වල එයාගෙ ඇගිලි පටලගත්තා.. හැමනිස්සෙම කරනවා වගේ..

" අපි යමු.. අම්මා එන්නත් වෙලා.."

අවසානේ මුළු දවසකට පස්සේ අපි ගෙදර එන්න ආවා.. රඬ අයිසන් අපේ ආවිච්ඡමමා කිව්ව වගේ හිතේ ආදරේ හංගගෙන ඉන්න පුද්‍රමාකාර මනුස්සයෙක් කියලා මට දහස් වෙනි වතාවටත් ඔප්පු කරලා පෙන්නුවා.. මට මේ ගෙවෙන ජීවිතෙ කොච්චර කරදර ආවත් සැනසීමක් තියෙනවා.. හයිසක් තියෙනවා.. ඒක මගේ හදවතේ ගැඹුරුම තැනට දැනෙනවා.. ගෙදරින් යද්දි තිබ්බ කලකිරීම තවදුරටත් මට දැනුනේ හරි අඩුවෙන්.. මගේ ඩයරියේ අන්තිම පිටුවෙ ලියවිලා තියෙනවා වගේ මට හිතෙන්නෙම වරද් කියන්නෙ ගිනිගොඩක් නම් රඬ කියන්නෙ වැහි වලාවක්.. ලගින් ඉදියත් දැනුනේ හරිම නිමෙන ගතියක්..

" පරිස්සමින්.. රූ වෙලා පාඩම කරන්න.. බුදුසරණයි.."

" පරිස්සමට යන්න ඔයන්.. බුදුසරණයි.."

රඬ අයිසා වාහනේ ගේට්ටුව ඉස්සරහින් නතර කල්ලා තිබුනා.. අම්ම ගෙදර ඇවිත් නෑ.. ඒකතෙ ලයිට් දාලා නැත්තෙ..

මම සිට බෙල්ට් එක ගලවලා බහින්න යද්දි රඬ අයිසා මගේ අතකින් අල්ලගෙන මහපට ඇගිල්ලෙන් මගේ අත ලාවට අතගාලා මගේ දිහාට

නැව්ලා මගේ නලලෙ පැත්තකින් දැනෙන්න නොදැනෙන්න හාදුවක්
තිව්වා.. ඒක නිකම් හරියට.. මලකට වහන සමනලයෙක්ගෙ ඇගේ මල්
රේනු ගැවෙනවා වගේ.. හාදුව මගේ නලලේ තැවරුනා..

" යන්නම..~"

මම කාර් එකෙන් බැහැලා ගේට්ටුව ඇරගෙන ගේ ඇතුළට යද්දි රඳා අයිසා
යන්න ගියා..

අද වැඩ පොඩ්ඩක් වැඩි වුනානෙ ලමයිනෙ.. ඔතරි ගෙදර ඇවිත් අස්
කලානෙ.. ඒකයි පරක්කු.. හැබැයි පොඩ්ඩක් දිගට ලිව්වා..

අයුක් සෙනුක

රඳා වරද්

හතරදෙනාගෙම ආදර කතා යන්නෙ එව්වර ලස්සන පාරවල් වල නෙමේ
ලමයි.. හැමදේම පටන් ගද්දි සුන්දරයි.. ඉතින් මට හිතනොත් පොඩි
කතාවක් විදියට සයිඩ් ගිප් එක වෙනම ලියනවා.. මට මගේ ආදරෙ හිතෙන
රිඬර්කෙනෙක් එහෙම ඉල්ලලා තිබුනු නිසා.. බලමුකො..

එන්නාම.. ලව් යූ ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

51 කොටස

" ඒ ළමයා හොඳට හැදුණු දරුවෙක්නම් තමයි.. මටනම් දැක්ක ගමන්ම හිතුනා.."

" මම.."

අපේ අම්මා කැම කන ගමන් රඬ අයියව මතක් කලා.. අම්මට ලොකු පැහැදීමක් රඬ අයියා ගැන මුල ඉදන්ම තිබුන බව මට දැනිලා තිබුනා.. ඒ වුනාට මෙවගෙ ඇත්ත තත්වෙ දැනගත්තු දවසක මේ පැහැදීම මේ වගේම තියෙයිද කියලා මම දන්නෙ නෑ..

" කැළණියෙ හුගක් සෙනග ඉන්න ඇති නේද සුදුමහත්තයෝ.."

" ඔව් අම්මෙ.. හිටියා හුගක්.. ඒ වුනාට පොඩ්ඩක් ගිහින් ආපු එකනම් හිතට හොඳයි.."

" ඔව් මේ දවස් ටිකේම මුණ එල්ලගත්තු ගමන්මනෙ.. දැන් නම් ඔන්න යන්නම් හිතාවක් පේනවා.."

" මම.. අම්මෙ ඒකනෙමෙ.. නිකමට හිතන්නකො.. කවදහරි අම්මා ආයෙම මැරි කලොත්.. හොඳයි වගේ නැද්ද.."

" කසාද බදින්න..?? මේ මම.. අර මොකටද.."

" නෑ මම නිකම හිතීලා ඇහුවේ.. ගනන් ගන්න එපා.."

" ඒකමිසක්.. අටල්පහුරු අහනවා.."

මම අම්මට හිතාවෙලා පිගානත් අරගෙන කුසියියට ගිහින් සිත්ක් එකේ තිබ්බ වලං දෙකතුනත් සෝදලා නවලා කාමරේට එන්න ආවා..

මට නිකමට හිතෙනවා.. අම්මට ආයෙම කසාද බැන්දොත් ජීවිතේට වටිනාකමක් එකතු වෙයි කියලා.. ඒත් හැමදේම ගහෙන් ගෙඩි එනවා වගේ කරන්න බැහැනෙ.. මට අම්මව මගේ පණ රැකිලා තියෙන තාක්කල් ඇහැක් වගේ බලාගන්න පුලුවන්.. ඒත් අම්මටත් ජීවිතේ එක මිටක් අතැරිලනෙ

තියෙන.. හිතට දවසින් දවස හීන ගොඩගැහෙනවා.. කැමපස්ම ගිය පලියට මදි කියලා ඒ ලෙවෙල් වලට මාස පහමාරක් වගේ තියෙන මේ කාලෙදි හොඳටම දැනුනා.. හීන තිබ්බත් වදේ නොතිබ්බත් වදේ..

රධ්‍ය අයිියලගෙ රිසාල්ට්ස් මේ සතියේ අවුට වෙනවා කියලා කතාවක් කියනවා.. එයා නම් ලොකු බලාපොරොත්තුවකින් ඉන්නෙ හොඳ රැන්ක් එකක් ඒවි කියලා.. එයාටත් වඩා එයාගෙ අප්පවි.. අප්පවි ඉන්නෙ රධ්‍ය අයිියා කරන කියන හැමදෙයක්ම හොඳට බලාගෙන.. ආධ්‍ය අයිියට වඩා අප්පවි හොයලා බලන්නෙ රධ්‍ය අයිියා ගැන.. මොකුත් නිසා නෙමෙයි.. ආධ්‍ය අයිියනම් අමමලා අප්පවිවිලා කියන දේ අහගෙන පාඩුවේ ඉන්නවා.. ඒත් රධ්‍ය අයිියා එහෙම නෙමෙයිනෙ.. එයා මුරන්ඩුයි..

ඉතින් අප්පවිවි හැමතිස්සෙම කියන්නෙ මුරණ්ඩුකමලු කවදහරි එයාගෙ විනාසෙට මුල් වෙන්නෙ.. සමහරවිට එයාලා කියන කතාවේ ඇත්තක් තියෙනවද දන්නෙ නෑ.. මටනම් හිතුවන ඔය කියන තරමට රධ්‍ය අයිියා මුරන්ඩු නෑ.. එයා අකමැති ජීවිතේට අනවශ්‍ය විදියට බලපෑම කරන එකට විතරයි.. නැත්නම් හිතේ අප්පවිවිගැන ලෙන්ගතු හැගීමක් තියෙනවා.. නැත්තෙ නෑ.. එයාලා විහින්න රධ්‍ය අයිියට කියලා එයාලවම එපා කරගන්නවා.. ගහකට කොලේකට වුනත් ආදරේ දුන්නොත් තමා අපිට ඒකෙන් මලක් පලතුරක් හරි ලැබෙන්නෙ.. සතෙක්ට වුනත් ආදරෙන් සැලකුවොත් තමා උන් අපිට ලෙන්ගතු වෙන්නෙ.. ඔක තේරුම් ගන්න මිනිස්සු අඩු එකයි ප්‍රශ්නෙ..

මම රූ දෙකහමාර විතර වෙනකල්ම පාඩම් කරලා පහුවදා ඉස්කෝලෙ යන්න බැග් එකක් හදලා නිදාගන්න ගියා.. රධ්‍ය අයිියට මහන්සි කියලා කලින් නිදාගන්න ගිහින් තිබුනා.. මටත් අද දවල් මහන්සි වුනු නිසා ඉක්මනින්ම නින්ද ගියා..

පහුවදා ඉස්කෝලෙට ඇවිත් තුන්වෙනි පීරියඩ් එකේ මම පහළට යද්දි රධ්‍ය අයිියා කැඩෙට යුනිෆෝම් එකක් ඇඳගෙන මේන්හෝල් එක පැත්තට යනවා.. එයාලට අද මොකක් හරි ඉවෙන්ට එකක් තියෙනවා කියලා මට ඊයේ කියලා තිබ්බට මම කැඩෙටින් ගැන ලොකුවට මොකුත් දන්නෙ නෑ.. මොකක් හරි අලුත් අයට බැජි දෙනවා වගේ එකක්..

රධ්‍ය අයිියට ඒ යුනිෆෝම් එක මරුවට ගැලපෙනවා.. බ්‍රිට්ස් දෙකයි ඇගට ෆිට් වෙන යුනිෆෝම් එකයි ඒකෙ ගහලා තියෙන එක එක ඡාතියෙ බැජි

ගොඩයි.. මාරම ලස්සනයි.. මම කීප වතාවක් විතරයි එයා ඔහොම
ඇදගෙන ඉන්නවා දැකලා තියෙන්නෙ.. ඒක ඇදලා ගිරිය පලාගෙන මාව
පාස්ට කරද්දි මම ග්‍රවුන්ඩ් එකේ ඉදන් බලාගෙන ඉදලා තියෙනවා..

රඬ අයියා ඇත තියලා මාව දැකලා නැවතිලා මට ලගට එන්න කියලා
කතාකලා.. එයා ඉතින් හදිසියෙ ගියාට මට හදිසියක් නෑනෙ.. මම ඉතින්
කකුල් දෙකත් අද්ද අද්ද හිමින් සැරේ රඬ අයියට කිට්ටු කලා.. බුට්ස් දෙක
දැමමහම මේකා උසයිනෙ.. ලග ඉන්න මම කොටයි වගේ හිතෙනවා..

" මොකද එළියෙ කරන්නෙ.. දැන් මොකුත් නැද්ද.."

" ඉංග්ලිශ් තියෙන්නෙ.. මැඩම අද එන්නෙ නැහැල්ලු.."

" එහෙමද.. එළියෙ කරක් ගහන්නැතුව ගිහින් පත්තියෙන් හිටපන්..
පොතක් පතක් බලාගෙන.."

" පොතක් පතක් බලාගන්න තිබ්බා.. සෙනුකයා වගේ පාප මිත්‍ර සේවනයක්
මට නොතිබ්බනම.. ඌට අයුක අයියව හමුබෙන්නෝන කිව්ව නිසා මට
එළියෙ තනි රක්කින වුනා.."

" කෝ අයුක දැන්.."

" අර ලැබි එකට එහාපැත්තෙ ඉන්නවා කණුවක් බදාගෙන.."

" මම.."

" ඔයා අර ඉවෙන්ට එකට යන ගමන්ද.."

" ඔව්.. උඹට අද විතරයි මම මේ යුනිෆෝම් එකෙන් බලාගන්න පුලුවන්..
ආයෙ කිසිම දවසක නෑ.."

" එතකොට ආයෙම ඔයා කැඩෙවිත් කරන්නෙ නැද්ද.."

" නෑ අදින් මගේ වැඩ ඉවරයි.. මගේ තැනට වෙන කෙනෙක් ඒවි.."

" ඔයාලා තව ටික දවසයි නේද ඉස්කෝලෙ එන්නෙ.. අපි ඒ ලෙවෙල්
කලාම එන්නෙ නෑනෙ.."

" මම.. එහෙම තමා.. අවුරුදු දහතුනකුයි තව වැඩිපුර අවුරුද්දකුයි අපි පුලුවන් තරම් ඉස්කෝලෙට වැඩ කලානෙ වරද්.. ඊළඟට එන අයට ඉඩ දීලා අපිට යන්න වෙනවා.."

" අවුරුද්ද අද ඊයෙ පටන් ගත්තා වගේ දැනෙන්නෙන.."

" මටත්.. අද හවසට ඔයා කලින් ගෙදර යනවද.."

" එහෙම තමා හිතාගෙන ඉන්නෙන.. ඔයා එන්න හවස් වෙනවනෙ.. ක්ලාසුත් නෑ.."

" ස්කූල් බස් එකේ යන්න.. පාරෙ බස් වල යන්න ඔන නෑනෙ.. මම රැට කතාකරන්නම්.."

" හා.. මම යන්නම්.. සෙනුකයා මොකක් කරනවද දන්නෙ නෑ.."

" මම.. පරිස්සමට යන්න.."

" හරි~"

මම රඬ අයියා යනකල් ඉදලා ආපහු එන්න ආවා.. සෙනුකයා එළියෙ ඉන්නවා නියපොත්තකුත් හපාගෙන.. අපි හිටියේ කොමස් සෙක්ගන් එක ඉස්සරහා..

ආර්ථිකය ගැන හෙන හැලි ගොඩක් කඩඬෙන් ගහපු අපේ ඉස්කෝලෙ කොමස් සෙක්ගන් එක.. අයුතු අයියගෙයි කියාන් අයියගෙයි ඉස්සර ක්ලාස් තිබ්බෙ මෙහේ.. රඬ අයියා විතරයි මැත්ස් කලේ.. උන් කොහොම සබ්පේක්ට් තෝරගත්තත් හැමදාම හොඳම යාලුවො තමා.. ඒක කොහොමටවත් වෙනස් වෙන්නෙම නෑ.. අපි කොමස් සෙක්ගන් එක ගාව දාලා තිබ්බ බංකුවකින් ඉදගන්නා.. සෙනුකයා නියපොතු හපන්නෙ ඌ මොකක් හරි ගැන සිරියස් හිතද්දි තමා.. මම දන්න තරමට එහෙව් සිරියස් ප්‍රශ්න මුට ඇත්තෙම නෑ..

" මොකෝ.."

" ඡනෙරුවා.. බං.. මම මෙහෙම කිව්වට මොකුත් හිතන්න එපා.. ඒ වුණාට.. උඹට හිතෙන්නෙ නැද්දි බං.. නෑ එක්කො ඔන නෑ.. අපි ඒ ගැන කතා

නොකර ඉටු.."

" නෑ නෑ කියපු එක ඉවර කරපන්.. ගොත ගහන්නැතුව.."

" ඡනෙරුවා.. මට බයයි බං.."

" ඒ මොකද ඒ බය.."

" අයුක අයියා.. අනේ මන්දා.. මම අයුක අයියට ආදරෙයි තමා.. ඒ වුණට.. අපි මේ යන පාර හරිද බං.. මගෙ හිතට ලගකදි ඉදන් හොඳක් දැනෙන්න නෑ.. මොකක්ද බයක් දැනෙනවා.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඒ කිව්වෙ බං.. මට උඹට හංගන්න දේවල් නෑ උඹ දන්නවනෙ.. අපේ ගෙවල්.. හිතන පතන විදිය.. අනික අපි මේ හෙනට තියෙන කියන මිනිස්සු නෙමේනෙ බං.. මට හැමදාම අයුක අයියා එක්ක කතාකල්ලා එද්දි හිතට අමුතු බයක් දැනෙනවා.."

" මම.. උඹ කියන කතාවෙ ඇත්තක් නැත්තෙ නෑ තමයි.."

" අනික මේ දවස්වල ප්‍රශ්ණ ප්‍රශ්ණ ඉවරයක් නැතුව.. මේවා කොහෙන් ඉවරවෙයිද හිතාගන්න බෑ.. දැනටම මෙකෙ අපි පැටලිලා ඉවරයිනෙ.."

" මම ඔක ගැන හිතනවා බං.. හැමතීස්සෙම හිතේ තියෙනවා.. ඒත් ඔක්කොම දමලා ගහලා අතැරලා දාන්න උඹයි මමයි හුගක් දුර ඇවිත් වැඩි කියලා හිතෙන්නැද්ද.."

" ඒකම තමා මටත් තියන ප්‍රශ්නෙ.. උඹයි රඟ අයියයි යාලුවෙලා නෑ කියමු.. ඒත් ඌ කරන දේවල් වලට කොහොමද බං කටක් ඇරලා මේ දේවල් කියන්නෙ.. අයුක අයියත් එහෙමයි.. මට පව පිරෙනව බං.. මේ කරන දේවල් වලට.."

සෙනුකයා කටහඬ බිදිගෙන එද්දි ඉක්මනට අහක බලාගන්නා..

" සෙනුකයා.. උඹට මම ඉන්නවා.. අපි දන්නෙ නෑනෙ.. අපේ ජීවිත වලට කොහොම ප්‍රශ්න ඒවිද කියලා..දැන් කරන්න තියෙන එකම දේ.. වෙන දේකට ඒ වෙලාවට මුණ දෙන එක විතරයි.."

" එක අතකින් මෙහෙම විදවනවට වඩා මැරිලා යනවනම් ඒකත් එකක් බං.. මට වෙලාවකට එහෙමත් හිතෙනවා.. අපේ ගෙවල් මේවා දැනගන්නොත් මට ශුවර්.. මාව නම් පන්නලාම දාවි.. අනිවාරෙන්ම ඒක තමා වෙන්නෙ.."

" මේ පිස්සු දොඩවන්න එපා හු#තො.. උඹට මම ඉන්නකල් එහෙම මැරෙන්න පුලුවන්ද.. පිස්සු පකෙස් වගේ කියවන්නැතුව වෙන දේකට මුණ දෙමු.. උඹ ගෙදරින් පැන්නවා කියලා යන එන මං නැති වෙන්නැනෙ.. උඹට මම යාලුවෙක් වගේ නෙමෙද පේන්නෙ.."

" ඉක්මනට මේ කරුමක්කාර විහාගෙ ඉවර වෙනවනම් හොඳයි බං.. හිතට සැනසීමයි.."

" ඒකනෙ.. පොඩ්ඩක් ඉවසලා ඉදපන්..මේ වෙලාවේ එක්සෑම ඇරෙන්න වෙන දේවල් වලට උඹටයි මටයි උත්තර හොයන්න බෑ.. පොඩ්ඩක් මේවා ඉවර වුනාම උඹයි අයුක අයියයි මේ ගැන කතාකරපන්.. උඹලා දෙන්නගෙ දේවල් වෙන උන් විසදන්න ගියෝතින් ප්‍රශ්න ඇතිවෙයි.. ඒකනිසා මොකෙක්ටවත්, මටවත්, රඬ අයියටවත් උඹලගෙ ප්‍රශ්න විසදන්න දෙන්න එපා.. අපි දෙන්නගෙ ප්‍රශ්නයි උඹලා දෙනගෙ ප්‍රශ්නයි වෙනස්නෙ බං.. මම මේ උඹෙ හොඳට කියන්නෙ.."

" මම.. මට තේරෙනවා ඡනෙරුවා.."

" ඒකනෙ.. පොඩ්ඩක් අල්ලගෙන ඉදපන්.. හැමදාම හෙන ගහහා වහින්නැනෙ.."

" කියන්න බෑ වැහැලා වැහැලා ගංවතුරක් දාලා සේරම විනාසවෙලා යයිද කියලා.. එහෙම වුනොත් පායපු කාලෙකට ඉන්න වෙන්නෙ උඩ බලාගෙන තමා.."

" ඒ මොකද.."

" ගංවතුරට සේරම ගහගෙන යනවනෙ.."

" ගංවතුර එනකල් වහින්නෑ බං.. උඹට පිස්සු.."

" ඒ වුනාට දිනේස් අයියා සෙංකඩගල නුවරට දාගෙන රට වටේ ගියොත් නම් වැහැලා ගංවතුර දායි.."

" දිනේස් යන්නෙන් රට වටේ මිසක් උබෙ හිත වටේ නෙමෙනෙ.. උඹනම් මහ පිස්සු මගුලක්.."

මමයි සෙනුකයයි නැගිටලා ක්ලාස් පැත්තට ගියා..

රඬා අයිසා අර ඉස්කෝලෙ ඉවෙන්ට එකේ වැඩ වලට බිසි නිසා මට එයාව ආයෙම මුණ ගැහුනෙම නෑ.. ගෙදර ගිහින් කතා කරනවා කිව්වනෙ.. සෙනුකයා හිතේ අවුලෙන් ඉදියට හිනාවෙලා කතාබහ කල්ලා සාමාන්‍ය විදියට ඉන්න ට්‍රයි කලා.. කොහොම වුනත් මම හොඳම යාලුවා විදියට උගේ පොඩි වෙනසත් දැනෙනවා.. කරන්න දෙයක් නෑ.. ලාච්චන් මට්ටන්.. අයිසලා දෙන්නටවත්.. මේ ටික දවස ඉවසගෙනම ඉන්න වෙනවා..

ඉස්කෝලෙ ඉවර වුනාම සෙනුකයා පොඩ්ඩක් අයුක් අයිසව හමුකලාම යනවා කියලා ඉස්කෝලෙ ගුවුන්ඩ එක පැත්තට ගියා.. රඬා අයිසා අද නැති නිසා මම බෑග් එකත් එක කරකිත් එල්ලගෙන ඉස්කෝලෙන් එළියට ඇවිත් ස්කූල් බස් පාක් කල්ලා තියෙන පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා.. හෙන දුර තියෙන්නෙ බස් ගහලා.. ඒ එනගමන් ගේට එක ගාවින් තඩි හැන්ඩ බ්ලක් බලෙන්ම එකෙක් ඇගේ ගැහුවා..

" අපේ ජීවිත කතාව අපිම ලියාගමු - චරිත දිසානායක "

අපේ කෙමෙස්ට්‍රි සර් නඵවා වගේ රැන්ඩම් ගොට එකකට අහක බලාගෙන ඉන්න ටොටෝ එකක් ගහලා තිබ්බා.. මගේ කෙමෙස්ට්‍රි පොතේ පාට පාට පෑන් වලින් ලිව්මේ හා තොරන් දැමීමේ මහා බලවේගය..

' ළමයි දම් පාවිත් ලියාගෙන රෝස පාවිත් කොටු කරගන්න'

' ළමයි මේ ග්‍රේණිය කොළ පාවිත් ලියාගන්න'

' තැබිලි පාවිත් තරුවක් දාලා ලියාගන්න'

චරිත සර් එහෙම කිව්වට ඒ කියවන වෙගෙට පාට මාරු කර කර ලියන්න අපිට යෝධ බල යෝධ ශක්තියවත් තියෙන්න ඕන.. කියවනවා ආලෝකේ වෙගෙන්.. ලියාගන්න අපේ අත ලෙප්ට වෙලා යනවා.. අවසානෙදි මම නිල් පෑනෙන්ම ඔක්කොම ලියාගෙන ඊතලයක් ගහලා ඒවා තැබිලි පාට, කොළ පාට කියලා දාන්න පටන් ගත්තා.. නැත්නම් බරැන්නේ..

' සක්‍රියතා ශ්‍රේණිය කියන්නේ මොකක්ද..?? සක්‍රියතා ශ්‍රේණිය කියන
සක්‍රියතා ශ්‍රේණියට ඉතින්.. ලියාගන්න.. දහතුන් වන කාණ්ඩයේ මූලද්‍රව්‍ය-'

හැන්ඩ්බිල දැක්කහම මගේ කනේ වචන දෝකාර දෙනවා දෙනවා වගේ..

මම ඒකෙ ලියල තිබ්බ ඒවා කියව කියව ස්කූල් බස් තියන පැත්තට
ඇවිදගෙන යද්දිම එකපාරටම මගේ ඇගටම කාලා බයික් එකක්
නැවැත්තුවා.. මම ඌට ලයිසන් දීපු එකාගෙ අම්මා අප්පා මතක් කරන්න
කට ඇරියා විතරයි..

" ඔහ්.. ඡනෙරු මල්ලි"

ඡනෙරු මල්ලි තමා පගො.. ඇයි ගහන්නන..

මීට වෙරී

ඔයාලා හිතන එකා තමා ආවෙ.. ඉමහි ඉමහි..

මම ඔයාලට ආදරේම ආදරෙයි ළමයි.. අනෙවි.. හුගක් අප්පා..

සෑ වෙලා එන්නත් හිතෙනවා.. මේ ළමයි හරි ආස නේ රූ වෙලා
එනවට..එහෙනම් දුම කවුලු සුද්ද කල්ලා ජනෙල් ඇරලා නිදාගන්න.. මම
එන්නම්..

ලව් යූ..♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්කි්න්ෆොටස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

52 කොටස

" ඔහ් ඡනෙරු මල්ලි.."

මම බයික් එකේ ඉදුපු හාල්පාරුවට බනින්න හොඳවයිත් වචන ටිකක් කටට එකතුකරගෙන ඉස්සරහා බැලුවත් හෙල්මටි ග්ලාස් එක උස්සලා මට නම කියලාකතාකරපු එකා දැක්ක ගමන් කතාකරන්න ගත්තු වචන ටික ආපහුම දිව අගිත් ලොක් වෙලා ගියා.. යාන්තම පහුගිය ටිකේ දෙයියනේ කියලා වසලා හිටියා රඟ අයියා නිසා.. මදැයි ඉඳලා ඉඳලා තනියම ඉස්කෝලෙන් එළියට බැස්සා..

" අයාන් අයිසෙ.."

" මල්ලි ගෙදර යන ගමන්ද.. අද ක්ලාස් නැද්ද.."

නෑ උඹේ කිරිඅප්පට බල්ලො හොයන්න යනවා.. මට කියාගන්න දාහක් දේවල් එනවා කියාන් අයිසා මුගෙ මල්ලි නොවුනනම් අම්මපා කියනවා.. කියනවාමයි..

" අද ක්ලාස් නෑ අයිසෙ.. ගෙදර යනවා.."

" ආ.. මම හදිසියේ දැකලා නැවැත්තුවෙ.."

අනේ ලොන්න සිප්පි හිකනලෝ.. උඹ හැමදාම මෙනන ඇවිත් බයික් එකෙන් කැරකෙනවා මම දැකලා තියෙනවා.. දිවේ ඉදන් තියෙන්නේ බොරුවම තමා.. මු නම් වැරදිලා කියාන් අයිසගෙ අයිසා වෙලාද කොහෙද..

" ආ එහෙමද අයිසෙ.. මට අද ලේට වෙලා තියෙන්නේ.. මම යන්නම.."

මම අඩිය තියලා ඉක්මනට එන්න හැදුවත්..

" පොඩ්ඩක් ඉන්න ඡනෙරු.. මට ඔයා එක්ක පොඩ්ඩක් කතාකරන්න ඕන.."

" කියන්න.."

" ඇයි ඔයා මගේ මැස්සේ වලට රිප්ලයි කරන්නේ නැත්තේ.. මම හිතන්නේ ඔයා මාව බ්ලොක් කරලා.."

ඇත්තටම මම ඔය කියන විදියේ මැස්සේ කවදාවත් දැකලා තිබ්බේ නෑ.. එකපාරම කිව්වහම පුදුම හිතූනා..

" මට?? මැස්සේ දාලා තිබ්බා??"

" ඔව්.."

" මම දැක්කේ නෑ.. එහෙම මැස්සේ වගයක්.."

" ඒත් ඔයා ඒවා රිඩ් කල්ලා තිබ්බා.."

" ආ සමහර විට රඬ අයිසා ගාව වෙන්න ඇති ෆෝන් එක තියෙන්න ඇත්තේ.."

" ඔහ්.. එහෙමද.. ඔයාගේ ෆෝන් එක එයා ළග තියෙන්න තරම ඔයාලා කිට්ටයිද.."

" මම..ඔව්.. එහෙම තමා.."

" මල්ලි රඬව හෙනට බිලිව කරනවා වගේ.. නේද.. වට අ ලවලි

ගේ

කපල්.."

අයාන් අයිසා කින්ඩියට හිනාවෙන ගමන් හෙල්මට් එක ගලවලා බයික් එකේ ඉස්සරහින් තියාගෙන ඒකට බරවුනා..

" නොට් යෙට් අ කපල්.."

" tsk tsk.. කමක් නෑ..කොහොමත් රඬ වගේ හෙන නැරෝ මයින්ඩ්ඩ් නැරෝ අයිඩියාස් තියෙන කොල්ලෙක් ඇරෙන්න.. මල්ලි වගේ කොල්ලෙක් ඔහොම වටේ යවන්නේ නෑ.."

" මොකක්ද ඒ කිව්වේ.."

මම බැග් එකේ පටිය උස්සලා කරට දාගන්න ගමන් ඇස් දෙක අකුලලා උදා බැලුවා.. උාට මොකටද අපේ දේවල්..

" නැ ඉතින්.. මම කියන්නෙ.. උා මල්ලිට ආදරෙයි කියන්නෙත් නැතුව.. ආදරේ කරන්නෙත් නැතුව.. මල්ලිව නියාගෙන හෙන වටයක් යනවනේ.. මටනම් ඒ හැටි රඳාගෙන ලවලිනස් එකක් ජේන්නෙ නැ.. සෝ බෝරින්නේ.."

" මමම.. අයාන් අයිසෙ.. We have already been in love a lot.. මම කිව්වට විශ්වාස කරන්න.. we are a couple in a way even though we don't say love in words.. මම හිතන්නෙ ඔයා නැරෝ මයින්ඩ්ව් කිව්වෙ ඒකටද දන්නෙ නැ.."

මම ඇගිල්ලක තිබ්බ රින්නේ එක හිමිත් සැරේ දෙපාරක් කරකලා ආයෙම සාක්කුවට අත දා ගන්නා..

" එනිවෙ.. මට ලේට වෙනවා.. I hope that we will not meet again like this..

You

are so boring.."

මම අයාන් අයිසට කට කොනකින් හිනාවෙලා ඉස්සරහට එන්න අඩියක් නියද්දිම අයාන් අයිසා මගේ අතින් තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. නියපොතු පාරක් හිටින්නම.. මම ආසම නැති දේ.. මම අකමැති උන් ඇගේ ගැවෙන එක..

" උඹ මටද නෝන්ඩියට කතාකරන්නෙ ඡනෙරු.."

" අත අහකට ගන්න අයාන් අයිසෙ.. පාරෙ මිනිස්සු ඉන්නවා.. නිකන් මෙනෙ ජෝකර් කෙනෙක් වෙන්න හදන්න එපා.."

" ජෝකර්!!?? ඡනෙරු..!! උඹේ කට හොඳටම වැඩී.. උඹ කාගෙ හයිසක් අරගෙනද මට ඔය විදියට කතාකරන්නෙ ආ..??? අර රඳා කාරයගෙ හයිස අරගෙනද.."

අයාන් කැහහපු සද්දට අපේ වටේ හිටපු මනුස්සයෝත් අපේ දිහා හැරී හැරී බැලුවා.. මට නම් මුව මෙනනම් බිම දමාගෙන ගහන්න තරමටම ලොකු

@Shan

කේන්තියක් තිබුණේ..

" කාගෙවත් හයිස අරන් කතාකරන්න ඔහේ හිතුවද මට කොන්ද පණ නෑ කියලා.."

මම අත ගසලා දාලා අයාන් අයිසගෙ බයික් එකටත් පයිත් ගැහුවා.. ඌ ඒ වෙලාවෙ එහෙම එකක් බලාපොරොත්තු වෙලා තිබුණේ නැති නිසා එකපාරම බයික් එක බැලන්ස් නැතුව වැටෙන්න වගේ ගියා..

" ඡනෙරු උබට ම-!!!!!!!!!!!!!!!"

" ඡනෙරු..!!!"

අයාන් අයිසා ආයෙම මගෙ අතින් ඇදලා ගන්න යද්දිම අපිට පිටිපස්සෙන් කේන්තියෙන් වගේ ඇවිදගෙන ආවෙ අයුක අයිසා.. කොච්චර කේන්තියෙන් ඉදියත් ඇවිදගෙන ආවෙ එකම වෙගෙන්.. අයාන් අයිසා ඒකට ටිකක් විතර ගැස්සුනා..

" ඡනෙරු.. මම ඔයාව හෙව්වා.."

අයුක අයිසා මගේ අතේ මැනික් කටුව ගාවිත් අල්ලගෙන අයාන් අයිසට රවලා වගේ බලලා එතනින් එන්න ආවා.. මගක් දුරකදි මගේ අත අතැරලා එයා ඉස්සරවෙලා ගියා.. මම පිටිපස්සෙන් ඇදි ඇදි ගියා.. ගිහින් අයුක අයිසා ගේටි එකෙන් ඇතුළේ නැවතුනාම මමත් බැග් එකේ පටියත් රෝල් කරගෙන බිම බලාගෙන ඉදියා..

" මොනවද අරු කියන්නේ..."

" අතේ මන්දා.. පිස්සෙක්නෙ තනිකරම.."

මම එතන තිබ්බ බැමමට හේත්තු වුනා.. බස් එකත් ගිහින් ඇති දැන් නම.. මදැයි කලින් ගෙදර ගිහින් පාඩම කරන්න හිටියා.. මේ ගොං ලබ්බෙක් ඇවිත් නාඩගමන් නැටුවනෙ.. අයුක අයිසා මං ගාවිත් බැමමට හේත්තු වෙලා නළල රැළි කරගෙන බිම බලාගෙන ඉදියා.. එයා එහෙම ලොකුවට කතාකරන කෙනෙක් නෙමේ.. අවශ්‍යම දේකට කතාකරනවා මිසක්.. නැත්නම් වටේ පිටේ තියෙන කිසිම දෙයක් සත පහකට ගනන් ගන්නෙ නෑ.. ටිකක් වෙනස් කැරැක්ටර් එකක්.. මම අයුක අයිසා දිහා බලලා

ඉස්සරහ අබලද්දි කියාන් අයිසා අපි ඉන්න පැත්තට බැග් එකක් අතේ
එල්ලගෙන මල පැනලා වගේ ඇවිදගෙන එනවා මම දැක්කා.. මුත්
තුන්දෙනාගෙ යාලුකම මම නිසා කෙලවෙයිද මට බයත් හිතුනා.. අයාන්
කියන්නෙ කියාන් අයිසගෙ අයිසනෙ.. අන්තිමට මම නිසා සේරම හබක්
වෙන ලයිත් එකක් මටනම් පේන්නෙ..

" අයුකයා.. මොකක්ද බං සිත් එක.."

කියාන් අයිසා එතෙන්නට එනකල්ම අයුක අයිසා ඒ දිහා ඔලුව උස්සලාවත්
බැලුවෙ නෑ.. මම හිතන්නෙ එයා මොකක් හරි කල්පනා කරන ගමන්
ඉදියෙ.. කියාන් අයිසා කතාකලාම අයුක අයිසා මලපැනලා වගේ කියාන්
අයිසා දිහා බලලා බැමමට කකුලක් තියලා කෙලින් වෙලා සාක්කුවට අත්
දෙක දාගත්තා..

" කියාන්.. උඹේ අයිසට ඇත්තටම සිංහල තේරෙන්නෙ නැද්ද.."

" ඇයි ඌ අදත් ඇවිල්ලද.."

" මම.."

" ඕට්.. මූ නම් මහ කරුමයක් උනානෙ.."

කියාන් අයිසා බැග් එක බැමමට විසික් කල්ලා ගේට එක දිහා බලාගෙන
හිටියා..

" කියාන් උඹලගෙ අයිසට මම එකපාරකුත් කිව්වා.. එකපාරක් නෙමේ..
දෙපාරක්ම කිව්වා.. පැත්තකට වෙලා ඉදපත් කියලා.. ඊළග වතාවෙ මම
ලාට ආයෙම හොඳින් කියන්නෙ නෑ.."

" පිස්සු පකෙක් බං.. මට හිතාගන්නත් බෑ.. ඌ මොකක්ද මේ නටන
නාඩගම කියලා.. මල්ලි උඹට මොනවද ඌ කිව්වෙ.."

කියාන් අයිසා මගෙන් අහද්දි මම ටිකක් කියාන් අයිසා දිහා බලාගෙන ඉදලා
බිම බලාගත්තා.. ප්‍රශ්නයක් වෙයිද මගේ හිතට හරි නෑ..

" මට.. ඒකා කියන්නෙ මොනවද කියලා මටත් හිතාගන්න බෑ.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඒ කිව්වෙ ඌ හෙන නෝන්ඩියට කතාකරන්නෙ.. සිරාවටම කියාන් අයිසෙ.. ඌ උමේ අයිසා වෙන්න ඇති.. ඒ වුනාට මට ඔහොම පකේ ලයින් නම් සෙට් වෙන්නෙ නෑ.. "

" උඹට විතරක් නෙමෙ බං.. අපි එකෙක්ටවත් සෙට් වෙන්නෙ නෑ නමා.. අයුකයා.. රඬ තාම හෝල් එකේදෑ.."

" ඌට වැඩ බං.. දැන් ගිහින් මේවා කිව්වොත් කෙලගෙන එයි එක වැඩක්වත් හරියට කරගන්නැතුව.."

" ඌට නම් මේවා කියලා බෑ නමයි.. ඒ වුනාට දැන් කී සැරයක් උඹයි මමයි මේවට මැදිහත් වෙලා විසදන්න බැලුවද.. වැඩක් නෑනෙ.. රඬට නොකිය ඉදලා මොකක් හරි වුනොත්- ඊටපස්සෙ උඹට මම කියන්න ඕන නෑනෙ මොකක්ද වෙන්නෙ කියලා.."

" මම.."

" මේ මල්ලි.. උඹ රඬට මොකුත් කියන්න යන්න එපා.. අපි ශේප් එකේ ඌට විස්තරේ කියන්නම්.. අද වෙච්ච දේවල් කියන්න ඕන නෑ.. මතකනෙ අයුකයා දවසක් මුගෙ ෆෝන් එකේ මොකක්ද මැසේජ් වගයක් දැකලා මෙනත නහින්න ගියා.."

" ඒ වුණාට කියාන්.. ඒක හරිදෑ.. මම දන්න විදියට මුන් දෙන්නා ඔහොම ඒව හංග හංග ඉන්නෙ නෑ.. මම නම් කියන්නෙ මල්ලි.. ඔයා කියන්න.. නැත්නම් උගේ හිත රිදෙයි මේ කිසි දෙයක් කිව්වෙ නෑ කියලා.. මුලින්ම අපි කියන්නම්.. ඊටපස්සෙ ඌ ඔයාගෙන් ඇහුවොත් ඔයා විස්තරේ කියන්න.."

" ආ ඔව්.. ඒකත් අවුලක් නෑ.."

" මම.. මම බලන්නම්.. අනේ මන්දා.. ඔකා කවද්ද ආයෙම මාතර යන්නෙ.."

" අනිද්දා යාවි මම හිතන්නෙ.. එතකල් පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. අපි බලමුකො ඌ නටන්නෙ මොකාටද කියලා.."

" අනේ මන්දා අයිසෙ.. මේ මගුල් නිසා මගේ ඔලුවත් කකියනවා.. මේ මම ගෙදර යන්න ඕන.. මම යන්නම්.."

මම තව එතන ඉන්නෙ නැතුව බැග් එකත් අරගෙන එන්න හදද්දි අයුක අයිසා මාව නවත්තගත්තා..

" මල්ලි.. පොඩ්ඩක් කතාකරන්න පුලුවන්ද.."

" ආ..?? ආ ඔව් කියන්න අයිසෙ.."

" මේ එහෙනම් උඹලා වරෙන්.. මාත් යනවා.. පස්සෙ සෙට් වෙමු.."

" හරි බො.."

" මල්ලෙ අපි ගියා.."

" හරි අයිසෙ.."

කියාත් අයිසා අපි දෙන්නගෙම පිටට ගහගෙන ගේට් එකෙන් එළියට ගිහින් ගර්ල් ස්කූල් එක ඉස්සරහා තිබ්බ කැමේ එකට ගියා.. අයුක අයිසා මගේ දිහා බලලා ආයෙම බිම බලාගත්තා..

" ඡනෙරු.. වත්සල් මොකක් හරි ප්‍රශ්නෙකද ඉන්නෙ.. එයාගෙ ගෙදර..??"

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඔයාට එයා මොනවහරි කිව්වද.."

" එක්සෑම එක ලගයිනෙ අයිසෙ.. මම හිතන්නෙ සෙනුක ඉන්නෙ ස්ට්‍රෙස් එකේ.."

" නෑ නෑ ස්ට්‍රෙස් එකේ නෙමේ.. එයා වෙන මොකක් හරි ප්‍රශ්නෙක ඉන්නෙ.."

" අයිසා අහලා බැලුවෙ නැද්ද.."

" නෑ මම ඇහුවා.. එයා කියන්නෙ නෑ.. වත්සල් ඔහොම ඉඳලම නෑ.."

" මමනම් හිතන්නෙ අයිසා හිතන මොකුත් නැතුව ඇති.. මේ කාලෙට හැමෝම ඉන්නෙ ඔහොම තමයි අයිසෙ.."

" වත්සල්ගෙ ගෙදරින් මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද.."

" මම දන්න තරමින් නම නෑ.. ඒ වුනාට.. මෙ.. ඔයා දන්නවනෙ.. එයාගෙ ෆැමලි එක ටිකක් ස්ට්‍රික්ට්..ඉතින්.."

" මම දන්නවා.. එයා ඔයා එක්ක කියනවද මේක නවත්තන්න ඔන කියලා.."

අයුක අයිසා ඇස් දෙක රතු කරගෙන මගේ දිහා බලද්දි මගේ පපුවත් එක්ක ගැස්සිලා ගියා.. මේ මන මගුලක්ද මේ වෙන්නෙ.. මේකා අඩන්නද යන්නෙ.. ඒකත් මේ දෙනෝදාහක් මෙනනින් යද්දි.. අනික මෙවට මම මැදිහත් වෙලා තව මගුලක් වෙයි කියලා මට බය හිතනා..

" පිස්සුද අයුක අයිසෙ.. අපේ සෙනුකයා.. එහෙම කියයි කියලා හිතනවද.. එහෙම මගුලක් නෑ.. අම්මපා මම සෙනුකයා ගැන දන්නවා හොඳටම.. ඌ එහෙම එකෙක් නෙමේ.."

" ඒ වුනාට මමයි වත්සල් එක්ක බලෙන් යාලුවුනේ.. එයා වෙනස් වෙයි ඡනෙරු.."

" නෑ නෑ පිස්සු කියවන්න එපා අයිසෙ.. ඔයා හිතන මොකුත් මෙනන නෑ.."

මමත් ටිකක් කලබලෙන් වගේ කතාකලාද මන්දා.. අයුක අයිසගෙ ඇස් වලින් ගලාගෙන ආපු කදුලු බිංදුවක් නාස් පොල්ල දිගේ රුටලා ඇවිත් එයාගෙම අතට වැටුනා.. මට තේරෙන්නෙ නෑ මොන වගේ දේවල්ද මේ වෙන්නෙ කියලා.. ඉස්කෝලෙ ඉන්න කෝල්ඩ්ම ප'සනැලිටි මගේ ඉස්සරහා අඩනවා.. මට මුව බදාගෙන සනසන්න කියලද.. එහෙමහරි කමක් නෑ.. මෙනන?? අයුක අයිසගෙ අත් දෙක වෙවුලනවා මම දැක්කා..

" අයිසෙ අපි පොඩ්ඩක් අරහෙට යමුද.. මෙනන කතාකරන්න බෑනෙ.."

මම අයුක අයිසා එක්ක මේන්හෝල් එක යට තිබ්බ ස්ටෝරූම එක පැත්තට ගියා.. අර දවසක් රඔස අයිසා හොල්මනක් ඉන්නවා කිව්ව ස්ටෝ රූම එක.. අයුක අයිසා හිනෙන්න වගේ ඇවිදගෙන එන්නෙ.. සෙනුකයන් ගෙදර ගිහිනි.. රඔස අයිසත් නෑ කියාත් අයිසත් නෑ.. මොකෙක්වත් නෑ.. අයුක අයිසා ස්ටෝරූම එක ඇතුලෙ තිබ්බ බිත්තියටක ඔලුව ගහගෙන අඩන්න ගත්තා..

අපි දන්නේ නෑනෙ.. මනුස්සයෝ පිටතින් මනින්න බෑනෙ.. මම කොච්චර කිව්වත් අයුක් අයිියා කිසිදෙයක් ගන්න ගන්න එකෙක් නෙමෙයි කියලා.. සමහර විට ඇත්තටම ඒකා සංවේදී ඇති.. සෙනුකයට පණ ඇරලා ආදරේ කරනවා ඇති..

" අයිියෙ.. මේ අහන්නකො.. එහෙම අයිියා හිතන දෙයක් මෙන නෑ.. මේ බලන්නකො.."

මම අයුක් අයිියගෙ පිටට තට්ටු කරත් එයා හයිියෙන් අඩනවා විතරයි.. මටත් ඇඩෙන්න වගේ..

" මල්ලි.. ඡනෙරු.. රධි-රධයට එන්න කියපන්.. කොහෙ හිටියත් කමක් නෑ එන්න කියපන්.. ප්ලීස්.."

මම අයුක් අයිියා කිව්ව ගමන් බෑග් එක ඩෙස්ක් එකක් උඩට දාලා ස්ටෝ රූම එකෙන් බැක් ස්ටේජ් එකට තිබ්බ දිරාපු පඩිපෙළ දිගේ උඩට ගිහින් එනන දොරෙන් මුණ දාලා බැලුවා රධය අයිියා ඉන්නවද කියලා.. ඒ පඩිපෙළ දාලා තිබ්බට දොර ලොක් කල්ලා තියෙන්නෙ.. පඩිපෙළ දිරලා නිසා.. උඩ ලොකු ඉවෙන්ට් එකක්.. මට ලාවට බැක්ස්ටේජ් එකේ කැඩෙට් ඔෆිසර් කෙනෙක් එක්ක කතාකර කර ඉන්න රධය අයිියව පෙනුනා.. දැන් ඉතින් කොහොමද මම ඌට කතාකරන්නෙ.. මම කෝකටත් එළියෙන් බැක්ස්ටේජ් එකට දාපු පඩිපෙළ දිගේ ගිහින් අර ඔෆිසර් යනකල් ඉදියා.. විනාඩි දෙක තුනකින් වෙලාවට ඒ කෙනා යද්දි රධය අයිියත් යන්න හැදුවේ.. මම ඊටකලින් දුවලා ගිහින් රධය අයිියගෙ ඡර්ට් එකෙන් ඇදලා ගන්නා.. ඒකාත් බය වුනාද මන්දා.. බය වෙලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" වරද්.. මෙහෙ මොකද කරන්නෙ.. ගෙදර ගියේ නැද්ද්.."

" මම කියන්නම්.. ඔයාට පොඩ්ඩක් පහලට එන්න පුලුවන්ද.."

" මම.. එන්නම්.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද වරද්.."

මම රධය අයිියගෙ අතින් ඇදගෙන ඉක්මනට ඉක්මනට බහින ගමන් ඉද්දි රධය අයිියා මගෙන් ඇහුවා..

" වරද්.. වැටෙයි.. හිමින්න.."

මම අවසාන පඩි දෙක අතැරලා බිමට අඩිය තිබ්බහම රඬ අයියා මට කැගැහුවා..

" ප්‍රශ්නයක්නම් තමා.. හැබැයි මට නෙමේ.."

මම ස්ටෝ රූම එක පැත්තට ඇගිල්ලක් දික් කල්ලා කියද්දි රඬ අයියා මං දිහා බලාගෙන ස්ටෝ රූම එක ඇතුලට ගියාම මමත් ඒ පස්සෙන්ම ගියා.. අයුක අයියා තාම බිත්තියට ඔලුව ගහගෙන බිම බලගෙන ඉන්නවා.. ඉති වැටෙනවා හයිසෙන්..

" අයුක.."

" අනේ බං රඬ.."

රඬ අයියව දැක්ක ගමන් අයුක අයියා දෝත බදලම රඬ අයියව බදාගත්තා.. රඬ අයියගෙ අනේ තිබ්බ අර තද කොළපාට හෙඩ වෙයාර් එක බිමට අතැරුනා..

" මේ මොකද බං.. අයුකයා.."

රඬ අයියට අයුක අයියව වාරු කරගන්නත් බෑ.. උන් දෙන්නම හෙන ලොකුයි.. රඬ අයියා පිටිපස්සට වැටෙනත් ගිහින් එහෙමම බිත්තියට වාරු වුනා..

" මම එළියෙන් ඉන්නම්.."

මම රඬ අයියගෙ අර හෙඩ වෙයාර් එක ඇහිදලා මගේ බෑග් එක උඩින් තියලා එළියට ගිහින් පඩිපෙලේ ඉදගත්තා.. ඒත් මට ඇතුලේ කතාකරන ඒවා ඇහෙනවා..

" අයුක.. මොනවද බං මේ කියවන්නෙ.. උඹට පිස්සුද.."

" නෑ නෑ බං.. මට තේරෙනවා.. වත්සල් මාව අනිවාරෙන්ම අතාරිනවා..මට තේරෙනවා.."

" දැන් උඹට කවුද එහෙම එකක් කිව්වෙ.."

" ඒත් මට දැනෙනවා බං.. මම ඌට ආදරේ කලා මගේ පවුලේ උන්ටත් වඩා.. උඹ දන්නවනෙ.. රධ්.. උඹ දන්නවනෙ බං..මම වත්සල්ට කොච්චර ආදරේද කියලා.. කියපන්.. "

" දන්නවා දන්නවා බං.. අඩන්නැතුව ඉදපන්නෙකො.."

" අඩන්නැතුව මම මොකක්ද කරන්නෙ රධ්.. ආ.. එකපැත්තකින් අපේ සීයා.. අනිත් පැත්තෙන් වත්සල්.. අනිත් පැත්තෙන් තාත්තා.. මම කොහොමද මේ හැමදේම දරාගෙන ඉන්නෙ රධ් මම මැරෙයි බං.."

" මැරෙන කතා කියවන්න එපා යකෝ.. උඹට මොන යකෙක් වැහිලද මේ.."

" වත්සල්.. අනේ බං.. ඌ මට මගෙම අම්මා කෙනෙක් වගේ දැනෙන්නෙ.. ඌ වගේ කවුරුත්ම මට ආදරෙ කල්ලා නෑ බං.. අම්මවත් නැති මට ඌව එව්වරටම දැනෙනවා බං..උඹ දන්නවනෙ.. අපේ ගෙදර තියෙන ප්‍රශ්න.. ආ රධ්.. උඹ දන්නවනෙ.. මම ජීවත්වෙන්නෙ කොහොම අපායකද උබ දනවනෙ.."

" හරි හරි බං.. උඹ හිතල හිතලා පිස්සු කෙලිනවනෙ.. අර බලපන් වරද්.. ඌත් ඉන්නෙ ඔහොම තමා මේ ටිකේ.. එක්සැම එක්ක උන් ඉන්නෙ විකාර වෙලා.. පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. මල්ලි උඹට මොකුත් කියලත් නැතුව උඹ ඔහොම අඩන්න තියාගත්තම හරිද්.. පිස්සු යකෙක්නෙ.. නාඩා ඉදපන්.. උඹට මම ඉන්නවා කියාන් ඉන්නවා මල්ලි ඉන්නවා වරද් ඉන්නවා.. බලපන් උඹ තනිවෙලා නෑනෙ.."

" වත්සල්??"

" ඔව් ඔව් ඌ උඹ එක්ක හැමදාම ඉන්නවා.. උඹ හිතනවා වැඩියි.. මම.. උඹට මම ඉන්නවනෙ බං.. මොනවද මේ කියවන්නෙ.."

" මම දන්නෙ නෑ බං.. මට පිස්සු වගේ.."

" නාඩා ඉදපන්.. දැන්.."

මම පඩිපෙලේ ඉදගෙන බිත්තියට හේත්තුවෙලා පඩිපෙලට ආපු ඇහැල අත්ත දිහා බලාගෙන හිටියා.. සෙනුකයා එහෙම කරන්නෙ නෑ මම

දන්නවා.. මම උා ගැන හොඳටම දන්නවා.. උාට තියෙන්නේත් බය.. පවුලයි
ආදරෙයි.. දෙකෙන් එකක් තෝරගන්න පුහ්න නමා උාටත් තියෙන්නේ..
අනික උගේ අප්පව්වයි අම්මයි හෙන සැරයි.. මේවා කොහෙන් ඉවරවෙයිද
මම දන්නේ නෑ.. ඒත් කවුරුවත් වරදක් නොකර මෙව්වර මිනිස්සුන්ට දුක්
දෙන්න එපා කියලමයි මගෙ හිත හැමතිය්සෙම ඉල්ලනේ.. මට විතරක්
නෙමේ.. හැමකෙනෙක්ටම.. අපි හැමෝම හැගීම් දැනීම් තියෙන මිනිස්සු..
අසරණ කම දැනෙන්නේ නැති උන්ට විතරක් නෙමේ ඇති උන්ටත්
දැනෙනවා..

ඒත් මේ හැමදේම සිද්දුවුනේ අවුරුද් දහනමයෙ විස්සෙ පොඩි කොල්ලො
හතරදෙනෙක්ට කියන එක මතක් වෙද්දි මට ඉබේටම ඇස් වලට කදුලු
ඉනුවා..

අපි හතරදෙනාම ඉදියේ පුහ්න ගොඩක.. එක එකාට වෙනස් පුහ්න වල..

ඊයේ සෑ එන්ට බැරිවුනානෙ අනේ.. ඔතරිට පේපර් එකක් කරන්න අමතක
වෙලා ඒක කරන්න උනානෙ.. සමවෙන්නෝ.. මම රූ වෙලා අයෙම
එන්නම් එහෙනම්..

ඉතින්.. ඔයාලගෙන් මට ලැබෙන ලොකුම ලොකු සපෝට් එක නිසා මට
මේ කතාව හැමදාම ලියන්න ආස හිතෙනවා.. ඒ වගේම හිතේ තියෙන
කතාව වෙනස් නොකර ලියන්න හිතෙනවා.. වගේම මේක අමතක
නොවෙන කතාවක් වෙනවා මට.. ඇත්තන්ම

I am so lucky to have such supportive readers like you..

ආදරේ-යාලුකම ඒ දෙකම මම මේකෙ ඇතුලේ දැනෙන්න ලියන්න ට්‍රයි
කරනවා.. මම කොච්චර සක්සස්වෙයිද කියලනම් දන්නේ නෑ හැබැයි
ලමයි.. ඉමහි.. =)

ඔයාලා ඊයේ කියද්දි මටත් මතක් වුනේ වැජ්ටර් පනස් එකක්ම
ඇවිල්ලනෙ දෙයියනේ කියලා.. ලියන මටත් දැවුනෙ නෑ බොලව්.. ආදරේයි
හුගක්..

එන්නාම්..

ලව් යූ.. ♥

@Shan

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

53 කොටස

" මම සෙනුකයාට හමුබෙන්න යන්නද.."

අයුක අයියා ගෙදර යන්න ගියේ රඳා අයියා එක්ක සැහෙන වෙලාවක් කතාකලාට පස්සෙ..මම එතකල්ම එළියේ පඩිපෙලේ ඉදගෙන හිටියා.. රඳා අයියාට හොයාගෙනවත් කවුරුත් ආපු නැති නිසා රඳා අයියා පුලුවන් තරම් අයුක අයියාගෙ හිත හදලා එයාට ගෙදර යැව්වා.. වෙලාවත් හවස තුනයි.. මම හිතුවෙම සෙනුකයාට මගට වරෙන් කියලා ලාව හමුබෙන්න යන්න..

" දැන් හවස් වෙලා වරද්.. කොහෙ යන්නද.. තව පැයකින් මමත් ගෙදර යනවා.. ඒකනිසා ඉදපන්.."

රඳා අයියා මට එහාපැත්තෙන් ඉදගන්නා..

" ඔයාට හොයනවද දන්නෙ නෑ.."

" නැතුව ඇති.. දැන් ඔක ඉවරවෙන්න කිට්ටයි.."

" එහෙමද.."

"මම.."

" මෙ.."

" මම.."

" අයුක අයියාට මොකක්ද ගෙදරින් තියෙන ප්‍රශ්න.. කියන්න පුලුවන් එකක්නම්.."

" අයුකයාගෙ සීයා අයුකයාගෙ පස්සෙන්මයිනෙ ඉන්නෙ.. සීයාගෙ හිතේ අයිඩියා එකක් තියෙලු අයුකාට පොලිටිකල් වැඩ වලට ජොයින් කරගන්න.."

" මොකක්.."

" ඔව්.. ඒ වුනාට උඹටම පේනවනෙ.. අයුකයා කියටවත් ඔවට කැමති වෙන්නෙ නෑ ඌ ඒවා කරන්නෙත් නෑ.. අනිත් එක උගේ තාත්තට රට වටේම ගැනු.. අයුකයා තාත්තට පොඩ්ඩක්වත් කැමති නෑ.. තාත්තා ඔය ක්ලබ් වල කෙලින පිස්සු අයුකයා පොඩ්කාලෙ ඉදන්ම දැකලා දැකලා ඌට තාත්තව අප්පිරිය වෙලා තියෙන්නෙ.. අයුකයගෙ අම්මා ඌ ඉපදුන දවසෙ ඉදන්ම ගෙදර නෑ.. දැන් ඔය අයුකයගෙ අම්මා කියලා එන්නෙත් උගෙ කුඩමමා.. ඔවා එළියට වැඩිය යැවෙන්නෙ නෑ.. හෙන සල්ලි තියන පවුල් නෙ.. සල්ලි වලට හැම කුණු ගොඩක්ම මේ රටේ යට ගහන පුලුවන් නෙ.."

" දෙයියනේ.."

" ඒකනෙ.. ඌව දැක්කහම කියන්න පුලුවන්ද එහෙම ප්‍රශ්න ගොඩක ඉන්නෙ කියලා..බෑනෙ.."

" මම ඔයා කියනකල් ඔය මෙලෝ දෙයක් දන්නෙවත් නෑ.. සෙනුක මේවා දන්නවද.."

" මම.. සෙනුක මල්ලි හැමදේම දන්නවා මම හිතන්නෙ.."

" එහෙනම් හොදයි.."

" අයුකයා ඌට පණ ඇරලා ලව්.. දැන් ඔය පිස්සා වගේ කියවගෙන ගියාට ඌම ටිකකින් දන්නෙ නෑ ඌ මොනවද කියෙව්වෙ කියලා.. හැබැයි ඌ කිව්වෙ බොරු නෙමේ.."

" මම.. අයුක අයියා වගේ නෙමේ සෙනුක.. ඌ පවුලෙ අය අස්සෙම හැදුනු එකා නිසා ඌට ඒවා අතාරින්න අමාරුයි.."

" සෙනුක මල්ලිගෙ තාත්තා පිරිවෙනක උගන්නනවා නේ.. අම්මා ඉස්කෝලෙ ටීචර් කෙනෙක්??"

" ඔව්.. එහෙම නමා.. ඉතින් ඔයාට තේරෙනවනෙ.."

" ඒකනමා.. මට අයුක කියලා තිබ්බා.."

" පව ඒ දෙන්නම.. මට හෙන දුකයි.. සෙනුකයා හිත හොද එකා.. ඌ හෙන සතුටින් ඉදියේ අයුක අයියා එයා ලගින්ම ඉන්න එක ගැන.."

" උන් දෙන්නා විතරද පව වරද්.."

රධ්‍ය අයිසා දුර බලාගෙන කට කොනකින් හිනාවෙලා මගෙන් අහද්දි මම හුස්මක් පහළ දැමමා..

" මට තේරෙන්නෑ අයිසෙ.. මම ඒකයි කිව්වෙ.. ඕනම දෙයක් වෙනස් වෙන්න යන්න තප්පරයයි.."

මේ ලොකෙ වෙනස් නොවෙන එකම දේ වෙනස්වීම කියලා මට ආවිච්ඡමමා කියලා තියෙනවා.. කාලෙන් එක්ක හැමදේම වෙනස් වෙනවා.. මේ ලෝකෙ තියන හැමදෙයක්ම මේ මොහොතෙන් තියෙන්නෙ වෙනස් වෙන ගමන්.. මම එහෙම කියලා ඉවරකරන්න හම්බුනේ නෑ අහසේ මහා සද්දෙන් අකුණක් පුපුරලා ගියා.. රධ්‍ය අයිසා ඒකට හයිසෙන් හිනාවෙලා මගේ දිහා බලලා ආයෙම අහස දිහා බැලුවා..

" ඒකනම සිරා කතාව.. තප්පරයයි තමා.."

" සැක් වහිනවා තේද්.."

" මම ඇඳුම මාරු කරන් එන්නම.. ??"

" එපා ඔහොම පොඩ්ඩක් ඉදලා යන්න.. දැන් ඉතින් මේ වැස්සෙ ගෙදර යන්නත් බැනෙ.."

රධ්‍ය අයිසා නැගිටින්න හැඳුවත් මම එයාගෙ ශරීර එකෙන් ඇදලා එතනින් වාඩිවෙන්න කිව්වා..

" අදනම නාන්න වෙනවා වරද්.."

"තවුසෙ නාන්නෙන් නෑනෙ.. ඔන්න ඔහේ නාගෙනම ගෙදර යනවා.."

" අතේ මේ පලයං.."

" මම.. මේ අද මට ඉස්කොලෙ ඇරිලා ගෙදර යන්න යද්දි පාරෙදි අයාන් අයිසව හම්බුනානෙ.."

රධ්‍ය අයිසා එකපාරම හැරිලා මං දිහා බැලුවා..

" ගෙදර යන්න යද්දී?? කොයි වෙලේද එළියට ගියේ??"

" මම ස්කූල් බස් එකේ ගෙදර යන්න තමයි ගියේ.. මම යද්දී අයාන් අයියව හමුවුනා.. ඊටපස්සේ තමයි අයුක අයියා ඇවිත් ආයෙම මාත් එක්ක ඉස්කෝලට ආවේ.."

" මොකක්ද උා කියන්නේ.."

" මන්දා.. හෙන නෝන්ඩියට කතාකරනවා.."

" ටේ# බල්ලා.. උා හිතාගෙන ඉන්නේ අපි මොක්කු කියලද දන්නේ නෑ.."

" අනේ තමා.. පිස්සු පකෙක්.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. මමත් ඉන්නේ ඕකව මුණට හමබෙනකල් තමා.."

" ඕකා එක්ක පැටලෙන්න යන්න ඕන නෑ.. අනිද්දා ආයෙම මාතර යනවලුනේ.."

" මම.. බලමුකො.. මේ හිරිකඩත් එනවා බො.. උඹ අසනීප වෙයි.. වරෙන් යන්න.."

" අනේ මේ හිරිකඩක් වැදුනහම ලෙඩ වෙන්න තවුසෙ හිතුවද මම මේ මලෙන් උපන් සමනලී කියලා.. මගුල.."

" එහෙම හිතුවේ කවුද.. මලෙන් අනික සමනල්ලු එන්නේ නෑනේ.. උඹ බයෝ නේද කරන්නේ.. ඒක දන්නේ නැද්ද.."

" නෑනේ.. සමනල්ලු කොහෙන්ද ඉතින් එන්නේ.."

මම නිකටට අතක් තියාගෙන රඬ අයියා දිහාට එබුනා..

" සමනල්ලු එන්නේ.. අර.. මොකක්ද එකක් හදාගන්නව නේද.. ඒක අස්සෙන් නෙ එන්නේ.."

රඬ අයියා හරියටම ගුවර් නැති මුනකින් මට පැහැදිලි කරන්න ට්‍රයි කරද්දි මට හිතායන්න ආවා.. කියුවි..

" මොන??"

" chrysalis එකකින් නේ..??"

" ඉතින්??"

" ඊටපස්සෙ ඉතින් ඌ එළියට එනවා??"

" මට තේරුන් නෑනෙ.."

" මෙහෙමයි.. උඹ හිනාවෙන්නෙපා.. මම මේ දන්න හැටියට කියන්නෙ.. මුලින්ම බිත්තරක් දානවා.. ඊටපස්සෙ caterpillar කෙනෙක් එනවා.. ඊටපස්සෙ ඌ chrysalis එකක් හදාගෙන ඒකෙ අස්සට යනවා.. ඊටපස්සෙ ඒකෙන් සමනලයෙක් එළියට එනවා.. හරිද??"

" ඕ ඕ ඔයා කියන එකක් තමා ඉතින්.. සමනලයා ඇවිත්??"

" ඇවිත්.. ඇවිත් ආව්විට හාල් ගරනවා.. උඹ එක්ක කතාකරන්න බෑ.. හැම මගුලම ආතල් එකට ගන්නවා.."

" මොන ආතල්ද අනේ.. ඔයා කිව්වා හරි තමා.. හැබැයි මෙයා අර ආව්විට හාල් ගරන එකනම් වැරදි.. ඌ ඊටපස්සෙ මල් වල රේනු ඇගේ ගාගෙන මලෙන් මලට යන එක තමා කරන්නෙ.."

" මම.."

" මේ ඔයාට අර මගේ සේපාලිකා ගහ පේනවද.. ඒක මෙතෙන්ට පේනවා.."

මම අතදික් කලා ඇතට පෙනුන තාප්පෙ එක්කම තනියම තියෙන සේපාලිකා ගහ පෙන්නුවා.. ඉස්කෝලෙ ලාවට කළුවර වෙලා.. වැහි කළුවට.. පඩිපෙලෙන් පහල වතුර වලක් හැඳිලා ඒකට වැහි පොද වැටෙනවා.. ඒත් මට ඒක දිහා බලාගෙන ඉද්දි දෝලන හා තරංග පාඩමේ රැළිති ටැංකියයි, නිරෝධනයයි, තරංග අයාමයයි අරවා මෙවා මතක් වෙලා මොලේ අවුල් වෙන්න ගිය නිසායි ඉක්මනට සේපාලිකා ගහ පැත්ත බැලුවේ..

" මම පේනවා.."

" මම ඉස්කෝලෙ ඉන්න අන්තිම අවුරුද්ද.. මගේ සේපාලිකා ගහට පාළු හිතෙයිද දන්නෙ නෑ නේද.."

" පාළු හිතෙන එකක් නෑ.. හැබැයි ගහට උඹව මතක තියෙයි.."

" ඔව් මම නමත් කොටලා අයිතිය තහවුරු කල්ලෙනෙ තියෙන්නේ.."

" මම.."

" අනේ මම ඒ ගහට ආදරේයි.."

" ඒ මොකද.."

" මම ඉස්කෝලෙට ආපු කාලෙ ඉදන්ම මම එතනට යනවා එනවා නේ.. ඉතින් ඒ ගහ මට හොඳ යාලුවෙක් වගේ දැනෙනවා.. අනික ඉතින්-"

" මම.. කියන්න කියන්න.."

" මොකුත් නෑ.."

" කියන්න ගිය ටික ඉවර කරන්න ඉතින්.. මම මොකක් හරි ඔහොම කියලා නැවැත්තුවනම බලන්න තිබ්බා.."

" අනේ මේ.. මම කියන්න ගියේ ඉතින්.. මේ අවුරුද්ද පටන් අරගත්තු මාසවල ඉදන්ම අපි දෙන්න උදේට එතන හම්බෙනවනේ.. බලන් යද්දි ඒ ගහ නොදන්න දෙයක් නෑ.."

" මම.. මමත් දකිනවනේ.. උඹ අර ඇඹරුල්ලා අහේ කොළ කඩාගෙන ගිහින් ඔතන කකා තනියම කියවනවා.."

" දකිනවා නෙමෙයි.. තවුසෙ හැමදාම අර ඔඩිටෝරියම් එක උඩට වෙලා බලාගෙන ඉන්නවා.."

" ආ හා කැමති විදියක් හිතාගන්නේ.."

මම මුණ පිරෙන්න හිතාවෙලා හිරිකඩ එක්ක එන සීතල හුළගට මුණ අල්ලගෙන ඉදියා.. මම ආසයි.. හුළගට මුණ අල්ලගෙන ඉන්න.. එතකොට ඒ හුළං දුර ඉදන් පාවෙලා ඇවිත් මගේ මුණ ඉඹලා යනවා වගේ දැනෙනවා..

වෙලෙන් පාවෙලා එන හුළග.. හිරිකඩ එක්ක එන හුළග.. සේපාලිකා මල්
සුවද අරගෙන එන හුළග.. පන්සලේ හඳුන්කුරු සුවද එක්ක එන හුළග.. ඒ
හැම එකකටම මම ආසයි..

මගේ මුණෙහි ටික වෙලාවක් වැදී වැදී ඉඳපු හුළග මගේ මුණෙහි ආයෙම
වැදුන්නැති නිසා මම ඇස් ඇරලා ඉස්සරහා බලද්දී රඳා අයියගෙ ලොකු
අතක ඇගිලි විහිදුවලා මගේ මුණ ඉස්සරහින් අල්ලගෙන ඉදියා.. මම ඒ ඇයි
කියලා අහන්න වගේ එයාගෙ මුණ දිහා බැලුවා.. එයාගෙ අර දිග ඇහිපිහාටු
තියෙන ඇස් මං දිහා බලාගෙන ඉද්දි සමහර වෙලාවට ඒවා දිලිසෙන්න
ගන්නවා.. ලාවට තෙත තුනි පටලයක් බැඳිලා වගේ.. මේ වෙලෙන් මම ඒ
තුනි පටල ඇස් වල බැඳිලා තියෙනවා හොඳට දැක්කා..

ඒක මනුස්සයෙක් ආසම හැගීම වලින් කීපයක් වෙන්න ඇති.. තමන්
වෙනුවෙන් කෙනෙක්ගෙ ඇස් වල එහෙම තුනි දිලිසෙන පටලයක් බැඳෙන
එක.. ඒවා දිලිසෙන්න ගන්න එක.. මුණෙහි හිතාවක් ඇඳෙන එක..

" හරි ලෝබ හිතෙනවා.."

" ආ??.."

" මම?? නෑ නෑ.."

" අපි දැන් යමුද.. මේ වැස්ස පායන පාටක් නෑ.."

" හා.."

රඳා අයියා නැගිටලා කලිසමේ තිබ්බ වැලි පිහාගෙන මටත් නැගිටින්න අහ
දන්නා.. මම එයාගෙ ලොකු අතක් අල්ලගෙන නැගිට්වා..

රඳා අයියා ඇඳුම මාරුකරගෙන තව එයාගෙ මොනවද වැඩ වගේකුත්
කරලා ඉවරවෙලා ඉස්කෝලෙන් එළියට එද්දි හතරට කාලක් විතර ඇති..
කොළඹට වහිනවා හිටු කියලා.. අපි දෙන්නම ගේට් එක ගාව ගහපු වහල
යටට වෙලා යන්නෙ කොහොමද කියලා බලාගෙන ඉදියේ.. තියෙන
කමමැලිකමට කුඩා ගේන්නෙත් නෑනෙ.. අනික කවුද හිතුවේ වහි කියලා..

" කොහොමද යන්නෙ.."

" ඒකතමා.. හෝල්ට් එකට යනකල් දුවන්න තමා වෙන්නේ.."

" දුවන්න??"

" මම.."

" හා.."

" ඔයා දන්නවද බිලි බොබි තෝන්ටන් කියලා කෙනෙක් කියලා තියෙන කතාවක්.."

" මහ්ම.. මොකක්ද..?"

" I believe in running through the rain and crashing into the person you love and having your lips bleed on each other.."

" ඔහ්.."

මම රඬ අයිසා දිහා නොබලා ඉක්මනට පාර දිහා බලාගත්තා.. ඔය වගේ කතා මට හුරු නෑ.. එයා එහෙම ඒවා කියන්නෙත් නෑනේ.. ඉඳලා හිටලා කියද්දි මට නුපුරුදු ලැජ්ජාවක් දැනෙනවා.. මම ඒකට අකමැති නෑ..!! ඒ වුනාට ලැජ්ජයි..

" දැන් ඇයි ඉතින් රතු වෙලා??"

රඬ අයිසා මම දිහා බලලා මහ මනමාල හිනාවක් දැමුවා..

" මම?? පිස්සුද.."

" වරෙන් දැන් ඉතින් දුවන්න.."

රඬ අයිසා එයාගෙ බෑග් එක මුණට උඩින් අල්ලගෙන අතින් අතින් මගේ අතල් අල්ලගත්තා.. අපේ ඉස්කෝලෙට එන පාරේ තියන නුග ගස් පෝලිමයි වැහි පොදයි ඇරෙන්න වෙන කිසිම දෙයක් පාරේ තිබුනේ නෑ.. මේ පාරේ බස් යන්නේ නෑනේ.. රඬ අයිසා දුවන්න පටන්ගත්තු නිසා මාවත් එහෙමම එයාගෙ පස්සෙන් ඇදිලා ගියා.. එයා බෑග් එක මුණට අල්ලගෙන ගියත් මම මොකුත් අල්ලගෙන හිටියේ නෑ.. වැහි පොද බිංදු බිංදු ගහගෙන ඇවිත් මගේ මුණේ වැදිලා බිදිලා ගියා.. සමහර වෙලාවකට දිය කඩිත්තකට කකුල

නිව්වොත් මගේ සපත්තුවේ මෙස් එකත් තෙමාගෙන ඒ වතුර සීතලට කකුල් වලට දැනුනා.. ඒත් මම දිව්වේ හරි ආසාවකින් වගේ.. මහා හයිසෙන් නෙමේ.. ඒ වුනාට දිව්වා.. වැහි කප්පයි ගොරවන අහසයි වැස්සයි වැහි පොදයි ඇත පාරවල් වලින් ඇහෙන වාහන සද්දෙයි..

රඳය අයිසා මගේ අතින් ඇදගෙන දුටගෙන දුටගෙන ඇවිත් බස් හෝල්ට එක යටට වුනා.. හෝල්ට එකෙන් කවුරුත් නෑ.. සමහරවිට අපි එනකොට පරක්කු ඇති.. බස් එක දැන් වගේ යන්න ඇත්තෙ..

" තෙමුණා නේද.."

රඳය අයිසා සාක්කුවෙන් ගත්තු හොඳට මැදලා හතරට නවපු ලේන්සුවක් මගේ දිහාට දික් කලා..

" මුණ පිහිදගන්න.."

මම තද නිල්පාට කපු ලේන්සුවෙන් මුණ යන්නම තෙත මාත්තු කරගෙන ප්‍රාන්ස්පේරන්ට් වීදුරු වලින් තුන් පැත්තක් වට කල්ලා හදලා තිබුනු බස් හෝල්ට එකේ දිග බංකුව උඩින් ඉදගන්නා..හෝල්ට එකේම පැත්තක ස්පා සිලෝන් එකේ ඇඩ්වර්ටයිස්මන්ට් එකකුයි ඔඩෙල් එකේ ඇඩ්වර්ටයිස්මන්ට් එකකුයි උඩ පල්ලෙහා මාරු වෙව් ප්ලේ වෙනවා.. රඳය අයිසත් මගේ එහාපැත්තෙන් ඉදගන්නා.. කුරුදුවත්තෙ පාරවල් හරි පාඨ පාටයි.. ඉදලා හිටලා වැස්ස වෙලේ කාර් දෙක තුනක් අපිව පහු කරගෙන ගියා..

" මේ.."

" මම??"

" අයුක අයිසට කියන්න පුලුවන්ද.. සෙනුකයව පොඩ්ඩක් නිදහසේ හම්බෙලා කතාකරන්න කියලා.. වෙන මොකුත් අහන්න කියන්න යන්න එපා.."

" මම කියන්නම.."

" අනිවාරෙන් කියන්න.. අනික එක්සෑම අස්සෙ සෙනුක මේවා හිතලා ඒක අනාගත්තොත්.."

" මම අයුකට කියන්නම්.. මල්ලි එක්ක කතාකරන්න කියලා.. අයුක වුනත් ඔහොම ඉමෝගනල් වෙලා බෑනෙ.."

" මම.."

" දැන් ඔවා නොහිත පාඩම කරන්න.. තව ටිකදවසයිනෙ.."

" මේ සතියෙ රිසාල්ට්ස් එනවා නේද ඔයාලගෙ.."

" මම එන කතාවක් තියෙනවනෙ.."

" හොඳයි නේද.."

" මොන හොඳක්ද.. මට මොකෝ අනිත් උන් වගේ කැමපස් යන්න කියලද.. නෑනෙ.."

" එහෙම කියන්න එපා අයිසෙ.. අප්පවිලා ඔයාට එහෙම කරන්න කියන්නෙ මොකක් හරි හේතුවකට වෙන්න ඇතිනෙ.. හැමදේම නරකට හිතන්න එපා.. එහෙම හොඳ නෑනෙ.."

මම රඬ අයිසා ගාවට පොඩ්ඩක් ලිස්සලා ගිහිත් එයාගෙ ඇගිලි දෙකක් මගේ අතින් මිටමොළුවලා අල්ලගන්නා.. රඬ අයිසා මගේ අත දිහා බලලා හිනාවුනා..

" රස්නෙයි.."

" මම කියපු එක අහගෙනද ඉදියෙ.."

" මම.. ඔයා ගෝන් මෙන්ඩ්ස්ට හුගක් ආසද.."

රඬ අයිසා කතාව වෙනස් කලේ හිතාමතාම කියල මට තේරුනා.. එයා එව්වරටම ඒ ගැන කතාකරන්න අකමැති.. මම දන්නෙ නෑනෙ මට තාත්ත කෙනෙක් නෑනෙ.. සමහරවිට එයා අකමැතිවෙන්න හේතුව මට පස්සෙ දැනගන්න ලැබෙයි කියලා මම හිතුවා..

" අමමෝ ඔව්.. ආසයි කියන්නෙ.. මාරම ආසයි.."

" අපි දවසක කොන්සර්ට එකක් බලන්න යමු??"

" වාව.. ඒකනම හීනයක් වගේ එකක්.. මට ආසම ආසයි යන්න.."

" යමු ඉතින් දවසක.."

" හා.. යමු.. ඔයාට මතකද ඇලන් චෝකර් ලංකාවට ආපු කාලෙ.."

" ඔව් ඔව් අපේ අයිියලා ඒ කාලෙ අපේ වයසෙනෙ.. උන් ගියා බලන්න ඒක.. කොහෙද උඹයි මායි හිටියෙ ග්‍රේඩ් එයිට් නයිත් වලනෙ.."

" ඒක මරු ඇති නේද.."

" ඔව් අපේ අයිියලා හෙන පිස්සුවක් කෙලලා ඇවිත් තිබ්බෙ.. ආයෙනම එහෙම එකක් ආවොත් මිස් කරගන්නෙ නෑ ජීවිතේට.."

" මම.. මාත්.."

අපි කතාකර කර ඉන්නකොටම ගෙදර යන්න බස් එක ආවා..

ඇලන් අයිියා ලංකාවට ආවනෙ.. ඉමහි.. ඕතරි හිටියෙහ් හිව්වා වගේනෙ.. යමන දුමනෙ නෑ පිංවන්නි.. අතීතය වෙමිදනාවක්.. ඉමහි ඉමහි..

ආයෙම එන්නාම.. ලව් යූ ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

54 කොටස

" හලෝ.."

මම හිටියේ හරියටම නුගේගොඩ නෝලිමිට එක ඉස්සරහා.. සෙනුකයා එක්ක පාර පනින්න.. ඊයේ වැස්සට අහුවෙලා ලාවට හෙමිබිරිසාවක් හැඳිලා තිබුනට පිරිටන් එකක් බිලා නිදාගත්තහම ඒක ඉබේටම ඇරිලා ගියා.. හැබැයි පොඩ්ඩක් කටහඩ හබක් වෙලා ඉන්නේ.. දැන් කතාකරන්නේ නාහේන්..

මටත් ඉන්නේ හරි පුදුම වෙන්ඩ බෝයිග්‍රෙන්ඩ කෙනෙක් තමා.. ඒකාට මම ලෙඩ වෙච්ච එකට වඩා මම ලෙඩ වෙලා නාහේන් කතාකරන එකට ආස හිතීලා මගෙන් අහනවා මාස දෙකකට සැරයක් වගේ ලෙඩවෙන්න බැරිවෙයිද කියලා.. ඔකා කොච්චර කොහොම කිව්වත් ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවෙක්මයි.. කිව්වොත් කියන්නේ මගේ ඇගේ මාලුයි ගගේ මාලුයි ඔක්කොම නටන කතාවක් තමා..

හදිසියෙම ෆෝන් එකට එක දිගට එක දිගට කෝල්ස් වගයක් එන්න ගත්ත නිසා සෙනුකයා මට ෆෝන් එක ආන්සර් කරන්න කීවා.. එහෙම නැත්නම් මම පාරේ ඉද්දි කෝල්ස් ආන්සර් කරන්නේ ඉතින් අඩුවෙන්..

" හලෝ.. කවුද කතාකරන්නේ.."

" කවුද ඡනෙරු.."

" කතාකරන්නේ නෑනේ.."

" කෝ බලන්න"

" හලෝ "

සෙනුකයා පාර පැනලා මගෙන් ෆෝන් එක ඉල්ලගෙන ඒක කනේ තියාගත්තා..

" ඔන්න ඔක තියපත් බං.. මගුල කතාකරන්නෙත් නෑ.."

සෙනුකයා මගේ ෆෝන් එක කටි කල්ලා උගේ සාක්කුවට ඔබාගෙන අපි දෙන්නම බස් හෝල්ට එකට ඇවිදගෙන ගියා.. ඒ යන්න වුනේ නෑ ආයෙම ෆෝන් එක වයිබ්ට් වෙන්න ගත්තු නිසා සෙනුකයා ෆෝන් එක අරන් සයිලන්ට් දැමමා..

" පිස්සු හු#තෙක් ගන්නවා ගන්නවා ඉවරයක් නෑ.."

මම සෙනුකයාට මොකුත් කියන්නැතුව කල්පනා කර කවුද ඔය ගන්න කියලා.. ක්ලාස් එකේදිත් ඇලර්ට් විස්සකට වඩා එකම නම්බර් එකකින් ඇවිත් තිබුනා.. ඒ වුනාට මම එහෙම නම්බර් එකක් දන්නෙ නෑ.. මගේ කර්ටැක් ලිස්ට් එකේ නෑ..

හැන්දෑව නිසා සෙනග හැමතැනම පාලේ එහා මෙයා යනවා.. අපි ඒ අස්සෙන් හරිම අමාරුවෙන් මොකෙක්ගෙවත් ඇගේ වදින්නැතිවෙන්න ඉස්සරහට ඇවිදගෙන ගියත් සෙනුකයා එකපාරටම මොකක් හරි දැකලා මාවත් ඇදගෙන එන්නම තිබ්බ කහ ඉරෙන් පාර පැනලා සරසවි බුක් ශෝප් එක ඇතුලට ගියා.. ට්‍රැෆික් නිසා හොදය්.. නැත්නම් මුට්ටි මට්ටි වැලිගමට අද ටිකට ඇදෙන්නෙ.. ශෝප් එක ඇතුලට ආවා විතරයි මම සෙනුකයාගෙ පිට මැද්දට දබෝස් ගාලා පාරක් අතැරියා.. යකෝ ඔහොමත් පාරවල් පනිනවද..

" ඇ බුරුවෝ.. උඹට කුලප්පුවද.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්නකො.."

" කොහෙ ඉන්නද.. ආ.. බලපන් හොද වෙලාවට ට්‍රැෆික් සෙට් වුනේ.. නැත්නම්-"

" ශ්‍රී.. කට වහගනින්නකො පොඩ්ඩක්.. ආර්ග්.. එනවා එනවා.."

සෙනුකයා රැක් එකක් එහාපැත්තට මුවා වෙලා වගේ බුක් ශෝප් එකේ දොර දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම හිටියෙ සම්පූර්ණෙන්ම රැක් එකට වැහිලා.. ඒකනිසා මොකුත් පෙනුනෙ නෑ..

" කවුද බං.. මොන??"

" ඔ ගිට්.. ඡනෙරුවා අයාන් කාරයා ඇවිල්ලා.. මොකද කරන්නෙ.."

" මොකක්.. අයාන්?? "

" ඔව් ඔව් හු#තො.. මොකද දැන් කරන්නෙන.. "

සෙනුකයා නැමීගෙන රැක් එකෙන් එලියට බෙල්ල දාගෙන ඉද්දි මාත් ගේප් එකේ උඩින් මුණ දාලා බැලුවා.. ටසිරි.. ඇවිල්ලා තමා.. සෙල්ස්ගර්ල් කෙනෙක්ගෙන් මොකක් හරි අහනවා ඉදගෙන.. මට මාරුවෙන් නැතක් කල්පනා වුනෙන් නෑ.. ඒ එක්කම අපි පිටිපස්සෙන් ඇවිත් සෙල්ස්බෝයි කෙනෙක් ඇවිත් බමුවක් අහන්න ගත්තා.. කරුමෙ තමා.. ඒ සද්දේ අයාන් කාරයට ඇහුනා.. ඌ සෙල්ස්ගර්ල් ගාවින් අයිනිවෙලා අපි ඉන්න පැත්තට අඩිය තිය තිය ආවෙ අමුතු හිතාවක් කවෙ කොන තියාගෙන.. මට දෙලොව රත් වුනා..

" මල්ලිලා මොනවද බැලුවෙ.. "

බැලුවෙ?? බැලුවෙ උමේ ඇවෙ තලන්න හොද කුළු ගෙඩියක්.. සිප්පි හිකනල් ඇටගෙමබා.. කැවා.. අයාන් අපිව ඒ එක්කම වගේ දැක්කා.. මටයි සෙනුකයායි කරගන්න දෙයක් තිබුනෙ නෑ.. අපරාදෙ මේක අස්සට ආවෙ..

" අම්.. ප්‍රෝමෙට් එකේ සයන්ස් බුක් තියේද.. "

" ප්‍රෝමෙට් නම් ඉවරවෙලා මල්ලි.. මේ දවස්වල එන්නෙ නෑනෙ.. ඇටලස් වගේ නම් තියෙනවා.. "

අනේ පකෝ ප්‍රෝමෙට් ගන්න අපිටත් සල්ලි නෑ තමා.. ඇටලස් එක අරගෙන ගහගනින් තොගෙ පුපේ..

" එහෙමද.. "

" එක්ස්කියුස් මි.. "

අයාන් හරි හොද මැනර්ස් තියෙන එකා වගේ ඇවිත් සෙල්ස්බෝයිට එක්ස්කියුස් කලාට පස්සෙ ඒ කොල්ලා මුගේ පෙනුමට රැවටිලා හෙන වැදගත් එකෙක් වෙන්න ඇති කියලා හිතාගෙන ඔලුව නමාගෙන එතනින් යන්න ගියා.. සෙනුකයා අයාන්ට පේන්නම ඇස් දෙක රෝල් කල්ලා උඩ බලාගත්තා..

" වට අ සප්‍රයිස්..?? මම යන යන හමතැනම ඔයාව මීට වෙනවනෙ.. මම.."

අයාන් රැක් එකට හේත්තු වෙලා මගේ මුණ පැත්තට එබෙද්දි මම පිටිපස්සට වුනා.. ඌ ගාවින් එන සිගරට් ගදට මට හෙන අප්පිරියාවක් ඇතිවුනා.. කොහොමත් මට සිගරට් ගද හුරු නෑ එව්වර.. ඔලුව රදේ අල්ලනවා..

" ඔයා නාම මාව ඉග්නෝර් කරනවා ලමයා.. The only thing I really don't like about you is that.."

" එහෙමද.. අපිට ලේට වෙනවා අපි යනවා.."

" කමෝන් ලමයෝ.. ඇයි මෙව්වර හදිසි.. අර බලන්න වැස්සකුත් එන්න වගේ.."

" කමක් නෑ මම වැස්සෙ ඔනතරම් ගිහින් තියෙනවා.. වදවෙන්න උවමනා නෑ.."

මම සෙනුකයා එක්ක ගොප් එකෙන් එළියට ආවා.. එහෙම වැස්සක් එනවා කියලා පේන්නෙවත් නෑ..මේ කලුවරේ ඒවා කොහේ පේන්නද.. වටපිටාවෙ අමුතු සිතලක් නම් තියෙනවා මම හිතුවේ මට ලාවට සනීපත් ඇති නිසා ඇගට එහෙම දැනෙනවා ඇති කියලා..

" Hey wait a minute.. I think this is your wallet.. Isn't it?.."

අපි දෙන්නා එන්න අඩිය තියද්දිම මට ආයෙම අර මම ආසම නැති කරුමක්කාර කටහඩ මට එහායින් ඇහෙද්දි මම ඉක්මනට පොකට් එකට අත යවලා බැලුවේ මගේ වොලට් එක ඇත්තටම ඒකෙ නැද්ද කියලා.. ඌ හරි.. මගේ වොලට් එක නෑ තමයි..

" ඔක මගේ.."

මම හොඳට හුස්මක් අරගෙන ඌ ගාවට ගිහින් මගේ වොලට් එක ආපහු දෙන්න කියලා අත දික් කලත් අයාන් වොලට් එක දෙනවා වෙනුවට මගේ ඇගිලි වල උගේ ඇගිලි පටලගන්න ගියා.. මම ඉක්මනට අත ගසලා අහකට වුනා.. අපි පහුකරගෙන දෙතෝදාහක් මිනිස්සු එහෙට මෙහෙට ගියා..

" මගේ වොලට එක දෙනවා!!!!"

" ඔහ්.. My little tiger cub, why are you doing this to me? It hurts my heart a lot.. මම යන්න කලින් ඔයාගෙ මුණ බලලා යන්න විතරයි ආවෙ.."

අයාන් ඩුමටික් විදියට පපුවෙ පැත්තක් අල්ලගෙන ඇස් යටින් මගේ දිහා බැලුවා..

" තමුසෙට ඇත්තටම පිස්සුද.. ආ..!!"

" ඇත්තටම කිව්වොත් When did those two eyes meet for the first time..??
මම.. That was the day that Ayan got really crazy.."

" මගේ වොලට එක මෙහෙට දිලා යන අහක මකබැවිලා පලයන්.. මම උඹ මට වඩා ලොකු එකෙක් කියලා බලන්නෙ නෑ අයාන්.."

මම අවසාන වතාවට මගේ අත දික් කල්ලා වොලට එක ඉල්ලුවා..

" Damn.. these eyes.."

අයාන් මගේ මුණ ලගටම ලගටම කිට්ටු වෙද්දි මට හිතන්නවත් වෙලාවක් වුනේ නෑ සෙනුකයා මාව පාර පැත්තෙන් දාපු වැටට තල්ලු කල්ලා දාලා අයාන් ගෙ කම්මුල පුපුරු ගහන්න තරම් පාරක් හයිසෙන් දමලා ඇරිලා.. ඒකනම.. මම දිවුරලා කියනවා.. උගේ කම්මුල පැලෙන්න ඇති.. අයාන් කම්මුලත් අල්ලගෙන අඩි දෙක තුනක් පිටිපස්සට ගිහින් මුණ උස්සන්නත් කලින් සෙනුකයා උගේ අතේ තිබ්බ මගේ වොලට එකත් අරගත්තා..

" අසහනකාරයා.. උඹෙ අමාරුවට හොයාගනින් ඒ වගේ එකෙක්.."

" සෙනුකයා අපි යමු බො.."

" නෑ බො.. මු හිතාගෙන ඉන්නෙ අපි කවුරු කියලද දන්නෙ නෑ.."

" සෙනුකයා යමු මේ මිනිස්සු බලන් ඉන්නවා ප්ලීස්.."

" ආයෙ උඹ අපි ඉස්සරහට එකම එක වතාවක් හරි ආවොත්.. බලාගමු.."

සෙනුකයා තරහට මගේ අතත් ගස්සගෙන දාගෙන යන්න ගියා.. මම අයාන් දිහා නොබලම ඌව අල්ලගන්න උගේ පස්සෙන් ගියා.. අපි වටේ ඉදියමිනිස්සු හැරි හැරි බල බල යනවා.. ලැජ්ජයි.. මෙහෙම දේවල් පාරක මට කවමදාවත් වෙලා නෑ.. අනික සෙනුකයා මෙහෙම කේන්ති ගන්න එකෙක් නෙමෙයි..මට මෙලෝ දෙයක් හිතාගන්න බැරිවුනා.. අයාන් ගිනිගන්න ඇස් වලින් මැළ දිහා බලන් හිටියා මම ලාවට දැක්කා.. මට බයයි.. මු මොනවා කරයිද දන්නෙ නෑ.. දැන් පැත්තක හිටිය සෙනුකයන් මේ ප්‍රශ්නෙට ඇදිලා ආවා..

සෙනුකයා මං දිහාවත් බලන්නැතිව එකසිය හැට තුනේ බස් එකකට නැගලා දෙන්නටම ටිකට අරගෙන ලාස්ට සිට එකේ ඉදගන්නා.. මමත් ඌව එහාපැත්තෙන් ඉදගන්නා..

" ඡනෙරු.. උඹට බැරිවුනාට අත දිගැරලා අරුගෙ කනට දෙකක් දෙන්න ආ??"

සෙනුක කේන්තියෙන් මගෙන් අහද්දි මට දෙන්න උත්තරයක් හිතාගන්න බැරිවුනා.. හැමදේම වුනේ ඉක්මනට ඉක්මනට.. මහ පාරේ රණ්ඩු ඇතිකරගන්න මට උවමනාවක් තිබ්බෙ නෑ.. ඒ වුනාට මගේ හිතේ ඌ ගැන පිලිකුලක් තිබුනා.. ඇත්තටම ඇයි මට උගේ කනට දෙකක් දිගන්න බැරිවුනේ කියලා දැන් මගේ හිතට පසුතැවීමක් වගේ එකක් දැනෙනවා..

" පාර මැද සෙනු-"

" පාර නෙමෙ මොන ලබ්බෙ වුනත් උඹට කරදරයක් කියලා තේරෙනවනම උඹ දැනගන්න ඕන ඒකට ඒ විදියේ දෙයක් කරන්න.. උඹත් එක්ක අර කෙල්ලෙක් එහෙම ආවනම ඡනෙරුවා.. ආශි හරි මහිශා හරි ආවනම?? මොකද කරන්නෙ.. එහෙම කට වහන් ඉන්නවද.. අනේ ඇත්තමයි පිස්සු හු#තා උඹට ගහන්නෝන සේරටම කලින්.."

" මම හිතුවෙ නෑ බං එහෙම දෙයක් වෙයි කියලා.."

" රඬ අයියා කිව්වා හරි තමා.."

" මොන??"

" උඹ-*Beep Beep*

සෙනුකයට කියන්න හම්බුනේ නෑ අයුක අයිසා සෙනුකයට කෝල් එකක් ගන්නවා.. උෟ මට පොඩ්ඩක් ඉන්න කියලා කෝල් එක ආන්සර් කලා..

" ඔව් අපි මේ ගෙදර එන ගමන්.."

" මොකක් කිව්වා.. ආ ඉන්න ඉන්න. .මෙහ්.. ඡනෙරුවා රිසාල්ටස් ඇවිල්ලලු.."

" මොකක්??? අද..??දැන්??"

" ඔව් ඔව් බෑ.. මම ඔයාට ගන්නම... පොඩ්ඩක් ඉන්නවද.."

" හරි බුදුසරනයි.."

" ඡනෙරුවා රඨ අයිසට කෝල් එකක් ගනින්.."

" මගේ ෆෝන් එක දියන්.. ඒක උඹ ගාවනෙ.."

මම සෙනුකගෙන් ෆෝන් එක ඉල්ලගෙන රඨ අයිසට කෝල් එකක් ගන්නා..

රඨ පුතාට කැමපස් යන්න පුලාන් වෙවා!!! ඒස්වාහ පුෑ..

(කෝ හැමෝම පුෑ කියාගෙන යන්නෝ..)

ඊ වෙලා පුලුවන් වුනොත් එන්නම මට දැන් බිත්ති හරහා යන්න පුලුවන් නිසා ඡනෙල් වහන් ඉන්නෝ..

අද වහිනවා යේයේ..

එන්නාම.. ලව් යු.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

55 කොටස

" අනේ!! පුතාට තුණුරුවන් සරණයි.. කොච්චර සතුටක්ද.. මටනම් ඇත්තම සතුටයි.. පුතාගෙ ඉදිරි වැඩකටයුතුන් මේ වගේම සාර්තක වෙන්න ඕන.. හරි වාසනාවන්ත දරුවෙක්..දෙයියනේ..ඇස් වහක් කටවහක් නම් වදින්න එපා.."

" තෑන්ක් යූ අම්මා.."

මම ගෙදර සාලෙ බිත්තියකට හේන්තු වෙලා බලාගෙන හිටියේ අපේ අම්මයි රඨ අයියයි දිහා.. කලින් දවසේ එයාලගෙ රිසාල්ටස් අවුට් වුනා..

G.C.E A/L EXAMINATION

NEW Syllabus

NAME : RADHYA SHANAW HELAKSHA ADHIKARI

INDEX NUMBER : *****

YEAR : 2022

STREAM : PHYSICAL SCIENCE

PHYSICS - A

CHEMISTRY - A

COMBINED MATHEMATICS - A

COMMON GENERAL TEST - 078

GENERAL ENGLISH - A

SUMMARY

Z-Score - 2.3404

District Rank - 6

Island Rank - 11

මම එයාගෙ රිසාල්ට්ස් බැලුවෙ බස් එකේ එනගමන්.. එකපාරටම රිසාල්ට්ස් දැක්කා විතරයි මට කලින්තෙට වගේ ආවා.. කලින් වුනු මෙලෝ දෙයක්ම මතක නැතුව මම විනාඩි පහළොවක් විතරම කලේ ස්ක්රීන් එකේ වැටුනු රිසාල්ට්ස් ගිටි එක දිහා බලාගෙන ඉන්න එක.. මට එකපාරටම මෙලෝ හැගීමක් දැනුනෙ නෑ.. හරියට මගේ රිසාල්ට්ස් ඇවිල්ලා වගේ මගේ පපුව ගැහි ගැහි තිබ්බෙ එකසිය ගානට.. මම කීපාරක් එයාගෙ ඉන්ඩෙක්ස් එකයි නමයි අකුරෙන් අකුරට බැලුවද කියලා මට මතක නෑ.. ඒ එක්කම වගේ මට එයාගෙන් කෝල් එකක් ආවා..

" ඒ වරද්.. අපේ රිසාල්ට්ස් ඇවිල්ලා.."

" අ-ආ ඇවිල්ලා තමයි...!! අනේ බං අයියෙ!!.."

මම සතුටටම නියපොත්තකුත් හපාගත්තා..

" මම තාම බැලුවෙ නෑ බං.. හිතට මොකක්ද මොකක්ද වගේ.."

" මොනොත්තක්ද අයියෙ බලන්නැතුව කරන්නෙ.. බලපිය සයිට් එකට ලොග් වෙලා.."

" අනේ බෑ වගේ බං.."

" කුණුහර්ප නාහා බලපිය යකෝ.."

" උඹ බැලුවද.."

" ඔව් මම මෙ තාම.. ඉන්නෙ බලාගෙන.. මට.. නිකන්.. පිස්සු පිස්සු වගේ.."

" අඩ.. අවුල්ද බං ඒ කියන්නෙ.."

" අනේ මිනිහෝ.. ෆෝන් එක නියලා රිසාල්ට්ස් බලපන්..!!!"

" උඹ බැලුවනේ.. හොඳයිද නරකයිද කියපන්.."

" හොඳයි නෙමේ හලෝ හොඳම හොඳම හොඳයි.. තවුසෙට ඒ තුනක් එක්ක රැන්ක් එකකුත් තියනවා දෙයියනේ.."

" සිරාවට..!!?? උඹ ඔය ඇත්ත නේද කියන්නේ.."

" බොරුනම් බලපිය.. ඒක නොබලා මොන මගුලක් කරනවද මන්දා.."

" ඉන්න.. අයිසේ.....න්.. මේ මගේ ඉන්ඩෙක්ස් නමබර් එක ලියපු පොත කෝ?????????????????"

" අයිසගෙන් අහන්න ඔන නෑ.. ඉන්නවා මම දන්නම් මැසේජ් එකක්.. බ්ලෑව්.. ඒකවත් ලග තියාගෙන නෙමෙයිද ඉදියේ.."

" සොරි ඉතින්.."

" බලලා කතාකරන්න.. මම ගෙදර ගිහින් ගන්නම්.. බුදුසරණයි.."

" පරිස්සමට යන්න හොඳද එහෙනම් බුදුසරණයි.."

මම ෆෝන් එක තියලා ගෙදර ආපු ගමන් අම්මට විස්තරේ කිව්වා.. අම්මට එවෙලෙම රඨා අයිසට කෝල් එකක් අරගෙන ඔන කියලා නටන්න ගත්තු නිසා මම අම්මට කෝල් එකක් අරන් දීලා කාමරේට වැදිලා දොර වහගෙන දබෝස් ගාලා ඇදට පැන්නා..

" අඩි ඒ තුනක් තියෙනවා දෙයියනේ.."

කොට්ටෙට මුණ ඔබාගෙන පිස්සන් කොටුවෙන් පැනලා ආපු එකෙක් වගේ මම සතුවටම මැරෙන්න ඔන්න මෙන්න වෙනකල්ම කොට්ටෙන් මුණ ගත්තෙ නෑ.. ඒ අස්සෙ ඇඩෙනවත් එක්කන්.. අපේ අම්මා හෝ ගාලා රඨා අයිසට සුභ පතනවා.. ඉවරයක් නෑ.. මට කාමරේට ඇහෙනවා..

අයුක අයිසටත් ඒ එකයි බී දෙකක් තිබුනා සෙනුකයා මට පෙන්නවා.. උාටත් ඉතින් මාරම සතුටයි.. අයුක අයිසා කලේ කොමස් නෙ.. මගේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා කලේ මැත්ස් නෙ.. දෙන්නා ස්ට්‍රිම් දෙකක.. කොහොමහරි කමක් නෑ උන් දෙන්නටම හොඳ රිසාල්ට්ස් තියෙනවනෙ.. මටනම් අද වගේ හැපි එකක් දැනිලා තිබ්බෙම නෑ..

අම්මා කතාකල්ලා ඉවරවෙලා මට යාන්තම් පැය බාගෙකට විතර පස්සෙ
ෆෝන් එක හම්බුනා.. රඨ අයිසා කියනවා එයාට මුලින්ම විශ් කලේ අපේ
අම්මා ලෑ.. එයාගෙ අම්මටයි තාත්තටයි පලාලි වල කෑමප් එකට ගන්න
ඕනලු කියන්න නම්.. එහෙට සිග්නල් නැහැල්ලුනෙ කතාකරන්න..
කොහොම වුනත් එයා සතුටින් ඉදියෙ.. මට ඒ කටහඩින් ඒක හොඳම
දැනුනා.. එයා කියනවා අවසාන කාලෙ වුනු මහන්සිය ඇරෙන්න
ඉස්කෝලෙවත් හරියට නොඉද ඔහොම ආපු එක හරි පුදුමයිලෑ..

ඊටපස්සෙ ඉතින් යැයි යැයි බණ දේශනාවක් තිබ්බා.. උඹත් අරහෙම පාඩම
කරන්නෝන, මෙහෙම පාඩම කරන්නෝන අරකයි මෙකයි කියලා.. මම
ඉතින් අග්‍රශ්‍රාවකයා වගේ හැමදාම කලේ උගේ බණ අහන් ඉන්න එක නිසා
පුරුදු විදියටම අදත් බණ අහගෙන ඉදලා දවසෙ වුනු දේවල් කියවලා
නිදහසේ නිදාගන්න ගියා..

ඒ වුනාට..

ඒ වුනාට රූ ආයෙම මට සෙනුකයා කතාකලේ අඩ අඩා.. මහ රූ.. එතකොට
වෙලාව දෙකට විතර ඇති.. රඨ අයිසා කතාකර කර ඉදලා මට එහෙමම
නින්ද ගියානෙ.. මම ෆෝන් එක ආන්සර් කල්ලා කනේ තියාගත්තා..

" අ-අනෙහි ෂ-ෂනෙරුවා-හ් බං.. මට-මට උ-උදව්වක් ක්-කරපං..ප්ලීස්.."

ඌ අඩදි මගේ නින්දත් එහෙමම පැනලා ගියා.. මෙ මහ රූ සෙනුකයාගෙ
තාත්තා ගෙදර ඉන්නවා.. එතකොට ඌ ඔහොම කෝල් ගන්නෙ නෑ.. උගේ
ගෙදර රූට කෝල් ගන්න තහනම් කල්ලා තියෙන්නෙ තාත්තා.. අයුක අයිසා
එක්ක කතාකරන්නෙත් හොරෙන් තියාගෙන ඉන්න බටන් ෆෝන්
එකකින්.. ඒ කියන්නෙ මට මෙවෙලේ කතාකරන ෆෝන් එකෙන්..

" ඇයි බං.. මොකද මේ.. මොකක් හරි අවුලක්ද.. සෙනුකයා.. නාඩා
කතාකරපන්.."

" අ-අනේ බං අ-අයුක අයිසා.. අයුක අයිසා හොස්පිටල් ඇඩ්මිට් කල්ලා..
අනේ ෂ-නෙරු මට දැන් කියාන් අයිසා කතාකලේ.."

" මොකක්???"

" අනේ රඨ අයිසට කියන්න.. අනේ බං.. මම මොකද කරන්නෙ.."

" මොකක්ද වුනේ කියපන් සෙනුක හරියටම.. ඉස්සෙල්ලම අඩන එක නවත්තගනිත්.. තාත්තා ගෙදර නේද.."

" දන්නෙ නෑ බං.. මාව් එක්ක කතාකලා හවස.. ඒ-ඒත් මොකක් හරි අවුලක් තිබ්බා.. අ-අනේ ඡනෙරුවා.. අයිියට කතාකල්ලා බලපන් බං.."

" හරි හරි.. මම බලන්නම්.. නාඩා ඉදපන්.. හොඳේ.. මම ඉක්මනට අහලා කියන්නම්.."

" අ-අනේ ඉක්මනට බං.."

මම කෝල් එක කට කල්ලා අනිත් පැත්තට රඬා අයිියට ගන්නා.. දෙපාර රිංග්ස් යන්න කලින් ෆෝන් එක ආන්සර් වුනා..

" වරද්.. මම මේ හොස්පිටල් යන ගමන් ඉන්නෙ.. ඔයාට පස්සෙ ගන්නද.."

" මේ අහන්න.. මොකක්ද වුනේ.. සෙනුකයා හොඳටම අඩනවා.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද.."

" අයුකයා උගේ තාත්තා එක්ක රණ්ඩුවෙලා.. සුයිසයිඩ් කරගන්න ට්‍රයි කල්ලා.. මන්දා බං.. මට තේරෙන්නෑ මොනවා කරන්නද කියලා.."

" ම-මොකක්?? සුයිසයිඩ් කරගන්න?? අ-අනේ අයුක අයිියට දෑ-දෑන් මොකද.."

" දන්නෙ නෑ මම මේ අපේ අයිියා එක්ක යන ගමන්.. කියාන් හොස්පිටල් එකේ ඉන්නෙ.. ඌ නම් කිව්වෙ ලොකු අවුලක් නෑ කියලා.. මේකා වෙත් එකක් කට කරගෙන.. කාමරේ ලොක් කරලා.. පිස්සු යකෙක්කෙන.. පස්සෙ ගෙදර ස'වන්ටි කෙනෙක් හොස්පිටල් ගෙනියලා තියෙන්නෙ.."

" ආර්හ්.. මොන මගුලක්ද අයිියේ.."

" හෙට කියාන් සෙනුක මල්ලිව එක්කත් එන්නම කිව්වා.. වරද්.. සිහියෙන් ඉදපන්.. සෙනුක මල්ලි එක්ක කතාකල්ලා අවුලක් නෑ කියලා මොනව හරි කල්ලා හිත හදන්න.. හරිද්.. මම උදේම එන්නම ඔයා හම්බෙන්න.."

" මම.. හා.. පරිස්සමට ගිහිත් එන්න එහෙනම්.."

" මම කියනවා වරද්.."

රඬ අයියා කෝල් එක කට කලා.. මම සෙනුකයට අනිත් පැත්තට කෝල් එකක් ගත්තා..

" අනේ ඡනෙරු.. මොකද බං අයියා කිව්වෙ.."

" ශ්භ්.. කැහැල්ලා අඩන්න එපා යකෝ.. තාත්තා ඇහැරෙයි.. මේ අහපන්.. එහෙම ලොකු අවුලක් නෑ.. කියාන් අයියා හොස්ටිට්ල් එකේලු.. උඹ හෙට ගන්න එන්නම කිව්වා.."

" අනේ අයුක අයියා හොඳින් නේද බං.. උඹ මට බොරු නෙමේ නේද ඔය කියන්නෙ.."

" බොරු නෙමේ බං.. සත්තයි.. අයියා හොඳින්.. ආර්ථ අයියලත් යනවා කිව්වනෙ.. නාඩ ඉදපන්.. උඹ බයවෙලා තියෙන්නෙ බොරුවටනෙ.."

" අනේ ඡනෙරු.. බයයි මට.. අනේ මං ගාවට වරෙකො.. ඡනෙරුවා.."

මම කොහොම කිව්වත් වැඩක් නෑ.. සෙනුකයා ඉන්න තත්වෙ එක්ක ඌට මම කියන දේවල් ගානක් නෑ.. ඌ ඉකි ගහගා අඩනවා ඉවරයක් නැතුව.. අම්මපා රූ වෙලා නැත්නම මම යනවා.. මටත් අම්මව ගෙදර තනියම දාලා යන්න විදියක් නෑ.. අනික අයාන් කාරයා ඉන්නවා ඒකත් ප්‍රශ්නෙ.. මට කරගන්න මෙලෝ දෙයක් නැතුව සැහෙන්න අසරණ කමක් දැනුනා..

" මම ඉන්නවා සෙනුක.. මේ බලපන්.. මම උඹ එක්ක ඉන්නවනෙ.. මම.. නාඩා ඉදින්.. අයියට මොකුත් වෙන්නෙ නෑ.. හෙට උදේම යන්න පුළුවන් නෙ.. අනේ කොල්ලො අඩන්නැතුව ඉදපන් රත්තරනෙ.. මට එන්න පුළුවන් දුරක නම් මම එනවා අම්මපා.. සෙනුකයා.."

" අ-අනේ ඡනෙරු.. මොනවද දෙයියනේ මේ වෙන්නෙ.. හවසන් කොච්චර හොඳට ඉදියද බං.. එකපාරටම මොන හෙතයක්ද මේ කඩාපාත්වෙන්න යන්න.."

" එහෙම හෙතයක් නෙමේ බං.. උඹ පොඩ්ඩක් අයියා එක්ක ඉදපන් මේ ටිකේ.. මම ගෙවල් ශේෂ් කරන්නම්.. උඹ අපේ ගෙදර පාඩම් කරනවා හරි මොකක් හරි කියන්න පුළුවන් නෙ.. අනික අපේ අම්මා එච්චර අවුල් නෑ

උඹලගෙ ගෙදර වගේ.. මොකක් හරි කරගන්න බලමු.. හරිද.. උඹ පුටුවන් තරම් අයුක් අයියා එක්ක ඉන්න බලපන්.."

" මම.."

මම පැයගානක් සෙනුකයගෙ හිත හදලා හදලා ඌට නින්ද යනකල්ම ආත් එකේ ඉදියා.. අන්තිමේ මට නිදාගන්න වුනේ නෑ දන්නෙම නැතුව පාන්දර වෙලා.. මම හයට විතර ඇහැ පියාගන්නා විතරයි මතක පැයබාගයක් නිදාගන්න ඇති අමමා ඇවිත් මාව ඇහැරලා මුණ හෝදගෙන එන්න කිව්වා..

උදේ රඳා අයියා එනවා කිව්ව නිසා මම ගිහින් නාගෙනම ඇදුමකුත් දාගෙන කුස්සියට වෙලා අමමට පොල් ගාලා දීලා කිරිබතකට ලුනුමිරිසුන් කොටලා දුන්නා.. අපේ අමමා රඳා අයියා එනවා කිව්ව නිසාද මන්දා කිරිබත්ම හදන්නෙ.. අනික එයා කරපු උදව් පදව් අමමට හොඳට මතකයි.. ඒකනිසායි, දැන් ඉතින් හෙන අයිලන්ඩ් රුන්ක් ගහපු පොරක්නෙ.. ඔවා නිසායි එයාගෙ අමමලා ගෙදර නැති නිසායි අමමා කිරිබත් හදනවා..

අමමා උයලා පිහලා ඉවර වුනාට පස්සෙ මට සෙනුකයා මැසේජ් එකක් එවලා තිබ්බා ඌ කියාන් අයියා එක්ක හොස්පිටල් යනවා, උගේ අමමා කතාකල්ලා ඇහුවොත් කියන්න බැන්ඩ් ප්‍රැක්ටිස් කියන්න කියලා.. මම ඒකට රිජ්ලයි කල්ලා ගේ අතුගාගෙන යද්දීම වගේ තමා රඳා අයියා අපේ ගෙදර ආවෙ..

රිට්පස්සෙ ඉතින් රඳා අයියා අමමට වැන්දහම අමමා අමමගෙ අත් දෙකින්ම රඳා අයියගෙ මුණ අල්ලගෙන එයාට සුභ පැතුවා.. අපේ අමමා ඔහොම කියන්නෙ හැසිරෙන්නෙ මේ කැස්බැවා විය සිදුරෙන් එළිය බලනවා වගේ හරිම කලාතුරකින්.. මටත් යාන්තම පුදුම හිතනා.. මම ඉතින් අතුගාලා ඉවරවෙලා කොස්ස තිබ්බ තැනින් තියලා බිත්තියට හේත්තු වෙලා එයාලා දෙන්නා දිහා බලාගෙන ඉදියා..

රඳා අයියා ඔහොම අවංකවම හිනාවෙද්දි හරි ලෝබ හිතෙනවා.. මගේ පපුවට ඒක හොඳට දැනුනා..

" පුතා.. කෑම කාලම යන දැන් ඉතින් ආපු එකත් වෙලා.. ඉන්නකො මම කතාකරන්න.."

අම්මා කුස්සියට යනකල් ඉඳල රඬ අයිසා හිමින් සැරේ ඇවිත් මං ගාවින්
බිත්තියට හේත්තු වුනා..

" ගුඩ මෝනින්.."

" ගුඩ මෝනින් විතරද.. කොහොමත් දැන්නම් මෝනින් එක ගුඩ වගේ
තමා.."

" එහෙමද.. තා මොනවද දන්නෑ ඔන.."

" අපි දන්නෑ.. මේ ඒකනෙමේ.. වරද්.. කාලා හොස්පිටල් යන්න ඔන.."

" මම ඔයාගෙන් අහන්නනෙ ඉදියෙ.. අපේ අම්මා ඉස්සරහා ඔවා ඇහෙන්න
කියන්න එපා.. ඊටපස්සෙ දන්නවනෙ..මුල ඉදන්ම අහන්න ගන්නවා.."

" මම.. අයුකට පොඩ්ඩක් අමාරුයි.. බ්ලිඩ් වෙලා පැය බාගෙක විතර ඉදන්..
අපි යද්දි අයි සී යූ ඉදියෙ.. උදේ වෙද්දි රුමි එකට මාරු කලා.."

" අයුක අයිසලගෙ ගෙදරින් ඇවිල්ලද.."

" නෑ බං.. බලු බල්ලෙක් නෑ.. මමයි අපේ අයිසයි කියානයයි විතරයි ඉදියෙ
උදේ වෙනකල්.. ඒකා බලාගන්න.."

" මාර මිනිස්සුනෙ.. යකෝ එහෙමත් කරනවද.."

" මම.. මම යනගමන් කියන්නම්.. අම්මා ඉන්නවනෙ.."

" හා.."

උදේ රඬ අයිසා කෑමත් කාලා අපේ අම්මා එක්ක කතාකරනකල් මම ගිහින්
ඇඳුමක් දාගෙන ආවා.. අපේ අම්මටත් ඉතින්.. රඬ අයිසා එක්ක කියවන්න
ගත්තහම ඉවරයක් නෑ.. හැම එකම අහනවා.. පුනෙ ඒහෙම කොහොමද..
මෙහෙම කොහොමද.. ඇයි ඒ එහෙම.. රඬ අයිසට මගේ කියවිල්ල
අහගෙන ඉඳලා ප්‍රැක්ටිස් එකෙන් ඒ සේරම අහගෙන ඉදියා.. ඊටත් වඩා
එයාම තමා අම්මව කතාවට අවුස්ස ගන්නෙ.. ඒ හැම එකක්ම ආසාවෙන්
අහගෙන ඉන්නවා.. අපේ අම්මටත් කටපුරා 'අම්මා' කියලා කියනවා.. මම
එහෙම කතාකරනවා අහන් ඉන්න ආසයි.. මම ඉතින් දෙන්නගෙ කතාව
අහ අහ ලැස්ති වෙලා කාමරෙන් එළියට ආවා..

" අම්මෙ.. මම මෙහෙමම සෙනුකයා හම්බන්නත් යනවා.. ගිහිත් හවස් වෙන්න කලින් එන්නම් හොඳේ.."

" ආ.. පරිස්සමට ගිහිත් එන්න එහෙනම්.. මේ පුතා ආයෙම දවසක එන්නකො මෙහෙ.. හරිදෑ.."

" හා අම්මා.. ගිහිත් එන්නම්.."

රඳා අයියා අම්මට වැදලා මාත් එක්ක හොස්පිටල් එන්න ආවා..

" මොකක්ද පස්සෙ කියනවයි කිව්වෙ.."

" මම?? ආ මම කියන්න ගියේ.. අයුකයගෙ මෙන්ටල් හෙල්ත් එක එව්වර හොඳ නෑ වගේ.. ඩොක්ට නම් කිව්වෙ රිකවර් වුනාම සයිකැට්‍රිස්ට් කෙනෙක්ට දාමු කියලා.. මම හිතන්නෙ ඌ කලින්ත් ට්‍රිට්මන්ට්ස් වල හිටියෙ.. අපේ අයියා කියනවා අයුක හැසිරෙන විදියට නම් එයා ඩිප්‍රෙස් වෙලා වගේ තේරෙනවලු.."

" ආ??"

" ඒකනිසා තමාලු සුයිසයිඩ් කරගන්න ට්‍රයි කරන්නෙ.. මට තේරෙන්නෑ වරද්.. අයුකගෙ ගෙදර ඉන්නෙ මිනිස්සු නෙමෙ අමනුස්සයෝ.."

" ඒකතමා.. අයුක අයියා හැසිරෙන හැටි අමුතුවයි තමා.. පහුගිය ටිකේ මට හිතනා.. හිටි ගමන් අඩනවා.. ඔහේ බලාගෙන ඉන්නවා.. දැන් මොකද අපි කරන්නෙ.."

" ඌව තනි කරන්න හොඳ නෑ.. කොහොමහරි ලගින් ඉන්න ඕන.. ආයෙ මොනව කරගනීද දන්නෙ නෑ.. සෙනුක මල්ලිවත් ඉන්නවනම් මේ වෙලේ ලොකු දෙයක්.."

" ඌ නම් ඉදිවි.. ඊයේ අඩලා අඩලා දෙවනත් කලා.."

" උන් දෙන්නා පව් බෑ.. මට කරන්න පුලුවන් උපරිමේ මම කරනවා.. අයුකයා මට ලගම එකෙක්.. මගෙ හිතට අවුල්.."

" මම.. මටත් දුකයි.. ඒත් ඉතින් දුක් වෙලා හරියන්නෑනෙ.. දැන් කරන්න තියෙන එකම දේ අයුක අයියා සනීප කරගන්න එක.."

" මම.. බලවු.."

" මම ඔයා එක්ක ඉන්නවනෙ.."

මම රඬ අයිසා කලවෙකින් තියාගෙන හිටිය අත අස්සෙන් ඇගිලි තුඩු
පටලගෙන එයා දිහා බලාගෙන ඉදියා.. රඬ අයිසා මගේ අත තදට
අල්ලගෙන මගේ දිහා බලලා හිනාවුනා.. ඒක හරියට 'මම දන්නවා'
කියන්න වගේ එකක්.. ඒ වුනාට.. මම එයා එක්ක ඉන්නත්,

මම දැනගෙන හිටියෙ නෑ අපිට මොනවා වෙයිද කියලා..

මගේ පුංචි ලමයිනේ,

ඊ වුණා නේද.. කමක් නෑ.. මට ඉතින් ඔයාලා එක්ක කතාකරන්න හිතුනා
නෙ.. මම බිත්තිය හරහා එමනෙ දැන්.. අහමනකො..

ඔයාලා දන්නවනෙ??

ජීවිතේ ගැන..

එක එක්කෙනා කොහොම කිව්වත්

අපේ ජීවිත එක සමාන නෑ

එහෙමනෙ??

මමයි ඔයයි අපි දෙන්නෙක්නෙ??

අපි හැමෝම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ කොහෙන්නරි සැනසීමක්

ඒක එක්කො සින්දුවක් වෙන්න ඇති

මනුස්සයෙක්

ඩාමා එකක්

චිත්‍රයක්

මතකයක්

හීනයක්

මේ ඔනම දෙයක් වෙනත් ඇති

මේ ගමන හරි මහන්සියි

නේද??

ඉවරයක් නැතුව අපි දුටුවා දුටුවා

සමහර වෙලාවට අපි දුටන්නේ ඇයිද කියලාත් අපි දන්නේ නෑ

දුක හිතුවහම කියන්න කෙනෙක් නෑ

කියන්න කෙනෙක් ඉදියට එයාට ඒක තේරුම ගන්න බෑ

හැමතියේසෙම හිත් බිදීම විතරයි

අපහාස විතරයි

සතුවක් හොයන පේන තෙක් මානෙක නෑ

හරිම මහන්සියි ලමයෝ..

ආදරේ ඔනමයි කියලා හිතෙන වෙලාවල් එනවා නේද

මේ තරුණ වයසේ අපි හැමෝම ඉන්නේ මහා පීඩනේක

ඒක අපිට වඩා වැඩිහිටි පරම්පරාව තේරුම්ගන්නේ අඩුවෙන්

ඔලුව රිදෙනවා අම්මේ කිව්වොත්

'තව ටෝන් එක ඔබපන් එතකොට හරි'

'නිදි මරාගෙන මොන මගුලක් කරනවද දන්නේ නෑ'

'අපේ කාලෙ උන් ඔහොම හැදුනේ නෑ'

@Shan

අපි බලාපොරොත්තු උනේ එහෙම උත්තරයක්ද??

නෑනෙ..

නෑ..

අපි බලාපොරොත්තු උනේ

' මොකක් හරි අසනීපයක්ද'

' ටිකක් නිදාගන්න'

' ප්‍රශ්නයක්නම් කතාකරමුද'

ඔහොම මොකක් හරි සැනසීමක් ගේන වචන කීපයක්නෙ..

එයාලා තේරුම්ගන්නෙ නෑ.. තේරුම් කරන්නත් බෑ..

මම අදහසක් දෙන්නම..

හැමතීස්සෙම හැල්මේ දුවන්න එපා..

ටිකක් විවේක ගන්න..

ඔයා ඔයාටම ඔව්වර නපුරු වෙන්න එපා..

ඔයාවම තුවාල කරගන්න එපා..

රිද්දගන්න එපා..

වචන වලට රැවටෙන්න එපා..

ඔයාගෙ වටිනාකම අඩුකරගන්න එපා..

මිල අධික මනුෂ්‍යයෙක් වෙන්න ට්‍රයි කරන්න

දවසින් දවස මොකක් හරි දේකින් වටිනාකම වැඩි කරගන්න

හැමදාම වරදින් තැන් නෑ..

@Shan

දවසක් එනවා එදාට හරියනවා..

එතකල් ටිකක් අමාරුයි..

ඉවසන් ඉමු..

ආදරෙන්..

මම දන්නවා අද දවස ඔයාට.. මේක කියවන ඔයාට හරි අමාරු දවසක් වෙන්න ඇති.. එහෙමනෙ?? ප්‍රශ්න ගොඩයි නේද ඔලුවෙ.. හිතලා හිතලා මල කරුමෙ ඔලුව කකියනවා වගේ නේ??

හැබැයි මම විශ්වාස කරනවා.. එහෙම අමාරුවෙන් දවස් ගෙවන ඔයාගෙ ජීවිතේ ස්ටෝරිය තමා ලෝකෙ හොඳම චරිතාපදානෙ වෙන්නෙ.. පරණ වැජ්චර් ඔන්නැ.. මෙ අලුත් වැජ්චරේ ඉදන් අපි පටන්ගමු.. පැන තියෙන්නෙ ඔයාගෙ අතේ.. හිස් පිටු ගොඩක් තියෙන පොතක් ඔයා ඉස්සරහා තියෙන්නෙ.. ඇදේ යවාගන්නැතුව හරි කෙලින් ලියන්න.. ඔන්න ඔහේ වචනයක් වැරදුනාට කමක් නැ.. තනි ඉරකින් කපලා දාන්න.. වැරදුනා කියලා ජේන්නත් එපැයි..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

56 කොටස

" සෙනුකලා ඇවිල්ලා ඇති නේ??"

" ඔව් කියාන් කතාකල්ලා කිව්වා ආවා කියලා.."

අපි හිටියේ LANKA HOSPITAL එකේ කා පාකින් එකේ.. උදේ දහයට කිට්ටු කල්ලා.. රඳා අයිසා මම ගුස් දෙක දාගන්නකල් කාර් එකෙන් බැහැලා ගිහින් මගේ පැත්තෙ දොර ඇරියා..

" යමු.."

" ඉන්න ඉන්න.."

මම ගුස් දෙකේ ලේස් දෙක ගැටගහගෙන කාර් එකෙන් බැහැලා එයාගෙ පස්සෙන් ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ගියා.. ඒක හොස්පිටල් එකක් වගේ නෙමේ තනිකර හොටෙල් එකක් වගේ මටනම් තේරුනේ.. මුණ පේන්නම පිරිසිදු බිම, කුනු පොදක්වත් නැති බිත්ති, පලයිට් ස්ටාෆ් එක, සැරින් සැරේ ඇහෙන කාමි අනවුන්ස්මන්ට්ස්, ස්ලෝ මිස්සික්.. මට ඒ එක්කම මතක් වුනේ රජයේ ඉස්පිරිතාලෙ.. මම පහත් කල්ලා හිතන අදහසින් කියනවා නෙමෙයි.. ඒ වුනාට ඒවයි මේවයි අහසයි පොලොවයි වගේ.. සැරම සැර ඇටෙන්ඩන්ලා, නර්ස්ලා, එතකොට ගියාම පිරිසිදු නැති ටොයිලට, ඔපිඩ් එක.. ඒ හැමදේම.. කවුරු හරි කියනවනම් සල්ලි නැති ජීවිතේ සතුටින් ඉන්න පුළුවන් කියලා..

අනේ නිකම පලයන් බං යන්න..

මම රඳා අයිසා යන පස්සෙන් ඇවිදගෙන යද්දි රඳා අයිසා නැවතිලා මගේ අතකින් අල්ලගෙන ආයෙම ඇවිදගෙන ගියා.. අපි අත් අල්ලගෙන ඇවිදගෙන ගියත් අපි පහුකරගෙන යන කිසිම කෙනෙක් අපි දිහා විශේශෙන් බැලුවෙ නෑ.. කිසිම කෙනෙක්.. ඒක නම් ඇත්තටම හිතට සහනයක්.. නැත්නම් කොල්ලො දෙන්නෙක් මෙහෙම පාරෙ හරි වෙන පබ්ලික් ප්ලේස් එකක අත් අල්ලගෙන ඇවිදගෙන ගියොත් මම නම් හිතන්නෙ ඊලග දවසේ ෆේස්බුක් එකේ කට්ටියක් ලියාවි 'ආදර්ථ කොයින්ද සීමාවක්' කියලා.. ආයෙම තව කට්ටියක් ලියාවි 'සමනල්

හැගුමන් අතරේ' කියලා.. එහෙම ප්‍රසිද්ධ වෙන්න අපි දෙන්නගෙන්
එක්කෙනෙක්ටවත් උවමනාවක් තිබුනෙ නෑ..

අපි නතරවුනේ ඟෝත් ඊලෝ එකේ රූමස් තිබ්බ පැත්තෙ අන්තිමටම තිබ්බ
රූම එක ගාව.. දොරේ තිබ්බ විදුරුවෙන් මට බොද වෙලා වගේ සෙනුකව
පෙනුනා.. තව කියාත් අයියත්.. රඬ අයියා දොර ඇරගෙන මාවත්
ඇදගෙනම ඇතුළට ගියා..

අයුක අයියා හිටියේ අවදියෙන්.. එයාගෙ ඇස් මලානික වෙලා වගේ කිසි
හැගීමක් නැති හිස් ගතියකින් පිරිලා තිබුනා.. මම මුලින්ම දැක්කෙ ඒ ඇස්..
ඒවා කවදත් හිනාවෙලා තිබුනු ඒවා නොවුනත් හැගීම් පිරිලා තිබ්බා.. ඒ
වුනාට දැන් මෙනත හිටියේ ලේ කදුලක්වත් නැතුව ඔහේ බලගෙන ඉන්න
මලමිතියක් වගේ මනුස්සයෙක්.. අතේ වැලමිට ගාව ඉදන් මැණික් කටුව
ගාවට යනකල් සුදුපාට බැන්ඩේජ් වලින් සනකමට ඔතලා.. අනිත් අතේ
සේලයිත් එකක් ගහලා තිබුනා..

රඬ අයියා දැක්ක ගමන් අයුක අයියා ඇදලගම හිටගෙන හිටපු සෙනුකගෙ
පපුවට මුණ තියාගත්තා.. සෙනුක ඒක බලපොරොත්තුව ඉදියා වගේ..
සෙනුකගෙ මුනෙ තිබ්බෙ කිසි සතුවක් නැති හැමදේම කලකිරුනු
පෙනුමක්.. ඌ ඉන්නෙත් ගිනි ගොඩකනෙ..

මම හිතලා බැලුවොත්.. මම සෙනුකයාගෙ තැන හිටියනම් මටත් පිස්සු
හැදෙනවා.. සෙනුකයා අඩ අඩා හරි හැමදේටම මුණ දෙනවා.. මම?? මම
මොනවා කරගනීද මට හිතාගන්න බෑ.. මම අනිත් උන්ගෙ ප්‍රශ්න වලට
දාර්ශනිකයා වගේ මැදිහත් වුනාට මට ප්‍රශ්නයක් ආවොතින් නම්
ලෙල්ලටම නාගෙන හත්පොලේ ගාගන්නවා.. ඔක කිය කිය තමා රඬ
අයියා හැමතිස්සෙම මට බනින්නෙ..

අපි මුණදුන්නු ප්‍රශ්න හැම එකක්ම අපේ වයසට කඩාපාත්වුනු ඒවා
නෙමෙයි.. ජීවිතේට මේ වගේ හෙන බරපතල ප්‍රශ්න සෙනුකයාගෙ ජීවිතේ
තිබ්බම නෑ.. ඔහේ පිස්සා වගේ නට නට කියව කියව ඉන්න සෙනුකයා
දැන් හැමදේටම පොඩ්ඩක් ඇත්නම් කේන්ති ගන්නවා.. ඊයෙන් ඒකමනෙ
වුනේ..

අපි ආවා කියලා අයුක අයියා කතාකලේ නැති නිසා මමයි කියාත් අයියයි
රූම එකේ තිබ්බ සෝෆා එකේ ඉදගෙන කතාකර කර හිටියා.. සෙනුකයි
රඬ අයියයි අයුක අයියට සුප් එකක් පොවලා වෙට් ටවල් එකකින් එයාව

ක්ලීන් කලා.. ඩොක්ටර් කෙනෙක් ඇවිත් සේලයිත් එකට බෙහෙත් වගයක්
ඉන්ජෙක් කලාට පස්සෙ අයුක් අයිසට නින්ද ගියා හොඳටම.. සෙනුකයා
මෙව්වර වෙලාම අඩන්නැතුව ඉදියේ අමාරුවෙන් කියලා මට තේරෙනවා..
අයුක් අයිසට නින්ද ගියාට පස්සෙ සෙනුකගෙ ඇස් වලින් කඳුලු වැස්සක්
වහිනවා වගේ කඩන් වැටුනේ..

" අනේ ඡනෙරු.. මට තේරෙන්නෑ බං.."

සෙනුකයා මගේ එහාපැත්තෙන් ඉඳගෙන මුණ අත් දෙකින්ම වහගෙන
සෝඟා එකේ පිටිපස්සට බරවුනා..

" අපි මොකක්ද බං කරන්නෙ.."

කියාන් අයිසා රඟ අයිසගෙන් අහද්දි රඟ අයිසා ඒක ඇහුනේ නෑ වගේ
අයුක් අයිසා නිදාගෙන උන්නු දිහා බලාගෙනම හිටියා.. විනාඩි පහක්
විතර.. එකදිගටම එයා කලේ බලාගෙන ඉන්න එක විතරයි.. කාමරේ එයා
කන්ඩිගනර් එකෙන් එන සද්දෙයි සෙනුක සැරින් සැරේ නහය උඩට අදින
සද්දෙයි ඇරෙන්න අපි අතරෙ වෙන කිසිම සද්දයක් තිබුනේ නෑ.. අයුක්
අයිසා සාමාන්‍ය ලමයෙක් වුනානම් එයාට අද වගේ දවසක් සතුටු වෙන්න
තිබ්බා.. හැමෝගෙන්ම සුභ පැතුම් පනිවිඩ එක්ක කෝල්ස් එන්න තිබ්බා..
ඒත් එයාගෙ වෙලාවට ඒක එහෙම වුනේ නෑ.. අඩුම තරමේ එයාලගෙ
ගෙදිරින් කිසිම කෙනෙක් කෝල් එකක්වත් දුන්නෙ නෑ.. හොස්පිටල් බිල්
එක විතරක් සෙට්ල් කරන්න ඉන්න එයාලගෙ පවුල ගැන මට දැනුනේ මහා
අප්පිරියාවක්..

" උඹ හිතනවද අයුක් මෙහේ තියන එක හොඳ දෙයක් කියලා.."

" ඒ කිව්වෙ..??"

" අයුක් මෙහෙ ඉන්න ඉන්න උගේ ගෙදර උන් ඌට ඉන්න දෙන්නෙ නෑ..
ඊයෙත් මේ රණ්ඩුව උනේ උගේ තාත්තා ගෙදරට ගැනු දෙන්නෙක්
ගෙනැල්ලා මු ඉස්සරහම මොකක්ද මගුලක් කරන්න ගියපු නිසානෙ.."

" මන්දා බං.. අයුක් ඉවසන තරම මටනම් ජීවිතේට ඉවසන්න බෑ.."

" කාටද බං ඔහොම ඒවා ඉවසන්න පුලුවන්.."

" ඇන් ඉතින් මොකක්ද කරන්න හදන්නෙ.."

මම සෙනුකයගෙ කකුලක් උඩින් අතක් තියලා ඌට අඩන්න එපා කියන ගමන් රඬ අයිගෙත් ඇහුවා..

" අයිඩියා එකක් තියෙනවා.. මට හිතාගන්න බැරි කොහොමද ඒක කරගන්නෙ කියලා.."

" ඒ කිව්වෙ??"

" අයුක පවුල එක්ක ඇලිලා ඉන්න තරමට ඌ ලෙඩෙක් වෙනවා.. අපිට බැරිවෙයිද ඩිග් එක ඉවරවෙනකල් ඌව වෙන රටක වත් යවාගන්න.. එහෙම වුනොත් අවුරුදු හයක් විතර අයුක එහෙ ඉදිවි.."

රඬ අයිගා කියද්දි කියාන් අයිගයි මමයි හැරිලා සෙනුක දිහා බැලුවා.. ඌ ඔහේ ඉස්සරහා බලාගෙන ඉන්නවා.. ඌට මේ දේවල් හිතාගන්න බැරුවැති.. මට ඇත්තටම පුලුවන් වුනානම් උගේ හිතේ තියන වෙදනාවෙන් කොටසක් ගන්න.. ඇත්තටම මම එහෙම කරනවා දෙපාරක් නොහිතා..

" ඉඳලා??"

" ඊටපස්සෙ ඉතින් අයුකම එයාගෙ ජීවිතේ ගැන තීරනයක් ගනි වරද්.. එක්කො ඌ එහෙ ඉදි නැත්නම් ලංකාවට එයි.. එහෙම මොකක් හරි තමා.."

" ඒකට සල්ලි.. ?? අනික මේ තත්වෙ එක්ක අයුක අයිගව තනියම යවන්න පුලුවන්ද.."

" සල්ලි නම් මොකක් හරි කරගන්න බලමු.. ස්ටුඩන්ට් ලෝන් එකක්වත් සෙට් කරගන්න පුලුවන් නෙ.. අයුකයගෙ පවුලෙ උන් මේකට ගුවෙන්නෙ නැතුව ඔන එකක්.."

" උඹ කියන එකේ අවුලක් නම් නෑ තමා..ඒත් අයුකයා මල්ලිව මෙහෙ තියලා යයිද බො.."

" නෑ අයිගෙ.. මම මොකුත් කියන්නෙ නෑ.. මෙහේ ඉදගෙන මෙහෙම දුක් විදිනවට වඩා හොඳයි එයා එහෙම ගිහින් ජීවිතේ හදාගන්න එක.. ඇත්තට

මුණ දෙන එපැයි.."

" මම.. අයුක් අයිසා හොඳ තත්ත්වෙකට ආවට පස්සෙ කතාකල්ලා බලමු.."

අපි හුගක් වෙලා කතාකර කර ඉදියා.. සෙනුක හිටියේ හිතේ පුපුරන්න දුකක් හිර කරගෙන.. මට තේරෙනවා.. ඒ වුනාට ඌ ඒක කියන්නෙ නෑ.. මම දන්නෙත් නෑ මොකක්ද කරන්න ඕන කියලා.. ඒත් හැමතියෙම හොඳ දෙයක් වෙච් කියලා මගේ හිත මට කිව්වා.. අයුක් අයිසා තනිවෙලා නෑනෙ.. එයාට හොඳ යාලුවෝ හිටියා..

හවස් වෙනකල් මමයි රඟ අයිසයි හොස්පිටල් එකේ ඉඳලා එන්න ආවා.. සෙනුකයාටත් ගෙදරින් කෝල් එන්න ගත්ත නිසා ඌ බස් එකේ ගෙදර යනවා කියලා ගියා.. කියාන් අයිසා අයුක් අයිසා ගාව නතර වුනා.. කියාන් අයිසගෙ අමමා ආපු නිසා ලොකු අවුලක් වුනේ නෑ.. ඒ ආන්ටි හුගක් හොඳ පාටයි.. පොඩි කාලෙ ඉඳලම ඒ තුන්දෙනා යාලුවෝ නිසා අමමලා අදුරනවා ඇති..

මම කාර් එකේ එන ගමනුත් ගට්ට් එකට මුණ තියාගෙන එළිය බලාගෙන හිටියා.. සෙනුකයා මේ දේවල් අස්සෙ කොහොමද එක්සෑම් කරගන්නෙ.. මට හිතාගන්න බෑ.. මගේ හිතට හරි බරයි.. සතුවින් හිටපු කාලෙ ගෙව්ගෙන යනවා මට දැනුනා.. හැම සිත කාලෙකටම පස්සෙ වසන්නයක් එනවා කිව්වට මට වුනේම ඒකෙ අනිත්පැත්ත.. වසන්න කාලෙ ගෙව්ලා ඉවරවෙන්න හඳනවා.. ඊටපස්සෙ එන කාලෙ ගැන මට අදහසක් නෑ..

" මොනවද කල්පනා කරන්නෙ.."

රඟ අයිසා දිගටම ඉස්සරහා බලාගෙන මගෙන් ඇහුවා..

" එකක් කියලා නෑ.."

" අපි බලමු.. මොකක් හරි හොඳ දෙයක් වෙයි වරද්.. අයුක් අයිසා ඉක්මනට සනීප වෙච්.."

" එහෙම වෙනවනම් ලොකු දෙයක්.."

" අනිවාරෙන් එහෙම වෙයි.."

රඳ අයිසා අතක් දික් කලා මගේ කොන්ඩෙ අවුල් කලා..

" බඩගිනි වගේ නැද්ද ඔයාට.."

" මම.. ලොකුවට නෑ.."

" කොහේහරි යමුද..??"

" දැන්..??"

" ඔව්.. දැන්.. තාම ලොකුවට හවස් වෙලා නෑනෙ.."

" මම අම්මට කියලා ඉන්නම.."

" මම.."

මම අම්මට කතාකල්ලා එන්න පොඩ්ඩක් රූ වෙයි කියලා කිව්වා.. අපේ අම්මට අනුව මම ඉතින් කොල්ලෙක්නෙ.. එහෙම යාලුවෙක් එක්ක අරහෙ මෙහෙ ගියාට කමක් නෑ පරිස්සමට ගෙදර එනවනම.. අම්මා මාව හිර කරගෙන ඉන්න ලොකුවට දඟලන්නෙ නෑ.. අම්මා දන්නවා කොහොමවත් මම මැරෙන්නැතුව යහතින් කියට හරි ගෙදර එනවා කියලා.. යහතින් නොවුනත් ඉතින් ගෙදරනම එනවා..

පැය බාගෙකට විතර පස්සේ අපි හියේ තනි කොළපාටම කොළපාට කැරේ එකක් ඉස්සරහා.. කැරේ එකක්ද රෙස්ටොරන්ට් එකක්ද මන්දා.. කොහොම වුනත් ඒකනම මාරම හිත ඇදිලා යන පෙනුමක් තිබ්බ තැනක්.. මම කලින් මෙහෙ ඇවිත් තිබුනෙ නෑ.. බත්තමුල්ල හරියෙ තැනක් නිසා අපි දෙන්නගෙම ගෙවල් වලට මහා ලොකු දුරක් තිබ්බෙන් නෑ.. එළියේ ලාවට පොදු ගහනවා.. තැනට ආවට පස්සෙ නම මට හිතුනා අද පොඩ්ඩක් පරක්කු වෙලා ගෙදර ගියාට කමක් නෑ කියලා..

,

සිමපල් ඒ අකුරක් තිබුනු ලෝගෝ එක වටේ කොළ පාටට එක එක ඡාතියේ පැල,වැල් ඡාති යවලා තිබුනා.. හරි නිදහස් තැනක් වගේ..

මම කාර් එකෙන් බැහැලා රඳ අයිසා ලගට යද්දි එයා මාව ඇදලා අරගෙන කරට අතක් දාගත්තා..

" මොන මගුලක්ද.."

මම රඬ අයියගෙ අත කර වටෙන් එහාට කල්ලා එයාව ඉස්සරහට තල්ලු කලාම මං දිහා හැරි හැරි බලාගෙන හිනාවෙව් ඇතුළට ගියා.. හරි හිනා.. සමයං.. කලොත් කරන්නෙ මහ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරු වැඩක්මයි..

අපි ගිහින් ටෙබල් එකකින් ඉදගත්තා.. ඇත්තටම ඒකෙ ඇතුළ මාරම මාරම මාර ලස්සනයි.. විස්තර කරන්නෙ කොහෙත්ද කියල හිතාගන බෑ.. මම ගස් කොළං තියෙන තැන්වලට සිමපල් තැන්වලට හෙන ආසයි.. ඉතින් මේ කැගේ එක තනිකරම ඩිසයින කල්ලා තිබ්බෙ එක එක පැළ ජාති වලින්,වැල් ජාති වලින්.. හැමදෙයක්ම.. වුඩින් ෩'නිවර් එක්ක කාමි මියුසික්.. පොඩි රොමැන්ටික් වයිබ් එකකුත් එක්ක නිදහස් ගතියක් දැනෙනවා..

" ජ්ලෙසන්ට් ඇටමොස්ෆියර්.."

" මම.. මම හිතුවා ඔයා කැමති වෙයි කියලා.."

කොළ පාට ලාවට ඩිම වෙලා තියෙන ලයිට්ස් වලින් මම මගේ ඉස්සරහා වාඩිවෙලා ඉන්න රඬ අයියා දිහා බලාගෙන හිටියා.. හරි පුදුම මනුස්සයෙක් තමයි.. හැමදාම කොහේට හරි ගිහිල්ලා කියන්නෙ 'මම හිතුවා ඔයා කැමතිවෙයි කියලා'.. කවමදාවත් කියන්නෙ නෑ 'මමත් මෙතෙන්ට ආසයි' කියලා.. හුගක් වෙලාවට අපි දෙන්නම කැමති දේවල් එක වගේ.. ඒ වුණාට එහෙම මං ගැන විතරක්ම කියලා කැමතියි කියද්දි හරි අමුතුයි අමුතුයි වගේ..

" ඉතින් ඔයාට එහෙම හිතනද.."

මම කමමුලකට අතක් තියාගෙන රඬ අයියගෙන් අහද්දි එයා බොරුවට බිසි කියලා පෙන්නන්න මෙනු එක දිගැරගත්තා.. අපරාදෙ මෙනන ලයිට්ස් කොළපාට නොවුණනම් මට මේකාගෙ රතු පාට මුණ දිහා බලාගෙන තිබ්බා..

" කියන්නකො.. හිතනද.."

" මම.. මම.."

" තවුසෙ මෙතෙන්ට ආවෙ බස්සෙක් වගේ මම මම ගාන්නද ආ.."

මම කකුලක් දික් කල්ලා රධ්‍ය අයිියගෙ කකුලට පාරක් ගැහුවහම රධ්‍ය අයිියා මගේ දිහා බොරුවට රවලා බැලුවා..

" දැන් මොකක්ද මිස්ටර් වරද්ට ඔන.. අවධානෙද ඔනෙ.."

" අන්න හරි.."

" අවධානෙ දීලා තියෙන්නෙ.."

" ඒකමිසක්.."

මට වෙන මොකුත් කියාගන්න හමුවුනේ නෑ වෙට් කෙනෙක් එතෙන්නට ආපු නිසා.. රධ්‍ය අයිියා මොනවද මොනවද ඔබ් කලා.. හෙන තොගයක්.. කොහෙට කර්නද දන්නෑ.. මගෙන් මෙලෝ ලබ්බක් ඇහුවෙත් නෑ.. ඇහුවේ නැති නිසා ඉතින් මම කට පියාගෙන ඉදියා..

" තර්ට් මිනිට්ස් වගේ යාව් සර්.."

" දැට්ස් ආයිත්.."

වෙට් එතනින් යනකල් ඉදලා රධ්‍ය අයිියා මෙනු එකත් පැත්තකින් තියලා පුටුවේ පිටිපස්සට හේත්තු වෙලා අත් දෙකත් බැදගෙන මගේ දිහා අමුතු විදියට බලාගෙන හිටියා.. දෙන්න හිතයි මුගෙ මනමාලකම.. සැක්.. ඔකනෙ බැරි..

" මොකෝ.."

" මොකුත් නෑ.. අවධානෙ දීගෙන ඉන්නෙ.. දැන් ඉතින් මොනවහරි කියන්න.."

" මොනවා කියන්නද.. මම මලක්.."

" මොන මලක්ද..?? බිම්මලක්??"

" නෑ කෙහෙල්මලක්.."

" අන්න රයිට්.. ගැලපෙනවා.."

මම කකුල දික් කල්ලා ආපහුම රඳා අයිගෙ කකුලට පාරක් ගැහුවා..

" මොකද බං ගහන්නෙ.. නටන්නැතුව ඉදපන්නෙකො.."

රඳා අයිගා මට නටන්නැතුව ඉන්න කිව්ව නිසා මම පුටුවේ පහලට රූටලා ගිහින්නේ මුණ ඇද කරගත්තා..

" මොනවහරි කියන්න දැන් ඉතින්.. අපි මොනවා ගැනද කතාකර කර හිටියෙ කලින්.."

" අපි අන්නිමටම සතුටින් කතාකලේ මොකක් ගැනද.."

" මම.. රිසාල්ට්ස් ගැන?? නෙ??"

" එතන ඉදන් කතාකරමු.."

අපි කතාකරන අතරේ වෙට් ආපහු ඇවිත් මොක්ටේල්* ග්ලාස් දෙකක් ටේබල් එක උඩින් තියලා ගියා..

" ඔයා බිලු ලැගුන් කලින් ට්‍රයි කල්ලා තියෙනවද.."

රඳා අයිගා මගේ පැත්තට බිලු ලැගුන් මොක්ටේල් ග්ලාස් එක හිමිහිට තල්ලු කල්ලා බලැක් කරන්ට මොජ්ටො එක එයා ගත්තා..

" මම කලින්.. ට්‍රයි කල්ලා නෑ.."

" සිරාවට?? යු මස්ට් ට්‍රයි දිස්.."

" කේ.."

මම බිලු ලැගුන් මොක්ටේල් එකේ ස්ට්‍රෝ එකෙන් පොඩ්ඩක් ඇදලා බැලුවා.. ඒක සිතලම සිතයි.. නිල් පාටයි.. මුලින්ම අමුතු තිත්ත රහස් එක්ක ලෙමනේඩ් රහස් එනවා.. ටිකකින් ඒකට ආස හිතෙනවා.. ඒ ඇරෙන්න පොඩ් ඇල්කොහොලික් ගතියක් දැනෙනවා..

" අවුලක් නෑ.. ටිකක් වෙනස්.."

" ටිකක් වෙනස් කිය කිය ඔක ඇඳලා ඇරලා පස්සෙ වැනෙන්න නියාගන්නෙපා.."

" පිස්සුද අනේ.. එහෙම වෙරි වෙන්න මම පොඩි එකෙක්යැ.."

මම නියන පණ්ඩිතකමට ලොකු කම කියවලා රඟ අයියා එක්ක වල් පල් කියව කියව මුලු බිලු ලැගුන් එකම බීලා ඉවර කලා.. තිත්ත වුනාට ඒක බොන්න ආස හිතෙනවනෙ.. ලාවට පොඩි කැරකෙන ලයින එකක් ආවට මම ඒක ගනන් ගත්තෙ නෑ.. මුලින්ම සිංහල කතාකර කර යස අගේට ඉදපු මට ටික වෙලාවක් යද්දි ඉබේම කඩඬෙන් කියවෙන්න ගත්තා.. ඊටපස්සෙ කෑම ඔඩර් කරපුවා ආවා..

" මෙව්වර කෑම ඔඩර් කලේ තවුසෙ කොහෙට කන්නද අයියෙ.."

" කන්නෙ ඉතින් බඩට තමා.. වෙන කොහෙටද.."

" එහෙමද.. මම දැනන් හිටියෙ නෑනෙ.."

මම කට්ල් ෆිශ් ඩිශ් එකට ගැරුප්පුවෙන් ඇනලා එකක් කටට දාගත්තා..

" ටෝන්..!! Heavenly..~ මේ බලන්න.."

මම ඒ ගැරුප්පුවම ආයෙම කට්ල් ෆිශ් පිස් එකකට ඇනලා රඟ අයියගෙ කටට බලෙන්ම එකක් එබුවා.. මම හිතන්නෙ එයා මොකක් හරි කකා හිටියෙ.. කමක් නෑ මම කන්න කියද්දි කන්නෝන.. නැත්නම් මගේ දැල්ලො පැටියා පවනෙ..

" Heavenly නේද.."

"..."

" කියන්නකො අනේ.. Heavenly නේද.."

" ඔව් ඔව් Heavenly තමා.."

රඟ අයියා කොහොමහරි කැස්සක් හදාගන්නැතුව ඒක හපලා ගිල්ලා.. ඉබ්බෙක් කිරිමැටි ගිලින්න වගේ.. ඉබ්බො නේද කිරිමැටි ගිලින්නෙ.. කමක් නෑ වටෙවර්..

" තවුසෙ අර දවසක් මට කියලා කවාගත්තෙ බොරුවට නේහ්..??"

" කවද්ද.."

" අර දවසක් රේසරේට කැපුණා කිව්වෙ ඇගිලි.."

" මට මතක නෑ??"

" ආ ඒ කියන්නෙ තවුසෙ මට බොරුවක් තමයි කල්ලා තියෙන්නෙ..
ඒකනිසා මට තව බිලු ලැගුන් එකක් අරන් ඕන.."

" මොකක්?? මොන රේසරේද.. ඒකයි බිලු ලැගුන් එකෙයි සමබන්ධෙ
මොකක්ද.."

" කොහොමහරි සමබන්ධයක් තියෙනවනෙ.. දැන් තවුසෙ මට බොරු
කල්ලා මම කියන එකට බෑ කියලත් කියනවද.. ආ..!!"

මම වටපිට බලලා ඒපුත් එකක් ඇදගෙන එහෙට මෙහෙට ඉවරයක් නැතුව
දුවන ලස්සන අයිසට කතාකලා..

" පිස් පිස් අයිසා..!!"

" වරද්!!!"

" මේ ඔවා කට පියන් ඉන්න හරින.. අයිසා Can I have one more blue lagoon
glass pwees.."

" sure sir.."

ඒපුත් එක ඇදගෙන හිටපු ලස්සන අයිසා ආපහු දුවගෙන ගියා.. රධය අයිසා
මගේ දිහා කන්න වගේ බලාගෙන ඉන්නවා.. ඕකා කොහොමත් මං දිහා ඒ
කාලෙ ඉදන් බලන් හිටියේ කන්න වගේ තමයි.. මට මතකයිනෙ.. මට කරපු
හැම එක වෙනස්කමක් ගානෙම.. දවසක් අර ගමේ ඉද්දි කෝල් කල්ලා මට
අයිසෙ කිව්වා.. වෙලාවට වැඩ කරන්න දන්නැද්ද ඇහුවා.. මම ඒකට අර
සක්කිලි පුසටත් පයින් ගැහුවෙ.. ඌ මගේ මුණ උඩත් වාඩිවෙන්න හැඳුවා..
පකයා.. ඇට දෙක තලන්න තියෙන්නෙ.. ඌයි මුයි එක වගෙ නිසා සක්කිලි
පුසව පෙර වැරදි වලින් නිදහස් කොට නිදහස් කල්ලා ඒ සියලු වැරදි මුගේ
පිටට දාලා මුව අවුරුදු සියකට හිරේ දාන්න තියෙන්නෙ.. ඒ වුනාට ඌ හිරේ

ගියාම මට පාලු හිතෙනවනෙ.. එතකොට කවුද මාත් එක්ක ඉස්කෝලෙ ඇරිල ගෙදර එන්නෙ.. මගේ හිතට දුක වැඩි නිසා මම මේසෙට ඔලුව නියාගෙන ඉවරවෙලා තිබ්බ මොක්වෙල් ග්ලාස් එකේ දියවෙලා යන ලොකුම ලොකු අයිස් කැටේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. එයා හිරේ යන්නම ඕනලද ඉතින්.. මට ඇඬෙන්න වගේ එනවා..

" වරද්!! මොකද මේ.. නැගිටින්න.. ඒ වරද්.."

එයා හිරේ ගියාටත් පස්සේ මට එයාගෙ කටහඬ හැමතැනම ඇහෙන්න ගන්නවා.. මට දුක හිතෙනවා වැඩි එතකොට.. මම ඒකනිසා නැගිටලා පාඩුවේ මගේ ඉස්සරහා තිබ්බ පැස්ටා එකෙන් ලොකු හැන්දක් පුරෝලා කටේ ඔබාගන්නා.. ඒක විස් රසයි.. හැපී කවි විස්ද දන්නෑ දැමිමේ.. අනේ මගේ හැපීකව්වා හිරේ ගියානෙ.. එයා වෙලාවට කනවද කියලවත් මම දන්නෙ නෑ..

" කතාකරනවකො වරද්.. උඹට වෙරිද්.. ආ..??"

මගේ ඉස්සරහා ඉදගෙන හිටපු පොල් කාවයිසෙක් වගේ එකා නැගිටලා ඇවිත් මම වාඩිවෙලා හිටපු පුටුවේ පැත්තකින් වාඩිවුනා.. හොඳවෙලාවට මේකෙ දෙන්නෙක්ට වාඩිවෙන්න පුලුවන් වුනේ.. නැත්නම් ඉතින් වාඩිවෙන්න වෙන්නෙ මගෙ උකුළ උඩ තමා.. ආස ඇති මගේ උකුළ උඩ වාඩිවෙන්න..

" මේ මොකද අඩන්නෙ.."

පොල් කාවයිසා මගේ මුණ දෙපැත්තෙන් අල්ලගෙන කදුලු පිහිදැමමා..

" ඔයා ආසද මගේ උකුළ උඩ වාඩිවෙන්න..*සුරුස්*"

මම නහය උඩට අදින ගමන් ඇහුවහම එයා ටිගු එකක් අරගෙන මගේ කට දෙපැත්ත පිහිදැමමා..

" නෑ නෑ මම ඔයාගෙ උකුළ උඩ වාඩිවෙන්නෙ නෑ.."

" හා එහෙනම්.. ඔයා මගේ හිරකාරයව දන්නවද.."

" ඒ කවුද.."

" මගේ හැසිකව්වා.. ගැටහැපල ලොපොස්කොට්ටෝරුවා.. එයා හිරේ ගියා.."

" ඒ ඇයි.."

" දන්නෑ.. අවුරුදු සියකින් මම එයාව දැකලා නෑ.."

" එහෙමද.."

" මම.."

මම මගේ නහය මගේ එහාපැත්තෙ ඉදගෙන හිටපු පොල් කාවයිගෙ සුවද ෂර්ට් එකේ ඇතිල්ලුවා..

" එයා හම්බුනහම කියන්න මට එයාගෙ බල්ලො දෙන්නව ඔන කියලා.. තව ආධ්‍ය අයිගෙ කණ්ණඩ්දෙකත්.."

" ආධ්‍ය අයිගෙ කණ්ණඩ්දෙකත් ඔනද.."

" ඔ ඒකයි.. එව්වරක් ඔන.."

මම ඒ පොල් කාවයිගෙ බෙල්ල අස්සෙ මුණ ගහගත්තා..

" කාලා ගෙදර යමු.."

" අපි ගෙදර යනවද.."

" ඔව් දැන් යනවා.. ඉස්සෙල්ලම කාලා ඉන්න.."

මම ඒ එක්කම 'හව' ගාලා පොල් කාවයිගෙ බෙල්ල හැපුවා.. ඉස්සෙල්ලම කාලා ඉන්න කියලනෙ කිව්වෙ..

" ආව් යකෝ.. මගේ බෙල්ල නෙමේ.. කෑම එක කාපිය.."

පොල් කාවයිගා මාව නැගිට්ටුවලා ඇගට වාරු කරගෙන මොනවදෝ කැව්වා.. ඒක රසයි.. මම හොඳට හපලා කෑවා.. අපේ ආච්චිඅම්මා කියන්නෙ හොඳට හපලා කන්න කියලා.. අනික හපලා කන්න ඔන එතකොට තමා දත් වලින් යාන්ත්‍රික ජීරනය වෙලා බෙට ඇමයිලේස් එක්ක ඒවා රසායනික

ජීරණය වෙලා අපිජීවහිකාවෙන් පැනලා අන්තසෞඛ්‍යය දිගේ ක්‍රමාකූචනය වෙව් ආමාගයට-

" වතුර බොන්න.."

" හා.."

මම වතුර එක ඔක්කොම බීලා 'බොහ' ගාලා පුටුවෙ පිටිපස්සට කඩාගෙන වැටුනා.. ඊටපස්සෙ ටික වෙලාවකින් අපි කොළපාට ලයිට් තියන තැනින් කප්පාට තැනකට ඇවිදගෙන ඇවිත් කොමගි කොමගි මොකක් හරි එකකින් ඉදගත්තා.. ඊටපස්සෙ මගේ එහාපැත්තෙ තිබ්බ දොරක් වැහුනා..

" අපි ගෙදරද යන්නෙ.."

" මම.."

මම පොල් කාවයිගෙ කොලර් එකට අත දික් කල්ලා ඒකෙන් අල්ලගෙන මගේ පැත්තට ඌව ඇදලා ගත්තා.. පොල් කාවයිගා මගේ ගැටහැපලයා වගේ.. ඒ සුවදමයි එන්නෙත්..

" Give me a kiss.. Give me one like he gives.."

" ම-මොක??"

මම එයාගෙ කොලර් එකෙන් තව ටිකක් ඇදලා හැපිකව්ව දෙනවා වගේ නළලට එක හාඳුවක් දීලා පෙන්නුවා..

" like that.."

ඊටපස්සෙ මට ලාවට දැනුනා මගේ කොන්ඩෙ අස්සෙන් ඇගිලි වගයක් එහාට මෙහාට යනවා.. මම ඒ සනීපෙට ඇස් දෙක පියාගත්තහම අර මම ආසම නළලට දැනෙන හුස්ම වල රස්තෙයි තෙත ගතියයි මට දැනුනා.. මම දිගටම එයාගෙ කොලර් එක තද කල්ලා ගලි කරගෙනම අල්ලන් හිටියා.. ඒක දැනෙන්නෙ නැතිවෙලා යන තැන ඉදලා මට දුක හිතෙනවා.. එහෙම වෙන්න ඕන නෑ..

ඊටපස්සෙ කප්පරේම එයා මගේ කම්මුලේ පැත්තකින් අල්ලගෙන අනිත් අතේ මහපොට ඇගිල්ලක් මගේ තොල් මැද්දෙන් තිට්වා.. මම ඇස් ඇරලා

එයා දිහාම බලාගෙන ඉඳියා.. එයාගෙ ඇස් පිහාටු දිගම දිගට බාගෙට පියවෙලා තිබුනා.. මට වෙනතෙ මොකක්ද කියලා තේරුම් ගන්න වෙලාවක්වත් සිහියක්වත් තිබ්බේ නෑ.. හිතෙකින් ඇහැරුණා වගේ දැනෙන්න පටන් ගත්තා..

එයා උන්නෙ මගේ මුණට හුස්මක් වැදෙන දුරකින්.. නෑ නෑ ඒ තරමටත් වඩා අඩු දුරකින්.. මම ඇස් දෙක පියාගන්නෙ නැතුව දිගටම එහෙමම ඉද්දි එකපාරම.. එකපාරටම ඒ ඇඟිල උඩින් එයා තොල් තිව්වා.. මට ඒක දැනෙනවා නොදැනෙනවා වගේ.. මගේ තොල්වල හුස්ම වදිනවා.. ඒවා උනුයි.. මගේ පපුව දෙගුණයක් තුන්ගුණයක් වෙගෙන් ගැහෙද්දි මම මගේ අතට අහුවුනු කොළර් එක අතේම ගලි කරගෙන ඇස් පියාගත්තා.. මාව එයාගෙ පැත්තට ඇදිලා යනවා වගේ.. මගේ කමමුලක තිබ්බ අත මගේ ඉණ වටේ එතුනා.. මම ඒ උනුහුමක් දැනෙන ඇග අස්සට ගලි වෙලා තව තදට ඇස් පියාගෙන හුස්ම හිරකරගෙනම හිටියා..

" ආව් අම්මාහ්!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මම හිටියේ ඇදෙත් බිම..

" නැගිටලා ඉස්කෝලෙ යන්න ලැස්ති වෙනවා සුදුමහත්තයෝ.."

" ටහික්කෙන හීනයක්නෙ යකෝ මම දැක්කෙ.."

" සුදුමහත්තයෝ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" ඒක හීනයක් නේද.. නේද.. නේ!!?????????????? මම ඇයි ඩෙනිමක් ඇදගෙන නිදාගත්තෙ.."

ස්වප්නා.. හෝ.. ස්වප්නා.. දුහුල් මාරුතේ.. වෙලි මා ගතේ..

කොහොමද ලමායිනේ~ මම ආවා.. මොක්වෙල් කියලා වරද්ට කොක්වෙල් එකක් සැට කොරපු අහිමසක මම.. හායි ඉටස් මී.. ඇම ද ප්‍රොබ්ලම් ඉටස් මී..

මුලින්ම මම මේක කියන්න හිටියේ 10K වුනු දවසෙ.. ඒත් අතේ මම විටපෑඩ් ලොග් වෙලා කතාව ලියන එක විතරනෙ කරන්නෙ.. වෙන මොකුත් කතා කියවන්නෙ නෑ.. එතකොට මට ඒවගෙ රයිටින් ස්ටයිල් මේකට ලියවිලා අඤ්ඤකොරොස් වෙනවා මගේ රයිටින් ටයිප් එක.. ඉතින්

මම ආයෙම දකිද්දී 10K එක 11K+ වෙලා.. හුගක් හුගක් ස්තූතියි මගේ ලමයිනේ.. මම බලාපොරොත්තු වුනේ නෑ මෙව්වර ලෙන්ගතුකමක් මේ කතාව වෙනුවෙන්.. ඔයාලා හැමොටම හුගක් ආදරෙයි මම..

මට අද මගේ ආදරනීය ලමයා තෑග්ගක් දුන්නා.. මට සතුටුයිනෙ අනේ..

@JK_ChoHee ආදරෙයි පුංචි ලමයෝ..

එන්නාම.. ලව් යූ ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

57 කොටස

" Steward කෙනෙක් වුණ පලියට මෙන න ඉන්න හැමෝම හිතන්න එපා නමුත් කවදාහරි ස්කූල් සිනියර් ප්‍රිංසෙට් බැප් එකක් නිකන් හමබවෙව් කියලා.. ඒකට කැපවීම , උනන්දුව වගේම

හොඳ විනයක්

අනිවාරෙන්ම තියෙන්න ඕන.."

" ඒක කිසි එකක්ද.."

" හොඳයි මුලින්ම Stewardship එකක් කියන්නෙ මොකක්ද..??"

" නෑ ඒක කිසි එකක් නෙමේ.. මම දන්න කිසි එහෙම නෙමේ දෙන්නෙ.. කමෝන් වරද්.. ඒක කිසි එකක් නෙමේ.. පිස්සුද උඹට.."

" Stewardship is the highest leadership position a student can achieve while still studying in school.."

" ආර්හ්!! මොන මගුලක්ද මේ.. ඒක කිසි එකක් නෙමේ!!!"

" They are selected from among the Grade 12 students in the beginning of their Advanced Level education. Their closeness to the student population makes them well suited to gather insights to couple with the previous experiences of Prefects which can be used for various improvements in the school structure.."

" නෑ නෑ මට එහෙම ලොකු මතකයක් නැතිවෙන්න බෑ.. එහෙම මොකුත් වුනේ නෑ.. වරද්.. සිහියට වරෙන්.."

" Stewardship is considered a challenging role for an Advanced Level student. Balancing academics with all extra and co-curricular activities in which they participate may sometimes be mentally and physically demanding for them.."

මම හිටියේ ඉස්කෝලේ මෙන් හෝල් එකේ ලමයි එකසිය පනහක් පෝලිමට හිටගෙන ඉන්න ලයිනස් වල ඉස්සරහම ලයින එකක.. පොඩ්ඩක් කොට වුනා කියලනෙ කරුමෙට පෝලිම වල ඉස්සරහට යන වෙලා තියෙනනෙ..

මම උදේ ඉස්කෝලේ ඇවිත් පලවෙනි පිරියඩ එකට දෙයියනේ කියලා ඉදගන්න යද්දිම අපේ ඉස්කෝලේ අහිමානවත් කියලා හිතාගෙන ඉන්න ගිණ්‍ය නායක කමිටුවේ අලි ඔලුවා රඨා ගනවි හෙලාක්ගයි සයෝන් අයියයි ක්ලාසස් වලට ඇවිත් නම පෝලිමක් කියාගෙන ගිහින් ඒ ලමයිට මෙන් හෝල් එකට එන්න කිව්වා.. මට පොඩ්ම අදහසක්වත් තිබ්බේ නෑ මේ ගස් වැද්දා මොන එහෙකට කතාකරනවද කියලා.. මගේ නමයි සෙනුකයගෙ නමයිත් ඒකේ තිබ්බා.. ඒ වුනාට අද සෙනුකයා ඉස්කෝලේ ආවේ නෑ.. අයුක් අයියා හොස්පිටල් නිසා එහේ යනවා කිව්වා..

අන්තිමේදි මම මෙන්හෝල් එකට ආවට පස්සෙ තමයි දැනගත්තෙ අපේ ඉස්කෝලේ Steward කෙනෙක් විදියට මාව තෝරගෙන කියලා.. Stewardලා කියන්නෙ සිනියර් ප්‍රිෆෙක්ට් කෙනෙක් වෙන්නට කලින් තියන ලිඩර්ශිප් එක.. Steward කෙනෙක් විදියට මේ කාලේ හොඳට හැසිරුනොත්, වැඩ කලොත් තමයි සිනියර් ප්‍රිෆෙක්ට් කෙනෙක් විදියට අපිව තොරගන්නේ.. මට මේ මගුලට එන්න කොහෙන්ම උවමනාවත් තිබ්බේ නැතිවුනත් ඉස්කෝලේ මට ඇරෙන්න අනිත් ඔක්කොන්ටම සැහෙන්න ලොකු අමාරුවක් තිබ්බා මගේ නම මේකට දන්න.. ඉතින් දැන් මම ඒ මිටින් එකේ හිටගෙන ඉන්නවා.. අපිට ඉස්සරහින් මෙන්හෝල් ස්ටේප් එකේ අර අලි ඔලුවා රඨාකාරයා පහසුවෙන් හිටගෙන අත් දෙකත් පිටිපස්සට බැදගෙන හරි ලොකු එකා වගේ අපිට Steward කෙනෙක් කියන්නෙ කවුද කියලා කියලා දෙනවා.. කොහොමත් ඉස්කෝලේ ස්ටීවස් කරන්නෙ ඌ තමා.. ඌ කතාකරන විදියට බය හිතෙනවනෙ.. මට නෙමේ අනිත් උන්ට එහෙමලු.. ස්ටුවර්ඩ්ශිප් එකක් කියන්නෙ මොකක්ද යැයි යැයි තමා..

" Their general responsibilities include various morning, interval and after school duties at different parts of the school during which they wear a silver circular badge indicating their post of leadership.."

මගේ හිතේ ඔක්කොන්ටම වඩා තිබ්බේ ඊයේ රෑ මොන හත්වලාවක්ද වුනේ කියන එක.. මට ලාවට ලාවට මතකයි තැනින් තැන.. වරද් මැටි

කොහිල රතු කුකුලා තෝ මොකක්ද ඌව බදාගෙන උගේ අස්සෙ
ගැන්නීගෙන කලේ කියලා මම මේ මගෙන්ම අහන ලක්ගවෙනි වනාව..

" The senior Prefect board in charge of the Stewards are responsible for leading them as a group and also for duty allocations for general and special occasions. But they mostly, just like for all other junior groups, play the role of training them to sharpen their leadership qualities that may help them cope with the strenuous work of the possible future leadership positions.."

ඒ වුණාට ඉතින් දැන් එහෙම එකක් උනයි කියමු.. ඒක ප්‍රශ්නයක්ද..
නෑනෙ.. කවදහරි මම ඌ එක යාලුවෙනවනෙ.. නේද.. ඇ වරද්.. උඹනම්
අම්මා කියනවා වගේ පොල් ගහකින් කපාගත්තු එකෙක්ද කොහෙද..
යකෝ කොල්ලෙක් නේද.. පොඩි කොක්ටේල් එකක් බිච්චහම අව්වර
නටන්න ඔනද.. මං අහන්නෙ.. ලැප්පයිනෙ.. ආ..??!!

" කාටහරි ප්‍රශ්න තියෙනවද මෙනන ඉන්න.."

රඳා අයිසා හෙන ඩ්‍රැමටික් චෝක් එකකින් ස්ටේජ එකේ එහාට මෙහාට
යන ගමන් අහද්දි මම ශේජ් එකේ කම්මුල කසාගත්තා.. කසනවනෙ ඉතින්..
මගුල.. අත් දෙක එහෙම පිටිපස්සට දාගෙන ඉන්න ඔනමයි කියලා නීතියක්
නෑනෙ.. රිදෙනවනෙ.. හිරි වැටුනොත් එහෙම..

" හොඳයි.. ඒ කියන්නෙ ප්‍රශ්න නෑ.."

තියෙනවා..!!!!!! මම ඉන්නෙ දැවෙන ගිනිගන්න කඩාහැලෙන
ප්‍රශ්නෙක.. ඒ වුනාට මට ඒක මෙනන අහන්න බෑනෙ.. ඒක ඇහුවොත්
මගේ ස්ටුවර්ඩ් බැප් එකයි තොගේ ප්‍රිෆෙක්ට් බැප් එකයි දෙකම පිනාට
බාරදීලා අස්චිම අරන් දෙන්නටම ගෙදර යන්න වෙනවා.. ඌ නම් කමක් නෑ
අයිලන්ඩ් රූන්ක් එකකුත් ගැහුවනෙ.. මට මොකද වෙන්නෙ..

" මම මෙහෙමම ඩියුටිස් බාරදෙන්නම්.. යද්දි බැප් එක ඉල්ලන්න
අහිරුගෙන්.. ඔය කොතේම ලයින් එක.. ග්‍රේඩ් සික්ස් ටු සෙවන්..
එක්කෙනෙක්ට එක ක්ලාස් එක ගානෙ.. උදේම ගිහින් ඩියුටි ක්ලාස් එකේ
සිනියර් ප්‍රිෆෙක්ට්ව මීට් වෙලා තෝට් බ්‍රැක් එකේ සයින් එකක් දාගන්න
ඔන.. ප්‍රශ්න ඇතිකරගන්න බෑ..ජුනියර් ප්‍රිෆෙක්ට්ස්ලා ඉන්නවනම ඒ අය
ගැන බලන්න ඔන.."

" ඊලග ලයින එක ග්‍රේඩ් එයිට් වු නයින.. ඒ ගොල්ලොන් අර විදියටම කරන්න ඔන.."

" ග්‍රේඩ් ටෙන් වු ලෙවන් ඔයාලා, ග්‍රේඩ් ට්වෙල් ඇන්ඩ් එන් වි කිව් ක්ලාසස් ඔයාලා.. එතකොට මේ ලයින එක.."

රඳා අයිසා මම හිටපු කොතේම ලයින එක පැත්තට හැරුනා..

" මේ ලයින එක ගේට් ඩියුටි.."

මුගෙ ආච්චිට් හාල් ගරන්න.. ගේට් ඩියුටි..!!?? මොන ලබ්බක්ද.. යකෝ උදේ හයහමාරෙ ඉදන් පැයක් ගේට් එක ගාව හිටගෙන බැග් බලන්නයි කොන්ඩ් බලන්නයි.. ඉදපන්නො ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා මම උඹෙන් පලි ගන්නවා ගන්නවා ගන්න එක අම්මපා ගන්නවාමයි..

මම රඳා අයිසාට ඉස්සරහා ඉදගෙන දෙකක් රැවටම පිටිපස්සෙ හිටපු සයෝන් අයිසාටයි කියාන් අයිසාටයි හිනා ගියා..

" හරි.. දැන් ක්ලාසස් වලට යන්න.. අහිරු ඔය බැජ් ටික මෙයාලට බෙදන්න.."

රඳා අයිසා අප්පුඩියක් ගහලා හැමොටම ක්ලාසස් වලට යන්න කිව්වා.. මමත් දෙකක් තුනක් නෙමෙ පහ හයක්ම රවලා අඩියකුත් හප්පගෙන මේන් හෝල් එකෙන් එන්න ආවා.... ඔක්කොම මහපගයො එකයි..

ඒ ඇවිත් ක්ලාස් එකට පඩිපෙළ නගිද්දි තමා මතක් වුනේ.. ගස්සගෙන ආවා තමයි..ඒත් අහිරු අයිසාගෙන් බැජ් එකක් ඉල්ලගත්තෙ නෑනෙ.. මට තේරෙනවා මගේ පියව් සිහියට කෙලවීගෙන කෙලවීගෙන එනවා මේ කොහෙවත් ඉදන් පැන පැන ආපු ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවෙක් නිසා.. ඒ එක්කම මට රඳා අයිසා පැන පැන යනවා වගේ එකක් මට මැවෙන්න ගත්තු නිසා මම පස්සෙ වෙලාවක බැජ් එකක් ඉල්ලගන්න හිතාගෙන පන්තියට ඇවිත් වාඩිවුනා..

" හොදයි ලමයි.. 3,5-diamino-7-choloro-6-cyno-5-nitro-2-methyl-5-nitro-4-oxonon-6-enoic acid මෙක අදින්න ඉක්මන් කල්ලා.."

මම අපේ කෙමෙස්ට්‍රි මැඩමගෙ කහපාට ඔසරියට දෙස් දෙවොල් තිය තිය
පැන්සලක් අරගෙන අර බඩවැලවගේ කිව්ව දාමෙ අදින්න ගත්තා..

උදේ වරුවෙම කෙමෙස්ට්‍රි මිස් උගන්නලා උගන්නලා අන්තිමේදි ඉන්ටවල්
එකෙන් විනාඩි පහලොවක් අරගෙන උගන්නලා යන්න ගියේ මගේ
මොලේ නහරයක් පුපුරන්න ඔන්න මෙන්න තියලා.. යකෝ!! පිරියඩ්
හතරක් එස්ටර් බන්ධනයි ලෝකෙ නැති මගුල් උගන්නලා උගන්නලා ඒ
සේරම මගේ මොලේට දාගන්න ඉඩ නැතුව මොලේ රසායනික සංයුතියත්
වෙනස් වෙලා මම හිටියේ පැන්සලෙන් ඔලුව කහන ගමන්.. සෙනුකයන්
නෑ.. වෙනදා ඉතින් අපි දෙන්නා හොරෙන් හරි කනවනෙ.. මම ඉතින්
පැන්සල පැත්තකින් තියලා පාඩුවේ කාලා බීලා ඇස් දෙක වපර කරගෙන
ඔරලෝසුව දිහා බලාගෙන හිටියා.. එතකොට ඔරලෝසු දෙකක් ජේනවා..
මම ඉන්ටවල් එකේ කොහේහරි යන්න හිතාගෙන හිටියා.. වොයිලට්
එකටද?? නෑනෙ.. එහෙම බරකුත් නෑ මට.. ලයිබ්‍රි එකේ පොත් රිටර්න්
කරන්නත් නෙමෙ..

අප්පදබොල බැප් එක ගන්න යන්න ඔන!!

මම එහාපැත්තෙ පුටුව උඩින් පැනලා ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකට දුවගෙන
දුවගෙන ගියා.. ඒ ගිහින් දොර හරියට විතර යද්දි කලින් දවසෙ
හත්පොලේම ගාගත්තු සිද්දිය මතක් වෙලා නොයා ඉන්නත් හිතුනා..

නෑ නෑ!!! මට, ඒ කියන්නෙ වරදට වරදින්න විදියක් නෑ..එහෙම මොකුත්
වුනේ නෑ කියලා මට විශ්වාසයි.. අනික වුනහ් කමක් නෑ කියල අමම
කලින් හිත හදාගෙනනෙ හිටියෙ.. ඇයි ඉතින් දැන් මම ගැනි වගේ මෙනන
නැලවෙන්නෙ.. ඉදා මම ඔකගෙන්ම අහගන්නවා..

" ආ මල්ලේ..මොකෝ මේ පැත්තෙ.."

කියාන් අයිසයිස් රථය අයිසයි සයෝන් අයිසයිස් කෑම කනවා බත් මුලකුත්
දිගැරගෙන..

" ඔගොල්ලො කනවද.. මම පස්සෙ එන්නම එහෙනම.."

" නෑ නෑ ආපු එකේ කියලා පලයන්.. මොකෝ අවුල.."

" අවුල කියන්නෙන.. මම බැප් එක අරගෙන නෙමෙයිනෙ ඇවිත්
නියෙන්නෙන.."

මම කියලා කට ගන්න හමුවුනේ නෑ රඬ අයියට කැස්සක් ඇවිල්ල හිර
කරගෙන මැරෙන්න ගියා.. මම ලග තිබ්බ චතුර බෝතලේ අරගෙන මුඩිය
ඇරලා අහක බලාගෙන ඒක රඬ අයියට දික් කලාම රඬ අයියා ඒක
අරගෙන බිච්චා..

" මට කාලා ඇති වගේ බෑ.. දැන් ඔරිස් එකට යන්නත් ඕන.. උඹලා කාලා
වරෙන් එහෙනම්.."

සයෝන් අයියා චතුර බෝතලෙන් අරගෙන මගේ පිට්ටන් දබෝස් ගාලා
එකක් ගහගෙන හිනාවෙගෙන එළියට ගියා.. මම පුටුවක් ඇදගෙන කකුල්
දෙක දෙපැත්තට දාලා වාඩිවුනා..

" උඹලා දෙන්නා වලියක් ඇදගත්තද.."

කියාන් අයියා තඩි පපඩමක් කරස් ගාලා හැපුවා.. සැක් මු නම කනවා
කනවා අලි පැටියා වගේ..

" එහෙම එකක් නෑ හලෝ.."

" එහෙමද.. හා හා මොකක්ද උඹට ඕන කිව්වෙ.. බැප් එකක්නෙ.."

" මම.."

" මරු එකා අපේ ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ප්‍රිංසෙට් කරන්න ඉන්නෙන.. රඬ මුට
දෙකක් ඇනලවත් හදාගනිත්.. නැත්නම් අපේ ඉස්කෝලෙ ජාත්‍යන්තරේටම
යචලා මු නතරවෙන්නෙන.."

" ඇ සිරාවට.. හෙඩ් ප්‍රිංසෙට්.. මෙ මම??"

මම මගේ පැත්තට ඇගිල්ල දික් කරගෙන ඇහුවා.. යකෝ අදමයි ස්ටුවර්ඩ්
කෙනෙක් වුනේ.. මොනවද මේ කියන්නෙන..

" එහෙම කතාවක් යනවා ඉතින්.. කොහොම වුනත් උඹ ටොප් බෝඩ් ඉදී..
උඹට බාහිර වැඩවලට හෙන සෙට්ටිංස් තොගයක් තියෙනවනෙ..
අනික පිනා උඹව දන්නවනෙ.."

" සිරාවට.. අඩි.. මට හිතාගන්න බෑ.."

" ඉස්සෙල්ලම ඒ විදියට හැසිරියන් ඉතින්.. කොහෙද උඹට අලි විසේනෙ.."

" අනේ මේ පලයං අයියෙ.."

මම කියාන් අයියට රවලා සිටිලිම දිහා බලාගත්තා.. මට ඇති විසයක් නෑ..
මුන්ගෙ ඉරිසියාව මට කතා හදන්නෙ.. දරාගන්න බැරුවැති.. මම හෙඩ
ප්‍රිතෙක්ට වුනොත් ඉස්කෝලෙ විනය හදනවා අමමටසිරි වෙන්න.. ඇඩෙයි
එනකොට..

" වරද්..මෙහෙ එනවා.."

රඳය අයියා මට ලග තියෙන පුටුව පෙන්නුවහම මම හොඳ ලමයා වගේ
ගිහින් වාඩිවුනා.. පොඩ්ඩක් ලැජ්ජයිත් වගේ මුණ බලන්න.. මම බිම
බලාගෙන ඉද්දි රඳය අයියා මගේ නිකටට යටින් අතක් තියලා බත් කටක්
කැව්වා.. ආර්ඳය අයියා උදේම නැගිටලා උයලා මහන්සියෙන් නෙ
එවන්නෙත් ඉතින්.. මම උඩ බලාගෙන බත් කට කාලා මොකාද වගේ
හැපුවා..

" මේ.."

" මම..??"

" මම පොඩි වැඩක් අහන්නම වැඩිය හිතන්නැතුව උත්තර දෙනවා.."

" මම.."

" තවුසෙ රියෙ රූ මාව කිස් කලාද.."

මම ඇහුවා විතරයි ඒ පාර කියාන් අයියට මහ හයිසෙන් කැස්සක් ඇල්ලුවා..
මම ආයෙම වතුර බෝත්ලේ මුඩිය ඇරලා ලාට දික් කලා..අමමපා මුන්ට
කාසෙද.. හරිහැටි කෑම එකක්වත් කාගන්න බෑ.. ආශිටවත් කිව්වනම හරි
මිනිහට කන්න උගන්නන්න කියලා..

" හිමින් කාපන්නො අයියෙ.."

" අනිත් දව-කැහ්-කැහ්-සෙ-ඉන්ටවල් එකෙන්-කැහ්-කැහ්පස්සෙ-
මෙහේවරෙ-කැහ්-නිත්.."

" ඇ මොකක්?? මොකක් හරි.. මේ කියනවකො එහෙම එකක් උනාද.."

" පිස්සුද උඹට..!!"

" මට ඇති පිස්සුවක් නෑ.. නැත්නම් කමක් නෑ ඉතින්.."

මම බලෙන්ම රධ්‍ය අයියා කන්න ගිය කට අත ඇදලා අරගෙන මට
කවාගෙන සර්වියට එකෙන් කටත් පිහිදගෙන නැගිට්ටා..

" මේ මට බැප් එකක් දෙනවකො.."

" හෙට උදේට දෙන්නම් අහිරුවගෙන් ඉල්ලලා මම.."

" හා.. අනිවාරෙන් දෙන්න හොඳේ.."

" මේ සිරාවට රධ්‍ය උඹ මුට කුලුණුල් හාද්ද පුද කලාද.."

" මොන??"

" උම්මා එකක්.."

" උඹට පිස්සුද කියාන්.."

" ඔව් පිස්සුද උඹට.."

" මේ උඹ ඉදපත් පොඩි එකා.. මට සුවර් අපේ එකා ප්‍රතිපත්තියක් ඇති
එකා.. රධ්‍ය මු උඹව පොළඹගන්න එනවනම් ඉක්මනට මගේ මුණ
මවාගනිත්.."

" සැක් අයිසෙ.. ඒ මොකටද.."

" එහෙම තමයි මගේ මුණ මවාගත්තහම සාන්ත හැගීම හිතට ගලාගෙන
ඇවිත් උඹලගෙ නගින ඒවා බහිනවා.."

" සාන්ත කියන්නෙ කවද.."

" අනේ රඳා මු කවුද කියපන්නො මට.."

" මම ඇවිල්ලා-"

" උා මලක් කියන්නෙ"

රඳා අයියා කට කොනෙන් මට හිනාවෙගෙන කැම කොලේ නමලා
පැත්තකින් තිබ්බා..

" හහ් හහ් අමෝහ්.. ඡනෙරු මමලි.."

" අනේ මේ මහපගයො දෙන්නා.. ඔන ලබ්බක් කරගන්නවා.. මම යනවා..
තවුසෙ.. තවුසෙ ආයෙ මාත් එක්ක කතාකරන්න එපා.. මාම කැමති ආධ්‍ය
අයියට.."

මම ගස්සගෙන දාගෙන එන්න ඇවිල්ලා දොරෙන් උරහිස වද්දගෙන වාටර්
නැතුව ක්ලාස් එකට ඇවිත් ඉදගන්නා.. ගස්ලබ්බො.. ආවා මෙතන මලක්
අහගෙන..

උා මලක් බං.. පොඩ්ඩක් තේරුම ගනිල්ලකො..

සැටත් එන්නත අනෙහ්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

58 කොටස

" ඒ ඡනෙරුවා.. සිරාවටම මාවත් තෝරගෙනද බං.."

" ඔව් බං.. දැන් ඉතින් උඹත් ස්ටුවර්ඩ් කෙනෙක් තමා.. ලේසි පාසුද..මම..මම.."

මම සෙනුකයයි උදේම ඉස්කෝලෙ ඇවිත් ගේට එක දිහාවට ඇවිදගෙන යනගමන් ඉදියෙ.. උත් ඉතින් ගේට ඩියුටි තමා, මමත් ගේට ඩියුටි නම.. ට්‍රෙන්ඩ් ගෝල්ස් කියන්නෙ ඒවටනෙ.. කලින් දවසේ අර ගෙමබා මාව ආතල් එකකට ගත්තු නිසා මම ඉස්කෝලෙ ඇරිලා ගෙදර යනකල් කතාකරන්නෙ නැතුවනෙ හිටියෙ.. පස්සෙ ඉතින් පව් කියලා රූ කෝල් එකක් ගත්තෙ.. මොකක් වුනත් කවදහරි යාලුවෙන්න ඉන්න එක්කෙනානෙ.. එහෙම කරන එක ලාවට වගේ හරි නෑනෙ..

" ඒ පකක් නෙමේ බං ඔය මගුලට දැන් හැමදාම ඉස්කෝලෙ එන්න වෙයිද.."

" අනේ මේ පිස්සු හැදෙයි.. මට එන්න වෙන්නෙත් සතියට තුනයි බං.."

" ඒකනෙ.."

" උඹට අවුලක් නෑනෙ ඉතින් ඇපාවල් නිකන්ම ලැබෙනවනෙ.. ඉස්කෝලෙ හෙඩා බෝයිපෙන්නෙ.."

" අනේ පලයන්.."

" ඒකනෙමේ.. දැන් අයුක අයියට මොකද.."

" දැන් නම් ඉන්නවා.. කලින් වගේම ලොකු අවුලක් නෑ.. ඒ වුනාට ලොකු හොඳකුත් නෑ බං.."

" අයියට ඉක්මනට සනීප වෙයි.. උඹ ඒකා එක්ක ඉන්නවනෙ.."

මම සෙනුකයගෙ කරට අතක් දාගත්තා..

" උඹ වගේ එකෙක් ලැබෙන්න උගේ මොකක් හරි පිනක් තියෙන්නැති බො.."

" ඒ මොකෝ.."

" නෑ උඹ මාරයි.."

" මම.. මම.."

සෙනුකයයි මමයි ගේට එක ගාවට යද්දි සීනියර් ප්‍රිතේන්ඩ්ස්ලා පස් දෙනෙක් ගේට එක ගාව ඉදගෙන බෑග්ස් වෙක් කරනවා.. උදේ නිසා ඉතින් කට්ටිය ලොකුවට නෑ.. රඳා අයිගන් පේන්න හිටියෙ නෑ අද උදේ මොකක්ද වැඩකට ඔගිස් එකට යනවා කිව්වනෙ.. අපි ගියාට පස්සෙ එනන ඉදපු අයිගලා දෙන්නෙක් අපි ගාවට ආවා.. අපි දෙන්නටම බැප් තිබ්බෙන් නෑ.. ඒ වුනාට ඒ අයිගලව මම දන්නවා..

" කෝ බැප්??"

" රඳා අයිගා අද ඉල්ලන්න කිව්වා.."

" මම ඊයෙ ආවෙ නෑ අයිගෙ.."

" ආ හා කමක් නෑ.. උඹලා දෙන්නා අර ලයින්ස් දෙකට ගිහින් බලපන්.. අපි මෙහෙත් ඉන්නම්.. අවුලක් නම් කතාකරහන් හොදේ.."

" හා.."

" දන්නවනෙ.. කලිසම් කොට වෙන්න බෑ.. කොණ්ඩෙ රැවුල් වවලා තියෙන්න බෑ.. ෆෝන් ගේන්න බෑ.. පෙත් ඩ්‍රයිව් අනම් මනම් බෑ.. එස් ආර් බී එකයි ලන්ඩ් බොක්ස් එකයි තියෙන්න ඕන.."

" හරි අයිගෙ.."

" ඒවා පිලිවෙලට නැත්නම් 'මම පාසලේ නීති කඩ නොකරමි' සි ආර් කොලයක් පිරෙන්න ලියවලා තමා මෙනනින් යවන්නෙ.. පරක්කු වෙලා එන සේරම කෙලින්ම ග්‍රවුන්ඩ් එකට.. උන්ගෙ එස් ආර් බී එක අරගෙන ප්‍රමාද වී පැමිණීම වාර්ට එකේ නෝට එකක් දාන්න ඕන.. තේරුනානෙ.."

" හරි අයිියෙ.."

" දැන් යන්න.."

මම ඉතින් දෙයියනේ කියලා පලවෙනිම දවසේ ස්ටුවර්ඩ් රාජකාරිය ආරම්භ කලා.. ගේට් ඩියුටි සාපයක් කියන්නෙ සාපෙනුත් සාපයක්.. සාමාන්‍ය පෙළවත් එව්වර සාපයක් වුනේ නෑ.. අනිත් එක මේ පොඩි පගයො දෙන්න හිතයි.. හොමබ් කට සමතලා වෙන්න.. බෑග් එක පෙන්නන්න කිව්වහම සිප් එක වහගෙන එන්නෙ අපි ගාවට.. මම ඉතින් ඉහ වහා යන කේන්තිය හිතේ කොනට ගුලි කරගෙන බොහොම අමාරුවෙන් කට පියන් උන්ගෙ බෑග් බැලුවෙ.. ඒ මදිවට එන එන මැඩමට සර්ට් ග්‍රීට් කරන්නත් ඕන.. හිනාවෙලා..

මම හත විතර වෙනකල් ගේට් එක ගාව එසේ මෙසේ කට්ටක් නෙමෙ කෑවෙ.. හතේ ඉදන් හත හමාර කියන්නෙ.. ඉස්කෝලෙ හොස්ටල් වල උන් එළිබහින වෙලාව නිසා තව හෙන පෝළිමයි.. ස්කූල් බස් එනවා.. ඒවගෙ ඉන්න හැත්ත බුරුත්ත සේරමත් එකතු වෙලා.. මටනම් දැන් අර රඬ කියන සිප්පි කට්ටා එක්ක මලපැනලා හිටියෙ.. මේකා හිතලමද කොහෙද මට ගේට් ඩියුටි දුන්නෙ.. ඉදපන්නකො.. අද මගේ හන්දිපත් රුදාව ඇල්ලුවොත්නම් අමමපා මම ඕකව මරලා මහනවා හොද හයි යන අපේ අමමට පොලේ යන්න මල්ලක්..

ඔහොම මම බෑග් වලට එබ් එබ් කොල්ලොන්ගෙ කලිසම,කොණ්ඩ දිහා බල බල හිටගෙන ඉද්දි එකපාරට මහා හෙනයක් ගැහුවා වගේ මගේ පෝලිමේ හිටපු උන් බාගෙට බාගයක් මගේ එහාපැත්තෙයි මහා පැත්තෙයි වෙන පැතිවල තියෙන පෝලිම් වලටයි පැනලා ගියා.. එකපාරට වෙච්ච දෙයින් මම සැහෙන්න කොන්රියුස් වුනත් ඒ එක්කම අපේ ගයනිකා මැඩම ආපු නිසා මම හිනාවෙලා මැඩමට ග්‍රීට් කලා.. මැඩම මට හෙන ලව්.. අපි පොඩි කාලෙම ඉදන් මගෙ ආදරබර මියුසික් වීචර් නෙ.. දැන් නම් මැඩම ප්‍රෙග්නට්..

" ගුඩ් මෝනින් මැඩම.."

" ගුඩ් මෝනින් උද්යෝග පුතා.. ආ මේ රඬ පුතත් ඉන්නෙ.."

" ගුඩ් මෝනින් මැඩම.."

මම ක්ෂණිකව බෙල්ලෙ පොට යන ගානටම හැරීලා පිටිපස්ස බැලුවා..
යකෝ!! කොයිවෙලේද මෙතෙන්ට ආවෙ.. මම දැක්කෙන් නෑ දන්නෙන්
නෑ.. ඉන්නවා මරුමුස් විදියට හිනාවෙගෙන උසට උසේ හෙනකදයා
වගේ..

" කොයිවෙලේද ආවෙ.."

" දැන් ටික- ඒ මෙහෙ වරෙන්..!! ඔය රතු පාට බෑග් එක.. ඔව්.. මම තමා..
මෙහෙ වරෙන්..!!"

මේකා එකපරටම මුල් ටික හොඳින් කතාකල්ලා මැදහරිය ගිරිය පලාගෙන
කැගැහැව්ව කිව්වා නිසා මාව ගැස්සිලා ගියා.. යකෝ කටේ සද්දෙ..
මේකගෙ උගුරු දණ්ඩ කැඩිලා යයි මෙහෙම කැගහලා..

" උඹ අද කොහෙ එන්නද ආවෙ.."

රඬු අයිියා මගේ එහාපැත්තෙ ඉදගෙන එකෙක් අල්ලගෙන බනිද්දි මම
මගේ පාඩුවේ පෝලිමේ ඉදපු උන් වෙක් කර කර යැව්වා.. යකෝ බය
හිතෙනවනෙ.. මේ මොන මගුලක්ද.. මලයකෙක් වගේ.. ඇහිබැමත් එකට
හා වෙලා.. මේකා යකෙක් වගේ එකෙක්ද කොහෙද.. ඇහිබැම එකට
ගැවිලා තියෙන උන් නපුරැයි කියලා අපේ ආච්චිඅම්මා කිව්වනෙ.. මුත්
එහෙමද කොහෙද..

" අ-අයියෙ.."

" අයියෙ හුයියෙ නෙමෙ..!! මට මතකයි.. ගිය සතියෙන් උඹට ක්ලාස් එකේ
ප්‍රිෆෙක්ට් කිව්ව නේද රැවුල කපන් වරෙන් කියලා.."

" අ-අ"

" කිව්වද නැද්ද කියපන්!!!"

" කිව්වා අයියෙ.."

" එතකොට උඹ රැවුල කැපුවෙ නැද්ද.."

" න්-න්"

" ඉෂාන් මුව ඔඟිස් එකට එක්කන් පලයන්.."

" අනේ අයිසෙ-"

" ඉෂාන්!!!!!!!!!!!!"

" ඒ මෙහෙ වරෙන් යන්න.."

අර එකොළහ වසරේ පොඩි එකා මුණ ඤෙරොක් කරගෙන ඉෂාන් අයිසා පස්සෙන් ඔඟිස් එකට යන්න ගියා.. අනේ පුතේ.. මු කියන තරම් උපාසක බළලෙක් නෙමේද කොහෙද.. ඌට කැගහලා එතන දෙවනත් කල්ලා ආයෙම රඬ අයිසා උගුර පාදගෙන හිමිට මගේ පැත්ත හැරුණා..

" වරද්.. බැජි එක.."

සිල්වර් පාට රවුම බැජි එකක් මගේ අනේ තියපු රඬ අයිසා මගේ පිටට තටුවක් දාගෙන සෙනුකයා ඉන්න තැනට ගියා.. ඩියුටි බලන්නද ඇවිත් තියෙන්නෙ.. හරිම හොඳයි වරද් පුතේ!! ගේට ඩියුටි වෙක් කරන්න ඉන්නෙ මු කියල මෙව්වර කල් දැනගෙන ඉදියෙ නෑනෙ.. එහෙමත් තියෙද්දි තමා අර සේපාලිකා ගස් අස්සෙ පැල් බැදන් කියව කියව හිටියෙ.. කියාන් අයිසා හරි පෞ.. මෙව්වර කල්ම රඬ අයිසගෙ කටට නෙ ඇදලා තියෙන්නෙ..

ඔක්කොමත් හරි පෙනේද මේකා වෙස් මාරු කරන හැටි.. මු වෙස් මාරු කරන නාග කන්‍යාවියක්ද දන්නෙ නෑ.. සැක්.. කන්‍යාවියක් නෙමෙයිනෙ.. කන්‍යාවෙක්ද.. කොහොමද කන්‍යාවියගෙ පිරිමි සතාට කතාකරන්නෙ.. වර්ජින් මෙල්?? මොකක් හරි.. අන්න එහෙම එකෙක් වෙන්න ඇති.. මේ දැන් කැගහුවා.. ඊටපස්සෙ ආයෙම හොඳට කතාකලා..මම..මම.. හිටපු හැටියෙ පණ යනවා ආයෙත් පණ මතුවෙනවා පුටි රඬ මගෙ පැ-
මොනෙත්තක්ද මට මේ වෙලා තියෙන්නෙ..

මම ඔලුව ගසාගෙන හරි සිහියට ආවා..

කොහොම හරි හත හමාර වෙනකල්ම රඬ අයිසා ගේට එක ගාව අර මැණික රකින නාග වර්ජින් මෙල් වගේ කැරකි කැරකි හිටියා.. ඉස්කෝලෙ පටන් ගන්න බෙල් එක ගහද්දි මගේ අනේ 'මම පාසලේ නීති කඩ නොකරමි' කොළ බන්ඩල් එකයි.. දැන් ඉතින් මෙක ලිව්වහම මේ ලියපු හැම එකාම නීති රකිනවද.. මල සමයං නෙ.. මේ මමත් මේ වගේ

කොළනම් කියක් ලිව්වද.. දවසක් මේ රඳා අයියම ජුනියර් ප්‍රිංග්ක්ට
කෙනෙක් වෙලා ඉද්දි මම මේ වගේ කොළයක්ම ලියලා ඌට දුන්න කියලා
ඌ මට ලගදි මතක් කලා.. දැක්කනෙ.. මම පොඩි කාලෙ ඉදලම හැදුනේ
සිරිමත් වගේ.. පොඩ්ඩක් එහෙත් මෙහෙත් සමානකම් තිබ්බා..

මම ඉතින් හත හමාරෙ ඉදන් අට වෙනකල් බුදුන් වැදලා පරක්කු වෙලා ආපු
උන්ගෙ එස් ආර් බී වලත් ලියලා පන්තියට එන්න එද්දි සෙනුකයන් දුවගෙන
ඇවිත් මගේ කරට අතක් දාගත්තා..

" මේ ගේට ඩියුටි මොන කරුමයක්ද බං.. බුදුමැදුර වගේ සෙට් කරගන්න
බැරිවෙයිද අපිට.."

" ඒ ඔව් නේ බං.. එතකොට අපිට පාඩුවේ බුද්ධ පූජාව ඉවරවෙනකල් ඉදලා
ගේජ් එකේ ක්ලාස් එකට එන්න තිබ්බා.."

" මේ උමේ අයියණ්ඩිගෙන් අහලා බලපන්නෙකො.."

" ඒ දියබරියා ගත් කට්ටම 'එපා දමසාරි~!' කියයි.. සතියක් විතර ගිහින්
අහමු.."

" හා.."

මමයි සෙනුකයයි ක්ලාස් එකට ගියාම තමයි අපිට දැනගන්න ලැබුනේ අපේ
සෙක්ශන් එකේ කෝඩ්නේටර්ගෙ ගෙදර මළ ගෙයක් වෙලා සෙක්ශන්
එකේම මැඩමලා සර්ලා ඒකට උදේ ගිහින් කියලා.. ඉතින් මමයි සෙනුකයයි
පන්තියේ ඉන්න කමමැලි නිසා ජේජර් වගේකුත් උස්සගෙන අර අපේ
ඉස්කෝලෙ අඹ ගහ යට බංකු තියෙලා තියන තැනට ගියා ගනන් හදන්න..
සෙනුකයා කොහොමත් ඉතින් පොඩ්ඩක් පොත් ගුල්ලා සිත් එකේ තෙ
ඉන්නෙ..

අපි දෙන්නා නිවාඩු පාඩුවේ පැය දෙකක් විතරම පාඩම් කලා.. ඉස්කෝලෙ
මේ වගේ තැන් හදලා තියෙන්නෙ කොහොමත් ළමයිනිට පාඩම් කරන්න
තමා.. අපිට එහායිත් තව පොඩි ලමයි වගේකුත් පාඩම් කර කර හීයා.. අපේ
කොමස් උගන්නන හාමුදුරුවොත් අපිව දැකලා පිටට වේවැලෙන්
තට්ටුවක් දාගෙන ගියා.. උන්වහන්සේ ඉතින් තට්ටු දාන්න දන්න
වේවැලෙන් විතරයි.. කියාත් අයියා කිව්වා හාමුදුරුවො දවසක් වේවැලෙන්
දාපු තට්ටුවකට සතියක් බෙහෙත් දාන්න වුනා කියලා..

ඒ වුණාට හාමුදුරුවෝ හරි හොඳයි.. සැර වුණාට අපි ඔලෙවෙල් කාලෙ කොමස් උගන්නන්න ඉදියෙ හාමුදුරුවො තමා.. මට මතක හැටියට මුල ක්ලාස් එකටම කොමස් වලට තිබ්බෙ ඒ.. දෙතුන් දෙනෙක්ට බී තිබ්බා.. හොඳම දේ අපේ උන් එකෙවත් ටියුගන් ගියේ නෑ.. ඒ තරමට ඒ හාමුදුරුවො නැහිලා අපිට ඉගැන්නුවෙ..

මමයි සෙනුකයයි ගනන් හද හදා ඉදලා මට ඊටපස්සෙ දෙන්නම හෙන කතාවකට සෙට වුනා.. අයුක අයියා රට යන කතාවක් දැන් ඇදිලනෙ තියෙන්නෙ.. සෙනුකයා ඒක ගැන කතාකලා.. ඌ නම කියන්නෙ හැමදේටම කලින් ජීවිතේ හදාගන්න එපැයිනෙ කියලා.. ඒකනම ඇත්ත තමයි.. සෙනුක කිව්වා ඒ ගැන පුලුවන් තරම අයුක අයියට තේරුම කල්ලා දෙන්න බලනවා කියලා.. මොකක් හරි කමක් නෑ උන් දෙන්නට නරකක් නොවී ඔනදෙයක්..

අපි දෙන්නා කතාකර කර ඉද්දී රඟ අයියා තනියම මොකක්ද කොළ ඉන්නකුත් අතේ තියාගෙන මේ පැත්තට එනවා මම දැක්කා.. ඔය එන්නෙ.. මගේ වෙන්න නාග වර්ජිත් මේල්.. මුගෙ වෝක් එක යකෝ.. ඔක දාන්න බැරිවුනාද මං අහන්නෙ එදා අවුරුදු කුමාරයට ස්ටේජ් එකේ වෝක් එක යද්දි.. බලන් යද්දි මේකා ඇත්තටම වෙස් මාරු කරනවද කොහෙද..

" මොකද කරන්නෙ.."

රඟ අයියා අපි හිටපු මෙසෙ ඉතුරු බංකුවකින් ඉදගන්නා..

" අපි හදට යන්න රොකට එකක් හදනවා.. එනවන.."

" කොහෙට?? හදටද??"

" නැතුව ඉතින්.."

" මම උඹට හද පෙන්නන්නද.."

" හා.."

" ඉදපත් පස්සෙ දවසක පෙන්නන්නම්.. සෙනුක මල්ලි.. අයුක කතාකල්ලා ඔයා අහනවා.. කෝල් එකක් ගන්න පුලුවන්ද කියලා අහන්න කිව්වා.."

" මං ගාව ෆෝන් එකක් නැතෙ අයිසෙ.."

සෙනුකයා ඇගිලි අඹර අඹර පොත දිහා බලාගෙන කිව්වා..

" ආ ඒකට මොකද බං.. මේ අයිසෙ තවුසෙගෙ ෆෝන් එක ගෙනාවා නේ..??"

" මම.."

" අන්න ඒකෙන් ගනිත් බං.. හයයි නමයයි නමයයි හය ගහලා ලොක් එක ඇරගනිත්.."

මම හෙන පණ්ඩිතයා වගේ කියද්දි සෙනුකයා ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා රඬ අයිසා දිහා බැලුවා..

" ගිහිත් ගන්න.."

රඬ අයිසා ගන්න කියන කැල්ල කියන්න පටන් ගන්නා විතරයි සෙනුකයා ආලෝකේ වෙගෙන් බංකුවෙන් නැගිටලා ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එක පැත්තට ගියා..

" කෝ බලන්න මොනවද හදපු ගනන්.."

" හද හද හිටියෙ එක ගානක්.. ඒකෙ මගක් යද්දි තේරෙන්නෙ නෑ වගේ.."

මම පැන්සලෙන් කම්මුලට ඇනගත්තහම රඬ අයිසා මගේ පැන්සලයි පොතයි එයාගෙ පැත්තට අරගෙන පොතට එබුනා..

" කෝකද.."

" මේ තියෙන්නෙ.. මෙකේ ටීටා සමානයි සයිත් සෘණ එක වාරයක් සයිත් ඇල්ෆා මුල එන් වර්ගයයි සෘණ එක සෘණ කොස් ඇල්ෆා බව පෙන්වන්න කියලා තියෙනවා.. එන් කියන්නෙ ප්‍රිස්ම ද්‍රව්‍යයේ වර්තනාංකයලු.."

මම කියවගෙන කියවගෙන යද්දි රඬ අයිසා කටත් ඇරගෙන පිටසක්වල එකෙක් වගේ මං දිහාබලාගෙන ඉන්නවා.. සැක්.. මුට තේරුනේ නැතුවැතියනෙ..

" ඒක රැස් එකක් වගේ.."

" අනේ මේ.. මෙන්න මේක හදලා දෙනවා.. මට බෑ ආයෙම ඉංග්‍රීසියෙන් පහදන්න.."

" මම..මම.. ඉන්න බලන්න.. ආ මේක ලේසිනෙ.."

රඳු අයියා ගාන දිහා බලාගෙන ඉදලා මගේ උත්තරේ දිහාත් වික වෙලාවක් බලාගෙන ඉදලා මම හදපු සම්කරණෙන් බාගයක් පැන්සලෙන් කපලා දැමුවා..

" මේක වටයක් වරද්.. මේ වගේ ගනන් වලදි මෙහෙම දත්ත වික ලියාගෙන හිතෙන් හදලා බලන්න ඉස්සෙල්ලා.. ඊටපස්සෙ උත්තරේට යන්න.. මෙව්වර ලිය ලිය ඉන්න ගියොත් වෙලාව අපතේ යනවා.."

රඳු අයියා මගේ පොතේ ගානෙ වැරදි හදලා උත්තරේ ගන්න විදිය පෙන්වුවා..

" මේ ඒකනෙමේ.. මේ ටිකේ මම ඔහේ නිකන් ඉන්න එකේ එනවා උඹට ගණන් විකක් හදවන්න.."

" කොහෙ??.."

" ඉස්කෝලෙදි තමා.. දැන් ඉස්සරහට ළමයි එන්නෙන් නෑනෙ.. එතකොට නිකම්මනෙ ක්ලාස් එකේ ඉන්නෙ.. සෙනුක මල්ලිටත් එන්න කියන්න.."

" හා.."

" මම.."

රඳු අයියා එයාගෙ අතේ තියෙන මුද්ද කරක කරක මගේ පොතේ තිබ්බ ගනන් දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මේ ඇත්තටම තවුසෙ මාව කිස් කලේ නෑ නේද අයිසෙ.."

මම ඇත ඉන්න කාක්කෙක් දිහා වපරෙට බලාගෙන රඳු අයියාගෙන් ඇහුවා..

" නෑ බං නෑ.."

" නැත්තං කමක් නෑ ඉතින්.. මම දැනගන්න ඇහුවෙ.."

" ඒකට කියන්නෙ කිසි එකක් කියලද.. ඒ මන්දා උඹන්.."

" අපි මේ ඔවාලා වගේ ඩ්‍රාමා බලලා ඔවා හුරුකරගෙන නෑ.. මම ඇවිල්ලා පොතක් පතක් බලාගෙන පාඩුවෙ ඉන්න මනුස්සයනෙ.."

" ඔව් ඔව්.. උඹකියන එකක් තමා.. මේ නියපොතු කපාගෙන වරෙන් ඊලග දවසෙ.."

" හරි හරි අනේ.. අපරාදෙ මම ලස්සනට නියාගෙන ඉදිය මගේ රෝස පාට නියපොතු ටික.."

මම දුකින් මගේ ලස්සන නියපොතු ටික දිහා බලාගෙන හිටියා.. පස්සෙ වැටෙමු මගෙ යාලුවනේ.. වචන්තෝ.. දිනන්නෝ..

" ආ මේ.. මම උඹට පොඩි වැඩක් ගෙනාවා.."

රඳා අයියා මෙව්වරවෙලා නවුවෙන් අල්ලගෙන කරක කරක ඉදිය කොළ අත්ත මට දික් කලා.. සැක් ඇඹරුල්ලා ඉත්තක් නේද මේ උස්සන් ඇවිත් තියෙන්නෙ..

" මේ මොකෝ.."

" උඹ ඇඹරුල්ලා දලු කනවනෙ.. දළඹු පැටියා වගේ.."

ඔහොම තමා.. අන්න දැක්කනෙ.. ඒ කාලෙ කොහොමද.. ටිට්ස්ට් ටොබ්ලරෝන් අරවා මෙව්වා.. දැන් දෙන්නෙ ඇඹරුල්ලා කොළ.. අපේ මාමා කිව්වා හරි මම ආදරේ ගැන දන්න පකක් නෑ තමා.. දැන් නෙ මේ ඉගනගන්නෙ..

" අනේ මේ.. පලයං යන්න.."

මම ඇඹරුල්ලා ඉත්ත දෙකට තුනට නමලා සාක්කුවෙ ඔබාගන්නා.. පස්සෙ කන්න බැරියැ.. මොකක් වුනත්.. මාව මතක් වෙව්ව නිසාලුවෙ ගෙනාවෙ..

" ඔබ ඇපල් මලක් වාගේ~ ලස්සන වසන්ත කාලේ~ මට හදිස්සියෙන් වාගේ~ හමු වු~"

මම හිමිට සිංදුවක් මුමුණු මුමුණු මෙසෙ පුරාම තිබ්බ පැන්සල් මකන පැන් අරවා මෙවවා එකතු කරගෙන පර්ස් එකට ඔබාගන්නා.. රඬ අයිියට ඒක ඇහිලා හිමිට කට කොනෙන් හිනාවුනා.. ඔය දැන් ඉතින් කියයි අසමජ්ජාති මෙලෝ රහක් නැති ළාට විතරක් හිනායන හරිම හාසය උපදවන සුලු කතාවක්..

" නෑ නෑ ඔබ කෙහෙල්මලක් වාගේ~ ලස්සන වසන්ත කාලේ~"

" අයිියෙ!!!!!!!!!!!!!!"

" මොකද බං කැගන්නෙ.. අර පොඩි උන් වගයක් අරහෙ පාඩම කරනවා.."

රඬ අයිියා මට අපේ එහාපැත්තෙ ඉන්න මල්ලිලා සෙටි එක පෙන්නද්දි එතන කණ්ණාඩි දාගෙන ඉදපු කොට කලිසම සකලබුජම මල්ලි රතුම රතු වුනා.. හරි ශෝක් පොඩි එකා..

" අම්මපා මම තවසෙගෙ ඇට දෙක තලනවා දැනගනින්.."

මම කටට ආවට ඔගේ කිව්වට ටිකකින් තමා මීටර් වුනේ මොකක්ද කිව්වෙ කියලා.. හරිනෙ ඇට ගැන කියවලා කියවලා මිනිහගෙන් ඇට දෙක තලන්න තමයි ලැස්තිය..

" මොකක් කිව්වා..??"

" මි-මොකුත් නෑ.."

" වරද්.. උඹනම මහ-"

" මොකෙක්ද මන්දා.. ඔකනෙ කියන්න ගියේ.."

මම මගේ පර්ස් එක ඇතුලේ තිබ්බ මකනයක් ගේජ් එකේ රඬ අයිියගෙ කටෙ එබුවා.. එනවා මෙනෙ කට ගහගෙන.. කාපිය මගේ දොඩම සුවද තැඹිලිපාට මකනෙ දැන්..

" තුහ්.. මොන මගුලක්ද උඹට වෙලා තියෙන්නෙ අද.."

" මොකුත් නෑ අනේ.. දැසින් පෑ මා ඉහි මැරූ දෙව්ලියේ

රහසින් එයි හැගුමත් මතු වී හදේ

නෙහගින් පෑ විසිරී උණුහුම රැඳේ

දැසින් පෑ මා ඉහි මැරූ දෙව්ලියේ

යලි කිසිදා නොලියූ මේ ආදරේ~ "

මම රඬ අයියට ඇහැකුත් ගහගෙන බංකුවෙන් නැගිටලා සාක්කුවට අත් දෙකත් ඔබාගෙන බුදුමැදුර පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා..

" වරද් ඔහොම ඉන්නවා.."

හොඳයි මගෙ ලමයිනේ~ මගෙ ඊලග ඔයාලට ආදරෙන් අහන්න ඉල්ලන සිංදුව.. දැසින් පෑ.. රඬ අයියගෙ ආසම අවිස්ථි ගෙ.. මෙවා ඇවිල්ලා පරණ වුනාට හෙන ලස්සන සිංදු..

ඔන්න මම ආවා.. මෙන්න මම ගියා..

මම ඔයාලට ආදරේම අදරේ අනේ.. හැම කමෙන්ට් එකක් ගානෙම මම පුරෝලා දෝතින් එකක්.. ආදරේම අදරෙයි.. ඒ හැම කමෙන්ට් එකක් ගානෙම මගේ අතින් ලියවෙන වැජිටර් ගානෙ ලියන්න ආස හිතෙනවා.. හව් ලව්ලී යූ ආ~

එන්නාම මගෙ සකලබුජම් කොටකලිසම් ටික..

ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

59 කොටස

" අමමපා මේ ලබ්බෙ සරම ගැලවුනොත් එකපාරක් හරි.. උතුරු සලුව එක්කම තවුසෙගෙ කටෙ ඔබනවා අයිසෙ.. දැනගනිනි.."

" ඉතින් දගලන්නැතුව ඉදපන්.. ඉවරනෙ.."

" තවුසෙටත් මම දගලන එකම තමා ජේන්නෙ.."

" ඉතින් මල්ලෙ ඌට උඹ දගලන එක ජේන්නැතුව වෙන මොකක් බලන් ඉන්නද කියන්නෙ.. උඹත් මට හු#න කතා තමයි කියන්නෙ.."

" මේ උඹලා මෙනත් ඇවිල්ලා කුණුහර්ප පලන්න නියාගත්තද.. යකෝ අපි වගේ උනුත් සිල් ගන්න ඇවිත් ඉන්නවා.. කට වහගෙන ඉදපල්ලා.."

සෙනුකයා මහපගයා වගේ අපේ රහස් සාකච්චාව මැද්දෙන් පැනලා තඩ්බාලදියක් හැලුවා.. අපි හිටියෙ මෙන්නෝල් එකේ පිටිමපස්සෙ බිත්තියට හේත්තුවක් දාගෙන හාමුදුරුවො කියන බණ අහගෙන.. පොසොන්ලු නෙ ඉතින්.. සිල් ගන්න එපැයි ඉස්කෝලෙ ඇවිත්.. මුලු හෝල් එකේම පැදුරු එළලා ලස්සනට පිරිසිදුව හදලා හාමුදුරුවොන්ට ආසන පනවලා විසාන නෙළුම් මල් වට්ටි පිටින් තියලා හදුන්කුරු ගහලා තියන හැම ජාතියෙන්ම ගිලන්පස තියලා විසාලෙට හදලා තිබ්බෙ..

දැන් ඉතින් මම ස්ටුවර්ඩ් කෙනෙක් වෙලා සති ගානක් වෙනවා.. මේ සති ගානම ඉහේ කෙස් ගානට මේ රඨා කියන ගැටහැලප පොලොස්කොට්ටෝරුවා මට කැගහලා බැනලා ගැහුවෙ නැති ටික විතරයි.. හැබැයි අමමපා ගැහුවනම් මමත් දෙනවා අනිත් පැත්තට ඇට දෙක ලෙප්ට වෙන්නම..

ඉස්කෝලෙ වෙන්න හෙඩා මම කියලා ඉස්කෝලෙ පුරාම උන් කිය කිය ඉදියත් මටනම් ඔය බැප් එක දෙනකල්ම සත එකකට ශුවර් නෑ.. මොකද මට ඔක නැතිවෙන්න තිබ්බ සම්බාවිතාව.. ඔක හම්බෙන්න හිබ්බ සම්බාවිතාවට වඩා හුගක් වැඩි..

මම හෙඩා උනොත් ඩිපියුටි හෙඩා වෙන්න හිටියේ මගේ සක්කිලි පරෙයිසා වම්මරුවා.. වම්මරු දැන් මාත් එක්ක ලොකුවට අවුල් නෑ.. එදා එල්ඩර්ස් හෝම

එකේ මම උගේ තුවාලට ලේන්සුවක් බැන්ද හින්දද දන්නෙ නෑ.. මාත් එක්ක පැටලෙන්න වලි අනම් මනම් වලට ආවෙම නෑ.. ලගදි දවසක මාත් එක්ක හිනාවෙගෙනත් ගියා.. හරි අමුතු දේවල් තමා මගේ වටේ ඉන්න උන්ටත් වෙන්නෙ.. ඒත් වමිරු හොඳ වුනාට මතීග මාත් එක්ක කවදාවත්ම අඩුමතරමේ හිනාවුනේවත් නෑ.. ඌ හිනාවුනා කියලා මොකෝ මට අමුතුවෙන් හතර මහ නිධානෙ පහල වෙන්නෙ නෑනෙ.. මම ඉතින් ඒක ගානක් නැතුව හිටියා.. නඟ්‍රාස් තමා ගේමස් කැප්ටන්ට සිලෙක්ට් වෙලා හිටියේ.. සෙනුකයා ඩිපියුටි ගේමස් කැපෙක් වෙයි කියලා අයුක අයිසා කිව්වා.. කොහොම වෙයිද දන්නෙ නෑ ඉතින්..

අයුක අයිසා සතියකට විතර පස්සෙ ආපහු ඉස්කෝලෙ එන්න ගත්තා.. එයා ඩිප්‍රෙගන් වලට බෙහෙත් ගන්නවා කියලා සෙනුක නම් කිව්වෙ.. ඒත් කොහොම වුනත් සෙනුකයා එක මොහොතකටවත් අයුක අයිසව අතැරියෙ නෑ.. කොහොම හරි හමබෙන විනාඩියෙ වුනත් අයුක අයිසගෙ ලගින්ම ඉදියා.. වෙනසක් නැතුව.. එක දවසකවත් කිව්වෙ නෑ.. 'මට මෙක කරන්නබෑ බ' 'එපාවෙලා තියෙන්නෙ' 'මෙක නවත්තලා දානවා' කියලා..

ඒ අතින් ඌ මාරම කොල්ලෙක්..

දැන් ඉතින් අද පොසොන් පෝයට අපි සිල් ගන්නවනෙ.. අයුක අයිසයි සෙනුකයයි නම් උපාසක මහත්තුරු දෙන්නා වගේ හාමුදුරුවො කියන බණ මාරම හොඳට අහගෙන අපිට එහාපැත්තෙ බිත්තිය කොනටම වෙලා දොහොත් මුදුන් දිගෙන වැදගෙන හිටියට.. මාත් එහෙම වෙන්න ඔන කියලා එකක් නෑනෙ.. මම හිටියේ රඨා අයිසගෙයි කියාත් අයිසගෙයි මැද්දට වෙලා කකුල් දෙකත් හායි ගාලා දිගැරගෙන සිටිලිමේ කැරකෙන ඊයා එක දිහා බලාගෙන..

වෙනදට ඔහේ කලිසමටම උතුරු සලුවක් දාගෙන එක්ක තිබ්බ වාන්ස් එකට මේ කොහෙවත් යන ස්ටුවර්ඩ් පට්ටමක් නිසා කෙලවිලා ගියා.. කොහෙද ඉස්කෝලෙ ගිග්‍ර නායක මණ්ඩලේ භාරව ඉන්න සර්ට ඔන වුනානෙ අපි ඔක්කොන්ටම නැගනල්ම අන්දලා එවන්න.. ඉතින් මම ටොප් බෝඩ් නොමිනේට් වෙලා ඉන්න නිසා මේන්හෝල් එකේ අපේ ඉස්කෝලෙ සිතියර් බෝඩ් එකත් එක්ක නැවතිලා හොඳ ලමයා වගේ සිල් ගන්න ගමන් ඉදියෙ..නැත්නම් පන්තියේ මැඩම් එක්ක ඉන්න තිබ්බා පන්තියා වෙලා.. කොහොම හරි කමක් නෑ බිත්තියක් සෙට් වුන එකනම් මගේ මහා පිනක්ද කොහෙද..

රඬ අයියා ඉතින් දගලන්නැනේ.. හොඳ ලමයා වගේ කකුල් දෙකත්
එරමිනියා ගොතාගෙන නහය ගාවට අත් දෙකත් තියාගෙන ඔලුව පහත්
කරගෙන ඇස් දෙකත් පියාගෙන බුදුන් වදිනවා.. දැක්කහමත් ආසයි.. ඊට
එහාපැත්තේ ඉදහු මම නිගණ්ඨයා වගේ කකුල් දෙකත් දිගුරගෙන බඩ උඩ
අත් දෙකත් බැදගෙන කටත් බලියගෙන සිටිලිම දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..
මට එහාපැත්තේ කියාත් බිත්තියට ඔලුව ගහගෙන නිඳි කිරා වැටෙනවා..

මගේ කකුල් දෙක හිරිවැටිලා තියෙන්නේ.. බඩ පයින් ඉදලා..
ඊටපස්සේ බැරිතැනම මම අර්ධ පයින් ඉදියා.. ඒ වුණාට එහෙම
එකම විදියට ඉන්න බැනේ.. මට දැන් සැතපෙන ඉරියව්වට මාරුවෙන්න
තිබෙනම ඊටවඩා දෙයක් ඔන නෑ..

" කියාත් අයියෝ.. කන්න දෙයක් නැද්ද හලෝ.."

" ඇයි දැන් උඹ විකකට කලිනුත් ලොලිපොප් එකක් කටේ ගහගෙන ඉදියා
නේද.."

" සැක් බො.. ලොලිපොප් එකකට බඩගින්න නිවෙනවද.."

මම හිමිට ඇස් දෙක පියන් වැදගෙන ඉන්න රඬ අයියට කිට්ටු කල්ලා
පැත්තකින් හේත්තුවක් දාගන්නා.. කොහොම ඉන්නවද මන්දා උන්
තුන්දෙනා හෙල්ලෙන්තෙවත් නැතුව එකම විදියට.. ඉරිසියත් හිතෙනවා
මට..

" පිස් පිස් මෙහ්.."

" මම.."

" කියටද හාමුදුරුවෝ ආපහු පන්සලට වඩින්නේ.."

" තව විනාඩි විස්සක් විතර යයි.."

" මම.."

උදේ බණට වැඩම කරවපු හාමුදුරුවෝ ආපහු පන්සලට වැඩියහම අපිට
දවල් දානෙ හමබෙනවා.. ආපහු ඉතින් දානෙන් පස්සේ ඉස්කෝලේ
ඇරෙනකල්ම හාවනා වැඩසටහනකුයි බණකුයි තියෙනවා.. අද මේ ක්ලාස්

එකකුත් කට කරගෙන මේකට ආවෙ.. අපරාදෙ ක්ලාස් එකේ නම් බංකුවෙ
හරි වාඩිවෙලා ඉන්නවනෙ.. දැන් ඉතින් උස් ආසන වල ඉදගන්නත් බෑ..
මුද්දත් ගලවලා බෑග් එකේනෙ.. මුලු මාල අරවා මේවා දාන්න හොදනෑනෙ..

කොහොම හරි වැඩම කරපු ලොකු හාමුදුරුවෝ පැය බාගෙකින් විතර බන
ඉවර කරලා ආපහු පන්සලට වැඩම කලා.. මම දෙයියනේ කියලා නැගිටලා
කකුල් දෙකත් ගසලා ගසලා අත් දෙක උඩට කල්ලා ශේප් එකේ ඇගමැලි
කඩාගන්න ගියා විතරයි..

"ටහුක්"

සරම ලුස් වෙලා කකුල් දෙක ගාවට රෝල් වෙන්න ගියා.. වැටුනට කමක්
නෑ ඉතින් මම යටට දිග කලිසම ඇඳලා හිටියේ.. ඒත් ලැප්පයිනෙ.. සරම
කැඩෙන්න මොහොතයි තප්පර කාලකට කලින් රඬ අයියා මගේ සරම
දිහා බැලුවා විතරයි.. මු බැලුව නිසා තමා කඩන් වැටෙන්න ගියේ.. නැත්නම්
යස අගේට තිබ්බෙනෙ.. මම පටස් ගාලා සරම අත් දෙකින්ම අල්ලගත්තා..

" යකෝ.. මල්ලි.. ඡනෙරු..!!!"

" මොකද මොකද අප්පා.."

" උඹ කොල්ලෙක් නේද යකෝ.. සරමක් ඇදගෙන එක විදියක ඉන්නම
බැරිදි.."

" මම සරම අදින්නෑනෙ.."

මම කියාන් අයියට දෙකක් රවලා ආයෙම මගේ සරම ලස්සනට ඇදගෙන
උතුරු සලුවත් හදාගෙන කම්සෙත් පහළට ඇදගෙන බිත්තියට හේත්තු
වෙලා මගේ දිහා සසරම කලකිරිලා වගේ බලාගෙන ඉන්න රඬ අයියට
මුණ පිරෙන්නම හිතාවුනා.. සසර කලකිරුණට කමක් නෑ පුතේ
මහාහිනිශ්ක්රමණය නොකර..

" පහළට යමුදි.."

" මම.."

මමයි, කියාන් අයියි, සෙනුකයි, අයුක අයියි පහළට එද්දි පහළ පොඩි
ළමයි එහෙට දුවනවා මෙහෙට දුවනවා.. රෙදි කැලේ.. පොඩි ළමයි ඉතින්
දහලනවනෙ කොහොමත්.. උන්ට සිල් අරන් කියලා ගානක් නෑ.. හයේ
හතේ පන්ති වල වූවි ළමයිනෙ.. උන්ගෙ ක්ලාස් වල විවර්ස්ලා උන්ව
අල්ලගන්න බෙරිහන් දිදි පස්සෙන් පන්නනවා..

ඒ අස්සෙන් අස්සෙන් අපේ දිහාට දුවගෙන ආපු වමිරුවා මාව දැකලා අතත්
වනාගෙන මම ගාවට එද්දි මම ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන හිටපු තැනම
නැවතුනා.. අතේ හත්තික්කේ මේ මොකක්ද මේ වෙන්න යන්න.. වමිරුවා
මට කැමතිවෙලාද දන්නෙ නෑ.. ඒක දැක්ක රඨ අයියිත් මගේ දිහා අමුතුවට
බලගෙන ඉදලා මගේ එහාපැත්තෙන් හිටගත්තා..

" ඡනෙරු.. පහළ ස්ටෑෆ් රූමි එකේ පිරිකර වගයක් තියෙනවා.. හවස බණ්ට
වැඩම කරන හාමුදුරුවන්ට ඒක පූජ කරන්න පුළුවන්ද.."

" මම??"

මම මටම ඇගිල්ල දික් කරගෙන ඇහුවා..

" ඔව්.. උඹයි ඔන්නම තව කවුරුහරියි.. පුළුවන් නෙ.. මම නෙමෙ පාලිත
සර් කිව්වෙ.. කියන්න කියලා.."

" ආ හා.. හා.. මම දෙන්නම්.."

" හරි~"

වමිරුවා මගේ පිටට බෝස් ගාලා පාරක් ගහගෙන දුවගෙන දුවගෙන ආපු
දිහාටම යන්න ගියා.. ඒ වුනාට මගේ මුනෙයි රඨ අයියිගෙ මුණෙයි තිබ්බේ
'වට් ද ඩක්' පෙනුමක්..

" උඹ අරු එක්ක කතාකරනවද.."

" මම?? පිස්සුද අතේ.. මට ඔය සක්කිලි පරෙයියා අල්ලන්නෑ.. ඔයා
දන්නවනෙ.."

" එහෙනම්..??"

" අතේ මන්දා.. උා එකපාරම හොඳ වෙලා.. පෙර වැරදි තේරිලාද දන්නෑ.."

@Shan

" මම.. කොහොම හරි කමක් නෑ උඹ ඌ එක්ක කතාකරන්න ඔන්නෑ.."

රඬ අයියා මට ලාවට රවලා ප්‍රිතේස්ට රූම එකට ඇවිදගෙන ගියා.. මමත් සරම අත් දෙකින් උස්සන් ඒ පස්සෙන්ම ඇවිදගෙන ගියා..

දානෙන් පස්සෙ හවස හාවනා වැඩසටහනට අපි ආයෙම මේන්හෝල් එකට ගියා විතරයි ලොකු ප්‍රින්සිපල් සර් අපි දැකලා ඇවිත් ඉස්සරාහින්ම ඉදහන්න කිව්වා.. සර්ලා ලගින්ම..

" හරිනෙ අමාරුව.."

මම සර්ට ස්මයිල් ඉන් පේන් හිනාවක් දාගෙන ගිහින් ඉස්සරාහින්ම ඉදහන්නම රඬ අයියන් ඇවිත් මගේ එහාපැත්තෙන් ඉදගෙන කනට කල්ලා 'එකවිදියක ඉදපත්' කියලා මුණට හිනාවුනා.. දෙන්න හිතයි මොටට සිප්පි කටටට දෙකක්.. ඌ තමා මේ සේරටම වගකියන්න ඔන.. පරක්කු වෙලා ඇවිල්ලා ඉස්සරහම ඉදහන්නත් වුනා.. අර හමබුණ අයිස්ක්‍රීම් එක මට දුන්නෙ නැත්නම් අම්මපා මම කරනවා හොඳ වැඩක්.. අනික මම නිසා උගේ දත් පණුවො කන්නෙත් නෑ.. කොච්චර හොඳද.. බෙනිෆිට්ස් ඔෆ් හැවින් අ සිනිබෝල ෆැක්ටරියක් වගේ කොල්ලෙක්..

හාවනා වැඩසටහන මම හිතුව තරමම බෝරින් වුනේ නෑ මගේ වාසනාවට.. ඒ කියන්නෙ බෝරින් නෑ කොහොමවත්.. ටිකක් තරුණ වගේ හාමුදුරුවො කෙනෙක් වැඩම කල්ලා තිබ්බෙ.. මම හිතුවෙ මට මෙතනම නින්ද යයි කියලා.. එහෙම වුනේ නෑ.. ඒ වුණාට සැරෙන් සැරේ රඬ අයියා මගේ උරහිසේ උගෙ උරහිස වද්දනවා.. මු හිතුවද දන්නෑ මට එහෙම නින්ද ගියා කියලා.. පිස්සු හැදෙයි.. මම කොහොමත් මලක් වගේ බනක් හාවනාවක් කරගෙන ඉන්න තමයි හිතේ නියාගෙන හිටියේ මේ රඬ කියන දළඬුවා හෝ මීමැස්සා ආවෙ නැත්නම්..

හාවනා කල්ලා ඉවර වුණාම ඒ හාමුදුරුවොම පැය දෙකක විතර බණක් කිව්වා.. මම ඉතින් ඔලුව පොඩ්ඩක් නමාගෙන අර රඬ අයියා ඉන්නවා වගේ වැදගෙනම බණ අහගෙන ඉදියා.. ඒකා නම් සිරාම උපාසකයා තමා.. හෙල්ලෙන්නෙවත් නෑ.. මමත් ඉතින් හෙල්ලෙන් නෑ තමා.. මොකද අපිට පිටිපස්සෙන් ඉස්කෝලෙ ප්‍රින්සිපල් සර්ලා පස් දෙනෙකුයි විනයභාර සර්ලායි මැඩමලායි හිටිය නිසා..

හාමුදුරුවෝ බණ්ඩ දේශනා කළේ අපි කරන පින් පව් වලට
කොහොමද විපාක පල දෙන්නේ කලා.. හාමුදුරුවෝ, ඉස්සරහම ඉදපු මම
දිහා බල බල දෙපාරක් තුන්පාරක්ම හිනාවුනා.. ඒ කියන්නේ මේ හොඳට
බණ්ඩ දේශනා කර කර ඉදලා.. එකපාරටම නවත්තලා මගේ දිහ බලාගෙන
ඉන්නවා.. ඕක නිසා මගේ මුණට ලේ පිරිලා රතු වෙලා එතන වෙන
විකාරයක් වුණා.. බලාගෙන ඉදලා ඔලුව වන වන හිනාවෙනවා..

" ඉහළ රූප සමපත්තියක් ඇතුව ඉපදෙන්නත් මේ දරුවෝ දන්නවද..
ඒකටත් පින් පව් බලපානවා.. ගිල්ප පිහිටන්නත් එහෙමමයි.. ගිය ආත්ම හව
වල අපි කරන කර්ම විපාක එල දීමක් විදියට තමයි අපි මේ ආත්ම හව වල
කිසිම අඩුපාඩුවක් නැතුව ඉපදෙන්නේ.. හරියට විශාලා මහා උපාසිකාව
වගේ.."

හාමුදුරුවෝ එහෙම දේශනා කර කර සැරිත් සැරේ මගේ දිහා බලද්දි රධිය
අයිසත් හිනාවෙව් මගේ දිහා හැරිලා බැලුවා.. මම තා ටිකක් මුණ පහතට
නමාගෙන මුන උස්සලා බලන්නෙවත් නැතුව වැදගෙනම හිටියා..

පැය දෙකකට පස්සේ හාමුදුරුවෝ බණ්ඩ අහවර කරලා, සිල් පවාරණය
කල්ලා, අපේ ඉස්කෝලෙ විනය ගැනත් හොඳ කියලා ප්‍රශංසා කල්ලා
,ආපහුම පන්සලට වැඩම කරන්න ලැස්ති වුනාම ප්‍රින්සිපල් සර් අට
පිරිකරක් රධය අයිසගෙ අතට දිලා මගේ අතට බුටුන් පේපර් වලින් රැපිත්
කරපු හෙන ලොකු බොක්ස් එකක් දිලා ගිහිත් පූජ කරන්න කිව්වා.. මෙත්
හෝල් එකේම ලමයි හිටියා පන්සියක් හයසියක් විතර..මම ඉතින්
දෙයියනේ කියලා සරම කඩාගන්නෙ නැතුව හිමිත් නැගිටලා
හාමුදුරුවොත් ඉදපු තැනට ගියහම රධය අයිසා මුලින්ම අට පිරිකර පූජා
කල්ලා හාමුදුරුවොන්ට වැදලා එහාට වුනා.. මමත් එතන තිබ්බ ස්ටුල් එක
උඩින් බොක්ස් එක තියලා පසග පිහිටුවලා හාමුදුරුවොන්ට වැන්දහම
හාමුදුරුවෝ 'සුවපත් වෙත්වා' කියලා මගේ ඔලුවට උඩින් නොගැවෙන්න
අත තියලා හිනාවුනා.. මමත් හිනාවෙලා රධය අයිසගෙ එහාපැත්තෙන්
හිටගත්තහම ඉස්කෝලෙ බොද්ධ සංගමේ කොල්ලෙක් රධය අයිසට මයික්
එකක් ගෙනැවි දුන්නා..

" අද දින මෙහි වැඩමවා වදාළ අතිපූජ්‍ය.."

රධය අයිසා පොඩි කතාවක් කරනකල් මම ඉතින් උපාසක බළලා වගේ අත්
දෙකත් ඉස්සරහට බැදගෙන බිම බලාගෙන හිටියා.. ඉස්සරහා බැලුවොත්

ලැප්ප් හිතෙන නිසා.. ඒ එක්කම ගොටෝග්‍රැෆි සොසයිටි එකේ පොඩි
එකෙක් කැමරාවකුත් උස්සගෙන ඇවිත් ඇගිලි වලින් වන් , වූ , ත්‍රී කවුන්ට
කල්ලා ඇස් දෙක නිලංකාර වෙලා යන්න ගොටෝ එකක් ගන්නා..

මේ සතියේ ස්කූල් මැගසින් එකේ මුල් පිටුව.. '

Rajakeeya Abhiwandhana 'Annual Sil' program..'

කොහොම හරි ඒවා මේවා ඉවරවෙලා මමනම් මෙන්හෝල් එකේදීම උතුරු
සඵව ගලවලා අතේ ඔතාගන්නා.. ඊටපස්සෙ ප්‍රිතෙක්ට රූම එකට ගිහින්න
සරමත් ගලවලා බැග් එකේ ඔබාගෙන ක්ලාස් එකට ගිහින්න මැඩමව
හම්බෙලා ආයෙම ප්‍රිතෙක්ට රූම එකට එද්දි රඟ අයිසා ගෙදර යන්න
ලැස්තීවෙන්න සපත්තුදෙක දානවා.. කියාන් අයිසයි අයුක අයිසයි
සෙනුකයයිත් ඒ අහළ පහළ උන්ගෙ වැඩ..

" මේ.."

" මම.."

රඟ අයිසා මේස් දෙක නමාගෙන උඩ බැලුවා..

" දැන් ආයෙම ලිඩර්ශිප් කැමප් එකටත් එන්න ඔනද අප්පා.."

" එන්න වෙනවනෙ.. මේ සැරේ එන්න කියලා ලෙටර් එකක් දුන්නා නේද.."

" ඒ ලෙටෙල් අස්සෙ මදැයි ස්ටුවර්ඩ්ශිප් එකකුත් පටලගන්නා.. බලපත්
එහෙමපිටින්නම දවසක් අපරාදෙනෙ.."

සෙනුකයා මුණ නරක් කරගෙන කිව්වා.. ඌ කියන්නෙ ඇත්ත තමා.. අරවා
මේවා පැටලිලා එක්සෑම් එකට කෙලවුනොත් මේ එක මගුලක්වත් නෑනෙ..
එක්සෑම් එක්සෑම් එක්සෑම් කොහේ ගියත් මතක් වෙන්නෙ ඒකමයි..
මානසික ආතතිය වගේ දැන්නම්..

" සිරාවට මුත් දෙන්නට බයෝ කරන අස්සෙ මෙවත් කරන්න පුලුවන්ද බො..
ඔකට නැවිත් ඉන්න බැරිවෙයිද.."

" බෑනෙ කියාන්.. අර උපාලි සර් කැගහනවනෙ ආවෙ නැතිවුනොත්
ස්ටුවර්ඩ්ශිප් කැන්සල් කරනවා කියලා.. මාත් අහලා බැලුවා ස්ටුවර්ඩ්ශිප්ලා

එන්න ඕනමද කියලා.."

" ඉතින්.."

" එන්න ඕන කියන්නෙ.."

රධය අයියා බෑග් එක අතට අරගෙන යන්න ලැස්තිවුනාම මාත් මගේ බෑග් එක හොයාගෙන කරේ දාගන්නා..

" මම.. කමක් නෑ ඕකට විතරක් පලයන් එහෙනම්.. ආයෙ මුන්ට මහාලොකුවට වැඩ දෙන්න යන්න ඕන නෑ.."

" මම.. වරද් යමු.."

අපි දෙන්නා ගෙදර එන්න ආවා.. අනිද්දට වන් නයිට් කෑමප් එකක් ඉස්කෝලෙ.. ඒකට නවතින්නත් වෙනවා.. අපේ ගෙදර දොණ්ඩ් කේස් මේවට ඉතින්.. මොනා කරන්නද..

" අයියෙ.."

" මම.."

" අර හාමුදුරුවොන්ට මක් වෙලාද සැරින් සැරේ හිනාවෙන්න ගත්තෙ ආ.."

" මම කොහොමද දන්නෙ බං.. උඹව දැක්කහම විශාබාව මතක් වුනාද දන්නෙ නෑ.."

" අනේ මේ පලයං.."

" නෑ නෑ උඹ ඉදගෙන ඉද්දි හාමුදුරුවො බලන්න ඇති හෝල් එකේ කවුද ඩමියක් ගෙනැල්ලා ඉස්සරහින් තිව්වෙ කියලා.."

" ඩමියක්.. ඒ මොකද ඒ..??"

" නිකන් නිකන්.."

" ඒකමිසක්.."

" සිරාවට උඹ මොකද බං හැමදාම ලස්සන වෙන්නෙන.."

" මම??"

" මම.."

" මගේ හිතේ කහට නැනෙ හලෝ.."

" එහෙමද හා හා.. උඹ කියන එකක් තමා.. වරෙන් බස් එකක් එනවා.."

හායිම.. හිතේ කහට නැති ඔතරින් ආවා.. ආයෙ රැටන් එමනන ඒයිම..

එන්නාම.. ලව් යූ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

60 කොටස

" සුදුමහත්තයා.. උඹ ඔව්ට ගියාට කමක් නෑ.. ලකුණු එහෙම අඩුකරගෙන මෙතන මට එක එකාගෙන් කතා අහගන්න ලැස්ති කරනවා නෙමෙ.."

" හරි හරි අනේ එකදවසනෙ.. ඉවරයි.. ආයෙ යන්නෙ නෑ.."

" ආයෙ යන්නෙ නෑ තමයි.. එක දවසකවත් ගෙදර නෑ.. හැමදාම මොකක් හරි මගුලක්.."

" අනේ මේ අර රඛා අයිගත් කවදාවත් ඉස්කෝලෙ ඉදපු එකෙක් නෙමේ උා හැමදාම හිටියෙ කැඩෙට් කෑමිප් වල.. කෝ ඉතින් අයිලන්ඩ් රැන්ක් එකකුත් දැමිමෙ.."

" උඹට ඉතින් එව්වර එකක් කරගන්න බැරි වග මම දන්නවනෙ.. ඒ ළමයි ඒව්ට ගියාට උනන්දු වෙනවා ඇති.."

" ආපෝ මොන මගුලක්ද මේ.. බනිනවා බනිනවා.. මම යනවා යන්න.. දොරවල් වහන් ඉන්න හොඳේ.. රූට ලොකු අම්මලගෙ ගෙදර යනව නේ.."

" මම.."

මම පුස්පගෙන ගිහින් අම්මට වැන්දහම අම්මත් පුස්පගෙන මට බුදුසරණයි කිව්වා.. ඊටපස්සෙ මම උදේ පාන්දර පහට පුස්පගෙනම එළියට බැහැලා හෝල්ට් එකට ආවා.. මොන ලබ්බකට උදේම එන්න කියනවද මන්දා.. සිතලයිත් එක්කන්.. බෑග් එකත් ටොන් එකක් විතර බරයි.. මම හෝල්ට් එකට ඇවිත් විනාඩි දහයකින් විතර අපේ අම්මගෙ චීර පුතා උගේ අයිගත් එක්ක ඇවිත් මාවත් දාගෙන ඉස්කෝලෙට එන්න ආවා..

" ගුඩමෝනින් ආධ්‍ය අයිගෙ.."

" ඒයි මෙහ් ගුඩමෝනින්.."

මම දෙන්නටම ගුඩමෝනින් කියලා ආධ්‍ය අයිගට හිනාවුනා..

" අම්මෝ හුග කාලෙකින් දැක්කෙ.. ගුඩ මෝනින්.."

" ඔයාට මාව මතක් වුනාද අයියෝ.."

මම ආධ්‍ය අයිසගෙන් අහද්දි මගේ එහාපැත්තෙ ඉදගෙන හිටපු රධ්‍ය අයිසා මං දිහා රවලා බැලුවා.. මොකද දන්නෑ රවන්නෙ.. නෑනෙ.. රවන්න විතරනේ දන්නෙ..

" මතක් වුනා නේන්නම්.."

" ඔහ්.. ගෝක්නෙ.."

" මම.. මතක් නොවී තියෙන්න බෑනෙ අපේ ගෙදර ඉන්න ඔයාගෙ හැපිකව්වගෙ ඇග පුරාම හුරලානෙ බළල් පැටියෙක්.. බළල් පැටියෙක්ද ඩුකියුලෙක්ද මන්දා.."

" ඇ සිරාවට.. හැපිකව්වා..??? ඒ අයිසෙ ඔයා කිව්වෙ හැපිකව්වා කියලද.."

" මම.."

මම පටාස් ගාලා රධ්‍ය අයිසා දිහා බැලුවා.. ඇස් දෙකත් හිනි කල්ලා.. රධ්‍ය අයිසා ගටර් එකෙන් එළිය බලාගෙන ඉදියෝ..

" පීස් මේ.. තවුසෙ මොකක් හරි කැන වැඩක් කලා නේද.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ දිහා පුදුමෙන් වගේ බැලුවා..

" මම???"

" ඔ.."

" මම මොනවද කලේ.. උඹට පිස්සුද.."

" තවුසෙගෙ ෆෝන් එක මෙහෙ දීපන්..ගැටහැලප පොලොස් කොට්ටෝරුවා.. මොකක් හරි හිපාටු කතාවක් කිව්ව නේද ආධ්‍ය අයිසට.."

මම ටක් ගාලා පැනලා රධ්‍ය අයිසගෙ සාක්කුව අස්සට අත දැමමා විතරයි ඌ දහලලා දහලලා මගේ අත එළියට අරන් විසික් කලා..

"එව්ව කොහෙද තවුසෙට මාත් එක්ක"

මම සපත්තු දෙක ගලෝලා එහා කොනටයි මෙහා කොනටයි විසික් කල්ලා රඬ අයිගෙ බෙල්ලෙන්ම අල්ලා ගට් එකට තියලා තද කලාම ඌ හුස්ම ගන්න බැරුව මැරෙන්න ගිහින් මගේ උරහිසෙන් අල්ලා සිටි එකේ එහා කොනට තල්ලු කලා.. මම කප් කැන තඩ් වවුලෙක් වීදුරුවේ වැදුනා වගේ ගිහින් වීදුරුවේ වැදුනා..

"ආහ් තවුසෙ මාව තල්ලු කලා නේද"

මම මෙස් එකක් ගලෝලා රඬ අයිගෙ මුණටම විසික් කලාම ඌ මගේ කකුල් දෙක අල්ලා අත් දෙකින්ම තද කරගෙන ලොක් කල්ලා සිටි එක උඩ තියලා මගේ ලස්සන කකුල් දෙක උඩින් උගේ තඩ්ම තඩ් පස්ස තියාගත්තා.. යකෝ තල්මහෙක් වගේ මුගේ බර.. මගේ කකුල් දෙක කැඩෙන්න ආවා.. හෙල්ලෙන්ත්වත් බෑ..

"එහාට යනවා.. ආව් අමමාහ් කකුල් දෙක මගේ.."

මම අත් දෙකින්ම රඬ අයිගෙ තල්ලු කලාම රඬ අයිගා මගේ අත් දෙකත් තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

"ආව්හ්.. අනේ ආධ්‍ය අයිගේ.."

ඊටපස්සෙ මම කොහොමහරි දගලලා දගලලා මගේ එක කකුලක් අර තඩ් පස්ස යටින් අරගෙන ඒ කකුල රඬ අයිගෙ කම්මුලට තියලා එහාට තල්ලු කලාම රඬ අයිගා මගේ අත් දෙක අතැරලා කකුල අහක් කරන්න ට්‍රයි කරද්දිම, මම රඬ අයිගෙ බෙල්ලෙන්ම අල්ලලා, එක අතකින් කොහොමහරි සාක්කුවට අතදාලා ෆෝන් එක ඇදලා ගත්තා..

" ඒ මෙහෙ දෙනවා ෆෝන් එක"

රඬ අයිගා දගලද්දි දගලද්දි මම ෆෝන් එක අරගෙන ඉස්සරහට කල්ලා පට ගාලා ලොක් එක ඇරගෙන ගැලරි ගිහින් උගේ ඇගිල්ල ඇදලා ගන්න ට්‍රයි කරාම මේකා මාව පිටිපස්සට ඇදලා අරගෙන බෙල්ල වටේ අතක් දාලා ඇගට හිර කරගත්තා..

"කැහ්-කැහ්-අමමෝ-හුම්ම.."

මගේ හැසිකව්වා.. ගැටහැපල ලොපොස්කොට්ටෝරුවා.. එයා හිරේ ගියා

අවුරුදු සියකින් මම එයාව දැකලා නෑ

* එයා හම්බුණහම කියන්න මට-*

මේ මොන නවතීරුවක්ද යකෝ මේ.. මම මොනවද මේ කියවන මරිමොගල් කතා.. මම තරහින් පුපුර පුපුර රධ්‍ය අයිසා පැත්තට හැරුණහම ඉස්සරහා හිරිය ආධ්‍ය අයිසා කාර් එකේ යන සිංදුව වැඩි කල්ලා දැමමා..

" තවුසෙ මැටි මෝල් සකපෝරු හිවල් ඇට නැති කාන්තාර පතොක් ඔටුවා..!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! මේක මොකටද වීඩියෝ කලේ ආ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ අත ඇදලා අරගෙන කැල්ලක් ගැලවිලා යන්නම හැපුවහම ඌ මැරෙන්න යන ඔටුවෙක් වගේ මහා හයිසෙක් කැගහලා මාව එහාට තල්ලු කලා..

" මොකද තවුසෙ තල්ලු කරන්නේ.."

" ආ ආ ආ ආ අයිසේ.. මු හපනවා.. ආවහ්..! වරද්..ආ ආ අත අත යකෝ මගේ අත අතැරපන්.. අයිසේ~හ්!!!!!! මුට පිස්සු බලු ලෙඩෙ හැදිලා.."

" කාටද තවුසෙ පිස්සු බල්ලා කිව්වෙ.."

" ආ~ මුණ- මුණ හුරන්න එපා යකෝ.. අයිසේහ්.. උඹට බල්ලා කිව්වෙ නෑ.. යකෝ ලෙඩක් ගැන කිව්වෙ.."

" නෑ තවුසෙ මට කැත බල්ලා කිව්වා.."

" හෙන ගහන බොරු කියන්නෙපා යකෝ.."

" තවුසෙ දැන් මට හෙනගහන්නත් කියනවද.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ කොණ්ඩෙන් ඇදගෙන ඉදලා ශර්ට් එකෙන් ඇද්දා විතරයි..

සරාස්

" උප්පිස්.."

" වරද්!!!!!!!"

ශ්‍රීට් එක පියවලා තිබ්බ බොත්තම පේලියම ගැලවිලා ඇවිත් කාර් එක පුරා විසිරිලා ගියා.. ටහිකෙ..!! ගැලවුනා නේද රෙද්ද..රධ්‍ය අයිසා මුණ රතු කරගෙන පුමිබ පුමිබ මගේ දිහා බලාගෙන ඉදපු හැටිය එව්වර සුභ එකක් නොවෙව්ව නිසා මම සිටි එක උඩ වැටිලා තිබ්බ බොත්තම දෙකත් අහුලගෙන පාඩුවේ සිටි එකේ එහා කොණටම ඇදිලා ගිහිත් ශරීර් එකේ මුණ ගහගත්තා..

" හපොයි පොඩි.. ඔය මොකද.."

" අයිසෙ!!!!!!!!!!!!!!!"

" හරි හරි ඉතින්.. කැගහන්න ඕන නෑ.. අර පිටිපස්සෙ මගේ ශරීර් එකක් ඇති.. ඒක ඇදගන්නවකො.. බාල රෙද්ද කොහෙද.."

" අන්න තමා.. බාල රෙද්ද.. සන් නූල් වලින් නෙමෙයිද කොහෙද මහලා තියෙන්නෙ.."

මම රධ්‍ය අයිසට හිනාවෙලා කිව්වහම උා උගේ කකුල ගාව තිබ්බ මගේ සපත්තුවෙන් මගේ මුණට දමලා ඇරියා..

" තෝ.. තෝ.. කතාකරන්න එපා මාත් එක්ක.."

රධ්‍ය අයිසා පිටිපස්සෙ තිබ්බ බැග් එකකින් ශරීර් එකක් ඇදලා අරගෙන ඒක ඇදගත්තා.. මම ඉතින් ඇපුම් මාරු කරද්දි බලන්න හොඳ නැති නිසා අහක බලාගෙන ආවා.. දැන් නම මට දුකත් හිතෙනවා හිතෙනවා වගේ.. මොකක් වුනත් මට ශරීර් එක ඉරන්නෙ නැතුව.. සොරි.. මම හිතලා ඉරුවෙ නෑනෙ.. ඒක ඉරෙන්න අනුබල නොදී ඉන්න තිබ්බා..

රධ්‍ය අයිසා ශරීර් එකත් මාරු කරගෙන කොන්ඩෙන් හදාගෙන මගේ දිහාවත් බලන්නෙ නැතුව ශරීර් එකෙන් එහාපැත්ත බලාගෙන යද්දි මට සිරාවටම හිත රිදුනා.. මුණත් සිරිලාද කොහෙද.. අතත් රතු වෙලා..

'වරද් උඹනම මහ හොඳන් නරකක් දන්නෙ නැති පොල්පිති හරකෙක්'

මම එක මෙස් එකක් විතරක් කකුලට දාගෙන සපත්තුවක් නැතුව ඉදපු නිසා නැමිලා මගේ සපත්තු දෙක හරියට දාගෙන ලේස් එකක් ගැටගහගෙන අවුල් වෙලා තිබ්බ ඇඳුමත් හදාගෙන අගලක් සිට එකෙන් මෙහාට වුනා..

'කෝ බලන්නැනෙ..'

මම තා පොඩ්ඩක් මෙහාට වුනා..

ඒත් බැලුවෙවත් නෑ.. රවාගෙන ජෙට් එකෙන් එළිය බලාගෙන ඉන්නවා..

මම රඬ අයිසා ලගටම කිට්ටු වෙලා ඇගටම ඇලිලා හේත්තු උනාම ඌ උරහිස ගස්සලා මාව ගනන් ගන්නැතුවම දිගටම හිටියා.. සිරාවටම තරහ වෙලාද කොහෙද.. මම ගැලරියන් දැක්කනෙ.. ඌ ඒක මට නොපෙනීන සැහෙන්න ආරක්ශා කලානෙ.. ඒත් ඉතින් මම දැක්කෙ එක ෆොටෝ එකනෙ..

මම රඬ අයිසගෙ අතක් අල්ලගන්න යනකොටම රඬ අයිසා අත ඇදලා ලගට ගත්තා.. සැක් සැක් මට ඇඬෙන්න වගෙ ඒකක් වෙනවා.. මේ මොන බොළඳ හත්වලාමක්ද මේ..

මම ඉක්මනට කඳුලු එන්නැති වෙන්න ඇස් පිය ගහලා ගහලා කඳුලු වේලගෙන එහාට වෙලා පාඩුවේ වාඩිවෙලා ගියා.. ඒ වුණාට කඳුලු වේලෙන්නෙ නෑනෙ.. මගේ කම්මුල දිගේ රුට්ටලා ගිහින් අත උඩට වැටෙනවා.. මට දුකයි.. උගුරේ මොකක් හරි හිරවෙලා වගේ.. පපුවේ පැත්තක් හිරිවැටීගෙන රිදෙනවා..

'එයාට මාව එපාවෙලාද දන්නෙ නෑ'

'ආයෙ ජීවිතේටවත් මාත් එක්ක කතා නොකරයිද දන්නෙ නෑ'

'මිට කලින් තරහ වෙලා ඉදලත් නෑ'

මට එක එක මල විකාර මතක් වෙලා දුකත් වැඩිවෙලා අත පයේ ඉදලම රතු වෙන්න ගත්තා.. ඒ එක්කම ආඬ අයිසා පිටිපස්ස හැරිලා මං දිහා බැලුවා..

" මල්ලි.. ඒ.. මේ මොකද.. මල්ලි.. වූටියො.."

ආධ්‍ය අයියා සැරිත් සැරේ මට කතාකරද්දි මම නහය උඩට ඇදගෙන ආධ්‍ය අයියා දිහා බැලුවහම ඒකා ගැස්සිලා ගියා..

" පොඩි!!!! මේ පොඩි එකා ඇඩෙව්වද ඒ පාර.."

ආධ්‍ය අයියා රධ්‍ය අයියට කියද්දි රධ්‍ය අයියා හැරිලා මං දිහා බැලුවා.. බලලා බය වෙලා වගේ ආයෙම ආධ්‍ය අයියා දිහා බැලුවා.. මම මගේ නියපොතු දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" වරද්!! මේ-මේ මොකද.."

මම කතාකරන්නේ නැතුව බර වෙලා තියන නහය උඩට ඇද්දා..

" වරද්.."

" මොකුත් නෑ.."

අපි ඉස්කෝලෙ ගාවටම ඇවිල්ලා හිටියෙ.. ආධ්‍ය අයියා කාර් එක පාකින් එකට දැමමහම මම බෑග් එකත් අරගෙන කාර් එකෙන් බැස්සා..

" යන්නම.. තැන්ක් යූ ආධ්‍ය අයියේ.."

මම බෑග් එකත් එල්ලගෙන දුවගෙන දුවගෙන ගුවන්ඩ එකට ගියා.. හයට කිට්ටු කල්ලා.. සෙනුකයා අයුක අයියා එක්ක ගුවන්ඩ එකේ ගේට එක ලග කතාකර කර ඉන්නවා දැකලා මම දුවගෙන ගිහින් සෙනුකයාගෙ අතේ එල්ලනා..

" ආ කොමලො.. ගුඩ මෝනින්.."

" ගුඩ මෝනින්.. ගුඩ මෝනින් අයියේ.."

මම අයුක අයියත් එක්කත් හිනාවෙලා සෙනුකයා දිහා බැලුවහම සෙනුකයා ඇස් දෙකත් හීනි කරගෙන මගේ මුණට එබුනා..

" මේ මොකද.. ඡනෙරුවා.. උඹ ඔය අඩලද.."

" උඹට පිස්සු හැදිගෙන එනවද.."

" ඔව් ඔව් මට තමා පිස්සු.. මොකද උනේ කියපන්නො.."

" මොකුත් නෑ බං.. කෝ කියාන් අයිියා.."

" අන්න හිටියා බං.. දැන් නම් කොහෙද දන්නෙ නෑ.."

" එහෙමද.."

ඒ එක්කම රධ්‍ය අයිියා ඇතින් එනවා දැක්ක නිසා මම සෙනුකයට බායි කියලා ග්‍රවුන්ඩ් එකට ගිහින් කියාන් අයිියව හොයාගන්න ට්‍රයි කලා.. මේ මහපගය කොයි ලෝකෙ ගියාද දන්නෙ නෑ.. වෙන මොකෙක්වත් දන්න එකෙක් කියලා හිතට අල්ලන එකෙක්වත් නෑ.. කැමිප් එක පටන් ගන්නෙ හය හමාරටනෙ.. මම බෑග් එක ස්ටේෂන් එක වලින් නියලා ඉස්කෝලෙ නුග ගස් අස්සෙන් අස්සෙන් ඔහේ ඇවිදගෙන ලමයින්ගෙන් ඇත් වෙලා ඉදියා..

" මියැව්~"

මම ඇවිදගෙන යද්දි මගේ ඉස්සරහා ඇග ලෙවකකා හිටියේ පොල්සම්බෝල පාට පුසෙක්.. මට අපේ ගමේ ගෙදර සක්කිලි පුසව එකපාරම මතක් වුනා.. එයත් පොල්සම්බෝල පුසෙක් නේ.. මම හිමින් හිමින් ඌ ගාවට කිට්ටු කල්ලා ඌගාවින් බිම ඇණ නියාගෙන උගේ මුණ අතගැවා..

" prrrrrrr"

ඒකා පුරු පුරු ගගා මගේ අතේ මුණ අතල්ලන්න පටන් ගත්තා.. උගේ සිනිදු.. සිනිදු කියන්නෙ පුලුන් ගොඩක් වගේ.. බෙල්ල හරියෙන් සුදු පාට ස්කාෆ් එකක් තියෙනවා.. තව කකුල් වලට මේස් දාලා වගේ ඒවත් සුදුයි.. මම ඌව අත් දෙකටම අරගෙන ඌව සෙනුකයටත් පෙන්නන්න එක්කන් යන්න හැරෙද්දිම මං ගාව තිබ්බ නුග ගහට හේත්තු වෙලා බොටමට අත් දෙකත් දාගෙන මං දිහා බලාගෙන ඉදියේ රධ්‍ය අයිියා.. මොන මගුලක්ද.. වෘක්ශ දේවතාවා වගේ ගස් අස්සෙ කරන්නෙ.. මම බයත් වුනා යකෝ..

" මෙහෙ මොකක්ද කරන්නෙ.."

"....."

මම මොකුත් කියන්නේ නැතුව එන්න හදද්දි රඬ අයිසා මගේ අතකිල් අල්ලලා නතර කලා.. මම පුසුව අත් දෙකේ ගලි කරගෙන බිම බලාගෙන ඉදියා.. හිතේ පොඩි ගිල්ටි එකක් තියෙනවනේ..

" මාර මගලක් තමා.. යකෝ!! මම ගටින් කාලා අපේ අයිසගෙන් බැනුනුත් අහලා දැන් උඹවත් යාලු කරගන්න ඕනද.."

" සොරි.."

"සොරි..?? සොරි තමා.. උඹ හොර බළලෙක්ද..මම.. හුරනවා හපනවා.. බලපන් මගේ මුණත් හුරලා.."

රඬ අයිසා කේන්තියෙන් නැතුව හිමිහිට කියද්දි මම පුසුව තව ටිකක් තදට පපුවට ගලි කරගෙන ඇස් උස්සලා රඬ අයිසගෙ මුණ දිහා බැලුවා.. පොඩ්ඩක් සීරිලා තමයි ඉතින්..එතන රතු වෙලා.. මම එහෙමම නුග ගහට හේත්තු වුනා.. ආයෙම කදුලු උනනවා වගේ ඇස් වලට.. යකෝ මම මෙව්වර බොළඳ වුනේ කවදා ඉදන්ද.. මට හිතාගන්න බෑ..

" සොරි ඉතින්.. සොරි කිව්වනේ.."

" ආ හරි හරි ඉතින්.. අඩන්න ඕන නෑ.. මම දැන් බැන්නද නෑනේ.."

" මම.."

රඬ අයිසා හිමිහිට මම ඉන්න පත්තට පාත් වෙද්දි මම පුසා අත් දෙකට තව ටිකක් තුරුල් කරගෙන නුග ගහට හේත්තු වුනා.. අද ඉරිදා දවසක් නිසා ඉස්කෝලෙ කවුරුත් නෑ තමයි.. ඒ වුනාට මේක ඉස්කෝලෙනේ..

" මේ මොකද.."

මම එක අතකින් රඬ අයිසගෙ උරහිසට ගැහුවහම එයා හිනාවුනා..

" මොකද අහන්නේ.. මොකක් වගේද පේන්නේ.."

සැක් මේකගෙ මනමාල හිනාව.. මගෙ කම්මුල් දෙක රතු වෙගෙන රතු වෙගෙන එනවා මට දැනෙන්න ගන්නා.. කම්මුල් දෙක නෙමේ ඇගම රතු වෙනවද කොහෙද.. රඬ අයිසා මගේ ඇස් වල අගින් තිබ්බ කදුලු ඇගිලි තුඩුවලින් පිහිදුමමා..

" අඩන්තැටුව ඉදපිය.. අලුතින් එකක් පුරුදුවෙලා.."

" අනේ මේ යනවා.."

අඩ අඩ ඉද්දි හිනායන එක කොච්චර වාට්ටු දන්නව නේද.. මාත් අර හෙන ගහලා වගේ අඩ අඩ ඉදලා එකපාරට බකස් ගාලා හිනාවුනා..

" එනවා ග්‍රවුන්ඩ් එකට යන්න.. ඔය බළලව අතැරලා.."

රඳා අයිසා මගේ අනේ ඉදපු බෝල පුසා බිමින් තිව්වහම ඒකා අපි වටේ කැරකි කැරකි ඉදලා කොහේද යන්න ගියා.. අපරාදෙ සෙනුකයට පස්සෙ පෙන්නන්න ඔන.. ඌ ලස්සනයිනෙ.. මම පුසා ගිය පැත්ත බලාගෙන ඉදලා මුණ හරවන්න ගියා විතරයි ,

එකපාරම..

එකපාරම රඳා අයිසා නැමිලා මගේ කම්මුලකින් ඉක්මනට හාද්දක් තිව්වා.. මාව ගැස්සිලා ගියා.. ඒ මොකක්ද ඒ වුනේ.. ??වුනේ මොකක්ද කියලත් මොලේට ප්‍රොසෙස් වෙන්න මට විනාඩි ගානක් ගියා.. ඒක ලාවට තෙතට මට කම්මුලේ දැනෙනවා දැනෙනවා වගේ..

" රඳා අයිසෙ..!"

" මම..??"

" මොන-එහාට වෙනවා මට යන්න ඔන.."

මම රඳා අයිසව තල්ලු කරගෙන එන්න හැදුවහම ආයෙම ඒකා නැමිලා මගේ අතින් කම්මුලටත් 'වුක්' ගාලා හාදුවක් තිව්වා.. මේකාට මොනවා වෙලාද..

" අයිසෙ!!"

" මම..?? උඹව දැක්කහම සාක්කුවෙ දාගෙන ගෙදර ගෙනියන්න හිතෙනවා.."

" සාක්කුවෙ දාගෙන.. ඇයි මම tinkerbellaද.."

" tinkerbellaගෙ මෙල් වර්ගන් එක.."

රඳය අයිසා මගේ කරට අතකුත් දාගෙන ග්‍රවුන්ඩ් එක පැත්තට එන්න ආවා..
මුගේ තියෙන්නෙ කපටිකම.. වෙන මොකක්වත් නෙමෙ.. නරියා.. අපි
දෙන්නම කියව කියව ග්‍රවුන්ඩ් එක පැත්තට ඇවිදගෙන එද්දි වමිරු උගේ
යාලුවෙක් එක්ක මගේ දිහා කට කොනින් හිනාවෙගෙන යනවා මම
දැක්කා.. ඌ ආවෙත් අපි හිටපු හරියෙ ඉඳලමයි.. ඇස් දෙකත් රතු කරගෙන..
මම ඒක එව්වර ගනන් ගන්නෙ නැතුව කියාන් අයිසලා හිටපු තැනට
ඇවිල්ලා කැමිප් එක පටන් ගන්නකල් එතන ඉඳගෙන හිටියා.. තාම ග්‍රවුන්ඩ්
එකේ ටෙන්ට් ගහනවා..

වමිරු.. මම..මම..

ඔතරි ආයෙම එන්නාම ලමයිනේ.. මොකුත් ලියන්න බෑ අනේ නිදිමනේ
ඉන්නෙ.. අඩුපාඩු තිබ්බනම සමාවෙන්ඩෝ.. ආදරෙයි මම..

එන්නාම..ලව් යූ ♥

රඳය වරදට එරෙහිව එන කැරැක්වර් වලට ප්‍රතිචාර දක්වන මගේ
සේපාලිකා දලඹු හමුදාව :

වරෙන් යකෝ!!!!!!වරද් නාමෙන් තලනවා ඇ#ට 2ක..

ආ ඒ වගේම.. කොටස් හැටක් තිස්සෙම.. ලිප් කිස් එකක්වත්, මොකුත්
නැතුව උපේක්ශාවෙන් මේ කතාව කියවන මගේ ආදරනීය ලමයි
හැමෝටම මේ ඉවසන ඉවසිල්ලට මේක හැපි එන්ඩින් දෙන්නම එපැයි..
ආතරෙයි.. චුක් චුක් (රඳයගෙන් කිමිස් දෙකක්)

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/

@Shan

ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

61 කොටස

හයහමාර වෙද්දී හරියටම කැමප් එක පටන් ගත්තා.. අපි විතරක් නෙමෙ කැමප් එකට හයසියක් විතර හිටියා.. ජුනියර් ප්‍රිගෙක්ට් බෝඩ් එක, සීනියර් ප්‍රිගෙක්ට් බෝඩ් එක, ස්ටුවර්ඩ් බෝඩ් එක, ප්‍රයිමරි ප්‍රිගෙක්ට් බෝඩ් එක ඔක්කොම අද කැමප් එකට ඇවිත් හිටියා.. ඒත් ප්‍රයිමරි එකේ පොඩි මල්ලිලා හවස් වෙද්දී ගෙදර යනවලු... අපිට තමා රැටත් නවතින්න වුනේ..

මුලින්ම උදේට බුදුන් වැඳලා අපිට ආපු ගෙස්ට් කෙනෙක් හෙන විසාල ලෙක්චර් එකක් දුන්නා.. අද කැමප් එකේ අරමුණු මොනවද , දවසේ කාලසටහන මොකක්ද , හැසිරෙන්න ඕන කොහොමද අරවා මේවා හෙන නොගයක්.. පැය එකහමාරක් විතරම ආපු ගෙස්ට් ඒවා ගැන කියවද්දී මම ශේප් එකේ කියාන් අයිසා එක්ක පිටීමපස්සට වෙලා ඉස්කෝලෙන් අහුලගත්තු සියඹලා වගයක් කකා කියව කියව ඉදියා.. සෙනුකයයි අයුක අයිසයි රඨා අයිසයි අපිට එහාපැත්තෙ හරි කෙලින් ඉදගෙන අර ලෙක්චර් එක අහගෙන ඉන්නවා..

" මෙක ඇබ්‍රෙල් වැඩි නැද්ද හලෝ.."

" ඒකතමා උඹට කිව්වෙ අර පහළ ගහේ ඒවා පැණිරසයි.. කොහෙද උඹට මෙකම කන්න ඕන වුනානෙ.."

" හරි ඉතින් දැන් තවුසෙ කියන්නෙ මෙ තකහනියෙ මට පහළ යන්න කියලද.."

" ඒ වුණාට ගිහින් එන්න තිබ්බෙ නැද්ද..?? ආ?? කියපන් බලන්න.."

" හරි හරි මගුල ඉතින්.. මට බනින්නෙ.. මෙ රඨා අයිසෙ මු මට බනිනවා.."

මම රඨා අයිසගෙ ශර්ට් එකෙන් ඇදලා කියද්දී රඨා අයිසා මටයි කියාන් අයිසටයි දෙන්නටම රවලා ආයෙම පහසුවෙන් ඉදගෙන ඉස්සරහා බලාගත්තා..

" ජේස් මෙහ්.. ඔයාටත් සියඹලා ඔනද??"

"...."

" කියනවකො එපාද.."

"...."

" ඒයි රඳා ගනව හෙ-මමම.මම.ම.මම"

" කට වහගෙන ඉදපත් වරද්!!"

රඳා අයිසා මගේ හක්ක ගැලවිලා එන්නම කට තද කල්ලා අල්ලලා මට නොමනා විදියට තර්ජනයක් කලා..

" මට ගෙදර යන්න ඕන.. කකුල් දෙක රිදෙනවා.."

" බලපත්.. ඇ ෂනෙරු මල්ලෙ.. අර ප්‍රයිමරියෙ පොඩි උනුත් ඉන්නවා යස අගේට හිටගෙන.. උඹට මොකද බැරි එහෙම ඉන්න.."

" කොහොම..??"

" එක විදියට.."

" මොකද මම ගොඩක් විදි වලට ඉන්න නිසා.."

" හා හා.. මේ ඒකනෙමේ මේක ඉවරවුනාම ගේප් එකේ ලැට එකට යනවා කියලා යමුන පහළ ගහේ සියඹලා කඩන්න.."

" සිරාවට?? යමු යමු.."

" අනේ අම්මපා උඹලා දෙන්නා පලයන් පොලේ මාළු විකුණන්න.. ඇ කියාන් අයිසෙ.. ලැප්ප් නැද්ද මේ ඉස්සරහ ඉන්න පොඩි උනුත් හැරිලා බලනවා.. එතකොට උඹ පොල්පිති වස්සා.. ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් වෙන්න තේද ඉන්නෙ.."

" නැහැ.. කවුද කියන්නෙ.. මට පුලුවන් නම් මම මේකත් දාලා යනවා අනේ කොහේ හරි.."

සෙනුකයා හැමදාම මහපගයා වගේ අපේ කතාවට පැනලා ඒකෙ තිබ්බ උද්යෝගෙ එහෙමපිටින්ම නැතිබ්-ගස්තාන කල්ලා දැම්මා.. ඌට

තියෙන්නෙ මෙනන ඉරිසියාව.. නැත්නම් හැමදාම මගේ ලස්සන චතුර කථන විලාසයට මෙහෙම කැහැන්න ඕන නැනෙ..

" උඹලට මේවා කියන මට පිස්සු.. මම නමා ඔක්කොටම වඩා වස්සා.."

" අහ්ම~

මාතලේ හැදුව මම ගේ තට්ටු~"

" කොට්ටාවෙන් කොල්ලෙක් ගන්නා කෙට්ටු~"

" ඒ කොමලා දැමමනේ මට වෙට්ටු~"

" කවද හරි කරනවා අයිසව මට්ටු~"

" වරද්!!!!"

" සිරිපාල කපුවා තිබ්බේ මොට්ටු~"

" මොට්ටුවට මතුරලා ඔරිං කට්ටු~"

" කියාන්!!"

" මොට්ටු තී ඌ හට උනා මම වෙට්ටු~"

" ඇයිද දැං පෙරළන්නෙ ප~නිට්ටු"

රඬ අයිසා මගේ ශර්ට් එකේ කොලර් එකෙන් අල්ලලා මාව එහාපැත්තට දාලා සිංදු කිය කිය උන්න කියාන් අයිසගෙයි මගෙයි මැද්දෙන් හිටගන්නා.. එහෙම ඉතින් එයා මැද්දෙන් හිටගන්නා කියලා මගේ ආතල් එක මම නැතිකරගන්නවද.. පිස්සු හැදෙයි..

" වරද් අම්මපා උඹ කට වහගෙන හිටියෙ නැත්නම් මම හොද වැඩක් කරනවා!!"

" හොද වැඩ කරන එක හොදයි නමා.. ඔයාට කියන්න අපේ දෙක වසරේ ටීවත් මට හොද වැඩ, පොතක ලියන්න කියලා කිව්වා.."

"....."

" පස්සෙ පොත නැතිවුනා.."

"....."

" ඔයාට කියන්න මම පොඩි කාලෙ මදුරුවොන්ට ලේ බීලා යන්න අතත් අල්ලගෙන ඉන්නවා.."

"....."

" මම ඒවත් හොඳ වැඩ පොතේ ලිව්වා.. ඒත් දවසක් අපේ මාමා මගේ හොඳවැඩ පොතේ පිටු කඩලා වැස්සට බෝට්ටු යවලා ඒක නැතිකලා.."

"....."

" මේ ඔයා අහගෙනද ඉන්නේ.."

මම රඟ අයිසගෙ කකුල හිමිහිට පාගලා ඇහුවහම පෝලිමට රඟ අයිසයි, සෙනුකයයි, අයුක අයිසයි, කියාන් අයිසයි මගේ දිහා රවලා බැලුවා..

" ආ හරි හරි ඉතින්.. මම නිකන් කිව්වෙ.. ඔගොල්ලො අහගෙන ඉන්න.."

මම ඊටපස්සෙ ඉතින් කට පුප වහගෙන කකුලෙන් බිම භාර භාර අර බෝරින් දේශනාව අහගෙන හිටියා.. කෝ අප්පා මේක මහ කිසි ගතියක් නෑනේ.. දුටලා පැනලා කරන්න මොකුත් නැද්ද දන්නේ නෑ.. කොහොම හරි අර බෝරින් දේශනේ ඉවර වුනාම අපිට ගෲප් වර්ක් එකක් හමුවුනා.. සැක්.. මම හිටපු ගෲප් එකේ ඉදියේ සයෝන් අයිසයි මමයි තව ප්‍රයිමරියෙ පොඩි උන් දෙන්නෙකුයි ජුනියර් ප්‍රිෆෙක්ලා දෙන්නෙකුයි.. හැමෝගෙම ගෲප් වල ඉදියේ එහෙම තමයි.. ඒ වුනාට මේ අපිට සෙට් වුනු කණ්ණඩි දාන ජේප් දැක්කහම මට කියන්න පුලුවන් මේකා මල හෝන්තුවක් වගේ එකෙක් කියලා.. සයෝන් අයිසනම් ඉතින් මම දන්න අදුරන එක්කෙනානේ..

" අයිසේ.. අයිසා දැන් බැඩමින්ටන් ක්ලබ් එකේ නැද්ද.. ඔයා තේද ඒකෙ කැප්ටන්.. ඇයි දැන් ඒකෙ නැත්තේ.."

" මට වැඩනෙ මල්ලි.."

" වැඩ කිව්වෙ.."

වැඩ කිව්වෙ වැඩ තමා පොඩි එකෝ.. උඹ දන්නවද මට තියන වැඩ ගොඩ ඉතින්.. නැතෙ.. මගේ මුණ කෙරෙහි වුණු හැටි දැකලා සයෝන් අයියට හිනා ගියා.. උඹත් හිනාවෙයන් අයියෙ.. ඔක්කොම දන්නෙ හිනාවෙන්න විතරනෙ..

" ඒ අයියට ඒලෙවෙල්ස් එක්ක බිසි.. දැන් කැහහන්නැතුව ඉන්න අර කියන දේට අවධානෙ දීලා.."

සයෝන් අයියා අර මල්ලිගෙ කට වස්සලා ඉස්සරහට හැරෙව්වා.. ආවා මෙනෙ මගෙ වැඩ අහගෙන.. කණ්ණාඩි ඉබ්බා.. මම කණ්ණාඩි දාන අයගෙන් ආස ආධ්‍ය අයියට විතරනෙ.. එයා ඉතින් මම කියන සේරම අහගෙන ඉන්නවනෙ.. රූට ස්ටිකර් මැස්ප් එකක් දානවත් එක්කත් හුගක් දවස් වලට.. ආ තව එදා මට එයාගෙ සිටෙත් එකත් දුන්නා.. මෙඩිකල් ඩික්ශනරි එකත් බලන්න දුන්නා..

මට වෙලාවකට හිතෙනවා ඒ වගේ අයියෙක් මටත් හිටියනම් කියලා..

රඬ අයියගෙ හොඳම යාලුවා වගේ පොඩි කාලෙ ඉදන්ම ඉන්නෙ ආධ්‍ය අයියලු.. ආධ්‍ය අයියා රඬ අයියගෙ නොදන්න දෙයක් නෑ.. හැම පොඩි දේම දන්නවා.. ඒ වාගෙම මාරම ආදරෙයි.. කෙයාරිත්.. අප්පව්විලා වුනත් එයාලා දෙන්නා තනියම දාලා යන්නෙ ආධ්‍ය අයියා හැමදේම ගැන වගකීමක් අරගෙන කරන නිසාලුනෙ..

" හොඳයි දැන් හැමෝගෙම ෆෘජ්ස් වල ලොකුම කෙනා මේ ෆ්ලෑග් එක අරගෙන ගිහිත් අර සර්කල් එකෙන් ගහලා එන්න.. හරි අප්.."

කෝව කෙනෙක් වගේ ඉදපු අයියා කෙනෙක් විසිල් එකක් ගහලා කරන්න ඔන ඇක්ටිවිටි එක කිව්වහම සයෝ අයියා කහපාට ෆ්ලෑග් එකක් අරගෙන ඉස්සරහට ගියා..

මම හිතන්නෙ ඇවිත් හිටියේ ආම් කෑමප් එකක පීටි කරන කට්ටිය වගයක්.. මහා කප් සිංහලයෝ වගේ.. දැක්කහමත් බය හිතෙනවා.. ඔතන අවුරුදු විසි ගානක විතර අයියා කෙනෙක් දැන් විනාඩි විස්සක විතර ඉදන් මගේ වටේ කැරකෙනවා කැරකෙනවා ඉවරයක් නෑ.. කියාන් අයියා ඉදියේ මගේ ෆෘජ් එක එහාපැත්තෙ.. ඒකා ඉදගෙන අර ගල් කිඹුලට රවනවා රවනවා ඇස්

දෙක පොට්ට වෙලා යනකල්.. රඟ අයිසා පේන්න ඉදියෙ නෑ..
සෙනුකලවත් මම දැක්කෙ නෑ.. හුගක් කට්ටිය අස්සෙ හොයන්න බෑනෙ..

" ඡනෙරු මල්ලි.. මේ උණ බට ටික අල්ලගන්නවද.."

සයෝන් අයිසා මට උණබට වගයක් අලගන්න දීලා නැමිලා එයා ඒවගෙ
ගැට පාහිනවා.. මම ඒක අල්ලගෙන ඇහැ කරකලා අර අපි එක්ක හිදපු
හිමිමිව්වො ටික දිහා බැලුවා.. ඇති යාන්තම එක තැනකට වෙලා බෝඩ්
වගයක් තියාගෙන ඒකෙ එක එක ඒවා ලියනවා.. මට දැන් අර පේපි
පේන්න බැරි ගතිය ඇරිලා ගිහින් තිබ්බෙ.. ඒකා බෝලෙ වගේ කියුටි..
ඊටත්වඩා කියුටි අර ප්‍රයිමරියෙ මල්ලි.. සනෙරු අයිසේ ගාගෙන පස්සෙන්
එද්දි මට අල්ලලා මිරිකලා වස්ප කල්ලා කන්න හිතෙනවා.. ආදරේට..

සයෝන් අයිසා උණ බට ටික පාහලා ඉවරවෙලා ඒවා පැත්තකින් තියලා
අපි ඉදපු ගෘෂ් එක වාඩිවෙලා ඉදිය මැටි එකෙන් ඉදගන්නා.. මෙනන ඉතින්
හයසියක් විතර ඉන්නවනෙ.. මම ඉතින් අර ප්‍රයිමරියෙ පොඩි මල්ලිව
කතාකරගෙන මගේ ළගින් ඉන්දවගන්නා..

" සනෙරු අයිසේ.. මට වතුර තිබ්බයිනේ.."

" ඔයාට තිබ්බද.. ඉන්න බලන්න~ මල්ලි වතුර තියේද ඔයා ගාව.."

" ඔව් අයිසේ.."

" පොඩ්ඩක් දෙන්නකො.. කමක් නෑනෙ.."

" කමක් නෑ අයිසේ.."

අර දහයෙ මල්ලි මට එයාගෙ වතුර බෝතලේ දුන්නහම මම ඒකෙ මුඩිය
ඇරලා අර පොඩි මල්ලිට දුන්නා..

" ඔයා ආ~ කියන්න.. මම වතුර දන්නම.."

" හා.."

ප්‍රයිමරියෙ කියුටි පොඩි මල්ලි වතුර බීල ඉවරවෙලා අන්තිමේ නාගන්නා..
හිමින්සැරේ සංයමයක් තියෙන එකෙක් එපැයි ඉතින් වතුර උගුරක්වත්
පොවන්න ඔන.. අන්තිමේ සයෝන් අයිසගෙන් ටොක්කක් කන්නත් වුණා..

" මේ බං.. අරු මොකද උඹ දිහා කන්න වගේ බලන් ඉන්නෙන.."

" කොයි.. අර ගල් කිඹුලද.. මම දන්නෙ නෑ අනේ.."

"මම.. කැමප් ආවනම ඒ විදියට ඉන්න එපැයි.. මේ මොන හු#තක්ද හැරි හැරි බලන්නෙන.."

" ඔයි අයියෙ.. කට පියන් ඉදපන්නො මේ පොඩි උන් ටිකකුත් ඉන්නවනෙ.."

" නෑ බං ඉතින්.. මල පනිනවනෙ.."

සයෝන් අයියා අර ගල් කිඹුලට දෙකක් රවලා අපේ මැටි එක උඩ තිබ්බ එක එක දේවල් එහාට මෙහාට කල්ලා ඉඩක් හදාගන්නා..

පලවෙනි ඇක්ට්විටි එක තමයි ද ටෝලස්ට් ටවර් කියන ඇක්ට්විටි එක.. ඒකෙදි අපිට දීලා තිබ්බා මාස්කින් ටෙප් රෝලකුයි, පේපර් කප්ප්ස් දහයකුයි , පොප්සිකල් ස්ටික්ස් පහකුයි කන්ස්ට්‍රක්ශන් ශීට්ස් අටකුයි.. ඉතින් අපි විනාඩි විස්සක් ඇතුළත මේ ඔක්කොම පාවිච්චි කලා උසම නිර්මාණය කරන්න ඔන.. මේකෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නිර්මාණාත්මක ගැටළු විසදීම, සහයෝගීතා කුසලතා වර්ධනය වගේම දිරිගැන්වීම කියන ගුණාංගයක් වැඩිදියුණු කරන එක.. ඉතින් අපි විනාඩි විස්සක් අරගෙන කියලා තිබ්බ විදියටම අපේ වැඩේ කලා.. ඒක හෙන ලේසි වගේ පෙනුනට අපි අපේ හැම වයස් මට්ටමකම ඉන්න අයගෙ හැගීම් තේරුම් අරගෙනයි මේක කරන්න ඔන.. ඒ කියන්නෙ අපි අර පහේ ඉන්න මල්ලි හිතන විදියට පවා හිතන්න ඔන.. වැඩේ හරියටම කරගන්න නම්..

ඒ ඇක්ට්විටි එකෙන් පස්සෙ ගෘප් ස්ටිව් චුනා.. මට හමුවුනේ අහිරු අයියා ඉදපු ටිම එක.. ඒකත් අර වගේමයි පොඩි මල්ලිලා තුන් දෙනෙක් ඉන්නවා.. ඒ වෙලාවෙ තිබුනේ සෙන්ටර් ස්ටේජ් කියලා ඇක්ට්විටි එකක්.. ඒ හැම ගෘප් වර්ක් එකකදීම මම නොදන්න සැහෙන්න අය අලුතින් අදුන ගන්නා.. සෙන්ටර් ස්ටේජ් එකෙදි අපි මොකක් හරි රෝල් එකක් ඇක්ට් කරන්න ඔන.. දැන් නිකමට හිතන්න මම ඉස්කෝලෙ ලමයෙක් මෝනින් එසෙමබ්ලි එකට පරක්කු වෙලා ආපු.. එතකොට අර දහයෙ මල්ලි ප්‍රිෆෙක්ට් කෙනෙක් විදියට කොහොමද ඒකට මුණ දෙන්නෙ.. අනිත් කෙනාගෙ අවස්ථාව අදුනගන්නෙ කොහොමද.. ඔය වගේ දේවල්.. ඒකත් හෙන ජොලි වැඩේ..

ඊළඟට කළේ මයිනිෆිල්ඩ් කියලා ඇක්ට්විටි එකක්.. මේකේදි බලන්න
එකිනෙකා මත විශ්වාසය කොහොමද ගොඩනැගෙන්න කියලා..
එක්කෙනෙක්ගෙ ඇස් බැඳලා තියෙනවා.. එයා හොයාගන්න ඔන
මයිනිෆිල්ඩ් එක මොකක්ද කියලා.. කණ්ඩායමේ උදව්වෙන්.. කණ්ඩායමේ
අනිත් අයට කියන්න පුලුවන් 'වම' 'දකුණ' 'ඉස්සරහට' 'පස්සට' කියලා
විතරයි.. ඇස් බැඳපු කෙනා ඒ කියන විරෙස්ගන්ස් වලට ගිහින්
හොයාගන්න ඔන මයිනිෆිල්ඩ් එක මොකක්ද කියලා..

ඔහොම ඔහොම ඉතින් හවස් වරුව වෙනකල්ම jumping ship , who ya
gonna call , ducks in a row, move the egg , lead the blindfold , quick quiz
වගේ හෙන ගොඩක් ඇක්ට්විටිස් තිබ්බා.. සමහර ඒවා කරද්දි එක ගෲප්
එකක පනහක් විතර හිටියා.. ඉතින් මෙනන ඉන්න හැමෝම ලීඩර්ස්ලා
නිසායි එක එක අයගෙ අදහස් එක එක විදිය නිසයි වයස් හේදය නිසායි
එක ඩිසිගන් එකක් ගන්න හරි අමාරුයි.. වැලෙන්ජින්..ඒත් කොහොම හරි
ප්‍රශ්න ඇති නොකරගෙනම හවස තුන වෙනකල්ම ඇක්ට්විටිස් කත්ටිනිව
වුනා..

මමනම් හිටියෙ රඬ අයිසව හමුවුනත් මරාගෙන කන්න තරම්
බඩගින්නෙන.. ඊටත් වඩා මම වෙලාවට නොකෑවහම බඩේ දැවිල්ලක්
අල්ලලා වොම්ට් වෙන්න එනවනෙ..මම ඉතින් කකුල් දෙකත් අද්ද අද්ද
වැනි වැනි රඬ අයිසව හොයාගෙන ගියා.. කොහෙද මගෙ පොල්
කාවයිසා.. එහෙත් මෙහෙත් දැක්කා විතරයි.. කතාකරන්න හමුවුනේවත්
නෑනෙ.. මම ග්‍රවුන්ඩ් එකේ තණකොළ බිස්සෙ ඇවිදගෙන යද්දි හුගක් අය
මැට් වල දිගුරිලා බාගෙට මරලා දාලා වගේ ඔහෝ ඉන්නවා.. හැමෝටම
බඩගිනිත් ඇති.. අනික කෑගහලා කල්ලා මහන්සිනෙ..

මම රඬ අයිසව හොයාගෙන හොයාගෙන යද්දි එයා රෝස පාට මැට්
එකක ඉදගෙන වතුර බෝතලයක් කටේ ගහගෙන වතුර බොනවා.. මම
දුවගෙන ගිහින් එයාට එහාපැත්තෙන් ඉදගන්නා..

" මටත්.."

රඬ අයිසා මට වතුර බොතලේ දීලා කකුල් දෙක නමාගෙන අත් දෙක
පිටිපස්සට බර කරගෙන ඉස්සරහා බලාගෙන ඉදියා.. මම වතුර බීලා
බෝතලේ මැට් එක උඩින් තියලා රඬ අයිසගෙ පැත්ත හැරුනා..

" මේ.."

" මම.."

" කෝ කියාන් අයිලා.."

" අර සියඹලා කඩන්නද මොකක්ද කියලා සෙනුක මල්ලි එක්ක පහළට ගියා.."

රඳා අයිලා මගේ මුණෙ තිබ්බ මොනවහරි ඇගිල්ලෙන් පිහිදුමමා..

" තීන්ත කැවද.."

" තීන්ත ගැවිලාද මුණෙ.."

" මම.. ඉන්න පිහිදන්න.."

රඳා අයිලා එයාගේ ශරීර එකේ කොනකින් මගේ කමවුලේ ගැවිලා තියනවයි කිව්ව තීන්ත අතුල්ලලා පිහිදලා දුමමා..

" කියාන් අයිලා මම නැතුව සියඹලා කඩන්න..!!?? ඌරු පැටියා.. මටත් යන්න ඕන.."

" කොහේ යන්නද.. මෙන්න මෙතෙක්ට වෙලා ඉදින්.. සියඹලා කන්න උඹ බඩ වෙලාද.. ඔව්වර ඇඹුල් ගිලින්නෙන.."

" ආ බඩ වෙන්න ඕනද ඇඹුල් කන්න.. මාර කතා තමා ඔයත් කියන්නෙන.."

මම රඳා අයිලාට දෙකක් රවලා අත පය හතර අටපොලේ දාගෙන දඩාස් ගාලා මැටි එක උඩ පතබැවුනා.. මහන්සි මහන්සි මහන්සි..~

" මහන්සිද.."

" ඔව් අනේ.. ඔලුවත් කැක්කුමයි වගේ.."

" ඔලුව කැක්කුමයි..?? ඒ මොකද.."

" දන්නෑ.. ගැස්ට්‍රයිටිස් වෙන්න ඇති.. කැවහම අඩු වෙලා යයි.."

" දැන් කන්න පුලුවන් නෙ.. ඉන්න කියාන්ලා ආවහම අපි යමු.. දැන් අතන ලමයි ගොඩ.."

" මම.."

" කොතනද ඔලුව රිදෙන්න.."

" මේ පැත්ත.."

මම ඔලුවේ රිදෙන පැත්ත පෙන්වුවහම රඬ අයියා මගේ ඉස්සරහට වැටිලා තියන කොණ්ඩේ අස්සෙන් ඇගිලි යවලා කොණ්ඩේ පිටිපස්සට අතගැවා.. ඒ ගිලිත් එකනම්.. චෝභ්~ මාරම සනීපයි ඔලුව අතගාද්දී.. ක්ලවුඩ් නයිත් ඉන්නවා වගේ..මම සනීපෙටම ඇස් දෙක පියාගත්තගම මට දැනුනා මගේ නළලේ රස්තෙට සිතල හුළං වදිනවා.. ගින්නකට වතුර ගහනවා වගේ..

" මාරම සනීපයි~"

මම එක ඇහැක් ඇරලා රඬ අයියට මුණ පිරෙන්නම හිනාවුනාම එයා හිමිට,ලාවට,මුණට රිදෙයි කියලා බයේ පොඩ්ඩක් චිතර හිනාවුනා.. එහෙම හරියන්නැනෙ.. මම මගේ අත් දෙකෙන්ම රඬ අයියගෙ කට දෙපැත්තට ඇදලා බලෙන්ම මුණෙ හිනාවක් මැව්වා..

" ලොකුවට හිනාවෙනවා.. බාගෙට හිනාවෙන්නැතුව.."

රඬ අයියා මගේ අත් දෙක අරගෙන බඩ උඩට අතැරියා.. රිදුණද දන්න නෑ මම ඇල්ලුවහම.. උදෙන් පොඩ්ඩක් මුණ සිරුනානෙ.. ඒ වුණාට මුණ සිරුනාමත් අමුතු ලස්සනක් තියෙනවා.. අනේ මේ කැඩෙට් කරන්න ගිහිත් මුණෙ මඩත් ගාගෙන ඉන්නෙ.. මම පොඩ්ඩක් හිරුවහම මක් වෙනවද.. හුරන්න බැරිනම් මම හපලා කනවා.. ඇයි ඉතින් මට වෙන්ඩ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්ලා සියක් නෑනෙ.. ඉන්න එක්කෙනයිනෙ..

" මෙක රිදෙනවද ඒයි.."

රඬ අයියා ලාවට මුණ දෙපැත්තට හෙලෙව්වා..

" උප්පිස්.. කපල් මුමන්ටි එකකටද අපි මේ බාධා කරන්නේ.. සමාවෙන්න
ඔන.. ඒ වුණාට එහාට පලයන්.."

කියාන් අයියා අලි පැටියා වගේ ඇවිත් මැටි එක උඩින් ඉදගත්තා..

" කෝ සෙනෙක.."

" අහ්ම..මෙහෙමයි මල්ලි.. පහළ මොකෙක්වත් නෑ ඉස්කෝලෙ පාලයි..
ඉතින් උන් දෙන්නා කරන ඒවා මගෙන් අහන්න එපා.."

" ඒ දෙන්නා කිසි කරනවද.."

" වරද්!!!!!!!"

" ඇයි ඇයි අනේ ඉතින් කපල් වුනාම කිසි කරන්නේ නැද්ද.. ඔකට
කැගහන්න ඔනයි.."

" ඡනෙරු මල්ලෙ.. ඔවා මු ඉස්සරහා කියන්න යන්නෙපා.. ඒකා ලැප්ප්
බයට හැදිව්ව එකා.. මම දන්නවනෙ රත්තරං ඔයා ගැන.."

කියාන් අයියා රඬ අයියගෙ උරහිසට එකක් ගහලා කියද්දි මම රඬ
අයියගෙ උකුලෙන් නැගිට්ටා.. ඇ ලැප්ප් බයට???.. මුට පිස්සුද..

" කාටද ලැප්ප් බය තියෙනවා කිව්වෙ.."

" මගේ රඬට තමා ඉතින්.. වෙන කාටද.."

" අනේ මේ තවුසෙ දන්නවා ලබ්බක් තමයි.. අද උදෙන් අර නුග-"

" ඒ කියාන් වරෙන් කන්න යන්න.."

රඬ අයියා මගේ කට අත් දෙකින්ම වහගෙන කියාන් අයියට කන්න යන්න
කතාකලා..

" මමහ්-මම-මම- මොන මගුලක්ද අප්පා..කතා කර කර ඉද්දි කට
වහන්නේ.. මේ කියාන් අයියෙ.. මේ මනුස්සය තවුසෙ හිතන් ඉන්න තරම
හොඳ නෑ හරින.."

" ඒ-ඒ කියන්නෙ.. උඹලා දෙන්නත් අද.. අඩි අප්පා!!!!!! උඹලා සේරම කපල් වෙලා.. මම චිතරද යකෝ මෙහෙම වෙලි වෙලි ඉන්නෙ.. යකෝ අරකිව අල්ලන්නත් මම උඹේ අර කොලු යාලුවගෙන් අවසර ගන්නෝන.. හෙන ගහනවා තොපිට.. අනික-අනික ඡනෙරු මල්ලි..මම මේවා ප්‍රසිද්දියෙ නොකිව්වට...ඔයාගෙ වෙන්න කලින් රඬ මගේ වෙලා උන්නෙ.. නේද රත්තරං.. ඔයා මෙයාට කියල නැද්ද අපි ගැන.."

" තවුසෙ ගංජා ගහලා දූරියං කැවද අයිසෙ.."

" මගේ වෙලා ලග උන් ඔයා~ (අපෝ ඔන්න පටන්ගන්නා)

මටත් හොරෙන් වෙනකෙකුගෙ වෙලා~ (කට වහගනින් කියාත්)

හිත අඩනව තුන් යම නොනිදා(මේ මිනිස්සුන් හැරි හැරි බලන්නවා)

මගෙ පණ තාමත් ඔයා නිසා~

හුස්මෙ පවා

ඉන්නෙ ඔයා

නිතරම මට සිහි වෙනවා(අනෙ අයිසෙ)

මැව්වෙ ඔයා

මට නොකියා(රඬ අයිසෙ මට වොම්ට වෙන්න වගේ)

හදවත තව පවසනවා(කියාත් නවත්තපත් ඔක)

පාළුවේ~ මා තනිවී

ජීවිතේ~ රිදවනවා

වෙනසක් නෑ මගෙ ආදරේ

ඔබෙ නමටයි මුලු ජීවිතේ.."

කියාන් අයිසා බොක්කටම ඉමෝගනල් වෙලා පපුවත් අල්ලගෙන මෙලෝ රහක් නැති විදියට සිංදුවක් කියන්න ගත්තු නිසා අපේ වටේ ඉදුසු මල්ලිලන් හැරි හැරි අපේ දිහා බලන්න ගත්තා.. යකෝ ඉස්කෝලෙ ඩී එච් පී නේද මේ මද කිපුනු ඇතා වගේ පිස්සු කෙලින්නේ.. උගේ පිටි එක අවුට් ගිහින් ඒක කැලේ පැනලා.. තාලෙට සිංදුවක් වත් කියාගන්න බෑ.. ඒහ්.. මොන එකෙක්ද මන්දා.. දන්නේ අර රගර් බෝලෙ බදාගෙන පිට්ටන්නේ වටේ දුවන්නයි පොරකන්නයි විතරයිනේ..

" රත්තරං.. ඔයාට දැනෙනවා නේද මේ පපුවේ තියන වේදනාව.."

" අනේ රඬ අයිසෙ මම මූට ගැහුවට කමක් නැද්ද.."

" ආ ආ මොකද උඹ.. ඉරිසියාකාරයා.. මගේ ආදරේ මගෙන් උදුරගෙන.."

" කියාන් උඹට පිස්සු හැදිලද.."

" ඔව් මගේ හිතේ ඔයාට තියන ආදරේ පිස්සුවක් තමයි රත්තරං.. ඇයි දෙයියනේ එක මොහොතකට තේරෙන්නැත්තේ.."

" ආර්හ් අයිසෙ!!!!!!!!!!!!!!"

" ආයේ මා තනිවිලා~

යායේ තරු සැහවිලා~

මේ අහසේ රෑ රහසේ සඳ දොඩමලු නැ.....හ්~"

" මම උඹට අද- ඔහොම ඉදපත් කියාන් අයිසෙ.."

කියාන් අයිසා මම බෝතලෙන් උස්සගෙන පාල පස්සෙ එලවන්න ගද්දි ග්‍රවුන්ඩ් එක වටේ දුවන්න ගත්තා.. රඬ අයිසා ඔලුව දෙපැත්ත ඇගිලි දෙකකින් තද කරගෙන නැගිටලා කේට්ටින් ටෙන්ට් එක පැත්තට හෙමිත් හෙමිත් ඇවිදගෙන යනව මම දැක්කා.. කොහොම හරි මම ළමයි අස්සෙන් පන්නගෙන පන්නගෙන ගිහින් කියාන් අයිසට අල්ලගන්න තුලයි දගම දෙකක් තියෙද්දි මොකෙක් හරි එකෙක් ඇවිත් මී හරකෙක් වගේ මගේ උරහිසේ හැප්පුනා.. මම එහාට විසික් වෙනවත් එක්කම කවුරුහරි මාව

ඇදලා අරගෙන ඇගට තද කරගන්නා.. ඒත් මගේ අතකින් තව මොකක් හරි ඇදගෙන ඉන්නවා වගේ මට දැනෙනවා..

" කි-කියාන් අයිියෙ.."

කියාන් අයිියා මාව තද කල්ලා ඇගට තද කරගෙන ඉස්සරහා ඉදුපු එකෙක්ට රචනවා මට පෙනුනා.. ඒ එක්කම මම මගේ අත ඇදලා අරගෙන ඉස්සරහා හැරුනා..

" are you alright..??"

සැක්.. මේ අර සයෝන් අයිියා බැන්න ගල් කිඹුලා නේද.. ඌ මගේ දිහාට පහත් වෙලා අහද්දි කියාන් අයිියා මගේ ඉස්සරහට ඇවිත් මගේ අතින් ඇදලා පිටිපස්සට කරගන්නා..

" He is fine.. no need to worry.."

කියාන් අයිියා මගේ අතින් ඇදගෙන රඳා අයිියා ඉදුපු පැත්තට එන්න ආවා..

" අරුට මොකක්ද තියන අමාරුව ආ.. හැම තිස්සෙම මොකටද උඹේ දිහා කන්න වගේ බලන් ඉන්නේ.."

" අනේ මන්දා.. මම කොහොමද දන්නේ.."

අපි හට එකට යද්දි රඳා අයිියා ප්ලේට් එකක් අරගෙන මගේ අතින් තිබ්බා..

" මොකද කියාන්.."

" නෑ බං.. අර මම උඹට කිව්වෙ.. පිස්සු පකෙස් කන්න වගේ මු දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.."

කියාන් අයිියා කියද්දි රඳා අයිියා ඇහිබැමත් රැලි කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" මම උඹට මොකක්ද කිව්වෙ වරද්..!! නටන්නැතුව ඉදපන් කියලනේ..??"

" ඉතින් මම මොකක්ද කලේ.."

" කලේ..?? ආයෙ එක වතාවක් හරි මොකක් හරි උඹව අල්ලන්න අතගන්න තියාගත්තොත්.. මම උඹට ඉස්සෙල්ලම ගහන්නෙ වරද්..!!!! කිව්වහම අහලා මෙහෙත් ඉදපත්.. මගුල.."

රඬ අයිසා නොබැන බැනලා මට දෙකක් රවලා කිව්වහම මම හිමිට මාරු වෙලා කෑම බෙදාගන්න ගියා.. බනින්න ඕනෑ ඉතින්.. බනින්න විතරනෙ දන්නෙ.. අනික මම මොකක් කලාටද..

" ආ හා වරෙන් කරන්න යන්න.. ඕකට කෑගහන්න ඕනෑ රඬ.."

මම පාඩුවේ ඇවිත් මැටි එකේ වාඩිවෙලා කරන්න ගත්තහම සෙනුකයන් අයුක අයිසා එක්ක ඇවිත් අපේ මැටි එකෙන්ම ඉදගන්නා.. අයුක අයිසාගෙ බෙල්ල මදුරුවෙක් කාලද කොහෙද..මේ කාලෙ ඩෙංගුත් තියෙනවා.. පැහිරි තෙල් ටිකක්වත් ගාගන්න කිව්වනම හරි යන්න කලින්..

" මේ පකා මොන මගුලක්ද මෙතන ඇවිත් කරන්නෙ.."

ගල් කිඹුලා ඇත තියා ආයිල් එකකුත් අතේ තියාගෙන අමුතු විදියට හිනාවෙගෙන අපි ඉදපු පැත්තට ඇවිදගෙන එද්දි මම ශේප් එකේ සෙනුකයාට මුවා වෙලා ඔලුව පුලුවන් තරම පහත් කරගෙන කරන්න ගන්නා.. මොන මගුලක්ද.. මම එපැයි බැනුම අහන්න.. අනික මම මොකුත් කල්ලද බැනුම අහන්නෙ.. නෑනෙ.. අනික-අනික මට දුක හිතෙනවනෙ.. කියාත් අයිසා ඉස්සරහම කෑගැහුවේ..

" මම.. උද්යෝග..?? Can I have your number and add it to this file.."

ඒකා මොකක්ද ආයිල් එකක් දික් කල්ලා මගෙන් අහද්දි මට මොකක් කරන්න හිතාගන්න බැරුව ඒ ගල් කිඹුලාගෙ මුණ දිහා බලාගෙන ඉද්දි මගේ එහාපැත්තෙන් දඩාස් ගාලා සද්දයක් ආවා..

" Which file..?? I am the Deputy Games Captain of this school..

I filled the form myself

.. If there is a problem with the numbers, you should have informed me earlier.."

" You may be someone.. but I am not talking to you.."

" We can't give students' personal details like that.. we have a responsibility.. At least the principal should have informed us-"

" මොකක්ද රඨා ප්‍රශ්න.. ඇයි??"

" සයෝන්.. උඹට ගුවර් නේද මේ වගේ ෆෝම එකකට ඩිටේල්ස් දෙන න අපිට කවුරුත් ඉන්ෆෝම කලේ නැත.."

" ඔව්.. මොකක්ද දැන් වෙන්න ඔන.. උද්යෝගට විතරක් විශේෂයක් දෙන න බැන.. මේ අයිසෙ!! මෙතන ප්‍රශ්න දන්නාතුව ඉන්න පුළුවන්ද..කරුණාකල්ලා.."

" උඹලට මොකක්ද ඔව්වර තියෙන අමාරුව.. ඇයි මම උඹලගෙන් නමබර් එකක් ඉල්ලුවෙ නැත.. නිකන් දෙන්නෙ නැතුව ඉදපන් මල්ලි.."

" දෙන්නාතුව..?? මොකක්ද උඹ කියන්නෙ.."

" කියාන් අයිසෙ..!!"

" ඇයි උඹ මොකක් කරන්නද.."

" උඹට කල්ලා පෙන්නන්නද.. යකෝ අපේම ඉස්කෝලෙ අපිටම පාට පෙන්නන්න.. උඹ කවුරු කියලද හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

" උඹලගෙ මේ ඉස්කෝලෙ අනිත් උන්ට ලොකු වුණාට අපිට ලොකු නැ යකෝ.."

" මොකක්ද උඹ කියන්නෙ.."

" අයුක අයිසෙ ප්ලීස් මෙතන රණ්ඩු කරන්න ලැස්ති වෙන්න එපා.."

" මොකද මෙතන වෙන්නෙ.. මොකක්ද ප්‍රශ්න ළමයි.."

ඒ එක්කම වගේ අපේ ඉස්කෝලෙ ඩිපියුටි ප්‍රින්සිපල් සර් කෙනෙක් අපි ඉන්න පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා.. මට මැරෙන්න හිතයි.. මොන කරුමයක්ද

මේ.. එක්කො මේ මුණට මොකක් හරි වෙලා යන්න ඕන.. එතකොට හරිනෙ.. මොකෙක්වත් පස්සෙන් එන්නෙ නෑනෙ.. ඒකනෙ වැරද්ද..

" සර් මේ මනුස්සයා අපෙත් ලමයින්ගේ ප'සනල් ඩිටේල්ස් ඉල්ලනවා.. ඒත් අපිට කවුරුත් ඉන්ෆෝම් නොකර එහෙම දෙන්න බැහැනෙ.."

" මම.. ඒක ඇත්ත.."

සර් එතන හුගක් වෙලා කතාකර කර ඉදලා අර මානසික පිස්සා එක්ක යන්න ගියා..මටනම් කන එකත් එපාවෙලා තිබ්බේ..

" ඕකුත් එව්වර හොඳ උන් නෙමේ බං.. මම දැක්කනෙ මේකා දිහා විතරක් නෙමේ අර පොඩි උන් දිහාත් ඕකා ජරා විදියට බලාගෙන ඉදියා.."

" නෑ බං සයෝන්.. ඌ මාර පාටි එකක්නෙ දැමිමේ.. අම්මපා කෙලිනවා පකයගෙ මුණට මම මේ ඉස්කෝලෙ නොවුනනම්.."

" ඇති ඇති කියාන්.. මේ උඹලා කාපන්.. මම යනවා.. රඬ උඹ මේකා එක්ක ඉදපන්..ෂනෙරු අවුල් ගන්න එපා.."

" අදනම් මහ මොන දවසක්ද මන්දා.."

සයෝන් අයියා යන්න ගියාම කියාන් අයියා ආපහු වාඩිවෙලා කන්න ගත්තා.. මම නිසා හැමෝගෙම දවස අවුල් ගියා.. දැන් ඉතින් අනවශ්‍ය ප්‍රශ්නයක්නෙ වුනේ.. අපරදෙ මට තනියම ඉන්නයි තිබ්බේ.. නැත්නම් ස්ටුවර්ගීප් නොගෙන අකමැතියි කියලා අයින් කල්ලා දාන්න තිබ්බා..

" ඒ ෂනෙරු අවුල් ගන්න එපා කොල්ලො.. ඔය වගේ මානසික පිස්සො ඉන්නවා කොහොමත්.."

" මම.. මම නිසා මල වදේ නේද.."

" උඹට පිස්සුද බං.. උඹ මක් කලාටද.. අනේ මේ ඉදින්.."

සෙනුකයා මගේ උරහිසට හේත්තු වුණා..

" හුම.."

" වරදේ.. මේ කාපු හැට්ද.. මෙහෙ එනවා කන්න.. දැන් ඔලුව කැක්කුමයි කිව්වා නේද.."

" දැන් කන්න බෑ වගේ.. මම යනවා.. ඔයා කාලා එන්න.."

මම නැගිටලා යන්න හැදුවහම රඬ අයිසා මගේ අතින් ඇඳලා අරන් ඉන්ද්‍රවගන්තා..

" දැන් මුණ එල්ලගන්න මොකුත් චුණාද නැතෙ.. මෙහෙ ඉදපන්.."

" මම.."

මම රඬ අයිසට එහාපැත්තෙන් ඉදගන්නහම රඬ අයිසා මට එයාගෙ කෑම එකෙන් කටක් කැව්වා..

කොහොමහරි හවස් වෙනකල් අපි කාලා බීලා මැටි එකේ ඉදගෙන කියව කියව හිටියා.. ආයෙම වී ටයිම් එකෙන් පස්සෙ හැමෝම වෙන්ස් කල්ලා කෑමප්පයර් එකක් ගහන්න ඉදියෙ.. ඊටපස්සෙ ඉතින් නිදාගන්න තමා.. හවස මොකුත් ඇක්ටිවිටි නෑ ප්‍රයිමරි එකේ ළමයි ගෙවල් වල යන්නතෙ ඉදියෙ..

" සනෙරු අයිසේ~"

එයාලා යන්න ලැස්තීවෙද්දී එකපාරම ඇත තියා අපි දිහාට දුවගෙන ආවෙ අර උදේ ඉදපු වූව් මල්ලි.. ඒකා පැන පැන මං ගාවට ඇවිල්ලා 'බොහෝ' ගාලා මගේ ඇගට පැන්නා.. මම දෝත බඳලම ඒකා වැටෙන්න නොදී අල්ලගත්තා..

" මම යනවා අයිසේ.."

" එහෙමද.. ටේක් කෙයා~"

" අයිසටත් ටේක් කෙයා~ සි යූ.. බායිබායි.."

වූව් මල්ලි මට ෆ්ලයින් කිස් එකකුත් දීලා මගක් දුරට දුවගෙන ගිහින් ආපහු හැරිලා දුවගෙන ඇවිත් මගේ අතේ මොකක් හරි ගුලි කල්ලා ආපු දිහාටම දුවගෙන දුවගෙන ගියා..

එයා මට දීලා ගිහින් තිබ්බේ කොළ වලින් හඳු පුංචිම පුංචි සමනලයෙක්.. රෝස පාට.. මම ඒක දිහා බලාගෙන ඉදියා.. කියාත් අයියා අපි එක්ක ඒ වෙලේ ඉදියෙ නෑ මොකක්ද වැඩකට යනවා කිව්ව නිසා.. මමයි සෙනුකයි රඨ අයියයි චිතරයි හිටියේ.. සෙනුකයි අයුක අයියයි මොකක් හරි කතාකරනවා එහාපැත්ත හැරිලා..

" මෙහ්.. ලස්සනයි තේද.."

මම සමනලයගෙ තටුවකින් අල්ලලා රඨ අයියට පෙන්නුවා..

" මම.."

රඨ අයියා අත ඉස්සරහට කල්ලා ඇල්ලුවහම මම සමනලයව එයාගෙ අතින් තිබ්බා..

" ඒ මල්ලි උදේ මාත් එක්ක ඉදියෙ.."

" මම දැක්කා.."

මම හිනාවෙලා අහස දිහා බලාගෙන ඉදියා.. රඨ අයියා හැරිලා මගෙ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා මම ඇහූ කොතෙත් දැක්කා.. එයා ලොකු හුස්මක් අරගෙන ඒක හිමින් පහළ දැමුවා.. හරියට මොකක් හරි කියන්න හිත හදාගන්නා වගේ..

" මම අවුරුදු පහක් උඩ දිහා ඇතින් ඉදන් හරි බලාගෙන ඉදියා වරද්.."

" මම??"

මම ඉක්මනට හැරිලා එයා දිහා බැලුවා..

" තව මාස හතර පහකින් මම එහෙමත් නෑ.. මට පාච් හිතෙනවා බ.. මම අවුරුදු පහකින් උඩ නොදැක ඉදලා නෑ.. දැන් එහෙම ඉන්න විදිය මට මතක නෑ.."

"අ-අයියෙ.."

" මේ ගෙවෙන තප්පරෙත් මට ගෙවෙන්න නොදී තියාගන්න තරම ලෝබයි.. උඹයි මමයි ආයෙම යුනිෆෝම වලින් මේ ඉස්කෝලෙ ඇවිදින්න

නෑ වරදේ.. උඹ ඉදි මම නෑ.. ඊටපස්සෙ.. උඹත් නෑ.. මමත් නෑ.. පිට ලෝකෙට වඩා අපි මෙහේ නිදහසේ හිටියා.."

" මම.. ඒක ඇත්ත.."

" මම නැතිදවසකත් පරිස්සමට ඉදපත්.. උඹට උඹ ගැන අගයක් නැති වුනාට මට එහෙම නෑනෙ.."

"....."

" මම හෙන ආසයි උඹ ගැන අනිත් උන් කතාකරද්දි අහගෙන ඉන්න.. අර ස්පොර්ට මීට එකේ ගිල්ඩ් එක ගත්ත වෙලේ වගේ.. උඹ ලස්සනයි කියලා අහන්න.. ටැලන්ටඩ් කියලා අහන්න.. ඒ වුණාට එක එක අසහනකාරයෝන්ට කියලා උඹ ලස්සනයි, මරු ක- අහ්ම- එහෙම අහන්න මම ආස නෑ වරදේ.. උඹ දිහා මිනිස්සු බලනවට අකමැති, කතාකරනවට අකමැති, ඉරිසියයි එහෙම පිස්සු හත්තලාමක් ගැන නෙමේ මම කියන්නෙ.. ලස්සන දෙයක් දැක්කහම මිනිස්සු අගයනවා.. ඒක සාමාන්‍යයි.. ඒ වුණාට එහෙම අහගන්නත් ඒ විදියේ මිනිස්සු ඉන්නවා.."

" දැන් බලපන්.. අපේ අයිසා උඹට හෙන කැමතියි..උඹ ගැන ගෙදර ඉද්දි කතාකරනවා.. මම ඒවා අහන් ඉන්නවා.. අහන් ඉන්න ආසයි.. ඒ වුනාට අද දවල් ආපු එකා වගෙ එකෙක් උඹ ගැන කියද්දි.. අපේ අයිසයි ඌයි දෙන්නෙක්.. තේරෙනවනෙ.."

" මට තේරෙනවා.."

" ඒකනිසා.. කොහේ ඉදියත්.. පරිස්සමට ඉදපත්.. මම කිව්වෙ.. උඹ මලක් වගේ ඉදියොත් මම වතුර දාලා බලාගන්නවා.."

" ඔයාම පැලේ ඉන්දලා ඔයාම වතුර දාලා ඒකෙ මලුත් පිපෙනවා බලාගෙන ඉදලා මල් පිපුණට පස්සෙන් බලාගන්නවද.."

" මම.. එහෙම නමයි.."

" මම~"

මම රච්‍ය අයිසගෙ අතේ සුළඟිල්ලෙ මගේ සුළඟිල්ල පටලගත්තා..

" මම කාලෙකට කලින් විශ් කලා මේ ලෝකෙ ඉන්න හොඳම ගාඩනර්ව මට හම්බෙන්න කියලා..මට හෙන සතුටුයි.."

අමමෝ අමමෝ මේ මම ආවා.. ගියා.. මට නිදිමතයි යකුනේ..කැමපින් අහවර නෑ..හිතුවට වඩා මේක දික් වුනානෙ.. සමාවෙන්ඩෝ වැජ්ටර් තුනක්ම මේක ඇද්දට..

බිත්තිය හරහා ඇවිල්ලා බිත්තිය හරහා යමනෙ හරින..

" The very best relationship has a gardener and a flower.. The gardener nurtures and the flower blooms.."

එන්නාමි.. ලව් යූ.. ♥

මේක මට සේපාලිකා දළඹු හමුදාවෙ පුංචි දළඹුවෙක් එව්වෙ.. එයාට රඳා අයිියව මතක් උනාලු.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/ ස්කිත්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

62 කොටස

" දැන් මොකද ඉතින් කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" නෑ දැන් ඉතින් ඔයා ඒලෙවෙල් ලියලා රිසාල්ට්ස් ආවා නේ.. අප්පව්විලා මොකද කියන්නෙ.."

" ආ ගෙදර අය..?? මම කිව්වෙ කලින්.. විශේෂ දෙයක් කිව්වෙ නෑ.. කොහොම රිසාල්ට්ස් ගත්තත් මට මොරටු යන්න වෙන්නෙ නෑනෙ.."

මම මොකුත් නොකියා එයාගෙ මුණ දිහා බලාගෙන ඉදියා.. හැමදාම මේ කතාව පටන්ගත්තොත් එයා මුණ අවුල් කරගන්නවා.. ඇත්තටම මොකක් කරන්නද.. මම දන්නෙ නෑ.. මට කොහොමත් ඒ ප්‍රශ්න වලට මැදිහත් වෙනවා තියා හිතන්නවත් බෑ.. ඒ වුණාට එයා හිතේ දුකින් ඉද්දි මගේ හිතට හරි නෑ..

" ඔයා ආයෙම කතාකල්ලා බැලුවොත් නරකද.."

" මම විතරක් නෙමෙ.. අපේ අයිසක් කතාකලා වරද්.. මට වෙන කරන්න දෙයක් නෑ.. අන්තිමට රණ්ඩු වෙලා අප්පව්විගෙන් බෙල්ට් පාරවල් කාලා කාමරේට වෙලා ඉන්න වෙන්නෙ.. ඔවා දුරදිග කතාකරන්න ගියෝතින්.."

" ඒ කියන්නෙ.. ඔයා කේ ඩී යූ යන එක දැන් ගුවර් ද.."

" මම.. මටනම මගේ රිසාල්ට්ස් ගැන කිසිම සතුටක් නෑ.. වැඩක් නෑනෙ.. මොකටද.."

" ඔයා කවුරු වෙන්නද ආස.."

" ඉලෙක්ට්‍රිකල් ඉන්ජිනියර් කෙනෙක්.. ඒත් ඉස්සර කැමති වෙලා ඉදියේ ඇරෝස්පේස් ඉන්ජිනියරින් කරන්න.. ඒ කල්ලා තර්මොඩයනමික් ඉන්ජිනියර් කෙනෙක් වෙන්න.."

" වච්චවෝහ්~.. "

" මම.."

" ඔයා මාරයිනෙ.."

" ඒ මොකද.."

" නෑ ඉතිං.. මාරයි.. තා මොනවද කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

" තව.. තව තියෙනවා උඹට මොකටද.."

" කියනවකො ඉතින් දැනගන්න.. මමත් කියලා තියෙනවනෙ මගේ ඒවා.."

" පස්සෙ පස්සෙ.. දැන් බෑ.."

රඳා අයියා මැටි එකෙන් නැගිටලා බිම පතබැටිලා ඉදිය මගේ අතින්
ඇදලා නැගිට්ටුවා..

" කොහෙද යන්නෙ.."

" කියාත් හෝමසයන්ස් රූම එකට ගියා නෙ.. ඒ පැත්තට ගිහිත් එමු.. ඒ බං..
අයුක.. උඹලා එනවද.."

රඳා අයියා කතාකලාම සෙනුකයා හැරිලා බැලුවා.. මුත් දෙන්නා
කියවනවා කියවනවා.. මොනව කොඳුර කොඳුර කියවනවද මන්දන්න
නෑ.. ආ නෑ දෙන්නම නෙමේ..මගේ පොල්පිති වස්සා තමා කියවන්නෙ..
හහ්.. ඒ වුණාට මොකද මට තමා බනින්නෙ..

" උඹලා දෙන්නා පලයං.. අපි පස්සෙ එන්නම.."

" පස්සෙ එන්නත් එපා.. අපි යනවා.."

මම සෙනුකයාගෙ කොණ්ඩෙ අවුස්සලා ඌ අතින් පැත්තට ගහන්න කලින්
එතනින් දුවගෙන ආවා.. මම ඉතින් දුවලා හොමසයන්ස් රූම එකට යද්දින්
අර රඳා සියාතාත්තා පඩිපෙළ නගිනවා.. අමමපා පොඩ්ඩක් දිව්වහම
කකුල් දෙක ගෙවෙනවද නෑනෙ.. විශාලා මහා උපාසිකාව කියලා
හිතාගෙන ඉන්නෙ.. හයිසෙන් ඇවිද්දහම පොලොවට රිදෙනවා..
හිනාවුනාම මුණට රිදෙනවා.. ඒ වුනාට මොකද.. මම දැක්කනෙ..උදේ
වෙඩි කාපු ඌරා වගේ අහිංසක මට ගැහුවෙ.. විදුරුවෙ වැදෙන්නම.. මම

පාඩුවේ ඉඳලත්තේ මු මට කරදර කලේ.. අම්මපා දවසක යාලුවෙයිනේ මාත් එක්ක.. තවුසෙ හම ගහලා මම අම්මට පොලේ යන්න බැග් එක මහන එක මහනවාමයි..

" ආ මල්ලේ.."

තු.....හ් නොදෝමකින්.. මේ අපත කියාන් අයියා.. අපි හෝමසයන්ස් රූම එකට යද්දි ග්‍රිස් එකත් ඇරුන් ඒකේ තිබ්බ ඇපල් ගෙඩියක් කනවා.. යකෝ මු වැඩක් කියලා දුවගෙන ආවේ ඇපල් ගෙඩිය කන්නද.. මුත්ටම ගිය ඉස්කෝලේ මේක..

" ඊයා බං.. තවුසෙ මේකටද කිව්වේ හෙන ලොකු වැඩක් තියෙනවා කියලා.."

" කොයි..?? නෑ නෑ මම මේ අර ගෙස්ටලට තේ හදන්න කියලා කියන්න මෙහේ ආවේ.. කෝ කවුරුත් නෑනේ මේකේ."

" ඉතින් කවුරුහරි හොයාගන්න එපැයි.. මෙතෙන්නට වෙලා ගිල ගිල ඉඳලා හරියනවද.."

" නෑ බං.. මම ආවා හරිද.. මෙහෙම ඇවිදගෙන ග්‍රිස් එක ගාවට ආවහම ග්‍රිස් එක මට අත වනලා කතාකරනවා කතාකරනවා වගේ දැනෙන්න ගත්තා..අනේ මාව අරින්නකො කියලා.. ඊටපස්සෙ මම ඇරියා.."

" කාටද.."

" එහෙමොත්තක් ඇරියා නෙමේ.. බං ග්‍රිස් එක ඇරියේ.. ඊටපස්සෙ ග්‍රිස් එකේ තිබ්බ මේ රතු ඇපල් ගෙඩිය මට අතවනල කතාකලා අනේ මාව කන්නකො කියලා.. ඉතින් මම කෑවා.."

" පිස්සු හු#තෙක් තමා බලන් යද්දි.."

" ආ..ආ.. අඩෝ රධ්‍ය මේ මු කුණුහර්ප කියන හැටි දැක්කද.. දෙන්නේ උඹට ඇපල් ගෙඩියෙන් දැනගනින්.. කුණුහර්ප කිව්වොත්.."

" යැයි යැයි තමා.. තවුසෙලා නිසා තමා මම හොදට ඉඳලා කුණුහර්ප කියන්න පුරුදු වුණේ.."

මම හෝමසයන්ස් රූම එකෙ කිවන් කවුන්ටර් එක උඩින් වාඩිවෙලා
කියාන් අයිසා එක්ක කතාකර කර ඉද්දි රඟ අයිසා ගිහින් ඉස්කෝලෙ වැඩ
කරන ඇන්ට් කෙනෙක් එක්කගෙන හෝමසයන්ස් රූම එකට එක්කගෙන
ආවා.. තේ හදන්න කියන්න..

ඒ ඇන්ට් තේ හදනකල් අපි තුන්දෙනා හෝම සයන්ස් රූම එකට වෙලා
ඉදියා.. ඒ අස්සෙ අර සක්කිලි පරෙයිසා වම්රුවන් උගේ යාලුවෙක් එක්ක
හෝමසයන්ස් රූම එකට මොනවදෝ පෙට්ටි වගයක් උස්සගෙන ඇවිත්
ඒවා අන්පැක් කරන්න ගත්තා.. මට උදවු කරන්න හිතීලත් ආයෙම ඉතින්
ගියේ නෑ.. පැන පැන දෙන්න යන්න ඔන නෑනෙ.. අනික මෙකා මට
අල්ලන්නෙ නෑනෙ කොහොමත්.. ඌ සැරින් සැරේ මගේ දිහා කට
කොනෙන් හිනා වෙට් බලනවා.. ආයෙම අහක බලාගන්නවා.. ආයෙම
බලනවා.. රඟ අයිසා දිහා බලනවා.. පිස්සු පකෙක්.. මට මල පැනලා මම
එන්න ආවා ආයෙම ග්‍රවුන්ඩ් එකට.. මම ග්‍රවුන්ඩ් එකට එද්දි ග්‍රවුන්ඩ් එක
මැද විසාල කෑමප් ෆයර් එකක් ගහන්න දර අඩුක් කරනවා.. මම එතෙත්ට
ගිහින් එතන ඉදපු ලමයින්ට උදවු කලා.. දර අඩුක් කරන්න.. කොහොම හරි
රිට්පස්සෙ අපිට සර් කෙනෙක් කිව්වා වොග් කරන අය වොග් කරලා ඇදුම
මාරු කරන් එන්න කියලා.. ඒ වෙද්දින් කොහොමත් හවස හය හමාර විතර
වෙලා තිබුනේ.. අපිට ටෙන්ට් හමිබුනා නවතින්න.. ලොකු ළමයි ටෙන්ට්
වල.. පොඩ් ළමයි කැඩෙට්න් කෑමප් ගහන අය නවතින හෝල් එකේ..

මම ඉතින් මගේ බෑග් එක හෙන ගේමක් දීලා හොයාගෙන ඒකෙන් බ්‍රශ්
එකයි ට්‍රන්ජේස්ට් එකයි අරගෙන ගිහින් ස්කෝලෙ ගවර් දාලා තිබ්බ
ස්ටෝල් එකෙන් ඉක්මනට වොග් එකක් දගෙන ආවා.. ඒකෙ තාම ලොකු
සෙනගක් නෑ.. ඒකනිසා මම ඉතින් පාඩුවෙ ඇග සෝදලා එහෙත්ම අපි
පාට බොටමකුයි කප් පාට ෆර්ට් එකකුයි දාගෙන ටෙන්ට් එකට එද්දි
ටෙන්ට් එකේ සිප් එක වහලා.. මම ඒක මෙව්වර උඩට වැහුවෙ නෑනෙ..
මොකෙක් හරි ඇවිත් අපේ ටෙන්ට් එක අත් පත් කරගෙනද..?? අනික ඒකෙ
මගෙයි රඟ අයිසගෙයි කියාන් අයිසගෙයි තුන්දෙනාගෙම බෑග් තිබ්බා..
බෑග් ඇතුළෙ ඉතින් බඩු තියෙනවනෙ..

මම සිප් එක ඇරලා ටෙන්ට් එක අස්සට ඔලුව දාලා බැලුවා කවුද ඉන්නෙ
කියලා.. ජේන්නෙ නෑනෙ මේ මගුල ඇතුළ කරවලයිනෙ..හීනියට ටෝව්
එළියක් ජේනවා.. මම ශේප් එකේ තිබ්බ ටෝව් එක අතට අරගෙන කාමරේ
හෙවනැල්ලක් හෙල්ලෙනවා වගේ ජේන මුල්ලට ගැහුවා විතරයි..

" උප්පිස්.. සොරි සොරි සොරි.. මම හිතුවෙ-මම යන්නම්- සොරියෝ~"

" වරද්!!!!!!!"

මම ටෝව් එක එහෙමම මැටි එක උඩට අතැරලා එළියට පැනගන්නා..සැක්.. මොන මගුලක්ද ඒ වුණේ.. මේකා එක්කො කියපන් මම ඇතුළට එද්දි ඉන්නවා කියලා.. විලි ලැප්පාවෙ සන්නෝසෙ බෑ.. මම එළියට වෙලා නියපොතු හප හප දැන් ටිකකට කලින් දැක්ක දේ අමතක කරගන්න ට්‍රයි කරන ගමන් ඉදියේ.. ඔන්න ඔහෝ.. දැක්කා කියලා මැරෙනවද වරද්.. උහ හිටියෙ උගේ අන්ඩවෙයාර් එක පිටින් මිසක් හෙළුවෙන් නෙමෙනෙ..අනික මොකෝ උඹ ලමිස්සිද.. උඹට තියන ඒවාම තමා උාට තියෙන්නෙත්.. ඒ වුනාට යකෝ!! පස්සෙ ලොකු!! මම හිතුවා හරි තමා.. මේකගෙ පස්ස බොරු එකක්ද කොහෙද.. ඔව්වර ලොකුවට තියෙන්නෙ..

ඒ එක්කම ටෙන්ට එකේ සිප් එක ඇරුණා..

" ඇතුළට වරෙන්.."

" ආ..?? හා හා.."

මම ඔලුව පහන් කරගෙන මොකුත් නොදැක්ක එකා වගේ ටෙන්ට එක ඇතුළට ගිහින් සිප් එක වහලා දැමුවා.. දැන් ඉතින් ආයෙම කැප් ෆයර් එකට යන්න ඔනිනෙ.. මේකෙ අස්සෙ ඉඳලා බෑනෙ..

" ඒ ඔයා වොග් දැමමෙ නැද්ද.."

" මම කැඩෙට් රූම එකේ එකට ගියේ.. කියාන් වොග් දාන්න ගියා.."

" එහෙමද.."

මම විසිල් පාරක් ගහගෙන ගිහින් බෑග් එක ඇදලා ඇදලා මගේ බේබි ශෙරම් කොලෝන් බෝතලේ එළියට ගන්නා.. ඒක නැතුව නින්ද යන්නෙ නෑනෙ.. අනික අපේ අම්මා ටොම් ෆෝඩ්සන්ටල් බ්ලග් අරන් දෙන්නෙ නෑනෙ ඇගේ ගහන්න.. අම්මන් ගන්නෙ ගෝයා එකේ ජැස්මින් ප'රිශ්‍රම එකක්.. ඔක ඉතින් මට ගහගෙන එන්න පුලුවන්ද.. බෑනෙ.. කොලෝන් බෝතලේ තමා ලෝ බජට් ප'රිශ්‍රම එක.. ඔන තැනකට ගැලපෙනවනෙ.. හැබැයි බේබි ශෙරම් එකට වඩා අර ජොන්සන් ඇන්ඩ් ජොන්සන් එකේ නිල් පාට

වළාකුලක් තියෙන එක මාරම සුවදයි.. හැබැයි මේ කාලෙ අපේ අම්මා ඔවා ගන්නෙ නෑ.. මොකද දැන් තාත්තා සල්ලි දෙන්නෙත් නෑ.. ගෙදර දුවන්නෙ බොහොම අඩු වියදමෙන්.. ආවිච්ඡම්මා මාසෙකට දෙන කියක් හරි සල්ලි වලිනුයි මාමා බැංකුවට දාන සල්ලි වලිනුයි..

" උඹ තාම පොඩි එකා වගේ ඔවා ගනවද බං.."

රධ්‍ය අයියා CK ප'රිශ්‍රම එකක් අරගෙන ඇග පුරාම ගහගත්තා.. කැවනෙ කැවනෙ.. මගේ හුරුබුහුටි සුවද මේ නහය කඩාගෙන යන සුවදට වැහිලා ගියානෙ.. කලොත් කරන්නෙ.. මහ මෝඩ වැඩක් තමා..

" ඔක රැටත් ගහන්න ඔනද අප්පා.. බලනවකො මගේ මල් සුවද වැහිලා ගියානෙ.."

" කෝ උඹ ගාව මල් සුවදත් එනවද.. අපි දෙනෙන්නෙ නෑ.."

" තවුසෙ වගේ උන්ට මල්වල සුවද තේරෙනවද ඉතින්.."

" ඇයි නැද්ද..??"

" අම්මපා තවුසෙගෙ ඔය තද කොළපාට යටකලිසම පල්ලා.. රැට මම තවුසෙව ටෙන්ටි එකෙන් එළියට දානවා තව මොනවහරි කිව්වොත්.."

මම මගේ කොලෝන් බෝතලෙන් රධ්‍ය අයියාට දමලා ගැහුවහම ඒකා ඒක අල්ලගත්තා..

" උඹ කොහොමද කියන්නෙ මගේ අන්ඩවෙයාර් එක තද කොළපාටමයි කියලා.."

" ඇයි නැද්ද.."

මම ක්ෂණිකව හැරිලා රධ්‍ය අයියා දිහා බැලුවා.. මට වරදින්න විදියක් නෑ?? මම ටක්කෙටම දැක්කා ඒක තද කොළ එකක් තමයි..මගේ බළල් ඇස් දෙකට එහෙම වරදින්නෙ කොහොමද..

" ආ නෑ නෑ.. කොළ තමා කොළ තමා.. ඔහොම බලන්න එපා.. ඒයි වරද්.. ළගට එන්නෙපා.. ගහනවා උඹට මේකෙන්.. ටහුක්- මගෙ කලිසම අතෑරපන් වරද්!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මගේ ඇස් දෙකට කළ අපහාසයට මම පැත්ත ගමන් දෙන්න බඳලම රචනා අයිියගෙ කලියමෙන් පහළට ඇද්දා විතරයි ඒකා කලියම අත් දෙකෙන්ම අල්ලගත්තා..

" කෝ තවුසෙ මට කලියම පෙන්නනවා.. ඒක තදකොළ තමයිනෙ.."

" ඔව් ඔව් බං.. තද කොළ තමා හරි.. දැන් දෙයියනේ කියලා මගේ කලියම අතැරපන්.."

මම රචනා අයිියගෙ කකුලින් ඇද්ද පාර ඒකා ගෙමබා පොලොවෙ ගැහුවා වගේ මැටි එක උඩට ඇදගෙන වැටුනා.. පණක් කදක්වත් නෑ හරියට.. ඒ වුණාට නල්ලමලේ කැඩෙට් සාප්ප්..කොහොම වුණත් මම රචනා අයිියගෙ කලියම නම් අතැරියෙම නෑ..

" අම්මො කොන්ද.. ඇග උඩින් නැකිටපිය.. මේක ඇතුළට මොකෙක් හරි ඒව්.. යකෝ!!"

මම රචනා අයිියගෙ කියවිල්ල වැඩි නිසා කොට්ටෙ අරන් මුණට තදකල්ලා බඩ උඩින් කකුල් දෙක දෙපැත්තට දාලා වාඩිවුනා.. මේකගෙ බඩෙ ගල්ද තියෙන්නෙ.. මාර හයිසයිනෙ අප්පා..

" මේ තවුසෙ කැගහන්නැතුව ඉන්නවා.. කෝ බලමු.. ඌප්ප්.. දැක්කනෙ කොළ තමා.."

මම ශේප් එකේ රචනා අයිියගෙ යට කලියමේ පාට බලාගෙන ඒක කොළ කියලා තහවුරු වුනු නිසා ඒ ප්‍රීතියට විසිල් එකකුත් ගැහුවම තමා තේරුණේ උගේ මුණ තාම තියෙන්නෙ කොට්ටෙට යටවෙලා කියලා.. අප්පදබොල.. මේකා මළාද දන්නෑ.. මම පට ගාලා මුණෙන් කොට්ටෙ ගත්තා.. මේකා මැරිලද.. ඇස් දෙකත් පියාගෙන අත් දෙකත් දෙපැත්තට කරගෙන ඉන්නවා.. මම මුණට පොඩ්ඩක් තට්ටුවක් දාලා බැලුවහම මුණ එහාපැත්තට කඩන් වැටුණා..

" ඒයි රචනා අයිියෙ.."

"....."

" මෙහ්.. කතාකරනවකො.."

"....."

" ඒ තවුසෙ මැරුණද.. ඔයි අයිසෙ.. නැකිටපිය ඉක්මනට.."

"....."

" මෙහි.."

මම රඬ අයිසෙගෙ උරහිසෙන් අල්ලලා හොලවගෙන හොලවගෙන හොලවගෙන ගියා.. මේකා නැගිටින්නෙ නෑනෙ.. කෘතීම ශ්වසනයවත් දෙනන වෙයිද.. නෑනෙ.. සර් කෙනෙක්ටවත් කතාකරනවද.. අඩි..!! මාව හිරේ දාවිද මිනීමැරීම හා මිනීමැරීමට තැත් කිරීම වරද යටතේ.. ටහිකෙ උසස් පෙළ කලෙන් නෑනේද.. අපරාදෙ යකෝ පන්නි වලට ගෙවපු සල්ලි.. අනික මම මුළු එක්ක යාළුවුනෙන් නෑ.. මගෙ පළවෙනි කිසි එකවත් කාටවත් දීලා නෑ.. අපේ අම්මට මම මොකද කියන්නෙ..අපේ අම්මා මට හිරේටවත් බත් එකක් ගෙනත් දෙන එකක් නෑ..

" ඒ රඬ අයිසෙ නැගිටින්නකො අප්පා~"

මම රඬ අයිසෙගෙ පපුවට පහත් වෙලා හාවබීට එක ඇහෙනවද කියලා බැලුවා..

ඔය වැඩකරන්නෙ යකෝ හොදට..!

" තවසෙ..!!!!!!! රතු කොහිල සිප්පි හැලකිඹුල් ඔට්ටපාලු කාවයිසා.. මට බොරු නේද කරන්නෙ.. නැකිටපිය නැකිටපිය නැකිටපි-අම්මාහි බෙල්ල බෙල්ල.. මේ මුන හු-"

" ආව යකෝ!! මගේ උරපත්ත ගැලවුණාට කොහෙද..උඹට මොකක්ද වෙලා තියෙන්නෙ.."

රඬ අයිසා මාව තල්ලු කල්ලා මගේ අත් දෙක උඩට කල්ලා අල්ලගෙන මුණට පහත් වුණා..

" අහකට යනවකො.. මගුල.."

මම රඬ අයිසෙගෙ බඩට පයින් එකක් ගැහුවම මේකා මගේ කකුල් දෙකත් උගේ කකුල් දෙකෙන් ලොක් කරගත්තා.. මුළු යකෝ..

@Shan

" යන්නැ.. උඹට හොඳින් කිව්වහම තේරෙන්නැනෙ.."

" ඇයි ඔයා මට බලහත්කාරකම කරන්නද.."

මම ඇස් පිල්ලම තුනක් එක දිගට ගහගෙන ගහගෙන ගිහින් රඳා
අයිසගෙන් ඇහුවම ඒකා මුණ අමුතු කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මම ඔයාගෙ පස්ස මිරිකනවා හැබැයි එහාට වුණේ නැත්නම්.. හා ද.."

මම දහලලා දහලලා අතක් නිදහස් කරගෙන, ඒ අත රඳා අයිසගෙ පිට දිගේ
අරගෙන අරගෙන අරගෙන පහලට පහලට පහලට ඇවිත් අර ලොකුම
ලොකු පස්සෙන් කැල්ලක් අල්ලගන්න යද්දිම..

" සමන්මල් පියල්ලේ~ සදේ රැස් කැරැල්ලේ~මම.. මම.."

ටෙන්ට් එකේ සිප් එක ඇරගෙන හෙන ගහන්න වගේ ඇතුළට ආපු කියාත්
අයිසා ෆෝන් එකේ ෆ්ලැෆර් එක ඔත් කල්ලා කෙළින්ම හරියටම අපි
දෙන්නගෙ මුණටම එල්ල කලා.. මගේ ඇස් දෙකත් නිලංකාර වෙලා ගියා..
රඳා අයිසා ඒ කලබලේට නැගිටින්න ගිහින් කකුල් දෙක පටලගෙන
හෙනකදයා වගෙ ආයෙම මගේ ඇග උඩටම කඩාගෙන වැටුනා..
පොලොවත් හෙල්ලුනාද මන්දා..

" මේ මොකත මේ.."

" මොකද අහන්නෙ.. ඔය ටෝව් එක අහකට ගනිත් අයිසෙ.. ඇස් දෙකත්
රිදෙනවා.."

" ටෝව් ගහන්නැතුවම මගේ ඇස් දෙකත් නිලංකාර වෙලා ගියා උඹලා
දෙන්නා නිසා.. යකෝ රඳා උඹ උපාසකයා වගේ ඉඳගෙන.. බේසිකයා.."

රඳා අයිසා කොහොම හරි කල්ලා මගේ ඇගෙන් අහකට වුනා.. දැන් ඉතින්
ඇග හේදුව එකෙන් වැඩකුත් නැනෙ..දහලලා දහලලා මු නිසා දාඩියත්
දැමමා..

" උඹට පිස්සුද.. උඹ හිතන මගුලක් වුනේ නැ.."

" නෑ නෑ කියාත් අයිසෙ.. ඔයා හිතන එක තමා වෙනත් ගියේ.. මොකද ඔවා
බොරු කියන්නෙ.."

" මොක-?? උඹට පිස්සුද.."

" ඇයි අනේ ලැජ්ජ වෙන්නෙ.. ඔයාට කියන්න කියාන් අයිසෙ.. මෙයා හරිම ලැජ්ජකාරයා.. පිස්සු කොල්ලන්.."

මම බිම හාන්සි වෙලා ඉද්දිම එක අතකට ඔලුවත් බර කරගෙන කියද්දි කියාන් අයිසා බඩ අල්ලගෙන දෙකට තුනට නැමිලා හිනාවෙන්න ගත්තා.. රඟ අයිසට ඒකට මලපැනලා ටෙන්ට එකේ සිප් එකත් හායි ගාලා ඇරලා දාලා යන්න ගියා..

" ඒ ඒ තවුසෙට විහිලුවක් තේරෙන්නෙ නැද්ද හලො ඔහොම ඉන්නවා~"

මම පටස් ගාලා මැටි එකෙන් නැගිට්වා..

" උඹට ලාව අවුස්සගන්නැතුව ඉන්නම බැරිද බං.."

මම ඉතින් රඟ අයිසා මාත් එක්ක අමනාප වෙලා පියඹගෙන ආපු කැමප් ෆයර් එක ගාවට එද්දි එයා මැටි එකක වාඩිවෙලා මුණත් හට්ටියක් කරගෙන ඉන්නවා..

" අපෝ විහිලුවක් කලේ අනේ.."

මම දුවගෙන දුවගෙන ගිහින් රඟ අයිසගෙ එහා පැත්තෙන් ඉදගන්නා.. ඉදලා හිටලා ඉතින් පොඩ්ඩක් ගහගන්නට මගෙ වෙන්න බෝයිග්‍රෙන්නි නෙ.. එහෙම තරහවෙලා කොහොමද..

කොහොම හරි දන්න කියන සේරම දේවල් කියලා රඟ අයිසව යාළු කරගත්තහම කැමප් ෆයර් එකට හැමෝම වගේ ඇවිත් ඉදගෙන ඉදියා.. කැමප් ෆයර් එක මාරම ජොලි වැඩෙ.. අපි රොටි කකා තේ බිබි සිංදු කිව්වා.. සිංදු කියන අයට මයික් පාස් වුණා.. මට මේ වෙලේ සිංදු කියන්න පොඩි ලැජ්ජාවක් ආපු නිසා කලින්ම ගිටාර් එක ඉල්ලගෙන සිංදු කියන අයට ගිටාර් ප්ලේ කලා.. මගේ එහාපැත්තෙ තමයි සෙනුකයයි රඟ අයිසයි හිටියේ..

මහ රූ දොළහ විතර වෙනකල් කට්ටිය සිංදු කිය කිය හිටියා.. ඒ කියන්නෙ නැටවෙන සිංදු නෙමෙයි.. අර හිමින් ප්ලේ වෙන ඇකොස්ටික් වයිබ් එකක් නියන සිංදු..

" සෙනුකයා උඹ කියපන්.."

" මොන.. අනේ මේ මට බෑ.. පාඩුවේ ඉදින්.."

" මේ මේ මල්ලි.. අපේ බෑන්ඩ් ලිඩර් සිංග් කරනවලු.. කමෝන් සෙනුකයා.."

" අඩෝ මල්ලි උඹත් එකක් කියපන්.."

" අඩේ මට මතක නෑ ඕයි.."

" ඒ මගුල් හරියන්නෑ.. ඒ වරෙන් වරෙන්.. මගේ පොල්පිති වස්සා.."

මම සෙනුකයා මරන්න ගෙනියන හරකා ගෙනියන්න වගේ මයික් එකක් ස්ටෑන්ඩ් කල්ලා තියෙන උස වෙයාර් එක තිබ්බ තැනට ඇදගෙන ගියා..

" කාපන් මාව.."

සෙනුකයා මට රවලා රඬ අයිසට එන්න කියලා කතාකලා..

" අයිසෙ.. අඩේ මාත් එක්ක සිංග් කරන්නකො.. සිරාවටම මට ප්‍රැක්ටිස් නොකර කියන්න බෑ.."

" මම.."

රඬ අයිසත් ඒ ලගින් ස්ටූල් එකත් තියාගෙන මයික් එක අතට ගත්තම මම කුප්ප හිනාවක් දාගෙන ගිහින් ගිටාර් එක අතට ගත්තා.. ගහන්න පුලුවන් මේකයි රෙකෝඩර් එකයි විතරනේ ඉතින්.. උන් දෙන්නා සිංදුවක් හිතන කල් මම ගිටාර් එක කරට දාගෙන මගේ ගානට ඇපේස් කරගෙන රඬ අයිසට එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා.. සෙනුකයා මයික් එක අතට අරගෙන ටිකක් වෙලා ඔලුව පහත් කරගෙන ඉදියා..

1 2 3 4

"

යායට පායනා පෝදා සද.. නෙත බේරෙනා පිණි දෝරෙක.. හිත පාරනා මේ මා දුක.. සැපසේ වින්දා..

හෙට රැ වෙලා එලිවෙන සද..

හිත භාරනා මහ පාලුව..

නුඹ ගන්නවානම් ආපිට..

යනවා.. කැන්දා..

රඬ අයියා හරිම පාඩුවෙ ඇස් දෙකහ් බාගෙට පියාගෙන සිංග් කරද්දි මම ගිටාර් එක ප්ලේ කරන ගමන් එයා දිහ අබලාගෙන ඉදියා.. බලාගෙනම ඉන්නත් ඕන.. ඒත්.. කොඩස් වරදි කියලා බයයි.. මම ආසම ආසයි එයාගෙ අර ලස්සන කටහඩින් සිංදුවක් කියවෙනවා අහන්න.. එයා හැමතිස්සෙම සිංදුවල කැලි කියනවා.. හුගක් සිංදු පරණ ඒවා.. ඒ වුණත් හරි ලස්සනයි.. කැමප්පයර් එකෙන් එන ලා තැඹිලිපාට එළියට එයාගෙ මුණ සැරින් සැරේ එළිය වැටෙනවා.. මට ඕන වුනේ මේ රූපෙ හැමදාටම.. හැමදාටම මගේ හිතේ ඇදලා තියාගන්න.. මම ඇත්තටම පාර්ථනා කලා මේ හැමමතකයක්ම මට කවමදාවත් අමතක නොවී තියෙන්න කියලා.. ප්‍රශ්න ගොඩක් මැද්දෙන් ගලාගෙන ගියත්.. ඇත්තමයි.. මම මේ ජීවිතේට හරි ආසයි..

වැහෙන්නම් මා ඉඳ හිට ඒ සදේ ඇදිලා.. සැහෙන්නම් මා නුඹගේ ඇස් පුරා රැදිලා..

තනි පැලේදී තනිව උරගැ රැ ගනන් බලලා.. අවෙලාවක පැයු තරුවී පැ බැලුම් හිත්දා.. තනි ඇතා සේ හිතීන් හිතපු මල් වියේ අරුමේ.. නුඹ නිසාවෙන් හිතේ පිරුනු ආලයෙන් බැඳුනේ..

තරු ගනිද්දී නුඹව පෙන්නු හිතයේ ගිලිලා..

සැපට ඉද්දී පැතුම් සේරම කළුවරේ බිත්දා..

මල් බිසෝවී මෙමට දුන්නු සතුට යළි ගත්තා..

නුඹ පතා මං එක සිතීන් පිදු ජීවිතේ මැරුණා...."

ඒ සිංදුවේ තිබ්බ දුක හිතෙන පාඨ ගතිය මට එයාගෙ කටහඩත් එක්ක හොඳට දැනුනා.. සිංදුව ඉවරවුනු ගමන් සෙනුකයා ආදා වාගෙ හිමිහිට ලිස්සලා ගිහින් අයුක අයියා ගාවින් ඉදගත්තා.. රඬ අයියා මගේ දිහා බලලා

මගෙන් ගිටාර් එක ඉල්ලගන්නා.. හරියට මට එකක් කියන්න වගේ.. ඒ
වුණාට මට දැන් සිංදු මතක් වෙන්නෙ නෑනෙ.. අනික සිංහල සිංදු මට
කියවෙන්නෙ දිව ඇඹරිලානෙ.. මම කලේ ඊස්ටර්න් මියුසික් නෙමෙයි
එක්කන්.. මම..මම..මම..

" මතක් වෙන්නෙ මොකක්ද ඒක කියන්න.."

රඳා අයියා මගේ කනට කල්ලා කිව්වහම මම ඔලුව වනලා මයික් එක
අතට ගන්නා..එතන ඉදිය හැමෝම අපි දිහා බලාගෙන ඉදියෙ.. මම හිතනවා
මම කියන්න යන එක මෙතන ඉන්න උන් දන්නව ඇතියි කියලා..
දන්නැත්තම් පුතේ මට කරන්න දේකුත් නෑ.. අහන් ඉන්න තමා
නියෙන්නෙ..

1 2 3 4

Loving can hurt, loving can hurt sometimes

But it's the only thing that I know

When it gets hard, you know it can get hard sometimes

It is the only thing makes us feel alive

We keep this love in a photograph

We made these memories for ourselves

Where our eyes are never closing

Hearts are never broken

And time's forever frozen, still

So you can keep me Inside the pocket of your ripped jeans

Holding me closer 'til our eyes meet

You won't ever be alone, wait for me to come home

@Shan

මම කියද්දී රඳා අයියට ලාවට හිනායනවා මම දැක්කා.. මේකා සිංදු කියද්දී
දාන මනමාල හිනාව තමා.. අර අවුරුදු උත්සවෙන් හතරවටේ ගෙයා වුනේ..
දැන් සෙනුකයා එක්කත් කිව්වා.. හිනාවෙන්න එපැයි..මොකද මට විතරක්..
එතකොට මටත් කට කොනෙන් හිනා යනවා..

Loving can heal, loving can mend your soul

And it's the only thing that I know, know

I swear it will get easier

Remember that with every piece of ya

Hmm, and it's the only thing we take with us when we die

Hmm, we keep this love in a photograph

We made these memories for ourselves

Where our eyes are never closing

Hearts were never broken

And time's forever frozen, still

So you can keep me

Inside the pocket of your ripped jeans

Holding me closer 'til our eyes meet

You won't ever be alone

ඒ එක්කම රඳා අයියා මයික් එකට කිට්ටු කලා..

And if you hurt me

That's okay,

baby,

only words bleed

Inside these pages, you just hold me

And I won't ever let you go

Wait for me to come home//

Oh, you can fit me

Inside the necklace you got when you were

nineteen

Next to your heartbeat where I should be

Keep it deep within your soul

And if you hurt me

Well, that's okay, baby, only words bleed

Inside these pages, you just hold me

And I won't ever let you go

**When I'm away, I will remember how you kissed me
Under the lamppost back on Sixth street**

Hearing you whisper through the phone

"Wait for me to come home"

(photograph by Ed Sheeran)

රු දොළහට විතර හැමෝම නිදාගන්න ටෙන්ට් වලටයි හෝල් වලටයි ගියා..
අපේ ටෙන්ට් එකේ ඉදියෙ මමයි රඳා අයියයි කියාන් අයියයි.. මම ඉතින්

@Shan

ටෙන්ට් එකට පැනලා රෙද්ද ඔලුවේ ඉදන් වහගන්න ගියා විතරයි..

" ඔය මගේ කොන.."

කියාන් අයිසා මගේ පොරවන්නගත්තී ගිටි එක ඇදලා ගත්තා.. ආ ඒක හරි මගුලක්නෙ යකෝ.. මේක මගේ කොන.. කොන හොය හොය ඉන්න මේකා තමයිද..

" බෑ මේක මගේ කොන.. මෙනතනෙ ටෝව් එක තියෙන්නෙ.. මේක මගේ.. අනික මම තමයි මෙනත ඉන්න පොඩිම එක්කෙනා.. තව රඬ අයිස-"

" ආ හා හා හා හරි හරි.. අම්බෝ.. ඔකට ඔව්වර කියවන්න ඕනද.. ඔයා ඕනත ඉන්න එහෙනම් මම මෙනත කොනේ ඉන්නවා.."

" අන්න එහෙම.."

අපි නිදාගත්තෙ, මම කොනේම.. රඬ අයිසා මැද.. කියාන් අයිසා එහාපැත්තෙ.. මම පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ රඬ අයිසා ගාවට ඇදලා ගිහින් එයාගෙ උනුම උනු ගිටි එක අස්සට ඇග දාගත්තා.. රුට සිතලයි යකෝ.. මේකා ගාව රස්නෙයි..

" මේ මොකෝ.."

" සිතලයි අනේ.."

රඬ අයිසා එයාගෙ සිටි එක අස්සට මගේ කුඩා ගර්මයන් ඔබාගන්න මට ඉඩ දුන්නා.. හරි හොඳයි ඉතින්.. මම ඉතින් මගේ කොට්ටෙන් රඬ අයිසාගෙ කොට්ටෙ ගාවටම ඇදගෙන රඬ අයිසාගෙ ඇගට හේත්තුවක් දාගත්තා.. අම්මෝ රස්නෙ.. හෙන සනීපයි.. මම බෙල්ල ගාවටම පොරවගෙන හිමින් සැරේ රඬ අයිසාගෙ මුණ දිහා බලන්න යද්දිම..

" මගෙ සුදුඅම්මියෝ~.. එන්න අනේ ඉස්සර වගේ බදාගන්න මම ඔයාව.."

අර කියාන් කියන අසමජ්ජානි ඌරු පැටියා රඬ අයිසාගෙ උරහිසට ඔලුව තියාගෙන අතක් ඇග වටේ දාලා කකුලකුත් ඇග උඩින් දාගෙන ම. ගාව

ඉදුරු රට අයිසව ඇදලා ගන්නා.. යකෝ මගේ හිටපු මෙහාට දීපන්..
කොහිලයා..

" කියාන්!!!!"

" හරි හරි රත්තරං.. ලැප්ස් වෙන්න ඕනද අප්පා.. අපි අපිනෙ.."

" ඔයි කියාන් අයිසෙ හොද හිතීන් රට අයිසව මෙහාට දීපන්.."

" ඒ මොකටද.."

" මට සිතලයි.."

" ඉතින් උඹට විතරයැ සිතල.. මටත් සිතලයි තමා.."

" එහෙනම් සිතලේ ඉදපන්.. මට රට අයිසව මෙහෙට දීපන්.."

මම රට අයිසව ඇදලා අරගෙන තද කල්ලා බදාගන්නා.. දැන් ගනිත්
බලන්න පුලුවන් නම්..

" ඡනෙරුවා.. රට උඹෙ වෙන්න කලින් මගේ වුනේ..මෙහෙ දීපන් හොද
හිතීන්.."

කියාන් අයිසා ඇවිත් රට අයිසව බදාගන්නා.. මම කකුලකින් කියාන්
අයිසට ගහලා උච එහාට තල්ලු කල්ලා දැමමා..

" දෙන්නෙ නෑ.. පුලුවන් දෙයක් කරපන්.."

" අනේ මේ මොන කරුමයක්ද දෙයිසනේ.. මට නිදාගන්න දීපල්ලා!!!"

" මේ ඔයා පොඩ්ඩක් කට වහන් ඉන්නවද.. මෙක අපේ ප්‍රශ්නයක්නෙ.."

මම රට අයිසගෙ කට අත් දෙකින්ම වහලා කියාන් අයිසට රැව්වහම
කියාන් අයිසා මාව වවුල් බෙට්ටක් ගානටවත් ගනන් නොගෙන ආයෙම
රට අයිසව බදාගන්නා.. මාත් අනිත් පැත්තෙන් මගේ කකුල් දෙකම රට
අයිසගෙ ඇග උඩට දාලා රට අයිසව බදාගන්නා..

" තවුසෙට ලැප්ස් නැද්ද අපි අස්සෙ එන්නෙ.. අහකට පලකො.."

" මට ලැජ්ජ නෑ මම යන්නෙ නෑ!!"

" එහාට යනවා.. මට රධ්‍ය අයිසට කියන්න පොඩි බඩඩක් තියෙනවා.."

" ඔහොම ඉදන් කියපන්.. මම මගේ රධ්‍යව දාලා යන්නෙ නෑ.."

කියාන් අයිසා රධ්‍ය අයිසගෙ පපුවට උඩින් ඔලුව තියාගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා.. රධ්‍ය අයිසා අත් දෙක බඩ උඩින් බැදගෙන සංසාරම එපාවෙලා කලකිරිලා මැරෙන්න යන එකෙක් වගේ ටෙන්ට එක් වහල දිහා බලාගෙන ඉද්දි මට දුක හිතුනා.. මම කොහොම හරි ජීවිතේ පරදුවට බැසිනම් එහාගෙදර ඇන්ටිගෙදුවට හරි තියලා ඔයාව මේ කියාන් කියන තඩි ලාරගෙන් බෙරගන්නම් අයිසෙ..

" මෙහෙම බෑ.. තවුසෙ අහකට යනවා.. මම රධ්‍ය අයිසට කුක්කු දෙන්න යන්නෙ.."

මම කියාන් අයිසගෙ මුණ අහකට තල්ලු කලා විතරයි මැරෙන්න වගේ ඉදපු රධ්‍ය අයිසා එකපාරටම ඔලුව උස්සලා ඇස් දෙක එළියට පනින්න තරම් ලොකු කරගෙන මගේ දිහා හැරිලා බැලුවා.. බයවෙන්න එපා අනේ.. මම ඔයාව බෙරගන්න මේ යන්නෙ..

" මොක්-කැහ් කිව්වා.."

" තවුසෙ ඒවා දන්නෙ නෑ.. දැන් එහාට පලයන්.."

" ඈ රධ්‍ය.. මු උඔට ඒවත් දෙනවද.."

" එයාගෙන් අහන්නෙ මොකටද දෙනවා තමා.."

" සිරාවට.. අඩෝ.. මම හිතුවෙ අපේ අයුකයට විතරයි ඔව් හම්බෙන්නෙ කියලා.."

" නෑ අනේ රධ්‍ය අයිසටත් හම්බෙනවා.. නේද ඒයි.."

" ආ?? මොන-මොකක්??"

" කුක්කු අනේ.. මම ඔයාව දෙන්නෙ.."

" ආ..??"

" හරි හරි හරි.. උඹලා එහෙනම් දෙන ඒවා දීලා නිදාගනිල්ලකො.. කවුද ඔහොම මගුල් දන්නෙ ඉතින්.. මම මේ කොට්ටේ බදන් නිදාගන්නවා සැපට.. උඹම මේකා තියාගනිත්.."

කියාන් අයියා මම හමුවේ පසුබැහැලා මම ඔලුව තියන් හිටපු කොට්ටෙන් ඇදලා අරගෙන එහාපැත්ත හැරුණා.. දැක්කනෙ.. මේ වරද් එක්ක කොහොම හැප්පෙන්නද එයා.. ආවා මෙනත..

මම ලැබූ ජය සාමකාමීව සමරන ගමන් හිමිහිට ඉස්සිලා රඳා අයියා දිහා බැලුවම ඒකා කළුවරේම ඉදගෙන මට රවනවා.. කොහොමත් ඒකා ඉතින් දන්නෙ රවන්න විතරනෙ.. මම දත් තිස් දෙකම පෙන්නලා රඳා අයියට හිනාවුණා..

" මාව කාපන්!!"

" පස්සෙ අනේ දැන් බෑ.. මට මහන්සි නිදිමනයි.."

මම හොඳට රඳා අයියගෙ උණු ඇග අස්සට ගලි වෙලා ඇස් දෙක පියාගත්තා..

" එහාපැත්ත හැරිය.."

" බෑ අනේ ඉන්න දෙනවකො.."

" හැරෙනවකො එහාපැත්ත.. දැන් උඹට සිතලයි කිව්වා නේද.."

රඳා අයියා මාව බලෙන්ම එහාපැත්ත හරෝලා මාව පිටිපස්සෙන් බදාගත්තා.. ඇගට හිර කරගෙනම.. මගේ හුස්ම හිරවෙලා මැරෙන්න තරමට.. මම පොඩ්ඩක් දහලලා දහලලා මගේ ගානට ඉඩ හදාගත්තා..

" ගුඩ නයිට්.. මම නිදි.."

මම ඇස් දෙක පියාගනිද්දි.. මට නින්ද යාගෙන එනවා වගේ ඇස් දෙක බරවෙලා පියවෙනවා ආයෙම ඇරෙනවා.. මට දැනුනා රඳා අයියා මාව එයාගෙ ඇගට තුරුලු කරගන්නවා.. ඒකනිසා මට සිතලක් දැනුනෙ නෑ.. අනික එයාගෙ උනෑහුම හරි සනීපයි.. මම ආසවෙන් එයා ගාවට වෙලා

ඉදියා.. එයාගෙ හුස්ම ඇවිත්මගේ බෙල්ලේ වදිද්දි මට මගේ බෙල්ල ගාවිත්
තෙත හාඳුවක් දැනුනා.. එකක් නෙමෙ.. දෙක තුනක්.. හතරක් විතර..

" ගුඩි නයිට්.."

කියාන් සුදුමහත්තයව බදාගන්න කාරුහරි ඉදිරිපත් වෙන්න.. පවනෙ..
අහිංසකයා.. හැමදාම කපල් අස්සෙ අසරණ වෙනවා..

ඔතරිට රැ නින්ද ගියානෙ.. ඒකනිසා සමාවෙන්න ඔන මුලින්ම.. හරින..

එන්නාම.. ලව් යූ..

රඳයගේ දවසක නිමාව : මට හරිම
මහන්සි~~~~~

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

63 කොටස

" ආර්ථ්!! වරද්!! මගේ ඔලුවත් කකියනවා බ.. මොන මගුලක්ද.. මේක හරියට හදපන් දැන් මම සිය පාරකට වඩා කියලා දුන්නනේ.."

" හරි හරි අනේ.. පොඩ්ඩක් ඉතින් දන්නැද්ද.. ඩාම වෙනවා ඩුම වෙනවා.. මම මකලා හදන්නම් ආයෙ.."

" මක මක ඉන්නෙ නැතුව එහා පිටුවෙ ගාන හරියට හදපන්.."

" අනේ මේ.. තවුසෙ දැනගන්නවා.. අපිට මෙහෙම ගනන් හදන්න හරි රටක් ඉතුරුවුනේ මහින්ද මහත්තයා නිසා කියලා.. ආවා මෙතන මකන හැටි කියලා දෙන්න."

මම මගේ තැඹිලි පාට දොඩම සුවද මකනෙ අරගෙන මකන්න හැදුවා විතරයි ඔල්ලුව මැද්දටම තඩ් ටොක්කක් පතබැවිලා මකනෙ උඩින් ගියා. මම ඔලුව උස්සලා රඬ අයිසා දිහා බලද්දි ඒකා ඉතින් රවාගෙන ඉන්නවා මගේ පොත දිහා බලාගෙන..

" හදපිය එහා පිටුවෙ.."

මම රඬ අයිසට රවලා පොතේ එහාපිටුවෙ ගාන හදන්න ගත්තා.. මුට පුලුවන් වුණාට මට බැනෙ ඉතින්.. පිසික්ස් සාපෙ..

එක්සෑම එකට මාස තුනක් වගේ හෙන පොඩ් කාලයක් තිබ්බේ.. මට තේරෙන්නෑ තියන වැඩ කන්දරාව කොහෙන් නිමක් දකින්න පුලුවන් වෙයිද කියලා.. උසස් පෙළ මානසික පීඩනේ මේ වෙද්දි මාව ගිලගෙන තිබ්බේ.. එකවෙලාවක උගන්නන මෙලෝම දෙයක් තේරෙන්නෙ නෑ.. ඔහේ අහගෙන ඉන්නවා.. ගෙදර එනවා.. ඉස්කෝලෙ වැඩත් ඒ අස්සෙ පිරිලා.. ඒවා කරන්නත් ඕන..

ගිය සතියේ අයාන් අයිසා කොළඹ ආවා කියලා කියාන් අයිසා කිවවත් මමනම් ඇහැටවත් දැක්කෙ නෑ.. මගේ ඇහැට ඌව දකින්න ඕනත් නෑ.. අනික එදා රඬ අයිසලගෙ රිසාල්ට්ස් ආපු දවසෙ වුනු සිද්ධිය එයාට මම තවම කියලා තිබුනෙ නෑ.. මට බයයි මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් වෙයි කියලා.. අයාන් කියන්නෙ කියාන් අයිසලගෙ අයිසා නොවුණනම් මට ඕන මගුලක්..

ඌ මැරිලා ගියත් කමක් නෑ.. ඒ වුණාට.. හදිසියේ මම නිසා ඒගොල්ලො අතරෙ ප්‍රශ්න වුනොත්.. මම නිසා මේ වෙද්දි වෙලා තියන ප්‍රශ්න ඔනවටත් වැඩි.. ඒකනිසා තව ප්‍රශ්න ඔන්නෑ කියලා මට හිතූනා..

රඬ අයිසා දැන් හැමදාම ගනන් කියලා දෙන්න එක්කො ඉස්කෝලෙ අඹ ගහ ගාව බංකුවට හරි නැත්නම් ඉඩ තියන වෙලාවක අපේ ගෙදර හරි එනවා.. අපේ ගෙදර ආවත් ඉතින් මගේ කාමරේට එන්නෙ නැහැනෙ.. කාමරේට තියා ගේ ඇතුළටවත් එන්නෙ හදිසියෙන්.. අමමත් ගෙදර ඉන්නවනම් විතරයි.. එළියේ බංකුවේ පොත් දිගැරගෙන මම ගනන් හදනවා හවස් වෙනකල්.. එයා ජේපර්ස් බලනවා.. ගනන් කියලා දෙනවා.. ප්‍රැක්ටිලක් පවා මුල ඉදන් කියලා දුන්නා.. මම නිසාම එයා ලයිබ්‍රි එකෙන් සිංහල මිඩියම් පිසික්ස් කෙමෙස්ට්‍රි පොත් පවා අරගෙන කියෙව්වා.. වෙලාවකට මට හිතටත් හරි නෑ වගේ.. එයා කරන තරම ඔනවටත් වැඩි.. මම මෙහෙම මෙව්වර දේවල් එයාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නෑ කොහොමටවත්..

" දැන් හරිනෙ.."

මම ගාන හදලා පොත එයාගෙ පැත්තට හරවලා තිබ්බා..

" කෝ බලන්න..මම..මම.."

එයා තැඹිලි පාට පැනක් අරගෙන තැනින් තැන රවුම කර කර මොනවදෝ ලියනවා.. මගෙන් රතු පැන කොහෙද අහන්න එපා.. අපේ ගෙදර දෝණි එක රතුපැනක් තියෙන්න දෙන්නෙ නෑ එයාගෙ මැහුම පොත් වල ලියන්න අරගෙන ඒවා මැෂින් ලාවවුවේ දාගෙන රාජසන්නක කරගෙන ඉන්නෙ..

" හරි.. ඔක්කොම හරි.."

රඬ අයිසා ලාවට ටික් එකක් දාලා පොත මට ආපහු දුන්නා.. වැරද්දක් දානකොටනම් දානවා පොත පිරෙන්න තඩියට.. හරියක් දමමොත් ඒක හොයන්න වෙනම එකෙක් ගේන්න වෙනවා..

" හරියක් නෙමේ තරුවකුත් දානවා.."

" උඹට තරු දදා ඉන්න මම මොන්ට්සෝරි ක්ලාස් දාලා නෑනෙ.."

" එහෙනම් හරි දානවනම් ලොකුවට දානවා.. ඇහැටවත් ජේන්තෙ නැති හරි දාන්නෙ.."

" ඉතින් උඹේ නම වරද් නෙ.. ඒකනිසා වැරද්ද නමා ලොකුවට දාන්න ඔන.."

" අනේ පලයං.. දැන් ආයෙ කෝකද හදන්නෙ.."

" හදන්නෙ කියන්නෙ.. මේ පිටුවෙ ගණන් හතළිස් හයම හදන්න ඔන.. තාම හැඳුවෙ විස්සක් විතරනෙ.."

" ම-මොකක් කිව්වා.. හතළිස් හයක්.. අනෙ අප්පා.. මගේ හක්ක රිදෙනවා.."

" උඹට ගානක් හදන්න ගත්තහම කොහොමත් හක්ක රිදෙනවා ඔලුව රිදෙනවා අතන රිදෙනවා මෙනන රිදෙනවා.. බොරු නොකිය ගාන හදපිය.."

රඬ අයියා පෑනෙන් මගේ ඔලුවට ගැහුවා..

" සිරාවටම රිදෙනවා ඔයි.."

" ඒ මොකද.."

" මගේ හක්කෙ දතක් එනවා.. ඒක රිදෙනවා.."

" හක්කෙ ඉතින් දත් එන්නෙ නැතුව වෙන මොනව එන්නද.. නටන්නැතුව ඔය ගනන් ටික හදපන්.."

රඬ අයියා මාව සත එකකටවත් ගනන් ගන්නෙතුව හිතක් පපුවක් නැති ගැටපොළොස් කොට්ටෝරුවෙක් වගේ ආයෙම බංකුවට හේත්තු වෙලා පොතක් කියවන්න ගත්තා.. මුත් පොඩ්ඩක් ආඬ අයියා වගේ තමා.. පොතක් අතට ගත්තොත් ඒකෙම එබ්ගෙන ඉන්නවා.. මම කොන්ද පොඩ්ඩක් කෙලින් කරගෙන කකුලක් අරගෙන ඉස්සරහ ඉදුපු රඬ අයියිගේ උකුළ උඩින් තියාගත්තා..වැඩිහිටියෙක් තමා..ඒ වුණාට දැන් කමක් නෑ.. එක අවුරුද්දනෙ.. රඬ අයියා කකුල දිහා බලාගෙන ඉදලා ආයෙම පොත දිහා බලාගත්තා..

මම ඉතින් ආයෙම පොතට මුණ අලවගෙන අර කියපු ගනන් ටික හදාගෙන ගියා.. අම්මපා මේ නිවුටන් කාරයා මට හම්බුනෝතින්.. තලනවා ඇට දෙක.. මම ගනන් හද හද ඉද්දි අපේ අම්මා තද නිල් පාට අත් දිග දනිස්ස ගාවට කොට ගවුමකුන් ඇඳලා එක අතකින් බීම වීදුරු දෙකකුයි බෑග් එකයි අරගෙන ඉස්සරහා දොරින් එළියට බහිනවා මම ඇහූ කොතෙන් දැක්කා.. ඒ එක්කම පටාස් ගාලා රඬ අයිගෙන උකුළු උඩ තියාගෙන ඉදුපු මගේ කකුල මම පහළ දාගත්තා.. දෝණි කොයි යන්නත්.. හැටට හැටේ ඇදගෙන..

අපේ අම්මා මගේ පැත්තට ඇවිදගෙන එද්දි මම හෙනට පාඩම කරන එකා වගේ පොත දිහා මහා බැරැරුම මුණකින් බලාගෙන හිටියා.. නෑ මම කොහොමත් බැරැරුම ගානක්තමා හද හද ඉදියෙන්..

" සුදුමහත්තයා!!!!!!!!!!"

අපේ අම්මා ඇත තියා කතාකරද්දි මම කකුලෙ ඇගිලි ටික කේන්තියටම තද කරගෙන අම්මා දිහා බැලුවා.. කී සරයක් කියලා තියෙනවද හැම මනුස්සයම ඉස්සරහා මට සුදුමහත්තයා ගාන්න එපා අම්මේ නම කියන්න කියලා.. කොහෙද.. ඉස්කෝලෙ හැමෝමත් දන්නවා මම ගෙදරට සුදුමහත්තයා කියලා... මේ දැන් මගේ ඉස්සරහා ඉන්න එකත් මං දිහා අමුතුවට හිනාවෙලා බැලුවා..

" ඔ.. ඇයි.."

" මම පොඩි ගමනක් ගිහින් එන්නම.. මේ පුතත් එක්ක ඉන්න පුළුවන් නෙ.."

" කොහෙ යන්නද.. දැන් හවස් වෙලත් එක්කත්.. දුර කොහේ හරිද.. මාත් එන්නද.."

" දැන් උඹ ඇවිල්ලා ඉන්නවද..මම සැලොන් යනවා.."

අපේ අම්මා ඒක කිව්ව විදියෙන්ම මට සැලොන් එකේ ඇන්ටිගෙ මුණ මතක් වෙලා ඒ ටී-බෙලෙක්ක කටහඩ කන් දෙකේ දෝංකාර දෙන්න අරගෙන අර දතක් එත හක්කත් රිදෙන්න ඇල්ලුවා.

" ආපෝ.. යන්න යන්න.. ගිහින් එන්න.. මමනම් ඔය මගුලට එන්නෙ නෑ.."

" ඒකනෙ.. පුතා මම ගිහිනි එන්නම.. කෑම කාලම යන්න හොඳේ.."

අපේ අම්මා අර හෙන දිග කොණ්ඩෙ ගස්සලා යන්න ගිහිල්ලත් ආයෙම
බ්ලේක් ගහලා නැවතිලා මගේ දිහා ඇස් හිනි කල්ලා බැලුවා..

" ගේ වනසලා තිබ්බොත් කඩනවා අඩු දෙක.."

මම අම්මට මුණ පිරෙන්න හිනාවෙලා බායි කිව්වා.. දෝණිගෙ සැර යකෝ..
අපේ අම්මා ඉතින් ගේටටුව ඇරගෙන යන්න ගියා..

අපේ අම්මත් එක්ක සැලොන් යන ගමන් ගැන කියනවනම.. මම ඔකට
මුණ දෙන්නෙ අවුරුදු තුනේ ඉඳලා.. පොඩ්ම කාලෙනම් අම්මගෙ උකුළෙ
ඉන්නවා අම්මගෙ කොණ්ඩෙ කපලා ඇහිබැම හදලා ඔවා මේවා
කරනකල්.. ඒ චුණාට දැන් ඉතින් අවුරුදු විස්සියකට කිට්ටු මම ගිහිනි
අම්මගෙ උකුළෙ ඉන්නයැ.. ඒක හෙන විකාරයක්නෙ..

අම්මා හැමදාම කොළඹ ආවට පස්සෙන් යන්නෙ එකම සැලොන් එකකට
විතරයි.. ඒකෙ ඉන්න ඇන්ටි අපේ අම්මව හොඳට අදුරනවා.. ඇයි ඉතින්
හැම මාසෙම රෙපෙයාර් කරගන්න යනවනෙ.. මම ඉතින් හුගක් දවස් වලට
අම්මා එක්ක යනවා.. ඒ ඇන්ටි කියවන්න ගියාම.. බියට් ප්‍රඩක්ට්ස් ගැනයි,
එයා කරපු පැප්ට්ස් ගැනයි, ඇඳුම මෝස්තර ගැනයි, ලගදි බ්‍රයිඩ් කෙනෙක්
අන්දන්න මගුල් ගෙදරකට ගිහිනි වෙව්ව හරි හරි දේවලයි, එයාගෙ
මහත්තයගෙ අම්මා ගැනයි නාට්‍යානුසාරයෙන් අපේ අම්මා එක්ක
කියවනවා.. ඊටපස්සෙ අපේ අම්මට කොණ්ඩෙට මෙක හොඳයි, මෙක
හොඳයි, ඔයාගෙ ස්කින් එක හෙල්තී අරවා මේවා දාහක් කියනවා..
ඊටත්පස්සෙ අම්මා මුණෙ අර මොනවද සුදුපාට එකක් ගාගෙන පැයක්
විතර ඉන්නවා..

ඔය ඔක්කොම ඉවරවෙනකල් මමත් ගැනු ලම්ප්පි වගේ විසිටින් ඒරියා
එකේ ඉදගෙන එතන තියන සගරා ගොඩයි, පත්තර ගොඩයි,
මනමාලියොන්ට ඇදගෙන ඉන්න ඒවයි, ලංකාදීප පත්තරෙයි, මව්බිම
පත්තරෙයි සේරම කියවලා ඉවර කරනවා..

ලංකාදීප පත්තරේනම මරු.. ඉරිදා එක ගැන මම කියන්නෙ.. මව්බිම
පත්තරේ අර හොල්මන් කතා තියන ටික විතරයි මම කියවන්නෙ.. ඒ
ඇරෙන්න ඔරිග්ලේම එකේ අර පොතක් තියෙන්නෙ කොට දිග.. ඒක
හොඳයි.. මම ඒකෙ ඉන්න ලස්සන අක්කලා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..

සඳුල්ල නම් සැක්ම සැක්.. මම නළුනිලි පරම්පරාවටත් ගැන අහන්න ආස
නෑනෙ.. ඒවගෙ ඉන්න ගැනු මේ සතියේ බැඳලා වෙඩින් ගුටි එක ගහලා
දාලා ඊලග සතිය වෙද්දි දික්කසාදත් වෙලා.. මිනිස්සුන් එහෙමයි.. ඔවා
කියවලා මොලේ කුරුවල් කරගන්න ඔන නෑනෙ.. සැලොන් එකෙ ඇන්ටිට
ඉන්නවා කිරි හට්ටියක් වගේ කිරි සුදු කෙල්ලෙක්..මට වඩා අවුරුද්දක්
චිතර බාල.. ඩයල් එකත් බියට්ටියෙන් කෙනෙක් වෙන්න තමයි ඉන්නෙ අපේ
අම්මා කිව්ව විදියට.. ඒ කෙල්ල මම ගියාම ඇවිත් මාත් එක්ක වාඩිවෙලා
කියව කියව ඉන්නවා.. ඇත්තෙන්ම මට ඒකි කියන්නෙ මොනවද කියලා
මෙලෝම දෙයක් තේරුනේ නැතත් මම අහගෙන ඉන්නවා.. නියපොතු
දහය පාට දහයකින් ගාගෙන ඒක විලිස්සගෙන කතාකරන්නෙ.. ඇග පුරාම
චිත්‍ර පොත වගේ ටැටු කරලා, හැම අගලකටම කරාබු දාලා, කොණ්ඩෙ පාට
කරන් ඉන්නෙ මම අන්තිමට දැක්ක දවසෙ නම් කොළ පාටට.. වෙලාවකට
මට හිතෙනවා මේකි කොයිවෙලේ හරි මගේ ඇගට කඩාපැනල මගේ
බෙල්ල පහුරුගාලා මාව මරලා දාවි කියලා..

" ට්‍රේන් එකේ දැක්කේ - මා හා සිනා පෑවේ..

පුසුබේ බැරුවා - මා ලහිත් වාඩිවුන්නේ..

ජනේලයෙන් අහක බැලුවේ..

මා දෙස හොරෙන් බැලුවේ..

කොටුවට ටිකට ගත්තේ - ඒ ලහම හදත් ගත්තේ.."

" සිංදු කිය කිය ඉන්නෙ.. හදලා ඉවරද ඔක.."

" යෑස්.."

මම පොත රච්‍ය අයිියගෙ පැත්තට හරවලා තියලා මේසෙට ඔලුව තියාගෙන
එයා දිහා බලාගෙන හිටියා.. ජනවාරි වල ඉදන් එයා ආයෙම මං ගාව
නෑනෙ.. මට පාළු හිතෙයි.. එයාටත් පාළු හිතෙයිද දන්නෙ නෑ.. හිතද්දිත් මට
දුකයි.. අසනීප වුනොත් මිසක් එයාලට එළියට එන්න දෙන්නෙ නෑනෙ..
කෝල්ස් නෑ ලෙටර්ස් චිතරයි.. එයාලට ආම් ට්‍රේනින් එක දෙනවලුනෙ.. ඒ
අස්සෙ ඉගනගන්නත් ඔන.. අයිලන්ඩ් රූන්ක් එකකුත් දාලා කේ ඩී යූ යන
මනුස්සයෙක් ගැන.. මම අහනවමයි.. එයාලගෙ අප්පව්ටිට සිරාවටම පිස්සු..

" ඔයා ජනවාරි වල යනවනෙ.."

මම පැන්සලෙන් පොතේ කුරුටු ගහා එයාගෙන් ඇහුවා..

" මම.. ජනවාරි වල පටන්ගන්නවනෙ.."

" ඉක්මනට ජනවාරි වෙයිද දන්නෙ නෑ නේද.."

" මේ අවුරුද්දත් පටන්ගෙන අද ඊයෙ වගේ.. ඔක අහන්නත් දෙයක්ද.."

මම ලොකු හුස්මක් අරගෙන ඒක හිමින් හිමින් පහළට දැමුවා.. හුස්මක් අරගෙන හුස්මත් එක්කම හිතේ තියන නමක් දන්නැති හැගීමක් නැති වෙදනාවත් දිය කරලා දාන්න පුළුවන් නම්..

" හැමදේම වෙනත් තියෙන විදියට සිද්ධ වෙනවා නේද.. මම ඒකට කැමති නෑ.."

රඬ අයිසා හැමතීස්සෙම මගෙ ලගින් ඉන්නවා.. මම ඒක හැම තීස්සෙම කියනවා.. හිතනවා.. දැනෙනවා තමයි.. දැන් මම එයාට හැමතීස්සෙම බලාපොරොත්තු වෙනවා.. කොයිවෙලේ හරි එනවා කියලා හැගීමක් මගේ හිතේ පැලපදියම වෙලා තියනවා.. බලාපොරොත්තුවක් තියෙනවා.. මම ඒ හැගීමට කැමතියි ඒත්..

ඒත් කැමත්තක් එක්කම කමැත්තකුත් දැනෙනවා.. මම ආයෙම තනියම ඉන්න විදිය, මට එයා නිසා අමතක වෙලා යනවා වගේ දැනෙනවා.. හිත හැමතීස්සෙම තව හිතකට වාරුවෙන්න හුරුවෙලා.. දැන් තනියම හිටගන්න හැටි මතක නැතිවෙගෙන යනවා..

මට දුකයි.. හිතේ එක මුල්ලක අවුස්සන්න ආස නැති මල්ලක් පුරෝලා දුක හිතෙන දේවල් ගොඩගහලා තියෙනවා.. මම ඒ දිහා බලන්නෙවත් නෑ.. ඉඳලා හිටලා ඒ දිහා බැලුවත් මට ඇඬෙනවා.. මට බයයි.. දවසක ඔක ලිහලා බලන්න වුනොත් මට තේරෙන්නෙ නෑ එතනින් එහාට මොනවද කරන්න ඕන කියලා.. රඬ අයිසා ගනන් වල හරි වැරදි බලන වෙලේ මම නැගිටලා ගෙට එන්න ආවා.. අමමා කීවවනෙ කෑම කන්න කියලා..

" අදට ඔය ඇති.. කන්න එන්න.."

" මම.."

මම ගෙට දුවගෙන ඇවිල්ලා බානෘම එකේ සිත්කේ එකෙන් මුණ සෝදගෙන සෝදගෙන ගියා.. මොන මගුලක් මට වෙලාද තේරෙන්නෙන නෑ.. මෙහෙම හැම ලබ්බටම මම අඩන්න පුරුදුවෙලා ඉදියෙ නෑ.. දැන් පොඩි දේකටත් ඇඬෙනවා.. හිත රිදෙනවා.. යකෝ!! මට මීට වඩා දේවල් වෙලා තියෙන එකක්.. මෙහෙම අඩන්න ඕන නෑ..

මම මගේ හිතටම බැන ගන්නවා දොස් කියනවා.. මේ මොන විකාරයක්ද කියලා.. ඇත්තටම මොකක්ද මේ විකාරෙ..??? මම දන්නෙ නෑ..

රඬ අයිසා ගෙට ආවහම එයයි මමයි කෑම කෑවා.. එයා කෑමකද්දි වචනයක්වත් කතාකරන්නෙ නෑනෙ.. මම කතාකරන්න ගියෙත් නෑ.. අපේ අමමා කුස්සියෙ පොල් කෙත්දක්වත් නැතිවෙන්න අස් කල්ලා නිසා මම පිගන් සෝදලා ඒ විදියටම තියලා සාලෙට එන්න ආවා.. දැන් හොඳට තිබ්බ අහස මේ පැය බාගෙට වෙනස් වෙලා කප් වලාකුලු වලින් වහගෙන.. වහින්න වගේ.. මම ජනේලෙන් එබ්ලා වැලේ රෙදි තියද කියලා බැලුවා..

" පොද ගහනවා නේද.."

රඬ අයිසා මගේ ළගින් හිටගෙන එළිය බලාගෙන ඇහුවා..

" ඒකතමා.. ඔයා යන්න කොහොමද.."

" වැස්ස අඩු වුණාම යනවා.."

මම ජලෙන් උලුවස්සට හේත්තු වෙලා රඬ අයිසා දිහා බැලුවා.. එයා තාම ඉදියේ පොද වැස්ස මහා වැස්සක් වෙත අහස දිහා බලාගෙන.. එයා හරි ලස්සනයි.. දිග ඇස් පිහාටු පියවෙන දිගුරෙන විදිය බලන් ඉන්න ආස හිතෙනවා.. මම ඒ දිහා හුගක් බලාගෙන ඉදලා තිබුණත්, මම සැරින් සැරේ හිතලාම ඒවා අමතක කරගෙන ආයෙම මුල ඉදන්ම බලාගෙන ඉන්නවා..

" මොකද.."

" මොකුත් නෑ.. හෙට ඉස්කොලෙ යනවද.."

" යන්න ඕන නෙ.."

" මමත් හෙට එනවා.. අයුක අයිියට දැන් මොකද.."

" ඊයේ පාස්පෝට් එක හදාගන්න යනවා කිව්වා.. ඊ කතාකල්ලා අර ලෝන් එක ගැන ඇහුවා.."

" ඒකට මොකද දැන්.."

" ලෝන් එක නම පාස් වෙව් ගුවර් එකටම.. ඊළඟට එමබ්සි යන්න ඕන කිව්වා.."

" එහෙමද.."

අයුක අයිියා මැනේජ්මන්ඩ් ඩිග්‍රි එකකට ඔස්ට්‍රේලියා යන්න ප්ලැන් කරගෙන ඉදියෙ.. විශේශෙන්ම ඔක ඕන වුනේ සෙනුකයට.. සෙනුකයා කියලා කියලා කොටලා පොවලා තමා අන්තිමේ අයුක අයිියව වඩෙට කැමති කරවගත්තේ.. එහෙම හරි ඉතින් කැමති කරවගත්තු එක හොඳයි..

" උඹට දුක සෙනුක ගැනද.."

රඬ අයිියා අහද්දි මට කට කොනෙන් හිනා ගියා..

" සෙනුක ගැන දුක හිතෙන්නත් මම හොඳින් ඉන්න එපැයි.."

" ඇයි.."

" මම හොඳින් වගේ ඔයාට පේනවද.. මම හෙන සතුටින් ඉන්නවා.. හැමදේම වෙනතෙ හුගක් හොඳින්.. කිසි දුකක් නෑ.. එහෙම පේනවද.."

"....."

" මොකක්ද දෙයියෙන් මේ වෙනතෙ.. මට තේරෙන්නෙ නෑ.. මම ඒ ලෙවෙල් ලියාවි.. එතකල් ඔයා මාත් එක්ක ඉදිවි.. ඊටපස්සෙ..?? ඊටපස්සෙ මොකද වෙනතෙ.. මම ක්ලබ් එකේ ප්ලේ කරන්න යාවි.. එතකොට ඔයා ඉන්නවද නෑනෙ.. මගේ රිසාල්ට්ස් ඒවි.. එතකොටවත් ඔයා නෑ.. ඊටපස්සෙ මම කැමපස් යාවි.. අඩුම තරමේ ඔවා වෙනතෙ කලින් එකම එක වතාවක් හරි ඔයා ඒවිද අයිියෙ.. ඔයාට තාම මාව හොඳින් වගේ පේනවද.."

"....."

" කිසි දෙයක් හොඳින් වෙනිනෙ නෑ.. ඔයයි මමයි හොඳයි වගේ රගපානවා..
ඒකනෙ වෙනිනෙ.."

මම අත් දෙකෙන් මුණ වහගත්තම දැනුනා මගේ උරහිස් වටේ උනුහුම අත්
දෙකක් එතීලා මාව එයාට තුරුල් වෙනවා.. ඒ අත් වලට මැදිවෙලා ඉද්දි මට
උනුහුමක් එක්ක පුදුමාකාර සැනසීමක් දැනෙනවා.. ආත්මාර්ථකාමී සතුටක්
දැනෙනවා.. 'මට විතරනෙ' කියලා හිතෙනවා..

ආදරේ කියන්නෙ දෙන්නට දෙන්නා අතරෙ ඇතිවෙන ආත්මාර්ථකාමී
සතුට,හැගීම නෙමෙයිද..

" උඹ වගේම මම ,අපි වටේ තියන කිසි දෙයක් හොඳින් නෙමෙයි වරද්.. මම
දන්නවා.. මම මොකක්ද කරන්නෙ.. උඹ ඔහොම කතාකරද්දි මගේ පපුව
කකියනවා.."

රඬ අයිසා මගේ සිතල වෙච්ච අතක් අරගෙන එයාගෙ පපුවට තද
කරගත්තා.. මම එයාගෙ ශරීර එකම ගුලි කරගෙන පොඩි කරගත්තා..

" මොකුත් ඔන නෑ.. එක වතාවක් හරි එනවද.."

" එන්නම.."

" කට වචනෙට නෙමෙ නේද එන්නම කිව්වෙ.. අනිවාරෙන්ම එනවා
නේද.."

" මම කටවචනෙට මීට කලින් මොනවාහරි කියලා තියෙද්.. මම.."

" නැහැ.."

" මම එන්නම.."

මම මගේ නිදහස් අත රඬ අයිසාගෙ ඉණ හරියෙන් දාලා තද කරලා
බදාගත්තා.. එයාගෙ අත් මගේ පිට පුරාම දුටනවා.. හිමිත් තාලෙකට වගේ..
වැස්ස මහ හයිසෙන් ඇද හැලෙන නිසා එයාගෙ හුස්ම වල සද්දෙ මට
දැනුනා විතරයි ඇහුනේ නෑ.. මට දවසක් කියාත් අයිසා කියපු කතාවක්
මතක් වුනා..

'උඹ වගේ එකෙක් ළඟ තියාගෙන ඔහොම සිල් රකින එකම එකා රඬ වෙන්න ඇති..'

මම රඬ අයිගෙ පපුවෙන් නිකට තියාගෙන එයාගෙ ඇස් දිහා බලාගෙන ඉදියා.. එයාගෙ ඇස් වල හුගක් කතා තියෙනවා..

" ඔහොම බලන්න එපා.."

" කොහොම.."

" උඹ ඔහොම ඇස් වපර කල්ලා බැලුවහම-.."

" බැලුවහම?? මොකද.."

" මොකුත් නෑ.."

මම රඬ අයිගෙ බෙල්ල වටේ අත් යවලා ඇගිලි තුඩු වලින් ඉස්සිලා එයාගෙ කමමුලෙන් හාද්දක් තිව්වා.. එයා නොහිතපු වෙලාවල් වල වෙන දෙන හාද්දකට කැමති.. ඒ ඇරෙන්න මම දෙන ටොරියකට පවා කැමති.. එතකොට ඒ ඇස් දිලිසෙනවා.. රඬ අයිගෙ කමමුල් රතු වෙලා කට කොතේ හිනාවක් ඇදිලා මැකිලා ගියා..

" උඹට නිකං ඉන්න බැරිද.."

මම හිනාවෙලා එයාගෙ ඇත් වෙන්න හදද්දි එයාම මාව ඇගට තුරුල් කල්ලා තද කරලා අල්ලගන්නා.. මට හෙල්ලෙන්නවත් විදියක් තිබුනේ නෑ.. ඒ තරමටම මගේ වටේ තිබුනු අත් දරදුඩු වෙලා තිබුනා.. රඬ අයිගා මගේ නළලට එයාගෙ නළල හේත්තු කරගෙන ඉදියා.. මගේ පපුව හිරි වැට්ගෙන යනවා.. හයිසෙන් -වෙගෙන් හැගෙනවා.. එයාගෙ ඇගිලි තුඩු මගේ කමමුල් වල තැනින් තැන වදිනවා.. කොනින්තනවා වගේ.. වෙලාවකට ඇගිලි වලින් අවුස්සනවා..

" ඒ චුණාට සමහර වෙලාවල් වලට මට හිතෙනවා මම හොදින් කියලා..

සමහර වෙලාවල් වලට.."

අනේහ්!!!!!!!!!!!!!! අයි මිස් යූ මගේ දළඬු හමුදාව.. අයිසෝ අයිසෝ මාව මිස් චුණාද කියන්නකො..

@Shan

(උබර්ලට මිස් වෙන්තෙ මාව නෙමේ රඳා අයිසව කියලා මම දන්නවා..
ඉමහි..)

කෝමහරි කමක් නෑ මම ආවා පුමනේ!!! ආයෙම අප්ඩෙටුවක් දෙන්න..

සමතුටු වෙන්ත දෙයක් කියන්නන.. හැත්තෑවෙනි එපියට කලින් වරද් පුතා
ඒ ලෙවෙල් ලියලා ඉවර කරනවා..

වරද් ඒ ලෙවෙල් ලියලා ඉවර කරනවා කියන්නෙ..

එන්නාම.. ලව යූ.. ♥

thermodynamics engineer : තාප ගති විද්‍යාව යනු යාන්ත්‍රික සහ රසායනික
ඉංජිනේරු විද්‍යාව ඇතුළු ඉංජිනේරු අංශ කිහිපයක භාවිතා වන ව්‍යවහාරික
විද්‍යාවකි. එහි සරලම දෙය නම්, තාප ගති විද්‍යාව යනු පද්ධතියක් හරහා
ගක්තිය, එහි භාවිතය සහ පරිවර්තනය පිළිබඳ අධ්‍යයනයයි.. තාප ගති විද්‍යා
ඉංජිනේරුවෙකු විවිධ නිෂ්පාදන හෝ පද්ධති සංවර්ධනය කිරීමට සහ
වැඩිදියුණු කිරීමට තාප ගති විද්‍යා සංකල්ප පිළිබඳ ඔවුන්ගේ දැනුම යොදා
ගනී..

(කමෙන්ට්ස් වලට රිප්ලයි කරන්න වෙලාවක් තිබ්බෙ නෑ ලමයිනේ.. ඉඩ
ලැබුනු වහා කරන්නම..සියලු දළඹුවෝ තේරුමගනින්නවා.. ආදරෙයි
ඒස්වාහා පු)

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම

කතුටරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

@Shan

64 කොටස

" ඔව් ඉතින්.. උසස් පෙළ පටන්ගත්තු දවසේ ඉදන් කළෙන් නටපු එකනෙ.. දැන් ඉතින් උසස් පෙළ කටේ හොර ලෙඩ අල්ලලා ඒක ඇපේට් තියාගෙන කියාව් අගේට.. ලෙඩ නිසා විහාගෙ ෆේල් වුණා කියලා.."

" එහෙම නෙමෙයි අක්කෙ.. කොල්ලා මහන්සි වුණානෙ.. ඔය ගැස්ට්‍රයිටිස් වලට ඔහොම වෙන්නෙ.."

" අනේ මේ මම නොදන්න ඔකගෙ ලෙඩ.. මේ නංගී.. උගේ අප්පා කළෙන් උඔව් ගොනාට අන්දපු එක.. ඌ කරන්නෙන් ඒකම තමා.. මටනම් ඔය කාළකණ්ණියව දැහට-"

" අනේ අක්කෙ එහෙම-"

අපේ ගෙදරට ලොකු අම්මලා ඇවිත් හිටියා.. ලොකු අම්මලා කියන්නෙ ඉතින්.. ඒකගැන නම් කතාකල්ලා වැඩක් නෑ.. ඒ මිනිස්සුන්ට මම හවිමක් අරියන් වැරදිසි තමා..

දැන් සතියක ඉදලා මට බඩේ දැවිල්ල එක්ක වමනෙ යනවා.. ඉවරයක් නෑ.. බෙහෙත් බොන එකෙන් සීමාවක් නෑ.. ඩොක්ට් කිව්වේ උසස් පෙළ කාලෙට ළමයිනිට ඔහොම ලෙඩ හැදෙනවා කියලා මානසික පීඩනයට.. ගැස්ට්‍රයිටිස් වලට ස්ට්‍රෙස් එකත් බලපානවනෙ..

ඉතින් අද උදේ ලොකු අම්මලා අපේ ගෙදර ආවා අම්මව හම්බෙන්න ඔන කියලා.. මම දැක්කම ඉතින් එයාලගෙ ඇගේ මාළු නටනවලුනෙ.. එයාලා සාලෙ ඉද්දි මම කටත් අත් අත් දෙකින්ම වහගෙන කාමරේ ඉදන් වොගෲම එකට දිවවා.. මට වමනෙ යන්න ආපු නිසා..

මම කෙල්ලෙක් වුණානම් කියයි මම බඩ වෙලා කියලා.. එහෙව් මිනිස්සු..

ඉතින් ලොකු අම්මා අම්මගෙන් ඇහුවා මට මොකක්ද වෙලා තියෙන්නෙ කියලා.. අම්මා කිව්ව සතියක ඉදන් ඔහොමයි වමනෙ යනවා ඔලුව රදෙන් එක්ක අමාරුවෙන් ඉන්නෙ කියලා.. එක්සෑම එකට තිබ්බේ හරියටම සතියයි.. මම ඉන්න ගින්නේ දන්නෙ මම විතරයි..

සිරාවටම මම පහුගිය කාලෙ මාර විදියට මහන්සි වුණා.. පාඩම් කලා..
රැයක් දවලක් නැතුව.. අම්ම වුණත් දන්නවා.. මම තනියම මහ රැ තුනට
හතරටත් නැගිටගෙන ඉස්තෝප්පුවේ කළුලෑල්ලේ ගනන් හදනවා..
ඉස්කෝලෙවත් ගියේ නෑ.. පන්ති ගියා.. පේපර්ස් කලා.. කරපු පේපර්ස්
ආයෙම කළා.. දවසට පෑනක් එහෙම පිටින්ම ඉවර වෙනවා.. රඬ අයිගන්
එයාගෙ පොත් පේපර්ස් ට්‍රාන්ස්ලේට් කල්ල මට පිටිඑග් කරනවා.. පිසික්ස්
වගේ ඒවගෙ ගනන් හදන ලේසි ක්‍රම කියනවා.. ආධ්‍ය අයිගන් කතාකල්ලා
මට ලොකුවට සිටුට්ස් වෙන්න එපා හොඳට නිදාගන්න කන්න බොන්න
ඔවා මතක් කරනවා.. මොකක් වුණත් මට මාරම සපොට් එකක් රඬ
අයිගන් ලැබුණා..

ඔය මනුස්සයට මම ණයයි සැහෙන්න..

" අම්මෙ මං යන්නම්.."

ඩයජින් පෙනි කාඩ් එකක් සාක්කුවට ඔබාගෙන මම බොටමට වීගර්ට්
එකක් දාගෙන ගෙදරින් එළියට බැස්සා.. ලොකුඅම්මලා කැමති නෑනෙ මම
ගෙදර ඉන්නවට..

මම ඇක්ස් ඔයිල් එක ඔලුව දෙපැත්තෙ අතුල්ල අතුල්ල ගේට් එක ඇරගෙන
පාර දිහාට යද්දි කමති ඇන්ට් මං දිහා නෝන්ඩියට බලාගෙන ඉදලා ගෙට
ගියා..

යන්නෙ කොහෙද කියලවත් ඉතින් මට නිව්වියක් නෑ.. වෙනදටත් ඔගේ
යනවා.. එක්කො ජොගින් පාත් එකක බංකුවක් උඩට වෙලා ඉදලා එනවා..
අදත් එහෙමයි.. විශේශෙකට තිබ්බෙ මගේ ඔලුව පැලෙන්න ආපු එක
විතරයි..

අපේ ගෙදර ළාම තිබ්බ ජොගින් පාත් එකේ උදේට හෙන සෙනහක්
ඉන්නවා.. දුවන්න ඇවිත්.. මම සාක්කුවට අත් දෙකහ් ඔබාගෙන ඒ දිහා
බලාගෙන ඉදලා මොකක්ද කරන්නෙ කියලා හිත හිත හිටියා.. යනවද..
එනවද.. සෙනහත් ඉන්නවා.. ඩෙග් දෙකවත් දාගෙන ආවෙ නෑ.. ඔකෙ
ගිහින් වාටර් වෙන්න බැරි නිසා මම හැරිලා බස් හෝල්ට් එකටවත් යන්න
හිතාගෙන එන්න ආවා.. සාක්කුවෙ ඔබාගත්තෙන් පන්සියෙ කොළයක්
විතරයි.. මං ගාව සල්ලිත් ලොකුවට නෑ.. යන්නෙ කොහෙද දන්නෙත් නෑ..
යන්න තැනකුත් නෑ..

මම එනගමන් ජොගින් පාත් එකට යන තැන හරහට දාලා තිබ්බ පාලම ගාව
නැවතීලා අත් වැටට අත් දෙක තියාගෙන පහළ ගලාගෙන යන චතුර පාර
දිහා බලාගෙන ඉදියා.. මට මගේම රූපේ චතුරට එබීගෙන ඉන්නවා
පේනවා.. හෙන අසරණයා වගේ.. දැක්කහම මටම හිතායනවා..

මම සැහෙන්න වෙලාවක් චතුර අලාගෙන යන දිහා බලාගෙන ඉදියා.. ඔලුව
පැලෙන්න කකියද්දිම මම අවුට්ටෙ හිටගෙන ඉන්නවා.. බඩ දැවිල්ලයි
අමතනෙක.. මට ගෙදර යන්න ඕන.. වමනෙ දඬ හරි පාඩම කරන්න ඕන..
මට මේ වෙලේ දැනෙනවා මම ඉගනගන්න කොච්චර ඕනද කියලා.. හීන
හැබැකරගන්න එක කොච්චර වටිනවද කියලා.. මෙහෙම අනාථයා වගේ
වැනි වැනි ඉඳලා හරියන්නෙ නෑ.. මම මොකද කරන්නෙ.. මම ඇස් දෙක
හීනි කරගෙන චතුරෙ පිනගෙන යන මාලුවො දිහා බලාගෙන ඉදියා..

පැය බාගයක්ම මම පාලමක් උඩට වෙලා හිටගෙන ඉන්නවා.. ලොකු
අම්මලා දවසම ඉදිවි.. මට ඒ එක්කම කෝල් එකක් ආවා..

'අම්මා..'

මම ෆෝන් එක ආන්සර් කල්ලා කනේ තියාගත්තා..

" හලෝ අම්මෙ.."

" සුදුමහත්තයා කොහේද උඹ ගියේ කොල්ලො.."

අම්මා රහසින් වගේ කතාකරනවා මට ඇහුනා.. ලොකු අම්මලා ගෙදර ඇති
සමහරවිට..

" ආ අම්මෙ මම මේ පුස්තකාලෙට ආවා.."

" උඹ පාඩම කරනවද.."

" ඔව් අම්මෙ.. මෙතන කෝල් කරන්න බෑ.. පස්සෙ ගන්නමි.."

මම කෝල් එක කටි කල්ලා ෆෝන් එක සාක්කුවට ඔබාගත්තා.. කමක් නෑ
තව පැය පොඩ්ඩනෙ.. ඉවසන් ඉදපන් වරද්.. ඔක ඇරිලා යයි..

මම සාක්කුවෙන් ඩයජීන් පෙත්තක් අරගෙන කටට දාගත්තා.. පාලම උඩ
ඉඳලා එපාවෙලා මම සාක්කුවට අත් දෙක ඔබාගෙන ඔහේ පාර දිගේ පිස්සා

වගේ ඇවිදගෙන ගියා.. කොහෙද මම යන්නේ.. මම දන්නෙත් නෑ.. මම පාරේ
ටික දුරක් ඉස්සරහට ඇවිදගෙන යද්දි ආයෙම ෆෝන් එක වයිබ්ට් වෙන්න
ගත්තා..

" වරද්.. පාඩම කරනව නේද.."

කතාකලේ රඟ අයිියා.. මම ෆෝන් එක පොඩ්ඩක් එහාට කල්ලා උගුර
පාදගෙන ආයෙම ෆෝන් එක කනේ තියාගත්තා..

" ඔව් මේ.. කරනගමන් ඉදියෙ.."

" කෑම කාලද ඉන්නේ.."

" ඔව් කාලා ඉ-ඉන්නේ.."

" මම කලින් ගත්තා කෝල් එකක්.. ෆෝන් එක බිසි තිබුණේ.. සෙනුකද
කතාකලේ.."

" අ.. ඔව් සෙනුක කතාකලා පාඩමක් අහගන්න.. ඔයා මොකද කලේ.."

" මම ටවුන් යන්න කියලා.. රෙක්සිගෙයි කියාරාගෙයි බෙහෙත් වගයක්
ඉවරවෙලා.. අරගන්න ඔන.."

" එහෙමද.."

මම ෆෝන් එක කනේ ගහගෙන බිම බලාගෙන දිගටම ඇවිදගෙන ගියා..
පාරේ වාහන ගොඩයි.. මාව පහුකරගෙන යනවා..

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. ඔහොම.. කොහෙද ඔය වාහන සද්දයක් එන්නේ..
වරද්!!! කොහෙද ඉන්නේ.."

රඟ අයිියා කේන්තියෙන් අහද්දි මට මතක් වුනේ.. එයා ගෙදර ඉද්දි කෝල්
ගත්තට කිසි සද්දයක් ඇහෙන්නේ නෑනේ.. ගෙවල් තියෙන්නේ පාර අද්දර
නෙමෙයිනේ.. ඇතට වෙන්නනේ.. ඉතින් පාරේ ඉද්දි එයාට වෙනස
තේරෙන්න ඇති..

" පොඩ්ඩක් එළියට ආවා.."

" දැන් ටිකකට කලින් කිව්ව නේද ගෙදර පාඩම් කරනවා කියලා.."

" ආ ඔව්.. පාඩම් කලා.."

" මගෙන් කුණුහර්ප නාහා ඉන්න තැන කියපන්.. කොයි ලෝකෙද කියලා.. කෝල් ගන්නන්නවා ගන්නවා ආන්සර් කරන්නෙ නෑ.. උඹ කාටද බොරු කියන්නෙ.."

" දන්නෙ නෑ මම ඇවිදිනවා.. ජොගින් පාත් එක හරියෙ.."

" එහෙ ගියේ මොකකටද.."

" ඇවිදින්න.."

" ඒ ලෙවෙල්වලට සතියක් තියාගෙන උඹට ජොගින් යන්නද ඔන වුණේ.."

" නෑ ඇවිදින්න කිව්වෙ.. ඉ-ඉතින් මට වෙන යන්න තැනක් තිබ්බෙ නෑ.."

" වරද්.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද.. මොකක්ද වුනේ.. ඔහොම ඉන්න.. විනාඩි පහලොවෙන් මම එනවා.. ඉන්න තැනක ඔහොමම ඉදපන්.. හරිද.."

" මම.."

මම ඒ ළග තිබ්බ බස් හෝල්ට් එකේ බංකුවකින් වාඩිවෙලා ඔලුව බිමට නමාගෙන ඉදියා.. මට හුරුයි මෙහෙම ඉදලා.. එව්වර ගානක් නෑ.. ඔලුව කැක්කුම නොතිබ්බනම් හවස් වෙනකල් ඉන්නවත් තිබ්බා.. මම කලින් දැනන් ඉදියෙ නෑනෙ ඒගොල්ලො ගෙදර එනවා කියලා.. අපේ අම්මවත් කිව්වනම් මට සෙනුකයගෙ ගෙදර හරි මහීගගෙ ගෙදර හරි යන්න තිබ්බා..

විනාඩි විස්සකින් විහර රඬ අයියගෙ කාර් එක බස් හෝල්ට් එක ගාවින් නැවැත්තුවා.. බස් හෝල්ට් එකේ මිනිස්සු ඉදියෙ නෑ මම විතරයි ඉදගෙන ඉදියේ.. රඬ අයියා කාර් එකෙන් බැහැලා මං ගාවට එන්න කලින් මම ගිහින් වාහනේට නැග්ගා.. රඬ අයියා ඉදියෙ පුපුර පුපුර වගේ.. පුදුම කේන්තියකින්.. මට හිතුනා කාර් එකේදීම කන පුරෝලා එකක් ගහයිද කියලත්.. මම බිම බලගෙනම ඉදියා.. එයා කාර් එක ස්ටාර්ට් කලෙන් නෑ.. ගියෙත් නෑ..

" දැන් බිම බලාගෙන හිටියම හරිද.."

රධ්‍ය අයිසා කේන්තියෙන් වුනත් හිතලාම නිව්ව්ව කටහඩින් කතාකලා..

" මම.. කතාකරන්න වරද්!!!"

" මොක??? මම-ටිකක් එළියට ආවා.. කියන්න අමතක වුණා.."

" ඒකද වුණේ.. මම අම්මට කෝල් එකක් ගන්නවා වරද්!! ප්ලීස් මම උඹ නිසා මෙහෙම ඉවසන්නෙ.. මොකක්ද වුනේ කියපන්.."

" අපේ ගෙදර ලොකු අම්මලා ඇවිත්.. ඒගොල්ලො මට කැමති නෑ.."

" ඉතින්.."

" ඉතින් මම අම්මට කියලා ආවා.. ඒගොල්ලො ගියාම ආයෙ ගෙදර යනවා.."

"....."

" මට බැනුම් අහන්න බෑ.."

මම ශර්ට් එකේ නූලක් අතින් ඇද ඇද එයාට ඇත්ත කිව්වා.. ලැප්පයි තමා.. මොකක් කරන්නද.. ලැප්පයි කියලා මැරෙන්නද.. නැත්නම් මෙතන මැරුම කරන්නද..

" අම්මා එන්න දුන්නද.."

" ඔ.. මම වෙනදත් එනවා.."

" මට කෝල් එකක් ගන්න බැරිවුනාද.. මම.."

" කෝල් එකක් කියන්නෙ ඉතින්-අනේ මන්දා.. මතක් වුණේ නෑනෙ.."

මම බිම බලාගෙනම උත්තර දුන්නා.. කෝල් එකක් දෙන්න තිබ්බා.. ඒ වුණාට හැම මගුලටම රධ්‍ය අයිසටම වද දෙන එක හරිද..

" ගෙදර යමුකො.. මම අහගන්න.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ දිහා බලලා දෙකක් රවලා ඩුයිව් කරගෙන එයාලගෙ ගෙදර ගියා.. කියාරා ඉන්නවද දන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයිසත් හිටියොත්

හොඳයි.. රඨ අයියා එතකල් මාත් එක්ක වචනයක්වත් කතාකලේ නෑ..
කතාකලත් මට කියන්න මොකුත් මතක්වුණෙත් නෑ.. මම ඉතින් ඔහෙ
එබ්ම බලාගෙන ඉදියා.. මට මහන්සි.. අඩුම තරමෙ මම බස් හෝල්ට් එකක
නොඉද ගේක ඉන්න යන එක ගැන මට සතුටුවෙන්න පුලුවන් කමක්
නිබුනා..

" බහින්න.."

රඨ අයියා මට බහින්න කියාගෙනම වාහනෙන් බැහැලා පිටිපස්සෙ සිට
එකේ තිබ්බ මොනවද බෑග් වගයක් අරගන්නා.. මම වාහනෙන් බැහැලා
ගෙට ඇවිදගෙන යද්දි ආධ්‍ය අයියා පුරුදු විදියටම සෝෆා එකේ ඉදගෙන
කණ්ණාඩි දෙකත් දාගෙන පොතක් කියවනවා.. මම දැක්කා විතරයි
කණ්ණාඩි දෙක පන්නලා පොත උඩින් තියලා නැගිට්ටා..

" මෙන්න එක්කෙනෙක්ට මෙහෙ මතක්වෙලා.."

" අනේ යන්න.. මට අයියව මතක් වුණා.."

මම ගිහින් ආධ්‍ය අයියා ගාවින් ඉදගන්නම අයියන් මං ගාවින් ඉදගන්නා.. මම
ඉතින් පිස්සා වගේනෙ ආවෙ..

" ඇදිලා ගිහිල්ලා වගේ.. බලන්නකො.. අසනීපෙන්න ඉන්නෙ.."

" ගැස්ට්‍රයිටිස්.."

" බෙහෙත් ගන්නද.. මම අහන්න ඉදියෙ.. කොහෙද අමතක වුණානෙ මේ
ටිකේ ඔන්කෝල් වැටිලා වැඩ වැඩිවුනානෙ.. කැවද ඔයා.."

" ඔව්.. බෙහෙතුත් බිව්වා.. කෑමත් කෑවා.. අඩුවක් නෑ අනේ ඒ වුනාට.."

" ස්ට්‍රෙස් නිසා වෙන්න ඇති එහෙනම්.. දැන් ඔය පාඩම් කලා මදයි..
පොඩ්ඩක් රෙස්ට් එකේ ඉන්න.. ඒකනෙමේ.. මොකක් හරි අවුලක්ද.. මුණ
හරිනෑ වගේනෙ.. අපේ එකා මොකක් හරි හිත රිදෙන දෙයක් කිව්වද.."

" රඨ අයියද.. පිස්සුද අනේ.. එහෙම එකක් නෙමේ.."

" එහෙනම්.. මේ මේ මුණ දිහා බලන් කතාකරපන් මල්ලි.."

" ඇයි අයියෝ.. ඇත්ත කියන්නෙ.. අර හැසිකව්වා මට බයින්නෑ එහෙම.."

" මම.. ගෙදර අවුලක්ද.. වෙනදා වණ්ඩ මාරුනය වගේ හමාගෙන එන එකා මද පවන වගේ හමාගෙන ආපු එකනම මට අල්ලන්නෙ නෑ හැබැයි.."

" ගෙදර අවුලක්නම් තමා.. අපේ ගෙදරට කට්ටියක් ඇවිත්.. හරි හිසරදේ.. මම එව්වර ආස නෑ.. මම ඉතින් ආවා එන්න ගෙයිනි එළියට බැහැලා.."

" හරි වණ්ඩ වැඩක් කල්ලා කියලා හිතේ ඇත්තෙ.. නේ.."

" එහෙම නෑ අනේ.."

" දෙන්න තියෙන්නෙ ඔලුව හිල්වෙන්න.. යකෝ එහෙමත් බැහැලා එනවද.. අපේ එකාටවත් කතාකරන්න එපැයි.."

" මම ක-අපෝ ඔන්න එනවා.."

රධ්‍ය අයිසා මං දිහා මරාගෙන කන්න වගේ ගෙට ඇවිදගෙන ඇවිත් අර පාර්සල් ටික ආධ්‍ය අයිසගෙ අතට දුන්නා.. මම ඔලුවත් නමාගෙන සෝෆා එකට හේත්තු වෙලා අත් දෙක දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" අම්මපා දෙනවා මම උඹට!!"

රධ්‍ය අයිසා මට ගහන්න වගේ අත උස්සලා ආයෙම පහළ දැමිමා..

" ආ.. පොඩ් පාඩුවේ ඉන්නවා.."

" පාඩුවේ ඉන්න කියන්නෙ.. මෙකට කියලා වැඩක් නෑ අයියේ.. දැන් මම කෝල් එකක් අරගෙන බලෙන්නම අහගන්නකල් කිව්වෙ නෑ කොයි ලෝකෙද ඉන්නෙ කියලා.. මුලින් කිව්වෙ ගෙදර පාඩම කරනවා කියලා.."

" ආ ඉතින් ඔක මහලොකු දෙයක්ද.. දැන් වූටියා ගෙදර ආවනෙ.. මම බොන්න මොනවහරි හදාගෙන එන්නම්.. ඔය දෙන්නා කතාකරනකො.. පොඩ් කෑගහලා මෙතන දෙක කරන්න ලෑස්තිවෙන්නෙ නෑ!!"

ආධ්‍ය අයිසා රධ්‍ය අයිසටත් ඇගිල්ල දික් කරගෙන කුස්සිය පැත්තට ගියාම රධ්‍ය අයිසා සිටිලිම දිහා බලාගෙන හොඳ හුස්මක් පහළට දාලා මං ගාවිත් ඉදගන්නා..

" වරද්.."

" මම.."

" මොකක්ද වුණේ.. මට කියන්න බැරි දේවලුත් තියෙනවද.."

" නෑ නෑ එහෙම නෙමේ.. අපේ ගෙදර ලොකු අම්මලා ආවා උදේ.. මම අර කියලා තියෙන්නේ.. ඒගොල්ලෝ මට කැමති නෑ කියලා.. උදේ මට වොමිටි වුණා ගොඩක්.. ඒක දැකලා කිව්වා මම බොරුවට ලෙඩ වෙලා එක්සෑම ෆේල් වුනාම ඒක ඇපේට තියාගෙන කියයිලු.. නටනවා වැඩිලු.. ඉතින් අපි ඉන්නෙත් එයාලගෙ ගෙදරකනේ.. මට බැනුම් අහගෙන ඉන්න හිතුනේ නෑ.. ඒකට ඔලුව රිදෙන එක වැඩි වෙනවා.."

" උඹ නැටුවහම උන්ට අමාරුද ඔව්වරටම.. අනික වරද් ඔහොම එනවද හිතුනු හිතුනු දිහා ආ.. උඹට මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් නම් එක කෝල් එකක්නේ ගන්න තියෙන්නේ.. මට බෑ කියමු.. උඹ අපේ අයිියට එකතුයිනේ.. එහෙමවත් ගන්න තිබ්බේනේ.."

" මම කලින් එහෙම එනවා.. එව්වර ගානක් නෑ.. අනික හැමතීස්සෙම ඔයාට කි-"

" ඕකනේ උඹත් එක්ක බැරි.. මේ දෙවෙනි වතාව වරද්.. උඹ උඹට ප්‍රශ්නයක් වුනාම පිස්සා වගේ ඔහේ හිතෙන හිතෙන දේ කරනවා.. යකෝ!! මම මැරිලා නෑ.. කොයි ලෝකෙ හරි ඉඳලා එනවා උඹට ඕනනම්.."

" එව්වර හිතුවේ නෑ.."

" හිත රිදෙනවා වරද්.. උඹ මේ කරන දේවල් වලට.."

"....."

" උඹ කියන ඒවා අහලා මම කෝල් එක කට කලානම් උඹ තාම පාරේ.."

"....."

" මම ආයෙම අහන්නේ, උඹට ගානක් නැද්ද උඹ ගැන වදවෙන එකක් ඉන්නවා.. ඌට මේවට හිත රිදෙනවා කියලවත්.. මම.."

රධ්‍ය අයිියා කේන්තියක් නැතුව හරි හිමින් කතාකරද්දි මෙව්වරවෙලාම දුක හිතුනත් ඇඩුනෙ නැති මට, මගේ ඇස් වල කදුලු කැට කෙවෙනවා දැනුනා..

" එ-එහෙම නැහැ.. ගානක් නැත්තෙ නැහැ.. මට පුරුද්දට-"

" නාඩා ඉදපත්.."

එයා අඩන්න එපා කියද්දි මට ඉකි ගැහිලම ඇඩුනා.. අනේ එයාටවත් තේරෙන්නෙ නැද්ද.. මට හිතෙන්නෙ මොනවද කියලා.. එයාව අමතක වුණා නෙමෙයි.. සිය දහස් වාරයක් මතක් වුණා.. ඒත් මනුස්සයෙක්ට වදයක් වෙන එකේ සීමාවක් තියෙනවා.. මේ වගේ සිරියස් ප්‍රශ්නවලට මට එයාව ඇදගන්න උවමනාවක් තිබුනෙ නැ.. මම අත් දෙක එකට ගලි කරගෙනම අත් දෙක දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" වරද්.."

රධ්‍ය අයිියා කතාකලත් මම ඔලුව උස්සලා බැලුවෙ නැ.. ඔලුව කැක්කුමත් වැඩි වෙනවා අඩලා.. අනික එයා ආයෙම බනීද කියලා මට හිතට බයයි..

" වරද්.. මෙහෙ බලන්න.."

" මම.."

" ඔලුව උස්සලා මගේ දිහා බලන්න වරද්.."

මම ඇස් දෙකේ අහිස්සෙ කදුලු ටික වැටෙන්න දෙන්නෙ නැතුව එකතු කරගෙන එයා දිහා ඔලුව උස්සලා බැලුවහම එයාගෙ මුණෙ තිබ්බෙ කේන්ති පෙනුම පොඩ්ඩක් අඩුවෙලා ගියා..

" ඇ-ඇයි.."

රධ්‍ය අයිියා මං ගාවට ඇවිත් මාව එයාගෙ උරහිසට වාරු කරගෙන තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

" හරි හරි නාඩා ඉදපත්.. මම බයවුණා.. උඹ බොරු කියද්දි.. ආයෙ කැගහන්නෙ නැ.. දැන් අඩලා ඔලුවරදේ වැඩිවෙයි.."

මම රඳා අයිගෙ ගර්ට එක මගේ වම් අතට ගුලි කරගෙන එයාගෙ උරහිසට මුණ තද කරගෙන ඇස් දෙක පියාගෙන ඉදියා.. අඩන්න එපා කිව්වට.. මට ඇඬෙනවා.. මම මං ගැනම මතක් කරගෙන දුක් වෙවී අඩනවා.. මට මැව්ලා පේනවා පාලමේ වතුරෙන් පෙනුනු අසරනකමින් පිරුනු මාවම.. ඒක කොච්චර හිතායන පෙනුමක්ද කියලා මතක් වෙද්දි මට සමච්චලයක් එක්ක එකතු වුනු දුකක් දැනෙනවා.. මේවා කොහොමද මම තව කෙනෙක්ට කියන්නේ.. මම දන්නේ නෑ.. හිතේ ඇතිවෙන හැම හැගීමක්ම වචන කරන්න බෑ.. සමහර ඒවා දැනෙනවා විතරයි.. කියන්න වචනයක් හොයාගන්න බෑ..

" දැන් ඉවරයි වරද්.. ඒක වෙලා ඉවරයි.. මොකුත් වුනේ නෑනෙ.. අඩන්න එපා.."

රඳා අයිගා මගේ පිට දිහට අතගාද්දි මම අඩන්නේ නැතුව ඉන්න ට්‍රයි කලා.. ඒ වුණාට එහෙම කියද්දි තව තව ඇඬෙනවා..

" ම-මට ආවිච්ඡමමව ඔන.."

මම ආවිච්ඡමමා ගැන කියද්දි රඳා අයිගා මගේ කොන්ඩේ අස්සෙන් ඇගිලි යවලා අතගැවා..

" ආවිච්ඡමමව බලන්න පුලුවන් දැන් සතියකින් එක්සෑම ඉවර වුණාම.. අද හොඳට රෙස්ට් කරමු.. ඊටපස්සෙ ආයෙම පාඩම කරන්න පුලුවන් නෙ.."

" මම එක්සෑම ෆේල් වෙව්ද අයිගෙ.."

" පිස්සුද.. එක්සෑම ෆේල් වෙන්නද ඔච්චර නැහිගෙන පාඩම කලේ.. එක එක පිස්සු හත්තලාමවල් කියන ඒවා ඔලුවට දාගන්න එපා වරද්.. උඹ මෙඩිකල් කොලේජ් යනවා.. මොකා මොනව කිව්වත්.."

" මම.."

" සැක් බං.. අපේ ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ප්‍රිංග්ට් වෙන්න ඉන්න එකා නේද මේ හොටු පෙරාගෙන අඩන්නෙ.. ලැප්ප්ප් වරද්.. මොකද මේ.."

" අනේ පලයං ගෙමබා.. තවුසෙට මාව විහිලුවක්ද.."

මම රඳා අයිගෙ බෙල්ල පහරගාලා එතන රතුපාට ඉරි තුනක් හැඳුවා..

" උඹ ඉතින් පහරගාපන්.. දන්නෙ එව්වරනෙ.."

රඳා අයිගා කතාකරද්දි මට දැනුනා සෝඟා එකේ එහාපැත්ත බරවෙනවා..

" අපිටත් බැයිද දන්නෑ ඉල්ලගන්න.. පොඩ්ඩක් හුරුතල් කල්ලා රිට්ටන් කරන්න.."

මම රඳා අයිගෙ ගර්ට එකේ කඳුලයි හ්ටුයි සේරම පිහිදගෙන මොකුත් නොවුණ එකා ගානට මුණ කෙලින් කරගෙන සෝඟා එකට හේත්තු වුණා..

" අපෝ ඔයාට පුලුවන්.."

" මට පුලුවන් නමා.. ඒ වුණාට මගේ එකකුස උපන් සහෝදරයා ඒකට ආස නැද්ද කොහෙද.."

" ඉරිසියාව අයිගෙ.."

" ඔව් මුගෙ පැලියාව.. ඔලුව රිදෙනවා කිව්වා නේද.. මම කිරි එකක් නිමලා ගෙනාවා.. අයි වී එකක් දෙන්නද පොඩ්ඩක් නිදාගන්න.."

" මම.. මොකක් හරි කමක් නෑ මෙ ඔලුව කැක්කුම අඩුවෙන ඔන එකක්.."

" පොඩ්ඩක් ඉන්නකො මම සිරිත්පර් එකක් අරන් එන්නමි.."

ආර්ධ අයිගා මගේ ඔලුවත් අතගාගෙන උඩට ගියා..මම කිරි එක අරගෙන ඒක බිලා ස්ටුල් එක උඩින් තිබ්බා.. කන්නවත් වුනේ නෑ අර මිනිස්සු ඇවිත් නාඩගමක් නැටුවනෙ.. මගේ බඩත් දනවා හොදටම.. මම සෝඟා එකට හේත්තුවෙලා ඉදියා..

" වොග් දාලා නිදාගන්න.. මම කියාරා ගෙනැල්ලා දෙන්නද.."

" හා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" උඹට ඒවට ලෙඩ නෑ.."

රධ්‍ය අයිියා මට ටොක්කක් ඇනගෙන එළියට ගිහින් කුඩුව අරින සද්දයක් මට ඇහුනා.. ඒ වෙලේ ආධ්‍ය අයිියා මට අයිව් එකක් දීලා උඩට ගිහින් වොග් දාගෙන එන්න කිව්වා කෑම කන්න.. මම ගිහින් රධ්‍ය අයිියගෙ ශර්ට් එකකුයි ශෝට් එකකුයි හොයාගෙන වොශෆ්ම් එකට ගිහින් ඔලුවේ ඉදන්ම නාගෙන කාලා බීලා කියාරා එක්ක ඇදට ඇවිත් හාන්සිවෙලා ඉදියා.. වැකේගන් එකකට හොටෙල් එකකට ඇවිත් වගේ ෆිලින් එකක් දැනෙන්නේ.. කියාරා උදේ නාලා.. එයා ගාව හරිම සනීපයි.. සුවදයි.. මම අත් දෙකෙන්ම එයාව බදාගන්නහම එයා හොමබ් මගේ බෙල්ලෙ ඇතිල්ලුවා..

රධ්‍ය අයිියා නාගන්න ගිහින් දැන් පැයක් විතර වෙනවා නානවා නානවා ඉවරයක් නෑ.. මු දියවෙලා වැකේකරිලා කාණුව දිගේ යයි කියලා මට හිතෙනවා.. ඒ එක්කම මට මැවිලා පෙනුනා රධ්‍ය අයිියා අර ලොකු පස්සත් වන වන නනා ඉද්දි ඉට්පන්දමක් වගේ දියවෙලා හේදිලා ගිහින් කාණුව දිගේ ගලාගෙන යනවා..

හරි පව..

රිට්පස්සෙ මම ආධ්‍ය අයිියව බදිනවා..

නෙමෙයි.. එහෙම හිතුවෙ බොරුවට.. ආධ්‍ය අයිියා හොදයි මස්සිනා කමට.. ඒ චුණාට ස්වාමිපුරුශයා.. අහ්ම.. මම කිව්වෙ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් විදියට මම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ මේ නැට්ට ගිනිගත්තු ගැටපොලොස් කොට්ටොරුවවනෙ..

" click "

වොශෆ්ම් එකේ දොර ඇරෙන සද්දේ ඇහුණා විතරයි මෙව්වරවෙලා මගේ බෙල්ල ලෙවකකා ඉදිය කියාරා ටක් ගාලා ඇද කොනට ගිහින් එනන ලැගලා දිවත් එලියට දාගෙන හොද කෙල්ල වගේ ඔලුව පිහිද්දා ආපු රධ්‍ය අයිියා දිහා බලාගෙන ඉදියා.. මේ කෙමිලට මක් වෙලාද..

" කියාරා.. එන්නකෝ.."

මම අත් දෙක දික් කල්ලා කියාරාට එන්න කිව්වත් මෙකි ම. දිහා බලලා ආයෙම ඉස්සරහා බලාගන්නා.. යකෝ කපෙපකම..මෙව්වරවෙලා හුරුතල් වෙන්න හොදයි.. බලු වැඩ පුරුදුවෙලා කියාරා..

@Shan

" කියාරා එළියට~"

" අනේ.."

" අනේ පනේ නෙමේ කියාරා ළග තියන් නිදාගන්නෙන නෑ.. මේ මාසෙට මගේ තුන්වෙනි කොට්ටෙ.. මෙයා හපලා දාලා.. ඔන්නම් රෙක්සිව ගෙනැව් දෙන්නම්.."

" අනේ තියාගන්නවා.. මට ඔන්නෑ.."

මම කොට්ටෙකුත් බදාගෙන අනිත් පැත්ත හැරිලා ඇස් දෙක පියාගෙන ඉදියා ටික වෙලාවක්..

රඳු අයියා බැල්කනි එකේ දොර වහලා ඒසි එක ඔන කරගෙන රිමෝට් එකකුත් අරගෙන ඇදට ආවා.. මම ඒ එක්කම ඇස් දෙක පියාගත්තා..

" ඔක්කොම තියලා රහපාන්න යමං.."

රඳු අයියා හොඳට අතිබිබ මගේ පස්සට කකුලෙන් ගහලා සිට එකක් අරගෙන මගේ ඇගට දැමමා.. ඊටපස්සෙ ඇඳ කෙලින් තිබිබ ටීවී එකේ මොකක් හරි දාලා ඒක බලන්න ගත්තා..

"

In 1895

,

after his wife Martha was killed by an angry human mob, Count Dracula commissions and builds a massive monsters-only hotel in Transylvania, in which he raises his daughter, Mavis

.."

හුරුපුරුදු ඉන්ට්‍රො එකක් යඳිදි මම ලාවට එක ඇහැක් ඇරලා ටීවී එක දිහා බැලුවා.. දෙයියනේ හොටෙල් ට්‍රාන්සිල්වේනියා එකේ පළවෙනි මුඛි එක.. මම කොට්ටෙන් හපාගෙන ඒක දිහා බලාගෙන ඉදියා.. මම ආසම ඇනීමෙගන් මුඛි එකක්.. කොට්ටර බැලුවත් එපාවෙන්නෙන නෑ.. පපා ඩ්‍රැක්

@Shan

ජොනීට මුලින් අකමැති වෙලා පස්සෙ මේවිස්ට බන්දලා දෙන හැටි..
එතකොට අර ජොනී මේවිස්ට කිසි කරන්න යද්දි එයා හැමදේම එකපාර
නවත්තන හැටි එතකොට අර වැලි හාදයා ඇවිත් මුලු හෝල් එකම
ගදගස්සන එක ඒ ඔක්කොම මට එක කොටසක් නැරම මතකයි.. ඒ
සේරටමත් වඩා මම ඒකට ආසම මේවිස්ට හඩකවන්නෙ සෙලිනා ගෝමස්
නිසා.. මගේ පොඩිකාලෙ ක්‍රශ් එක.. රමෝනා ඇන්ඩ් ද බීසස් එක් බීසස්..

මම කොට්ටෙ හපාගෙන ට්‍රාන්සිල්වේනියා හොටෙල් එක් මොන්ස්ටර්ලව
අදුනවලා දෙන කැල්ල බි අලන ගමන් ලාවට ඇහැ කරකලා රඳා අයිසා
දිහා බැලුවා.. ඒකාත් රිමෝට එක හපාගෙන ටීවී එක දිහා බලාගෙන
ඉන්නවා.. මම පොඩ්ඩක් විතර රඳා අයිසට කිට්ටු කලා..

" මෙහ් ඔයා මේකට ආසයිද.."

" ඔව් මම මේක පොඩි කාලෙ ඉදන් බලනවා.. මගෙ ආසම එක.."

" මගෙත්~"

මම තා පොඩ්ඩක් රඳා අයිසගෙ ගාවට කිට්ටු වෙලා අතට හේත්තුවක්
දාගත්තා.. අපරාදෙ රස්තෙ අහක යනවනෙ..

" මොකද හොරගල් අහුලන්නෙ.."

" මොන ගල්ද.. පිස්සුද.. මම මේ බැලුවෙ.. නිකන්.."

" මම.."

මම රඳා අයිසට දෙකක් රවලා කොට්ටෙන් බදාගෙන ටීවී එක දිහා
බලාගෙන ඉදියා.. මට දැනෙනවා බැන්කි එක අස්සෙන් මගේ කොට්ටෙ
ඇඳිලා යනවා.. මම තව ටිකක් ඒක තදකල්ලා බදාගත්තා.. ඒත් ඒක ඇඳිලා
යනවා.. අත් දෙක අස්සෙන්.. මම ශේප් එක් රඳා අයිසා දිහා බැලුවහම
ඒකා ඔහේ ටීවී එක දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මම ආයෙම කොට්ටෙ
හොදට තුරුල් කරගත්තම මට පෙනුනා රඳා අයිසා කොට්ටෙට රවනවා..
මුට කොට්ටෙ එක්ක ඉරිසියා හිනිලද.. එහෙම අප්‍රාණික වස්තූන් කෙරෙහි
ඉරිසියාව වගේ ඒවා දැනෙන්න පුලුවන්ද.. මම දන්නෙ නැතෙ.. කියන්න
බෑ රඳා අයිසා මනුස්සයෙක් නෙමේ නිසා එහෙම දැනෙනවද දන්නෙ නෑ..

මම ආයෙම කොට්ටෙ බදාගෙන වීචි එක බල බි අල ඉද්දි කොටෙ බොහෝ ගාලා අත් දෙක අස්සෙන් ලිස්සලා ගියා.. මම ඒක අතගාලා අතගාආ හොයන්න ගියත් අතට අහුවුනේ නෑ..

" කෝ මගෙ කොට්ටෙ.."

" මොන??"

" අනේ මම කඩල් කරගෙන ඉදපු කොට්ටෙ.. ඒකනෑ.."

රඳා අයියා මම කියන ඒවා ගානක් නැතුව වීචි එක දිහා බලාගෙන ඉදියා.. ඊටපස්සෙ ටිකකින් වීචි එක ඔග් කල්ලා දාලා කොට්ටෙන් හරියට ඔලුව නියාගෙන මගේ පැත්ත හැරුණා..

" උඹට කඩල් කරන්න ඒ කොට්ටෙම ඔනද.. යකෝ!! මෙව්වර ළඟ වෙන්ඩ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නවා.. පොඩ්ඩක් අහන්න බැරිද Can you cuddle me? කියලා.."

" ආස ඇති.."

" ආස නැතුව.. තව සතියකින් උඹ මගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් වෙනවා.. These days my self-confidence has increased.."

" දැන් මම කෝකද අහන්න ඔන.. Can you cuddle me? කියලද.."

" මම.."

" Can you cuddle me හැපිකව්වො.."

මම 'ඇම සෝ ඩන් ටින් දිස් මැන්' මුනකින් ඇහුවත් රඳා අයියා පැනපු ගමන් තඩ් කෝලා කෙනෙක් වගේ මාව බදාගෙන එයාගෙ ඇග උඩුන් නියාගත්තා.. මට ලැප්ප් හිතුනු නිසා මම පොඩ්ඩක් දගලලා දගලලා එහාටවෙන්න හැදුවත් මට හෙල්ලෙන්තවත් විදියක් හිබ්බෙන නෑ..

" Anytime you need a cuddle, I'm here.."

මම රඳා අයියාගෙ වීසි සයිඩ් එක දකින්න කණ කැස්බැවා අර මොකක්ද එකෙන් අහස බලනවා වගේ හරිම කලාතුරකින් එන දවසක තමා.. එහෙම

@Shan

වුණාමත් ආදරේ හිතෙනවා ඉතින්.. හැමදාම නෑනෙ..

" මම බරයි.. එහායිත් කියන්න මාව.."

" අනේ නිකන් ඉදප.. කන්නෙත් නෑ හරියට බොන්නෙත් නෑ හරියට..
බරයිලු.. ඔව් ඔව් මහමෙර දරාගෙන ඉන්න මම මේ.."

මම රඳා අයියගේ වාචාල කට අත් දෙකෙන්ම අල්ලලා වැහුවා.. එනවා
මෙන නොමනා විහිලු කරන්න..

" ඇපෝ කට වහගන්නවා.."

" කියටද මිස්ටර් වරද් ෂනෙරු උද්යෝගට ගෙදර යන්න ඔන.."

" හවස් වෙලා.. ලොකු අම්මලා ගියහම.."

" I will drop you.. It is my pleasure My lord.."

රඳා අයියා ඩුමට්කලි මගේ අතක් කිස් කල්ලා කිව්ව විදියෙන් මට හිතා
ගියා.. අද මක් වෙලාද.. උදේ යකා වෙලා දැන් එනවා හුරුතල් වෙන්න..

" ලොකු අම්මලට බමුවක් අරන් ගන්න කියන්න.. දැන් My lord ගෙදර
ගිහිත් කාලා බිලා ආයෙම පාඩම කරන්න ඔන.. සතියයි එක්සෑම පටන්
ගන්නවනෙ.. Your Knight will always be with you.."

" මම දන්නවා.."

මම රඳා අයියගේ පපුව උඩින් මුන කියාගත්තහම එයා මගේ හිස් මුදුනින්
හඳුවක් තිබ්බා මට දැනුනා..

" ආයෙ මේ වගේ පිස්සු වැඩ කලොත්නම් හම ගහනවා තේරුණාද.. උඹ
ඉස්සර තනිවෙලා ඉදියට දැන් එහෙම නෑනෙ.. "

" මම.. ඔයත් මගෙන් ආයෙම අහන්න එපා ගානක් නැද්ද කියලා.. මට ඒකට
හෙනට දුක හිතුණා.."

" ඉතින් කරන වැඩවලට එහෙම නාහා කොහොම අහන්නද.. හරි හරි
අහන්නෙ නෑ.. නොකර ඉදිපියකො.. ඉවරනෙ.."

"මම.."

මම ඇස් දෙක පියාගෙන ඉඳියා.. එයාගෙ පපුව ගැහෙන සද්දෙ ඒ ලා නිල් පාට දුහුල් ශර්ට් එක අස්සෙන් මට දැනෙනවා.. මම බිලැන්කට එක අස්සට ගලි වෙලා රඬ අයිසගෙ පපුවට කම්මුලක් තියාගෙන ඒක අහගෙන ඉඳියා.. එයා මාවත් තුරුලු කරන ඇස් පියාගෙන ඉන්නවා.. හුස්ම හිමිහිට උඩට පහලට යනවා.. මටත් ඒ එක්කම නිදිමතක් ගලාගෙන ආවත් නින්ද යන්න කලින් මම රඬ අයිසගෙ පපුව මැද්දෙන් හාදුවක් තිව්වා..

එයා දවසක් කිව්වා වගේ හෝමි ශීලින් එකක් මටත් දැනෙන්න අරගෙන වගේ.. මට දැනෙනවා..

මම ආවා පුතේ.. බෙඩ් ටී එක ගෙනාවා.. බිලා දාස පටන්ගත්තෝ~

මේ ළමයා හරි ආදරෙයිනෙ ඔගොල්ලොන්ට.. උමමමමමමමමමමමම

එන්නාම ලව යූ.. ♥

උබර්ලා මොනවද හිතුවෙ.. යසෙස යසෙස බෙසික කෙල්ලෙ/කොල්ලො ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

65 කොටස

"..හත්තානට පායන හඳ

ලස්සනයිද කියන්න

මා නොදකින ඒ පුර හඳ

ඔබට හැකිය දකින්න

ලතා මඩුලු අත වනාවි

එපා අහක බලන්න

මා ගැන මතකය ගුලි කර

මහවැලියට දමන්න.."

මමයි රඬ අයියයි ඉදියේ හවස හය හමාරට විතර අපේ ගෙදර යන ගමන්..
හීනියට පොද වැස්සක් යනවා.. මේ ටිකේ කොහොමත් වැස්ස.. මට පැය
ගානක් හොඳහැටි නින්ද ගියා ආධ්‍ය අයියගෙ අයි වී එකයි රඬ අයියගෙ
රස්තෙයි රස්තෙ බලැත්කට එකයි නිසා.. දැන් ඉතින් ආයෙම ගෙදර
යනවා.. කාර් එකේ රේඩියෝ වැනල් එකක අමරසිරි පිරිස්ගෙ සිංදුවක් ප්ලේ
වෙන ගමන් තිබුණා.. රඬ අයියා ඒක ලාවට ඇහෙන නැහෙන ගානට
මුමුණ මුමුණ ස්ටියරින් වීල් එකට ඇගිලි වලින් තට්ටු කරනවා.. මම ශබ්ද
එකෙන් එළිය බලාගෙන ආවා..

" මේ වරද්.."

" මම.."

" ලතා මඩුලු අත වැනුවොත් උඹ මොකද කරන්නෙ.."

" ඇ..?? ඒ මොකටද අත වනන්නෙ.."

" මම කියනෙ මේ සිංදුව ගැන බො.. මොකද කරන්නෙ.."

" අහක බලන්න එපා.. එහෙමද?? ඒකනෙ සිංදුවෙ කියන්නෙන.."

" දැන් උඹ අමරසිරි පිරිස් කිව්ව නිසා ලතා මඩුලු දිහා බල බල යනවද.."

" මොනවද අනේ කියන්නෙන.. මට තේරෙන්නෑ හරියට.."

" ලතා මඩුලු අත වැනුවොත්.. උඹ අහක බලාගෙන පලයන්.."

" හා.. එතකොට මතකය ගුලි කල්ලා මහවැලියට දාන කැල්ල.."

" උඹ මහවැලි ගහට පැනහැ.. එතකොට මතකෙ නැතිවෙලා යයි.."

" හා.. ඔයා කියන එකක් තමා.."

මම රඛ අයියගෙ හරිම හාස්‍යජනක විහිලුවට මද සිතාවක් පාලා සිටි එකට හේන්තු වුණා.. මම ආස පේරාදෙණියෙ කැමපස් යන්න.. ඒ වුණාට රඛ අයියා කියන්නෙ කොළඹ කැමපස් යන්න කියලා.. එයාගෙ අයියන් කොළඹ කැමපස් එකේලා ඉගනගත්තෙ..

" දැන් උඹ තා අවුරුදු හතකින් විතර ඩොකෙක් නෙ.."

" එහෙමයි කියලා අපි හිතමුකො.."

" හිත හිත ඉන්නෙ මොනවද.. එහෙම තමා.."

" හරි ඉතින්.."

" ඊටපස්සෙ අවුරුදු හතකින් දවසක් එනවා උඹලගෙ ෆැකලටියෙ බඩ තඩ්ඩින් රෝල් කරපු කොල මිටියක් අනේ නියාගෙන උඹලගෙ ෆැකලටියෙ බිල්ඩින් එකේ බැල්කනියට එන.."

" ඊටපස්සෙ.."

" ඊටපස්සෙ ඩින් බැල්කනියට ඇවිත් අර අනේ නියන කොළ රෝල පහළට විසික් කරනවා.. පුලුවන් නම් කියපන් මොකක්ද ඒ රෝල ඇතුළේ තියෙන්නෙ කියලා.."

" මම.. මොකක්ද.. මම දන්නෙ නෑ.."

" ඒ කොළ රෝල ඇතුළේ තියෙන්නෙ උඹලගෙ ආයිනල් ඉයර් රිසාල්ට්ස්.. එතන උඹ නමත් තියෙයි.. ඊටපස්සෙ ඉතින් උඹ රජයේ පත්වීමක් තියන ඩොකෙක් තමා.."

" ආධ්‍ය අයිසා වගේද.."

" ඔ ඒවගේ තමා.."

" ඉතින් ඇයි ඩින් කොළ රෝල පහළට විසික් කරන්නෙ.."

" ඒක කැමපස් එකේ සම්ප්‍රදාය.. එහෙම තමා ඩින් ආයිනල් ඉයර් ස්ටුඩන්ට්ස්ලගෙ රිසාල්ට්ස් දෙන්නෙ.."

" මරුනෙ.."

" ඒකතමා කියන්නෙ.. කැමපස් එක කියන්නෙ වෙනම ලෝකයක්.. මම ආසයි උඹ කැමපස් වීගර්ට එකක් ඇදගෙන ඇවිත් මාව හම්බෙනවා දකින්න.. අර නිල් පාට කිට එක ඇදගෙන ක්ලිනිකල් යනවා බලන්න.. ස්ටෙන් එක සාක්කුවෙ දාගෙන මෙඩිකල් කෝට එක ඇදගෙන චෝඩ් රවුන්ඩ් යනවා බලන්න.. තව ඉති.. කොච්චර තියද බ.."

" මමම.."

" කොහොම හරි මෙඩිසින් යන්න ඔන වරද්.. අම්මගෙ හිතට සැනසීමක් දියන්.. අම්මට අද වුණත් උඹව නවත්තගන්න බැරිවුණේ අම්මට වෙන කරන්න දෙයක් නෑ.. උඹ පොඩි එකෙක් නෙමේ.. දැන් අවුරුදු විස්සකට කිට්ටුනෙ.. තේරෙනවනෙ.."

" මම.. තේරෙනවා.."

රධ්‍ය අයිසා වෙනදා වගේ නෙමේ අද හුගක් කතාකරනවා කියලා මට දැනුනා.. මම එක්සෑම් නාගත්තොත් මම කී දෙනෙක්ගෙ හිත් රිද්දාවිද හිතාගන්න බෑ.. අම්මගෙ ආවිච්ඡාමගෙ මාමගෙ රධ්‍ය අයිසගෙ ආධ්‍ය අයිසගෙ කීදෙනෙක්ගෙද.. ඊටත් වඩා අපේ එහා ගෙදර ඇන්ට් ඉන්නෙම මගේ රිසාල්ට්ස් අවුට් වෙනකල්.. මට හිතාවෙන්න.. මම ඉදියේ බෙල්ල ගාවටම හිරවෙලා.. එයා කියනවා මම කැමපස් යනවා දකින්න ආසලු.. ඒත් එයාට යන්න විදියක් නෑ.. අපිට අගේට දෙන්නටම රජයේ කැමපස් වල

ඉගනගන්න තිබුනා.. එහෙම වුණානම් කොච්චර හොඳද.. හැමදේම
ඕනවටත් වඩා හොඳින් වෙනත් තිබ්ලත් කිසිම දෙයක් හොඳට සිද්ධ වුණේ
නෑනෙ..

" ඔයත් හිටියනම.."

" මම?? මම ඉතින් ඉන්නවනෙ.."

රඬ අයියා අත දික් කල්ලා මගේ කොණ්ඩෙ අවුල් කලා.. එයා බොරුවට
මට පේන්න හොඳින් ඉදියට ඉන්නෙ හිතේ අමාරුවෙන් වග මම දනවා..
ඉඳලා හිටලා එයා ඔවා මාත් එක්ක කියනවා.. එයාට කියන්න වෙන
කවුරුත්ම නෑනෙ..මටත් ඉදියේ එයා විතරයි.. එයාටත් අයියා ඇරෙන්න
හැමදේම කියන්න ඉදියේ මම විතරයි..

" දැන් උදේ වුණු මගුල් ආයෙ හිත හිත ඉන්නෙ නෑ.. ගියා කාලා බ්ලා පාඩම්
කලා නිදාගත්තා.. එව්වරයි.. තේරුණාද.."

" ඔ.."

" අනික මොකක් හරි උවමනාවක් නම් මට කෝල් එකක් දීපන්.. මම
ගෙදරනෙ ඉන්නෙ.. මට බැරිනම් අපේ අයියට.. උඹ ඉතින් වැඩිපුර කැමති
අපේ අයියටනෙ.."

රඬ අයියා කට ඇඳ කරගෙන ඒක කියපු විදිය දැකලා මට හිනාගියා..

" නෑ අනේ මම දෙන්නටමනෙ කැමති.. මම කිව්වෙ.."

" එකගෙයි කන්නද.."

" ඔ.. හොඳ නැද්ද.."

" උඹ වගේ එකෙක් එක්ක අපේ අයියා දවසක් ඉදියෙන් පහුවදා මහණ
වෙනත් යයි.."

" ඒ මොකද ඒ.."

" මේ බලපන් මගේ බෙල්ල.. මෙහෙම උන් එක්ක මිනිස්සු ඉදිද.."

රධ්‍ය අයියා ශරීර එකේ කොළර් එක මැත් කල්ලා නියපොතු පාරවල් තුනක් පෙන්නුවා..

" ඒක සුලු අතපසුවීමක් ඒයි.. මම ඒ අයිතිය තහවුරු කල්ලා තියෙන්නෙ.."

" එහෙමද.."

" ඔ.. නැත්තම හරි නෑනෙ.."

මම රධ්‍ය අයියා පව් කියා බෙල්ල පොඩ්ඩක් අතගාලා බැලුවා..
පොඩ්ඩයිනෙ සිරිලා තියෙන්නෙ..

" මේ පව්කාරයට සමාවෙන්න සුදුඅම්මියෝ~"

මම කියාන් අයියගෙ වොයිස් එකෙන් කතාකලා විතරයි රධ්‍ය අයියා හැරිලා
මං දිහා උඩ ඉදන් පල්ලෙහාට බලලා දෙකක් රැව්වා..

" ඔක නවත්තගනින්.."

" මගේ හිතේ තියන මේ නමක් නොදන්න පිටිතුරු හැගීම එහෙම
නවත්තගන්න බෑනෙ රත්තරං.. ඔයා දන්නවනෙ.. මගෙ සුදුඅම්මියෝ..
මෙහෙම ගින්නේ දෙන්නෙ මොන හිතකින්ද ඔයා.."

" ඒයියා බං.. මොන මගුලක්ද.."

" මගේ පපුව හත් කඩකට පැලිලා ගිහින් දෑසම පලාගෙන කඳුලු එනවා..මේ
බලන්න සුදුඅම්මියෝ.."

" මට කියලා කනත් පලාගන්නැතුව ඉදපන්.."

" ඔයා නම කියයි..මම එපෑ මේවා දරාගෙන ඉන්න.. සුදුඅම්මියා හරි
නරකයි.."

"....."

" නරක සමනලයා.."

" වරද්!!"

" ඔ.. කියන්න සුදුසුමමියො.."

" ඔය ලබ්බෙ නම කියන එක නවත්තගනිත්.. මගේ ඇගත් එක්ක
හිරිවැට්ලා යනවා.. උබලට පිස්සුද බං.."

" උන්මාද වූ ප්‍රේමාදරේ..~ආදරේ කියන්නෙ පිස්සුවක් තමයි රත්තරං.. මම
සතියකින් පස්සෙ ඔයාට කියලා දෙන්නම්කො.."

" ආදරේ පිස්සුවක් වෙලා පිස්සෙක්ට ආදරේ කරන්න ගත්තහම.. ආර්භ්
මගේ ඔලුව.."

රඳා අයිසා මොකක් හරි කුටු කුටු ගගා ඔලුව දෙපැත්ත අතගාගන්නා.. මම
ඉන්නකොට තමා හැම තිස්සෙම ඔලුව අතගාගන්නෙ.. මම හිසරදයක්ද
දන්නෑ..

" මොකක්ද කිව්වෙ.. ඇහුනෙ නෑනෙ.."

" ආ?? මම මොකුත් කිව්වද.. නෑ ඔයාට ඇහුණු හැටි වෙනත් ඇති.. මම මේ
සිංදුව කිව්වෙ..

ඉටි රූපෙ අපුරුව විදින්න මන් හරි ආසයි

පින්තුරෙ වගේ ඔබ හිනැහෙනකොට මට ලෝබයි

අහිතක් හිතන්නෙ නැති නම මන් හරි ආදරෙයි

කියාගන්න බැරි කමින් හිත බරයි

රියේ අද මෙත් හෙටත් එහෙම වෙයි

හුදෙකලාව අවනඩුවක්... පිරිමි ළමයෝ

ඔබ ඇපල් මලක් වාගේ

ලස්සන වසන්ත කාලේ

මට හදිස්සියෙන් වාගේ හමු වූ.."

රධ්‍ය අයිියා සිංදුවක් කිය කිය හෙන ආතල් එකේ ඩුයිව් කලේ.. මම කකුල් දෙකත් සිටි එක උඩට අරගෙන දෙපැත්තට වැනි වැනි ගෙදර ආවා.. ගෙදර මිදුලේ උදේ තිබ්බ මොන්ටෙරෝස්පෝට් එක නෑ.. ලොකු අම්මලා ගිහින් වගේ.. මට හෙන සතුටු හිතුනා.. මායාකාර කුඩම්මා පියාඹලා ගිහිල්ලා.. මම සිටි බෙල්ට් එක ගලවලා සෙරෙප්පු දෙක දාගත්තා..

" ඔයා එනවද ගෙදරට යන්න.."

" අම්මා ඉන්නවද.."

" ඔ.. යමු.."

" මම.. හා.."

රධ්‍ය අයිියා කාර් එකෙන් බැහැලා මට පිටිපස්සෙන් ගෙට ඇවිදගෙන ආවා.. අපේ අම්මා ගේට්ටුව අරින සද්දෙටද කොහෙද ඉස්තෝප්පුවට ඇවිදගෙන ආවා.. අම්මගෙ ඇස් දෙක රතුම රතු වෙලා.. අඩලා වෙන්න ඇති.. ලොකු අම්මලා ඇවිත් කියලා යන කතාවලට ඉතින් අම්මට ඇඬෙන්න ඇති.. ඔවා පුරුදුයි.. මට කරන්න දෙයක් නෑ.. අම්මගෙ අක්කනෙ.. ඒ මිනිස්සු හැමදාම කලේ අම්මා අවුරුදු විස්සකට කලින් කළපු දේවල් මතක් කර කර අම්මගෙ හින පාරවන එකයි බනින එකයිනෙ.. අඩුම තරමේ තමන්ගෙ නංගිට ජීවිතේ එකලාසයක් කරගන්නවත් එක දගමෙකින් උදව් කරන මිනිස්සු නෙමෙ.. ඒත් මේ ඉන්න ගෙදර ඒගොල්ලොන්ගෙ නිසා හැමදේම ඉවස දරාගෙනම ඉදියා..

" සුදුමහත්තයා.. කොහෙද කොල්ලො ඉදියෙ.. මම කොච්චර කෝල් කලාද.."

අම්මා මං ගාවට එන්න කිට්ටු කරද්දි මම අම්මා එක්ක හිනාවෙලා අඩියක් පිටිපස්සට තිබ්බා..

" අම්මා.. වරද් අපේ ගෙදර හිටියේ.. පාඩම් කලා.."

" අනේ මේ දරුවට.. වදේ නේද.. ගෙදර ඇත්තටම පොඩි-"

" එහෙම වදයක් නෑ අම්මා.. වරද් අද කොහොමත් එන්න හිටියේ.. නේද වරද්.."

" මම.. ඔව් අම්මෙ.."

" එහෙනම් මම යනවා අම්මා.. වරදට පාඩම කරන්න තියෙනවනෙ.. මෙ පොඩි වෙලාවත් වටිනවනෙ නේද.."

" පුතා යනවද ආපු ගමන්ම.."

"ඔව් අම්මා අයිියා හොස්පිටල් යන්න කලින් මම ගෙදර ඉන්න ඕන.. මම යන්නම්.."

රඳය අයිියා අපේ අම්මට වැදලා මගේ පිටට තට්ටුවක් දාලා යන්නම් කිව්වා..

" පාඩම කරන්න.. රැට කතාකරන්නම්.."

රඳය අයිියා අම්මට නැහෙනන්න කියාගෙනම යන්න ගියා.. අම්මා රඳය අයිියා දිහා බලාගෙන ඉදලා අයිියා ගේට්ටුවෙන් එළියට ගියාම මගේ පැත්ත හැරුණා..

" සුදුමහත්තයා කාලද.."

" මම.. කෑවා.. මම කාමරේට යනවා අම්මෙ.."

මම එතන වැඩිවෙලා නොඉද කාමරේට යන්න හැදුවත් අම්මා මගේ අතින් අල්ලගත්තා..

" ලොකු අම්මා ඇහුවා කවුද අර දරුවා කියලා.."

ඒ වචන වලට මගේ හිත ගැස්සුනත් මම ඒක නොපෙන්නම අම්මා දිහා බැලුවා..

" රඳය අයිියවද.."

" ඔව්.. ඔව්වර උදවු කරන්න ඒ ළමයා කවුද ඇහුවා.. ඔව්වර ළගින් දන්නෙ.."

" රඳය අයිියා චිතරයැ.. සෙනුක මහීගා හැමෝම ඔහොමනෙ.. අම්මා මොකද කිව්වෙ.."

" මම කිවවා යාලුවෙක් කියලා.. ඒ දරුවා කොච්චර උදවු කල්ලා තියෙනවද.. අනික ඉතින් ඔයාලා හොඳ යාලුවො නෙ.. නේද.."

" මම.. එහෙම නමා.. මම යනවා.. අම්මා කාලා නිදාගන්න.."

මම කාමරේට ඇවිත් දොර අඩවල් කල්ලා වැහුවා.. අනේ ලොකු අම්මට බම්බු ගහන්න කියලා තම අකියන්න තියෙන්නෙ.. හැම ලබ්බම හොයන්න එනවා.. පුදුම කරුමයක් නමා..

රූට එන්නම ලමයිනේ.. ඔතරිගෙ පුස් කෙල්ලෙක් තාම ගෙදර ඇවිල්ලා නෑ.. මේ බෙසික කෙල්ල හොයන්න යන්න ඔන.. බායිබායි..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

66 කොටස

" දෙයියන්ගෙ පිහිටෙන් මයෙ කොල්ලා විහාගෙ හොඳට ලියලා වරෙන්..
උඹට වරදින්න විදියක් නෑ.. මම දන්නවනෙ.. මගෙ කොල්ලා කොහොම
හරි ගොඩ යනවා.. තෙරුවන් සරණයි රත්තරන්.."

" හරි ආවිච්ඡමමෙ.. මම ගිහින් එන්නම් හොඳේ.. බුදුසරණයි..
ආදරෙයෝ..~"

මම උදේම ආවිච්ඡමමගෙන් ආපු කෝල් එකට ආන්සර් කල්ලා
ආවිච්ඡමමගෙ ආදරේ පිරුණු කටහඬ අහුවා.. අවුරුදු දහතුනක් ඉස්කෝලේ
ගිහින් අදින් පස්සෙ මම ඉස්කෝලේ ඉගනගන්න එකෙක් නෙමෙයි
වෙනවනෙ.. ආයෙම මටම කියලා පන්නියක් නෑ.. මුල්ම දවසේ තිබුනේ
බයෝ එම සි කිවි.. ඒකටනම් හිතේ බයක් තිබ්බෙ නෑ.. මට ගුවර් එකක්
තිබ්බා බයෝ නම් ලොකු අවුලක් නෑ කියලා.. තර්ඩ් ටර්ම් ටෙස්ට් එකෙයි
අනාවරණ පරීක්ශනෙයි දෙකේම මට ඔක්කොම සබ්ජෙක්ට්ස් වලට
හැත්තෑවෙන් උඩ තිබ්බා.. ඒකම කොච්චර දෙයක්ද.. බයෝ වලටත් අසු
පහක් තිබුණා.. අපේ ක්ලාස් එකේ මැඩම් කිව්වෙ අන්තිම පේරන්ට්ස් මීටින්
එකේ ෂනෙරාට බාහිර වැඩ නොතිබ්බනම් මීට වඩා හොඳ ළකුනකට වුනත්
යන්න තිබ්බා කියලනෙ.. අතේ මෙ මැඩම් දන්න තරම තමා.. මට මෙහෙම
හොඳයි..

ඒ එක්කම 'ටිං' ගාලා ෆෝන් එකට මැසේජ් එකක් ආවා..

මාමා : උඹ ඒ තුනක් අරං නාවොත් පුතේ ලැස්තිවෙලා ඉදපත් අල්ලපු ගෙදර
කෙල්ලව කසාද බදින්න.. අමමපා උඹව බන්දලමයි මෙ මාමා පස්ස
බලන්නෙ.. බී එස්..

Adhya : Prayers and good thoughts are coming your way..

Get 'em, tiger!!!

Rdhya (DGC) : ඉස්කෝලේ කලර්ස් නයිට් එකේ වැඩ වගේකට මම
ඉස්කෝලේ බී බ්ලොක් එකට එනවා.. විනාඩි පහකට බුදුමැදුර ගාවට
එනවද..

පුරුද්දක් නෑ.. එහෙම ඉස්කෝලෙ ඇවිත් අන්තිම මොහොතේ මට පාඩම කලා කියලා මෙලෝ මගුලක් ඔලුවට යන්නෙනෑ.. අනික ඉතින් බයෝ මට ලොකු ගුවර් එකක් තියෙන සබ්පෙක්ට් එකෙන..

මම පහළට ගිහින් සෙනුකයා එක්ක කතාකලා.. උා නම් පොත්ගුල්ලා.. ගාලාධිපති මෙනන ඇවිත් අඩබෙරග ගහනකල්ම පොත අතේ තියාගෙන ඒක මුණු අලවන් ඉන්නෙන.. මේ ටිකේ පාඩම කල්ලාම උගේ ඇස් යටත් කළුවෙලා සොමබියා වගේ.. මම ඉතින් යාලුවා ගැන කිව්වට මගෙන් එහෙම තමා මුණු තිබ්බේ.. ලස්සන නම ඉතින් කවදා වෙන්න බැරිද්.. අනික ඉතින් ලොකුකමට කියනවා නෙමෙ.. අපි ඇවිල්ලා කොහොමත් ලස්සන මිනිස්සුනෙ.. අහ්ම~

මම සෙනුකයා ගාවින් ගේප් එකේ ලිස්සලා උඩට දුවගෙන ආවා.. ගාලාධිපතිලා ආවහම එළියට යන්න දෙන්නෙන නෑනෙ.. ඒ වුණාට වෙන්ඩ බෝයිට්ටෙන්ඩ හම්බෙලා විශ් එක අරගන්න එපැයි නැත්නම් හරි නෑනෙ..

රඬ අයිසනම් මේ දවස්වල මට හිත රිදෙන්න හවිමක්වත් යවන්නෙන නෑ.. උපාසක පුසා වගේ මම කියන ඔනදේකට 'හා හුම' කියලා පාඩුවේ ඉදියා.. හරියටම එක්සෑම ඉවරවෙන්න සති දෙකක් යනවා.. ඒ වුණාට අපිට ඉතින් මුල් සති එකහමාරෙන් ඉවරයිනෙ.. විද්‍යා විශය ධාරාවන් මුලින් ඉවරවෙනවා කියලනෙ කියලා තිබ්බේ.. කොහොම වුනත් පොදු පරීක්ශනත් තිබ්බහම තමා හිතට සැටිස් විදියට සමපූර්නෙන්ම එක්සෑම ඉවරවෙන්නෙන..

රඬ අයිසගෙ අප්පව්ව් එනවා කිව්වා අනිද්දා.. ඉතින් එයාට ගෙදරින් එළියට එන්න විදියක් නැති නිසා අදින් පස්සෙ අපි ආයෙම හම්බෙන්නෙ කලර්ස් නයිට් එකේදී තමා.. මට කලර්ස් තියෙනව හැම අවුරුද්දෙම වගේ.. මේ පාරත් එහෙමයි.. පොදු පරීක්ශනේ ඉවරවෙන දවසෙම රැ කලර්ස් නයිට් තියෙන්නෙන.. එදාට රඬ අයිසත් එනවා.. එයාට ස්පීඩ් එකක් කරන්න තියෙන නිසායි ගේමස් කැප්ටන් කෙනෙක් නිසායි..

මම උඩට යද්දි රඬ අයිසා බුදුමැදුර ගාව තිබ්බ බැමම උඩ ඉදගෙන කකුල් දෙකත් පද්ද පද්ද ෆෝන් එකේ මොනවහරි බලනවා.. මම ළගට යනකල්ම දැක්කෙ නෑ.. මම එනවා දැකලා එයා ලාවට හිනාවෙලා ෆෝන් එක බැමම උඩින් තියලා තඩ් බළලෙක් වගේ එතනින් බිමට පැන්නා..

" ගුඩමෝනින්.. මම හිතුවේ එන එකක් නෑ කියලා.."

@Shan

" ඒ මොකද ඒ.."

" ඔයා මැසේජ් බලලා තිබ්බේ නෑනෙ.."

" වටිසැප් ලොග් වෙන්න වෙලාවක් වුණේ නෑ අනේ.. මම නිකන් උඩින් බලලා ආවා විතරයි.. ඒ වුණාට මම මැසේජ් එක දැක්කා.."

" මම.."

" මම නිකමට හිතුවා ඔයා අද ඒව් කියලා.. "

" ඒ ඇයි.."

" නිකං හිතුනා ඉතින්.."

රඳය අයිසා පාරේ තිබ්බ ගල්වලට ලාවට කකුලෙන් තට්ටු දඬ ඇවිද්දා.. අද මේ හරියේ කවුරුත්ම නෑ හෙන පාලයි.. සේපාලිකා මල් බිම වැටිලා අතුගාලා නැති නිසා ඒ මල් වලින් මාර සුවදක් එනවා.. ඒකට කලන්තෙ වගේ.. බිම පුරාම මල් හැලිලා හැලිලා සුදු පාටට පලසක් එලලා වගේ.. මට ඒ මල් පාගන්න ලෝබ හිතුනු නිසා ගහ යටට නොයා මෙහායිත් බිත්තියට හේන්තු වුනා..

" ආයෙම මට එන්න වෙන්නෙ සති දෙකකින් නෙ.. අප්පව්ව් අනිද්දා ගෙදර එනවා.."

" මම.. ඔයා මට කියලා තිබුනනෙ.. මේ තවුසෙ අප්පව්ව් එක්ක රණ්ඩු නොවී ඉන්නවා හරිද.."

" මම.."

රඳය අයිසා මං දිහා නොබලා මම කියපු එක ගානකට නැතුව ඇත බලාගෙන උත්තර දුන්නා.. අපි හුගක් වෙලාමොකුත් කතා නොකරම එහෙම ඉදියා.. හුග දවසකින් නිසා අර ගොඩ දවසකින් දකින කෙනෙක් දැක්කා වගේ හිත පිරිලා යනවා අමුතු සතුටකින්..

" මම යන්නද.. සෙනුක හොයනවා ඇති.."

" දැන් යන්න එහෙනම්.. පරිස්සමට වැඩ කරගන්න.. අසනීප වෙන්න එපා.. දන්නවනෙ.."

රඬ අයියා මගේ අතක ඇගිලි බයෙන් වගේ අල්ලලා ඒවා එයාගෙ සිතල ඇගිලි වල පටල ගන්නා.. මගේ අතේ තවම මුද්ද තියෙනවා.. එයාගෙ අතේ තියෙනවා.. සතියකට පස්සෙ මම එයාව දකින්නෙ.. එකපාරම එයාගෙ ඇගිලි සිතලට මගේ ඇගිලි වල වදිදි හිතට අමුත්තක් දැනුනා.. ටිකකින් රඬ අයියා තද කල්ලාම මගේ අතින් අල්ලගන්නා..

" හොඳට ලියන්න.. Alles Gute!.."(all the best)

රඬ අයියා හිනාවෙව් මට විශ් කරද්දි එයාගෙ අමුතු විශ් එකට මට හිනා ගියා.. .

" දැන්නම් මතකත් නෑ එව්වර.. ich danke dir sehr.."(thank you so much)

අපේ ඉස්කෝලෙ පොඩි කාලෙ ජර්මන් අනිවාරෙන් උගන්නනවා.. මටනම් දැන් ලොකුවට මතක නෑ.. ඇයිද දන්නෙ නෑ හදිසියේ රඬ අයියට ජර්මන් මතක් වුනේ..

" යන්නම්~"

මම රඬ අයියාගෙන් අත මෙහාට අදින්න හැදුවත් එයා අමුතු බැල්මක් මුණෙ තියාගෙන ඇහිබැම රැළි කරගෙන මං දිහා කට කොනෙන් හිනාවෙගෙන බලාගෙන ඉදියා.. ඔහොම කරද්දි මට හෙන කෝල ගතියක් දැනෙනවා.. මුණට ලේ පිරෙනවා.. මම අත ඇදලා ගන්න දෙපාරක් තුන්පාරක් එහෙට මෙහෙට ගැසුවා..

" යන්න දෙන්නකෝ.."

මම අනිත් අතින් රඬ අයියා අල්ලගෙන ඉදපු ඇගිලි දිගැරගන්න හදද්දි එයා මගේ ඉණෙන් ඇදලා අරගෙන මාව එයාගෙ ඇගට හේත්තු කරගන්නා.. හේත්තු කරගන්නා නෙමෙ තදකරගන්නා.. අපි ඉන්නෙ ඉස්කෝලෙ නෙ.. මේ මනුස්සයට මක් වෙලාද..

" සතියකින් දැක්කෙවත් නෑ.. ආයෙම තව සති දෙකක් ඉන්න ඕන.. මොන මගුලක්ද මේක.."

" අතාරින්නකො අනේ.. කවුරුහරි ඒවි.. "

" බෑ.. "

මම අහකට යන්න හදද්දි රඳා අයියා මාව තව ටිකක් තුරුල් කරගන්නා..
අන්නිමේ මම යන්න දගලන එක නතර කල්ලා මුණ පැත්තකට හරවන්
ඉදියා.. එයා බලන් ඉන්න විදියට අමුතු දේවල් හිතෙනවා.. ඒක හෙන
මනමාල පෙනුමක්.. මගේ කමමුල් ගිනි අරගෙන පිටවෙනවා වගේ..

" කෝල් එකක්වත් ගන්න විදියක් නෑනෙ.. මම.. මට උඹව මතක් වෙනවා..
පාඨයි.. "

" තව ටික දවසනෙ ඉතින්.. "

මම තව ටික දවසනෙ කිව්වහම රඳා අයියා මගේ කමමුලකින් හාද්දක්
තිව්වා.. එකක් නෙමේ.. දෙකතුනක්ම එකපාර තිව්වා..

" ඉක්මනට එන්න.. මම බලන් ඉන්නවා.. "

මම රඳා අයියාගෙන් ඇත් වෙලා එයා දිහා බලාගෙන අඩි දෙක තුනක්
පිටිපස්සට තිබ්බා.. එයා හිටියේ දුකම දුක හිතෙන මුණක් හදාගෙන..

" එන්නම~ "

මම බුදුමැදුර ගාව තිබ්බ පඩිපෙළ බැහැගෙන විහාග ශාලාවට දුවගෙන
ආවා.. තව පැය බාගයක්ම තියෙනවා.. මම සෙනුකයා එක්ක ඌ කියන
දේවල් අහගෙන ඉදියා එක එක පාඩම් වල වැදගත් කරුණු වගේ දේවල්..
රඳා අයියා ගාවින් එන සැර ප'ඟියුම් සුවද මං ගාවින් දැනෙනවා.. සැරින්
සැරේ ඒක මගේ වටේ කැරකෙනවා වගේ..

ඉක්මනින්ම එක්සෑම එක පටන් ගන්න වෙලාවත් ඇවිල්ලා ශාලාධිපතිලා
හෝල් වලට පේපර්ස් මිටි අරගෙන ඒවා බෙදන්න ලැස්ති කරනවා..

" ඇඩ්මිගන් එකයි අයි ඩි එකයි මෙසෙ උඩින් තියන්න.. "

බේසික පුස් කෙල්ල තාම ගෙදර ආවෙ නෑ ළමයිනෙ.. මේකි ගිහින්ද
කොයිද කොමලෙක් එක්ක.. යසෙස යසෙස..

කමක් නෑ දුකක් නෑ.. ටීසි රඳා 'ස් හියර්.. කැමති අය ඉන්නවදෝ..

හවසට එන්නාම.. බෙඩ වී ගෙනාවෝ..

ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

67 කොටස

" නෙද්දකින්.. මෙහෙම මගුලක් වෙනවා කියලා දන්නවනම් කලින්ම ජී කේ වලට පාඩම කරන්න ගන්නවා අනිත් තුනම පැත්තකින් තියලා.."

" මොනවද බං අර මිසිස් පෙරේරට ඉපදෙන්න ඉන්න ළමයා කෙල්ලෙක්ද කොල්ලෙක්ද කියලා අපෙත් අහලා තිබ්බෙ.."

" පිස්සු හු#තෙක් හදපු උගෙ අප්පගෙ ජේපරයක් ඒක.. යකෝ සබ්ජෙක්ට් තුනම ලිව්වා දැන් හිතෙනවා මේ මගුල ටේල් වෙලා කැමපස් යන්න බැරිවෙයිද කියලා.."

" පිස්සුද බං.. එහෙම වෙන්නැ.. වරෙන් ගෙදර යන්න.."

" දැන් ඉතින් ගෙදර ගිහින් ආයෙම රැට එන්න එපැයි නේද.."

මමයි සෙනුකයයි එක්සෑම එකේ අවසාන දවසෙ තිබ්බ ජේපරේ වෙච්ච ජී කේ ජේපරේ ලියලා බෑග් දෙකත් කරේ එල්ලගෙන ගේට් එක පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා..

එක්සෑම එක තිබුනා කියන්නෙ සති දෙක පට ගාලා ගෙව්ලා ගියා.. මගේ ජීවිතේ එක්තරා විදියකට ගත්තොත් කෙටිම සහ දිගම සති දෙක ඒක.. පිසික්ස් නම මං දන්නැ කොහොම වෙයිද කියලා.. බී හෝ සි ඒව් කියලා හිතෙනවා.. විශ්වකර්මයක් හරි මගේ ලක් එකට හරි යාන්තම වැට උඩ ඒ එකක් සෙට් වුනොත් තමා.. බයෝ නම ශුච් රිගෝ ලිව්වා ලිවිල්ලක්.. අන්තිම තප්පරේ වෙනකල්ම ලියලා රූප ඇඳලා හෙන පිලිවෙලටම කලා.. ඒක විතරයි හැබැයි.. කෙමෙස්ට්‍රි නම ලේසින් නෑ අමාරුමත් නෑ.. කොහොම වෙවිද දන්නෙ නෑ.. ලිව්වා ඉතින්.. ජීවිත කාලෙ දැනට ලියපු අමාරුම එක්සෑම එක ලියලා ඉවරයි කියලා දැනෙන ගැමමට මම පොඩ්ඩක් සතුවින් ගේට් එක පැත්තට අඩිය තියන්න ගියා විතරයි කලර්ස් නයිට් එකට ගේට් එක ගාව මොකෙක් හරි අටවපු තුප්පැහි වයර් කැල්ලක කකුල පැටලිලා මාව හොමබෙන් යන්න ගියා.. දැක්කනෙ සතුව තියෙන්නෙ වරද්ගෙන් ඇතම ඇත..

" ටහුක්- කවුද පගෝ පාරෙ වයර් ඇටෙච්චෙ.."

" ඒ බං උඹ.. පොඩ්ඩක් බලාගෙන යමංකො.. උඹ රැට කුන්දු ගහ ගහද සිටෙප් එකට නගින්න ඉන්නෙ.."

" අනේ මේ උඹ මහපගයා නොවී ඉදපන්.."

මම සෙනුකයාගෙ ඔලුවට පාරක් ගහගෙන බස් හෝල්ට් එක පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා.. බලන්න එපැයි අල්ලපු වැටේ ගැනු දැරිවියෝගෙ මුණුවල සිරියාව.. සිරියාවට බෝමබ ගහලා වගේ.. මමයි සෙනුකයායි බස් හෝල්ට් එකට වෙලා බස් එකක් එනකල් ඉදගෙන හිටියා..

" මේ දැන් උඹ අයියට අරක කියන්නෙ නැද්ද.. මට නින්ද යන්නෙත් නෑ බං.. මගුල.. ඔක කියපංකො.."

" කෝක..."

" උඹලා දෙන්නා දැන් ලව් නැද්ද ලව්නෙ.. නේ.."

" ඉතිං.."

" දැ ඒක ප්‍රකාශකරගෙන තියද කවදහරි.. අවුරුද්දක් තිස්සේ ගැටුවනෙ.. දැන් ඉතින් එක්සෑම ඉවරයි.. ඔක කියපන්.. අයියා ඉන්නෙත් තව මාස දෙකනෙ.."

" මම.."

මම සෙනුකයා කිව්ව එකට ඔලුව වනලා බිම බලාගත්තා.. කැමැත්ත කියන්න බැරියැ ඉතින්.. ඊටවඩා මගේ හිතට තියෙන අවුල රඬ අයියා යන එකනෙ.. ආදරේ කියන්න ඔන තමා.. ඒ වුණාට ඉතින් මෙව්වර දවසකුත් කලේ ඒකනෙ.. දැනට සති දෙකක් වෙනවා.. රඬ අයියා මට කතාකලේ දෙසැරයයි.. ඒකත් ආඬ අයියත් එක්ක එළියට ආපු වෙලාවක විනාඩි දහයකට විතර.. එයාලගෙ අප්පව්ව් ගෙදර ඇවිත් නිසා රඬ අයියගෙ ෆෝන් එක ආඬ අයියා ළග තියලා තියෙන්නෙ.. ඒක බැලුවොත් ඉතින් වෙන්න පුළුවන් දේවල් අමුතුවෙන් කියන්න ඔන නෑනෙ.. රැට කතාකරන්නවත් විදියක් තිබ්බෙ නෑ.. මමත් ඉදියේ පාඩම කරන සිහියෙන් නිසා ෆෝන් එක පොඩ්ඩක් පැත්තකට තල්ලු වුණා.. රඬ අයියගෙ අප්පව්ව් හෙට උදේ යනවා කියලා එයා අවසාන වතාවට කතාකල වෙලේ මට කිව්වා..

" මොකෝ කල්පනා කරන්නේ.."

" මොකුත් නෑ බෑ.."

මම බෑග් එකේ පටිය රෝල් කර කර බස් එකක් එන පැත්ත බලාගෙන
ඉන්න වෙලේ එකපාරට හෙනයක් ගහන්න වගේ මගේ පිට මැද්දට
මොකක් හරි හෙන පාරක් ගහලා අනේ එල්ලනා..

" හේයි.. ඡනෙරුවා.. කොහොමද එක්සෑම.."

" ආගි.."

මම පොඩ්ඩක් බිමට නැමිලා කතාකලා.. ආගි මට වඩා පොඩ්ඩි හෙනට..
අපේ යාලුවොන්ගන් පොඩ්ම ඒකි.. මහිගා ලගින් තිබ්බත් මෙකි හෙන කුඹි
කැල්ලක් වගේ..

" මොකද බෑ.. ඒයි සෙනුකයා.. කෝමද.."

" ඉන්නවා බෑ.. විශේශයක් නෑ.. උඹලා දැක්කෙන් හෙන කාලෙකින්.."

" ඒකනෙ.. බලහන් අලපු වැටේ ඉදලත්.. පංතියෙදි විතරනෙ උඹලව
හම්බෙන්නෙ.. කොහෙද උඹලට බෝයිපෙන්නලා ඉන්නවා.. උන් උඹලව
එක්කන් එනවා.. එක්කන් යනවා.. අපි යාප්මිත්‍රයෝ වශයෙන් හම්බෙන්නෙ
නෑනෙ.."

" අනේ පලයෑ.. ඒ සෙනුකයා.. මෙකි හැමදාම අර ගර්ල් ස්කූල් එකේ කැගේ
එක අස්සට වෙලා කියාන් අයියා එක්ක මොකද දන්නෑ එතකොට
කරන්නේ.."

" අනේ හිටපු.. උඹලා වගේ මොකෝ ඒ මනුස්සයා අපේ ඉස්කෝලෙට
එනවයැ.. නෑනෙ.. එහෙම තමා හම්බෙන්න තියෙන එකම විදිය.."

" කෝ අද කියාන් අයියා නැද්දෑ.."

" නෑ හලෝ.. මස්සිනා ගෙදර ඇවිල්ලා.. ඒ හැලකිඹුලා ආවහම අපි
කතාකරන්නෙ නෑ.."

" කවුරු.. අයාන් දෑ.."

" මම.. බෙසික මස්සිනෙක්.."

" ඔව් බෙසිකයා.. සෙනුකයාගෙන් කනේ පාරක් කාලා ඉන්නෙ.."

" මට කිව්වා මහීශා සීන් එක.. කනට නෙමේ බං ගහන්න තිබ්බේ ඕකගෙ.. අහවල් එක-ඌප්පිස්.. සොරි.."

ආශීට එකපාරට අපි දෙන්නන් කොල්ලො දෙන්නෙක් කියලා මතක් වෙලා කට අත් දෙකින්ම වහගත්තා..

" මේ අපේ බස් එක එනවා.. මම යනවා හලෝ බායි.."

ආශී යන්නත් හැරිලා ආපහු යූ ටර්න් එකක් ගහලා මං ගාවට දුවගෙන ආවා..

" ඔල් ද බෙස්ට් ඇ.. පස්සෙ මට කේක් කැල්ලක් මහීශා අතේවත් එනවන්නෝ~"

ආශී උන්ගෙ ස්කූල් බස් එකේ නැගලා අපිටත් බායි කියලා යන ගියා..

" බලපන්.. උඹ අයිශා එක්ක යාළුවෙනකල් කීදෙනෙක් බලන් ඉන්නවද කියලා.. අඩෝ මට නිකන් ලැප්පයි ලැප්පයි වගේනෙ.."

සෙනුකයා ගැනු පරානෙ වගේ ඇඹරි ඇඹරි කකුලකින් බිම හාරනවා.. සිමෙන්ති පොලොවෙ ඉතින් මොනවා හාරන්නද..

" ඒ මොකටද උඹට ලැප්පිස්.."

" නෑ ඉතිං.. දන්නැද්ද.. මම ඉමැජින් කලා.."

" උඹ අර කොලු නාට්ටි බලලා ඔලුව කුරුවල් කරන් ඒවා මටනම් කියන්න එන්න එපා පුතේ.. ගහනවා උඹට මල් පෝච්චියෙන් ඔලුවට.."

මම බස් හෝල්ට් එකේ පැත්තක තිබ්බ මට උස්සගන්නවත් බැරි තඩි පෝච්චියක් පෙන්නලා සෙනුකයා බය කලා..

" ඔයාට අනේ කිස් ගැන කියනවනම්.. හියර් අයි ඇම ද එක්ස්පර්ට්.. මමනම් කියන්නෙ අර කිත් පෝර්ග්ව කිස් කරන විදිය තියෙන්නෙ ඒක මරු.. අර බං මම උඹට දවසක් එව්වෙ.. ඒ චුණාට වෙගාස් පීට් කරන්න ගිය ඒවා

කරන්න උඹ යන්නෙපා.. මම කියන්නම්.. අන්න වැඩේ.. සිරාවටම.. වෙරි බ්ලොසම් ආඟ්ටර් ටින්ටර් එකේ වගේ කරන්න.. උඹ ඒක බොටමා තරම් කොට නෑනෙ.. ඒ වුණාට උන් දෙන්නා කියුව ස්ටීට් ලව්ලි කපල් එක.. සෙමෙන්ටික් එරර් එකත් හොඳයි හැබැයි.. මම කියන්නම්-

" අනේ පගේ.. මම ඔය ලබ්බවල් බලන්නෙ නෑ උඹ දන්නවනෙ.. මට කොලු නාට්ටි පිස්සුව නෑ උඹට වගේ.."

" මම ඔයාට කල්ලා පෙන්නන්නද ඒයි.."

සෙනුකයා ඇහි පිල්ලම තුනක් ගහලා මගේ ලගට එද්දි මම උගෙන් අඩි හය හතක් ඇතට ගියා..

" එන්නෑ ළගට.. ගහනවා උඹට මම.."

" ආවස්.. මාව ගිනිගන්නවා වගේ අනේ.."

" බේරෙ වැවට පැනහන්.."

මම සෙනුකයාට රවලා ආපු බස් එකට නැගලා ගෙදර එන්න ආවා.. දැන් ඉතින් ගෙදර ගිහින්නාලා කියලා අපේ අමමා අර රෝස් වොටර්ද මොනවද දාලා මුණේ අතුල්ලන්න හඳු අයිස් කැටයක්වත් මුණේ තියන් ඉන්න ඔන.. මගේ හැටි.. ඇස් වටේ කළුවලා නිදිමරලාම.. හෙනගහලා වගේ.. හිතට දැනෙන සැනසීම නම්.. කියලා නිම කරන්න වචන මදි..

මහමෙර ඔලුව උඩ තියන් ඉදලා ඒක බිමින් තිබ්බ වගේ මටනම් දැනෙන්නෙ.. අම්මෝ මොන දුකක්ද දෙයියනේ මම ටින්දේ පහුගිය ටිකේ.. පිස්සෙක් වගේනෙ හිටියෙ.. අම්මට කියන්න ඔන පොත් ටික අඳුරන මල්ලි කෙනෙක්ටවත් බලලා දෙන්න කියලා.. ආයෙනම් පුනේ.. පිස්සක්ස් නම් දිහා බලන්නෙවත් නෑ.. එපා එපා එපාමයි..

මම දැන් නිදහස් කරුල්ලෙක්..

මම පාර දිගේ උඩ පැන පැන ගෙදරට ඇවිත් ගෙදර ගේට්ටුව නාට්‍යානුසාරයෙන් ඇරගෙන බකිංග්‍රම් මලිගාවට වාල්ස් කුමාරයා සැපත් වෙන ලීලාවෙන් ඔලුව කෙලින් කරන් අම්මගෙ රෝස මලකුත් පාත්තියෙන් කඩාගෙන ඒක සුවද බල බල ගෙදරට ආවා.. දෝණි උයනවද කොහෙද..

මම උඩ පැනපැන ආපු රාජකීය ලීලාව දැකපු එහාගෙදර බ්‍රෙසියර්ලස් කමනි ඇන්ටි කොස්සෙන් හයිසෙන් පොලොවටත් ඇතලා ගේ ඇතුලට යන්න ගියා.. පිස්සු කෙල්ලෝ.. බ්‍රෙසියර් එකක්වත් අඳින්නැ.. මගේ වෙන්ඩ් බෝයිග්‍රෙන්ඩ්න් දවසක් කිව්වා මෙයාගෙ නැහැදිව්ව කල්කිරියාව ගැන.. හරි කැතයි..

මම බැග් එක සෙටියට විසික් කරන් සපත්තු දෙක ගලෝලා රැක් එකෙන් තියාගෙනම අම්මා ගාවට ගිහින් මම ආදරෙන් අම්මගෙ පාත්තියෙන් නෙලාගත්තු රතු රෝස මල අම්මගෙ දනිස්ස ගාවට කඩලා දාපු කොණ්ඩෙන් ගහලා අම්මව අල්ලලා බලෙන්ම වටයක් කරකලා 'බොහ' ගාලා අතට වට්ටගත්තා.. දෝණි නාලද කොහෙද..

" කුමාරියේ..

අමතක නොවේ..

ලස්සන රුවේ..

සිත සැනසුවේ..

ටනන නනන නං ටං ටං.."

" මේ මොන කෝලමක්ද මේ.."

අම්මා මගේ පපුවට අත් දෙක තියලා මාව අහකට තල්ලු කල්ලා දැමමා..

" කෝලමක්ද අහන්නෙ.. සතුටු හිතිලා ඉන්නෙ ඔයාගෙ පුතාට.. අද එක්සෑම ඉවරයි.. එක්සෑම ඉවරයි.. නනන නනන නා.. අම්මට කියන්න.. මට අත්තටු දෙකක් තිබ්බනම් මම මේ වහල උඩට නැගලා පියාඹලා පියාඹලා-"

" ගිහින් නාගෙන වරේ.. හවසට යන්නත් තියනවා නේද.."

අම්මා පොල්කටු හැන්දෙන් මට ඇන්නා.. ඔය ඉතින් පිටට නොපෙන්නුවට මම දන්නවා අම්මට හෙන සතුටුයි එක්සෑම ඉවරවෙව්ව එක ගැන.. කොහෙද එහෙම ඉතින් හැගීම පෙන්නන මනුස්සයෙක් නෙමෙනෙ අපේ අම්මා..

" අම්මා ඇදුම් හැඳවද.."

" ඇදුම නම් මැදලා එල්ලලා ඇත්තෙ.. අර පිත්තල කැලි ටික නම් ගහගන්න ගිහිනි.. මම ඔවා ගහන්න දන්නෙ නෑනෙ.."

" ආ.. මේ මේ මෙහි.. පිත්තල කැලි කියලා නිකම කැන කතා කියන්නෙපා හරිද.. මේ හැම එකක්ම මම දාඩිය මහන්සියෙන් උපයගත්තුවා.. මගේ ඒවා ඉතින් වටින්නෑනෙ අමමට.."

මම මුණු එක්කගෙන ගිහිනි ෆ්‍රිජ් එක ඇරලා අමමගෙ ෆේස් මාස්ක් ගොඩ එළියට ගත්තා..

" එහෙම එකක් කිව්වද මම.."

" මේ අමමෙ.. මෙකෙන් මොකක් ගැවහමද දැන් සුදු වෙන්නෙ.."

" ඔක මොකටද.."

" මුණු අලවගන්න අනේ.. මෙහෙම යන්න පුලුවන්ද හොල්මන වගේ නයිට් එකට.. මම.. කෝමාරිකා තියෙනවා.. යෝගට් තියෙනවා.. ග්‍රේප්ෆාට් තියෙනවා.. හනී තියෙනවා.. අඩි ස්ට්‍රෝබෙරි තියෙද්.. ඒ මේවා කන්න බැරිද අමමෙ.."

" පිස්සුද ලමයෝ.. කෝක ගැවන් හොදයි ඔන එකක් ගන්න.."

" අපරාදෙ කන්නත් පුලුවන් වුනානම් මරු නේද.. මම මේ කොළපාට එක ගත්තා.."

මම කෝමාරිකා ගහක් තිබ්බ ෆේස් මාස්ක් එකත් අරගෙන කාමරේට වැදිලා ඇදුම ටික ගලවලා බාස්කට් එකට දාලා මුන හෝදගෙන ආවා.. ඊටපස්සෙ අර මාස්ක් එකේ හරි පැත්ත හොයාගෙන ඒක මුණට අලවගෙන බ්ලෙසර් එකේ බැජ් ගහලා සපත්තු දෙක පොලිශ් කල්ලා තියලා අයිස් කැට්ට් කුත් අරගෙන නානකාමරේට වැදුනා..

" මම..මම.. නිම හිම සෙව්වා මා සසරේ.."

හමුවී.. යුගයෙන් බැඳි යුගයේ..

ලංචි වෙන් වී වරින් වරේ..

ඔබ හා මා..ටහුක් සබං කැල්ල.."

මම ඇගට වතුර දාගෙන සබං කැල්ල අතට ගන්නා විතරයි ඒක ලිස්සලා උඩින් ගියා.. මගේ කිව්වට.. මගේ සබං කැල්ලම නෙමෙයි.. අපේ අම්මගෙ එකක්.. ඒක ගාන්නෙ මුණෙ විතරක්ලා.. මට ඒවා අදාළ නෑ අද ලස්සනට යන්න ඔන මට මෙඩල්ස් දෙකක්ම තියෙනවා ගන්න.. ඒත් ගෙස්ට්ගෙ අතින් ඒකත්.. දොණ්ගෙ අදට විතරක් මුණෙ ගාන සබං කැල්ල මම ඇගේ ගානවා..

මම අම්මගෙ අර පාට පාට බෝතල් වල තියෙන ඔක්කොම ඇගේ ගාලා නාලා සුවද ගහහා ඇවිත් ඇදේ වැට්ලා හවස් වෙනකල් හොඳහැටි නිදාගන්නා.. අන්න දැන් තමයි හරිම නින්ද යන්නෙ.. ඔලුවෙ කිසි බරක් නෑ නිදාගසේ නින්ද යනවා.. මම හිතෙන හිතෙන පැත්තට පෙරළි පෙරළි හවස පහ වෙනකල්ම අඬණ්ඩව නිදාගන්නා.. අම්මෝ ජීවිතේ දිගම නින්ද මම ලැබුවා.. ඒකත් නිදාගසේම නිදාගසේ.. හීනෙන් රධ්‍ය අයියවත් පෙනුනා මම හිතන්නෙ.. දැන් මොනවා කරනවද දන්නෙ නෑ..

මම කෝකටත් ෆෝන් එක බැලුවත් රධ්‍ය අයියගෙන් මැසේජ් එකක් ඇවිල්ලා තිබ්බෙ නෑ.. කමක් නෑ ඒ චුණාට රුට හමුබෙනවනෙ.. හිතනකොටත් පපුව ගැහෙනවා හෙන හයිසෙන්.. සති දෙකක් යනකල්ම දැක්කෙවත් නෑනෙ.. හිතට අමුතු කික් එකක් තියෙනවා.. ඒ අස්සෙ ලෑජ්ජාවකුත් තියෙනවා.. අනේ මන්දා..

මම ඔවා හිත හිත ඇදුම් ඇදගෙන ටයි එකත් අරගෙන අම්මා ගාවට ගියා.. අම්මා ඔසරියක් ඇදලා කොණ්ඩෙන් ගෙඩියක් ගහලා දිග ආස්ති මාලයක් දාලා.. කහ පාට හැන්ඩ්ලුම් ඔසරියට අපේ අම්මා ලස්සනට පෙනුනා.. අම්මා කොහොමත් ලස්සනයිනෙ.. ඒ චුණාට සරියක් ඔසරියක් අදින්න කලාතුරකින්.. කෙල්ල වගේ.. බලන්න එපැයි..

" අම්මෙ ටයි එක.."

මම අම්මගෙ අතට ටයි එක දුන්නහම අම්මා ඇගිලි වලිනුත් ඉස්සිලා ඒක මගේ කර වටේ දැමුවා.. මම පොඩි කාලෙ අම්මා කරට ටයි එක දාන්න බිම දනගහගෙන නැමිලා.. දැන් ඇගිලි තුඩු වලින් ඉස්සිලා.. කාලෙ කොච්චර ඉස්ක්මනට ගෙවිලද හිතාගන්න බෑ.. අවුරුදු දහතුනක් ගෙව්ලා ගිහින්.. ඒක අවසානෙට ඇවිල්ලා.. මට අදටත් තවම මතකයි මම අම්මගෙ අනේ එල්ලිලා වතුර බෝතලේකුත් කරේ එල්ලන් අඩ අඩා ගිහින් ගමේ ඉස්කෝලෙ එකවසරෙ පන්තියෙන් ඉදගෙන ඉදියා..

@Shan

" මම උස්සලා පුටුවකින් නියන්නද.."

අම්මගෙන් කින්ඩියට අහද්දි අපේ අම්මා මට දෙකක් රවලා කනෙන් ඇදලා මගේ බෙල්ල පහන් කලා..

" මේ ළමයින්ගෙ උස විතරක්.."

අම්මා මගේ ටයි එක ගැටගහලා කොලර් එක නමලා ශර්ට් එකේ පොඩි වෙලා තිබුනු තැන් අතින් හැඳුවා..

" සුදුමහත්තයෝ මේක සාරි පොට අල්ලලා ගහන්නකො.."

අම්මා සාරිකට්ටක් මගේ අතේ තියලා පිටිපස්ස හැරුණා..

අපි ඇදගෙන ඉවරවෙද්දි සෙනුකයා උගේ අම්මා එක්ක කාර් එකේ අපේ ගෙදර ඇවිත් ඉදියා.. අපේ අම්මා කහපාට කහ කිරිල්ලි වගේ ගිහින් පැසෙන්පර් සිට එකෙන් ඉදගත්තා.. මමයි සෙනුකයයි පිටිපස්සෙන් ඉදගෙන ඉදියේ.. අපේ අම්මා සෙනුකගෙ අම්මා හොඳට අඳුරනවා.. අපි දෙන්නා පොඩි කාලෙ ඉදන්ම යාලුවොනෙ.. සෙනුකයගෙ අම්මා හෙන අමුතු චරිතයක්.. ඒ චුණාට හරි හොඳයි.. ටීව් කෙනෙක් නිසා පොඩ්ඩක් සැරයි.. එව්වරයි.. අම්මෝ සෙනුකයගෙ තාත්තා තමා.. ඒ ගැනනම් කතාකල්ලා වැඩක් නෑ..

අපි ඉස්කෝලෙට යද්දි ඉස්කෝලෙ පාකින් ලොට් එක පිරිලා වාහන වලින්.. හෝල් එකේ අම්මලා තාත්තලා ළමයි එක්ක හෙන පොශ් විදියට ඇදලා එහෙට යනවා මෙහෙට යනවා.. හිනාවෙනවා කතාකරනවා.. මුණු ඉඹගන්නවා.. ස්පෝර්ට්ස් කෝචලා ඇවිත් ජේරන්ට්ස්ලා එක්ක කතාකරනවා..දේවල් ගොඩයි.. ඉවෙන්ට් එක පටන්ගන්න තිබ්බේ විනාඩි පහළොවත් විතර..

අපේ අම්මා මගේ අතේ එල්ලිලා හෝල් එකේ ජේරන්ස්ලට වෙන් කල්ලා තිබ්බ රෝ පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා.. අපේ අම්මා පොඩි ළමයා වගේ.. මගේ අතේ එල්ලිලා.. හුරතල් පාටයි.. ලා රෝස පාට ලිප්ස්ටික් එකට මුණ පොඩ්ඩක් බලශ් කල්ලා ඉදියේ.. දැන් නම් හැමෝම අම්මා දිහා බලන නිසා නිකන්ම බලශ් වෙලා.. මුණ දෙපැත්තට ලේ පිරිලා රතුම රතු වෙලා.. අම්මා දිහා කට්ටිය බලද්දි මට අම්මව ගුලි කල්ලා සාක්කුවෙ ඔබ්බාගන්න හිතෙනවා.. අවුරුදු හතළිස් පහක් නෙමේ විස්සක කෙල්ල වගේ.. මම

අම්මගෙ අතින් අල්ලගෙන එක්කගෙන ස්ටේෂන එක නැගගෙන උඩට ගියා.. ඒ යන ගමන් අම්මා මගේ කණට ළංවෙලා මොනහරි කිව්වත් මට මොකුත් ඇහුනේ නෑ වටපිටාවේ සද්දේ නිසා.. අනික පහළින් නෙ ඇහෙන්නේ.. අම්මා වූට්ටිනේ.. මම අම්මා ගානට නැමිලා කන ලං කල්ලා අම්මා කියන්නේ මොකක්ද කියලා ආයෙම ඇහුවා..

" මේ අර දරුවා නේද.."

" කොයි.. කොහේ..??"

" ඉස්සරහා ලමයෝ.."

අම්මා කියනවත් එක්කම මම පිටිපස්ස හැරිලා අපිට උඩ ස්ටේෂන් එක්සිට දිහා බලද්දි.. එතන හිටගෙන ඉදියේ වෙන කවුරුත් නෙමේ.. රඬ අයිසා.. බැප් ගොඩක් එල්ලපු බ්ලෙසර් එක එක්ක හිනි හිනාවක් තියන මුණ, එයා හරි ආඩම්බර පෙනුමයි.. එයාගෙ අතේ එල්ලිලා ඉදියේ එයාගෙ අම්මා..

මම එයාගෙ අම්මව දැක්ක පළවෙනිම පාර.. මම කලින් කිසිම දවසක එයාගෙ අම්මව හැබැහින් දැකලා නෑ.. කොණ්ඩේ කොටට කපාපු රඬ අයිසගෙම සුදක් තියෙන ස්පෙක්ස් දාපු හරි උගත් පෙනුමක් තිබ්බ ලස්සන අම්මා කෙනෙක්.. අයිවරි පාට සාරි එකක් ඇඳගෙන රඬ අයිසගෙ අතේ එල්ලිලා අපි දිහා බලාගෙන ඉදියා.. ඊටපස්සේ රඬ අයිසයි එයාගෙ අම්මයි දෙන්නම අපි දිහාට ඇවිදගෙන ආවා.. මම හිටියේ වෙන කිසිදෙයක් මොලේට ප්‍රොසෙස් කරගන්න බැරුව..

" ඔහ්.. මනෙරු පුතා.. I know you.. Radhya always talks about you.. ඒත් අද තමයි ඔයා හරියටම කියලා අදහනන්නේ.."

මම කන්ගියුස් වෙලා රඬ අයිසගෙ අම්මා දිහා බලාගෙන ඉන්න ගමන් රඬ අයිසා දිහා බැලුවත් එයා හිනාවෙගෙනම මගේ දිහා බලාගෙන ඉදියා.. මොකක්ද මේ වෙන්නේ.. මම එයාගෙ අම්මව දැක්කේ අදමයි..

" Hi aunty.. nice to meet you.."

මම හිනාවෙලා රඬ අයිසගෙ අම්මට අත දුන්නහම අම්මා මගේ කම්මුලට කිස් එකක් දුන්නා.. මේ වෙන සේරම දේවල් මට නිකන් විකාර වගේ..

අනික හිතට බයකුත් තියනවා.. අපේ අම්මා හිනාවෙව් මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..

" Hi Darling.. You must be Shaneru's mother.. Nice to meet you.. I am Radhya's mother.. "

රධ්‍ය අයියගෙ අම්මා අපේ අම්මට හග් එකක් දීලා වික්ස් කිස් කලා.. මම ඒ දෙන්නව ඒ පැත්තට දාලා රධ්‍ය අයියා ඉඳපු පැත්තෙන් හිටගත්තා.. අම්මලා හැමෝම වෙඩිත්ස් වලට වගේ ඇදගෙන ඇවිල්ලා.. අපේ අම්මා රධ්‍ය අයියගෙ අම්මා එක්ක හොඳට කතාකරනවා.. මම රධ්‍ය අයියා දිහා බැලුවහම රධ්‍ය අයියා ඇහිබැමක් උස්සලා මගේ දිහා බලලා අම්මලා දෙන්නව ඇස් වලින් පෙන්නුවා.. මේ මනුස්සයා මොනවද මේ කියවන්නෙන.. මම මොකුත් තේරුණේ නෑ වගේ මුණ හඳද්දි රධ්‍ය අයියා උගුර පාදලා අම්මලගෙ පැත්තට නැමුනා..

" අම්මා අපි යන්නද.. ඔයාලා ඉදගන්න.."

" හරි පුතා.."

රධ්‍ය අයියගෙ අම්මා මගේ පිටට තට්ටුවක් දාලා හිනාවෙලා කියද්දි මම අපේ අම්මටත් යනවා කියාගෙන ඇවිත් මගේ නම ගහලා තිබුනු වෙයාර් එකෙන් ඉදගත්තා.. සෙනුකයා මගේ එහාපැත්තෙන් ඉන්න හිටියේ.. ඒ වුණාට දැන් ඒකා ඉන්නෙ අපිට රෝ දෙකක් ඉස්සරහා අයුක අයියට එහාපැත්තෙන් රධ්‍ය අයියා ඉන්න ඔන වෙයාර් එකේ.. රධ්‍ය අයියා ඇවිත් බ්ලෙසර් එකේ බටන්ස් දෙක අත්බටන් කරගෙන මගේ ළගින් ඉදගත්තා..

" මොකද බයවෙලා වගේ.."

" අ-ආ..?? නෑ.. එහෙමම නෙමෙ.."

" එහෙමම නෙමෙ කිව්වෙ.. කොහොමද.."

රධ්‍ය අයියා කිසි ගානක් නැතුව පුටුවට හේත්තු වෙද්දි ඒ එක්කම හෝල් එකේ ලයිට්ස් ඩිම් වුණා.. ලයිට්ස් ඩිම් වුණාම පෙනුනේ ලගම ඉන්න කීපදෙනා විතරයි.. අයුක අයියා ඒ එක්කම වගේ හැරිලා රධ්‍ය අයියා දිහා බලද්දි එයා 'that's fine' සයිත් එකක් දෙන්න වගේ විත්ක් කලා.. ඊටපස්සෙ අයුක අයියා හිනාවෙලා ඉස්සරහා හැරුණා.. මිඩියා යුනිට් එකේ කොල්ලො

දෙනෙනෙක් ඇවිදගෙන සිටින්න එක ඉස්සරහට ඇවිත් අද දවස ගැනයි
ඉස්කෝලෙ කලර්ස් නයිට් ඉතිහාසය ගැනයි විස්තර කලා.. නග්‍රාස් ඉදියේ
මගේ එහාපැත්තේ.. ඉස්කෝලෙ සිතියර් ප්ලෙයර්ස්ලා ඒ කියන්නෙ මම
අයුක් අයියා සෙහුක් වගේ අය ඇදගෙන ඉදියේ නිල් පාටයි කහ පාටයි ඉරි
තියෙන බ්ලෙසර්ස්.. රඬ අයියා ඇදගෙන ඉදියේ තද නිල් බ්ලෙසර් එකක්..

ඉස්කෝලෙ බ්ලෙසර්ස් තුන් වර්ගයක් තියෙනවා.. ස්පෝට්ස් රිලේටඩ්
දේවල් වලදි සිතියර් ප්ලෙයර්ස්ලා ඒ අවෝර්ඩ් සෙරමනි වලදි අදින්න ඔන

නිල් කහ ඉරි තියන බ්ලෙසර් එක

ස්කූල් ලොගෝ එකත් එක්ක.. එතකොට

තද නිල් බ්ලෙසර් එක

අදින්නෙ ස්පෝර්ට්ස් රිලේටඩ් දේවල් වලට නැතුව ඒත් ඉවෙන්ට් එකට
සහභාගී වෙන වෙලාවල් වලදි, ඉස්කෝලෙන් පිට තැනක ඉස්කෝලෙ
තියෝජනය කරද්දි, සංගම වල උත්සව වලදි වගේ දේවල් වල.. එතකොට
අනිත් බ්ලෙසර් එක

සිද්ධි

.. ඒක තියෙන්නෙ ඉස්කෝලෙ සිතියර් ප්‍රිෆෙක්ස් බෝඩ් එකට විතරයි..
එයාලා ප්‍රිෆෙක්ට්ස්ලා විදියට මොකක් හරි විශේෂ උත්සවයක ඩියුටි
ඉන්නවනම අනිවාරෙන්ම ටොප් බෝඩ් එක වයිට් බ්ලෙසර් එක අදින්න
ඔන.. ඒකෙ අනිත් බැජ්ස් එල්ලන්න බෑ.. ප්‍රිෆෙක්ට් බැජ් එක විතරයි
තියෙන්න පුලුවන්.. අර තද නිල් බ්ලෙසර් එකේ තමයි එක එක මෙඩල්ස්,
කලර්ස් බ්ලෙසර් පොකට්ස්, බැජ්ස් සේරම එල්ලගන්න පුලුවන්.. මට
ඔකෙන් දෙකක් තියෙනවා.. එකක් එන්න තියෙනවා..

" මම හිතුවෙ නෑ ඔයාගෙ අම්මා ඒවි කියලා.."

" අම්මා හෙට යනවනෙ.. ලාස්ට් කලර්ස් අවෝඩින් සෙරමනි එකට එන්න
ඔන කිව්වා.."

" එහෙමද.. මම..මම.. එතකොට මම ගැන දන්නෙ..??"

" ඒක.. ඒක පොඩි කතාවක්.."

" All stand up from their seats to sing the school anthem to honor the school father.. Thank you.."

එයා මොකක් හරි කියන්න කලින්ම ස්කූල් ඇන්තම් එක පේල් කරන්න
අනවුන්ස් කලා.. සැක් මේ මගුල මැද්දේ මේ කතාව අහගන්න වෙන්න
නෑනෙ.. මට හෙන කුතුහලේ මේක අහගන්නකල්.. විනාඩි දහයකට විතර
පස්සෙ ගහගන්න වගේ ඉංග්‍රීසියෙන් පේල් වුණු ස්කූල් ඇන්තම් එක
ඉවරවෙලා හැමෝම ඉදගන්නා.. මම පුටුව උඩ තිබුනු මගේ අතින් බ්ලෙසර්
එක උකුළුට අරගෙන ඉදගෙන කතාවේ ඉතුරු ටික අහන්න වගේ රඳා
අයිසා දිහා බැලුවා..

" මොකක්ද කතාව.."

" අපේ අයිසා තමයි ඔක කිව්වේ මුලින්ම.. මම පහුගිය ටිකේ වියුගන්
මාස්ටර් කෙනෙක් වෙලා හිටියා කියලා අම්මට.. අම්මා ඇහුවා කවුද
කියලා.. ඉතින් මම ඔයා ගැන අම්මට කිව්වා.. අම්මා ඔක්කොම අහලා ඉවර
වුණාම කිව්වා දකින්න ආසයි කියලා.."

"එහෙමද.. මොනවද මං ගැන කිව්වේ.. ඔව්වරට කියන්න දේවල් තියෙන්න
එපැයි.."

" අම්මෝ හෙන ගොඩක් තිබ්බා.. බැඩ්මින්ටන් ක්ලබ් එකේ දැන් ප්‍රයිඩන්ට්
කිව්වා.. අපේ හවුස් එකේ වයිස් කැප්ටන්ට හිටියා කිව්වා.. ස්ටුවර්ඩ්
කෙනෙක් කිව්වා.. ඔල් අයිලන්ඩ් වැමපියන්ගිප් තියෙනවා කිව්වා.. ස්කූල්
හෙඩ් ප්‍රිංසෙට් නොමිනේටඩ් කිව්වා.. තව.. කලර්ස් අවෝඩින් සෙරමනි
එකේ බෙස්ට් ප්ලෙයර් ඔෆ් ද ඉයර් කිව්වා.. ඔවා කිව්වහම ඉතින් අම්මට
හිතෙන්න ඇති දකින්න.. අතින් එක උඹ අර මාව අවුරුදු කුමාරයට යවපු
මගුලත් අපේ අයිසා කියලා.. ඒකටත් මාව අල්ලගෙන හිතාවුනා.."

" ඉතුරු එකත් කියන්න එපැයි ඉතින්.."

" ඉතුරු එක කියන තිබ්බා.. ඔන්නම කියමු.. කියන්නද.."

" අනෙ මේ පිස්සු නැතුව ඉන්නවා.."

මම රච්‍ය අයිසගෙ අතට එකක් ගහලා ඉස්සරහා බලාගන්නා.. අපිට හුගක් වෙලා එකලග ඉන්න වුනේ නෑ.. ඉවෙන්ටි එක පටන් අරන් පලවෙනියටම සිනියර් ප්ලෙයර්ස්ලට එයාලගෙ ක්ලබ් වල ඇවිවමන්ටස් වලට ශීල්ඩ් එක ප්‍රින්සිපල් සර් අතින් අරගන්න ස්ටේජ් එකට ඉන්වයිට් කලා..

බැඩමින්ටන් ක්ලබ් එකේ ප්‍රසිඩන්ට් විදියට මට අපේ ක්ලබ් එකේ මේ අවුරුද්දේ ඇවිවමන්ටස් ගනනාවක්ම තිබුනා.. මට සතුටුයි මගේ ක්ලබ් එකේ හැම කොල්ලෙක් ගැනම.. මම මේ ගන්න ශීල්ඩ් එක අපේ බැඩමින්ටන් ට්‍රෝෆිස් තියන කැබින් එකට යා.. හැමදාම තියෙවි.. අපි ඉස්කෝලෙන් ගියත් අපි ගැන මතක විදියට හැමදාම ඒවා ඒ තැන් වල පරිස්සමට තියෙවි.. මට ක්ලබ් ප්‍රසිඩන්ට් විදියට ඒ ශීල්ඩ් එක ගන්න එනවුන්ස් කරද්දි පුදුම තරම සතුටක් දැනුනා.. ඒකනම මාරම හැගීමක්.. අරබැමෝම ඉස්සරහා හරි ආඩමබරෙන් ස්ටේජ් එකේ ඇවිදගෙන ගිහින් ප්‍රින්සිපල් සර් අතින් ශීල්ඩ් එක ගද්දි.. ඒ මියුසික් ඇහෙද්දි.. ඒක කියලා විස්තර කරන්න බැරි අමුතුව විදියේ හැගීමක්.. මට හිතට දැනෙන සතුට දෙගුණ වුනේ අමමන් ඔඩියන්ස් එකේ ඉදන් මං දිහා බලාගෙන ඉන්නවා කියන එක මතක් වෙද්දි..

" We respectfully invite Shaneru Udyoga, the captain of the school badminton team, to the stage to receive the shield from the Principal for his year's achievements.."

මම ශීල්ඩ් එක අරගන්න වෙලාවේ ප්‍රින්සිපල් සර් මං දිහා බලලා පිටට තට්ටුවක් දාලා හැන්ඩ්ශේක් කලා.. රහසින් වගේ 'වෙල් ඩන්' කියලා කිව්වා..

මම ශීල්ඩ් එක අරගෙන බැහැලා ඇවිත් ඒක ප්‍රිෆෙක් කෙනෙක් අතට දීලා ආයෙම මගේ සිටි එකට ඇවිත් ඉදගන්නා.. දැන් බ්ලෙස්ට් එක මරු කරගන්න ඕන නිල් පාට එකට.. මම එද්දි රච්‍ය අයිසා මං දිහා ආදරේ~ හිනෙන බැල්මකින් බලාගෙන ඉදියා මම දැක්කා..

" මෙනත ඉදන් වෙන්ජ් කරන්න.. ආයෙම නැගිටලා යන්න ඕන නෑනෙ.."

" කමක් නැද්දි.."

" ඔක ගලවලා මට දීලා මෙක දාගන්න.."

රධ්‍ය අයිසා බ්ලෙසර් කවර් එකෙන් බ්ලෙසර් එක අරගෙන මට දුන්නහම මම කලින් ඇදගෙන ඉදපු එක ගලවලා රධ්‍ය අයිසට දුන්නා.. එයා ඒක බ්ලෙසර් කවර් එකේ හැන්ගර් එකට දාලා සිප් එක වගලා පැත්තකින් තිව්වා.. මම එහෙට මෙහෙට ඇඹරිලා බ්ලෙසර් එක ඇදගෙන බටන්ස් දෙකත් දාගෙන සද්දයක් නැතිවෙන්න පුටුවට හේත්තු වුනා.. ඒක මෙඩ්ල්ස් එකට එකට වදිනකොට සලාං සලාං ගානවා.. අවධානෙ ඔන නැනෙ ඉතින්..

" අද එක්සැම මොකද.."

" ආ ඔයාට කියන්න බැරි උනානෙ.. අපෝ මොන මගුලක්ද අනේ ඒ දීලා තිබ්බෙ.. සැක්.."

මම කට ඇදකරගෙන හිමින් කියද්දි රධ්‍ය අයිසා හිනාවුනා..

" අමාරුද.."

" අමාරු කියන්නෙ.. චිකාර තිබ්බෙ.. මිසිස් පෙරේරගෙ ලමයගෙ ජෙන්ඩර් එකයි මහින්ද මහත්තයා බදාදට අදින ජොකාගෙ පාටයි.."

" අඩෙ ඒවත් තිබ්බද.."

" නෑ නෑ මම ඒක නිකං කිව්වෙ.. අනේ මේ රධ්‍ය අයිසෙ!!!"

" හරි ඉතින් කේන්ති ගන්න මොනවහරි මම කිව්වද නැනෙ.. මොකද මේ.."

" මොකුත් නෑ.."

මම රධ්‍ය අයිසට රවලා ඉස්සරහා බලාගත්තා.. ගැටපොළොස් කොටෝරුවා.. මම මොනවහරි කිව්වොත් හැමතිස්සෙම මුට විහිලු තමා මතක් වෙන්නෙ.. රධ්‍ය අයිසා හිමින් සැරේ එහාපැත්තයි මෙහාපැත්තයි බලලා මම උකුළු උඩින් තියාගෙන ඉදපු අතක සුළුගිල්ල හිමින් අල්ලගත්තා.. මම ඒ එක්කම එයා දිහා බැලුවා.. ඔහොම ඉදලා ඉදලා ඇගේ වැදුනත් හරි අමුතුයි වගේ.. ඇගේ වදින්න ඔන නෑ දැක්කත් පපුව හිරිවැටීගෙන යනවා.. හරියට මම එයාව අද ස්ටෙයාර්ස් වලදි දැක්කා වගේ.. හුරු නැති ගතියක් එක්ක ලැප්පාවක් දැනෙනවා.. ඩිම් වෙලා තිබුනු

ඔඩියන්ස් ලයිට්ස් වලින් මට එයාගෙ අර, හුගක් කතා වලින් පිරිලා තියෙන දිග ඇහිපිය වලින් බාගෙට වැහුණු ඇස් පෙනුනා..

" පහුගිය සතිදෙකට මට හිතූනා එදා උඹේ දිහා නොබලා අහක බලාගෙනම ගියානම් හොඳයි කියලා.."

එයා මගේ ඇස් දෙක දිහා කෙලින්ම බලාගෙන කිව්ව දේ තේරුම මොන වගේ එකක්ද කියලා මට තේරුණේ නෑ.. මම එයාගෙ මුණ දිග අබලාගෙනම හිමිත් එයාගෙ ඇඟිලි වල මගේ ඇඟිලි ලාවට පටලගත්තා..

" ඒ කිව්වෙ..??"

" මම දවසක් කිව්වෙ.. උඹ නොදැක ඉඳලා හුරු නැති නිසා දැන් එහෙම ඉන්න හැටි මට මතක නෑ කියලා.."

" මම.."

" සිරාවටම මට මතක නෑ තමයි.."

මම රඨ අයිසා දිහා බලාගෙන හිතාපුණා.. එයා ඒ වෙලාවෙ ඒක කියන මොහොත වෙනකල්ම 'ආදරේ කරන්න ගිහින් මට මාවම නැතිවුණා' කියලා මම අහපු කතාව මොන වගේ හැගීමක් ගේන එකක්ද මට තේරිලා තිබුනේ නෑ.. ඒත් මට ඒක මේ වෙලේ දැනුනා.. හුගක් තදින්ම දැනුනා.. මම මට දැනුනේ කොච්චර තදින්ම ඒ සමානවම රඨ අයිසගේ අතින් තදින් අල්ලගෙන ඉඳලා අතැරියා.. ඊළගට එයාගෙ මෙඩල් එක ගන්න යන්න ඔන නිසා..

" Radhya Shanav Helaksha, Deputy Games Captain of the school, who has proudly completed his service of the year, was awarded as the most disciplined and law-abiding cadet soldier.. We appreciate his dedication and interest at this time and thank you for all the achievements you have brought for the school..."

රඨ අයිසා එයා ඉස්කෝලේ ජීවිතේදි ගන්න අත්තිම මෙඩල් එක චිත් ගෙස්ට් අතින් අරගනිද්දි මට මතක් වුනේ එයා අවසාන වතාවට කැඩෙට් යුනිෆෝම් එක ඇඳගෙන ඇවිත්, ඒක එයා අත්තිමටම කැඩෙට් යුනිෆෝම් එක අදින දවස කියලා මට කියපු විදිය.. මම එදා එයාව ලස්සනට දැකපු

විදිය.. එදා වැස්ස විදිය.. අයුක් අයිසා අඩු විදිය.. හවස් වෙනකල් අපි
දෙන්නා හෙණ ගහන වහින වැස්සෙ කියව කියව පඩිපෙලේ ඉදගෙන ඉදුපු
විදිය.. මාව නැතුව සේපාලිකා ගහට පාළු හිතෙයිද ඇහුවහම පාළු හිතෙන
එකක් නෑ ඒත් මතක තියෙයි කියපු විදිය.. අපි වැස්සෙම දුවගෙන ගියපු
විදිය.. එතකොට අර එයා I believe in running through the rain and crashing
into the person you love and having your lips bleed on each other කිව්ව
විදිය.. මට රතුවෙන්න එපා කිව්ව විදි-

දෙයියනේ...!!

මම එකපාරට ගැස්සිලා ගිහින් හරි සිහියට ආවා.. ඒක කොච්චර කාලෙකට
කලින් වෙච්ච දෙයක්ද.. මට ඒ හැමදෙයක්ම දැන් ටිකකට කලින් වුනා
වගේ මතක් වුනු විදිය ගැන මට බය හිතනා.. මම එයාට ඒ තරමට ලං
වෙලාද කියලා හිතනා.. මෙච්චර පොඩිම දේවලුත් මතක හිටින්න තරම
මට මොකක්ද මේ වෙලා තියෙන්නෙ කියලා මම දන්නෙ නෑ.. මම
දෙසැරයක් හිමින් පපුවට ගහගෙන ඉස්සරහා බලාගන්නා.. එකපාර සතුටු
හිතෙන්නත් බය හිතෙන්නත් ඕන වෙලාවක්.. සතුටු හිතෙන්න ඕන
අනිවාරෙන්.. මම දන්නවා හිතට එකහව මම එයාට සැහෙන්න ආදරෙයි..
බයවෙන්න ඕන කාරනේ මම එයාට හුගක් බැඳිලා තියෙන එක..

බැඳීමයි ආදරෙයි මම හිතන්නෙ දෙකක්.. ඒ දෙක එකපාරම වෙනවනම.. ඒ
දෙකම හරි ලස්සන හැගීමක් හිතට ගේනවනම.. මම හිතනවා මේ ලෝකෙ
තියන හැම ආදර කතාවක්ම ලස්සන වෙනවා කියලා.. ආදරේ හිතුණු
පලියට බැඳීම ඇතිවෙන්නෙ නෑ..

ආදරේ හිතුණු පලියට බැඳීමක් හයින නැත්නම.. වැඩක් නෑ.. ඒක දිරාපු
පාලමක් වගේ කඩාගෙන පහලට වැටෙනවා..

මම රඟ අයිසා ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා මං ගාවින් ඇවිත් ඉදගන්න විදිය
බලාගෙන ඉදියා.. ඊළගට අයුක් අයිසට අවෝර්ඩස් දෙකක් හමුවුණා ක්‍රිකට්
වලින්.. සෙනුකට ස්විමින් වලින් කලර්ස් තිබුනා..

සෙරමනි එකේ අන්තිම වෙද්දි රූ දහයට විතර ඇති.. මමනම් ඉදියේ
මහන්සියෙන්.. කෝක් දෙකකුත් බිලා මගේ ඉතුරු කලර්ස් ටික අරගෙන
ගෙදර යන සිහියෙන් මම ඉදියෙ.. කෙල්ලො වගයක් නටන වෙලාවෙ මම
ගේප් එකේ එළියට පැනලා සොඟ්ට ඩ්‍රින්ක්ස් වගයක් උස්සගෙන ආවා..

අවසාන මට මගේ ඉතුරු බැඳී දෙකත් හම්බනා..

" Shaneru Udyoga will be awarded as the best player of the year 2023.. We invite him on the stage with great respect.. We appreciate him for all the achievements he has brought to our school as the leader of the school badminton club and for the wonderful sports skills he has shown in the school sports meet.."

මම හිනාවෙලා ගිහිත් වීග් ගෙස්ට් අතින් මගේ කලර්ස් බැජ්ස් අරගෙන හැන්ඩ්ගේක් කල්ලා ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා ඇවිත් වෙයා එකෙන් වාඩිවෙන්න ගියාම රඨා අයිසා එතන ඉදියේ නෑ.. නග්‍රාස් ඒ වෙලේ ස්ටේජ් එකේ ඉදියේ.. ඒ එක්කම මම නිකමට ඉස්සරහා ඉදහු සෙනුකයා දිහා බලද්දි ළා මට නවරගහලේ පැත්තෙන් තියන එක්සිට් ඩෝ එක පෙන්නවා.. මේකා කියන්නෙම නැතුව එළියට ගිහිල්ලද..

මම ශේජ් එකේ වටපිට බලලා එක්සිට් ඩෝ එකෙන් එළියට එද්දි රඨා අයිසා එතන එළියේ බිත්තියට හේත්තු වෙලා කකුලකුත් වන වන ඉන්නවා.. මම ඒ මනුස්සයගෙ උඩ ඉදන් පල්ලෙහාටම බලලා ලහට ඇවිදගෙන ගියා.. මුණෙ තියන හිනාවනම මට එව්වර ඇල්ලුවෙ නෑ..

" මොකද එළියේ.. මේක ඉවර නෑනෙ තාම.."

" ඉවරයි වගේ තමා.. ඇයි තව මොනවහරි ගන්න තියේද.. ඔය ගන්නා මදැයි.."

" ඒකනම එහෙම තමා.. අමමෝ මගෙ කොන්ද රිදෙනවා.."

මම වාඩිවෙලා ඉදලම ඇදුම දෙන කොන්ද පොඩ්ඩක් කෙලින් කරගෙන දෙපැත්තට අත් දෙක වැනුවා.. පොඩ්ඩක් හෙලවුනත් සලඹ පත්තිනි වගේ සලා ගාලා මෙඩල්ස් එකට එකට වදිනවා.. හරි කරදරයක්..

" මේ වරද්.. මම උඹට අර ඉස්කෝලෙ ඉන්නවා කිව්ව හොල්මන පෙන්නන්නද.."

" මොන?? අර මේන්හෝල් එක යට ස්ටෝරූම එකේද.."

" මම.."

මම ඒ පැත්තට ඔලව දාලා බැලුවහම එකපාරම හීතල හුලගක් හමාගෙන ගිහිනි ඇතිනි බල්ලෙක් උඩුබුරු දාන සද්දයක් ඇහිලා මාව හොල්මන් වෙලා ගිහිනි සුදු ඇදගත්තු මිනිස්සු කුරුස ගහපු කනතු වලින් නැගිටලා එනවා මැවිලා පෙනුනා.. මාව එහෙමම හිරිවැටීගෙන ගියා..

" අනෙහි.. මෙ.. ඕන මගුලක යන්න කතාකරන්න.. මෙ අවුරුදු දෙසියක් විතර හද්දා පරණ ඉස්කෝලෙක නම හොල්මන් බලන්න යන්න කතාකරන්නෙපා.. මම එන්නෙ නෑ.. සැක් බයක් හිතුනා.."

මම අත් දෙකින්ම මාවම බදාගෙන බිත්තියට හේත්තු වුනා..

" එනවකො ඉතින්.. පෙන්නන්න මගුල.. මම කැඩෙට් කරද්දි මෙකෙ මැද්දෙන් රැට වොගෲම පවා යනවා.. මොකෙක්වත් නෑ බ.."

" එහෙනං තවුසෙත් මනුස්සයෙක් නෙමේ.. හොල්මනක් නේ..??"

" මමම.. හොල්මනක් තමා.. කොහොමද හරියටම කිව්වෙ.."

" මේ සුවදින්නෙ මහත්තයෝ.."

මම අර අමුතා හඳුන්කුරු ඇඩි එකේ සියා වගේ කතාකරද්දි රඬ අසියා එකපාරම මගේ අතින් අල්ලගත්තා.. මේ නම හොදකට නෙමෙයි පුතෝ.. මමනම එන්නෙ නෑ..

" අනේ මේ බල්ලෙකුත් උඩුබුරු දානවා හලෝ.. කුණුහර්පනම් කරන්න එපා.. සිරාවටම මේ ඉස්කෝලෙ හොල්මන් ඉන්නවා.."

" ඉතින් වරෙ.. ගිහිනි ඒකව හමබෙලා එන්න.. මාර බයක්නෙ යකෝ මෙක.."

" බයයි තමා.. අම්මගෙන් පස්සෙ බයම හොල්මන් වලට.."

" වරෙ වරෙ හොල්මන් බලන්න යන්න.."

මම රඬ අසියගෙ අත ගලවගන්න යද්දි රඬ අසියා තද කල්ලා මගේ වැලමිට ගාවිනි අල්ලගෙන එතන තිබ්බ පඩි දෙක බැහැලා මේන්හෝල් එක පැත්තට දුවන්න ගත්තා.. බොරු කියන්න ඕන නෑ.. ඒකටනම් සිරාවටම බය හිතුණා.. මේ රූ දොළහට කිට්ටු කරපු වෙලාවක මෙකා එක්ක හොල්මන්

බලන්න ගිහිල්ලා.. යකෙක්වත් ගැහැටුවාත්.. අනික මෙහේ හෙන ෆේමස්
අපේ ඉස්කෝලෙ හොල්මන් ඉන්නවා.. මේකා කියන තැන අනිවා
ඉන්නවා.. බල්ලොත් උඩුබුරු දානවා.. හුළගත් හීතලයි.. මට වෙලාවකට
හිතෙනවා රඬ අයිසා කියලා මාව ඇදගෙන දුවන්නෙත් වෙන මොකෙක්
හරි හොල්මනක්ද කියලා.. ඔහොම මනස්ගාන පන්සියක් විතර මගේ
ඔලුවෙ මැවෙද්දි මම එක අතකින් බ්ලෙසර් එකේ තිබ්බ මෙඩල්ස් ටිකත්
අතින් ඇගට තියලා තද කරගෙන දුවගෙන ආවා.. ඒක හෙල්ලෙද්දි කාංචනා
වගේ.. 'සලාං සලාං' සද්ද ඇහිලා නැති හොල්මනුත් නැගිටලා එනවා..

කොහොමහරි රඬ අයිසා මෙන් හෝල් එක පේන්න ඔන්න මෙන්න
තියෙද්දි හැරුණේ මෙන් හෝල් එකට යන පාරට නෙමේ.. බුදුමැදුරට යන
පාරට.. හිතලා බලන්න.. බල්ලෙක්වත් නැති මේ හරියෙ මනුස්ස
පරානෙකට කියලා ඉදියෙ අපි දෙන්නා විතරයි.. දවල්ට ඉස්කෝලෙ
ලස්සනයි තමා ඒ වුණාට රු වුණාම ඒක වෙනමම කතාවක්.. ලස්සන නෑ
පොඩ්ඩක්වත්.. මල කනත්තක් වගේ.. යාන්තම බුදුමැදුර ගාව එළියක්
තිබුනා එතන පඩිපෙළට දාපු.. රඬ අයිසා මගේ අත අතැරියා..

" ඒ මේ අත අල්ලගන්නවා.. මොන මගුලක්ද.. මට බයයි.."

මම බලෙන්ම රඬ අයිසගෙ අත අරගෙන මගේ අතේ පටලගත්තා..

" බයද.."

" තවුසෙ.. මම තවුසෙ අල්ලගන්නම අයිසෙ.. අම්මපා මම හොද වැඩක්
කරනවා මේ කරපු වැඩටනම.."

රඬ අයිසා හිනාවෙලා මගේ අතින් ඇදලා ලගට අරගෙන කර වටේ අතක්
දාගත්තා..

" හොද වැඩ කරන එක හොදයි තමා.. මට දවසක් එක්කෙනෙක් එහෙම
කිව්වා.."

රඬ අයිසා බුදුමැදුර පිටිපස්සට ඇවිදගෙන යද්දි මම කල්පනා කලේ මොන
එහෙකටද හොල්මන්බලන්න බුදුමැදුරට ආවෙ.. එහෙම නෙමෙයිනෙ
වෙන්න ඕන.. බුදුමැදුරෙ ලාවට පිරිත් සද්දයක් ඇහෙනවා.. පොතේ
හැටියට එහෙමනම් හොල්මන් එන්නෙ නෑනෙ.. මට ලාවට සේපාලිකා
ගහේ සුවද නහයට දැනෙනකල්ම වෙන්නෙ මොකක්ද කියලා මොලේට

වැටහුනේ නෑ.. මම හිතාගෙන ඉදියේ සිරාවටම මේ හොල්මනක් බලන්න ආවා කියලා.. සැක් සැක් කොහොමද මට අමතක වුනේ.. වරද් උඹනම් අම්මා කියනවා වගේම පොල්පිත්තෙන් කපාගෙන තමා..

මම රූ අන්දකාරෙට හිනිත් පිං දිදි සේපාලිකා ගහ යටට ආවා.. හොදවෙලාවට කලුවර.. මගේ මුණ ගිනිගන්නවා වගේ.. අනික හෙන ලැප්පියි.. ආයෙම මට දුටුගෙන නවරහහලට යන්න හිතනවා.. මම ලැස්ති නෑනෙ.. මෙතෙක්ට එන්න කලින්වත් දැනගෙන ඉදියනම.. මට හිත හදාගන්න තිබ්බා.. ඒත් ආයෙම මේ හොල්මන් පාරෙ දුටුගෙන යන්නත් බෑ.. මු මහ කපට්ටියි..

රඬ අයිසා මගේ උරහිසින් අල්ලලා මාව බිත්තියට හේත්තු කලා.. මම මුණ පහලට හරවගෙන බ්ලෙසර් එකේ කොණක් අතට ගුලි කරගෙනම ඉදියා.. අඩුම තරමේ මට හදේ තියන එළියෙන් පෙන රඬ අයිසගෙ මුණ දිහාවත් බලන්න තරම් ගටක් නෑ.. තියා මට මේ වෙලාවේ මේ වෙන දේ වෙන්නෙ හැබැහින්ද කියලවත් විශ්වාසයක් තිබ්බෙ නෑ.. අවුරුද්දක් තිස්සේ හිතුවා තමා මෙහෙම දවසක් ඒව් කියලා.. ඒත් ඒක සේපාලිකා ගහ යටම වෙච් කියලා මම කියටවත් හිතුවෙ නෑ..

" වරද්.. "

රඬ අයිසා මගේ අත් දෙක එයාගෙ ලොකු අත්වල ගුලි කරගෙන මගේ නම කියලා කතාකලා.. එයාගෙ අත්වලට දාඩිය දාලා.. මට දැනෙනවා.. ඒවා ලාවට වෙචුලනවා වගේ.. මගේ අත් වලටත් දාඩිය දාලා.. මෙච්චර කාලෙකට මට රඬ අයිසා ගාවදි මෙහෙම අන්කමඟටබල් ගතියක් දැනිලා තිබ්බෙම නෑ.. මගේ පපුව ඊළගට එන හැම මොහොතක්ම බලාපොරොත්තුවෙන් හයිසෙන් වෙගෙන් ගැහෙනවා.. මට පාලනය කරගන්නවත් බෑ..

" මම.. "

" ඔලුව උස්සලා මං දිහා බලන්න.. "

රඬ අයිසා කවදාවත්ම මම අහපු නැති විදියේ කටහඩකින් කතාකරද්දි මම හිනියට අපේ වටේ තිබ්බ එළියෙන්ම රඬ අයිසගෙ මුණ දිහා බැලුවා..

" වරද්.. මම.. උඹට- "

රධ්‍ය අයිියගෙ කටහඩ වෙවුලනවා වගේ.. කියන්න ගිහිල්ලත් ආයෙම නවත්තගන්නා.. ඊළගට මං ගාවට අඩි දෙක තුනක්ම කිට්ටු වුනා.. එයාගෙ ඇගට මාව වැහිලා තිබුනේ.. එයා මට වඩා උසයි.. ඒකනිසා මට තව ටිකක් එයා දිහා ඔලුව උස්සලා බලන්න වුණා..

" මම මේක හෙන කාලෙක ඉඳලා හිතේ තියාගෙන ඉන්නෙ වරද්.. මේ වෙලාවෙ වුණත්.. මේ වෙන දේවල් වෙන්නෙ ඇත්තටමද මට හිතාගන්න බෑ.. මේකත් මම හැමදාම දකින හිනෙක කොටසක්ද මම-

" මම දන්නෙ නෑ.."

රධ්‍ය අයිියගෙ කටහඩ කලබලෙන් තැනින් තැන කඩුනා.. ඒත් එයා එහෙම වුනත් දිගටම කතාකලා..මම බලාගෙනම ඉදියා..

" මම උඹට නොසැහෙන්න ආදරෙයි වරද්.. මාරම ආදරෙයි.. කොච්චරක්ද කියලා දන්නෙ නෑ.. උඹ වෙනුවෙන් මට කරන්න පුලුවන් උපරිමේ වෙනකල්ම ආදරෙයි.. "

රධ්‍ය අයිියා මගේ අත් දෙක අතැරලා මගේ කමමුල් දෙපැත්තෙන් අත් තියලා මගේ මුණ දෝතටම අරගන්නා.. මගෙ උගුර හිරවෙනවා වගේ දැනෙනවා..

" මම පොඩ්ම හිස්තැනක්වත් නැතිවෙන්න උඹට ආදරෙයි.. My feelings for you are a miracle.. Not like walking on water, but pretty darn close..

මට-මටත් ආදරෙයි නේද.."

රධ්‍ය අයිියගෙ ඇස් පිහාටු මගේ ඇස් පිහාටු එකට එක ගැවෙන්න තිබ්බෙ දගම ගානක් වගේ පොඩ්මපොඩ් හිඩැසක්.. මට එයාගෙ උනු හුස්ම දැනෙනවා.. සන්සුන් නැති විදියට උඩ පහළ යනවා.. මම නිදහසේ තිබ්බ මගේ අතක් රධ්‍ය අයිියගෙ උරහිසින් තියාගන්නා.. අනිත් අතේ ඇගිලි තුඩු එයාගෙ බෙල්ලෙ හිමිහිට ගැවෙන්න අල්ලගන්නා.. හිහ හිහ ඉන්න තරම් ප්‍රශ්නයක් නෙමෙයි ඒක.. උත්තරේ මම දන්නෙ හුගක් කාලෙකට කලින් ඉඳලා...

" මම ආදරෙයි.."

මම ඉස්සිලා රඬ අයිියගෙ කමමුලෙන් හාඳුවක් තිව්වා.. මගේ ජීවිත කාලෙම මම මෙහෙම අත්දැකීමකට මුණ දීලා තිබුනෙ නෑ.. ඒත්.. ඒක හරි ආදරණීයව මගේ හිතේ ඇදුනා.. මේ මොහොත දිහා මට පිටින් ඉදන් බලන් ඉන්න ඇත්නම් හිතුනා..

රඬ අයිියා ඇහිබැම එකට ලං කරන්, මං දිහා පරිස්සමින් තියාගත්තු වටින දෙයක් දිහා බලනවා වගේ හරි ආදරේ පිරුනු ලෝබ හිතෙන හැගීම පොදි බැඳුනු බැල්මකින් බලාගෙන ඉදියා.. මට එයාගෙ හුස්ම ලගින් දැනෙනවා.. හුගක් ලගින් දැනෙනවා.. ඒවා මගේ තොල් වල වදිනවා.. ඔනවටත් වඩා ලගින්.. ඒවා දැනෙන අතරෙම මට එයාගෙ අතේ ඇඟිල්ලක් අපි දෙන්නගෙ තොල් අතරට මැදි වෙනවා දැනුනා..

රඬ අයිියා එහෙමම නැමිලා මගේ මුණට බර වුණා.. මගේ තොල් වල ගැවෙන ඇඟිල්ල හිමින් පහලට රුට්ටලා යනවා.. ඒක එන්න එන්න නැතිවෙද්දි එයා එකසැරේම මගේ නිකටින් උස්සලා මගේ තොල් වලට බර වුණා.. රඬ අයිියගෙ උරහිසක තිබුනු මගේ අත් එයාගෙ බිලෙසර් එකේ උරහිසේ තිබුනු ස්පොන්ජ් එක තද කල්ලා මිරිකිලා යන්නම අල්ලගත්තා..

ඒක.. ඒක මට දැනෙනවා.. මගේ ඇස් පිහාටු අමුතු මායාවකට අහුවෙලා මත් වෙලා, යනවා වගේ, ටික ටික පියවිලා යද්දින් රඬ අයිියා පොඩ්ඩක්වත් හෙලවෙන්නෙ නැතුව මාව බිත්තියට මැදි කරගෙන එහෙමම ඉදියා.. මම එයාගෙ බෙල්ලෙ දැවටිලා තිබුනු ඇඟිලි තුඩු එයාගෙ කොලර් එකේ අමුණලා පහලට බලෙන්ම ඇදගනිද්දි එයාට එහෙමම හිනා යනවා මට දැනුනා.. එයාගෙ තොල් මගේ තොල් උඩම තියෙද්දින් එයා හිනාවුනා.. මම එයාගෙ ඇගටම ඇදිලා ගිහින් හිතලාම ඒ තුරුලේ හිරවුනා.. එයා අත අතක් මගේ ඉණ වටේ යවලා අනිත් අනිත් මගෙ උරහිස් තද කල්ලම අල්ලගත්තා.. මම තව එයාගෙ කොලර් එකෙන් ඇද්දා.. ඒ එක්කම රඬ අයිියා මගේ යටිතොල එයාගෙ තොල් මැද්දට අරගෙන ඒවා අමුතු තාලෙකට උරවන්න ගත්තා.. මම මොකුත්ම නොකර එහෙමම ගල් ගැහිලා වගේ ඉදියත් හිත යටින් ඒකට කැමති වෙන ගමන් හිටියා වගේම ඒක තව තව ඔන වෙනවා කියලා හිතට දැනෙන්න ගත්තා.. මගේ ඇස් පිය බර වෙලා පියවෙනවා.. ආයෙම දිගුරෙනවා.. එයාගෙ ඇස් වලින් ගලාගෙන ආපු සිතලම සිතල එක කඳුලු බිංදුවක් කමමුල් දිගේ ගලාගෙන ඇවිත් මගේ අතේ මැණික් කටුව හරියට වැටිලා එතනින් රුට්ටගෙන පහලට වටුණා.. මට දැනුනා..

රධ්‍ය අයිසා මගෙන් ඇත් වෙලා මගේ බෙල්ල පැත්තකට ඇල කරලා අයෙම කලින් වතාවට වඩා හුරු ගතියෙන් මගේ තොල් වලට පහත්වෙලා ඒවා උරවන්නත් සමහර වෙලාවකට නොදැනෙන්න හපන්නත් ගන්නා.. ඒ වෙලේ තිබුනු වටපිටාව හුලගකින්වත් අපිට බාධාවක් කලේ නෑ.. මම එයාගෙ කොලර් එකෙන් තදින් අල්ලගෙන මගේ ළගට තව ඇදගන්න ගමන් බෙල්ල වටේ අතක් යවලා තව තදින් තුරුලු වුණා.. රධ්‍ය අයිසාගෙ අත් තවදුරටත් මගේ ඉණේ තිබුනේ නෑ ඒවා දනටමත් මගේ බ්ලෙසර් එකට යටින් පිටකොන්ද දිගේ උඩට පහලට යනවා..

අපේ හුස්මගන්න සද්දේ එන්න එන්නම වෙගෙ වැඩිවුනා මිසක් අඩු වුනේ නෑ.. එයා මාව සිපගත්ත වෙගෙටම පෙරලා මාත් එයාව සිපගත්තා.. හරියට ඒක ඇබ්බැහිවීමක් වගේ.. අපි දෙන්නගෙන් එක්කෙනෙක්ටවත් මොහොත්කටවත් නවතින්න ඕන වුණේ නෑ.. මම රධ්‍ය අයිසාගෙ බ්ලෙසර් එකේ බටන්ස් දෙක ගලවලා දාලා ටයි එකෙන් පහලට ඇද්දහම එයා මගේ කට දෙපැත්තෙන් තද කල්ලා අල්ලගන්නා.. මගේ අත්, එයාගෙ පිරිලා තියෙන පපුව පුරාම යනවා..

රධ්‍ය අයිසා ඒ එක්කම මගේ අත් දෙක තද කල්ලා අල්ලගෙන මගේ ඇගට පිටිපස්සෙන් තියලා, මාව බිත්තියට තද කරගෙන මගේ තොල් වලින් ඇත් වුණා..

" මගෙ වරද්.. Come to your senses.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ කනට ලං වෙලා කියද්දී මම ඉදිමිලා ඇදුම කන යටි තොලත් හපාගෙන එයා දිහා බලන් හිටියා.. එයා ඇගිල්ලකින් මගේ තොල් දත් වලින් නිදහස් කලා.. ඒත් මම ඉදියේ හති දාන ගමන්.. මොකක්ද දෙයියෙන් ඒ වුනේ.. මට හිතාගන්න බෑ.. වැස්සක් වැහැලා පායලා වගේ දැනෙනවා.. ආයෙමත් මට ලැජ්ජාවක් දැනෙන්න ගත්තහම රධ්‍ය අයිසාට ඒක තේරිලා මගේ මගේ අත් දෙක අතැරලා මාව පපුවට තියාගෙන තද කල්ලා බදාගත්තා.. අර සනීප සුවද එයාගෙ පපුවෙන් ගලාගෙන එනවා.. මම ඒකෙන් පුරුදු විදියටම පෙණහළු පුරවගන්නා.. ඒක 'මගේ' කියලා හැගීමක් දැනෙනවා..

" තව එකම එක සැරයක් ආදරෙයි කියන්න වරද්.. එකම එක වතාවක්.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ උරහිස් අතගාන ගමන් කියද්දී මම එයාගෙ පපුවට නිකට තියාගෙන එයාගෙ මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා..

@Shan

" ආදරෙයි.. ගොඩක් ආදරේ හිතෙනවා.."

රඳු අයියා මගේ තොල් වලා පහන් වෙලා පුංචිම පුංචි පෙක් එකක් තිබ්වා..
ඒ එක්කම එයා මගේ කලිසමේ සාක්කුවට ලැමිනේටඩ් මොකක් හරි
දානවා මට දැනුනා.. මම ඒක ගන්න හැදුවත්..

" දැන් නෙමෙ.. ගෙදර ගිහිත්.."

කැවා නේත කට.. ඔතරිට මහන්සියෝ~ දැන් ඔය ළමයි සැපයේ නිදන්න..
සරිත..

රිළුග වැජ්ජෙන් එන්නම මගේ දළඹු ලමයිනේ.. වචන පන්දාහ පැනලා
ලිව්වා.. ඒ නිසා කමෙන්ටුවක් දැමමේ නැතොත් තරහා වෙනවා.. හුහ්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

මගේ දළඹු පැටව් ටික.. වෙසක් කූඩු හැදුවනේ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

68 කොටස

" සුදුමහත්තයා.. මේ නැගිටලා මට මේ තෙල් ටික කොණ්ඩෙ ගාලා දෙන්නකෝ.."

" අනෙ මම නිදි අප්පා.. මේ උදේම නාන්න ඕනද.. දවල් වෙලා ගන්නමි.."

" එහෙනම දවල් වෙලා ගාලා දෙන්න ඇ.."

" හා හා.."

මම ඇදේ වටයක් කැරකිලා කොට්ටෙ උස්සලා මුණෙ තියාගත්තා.. අපේ අම්මා උදේම නැගිටලා උයනවා.. මටත් පුරුද්දට හතරට නැගිට්ටෙනවා වෙනදා වගේ.. මම හතරට නැගිටලා ආයෙම හත වෙනකල්ම නිදාගත්තා.. ඊයෙ ගෙදර එද්දි රූ දොළහත් පහුවෙලා.. මමනම වැනි වැනි ඇවිත් එහෙමම ඇදට වැටුනා විතරයි මතක ඇදත් ඉදපු ඇදුම පිටිත්.. එහෙම පැයක් විතර නිදාගෙන හිටියට පස්සෙ අම්මා ඇවිත් බලෙන්ම ඇදගෙන ගිහින් මාව නානකාමරේට දාලා ඇග හෝදගන්න කිව්වා.. ඉතින් ඊයෙ අපි දෙන්නම නිදාගත්තෙ පාන්දර.. ඒ වුණාට අම්මා පුරුදු විදියටම උදේ නැගිටලා උයනවා.. කොහොමත් එහෙමනෙ.. හෙන ගහහා වැස්සක් අම්මා රෙද්ද පොරවගෙන හරි උයනවා..

අපේ අම්මයි රඬ අයියගෙ අම්මයි ඊයේ මුලු සෙරමනි එක වෙලාවෙම කියවලා පස්සෙ පාකින් ලොට එකට වෙලාත් හෙන වෙලාවක් කියෙව්වා.. ඊටපස්සෙ ඒකට සෙනුකයගෙ අම්මත් එකතු වෙලා තව පැයබාගයක් විතර කියවනකල් මමයි සෙනුකයයි රඬ අයියයි අපි තුන්දෙනාම බලෙසර්, අරවා මේවා, අම්මලගෙ හැන්ඩ්බෑග් සේරම එල්ලගෙ මොක්කුද තුන්දෙනා වගේ පේළියට බිත්තියකට හේත්තුවෙලා ඒ කියන ඒවා ඉවරවෙනකල් අහගෙන ඉදියා.. ආයෙනම අම්මලා එක්කන් මොකකටවත් යන්න හොඳ නෑ.. පුදුම කට්ටක් කෑවෙ ඒක නිසා..

අන්තිමට ඒ සුහද ලිඳ ළග සංගමේ ඉවරවෙලා අපි එන්න ආවා.. පුදුම විත්ත තුනක් තමා සෙට වුණේ.. හරිම සෝක්..

අනිත් එක ගොටෝග්‍රැපි සොසයිටි එකේ අයිසලා ටික.. හැම එකා එක්කම ගොටෝ වලට හිනාවෙලා ඉඳලා මගේ හක්ක පැනලා තිබ්බෙ.. අපේ අම්මටත් ඒකනම් එපාවුණාද කොහෙද.. කොහොමහරි ඉතින් අපේ ගෙදර දෝණින් බෝයි ස්කල් එකක මැගසින් එකක ලස්සනට ප්‍රින්ට් වෙලා ඉදි ලබන සතිය වෙද්දි.. ඒකත් ඉතින් ලේසි පාසු බෝයි ස්කල් එකකද.. අම්මට මම වගේ පුතෙක් ඉන්න නිසා ඉතින් හොඳයි..

මම කොට්ටෙ බදාගෙන ඇදේ මුනින් අතට හැරිලා නියපොත්තක් හපන්න ගත්තා.. සෙරමනි එක නෙමෙනෙ.. ඊයෙ වෙව්ව දේවල් මුල ඉදන් මොලේට ප්‍රොසෙස් කරගන්න එපැයි.. මදැයි හොල්මන් බලන්න ගියා.. මතක් වෙද්දිත් මගේ අත පයේ ඉදන් රතු වෙන්න ගත්තා.. දැන්නම් වෙව්ව දේවල් මතක් වෙද්දි රෙද්දක් ඇදන් රධ්‍ය අයිසගෙ මුණ බැලුවෙ කොහොමද කියලා මටම හිතාගන්න බැ.. හත්දෙයියනේ මම ඒ මනුස්සයට බලහත්කාරකම් කලා නේද.. සැක් වරද්.. උඹ හිටියේ කොහොමද හොර බළලා වගේ.. උඹ හොඳයි.. ඒකා හිටියෙ කොහොමද.. උපාසක බලලා වගේ.. බේසික බළල්ලු දෙන්නා..

මම කොට්ටෙ අස්සෙන් ෆෝන් එක අරගෙන වට්සැප් ලොග් වුණා.. උදේම ආධ්‍ය අයිසා මැසේජ් දෙකක් දාලා.. මම රධ්‍ය අයිසා එවපු මැසේජ් එක බලන්නත් කලින්ම ආධ්‍ය අයිසගෙ වැට් එකට ගිහින්වාපු මැසේජ් දෙක බැලුවා.. නෑ නෑ එවලා හිබුනේ එක මැසේජ් එකයි.. අනික වීඩියෝ එකක්.. මම ඒක ලෝඩ් වෙනකල් ඉඳලා ප්ලේ කල්ලා බැලුවා..

අප්පදබොල රධ්‍ය අයිසා උදේම තේ හදනවද කොහෙද.. කුස්සියේ පැන්ට්‍රි එකට හේත්තුවක් දාගෙන තනියම හිනාවෙව් තේ එක හැඳිගනවා.. ඒකත් හැඳි මිටෙන්.. මේ මිනිහට මක් වෙලාද.. ගලියක්වත් කාලද උදේ පාන්දර..අනික හිනාව යකෝ.. මාර පැණි බෙරෙන හිනාවක්නෙ තියෙන්නෙ.. සැක්.. දකිද්දිත් මට ඊයෙ වෙව්ව ඒවා මතක් වෙලා මුණ ගිනිගන්නවා වගේ දැනුනා..

" Being single doesn't mean no one loves me... it just means God is busy writing my love story ☺ bro crazily in love #single4ever #singlebells #ගොරවයෙන්බුදුසරණයි.."

මම ආධ්‍ය අයිසගෙ මැසේජ් එකට රිප්ලයි එකක් ටයිප් කල්ලා යැව්වා..

@Shan

" aww how cute mh boyfriend..☺ Anyway, being single for twenty-nine years is not easy අයියෝ #මංගලකිංකිණිදාමුත #සුදුඅම්මියගෙන්ඇත්වෙලාඉන්නහරින "

ඒ මැසේජ් එක යවලා තප්පර පහක් යන්න වුනේ නෑ මගේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා මට හිමිදිරි පාන්දර කෝල් එකක් ගන්නවා..

" අපේ අයියට මැසේජ් දන්න පුලුවන්.. මම මොකක් හරි එව්වොත් බලන්න උඹට හරි වෙලා යනව් තේද.."

එහාපැත්තෙන් මල පැනපු පොල් කාවයිසෙක් කැගහන සද්දේ මගේ කන පලාගෙන ගියා..

" ඉතින් අනේ ආධ්‍ය අයියනෙ මුලින්ම මැසේජ් එක එවලා තිබ්බේ.. එවපු පිළිවෙලට බලන්නෙ මම.. ඔයා මොකටද ආධ්‍ය අයියගෙ ඟෝන් එක බැලුවෙ අනික.."

" බැලුවෙ නෑ එහා කාමරෙන් නොට්ටි සවුන්ඩ් එද්දි මම හිතුවා උඹ වෙන්නැති කියලා.."

" ඌප්ප්ස්.. එහෙමද.. මගෙ අංජනා දෙයියා.."

" මොකා..??"

" අංජනා දෙයියා අනේ.. ඔයාට අංජනක් එළි පවර්ස් තියෙනවනෙ.. මේ වීඩියෝ කෝල් එකකට මම රික්වෙස්ට් කලා.. ඇක්සෙප්ට් කරනවකො.."

" මම.."

මම ඟෝන් එක ඉස්සරහට අල්ලගෙන කොණ්ඩෙ පොඩ්ඩක් හදාගත්තා.. මම.. මම.. ඔය ඉන්නෙ මගෙ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා.. මූණ හට්ටියක් කරගෙන..

" ඔ මයි ගෝඩ්.. සී හව් ලකි අයි ඇම.. මගේ වෙන්ඩ් බෝ- සොරී~ බොයිෆ්‍රෙන්ඩ් අංජනා පවර්ස් වලින් දැන් සාස්තරන් කියන්න අරගෙන.."

මම කට උල් කල්ලා ලාවට රධ්‍ය අයියට ජේන්න කිස් එකක් දුන්නහම රධ්‍ය අයියගෙ මූණෙ හෙන මනමාල හිනාවක් ඇදෙන්න ගිහින් ඒකා හිතලම

" කැහැ-කැහැ-මම තියන්නද-කැහැ.."

මම කැස්සක් දාලා ගේප් එකේ කෝල් එක කට කරන ගියා විතරයි රඬ අයියා පටාස් ගාලා ආවේ එක දිහා බලලා කණ්ණාඩිය දිහා බැලුවා..
රිටපස්සෙ ආවේ එක ගර්ට එකට තද කරගත්තා..

" හරි බයි.."

මම කෝල් එක කට කල්ලා දැමුවා.. ඔය බැලුවේ පාන්දර මොනින් ගෝ එකක් ලස්සන.. හරිම හොඳයි වරද්.. මිනිහගෙ ඇගවත් හරියට දැකලා නැතුව කලින්ම මිනිහගෙ අයියගෙ සේරම බලාගත්තා නේද්.. මෙහෙම ගිහින් නම උඹට එක ගෙයි තමා කන්න වෙන්නෙ..

මම ඇදෙන් නැගිටලා මුණ කට හෝදගෙන කුස්සියට යද්දි අමමා උයලා ඉවරවෙලා කුස්සිය අතුත්ගානවා..

" ආ නැගිට්ටද්.."

" ඔව් ටිකක් වෙලා.. අම්මෙ මේ මම හවස රඬ අයියලගෙ ගෙදර යන්නද්.."

" ඒ මොකෝ.."

" නිකන් අනේ.. ගෙදර ඉඳන් කරන්න දේකුත් නැතෙ වෙන.."

" හා.. ගිහින් හුගක් රූ වෙන්න කලින් එන්න ඔන එහෙනම.."

" හරි හරි කෙල්ලෙ.. ඔයා බයනොව් ඉන්නකො.."

මම අමමා රත් කල්ලා පැත්තකින් තියලා තිබුණු තැඹිලි තෙල් වලට කරපිටායි නිලවරියයි කොටලා දාලා හදපු පොඩ් තෙල් පිහාන අරගෙන එතන පුටුව උඩ තිබ්බ ටවල් එක කරේ දාගත්තා..

" තෙල් ගාන්න එන්න.."

" හා.."

අමමා කුස්සිය අස් කල්ලා ඉවරවෙනකල් මම ඉස්තොප්පුවේ මිටි බංකුවක් තියලා මම උස පුටුවෙන් ඉඳගත්තා.. දෝණිගෙ ඔලුවේ මාසෙකට සැරයක්

තෙල් දාලා පිරන්නෙ මම.. මේ ගෙදර තාත්තා, පුතා, දුව, අම්මා කියන භූමිකා සේරම මම එක එක විදියට රහඳක්වනවා.. දැන් රහඳක්වන්නෙ අම්මගෙ අම්මා භූමිකාව..

අම්මා කොණ්ඩෙන් කඩාගෙන ඇවිත් මගේ ඉස්සරහා තිබ්බ බංකුවෙන් ඉදගෙන මට පනාව දුන්නා.. කොණ්ඩෙ බිම.. මම ඒක අරගෙන මගේ උකුලෙන් තියාගත්තා.. අම්මට මං නිසා හොඳයි ඉතින්.. වෙන පුත්තු නම් කරයි මේවවා..

මම අර මාමා ගමේ ගියාම හිඳල දුන්නු ලාවට රත් වෙලා තිබ්බ තැඹිලි තෙල් එක අරගෙන අම්මගෙ කොණ්ඩෙ කොටස් දෙකකට වෙන් කල්ලා එකපැත්තක ගාලා පිරලා පිරලා මසාප් කල්ලා ඒක තද කල්ලා ගොතලා එහෙමම නමලා ගෙඩියක් ගැහුවා.. ඔහොම කිව්වට පැය ගානක් යනවා සේරම කරන්න.. ඊටපස්සෙ කොණ්ඩෙ අනිත් කොටසෙන් තෙල් ගාලා පිරලා මසාප් කල්ලා ඒකත් අරගෙන අර විදියටම ගෙඩියක් ගහනවා.. අන්තිමට ටවල් එකක් උණු වතුරෙන් පොගවලා මිරිකලා අරගෙන කොණ්ඩෙ තද වෙන්න ගැටගහලා විනාඩි පහක් විතර තියලා සෝදලා දානවා.. අපේ අම්මා සමහර දවස්වලට හෝදලා ඉවර වුණාම උළුහාලයි දෙහියි තමබපු වතුරෙන් ආයෙම අවසානෙට කොණ්ඩෙ හෝදනවා.. එතකොට කොණ්ඩෙ සිනිදු වෙලා හුළුගට ගහගෙන වගේ යනවා.. අනික සුවදයිත් එක්කන්..

" අර දරුවගෙ අම්මා හරි හොඳයි නේද සුදුමහත්තයෝ.. ඊයෙ මාත් එක්ක හරිම හොඳට කතාකලා.."

" එහෙමද.. මොකද කිව්වෙ.."

" ඩොක්ට කෙනෙක් නේද.. මාත් එක්ක ඉතින් ඔය විස්තර කතාකලා.. දැන් වැඩකරන පැත්ත හරිම දුශ්කරයිලා.."

" එහෙමද.. ඒ ආන්ට් මේ අවුරුද්දේ රට යන්නලුනෙ ඉන්නෙ.."

" ආ ඔව් කිව්වා කිව්වා.. කන්සාල්ටන්ට කෙනෙක් වෙන්න ඉගනගන්නවලු නේද.. හස්බන්ඩ්ට ඩබල් ප්‍රමෝගන් ඇවිත් කිව්වා.. ළගදි ආයෙම කොළඹට මාරුවක් හදාගෙන එන්න හිතන් ඉන්නවා කිව්වා.."

" එහෙමද.. මම එව්වර විස්තරයක්නම් දන්නෙ නෑ.. රඬ අයිගත් ජනවාරි වල යනවනෙ.."

" ඒකනම් අපරාධයක් නේද පුතේ.. මටනම් හරිම දුකයි ඒ දරුව ගැන.. මම දවසක් ඇහුවහමත් වැඩි කැමැත්තකින් නෙමේ කතාකලේ.."

" මම.."

" එක එක දෙමව්පියෝ එක එක විදියනෙ.."

මම දවල් වරුව වෙනකල් අම්මගෙ කොණ්ඩෙ පිරලා ඊටපස්සෙ ගිහින් නාගන්නා.. මට නාගන්න යන්න පොඩි වෙලාවයි.. හැබැයි ඉතින් මුඩ එක අනුව වෙනස් වෙනවා.. සිංදු කියන නටන මුඩ එකකනම් ඉන්නෙ.. මම පැය ගානක් නානවා.. එහෙම නැතුව බෝරින් නම් ඉතින් විනාඩි පහෙනුත් නාලා එන දවස් තියෙනවා..

අද නටන්න මුඩ එකත් තිබ්ලත් අපේ අම්මා එළියේ ඉදන් පරක්කු වෙනවා නැටුව නටන්න ගත්තු නිසා මම ඉක්මනට නාගෙන එළියට ආවා.. දැන් කුකරි ක්ලාස් එකක් අල්ලගෙන මහිගාගෙ අම්මා එක්ක.. හවසට ඒකට යනවා.. දැන් ඉතින් මගේ ක්ලාස් වලට වියදම එහෙමම ගෙදර ඉතුරුනෙ..

මම ටවල් එක වැලට දාගෙන ගෙට ඇවිල්ලා කාමරේට ගිහින් දොර වහගන්නා.. කොලෝන් බෝතලෙන් අතට අරගෙන මෙසෙන් ඉදගන්නහම මගේ ඇහැට අහුවුනේ මෙසෙ උඩ තියෙලා තියෙන ලැමිනේටඩ් කාඩ් එක.. මම ඒක අතට අරගෙන ඒක දිහා බලාගෙන ඉදියා..

ඊයේ රඬ අයිගා රූ මගේ සාක්කුවට දාලා තිබුණේ, අර දවසක් එයා මාව ජොයින් කරනවා කියලා කිව්ව ආධ්‍ය අයිගගෙ යාලුවෙක්ගෙ තාත්තා කෙනෙක්ගෙ ක්ලබ් එකේ මෙමබර්ගිස් කාඩ් එක.. මමනම් ඒක එයා එදා කිව්වට.. හිතුවෙ නෑ සිරියස් කිව්වා කියලා.. එදාත් මම විහිලු කර කර ඉදියා මිසක්.. එව්වර හිතට ගත්තෙ නෑනෙ.. මම මෙමබර්ගිස් කාඩ් එකයි නේම ටැග් එකයි ආයෙම සැරයක් කියවලා ඒක පරිස්සමට ලාව්වුට දාලා වැහුවා..

මම එයාට මේවට කොහොම ගෙවන්නද මට හිතාගන්න බැහැ..

ලබන සතියේ ඉදන් මම ක්ලබ් එකක ප්ලේ කරනවා.. රඟ අයිසා කිව්ව විදියට මාසයක්ම මම ට්‍රේන් වෙන්න ඔන.. ප'සනල් ට්‍රේනර් කෙනෙක් දීලා ට්‍රේන් චුණාට පස්සෙ මගේ ප්‍රෝග්‍රෙස් එක බලලා මට ක්ලබ් එකේ ප්ලේ කරන්න පුලුවන් කිව්වා.. ඒකත් හොඳයි.. මට ගෙදරට වෙලා නිකම ඉන්න එකේ ඔකෙන් කියක් හරි අතට ගන්නත් පුලුවන්.. අනික දැන් මෙහේ ඉන්න බැන.. මගේ එක්සෑම් ඉවරයි.. අම්මා දැන්වත් නිදහස් වෙන්න ඔන.. මට බත් තමබ තමබා ඉදියා හොඳටම ඇති.. අම්මට ආවිච්ච ඔන.. ආවිච්ච අම්මත් ගෙදර තනියම.. අම්මා ආවිච්ච අම්මා ගාව ඉන්න ඔන.. ඉතින් මම මේ ගෙදර ඉන්න අවසාන කාලෙ මේක.. තව මාස දෙක තුනකින් මේ ගෙදර හිස් වෙලා යාච්.. බ්‍රෙසියර්ලස් කමනි ඇන්ට්ටත් හොඳට නින්ද යාච්..

මම හිතාගෙන ඉදියේ කොළඹින්ම බෝඩ් වෙන්න.. කියන තරම ලේසි නෑ තමා.. මම දන්නවා.. ඒ චුණාට ඉතින් මගෙ ජීවිතේට මේ ගෙවෙන මොහෙතෙන් කොයි වෙලේ ප්‍රශ්න කඩාපාත්වෙයිද කියන්න බෑ.. ලොකු අම්මලගෙන් කුණු කතා අහගෙන හැමදාම ඉන්නත් බැන.. මේවගෙ ඉවරෙකුත් තියෙන්න ඔන.. ඉතින් මෙහෙම වෙන එක හොඳයි..

මම කොණ්ඩෙ ගසාගෙන ගිහින් අල්මාරිය ඇදලා දුඹුරුපාට ගෝට් එකකට මදින්න ඔන නැති ලා කොළපාට ලේන් ටීශර්ට එකක් දාගන්නා.. මම ඉතින් හැමදාම අදින්නෙ මෙහෙම තමා.. ඔය ඉදලා හිටලා දවසක කැස්බෑව විය සිදුරෙන්ද අර මොකක්ද එකෙන් අහස බලනවා වගේ තමා.. කොටින්ම මට ඔව්ට තියෙන්නෙ සහජ කම්මැලිතාවය..

වොලට් එකයි ෆෝන් එකයි සාක්කුවට ඔබාගෙන මම එළියට එද්දි මහිශාගෙ අම්මා ඇවිත් ඉස්තෝප්පුවේ අපේ අම්මා එක්ක කතාකර කර ඉන්නවා.. මම මහිශාගෙ අම්මා එක්ක හිනාවෙලා බිත්තියට හේත්තු චුනා..

" ඡනෙරු පුතා.. කොහොමද ඉතින් කොල්ලො.. දැක්කෙන් කාලෙකින්.."

" ඒකනෙ ආන්ට්.. කෝ මහිශා.."

" අද ආගි එක්ක කොහෙද යනවා කිව්වනෙ පුතා.. ඩෙට් එකකට යනවා කියලා කිව්වෙ.."

" එහෙමද.. ආ හා.."

මම.. අද කියාන් අයියට ඩෙට් එකක් වෙන්නැති.. මුත් එක්සෑම ඉවරවුණා විතරයි පෙම කෙලින්න අරන්.. හරි ශෝක්.. මහීශා තර්ඩ් ටීල් එකනෙ..

" සුදුමහත්තයා.. මම යනවා එහෙනම.. යමු අක්කෙ.."

අපේ අම්ම මහීශාගෙ අම්මා එක්ක ගියාට පස්සෙ මම සෙරෙප්පු දෙකත් දාගෙන ගෙදර දොර වහලා යතුර අම්මගෙ ජපන් රෝස පැලේ අස්සට දාලා ගේට්ටුවත් වහගෙන පාර දිගේ හෝල්ට් එක පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා.. වෙලාව හවස හතරට විතර ඇති.. ආධ්‍ය අයියා ගෙදර ඉන්නවද දන්නෙ නෑ..

මම හෝල්ට් එකට යන ගමන් ඉද්දි මගේ ඇගටම කපලා බයික් එකක් ඇවිත් නැවැත්තුවා.. මම ඉදියේ වෙන සිහියකනෙ.. ආපු එක්කගෙ අම්මා අප්පගෙ ඉදන් මතක් කල්ලා බනින්න මම හොඳ හුස්මක් ගන්නා විතරයි..

" ගෙදර ගිහින් බනින්න.. දැන් යං.."

රඳ්‍ය අයියා හෙල්මට් එකේ ග්ලාස් එක උඩට උස්සලා මට ඇහැක් ගැහුවා..ඇහැ ගලවලා අතට දෙන හිතයි.. යකෝ!! මම බයත් වුනා.. මම අතට දුන්න හෙල්මට් එකත් ඇදලා අරගෙන දාගෙන රඳ්‍ය අයියගෙ උරහිස හෙන හයිසෙන් අල්ලලා මිරිකගෙනම වාරු වෙලා බයික් එකට නැග්ගා විතරයි මෙකා රේස් කල්ලා පිඬගෙන යන්න පටන් ගන්නා..

" යකෝ!! ඔහොමත් යනවද.. මොන මගුලක්ද.. අයිසේ!!"

මම රඳ්‍ය අයියගෙ ශර්ට් එක දෙපැත්තෙන් අල්ලගත්තා..

" වැටෙන්නද ඔන.. හරියට අල්ලගන්නවා.."

රඳ්‍ය අයියා මගේ එක අතකින් ඇදලා අරගෙන ඉන වටේ පටලගත්තා.. මම උඩ බලාගෙන මම නෙමෙයි වගේ අනිත් අතත් ඉණ වටේ දාලා හයිසෙන් අල්ලගත්තා.. මේ මගුලෙ මම යන්න ආස නැත්තෙ ඔක තමා.. වැටෙයි වැටෙයි කියලා ගමනාන්තය වෙනකල්ම හිතෙනවා.. අනික ඒක පදින එකාට අස්ස කුලප්පුව..

මටත් නිකන් ඉන්න බැරිකමට රඳ්‍ය අයියගෙ ශර්ට් එකේ බොත්තම් දෙක තුනක් ඇරලා ශර්ට් එක අස්සට අත දාගෙන බඩ පහුරු ගාන්න ගිහින් අත කිස් කන්න පාරවල් දෙක තුනක් කාලා දුක හිතීලා ඉදියෙ..

අපි ගෙදර එනකොට ආධ්‍ය අයිසගෙ කාර් එක තිබ්බේ නෑ ගෙදර.. ඒ කියන්නේ රඳා අයිසා විතරද කොහෙද ගෙදර ඉන්නේ.. රඳා අයිසා බයික් එක තණකොළ අල්ලපු පැත්තෙන් නතර කල්ලා මට බහින්න අත දූනහම මම අත අල්ලගෙන බයික් එකෙන් බැහැලා හෙල්මට එක ගැලෙව්වා.. රඳා අයිසන් හෙල්මට එක ගලවලා බයික් එකෙන් බැහැලා එකපාරටම මාව ඇදලා අරගෙන එයාගෙ ඇගට හිරකරගත්තා.. ගේට එකත් ඔටෝම වැහිලා ගියා.. මේක ඉතින් ඉස්කෝලේ නෙමේනේ.. මොකක් වුනත් මොකද.. මම ලාවට කට කොනෙන් හිනාවෙලා රඳා අයිසගෙ ඇගට හිර වුණා..

" පාඩුවේ අත පය තියන් ඉන්න බැරිදි.."

රඳා අයිසා මගේ මුණට ලං වෙලා අහද්දි මම එයාගෙ ගර්ට එකෙන් ගලි කල්ලා අල්ලගත්තා..

" බෑනේ.."

රඳා අයිසා මගේ නහයෙ එයාගෙ නහය ලාවට ගාවන ගමන් මගේ තොල් වලින් දැනෙන්න නොදැනෙන්න හාදුවක් තියලා මගේ මුණ දිහා බලාගෙන ඉදියා.. එහෙම ලගින් බලාගෙන ඉද්දි මගේ ඇස් දෙක වපර වෙනවා.. මම හිතන්නේ එයා ඒකට කැමතියි.. ඒ එක්කම අපි ගාව තිබ්බේ ලොකු මල් පෝච්චියෙ හිටවලා තිබ්බේ පදුර ලාවට හෙලවෙන්න ගත්තු නිසා මම රඳා අයිසගෙන් පොඩ්ඩක් මෙහාට වුණා.. කියාරා ද..

" ඔයා විතරද ගෙදර ඉන්නේ.."

" ඔව්.. අයිසා එන්න හවස් වෙනවා කිව්වා.."

" එ-"

මට කියලා ඉවරකරන්න හමුවුනේ නෑ මල් පෝච්චිය අස්සෙ ඉදලා හෝස් බටයක් උස්සගෙන ඒකෙන් එළියට පැනපු කෙල්ලෙක් මගේ මුණටම අල්ලලා ඒක ඇරිය පාර මාව ඔලුවේ ඉදන් නැවිලා ගියා.. වෙන්නේ මොන මගුලක්ද කියලා හිතාගන්නත් වෙලාවක් තිබ්බේ නෑ.. අනික යකෝ බයවෙනවනේ.. වනචාරියෝ වගේ පදුරු අස්සෙ ඉදන් මෙහෙම පනිනවද.. ආගි හෝස් බටේ වතුර එන ස්පීඩ් එක සැරින් සැරේ වෙනස් කර කර මාවයි රඳා අයිසයි නැවිලා යන්න අල්ලගෙන ඉද්දි ඒ එක්කම මහා පත දියඇල්ලක්

ඔලුවට කඩාහැලෙන්න වගේ ඔලුව මැද්දටම තව වතුර බේසමක්
මොකෙක් හරි අතැරියා.. ඒකෙන් කහ රහකුත් ආවා..

" මොන හු#තක්ද යකෝ කරන්නේ.."

රධ්‍ය අයියා උඩ බලාගෙන කාටද බනිද්දි මම ආගිගෙ වතුර පාරින් ඇස් දෙක
බේරගෙන උඩ බලද්දි උඩ බැල්කනි එකේ ඉදන් හිනාවෙව් ඉදියේ කියාන්
අයියා.. ඒ එක්කම බැල්කනි එකෙන් තව නිල් දාපු වතුර බේසමකුත් අපේ
ඔලුවටම අතැරියා.. ඒකෙන් බේරෙන්න මම එහාට පැනපු පාර අර පර
සෙනුක බල්ලා වතුර පුරවපු බැලුම් බෝලෙකින් මගේ මුණට දමලා ඇරියා..
මදි පාඩුවට ආයෙම මහීගා ඇවිල්ලා පොඩි පොඩි කැලි වලට කපපු පත්තර
කොළ තොගයක් ඔලුවට හලලා ගියා.. ඒ එක්කම ගෙදර දොර ඇරගෙන
එළියට බැස්සේ අයුක අයියා.. ටෝන් එකුත් අතේ තියාගෙන..
මොනොත්තක්ද මේ වුනේ..

" ටඩා!!! අපේ ලස්සන ළමයි දෙන්නට සපුයිස් එකාක්.."

මහීගා උඩ තටුවේ ඉදන් අත් දෙක වන වන කැහහද්දි අපේ වටේ ඉදපු
සේරම අපි දිහා බලාඅගෙන බිම පෙරලි පෙරලි හිනාවෙනවා.. මමනම්
ඉදියේ තෙමිලා කුකුළෙක් වගේ.. ඔලුවේ ඉදන් වතුර බේරෙනවා.. පිස්සු
පක්කු.. මීට වඩා හොඳයි අපිව කැවනම්.. රධ්‍ය අයියා ඉණට අත් දෙකකුත්
තියාගෙන උඩ ඉන්න කියාන් අයියට ඇගිල්ලන් දික් කර කර බනිනවා..

" උඹ තමා මේ හු#තවල් කරන්නේ කියාන්.. උඹලා කොහොමද ගෙදරට
ආවේ.."

" අපි ගියා අපේ ආධ්‍ය මස්සිනා හමබෙන්න.. ගේට එකේ කී එක
ඉල්ලගත්තා.. ඊටපස්සෙ ගෙදර ආවා.. ඊසි නෙ බබා.. කෝ කෝ එන්න
අතේ ඇතුළට.. ඔය දෙන්නා අසනීප වෙව් ඔහොම තෙමිලා.. අපි හරී~යට
ඔයාලා ගැන වොරි වෙනවා.."

" වොරි වෙනවා.. යකෝ මම නාලන් එක්කන් ආවේ.. බලපන්.. උඹලා
කහන් දැමමද යකුනේ වතුරට.."

" අපේ අයියගෙ කහ බෝතලේ.."

" ඒ වරෙන් වරෙන් ඇතුළට.."

සෙනුකයා මගෙයි රථය අයිසගෙයි අතින් ඇදගෙන ගේ ඇතුළට ඉයා.. අපේ පස්සෙන් ආගි හිනා වෙව් දෙකට තුනට නැමීගෙන ඉන්නවා.. හරි හිනා ඇති.. ඉදපත් උඹලට කරන්න හොඳ වැඩක්..

මම අත් දෙකෙන්ම මුණ පිහිදාගෙන රථය අයිසගෙ කාමරේට යද්දි මහීශා අමුතු හිනාවක් දාගෙන කියාත් අයිසා එක්ක කාමරෙන් එළියට ආවා.. මම උන් දෙන්නටත් රවාගෙන ඇවිත් කෙලින්ම බානෘම එකට ගියා.. ඊට විකකින් රථය අයිසත් බානෘම එකට ආවා..

" සැක්.. කටෙන් එක්ක නිල් ගියා.."

" ඔයා දන්නෙ නැද්ද මෙයාලා මෙහෙ එනවා කියලා.."

" පිස්සුද බං.. මම උන්ව දකිනකල්ම දන්නෙත් නෑ.. මම ඇදුමක් ගෙනැත් දෙන්නම්.. නාලා ඇදගන්න.."

" හා එතකොට ඔයා..??"

" මම අපේ අයිසගෙ කාමරේට යන්නම්.. ඉන්න පොඩ්ඩක්.."

රථය අයිසා මාව බානෘම එකේ තියලා දොර වහගෙන එළියට ගියා.. මම තෙමිලා ඇගට ඇලුනු ඇදුම වික ගලවලා රථය අයිසගෙ හෝදන ඇදුම තියන බස්කට එකට ඔබ්ලා ආයෙම නාගත්තා.. පහළ හිනාවෙන සද්දේ මේ කාමරේටත් ඇහෙනවා.. මහීශා ආපු ඩෙට් එක මෙකද.. ඉදපත් අමමට කියනවා මම..

මම නාගෙන රථය අයිසා තියලා ගියපු ලුස් දිග කලිසමට හෙන විසාල ශර්ට් එකකුත් ඇදගෙන ඇද මැද්දට වෙලා කකුල් දෙකත් බැදගෙන ටවල් එකෙන් ඔලුව පිහිදලා ෆෑන් එකට කොණ්ඩේ අල්ලගෙන ඉදියා.. ඒ එක්කම වගේ රථය අයිසත් නාගෙන කාමරේට ආවා..

" ඔයා නාලා ඉවරද.."

" මම.. ශර්ට් එක ඇතිද.. මං ගාව ඔයිට පොඩ්ඩ එකක් නෑ.."

" මෙක අවුලක්ම නෑ.."

මම ගර්ථ එක අල්ලගෙන අහද්දි රඬ අයිසා හිනාවෙලා ඔලුව වනල කණ්ණඩි මෙසෙ ගාවට ගිහින් මොනවදෝ ක්‍රීම් වගයක් අරගෙන මුණ පුරාම ඩොට් තියාගෙන ඒවා හරි ගානට පිළිවෙල පොතේ හැටියට මුණ අතුල්ලලා ගාගෙන ටෝනර් එකක් ස්ප්‍රේ කරගත්තා..

මල සමයං..

මම ටවල් එක බෙල්ලෙ ඔතාගෙන ඇදේ පෙරලිලා සිටිලිමේ කැරකෙන ගැන් එක දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" මෙහ්.."

" මම.."

" කොලෝන් එකක් තියේද ඔයා ගාව.."

" ඇති.. ඉන්න දෙන්නම.."

රඬ අයිසා එයාගෙ තියන සේරම ස්කින් කෙයා රූටින් ටික කරලා ඉවරවෙලා ඇදේ පතබැවිලා ඉන්න මං ගාවට ඇවිත් මගේ අතින් ඇදලා ඇදේ ඉන්දෙව්වා.. මම එයාගෙන් බෝතලේ ඉල්ලුවත් එයාම ඒකෙන් කොලෝන් මගේ කොන්ඩොයි බෙල්ලටයි ස්ප්‍රේ කල්ලා කොණ්ඩෙ අවුස්සලා ඇස් දෙකට දැම්මා.. මම කොණ්ඩෙ ගසලා ගසලා ආයෙම පිටිපස්සට දාගෙන දබෝස් ගාලා ඇදේම පතබැවුණා.. මේ ඇද බවුන්ස් වෙනවනෙ.. මෙකට ආපු පළවෙනි දවසෙ මේ ඇදේ උඩපැනලා නින්දන් ගියේ..

" යමු පහළට.."

" අනේ~"

" මෙහෙ එන්න වරද්.. කෝ නැගිටින්න.."

මම ඇද දිගේ වල් ගැරඩියා වගේ ඇදිගෙන ගිහින් බිමට ඇදගෙන වැටුණා.. මට පහළට යන්න බෑ ලැප්පයි.. අර මහිගාත් ඉදියා.. කියාත් අයිසත් හිටියා ආගිත් හිටියා.. සෙනුකයා නම් කමක් නෑ කියමු.. මේ මොන ලැප්පාවක්ද වුණේ..

" මොකෝ.."

රධ්‍ය අයියා ඇදෙන් ඉදගෙන අහද්දි මම ඇදගෙන වැටුණු පොසිගත් එකෙන් නැගිටලා හිටගත්තා.. මෙහෙම ලමිස්සි වගේ බෑ.. පුරුෂ ගක්තිය බොක්කටම අරගෙන බහින්න ඔන පල්ලෙහාට..

" මොකුත් නෑ.. යමු.."

මම රධ්‍ය අයියගෙ අතකින් අල්ලලා නැගිටුවන්න යද්දි එයා මාව උකුලින් ඉන්දවගත්තා.. මම කලින් රධ්‍ය අයියගෙ උකුල් වාඩිවෙලා ඉදලම නෑ.. මෙකගෙ තයිස් ඇදටත් වඩා බවුන්ස් වෙනවා.. මම හොදට කකුල් දෙක උඩින් වඩිවෙලා රධ්‍ය අයියගෙ පපුවට හේත්තු වුණා.. රධ්‍ය අයියා මගේ ඉණ වටේ අතක් දාලා මාව ඇගට ලං කරගෙන බෙල්ල අස්සෙන් මුණ නියාගත්තා.. මගේ ඇග හිරිවැටෙනවා හිරිවැටෙනවා වගේ දැනෙනවා..

" අයිසේ අනෙහි~ "

" මම..??"

රධ්‍ය අයියගෙ තොල් තෙතට උණුහුමට මගේ බෙල්ලෙ වදිද්දි මම එහෙට මෙහෙට දැහලුවා.. එයාගෙන් එහාට වෙන්න හැඳුවා.. සැරින් සැරේ එයාගෙ තොල් මගේ බෙල්ලෙ තැනින් තැන වදිද්දි ඊයේ රැ දැනුනා වගේ මම ඒකට කැමති වෙගෙන එනවා මට දැනුනා.. මගේ ඉණ වටේ පැටලිලා තිබුණු රධ්‍ය අයියගෙ අත් වල ඇගිලි තුඩු මගේ ශරීර එක යටින් සිතලට මගේ හමේ වදිනවා මට දැනෙනවා.. ඒ එක්කම රධ්‍ය අයියා මාව උස්සලා අරගෙන ඇදෙන් තියලා මගේ ඇග උඩට ආවා.. මම ඇස් ලොකු කරගෙන එයා දිහා බලාගෙනම ඉදියා..

" වරද්.. ඔහොම බලන්න එපා බං.. මාත් හැගීම දැනීම තියන කොල්ලෙක්නෙ.."

මට එයා කියපු එක තේරුනේ නෑ.. ඉතින් මම මේ බලන විදියනෙ..

" ඒ කිව්වෙ.."

" මම..?? මොකුත් නෑ.."

රධ්‍ය අයිියා නැමිලා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. එයා එහෙම කරන හැම වතාවකම මගේ පපුව හිරිවැටෙනවා වගේ දැනෙනවා.. මම එයාගෙ බෙල්ල වටේ අත් දෙක පටලගෙන එයාව මගේ පැත්තට ඇදගත්තා.. අපි දෙන්නා අතර වුණු කිසිම දෙයක් අකමැත්තෙන් වුණු දේවල් නෙමෙයි.. අනික මම දන්නෙ නෑ මගේ හිතේ රධ්‍ය අයිියා ගැන ලොකු ලෙන්ගතුකමක් එක්කම විශ්වාසයක් තිබුණා.. ඒක එහෙම මෝඩ පහේ විශ්වසයක් නෙමේ..

එයා දවසින් දවස එයා ගැන මට දැනෙන්න ඇරියා.. අවුරුද්දක් තිස්සෙම මම ඒක හොඳටම දන්නවා.. එයා දුන්නු පොරොන්දු හැම එකක්ම එයා අවසානෙ වෙනකල්ම රකින විදිය.. ඒවා මතක තියාගන්න විදිය.. මම ඒවට නොසැහෙන්න ආදරෙ එකලා.. ඒ එක්කම මට උදේ මම ලාවවුටට දාපු මෙමබර්ගිස් කාඩ් එක මතක් වුණා.. මට එයාව සැක කරන්න අඩුම තරමෙ අබමල් රේණුවක තරමවත් දෙයක් දැකලා නෑ.. අනික සැක කරන්න තරම දේවල් රධ්‍ය අයිියා කරන්නෙ නෑ කියලා මම එයාගෙ හැටියෙන් දන්නවා.. එයා මාත් එක්ක සැහෙන්න ඔපන්ලි කතාකරනවා.. අපි දෙන්නම අපේ වටේ එකමතටබල් සෝන් එකක් හදාගෙන හිටියා වගේම ඒක ඇතුලේ අපි හරිම නිදහසේ හිටියා.. යාලුවො විදියට සහෝදරයෝ විදියට ආදරේ කරන අය විදියට.. හැම විදියටම..

" පහළට යනවද.."

" යන්න ඕනමද.."

" දැන් ඔයාමනෙ කලින් යන්න ඕන කිව්වෙ.."

" මදැයි නිදහසේ ඉන්න කියලා කොල්ලව එක්කගෙන ආවා.. යමු යමු.."

රධ්‍ය අයිියා මුණ අද කරගෙන මගෙන් එහාට වෙලා කාමරේ දොර ඇරගෙන එළියට ගියා.. මමත් ඇදුම හදාගෙන අර බාවවු ඇදුම ඇදගෙන රධ්‍ය අයිියගෙ පස්සෙන්ම පහළට ගියා.. අපි පහළට යද්දි ඔක්කොම සාලෙ වාඩිවෙලා කියව කියව ඉන්නවා.. අපි දෙන්න පඩිපෙළ බහාගෙන එද්දි සේරම කටවල් වල හිනාවල් තදකරගෙන බලාගෙන ඉදියා..

" ඌජස්.. අපි නම අහලා තියෙන්නෙ ඔහොම බෝයිග්‍රෙන්ඩ්ගෙ ඇදුම ඇදගෙන එන්නෙ හෙන හොට් මුමන්ට් එකකින් පස්සෙ කියලා.."

" ඔව් ඉතින් එහෙම වෙනත් එපැයි.. අපි මේ හෙන හොට් මුමන්ට් එකකින් පස්සෙ තමා ආවෙ.. නේද ඒයි.."

මම රඬ අයිසගෙන් අහද්දි ඒකා මට රවලා ටීවී එක දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" මොකද බං කරන්නෙ.. ගෙවල් වල ඉන්නත් කමමැලි.."

" ඔව් දැන් නිකන් හුරු නෑ වගේ පාඩම නොකර ඉදලා.. මොකද කරන්නෙ සිරාවටම.."

" ඒ සෙනුකයා අපි මුඛි එකක් බලමුද.."

ආගි ඇහුවහම සෙනුකයා අහේතුකව රතු වෙලා ගියා..

" නෙට්ට්ලික්ස් ඇන්ඩ් විල් වෙනත් යනවනම් කලින් කියපන් මම යනවා ගෙදර.. ඔක්කොම කපල් වෙලා මම තනි අලියා වගේ මෙන.. කොන් වෙනත් බෑනෙ.."

" ඒ අඩෝ ක්‍රිකට් ගහන්න යමු.."

කියාන් අයිසගෙ කතාවට හැමෝම ඒ පැත්ත හැරුණා..

" කොහෙද ගහන්නෙ.."

" පාරෙ බං.. අපි ඉස්සර ගහනවා.. මේක ප්‍රයිවට් රෝඩ් එකක් නිසා වාහන යන්නෙ නෑ එව්වර.."

" ඒ එහෙනම් මරු.. යං යං.. ක්‍රිකට් ගහමු.."

ආගි උඩ පැනගෙන නැගිටලා සේරවම ඇදගෙන එළියට ගියා.. අයුක අයිසා විකට් පොලු ටිකයි බැට දෙකකුයි ලෙදර් බෝල දෙකකුයි හොයාගෙන ගේට් එක ඇරලා පාරෙ ඒක හිටවලා විකට් එක හැඳුවා.. රඬ අයිසා ලයිනස් වගයක් මාක් කලාම මමයි සෙනුකයයි ගිහින් බැට අරවා මේවා අරගෙන පාරට ඇවිත් ටීම් දෙකකට බෙදුණා.. ආගියි මමයි රඬ අයිසයි සෙනුකයයි එක ටීම් එකක කියාන් අයිසයි අයුක අයිසයි මහීගායි එක ටීම් එකකට ආවා..

" ඒ සයෝන්ටත් කතාකරහං බං.. ඌ ඉන්නෙ මේ එහා ලේන් එකේ.. ඌටත් එන්න කියමු.."

" අන්න මරු ඉදපත් මම කෝල් එකක් ගන්න.."

කියාන් අයියා සයෝන් අයියට කෝල් එකක් අරගෙන අපිත් එක්ක ක්‍රිකට් ගහන්න එන්න කිව්වහම විනාඩි දහයකින් විතර සයෝන් අයියත් එනෙන්නට ආවා..

මුලින්ම බෝල් කරන්න ඉදියෙ රඟ අයියයි බැට කරන්න අයුක අයියයි.. අයුක අයියට ඉතින් ක්‍රිකට් ගැන අමුතුවෙන් කියලා දෙන්න ඕන නෑ ඒකා කොහොමත් ඉස්කෝලෙ ක්‍රිකට් වීම එකේ කැප්ටන් නෙ.. කොහොම හරි අපි පැය බාගයක් විතරම සෙල්ලම කලා.. අපේ සද්දෙට වටේ පිට ඉදපු කැමපස් යන අයියලා ඉස්කෝලෙ යන මල්ලිලන් අපිට සෙට් වුණා.. කොහොම හරි විස්සක් විතර ඉදියා ඔක්කොම..

ඊටපස්සෙ අපේ බෝලෙ එහා වත්තට ගිහින් මමයි ආගියි ඒක ඉල්ලගන්න එහෙට ගිය වෙලාවෙ එහෙ ඉදපු සියටත් අපි එක්ක ක්‍රිකට් ගහන්න එන්න ඕන වුණා.. ඊටපස්සෙ ඒ සියගෙ යාලුවොත් එනෙන්නට සෙට් වෙලා තරුණ-මහළු පිල් දෙකක් හැදිලා ප්ලේ කලා.. ආගි නම් උඩ පැනගෙන ආවට දන්නෙ උඩ පනිනම විතරයි.. ඒකි ලෙදර් බෝලෙට බයයි.. බෝලෙ එද්දි බැට එක දාලා දුවනවා.. මහීගා නම් ක්‍රිකට් ගහලා තියෙනවා ඉස්කෝලෙන්.. ඒකනිසා ප්ලේ කලා..

ඔහොම අපි හය විතර වෙනකල් පාරෙ සෙල්ලම කලා.. මම හිතන්නෙ මේ ලේන් එක මෙහෙම එකතු වෙන්නම ඇත්තෙ අවුරුදු ගානකින් වෙන්න ඇති.. හැමෝම වගේ එනෙන්නට ඇවිල්ල කතාකරනවා හිනාවෙනවා.. ලස්සන අක්කලා බැල්කනි වල ඉදන් බලාගෙන ඉන්නවා.. අහ්ම.. ඉස්සරා ගෙදරට ගියපු බෝලෙ අහුලන්න ගිය මට ඒ අක්කා නමබර් එකකුත් දුන්නා.. ඒක වෙනම කතාවක්.. ඒක ක්‍රීඩාවට අදාල වෙන්නෙ නෑ.. මම ඉතින් අක්කට හිනාවෙලා එන්න ආවා.. සොරි වෙන්නෝන මේ මල අත්සතු වෙලානෙ..

අපි සෙල්ලම කර කර ඉද්දි එහා ගෙදර සියගෙ ආව්වි අපිට කුල් ඩ්‍රින්ක්ස් හදාගෙන ඇවිත් දුන්නා.. ඉස්සරහා ගෙදර අක්කත් අගල් දෙකේ ගෝට් එකකුත් ඇදගෙන ඇවිත් කේක් වගයක් හැමෝටම අල්ලලා ගියා.. එයා හැමෝටම කේක් අල්ලලා මගේ විතරක් අතත් ඇල්ලවා.. තිහක් විතර පාරෙ

කියව කියව විහිලු කර කර සෙල්ලම් කර කර ඉද්දි ගෙදර ගාවින්ම ආධ්‍ය
අධ්‍යයන කාර් එක නවත්තනවා අපි දැක්කා.. අධ්‍යයන හෙනට බයවෙලා
වගේ අපි දිහාට ඇවිදගෙන එද්දි මම දුවගෙන දුවගෙන ගිහින් ආධ්‍ය
අධ්‍යයන කරට අතකුත් දාගෙන මගේ අතේ තිබ්බ කේක් කැල්ල ආධ්‍ය
අධ්‍යයන කටේ එබුවා..

" ඒ ඔගොල්ලො සෙල්ලම් කරනවද.. මම මේ හිතුවේ සෙනගෙ හැටියට
වෙන මොකක් හරි මගුලක් කියලා.. අම්මෝ මම බය වෙච්ච තරමක්.."

ආධ්‍ය අධ්‍යයන මගේ වොක්ලට කේක් කැල්ල හපලා හපලා ගිලලා මගේ
කරට ආපිට අතක් දාගත්තා..

" රධ්‍ය අධ්‍යයන ලොකු ලමයෙක් වුණානෙ අධ්‍යයන.. ඒකයි මේ සෙනග.."

" අඩි පිරාවට.. කොහොමද දැනගත්තෙ.."

මමයි ආධ්‍ය අධ්‍යයන කතාකර කර ඉදිය තැනට රධ්‍ය අධ්‍යයන ආවහම ආධ්‍ය
අධ්‍යයනට හිනා ගියා..

" අධ්‍යයන ආවද.."

" වූටියො මොකද මේ ලොකු ළමයි වෙච්ච අය එළියෙ කරන්නෙ.."

" අධ්‍යයන මේ ළමයට කිව්වා අහන්නෙ නෑනෙ අධ්‍යයන.. මම මන්නෙකුත්
අතට දීලා ආවෙ.."

" මොනවද බං කියවන්නෙ..??"

රධ්‍ය අධ්‍යයන කන්ගියුස් වෙච්ච වුණකින් අපි දෙන්නා දිහා බලාගෙන අහලා
මාව ඇදල අරගෙන මගේ කරට අතක් දාගත්තා.. මම අපි දෙන්නගෙ මැද්දට
ආධ්‍ය අධ්‍යයන ඇදලා ගත්තා..

" අපේ රධ්‍ය අධ්‍යයන දැන් ලොකු ලමයෙක්.. රධ්‍ය අධ්‍යයන බිග් බෝයි කෙනෙක්
වෙලා~"

මම ඒක කිව්වා සද්දෙ වැඩිද මංදා ළග ඉදිය ආගිලා මහිගලාත් හැරිලා
බැලුවා..

" සිරාවට.. එහෙනම් මේ මොකක්ද එළියෙ කරන්නෙ.. යන්න ළමයි ගෙට..
ඉන්න මම කියාන් අයිසටත් කියලා එන්න.."

ආශී උඩ පැනගෙන කියාන් අයිසා හොයාගෙන ගියා.. ඒ වෙද්දි කට්ටිය
කළුවර නිසා ආයෙම ගෙවල් වලට යන්න වගේ ඉදියෙ.. අයුක් අයිසා බෝල
ටිකත් හොයාගෙන බැට දෙකයි විකට පොලුයි සෙනුකයා එක්ක හවුල්
වෙලා ගේ ඇහුළට ගෙනිහින් දැමුමා..

අපි එළියේ කියව කියව ඉදලා හැමෝම ගෙවල් වල ගියාට පස්සෙ ගේ
ඇතුලට ඇවිත් ගේට එක වහලා දැමුමා..

" මගේ සුදුඅම්මියා ලොකු ළමයෙක් වෙලා.. මොකක්ද බබා අර ඔයා
හැමතිස්සෙම කියන්නෙ.. ආ!! ඔහ් මයි ගෝඩ් අයි කාන්ට බිලිව දිස්.."

කියාන් අයිසා මගේ ගාව ඉදුපු රඟ අයිසව උස්සලා අත් දෙකට ගත්තා..
ඒකා බොඩ් බිල්ඩර් වගේ.. රඟ අයිසා කකුල් දෙකත් ගස්ස ගස්ස දහලලා
කියාන් අයිසගෙන් බේරෙන්න හැදුවත් කියාන් අයිසා රඟ අයිසව
උස්සගෙන ගිහින් සෝෆා එකෙන් අතැරියා..

" ඒ නංගේ..මන්නයක් ගෙනෙන්න.. සුදුඅම්මියට තනිකම දෝසෙවත්
හැදුනොත් කාට කියන්නද.."

මහීශා දුවලා ගිහින් මන්නයක් ගෙනැත් රඟ අයිසගෙ අතට දුන්නා..

" මේ මොන මගුලක්ද උඹලා කරන්නෙ.. මට පාඩුවෙ ඉන්න දිපත්!!"

" කැහහනෙ නැතුව ඉන්න ඉතින් පොඩ්.. දැන් ඔයා ලොකු ළමයෙක්නෙ.."

" අයිසෙ..!!!!!!!"

ආඨ අයිසා අපි කරන දේවල් වලට හිනාවෙව් වොග් එකක් දාගෙන
එන්නම් කියලා උඩට ගියා.. රඟ අයිසට හැමෝම බලහත්කාරකම්
කරනවා.. පව් අනේ මගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්..

" දැන් අපි මොකද කරන්නෙ.. ඒ අපි දන්නෙ නෑනෙ බං.. උඹලා ලොකු
ළමයි වුනාම මොකද කරන්නෙ.."

සෙනුකයා මහිගගෙන් ඇහුවහම ඒකි දසානේ කරපුවා කල්පනා කරන්න
ගත්තා..

" දැන් ඉතින් මේ ලමයව ගේ මුල්ලට කල්ලා සුදු රෙද්දකින් වහලා තියන්න
ඔන.."

සෙනුකයා ජයෝතිශ්‍යකාරයෙක්ට ඇදගෙන ඇවිත් රධ්‍ය අයියගෙ
ඉස්සරහින් වාඩිවුනා.. ඒ අස්සෙ කියාන් අයියා රෙද්දක් හොයාගෙන ඇවිත්
රධ්‍ය අයියගෙ ඔලුවට දාලා මුණ විතරක් එළියට හිටින්න මමියක් වගෙ
එතුවා.. රධ්‍ය අයියට කේන්ති ගිහින් බලහත්කාරකම් වලට ලක් වෙලා
එපාවෙලාද කොහෙද ඉදියෙ..

" කෝ මේ දරුවගෙ දෙමාපියෝ ආවනම එහෙම.."

" මම තමා මේ ලමයගෙ අප්පවි.."

කියාන් අයියා මාවත් ඇදගෙන ගිහින් රධ්‍ය අයියගෙ එහාපැත්තෙන්
ඉදගත්තා..

" මේ ඉන්නෙ මගේ මායියා.."

කියාන් අයියා මාව පෙන්නලා කියද්දි මම හිනාවෙලා රධ්‍ය අයියගෙ ඔලුව
අතගැවා..

" මොන හු-මමම-මම-මම-ම--හ්හ්-"

කියාන් අයියා රධ්‍ය අයියගෙ කටේ ලේන්සුවක් එබුවා.. රධ්‍ය අයියනම
නියම පාරාවෝ වගේ අත් දෙක ඇතුලට දාලා ඔතලා නිසා මොකුත්
කරගන්න බැරුව වාඩිවෙලා ඉදියා.. අපි දැන් ජයෝතිශ්‍යකාරයගෙන් මේ
ලමයගෙ මල්වල එලාඑල බලන්නනෙ ඇවිත් තියෙන්නෙ..

" කොහොමද මහත්තයෝ මගෙ කොල්ලගෙ මල්වල එලාඑල.."

මම සෙනුකයගෙන් අහද්දි සෙනුකයා මහපගයා වගේ රධ්‍ය අයියගෙ මුණ
දිහා බලාගෙන ඉදලා ඔලුව දෙපැත්තට වතලා අත් දෙකත් පිටිපස්සට
බැඳගෙන පුටුවෙන් නැගිට්වා..

" අනේ අපේ කොල්ලට අපලද මහත්තයෝ.."

කියාත් අයිසා රධ් අයිසගෙ මුණට ලොකු කිස් එකකුත් දීලා දුකින් අහද්දි මම රධ් අයිසගෙ මුණ පිහිදලා එහා පැත්තට කිස් එකක් දුන්නා.. ආවා මෙනත කිස් දෙන්න.. පකයා..

" මේ ළමයා අනාගතේ ලොකු අමාරුවක වැටෙන්නයි යන්නේ.. රාහු අටවැන්නේ නිව වෙලා පව වෙලා කිව වෙලා තියෙන්නේ.. මාරක අපල.. හැබැයි නිවහංග රාජයෝගයක් තියෙනවා.. මේ දරුවගෙ ලග්ගේ සෙනසුරාට ජේන නිසා.. කෝකටත් අපි තොවිලයක් නටලා මේ දරුවගෙ කනහාවය නැතිකල්ලා දාමු.."

සෙනුකයා ඒක ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙනබය හිතෙන විදියට කියපු පාර මගේ හුස්මත් එක නැවතිලා ගියා.. දෙයිසනේ මගේ කොල්ලගෙ කනහාවය නැතිවෙන්නයි යන්නේ.. රධ් අයිසා කුණුහර්ප පලනවද කොහෙද.. හොදවෙලාවට කටේ ලේන්සුව එබුවේ..

" අනේ මහත්තයෝ.. හුගක් අපලද.. අපිට මොකුත් කරන්න බැරි වෙයිද අපල දුරු වෙන්න.."

" මම.. අපල දුරුවෙන්න නම්.. පෙරුමකායම් ටිකක් ගල් අරක්කු වලින් පොහවලා මේ දරුවගෙ නාහෙන් ඇතුල් කලානම් හරි.. ඊටපස්සෙ පයට නුගපත් හා හිසට කරද-"

" සැක් පිස්සු කියන්නෙපා අප්පවි.."

ආගි සෙනුකයව තල්ලු කල්ලා ඒ පුටුවෙන් වඩිවුනා.. මෙකිද සෙනුකයගෙ දුව එතකොට.. මරු සක්කරවට්ටම..

" මේ අයිසට අනේ එළහිතෙල් දාල උදේ හයට කිරිබත් ගුලි නමයක් දුන්නනම් මේ අපලේ දුරුවෙනවා ඒකාන්නයි.."

" ඒ පිස්සුද ඔයි.. ඒ කිරිබත් දෙන්නේ මුට නෙමෙ කපුටොන්ට.."

" ඌප්ස්.. ටෙක්නිකල් එරර් එකක් අනේ.. දන්නැද්ද.. කපුටොන්ට දුන්නනම් හරි.. එතකොට ඔය සේරම හංග වෙලා යාවි.."

ආගි රධ් අයිසගෙ ඇස් වහ කටවහ යවලා නැගිටලා ගියාම මහීශා ඇවිත් රධ් අයිසගෙ මුනට වතුර ඉහලා හඳුකුරක් අල්ලලා යන්න ගියා.. ඊටපස්සෙ

සෙනුකය අයුක් අයියව අදගෙන ඇවිල්ලා රඬ අයිඅගෙ එහාපැත්තෙන්
ඉන්ද්‍රවා..

" දැන් ඉතින් කල වයසත් හරිනෙ.. මල්වරත් වුණ එකේ කසාද බන්දලා
පිටක් කලානම් ලේසි නේද අපේ නෝනෙ.."

සෙනුකයගෙ නෝනා මහීශාද.. මරු පුංචි පවුල..

" අපෙ මහත්තයා මොකද කියන්නෙ.. මේ ගැටවරයා නම් අපේ කොල්ලට
කියාපු මනමාලයා.."

මම කියාන් අයියගෙන් අහද්දි කියාන් අයියා බොරු රැවුලක් අතගහා
කල්පනා කරනවා..

" අපෙ මැණිකෙ කියන කතාවෙන් ඇත්තක් තියෙනවා නම.. මැණිකෙ
මනාපනම.. අපි මේ කසාදෙ කරමු.."

" කරමු කරමු.."

කියාන් අයියා අයුක් අයියගෙ කට ශර්ට් එකකින් ගැටගහලා ඒ දෙන්නට
නැගිටුවහම මහීශයි ආශීයි ඉටිපන්දමක් හොයාගෙන ඇවිත් ඒක සාලෙ
මැද්දෙන් ගැහුවා..

" වට හත යන්නයි යන්නේ~"

රඬ අයියයි අයුක් අයියයි බය වෙලා වගේ දෙන්නට දෙන්නගෙ මුණ
බලාගෙන ඉද්දි මම ගිහින් දෙමාපියා වසයෙන් රඬ අයියගෙ ඔලුව
අතගාලා සුභ අනාගතයක් පැතුවා.. අනිත් පැත්තෙ මනමාලයගෙ අමමත්
ඇවිත් අයුක් අයියගෙ ඔලුව අතගාලා යන්න ගියාම රඬ අයියා මමිය වගේ
බලෙන්ම ඉටි පන්දම වටේ වට හත යවලා ආශීගෙ ලිපිස්ටික් එකෙන් සිංදුර්
ගාලා අපි ඒ දෙනගෙ කසාදෙ ලස්සනට ඉවර කල්ලා දැමමා..

" අද රැට අයුක් පුතා අතින් රඬ පුතාගෙ කන්‍යාභාවයට කෙලවුනාම.. සියලු
අපල දුරුවෙලා යාටි.."

කියාන් අයියා රඬ අයියව රෙද්දෙන් ලිහලා කටෙන් ලේන්සුව ගත්තා
විතරයි රඬ අයියා පැනපු ගමන් කියාන් අයියගෙ බෙල්ලෙන්ම අල්ලගෙන

පෙරලගන්නා සාල මැද්දේ.. අපි ගිහිනි අමාරුවෙන් උන් දෙන්නගෙ සොදුරු වලිය බේරලා අයුක් අයිසවත් නිදහස් කලාම අයුක් අයිසා අපිට බැන බැන රධ්‍ය අයිසත් එක්ක පඩිපෙළ නැගගෙන උඩට යන්න ගියා.. මම රධ්‍ය අයිසා කාමරේට ගිහිනි දොර වහන්න කලින්ම ඇතුළට පැනගෙන දොර වහලා දාලා රධ්‍ය අයිසගෙ බෙල්ලෙ එල්ලනා.. තරහවෙලානෙ අයිසෝ ඉතින්..

" මේ අයිසෙ.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ මුණට එබුනහම රධ්‍ය අයිසා මගේ දිහා නොබලා උඩ බලාගෙන ඉදියා.. එහෙම කොහොමද උඩ බලාගෙන ඉන්නෙ..

වෙලාව රු හතට විතර ඇති කාමරේ කප්පර නිසා මම එහෙමම අත දික් කල්ලා රධ්‍ය අයිසගෙ කාමරේ ස්විච් එක ඔත් කලා.. ඒක රෝස පාට බල්බ එකක්.. කමක් නෑ ඔන පාටක්.. මම ඉස්සිලා රධ්‍ය අයිසගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. රධ්‍ය අයිසා බයවෙලා වගේ මගේ දිහා බලාඑන ඉඳලා ආයෙම උඩ බලාගන්නා..

" තරහදෝ~"

මම ආයෙම රධ්‍ය අයිසගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක්.. දෙකක්.. නෙමෙයි තුනක්ම තිබ්බා.. ඊටපස්සෙ නම රධ්‍ය අයිසගෙ මුණෙ ලාවට හිනාවක් ඇදුනා..

" තරහ නෑනෙ.. නෙහ්.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ මුණට ලං වෙලා අහද්දි රධ්‍ය අයිසා මාව බිත්තියට හේන්තු කරගෙන බිත්තියට අතක් තියලා මගේ මුණ ගාවට පහන් වුණා..

" මො-මොකද.."

රධ්‍ය අයිසගෙ මුණෙ තිබ්බ අමුතු මනමාල හිනාව මට ඇල්ලුවෙ නැති නිසා මම ගේප් එකේ ලිස්සලා යන්න තැනක් බැලුවහම රධ්‍ය අයිසා මගේ කමමුලක් අතකින් අල්ලගෙන නහය උඩට හාද්දක් තිව්වා..

" හුරතල්.."

රධ්‍ය අයිියා ආයෙම මගේ තොල් උඩට පෙක් එකක් තියලා එහෙමම මගේ තොල් වලට බර වුණා.. එයා ඒ ගමන්ම අත දික් කල්ලා කාමරේ ලයිට් එක නිමලා දැමිමා.. මම එයාගෙ තුරුලටම ඇදිලා ගිහින් එයාගෙ ඇගටයි බිත්තියටයි හිරවුනා.. ආයෙම අර මත් වෙන ගතිය දැනෙනවා.. ඇස් පියවෙනවා.. ආයෙම ඇරෙනවා.. මගේ වටේ වෙන හැමදේම මගෙන් ඇතට ගිලිහිලා යනවා..

මාරුවෙන් මාරුවට රධ්‍ය අයිියා මගේ තොල් ඒ තොල් වලට මැදි කරගනිද්දි එයා මාව උස්සලා අරගෙන ඇදෙන් තියලා මගේ ඇග උඩට ආවා.. මට කල්ලාවරේ එයාව දැනුනා විතරයි පෙනුනෙ නෑ.. මම එයාගෙ බෙල්ල වටේ අත් යවලා එයාව මගේ තුරුලට ඇදගත්තා.. රධ්‍ය අයිියගෙ ඇගිලි තුඩු මගේ ශරීර්ට එක අස්සෙන් බඩේ වදිනවා.. එහෙමෙහෙ ගියත්.. ඒවා නතර වෙනවා.. බයෙන් වගේ.. අවසර ඉල්ලනවා වගේ.. මම එයාගෙ අතක් ශරීර්ට එක අස්සෙන්ම මගේ පපුවෙන් තියාගත්තා.. ඒ හැම ස්පර්ශයක්ම අලුත් ඒවා වුන නිසා මාව ගැහෙන ගමන් තිබුණත් ඒකට මම කැමති වුනා.. රධ්‍ය අයිියා මගේ තොල් මාරුවෙන් මාරුවට උරවන ගමන් මගේ පපුවේ තිබුණු ඇගිලි තුඩු සිරුවට රටාවකට එහෙ මෙහෙ අරගෙන යනවා.. හරියටම ලී කැටයමක දාරයක් දිගේ ඇගිලි ඇදගෙන යනවා වගේ.. ඒ හැම අගලක්ම හොඳට රසවිදිනවා වගේ.. මම පපුවෙන් ඉස්සෙන ගමන් රධ්‍ය අයිියගෙ කොන්ඩේ අහුරක්ම මගේ අතට ගලි කරගත්තා..

" වරද්.."

" මහ"

රධ්‍ය අයිියා මගේ ශරීර්ට එකෙන් අත එලියට අරගෙන මාව තුරුල් කරගෙන කොට්ටෙන් ඔලුව තියාගත්තා.. මම එයාගෙ පපුවට කම්මුලක් තද කරගෙන හාන්සි වුනාම එය මගේ නලලට ඉස්සර වගේම හාදුවක් 'තැවරුවා'... මම ඒකට හරි ආසයි..

" උඹව අල්ලන්නවත් මට ලෝබයි වරද්.."

" ඒ ඇයි.."

" එහෙම තමයි.. ටොෆියක් එකපාර කාලා ඉවරකල්ලා දානවට වඩා ටිකක් වෙලා කටේ තියාගෙන ඉදියම ඒකෙ අමුතු ගතියක් තියෙනවා.."

" එතකොට මම ටොරියක්ද.."

රඬ අයියා හිනාවෙලා මගෙ කොන්ඩෙ ඇවිස්සුවා..

" ඒ වගේ තමා.. හැබැයි එක එක වෙලාවට එක එක රසයි.."

හායි~ මගේ ලමයි.. ඔතරිට මහන්සි අයියයිගෝ~ ඔතර් නෝට එකක්වත් දන්න බැරියෝ~ නිදහසේ කතාකරන්න එන්නමකො හොඳේ.. ටොපියක් අරන් තරහා නොවී ඉන්නෝ.. කමෙන්ස්ට් වලටත් රිප්ලයි කරන්නම ඇ.. ඒ වගේම කලින් වැප්ටර් එකේ හැම කමෙන්ට් එකක් ගානෙම.. අනේ බතොම ස්තුතියි මගෙ ලමයිනේ.. මට සතුට කියාගන්න බෑ ඒවා දකිද්දි.. හිතට ලොකු සතුටක් දැනෙනවා.. ආවි..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

69 කොටස

" බෑ බෑ මාව ට්‍රිප් එකක් එක්කගෙන
පලයා.....න්!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මමයි රඟ අයියයි කාමරේ ඉදන් පල්ලෙහාට එද්දි ආගි සාලෙ මැද්දේ බිම
පෙරලිලා මහා හයිසෙන් අඩනවා.. ලතෝනි තිය තිය.. කියාන් අයියගෙ
මුණ තිබ්බේ නිකන් තැලිවිට කෙහෙල් ගෙඩියක් වගේ වස්ප වෙලා..
ඕකතමයි මම කියාන් අයියට කිව්වේ මේකි වගේ ඔව් ර් ඇක්ට්න් දහලානා
ඩ්‍රාමා ක්විත් කෙනෙක් එක්ක යාච්චෙන්න කලින් දෙපාරක් හිතපන්
කියලා.. කොහෙද මුට ඒකි ඕනමයි කිව්වනේ.. සාලෙ හැමෝම මුච් එකක්
බලනවා වගේ කියාන් අයියගෙයි ආගිගෙයි ඩ්‍රාමා එක බලාගෙන ඉන්නවා..

" බබා මේ අහන්නකො.. ලබන සතියේ මට රගර් මැච් එකක් තියෙනවා..
පොඩ්ඩක් මන්ත් එන්ඩ් එක වෙනකල් ඉන්නකො.. අනික ඩයාලගෙ
ගෙවල් වලින් ප'මිගන් නැතුව කොහොමද යන්නේ.. නෑ බං කෙල්ලො
දෙන්නෙක් එහෙම එවයිද මං අහන්නේ.."

" තවුසෙගෙ එදා ඉදන් තිබ්බේ බොරුව තමා.. මම කිව්වේ මහීගා.. මේකා
කිව්වේ කොහොමද.. ඉර දෙන්නම්, හද එන්නම්, තරු දෙන්නම්, පණ
දෙන්නම්, චතුර-මහ් අරකයි මේකයි කියලා.. මට තවුසෙ එපා.. මම යනවා
ගෙදර.. ඩ්‍රයිවර්ට කතාකරනවා!!!!!!!!!!!!!!"

ආගි බිමින් නැගිටලා කැඩිලා තිබ්බ කොණ්ඩේ උඩට කල්ලා ගෙඩියක්
බැඳගත්තා..

" ඒ ඒ මොකෝ මේ.. ආගි උඹ යන්නද.. ඇයි අඩන්නේ.."

මටත් නිකන් ඉන්න බැරි කමට ගිහින් උන්ගෙ කතාව මැද්දෙන් පැන්නා
විතරයි ආගි දදා ඉදපු හීල් එකෙන් එකක් කකුලෙ දාගෙන අනිත් එක අතේ
තියාගෙන මං ගාවට නොන්ඩි ගගහා පැන පැන ආවා..

" මම යනවා ඡනෙරු.. ගුඩ් නයිට්..ලව් යූ.."

" ඒ මොකෝ යන්නේ.. උඹලා රණ්ඩු වුනාද.."

" නෑ හලෝ මේකෙ තේරුමක් නෑ.. මම යනවා.."

" ඉතින් මොකක්ද වුණේ කියපන්නකො.."

" මේ තවුසෙ මට කෑගහන්නෙපා.. ගහනවා හීල් එකෙන්.. උඹත් උඹලගෙ ඉස්කෝලෙ අනිත් හරක් වගේ තමා.."

ආගි මගේ කොලර් එකෙන් හොල්ලලා හොල්ලලා හීල් එකත් උස්සලා මට ගහනත් ගියා.. යකෝ මම මොනා කලාටද..

" මොකද ලමයිනේ මේ කෑගහන්නේ.. මොකක්ද වුනේ.."

මේ සේරම යුද්ධ මැද්දේ ආධ්‍ය අයිසා දිව්‍යලෝකෙන් අපායට වඩින දිව්‍යලෝකෙ දේවදූතයා වගේ හිමින් හිමින් තාලෙට පඩිපෙළ බැහැගෙන ඇත් ගමනින් අපේ ළඟට ඇවිත් එයාගෙ මහා කරුණාබර කටහඬ අවදි කලා.. මරු කතරට දිය පොදක්..

" පොඩි වලියක් බෑ.."

" ඒ මොකෝ.. කොයි කපල් එකද වලි ඇදගන්නේ.."

ආධ්‍ය අයිසා ගිහින් සෝඟා එකෙන් වාඩිවෙලා නඩුව විසඳන්න ඉදිරිපත් වුණා.. අනේ දෙයියනෙ මේ මනුස්සයා නම් කවදහරි හරියන්නම ඔන ජීවිතයක් තමා.. කිසි අහිතක් නැතුව අපේ සියලු පවුල් ප්‍රශ්න වලට මැදිහත් වෙලා ඒවා සාමකාමීව විසඳලා දෙනවා.. කාගෙ මස්සිනාද ඉතින්.. මගේනෙ.. මගෙ ආධ්‍ය අයිසා..

" මේ කියානුයි ආගියි අයිසෙ.. ආගිට ට්‍රිප් එකක් යන්න ඔන කියනවා.. කියාන් අයිසට නෙක්ස්ට් වික් රගර් මැව් එකක්ලුනෙ.."

සෙනුකයා කියාන් අයිසා දිහා සානුකම්පිත හඳවතින් බලාගෙන රණ්ඩුව පාපොච්චාරණය කලා..

" ඒකද මෙ.. ඉතින් මේ සතියෙ යන්නකො ළමයි ඉවරනෙ.."

" මේ සතියෙ..??"

ආගි ඒකට සයිලන්ස් වෙලා හීල් එක මගේ අතට දීලා ගිහිනි ආධ්‍ය අයිසගෙ
එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා.. මොනොත්තක්ද මේක මගේ අතට දුන්න..
මේකිට නම් සිරාම ට්‍රැක් තමා..මහීගා කොහොම ඉන්නවද මට හිතාගන්න
බෑ..

" ඔව් මේ සතියෙ යන්න ඉවරනෙ.. විකෙන්ඩ් එකේ හොදයිනෙ.. අනික
දැන් ඉතින් මෙගොල්ලො එක්සෑම කල්ලා ස්ට්‍රෙස් එකේනෙ ඉදියෙ..
පොඩ්ඩක් ට්‍රිප් එකක් ගිහිනි එන්ජෝයි කල්ලා රිලැක්ස් වෙලා එන්න..
මොකෝ කැමපස් ගියාම ඔගොල්ලො සතුටින් ඉන්නවා කියලෑ.."

ආධ්‍ය අයිසා කණ්ණාඩිදෙක ගලවලා ඇදුමෙන් ග්ලාසස් දෙක පිහිදගෙන
ආයෙම දාගත්තා..

" ඇයි කැමපස් ගියාම සතුටින් ඉන්න බැරිද.. අපිට ඒ ලෙවෙල් කරද්දී
කිව්වෙ කැමපස් ගියාම ආතල් එකේ ඉන්න පුලුවන් කියලනෙ.."

මහීගා ආධ්‍ය අයිසගෙන් ඇහුවහම ආධ්‍ය අයිසා අපි සේරම දිහා මහා
සානුකම්පිත බැල්මක් හෙළුවා.. නිකම් 'හරි පට්' වගේ බැල්මක්..

" මම මොකුත් කියන්නෑ.. මගෙන් අහන්නත් එපා.. ගිහිල්ලම බලාගන්න..
මට ඇඬෙන්න එනවා.."

" සිරාවට ඇඬෙන්න තරම් ආතල්ද.."

" මම.. හුගක් ආතල්.. ගිහිනි බලන්නකො.. ඒකනෙමෙ අපි මෙහෙම කරමු
දැන් කවුද මෙතන මේ සතියේ ට්‍රිප් එකක් ගියොත් එන්න පුළුවන් අයට
ඉන්නෙ.. අපි ඡන්දයක් තියලා බලමු.."

ඡන්දයක් තියමු කියලා කිව්ව පාර මගේ ඔලුවේ එකපාරටම මහින්ද
මහත්තයා ඇඳිලා මැකිලා ගියා.. දෙයිසෙන් දැන් අල ගනන් තමා..

" මේ සතියේ නම් අපි ෆ්‍රි.. ලබන සතියේ බදාදා ඉදන් නම් කතාකරන්නෙපා..
අපිට ඉස්කෝලෙ වැඩ ලොට් එකක් තියෙනවා.."

" ඒ මොනවද බං උඹලගෙ ඉස්කෝලෙ ඔව්වර වැඩ.. යකෝ බැලුව දවසක
ඇත්නම් උඹලා වැඩ.. නොකරන දවස් නෑනෙ.."

මහීගා දන්නවා ලබ්බක් තමා..

" යකෝ.. !! ඉස්කෝලෙ සාගා එකට ප්‍රැක්ටිස් පටන්ගන්නවා.. මම ඔකෙස්ට්‍රා එකේ මෙන් කන්ඩක්ටර්.. මම ඒකට යන්න ඔන.. ඊටපස්සෙ වරද් ගමේ යන්න ඔන.. ඌට ක්ලබ් එකේ සෙල්ලම් කරන්න යන්න තියෙනවා.. රඨ අයිසලා කෝර් එකට ඉන්නවා.. අපේ බැප්ට් සෙරමනි එක එනවා.. අයුක අයිසට අයි ඊ එල් ටී එස් රෙඩ් වෙන්න තියෙනවා.. කියාන් අයිසට රගර් මැව් එකකුත් එනවා.. කියක්ද.. බ්‍රදාමමෝ.. යන මගුලක දැන්ම යං.. ආයෙනම හෙල්ලෙන්නවත් බෑ.. අපි බිසි.."

සෙනුකයා අපිට තියන වැඩ ගොඩ මතක් කල්ලා දන්නා.. හරිම සෝක්.. මටත් ඔය කියනකල්ම මතක් වුනේවත් නෑ.. දැන් මනසේ ඒවා හොල්මන් කරනවා කරනවා වගේ..

" ඒ උඹලා ඉස්කෝලෙ ඔව්වර වැඩ ගොඩක් කරනවද බං.. කොහොමද ඒ ලෙවෙල් ලිව්වෙ.. උඹලා ඒවත් කරනවා මේවත් කරනවා.. රඨ අයිසට අයිලන්ඩ් රූන්ක් එකකුත් ආවා නේද.."

" ගැමමක්තමා ඉතින්.. උඹලා වගේ නහටු කෙල්ලො දන්නවද බං අපි කරන වැඩ තොගේ.."

" ආ ආ අපිට ඒවා වැඩක් නෑ.. දැන් එතකොට මේ සතියෙ යනවද.. ශුවර්ද.. කියාන් අයිසෙ මොකද.. මේ සතිය අවුලක් නැද්ද.."

" මේ සතිය ගේප්.."

" අර අර ඒක හරියට කියන්නෙ නෑ ගේප් කිය-"

" නෑ නෑ අම්මපල්ලා යනවා.. දැන් හරිනෙ.. අනේ බං මගේ ඔලුව කකියනවා වගේ.."

කියාන් අයිසා අර රඨ අයිසා හැමතීස්සෙම කරනවා වගේ ඔලුව දෙපැත්ත අතගාගෙන සෝෆා එකට හේත්තු වුණා..

" දැන් එතකොට කෙල්ලො දෙන්නට මොකද කරන්නෙ.. මෙතන ඔක්කොම කොල්ලොනෙ ඉන්නෙ.. එන්න දේවිද මුත්ගෙ ගෙවල් වලින්.."

" මම ගෙදරට සුදුපාට බොරුවක් කියලා එනවා.. මහීගාත් සුදුපාට බොරුවක් කියලා එනවා.. එතකොට හා නෙ.."

" මොකක්ද බං ඒ සුදුපාට බොරුව.. එහෙම ඒවත් තියෙනවද.."

" ඔව් හලෝ.. සුදුපාට බොරු කියන්නේ නරක වැඩක් කරන්නේ නැති වුනාම.. අපි ඉතින් ට්‍රිප් එකක්නෙ යන්නෙ.. අනික.. අනික අපේ මේක විසි එක්වන සියවසේ අලුත් අදහස් තියෙන්න ඕන රටක්නෙ.. ගියාම මක් වෙනවද.. මම අපේ අම්මිගෙන් අහලා කියන්නම්.. අම්මි හා කියයි.. නේද මහීගෝ.."

" මම.. මම .. ඡනෙරුවා එන නිසා අපේ ගෙදරින් ගේප්.. අවුලක් වෙන එකක් නෑ.."

" ආ එහෙනම් මහීගා එන නිසා අපේ ගෙදරින් අවුලක් නෑ.."

" මමත් ඡනෙරුව පාවා දීලා ගෙදරින් එනවා.."

සෙනුකයයි මහීගායි මාව පාවා දීලා ගෙදරින් එන්න ප්ලෑන් කලා.. පාවා දීමේ මූල බීජය වුණේ මම.. දැන් මම කවුරු පාවලා දීලද ගෙදරින් එන්නෙ..

" ජේස් මෙහ්.. මම ඔයාව පාවලා දීලා ගෙදරින් එන්නද.."

" මම.."

මම රඬ අයිසව පාවලා දීලා ගෙදරින් එන්න හිතාගන්නා..

" ඉතින් දැන් අපි විතරද බං යන්නෙ.. කෝ ලොකුවට කවුරුත් නෑනෙ.."

" ඔය ඉන්නෙ ලොකුවට දෙතුන් දෙනෙක්ම.."

" අයිසෝ නෑ සෙනුකයා.. අපි ඉතින් සම වයස්වල වගේ උන් නෙ.. වැඩිහිටියෙක් යන්න එපැයි.. නැත්නම් ගෙදරින් එන්න දෙන්නෙ නෑනෙ.."

මහීගා ගැටලුව සවිස්තරාත්මකව දිගාරිද්දි හැමෝම අහිංසක මල් මල් මුණු විකක් හදාගෙන ආධ්‍ය අයිසා දිහා හැරිලා බැලුවා.. අපේ ආධ්‍ය අයිසා සුදුවෙලා..

" ඒක පස්සෙ හොයාගන බැරියැ අනේ.. නේද.. ඒකනෙමේ ආධ්‍ය අයිසෙ.. කොහොමද මේ දවස්වල හොස්පිටල් එකේ වැඩකටයුතු එහෙම.. චෝඩ් එකේ ලෙඩඩු හොඳින් ඉන්නවද.."

" ලෙඩඩු හොඳින් ඉන්නවනම් හොස්පිටල් ඒවිද බං.. උඹලා මොනවා අහනවද මන්දා.. ඔක්කොම ඉන්නෙ අසාධ්‍ය ලෙඩඩු නමා.."

" අයිසෙ එහෙමද.. ඉක්මනට නිව- සොරි සොරි සොරි නිරෝගී සුවය ලැබෙන්නෝන.. මොකක් වුණත් පව් නෙ නේද.. අපිත් කවදහරි යන්න ඉන්න හොස්පිටල්නෙ ඔවා.."

" මම.. ඒ කාලෙ චෙද්දි මම කොහොම හරි දුශ්කර පළාතකට හරි මාරුවක් හදාගෙන ජෙනරල් හොස්පිටල් එකෙන් යනවා නංගි.."

" ඒ මොකද අයිසෙ.."

" නෑ උඹලා ආවහම මට හිතාගන්න බෑ ලෙඩඩුන්ට යන කලදසාව ගැන.. ඒකයි.. ශෝක් දොස්තරලා ටික.. "

" මමනම් ජෙනරල් හොස්පිටල් එන්නෙ නෑ.. මම යනවා සොයිසා එකට.. වූටි බබාලව ගන්න.. අනාවි.."

ආගි නොපෙනෙන බබෙක් අත් දෙකේ තුරුල් කරගෙන නළුවනවා වගේ ඇක්ට් කරද්දි රධ්‍ය අයිසා කියාත් අයිසට කින්ඩියට හිනාවෙනවා මම දැක්කා..

" හොඳයි හොඳයි.. දැන් ඔගොල්ලො කොහෙද යන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

" නුවර එළියෙනම් බෑ.. වෙන ඕන තැනක යමු.."

" අපෝ ඔව් බං.. ඉස්කෝලෙහුත් දෙපාරක් ගියා නුවර එළියෙ.."

" අපි ඇල්ලෙ යමුද.."

" ඇල්ලෙ..?? මම කලින් ගිහින් නෑ හැබැයි.."

" අපි මෙඩිකල් කොලේජ් ඉද්දි එකපාරක් ගියා ඇල්ලෙ.. එහෙනම් මරු නමා.."

" ඇල්ලෙ යන්න තිබුණා..ඉතින්.. ඔයත් එනවනම්.. අපිට මොකක් වුණත් ආධ්‍ය අයිසව හලලා යන්න බැන.. අපේ ලොකු මස්සිනානෙ.. එහෙම යන එක හරිද මං අහන්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසේ.. අයිසට වුණත් වගකීමක් තියෙනවා.. මල්ලිලා මෙහෙම ට්‍රිප් එකක් යද්දි පොඩි පහේ නිවාඩුවක් දාලා අපිට හවුල් වෙන්න.. නේද ඡනෙරුවා.."

" ඔව් ඔව් ආධ්‍ය අයිසා ඉතින් බෑ කියන්නෑ බෑ.. මම දන්නවනෙ.."

" උඹ දන්නවද.."

රධ්‍ය අයිසා මගෙන් අහද්දි මම විශ්වාසෙන් ඔව් කියන්න ඔලුව වැනුවා..

" එනව නේද.. අයිසගෙ අක්කෙක් එහෙම ඉන්නවනම් එන්න කිව්වට කමක් නෑ ඉතින්.. හැබැයි අපේ මහිලා වුණත් ඉන්නවා.. තනියක් නෑ අයිසට.."

ආගි මහිලා දිහා අමුතු බැල්මක් දාගෙන ආධ්‍ය අයිසට කිව්වහම ආධ්‍ය අයිසා රතු වෙලා පොඩ්ඩක් කැහැලා ඉදගෙන ඉදපු පුටුවෙන් නැගිට්වා..

" බලමුකො.. ඉස්සෙල්ලම නිවාඩු ගන්න එපැයි.."

" හා..!! අපි යන්නෙ මොකේද ට්‍රේන් එකේ යමුද.."

" ආ..මේ ට්‍රේන් වල කොහෙවත් යන්නෙ නෑ.. ප්‍රයිවට් වෙහිකල් එකක විතරයි යන්න පුලුවන්.. මේගොල්ලො එක්ක ඔවගෙ ගිහින් මට බෑ වගකියන්න.. මම කියන විදියට ඉන්නවනම් මම එනවා.. නැත්නම් ඉතින් අයාන්ව තමා එවන්න වෙන්නෙ.. අපි දන්නෑ.."

" අන්ද්වේ..!!!! මගේ හැලකිඹුල් මස්සිනා මෙකට ගාවගන්න එපා අයිසේ.. ප්‍රීට්ස්.. අපි ඔයා ඉන්න කියන්නෙ තනි කකුලෙන්ද එහෙම ඉන්නම්.. අනේ අයාන් අයිසවනම් එපා.. එහෙම වුණොත් මම ඩයිහයිඩ්‍රජන් මොනොක්සයිඩ් බිලා මැරෙනවා..!!" (H2O)

ආගි ආධ්‍ය අයිසගෙ කකුලෙ එල්ලිලා ආයෙම ලතෝනි දෙන්න පටන් ගත්තම මහිලා ඇවිත් ආගිගෙ අතකින් ඇදලා කෙලින් කලා.. ඒකිට වුණත් ලැප්ප් ඇතිනෙ මේ ඩ්‍රාමා ක්වීන් මෙහෙම හැසිරෙද්දි..

" මම.. ඩයිහයිඩ්‍රජන් මොනොක්සයිඩ්ද බොන්න නංගි.. හොඳයි හොඳයි..
මේ කෑමකන්න ඇවිත්.. දැන්නම් නිමිලත් ඇති.."

ආධ්‍ය අයියා මහිශා දිහා ලාවට බලලා හිනාවෙද්දි මහිශා උගුර පාදගෙන
උඩ බලාගත්තා.. මෙනන යමක් සිද්දවෙනවා වගේ මට තේරෙනවා..
යකෝ!! ඒ කියන්නේ මෙකිට කෑමති කොල්ලොත් මේ ලෝකෙ ඉන්නවද..

" ඔයාලා කෑම හැදුවද.."

" නෑ ඡනෙරවා.. අයියා ඔබර් කලා.. ඇවිත් ටිකක් වෙලා.. කොහෙද උඹලා
කාමර ලොක් කරන් බිසිනෙ.."

මහිශා මගේ උරහිසේ හැප්පිගෙන කුස්සිය පැත්තට ගියා.. යකෝ මේකි..
දෙන්න හිතයි..ඇහැළ ගහක් ගලවලා..

" අනේ පලයං.. ගෙමබි.."

මහිශා යන ගමන්ම මට මැද ඇගිල්ලක් දික් කරගෙන කුස්සියෙ දොරෙන්
නොපෙනී ගියා.. ඒ එක්කම ආගි හිමින් සැරේ සොභා එක දිගට ඇදිලා
ගිහින් රවාගෙන ඉදිය කියාන් අයියට හේන්තුවක් දැමමා.. හේන්තුවක්
දාලාත් බලන්න නැති තැන ඒකි සොභා එකේ තිබ්බ කොටයක් මුණට
තදකරගෙන ඒකෙ මුණ ඔබාගෙන ඉදියා.. රධ්‍ය අයියයි අයුක අයියයි
සෙනුකයයි මොකක් හරි වැදගත් දෙයක් කතා කර කර ඉදියෙ.. මට ඒක
ඇහුන නැති නිසා මම මගේ ඉස්සරහා ප්ලේ වෙන ඩ්‍රාමා එක දිහා
බලාගෙනම ඉදියා..

ආගි කොට්ටෙට මුණ තදකරගෙන අඩනවද කොහෙද උරහිසේ හෙල්ලෙන
විදියෙන් මට තේරුණා.. ආයෙම අර ඉණ ගාවට දිග රැලි රලි කොණ්ඩෙ
ලිහිලා පහළට වැටිලා..

" ආගු.. බබා ඒ මේ ඔයා අඩනවද.."

ආගි මුණ රතු කරන් ඇස් දෙකේ කදුලු වාන් දානවා වගේ.. ඔලුව උස්සලා
කියාන් අයියා දිහා බැලුවා..

" අඩ අඩ ඉද්දින් අඩනවද අහන්නෙ.. මගුල.. අඩනවා තමා පේන්නැද්ද.."

කියාන් අයියා ඒ උත්තරේට කොර වෙලා ගියා.. ඇත්තනෙ ජේන්නැද්ද පහයට ඒ ළමයා අඩනවා..

" අඩන්නෙපා ඉතින්.. ඔයන් මෙනෙ කැහැගුවනෙ බොරුවට..
කේන්තියන්නැද්ද කියන්න.."

" ආ ?? මම ?? කැහැහුවා ?? කොයිවෙලේද ?? ඇයි ඔයා බොරු කියන්න.." *හුරුස්*

" ආ ඔව් කැහැහුවෙ නෑ නමා.. ඒකනෙ.. දැන් කඳුලු පිහාගන්නකො.."

කියාන් අයියා ආගිගෙ මුණෙ තිබ්බ කඳුලු පිහිදලා උස්සලා උකුලට ගන්නා..
මුත් දෙන්නා බලාගෙන යද්දි හරි ලව්ලි කපල් එකක්නෙ.. මම හිතුවෙ
කෙලින්නෙ පිස්සු චිතරයි කියලා.. ආගිගෙ ඇග වටේ කියාන් අයියා අත්
දෙක බැඳගෙන කම්මුලට හාද්දක් දුන්නා.. එතකොට නම් මෙව්වරවෙලා
වැලහින්න වගේ අඩ අඩ ඉදපු එකී යන්නම් හිතාපුණා.. ඊටපස්සෙ කියාන්
අයියා එයාගෙ අතේ දාගෙන ඉදපු හා කන් දෙකක් තියන රෝසපාට
බුල්බෑන්ඩ් එක අරගෙන ආගිගෙ කොන්ඩේ එකතු කල්ලා ඒකෙන්
ගැටගැහුවා..

" වරද්.. අම්මට කතාකල්ලා කිව්වනම් හරි ලේට වෙනවා කියලා.. දැනුන්
ටිකක් රූ වෙලානෙ.."

" මම..? මම අම්මට කිව්වා.."

" ඔයා කිව්වද.."

" ඔව්.."

මම රඬ අයියගෙ පිටට තට්ටුවක් දාගෙන කුස්සියට ගියා.. ආඬ අයියයි
මහිඟායි කෑම මෙසෙට තියනවා.. මම හිමින්සැරේ මහිඟා ගාවට කිට්ටු
කලාම ඒකී අපරාධකාරයෙක් දිහා බලනවා වගේ ම. දිහා හෙන සැක
හිතෙන විදියට බලලා සිත්ක් එක ගාවට යද්දිම මම ඒකිට කකුලට
කකුලෙන් එකක් ගැහුවා..

" ආදරණීය කකුල් මාවට්ටුව.."

මහිංගා එතන තිබ්බ හැදි වගේකුත් පෙරලගෙන වැටෙන්න ගිහින් ආධ්‍ය
අධ්‍යයන ඇග උඩට වාරු වුණා විතරයි ආධ්‍ය අධ්‍යයා දෝන බදලාම මහිංගාව
අල්ලගත්තා.. කිසි රොමැන්ටික් පොසිගන් එකක් නෙමේ හැබැයි.. අනික
ආධ්‍ය අධ්‍යයනම් මොකෙක්ද මන්ද.. අරකිව අල්ලගන්නවත් පණ නෑ..
දෙන්නම ඇදගෙන බිම පතබෑවුණා.. යකෝ මේ මනුස්සයගෙ මල්ලි
හොඳයිනෙ බලන් යද්දි.. අපිව වැටෙන වැටෙන සැරේ අල්ලගත්තා.. මේකට
ඒක.. සැක්.. මම උන් දෙන්නා මුණට මුණ බලන් ඉන්න අතරේ හිමින්
සැරේ කුසිසියෙන් ලිස්සලා ලිස්සලා කෑම මේසෙන් වාඩිවුනා.. ඊටපස්සෙ
මහිංගා නැගිටලා ඒකිම ආධ්‍ය අධ්‍යයවත් නැගිට්ටවා.. ටොප් බොටම්
මාරුවෙලා වගේ.. කමක් නෑ එහෙමත් හොඳයිනෙ.. ආධ්‍ය අධ්‍යයට බර වැඩ
කරන ඕන නෑ..

ඊටපස්සෙ හැමෝම ඇවිත් කෑම කාලා යාන්තම නමය හමාරට ගෙදර
යන්න ආවා.. ආගිගෙ ඔවර් ඇක්ටින් දගලානා නැත්නම් කලින් එනවනෙ..
මේකිව ට්‍රිප් එකක් එක්කන් ගිහින් අපිට මොන මොන අකරතැබ්බ වලට
මුණ දෙන්න වෙයිද මට හිතාගන්න නෑ.. කොටින්ම හිතද්දින් මගේ ඇග
කිලිපොලා යනවා.. මම කාර් එකේ යන ගමන් එළියබලාගෙන කල්පනා
කලා.. හැබැයි මම ආගි ගැන හිතපු ටිකම ටිකකට කලින් රඳා අධ්‍යයා මගේ
නම දාලා කිව්වා.. මම එහෙම වද දෙනවද.. මුට නම් පිස්සු තමයි..

" වරද්.."

" මම.."

" ඔයා ලබන සතියෙ ගෙදර යනවා කිව්වෙ.. ඇත්තටද.."

" ඇයි මම ඔයාට කිව්වෙ.. ආවිච්ඡමමව බලන්න යන්න ඕන කියලා.."

මම සිට එකට හේත්තුවෙලා රඳා අධ්‍යයගෙ මුණ දිහාබැලුවහම ආයෙම
මුණ දෙකක් කරගෙන ඉස්සරහා බලාගෙන ඉන්නවා..

" ඇයි එහෙම ඇහුවෙ.."

" නිකම.."

" ඉතින් ඇයි දැන් මුණ නරක් කරන් ඉන්නෙ.."

" මම..? නෑ.."

" නැත්තෙ නෑ එහෙම තමා.."

" මම.."

" ඔයත් එනවද.. ගමේ යන්න.. මාත් එක්ක.."

" මො-කක්.. මම..?"

" ඔව් ඉතින්.. යමු.. ඔයාලගෙ අමමගෙන් අහලා කියන්න.. අනික අමමා ගිහින් දවස් දෙක තුනකින් මම යන්නෙ.. ඔයාට ලබන සතියෙ ලොකු වැඩක් නෑනෙ.."

" මම.. බලමුකො.."

මුගෙ තියන ලොකුකම තමා.. ඇති වැඩක්නෑ ලබන සතියෙ.. ඒ වුනාට බලමු ලු.. දෙන්න හිතයි.. ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවට..

" බල බල ඉන්නෙ මොනවද.. මම තනියම ගමේ ගියොත් අර අල්ලපු-"

" නෑ නෑ මම එන්නම.. උඹ ඔව්වර කියනවනම.."

ඔකනෙ කියන්නෙ.. ලොකුකම නිසානෙ මේ සේරම..

" අපේ ඉස්සරහ ගෙදර ගැණි මොකක්ද අර දුන්න කොළකැල්ල.."

" ඔයා ඒකත් දැක්කද.. සිරාවට අයියෙ.."

" මම.."

" ඒ අක්කගෙ ඟෝන් නමබර් එක දීලා කෝල් එකක් ගන්න කිව්වා.."

" කෝ නමබර් එක.."

" දන්නෑ.. මම හිතන්නෙ ඒක ඔයාගෙ ඇද උඩ හරි කොහේහරි ඇති.."

" මම.."

මම හිමිහිට රඳා අයිසා කලව උඩ තියාගෙන ඉදපු අතකින් අල්ලගත්තා..
මගෙ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවට තරහා යනවනෙ ඉතින්..
සියානාත්තා..

"

*When you're not around me I swear, I got nothing to do, yeah It's makin' me
wonder what I did before I had you, yeah I can't go back Oh, I hate how
much I love you*

.."

රඳා අයිසා මගේ ඇගිලි වල එයාගෙ ඇගිලි පටලගෙන තදින් අල්ලගත්තා..
ඊටපස්සෙ මගේ අතින් පොඩිම පොඩි කිස් එකක් තිබ්බා..

අපි ඉදියේ අපේ ගෙදර ඉස්සරහා.. ගෙදර ලයිට් දාලා ඉස්සරහා දොර වහලා..

" මම යන්නම.."

මම යන්නම කිව්වත් එයා මගේ අතින් අල්ලගෙනම ඉදියා..

" මම.. ගුඩ නයිට්.."

මම එයාගෙ සිටි එකපැත්තට නැමිලා එයාගෙ කමමුලෙන් හාද්දක් තිබ්බා..
එයා මගේ කමමුලෙන් අතක් තියලා මගේ තොල්වලින් පෙක් එකක්
තිබ්බා..

" ගුඩ නයිට්.."

මම කාර් එකෙන් බහින්න ගිහිල්ලත් ආයෙම රඳා අයිසා මගේ අතින් ඇදලා
අරගෙන මගේ තොල් වලට පහත් වුණා.. එයා මාව රිදෙන්නම කිස් කලා..
කටට ලේ රහ දැනෙනකල්ම.. එහෙම දැනුනත් විනාඩි දහයක් විතර මම
දගලලා දගලලා රඳා අයිසගෙන් එහාට වුනා.. ඒකනම සිරාවටම රිදුනා
මට..

" උඹට නම්බර් ගන්න.. එක එක ගැනුන්ගෙ.."

" තවුසෙ.. තවුසෙනම මහ දුශ්ට.. හැකරැල්ලා.. පලයා යන්න.."

@Shan

මම දොර දඩාස් ගාලා වගහෙන ගේට් එක අරින්නත් හදලා ආයෙම
හොඳවයිත් දෙකක් රවලා රඬ අයිියගෙ දිහා බැලුවා.. හිනාවෙන්න
මගුල.. දෙන්න හිතයි.. ඉදපන්නකො.. ට්‍රිප් එකක් යනවනෙ.. මම තෝ
කනවා.. මම රඬ අයිියට මැද ඇගිල්ලත් දික් කරගෙනම ගේට් එක වහලා
ගෙදරට දුවගෙන ගියා..

සමාවෙන්න අනේ.. ඕනරි ඊයෙ අමමගෙ ගුවි දෙකක් කාලා දුක හිතීලා
ඉදියෙ.. මගෙ පුස් කොල්ලෙක් කොහෙද ඉන්න පිස්සු පුසෙක්ගෙන් ගුවි
කාලා තුවාල කරන් ඇවිත් අමමා මට බැන්නා මම හරියට එයාලා
බලාගන්නෙ නෑ.. බලාගෙන ඉන්න බැයිනම මොකටද කාණු අස්සෙ ඉදන්
උස්සගෙන ගෙදර ගෙනාවෙ යැයි යැයි කියලා.. සැමක්.. අපේ අමමා මහ
දුස්ටයි.. මම සමාප් මාධ්‍යවලම පල කරනවා..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

මගෙ දළඬු ලමයිනිට මම ආදරේනෙ.. හුහ්

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාප් මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්කි්නිෆොටෝ)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාප් මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

70 කොටස

" කොල්ලො.."

" ඔ මාමෙ.."

" ගෙදර පලයන්නො මගුල.. උඹට කොළඹ ඉඳලා එපාවෙන්නෙ නැද්ද මං අහන්නෙ.. "

" එන්නම එන්නම.. ආවට ඉතින් මාමා නෑනෙ ගෙදර.."

" මම නැතිවුණාට උඹ වරෙන්කො.."

" එනවා අයියෝ.. ලබන සතියේ විතර එන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.. ඔක කියන්නද මේ තකහනියක් පාන්දර කෝල් කලේ.."

" ඒකටයි තව වැඩක් කියන්නයි තමා.. මම මේ උඹට ගන්නෙත් තඩි ගලක් උඩ නැගගෙන.. පිං දීපන් අපි වගේ මාමලා ලබන්නත්-"

" ආ ඇති ඇති අපො.. ගත්ත එක කියපංකො මාමෙ.. වෙන ලබ්බවල් කියවන්නෙ.."

" මම ප්‍රාන්සර් එනවා.. ආයෙම නාරාහේන්පිට කැමප් එකට.."

" අඩඩ සිරාද.. මරුනෙ මාමෙ.. මම හිතුවෙ මාමා ආයෙ ජීවිතේට කොළඹ එන එකක් නෑමයි කියලා.."

" එන්නම නෙමෙ හිටියෙ.. ඒ වුණාට මේ ජීවිතේ තේරුමක් නෑ බං.. කැලයක් අස්සට වෙලා.. මෙහේ බලන්න ලෙඩඩු මොකෙක්වත් නෑ.. දවසම නිකන් ඉන්නෙ බිලට එකට වෙලා.. ඇඳවල් වල මකුණොයි.. සැක් මේ උබනම කවදාවත් ආම් එකටනම එන්න එපා.. මෙක මහ කරුමක්කාර ජීවිතයක්.."

" මම එන්නෙ නෑ තමයි ඉතින්.. දැන් කවද්ද එන්නෙ.."

" අපිට ප්‍රමෝගන් ඇවිල්ලා බං.. ඉතින් නාරාහේන්පිට ආවහම මම එහේ බිලට එකේ නවතීන්තෙ නෑ.. ක්වාටස් නවතිනවා.."

" කොහෙ.. වත්තලද.."

" මම.. මට අක්කා කිව්වා උඹ බෝඩ වෙන්න ඉන්න කතාවක්.."

" ඔව් මාමෙ.. ක්ලබ් එකේ වැඩ වලටයි ඉස්කෝලෙ වැඩ වලටයි මෙහෙත් බෝඩ වෙන්න බැලුවෙ.. ලොකු අමමලගෙ තැන් වල හැමදාම නිකම බල්ලො වගේ වැටීලා ඉන්න බෑනෙ.. වැඩ ගොඩක් තියෙනවා කරගන්න.. බෝඩ වෙන එක හොඳයි කියලා හිතුණා.."

" ඒකතමයි ඒකතමයි.. ඒ වුණාට බෝඩ වෙන්න ඕන නෑ.. වරෙන් මාත් එක්ක ක්වාටස් නතර වෙන්න.. උඹට ඔවගෙ ඉන්න බෑ.. මම දන්නැද්ද.. බෝඩ වෙලා උඹ හිතනවා වගේ ආතල් එකේ ඉන්න බෑ බං.. එපාවෙනවා.. මම මේ නාරාහේන්පිට එන වැඩෙට කැමති වුනෙත් උඹවත් ඉන්න නිසා.."

" අමමගෙන් අහුවද මාමා.."

" ඔව් අක්කා කිව්වා උඹෙන් අහන්න කියලා.."

" මටනම් අවුලක් නෑ.. කොහෙත් එකයි.."

" දැන් ඉස්කෝලෙන් යන නිසා මට පුලුවන් නෙ වැඩට යන ගමන් උඹව ඉස්කෝලෙන් දාගෙනම යන්න.. අනික මට නයිට් සෙට් වෙනවා.. හැමතීස්සෙම ගෙදරකත් නෑ.. කාලා බීලා ඉන්න තියෙන්නෙ.. මේ මාසෙ නෙමේ.. ලබන මාසෙ අන්තිම හරියෙ මම එනවා කොළඹ.. ලෑස්තිවෙලා ඉදිපිය.."

" හා මාමෙ.."

" මම තියනවා.. ආ අනිත් එක.. යන ඇල්ලක පරිස්සමින් යන්න ඕන.. දන්නවනෙ.. ඔවගෙ ගිහින් ගෙදර පල.. මම මේ ගලෙන් වැටීලා මැරෙන්න කලින් මම තියනවා.. බුදුසරණයි.."

" ආ හා.. බුදුසරණයි.."

මම කෝල් එක කට කල්ලා ඇදේ අනිත්පැත්ත හැරුණා.. අපේ මාමා
කොළඹ එන එක ගැනනම් ඇත්තටම සතුටයි.. අර කැමපස් කාලෙ
කොහෙද යන නැට්ටිවිටියෙක්ට අහුවෙලා ඒ මනුස්සයගෙ තරුණ කාලෙම
නිකරුනේ ගෙවිලා ගියා.. ආම් එකට ගිහිල්ලත් පුදුම දුකක් වින්දේ..
කැළණිමුල්ලෙ ට්‍රේනින් යද්දි අපේ මාමා.. කලබල කාලෙ.. දෙදාස් හතේ..
මම පොඩ්ඩි එතකොට හුගක්.. අපේ අම්මයි ආච්චියි ඉදියෙම ඇඩු
කදුලෙන්.. මාමා ට්‍රේනින් ගියා ගියාමයි අවුරුදු දෙකක් යනකල් කිසිම
ආරංචියක් තිබ්බේ නෑ.. අනික මමා ආම් එකට ගියෙ මොන මගුලටද මට
හිතාගන්න බෑ.. ඒකත් කලබල කාලෙ.. ඩෙන්ටල් ඩොක්ටර් කෙනෙක්
විදියට ඩිග්‍රි එකයි පත්වීමකුයිත් ලැබුණත් ඒ සේරම දමලා ගහලා ආම් එකට
ගියා.. ඒ ගිහින් ඒකෙ මෙඩිකල් කොප්ප් වල ඩෙන්ටල් ඩොක්ටර්
කෙනෙක් වුණා..

අවුරුදු දෙකකට පස්සෙ මාමා ගෙදර එද්දි අපේ අම්මලා හිතාගෙන හිටියෙම
මාමා බෝම්බකටවත් අහුවෙලා මැරිලා තමයි කියලා.. ඒ කාලෙ අපේ
ගමේ හුගක් අය හිටියා හමුදාවේ.. ඒ සේරම මැරුණා.. අපේ ආච්චිම
උගන්නපු ළමයි කිදෙනෙක් මැරුණද.. දෙදාස් නමයෙ කලබල ඉවරවුණාම
අපේ මාමා ගෙදර ආවෙ බඩට බුලට එකකුත් බස්සගෙන.. තුවාල පිටින්.. ඒ
කාලෙ මෙඩිකල් කොප්ප් කියලා නෑ සේරම යුද්දෙට ගියානේ.. මාමා ඉඳලා
තිබුණේ අනුරාධපුර පැත්තේ.. අවුරුදු එක හමාරක්ම..

ඉතින් වෙඩි වැදිලා තුවාල වෙලා ඒවත් සනීප වෙනකල්ම මාමා ගමේ
ගෙදර හිටියේ.. ඒ කාලෙ මාමට පාලුන් නෑ.. මම හුගක් පොඩ්ඩිනේ.. මට
මතකයි මාමා තමයි මාව මොන්ට්සෝරි එක්කගෙන යන්නේ.. ඒ කාලෙ
මම තාත්තා නෑ කියලා යාලුවොන්ට කියන්න ලැජ්ජයි වගේ නිසා මාමා
පෙන්නලා ඒ තාත්තා කියලා කියනවා..

දෙක වසරට යනකල්ම මම මහ කැන විදියට ඒ බොරුව කල්ලා දවසක්
පන්තියෙ කෙල්ලෙක් පන්තිය මැද්දෙම ඒ මගේ තාත්තා නෙමෙයි මාමා
කියලා ඒකිගෙ අමමා කිව්වා කියලා මට කැගැහුවා.. ඉතින් එදා ඉඳන් මම ඒ
බොරුව ආයෙම කිව්වේ නෑ කාටවත්.. මේ වෙනකල් කාටවත්ම කියලා
නෑ..

මගේ තාත්තා මාව දාලා ගිහින් තමා.. ඒක කියන්න මම ලැජ්ජ වෙන්න
නෑ.. ලැජ්ජ වෙන්න තැනට මමවත් මගේ අම්මවත් වැඩ කල්ලා නෑ..

හැබැයි මිනිස්සුන්ගෙ කටවල් අපිට වහන්න බෑ..

කොහොම වුණත් මගේ ජීවිතේටම තාත්තා කියලා කටපුරා කියන්න පුලුවන් මනුස්සයෙක්ට ඉදියෙ මගේ මාමා විතරයි.. මම පොඩි කාලෙ අසනීප වුණාම වඩාගෙන වෙල පුරාම ඇවිද ඇවිද කෑම කවනවා.. තියා මගේ නැපි පවා පොඩි කාලෙ මාරුකරන්නෙ මාමාලා.. කවමදාවත් අපේ මාමා අපේ ලොකුඅම්මලා වගේ අම්මට පෙර වැරදි කිය කිය දොස් කිව්වෙ නෑ.. මාමා හැමදාම කිව්වෙ අම්මට ආයෙම කසාදයක් කරගන්නත් වැරදි නෑ කියලා.. කවමදාවත් කිව්වෙ නෑ මම පවුලට බරක් කියලා.. මට අනාථයා කියලත් නෑ.. ඉඳලා හිටලා පොඩ්ඩක් බැන්නට යාලුවෙක් වගේ..

මම නැගිටලා අම්මා හොයාගෙන කුසිසියට ගියා.. අම්මා කංකු වගයක් තෝරනවා..

" ආ නැගිට්ටද සුදුමහත්තයා.."

" ඔව් අම්මෙ.. කෝ දෙන්න ඔක.. මම සුද්ද කල්ලා දෙන්නද.."

" අනේ එහෙනම් මට අර පොල් ගෙඩිය ගාලා දෙනවකො කොල්ලො.. මෙක මම කරන්නම.."

" මම.."

මම පොල් ගෙඩියක් අරගෙන ගිහින් ඒක එළියට අල්ලලා බිඳලා සෝදලා ගාන්න ගත්තා..

" අම්මෙ.."

" ඔ.."

" මාමා කතාකලා.."

" ආ මොකද කිව්වෙ.."

" මාමා කොළඹ එනවා කියන්නෙ.."

" ඒකතමා නේද.. හොඳයි අනේ මටනම හිතට සහනයක්.."

" මටත් ක්වාටස් එකේ නවතින්න එන්න කිව්වා.. මම යන්නද.."

" මාමා ගාව නිසා මට හිතට බරකුත් නෑ.. අනික ඉතින් උඹලා දෙන්නා එකතුයිනෙ.. සුදුමහත්තයා කැමතිනම් යන්න.."

" මම.. මම යන්නම්.."

" මේ උඹ ගිහිත් මට පොඩි උදව්වක් කල්ලා දීපන්නෙකො.."

" මොක..??"

" ඔය මාමා තකහනියක් කොළඹ එන්නෙ මොකක් හරි උරවක්කරමාලයක් ආයෙම එල්ලගත්තද දන්නෙ නෑ කරේ.. පොඩ්ඩක් හොයලා බලලා කියපන් මට.. කියන්න බෑනෙ.. එකපාරකුත් නිකරුනේ අමාරුවක වැටුනා.."

" මම හිතන්නෙ නෑ අම්මෙ.. මාමට එහෙම කවුරුත් ඇති කියලා.. අනික ඉන්නවනම් මාත් එක්ක කියනවනෙ.."

" මම.. පොඩ්ඩක් හොයලා බලන්නකො කෝකටත්.. මම හෙට ගෙදර යනවා.."

අම්මා ඉඳුනු පලා කොළ වීක අල්ලලා එලියට විසික් කරලා සිත්ක් එක ගාවට ආවා..

" මම ලබන සතියෙ එන්නම්.. රඬ අයියන් එන්න ආසයි කිව්වා.. "

" එන්න කියන්නකො ඉතින් එහේ.. කොච්චර හොඳද.. මම ආව්විට කියන්නම්.. අඩුපාඩුවක් නෑනෙ.. මෙහෙ වගේ නෙමෙයිනෙ.."

" මම කියන්නම්.. එයා අම්මගෙන් අහන්න ඔන කිව්වා හැබැයි.."

" හා.. දැන් කවද්ද ඔය ඇල්ලෙ යනවා කිව්වෙ.. කවුරු කවුරුද එන්නෙ.."

" අනිද්දා යනවා කියලා හිතාගෙන ඉන්නෙ.. මමයි සෙනුකයි තව අපේ ඉස්කෝලෙ අයියලා වගේකුයි ආගියි මහිගයි ඔක්කොම යනවා.."

" අර පුතා.. කවුද ලමයෝ.. මට නම මතක හිටින්නෙම නෑනෙ.. ආ රඬ පුතාගෙ අයියන් යනවා කිව්වද.."

" ඔව්.. එනවා කිව්වා.."

" ලොකු පිරිමි ළමයිනෙ දැන් ඉතින්.. ගියාට කමක් නෑ.. අර ගැණු ළමයි දෙන්නා පරිස්සමට බලාගන්න.. අපේ කාලෙ වගේ නෙමෙයිනෙ දැන් ඉතින් නිදහසේ හැදෙන ළමයිනෙ.."

" මම.."

" කොල්ලො.. වැඩක් නැත්නම් මිදුල පොඩ්ඩක්.."

" හා හා.."

මම අමමට පොල් ගාලා කිරි ටිකත් හදලා දීම කනේ එයාපොඩි එකක් ගහගෙන ඉදලත් අරන් මිදුලට බැස්සා.. හෙන කාලෙකින් අතුගාන්නෙ.. මම වත්තෙ කොනක ඉදන් හිමිහිට තාලෙට සිංදුවකුත් කිය කිය අතුගාගෙන එද්දි එහා ගෙදර කමනි ඇන්ටිගෙ දුව වැලේ රෙදි වනනවා.. මම ඒක දැක්කෙ නෑ වගේ බිම බලාගෙනම අතුගාගෙන ආවා..සැක් දැක්කොත් දවසම ඉවරයි..

සටස් *සටස්*

මේ අක්කා රෙදි සඳ්දෙන් ගසනවා ගසනවා.. ඔව්වර ගසන්න ඕනද මං අහන්නෙ.. අවධානෙ ඕනවෙලාද කොහෙද.. ඒවා ගනන්ගන්නෙ නැතුව මම වැට ගාව අතුගා ඉද්දි අපේ ගෙදර ඉස්සරහින් කාර් එකක් නතර කලා.. ඒ එක්කම කාර් එකෙන් බැහැලා ගෙදරට දුවගෙන දුවගෙන ආවෙ ආශි.. ඊට පිටිපස්සෙන් මහිශාන් සාක්කුවට අත් දෙක දාගෙන හිමින් හිමින් ගේට එකත් වහගෙන මාව දැක්කෙ නෑ වගේ ගේ ඇතුළට ඇවිදගෙන ගියා.. ඕකිගෙ ලොකුකම තමා කොහොමත්.. ආශි දුවගෙන ඇවිත් 'බොහ්' ගාලා මගේ කරේ එල්ලුනා.

" හායි ඩියර්.. ගුඩ් මෝනින්.."

" ගුඩ් මෝනින්.. මොකෝ උදේ පාන්දර මෙහේ.."

" පොඩි වැඩකට බං ආවෙ.. උඹව උස්සන් යන්න.."

" ඒ කොහෙද.."

ආගි මගෙන් එහාට වෙලා හිටගත්තහම මම බිමට නැමිලා අම්මගෙ මල් පාත්ති අස්සෙ තිබ්බ වල් පැල වගයක් අතින් උදුරලා දැමිමා.. ආගිත් ඒ ගමන් බිමට නැමිලා වල් පැල වගයක් උදුරලා දැමිමා..

" අම්මා ලස්සනට ඉන්දලා නේද.."

" මම.. මේ පැළ ජාතිය අම්මට ගෙනැත් දුන්නෙ උඹ නේද.."

" ඔව් අනේ.. අපේ ගෙදරත් ඔවා පැල වගයක් තිබ්බා.. අපේ අම්මා කිව්වා අම්මටත් ගෙනත් දෙන්න කියලා.. ඒ වුණාට අපේ ගෙදර මෙව්වර ලොකුවට හඳුනෙ නෑ බං.. මැරිලා ගියා.. අම්මගෙ අත් ගුණේ තමා.."

" මම.."

" මෙහ්.. ප්ප්.. කවුද බං අර වැට ගාව ඉදන් උඹ දිහා බලාගෙන ඉන්න වට්ටිඅක්කා.."

ආගි රහසින්වගේ මගෙන් අහද්දි මම හැරිලා පිටිපස්ස බලලා ආයෙම ඉස්සරහා හැරුණා.. මේකි තාම රෙදි වනනවද.. යකෝ රෙදි හෝදනත් වෙලා.. තාම වැල ගාව..

" අර බං මම දවසක් කිව්වෙ.. අල්ලපු ගෙදර අක්ක කෙනෙක් පස්සෙන් ආවා කියලා.. අන්න ඒකි.."

" කවුද.. අර කමති කියන තේලඩ්ඩ්විගෙ දුවද.."

" ඔව් ඔව්.."

" සැක්.. උඹ වගේ හෙන ලුක් එකක් තියන එකෙක් එක්ක මේ ගැණිට හැරෙන්නවත් පුලුවන්ද.. පිස්සු හු## තමා.. ලාප්ප්-

ආගි ඉක්මනට අත් දෙකෙන් කට වහගත්තා.. ඒකිට හැමතිස්සෙම අමතක වෙනවා ඒකි ඉන්නෙ කොල්ලො එක්ක කියලා.. ඒකනිසා කුණුහර්පයක් කිව්ව ගමන් කට අත් දෙකෙන්ම වහගන්නවා..

" බබා.. අනේ නැගිටින්නකො පැටියො.."

ආගි එකපාරම හෙන ගහන්න වගේ ඉදගෙන හිටිය තැනින් නැගිටලා බේරිහන්දෙන් ගත්තා.. එහා ගෙදර අක්කගෙ අතින් පනිට්ටුවක් බිමට වැටුණා..

" පිස්සුද බ.."

" *පොඩ්ඩක් ඉදපන්නො* අනේ ඔයා ඔවා කරන්න ඕනද ඩයර්.. කෝ දෙන්න මම කරන්න.. ඉදලා හිටලා මගේ නැන්දමමට මම උදව් කරන්නත් එපැයි.. කෝ කෝ බබා අනේ ඔයා එහාට වෙන්නකො."

ආගි ඒකිගෙ අනේ තිබ්බ පුස් කන් දෙකක් තියෙන හැන්ඩබෑග් එක මගේ ඇගේ ගහලා ඉදල ඉල්ලගත්තා.. අහල් අටේ හීල් එකකුත් දාගෙන ඉදලක් අරගෙන ෆැගන් ගේ එකක වගේ මිදුල් අතුගාන එකියක් දැක්කමයි මම..

" පුලුවන්ද.."

" පුලුවන්ද අහන්නෙ අනේ.. මේවා මම නැතුව වෙන කවුරු කරන්නද.."

මම ශේෂ් එකේ පිටිපස්ස හැරිලා බලද්දි ටහුක් කමනි ඇන්ට්ත් වැට ගාවම අතුගානවා..අක්කා රෙදි ආයෙම අරගෙන පනිට්ටුවට දාගෙන වැලේ වනනවා..

" ඔයාට මහන්සිනෙ.."

" පිස්සුද බබා.. මම ගෙදරත් මේවා කරනවා.. අනික අපි නෙක්ස්ට් ඉයර් එකේ එන්ගේස් චුනාම කොහොමත් ලිවිත් ටුගෙදර් ඉන්නනෙ හිතාගෙන ඉන්නෙ..I'm used to this already.. "

" මම.. ඉක්මනට අතුගාන්නකො එහෙනම.."

මම ආගිගෙ හැන්ඩබෑග් එකත් කරක කරන පැත්තකට වෙලා ඉද්දි මේකි අර තඩ් හීල්ස් දෙකත් දාගෙන අතුගාලා ඉදල ගෙනැත් මට දීලා කමනි ඇන්ට්ටත් රවලා මාව ඇදගෙන ගේ ඇතුළට ගියා..

" මේවා මේ කන්ට්‍රැක්.."

" කන්ට්‍රැක්.. කවුද උඔට කන්ට්‍රැක් දුන්නෙ.."

" උඹේ බෝයිග්‍රේන්ඩ් නමා.. මගේ බෝයිග්‍රේන්ඩ් එක්ක කියලා තිබ්බේ..
මගෙ වරද් සුදු කුක්කු පැටියා දිහා අල්ලපු ගෙදර ඉන්න බාබායිගා යකින්න
බලාගෙන ඉන්නවා.. ඉතින් මම කන්ට්‍රැක් එකක් බාරගන්නා.. අද ඇවිත්
ඇක්ට් කරන්න.. වාසනාවට මගේ ටයිම්ස් හොඳයි.."

යකෝ රච්‍ය අයිස්ත් මාර ඩයල් එක නමා..

" උඹේ කටට මක් වෙලාද.. රතු වෙලානෙ.."

" සිරාවට.. හුගක් ජේනවද ඒක.."

" නෑ නෑ ලොකුවට නෑ.. ඒත් මගේ සුක්ගම ඇහැට ජේනවා.. මෙහෙම ලං
වෙලා බලද්දි.."

ආගි මගේ මුණ කිට්ටුවටම එද්දි මහිගා පිටිපස්සෙන් ඇවිත් ආගිව ඇදලා
ගන්නා..

" උඹලා දෙන්නා මක් කරනවද මේ.."

" නෑ මහිගෝ.. මේ ඡනෙරුවගෙ කට කාලා රච්‍ය අයිසා.. ඒක පෙන්නුවා
මම.."

" උඹ අනුන්ට කියන්නෙ.. උඹේ බෙල්ල කෑවෙ කවුද.."

මහිගා කිසි හිතක් පපුවක් නැහැව අගිගෙ ස්කිනර් එකෙන් ජේන රතු පාට
මාක් ගොඩක් ඇගිල්ල දික් කල්ලා පෙන්නද්දි ආගි බෙල්ල වහගෙන අහකට
වුණා..

" මදුරුවෙක් කෑවා.. ඇයි මගුල.. උඹ තනිකඩයි කියලා මම මක් කරන්නද.."

" මම පව් බං.. එක්සෑම ඉවරවෙලා උඹලා ලව් හරි කරනවා.. මම..??මම
මොකද කරන්නෙ.. මම උඹලට ගොපිත් යන්න එනවා.. බේසික
යාලුවො.."

" ඉතින් අර ආච්‍ය අයිසා ඉන්නෙ.. ඊයෙන් බදාගෙන ඉදියා නේද කුස්සියෙ.."

" අනේ පගෝ.. උඹට මම කියන්නෙ නෑ.."

මහීශා මගේ ඔලුවටයි ආශීගෙ ඔලුවටයි ඇනලා ගිහින් මගේ ඇදෙන්
ඉදගත්තා.. ඔලුවට ගහන්නෙපා යකෝ ඔහොම.. පහුගිය කාලෙම ගනන්
හදන්න ගිහින් එක ගානටක එක ගානෙ අර මිනිහගෙන් ටොකු කාලා.. මේ
යන විදියට මොලේ හිල් වෙලා තමයි නවතින්නෙ..

" ඔකේ.. දෙන්න.. තව ටිකකින් රඬ අයිසා එනවා කිව්වා.. ඡනෙරුවා.. රෙඩ්
වෙන්නකො ඩියර්.."

" රඬ අයිසා කොහෙ එන්නද.. උඹලා කොහේ යන්නද මේ ආවෙ.."

" මම ආවෙ ආන්ටි එක්ක යන්න.."

මහීශා නෙල්ලි ගෙඩියක් කටේ ඔබාගත්තා.. ඒක දැකලා මගේ මුණ ඇඹුල්
වෙලා ගියා..

" අපේ අම්මත් එක්ක මක් කරන්නද.."

" මම ආන්ටි එක්ක අපේ ගෙදර අද කේක් එකක් හදන්න පුරුදු වෙනවා..
අපේ අම්මා කිව්වා ගිහින් ආන්ටිව එක්කත් එන්න කියලා.. අනික ආන්ටි
යන්නනෙ ඉන්නෙ.. අපේ අම්මා දැන් ඉදන්ම අඩනවා.."

" එහෙමද.. මම.. එතකොට උඹ ආවෙ මොකටද.. උඹටත් අපේ අම්මව
ඔනද.. යකෝ මෙක හරි මගුලක්නෙ.. අම්ම මගේ.. ඉල්ලන් එන්නෙපා.."

" අයිසෝ නෑ ඩියර්.. මම අම්මව එක්කත් යන්න නෙමේ ආවෙ.. අපේ
අම්මිත් අද මහීශාගෙ ගෙදර ඉන්නෙ.. එහේ එයාලගෙ Secret Little
Rendezvous එකක්.. සෙනුකලාගෙ අම්මත් මහීශාලාගෙ ගෙදර යනවා.."

" සිරාවට.. අම්මා කිව්වෙවත් නෑ.."

කොහොමත් අපේ අම්මා ඔවා මට කියන්නෙ අන්තිම මොහොතෙ යන්න
ඇදගෙනනෙ.. එන්නෙ නැතැයි පව හලලා හලලා.. ඇදුම් මෝස්තරයි මුණ
ගාන ඒවයි. ඔවා තමා ගිහින් වැඩිහරියක් කතාකරන්නෙ..

" මෙහෙමයි බබා.. මම කන්ට්‍රැක් එකක් බාරගත්තනෙ රඬ අයිසගෙ.. සෝ
මම මගේ ඇක්ට එක දිගටම කරගෙන යනවා උඹ මෙහෙත් යනකල්ම..
ඒකෙ ගාස්තුව විදියට රඬ අයිසා පොරොන්දු වුණා මාත් එක්ක ඡොපින්

යන්න එන්න.. පොරොන්දු වුනා කිව්වෙ.. මම බලෙන් කියාන් අයිියට
කියවලා පොරොන්දු කරවගන්නා.. ඉතින් රඟ අයිියා උඹ නැතුව එන්න
නෑනෙ.. දැන් දෙන්නම යං මාත් එක්ක ගොපින් කරන්න.."

" අනේ මේ අපිව අල්ලගන්නෙ.. කෝ උඹ මිනිහා.. ඌ එක්ක පලකො.."

" මගේ මිනිහට මට වඩා රගර් මැව් එකක් ලොකුවෙලානෙ.. එයාට අද
ප්‍රැක්ටිස්.. එන්න වෙන්නෙ නෑ.."

" අපෝ උඹත් එක්ක ගොපින් ගිහින්-"

" මොකක්ද අප්පා.. මම මොකක් හරි කිව්වොත් කාටවත් බෑ.. ඔයාලා මගේ
යාලුවො නෙමේ.. ඒකනෙ මෙහෙම කරන්නෙ.. මම කිව්වෙ මහීශා ඔයා
විතරයි බබා මගේ හොඳම යාලුවා හැමදාටම.. මේ හැමෝම මහ
බොරුකාර-"

" ආ ඉදහන් ඉදහන්.. නාල එන්න.. මගුල.. පුදුම කරුමයක් තමා.."

" අන්න එහෙම.. මම යනවා මගේ ආන්ට්ට්ට් හොයාගෙන.."

ආශ්‍රි බෑග් එක මගේ ඇදට විසික් කරගෙන යන්න ගියා.. හිල් එක
ගැලෙව්වහම මේකි හෙන කොට්ටිනෙ යකෝ.. සැක්.. කියාන් අයිියත් මාර
ඩයල් එක තමා.. සයිස් එකට හොයාගන්න එපැයි..

" අඩෝ ෂනෙරුවා.. කියාන් අයිියා පව් නේ බෑ.."

" අපි නම කිව්වා ඔවා.."

" කමක් නෑ උන්ට හොඳනම් අපිට මොකෝ.. කියාන් අයිියා නැතුව වෙන
එකෙක් කොහොමත් මේකි එක්ක ඉන්නෙත් නෑ.. රූපෙටවත් රැවට්ලා
පස්සෙන් ආවොත් තමා.."

" මම.. මම ඇදුමක් දාගෙන එන්නම.. අඩෝ මේ උඹට වැඩක් නැත්තම
මේක අයන් කල්ලා දාපන්නො.."

මම අල්මාරියෙන් සුදු ඩෙනිමකුයි කළු සුදු හරහට ඉරි තියෙන ගර්ට් එකකුයි
ඇදට දැමිමහම මහීශා මටත් බැන බැන ඒක ගුලි කරන් අයන් කරන්න
ගියා.. මම මේ උදවු කරන්නෙ මේකිට.. තේරෙන්නැද්ද මන්දා.. ආධ්‍ය

අයිියව අල්ලගන්න නම මුලින්ම හොද ගෘහනියක් වෙන්න ඕන.. යහපත් වෙන්න ඕන.. පොඩි තැන ඉඳලම ට්‍රේන් කරන්න එපැයි..

කොහොම හරි මම ඇදගෙන ඉවරවෙලා ඩෙග් දෙකකුත් දාගෙන එළියට වෙලා පාඩුවෙ ඉද්දි අර බේසික ආගි ඒකිගෙ බැග් එක අස්සෙන් දුඹුරුපාට අයි ලයිනර් එකක් උස්සගෙ ඇවිත් මගේ හොදට තිබ්බ ඇස් දෙක යට ගාලා ඇගිල්ලෙන් අතුල්ල අතුල්ල මොකක්ද මගුලක් කලා..

" අම්මෝ.. ලස්සනයි අප්පා.."

" ඔකට කියන්නෙ වල් පාට.. හැබැයි උඹට ඔහොම සිරාවටම ලස්සනයි.. කළුපාටට වඩා දුඹුරු ලස්සනයි තමා.."

" ඉතින් බං මුගේ ඇස් දෙක කොහොමත් දුඹුරුනෙ.."

" මට ඉන්න දීපන් පාඩුවෙ.. ඔය ඇති.. ආයෙ ආවොත් නම ගහනවා උඹලා දෙන්නට.."

මම සපත්තුව පෙන්නලා කිව්වහම අපේ අම්මත් ඇදගෙන කියාගෙන එළියට ආවා.. මහීශා යන්න නැගිට්වා..

" සුදුමහත්තයා.. මම ගමනක් යනවා..~ කලින් ගෙදර ආවොත් ඔයා කෝල් එකක් දෙන්න.."

" හා පරිස්සමට ගිහින් එන්න.."

" යමු ආන්ටි.."

මහීශා අපේ අම්මගෙ අතේ එල්ලිලා යන්න ගියාම මමයි ආගියි ඉස්තෝප්පුවට වෙලා රධ්‍ය අයිියා එනකල් බලාගෙන ඉදියා.. ටිකකින් එයාගෙ කාර් එකත් ඇවිල්ලා ගේට එක ගාවින් නතර කලා..

" මස්සිනා ඇවිල්ලා.. යමු යමු.."

ආගි උඩ පැනැන දුවගෙන ගිහින් කාර් එකේ පිටිපස්සෙ සිට එකෙන් ඉදගත්තම මම හිමින් ගිහින් ගේට එකත් ලොක් කල්ලා යතුර සාක්කුවට දාගෙන පැසෙන්පර් සිට එකෙන් ඉදගත්තා..

මු යකෝ..

රඳා අයිසා ප්‍රොප් ඩෙඩ් හැන්ඩ්ස්ම.. ගේඩ්ස් දෙකකුත් දාලා අත් හිර වෙන්නම කප් ගර්ට් එකක් ඇදලා කප් රිප්ඩ් ජින් එකක් ඇදලා.. සුදුපාට ඩෙග් දෙකක් දාලා.. මම ඉතින් වැඩිය බලන්න හොඳ නැති නිසා ඉක්මනට ඉස්සරහා බලාගත්තා.. ඒ වුණාට ලස්සනයිනෙ..

" ඔ ගෝඩ්.. ඔයාලා නම් සිරාම මැවින් කපල් එකක් තමා ගයිස්.. ලුක් හව කුල්.. ජස්ට් වාව!!! ඇම ඔබ්සෙස්ඩ් ටින් දෙම ඔල්ලරඩ්.. ගෝඩ් හෙල්ප් මී ප්ලීස්.."

ආගි ඉස්සරහට අත දික් කල්ලා ඒ සි එක වැඩි කරන ගමන් බටර් ගාන්න ගත්තා.. ඒකි කියන කතාවෙ ඇත්තක් තියෙන්න පුලුවන් ඒ වුණාට මෙකිගෙ හැටි අපි දන්නැද්ද.. ඔකි බටර් ගානවා..

" මොකද ඡනෙරු ඔහොම බලන්නෙ.. මම බටර් ගානවා නෙමෙ හලෝ.. සිරියස් කිව්වෙ.. ඔයාලා දෙන්නා වගේ හෙන හැන්ඩ්ස්ම දෙන්නෙක් එක්ක ගොපින් යන එකම කොට්ටර් දෙයක්ද.. ලව් යු ගයිස්..මිම්වාහ්.."

ආගි මගේ උරහිසටත් එකක් ගහගෙන පිටිපස්සට වුණා..

" කොහෙටද යන්නෙ නංගි.."

" ආ අයිසා.. Crescat Boulevard යමුද.. මම ගොපින් කරන්නම.. ඔයාලා දෙන්නට බෝරින් වෙව්.. You Know Girl's Things.. ඔයාලා ඇවිදලා හිමිහිට එන්නකො.. හා ද.. කොහේහරි යනවනම මට ටෙක්ස්ට් කරන්න.."

" කේ.."

" පොඩ්ඩක් ඉන්නකො.. ගයිස් I'll tell you something to enjoy.. SCOPE එකේ Pope Exorcist කියලා මුව් එකක් තියෙනවා.. ඒකනම.. මරු.. මම මහිගා එක්ක බලන්න ගියා.. සිරාවටම ඒක මරු.. වැඩි වෙලාවකුත් නෑ.."

" මම ප්ලෑන් කල්ලා තිබ්බෙ එහෙම තමයි.. now I'm going there anyway.. ඔයාට පික් කරන්න ඔන වුනාම කෝල් කරන්න.."

" You're planning everything without even telling me.."

@Shan

" All you have to do is come with me.. Just trust me.. Wherever I go, I guarantee that you will enjoy it to the fullest.."

මම හිනාවෙලා ඉස්සරහා බලාගත්තා.. මගේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා කියන එකක් නමා.. ඊටපස්සෙ ආශීව Crescat Boulevard එකෙන් ඩ්‍රොප් කල්ලා රඳවා අයිසා OGF එකේ පාකින් ලොට් එකෙන් කාර් එක පාක් කලා.. මම ගුස් දෙකේ ලිහිලා තිබ්බ ලේස් දෙක ගැටගහත්තා..

" යමු..??"

මම ඔලුව උස්සලා කාර් එකෙන් එන අමුතු ස්මෙල් එක මොකක්ද කියලා බලුවා.. නැගිග වෙලේ ඉදන්ම ඒක එනවා.. ඒකනම මාරම සුවදයි..citrus woody සුවදක්.. එක්ක ලෙමන්?? ඒ වගේ සුවදක්.. මුලින් දැනුනට වඩා විකක් වෙනස් වෙලා දැනෙනවා.. ඒත් ඒක මාරම මාරම සුවදයි.. මම පොඩ්ඩක් රඳවා අයිඅගෙ බෙල්ල ගාවට මුණ කිට්ටු කල්ලා බලුවා..

" ඔයා ප'ගියුම් එක මාරු කලාද.."

" මම.. ඒක හොඳ නෑ වගේද.."

" නෑ නෑ මේක මරු.. අර කලින් පාවිච්චි කරපු එකට ඔලුවෙ කැක්කුම අල්ලනවා.."

" එහෙමද.. මම ගන්නකොටත් නිකමට හිතුවා.. ඔයා මේකට ආස වෙයි කියලා.."

" ඒ ඇයි.."

" නිකන් ඉතින්.. හිතනා.. I can guess what you think.. Radhya's Secrets.."

" සිරාවට.. ආ එහෙනම් කියන්න දැන් මම මොකක්ද හිතන්නෙ කියලා.."

" පොඩ්ඩක් ඉන්න පොඩ්ඩක් ඉන්න.. මට ඒක ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ.."

රඳවා අයිසා බොරුවට ඇස් දෙකත් පියාගෙන එයාට මොකක් හරි ඇහෙනවා වගේ ඇක්ට් කලා.. යවන්න තියෙන්නෙ රහපාන්න..

" කේ.. ඇහුණා.. ඔයා දැන් හිතන්නේ මොකක්ද කියලා.. I want to kiss this handsome sweet guy in front of me who is my precious boyfriend so badly.. එහෙමනෙ.."

රධ්‍ය අයියා හෙන බැරෑරුම් මුණක් හදාගෙන කියද්දි මගේ කමමුල් දෙක රතු වෙලා ලේ පිරිලා පිපිරෙන්න වගේ ආවා..

" පිස්සුද.."

" ආ නැද්ද.. එහෙනම් ඔයාගෙ ඉස්සරහා ඉන්න එක්කෙනාට හිතෙන්නේ එහෙමයි.. මම හිතන්නේ අපි දෙන්නා හිතන ඒවා මට මාරුවෙලා ඇහිලා.."

රධ්‍ය අයියා මගේ තොල් වලින් ඉක්මනට පෙක් එකක් තියලා එහාට වුණා.. පාකින් ලොට් එක ලාවට කළුවර වුණත් මට එයාගෙ දිග ඇස්පිහාටු තියෙන ඇස් දෙක හොඳට පේනවා..

" Can I have the permission?"

රධ්‍ය අයියා ආයෙම මගේ කමමුලකින් අතක් තියලා මගේ මුණට පහන් වුනා.. මගේ අතක් එයාගෙ ශරීර් එකක් ගුලි කරගෙන එයාව ළගට ඇදලා ගත්තා.. එයාගෙ දිග ඇස් පිහාටු මගේ ඇස් වල ගැවෙනවා.. එයා සැරින් සැරේ ඇස් උස්සලා බලද්දි ඇහිපිහාටු මගේ ඇස් වලට යටින් ගැවෙනකොට මාව සිහියෙන් ඇතකට ඇතකට ඇදලා ගියා..

රධ්‍ය අයියා එයාගෙ සිටි බෙල්ට් එක කලබලෙන් ගලවලා දාලා ඒ අත මගේ ඉණ වටේ යවලා මාව එයාගෙ පැත්තට ඇදලා ගත්තා.. මම මගේ අතින් අත එයාගෙ උරහිසින් තියාගත්තා.. මම කිසි දෙයක් හිතලා කරන්නේ නෑ.. ඒවා ඉබේටම වෙනවා.. ඒවා එහෙම වෙන්න ඕන කියලා හිතීන් කියනවා..

රධ්‍ය අයියා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තියලා මගේ යටිතොල එයාගෙ තොල් අතරට අරගෙන එකම රිද්ම එකකට උරවන්න ගත්තා.. මගේ ඇස් ඒ එක්කම බාගෙට පියවෙනවා.. ආයෙම දිගුරෙනවා.. හරියටම ඩුග් එකක් වගේ.. මමවත් දන්නේ නෑ ඇයි එහෙම වෙන්නේ කියලා.. එයා ගාවින් එන සුවදට මාව ඇදිලා යනවා වගේ මට දැනෙනවා.. ඒක හරිම නරක විදියට මාව සෙඩියුස් කරනවා.. මම එයාගෙ ශරීර් එකෙන් තව ටිකක් ඇදලා අරගෙන මගේ ළගට ගත්තා.. මට ඒ සුවදින් මාව වහගන්න ඕන කියලා හිතෙනවා.. රධ්‍ය අයියා මගේ කමමුලක තිබ්බ අත

කමමුල්,බෙල්ල දිගේ පහලට අරගෙන ගිහින් මගේ පපුව ගාවින් නතර වුණා.. මගේ ඇගේ රස්නෙ වැඩි වෙනවා මට දැනෙනවා.. රධ්‍ය අයිසගෙ අතක ඇගිලිතුඩු හිමිහිට මගේ පපුව උඩ මොනවාහරි හොයාගෙන යද්දි මම එයාගෙ උරහිසක් රිදෙන්නම අල්ලගත්තා.. මගේ ඇගිලිපාරවල් එයාගෙ බෙල්ලෙ හිටියා.. විනාඩි දහයක් විතරම අපි දෙන්නගෙ අතරෙ තිබ්බ ටෙන්ගන් එක එකපාරම කැඩිලා ගියේ මගේ අතක් රධ්‍ය අයිසගෙ බෙල්ට එක ගාව නතර වුණු නිසා.. රධ්‍ය අයිසා මගේ අතක් තද කල්ලා අල්ලගෙන මාව එහාට කල්ලා මගේ කමමුලකින් හාද්දක් තිබ්බා..

" අපි යමු..??"

මම මොකුත් නොකිය කාර් එකෙන් බැස්සා.. රධ්‍ය අයිසගෙ ඇදුම තැනින් තැන පොඩි වෙලා.. ඇත්තටම මේ දවස්වල මගේ සිහියට මොනවා වෙලාද මට හිතාගන්න බෑ.. එක්කො ඇහේ තියන හෝමෝන වැඩියෙන් වැඩකරන්න අරගෙන.. මොකක් හරි..

මම සාක්කුවට අත් දෙක ඔබාගෙන හොර බළලා වගේ රධ්‍ය අයිසට එහාපැත්තෙන් යද්දි රධ්‍ය අයිසා මගේ කරට අතක් දාගෙන මාව ළඟට ගත්තා..

" ඒකනම පිස්සුවක් තමා වරද්.."

"....."

" I think.. it would be better if it happened inside a bedroom in a villa with a beautiful romantic environment rather than in a parking lot.."

" ඔක නවත්තගන්න.."

" ඇයි මම නවත්තන්නෙ.. මම කියන්නෙ ඇත්ත කතාවක්.. ඇවිදින ආට වර්ක් එකක් ළග තියාගෙන ඒක මේ පාකින් ලොට එකක බලන්න තරම පිස්සු ඩයල් එකක් වගේ මාව ඔයාට පේනවද.. මම කියන්නෙ වරද්.. වෙයිට.."

රධ්‍ය අයිසා අපි ගාවින් කීපදෙනෙක් අපිව පහුකරන් යද්දි මට ඇතුලට යන්න ඩෝ එක අල්ලගෙන හිටියා.. තියේටර් එක තිබ්බෙ උඩම නිසා එයා දිගටම කතා කර කරම ගියා..

" මොකක්ද මම කිව්වෙ.. ආ ආට්ටර්ක් එක.."

" මම.."

" ඉතින් ඔයා හිතන්න ඔයා ආට්ටර්ක් එකක් නම් මම ඊස්තීට් කෙනෙක් කියලා.. ඊස්තීට්ස්ලා එහෙම විනාඩි පහෙන් ආට්ටර්ක් බලලා ඉවරකරන්නෙ නෑ.. එයාලා ලොකු වෙලාවක් ගන්නවා ඒකට.." (*

An aesthete

is someone who loves and appreciates works of art and beautiful things)

" රඬ අයිසෙ...!!"

" මේ අහන්න බබා.. ඔයා දන්නවද දහ නමවෙනි සියවසේ Frederic Leighton කියලා ආට්ටර්ක් කෙනෙක් ඇදලා තියෙනවා Flaming June කියලා ආට්ටර්ක්.. මම ඒකට මාර ආසයි පොඩිකාලෙ.. මට ඔයාව දැක්ක පළවෙනි දවසෙ ඒ ආට්ටර්ක් එකේ ඉඳපු Flaming June ව මතක් වුනා.. ඉතින් Flaming June වගේ චිත්තෝර්ථයන් මහෝගනි ලී රාමුවක් දාපු ආට්ටර්ක් එකක තනි අයිතිකරයා මම කියලා හිතද්දි මටත් එනවා අර ඉතාලියෙ ඉන්න ධනපති පන්තියේ තෙල් සායම් චිත්‍ර සල්ලිදිලා ගන්න සල්ලිකාර කලෙක්ටර් කෙනෙක්ට වගේ මාර කික් එකක්.. සි..?? දැනටම ඔයා දිහා කී දෙනෙක් බැලුවද.."

" කොහෙන්ද ඔව්වර කියවන්න පුරුදුවුනේ.. මම හිතන්නෙ මෙව්වර කාලෙකට ඔයා ඔහොම කතාකලාමයි.. ප්‍රපෝස් කරපු දවසෙවත් ඔව්වර කියෙව්වෙ නෑ.."

" එහෙම එකපාරට එනවා කතාකරන්න ගටක්.. පස්සෙ ඒක නැතිවෙලා යනවා.."

" එහෙමද.."

මම දිගටම සාක්කුවට අත් දෙක ඔබාගෙන ඉදියා.. ඊටපස්සෙ අපි ටිකටස් අරගෙන තියේටර් එකට ඉහින් ඉඳගත්තා.. අදනම් පිස්සුම පිස්සු දවසක්.. අපි දෙන්න ඉඳගත්තෙන් හෝල් එක කොනේම තිබ්බ සිටස් දෙකක.. හෝල් එක ඔක්කොම ගුල් වෙලා තිබ්බෙ.. හරිනම් මේ සිටස් දෙක එපැය් ඉස්සෙල්ලම

යන්න.. එක්කො රඬ අයියා කලින් බුකින් එකක් දාලා තිබ්බද දන්නෙ නෑ..
අපිට එහාපැත්තෙන් ඉදගෙන හිටියේ ෆෝර්න් කපල්ස් දෙකක්.. මම එක
එක ඒවා හිත හිත මගේ අතේ තිබ්බ කෝක් එකේ ස්ට්‍රෝ එක කටේ
ගහගන්නා.. එයා මට කලින් බබා කියලද කිව්වෙ..??

පාකින් ලොට එකෙන් ලේට වුණු නිසා අපි ඇවිල්ලා විනාඩි පහකින් විතර
මුඛ එක පටන්ගන්නා.. මුඛ කැටගරි එක හොරර් ත්‍රිලර් එකක්.. ඒකනිසා
බෝරින් ගතියක් තිබ්බෙ නෑ.. පටන් අරගන්න වෙලාවෙ ඉදන් ඉවර
වෙනකල්ම හොඳට තිබ්බා.. රඬ අයියා මගේ අතකින් අල්ලගෙන ඉදියෙ..
සැරින් සැරේ එයා අතින් හාද්දක් දෙකක් තියනවා මට දැනුනා.. එකම එක
වතාවක් මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. එව්වරයි.. අපි දෙන්නම
විස් දාපු පොප්කෝන් එකක් කකා මුඛ එක බැලුවා.. අපි යාලුවෙන්න
කලින් එයා කියලා තියෙනවා ෆිල්ම් හෝල් එකක ගිහින් කපල් එකක්
වුනාම රොමැන්ටික් වුණත් හොඳ බිහේවියර් එකක් තියෙන්න ඔන කියලා..
මොකද අපේ වටේ ඉන්න මනුස්සයෝන්ට අපි නිසා අන්කොමෆටබල්
එන්වයරමන්ට එකක් හැදෙන්න පුලුවන් නිසා.. ඒකත් ඇත්ත ඉතින්..
ටීප්කල් කපල් එකක් ෆිල්ම් එකක් බලන්න යනවා කියන්නෙ මොකක්ද..
ඒකෙ ගිහින් හැ#### එකතෙ.. මම කියන්නෙ මගේ මතේ.. ඒක එක එක
අයට වෙනස් ඇති.. මම දන්නෙ නෑ..

මමත් රඬ අයියා කියනවා වගේ කියන්නෙ යන යන හැම තැනම අසහනේ
වගේ හැසිරෙන්න ඔන නෑතෙ.. නිකමට හිතන්න අපි හැමෝම එකට
ඉන්න වෙලාවක අයුක අයියා-සෙනුක , ආශි-කියාන් අයියා නැත්නම් මම-
රඬ අයියා හෙන වල් විදියට හැසිරෙනවනම් අපිට අවුල් නැද්ද ඒක.. අවුල්
තෙ.. හෙන අපහසුයිතෙ.. ඔවා තමයි අපේ සෙට් එකේ තියරිය.. හැමෝම
ඉන්න තැනක ආතල් එකේ ඉන්නවා.. උන් උන්ගෙ ප'සනල් ලයිෆ් වෙනයි..
මේවා වෙනයි..

ඉතින් අපි නිදා~හසේ මුඛ එකත් බලලා එළියට එද්දිම වගේ ආශින් මැසේජ්
එකක් දාලා තිබ්බා එයා පැය බාගෙකින් ගන්න එන්න කියලා.. අපි
දෙන්නා OGF එකෙන් ආපහු Crescat Boulevard එකට ආවා.. ඒකෙ ෆ්‍රඩ්
කෝට් එක තියමයි.. ගොඩක් අයිටමස් තියෙනවා ට්‍රයි කරන්න.. මමත්
පලවෙනි පාරට මෙකෙ ෆ්‍රඩ් කෝට් එකෙන් ට්‍රයි කරන්නෙ..KAFFI එකෙන්
මම iced mocha එකකුයි රඬ අයියා matcha frappe එකකුයි අරන් අපි
දෙන්නා ටේබල් එකකින් ඉදගෙන හිටියා ලන්ච් එක ගන්න ආශි එනකල්..
ඒකි තේල් ස්පා එකකද මොකකද ගියා කිව්වතෙ..

@Shan

" ආධ්‍ය අයියා එනවා කිව්වද.."

" ඔව්.. ඒකා කොහොමත් එනවා.. බොරුවට එදා අර නංගියෙ අවධාන ගන්න රහස්‍යවනෙ.."

" අයියලා මල්ලිලා කොහොමත් දන්නවා හොඳට රහස්‍යන්න.."

" අනේ මේ හිටපත්.."

" ඉතින් ඇත්තනෙ.. මේ මොකක්ද ඔයා අර ආශිට දුන්නු කන්ට්‍රැක් එක.. ඒකි උදේපාන්දර ඇවිත් නටපු නැටුමට මම හිතුවේ අල්ලපු ගෙදර අක්කා බඩ වෙයි කියලා.."

" අර බ්‍රෙසියර් අදින්නැති ඇන්ටි නේ.."

" නෑ අනේ ඇන්ටිගෙ දුව.."

" ආ.."

රධ්‍ය අයියා හෙන මනමාල හිනාවක් දාගෙන එයාගෙ ග්‍රැප් එකෙන් උගුරක් බිව්වා..

" මොකද හිනාවෙන්නෙ.."

" නිකන් නිකන්.. ඔයාට මේක ට්‍රයි කල්ලා බලන්න දෙන්නමි.."

රධ්‍ය අයියා මම මොකුත් කියන්න කලින්ම frappe එකේ බටේ අරගෙන මගේ කටේ ගැහුවා.. සැක්..මේ මොන මගුලක්ද මේ.. මම මුණ අහකට අරගෙන ඒක අමාරුවෙන් ගිල්ලා.

" සැක්.. මොනවද බං මේ බොන්නෙ.."

" ඒක රසයිනෙ.. නැද්ද.."

" පොල්කිරියි කෙසෙලයි එළකිරියි.. සැක්.."

" සැක් නෙමෙ ඒක රසයි.. අපි දෙන්නගෙ ටේස්ට් එක දෙකක්.. ඒකයි.."

" මම.. මොකක් හරි.."

මම අර මගුලෙ රහ යන්න මගේ මෝකා එක බිව්වා..

" අපේ මාමා ඊලග මාසෙ මෙහෙ එනවා කිව්වා.. මම මාමා එක්ක ක්වාටස් නතරවෙන්න ඉන්නෙ.."

" මොකක්..??ඔයා මට එහෙම එකක් කිව්වෙ නැතෙ වරද්.."

" මමත් අද උදේ මාමා එක්ක කතාකලේ.. එයාට ප්‍රාන්සර් ඇවිල්ලා ඒකනිසා එනවලු.."

" ඒක හොඳයි.. ඔයා තනියම ඉන්න එක මටත් හිතට හරි නැතුව ඉදියෙ.. මාමා එක්කනම ඉතින් හොඳයිනෙ.. මමත් නෑනෙ.."

" මම.. ආ අපේ අමමා කිව්වා ඔයාට එන්න කියලා ගමේ යන්න.. "

" සිරාවට අමමා හා කිව්වද.."

" මම.. අපි දෙන්නට මේ මාසෙම එකට ඉන්න සෙට් වෙනවා.. හොඳ නැද්ද.."

" කවුද කිව්වෙ හොඳ නැහැ කියලා.. It's called luck.."

" මගේ ලක් එකේ හැබැයි හිලක් තියෙනවා.. Don't expect too much about the future කියලා ඔයාමනෙ කියන්නෙ.."

" එහෙමත් එකක්නම තමයි හැබැයි.. අපි තියරියක් හදාගමු දැනට සතුවිත් ඉන්න ඔන කියලා.. ඒකට අරක කමපෙයා කල්ලා අදාල තැනට වැඩ කලානම හරි.."

" ඔයා කියන එකක් තමයි ඉතින්.. ඒකනෙමේ කෝ ඔයාගෙ අතේ තිබ්බ රිංග් එක.."

මම මගේ අත දිහා බලලා රඔබ අයියගෙන් අහද්දි එයා හිනාවෙලා ටිගු එකකින් කට පිහිදගත්තා..

" තියෙනවා.."

" කොහෙද නියෙනෙන.."

" ඔයාට ඇත්තටම ඒක ගැන සිහියක් නැද්ද වරද්.. එහෙනම් මම හෙන සාර්ථක බෝයිෆ්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් නමා.. My boyfriend forgets everything when I am around.."

" වටේ යන්නැතුව කියනවකො.."

" බබා ඔයාට අහුවුනේ නැද්ද මගේ කරේ මාලයක් නියෙනවා.. ඒකෙ මුද්ද නියෙනවා.."

රඳා අයිසා සිල්වර් චෙන් එකක් උඩට ඇදලා පෙන්නද්දි මම බිම බලාගත්තා.. සැක් වරද්.. හරිම සෝක් උමේ සිහිය නම්..

" අහ්.."

" ඒක ඇගිල්ලට හිරයි වගේ.. කලින් නම් එහෙම තිබ්බෙ නෑ දැන් ටිකක් තදයි.. This ring is so precious to me.. මේක එහෙම නැතිවෙන්නෙ නෑ.."

" ඔව් තවුසෙ ඔක නැතිකරගත්තොත් ඉතින් මැරුම කන්න නමා.."

රඳා අයිසා හිනාවෙලා මට ඇහැක් ගැහුවා.. මේ ගෙවෙන දවසනම් මම ආසම දවස්වලින් එකක්.. මගේ ස්ට්‍රෙස් එක, ජීවිතේ ගැන තිබ්බ කලකිරීම ආයෙම මගෙන් ඇතකට පාවෙලා යනවා වගේ..

ටිකකින් ආශිත් ආවහම අපි තායි එක්ස්ප්‍රස් එකෙන් විස් කොත්තුවකුත් කාලා ශර්ට් දෙකතනකුයි තව ඔන දේවල් ටිකකුයි අරගෙන ගෙදර එන්න ආවා.. මම ගෙදර එද්දින් අමමා ගෙදර ඇවිත් හිටියෙ නෑ.. මම බෙල්ල ගාව අලුතින් ජේන රතුපාට කැළලට අයිස් කැටයක් තියාගෙන නාලා කියලා සෙටියට වෙලා නරුවො බැලුවා අමමා එනකල්ම..

***Flaming June**

is a painting by Sir Frederic Leighton, produced in 1895. Painted with oil paints on a 47-by-47-inch square canvas, it is widely considered to be Leighton's best-known work in the 21st century, much reproduced in

@Shan

posters and the like. It shows a sensuous version of his classicist Academic style..

ඩේට් එකට සහබාගී වූ සැමට ගෞරවයෙන් බුදුසරණයි.. මම ආයෙම වරද් ප්‍රතාගෙ ගොටුකොළ සමබෝලෙ හදන්න යන්නෙ.. ඒකගෙ සිහිය පිහිටව ගන්න ඔන නිසා.. ට්‍රිප් එකෙන් සෙට් වෙමු.. එන්න මිතුර අපි සතුටු වෙමු..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

71 කොටස

"කෝ බං මේ සෙනුකයා.. ඩයල් එකගේ තාත්තා උදේම කොක්කක් දැමමද දන්නේ නෑ.."

"පිස්සුද අනේ.. මට එයා කතාකලා උදේ..පොඩ්ඩක් පරක්කු වෙයි කියලා කිව්වා.."

"මම වත්සල්ට කතාකරන්නම.."

අපි ඉදගෙන හිටියේ රඟ අයිසලගේ ගෙදර එළියේ කැල්ලේ ඉදගෙන.. ට්‍රිප් එක යන්න.. අපේ අම්මා ඊයේ ගමේ ගියා.. මම ට්‍රිප් එක ගිහින් ආපු පහුවදාම රඟ අයිසත් එක්ක ගමේ යනවා..ඊටපස්සේ දවස් තුනහතරක් ඉඳලා තමා ආයෙම එන්න හිටියේ.. අපිත් එක්ක ට්‍රිප් එක යන්න සයෝන් අයිසත් ආවා..

සයෝන් අයිසා ගැන කියනවනම.. එයා අපේ ඉස්කෝලේ ගේමස් කැප්ටන්.. රඟ අයිසලව පොඩ් කාලේ ඉදන්ම අදුරනවා.. හරිම හොඳයි.. මට රඟ අයිසා කිව්වේ එයා අපි දෙන්නා ගැන මුල ඉදන්ම දැනගෙන ඉඳලා තියේලෑ.. සෙනුකයයි අයුක අයිසයි නම එයා හුහක් ළඟ යාළුවෙක්.. දැනගත්තත් එයාට ඒක එහෙම ප්‍රශ්නයක් නෙමේ.. මාත් එක්ක ඉස්කෝලේදි වැඩ වලට හුහක් උදව් කරනවා සයෝන් අයිසා.. වැඩිය යාලුවෙක් කියලා කවුරුත් කරේ තියාගෙන ඉන්නේ නෑ.. හැමෝම යාලුවෝ වගේ තමා.. එයා ඉන්නේ රඟ අයිසලගේ ලේන් එකට එහා ලේන් එකේ.. එදා අපිත් එක්ක ක්‍රිකට් ගහන්න ආවනේ.. ආර්‍ය අයිසා කිව්වා සයෝන් අයිසටත් එන්න කියන්න කියලා..

අපි යන්න ඉදියේ උදේ පාන්දර හයට වුණත් වෙලාවල් එහෙ මෙහෙ වෙලා උදේ ගමන හවස දෙකට වැටුණා.. සෙනුකයට ඉස්කෝලේ ඔකෙස්ට්‍රා එකේ වැඩක් වැටිලා හදිසියේම ඒකට දුට්ටුගෙන යන්න වුන නිසා.. කොහොම වුනත් දැන් අපි ඔක්කොම ඉදගෙන හිටියේ සෙනුකයා එනකල්.. අයුක අයිසා අසනීපෙන් නිසාම අපි එයාව ලොකුවට වැඩවලට ගන්නේ නැතුව රිලැක්ස් එකේ ඉන්න ඇරියා.. තව මාස දෙකකින් අයිසා ඔස්ට්‍රේලියා යනවා.. අවුරුදු ගානකට ලංකාවට එන එකක් නෑ කියලා සෙනුකයා කිව්වේ.. අයුක අයිසගේ සීයා මහමැතිවරණෙට ඉල්ලනවා.. අයුක අයිසට

ඒවට ජොයින් වෙන්න කියලා ගෙදරින් බල කරනවලු.. ඉතින් එයාට ඕන මහමැතිවරණෙට කලින් කොහොමහරි පැනගන්න..

සෙනුකයා හිනාවෙලා කතාකලාට ඉන්නෙ අවුලෙන්.. ඒ වුණාට ඌම කියන්නෙත් මෙකට වෙන විසඳුමක් නෑනෙ.. ඔසි යන වැඩෙත් සෙටි කරගත්තෙ මාර ගේමක් දීලා.. ඉතින් අතට ආපු වාන්ස් එක මිස් කරගන්න බෑනෙ..

අයුක අයියා පොඩ්ඩක් එහාට ගිහින් සෙනුකයාට කෝල් එකක් ගන්න හැදුවා විතරයි සෙනුකයා අතින් කටින් එල්ලගෙන ගේට එකෙන් ඇතුළට ආවා..

" අඩි සමාවෙන්න ඕන ප්‍රමාද දෝසයට.. ගයනිකා මැඩමගෙ හෙන බාල්දියක් සෙටි වුණා.."

" අවුලක් නෑ බං.. වරෙන් වරෙන්.."

අයුක අයියයි කියාන් අයියයි වෑන් එකට බෑග්, මැට්, ගිටාර්, පික්නික් බොක්ස්, ලැගේජ් අරවා මෙවා දාලා පුරවලා ඩිකි එක වහලා දැමමා..

" යකෝ මෙව්වර බඩු තොගයක්.."

" ඔව් බං.. මෙනත හෙන ගොඩක් ඉන්නවනෙ.."

" ඒකතමා.. තව මොකුත් නෑනෙ.."

" නෑ නෑ.."

ආධ්‍ය අයියා අඩුපාඩු මොකුත් තියද බලලා ගෙදර දොරවලුත් වහලා ලන්ච් බොක්ස් තිබ්බ බෑග් එකකුත් අරගෙන වාහනේ ගාවට ආවා..

" නගින්න එහෙනම.. කවුද ඩ්‍රයිව් කරන්නෙ.. මාරුවක් දාගමු මගදි.."

" මම ගන්නම මේ ටික.."

කියාන් අයියා ඩ්‍රයිවින් සිටි එකෙන් වාඩිවුණාම සයෝන් අයියා පැසෙන්ජර් සිටි එකෙන් ඉදගන්නා..

" ලේඩ්ස් ෆස්ට්.. සයිඩ් ප්ලේස්..~"

ආගි රෝස පාවිත්ම ඇදගෙන රෝස පාට හෙන ලොකු හිල්ස් දෙකකුත් දාගෙන ඔක්කොම තල්ලු කරගෙන ගිහින් ලාස්ට් සිට එකට ඉස්සරහා සිට එකෙන් ඉදගත්තහම ඒකිගෙ හොඳම යාලුවා ගිහින් ඒකිට එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා.. රඟ අයිසා ලාස්ට් සිට එකේ ඉදගත්තහම මම එයාගෙ එහාපැත්තෙන් වාඩිවුනා.. ආඨ අයිසා මං ගාවින් වාඩිවුනා.. සෙනුකයයි අයුක අයිසයි ඉස්සරහම සිටස් වල ඉදගත්තා..

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. මේ ට්‍රිප් යනවා වගේ නෙමේ.. මං කියන විදියට ඉන්න ඕන තේරුනානෙ.."

ආඨ අයිසත් මහපගයා වෙන්න එනවනෙ ඉතින්.. කන ගාව ඉදගෙන බේරිහන් දෙනවා..

" බොන්න බෑ.. බොන්න ගේන්න බෑ.. බොන්න පොළඹවගන්න බෑ.. අරහෙ මෙහෙ මගෙන් අහන්නැතුව නාන්න බෑ.. කෙල්ලො දෙන්නෙක් එක්කගෙන ආවනම.. ඒ ළමයි බලාගන්න ඕන.. තේරුණානෙ.. එව්වරයි.."

" තා මොකුත් නැද්ද.."

" නෑ නෑ.."

මම හිමිට රඟ අයිසගෙ කන ගාවට කිට්ටු කලා..

" ඇපෝ මස්සිනාට මොනවා වෙලාද අනේ.."

" ගනන් ගන්නෙපා.. ඔහොම තමා.."

රඟ අයිසා මගේ කොණ්ඩෙ අවුල් කල්ලා මගෙ කර වටේ අතක් දාගත්තා..

" මේ එහෙනම අපි යනවා ඇ.. මොකුත් දාලා ආවෙ නෑනෙ.. දාලා ආවනම කරන්න දෙයක් නෑ.. ආයෙ ගන්න යන්නෙ නෑ.."

කියාන් අයිසා වෑන් එක මෙන් රෝඩ් එකටත් දාලා තමා යනවා කියන්නෙ.. අනේ මෙහෙමත් මැටි අලයක්..

ආධ්‍ය අයියා එයාගෙ යාලුවෙක්ගෙ රිසෝට් එකක තමා නවතීන්න රෙඩ් කලේ.. ආධ්‍ය අයියගෙ මෙඩිකල් කොලේජ් එකේ හොඳම යාලුවෙක් කිව්වා.. ඒ රිසෝට් එක ආරිත් ආමලිස් වලට දෙන එකක්ලා.. මේ දවස්වල කවුරුත් නැති නිසා ආධ්‍ය අයියට ඕන කාලෙකට ඉන්න කියලා දීලා.. රධ්‍ය අයියගෙ කියාරායි රෙක්සියි ආගිගෙ ගෙදර බලාගන්න දැම්මා.. වැන් එක සයෝන් අයියගෙන් හොයාගන්නා..

" අඩෝ මම හිතුවෙ බං අපේ ට්‍රිප් එකත් වටසැස් ගෘෂ් එකකටම සීමා වෙව් කියලා.."

" මෙහෙම ඇත්තටම එකක් යනවමයි හැබැයි.. ගෘෂ් නම් කොච්චර තිබ්බද බං.."

" ඒ ඡනෙරුවා උඹට මතකද එකොළහෙ ට්‍රිප් එක ගිහිල්ලා උඹ බස් එකේ සිට එකක් ගැලෙව්වා.."

සෙනුකයා ඉස්සරහා ඉදන් කැහහලා කියද්දි මම ශේජ් එකේ ඔලුව පහන් කරගන්නා.. ආධ්‍ය අයියා ඉස්සරහා කාඩ් කුඩු වෙන්නයි පුතේ යන්නේ..

" ඇයි උඹ අර තේවත්තක දෙමළ කෙල්ලෙක් ටෝක් කලේ.. අම්මෝ අම්මෝ.."

" ඇයි බං මු ක්ලාස් එකේ ට්‍රිප් එක ගිහින් බස් එකේ වලියක් දාගෙන ක්ලාස් එකේ එකෙක්ට ගැහුවෙ.. කොහෙද බං ඒ.. ඉසිපත-"

" ඕක නවත්තගනින්කො මගුල.."

" ආ ඇයි උඹ නවත්තගන්න කියන්නේ.. ආධ්‍ය අයියා ඉන්න නිසාද.. මේ ආධ්‍ය අයියෙ අයියා ඔය තියාගෙන හුරුල් කරන එකා කරපු මදාව් වැඩ මෙතන කියන්න ගියොත් අපිට දවස් ගානක් කියන්න පුලුවන් හරිනේ.. මේකා එකපාරක් බැඩ්මින්ටන් ටුනමන්ට් ගිහින් මුට දිනන්න හම්බුනේ නෑ කියලා අනිත් පැත්ත එකාට සපත්තුවක් විසික් කල්ලා ගැහුවා.. කියෙදි මහිගා ඒ.."

" අට්ටිද කොහෙද බං.."

" ඔව් ඔව් සර්ගෙන් ගුවන් කෑවා.. ඇපෝ සනෙරුවා.."

" අනේ බල්ලො කටවහන් ඉදපන්.."

මම තව ටිකක් ඔලුව පහත් කරගෙනම ඉදියා.. මෙ මොන මගුලක්ද.. යන යන තැන බයිට වෙනවා..

" ඇත්ත කියද්දි රිදෙනවා තමා.."

" මම කියන්නද උබ අර එකපාරක් බැන්ඩ් ගේ එකක ගිහිනි.."

" ආ මොකක්ද මොකක්ද.."

" උඹ අර ලේඩ්ස් වොශෆ් එකක් අස්සට රිංගලා.. අර.."

මම බාගෙට කිව්වා විතරයි අයුක අයියා පටාස් ගාලා පිටිපස්ස හැරිලා මං දිහා බලලා සෙනුකයා දිහා බැලුවා..

" ඒ මොකක්ද වත්සල්.."

" ඉන්න ඉන්න අයුක අයියෙ මම කියන්න.. මු ලේඩ්ස් වොශෆ් එකකට ගිහිනි ඒකෙ අක්කලා ගොඩක් එකපාර කැගස්සලා එළියට ආවේ.. යනකොට අක්කා කෙනෙක් නම්බර් එක දුන්නේ.. ඊටපස්සෙ උඹ ක්ලාස් එකේදි ඒ අක්කට කතා-"

" මොකක්ද උබ කියන්නේ.."

" ඇයි ඇයි.."

" ඇයි මොක්ද උඹ.."

" ඇයි උඹ මොකද.."

" ඇයි ඇයි.."

" ඇයි.."

" ඇයි ගහන්නද.."

" ඇයි උඹ.. ආ ගහපන් බලන්න.."

" ඇයි බෑ කියලා හිතුවද.."

" ඇයි බෑ නමා.."

මම කකුලෙ තිබ්බ සපත්තුවක් ගලවලා සෙනුකයට විසික් කල්ලා ගැහුවම
ඒකා උගේ සපත්තුවක් මට එව්වා..

" ආ ඇති ඇති ඇති.. උඹලා කොහෙන්ද බං මේ කොකු දෙක හොයාගත්තෙ
ආ රඹා.. අයුක.."

මම සෙනුකයට රවලා අහක බලාගත්තා.. ඒ වුණාට මට කාන් එක්ක හරි
රණ්ඩු වෙන්න ඕන වගේ දැනෙනවනෙ.. සෙනුකයගෙ පලිය වෙන
කාගෙන්හරි ගන්න ඕන.. නැතුව ඇග රිදෙනවා රිදෙනවා වගේ..

" වරද්.. එකවිදියක ඉදපන්..!!"

" මොකද ඔයා.."

" මොකද අහන්නෙ.. දහලන්නැතුව ඉදපිය.."

" ඇයි ඔයා නිකම.. ගහන්න වගේ කතාකරන්නෙ.."

" මම දැන් එහෙම කතාකලාද.."

" ඔව් මොකද ගහන්නද.."

" පිස්සුද බං.."

" ආ දැන් මට පිස්සු.."

" නෑ නෑ එහෙම කිව්වෙ-"

" එහෙනම් කලින් කිව්වෙ පිස්සු කියලා.."

" මො-මොකක්.."

" ඔව් තවුසෙ මට පිස්සු කියලා මාව පිස්සන් කොටුවට ගිහින් දානවා
කිව්වා.."

" වරද්.. යකෝ ඔහොම බොරු කියන්නෙපා.."

" මට බොරුකාරයා කියලත් කිව්වා.. ඔව් ඔව් මම තමා බොරුකාරයා.."

රඳා අයියා ඇස් දෙක පොඩි කරගෙන මං දිහා බලාගෙන ඉදියා..

" මොකක්ද අයුතු අයිසෙ කියන්නෙ.. දැන් මමද වද දෙන්නෙ.."

" වත්සල්.. දැන් මම එහෙම එකක් කිව්වද.."

" නෑනෙ මම වදයක් නෙ.. මම යනව ගෙදර.. "

" ඒපාර මොකද .."

" මොකද අහන්නෙ.. මොකද මොකද.. මොකද තමා.. අහන හැටි විතරක්.."

" මුත් දෙන්නට මක් වෙලාද බං.. අපේ කනත් රිදෙනවා අනේ.. ඇබයක්වත් දෙන්නකො කනේ ගහගන්න.."

ආශ්‍රි මහීශා කනේ අහගෙන ඉදිය එයාපොඩි එකක් ඉල්ලගෙන කනේ ගහගන්නා.. මෙකි යකෝ බටු ඇටෙ.. දෙන්න හිතයි..

" මොකක්ද දොඩම් ගෙඩිය කිව්වෙ.."

මම ආශ්‍රිගෙ නිල්පාටින් ලොක්ස් කලර් කල්ලා තිබ්බ කොණ්ඩ කැල්ලකින් ඇද්දා..

" ආව්වා~ මොකද තවුසෙට වෙලා තියෙන්නෙ.."

" ඇව්වාහ්.. මොකද හලෝ අපේ ඉස්කෝලෙ පාටින් කොණ්ඩෙ පාට කලේ.."

ඒ එක්කම සෙනුකයන් පිටිපස්ස හැරුණා..

" අඩෙ සිරාවට ආශ්‍රි.. උබ මොකද අපේ ඉස්කෝලෙ පාටින් කොණ්ඩෙ පාට කලේ.. එව්වර ලව්ද අපේ ඉස්කෝලෙට.."

" මේ තවුසෙලා මගෙන් ගුටි කරන්න යන්නෙ හරිද.."

" අඩි සෙනුකයා.. උබට කවුරුහරි කතාකරනවා ඇහුණද බං.."

මම ආශ්‍රිත ඉග්නෝර් කල්ලා සෙනුකයාගෙන් අහද්දි සෙනුකයා කනට අතක් තියාගෙන පොඩ්ඩක් අහගෙන ඉදියා..

" නෑනෙ බං.. අගුටුම්භයෙන් කැහැනවා වගේ නම් ඇහෙනවා.."

" මොකක්ද බුරුවා කිව්වෙ.. තවුසෙ මටද අගුටුම්භයා කිව්වෙ.."

" තොප්පිය හරිනම් දාගනිත් ඉතින්.. අපි කිව්වෙ නෑනෙ උඹටමයි කියන්නෙ කියලා.."

" ඒ වුණාට මටනෙ කිව්වෙ.."

" ඔව් කිව්වා තමා.. ඇයි.. දෙන්නෙ උබට.. අපේ ඉස්කෝලෙ පාවිත් කොණ්ඩෙන් පාට කරන්.."

" මම ආසම පාට ඒක.. අමමපා සනෙරුවා .. පල් සෙනුකයා.. උඹලා අද මගෙන් කනවා.."

ආශ්‍රිත අර මල් වගයක් අල්ලලා තිබ්බ රෝස පාට හැන්ඩබෑග් එකෙන් දිගට හරහට අහුවෙන අහුවෙන හැම එකාටම දෙන්න ගද්දි මම සිටි එක අස්සට පහත් වෙලා ඒකිගෙ හැන්ඩබෑග් පාරවල් වලින් බේරුණා.. සේරම රඳා අයියට වැදුනා..

" ආඅහ්හ්හ්හ්හ්හ්හ්~ බලන්න මහිශා.. මේ බුරුවො දෙන්නා මගේ කොණ්ඩෙ ඇද්දා.. මගේ කොණ්ඩ කට්ටත් කැඩුණා.. කියාන් අයිගේ~~~~~"

" කියැන් ඇයිගේ.. එඤ්ඤකු මේ දොඩම බිබික්කම බේරගන්න ප්‍රීස්~"

" බුරු වස්සා.. මම තවුසෙගෙ මුණ ගලවනවා දැනගනිත්.."

ආශ්‍රිත මම කිසිසේත් බලාපොරොත්තු වුනේ නැති විදියට සිටි එකට දණ ගහලා මගේ පැත්ත හැරිලා මගේ කම්මුලෙන් කුට්ටියක් ගැලවිලා එන්නට පාරක් අල්ලගත්තා.. යකෝ මේකි නියපොතුන් අලෝගෙන රිදෙනවා අමබානෙක.. සිරාවටම මගේ මුණ ගලවන්නද කොහෙද යන්නෙ..

" ආ..ආ..ආ.. අම්මෝ ඒ මහීගා මේකිව ගනිත් බ.. මගේ මුණ අතැරපත් යස්සනියේ.."

" තවුසෙ මොකටද මගේ කොන්ඩෙට එක එක ඒවා කියන්නෙ.. ආ.. ආයෙ කියනවද.. කියනවද.. කියපිය.. කියනවද.."

" නෑ නෑ අම්මෝ අහකට පලයන් මල යස්සනී.."

මම ආශීගේ අත් දෙක කොහොම හරි මගේ මුණෙන් ගලවගෙන ඒකිව ඉස්සරහට තල්ලු කල්ලා දැමමා.. අම්මෝ බුටල්ලෙක් මුණ අල්ලගන්නා වගේ..

" ඡනෙරු.. සෙනුක.. ඉන්න දීපත් ඒ කෙල්ලට පාවුවෙ.."

" ඔයාගේ සුදුදෝණිට ගහද්දි සිදුණද.."

මම කියාත් අයිියගෙන් අහද්දි කියාත් අයිියා ෆොන්ට් මිරර් එකෙන් රවලා මං දිහායි සෙනුකයා දිහායි බැලුවා.. ආශී ඇරගත්තනෙ ටැප් එක.. සැක් මේකිට හැම ලබ්බටම ඇඩෙනවද යකෝ.. පොඩ්ඩක් ඉදපන්නකො මහීගා වගේ ගැමටට..

" වරද්..!!!"

" හරි හරි අනේ.. මමද පටන්ගත්තෙ.. අර සෙනුකයා තමා ඔන්නැති මගුල් කියවන්න ගත්තෙ.."

" අඩෝ මම නෙමෙයි.. උඹ-"

" වත්සල්!!"

සෙනුකයා ගස් බල්ලා අයුක අයිියගෙන් පිට පැලෙන්න හොඳ පාරක් කාලා ඉබ්බෙක් කට්ට අස්සෙ හැංගෙනවා වගේ ඉස්සරහා බලාගත්තා.. ඒ චුණාට සෙනුකයාටයි මටයි මෙහෙම දුර ඉදන් ට්‍රිප් ගිහින් පුරුදු නෑනෙ.. ෆායි මායි යන හැම මගුලෙම යන්නෙ එකටනෙ පොඩ්කාලෙ.. මම හිමිහිට රඳා අයිියගේ ඇගට හේත්තුවක් දාගත්තහම රඳා අයිියා මට දෙකක් රවලා ගට්ට එකට හේත්තු වෙලා ඇස් දෙක පියාගත්තා..

" ඔයා මොකද අනේ කරන්නෙ.."

" මම..?? මම මේ පේශන් කෙනෙක්ගෙ රිපෝට් එකක් බලලා.."

" හොස්පිටල් එකේද.."

" නෑ නෑ මම ඩිස්පෙන්සරි එකක බෙහෙත් දෙන්න යනවනෙ.. ඒකෙ මගේ පේශන් කෙනෙක්.. ලිපිඩ් ප්‍රොෆයිල් එකක් බලලා ඩබ්ල් චෙක් කරවගන්න මට වටිසෑප් කරලා රිපෝට් එක.."

" ඉතින් දැන් මොකද එයාට.."

" එයාට කලින් Atorvastatin උයිව් මිලිග්‍රෑම් දෙන ගමන් හිටියේ.. මාසෙකට පස්සෙ මේ ආයෙම චෙක් කලේ.. අඩුවක් නෑ තාම.."

" එහෙමද.."

" මම.. මේ මිනිස්සු හරියට කෑමක් බීමක් පාලනය කරන්නෙ නෑ.. ඉතින් ලෙඩ කොහෙ අඩු වෙන්නද.. අපි නිකම් කට කැඩෙනකල් කියනවා විතරයි.. මගුල.. දවසක් මගෙන්ම ඇහුවා මනුස්සයෙක් මේකට සිංහල වෙදකම් කලොත් මොකද කියලා.. සිංහල වෙදකම් කරන්න ඕනනම් මගුලකටද මගේ ළගට ආවෙ.."

" ඔයා කේන්ති ගන්න එපා හලෝ.. වයසට ගියොත් එහෙම.. පව් නෙ.. මේ අහන්නකො ආධ්‍ය අයිසෙ.. මම මේ ඔයාගෙන් හෙන කාලෙක ඉඳලා අහන්න හිටියෙ.. අයිසගෙ හිත ගිය අක්කෙක් නැද්ද හොස්පිටල් එකේ හරි කැමපස් එකේ හරි.."

" ඒ මොකෝ එහෙම අහන්නෙ.."

" කුතුහලේට දැනගන්නනෙ.."

" මම.. කැමපස් යන කාලෙ එක්කෙනෙක් හිටියා.. කෙල්ලෙක් හරිද.. ඒ කෙල්ල මගේ හොඳම යාලුවා එක්ක යාලු වුනා.. මට එහෙම ඉතින් ලව් කියලා අපේ ගෙදර ඉන්න එකාට වගේ මැරීගෙන ලව් කරන්න ඕනමයි කියලා එව්වර මෙව්ව එකක් තිබ්බෙ නෑ.. මම.. ආයෙම.."

ආධ්‍ය අයිසා මොකක් හරි කියන්න ගිහින් නැවැත්තුවා.. හරියට දුක හිතුනා වගේ.. මම ඔන්නැති මගුල් අහලා අයිසගෙ හිත රිදෙව්වද මන්දා..

" ආයෙම.. මම පත්වීම ලැබෙනකල් මුල්ම කාලෙ ගියා ට්‍රේනින් එකකට ආම් හොස්පිටල් එකක සිටිල් ඩොක්ටර් කෙනෙක්ට.. අපේ අප්පව්ව් දාලා දුන්නෙ.. එතන හිටියා-"

" ආධ්‍ය අයිසෙ මෙනන ඉදන් ඩිරෙක්ශන්ස් හරියටම ශුවර් නෑ ගන්නවද.."

" ආ ඉන්න.. මම එන්නම.."

කියාන් අයිසා ඉස්සරහා ඉදන් ආධ්‍ය අයිසට වාහනේ ගන්න එන්න කියපු නිසා ආධ්‍ය අයිසා වාහනේ නැවැත්තුවට පස්සෙ බැහැලා ඩ්‍රයිවින් සිට එකට ගියා..

" රණ්ඩුකරගන්නෑ හරිද.."

ආධ්‍ය අයිසා සයෝන් අයිසන් එක්ක කතාවක් දාගෙන යද්දි සෙනුකයා අයුක් අයිසන් එක්ක අපි ඉදපු සිට එකට ආවා.. මම හිටියේ වෙන කල්පනාවක.. ආධ්‍ය අයිසා ඒ කාලෙ කෙල්ලෙක් එක්ක යාලුවෙලා ඉදලද.. ඒකත් බ්‍රේක් වුනු නිසාද දන්නෙ නෑ දුකින් හිටියෙ.. කෙල්ලෙක් වෙන්න ඇති.. වෙන්න ඔනනෙ.. ආධ්‍ය අයිසා ගල් ඉබ්බා වගේ පොතේම ඉන්නවා මිසක් ඌ කැමති මොක්කුන්ටද කියලා හොයාගන්නවත් කතාකරන්නෙ නෑනෙ.. සැක්.. මෙකනම හොයාගන්නම වටින කාරණයක් තමා..

" මොනවද බං කල්පනා කරන්නෙ.."

" මොකුත් නෑ බං.. අඩෝ උඹ නැතුව පාලුවෙන් ඉදියෙ.."

මම සෙනුකයගෙ කරට අතකුත් දාගෙන ඉස්සරහට නැමුනා.

" මහීශා.. මේ උඹට කවදහරි කොල්ලෙක් ගැන වැරදිලාවක් අදහසක් පහළ වෙලා තියෙද බං.."

මහීශා කතේ ගහගෙන ඉදපු ඇබ් දෙකත් ගලවලා අපේ පැත්ත හැරුණා.. යකෝ මේකි දවසට කරගෙන තියෙන හරියක්.. ඇහිබැමේ ඉරි දෙකක් යවලා කොණ්ඩෙන් අන්ඩර්කට එකක් ගහලා.. කොල්ලෙක්ම වගේ තමා.. බලන් යද්දි ආගි චිතරයි කාන්තාරට දිය පොදක් වගේ කෙල්ලෙක්ට ඉන්නෙ.. ඒකත් ගර්ලි අල්ට්‍රා පෝ මැක්ස්..

" ඇයි උඹ එහෙම අහන්නෙ.."

" නිකන් බං.. දැනගන්නනෙ.. උඹ කෙල්ලොන්ට ආසන් නෑ කොල්ලොන්ට ආසන් නෑ.. මොක්කුන්ටද ආස.."

" මොකෙක්ටවත් නෑ.."

" සිරාවට.. රඬ අයිසා හොඳ නැද්ද.."

මම පාඩුවේ නිදාගෙන යන මගේ ගටපොලොස් කොට්ටෝරුවා පෙන්නුවහම මහීශා මගේ දිහා බලලා හිනාවුනා..

" අන්න රඬ අයිසා හොඳයි තමා.."

" ආ හොඳ වුනාට කමක් නෑ ඉස්සරහා බලාගෙන පලයන්.. කොලු කැල්ල.."

මම මහීශගේ ඔලුවට එකක් ගහලා බලෙන්ම ඉස්සරහා හැරෙව්වා.. ආවා මෙනෙ ඉල්ලගෙන.. දෙනව උඹට බමබුවක් තමා.. බලාගෙන ඉඳපන්.. මගේ හිතේ තාම ගියේ නැති තරහට මම මෙස් එකක් ගලවලා ඒක මහීශාගේ උකුළු උඩට දැමමහම ඒකි මෙස් එක අල්ලලා ජනේලෙන් එහාපැත්තට විසික් කලා..

" බේසික කෙල්ල.. උඹ මොකක්ද ඒ කලේ.."

" කලේ..?? උඹ මොන එහෙකටද ඒක මගේ ඇගට දැමමෙ.. එපා නිසානෙ.."

" සැක් සෙනුකයා.. මේ ගැනුනම් මහ.. කමක් නෑ මම රෝසපාට මෙස් වලට ආසන් නෑ කොහොමත්.."

මම අනිත් මෙස් එකත් ගලවලා එළියට විසික් කලා..

" සෙනුකයා මගේ සපත්තුව කෝ බං.. ඒ ඒක එහෙම එළියට විසික් කරන්නෙපා ඇ අපේ මාමා මගේ හැප්බර්ත්ඩේ එකකට අරන් දුන්න බ්‍රෑන්ඩ්ඩ් සපත්තු දෙක.."

" ඉස්සරහා ඇති බං.. කෝ මගේ එක.."

" ආගිගෙ කකුලගාව.. අර.."

මම ඇගිල්ල දික් කල්ලා සපත්තුව තිබ්බ තැන පෙන්නුවහම ආගි ඉසකුඩ්ඩ්ඩ් මුණක් හදාගෙන අපි දෙන්නා දිහා රවලා බැලුවා..

" පස්සෙ ගමු බ.."

ආගිගෙ ඉසකුඩ්ඩ්ඩ් මුණ ඇල්ලුවේ නැති සෙනුකයා හිමිත් සැරේ අයුක අයිගෙ ඇගට හේත්තුවක් දාගෙන නිදාගන්න රෙඩ් වුනා.. කිසි ගතියක් නැතෙ මේ මිනිස්සු.. ට්‍රිප් එන්නෙ නිදාගන්නද.. සේරම නිදි මස්සිනායි සයෝත් අයිගයි ඇරෙන්න.. පැය හයක්ම එහෙමපිටින්නම ගමනට යන නිසා මමත් පොඩ්ඩක් පිටිපස්සට හේත්තුවක් දාගන්නා..

යනවා යනවා යනවා.. අන්තිමට මම විතරයි අවදියෙන් හිටියේ.. හැන්දෑවේ පහට විතර ඇති.. මම හුඬි එකේ හෙඩ් කවර් එක ඔලුවට දාගෙන එළිය බලාගෙන හිටියා.. එළියෙ ලාවට වහිනවා.. මේ මනුස්සයා ආපු වෙලේ ඉදන් නිදි නිදි නිදි.. දැන්නම් හෙන කේන්තියි මට.. මෙව්වර වෙලාම ෆෝන් එකේ ගේම් ගහලා ඇස් දෙකත් රිදෙනවා.. ආධිය අයිගවත් ළග නැතෙ කතාකර කරවත් ඉන්න.. මම සෙනුකයා දිහා බැලුවහම ඌ අයුක අයිගගෙ උරහිසට හේත්තුවෙලා ගුලිවෙලා ඉබ් පැටියා වගේ නිදි..

මගේ ඉස්කෝලෙ ඉබ්බා දන්නවද දන්නෑ මම ට්‍රිප් එකක් යනවා කියලා..

" පස් මෙහ්.. ඔයා නිදිද.."

මම කට කපලා නිදාගෙන ඉන්න රඬ අයිගගෙ ගර්ට් එකෙන් දෙපාරක් විතර ඇද්දා..

" අයිගෙ.."

"...."

" නැගිටිනවකො කම්මැලියෙන.."

"...."

රඬ අයිගා කතාකරන්නෙ නැති නිසා මම රඬ අයිගගෙ අතක් අරගෙන මගේ කර වටේ දාගෙන බලෙන්ම තුරුල් වුනා.. හැමදාම මේ ලව් වලට

ආධුනික කොට්ටෝරුවො වගේ ඉන්න බැනෙ.. අඩුම තරමේ මේ
රිලේගන්ගිජ් එකේ ටොප් මනුස්සයා විදියට මමවත් ෆෝවර්ඩ් වෙන්න
ඕනෙන..

පොඩ්ඩක් ඉන්න.. මම නේද ටොප්??

මම රඬ අයිගෙ පපුවෙන් ඔලුව නියාගෙන මම කවුද කියලා කල්පනා
කලා.. මම නෙමෙයිද ටොප්.. ඒක මනින්නේ උසෙන්ද.. සැක් සෙනුකයන්
නිදිනෙ.. ඌ නම් අර එක එක මලවිකාර විවිසිරිස් බලලා දන්නව කවුද
ටොප් කියලා.. මම මෙව්වර කල් වෙව්ව දේවල් කල්පනා කල්ලා බැලුවා
කවුද ටොප් කියලා..

වැඩි සමභාවිතාවයක් තියෙන්නෙ මම ටොප් නොවීමටනෙ.. මම
කෝකටත් ගුගල් සර්ච් කල්ලා බැලුවහම ඒකෙ වෙන වෙන මගුල් වගයක්
රිසාල්ට්ස් වලට සජෙස්ට් වෙලා ඇවිත් තිබ්බා.. දැන් මෙකෙ තියන හැටියට
මම ඒක දැනගන්න නම් මෙකා එක්ක-

සැක්.. මම මොනවද මේ හිතන්නෙ..

මම ෆෝන් එක ඔෆ් කල්ලා සිටි එක අස්සට දැමුවා.. එළියෙ වැස්සට ගවර්
එකේ මිදුමක් වගේ බැඳිලා.. මම ඇගිල්ලකින් ඒකෙ ඉරක් ඇන්දා..

" නිදිමතද.."

මම කල්පනා කර කර ඉඳලා එකපාරටම උඩ ගියේ රඬ අයිගා කන
ගාවිත්ම හෙන ගොරෝසු බය හිතෙන කඩකින් කතාකරපු නිසා.. ආයෙ
කියන්නෝන නිදාගෙන නැගිටිටගමන් කතාකරන්න එපා කියලා.. බය
හිතෙනවනෙ.. මම කතානොකර ඉඳපු නිසා මට දැනුනා එයා මගේ නළලව
වැටිලා තියෙන කොණ්ඩෙ උස්සලා මගේ නළලින් හාදුවක් තිබ්බා.. මම
රඬ අයිගා ඇඳගෙන ඉඳපු ස්ටේට්ශර්ට් එකට මුණ ඔබාගෙන තව ටිකක්
රඬ අයිගට කිට්ටු වුනා.. අර සනීප හිතෙන රස්නෙ එයා ගාවිත් මට
දැනෙනවා..

රඬ අයිගා එයාගෙ කකුලක් උඩ තිබ්බ, බාගයක් හුඬි එකෙන් වැහිලා තිබ්බ
මගේ අතේ ඇගිලි එයාගෙ අතේ පටලගෙන ඒ අත පපුවෙන් නියාගන්නා..
මගේ අතට එයාගෙ අතේ තියන රස්නෙ ගතිය දැනෙනවා.. මම ඔලුව
උස්සලා එයා දිහා බැලුවා.. එයාගෙ දිග ඇහිපිහාටු තියෙන ඇස් නිදිමතට

බාගෙට පියවිලා වුණත් මගේ මුණ දිහාවට හැරවිලා තිබුනා.. ඒවා දිහා බලාගෙන ඉන්න ඉන්නම මට හිතෙන්නෙ මගේ වටේ තියන මොකුත් මට දැනෙන්නෙ නෑ කියලමයි.. ඒක දැනට කාලෙකට කලින් මට එහෙමම දැනුනා වගේ අදත් දැනෙනවා..

මම එයාගෙ අතින් මගේ අත ගලවගෙන ඒ සනකම ඇහිබැම දිගෙ මගේ ඇඟිල්ලක් අරගෙන ගියා.. රඬ අයිසා වෙනසක් නැතුවම මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. ඒ බැල්ම හරි බරයි.. ගැබුරුයි.. මගේ පපුව සැරින් සැරේ හිරිවැටීගෙන යනවා.. මගේ දබරැඟිල්ල එයාගෙ ඇහිබැම අවුල් වෙන පැත්තට ඉරක් ඇදගෙන ගිහින් ආයෙම හරි පැත්තටත් ඉරක් ඇදගෙන ගියා.. නැත්නම් ඒවා අවුල් වෙනවනෙ..

" මොකද මේ.."

" මොකුත් නෑ.."

එයා ආයෙම මගේ අත අරගෙන එයාගෙ අතේ පටලගත්තා..

" තව හුගක් දුරද.."

" පැය දෙකක් විතර යයි.. වහිනවනෙ.."

" මම.."

එයා මගේ උරහිස වටේ එතීලා තිබ්බ අතින් මගේ කම්මුලක් ඇඟිලිවලින් සිනිදුවට අතගැවා..හොදයි.. ආදරේ කියන්නෙ පතුළක් පේන්නෙ නැති ආගාධයක් නම් මම දැන් ඒකෙ ඇතුළට ඇදගෙන වැටෙන ගමන් හිටියා.. අඩුම තරමේ මට අදහසක් නෑ මේ ආගාධයට පතුළක් තියෙනවද කියලවත්.. මම පොඩ්ඩකින් උඩට ඇදිලා ගිහින් රඬ අයිසගෙ නිකට හරියෙන් හාදුවක් තිට්වා.. එයාගෙ පපුවේ උඩ තියන මගේ අතට පවා මට එයාගෙ හාටබීට එක වැඩිවෙනවා දැනෙනවා.. හොඳට තියෙන අත් වලට දාඩිය දානවා දැනෙනවා..

ඇයි මම මේ තරමට ආදරේ කරන්නෙ

.. ඒ එක්කම රඬ අයිසා මගේ එක කම්මුලක් එයාගෙ ලොකු අතකින් අල්ලලා පහත් වෙලා තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. එකක් නෙමේ

දෙක තුනක්ම.. තියලා මගේ කොණ්ඩෙන් ඇවිස්සුවා..

" ආදරේ හිතෙනවා.."

මම රඳා අයිගෙ මුණට කල්ලා රහසින් කියද්දි රඳා අයිගෙ මුනෙ හිනාවක් ඇදුනා.. හැමතියෙම කිසි හැගීමක් නැතුව තියෙන මුණේ මගේ ළගදි චිතරක් හැගීම් පිරිලා තියෙනවා දකින්න මම හරි ආසයි.. මම රඳා අයිගෙ ඇදුමේ කරෙන් අල්ලලා මගේ මුණ දිහාවට පහත් කරගෙන එයාගෙ තොල් වලට පහත් වුණා.. රඳා අයිගා මොකුත් නොකරම මාව තදින් අල්ලගෙන ඉදියත් මම එයාගෙ කොලර් එක අතැරලා බෙල්ල යාන්තම් ඇගිලිතුඩු වලින් අතගැවා.. විනාඩි දෙකතුනක් කිසිම දෙයක් නොකර ඉඳපු රඳා අයිගා පෙරලා මගේ තොල් මාරුවෙන් මාරුවට කලබලයක් නැතුව එයාගෙ තොල් වලට මැදිකරගද්දි මම එයාගෙන් එහාට වෙලා බෙල්ල දිගේ මගේ තොල් ඇදගෙන ආවා.. එයාගෙ Adam's apple එක ගාවින් පොඩි පෙක් එකක් තිබ්බහම එයා සිට එකට ඔලුව ගහගෙන අර දිග ඇස් පිහාටු තියෙන ඇස් උඩ අතට හරව ගත්තා.. මම එයාගෙ ශරීර එක එහාට කල්ලා කොලර් බෝත් එක හරියෙන් ලාවට හාදු කීපයක් තියලා ඒවා තදින් උරවන්න ගත්තහම එයාගෙ අතක් මගේ පිට මැද්දෙන් තතරවෙලා මගේ හුඩි එක ගිලිකරගන්නවා මට තේරුණා..

" හිහි-ච-වරද්!!"

මම එක අතකින් එයාගෙ කට තද කල්ලා වහලා දිගටම කොලර් බෝත් එක කිස් කරන ගමන් ස්වෙට් ශරීර එක අස්සෙන් අතක් දාගත්තා.. එයා එකසැරේම මගේ අත අහකට කරන්න මුණ හැරෙව්වත් මම ආයෙම රඳා අයිගෙ තොල් වලට බර වෙලා එයාව කිස් කලා..

" අහි-වරද්-අත-ගන්නහ්!!"

මම එයාගෙ පපුව උඩ හිමින් සැරේ ඇහිලි ඇදගෙන ඇදගෙන යද්දි එයා මගේ අත එළියට අරගෙන අනිත් අතහි එකට තියලා තද කල්ලා එකට අල්ලගෙන මගේම පපුවට තියලා තද කලා..

" හැබයි වරද්..!!"

" ඇයි..?? මම මොකද කලේ.."

මම රඬ අයිගෙ අත වලින් මගේ අත් දෙක ඇදලා අරගෙන එයාගෙ අතක් බදාගෙන උරහිසට හේත්තු වුනා.. රඬ අයිසා හයිසෙන් හයිසෙන් හුස්ම ගන්නවා වගේ මට තේරෙනවා.. හැමෝම හිටියේ නිදාගෙන.. ආධ්‍ය අයිසා විතරක් ඇහැරගෙන.. යන්න තව වෙලා යන නිසා මම හිමිහිට ඇස් දෙක පියාගන්නා..

මම ආවා~

ඔයාලා පවර් බොටම්ලට එව්වර ආස නෑ වගේද..

කතාව ඉස්සරහට හුගක් තියෙනවා.. ඒත් මගේ හිතට වද දෙන ප්‍රශ්න මෙක දිග වැඩිවුනොත් කියවන අයට එපාවෙයිද කියලා හිතෙනවා.. ඉස්සරහට ප්ලොට් ටවිස්ට් ගනනාවක් ඒවි.. අපි බලමුකො ඇ..

යන්නාමි.. ලව් යූ.. ♥

රඬ : වරද්!! මං දිහා ඔහොම බලන්න එපා..!!

වරද් : ඉතින් මේ මම බලන විදියෙන..

ඌ බලන විදිය

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් විඩියෝස්/ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

72 කොටස

" ඡනෙරුවා..

නැකිටපා.....නි!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මම උඩ ගිහින් ඇහැරුනේ කන ගාවින්ම මහා හයිසෙන් මොකෙක් හරි අමුතු සතෙක් කැගහපු නිසා.. මම මල් වත්තක ඔංචිලි පැද පැදගෙ හිටියෙ.. මේකට කොහෙන්නද මේ ගල් ඉබ්බි ආවෙ..

" උඹේ මුණෙ මම තේක හලන්නද.. ඔය අයිසවත් නැගිට්ටුවත් පහළට එනවද.."

මම ඔලුවෙ ඉදන් වහගෙන ඉදපු බෙඩ්සිටි එක පහළට දාලා හැරිලා බැලුවහම මහිගා ඉන්නවා තේ දෙකකුත් අතේ තියාගෙන මහසෝනා වගේ ඇඳ ගාව..

" තියලා පලකො.. මම එන්නම.."

මහිගා කකුල උස්සලා මගේ කොන්දටත් පාරක් ගහගෙනම තේක නයිටි ස්ටෑන්ඩ් එක උඩින් තියලා දොර වහන් යන්න ගියා.. මම පොඩ්ඩක් නැගිටලා මොලේ ප්‍රොසෙස් කරගන්නගමත් හිටියේ.. මම කොහොමද මේ සුදුපාට කැනපි එකක් දාපු විසාල කාමරේක ඉන්නෙ කියන එක ගැන..

හරි නෙ..

මම ඊයෙ ඇල්ලෙ ආවනෙ.. සැක් ඔලුව විකාර වෙනවා උදේ පාන්දර.. මේ ගල් ඉබ්බි ඇවිත් මාවත් හොල්මන් කලා යන්න ගියා.. මම එහෙමම ඇදේ අනිත් පැත්තෙ බලැන්නට එක උසලා බලද්දි රඬ අයිසා ඉන්නවා අත පය හතර අට පොලේ දාගෙන කටත් ඇරගෙන මොකෙක්ද වගේ නිදාගෙන.. රෙද්ද කැලේ..

රෙද්ද කැලේ කිව්වෙ.. ඊයෙ අපි එන්න හෙනට රු වුණා.. එන්න හිතාගෙන හිටියෙ හත හමාර විතර වෙද්දි වුණහ් ඊටපස්සෙ කෑම කන්න හොටෙල් එකකා ගිහින් එතන කෙලින්ම ඔන සේරම පිස්සු බයිලා කෙලලා රිසෝට් එකත් හොයාගෙන වැස්සෙම එද්දි රු වුණා..

රිසෝට් එක කොහොමද කියලා මම දන්නෙත් නෑ.. මොකද ඊයේ බැග් එකක්වත් අරගෙන නෙමේ කාමරේට ආවෙ.. මම හීනෙන් වගේ දැක්ක විදියට මේක මාරම ලස්සනයි.. සම්පූර්ණෙන්ම ලෑන්ඩ් එකම අඟුට දිලා තිබුනා.. ඒකෙ මැද්දේ තනිකරම වුඩ් තීම එකට තට්ටු දෙකකට මේක හදලා තිබුනේ..පි හිටියේ උඩ තට්ටුවෙ කාමරේක.. මේ කාමරේ ඇඳවල් දෙකක් තිබුනා.. අනිත් එකේ සෙනුකලා හිටියේ.. ආගිටයි මහිගාටයි පහළ කාමරයක් ඔන කිව්ව නිසා උන් දෙන්නට පහළ දිලා උඩ කාමර දෙකේ අපි හිටියේ.. අපිට ඉස්සරහා කාමරේ සයෝන් අයිසයි කියාන් අයිසයි.. ආධ්‍ය අයිසා පහළ තනි කාමරේක නතර වුනා.. එයා ඉතින් ලොකුයිනෙ.. අපි එක්ක ඉන්න බෑ සද්දේ වැඩි දගලනවා පරක්කුවෙලා අපි නිදාගන්න කියලා එයා ගියා ඒ කාමරේ භාවනා කරන්න.. පිස්සු මස්සිනෙක් තමා..

ඊටපස්සෙ මගේ එහාපැත්තෙ නිදාගෙන ඉන්න ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවට ඇඳුමක්වත් මාරු කරගන්න බෑ නිදිමතයි කියලා එහෙමම බාත්‍රෝබ් එකකුත් පටලන් ඇවිත් ඇඳට පැනලා ඔලුවෙ ඉදන් වහගෙන නිදාගත්තා.. මමත් ඇගහෝදගෙන ඇවිත් නිදාගත්තා.. සෙනුකයා කියට නිදාගත්තද දන්නෙ නෑ.. කොහොම උනත් දැන් නම් උන් දෙන්නම නැගිටල ඇදත් හදලා අල්මාරියත් අස් කල්ලා පහලට ගිහිත් හිටියේ.. මේ මනුස්සයට තමා උදේ නැගිටලා මේක පොඩ්ඩක් අස් කරන්න බැරි..මම කේන්තියට රඳා අයිසා මගේ ඇග උඩින් දමාගෙන ඉඳපු කකුලයි අතයි අයිත් කල්ල දාලා වොශාම එකට ඉහින් මුණ සෝදගෙන දත් මැදගෙන ආවා.. සෙනුකයා උදේ අපේ ලැගේප් දෙකත් ගෙනැත් කාමරෙන් තියලා තිබ්බ නිසා මම ඒ දෙකත් අස් කල්ලා ලැගේප් දෙක ඇඳ අස්සට දාලා තේක අරගෙන බිව්වා.. ඒක ඇල් වෙන්නත් ගිහිත්.. සැක්..

" මේ නැගිටින්නකො.."

" මම..හ්හ්..තාම උදේනෙ.."

රඳා අයිසා මොනවදෝ තනියම මුමුණ මුමුණ කොට්ටෙ මූනට තියලා තදකරගත්තා..

" නැගිටිනවා.....හ්!!!! බලපිය දැන් උදේ පාන්දරද කියලා ඉස්සෙල්ලා.. දවල් වෙලා පුපට එළිය වැටෙනකල් නිදාගන්නවා.. මොකෙක්ද මන්දා.. ඇහුවමනම් කියන්නෙ කොහොමද.. බුදුඅම්මො.. උදේපහට නැගිටලා කොළඹ හතේ දිව්වලු.. කැඩෙට් කලාලු..

කැමපින් ගියාලු.. ඒකට මම පොඩ්ඩක් නිදාගත්තනම් බලන්න තිබ්බා.. අර කලර්ස් නයිට් එකේ හම්බුණු මෙඩල් එක තලලා දානවා දැනගන්නවා.. මෙඩල් එක විතරක් නෙමේ දැන් තවුසෙ නැගිට්ටෙ නැතිවුනොත් අම්මපා තවුසෙගෙ ඇ-"

රඬ අයියා එකසැරේටම හෙන ගහන්න වගේ නැගිටලා වොගෲම් එකට දිගින් දඩාස් ගාලා දොර වහගත්තා..

" කිරි ඉබ්බා.."

මම රඬ අයියට ඇඳ හදන්න නියලා පහළට ඇවිදගෙන ගියා.. වෝහ්~ මේ රිසෝට් එක සිරාවටම මාරම ලස්සනයි තමා.. ආඬ අයියා කිව්ව විදියමයි.. ඔක්කොම ඩිසයිනි කල්ලා තිබ්බේ වුඩින් නිම එකට.. වහලෙ කැනපි දාලා තැනින් තැන පොඩ් පොඩ් පැළ වර්ග එල්ලලා තිබ්බා.. පඩිපෙළ බුල් බුල් කාපට්ස් දාලා සාලෙ ලොකු සෝෆා එකක් දාලා ඒවට බ්ලැන්කට්ස් දාලා හෙන කොසි වයිබ් එකක් එන්න ගෙදරක් විදියටම හදලා තිබ්බා.. මම පඩිපෙළේ පැන පැන පහළට එද්දි ආඬ අයියයි අයුක අයියයි කුස්සියෙ මොනවද කරනවා.. සැන්ඩ්විච් වගයක් හදනවද කොහෙද.. මහීශා සයෝන් අයියා එක්ක පිස් එස් ෆයිව් එකක් අතේ තියාගෙන ගේම ගහනවා.. සෙනුකයා එළියේ පිලොවස් දාලා හදලා තිබ්බ ස්විත්ග් වෙයාර් එකේ පැද්දි පැද්දි ෆෝන් එකේ මොනවද බලනවා.. මම ගිහින් සෙනුකයාගෙ කකුලකින් ඉදගත්තහම ඌ මාව කකුල් දෙක උඩ ඉන්ද්‍රවගත්තා..

" මොනවද උඹ බලන්නෙන.."

" ගයනිකා මැඩම මැසේජ් වගයක් එවලා බ්.. ඒක බැලුවා.. මේ ඔකෙස්ට්‍රා එකනම හිසරදයක් අප්පා.."

" මොකෝ අවුල.."

" එක එක අවුල් බ්.. දන්නැද්ද්.. වැඩක් කරන්න ගියාම එපාවෙනවනෙන.."

මම සෙනුකයාගෙ ඇහට හේත්තුවක් දාගෙන පැද්දි පැද්දි ඉද්දි රඬ අයියා ඇඳුමකුත් දාගෙන කුස්සිය පැත්තට යනවා මම දැක්කා.. කුමාරයා සිරියහනෙන් බහින වෙලාව.. උදේ දහයට.. හරි සෝක්..

" හවසට Nine Arches Bridge සන්සෙට් විච්ච එක බලන්න යනවා කියලා
ආධ්‍ය අයිසා කිව්වා.."

" එහෙමද.. හොඳයි හොඳයි.."

මම දෙපැත්තට පැද්දි පැද්දි එළියට ඇහැ දාලා වටපිටාව බැලුවා.. මුලු ගාඩන්
එකේම තනකොළ අල්ලලා තිබ්බේ.. මාරම ලස්සනයි.. ගස් වලින් පිරිලා
ගිහින්න..මම මෙහෙම තැනකට ආවමයි.. මම තාප්පෙ දිගේ ඇහැ යවාගෙන
දිගට දිගට යද්දි ඇත හරියෙන් පේනවා තාප්පෙ උඩ මොකෙක් හරි
හිටගෙන ඉන්නවා.. එතන ගහේ අතු වලට පේන්නෙත් නෑ.. මේ හරියෙ
වදුරො ඉන්නවද.. වදුරො නිල් පාටට අදින්නෑනෙ ඒ වුණාට..
මොණරෙක්ද.. මොණරු ඉන්නෙ අපේ ගමෙනෙ.. මෙහෙ කොහෙද
මොණරු.. ඒකදේගිය වෙන මොකෙක් හරි සතෙක්ද දන්නෙ නෑ..

" ඒ සෙනුකයා.. අර තාප්පෙ උඩ ඉන්නෙ කවුද බං.. වදුරෙක්ද.."

" වදුරො කොහෙන්නද යකෝ මෙහේ කෝ බලන්න.."

සෙනුකයන් එබිල හොඳට බැලුවා.. ඒකා හෙලවෙනවා තමා.. ගහේ අතුත්
එක්කම හෙලවෙනවා..

" ඒ වරෙන් බලන්න.."

" නිට්ටුවෙක්ද දන්නෑ නෙහි.."

" පිස්සුද පගො.. වරෙන් යන්න.."

මමයි සෙනුකයයි ඇතින් පේන තාප්පෙ හරියට යද්දි ඒ වදුරා සිංදුවක්
කියනවා ඇහෙනවා..

" අයි ගේව සෙකන්ඩ් වෑන්ස් ටිව් කිව්පි~ඩ්

බ- නව ඇම ලෙග්ට් හීර් ස්ටිව්පි~ඩ්

ඌව්- ද වෙයි හී මෙක්ස් මී ෆිල් දැට් ලව් ඉස්න්ට් රියල්

කිව්පිඩ් ඉස් සෝ~ ඩමබ්.."

අපි එනවා දැක්කහම තාප්පෙ උඩට වෙලා හිටගෙන ගහේ අත්තකුත්
අල්ලගෙන හිටපු සිංදු කියන වදුරා අපිට අතක් වැනුවා..

" හායි මේ ඔයාලටත් උගුරුස්ස ඔනද.."

සිංදු කියන වදුරා, ආගි අතු ටිකත් එහාට මෙහාට කරගෙන මුණ දාලා අපිට
හායි කිව්වා..නිල් පාට ලොකු පිපාමා එකකුත් ඇදගෙන බුල් බුල් සපත්තු
දෙකකුත් දාගෙන මෙකි මේ තාප්පයක් උඩ මක් කරනවද.. පැප්න්ට එකක්
කරනවද..

" උඹ කඩනවනං අපිට දාපන්.."

" ඉන්න ඉන්න.."

ආයෙම ආගි අතු අතරේ නොපෙනී ගියා.. මමයි සෙනුකයයි ඒකි පහළට
දාන උගුරුස්ස කකා තාප්පෙට හේත්තුවක් දාගෙන ඉදියා..

" මේ බං උඹ ඉනිමගක්වත් නැතුව කොහොමද මේකට නැග්ගෙ.."

" කියාන් අයිසා මාව මෙනනින් තිබ්බා.."

" සිරාවට.. කෝ දැන් ඩයල් එක.."

" එයාගෙ කැලරිස් බර්න් වෙන්න දුවන්න ඔන කිව්වා.. අර ලබන සතියෙ
මැව් එකක්ලෑනෙ.. ඉතින් මට උගුරුස්ස කඩලා දෙන්න කිව්වහම මාව
උස්සලා මෙනනින් තියලා එයා වටයක් දුවලා එන්නම කිව්වා.. එතකන් මම
උගුරුස්ස කෑවා.."

" මේ උඹ ඔවා වැඩිය කන්නෙපා.. අසනීප වෙව්.."

" හරි හරි අනේ.. මම මහිගාටත් කඩලා සාක්කුවෙ දාගන්නා.. මේ මනුස්සයා
තාම නෑනෙ.."

ආගි තාප්පෙන් වාඩිවෙලා කකුල් දෙකත් වන වන අපි එක්ක කියව් කියව්
හිටියා..

" මේ උබට බහින්න ඔනනම වරෙන්.."

" බැ අනේ මෙනන මරු හලෝ.. ඒ අන්න අන්න පුසෙක්.. අර අර.. අනාවි.."

ආගි තාප්පෙන් පොඩ්ඩක් එහාට වෙන්න වාඩිවෙලා ඉඳගෙන ඉඳපු නැට්ට
ලොකු පුසෙක් පෙන්නලා මැරෙන්න හැදුවා.. ඌ මේකිගෙ කැහැහිල්ල
ඉවසගන්න බැරුව තාප්පෙන් බිමට පැනලා පදුරක් අස්සට ගියා..

" බලපන්.. සතාවත් බය කලානෙ.."

" අනේ පලයන්.. මේ ඒකනෙමේ උඩලට පේනවද අර ඇතට වෙන්න
තියන පොඩි ගෙයක් වගේ එක.."

" ඔ.."

" ඒකෙ ඉඳපු අයිසා කෙනෙක් උදේ කිව්වා වත්ත පල්ලෙහා පොකුණක්
තියෙනවා කියලා.. අපි යමුද වෙලාවක.."

" උඹ මොකකටද ඒ අයිසලා එක්ක කතාකරන්න ගියේ.."

" මම නෙමේ කියාන් අයිසට කිව්වෙ.. මමත් අහගෙන හිටියා.. එයාලා තමා
මෙහෙට ලන්ව එකයි ඩිනර් එකයි සර්ව කරන්නෙ.. තව ක්ලීන් කරන්න
එන්නෙත් ඒ ගොල්ලො.."

" ආ ඒවා කලාට කමක් නෑ උබ වැඩිය කතාවට යන්න ඔන්නෑ.. පාඩුවේ
ඉදින්න.."

" ඒකතමා.. අපි බැලුවෙ මේ නිට්ටුවෙක් මොකද තාප්පෙ උඩ කියලා..
බලද්දි අපේ දොඩම් බිබික්කමනෙ.."

" මේ ආයෙ තවුසෙ මගේ යකා අවුස්සගන්න යන්නෙ හරිද.. "

" ආ නෑ නෑ නෑ මොකුත් කියන්නෑ අපි නිකමට මතක් කලේ.."

ඒ එක්කම බුල් සෙරෙප්පු දෙකක් අහසින් පාවෙලා ඇවිල්ලා අපි දෙන්නගෙ
මුණු දෙකේ වැදුණා..

" ආගු.. එන්න බහින්න.. ඔයා උගුරුස්ස කඩාගත්තද.."

අපිට තාප්පෙ එහාපැත්තෙන් කියාන් අයිගෙ ස්විට් වොයිස් එක ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ..

" ඔයා එන්න පරක්කු උනේ ඇයි.."

" මේ පාර දිගට තියෙනවා.. මම පොඩ්ඩක් එහාට එහාට ගිහින් ආවා.. පොඩ්ඩක් ඉස්සරහට වෙන්න පොඩ් පොඩ් මල් ගොඩාක් තියෙනවා.. ලස්සනයි ආශූ.. යමුද වෙලාවක.."

" අනේ.. අපරාදෙ මටත් එන්න තිබ්බා.. ඔයා මේක මටද ගෙනාවෙ.."

" ඔව් කෝ එන්න බහින්න.. සෙරෙප්පු දෙක කොහෙද.. මේ මඩ ගැවෙනවනෙ.."

" මේ තාප්පෙ එහාපැත්තෙ ඉන්න සෙවල ගෙමබො දෙන්නා ඒක ගන්නා.."

" ගෙමබොන්ට මොකටද බබා සෙරෙප්පු.."

" ඒ ගෙමබො දෙන්නා සෙරෙප්පු දාන ගෙමබො දෙන්නෙක්.. කෝ එහාපැත්ත හැරෙන්නකො.."

ආශූ මටයි සෙනුකයටයි රවලා තාප්පෙන් එහාපැත්තෙ ඉදපු කියාන් අයිගෙ කියලා එයාව බිමට බස්සවගත්තද කොහෙද.. ටිකකින් ඉස්සරහා ගේට්ටුව ඇරගෙන කියාන් අයිගා ආගිවත් පිටේ තියාගෙන රිසෝට් එක පැත්තට ඇවිදගෙන යනවා අපි දැක්කා.. ආගි කැලෑ මල් කිණිත්තක් අතේ තියන් ඒක ඉස්සරහට අල්ලගෙන සුපර්මැන් වගේ කියාන් අයිගෙ බෙල්ලත් බදාගෙන බෙරිහන් දිඳි යනවා..

" උන් දෙන්නා දැක්කහමත් සතුටු හිනෙනවා.."

සෙනුකයා උගුරැස්ස ගෙඩියක් කමමුලේ පුරෝගෙන තාප්පෙට හේත්තු වුනා..

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඒ කිව්වෙ බං.. උන් දෙන්නට විතරනෙ කිසි ප්‍රශ්නයක් නැත්තෙ.. ආගි කෙල්ලෙක් කියාන් අයිගා කොල්ලෙක්.. කවදහරි උන්ගෙ ගෙවල් වලින්ම ඔකට කැමති වෙන්නෙ නැතැ.."

" මම.. එහෙම එකක් නම් තමා.. ඔවා අද හිතලා ඉවරකරන්න පුළුවන් දේවල් නෙමෙනෙ බං.."

මම සෙනුකයාගෙ කරට අතක් දාගෙන මගේ ළගට ඇඳලා ගන්නා..

" අඩි මාවත් කරේ තියන් පලයන්නෙ සෙනුකයා.."

" අනේ මේ නටපං.. අර ඇතුලෙ ඉන්නෙ.. කරේ තියන් බැරිනම් වඩාගෙන
#####"

සෙනුකයා ගස් බවවා මාව තප්පෙට තල්ලු කල්ලා දාලා ගේ ඇතුළට දුවගෙන ගියා.. මමත් හිමින් හිමින් වටේ පිටේ සිරි නරඹ නරඹ ඇතුළට යද්දි රඳා අයිසා තනියම කිවත් එකේ කවුන්ටර් එකට හේත්තු වෙලා මොනවද බොනවා.. මගෙ පොලොස් කොට්ටොරුවට පාළු හිතීලද.. අවධානෙ ගන්න යන්න ඔන..මම හිමිහිට රඳා අයිසට ගිහින් හේත්තුවක් දාගන්නා..

" මොනවද බොන්නෙ.."

" ග්‍රීන් වී එකක්.. ඔනද.."

මම එයා බොන මගේ එකෙන් උගුරක් බිලා අමාරුවෙන් ගිල්ලා.. සැක් මේ මොන මගුලක්ද.. මගේ මුණ දිහා බලාගෙන ඉඳලා රඳා අයිසා මහා හයිසෙන් හිනාවුනා..

" මේකට මීපැණි දාගන්නෙ මොන එහෙකටද.."

" ඇයි රස නැද්ද.."

" ඊයා හලෝ.. බොන්නෙම මල ජරාවල් විතරයි..ප්‍රේම.."

" මල ජරාව නෙමේ..දැන් ලබන සතියෙ ඉදන් ක්ලබ් එකකට යන්න තේද ඉන්නෙ.. ගියාම දේවි දිග ඩයට් ශීට් එකක්.. එතකොට තේරෙයි.."

" එතකොට තේරුණාම ඇති ඉතින්.."

" එහෙමද.."

රඳා අයිසා මගේ එක සෝදලා තියලා ට්‍රේ එකක් අතට ගන්නා..

" යමු කෑම කන්න.."

" ඇයි පහළ නෙමෙද කන්නෙ.."

" නෑ නෑ කාමරේට යමු.."

රඳා අයියා මගේ අතකින් ඇඳගෙන උඩ තට්ටුවට ගියා.. සෙනුකයයි අයුක අයියයි උඩ තට්ටුවේ සෝෆා එක උඩ තියාගෙන සැන්ඩ්විච් වගයක් ගිලිනවා.. මහිලා ඒකට කන්නවත් සිහියක් නෑ ගේම එකක් ගහනවා එක එක පොසිගත් වලට සෝෆා එකේ ඉඳගෙන සයෝන් අයියන් එක්ක.. මෙකි සයෝන් අයියට සෙට් වෙයිද.. සැක් මේ මහිලා සේරම කොල්ලොන්ට ජෝඩු කරන කැන පුරුද්ද නවත්තගත්තනම හරි වගේ..

" ඔයා ලැගේජ් එකේ තිබ්බ ඔක්කොම ඇදුම අල්මාරියෙන් දැමමද වරද්.."

" මම.. ඔයා ආධ්‍ය අයියගෙ ඇඳුනත් උස්සගෙන ආවද්.."

" නෑ..?? ඇයි එහෙම ඇහුවෙ.."

" එහෙනම ඔයා එක ජාතියෙන් ගර්ට් දෙකක් අරගෙන ඇවිල්ලා.. මන්දා.. මම ඒක නවලා තිබ්බා.."

" කෝක අර කප්පාට එකද්.."

" ඔව්.."

" ආ ඒක අපේ අයියගෙ නෙමේ.. ඔයාට ගන්නෙ.."

" මට..?? කොයිවෙලාවද්.. ඇයි ඒ.."

" ඇයි ඒ අහන්නෙ.. ගන්නා ඉතින්.. මට ඔයාව මතක් වුණා.."

" ඒ වුණාට.. දැනටම අපේ ගෙදර ඔයාගෙ ඇඳුම වගයක් තියනවා.. මට දෙන්නත් බැරිවුනා.. හැමතිස්සෙම ඔනවට වඩා විය-"

" මම කියලා තියෙනවා.. ඔක ගැන කතාකරන්න එපා කියලා.. බලන්න.. මට බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නවා ඉතින් I put you first in

everything

.. ඔයා අදින පළඳින එකේ ඉඳලා මට interfere වෙන්න අයිතියක් තියෙනවා.. you should accept whatever I give.. Just don't argue with me about it again.."

මම රඬ අයිසා දේශනා කරන සේරම දේවල් ඔලුව වන වන හොඳට අහගෙන ඉන්නවා වගේ පෙන්නලා එයා ඇදේ එයාගෙ එහාපැත්තෙන් ඉදගෙන ට්‍රේ එක උකුළු උඩින් තියාගන්නා..

" මෙනතට එන්නකො.."

" ආ..??"

රඬ අයිසා එයාගෙ කකුල් දෙක මැද්දෙන් තියන ඉඩ පෙන්නලා මට එතෙන්නට එන්න කිව්වහම මට ඒක ප්‍රොසෙස් කරගන්න බැරුව කට ඇරගෙන එයා දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒකනිසාම රඬ අයිසා මාව උස්සලා අරගෙන කකුල් දෙක මැද්දෙන් තියාගෙන මගේ පිට එයාගෙ පපුවට හේන්තු කරගන්නා.. ඊටපස්සෙ බලැත්කි එක කකුල් දෙකට දාලා ඇඳ යටින් bed desk එකක් අරගෙන ඒකෙන් ට්‍රේ එක තිබ්බා.. මෙ යකාට මාව උස්සන්න පුලුවන්ද..

රඬ අයිසා මාව ගලි කල්ලා පොඩි වෙලා යන්නම තුරුල් කරගෙන කම්මුල ඇතුලට එබෙන්න හාද්දක් දුන්නා.. ආයෙමත් එකක් දුන්නා.. මට දැන් එකසැරේට මතක් වෙනවා දැනට මාස හත අටකට කලින් මම කකුල පැටලිලා ගිහින් මේකගේ ඇහේ වැදුනහම රතු වෙලා බය වෙලා එක විකාරයක් වුනු හැටි.. ඒ කාලෙ මාව පේන්නවත් බෑ වගේ රගපාපු හැටි.. වචනයක්වත් කතානොකරපු හැටි.. බකමුනෙක් වගේ මිම මිම ගගා ඉඳපු හැටි.. මටම විශ්වාස කරන්න බෑ මේ ඉන්නෙත් ඒ ඉඳපු මනුස්සයාමද කියලා..

මම සැන්ඩ්විච් එකක් අරගෙන පාඩුවේ කන්න ගන්නා..

" මේ අයිසෙ.. දැන් අපි ගමේ යනවනෙ.. කොයි වෙලාවටද යන්නෙ.."

" ආ අමමා කතාකලා.. ඔයා හිටියෙ නැති නිසා මම ආන්සර් කලා.."

@Shan

" මොකද කිව්වෙ.."

" පරිස්සමට ආවද මොකද කරන්නෙ ඔවා තමයි.. මම හිතාගෙන හිටියේ රැට යන්න.. එතකොට වාහනත් එව්වර නෑ.."

" මම ඔයා රැ යන්නකො.. අපේ පැත්තෙ අලි ඉන්නවා.."

" සිරාවට.."

" ඔව්.. එහේ පාරවල් වල රැට හෙනට ඉන්නවා.. තියා අපේ ගමේ මිනිස්සු රැට අටෙන් පස්සෙ එළියටවත් බහින්නෙ නෑ.."

" ඒ මොකද.. ඔයා දන්නැද්ද අලිනිට මතුරන මෙව්වා එකක්වත්.."

" සැක් අතේ සජිත් ප්‍රේමදාස ඉදියනම් අහගන්න තිබ්බො.. අර මොකක්ද අන්තරාල- අර අතේ කිව්වෙ දවසක්.."

" සිරාම ට්‍රැක් උබටනම.. "

රඨ අයියා කන ගාව ඉදි ඉදන් මහා හයිසෙන් හිනාවෙන ගමන් මගේ කටට සැන්ඩ්විච් එකක් එබ්වා.. මම ඒක හපලා හපලා ගිලලා රඨ අයියගෙ පපුවට හේත්තු වෙලා උරහිසට ඔලුව තියාගත්තා..

" මේ පොඩි වැඩක් අහන්නද.."

" කියන්න.."

රඨ අයියා හැපිකව් විස් කැල්ලක් කටේ ඔබාගන්න ගමන් කොල්ලේ ගලි කල්ලා ප්ලේට් එකට විසික් කලා.. හැපිකව්වා හැපිකව් කනවා.. මෙකනම ඉතිහාසගත වෙන්න ඔනම කාරනාවක්..

" ඔයා ආධ්‍ය අයියගෙ අර ලව් එක ගැන මොනව හරි විස්තරයක් දන්නෙතැද්ද.."

" කොයි එකද.. කියක් තිබ්බද බං අපේ අයියට.. මම දැනුවත්වම හතරක් විතර තිබ්බො.."

" මො-මොකක් කිව්වා.. හතරක්..?? මේ ආධ්‍ය අයියට.. මගේ කණ්ණාඩිදාන එක්කෙනාට.."

" මම.."

" මට කිව්වේ දෙකයිනෙ.."

" හතරම හිතේ තියාගෙන හිටියා විතරයි.. ලව අරහං වෙලා ඉන්නෙ.. ඒකයි බේන්න බෑ කියන්නෙ.. දැන් තිහකුහ් වෙනවා.. අප්පවිලාම කියක් ප්‍රපෝසල් ගෙනාවද.. කැමතිවුනේ නෑ.."

" එහෙමද.. එහෙනම් මම ආධ්‍ය අයියවත් බේන්නද.."

"....."

" නෑ නෑ හලෝ නිකම් කිව්වේ.. මම කව්වෙක් හොයාගෙන ඉන්නෙ බේන්න.. ඇඤ්ඤ මේ ඉඤ්ඤ මගේ හැපිකව්වා.."

මම මුඛ කමල හට්ටියක් කරගෙන ඉන්න රඬ අයියගෙ කමමුලට හාද්දක් දුන්නා.. රඬ අයියා මාරම clingy කැරැක්ටර් එකක්, සමහර වෙලාවට.. ඉක්මනට මුඩ ගහනවා.. දුක හිතෙනවා.. හෙනට ආදරේ බලාපොරොත්තු වෙනවා.. ඉක්මනට ජෙලස් හිතෙනවා.. ඇගේම ඇලෙන්න එනවා.. ආයෙම ඒක අනිත්පැත්ත වෙන්නත් පුළුවන්.. avoidant සයිඩ් එක මට ලොකුවට පෙන්නන්නෙ නැතිවුනාට අනිත් සියලු සකල සත්ත්වයාටම රඬ අයියා avoidant කැරැක්ටර් එකක් තමයි.. ඇගේ ගැවුණත් ටක්ගාලා එහාට යනවා.. වැඩිය කතාබහක් නෑ.. බිම බලාගෙන ඉන්නවා.. මම ඔය කැරැක්ටර් දෙකම දන්නවා.. කොයි එක වුනත් ඉතින් මම මේ මනුස්සයට හෙනට ආදරෙයි..

" කියන්නකො අනේ.."

" මම.. අයියා ගැනද.. ඒකගෙයි මගෙයි වයස් පරතරේ පොඩ්ඩක් හිතලා බලනවකො.. මම ඔහොම ඒවා කොහේ දැනගන්නද.."

" මම.. ඔයාට විස්සයිනෙ.. එයාට විසි නමයයි.. එතකොට නමයක්නෙ.."

" විසි නමයම නෙමේ හරිනම් තිහයි.. එතකොට මට වඩා දහයක් වැඩිමල්.. මම එකවසරෙදි අපේ අයිසා දහයෙ.. මාව වඩාගෙන ගිහින් ක්ලාස් එකෙන් නියලා රණ්ඩුවෙන්නෙ නැතුව ඉන්න කියලා යනවා.. අපේ ප්‍රයිමරියට අපිට යන්න දෙන්නෙ නැතෙ.. ආයෙම මම දොළහමාරට ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙලා අර ගල් බැම්මට වෙලා එක හමාර වෙනකල් ඉන්නවා අයිසා එක්ක ගෙදර යන්න.. "

" අනේ~ ආදරේ හිතෙනවා ඔය දෙන්නටනම්.."

" ඉතින් එයා කැමපස් යද්දින් මම හිටියෙ ප්‍රයිමරියෙ.. පොඩි එකෙක්ට ඇවිත් අයිසා ඔවා ගැන කියනවද බං.."

" මම.. අයිසා ඉතින් කෙල්ලොන්ටනෙ කැමති.."

" මම .. මම.."

රඬ අයිසා අමුතුවට හිනාවෙලා බෙඩ් ඩෙස්ක් එක බිමින් තිබ්බා..

" ඇයි හිනාවෙන්නෙ.. එයා බයිස බබෙක්ද.."

" මං දන්නෑ අර ඉන්නෙ පහළ.. ගිහින් අහගන්න එකයි ඇත්තෙ.."

" අනේ මේ අයිසාගෙන් ඔවා අහන්න බෑ.. පිස්සුද.."

මම රඬ අයිසාගෙ බූවලු අඩු ටිකෙන් ගැලවෙන්න පොඩ්ඩක් දගලලා දගලලා එහාට වෙන්න ගියහම රඬ අයිසා මාව තව ටිකක් අත් දෙක තද කල්ලා බදාගත්තා.. මගේ ඇටකටු තැලිලා පොඩි වෙලා යනවා කොයිවෙලාවක හරි.. මේ අඩුවලට අහුවෙලා.. රඬ අයිසා මගේ බෙල්ලයි උරහිසයි අතරෙ නියන ඉඩෙන් මුණ නියාගෙන ගර්ට එක එහෙමෙහෙ කල්ලා මගේ ඉණ හරියෙන් තද කල්ලා ඇල්ලුවා..

" මෙව්වර කෙට්ටු මොකද වරද්.. යකෝ ඩයට් කරන එකෙක්ටවත් නැතෙ මෙහෙම ඇහක්.."

" ඩයට් කලේ නැතුවට මම ගේමස් ජ්ලේ කරනවනෙ.."

" ඒ චුණාට.. ස්පෝර්ට්ස් කරන උන්ගෙ ඇහවල් මෙහෙම නෙමේ.. මීටවඩා වෙනස්නෙ.. ඔයාගෙ ඉණ හරියටම මෙනතින් කැඩිලා තියෙන්නෙ

කොහොමද.."

" මම දන්නේ නෑ.."

" ඇවිදින ආට්ටර්ක් එකක්නෙ.. I forgot completely.. මම වික්ටෝරියන් මහෝගනි ශ්‍රේම එකක් දාලා ළඟින් තියාගන්නනෙ ඉන්නෙ.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කමමුල් දෙකෙන් පොඩි වෙලා යන්නම අල්ලලා තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" අනේ රධ්‍ය අයියෙ.."

" This esthete called Radhya is now preparing to see what is the priceless art work he has.."

රධ්‍ය අයියා මාව ඇදෙන් හාන්සිකරවලා මගේ කකුල් දෙක උඩින් ඉදගත්තා.. එයාගෙ මුණෙ තියන පුදුම හිතෙන සැහැල්ලු ගතිය.. හේතුවක් නැතුවම ඉබේම ඇඳිලා තියෙන හිනාව.. ඇස් වල දිස්නෙ.. මට තදින්ම දැනුනා.. මම එයා තරමටම සැහැල්ලුවෙන් හිනාවෙන ලස්සන පිරිමි ලමයෙක් මීට කලින් දැකලා තිබුනේ නෑ.. කමමුල් වලට ලාවට ලේ පිරිලා රතු වෙලා තිබ්බත් ඒකෙනුත් එයාගෙ ලස්සන තව වැඩි කලා.. විශ්වාස කරන්න.. මට හිතූනා ඒ හිනාව හැමදාම එයාගෙ මුණෙ තියයෙන්න මට පුළුවන් හැමදේම කරන්න.. එක්තරා විදියකට කාලෙකට කලින් මම මේව්වර පරාර්ථකාමී නෑ.. ඒත් දැන් එකම එක මනුස්සයෙක් වෙනුවෙන් විතරක් මම ආත්මාර්ථකාමීත්වයයි පරාර්ථකාමීත්වයයි අතරේ නොසැහෙන දෝලනය වෙනවා..

එයා මගේ දුහුල් සුදුපාට ෂර්ට් එක කොනෙන් අල්ලලා ඒක හිමිහිට උඩට කල්ලා මගේ ඉණ දිගේ ඇගිලි අරගෙන ගියා.. එයා ඉන්නෙ මගේ මුණ ඉස්සරහාමයි.. මට ලැජ්ජයි.. කවමදාවත් මම මෙහෙම ඉඳලා නෑ.. කාටවත්ම මෙහෙම මගේ ඇග පෙන්නලා නෑ.. එහෙම කවුරුත් බලන්න උත්සාහා කල්ලන් නෑ.. රධ්‍ය අයියා වුනත් පහුගිය කාලෙ මං දිහා ඔනවට වැඩිය බලන්නෙ නෑ.. කලින් වතාවල එයාගෙ ඇගිලි මාව ඇල්ලුව වුණත් එයා මාව දැකලා තිබ්බෙ නෑ.. මට මගේ කමමුල් රතු වෙනවා ඇති කියලා මුණට දැනුන රස්නෙන් තේරුනා..

රධ්‍ය අයි‍යා මගේ ශරීර ඵක අහලින් අහල හිමිහිට උඩට උස්සගෙන එද්දි
එයාගෙ ඇස් මගේ මුණ දිහාවට එක තප්පරේකටවත් හැරවුනේ නෑ.. මම
මුණ උඩින් අතක් තියාගෙන මගේ මුණ නොපෙනෙන්නෙ වහගෙනම
ඉදියා.. මට දැනෙනවා ශරීර ඵක පපුවෙ උඩටම ඇවිලා ඇගේ සිතල හුළු
වදිනවා.. රධ්‍ය අයි‍යා ශරීර ඵක අත් දෙකින්ම පත්තලා දාලා ඒක මගේ
ඇගෙන් අයි‍න් කල්ලම දාලා ඇදේ කොතකට විසික් කල්ලා දැමමා.. මට
මෙනනම දියවෙලා යන්න ඕන!! මේ දැන්ම..

" වරද්!! ඔ-ඔයා.."

රධ්‍ය අයි‍යා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉද්දි මම එක
අතකින් මගේ පපුව වහගත්තා..

" එපා එපා.. ඒවා-මාරම ලස්සනයි වරද්.. උඹ මනුස්සයෙක් නෙමෙයි නේද..
මම.."

රධ්‍ය අයි‍යා මගේ මුණට පහත් වෙලා මගේ පපුව උඩ තිබ්බ අත අයි‍න්
කල්ලා ඒ අත එයාගෙ අතේ පටලගෙන ඇදට තියලා තද කෙරුවා..

" පිස්සු හැදෙනවා වරද්.."

රධ්‍ය අයි‍යා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තියලා මගේ කම්මුල අතකින්
අල්ලගෙන මගේ තොල් එයාගෙ තොල් වලට හිර කරගත්තා.. එයා
කියනවා වගේම ඊස්තීට කෙනෙක් ආටවර්ක් එකක් දිහා බලන්න
කොහොමද.. එයා ඒ හැම එකක්ම මගෙන් හෙවවා.. මම එයාගෙ අතින්
මගේ අත ගලවගෙන මගේ අත් දෙක එයාගෙ බෙල්ල වටේ ඔතාගත්තා..

රධ්‍ය අයි‍යාගෙ අත් මගේ ඉන දෙපැත්තෙන් තියන හිනි නැමුම හැම එකක්ම
දිගේ ඇගිලි අරගෙන යනවා.. හිමිහිට උඩට.. ආයෙම පහලට.. ආයෙම
උඩට.. මම එයාගෙ උරහිස හිල් වෙලා යන්නම තදින් අල්ලගෙන
ඉවසගෙන ඉදියා.. රධ්‍ය අයි‍යා මගේ බෙල්ල මැද්දෙන් හාදුවක් තියලා මගේ
දිහා ඇස් උස්සලා බැලුවා.. මට තේරෙන්නෑ එයාගෙ මුණෙ තියෙන්නෙ
කොයි වගේ බැල්මක්ද කියලා.. ආසාවකුත් එක්ක ආදරේ පිරුනු හරි අමුතු
පෙනුමක්..මම කවමදාවත් දැකලා තිබ්බෙ නැති පෙනුමක්..

" මම කොතනින්ද නවත්තන්න ඕන වරද්.. මට තේරෙන්නෙ නෑ.."

රධ්‍ය අයිියා රහසින් වගේ මුමුණදි මම ඇස් දෙක තදකල්ලා පියාගන්නා..

" Stop where you want to stop.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ පපුව උඩ තැනින් තැන අගිලි ඇදගෙන ගියා.. මට දැනෙනවා.. එහෙත් මෙහෙත් හාදුවක් තියනවා.. ඒ එක්කම මට එයාගෙ තොල් වල උණු ගතිය පපුවේ පැත්තකින් දැනෙන්න ගන්නා.. මම බෙඩිගීට එක අත් වලට ගුලි කරගෙන තොල් තුවාලවෙන්නම හපාගෙන ඉදියා.. එයාගෙ තොල් එකම රිදම එකකට මාව අවුස්සලා දානවා..

" අහ්-අනෙහ්-රධ්‍යහ්.. අයිියේ.."

මම එයාගෙ කොණ්ඩෙ අහුරක්ම අතට ගුලි කරගත්තහම එයා මාව හැපුවා.. හැම වතාවකම වගේ මම මේ වතාවෙන් මේ වෙන දේට කැමති වේගෙන එනවා මට ඇග ඇතුලින් දැනුනා.. ඒක මට නවත්තගන්න බෑ.. මට මගේ වටේ වෙන්නෙ මොනවද කියලවත් තේරෙන්නෙ නෑ.. රධ්‍ය අයිියා එන්න එන්නම හරි සිහියෙන් ඇතට යනවදෝ මට හිතුනා.. එයා එකසැරේම මගේ අත් දෙක උඩට කල්ලා අල්ලගෙන මගේ මුණට පහත් වුනා.. මම එයාගෙ අත් අතැරගෙන එයාගෙ ශරීර එකට යටින් පිට දිගේ මගේ අත් අරගෙන ආවා.. මගේම නියපොතු පාරවල් වලට එයාව සැහෙන්න තුවාල වුනා..

මම එයාව ඇග උඩින් එහාට තලු කල්ලා දාලා එයාගෙ ඇග උඩින් ඉදගන්නා.. රධ්‍ය අයිියා ඉදියේ හතීදාන ගමන් ඇස් රතුම රතු කරගෙන.. එයා මාව අල්ලන්න අත දික් කලත් මම එයාගෙ අත් දෙක අල්ලලා ඇදේ වියලට තියලා තද කරගන්නා.. ඊටපස්සෙ අනිත් අනිත් එයාගෙ ශරීර එක ඇදලා දාලා කාමරේ කොනකට විසික් කල්ලා දැමමා.. රධ්‍ය අයිියා හිටියේ බයවෙලා වගේ..

" ඔයාට එව්වර ලේසි වෙන්නෙ නෑ.."

" මම ලේසි දේවල් වලට කොහොමත් කැමති නෑ බබා.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ අත් දෙක ගලවගෙන මාව ඇදට තියලා තද කරගත්තහම මම එයාගෙ බෙල්ලෙන් අල්ලගන්නා.. රධ්‍ය අයිියා කට කොනෙන් හිනාවෙලා මගේ කට දෙපැත්තෙන් අල්ලගන්නා..

" මොනවද ඔයාට ඕන වරද්.."

මම එයාගෙ බෙල්ල තද කල්ලා අල්ලගෙන එයාගෙ තොල් වලට පහන් වුනා..

" ඔයාට මොනවද ඕන.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ පපුව දිගේ ඇගිලි අරගෙන යද්දි එයාගෙ ඇස් උඩට පියවෙනවා මම දැක්කා..

" අහ්-ම.. වරද්.."

" මම..? කියන්න.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතකින් තද කල්ලා අල්ලගෙන මගේ පපුවට පහන් වුනා.. මම එයාගෙ තොල් වලින් අතක් තියලා එයාගෙ නලලට හාදුවක් දුන්නා..

" පරක්කු වෙනවා.. ඔයා වෙලාව දැක්කද්.."

රධ්‍ය අයිසා ටික වෙලාවක් අත් දෙකින් මුණ වහගෙන මගේ උකුලෙන් ඔලුව තියාගෙන ඉද්දි මම ඇද කොනේ තිබ්බ මගේ ශරීර එක ඇදගත්තා..

" ආර්හ්.. ඔක ඇදගෙනම ඉන්න.. ප්ලීස්.. මගේ ඔලුව රිදෙන්න ගත්තා.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ බඩට මුණ තදකරගෙන හයිසෙන් හයිසෙන් හුස්ම ගනිද්දි මම එයාගෙ කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට කල්ලා කොණ්ඩෙ අස්සෙන් ඇගිලි අරගෙන ගියා.. එයා ලොකු හුස්මක් අරගෙන පහල දානවා මට ඇහුණා..

" මාව තුරුල් කරගන්නකො වරද්.."

මම රධ්‍ය අයිසට තුරුල් වෙන ඒ පැත්ත හැරිලා අතක් දික් කලාම රධ්‍ය අයිසා මාව බදාගෙන මගේ පපුවේ මැද්දට මුණ හිරකරගත්තා.. මම අත් දෙකෙන්ම එයාව බදාගෙන තුරුල් කරගෙන ඉදියා.. එයාගෙ කොණ්ඩෙ අස්සෙන් සැරින් සැරේ ඇගිලි අරගෙන ගියා.. මට එයාගෙ ඇගෙන් එන අර රස්නෙ දැනෙනවා.. එයාගෙ සුවද මාව වහගන්නවා වගේ.. ඇස් දෙක බර වෙගෙන එනවා.. මම රධ්‍ය අයිසව තව ටිකක් තුරුල් කරගෙන බලැත්කට එක ඇගට දාගත්තා..

" සනීපයි.."

රඳය අයිසා ලාවට මුමුණද්දි මට නින්ද යාගෙන එනවා වගේ දැනුනා..

මේවා ලියන ඔබ්බ:

#ඒවානැතුවබැබං #ගංජාගහන්නහිතෙනවාතනිකඩවමේවාලියද්දි

මේගොල්ලො නතරවෙලා ඉන්නෙමේ වගේ එකක කියලා මවාගන්න පුලන්නද..

#රඳය_පුතේඇස්දෙකවහනිදපත්
#ඔක්කොමපැත්තකින්තියලාමමමුවසෙට්කරගන්නවා

මම ගිහිනෙන්නම් හලෝ.. ඔගොල්ලො සතුටින් ඉන්නකො.. ඊටපස්සෙ අපි සතු.....ටු වෙටු.. ඉමහ් ඉමහි..

#ආරඳය අයිසා බෝඩි සත්ත්වයෙක් නෙමෙ බොලව

එන්නාම.. ලව යූ.. ♥

***මට ඔන එයාලගෙ රිලේගන්ගිප් එක බිල්ඩ්ස් වෙන විදිය පෙන්නන්න ඇත්තටම.. මම කොච්චර සාර්ථකද දන්නෙ නෑ.. මු කාලෙ රඳය-වරද් , මැද්දෙදි රඳය-වරද් , දැන් ඉන්න රඳය-වරද් අතරෙ ඔයාලට වෙනසක් වගේ එකක් තේරෙනවාද.. ***

හැමදාම වගේ කතාව වෙනුවෙන් ඔයාලගෙ හැම කමෙන්ට් එකක්ම හැම සපෝට් එකකටම මම හුගක් ආදරෙයි වගේම ස්තූතියි.. උමමවන්..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

73 කොටස

" අනේ එපා.. අම්මා.."

මාව එකපාරම ලොකු නින්දක ඉඳලා ගැස්සිලා ඇහැරුණා.. පපුව වෙගෙන් ගැහෙන ගමන් මාව දාඩියෙන් පෙරිලා ගිහින් තිබුනේ.. ඒත් එළියෙ තියෙන්නෙ පුදුම සිතලක්.. මම බලැත්කට එක ඇහෙන් අයිත් කල්ලා දාලා පපුවට දෙතුන්පාරක් ගහගත්තා..

මම මොකක්ද දැක්කෙ.. මොනවද වුනේ කියලවත් මට මතකයක් නෑ.. මම රඬ අයිසා දිහා බලද්දි එයා හොඳටම නිදි.. සෙනුකලත් නිදි.. පාන්දර තුනට විතර ඇති.. බැල්කනි එකේ දොර ඇරලා දාලා හුළු කාමරේට වදිනවා.. දොර වහන්න අමතක වෙලාද..

මම සද්දයක් නැතිවෙන්නෙ හිමිත් නැගිටලා ගිහින් බැල්කනි එකේ දොර වහලා උඩ අගුල තද කල්ලා එන්න හද්දිත් මට පෙනවා උඩ තට්ටුවේ බැල්කනියට ආඬ අයිසගෙ කාමරේ ලයිට් දාලා තියෙනවා.. අපි ඉඳපු කාමරේ වතුර තිබ්බෙන් නැති නිසා මම හිමිහිට පහලට බැස්සා වතුර බෝතලයක් අරගන්න..

හවස අපි ඔක්කොම Ninearch Bridge එකට ගිහින් සන්සෙට් එක දිහා බලාගෙන ඉදියා.. අර පහළ තියන තේ පැල තිබ්බ හරියෙ ඇවිදින්න ගියා.. පාලමේ ගැටට උඩට වෙලා සැහෙන්න වෙලා පිස්සු කෙළ කෙළ ඉදියා.. අද උදේ යන්න හිටියේ ලිට්ල් ඇඩමස් පික් එකට හයික් එකක්.. උදේම ගිහින් හුගක් හවස් වෙන්න කලියෙන් ආපහු රියෝට් එකට එන්නයි හිතාගෙන ඉදියේ.. ඊටපස්සෙ අපි කතාවෙලා හිටියෙ හොරර් මූව් එකක් බලන්න..

මම සද්දයක් නැතුව පඩිපෙල බැහැගෙන කුස්සියට ගිහින් ෆ්‍රිජ් එකෙන් වතුර බෝතලයක් අරගෙන කවුන්ටර් එකට හේත්තුවෙලා වතුර බොද්දි ඇහැ කොණට පෙනුනා සාල මොකක් හරි එහාට මෙහාට වෙනවා.. හරි ඉක්මනට.. ඒක කොච්චර ඉක්මනට මට පෙනිලා නොපෙනිලා ගියාද කියනවනම් මට ආයෙමත් හිතාගන්න බැරිවුනා මට කලින් එහෙම එකක් පෙනුනද කියලා..

අඩි හොල්මන්ද..

මම වතුර බිලා බෝතලේ එහෙමම තියලා ආයෙම උඩට දුවන්න
ලැස්තිවෙද්දි මම දැක්කා මගේ ෆෝන් එක සෝෆා එක උඩ වයිබ්‍රේට්
වෙනවා..

මගේ ෆෝන් එක සෝෆා එක උඩට ආවෙ කොයි වෙලාවෙද..???

මම පඩිපෙල දිගේ උඩට දුවන්න හදලත් ආයෙම ගිහින් ෆෝන් එක අතට
ගත්තා.. ෆෝන් එක අම්බානෙක රත් වෙලා.. මට මේ හෙන ගන්න ෆෝන්
එකක් නෙමේ තියෙන්නෙ.. පොඩ්ඩක් පාවිච්චිකරපු ගමන් රත් වෙන
හෙන දෙකයි පනහෙ ෆෝන් කබලක් තිබ්බෙ.. මගෙන් නෙමෙයි අම්මයි
මමයි හවුලෙනෙ පාවිච්චි කරන්නෙ..

මම ෆෝන් එක අතට ගද්දිම වයිබ්‍රේට් වෙන එක නැවතිලා ගියා.. ඒ එක්කම
මාව උඩ ගිහින් බිම වැටිලා මැරෙන්න ගියේ රධ්‍ය අයිසා හොල්මන වගේ
බ්ලැන්කට් එකත් ඇඟ වටේ ඔතාගෙන පහළට බහිනවා දැකලා.. මේ
මිනිහා මාව මරනවා කොයි වෙලේ හරි..

" වරද්.. ඔයා මොකද පහළ කරන්නෙ.."

" මම බය වුණා මනුස්සයෝ..!! ඔය මොන මගුලක්ද ඇඟ වටේ ඔතාගෙන
ගේ පුරා ඇවිදින්නෙ.."

" මමද ගේ පුරා ඇවිදින්නෙ.. මම බලද්දි ඔයා ඇදේ නෑ.. ඒකයි ආවෙ.."

" ආ මම වතුර බොන්න පහළට ආවා.. හදිසියේ ඇහැරුණා.."

මම ෆෝන් එක අතට අරගෙන රධ්‍ය අයිසා ගාවට ගියාම එයා මං දිහා
අමුතුවට බලලා අතේ තිබ්බ ෆෝන් එක දිහා බැලුවා..

" එන්නකො කාමරේට යන්න.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතිනුත් අල්ලගෙන කාමරේට ගිහින් ඇදට නොයා
බැල්කනි එකට ආවා.. සෙනුකලා හොඳටම නිදි.. කාමරේ කතාකල්ලා උන්
දෙන්නගෙ නින්ද කඩන්න ඕන නැති නිසා වෙන්න ඇති..

" ඇයි බයවෙලා වගේ ඉන්නෙ.."

" මොකුත් නෑ.. මම පහළට යද්දි ෆෝන් එක සෝෆා එක උඩ තිබ්බා.."

@Shan

" සෝආ එක උඩ..??"

" ඔව්නෙ.."

" සෝආ එක උඩ තියෙන්නෙ කොහොමද වරද්.. ඔයයි මමයි දෙන්නම අම්මට කතාකල්ලා නිදාගන්න ගියේ.. ඒක තිබ්බෙ ඇදේ නෙමෙයිද.."

" ඒකතමා මාත් කල්පනා කලේ.. ඔයා රු ඇහැරිලා පහලට ගියේ නෑ නේද.."

" නෑ.. ඉතින් ගියත් ඔයාගෙ ෆෝන් එක ඔන නෑනෙ.. මේ ලයිට්ස් තියෙන්නෙ දිගටම ඔන් කල්ලා.."

" මම.. අනේ මන්දා.."

මම බැල්කනි එකේ ලී අත්වැටට හේත්තු වෙලා ආධ්‍ය අයිසගෙ කාමරේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. රධ්‍ය අයිසා බලන්නකට එක මගේ ඇගට දාලා කාමරෙ පැත්ත හැරිලා අත් වැටට හේත්තු වුනා..

" ඔයා රු බැල්කනියෙ දොර ඇරියද වරද්.."

රධ්‍ය අයිසා අහද්දි මම ආධ්‍ය අයිසගෙ කාමරේ පැත්තෙන් ඇස් දෙක අරගෙන බය වෙලා වගේ රධ්‍ය අයිසා දිහා බැලුවා..

" මම ඇරියෙ නෑ පිස්සුද.. ඇයි එහෙම අහන්නෙ.."

" නෑ ඒක හුළගට වදින සද්දට මම ඇහැරුනේ.. ඒ බලද්දි ඔයා ඇදේ හිටියෙ නෑ.."

" මො-මොක.. මම නැගිට්දිත් කාමරේ බැල්කනි එකේ දොර ඇරලා තමා තිබ්බෙ.. මමමයි ඒක අගුලු දාලා පහළට ගියේ.."

" ආ..??"

" ඔව් ඇත්තමයි.. මම ඒක වැහුවා.. වහලා පහලට ගියේ.."

" එහෙම වෙන්න බෑනෙ.."

" බෑ නෙමෙයි වුණා.. ඒ ගිහිනි ටිකකින් තමා ඔයා ආවෙ.. අඩි මොනමගුලක්ද.."

" සමහරවිට ඔයාට අගුල උඩට දාන්න බැරිවෙන්න ඇති.. ආයෙම හුළගට ඇරුණද දන්නෑ.. ඔක හිතන්නෙපා.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කොන්ඩෙ අවුල් කල්ලා කියද්දි මම එයා ගාවට ගිහිනි බලන්නකිට එක එයාගෙ වටේ දාලා මමත් ඒක අස්සට පැනගත්තා.. රධ්‍ය අයියා ගාව උණුම උණුයි.. හිටරයක්ම තමයි..

" ඇයි හදිසියේ අවදිවුනේ.. නයිට්මෙයර් එකක් දැක්කද.."

" මම.."

රධ්‍ය අයියා මාව එයාගෙ බූවලු අඩු වලින් ඔතාගෙන උස්සලා ලී අත්වැටෙන්නේ ඉන්ද්‍රවා..

" වැටෙයි අනේ.."

" එහෙම වැටෙනවද බොල.. මම අල්ලගෙනෙන ඉන්නේ.. නටන්නැතුව ඉදපිය.."

මම ඒ වුණාට කෝකටත් රධ්‍ය අයියාගෙ උරහිසින් අල්ලගත්තා.. මෙක එහෙම කිව්වට වැටුණොත් එහෙම.. හැසිකව්වට බදින්න එක්කෙනෙක් නැතිවෙනවනේ..

" මොකක්ද දැක්ක නයිට්මෙයර් එක.. "

" දැන් මතක නෑ.. මාව නිකන් කොහේටහරි ඇදගෙන වැටෙනවා වගේ.. මට එහෙම හැමතිස්සෙම පේනවා.. ඒ වුණාට අද අවදි වුනා එකසැරේම.."

" එහෙමද.. දැන් ඒක ඉවරනේ.. ආයෙම ඇත්තටම වැටුනොත් මෙතනින් තමා.."

රධ්‍ය අයියා මාව එහාපත්තට තල්ලු කරන්න වගේ හදලා ආයෙම පපුවට තුරුල් කරගත්තා..

" පිස්සු හැඳිගෙන එනවද.. මගේ පපුවත් රිදෙනවා ඇල්ලුවා.. මරනවා මාව කොහොම හරි.."

" ඇඤ්ඤ ඛය වෙන්නෙපා.."

රඳය අයිසා මගේ කමමුල් දෙක පොඩි වෙන්නම අල්ලලා තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. මම එයාගෙ කර වටේ අත් දෙක යවාගන්නා..

" මට නිදිමකයි.."

" මම ඔයාගෙ නයිට්මෙයර් එක ඔයාගෙන් ඇතට යවන්න හදන්නෙ.. All you have to do is close those luminescent eyes.."

මම හිනාවෙලා මගේ ඇස් දෙක පියාගන්නහම එයා මගේ කමමුලකින් උණුහුම් අතක් තියලා මාව පරිස්සමට කිස් කලා.. මගේ බඩේ සමනල්ලු එක සැරේට දාස් ගානක් තටු ගහලා පියාඹනවා වගේ.. මම එයාගෙ කමමුලක් උඩින් මගේ අතක් තියලා සිනිදුවට ඇගිලිතුඩු වලින් අතගැවා.. එයාගෙ කමමුල් හුගක් සිනිදු නෑ.. කටු කටු ඇනෙනවා ලාවට.. රඳය අයිසා මාව තව ටිකක් තුරුල් කරගෙන බිලැන්කට එකෙන් වහගන්නා..

විනාඩි පහලොවක් විතර යන්නැති.. අපි දෙන්නම හිටියේ වෙනම ලෝකෙක.. අපේ වටේ වෙන මොකුත්ම අපි දෙන්නට දැනුනේ නෑ.. ආදරේම විතරක් හිතෙන වෙලාවක.. මම ඉඳිගේ එයාට තුරුල් වෙලා..

සිලා****

මම එකපාරම ගැස්සිලා පිටිපස්සට යන්න ගියත් රඳය අයිසා මාව ඇදලා අරගෙන පපුවට තුරුල් කරගන්නා.. කොහේහරි වීදුරුවක් බිඳුනා.. ආඳය අයිසගෙ කාමරේ ලයිට්ස් ඒවෙද්දි ඔග් කල්ලා තිබ්බේ.. රඳය අයිසා මාව බිමින් තියලා මාව එයාගෙ පිටිපස්සට කරගන්නා..

" මොකක්ද ඒ.."

" මොකක් හරි බිඳුනා නේද.. පහළින් ඇහුනෙ.."

" ඔව් ආඳය අයිසගෙ කාමරේ පැත්තෙන් නේද.."

" ආගිලා නැගිටලාද දන්නෙ නෑ.."

ඒ එක්කම අපිට බලල්ලා පොරකන සද්දයක් ඇහුණා.. ඒ සද්දෙට මම ආයෙම සැරයක් බයවෙලා රධ්‍ය අයිසගෙ ගර්ට එක තද කල්ලා ගලි කරගත්තහම එයා මගේ අතකින් අල්ලගත්තා..

" මම හිතන්නෙ අර බළලෙක් වෙන්න ඕන.. වෙන මොකුත් නෙමෙ.. ඔයා ඇතුලට යන්න වරද්.."

" ඉතින් ඔයත් එන්නකො.. එළියෙ ඉන්නෙ ඇයි.."

රධ්‍ය අයිසා ටිකක් වෙලා එළිය බලාගෙන ඉඳලා බැල්කනි එකේ දොරත් වහලා කර්ටන් එකත් ඇදගෙන ඇදට ඇවිත් නිදාගත්තා.. මම එයාගෙ පපුවට මුණ තියාගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා.. රධ්‍ය අයිසගෙ ඇගිලි මගේ කොණ්ඩෙ අස්සෙන් තැනින් තැන නතරවෙලා එහෙමම නැවතීලා එයාගෙ අත පහළට කඩා වැටුණා.. මටත් ඒ එක්කම නින්ද ගියා..

" වත්සල්.. සුදු නැගිටින්න.. ගිහින් ලැස්ති වෙන්න.."

" මහ්.. අනේ බෑ නිදිමයි.."

" එන්න එන්න.. ඔය ඇති නිදාගත්තා.. කෝ නැගිටින්න.. සුදු..!!"

මම මුනට කොට්ටෙ තියාගෙන බලැන්කට එක අස්සටම වෙලා රධ්‍ය අයිසගෙ අතකට හේත්තු වෙලා කකුලක් එයාගෙ ඇහ උඩින් දාගත්තා.. රධ්‍ය අයිසත් මාව අත් දෙක අස්සට ගලි කරගත්තා..

" රධ්‍ය.. මේ නැගිටිනවකො.. උඹලා නිදිපෙනි ගහලද මෙව්වර නිදාගන්නෙ... අර කියාන්ලා ඇදගන්නවත් එක්කන්.."

" මල්ලි.. නැගිටින්නකො.."

අයුක අයිසා මගේ කකුලෙන් දිගටම අදිද්දි මම බලැන්කට එක මුණෙන් අහක් කල්ලා ඇදේ ඉඳගත්තා..

" මහ්..??"

" ගිහින් වෙන්ජ් කරගන්න ඡනෙරු.. අරගොල්ලො යන්න ලැස්තිත් වෙනවා.."

" මම.. මම.."

මම මගේ එහාපැත්තේ නිදාගෙන ඉන්න රඬ අයියට කකුලෙන් එකක් ඇන්නා..

" මේ නැගිටින්නකො.."

" මම නිදි අනෙ.."

රඬ අයියා එහාපැත්ත හැරිලා කොට්ටේ මුන උඩින් නියාගන්නා.. අම්මපා මේ මිනිහා එක්ක මේ වෙලාවට යන තරහා.. අයුක අයියා බැරිම තැන සෙනුකයව උස්සගෙන ගිහින් වොගෲම් එකේ නියලා ගවර් එක ඇරියද කොහෙද.. උදේ පාන්දරම සෙනුකයගෙ උව්ජ ස්වරය බිත්ති හරහා දෝකාර දීලා අයුක අයියට මේ ලෝකේ ඔක්කොම සත්තුන්ගෙ නම් කියලා බනිනවා ඇහුනා.. අයුක අයියා ඒ එක්කම එළියට පැනගන්නා විතරයි ඒකාකාර ප්‍රවේගයකින් පියාඹගෙන ආපු ට්‍රැන්ස්පේස්ට් එකක් අයුක අයියගෙ ඇහේ වැදී නොවැදී ගියා..

" ඒක මෙහෙට දෙනවා!!!"

අයුක අයියා ආයෙම වොගෲම් එකේ දොර බාගෙට ඇරලා ට්‍රැන්ස්පේස්ට් එක ඇතුලට දාලා දොර වහගෙන ඇදුම් වගයක් මදින්න ගන්නා..

" මම මදින්නද ඔක.. අයියා ගිහින් වෙන්ජ් කරගන්න.."

මම නැගිටලා මුණට වැටිලා තිබ්බ කොණ්ඩේ අත් දෙකින් පිටිපස්සට කරගෙන අල්මාරිය ඇරියා..

" පුලුවන්ද ඔයාට.."

" මම කරන්නම.."

අයුක අයියා අයත් එක එහෙමම ඔග් කල්ලා ටවල් එකත් කරට දාගෙන වොගෲම් එකට ගියා.. මම අදින්න ඇදුමක් හොයාගෙන රඬ අයියා ගාට ගිහින් ආයෙම කතාකලා.. පස්සෙ ලොකු.. උඩදාගෙන නිදාගෙන ඉන්න හැටි විතරක්.. මුළු ඇගම වහගෙන පස්ස විතරක් එළියෙ..

" මේ කෝකද අදින්නෙ.. මේකද මේකද.."

මම හැන්ගර් එකක දාලා තිබ්බ කළුපාට ශර්ට් එකකුයි තද කොළපාට ශර්ට් එකකුයි පෙන්නලා ඇහුවහම මේ හකරැල්ලා පස්ස දෙපාරක් විතර වනලා ආයෙම නිදාගන්න හැදුවා..

" අර අයන් එක අමමපා ගෙනැත් ඇහෙන් තියනවා අයියෙ.. පරක්කු වෙනවා නැගිටපිය!!"

මම රඬ අයිසා පොරවගෙන ඉදුපු බ්ලැන්කට් එක ඇදලා අරගෙන ගුලි කල්ලා විසික් කල්ලා පුපට පයින් පාරක් දුන්නහම යාන්තම් ඇස් දෙක ඇරලා මරන්න වගේ ඇදෙන් ඉදගත්තා..

" ඇයි.."

" කෝකද අදින්න දන්නෙ.."

" කළු එක දන්නෙ.."

" කළු ඇදගෙන එන්නෙපා.. මම කොළ එක දන්නවා.. කළු විතරද මේ ලෝකෙ පාටකට තියෙන්නෙ.."

" දැන් කළු එක දන්නෙ නැත්තන් මොන එහෙකටද ඇහුවෙ.."

" ස්වයං වින්දනයට.. නැගිටලා ඇද හදනවා.."

මම අර අපේ අමමා වගේ හෙන ඇදුම් ලොට් එකක් තියාගෙන ඔක්කොම අයන් කල්ලා අයුක අයිසල ඉදුපු ඇද උඩින් තිබ්බා..

" මේ ඒකනෙමේ.. කවුද අර පාන්දර කෝල් කලේ වරද්.."

" ආ ඒක බලන්න බැරිවුනානෙ.. කෝ ෆෝන් එක.. බලන්නකො පොඩ්ඩක්.."

මම මගේ සපත්තුදෙක හොයලා ලේස් එක හරිගස්සනගමන් රඬ අයිසට කිව්වහම එයා ඇදේ වාඩිවෙලා මගේ ෆෝන් එක බැලුවා..

" ඔයාලගෙ මාමා.. ඇයි දන්නෙ නෑ හදිසියෙ ගත්තෙ.."

" මැසේජ් එකක් තියලා නැද්ද්.."

" ආ තියෙනවා.. ඇයි කෝල් කලේ කියලා අහලා තියෙන්නේ.."

" මොකක්.. පිස්සුද මාමට.."

" මාමට වැරදිලාද දන්නේ නෑ.."

" එහෙම වෙන්නැති.. කොහොමත් අපේ මාමට පොඩි ට්‍රැක් ගතියක් තියෙනවා.."

මම ඇදෙන් ඉදගත්තහම රඬ අයිසා මගේ කමමුලකින් හාද්දක් තිබ්බා..

" හොඳට නින්ද ගියාද.."

" මම.."

ආයෙම රඬ අයිසා මගේ කමමුල් දෙක දෙපැත්තෙන් අල්ලලා තොල් වලට පෙක් එකක් තිබ්බා.. ඒ එක්කම අයුක අයිසා සෙනුක එක්ක එළියට ආවා..

" ඔයා වොග් එකක් දාගෙන එන්න.."

" හලොව් ගයිස්.. ඔයාලා වෙන්ජ් කරනවදෝ.. කවුරුහරි ඇවිත් මේ ට්‍රේ එක ගන්නකො ජීවිස්.. මගේ අත් දෙක රිදෙනවා.."

මම ඇදුම් ටික අරගෙන වොශාම එකට යද්දි රඬ අයිසා ලාවට දොර ඇරලා ආගි ගෙනැත් තිබ්බ ටී ට්‍රේ එක ඉල්ලගත්තා..

" කෝ අනේ මගේ ආඬ අයිසා.. ආඬ අයියේන්~"

අපි ඔක්කොම සාලට වෙලා යන්න ලැස්තිවෙන ගමන් හිටියේ.. මහීශා පික්නික් බොක්ස් එකක් රෙඩ් කරනවා.. කියාන් අයිසා රඬ අයිසන් එක්ක එළියට ගියා මේක ක්ලීන් කරන අයට කී එක දෙන්න ඔන කියලා.. ආඬ අයිසා එළියට ආවෙ නැති නිසා මම එයා එකාමරේට දෙපාරක් තට්ටු කල්ලා ඇතුළට යද්දි ආඬ අයිසා මොනවහරි බෙහෙත් වගයක් බොනවා මම දැක්කා.. මම ආවා දැක්කා විතරයි ආඬ අයිසා ඉක්මනට කාඩ් එකක් ලොකර් එකට දාලා වහලා සාක්කු දෙකට අත් දෙක ඔබාගත්තා..

" ඔයා එළියටවත් එන්නැනෙ අයියෝ.. මම ආවා ඔයා හොයාගෙන.."

" ගුඩමෝනින් වූටියො.."

ආධ්‍ය අයියා හිනාවෙලා මගේ කොණ්ඩෙ ඇවිස්සුවා..

" ඔයා රූ වෙනකල් ඇහැරලා හිටියා නේද.."

" මම..? අ-ආ ඔව් නින්ද යන්නෑ අනේ.. පුරුදුවෙලා ඇහැරලා ඉඳලාම.."

" එහෙමද.. මම පහළට වතුරබොන්න ආවහම දැක්කා කාමරේ ලයිට් දාලා තියෙනවා.."

" අහ්.. කෝ පොඩි.."

" එයා එළියට ගියා කි එකක් දෙන්න ඔන කියලා.."

ආධ්‍ය අයියා අයිවරි පාට ට'ටල් තෙක් ජර්සි එකක් ඇඳලා දුඹුරුපාට ලූස් පෑන්ට් එකක් ඇඳලා ඉදියේ.. එයා හරි පියෝ ලූක් එකක් තියෙන එක්කෙනෙක්.. කියන්න තේරෙන්නෑ.. අමුතු හිත ඇදිලා යන ලස්සනක් තියෙනවා.. අපේ අමමන් කියලා තියෙනවා ආධ්‍ය අයියා රධ්‍ය අයියට වඩා වෙනස් හරි නිම්ව්ව පාටක් තියෙනවා කියලා.. රධ්‍ය අයියට තියෙන්නෙ මහ ආඩම්බර පාට නපුරු ලූක් එකක්නෙ..

" ඇයි අයියෙ බෙඩ් කවර් එක වෙන්ජ් කලේ.. මෙකෙ මෙට්‍රස් එක විතරනෙ තියෙන්නෙ.."

මම ආධ්‍ය අයිඅගෙ ඇදේ වාඩිවෙලා බමස් වෙන ගමන් ඇහුවා..

" මගේ අතින් වතුර වගයක් හැලුනා උදේ.. ඒක හෝදන්න දැමමා.. ක්ලීන් කරන්න ආවහම එකක් දාන්න කිව්වනම් හරි.."

" මම.. ඒකතමා නේද.."

මම නැගිටලා යන්න හැදුවත් ආධ්‍ය අයියා මගේ අතින් අල්ලගෙන මගේ නළලට හාද්දක් දීලා මගේ කොණ්ඩෙ ආයෙම අතින් හඳලා 'හරි ලස්සනයි' කිව්වා.. එයා හිටියේ ටිකක් සුදුමැළි වෙලා.. නිදිමරපු නිසාද දන්නෙ නෑ..

ඊටපස්සෙ අපි Little Adam's Peak එකට එන්න ආවා.. ඒකනම මාරම අත්දැකීමක් තමා.. මම කලින් ලොකුවට හයික් වලට ඇවිත් නෑ.. ආගි

කිව්වා එයාලා ගයිකින් කරද්දි එකපාරක් හයිකින් කල්ලා තියනවා කියලා..
ඒ පැත්ත මාරම ලස්සනයි.. හැබැයි ගොඩක් ඇවිදින්න තියෙනවා.. අපි
මාරම විදියට හයික් එක එන්ජෝයි කලා.. මම හිතුවෙ නෑ ඇල්ලෙ එන එක
මෙව්වරම ශෝක් වැඩක් වෙච් කියලා..

" අනෙ මෙ කියාන් අයිසෙ.. දැන් තවුසෙට මාව ජේන්නෙ ඉත්තුවෙක්
වගේද ආ..??"

" කවුද බබා ඔයාට ඉත්තුවෙක් කිව්වෙ.."

" එහෙනම උදේ කිව්වෙ මට ඉත්තුව් කියලා.. කටු ගොඩක් කිව්වෙ.."

" ඉතින් උදේ කිව්ව එකට දැන් බැනලා හරියනවද.."

" මට ඒක දැනුයි මතක් වුනේ.. කමබ් පණුවා.."

ආගි බිමින් කෝට්ටක් අහුලගෙන හැමෝටම ඇන ඇන ඉස්සරහින් යනවා..
ඒකි නිල් පාටින් කලර් කරපු කොණ්ඩ කැලි දෙපැත්තට පද්ද පද්ද පැන පැන
වට්ටම තියන දේවල් අපිට පැහැදිලි කල්ලා දෙනවා.. මාර්ගෝපදේශිකාවක්
ය කියන්නේ.. අනේ මන්දා මටයි සෙනුකයටයිනම් මෙලෝ ලබ්බක්
තේරුනේ නෑ.. අපි දෙන්නා පීට්මපස්සෙන් හතරවට්ටෙ ඉන්න උන්ට එක
එක ඒවා කිය කිය හිමින් හිමින් එන්න ආවා..

" උඹට කියන්න බං.. මෙන්න පුප.. දෙන්න හිතයි බෙසික ගැනිට.."

" අපරාදෙ නමබර් එකක්වත් දැනගන්නනෙ තිබ්බෙ.."

" ඒ අඩෙ මෙ රඨා අයිසගෙ ගෙදර ඉස්සරහා කැල්ලට අපි කෝල් එකක්
ගමුද.."

" මං ගාව නමබර් එක නෑ බං.."

" ඒ උබ ගාවනෙ.. මං ගාව තියෙනවා.."

" අඩෝ ඒ බෙසික කෙල්ල උඹටත් දුන්නද නමබර් එක.."

" නෑ නෑ එදා රඨා අයිසගෙ ඇඳ උඩ තිබ්ලා මම හොයාගත්තෙ.. උඹලා
දෙන්න කලින් ගෙදර ගියානෙ.."

" සිරාවට.. ගමුන.."

" ඉදහන්.. ආ තියේ තියේ.."

සෙනුකයා හිමිහිට ඉස්සරහා ගෙදර අක්කගෙ නම්බර් එකට ඩයල් කල්ලා ස්පීකර් ඔන් කලා.. අපිට ඉස්සරහා ඉදුපු කියාන් අයිසයි රධ් අයිසයි අයුක අයිසයි අපි දිහා එකපාරම හැරිලා බැලුවා..

" කාටද ඔය ගන්නෙන.."

" කැමිලා පාකර්ට අනේ.. පොඩ්ඩක් ඉන්නකො.."

රධ් අයිසා ටෝන් එකට එබ්ලා මට ලාවට රවලා ඉස්සරහා බලාගත්තා.. කියාන් අයිසා අපි ගාවට ආවා..

" අඩෝ මල්ලෙ.. මේ අර අරියා නේද.. අර අපේ එකාගෙ ගෙදර ඉස්සරහ ඉන්නෙන.."

" යෑස්.."

" ටහික්.. මගේ පරන කැල්ල.."

" සිරාවට!!!! අඩෝ කියාන් අයිසෙ.. උඹ මෙකි එක්කත් යාච්චෙලා හිටියද.."

" කැගහන්නෙපා ඕයි.. අර ඉස්සරහා ඉන්න කෙල්ල මාව මෙනනම අවසන් ගමන් යවාඩි.."

සෙනුකයා කෝල් එක කට කල්ලා කියාන් අයිසා දිහා රවලා බැලුවා..

" මේ කියාන් අයිසෙ.. තවුසෙ අපේ එකීව රවට්ටනවා නෙමේ නේද.."

සෙනුකයා කේන්තියෙන් අහද්දි කියාන් අයිසා බයචෙලා වගේ නැවතුනා.. රධ් අයිසා හැරිලා ඇවිත් මගේ කරට අතක් දාගත්තා..

" උබට පිස්සුද බ.. මම දන්නවා.. මගේ අතේ සැහෙන්න වැරදි තිබ්බා.. ඒ වුණාට.. ආගුව එහෙම මම පාවිච්චි කරන්නෑ.."

" හැබැයි අයිසෙ.. මොකක් හරි ලබ්බක් කල්ලා අහුවුනොත්නම්.. අම්මපා උඹව තියන්නෑ.."

සෙනුකයා විහිලුවෙන් වුනත් ටිකක් තදින් කියද්දි කියාන් අයිසා සෙනුකයා දිහා බයවෙලා වගේ බලාගෙන ඉදියා..

" උඹලට පේනවද මම එහෙම කරනවා වගේ.."

" පිස්සුද බං.. අපි නිකම කිව්වෙ.. අපි දන්නවා දැන් හැදිලා ඉන්නෙ කියලා.."

මම ගිහින් කියාන් අයිසගෙ පිටට එකක් ගැහුවා..

" ඔන මනුස්සයෙක්ගෙ අතින් වැරදි වෙන්නැද්ද කියහන්.. වෙනවනෙ.. දැන් ඉතින් ඒවා වෙලා ඉවරයි.. උබ අර කෝච්චිය බදින දවසට කියහන් මමයි සෙනුකයයි එන්නම් බෙස්ට්මන්ලට.."

" උබලට කසාදෙකට කතාකරන්නත් බයයි.."

" අනේ මේ අයිසෙ උබ අර මල් පොකුරද මොකක්ද එක විසික් කරද්දි ආශිට කියහන් අපි දෙන්නගෙන් එකෙක්ට ගාන්ට අතට දාන්න කියලා.. අපි බැරිවුනත් මේ ඉස්සරහා දෙන්නගෙ අතට වුනත් කමක් නෑ.."

" මොන??.. මල් පොකුරද විසික් කරන්නෙ ඒ.. මම දන්නෙ නෑ බං.."

" මල් පොකුර නෙමෙ ආශිට උස්සලා දාපන් අපි අල්ලගන්න.. මහ මැටි අලයක් තවුසෙනම්.."

අපි කතාකර කර යද්දි අර අක්කගෙන් සෙනුකයට කෝල් එකක් එනවා.. අම්මටසිරි.. ඇරියා අක්කා..

" ඡනෙරු උඹ කතාකරහන්.."

" අපි ඔවට නෑ.."

කියාන් අයිසා ශේප් එකේ ඉස්සරහට ලිස්සල ගියාම අපිට මහීගා සෙට වුණා..

" ඔන්න ගන්නවා ඇ.."

" හලොවි.."

" හේයි.."

" මම.. කවුද මේ කතාකරන්නෙ..??"

" ඔයා මාව දන්නවා.. පොඩ්ඩක් මතක් කල්ලා බලන්නකො.."

ඒ එක්කම සෙනුකයා මගේ අතින් ලෝන් එක උදුරලා ගන්නා..

" මම මේ නමබර් එක දන්නෙ නැහැනෙ.. ජිලිස් මේ කවුද කියනවද.."

" මම.. You gave me your number when we met once.."

" ඔහ්.. මේ අර ජිම එකේ ඉඳපු හොට් බෝයි නේද.."

අරියා අක්කා එයා වටේ යන කරත්තයක් කියලා අපි දෙනෝදාහක් මැද්දේම කන්තර්ම් කලා.. සැක් මගේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවට කියන්න ඕන ගේ ඇතුලට වෙලාම ඉන්න කියලා.. මගේ මනුස්සයටත් කෙළ හැඳුවද දන්නැ..

" නෝජ් නෝජ්.. අපි මිට වුනේ නම ක්‍රිකට් මැව් එකකදි.."

" ඌජ්ස්.. මේ ඔයාද.. මම හිතුවා කෝල් එකක් නොගනිවිද කියලා.."

" ගන්නෙ නැතුව ඉන්න තිබ්බා.. ඒ ඔයා නොවුනනම.."

" ඔහ් අනේ~"

" ඔයාට හරිම හොට් නේබර්ස්ලා ඉන්නවා නේද..ලයික්.. ඔයාලගෙ ගෙදර ඉස්සරහම දෙන්නෙක් ඉන්නවනෙ.."

මම හිමිට රඟ අයිියා දිහා රවලා බැලුවහම ඒකා ගස් කොළං බල බල යන්න ගන්නා.. මේකා මේ ගැනි එක්ක මල්ගස් වටේවත් දුවලදි..

" අපෝ අනේ ඔයාලා කියන්නෙ අර අපේ ඉස්සරහා ගෙදර රැඩ් බෝයි ගැනද.. එව් අනේ.. මමනම් ජිවිතේට කතාකල්ලාවත් නැ.."

" ඇයි අනේ ඒ.."

" එයාලා අපි එක්ක කතාකරන්නේ නෑ අපි එයාලා එක්ක කතාකරන්නේ නෑ.."

" එහෙමද.. ඉතින් කියන්නකො ඔයාගෙ විස්තර කොහොමද කියලා.."

" මම අනේ මේ ජිම එකේ ඉන්ට්‍රක්ටර් කෙනෙක්ගෙන් ඇඩ්වයිසස් වගයක් ගන්න කෝල් එකක් එනකල් හිටියේ.. වටි අ සප්‍රයිස්.. මට ඔයා කතාකලානෙ.."

" ඔයා ඒකට සප්‍රයිස් වුනාද.."

" ඔබ් කෝර්ස්.. ඔයා වගේ සෙක්-ෆ්‍රෑන්ස් අයි මින් ඔයා වගේ බෝයි කෙනෙක් කෝල් එකක් ආපු එකම සප්‍රයිස් එකක් තමයි.. වෙන් අයි සෝ දෝස් අයිස්.. I want to give you my all.."

ඒ එක්කම සෙනුකයාගෙ ෆෝන් එක උඩින් ගියා.. අයුක අයිසා ෆෝන් එක අරගෙන කෝල් එක කටි කල්ලා ෆෝන් එක රාජසන්නක කරගන්නා විතරක් නෙමේ.. සෙනුකයාගේ රාජසන්නක කරගන්නා.. මම දැක්කා මහීශා ගේජ් එකේ ලිස්සලා සයෝන් අයිසා ගාවට යනවා.. උන් දෙන්නා ආපු වෙලේ ඉඳලා මාවල් මුවි එකක් ගැනම කියවනවා.. කියවනවා කියවනවා ඉවරයක් නෑ.. ඔක්කොම ගේම්ස් ගැනයි මුවිස් ගැනයි ප්‍රෙස්ලින් මැව් ගැනයි.. මේකිටනම් මෙහෙම ගිහින් කොල්ලෙක් සෙට් කරගන්න බෑ.. අර මුස්ලිම් කෙල්ල එක්කම යන්න වෙයිද දන්නේ නෑ.. මම.. සහසා..

මම හිමින් සැරේ රඬ අයිසාගෙ ඇගිලකින් අල්ලගන්නා..

" මොකෝ අනේ කතාකරන්නැත්තෙ.."

" මේ ඔයාට අපේ අයිසා ඇවිදින විදියේ මොකක් හරි අවුලක් පේනවද.."

" මම ඇහුවා.. කකුල උලුක්කු වෙලා එයාගෙ.."

"එහෙමද.."

" ඔව්.. මේ එන්නකො ඔයාට රහසක් කියන්න.."

රඳ අයිසා හිමිහිට මං ගාණට පහන් වුණාම මම එයාගෙ කම්මුලට හාද්දක් දුන්නා.. ඒයගෙ ඇස් ස්පාර්ක් වෙනවා එතකොට.. ආදරේ හිතෙනවා..

අපි ඇවිදලා ඇවිදලා මාරම එක්ස්පීරියන්ස් එකක් ගත්තෙ.. ආරාධනා අයිසා සැරින් සැරේ ඌන් එක බලනවා ආයෙම සාක්කුවට දාගන්නවා.. එයා පොඩ්ඩක් අවුලෙන් ඉදියෙ.. මම ගියොත් නම මගේ කොණ්ඩෙ අවුල් කල්ලා හිනාවෙනවා.. ඉඳලා හිටලා තමයි කතාකලේ.. අපි ඉතින් දහලන්නෙ නෑනෙ ආරාධනා අයිසාට වද වෙන විදියට..

අපි කාලා බීලා හවස ගෙදර එද්දි හවස හතරට විතර ඇති.. ඇවිත් හැමෝම වොග් දාගෙන ඇවිත් මුඛ එකක් බලන්න හිටියේ.. මමයි රඳ අයිසායිත් නාලා සාලට ඇවිත් මහිගා මුඛ එකක් තෝරනකල් ඉඳගෙන හිටියා.. පැය බාගෙකින් විතර හැමෝම සාල ඉඳගෙන හිටියා.. මහිගා ඒකිගෙ ආසම මුඛ එක ඇනබෙල් දාලා මුලු ගෙදරම ලයිට්ස් ඔෆ් කල්ලා ඉස්සරහා දොරවලින් වහලා ඇවිත් ඉඳගන්නා.. ඔක්කොන්ටම සෝෆා එකේ ඉඳගන්න ඉඩ නෑනෙ.. ආගි විසාල ඉඳගන්න හදපු ටේබියෙන් බිම දාගෙන ඒකෙ උඩ පතබැවිලා ඉද්දි කියාන් අයිසා ටවල් එකකුත් අතේ තියාගෙන ආගිගෙ කොණ්ඩෙ පිහිදෙනවා.. සෙනුකයයි අයුක අයිසායි මට එහාපැත්තෙ ඉඳගෙන හිටියේ.. ආරාධනා අයිසා තනියම පුටුවක ඉඳගෙන.. මහිගා ආගි ගාව ඉඳගෙන අර වගේම ටේබියෙක් බිම දාගෙන.. ඊට එහාපැත්තෙන් සයෝන් අයිසා ඉඳගෙන හිටියා.. හවුස් ෆුල්..

මම ඇනබෙල් පස් පාරකට වඩා බලලා තියනවා මහිගා නිසාම.. මුඛ එක පටන් අරන් පැය බාගයක් විතර ගියාම මගේ එහාපැත්තෙ ඉන්න එකා ගිහින් අයුක අයිසාගෙ ඇගටම ඇලුනා.. එයිටින් ප්ලස් පටන්ගන්නයි යන්නෙ.. මම ශේප් එකේ රඳ අයිසාගෙ ගාවට වෙලා හේත්තුවක් දාගෙනම හිටියා..

" පොඩ්.. ඔය දෙන්නට මහන්සි නම් කාමරේට යන්න.."

ආරාධනා අයිසා රඳ අයිසාට කියද්දි රඳ අයිසා අමුතුවට ආරාධනා අයිසා දිහා බලාගෙන හිටියා..

" ඔන නෑ අයිසේ.."

" අතේ මගේ ඇහ රිදෙනවා වගේ.."

මම පොඩ්ඩක් ඔලුවට අත තියාගෙන සෝෆා එකට හේන්තු වුනා..
ඔක්කොම මුවි එකට වගී වෙලා නිසා මම කියන ඒවා ඇහුනේ රච් අයිසට
විතරයි..

" වරද්.. ඒ මොකද.."

" ඇවිදලා මහන්සි වගේ.. මම කාමරේට යන්නද.."

" මම එන්නම.. යමු.."

මම ආර් අයිසට ඇහැක් ගහගෙන කාමරේට දුවලා ගියාම රච් අයිසත්
මගේ පස්සෙන් කාමරේට ආවා.. මම කාමරේ දොර වහලා ඇවිත් බොහෝ
ගාලා ඇදට පැන්නා..

" මම ඔයාට මොනවහරි හදාගෙන එන්නද.. ගොඩක් අමාරුනම.."

" එහෙම ඔන නෑ.. එන්නකො මෙනෙන්නට.. I want to snuggle and cuddle
with my botifie right now.."

මම ඇදේ මගේ එහාපැත්තට තට්ටුවක් දැමමහම රච් අයිසා හෙන
මනමාල හිනාවක් දාගෙන ඇවිත් බිලැන්කට එක අස්සට ඇග ඔබාගන්නා..

" ඔයාට මොනවා වෙලාද.."

" දැන්හොද ලමයා වගේ නිදාගන්නකො.."

මම රච් අයිසට දෝත බෙලාම තුරුල්කරගන්නහම ඒක දහලලා දහලලා
මගේ අත් අස්සෙන් එහාට පැනගන්නා..

" ඒ මොකටද මම නිදාගන්නෙ.."

" මමත් නිදාගන්න නිසා.."

" හරි ඉතින් ඔයා නිදාගන්න.. මම ඉන්නම.."

" අනෙ මේ එහෙම බෑ.. මේවට කියන්නෙ.. අර මොකක්ද..ආ!! කපල්
ගෝල්ස් කියලා..මම නිදාගන්නවනම් ඔයත් හොද ලමයා වගේ නිදාගන්න
ඔන.."

" ඒක හරි වැඩක්නෙ.."

මම බලන්නකට එක ඇහෙන්න ගසලා දාල කකුල් දෙක දෙපැත්තට දාලා රඬ අයිසගෙ ඇහ උඩින් ඉදගන්නා.. එයා ම දිහා බයවෙලා වගේ බලාගෙන ඉදියා..

" මොකක්ද කියන්නෙ.. නිදාගන්න බැයිද.."

" ඒ පාර මොනවා වෙලාද.."

" ඔයාට බැරිද ම වෙනුවෙන් පොඩ්ඩක් නිදාගන්න.."

" හරි ඉතින් ඇයි ඒ.."

" මම ඔයාව රේප් කරන්නෙ නෑ අයිසෝ.. කෝ ඇස් දෙක පියාගන්නකො.. හොඳ හැසිකව්වනෙ.."

මම රඳා අයිසගෙ ඇස් දෙක අත් දෙකෙන් වහළවා.. නිදාගනින් මා පුතා.. වද දීලා මගෙන් මරුම කාලා සදහටම නිදාගන්න වෙන්නෙ නැත්නම්..

" වරද්..!! මොකක්ද වෙලා තියෙන්නෙ.."

රඬ අයිසා මගේ අත ගලවලා එකට තියලා අල්ලගන්නහම මම වටපිට බලලා මොකක් හරි රෙද්දක් තියද බැලුවා.. මම.. මම.. අපරාදෙ මට රෙදිපටියක් හොයාගෙන කලින්ම තියන්නනෙ තිබ්බෙ.. ආ මේ තියෙන්නෙ ලේන්සුවක්..

මම ඇඳ කොනේ තිබ්බ කප්පාට ලොකු ලේන්සුව අරගෙන ඒක රෝල් කල්ලා පටියක් හදාගෙන රඬ අයිසගෙ අත දෙක බැඳලා දැමුවා..

" ව-වරද්.. මේක ලිහනවා.. මේ මොන මගුලක්ද කරන්න යන්නෙ.."

" ච්ඡ්.. නිදාගන්නවකො අනේ.. අත් දෙක බැඳලා තිබ්බහමවත් නිදාගන්න බැරිද්.."

" මේක ලිහනවා.. වරද්!!!!!!!!!!!!!!"

මේ යකා බෙරිහන් දෙනවනෙ...

" කැහැන්න එපා අනේ.. කෝ එන්න ඔයාව මම තුරුල් කරගන්න.."

මම රඳා අයියගෙ ඇග උඩින් බැහැලා එයාව තුරුල් කරගන්නා.. මේකා අත් දෙකේ ගැටගහලා තිබ්බ ලේන්සුව ඒ ටිකට ලිහාගෙන විසික් කල්ලා දැමමා..

" මොකක්ද කරන්න හදන්නෙ වරද්.."

" නිදාගත හදන්නෙ අනේ.. කෝ එන්න එන්න මට ඔයාව කඩල් කරන්නෝනනෙ.."

මම රඳා අයියව අල්ලලා මගේ පැත්තට හරෝගෙන තොල් වලට පෙක් එකක් දුන්නා.. ඊටපස්සෙ එයා ටික වෙලාවක් මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා මගේ අත් දෙක ඇදට තියලා තදකරගෙන මගේ තොල් වලට පහත් වුනා.. මේ යන විදියට පුතේ මේ යකා නිදාගන්න එකක් නෑ වගේ..

" අහ්ම.. එපා අනේ.."

රඳා අයියා මගේ ඇඟ උඩටම ඇවිල්ලා මගේ බෙල්ල පුරාම තැනින් තැන හාදු තිය තිය හයිකි තියන්න ගන්නා.. මම දහලලා එයාගෙන් අයිත් වුනා..

" අනේ නිදාගමුකෝ~"

" ඉතින් ඔයා නිදාගන්න.. මට නිදිමතක් නෑ ලොකුවට.."

දැන් නම මල් පෝච්චියකින් ඔලුවට දෙන හිතෙනවනෙ.. මනුස්සයො කොහොමද නිදි කරවන්නෙ.. ඩයිසපෑම් එකක්වත් විද්දනම.. ඒවා ගන්න යන්න බෑනෙ.. මේකට නින්ද පලයාත් ඒස්වාහ පුූ..

" මේ.."

" මම..??"

" මේ ඔයාට මම කුක්කු දෙන්නම්.. නිදාගන්නවද.."

මම රඳා අයියගෙන් අහද්දි ඒකා බයවෙලා වගේ මගේ දිහා බලන් ඉඳලා, ටිකකින් මහ අමුතු විදියට හිනාවෙලා මගේ එහාපැත්තට ඇවිත් හොඳ

ප්‍රමයා වගේ බැල්න්කට එකත් පොරවගෙන කොට්ටෙන් ඔලුව
නියාගත්තා..

" ඇත්තටමද අහන්නෙ.."

" ඔව් නිදාගන්නවා කියලා ප්‍රොමිස් වෙන්තෝන හැබැයි.."

" ආ හා නිදාගන්නම..මට නිදිමතයි කොහොමත්.."

සැක් මේකා මහ වල් කව්වෙක්නෙ.. මගේ පපුව දිහා බලාගෙන මාව ප්‍රහට
ඇදලා අරගෙන තොල් වලට පෙක් එකක් තිබ්බා.. ඇයි මම එහෙම එකක්
කිව්වෙ.. වරද්.. උබ නම් ඉල්ලගෙන නෙමේ බෙදාගෙන කන්නෙ..

රධ්‍ය අයිසා මගේ දිහා අර දිග ඇස් පිහාටු නියන ඇස් දෙක යටින් බල බල
ගර්ට එක උස්සලා උඩට කලා.. ඊටපස්සෙ මගේ දිහා බලාගෙනම පපුව
මැද්දෙන් හාද්දක් නියලා පපුවෙන් තොල් නියාගත්තා..

" මේ ඉක්මනට නිදාගන්න හරිද.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ දිහා බලාගෙන ඇස් පිය තුනක් විතර ගහලා මගේ අතක්
අරගෙන එයාගෙ කොණ්ඩෙන් නියාගත්තා.. නියාගෙන මාව අර බූවලු අඩු
වලින් තද කල්ලා බදාගත්තා.. ඇගත් හිරිවැටෙනවා වගේ.. දාඩියත් දානවා..

මම රධ්‍ය අයිසාගෙ කොණ්ඩෙ අස්සෙන් ඇගිලි හිමිහිට අරගෙන යද්දි එයා
ඇස් පියාගත්තා.. එයාගෙ දිහ ඇස් පිහාටු මගේ පපුවේ ගැවෙනවා..

" ආහ්ව~ හපන්නෙපා අප්පා.. නිදාගන්නවකො ඉක්මනට.."

මම රධ්‍ය අයිසාව පපුවට තුරුල් කරගෙන ඇස් දෙක පියාගෙන හිටියා..
එයාගෙ අත් මගේ පිට දිගේ උඩට පල්ලෙහාට හිමින් හිමින් අරගෙන
යනවා.. මම තොල් පටවල් හපාගෙනම ඉදියා.. රධ්‍ය අයිසා සැරින් සැරේ
ඇස් ඇරලා මං දිහා බලනවා.. ආයෙම ඇස් පියාගන්නවා.. කොහොම හරි
පැය බාගෙකට විතර පස්සෙ රධ්‍ය අයිසා නිදාගත්තා.. එයා නිදාගද්දි ලාවට
ගොරවනවා.. මම පොඩ්ඩක්වත් දැනෙන්නැතිවෙන්න එයාගෙ අත් අස්සට
කොට්ටයක් ගහලා හිමින් සැරේ ඇදෙන් බැහලා කාමරේ දොරත් වහගෙන
එළියට යන්න ගියා.. සැක් මගේ පපුවත් රිදෙනවා ලිංගික අල්ලස් දීලා..

" කෝ පොඩි නිදිද.."

" අනේ මේ ආධ්‍ය අයිසෙ.. මම කේන්තියෙන් ඉන්නෙ හරින.."

අන්තාසියෝ!!! කොහොමද ඉතිමි.. ඔතරිට වැඩ ගොඩගැහෙනවා අයිසෝ
හැමදාම මැදියමේ තමානෙ එන්න වෙන්නෙ.. කමක් නෑනෙ නේද.. ආ
ඒකනෙ.. ඔව් ඔව් කමක්නෑ.. ඔයාලා දන්නවනෙ මම ඉතින් ඔයාලට හෙන
ලව් කියලා.. අපේ ආදරේ අපි විතරක් දැනගත්තම ඇති සුදාම්මියලා/
සුදාන්තියලා..

සැක් නේද අනේ.. මම මොනවත මේ කියවන්නෙ..🙄🙄

ආ!! මට රිඩර් දළඹුපැවෙක් එව්වා එයාගෙ හිතේ මැව්ලා ඉන්න රඬගෙයි
වරද්ගෙයි පික්කු දෙකක්.. ලෙමමී සෝ යූ ගායිස්..

රඬ

#ඒකටනමකෙළන්_හිරවුනාහරිනෙ * ඇත්තටම ඒ කොල්ලා ලස්සනයි
අනේ.. උමමව්හ්

වරද්

#ආදරේසුන්දරවරදක්මනමා *හෙන සෝක් අනේ.. ඔයාලා මැවෙනවා කිය
කිය මේ ඔතරිට ෆොටෝ එව්ලා පාලනය කරගෙන ඉන්න හිත මෙව්වා
කරන්න එපා.. දමනය වෙලා ඉන්නෙ..

එන්නාමි.. ලව් යූ.. ❤️

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

@Shan

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

74 කොටස

" තවුසෙලාට කේක් එකක්වත් හරියට බේක් කරගන්න බැරිද අනේ.."

" මේ උඹ කටපියාගෙන ඔක හදපන්නො.."

" හැබැයි ආයෙම බැටර් එකට අත දාන්න ආවොත් නම් අමමපා මේක තවුසෙගෙ මුණෙ ගහලා මම යනවා යන්න.."

ආගි ඒප්පත් එකකුත් ඇදගෙන කුස්සියට වෙලා කේක් එකක් හදන්න බැටර් එකක් හදනවා ආධ්‍ය අයිසන් එක්ක.. මමයි සෙනුකයයි බැටර් එකෙන් පොඩ්ඩක් රහ බලන්න ගිහින් රෝලින් පින් එකෙන් පිට මැද්දටම හොඳවයිත් දෙකතුනක් කාලා මුණ ඇද කරන් කවුන්ටර් එක උඩ වාඩිවෙලා හිටියා..

" මහිශා වැඩේ හරියට කරයිද බො.."

" ඔව් ඔව් ඒකි මොකක් හරි කරයි.. සයෝන් අයිසෙ තනියම කන්නෙ ඔකෙන් අපිටත් දෙනවකො.."

" එකක් දෙන්නම.. මේක කාලා කේක් එකට දාන්නෙ මොකක්ද.."

" එකක් දෙන්න අනේ.. ඔයා විතරයිනෙ නපුරු නැති එක්කෙනෙක්ට ඉන්නෙ.. සයෝන් අයිසා මගේ.."

" අනේ මේ පාඩුවේ ඉදපන්.."

සයෝන් අයිසා මටයි සෙනුකයටයි ස්ට්‍රෝබෙරි ගෙඩියක් බෙදාගෙන කන්න දීලා ඒක අරගෙන පැන්ට්‍රි එකකට එබුවා.. ආධ්‍ය අයිසා කේක් ට්‍රේ එකක බටර් ගහා ඉන්න ගමන් නහය උඩට අඳිනවා මට ඇහුනා.. මස්සිනා ලෙඩ වෙලාද..

" ආධ්‍ය අයිසෙ ඔයා ලෙඩ වෙලාද අනේ.. හරි අමුතුයි අද.."

මම ආධ්‍ය අයිසෙගෙ පිටට ඇගිල්ලෙන් ඇන්නහම එයා බයවෙලා වගේ මගේ මුණ දිහා බැලුවා.. මේ අයිසා මමියක් වගේනෙ අප්පා.. සුදුමැලි වෙලා බයත්

හිතෙනවා..

" මොකක්ද වූවි.."

" අයිසා අසනිපෙන්නද ඉන්නෙන.. ඔලුව කැක්කුමයිද තාම.."

" ඔව් අනේ.. මේ ඔලුවෙ රදයක් අල්ලලා සිතල නිසා මම හිතන්නෙන..
උදව්වක් කරනවද.."

" කියන්න අයිසේ.."

" මෙකෙ බටර් ටික ගාලා මේ නංගිට පොඩ්ඩක් උදවු කරනවද.. මම
පොඩ්ඩක් කාමරේට ගිහින් එන්නමි.. හා නෙ.."

" ඕක මොකක්ද අනේ.. කෝ දෙන්න.."

සෙනුකයා බටර් එක ආධ්‍ය අයිසගෙන් ඉල්ලගත්තහම ආධ්‍ය අයිසා
කාමරේට ඇවිදගෙන ගියා.. මට ආධ්‍ය අයිසව අදනම අල්ලන්නෙන නෑ.. හරි
අමුතතුයි.. රධ්‍ය අයිසගෙන්වත් අහන්න එයාව නැගිටුවන්නත් බෑනෙ..
මම ආධ්‍ය අයිසා කාමරේට ගිහින් දොර වහගන්නකල් ඉඳලා ඒ පැත්තට
ගිහින් කැරකි කැරකි ඉඳියා.. මම දන්නවා අනුන්ගෙ දේවල් හියන්න හොඳ
නෑ තමයි..ඒ වුණාට මම හොඳ මනුස්සයෙක් නෙමෙයි.. ආධ්‍ය අයිසා
කාටහරි කෝල් කරනව මම හිතන්නෙන මට තැනින් තැන ඇහෙනවා වගේ..
මම ගිහින් හිමින්සැරේ දොරට කන තියාගන්නා..

" මොන කරුමයක්ද දෙයියනේ මේක.. මොකක්ද ඔයාට වෙලා
තියෙන්නෙන.."

" ජිලිස් අනු මම කියන දේ එකපාරක් අහන්න.. මට මැරෙන්නද කියන්නෙන
ඔයා.. මොකක්ද මේ කරන දේවල් වල තේරුම.."

" එන්න හිතන්නවත් එපා.. ඔයා විහින් මාවත් අමාරුවේ දාන්නද
හදන්නෙන.."

" අප්පව්විගෙ වැරදි වලට මම පලි නෑ අනු.. ඔයාට මගෙන් පලිගන්න
මෙහෙම කිසිම හේතුවක් නෑ.. තමුසෙට කිසි හිතක් පපුවක් නෑ අනු..

කවදාවත් මං ගැන ඔයා එකසැරයක් හරි හිතලා තියෙනවද.. නෑනෙ නෑනෙ.."

" මම විතරද.. ඔයා කතාකරන්නෙ හරියට මම-මම තනියම"

" එපා.. හැබැයි අද ආවොත්වත් මම අම්මපා මැරෙනවා අනූ.."

" මම තියනවා.. මට කතාකරන්න එපා.. වෙච්ච හැමදේම අමතක කල්ලා දාන්න.. ප්ලීස්.. මගේ වැරද්ද මම පිළිගන්නවා.. ආයෙම කතාකරන එපා.."

" අනූ- හලෝ.. හලෝ.."

" පිස්සු මිනිහා.. මාව කැවා.."

මට ආධ්‍ය අයිසගෙ කාමරේ වොශෆ් එකේ දොර හයිසෙන් වැහෙනවා ඇහුණා.. එයා කිව්වේ මොකක් කියලද.. අනූ කියන්නෙ කෙල්ලෙක්ද.. මිනිහා කිව්වේ කෙල්ලෙක්ටද.. මොන මගුලක්ද මේ හොඳට ඉඳපු ආධ්‍ය අයිසට වෙලා තියෙන්නෙ..

" ඡනෙරුවා.. මේ කෝල් එකක් එනවා!!!!!!!!!!!!!!"

" ඔ ඉඳහන්.."

මම ගිහිනි පෝන් එකට ආපු කෝල් එක ආන්සර් කලා.. කෝල් කලේ ආච්චිඅම්මා.. ආච්චිඅම්මා විස්තර අහලා ගෙදර එනෙත් කවද්ද ඔවා මේවා අහලා ෆෝන් එක තිබ්බා.. අපේ අම්මා රූට උයනවලු.. ඉක්මනට එන්න කියලා සැරිත්සැරේ කිව්වා.. ආච්චිඅම්මට මම නැතුව පාලු හිතීලද කොහෙද.. මගෙ කැන්ඩි ලම්ස්සි..

" කෝ දිපන් මම ඔක දන්නම.."

" මෙක හැඳුනහම අයිසින් කරන්නත් ඔන අනේ.. ඔයාලා දන්නවද අයිසින් කරන්න.."

" අපි දන්නෙ නෑ බං.. හෝමසයන්ස් පීරියඩ් එකෙන් කලේ කකා ඉන්න එක විතරයි.. හදන්න ඉගනගත්තෙ නෑ.."

" වැඩක් නෑ අනේ ඔයාලා.."

" ආගු~ බබා ඔයා අර පාර්සල් ටික කොහෙන්නද තිබ්බෙ.."

" කොයි පාර්සල්ද.."

" ඇයි අනේ මම අර හවස ගෙනැත් තිබ්බෙ.. පාර්සල් වගයක්.."

" ආ ඒක.. මගේ කාමරේ තියෙන්නෙ.."

" ගෙනැත්දෙන්න ආගු ඒක මට.. ඔයාලගෙ කාමරේට මම යන එක හරි නෑනෙ.."

" ඉන්න ඉන්න.."

" අනේ ඔයා රසට හැදෙන්න ප්‍රීස්~"

ආගි කේක් බැටර් එක බටර් ගාපු තැටියට දාලා අවන් එකේ හිට එක හදලා ඒක දිහා බලාගෙන අත් දෙක එකට එකතු කරගෙන ප්‍රේ කල්ලා යන්න ගියා.. මෙකිනම පිස්සු කැරොල් කරත්තයක් තමා.. සයෝන් අයිසා ස්ට්‍රෝබෙරි එක පෙන්නලා මට ඇගිල්ලකුත් දික් කරගෙන තර්ජනය කලල කුස්සියෙන් යන්න ගියා.. මමයි සෙනුකයයි කුස්සියේ ලයිට්ස් ඔෆ් කල්ලා සාලෙට එන්න ආවා.. මහිගා අයුක් අයිසා එක්ක ඇල්ල ටවුන් එකට ගියා.. දුර කඩෙකින් ඒකිගෙ ෆෝන් එක හදාගන්න ඔන කියලා.. ආයෙ පැයකටවත් ඒව් කියලා හිතන්න බෑ..

" සයෝන් අයිසෙ පොඩ්ඩක් එනවකො.. ඩිනර් ගන්න ලේට වෙනවා කියලා අරගොල්ලොන්ට කිව්වෙ නෑනෙ අපි.."

" අඩි ඔව් නේද.. වරෙන් කියලා එවු.."

සෙනුකයා ආධ්‍ය අයිසා එක්ක මෙක බලාඅන්න අයගෙ ගෙදරට ගියාම මම විතරයි සාලෙ ඉතුරු වුනේ.. ආගුයි කියාන් අයිසයි එළියේ ස්ටින්ග් වෙයාර් එකේ ඉදගෙන උන් දෙන්නගෙ කතාවක්.. මම හිටිහිට ආධ්‍ය අයිසගෙ කාමරේට තට්ටුවක් දැමමා..

" ඔයා ඉන්නවදෝ~.. මම එන්නම.."

" එන්න එන්න.."

ආධ්‍ය අයියා ඇදේ හාන්සිවෙලා ඉඳලා මම එද්දි නැගිට්වා..

" ඔයාට මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් තේද අයියෙ.. මට කියන්න බෑ වගේ එකක්ද.."

" එහෙම නෑ වූවියො.. මේ යාලුවෙක්ගෙ ප්‍රශ්නයක් මට කියනවා.. මේ ඔලුව රදේ අස්සෙ ඒකත් වැඩිවුනා.."

" මම ඔලුව අතගන්නද.."

මම ආධ්‍ය අයියා ගාවට කිට්ටු වෙන්න ගියාම ආධ්‍ය අයියා කටත් අල්ලගෙන වොශෆ් එකට දුවලා ගියා.. එයාට දොර වහගන්නවත් වුනේ නෑ කොමෝඩි එක ගාව දණගහගෙන කාපු බීජුවා සේරම වොම්ට කරන්න ගත්තා.. මම ඉක්මනට දුවගෙන ගිහින් ආධ්‍ය අයියව ඇගට වාරු කරගෙන එයාගෙ පිට අතගුවා.. අයියා හොඳටම වොම්ට කරනවා.. හුස්ම ගන්නවත් බෑ..

" කැහි-ඔ-ඔයා යන්න වූවියො.. ම-මම එන්න-ම.."

ආධ්‍ය අයියට කියලා ඉවරකරගන්න හම්බුනෙත් නෑ ආයෙම වොම්ට කරන්න ගත්තා..

" පිස්සු කියන්නෙපා ඔයාට හොඳටම අමාරුයි.. මොකද මේ.. ඇහන් රස්තෙයි හොඳටම.."

ආධ්‍ය අයියා මට වාරු වෙලා නැගිටලා සිත්ක් එකට ගිහින් කට හෝදගත්තා.. හෝදගෙන මුත් සෝදලා සිත්ක් එකට ඔලුව පහත් කරගෙන හිටියා.. මම ටවල් එකකින් එයාගෙ මුණ පිහිදුවා..

" වූවියො.. මගේ ලොකර් එකේ ඩොමපෙරිඩෝන් ටැබ්ලට් වගයක් ඇති.. ඒකක් ගෙනැත් දෙන්නකො.. චතුර එකක් එක්ක.."

" ඉන්න ඉන්න අයියා හාන්සි වෙන්නකො.. මම අරන් එන්නමි.."

මම ගිහින් ලොකර් එකෙන් නිල් පාට පෙත්තක් අරගෙන චතුර එකක් ආධ්‍ය අයියට දුන්නහම එයා ඒක බිලා එහෙමම ඇඳට කඩාගෙන වැටුණා..

" පොඩ්ට කියන්න එපා වූවි.. ප්ලීස්.."

" එහෙම කොහොමද ඔයා හොඳටම අසනීපෙන් නෙ ඉන්නෙ.."

" ලොකු අමාරුවක් නෑ මට අනේ.. එහෙනම් මට උදව්වක් කරන්නකො..
මගේ බෑ එකේ ඇති.. ආ නෑ එක්කො මම ගන්නම.."

ආධ්‍ය අයියා මොකක් හරි මතක් වෙලා වගේ ගිහින් බෑග් එක ඇරලා
කළපාට පොකට් එකක් එළියට අරගත්තා..

" මගේ ෂුගර් ලෙවෙල් එක බැහැලා මම හිතන්නෙ.. චූටි ආර් බී එස් බලන්න
දන්නවද.."

(Random Blood Sugar Test -

This measures your blood sugar at the time you're tested

. You can take this test at any time and don't need to fast (not eat) first. A
blood sugar level of 200 mg/dL or higher indicates you have diabetes)

" ඔව් මම දන්නවා.. මම බලන්නද.."

" අනේ බලන්න"

ආධ්‍ය අයියා පොකට් එක මගේ අතට දීලා ඇදෙන් හාන්සිටුනාම මම
එයාගෙ අත අරගෙන මැද ඇඟිල්ල කොටින් එකකින් පිහිදලා ඇඟිල්ල විදලා
ඒකෙන් ලේ බිංදුවක් අරගෙන ස්ට්‍රිප් එකකින් තියලා මැගින් එකට සෙට්
කලා.. විනාඩියක් විතර ගියාට පස්සෙ රිසාල්ට් එක පෙන්නවා..

" ඔයාගෙ ෂුගර් ලෙවෙල් එක බැහැලා තමයි.. ඇයි මේ.."

මම මැගින් එකේ තිබ්බ රිසාල්ට්ස් ආධ්‍ය අයියට පෙන්නුවහම එයා ඒක දිහා
බලලා ආයෙම කොට්ටෙට ඔලුව තියාගෙන ලොකු හුස්මක් පහල දැම්මා..

" මට Hypoglycemia එනවා ලමයෝ සැරින් සැරේ.."

(Hypoglycemia is

**a condition in which your blood sugar (glucose) level is lower than the
standard range**

. Glucose is your body's main energy source. Hypoglycemia is often related to diabetes treatment. But other drugs and a variety of conditions — many rare — can cause low blood sugar in people who don't have diabetes)

" මොකක්..?? ඒ කොහොමද.."

" ඉස්සර කැමපස් ඉද්දි ඔක මට හැදෙන්න ගත්තෙ කන්නෙ නැතුව ඉඳලා.. දැන් සැරින් සැරේ එනවා ඉඳපු ගමන්.."

" ඉන්න ඉන්න මම ටී එකක් හදාගෙන එන්නද.. ඇපල් ප්‍රස් හරි වෙන මොනවහරි.. අයිසා කැමතිදෙයක් තියද.."

" මම.. ටී එකක් හදාගෙන එන්නකො එහෙනම්.. චූටි කොහොමද මේවා ගැන දන්නෙ.."

" අපේ ගෙදර සුවසේවකයෝ ඉන්නවා හෙන ලොටි එකක්.. මම ඔවා ගැන දන්නවා.. මට බෙහෙත් දෙන්නත් පුලුවන් ඖයාලගෙ කැන අකුරු වලට.."

" මාරයිනෙ.. අපේ එකත් ඉඳලා ඉඳලා වහලා තියෙන්නෙ අමුතු මලකට තමා.."

" හැඤේ වහගන්නා තමා.. ඖයාලෙ මහලොකු මල්ලිබ්බා.."

" හා හා දැන් ගිහින් මොනවහරි හදන් එන්නකො.. මට මෙතනම කලන්න දැමිමොත් ඖයාට උස්සගෙන යන්න තමා වෙන්නෙ.. කමක් නැතෙ.."

" මොනවා අහනවද මන්දා.. ඉන්න ඉන්න.. විනාඩි පහෙන් එන්නම.."

මම දුවලා කුස්සියට ගියාම ආගි අවන් එක ගාවට වෙලා අත් දෙකත් ගලි කරගෙන ඒක දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..

" අනිමිසලෝචන පූජාවද.. මෙක දිහා බලාගෙන ඉන්නෙ.."

" නෑ අනේ.. කැමක් හැඳුවහම ඒකට ආදරේ දන්න ඕන කියලා අපේ අම්මා කියනවා.. මම මේ ඒකට අදරේ දෙනවා.. ඒක ලස්සනට බේක් වෙන්න.."

" උඹටනම් පිස්සු බ්.. මම මානසික වෛද්‍යවරයෙක් වුණොත් මගේ පළවෙනි ජේශන් වෙයන්.."

" අනේ මේ යනවා යන්න.. මම මේක හැදුවේ ආදරෙන්.. තවුසෙලා වගේ ඔටුවොන්ට ඒක තේරෙනවද.."

" ඔව් මම ඔටුවනෙ.. තේරෙන්නැ.. උඹ ඔටු කිරි බොනවද.."

" බවැක්.. අහකට යනවා.."

ආගි මට රවලා මාවත් තල්ලු කරගෙන සාලෙට යද්දි රඳා අයියා එනවා ඇස් දෙකත් පිහිදා පහලට.. මම අවන් එක උඩින් රෙද්දක් දාලා වෝට කෙටල් එක ගහලා පැන්ට් එකට හේත්තු වුනා..

" ඔයා අවදි වුණාද.."

" මහ්.. කොහෙද ගියේ නිදාගන්න ඔන කියලා.. මම නැගිටිද්දි ඔයා නැ.."

" මට ඇහැරුණා.. ඉතින් පහලට ආවා.."

" කෝ අයුකලා.. ගෙදර කවුරුත් නැනෙ.."

" අයුක අයියා මහීගා එක්ක එළියට ගියා.. සෙනුකලා එළියෙ..කියාත් අයියාත් ඔය හිටියා.. "

" එහෙමද.. කාටද මේවා හදන්නෙ.."

" ආඨා අයියට.. ඔයාටත් ඔනද.."

" එපා දැන් බොන්න බෑ වගේ.. මොකක්ද මේ එන සුවද.."

" කෝකද..?? ආ මේ අර පහල ගෙදර මොනවහරි හදනවද කොහෙද.."

රඳා අයියා අවන් එකට අත තියන්න යද්දි මම පැනලා රඳා අයියව අල්ලගත්තා..

" ඔයා අද හෙන අමුතුයි වරද්.."

" ඒ මොකද.."

රඳා අයියා මාව උස්සලා පැන්ට් එක උඩින් ඉන්ද්‍රවා..

" මම හදන්නම්.."

" හා.."

රඳා අයියා වී එකක් හදනකල් මම එතන තිබ්බ පෙයාර්ස් ගෙඩියක් කපලා ඒක ප්ලේට් එකකට දැමමා..

" අපේ අයියට බලඩි ෂූගර් අඩුවෙලා නෙ..නේද."

" මම.. එයා අමාරුවෙන් ඉන්නෙ.."

" මම හිතුවා.. වැනි වැනි ඉද්දි.. මොකක් හරි එකක් තමයි කියලා.."

" ඇයි අනේ එහෙම කියන්නෙ.."

" කියන්නෙ..?? පේන්නැද්ද.. කරනෙ නැතුව ඉඳලා.. හිතලා හිතලා ස්ට්‍රෙස් වෙලා ලෙඩක් හදාගෙන දැන් දුක් විදිනවා.. "

" එහෙම කියන්න එපා.. උවමනාවෙන් හදාගෙන නෙමෙයිනෙ.. දුශ්ටයි තවුසෙ.."

මම රඳා අයියට රවලා පැන්ට්‍රි එකෙන් බිමට පැන්නහම රඳා අයියා මොකක් හරි මතක් වෙලා වගේ කල්පනා කරන්න ගත්තා..

" අපේ අප්පව්ව එකපාරක් අයියට ගැහුවා අසනීපෙන් ඉද්දි.. මට අයියා අසනීප වෙනකොට ඒක මතක් වෙනවා.."

" මොකක්.. ගැහුවා..ඒ මොකටද අසනීප වෙලා ඉද්දි ගැහුවෙ.."

" පිරිමියෙක් වගේ ඉන්න බෑ.. වෙලක් නොකැවහම ඔහොම ලෙඩ වෙනවද අරකයි මේකයි කියලා.. මම එදා අප්පව්වගෙ යුනිෆෝම් එක කතරකින් කැපුවා.. අන්තිමට අයියයි මාවයි කාමරේකට දාලා දවසක්ම වහලා තිබ්බා.. අම්මා ගෙදර ඇවිත් තමා අපිව එළියට ගත්තෙ.."

රඳා අයියා ඔය දේවල් කියද්දි මගේ ඇහේ මාලු නටනවා.. එයාගෙ අප්පව්ව හිතාගෙන ඉන්නවද දන්නෙ නෑ එයා කරන කියන හැම එකම හරියි කියලා.. කවදහරි දවසක මට ඔය මනුස්සයට කතාකරන්න හමුවුනොත්නම්... හොඳවයිත් දෙකක් කියනවා.. හැමදාම මම හිතීන්

එයාගෙ අප්පච්චිට බනිනවා කියලා හිතාගෙන මවාගන්නවා.. ඇත්තමයි කවදහරි දවසක් ආවොත් මම කියන එක කියනවාමයි.. හිතාගෙන ඉන්නෙ හමුදාව තියෙන්නෙ ගෙදර කියලද දන්නෙ නෑ.. අම්මා නම් හොඳයි.. අප්පච්චි තමා.. මල ඇණේ..

මම ඇගිලිතුඩු වලින් ඉස්සිලා රධ්‍ය අයිසගෙ කමමුලකින් හාඳ්දක් තිබ්බා..

" ඔයා ඕක හදාගෙන එන්න එහෙනම්.."

මම ඩෙට්ස් වගයක් ෆ්‍රිජ් එකෙන් අරගෙන ඒකත් පෙයාර්ස් ප්ලේට් එකෙන් තියාගෙන ආධ්‍ය අයිසගෙ කාමරේට යන්න යද්දි රධ්‍ය අයිසා මගේ කමමුලකින් අල්ලලා තොල් වලට පහත් වෙලා පෙක් එකක් තිබ්බා.. මම ආධ්‍ය අයිසගෙ කාමරේට එද්දි අයිසා කොට්ටෙට මුණ ඔබාගෙන ඉන්නවා.. මම ආස්ඨ්‍ය අයිසගෙ පස්සට එකක් දුන්නහම එයා නැගිටලා ඇද විට්ටමට හේන්තු වුනා..

" කේලම කිව්වද.."

" අනේ මම කිව්වෙ නෑ.. එයා දන්නවා ඔයාට හවිමක් ගියත් මොකද කියලා.."

" එහෙමද.."

මම රටඉදි ගෙඩියකට ටුන්පික් එකකින් ඇනලා එක ආධ්‍ය අයිසගෙ කටේ එබුවා..

" ඔයා මොකද කන්නෙ නැතුව ඉන්නෙ.. ගහනවා හරිද.."

" මටද.."

" ඔව් ඇයි බැරිද.."

" නෑ නෑ පුලුවන්..මම ලයිව් දැකලා තියෙනවා ඔයාගෙ ආත්මාරක්ශක සටන් කලාව.. තුවාල ලබපු අයට බෙහෙතුන් දාලා තියෙනවා.."

" ගැමමක් තමා නේ.. මේ ඔක්කොම කන්න ඔයා.. තොත්ත බබා වෙන්නෙ නැතුව.. වයසයි නේද හැටපහක් විතර.."

" අඩි මල්ලි එව්වර නෑ ඔහොම අපහස කරන්න එපා.."

" අපහස කරන්නෙ ඉතින්.. ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. කරන්න කරන්න.. මෙකයි මෙකයි මෙකයි.. හොඳට හපලා ගිලින්න හොඳේ.."

මම පෙයාස් කැලි තුනක් අරගෙන ආධ්‍ය අයිසගෙ කටේ එබුවා.. හොඳට පැණිරස කරන්න එපැයි.. ආධ්‍ය අයිසට කතාකරගන්නවත් බැරුව අර සේරම මටත් රවාගෙන කරන්න ගත්තා..

" ඔය ලෙඩඩුන්ට කවන හැටිද වරද්.."

රධ්‍ය අයිසා වී එක ගෙනැල්ලා කබඩ එක උඩින් තියලා මගේ ගාවින් වාඩිවුනා..

" මොකක්ද කිව්වෙ ඇහුන්නෑ.."

" ලෙඩ වෙලා ඉන්න මනුස්සයොන්ට කවන හැටිද ඇහුවා.."

" එතකොට මට එදා කැව්වෙ.. මම ලෙඩවෙලා ඉද්දි.. බලෙන් කිරි එකක් අරගෙන කටේ ගහලා.. ඊටපස්සෙ කැනියුලා එකෙන් ඇඳලා දැමමෙ.. අර දවසක් පැස්ටා ගැන්ද මගේ කටේ එබුවෙ.. බලෙන්.. මතක නැද්ද.. එතකොට මම ලෙඩවෙලා නෙමෙද හිටියෙ.. අනේ මෙ.. මම දවසක් තවුසෙට කැව්වා.. කොච්චර රසට අනලා ලස්සනට කැව්වද.."

" රසට..?? ඛත් එකේ තියන සේරම මිරිස් අනලා අනලා කැව්ව එකද.."

" ආ මිරිස් කරන්නෝන තමා.. හරි මගුලක්නෙ.. මිරිස් කරන්නැතුව විසිකරන්නද.. ආධ්‍ය අයිසා ආදරෙන් හදලා එවපු එකනෙ.."

" හනේ ඒපාර මගේ ප්‍රෙගරුත් බැස්සද කොහෙද.. රණ්ඩු නොකර ඉදින්නො උබලා දෙන්නා.."

" අයිසගෙ ප්‍රෙගර් අඩු වෙලා මගේ ප්‍රෙගර් වැඩිවෙලා කොයි වෙලේ හරි අපි දෙන්නම මෙකා නිසා මැරිලා යනවා.."

" මම නිසා මැරෙන්නත් පින තියෙන්න ඕන.. මැරෙන්න නම් මොකටද මාත් එක්ක යාළුවුනේ.."

" කවුද යාලුවනේ.."

" තවුසෙනෙ.."

" මමද අර බැඩමින්නන් මැවස් දවසට කලින් දවසෙ පන්තියට වෙලා අඩ අඩ හිටියෙ.. අම්මොහ් නේද වරද්.."

" මොකක්ද කියන්නෙ.."

" ඇයි.. ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. මම ක්ලාස් එකට එද්දි ඉන්නවා මුණ කපු ලෙල්ලක් වගේ කරගෙන.. දුක වැඩි නිසාද රැකටි එකත් පඩිපෙලේම දාලා පන්තියට ආවෙ.. කෝවගෙන් ගුවියකුත් කෑවා කියලා සයෝන් කිව්වා.."

" අනේ මම මුට ගහනවා අයිසෙ හරිද්.."

" ගහපිය බලන්න.. උස්සලා විසික් කරනවා ජනේලෙන් එහාපැත්තට.."

මම එතන තිබ්බ කොට්ටයක් අරගෙන රඬ අයිසගෙ මුණ මැද්දටම දමලා ඇරියා..

" ආ තව ඔලුව රිදෙනවා කියලා බොරුවට කැහැලා රහපෑවත් එක්ක.. අයිසා දන්නෑනෙ වරද්ගෙ ඇක්ට්.."

" කට වහගන්නවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" ඇයි මම කට වහන්නෙ.. ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. ආව ආව..හපන්නෙපා යකෝ.."

මම රඬ අයිසගෙ බෙල්ලෙන් අල්ලලා ඇදට තියලා තදකල්ලා කොට්ටයක් අරගෙන මුණට තිබ්බා.. මැරිය ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා.. ආඬ අයිසා ඉස්සරහා මගේ නමබුව කනවා..

රඬ අයිසා මුණෙන් කොට්ටෙ අරගෙන විසික් කල්ලා මාව අත් දෙකට උස්සලා ගන්නා.. මු යකෝ.. අලි මස් ගිලිනවද්.. මාව මෙහෙම කලින් මොකෙක්වත් උස්සලා නෑ.. කලන්නෙ වගේ..

" තියනවා මාව බිමින්.."

" උස්සලා විසික් කරන්න යන්නෙ.."

" අනේ ආධ්‍ය අයිසේ.. මෙ මම තවුසෙව මරනවා!!!!!!!!!!!!!!"

" මරපන් බලන්න.."

රධ්‍ය අයිසා මාව උස්සලා ආධ්‍ය අයිසගෙ එහාපැත්තට විසික් කලා.. මම වැටුනු පාර ඇද හතර පාරක් විතර බමප් වෙලා මගේ ඔලුවත් හෙල්ලිල්ලා ගියා.. මුගෙ ආවච්චි.. මම නැගිටලා රධ්‍ය අයිසගෙ බෙල්ලෙන්ම අල්ලලා උරහිස හිල්වෙලා යන්නම පාරක් හපලා බඩට හොඳ පයින් පාරක් දෙන්න ගියාම රධ්‍ය අයිසා කලින්ම මගේ කකුල් දෙක අල්ලගත්තා.. ඒ වුණාට මගේ නියපොතු වලට ඒකාගෙ පිට කිතු කිතු වෙන්නම සිරිලා ගියා.. කමක් නැ ගර්ට එකට උඩින් නෙ..

" මුනම් හොර බළලෙක්ද කොහෙද.."

" ඉවසීමෙන් සැනසීම ලැබේ...!!"

ආධ්‍ය අයිසා හොඳ....ම හොඳ හුස්මක් උඩට අරගෙන පහළට දාලා අපි දෙන්නා එක්කම ස්මයිල් ඉන් පේන් හිනාවකින් හිනාවුනා.. සැක් ලෙඩාව අමතක වුනානෙ.. මම ආධ්‍ය අයිසා ගාවින් ඉඳගෙන අයිසගෙ ඔලුව අතගාලා ඉතුරුවෙලා තිබ්බ පෙයාර්ස් කැල්ලත් කටේ එබුවා..

" ඉක්මනට සනීප වෙන්න අනේ.. ඔයා නැතුව පාලුයි.. ඔක හපලා කන්න.."

ආධ්‍ය අයිසා ඒක හපලා හපලා අමාරුවෙන් ගිලලා ටී එකත් බිලා ඇදෙන් හාන්සි වුනා..

" මගේ සීනි නැග්ගද කොහෙද.."

මම ආධ්‍ය අයිසගෙ ඇහට බලැන්කට එකක් දාලා නැගිටලා රධ්‍ය අයිසා ගාවට ගියා..

" කන්න කතාකරන්නම අපි.. අයිසා නිදාගන්න.."

රධ්‍ය අයිසා මාවත් ඇඳගෙන ආධ්‍ය අයිසගෙ කාමරෙන් එළියට ආවා.. ආගි කේක් එකත් උස්සගෙන හිමිට ඒකිගෙ කාමරේට යනවා මම දැක්කා.. ආ

අයිසින් කරන්න ඔන කිව්වනෙ.. තම අටහමාරයි.. දුර කඩෙන් ෆෝන් එක හදාගන්න ගිය මහිශා තම ඇවිල්ලත් නෑ..

" ආධ්‍ය අයිශා කොහෙන් හරි වැටුණද ඒයි.."

" ඇයි..??"

" මොකද අයිශගෙ ඇහේ තැනින් තැන නිල් වෙලා තියෙන්නෙ.. ඒක සිමටම එකක්ද.. නෑනෙ.."

" අනේ මන්දා.."

හෙට උදේට නැඳුටලා ඉතුරු එක කියවන්නෝ.. ඉල්ලපු.....ම නිසානෙ මෙක දන්නෙ ඉතින්.. ආදරේ නිසානෙ මෙ හැමදෙයක්ම.. අනු කියන නැට්ටිව්ව්/නැට්ටිව්වා කවුද..

ආධ්‍ය පැන් බේස් එක : කවුරු උනත් කමක් නෑ තලනවා ඇ#ට 2ක..

ජයවේවා...!!

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

(කතාව මතක නෑ වගේනම් 21 වැස්ස කියෝලා බලමන.. වරද්ගෙ ඇක්ටින් වල පුට්ටක් තියේ..)

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම

කතුටරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

@Shan

75 කොටස

" නැගිටපන් ඡනෙරුවා.."

" උඹට පේන්නැද්ද නැගිටින්න විදියක් නෑ කියලා.."

" මොනොත්තක්ද ඔයි.. කොහොම හරි නැකිටලා වරෙ රු දොළහට කිට්ටයි.."

මම රඳා අයියා බුට්ලේලක් වගේ මගේ ඇගපුරාම ඔතාගෙන ඉන්න අඩු එකින් එක ගලවගන්න හැදුවා චිතරයි මාව කලින් පාරටත් වඩා තද කල්ලා බදාගෙන රඳා අයියා මගේ පැත්ත හැරුණා.. සෙනුකයා එහෙමම බිමට පහන් වුනා..

මහිශා අයුක අයියා එක්ක දුර කඩෙන් ෆෝන් එක හදාගෙන එද්දි නමයට චිතර වුණා.. අයුක අයියට එපාවෙලා තිබ්බේ කියලා මුණ දැක්කහම තේරුණා.. මහිශා ඇල්ල ටවුන් එකේම අයුක අයියව හෙන වටයක් අරගෙන ගිහින් තිබ්බා.. පව මොකක් වුණත්..

ඒ අස්සෙ ආගි කේක් එකක් පාට දෙකකින් අයිසින් කලා ඒකිගෙ කාමරේට වෙලා පැයගානක් සිටින්නල්ස් අලව අලව හිටියා.. ඒකනිසා මහිශා ඒකිගෙ කෑම එකත් අරගෙන උන් දෙන්නගෙ කාමරේට ගිහින් දොර වහගන්නා.. ඊටපස්සෙ හැමෝම කෑම කාලා ඉක්මනට නිදාගන්න ආවා.. අයුක අයියනම මහන්සි කියලා කලින්ම නිදාගන්නා.. දවල් හයික් එකකට ගිහින් හැන්දෑවෙ ඉදන් රු වෙනකල් ෆෝන් හදන්න ඇවිදලා ඒකා හිටියේ මහන්සියෙන්..

" උඹ නැගිටලා වරෙන් හිමින්.. ඔකා නැගිටින්නෑ.."

මම රඳා අයියගෙ අත් දෙක අස්සෙන් පහලට රුටලා කොහොම හරි ඇදෙන් බැහැලා කාමරේ දොර ඇරියා.. කියාන් අයියා මල හොල්මන වගේ මුණට ඉටිපන්දමක් අල්ලගෙන ඉදලා සෙනුකයා ඌට බයවෙලා ආයෙම දඩාස් ගාලා දොර වැහුවා..

" ඌට තේද බං ඊරියකා කියන්නෙ.. අඩෝ අපේ දොර ඉස්සරහා.."

" ඊරියකා නෙමේ බල්ලො ඊරියකා.. ඒ හිටියෙ කියාන් අයියා.."

" සිරාවට.."

" උඹත් මහ පිස්සු පකෙක් තමා.."

මම සෙනුකයව එහාට තල්ලු කල්ලා දොර ඇරියහම ආගි කොටට කොටේ තඩ් බෝ එකක් කොණ්ඩේ ගහන් රෝස පාට පිපාමා එකකුත් ඇදගෙන නිල්පාටයි කහපාටයි කලර්ස් දෙකෙන් ඩෙකරේට් කරපු කේක් එකක් උස්සන් ඒකෙ වටේ හාට වගේ කපපු ස්ටෝබෙරි පෙති තියලා කැන්ඩල්ස් ගහගෙන ඔක්කොම තල්ලු කරගෙන දොර ගාවට ආවා..

" උඹනම බේසික කෙල්ලෙක් ආගි.."

" මොකද මොකද.."

" උඹේ කොණ්ඩේට එක එක ඒවා කිව්ව පලිය ගන්නද කේක් එක ඉස්කෝලේ පාවිත් ඩෙකරේට් කලේ.."

" ඔව් ඇයි.. ඔයාලට කොහොමත් ඉස්කෝලේ හෙන ලොකුයිනෙ.."

" ලොකුයි තමා දොඩම් බිබික්කම.. යකෝ කොළඹ හතෙන් බාගයක්ම තියෙන්නෙ අපේ ඉස්කෝලේ තමා.."

" අනේ මේ කේක් එක ගහනවා හරිද මුණේ.. අපි දන්නෙ නැද්ද ඔය ඉස්කෝලේ හැටි.."

" ඇයි ඔක්කොම දන්නවද.."

" මේ ළමයව කේන්තිගස්සන්නෙ නැතුව ඉන්නකො.. ඒ....හ් බොලාගෙ රණ්ඩු බේරලා මගේ නැගපු සීනිත් බැස්සා.."

ආධ්‍ය අයියා කාමරේ දොර ඇරගෙන ඇතුළට ගියාම කියාන් අයියා රඳා අයියා ගාවට ගිහින් ඒකව අත් දෙකට උස්සගෙන ඇවිත් නිදාගෙන ඉඳපු අයුක අයියගෙ ඇහ උඩට දැමමා.. දෙන්නම උඩ ගිහින් එකපාර අවදිවෙලා ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන දෙන්නට දෙන්නා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. සීන මාරුනේ වෙලි මා ගනේ~

" හැපි හෙළුවෙන් ඉන්න ඩේ මගේ සුදුඅම්මියා.. මගේ සුදුදොණියා.. ආදරෙයි අහස පොළොව වැලි ගල් ගස් මුද තරම්.. දිස් ඉස් යොර්

සුදුනාත්තියා කියාන්.. උම්මවාහ්.."

කියාන් අයියා රඬ අයියවයි අයුක අයියවයි එකට අල්ලා තියලා බදාගෙන දෙන්නගෙම කමමුල් වලට කිස් එකගානෙ දුන්නා.. ඒ දෙන්නට තාම වෙන දේ හරියට ප්‍රොසෙස් කරගන්න බෑ වගේ.. රඬ අයියා මගේ දිහා බයවෙලා වගේ බලාගෙන ඉදියා..

" මි-මොන.."

ඒ එක්කම මහිගා අර බේබි පවුඩර් එකක් අරගෙන දෙන්නගෙම ඔලු දෙකට උඩින් අල්ලලා ඒක හැලුවා.. සෙනුකයා පාට ආට කොලකැලි තියෙන බොක්ස් එකක් හැලුවා.. ආගි ඒකි කඩාගත්තු මල්පෙති වගේකින් පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ දෙන්නගෙම ඔලුවලට දැමලා.. මෙකි හිතුවද මෙක හනිමුත් එකක් කියලා.. මම ඒ එක්කම ඇඳ යට තිබ්බ ස්නෝ ස්ප්‍රේ එකක් අරගෙන ඒ දෙන්නමයි මගේ වටේ ඉන්න උන්වයි සේරම නැවිලා යන්න ඇල්ලුවා..

" ඡනෙරුවා.. උබනම් මහ බල්ලෙක්.. යකෝ අපිට ඇල්ලුවෙ.."

" ඒකතමා මගේ එකම සතුට පොක්ක.."

" උබලා මොනවද බං මේ කරන්නෙ.. යකෝ පවුඩර්.. හයිසෝ ඇඳ.."

" කියාන් අහකට පලයන් මගේ කොන්ද රිදෙනවා.."

රඬ අයියයි හිමින් හිමින් සෙන්ස් එකට එන ගමන් හිටියේ.. කියාන් අයියා ඇදෙන් බැහැලා ඇවිත් ආගි අතේ තියාගෙන ඉඳපු කේක් එකේ කැන්ඩල්ස් පත්තු කලා..

" හැපි බර්ත්ඩේ අයියලා.."

We all wish you both a very happy birthday 'nd wish you success in everything you do.. be happy with your boyfriends forever.. We love you soooooooooo much..☺

"

ආගි කටපාඩම් කරගෙන වගේ ඇස් දෙක නටව නටව කියපු විග් එක අහලා ඉවරවෙලා ඒ දෙන්න නැගිටලා මුතු ගසාගත්තා.. ඊටපස්සෙ

@Shan

දෙනනම ලාවට හිනාවෙගෙන අත් බැඳගෙන විශ් එකක්කල්ලා ආගිගෙ
අතේ තිබිබ කේක් එකේ කැන්ඩල්ස් නිවලා කේක් කටර් එකකින් ඒකෙ පීස්
දෙකක් කැපුවා..

" හැපිබර්ත්ඩේ පොඩ්.. මගේ කොල්ලා දැන් ලොකුයිනෙ.."

රධ්‍ය අයිසා ආධ්‍ය අයිසට කේක් කැල්ලක් කැව්වහම ආධ්‍ය අයිසා රධ්‍ය
අයිසගෙ කම්මුල් දෙකම ඉස්සිලා කිස් කල්ලා ඔලුව අතගැවා.. ඊටපස්සෙ
එයා මටත් පීස් එකෙන් කැල්ලක් කැව්වහම මමත් හග් එකක් දුන්නා..

" හැපි බර්ත්ඩේ.. ආදරෙයි.."

රධ්‍ය අයිසා හිනාවෙලා මගේ දිහා ආදරේම ආදරේ හිතෙන විදියට බලලා
අනිත් අයටත් කේක් කැව්වා.. අයුක අයිසටත් ආධ්‍ය අයිසා කිස් දෙකක්
දුන්නා.. ඊටපස්සෙ සේරටම කේක් කවලා හැමෝම ඇදෙන් වාඩිවෙලා
ඉතුරු කේක් කැවා නෙමෙයි නැවා.. අර කියාන් අයිසට තියන විසේට
කේක් එක අරගෙන සුදුඅම්මියගෙ මුණෙ ගාන්න ඕන කියලා පාව
දෙකෙන්ම රධ්‍ය අයිසගෙ මුණෙ ඉරි ඇදලා ඊටපස්සෙ ඒක දුරදිග ගිහිල්ලා
සේරම කේක් නාගන්නා.. ඊටපස්සෙ ඉතුරුවා තමා කෑවෙ..

" ඒ කේක් එක රසයි.. කවුද හැදුවෙ.."

රධ්‍ය අයිසා කියද්දි ආගි කොණ්ඩ කැල්ලකුත් කරක කරක මං දිහා
ඇහිබැමක් උස්සලා බැලුවා..

" ආගි හැදුවෙ.."

" ඔව්.. මම මගේ හදවතින්ම කෑමක් හදද්දි එන ආදරේ ඒකට දාලා ඒක
බේක් වෙනකල් ලගින්නම ඉදලා හැම ස්ප්‍රින්කල් එකක් ගානෙම ඔයාලගෙ
ඉස්කෝලෙට බැන්නා.. එතකොට අවුට්පුට් එක ලස්සනටම ආවා.."

" යෝ ගයිස්.. දැට්ස් මා ගර්ල්පෙන්.."

" අඩෝ මේ ඉතුරුරික හෙට සෙලිබ්‍රේට් කරමුන.. නිදිමතයි යකෝ.. හයික්
ගිහින්න හන්දිපත් රූදාව වගේ.. දැන් ඉතින් ඔයාලා එන්පෝයි කරන්නකෝ..
අපි කැපුනා.."

කියාන් අයිසා, ආගිසි මහිගායි ආධ්‍ය අයිසයි අපිට ගුඩ නයිට් කියලා පහළට යනකල් ඉඳලා හිමිත්සැරේ මං ගාවට කිට්ටු වුණා..

" අපි මුවිස් වල දැකලා තියෙන විදියට කපල් ඔවා සෙලිබ්ට් කරන්නෙ හෙන රොමැන්ටික් විදියට.. මොකද කියන්නෙ.. රඬ පුතාට ස්ට්‍රිමිනා එකක් ගෙනැත් දෙන්නද.. ස්ට්‍රිමිනා, ඩියුරෙක්ස්, ප්‍රෝජන්, මැන්ෆොර්ස්.. එනි ෆ්ලේවර්ස් ලයික් ස්ට්‍රෝබ්-"

" කියාන්!!!!!! පිස්සු හු## පලයන් මගෙන් කන්නැතුව..!!"

රඬ අයිසා ආගි අපේ කාමරේ දාලා ගියපු බුල් සපත්තුවක් උස්සලා කියාන් අයිසගෙ පිට මැද්දටම විසික් කල්ලා ගහද්දි කියාන් අයිසා කාමරෙන් ගිහිල්ලන් ඉවරයි..

" මේ ටික අස් කල්ලා නිදාගනිල්ලා ඇ.. ගුඩනයිට්.."

සයෝන් අයිසන් මහා හයිසෙන් හිනාවෙව් කාමරේ දොර වහගෙන යන්න ගියා.. රඬ අයිසා ඇඳෙන් නැගිටලා පේපර් සර්විසට එකකින් ඇහේ තිබ්බ අයිසින් පිහිදදා අල්මාරිය ඇරියා..

" මේ මම යනවා නාගන්න.. ඇහම ඇලෙනවා යකෝ.."

රඬ අයිසා ටවල් එකත් කරේ දාගෙන ශෝට් එකක් අතට ගත්තා..

" උබ ඉතින් හිනාවෙයන්.. ශේප් එකේ ඇහ බේරගෙන.."

රඬ අයිසා ඇඳගෙන ඉද්පු ශර්ට් එක ගලවලා මගේ උකුළට දමලා ගැහුවා.. මේකගෙ ඇහ යකෝ..!!

" හොට් වෝටර් දාගෙන නාගන්නවා.."

මම රඬ අයිසා දිහා වැඩිය බලන්නැතුව කොස්සක් අරගෙන කාමරේ අතුගාලා බැල්කනි එකට දාලා ඒකෙන් ඩස්ට්බින් එකට දැමමා.. සෙනුකයා ඇඳේ රෙදි මාරුකරනවා කියාන් අයිසට බැන බැන.. මම කොස්සත් තියාගෙන බැල්කනි එකට වෙලා ආද්‍ය අයිසගෙ කාමරේ දිහා බලාගෙන ඉද්දි ආධ්‍ය අයිසා කෝල් එකක ඉන්නගමන් ඇවිත් කර්ටන් එක වහලා කාමරේ ලයිට්ස් ඔෆ් කලා.. ආධ්‍ය අයිසව දැක්කහම මට එක එක ඒවා

හිතෙනවා.. අනේ මන්දා.. කියාගන්න තේරෙන්නෙන නෑ.. හිතෙන්නෙම එයා
මාව සිහිපත්ත දන්න කෙනෙක් කියලමයි..

" හතරුවා.. මේක අල්ලපන්නො බං.."

සෙනෙක ඇඳ රෙද්ද මාරු කරන නිසා මම බැල්කනි එක එහෙමම ඇරලා
නියලා ඇවිත් ඇඳ රෙද්ද හදන්න උඩු කලා.. අයුක අයිසත් වොශාම එකට
ගිහින්න.. උන් දෙන්නා කතාකරන සද්දෙ අපිට ඇහෙනවා..

" මේ බං.. මම උබට කියන්න හිටියේ.. අපි අර පහළ ගෙදර ඉන්න උන්
හමබෙන්න ගියානෙ ඩිනර් ලේට වෙනවා කියන්න.. අපෙත් ඇහුවනෙ
කවුද මල්ලිලා රූ එළියට ගියේ කියලා.."

" රූ එළියට?? පිස්සුද බං.."

" පිස්සු නෙමෙ සිරා.. අර කෙල්ලො දෙන්නෙක් පහළ ඉන්නවා.. කවුද
ආවෙ කියලා හොයන්න එපැයි.."

" කියට..??"

" පාන්දර පහට විතර කිව්වෙ.."

" ඒ වෙලේනම් කොහොමත් වෙන්න බෑනෙ බං.. ඔන්න තුනට වගේ නම්
මට ඇහැරුණා.."

" මන්දා බං.. කමක් නෑ හෙට විතරනෙ.. අපි යනවනෙ.."

" මම.. ආධිය අයිසා බෙහෙත් මොනවහරි ගන්න ගියාද දන්නෙන නෑ.. එයා
අසනිපෙත් හිටියෙ.."

" ආ ඔව් මම දැක්කා හන්දිය හරියෙ ෆාමසියක් තියනවා.. ඒත් බං උදේ
පහට.."

" බලමු බලමු.. මොකක්ද කියලා.."

සෙනෙකයා ඇදෙත් ඉදගෙන ශර්ට් එකක් මාරුකරගත්තා.. ඒ එක්කම අයුක
රධිය අයිසයි අයුක අයිසයි වොශාම එකේ ඉඳලා එළියට ආවා..

" වත්සල්.. එළියට එන්නකො.."

අයුක් අයියා ටවල් එක රැක් එකට දාලා සෙනුකයට කතාකලාම සෙනුකයා ගේජ් එකේ බැල්කනි එකේ කර්ටන් එකත් ඇඳගෙන බැල්කනි එකට ගියා.. රඬ අයියා බාත්‍රොබි එකක් ඇඳගෙන ලයිට්ස් ඔෆ් කරගෙන ඇඳට ආවා.. මම කොනට වෙලා බිලැන්කට එක ඔලුවෙ ඉඳන් දාගෙන වහගත්තා.. රඬ අයියා ගාව ග්‍රීන් ඇපල් ගවර්ජෙල් සුවඳයි..

" මේ මගුලෙ පටිය ලිහෙන්නෙ නෑනෙ.."

" ඒහ් මොකද කරන්නෙ.. ඔක ගලවන්නෙ ඇයි.."

" ගලවන්නෙ.. නිදාගන්න.. වෙන මොකකටද.."

රඬ අයියා බාත්‍රොබි එක ගලවලා බිමට විසික් කල්ලා මගේ ගාවට ඇවිත් මාව බුටු අඩුවලින් බදාගත්තා.. සැක් මේකා අන්ඩවෙයාර් එක පිටින් නේද ඉන්නෙ..

" ඇඳුමක් දාගෙන එන්නකො අනේ.."

" ඇඳුම තියෙන්නෙපැයි දාගන්න.. මම ගෙනාපු ඇඳුම ඉවරයි.. හෙට අදින එක විතරයි ඉතුරු.."

" අනේ අයියෙ.."

මම රඬ අයියා ගාවින් දහලලා දහලලා එහාට වුණා.. රඬ අයියා ආයෙම මං ගාවට ඇවිත් අඩු ටික ඔතාගත්තා කලින්ට වඩා තදට.. එහෙම කල්ලා මගේ කකුල් දෙක මැද්දට ඇවිත් මගේ පපුවට නිකට තියාගෙන මං දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මොකද.."

" මො-මොකුත් නෑ.. ආර්හ්.. ඇහ උඩ දහලන්න එපා අයියෙ.."

" කවුද දැහලුවෙ ඉතින්.."

රඬ අයියා බිලැන්කට එක අරගෙන දෙන්නවම වැහෙන්න දාලා තව උඩට ඉස්සිලා මගේ උරහිස ගාවින් වුණ තියාගෙන මගේ කමමුලකින් අත

නියාගත්තා.. එයා නාලා ආපු නිසා කොන්ඩෙන් තෙතයි.. ඇහන් සිතලයි..

" මට පොඩ්ඩක්වත් මතක් වුනේ නෑනෙ අද මගේ බර්ත්ඩේ එක නියනවා කියලා.. පොඩ්ඩම පොඩ්ඩක්වත් මතක් වුනේ නෑ.."

" කමක් නෑ අපි මතක් කලානෙ.. හැපිකව්වගෙ හැපිබර්ත්ඩේ එකනෙ.."

මම රඟ අයිියගෙ කොණ්ඩෙ අතකින් ගසලා කමමුලක් මිරිකලා අල්ලගත්තා..

" මෙහෙම ඔයා එක්ක මගේ එකබර්ත්ඩේ එකකටවත් ඉන්න ලැබෙයි කියලා I never thought in my life.. අඩුම තරමේ මම මෙහෙම හීනයක්වත් දැකලා තිබ්බෙ නෑ වරද්.. ඒකත් මගේ coming of age එකටම.."

" ඒකතමා කියන්නෙ.. හිතන්නෙ නැති දේවල් වෙනවා කියලා.."

" ...ආදරේ හිතෙනවා වරද්.. ඔයා මං ගාව ඉන්න වෙලාවට මට දැනෙනවා මාව සනීප වෙනවා වගේ.. අවුරුදු ගානක් තුළාවෙලා දුක්විඳපු මනුස්සයෙක් ටික ටික සනීපවෙනවා වගේ.. ඒක මගේ ඇහ ඇතුලෙන්ම මට දැනෙනවා.. ඔ ගිටි.. කොහොමද මම ඒක ඔයාට එක්ස්ප්ලේන් කරන්නෙ.. සිරාවටම එහෙම දැනෙනවා.."

රඟ අයිියා මගේ අතක එයාගෙ ඇගිලි පටලලා අතේ තිබ්බ මුද්දට හාදුවක් දුන්නා..

" මම ඔයාට ආදරෙයිනෙ.. එහෙම හිතෙන්න එපැයි.."

" මම.."

රඟ අයිියා මගේ ඇහ උඩින් එහාට වෙලා මාව එයාගෙ අතක් උඩින් නියාගෙන තුරුල් කරගෙන නලලට හාද්දක් දුන්නා..

" The knight who owns His Majesty's heart.."

" ඔයා දැන් නයිට් කෙනෙක්ද.."

" ඔව්.. පිරිමි ළමයෙක් අවුරුදු විසි එකකට එනවා කියන්නෙ නයිට් පදවියට සුදුසුකම ලබනවා කියන එකලු.. ඒකයි විසි එකේදී කොල්ලොන්ට කී වෙන්

හදවන්නෙ.. තව කියනවා එහෙම කියන්නෙ ගෙදර ගෘහමූලිකයෙක්, කී හෝල්ඩර් කෙනෙක් වෙන්න සුදුසුකම් ලබන එකලා..

" වෝහ්~ මම කී වෙන් දෙන ට්‍රැඩිගන් එක ගැන අහලා තිබ්බා වුණාට තේරුම දැනගෙන හිටියේ නෑ.."

" ඒකතමා කියන්නෙ The value of having a lover who knows every~thing.."

රඬ අයියා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" එතකොට නයිට් කාගෙ හදවතද අයිති කරගෙන ඉන්නවා කියන්නෙ.."

" මුලින්ම His Majesty තමයි නයිට්ගෙ හදවත හොරකම කලේ.. ඉතින් ඒක නිසා නයිට් His Majesty ගෙ හදවත අයිති කරගෙන ළග තියාගත්තා.."

" ඔයා ඊසි පිසි ලෙමන් ස්ක්වීසි වගේ හරිම චීසි හලෝ.."

" ඒක ලස්සන ෆෙයරි ටෙල් එකක් හරිද.. මම කවදහරි මගේ ළමයට කියලා දෙනවා.. කොහොමද His Majesty නයිට්ගෙ හදවත හොරකම කලේ කියලා.."

" එහෙමද.. හොඳයි හොඳයි.."

මම රඬ අයියා ගාවට තුරුල් වෙලා එයාගෙ කකුල් දෙක අස්සෙන් කකුලක් දාගත්තා..

" මේ.."

" මම..?"

" මට ඔයා නැතුව හුගක් පාලු හිතෙයිද.."

රඬ අයියා මම කියපු එකට මොකුත් නොකියා මගේ ඔලුව පිටිපස්සෙන් අල්ලලා පපුවට හේත්තු කරගත්තා..

" මම ඉක්මනට එනවා වරද්.."

" ඉක්මනට එන්න.. ආවොත් ආයෙ යන්නෙපා.. මට දුක හිතෙනවා.. මම ආස දේවල් මගේ ලග තියෙන්නෙ නෑ ඒවා අතැරලා යනවා.."

" එහෙම කියන්න එපා වරද්.. එහෙම වෙන්නෙ නෑ.."

" මට පාඨ හිතෙනවනෙ.. මම-මම මොකද ක-හ්-කරන්නෙ.. මට-ත් ඔයාට වගේ ත-නියම ඉන්න හැටි-අ-අමතක..වෙලා-වගේනෙ.."

" වරද්!!??"

" මම..??"

මම ඇස් වලට උනපු උනුම උනු කදුලු ගර්ට එකේ කරෙත් පිහිදගත්තා.. මගේ පපුවට ඊයම බරුවක් බස්සලා වගේ කැක්කුම කරනවා.. උගුර හිරවෙනවා වගේ..

" පපුවට තියලා ඉකිගහන්නෙපා වරද්.. මගේ පපුව කකියනවා.. දැන් නාඩා ඉන්න.. තව කල් තියෙනවනෙ.. මිම.."

" ඔයා ඉක්මනට එන්න.. මම අඩන්නෙ නෑ.."

රඬ අයියා මගේ තොල් වලට පහත් වෙලා පෙක් එකක් තියලා තොල් අහකට නොගෙනම එහෙමම ඉදියා.. එයාගෙ හුස්ම කැඩී කැඩී මගේ මුණෙ වදින්නෙ..මට කලුවර නිසා මොකුත් පෙනුනෙ නෑ.. මම රඬ අයියගෙ බෙල්ල වටේ අත් දෙක ඔතාගෙන එයාව මං ගාවට පහත් කරගත්තා..

" ඔයාට බර්ත්ඩේ ප්‍රසන්ට එපාද.. මගෙන් අහන්නැද්ද.."

" ප්‍රසන්ට එක තියෙන්නෙ කොහොමත් මං ගාව තමා.. අහන්නෙ මොකටද.."

" නෑ අනේ.. මම මේ ඇත්තට අහන්නෙ.. එපාද.."

" දැන් මොනවද ඉතින් තියෙන්නෙ.."

" ඔයා ගෙදර ගියාම.. ඔයාගෙ අල්මාරියෙ යටම තට්ටුවේ තියන ලාව්වු අරලා බලන්න.. මම ඒක මෙහෙ ගෙනාවෙ නෑ.."

" මොකක්.. ඇත්තටමද ඔය කියන්නේ.."

" ඔව්.."

" කොයිවෙලාවෙද ඔහොම එකක් තිව්වේ.."

" ඒක වැඩක් නෑනේ.. ඔයා ගියාම බලන්නකො.."

මම ඉස්සිලා රඳා අයියගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තියලා එයාගෙ යටිතොල මගේ තොල් වලට මැදි කරගෙන එකම තාලෙකට උරවන්න ගත්තා.. එයාගෙ හුස්මගන්න වෙගෙ වෙනස්වෙනවා මට දැනුනා.. එයා මගේ පිට මැද්දෙන් අත් යවලා මාව උස්සලා එයාගෙ උකුලෙන් තියාගත්තා.. ඒ අත් මගේ ශරීර එක අස්සෙන් පිට පුරාම දුටනවා.. මම මගේ ශරීර එක ගලවලා විසික් කල්ලා දැමමා..

රඳා අයියා මගේ කමමුලක තියන අත් හිමින් පහලට අරගෙන බෙල්ල හරියට එද්දි මට එයාගෙ තොල් වල ලේ රහ දැනුනා..

" ට-වරද්..!!"

රඳා අයියා මගේ කොන්ඩෙ අස්සෙන් අත් යවලා මාව තව එයාගෙ මුණට ලං කරගත්තා.. එයාගෙ එක අතක් මගේ පපුව දිගේ පහලට යනවා.. මම එයාගෙ උරහිස් තද කල්ලා මිරිකලා අල්ලගත්තා..

" ආහ්ව~"

රඳා අයියා මගේ බට්ටික් එකක් හයිසෙන්ම අල්ලද්දි මම එයාගෙ තොල් වලින් එහාට වෙලා ඉනෙන් ඉස්සුනා.. එයාගෙ අනිත් අතත් මාව හයිසෙන් අල්ලනවා..

" ඔයා ඒකට කැමතියි වරද්.."

රඳා අයියා මගේ පපුවෙන් තොල් තියාගෙන කතාකරද්දි මම එයාගෙ කොණ්ඩෙන් අල්ලලා මගෙ පපුවට තදකරගත්තා.. මගේ ඇඟ ඇතුලෙන් රස්නයක් දැනෙනවා..

" ඇ-ඇති.. නවත්තන්න.. අහ්-අයිසෙ.. සෙනුකලා.."

මට ලාවට බැල්කනියේ කර්ටන් අස්සෙන් සෙනුකවයි අයුක් අයිසවයි
පෙනෙද්දී මම රඳා අයිසගෙ අත් දෙකෙන් අල්ලා එයාව නතරකල්ලා
එහාට වුණා..

" බබා come to your senses.. එන්න නිදාගමු.."

රඳා අයිසා මාව කිව් කිවියේ තුරුල් කරගෙන මගේ නලලට හාද්දක්
දුන්නා.. එයා එහෙම කිව්වට නිදාගන්න බෑ.. මට එයාව දැනෙනවා..
එයාටත් මාව දැනෙනවා.. මම ඇස් දෙක පියාගෙන ඒක අමතක කරන්න
ට්ටි කලා.. රඳා අයිසා එක අතකින් මගේ කොණ්ඩෙ අතගන්නවා.. ඒ
සනීපෙට මම ඇස් දෙක පියාගන්නා.. ලාවට වගේ නින්ද යාගෙන එද්දී රඳා
අයිසා ටිකකින් හිමිහිට ගොරවන සද්දේ මට ඇහුණා.. බැල්කනි එකේ
දොර වැහෙන සද්දේ එතකල්ම අවදියෙන් ඉඳපු මට ඊටපස්සෙ මොකුත්ම
ඇහුණෙවත් පෙනුනෙවත් නෑ..

"නරක සමනලයා"

මට නිදිමනා.....යි

එන්නාම... ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

76 කොටස

"කොහෙ යන්නද.. මාත් එක්ක නටන්න ලැස්තියෙන්නෙපා.. කොහෙවත් යන්නෙ නෑ..!!!"

"අනේ~ මගේ ඇඳුම් ඔක්කොම එහේනේ.. මට යන්න දෙන්නකො.."

"....."

"යනවද.. හා ද.. යන්නමද.."

"....."

"එහෙනම් මම යනවා ඇ.."

"දැන් මම මොකක්ද කිව්වෙ.."

"ඔයා එක්ක නටන්නෙපා කියලනෙ.. ඇයි මොකද කැගහන්නෙ.."

"දැන් දවස් ගානකින් ගෙදර කවුරුත් හිටියෙන් නෑ.. මේ රූ යන්න ලැස්තියුනොත් වරද්.. අම්මපා මම අඩු කඩනවා.."

"මගේද.."

"....."

"මගේද.. කියනවකො.. මගේද කඩන්නෙ.. ආව්.. මොන මගුලක්ද ටොකු අනින්නෙ.. මා වවුලා.."

"ගිහින් ඇහ සෝදගෙන එන්න.."

"මට බෑ.."

"එකපාරයි අහන්නෙ.. සෝදනවද නැද්ද.."

"නෑ.. ආ~ආධ්‍ය අයිගේ.. මාව බිමින් තියනවා..!!!!!!!!!!!! අම්මා~තවුසෙට පිස්සුද.. එපා එපා!! හැබැයි රධ්‍ය අයිගේ-"

ජ්‍යෙෂ්ඨා
ජ්‍යෙෂ්ඨා
ජ්‍යෙෂ්ඨා

" තවුසෙ මෝඩ තඩි උරු කැස්බැවා.. ඔහොම ඉදපත්.. මම අද තවුසෙගෙ ඇටකටු ගලවලා රෙක්සිට කන්න දානවා.. අරිනවා දොර.. ආර්ථි!!!! ආධ්‍ය අයිසේ රධ්‍ය අයිසා මට කරදර කරනවා.. එන්නකෝ.. අයිසේ.. තවුසෙගෙ කකුල් දෙකේම ඇහිලි උලුවස්සෙ විතරක් නෙමෙ හැම පුටු කකුලකම හැම මෙසෙකම හැම බිත්-"

" බබා මේ ටවල් එක.."

රධ්‍ය අයිසා වොග්‍යාම එකේ දොර ඇරල මගේ අතින් ටවල් එක තියලා කටත් උල් කල්ලා කිස් එකකුත් දීලා දොර වහගෙන යන්න ගියා..

" -හැම බිත්තියකම වැදියන් ඒස්වාහ පු: ..හොට කැත ගැටපොළොස් කොට්ටෝරුවා.. හිතක් පපුවක් නැති කිරි ඉබ්බා.."

රධ්‍ය අයිසා කාමරේ ටීවී එක හයිසෙන් දාගන්නවා මට ඇහුණා..

" වර~ද්.. ඔයාට ඇහසෝදන්න මම තාර පැටියෙක් ගෙනැත්තෙන්නද.."

රධ්‍ය අයිසා දොරට අමුතු තාලෙකට තට්ටුවකුත් දාලා එහාපැත්තෙ ඉදන් කැගැහුවා..

" මගෙන් මුකුත් අහගන්නැතුව යනවා යන්න..!!"

මම උරු තවත් පැහැදිලි කල්ලා වැඩක් නැති නිසා ඇඳුම වික ගලවලා කිඵටු ඇඳුම දාන බාස්කට එකට විසික් කලා.. අපි හවස තුනට විතර තමයි රිසෝට එකෙන් එන්න ආවෙ.. ආධ්‍ය අයිසට හෙට වැඩට යන්න තියෙන නිසායි හුගක් රූ වෙලා ඇවිල්ලා ඩ්‍රයිව් කරන්නත් අමාරු නිසායි තුනට ආවෙ.. මෙහෙට එද්දි අට වුණා.. ආගිලා මහිගාලා කියාන් අයිසලා සෙනුකයා ඔක්කොම එයාලගෙ ගෙවල් වල ගියා.. සයෝන් අයිසන් දැන් විකකට කලින් තමයි ගෙදර ගියේ..

මේ දවස් ටිකේම එයාලා එක්කම ඉදලා, යද්දි නිකම වැස්සක් වැහැලා පැව්වා වගේ දැනෙනවා.. හරිම පාලයි..

අපේ අම්මා ගෙදර නැති වුණත් මට ගෙදර යන්නම ඕන වුණා.. දැන් දවස් කීයක්ද. මම ගෙදරත් නෑ.. අනික මගේ ඇඳුම් ඔක්කොම කිප්ටු වෙලා.. ට්‍රිප් ගියා වගේ නෙමේ ඇවිල්ලා ඒවා සෝදලා වෙලලා කීයක් වැඩ තියද.. මම රඬ අයිියගෙන් ඇහුවහම රු මම යන්නද කියලා මට ටොක්කක් ඇනලා ගෙදර රෙදි හෝදන ලොකු බේසමට මාව අතැරලා යන්න ගියා.. මහ පොල් කාවයිසෙක් තමා..

ඒ අස්සෙ මට ඇහෙනවා දොර එහාපැත්තෙ ඉඳන් හයිසෙන් සිංදු කියනවා..

" තාරපැටියා ඇහ සෝදලා ඉවරද.. එන්නකො කන්න.."

" ඉන්නවා පොඩ්ඩක්.."

මම ඇහට වතුර දාගෙන සබන් කැල්ල අතට ගත්තා..

" සුරංග නාව් මගේ~

හදක් වගේ පායලා~"

අනේ මට මුගේ කටේ මේ සබන් කැල්ල ඔබන්න ඇත්නම්..

" තවුසෙටත් සුරංග නාන එක තමා පේන්නෙ නේද.."

මම දොරෙන් එහාපැත්තෙ තියෙන්නෙ වෙනම ලෝකයක් කියලා හිතෙන් මවාගෙන ඉවසදරාගෙන ඇහ සෝදලා ඇඳුමක් ඇඳගෙන එළියට එද්දි රඬ අයිියා විසිල් එකකුත් ගහගෙන ඇඳ හදනවා.. මම මාව වතුර බේසමට අතැරිය කේන්තියට කණ්ණාඩිය ගාවට ගිහින් කොලෝන් බෝතලේ ඔලුවට හලාගෙන දඩාස් ගාලා ඒක මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. ඒ සද්දෙට රඬ අයිියා හැරිලා මං දිහා බැලුවා..

" මොකද.."

" මොකුත් නෑ.."

මම ඇඳෙන් වාඩිවෙලා ඔලුව පිහිදාගෙන පිහිදාගෙන පිහිදාගෙන ගියා..

" මේ වරද්.."

"....."

" සිරාවටම අහන්නේ තාර පැටියෙක් එපාද.. කහ පාට පික් පික් ගාන එකෙක්.."

"....."

" තාරපැටියට මල පැනලද.. හරි හරි ඔයා පිහිදාගෙන එන්නකො.."

රධ්‍ය අයියා මට කේන්ද්‍රිගියපු එක සහ එකකටවත් ගනන් ගන්නේ නැතුව එයාගෙයි මගෙයි බැක්පැක් දෙක කවුළු එකට හැලුවා.. ඒකෙ අස්සෙ ගැමිපු බෝතල්, පනාවල්, ජෙල්, ඩියුඩ්‍රින්ඩ්, ප'ගියුම්, බාගෙට කාපු චිට්ට්ගම්, මදුරුවොන්ට ගාන ක්‍රීම්, වොලට්, බෙල්ට් අරවා මේවා ලොට් එකක් තිබ්බා.. මම ටවල් එක රැක් එකෙන් දාලා ගිහින් රධ්‍ය අයියට ඒක අස් කරන්න උදවු කලා..

" මේ වරද්.. ඔයාගෙ අන්ඩවෙයාර් එකක් නේද මේ.."

රධ්‍ය අයියා කොළපාට අන්ඩවෙයාර් එකක් මට පෙන්නලා ඇහුවා.. මම ඔය වගේ ඒවා ප්‍රසිද්ධියේ පේන්න තියන්නේ නෑ කියලා මම එකහෙලාම දන්නවා..

" මගේ නෙමේ මනුස්සයෝ.. ඔකට මං වගේ දෙන්නෙක්ට බහින්න පුළුවන් පේන්නැද්ද.."

" මගේ එකක්ද.. සැක්.."

රධ්‍ය අයියා ඒක එහාට දාලා බැග් එක අස්සට අතක් දාලා ඒක හොඳට ගැසුවා.. ඒ එක්කම සර සර ගාලා බිමට හැලුනේ කළුපාට පොඩි පෙට්ටි වගයක්.. මම එකක් අතට අරගෙන බැලුවා..

යකෝ..!!!!!!!

" මේ කාගෙද්.."

" කොයි?? මොන??"

"කොයි කියලා අහන්නෙ මේ කොන්ඩම් කාගෙද.. තවුසෙ ට්‍රිප් යද්දි ඒවත් ගෙනියනවද.."

රධ්‍ය අයියා පැනපු ගමන් මගේ කටේ දෙපැත්තෙන් අල්ලාත්තා..

"කැහැන්නෙපා යකෝ.. අපේ අයියට ඇහේවි.. මොන කොන්ඩම් එකක්ද.. මම ඔහොම මගුල් ගෙනිව්වෙ නෑ.."

"නැත්තෙ කොහොමද.. මේ තියෙන්නෙ.. මම අරගෙන ගිහිල්ලද.."

"ඔයා ඇත්තට ගෙනිව්වද නෑනෙ.."

"ගෙනිව්වා ප#ක්.. මට පිස්සු කියලා හිතුවද.."

"මම ජීවිතේට ඔහොම මගුලක් ආමසියකට ගිහිල්ලවත් ඉල්ලලා නෑ.. අයුකගෙද දන්නෙ නෑ.."

"ඉතින් අපේ බෑග් එකේ තියෙන්නෙ.."

"පාවිච්චි කරපු එකක් නෙමෙයිනෙ.. ඌට ගෙදර ගෙනියන්න බැරි නිසා දැමිමද දන්නෑ.. නැත්තන් අපේ අයියගෙ වෙන්නත් බෑනෙ.."

"ඒ වුණාට මෙකේ ආධ්‍ය අයියගෙ බඩු වගේකුත් තිබ්බා.. අනේ මන්දා ඔන එකක්.. මෙන්න මෙක ගන්නවා.."

මම ස්ටැම්ප් බොක්ස් එක රධ්‍ය අයියගෙ අතට විසික් කල්ලා බඩු ටික පිලිවෙලට තියෙන තැන්වලින් තිබ්බා..

"වුටියෝ~ කන්න එන්නෝ~"

ඒ එක්කම ආධ්‍ය අයියා හෙන ගහන්න වගේ දොරත් ඇරගෙන කාමරේට ආවා.. රධ්‍ය අයියා ගේප් එකේ ස්ටැම්ප් එක කලියමේ පොකට එකක් අස්සට ඔබාගත්තා..

"ආ දෙන්නම වොග් දැමිමද.. එන්න කමු.. මම පොඩ්ඩක් ටවුන් එකට යනවා ළමයි.."

"ඒ මොකද.."

" මගේ ස්ටෙන් එක ඩිස්පැන්සරියෙ දාලා ඇවිල්ලා.. ඒක ගන්න යන්න ඕන.. හෙට හොස්පිටල්නෙ.."

" මම දැක්කනෙ අයිසගෙ ස්ටෙන් එක පහල තියෙනවා.."

" ඒකනෙමෙ පොඩ්.. අනිත් ඩුවල් රිද්ම එක.. ඒක යාලුවෙක් ඉල්ලගන්නා.. ගන්න යන්න ඕන.. අනේ මගේ පළවෙනි පඩියෙ අසුදාහ!!"

" ඒක එව්වර ගණන්ද අනේ.. "

" ඔව්නෙ.. එන්න එන්න කන්න.. බඩගිනී මටනම.."

ආධ්‍ය අයිසා දොර වහගෙන යන්න ගියා..

" දාලා ආවලු.. යාලුවෙක් ඉල්ලගත්තලු.. ඔයාට තේරුණාද මොකක්ද ඒ කිව්වෙ කියලා.."

රධ්‍ය අයිසා අමුතු විදියට දොර දිහා බලාගෙන ඉඳලා මාත් එක්ක බැග් අස් කල්ලා පහළට ගියා.. යද්දි ආධ්‍ය අයිසා කෑම ජ්ලේට්ස් වලට දාලා කුස්සිය අස්කරනවා..

" ලමයි ඕගොල්ලො හෙට කීයටද යන්නෙ එතකොට.."

" රූට යනවා කියලා ඉන්නෙ අයිසෙ.. මෙ ජස් මාව උදේ ගෙදර ගිහින් දාන්න හරිද.."

" ඒ මොකටද.."

" මොකටද අහන්නෙ ඇයි මම ගෙදර යන්නැද්ද.."

" ඕන්නැ.."

රධ්‍ය අයිසා ෆ්‍රයිඩ් රයිස් හැන්දක් කටේ ඔබාගෙන කකුලක් හොල්ල හොල්ල කනවා.. දෙන්න හිතයි.. මම දෙකක් රවලා ලූනු කොළයක් කටේ ගහගන්නා..

" වලිද.."

" මම.. වරදට පීක් පීක් ගාන තාරපැටියෙක් දුන්නෑ කියලා තරහවෙලා ඉන්නෙ.."

ආධ්‍ය අයියා ඒකට මහා හයිසෙන් හිනාවුණා.. මු කියන බොරු යකෝ.. මම කොයිවෙලාවෙද එහෙම එකක් කිව්වෙ.. මම තාරපැටියෙක් ගැන අඩුම තරමේ සඳහනක්වත් කලේ නෑ..

" චූට්ට තාරපැටියෙක් ඕනවෙලාද.."

" බොරු අයියෙ.. මොකද තවුසෙ බොරු කියන්නෙ.."

" මම මොකටද බොරු කියන්නෙ.."

රධ්‍ය අයියා තව හැන්දක් කටේ ඔබාගන්නා.. මම රධ්‍ය අයියගෙ කට දෙපැත්තෙන් අල්ලලා ඒකටම විලිපේස්ට එකෙන් මෙස හැන්දක් පුරෝලාම කටේ එබුවා.. ඒකා හිරවෙලා මැරෙන්න ගියා.. මෙස හැන්දක් නෙමේ පොල්කටු හැන්දක් පුරෝලා මිරිස් කුඩුයි ගමමිරිස් කුඩුයි කවන්න තියෙන්නෙ..

" කැහ්-කැහ්-කැහ්.. අයියෙ වතුර වතුර.."

රධ්‍ය අයියා වතුර බොනකල් මම කැම එක කලබලේට කාලා සාලෙට දුවගෙන යන්න නැගිට්ටා විතරයි මේකාත් මගේ පාර පස්සෙ පන්නන්න ගන්නා.. දිවියෙක්ද යකෝ මෙව්වර හයිසෙන් අඹවන්නෙ.. මම පණ කඩාගෙන සෝෆා වලටයි බල්ලොන්ටයි උඩින් පැන පැන මගේ පණකෙන්ද බේරගන්න දිව්වා.. දුවලා ගෙදරින් එළියට පැනගන්නා..

" ආධ්‍ය අයියේ.. අනේ එන්නකෝ~"

" උඹව අදනම හමගහනවා වරද්.. ඉදපත්.."

" අනේ ආධ්‍ය අයියේ.. මුට යකෙක් වැහිලා.."

" වරද් නැවතියන්.."

මම දුවගෙන දුවගෙන උඩට ගිහින් ආධ්‍ය අයියගෙ කාමරේට පැනලා දොර අගුල් දාගන්නා.. මේ පොල් කාවයිසා මගේ පස්සෙ පියාඹගෙන ඇවිත්

කොටන්න යනවනෙ.. මම ආධ්‍ය අයිගෙ කාමරේ දොර වහලා ඒකට හේත්තු වෙලා හති දැමිමා.. අම්මෝ මේකෙ සුවද..

"වෝහ්~"

මම ඒ වෙලාවෙ තමයි ආධ්‍ය අයිගෙ කාමරේ හරියටම දැක්කෙ.. කලින් ඇවිල්ලා තිබ්බට ඉන්නෙ නැහැනෙ.. මුළු කාමරේම එක කුණුපොදක් නැතිවෙන්න අස් කල්ලා.. පිලිවෙලට රාක්ක වල ලොකු පොත්, පොඩි පොත් අඩුක් කල්ලා පොඩි මල් පෝච්චි තියලා ලස්සනම ලස්සනට අස් කල්ලා තිබ්බා.. ඇඳන් එක රැල්ලක් නැතිවෙන්න පිරිසිදුයි.. කාමරේ රෝස සුවදයි.. මම දැක්කා ආධ්‍ය අයිගෙ ෆෝන් එක ඇඳ උඩ රිංග්ස් යනවා..

Anuu(2) Calling...

ටසිරි.. මේ අර අනූ කියන කැල්ල නේද.. ෆෝන් එකේ ස්ක්‍රීන් එකේ වැටිලා තිබුනෙ blur කරපු කොල්ලෙක්ගෙ ෆොටෝ එකක්..නළුවෙක්ද.. සැක් මේ මගුලෙ මුණ පේන්නෙ නෑනෙ.. කොල්ලෙක්ගෙ ඇයි ෆොටෝ එක දාගෙන ඉන්නෙ.. අප්පච්චි දැනගනී කියලද දන්නෙ නෑ.. ඒ එක්කම කෝල් එක කට වෙලා මැසේජ් එකක් සෙන්ඩ් වුණා..

" ශාක්‍ය.. මේක අන්තිම වතාව වෙන්න ඔන.. ආයෙ මට කතාකරන්න හිතන්නවත් එපා.."

කවුද යකෝ මගේ මස්සිනාට පල් පාටි දාන පොල්කටු මාලෙ.. මේ අයිගට කියන්න ඔන පිරිමි පෞරුශය ඉස්සරහට දාලා ආධිපත්‍ය පතුරගන්න කියලා.. මම ආයෙ ඔපදූප හොයන්නැතුව ගේජ් එකේ දොර ගාවට ඇවිල්ල දොරට කන තියාගත්තා.. පොල් කාවයිසා පියාබලා කුඩුවට ගිහිල්ලද කොහෙද.. මම ගේජ් එකේ දොර ඇරලා කකුලක් එළියට තිබ්බා විතරයි දොර ළග හිටපු යෝධ මනුස්සයා මාව ආධ්‍ය අයිගෙ කාමරේ බිත්තියට තද කල්ලා කටට අතක් තියලා වහගත්තා.. තද කල්ලම වැහුවා..

" කාපිය ලුණු.. උද්ධව්ව තාරාවා.."

" බවැක්~ ඔක්~ ඊයා~ ඇක් ~බවැක් තුහ්.. තවුසෙ හිතක් පපුවක් නැති- බවැක්~ කැත වවුලා.. මට වමනෙ යන්න එනවා.. මොන හු-"

" කුණුහර්ප කිව්වොත් බෝතලේම කවනවා වරද්.."

මම රඳා අයිගෙන අත ගසලා වොග්ගම් එකට දුටුගෙන ගිහින් කට
හෝදගත්තා.. මේකා මගේ කටට ලුණු අහුරක්ම ඔබලා කටත් වහගෙන
ඉදපු නිසා ලුණු රහටයි තිත්ත රහටයි මට ඔක්කාරෙට එන්න වගේ.. ඒ
එක්කම ආධ්‍ය අයිසා කාමරේට ආවා..

" හයිසේ තාම මරාගන්නවද.."

" බවැක්~ ආධ්‍ය අයිසේ මේ ගෙම්බා ලුණු වගයක් මගේ කටේ එබුවා.."

" මොකටද මට මිරිස් කැවුවෙ.."

" මොකටද මට තාරපැටියා කිවුවෙ.."

" ඉතින් උඹනෙ තාරපැටියෙන් ඔන.. ගෙනැවිදින්නැත්ත බැල්කනියෙන්
පහලට පනිනවා කිවුවෙ.."

" ආහ්.. මේ කැදත්තා කියන බොරු..!!! බොරු ආධ්‍ය අයිසේ.."

මම රඳා අයිගෙන කකුලට පයින් ගැහුවා..

" මම මොකටද බොරුකියන්නෙ.. අයිසා ටවුන් ගියාම වරදට කහ පාට අර
පික් පික්.. මොකක්ද වරද.. ඔයාට පික් පික් ගාන එක්කෙනෙක් නේද ඔන
කිවුවෙ.. අන්න ඒකෙක් ගේනවද.."

" මම.. ගේන්නම ගේන්නම.. මට ඇඳගන්න දීලා දෙන්නම දැන් කාමරෙන්
එළියට ගිහින් නිව්සැනසිල්ලෙ මරාගන්නකො හොඳද.."

මම ආධ්‍ය අයිසටයි රඳා අයිසටයි දෙන්නටම රවලා කාමරේට ඇවිල්ලා
කකුල් දෙකත් සෝදගෙන ඇඳ උඩ ඉදිය කියාලා බදාගෙන කොට්ටේට ඔලුව
නියාගෙන ඇස් දෙක වහගෙන හිටියා.. මම විනාඩි විස්සක් විතර හිටියා..
කියාලා මගේ මුණ ඉව කරනවා.. මම එයාව අත් දෙකෙන්ම බදාගෙන
මුනට කිස් එකක් දුන්නා..

" වූටියෝ.. මම ගිහින් එන්නාම.. මේ මෝඩයගෙ ෆෝන් එක බැල්කනියෙන්
පහළට විසික් කරන්න ආයෙම මොනාහරි කිව්වොත්.."

ආධ්‍ය අයිසා මගේ පස්සට තට්ටුවක් දාගෙන එළියට ගියා.. අම්මෝ
මෙයාගෙ රෝස සුවද.. මාව ඒකට ඇදීලා යනවා වගේ..

@Shan

" මේ අයිසේ තාරපැටියෙක් ගේන්න හොඳද.."

" පොඩි!!!"

" පීක් පීක් ගාන එකෙ~ක්.."

රඳා අයිසා කෑගහලා ආධිය අයිසට කියනවා මට ඇහුණා.. මම කියාරව අත් දෙකට බදාගෙන ගලි වෙලා ඇස් දෙක උණ්ඩි කරගෙන පියාගන්නා.. මට ඇහුණා කාමරේ දොර වැහෙනවා..

" කියාරා.. මම මොකක්ද කියලා තියෙන්නේ.."

කියාරා එකපාර මං ගාවිත් නැගිටලා යන්න හැදුවත් මම එයාට අල්ලලා තද කල්ලා බදාගන්නා..

" ඔයා යන්නෙපා.. මගේ කියාරා.."

කියාරා ආයෙම කුන් කුන් ගාලා මගේ උරහිසටත් අතක් තියාගෙන මං ගාවිත් ඉදගන්නා..

" මේ වරද්.. එන්නකො පොඩ්ඩක්.."

" යනවා යන්න.. අල්ලන්නෙපා මාව.."

" කලින් කියන්න එපැයි.. මම දැන් අල්ලල ඉවරනේ.. එන්නකො එන්නකො.."

" බෑ.."

චටාස්

" Happiness is having your boyfriend's butt bouncy like a caramel pudding.."

" අහකට යනවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" එහෙනම් නැගිටින්නකො.. නැත්නම් ආයෙම ගහනවා.."

මම කියාරව අතැරලා නැගිටලා ඇස් දෙක වසර කරගෙන එළිය බලාගෙන
හිටියා.. රඳා අයියා මං ගාවින් වාඩිවෙලා අර බූවලු අඩු වලින් මාව
ඔතාගෙන ඇදට පෙරළුණා..

" යනවා එහාට.."

" අපි මේ තාර ප්‍රශ්නේ විසඳගමු.."

" මම තාරාවෙක් නෙමෙයි.."

රඳා අයියා මගේ තොල් වලට පෙක් එකක් දුන්නහම මම එයාගෙ පපුවට
අහලා අහක් වුණා.. එනවා මෙනෙ ඉඹින්න..මගේ කටේ ලුණුත් දාලා..
කලපු කොට්ටෝරුවා..

" Don't

ever

avoid my kisses.."

රඳා අයියා එක අතකින් මගේ කම්මුල් දෙපැත්ත අල්ලගෙන රිදෙන්නම
මගේ තොල් හැපුවා.. ඊටපස්සෙ ආයෙම එතන හිමින් කිස් කරද්දි මම
එයාගෙ පපුවට අත මිට මොලවලා ගහලා ගහලා එහාට වුණා..

" ආවි.. ලේන් එනවා.."

" පොඩ්ඩක් ලේ ආවහම මක් වෙනවද.. එතකොට ඔයාට මේක එපාද.."

රඳා අයියා ලොකු ප්ලාස්ටික් බෝල් එකක් පෙන්නලා අහද්දි මම ඒකදිහා
බලලා ආයෙම එළිය බලාගත්තා.. මොකක්ද දන්නෙ නෑ.. කන දෙයක්ද..
කෑමකට සටන පාවලා දෙන එක වැරද්දක්ද.. මගේ දණ්ඩනීති සංග්‍රහයෙ
එහෙම එකක් තියෙනවද කියලා මම කල්පනා කලා..

" මොකක්ද.."

රඳා අයියා තොල හපාගෙන හිනාව නවත්තගන්නවා මම දැක්කා.. සැක්
වරද්ද.. උබනම හත්පොලේ ගාගන්නවා..

@Shan

" A special ice cream from Radhya's ice cream shop to this gentleman.. This is made by adding KitKat and Nutella to many scoops of ice cream and extra honey for a special recipe.. One kiss is all it takes~"

රධ්‍ය අයියා හැන්දෙන් බෝල් එකේ තියන ඒවා කලවම කල්ලා හැන්දක් මගේ කට ගාවට කරද්දි මම එළියම බලාගෙන කට ඇරියා.. මෙකටත් ලුනු දාලද දන්නැනෙ.. ඒ වුනාට ඒක කැවහමනම් තාරපැටියව පැත්තකින් තියලා කන්නම හිතුණා..

" අනේ මේ ලොකුකම පැත්තකින් තියලා මේක කනවා.. ගැණුන්ටවත් නෑ මෙව්වර මායම්.."

රධ්‍ය අයියා මගේ පිටට දබෝස් ගාලා හයිසෙන් පාරක් දීලා බෝල් එක ඇදෙන් තියලා ගිහින් බැල්කනි එකේ දොර වහන්න හැදුවා.. ඒ වහන්න හදලත් ටිකක් වෙලා පාර දිහා බලාගෙන ඉඳලා මට කතාකලා..

" මේ වරද්.."

" මම.."

" පොඩ්ඩක් එන්නකො.."

මම ඇදෙන් නැගිටලා බැල්කනි එකට ගියා..

" ඔයාට පේනවද අතන බයික් එකක් නතර කල්ලා තියෙනවා.."

" කොතන..?? ආ ඔව්.. අර ලයිට් කණුව ගාවද්.."

"මම.."

මම හොඳට බැලුවහම මට ඒක දැකලා හුරැයි වගේ පෙනුනා.. මම කලින් කොහේහරි මේක දැකලා තියනවනෙ.. මට හොඳට මතකයි..

" මම ඒක කොහේහරි දැකලා තියෙනවනෙ ඒයි.."

" දැකලා තියෙන්න ඔන.. හොඳට බලලා කියන්නකො.."

මම බැල්කනි එකේ කණුවට හේත්තුවෙලා පේන්නැතිවෙන්න හොඳට බලාගෙන හිටියා..

" මට මතක් වෙන්නෙ නෑනෙ.. කවුද.. අපි දන්න කවුරුහරි ද.."

" මම.."

ඒ එක්කම රඬ අයියට කෝල් එකක් ආවා.. රඬායියා කෝල් අයිඩි එක මට පෙන්නවා..

Kiyanann Calling...

" අයාන් ද.. ඔව් ද.."

" මම.. ඒකතමා උඹට ගෙදර යන්න එපා කිව්වෙ.. කොහෙද මොලේ ඇහ පුරාමනෙ.."

රඬ අයියා මගේ අතින් ඇදලා කාමරේට දාලා බැල්කනි එකේ දොර වහලා කර්ටන් එක ඇදලා දැමමා..

" ඔ කියපන්.."

" ආ නෑ නෑ බං.. මාත් එක්ක ඉන්නවා.."

" හරි හරි.."

" හරි බං.. අවුලක් නෑ.."

" ඒකා මොකද මෙහේ කරන්නෙ.."

" මම හිතන්නෙ ඔයාට හායි කියලා යන්න ඇවිත් තියෙන්නෙ.. මගුලක් අහන්නැතුව යනවා ඇදට..!!!!!!!"

" මට බනින්නෙ.. මොන රෙද්දක්ද.."

මම ඇදට ගිහිනි අයිස්ක්‍රීම් බෝල් එකේ ඉතුරුටික කන්න ගත්තහම රඬායියා ටේබල් ලෑමස් එක ඔත් කල්ලා අනිත් ලයිට්ස් ඔෆ් කල්ලා ඇදට

ආවා.. මම පොඩ්ඩක් රඳා අයියට කිට්ටු වෙලා පැත්තකින් හේත්තුවක් දාගන්නා..

" අනේ ඒ පුත්තලම බුරුවගෙ කට විතරයි.. දෙන්න හිතයි මැරිලා වැටෙන්න.."

" දෙයි මැරිලම වැටෙන්න.."

" ඇයි දැන් කලින් සද්ද නැතුව ඉඳලා ආයෙම එන්නෙ.. මම ඔකගෙ ඇට දෙක තලලා දානවා.."

මම හිතීන් මවාගන්නා.. ඔය අයාන් කියන පුත්තලමෙන් ගෙනාපු බුරුවගෙ මුළු ඇහම තලලා දාලා චකුගඩු දෙකයි හඳවතයි චිකුණලා මම ඒකෙන් ගෝන් මෙන්ඩිස්ගෙ කොන්සර්ට් එකක් බලන්න යනවා.. I love it when you call me senorita~

" මම.."

රඳා අයියා මොකක් හරි කල්පනා කරන ගමන් හිටියේ.. සැක් මේ බුරුවෙක් ඇවිල්ලා මුඩි එක කාලා දැමීමනෙ..

" අයියෙ.."

" මම.."

මම ඉවරවුනු බෝල් එක පැත්තකින් තියලා රඳා අයියට මගේ පැත්තට හරවගෙන එයාගෙ මුණ අත් දෙකෙන්ම අල්ලගන්නා.. එයා ගැස්සිලා වගේ මගේ ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම එයාගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තියලා එයාගෙ නලලට මගේ නලල තියාගන්නා..

" I don't want anyone to come and disturb us when we are together.."

" මම.."

" අපි ඔයාගෙ ඩයරි එක කියවමුද.. ඔයා දවසක් කිව්වෙ කියවමු කියලා..???"

රඳා පැන්බේස් එකයි ආරා පැන්බේස් එකයි අයුක් පැන්බේස් එකයි
ගිනිතියන්න හුමිතෙල් හොයාගෙන යන බේසික වෙරි මිනිසි..

විහිලුවක් කලේ පිස්සු කෙල්ලොහ් ටික / කොල්ලොහ් ටික..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

77 කොටස

" මම කවද්ද අනේ පරිසර දිනේට පැළයක් හිටවන්න ගිහින් මල් බාල්දිය ඇහේ හලාගත්තේ.. මට මතක නැතේ.."

" මම හිතන්නේ අටේදි ඉස්කෝලේ පරිසර දිනේ දවසේ.. මටත් හරියටම දැන් මතක නැ බං.."

" සැක් නේද.. හෙන වාට්ට් මමනම.."

මාම රඨ අයියගෙ බඩ උඩින් ඔලුව තියාගෙන කහපාට කවර් එකක් තියන පොතේ එහා පිටුව පෙරළුවා.. ඒකේ අස්ස තව එක එක කොළ අරවා මේවා තිබ්ලා වැටෙනවා.. මම ඒවා අරගෙන පැත්තකින් තිබ්බා.. සැක් මේක කියෙව්වහම මට මගෙ පරණ සතා ගැන මහා ලැජ්ජාවක් දැනිලා බැල්කනියෙන් පැනලා මැරෙන්නම හිතෙනවා.. මියුසික් රූම එකේ ගිටාර් කම්බියකට අත කපාගෙන අඩපු එකත් තියනවා..

රඨ අයියගෙ අකුරු බෝල වගේ ලස්සනට රවුමට පිළිවෙලට එකම සයිස් එකෙන් බලන්න ආස විදියට තියනවා.. ඒකට මගේ නමය වසරේ පොතක් අරගෙන බැලුවොත් බල්ලෝ බත් කන්නේ නෑ.. මගේ අකුරු හෙනම කැතයි.. කැතයි කියන්නේ.. කැතම කැතයි.. අකුරු, ඉලක්කම, ග්‍රික් අකුරු ඔක්කොම එකවගේ තමා.. මට බෝල කර කර ලියන්න තේරෙන්නේ නෑ.. කියවගන්න පුලුවන් විදියට විතරයි ලියන්න පුළුවන්.. ඒක ඉතින් මගේ වැරද්දක් නෙමෙයිනේ.. රඨ අයියා ඩයරි එක ලියලා තියෙන්නේ ඉංග්‍රීසි වලින්.. තැනින් තැන සිංහල සිංදුකැලි ලියලා තියනවා ඇපොස්ට්‍රොෆිස් දාලා..

හැබැයි ඒක ඩයරියක්ම කියන්නත් බෑ.. හැමදාම කරපුවා ඒකේ ලියලා නෑ.. සමහර පිටු කුරුටු ගාලා තියෙනවා..

" දැන් මේකේ ජුනි පහෙන් පස්සේ ආයෙම ලියලා තියෙන්නේ ජුනි දාසයනේ.. කෝ ඉතුරු ටික.."

" එහෙම තමා.. හැමදාම ඔවා ලියන්න බෑනේ.."

" ඔයා පොඩිකාලේ ඉදන්ම මේවා ලියනවද.."

" මම.."

" කොයිකාලෙ වගේ ඉඳලද.."

" පහේ චිතර ඉඳලා.. අපේ අයිසා මට එකපාරක් ඩයරි එකක් ගෙනැවි
දුන්නා නිල්පාට, සොනික් ඉන්න එකක්.. ඊටපස්සෙ කිව්වා මට කියන්න
බැරි මොනව හරි තියනවනම් ඒකෙ ලියන්න එයා බලන්නම් කියලා.."

" ඊටපස්සෙ.."

" ඊටපස්සෙ මම කාටුන් ගැන, අප්පච්චි ගැන, කන්න ආස දේවල් ගැන
ඒකෙ ලියලා අයිසට දුන්නා.. ඒ ඩයරිය ඉවර වුණාම ආයෙම එයා මට
එකක් ගෙනැවි දුන්නා.. ඔහොම ඔහොම පුරුද්දකට ගියා.. දැන්නම් අයිසා
ඩයරි එක බලන්නෙ නෑ.. ඔයා ගැනත් අයිසා දැනගත්තෙ ඔක කියවලා.."

" මොකක්.."

" මම.. අර අල්මාරියෙ උඩම ලාව්වුවෙ ඇති පොත් වගයක්.. ඒකෙ අළුපාට
කවරයක් දාපු පොතක් ඇති ගේන්නකො.."

මම එයාගෙ අල්මාරිය ඇරලා ඔය කියපු පොත හොයාගෙන ඇවිත් එයාට
දුන්නා.. එයා හෙන චෙලා පිටු වගයක් පෙරලලා පෙරලලා මොකක් හරි
හොයාගෙන මගේ පැත්ත හැරෙව්වා..

" has the most beautiful eyes in the world, but I have never seen a child
as stupid and crazy as anywhere.. Silly stupid kid.."

" ඔක දැකලා මගෙන් ඇහුවා කවුද මල කියලා.."

" කවුද ඉතින් මල.."

" මම ඒ දවස්වල ඔයාගෙ නම දාලා ලියන්න අවුල් අවුල් වගේ නිසා මලක්
දාලා ලිවුවෙ.. ඊටපස්සෙ දිගටම මලක්ම දාලා ලියන එක හොඳයි කියලා
හිතුවා.."

" මම තාම ඉන්නෙ මේවා ලිවුවෙ ඔයාමද කියලා මොලේට ප්‍රොසෙස්
කරගන්නකල්.."

" ප්‍රොසෙස් කරගෙන ඉවරවෙන්නකො.."

රඳා අයියා මගේ කොණ්ඩෙ අවුල් කල්ලා අප්පාට පොත වහලා පැත්තකින් තිබ්බා..

" ආ ඉන්න ඉන්න මේක මට මතකයි.. මේ අපි අර සිංහබාහු බලන්න ටවර්හෝල් ගිය දවසෙ නේද.. එදා ඔයා මගේ පිටිපස්සෙ පෝලිමේද හිටියෙ.."

" මම.."

" ඔයාලා කලින් බලන්න ගියේ නැද්ද.."

" අපේ එකට තමා ඔගොල්ලොත් එක්කන් ගියේ.. අපිට දහයෙදි ඒක පෙන්නන්න යන්න වුනේ නෑනෙ.."

" මෙහෙම බලද්දි අපි හැමදාම හම්බෙලානෙ කොහේදිහරි.. ඒ කියන්න මම කරපු කියපු සේරම වාටර් වැඩ ඔයා බලාගෙන ඉඳලා තියද.."

" මම.. ඇත්තටම ඇයි ඔයා එදා ටවර් එකේදි මහානාමෙ කොල්ලෙක්ට ඩිස්පොසිබල් කප් එකකින් ගැහුවෙ.."

" ඌ මගේ සපත්තුවෙ මඩ ගැවා.. ඒකනිසා.. ඔයාට මතකද සිංහයා ඩ්‍රාමා එක නවත්තලා ස්ටේජ් එක කොණට ඇවිත් අපිට බැන්න හැටි.."

" මම.."

" ඒ වුණාට මට අන්තිම ටිකේ නින්ද ගියා.. එදා මම අසනීපෙත්ත කොහෙද හිටියේ උණ හැදිලා.."

" මම දැක්කා මැඩම ඇවිත් උණ බලලා යනවා.."

" අනේ අපේ මැඩමලා හරි හොඳයි නේද.. ඒගොල්ලො නම් ජීවිතේට අමතක වෙන්නෙ නෑ.. "

" ඔයා ප්‍රයිමරියෙ හිටියෙ නෑනෙ.. ඒ කාලෙ අපේ තුන වසරෙ මැඩම අපේ පොත්වල හරි දාලා තරු දන්නෙ නෑ.. රන් පුතා කියලා හැපි ෆේස් එකක් ඇඳලා දෙනවා.."

" මේ ලෝකෙ ඉන්න හොඳම මැඩමලා හිටියෙ අපිටද කොහෙද.. අදට දැක්කහමත් මාර ආදරෙන් කතාකරනවා.."

" මම.."

මම රඳා අයියා එක්ක කතා කර කර පොතේ අනිත් පිටුව හැරෙව්වා.. මේක කියවද්දි ඇත කාලෙට ඇදිලා යනවා වගේ දැනෙනවා.. සමහර දේවල් මට අමතක වෙලා තිබ්බත් කියවද්දි මතකෙ අලුත් වෙනවා.. හරි ලස්සන කියුටි නවල් එකක් කියවනවා වගේ.. ජීවිතෙන් බාගයක්ම ගෙවුනෙ ඉස්කෝලෙන.. ඒ මැඩමලා සමහරු අද ඉස්කෝලෙන.. විශ්‍රාම ගිහින් වුණත් ඉඳලා හිටලා ඉස්කෝලෙදි හම්බුනාම ඔලුව අතගාලා පුතා කියලා කටපුරා කතාකරනවා.. ඇත්තෙන්ම ඉස්කෝලෙ කාලෙ කොච්චර ආදරේ හිතෙන එකක්ද කියලා දැනෙන්නෙ ඉස්කෝලෙ ගිහින් ඉවර වුණාම.. මම හිතන්නෙ මගේ ජීවිතේ මම හැමදේම හොයාගත්තෙ.. වැඩිපුරම සතුටෙන් හිටියේ ඉස්කෝලෙ කාලෙ..

" මම මදර්ස් කැන්ටින් එකේ ඇන්ට්ට මලක් කඩලා ගිහින් දුන්නෙ කවද්ද.. සිරාවට?! "

" ඔව් දවසක් අපි එහෙට යද්දි හිටියා වැටේ එල්ලිලා වතුසුද්ද මලකුත් අතේ තියාගෙන පස්ස දික් කරගෙන ඔපදුප කියව කියව.. අපිව දැකලා කියාන්ගෙ ඇහෙත් වැදිගෙන දිව්වෙ.. දුවලා ගිහින් ලිස්සලා වැටුණා.. ඊයා වරද.. මඩ ගොඩකම පතබැවුණා නේද.."

" අතේ මේ.. තවුසෙලා ඉතින් මොන මගුලකට අවෙලාවෙ කැන්ට්ටට ආවෙ.."

" අවෙලාවෙ කැන්ට්ටින් එන අය බලන්න තමා.. ඉන්ටවල් එකේ ඇවිත් ගන්න දන්නැද්ද.."

" මම කෑම ගන්න නෙමෙ එහෙට යන්නෙ.. ඇන්ට්ට හමබෙන්න.."

" ඒ මොකටද.."

" එයා හරි හොඳයි.. තවුසෙ පුනියර් ප්‍රිෆෙක්ට් කෙනෙක් වෙලා අපේ පන්තියෙ ඩියුටි ආපු එකට ඒ දවස්වල මමනම් හිටියෙ මාර තරහෙන්.. එලවගන්න අපි කැරැලකුත් දියත් කලා.. හැමදාම මොනවහරි එකකට මට

කැහැල්ලා බනිනවා.. ඒ කාලෙ ඉඳන්ම දුස්ටකම ඉහළහා ගිහින් තිබ්බේ..
දෙනෙහි හිතයි සුදුකොකා..කොට කලියමකුත් ගහගෙන ප්‍රිතිසිපල් කියලද
හිතන් හිටියේ.."

" ඔව්.. එහෙම තමා හිතන් හිටියේ.. උඹට බුදුපහන පත්තුකල්ලා තියන්න
විතරයි බාර දුන්නේ.. එකදවසක් හරියට පත්තු කරනවද.. නෑනේ..
අතුගන්න ඔන නැති නිසා ලේසි එකක් බාර දුන්නහම ඒකවත් හරියට
කරන්නෑ.. මල පනින්නේ නැද්ද.."

" හැමතිස්සෙම ඉතින් මල පැන්න ගමන් නේ ඉන්නේ.."

" මොකක්ද කිව්වේ.."

" මොකුත් නෑ.."

"ඒ ඒ ඔය පිටුව කියවන්නෙපා..මෙහෙට දීපිය පොත.."

රඳා අයියා එකපාරටම පොත ඇදලා ගත්තා..

" ඒ මොකද ඒ.. බෑ බෑ කියවන්න ඔන.. දෙනවා මෙහෙට.."

" හැබැයි උඹ එකපාරක් හරි හිතාටුනොත් ගහනවා පිට පැලෙන් වරද්.."

" හැරි හැරි ඇඤ්ඤ.. දෙනවකෝ මෙහෙටට.."

මම පොත ඇදලා ගත්තා..

" I feel like I can't keep this in my heart anymore.. Why does my chest hurt
so much..? Why was I looking at you..? Don't get close to me.. I don't like
this.. What the hell is love..? මේ මොකද අනේ මේ.."

" මොකුත් නෑ.. නිදාගමු.. ඔක කියෙව්වා ඇති..මෙහෙ දෙනන ඔක.."

" බෑ බෑ කියන්නකො අනේ.. ඇයි මෙහෙම ලිව්වේ කියලා.."

" නිකම.. දෙනන ඔක මෙහෙටට.."

" අනේ කියන්නකෝ~ පොඩ්ඩක් ඉන්න මේක අර එදා මම ඔයාට කන්ෆෙස් කරපු දවසෙ ලිව්ව එකක්ද.. කෝ දිනයක් දාලවත් නෑනෙ.."

" මම.."

" ඇ සිරාවටම මේ එදාද.. හරි ඉතින් කවුද දන්නෙ ඔයා කැමැත්තෙන් හිටිය කොල්ලා මම කියලා.. මමත් ඒකක් කිව්වෙ තරහට තමා.."

" තරහට..?? අනේ මේ නිකම පලයන් බං යන්න.."

" නෑ නෑ තරහටමත් නෙමේ.. ඒ වුණාට ඒ දවස්වල යම්කිසි දෙයක් තිබ්බා.. අනික ඔයා මාත් එක්ක හැමතිස්සෙම ගහගන්න වගේනෙ කතාකරන්නෙ.."

" මම එදානම සිරාවට හිතුවා ආයෙ උඹ එක්ක කතාකරන්නෙ නියා හිතන්නෙවත් මුණවත් බලන්නෙ නෑ කියලා.."

" අනේ~ මම ඔයාගෙ හිත රිද්දලද.. එහෙනම් මොකටද අර මලක් ෆෝන්කවර් එක අස්සෙ දාගෙන හිටියෙ.."

රඬ අයිසා මගෙන් පොත උදුරලා අරගෙන බෙඩ් කබඩ එක උඩින් තිබ්බා..

" එදා ඔයා ඇඩුවත් එක්කද.. ඒකට තීන්ත බොද වෙලා තිබ්බේ.. අපෝ අනේ හැපිකව්වා ඇඩුවද.. හරි හරි කවුද ඉතින් දන්නෙ.. ඔයාගෙ කුචුදුල් ආදරේ පුදන්න ඉන්නෙ මට කියලා.. මට උනත් ඉරිසියා හිතුනා කියාත් අයිසා ඒක ගැන පැහැදිලි කරපු විදියට.. මම ඉතින් ඔයාට ආදරේනෙ.."

" මම ඇඩුවෙ නෑ!!"

" ඒකතමා මම තමයි ඇඩුවෙ.."

මම රඬ අයිසාගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තියලා ඇහ උඩින් දිගාවෙලා අත් දෙකින්ම එයාව බදාගත්තා.. අවුරුදු විසිඑකේ අලි පැටියෙක් හුරතල් කරන්න වෙව්ව අසරණ මම.. ඒ එක්කම හෙන ගහගන්න වගේ ආර්ථ අයිසා දොර ඇරගෙන කාමරේ ඇතුළට ආවා.. රඬ අයිසයි මමයි ඒකට බයවෙලා එයා එහා කොණට පෙරලිලා මම මෙහා කොණට පෙරලිලා කොට්ටෙන් මුණ නියාගත්තා..

" මම ඔයාලට කතාකලා ඇහුන නැද්ද ලමයි.."

" අයියා ආවද.."

" ඔව්.. මම බැලුවෙ ලයිට් ආලා නිසා නිදි නැද්ද කියලා.."

ආධ්‍ය අයියා ඇඳ ගාව තිබ්බ රිඩින් ටේබල් එකේ පුටුවෙන් වාඩිවුනා..

" කෝ අනේ ඔයාගෙ රෝසමල් සුවද එන්නැනෙ.."

" වූවි ඒකට කැමතිද.."

" ඔව් ඇදිලා යනවා වගේ.."

" It's a gift from my little brother.. He has good choices anyway.."

" රඳා අයියද ඒක දුන්නෙ.. ඔව් එයාගෙ වොයිසස් හොඳ නිසානෙ මාව තෝරගත්තෙ.. නේද ඒයි.. කියන්නකො ඔව් නේද.."

මම රඳා අයියගෙ අතකට ඇගිල්ලෙන් ඇන්නහම ආධ්‍ය අයියා හයිසෙන් හිනාවුණා..

" මම හිතන්නෙ පොඩි ඒකතමා ජීවිත කාලෙටම තෝරගත්ත හොඳම එක.. නේද පොඩි.."

" මම.. හොඳම එක.."

රඳා අයියා ස්මයිල් ඉන් ජේන් හිනාවකින් ආධ්‍ය අයියා එක්ක හිනාවුණා..

" මොකත ඔයා නිකම.."

" පොඩි ඒ ළමයව අවුස්සගන්නැහුව ඉන්නකො.. මේ ඔයාලා හෙට යන්නෙ හවසනෙ.. මම ඊටකලින් ගෙදර එනවා.. මම ආවට පස්සෙ යන්න හරිද.."

" හරි~ ඔයාගෙ ස්ටෙන් එක හමවුණාද.."

" මොන...?? ආ.. ඔව් ඒක හම්බුණා.. එහෙනම් ඔයාලා නිදාගන්නකො.. මම යන්නම්.."

ආධ්‍ය අයියා නැගිටලා පුටුව තිබ්බ විදියටම මෙසෙ අස්සට කලා..මෙයා නම පිලිවෙලකමෙ උපත වෙන්න ඔන..

" ගුඩ නයිට් ආධ්‍ය අයියේ.. මාව හීනෙන් දකින්න අද.."

" අයියේ කෝකටත් පිරිත් දාගෙන නිදාගන්න.."

" අනේ මේ කටවහන් නිදාගන්නවද.. මම දැක්කහම ඔයාට බය හීනෙයි පිරිත් දාගෙන අනිත් පැත්ත හැරිලා නිදාගන්න.. මම නිදි ගුඩ නයිට්.."

" මේ වරද්.. හොටෙල් ට්‍රාන්සිල්වෙනියා එකේ සමර් වැකේගන් බලමුද.. එනවකො නැගිටලා.. නිදිමන නැතෙ.. ඊටපස්සෙ පිරිත් දාගෙන නිදාගමු.."

" ආ.....හ්!! පොල් කාව-"

මම ඔලුව හියාගෙන ඉඳපු කොටෙ උස්සලා රඳා අයියට ගහන්න යද්දිම බිම තිබ්බ රිතුපාට බිංදු වගයක් ඇහැට පෙනුනා..

" ඒ මේ මොනවද.."

මම ඇඳෙන් බැහැලා ගිහින් බිමට පහත් වුණා.. රඳා අයියත් ඇඳෙන් බැහැලා මං ගාවට ආවා..

" මේ කාමරේට කොහෙන්ද ලේ වගයක්.."

මමයි රඳා අයියයි එකසැරේට මුනට මුණ බලාගත්තා.. ඒ කියන්නෙ-

" අයියා..??!!"

හායි දළඹුවනේ.. කොහොමන..

මම ඔයාලට දෙයක් කියන්නයි හදන්නෙ..

කතාවෙ මේ කොටස් ටික මට ඉක්මනට යවාගන්නයි ඔන කතාවෙ පික් එකට එන්න නම.. ඒත් මට පොඩ්ඩක් බිසි නිසා ලියද්දි වෙලා යනවා..

සමහර වෙලාවට සැරිත් සැරේ ඔය වචන දෙසියක් විතර කොටන්නෙ බස් එකේ යනගමන් හරි නැත්නම් මහ රුට.. ඉඩ ලැබෙන වෙලාවක..

කතාව ස්ලෝ වැඩිසි වගේ ඔයාලට දනෙනවා ඇති.. මෙක එකපාරම කියවලා ඉවරකරන කෙනෙක්ට එහෙම දැනෙනවා ඇති.. ඒත් මට ඔන එකපාර යාලුවෙලා ලව් කල්ලා සෙක්ස් කල්ලා ඒ විදියෙ රිලේගන්ගිජ් එකක් ගොඩනගන්න නෙමෙයි.. ඔයාල දන්නවනෙ ඉතින් කොටස් හැටහතක්ම ඇදුනා එයාලා ආදරේ කරන්න පටන්ගන්නම..

රඬා කියන කැරැක්ටර් එක ඩිව්ලොප් කරන්න ටිකක් අමාරුයි.. මමම එයාව බිල්ඩ් කල්ලා තියෙන විදිය කම්ප්ලිකේටඩ් කියලා හිතෙනවා ලියද්දි.. තේරෙනවනෙ.. කොල්ලො උනාම.. කතාකරන හැසිරෙන විදිය වෙනස්නෙ.. ඉතින් ඒකයි අනිත් එක එයා හුගක් පොඩ් කාලෙ තනියම ගෙවපු කෙනෙක්.. එයා වරද් ගාව කම්තටබල් සෝන් එකක් හදාගන්න ට්‍රයි කරනවා.. මොකද එයාට එහෙම ඉන්න තියෙන්නෙ වරද් ගාව විතරනෙ.. රඬා වීසි කල්ලා මම කතාව සවුත්තු කලා කියලා මට ඉන්බොක්ස් කෙනෙක් ඇවිත් බැනලා වගේ කතාකල්ලා තිබ්බා.. ආයෙම මගේ කතා කියවන්නවත් හිතෙන්නෙ නෑ කියලා තිබ්බා.. මම ලොකුද කියලත් අහලා තිබ්බා..

ඔයාලගෙ හැම රික්වෙස් එකක්ම මම ආදරෙන් බාරගන්නවා.. අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඔපන්ලි.. මම ඒකට ආසයි.. ඒත් පොඩ්ඩක් කාරුණික වෙන්න.. මමත් අධිසංවේදී හදවතක් තියන මනුස්සයෙක් නිසා.. ඔයාලා රික්වෙස්ට එකක් කලොත් මම ඒක කොහොමවත් මග අරින්නෙ නෑ..

මෙහෙම දේවල් මම කතාවල ලියන්නෙ නෑ සාමාන්‍යයෙන්.. ඒත් මට ඉන්බොක්ස් ආපු පොඩ් පොඩ් මැසේජස් වගේකට මට දුක හිතුනා..

සමාවෙන්න මම කාගෙහරි හිත රිද්දුවනම.. මම මගේ උපරිමෙන් මෙක ලියන්න ට්‍රයි කරනවා.. ස්තූතියි..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

රඬා අයිියගෙ ඩයරිය මදි වගේ කියලා හිතන්නෙපා සුදාම්මිලා මම ඒක දෙන්නම් ඉස්සරහට සැරිත් සැරේ..

ප.ලි.

@Shan

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

78 කොටස

" ආධ්‍ය අයියගෙ අනූ කවුද කියලා හොයාගන්න ඔන.."

" ඔයා කිව්වෙ ඔයා එයාලා කතාකරනවා අහගෙන හිටියා කියලා..
මොනවද එදා කිව්වෙ.."

" මම.. මට ලොකුවට ඇහුනෙ නෑ හරිදෑ.. හමබෙන්න එන්න හිතන්නවත්
එපා කිව්වා.. එයාගෙ වැරද්දක් තියනවා කිව්වා.. ඔයාලගෙ අප්පව්ව් ගැනත්
මොනවදෝ කිව්වා.. මමනම් හිතන්නෙ අර කැමපස් එකේ බැඳපු කෙල්ල
බැන්දට පස්සෙ ආධ්‍ය අයියගෙ පස්සෙන් එනවද කොහෙද.."

" එතකොට ඊයෙ රූ අතේ වීදුරු කටුවක් ඇනගෙන ආවෙ.."

" ඔයා හිතනවද ඔක සුව බිලේඩ් එකකට කැපිලා කියලා.. ආධ්‍ය අයියා දැන්
කොහොමත් ටික දවසක ඉඳලා අමුතුයි.. මටනම් වැඩිය අල්ලන්නෙ නෑ.."

" මම.."

රධ්‍ය අයියා කිවත් අයිලන්ඩ් එකට හේත්තු වෙලා ලෑහු වගයක් සුද්ද කරන
ගමන් කිව්වා.. එයයි මමයි හිටියෙ දවල්ට කෑම හදන ගමන්.. මම තාම අපේ
ගෙදර ගියේ නෑ.. ආධ්‍ය අයියා උදේම හොස්පිටල් ගියා..

ඊයෙ රූ රධ්‍ය අයියගෙ කාමරේ ලේ පැල්ලම දැකලා මම ආධ්‍ය අයියගෙ
කාමරේට යද්දින් අයියා දොර අගුලු දාගෙන හිටියේ.. අපි කතාකල්ලා
කතාකල්ලා හුග වෙලාවකින් තමයි දොර ඇරියේ.. ඒ වෙලාවෙ තමයි
දැක්කෙ අයියගෙ අත ගැඹුරට මොකකට හරි කැපිලා ගිහිල්ලා තියනවා..
එයා ඒකට ලේන්සුවක් බැඳගෙන බොරුවට මොකුත් දන්නැති බබා වගේ
කතාකලේ.. රධ්‍ය අයියගෙ අත ඇඳලා අරගෙන බලෙන්ම බැලුවහම තමයි
ආධ්‍ය අයියා තුවාලයක් ගැන කිව්වෙ.. ඒකත් මහ පුංචි පහේ ගොං
බොරුවක්..

ආධ්‍ය අයියට බොරු කියනවා වගේ ඒවා හරියට කරගන්න පුලුවන්
කැරැක්ටර් එකක් නෙමෙ.. ගොත ගැහෙනවා.. බොරු අමතක වෙනවා..
බයයි.. ඔනවට වඩා නිමිලා ඉන්න නිසා එයා කලබල වුණු ගමන් හොඳට
තේරෙනවා..

ආධ්‍ය අයියා කිව්වේ අත ඩිස්පැන්සරි එකේ තිබ්බ සුව බ්ලේඩ් එකකට කැපුණා කියලා චුණත් හොඳට ජේනවා ඒක වීදුරු කටුවකට හරි වෙන මොකකට හරි කැපිලා ගිහින්නි කියලා.. ඊටපස්සෙ රධ්‍ය අයියට තරහ ගිහින්නි ආධ්‍ය අයියට කැගැහුවට පස්සෙ ආධ්‍ය අයියා කිව්වා ටික කාලයක් දෙන්න එයා හැමදේම කියන්නම කියලා.. රධ්‍ය අයියා කිව්වෙනම ඔය 'ටික කාලෙ' කිව්වට ජීවිතේට ඔක ගැන කියන එකක් නෑ කියලා.. ආධ්‍ය අයියා ඒක ඒ වෙලාවේ ප්‍රශ්න මහාරින්න කියපු එකක් කියලා හොඳට තේරෙනවා..

" අපේ ගෙදර කොහෙත් ගියත් අප්පව්ව්ව ගුවෙන්නෙ නැති තැනක් නෑ.."

" මම.."

මම මොකුත් නොකියා කටපියාගෙන හිටියා.. කොහොම චුන්න මට එයාලගෙ පවුලෙ ප්‍රශ්න වලට අතදාන්න අයිතියක් නෑනෙ..

" අනූ කියන්නෙ කෙල්ලෙක් නැතුව කොල්ලෙක් වෙන්න බැරිද වරද්.."

ඒ එක්කම මම ශ්‍රේට කර කර ඉදපු කැරට කැල්ල ඉවරවෙලා මගේ ඇගිල්ල ඒකට අහුවුනා..

" ආව්.."

මම අත ගසලා ටැප් එකට ඇල්ලුවහම රධ්‍ය අයියා කර කර ඉදපු වැඩේ දාලා සින්නි එකට එබුණා..

" ඔය මොකක්ද කරගත්තෙ.."

" නෑ නෑ ඒක එව්වර එකක් නෙමෙ.. පොඩ්ඩක් සිරුණා.. කැපෙන්න කලින් මම අත ගත්තා.."

මම අත වතුවරෙන් සෝදගෙන දෙපාරක් තුන්පාරක් ගැසුවා.. හොඳවෙලාවට අත ලේ එන්නම කැපුනෙ නෑ.. යන්නම් සිරුනා විතරයි..

" ඉන්න මම ප්ලාස්ටර් එකක්-"

" පිස්සුද.. මගේ අත කැපිලා නෑ අනේ.. මොකක්ද ඔයා කලින් කිව්වේ.."

" කෝ පෙන්නන්න.."

මම ඇහිල්ල රඳා අයියට පෙනිනුවහම එයා ඒක බලලා මට රවලා පැත්තකට වෙලා ඉන්න කිව්වා..

" ඔයා කියන්නෙ ආධ්‍ය අයියා බැරිවෙලාවත් වැරදිලාහරි කොල්ලෙක් එක්ක යාලුවෙලා කියලද.."

" මම.."

" මොකක්..?? වෙනින බෑ.. එයාව දැක්කහම එහෙම පේන්නෑනෙ.."

" දැන් මාව දැක්කහම එහෙම පේනවද.."

" මම.. නෑ.."

" ඒකතමා.. අපි දන්නෙ නෑනෙ.. මම උදේ ඟෝන් එක බැලුවහම අනූ කියලා කන්ට්‍රක් එකක් තිබ්බෙ නෑ.."

" ඔයාගෙ අයියට ශාක්‍ය කියලා කියනවද.. ආධ්‍ය ශද්ද් නේද අයියගෙ නම.."

" අන්තිම කැල්ල.. ඉශාක්.. කාලයක් එයා කැමප් එකකද මොකකද වැඩ කලා ඒ කාලෙ එහේ අය ශාක්‍ය කියලා කිව්වා.."

" අයියගෙ කැමපස් කාඩ් එක මොකක්ද.."

" ආදි.."

" එහෙමද.. හැබැයි මට එයා දවසක් කැමප් එකක මොකක් හරි කතාවක් කියාගෙන ආවා.. ඒක කියන්න හමුවුනේ නෑ.. අයියා ප්ලේබෝයි කෙනෙක්ටවත් අහුවෙලාද.."

" දන්නෑ.. අයියට මැරෙන්න ඕන වෙලා තමයි.."

රඳා අයියා දඩාස් ගාලා ලුණු බෝතලේ සික්න් එක උඩින් තිබ්බා.. මාවත් ගැස්සිලා ගියා..

" ඉන්නකො පොඩ්ඩක්.. ඔයා කේන්ති අරගෙන ඒ මනුස්සයව තව බය කරනවා.."

" ලබන අවුරුද්දම මම නෑ.. මොන මගුලක් කරගනීද කවුද දන්නේ.."

" ආධ්‍ය අයියා හිතන්නේ බලන්නේ නැතුව එහෙම වැඩ කරන කෙනෙක් නෙමෙයිනේ.. අපි හොයාගමුකො කොහොමහරි.."

" Feelings like love make people fools වරද්.."

එයා පැන් එක දිහා බලාගෙන සිදුලුනු වගයක් තෙමපරාදු කරද්දි මම ලුනු හැන්ද අතේ තියාගෙන එහෙමම එයා දිහා බලාගෙන හිටියා.. ආදරේ කරද්දි මිනිස්සු මෝඩ වෙනවා ඇති.. මට ආවිච්ඡමවා කියලා තියෙනව ආදරේ වගේ හැගීම එන්නේ හදවතින්මයි කියලා.. ඒකලු අපි කොච්චර පරිනත මනුස්සයෙක් වුණත් ආදරේ ඉස්සරහා ඒ සේරම අමතක කල්ලා දාලා වෙනස් මිනිස්සු වගේ හැසිරෙන්නේ..

" ඔයා කියන එක ඇත්තක් තමයි.. ආදරේ කරද්දි මිනිස්සු මෝඩ වෙනවා.."

" එහෙමයි කියලා හැගීම වලට වහල් වෙන්න ඔනද.."

මට එයා කියපු එකට හයිසෙන් හිනා ගියා.. ඉබේටම.. එයා පැන් එක පැත්තකින් තියලා මගේ දිහා බැලුවා..

" හැගීම වලට වහල් වෙන්නැතුව ආදරේ කරන්න බෑ.."

" ඒ මොකද.."

" මොකද කියලද අහන්නේ.."

මම වතුර බේරෙන්න තිබ්බ පැස්ටා එක අරගෙන ගෑස් එක ඔත් කල්ලා එයාව එහාට කලා..

" ඔයාම හිතලා බලන්නකො.. මම කියන්නම ඔනද.."

රඳා අයියා හිනාවෙලා අයිලන්ඩ් එකට හේන්තුවුනා..

" මොකක්ද දැන් කියන්නේ.."

" ඔයා ඔය ගැහීම වලට වහල් වෙන කතාව කවුරුහරි කියනවා ඇහිලා කියපු කතාවක්නේ.. ඒක ඉබේටම කියවුණා..???"

" අපි එහෙම කියමුකො.."

" හැගීම වලට වහල් වෙන එක නරක දෙයක් නෙමෙයි.. එහෙනම මෙව්වර දවසක්ම අපි කල්ලා තියෙන්නෙ නරක දේවල් විතරයි.."

" ඒක වෙන කතාවක්නෙ.."

" වෙනම කතාවක් නෙමෙ.. ඔක්කොම අයිති එකම කතාවකට තමා.. ආධ්‍ය අයිතියා හොයන බලාපොරොත්තු වෙන ආදරේ එයාට ලැබෙන්නෙ එහෙමද දන්නෙ නෑනෙ.. අනික ආධ්‍ය අයිතියෙ ඩික්ගනරි එකේ ආදරේ කියන වචනෙ කොහොම එකක්ද අපි දන්නෙ නෑ.."

" මම.. මම.. එහෙම එකක් තියනවා තමා.."

" ඒකනෙ කියන්නෙ.. මම ඔයාට පොඩි වැඩක් කියන්නද.."

රධ්‍ය අයිතියා පැස්ටා එකට පෑන් එකේ තිබ්බ ඒවා කලවම් කල්ලා පැත්තකින් තියලා ඒකට පෑන්ටා පේස්ට් එකක් මික්ස් කල්ලා වහලා තිබ්බා.. ඊටපස්සෙ මාව උස්සලා කිවන් කවුන්ටර් එකෙන් ඉන්ද්‍රවා..

" මොකක්ද වැඩේ.."

මම රධ්‍ය අයිතියෙ උරහිස වටේ අත් දෙක බැඳගත්තා..

" මට ඔයා හිටියා වගේ ඔයාට අයිතියා ඉන්නවා.. ඒ වුණාට අයිතියට කවුද ඉන්නෙ.. ඔයා කවදහරි හිතලා තියද.. ගෙදරක ලොකුම ලමයා වෙන එක මම දන්න විදියට හරි අමාරුයි.. අප්පව්විලා ගෙදර නැති වුණාම ඔයාව ඒ වගේම බලාගන්නෙ කවුද.. අයිතියනෙ.. ඉතින් එයාට පාප් හිතෙන්නෙ නැද්ද.. අයිතියට ආදරේ කරන්න හොඳ නැද්ද.. එයා නිදහසේ ආදරේ කරයි.. ඔයා ලිමිට එකේ ඉදගෙන ඒවට ඉන්වෝල් වෙන්න.. එයාට ඔයා පොඩ්ඩක් මොනව හරි කිව්වත් දුක හිතෙනවා.. පව ආධ්‍ය අයිතියා.."

රධ්‍ය අයිතියා මගේ කම්මුලකින් අතක් තියලා තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" I still don't understand who you are Varadh.."

" ළමායි~ ඔයාලා කොහේද ඉන්නේ.."

@Shan

රධ්‍ය අයිියා මං ගාවින් එහාට වුණා..

" අපි කුස්සියේ.."

ආධ්‍ය අයිියා හෙන බඩු තොගයක් උස්සගෙන බැරැබැරුව ගෙනැත් කෑම මෙසෙ උඩින් තිබ්බා..

" අයිියා සුපර්මාකට ගියාද.. මට කියන්න තිබ්බනෙ.. මම ගේනවනෙ.."

" ඔන්නෑ පොඩි.. දෙපාරක් යන්න ඔන නෑ මම ගෙනාවා.. අපො ඔයාව යවන්න හොඳම එක්කෙනා.. කියන එක නෙමෙ ගේන්නෙ.."

" ඔව් ආධ්‍ය අයිියෙ මෙයාව කොන් කරමු.."

ආධ්‍ය අයිියා මං ගාවට එන්නත් හදලා ඉක්මනට පිටිපස්සට ගියා..

" මෙ දැන් ඉන්ෆ්ලුවෙන්සා එකක් යනවා.. ඔ පී ඩී එකේ ලෙඩඩු පිරිලා.. මම වොශ් දාගෙන එන්නම.."

" හොඳ~ ගඳ~ ළමයා.."

ආධ්‍ය අයිියා මහ හයිසෙන් හිනාවෙව් උඩ තටුවට යන්න ගියා.. මම ටක්ගාලා කිවත් කවුන්ටර් එකෙන් පැනලා ආධ්‍ය අයිියා මෙසෙ උඩ දාලා ගියපු ෆෝන් එක අරගත්තා..

" පීසී.. එන්නකො.."

රධ්‍ය අයිියත් මගේ එහාපැත්තෙන් ෆෝන් එකට එබුනා..

" වටසැප් බලන්න.. ඒකෙ ඇති සමහරවිට.."

මම වටසැප් ලොග් වුණාම ඒක පිරිලා ගිහින් තිබ්බෙ එක එක ජේශන්ලගෙ රිපෝට් වලිනුයි.. බැප් වල හදපු ගෲප් අරවා මෙවා.. රීඩ් කරපු නැති මැසේජ්ම තියනවා හාරසිය ගානක්.. ඇපෝ ආධ්‍ය අයිියනම මොනවගේ කැරැක්ටර් එකක්ද කියලා මට හිතාගන්න බෑ..

" කෝ මොකුත් නෑනෙ.."

" නෑ නෙමෙයි..මේ ආධ්‍ය අයියා සිම එකක් අයිනි කල්ලා.."

" ඔව්මයි නේද.."

" අපි කොහොමද සිම එක හොයාගන්නේ.."

" අපරාදෙ වරද්.. ඊයෙ අපිට නිකම හමුවුනු වාන්ස් එක.. මිස් වෙලා ගියානේ.."

" ඔව් අර ලුණු අහුරක් ගෙනැත් පිස්සුවක් කෙලියනේ.."

" මමද විලිපේස්ට් හැන්දක් අරගෙන මගෙ කටේ ඔබාගත්තේ.."

" තවුසෙ තමා පික් පික් ගාන තාරාවෙක් මතක් කල්ලා මුලින් පටන්ගත්තේ.."

" කිව්ව වෙලාවෙ ගිහින් පාඩුවෙ නාගත්තනම ඉවරනේ.."

" මාව මොකටද බේසමට-"

" තාම ඔය රණ්ඩුව ඇදෙනවද වුටි.. දෙවෙනි ඉනිම වගේනේ.."

" නෑ අයියෙ.. මේ හැපිකව ටීස් කැල්ලට පොඩ්ඩක් නට ලුස්නේ.."

මම ශේප් එකේ රධ්‍ය අයියට ෆෝන් එක දුන්නහම රධ්‍ය අයියා ඒක හිමින් මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. ආධ්‍ය අයියා මෙසෙ උඩ තිබ්බ ආයුල් දෙක තුනකුයි ෆෝන් එකයි අරගෙන ආයෙම උඩට ගියා..

" ආධ්‍ය අයියා මොකද ගුලි කාලා වගේ අද හිනාවෙන්නේ.."

" ගුලි කෑවද දන්නේ නෑ.."

" මේ අයියට ලව සික්ද කොහෙද හලෝ.. මේවා හිතලා මගේ කොණ්ඩෙන් සුදුවෙනවා.."

" ඊළගපාර ක්‍රිස්මස් එකට එකට සැන්ට්ට ඇඳගෙන යන්න පුලුවන්.."

රධ්‍ය අයිියා මම රෝලින් පින් එක අතට අන්න යද්දිම කුස්සියෙන් යන්න
ගියා..සැන්ටා? සැන්ටා පෙනෙනවා මම.. පොලොස් කොට්ටෝරුවට..

ආධ්‍ය අයිියා උදේ ගෙදරින් ඉයේ මුණ දෙල් ගෙඩියක් වගේ කරගෙන.. දැන්
එනකොට ඒක වෙනස්වෙල ආයෙම මල් පැලයක් වෙලා.. එක්කො ආධ්‍ය
අයිියට ඉගෙනගෙන වැඩි වෙලා පිස්සු.. නැත්තන් මට මේ ගැටපොලොස්
කොට්ටෝරුවා එක්ක ඉදලා පිස්සු..

" ඕන පුපක්.. ආධ්‍ය අයිියට පිස්සු තමා.."

මම කවුන්ටර් එකෙන් බැහැලා කියාලා කුඩුවෙන් එළියට අරගන්නා..

" මොකත ඔවා අමුතුවට බලන්නෙන.."

මම කියාලා එළියට ගත්තහම රෙක්සි මට පොඩ්ඩක් ගොරවලා ඔලුව
උස්සගෙන බලාගෙන හිටියා..

" ඔයා මට ආදරේ නෑනෙ.. මාත් ආදරේ නෑ.. අපි තරහකාරයෝ.."

රෙක්සි මාව සහ එකකට ගනන් ගන්නෙ නැතුව කුඩුවෙන් එළියට
ඇවිදගෙන ගිහින් ගෙදර දොරෙන් නොපෙනී ගියා.. අයිතිකාරයෝගේ
උස්සෙන ගහලා.. වෙන මොකක්ද..

" එන්න මගෙ කියාලා... බෝලගෙඩිය.. එක එක උද්ධව්ව පෙට්ටි
කිකිලියෝගේ ලොකු කම් බලන්නෝන නෑනෙ.."

කියාලා මගේ පස්සෙන් ඇවිත් මම සෝෆා එකෙන් ඉදගත්තම මගේ උකුළ
උඩින් මුණ තියාගන්නා.. මම එයාගෙ බඩ වටේ අත් දෙක බැඳගෙන සෝෆා
එක් පෙරලිලා හිටියා.. කියාලා දිවත් ඇදගෙන බෙල්ල ඇද කරගෙන මගේ
මුණ දිහාබලාගෙන හිටියා..

" මොකද ඔහොම බලන්නෙන.."

" මගේ රූපසොබාවට හිත වහ වැටුණ තේන.."

" හරි හරි මම දන්නවා මම හෙන ලස්සනයි කියලා.."

" ඔහොම බලන්න එපා මට ලැජ්ජ හිතෙනවා අනේ.."

" මම ඔයාට ක්‍රමයන් එකක් හඳුන්වාද මල් වලින්.. ඒ වුණාට මෙහේ මල් නෑනෙ.."

" ඔයා එක එක කොල්ලො දිහා බලන්නැහුව හොඳ කෙල්ලෙක් වගේ හැදෙන්නෝන හරිද.."

" මමත් හැදුනෙ එහෙම තමයි.. මගෙන් ඉගනගන්න.. හරිද.."

" ඔයාට බඩගිනිද.. බඩගිනි වුණාට කරන්න දෙයක් නෑ.. පොඩ්ඩක් ඉන්න ඉවසගෙන.."

කියාරා එක අණ්ඩක් අරගෙන මගේ කට උඩින් තිබ්බා.. මේ බේසික කෙල්ලත් හැදිලා තියෙන්නෙ අයිතිකාර කොට්ටෝරුවා වගේම මහ උද්ධව්ව විදියට තමා.. ජේතවනෙ.. ජේතවනෙ.. එහෙම කොහොමද මගේ කට වහන්නෙ.. මම කියාරාගෙ අණ්ඩ අරගෙන පැත්තක දැමිමා..

" ඔයා කොහොමද මගේ කට වහන්නෙ ආ.. මේ කියාරා-මම"

කියාර ආපහු ඉස්සරහා අඩු දෙකම මගේ මුණ උඩින් තියලා හයිසෙන් බුරන්න ගත්තා.. මේකි යකෝ.. දෙන්න හිතයි.. කන් දෙක ගලවනවා මම.. දන්නෑ වරද්ගෙ හැටි..

" කියාරා පෙට්ටි කිකිලි.. යනවා යන්න..මම තරහයි.."

මම කියාරා අයිත් කල්ලා දාලා යන්න හැරෙද්දි රඬ අයිආ මං දිහා බලාගෙන කට තද කරගෙන යන්න ගියා.. මම දුවගෙන ගිහින් උඩ පැනලා පස්සට එකක් දුන්නා කකුලෙන්.. ගිහින් සෝෆා එක උඩට පතබෑවෙන්න

" පෙට්ටි කුකුලා.. මොකත තවුසෙ හිනාවෙන්නෙ.."

" ආව් බං මගේ කොන්ද.. කවුද හිනාවුණේ.."

" එහෙනම් දැන් හිනාවෙගෙන ගියේ.."

" කවුද?? මම?? පිස්සුද.."

" ඔව් මට තමා පිස්සු මම යනවා ගෙදර.."

" ආ ඔව්.. මම ඒ ඒක කියන්න ආවෙ.. කාලා යන්න ඔන.. ගිහින් ඇඳුම අරගෙන එහෙමම යමු.."

" නෑ මම තනියම යනවා.. ගිහින් ඇවිත් ආධ්‍ය අයිය එක්ක යාළුවෙලා පැනලා යනවා.. තවුසෙ ඉන්නවා අර ඉස්සරහ ගෙදර උඩැක්කිය එක්ක.. නැත්තම අනුද කනුද අර කතාකරන්නෙ ආධ්‍ය අයියට කවුද.. ඌව කසාද බැඳගන්නවා.. ආධ්‍ය අයියා මගේ!!!!!!!"

ඒ එක්කම පඩිපෙල බැහැගෙන ආපු ආධ්‍ය අයියා අන්තිම පඩිය මගැරලා කකුල තියන්න ගිහින් එහෙමම අත් වැට අල්ලගන්නා.. ඊටපස්සෙ ම දිහා බයවෙලා වගේ බැලුවා..

" මොකක් මොන අනුවෙක්ද.."

" අනුවෙක් නෙමේ පනුවෙක්.."

හායිම සුදාමම්ලාහ්..

පනුවට කොටන්න ඉන්න ආධ්‍යත් කුකුලෙක්.. කුකුල් පවුල සහ නරි පවුල.. මම..

ගමෙ ගිහින් මක්කාහරි වෙයින.. රහස්‍යපරීක්ෂක දළඹු හමුදාව විමසිල්ලෙන්..

ඒකනෙමේ අයාන් ආධ්‍ය හොඳ නැහැද.. දෙන්නම අයියලා.. අයන්නෙනෙ නමුත් පටන්ගන්නවා.. පොඩි මෙව්වා එකක් නැද්ද.. ආධ්‍ය අවයව ජාවාරම කරනවා.. ඔගොල්ලො මෙවා දන්නෙ නැහැ..

ඒවගෙන් පස්සෙ.. ඔයාලා ඔක්කොටම හුගාක් හුගාක් හුගාරියක් ස්තූතියි ඊයේ දාප් කමෙන්ට්ස් වලට.. කතාව ලියන්නෙ නැහැ අද කියලා හිත හිත ඉද්දින් කමෙන්ට්ස් දැක්කහම මට ලියන්නම ඕන වුනා.. හැමදාම ඩෙලි දීලා මේ මැසේජ් වගේකට මගේ ප්‍රතිපත්ති බිඳගෙන හරියන්නෑ..

ඔයාලා දක්වන සහයෝගයට(සහයෝගී දළඹු හමුදාව)හුගාක් ආදරෙයි වගේම ස්තූතියි.. ඒකනිසා අද ඩබල් අප්ඩෙටුවක් දෙනවා කියලා මම කියන්න කැමතියි.. ලොකු එකක් දෙඤ්ඤෙ..

ඩබල් අප්ටේට් දෙන්න හරි රටක් ඉතුරුවුනේ කවුරු නිසාද.. පොඩ්ඩක් කල්පනා කරලා බලන්න..

බේසික වෙරි ගියා.. එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

79 කොටස

" මේ හැබැයි මම තවුසෙට ගහනවා හරිදැ.."

" කටපියාගෙන ඉන්නකො.."

" Good evening sir..!"

රඬ අයිසා හෙන ලස්සන හිනාවකුත් දාගෙන බැස්කින් රොබින්ස් එකේ අයිස්ක්‍රීම් කවුන්ටර් එකට ගියා.. මම දන්නවා.. මේකා අද ගම කනවා කියලා.. මට හිතාගන්නත් බෑ රඬ අයිසට අද මොනවා වෙලාද කියලා.. ආපු වෙලේ ඉඳලම කෙලින්නෙ පිස්සු විතරයි..

මම දවල් වෙන්න අපේ ගෙදර ගිහින් මට උවමනා ඇඳුනුයි තව දේවල් වගේකුයි අරගෙන එහෙමම ගෙදර එන්න ආවා.. අපේ ගෙදර ගැන කියනවනම.. ඒකෙන් ගන්න දෙයක් නෑ.. අමමගෙ මල් පාත්ති අස්සට කොළරොඩු වැටිලා වත්ත අතුගාලා නැතුව පාලුවෙලා ගිහිල්ලා.. අමමා ගෙදර නැති වෙනකොට ගෙදර හරි පාඨ පාටයි.. ආයෙම ඉතින් වත්තෙ මිදුල අතුගාන්න අපේ අමමා එන්නෙ නෑනෙ.. දැන් ගමේ ගෙදර මිදුළ පුරාම මල් වවනවා ඇති.. මම ඒ කාලෙ දිය දහයා කියලා කාටුන් එකක් බැලුවා පහේදි.. මමයි මාමයි අමමට කිව්වෙ තුරුලි කියලා.. ඇයි ඉතින් අල්ලන අල්ලන තැන ගස් පැල කරනවනෙ.. තුරුලි සමානයි දේදුණු.. දේදුණු කියන්නෙ අපේ අමමට.. දෙවලි කියන්නෙ අපේ ලොකු අමමට.. දේව කියන්නෙ අපේ මාමට.. මගේ නමෙ වරද් කැල්ල තියලා තියෙන්නෙ මාමා.. ඡනෙරු කැල්ල අපේ ආච්චි.. උද්ගෝග කැල්ල අපේ අමමා.. අමුතු නම තිබිල්ලක් තමා අපේ ගෙදරත් තිබිලා තියෙන්නෙ..

මොකක් හරි කල්පනා කරන්න ගත්තහම ඉවරවෙන්නෙ වෙන මගුලකින්.. ඉතින් මම අපේ පාලුවට යන්න ගිය ලොකු අමමලා ඉන්න දීපු ගෙදරට ගිහින් ඇඳුම වගයක් අරගෙන රඬ අයිසා එක්ක ගමේ එන්න ආවා.. මම කිව්වා හවස වැඩි.. යද්දි රූ වෙනවා.. හෙට උදේ යමු කියලා.. කොහෙද මේ මනුස්සයට රූම යන්න ඔන කිව්වනෙ.. අමමපා අලියෙක්වත් මහදි හම්බුනොත් උඹ නටපං කියලා මම කැලේ පාරෙන් යාලටවත් වදිනවා.. හැබැයි යාලට වැදලා දිවියෙක්වත් හම්බුණොත් ගෞරවයෙන් බුදුසරණයි තමා.. එක්කො ගේප් එකේ රඬ අයිසගෙ කිට්ටුවට වෙලාම ඉන්න ඔන..

ඒකා අලියොන්ට මතුරන මන්තරයක්වත් දන්නවද දන්නෙ නෑනෙ..
සැහවුනු කුසලතාවයක් තියද කවුද දන්නෙ.. අලි හීලෑ කරන්න පුලුවන් වග
දැනගත්තොත් මම අයියට සර්කස් එකක් දාලා දෙනවා..

ඉතින් කොහොමහරි අපි ගාලු පාරෙන් කතරගමට එන්න ආවා.. අව්වර
හයිවේ එකක් තියෙද්දි ඒකත් එන්නම ඔන වුණේ දුර පාරෙන්.. හද්දා දුරයි
අපේ ගෙදරට.. මගි කිව්වොත් ඇඤ් පුරයි වරද් යැයි යැයි කියලා.. රෝද
හතරම ගලවලා මම එල්ලනවා බෙල්ලෙ..

මේ ගමන ආවට.. අදම ගමට යන්න පුළුවන් වෙයි කියලා මට තියෙන්නෙ
හෙන සැකයක්.. මොකද මේ දැනුත්, මේ මනුස්සයට කොල්ලුපිටියෙ ඒකත්
බැස්කින් රොබින්ස් එකෙන්ම අයිස්ක්රීම් එකක් කන්න ඔන වුණා.. මහ
හැන්දෑවෙ.. හත හමාරට විතර..??

" Very good evening.."

" May I know your order..?"

" Um.. Can you recommend something.. special for this angry bird with a
pouty~ face..?"

රඳා අයියා මගේ කර වටේ අතක් යවලා මාව ඇගට හේත්තු කරගෙන
අහද්දි මම කැප් එක පහලට ඇදගෙන ඒක මුණ වැහෙන්න දාගත්තා.. මේ
මිනිහා මාව කනවා..

" Sure Sir.. How About Waffle Bowl Sundae..??"

" Do you think it will fix this pouty face.. එනිවේ ඒක හොදයි.. බබා ඔයා
ඒකට කැමතියි නේද.."

මම හිටියේ හෙනට අත්කමඟටබල් වෙලා..මේ යකා නටන පිස්සුව අපිට
එහාපැත්තෙ ඉදපු ආව්විසි සියයි තුත් හිනාවෙව් බලාගෙන ඉන්නවා..
කැගියර් එකේ අයියයි ඔබර් එක දාන අයියයි මං දිහා බලලා හිනාවෙලා අර
කිව්ව මොකක්ද එක හදන්න ගත්තා.. මම හිමිහිට රඳා අයියගෙ ඉණ
ගාවිත් නියපොතු වලට අහුවුනු හරිය අල්ලලා හයිසෙන් ඇද්දහම ඒකා
ගැස්සිලා ගිහින් මගේ උරහිස වටේ තිබ්බ අත තද කලා..

" Very lovely brothers.."

එහාපැත්තෙ දමපාට ලිපිස්ටික් එකක් ගාගෙන ඉඳපු ආච්චි රඟ අයිියගෙ පිටට තට්ටුවක් දාද්දි මම කැප් එකට අස්සෙන් ලාවට හිනාවුණා..

" Um..

Actual

Brothers.."

රඟ අයිියා අනිත් පැත්තට ඇක්චුවල් කැල්ල බර කල්ලා කියලා හිනාවුණාම ඒ ආච්චි යන්න ගියා.. අපේ ඔඩර් එක ලැබුණහම මම පාලර් එකේ හිටිය මොකෙක්වත් දිහා නොබලා කෙලින්ම කාර් එකට දුවගෙන ගියා.. මේ මිනිහා කොහේහරි ගියොත් මාවම අල්ලගෙන බයිට් කරනවා..

" ඒක ආතල් වැඩෙ වරද්.. ඇක්චුවල් බුද්දස්.. බල්ලි බබා ඔනද මෙක.."

" මාව කාපන්.."

මම අයිස්ක්රීම් කප් එක ඇදලා ගත්තා..

" පස්සෙ කමු.. හැග්ටැග් revenge.."

මම හැන්ද අරගෙන කටේ අහගත්තා..

" ඔව්වර කේන්ති ගන්න හොඳ නෑ වරද්.. සිරාවටම කොණ්ඩෙ සුදුවනොත්.."

" මගෙන.. සුදුවෙන්නෙ.. සුදාමමියා කළුවට ඉන්නකොහ්.."

මම සුදාමමියා කිව්වා විතරයි රඟ අයිියගෙ මුන හට්ටියක් වෙන්න ගත්තා..

" වරද්!!"

" වරද් තමා රත්තර.. එන්නකො ඔයාට මේ සන්ඩෙ එකෙන් කටක් කවන්න.. කෝ ආ කියන්න~ ඔන්න එයාප්ලේන් එකා~ක්"

@Shan

" ඔක නවත්තගනිත්.."

" ඇයි මම නවත්තගන්නෙ.. ඔන්න අහගන්න ඇ.. මම මෙක රික්ටොක් වර්ගත් එකෙන් කරන්නෙ.."

මම අයිස්ක්‍රීම් හැන්ද රඳා අයිසගෙ කටේ ඔබලා ජියර් එක උඩ තිබ්බ අත අරගෙන මයික් එකක් වගේ මුණට ලං කරගන්නා..

" උඹ දන්නවද සුදුඅම්මියෝ.. ආදරේ කියන්නෙ රත්තරං.. එහෙම නවත්තගන්න පුලුවන් දෙයක් නෙමෙයි.. ඒක එන්න මහබඩවැලෙන්මයි.. ඔයාගෙ ආදරෙන් හරියට මහබඩවැලේදි අධික ලෙස ජීරණය වෙලා ජලය අවශෝෂනය කරගත්තු ආහාර කොටසක් වගේ.. තියාගෙන ඉන්නම බෑ.. පිටකරන්නමයි හිතෙන්නෙ.."

" ඒව වරද්.. ඔක නවත්තගන්නවා.."

" ඒත් ඒ ආදරේ අස්සට වැට්ට්ට.. තුව්ව වැලි ගල් කැලි.. මගේ බඩේ උණ්ඩුකපුවටයට ගිහිත්.. මට.. උණ්ඩුකපුවට ප්‍රදාහය ඇතිකලා.. ඒක ඉදිමුණා.. පිපිරුණා.. මගේ ආදරෙන් රත්තරං.. ලෑට යන්න බැරිවුණ, ඇපෙන්ඩි වලින් මැරුණ මිනිහෙක්ගෙ වගේ.. පිටකරගන්න කලින් කොහෙන්දෝ ආසදනය වෙලා..ඉබේම මැරිලා ගියා.."

" මොනමගුලක්ද-"

" සුදුඅම්මියෝ ආසාදනය වෙන්න කලින් පිටකරන්න දෙන්න.. ජීවිතේ කියන්නෙ පරිපථයක්නම් ඒකෙ දුවන්නෙම ඔයාගෙ ආදරේ කියන ධාරාව විතරයි.. මම ඔයාට ආදරෙයි.."

මම රඳා අයිසගෙ පැත්තට හැරිලා එයාගෙ මුණ හරවගෙන තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. දසකයේ හොඳම කන්ෆෙස් එක..

" මගේ ඔලුව කකියන්න ගන්නා.."

" මම අත-"

" නෑ නෑ එපා.. ඔක කන්නකො.. උඹට මලබද්දෙද්.."

" පිස්සුද අනේ.."

" එහෙනම් පිටකරගන බෑ කිව්වෙ.. ඩල්කොලැක්ස් එකක් ඔනද.."

" ඩල්කොලැක්ස් එක අරගෙන ගහගන්නවා- ගහගන්නවා සාක්කුවෙ.. මගුල.."

මම හැදි හය හතක් විතර එකදිගට අයිස්ක්‍රීම් එකෙන් කාගෙන ගියා.. මේක හෙන රසයිනෙ අප්පා.. කන්න කන්න ආස හිතෙනවා.. රඬ අයිසා මිනිට් ආලේවර් අයිස්ක්‍රීම් එකක් අරගෙන ආඩුවෙ කකා යනවා.. කන්නෙම මේ ලෝකෙ මිනිහෙක්ට හිත හදාගෙන කන්න පුලුවන් ඒවා නෙමෙයි.. දන්නවනම් ධුන්පේස්ට් ටිකක් ග්‍රිස් එකට දාලා කවනවනෙ..

රඬ අයිසා ෆෝන් එක අරගෙන සිදුවක් දැමමා.. මම සිටි බෙල්ට් එක ගලවලා පිටිපස්සට ඇදිලා ගිහින් සිටි එකේ පොකට් එකේ ගහලා තිබ්බ කහපාට කවරයක් දාපු පොත ඇදලා ගන්නා.. ඊටපස්සෙ සපත්තු දෙක ගලවලා දාලා කකුල් දෙකත් හොඳට උඩට අරන් පොත දිගැරගෙන ෆෝන් එකේ ටෝච් එකත් ගහගන්නා..

" ඕක මෙහෙත් ගෙනාවද.."

" නැතුව.. මම මේක කියවන්න ඔනනෙ.. ඒකට මම ආසයි.. ඒකෙ අයිතිකාරයට ආසම ආසයි.."

මම අහැ කොනෙන් බැලුවහම රඳා අයිසා ඩෝ එකට අතක් තියාගෙන හෙන මනමාල විදියට හිනාවෙනවා.. ඇඹල රඬ.. මුගෙ තියන මනමාලකම යකෝ..

මම ඊයෙ නවත්තපු තැන ඉඳලා කියවන්න ගන්නා.. මම ලෙඩ වුනු එක ගැනත් තියනවා.. එදා මාව ගෙදරින් බස්සලා යද්දි එයාට හිතූනලු එයා හෙන මැට්ටියල් බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් වගේ කියලා.. තව එයා මාව පළවෙනියට කිස් කරපු දවස ගැනත් කියලා තිබ්බා.. මම බැඩ්මිනිට්ටන් ගහනවා බලන්න ආපු නැති එක ගැන එයාට අවුල් ලෑ.. මගේ අත කැඩුන වෙලේ එයාට දැනුනු හැටි කියලා තියෙනවා.. එදා මගේ නළලට කිස් එකක් දුන්නු එක ගැන කියලා තිබ්බා සික් රූම එකේදි.. මට දැන් ඔක්කොම එකපාරට ෆ්ලැශ්බැක් වගේ ජේන්න ගන්නවා.. මම ඒ පොත අස්සෙ අතරම වෙලා ඉද්දි රඬ අයිසා මගේ දැහැන බිඳලා මහා හයිසෙන් සිංදුවෙ චොලියුම් වැඩි කල්ලා දාගන්නා..

" I'm hurting, baby, I'm broken down

I need your loving, loving

I need it now.."

" කට වහගන්නකො අනේ.. මම වැඩක්නේ.."

" When I'm without you

I'm something weak

You got me begging, begging

I'm on my knees.."

" ආර්ථ!! අයියේ.."

" I don't wanna be needing your love

I just wanna be deep in your love

And it's killing me when you're away, ooh, baby.."

රඳා අයියා මගෙන් පොත අරගෙන එක වහලා පිටිපස්සට විසික් කල්ලා
පැත්තක තිබ්බ වතුර බොතලයක් මයික් එක වගේ අල්ලගත්තා..

" 'Cause I really don't care where you are

I just wanna be there where you are

And I gotta get one little taste.."

" **Your sugar..**"

" **Yes, please..**"

" Won't you come and put it down on me..?"

" I'm right here, 'cause I need.."

" Little love, a little sympathy.."

" Yeah, you show me good loving

Make it alright

Need a little sweetness in my life.."

රඳවා අයිසා ෆෝන් එක මම දිලා එක ඇස් වලින් පෙනෙනවා.. එයා සිංදු කියමු
කියලද කියන්නෙන..

" ඔයාට මං එක්ක හැරෙන්නවත් බෑ හලෝ.."

" let's see.."

මම ෆෝන් එක අරගෙන සිංදුවක් මාරු කලා..

" Not too long ago, I was dancing for dollars (eeoow)

Know it's really real if I let you meet my mama (eeoow)

You don't want a girl like me I'm too crazy

Fore every other girl you meet its fugazy (okurrrt).."

" I'm sure them other girls were nice enough

But you need someone to spice it up

So who you gonna call? Cardi, Cardi

Come and rev it up like a Harley, Harley

Why is the best fruit always forbidden?

I'm coming to you now doin' 20 over the limit.."

@Shan

" The red light, red light stop, stop (skrrt)

I don't play when it comes to my heart (let's get it though)

I don't really want a white horse and a carriage

I'm thinkin' more of white Porsches and karats

I need you right here 'cause every time you call

I play with this kitty like you play with your guitar.."

" 'Cause girls like you run 'round with guys like me

'Til sun down when I come through

I need a girl like you, yeah yeah.."

රඳා අයියා මගෙන් ගෝන් එක අරගෙන ආයෙම සිදුවක් වෙනස් කලා.. අපි දෙන්නම කන පැලෙන්න සිදු දාගෙන සිදු අහනවා.. ඊ වෙගෙන එන නිසා සෙනග පාරවල් වල අඩුවෙන් එන්නෙ.. අනික මෙකා ඇරලා යනවනෙ හැට්ට හැට්ට..

" Sí, sabes que ya llevo un rato mirándote

Tengo que bailar contigo hoy (DY)

Vi que tu mirada ya estaba llamándome

Muéstrame el camino que yo voy.."

" Oh, tú, tú eres el imán y yo soy el metal

Me voy acercando y voy armando el plan

Solo con pensarlo se acelera el pulso (oh yeah)"

" Ya, ya me estás gustando más de lo normal

Todos mis sentidos van pidiendo más
Esto hay que tomarlo sin ningún apuro.."

"Despacito"

" Quiero respirar tu cuello despacito

Deja que te diga cosas al oído

Para que te acuerdes si no estás conmigo

Despacito

Quiero desnudarte a besos despacito

Firmar las paredes de tu laberinto

Y hacer de tu cuerpo todo un manuscrito (sube, sube, sube)

(Sube, sube) Oh.."

" ඔක පරණයි සුදාම්මියෝ~"

" Bardi (Cardi)

He say he wanna touch it, and tease it, and squeeze it

While my piggy bank is hungry, my nigga, you need to feed it

If the text ain't freaky, I don't wanna read it

And just to let you know this punani is undefeated, ay

He say he really want to see me more.."

" I said we should have a date, where? At the Lamborghini store

I'm kinda scary, hard to read, I'm like a ouija board

@Shan

But I'ma boss, bitch, who you gonna leave me for?

You hoes got no class, you bitches is broke still

I'll be talkin' cash while I'm poppin' my gold grill (uh)

I'm a hoe, rich bitch and I work like I'm broke still (Cardi)

But they love be so fake, but they hate be so real (uh)

El booty sobresale de mi traje

No traje pantiesito pa' que el nene no trabaje

Es que yo me sé lo que tú cree que tú no sabe

Dice que no quiere pero se quiere comer el equipaje.."

" Báilame como si fuera la última vez

Y enséñame ese pasito que no sé

Un besito bien suavecito, bebé

Taki taki

Taki taki, rumba.."

" ඇසේ අලුත් එකක්ද ඔය.."

" A lucky, lucky girl

She got married to a boy like you

She'd kick you out if she ever, ever knew

'Bout all the - you tell me that you do

Dirty, dirty boy

@Shan

You know everyone is talking on the scene

I hear them whispering 'bout the places that you've been

And how you don't know how to keep your business clean.."

" Mummy don't know daddy's getting hot

At the body shop, doing something unholy

He's sat back while she's dropping it, she be popping it

Yeah, she put it down slowly

Oh-ee-oh-ee-oh, he left his kids at

Ho-ee-oh-ee-ome, so he can get that

Mummy don't know daddy's getting hot

At the body shop, doing something unholy (woo).."

අපි හෙන වෙලාවක් සිංදු කිය කිය වාහනේම දෙවනත් කලා.. විත්ඬෝවස් පහලට කල්ලා හෙන හයිසෙන් මහ රු කවුරුත්ම නැති පාරක පිස්සො වගේ සිංදු කියන එකත් මාර ආතල් වැඩෙ.. ස්පැනිශ් සිංදු වලට අපි වෙනම ලැන්ග්වේජ් හදලත් කිව්වා.. එතකොට වෙලාව දොළහට ඇති.. මගේ උගුර ලෙජ්ට වෙලා තිබ්බෙ.. මම වාහනේ ඩෝ එකට පිට තියලා ඉදගෙන කකුල් දෙක රඬ අයිසගෙ උකුල උඩින් තියාගන්නා.. විත්ඬෝ එකෙන් එළියට මගේ කොණ්ඩෙ වැටිලා ඒවා හුළගට ගහගෙන යනවා.. රු මුදු හුළගයි මෙක යන වෙගෙ නිසා ඇතිවෙව්ව හුළගයි.. සේරම මට දැනෙද්දි මම පහුවෙන අහස දිහා බලාගෙන ඉදලා ඇස් දෙක පියාගන්නා..

හුළු මගේ කොණ්ඩෙ අස්සෙන් එහෙට මෙහෙට යනවා.. කියාගන්න බැරි නිදහසක් මට දැනුනා.. සිරාවටම මෙක හිතයක්නම්.. මේ කලෙ හිතයක්නම්.. මට නැගිටින්න ඕන නෑ.. ජීවිත කාලෙම කෝමා වෙලා වගේම ඉන්න හිතෙනවා.. මනුස්සයෝ ජීවත්වෙනවා කියලා කියන දැනෙන හැගීම මෙක වෙන්නැති කියලා මම හිතාගන්නා..මට දැනුනා රඬ අයිසා මගෙ එකකුල පහලට රුට්ටලා යන්න නොදී ආයෙම උකුළු උඩින්

@Shan

නියාගන්නවා.. එයා මියුසික් ඔෆ් කල්ලා තිබ්බෙ ඒ වෙද්දින්.. එක අතකින් මගේ අළුපාට සොක්ස් එකක් පහළට උඩට රෝල් කරනවා.. මම මගේ අතකින් කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට තල්ලු කරගෙන ඇස් පියාගෙන හිටියා.. හුගක් වෙලා.. මට නින්ද ගිහින් නෙමෙයි හිටියේ.. ඒ චුනාට නිදාගන්නවා හා සමානම හැගීමක හිටියා.. ටිකකින් මට ඇහුනා මොකක් හරි කැන් එකක් කැඩෙන සද්දයක්.. මම ඔලව උස්සලා බැලුවා..

රඨ අයිසා Carlsberg බියර් කැන් එකක් කඩලා උගුරක් බිලා ඒක පැත්තකින් තිබ්බා.. ඊටපස්සෙ මගේ දිහා බලලා අතක් දික් කලා.. මම ඒ අත අල්ලගෙන කෙලින් චුනාම එයා ගට්ට්ස් වහලා දැමුවා..

" ඔයා ඇල්කොහොල් ගන්නෙ නෑනෙ.."

" ඉඳලා හිටලා බියර් එකක් බොනවා.. එව්වරයි.. ඒකෙ මහාලොකු ඇල්කොහොල් ප්‍රසන්ට්ස් එකක් නෑනෙ.."

" මම.."

මම බාගෙට සිටි එකට හේත්තුවක් දාගෙන රඨ අයිසා දිහා බලාගෙන හිටියා..

" වරද් එපා!!!"

මම හිමිහිට සොක්ස් දාපු කකුලකින් රඨ අයිසාගෙ ශෝට් එකේ බට්න් එක ගලවන්න පුළුවන්ද කියලා ට්‍රයි කර කර හිටියේ.. අපරාදෙ කැහැහුවෙ නැත්තම මට ඒක ගලවගන්න තිබුණා..

" මම මොකක්ද කලේ.."

" කලේ..?? කකුල එකවිදියක තියගෙන ඉන්න.."

" ඌපස්.. සොරි සොරි.."

රඨ අයිසා මගේ දිහා බලලා ආයෙම බියර් කැන් එක අරගෙන උගුරක් බිව්වා.. තනියම බොන්නෙ මටත් දෙන්න එපැයි.. මම පව් නැද්ද.. අනික ඇල්කොහොල් මීන්ස් නතින් ටු දිස් ගයි..

" මටත්.."

" මොනවද.."

" carlsberg බොන්න ඔන.."

රඳය අයිසා මට නෝන්ඩියට හිනාවෙලා කට අතකින් වහගන්නා..

" මොකද නිකම- හිනාවෙන්නෙ ඔවා.."

" නෑ නෑ කවුද හිනාවුනේ.."

මම බියර් කෑන් එක අරගෙන උගුරු පහ හයක්ම හෙන අමාරුවෙන් බිච්වා..
ඇත්තටම අර වාටර් නැති වෙන්න ඔන කියලා මගුලක් හිතියලා තමා එහෙම
බිච්වෙ.. මගේ උගුර ලෙජ්ට වෙන්න ගියා.. බොහොම හොඳයි පලවෙති
පාර බියර් අත්දැකීම.. රඳය අයිසා මගෙන් කෑන් එක උදුරලා ගන්නා.. උදුරලා
ගත්තු එකත් හොඳයි.. ඒ ජරාව තිත්තම තිත්තයි.. මල ජරාවක්ම තමා..
හැබැයි පොඩ්ඩක් උගුරෙන් පල්ලෙහාට ගියාම අමුතු අටියකුත් තියෙනවා..
ඇග උනු වෙනවා වගේ.. මම.. රසයි..

" ආ බිච්වනෙ.. දැන් නටන්න නම් ලෑස්තිවෙන්නෙපා.. නිදාගන්න.."

" ඒ මොකත *හික්* නිදාගන්නෙ.."

"....."

" ආ ඇයි ඒ.."

"....."

" කියන්නකො ඇයි නිදාගන්නෙ.."

" ඔක නිසා තමා බොන්න එපා කිව්වෙ.."

" ඔයා මට බොන්න එපා කිව්වද *හික්* බොරු කියන්නෙපා අයිසෙ නෙමෙ
අයිසෙ.. අයිසෙ.."

"....."

" This is a modern fairy tale

No happy endings

No wind in our sails

But I can't imagine a life without

Breathless moments

Breaking me down, down, down, down.."

" වරද්.. නිදාගන්න දැන්.. You're drunk.."

" I'm not drunk.."

" මම.."

රඳා අයිසා මං දිහා බලලා හිනාවෙලා පහලට රූට්ටලා වටෙන්න ගිය
කකුල අරගෙන උකුළු උඩින් තියාගන්නා..

" ඔයා හරිම හොඳයි.."

" මම..?? ඒ මොකද එකපාරටම.."

" එකපාරටම නෙමේ අනේ.."

මම ඇදුමෙන් ගලවගන්න නූලක් ඇගිලි දෙකේ පටලගෙන රඳා අයිසගෙ
උකුලෙන් කකුල් දෙක අරගෙන ඒක පපුව ගාවට ලං කරන් නමාගෙන සිටි
එකට හේන්තු වුනා..

" ඔයා කොහොමත් හොඳයි.."

" එහෙමද.."

" මම.. මම කල්පනා කලේ.. මම කල්පනා කරන්නේ.. ඇයි ඔයාගෙ ඇස්
පිහාටු දිගට තියෙන්නේ.. ඇයි ඒ.."

" එහෙම හොඳ නැද්ද.."

" නෑ එහෙම හොඳ නැත්තෙ නෑ.. එහෙම හොඳයි.. මම ඒවට ආසයි.. මම ඒවා දිහා බලන් ඉන්නවා.."

" මම.."

" මට ඉස්කෝලෙ මතක් වෙනවා.."

" එක සැරේම..??"

මම ඉස්සරහා පේන ලොකු කණුවක් දිහා බලාගෙන හිටියා.. අපි ඉන්නෙ ගාල්ල හරියෙදි.. කොහේහරි.. මම මේ පැති ගැන දන්නෙ නෑ.. දැන් මහ පාන්දරනෙ..

" එකසැරේම නෙමේ.. මම තව අවුරුද්දකට කිට්ටුවෙන්න ඉස්කෝලෙ යන්න ඕනනෙ.."

" ඔයා හෙඩ්‍රිෆෙක්ට් වෙන්නෙ කැමත්තෙන් නෙමෙයිද.."

" නෑ කැමතියි.. හද්ද වන්නියෙ ඉඳලා කොළඹ තියන හොඳම ඉස්කෝලෙට ගිහින් ඒකෙ හෙඩ්‍රිෆෙක්ට් වෙනවා කියන්නෙ.. හොඳයිනෙ.."

" ඔයා කොළඹ ඉන්න කැමතියිනෙ.."

" ඔව්.. මම ආදරේ දේවල් තියෙන්නෙ එහෙ.. ඔයා ඉන්නෙත් එහෙ.. මෙහෙ මට කවුරුත් නෑ.. මම ඉපදුනා විතරනෙ.."

" ඇයි පරණ ඉස්කෝලෙ..??"

" මම ඔයාට ඒ ගැන කියල නෑ නේද හුගක්.. මට එහේ යාලුවෙක් නෑ.. යාලුවො නෑ.. මට කවුරුත් ආස නෑනෙ.."

" ඒ ඇයි.. එහෙම වෙන්න හේතුව මොකක්ද.. ඔයාට අකමැති අයත් ඉන්නවද.."

" අපෝ ඔව්.."

මම ඇස් දෙක පියාගෙන කල්පනා කලා.. මට අකමැති අයව.. ලිස්ට් එකක්ම ඉන්නවනෙ..

" ගොඩක් ඉන්නවා.. අපේ ලොකුඅම්මා.. ලොකුතාත්තා. එහේ ලොකු අයිියා.. වෙලාවකට වගේ අපේ අම්මා.. පරණ ඉස්කෝලෙ යාලුවෝ.. තාත්තා.. පරණ ඉස්කෝලෙ ටීච්.. තව ගොඩක්.."

" ඇයි ඉස්කෝලෙ යාලුවෝ තරහවෙන්න හේතුව..??"

" එහෙ අය වෙනස්.. මෙහෙ වගේ නෙමේ.. මට හිතාවෙනවා.. කවුරුත් ආස නෑ මගේ තාත්තා නෑනෙ.. මාව හම්බුණොත් කාලකන්නියි කියනවා.. අනේ මන්දා.. මම එහෙම නෑ.."

ආවිච්ඡාමය මාමයි කියන්නෙ මම එහෙම නෑ කියලා.. මම කවදාවත් ගමේ ජීවත් වෙන්නෙ නෑ.. මම ආස නෑ, මට ආස නැති අය ඉන්න තැන් වල ඉන්න.."

" ඔයා එහෙම තැන්වල ඉන්න ඕන නෑ වරද්.."

" මම.. මම කොළඹ ආපු මුල් කාලෙ මට හිතනා මම මෙහෙට අයිති කෙනෙක් නෙමෙයි කියලා.. මම කොහෙටවත් අයිති කෙනෙක් නෙමෙයි කියලා මම හිතුවා.. මට ඉංග්‍රීසි බෑ.. එහෙම කොන් වෙලා ඉද්දි මට මේ ලෝකෙ හොඳම යාලුවා හම්බනවා.. සෙනෙගල් මගේ පලවෙනි යාලුවා.. එයා තාම මගේ හොඳම යාලුවා.. එතනින් පස්සෙ මේ වෙනකල්ම අලුත් අය හැමදාම මට හම්බෙනවා.. දැන් අයිති නෑ වගේ හැගීම දැනෙන්නෙ නෑ.. ගමේ ඉස්කෝලෙ වගේ කවුරුත් මගේ ස'තේම එක අහන්නෙ නෑ.. ඒක නැතිවුනා කියලා කවුරුත් මට හිතාවෙන්නෙ නෑ.. No one will underestimate me.. I believe that nobody can do that.."

" Surely.. no one can stop you now.. you are going at it like a shot fired from a gun.. ඔයා දැනටමත් ඒම එකකට යන ගමන් ඉන්නෙ වරද්.."

" මම දන්නවා.. අවුරුදු විස්සකට මේ ඇති.."

මම කකුල් දෙක පහළ දාලා රඳවා අයිියා දිහා බැලුවා..

" මම ඔයාට ආදරෙයි.."

රඳවා අයිියා හිතාවෙලා මගේ කම්මුලකට තට්ටුවක් දැමුවා..

" මමත් ඔයාට ගොඩක් ආදරෙයි.."

" මට ජීවිතකාලෙටම හමුවුනු හොඳම කෙනා ඔයා.. කලින් මට එහෙම අය හමුබෙලා නෑ.. ඉස්සරහටත් හමුබෙන එකක් නෑ.. මම දැන් මේ ලෝකෙ බයම දේවල් වලින් එකක් තමයි ඔයාව නැතිකරගන්න එක.. ඒක එහෙම වෙන්න ඔන නෑ.."

" එහෙම වෙන්නෙ නෑ.."

මම ලොකු හුස්මක් පහල දාලා රඬ අයිසා දිහාවට හැරුණා..

" මට හග් එකක් ඔන.."

රඬ අයිසා එකපාරම හැරිලා මගේ දිහා බලලා ආයෙම ඉස්සරහා බලාගත්තා.. අපි දිගටම ආවෙ මුදුවෙරළ ඡේන මානෙමයි.. රැට මුහුදේ සද්දේ වැඩියි වගේ හිතෙනවා.. මුදුට බය හිතෙනවා.. පාරෙ කවුරුවත්ම හිටියෙ නෑ.. ඡේන මානෙක අඩුම තරමේ වාහනයක්වත් නෑ.. රඬ අයිසා කාර් එක පාර අයිනකට කල්ලා නවත්තලා සිට එක පිටිපස්සට ඇදගත්තා.. එයාට අමාරු ඇති.. පැයගානක්ම ඩ්‍රයිව් කරන එක අමාරුයිනෙ.. කකුල් හිරිවැටිලා වගේද දන්නෙ නෑ.. එයා එයාගෙ අත් දෙක දෙපැත්තට කල්ලා මට කතාකලා.. මම පොඩ්ඩක් එයාගෙ පැත්තට ඇදිලා ගිහින් එයාගෙ බෙල්ල කර වටේ අත් දෙක ඔතාගෙන උරහිසේ ඔලුව ගහගත්තා.. එයා ගාව අර උණු රස්නෙ දැනෙනවා.. ඒක කොච්චරටම සනීපද කියනවනම මට ඒක කියන්න වචන එන්නෙ නැති තරම.. ඒක විදින්නම ඔන හැගීමක්..

රඬ අයිසා මාව උස්සලා අරගෙන එයාගෙ උකුලෙන් තියාගත්තා.. එයා ගාව ගුලිවෙන්න තරමට ඉඩ තියෙනවා.. මම කකුල් දෙක මං ගාවට ලං කරගෙන රඬ අයිසගේ බෙල්ලයි උරහිසයි අතරෙ ඉඩට මුන තියාගත්තා.. එයා ගාව අර අලුත් ප'ඟියුම් එකේ සුවද දැනෙනවා.. මම ඒකට ආසයි..

" වරද්.. ඔයා මම යන එක ගැන හැමතීස්සෙම හිතනවද.."

" මම.."

රඬ අයිසා මගේ පිට උඩ ඉඳලා පහලට එහකොට ආයෙම පහල ඉඳලා උඩට තාලෙකට අතගානවා.. මම එයාගෙ කොන්ඩේ පිටිපස්සෙන් ඇගිලි අරගෙන ගියා.. එයා සිට එක පිටිපස්සට ඇදගෙන තිබුනු නිස එයයි

ස්ටියරින් ටීල් එකයි අතර ඉඩ හැඳිලා තිබ්බා.. ඒකනිසා රඬ අයිසා කකුල්
හොඳට දිගැරගෙන හිටියා..

" Hugs were invented to let people know you love them without having to
say anything.."

මම රඬ අයිසගෙන් පොඩ්ඩක් මෙහාට වෙලා එයාගෙ කමමුල් අත් දෙකින්
අල්ලගත්තා.. ඒවා ලාවට ගොරෝසුයි.. කටු කටු වගේ දැනෙනවා.. මම
එයාගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. එයා මගේ තොල් වලට පහත්
වෙලා මාව පරිස්සමට කිස් කලා.. මගේ ඇස් මත් වෙලා පියවෙන්න
එනවා.. එයා හුගාක් වෙලා මාව තුරුල් කරගෙන හිටියා.. මම හිතන්න
මම හොඳින් කියලා දැනෙනකල්ම එහෙම හිටියා.. ඇත්තටම ඒක බෙහෙත්
එකක් වගේ.. පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ මගේ වේදනාව ඇබ්සෝබ් කරගන්නවා..
මම මේ ලෝකෙ දන්න ආදරේ හිතෙනම හග් එක එයා.. feel safe and
loved..

මගේ ඇස් පියවෙලා යනවා එක්කම මට එයා මගේ නලලට දිගම දිග
හාදුවක් දෙනවා දැනුනා..හාදුවක්ම නෙමෙ.. එයා එයාගෙ තොල් මගෙ
නලලෙ පැත්තක් තදකරගෙනම හිටියා.. ඊටපස්සෙ මට හොඳටම නින්ද
ගියා..

" වරද්.. චෙක් අප්.."

මම අවදි වුනේ රඬ අයිසා මගේ උරහිසට තට්ටු කරනවා දැනිලා.. කාර්
එකේ වෙලාව පාන්දර හතර හමාරයි කියලා වැටෙනවා.. අපි එව්වරවෙලා
ආවද්.. මට කොයිවෙලේද නින්ද ගියේ.. මම මුණ අත් දෙකෙන් පිහිදගෙන
සිට එකේ කෙලින් වෙලා ඉදගත්තා.. සිට එක පහළට කඩලා තිබුනේ..

" බබා.. මේ හරියෙ ඉඳන් මට කියන්න.. ඔයා දන්නවා නේද.."

" මමම?? ඔව් මෙහෙම දිගටම ගිහින් ඔය ඉස්සරහා පාරෙන් වමට.."

" මේකද.."

" ඔව්.. ඔය කඩයක් තියෙන්නෙ.. ඔතනින් දිගට ගියාම හමබෙන පලවෙනි
අතුරුපාරෙ ඉවරවෙන ගෙදර.."

" හරි හරි.."

අපි ගෙදර ගාවටම ඇවිල්ලත් එක්කන්.. අමමගෙන් කෝල් දෙකතුනකුත් ඇවිල්ලා.. රඬ අයිසට මහන්සිත් ඇති හොඳටම..

අපි ගෙදරට යද්දි ගෙදර මිදුලේ තව කාර් එකක් නතර කල්ලා තිබ්බා.. ආවිච්ඡාමා ඉස්තෝප්පුවේ.. අපේ ගෙදර අය කොහොමත් හතරට අවදිවෙනවා.. වැඩිම වුනොත් හතර හමාර වෙයි.. නැත්තන් පහ..

" මේ ඉන්නෙ ආත්තමමා නේද.."

රඬ අයිසා හැන්ඩ්ලේක් එක අදලා සිට්ටෙල්ට එක ගලවල ස්ලිපර්ස් දෙකක් දාගන්නා.. මම මේස් දෙකත් ගලවලා දාලා කොන්දේ හිරි යවාගන්නා..

" ඔව් මේ ඉන්නෙ ආත්තමමා.. අර ඉන්නෙ ඉතින් ඔයා දන්නවනෙ.. අපේ අම්මා.."

මමයි රඬ අයිසයි හිනාවෙගෙන වාහනෙන් බැස්සට මගේ හිතේ තියන අනිත් ප්‍රශ්න මේ කාර් එක කාගෙද.. ඒ එක්කම රඬ අයිසා මට ඇහිල්ලකින් ඇතලා පැද්දෙන ඩිවිල්ලාව පෙන්නවා..

" වරද්.. ඔයාට අයිසා කෙනෙක් එහෙම නෑ නේද.. අර කවුද.."

යකෝ හොල්මන් වගේ.. මේ මොන මගුලක්ද මේ ගෙදර පාන්දර හතරට ඔන්විල්ලා පදින්නෙ.. මම පැද්දෙන ඩිවිල්ලාව දිහා බැලුවා..

මොකක්!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

" මාමා...!!!!!!!!!!??"

" ආ..??

එන්නාම.. ලව් යූ ♥

ප.ලි.

@Shan

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

80 කොටස

" කිරිපුතේ~"

අපේ මාමා ඔන්විල්ලාවේ ඉදන් අමුතු හිනාවකුත් දාගෙන මගේ දිහාට ඇවිදගෙන ආවා.. කවුද යකෝ කිරිපුතා.. ඒක ඇහුනා විතරයි අම්මයි ආවිවිසි රඟ අයිසයි තුන්දෙනාම හිනාවුණා..

" මාමෙ!!!"

" මොකද මොකද .. මේ වරද්දේ හොඳම යාලුවා කිව්වා නේද.. යමු පුතා ඇතුළට.. කිරිපුතේ ගෙට වරෙන්.. නැත්තන් එළියෙන් ඉදපන්.."

" පාඩුවේ ඉන්න දේව.. ආපුගමන්ම ඒ ළමයා අවුස්සගන්නේ නැතුව.. එන්න පුතාලා ගෙට.."

අපේ මාමා මාව එහාට විසික් කරලා රඟ අයිසගෙ රට අතකුත් දාගෙන ගෙට ගියා..මේක යකෝ.. හරි මගුලක්නේ.. මාව පිලිගන්න මොකෙක් වත් නෑ.. මම හිමිත්සුරේ අම්මට කිට්ටු වුණා.. අම්මා මගේ අතේ තිබ්බ බෑග් එක ගත්තා..

" අම්මා නැතුව ගෙදර පාවිසි.."

" දන් ආවනේ ඉතින්.. මහන්සිද.."

" ටිකක්.. මට නෙමේ රඟ අයිසයට මහන්සි ඇති..පැය කියක් ආවද.."

" මම කාමරේ ලෑස්ති කලා.. ගිහින් ඇහ සෝදගෙන කන්න එන්නකො.. ඊටපස්සෙ හොඳට නිදාගන්න.."

අපේ අම්මා මාව එක්කගෙන ගෙට යද්දි මාමා රඟ අයිසට එයාගෙ කාමරේ පෙන්නන්න එක්කගෙන ගිහිල්ලා.. ආවිවිඅම්මා කිරි වීදුරු දෙකක් ගෙනැල්ලා මෙසෙ උඩින් තිබ්බා..

" සුදුමහත්තයා ඇදිලා ගිහිල්ලා.."

අපේ ආච්චි අම්මගෙ තියරියට අනුව මම කවදත් ඇදිලා ගිය එකාය.. ඒ වුණාට එහෙම කියන්නෙ අර බොරුවට වගේ.. ඇදිලා ගිහින් කිය කිය කවන්න පුලුවන්නෙ එක එක ජාති.. අපේ ඉස්කෝලෙහාමිනෙන් කපටිම නෑ.. මම ගිහින් ආච්චිඅම්මගෙ කම්මුලට හාද්දක් දුන්නහම ආච්චි 'මල කෝලන්' කියලා මගේ බඩට එකකුත් ඇනගෙන කුස්සියට ගියා..

" ඒ අයිගේ~"

" පුතා වොග් එකක් දාගෙන එන්නකො.. පැය ගානක ඩ්‍රයිව් එකක්නෙ.. මහන්සිත් ඇතිනෙ.."

" එහෙමම නෑ මාමෙ.."

මේක යකෝ..මාර ලව් එකක්නෙ.. පැය ගැනක ඩ්‍රයිව් එකක්නෙ යැයි යැයි තමා.. අපේ මාමා මම ආවා කියලා ගනන් ගත්තෙවත් නෑ.. පොඩ්ඩක් පුදුම වෙලා ඇවිත් මට හාද්දක්වත් දීපන් එහෙමවත් නෑ..

" එහෙත් කියටද පුතාලා ආවෙ.."

" ටිකක් රූ වුණා මාමෙ.. ඒත් රූ ආපු නිසා ලොකු මහන්සියක් නෑ.."

" ඒකනම ඇත්ත තමා.. මමත් මේ ඊයෙ හවස ආවෙ.. වරද් කියලා තිබ්බෙ එයා එනවා කියලා විතරනෙ.. පුතා එනවා කියලා තිබ්බෙ නෑ.."

" ආහ්.."

රඳා අයිගා ගැනු ලමිස්සි වගේ අපේ මාමට ඇඹරි ඇඹරි උත්තර දෙනවා.. මම දොර රෙද්ද එහාට කරගෙන කාමරේට ආවා..

" මේ මාමෙ.."

" මොකද.."

" මොකද ඔවා නිකම්.. ගහන්න වගේ කතාකරන්නෙ.."

" ගහන්න තමා ඇයි.."

" මට කලිසමක් දෙනවා.."

" අමුඩයක් එපාද.."

" අනේ මේ මාමෙ!!!"

" මගේ අල්මාරියෙ ඇති.. පුතා වැඩිය හිතන්නෙපා අපේ කිරිපුතාට පොඩ්ඩක් ට්‍රැක්.."

රඳය අයිසා මම දිහාබලලා නොන්ඩියට හිනාවුනා.. උඹ හිනාවෙයන් ඉතින්.. සේරම එකතු වෙලා මටම හිනාවෙයල්ලා.. මම දොර රෙද්ද 'පොහ' ගාලා ගස්සගෙන කාමරෙන් යන්න ගිහිල්ලා ඒක ඇහ වටේ ඇඹරිලා හිර වෙලා තව ටිකක් වාටර් වුණා.. අම්මට කියන්නෝන අලුත් කර්ටන් දාන්න කියලා..

මම මාමගෙ අල්මාරියෙන් ගෝටකුයි මගේ ශර්ට එකකුයි අරගෙන ගිහින් හොඳට නාලා සුවද ගහහා එද්දි අම්මා කුස්සියේ උයනවා ආවිච්චි එක්ක.. මාමා එළියෙ කා එක්කද කතාකරනවා.. මම ටවල් එක බෙල්ලෙ පටලගෙන හිමින් සැරේ රඳය අයිසගෙ කාමරේට එබුණා.. එයා නාලා කොණ්ඩෙ පිහිදනවා ඇදේ ඉඳන්..

" ඔයා වොග් දැමමද.."

රඳය අයිසා මගේ පැත්ත හැරිලා ඔලුවෙ තිබ්බ ටවල් එක කර වටේ දාගන්නා..

" ඔව්.. මෙහේ වතුර මාර සිතලනෙ වරද්.."

" ළිදේ වතුර සිතලයි කොහොමත් උදේට.. ඔයාට අනිත් එකෙන් නාන්න තිබ්බනෙ.. ඒකෙ උණුවතුර තිබ්බා.."

" නෑ නෑ ඒක මරු.. සිතල වුණාට සනීපයි.. මහන්සි ගතියත් ගියා.. ඒ වරද්.. සිරාවට මෙහේ මරුනෙ.."

" එහෙමද.."

" ඔව්.. මාරම ගෙදරක් වගේ.. මම කලින් මෙහෙම පැත්තක ඇවිල්ලා ඉඳලම නෑ.."

" ඉතින් අපි ටික දවසක් ඉබ්බ.. මෙහේ එහේ වගේ බෝරින් නෑ.."

@Shan

මම ගිහිණි රඬය අයිියගෙ කාමරේ ජනේලෙ ඇරියා.. ඒ කාමරේ තියෙනනෙ ගෙදර වෙල පැත්තට වෙන්න.. චත්තෙන් වෙලට බහින්න පොල් කඳවල් දෙකක් දාලා ඒකා උඩින් ලී දාලා පොඩියට පාලමක් වගේ එකක් හදලා තියෙනවා.. එතන යටින් ඇලපාරක් යන නිසා.. එතනින් ගිහිණි වෙලට බහින්න පුළුවන්.. එහාට වෙන්න දිගටම තියෙනනෙ වෙල් යාය..

" වචෝහ්~"

රඬය අයිියා ජනේලේ ගාවට ඇවිත් වෙල් යාය දිගා බලාගෙන හිටියා.. මේ කාලෙ ගොයම් පැහෙන කාලෙ නිසා හැම පැත්තෙම ගොයම් ගස් උසට වැටිලා.. ලියදි නිල්ල ගැහිලා වගේ තියෙනනෙ.. ඇතින් උදේ ඉර නැගගෙන එනවා මෙහෙට පෙනවා..

" මෙහේනම් පිස්සු හැදෙනවා.. අපේ අයිියටත් එන්නනෙ තිබ්බෙ.."

" ඔව් අපරාදෙ.. හොස්පිටල් නැත්නම් එන්න තිබ්බා.."

" ඒකතමා.."

රඬය අයිියා ෆෝන් එකෙන් ෆොටෝ එකක් ගහලා ආධ්‍ය අයිියට සෙන්ඩ් කලා.. ඒ එක්කම වගේ ආධ්‍ය අයිියගෙන් කෝල් එකක් ආවා..

" පොඩි.. ඔයාලා පරිස්සමට ආවා නේද.."

" ඔව් අයිියෙ.. අයිියා උදේ වැඩට යනවද.."

" අද නියටර් පොඩි.. මම උදේ ගිහිණි එන්න රූ වෙට්.."

" කෝ මටත් දෙන්නකො අනේ.. හායි ආධ්‍ය අයිියේ.."

" ආ වුටියො.. මොකද අපේ එක්කෙනා කියන්නෙ ගම හොඳයිලද.."

" ඔව් අනේ.. ඔයාත් එන්නනෙ තිබ්බෙ.. අපරාදෙ.."

" ඊළඟපාර මමත් එන්නමකො හොඳද.. මම දැන් යන්න රෙඩ් වෙන්න ඔන ළමයි.. බායි.. ටෙක් කෙයා.."

" බායි.. හුළගෙ පා කල්ලා කිස් එකක් එව්වා.. අල්ලගන්න.."

ආධ්‍යායිකා හිනාවෙව් කෝල් එක කට කල්ලා දැමමා.. රධ්‍ය අයිකා ජනේලෙ
එල්ලිලා එළිය බලාගෙන ඉන්නවා.. මම ෆෝන් එක ඇද උඩට දැමමා..

" කෝ මේ ළමයි දෙන්නා~ එන්න ළමයි කැම කරන්න.."

අපේ අම්මා කාමරේට එන්නෙ නැතුව එළියේ ඉඳන් කතාකලා..

" ඉන්න එන්නාම.."

" වරද්.. කොහෙද අර එහා ගෙදර ගැණියෙක් ඉන්නවා කිව්වෙ.."

ඒකද මෙව්වරවෙලා ජනේලෙ එල්ලිලා බලලා තියෙන්නෙ.. සැක්.. මම
හිතුවෙ පරිසරේ සුන්දරත්වය බලනවා කියලා.. හරිම අගෙයි වරද්ගෙ
බෝයිප්‍රෙන් නම.. ඉරිසියාව ඉහේ ඉඳන් බේරෙනවා..

" කොහෙ ගැණුද අනේ.."

" ඇයි එහාගෙදර ඉන්නවා කිව්වෙ.."

" ඉතින් හත්දෙයියනේ එහාගෙදර ඉන්නවා කියලා දැන දැනත් මගෙන්
අහන්නෙ.."

" ඉතින් කෝ.."

" කියන්නකෝ~

මටමයි ආදරේ~ ආදරේ~ කාටවත් නොවෙයි කියලා~"

" වරද්..!!"

" මේ පස්සෙ පෙන්නන්නම සුදාමියා ඔයා එන්න කරන්න.."

මම යන්න යද්දි ඔටෝම උළුවස්සෙන් එහාට විසික් වුනා.. රධ්‍ය කියන
පොලොස් කොට්ටෝරුවා මගේ පස්සට පයින් පාරක් ගැහුවා.. අපේ මාමා
ඉස්සරහා දොර ගාව කෝල් එකක.. හිනාවෙව්.. කකුලෙ ඇහිල්ලකින්
සිමෙන්ති පොලොව හාරනවා.. මම රධ්‍ය අයිසට කැම කාමරේට යන්න
කියලා පිටිපස්සෙන් මාමට කිව්ටු කලා.. කෙල්ලෙක්වත් සෙට් කරගෙනද

අපේ අම්මා කිව්වා වගේ.. මගේ මාමව උදුරගන්න ඒ පාර කවුද ආපු පොල් කුරුමිණිවි..

" නෑ නෑ.. එහෙම එකක් නෙමේ.. ඔයාට පිස්සුද.."

මුට කොහොමත් පිස්සු තමා.. ඒක දැනගෙන නෙමේද යාලුවෙලා තියෙන්නෙ..

" හා පරිස්සමට ගිහින් එන්නකො එහෙනම්.."

ඇයි මෙව්වර දවසක් පරිස්සමින් නෙමේද ඉඳලා තියෙන්නෙ.. සමය..

" මම දන්නැද්ද ඔයාගෙ කෑම.. වෙලාවට කනවා.. අසනීප නොවී.."

මෙව්වනෙ ලව්.. හතලිහ වෙනකල් ඉන්න ඔන වුණාද මේ මනුස්සයට ලව කරන්න.. හරිම ගෝක් පුත් උබේ මාමා නම්..

" මම ළහඳි එන්න ඉන්නෙ.. බලමුකො.."

මම තව ටිකක් බල බල ඉන්නෙ නැතුව මාමගෙ ෆෝන් එකට පිටිපස්සෙන් කිට්ටු වුණා..

" තාත්තී~ අක්කි මගේ කොණ්ඩෙ ඇද්දා.. අනේ තාත්තී අමමිට එන්න කියන්නකු~"

මාමා එකපාර ගැස්සිලා ගිහින් ෆෝන් එක අතින් කනට මාරු කරගත්තා.. මම කෙලින් හිටගෙන මාමට ඇස් පිය දෙක තුනක් ගැහුවා..

" තාත්තී~.."

" සාකි මම ඔයාට පස්සෙ ගන්නම්.."

" නෑ නෑ අපේ අක්කගෙ පුතා.. මගේ ළමයි කොහෙද මෙහේ.."

" හරි ටෙක් කෙයා.."

මාමා ෆෝන් එක කට කල්ලා කලිසමේ සාක්කුවට ඔබාගත්තා..

" සුදුමහත්තයා!!!!"

" මොකද මොකද අනේ.. මම කිරිපුතා.. ඔහේට අමතකවුණයි.."

" උඹට බැරිද ඇත්තටම මට හරියනවා බලාගෙන ඉන්න.."

මම මාමගෙ අත යටින් රිංගලා අත අරන් මගේ කර වටේ දාගත්තා..

" පිස්සුද ඒයි.. ඔයාට හරියනවනම් හොඳයි.. කවුද සාකි කියන්නේ.. කැල්ලද.."

" එහෙම මගුලක් නෙමේ.. කැගහන්න එපා අම්මට ඇහෙන්න.."

" පිස්සුද මේවා අපේ අපේ කතා නෙ.. කවුද සාකි කියන්නේ.."

" යාලුවෙක්.. උඹ දන්නේ නෑ.."

" කමක් නෑ අපි දැනගනීනේ නේද කවදහරි.. නේද මමෙ.. නේ.."

" ඔව් ඔව් දැනගනී.."

" ඒකද මාමා නාරාහේන්පිට එන්නේ.. ඌව්.. ඌව්.."

" මට ඔන විදියටද හමුදාව වැඩ කරන්නේ.. නටන්නැතුව ඉදපත්.. එහෙම මගුලකට නෙමේ.. උඹ තනියම නිසා මම කලින්ම ප්‍රාන්සර් ඉල්ලුවෙ.. අනික අර කැලේ මොකෙක්වත් නෑ දත් බලන්න.."

" එහෙමද.."

" මම.. අනික බිලට එකේ ඇදේ ඉන්න බෑ මකුණො ඉන්නවා අමබානෙක.."

" ඔයා මකුණො කන්නේ නෑ අනේ.. අපි දෙන්නා බදාගෙන වෙලිගෙන ඉමු මෙහෙ ආවම.."

" අනේ මේ උඹ වෙන කාමරේක ඉදපත්.. එනවා රිංගන්න මගේ අස්සිසෙම.."

" ආදරේටනෙ හලෝ.. පිස් මෙහි.. දැන් ඔයා බැන්දා කියලා හිතමු.."

" එහෙම බේන්නෙ නෑ.."

" හිතමු හිතමු.. මම කිව්වෙ හිතමු කියලනෙ.. ඔය වයසට එහෙම කවුරුත් සෙට් වෙන්නෙත් නෑ තමා අනික.. එහෙම වුණොත් මට මාමගෙ දේපලත් ලියා දෙන්න ඇ.. එතකොට මට වැඩිදුර ඉගනගෙන මහන්සි වෙන්න ඕන නෑනෙ.."

" දෙනවා මම උඹට.. පකක්.. බලාගෙන ඉඳපන්.."

මම මාමගෙ අත ගසලා එහාට වුණා..

" ඕනත් නෑ.. මම ආව්ව්අම්මට කියලා ලියාගන්නවා.. තියාගන්නවා තවුසෙගෙ දේපල.."

" හා.. තියාගනවා තමයි බොල.. ඒකනෙමේ කවුද අර කොලුවා.. හෙන හැඳිව්ව නිමිව්ව තැන්පත් පොරක් තේද.."

" ඔව් එයා ඇල්වතුරත් නිමලා බොන එක්කෙනෙක්.. අපේ ඉස්කෝලෙ ඩිපියුටි ගේම්ස් කැප්ටන්.. මගේ හොඳ යාලුවෙක්.."

" එහෙමද.. මේ බං.. මට ඒ කොල්ලගෙ මුණ දකිද්දි දැකලා හුරුයි වගේ තේරෙනවනෙ.. මම උඹෙ පේරන්ට්ස් මිටින් ආපු වෙලාවකවත් දැකලා තියෙද.."

" ඒ අයියා කෙනෙක් හලෝ.. අපිට වඩා වැඩිමල්.. ඔයා වෙන කාවහරි මතක් කරගෙන වෙන්න ඇති.."

" මම.. මම.. මොකක් හරි.. දැන් මොකද ඉස්කෝලෙ වැඩ.."

" ඒක කියන්නම.. හැබැයි මට පොඩි වැඩක් දැනගන්න ඕන.. මාමා අපේ තාත්තට සිරාවට මොකද කලේ.. එකපාරම ඒ මනුස්සයා එදායිත් පස්සෙ සද්දයක්වත් නැතිවුණා.."

" මම අහිංසකයි.. මම මොකුත් කලේ නෑ.. පාඩුවෙ දතක් ගලවන් ඉන්න මටනෙ උඹ මෙහෙම කියන්නෙ.."

" අනෙ නිකම් යනවා යන්න.. මම දන්නවා මේක පස්සෙ ඉන්න අදිසිද මොකක්ද හස්තය මමා කියලා.. නරක සමනලයෙක් වෙන්නැතුව කියන්න

මම මොකක්ද වුනේ කියලා.."

" මම ඉතින් මස්සිනා හමබෙලා පොඩ්ඩක් නිව්සැනසිල්ලෙ කතාකලා..
උමමා එකක් දීලා යන්න කිව්වා.."

" එහෙමද.. උමමා එකක් විතරද දුන්නෙ.."

" ඔව් ඩයල් එක උමමා එකේ සැරට සතියක් ඉස්පිරිතාලෙ හිටියා.. පිස්සු
හු## ආයෙ ආවා උගේ කෙරුවාව පෙන්නන්න.. ඊළගපාර හරවන්න
බෙල්ල මම අනිත්පැත්තට.."

මම මාමා ගාවින් තව පොඩ්ඩක් එහාට වුණා.. මේ මනුස්සයා හොඳ
වෙලාවට සිනි පැනි වගේ හොඳම හොඳයි.. කේන්ති ගියාම මල යකෙක්
වගේ කඩාපනිනවා..ඉස්කෝලෙ කාලෙත් වලි දාගෙන ගෙදර එන්න
කියලා අපේ ආච්චි කැගහනවා.. කැමපස් ඉද්දින් එක එක මගුල් වලට වලි
දාගෙන හොස්පිටල් ඉද්දි අපේ අම්මට නුවර යන්න වුණා මේ මනුස්සයා
බලාගන්න..

" බය හිතෙනවා හලො.. මොන මගුලක්ද මම යනවා.."

මම එනත් ආවහම මාමා මගේ කර බෙල්ල අතක් දාගෙන මාව ඇදලා ලගට
ගත්තා..

" තාත්තෙක් ඔන නෑ උඹට.. මම ඉන්නවනෙ.. ඌ මොකටද.. මම උඹට
ආදරෙයිනෙ.."

" කැහ්-කැහ්-මරන්නද හදන්නෙ.. දන්නවා දන්නවා.."

මම බෙල්ල අතැරවගෙන මාමගෙ අතින් අල්ලගත්තා.. සැක් මගේ කොට..
මේ මනුස්සයා හෙනකදයා වගේ උසයි.. මම පපුවට ඇගිල්ලෙන් එකක්
ඇත්තා..

" ආහ්ච්~ අල්ලන්නෙපා බං.. තුවාලවෙලා ඉන්නෙ.."

මම ඉක්මනට මෙහාට වුනා..

" තුවාල වෙලා..?? ඒ මොනව කරන්න ගිහින්ද..අපේ අම්මා දන්නවද..??"

මම කැහැන්දි මාමා මගේ කට දෙපැත්ත තද කල්ලා අල්ලන්නා..

" ශ් ශ් කැහැන්නෙපා යකෝ.. උඹට දෙයක් කියන්න බෑ ලකෝනි
නියනවනෙ.."

" කෝ පෙන්නන්නකො මාමෙ.. මොකක්ද වුනේ.. ඇයි මේ තුවාල වුණේ.."

මම මාමගෙ ශර්ට් එකේ කර එහාට කල්ලා බලද්දි පපුව පැත්තක් ප්ලාස්ටර්
කල්ලා.. තඬි ප්ලාස්ටර් එකක්.. පපුවේ පැත්තක්ම වැහිලා..

" ලොකු එකක් නෙමේ බං.. නහින්නැතුව ඉඳහන්.."

" මොනවද මාමෙ කරගන්නෙ.. මගුල.. පරිස්සමට ඉන්න දන්නෙ නැද්ද..
මම කියනවා ආවිච්ඡමමට.."

" මේ වීදුරුකට්ටකට කැපුණා බං කැමප් එකේදි.. ලොකු එකක් නෙමේ..
ඉඳහන්කො ගෙදර මනුස්සයෝ බය නොකර.."

" කතාකරන්න එපා මාමෙ තවුසෙ මාත් එක්ක.."

" උඹත් උඹේ ඉස්කෝලෙ ඉන්න අනිත් උද්ද්ධව්ව හැත්ත වගේම තමා.."

මම මාමව එහාට තල්ලු කල්ලා දාලා බිත්තියට හේත්තු වුනාම ආවිච්ඡමමා
සාලෙට ආවා..

" ආ මරු මාමයි බෑණයි.. එන්න කන්න.. දැන් කොයි වෙලේ ඉඳලද
කතාකරන්නෙ.."

" ඉන්න ආවිච්ඡමමෙ.. මම එන්න.."

මම මාමටත් ගස්සගෙ ඇවිත් කෑම මේසෙන් ඉඳහන්නා.. යකෝ රඬ අයිසෙ..
මේ මොන මගුලක්ද.. මේකා කනවා කනවා කනවා.. හෙන පිහානකට
බෙදාගෙන.. අපේ ආවිච්ඡ කතාකර කර තව බෙදනවා.. අම්මත් එක එක ඒවා
ගෙනැත් මේසෙන් තියනවා.. අපේ ආවිච්ඡමමා ඒත් හිනාවෙව් බෙදනවා..
කොහෙද දන්නෑ අර කරනවයි කිව්ව ඩයට එක..

" පුතා තව බෙදාගෙන කන්නකො.. මේ හැදෙන වයසට හොඳට කන්න
එපැයි.."

ආච්චි මටත් බෙදලා රඳා අයිසටත් කපු මාළුවෙන් හැන්දක් බෙදුවා..

" ඇති ආත්තමමෙ.. මම දැනටම හුහක් කැවනෙ.."

" එහෙම කියලා කොහොමද.. හැදෙන වයසට හොඳට කන්න බොන්න ඕනනෙ.. දේවි.. පුතා!!! කෝ මේ ළමයා.. එන්න කන්න.."

මම බෙල්ල දික් කල්ලා සාලෙ බැලුවා.. ඔය ඉන්නෙ මට රව රව උළුවස්සට හේත්තුවෙලා.. දුෂ්ට ගාමිනි..

" මේ දේවි අනුරාග්.. ඇවිත් කනවා මගෙ ආච්චිඅම්මව කැගස්සන්නැතුව.."

ආච්චිඅම්මව කැගස්සන්නෙපා බොලවි..

රඳාපුතා ගමෙ ඇවිල්ලනෙ.. ඒ ළමයට කන්න දෙන්න පාඩුවෙ..

මම සැ වෙලා ආයෙම එනවලු ඇ..

එන්නාම ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

81 කොටස

" ආවිච්ඡමමෙ.. අන්න අන්න එහාගෙදර රක්තපාන කිකිලි මෙහෙට එනවා.. මෙ මම නෑ කියන්න හොඳේ.."

" මෙහ් කොල්ලො.. ඔහොම හිටු.. මම කොහොමද නෑ කියන්නෙ.. මේ වාහන දෙකකුත් මිදුලෙ.."

" මට බඩෙඅමාරුවක් හැදිලා වොයිලට එකේ කියන්න.."

මම එකසැරේට පිටිපස්සට හැරිලා දුවගෙන ඇවිත් කර්ටන් එකෙන් එහාපැත්තෙ ඉඳපු කඵගලක හැප්පිලා කර්ටන් එකත් කඩාගෙන එහෙමම බිමට පතබෑවුණා.. අදහම කනවා අමමගෙන් පුප රත් වෙන්න. ඒ වුණාට දැන් දුවන්න ඔන ජීවිතේ බේරගන්න.. මම බිම වැටිලා ඉන්න එකාවත් පාගගෙන දුවන්න ගිහින් ආයෙම රෙද්දෙ පැටලිලා දෙවෙනි පාරටත් එහෙමම බිම ඇදගෙන වැටුනා..

" අමමෝ කොන්ද බං.. මොන ලබ්බක්ද කරන්නෙ මෙ.."

අමමටසිරි කර්ටන් එකෙන් වැහිලා ඉන්නෙ රඬ අයියද.. මම කර්ටන් එක උස්සලා පොඩ්ඩක් මුණ බැලුවා.. ඔය ඉන්නෙ ඉන්දියන් කතාවක, සාරිපොටෙන් ඔලුගෙඩිය වහගෙන ඉන්න, අලුත් බැඳලා ගෙදරට ආපු ලේලි පොඩ්ඩ වගේ.. ඔලුවත් කර්ටන් එකෙන් වහගෙන.. මොට්ටුවක් තිබ්බනම්.. සුවප්තා රොට්ද කවුද වගේ ඉඳී..

" ආත්තමමෙ.. මෙහේ අයියා ආවයි~"

උඹේ අයියලා මෙහේ නෑ බේසික කෙල්ලේ..

" ආ.. ඉන්න බලන්න දුව.. සුදුමහත්තයා~!!!"

" කවුද වරද්.."

" මේ අල්ලපු ගෙදර රක්තපානෙ හැදිව්ව එකියක් ඉන්නවා.. ගෙට එබෙන්න කලින් මට යන්න මේ රෙද්ද ලිහලා දෙනවකෝ.."

මම අල්ලපු ගෙදර 'අ'යන්න කිව්වා විතරයි රඬ අයිගෙ මුණ හට්ටියක් වුණා..

" ඇයි ඉතින් දුවන්නෙ.."

" දුවන්නෙ..? මට බෑ ඒකි එක්ක කතාකරන්න.. මල වාත කෝව්වියක්.. කෝව්වියක් නෙමේ දුම්රිය දෙපාරමෙන්තුවක්.."

මම රඬ අයිගෙ ඇහ උඩ බිම වැටිගෙන එහා ගෙදර කෙල්ල ගැන පැහැදිලි කරද්දි අපේ මාමා එතනින් යන්න ගිහින් ආයෙම රිවස් එකට ඇවිත් අපි දෙන්නා දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මේ මොකද ළමයි මේ.."

" අනේ මාමෙ රෙද්ද පැටලිලා.. ලිහලා දෙනවකො.. මම වෙලේ, අර මැද්දේ පැලට යනවා.."

" මේ යක්කු ගස් නගින වෙලාවෙ උඹ පැල්වල පැල් රකින්න යන්නද.. ඔය පුතාගෙ ඇහ උඩින් නැකිටපිය.."

මාමා අපි දෙන්නා පැටලිලා ඉඳපු රෙද්ද ලෑස් කල්ලා ආයෙම කර්ටන් එක තිබ්බ විදියට හදලා තිබ්බා.. මොකද මාමා වුණත් දන්නන්නවා අපේ අම්මගෙ දේවල් ඇල්ලුවත් මියපරලොව යන්න වෙන බව..

" සුදුමහත්තයෝ~!!! අනේ දුවේ ඒකා ගෙදර නෑ වගේ.. නාන්න ගියාද දන්නෙනෑ.."

" ආ එහෙමයි ආත්තමමෙ.. අයිසා උසස්පෙළ ලියන්න ඇති නේ.."

" ඔව් දුවේ.."

ඒ එක්කම රඬ අයිසා හොර බලලා වගේ ෆෝන් එකත් ඔබ ඔබ ගෙදර ඉස්සරහා පුටුවෙන් වාඩිවුණා.. ටහුක්.. මේ කෙල්ල මාව දැක්කා නේද.. මම මාමා දිහා අසරණ විදියට බලද්දි මාමා මාව දැක්කෙ නෑ වගේ එතනින් යන්න ගියා.. ඉඳපන්නො මාමෙ.. මම අම්මට උඹ සාකිට රාකිද ගැන කියලා ගුටි ගස්සනවා..

" ආහ්.. අයියේ.. ඔහේ ආවැයි.."

මම අතින් ඔලුව පිටිපස්ස කසාගෙන ලාවට හිනාවෙගෙන සාලට ගියා..
ඉන්නවා රක්තපාතෙ හැදුනු බේසික කෙල්ල රෝසපාට මල් මල් ගවුමකුත්
ඇඳගෙන කොණ්ඩෙන් කඩාගෙන.. කොණ්ඩෙට මම ආස කොල්ලෙක්
නෙමෙනෙ නමිගි..මම ආස ලොකු පස්සක් තියෙන, තරහවුණාම අයිස්ක්‍රීම්
දෙන, ඩයරි ලියන, තැන්පත්, මැන්ස් කල්ලා අයිලන්ඩ් රූන්ක් දාපු, කැඩෙට්
කරන, උස, හැන්ඩ්, ඉස්කෝලෙ අඩුම තරමේ ඩිපියුටි ගේම්ස් කැපාවත්
වෙන්න පුලුවන්, උණු උණු හීටරයක් වගේ කොල්ලොන්ට.. මේවා
කොහොම කියන්නද ඉතින්.. නමිගිට තේරෙන්නෙ නෑ.. මට තේරුම
කරන්නත් බෑ..

" ආහ් නංගි එන්න ඇතුළට.."

මම රඬ අයිසා දිහා බලලා ආයෙම නංගි දිහා බැලුවා..

" අයිසා කවදැයි ආවෙ.. මං බලාගෙනත් උන්නා.."

රඬ අයිසා දෙපාරක් විතර කැහැලා කනේ ඉයර්ෆෝන් එකක් ගහගන්නා..
මාව කාපන් නංගි..

" මම අද උදේ ආවෙ නංගි.."

" ආ ඒකතමා.. මේ අයිසගෙ යාලුවෙක් ය.."

එහාගෙදර නංගි රඬ අයිසව පෙන්නලා ඇහුවා.. යාලුවෙක් නෙමෙ නංගි
මගේ බෝයිපෙන්.. කොහොමද දෙයිසනේ මේවා කියන්නෙ..

" ඔ-ඔව් නංගි.. යාලුවෙක්.. හොඳම යාලුවා.. නංගි ඉස්කෝලෙ යන්න
නැද්ද අද.."

" නෑ අයිසෙ.. අපේ පුට්අම්මලා ගමේ ඇවිල්ලා.. අද නැවතුණා.. මම හවසට
එන්නමකො පුට්අම්මගෙ දුවත් ඉන්නවා ඇවිල්ලා.. අයිසට මතක නැතුව
ඇති දැන්න.."

" අහ් ඔව් ලොකු මතකයක් නෑ නංගි එහෙනම් මම යන්නම්.."

" හා අයිසෙ.. මම මේ ඔහේව බලලා යන්න ආවෙ.. යන්න අයිසේ.."

අර කෙල්ල වාඩිවෙලා ඉඳපු රඨ අයිටන් අත වනාගෙන ඉස්තෝප්පුවේ පඩි දෙකත් බැහැගෙන එහා ගෙදරට දුවගෙන ගියා..

" ඔහේ දෑ ඇවිත් මෙහෙත් ඉදගන්න.."

රඨ අයිසා කක්කුටු මුණක් හදාගෙන මට ඇවිත් ඉදගන්න කිව්වහම මම රවාගෙන ගිහිත් සෙටියෙන් ඉදගන්නා..

" මෙ අර කිව්ව ගැණිද.."

" මම.. මල කරුමයක් අප්පා.. මෙ බෙහිකිව්ව් ඉස්තෝලෙ ගිහිල්ලත් නෑ.."

" ඉතින් උඹට අමාරුද.. ඉස්තෝලෙ ගියේ නැතිවුනාම.."

" පිස්සුද අනේ.. මොකද ඔයා කේන්තියෙන් කතාකරන්නේ.. මම මොකක් කලාටද.."

" මොකුත් නෑ.."

රඨ අයිසා ආයෙම ෆෝන් එකට එබුණා.. ඔක්කොම එකයි.. ඔක්කොම එකම එකයි.. ආඨ අයිසා එක්ක යාලු වුනානම් කියලා හිතෙන්නේ මේ වෙලාවට තමා.. කොහෙද ඒ දේවද්දනයට පනුවෙක් හම්බෙලානෙ කොට කොට කන්න.. මාව හැමපැත්තෙන්ම විසික් වෙනවා.. මම නැගිටලා එළියට යන්න ගියාම රඨ අයිසත් ෆෝන් එක සෙටියට විසික් කල්ලා මාත් එක්ක එළියට ආවා..

මිදුල අතුගාලා අතුගාලාම ඒක මැට්ටම පැදිලා තියෙන්නේ.. හරි පිරිසිදු පාටයි.. වෙලෙන් හැමතිස්සෙම මේ පැත්තට එන හුළග නිසා ඉස්තෝප්පුවේ මැටි වලින් හදලා එල්ලලා තියන කරුලු පැටව් ඉන්න macramé එකේ කරුලු පැටව් එකට එකට වදිනවා.. උන්ගෙ හොට අග වෙරි ගෙඩි වගේ පේන්න එල්ලලා තියන සිනු එතකොට හිනියට සද්ද වෙනවා.. ගම කියන්නේ වෙනමම පැත්තක්.. ගම කියද්දිම මගේ ඔලුවට එන්නේම අපේ ගෙදරයි මගේ කාමරෙයි වෙලයි ආව්ව්අම්මයි.. මම වෙනදා වගේ ඉස්තෝප්පු කණුව අත් දෙකින්ම බදාගෙන වෙල පැත්තෙන් එන හුළගට මුණ අල්ලගෙන හිටියා.. ඒ හුළු මැළි කොණ්ඩෙ උඩට උස්සගෙන මුණ වැදිලා අතගාගෙනම යන්න යනවා.. ඒ එක්කම මට රඨ අයිසා කතාකරන සද්දේ ඇහිලා මම ඒ පැත්තට දුවගෙන ගියා..

" පාණ්ඩුවද වරද්.. හයිසෙන් කරනවකො.."

" මොනොත්තක්ද මෙ.. මගේ කොන්දන් රිදෙනවා.."

" කමක් නෑ.. මහලොකුවට ගිටිනස් තියෙනවා කියනවා නේද.."

" ඉතින් මගුල.. දැන් පැයබාගයක් විතර.. අනේ බැහි මට මහන්සි.."

" බෑ බෑ උඹ පොරොන්දු වුණා පැයක් කියලා.."

" බෑ අනේ කොන්ද රිදෙනවා.. අත් දෙකත් රිදෙනවා.."

" රිදෙන්නෙ නැති තැනක් නැද්ද.."

" තියනවා.. පොඩ්ඩක් ඉන්නවා මම රැට කියලා දෙන්නම.."

" හා.. ඒක රැටනෙ.. දැන් හයිසෙන් ඔක කරනවකො.."

" අනේ මේ නටපං.. මගේ කොන්ද රිදෙනවා.. ආවිච්ඡමමෙහි.. අමමෝ.. අලියෙක්ද තවුසෙ.."

" මේ වරද්.."

" මොකද.."

" ඔයා ඔංචිලි වාරම් දන්නවද.. ඒවට කියන්නෙ ඔංචිලි වාරම් කියල නේ.."

මම ඔංචිල්ලාවෙ වටෙන් ඇවිල්ලා ඉස්සරහින් හිටගත්තා.. ඉදපත් මම උඹට ඔන්චිලි වාරම් පෙන්නන්න යන්නෙ.. පැය බාගෙකට වැඩිය තල්ලු කල්ලා තල්ලු කල්ලා මේ අලි පැටියව.. මගේ කොන්දෙ පොටත් ගියා.. මම ඉස්සරහට ආවා විතරයි ඔංචිලි පදින ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා බිමට කකුල ගහලා ඔංචිල්ලාව නවත්තගත්තා..

" ඉදපත් උඹට මම ඔංචිලි වාරම් කියලා දෙන්න.. ඔහොම ඉදපත්.."

මම දාගෙන ඉදපු සෙරෙප්පුව ගලවලා අතට අරගන්න ගමන් රඳා අයිසා මට ටිකක් ඉන්න කියලා අතින් පෙන්නලා ඇස් දෙක හිනි කරගෙන පාර දිහා බලාගෙන හිටියා..

" ඒ වරද්.. අන්න හාවෙක්.."

මම පිටිපස්ස හැරිලා බැලුවා විතරයි.. ටහුක්..!! පැනලා දිව්වා නේද මේ කහවෙනා.. ඉඳපන් රඳාපුනේ අදනම් ඇට2කම තලනවා ගලක නෙමේ වංගෙඩියෙ දාලා..

" ඉඳපන්.. අයිියෙ.. ගහනවා උඹට.. ඔහොම ඉඳපන්.. මම හාවා පෙන්නන්න.."

රඳා අයිියා ගේ වටෙන් දුවලා වෙල ගාව තිබ්බ පොල් කඳවල් දෙකෙන් වෙල නියරට පැනලා නියර දිගේ අස්සයා වැහිලා වගේ දුවගෙන ගියා.. මමත් සෙරෙප්පුවක් අතේ තියාගෙන අනිත් සෙරෙප්පුව ඇලට වට්ටගෙන ඒකා පස්සෙන් අබෝගෙනම ගියා.. අතාරින්නෙ නෑ පුනේ..

" ඒ වරද්.. හාවො දැක්කද.."

" හාවො පෙන්නන්න ඔහොම නැවතියන්.. හදේ හාවා පෙන්නන්නම.."

" එපා එපා.. දැන් ඇති ඒයි.. මේ නියරෙ මැද්දෙන් කානුවක් කපලා.."

" මම තවුසෙගෙ ඔලුව මැද්දෙන් කානුවක් කපනවා!!!!!!!"

රඳා අයිියා වක්කඩ උඩින් පැනගෙන වෙල මැද්දේ තියන පැලත් පාස් කරගෙන දුවගෙන දුවගෙන ගියා.. මමත් ඒ පස්සෙන් දුවගෙන ගියා.. නියර මැද්දේ කානු ලූ.. අහපල්ලකො.. පැහිව්ව වී කරල් ඇහේ ගැවිලා ඇහත් කසනවා.. මම වෙල මැද්දේ පැල පහුකරගෙන ඉස්සරහට දුවගෙන ගිහින් වටපිට බැලුවා.. කෝ මේකා.. දුවගෙන ගිහින් ගහ ඉවරවෙන හරියෙන් බස්නාවටවත් පැන්නද.. නෑ වෙන්න බෑ.. බස්නාව දැක්කහම පනින්න හිතෙන්නෙ මොන බුරුවටද.. මඩ ගොඩකවත් පතබැවුණාද දන්නෑ.. මම එහෙමම සෙරෙප්පුව මුණ ගාවට තියාගෙන ඉර එළියෙන් බේරිලා හැරිලා යන්න හැදුවා විතරයි මාව බොහෝ ගාලා ලියද්දකට ඇදගෙන වැටුණා..

" ශ්භ්.. කැහගන්නෙපා.. මේ අර මාමා ඉන්නවා.."

" මොන- තවුසෙට පිස්සු හැඳිලද්.. බෙහෙත් ගන්න යමන්.. මගේ ඇහේ මඩත් ගැවුණා.. බලනවකො.."

" මේ මේ අර මාමා මොකක්ද අර අතන පැලේ කරන්නේ.."

" කෝ කොතනද.."

" අර බං.. අරහෙ.. ඔය කොහෙද බලං ඉන්නේ.."

රධ්‍ය අයියා මගේ ඔලුවට එකක් ගහලා අපිට පිටිපස්සෙන් තිබ්බ පැල පෙන්නුවා.. ටිසිරි.. යකෝ අපේ මාමා මොනවද මේ පැලේ තනිපංගලමේ කරන්නේ.. මම ලියද්දේ ගොයම පැලක් අමබරුවා වගේ පාගගෙන සෙරෙප්පුව රධ්‍ය අයියගෙ අතට දිලා පැල පිටිපස්සෙ පොල් අත්තට මුවා වුණා.. රධ්‍ය අයියන් මගේ සෙරෙප්පුව අතේ තියාගෙන ඇවිත් පොල් අත්තට මුවා වෙලා ඒකෙ හිලකින් ඇහැ දමාගත්තා.. අපේ මාමා කෝල් එකක.. ආහ්.. සාකි වෙන්නති.. ඉසකුඩිවිටිය.. මාමගෙ හරි සිහියත් උදුරගෙන වගේ ඒ සැරේ.. හිනාව බලන්න එපැයි මුණෙ තියන..

" මම..?? ඒ කාලෙ ඉතින් මෙහෙම ෆෝන් තිබ්බේ නෑනෙ කතාකරන්න.."

" ඔයා කියන එකෙන් ඇත්තක් තියනවා තමයි.. ඒත් මෙතන ප්‍රශ්නයක් නෑ කියන්න බෑනෙ සාකි.."

" මට තේරෙනවා.. ඒ වුණාට.."

" නෑ හරි හරි.. මම කතාකරන්නේ නෑ.. ඔයා කියන්නකො..කාලද ඉන්නේ.."

" හැමතිස්සෙම කෑවද අහන්නේ..?? ඔයාට තියන ඔය ලෙඩේ නිසානෙ.. දැන් මම ඒක ඇහුව එක වැරදිද.."

" මම.. ඒක රිදෙන්නේ නෑ එව්වර.."

" හැමදාම මොකක් හරි කල්ලා සොරි කිව්වහම මම ඔක්කොම අමතක කල්ලා දන්න ඕන?? අනේ ඔයාගෙ තියරි.."

" ඔව් ඔව් මම දන්නවා.. හොඳට දන්නවා.. කොහොමද කිව්වේ.."

" ඔය ඉස්කෝලෙ ගැන අහලා මගේ කන් දෙක ගොඩ වෙලා තියෙන්නේ.. අපි වෙන දෙයක් ගැන කතාකරමුද.."

" ඔව් ඔව් හොඳම එක තමා.. වෙනත් ඉන්න හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට්ගෙන්ම මට එක තේරෙනවා.."

" කවුද අහන්නෙ.. අපේ පොඩ් අක්කගෙ පුතා.."

" ඔය මලමගුල් වගේ නෙමේ.. ඔයා එන්න අපේ ආදරවන්තයන්ගේ සටන බලන්න.. අන්න මැව්.."

" කෝ මල්ලි..?? ආ වුප් එකක් ගියා කිව්වා නේද.."

" එහෙමද.. මෙහෙත් ඉන්නවා දෙන්නෙක්.. මේ සාකි.. මම ඔයාට කියන්න හිටියෙ.. අපේ පුතාගෙ යාළුවන් පොඩ්ඩක් ඔයාගෙ වගේ ශේෂ්කට තියනවා.. අනේ මන්දා.."

" මොකක් කිව්වා.. මට ඔයාව හැමතැනම පේන්න අරගෙන..?? අනේ මේ ඉඳහන් බො.."

" මම.."

" ආ හා පරිස්සමින් ඉන්න.. ගෙදර ගියාම ගන්නකො.."

" අහ් මොකක් කිව්වා..?? ඇහුන්නැ.."

මාමා ගුලි කාලා වගේ හයිසෙන් හිනාවෙන්න ගත්තා.. මගේ මොලේ දැන් දුම දාගෙන එන්නෙ.. අව්වටත් කරවෙනවා.. මේ කතාව අහලා තව ටිකක් ඔලුව රදේ ඇල්ලුවා..

" ආදරෙයි ආදරෙයි.. ඔක කිව්වෙ නෑ කියලනෙ බෝතල් කට්ටක් උස්සන් ඇවිත් මට ඇනලා ගියේ.."

" ටේක් කෙයා.."

මම රඳා අයිියගෙ මුණ දිහා බලලා වොම්ට කරනවා වගේ පෙන්නුවහම රඳා අයිියා හිනාවෙලා කට්ට ඇගිල්ලක් තියලා කෑගහන්නෙපා කිව්වා.. ඊටපස්සෙ මාමා ෆෝන් එක තිබ්බ ගමන් අපි පොල් අත්තට මුවා වෙල සද්ද නොකරම හිටියා.. මාමා ටිකක් වෙලා වෙල දිහාබලාගෙන ඉඳලා හුස්මක් පහළ දාලා විසිල් පාරකුත් ගහගෙන නියර දිගේ ගේ දිහාවට යන්න

ගත්තහම අපි දෙන්නා වටෙන් ඇවිල්ලා පැලේ ඉඳගන්නා.. සැක්.. මඩ ඇහේම වේලිලා..

" මාමගෙ ලව එක නගලා යනවා වගේ නේද.. Lovers' quarrel එකක් ගැන කිව්වේ.."

" එයා රිච්මන්ඩ් එකේ.. මං වගේම තමා.. ස්කොලගිස් වලින් ඒකට ගියා.."

" එහෙමද.. ඔවා වගේද අපේ බැටල් එක.. කොච්චර හොඳද.."

" අනේද කියන්නේ.."

මම පැයුරේ පෙරලිලා පොල් අතු වියලා වහල සෙවිලි කල්ලා තිබ්බ වහලේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒකෙ වියපු පොල් අතු දිරලා ගිහිල්ලා දැන් තැනින් තැන අහස පේනවා.. රඳා අයිසා මගේ බඩ උඩ තිබ්බ අත් දෙක අයිත් කල්ලා එතනින් ඔලුව තියාගෙන මං ගාවින්ම ඇලවුණා..

" මෙහේ හරි නිදහස් වරද්.."

" මම.."

" මාමා ඇයි බැඳලා නැත්තේ.. එයා කාටහරි කැමැත්තෙන් නේද ඉන්නේ.."

" මම කල්පනා කලෙත් ඒකගැන තමා.. දැන් ඉතින් හොඳටම ඒක ඇහුණතේ.. කැමති වුණු එකතම හොඳයි.. ඒත් කවුද ඔය ඉසකුඩිව්විය.. අනික මට පොඩ්ඩක් කතාව ඇල්ලුවෙත් නෑ.. පස්සෙ කියන්නමකෝ.."

" කවුරුහරි වෙන්නැති නේ.."

" ඔව් මේ කාලේ මල්සරා සට සට ගාලා විදගෙන යනවා වගේ පෝලිමට.. ආධ්‍ය අයිසටත් මලක් හමබෙලා.. අපේ මාමටත් මලක් හමබෙලා.. අපේ යාලුවෝ ඔක්කොන්ටමත් මල් හමබෙලා.. කවුද දැන් මෙතනින් සිංගල්.."

" ඇයි අර නංගි.. මහීගා.."

" ආ ඔව් ඒකි.. ඒ වුණාට ඒකිට කැමති මල් ඔනතරම ඉන්නේ.."

රඳා අයියා ලාවට හිනාවෙලා මගේ අතක ඇහිලි එයාගෙ අතක පටලගත්තා..

" මේ වෙල ඉවරවෙන්නෙ කොහෙන්නද වරද්.."

" ඔයා බලන්න කැමතිද.."

" ඔව්.. යමුකො.."

" මෙකෙ මායිම තියෙන්නෙ ගහ කිට්ටුව.. මම ඔයාට බස්නාව පෙන්නන්නද.."

" ඒ මොකක්ද බස්නාව කියන්නෙ.."

" බස්නාව කියන්නෙ.. ඔයා දන්නවා නේ අපේ ගෙදර ගාවින් යන ඇල.."

" ඔව් මාප්පැටව් ඉන්න එකද.."

" අන්න හරි.. ඔක වටෙන් යනවා මහ ඇලක් වගේ.. කුඹුරට වතුර හරවලා තියෙන්නෙ ඒකෙන් නෙ.. ඒ ඇලේ වතුර ගහට වැටෙන තැනට තමා කියන්නෙ බස්නාව කියලා.. ඒක දැක්කහම බය හිතෙනවා.."

" එක්කන් යන්නකො.."

" යමු.."

රඳා අයියා නැගිටලා මට නැගිටින්න අතක් දුන්නා..

" මේ වරද්.. ඒකෙ නාන්න පුළුවන් නේද.."

" මම.. තොටුපොළක් තියෙනවා පලු ගහක් ගාව.. එතන නාන්න පුළුවන්.."

" නාමුකො.."

" දැන් උදෙත් නෑවෙ.. හෙට යමු.. අසනීප වෙවි.. මේ අවුරු ගිහින් නාලා.. හැපිකව්වා අසනීප වුණොත් පාලු හිතෙනවනෙ.."

රධ්‍ය අයිියගෙ කම්මුල් දෙපැත්ත ලාවට රෝසපාට වුණා.. අනේ එයා දිහා බලන් ඉද්දි ආදරේ හිතෙනවා.. මම ආසයි එයා එක්ක දුවලා පැනලා සෙල්ලම් කල්ලා නිදහසේ ඉන්න.. එයා නියම යන්ග් බෝයි කෙනෙක් වගේ පේන්නෙ එතකොට.. අර ආඩම්බරකම පේන්න ඇත්තෙවත් නෑ..

" හෙට.. හැබැයි අනිවාරෙන් එක්කන් යන්න ඕන.."

" හරි හරි අනේ.. මේ කිට්ටුව නියන එකනෙ.. අපි බස්නාව බලලා ගෙදර යමු.."

මම ඉස්සිලා අද හෙන ප්ලේගුල් වයිබස් විසි කර කර ඉන්න රධ්‍ය අයිියගෙ කම්මුලෙන් හාද්දක් තිව්වහම එයා හිනාවෙලා මගෙ ඉණ වටේ අතක් දාලා මාව ළගට ඇඳලා ගත්තා.. මම එයාගෙ කර වටේ මගේ අත් දෙක පටලගත්තා..

" මම නිදාගෙනනම් ඉන්නෙ.. මාව අහැරන්න එපා වරද්.. ප්ලීස්.."

රධ්‍ය අයිියගෙ ඇස් මගේ දිහා බලාගෙන සැරින් සැරේ දෙපැත්තට මාරුවෙනවා.. අර අපි පොතක් කියවද්දි ඒක දිහා බලාගෙන ඉන්නෙ.. දෙයක් කියවන්න උත්සහ කරද්දි අපි ඇස් දෙක හසුරුවන්නෙ.. අන්න ඒ වගේ.. හැමතිස්සෙම ප'තෙක්ට විදියට ඇඳලා පැලඳලා ඉන්න රධ්‍යට වඩා මෙහෙම ශෝටක් ඇඳලා, කිසිම මැවින් ගතියක් නැති බැගී ශර්ට් එකක් ඇඳලා, එහෙ මෙහෙ මඩ පැල්ලම් ගාගෙන, කොණ්ඩෙ පිලිවෙලක් නැතුව ඇස් දෙකට වට්ටගෙන, හිනාවෙව් කතාකරන 'රධ්‍ය' කියන කැරක්ටර් එකට මම හුගාක් ආදරේ කලා.. වගේම හිතේ පැත්තකම හරි ආත්මාර්ථකාමී ආඩම්බරයක් තියෙනවා.. එයා එහෙම ඉන්නවා මේ ලෝකෙන්ම දකින්නෙ මම විතරයි කියලා හැගීමක්..

" ඔයාව කවුරුත් අහැරන්නෙ නෑ.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ ඇස් වලට යටින් හාදුවක් තියලා මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම එයාගෙ ඇස් මගැරලා ලාවට තොලන් හපාගෙන වෙන පැත්තක් බලවහම එයා අමුතු හිනාවක් මුණෙ තියාගෙන මගේ මුණ ආයෙම එයාගෙ පැත්තට හරව ගත්තා.. මගේ කම්මුල් රන් වෙනවා වගේ.. බඩෙ සමනල්ලු තටු ගහලා පියාඹනවා වගේ.. රධ්‍ය අයිියා මගේ කොණ්ඩෙ පිටිපස්සෙන් ඇහිලි යවලා එයාගෙ මුණ පොඩ්ඩක් ඇල කරගෙන මගේ තොල් වලට පහත් වුණා..

එයා එකසැරයක් විතරක් මගේ තොල් විනාඩි ගානක් උරවලා ආයෙම පෙක් එකක් තිබ්බා.. ආයෙම තව පෙක් එකක් තිබ්බා.. මගේ කමමුලක් එයාගෙ අතකින් වැහිලා තිබ්බෙ.. මගේ ඇස් පියවෙනවා.. ආයෙම ඇරෙනවා.. ආයෙම මත් වෙලා වගේ පියවෙනවා.. හුස්ම ගන්න වෙගෙ පවා වෙනස් වෙනවා.. රධ්‍ය අයිසා අන්තිම පෙක් එකත් මගේ තොල් වලට තියලා එහාට වුණා.. මම එයාගෙ කරේ තිබ්බෙ සිල්වර් වෙන් එකේ අමුණලා තියෙන මුද්ද දිහා බලාගෙන හිටියා..

" කලින් මට ඔයා ගාව ඉද්දි හරිම cozy and comfortable ගතියක්

homy ඕලින් දැනුනා.. දැන් It feels like living.."

" I love you without limits.. ඔයාට පුළුවන් ඔයාගෙ ගෙදර මාව කරගෙන ඒකෙම ඔයා කැමති විදියක ජීවත් වෙන්න.."

" I'm already doing it.. ඔයා මගේ ගෙදර නම් මම ඒ ගෙදර කී හෝල්ඩර් වෙන්නම්.."

මම රධ්‍ය අයිසාගෙ කමමුලක් සිනිදුවට අතගාලා එහාට වෙලා එයාගෙ අතකින් අල්ලගන්නා.. ඊටපස්සෙ පැලෙන් එළියට ඇවිත් නියර දිගේ බස්නාව පැත්තට ඇවිදගෙන යන්න ගත්තා..

" කී හෝල්ඩර් එකක් ගැන කිව්වහම මට මතක් වුනේ ඔයා අර බර්ත්ඩේ එක දවසෙ කිව්ව කතාව.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතින් අල්ලගෙන මගේ පිටිපස්සෙන් හිමිහිට අඩිය තිය තිය ආවා..

" කෝක..??"

" අර අවුරුදු විසි එකේ කී වෙන් එකේ ට්‍රැඩිගන් එක.. ගෙදර කී හෝල්ඩර් කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන් කියලා.."

" ආ.. මම කලින්ම ගෙදරක් හොයාගෙන හිටියේ.. ස්ථිර පදිංචියට ගියේ ළහඳි.. කොහොම වුනත් ඉතින් ඔප්පුව අයිති වෙලා තිබ්බෙ කලින් ඉඳලම මට තමා.."

" එහෙමද.. ඉඩම හිමි වැවිලිකරු රඬ ගනව් හෙලාක්ග.."

" ඔව් වචනවා ඒවා බලාගන්නවා ඉඩමකුත් තියනවා.. ධනපති පංතියෙ තමා.."

අපිනම් ගෙදරින් දැවැද්ද දෙනකල් ඉන්නෙ.. ඔය එක පංතියක්කත් ආදාල නෑ සගෝර්...!

මේ දලඹු පැංචොන්ගෙ සතුට දැක්කහම එකපාර නොවිඞි බලන්න ආපු මට සුබරකුත් ලෝඩ් වුණා.. යකො මෙව්වර සතුටක්.. මට දරාගන්න බැරුව පපුව පැලිලා කන්ඵක අස්සයා වගේ මැරිල යයි හරින..

පිස්සු කෙල්ලොහ් ටික../ කොල්ලෝහ් ටික..

@shenun අයිසණ්ඩ් ගණ පිහිටලා නම් හදලා දුන්නට හැමෝගෙන්ම හාද්ද ගානෙ ඔනිත.. ආදරෙයි ඇ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

82 කොටස

" අප්පේ.. එහෙනම් මේ පුතාට හරි පාලු ඇති මයෙ හිතේ ගෙදර.."

මම අපේ ගෙදර සක්කිලි පුසුවත් අත් දෙකෙන් බදාගෙන ඉස්තෝප්පුවට එද්දි රඳා අයියා අපේආච්චි ගාවින් ඉදගෙන හෙන පව වගයක් හලනවා.. අපේ ආච්චිටත් ඉතින් මේ ගහක් ගලක් වගේ ඉන්න සුදුමහත්තයව අමතකවෙලා වෙන පුතෙක් ලොකු වෙලානෙ.. අම්මා මිදුලෙ වෙලෙන්න දාපු මිරිස් පැදුරක් තුනී කරනවා.. මාමා ඔංචිල්ලාවෙ ඉදගෙන බුලත් කොළයක් අතේ තියාගෙන ඒක දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මේකා බුලත් කොළයක් අරගෙන ගුරුකමක්වත් කරනවද.. කන්නෙ නැතුව මක් කරනවද.. මම පුසුව අත් දෙකෙන් උස්සලා වටයක් කැරකිලා ඔංචිල්ලාව පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා..

" ඔ සාකි සාකි රේ සාකි සාකි

ආ පාසආ රාහ් නා ජේ කොයි බාවායිග් බාකි..

ඔ..සාකි සාකි රේ සාකි සාකි.."

මාමා උඩ ගිහින් බිම වැටිලා ඉක්මනට අපේ අම්මා දිහා බැලුවා..

" සුදුමහත්තයා උඹ මගෙන් කනවා.."

" ඇයි මම ඔයාගෙන් කන්නෙ.. මම සිංදුවක් කිව්වෙ.."

රඳා අයියත් මගේ දිහා බලලා ලාවට හිනාවුණා.. අතේ මාමෙ අපි අහගෙනනෙ ඉදියෙ.. වෙලේ පැලට වෙලා කැඩුව මල් වට්ටියෙ තරම.. ආදරෙයි ආදරෙයි කියලා දෙපාරකුත් කිව්වා.. මාව කාන්තාර ඔටුවෙක් වගේ ජේනවද දන්නෑ..

" උඹ මොකටද අහක ඉන්න මං ගාවට ඇවිත් සිංදු කියන්නෙ.."

" මම ගුණදාස කපුගේ නෙ.."

" මම ගුණදාස කපුගේට සෙම අමාරුව හැඳිලා වගේ.. අහකට පලයං.. මට මෙක පදින්න දිලා.."

මාමා ඩංචිල්ලව අත් දෙකින් අල්ලගෙන එකපාරක් පැද්දුනා.. මේ ඩංචිල්ලාව ගලවලා දැමුනම හරි.. මාර මගුලක්නෙ.. මේ එදර සේරම ගැණු ලම්ප්පියො වගේ මෙකම බදාගෙන ඉන්නවා.. හරිනම මෙක මගේ.. මටනෙ මෙක හදලා දුන්නෙ.. මේ කමෙන් හරකෙක් බැන්දනම මීට වඩා හොඳයි..

" ඔ සාකි සාකි රේ සාකි-"

" මොන හි-හත්තක් පිපිලා මේ කොල්ලො.. අඩි අර.."

මාමා නැහැවිව කුණුහර්පයක් කියන්නත් ගිහින් අපේ අම්මා හැරිලා බැලුව නිසා ඒක හත්තකට පෙරලලා කොහොඹ ගහ මුල කඩි ගුලක් මට අත දික් කල්ලා පෙන්නුවා..

" කෝ.. පිස්සුද මාමෙ.. මේ කඩි ගුලක්නෙ.."

" කඩි ගුලට කලින් ඔතන හත්තක් පිපුණා.. 'පකයා'.."

මාමා පයන්නෙන් පටන්ගන්න කැල්ල රහසින් කියලා මට රැවවා.. ඊටපස්සෙ බුලත් කොල්ලේ දිහා බලාගෙන ඉදලා ඒක ගුලි කල්ලා කොහොඹ ගහ මුලට දැමුමා..මෙන්න යකෝ..!! දත් දොස්තරයා බුලත් කොල්ලේ විසික් කලා.. මෙක අටපට්ටමටම දාන්න වටින්න කාරනාවක්.. මම ගිහින් බුලත් කොල්ලේ අහුලගෙන ඇවිත් ශර්ට එකෙන් වැලි පිහිදලා ආයෙම මාමගෙ ඔඩොක්කුවට දැමුමා..

" කනෝ කනෝ මම අම්මට කියන්නැ.."

" මම බුලත් කන්නැ.."

මාමා එයාගෙ බෝල ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන හෙන අහිංසකයා වගේ ඩංචිල්ලාවෙ කමෙට බුණ හේත්තු කරගත්තා.. මුගේ වෙස් මාරු කිරිල්ල තමා.. කෙල්ලො රැවටුනොත් රැවටෙන්නෙ.. රඬ අයිසට පස්සෙ මාමා තමා හොඳම වෙස් මාරු කරන නාග වර්ජිත් මේල්..

" ඒ මොකෝ කන්නැත්තෙ.. එහෙනම් මම බුලත් වැල කපලා දානවා ඇ.."

" හා.. කපලා අමමට කියපන් ගමමිරිස් වැලක් යවන්න කියලා.."

මම කොහොඹ ගහට හේත්තු වෙලා මාමගෙ දිහාට නැමුනා.. මේකා සිරාවටම හැදිලද ඒ කියන්නෙ.. මේක වෙන්න බැරි දෙයක්නෙ.. කෝ යකෝ මගේ පරණ නොසන්ඩාල මාමණ්ඩියා..

" මේ සිරාවට මාමෙ.. මොකද මේ.. බුලත් කනවටයි සිගරට බොනවටයි දෝණි කේස්ද.."

" එහෙම මගුලක් නෑ.. මොන දෝණියෙක්ද.. ඒව බං.."

" ඇයි දෝණියෙක් නෙමෙද.. සුදුඅම්මියෙක්ද.."

සුදුඅම්මියෙක් ඉන්නෙ මටනෙ.. මගේ සුදුඅම්මියා ආවිච්ඡම්මට කතන්දර කියලා දෙනවනෙ වැලිතලප කැල්ලකුත් කකා.. ඔයයි මාගෙ චල්ග තරුව..මගෙ අහසෙ පැයු එළිය.. ආදර්ථ නේ.. ඔව්වමක් නේ කලේ.. පිටසා~ක්වල රෝස කැකුළු..

" එහෙම වලාමක් මට නෑ.. උඹට ඔලුව අමාරුවද.."

" නෑ පුපේ අමාරුව.. අනේ කියනවකො කවුද සාකි කියන්නෙ කියලා.. මමත් හැම එකම උබට කියනවනෙ මාමෙ.."

" පොඩ්ඩක් කියන්නම.. හැබැයි මට උඹත් අර කරුඳුවත්තෙ කැල්ල ගැන කියපන්.."

" හා බාගෙ බාගෙ සමානයි.. මම කියන්නම් මුලින්.. එයා සුදුයි.. ලස්සනයි.. චොක්ලට් කන්නෙ නෑ.."

" ආ ඉදපන් මගේ බාගෙ කියන්න.. එයත් සුදුයි.. උසම නෑ.. චොක්ලට් කනවා.."

මම පයින් මාමගෙ කකුලට එකක් ගැහුවා..

" සැක්.. ඒ මොන ලබ්බක්ද ඒ කිව්වෙ.. එහෙම නෙමෙ සවිස්තරාත්මකව කියන්න ඔන.."

" ඉතින් උඹ කිව්වෙ අව්වරයිනෙ.. මම කියන්නෙ මෙව්වරයි.."

" මගේ එක්කෙනාට ලොකු පස්සක් තියෙනවා.."

මාමා මගේ දිහා ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන බලාගෙන හිටියා..

" මගේ එක්කෙනාටත් හෙන ලොකු පස්සක් තියෙනවා.."

යසයි.. මාමත් අල්ලගෙන තියෙන්නෙ තඬි පස්සක් තියන එක්කෙනෙක්ද.. කමක් නෑ.. මම හිමිහිට රඬ අයියගෙ පස්ස දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම ලොකු කල්ලා ගන්නමකො සුදුඅම්මියගෙ පස්ස.. මේ වරද් ඔව්ද කල්ලා තියෙන්නෙ..

" පස්සක් තිබ්බට වැඩක් නෑ මොලේ නැතුව ඇති.. නැත්නම් ඔහේ වගේ එකෙක් එක්ක යාලුවෙයිද.."

" අනේ නිකම පලයන් බං යන්න.. ඔය කුරුඳුවත්තෙ කෙල්ලටත් මොලයක් නැතුවැති උඹ වගේ එකෙක් එක්ක යාලුවෙන්න.."

" පිස්සු හැදෙයි.. මම ඇවිල්ලා අපේ ඉස්කෝලෙ වෙන්න හෙඩා.. ප්ලේෆෝම්..අනික අපේ ඉස්කෝලෙ තමා පරණම බිග් මැව් එක තියෙන්නෙ.. තවුසෙලගෙ ඉස්කෝලෙ මිඩියම තුනකින් උගන්නවද නෑනෙ.. ප්ලේෆෝම් උගන්නනවද නෑනෙ.. රහහලක් තියෙනවද නෑනෙ.. ලස්සන කොල්ලො ඉන්නවද නෑනෙ.. අනික ප්‍රයිඩ්න්ට්ලා ඉන්නවා.. මිනිස්ට්‍රිස්ලා ඉන්නවා.. අපි ඇවිල්ලා හෙන පොග් ස්කූල්ස්වල ඩිසිප්ලින් ඇතුළු හැදුනු මැනර්ෆුල් බෝයිස්ලා.. අවර් ස්කූල් හැස් ද මෝස්ට් පවර්ෆුල් මොටෝ.. ලර්න් ඔ ඩිපාර්ට්.. ඉෆ් යූ ඩෝන්ට් වෝන්ට් ටු ලර්න්.. ගෙට් ද ෆක් අවුට්.. සි..???"

මාමා මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ඇස් දෙක කරකලා ඔංචිල්ලවෙ පැද්දෙන්න ගත්තා..

" උඹලගෙ ඉස්කෝලෙන් ලියලා දෙනවද බං.. කවුරුහරි එක්ක ඉස්කෝලෙ ගැන කතාකරද්දි ඔය ටිකම අනිවාරෙන් කියන්න ඔන කියලා.. මහ ### ප්‍රමපෝරියක්නෙ මෙක-.."

" අනේ මේ පලයං මාමෙ.. මට අර නැවයි තරුතුනයි දැක්කහම එකපාරටම මහ කොලොම්බස් හැගීමක් එනවා.. අනාත මාරුතේ කුණාටු සාගරේ

වගේ.."

" අපේ ඉස්කෝලෙට එක එක ඒවා කියන්නෙපා උඹලගෙ ඉස්කෝලෙ ලොකු නෑ හරි.."

" අපිට ලොකුයි.. අම්මෙ මෙන්න මාමා බුලත් කනවා~"

මම පුසුව බිමට විසික් කරගෙන ගෙට දුවලා යදි උඩින් ආපු සෙරෙප්පුවක් මගේ පිටේ වැදිගෙන අනිත් සෙරෙප්පුව ඔලුවට උඩින් ගියා.. මම කාමරේට දුවගෙන ගිහින් දොර වහගත්තා.. ඇවිල්ලාට පස්සෙ සැහවිලා ඒක දිහා බලාගෙන ඉන්න ඔන කියලා මාමම තමා මට ඉගැන්නුවේ.. ඒක වෙනමම ආතල් එකක්.. මම කාමරේ වහලා මගේ ෆෝන් එක අරගෙන හයිසෙන් සිංදුවක් දාගත්තා.. දවල් රඳා අයියට බස්නාව පෙන්නන්න ගිහින් මට වැටක මූලික අංගවල ඉඳලා පහැදිලි කල්ලා දෙන්න වුනු නිසා, රඳා අයියා මගෙන් හොඳ ගුවි දෙක තුනකුත් කාලා ආපහු ගෙදර එන්න ආවා.. ඊටපස්සෙ එහාගෙදර රක්තපාන කිකිළි ඒ කිකිළිගෙ පුංචිගෙ දුව කියන ඇමබැටට කිකිළිත් එක්ක අපේ ගෙදර ආපු ඇවිල්ලා මගේ සුදුඅම්මියට කෙළ හලන්න ගත්තු නිසා සුදුඅම්මියා ළිදෙන් නාන්න ආසයි කියලා පනිට්ටුවයි ටවල් එකයි අරගෙන ළිදට ගියා.. මමත් නමගිලාට යන්නම කියලා ළිදට ඇවිත් රඳා අයියත් එක්ක ඇහ සේදුවා.. මොකද අපි දෙන්නම අර ලියද්දෙ පෙරලිලා ඔපදූප හොයලායි, ගොයම ගස් වල බුවට සිරිලා කසලායි, ඇහවල් ජරාවාස වෙලා තිබ්බේ.. මගේ සෙරෙප්පු දෙකත් මට නැතිවුනා.. එකක් ඇලේ ගහගෙන ගියා.. අනිත් එක අර හැකරැලි පෙම්වතා පැලේ අමතක කල්ලා ඇවිල්ලා..

මම ජනේලෙන් එළිය බලන් ඉද්දි එකපාරටම ප්ලේ වෙව් තිබ්බ ශෝන් මෙන්ඩිස්ගෙ ට්‍රිට් යූ බෙටර් එක ඔෆ් වෙලා මාව තඩ් වලහෙක් ඇවිත් වෙලාගත්තා.. මම ජනේලෙ වහලා රඳා අයියා පැත්තට හැරුණා..

" ඔව්වර ඔවා කන්න එපා අනේ.. සිනි අමාරුව හැදෙයි.."

රඳා අයියා වැලි තලප ගිලිනවා ගිලිනවා ඉවරයක් නෑ.. එයා කාලා නැහැල්ලු වැඩිය ඒවා.. අපේ ආච්චි හදපු බන්දේසියම ඉතින් එයා ආපු වෙලේ ඉඳලා ගිලිනවා..

" ඒක රසයි.. මේ ඔයාලගෙ ආත්තමමා හරි ශෝක් වරද්.. ආත්තමමා හුගක් දේවල් දන්නවා නේද.. මම එහෙම සරල මිනිස්සුන්ට මාර ආසයි.."

" මමත් ආදරේම ආවිච්ඡමමට.."

රධ්‍ය අයියා වැලිතලප කැල්ල හපලා හපලා ගිලලා මගේ කමමුලට හාද්දක් දුන්නා.. මම එයාගෙන් එහාට වෙලා බිත්තියට හේත්තු වුණා.. මට ඉල්ලීමක් සහ යුතුකමක් තියෙනවා කරන්න.. පස්සෙ බැරියැ හුරතල් වෙන්න..

" මේ.. මගේ ඇඳෙන් හාන්සිවෙන්නකො.."

රධ්‍ය අයියා ඇහිබැමක් උස්සලා මගේ දිහා අමුතු විදියට බැලුවා..

" ඒ මොකටද.."

" හාන්සිවෙනවකො ඉතින් කියන්න.. මෙහෙම මුනින් අතට.."

" මට බෑ.."

ඔකනෙ කියන්නෙ.. මේ මිනිහගෙ ඔනවට වඩා ලොකුකමනෙ.. මාමා කිව්වත් වගේ අපේ ඉස්කෝලෙ අවුලක්ද.. නෑ නෑ වෙන්නබෑ.. අපි එහෙම නෑ.. මම රධ්‍ය අයියගෙ පිටට තල්ලුවක් දාලා ඇදේ මුනින් අතට පෙරළගෙන කකුල් දෙක උඩින් වාඩි වුණා.. රධ්‍ය අයියා දගලලා දගලලා පස්සෙ මැරිලා වගේ එහෙමම හිටියා.. මම.. ඔය තියෙන්නෙ වට්ටක්කා පුඩිම වගේ පිම්බිලා.. මාමට සෙකන්ඩ වෙන්න බෑ සුදුඅම්මියො.. ඔයාගෙ පස්ස අපි ලොකු කල්ලා ගන්නම ඕන.. මේ වරද් ඒ වෙනුවෙන් ඕනම අවදානමක් ගන්න සූදානම වෙලා ඉන්නෙ.. මම වටාස් ගාලා පස්සට පාරක් රධ්‍ය අයියට දුන්නා..

" මොකද බෑ.. වෙලා තියෙන්නෙ.."

" මොකුත් නෑ අනේ මම ඔයාගෙ පස්ස ලොකු කරන්න යන්නෙ.. ඔය කලිසම ගලවනවකො.."

රධ්‍ය අයියා එකසැරේම බයවෙලා වගේ හැරිලා මගේ දිහා බැලුවා..

" නිකන් ඉන්නවා වරද්.. මේ මොන- එහාට යනවා මගේ ඇහෙන්න.."

" බෑ ඔක ගලවනවා.."

" බෑ බෑ යනවකො.."

" බැරි මොකක්ද.. මේ නටන්නැතුව ඉන්නවා.."

මම රඳා අයිගෙ මුණට කොටට දෙකතුනක් තියලා බඩ වටෙන් අතදාලා කලිසමේ බටන් එකෙන් ගලවලා සිප් එක ඇද්දා.. යටකලිසම ඇදගෙන මං ගාව නිදාගන්නන් හොඳයි.. මට උවමනාවකට තමා පොඩ්ඩක්.. සමයං..

" ඒ වරද්..!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මම රඳා අයිගෙ මුණට පොරවන රෙද්දත් දාලා කලිසම පහලට ඇද්දා.. අනේ මේ මාමට පිස්සු.. රඳා අයිගෙ පස්සට ගහන්න පස්සක් කොහේවත් නෑ.. මම අත දිගුරලා පාරක් දුන්නම ඒක බවුන්ස් වෙලා ගියා.. ඊටපස්සෙ අත් දෙකෙන්ම හොඳට රඳා අයිගෙ පස්ස මසාප් කරන්න අත්තගම රඳා අයිගා දහලලා දඳලලා අර රෙද්ද මුණෙන් අහකට ගත්තා..

" ආර්ග්!! ඔක නවත්තපිය.."

" මේ ඔයා කැගහන්නැතුව ඉන්නවද්.. මම වැරදි වැඩක් කරන්නෙ නෑනෙ.."

මම ආයෙම වටාස් ගාලා පාරක් රඳා අයිගෙ පස්සට දුන්නහම රඳා අයිගා ආව ගාගෙන කොටට මුණ ඔබාගෙන ඇඳ රෙද්ද ගලි කරගත්තා. මම හොඳට මගේ පුංචි ලස්සන අත් දෙකෙන් රඳා අයිගෙ තඩ් පස්ස හිමින් හිමින් ගානට මසාප් කලා..

" ආව.. ඔයාගෙ පස්ස ලොකු වීමේ රහස මොකක්ද ඒයි.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපත් මම රහස උඹට කියලා දෙන්නම.. මගේ කකුල් දෙක උඩින් නැගිට්ටහම.."

මම රඳා අයිගා කියන වාචාල කතා ගනන් ගන්නැතුව විනාඩි පහලොවක් විතර පස්ස අල්ල අල්ල ඉඳලා අත් දෙක රිදෙන්න ගත්තු නිසා එහෙමම රඳා අයිගෙ එහාපැත්තට පෙරළිලා ගිහින් කොටට බදාගත්තා.. අත් දෙක රිදෙනවා මගේ..

" අනෙ මේ මොකක් හරි කල්ලා පස්ස ලොකු කරගන්න හරිද්.. මට ලැප්ප් කරන්නැතුව.."

රධ්‍ය අයිියා මුනින් අතට ඉදගෙනම කලියමේ බටන් එක දාගෙන මාව
ඇදලා අරගෙන අතක් උඩින් තියාගත්තා..

" ඒ මොකටද ලැජ්ජ වෙන්නෙ.."

" අපේ මාමගෙ ඉසකුඩ්ඩ්වියගෙ පස්ස ලොකුලු.."

රධ්‍ය අයිියා හිනාවෙලා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. අනේ මේ
මට හාදු දිදි ඉන්න මුඩ් එකක් නෑ.. අපේ මාමගෙ සාකිව්ව්ව හොයාගන්න
ඔන.. අනික මොකද අර පැලේදි අපේ ඉස්කෝලයක් ගැනයි මම ගැනයි
කිව්වෙ.. මොකක් හරි මගේඩ් වැඩක් තියෙනවා අපේ මාමගෙත්..
එකපාරට වෙනස් වෙලා.. හැදිලා.. හෙන පිලිවෙල වෙලා.. කැමපස් යන
කාලෙවත් ඔය ගොයිියා ඔහොම පිලිවෙලට ඉදලා නෑ.. එක කාලයක්
හිටියා ඊටපස්සෙ ඒක නැතුව ගියා..

" ඉතින් හොඳයිනෙ.."

" අනේ මේ තවුසෙ එහෙනම ඉස්සරහත් ලොකු කරගන්නවා.. අපේ මාමට
සෙකන්ඩ්වෙන්න බෑ.."

මම රධ්‍ය අයිියට කියද්දි ඒකා ඉහේ ඉදලා දෙපතුළටම රතු වෙලා මුණ
සෙදුරොක් කරගත්තා..

"උඹ මොනවා කියවනවද මට තේරෙන්නෑ.. කට වහන් ඉදපන්.. මට
නිදිමයි.."

ඊටපස්සෙ අලුත බැඳපු මනාලි හනිමුත් එකට ඇවිත් 'අදනම බෑ අයිියා'
කියනවා වගෙ මාව එහාපැත්ත හරවලා අර බුටලු අඩු ටිකත් මගේ ඇහ
වටේ ඔතාගෙන බෙල්ල අස්සෙ මුණ ගහගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා.. මම
අඩු වලට අහුවුණු ගොදුර වගේ හෙල්ලෙන්නැතුවම ඉද්දි රධ්‍ය අයිියා
ගොරවන සද්දෙ ඇහෙන්න ගත්තා.. අද ආවා ටිතරයි නටලා නටලා
නිදාගත්තෙවත් නෑනෙ හරිහැටි.. මහන්සිද දන්නෑ..

" අපේ මාමගෙයි අපේ ඉස්කෝලෙයි පටලැවිල්ල මොකක්ද.."

මම ආයෙම මුල ඉදන් මාමා කෝල් එකෙන් කතාකරපුවා මතක් කරගන්න
ටුයි කලා..

ගංජා ගහන්නෝන ප්‍රස්න..

මේ දළඹු ලමයිනේ.. ඔතරි අර බඩබ රිලා වජ්ජේ කියන්නම්.. රිලා එක දිගටත් දෙන්නම් හොඳේ.. උදේ නැගිටලා කියවන්නකො.. කෝමත් දිග ඒවටලුනෙ ආමස.. මම නෙමේ කිව්වෙ ඔය ලමයිමයි ඇ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

මට ඔයාලා නැතුව පාලු හිතුනා අයියෝ..(ලොකු හග් එකක්)

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

83 කොටස

මම රු නැගිට්ටුනේ මගේ කාමරේ ජනේලෙ එහාපැත්තෙන් කුටු කුටු ගාන සද්දයක් ඇහිලා.. අද මට ලොකුට නින්ද ගියේ නෑ.. පොඩි සද්දෙකටත් ඉක්මනට ඇහැරෙන ලයිත් එකක් තිබ්බේ.. රු රඬ අයිසා එයාගෙ කාමරේට නිදාගන්න ගිහින් ඒ කාමරේ ඉඳලා කෝල් කල්ලා තනියම නිදාගන්න බෑ කියලා අමුතු වන්නමක් නටන්න අරගෙන.. අන්තිමට ඒකා උගේ කාමරේ ජනේලෙන් පැනලා ගේ වටෙන් ඇවිත් මගේ කාමරේ ජනේලෙන් මගේ කාමරේට ඇවිත් දැන් ගොරව ගොරව නිදි.. ඒ මදිවට යටකලිසමකුත් විතරක් ඇදන්, ජනේලෙන්වත් මොකෙක් හරි එබුනොත් බී එස් වෙන නිසා මම කාමරේ ජනේල් දොරවල් සේරම අගුලු දාලා ෆෑන් එකත් පහටම දැමුවා..

" අනේ මන්දා.. මට හිතාගන්නත් බෑ සාකි.."

මම හොඳට ජනේලෙ එහාපැත්තෙ කතාකරන ඒවා අහගෙන හිටියා.. කොහෙද මේ රඬ අයිසා වලස් තඩියා වගේ කන ගාව ඉදන් ගොරවනවා මෙලෝ මගුලක් ඇහෙන්නෙ නෑ.. මම රඬ අයිසගෙ අඩු ටික සේරම හිමින් පැත්තකින් තියලා හිමිහිට නැගිටලා ජනේලෙට කන තියාගන්නා.. මාමගෙ මේ හුටපටේ මට එන්න එන්න වැඩිය අල්ලන්නෙ නෑ වගේ දැනෙනවා.. වෙලාවක හිතද්දි මොකක් හරි අවුල් ගොඩක්, පැටලවිල්ලක් තියෙනවා කියලමයි හිතෙන්නෙ..

" නාරාහේන්පිට එන්න නම් තමා ඉන්නෙ.. ඒ වුණාට.. මට එව්වර හොඳක් පේන්නෑ ඒකෙ.."

" අපි මෙක කොහෙත්ද කතාකරන්න පටන්ගන්නෙ.. ඔයාම කියන්නකො.. දැනට අවුරුදු හතරකට කලින් නවත්තපු තැන ඉඳලද.."

" ආ ඔව් ගෙදර අය නිදාගන්න ගියා.. මම එළියෙ ඉන්නෙ.."

" අපි නවත්තපු තැන ඉඳලා වෙව්ව හැමදෙයක්මමට මතකයි සාකි.. මම මැරිලා ඉපදුනේ නෑ.. ඒ වුණාට මටම හිතෙනවා මැරිලා වගේම හිටියනම හොඳයි කියලා.."

" වෙලාවකට සේරම දමලා ගහලා යන්න හිතෙනවා.. අවුරුදු හතළිහක් මගේ ජීවිතේ ගෙවිලා ගියා.. මම තාමත් ජීවිතේ මට ඔන සතුට හොයාගෙන නෑ.. අනිත් හැමෝම සතුටු වෙනවා ඇති මං ගැන.. ඒ වුණාට අර මනුස්සයෙක්ට දැනෙන ආත්මතෘප්තිය කියන දේ මට දැනෙන්නෙ නෑ.."

" ඔයාට ඒකට කරන්න දෙයක් නෑ දරුවෝ.. ඔයා ජීවිතේ හරියට පටන්ගත්තා විතරයි.."

" මොකද මට මතක නැත්තෙ.. අර බෝතල් අඩි දෙකකුත් දාගෙන ඇවිත් මගෙ ඉස්සරහා දණගහලා වැන්ද දවසනෙ.."

" මට අමමගෙ හිත රිද්දන්න බෑනෙ සාකි.. මට මගේ අමමගෙයි අක්කගෙයි හිත් රිද්දන්න බෑ වගේම ඔයාට ඔයාගෙ අමමගෙයි අප්පව්වගෙයි හිත් රිද්දන්න බෑ.. ඉතින් හොඳම දේ අයිත් වුණු එක.."

" ඔයා අප්පව්වට බනින්න යන්න එපා.. මම ඒකට කැමති නෑ.."

" සාකි!!! මොකක් වුණත් ඒ ඔයාව හැදුව වැඩුව දෙමවුපියෝ.. එකපාරකුත් කන පිරෙන්න කෑවා නේද ඔහොම කතාකරන්න ගිහිල්ලා.. කට වහගෙන ඉන්නවා.."

" මම තාත්තා කෙනෙක් නොවුණාට මටත් ඉන්නවා ඇහේ තියාගෙන හඳු ප්‍රකේශ.. ඌ මට ඔහොම කිව්වොත් මගේ පපුව පැලිලා යාව්.. ඒකනිසා කවමදාවත් ඔහොම කියන්න එපා.."

" නෑ නෑ දරුවෝ බනිනවා නෙමෙ.. මම කියන්නෙ ඔයාට පේන්නෙ නැති ඇත්ත.."

" මල්ලි මුරුණ්ඩු වුණාට ඔයා මුරුණ්ඩු වෙන්න එපා.. ඔයා ඉස්සරත් මල්ලි ගැන කිය කිය අඩනවනෙ.. මම හිතුවේ ලොකු වෙද්දි ඔවා ඇරිලා යාව් කියලා.."

" ඔයාලගෙ අප්පව්ව මාත් එක්ක තියන ඇරියස් ඔයා දන්නෙ නැතුව නෙමෙයිනෙ.. අර හොස්පිටල් එකම ඉස්සරහා මගේ කණටම ගැහුවෙ.."

" ඔයා දවසක් කිව්වා මතකද ගිත්දර එක්ක සෙල්ලම් කලොත් පිව්වෙන්න වෙනවා කියලා.. ඉතින් පිව්වෙන්න තමා තියෙන්නෙ වෙන මොකක්ද.."

" මට නම් හෙන ගහලා ගියාවෙ.. මගේ දරුවෙක් වගේ හදපු එකාගෙ කර දඩු උස් මහත් වෙලා අද ඌ හරි පිරිමියෙක් වගේ නැගිටලා ඉන්නවා.. මට කමක් නෑ මගේ එකා කා එක්ක යාලුවුනත්..මම දන්නවා ඌ එහෙම නරක දේවල් තෝරගන්නෙ නැහැයි කියලා.."

" මලේලි කවද්ද යන්නෙ.."

" මම.. මම.. අඩන්න එපා දරුවෝ.. ඔවා හිතලා හිතලා තමා අන්නිමට ලෙඩෙක් ගානට වැටුණෙ.. මම දැක්කනෙ එදා.."

" අපි මොකක් හරි කරන්න බලමු සාකි.. දැන් ඔක කතාකරන එක නවත්තමුකො.. ඔයා අඩනවනෙ.."

" අපේ ගෙදර ඉන්න දෙනිනද.. අපේ එකානම් මහ නොසන්ඩාල වසවර්තියා.. අනිත් පුතානම් හරිම හොඳයි.. මාත් එක්කත් හොඳට කතාකලා.. පොඩ්ඩක් ඔයත් වගේ.."

" එහෙමද.. ඉස්කෝලෙ ගැන නම් පඩ ලයිත් ටිකක් දුන්නෙ ට්‍රේනින් ඇවිල්ලා.. කලමටු සෙවන් වල අලි ඔලු මානසිකත්වෙන් ඉඳලා කන්සල්ටන් වෝඩ එක මැද්දේ බැන්නා විතරයි කදුලු පුරවන් ඇවිදන් ගිහිනි-"

" ආ නෑ නෑ.. කියන්නෑ.."

" ඔයා ඉතින් වැඩිපුර කතාකරන එක්කෙනෙක් නෙමෙයිනෙ.."

" ඇයි මගුල ග්‍රැජුටේශන් එකට ආවෙ.."

" මම හිතුවෙ නෑ ඉතින් මම දන්න ටයි එකම දාවි කියලා.. දැක්කම පුදුම හිතුණා.."

" ඔව් ඔව් මට උඔව දරුවෙක් වගේ.. කිරි එරුණෙ නැති ටික විතරයි.."

ඒ එක්කම මාමගෙ කටහඬ මට ඇහෙන්නැතුව ගියා.. මාමා ජනේලෙ ගාවින් එහාට ගියාද කොහෙද.. ගිටි..මට මෙක අහගන්නම ඕන.. මොකක් හරි අමුතු දෙයක් වෙනවා.. ඇයි හැමතිස්සෙම සාකි රඬ අයිසා වගේ කියන්නෙ.. අපේ ඉස්කෝලෙ ගැන.. ග්‍රැජුටේශන් එකකට ටයි??

ගැණුළුමයි ටයි දාන්නෙ නැහෙන..

මම කට අත් දෙකෙන් වහගන්නා.. ඒ එක්කම රඬ අයියා එහාපැත්ත පෙරළලා කොට්ටයක් බිම දාගන්නා..

" මහ්.. වරද්.. කෝ ඔයා.."

මම ජනේලෙ ගාවින් ඇදට ගිහින් කොට්ටෙ අරගෙන රඬ අයියා ගාවින් තිබ්බහම එයා ඇහැරුණා..

" මම.. මොකද කරන්නෙ.. නිදි නැද්ද.."

මම ඇදෙන් හාන්සිවුනා..

" මම පොඩ්ඩක් ඇහැරුණා.. ඔයා නිදාගන්න.."

රඬ අයියා නැගිටලා කාමරේ තිබ්බ පොඩි ලයිට් බල්බ එකක් දාපු ලෑමප් එක ඔත් කලා..

" නයිට්මෙයර් එකක් දැක්කද වරද්.."

මමත් ආයෙම නැගිටලා ඇද වියලට හේත්තු වුණා..

" මම..?? නයිට්මෙයර් එකක් නෙමෙ.. අද එව්වර තදට නින්ද යන්නෙ නෑ වගේ.."

රඬ අයියා මගේ ඇස් වල වැටිලා තිබ්බ කොණ්ඩෙ අත් වලින් පිටිපස්සට කල්ලා මගේ මුණට එබුණා..

" ඇයි කලබලෙන් වගේ.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද.."

" මම.. නැත්තෙමත් නෑ.. මට අපේ මාමා කතාකරන සද්දෙ ඇහුණා ජනේලෙ එහාපැත්තෙ.."

" ආ අර කෙල්ල එක්කද.."

මම රඬ අයියා දිහා බලාගෙන හිටියා ටිකක් වෙලා.. එයා නම සැහැල්ලුවෙන් කතාකලේ.. ඒත් මට සැහැල්ලුවක් දැනෙන්නෙ නෑ..

" කෙල්ලෙක් නෙමෙයි.."

රධ්‍ය අයියගෙ මුණ ටිකක් වෙනස්වුණා වගේ මට දැනුනා..

" මොකක්..?? ඔයා කියන්නෙ අර අපි පැලේ අහගෙන හිටියෙ මාමා කතාකරනවා.. කෙල්ලෙක් නෙමෙයි කියලද.."

" ඔව් ඒ කොල්ලෙක්.. ඔයා පොඩ්ඩක් මතක් කල්ලා බලන්නකො.. ඒ වෙලාවෙ ඉස්කෝලෙ ගැන කිව්වා අපේ.. මම ගැන ඔයා ගැන කිව්වා.. හවස අපේ ඉස්කෝලෙ ගැන හෙනට දන්නවා වගේ කතාකලා.. ඒ සේරමත් පැත්තකින් තියවුකො.. මෙ දැන් මට ඇහුණු ඒවා.."

රධ්‍ය අයියා කොට්ටයක් අරගෙන උකුළෙන් තියාගෙන මගේ පැත්ත හරුණා..

" මොකක්ද ඒ.. මුල ඉදන් හරියට කියන්නකො.. මට තේරෙන්නෙ නෑ.."

" මටත් ඇහුණෙ අපේ මාමා කතාකරන ඒවා විතරයි.. කවුරුහරි කොල්ලෙක්.. එක්කො මේල් නර්ස් කෙනෙක් නැත්නම් ඩොක්ටර් කෙනෙක්, සිවිල්ද නැද්ද දන්නෙ නෑ.. මාමට වඩා හුහක් බාලයිද කොහෙද.. කලින් එයාලගෙ එගෙයාර් එක නවත්තලා ආයෙම ඒක පටන්ගෙන වගේ.. අවුරුදු හතරකට විතර කලින්.."

" තව.."

" තව ඒ කොල්ලට මල්ලි කෙනෙක් ඉන්නවා.. සාකි කියන්නෙ ඇත්ත නමක් නෙමෙයි මම හිතන්නෙ.. ඒක අපේ මාමා කියන එකක්ද කොහෙද.. හරි නම දැනගන්න විදියක් නෑනෙ.. මොකද කරන්නෙ.."

" මාමගෙ ගෝන් එකේ ඇතිද දන්නෙ නෑ.."

" මම හිතන්නෙ නෑ.. සිමි එකත් එයාගෙ නමබර් එක නෙමෙයිද.. වෙන එකක් වගේ.. එතන සැහෙන්න ලොකු ප්‍රශ්නයක් තියෙනවද කොහෙද.. මාමා කතාකලෙන් අවුලෙන්.. එයා සතුටින් නෙමෙයිලු ඉන්නෙ.. අම්මගෙයි ආච්චිඅම්මගෙයි හිත රිද්දන්න බැහැල්ලු.."

" ඒ මොකක්ද වරද් ඒ.."

" මට තේරෙන්නෑ අයියෙ.. මාමා ඇත්තටම සතුටින් නෙමෙයිද ඉන්නෙ..
මොකක්ද මේ වෙලා තියෙන්නෙ.."

රඳා අයියා ටිකක් වෙලා එළියෙ සේද වලට ඇහුමකන් දිගෙන හිටියා ඉඳලා
ඇදේ තිබ්බ නිල්පාට සරම කරෙන් දාගෙන නැගිටලා දොර ගාවට ගිහින්
මට එතෙන්නට කතාකලා..

" ඇයි.."

" ශ්.. ඔයාට ඇහෙනවද එළියේ කවුරුහරි කතාකරනවා.."

මම ටිකක් වෙලා අහගෙන හිටියා..

" මාමගෙ කාමරෙන් තේද.."

" ඔව් මගේ එකට එහාපැත්තෙ එකද කොහෙද.. අපිට ඒ කාමරේට
ගියොත්තම අහගෙන ඉන්න තිබ්බා.. ඒක හරි නෑ වගේද ඒ වුණාට වරද.."

" අපි මැදිහත් වෙන්න යන්නෑනෙ.. මට ඔන දැනගන්න විතරයි.."

මමයි රඳා අයියයි කාමරේ ලයිට් ඔෆ් කරගෙන හිමින් හිමින් සාල
මැද්දෙන් අඩිය තියලා රඳා අයියගෙ කාමරේට ගිහින් ශේෂ් එකේ දොර
වහගත්තා.. එහාපැත්තෙ සේරම මෙහා කාමරේට ඇහෙනවා.. මම එතන
බිත්තිය ගාවින් වාඩිවෙලා ඇහෙන ඒවට කන් දිගෙන ඉද්දි රඳා අයියා ඒ
කාමරේ නයිට් බල්බ් එක ඔන් කල්ලා ඇවිත් මං ගාවින් ඉඳගත්තා..

" ඔයා ඔය කොයි තීරතේ ගත්තත් පසුතැවෙනවා.. ඇයි අපි කතාකරන
හැමතියේසෙම එකම තැනකින් නවතින්නෙ.."

" වෙනත් තියන දේවල් අපිට නවත්තන්න බෑනෙ සාකි.. ඔයාගෙ අත
මොකද.."

" වෙලාවට කෑම කන්න.. මල්ලිලා එන්නෙ කවද්ද.."

" එතකල් පරිස්සමට ඉන්නකො.. මම ට්‍රින්කො යන්න කලින් එන්නම.."

" මහන්සිනෙ අද.. ඔයා දැන් නිදාගන්න දරුවෝ.. මම නිදාසේ ඉන්න
වෙලාවක ගන්නමකො.."

" ආ කවුද එහෙම කතාකලේ.. ඔයාට පිස්සු.. මට දැනෙන්නෙ මමත් අවුරුදු තිස් හයේ කාලෙ හිටියා වගේ ඔයා එක්ක දැන් කතාකරද්දි.. ඇත්තටම කොහෙන්ද මගේ නම්බර් එක හොයාගන්නෙ.."

" රහස්?? අනේ මම දන්නැති උඹෙ රහස්.. හරි හරි නිදාගන්න එහෙනම.. ගුඩ නයිට්.. මම.. හරි.."

මාමා නැගිටලා එළියට යනවා මට ඇහුණා.. මේ මනුස්සයා රූට නිදාගන්නෙ නැද්ද මන්දා.. එහේ මෙහේ හක්මන් කරන්නෙ..

" වරද් අපි මෙක පස්සෙ වෙලාවක කතාකරමු.. දැන් නිදාගන්න එන්නකො.. ලොකුවට හිහන්නෙපා.. ඔයාට කරන්න දෙයක් නෑ මෙනෙත්දි.."

" මම.."

මම ඒ කාමරේ ඇදට ගිහින් කොට්ටෙට ඔලුව ගහගන්නහම රඬය අයිසා ලයිට් නිමලා මාව එයාට ලං කරගන්නා..

" කලින් අපේ අයිසා.. දැන් මාමා.. හෙන අසාමාන්‍යයි වගේ නේද.."

" අසාමාන්‍යයි කියන්නෙ.. බලන් යද්දි ලෝකෙන් බාගයක් ගේ ද.. සෙනුක අයුක අයිසා මාමා ආධ්‍ය අයිසා අපි වටේ ඉන්න බාගයක් එහෙමනෙ.."

" මම.."

රඬය අයිසා මොකක් හරි කියන්න හදලන් ආයෙම කට වහගෙන මාව පපුවට තුරුල් කරගන්නා..

" ඔයා මොකක් හරි කියන්න ගියාද.."

" හෙට කියන්නම.. පොඩි වැඩක්.."

ඔතරිට උන හැදිලා ළමයි.. මම එන්නම් හවසට ආයෙම.. දිගට ලියගන්න බෑ සුට්ටක් අමාරුයි.. මේ පව්කාරිට සමාවෙන්න දෙයිසනේ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

84 කොටස

" අම්මේ.. දේව ටිකක් අමුතුයි වගේ.. අම්මට හිතෙන්නෙ නැද්ද.."

මම හිටියේ කුස්සියේ.. අම්මට පොල් ගාලා දෙනගමන්.. ආවිච්ඡමා බංකුවකින් ඉඳන් පලා වගයක් තෝරනවා.. අම්මා එළවලු කපලා ඒදනවා..

" මටත් හිතනා.. කෝ ඉතින් මේ ළමයා අපිට කියන එකක් ද.."

" සුදුමහත්තයා.. උඹට මොනවහරි මාමා කිව්වද.."

මම පොල් කැල්ලක් කටින් කඩාගෙන මෙසෙට හේත්තු වුණා..

" මටනම් මොකුත් කිව්වෙ නෑ.. ඔය ඉන්නෙ මාමා යස අගේට.."

" මම.. මරු එකාගෙන් තමා අපිත් මේවා අහන්නෙ.. ඔය ඉන්නෙ මාමගෙ නගරසභාවනෙ.. මාමව සුද්ද කරනවා සුදුමහත්තයා.."

ආවිච්ඡමා හිනාවෙව් අපේ අම්මට කිව්වා..

" මොකක් වුණත් කමක් නෑ.. පොඩි ළමයි නෙමෙයිනෙ අම්මේ.. දැන් අවුරුදු හතළිහක් වෙන මිනිහෙක්නෙ.. දැනුම තේරුම තියනවනෙ.."

" දේව නරක වැඩ කරන ළමයෙක් නෙමේ.."

ආවිච්ඡමා මගෙන් ගාපු පොල් ටික ඉල්ලගෙන පැත්තක තිබ්බ ඇඹරුම ගල සෝදලා ඒකට පොල් ටික දැමමා.. ගෙදර කොස්ඇට කප්පොල් මාළුවක් හදන්න ආවිච්ඡමා පොල් අඹරන්නද කොහෙද යන්නෙ.. මම අත් දෙක සෝදගෙන කුස්සියෙන් එන්න ආවා..

මාමයි රඬ අයියයි ගියා සිරිසෝම සියගෙ ගෙදර.. ඒ සියට දවල් කෑම එක දීලා එන්න.. සිරිසෝම සියා කියන්නෙ අපේ ආවිච්ඡගෙ ළඟ නැද්දෙයක්.. ඒ සියගෙ ලමයි සියට සලකන්නෙ නෑ.. ගෙදර තනියම ඉන්නෙ.. හරියට දැන් වැඩක් පලක් කරගන්න බැරි නිසා අපේ ගෙදරින් තමයි චෙල් තුනටම කෑම දෙන්නෙ.. ඒ ඇරෙන්න සියගෙ බෙහෙත් අඩුපාඩුත් ආවිච්ඡමා හොයලා බලලා කරනවා.. අපේ ගෙදරනම් බෙහෙත් ගන්න සල්ලියක් වියදම්

වෙනතෙ නෑ.. ලොකු අම්මයි ලොකු තාත්තයි හොස්පිටල්ස් වල වැඩ කරන නිසායි ඒ ගොල්ලො ප්‍රයිවට් ඩිස්පෙන්සරීස් දාගෙන ඉන්න නිසයි මෙහෙ එද්දි ආවිච්ඡම්මා කියන බෙහෙත් අරගෙන එනවා..

මම ගෙදර පිහන් බඩු දාලා තිබ්බ කැබිනට් එක පහුකරගෙන යද්දි එහෙමම දැක්කෙ මාමගෙ කාර් එකේ යතුර කැබිනට් එක උඩ දාලා තියෙනවා.. මම නිකමට ඒකට ඇහිල්ලෙන් තට්ටුවක් දාගෙන බාගයක් දුර ගිහිල්ලන් හැරිලා ආයෙම කැබිනට් එක ගාවට ආවා.. මාමගෙ වාහනේ මොකක් හරි තිබ්ලා සාකි ගැන හමබෙයිද කියලා හිතට අමුතු අයිඩියා එකක් එනවා.. මම කී එක අරගෙන මිදුලෙ වාහන පාක් කල්ලා තිබ්බ තැනට ගිහින් කාර් එක ඇරලා ඇතුලට ගිහින් ඒක වහාත්තා..

වාහනේ පුරාම එක එක බඩු.. මෙක හත් අවුරුද්දකින් අස් කල්ලා නැද්ද කොහෙද.. කෑම කාපුවගෙ එක එක කොළ ටොෆි කොළ.. කාපට් වල වැලි.. සපත්තු ලොට් එකයි.. ඇඳුනුයි.. සැක්.. මේ මනුස්සයට මිනිහෙක් ගේන්න කලින් පිලිවෙල පුරුදු කලානම් හරි වගේ..

මම පොඩ්ඩක් පැසෙන්ජර් සිට එක උඩ තිබ්බ ෆයිල් ගොඩ අරගෙන පෙරළලා බැලුවා.. ඒකෙ තිබ්බෙ එක්ස් රේ රිපෝට්ස් වගයක් ඡේගන්ලගෙ.. වෙන තිබ්බෙ දම් පාට ස්ටෙන් එකකුයි මාමගෙ ඩොක්ටර්ස් අයිඩි එකයි පොඩි ලේන්සුවකුයි විතරයි.. මම ලේන්සුව අල්ලලා විසික් කල්ලා පිටිපස්සෙ සිට එකටත් බෙල්ල දාලා බැලුවා වෙන මොනව හරි හමබෙයිද කියලා.. වෙන මොකුත්ම තිබ්බෙ නෑ.. මම එහෙමම මුණ ස්ටියරින් චිල් එකට ගහගන්න පාර මහා හයිසෙන් හෝන් එක වැදිලා මාව උඩ ගිහින් විසික් චුණා.. නොදකින්.. වැඩක් කරන්න ගත්තොත් හත්පොලේ ගාගන්නවනෙ.. මම ශේජ් එකේ වාහනෙන් බැහැලා රථ අයිසගෙ කාර් එකට මුවාවෙලා අම්මා එළියට එබෙන්න කලින් ගෙට දුවගෙන ගිහින් එහෙමම කාමරේට වැදුණා..

මේ සාකිව්වට හොයාගන්න තියන කුතුහලේ එන්න එන්නම වැඩිවෙනවා.. දැන් නම් උණ රක්තපාතෙට වගේ..

මට සාකි නෙමේ මොන කොල්ලෙක් එක්ක යාලුචුණත් කමක් නෑ ඒක මාමගෙ ජීවිතේනෙ.. ඒ චුණාට පහුගිය අවුරුදු වල වෙච්ච දේවල් මොනවද කියලා දැනගන්න ලොකු උවමනාවක් තියෙනවා.. මාමා සතුටින් නෙමේ ඉන්නෙ කියද්දි මගේ පපුව රිදෙනවා.. මට ඔන ඇයි මාමා දුකින් ඉන්නෙ

කියලා හොයාගන්න.. එයා එහෙම ඉන්න ඔන මනුස්සයෙක් නෙමෙනෙ..
අනික සාකිගෙ තාත්තා කණට ගැහුවයි කියන කතාව.. අවුරුදු හතරකට
කලින් ග්‍රැජුවේගන් එකක්.. මට මේ සේරම දැනෙන්නෙ මහ පටලවිල්ලක්
වගේ..

මම මුණ අත් දෙකෙන් පොඩි කරගෙන පුටුවේ වාඩිවෙලා සිටිලිම දිහා
බලාගෙන හිටියා.. අමමෝ මගේ අත් දෙකේ සුවද.. මම ආයෙම අතේ
ඇහිලිතුඩු නහයට අල්ලගෙන සුවද බැලුවා.. මම පොල් ගාලනෙ ආවෙ..
අත සුවදවුනේ.. මාමගෙ කාර් එක ලැවැත්වීර් සුවදනෙ.. ඒකෙන් වෙන්නත්
බැනෙ.. මට මේ සුවද හොඳට හුරුයි වගේ තේරෙනවා.. කවදමහරි මේ
සුවද මට දැනිලා තියේ..

ලේන්සුව ද..

මම සුටුස් ගාලා කාර් එකේ යතුර අරගෙන ගිහින් පැරෙන්ජර් සිට එකේ
දොර ඇරලා බිමට විසික් කලා තිබ්බ ලේන්සුව සාක්කුවේ දාගන්නා.. ඒ
එක්කම මාමයි රඳා අයියයි දෙවැට දිගේ එනවා මම දැක්ක නිසා
හිමින්සැරේ කුස්සිය පැත්තෙන් දොරෙන් ගෙට ගිහින් මම කාර් එකේ යතුර
කැබිනට එක උඩින්ම තිබ්බා.. ලේන්සුව අරගෙන කොට්ටේ අස්සට
දාගන්නා..

මාමයි රඳා අයියයි ගෙදරට එනවා මට ඇහුණා.. ඒ එක්කම මගේ ෆෝන්
එකට කෝල් එකක් ආවා..

Ashiii Calling...

" ආ කොහොමද ළමාතැනී.. මොකෝ හදිසියෙ අපි මතක් වෙලා.."

" හායි ෂනෙරුවා.. මොකද බං කරන්නෙ.. අමමෝ අපි දැක්කා ඉන්ස්ට්‍ර්
එකේ පෝස්ට් ගොඩ.. මොකෝ දෙන්නත් එක්ක හනිමුත් එකට ගියාද.."

" සැක් බං කොල්ලෙක්ගෙන් අහන ඒවද උඹ ඔය අහන්නෙ.."

" ඇයි හලෝ.. අපි අපිනෙ.."

" ඔව් ඔව් අපි අපි තමා.. මොකෝ හදිසියෙම.."

" හදිසියේ නෙමේ අනේ.. මම මෙව්වරවෙලාම සෙනුක එක්ක කතාකර කර හිටියේ.. ඊටකලින් මහීගා එක්ක කතාකලා.. මේ ඔයාගෙ වාරේ.. මාත් එක්ක කතාකරන්න දැන්.."

" ඇයි උඹ ජොබ් එකක් කරනවද.. මනුස්සයෝන්ට සැරින් සැරෙ කෝල් කරන.."

" නෑ හලෝ.. මම කියාන් අයිසගෙ රගර් මැව් එක බලන්න ආවා.. ඔයා දන්නවනෙ හලෝ මට රගර් ගැන මෙලෝම දෙයක් තේරෙන්නෙ නෑ.. ඉතින් මම මේ ටයිම් පාස් කරගන්නවා.."

" සැක් බං උඹනම.."

" සැක් කියන්නෙ.. පහුගිය දවස් ටිකේම රගර් ගැන මූලික දැනුමක් ලබාගන්න ට්‍රයි කලා.. හරිම දුකයි කියන්න.. මට තේරෙන්නෙ නෑ මොකුත්ම.. ඒ ඒ අන්න කියාන් අයිසා තව අයිසා කෙනෙක්ව බොගන්නා ඒයි.. අන්න අන්න එයාගෙ ඇඟ උඩට තා ගොඩක් පැන්නා.. ඒ හලෝ මේ මොකද මේ මිනිස්සු බෝලෙකට මරාගන්නෙ මෙහෙම.. දාඩිය දාන්නද්ද මන්ද.."

මම මෙහාපැත්තෙ ඉදගෙන ඔලුව පොඩ්ඩක් අතගාගන්නා.. මෙකිට නම ට්‍රැක් අමබානෙකට.. අපරාදෙ කියාන් අයිසා එක්කගෙන ගියේ..

" උඹ දන්න පකක් නෑ ගෙදර පලයන්.. පිස්සු කියෝනවා.."

" එහෙම බෑ කියාන් අයිසට දුක හිතූනොත් එහෙම.. මම ඉවරවෙනකල් ඉන්නවා.. අපේ තාත්තත් ආවා.. මේ ඔයාට කියන්න හැපි නිවුස් එකක් තියෙනවා.."

ආගි ඇදලා පැදලා කියද්දි මට හිතූණා සිරාවටම සතුටු හිතෙනව දෙයක් වෙන්න ඇති කියලා..

" ඒ මොකක්ද බං.."

" කියාන් අයිසා අපේ ගෙදරට ඇවිත් කන්ෆෙස් කලා.. අනේ මට දුක හිතෙනවා ඡනෙරුවා.."

මම නැගිටලා ගිහින් ජනේලෙ එල්ලුනා.. අඩෝ අපේ කියාන් අයියා ගැමමක් තමා. ගෙදරටම ගිහින් අහලද.. අපේ ඉස්කෝලෙන ඉතින්.. බොක්කෙන්ම එන ගැමමක් තියෙනවනෙ..

" අඩෝ සිරාවට!!!! මරුනෙ බං..මට හිතාගන්නත් බෑ මොකෝ වුනේ.. අඩෝ උඹ ඇත්ත නේද කියන්නෙ.."

" ඔව් ඔව් හලෝ.. තාත්තා කිව්වා ස්ටඩිස් ඉවරවුණාම ඒ ගැන සලකලා බලන්නම් කියලා.. හැබැයි ගෙදර කට්ටිය කියාන් අයියට කැමතී වගේ.. ඒකනෙ අද රගර් මැව් එක බලන්නත් ආවෙ.."

" අමමෝ ඔයි.. මාරම සතුටුයි.. කොච්චර දෙයක්ද.. ඉතින් කියාන් අයියලගෙ ගෙදර මොකද.."

" එහෙත් අම්මා දන්නවා.. තාත්තා නම් දන්නෙ නෑ කිව්වා.. මස්සිනා හැල කිවුලා අවුල් නෙ.. නැත්නම් ඒ ආන්ට් හරි හොඳයි.. මාත් එක්ක දවසක් ගොපින් යමු කිව්වා.."

" කොහොම හරි ගොඩ දාගන්නා නේද ඉතින් උඹත්.. මොකක් වුණත් කමක් නෑ සතුටින් ඉදපත්.. මට මාර හැපි ඔයි.."

" තෑන්ක් යූ අනේ.. ඔයා මගේ හොඳම යාලුවානෙ මහීගගෙන් පස්සෙ.."

අනේ මෙකිගෙ බටර් පාර..

" ඉතින් මොකෝ සෙනුකයා කියන්නෙ.. ආවත් හරි බං කතාකලේවත් නෑ.."

" ඔගොල්ලො ඉතින් බෝයිපෙන්ලා එක්ක බිසිනෙ.. සෙනුක සාගා ප්‍රැක්ටික් රූ දහය දොළහා වෙනකල්.. එයාලා හෙන ලවලි කපල් එක අනේ.. අයුක අයියා හැමදාම සෙනුකව පික් කරන්න එනවා කියලා කිව්වා.."

" ඒකනම් එහෙම තමා.. උඹලා සාගා එනවද.."

" ඔයාලගෙ ඉස්කෝලෙ නිසා එන්න හිතෙන්නෙත් නෑ අප්පා.. කමක් නෑ මහීගා එනවනෙ.. ඒකනිසා එන්නෙ.."

" අනේ පලයං ගෙමබි.."

" මේ හලෝ අම්මා ඉන්නවනම් දෙන්නකො.. මට කතාකරන්න ඕන.."

" ඉදපත් ඉදපත් දෙන්න.. අම්මෙ~හ්!!!!!!!"

මම ආර්ථිකයේ අරගල ගිහිනි අම්මගේ කනේ තියලා එන්න ආවා..
මාමා ටවල් එකකුත් අරගල නාන කාමරේට යනවා දැක්ක නිසා මම ගේප්
එකේ මාමගේ කාමරේට එහා කාමරේට රිංගගත්තා..

" මම ඔයාව හෙවවා.. කොහෙද හිටියෙ.."

" මගේ කාමරේ.. ආගි කතාකලා.. ඔයා ගෙස් කල්ලා කියන්න කියාන් අයිය
ගැනයි ආගි ගැනයි හැපි නිවිස් එකක් තියෙනවා.."

මම රඬ අයියගේ එහාපැත්තෙන් වාඩිවුනාම රඬ අයියා මගේ මුණ දිහා
බලාගෙන හිටියා..

" මොකක්ද.. මට කියාන් කතාකලේ නෑ ළහදි නම්.."

" කියාන් අයියා ආගිලාගේ ගෙදර ගිහිනි කන්තෙස් කල්ලා.. ඒ සිරාවට මේ
උරු පැටියා මාරයිනෙ.. මම හිතුවෙ නෑ ජීවිතේට අපේ කියාන් අයියා
ඔහොම කැරැක්ටර් එකක් කියලා.."

" මම.. ආගි නංගි හොඳයි.. මම මුලදි එව්වරම ඇල්ලුවෙ නෑ.. ඊටපස්සෙ
තේරුනේ ඔක්කොම එකම බෝඩරේ කියලා.."

" ඒකනෙ.. ඒකි හෙන හොඳයි.. ඔය පොඩ්ඩක් එහෙන් මෙහෙන් ට්‍රැක්
ගතිය තමා තියෙන්නෙ.."

රඬ අයියා හිනාවෙලා කොට්ටයක් අරන් උකුලෙන් තියාගෙන ඒක
බදාගත්තා.. එයා හිනාවුනේ හරි අමුතුවට.. ටිකක් දුකින් වගේ.. මම ඇයි
කියලා අහන්නත් හදලා ඊටපස්සෙ කට වහන් හිටියා.. එයා එයාගේ ආර්ථිකය
එක අරගල පි ඩී එඬේ එකක් ඕන් කල්ලා මගේ අතට දුන්නා.. මම ආර්ථිකය
එක මගේ පැත්තට හරවාගෙන ඒක කියෙව්වා..

**Fresher Recruitment Interview for Engineering Faculty 2024 - Sir
John Kotalawala Defense University**

@Shan

මම ඒකෙ තිබ්බ ඒවා කියවලා ෆෝන් එක පැත්තකින් තිබ්බා.. රඟ අයිසා හෙන ලොකු කල්පනාවක වගේ බිම බලාගෙන ඉන්නවා..

මට ඇයි ටික දවසකටවත් අමතක වුණේ අපි ජීවත් වෙන්නෙ දුකයි සතුටයි අතරෙ දෝලනය වෙන ගමන් කියලා..

" ඔයා ලබන සතියෙ මුල වෙද්දි ගෙදර ඉන්න ඕන නේද.."

" මම.. කොහොමත් අනිද්දා යන්නනෙ ඉන්නෙ.."

මම මොකුත් නොකියා මගේ අත් දෙක දිහා බලාගෙනම ඉදියා.. මට මොකුත් කියන්න මතක් වෙන්නෙවත් නෑ..

" මම ලබන මාසෙ යනවා වරද්.. දියතලාවෙ මාස හයක ට්‍රේනින් පිරියඩ එකක් යනවා.. අප්පව්ව් කතාකලා.."

" මම.."

මාස හයක් කියන්නෙ..?? එතකොට හුගක් වෙලාවට මගේ රිසාල්ට්ස් අවුට් වෙලත් තියෙව්..

" මට සහමරව්ට එන්න බැරිවෙයි.. කියලා හිතෙනවා.."

මම රඟ අයිසා දිහා ඔලුව උස්සලා බැලුවා.. කමක් නෑ පොරොන්දු නම කවුරු වුණත් දෙනවනෙ.. එකක් දෙකක් බිදුනට තරහවෙන්න තරම මම නපුරු නෑ.. මට එයාව තේරෙනවා.. මම එයාගෙ අතකින් අල්ලගන්නා..

" ඒකට කමක් නෑ.. ඔයා කවදාහරිම එනවනෙ.."

" මම.."

රඟ අයිසා ලාවට හිනාවෙලා මගේ අත අතැරලා පැත්තකට කල්ලා කාමරෙන් නැගිටලා යන්න ගියා.. මම එයා එක්ක නැගිටලා ගියේ නෑ.. ඇදේම වාඩිවෙලා හිටියා.. වෙන්න තියන දේවල් වෙනවා.. මං මොනවා කරන්නද..ඒ හැමදේම දිහා මට බලාගෙන ඉන්න වෙනවා.. මගේ පපුව කකියනවා වගේ.. දුකයි.. හෙනම දුකයි.. කියාගන්නත් බැරි තරම් දුකයි.. ඒත් මේ වෙලේ ඇඬෙන්නෙවත් නෑ.. මම නැගිටලා මගේ කාමරේට යන්න

ගිහිල්ලත් ඒ වෙලාවෙම රධ්‍ය අයිියගෙ ෆෝන් එකට කෝල් එකක් ආවා..
එක ආධ්‍ය අයිියගෙන්.. මම කෝල් එක ආන්සර් කල්ලා කනේ තියාගන්නා..

" ආධ්‍ය අයිියෙ.. මෙ මම.."

" චූටියො.. මම ඔයාට ගන්නා ගන්නා.. ආන්සර් කරන්නෙ නෑනෙ ඉතින්.."

" ෆෝන් එක කොහේද දන්නෑ අයිියෙ.. ආ..!! ඒක අමමා ගාව තිබ්බෙ.."

" කමක් නෑ, කමක් නෑ දැන් මේ කතාකලේ.."

" ඉතින් කොහොමද අයිියෝ ඔයාට.."

" මම හොඳින් ඉන්නවා චූටියො.. කෑම කන්න කැන්ටින් එකට ආවා.."

" එහෙමද.."

" ඒයි මේ මොකද මේ අපේ පොකට රේඩියෝ එක වැහිලා ගිහිල්ලා.. ඔය
හොඳින් නේද චූටියො ඉන්නෙ.. අපේ එකා රණ්ඩු කලාද.."

" අහ්.. නෑ නෑ රධ්‍ය අයිියා හිටියා.. මම දෙන්නද.."

" දැන් මම ඒකද ඇහුවෙ.. මම..??"

" රධ්‍ය අයිියා ලබන මාසෙ යනවා නේද අයිියෙ.. මම දැක්කා ලෙටර් එක
ඇවිල්ලා තියෙනවා.."

ආධ්‍ය අයිියා තප්පර දහයක් පහලොවක්ම කතාකලේ නෑ.. මම කතාකලෙත්
නෑ..

" මම හිතුවා.. චූටි ඔක දැක්කහම අවුල් යාවි කියලා.. මම මොකද චූටි
කරන්නෙ.. අප්පව්ව් මම කියන එකක් කනකට ගන්නෙ තියා මගේ
මුණවත් බලන්නෙ නෑ ඔයා දන්නවනෙ.. අපේ ගෙදර අය කියන දේකට
ඔලුව නමාගෙන ඉන්නවා ඇරෙන්න මට කරන්න කිසිම දෙයක් නෑ.."

" මම.. මම දන්නවා.. රධ්‍ය අයිියා අවුලෙන් ඉන්නෙ.."

" පව් මගේ කොල්ලා.."

ආධ්‍ය අයියා එහාපැත්තෙන් ලොකු හුස්මක් ගන්නවා මට ඇහුණා..

" වූවි වැඩක නෙමෙ නේද ඉන්නෙන.."

" නෑ අයියෙ.."

" ආ.. මම ඔයා එක්ක නිදහසේ කතාකරන්න හිටියෙ.."

මම ආධ්‍ය අයියා එක්ක කතාකර කර ඇවිල්ලා එළියෙ ඔංවිල්ලාවෙන් ඉදගත්තා..

" මොකක්ද අයියෙ.."

" ඔයාට තෑන්ක් කරන්න ඕන.. මගේ මල්ලි කවදාවත් නැතුව හරි ශ්‍රීලි හිටියා පහුගිය කාලෙ.. මම ජීවිතේටවත් දැකලා නැති රඬ කෙනෙක් ඔයා මට ගෙනැල්ලා දුන්නට.."

" අනේ අයියෙ.."

" මට-මට මාර අවුල් මල්ලි.. ඔයාට කියන්න පොඩි කියන්නෙ මගේ ඇස් දෙක වගේ.. මට මාර වටිනවා වූවි.. ඔයා දන්නවද මට අවුරුදු දහයයි පොඩි ගෙදරට එද්දි.. අද වගේ මතකයි පොඩි මං ගාව නිදිකරවන්නෙන.. එයා මං ගාව ඉන්න හරි ආසයි.. මම මගේ ඇස් දෙකෙන්ම පොඩි ලොකුවෙනවා බලාගෙන හිටියා.. නැතී ගාවවත් ඉන්නෙන නෑ මගේ අනේමයි ඉන්නෙන.. මට ඒකව උස්සගන්නත් බෑ.. ඒ වුණාට බැරි බැරි ගානෙ උස්සගෙන ඉන්නවා.. පුලුන් කොට්ටයක් වගේ..

වූවි දන්නවද පොඩි පළවෙනියටම අපේ ඉස්කෝලෙට ආපු දවසෙ කොල්ලෙක් එක්ක ගහගෙන මට එන්න වුණා ප්‍රයිමරියට.. එදා ඉදන් හැමදාම මම පොඩිව වඩාගෙන ක්ලාස් එකෙන් තියලා රණ්ඩු කරන්න එපා කියලා යනවා.. එයාගෙයි මගෙයි ඒජ් ගැජ් එක ගොඩක් ලොකුයිනෙ.. එයා ඉස්කෝලෙ ඇවිත් ටික කාලෙකින් මම ඉස්කොලෙන් ගියා.. එයා හයවසරෙදි මම කැමපස් යනවා.. අපි දෙන්නා දුරස් වෙලා හිටියේ හුහක්.. අනිත් අයියලා මල්ලිලා වගේ නෙමෙ.. පොඩිටයි මටයි ඉස්කෝලෙදිවත් මහා ලොකු කාලයක් ඉස්කෝලෙවත් යන්න වුණේ නෑ..

ඉස්සර මගේ මෙසෙට වෙලා ඉන්නවා රූ දහය දොළහා වෙනකල්.. මම සෙමෙස්ටර් එන්ඩ් එක්සෑම් වලට පාඩම් කරද්දී.. මගේ පොඩ්එකා.. මෙසෙ උඩම නිදාගන්නවා.. මම හොඳ අයිසා කෙනෙක් වෙලා නෑ මල්ලි.. මට රඬ නැතුව ඉඳලා හුරු නෑ.. මට ගෙදර ඉන්න හිතෙන්නෙ නෑ.. අප්පව්ව් එනව කියන්නෙ.. මල්ලි දන්නවනෙ..

එදා ඔයාව හමුකෙන්න එන්න ඔන කිව්වහම මම මහ රූ එන්න දුන්නෙ පොඩ් මං ගාව කියන්නැති හුහක් දේවල් වූව් එක්ක කතාකරන නිසා.. එදා අඩ අඩා ඇවිත් මගෙන් වරද්ව ඉල්ලුවා.. ගෙනැත්තෙන්න කියලා.. කලින් දවසෙ අප්පව්ව්ගෙන් ගුටි කාලා කාමරේ හිටියේ දවසෙම.. මම හොස්පිටල් නයිට් කල්ලා ගෙදරට එද්දිම රණ්ඩුවක්.. මට තේරෙන්නෑ වූව් මම කොහෙන්නද මේවා ඔයාට කියන්න පටන්ගන්නෙ..

මම ඔයා, මමයි පොඩ් ගැනයි හැමදේම දන්න නිසා මෙහෙම කතාකරන්නෙ.. වෙන කියන්න කවුරුත්ම නෑ වූව්.. මට විකාරයි වගේ.. පොඩ් මාර ආසාවෙන් හිටියේ කැමපස් යන්න.. මාරම ආසාවෙන්.. තර්මොඩයනමික් ඉන්ජිනියර් කෙනෙක් වෙන්න ආසයි කියලා පොඩ් කාලෙ හෙනම පිස්සුවෙන් හිටියෙ.. එහෙම වෙලා මාව බලාගන්නලා.. පිස්සු කොල්ලෙක් තමා.. එයා කැඩෙට් කැමප් ගියාම මගුරෙන නෝට් එහෙම මම හොයලා ලියලා දෙනවා.. මම දන්න තරමින් කියලා දෙනවා පාඩම් එහෙම.. මට කමබයින්ඩ් මැත්ස් බෑනෙ.. කැමප් ගිහින් එන්න මැරිලා වගේ.. එව්වර ආසාවෙන් නෙමෙනෙ හිටියෙ.. පොඩ් කාලෙ ඉඳපු දහ කොල්ලා ලොකු වෙද්දි මට නැතිවෙලා ගියා වූව්.. නපුරු වුණා.. කතාකරන්නෙ අඩුවෙන්.. මාත් එක්ක විතරයි ඒත්.. අප්පව්ව්ලා එක්ක කට ගහගෙන යනවා.. මගේ ප්‍රශ්න වගේකටත් මැද්දට ඇවිත් පොඩ් බැනුම් ඇහුවා සැහෙන්න.. මම කාටද වූව් ආයෙම උයාගෙන ගෙදර එනකල් බලන් ඉන්නෙ.. ආස කෑම අහ අහා හඳලා දෙන්නෙ.. පාඨ හිතූනහම කතාකර කර ඉන්නෙ.."

ආඬ අයිසා සැරින් සැරේ ඉකි ගහනවා මට ඇහුණා..

" අයිසා වැරද්ද පටවගන්න එපා ඔයාටම.. අයිසට කරන්න දෙයක් නෑනෙ.. අයිසලගෙ අප්පව්ව්ලා ගන්න තීරණ නෙ ඉතින්.."

" අප්පව්ව්ලා නෙමෙ වූව් නරුමයො.. අපේ ජීවිත විනාස කල්ලා දැමමා.. මගේ ජීවිතේ මට නැතිම කල්ලා දාලා මගේ පොඩ් එකාත් මට නැති

කරන්න ආ- ආපු-සිසි සොරි වුරි.. මම-මම ඔයාට පස්සෙ ගන්නමි.."

ආයු අයියා ෆෝන් එක කටි කල්ලා දැමමා.. මොන කරුමයක්ද දෙයියනේ මේ පල දෙන්නෙ මට තේරෙන්නෙ නෑ.. මම දැක්කා රඳා අයියා ඉස්තෝප්පු පඩියෙ වාඩිවෙලා පුසගෙ ඔලුව අතගන්නවා.. ලොකු කල්පනාවක වගේ.. මම ඔංචිල්ලාවෙන් නැගිටලා ගිහින් රඳා අයියා ගාවින් බිමින් ඉදගන්නම එයා ඔලුව උස්සලා මගේ දිහා බැලුවා..

" පණ්ඩියා කතාකලානෙ.."

" එහෙමද.."

" ඔව්.. ඔයාව මතක් වෙලා.."

" මට උදේ කතාකලා.. මොකද කියන්නෙ.."

" කැන්ටින් එකේ ඉන්නවා කිව්වෙ.. ඔයා නැති නිසා උයලවත් නෑ මම හිතන්නෙ.."

" මම.. ආත්තමමා කිව්වා හවස මෙහේ පන්සලේ බෝධිපූජාවක් තියලු.. ගමේ හැමෝම එනවලු.."

මට රඳා අයියා කියන්න හදන එක වටින් ගොඩින් තේරුණා..

" අපි පන්සල් යමුද.."

රඳා අයියා මං දිහා බලලා හිනාවෙලා ආයෙම පුසා දිහා බලාගත්තා.. එයා හිතන ඒවා මට ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ..

මේ ඉන්නෙ අපේ හැපිකව්වයි එයාගෙ පුංචි තාරපැටියයි..

ඔතරි ලෙඩ වෙලා ලේ බලන්න ගිහින් ඊටපස්සෙ හිමොග්ලොබ්නුත් අඩු වෙලා කියලා කිව්වහම..#රියල්සැප..

එන්නාමි.. ලව් යූ.. ♥

@Shan

හෙට මට කියන්න ඕනමයි අර කතාව..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

85 කොටස

" අයියෙ.. අයියෙ.. මේ ඔයාට කෝල් එකක්.."

මමයි අපේ ගෙදර කට්ටියයි ගමේ කට්ටියයි සේරමලාම හිටියෙ ගමේ පන්සලේ.. මම පොඩි කාලෙ දහම් පාසල් ආවෙ මෙහෙට.. දැන් නම් මේ ආවෙ හුහ කාලෙකින්.. පන්සලේ හාමුදුරුවො ආවිච්ඡමමගෙන් නිතර අහනවලු මුණුබුරා එන්නෙ නැද්ද කියලා.. මම ඉතින් මෙහෙ නෑනෙ.. අද ඉතින් යනකොට ආවිච්ඡමමා කිව්වා ලොකු හාමුදුරුවො බැහැ දැකලාම යන්න කියලා..

පන්සලේ බෝධි පූජාවක්.. ගමේ හැමෝම වගේ පන්සලේ පිංකමක් තියෙද්දි ඒකට උදවු කරන්න එහෙම එනවා.. ඒ කාලෙ මගේ වයසෙ ඉඳපු උන් දැන් හෙන ලොකුයි.. අඳුනගන්නවත් බෑ.. දැක්කහම හිනාවුණාට මට එව්වරම මීටරේ නෑ කවුද හිනාවෙන්නෙ කියලවත්.. කොල්ලො මාර ඉක්මනට වෙනස් වෙනවනෙ..

රඳා අයියයි අපේ අම්මයි බුදු කුටිය ගාව ගිලන්පස වගයක් හදනගමන් හිටියේ.. මම ඊට පොඩ්ඩක් එහායින් බිම පැදුරු වගයක් එල එලා ඉද්දි රඳා අයියගෙ ෆෝන් එක ඊග් වෙන්න ගත්තා.. එයාගෙ ෆෝන් එක තිබ්බෙන් මගේ සාක්කුවෙමයි.. අරගෙන බලද්දි එයාගෙ අප්පව්වි.. ඒකනිසා මම ගිහින් රඳා අයියට කතාකලා.. එයා මං දිහා බලලා ආයෙම ෆෝන් එකේ කෝල් අයි ඩී එක බලලා මුණ මලවගත්තා.. මේ අප්පව්වි කතාකලොත් කාගෙහරි හිනාවක් නැතිවෙනවමයි.. එයා මගෙන් ෆෝන් එක අරගෙන මගේ අතින් අල්ලගෙන බෝ මලුවෙනුත් එළියට ඇවිත් කවුරුත් වැඩිය නැති පැත්තකට ගිහින් කෝල් එක ස්පීකර් දාලා ආන්සර් කලා.. මේක ගමේ පන්සලක් වුණාට හෙන ඉඩක් තියෙනවා පන්සල් වත්තට..

" අප්පව්වි.."

මම එයාගෙ අප්පව්විගෙ කටහඬවත් අහලා තිබුණේ නෑ මීට කලින් කිසිම දවසක.. දැකලා තිබ්බ එකම එක අර සාලෙ තියන ෆෝටෝ එක විතරයි.. මම එතන කණුවට හේත්තුවෙලා රඳා අයියා දිහා බලාගෙන හිටියා..

" රඳා තමුන් ලෙටර් එක කියවන්න ඇති කියලා මම හිතනවා.."

" ඔව් අප්පච්චි.. කියෙව්වා.."

" කියෙව්වනම් වෙනත් අවශ්‍ය වැඩපිළිවෙල හොඳට තේරෙන්න ඇතිනෙ නේද.. මම සති අන්තෙ එනවා ගෙදර.. ආයෙම පලාලි යන්නෙ නෑ.. ඉන්ටර්විව් එකට උවමනා තමුන්ගෙ සෙට්ටිංකට්ස් රෙඩ් කරගන්නවා.. නැත්නම් අර ගෙදර ඉන්න තමුන්ගෙ අයිසට කියලවත් ඒවා හදාගන්නවා.. තේරුණාද.."

" ඔව් තේරුණා.."

" මොකක්ද මම කිව්වෙ.."

" සෙට්ටිංකට්ස් රෙඩ් කරගන්න.."

" මොනවහරි කියන්න තියද.. අමමට කතාකරන්න ඕනද.."

" නෑ අප්පච්චි.."

ඒ එක්කම ෆෝන් එක කට වෙලා ගියා.. අමමෝ ඒ මනුස්සයගෙ සැර.. මෙහෙමත් කතාවරනවද යකෝ මිනිස්සුන්ට.. මම හිතාගෙන හිටියෙ මේ ලෝකෙ සැරම තාත්තා ඉන්නෙ සෙනුකයට කියලා.. බලන් යද්දි ඒක එහෙම නෙමෙයි වගේ..

අප්පච්චිගෙ කටහඬ හරි ගොරෝසුයි.. ටිකක් රඳා අයිසගෙන් වගේ.. කියන්න ඕන එක ඊතල වගේ.. හරිම කෙලින් කියනවා.. වැඩි වැල්වටාරම් නෑ.. කිව්වා.. තිබ්බා.. මටනම් ඔහොම බෑ.. අපේ මාමා කතාකලොත් පොඩ්ඩක්වත් ආදරෙන් කතානොකලොත් මගේ හිත හරියට රිදෙනවා.. අනික මාමා එහෙම කතාකරන්නෙ නෑනෙ කොහොමත්.. අම්මා වුණත් සුදුමහත්තයා කියලා කතාකරන එකේ ආදරේ තියෙනවා කියලා මම හිතන්නෙ.. මේ මනුස්සයා ළමයිනිට කෙලින්ම නමම කියලා කතාකරනවා.. මම හිතුවෙ ආධ්‍ය අයිසා කියනවා වගේ පොඩ් කියනවා ඇති කියලා.. නම කිව්වත් කමක් නෑ.. නිකම් සෝල්ජර් කෙනෙක්ට කමාන්ඩ් කරනවා වගේ.. මාර මිනිහෙක් නමා..

" ඔයා කලින් අප්පච්චි කතාකරනවා අහලා නෑ කිව්වනෙ.. දැන් ඇහුවද.."

" මම.. අමමත් එක්ක කතාකරන්න තිබ්බනෙ.. ඇයි නෑ කීවෙ.."

" අමමා අපි එක්ක කතාකරද්දි අප්පව්ව් අමමට බනිනවා ළමයි හුරතල් කල්ලා නරක් කරනවා කියලා.. අමමා රූ වෙලා ගනී.."

" එහෙමද.."

රධ්‍ය අයියා මගේ දිහා බලලා හිනාවෙලා කොණ්ඩෙ ඇවිස්සුවා..

" මොකද බයවෙලා වගේ බලාගෙන ඉන්නෙන.."

" වගේ නෙමේ තමයි.. අපෝ ඔයාගෙ අප්පව්ව් සැරම සැරයිනෙ.. මට ඔහොම කතාකළොත් එහෙම ඇඩෙව්.."

රධ්‍ය අයියා හිනාවෙගෙන මගේ අතින් ඇදගෙන ආයෙම පන්සල පැත්තට ගියා.. එයා මට ජේන්න බොරුවට හිනාවෙලා ඉන්නවා.. ඒ වුණාට මට තේරෙනවනෙ.. එයා ඉන්නෙ හිතේ දුකින් කියලා.. අනික ආධ්‍ය අයියන් ඉන්නෙ දුකින්.. එයාගෙ අප්පව්ව් ඇයිද දන්නෙ නෑ අයියට එව්වර හොඳින් කතාකරන්නෙ නැත්තෙ.. ආධ්‍ය අයියා කොච්ඡර හොඳද.. අඩුම තරමේ මනුස්සයෙක්ගෙ හිත රිදෙන් වචනයක්වත් කියන්නෙ නෑ.. සමහරවිට අප්පව්ව් නිවුණු මනුස්සයෝන්ට කැමති නැතුවැනි.. මම ඔවා කල්පනා කර කර ඉහින් දඩා ගාලා කොල්ලෙක්ගෙ ඇහේ හැපිලා රධ්‍ය අයියගෙ අත අතැරුණා..

" කොහෙද බං යන්- අඩ්ඩ මේ ඡනෙරු නේද.."

හෙන උස කොල්ලෙක් මං ගානට නැමිලා මුණට එබුණා.. මේ කථාවරේ පතාක යෝධයෙක් වගේ ඇවිල්ලා ඇහේ වැදිලා ඡනෙරුව අහන්නෙ. ඡනෙරු තමයි පගෝ.. රධ්‍ය අයියන් මගේ දිහා ඇහිඹමකුත් උස්සගෙන බලාගෙන ඉන්නවා.. මම අඩියක් විතර පිටිපස්සට ගියා..

" අ-ඔව්.. කවුද මේ..??"

ඒ කොල්ලා හිනාවෙලා ආයෙම උගේ උසට හිටගත්තා.. මොකෙක්ද අඩ්ඩ මු.. ජීරාග් කෙනෙක්ද.. උස විතරක් පොල් ගහක් වගේ..

" උඹ වෙනස්වෙලා.. අපිත් වෙනස්වෙලා.. බලපන් ඒකෙන් හැටි.. උඹට සහන් මතක නැද්ද.."

මම පටස් ගාලා මගේ මොලේ සහන් කියල ආයිල් එක කොහෙද සේවි කල්ලා තියෙන්නෙ කියලා හොයලා බලද්දි රඳා අයියා ඇවිත් මගේ කරට අතක් දාගත්තා.. සහන් අකලංකද.. නෑ ඒ මගේ ක්ලබ් එකේ එකෙක්නෙ.. සහන් නෙත්මිණ.. නෑ නෑ.. සහන් ඩි සිල්වා.. නෑ නෑ.. අසහනේද.. ගික් මේ මොනවද මතක් වෙන්නෙ.. එකපාරම බල්බ් එක පත්තුවුනා..

" අඩෙ.. සහන්.. සහන්.. මතකයි තමා.. අඳුනගන්නවත් බෑ.. අවුරුදු කියකින්ද බං මේ දැක්කෙ.."

සහන් මාව බදාගෙන පිටට තට්ටුවක් දාලා එහාට ගියා.. සහන් කියන්නෙ මගෙ පහේ යාලුවෙක්.. පහේ නෙමෙයි පහ වෙනකල්ම හිටිය යාලුවෙක්.. යාලුවෙක් කිව්වට මම එව්වරම සහන්ට කැමතිම කියන්නත් බෑ.. කතාබහ කල්ලා හිටියා.. ඉස්කෝලෙ මාත් එක ටිකක් හරි හොඳට කතාකලේ ඌ විතරයි.. ඒ කාලෙ හිටියෙ හුණු පැටියා වගේ.. දැන් පොල් ගහක් වැළු උසයිනෙ.. මම හරි සිහියට ආවෙ රඳා අයියා මගේ උරහිස කෙනිටු නිසා.. මේ අනිත් මනුස්සයා.. ඉරිසියාව දෙපිටින් බේරිලා යනවා..

" අවුරුදු හතරකින් වගේ නේ..?? මම දවසක් දැක්කා උඹ කඩෙ ගාවින් යනවා.. කොහෙද වට පිටවත් බලන්නෙ නෑනෙ.. හරියට දැක්කෙවත් නෑ.."

" අහ්.. සොරි බං.."

" ඒකට අවුලක් නෑ.. කොහොම හරි කතාකලානෙ.. මමත් දැන් මෙහේ නෑ ඔ ලෙවෙල් වලින් ඇලෝසියස් ගියා.. එහේ බෝඩ් වෙලා ඉන්නෙ.."

" අඩෙ එහෙමද.. හොඳයිනෙ බං.. මොනවද ඒ ලෙවෙල් කලේ.."

" ආට් කලේ.. දැන් එහේම ටියුගන් කරනවා ඔ ලෙවෙල් වලට.. මෙවගේ ඇවිත් තේරුමක් නෑ බං.."

" ඒකනම එහෙම තමා.."

" කවුද මේ.. උඹට අයියා කෙනෙක් හිටියෙ නෑනෙ බං.."

මම හිනාවෙලා රඳා අයියාගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමුවා.. අඳුනගන්න මගේ වත් ඇන්ඩ් ඔන්ලි බෝයිපෙන් තමා.. වෙන කවුද.. මම වගේ ලස්සන මලකට වහසු නරක සමනලයා.. රඳා සනච්ඡි හෙලාක්ස අදිකාරි පුතා..

" මගේ කසින් කෙනෙක්.. නිවාඩුවට මෙහේ ආවා.."

" අඩි එහෙමද.."

සහන් රඳා අයියගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමමහම රඳා අයියා සහන්ගෙ අත දිහා බලලා මුණ දිහා බලලා හෙන පොඩ්ඩක් ලාවට තොල් දෙක දෙපැත්තට ඇදලා හිනාවුණා.. මේ මනුස්සයා මෙහෙමමයි.. පොඩ්ඩක් හිනාවෙයන්නො අයියෙ.. කට ගෙවෙනවද.. වෙන වෙලාවක බැලුවනම් කට කනේ තියාගෙන ඉන්නවා.. පිට මනුස්සයෙක් කතාකරපු ගමන්ම ලොකුකම ඔලුවට ගහනවා.. මම රඳා අයියගෙ බඩට වැලඹිවෙත් එකක් ඇන්නා..

" ඉතින් මොකෝ බං වෙන්නෙ.. උඹ බයෝලු කලේ නේද.. එක්සෑම මොකෝ.."

" ලිට්ටා බං ඉතින්.. රිසාල්ට්ස් එනකල් කියන්න බෑ.."

" දැන් එහේමද ඉන්න අදහස.."

" එහෙම නම් තමයි.. මාමා එක්ක ඉන්නෙ.."

" මේ අයියන් බයෝද කලේ.. මම දැක්කා ඔය දෙන්නගෙ භෞමෝ ඡනෙරුගෙ ඉන්ස්ට් එකේ හැමතැනම දාලා තියෙනවා.."

" මම මැත්ස් කලේ.."

වැලඹිවෙ පහරට රඳා අයියා වචන දෙක තුනක් විතර යාන්තම එළියට දැමමා..

" ආ අයියා කැමපස් සිලෙක්ට් වුණාද.."

කැමපස් සිලෙක්ට් වුණාද අහන්නෙ මගේ හැපිකව්ට අයිලන්ඩ් රූන්ක් එකකුත් තියනවනෙ ඉතින්.. හෙන සතුටක් දැනෙනවා..

" ඔව්.."

මම රඳා අයියගෙ කෙටි කතාබහෙන් අනිත් පාර්ශවයේ හිත රිදෙන්න පුලුවන් නිසා කතාව මැද්දට පැන්නා..

" ඔව් බං.. මගේ කසින් බුදුරට අයිලන්ඩ් රැන්ක් එකකුත් තියෙනවා.. නේද හලෝ.."

" අමමට්සිරි.. ගැමමක් තමා.. උඹලා ඉතින් හෙන ලොකු ඉස්කෝල වල උන් නෙ.. මම දකිනවා නිතර උඹේ ප්‍රොෆයිල් එක් එක එක උත්සව වල ෆෝටෝ දාලා තියෙනවා.. උඹත් කොහොම හරි ගේමක් ගැහුවා නේද ෂනෙරු.."

" හැමදාම එකම විදියට ඉන්න බැනෙ බං.. මේ අපි යන්නම් අම්මා කතාකරනවා.."

මම එතනින් එන්න ආවා.. ඔනවට වඩා කතාබහ ඔන නැ.. එහෙම කතාකරන්න ගිහින් මම නාගත්තු අවස්ථා බොහෝයි..

ඒ අස්සෙ අල්ලපු ගෙදර රක්තපාත කිකිළියි ඒ කිකිළිගෙ ඇමබැටට කිකිළියිත් ඇවිත් පන්සලේ එහේ මෙහේ සක්මන් කරනවා මම දැක්කා.. අර පුංචිගෙ දුව කියන ඇමබැටට කිකිළි මෙනත රඟ අයියට රබර් ඇහැ දාගෙන තමා ඉන්නෙ.. මම දැක්කෙනෙ.. ඊයෙත් රඟ අයියා ඔංචිලිපදිනවා බලාගෙන හිටියෙ.. හරියට නිකම් මේකිව තියලා තල්ලු කලා වගේ.. ඇඹරිලා ඇඹරිලා අන්තිමට ගෙට යන්න ගියා.. ඇයි අක්කට නැග්ගද අහන්නත් හිතීලා අක්කට නගින්න එකක් නැති නිසා මම කටපුප වහගෙන හිටියෙ.. නැත්නම් දනී වරදට කියලා වැඩ වරද්දගත්තොත් වෙන දේ.. මමයි රඟ අයියයි අම්මා අම්මව හොයාගෙන යද්දීම අර සක්මන් කරන මළුව පාලයි දේවියො දෙන්නා අපේ ඉස්සරහට කඩාපාත් වුණා..

" ආනෙ.. අයියෙ.. ඔහේලත් ආවැයි පන්සලට.."

" ඔව් නංගි.."

රඟ අයියට මේකි කතාකරන විදියට ලාවට හිනාත් යනවද කොහද.. ඒකා බිම බලාගෙනම හිටියා..

" අපි හිතුවෙ ගෙදර වෙන්නැතිය කියලා.. අයියගෙ අම්මා අන්න හරේ හෙව්වා.."

"ආ ඒකතමා.. අපි යන ගමන් හිටියෙ.. යන්නම.."

මම එතනින් මාරු වෙලා ආවා.. සෝගල්පෝබියා වගේ ඉන්නෝන
පැත්තකට වෙලා.. වැඩි සමාජ ආශ්‍රය ඔන නෑ.. මගේ ඉන්ස්ටර් එක එව්වර
ප්‍රසිද්දිය යකෝ.. මම දන්නෙත් නෑ.. ඔව්නෙ ආලෝවර්ස්ලා හෙන ගොඩක්
ඉන්නවනෙ.. ඒ වුණාට හුගක් අපේ ඉස්කෝලෙම අයනෙ.. මාත් ඉන්ස්ටර්
සෙලිබ්‍රිටි කෙනෙක් වෙයිද දන්නෑ.. එහෙම වුණොත් පියුම් හංසමාලින් මට
ඉරිසියා කරයිද දන්නෙත් නෑ.. කමක් නෑ.. පස්සෙ මම බුන්ඩ් ප්‍රමෝට්
කල්ලා ඒකෙනුත් ගානක් හොයාගන්නවා.. ගැමිමක් තමයි.. ඒ වුණාට රඬ
අයිසගෙ මට වඩා ආලෝවර්ස්ලා ඉන්නවනෙ.. බාගයක්ම අර එහාවැටේ
පෙට්ටි කිකිළියෙනෙ.. ඒක දෙගුණයක් විතර වුණේ අර 'අයිසණ්ඩ්ගෙ හිත
අද්දර නොකි කතා රැදුණයි' කියලා අවුරුද්ද දවසෙ සිංදුවක් කියලා ඒක
වයිරල් ගිය නිසා.. සැක් එදා මතක් වෙද්දි දැනුත් මට පුප් හපාගෙනම
මැරෙන්න හිතෙනවා..

" මෙහ්.."

" මම.."

" ඔයාට අර කෙල්ල දවල්ට ඇඳගෙන හිටපු ගවුමෙ පාට මතකද.."

" කොයි කෙල්ලද.."

" අර ඇමබැ-සෝරි අර එහාගෙදර කෙල්ලගෙ පුංචිගෙ දුවගෙ.."

" මම කොහොමද ගැණුන්නගෙ රෙදිවල පාට දන්නෙ.."

" ඒකියන්නෙ මතක නෑනෙ නේද.."

" නෑ.."

" එහෙනම කමක් නෑ.. මතක තියාගන්නත් එපා.."

" අනේ උමේ ඉරිසියාව.."

රඬ අයිසා බෝ ගහ දිහා බලාගෙන මට නෙමෙ වගේ කිව්වා..

බෝඩ්පූජාව තියලා හාමුදුරුවො බණට වැඩම කලාට පස්සෙ මමයි රඬ
අයිසයි මාමයි අපි තුන්දෙනාම මළුවෙ කොණම අල්ලගෙන තාප්පෙට
හේත්තුවකුත් දාගෙන හිටියා.. රූ වුණාම බණ අහන්න කම්මැලියිනෙ.. ඒ

වුණාට රඨ අයිසා දොහොත් මුදුන් දිගෙනම වැදගෙන බණ අහගෙන
ඉන්නවා.. බෝයිපෙත් ඔනවට වඩා ඩිසිප්ලින් තියන මනුස්සයෙක්නෙ..
මාමත් හොඳට ඉදගෙන ආපේ එකේ සාකිව්ව එක්ක වැටි කරනවද
කොහෙද.. කමක් නෑ එන්නකො මාමෙ ක්වාටස්.. මම හොයාගන්න ඔය
සාකිව්ව.. ගලවනවා පිහාට්ටෙන් පිහාට්ට හැරි හැරි බෙනේට
කෙටුවට.. ඉදපියකො..

ඒ එක්කම මට මතක් වුණේ ලේන්සුව.. ඒක කොට්ටෙ අස්සෙ තේද තාම..
සැක් අර ආගි කතාකල්ලා මගේ ඔලුව වෙනස්කලානෙ.. ගෙදර ගිහින් ඒක
බලන්නත් ඔන.. මට කොච්චරනම් වැඩ ගොඩක් තියද.. මම ශේජ් එකේ
නින්ද ගිහින් වගේ මාමගෙ ඇහට හේත්තු වෙලා මාමගෙ ආපේ එකට
එබ්ලා බැලුවා.. මලක් තමා කඩන්නෙ.. මට ජේනවනෙ.. සාකි කියලා සේව
කරගෙන වටසැප් එකේ වැටි කරන්නෙ.. බිස්නස් එකවුන්ට එකක් එක්ක..
හරියට ජේන්නෙත් නෑ.. මම ඔලුව දාලා තව ටිකක් බලන්න ගියාම ඔලුව
මැද්දටම ටොක්කක් පතබැවුණා..

" මොකද මගුල අනින්නෙ.."

මම ඔලුව අතගාගෙන කෙලින් වුණා.. යන්නම් ටොකු නොකා ටික දවසක්
හිටියා.. කලින් වතාවෙ තව ඩිංගෙන් අයිසැක් නිව්ටන්ගෙ ඔලුවට ඇපල්
ගෙඩියක් වැටිලා ඌට මොලේ පැදුනා වගේ මගේ ඔලුවට ටොකුම
පාත්වෙලා පැදිව්ව මොලෙන් කුරුවල් වෙනවා පිසික්ස් නිසා.. මම රවලා
රඨ අයිසා දිහා බලලා, වැදගෙන ඇස් දෙකත් පියාගෙන ඉන්න රඨ
අයිසගෙ අත හයිසෙන් පාරක් හාලා මාමගෙ පැත්තට හැරුණා.. රඨ අයිසා
මාව අනන් ගන්නැතුව වැදගෙනම හිටියා..

" උඹ මොකටද ආපේ එකට එබෙන්නෙ.."

" මට ඔන නිසා.. ඇයි යකෝ මගේ වෙන්න මාම-අයි මීන් නැන්දෙන ඔය
දැන් සාකි ඊ සාකි සාකි කියන්නෙ.. ඉතින් මම හොයලා බලන්නැද්ද..
කවදහරි මගේ ළමයින්ගෙ ආවිච්ඡමනෙ.."

" අනේ මේ උඹ ළමයින්ට කියපන් මට පියා කියන්න එපා කියලා.. මම
එව්වර වයස නෑ.."

" ඇයි ගැටිස්සෙක් කියලද හිතාගෙන ඉන්නෙ.. පුත්තලම බුරුවො දාහකගෙ
වයස.. එනවා මෙනෙ.."

" ගහනවා සුදුමහත්තයා උඹට මම.."

" ආ ගහනවා බලන්න.. වැලි කවන්නෙ වැලි.. දැන් ඔවාට සාකි ලොකුනෙ.. එන්නෙපා මාත් එක්ක කතාකරන්න.."

" උඹනම් මහ.. මහ.. මොකෙක්ද මන්දා.. උඹ ගැන කියන්න වචන කටට එන්නෙත් නෑ.."

මාමා ආයෙම මගේ ඔලුවට ටොක්කක් ඇත්තා.. මම මාමගෙන් එහාට වෙලා රඬ අයියගෙ ඇහට හේත්තුවක් දාගෙන බණ ඉවරවෙනකල් ඉඳලා ලොකු හාමුදුරුවොත් බැහැදැකලා ඊටපස්සෙ පිරිත් නූලකුත් අතේ බැඳගෙන හාමුදුරුවොත්ට වැඳලා ගෙදර එන්න ආවා.. අම්මලා ආපු ගමන්ම ඇහසෝදලා නිදාගන්න ගියා.. මම ඉතින් අර ලේන්සුව අරගෙන ඒක දිහා බලාගෙන ඉඳලා ඔලුවට ආඬ අයියව මතක් වෙලා එයාට කෝල් එකක් අරගෙන කියව කියව ඉඳලා ඇහ හෝදගන්න ගියා..

අපේ මාමයි ආඬ අයියයි.. පිස්සු හැදෙයි තමා.. එක වගේ ප'රියුම් ගහන අය නැද්ද මේ ලෝකෙ.. දැන් මම ගත්තොත් හැමෝගෙම ප'රියුම් ගහනවනෙ.. ඒ වුණාට ආඬ අයියමයි ලේන්සුව දැක්කහම මතක් වෙන්නෙ.. අර සෙනුකයට කොලු කතා කියන්න එපා කියන්න ඔන.. ගෙදර ඉන්න උන්වත් පෝඩු කරන්න පටන් අරගෙන මම.. හැබැයි ආඬ අයියව ගත්තොත් මම.. බලමු..

ආඬ අයියා ඩොක්ටර් කෙනෙක්.. සිවිල් වැඩකල්ලා තියේ කෑමප් එකක.. එතකොට අවුරුදු හතරකට කලින් ගැපුවෙට වුණෙත් එයාමයි.. එයාටත් කොල්ලෙක් එක්කම තමා හුටපටයක් තියෙන්නෙ කියලා අපි හිතාගෙන ඉන්නවා.. එතකොට අර අනුවා.. අපේ මාමා දේව නෙ.. අනුරාග් කියන්නෙ..

දෙයියනේ.. එතකොට..

මම ඒක හිත හිත ගිහිත් ගැමපු බෝතලේ බුග් එකට හලාගෙන ඒක කටේ ගහගත්තා..

" ඇක්.. තුහ්.....හ්!!!"

මම ගිහිණි හැන්ඩ් ගවර් එක කට්ටම අල්ලගන්නා.. මේ මොන මගුලක්ද
මේ.. ඇක්කා.. හොඳයිනෙ.. ආධ්‍ය අධ්‍යයා නිසා මම ගැමිපුත් කැවා.. ආධ්‍ය
අධ්‍යයේ මාවත් ඇඹරුල්ලා මාලුවට දාලා කාපන්..

මම ආයෙම ට්‍රන්ස්පේස්ට් එක දෙපාරක් බලලා ඒක බ්‍රශ් එකේ ගාගෙන කටේ
ගහ ගන්නා.. ආධ්‍ය අධ්‍යයා වෙනත් බැරි වෙනත් විදියකුත් නෑ හැබැයි..
අප්පව්විගෙ කේස් එකකුත් තියෙන්නෙ එහේනෙ.. ඒත් අපේ මාමම වුණේ
කොහොමද.. මම අහන්නෙ ඒක අසාමන්‍ය නැද්ද.. නිකන් මම එයාගෙ
මල්ලි එක්ක යාලුවෙලා එයා අපේ මාමා එක්කම යාලුවනේ..

හිමිත් කල්පනා කරමුකො.. මුලින්ම ආධ්‍ය අධ්‍යයා පිස්සු කෙලින්න
පටන්ගන්නෙ කොයි කාලෙද.. ඇල්ලෙ ගිය කාලෙ.. එතකොට අපේ මාමා
ඇල්ලෙ ආවෙ කවද්ද..

මාමා ඇල්ලෙ ගිය කතාවක් මට කිව්වෙ නෑනෙ..

ඉතින් පිල්පිති හරක් පැටියෝ උඹට කියලද මාමා ආධ්‍ය අධ්‍යයා එක්කම යාලු
වුනේ.. නෑනෙ.. ඒ කියන්නෙ රියෝට් එකට මාමා ආවද එදා.. ඒකද
සෙනුකයා මට අර පාන්දර පහේ කතාවක් කිව්වෙ.. එතකොට සේරටම
කලින් මම කවුද කියලා ආධ්‍ය අධ්‍යයා දැනගෙන ඉඳලද..

" වරද්.. ඉක්මනට එන්නකො.. නිදාගන්නෙ නැද්ද.."

මගේ දළඹු පැටික්කනේ.. ඔයාලා එවපු ගෙට්ටෙල් සුන් මැසේප්ස් මට
ජනේලෙන් ගලාගෙන ගලාගෙන එනවා..තැන්කු මගේ ලස්සන ළමයිනේ..
ආදරේම ආදරෙයි..

එන්නාම ලව් යූ ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

86 කොටස

" නෑ නෑ වරද්.. මම කියටවත් ඔකනම විශ්වාස කරන්නෙ නෑ.."

" එහෙනම් ඉතින් නිකන් ඉන්නවකො.. මම ඇත්ත කල්ලා පෙන්නන්න.."

මට මාමයි ආධ්‍ය අයි‍යා ගැනයි සැකයක් ආපු දවසේ ඉඳලා අද වෙනකල්ම හිතට හෙන අමුතුයි.. මෙක හිතේ තියාගෙන ඉන්නම බැරි නිසා රධ්‍ය අයි‍යට කිවවහම ඒකා කියනවා විශ්වාස කරන්න බැහැල්ලු..

ඇත්තනෙ..

විශ්වාස කරන්න බෑ නමා.. මොන දෙයියද හිතන්නෙ මෙහෙම මගුලක් වෙච් කියලා.. ඒ චුණාට මේ දැන් වෙලා තියෙන්නෙ.. මමයි රධ්‍ය අයි‍යයි ගමේ ඉඳලා කොළඹ එන්න ආවා.. ක්ලබ් එකෙහුත් ජොයින් වෙන ඩෙට් කියලා ඊ් මෙල්ස් දෙකක්ම එවලා තිබ්බ නිසායි රධ්‍ය අයි‍යගෙ ඉන්ට්‍රිව් යන්න ඔන වැඩෙයි ඔක්කොම වැට්ලා තිබ්බෙ එක පිට එක.. ගමේ නිදහසේ ඉඳලා කඩුවෙල එක්සිට් එකෙන් කාර් එක දැමම ගමන්ම අර කොළඹට ආපුවම දැනෙන ටෙන්ගන් එක දැනෙන්න ගන්නවා.. මම ශට්‍ර් එකට හේත්තු වෙලා පාරෙ පහුවෙලා යන වාහන දිහා බලාගෙන හිටියා..

" කොහෙද යන්නෙ.. අපේ ගෙදර..??"

" අපේ ගෙදර යමුකො.. හුග දවසක් නෑනෙ.. ඔයා ඉඳලා රූ වෙලා යන්න.. ඔන්නම රූටත් ඉන්න.."

" මම.."

රධ්‍ය අයි‍යා කාර් එක අපේ ගෙදරට යන පාර පැත්තට හැරෙව්වා.. ගෙදර වල් විසාල වෙලා ඇත්තෙ.. මමත් හිටියෙම නෑනෙ.. ඒ චුණාට එහෙම කියලා බෑ.. මාමා කොලඹ එනකල් මම මෙහෙ ඉන්න එපැයි තනියම හරි.. ඉස්කෝලෙ යන්නත් ඔන.. වැඩ නම ඉහේ කෙස්ගානට තියෙනවා.. ඔක්කොමත් හරි ඔලුවට කිසි නිදහසක් දැනෙන්නෙ නෑ.. එකක් රධ්‍ය අයි‍යා යනවා.. අනිත් පැත්තෙන් මාමගෙයි ආධ්‍ය අයි‍යගෙයි හුටපවේ..

මමයි රඳා අයිසයි අපේ ගෙදර ආවා.. මිදුලෙ නම් කොළ වැටිලා
නියෙනවා.. ගෙදර නම් අතුගාලා දූවිලි පිහලා මොප් කලානම් හරි..
ලොකුවට අවුල් වෙලා නෑ.. මම එදා ආපු දවසෙත් අස් කල්ලනෙ ගියේ
අනික.. මම බෑග් අරවා මේවා ගෙයින් නියලා ගිහින් ගේට්ටුව වහලා ආවා..

" වරද්.. අපේ අයිසා මෙහේ එනවා කියලා කිව්වා රූට.."

මම ගෙදර ජනෙල් දෙක තුනක් බාගෙට ඇරියා.. හවස හතරට විතර ඇති..
හයිටේ ආපු නිසා එව්වරම මහන්සියක් දැනුනේ නෑ..

" හොඳයිනෙ.."

" ඊටකලින් මට අර කතාව කියන්න.."

" හා හා.. ඔයා ගිහින් වොග් එකක් දාගෙන එන්න.. ඇයුම මගේ අල්මාරියෙ
ඇති.. අහ් නෑ ඔයාගෙ ඇයුම වගේකුත් තියේ ඒකෙ.. හොයාගන්නවද~"

" හා.."

මට ඇහුණා රඳා අයිසා මගේ කාමරේට ගිහින් දොර වහගන්නවා.. මම
බෑග් අරවා මේවා අමමගෙ කාමරෙන් නියලා කොස්ස අරගෙන ගේ
අතුගාලා එහෙන් මෙහෙන් තිබ්බ මකුළුදැල් ටිකක් කඩලා දැමමා.. අමමපා
මුන්ගෙ දැල් මේ ගෙදරම හදන්න ඔන වුණානෙ.. එක්කො පේන්නැති
තැනක හදාගන්න එපැයි.. පේන තැන් වල හැදුවහමනෙ කඩලා දාන්න
වෙන්නෙ.. අතුගාලා පාපිසින් ගසලා මම එළියෙ ටැප් එකෙන් වතුරත් අරන්
ඇවිත් ගේ මොප් කල්ලා දැමමා.. අමමා ඉද්දි කරන්නෙ එහෙමනෙ.. හැබැයි
ගෙදර මොකුත් බඩු නෑ.. හෙට විතර යන්න ඔන මොනවහරි ගේන්න..
ගෙදර මොකුත්ම නෑ එළවලුවක් තියා නුඩල්ස් පැකට් එකක්වත්.. මටනම්
දැන් හෙන මහන්සි.. ගෙනැල්ලා උයන්නත් බෑ වගේ.. පැය බාගෙකට විතර
පස්සෙ රඳා අයිසා ටවල් එකකුත් කරේ දාගෙන එළියට ඇවිත් මගේ
කාමරේට ගියා.. මමත් හිමින් සැරේ කාමරේට ගියා.. ඉස්සර කොහොමද
කියන්නෙ.. කාමරේට එන්න බෑ.. එහෙම හරි නෑනෙ.. දැන් නම් කෙලින්ම
ගිහින් පතබැටිලාම ඉන්නවා.. මම රඳා අයිසගෙන් ටවල් එක අරගෙන ඒක
රැක් එකෙන් එල්ලුවා..

" මම වොග් දාලා එන්නම්.."

" ඉක්මනට එන්න හරිද.."

මම ඇඳුමකුත් අරගෙන වොශෆ් එකට ගියා.. ආධ්‍ය අයිසේ මාත් එක්කම පැනලා යන්න ඉඳලා මට බ්‍රිට් එකත් තිබ්බා නේද.. ඒ කියන්නෙ එදා මාමා පස්ස ලොකුයි කිව්වෙ ආධ්‍ය අයිසගෙද.. ආරෙන් එන පස්සක්ද දන්නෙ නෑ ඔක.. රධ්‍ය අයිසගෙ අප්ප-සැක්.. මම මොනවද මේ හිතන්නෙ..

මම ඉක්මනට වැඩිය මොකුත් හිතන්නැතුව නාගෙන කාමරේට එද්දි රධ්‍ය අයිසා පස්සත් උඩ දාගෙන ආරෙන් එක ඔබ්බෙනවා.. මම අත දෙපාරක් කරකලා හොඳවත් පාරක් රධ්‍ය අයිසගෙ පස්ස පුපුරලා යන්නම දුන්නා.. මට මේ පස්සෙන් ගැලවෙන්න දෙන්න දෙයිනේ.. එක්කො රධ්‍ය අයිසගෙ පස්ස ගලවලා දන්න..

නෑ නෑ එපා එපා මා සතු වත්කම ඔය පස්සනෙ.. ගලවලා කොහොමද.. තව ටිකක් ලොකු කල්ලා ගන්නෙ නැතුව.. මම ආධ්‍ය අයිසගෙ පස්ස මවාගන්න ට්‍රයි කලා.. සැක්.. මම බැලුවෙත් මගේ කවචගෙ පස්ස දිහා විතරනෙ.. මම මගේ බෝයිපෙන්ගෙ පස්සට ලෝයල් පාටින්ර් කෙනෙක්.. රධ්‍ය අයිසා ඉස්සෝ ලකි ටු හැව් සව් අ ලෝයල් එලම බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ලයික් මී..

" මොකද බං පස්සටම ගහන්නෙ.. මම බයත් වුණා.."

" පස්සට නෙමෙද ගහන්නෙ.. කමක් නෑ කමක් නෑ.. මම තේකක් හදාගෙන එන්නද.. දැන්ම කන්න බෑනෙ.."

" ඔයා තේ හදනවද.."

රධ්‍ය අයිසා ඇදෙන් නැගිට්වා..

" ඔව් හදන්න යන්නෙ.."

" හා.. මේ වරද්.. මේ ආටෝ එක කොයි වෙලාවෙ ගන්න එකක්ද.."

රධ්‍ය අයිසා එයාගෙ ආරෙන් එකේ තිබ්බ ආටෝ එකක් මගේ පැත්තට හරවලා පෙන්නුවා.. ඒක අපි දෙන්නා ඇල්ලෙ ගිහින් ගහපු ආටෝ එකක්.. මමයි රධ්‍ය අයිසයි මුණට මුණ බලාගෙන ඉන්නවා.. මම මොකක් හරි සක්කිලි කතාවක් කියනවද කොහෙද කෝටු කැල්ලකුත් අතේ

නියාගෙන.. රඨ අයියා මම ඔලුවෙ දාගෙන ඉදපු කැප් එක අල්ලගෙන මුණට එබ්ලා ඉන්නවා.. මම ආසම ෆොටො එකක්..

" ආ ඔක ගත්තෙ ආශි.. රැන්ඩම් ෆොට එකක් නේද.."

" මම.. ලස්සනයි.."

රඨ අයියා ෆොටෝ එක දිහා බලාගෙන ඉදලා ෆෝන් එක ඔෆ් කල්ලා ඇදෙන්නැහිට්ටා..

" ඔයා මොකක්ද අර කිව්ව කතාව.."

මම මොකුත් නොකිය මෙසෙ උඩ තිබ්බ ලේන්සුව රඨ අයියගෙ අතට විසික් කල්ලා පුටුවට හේත්තු වුණා..

" මේ මොකක්ද.."

" ඔක කාගෙද කියලා නිකම හිතලා බලලා කියන්නකො.. ඔයා දන්න කියන ස්මෙල් එකක් එන්නෙ.."

රඨ අයියා ලේන්සුව ඇහිලි දෙකෙන් අල්ලලා නහය ගාවට කිට්ටු කල්ලා බැලුවා..

" අපේ අයියගෙනෙ.."

" හොඳටම ශ්‍රවර්ද.."

" ඔව් මේ ප'රිශ්‍රම එක මමමනෙ එයාට දුන්නෙ..Penhalison's Elisabethan Rose Eau De කියලා එකක්.. මම හිතන්නෙ නෑ මෙහේ ඔක පාවිච්චි කරන අය අහමබෙන් හරි හමබෙයි කියලා.."

" කේ.. ඔක මට හමබුණේ අපේ මාමගෙ කාර් එකේ තිබ්ලා.. සී..?? ඔයාට මං කියන එක පිලිගන්නම වෙනවා."

මම රඨ අයියගෙ පිටාට තට්ටුවක් දාගෙන කුස්සියට ගිහින් කේතලේට වතුර පුරවලා ලිපෙන්නිබ්බා.. ටිකකින් රඨ අයියා අතරමැවුණු මුණක් හදාගෙන ඇවිත් කුස්සියේ බැමමට හේත්තු වුණා..

" ඇයි මෙ.."

" මට තාම හිතාගන්න බැනෙ වරද්.. මෙක හෙන පිස්සුවක් වගේ කියලා හිතෙන්නෙ නැද්ද ඔයාට.."

" හිතෙනවා.. මොකද නැත්තෙ.."

" මම අයිියගෙන් අහනවා.."

" මෙ මෙ පිස්සු කතාකරන්න එපා.. අයිියගෙන් අහන්න ඔන නෑ..එයා කියනකල් ඉන්න.. අපි දන්නවා කියලා අහවන්න ඔන නෑ.."

" ඇයි.."

" අපි එයාගෙ හිතේ සැනසීම නැති කල්ලා දානවා වගේ නැද්ද.. එහෙම කරාම.."

" හරි.. මට ඔයා හරියටම කොහොමද දැනගත්තෙ කියන්නකො.. දැන් දවස් දෙකකුත් ගියා.. ඔයා අදමනෙ මට මෙක කිව්වෙ.."

" මෙහෙමයි හරිද.."

මම කේතලේ ලිපෙන් අරන් ඒක තේකොළ එකට දාලා වහලා තියලා බැමමටම හේත්තු වුනා..

" ඔයාට නිකම් ආධ්‍ය අයිියා වෙනස්වුණා වගේ හිතුවේ කවදා ඉඳලද.. නෑ නෑ එක්කො මමම කියන්නම්.. අපි ඇල්ලෙ ගිය දවස මතකද.. එදා ආධ්‍ය අයිියා අවුලකින් හිටියෙ නෑනෙ.. අපි එක්ක හොඳට කතාකර කර හිටියා.. එහෙම ඉඳලා ඇල්ලෙ ගිය ගමන්ම එයා වෙනස් වුණා.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඔයාට මතකද දවසක් බැල්කනි එකේ දොර ඇරලා දාලා නිදාගන්නා කිව්වෙ.. අර මම නයිට්මෙයර් එකක් දැකලා නැගිටලා පහළට ගියේ.."

" මම.."

" එදා මගේ ෆෝන් එක ඇදේ තිබ්බේ නෑනේ.. ඒක තිබ්බේ සෝෆා එක උඩ.. ඔයා දැක්කනේ.. උදේ ඔයා බලද්දි මාමා මැසේජ් දෙකක් එවලා තිබ්බේ ඇයි කතාකලේ අහලා.. එදාම මතකද පහළ තට්ටුවේ වීදුරුවක් බිඳිලා ඔයා පුසෙක් වෙන්නැති කිව්වේ.. මම හිතන්නේ ඒ පුසා ආධ්‍ය අයියා හරි අපේ මාමා හරි තමා.."

" පොඩ්ඩක් ඉන්න.. ඔයා කිව්ව නේද සෙනුක මල්ලි කිව්වා කියලා පාන්දර පහට විතර කවුද ආවා කියලා.."

" අන්න ඔව්.. එක්කො ඒ ආධ්‍ය අයියා.. නැත්නම් අපේ මාමා.."

රධ්‍ය අයියා බැමමෙන් ඉඳගෙන මම හදලා දුන්න තේක අතට ගත්තා..

" ඊටපස්සේ ඒ දෙන්නා අතර ඉතින් මොනවා වුණාද මම දන්නේ නෑ.. කොහොම හරි ආධ්‍ය අයියා දැනගෙන ඉඳලා තියෙනවා අනුරාග් කියන්නේ මගේ කවුද කියලා.."

" මම.."

" ඊටපස්සේ එදා අපි ඩයරි එක කියව කියව ඉද්දි අත කපාගෙන ආවේ.. අපේ මාමත් වීදුරුවකට කපාගෙන ඇවිත් තිබ්බා.. ඒ ඇරෙන්න අප්පව්වි ගැන කිව්වා.. ග්‍රැජුවේගන් එකක් ගැන කිව්වා අවුරුදු හතරකට කලින් තිබ්බේ.. අනේ හෙන ගොඩක් තියනවා ඒයි.. මට දැන් මතක් වෙන්නෙත් නෑ.. කොහොම හරි අර සාකිව්වා මගේ පොඩි මාමා වෙන්න හදන්නේ.."

එකපාරම රධ්‍ය අයියට තේක පිට උගුරෙ ගියා..

" මොක්-කැහ්-කැහ්.."

" හිරකරගන්නෙපා අනේ.. ඇත්ත කියන්නේ.. එතකොට ඔයා මගේ හිව්වි මාමා වෙන්නේ නැකමට.. සැක් අයිසේ.."

" මොන මගුලක්ද.. අපේ අයියටත්.. ආර්ථ්!! මේක හෙන ඩ්‍රාමා එකක් වගේනේ වරද්.. මම ඔය මොකුත්ම දැනගෙන නෙමෙයිනේ ඔයා එක්ක යාලුවනේ.."

" ඒකතමා කියන්නෙන.. එක්කො ආධ්‍ය අයිසගෙ ලැබීම තමා.. පතාගෙනම ඇවිල්ලද කවුද දන්නෙන.."

" මන්දා.. අපේ අප්පව්වත් එනවා වරද්.. අයිසා මොනව කරන්න යනවද මට තේරෙන්නෙන නෑ.."

" එයා පොඩි ළමයෙක් නෙමෙයිනෙ.. කරන්න ඕන එක එයා කරයි.. ඔය හිව්ව් මාමා වැඩිය කලබල කරන්නැතුව ඉන්නකො.."

ඒ එක්කම රධ්‍ය අයිසා අත දිගැරලා මගේ පස්ස කිස් කන්න පාරක් දුන්නා..

" ආව් අනේ.. මොකද ගහන්නෙන.."

" ඔය මගුල් මට කියලා අහුවෙන්නෑ ආයෙ.. හිව්ව් මාමා..?? ඒව වරද්.."

රධ්‍ය අයිසා බැමමෙන් බැහල ගිහින් මගේ මග් එකත් එක්ක සේදුවා..

" ඉතින් ඇත්තනෙ.. එක්කො අපේ මාමව අයිසා විදියට බාරගන්න.. නැත්නම් ඔයා මගේ මාමා කියලා පිළිගන්න.."

" මෙනත ඇති මාමෙක් නෑ.. ඇහත් හිරි වැටිලා ගියා.."

රධ්‍ය අයිසා ඒකටනම සිරාවටම කැමති නැද්ද කොහෙද..

" මේ වරද්.."

" මම.. කියන්නකො රාධාවනියෝ~"

අපි දෙන්නා රාමාවණය ලියන්නත්තෙන හිටියෙ.. මම රාවණා.. මගෙ ගැටපොලොස් කොටෝරුවා රාමා.. දෙයාරා නෝ සීතලා නෝ මන්ධෝදරීලා.. ඔන්ලි ටු ඔෆ් අස්.. දැන් ඒක අස්සට මේ රෝමියෝ ජුලියට් කඩාවැදිලා පෙර අපර දෙදිග යා කලා.. එතකොට රෝමියෝගෙ ජුනි පුතා රාවණා.. ජුලියට්ගෙ මල්ලි රාමා.. එතකොට රාවණාගෙ පොඩි මාමා ජුලියට් වෙලා රාමා මගේ හිව්ව් මාමා වෙනවා.. නැත්නම් රාමා මගේ ස්වාමීපුරුශයා වෙලා මාමා වෙලා ඉඳපු රෝමියෝ රාවණාගෙ අයිසා වෙනවා.. එතකොට මගේම අම්මා මට අක්කා වෙනවා.. එහෙම වුණොත් රධ්‍ය අයිසගෙ අප්පව්වත් මට අයිසා වෙලා ලොකු අම්මා මගේ අක්කා

වෙනවා.. මගේ ඔලුව ගැටගැහිගෙන එන්න යද්දි යද්දි වගේ මම ඔලුව ගස්සලා හරි සිහියට ආවා..

" එතකොට කවදහරි මගේ ළමයට මම අප්පව්ව්න් වෙලා සියන් වෙන්න ඕනද.."

සැක් රඬ අයියට ඔක්කොන්ටම කලින් මතක් වුනේ මේ ප්‍රශ්නෙද.. එහෙම වුනොත් මගේම ළමයට මම වක්‍රාකාරව සියෙකුත් වෙනවා.. අනුකිච්චා සාකිච්චා.. අපිව මරාගෙන කාපියවි..

" ලාවට එහෙම තමා නේද.. වැඩිය හිතන්නෙපා.. රාමගෙ මොලේට ගැණුගැටේ වැටුනොත් එහෙම.."

" වැටෙනවා. .. වැටෙනව.."

" පකක් නේද.. නේ..?? ප-"

" වරද්!!"

" ඒකතමා මුල ඉදන්ම මම කිව්වෙ එක ගෙයි කමුයි කියලා.. ඇහුවෙ නෑනෙ~"

මම රඬ අයියා පොල්කටු හැන්ද අතට ගන්න කලින් දුවගෙන දුවගෙන ඉස්තොප්පුවට ආවා විතරයි ඉස්තොප්පුවේ සපත්තු ගලව ගලව ඉඳපු ආඬ අයියගෙ ඇහේ වැදිලා මාව ආඬ අයියගෙ අත උඩට කඩාගෙන වැටුණා.. අර හින්දි මෙගා නාට්ටිවල නිළිය නළුවගෙ අතට ලෑන්ඩ් කරනවා වගේ.. මම මගේ අත් දෙක ආඬ අයියගෙ කර වටේ දාගෙන කකුල් දෙකෙන් උඩ පැනලා අයියගෙ අත් දෙක උඩටම ආවා..

" මේ මොකද වූවියො.."

ආඬ අයියා මාව උස්සගෙන ගිහින් සෙටිය උඩින් තිබ්බා..

" ඉසාකා අයියව මතක් වුණා සැහෙන්න.."

" ආ ඒ මොකෝ.. අර හිටියෙ ඔයාගෙ කව්වද කවුද.. එයා එපාද.."

" එපා.."

මම ආධ්‍ය අයිසගෙ අතකින් ඇදලා අරගෙන මගේ ළහින් ඉන්දවගන්නා..
හත්දෙයියෙන් පොඩි මාමා නේද මේ ඉන්නේ.. රෝස සුවද පොඩි මාමා..
මේ බැණුව අන්දන්න ඔයාගෙයි ඔයාගෙ අනුකිව්වගෙයි රෙදි මදි..
හොඳවෙලාවට බේකර් විදියෙ පොත් ටික හයේ හතේ කියවලා මූලික
දැනුමක් ලබාගන්නේ.. අර සෙනුකයා වොට්සන්වයයි හෝමස්වයි ගිප්
කල්ලා ඒ කාලෙ කියපු වලන්ත කතාවලට හිනා වුණාට මට සමාවන
සේක්වා.. හඩසන් දෙව් පිහිටයි.. !!

" ඒ මොකෝ.. පොඩි මේකා කියන්නෙ ඔයාව එපාලු.."

රධ්‍ය අයිසා ආධ්‍ය අයිසට තේකක් ගෙනැල්ලා දුන්නහම එයා ඒක අතට
අරගෙන හරිම හිමින් උගුරක් බිලා පිරිසියටයි කෝප්පෙටයි රිදෙයි වගේ
ස්ලෝමෝගන් එකේ මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. මම ඔවා දිහා බලාගෙන ඉද්දි
වගී වෙනවා වගේ.. ආධ්‍ය අයිසා වැඩ කරන්නෙ හරි හිමින් පරිස්සමට.. ඒ
වුණාට පිලිවෙලයි.. තේකක් බොන එක වුනත් කරන්නෙ හරි පරිස්සමට
ලස්සනට..

" ඔව් අයිසත් එක්ක පැනලා යන්නලුනෙ ඉන්නේ.."

" ආ.. එහෙමද.. තා මොනවද කියන්නේ.."

" මලක්ලු.. සමනලයෙක්ලු.. අයිසා එක්ක පැනලා යනවලු.. පික් පික් ගාන
තාර පැටියෙක් ඔනලු.. අනේ මන්දා "

" අනේ මේ යනවා යන්න.."

මම අත් දෙකින්ම ආධ්‍ය අයිසව බදාගන්නා.. මාමත් මාර කිව්වා තමා.. ඉඳලා
ඉඳලා මගේ මනුස්සයගෙ අයිසටම තට්ටු කලානේ.. මේ දෙන්නා තරු
බලන්න ගිහින් තියෙනවද දන්නෙ නෑ.. තරු බලන්න මීන්ස් අරක කරලා
තියද දන්නෑ.. ලොකු අයනේ.. කල්ලත් ඇති.. අහන්නත් හිතෙනවා~

" ආධ්‍ය අයිසෙ.. ඔයා තරු බලන්න ගිහින් තියේද කවදහරි.."

" වරද්!!!!!!!"

රධ්‍ය අයිසා මට දෙතුන්පාරක්ම රැව්වා.. එයා දන්නවනේ තරු බලන්න
මොකක්ද කියලා.. සැක් ආධ්‍ය අයිසා දන්නෙ නෑනේ..

" ඒ මොකක්ද වූවි.."

" ආ ඒක තියෙන්නෙ ඇස්ට්‍රො සොසයිටි එකේ.. අයි යා දන්නෑ අනේ.. ඉතින් කොහොමද මේ ටිකේ.."

" හොස්පිටල් තමා වූවි.. යනවා එනවා.. ඔව්වර තමා.. මම මේ ඩිස්පැන්සරි එකට යන ගමන් මෙහේ ආවෙ.. මම කෑමත් අරගෙන එන ගමන් එන්නද.. මගේ අපොයිමන්ට්ස් වගයක් තියෙනවා.."

" අයි යා යන්නද ආපු ගමන්.."

" ඔව් පොඩ්.. ඉක්මනට එනවා.."

ආධ්‍ය අයි යා එයාගෙ බැග් එකෙන් ස්ටෙන් එකයි පෙන් ටෝව් එකයි අරගෙන අපිට යන්නම් කියලා ආයෙම කාර් එකට ගියා.. ආධ්‍ය අයි යා යන්න ගියා විතරයි රඳා අයි යා මාව එයාගෙ පැත්තට හරවගෙන මගේ උරහිස් වලින් හයිසෙන් අල්ලන් මාව බිත්තියට තියලා තද කලා..

" ආව්.."

මම රඳා අයි යාගෙ අත් වලින් රිදෙන නිසා ඒවා ගලවගන්න ට්‍රයි කරද්දි එයා මගේ අත් දෙක අරගෙන බිත්තියට තියලා එයාගෙ අක අතකින් අල්ලගත්තා.. ඊටපස්සෙ මගේ මුණ එයාගෙ පැත්තට හරවගෙන මගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" miss you.."

මාව එකපාරම ඇහේ ඉඳන් රතුවෙන්න ගත්තා.. මෙහෙම රඳා අයි යා මුණට එබෙනකොටමට පොඩ්ඩක් ලෑප්ප් හිතෙනවා..

" යන්න-කො.."

" When those cheeks turn pink, I forget myself.. I also forget the things around me.."

රඳා අයි යා මගේ ඉණෙන් ඇදලා අරගෙන එයාගෙ ඇහට හේත්තු කරගත්තා.. මගේ ඉණ එයාගෙ අතින් ඔන්නම් වියත් තුනක් විතර ඇති.. ඒ නිසා හැමතිස්සෙම එයා මගේ ඉණෙන් අල්ලගත්තහම ඒවා උවමනාවටත්

@Shan

වඩා එයාගෙ අත් වලට ෆික්ස් වෙනවා.. පස්ල් එකක පීස් එකක් හරිම තැනට සෙට් වෙනවා වගේ.. ඊටපස්සෙ එයා ශරීර එකත් උඩට ඉස්සෙන්නම ඉණ දිගේ අත් දෙක උඩට අරගෙන එනගමන් මගේ තොල් වලට ළං වුනා.. මගේ ඇඟ එයාගෙ ගොරෝසුත් නැති සිනිදුමත් නැති අත් වලට ඉබේම ඇදිලා යනවා.. මම බිත්තියට තියනා තද කරගෙන උන්න අත ගලවගෙන අත් දෙක රධ්‍ය අයිසගෙ කර වටේ දාගන්නා.. එයා නැමිලා ඉද්දි මං ගාවට උස වුණාට එහෙමම කෙලින් වුනාම මම මගේ කකුලෙ ඇහිලිතුඩු වලින් ඉස්සෙන්න ඕන..

රධ්‍ය අයිසා මාව තව ටිකක් එයාගෙ ඇඟට තියලා තද කරගෙන මගේ යටිතොල තාලෙකට උරවන්න ගන්නා.. මගේ ඇස් අනන්තෙකට ඇදගෙන වැටෙනවා වගේ හැගීමක් එක්ක ඇරෙනවා.. පියවෙනවා.. එයා මාව උස්සගෙන ගිහින් මගේ කාමරේ ඇද උඩින් තියලා මගේ ඇඟ උඩට ආවා..

" උඹ දැක්කහම ලෝබ හිතෙනවා වරද්.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතක තිබ්බ මුද්දෙන් හාද්දක් තිබ්බා.. ඊටපස්සෙ ඒ අතේ ඇහිලිවල ඇහිලි පටලගන්නා..

" ඇයි..??"

" එහෙම හිතෙනවා.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ මුණට පහත් වෙලා තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. එයා ඒක කරන විදියට මගේ බඩේ සමනල්ලු පියාඹලා යනවා වගේ දැනෙන්න ගන්නවා..

" මට ඔයාව මතක තියාගන්න ඕන.. ආයෙම ඔයාව හමුවුණාම පොඩ්ඩක් හරි වෙනස් වෙලා තිබ්බොත් මට ඒක දැනෙනවනෙ.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ ඇස් වලට වැටිලා තියෙන කොණ්ඩෙ අතකින් පිටිපස්සට කල්ලා ලාවට හිනාවුණා..

" මතක තියාගන්න.."

" ඔයා මාව දාලා යනවනෙ.."

" ඒක දාලා යනවා නෙමෙයිනෙ.. මම ගිහිනි ආපහු එනවා.."

" මම.."

මම එයාගෙ ගර්ට් එකේ නූලක් ඇදලා ඒක ඇහිලි වල පටලගන්නා.. රඳා අයියා මගේ එහාපැත්තෙන් ඇලවෙලා ඇදට වැලමිට තියලා මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම කකුල අරගෙන රඳා අයියගෙ ඉණ ගාවින් දාගන්නා..

" අපි තරු බලන්නෙ කවද්ද.."

රඳා අයියා එකසැරේම මහා හයිසෙන් හිනාවෙලා මාව අර බූවලු අඩු වලින් බදාගෙන එයාගෙ පපුව අස්සට හිර කරගන්නා.. මම කොහොමහරි දහලලා දහලලා මගේ මුණ එළියට දාගන්නා..

" දැන්ම තරු බලන්නෙ නෑ.."

තරු බලන්න එනවත මගෙ ලස්සන ළමයිනේ.. ටවින්කල් ටවින්කල් ලිටල් ස්ටාර්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

මම.. දලඹු හමුදාව තමා හොඳටම කරන්නෙ නේත.. මගෙ පිස්සු කෙල්ලොත්.. ආදරෙයිනෙ..

රඳා මේ සාකිච් අනුවච් ලව් එක ගැන මොනවා හිතනවා ඇද්ද.. එකසැරේ අප්පවච්චි සියයි උනොත් පව් පිරෙයින..

ඒක ඉතින් දන්නෙ ඒ දරුවම තමා.. නේත ඒයිම..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

87 කොටස

" ළමයි මේ නැගිටින්නකො.."

හොඳටම නින්ද ගිහින් හිටිය මට ඇහුණා කවුරුහරි මගේ කකුලෙන් නවත්තන්නැතුව අදිනවා.. මම කකුල ගසලා රඬ අයිියගෙ කකුල් දෙක අස්සට මගේ කකුල ඔබාගෙන අතක් මුණ උඩින් තියාගත්තා.. උදේ පාන්දර කවුද යකෝ විලාප තියන්නේ..

" පොඩි.. එන්න කැම කරන්න.."

" කෝ ඉතින්.. මම කියෙ ඉදන්ද කරාකරන්නේ.."

මාව ඇදේ කොණ්ටම ඇදිලා ගිහින් ඇදේ ඉන්ද්‍රනා.. මම ආයෙම අනිත්පැත්තට වැටිලා නිදාගත්තා..

" පොඩි.. මේ නැගිටින්න ළමයි.. කෝ කෝ කාලා නිදාගන්නකො.."

මම ලාවට එක ඇහැක් ඇරලා විලාප තියන පොල්කිව්වා දිහා බැලුවා.. පොඩි මාමා මොකද උදේ පාන්දර බේරිහන් දෙන්නේ.. ඔහොමනම් බෑ පොඩි මාමෙ අපේ මාමා එක්ක දිග කරන්න..

" ආ අනිත් ඇහැත් ඇරගන්නකො ඔහොමම.. යකෝ එක ඇහැක් ඇරගන්න මම මෙනන දහාට වන්නමම නටන්න ඕනා.."

මම ඔලුව අත් දෙකෙන් අවුල් කරගෙන ඇදේ ඉදගත්තා..

" කවුද වන්නම නැටුවෙ අයිියෙ.. ඇයි උදේ පාන්දර.."

ආඬ අයිියා හිනාවෙගෙන මගේ ඉස්සරහා පුටුවෙන් ඉදගත්තා..

" උදේ..?? මරු උදේ.. තාම වෙලාව නමයටවත් නෑ.. දෙන්නා එක්ක මම ගියාම මොනවහරි බිච්චද.."

මම කල්පනා කල්ලා බැලුවා.. මෙම උදේ නෙමෙයිද.. හවසද.. නැතෙ හවසනෙ නිදාගත්තේ.. ඒ කියන්නෙ මම තාම ඉන්නෙ අදද.. අපරාදෙ උදේ

කියලනෙ හිතුවෙ.. ආධ්‍ය අයිසා අනුරාග් පොල්මල එක්ක යාච්චුණේ
නැත්නම් මාත් එක්ක පවුල් කාලා උදේම නැගිටින්නැතුව ඉන්නවනෙ..
කොහෙද මගේ මනුස්සයා මේකට එව්වර කැමති නෑනෙ.. අනික ඉතින්..

අනික ආධ්‍ය අයිසගෙ මුණ දිහා බලාගෙන කොහොමද මම පවුල් කරන්න
අහන්නෙ.. සාන්තුවරයෙක් වගේ මනුස්සයෙක්නෙ.. මාත් එක්ක ඉඳලා
රඳ්ව අයිසට හැදෙනවා වගේ හැමතිස්සෙම හැදෙන ඔලුවෙ රදයක්
හැඳුනොත් එහෙම.. රාවණාගෙ මාමගෙ ජුලියට පවනෙ.. රාවණාට දුක
හිතෙනවනෙ.. අපේ මාමා ඒව් රෙද්දත් උස්සගෙන 'දමසාරිව දිපත්'
කියාගෙන මගේ ඔලුව කරන්න.. ඊට මිට වැඩිය හොඳයි පැහැනකට වෙලා
මගේ හැපිකව්වට බදාගෙන නිදාගන්න එක..

" අපි තේ බිච්චා අතේ.. ඔයත් එන්න නිදාගන්න.."

" මට ඔහොම මතේ නෑ.. නැති එකම හොඳයි.. මේ දෙන්නව ඇහැරන්න
මෙනන දවුලක්වත් ගෙනැල්ලා ගහන්න ඔන.."

අතේ මේ ආධ්‍ය අයිසෙ.. දවුලක් ගෙනැල්ලා ඔයාගෙ ගෙදරින්
නියාගහන්නම් තමා හොඳම.. පොඩි මාමගෙ කට වැඩිවෙලා.. දෙන්නෙ
පස්සට.. නෙමේ.. පිටට.. පස්සට දෙන්නෙ මගේ හැපිකව්වගෙ විතරයි..

" දවුල් ඔන්නෑ.. පොඩ්ඩක් ඉතින් හයිසෙන් කරාකරන්න එපැයි.. මම
ඇහැරෙනවනෙ.. අයිසා කරාකරන්නෙ අයිසට ඇහෙන්න විතරනෙ.."

" එහෙම තමා ඉන්න ඔන.. හා හා ඔය නිදාගෙන ඉන්න එක්කෙනාවත්
ඇහැරන් එන්න ළමයා කෑම කරන්න.."

ආධ්‍ය අයිසා හිමින්සැරේ නැගිටලා මගේ කොණ්ඩෙ අවුල් කරගෙන
කාමරෙන් එළියට ගියා.. පස්ස ලොකුයි තමා.. අපේ මාමා හරි..

" මේහ්.. නැගිටින්න.."

මම රඳ්ව අයිසගෙ අතකින් ඇද්දහම ඒකා මගේ අත ගසලා අනිත් පැත්ත
හැරුණා. මේ වරද්ගෙ අත ගසලා දැමමා තේද.. මගේ අත ගසන්න එයා
කවුරු කියලා හිතාගෙන ඉන්නවද දන්නෑ.. මම නැගිටලා කකුල දික් කල්ලා
පස්සට හොඳ පාරක් දුන්නම රඳ්ව අයිසා ලාවට නැගිටලා මගේ දිහා
බැලුවා..

" මම..??"

" ආධ්‍ය අයියා ඇවිල්ලා.. කර්න එන්නලු.. එන්නකො.."

" ආ ඉන්න ඉන්න.. විනාඩි දෙකයි.."

රධ්‍ය අයියා ආයෙම ඇහැ වහගත්තහම මම රධ්‍ය අයියා ඇදගෙන ඉදිය කලිසමෙන් පහළට ඇද්දා..

" ටහුක්.. වරද්!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

ඔය නැගිටිමට.. මම නැගිටලා එළියට ගියා.. ආවා මෙනන නටන්න.. අයියයි මල්ලියි මට කියලා අර අපේ අමමා කොකිස් බදින අවච්ච පස්සෙ නියාගන්න තමා ලැස්තිවෙන්න.. මම කුස්සියට යද්දි ආධ්‍ය අයියා කෑම, ප්ලේට්ස් වගේකට බෙදනවා.. මම එතන බැමමට හේත්තු වුණා..

" බඩගිනියිද.."

" එව්වර නෑ අතේ.. ඔයාගෙ පණුවා කරාකලාද.."

" කොයි පණුවෙක්ද වූවි.."

" ඇයි අර අපිට පස්සෙ කියන්නම කිව්වෙ අනුවෙක්ද පණුවෙක්ද ගැන.. එයා අතේ.."

" අහ්.. අනුද.. කරාකලා කරාකලා.."

" එයා කොහොම කෙනෙක්ද ඉතින්.."

මම මොකුත් දන්නෙ නැති මැටි ගුලිය වගේ ආධ්‍ය අයියට දැළ එලලා මෙහාට වෙලා බලාගෙන හිටියා.. දැන් කියමු බලන්න අනුගෙ හැටි.. අයියට කලින් තෙ මම අනුව දන්නෙ.. මගේ ආධ්‍ය අයියව රවට්ටගෙනද දන්නෙ නෑ අනුරාග් ලොකු මාමණ්ඩි.. මස්සිනා කියන්නෙ අනිත් මස්සිනාගෙ යුතුකමක් හා වගකීමක්..

" අනු.. එයා හොඳයි.."

" හොඳයි කියන්නෙ.. එයා අයියට උයලා එහෙමත් දෙනවද.."

@Shan

" ඔව්.. සමහර දවස්වලට.. මිරිස් වැඩි කෑම හදලා දෙනවා.."

" සැක්.. මාමා-ම- මඤ්ඤෙක්කා පෙනි බැඳලා වගේද.."

ආධ්‍ය අයියා හිනාවෙලා රතුම රතු වුණා.. මනමාලකම මේ මස්සිනාගෙ.. මම දැන් වැරදි දෙයක් ඇහුවද.. මඤ්ඤෙක්කා පෙනි බැඳලද ඇහුවහම ඒකෙ රතුවෙන්න දෙයක් තියද මං අහන්නෙ නෑනෙ.. මනමාල විසේ දොස්තර මහත්තයගෙ ඉහට ගහලා.. රධ්‍ය අයියට කියන්න ඕන අර මාව ඇදගෙන යනවයි කිව්ව සයිකැට්‍රිස්ට් ගාවට මව නෙමේ පොඩි මාමව අරගෙන යන්න කියලා..

" ඒවා හදන්න දන්නෙ නෑ වූවි.. මොනවද අහන්නෙ ඔය.."

" මම ඔයාව ඉන්ටව් කරනවා.. ඔයා මේ රැඳී සිටින්නේ විට්ටුවට විත් ෂනු සෙග්මන්ට් එකත් එක්ක.. ඔයා ගැන මට විස්තර කරන්න පුළුවන්ද.."

මම පොල්කටු ගැන්දක් මයික් එකක් වගේ අරගෙන ආධ්‍ය අයියට දික් කලාම එයත් ඇවිත් මං ගාවිත් බැමමට හේත්තු වුණා.. ආධ්‍ය අයියා සයිලන්ට් කැරැක්ටර් එකක් වුණාට වෙලාවකට තියෙනවා හෙන මරුමුස් දහලන ගතියක්.. නැත්නම් අපේ මාමට බෝතල් කට්ටකින් ඇනලා ඒවියැ..

" මම ගැනද.. මම ආධ්‍ය.."

" ආධ්‍ය ඉතුරු කැල්ල.."

" ආධ්‍ය ගදිල් ඉගාකා අධිකාරි.."

අධිකාරි නෙමේ පොඩි මාමෙ ඔයා ගමගේ කෙනෙක් වෙන්නයි ඉන්නෙ.. කමක් නෑ අධිකාරි කියලා කියමුකො..

" එතකොට දැනට ඔයාගෙ ජොබ් එක ගැන අපිට විස්තර ටිකක් කියනවද.."

" ඒක මම ආසාවෙන් කරන්නෙ.. මම නිසා සනීප වෙන හැමකෙනෙක් ගානෙම මට සතුටු හිතෙනවා.."

" මේ නිවේදකයට ඔයා ගැන ආදරේ හිතීගෙන එන්නෙ.. කමක් නෑ.. එතකොට ආධ්‍ය ,ඔයාට කියන අනිත් නම් මොනවද.. මං අහන්නෙ.. පෙට් නේමස් වගේ.. එහෙම..??"

" ආ ගොඩක් තියනවා.. ගෙදර අය කියන්නේ ලොකු කියලා.. ඒ ඇරෙන්න ඉස්කෝලෙ යාළුවො ගදි කියනවා.. කැමපස් එකේ යාළුවො ආදි කියනවා.. හොස්පිටල් වෝඩ් එකේ අය කණ්ණඩිදාන ඩොක්ට් කියනවා.. දැන් එක්කෙනෙක් අයිසෝ කියනවා.. මම.. සමහරු සාකි කියලා කියනවා.."

" ඔ.. සාකි කියද්දි ඇයි ඔයා රතු වෙන්නේ.. ඒක කවුරුහරි විශේෂ කෙනෙක් කියන නමක් වගේ.. එහෙමද.."

මගේ ලූලා පැටියා ඇම කන්නයි යන්නේ..

" අපි එහෙම කියමුකො.."

" ඉතින් අපිට ඒ විශේෂ කෙනා ගැන විස්තර විකක් කියන්නකො.."

" අනේ වූටි.. මේ මොන-"

" අයිසෝ කන්න එපා අනේ ලස්සන ඉන්ට්ට්ට් එකනේ.. කෝ කියන්න ඉතින්.. විශේෂ කෙනා ගැන අපිට.."

" විශේෂ කෙනා ඉතින් විශේෂයි.. එව්වර තමා.."

" කවද්ද ඔයා එයාට මාධ්‍යට අදුන්වලා දෙන්නේ.. අපිත් ආසයි ඔයාගෙ විශේෂ කෙනාව දකින්න.."

" මාධ්‍යට වසන් කල්ලා තියෙන්නේ.. මාධ්‍ය දැනගන්නොත් මොනව කියයිද හිතාගන්න බෑ.."

අනේ අනේ පොඩි මාමේ.. මාධ්‍ය සේරම දැනගෙන තමා ඔයා ගාව බබා වෙලා මේ සේරම අහන්නේ.. කොහෙද මේ පවුලේ දොස්තරලයි, අයිලන්ඩ් රූන්ක් දාපු වෙන්ඩ් ඉන්ජිනියර්ස්ලයි, දත් දොස්තරලයි හිටියට වැඩක් නෑනේ.. මේ ඒලෙවෙල් විතරක් කරපු එකාට වගේ මොලයක් නෑනේ..

" විශේෂ කෙනා වැඩක් නෑ එයා පැත්තෙන් තියන්නකො.. ඔයාට යොමුවෙන අවසාන ප්‍රශ්න විකට තමයි අපි හැරෙන්න ඔන.. ඩොක්ට් ආධ්‍ය ඔයා ඔයාගෙ වෙන්ත මස්සිනා ගැන මොකද හිතන්නේ.."

" මරු.. හොඳටම කරන්නේ එයා තමා.."

" එහෙමද.. ඔයා එයාට නේද වැඩිපුරම ආදරේ.."

" ඔව් ඔව් එයාට නමා.."

" අර පණුවට වඩා ආදරෙයි නේ.."

" ඔව් පණුවට වඩා ආදරෙයි.."

" එන්න අනේ උමමා එකක් දෙන්න.."

මම පොල්කටු හැන්ද පැත්තකට දාලා ආධ්‍ය අයියගෙ කමමුලෙන් ලාවට කිස් එකක් තිබ්බා.. ඒ එක්කම වතුර බිබි කුස්සියට ආපු රධ්‍ය අයියා අපි දෙන්නව දැකලා වතුර හිරකරගෙන මැරෙන්න ගියා..

" ඔයාටත් උමමා එකක් ඔනද.."

රධ්‍ය අයියා ආධ්‍ය අයියා ඉන්න නිසා මම කිව්ව එක ඇහුණෙ නෑ වගේ ගිහිනි වතුර වීදුරුව මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. අනේ මෙයාගෙ ලැජ්ජාව..

" පොඩි ඇවිත් ඉල්ලගන්න.. මම හිටියා කියලා මක් වෙනවද.."

" අනේ මෙ අයියෙ.."

" ඇයි ඔයා අයියෙ ගාන්නෙ.. හරියට මම උමමා දෙන්නෑ වගේනෙ කතාකරන්නෙ.."

" ඒකනෙ.. ඔයා එයාටත් දෙනවනෙ නේද.."

රධ්‍ය අයියා මම මොකක් හරි සක්කිලි කතාවක් කියයි වගේ මගේ ළඟ ඉදන් ඇස් දෙකත් හිනි කරනෙම මගේ දිහා අමුතුවට බලාගෙන හිටියා.. කොහොමත් හම්බුණු දවසෙ ඉඳලා අමුතුවටනෙ මං දියා එයා බලන්නෙ..

" උමමා විතරක් නෙමෙ කුක්-"

" වරද්!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

රධ්‍ය අයියා මගේ කට අත් දෙකින්ම වහගෙන ආධ්‍ය අයිය එක්ක ලාවට හිනාවුණා.. කියන්න දීපල්ලකො මට.. ඇත්තනෙ කියන්නෙ..

" ආ හා.. මම මොකුත් හිතන්නේ නැතුව ඉන්නමි.. ඇවිත් කෑම කන්න.."

මම රඬ අයිසගෙ අත හයිසෙන් හපලා බැමමෙන් බැස්සහම රඬ අයිසා ආඬ අයිසා යනකල් ඉඳලා මගේ පස්ස කිස් කන්නම පාරක් අත දිගැරලා දුන්නා.. මට ධූමකේතුත් පෙනුනා ඒකට..

" ආවි.. මොකද තවුසෙ ගහන්නේ.."

" ගහන්න නෙමේ හම ගහන්න තියෙන්නේ.."

" ඇයි.. අර කුක්කු දෙනව කිව්ව නිසාද.."

" වරද්!!!!!!!"

" ඉතින් ඔයාට බොන්න හොඳනම් කිව්වම මොකද.. ආඬ අයිසා මගේ ෆිට් එක නිසා මම කියනවා.."

රඬ අයිසා මට දෙකක් රවලා වෙන පැත්තක් බලාගන්නා..

" මගේ ඔලුව කකියනවා.."

රඬ අයිසා හැමතිස්සෙම කරන ඔලුව දෙපැත්ත අතගාගන්න එක කල්ලා මුණ හට්ටියක් වගේ කරගන්නා.. මම බැලරිනා වගේ පුලුවන් තරම කකුල් දෙකේ ඇහිලි තුඩු වලින් ඉස්සිලා අත් දෙකත් පිටිපස්සට බැඳගෙන හොඳ ළමයා වගේ රඬ අයිසගෙ තොල් වලින් පොඩි පෙක් එකක් තිබ්බා..

" මුණ ඇඳ කරගෙන හිටියොත් තරු බලන්න එක්ක යනවා හරින.. මම යනවා.."

මම ආඬ අයිසව හොයාගෙන එද්දි රඬ අයිසා අතරම වෙව්ව නරක සමනලයෙක් වගේ මගේ දිහා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන බලාගෙන හිටියා.. එහෙම තමා, තරු බලන්න එක්කත් යනවා කියල හරි බය කල්ලා තියාගන්න ඕන.. ඒකට එයාට බය හිතෙන්න ඇති නේද..

වෙනත් ඇති.. කමක් නෑ මොකක් හරි..

මමයි රඬ අයිසයි ආඬ අයිසයි රූට කෑම කෑවා.. එහෙම ඉද්දි තමා රඬ අයිසට ගයනිකා මැඩිම කතාකල්ලා සාගා එකේ සෝලෝ ප්ලේම කරන්න

පුලුවන්ද කියලා ඇහුවේ.. රච්ඡා අයිසා ඒකට බලන්නම කියලා මැඩම බෑ
කියන්න බැරි කමට ටෝන් එක කට කල්ලා පැත්තකින් තියලා මුණ
ඇඳකරගත්තා..

" මට බෑ.."

" බෑ කියන්නෙ.. බලන්නකො ආර්ච්ඡා අයිසෙ.. අනේ යන්න කියන්නකො
රච්ඡා අයිසට.. මොකක්ද අනේ.."

" බෑ බෑ යන්න බෑ.. මට ඔව්වගෙ සිංදු කියන්න බෑ.."

" පොඩි යන්නකො.. මමත් එනවනෙ බලන්න.."

රච්ඡා අයිසා මුණ ඇඳ කරගෙන ගැරුප්පුවෙන් පිගානට ඇන ඇන හිටියා..
යකෝ සාගා එකේ ප'ඟෝම කරන්න ලැබෙන එකම කොච්චර දෙයක්ද..
ඒකට යන්න බැහැයි කියන්නෙ.. දෙන්න හිතයි පස්ස පුපුරන්න දැන්නම..

" මට බෑ අයිසෙ.."

" ඔයා මට ආදරේ නෑ නේද.."

මම පිහාන මෙසෙ මැද්දට තල්ලු කල්ලා අත් දෙක බැඳගෙන පුටුවට හේත්තු
වුණා.. රච්ඡා අයිසා එකපාරටම ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන මගේ දිහා
බැලුවා..

" මො-මොකක්.."

" ඇයි සාගා යන්නැත්තෙ.."

" ඒකෙයි අරකෙයි තියන සමබන්ධෙ..???"

" සමබන්ධයක් තියෙනවා.. මම කොච්චර හෝප්ප් තියාගෙන හිටියද ඔයා
සාගා යයි ප'ඟෝම කරන්න කියලා.."

" මොකක්.. ඔයා කලින් දැනගෙනද හිටියෙ.."

" නැතුව.. ගයනිකා මැඩම දවසක් මටයි සෙනුකටයි මියුසික් රූම එකේදී
කිව්වා.. ඔයාව දන්නවා කියලා.."

" මට දැන් එහෙම සිංග් කරන්න බෑ වරද්.. ඒ පොඩිකාලෙන.."

" ඇයි දැන් ලොකුද.. බෑ බෑ යන්න අනේ සාගා.."

" බලමු බලමු.."

" බලමු නෙමේ යන්න.. හොඳේ.. මගෙ හොඳ හැසිකව්වා.. මම හෙන අදරෙයිනෙ ඔයාට.. හා නෙ.."

මම පුටුවෙ කකුල් දෙකකින් මේසෙ ඉස්සරහට ඇදිලා ගිහින් රඟ අයිසගෙ කමමුල් දෙකෙන් ඇදිලා බෝස් ගාලා ඉඳපු විදියටම පුටුවෙ කකුල් හතරෙන් වාඩිවුණා..

" ඔයාට මතකද අපි ගිය අවුරුද්දට කලින් එකේ කෝර් එකේ හිටියා.. ඒ සැරේ මරු නේද.."

" ඔව් අර බැක්ස්ටේප් කරනමක් ගහලා තනි කකුලෙන් සිංදු කිව්වෙ.."

" අනේ යනවා.. එහෙම එකක් වුණේ නෑ.."

ආඨ අයිසා හිනාවෙව් අපි දෙන්නා කතාකරන ඒවා අහගෙන හිටියා.. අපි සාගා එකේ ප'ෆෝම් කල්ලා තියෙනවා අවුරුදු දෙකක්ම.. කෝර් එකේ අපි දෙන්නම හිටියනෙ.. ඔක තියන කාලෙට ඔකෙස්ට්‍රා එකට වෙන වැඩක් කරන්න නෑ.. උදේ ඉඳන් හෙන රූ වෙනකල්ම ප්‍රැක්ටිස්.. සෙනුකයා දැන් බිසි වෙලා ඉන්නෙත් ඔක නිසා.. කන්ඩක්ට කරන්නෙ ඒකා නෙ.. හෙන මහන්සි ඇති.. කොච්චර ඉන්නවද අනික.. අපේ ඉස්කෝලෙ ලොකුම ඉවෙන්ට එකක් සාගා කියන්නෙ.. ඉතින් ඒකට සැහෙන්න මහන්සි වෙන්න ඕනනෙ.. ඊස්ටර්න් මියුසික් උගන්නන සර් රඟ අයිසට එකතුයි.. එයා වෙස්ටර්න් මියුසික් කලාට සිංහල සිංදු තමයි ලස්සනටම කියන්නෙ.. මට සිංහල සිංදු කියාගන්න බෑ.. කැතයි කියද්දී.. ලෙලවන්න බෑ අර විදියට.. ඉංග්ලිශ් ඒවනම් කියන්න පුලුවන්..කියලත් තියනවා හුහක් තැන්වලදී..

" නැත්තෙ මොකද.. අයිසට කියන්න.. මේකා බැක්ස්ටේප් එකේ නටන්න ආපු කෙල්ලො වගේකට මොනවද කියන්න ගිහින් වයර් එකකක පැටලිලා එතනම ඇඳගෙන වැටුණා.."

" මේ කටවහගන්නවා!!!"

" අම්මෝ පස්ස වැදුණා බිම.. ඒකටනම් වරද්.. මටත් කදුලු ආවා.. සොරි ඇ.."

" අනේ ආධ්‍ය අයිසෙ මම මුට ගහනවා.."

මම මල් පෝච්චියෙන් මලක් ගලවලා අරගෙන රධ්‍ය අයිසගෙ මුණට දමලා ගැහුවා.. ඒ එක්කම ආධ්‍ය අයිසා මල් පොච්චිය පිටින්ම අරගෙන එහායිත් තිබ්බා..

" ආ ගහගන්නැ.. රධ්‍ය පාඩුවෙ ඉන්නෙ පොඩි.."

" ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. හරි හරි මම ඒක කියන්නැ.."

රධ්‍ය අයිසා ආධ්‍ය අයිසට පේන්නැතිවෙන්න මට හිතාවෙගෙන කුස්සියට ගියා.. දත් ටික බඩට යවාගන්න තමා ඔය හිතාවෙන්නෙ.. පොල් කාවයිසා..

" ආධ්‍ය අයිසා දන්නැනෙ රධ්‍ය අයිසා දවසක් ඉස්කෝලෙ හාමුදුරුවොන්ගෙන් ගුටි කෑවා.."

" ඒ මොකෝ ඒ.."

" මම ඇස් දෙකෙන්ම දැක්කා.. රධ්‍ය අයිසා පන්තිය අතුගාලා නැතුව.. මහ මහ.. කෑදැත්තෙක්.. අම්මපා මම තලනවා ඇට දෙක තවුසෙගෙ දැනගන්නවා!!!!!!!!!!!!!!"

මම ගැරුප්පුවෙන් මෙසෙට ඇන්න පාර ආධ්‍ය අයිසා පුටුවෙ පස්සට ගියා.. සැක්.. මම මොකක්ද ඒ කිව්වෙ.. මිනිහගෙ ඇට දෙක තලලා තරු බලන්න යන්නෙ ආධ්‍ය අයිසත් එක්කද උඹ.. ආධ්‍ය අයිසා මොනවා හිතුවද දන්නෙ නැ.. රධ්‍ය අයිසා කියනවා වගේ 'ඒව වරද්!!'. මම ලැප්පාවටම නැගිටලා පිහානත් අරගෙන කුස්සියට වැදුණා..

" මේ වරද්.. ඔය හෙට කීයටද ක්ලබ් එකට යන්නෙ.."

" උදේ දහයට විතර.."

" ආ.. මේ ඔයාගෙ ප'සනල් ට්‍රේන හෙන සැරයි ඇ.. පොඩ්ඩක් සිහියෙන් වැඩ කරනවා.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඒ කිව්වෙ ගිහින් බලාගන්න.. එයාගෙ ගෝලයො දෙන්නෙක්ම නැගනල් ප්ලේ කලා.. ඔයාගෙ ලක් එක.. එයාවම ඔයාට සෙට් වුනේ.."

" එහෙමද.. අනේ මන්දා.. යන්නත් නිකම මොකක්ද වගේ.. මම කලින් ගිහිල්ලම නෑනෙ.."

" මම ඔයාව ඩ්‍රොප් කරන්න එනවනෙ.. එව්වර හිතන්න එපා.."

" මම.."

රඳා අයිසා ලාවට හිනාවෙලා මගේ ඇස්වලට වැටුණු කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට කල්ලා මුණට එබුණා..

" ඔයාට යන්න ඔන පාර මෙකයි කියලා පෙන්නන්න විතරයි ඔන.. ඉතුරුවක ඔයා තනියම යන්න දන්නවා.. That's why I love you.."

රඳා අයිසා මගේ කම්මුලකට පොඩි කිස් එකක් දීලා කුස්සියෙන් යන්න ගියා.. මම ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන එයා යන දිහා බලාගෙනම හිටියා..

" මොකක්ද අනේ ඒ කිව්වෙ..???"

එන්නාම.. ලව් යූ..

මගෙ ලස්සන ලමයින්.. ♥

මේ සේරම මෙකෙ ඉන්නවා කියලා හිතෙනවනෙ හලෝ.. පින්ටරය්ට එකෙන් ඉස්සුවෙ.. ඔන් ඩ්‍රග්ස් බ්ලන් කන මාමා ☺

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

88 කොටස

" Don't think I fit in at this party

Everyone's got so much to say (yeah)

I always feel like I'm nobody, mm

Who wants to fit in anyway?

'Cause I don't care when I'm with my baby, yeah

All the bad things disappear

And you're making me feel like maybe I am somebody

I can deal with the bad nights

When I'm with

my baby

, yeah

Ooh, ooh, ooh, ooh, ooh, ooh.."

මම කාර් එකේ පැසෙන්පර් සිටි එකෙන් ඇදීල ගිහින් ඩ්‍රයිවින් සිටි එකේ
ඉදගෙන ඉදපු රථය අයිසගෙ කමවුලෙන් ඉක්මනට කිස් එකක් තිබ්බා.. එයා
මං දිහා නොබලා ඉස්සරහා බලාගෙන ලාවට වගේ හිනාවුණා..
කොහොමත් සම්පූර්ණෙන් එව්වර හිනාවෙන්නෙ නෑනෙ.. මුණට
රිදෙනවනෙ..

මම යන ගමන් හිටියේ බැඩ්මින්ටන් ක්ලබ් එකට.. අද මගේ ට්‍රේනර් මාව
මීට වෙන පළවෙනි දවස.. අද ඉඳන් මාස ගානකට මම එයාගෙන් ට්‍රේනර්
වෙන්න ඕන.. එතකොට රථය අයිසා ඉස්කෝලට යනවා.. ගයනිකා
මැඩම්ව හම්බෙන්න.. සාගා එකේ ප්‍රැක්ටිස් වලට..

අදනම් මම පොඩ්ඩක් බයෙනුත් වගේ ඉන්නෙ.. මේ රාධාවනී කිව්වනෙ කෝච් සර් සැරයි කියලා.. මොන වගෙ මරාලයක් ඉදිරි අවුරුදු කීපයට මට සෙට් වෙයිද දන්නෙ නෑ.. කොහොමත් මගේ ජීවිතේ මට වැඩි හරියක්ම සෙට් වුණේ මරාලම තමා..

" Are you excited..?"

" Yay.. a lot.."

මම කාර් එකේ ප්ලේ වෙන ජස්ටින් බ්ලැන්කේට් එඩ් ශීර්ස්ට් අයි ඩෝන්ට කෙයා එකට පැද්දි පැද්දි හිටියේ..

" ඔයා අද ප්ලේ කල්ලා ඉවරවුණාම මම ඔයාට පික් පික් ගාන්නෙ නැති තාරපැටියෙක් ගෙනැත් දෙන්න ඉන්නෙ වරද්.."

ඔය.. ආයෙම පටන් ගන්නා තාර වන්නම නටන්න.. මම කොයි වෙලාවෙද යකෝ තාරාවෙක් ගැන සඳහනක්වත් කලේ.. එදා නාන්න ගියේ නැති එකටද මේ මනුස්සයා මෙව්වර මට අපහාස කරන්නෙ..

" ඇයි දැන් පික් පික් ගාන්නෙ නැත්තෙ.."

" ඔයා ඒකට ආස නෑනෙ.. මම සිරාවටමයි කියන්නෙ.. මං ගාව තාරපැටියෙක් ඉන්නවා ගෙදර.."

" අනේ යනවා යන්න.."

" බොරු කියලද දැන් කියන්නෙ.. ඇත්තටම ගන්නා.."

" මොන මගුලක්ද අයිසෙ.."

" මගුලක් නෙමෙ ඒ ප්ලෑග් එක හරි සොෆ්ට්.. ලයික් යෝර් වෙස්ට්.."

රඳා අයිසා මගේ දිහා බලලා පපුව දිහා බලලා කට කොනෙන් හිනාවුනා.. මම පපුව අත් දෙකෙන් වහගත්තා..

" මොනවද කියවන්නෙ.. පිස්සුද.."

" පිස්සු නෙමේ.. මගේ අල්මාරිය ඇතුළේ ඉන්න ඔයා දුන්න 'මු මු' කිව්වේ.. තාරපැටියෙක් ගෙනැව් දෙන්න කියලා.."

" මලවිකාර.. ඉස්සරහා බලාගෙන හරියට ඩ්‍රයිව් කරනවා.."

" හරියට තමා ඩ්‍රයිව් කරන්නේ.. Your boyfriend's mood has become very happy today.. One of his hopes is coming true.. ඔයා ක්ලබ් එකට පොයින් වෙනවා.."

" ඔයා ඒකට එව්වරම සතුටු වෙනවද ඒයි.."

" Of course.."

මම රඳා අයියා දිහා ලාවට ඇහැ කොනෙන් බලල සිට එකට හේත්තු වෙලා මගේ සපත්තු දෙක දාගත්තා.. ආදරේ හිතෙන එක වැඩිවෙගෙන එනවා වගේ..

" අහන්නකො.."

" මම.."

" දැන් මෙහෙම හිතන්න හරිද.. නිකමට හිතන්න කියන්නේ.. හදිසියෙන් මම ඔයාට කැමති නොවුණනම් එහෙම.. එතකොට.."

" එතකොට ඉතින්.. ඉන්නවා.. මොනව වෙන්නද.."

" නෑ අනේ මම කියන්නේ ඔයාට දැනෙන විදිය.."

" උඹව කැලි වලට කපලා සුටි කේස් එකක දාලා මුදට අතාරිනවා.."

රඳා අයියා කිව්ව විදියට මගේ ඇහේ හිරිඅඩුත් පිපුණා.. මේ දාම සාතකයා එක්කද මම ජීවිත කාලෙම ආදරෙන් බැඳිලා ඉන්න යන්නේ.. මරු වරදේ පුත්.. අවයව ජාචාරම්කාරයෙක්ද කොහෙද මේකා..

" අපෝ අනේ.. ඇහත් හිරිවැටුණා.."

" නිකම කිව්වේ බෑ.. එහෙම වුණනම් මම තාම ඩයරි එක ලියනවා.."

" ඇයි දැන් ලියන්නැත්තෙ.."

" ඩයරි ලියන්නෙ පාලු හිතුණහම.. දැන් මට පාඨවක් හිතෙන්නවත් වෙලාවක් තියද කියපන්නෙකො.."

" නෑනෙ නේද.. ඇත්තටම මටත් හුඟ කාලෙකින් පාලු හිතීලා නෑනෙ.. මාරයි ඒකනම.."

" මම.."

" අහන්නකො.. ඔයාගෙ ඩේස් විට එකේ අද මොනවද කියලා තිබ්බෙ.. ඔයා එකක් අරගෙන කියෙව්වද.."

" ඔව්.. මෙ වරද් වරද්.. ඇත්තටම ඒක ඔයා ආදරේට දුන්නු එකක්ද මාව බය කරන්න දිපු එකක්ද කියලා මට හිතාගන්න බෑ.."

" ඇයි අනේ.. ආදරේටනෙ ලිව්වෙ.. මම අවුරුද්දක් තිස්සෙම ලියපු විට ගොඩ.. මොකක්ද කියන්නකො මම මගේ හැසිකව්වට ලියලා තිබ්බෙ.."

" ඔයාගෙ ඇස් දෙක දැක්කහම මට ආදරේ හිතෙනවා.. ඒවා දිලිසෙද්දි-

" ආ..හහ්.. ඇති මම දන්නවා.. ඉතින් ඒකෙ මොකක්ද බයවෙන්න හිතෙන දේ.."

මට මමම ලියපු ඒවා ගැන ලැජ්ජ හිතීලා කතාව වෙනපැත්තකට හැරෙව්වා..

" ඔයා ඒකෙ එහාපැත්තෙ පැන්සලෙන් ලියලා තිබ්බා වම්රු දිහා බැලුවොත් බටර් නයිෆ් එකකින් මගේ ඇස් දෙක උගුල්ලලා දානවා කියලා.."

" අහ්.."

මම හෙන ගොං හිතාවක් දාලා පාර දිහා බලාගත්තා.. සැක් එහෙනම් ඒක ලියන්නැත්තෙ පාට පාට පරෙයි සිසන් එකේ තමා.. ඉරිසියාවටනෙ එහෙම ලිව්වෙ.. අර ලියලා තිබ්බෙ ඉස් දෙයා සමිතින්ග් රෝන්ග් විත් මී.. අයි වුඩ් ගිව් යු මයි ඇස් බලා බලා හැල්ලක්.. ඒ වුණාට වරද්.. උබට එදා හිතුණෙ නෑනෙ මේකා එක්ක යාලුවුනාම ඒවා කියවනවා කියලා.. ඇට දෙක තලනවා කියලම කී පාරක් ලියලා ඇත්ද පැන්සලෙන්.. ඒ දවස්වල මම

සැරටම ලව සික් එකෙන්ද කොහෙද ඉඳලා තියෙන්නෙ.. එව්වර පෙනිනුවෙ නැතිවුණාට..

ඩේස් විට කියන්නෙ.. මම ඔක දුන්නෙ රඬ අයියගෙ බර්ත් ඩේ එකට.. ලොකු ග්ලාස් Jar එකක් අරගෙන මම ඒකෙ පොඩි පොඩි මැසේජස් ලියලා ඒවා කොටුවට නමලා මගේ අල්මාරියෙ එකතු කලා.. මාස අටක් විතර එකතු කලා.. ඒ කාලෙ රූට පාඩම කර කර ඉඳලා කමමැලි හිතුණහම මම ඒ4 එකක් තියගෙන හිටියා තනිරුල් ඉරි ගහලා පොත් මෙසෙ මෙස රෙද්ද අස්සෙ.. ඔය කාලෙම තමා හිතුවෙ රඬ අයියගෙ බර්ත්ඩේ එක එක නිසා මොකක් හරි ස්පෙශල් දෙයක් දෙන්න.. මතක හිටින දෙයක්.. කොමන් නැති එයාට ස්පෙශල් විදියට හිතෙන දෙයක්..

ඉතින් මම ග්ලාස් ජාර් එකක් අරගෙන පොඩි පොඩි විට වල එක එක හිතට එන වල්බුන මැසේජස් ලියලා ඒවා ඉරලා කොටුවට නමලා අර ජාර් එක ඇතුළේ එකතු කලා.. මාස අටක් තිස්සෙම එකතු කරපුවා ඒකෙ තිබ්බෙ.. කමමැලි හිතුණහම ලියපුවා නෙ.. ගොඩක් විට මම එකතු කල්ලා තිබ්බා.. අම්මට අහුවුණානම් ඉවරයි තමා..

කොහොම හරි එහෙම දිවිහිමියෙන් පරිස්සම කල්ලා විට දාහක් විතරම දාපු ජාර් එකේ ලී මුඩිය වටේ නිල් පාට පේපර් රිබන් එකක් ගැටගහලා පොතක් අස්සෙ වෙලලා තිබ්බ ඉස්කෝලෙ සේපාලිකා මල් දෙකතුනකුත් දාලා 'මු මු' කියලා මමම නම දාපු හැපිකව්වෙක් ඉන්න ප්ලේගි එකක් එක්ක මම ඒක ගිඟ්ට එකක් විදියට එයාගෙ අල්මාරියෙන් තිබ්බා.. දැන් එයා ඩේස් විට කිය කිය හැමදාම එක ගානෙ ඒකෙන් අරගෙන කියවනවා.. මම දැක්කා ඒකෙන් එකක් දෙකක් ආටෝ ගහලා බලැක් ඇන්ඩ් වයිට් කල්ලා ඉන්ස්ටර් අප්ලෝඩ් කල්ලා තියෙනවා..

" පැන්සලෙන් ලියලා තියන ඒවා කියවන්න එපා.. ආයෙම.."

" ඒ මොකද.."

" එපා හින්දා කියන්නෙ.. මට දැන් මතකත් නෑ මම මොනවද ලිව්වෙ කියලා.."

අපි හිටියේ ක්ලබ් එකේ පාකින් ලොට් එකේ.. මම කාර් එකෙන් බැහැලා ගිහින් පිටිපස්සෙ තිබුණු රූකට එකයි ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකයි කරේ දාගන්නා.. රඬ අයියන් බැහැලා කාර් එක වටෙන් මගේ පැත්තට අවා..

" ඔයා එනවද.."

" ඔව්.. ඉවරවුණාම මට කෝල් එකක් දෙන්න.. හරිද.."

" නෑ මම ඉස්කෝලෙට එන්නම්.. සෙනුකයවත් හමුබෙන්න ඕන.. හුඟ දවසකින් හමුවුනෙත් නෑනෙ.."

" ශුවර් ද..??"

" ඔව් ඔව් මම ඉස්කෝලෙට එන්නම්.. ඔයා ප්‍රැක්ටිස් කරන්න හොඳට.."

" මම.."

රඬ අයියා මගේ කොණ්ඩෙ අවුස්සලා ආයෙම ඒක හරියට ඇස් දෙකට වැටෙන්න හැදුවා..

" ආදරෙයි.."

මම ඉක්මනට කවුරුත් එන්න කලින් ඉස්සිලා රඬ අයියගෙ කම්මුලෙන් හාද්දක් තිබ්බා.. එයා ඉතින් හැමතීස්සෙම මට ආදරෙයි කියන්නෙ නෑනෙ.. ඉඳලා හිටලා කිව්වහම හුඟක් සතුටු හිතෙනවා..

ක්ලබ් එකට ආවට පස්සෙ තමා මට තේරුණේ මෙක කොහොම තැනක්ද කියලා.. මම කලින්, ඉස්කෝලෙ කෝච්ගෙ ක්ලබ් එකේ ජ්ලේ කරන්න ගිහිනි තිබුණම මම හිතුවෙ ඒක තමයි තියන ලොකුම ලස්සනම ක්ලබ් එක කියලා.. ඒත් දැන් මෙතනට ආවහම මගේ අදහස සම්පූර්ණෙන්ම වෙනස් වෙලා ගියා.. මම හිතන්නෙ මෙක තමයි ලොකුම එක..

මාව එතනට එව්වර හුරු නැති නිසා ක්ලබ් එකේ පහළම ෆ්ලෝ එකේ ඉඳපු කෙල්ලො වගයක් මගේ දිහාම බලාගෙන ඉඳලා මාත් එක්ක ලාවට හිනාවුණා.. මාත් හිනාවෙගෙනම ගියා.. ඒ වුණාට හිතට බයයි වගේ.. මම මෙතෙන්ට අලුත් කෙනෙක් කියලා ඒ හැගීම හැම තප්පරේම හිතට දැනෙනවා.. ඒක අමුතූයි වගේ..

" Relax Varadh.."

" මට මෙතන පුරුදු නෑ වගේනෙ.. ඔයා කොහෙටද මාව මේ උස්සන් ආවෙ.."

@Shan

රඳා අයිසා හිනාවෙගෙන ඔබ්ස් රූම එකක් ඇතුළට ගියා.. මමත් ඒ පස්සෙන්ම ඇදිලා ඇතුළට ගියා..

ඒ කල්බ එකේ මැනේජර් ටිකක් මැදි වයසේ හොඳ පිරිමි කෙනෙක්.. කඩචෙන් විතරයි කතාකරන්නෙත්.. ඒත් අර ආධ්‍ය අයිසගෙ හොඳම යාලුවගෙ කන්ටැක් එකක් තිබුන නිසා මාව ආප්‍රගමන්ම හග් එකකුත් දීලා පිළිගත්තා.. හ්‍රගක් වෙලා එක එක දේවල් ගැන කතාකලා.. ඊටපස්සෙ කන්ටැක් එකකුත් සයිත් කරන්න චුණා.. මොකද එයාලා මට ජේ කරලනෙ මාව එතන ජ්ලේ කරන්න ගන්නෙ.. නැතුව මම ජේ කල්ලා එතනට ජ්ලේ කරන්න යන්නෙ නැහැනෙ..

ඔබ්ස් රූම එකේ පැය බාගයක් විතර ඉඳලා මැනේජර් මට එන්න කියලා මාව ජ්ලේ රූම එකට එක්කගෙන ගියා.. රඳා අයිසා පරිස්සමට එන්න කියලා මගේ පිට්ටන් තට්ටුවක් දාලා ඉස්කෝලෙට යන්න ගියා.. මම බැඩ්මින්ටන් රැකට එක දාපු බැග් එකයි ස්පෝර්ට්ස් බැග් එකයි කරේ දාගෙන හෙන ලැප්ටොප්වත් වගේ මැනේජර් පස්සෙන් ගියේ.. හැම කෙනෙක්ම වගේ මම අලුත් නිසා මම දිහා බලන්නෙ අමුතු විදියට.. ඒක හරිම අත්කමඟටබල් විදියට මට දැනෙනවා..

" Coach already knows about you.. then all the best Shaneru.."

" K.. Thank you.."

මම දෙයිසනේ කියලා ජ්ලේරූම එකේ දොර ඇරගෙන ඒකෙ ඇතුළට යද්දිම.. එකපාරටම.. මාව ගිහින් කළුගලක හැප්පුණා වගේ ඉස්සරහා හිටපු යෝධයගෙ පපුවෙ මගේ මුණ වද්දගත්තා..

" ආව්.."

මම නළලට අත තියාගෙන ආපහුම පිටිපස්සට බමජ් වෙලා ගිහින් දොරේ වැදුණා.. බොහොම ප්‍රබෝධමත් ආරම්භයක්.. කවුද යකෝ දොර ගාව හිටගෙන ඉන්න පතාක යෝධයා.. මගේ නහයත් වජ්ජ වෙලා ගියාද කොහෙද.. මම නළලට අත තියාගෙන එහෙමම උඩ බැලුවා..

" හික්.."

කවුද අඩි මෙ..

මම බයටම තව ටිකක් ගිහින් දොරටම ඇලුණා.. දුටුගැමුණුගෙ සේනාවෙන් පැනලා ආපු යෝධයෙක් නේද යකොච් මට ප'සනල් ට්‍රේනර් කෙනෙක් විදියට දීලා තියෙන්නේ.. රඟ අයිසේ මාව එක්කගෙන පලයන්නේ..

" It's already fifteen minutes late.. Don't even think about being this late again.."

අර උසම උස දඩාර මනුස්සයා මගේ මුණට එබ්ලා මට තර්ජනය කල්ලා පුටුවකින් ඉදගන්නා.. කෝච් හෙන වයසයි.. කොන්ඩෙන් සුදුවෙලා.. ඒ වුණාට තියෙන්නේ අර වයස ගියාට තරුණ ලක් එකක් තියන කෙනෙක්ගෙ වගේ පෙනුමක්.. මම හිමින් හිමින් බැග් එක අත් දෙකින්ම අල්ලගෙන කෝච් ඉස්සරහින් හිටගන්නා.. කෝච් මගේ පාදාන්තයේ ඉඳලා ඔලුවේ අත්තිම කෙස් ගහ වෙනකල් එකපාරක් හොඳට සිකැන් කලා..

" මොකක්ද නම.. මම අහන්නෙ සම්පූර්ණනම.."

" වරද් ඡනෙරු උද්යෝග.."

" මම.. දහ නමයයි.. එහෙමද.."

" ඔව්.."

මම නගය පොඩ්ඩක් අතින් හදාගන්නා.. ඒක පැත්තට ඇද වුණාද කොහෙද වැදුණු පාර.. කෝච් මගේ ඩිටේල්ස් තියන ෆයිල් එක පිටුවෙන් පිටුව පෙරළලා බලලා ඒක පැත්තකට තිබ්බා.. තියලා නැගිට්වා..

" කොහොමද ඔයාගෙ හිස්ට්‍රි එක.. බැඩ්මින්ටන් වලට තියන.."

කෝච් මගේ වටේ වටයක් කැරකුණා.. ෆිල්ම් එකකට රහපානවා කියලා හිතුවද දන්නෙන්නේ..

" ග්‍රේඩ් සික්ස් වල ඉඳලා ජ්ලේ කල්ලා තියනවා.. ඔල් අයිලන්ඩ් වැමපියන්ගිජ්ස් තුනක් තියනවා.. ස්කූල් බැඩ්මින්ටන් ක්ලබ් එකේ කැප්ටන් වෙලා ඉඳලා තියනවා.. ඒ ඇරෙන්න ස්කූල් කලර්ස් නයිට් එකේ බෙස්ට් ජ්ලෙයර් ඔෆ් ද ඉයර් වෙලා තියනවා.."

" මම.. ගුඩ.. ඒ වුණාට ඔව් ර් කන්ගිඩන්ට පිට ඉන්න ඕන නෑ.. ඔය ඉස්කෝලෙම දැනට අවුරුදු තිහකට විතර කලින් මමත් බෙස්ට් ප්ලෙයර් ඔෆ් ද ඉයර් වෙලා ඉඳලා තියනවා.."

අප්පදබොල ඩයල් එක ඔල් බෝයි කෙනෙක්ද.. ගැමමක් තමා.. ඒකෙන් නම හිතට පොඩි කික් එකක් ආවා.. මම සර් දිහා බලලා හරිම ලස්සනට හිනාවුණාම සර් මං දිහා රවලා බැලුවා..

" මාත් එක්ක වැඩකරද්දි නැළවෙන්න වැනෙන්න බෑ.. තේරුණානෙ.. හරියට තිතට වෙලාවට වැඩේ සිද්ද්ධ වෙන්න ඕන.."

" ඔව් සර්.."

ර්ටපස්සෙ කෝච් තව මොනවද බන වගයක් දෙසලා දෙසලා එයා කොච්චර සැරද කියන එකත් මට කියලා දීලා පළවෙනි දවස නිසා එක්සසයිසස් කරන්න පටන් ගත්තා.. මම මුල්ලින් හිතුවේ මේකත් අර ඉස්කෝලෙ කරනවා වගේ හෙන ලේසියි ඉක්මනට කල්ලා දාන්න පුලුවන් කියලා වුණත්.. කියන්න දුකයි..

වරද්ට වැරදුණා..

මේ කෝච් කාරයා මාව මරාගෙන කන්න පටන් ගත්තා.. මම චේන්ජ් කරගෙන ඇවිත් වෝම් අප් කරන ටිකටම රැකට එකේ මීටෙන් මම තුන්පාරක්ම කෑවා හොඳ පාරවල් ටිකක්..

" මොකක්ද නම.. සරතේරු තේද.. ඔහොම නැළවිලා බෑ.. මම පලපු ගවුමක් ගෙනැත් දෙන්නම මොඩලින් පැෂන්ට එකකට යන්න.."

මම එකතැන දුවන එක නතරකල්ලා එහෙමම නැවතිලා සර් දිහා ඉසකුඩ්ඩ්ඩ් මුණක් හදාගෙන බැලුවා.. ඔල් බෝයි නෙමේ කවුරු වුණත් එහෙම අයිතියක් නෑ මගේ ශ්‍රී නාමය කෙලෙසන්න.. කෝච් කාරයා මට කියලා ඇට 2ක තලාගන්න තමා ලැස්තීවෙන්නෙ..

" සර්.. ඉට්ස් ෂනෙරු. සරතේරු නෙමෙයි.."

" වටෙවර්.. මම කතාකරන්නෙ මට මතක විදියට.. හරි අප්.. හරි අප්.. වෙලාව නාස්තී කරන්න එපා.."

මම සර්ට රවාගෙන ආයෙම දුවන්න පටන්ගන්නම ඒ එක්කම පිට මැද්දට හොඳ පාරක් වැදුණා රැකට එකෙන්..

" දැන් ඔය මැටි පැගුවා ඇති.. ලැප්පයි අයිසෙ මේවා දැක්කහම.. මෙක හරියන්නෙ නෑ.. මම ජිම එකේ ඉන්ට්‍රක්ටර් මීට් වෙන්න ගියානම හරි.."

" ඒ මොකටද.."

මම එකපාරම සර්ගෙ පැත්තට හැරුණා.. මොන මගුලක්ද.. ජිම යන්න.. මේ මම??

" ඒ මොකටද..?? ඔහොම ඇහවල් තියාගෙන ප්ලෙයර්ස්ලා වෙන්න බෑ.. ඇහ හදාගන්න ඔන මුලින්ම.."

" අනේ~"

මට පුරුද්දටම අර අනේ එක කියවුණා.. සර් මං දිහා කන්න වගේ බැලුවා..

" මොකක්ද කිව්වෙ.."

" අ-ආ.. මොකුත් නෑ.. මම අන්න කියලා කිව්වෙ.."

" ගන්නවා මේ රැකට එක.. අරගෙන අත් දෙක හොඳට දිගැරලා ඔලුවට උඩින් අල්ලගන්නවා.. අත් දෙක කෙලින් කෙලින්.. හරි කෙලින්.. පපුව ඉස්සරහට.. කොන්දෙන් නමන්න එපා.. කෝ කෝ.. ආ දැන් මේ කකුල අනුවට නමන්න ඔන.. අනුව අනුව අයිසෙ.. ඔය මොකක්ද.. හතළිස් පහනෙ.. බයෝ නේද කලා කිව්වෙ.. පිසික්ස් වලට පත්ති ගියේ නැද්ද.. ආ අන්න එහෙම.. අනිත් කකුල එකසිය අසූවටම කෙලින් කරගන්නවා.. අන්න රයිට් රයිට්.. කොන්ද කෙලින් ඔන.."

මම මුණත් රතු කරගෙන ඉහින් කනින් දාඩිය වක්කරගෙන සර් ඉන්න කිව්ව පොසිගත් එකට ඉඳලා තප්පර තිහක් යන්න වුනේ නෑ දබෝස් ගාලා පොළොවට ඇදගෙන වැටුණා.. ඉතින් හුග කාලෙකින් ප්‍රැක්ටිස් කලේ නෑනෙ.. මොන මගුලක්ද.. කෝච්ඡා කාරලා මල පැනලා විසිල් කරගෙනම මගේ ගාවට ආවා..

" ඔය සරනේරුවට තෙල් ටිකක් වක්කරගන්නවා.. හරි අප් හරි අප් නැගිටින්න.."

මම ආයෙම නැගිටලා රැකටි එකොලුවට උඩින් උස්සගෙන හිටියා.. හන්දිපත් රුදාව වගේ අමමෙ.. ආධ්‍ය අයිසට කියලා මෙලොක්සිකැම එකක්වත් ඉල්ලන් බොනවා.. රධ්‍ය අයිසේ මාව එක්කගෙන පලයන්කෝ.. මාව මේ කොහේටද ගෙනැල්ලා අතැරියේ..

" අනිත් දවසේ කොණ්ඩෙ මුණට වැටෙන්න බෑ.. බැන්ඩනා එකක් දාලා පස්සට හදාගෙන එන්න ඔන.. තේරුණානෙ.."

" ඔහ්-ඔව් සර්.."

" මොකද තටමන්නෙ.."

" නෑ නෑ.."

මම ආයෙම කොන්ද කෙලින් කරගෙන කොරවක්කා වගේ එක කකුලක් අනුවට නමාගෙන හිටියා.. කෝච්ඡාරයා නටන්න එන්නෙපා වරද්ට මල පනිනවා.. මම ඔයට වඩා මිනිස්සුන් මෙව්වා කල්ලා තියෙනවා.. ඇයි යකෝ.. ඒ අස්සෙ මට රධ්‍ය අයිසගෙ අප්පවිච්චත් මතක් වෙලා මල පැන්නා..

" කකුල් මාරු කරන්න.."

මම කකුල් දෙක මාරු කල්ලා රැකටි එක ඔලුවට උඩින් උස්සන් හිටියා.. අත් දෙකත් කකියනවා ඉන්න බෑ.. වතුර ටිකක්වත් බොන්න දෙන්නෙ නෑ මේ මනුස්සයා.. මම අකොහොම හරි කාගෙන එහෙම විනාඩි දහයක්ම ඉදියට පස්සෙ සර් ස්කිපින් රෝප් එකක් ගෙනැත් මට විසික් කලා..

" නෙක්ස්ට් ස්ටෙප් එකට හැමතිස්සෙම රෙඩ් වෙලා ඉන්න ඔන.. මෙතන රෙස්ට් කරන්න වතුර බොන්න ටොයිලට යන්න, ඒවට වෙලාවක් නෑ.."

මම ස්කිපින් රෝප් එක අතට අරගෙන ඒක එකපාරක් ගසලා දිගැරගන්නා.. හරි කතාවක් තමයි කියන්නෙ.. මම දැන් රැකටි එකෙන් සර්ගෙ ඔලුවට දීලා බයෝ උගන්නන්න ගන්නවා.. මනුස්සයෝ කොහොමද බහිස්භාවය කරන්නැතුව ජීවත් වෙන්නෙ.. එතකොට පෝෂනය වෙන්න ඔන නැද්ද..

අපේ ඉස්කෝලෙ කියන්නත් ලැප්පයි.. ඉස්කෝලෙටත් ලැප්පකරනවා
වෙළුපුමන කෝවිකාරයා..

" හරි පටන්ගන්න.."

" ඔහොම නෙමේ සිමුත්ලි කරගෙන යන්න ඔන.."

" අන්න රයිට්.."

" ඇහ තමන්ට හසුරුවන්න පහසු විදියකට එනකල්ම දිගටම කරන්න ඔන..
රයිට් රයිට්.. දැට්ස් ඉට්.."

කෝවි සර් ක්ලැප් කර කර මගේ වටේ කැරකෙන්න ගන්නා.. මට විතරක්
උගන්නද්දි හෙන අවුල් අවුල් වගේ.. ඇයි ඉතින් හොර කරන්නවත් බැනෙ..

ඔහොම ඔහොම සර් මාව පැය තුනක් එක්සසයිස්සස් විතරක්ම
කෙරෙව්වා.. ඒ අස්සෙ මගේ නමත් කෙලසනවා.. සරනේරුවක් ගහා..
මගේ නම ඡනෙරු කියලා මම දහපාරක් විතර කිව්වත් මේ වෙළුපුමන ඒක
වැරදියටමයි කියන්නෙ.. අනික හති දැමමහමත් ඒකටත් බනිනවා..

" ලස්සන වුණාට මදි ඒ වගේම වැඩත් ලස්සන වෙන්න ඔන.. තේරුණාද..
සරනේරු..???"

මම සර්ට නැතුව කණ්ණාඩියට රවාගෙන නැමිලා සපත්තුවේ ලේස් එක
ගැටගහගන්නා..

" සතියට දවස් තුනක් ප්‍රැක්ටිස්.. තුනම හරි වෙලාවට මෙනනට එන්න ඔන..
තේරුණාද.."

" ඔව් සර්.."

" මෙහේ කැන්ටින් වල අරහෙ මෙහේ ඉන්න උන් එක්ක කුටු කුටු
නියාගන්න බෑ.. මාත් එක්ක වැඩ කරනවනම් මේ රූම එකෙන් එළියට
යන්න බෑ.. මට පේන්නම බැරි දේ ඔපදූප.. වෙලාව නාස්ති කිරිල්ල.."

මම ෆේස් ටවල් එකකින් මුණ පිහිදාගෙන සර් ගාවට ගියා..

" ක්ලබ් එකේ තර්ඩ් ෆ්ලෝ එකේ ජිම් ඉන්ස්ට්‍රක්ටර් ඉන්නවා.. චෙන්ස්ඩේ එයිට් තර්ට් චෙද්දි ඔයා ජිම් එකේ ඉන්න ඔන.. ඉන්ස්ට්‍රක්ටර් ළහිරු.. කියන්න මගේ ට්‍රේනර් කෙනෙක් කියලා.. තේරුණාද.."

" ඔව් සර්.."

" මම.. අනිද්දා චෙලාවට එන්න ඔන.."

" ඔකේ සර්.. ගුඩ් බයි.."

මම චෙන්ස් කරගෙන ස්කුල් ටී එකක් දාගෙන බෑග් අරවා මේවා අරගෙන ලිෆ්ට් තියන පැත්තට ගියා.. පඩිපෙළේ බිහින්න බෑ මගේ හන්දි ඔක්කොම තලලා කඩලා දාලා වගේ රිදෙනවා.. අතේ දෙයියනේ මම මැරෙයිද දන්න නෑ.. මම ලිෆ්ට් එක පැත්තටයද්දි කෝච් කැප් එකක් දාගෙන මගේ දිහාට ඇවිදගෙන ආවා..

" සරනේරු.. හේයි.. stairs.. stairs.."

කෝච් මට පඩිපෙළ අතින් පෙන්නවා.. පෙන්නලා එයත් පඩිපෙළ ගාවට ගියා..

" ආයෙම මෙහේ ලිෆ්ට් යූස් කරන්න බෑ.. ලේසියට තියන හැමදේම ඉක්මනට ඇහ ලෙඩ කරවනවා.."

කියාගෙන සර් පඩිපෙළ බැහැගෙන පල්ලෙහාට බැස්සා.. සර්නම් කියයි.. චෙච්ඡුමනායා.. මම එපැයි බිහින්න.. මම එතන වැටට කකුලෙන් ගහලා ඒ පාරෙ සැරට ඇගිල්ලකුත් වස්ප කරගෙන තනි කකුලෙන් පැන පැන ගිහින්න කොහොමහරි අන්තිම ෆ්ලෝ එකට ආවා.. ඒකෙ ටේබල් ටේනිස් ගහන කෙල්ලො වගයක් ඉඳලා මගේ දිහා හෙන මනමාල බැල්මක් දාගෙන දුවගෙන ගියා.. බේසික කෙල්ලො.. දැන් මට මොකා දැක්කත් කේන්තී.. ආවා මෙනත බලන්න..

මම ටැක්සි එකකට අතදාලා ඒකෙ නැගලා එහෙමම ඉස්කෝලෙට ගියා.. බඩගිනිසින් එක්කත් හෙනට.. අර මනුස්සයා මට වතුර උගුරක්වත් බොන්නවත් දුන්නෙ නෑ.. ගැනුලමිස්සි කිය කිය අපහාස කරනවනෙ.. පලපු ගවුමකුත් ඔනද ඇහුවා.. පලපු ගවුම මම ඉතින් කියන්නෙ නෑ.. අහෝ මගේ අනාගත කාලය..

මම ඉස්කෝලෙ ඇවිල්ලා මියුසික් රූම එක දිහාට ඇවිදගෙන ගියා.. ලබන සතියෙ ඉස්කෝලෙන් පටන්ගන්නවා.. නිවාඩුව ඉවරයිනෙ.. අපේ බැප්න් සෙරමනි එකකුත් එනවා.. වැඩ නොගයයි.. සේරම කරන්නත් ඕන.. මගේ ඔලුව විකාර වෙනවා මේවා හිතද්දි.. මම මියුසික් රූම එක පැත්තට එද්දි එළියේ කට්ටිය ගිටාර් අරවා මේවා තියාගෙන කියව කියව ඉන්නවා.. බ්‍රේක් එකක් දීලද දන්නෙ නෑ.. මේ තියෙන්නෙ ඔකෙස්ට්‍රා එකනෙ.. කෝර් එක කොහෙද දන්නෙ නෑ.. මේ පාර මම ඒකෙ නෑනෙ.. වැඩ වැඩියි කියලා මම ගයනිකා මැඩමට කියලා අයිති වුණා.. රඟ අයිසා ඊස්ටර්න් මියුසික් රූම එකේ ඇත්තෙ..

මම ඒ පැත්තට යද්දි සෙනුකයා මියුසික් රූම එකේ එළියෙ අර කන්ඩක්ටින් කරන කප්පාට කුරන් අත අස්සෙ ගහගෙන කියව කියව ඉදලා මාව දැක්කා විතරයි කුර එතන ඉදපු එකෙක්ගෙ අතට දීලා කෙලගෙන මගේ පැත්තට දුවගෙන ආවා.. එනපොට හොඳ නෑ වගේ.. මම හැරිලා දුවන්නත් හදලා ආයෙම ඉන්න තැනම නැවතිලා මේ වණ්ඩ මාරුතයට මුණ දෙන්න හිතාගත්තා.. සෙනුකයා අත් දෙකත් දෙපැත්තට කරගෙන ඇවිත් එකපාරම..

" බේසික ප#යා.. උඹට මාව දැන්ද හු#තො මතක් වෙන්නෙ.. මම උඹව කනවා අදනම් ඡනෙරු ගස් බල්ලා..!!!"

මම රැකට එකයි බැග් එකයි සේරම තණකොළ ගොඩෙ අතැරලා අනිත් පැත්තට දුවන්න හැදුවා විතරයි..

" ටහුක්.. සෙනුකයා.. බල්ලො.. මගේ කොන්ද.. අමමාහ්!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

#සිද්ධාලේපටිකක්ගාමුත

#අයබෙක්සික්මන්සහනයට

සෑ වෙලා එන්නම් දළඬු පැටික්කනේ.. මම ඔයාලට ආදරේම ආදරෙයි.. අපිට වහින්න එමනෙ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

බෝධිපෙන්නෝලස් ම

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

89 කොටස

" උඹ.. ගස් බල්ලා.. මට කතාකලාද.. ආ.. කියපන්.. කතාකලාවන්ද.. ප#යා.. මම උඹව කනවාහ්!!!!!!!"

" ආව්.. බං.. එහාට පලයන්කො.. උඹට මහසෝනා ගැහුවද.. අනේ.. මේ මල්ලි මුව අහකට කරහන් හිනාවෙන්නෙ නැතුව.. අම්මෝ බෙල්ල බෙල්ල කැහ්.. කැහ් බල්ලො.."

සෙනුකයා මාව තණකොළ බිස්සෙ පෙරළගෙන බෙල්ලෙන් අල්ලගෙන හොලවගෙන හොලවගෙන ගිහින් හැපුවා අනේ මැණික් කටුව ගාවින්.. හදේ ආවාට වල ඉන්න හාවො පේන්නම.. අපි දෙන්නා දෙවෙනි වතාවටත් අසහනකාර ගැරඩි දෙන්නෙක් සංසර්ගෙ යෙදෙනවා වගේ ඉස්කෝලෙ තණකොළ බිස්සෙ පෙරළිගෙන ඉන්නවා.. ඒ කියන්නෙ මුට්ටි මට්ටි සිරාම අසහනේ හැදුනු ගැරඩි දෙන්නෙක් කියලා ඉස්කෝලෙට ඔප්පු කරන ගමන්.. මේ පගයට වැටහෙන්නෙ නැද්ද ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ප්‍රිංගෙක්ට, ඩිටියුටි ගේමස් කැපා වෙන්න ඉන්නෙ ලායි මමයි කියලා.. බෙසිකයා.. පොඩි උන් ඉස්සරහා කාඩ් කුඩු කරගන්නවා.. මොකක් වුණත් අයුක අයිසයි රඳා අයිසයි නමබුව රැකගෙන හිටපු පට්ටම දෙක.. අපි දෙන්නා අතින් ලෙජ්ට වෙලා යයි වගේ.. සිනියර්ස්ලගෙ වැරදි කියලා උන් සේරම බැනුම අහනවා මට ඒ අස්සෙ මැවිලා පෙනුනා..

මේ පව්කාරයට සමාවෙන්න සුදුඅම්මියෝ..!!

මම සෙනුකයව අල්ලලා එහාට කල්ලා තනකොළ ගොඩෙම එරම්ණියා ගොතාගෙන වාඩිවුනා.. බැග් ටිකත් කැලේ..

" අම්මෝ බං.. කොන්දෙ පොට ගියා.."

" පොට..!! පොට නෙමේ පකයගෙ යන්න තිබ්බෙ.. උඹට මාව අමතක වෙලා ඒකයි.. මම දන්නවනෙ.."

" එහෙම එකක් නෙමේ බං.. ඉතින් උඹලත් සැහෙන්න බිසි නෙ.."

" අනේ පලයන්.. තුක් තුක්.."

සෙනුකයා උගේ කටේ තිබ්බ තණකොළ ටික තුන් ගාලා එලියට දාලා කට පිහිදගත්තා.. අපරාදෙනෙ මා පුතාට කන්න නෙ තිබ්බෙ..

" කෝ අනේ කියාන් අයියගෙ සුදුදෝණියා.. නැද්ද මෙහේ.."

" සුදුදෝණියා උඩ දමාගෙන මැව් එක බලනවා.. මට සුදුඅම්මියා එක්ක එන්න කිව්වා.."

" අඩෝ.. හා හා.. කොහොමද සාගා එකේ වැඩ එහෙම.."

" අපෝ බ.. කතාකරන්න එපා.."

සෙනුකයන් තණකොළ බිස්සෙ මගේ ඉස්සරහින් එරම්ණියා ගොතාගෙන ඉදගත්තා..

" උඹට කියන්න.. සමහරු මගේ කියන්නෙ එදාට එන්න වෙන්නෙ නැහැල්ලු.. කොස්ටියුම්ස් වලත් අඩුපාඩු ගොඩක් තියනවා බ.. ගයනිකා මැඩමට දැන් ඒවා කරන්න අමාරුනෙ.. හැම එකම මගෙයි අර මල්ලිලාගෙයි කරේ පැටවිලා.. එපාවෙලා ඉන්නෙ.."

" අමමටසිරි.. ගයනිකා මැඩම ප්‍රෙග්නට නෙ.."

" ඔව් මේ මාසෙලුනෙ ඇඩ්මිට් වෙන්නෙ.."

" උඹට ඒවත් කිව්වද මැඩම.."

" මැඩමගෙ ගෙදර ගියා මමයි ඔකෙස්ට්‍රා එකේ අනිත් ලිඩර්ස්ලයි වැඩ වගේකට.. එතකොට කිව්වෙ.."

" එහෙමද.. උඹේ මොකක් හරි වෙනසක් තියනවා සෙනුකයා.. අඩෝ ලස්සන වෙලා.. දෙයියනේ මගෙ බල්ලො.."

මම පැනලා සෙනුකයගෙ බෙල්ල බදාගත්තම ඌ මාව අහකට තල්ලු කල්ලා දැමිමා..

" පලයන්.."

" ආඟ්ටර් සෙස් ග්ලෝව් ගැන අහලා තිබ්බට මම දැක්කෙ අදනෙ මගෙ වත්සල් පැටියෝ.. මම.."

" ඔව් උඹට ග්ලෝව් නැතිවුණා කියලා අපි මක් කරන්නද.. මහ හු#න කතාවක් තමයි කිව්වොත් කියන්නෙ.."

" ඉතින් උඹලට කරන්න හොඳයි අපි කිව්වොත් වැරදි.. ඇනෙ පැලෑම් යන්න.."

සෙනුකයා නැගිටලා මගේ බෑග් එක කරේ දාගෙන මට නැගිටින්න අන දුන්නා.. නැගිටගන්නත් බෑ හන්දිපත් රුදාවනෙ මට..

" අම්මො අම්මො අම්මෝහ්.. කොන්ද.. වසු ලබ්බා.. කැඩිව්ව කොන්ද උඩ නැගලා පොට ගිහිල්ලද කොහෙද සිරාවටම.."

" ආ මම අහන්න ආවෙ.. මොකෝ ක්ලබ් එකේ වැඩෙ.. අල්ලලා ගියාද.."

" අවුලක් නෑ.. කෝච් කාරයා වෙළුපුමන වගේ තඩ් පතාක යෝධයෙක් හරිද.. පොඩ්ඩක් එහෙ මෙහෙ වුණු ගමන් ඇහටම කඩාගෙන පනිනවා.. කේන්තී බං වෙලාවකට.."

" ඒ වුණාට ඩයල් එක හොඳයි කියලා මම අහලා තියනවා.. ඉස්සර අපේ කෝච් එහෙම කතාකරනවා.."

සෙනුකයා ඉතින් රොයිටරේ නිසා ඔවා සේරම දන්නවනෙ..

" උඹ ප්‍රැක්ටිස් කරන්න යන්නෙ නැද්ද.. මම ආපු නිසා උඹට ඒකත් පාඩුවෙනවා.."

" ඔව් ඔව් පාඩුයි.. මේ ඉදපත් මගේ බෑග් එකේ මයිලෝ එකක් තිබ්බා.. මම උඹට අරන් තිබ්බෙ.."

" සිරාවට.. දීපත්කො.. මට මැරෙන්න මහන්සි.."

" ඉඳහන් ගේන්න.."

සෙනුකයා එළියෙ ගල් බංකුවෙන් බෑග් එක තියලා රූම එකට දුවගෙන ගියා.. සෙනුකයා ඔන්න ඔකයි මගේ හොඳම යාලුවා පටම අටවෙති

අවුරුද්දටත් රැකගෙන ඉන්න හේතුව.. අතිශයෝක්තියෙන් නැතුව
කියනවනම් එලම යාලුවෙක්.. හෙන ගහලා ගියත් ළගින් ඉන්නවා.. පොඩි
කාලෙන් මු ඔහොමයි.. ගෙදර අම්මා කේක් එකක් හැදුවත් මට ඉස්කෝලෙ
ඇවිත් කැල්ලක් අනිවාරෙන්ම දෙනවා.. ඒ ඇරෙන්න මම එන්නෙ නැතුව
කැමවත් කන්නෙ නෑ..

අයුක අයිසා ආවට පස්සෙ සෙනුකයා වෙනස් වුණා කියලා බැලූ බැල්මට
පෙනුනට ඌ එහෙම වෙලා නෑ.. ඌ උගෙ කොල්ලා එක්ක වැඩිපුර
ඉන්නවා.. ඉතින් හත්දෙයියෙන් මම යාලුවා විතරනෙ..ඒ ඉන්නෙ ඌ ලව
කරන එකානෙ.. මං එක්ක ඉදලා හරියන්නෙ නැහැනෙ.. එහෙම වුණත්
සෙනුකයා මං ගැන වගේම මම සෙනුකයා ගැන ඇලට එකේ ඉන්නෙ..

අපේ හොඳම යාලුවො ගැනග් එක හැදුනෙ අපි පොඩි කාලෙ.. මම
සෙනුකයා දන්නෙ ඉස්කෝලෙන්.. එතකොට මහීශා දන්නෙ ක්ලාස් ගිහින්
අපේ අම්මලා හොඳම යාලුවො නිසා.. ඊටපස්සෙ ආගිව අඳුනගත්තෙ
මහීශාගෙන්.. පස්සෙ අපි හතරදෙනාගෙ අම්මලා හෙනට ගිට වෙලා අපි
සෙට එකක් වුණා.. ඉතින් දැන් වෙනකල්ම ඉන්නෙ ඒ සෙට එකම තමා..
හැමතිස්සෙම කතා නොකලට අපි හරි එකතුයි.. දැන් ඒක ලොකුවෙලා
වගේ දැනෙනවා උන්ගෙ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්ලත් යාලුවො වෙච්ච නිසා.. ඒකත්
හෙන පුදුම වැඩෙ.. රඨ අයුක කියාන් අයිසලත් යාලුවොම වෙච්ච එක..

අයුක අයිසයි කියාන් අයිසයි හැබැයි ගොඩගියපු එකට රඨ අයිසට තමා
ක්‍රෙඩිට වැටෙන්න ඕන.. ඒකා මුලින්ම මාත් එක්ක රණ්ඩුවෙව් හරි
කතාකරපු නිසානෙ අයුක අයිසා හිමිට සෙනුකයට බෝලෙ බස්සගත්තෙ..
කියාන් අයිසයි ආගියි නම කලින්ම යාලු වෙලා ඉදලා තියෙනවා අපි දන්නෙ
නැතිවුණාට.. එහෙම වෙලා කියාන් අයිසට වෙන කැලි හතරවටෙ ඉදලා
ආගි එක්ක බ්‍රේක් වෙලා ආයෙම අපි මාර්ගෙන් ආගිව යාලුකරගත්තා..
මහීශා ගැන කියනවනම.. අපෙ අසරණිට වැඩි වැඩියෙන් ලැබෙන්න ඕනා
අපේ හැම ලව එකකටම බොක්කෙන්ම සප් එක දිගෙන ඒ සේරම
බලාගෙන තනිකඩව ඉන්නවට.. කොහෙද මෙකි සයෝන් අයිසටත්
කියලලුනෙ යාලුවො වගේ ඉවුයි කියලා.. මෙහෙම බලලා හරිගියේ
නැත්තම සහසා තමා බන්දන්නෙ.. කලින් අපි ආධ්‍ය අයිසට සෙට කරන්න
හැදුව.. කොහෙද ඒ සාකිව්වා අපි ඔක්කොන්ටම කලින්ම දැල
එලාගෙනනෙ ඉදලා තියෙන්නෙ.. ඒකනෙ දැන් මගේම බෝයිපෙන් මගේ
හිට්ටි මාමා වෙලා එයා පොඩි මාමා වුණේ..

" හම්මෙහ්.. මෙන්න වැඩක්.. කවුද යකෝ මේ.. මල්ලෙ.."

එකපාරටම කල්පනා කර කර පාඩුවේ ඉදපු මගේ පිට මැද්දට තඩි පාරක් පතබැවුණා.. යකෝ!! ඇහ රිදෙන දවසටමයි සේරම උන් ඇවිත් වද දීලා යන්නේ.. බේසික්කෝ.. මම උච්ච නින්න උඩ බලාගන්නා විතරයි කියාත් අයිසා දාඩියත් පෙරාගෙන මගේ එහාපැත්තෙන් ඉදගෙන කරට අතදාගන්නා.. ඩයල් එකට රගර් මැව් ප්‍රැක්ටිසස් තිබිලද කොහෙද.. තඩි උතුරු පැටියා වගේ කොණ්ඩෙකුයි මුණෙකුයි දාඩිය පෙරෙනවා.. මම දහලලා දහලලා කියාත් අයිසගෙන් එහාට ගියා..

" කාලෙකින් හලේ ඕගොල්ලො දැක්කේ.. කොහොමද ඉතින්.."

" කාලෙකින්.. අතේ මේ පලයන්.. උබලා කපල් වෙලා හනිමුත් ගිහිල්ලා.. අරහෙ දෙන්නම තරහෙට ඉන්ස්ටර් අප්ලෝඩ් කරනවා.. උබලා මොන වගේ මිනිස්සුද බො.."

" ආදරණීය මිනිස්සු ඒයි.. ආදරණීය මිනිස්සු.. කොහොමද ඉතින් ලයිප් එක.."

" ලයිප් එක.. අවුලක් නෑ ආතල් එකේ ඉන්නවා.."

" උප්පිස්.. අපිට ආරංචියක් ආවා ආගිගෙ ගෙදරින් ගිහින් ඇහුවා කියලා.."

" ආහ්.."

කියාත් අයිසා ෆේස් ටවල් එකෙන් මුණ පිහිදාගෙන උගේ මනමාල පැති හිනාව ශේප් එකේ වහන් කරගන්නා.. අතේ ඉතින්..

" එයා එක්ක මම එහෙ මෙහෙ යනවා එනවා.. ඔවා වෙන උන්ගෙන් ආරංචි වුණොත් හරි නෑනෙ බො.. ඒ කෙල්ලෙක්නෙ.. මම ඉතින් ගෙදරින්ම ගිහින් ඇහුවා.."

" ගැමමක් තමා.."

" ඉදහන් බො.. බලපන් අපේ තුන්මිතුරු සමාජය උබලා ඇවිත් කඩාකප්පල් කරපු හැටි.. දැන් නම දැනෙන්නෙ නිකම මොන්ටිසෝරියක් බදාගන්නා වගේ හැගීමක්.. අදත් රඬ එක්ක මම කතාකලෙ.. ඒකෙන් හැටි තේද..

එකෙක් රට වටේම ට්‍රැවල් විත් වයිඟ්.. අනිකා මිනිහට බයයි.. මමත් ඉතින් මැව් බලන්න යනවා කෙල්ලත් එක්ක.. බිසි ලයිප්ස් විත් පාටනර්ස්.."

" ඉතින් හොඳයිනෙ බ.."

" ඒත් අයි මිස් මයි සුදුඅම්මියා ඇන්ඩ් සුදුදෝණියා.. එයාලට එයාලගෙ සුදුඅප්පව්වියව මතක් වෙනව ඇති නේද.. මෙහ්.. මම ආදරේ සුදුඅම්මියා.. බලාගනිත් හරියට හරින.."

බලාගන්නවා තමයි පගෝ.. මම උමමා දීලා කුක්කු දීලා ආදරෙන් බලාගන්න මගේ හැපි කව්වනෙ.. කව්වෙක්ගෙන් කුක්කු ගන්නැතුව කුක්කු දෙන එකම අයිතිකාරයා මම වෙන්නැති.. රඬ අයිසට වෙනම වෙලාවක් අරගෙන මෙක පැහැදිලි කල්ලා දන්නනම් හරි.. නැත්නම් මගේ වටිනාකම අදුනගන්නෙ නෑනෙ.. ඒ වුණාට ඉතින් එයාම කියලා තියනවනෙ වටිනවා කියලා.. දැන් මම කිව්වොත් 'මාව ඔයාට වටින්නෙ නෑනෙ' කියලා ඒකට මුණ හට්ටියක් කරගනිවි..

රඬ අයිසට කොහොම දේවල් කිව්වත් අහගෙන ඉන්නවා එයාගෙ නිර්මල පිටිතුරු ආදරේ අවතක්සේරු කල්ලා කතාකරන්නෙ නැතුව.. ඒ මනුස්සයට ඒවට හරියට හිත රිදෙනවා.. අර එකපාරකුත් එයාට කියන්නැතුව ගෙදරින් එළියට ගිහින් 'හිත රිදෙනවා වරද' කිව්වෙ.. එහෙම කිව්වහම මට හෙනට දුක හිතෙනවා.. ඊටපස්සෙ ඇඬෙනවා.. ඊටපස්සෙ මම මගේ දුක අහන අයිසට ඒවා කියනවා.. දුක අහන අයිසා මගේ දුක අහගෙන ඉදියම මාමට ලව් කරන්න කෙනෙක් නැතිවෙනවා.. මාමා ත්‍රිකුණාමලේ ඉදන් වෙලෙනවා.. ඊටපස්සෙ කාන්සියට බුලත් කෑවොත් එහෙම.. දුක අහන අයිසටනෙ පාඩුව වෙන්නෙ..

" මම එයාව බලාගන්නමකො.."

" ඒ වුණාට බ.. මගේ එක කුස උපන් උන් දෙන්නා වගේ රඬයි අයුකයි.. දෙන්නම් ලබන අවුරුද්දෙ යනවා.. මට පට්ටම අවුල් ඒකට.. යකෝ අපි තුන්දෙනා එකට ඉන්නෙ නැති වෙලාවක් කියහන්.. මගේ පපුවත් රිදෙන්න ගන්නවා මතක් වෙද්දි.."

" මම.."

කියාන් අයියා ඇත ජේන ඉස්කොලෙ වතුර ටැංකිය දිහා බලාගෙන ලොකු හුස්මක් පහළ දැමිමා.. කොච්චරවත් අමතක කල්ලා ඉන්න හැදුවත් රහ නැති ඇත්ත රබර් බෝලෙ වගේ උඩට එනවා.. මම ඇඳුමේ නූලක් ඇදලා අරගෙන ඒක ඇහිල්ල වටේ ඔතාගත්තා..

" අන්න අන්න.. එයා එනවා.. මන්දාරම් කතාවේ~ සද කින්නරාවේ~"

එකපාරට කියාන් අයියා රඬ අයියා ගාන්න ලීලාවෙන් මේ පැත්තට එනවා දකලා දුවගෙන ගිහින් රඬ අයියව වටයක් කැරකුවා.. සැක්.. රඬ අයියට කැරකෙන ඒවා ගැලපෙන්නෙ නෑනෙ.. කැරකෙන්නෙත් සිරුවෙන්.. රඬ අයියා කියාන් අයියව එහාට තල්ලු කල්ලා දාලා දෙකක් රවාගෙන ඇවිත් මං ගාවින් ඉදගත්තා..

" අඩෝ මේ මම පොඩ්ඩක් ගිහින් එන්නමි.."

කියාන් අයියට ඒ එක්කම කෝල් එකක් ඇවිල්ලා ෆෝන් එකත් කනේ ගහගෙන එහාඅ ගියා.. කොහොම හිටිය කියාන් අයියද මේ වගකීම සහගත පෙම්වතෙක් වෙලා ඉන්නෙ.. ආදරේ හරි පුදුමයි කියලා සෙනුකයා හතේදි මට කිව්ව එක ඇත්ත වෙනවා තමා එහෙනමි.. මම කියාන් අයියා යනකල් ඉඳලා රඬ අයියා පැත්තට හැරුණා..

" මතක් වුණා ඔයාව.."

රඬ අයියා මං දිහා බලාගෙන ඉඳලා ආයෙම ඔලුව පහතට නමාගෙන එයාගෙ අත් දිහා බලාගෙන ලාවට හිනාවුණා..

" එහෙමද.. කියටද ආවෙ.."

" දැන් හුහක් වෙලා.. සෙනුකයා ඇතුළට ගියා.. මෙච්චරවෙලා එයා එක්ක හිටියෙ.."

" කොහොමද ක්ලබ් එකේ වැඩ.. අල්ලලා යනවද.."

" අපෝ අනේ.. මම ඔයාට පස්සෙ කියන්නමි.. හෙන ගොඩක් තියනවා.."

" මම.."

" ඔයාගෙ ප්‍රැක්ටිස් ඉවරද.."

@Shan

" තාම නෑ.. බලපන් උඹ නිසා කන කට්ටක්.."

" කටු කන්නෙපා අනේ.. මල කන්න.. මම රෝස මලක්නෙ.. රෝස මල ඔන කන්න.. කටු කන්න එපා.. දිරවන්නැති වුණොත් එහෙම.. ඇඤ්ඤ හැපිකව්වො.."

මම රඳා අයිගෙ කමවුලක් ඇගිලි දෙකෙන් අල්ලලා මාග්මෙලෝස් එකක් වගේ පැත්තට ඇද්දහම එයා මගේ අතට පාරක් ගැහුවා..

" ආව් අනේ.."

" ආ.. අර සෙනුක මල්ලි එනවා.. මම පැය බාගෙකින් එන්නම්.. එතකල් ඉන්න හරිද.."

" හා.."

" මම"

රඳා අයිගා ආයෙම මියුසික් රූමස් නියන පැත්තට ඇවිදගෙන යද්දි සෙනුකයා එක්ක හිනාවෙලා මොකක්ද කිව්වා.. මොකක්ද දන්නෑ කිව්වෙ..

" එන්න ඒයි ඔයාට මයිලෝ එකක් දෙන්න.. මගෙ ආදර බව්වා.."

" දීපන්නො ඉතින්.."

" ඉන්න ඉන්න කඩලා බට්ටෙ ගහලම දෙන්න.."

සෙනුකයා මහා වල් විදියට මගේ දිහා බලලා ජේප්ප් ස්ට්‍රෝ එක අරගෙන මයිලෝ එකට ගැහුවා.. ඒකත් මහ අමුතු පරිසර හිතකාමී බටයක් තමා.. ජේප්ප් ස්ට්‍රෝ එක ඔතලා තියෙන්නෙ ඉටිකවරෙකින්.. මරු කන්සෙප්ට් එක ඒකනම..

" උඹට මේ අහිංසක මයිලෝ එකෙහුත් ජේන්නෙ වෙන වෙන ලබ්බවල්.. සැක් බං.. ඔහොම වනවරයෙක් වෙන්නෙපා කියාන් අයිගා වගේ.."

" අඩෝ ආගිගෙ 'අහකට පලයං වනවරයා'.. කෝ ඒකා.. අද ඉස්කෝලෙ ඉන්නෙ.."

" ඇවිත් අන්න හරේ මලක් කඩන්න ගියා.."

" එහෙමද.."

මම මයිලෝ එක කටේ ගහගෙන සෙනුකයගෙ උකුල උඩින් කකුලක් දිගැරලා තියාගන්නා..

" උඹ මට ආදරෙයි නේද.."

" ඒ මොකෝ එකපාරම.."

" ආදරෙයිද කියපන්.. මහපගයා වෙන්නැතුව.."

" ඔ ටිකක් වගේ.. ඇයි.."

" ආ එහෙනම් මගේ කකුල අතගාපන්නෙකො.. සතෙරු මල තැලුවා අර වෙච්ඡුමනගා.. මගේ ඇග රිදෙනවා.. දුක අහන අයියගෙන් බෙහෙත් ඉල්ලගන්න ඔන ගියාම.."

" නොදකින්න.. උඹ කිව්ව නේද ක්ලබ් ගිහින් අමමට්සිරි වෙන ප්ලෙයර් කෙනෙක් වෙනවා කියලා.. මේ වෙන හැට්ද.."

" ඔව් බලාගනින්න.. අමමා.. කකුල් දෙක රිදෙනවා.."

මම එහෙමම බංකුවට කඩාගෙන වැටුණා.. සෙනුකයා බැන බැන පැය බාගයක්ම මගේ කකුල් දෙක අතගැවා..

ටීටපස්සෙ පැය බාගෙකින් විතර රඳවා අයියා ඇවිල්ලා අපි ගෙදර එන්න ආවා.. කියාන් අයියයි සෙනුකයයිත් අපි එක්කම එන්න ආවෙ.. ඒකනිසා කියාන් අයියට පැසෙන්ජර් සිට එක් ඉන්න කියලා මම සෙනුකයා එක්ක පිටිපස්සෙන් ඉදගන්නා.. ආදර බල්ලා නැතුව මමත් හිටියෙ හරි සාකාවෙන් නෙ..

" මේ සතෙරුවා.."

" ඔ.."

" උඹ දන්නවද වමිරු සාපන් කෙනෙක් වෙලා.."

මම ටක්ගාලා සෙනුකයා ඉන්න පැත්තට හැරුණා.. මට එහෙම එකක් රඳා අයියා කිව්වේ නෑනෙ.. දැන් ඒ පගයද ඉස්කෝලෙ කැඩෙට් සාප්ප්..

" මොකක් කිව්වා.. අර පරෙයි ප#යා සාප්ප්ද.."

" ඔව් බං.. බලන්නකො ඒකෙත් හැටි.. ඌ ඩිපියුටි හෙඩ්ස් වෙනවා.. මටනම් පේන්න බෑ ඔකව.."

" මටත්.. මේ රඳා අයියෙ ඔවා මට එහෙම එකක් කිව්වේ නෑනෙ ඒයි.."

" කොහොම එකක්ද.."

" අර සක්කිලි පරෙයිද කැඩෙට් සාප්ප්.."

" දන්නෙ නෑ.. වෙනත් ඇති.. මම දැන් ඒකෙ නෑනෙ.."

" ඔයාට මතකද වම්රුගෙ කට ගාව බර්ත් මාක් එක මොන පැත්තෙද තියෙන්නෙ කියලා.."

එකපාරම රඳා අයියා ඔලුව හරවලා මං දිහා බයවෙලා වගේ බැලුවා.. මං දිහා බලාගෙන ඉඳලා හරියන්නෑ මනුස්සයෝ.. ඩුයිට් කරන වෙලාවට ඉස්සරහා විතරයි බලාගන්න ඔන.. මම රඳා අයියගෙ මුණ ආයෙම ඉස්සරහා හැරෙව්වා..

" ඒ මොකක්ද මල්ලෙ ඒ ඇහුවෙ.."

" ඉන්නකො පොඩ්ඩක්.. කියන්නකො ඔයාට මතකද.."

" මොකක්ද.."

" වම්රුගෙ බර්ත් මාක් එක.."

" මට උගේ මුණවත් මතක නෑ බං.. මොනවද අහන්නෙ.."

" ආ මතක නැත්නම් කමක් නෑ.. මතක තියාගන්නත් එපා.."

මම ආයෙම සිටි එකේ පිටිපස්සට ඇදිලා හේත්තු වුනා.. වම්රුවගෙ එහෙම ලපයක් තියෙනවා තමා කට ගාව.. වලක්ක පරෙයියා.. ඌ හිතුවද දන්නෑ

මගේ සුදුඅම්මියා ලපේට රැවටෙයි කියලා.. මගේ ලප නෑ නමා.. ඒ වුණාට රඳා අයිසා කැමති බැඩ්මින්ටන් ගහන දුම්රුවාට ඇස් දෙකක් තියන අම්මටසිරි වෙන ගැමිමක් තියන මං වගේ කොල්ලෙක්ට විතරයි.. හැමදේටම වඩා රඳා අයිසගෙ පස්ස වැදගත්..

" අඩි උඹට කියන්න බැරිවුණානෙ.. අපේ තාත්තට පොඩි වැඩක් මාවටු වෙන්න ඔන්න මෙන්න තියෙද්දි දසමෙන් බේරුණා.. යකො මතක් වෙද්දි මගේ බොක්කත් කුල් වෙලා යනවා.."

" ඒ මොකද බං.."

" තාත්තා ෆෝන් එක බැලුවා.. මම අයුක අයිසව සේව කල්ලා තිබ්බෙ ඡනෙරු 2 කියලා.. තාත්තා සේරම වැටි එක කියෙව්වා.."

" ඕයි.. සෙනුකයා.. උඹ කොහෙද බල්ලො තාත්තා ෆෝන් එක බලනකල් හිටියෙ.. දන්නවනම් තාත්තා මගේ 2 නමා ලෙප්ට කරන්නෙ.."

" ඉදපත්කො ඉතින් කියන්න.. ඊටපස්සෙ ගැලරියන් බැලුවා යකෝ.. මට ඇඩෙන්න ආවා.."

" අඩි.. මොකුත් අහුවුනේ නැතේද.. මම හැමදාම උඹට කියනවා-"

" නෑ නෑ බං එහෙම මොකුත් ෆෝන් එකේ නෑ.. තාත්තා ලැප් එක බලන්නැති නිසා හොඳයි.. මම ඒකට දාගෙන තිබ්බෙ ඔක්කොම.. අනික මම අයුක අයිසා එක්ක කතාකරන්නෙ වෙන ෆෝන් එකකින් නෙ.. මම බය වුණා ඒකවත් අහුවෙලාද කියලා.."

" බයහිතෙනවා පහයො.. උඹනම් මොකෙක්ද මන්දා.."

" ඒ ෆෝන් එක වහලෙ සිව්ලිම අස්සෙ ගහලා තියන නිසා හොඳයි.."

" සිව්ලිමේ ඉන්න කලවැද්දා ඕක උස්සන් ගිය දවසට ගොඩාක් හොඳයි.. වෙන තැනක හංගගන්නකො.."

" අපේ ගෙදර වෙන තැන් නෑ බං.. කාමරේ දොර ලොක් කරන්නත් බැනෙ.. තාත්තා ඒක වහන්න විතරයි දෙන්නෙ.. තාත්තා පිරිවෙනට ගියාට පස්සෙනම පොඩ්ඩක් ශේප්.."

" කරන මගුලක් සිහියෙන් කරපන්.."

" තාත්තා මේ ළහඳි කිව්වා ගැණුළමයෙක් එක්ක යාලුවුනාට කමක් නෑ හැම දේම කරන්න ඔන සිමාවක් තියෙනවා.. දැන් පොඩි ළමයි නෙමෙයිනෙ කියලා.."

" මම.."

" මම හිතාගෙන ඉන්නෙ කැමපස් ගියාට පස්සෙ ගෙදරට කියන්න.."

" ඈ මොකක්!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" ඔව් බං.. මට මේ හැගිලා ලව් කිරිල්ල ඇති වෙලා තියෙන්නෙ.. යකෝ අපි කුඩු ගහන්නෑනෙ.. මෙව්වර වහන් වෙන්න.. මම තාත්තට කියනවා.. ඔන ලබ්බක් වෙන්නද්දෙන්.. කමක් නෑ.. ගෙදරින් යන්න කිව්වොත් යනවා.."

" ඒ වුණාට බං.."

" නෑ මම කියනවා.. අයුක අයියන් නෑනෙ එතකොට මෙහේ.."

" අනේ මන්දා.. උඹට හොඳයි කියලා හිතෙන දෙයක් කරහන්.."

" මම.. යේකටමා ගුඩුමාත්තියා.."

ඉදගෙන හිටගෙන

පෙරලි පෙරලි එලිවෙනකන් මල් කැඩුවා

අද ෆෝන් එකවත් නෑ අපෙ අප්පොච්චා

පොලොවෙ ගහලා කැඩුවා

අද ෆෝන් එකවත් නෑ අපෙ අප්පොච්චා

පොලොවෙ ගහලා කැඩුවා.. "ඉමහි"

මම අනේ තිබ්බ ටිගු එක රෝල් කල්ලා රැවුලක් වගේ හදාගෙන ඒක මුණෙන් තියාගත්තා.. පැමිණි සියලු දුක් සෙනුකයා ඉන්නකල් ඉතින්

පැණිරසයි වගේ තමා..

" ඉල්ලීන්දාරි කාලේ උමමමමමබල වාගෙ නොවෙ අපි
කාලකණ්ණි වැඩ කෙරුවෙ නැහැ.."

" කොහොමත් ඒ කාලෙ තාත්තේ මෙ වගෙ නැතේ
ඉන්ටර්නෙට් ෆේස් බුක් තිබ්බෙ නෑ.." (සනෙරු පගයා)

" අයිසයිසයිසො අයිසො අමමියෝ මෙන්න තාත්තා ගහනෝ
අයිසයිසයිසො අයිසො අමමියෝ එළුව එළුව ගහනො.."

සෙනුකයා උගේ කවර් එක ඉස්කෝලෙ දාලා ආපු ගිවාර් එකේ පිටපැත්තට
බෙරයක් ගහහා සිංදුවට සමවැදීගෙන එන්නෙ..

" සෙනුකයා බීට් ඩ්‍රොප් බීට් ඩ්‍රොප්- Hold on

අප්පොව්ව් මතකදෝ

උඹ කොලාගැට කාලෙ නටපු නාඩගම්

කොලාකම් මං කළොත් වැරදිසිදො

බෙල් බොටමක් ගහගෙන පෙම් කළ පෙම්වතා

පුතුගෙ ප්‍රේමයට දුශ්ටයා වෙලා

හර්දෙ මාළියා බිඳ දමා මෙයා

කන්බෙර පැලෙන්න සැර කතා කියා

somebody gonna get hurt daddy~

nobody cannot even try to stop me

yes i'm in love that beauty

no i never feel guilty

you're in forties and i'm in twenties

yes i'm ready to face it

කොපමණ බාධා ආවත් work it

එපා පාරන්නට මේ අපගේ සිත් when you fall in love there's no exit!!"

" ඒ හුස්ම විකක් ගනිත්.. යකෝ උඹලා දෙන්නා මුත් දෙන්නව කොහෙනද බං හොයාගන්නෙ.."

කියාත් අයියා අපේ සිංදුව මැද්දෙන් පැනලා කැවා.. මගේ රූප් එක කඩාකප්පල් කල්ලා දැමිමා..

" හැයි මුකත උයා.."

" උඹලා දෙන්නට ඔහොම හැමතිස්සෙම බලයෙන් ජවයෙන් පිරිලා ඉඳලා මහන්සි නැද්ද බං.. සිරාවටම මටත් මහන්සි උඹලා දහලන දැහලිල්ල බලගෙන ඉඳලා.."

" උදේට නෙස්ටමෝල්ට් බොන්න ඒයිම.. ආ නෑ තවුසෙ උදේට ගහලා අරිනවා නේද අර සප්ලිමන්ට එකක්.. ඒකට ජවය එන්නැද්ද හලෝ.."

" උඹලගෙ ගංජා පවර් එක වගෙ ඒක වැඩ නෑ බං.."

" මේ මේ වනවරයා බලු කතා කියන්නෙපා.. ගංජා පැළයක් අපි ඇහින්නවත් දැකලා නෑ.."

" ඔක නවත්තපන්.."

කියාත් අයියා එකපාරමමුණ හට්ටියක් කරගෙන රඬ අයියා දිහා බැලුවහම රඬ අයියන් ලාවට හිනාවෙලා කට පිහාගන්නා..

" ඔන්න ඇ මහින්දාගමනයේ ග්‍රීක් වර්ගන් එක මම කියන්න යන්නෙ.."

" අඩෝ කියහන් මොකක්ද මොකක්ද.."

@Shan

" ඔන්න බං ඇතිනද විනස්ද කවුද අර ඉන්නෙ බං මීට වල ගය්ටෝව එක පත්තුකරන එක්කෙනා.. ඔන්න බං.. සුදු දිග ඇඳුමකුත් ඇදගෙන, ගාල කඩාගෙන, රෙදිත් කඩාගෙන පටාවාරා වගේ..ම නෙමෙයි පටාවාරා දිව්වෙ ඇඳුම් නැතුවනෙ.. සැක් පටාවාරා කැල්ල මේකට ගැලපෙන්නැ.. ඔන්න දුවගෙන දුවගෙන දුවගෙන යනවලු හොඳේ.. කවුරු වගේද.."

" කවුරු වගේද.."

" මුවා වගේ!!!"

" ආහා ඉතින් ඊටපස්සෙ.."

" ඊට පිටිපස්සෙන් දුවගෙන එනවලු සිලිං බිලිං ගගා රා කළ අසුදාහක් පොවපු අටලොසක් අක්ශොහිතියක් වගේ හයිස හත්තිය තියන විසාල ඇමබැටට පිඹුරු තඩියෙක්.. කවුරු වගේද.."

" කවුරු වගේද.."

" තිස්ස වගේ.."

" හමමට.."

" ඊටපස්සෙ අර ග්‍රීක දේවතාවිගෙ අහල් අටේ හයි හීල් එක ගියාලා මොකක් අස්සටද බං.."

" කාණුවක් අස්සට නේ.."

" අන්න හරි කාණුවක් අස්සට.. එහෙම ගිහින් ග්‍රීක් ගොඩගෙ රෙද්ද සුළඟේ පාවි ගිහින් අපි ඉස්සරහා දණ්ඩ නමස්කාරය කළාලු.. කවුරු වගේද.."

" කවුරු වගේද.."

" කවුරුත් වගේ නෙමේ.. ඒක මම නිකම් ඇහුවෙ.."

" ආ.."

" ඊටපස්සෙ අර පිඹුරු තඩියා දුන්න උලුක් කරගත් දේවානම්පියතිස්ස වගේ කෙළගෙන ඇවිත් අර දේවදූතිකාවක් වගේ ඉන්න මාරදූතිකාවගෙ ඇහටම

පතබැවුණාලු.. ඒකට කියන්නෙ කොහොම කියලද දන්නවද.."

" නෑනෙ.."

" ඒකට කියන්නෙ ෆෝල් ඉන් ලව් කියලා.."

" ආ හා.. ඉතින්.."

" මේ ඡනෙරු!!!"

" ඉතින් වෙස් මාරු කරන පිඹුරු තඩියා ෆෝල් ඉන් ලව් නෙ දැන් අර ග්‍රීක දූතිකාවට.. එහෙම වෙලා එයාගෙ හිත ආතරෙන් මුසපත් වෙලා හැමදාම හයිලෙවෙල් හංදියෙ ගුවන් පාලම අස්සෙයි, දෙල්කද් පොල ගාවයි, මරදාන ස්ටේශන් එකෙයි කොටින්ම ලොතරැයි කුඩු අස්සෙ, බස් හෝල්ට් වල, සිසිප් එක ගාව, ඉස්කෝලෙ ඉස්සරහා කැෆේ එකේ, කැරමල් පමකින් එකේ පවා රැකගෙන ඉඳලා අර දූතිකාව දැලේ දාගත්තලු.."

" වැව.."

" ඡනෙරු ගහනවා මා උඹට දැන්.."

" අපි බයයි ඔවාට.."

" හැබැයි රඬ.. මම-මම-"

" වරද් ඔක ඇති දැන්.. උඹ ඔවා ගනන් ගන්නෙපා.."

" ඔව්.. අපි ඇත්ත කතාකලාට ඔයා ගනන් ගන්නෙආ සුදාන්තියා.."

කියාන් අයියා අපි සේරටම රවලා ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකත් තුරුල් කරගෙන සිටි එකට හේත්තුවෙලා ගට්ට් එකෙන් අහක බලාගෙනම ඉදියා.. ඇත්තනෙ කිව්වෙ ඉතින්.. මහින්දාගමනය ග්‍රීක වර්සන් එක..කියාන්ගියාගමනය..

ඔතරිට උණ ලමයි.. ඒකයි ඊයෙ රූ එන්න බැයිවුනේ.. අද පුලුවන් වුඔත් එන්නම හොඳේ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

@Shan

ලවලි බැනා විත් හිස් හිව්වි මාමා ඇන්ඩ් පොඩ් මාමා ☹️

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ග්‍රොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

90 කොටස

" ඉට්ස් බෝයිපෙන්ව උස්සගෙන යන ටයිම.. ඔහොම ඉන්නෝ~"

මම රඳා අයියලගෙ ගෙදරින් කාර් එක පාක් කල්ලා එයා එළියට අඩිය තිබ්බා විතරයි කාර් එක වටෙන් දුවගෙන ගිහින් රඳා අයියගෙ කරේ එල්ලුනා.. එහෙමම මම බිත්තියකට වස්ස වුණු හුනු පැටියා වගෙ බිමට රූටගෙන වැටෙන්න ගිහිල්ලා රඳා අයියා මගේ කකුල් දෙකෙන් අල්ලලා උස්සගෙන ආයෙම පිටෙන් තියාගත්තා..

" දහලන්නැතුව ඉදපන්නකො එක විනාඩියක්.."

" ආ එහෙම කොහොමද.. දහලන්න ඕන කාලෙ දහලලා කියලා ඉන්න ඕන.."

රඳා අයියා මාවත් උස්සගෙන ගෙට යද්දි මම ඒ මනුස්සයාගෙ බෙල්ල වටේ අත් දෙක ඔතාගෙන උරහිසින් නිකට තියාගත්තා.. ගෙට යද්දිම සාකිව්වා මල් ගහක්ම බිම හෙළනවා.. අපි එනවවත් දැක්කෙ නෑ.. මම හිමිට රඳා අයියගෙ කනට පාත් වුණා.. මේ ආඨා අයියා සෝෆා එකේ හාන්සිවෙලා සවුන්ඩස් මියුට් කරපු හව් වු ට්‍රේන් යෝර් ඩ්‍රැගන් දාගෙන කොට්ටෙකුත් තුරුල් කරගෙන හිනාවෙව් මල් කඩනවා.. කණ්ණාඩි දෙකත් රූටටලා නහය අද්දරටම ඇවිල්ලා.. දැක්කහම මතක් වෙන්නෙ බොස් බෙබ් කණ්ණාඩි දාලා වගේ.. අවුරුදු තිහක් වුණාට හෙන යන්ග් බෝයි ලූක් එකක් තියෙන්නෙ.. ඔකට තමා අපේ මාමා රැවටෙන්නැත්තෙ..

" අපි උඩට යමු.. එයාට මල කඩන්න දීලා.."

" මම.."

මම රඳා අයියගෙ පිටෙන් බැහැලා හිමින් හිමින් පඩිපෙළ දිහාට අඩිය තිබ්බා..

" කවුද කියන්නෙ මගෙ ලොකුකම කියලා.. ඔයාට විකාරද.."

" ඔව් දන්න කියන කාලෙ ඉදන්ම එහෙමනෙ.. ඔය හරියෙ වරායක් තියනවා නේද.."

" නැව් නගින්න.. වෙන මොකකටද.."

" හෙන කැලේක ඉදන් කෝල් එකක්වත් ගන්න බෑනෙ.."

" ඔව් ගහක් උඩ නෙමේ පර්වතයක් උඩ හරි කමක් නෑ ගන්න ඔන.. මම කිව්වද ඔයාට ඔය වන්නියෙ යන්න කියලා.."

" අනේ හරිම දුකයි.. පව්.. ඇබෙන්න එනවා.. මම අඩන්නද.."

සැක් මාමා ගහක් උඩ නැගගෙනද කෝල් එක අරන් තියෙන්නෙ.. ඔකතමා කියන්නෙ ලව් සික් එක ඔලුවට ගහගන්න එපා කියලා.. ආධ්‍ය අයිසා ලොකුවට කතාකරද්දි හුරුල් වෙන්නෙ නෑ.. මට දැනෙන්නෙ හෙන පරිනත වෙච්ච නාකි ජෝඩුවක් උමනා දේවල් කතාකරනවා වගේ එයාගෙ කටහඬින්.. අපි දන්නෙ නෑ මාමට ඉතින් එයාගෙ සාකි හෙනට වටිනව ඇතිනෙ.. හොඳ වෙලාවට මම හොඳ බෝයිපෙත් කෙනෙක් හොයාගත්තෙ.. නෑ එයානෙ මාව හොයාගත්තෙ.. හැබැයි මමත් එයාව දැනගෙන හිටියනෙ.. හිටියට කැමති නෑනෙ.. කැමති නැතිවුණාට දැන් යාළුවෙලා ඉන්නෙ.. කමක් නෑ කෝමහරි රඳා අයිසයි එයාගෙ ඇස් දෙකයි පස්සයි නහයයි ඇහිබැමයි ඔක්කොම මගේ.. මම යන්න තියපු අඩියත් ආපහු පැත්තට හරවලා රඳා අයිසගෙ කම්මුලට හාද්දක් දීලා ආධ්‍ය අයිසා හැරෙන්න කලින් උඩට දුවගෙන ආවා..

" අපේ අයිසත් මාරමනුස්සයෙක් තමා.."

රඳා අයිසා කාමරේට ඇවිත් දොර වහලා සොක්ස් දෙක ගලවලා ගානට හරියට බිත් එකට විසික් කලා..

" ඒ මොකද එහෙම කිව්වෙ.."

" නෑ ඉතින්.. පුරුදු නෑ වගේ ඔහොම කතාකරනවා.."

" පුරුදු වෙන්න වෙයි.. ඒකනෙමෙ.. ඔයා මට කිව්වෙ නෑනෙ එයා ඒ දෙන්නට කැමතිද අකමැතිද කියලා.. ඔයාගෙ ඔපිනියන් එක කොහොම එකක්ද.."

" මගේද.. මට එහෙම ප්‍රශ්නයක් නෑ.. ඔයා කියද්දි නම් මුලින් හෙන සප්‍රයිස් එකක් වගේ දැනුනා.. ඒත් ඉතින් අයිසා සතුටින් ඉන්නවනෙ.."

" එහෙනම් කමක් නෑ.."

" අද ක්ලබ් එක මොකද.."

මම කවුච් එකෙන් ඉඳගෙන කකුල් දෙක උඩට අරගෙන ක්ලබ් එකේ මුල ඉඳලම වෙච්ච දේවල් රඟ අයිසට කියන්න මතක් කරගන්නා.. මාව දාලා ගියනෙ පස්සන් උඩ දාගෙන.. එතන ඉඳන්ම කිව්වනම් හරි..

" ඔයාට කියන්න ඔයා මාව දොර ළග දාලා ගිය වෙලේ මට දුක හිතුනා.."

" ඒක කිව්ව ටෝන් එක විතරක්.. මම ඔයාව ගිහිනි මහලු නිවාසෙකට දැමිමා වගේනෙ.."

" එහෙම තමා අනේ දැනුනෙ.. ඔයාට තේරෙන්නෑ සුදාමමියා මගේ දුක.. ඉතින් හරිද.. මම දොර ඇරගෙන ඇතුළට ගියා.. ගිහිනි මොකුත්ම කරගන්න හමුවුණේ නෑ දොර ගාව ඉඳපු වෙලුසුමනයගෙ ඇහේ වැදිලා බමප් වෙලා ගිහිනි දඩාස් ගාලා දොරේ වැදුණා.."

" වෙළුසුමන..??"

" ඔව් ඔව් වෙළුසුමන.. මගේ කෝච්ඡාරයා.. ඔයාට කියන්න ඔයාටත් වඩා උසයි.. නිකන් ගූගල් ඩැව් කෙනෙක් වගේ.. වයසයි.. කොණ්ඩෙන් ඉදිලා තියෙන්නෙ.. ඒත් හිතන් ඉන්නෙ හරි තරුණයා.. තාරුණ්‍යයේ පොපියන වමන්කාරය කියලා.. මට අද අපහාස කල තරම.. මම කෝච්චගෙ ඇ- අහ්ම මම කිව්වෙ එහෙම කියන එක හොඳ නෑනෙ මම අලුතින් ගිය ළමයෙක්නෙ.."

" ඉතින්.."

" ඉතින් මුලින්ම මට බැන්නා ලේට් වුණා කියලා.. ආයෙම ලේට් වෙන්න එපා කිව්වා.. ඊටපස්සෙ ස්පෝර්ට්ස් හිස්ට්‍රි එක ඇහුවා.. ඩයල් එක අපේ ඉස්කෝලෙමයි ගිහිනි තියෙන්නෙ.. ඔල් බෝයි කෙනෙක්.. මම ඉතින් ඒකනිසා මනුස්සකමට හිනාවුණාම කෝච් මට රැව්වා.. නැලවෙන්න තියාගන්න එපා කියලා.. හරියට තිතට වැඩ කරන්න ඔනලු එයාට.."

" ඇත්ත තමා.."

" අනේ මේ.. නිකන් ඉන්නවා.. කවුද නැලවුනේ.. මම නැලවුණේ නෑ.. මම පපුව ඉස්සරහට දාගෙන ගැමිමෙන් හිටියෙ.."

රධ්‍ය අයියා මගේ පපුව දිහා බලලා ආයෙම මුණ දිහා බැලුවා..

" ඉතින්.."

" ඊටපස්සෙ විනාඩි පහළොවක් විතර එයා කොච්චර සැරද, ඩිසිප්ලින් කියන්නෙ මොනවද, කාලය කොච්චර වැදගත්ද බලා බලා ඔහොම හැලි ගොඩක් කියවලා ඒ වෙලාව නාස්ති කලා.. එයාට නාස්ති කරන්න හොඳයි මම කළොත් තමා.. ඊටපස්සෙ.."

මම මුණ ඇදකරගෙන රධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒ කැල්ල මම කියන්නම ඔන දෑ.. කිව්වොත් මට ජීවිත කාලෙම පසුතැවෙන්න සිද්ද වෙයිද..

" ඇයි නැවැත්තුවෙ.. ඊටපස්සෙ.."

" ඊටපස්සෙ සර් මට..මට- සරනේරුව කිව්වා.."

රධ්‍ය අයියා හොඳට මගෙ මුණ දිහා බලාගෙන ඉඳලා තොලක් හපාගත්තා.. ඊටපස්සෙ ටික ටික කට පුමබගෙන ඉඳලා හෙන ගහන්න වගෙ කාමරේ දෙක වෙන්න හයිසෙන් හිනාවෙලා මැරෙන්න හඳුවා. හිනාවෙලා හිනාවෙලා මම දුන්නෙ කකුල් පාරකින් කවුට එකෙනුත් බිමට පතබැව්ලා බිමත් බදාගෙන හිනාවෙන්න ගත්තා.. හරි හිනා.. අපිටනම හිනායන්න නෑ..

කොහොම වුණත් ඒක තමා අවුරුදු විස්සකට මම කරපු ලොකුම මෝඩ වැඩෙ..

" අම්මොහ්.. වරද්.. සරනේරු.. ඒක.. හම්මොහ්.. හුස්ම.."

" ඔක නවත්තපන්.."

" සරනේරු කියන්නෙ.. අම්මොහ්.."

" කැන වවුලා..!!!"

" සරනේරු.. කේන්ති ගන්නෙපා බ්-බ්බ.."

" රධ්‍ය අයිසෙ!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" මලකඩ කන.. සරනේරුලු වරද්.. ඒක.."

" අනේ මේ නටපං.. මගුල.."

මම බිම පතබැවිලා ඉන්න රධ්‍ය අයිසෙගෙ බඩට පාරක් කකුලෙන් ගැහුවා..

" හරි හරි කවුරුත් හිනාවෙන්නෙ නෑ.. ඊටපස්සෙ.."

" මොකුත් නෑ.. තවුසෙ පලයන්.. මම කැමති ආධ්‍ය අයිසට.."

" සර- වරද්.. මේ බලන්නකො.. ඇයි අපේ අයිසට කැමති.."

" මම තවුසෙට කැමති නැති නිසා.."

" ආ කමක් නෑ.. මම ඔයාට පික් පික් ගන්නැති තාරපැටියෙකුත් ගෙනාවා.."

" යනවා යන්න.."

මම ගස්සලා පුප්පලා ආධ්‍ය අයිසට හොයාගෙන යද්දි ආධ්‍ය අයිසා පඩිපෙළ නැගෙනෙත දේව දූතයා වගේ ඇවිත් මම එන වෙගෙට මගේ ඇහේ හැප්පුනා.. මම ආයෙම දෙවෙනි වතාවටත් ආධ්‍ය අයිසෙගෙ අත උඩට මතමාලි වගේ ලැන්ඩ් කරාම රධ්‍ය අයිසා දෝත බදලම මම පහළට රෝල් වෙලා යන්න නොදි අල්ලගන්නා..

" වූටියො.. තා පොඩ්ඩෙන් බිම.."

" ඔයා මට වැටෙන්න දෙන්නැතුව අල්ලන් ඉන්නවනෙ.."

මම ආධ්‍ය අයිසෙගෙ සංසුන්කමින් පිරුණු හැඩ මුණ දිහා බලාගෙන ඇහි පිල්ලම් දෙක තුනකුත් ගහලා කෙලින් වුණා.. මාමා දන්නවනම් මම එක ගෙයි කන්න ලැස්තිය කියලා.. මාව බුලත් හපයක් කල්ලා දාවි..

" ආවා කියලා කියන්නවත් බෑ නේද්.. හොරු දෙන්නා වගේ ගෙට එනවා.."

" අනේ යන්න හොරෙක් ආවනම් එහෙම ගෙදරම අතගාගෙන ඔයාවත්
ලස්සන් තමා යන්නෙ.. හව් වු ට්‍රේන් යොර් ඩ්‍රැගන් ලම්සනයිද.."

හව් වු ට්‍රේන් යොර් ඩ්‍රැගන් එකට වඩා හව් වු රයිඩ් යොර් බෝයි ලස්සනයි..
කොහෙද මේවා කට්ට එනවා.. සෙනුකයා හරි රඬ අයියා
වගේනම්කියන්න තිබ්බා.. මේ වැඩිහිටි සමාජයට මගේ නොහොබිනා
කතා කියන්න පුළුවන්ද.. බැහැනෙ..

" ලස්සනයි ලස්සනයි.. කෝ පොඩි.."

" අනේ මේ ඔය ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා ගැන කතාකරන්නෙපා..
මම යන්න යන්නෙ.."

" ආ යමු යමු.. මම කොයිවෙලේ ඉඳලද බලන් ඉන්නෙ ගෙදර එනකල්..
ගිහින්නකමු.."

" ඔයා කැමත් හැදුවද අයියෝ.. හරි වදේ තේද මම නිසා.. එහෙම නෑ
නෙහි.."

" අපොයි ඔව්.. වදේ තමා.. යමු යමු පහළට.."

මම ආඬ අයියන් එක්ක පහළට ගිහින්න එයා කැම බෙදලා දෙනකල් මගේ
කතාවේ ඉතුරු ටික එයාට කිව්වා.. මේවා හිතේ තියන් ඉඳලා පුපුරලා
ගියොත් එහෙම.. ඒකටනෙ මට හිත හොඳ දුක අහන අයියෙක් දීලා
තියෙන්නෙ..

" ඔයාට කියන්න මගෙන් ඇහුවා පලපු ගවුමක් ඕනද කියලා පැප්න්ට්
එකකට යන්නෙ.. ලස්සන තිබ්බට මිදිල වැඩිත් ලස්සන වෙන්න ඕනලු..
පිස්සු තමා.. ඒ මිදිවට ලිඟ්ට එක යුස් කරන්න දුන්නෙත් නෑ.. මම අහන්නෙ
මගේ නම ඡනෙරු නෙ.. සරනේරු නෙමෙයිනෙ.. මම කැමතිම නැත්තෙ
මගේ නම කෙලෙසනවට.. වරද් කියන කැල්ලට එහෙම මොකක් හරි
කිව්ව නම් මම අපේ මාමට කියලා දත් ටික උගුල්ලනවා වෙළුමනගෙ.."

" කාට කියලා..??"

ආඬ අයියන් ඉතින් හෙන ආස ඇති අපේ මාමා ගැන අහන්න.. ඉදපන්කො
අඹරන්න මම..

" අපේ මාමා අනේ.. ඔයා දැකලා නෑනේ.. ගමේ ගියානම් බලන්න තිබ්බා.."

" එහෙමද.."

" ඔව් මාමනේ වරද කියනකැල්ල තිබ්බේ.. අපේ මාමා ඔහොම හිටියට මහ බුලත් මඩිස්සලයක්.. හමතිස්සෙම බුලත්මයි කන්නේ.. තුන්වෙලටමත් කනවනේ.."

ආධ්‍ය අයියා හිනාවෙගෙන ඉදියට බත් ඉක්මනට ඉක්මනට බෙදාගෙන යනවා මට දැනුණා.. මට කරපු කියපු අපහාස වලට මම පලිගන්නවා මාමේ..

" මාමා ඩෙන්ටල් ඩොක්ට කෙනෙක්නේ.. බුලත් කන්න හොඳ නෑනේ වුට්.."

" ඒකතමා.. නොමහ ගියානේ පහුගිය ටිකේ.. එයාව හදාගන්න කවුරුහරි හොයාගන්න ඔන.."

" ඒකනම් හරි තමා.. අපරාදෙනේ ඔයාගෙ මාමා.."

" ඔව්.. අනික නාන්නෙත් නෑ අනේ.. වැඩක් නෑ අපේ මාමා ගැන කියලා.."

" අපෝ නාන්නෙත් නැද්ද ඔයාගෙ මාමා.."

" නෑ කමමැලිලුනේ.. ඒකතමා හැට්.. තේද අනේ.."

" ඔ-ආ.. එහෙමද.. ඒකතමා.. එන්නකො කන්න.."

ආධ්‍ය අයියා මගේ අතට කෑම එක දුන්නම මම ඒකත් අරන් හැරෙද්දි රඳා අයියා මහ කැන හිනාවක් දාගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා වතුර විදුරුවක්ම ගහලා ඇරියා.. උඩරුවාමඩමෙන් ඇහිද ගත්ත ගස්බෙල්ලා..

" පොඩි ඇති කන්න.."

" බෙදලා.."

"ආ බෙදාගන්න බෙදාගන්න.. හැමදාම මම බෙදුවහම වැඩියි කියලා නටනවනේ.."

" ඒකතමා බෙදාගන්නපන්.."

මම බෝවි කැල්ලක් කට පැත්තකින් තියාගෙන හපාගෙන හපාගෙන ගියා.. මාමට නම් මරු.. උයන්න පුලුවන් හබ්බෙක් ඉන්නවනෙ.. මට..?? කමක් නෑ පොශ් කෑම හරි උයාගන්න පුලුවන් අවුලක් නෑනෙ.. උයන්න පුලුවන්ද ඇහුවහම හෝඩියම දන්නවයි කියන්නෙ.. පිස්සු කව්වෙක් නමා..

" ලස්සන වුණාට මදි ඔක්කොම කන්න ඔන.."

රඳා අයියා මං ගාවින් නැගිටලා ගිහින් පිහාන සෝදගන්නම ආරා අයියා ද නෝට බුක් කියලා නිකොලස් ස්පාර්ක්ස් ගෙ එක්දාස් නමයිස බර ගනන් වල රොමෑන්ටික් නවල් එකක් දිගැරගෙන මං ගාවින් වාඩිවුණා.. ඉස්සරනම කියෙව්වෙ ඉතින් රිසර්ව් පේපර්ස්නෙ.. පොඩි මාමා දියුණුවෙලා.. හැබැයි නවල් එක රොමෑන්ටික් වුණාට ඇලී , නෝආ ගෙ තුරුලෙ මැරෙනවා හොස්ටිටල් එකේ ඇඳක් උඩදි.. ඒ දෙන්නම මැරෙනවා.. හරි අමුතු දුක හිතෙන ඒත් සතුවත් හිතෙන කතාවක්.. ඇත්තම ආදරණීය කතාවක්.. මම ඔක කියෙව්වෙ අටේදි.. අපේ ලයිබ්‍රි එකෙන් පොත ගන්න බැරි වෙලා ඊටපස්සෙ දවසක් ඔක ගයනිකා මැඩම ගාව තියනවා දැකලා ඉල්ලන් කියෙව්වා.. ඒ මැඩම හරි හොඳයි.. මට ඒ පොත දන්නා කියවන්න කියලා..

" I am nothing special; just a common man with common thoughts, and I've led a common life

...But in one respect I have succeeded as gloriously as anyone who's ever lived: I've loved another with all my heart and soul; and to me, this has always been enough.."

මම පොතේ මට මතක තියෙන ලයින් එකක් කිව්වහම රඳා අයියා කෑම එකත් බෙදාගෙන ඇවිත් මගේ ඉස්සරහින් ඉදගත්තා..

" The best love is the kind that awakens the soul; It brings us to many other things; It plants a fire in our hearts and brings peace to our minds.."

ආරා අයියයි මමයි එකපාරම පාඩුවෙ කෑම එක අනාගෙන කන රඳා අයියා දිහා බැලුවා ..

" ඔයා ඒක කියවලා තියේද.."

" ඔව් මම කැමතිම නවල් එකක්.. රොමෑන්ස් කැටගරි එකෙන්.."

" ආ ඔව්.. මම මෙක ගත්තෙන් පොඩ්ගෙ කලෙක්ගන් එකෙන්.."

මම කල්පනා කලා කලා.. මගේ ඔලුවේ මොකක් හරි පත්තුවෙන්න
හදනවා.. ඒත් නිමිලා යනවා.. මම ඇස් දෙක පියාගෙන කල්පනා කලා..
වුණා.. වුණා.. කල්පනා වුණා...!!

" ආ තවුසෙ...!!!! තවුසෙ මගේ පොත ගත්තා.. දවසක්.."

රඳා අයිසා හිමිහිට මට ඇහැක් ගහලා කෑම එකෙන් කටක් කෑවා.. මම
කකුල දික් කල්ලා රඳා අයිසගෙ කකුලට පාරක් ගැහුවහම ඒකා මගේ
කකුල් දෙක එහෙමම ලොක් කරගත්තා.. මම ඇදලා ගන්න හැදුවත්
බැරිවුණා..

" ඇයි ඉතින් මෝනින් එසෙමබ්ලි යන්නෙ නැතුව පන්නියට වෙලා නවල්
කියෙව්වෙ.."

" මගේ බඩ එදා ඇත්තටම රිදුණා.."

" ඒ මොකක්ද වූව් ඒ කතාව.. මම දන්නෙ නෑනෙ.."

" ආරා අයිසෙ මේ පොලොස් කොට්ටෝරුවා මම ඔක කියව කියව ක්ලාස්
එකේ ඉද්දි පොත ගත්තා.. එසෙමබ්ලි ගියේ නෑ කියලා.. ඒ ද නෝට්ටුක්
පොත තමා.. දැන් නෙ මට මතක් වුනේ.. මම පණ බයේ හිටියෙ ගයනිකා
මැඩමට පොත දිගන්න විදියක් නැතිවෙයිද කියලා.."

" ආහ්.. මට දැනුයි මීටර් වෙන්නෙ මෙයාලගෙ ලව් එක බිල්ඩ් අප් වෙන්න
ඇත්තෙ කොහොමද කියලා ..එහෙමත් වුනාද.."

" ඔව්.."

" ඇයි පහුවදා මම ගෙනැල්ලා දුන්නැද්ද ඒක.. ඒවා කියන්නෙ නෑ.."

" ඇයි මට පොතෙන් ඔලුවට ගහලා ගියේ.. ඇයෙ කියැව්වොත්
දණගස්සනවා යැයි යැයි මගුලක් කියලා ගියේ.."

" දණගස්සනවා තමා.."

රධ්‍ය අයිියා ආධ්‍ය අයිියට පේන්නේ නැතිවෙන්න මගේ දිහා අර හෙන දිග ඇස් පිහාටු තියන ඇස් දෙක යටින් බලලා ලාවට හිනාවුණා.. සැකි.. මොකක්ද ඒ කිව්ව කතාව..

" ඇයි තවුසෙට නැගලද.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ කට විතරක් හොලවලා ඇහුවහම රධ්‍ය අයිියා උරහිස් අකුලලා 'දන්නැ' වගේ සයිත් එකක් දීලා පාඩුවේ කන්න ගත්තා.. මම කකුල ඇදලා මං ගාවට ගත්තා..

" හැලපයා.."

" මෙයාලා අවුරුදු හතක්ම වෙත් වෙලා ඉන්නවනේ.. දුක හිතෙනවා ඒකටනම්.."

ආධ්‍ය අයිියා පොතේ පොඩ්ඩක් කියවලා ඒකෙ අස්සට බුක් මාක් එකක් දාලා කාණ්ණාඩ්දෙකත් ගලවල ඒකෙ උඩින් තියලා පුටුවේ පස්සට හේත්තු වුණා..

" ඔව්.. නෝවා ලෝක යුද්ධෙට යනවනේ.. ලස්සනයි ඒත්.."

" මම මේ කාලෙකින් කියවන්නේ.. නයිට් තියන දවස්වලට ගිහින් කියවන්න හොඳයි.."

මම ආධ්‍ය අයිියා කිව්ව එකට ඔලුව වනලා කෑම කාලා ඉවරවෙලා ගිහින් පිහාන සේදුවා..

" ලස්සන වුණාට මදි.. පිහාන හරියට හෝදන්නෝන.."

" අනේ මේ.. මම ඒක බලාගන්නම්.."

" හතේ මේ වලිකොකු දෙක එක්ක ඉදලා මගේ ඔලුව කැක්කුම ගත්තා.."

මම ඒ වුණාට ආධ්‍ය අයිියට හිනාවෙලා රධ්‍ය අයිියට රවාගෙන කාමරේට ගිහින් ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකේ ඔබාගෙන ආපු ශෝට්ට්ස් ටීෂර්ට් එකයි අරගෙන වොශෆ් එකට ගිහින් හොඳට නාගත්තා.. මහන්සිවෙලා මහන්සිවෙලා ඇහට වතුර වැටෙද්දි මාරම සනීපයි.. මම අර නවල් එක ගැන කල්පනා කලා..

මමත් ලාවට දැනෙනවා මමත් එක්දාස් නමයි හතළිහේ දකුණු
කැරොලිනාවේ සිබ්බක් දූපතේ සැණකෙලියක් බලන්න ගිහිනි ආදරේ
මුලින්ම දැක්ක නෝවා කැල්හෝන් වගේද කියලා.. නැත්නම් අවුරුදු
දාහතේදි හැමිල්ටන් උරුමක්කාරිය වෙච්ච ඇලි හැමිල්ටන්ද කියලා.. මමත්
නෝට්ටුක් එකේ හිටියනම්..මම හිතන්නෙ මේ ගෙවෙන්නෙ නෝවායි
ඇලියි ගත කරපු මුල්ම වසන්ත කාලය.. ඒ කාලෙ එයාලා හුහක් සතුටින්
හිටියා නෝවාගෙ අර අතැරලා දාපු පරණ ගෙදර.. ඒත් ඉතින් හැමදේම
කඩාකපල් වුණානෙ හැමිල්ටන් පවුලෙන් නෝවා දුප්පත් කියලා
දැනගත්තම.. ඇලිව ගෙනැල්ලා හිරකරගත්තා.. නෝවා දෙවෙනි ලෝක
යුද්ධෙට ගියා.. අවුරුදු හතක්ම ගෙව්ලා එයාලා හමුවුනාම ඇලි විවාහ ගිවිස
අරගෙන..ලස්සන ලෝයර් කෙනෙක් එක්ක.. අන්තිමට හැබැයි එයාලා
එකතු වෙනවා.. ඒත් ඇලිට ඇල්ගයිමර් කියන ලෙඩෙ හැදිලා මතක
අමතක වෙනවා.. සැරින් සැරේ නෝවා මතක් වෙනවා.. ආයෙම අමතක
වෙනවා.. ඔහොම ඉද්දි එකදවසක් උදේම රෝහලේ හෙදියක් දකිනවා ඇලි
නෝවා රෝහල් ඇඳක එකිනෙකාගෙ තුරුලේ සාමදානෙන් සැනසිල්ලේ
ස්වර්ගයට ගිහිනි ඉන්නවා.. අන්තිමේදි කුරුල්ලො දෙන්නෙක් පියාඹලා
යනවා.. ඒකතමයි කතාව.. කෙටියෙන්.. දුක හිතුණත් ලස්සන කතාවක්..
කතන්දර කියන්නෙ වෙනම ලෝකයක්.. ඒක දැනෙන්නෙ කියවන
කෙනෙක්ටම විතරයි..

නවල් එකක් අස්සෙ මට ගැණුකෙනෙක් වගේ ලොකු තොප්පියක් දාලා
බටර්කප් මල් කිනිත්තක් අතේ තියන් මිටියාවතක් දිගේ හුළහෙ යන දිග
ගවුමක් ඇඳන් තාලෙට සිංදුවක් මුමුණන ගමන් යන්නත් පුලුවන්.. නැත්නම්
පිරිමිකෙනෙක් වගේ ලොකු බොත්තම අල්ලපු අනර්ඝ කබායක් ඇහේ
දාගෙන බස්තමෙන් පොලොවට තට්ටු කර කර අශ්ව කරන්නෙකින් ගමන්
යන්නත් පුලුවන්.. එහෙමත් නැත්නම් දහ කොල්ලෙක් වගේ මුළු ගමක්
දෙවනත් කරන්නත් පුලුවන්.. ඔනම විදියක ජීවත් වෙන්න පුලුවන්.. ඒ
හැගීම තේරෙන්න නම් ඉතින්..කියවන්නම ඔන..

කොහොම වුණත් ඒකෙන් කියලා දෙනවා, ජීවිතේ සමස්තයක් විදියට
ගත්තම අංගසම්පූර්ණ එකක් නෙමෙයි කියලා.. ජීවිතේ කියන්නෙ එකට
එකතුවුනු අංගසම්පූර්ණ කථාංගවල එකතුවක් කියලා.. ඉතින් අපි
සර්වසම්පූර්ණ නැති නිසා වාද විවාදවලට පැටලෙන්න වගේම
සමහරදේවල් වලදි එකභතාවයකට එන්නෙ නැතිවෙන්න පුලුවන්..
කොහොම වුනත් සම්බන්ධයක් අතරෙ ආදරේ තියන තාක්කල් 'ප්‍රශ්න' ඒ
බැඳීම ශක්තිමත් කරනවා කියලා..

(It teaches you that

life isn't perfect as a whole

. And life really is just a series of perfect moments strung together. You'll get into arguments and disagree from time to time because no one's perfect. But as long as there is love between you, fights will only make your relationship stronger..)

මම ඇඳුමක් ඇඳගෙන වොශාම එකෙන් එළියට එද්දී රඳා අයියා සිටුවක් අහනවා මෙසෙ උඩ කොල්ලකුයි පැනකුයි තියාගෙන.. සාගා එකෙ වැඩක්ද දන්නෙ නෑනෙ.. මම ටවල් එක රැක් එකෙන් දාලා කොල්ලන් විකක් ඔලුවට හලාගෙන ගිහින් ඇදේ පෙරළිලා හිටියා.. හරිම මහන්සි.. ඇහ රිදෙනවා.. පැය බාගෙකින් විතර රඳා අයියා ඇවිත් මං ගාවින් ඇලවෙලා අර ඔවුල අඩු වලින් මාව බදාගත්තා..

" නිදිද.."

" නෑ.. ඇහ රිදෙනවා.."

මම රඳා අයියා ඉන්න පැත්තට හැරිලා එයාගෙ අත උඩින් ඔලුව තියාගත්තා..

" ජේන්කිලර් එකක් දෙන්නද.."

" එපා බිච්චම ගැස්ට්‍රයිටිස් එනවා.. මම මෙහෙම ඉන්නම.."

" මම.. ටික දවසක් යද්දි ඔක අඩුවෙව්..

රඳා අයියා මගේ මුනට වැටිලා තියන කොණ්ඩෙ ඔක්කොම අල්ලලා අතින් පිටිපස්සට කල්ලා නලලෙන් හාද්දක් තිච්චා.. එහෙම කොණ්ඩෙ අතින් පිටිපස්සට කරද්දි දැනෙන සනීපෙටම ඇස්පියවෙනවා..

" ටිකක් නිදාගන්න එහෙනම.."

" මම.."

මම රඳා අයියට විකක් කිට්ටු වෙලා එයාගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. එයා ලාවට හිනාවුණා.. මම ආසයි එයාගෙ ඇස් දිලිසෙනවට.. ඒ තුනී කඳුලු පටලෙ එක්ක ඇස් දිලිසෙදි ආදරේ හිතෙනවා.. එයා මගේ කමමුලේ පැත්තකින් අතක් තියලා මගේ තොල් වලා පහත් වෙලා හුගක් වෙලා හිටියා.. සැහෙන්න වෙලාවක්.. මට කොච්චරද කියලා මතක නෑ..මම එයාගෙ ලා දුම්රු පාට දුහුල් ගර්ට එක අත් දෙකෙන් ගුලිකරගෙන ඉද්දි දන්නෙමත් නැතුව මගේ ඇස් බරවෙනවා වගේ දැනුනා..

මට අන්තිමේදි මතක තිබ්බේ රඳා අයියා මාව කොට්ටෙකින් තියලා කාමරේ ලයිට් ඩිෆ් කරන්න යනවා විතරයි.. මට ඇහේ අමාරුවටම එහෙමම නින්ද ගියා..

" තාරපැටියා.."

හායිමි.. මම ආවා ලමයිනේ.. අර ද නෝට්ටුක් නවල් එක.. හමබුණොත් අනිවාරෙන්ම කියවන්න හරිද.. මම ආදරෙන් ඉල්ලන රික්වෙස්ට් එකක්..

මම පහළින් කතාව ඔන්නම් දන්නම් සමරි එකක් වගේ.. උඩ කිව්ව එක තේරුනේ නැත්නම්..

එන්නාමි.. ලව යූ.. ♥

#හරිමපෙහ

(මම දන්නවා දිග වැඩි.. ඉමහි.. කැමතිනම් විතරක් කියෝලා බලමන)

In a modern-day nursing home, an elderly man named Duke begins to read a love story from his notebook to a female fellow patient .

The story begins in 1940. At a carnival in Seabrook Island, South Carolina, local country boy Noah Calhoun sees seventeen-year-old heiress Allie Hamilton for the first time and is immediately smitten. She continuously refuses his persistent advances until their well-meaning friends lure them together; they then get to know each other on a midnight walk through empty Seabrook.

@Shan

Noah and Allie spend an idyllic summer together. One night, a week before Allie is to leave town, she and Noah go up to an abandoned house called The Windsor Plantation. Noah tells her that he hopes to buy the house, and Allie makes him promise that the house will be white, with blue shutters, a walk-around porch, and a room that overlooks the creek so she can paint. They intend to make love for the first time, but are interrupted by Noah's friend Fin () with the news that Allie's parents have the police out looking for her. When Allie returns home, her disapproving parents ban her from seeing Noah again.

Allie fights with Noah outside and the two decide to break up. Allie immediately regrets the decision but Noah drives away. The next morning, Allie's mother reveals that they are going home that morning. Allie frantically tries to find Noah, but is forced to leave without saying good-bye. The Hamiltons then send Allie to New York, where she begins attending Sarah Lawrence College. Noah, devastated by his separation from Allie, writes her one letter a day for a year, only to get no reply as Allie's mother keeps the letters from her. Noah and Allie have no choice but to move on with their lives. Allie continues to attend school, while Noah and Fin enlist to fight in World War II. Fin is killed in battle.

Allie becomes a nurse for wounded soldiers. There, she meets the wealthy Lon Hammond, Jr. (), a well-connected young lawyer who is handsome, sophisticated, charming and comes from old Southern money. The two eventually become engaged, to the joy of Allie's parents, although Allie sees Noah's face when Lon asks her to marry him.

When Noah returns home, he discovers his father has sold their home so that Noah can go ahead and buy The Windsor Plantation. While visiting Charleston to file some paper work, Noah witnesses Allie and Lon kissing at a restaurant, causing Noah to go a little crazy, convincing himself that if he fixes up the house, Allie will come back to him.

While trying on her wedding dress in the 1940s, Allie is startled to read about Noah completing the house in the style section of a Raleigh newspaper and faints. She visits Noah in Seabrook and he invites her to

dinner, during which Allie tells Noah about her engagement. Noah questions whether Allie's future husband is a good man and she reassures Noah that he is. Later in the evening, Noah invites Allie to come back tomorrow.

In the present, it is made clear that the elderly woman is Allie suffering from dementia, which has stolen her memories and Duke is her husband. Allie does not recognize their grown children and grandchildren, who beg Duke to come home with them. He insists on staying with Allie.

The next morning, Allie and Noah go rowing on a nearby lake and begin to reminisce about their summer together. As a rain storm starts Noah rows to shore, where Allie demands to know why Noah never wrote to her. After the revelation that Noah had indeed written to Allie, they share a passionate kiss, before making love into the night.

The next day, Allie's mother appears on Noah's doorstep, telling Allie that Lon has followed her to Seabrook after Allie's father told him about Noah. Her mother takes Allie out for a drive to show her that there had been a time in her life when she could relate to Allie's present situation. On returning to Noah's, she hands her daughter the bundle of 365 letters that Noah had written to her. When alone, Noah asks Allie what she is going to do; Allie is confused and confesses that she doesn't know. Noah asks her to just stay with him, admitting it is going to be really hard, but he is willing to go through anything because he wants to be with her. Confused as ever, Allie drives off.

Allie drives to the hotel and confesses to Lon, who is angry but admits that he still loves her. He tells her that he does not want to convince his fiancée that she should be with him, but Allie tells him he does not have to, because she already knows she should be with him.

The film goes back to the elderly couple, and Duke asks Allie whom she chose. She soon realizes the answer herself; young Allie appears at Noah's doorstep, having left Lon at the hotel and chosen Noah. They embrace in reunion.

Elderly Allie suddenly remembers her past before she and Noah/Duke joyfully spend a brief intimate moment together; after originally finding out about her illness, she had herself written their story in the notebook with the instructions for Noah to "Read this to me, and I'll come back to you." But soon Allie relapses, losing her memories of Noah yet again. She panics, and has to be sedated by the attending physician. This proves to be too difficult for Noah to watch and he breaks down. The next morning, Noah is found unconscious in bed and he is rushed to the hospital; he later returns to the nursing home's intensive care ward. He goes to Allie's room later that night, and Allie remembers again. The next morning, a nurse finds them in bed together, having both died peacefully holding each other's hands. The last scene shows a flock of birds flying away.

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

91 කොටස

දවස් ඉක්මනට ඉක්මනට ගෙවිලා යනවා වගේ මටනම් දැනෙන්නෙ.. මම එහෙම වෙනවට කැමති නෑ.. තව සති තුනකින් මම රඬ අයිසා නැතුව ඉන්න පුරුදු වෙන්න එපැයි.. ඊයේ අමමා මාත් එක්ක පැයක් විතර කතාකලා.. ක්ලබ් එකේ විස්තර ඇහුවා.. ආච්චි අමමත් කතාකලා.. මාමත් එන්නලා ඉන්නෙ ළහඳි.. පවුලෙ පැත්තෙන් ගත්තොත් හැමදේම හොඳින් සිද්ධ වෙනවා.. රඬ අයිසගෙ අප්පච්චි හෙට කොළඹ එනවා.. එයාගෙ අමමා රට යන්නලානෙ.. කන්සාල්ටත් කෙනෙක් වෙන්න ඉගනගන්න.. රඬ අයිසනම් කියන්නෙ එයාලා දෙන්නටම අමමා යන එක ගැනවත් කිසි දුකක් හිතෙන්නෙ නැහැල්ලු.. පොඩි කාලෙ ඉදන්ම අමමා ලොකුවට ළහ නැති නිසා එයාලට දැන් අම්මයි තාත්තයි ගෙදර ඉන්නකොට අමුත්තො දෙන්නෙක් එක්ක ඉන්නවා කියලා වගේලා දැනෙන්නෙ.. ආඬ අයිසත් අප්පච්චි ගැන කියනවට කැමති නෑ එව්වර.. දවසක් මට කෝල් කරද්දි කිව්වනෙ ජීවිතේ කඩාකපල් කරන්න ආපු නරුමයෙක් වගේ අප්පච්චිව පේන්නෙ කියලා..

කොහොමවුණත් මම කැමති නෑ රඬ අයිසයි ආඬ අයිසයි අප්පච්චිට බනිනවට.. එයාල ඉගනගන්න දෙමව්පියෝගෙ සල්ලි වලින් නෙ.. අතපය හතර හොඳට හදලා තියෙන්නෙ ඒ මිනිස්සු.. එහෙනම් මම කොච්චර අපේ තාත්තට වෛර කරන්න ඕනද.. මම ජීවිතේටම දැකලා තියෙන්නෙත් එකපාරයි.. ඒකත් ළමයෙක් තමන්ගෙ තාත්තව දකින්න ඕන නරකම විදියට.. ඒත් මගෙ හිතේ වෛරයක් නෑ.. කලකිරීමක් එක්ක තියෙන්නෙ මහ එපාකරපු හැගීමක්.. කොහොම වුණත් අවුරුදු දහ අට වෙනකල්ම තාත්තා මට ඉගනගන්න සල්ලි දුන්නනෙ.. සමහරවිට එහෙම දුන්නෙ උසාවි නියෝගයක් නිසා වෙන්න ඇති.. කමක් නෑ.. එහෙම හරි ඒක දුන්නනෙ වෙලාවට කලාවට..

මම හැමතිස්සෙම නැහුනෙ අනුන්ගෙ හීන මත්තෙ විතරයි.. මම බයෝ කලේ මගේ උවමනාවට නෙමෙයි කොහොමවත්.. ඒ මුලදි.. මම කැමති වුණේ නෑ බයෝ සෙක්ගන් එකේ වාඩිවෙලා පිසික්ස් ගනන් මැද්දෙ හිරවෙලා බයෝ පොත් අස්සෙ අතරම වෙන්න.. ඒත් දැන් හිතෙනවා.. නෑ එහෙම වුණු එක හොඳයි කියලා.. අමමගෙ කීමට කලා වුණත් විහහගෙ ඉවරවුණාම හිතෙනවා, මෙඩිසින් බැරිවුණොත් වෙන මොකක් හරි කරගන්න පුලුවන් නෙ කියලා.. දැන් ඉතින් ගිය හකුරට අඩලා වැඩක්

නැත.. මම එක්සැම එක ලියලත් ඉවරයි.. රිසාල්ට්ස් ගැනත් මට
යාන්තමිත් විශ්වාසයක් තියෙනවා.. අඩුම ඒ දෙකයි බී එකක්වත් ඒවි
කියලා.. එහෙම ආවත් මට කමක් නෑ.. මට ඒ ඇති..

මම උදේම නැගිටලා අටට ගෙදරින් යන්න හයට විතර සුදු කැකුළු බත්
එකක් රයිස් කුකර් එකට ගහලා ලූනු තෙල් දාලා පොල්සමබෝලයක්
හදාගන්නා.. හොඳ වෙලාවට කෑමක් උයාගන්න තරම දැනුමක් තියෙනවා..

අද උදේ අට හමාරට ජිම් එකට යන්න කිව්වනෙ කෝවි.. ප්‍රාහිරුද තදහිරුද
කවද ඉන්නවා කිව්වනෙ.. එතකොට මම ගිහින් ඔය ප්‍රාහිරුට කියන්න ඕන
මම කෝවි එදිරිමාන්නගෙ ට්‍රේනර් කෙනෙක් කියලා.. වෙළුපුමනයට
පෙනුම වගේම නමත් ගානට ඇවිල්ලා තියනවා.. එදිරිමාන්න..
මාන්නයනෙ එදිරි වෙලා ඇවිල්ලා තියෙන්නෙ.. ඒවගෙන් හැටි තමා..
මාන්නක්කාර වෙළුපුමන..

මම කෑම හදලා ගේ අතුගාගෙන අතුගාගෙන ගිහින් ඉස්තෝප්පුවෙන් දූවිලි
ටික එළියට ගසද්දිම මම ඇහැ කොනෙන් දැක්කෙ එහාගෙදර දූතිකාව
වැලේ රෙදි වනනවා.. මම දැන් මෙහෙට ඇවිත් අවුරුදු හතක් වෙනවා..
හැමදාම වගේ දකින්නෙ වැලේ රෙදි වනනවා විතරයි.. මම මොකුත්
දැක්කෙ නෑ වගේ කොස්සත් අරගෙන ගෙට යද්දිම මට ඇහුණා නයෙක්
මට ස්ස් ස්ස් ගානවා.. මම එකපාරම නැවතිලා නයා කොහෙද කියලා
බැලුවා.. කලිස-කැහි මොකුත් නෑ..

" ස්ස්.. ස්ස්.. මල්ලි.."

මම ආයෙම වටයක් කරකිලා අල්ලපුගෙදර රෙදි වැල පැත්ත බලද්දි කමති
ඇත්ටිගෙ දූ කුමාරි වැලේ එල්ලිලා මට ප්ස් ප්ස් ගානවා.. මේ ගැණිට
උදේපාන්දර නැගලද වැලේ එල්ලිගෙන මට කතාකරන්නෙ.. මම
කෝකටත් කොස්සත් අරගෙන වැට අද්දරට ගියා.. ඇයිද දන්නැත
කතාකලේ..

" ඔ.."

" මල්ලි තනියමද ගෙදර ඉන්නෙ.."

නෑ මම ඉන්නෙ අන්ත:පුරේ පිරිවරාගෙන අක්බාර් වගේ.. මහ ගොං කතා
තමා උදේ පාන්දර අහලා මගේ ඇගේ මාළු නටවන්නෙ..

" ඔ ඇයි.."

මම ලාවට හිනාවෙලා කතාකලා.. ලොකුවට හිනාවෙන්නෙ නෑ ඔය බේසික ගැණු දෙන්නා එක්ක.. ඔකිගෙ අමමා තමා මට අපේ අමමව අල්ලලා ගම පුරා ජරා කතා කියලා තිබ්බේ..

" කවුද අර මෙහෙ යන එන අනිත් මල්ලි.. අර බයික් එකකින් එන්නෙ.. මල්ලිගෙ යාළුවෙක්ද.."

යාළුවෙක් නෙමෙ රාවණාගෙ ආදර රාමා දඩුමොණරෙන් එන්නෙ රාවණාව බලලා යන්න..

" ඔ යාළුවෙක් අක්කෙ.."

" ආහ්.. ඒකතමා මම බැලුවෙ.. කවුද කියලා.. මල්ලි ඇයි තනියම.."

අර මාරදුනිකාව දෙකට තුනට නැමිලා බාල්දියේ තිබ්බ රෙද්දක් අරගෙන මගේ දිහා හෙන වලත්ත විදියට බැලුවා.. සැක් මේ ගැණු නැමුණ පාර කිරිමණ්ඩලේම දිස් වුණා.. මට සිරාවටම හෙන අප්පිරියාවක් ඇතිවුණා මේ ගෙදර ගැන..

" තනියම නෙමෙ අක්කෙ.. මම යනවා.."

මම අක්කට දෙකක් රවලා ගෙදරට එන්න ආවා.. මොනොත්තක්ද යකෝ ඒ වුණේ.. මෙහෙම ගැණු මම ජීවිතේට දැකලා නෑ.. අපිත් කෙල්ලො ආශ්‍රය කරනවා.. උන්ට සිරාවටම ගරු කරන්න ඕන.. මේකනෙ වැඩේ.. කුඩෙකුයි කොට සායකුයි අන්දලා යවන්න තියෙන්නෙ කොටුවෙ බෝ ගහ යටට.. හරි අමාරුවෙන් අක්කා ඇත්තෙ.. හිතුවද දන්නෑ මට නගිනවා ඇති කියලා.. අක්කගෙ අහවල් මණ්ඩලේ දැක්කහම.. ඒ එක්කම ෆෝන් එක රිංග්ස් වෙනවා ඇහුන නිසා මම කාමරේට ගිහිත් ඒක කනේ තියාගෙන ඇදෙත් වාඩිවුණා..

" ආ මාමෙ.. මොකෝ උදේපාන්දර.."

" ඇයි අපිට ගන්න බැරිද.. මු යකෝ.."

" එහෙම එකක් නෙමේ අනේ.. නිකමට ඇහුවේ.. ඉක්මනට එන්නකො මෙහේ.."

" ඒ මොකෝ.. තනියම ඉන්න බයද කොල්ලො උඹට.."

" බය නෑ ඒ වුණාට.."

" ඉදහන් මම එනවා ඉක්මනට.."

ඔව් ඔව් ඉතින් දැන් කොහොමත් ඉක්මනට ඒවි.. සාකිව්වා බලන්නත් පුලුවන් නෙ එතකොට.. හැමදාම.. දෙන්නට පෙම් කෙලින්න.. පව් ඉතින් ඒත්.. ආධ්‍ය අයිසා බලාගෙන ඇත්තෙ මාමා කොළඹ එනකල්.. බෝතල් කට්ටකින් අනින්න..

" එන්න එන්න.. ඔයාගෙ සාකිරේ බලාගෙනනෙ ඇත්තෙ.."

" අනේ මේ පලයං බං යන්න.."

" ආව් ආව්~ අනෙ අම්මො අපේ මාමගෙ හිනාව.. උඹු.."

" මේ මොනොත්තක්ද.. උඹ නටපං.. මම අහන්න ගත්තෙ අනේ වියදමට සල්ලි තියද කියලා.."

" ඔව් ඔව්.. දැන් නම් ඔනවටත් වඩා තියනවා.."

" උවමනාවක් වුණොත් මට කතාකලා කියන්න ඔන හරිද.. දැන් යනවද කිලබ් එකට.."

" ඔ යන්න කියලා හැදුවේ.. ගිහින් හවසට එන්නෙ.."

" මම.. පරිස්සමට ගමන් බිමන් යන්නෙ.. තේරුණානෙ.. රූ වෙනකල් ඉන්නෙ නැතුව එන්න ඔන.."

" හා මාමෙ.."

" එහෙනම් මම තියනවා ඇ ජීව් යන්නෝන.. බුදුසරණයි.."

" බු- කට කලා නේද.. මේ ඔක්කොම එකයි.. හරියට කියන්න දෙන්න නෑ නියනවා.. අනිත් දවසෙ සරණ පතන්න හොඳ නෑ.."

සරණ කිව්වහම මට අර සිදු එකේ පොඩි හාමුදුරුවො මතක් වුනා.. සරණ දුවන දිවිල්ලට වැඩලා බෑ දුවන්නම වෙනවා කියන්නෙ.. සක්කිලි පුසො ඔහොමම තමා.. එකතැනක ඉන්නෙ නෑ.. මම ඔවා දාහක් දේවල් කල්පනා කර කර ගිහිත් කෑම බෙදාගන්නකොට මට ඇහුණා කවුරුහරි මිදුලේ වාහනයක් නවත්තනවා.. සුදාමමියා උදේම ඇවිල්ලද කොහෙද.. මම කෑම එක බෙදලා මෙසෙන් නියලා අත් දෙක පිහාගෙන ගෙදර ඉස්සරහට ගියා..

" උදේම නැගිටලා මිදුලත් අතුගැවද.."

රඬ අයියා හෙල්මට එක ගලවලා ඉස්තෝප්පුවේ බැමම උඩින් නියලා සෙරෙප්පු ගලවලා ගේ ඇතුළට ආවා..

" ඔව්නෙ.. මම හිතුවෙ ඔයා එන්න දවල් වේවි කියලා.. මම තාම කෑවෙත් නෑ.."

" දැන්ම යන්නෙ නෑ මම නිකන් උදේම ආවෙ.."

" අහ් ඒක මිසක්.."

මම රඬ අයියා ගේ ඇතුළට යනකල් ඉඳලා අත දෙපාරක් කරකලා හොඳ පාරක් පස්ස බමප් වෙන්නම දුන්නා.. රඬ අයියා මට දෙකක් රවලා ගේ ඇතුළෙ සෙටියෙන් ඉඳගත්තා..

" අත පය නියාගෙන ඉන්න බෑ නෙ.."

" බෑ.. මේ ඔයා කාලද ආවෙ.. කැටට කමක් නෑ ආයෙම කමු.."

මම කුස්සියට ගිහිත් තව පිහානක් අරන් සෝදන්න යද්දි රඬ අයියන් කුස්සියට ආවා..

" කවනවකො.."

" ආ..?? කමක් නැද්ද.."

" කමක් නෑ.. ලස්සන වුණාට මදි තමන්ගෙ කොල්ලට කවන්නත් දැනගන්න ඕන.."

" හැබැයි මම ඇත්තටම ආධ්‍ය අයිසා එක්ක පැනලා යනවා.. තවුසෙ මට එක එක කතා කියන නිසා.."

" හා මම මාමත් එක්ක පැනලා යන්නම්.."

මම ගත්තු පිහාන පැත්තකින් නියලා රධ්‍ය අයිසයි මාමයි එකට නියලා මවාගන්න ට්‍රයි කලා.. ඊයා.. රධ්‍ය අයිසා ඇහැළ මල් ගහපු ඔංචිල්ලාවක් පැද පැද ඉද්දි අපේ මාමා තල්ලු දානවා.. කොහොමත් මුන් දෙන්නට ඔංචිල්ලාවේ වාඩිවුණාම නැගිටගන්න බැරි අමාරුවක් නියනවනෙ.. එතකොට කවුද ඔතන ටොප් වෙන්නෙ.. අපේ මාමා බොටමෙක්ට ගැලපෙන්නෙ නෑනෙ.. ඒවුණාට රධ්‍ය අයිසව බොටම කරන්නත් බෑ.. මොන මගුලක්ද ඒ.. මම අවුරුදු උත්සවේ දවසෙ රධ්‍ය අයිසගෙ කනේ ඇහැළ මලක් ගැහුවට තුන් හිතකින්වත් මෙහෙම දෙයක්නම් බලාපොරොත්තු වුනෙ නෑ.. ඒ අස්සෙ මට ආධ්‍ය අයිසවත් මැවිලා පේන්න ගත්තා.. ආධ්‍ය අයිසා කණ්ණාඩිදෙකත් දාගෙන මහාවාඩිතුමා වගේ මට රිසර්ව් පේපර් එකක් කියලා දෙනවා.. මම ඉක්මනට ඔලුව ගසලා හරි සිහියට ආවා.. සුදුඅමමියව දෙන්න විදියක් නෑ..

" පැන පැන යන්න කැන්ගරුවෙක්ද.."

" මෙන්න මෙනිත් වාඩිවෙලා කාපන්.. කැන්ගරුවො ගැන අහනවා.."

රධ්‍ය අයිසා පුටුවක් ඇදගෙන මගෙ ගාවින් වාඩිවුණා..

" අත කන්නෙ නෑ.."

" හරි හරි බෑ.."

මම පිගානෙන් කටක් අනලා රධ්‍ය අයිසට කැවවා..

" වරද්.."

" මම.."

" කියටද ඔයාගෙ ක්ලබ් එකේ වැඩ ඉවරවෙන්නෙ.."

" අට හමාරටනෙ එන්න කිව්වෙ.. මම හිතන්නෙ එකොළහට විතර ඉවර වෙයි.."

" ආ.. අයුකට ඔයා එක්ක කතාකරන්න ඕන කිව්වා.."

" අයුක අයියට.. ඒ මොකද.."

" අයුක ලබන සතියෙ යනවනෙ.. ඊටකලින් කතාකරන්න ඕන ඇති.."

" අයුක අයියා ඉතින් ලොකුවට කතාකරන එක්කෙනෙක් නෙමෙනෙ.. මාත් එක්කත් ඕන්නම් වචන දහයකට වඩා කතාකල්ලා නැතුව ඇති.."

" මම.. ඒ වුණාට ඌ හොඳ එකා.."

" ඒකනම් ඇත්ත.. අයුක අයියා ගියාම සෙනුකයට හෙනට පාළු හිතේවි.. දැනුත් අපිට කියන්නෙ නැතිවුණාට ඌ ඉන්නෙ දුකින්.."

" ආ තව.. ගයනිකා මැඩම ඔයාට එන්න කිව්වා හවස මැඩමව මීට වෙන්න.."

" ඇයි කිව්වෙ නැද්ද.. ආ කියනවකො හයිසෙන්.."

" බෑ මේ සුදුපැණු තියෙනවා.."

" ඇයි සුදුපැණු වසද.. මල සමය.."

මම ආයෙම බත් කටේ තිබ්බ සුදුපැණු කැල්ල අයිත් කල්ලා අනලා රඳා අයියගෙ මුණට ලං කලා.. ඊටපස්සෙ පුරුදු විදියටම ඉබ්බා කිරිමැටි- නෑ නෑ කිඬුලා කිරිමැටි ගිලිනවා වගේ මගේ අතත් එක්කම බත් කට කැවා..

" මම එන්නද පිස් කරන්න එකොළහට.."

" එපා.. මම එන්නම් ඉස්කෝලෙට.. එතකොට අයුක අයියා.."

" මම අයුකට ඉස්කෝලෙට එන්න කියන්නම්.."

" හා.. එහෙම කියන්න.."

" ඔයා රසට උයනවනෙ.. ආත්තමමගෙ කෑම වගේ.. රසයි.."

" එහෙමද.."

මම ලාවට හිනාවෙලා තව කටක් අනලා රධ්‍ය අයිසට කැව්වා.. මේකා කොච්චර කැව්වත් කනවනෙ.. ඒ වුණාට කියන්නෙ ඔකද.. ඩයට කරනවා.. ග්‍රීන් වී බොනවා.. කමක් නෑ ඉතින් එයා ඉන්නෙත් වික දවසනෙ.. ඊටපස්සෙ හුඟ කාලෙකින් එනෙතෙත් නෑනෙ.. මට පාඵ හිතෙනවා..

" අනේ මට ජිම යන්න බෑ අප්පා.."

" ඒ මොකද.."

" මට බෑ.. අනික මම මෙහෙම ඉන්න කැමති.. නැත්නම් මම සප්ලිමන්ට බිලා මහත්වෙලා අර කියාන් අයිසා වගෙ උරු පැටියෙක් වෙනවා.."

රධ්‍ය අයිසා එකපාරටම හයිසෙන් හිනාවුණා..

" මොකද හිනාවෙන්නෙ.."

" කියාන් වගේ..?? කියාන් කරන ඒවගෙන් දෙක තුනක් කළොත් මට උඹව උස්සගෙන හොස්පිටල් යන්න තමා වෙන්නෙ.."

" ඇඤඳ යැයි යැයි තමා.. මෙන්න මේක කනවා.."

" එහෙම ලොකුවට වර්ක් අවුට් කරන්න නෑ මම දන්න තරමට.. ජිම ගිහින් එතන ඉන්න උන් එක්ක හිනාවෙව් කියව කියව ඉන්නැතුව වැඩේ කරගෙන එන්න ඕන.."

" ඇයි.."

" මොකුත් නෑ.. මමනම් කියන්නෙ ගැළපෙනම කෝච් හම්බෙලා ඉන්නෙ ඔයාට.."

"....."

" තාරපැටියෝ.."

" මේ.. වැඩිය කියවන්නෙපා හරිද.."

" ඇයි.."

" මම-මම- තවුසෙව තරු බලන්න එක්කන් යනවා හරින.."

" දැන් මම ඒකට බය වෙන්න ඕනද.. සරනේරුවක් කතා කරයි.."

මම කකුල දිගුරලා රඬ අයිියගෙ කකුල් දෙක මැද්දටම පාරක් දෙන්න ගියාම ඒකා මගේ කකුලෙන් අල්ලගත්තා..

" ඒ වරද්!!!!!!!"

" මොකද.."

" උඹට ඒ පාර මොකක් වෙලාද.."

" මම තවුසෙගෙ ඇට 2ක තලලා දානවා.. මට සරනේරුව කියාගෙන ආවොත්.."

" මම හදපු නමක්ද ඒක.. මට කැගහන්නෙ.. ඔයාගෙ කෝවනෙ කියන්නෙ.."

" ඔව් මම ඒ මාන්නක්කාර වෙළුසුමනයගෙන් තලනවා නමා මට එක එක ඒවා කියාගෙන ආවොත්.."

" තාරපැටියට කේන්ති ගිහිල්ලද.."

රඬ අයිියා මගේ කකුලෙන් අල්ලගෙනම වතුර එකක් වීදුරුවට දාගෙන බිච්වා.. මමත් ඉතුරු බත් ටික කාලා කකුල ගසලා ඇදලා අරගෙන ගිහින් පිහාන සේදුවා..

" වරද්.."

"....."

" වරද්.."

"....."

" ව-"

" මොකද මොකද.. ඇයි වරදේ තමා.."

" ඇයි කැගහන්නෙ.. මම නිකම කතාකළේ.."

" මම වොග් එකක් දාගෙන ලැස්තියෙලා එන්නම්.. ඉන්න හරිද.."

" Take your time.."

මම හැරිලා යන්න ගිහිල්ලත් ආයෙම නතරවුණා..

" මේ.. මගේ ඇඳුම ටික අයත් කල්ලා දෙන්නකො.."

දෙනවා උඹට මම..

-මීට ඉමසර රඬ සනච්ඡ හෙලාක්ස

සරනේරුවක් කතාකරයි මැයෙන් වාක්‍යක් කොටාන යන්න..

රැට දිග එකක් කොටලා දෙන්නම්.. අයුක් පැන් බේසම වෙනුවෙන්..
උමමවිත්.. ජිම ගිහිත් සරනේරුව මක්කා කරගනිවිත්..

එක දැනගන්න රැටත් එමන..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

92 කොටස

" හෙට අප්පච්චිසි අමමයි දෙන්නම එනව නේ.."

" මම.."

" ඔයා අවුලෙන්ද ඉන්නේ.."

" ටිකක්.. මම.. කියන්න තේරෙන්නේ නෑ.."

" මේ ඔයා ආයෙම ආවහම අපි පන්සල් යමු..??"

" ඒ මොකෝ එකපාරටම පන්සල් යන්න මතක් වුණේ.."

" ඇයි හොඳ නැද්ද.. මට හිතූණා යන්න ඔන කියලා.."

" යමු යමු.. Let's go anywhere you want.."

" ඇත්තටමද කියන්නේ.. ඔන තැනකට හා ද.."

රඳා අයිසා මගේ දිහා බලලා ආයෙම ඉස්සරහ බලාගෙන ඩුයිව් කරන්න ගත්තා..

" ඔව්..??"

" ආ එහෙනම අපි තරු බලන්න යමු.."

මම කමමුලට අතකුත් තියාගෙන රඳා අයිසගෙ මුණ දිහාම බලාගෙන ඉද්දි මම දැක්කා එයාගෙ කනක් රතු වෙලා කමමුල් දෙකත් රෝසපාට වෙනවා..

" උඹටනම් ලැජ්ජාවක් නෑ වරද්.."

" මට..?? ඇයි කලින් දැනත් හිටියේ නැද්ද ඔයා.."

" නෑ කලිනුත් දැනගෙන හිටියේ.."

" එහෙනම් ඉතින් රතු වෙන්න ඕන යැ ඕකට.. මල විකාරනෙ.. ඇයි ඔයා තරු බලන්න යන්නැද්ද.."

" ඕක නවත්තගන්න.."

" බෑ.. මම නවත්තන්නෙ නෑ.. ඔයාටත් මාව නවත්තන්න බෑ.. කාටවත්ම බෑ.. මම දැන් ඔයාව මෙනෙ රේජ් කරන්නයි යන්නෙ~.."

" වරද්ද්..!!"

" කියන්න.."

" ඔය කට එක විනාඩි පහකට පොඩ්ඩක් වහගෙන ඉන්නවකො.."

" විනාඩි පහකට..?? ඒ මොකද.. ඔයාට බෑ මගේ කට වහන්න.."

" අර පිටිපස්සෙ ප්ලාස්ටරයක් ඇති අරන් දෙන්න මට.."

" ඒ මොකටද.. කොහෙද තුවාල වුනේ.. එන්න මම බලන්නම්.."

මම රඳා අයියගෙ අත ඇදලා ගත්තම රඳා අයියා ඉස්සරහා බලාගෙනම මගේ කට දෙපැත්තෙන් හයියෙන් අල්ලගත්තා..

" කටට අලවන්න.. කටට.. පොඩ්ඩක් ඕක වහගෙන ඉන්නවකො.."

" ආව අනේ.. රිදෙනවා කමවුල අල්ලන්නෙපා.. සැක්.."

මම රඳා අයියගෙ අත ගසලා දැමිමා..

" මොකද..??"

" මම හිතුවෙ ඔයා මට අර ඩ්‍රාමා වල වගේ කිස් එකක් දෙන්න යනවා කියලා.. කියවනවා වැඩි නිසා.."

" ඩ්‍රාමා බලන එක නවත්තපන් එහෙනම්.."

" මම ඩ්‍රාමා බලන්නෑ කොහොමත්.. සෙනුක බලද්දි ඒවට එබ්ලා බලන් ඉන්නවා.. මම බලන්නෙ නරුවො.."

" ඔව් අමුතුවෙන් බලන්න දෙයක් නෑ.. කණ්ණාඩියක් ඉස්සරහා
හිටගත්තනම් ඔක්කොම විදියෙ ඩ්‍රාමා බලාගන්න තිබ්බො.."

" ඒකනෙ.. ඔයා තනිකරම නෙට්ට්ලික්ස් ඇප් එකක් තමා මේ පැසෙන්ජර්
සිට එකේ වාඩිකරන් යන්නෙ.."

" ඔව් ඔව්.."

" සුදුඅම්මියා.. ඔයාට ආදරේ හිතෙනවා ඒයි.."

මම රඳා අයිසගෙ කම්මුල් දෙක අල්ලලා දෙපැත්තට ඇද්දහම රඳා අයිසා
මුණ ඇද කරගෙන අහකට ගත්තා..

" මම ඔයාට සිංදුවක් කියන්නම.."

"....."

" නිය රටා මවනවා වගේ එකක් හරි නෑ නේද.. ආ මේ සනුක සාගා එනවා
නේද.. චෝචි..මේ පාර සාගා එකනම මිස් කරගන්න හොඳනෑ.. මගේ
බෝයිපෙන් ප'ෆෝම කරනවා සාගා එකේ.. නේද.. නේ.."

" මම.."

" ඉන්න ඉන්න මම සිංදුවක් කියන්න.. ඔන්න හරිද.. අහම..

Can you stay up all night?

Fuck me 'til the daylight

34, 35 (yeah, yeah, yeah, yeah)

Can you stay up all night? (All night)

Fuck me 'til the daylight

34, 35 (yeah, yeah, yeah, yeah).. ලස්සනයි නේද.."

" මොනවහරි උදේ පාන්දර බිච්චද.."

@Shan

" ඔ මයිලෝ දාලා කිරි බිව්වා.. ඔයා දන්නවද 34 + 35 කියද කියලා..
දන්නවනෙ.. මැන්ස් වලට අයිලඩ් රැන්ක් එකකුත් තියනවනෙ.."

"....."

" කියන්නකො කියද කියලා.. 34 + 35.. "

" 69 ඩි.."

" Means I wanna 69 wit' ya', no shit

Math class, never was good.."

රඳා අයිසා මගේ දිහා බලලා දෙකක් රැව්වම මම කකුල් දෙකත් සිටි එක
උඩට අරගෙන හෙන හයිසෙන් හිනාවුණා.. මුණ නම් ඒක බලන්නම
වටිනවා.. කේන්තියෙන් පිපිරිලා යන්න ඔන්න මෙන්න තියන බැලුම්
බෝලයක් වගේ.. අබ වුට්ටක් විසික් කරානම් ඒත් පිපිරිලා යනවා.. මම
ඇදිලා ගිහින් රඳා අයිසගෙ කමමුලෙන් හාද්දක් තිබ්බා..

" ඇයි රවන්නෙ.. මම කියන එකක් නෙමෙ.. අරියානා ග්‍රැන්ඩ් තමා සිංදුවෙ
අන්නිමට එහෙම කියන්නෙ.."

"....."

" To be young and in love in New York City

To not know who I am but still know that I'm good long as you're here with
me

To be drunk and in love in New York City

Midnight into morning coffee

Burning through the hours talking

Damn, I like me better when I'm with you

I like me better when I'm with you

@Shan

I knew from the first time, I'd stay for a long time 'cause

I like me better when

I like me better when I'm with you.."

රඳය අයිසා රචගෙන ඉඳපු ඉසකුඩිවි මුණෙ යන්නම හිනාවක් ඇදෙනවා මම දැක්කා..

" It's not New York City.. It's Colombo City.."

" ඔව් නේද.. Anyway, I like me better when I'm with you.."

අපි හිටියේ ක්ලබ් එකේ පාකින් ලොට් එකේ.. මම ගලවලා තිබ්බ සපත්තු දෙක හරියට කකුල් දෙකට දාගෙන ලේස් එක තද කල්ලා ගැටගහගන්නා..

" මම එන්නද.."

" එපා.. ඔයාටත් පරක්කුනෙ.. මම යන්නම්.. හවසට එන්නා~ම.."

මම කාර් එකෙන් බැහැලා යන්න හදලත් ආපහු සිට එකේ පිටිපස්සට ඇලවෙලා රඳය අයිසගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" පරිස්සමින් එන්න.."

" පරිස්සම වෙන්න එපැයි ඒයි.. රූට තරු බලන්න යන්න තියෙනවනෙ.."

රඳය අයිසා පරිස්සමින් එක්ක කිව්වහම මම කට කැඩිව්ව කතාවක් කියලා ඇහැක් ගහගෙන දුටගෙන දුටගෙන ක්ලබ් එකට ගියා.. දැන් ප්‍රාහිරු හොයාගන්න එපැයි සේරම පැත්තකින් තියලා.. මම ක්ලබ් එකේ ජිම් එක තියන ෆ්ලෝ එකට ලිෆ්ට් එකේම ගියා.. මාන්නක්කාර වෙළුපුමන අද නෑනෙ.. ඉඳපත් කෝච්ඡර් මම අද යන්නෙන් මේ ලිෆ්ට් එකේම තමා.. එහෙම නැතිවුණොත් මගේ නම වරද් නෙමේ..

මම ස්පෝර්ට්ස් බැග් එකත් කරේ එල්ලගෙන සාක්කුවට අත් දෙක ඔබාගෙන ජිම් එකේ දොරෙන් ඇතුළට යද්දි ජිම් එකේ කොල්ලො දෙන්නෙක් වර්ක් අවුට් කරනවා.. උන්ට මම ආවා කියලා ගානක්වත් නෑ කන් වල එයාපොඩිස් ගහගෙන ඉන්න නිසා.. එකෙක් වෙට් ලිෆ්ට්

කරනවා.. උගේ ඇඟ දිහා බලලා කණ්ණාඩියෙන් ජේන මගේ ඇටිකිනි
ගරීරෙ මට පෙනුනම මට වහ කන්න හිතුනා..

" ඌට මට වගේ ඉණක් නෑනෙ.. "

මම මගේ හීනියට ගානට තියන ඉණ දිහා බලාගෙන කල්පනා කර කර ඉද්දි
මගේ පැත්තට ඇවිදගෙන ආවෙ මට වඩා පොඩ්ඩක් විතර උස අයිස
කෙනෙක්.. මම ඌ එක්ක හිනානොවී එන හැටි බලාගෙන හිටියා.. සයිකල්
හැන්ඩල් එකක් ගිලලා වගේ.. ඒ අස්සෙ මට කියාන් අයිසවත් මතක් වුණා..

" කෝච් එදිරිමාන්නගෙ ට්‍රේනි බෝයි තේද මෙ.."

" අ.. ඔව්.. ළහිරු..??"

" යා යා මම ළහිරු.. එතකොට මෙ.."

" ඡනෙරු.."

" අහා.. කෝච් මට ඔයාගෙ ඩිටේල්ස් දුන්නා.. මම දිගටම ඔයාගෙ
ඉන්ස්ට්‍රක්ටර්.."

මම ලාවට හිනාවෙලා ඔලුව වැනුවා.. වැඩිය කතාකරන්න යන්න ඕන
නෑනෙ.. ඉස්කෝලෙ සම්ප්‍රදාය ඉස්සරහට ගෙනියන්න එපැයි..

රිටපස්සෙ ළහිරු මට ආයිල් එකක ක්ලිප් කරපු වර්ක් අවුට් ප්ලැන් එකක්
ගෙනැත් දුන්නා.. ඒකෙ තියන විදියට වර්ක් අවුට් කරගෙන යන්න.. මුල්ම
ටික නම හැම ඇක්ටිවිටි එකකටම තිබ්බෙ පැය බාගයක් වගේ.. ඉස්සරහට
යන්න යන්න ටයිම් වැඩි කල්ලා දාලා තියෙනවා.. මම ඉතින් හෙන ආතල්
එකේ එයාපොඩ්ස් දෙකක් කනේ ගහගෙන ට්‍රෙඩ්මිල් එක ගාවට ගිහින්න
ඒකත් ඔන් කරගෙන දිව්වා.. මෙක හරිම ලේසිනෙ.. මෙ ක්ලබ් එකේ කෝච්
නැතිවුණාම ඇතිවන සාමකාමී පරිසරය තමයි නිදහස කියලා කියන්නෙ..
'නිදහසට' මගෙන් නිර්වචනයක්.. වෙළුපුමන හිටියනම මෙතන ලතෝනි
තියයි.. සරනේරු අරම කරන්න.. සරනේරු මෙහෙම කරන්න.. අයිසෙ කැඳ
බිලද ආවෙ.. කියලා..

අනිත් එක.. කැඳ කියන්නෙ කොච්ච ගුණ කෑමක්ද.. අපේ ආවිච්ඡමමා තමා
එහෙම කියන්නෙ.. දැන් ඔය ඉස්සරකාලෙ වෙළුපුමනලා එහෙම බිලා

තියෙන්නෙන් කැඳ ජාති තමා.. කෝවගෙ ඇහ විතරයි වෙළුපුමනගෙ වගේ..
මොලේනම් අර ඉස්කෝලෙ පොකුණේ ඉන්න ඉබ්බා තරම්වත් නෑ.. මගේ
ඉබ්බා පරිස්සමින් ඉන්නවද මන්දා.. අද ගියාම පොකුණට එබෙන්න ඕන..

මම කිය කිය හිටියේ කැඳ ගැනනෙ.. ඉතින් අපිට දහය වසරෙදි අපේ
ඉතිහාසෙ උගන්නපු සර් කිව්වා සද්ධර්මරත්නාවලියෙද කොහෙද සඳහන්
වෙලා තියෙනවා කියලා ඉස්සර කැමබීම වල කැඳ ප්‍රධාන තැනක්
උසුලනවා කියලා.. එහෙම තමා මම කටපාඩම් නම් කලේ.. කැඳ කිව්වහම
ඉතින් කොච්චර කැඳ තියද.. කොළකැඳ තියෙනවා, කුරක්කන් කැඳ
තියෙනවා, පොල්කිරි කැඳ තියෙනවා, සුදුපෑණු කැඳ තියෙනවා.. අන්න
සුදුපෑණු කැඳ වලින් තඩි වීදුරුවක් හොඳයි මගෙ බෝයිපෙන්ට පොවන්න..

බෝයිපෙන් කිව්වහම මතක් වෙන්නෙ අර මම ගමේ ගිහින් ඉද්දි එකපාරක්
ගැටපොලොස් කොට්ටොරුවට ගැණියෙක් සෙට් වෙන්න එපා කියලා සාප
තියපු හැටි.. මගේ කටනම් එච්චර හොඳ නැද්ද කොහෙද.. කොහොමහරි
අන්තිමට ගැණියෙක් සෙට් වුණේ නෑනෙ.. ඒකටත් මමමනෙ කර ගැහුවෙ..
ඒත් ඉතින් කර ගැහුවාම කියන්නත් බෑ.. මමත් පොඩ්ඩක් කරේ නැග්ගෙන
ඩයල් එකගෙ.. කමක් නෑ කොහොම වුණත් දැන් ළාටයි මටයි දෙන්නටම
ගැණු නැහැනෙ.. ගැණුනම් ඕනෙන් නෑ.. අනික රඟ අයිසා වගේ හෙන
සෙක්සි පස්සක් තියෙන ගැණු කොහෙන් හොයාගන්නද.. මට සුදුඅම්මී
හොඳයි.. මගෙ සුදුපෑණු කැඳ වීදුරුව..

" සරනේරු.. අයිසෙ ඔය කැට්ටෝක් එක නවත්තනවා.."

එකපාරටම මම පියවි ලෝකට පතබෑවුණේ මගේ ඉස්සරහින් කෝච්ච
කාරයා මැව්ලා ජේන්න ගත්තු නිසා.. හරිනෙ.. මම පොරට කොච්චර
කැමති නැද්ද කියනවනම් මට මැව්ලත් ජේන්න අරගෙන වගේ.. මම
පොඩ්ඩක් ඇස්පිය ගහලා බැලුවා..

අඩෝ!!!! නෑ නෑ වෙළුපුමනයා වැඩලා තමා.. මම කෝච්ච මනුස්සකමට
හිනාවුණාම කෝච්ච ඇවිත් ට්‍රෙඩ්මිල් එකේ සිටිඩ එක දෙගුණයක් කල්ලා
දෑමම.. මම හිතුවෙවත් නැති වෙලාවකම වෙගෙ වැඩි වෙච්ච නිසා තා
ඩිංගෙන් බිම පතබෑවෙනවා..

" හරි අප්.. කොන්ද කෙළින්.. කොන්ද කෙළින්.. පපුව ඉස්සරහට.."

කෝව් මගේ ඉස්සරහා ඉදගෙන ලකෝනි තියන්න ගන්නා.. මේ ආත්මයේ මට නිදහස හිමි නැතුව ඇති සමහරවිට.. මොකක් කරන්නද.. මගේ ලැබීම තමා..

අන්තිමට මම හෙන ලේසියි කියලා කරන්න ගත්තු ට්‍රේඩ්මිල් එකේ වැඩේ ඉවරවුණේ හති දුසිමක් විතර හලාගෙන ඇද පුරාම දාඩිය නාගෙන.. ඊටපස්සේ මම කෝවගේ පස්සෙන් පුල් අප් බාර් එක ගාවට ගියා.. ළහිරුත් ඊට විකක් එහායිත් හිටියේ..

" තර්ට් මිනිට්ස්ම එපා.. ෆිෆ්ට් මිනිට්ස් මුලින් ප්‍රැක්ටිස් කරමු.."

මම ඔලුව වනලා මම වගේ දෙකක් උස පුල් අප් බාර් එක දිහා බලාගෙන විකක් වෙලා කල්පනා කලා..කෝව් මම එක්සසයිසස් පටන් ගන්නකල් අත් දෙකත් බැඳගෙන හෙනකදයා වගේ බලාගෙන ඉන්නවා.. උස මදියි කියන්නත් ලැජ්ජයි මොකක්ද වගේ.. මේ ජිම් වල ඉන්න ඉන්ස්ට්‍රක්ටර් හැතිකරේට තේරෙන්නැද්ද මං අහන්නෙ මම වගේ පොඩ්ඩක් උසින් අඩු මිනිස්සු මෙකට යනවා එනවා කියලා.. එක්කො බංකුවක්වත් හොයාගෙන ඇවිත් තියාගන්නද.. මම හෙනකදයා වගේ සර් දිහා ඇහැ යටින් බැලුවහම පොර හිමිත්සැරේ කට පිහිදගන්නවා මම දැක්කා.. ඒ එක්කම වගේ ළහිරු මම ඉන්න පැත්තට ඇවිදගෙනාඅවා..

" උස මදි වගේ නෙහේ.."

" ඒකතමා.."

ළහිරු මං ගාවට ඇවිත් මං දිහා බලලා ආයෙම පුල් අප් බාර් එක දිහා බැලුවා.. බලන්න දෙයක් නෑ බෑ තමා..

" Let me help you.."

ළහිරුවා මම මොකුත් කියන්නත් කලින්ම ඇවිත් මාව උස්සලා බාර් එකට කිට්ටු කරන්න යද්දීම කෝව් බැඳගෙන හිඳපු අත් දෙකත් ලිහාගෙන ළහිරුගෙයි මගෙයි මැද්දෙන් හිටගන්නා.. උස නෑ කියලා ඒකටත් බනීවිද දන්නෙ නෑ.. වෙළුම්පුමනායා..

" මම ඡනෙරුව බලන්නම.. ළහිරු කරපු වැඩේ කන්ට්‍රිව් කරන්න.."

" ඔකේ සර්.."

ළහිරුවා ආයෙම යන්න ගියාම සර් මාව අත් දෙක යටින් උස්සලා පුල් අප්
බාර් එක ගාවට කිට්ටු කලා.. මම අත් දෙක දිගැරලා ඒක අල්ලගත්තා.. මාව
නිකන් ඉස්සුවෙ කුකුල් පැටියෙක් ඇගිලිදෙකෙන් අල්ලලා උඩට විසික්
කරනවා වගේ.. ඔය කිව්වෙ මගේ නම හරියට..

" හරිදෑ.. සරනේරු..??"

සැක්..

" ආ ඔ හරි සර්.."

මම බාර් එක අල්ලගෙන කකුල් දෙක අකට බැඳගෙන උඩ පහත වෙද්දින්
සර් මගේ ගාවටම වෙලා බලාගෙන හිටියා.. හරියට මම මෙ දැන් වටෙයි
මෙ දැන් වැටෙයි වගේ.. ටිකකින් සර් එහාට වුණා.. ඒත් සර් එතන තිබ්බ
කණුවකට හේත්තුවෙලා ෆයිල් වගයක් බල බල මොනවද ටික් කලා..
එකොළහට පහක් විතර තියලා මම දාඩිය පෙරාගෙන හති දමාගෙන ජිම
එකෙන් එලියෙ තිබ්බ බෙන්ව එකක ඉඳගෙන ටවල් එකකින් ඇහ
පිහිදගත්තා.. මහන්සි මහන්සි මාරම මහන්සි.. ඒ එක්කම සර් ඇවිත් ම.
ගාවින් හිටගත්තා.."

" පළවෙනි දවස හොඳයි.. අනිත් දවස් වලටත් මෙහෙම මහන්සි වෙන්න
ඕන.."

" හරි සර්.. සර් මෙහෙ ආවෙ..??"

" ඇයි මම එන්න හොඳ නැද්දෑ.."

" අපෝ නෑ නෑ සර් එන්න.. එහෙම හොඳයි.."

නොදකින් මගෙ කට.. හොඳයි ගලක තියලා මිරිස් ටිකක් දාලා අඹරන්න..
අපරාදෙ ඇහුවෙ..

" සරනේරු..??"

මම ඔලුව උස්සලා සර් දිහා බැලුවා..

" ඉටස් ෂනෙරු සර්.. ෂ-නෙ-රු ඉටස් ෩-මම කිව්වෙ මම ෂ-නෙ-රු.."

" සරනේරු..??"

මම මගේම නියපොත්තක් කටේ ගහගත්තා.. ඇයි මම මගේ නම මේ මාන්නක්කාර වෙළුපුමනයට හරියට පුනවුන්ස් කරන්න එක සැරයක් හරි කාලෙ නාස්ති කලේ.. මමනම් අම්මා කියනවා වගේම පොල් පිත්තෙන් කපාගත්තු එකෙක් වගේනෙ හැසිරෙන්නෙ..

" වෙළුපුමනයා.."

මම කට අස්සෙ තියාගෙන කේන්තියෙන් මිමිණුවාම සර් මගේ දිහා ඇහිබැමක් උස්සලා බැලුවා..

" වටි ඩිඩ් යු සේ..??"

" ආ නතීන් නතීන්.. අම් ජස්ට්.. හහ.."

මම ගොං හිනාවක් දාලා නැගිට්ටා වෙන්ජ් කරගෙන ඉස්කෝලෙට යන්න..

" සර්.. මම යන්නම්.."

" කොහෙද යන්නෙ.. ස්කූල් රීගර්ට් එකක් දාගෙන..??"

" ආ මම ඉස්කෝලෙට යනවා සර්.. වැඩ වගේකට.."

" ඇයි තමුන්ද ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් වෙන්න ඉන්නෙ.. ඔව්වරට ඉස්කෝලෙටම දුවන්නෙ ඉවරවුණු ගමන්.."

අන්න අන්න මාන්නක්කාර වෙළුපුමනයෝ ඔයාට වැරදුනා.. අර වෙන්නායි එක්ස්ප්‍රස් එකේ සාරුක් හායි කියන්නෙ.. අලුවාකාරයා අවතක්සේරු කරන්නෙපා කියලා.. මටත් කියන්න තියෙන්නෙ ඒකම තමා.. අවතක්සේරු කරන්නෙපා හෙනකදයෝ.. මම සර්ට කට කොනෙන් හිනාවෙලා පොඩ්ඩක් ළඟට කිට්ටුවෙලා උඩ බැලුවා.. මොකද ඒකා වෙළුපුමනයා උසම උසයිනෙ.. කෝච් මං දිහා ඔලව් පොඩ්ඩක් නමලා බැලුවා..

" මම තමයි හෙට් ප්‍රිෆෙක්ට් වෙන්න ඉන්නෙ.."

" ආ..??"

" මම තමයි අපේ ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ප්‍රිංසෙස්ට් වෙන්න ඉන්නෙ.. මම බැප් එක ගත්තම ගෙනැල්ලා පෙන්නන්නම සර්ට.."

සර් මං දිහා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන බලාගෙන ඉද්දි මම දුටගෙන දුටගෙන ලිඟට එක පැත්තට ගියා.. හුටා!! ටවල් එක අමතක වුනා!!

මම එහෙමම යූ ටර්න් එකක් ගහලා ආයෙම ටවල් එකත් අරගෙන පඩිපෙළ බැහැගෙන බැහැගෙන පල්ලෙහාට දිව්වා.. හන්.. ආවා මෙනත.. ඉදපන්කො බැප් එකත් ගහගෙන මගේ අර බ්ලෙසර් එකත් දාගෙන ෆොටෝ එකක් ගහලා දානවා වටසැප්.. එහෙම හිතාගෙන අන්තිම පඩියට පැන්නා විතරයි තා ඩිංගෙන් හොමබෙන් යනවා.. කවුද යකෝ පඩිපෙළ මොප් කලේ අවෙලාවෙ..

මම හිතට එන සේරටම බැන බැන පාරට ඇවිල්ලා ටැක්සි එකක් අල්ලගෙන ඉස්කෝලෙට පියාඹලා යන්න ගියා.. සෙනුකයගෙ ප්‍රේමවන්තයා හම්බෙන්න තියෙනවනෙ.. අයුක අයිසා කතාකරන්නෙ හෙන කලාතුරකින් නිසා මේ වගේ අවස්තා මගුරගන්න හොඳ නෑ.. කියාන් අයිසා නම් ඉතින් වක්කඩේ කඩපු බොම්බයිමොටයිකාරයා වගෙ කියවනව අකියවනව ඉවරයක් නෑනෙ.. ඒ වගේද අයුක අයිසා..

මම ඉස්කෝලෙට එද්දි එකට විතර ඇති.. ගයනිකා මැඩ්මවන් හම්බෙන්න කිව්වනෙ.. මම ඉස්කෝලෙන් බැහැලා අයුක අයිසාට කෝල් එකක් ගත්තම දෙපාර රිංග්ස් වෙන්න කලින් ආන්සර් වුණා..

" අයිසා ඉස්කෝලෙද ඉන්නෙ.."

" ඔව් ඡනෙරු.. නුග ගහ ගාව බෙන්ව එකට එනවද.."

" ආ මම ඔයාව දැක්කා.. ඉන්න එන්නම.."

මම බැග් එකත් එල්ලගෙන ඉස්කෝලෙ ඇතම ඇත පෙනුනු නුග ගහ ගාවට දුටගෙන දුටගෙන ගිහින් බෙන්ව එකෙන් ඉදගන්නම අයුක අයිසා ලාවට හිනාවුනා.. හිනාවෙලා මට ෆැබ් එකේ අයිස් කොෆි එකක් මගේ ඉස්සරහින් තිබ්බා.. ෆැබ් එක.. රඹ අයිසයි අයුක අයිසයි කොයි ලෝකෙ ගියත් කෑම උස්සන් එක ප්ලේස් එක..

" තැන්ක් යූ.. අයියා ඇවිත් හුඟ වෙලාවක්ද.."

" ටිකක් වෙලා.. මම රඳව හමබෙන්න ගියා.. ක්ලබ් එකේ වැඩ කොහොමද.."

" කරගෙන යනවා.. අවුලක් නෑ ඉතින්.. හැබැයි ඒක කෝච්චි හෙන සැරයි.."

" එහෙමද.. මහන්සි වෙලා ප්ලේ කරන්න.. You've got the talent.. Don't waste it.."

" මම.."

මම අයිස් කෝෆී බොටල් එක කඩලා ඒකට බට්ටි දාගෙන උගුරක් ඇද්දා.. අයුක් අයියා හෙන ලොකු හුස්මක් අරගෙන කතාකරන්න පටන් ගන්නා..

" ඡනෙරු මල්ලි.. මම මේ කියන ටික හොඳට හිතට ගන්න හරිද.."

මම ඔලුව වනලා බෙන්ච් එකේ අයුක් අයියා පැත්තට හැරුණා..

" ඔයා ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ට්‍රිෆෙක්ට් වෙනවා.. ඒක දැනටම බෝඩ් එක ඩිසයිඩ් කල්ලා ඉවරයි.. හිතට අරගෙන බැප් එක වෙනුවෙන් ඉස්කෝලෙ වෙනුවෙන් මහන්සි වෙන්න.. තේරුණාද.. මට ඔයාලගෙ බැප්න් සෙරමනි එක වෙනකල් ඉන්න වෙන්නෙ නෑ.. මට මල්ලිව හමබෙලාම කතාකරන්න ඕන වුණා.."

" මට තේරෙනවා අයියේ.."

" මම.. අනික වමිරුගෙන් පරිස්සම් වෙලා ඉන්න.. මම ඔයාව විශ්වාස කල්ලා මේ දේවල් කියන්නෙ.. ඔයා ඒක රකිව් කියලා මම දන්නවා.. වමිරු කියන්නෙ මගේ රිලේගන් කෙනෙක් ඇත්තටම.. රිලේගන් කෙනෙක් කියන්නෙ.. අම්.. මම කොහොමද මල්ලි ඔයාට මේක කියන්නෙ.. එයා අපේ තාත්තගෙ ප්‍රයිට්ට් සෙකට්‍රිගෙ පොඩ් පුතා.."

" ආ මොකක්..???"

" මම.. මල්ලිට මම කියන්න ඕන නෑනෙ.. අපේ තාත්තා ගැන.. ඉතින් වමිරු කියන්නෙ මගේම ලේ තියන තව එක ළමයෙක්.. ඒ තරහට තමා ඔයාට මුලින්ම මාව පාව දීලා ඔයාගෙ යාච්චොන්ට බොරු කියලා තිබ්බෙ.."

පස්සෙයි දැනගත්තෙ වමිරු රඳව කැමතියි කියලා.. කොහොම වුණත් වමිරු ඉන්නෙ ඔයා එක්ක කේන්තියෙන්.. ඒ නිසා පරිස්සමින් වැඩ කරන්න.. මෙව්වර කාලෙකට මෙහෙම ඇටැක් දෙන්නෙක් හෙඩ -ඩිපියුට් හෙඩ වුණාමයි.."

" මම ඔය බවක් දැනන් හිටියෙ නෑ.. සෙනුක දන්නවද අයියෙ.."

" එයා දන්නවා.."

" මම.."

මම වමිරු ගත මුල ඉඳලා හිතන්න ගත්තා.. ඒ කියන්නෙ ඒකනිසාද එදා මනිග මට අයුක් අයිියව අල්ලලා අරම කතාවක් කිව්වෙ..

" මල්ලි.. මම ඔයාගෙන් මෙව්වර කාලෙකට කිසි දෙයක් ඉල්ලලා නෑ.. ඒත් මම ඉල්ලන්නෙ මට මේ ලෝකෙ ඉල්ලන්න පුලුවන් ලොකුම උදව්ව.. ඡනෙරු.."

අයුක් අයිියා මගේ අත් දෙකෙන් අල්ලලා ගුලි කරගත්තා.. මම ඒ නුහුරු අත් වල උණුහුමට අත් දෙක පණ නැති කරගෙන හිටියා..

" මම සෙනුක එක්ක ඉන්නවා අයියෙ.."

" මල්ලි.. ප්ලීස් මට මගේ කියලා දේවල් වලට ඉන්න එකම එක්කෙනා වත්සල්.. ඡනෙරු ප්ලීස් මගේ වත්සල්ව තනි කරන්න එපා.. මාවතේරුමගන්න බලන්න.. එයා හොඳට ඉගෙනගෙන කැමපස් ගිහින් ලොකු කොල්ලෙක් වෙනකල් ඒ අත් දෙක අතාරින්න එපා මල්ලි.. මම දන්නවා ඔයත් රඳවගෙ ප්‍රශ්න එක්ක ඉන්නෙ අවුලෙන් කියලා.. ඒත් මට මේ දේ ඉල්ලන්න ඉන්න එකම එක්කෙනා ඔයා විතරයි.."

" මම දන්නවා අයුක් අයියෙ.. මම සෙනුක එක්ක ඉන්නවා.. ඔයා බය වෙන්න එපා.."

" වත්සල් මගෙ අම්මෙක් වගේ.. ඌ කොල්ලෙක් තමා.. ඒ වුණාට මට එයා නැත්නම් කවදාවත් මෙහෙම ඔයා ඉස්සරහවත් කතාකරන්න වෙන්නෙ නෑ මල්ලි.. මම හරි ආදරෙයි වත්සල්ට.. හැමදේම ඉවසගෙන දරාගෙන එයා වගේ වෙන කවුරුත්ම මාත් එක්ක ඉන්නෙ නෑ.. එහෙම තියෙද්දි තමා

වත්සල් එක්සැමි කලේ.. වත්සල් දුක හිතුණට පෙන්නන්නේ නෑ මල්ලි.. බය හිතුනොත් ඔයාට කතාකරනවා මිසක්.. අනේ ඒකනිසා වත්සල් ගාවිත්ම ඉඳපත් මල්ලි.. මට යන දිහාවක සැනසීමෙන් ඉන්න පුලුවන් එයා නිසා විතරමයි.."

" අයිසා ගිහිත් ඉක්මනින්ම සෙනුක ගාවට එන්න.. එයා බලාගෙන ඉන්නවා කොච්චර කාලයක් ගියත්.. මම සෙනුක ගැන දන්නවා.."

" ඡනෙරු.. මට මේ කරන උදව්ට මම ඇත්තටම-"

" මොනවද අයිසෙ මේ කියන්නේ.. අයිසා ගිහිත් පරිස්සමට වැඩ කරගන්න.. මම සෙනුකයා එක්ක ඉන්නවා.. ඌ මගේ අනිත් කොපිය වගේ එකානේ.."

මම අයුක අයිසගෙ ලොකු අත් දෙකෙන් තද කරගෙන අල්ලන් ඉඳලා අතැරියා.. සෙනුක ඩොකෙක් වෙන්ත කලින්ම මනුස්සයෝ ජීවත් කරපු එකෙක්.. අයුක අයිසටයි සෙනුකයටයි නම් කවදාවත් වරදින්න එපා කියලමයි මම හිතන්නේ.. ඒ දෙන්නා කාටවත් වරදක් නැති හරි පාඩුවේ ඉන්න දෙන්නෙක්.. අයුක අයිසා මගේ ඔලුව අතගාලා බෙන්වි එකෙන් නැගිට්ටා..

" අයිසා යන්නද.."

" ඔව් ඡනෙරු.. මම සෙනුක පිස් කරන්න හවස එනවා.. ඇඳුම වගයක් ගන්න යන්න තියෙනවා.."

" ආ හා අයිසෙ.. මම යන්නම් එහෙනම්.. ගයනිකා මැඩමව හමබෙන්න එන්න කියලා තිබුණා.."

" රඨා ඇති රූම එකේ.. ඔයා යන්න.."

මම අයිස් කොෆි එකත් අරගෙන බැග් එකත් කරේ එල්ලගෙන අයුක අයිසටත් බායි කියලා මියුසික් රූම එක දිහාවට ඇවිදගෙන යන්න ගන්නා.. පරෙයිසා මාර ඩයල් එකක්නේ.. මගේ ජීවිතේ හැමදාම සප්‍රයිස් සප්‍රයිස්.. දැන් මට පුදුම වෙලාම හෙන හනි.. මම මියුසික් රූම එකේ දොරට තට්ටු කල්ලා ඇතුළට ගියා.. ගයනිකා මැඩමේ සපත්තු දෙක තියෙනවා.. රඨා අයිසගෙ ඩෙග් දෙක තියෙනවා.. තව සපත්තු කුට්ටම දෙක තුනක් තියෙනවා..

ඔකෙස්ට්‍රා එක වෙනමනෙ ප්‍රැක්විස් කරන්නෙ.. මම දොර ඇරගෙන ඇතුළට යද්දි රඳා අයියා බිම ඉඳගෙන ගිටාර් එකක කම්බියක් දානවා.. සෙනුකයා මැඩමිගෙ ටේබල් එකේ පැත්තකින් කොල්ලකුයි පැනකුයි තියාගෙන මොනවද ලියනවා.. තව මල්ලිලා වගයක් පියානෝ එක ප්ලේ කරනවා.. මම ඇතුළට එනවා දැක්කම රඳා අයියා මාත් එක්ක හිනාවෙලා මැඩමිව පෙන්නවා..

" ආ ඡනෙරු පුතා.. මම බලාගෙන හිටියෙ එනකල්.."

" දැන් ඡනෙරුට හරියට වැඩනෙ මැඩමි.."

සෙනුකයා මහපගයා වගේ මැද්දෙන් පැත්තා.. මම මැඩමි එක්ක හිනාවෙලා මෙසෙට හේත්තුවක් දාගත්තා..

" මැඩමි කතාකලෙ..??"

" ආ හදිසියක් නෑ.. මෙහෙත් ඉඳගන්නකො.. රඳා~ පුතා ඔක හරිද.."

රඳා අයියා ගිටාර් එකත් ඇරගෙන නැගිට්වා..

" හරි මැඩමි.. ඒත් මෙක එව්වර හුරු නෑ වගේ.. මම කලින් එකම ප්ලේ කරන්නද.."

" පුතාට ඒක ලේසිද.."

" ඔව්.."

" එහෙනම් අපි ඒක ගමු.. මෙක ඔකෙස්ට්‍රා එකට දෙමු.."

" හරි මැඩමි.."

මැඩමි රඳා අයියා එක්ක කතාකල්ලා මගේ පැත්ත හැරුණා..

" මම ඡනෙරු පුතාට කතාකලේ වැදගත් වැඩකට.. දැන්නම කට්ටි පනින්න ලැස්තීවෙන්න බෑ හොඳේ.."

" ඒ මොකක්ද මැඩමි.."

" ඔයාලා අර අවුරුදු උත්සවේ සිත්ගත් කලානෙ.. ඒ කාලෙ ඒ වීඩියෝ එක ස්කූල් පේජ් එකේ ගෙයා වුණානෙ හුගක්.."

මම ඒක මතක් වෙච්ච නිසා ලේන්සුවෙන් මුණ පිහිදාගත්තා.. සැක්.. හැමතැනම සෙයා වුණා තමා.. මේ හැකරැල්ලා තමා සේරටම වග කියන්න ඕන..

" ඉතින් මැඩම.."

" ඉතින් පුතා.. ඔබ් එකෙන් රික්වෙස්ට් කල්ලා තියෙනවා සාගා එකට බැරිද ඔය දෙන්නගෙන අයිටම් එකක් දෙන්න කියලා.. මම ඡනෙරු පුතා බිසි නිසා ඒක පොඩ්ඩක් පස්සට දැමමෙ.. ඒත් මේ අයිටම් වල පොඩ්ඩ වෙනස්කම් ටිකක් වුනානෙ.. නේද සෙනුක පුතා.."

" ඔව් මැඩම.. දැන් මියුසික් බ්ලේක් එක පස්සට දාලනෙ.. එතන හිස්තැන පුරවන්න අනිවාරෙන් අයිටම් එකක් දන්න ඕන.. රඬ අයිසටයි ඡනෙරුටයි පුළුවන් නෙ අපිට ඒක කවර් කල්ලා දෙන්න.."

" ඔව් පුතාලා.. මට මේ වැඩ අස්සෙ කරන්න දෙයක් හිතාගන්න අමාරුයි.. ඡනෙරු පුතාට බැරිද වැඩ පොඩ්ඩක් එහෙ මෙහෙ කරන් මේකට ඉන්වෝල් වෙන්න.."

" අම්.."

මම කල්පනා කරන්න හදද්දිම සෙනුකයා මට රවලා මොනවද කුටු කුටු ගගා මැඩමව පෙන්නුවා..

" අවුලක් නෑ මැඩම.. මම එන්නම.."

මම සෙනුකයාගෙ මුණ දිහා බලාගෙන මිමිනුවම සෙනුකයා මැඩමට පේන්නැතිවෙන්න කට උල් කල්ලා මට කිස් එකක් එව්වා..

" අනේ ලොකු දෙයක්.. මගේ ඔලුවෙ තිබ්බ බරක් නිදහස් වුණා.. ඔය දෙන්නා යාලුවො නිසා මේ වැඩේ අමාරුවෙන එකක් නෑ.."

යාලුවො නෙමෙ මැඩම බෝයිපෙන්නලා.. ඒ ඉස්සර තමා යාලුවො විතරයි වෙලා හිටියෙ.. මම හිමිහිට රඬ අයිසට කකුලෙන් එකක් ගැහුවම රඬ

අයිසා මගේ කකුල පාගගෙන පිටට එකක් තඩ්බැවා මැඩමට
පේන්නැතිවෙන්න..

" එහෙනම් පොඩ්ඩක් මෙහෙට වෙන්නකො.. මම ඔයාලට අයිටම එක
විස්තර කරන්නම.. මෙහෙමයි මෙක ප'ඟෙක්ට විදියට තියෙන්න ඔන
ළමයි.. මම ඔය දෙන්නවනම පොඩි කාලෙ ඉදන්ම දන්න නිසා ඔයාලගෙ
ටැලන්ට එක ගැන සැකයක් නෑ.. ස්ටේජ එක දෙන්නටම හුරුයිනෙ.."

මම ඉතින් මැඩමගෙ බටර් පාරට ලිස්සලා නොවැටී හිටියා..

" එතකොට මෙන්න මෙහෙමයි හරිද වෙන්නෙ.."

සෙනුකයා මැඩමගෙ ටැබ් එක අරන් ටයිම් ටේබල් එකක් පෙරළගන්නා..

" අයිටම කීපයක්ම තියෙනවා මුලින්ම හරිද.. මේ ටිකෙන් පස්සෙ
කන්ඩක්ට' වෙන්ජ් වෙනවා.. මෙන්න මේ ටිකේ තමයි මම ඉන්නෙ.. ඔය
දෙන්නා ප'ඟෝම කරන්නෙ මෙන්න මේ තියන ටයිම් පිරියඩ් එකේ.. ඒ
කියන්නෙ බී ඇන් එස්ලගෙ අයිටම එකෙන් පස්සෙ තියන විනාඩි පහේ
මියුසික් බ්ලේක් එකෙන් පස්සෙ.. ඒ වෙලාවෙ තමා ක්වික් ස්ටේජ්
ඩෙකරේෂන්ස් වලට වෙන් කරන්නෙ.."

" අහා.."

" ඉතින් මෙහෙමයි අපි අයිටම එක ජ්ලෑන් කලේ.. සෝන්ග් එක señorita.."

සෙනුකයා ටැබ් එක වහල පැත්තකින් තිබ්බා.. ගයනිකා මැඩම අපි කියන
දේවල් අහගෙන හිටියා.. සනෙරු Camila Cabello වෙන්නයි යන්නෙ..

" ඡනෙරු ඩ්‍රෙස් කරන්නෙ වෙටර් කෙනෙක්ට.. වෙටර් කෙනෙක් කිව්වට..
ටිකක් රෙඩ් න්' බ්ලැක්.. ඩාර්ක් යෙලෝ.. ඒ වගේ තිම එකක් යන්නෙ.. මුල
පාර්ට එක ඉවරවුනාම ටිකකින් කොස්ටියුමස් මාරු වෙන්න ඔන.. මම
පස්සෙ ඒක පැහැදිලි කරන්නම.. එතකොට රච්‍ය අයිසා කැශුවල් ස්ලීවලස්
ශර්ට් එකක් වගේ.. අපි බ්ලමු.. ඔහොම තමා වැඩෙ වෙන්නෙ.. හරිද.."

" මම.. මම.."

" සතියයි තියෙන්නෙ ගයිස්.. වැඩෙ ප'ඟෙක්ට වෙන්න ඔන.."

" කල්ලා බලමු.."

රිට්පස්සෙ අපි තුන්දෙනා ගයනිකා මැඩම එක්ක ටිකවෙලාවක් කතා කර කර ඉඳලා එළියට එන්න ආවා.. ගෝන් මෙන්ඩිස්ගෙ කොන්සර්ට් එකක් බලන්න යන්න ඉඳලා ඇත්තටම ගෝන් මෙන්ඩිස් වෙන්න වුනාම..

මම කිව්වෙ.. මගේ ජීවිතේ තියෙන්නෙම සප්‍රයිස් තමා..

" වරද්.. අයුක මිට් වුනාද.."

" ඔව් මම ඔයාට පස්සෙ කියන්නම.."

මම රඨා අයියට හිමිහිට කියලා දුවගෙන ගිහින් සෙනුකයගෙ කරට අත දාගත්තා..

" අම්මො අම්මො කපල් එක.. හෙන ගේමස් වෙයි වගෙ.."

" අනේ පලයන්.. උබ තමා මැඩමට මේවා කියන්න ඇත්තෙ.."

" එව්වා උඹට අදාළ නෑනෙ.. කොහොම හරි දැන් ඉතින් සනෙරු සෙන්යොරිටා වෙන්නයි යන්නෙ.."

" කට වහන් පලයන්.."

" ආ මේ ඒකනෙමේ.. උඹට මම කියන්න හිටියෙ.. මතකද බං අර අපි දෙන්නගෙ ගේස්ට්‍රික් ගේක් එකවුන්ට් දෙක.."

" කියක් හැදුවද බං.. කොයිඑකද.."

" අර බං අපි ආගිට නමබර් එකක් දුන්න කොල්ලෙක් ටෝක් කලේ.."

සෙනුකයා රහසින් කියද්දි මම ගේජ් එකේ හැරිලා රඨා අයියා දිහා බැලුවා.. දැනගත්තොත් ජේක් එකවුන්ට් පෙන්නයි සුදුඅම්මියා..

" අර අඹගහමුදුනෙ එකද.."

" අන්න ඔව් ඒකතමා.. ඒක අයුක අයියා දැකලා අද රඨා අයියට පෙන්නුවා.."

" නොදකින්න.. සිරාවට.. සැකි.. උබ මොකටද ඒකට ලොග් වුනේ.."

" නිකමට බං.. ලොගවුට වෙන්න අමතක වුනා.."

" බුරුඅලියා.. කලොත් කරන්නෙ ඔහොම එකක් තමා.."

" හරි හරි බං ඉතින්.. රඬ අයියා ඔවා ගන්න ගන්න එකක් නෑ.. බලලා උඹට හිනාවුනා.."

" ඒ සිනහව පසුපස තමා හයානක මිනිසා සැහවිලා ඉන්නේ.. උඹ දන්නවද.."

" සිරාවට.. මම හිතුවෙ කලිසම අස්සෙ කියලා.. සොරි බං.."

" අනේ පගයා කට වහගෙන යමං.. කිව්වොත් කියන්නෙ මහ හු#න කතාවක් තමා.."

අපි දෙන්නගෙ ෆේස්බුක් එකේ ඔය කියන ෆේස් එකවුන්ට දෙකේ නම දෙකත් මහ හු#න නම දෙකක් සුද්ද සිංහලෙන් කිව්වොත්..

සෙනුකයගෙ එක "අඹගහමුදුනෙටකේබදින්නෙ"

මගේ එක " ටකේඅරගෙනප#කෙබදින්නෙ"

ඉතින් මනුස්සයෙකට ඔක පෙන්නන්න පුලුවන්ද.. බෑනේ.. ඒ කොල්ලට හෙන ආතල් එකක් දීලා අපි සාම ගිවිසුමක් ගහලා හිටියෙ වහාම ඩිලිට කරන්න.. කොහෙද සෙනුකය ගම කාලනේ..

ඊටපස්සෙ සෙනුකයා වොශෲම යනවා කියලා හැරිලා ගියා.. මම රඬ අයියා ගාවට කිට්ටු කලා..

" අපි ප'ෆෝම් කරන්නයි යන්නේ.."

" මම.. මොකක්ද අර ෆේස්බුක් එකවුන්ට එක.. මට අයුක් ගෙනැල්ලා පෙන්නුවේ.."

" ආහ්.. මේ.. මෙහෙමයි.."

මම විස්තරේ පැහැදිලි කල්ලා දීලා ඉවර වෙද්දි මගේ අහිංසක ඔලුව ටොකුම පස්පාරක් කාලා හිටියා.. රඳා අයිසා මාව හදන්න බෑ කියලා කිව්වා.. මම මොකෙක්ද ඇහුවා.. මාව මරන්න වටිනවා කිව්වා.. ඔහොම වැඩ කල්ලා අහුවුනොත් මකනවා කියලත් කිව්වා.. මම මකන්නෙ මැපඩ ඉරේසර් එකකින්ද අහලා ආයෙම පිට මැද්දට හොඳ පාරක් කෑවා.. ඊටපස්සෙ මගේ මලක් වගේ හිත තැලිලා පොඩ්වෙලා මම දුකින් තණකොළගොඩේ ඉදගෙන ආධිය අයිසා එක්ක යාලුවෙනවාමයි කියලා දිවුරුවාම රඳා අයිසා ටිකකින් දුක හිතීලා මට ඉස්කෝලෙ පි ඇන්ඩ් එස් එකෙන් මගින් එකක් අරන්දෙන පොරොන්දුවට යාළුකරගත්තා..

රඳා පුතාගෙ වෙහෙසකර දවස් මෙසේ ගෙවියන වගයි.. හයිස ඇතිප්ලාස්ටරයක් ඒ දරුවට කියාගෙන යන්න බලන්න.. පොතෙන..

#සෙයුක

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

93 කොටස

" මේ ඔයා යනවද්.."

"....."

" අයියෙ.. මේ නැගිටිනවකො ආපු වෙලේ ඉඳලා පතබැව්ලා ඉන්නෙ.."

මම මගේ කාමරේට ගිහින් ලයිට් එක ඔන් කරද්දි රඟ අයියා ඇදේ හරහට දපලා පිඹුරු තඩ්දා වගේ නිදි.. හවස ආපු වෙලේ ඉඳන් කැවා නැවා පස්ස උඩ දාගෙන නිදි එක විතරයි කරන්නෙ.. මම එතකල් ගේ අතුගාලා ඇදුම් සේදුවා.. ඊටපස්සෙ උයපු හාප්න අස් කල්ලා දාලා නාගෙන නිදාගන්න ලැස්ති වුනේ.. ඒ වුණාට රඟ අයියගෙ අප්පව්ව හෙට එනවලුනෙ උදේම.. එයා ඊටකලින් ගෙදර යන්න ඕනනෙ..

මම ඇදෙන් ඉඳගෙන රඟ අයියගෙ උරහිසෙන් හෙලෙව්වා..

" පොඩ්ඩක් අවදි වෙන්නකො ඒයි.."

" මම.. මම .."

" ඔයා අද ගෙදර යනවද්.."

" හෙට හෙට.."

රඟ අයියා ආයෙම අතින් පැත්තට පෙරළිලා මගේ කොට්ටෙන් බදාගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා.. මමත් කාමරේ ලයිට් එක ඔෆ් කල්ලා රඟ අයියගෙ ඇහ උඩින් පැනලා බිත්තියෙ කොණට ඇවිත් කොට්ටෙන් ඔලුව නියාගත්තා..

සෙනුකයා එක්ක කතාකරන්නත් ඕන.. ඒත් ඒකට හොඳ වෙලාවක් හමුබෙන්නෙ නැහැනෙ.. අයුක අයියත් ලබන සතියෙ යනවා.. ඌ ඈත්තෙ හෙන අවුලෙන්.. ඒ වුණාට ඉස්කෝලෙ වැඩක් එක්ක බිසි නිසා කතාකරන්නවත් වෙලාවක් හමුබෙන්නෙ නැනෙ.. ඉරිදා උදේ සෙනුකයගෙ ගෙදර යන්නත් හිතෙනවා.. උගේ තාත්තා ගෙදර නිසා ගියාට ඔවා කතාකරන්නත් බෑ.. ඔන්න ඔහේ එක්කො ඉරිදා යනවා.. ඉරිදට

ප්‍රැක්ටිස් නෑනෙ.. උගේ තාත්තා මාව දන්න නිසා ලොකුවට ඇහිලි ගහන්න එන එකක් නෑ අපි කතාකරන ඒවට..

මම ඉරිදා සෙනුකයගෙ ගෙදර යන්න හිතාගත්තා.. උගේ ගෙදර යන්න ඉතින් උගෙන් අහන්න ඕන නෑනෙ.. ඒ ගෙදර දොර ඕනවෙලාවක ඇරලා තියෙන්නෙ.. මම ගියාම සෙනුකයගෙ අමමා වුණත් හොඳට කතාකල්ලා කෑම හදලා දෙනවා.. මම ඉස්සර එහෙ පාඩම කරන්න යනවනෙ ඒ ලෙවෙල් වලට.. ඌ මෙහෙ එනවා..මම එහෙ යනවා.. උගේ ගෙදරයි මගේ ගෙදරයි වෙනස් නෑ..

ටිකකින් රඨා අයිසා කොට්ටෙන් හරියට ඔලුව තියාගෙන මගේ පැත්ත හැරුණා.. මම හිටියේ බිත්තිය අයිනේ අත් දෙකත් බඩ උඩින් බැඳගෙන මල මිනිය වගේ වහල දිහා බලාගෙන..

"වරද්.."

" ඔයා ඇහැරුණාද.."

" මම.. දැන් වෙලාව කියද.."

" නමයට කාලයි.. ඔයා අද යන්නෑනෙ.."

" උදේ ශේෂ් එකේ යනවා.. මම අයිසට කිව්වා.."

" ඒ එහෙනම් කමක් නෑ.."

මම රඨා අයිසා ගාවට කිට්ටු වුණාම රඨා අයිසා මගේ පපුවට මුණ තියාගෙන අත් දෙකෙන්ම මාව හයිසෙන් බදාගත්තා.. මම එයාගෙ කොණ්ඩෙ හිමිහිට අතගැවා.. නාලා නිදාගෙන එයාගෙ කොණ්ඩෙ තාම තෙතයි..

" ඔයාගෙ කොණ්ඩෙ තෙතයි තාම.."

" වෙලෙයි උදේ වෙද්දි.."

" ඔලුවෙ කැක්කුම හැදෙයි උදේ වෙනකල් ඉදියොත්.."

මම මගේ අතින් රධ්‍ය අයිියගෙ කොණ්ඩෙ එහෙට මෙහෙට ඇවිස්සුවා..
ෆෑන් එකට වෙලෙයිනෙ එතකොට.. ඒ එක්කම රධ්‍ය අයිියා මගේ පපුවට
තව ටිකක් තුරුල් වුණා.. එයා එහෙම පපුවට තුරුල් වෙලා හුස්ම ගනිද්දි,
උණුම උණු හුස්ම මගේ පපුවෙ වදිද්දි ඇහ හිරිවැටිලා යනවා වගේ
දැනෙනවා.. රධ්‍ය අයිියා කකුලකුත් මගේ ඇහ උඩින් දාගත්තා..

" අද අයුක අයිියා දවල් කතාකලානෙ.."

" මම අහන්න හිටියෙ.. මොකද කිව්වෙ.."

" ඔයා කලින් ඉදන් දැනගෙනද හිටියෙ වමිරු කියන්නෙ අයුක අයිියගේ.."

" මම දැනගෙන හිටියෙ.. ඒකතමා ඔයාට කිව්වෙ වමිරු එක්ක වැඩිය
කතාවට යන්න ඕන නෑ කියලා.."

" මම ඉතින් ඒ ගොබ්බ පරෙයියා එක්ක කතාකරන්නැනෙ කොහොමත්..
දැක්කහම මට කේන්ති යනවා.. සැක්.. මෙ දැනුත් මට උගේ බමබු මුණ
මැවුණා.."

" මවාගන්න එපා.."

රධ්‍ය අයිියා හිනාවෙලා මගේ පපුව මැද්දෙන් මුණ අහකට අරගෙන
අරගෙන කොට්ටෙන් ඔලුව තියාගත්තා..

" රණ්ඩුවලට පැටලෙන්න යන්න එපා.. තේරුණානෙ.. අතින් එක.. අයාන්..
ඌ ආයෙම මොනවහරි කියාගෙන ආවොත් කියාන්ට කියන්න.. ඕන්නම
අත දිගුරලා දෙන්න කනට.. එක එකාට බයේ ජීවත් වෙන්න ඕන නෑ..
ඔයාට තේරෙනවනෙ.. ඔයාගෙ හිත ඇතුළෙ තියන 'අනේ මම මෙහෙම
කළොත් අතින් කෙනාගෙ හිත රිදෙයිනෙ' කියන හෙන පරාර්ථකාමී
ෆිලින්ග්ස් පොඩ්ඩක් අඩු කරගන්න වරද.."

" ඒ ඇයි එහෙම කියන්නෙ.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ කම්මුලකට අත තියාගෙන මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" එහෙම ජීවත් වෙන්න උඹයි මමයි ඉන්නෙ සුරංගනා ලෝකෙක
නෙමෙයිනෙ.. ඔයා ලොකුයි.. දැන් අවුරුදු විස්සක් වෙනවා

තේරෙනවනෙ.. හැමෝම වෙනස් වෙද්දි ඒ එක්කම ඔයත් වෙනස් වෙන්න.."

" මම.. ඒ වුණාට ඔයා වෙනස්වෙන්න එපා.."

" මම වෙනස් වෙන්නෙ නෑ.."

මම රඳා අයියා මගෙ කමමුලෙන් තියාගෙන ඉඳපු අත අරගෙන මගේ ඇහිලිවල පටලගන්නා..

" හදිසියෙ මම එදා ට්‍රේන් එකෙන් වැටුණනම් එහෙම.."

" වැටුණනම් ඉතින් මොනව කරන්නද.. මැරෙන්න තමයි වෙන්නෙ.. එදානම් මම උඹට අමමපා දෙනවා නුගේගොඩ ටවුන් එක මැද්දේම කනට වරද්.. මොන සිහියෙන්ද ඉන්නෙ.."

" සිහියෙන් තමා අනෙ හිටියෙ.. මගුල.. මගේ අත ලිස්සුවා.."

" ලිස්සුවා..?? ලිස්සුවා තමයි.. යකෝ එදා මම උබව අල්ලගත්තෙ නැත්නම් උඹේ මිනිය තමා ගෙදරට ගේන්න වෙන්නෙ.."

" හරි හරි අනේ ආයෙම ඉතින් ට්‍රේන් එකේ ගියේ නෑනෙ..මට බනින්නෙ.."

" බැනලා මදි.. උඩ දාගෙන භුට්බෝඩ් යන්න.. ඔක්කොම කල්ලා ඉවරවෙලා ඇමබැට්ට මුණක් හදාගෙන හිටිය හැටි විතරක්.. උබත් එකයි උඹේ යාලුවා.. අන්න ඌත් එකයි.."

" එක වෙන්නෙ කොහොමද ඒයි.. දෙකයි දෙකයි.. එයයි මමයි දෙන්නෙක්නෙ.. එයා එක්ක එක්කෙනෙක් වෙන්න ගියොත් අයුක් අයියා මාව උස්සලා පොලේ ගහයි.."

" උඹට ඉතින් කියලා වැඩක් තියද.. හැම එකම විහිලුවට ගන්නවා.."

" එහෙම නෙමේ ඉතින්.. මම ඇත්තනෙ කිව්වෙ.. ඔන්නම් අපි දෙන්නා එක්කෙනෙක් වෙමු.."

"....."

" කොහොමහරි ඉතින් ඔයා අල්ලගන්නනෙ.. මම මලේ නෑනෙ.. එහෙම මැරෙනවද අනේ මම වගේ මිනිස්සු.. මම මලොත් හොල්මනක් වෙලා ඇවිත් ඔයා නානකොට පස්ස දිහා බලාගෙන ඉන්නවා හරිද.."

" ආය පටන්ගන්නා.."

" ආ.. ආයෙ පටන්ගන්නා කියන්නෙ.. හරි කතාවක්නෙ.. මම මගේ බෝයිපෙන්නෙ පස්ස ගැන කතානොකර ආධ්‍ය අධ්‍යයනෙ පස්ස ගැන කතාකරන්නද.. ඒකටනෙ අපේ මා-"

" වරද්..!!"

" නෑ ඉතින්.. ඇත්තනෙ.. ඔයාට කියන්න දවසක් මාමා මගෙන් ඇහුවා මම යාලුවෙලා ඉන්න එක්කෙනා කොහොම එක්කෙනක්ද කියලා.. ආ නෑ මම ඇහුවෙ මාමගෙන්.. අපේ දත් දොස්තර මාමා හිතාගෙන ඉන්නෙ මම කුරුදුවත්තෙ කෙල්ලෙක් එක්ක යාලුවෙලා ඉන්නවා කියලනෙ.. ඒ වුණාට මම යාලුවෙලා ඉන්නෙ කොට්ටාවෙ කොල්ලෙක් එක්කනෙ.. හරිද.. කොහොම හරි මම කිව්වා මම යාලුවෙලා ඉන්න එක්කෙනා කෙට්ටුයි, සුදුයි, වොක්ලට් කන්නෙ නෑ කියලා.. ඊටපස්සෙ අපේ මාමා කිව්වා එයා යාළුවෙලා ඉන්න එක්කෙනා සුදුයි, කෙට්ටුයි, වොක්ලට් කනවා කියලා.. ඊටපස්සෙ මම ඉරිසියාවට කිව්වා මම යාලුවෙලා ඉන්න එක්කෙනාට ලොකු පස්සක් තියෙනවා කියලා.. ඊටපස්සෙ අපේ මාමන් කිව්වා එයා යාලුවෙලා ඉන්න එක්කෙනාටත් ලොකු පස්සක් තියෙනවා කියලා.."

" මොනවද කියවන්නෙ වරද්.."

" ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. ඒ දවස්වල ඉතින් මම දැනගෙන හිටියෙ නෑ අපේ මාමගෙ සාකිව්වා මගේ මස්සිනා කියලා.. කොහොම වුණත් ඇම සෝ ලකී ටු හෑව් අ බෝයිපෙන්නෙ ලයික් යූ.. දිස් බමිපි බ්‍රිට් බ්ලොන්ග්ස් ටු මී.."

මම රඳා අධ්‍යයනෙ ලොකුම ලොකු ගෝට් එක පිපිරෙන්න වගේ තිබ්බ පස්සට දෙපාරක් විතර ඇහිල්ලෙන් ඇනලා තුන්වෙනි පාරත් අනින්න යද්දි රඳා අධ්‍යයන මගේ අත අල්ලලා එහාට කලා..

" එක විදියක ඉන්නකො වරද්.."

" මම හුඟක් විදිවලට ඉන්නවා ඒයි.. මේ මම ඔයාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්නම්.. අවංකව උත්තර දෙනවද.. එහෙම නැතිවුණොත් මම අද ඔයාව තරු බලන්න එක්ක යනවා.."

" මොකද බං ඔව්වර හදිසි තරු බලන්න යන්න.."

" හදිසි නෑ.. දන්නැද්ද.. ඇම අ හෝර්නි මලක්.."

රඬ අයියා ඇස් දෙක හෙන ඩුමටික් විදියට රෝල් කල්ලා මගේ ඇඟ උඩින් කකුල අහකට ගන්නා..

" මොකක්ද මම අවංකව උත්තර දෙන්න ඔන ප්‍රශ්නෙන.."

" ආ ඉන්න අහන්න.. උත්තරදෙන්න ඔන හොඳේ.. ඔයා මම බැඩමින්ටන් ගහන වරද් නොවී අර මුණෙ ලපයක් තියන වමිරු වගේ වුනානම් ඒත් මට ආදරෙයිද.."

රඬ අයියා ටිකක් වෙලා මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඉදපන්නකො වමිරු වෙලා ආදරෙයි කිව්වොත් මරාගෙන මැරෙනවා.. හැබැයි වමිරු 'වගේ' කියලනෙ කිව්වෙ.. වමිරු නෙමෙයිනෙ.. ඒ ඉන්නෙත් මමමනෙ.. නෑ කිව්වොත් ඒත් මරාගෙන මැරෙනවා.. කපටි ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා..

" මොකක්ද ඒ ඇහුවෙ.."

" ඇහුවෙ අහපු එක තමා.. කියන්නකො ඒයි ඔයා එහෙම වුනානත් ඒත් මට ආදරෙයිද.."

රඬ අයියා ටිකක් වෙලා මගේ මුන දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මට නිදිමතක් එනවා.. අම්මො අම්මො නිදිමතයි.."

ටිකකින් රඬ අයියා කොට්ටෙ මුනඔබාගෙන නිදාගන්න යද්දි මම ඒකගෙ කොට්ටෙ ඇදලා අරගන්නා..

" ඔයා ප්‍රශ්නෙන් මගැරලා යන්නනෙ හදන්නෙ.. එහෙනම් ලැස්තිවෙනවා තරු බලන්න යන්න.."

මම නැගිටලා රඳා අයියගෙ ඇග දෙපැත්තෙන් කකුල් දෙක දාලා ඇහ
උඩින් ඉඳගත්තා..

" නෑ නෑ.. ඒක නැතුව වෙන එකක් අහන්න.. මම උත්තර දෙන්නම්.."

" වෙන එකක්..?? ඒ මොකද.."

" අපි කවුරුත් වමරුට ආස නෑනෙ.."

මම බෙල්ලන් ඇල කරගෙන රඳා අයියා දිහා බලාගෙන හිටියා.. රඳා අයියා
හිටියෙ මගේ අත් දෙකෙන් තද කල්ලා අල්ලගෙන උඩට කරගෙන..

" ඔහොම බලන්නෙපා බං හොල්මන් බෝනික්කෙක් වගේ.. බයත්
හිතෙනවා.."

" කවුරු..?? ඇනබෙලා වගේද.."

" ඔව් ඔව්.."

" එහෙනම් මම ඇනබෙලා වුණානම් ඔයා ඒත් මට ආදරෙයිද.."

මම බෙල්ල අනිත් පැත්තටත් හරවලා ඇස් දෙක හිනි කරගෙන රඳා අයියා
දිහා බලාගෙන හිටියා.. එයා පොඩ්ඩක් වෙලා කල්පනා කලා..

" ඔයා කවුරු වෙලා හිටියත් ආදරෙයි.."

" ශුවර්ද.. මම මමියක් වුණත්.. සොමබියෙක් වුණත්.."

" දැන් කියලා වෙනසක් නෑනෙ.."

" මොකක්ද කුටු කුටු ගාන්නෙ.."

" ඔව් ඔව් ඔයා මොකෙක් වෙලා හිටියත් ආදරෙයි.."

" කලින් මට කැන සොමබියා කිව්වා නේද.. ඉන්නවා මම ආධ්‍ය අයියට
කියනවා.."

මම අත් දෙක ගසලා ටෝන් එක හොයාගන්න යද්දි රඬ අයියා මාව
උස්සලා පොලවෙ ගහන්න වගේ ඇඳ උඩට තල්ලු කල්ලා මගේ කකුල්
දෙක උඩින් අර තඩ් පස්ස තියාගන්නා.. අම්මෝ මේකගෙ බර.. මගේ
ඇටකටු ටික වස්ස වෙලා යයිද මන්දා..

" ආවි.. නැගිටිනවකො.. මගේ කකුල කැඩෙයි.."

" එහෙම කැඩෙන්නෙ නෑ.."

" මගේ කකුල ඇටකටු කැඩිලා බිදිලා ඇවිදගන්න බැරුව හිටියත් ඔයා මට
ආදරෙයිද ඒයි.."

" ඔව් ඔව් උඹ නයෙක් වෙලා මං ගාවට ඇවිල්ලා දස්ට කල්ලා මම මැරිලා
ගියත් ආදරෙයි.. එකපාරට මොකක්ද හැඳුනු පිස්සුව.."

" නයිනට් කිරි පොවන්න එපා කියලා අපේ ආවිච්ඡමමා කියලා තියෙනවා ..
ඔයා මගෙන් කුක්කු බොනවනෙ.. ආයෙ ඉල්ලන්නෙපා.."

" නෑ නෑ මම නයි නටවනවා.. මේ වරද් නිදාගනිත්.. හෙට ඉස්කෝලෙට
යන්නත් ඔන.."

" එහාට වෙන්නකො ඉතින් මගේ කකුල් දෙක උඩින්.."

රඬ අයියා මගේ නලලට ඇගිලි දෙකක් එකතු කල්ලා ටුක් ගාලා පාරක්
ගහලා ඇදට පැනලා සිටි එක පොරව ගන්නා.. මාත් හිමින්සැරේ ඒක
අස්සටම රිංගලා රඬ අයියගෙ අත් දෙක මැද්දට ගුලියක් වගේ රෝල්
වුණාම නැහැදිව්ව රඬ අයියා මගේ ශර්ට් එක අස්සෙ අත දාගන්න ආවා..

" අත ගන්න එහාට.."

" ඒ මොකටද.."

" ඇයි දැන් මම කිව්වෙ.. නයිනට් කුක්කු පොවන්න හොඳ නෑ.."

" ඉතින් මම නයෙක්ද.. උඹනෙ නයා.."

" මම නයෙක් නෙමෙ.. අනික මාව විසවෙයි තවුසෙට.."

" එහෙම විය වෙන්නෙ නෑ.. මේ ඇවිල්ලා නයිනට කිරි පොවනවා නෙමේ නයාගෙන කිරි බොනවා.."

රධ්‍ය අයියා සීට එක ඔලුවෙ ඉදන් වහගෙන මගේ ශරීර එක බෙල්ල ගාවටම ඉස්සුවා..

" මට මහ කැන දෙයක් මතක් වුණා.. මොනවද හලො කියවන්නෙ.."

" උඹනම් මහ..මොකෙක්ද මන්දා වරද්.. ඔව්.. උබට ඔක මතක් නොවුනනම් තමා පුදුම වෙන්න ඔන.."

" මම කිව්වෙ මට හිතුණු එකනෙ.."

" දැන් කට වහන් නිදාගන්නකො.."

" මට දෙක වෙනකල් ඇහැරලා ඉඳලා පුරුදු වෙලා නින්ද යන්නෙ නෑ.. මම කතාවක් කියන්නද.."

රධ්‍ය අයියා මගේ ඉන ගාවින් අල්ලලා හයිසෙන් තදකලා..

" මොකද ඔවා.. එහෙත් මෙහෙත් අල්ලන්නෙ.."

" නිදාගන්නකො වරද්.. මහන්සි නැද්ද.."

" නෑ.. මම ජීවයෙන් පිරිවිට-"

" පික් පික්-"

" මේ අයිසෙ ගහනවා මම තවුසෙට හරිද.."

" ආ ගහපන් බලන්න.. අල්ලලා ජනේලෙන් එළියට විසික් කරනවා.."

" ඊයා ඒයි.. ජනේලෙන් විසික් කරන එව්වා කියන්නෙපා.. මට අර කළුතර සීන් එක මතක්වෙනවා.."

" ඒවා මතක් නොකර හොඳ ළමයා වගේ නිදාගන්න දැන්.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කට උඩින් අතක් තියාගෙන ඇස් දෙක පියාගන්නම මම අත අහකට විසික් කලා..

" ඒ පාර මොකද.."

" මම ඔයාට අර ටීවී වල යනවා වගේ නිදාගන්න කලින් ගුන්ඩනයිට කිස් එකක් දෙන්නද.."

" ඒ මොකද එකපාරටම.."

"එකපාරට හිතුණා.. දෙන්නම.."

මම රධ්‍ය අයියාගෙ කමවුල දෙපැත්තෙන් අල්ලගෙන තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" හරිද.."

" මගේ මුණෙ කටු ඇනුනා.."

මම රධ්‍ය අයියාගෙ මුණ දෙපැත්ත අල්ලලා බැලුවා..

" කටුඅලේ.. මේ ඔයාගෙ දැන් හෙනට රැවුල වැටෙනවනෙ.. ඒ කියන්න ඔයා දැන් ලොකු ළමයෙක් නේද.."

" හනේ වරද්.."

" පොඩ්ඩක් කට වහන් ඉන්නකො.. කියනවා කියනවා ඉවරයක් නෑ.."

රධ්‍ය අයියා මට ඔන එකක් කියවන්න කියලා ඇස් දෙකත් ඇරගෙන වහළ දිහා බලාගෙන ඉද්දි සිව්ලිමෙන් සද්දයක් ආවා..

" ඒ අන්න අර කලවැද්දා ඇවිල්ලා.."

" මොකා.."

" අපේ සිව්ලිමේ කලවැද්දෙක් ඉන්නවා ඒයි.. ඌ ඉස්සර මම පාඩම කරද්දි ඔකෙ ඇවිදිනවා.. අදත් ඇවිල්ලා.."

" කලවාද්දටවත් නිවනක් නෑ ඔය කියවිල්ල නිසා.. ඒකයි ඌ සද්ද කරන්නෙ.."

මම රඬ අයිගෙ කටට අතක් තියාගෙන ඌ සද්ද කරන ඒවා අහගෙන හිටියා.. කලවාද්දා කලවාද්දියක් ගෙනැල්ලද මන්දා.. දෙනුන්දෙනෙක්ම සද්දකරනවා.. එක්කො කලවාද්දා අපේ ගෙදර පාටියක් දැමමද දන්නෙත් නෑ.. ටිකකින් ඌ සද්ද කරන එක නැවතිලා ගියාම මම රඬ අයිගෙ අතක් ඇදලා අරගෙන ඒ අත උඩින් ඔලුව තියාගෙන එයාගෙ පපුවට හේත්තු වුණා..

" උදේ යන්න කලින් මාව ඇහැරන්න හරිද.."

" මම.."

" පාඨයෙන ඔයා නැතුව.. ඔයාට ගිහින් කෝල් එකක්වත් ගන්න බැරිවෙව් නේ.."

" බලමුකො.."

රඬ අයිගා මගේ කොණ්ඩෙ ලාවට ඇවිස්සුවා.. මම එයාගෙ බෙල්ලෙ තිබ්බ රිංග් එකක් දාපු සිල්වර් වෙන් එක උඩට ඇදලා අරගෙන ඇගිල්ලෙ පටලගත්තා..

" මම ඉරිදා සෙනුකලගෙ ගෙදර යන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

" එහෙමද.. ඔයා යන එක හොඳයි.."

" ඔව් මම එහේ ඉඳලා එන්නම.. සෙනුක එක්ක කතාකරන්න ඔන.."

" මම.."

" හෙට අප්පව්ව් ඉන්න නිසා එන්න බෑ නේද.."

" මම එන්න බලන්නම.."

" අප්පව්ව් බැන්නොත්.."

" ඇයි අපිට ප්‍රැක්ටිස් තියනවා කියලා එන්න පුළුවන්.. හෙට කොහේහරි යමුද.."

" මම.. හා.. යමු.."

" යමු.. දැන් නිදාගන්න.."

රඳය අයිසා මගේ තොල් වලට පහත් වෙලා හාද්දක් තිව්වහම මම එයාගෙ මාලෙ අතට ගලි කල්ලා අල්ලගන්නා.. එයා එහෙමම මගේ අත මාලෙන් අතඅරවගෙන ඒ අතේ ඇගිලි පටලලා ඇදට තියලා තද කෙරුවා.. එයාගෙ සිතල තොල් මගේ තොල් වලින් ඇත්වෙන තප්පර කාලකටත් මම හයිසෙන් හුස්ම අල්ලනවා.. අර හැමතිස්සෙම දැනෙනවා වගේ මත් වෙන ගතියක් එක්ක මගේ ඇස් බාගෙට පියවෙනවා.. ආයෙම ඇරෙනවා.. මම රඳය අයිසගෙ දුහුල් ශර්ට් එකේ මැද්දෙන් ගලි කල්ලා අල්ලගන්නහම රඳය අයිසා මාව එයාගෙ ඇහ උඩට අරගෙන එක අතක් ඉණෙන් තියාගෙන අනිත් අත මගේ ශර්ට් එක යටින් පිට පුරාම යැව්වා.. ගොරෝසුත් නැති සිනිදුත් නැති සිතල ඇහිලිතුඩු මගේ පිට පුරාම දුටද්දි මම රඳය අයිසගෙන් එහාට වෙන්න දැගලුවා.. ඒත් එයා මගේ ඉනෙන් දිගටම තදින් අල්ලගෙන උන්නු නිසා මට හෙලවෙන්නවත් ඉඩක් තිබුණේ නෑ..

" අහ්-අ-අයිසෙ.."

රඳය අයිසගෙ අනිත් මගේ ශර්ට් එක කරෙන් පැත්තිලා ඇදේ කොණකට විසික් වෙනකොටත් මම හිරියේ එයාගෙ උකුළ උඩ.. එයාගෙම කොණ්ඩෙ අහුරක් මගේ අතට ගලි කරගෙන, අමාරුවෙන් අමාරුවෙන් කැඩිව්ව හුස්ම අල්ලන ගමන්..

" වරද්.."

රඳය අයිසගෙ තොල් මගේ කොලර්බෝත් එකේ මැද්දෙන් වදිද්දි මගේ නියපොතු එයාගෙ පපුව මැද්දෙන් සිරිගෙන පල්ලම බැස්සා.. මටවත් හරිහැටි අඳුන ගන්න බෑ.. මට දැනෙන්නෙ මොනවද මම කරන්නෙ මොනවද කියලා.. මට දැනුනු එකම දේ වුණේ මාව තව තව මේ හැමදේකටම නොසැහෙන්න අබ්බහි වෙනවා කියලා විතරයි.. රඳය අයිසගෙ අත් මගේ ශර්ට් එකේ බැන්ඩ් එක ගාවින් නැවතිලා මගේ ඉණ දෙපැත්තෙන් තද කල්ලා අල්ලගන්නා..

මම එයාගෙ මුන දෙපත්තෙන් මගේ අත් නියලා එයාගෙ තොල් වලට පහත් වෙලා ඒවා මගේ තොල් වලට මැදිකරගත්තා.. එයා මොකුත් නොකරම හිටියා.. ඒත් සැරින් සැරේ ඒ අත මගේ ඉණ දෙපැත්තෙන් උඩ පල්ලෙහා යනවා.. සමහර වෙලාවට පපුවෙන් නතරවෙනවා.. අකීකරුයි වගේ අවුස්සනවා.. ඒ හැම වතාවකම රධ්‍ය අයිසගෙ ඇහේ කොහේමහරි මගේ නියපොතු පාරක් දිහට පාට වුණා..

පැය බාගෙකට විතර පස්සෙ කාමරේම ඉතුරුවෙලා තිබුනෙ සිවිලිමේ කැරකෙන ෆෑන් එකේ සද්දෙයි, මම හුස්ම අල්ලන සද්දෙයි විතරයි.. මම හිටියෙ රධ්‍ය අයිසගෙ පපුව අස්සටම ගලි වෙලා.. එයා හිටියේ මාව ගලි කරගෙන.. එයා ගාව හැමදාම මට ගලිවෙන්න තරමට ඉඩ තිබුණා.. ඒ හුස්ම මගෙ නලලෙ වදින විදියට ලෝබ හිතෙනවා.. අර පපුව මැද්දෙන් ගලාගෙන එන උනුහුමයි ඒ සුවදටයි මට ලෝබ හිතෙනවා.. මම එයාගෙ පපුව මැද්දෙන් තොල් නියාගෙන ඉඳලා ටිකකින් එහාට ගත්තා..

" දවසක මගෙම කරගන්න.. මගේ විතරක්.. මම බලාගෙන ඉන්නවා.."

රධ්‍ය අයිසා අර සනීප හිතෙන විදියට එයාගෙ ලොකු අතකින් මගෙ නළලට වැටිලා තිබ්බ කොණ්ඩ කැලි සේරම අල්ලලා පිටිපස්සට කල්ලා එතනින් හාද්දක් තිව්වා..

" සනීපයි ඔයා ගාව.."

" දැන් නිදාගන්න.."

රධ්‍ය අයිසා මාව තුරුල් කරගෙන ඇහට උඩින් බෙඩ්ගීට එකක් පොරවලා මාව එයාගෙ බූවලු අඩුවලින් තදකල්ලා බදාගත්තා.. ඒක තමයි.. මගේ ගෙදර..

රධ්‍යගෙ අප්පවිටින් සාගා බලන්න එනවා

මීට වහලේ කලවැද්දා ලෙස රහපෑ බේසික වෙරි මිනිසි

ආයෙම එන්නම් මගෙ ලස්සන දළඹු ළමයිනේ.. ඔය හැමෝන්ටම මම ගොඩාක් ගොඩාක් ආදරෙයි වගේම මම හුගක් සහුටු වෙනවා ඔයාලා හැමෝම වගේ ආදරණීය පායක දළඹුවො ගොඩක් මට ලැබුනු එක ගැන..

හැමදේකටම මම හුඟාක් ආදරෙයි.. ඒ වගේම සිතුවෙයි.. (වචන වලින් කියලා නිමකරන්න බෑ යම්කුණේ)

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

Literally Radhya's love language = hugging like an octopus

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

94 කොටස

මම හිටියේ ස්ටේෂ් එකේ මෙහා කොනේ.. රඬ අයියා හිටියෙ එහා කොනේ.. ඉස්කෝලෙ ඩ්‍රාමා මැඩම, ගයනිකා මැඩම, ඊස්ටර්න් මියුසික් සර් තුන්දෙනාම ඔඩියන්ස් එකේ වාඩිවෙලා ඉන්නවා.. මම සුදුපාට ලේන්සුවත් නමලා අතේ දමාගෙන ස්ටේෂ් එකේ තිර රෙද්ද අස්සෙන් සෙනුකයා පස්ස දික් කරගෙන කන්ඩක්ට කරන හැටි බලාගෙන හිටියෙ.. ඔකෙස්ට්‍රා එකත් ඉන්ස්ට්‍රාමන්ට්ස් තියාගෙන ස්ටේෂ් එකේ පිටිපස්සෙන් ස්ටේයාස් පහකට ඉදගෙන ඉන්නවා.. ස්ටේෂ් එක මැද්දෙ උස ස්ටුල් එකක් තිබ්බා..

" හරි.. ඡනෙරු මේ පැත්තෙන් එනවා.. රඬ, ඡනෙරු එනකොට තප්පර පහක් විතර පහුවෙලා එන්න ඕන.. හරිනෙ.."

මම අපේ ඩ්‍රාමා මිස්ට තමබස් අපේ එකක් දුන්නා .. දැන් මේ අර සෙන්යෙර්ටා මෙව්ව එක ප්‍රැක්ටිස් වෙනවනේ.. ඒ අස්සෙ මට ඇනුමකුත් යන්න ඇවිල්ලා මම කට තද කරගෙන වහගන්නා.. නිදිත්මතයි..

" K.. One Two Three.."

මම කොන්ද කෙළින් තියාගෙන අර ලේන්සුවත් අතේ තියාගෙන ස්ටේෂ් එක මැද්දට ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන එද්දි රඬ අයියා එහාපැත්තෙ ඉදන් ඇවිදගෙන එනවා.. මැද්දෙදි මම රඬ අයියාගෙ ඇහේ හැප්පෙනවා එනන ලේන්සුව වැටෙනවා.. ඒත් මම මගක් දුර ගිහින් නැවතුනාම රඬ අයියා ගිහින් ස්ටුල් එක උඩින් වාඩිවෙලා ගිටාර් එක අතට ගන්නවා.. මම එහෙමම ස්පොට් ලයිට් එක මැද්දෙ නැවතිලාම ඉන්නවා.. එහෙම තමයි පොතේ හැටියට වෙන්න තිබ්බේ..

ඒත් සිද්ධ වුණේ..මම ඇවිදගෙන ආවා.. රඬ අයියත් ගමකට ගහන්න වගේ ඇවිදගෙන ආවා.. මගේ ඇහේ හැප්පුනා.. මම එහෙමම පිටිපස්සට විසික් වෙලා ගිහින් ස්ටුල් එකේ ඉන්ද්‍රවුනා.. ලේන්සුව කැලේ.. ගයනිකා මැඩම සාරිපොටෙන් කට වහගන්නා..

" ඔය ලමයිනේ.. ගහගන්න වගේ යන්නෙ නෑ.. කට කට කට.. ඡනෙරු.. රඬ.. මෙන ඔයාලගෙ භාවයන් ප්‍රකාශ වෙන්න ඕන හොඳට.. සින්දුව

ඇහට ගන්න.. ඡනෙරුගෙන් ජේන්න ඔන වෙහෙසකාරී වර්තයක්.. මහන්සි වුණු දුක හිතුණු පෙණුමක්.."

ඩ්‍රාමා මැඩම දැනි පනි ගාලා ස්ටේජ් එක මැද්දට දුවගෙන ඇවිත් අපි දෙන්නව පැත්තකින් තියලා මැඩම රහපාන්න ගත්තා.. ඉතින් හත්දෙයියනේ අවුරුදු හතක් මේකයි මමයි ඉගනගත්තෙ මියුසික් විතරනෙ.. ස්ටේජ් ඩ්‍රාමා වල රහපාන්න ඉගෙන ගත්තයැ.. මැඩමුත් මාර කතා තමයි කියන්නෙ.. අපි දෙන්නම පැත්තකට වෙලා මැඩම රහපාන දිහා බලාගෙන හිටියා.. මහන්සි නැත්නම් මහන්සි පෙණුමක් ගන්න කොහොමද.. ඉස්කෝලෙ වටේ වටයක් දුවලා ආවනම් අන්න මහන්සි වෙන්න තිබ්බා..

" තේරුණාද.. අනිත් එක රඬය.. ඔයාගෙන් ජේන්න ඔන හරිම සාමාන්‍ය පිරිමි ළමයෙක්ගෙ වර්තයක්.. සැහැල්ලුවෙන් ඉන්නවා වගේ.. ඔයා බිමට නැමිලා ලේන්සුව ඇහිදගන්න පෝස් එක පාවා ප'ලෙක්ට වෙන්න ඔන.. තේරුණාද.."

" ඔව් මැඩම.."

යැයි මැඩම තමා.. ඇවිදින්නෙන් මාවපාස්ට කරන්න වගේ.. අනික මොන මගුලක්ද හත්දෙයියනේ මේ ලේන්සුවෙ කතාව.. මං කියන්නෙ.. එහෙම එකක් ඔන නෑනෙ මේකට.. එතකොට මේක නිකම් බී එල් ඩ්‍රාමා එකක් වගේනෙ අර සෙනුකයා බලන.. කොහෙද රිස්ටර්න් මියුසික් සර්ට ඔන වුණානෙ මේක හෙන ක්ලාසි යුනික් එකක් කරන්න.. දැන්නම් මේක දමලා මට යන්නත් හිතෙනවා.. ඒ වුණාට මේක දමලා ගියොත් මගේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා වෙන එකෙක් එක්ක මේක පුරුදු වෙනවා.. එතකොට මට මල පනිනවා.. හරිනම් රඬය අයියා මට සලකන්න ඔන මීටවඩා.. මම එයා වෙනුවෙන් කන කට්ටට.. මොකෝ මම එයාට වද දෙනවා කියලද නෑනෙ.. අපි හොඳ වැඩි වුණා..

" හරි අප්.. ආයෙම තැන් වලට යන්න.. හරි අප් හරි අප්.."

මැඩම ක්ලැස් කල්ලා ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා ගියා.. සෙනුකයා ඒ අස්සෙ මට කින්ඩියට හිනාවෙනවා.. මම ෆ්‍රාට් ගේජ් එකේ මැද ඇහිල්ල දික් කරගෙන ආයෙම තිර රෙද්ද අස්සට රිංගගත්තා.. එකසැරේම ස්ටුල් එකට අදුරු කහපාට ස්පොට් ලයිට් එක වැටුණා.. ඒකට හේත්තු කල්ලා ගිටාර් එකක් තියලා තියෙනවා.. ඉස්සරහින් මයික් එකක් ස්ටෑන්ඩ් කල්ලා තියෙනවා..

" K.. One Two Three.."

මම ආයෙම කොන්ද කෙළින් තියාගෙන ලේන්සුව අතේ දමාගෙන බිම බලාගෙන ස්ටේජ් එක මැදදිට ඇවිදගෙන යද්දි මගේ කෙළින්ම හුහාක් සිම කරපු ස්පොට් ලයිට් එකක් වැදෙනවා.. මගේ ෆ්ලෆ්ට්ස්ටේස් විතරයි හැමතැනම ඇහෙන්නේ.. අනිත් ඔක්කොම නිශ්ශබ්දයි.. මම ඇවිත් විනාඩි පහකින් විතර කලිසම සාක්කු වලට අත් දෙකත් ඔබාගෙන සෙත්යොර්ටා එකේ මියුසික් එක විසිල් කරගෙන රඬ අයිසා ඇවිදගෙන එනවා.. ස්ටේජ් එකේ කතීරයක් ගහපු තැනදි එයා මගේ ඇගේ හැප්පුණාම ලේන්සුව බිමට වැටුනා.. මම එහෙමම ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ගිහින් මගක් දුරදි ලාවට හැරිලා රඬ අයිසා දිහා බලනවා.. එතකොටත් එයා මං දිහා බලාගෙන ඉන්නේ.. ඊටපස්සෙ නැමිලා බිම වැටුණු ලේන්සුව අතට අරගෙන ගිහින් ස්ටූල් එකේ ඉදගෙන එක කකුලක් නමලා බාර් එකෙන් තියාගන්නවා..

" නො වෙයො ලා හොරාදෙ වෙර්තේයි ඔත්තා වෙස්.."

" තෙ ගුස්තරීආ සලිර් කොන්මිගො..?"

ඩ්‍රාමා මැඩම් ක්ලැස් කරගෙන පුටුවෙන් නැගිට්ටා..

" අන්න හරි.. දැට්ස් ඉට් බෝයිස්.. ඒ විදියට තමයි.. තව ටිකක් ඡනෙරුගෙ කැරැක්ටර් එක බිල්ඩ්ස් වෙන්න ඔන.. බට අයි ලව් දිස්.."

එකපාරම ස්පොට්ස්ලයිට්ස් නිමිලා ස්ටේජ් එකේ ලයිට්ස් ඔන වුණා..

" දැන් ඡනෙරුගෙ ඩයලොග් එකෙන් පස්සෙ ඔයා ටක්ගාලා ගිහින් උඩ ඇඳුම අයිත් කල්ලා දාලා රෙඩ් ලොන්ග් ස්ලීව්ඩ් එකට මාරුවෙන්න ඔන.. තේරුණාද.. එතකොට ස්ටේජ් එකෙයි ඔඩියන්ස් එකෙයි ලයිට්ස් ඔෆ් වෙනවා.. ඔකෙස්ට්‍රා එකෙන් විනාඩියක මියුසික් එකක් ප්ලේ වෙනවා.. රඬ ඔයාගෙ ලෙදර් ජැකට් එක ගලවලා ඔයා ගාවට එන කෙනාට දෙන්න ඔන.. දීලා ස්ලීව්ලස් ශර්ට් එක උඩට කල්ලා හදාගන්න ඔන.."

" කේ මැඩම්.."

" හොඳට මතක තියාගන්න.. විනාඩියයි ඔය දෙන්නටම තියෙන්නේ.. විනාඩිය ඉවරවුණාම ස්ටේජ් එකේ ලයිට්ස් ඔන් වෙනවා.. දෙත් ඡනෙරු සින්ග් කරන්න පටන්ගන්නවා.."

" හරි මැඩම.."

" අපි සිහින් පාට එක කන්ට්‍රිව් කරමු.."

ගයනිකා මැඩම බැරිමරගානෙ නැගිටින්න හදද්දි ඊස්ටර්න් මියුසික් සර් මැඩමට වාඩිවෙන්න කියලා අපි ගාවට ආවා..

" ගයනිකා ඔතන ඉදන් අඩුපාඩු කියන්න.. I will take care of it.."

ඊටපස්සෙ දිගටම තිබුණේ සිහින් පැක්ටිසස්.. මුලින්ම ගයනිකා මැඩමට අපි දෙන්නගෙ කටහඬවල් දෙක වෙනම අදුනගන්න පුලුවන් වෙන විදියට කියන්න පුරුදු කලා.. කොල්ලොම දෙන්නෙක් නිසා දෙකම එක වගේ වෙනවනෙ.. ඒත් රඟ අයිසට හෙනටම හයිපිව් එකට සින්ග් කරන්න බෑ.. එයාගෙ කටහඬෙ තියන්නෙ ගොරෝසු ගතියක්.. ගොරෝසු ඒත් පැහැදිලියි.. මගේ කටහඬ හයිපිව් යනවා, අරවගේ ගොරෝසු නෑ.. ඉතින් මම කැමිලායෑ ඒ වගේම සිංදු කියන්න.. එහෙම කිව්වොත් එහෙම මෙනත ඉන්න උන්ගෙ කන් පැලිලා ගිහින් වෙන මගුලක් වෙනවා.. කැමිලගෙ සිංදුවක් වොලියුම් වැඩිකල්ලා ඇහුවොත් අන්තිම හරියට යද්දි කන්දෙක ලෙජට් වෙලා තියෙන්නත් පුලුවන්.. ඒ වුණාට මම ආසම එයාට..

අන්තිමට පැය දෙකක් විතර පැක්ටිස් කල්ලා මැඩම බ්‍රේක් එකක් දීලා එළියට ගියා.. ඔකෙස්ට්‍රා එකේ ඉදපු කට්ටියත් ඉන්ස්ට්‍රාමන්ට්ස් ටික දමලා එළියට ගියාම මම ස්ටේජ් එක මැද්දෙම බිම ඉදගන්නා.. උගුරත් කකියනවා සිංදු කියලා.. සෙනුකයා මහ පගයා වගේ අර මොකක්ද කුර වන වන ඇවිත් මං ගාවින් ඉදගන්නා..

" ඒ බං ඡනෙරුවා.. උඹලා දෙන්නා අර මුල්ම කැල්ලෙ කුණුහර්පෙත් බැනගන්නවද බං.."

" මම දන්නෑ.. මගෙන් අහන්න එපා.. හනේ මට වතුර ටිකා~ක්.."

රඟ අයිසා වතුර බිබි හිටපු බෝතලේ මගේ පැත්තට විසික් කරාම මම ඒක අල්ලගන්නා..

" රඟ අයිසෙ.. කියන්නකො මොකක්ද මුලින් ඔගොල්ලො කියන්නෙ.."

" ¿Te gustaría salir conmigo? කියන්නෙ Will you go out with me? කියන එකට.. No veo la hora de verte otra vez කියන්නෙ I can't wait to see you again කියන එකට.."

" අමමට්සිරි එහෙමද.. එතකොට ඇයි ඔක ස්පැනිශ් වලින්ම කියන්නෙ.."

" ඉතින් යකෝ señorita කියන්නෙ ස්පැනිශ් වලින් බැඳපු නැති කෙල්ලොන්ට කියන නමනෙ.."

" ඒ කියන්නෙ.. අඩෝ උඹද දැන් මෙනෙ බැඳපු නැති කෙල්ල.. සැක් සනෙරු.."

" අනේ මේ.. මගෙන් කුණුහර්ප අහගන්නැතුව ඉඳහන්.. මට මේක කරන්න බෑ.. ලැජ්ජයි.."

" ඒ මොකෝ ලැජ්ජ.. මේ රඬ අයියන් කරන්නෙ හොඳට.."

" එහෙම තමා.. මට ලැජ්ජයි.."

" උඹට එහෙම ඒවා දැනෙනවද බං ඉතින්.."

" දැනෙනවා තමා.. ආ අන්න අයුක අයිය එනවා.."

" දෙයියනේ සුදුදෝණියා..!!!"

සෙනුකයා ස්ටේජ එක මැද්දේ ඉඳන් අත වැනුවහම අයුක අයියා ඒක ගනන් ගන්නෙ නැතුව හිමිත් සැරේ පාඩුවෙ අපේ දිහාවට ඇවිදගෙන ඇවිත් රඬ අයියා ගාවිත් ඉඳගත්තා.. ඊටපස්සෙන් සයෝන් අයියයි කියාත් අයියයිත් ආවා.. මේගොල්ලො මොකද මෙහේ..

" අමමට්සිරි සුදුඅප්පව්වියන් ඇවිල්ලා.. මොකෝ මෙහේ.."

" සුදුඅප්පව්වියා ආවෙ සුදුඅම්මියව බලලා යන්න.. කොහොමද රත්තරනෙ ඔයාට.. මගෙ සුකිරිබඩ්ඩ කෙට්ටු වෙලා.."

කියාත් අයියා රඬ අයියගෙ කමමුල් දෙක අත් දෙකෙන් තලලා දාන්න ලැස්තුටුණාම රඬ අයියා අත ගසලා මෙහාට වුණා..

" එහාට පලයන් කියාන්.."

" සුදුඅම්මියා නරක් වෙලා මේ මදාව බෝඩර් එක්ක ඉඳලා.."

" කවුද මදාව බෝඩර්.."

" උඹලගෙ වයසෙ ඉන්න සේරම උන් තමා.. උඹ.. මෙන්න මු.. මගේ ගැණි.. මගේ ගැණිගෙ ගැනි.. සේරම.."

" කියාන් අයියා අත දික් කර කර කතාකරද්දි මම දැක්කා ඩයල් එක එක අතක නියපොතු ටික පාට පාවිත් පාටකරගෙන ඉන්නවා.. මම සෙනිකව අත ඇඳලා ගත්තා.."

" අඩෝ කියාන් අයියෙ උඹ ඩුග් ක්විත් කෙනෙක් වුණාද බං.. ඒ ඒ මෙන්න කියාන් අයියා කියුටෙක්ස් ගාගෙන ඇවිල්ලා.. ඊයා බං රෝස පාට දමපාට.. මේ මොනෝත්තක්ද මේ.."

මම හැමෝටම කියන් අයියගෙ අත පෙන්නුවාම ඔක්කොම ඒකට එබ්ලා බැලුවා..

" අඩෝ කියාන් අයියෙ සිරාවට.. උබ අපිට හොරෙන් මොනවද කරන්නෙ මේ.."

" සෙනුකයා කටවහගනිත්.. ගහප් උස්සලා පොලොවේ.."

" බලන්නකො අයුක අයියෙ.."

සෙනුකයා හැම මගුලම කරගෙන අන්තිමටම කියන ජාතික උදාන වාක්‍ය 'බැලැඳේදකො ඇයුක ඇයියේ.. ඇපේ..'

" මෙහෙ දීපන් මගේ අත.. ආවා මෙනත ප#ක් බලන්න.."

" එහෙම එකක් බැලුවේ නෑ අයියෙ.. බොරු කියන්නෙපා.."

" මේ රඬ මම මුව දැන් මරාගෙන කනවා හරිද.."

" ඇයි මරාගෙන කන්න උඹ මෝරෙක්ද.."

මම ඉඳගෙන හිටපු තැනින් ගේජ් එකේ නැගිටිටහම සේරම මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" අහකට පලයා වනවරයා~"

" පර ඡනෙරුවා.. ඉඳපත් උඹට මම.."

මම සයෝන් අයිසගෙ කකුල් දෙක උඩින් පැනලා බැක්ස්ටේජ් එකට දුටගෙන ගිහින් එතන පඩිපෙළෙන් බැහැලා නවරහහල වටෙන් ඇවිත් එතනින් ආයෙම දුටගෙන දුටගෙන ආපු පාර වයර් කැල්ලක පැටලිලා බිම ඉඳගෙන හිටපු අයුක අයිසගෙ ඇහ උඩටම පතබැටුණාම කියාන් අයිසන් ඒකෙම පැටටලිලා මගේ ඇහ උඩට කඩාගෙන වැටුණා.. ඒකනම සිරාවටම තරු පෙණුනා.. අපරාදෙ රඟ අයිසා පෙන්නනකල් හිටියෙ..

" අම්මෝ.. කොන්ද පගයො.. අහකට පලයන්.. අනේ රඟ අයිසෙ.. මුව අහකට ගන්නවකෝ.."

මම අයුක අයිසගෙ ඇහ උඩින් නැගිටගන්න බැරුව දහලනකොට රඟ අයිසා මුණ හට්ටියක් කරගෙන නැගිටලා ඇවිත් කියාන් අයිසගෙ පුපටත් දෙකක් පයින් ගහලා මාවත් උස්සලා නැගිට්ටුවා.. අයුක අයිසා තාම බිම පතබැටිගෙනම ඉන්නවා..

" අයුක.. උඹට අවුලක් නැතෙ.."

" අම්මෝ කොන්දෙ පොට ගියා බො.."

අයුක අයිසා පොලොව බදාගෙන ඉඳලා හිමින් සැරේ නැගිටිටහම මම රඟ අයිසගෙ පිටිපස්සෙන් හිටගෙන ගේජ් එකේ සමාපේන් වහන් වෙලා හිටියා.. ඒ එක්කම කියාන් අයිසා දබෝස් ගාලා මගේ පිට මැද්දයි එහාපැත්තෙ ඉඳපු සෙනුකයගෙ පිට මැද්දටයි හොඳ පාරක් දමලා ඇරියා..

" ආවි.. මොකද තවුසෙ ගහන්නෙ.. පිස්සුද.. ආ.."

" සෙනුක අහකට පලයන්.."

" ඇයි ඇයි මොකද ගහගන්නද.. ආ වරෙන් බලන්න.."

සෙනුකයා කියාත් අයියගෙන් අරික්කාලක්වත් නෑ ගර්ට එකේ අත් දෙකත් උස්සගෙන ගහගන්න ගියාම කියාත් අයියා සෙනුක ගාවටම පහත් වෙලා නලලට තට්ටුවක් දැමිමා..

" ඇයි ගහන්නද.."

" ගහනවා තමයි හලෝ.."

සෙනුකයා කරකිලා කියාත් අයියගෙ බඩට පාරක් කකුලෙන් ගහන්න ගියාම කියාත් අයියා උගේ අණ්ඩ ටීක් බෝලයක් අල්ලගන්නවා වගේ එක අතකින් අල්ලගන්නා.. ඒ එක්කම සෙනුකයා බිමට ඇදගෙන වැටෙන්න කලින් අයුක අයියා පැනලා උාව අල්ලගන්නා..

" මේ ඔයා මගේ යාළුවට අත තියන්නෙපා හරිද.. මම තවුසෙගෙ ඇට2ක තලලා දානවා.."

" අනේ මේ..ඉදපත්.. තලයි ඇටෙම.."

" තලනවා තමයි යකෝ.."

මම බිම තිබ්බ ගිටාර් එක ගන්න යද්දිම රඬ අයියා පැනලා ගිටාර් එක උස්සලා උඩට කල්ලා අල්ලගන්නා..

" වරද්..!!!"

" ඇයි මොකද ඔවා.."

" මේ ගිටාර් එකෙන් මුට ගැහුවම උඹයි මමයි ප්ලේ කරන්නෙ මොකෙන්ද.."

" ඇයි අපි ජුනියර් බෑන්ඩ් එකේ මෙලෝඩිකා ගැහුවෙ.. මෙලෝඩිකාවක් හොදයිනෙ.."

රඳා අයියා මට දෙකක් රවලා ගිහිත් ගිටාර් එක පැත්තකින් තියලා ආවා..සැක් මට මැවිලා පේනවා රඬ අයියා ගැමමට ඇවිදගෙන ස්ටේජ් එක මැද්දට ගිහිත් මෙලෝඩිකාවකින් සෙන්යෝර්ටා ගහනවා.. හෙන අවුල් වගේ.. මම ඔලුව ගසලා හරි සිහියට එද්දි සෙනුකයා අයුක අයියගෙන් ගුවි කාලා මුන ඇද කරගෙන ඉන්නවා..

" අම්මෝ බං.. උඹලා පවුල් කන හැටි දැක්කහම මට හිතෙනවා සදා තනිකඩව ඉන්න.."

සයෝන් අයියා පැත්තකින් තිබ්බ ස්ප්‍රයිට් බෝතලයක් අරගෙන චිකිස් ගාලා ඒක කැඩුවා..

" ඒ මොකද අයිසෙ.."

" නෑ නිකම.. දන්නැද්ද.."

" කියනවකො කියාන් අයිසෙ.. මොකද ඔවා නියපොතු පාට කරගෙන ඉන්නෙ.."

" ඉන්නෙද.. ඉන්නෙ උඹලගෙ වයසෙ මම කරගහගෙන ඉන්න එකී ඉන්නවනෙ.. ඊයෙ ගියා ගොපින් යන්න ඕන කියලා.. උඹට කියන්න බං.. අර ගැණු උලන්නෙ අරහෙ මෙහෙ.. මොනවද.. කන්සිලරුයි ලිප්ස්ටිකුයි කියුටෙක්ස් ටිකයි සේරම ටෙස්ට් කරන්න ඒකි මාව විද්‍යාගාර මියා කරගත්තා.. අපේ අම්මගෙ තේල් පොලිශ් රිමු කරන එක හොයාගන්න බැරිවුණා උදේ එද්දි.. උඹලා හිතුවද මම ඩ්‍රග් ක්වින් කෙනෙක් වුණා කියලා.. නොදකිනි.."

" සැක්.. ඒකද මේ.. කවුද දන්නෙ.."

" මුන්ගෙ වයසෙ සේරම එකයි.. කටනම් තියෙනවා අරහෙම කරනවා මෙහෙම කරනවා කියලා.. කැරපොත්තෙක් දැක්කහම ලතෝති තියාගෙන ගේවටේ දුවනවා.. අනේ බොලාගෙ කෙරුවාව.."

" එහෙම නෑ හරිද.. බලු කතා කියන්නෙපා.. තේද රඬ අයිසෙ.. තේද කියනවකො.. තේ.."

" මම.."

" දැක්කනෙ.."

රඬ අයියා ටිකකින් ඔලුව දෙපැත්ත මසාප් කරගන්නවා මම දැක්කා.. හැපිකවට මේ කියාන් පරයා තමා හිසරදේ හදවන්නෙ..

" එව්වා වැඩක් නෑ.. මොකෝ සාගා එකේ වැඩ.."

" සුදුඅම්මියටත් කිසි එකක් ඔනද.. අනේ~"

" හනේ ඔක නවත්තගනිල්ලා යකුනේ.. උඹලට පිස්සු තද වෙලාද.."

සයෝන් අයියා අයුක අයියව කියාත් පිඹුරු ග්‍රහනයෙන් ඇදලා මෙහාට ගත්තා.. ආවා මෙතන මුකලත් සුකරයා මගේ හැපිකව්වගෙ මුණ ඉඹින්න..

" මේ උඹලගෙ අප්පව්වත් එනවනේ සාගා එකට.."

" ඇ මොකක්..??"

මම ඉක්මනටම රධ්‍ය අයියා දිහා හැරිලා බැලුවා..

" ඔල්බෝයිස්ලා එනවනේ ඉතින්.."

" මම.. ඒවි.."

රධ්‍ය අයියා ඔනවට එපාවට කියලා ස්ප්‍රයිට් බෝතලේ ඉල්ලගෙන ඒක බිව්වා.. මොකක්ද යකෝ ඒ කිව්වෙ.. රධ්‍ය අයියලගෙ අප්පව්ව සාගා එනවද.. මම දන්නෙත් නෑ.. රධ්‍ය අයියා කිව්වෙත් නෑ..

" ඡනෙරු උඹ මාමණ්ඩිව ටෝක් කරහන් එදාට ගිහිත්.."

" ඒ කොහොමද.."

" අප්පව්ව ගාවට ගිහිත් කියහන් එදා කිව්ව රූප් එක.."

" අනේ මේ.."

මම කියන් අයියට රවලා අනිත් අය කියවන දේවල් අහගෙන හිටියා.. අප්පව්ව කියද්දින් බය හිතෙනවා.. එයා මොනවහරි මම හමුකුණාම කියයිද දන්නෙ නෑ.. මම එහෙ නිතර යනව එනවත්තෙ.. අම්මා හොඳයි ටුණාට.. අප්පව්වි..

මම ඇඳුමේ නූලක් ඇදලා අරගෙන ඒක ඇහිලිවල පටලැන අනිත් අය හිනාවෙන කතාකරන දිහා බලාගෙන හිටියා.. අනේ දැන්නම් බය හිතෙනවා.. මට බෑ මේක කරන්න.. මම ගයනිකා මැඩමිට කියලා අයිත් වෙනවා..

රධ්‍ය අයියා මං දිහා ටිකක් බලාගෙන ඉඳලා මගේ අතක එයාගෙ ඇහිලි පටලගෙන අත හයිසෙන් තද කල්ලා අල්ලලා අතැරියා.. මම එයාදිහා ඔලුව උස්සලා බැලුවා..

" Don't even think about it.."

" මම.."

බ්‍රේක් එක ඉවරවෙලා ආයෙම හෝල් එකට මැඩමලා ආවහම සයෝන් අයියලා එළියට ගියා.. වයිස් ප්‍රින්සිපල්ස්ලා දෙන්නෙකුත් ඇවිත් හිටියේ හවස ප්‍රැක්ටිසස් බලන්න.. ආයෙම ලන්ච් එක බ්‍රේක් එකක් දුන්නායිත් පස්සෙ රූ අට වෙනකල්ම අපිට ඉස්කෝලෙ ඉන්න වුණා.. කොස්ටියුමස් හදන්නයි අනිත් වැඩ වලටයි.. එහෙම ඉඳලා ඉස්කෝලෙන් එළියට එද්දිත් හ්‍රාගක් රූ වෙලා.. කියාන් අයියලා එතකොටත් ගෙදර ගිහිත්.. අයුක අයියන් සෙනුක එක්ක යනකල් ඉඳලා මමයි රධ්‍ය අයියයි බයික් එක ගාවට ආවා..

" ඔයා දවල් ඉඳන් අවුලෙන් ඉන්නෙ ඇයි වරද්.."

" ආ..?? මම.. නෑ.."

" බොරු කියපන්.. මට නැතුව වෙන එකෙක්ට.."

රධ්‍ය අයියා හෙල්මට් එක අරගෙන මගේ ඔලුවට දාලා ක්ලිප් එක තද කලා..

" මට බය හිතෙනවා.."

" බය වෙන්න ඔන වැරද්දක් කල්ලනම නෙ.. ඔයා මොකක්ද කරපු වරද්.."

" මන්දා.. මට තේරෙන්නෙ නෑ.."

මම රධ්‍ය අයියගෙ උරහිසෙන් අල්ලගෙන බයික් එකට නැග්ගා..

" අපි කොහේහරි යන්නද යන්නෙ.."

" මම.."

" එතකොට ගෙදර..??"

"....."

රධ්‍ය අයිියා මොකුත් නොකියා බයික් එක ස්ටාට් කරගෙන යන්න පටන්ගන්නා.. මම එයාගෙ ජැකට් එකෙන් තද කල්ලා අල්ලගන්නා.. මට ඇඬෙන්න එනවා.. එයා මම නිසා පවුලෙ හැමෝම එක්ක ප්‍රශ්න දාගෙන අන්නිමේ මොකක් හරි ලොකු දෙයක් වෙච් කියලා හැමනිස්සෙම මගේ හිත කියනවා.. මම රධ්‍ය අයිියගෙ පිටට මුණ නියාගෙන ඇස් දෙකේ අගිස්සෙ පිරිලා තියෙන කඳුලු වෙලිලා යනකල් බලාගෙන හිටියා.. ඒත් කඳුලු වෙලිලා යන්නැතුව අලුත් වෙලා ඇස් අගිස්සෙ පිරිලා පහළට කඩාගෙන වැටිලා කමමුල් දිගේ ගලාගෙන යනවා.. ඉඳලා හිටලා වුණත් හිතට බයක් දැනෙද්දි ඇඬෙනවා.. මම ඇස් දෙක පියාගෙන මොකුත්ම දේවල් දිහා නොබලා හිටියා.. හුළං පාරවල් ඇවිත් මගේ මුණෙ වැදීගෙන යනවා.. විනාඩි විස්සකින් විතර රධ්‍ය අයිියා බයික් එක නතර කල්ලා මම එයාගෙ බඩ මැද්දෙන් අල්ලගෙන ඉඳපු අත උඩින් අත තියාගන්නා..

" වරද්.. බහින්න.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ උරහිසින් අල්ලගෙන බයික් එකෙන් බැහැලා හෙල්මට එක ගලවගන්නම එයත් බැස්සා.. බැහැලා මගේ මුණට වැටිලා තියන කොණ්ඩෙ ඔක්කොම පිටිපස්සට කල්ලා අල්ලගෙන මගේ මුණට එබුණා..

" මෙහෙ බලන්න.."

මම ඒත් බිම බලාගෙනම හිටියා.. දැන් මේ මනුස්සයා දිහා බැලුවොත් ඇඬෙනවනෙ.. එයා මාව උස්සලා බයික් එකෙන් ඉන්ද්‍රවා..

" කෝ බලන්නකො.."

" මම..??"

" මොකුත් වෙලත් නැතුව බොරුවට අඩනවනෙ.."

" එහෙම නෑ.. මට බය හිතුණා.."

" බය හිතෙන්න ඕන මම ඔයා ගාව නැත්තම් නෙ.. දැන් ඉන්නවනෙ.."

" ඒ වුණට ඔයා යනවනෙහ්.."

මම ඇස් වලට ඔන්නැති විදියට උනන උණුම උණු කඳුලු ශරීර එකේ
කරෙන්න පිහිඳගත්තා.. ඒ වුනාට මට ඉකි ගැහිලා ඇඬෙනවා.. මොන
මගුලක්ද මට ඇඬෙන්නේ.. මම ඉකි ගැහෙන්නැතිවෙන්න තොල් පටවල්
තදකල්ලා පියාගෙන හිටියා.. රධ්‍ය අයිසා මාව හිමින් සැරේ පපුවට හේත්තු
කරගත්තා.. මම ඔහේ එයාගෙ පපුවට හේත්තු වෙලා හිටියා..

" අඩන්න එපා වරද්.."

" ම-ම හිතලා අඩන්නේ නෑ.."

" මම ඉක්මනට එනවනේ.."

" ඒ වුණාට.. ඒ වුණාට.. ඔයාට- තේරෙන්නෑ අයිසේ.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ ශරීර එක තද කල්ලා අල්ලගෙන මීට මොළුවලා එයාගෙ
පපුවට පාරක් ගැහුවගම එයා ගැස්සුනා.. අපි හිටියේ මවුන්ට ලැවිනියා
වල Barracuda එකේ ඉස්සරහා තියන පාකින් ලොට එකේ.. ඒ හරියේ
එව්වර ලයිට්ස් මොකුත් නෑ.. ඇතුළේ ඇකොස්ටික් මියුසික් ප්ලේ වෙනවා
ඇහෙනවා.. මනුස්සයෝ මේ වෙලාවෙ හරි නිදහසින් එහේ මෙහේ
ඇවිදිනවා හිනාවෙනවා කතාකරනවා මම දැක්කා.. කවුරුත්ම අපි
දෙන්නෙක් ඉන්නවා කියලවත් ඒ දිහා විශේශෙන්වත් බැලුවේ නෑ.. ඊ
තමයන් පහුවෙලා තිබ්බත් සෙනහ සැහෙන්න හිටියා..

" මොනවද මට තේරෙන්නැත්තේ.."

" මම දන්නෑ.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ ශරීර එකෙන්ම මූන පුරාම තිබ්බ කඳුලු පිහාගත්තා..

" අපි ඉස්සරහට වෙන්න තියන දේවල් අමතක කල්ලා දැනට අඩන්නැතුව
ඉමුද්.."

" ඒ කියන්නේ ඉස්සරහට මොකුත් වෙවිද්.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ මූන දෙපැත්තෙන් අල්ලගෙන මගේ මූන ගාවට කිට්ටු
වුණා..

" ඉස්සරහට හුහක් දේවල් වෙවි.."

" එතකොට..??"

" එතකොටත් මම දුර ඉඳන් හරි ඔයා ගාවින් මෙහෙම ඉන්නවා.."

" ඒ කොහොමද.."

" එහෙම තමයි.. ඉන්නවා.. ඔයා බලන්නකො.."

" නොහිහිත් ඉන්නකො අයිසෙ.. මම කැමති නෑනෙ ඔයා යනවට.."

මම අත් දෙකෙන්ම මගේ ඇස් වලට උනන කඳුලු පිහාගන්නා.. රඟ අයිසට කියන්න මොකුත්ම නැතුව මං දිහා උත්තරයක් නැතුව බලාගෙන හිටියා.. ඇයි මම එයාගෙන උත්තර නැති ප්‍රශ්න අහන්නෙ.. මට සැරිත් සැරේ මොනවා වෙනවද වෙලාවකට හිතාගන්න බෑ..

" හිහිත් ඉක්මනට එන්න.. මට පිසික්ස් වලට එස් එක්ක් තියෙයිද දන්නෙ නෑ.."

රඟ අයිසා ටිකකින් ලාවට හිනාවුණා..

" අඩු කඩනවා එහෙම තිබ්බොත්.."

මම බයික් එකෙන් බැහැලා සපත්තුවෙ ලිහිලා තිබ්බ ලේස් එක ගැටගහගන්නා..

" අපි යමු..??"

" Barracuda යනවද The station යනවද.."

මම රේල් පාරෙන් එහාපැත්තෙ තිබ්බ ස්ටේෂන් එක දිහා බලාගෙන හිටියා.. දෙකටම යන්නෙ ඉතින් කන්නතෙ..

" අනේ මන්දා.. ඔයා කියන්න.."

" ඔයා කියන්න.. කොහෙද යන්න ඔන කියලා.."

මම එහායින් තියන ස්ටේෂන් එක දිහා බලාගෙන හිටියා.. රේල් පාර පැනලා ගල් ගොඩෙ ඒකට යන්න බෑ වගේ හිතුණා..

" Barracuda යමු.."

රඳා අයියා මගේ කොණ්ඩෙ අවුල් කල්ලා අතකින් අල්ලගත්තා..

" ඔයා එහෙට ගිහින් අඩන්තැන්තන් යමු.."

මම රඳා අයියාගෙ අතේ නියපොතු හිටින්න පාරක් තදකලා.. අපි ගිහින්
ටේබල් එකකින් ඉදගත්තා.. අවුරුදු විසි ගනන් වල විතර පිරිමි ළමයි
දෙන්නෙක් ස්ටේජ් එකක් වගේ නියන තැන ගිටාර් එකක් ප්ලේ කර කර
සින්දුවක් කියනවා.. සින්දුව කියන කොල්ලාගෙ අතේ පත්තුවෙන සිගරට්
එකක් තිබ්බා.. කොන්ඩෙ කර්ලි ඇස් දෙකට වැටෙන විදියට හදලා තිබ්බේ..
ගිටාර් එක ප්ලේ කරන කොල්ලාගෙ ගිටාර් එකේ පැත්තකින් සිල්වර් හාට්
එකක් නියන ටැග් එකක් එල්ලලා තිබුණා..

I'm out of my head, out of my mind, oh, I

If you let me, I'll be

Out of my dress and into your arms tonight

Yeah, I'm lost without it

Feels like I'm always waitin'

I need you to come get me

Out of my head, and into your arms tonight, tonight..

" ඔයා බීච් යන්න හෙන ආසයි නේද.."

" මම.. කොහොමද කිව්වෙ.."

" නිකමට හිතුණා.. මමත් ආසයි.."

" නිදහස් .. මම ඔයා එක්ක මෙහෙ එන්න හිතාගෙන හිටියේ.."

" ඒ මොකද.."

@Shan

" විශේෂයක් නෑ.. I am a lover who likes to go everywhere with my boyfriend.."

රධ්‍ය අයියා ඒක කිව්වෙ හරියට ලොකු වැදගත් දෙයක් පැහැදිලි කළා දෙන්න වගේ..

" I am also a lover who loves to go wherever my boyfriend takes me.."

" That means a

'perfect match'

.."

රධ්‍ය අයියා හිනාවෙලා පුටුවට හේත්තු වුණා..

" ඔයාට කියන්න වරද්.."

" මම.."

" මම වෙලාවකට හිතනවා That I can take even the biggest risk in this world for your lovely smile.."

රධ්‍ය අයියා අමුතු හිතාවක් කට කොනේ තියාගෙන එහෙම කියද්දි මම එයා දිහා නොබලා අපිට උඩින් එල්ලලා තිබුණු පොඩි පොඩි කහ පාට ලයිට් බ්ලූස් ලයිත් එක දිහා බලාගෙන හිටියා.. මගේ කමමුල් වලට ලේ පිරෙනවා වගේ දැනෙනවා..

" It's getting better when you're blushing.."

" ඔක නවත්තගන්න.."

" ඇයි මම නවත්තන්නෙ.. මම කරන්නෙ මගේ බෝයිෆ්‍රෙන්ඩ්ව අගය කරන එක.."

" ඇයි හදිසියෙම..??"

" ඒක මෙහෙමයි.."

රධ්‍ය අයිියා හෙන ලොකු කතාවක් කියන්න වගේ අත් දෙකේ ඇහිලි එකට බැඳගෙන මෙසේ ඉස්සරහට නැමුණා.. මම එයා දිහා බලාගෙනම හිටියා..

" මට වෙලාවකට හිතෙනවා කතාකරන්න ඕන කියලා.. අර මම ඔයා ෆ්ලොමින්ග් ජුන් වගේ කිව්ව දවසෙ.. අපි මුඛි ඩෙට් එකකට ගියේ.. අන්න එදා වගේ.. එකපාරටම හිතෙනවා.. කතාකරනවා.."

" ආ ඔව්.. එදානම ඔයා සැහෙන්න කතාකලා.."

" ඒකනෙ.. අදත් එහෙම දවසක් කියලා හිතාගන්න.."

" මම.. හරි.."

" මට දැන් හිතෙනවා ටයිම් ට්‍රැවල් කල්ලා මම ඒ ලෙවෙල්ස් කරද්දි හිටපු කොල්ලා ගාවට ගිහින් කියලා එන්න.. Bro, you don't need to worry.. In two years, your ඩයරියේ ඉන්න මල will be your boyfriend කියලා.."

මට ඒකට හිතා ගියා.. රධ්‍ය අයිියා මෙහෙම සැහැල්ලුවෙන් කතාකරන්නෙ ඉඳලා හිටලා නිසා මම ආසයි ඒකට කරදර කරන්නෙ නැතුව අහගෙන ඉන්න.. මම දකින්න ආසම කැරැක්ටර් එක, එයා මෙහෙම නිදහසේ ඉද්දි ම. ගාවට එනවා.. ඒ එක්කම වෙටර් කෙනෙක් ඇවිත් cranberry juice jug එකක් තියලා ග්ලාසස් දෙකකට ඒකෙන් ටිකක් වක් කල්ලා ගියා..

" ඩයරියේ ඉන්න මල ගැන දැනට මොකෝ හිතන්නෙ.."

" That is the only precious thing that I love yesterday, today and tomorrow.. මේ වරද්.."

මම cranberry ග්ලාස් එකෙන් උගුරක් බිච්චගම ඒකෙ තිබ්බ අමුතු තිත්ත සැර ගතියට උගුර ලාවට දැවිල්ල අල්ලනවා වගේ දැනුනා..

" මම.."

" නිකමට හිතන්න ඔයා මගෙයි අපේ අයිියගෙයි ලයිෆ් එකට ආවෙ නැත්නම් අපේ අයිියා තාම ඔයාගෙ මාමව හොයාගන්න බැරුව දුක් වෙච්ච ඉන්නවා.. මට වෙලාවකට සතුටු හිතෙනවා අපේ අයිියා මාරම

සැහැල්ලුවෙන් ඉඳිදි.. එයා අන්තිමට ඔහොම මනමාල හිනාවක් දාගෙන හිටියේ දැන් අවුරුදු ගානකට කලින් නෙ.."

" ආධ්‍ය අයිසා හරි-.. අනේ මන්දා.. එයා මාරයි නේද.. කවදහරි එයා හොඳම හොඳ තාත්තා කෙනෙක් වෙවි.."

" මටත් හිතෙනවා.."

" දැනටම එයා ඔයාව බලාගන්න විදිය.. එතකොට අපේ මාමා ගැන හොයලා බලන විදිය.. මෙහ්.. ඒකනෙමෙ.. එයාලා බබෙක් හදාගනී නේද.."

" ඔව් සමහරවිට.."

" එතකොට මම අන්කල් කෙනෙක්.."

" නෑනෙ අයිසා කෙනෙක්.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඉතින් ඔයාගෙ මාමගෙ බබා.. අයිසා නෙමෙයිද.."

" ඉතින් අපේ මාමා යාඵවෙලා ඉන්නෙ ඔයගෙ අයිසා එක්කනෙ.. මම යාලුවෙලා ඉන්නෙ ඔයා එක්ක.. ඒ ඔයාගෙ අයිසා නිසා මගෙන් අයිසා.. එතකොට අයිසගෙ පුතා අංකල්.."

රඳ්‍ය අයිසා ඔලුව කසාගෙන cranberry ග්ලාස් එක වටයක් කැරකුවා..

" මට ඇත්තටම මේ නෑදෑ සම්බන්ධෙට වඩා ඉක්මනට අවකලනෙ තේරුණා.. කමක් නෑ.."

ඊටපස්සෙ ආයෙම වෙටර් කෙනෙක් ඇවිල්ලා හෙන ප්ලේට්ස් ගොඩක් මෙසෙත් තියලා යන ගියා.. මම ඒ කෑම මොනවද කියලා හරියටම අඳුනගන්න ට්‍රයි කලා.. රඳ්‍ය අයිසා හෙන ගොඩක් කනවනෙ.. හැමදාම කොහේහරි ගියොත් කෑම ලොට එකක් ඔබර් කල්ලා මෙසෙ පුරෝගන්නවා.. ඊටපස්සෙ ඒක ඉවරවෙනකල්ම කකා කියව කියව ඉන්නවා.. ඒක කොහෙහරි ගියාමත් එහෙමයි.. අපේ ගෙදර ආවහමත් එහෙමයි..

" ඔයාට මතකද අර දවසක් ඔයා අපේ ගෙදර ඇවිල්ලා අපි දෙන්නා cuttlefish devil එකක් හැදුවා.."

" ආ ඔව්.. ඒක මාරයි නේද අනේ.."

" ඔව්.. අර මොකක්ද බබා ඔයා කෑම රස වුණාම කියන වචනෙ.. ආ Heavenly~ සිරාවටම ඒක මරු.."

" අපි ආයෙ දවසක කෑමක් හදවු.."

" මම.. ටිකක් කොමප්ලිකේටඩ් රෙසපි එකක් ට්‍රයි කල්ලා බලවු.."

" හා.."

" ඔයා එක්ක මම ඉන්න හැමනිස්සෙම මට හිතෙනවා වරද්.. 'That's what love is, dude'.. අර කියන්නෙ හරිම කෙනා ජීවිතේට ආවහම ඒක මාරයි, මාරම විදියට දැනෙනවා කියලා.. අන්න එහෙම.. Like Everytime.. මම මටම කියාගන්නවා මගේ වොයිසස් කොච්චර හොඳද කියලා.."

" I lo~ve you.."

" I love you mo~re.."

රඬ අයිසා මගේ ප්ලේට් එකට කෑම බෙදලා එයාගෙ ප්ලේට් එකටත් බෙදාගත්තා..

" Such a gentleman.."

" Anything for you.."

එයයි මමයි හුඟ වෙලාවක් හිනාවෙව් කතාකර කර කෑම කෑවා.. එතන හුඟක් හිටියේ ෆෝරින් අය.. ඒ ඇරෙන්න ලොකල් කපල්ස් ගොඩක් හිටියා.. සිහිව ඇන්ඩ් ග්‍රිල් රෙස්ටොරන්ට් එකක් නිසා ඒකෙ මෙනු එකේ තිබ්බේ ඔක්කොම වගේ සිහිව විතරමයි.. එළිමහනෙ වගේ හදලා තිබුණු තැනක් නිසා එතන වැල්ල තිබ්බේ.. බිම.. රඬ අයිසා මම ඉස්සරහට කලා නියාගෙන ඉදුසු කකුල් දෙකට දෙපැත්තෙන් එයාගෙ කකුල් දෙක නියාගෙන හිටියා.. සමහරවෙලාවකට මගේ සුළඟිල්ලෙන් අල්ලගන්නවා.. නැත්නම් අත තද කල්ලා අල්ලගන්නවා.. මම එයා කියන විකාර කතාවලට

@Shan

හිතාවෙව්, ඒ ඔක්කොම අහගෙන හිටියා.. කලින් ඇඩුවෙ මමද කියලා මට හිතාගන්න බෑ.. ඇඩුවෙ ඇයිද කියලත් මට අමතක වෙන තරමට මම හිටියේ සතුටින්.. මාරම නිදහසේ.. කාලා බීලා අපි ගෙදර එන්න එළිඅය ආවහම රඳා අයියා මාව උස්සලා බයික් එක උඩින් ඉන්දලා හුගාක් වෙලා මාව කිස් කලා.. සැහෙන්න වෙලාවක්.. ඒ වෙලේ කවුරුත් එතනින් ගියේවත් හිටියේවත් නෑ.. මහා සද්දෙන් අපිට ළහින් ට්‍රේන් එකක් ගියත් ඒ සද්දෙවත් ඇහෙන්නැතිවෙන්න මම අර මත් වෙන හැහීමේ ගිලිලා හිටියා.. එයාගෙ ලොකු උනුහුම අත් මගේ ඉණ වටේ පැටලිලා තියන විදිය.. එයා මගේ තොල් වලට කිට්ටු වෙන විදිය.. ඒ හුස්ම ඇවිත් මගේ මුණෙ වදින විදිය.. මගේ තොල් උඩම එයාගෙ තොල් තියාගෙන ආදරෙයි කියන විදිය.. මම ඒවට කොච්චර ආදරේ කරනවද කියන්න මට අදහසක් නෑ.. මුදු හුළග අපි දෙන්නගෙ අතරෙ තිබ්බ පුටිම ඉඩෙන් පවා ගලාගෙන ගියා..

අවසානෙ අපි ගෙදර එද්දි රූ එකොළහමාරයි.. මම බයික් එකෙන් බැහැලා ආවේ එක එළියට ගත්තා..

" පරිස්සමින් ඉන්න.. මම ගිහින් කතාකරන්නම්.. හෙට හවස ප්‍රැක්ටිස් ඉවරවෙලා ඉස්කෝලෙට එන්න.."

" ඔයත් පරිස්සමින් යන්න.. අප්පව්ව් බනින එකක් නැද්ද රූ වුණා වැඩියි කියලා.."

" කවුද දැන් ගෙදර යන්නෙ.. මම අයියා නයිට් කරන ඩිස්පැන්සරි එකට ගිහින් එයාගෙ රූම එකෙන් වොග් එකක් දාගෙන නිදාගැනලා හෙට උදේ ගෙදර යනවා.."

" ඒ මොකද.."

" අයියා නැතුව ගෙදර ඉන්න බෑ.."

" අයියව මතක් කලා කියන්න.. මම යන්නම්.."

මම යන්නත් ඇවිලල හැරිලා රඳා අයියගෙ නළලින් හාද්දක් තිබ්බා.. රඳා අයියා මගේ ඇග වටේ අතක් දාගෙන මාව එයාට තුරුල් කරගත්තා..

" ආදරෙයි.."

රඳා අයියා රහසින් මගෙ කනට කල්ලා කියද්දි මම එයාගෙන් එහාට වෙලා
බැක්පැක් එකත් කරේ දාගෙන ගෙදරට දුවගෙන ආවා.. ආයෙමමගේ බඩේ
සමනල්ල දාස්ගානක් තටු ගහලා පියාඹන්න පටන් අරගෙන..

දළඹු ළමයින්ට කියන්න බඩඩක් ගෙනාවෝ.. නුදුරු අනාගතයේ අනුසාකි
කතාව බලාපොරොත්තු වෙන්න.. එයාලට මොකද වුණේ කියලත්
දැනගමු.. හාන..

But if you like causing trouble up in hotel rooms

And if you like having

secret little rendezvous

If you like to do the things you know that we shouldn't do

Then baby, I'm perfect

Baby, I'm perfect for you

And if you like

midnight driving with the windows down

And if you like

going places we can't even pronounce

If you like to

do whatever you've been dreaming about

Then baby, you're perfect

Baby, you're perfect

So let's start right now

- perfect by One Direction -

අහලා බලන්නේදෝ~

එන්නාම.. ලව් යූ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

95 කොටස

" සරනේරු, සිපිඩ එක හොඳයි..බට් මීට වඩා ක්වික් පෝසස් වලට රෙඩ් වෙලා ඉන්න ඕන.. නොට් වූ බැඩි.."

මම ඔලවට දාගෙන ඉඳපු රතු පාට බැන්ඩනා එක ගලවලා බැන්ග්ස් වල දාඩිය පිහාගෙන බිමින් ඉඳගත්තා.. මේ වෙළුපුමනයා නාකි වුණාට හොඳට පිලේ කරනවනෙ.. සමහරවිට පොර මට ඔය කිව්වට ඇත්තටම කොළ කැඳ එහෙම බොනවත් ඇති..

" සර් මට අනිද්දා එන්න වෙන එකක් නෑනෙ.."

මම හෙන බයෙන් බිම බලාගෙන වෙළුපුමනයෙන් ඇහුවම වෙළුපුමනයා මගේ දිහා රවලා ඇස් දෙකත් උණ්ඩි කරගෙන බැලුවා..

" ඇයි අනිද්දා එන්න වෙන්නෙ නැත්තෙ.."

" සර් මට ඉස්කෝලෙ වැඩක් තියෙනවා.."

" මොන වැඩක්ද.."

" ඇයි ඉස්කෝලෙ සාගා එක.. ඒකෙ ප'ගෝම කරන්න මමත් ඉන්නවා.."

" සාගා..??"

" ඔව්.."

" මොකක්ද ප'ගෝම කරන්නෙ දැන්.."

සැක් මෙකට බැරීද පොඩ්ඩක් හිනාවෙලා මාත් එක්ක කතාකරන්න මං අහන්නෙ.. ඔහොම රවාගෙනම ඉන්න ඕන නෑනෙ හැමතීස්සෙම..

" ඒක බලන්න ඉතින් පන්දාහක් දීලා ටිකට අරන් එන්න.. මම කියන්නෙ නෑ.."

මම මොකටද මේ වයසක වෙළුපුමනයට සෙකන්ඩ වෙන්නෙ.. එහෙම ඕන නෑනෙ.. පොඩ්ඩක් ලොකුකමේ ඉන්න ඕන.. අනික අපි නැහිලා සාගා ප්‍රැක්ටිස් කරන්නෙ මුට ඒක ස්පොයිල් කරන්නද.. නෑනෙ නෑනෙ.. ඇවිල්ලා බලාගන්න එකයි ඇත්තෙ..

" හරි එහෙනම, එදාට ප්‍රැක්ටිසස් වෙන දවසකට මම දානවා.. මේ මාස දෙකේ හොඳ තත්වෙකට ඇවිත් පෙන්නල රිළුහ වූනමන්ටස් දෙක වින් කළොත් මාස හයකින් ක්ලබ් එකෙන් යන සිංග්පූර් ටුවර් එකට මම තමුන්ව සිලෙක්ට් කරගන්නවා.."

ඒකට මගේ කට බිමටම ඇරුණා.. අඩි සිරාවට.. වෙළුපුමනයා කිව්වේ සිංග්පූර් ටුවර් එකක් සෙට් වෙනවා කියලද.. දෙයියනේ මෙකනම් ගිහින් මගෙ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවට කියන්නම ඕන..

" ඇ-ඇත්තටමද.."

" ඔව් සමහරවිට.. හොඳට ජිලේ කළොත් තමුන්ට ටුවර් කීපෙකටම යන්න පුළුවන් වෙව්.."

" වෝව!!"

මම රැකට එක අත් දෙකින්ම බදාගෙන බිම පෙරළුණා.. අනේ අප්පා මට ගට්ල්කොක් එක කාලා ගිලින්න තරම් සතුටුයි.. ආයෙ මම අනිත් පැත්තටත් පෙරළුණා..

" මම කිව්වේ වෙව් කියලා.. දැන් නැහිටලා එක්සසයිස් කන්ට්නිව කරනවා..!!"

කෝව් මගේ කකුලකට පයින් ගහලා කිව්වහම මම හිතේ කහටක් නැතුවම නැහිටලා දත් තිස්දෙකම එළියට දාලා හිනාවෙලා, බැන්ඩනා එක දාලා කණ්ණාඩියෙන් බලාගෙන කොණ්ඩෙ හදාගත්තා.. ඒ හදාගෙන ස්කිපින් රෝජ් එක අතට ගත්තා විතරයි ක්ලබ් එකේ ස්ටාෆ් එකේ කොල්ලෙක් දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවා..

" එක්ස්කියුස් මී සර්.. මිසිස් එදිරිමාන්න සර්ව මිට වෙන්න පුළුවන්ද අහනවා.."

මම ආයෙම කණ්ණාඩිය ගාවට දුටුගෙන ගිහින් බොරුවට කොණ්ඩෙ
හඳනවා වගේ බලාගෙන හිටියේ නාකි මනමාලයගේ මුණ ලාවට
එළිවෙනවා.. ඔක තමා කියන්නේ හැට පැන්නත් වදුරා යන්නේ බිමින්
කියලා..සැක් නෑ.. උඩින් කියලා.. ඒ වුණාට කෝච් සර් යන්නේ බිමින් නේ..
හැබැයි සර් වදුරෙක් නෙමේ.. හැටපැන්නත් කෝච් යන්නේ පඩිපෙළෙන්
වගේ එකක් හොඳයි..

" එයාට එන්න කියන්න.."

මම කොණ්ඩෙ හඳන මුවාවෙන් ගේප් එකේ අර ලොකු චෝල් මිරර් එක
ගාවටම වෙලා මිසිස් එදිරිමාන්නව බලාගන්න පෙරුම් පුරාගෙන හිටියා..
අහන්න ඕන මේ වගේ වෙළුපුමනයෙක් හොයාගන්න කොහෙන්නද
කියලා.. යකෝ මෙහෙම මිනිස්සුන්ටත් ආදරේ කරන කාන්තා පාර්ශ්වයක්
ඉන්නවනේ.. ගෙදර ඉද්දි වයිෆ්ට බයිනවද දන්නේ නෑ.. එක්කො නැතුව
ඇති.. වයිෆ්ට බය ඇති ඩයල් එක..

මම හෙන වයස ආන්ට් කෙනෙක් බලාපොරොත්තුවෙන් දොර දිහා
බලාගෙන හිටියත් එකසැරේම දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවේ හෙන පොඩි
ලස්සන හුරුබුහුටි කෙල්ලෙක්.. අවුරුදු විසි පහක?? විසි හතරක විතර..
මාරම ලස්සනයි ඒ ගැණුළමයා.. කොණ්ඩෙ උරහිසේ ගුවෙන්න කොටට
කපලා ස්ට්‍රේට් කල්ලා.. සුදුම සුදුයි.. හිනාවෙද්දි කමමුල් දෙක
වලගැහෙනවා.. දැන් මේ ඉන්නේ මිසිස් එදිරිමාන්නද.. යකෝ මම සප්‍රයිස්
වෙලා වෙලා තා ටික දවසකින් රඬ අයිට්ට වගේ ප්‍රෙගර් අමාරුව
වැඩිකරගන්නවා..

මම කණ්ණාඩියෙන් මුණ අහකට අරගෙන ස්කිපින් රෝප් එක එකපාරක්
ගසලා ඒක දිගුරගන්නා..

" හදිසියෙම මොකද තාන්ට්.."

" අනේ පුතාට සනීප මදිනේ.. මම කාර් එකේ තියලා ආවේ.. උදේ ඉඳලා
වොම්ට කරනවා ඉවරයක් නෑ.."

" මම එද්දි පුතා හොඳට හිටියනේ.."

" ඒකතමා කියන්නේ.. ඔයාට එන්න පුළුවන්ද.. මට දුටු එක්ක අමාරුයි දැන්
හොස්පිටල් ගිහින් වැඩ මැනේස් කරගන්න.."

" අමම.. පොඩ්ඩක් ඉන්න.. ඡනෙරු.. ඔයාට හවස සාගා ප්‍රැක්ටිස් තියෙනවා කිව්වා නේද.."

" ඔව් සර්.."

" තව විනාඩි විස්සකින් ඉවරයිනෙ මෙහෙ ප්‍රැක්ටිසස්.."

" අ.. සර් මට අද කලින් කොහොමත් යන්න ඕන.. ටයිම් එහෙ මෙහෙ වුණාට ප්‍රශ්නයක් නෑ.."

මම සර්ගෙ කලබල වෙන්න මුණ දිහා බලාගෙන කිව්වහම තාන්වි මාත් එක්ක හිනාවුණා..

" තැන්ක් යු පුතා.. තාන්වි This is Shaneru.. ඡනෙරු This is my wife, Taanvi.."

" ඔහ්.. Hi, nice to meet you Mrs. Taanvi.."

" හායි ඡනෙරු.. මම ඔයා ගැන අහලා තියෙනවා.."

" You guys talk.. මම ධනුශ්කව මීට වෙලා එන්නම්.. ගිමිම් අ සෙකන්ඩ්.."

කෝච් හෙන කලබලෙන් දොරත් ඇරගෙන එළියට ගියා ක්ලබ් එකේ මැනේජර්ව මීට වෙන්න.. කලබල වෙනවනෙ ඉතින් පුතාට අසනීපයි කිව්වනෙ.. තාන්වි මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ආයෙම සැරයක් හිනාවුණා..

" මම ඔයාව දැකලා තියෙනවා.. බිග් මැච් එකේදි.."

" ඔහ්.. මටනම මිසිස් එදිරිමාන්න එහෙම මතකයක් නෑ.."

" ඔව් මමත් අහම්බෙන් දක්කෙ.. ඔයාව මතක හිටියා.. හස්බන්ඩ් ගෙදර ඇවිත් ඔයාගෙ ෆොටෝ එකක් පෙන්නුවම තමයි මට මතක් වුණේ.."

" අහ්.. is it.."

" සොරි ඡනෙරු ඔයාලට ඩිස්ටර්බ් කලාට.. උදේ ඉඳලා පුතාට උණ හොඳටම.. වොමිට් වෙනවත් එක්කන්.. තාම එයාට මාස දෙකයි.. මම

මොකුත්ම දන්නෙත් නැහැ.. එයාගෙ ටවිත් අඩනවා ඉවරයක් නෑ.. ඒකනිසා මෙහෙ ආවෙ.. එස්ට්‍රිමලි සොරි ෂ-"

" No need to say sorry මිසිස් එදිරිමාන්න.. මටත් අද පොඩි වැඩ වගයක් තියෙන නිසා කලින් යන්න ප්ලීන් කලේ.."

" ආ.. ඒකතමා.. අපි වෙලාවක නිදහසේ කතාකරමුකො.. මට තාන්වී කියන්න.. මිසිස් කියන්න ඕන නෑ.."

" කේ.. I pray for a speedy recovery for your baby.."

" තෑන්ක්ස් ෂනෙරු.. මම යන්නම් එහෙනම්.. God bless you.."

තාන්වී මගේ පිට්ටන් තට්ටුවක් දාගෙන කෝච් ආවම රූම එකෙන් යන්න ගියා.. සර් මට පොඩි බායි එකක් වගේ එකක් දීලා තාන්වී එක්ක යන්න ගියා..

වෙළුපුමන පියාඹලා යන්න ගියා..

නිදහසේ කවුරුත් නැති රූම එකේ මම තනියම බිම තැන තැන වැටිලා තිබ්බ ගටල්කොක්ස් ඔක්කොම එකතු කල්ලා බිත් එකකට දාලා ඇඳුමකුත් වෙන්ප් කරන් ඉස්කෝලෙට යන්න ලැස්තිවුණා.. සර්ගෙ බබාට හුහක් අමාරුයිද දන්නෙ නෑ..

මම එළියට එන ගමන් කල්පනා කලේ කෝච් ගැන.. යකෝ වයස අවුරුදු පනස් පහක්වත් වෙනවා කෝච්ට මම දන්න විදියට.. වයිෆ්ට විසි හතරක් වගේ.. හැබැයි තාන්වී නම් හොඳයිද කොහෙද.. මාත් එක්කත් හොඳට කතාකලානෙ.. ඒත් සර්ගෙ ඒප් එකට බබාලා පොඩි වැඩි නැද්ද මන්දා.. කවදහරි අපේ මාමටත් ඕකතමා වෙන්නෙ.. වයසට ගිහින් ෂුගර් ඩැඩ් කෙනෙක් වෙලා ආධ්‍ය අයිසා එක්ක ළමයෙක් හදාගන්න..

මම ටැක්සි එකක ඉස්කෝලෙට යද්දි හාස තුන හමාරට විතර ඇති.. නවරහහල දෙක වෙන්න ඔකෙස්ට්‍රා එක ප්ලේ කරනවා.. මම ශේප් එකේ බැක්ස්ටේප් එකේ දොරෙන් රිංගලා ගිහින් ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එක පැත්තකින් තියලා රථය අයිසා ඉන්නවද කියලා කර්ටන් එක අස්සෙන් ඔලුව දාලා බැලුවා. සෙනුකයා ඉන්නවා ස්ටේප් එකේ.. ඌට කතාකරන්නත් බෑනෙ.. කෝ මගේ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා.. මම තා ටිකක් කර්ටන් එකේ

එල්ලිලා නැමිලා ඉස්සරහට එබෙද්දි හෙන ගහන්න වගේ මහා හයිසෙන් කවුරුහරි මගේ පශ්චාත් භාගයට අත දිගැරලා දුන්නා.. ඒ පාරටම මම බිම දබෝස් ගාලා කර්ටන් එකේ ලිස්සගෙන තලගොයා පොලොවෙ ගැහුවා වගේ බිම පතබැවුණා..

" තාරාවෙක් වගේ පස්ස දික් කරන් මොනවද බලන්න.."

" ආව අම්මාහ්.. මොන මගුලක්ද ඔයි.. හෙනයක් ගැහුවා වගේ.."

මම පස්සත් අතගාගෙන බිම ඉදගත්තම රඬ අයියා මට නැහිටින්න අතක් දික් කලා..

" ගහද්දි රිදෙනවා තමා.."

මම රඬ අයියට රවාගෙන අත අල්ලන් නැහිට්වා..

" එහෙමද ගහද්දි හුහක් රිදෙනවද..??"

" ඔව් නේ.."

" මම ඔයාට ගහන්නද.."

මම රඬ අයියගෙ අත දිගේ ඇහිලි ඇදගෙන උරහිස ගාවට එද්දි රඬ අයියා බයවෙලා වගේ අත එහාට ඇදගත්තා.. මම ඉතින් බය වෙන්න දෙයක් කිව්වද.. නැතෙ..

" පාඩුවෙ ඉදින්නේ.."

" මේ ඒකනෙමෙ ඔයාට කියන්න.."

මම බැක්ස්ටේප් එකේ පොඩි පඩිපෙළෙන් ඉදගත්තා.. රඬ අයියා මගේ ඔපෙ අහන්න එතන බිත්තියට හේත්තු වෙලා අත්දෙක බැඳගත්තා..

" මාර වැඩක් වුණානෙ.."

" මොකක්ද.."

" අපේ කෝවගෙ වයිඟ් ආවනෙ ක්ලබ් එකට.. එයාගෙ නම තාන්වී කියලා.. හෙන ලස්සනයි හරිද.. නිකමට ගෙස් කල්ලා කියන්න බලන්න කොවගෙ වයස කීයක් විතර ඇද්ද.."

රධ්‍ය අයියා විකක් වෙලා කල්පනා කලා..

" හතළිහක් වගේද.. පනහක්.???"

" නෑ අනේ විසි හතරක් විතර.. හෙනම බාලයි සර්ට වඩා.. මම හිතුවෙ ලුක් එක විතරයි ශුගර් ඩැඩ් කෙනෙක් වගේ කියලා.. බලද්දි ඇත්තටම ඒකා ශුගර් ඩැඩ් කෙනෙක්ද කොහෙද.."

" මොකක්.."

" ඔව් සර්ට බබාලා දෙන්නෙකුත් ඉන්නවා.. ටවිනිලා.. දුවෙකුයි පුතෙකුයි.. මිසිස් එදිරිමාන්න කිව්වෙ එයාලට තම මාස දෙකලු.. එක්කෙනෙක් අසනීප වෙලා.."

" එහෙමද.."

" ඔව් ඒකනිසා මම කලින් ආවා.."

" ඒක හොඳයි.. එන්ටේ.. Love has no limits.."

" මම.. අපේ පාර්ට එක ප්‍රැක්ටිස් කරන්නෙ කීයටද.."

" තව ටිකකින් පටන්ගනී.. ඔයා කෑම කාලද ආවෙ.."

" තම නෑ අනේ.. මම කෑම ගෙනවා අපි කාලා ඉමුද.."

" හා.. පහල ක්ලාස් එකකට යමු.."

මම බෑග් එකේ තිබ්බ ලන්ච් බොක්ස් එකයි වතුර බෝතලෙයි අරගෙන පහළට ගිහින් දහයෙ පන්තිකාමරේක දොර ඇරගෙන ඒක ඇතුළට ඇවිත් කෑම එක පැත්තකින් තියලා අත හෝදගද්දි රධ්‍ය අයියන් ඇපල් ගෙඩියක් උඩ දදා ක්ලාස් එකට ආවා..

" ඔය කොහෙන්නද.."

" මැඩම දුන්නෙ.."

රඳ අයියා ඇපල් ගෙඩිය මට දීලා ගිහින් අත හෝදගත්තා..

" අද උදේ ගෙදර ගියාද.."

" ඔව්.. ඊයෙ අයියා ගාවනෙ හිටියෙ.. ඒකනිසා අප්පව්ව් මොකුත් කිව්වෙ නෑ.."

" එහෙනම් කමක් නෑ.."

" ඒ වුණාට අයියා උදේ කිව්වා අයියගෙ කාමරේ අවුස්සලා කියලා අප්පව්ව්.. කේන්තියෙන් හිටියෙ අයියා.."

" ආ..??"

" මම.. මගේ කාමරෙන් බලලා තිබ්බා.."

" මොකුත් අහුවෙලා නෑනේද.."

මම කලබලෙන් රඳ අයියා හිනාවෙලා මගෙ කොණ්ඩෙ ඇවිස්සුවා..

" ඇයි මම කුඩු හංගනවද මොනවහරි අහුවෙන්න.."

" නෑ මගේ ඇඳුම එහෙම ඔයාගෙ අල්මාරියෙ තියෙනවා නේද.."

" අප්පව්ව්ට ඒවා මතක නෑ.. අහුවෙන්න මොකුත් තියනවද බං මමයි අයියයි.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" අයියයි මමයි එහෙම ඒවා හංගන්නෙ නෑ.. ජේන්නම් තියලා තියෙනවා කොහේහරි.. එතකොට කවුරුත් බලන්නෙ නෑ.."

" මම.."

මම කෑම එක පෙට්ටියෙන් අරගෙන මෙසෙන් දිගුරියා.. රඳ අයියා සේරටම කලින් පපඩමක් අරගෙන කරස් ගාලා ඒක හැපුවා..

" ඕක තියලා ඉස්සෙල්ලම බත් කනවකො.."

" අනාගෙන කෑවත් නිකම කෑවත් කන එකනෙ.."

" යැයි යැයි තමා.. තවුසෙ ඕකත් කාලා ඊටපස්සෙ මගේ එකත් අරගෙන කාපන්.. හැමදාම මගේ පපඩම හොරකම් කරනවා.."

" ඉස්සෙල්ල කන්න දැනගන්න එපැයි.. මම මොනා කරන්නද.. දැක්කොත් මම අරගෙන කනවා.."

" ඔව් ඔව් ලන්ච්ගීට එකත් අරගෙන කනවා.. ආ අමතක වුණානෙ.. දවසක් ඔයා ලන්ච්ගීට එකත් කෑවා නේද.. මට කරාබුනැට්ටක් කවලා.."

" කට වහක් කාපන්.."

" හැමදාම කියනවා කට-"

රඳා අයියා අල කැල්ලක් දෙකට කඩලා මගේ කටේ එබුවා..

" හොඳ ළමයෙක් වගේ කෑවොත් මම මේ සැරේ නානකොට ළඟ තියාගන්න රබර් තාරපැටියෙක් අරන් දෙනවා.."

මම අර අල කැල්ල හපලා හපලා හෙන අමාරුවෙන් ගිල්ලා..

" අනේ මේ මම කිව්වා කියලා හිතාගන්නවා.."

" හා.. අන්න උන් තමයි පික් පික් ගාන්නෙ.."

රඳා අයියා ආයෙම තාර වන්නමක් අල්ලගෙන නටන්න ගත්තු නිසා මම මගේ පාඩුවේ කෑම එක අනාගෙන කන්න පටන් ගත්තා..

" ඔයා උදේ හැඳුවද.."

" ඔව් වෙලා තිබ්බ නිසා කෑම හදාගෙන ආවා.."

" No one can cook as good as my boyfriend.."

රධ්‍ය අයි‍යා ගේප් එකේ උගේ පපඩමත් අරගෙන කාලා මගේ පපඩමත්
අරගෙන ඒකත් කෑවා.. කාලා ඉවරවෙලා තමයි ඊටපස්සෙ බත් කන්න..

" වරද්.. මගේ කොන්ද රිදෙනවනෙ.."

" ඒ මොකද ඒ.."

" දන්නෙ නෑ.."

" ඉන්න මගේ බෑග් එකේ ප්ලාස්ටික් එකක් තිබ්බා ඒක දෙන්නද.."

" කාලා ඉවරවෙලා දෙන්න.."

" හා.. හැපිකව්වා වයසට යනවා.."

" අනේ මේ ඉදපත්.."

රධ්‍ය අයි‍යයි මම කෑම කාලා අර ඇපල් ගෙඩියත් දෙකට බෙදාගෙන කකා
ආයෙම නවරහහලට යද්දි ඉස්සරහා පඩිපෙලේ වමිරු තනියම ඉදගෙන බිම
බලාගෙන කල්පනා කරනවා මම දැක්කා.. අම්මෝ ඩයල් එක දැක්කෙන්
හුහ කාලෙකින්.. කමක් නෑ දැන් ඉස්සරහට හැමදාම හම්බෙනවනෙ.. මේ
වික දවසට පරෙයිව නොදැක්කට කමක් නෑ.. මට ඒ එක්කම අයුක් අයි‍ය
කියපු කතාවත් මතක් වුණා..

" වමිරු මොකෝ මෙහේ.."

" අද කැඩෙට්ස්ලගෙ මොකක්ද තියෙනවා පහළ.."

" ආ.. වමිරු අවුලෙන් වගේ නේද ඉන්නෙ.."

" මෙන්න මෙහෙ වරෙන්.. ඇයි දුක අහන අයි‍යා වෙන්නද.."

" දුක අහන අයි‍යා කිව්වහම මට ආධ්‍ය අයි‍යව මතක් වෙනවනෙ ඒයි..
අන්න නියම දුක අහන අයි‍යලා.. මගේ දුකත් අහලා, මල්ලිවත් දීලා, කෑමත්
හදලා දෙනවා.. ගෝක් නේද.. නේ.. නේද.. හිච්චි මාමෙ.."

" වරද්!!"

" මේ මම ඔයාගෙන් අවංකවම උත්තර දෙන්න ඕන ප්‍රශ්නයක් අහන්නද.."

" මොකක්ද ඔයා පාට වෙනස් කරන කටුස්සෙක් වුණොත් ඒත් ඔයාට ආදරෙයිද වගේ එකක්ද.."

" නෑ නෑ අනේ.. එහෙම එකක් නෙමේ.. මේ ඒයි සිරාවට එහෙම වුණොත් ආදරේද.."

" අහන්න ගියපු එක අහන්නකො.."

" හා.. ඔයා අවංකව කියන්න ඔයා කැමතිද මම ඔයාට මගේ හැපීකව්වා කියනවට.."

" මාව උබට චීස් ෆැක්ටරියක් වගේ පේනවද.."

මම ඔලුව උඩ පහල කරාම රඳා අයියා ඩ්‍රැමටික් විදියට ඇස් දෙක රෝල් කල්ලා ඉස්සරහා බලාගන්නා.. මම අත දිගැරලා වටපිට බලල හොඳ පාරක් රඳා අයියගෙ තඩ් පස්සට දුන්නහම ඒකා එක අතකින් පස්සත් අල්ලන් පඩිපෙළ නැගගෙන ගියා.. මම තියන වලත්තකමට රඳා අයියට පිටිපස්සෙන් තියන තියන අඩියක් ගානෙම පස්සට ඇත ඇත ආවා.. ඇයි අර පඩියට අඩිය තියන්න කකුල උස්සද්දි බොටම පුපුරන්න වගේ පස්ස පේනවනෙ..

" ඔක නවත්තනවා වරද්.."

" මට බෑ.. ඇම ඔබ්බෙස්සිඩ් ටින් දිස් පස්ස.. ආ මේ ඉන්න ප්ලාස්ටර් එක ගේන්න.."

මම රඳා අයියව ඇදගෙන ගිහින් මගේ ස්පොර්ට්ස් බෑග් එකේ තිබ්බ ප්ලාස්ටර් එකක් අරගෙන එයාගෙ කොන්දෙන් අලවලා එතන පොඩ්ඩක් අතගැවා..

" මම ගෙදර ගිහින් මසාප් කරන්නද.."

" මම.."

" අඩෝ සනෙරු පගයා.. මම මේ උඹව හොයන්න ආවෙ.."

" දෙයියනේ මේ පව්කාරයට එව්වර ආදරයක්.."

සෙනුකයා දුවගෙන දුවගෙන ඇවිත් මගේ කරට පැන්න පාර ලායි මායි දෙන්නම එතන බිම ඇදගෙන වැටුනා.. රඬ අයියා ඔලුව දෙපැත්ත අතගාගෙන එතන පුටුවෙන් ඉදගත්තා..

" මේ පව්කාරයා ඔය පව්කාරයට හදවත පැලෙන්නම ආතරෙයි.."

" වාවගන්නත් බැරුව වූබරකුත් ආවා සන්කද.."

" එන්න දෙයියො ලැට් එකට යමන.."

"ඒ මේ එහාට පලයන්.. මෙනනින් මිනිස්සුන් යනවා.."

මම සෙනුකයාට එහාට කල්ලා නැගිටලා ලාවත් නැගිටුවා..

" රඬ අයියෙ පොඩි උදව්වක් කරන්නකො.."

" මොකක්ද.."

සෙනුකයා නැගිටලා හොඳපගයා වචගේ රඬ අයියා ගාවට ගිහින් හෙන අහිංසක විදියට ඇහුවා.. ලායි මායි ගානට රහපානවා.. රඬ අයියා ඉස්සරහා ලා අහිංසකයා වගේ ඉන්නවා.. අයුක අයියා ගාව මම අහිංසකයා වගේ ඉන්නවා.. අපි දෙන්නම පිස්සු පගයො දෙන්නෙක් වගේ හැසිරෙන්නෙ අර කියාන් අහකට පලයං වනවරයා ගාව විතරයි..

" අයියෙ අර අතන තියන වයලින් බෝ එක අරන් දෙන්නකො.."

සෙනුකයා හෙන විසාල කබඩ එකක් උඩ තියෙන වයලින් බෝ එකක් පෙන්නලා රඬ අයියට ඒක අරන්දෙන්න කිව්වා.. කවුද යකෝ මෙව්වර උඩ මේවා තියන්නෙ.. මුන්ට පිස්සුද.. රඬ අයියා එතෙත්ට උස නැතිනිසා පුටුව ඇදගෙන එතෙත්ට තියලා ඒකට නැගලා බැලුවා උස ඇතිද කියලා.. උඩ පැනලත් බැලුවා..

" කවුද මේක මෙනන තිබ්බෙ.."

" ඊයේ ඉදන් ඔතන තියෙන්නෙ.. මල්ලි කෙනෙක්ගෙ.. යාළුවෙක් විහිළුවට ඒක ඔතන්ට විසික් කලාලු.. බැරිද අයියෙ ගන්න.."

" උස මදිනෙ.."

" කවුද යකෝ ඔහොම විහිථ කරන්නෙ.."

" අනේ මේ උඹ ඉඳපන්.. ඇයි උඹ දවසක් මගේ සපත්තුව ඉස්කෝලෙ එහා වන්නෙ වැටේ එල්ලලා ආවෙ.."

" ඉතින් උඹ මොකටද කලින් දවසෙ මගේ බෑග් එකේ ගඩොල් කැටයක් දැමමෙ.."

" ආ ඒකවැඩක් නෑ අයියට බැරිවෙයිද ගන්න.. අයියා පුටුවට නැගලා ඡනෙරුවට උස්සලා ගන්න බැරිද.. සනෙරු බැසිනම් මාව උස්සන්න අයියෙ.."

මම සෙනුකයාට එහාට තලු කල්ලා මැද්දෙන් හිටගන්නා.. රඳා අයියා උස්සන්නෙ මාව විතරයි.. නැත්නම් මම ගිහින් අයුතු අයියට කියනව මාව වඩාගනින් අයියෙ කියලා..

" වරද් මෙහෙ එනවා.."

" මේ පුටුව පෙරළුණොත් ප'ඟෝම කරන්න නෙමෙ හොස්පිටල් නවතින්න වෙන්නෙ.."

" කටපියන් එනවකො.."

" ඔව් සනෙරු පලකො.. කැඩෙට් කරපු එකෙක් එක්ක නේද යාඵවෙලා ඉන්නෙ.."

මම සෙනුකයාට රවල අර ලී පුටුවට කකුලක් තියලා සෙනුකයාගෙ අතකුත් අලගෙන ගේප් එකේ පුටුවට නැග්ගහම රඳා අයියා මගේ ඉනෙන් අල්ලලා මාව උඩට ඉස්සුවා.. මම ඉස්සිලා ඉස්සිලා ඒක ගන්න අයද්දි.. මමත් ඉතින් පොඩ්ඩක් උසින් අඩුයිනෙ.. මේ කාලකන්නි මෙක තියපු උඩ යකෝ.. හෙනම ගහපන්.. මම තව ටිකක් ඉස්සෙන්න පුලුවන්ද බැලුවා..

" පුලුවන්ද බෑ.."

" අඩෙ උස මදි ඔයි.."

" මොකක්ද වරද්.. ඕක ගන්න උස මදිද.. You're too short.."

" OK put some inches in me then.. මගුලක් අහනවා.. ගත්තා ගත්තා.."

මම ඉස්සිලා අර බඩකඩින්තුව අරගෙන බිමට පැන්නහම රධ්‍ය අයිසන් මුණ රතු කරන් හට්ටියක් වගේ හදාගෙන පුටුවෙන් බිමට බැස්සා..

" මෙක අරන් ගිහින් අතුල්ලගන්න කියපන් මල්ලිගෙ-"

" අඩෝ අඩෝ කැගහන්නෙපා!!!"

සෙනුකයා මගෙන් බෝ එක ඉල්ලගෙන එහා කාමරේට ගියාම මම රධ්‍ය අයිසා පැත්තට හැරුණා..

" සුදුඅම්මියා මොකද රතුවෙලා.."

" පාඩුවෙ ඉදපන්.."

" බෑ ඒයි ඔයාගෙ සෙස්සි බොඩ් එක දැක්කම හෝර්නි වෙනවා.."

රධ්‍ය අයිසා මට ටොක්කක් ඇනගෙන ස්ටේජ් එකට යද්දි මමත් ඒ පස්සෙන්ම ගැරඩියා වගේ ඇදිගෙන ගියා.. මම යද්දි ඔඩියන්ස් එකේ කොනක වම්බරු සර් කෙනෙක් එක්ක ටයිල්ස් වගයක් තියාගෙන බලනවා මම දැක්කා.. එයා මං දිහා බලාගෙන ඉඳලා රධ්‍ය අයිසා දිහා බලලා දුකින් ඒත් ලාවට හිනාවුණා..

" වරද් ඔයාගෙ මයික් එක.."

මම වම්බරු දිහා බලාගෙන රධ්‍ය අයිසා දුන්න මයික් එක ගද්දි වම්බරුගෙ මුණෙ තිබ්බ දුක හිතෙන පුංචි හිනාවක් නැතිවෙලා යනවා මම දැක්කා.. එයා ඇත්තටම රධ්‍ය අයිසට ආදරේ ඇති.. ඒත් වම්බරු, මමත් රධ්‍ය අයිසට ආදරෙයිනෙ..

මට මොහොතකට දැනුනා දෙන්නෙක්ගෙ කතාවෙ තුන්වෙනි පාර්ශවයක් වෙන්න වෙන එක කොච්චර දුකද කියලා.. වෙනදට ඉන්න දරදඩු වම්බරු වගේ නෙමෙයි.. එයාගෙ මුණ තිබ්බෙ හරියට හෙමබත් වෙලා.. දුකින් පිරිලා ඉතිරිලා ගිහින්.. මට දුකයි.. එයාගෙ දුක මට දැනෙනවා.. මම

මොනවා කරන්නද.. වෙන ඕනෑයක් ඔයා එක්ක බෙදාගන්න තිබුණා
අහිතක් නැතුව මට.. මම ආදරේ කරන කෙනා ඇරෙන්න..

රඳය අයිසා මං ගාවට ඇවිත් 'කොයි ලෝකෙද ඉන්නේ' කියලා ආහලා මයික්
එක කණට පිටිපස්සෙන් රඳවද්දි මම ඒත් වමිරු දිහා බලාගෙනම වයර් එක
ඇඳුම අස්සෙන් දාගෙන ඉණේ තිබ්බ බැන්ඩ එකේ ක්ලිප් කරගත්තා.. උඹට
මාත් එක මෙව්වරට තරහා උබත් රඳය අයිසට හුහක් ආදරේ නිසාද බං..

ඒ එක්කම වමිරු මගේ දිහා බලලා ගැස්සිලා වගේ අහක බලාගත්තා..

" වරද් කොයි ලෝකෙද ඉන්නේ.."

" අ..ආ?? නෑ මම බැලුවෙ.. මොකුත් නෑ.."

ඇත්තටම මම හිටියේ වමිරුගෙ ලෝකෙ.. උගේ ලෝකෙ කොහොම ඇද්ද
කියලා මට දැනිලා තිබ්බේ නෑනේ මීට කලින්.. මගේ කතාවේ හැමතැනම
රඳය අයිසා ඉන්නවා වුණාට දුරින් ඉදන් බලාගෙන ඉන්න ඌට රඳය අයිසා
උගේ කතාවේ අහලකටවත් ඇවිත් නෑනේ.. ඌට ඇත්තටම කොහොම
වේදනාවක් ඇද්ද..

ටිකක් අමුතු වුණාට මම එයාගෙ කතාවේ දුෂ්ටයා වෙලත් එයා දිහා බැලුවෙ
දුකින්.. මගේ හිතේ අහලකවත් එහෙම පැල්බැඳගත්තු තරහක් නෑ ඌ
එක්ක.. ඒ වුණාට මට රඳය අයිසා එක පොඩ්ඩකටවත් මගෙන් එහාට
කරන්න හිත දෙන්නේ නෑ.. එහෙම කරන්නත් බෑ. කලාට වැඩකුත් නෑ..

උඹට ආදරේ කරන එකෙක් මත්තේ නැහියං වමිරු.. උඹ වෙන වත්තක
තියන ගහකට වතුර දාන්න ගිහින් ළග තියෙන ටිකත් නැතිකරගන්නවා..

රඳය අයිසා මම දිහා බලලා මං බලාගෙන ඉඳපු දිහා බලලා ඒක
පොඩ්ඩක්වත් ගනන් ගන්නේ නැතුව ඉහින් ගිටාර් එකක් අරගෙන ඇවිත්
ඒක ස්ටූල් එක ළගින් තිබ්බා..

මට සතුටුයි.. රඳය අයිසා දැනගෙනත් එයාට වමිරු ආදරේ කරනවා කියලා
ඒ ගැන හිතන්නෙවත් නැතුව මට විතරක්ම ආදරේ කරන එක ගැන..
හැබැයි ඒක වමිරුට අසාධාරණ ඇති..

මොනවා කරන්නද.. ලෝකෙ අසාධාරණයි තමයි..

" Come to your senses වරද්.."

මම රඳා අසියා දිනා බලලා සිහියට ඇවිත් ස්ටේජ් එකේ කර්ටන් එක ගාවට ගියා.. රඳා අසියා එහා කොණට ගියා.. ඒ එක්කම වමරු නැගිටලා එළියට දුවගෙන ගියා..

I'm in love with you but unfortunately, you love someone else. I will always cherish every moment we spent together as if it were a dream come true. You used to be my world and everything, but now I can only walk away.. (Chamiru)

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

මගෙ දළඹු පැටික්කනේ.. වෙළුපුමන සිනි අප්පව්ව කෝව ස' පිහිටයි..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නැ..

96 කොටස

"කොහෙද ඉන්නෙ.. මම කීපසැරයක්ම කතාකළා.. ඔයා ආන්සර් කලේ නෑනෙ.."

"ඇයි මම මැසේජ් එකක් දැමීමනෙ අද සෙනුකලගෙ ගෙදර යනවා කියලා.. අප්පච්චි ඉන්න නිසා කෝල් කලේ නැත්තෙ.."

"අහ්- මම දක්කෙ නෑ මැසේජ් එක.. දන් ඔය යන ගමන්ද.."

"ඔව්.. තාම බස් එකේ... දැන් ළඟයි.."

"කියටද ගෙදර එන්නෙ.. හුඟක් හවස් වෙවිද.."

"ඔයා අපේ ගෙදර එනවද.."

"ඔයා එන වෙලාව මැසේජ් එකක් තියන්න.. අපේ අයියා අද නයිට්.. මම ඒකනිසා අයියා එක්ක එළියට යනවා.."

"මම.. හුඟක් හවස් වෙන්නෙ නෑ මම හතරට විතර එන්නම්.."

"ගුවර්නෙ.. හතරට එනවනෙ.."

"ඔව් ඔව්.. මම ඒ වෙලාවට එන්නම්.."

"හා පරිස්සමට යන්න එහෙනම්.."

"හරි බුදුසරණයි.."

මම ෆෝන් එකට කල්ලා සාක්කුවට දාගන්න ගිහින් ආයෙම රඳා අයියගෙ රියෙ කොන්දෙ කැක්කුම මතක් වෙලා නමබර් එක ඩයල් කල්ලා කනේ තියාගන්නා..

"වරද්..??"

"අයියෙ.. දැන් ඔයාට මොකද.. රියෙ කොන්ද රිදෙනවා කිව්වෙ.."

" ඒක අහන්නද මේ තකහනියක් කෝල් කලේ.."

" කියනවකො.."

" ඒක අඩුවෙලා ගියා.. මම හිතන්න නිදාගෙන ඉඳපු විදියෙ අවුලක්ද කොහෙද.."

" ඔව් එකවිදියක ඉන්න බෑ ඇදේ නටනවනෙ.. ඒ වුණාට බාම මොනාහරි ගාගන්න.."

" ඒව් වරද්.. ඔහොම කියද්දි මම හෙන නාකියි වගේ හිතෙනවා.. එහෙම අමාරුවක් නෑ බං මට.."

" හා හා හැව හැව ගාන්න නම් දන්නවා මොක නැතත්.. මේ මම තියනවා එහෙනම්.."

මම ෆෝන් එක කටි කල්ලා සාක්කුවට ඔබාගෙන සෙනුකයලගෙ ගෙදර ගාව හෝල්ට් එකෙන් බැහලා පලවෙනි පටුමගෙන් ගෙදරට යන්න හැරුණා.. ඉරිදා සෙනුකගෙ තාත්තා ගෙදර ඇත්තෙ.. අංකල් පොඩ්ඩක් අමුතු කැරැක්ටර් එකක්.. ඒ වුණාට හොඳයි.. මාත් එක්ක නම් හොඳට කතාකරනවා මම සෙනුකයගෙ හොඳම යාළුවා නිසා... ඒ ඇරෙන්න වෙන කා එක්කවත් අපේ යාළුවොන්ගෙන් කතාකරන්නෙ නෑ ලොකුවට.. මම සෙනුකලගෙ ගෙදර බෙල් එක ගැහුවම සෙනුකලාගෙ අම්මා ඇවිත් ගේට් එක ඇරියා..

" ආ.. මේ ඡනෙරු පුතානෙ.. මම බලාගෙන හිටියේ.."

" ගුඩ් මෝනින් ආන්ට්.."

" ගුඩ් මෝනින් පුතා.."

සෙනුකගෙ අම්මා රතු පෑනක් අතේ තියාගෙන කණ්ණාඩ්දෙක ගලවලා අතට අරගෙන මාත් එක්ක ගේ ඇතුළට ආවා.. සෙනුකයගෙ ගෙදර කියන්නෙ මකන කැල්ලක් බිම වැටුණත් දෝංකාර දීලා ඇහෙන ගෙයක්.. ඒකයි මු අයුක අයිසා එක්ක කෝල් කරද්දි කොට්ටෙ අස්සෙ ෆෝන් එක ගහගෙන කතාකරන්නෙත් මම හිතන්නෙ.. මම ඇතුළට යද්දි සෙනුකගෙ තාත්තා ඉස්තෝප්පුවෙ හෙන තඩ් පොතක් තියාගෙන ඒක කියවනවා..

" ආ මේ ඡනෙරු පුතානෙ.. ඉලන්දාරියා හුඟ කාලෙකින්.."

" ගුඩ මෝනින් අංකල්.."

" මෝනින් මෝනින්.. සෙනුක උදේ ඉදන් බලාගෙන ඉන්නෙ පුතා එනකල්.."

" පොඩ්ඩක් පරක්කු වුණා අංකල්.. දන්නැද්ද බස් වල එන්න ගියාම.."

" ඒකනම් එහෙම තමයි.. බස් වල එන යන රාජකාරිය ඉතින් මොකට කතාකරන්නද.."

මම අංකල් එක්ක හිනාවෙලා ගෙට යද්දි සෙනුක ගෙදර කැමමෙසෙ වාඩිවෙලා පේපර් තොගයක් බලනවා.. මාව දැකලා ඩයල් එක ලතෝනි තියාගෙන පුටුවෙන් නගිට්වා..

" අම්මෝ.. මම කොයි වෙලේ ඉදන්ද බලන් ඉන්නෙ.."

" පොඩ්ඩක් පරක්කු වුණා.. බස් නැතෙ උදේ එව්වර.."

" ආ ඒකනමා.. අම්මෙ මම ඡනෙරු එක්ක කාමරේට යන්නද.."

" ඡනෙරු පුතා උදේ කැම අරගෙනද ආවෙ.."

" ඔව් ආන්ටි.. මම කැම අරගෙන ආවෙ.."

" ආ එහෙනම් ඔය දෙන්නා කතාකරන්නකො.. මම බොන්න දෙයක් හදාගෙන එන්න.."

සෙනුකයා මාවත් ඇදගෙන උගේ කාමරේට ගිහින් දොරට පාපිස්ස තියලා දොර වහගන්නා.. උගේ අම්මා තාත්තා ඉන්න තැන උඹ බං කියාගන්න බෑ.. අංකල් ඒවට කැමති නෑ.. අපේ අම්මනම් ඒ අතින් හොඳයි.. අම්මත් මට බං කියලා කියනවනෙ.. යාඵවො එක්ක මොනවා කතාකලත් අම්මා එව්වර ඇහිලි ගහහා හොයන්න එන්නෙ නෑ.. ඒකනෙ රඬ අයියන් අපේ ගෙදර ඇවිත් කතා කර කර ඉඳලා යන්නෙ..

" පගයා.. මම කියෙ ඉදන්ද බලාගෙන ඉන්නෙ තෝ ගෙදර එනකල්.."

" පියාඹලා එන්නයැ.. නහින්නැතුව ඉඳපන්නො.."

මම සෙනුකයගෙ ඇඳේ පෙරලිලා ඇඳේ ඉඳපු තඩි වලහගෙ බඩට මුණ
නියාගන්නා.. සෙනුකයගෙ දුඹුරු වලහා.. ඌ ඉන්නවා ඇඳෙන් බාගයක්
විතර.. තාන්නා බර්ත්ඩේ එකකට හෙන පොඩිකාලෙ ගෙනැත් දීපු
ටෙඩියෙක්.. දැන් මුට ඒ වලහව නැතුව නින්ද යන්නෙ නැ.. ඌ පරණ නිසා
ඇහැකුත් නැ.. දවසක් අපි දෙන්නා හයේදි උගේ නැතිවුණු ඇහැ වෙනුවට
නිල් පාට රවුම බොත්තමක් දාලා එතන මැහුවා..

" දැන් උඹ කසාද බැඳලා ගෙදරින් යන දවසකටත් මේ වලහා ගෙනියනවද
බො.."

" නැතුව.. ගෙනියනවා.."

" එතකොට අයුක හායිට මොකද වෙන්නෙ.. දෙයියනේ දෙයියනේ
අසරනයා බිම නිදාගනී.."

" ඒකත් හොඳයි නේ බො.. බිම නිදාගන්න එක.."

" මමම.. ආසයි වගෙ.."

" අනේ මේ ඉඳහන්.. ඒකනෙමේ උඹට ගෙදර ඉන්න බය නැද්ද බො..
තනියම.."

" තනියම නෙමේනෙ.. රඬ අයියා හැමතිස්සෙම වගේ එනවා.. අනෙ මේ
උබ වගේ හොල්මන්වලට බය හත්වලාමක් නෙමේ මම.. අපි ඇවිල්ලා
හෙන ගටක් තියන කොල්ලො.."

" ඇපෝ උඹේ කයිය විතරයි.."

" කයිය විතරක් නෙමේ ප-"

" සැක් බල්ලො.. ඔය කට වහගනින්.."

සෙනුකයා මගේ මුණ මැද්දට කොට්ටෙකින් දමලා ඇරියා..

" මේ ඒකනෙමේ අයුක අයියව හමබෙන්න යන්නෙ නැ..??"

" යන්න විදියක් නෑනෙ බං.. අදත් තාත්ත ගෙදරනෙ.."

" අපරාදෙ රඬ අයිසලගෙ ගෙදරවත් උඹලා දෙන්නට හමුබෙන්න තිබ්බා දැන් එහෙ අප්පව්ව් ඇවිල්ලනෙ.."

සෙනුකයා මං ගාවිත් ඇදේ හාන්සි වුණා..

" මේ රඬ අයිසලගෙ අප්පව්ව් කොහොම ඩයල් එකක්ද බං.."

" හෙන සැරයිද කොහෙද යකෝ.. මම දැකලා නෑ.. ඒත් ආඬ අයිසයි රඬ අයිසයි නම් කියනවා නිතරම.."

" මම.. මට අයුක් අයිසා කියලා තියෙනවා.. අමුතු කැරැක්ටර් එකක්ලෑ.. අනේ මන්දා බං.. උඹට බය හිතෙන්නැද්ද.."

" හිතෙනවා.. ඒත්.. මොනවා කරන්නද බං.."

" ඔන්න මම කිව්වයි කියලා මතක තියාගනිත්.. ඔය අප්පව්වියා තමා කවදහරි මෙනන ලොකුම බාල්දිය වෙන්නෙ.."

" මම.."

මම තඩ් වලහව බදාගෙන උගේ බඩට මුණ තියාගන්නා.. සෙනුක මගේ පිටට තට්ටුවක් දාලා කොණ්ඩෙ ඇවිස්සුවා..

" උඹට මම ඉන්නවනෙ.. අප්පව්ව්ව දුම්මල ගහලා පන්නලා සුදුඅම්මියව උස්සන් එමු.."

සෙනුකයා දෝත බදලා මාව අල්ලගෙන මාව උගේ ඇහ උඩට පෙරළ ගන්නා..

" අඩෝ මේ පොඩ්කාලෙ නෙමේ.. එහෙටට පලයන්.."

" ඇයි පොඩ් කාලෙ වෙන්න ඔනද උබව බදාගන්න.. හු#න කතා කියන්නැතුව ඉදපන්.."

මම සෙනුකයාගෙ ඇහ උඩින් එහාපැත්තට පෙරළිලා වහල දිහා බලාගෙන හිටියා.. අම්මටසිරි සිව්ලිමේ සිට එකක් ගලවලා නේද මේ පරයා.. සුදුම සුදු

සිව්ලිමේ ඇහිලි පාරවල් දෙකතුනක් තියෙනවා මගේ සුක්ඛම ඇහැට
අහ්වුනා.. මම නැගිටලා ඇද වියලෙට කකුල තියලා අනිත් කකුල
ජනේලෙට තියලා සිව්ලිමේ සිට එකක් ඉස්සුවා විතරයි බොහෝ ගාලා පොඩි
සෙල් ගෝන් එකක් ඇද උඩට වැටුණා.. තව ලියුම වගේකුත්..

" ටසිරි.. උඹ සිරාවටම සිව්ලිමේ හැන්ගුවද බං.."

" ඒ ලියුම ටික කොටටෙ අස්සට දාහන්.. අම්මා ආවොත් එහෙම.."

මම ඉතින් ඒ දෙන්නගෙ ලෙටර්ස් කියවන්න ගියේ නෑ.. මොකක් වුණත්
පෞද්ගලිකත්වයක් කියලා දෙයක් තියෙනවනෙ.. එහෙම හරි නෑනෙ..

" කොහෙද බං උඹ මේවා මේ දමන්නෙ.."

" වෙන තැනක් නෑනෙ බං.. අනික මේ බලහන් අයුක අයිගෙ අකුරු..
මෙහෙම අකුරු කෙල්ලො ලියන්නෙ නෑ කියලා ටීවර්ස්ලාම දෙන්නෙක්
ඉන්න ගෙදරක මිනිස්සුන්ට නොතේරෙන්නෙ නෑනෙ.."

" ඒකනම් ඇත්ත තමා.. සිගිරි කුරුටු ගී වගේ ඒයි.. අපි සහෝදරයෝ~"

" අඩෝ මේ උඹට කියන්න බං.. මේ ළඟදි අපේ ගෙදර ඔය ගේ සින් වග-බං
බැජින් සෙරමනි එකත් එනවා.. කලිසමක් අලුතින් මහන්නත් ඔන.. දවසක
යවුද බිලුන්ගෝල්ඩ් එකට ශර්ට් එකක් ගන්න.. "

මම එකපාරම සෙනුකයා මොන කුණුහර්පයක් කියනවද කියලා
හිතාගන්න බැරුව උගේ මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" පුතාලා.. මම කාමරේට එනවා.."

" එන්න අම්මෙ.."

ටිකකින් සෙනුකගෙ අම්මා පැෂන්ෆාට් වීදුරු දෙකක් ට්‍රේ එකක තියාගෙන
කාමරේ ඇතුළට ආවා.. ඒකයි මේ මු එකපාරට කලිසමක් ගත කියවන්න
ගන්නෙ.. යසයි..

" මේ දෙන්නනම් තාම පොඩි ළමයි වගේ.. මේක බොන්නකො.. මට වාර
විහාගෙ පේපර්ස් වගයක් බලන්න තියෙනවා.. සිංහල දන්නවනෙ ඉතින්..
රවනායි විවාරයි.."

" අපි හෙල්ප් කරන්නද ආන්ට්.."

ඒ එක්කම සෙනුකයා මගේ අතක් කෙනින්තුවා..

" ඔය දෙන්නා කාලෙකින් නෙ නිදහසේ ඉන්නෙ.. මම තාත්තා එක්ක ඒක බලන්නමි.."

සෙනුකගෙ අමමා අපි දෙන්නත් එක්ක හිනාවෙලා කාමරේ දොර වහගෙන එළියට ගියා.. මම ගිහින් ග්ලාස් එකක් අරගෙන පුටුවෙ දෙපැත්තට කකුල් දෙක දාගෙන සෙනුකයගෙ පැත්ත හැරුණා..

" හොඳ පොඩ් උන් තමා.."

" අනේ මෙ.. අහපන්නො ඉතින්.."

" මොකක්ද කියාගෙන ආවෙ.."

" අපේ ගෙදර ළහදි ඔය ගේ සින් වගයක් ගැන අමමයි තාත්තයි කතාවුණා හරිද්.. මම සාගා එකේ වැඩ වගයක් කර කර හිටියෙ.. තාත්තා උගන්නන්න යන පිරිවෙතේ හාමුදුරුවරුවො කෙනෙකුයි ඇබිත්ත කොල්ලෙකුයි මොකක්ද හුටප්පරයක්.. තාත්තා බනිනවා බනිනවා ඉවරයක් නෑ.. අමමටසිරි වෙන්නම බැන්නා.."

" සිරාවට.. අමමා මොකෝ කිව්වෙ.."

" අමමත් බැන්නා.. ඉතින් බං හාමුදුරුවො කෙනෙක්නෙ.. මම දන්නවා ඔකෙ දෙපැත්තක් තියෙනවා තමයි.. එහෙමයි කියලා බං ඉතින් අපිට ඔකට හොඳ කියන්න බෑනෙ.. අමමා බැන්නෙ ඒක ගැන කියලා.."

" ඉතින්.."

" අන්තිමට අමමා කිව්වා අමමලගෙ ඉස්කෝලෙන් ඔහොම ඒවා අහුවෙලා තියලු..!! අමමා කියනවා ඒක දැන් ලෝකෙ බහුතරයක් සාමාන්‍යීකරණය වෙගෙන යන නිසා අපිත් ලෝකෙ වෙනස් වෙද්දි ඒක විවේචනය නොකර හැඩගැහෙන්න ඕනලු.."

" ඒකනම ඇත්ත තමා ඉතින්.."

" ඒ වුණාට තාත්තා කියන්නේ මානසික ලෙඩක්ලෑ.. පස්සෙ දෙන්නා ඕකට ආගිවි කරගන්නා.."

" අඩෝ.."

" ඔව් බං.. තාත්තා ඉතින් හෙන සාමප්‍රදායිකයි උඹ දන්නවනෙ.. අම්මනම් එහෙමම නෑ.. අම්මත් ඔය හෙන පඩි කතා කිව්වට එයා පිළිගන්නෙත් නෑ එයාගෙ පුතා කොල්ලෙක්ට කැමතී කියලා. ප්‍රශ්නෙ තමන්ගෙ නොවෙනකල් හැම උත්තරේම දාර්ශනිකයි.."

" අනේ මන්දා බං.. දැන් එතකොට උඹ කැමපස් ගියාම කියන එක ගුවර්ද.."

" ඔව් මලත් මම ගෙදරට කියනවා.. මට මෙහෙම හංගන් ඉන්න බෑ බං.. මටම දැනෙනවා මම හෙන අපරාධකාරයෙක් වගේ කියලා.. මේක කියන්නැතුව ඉවසන් ඉඳලා මාව පුපුරලා යයි කියලා හිතෙනවා.. මම ඒකනිසා ඕනදෙයක් වෙද්දෙන් කියලා ගෙදරට කියනවා.."

" ඔව් ඒකනම් එහෙම තමා.. මොන ප්‍රශ්නෙ ආවත් අයුක් අයිසා උඹ එක්ක ඉන්නවනෙ.."

" මම.. ඒත් ඉතින් එයත් යනවනෙ.."

සෙනුකයා විදුරුවෙන් බිම උගුරක් බිලා ඒක පැත්තකින් තිබ්බා..

" අපිට සේරම ලැබෙන්නේ ටික කාලෙකට ළඟ තියාගන්න විතරයි.. අපි දෙන්නා එකට මොකක් හරි කරුමයක් කල්ලද මන්දා.."

" එහෙම නෙමේ බං.. හැමදේම වෙන්නෙ හොඳටයි කියලා හිතපන්.."

" උඹට වෙන හැමදේම හොඳ වුණාට මට එහෙම නෑ සෙනුක.."

මම ශර්ට් එකේ කරෙන් ඇස් අගිස්ස පිහිදගන්නා..

" ඡනෙරුවා.."

" අව්වර හොඳ රිසාල්ට්ස් තිබ්ලත් රඟ අයිසට තිබ්බනෙ මොරටුවෙ යන්න.. දැන් කොහෙද තියන කැමප් එකකට යන්න හදන්නෙ.. උඹට තේරෙන්නෑ.. ඌ ගාව හිනාවෙලා ඉඳලම මට හෙන මහන්සි බං.. මට කියන්න කවුරුත්ම

නෑ.. රඨ අයිසා එක්ක ඉන්න හැමතිස්සෙම මට හිතෙන්නෙ මේ අපි එකට
ඉන්න අන්තිම තප්පරේද කියලමයි.. මං ගාවට එන සේරම දේවල්
ඉක්මනටම අතඇරිලා යනවා.."

සෙනුක මං ගාවට ඇවිත් මෙසෙට හේත්තුවෙලා මාව ඇහට වාරු කරගෙන
ඔලුව අතගැවා..

" එහෙම වෙන්නෙ නෑ.. උඹ නාඩ ඉදපන්නො.."

" කවුද බං ඉතින් දන්නෙ.."

" මම දන්නවනෙ.. උබ ඉදහන් විකාර නොහිතා.. කොච්චර කල් ගියත් ඌ
උඹ නැතුව වෙන එකෙක් ගාවට යන්නෙ නෑ.. මම ඒකා වගේ ආදරේ
කරන එකෙක් මීට කලින් දැකලා නෑ.."

" මම.."

" උඹ ඉඳලා හිටලා කියනවනෙ උබ හෙන කාලකන්නිසි කියලා දැනෙනවා
කියලා.. පොඩ්ඩක් කල්පනා කල්ලා බලපන් උඹ එහෙමද කියලා.. යකෝ
උඹ ඉන්න අහලකටවත් අනිත් උන්ට කිට්ටු වෙන්නවත් පුලුවන්ද බෑනෙ..
උබ මෙහෙට එද්දි මොකුත්ම නැති නිකන්ම ඡනෙරු.. තියා උබට
සහතිකේකට තිබ්බෙ ගිණිත්වෙට එකසිය අනූ හතරක් ගත්ත එක
විතරනෙ.. ආ..?? දැන් බලපන්.. ආයිල් මිටියක් හදන්න උඹ ගාව සහතික
තියනවා.. බ්ලෙසර් එකක් පිරෙන්න බැප් තියනවා.. ඉස්කොලෙ හොඳ
නමක් තියනවා.. ගුරුවරු ආදරෙයි.. කොහොමහරි කැමපසුත් උඹ යනවා
මම දන්නවා.. යකෝ අඩන්න හේතු හොය හොය ඉන්නෙ නැතුව මේ
ඉන්න ටිකේ සතුටු වෙයන්.."

" මම.."

" අනික උඹට දාහකින් හොයාගන්න බැරි පාටනර් කෙනෙක් ඉන්නවා..
බලපන් ඌ උඹට තාත්තෙක් වගේම ආදරෙයිනෙ.. කොයි වෙලාවෙද උබව
තනි කලේ.. අනික ඡනෙරුවා.. ඒකා උඹට ආදරේ වෙලත් උඹව පරිස්සමට
ළඟ තියාගෙන ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල්ම හිටියනෙ.. වෙන එකෙක්
එහෙම ඉන්නවද.. උබ හිතනවා වැඩි.. අනික මහදි රඨ අයිසා ගෙදර ඒවි..
එතකොට උඹට බලන්න බැරියැ.."

" මම.."

" මම එපැයි මෙනෙ පස් කකා අහන්න.. උඹ තමා බබා.. වරෙන් වඩාගෙන වටයක් කරකන්න.."

" අනෙ පලයන්.. කරකන්න- මම උඹට කියන්නැ.. දැන් අයුක් අයිියගෙ සියගෙ කේස් එක මොකෝ බො.."

මම ශේප් එකේප් හිතේ දුකටත් එක්ක සෙනුකයගෙ පැගන් වීදුරුවත් දමලා ඇරියා.. ඌ බොන්නෙත් නෑ කුල් යනකල් තියලා තියනවා..

" උඹට කියන්න වෙලාවක් සෙට් වුණේ නෑනෙ.. පරිසර ඇමතියා සැරටම මහමතිවරණෙට බැහැලලු ඉන්නෙ.. මේ ටිකේ ගෙදර එව්වර නැහැල්ලුනෙ.. අයුක් අයිියා රැස්වීම දෙකතුනකට ගිහින් සපෝට් කරනවා වගේ සයිඩ් ගහලා ඉන්නවා කිව්වා.. සේරම කරන්න හොරෙන් නෙ.."

" බලහන්.. ඒ ඇමතියා ඉන්නෙ කොහොමද.. යකෝ පුප්වට්ටි සිය දෙසිය දේවාල වලට පුදනවා නේද.. බලන් යද්දි මුත් ඔක්කොම එකයි.."

" සැක් බො.. මට පේන්නම බැරි සබ්පේක්ට් එක ඔය පොලිටික්ස්.. හත්පොලේමනෙ.. ඔකට ගැණුලු හතරවටේම.."

" මම.. දවසක් අයුක් අයිියා කියෙව්වා ඔහොම එකක් ගැන.. අප්පව්වින් එහෙමලුනෙ.."

" ඒ අනිත් හත්වලාම.. ඒකා නියා තා ඩිංගෙන් එදා මතකනෙ.."

" මම.. දැන් අයුක් අයිියට මොකෝ බො.."

" ඉස්සර වගේම අවුලක් නෑ.. ඒ වුණාට පොඩ්ඩක් තාත්තා ඔය ඔනනැති මගුල් කිව්වහම කෑගහනවා බනිනවා මුලු කාමරේම පොලොවෙ ගහනවා.."

" ඇ.."

" නෑ බො.. දන්නැද්ද කේන්ති ගියාම යකෙක් වගේ.. බනිනවා වටේ තියන දේවල් මතක නෑ.."

" මේ අයුක් අයිතියා..??"

" මම.."

" මට හිතාගන්නත් බෑ.. අයුක් අයිතියා හෙන සයිලන්ට් පොරක්නෙ.."

" ඒ උඹලා එක්කනෙ බෑ.. දැන් බලපන් රඬ අයිතියා කතාකරන්නෙ උඹ එක්ක විතරනෙ.. මුණදිහා බලලා අපි එක්ක හිතාටෙන්නෙවත් නෑනෙ.. ඒ වගේ තමා.."

" ඔවා එක්ක අයුක් අයිතියා රට යන එක ගැනත් පොඩ්ඩක් බයයි.."

" හ්මම.. ඒත් ඩොක්ටර් නම් කිව්වා දැනට තත්වය පාලනය කරගෙන යන නිසා කමක් නෑ කියලා.."

" එහෙම කිව්වට ඉතින්.."

" වෙන කරන්න දෙයක් නෑනෙ ඡනෙරුවා.. සෙමෙස්ටර් එක මැද්දේ යන්න බෑ කියනවනෙ.. මේ ඉලෙක්ශන් එකකුත් එනවා.. යන එක හොඳයි මමනම් කියන්නෙ.. අර අයුක් අයිතියාගෙ ඒස පවුල තමාමෙ සේරටම මුල.."

" මම.. වමිරුගෙන් පොඩි ප්‍රශ්නයක් නේ.."

" උඹ දන්නවද ඒක.."

" මට අයුක් අයිතියා කිව්වෙ.."

" ඔව් බෑ වමිරුගෙ අමමනෙ අයුක් අයිතියාගෙ තාත්තගෙ සෙකට්ටි.. වමිරුට අක්කා කෙනෙක් ඉන්නවා අමමගෙ පලවෙනි කසාදෙන්.. ලොකු අක්කා කෙනෙක්.. දැන් ලංකාවෙ නැහැල්ලු වමිරු හමුබෙන්න ඉද්දිම තාත්තා අක්කවත් අරගෙන ඩිවෝස් වෙලා රට ගිහින්නේ.."

" එහෙමද.."

" ඊටපස්සෙ දැන් ඔය වමිරු ඉන්නෙ අමමත් එක්ක.. අමමා හෙන ලස්සනයි උගේ.. වෙනම තාත්තා අපාර්ට්මන්ට් එකක් අරන් දීලා ඒකෙලු ඉන්නෙ.. අයුක් අයිතියා මෙහෙ ගෙදර ඉන්න නිසා එක්කන් එන්න විදියක් නැහැල්ලු.."

" අම්මෝ බං බලන් යද්දි අයුක අයිසා ඉන්නෙ අපායකනෙ.. මටනම් බෑ ඔහොම පිස්සන් කොටුවක ජීවත් වෙන්න.."

" අහද්දින් පිස්සු වගේනෙ බං. ඉතින් ඒකතමා කියන්නෙ අයුක අයිසා යන එක හොඳයි කියලා.."

" ඔව් ඔව් ඔවා ඇහුවහම මටනම් හිතාගන්න පුලුවන් ගෙදර තත්වෙ.."

" තමන්ගෙ පුතා ඉස්සරහා ගැණු තුන් හතරදෙනා එක්ක හැ#නෙන අප්පෙක්ගෙන් ඔයිට වඩා දෙයක් බලාපොරොත්තු වෙන්න බෑනෙ.. අයුක අයිසට ගැණු පේන්න බෑ ඒකනිසා.. යාළුවොන්ට ඉන්නෙත් ආශීයි මහිශායි විතරයි.. අපි දෙන්නගෙ යාළුවො නිසා.. ඒ ඇරෙන්න කා එක්කවත් කතාකරන්නෙ නෑනෙ.."

" මම බං මුල් කාලෙ හිතාගෙන හිටියේ අයුක අයිසා හෙන පොරක් නිසා කතානොකර ඉන්නෙ කියලා.. ඇයි බං ක්‍රිකට් වීම් එකෙන් ලීඩර්නෙ.. සල්ලින් නාන්න තියෙනවා.. උබට මතකද ඩයල් එක බස් එකකවත් යන්න දන්නෙ නෑනෙ ඒ කාලෙ.."

" මම.. දැන්නම් හැදිලා ඉන්නවා.. එහෙම පුයර බබ්බු වගේ ජීවත් වෙන්න බෑනෙ හැමදාම.."

" උඹත් ඉඳල ඉඳලා ටෝක් කරානෙ ඉතින් කොහොමහරි.."

" මම.. අමෝ තේන.."

සෙනුකයා හෙන මනමාල හිනාවක් දාගෙන මගේ සාක්කුවෙන් ෆෝන් එක ඇදලා ගත්තා..

" මේ දුර කඩෙන් ටොපි අරන් එවුන.."

" අඩො යමුකො.."

" හා හැබැයි මේ අර හන්දියෙ කඩෙ ගාව බෑ හරිද.. ඒ කඩෙ කෙල්ල මට පේන්නබෑ.."

" කවුද විකිරිලියාද.. හා හා ඊට එහා අර ඇඹුල් වෙරි ගහ ගාවට යමු ඇ.."

" අර කැමපස් අයිියලා වගයක් ඉන්න බෝඩිම ගාව එකද.. බැ උන් ජනේලෙ ජොක්කු වනලා තියනවා.."

" දැන් කොහෙද යන්නෙ එතකොට.. උබම කියන්න.."

" ඉඳහන් කියන්න.. ආ.. උබට මතකද අර හතරම හංදිය පහුවෙද්දි තියන වතුසුද්ද ගහ.. ඒ හරියට යම.."

" දෙයියනේ මගෙ පවකාරයට මෙ පවකාරයා ආතරෙයි.. උම්මා!!"

" තාත්තට කියන්න එළියට යනවා කියලා.."

මමයි සෙනුකයයි හිමින් සැරේ එළියට ඇවිත් දුර කඩෙන් වොපි අරගෙන එන්න එළියට ගියා.. දුර කඩෙන් වොපි අරගන්න එළියට යනවා කියන්න අපේ රහස් බාසාවක්.. පොඩි කාලෙ සෙනුකයයි මමයි හද්ද වලන්න කතා ගෙදර කතාකරන්නබැරි නිසා ගෙදර අයට වොපි ගේන්න යනව කියලා ලේන් එක ඉවරවෙන හරිය වෙනකල්ම ඇවිද ඇවිද කියව කියව ගිහින්.. අවසානෙ හන්දියෙ කඩෙන් පහේ අයිස් පැකට් අරගෙන කකා ආයෙම ගෙදර එනවා..

හන්දියෙ කඩේ ටිකිරිලියා කියන්නෙ කාලයක් මමයි සෙනුකයයි ටෝක් කරපු නංගි කෙනෙක්.. දවසක් අපි ඒ නංගි බඩු තුණ්ඩුවෙ පිටිපස්සෙ ලියලා තිබ්බ නම්බරයක් අරගෙන ගිහින් ජනේලෙ ජොක්කු වනලා තියන බොඩිමේ අයිසා කෙනෙක්ට දීලා ආවා.. ඒ බෝඩිමේ ඉන්නෙ නම් මල පෙරේතයො ටිකක්.. උඩ තට්ටුව හතරදෙනෙක් බදු අරගෙන ඉන්නෙ.. පහළ අංකල් කෙනෙක් ඉන්නවා බෝඩිම බලාගන්න.. මුන්ගෙ වයිගයි වල නම් තමයි මරු.. ඒ හරියෙන් යද්දි පෙන්නනවා 'puca sududa' කියලා වයිගයි ඇඩුස් එකක්.. තව 'connect wunoth denawa dekak' කියලා එකකුයි 'katta gannawada katta' කියලා එකකුයි.. අපි හැමදාම යද්දි ඕක අහුවෙනවද බලනවා.. එහෙම එකක් පෙන්නනවනම් ඩයල් ටික ගෙදර ඉන්න දවසක් තමා..

ඒකත් පහුවෙලා ගියාම හමබෙන හතරම හදියේ වතුසුදු ගහ ගාව අපි කියව කියව කරකි කරකි ඉඳලා කඩෙන් අයිස් පැකට් අරන් ගෙදර එනවා.. දැන් සෙනුකයා මම එහෙ ගෙදර ආවම දුර කඩෙන් වොපි ගේන්න යනවා කියලා ෆෝන් එකත් කනේ ගහන් අයුක අයිසා එක්ක මල් කඩ කඩ යනවා.. මම උගේ තනියට යනවා.. නැත්නම් ඉතින් රඬ අයිසට වැඩක්

නැත්නම් මම ඒකට කෝල් එකක් අරගෙන මොකක් හරි ඔපයක් කියවනවා..

අපි දෙන්නා ගේට්ටුව ඇරගෙන එළියට ගියා විතරයි සෙනුකයා මගේ ෆෝන් එකෙන් අයුතු අයියට කෝල් එකක් අරගෙන හෙන මනමාල හිනාවක් දාගෙන ෆෝන් එක කනේ ගහගත්තා.. මේ වෙලාවට සෙනුකයාට තණකොළ ගහක් ගලවලා දුන්නත් උා කනවා.. ඒ තරමට සිහියෙන් ඉන්නේ.. මම උගෙ කලිසම අස්සෙ දිව්ව පොල් කොළයක් ගහලා ඒක විඩියෝ කල්ලා ස්ටේටස් දැමමා..

' හිරට තදට කොටට ඇඳලා යන්න කොහෙද-.."

අන්නිමේ අපි දුර කඩෙන් ටොපි ගේන්න පැයකට එළියට ගිහින් දවල්ටත් කාලා ගේම වගේකුත් ගහලා උගේ සෙල් ෆෝන් එක ආයෙම සිවිලිමේ ගහලා මම ගෙදර එන්න ආවා.. සෙනුකයා මාත් එක්ක තනියට හෝල්ට එකට ඇවිත් බස් එකක් එනකල් ඉඳලා ගෙදර ගියා.. මම ගෙදර එද්දි හතර හමාර විතර වෙලා.. ඇවිල්ලා නාලා ගේ අතුගාලා ඉවරවෙලා ඉස්තෝප්පුවට වෙලා පාර දිහාබලාගෙන ඉද්දි රඳා අයියා බයික් එකෙන් අපේ ගෙදර ආවා පුරුදු විදියටම ෆැබ් එකෙන් බැග් එකකුත් උස්සගෙන.. හැපිකව විස් පැක්ටරිය මගේ..

" ආ සුදුඅම්මියා.. ෆැබ් ගිහින් වගේ.."

රඳා අයියා සුදුඅම්මියා කිව්ව ගමන් කට ඉරක් කරගත්තා.. එයාලා සුදු පවුල.. අපි පවකාර පවුල.. සුදුඅම්මියයි සුදු දෝණියයි සුදුඅප්පව්වියයි.. අපේ පවුලේ ඉන්නේ පවුකාරියෝ දෙන්නයි පවකාරයෝ දෙන්නයි.. පවකාර පවුල.. සැක්.. හෙන මොංගල් වගේ..

" ඇවිත් හුහක් වෙලාද.."

" ඔව් දැන් හුහක් වෙලා.. ඔයා එන්න පරක්කු වුණානේ.."

මම ඉස්තෝප්පුවේ බැමිමෙන් පැනලා රඳා අයියගෙ පස්සෙන් ගෙට ගියා..

" ඔයා කාලද ඉන්නේ.."

" දවල්ට නෑ.."

" ආ..?? ඒමොකද.. දැන් හවස් වෙලානෙ.."

" කන්න හිතුනෙ නෑ බං.. ඔයා කෑම හදලද තියෙන්නෙ.."

" ඔව්.. හැදුවා ඔයා හවස එනවා කිව්වනෙ.. මම බෙදන්නද.."

" බඩගිනි.. බෙදන්නකො.."

මම කුස්සියට ගිහින් පිගානක් සෝදලා අරගෙන බත් බෙදන්න යද්දි රඳා අයියා ටිකකින් කුස්සියට ඇවිත් එනන බැමිමට හේත්තු වුණා..

" වරද්.."

" මම..??"

" ඔමලට එකක් හදලා දෙන්නකො.."

" ඔමලට එකක්..?? ඉන්න ඉන්න.."

මම පිහාන පැත්තකින් තියලා බිත්තර තියපු තැන හොයන්න ගත්තා.. සැක් මේ බඩු තියන තැන් අමතක වෙනවනෙ.. මම බිත්තර කේස් එකෙන් බිත්තර දෙකක් අරගෙන ඒක බෝල් එකකට කඩලා දාලා ඒකට එෂුයි අමුමිරිපුයි දාන්න ඔන ඒවයි දාලා කවලම කල්ලා පෑන් එක රත්වෙනකල් තියලා ඒකට දාලා වහලා තිබ්බා..

" ඔයාට හොඳට උයලා පුරුද්දයි නේද.."

" අපේ පවුලෙ කාන්තා පක්ශය වැඩිනෙ.. මාමයි මමයි පොඩිකාලෙ ඉදන්ම සේරම ගැණුවැඩ කරනවා.."

රඳා අයියා හිනාවෙලා හට්ටියේ තිබ්බ කැරට සලාදෙන් කැල්ලක් අරගෙන කටේ දාගත්තා..

" මොකද අවුලෙන් වගේ.."

මම රඳා අයියාගෙන් ඇහුවහම රඳා අයියා මගේ දිහා බලලා ගෑස් එක ඔඟ් කලා.. ඊටපස්සෙ එයාම පිහාන අරගෙන බෙදාගන්න පටන්ගත්තා..

" අප්පච්චි මොනවහරි කිව්වා නේද.."

" මට නෙමෙ.. අයිියට.."

" ඒ මොකද.."

" කැන වචනයක් කියලා බැන්නා.."

රඳා අයිියා කෑම බෙදාගෙන මේසෙන් වාඩිවුණාම මමත් ගිහිණි එයාගේ ඉස්සරහින් ඉඳගත්තා..

" ඒ මොනවා කලාටද.. ආරා අයිියට බනින්නෙ.."

" අයිියට බනිද්දි අවුල් යනවා.. මම අප්පච්චිට බැනලා අප්පච්චි කිව්වා ඕනදිහාවක පලයන් ගෙදර එන්න එපා කියලා.."

" ඔයා මොනවද කියන්න ගියේ.."

" මේකයි වුණේ හරිද.. අපේ අයිියට අර අසනීපයක් තියනවනෙ.. ඔයා දන්නවනෙ.."

" ඔව් හයිපොග්ලයිසිමියා නෙ.."

" ඔව් අද පොඩ්ඩක් ගූගල් අඩුවෙලා අමාරුවෙන් හිටියේ.. අප්පච්චි ඒක දැකලා කිව්වා කෙලින් කටින් ඉදපන් පො- ඔහොම කියලා කැන විදියට අයිියට කතාකලා.."

" අයිියගේ අම්මා මේවා බලාගෙන ඉන්නවද අයිියෙ.. මොන මගුලක්ද හැම එකටම ආරා අයිියටම බනින්නෙ.."

" පිස්සු.. ඒ ගෙදර සේරම උන්ට පිස්සු.. අම්මට අප්පච්චිගේ කට වහන්න බෑනෙ.. අම්මත් බයෙන් ගෙදර ඉන්නකොට.."

" මෙහෙම කිව්වට මොකත් හිතන්නෙපා.. ඒ වුණාට අප්පච්චි හරිම ආත්මාර්ථකාමීයි අයිියෙ.. මම මුලදි ඔව්වර දෙයක් හිතුවෙ නෑ.."

" මම.."

මම රඳා අයියගෙ අනිත් අත අත් දෙකෙන්ම අල්ලගත්තා.. එයා දුකින් ඉදිදි මගේ පසුව රිදෙනවා වගේ දැනෙනවා..

" ඔයා දුක් වෙන්න එපා.. මනුස්සයෝ වැරදි දෙයක් කරනවනම් කවදමහරි ඒවට පසුතැවෙන්න වෙනවා.. ඔයා කේන්ති අරගෙන අප්පව්වට බැනලා කලබල කරන්න යන්න එපා.."

" එහෙමයි කියලා අයියට ජරා කතා කියලා බනිනකල් ඉන්න බැනෙන.."

" ඒකත් එහෙම තමා.. ඒත් පුලුවන්තරම් ගෙදර රණ්ඩු අඩුකරගන්න බලන්න අයියෙ.. ගෙදරක හැමතිස්සෙම රණ්ඩුවෙන එක හොඳ නෑනෙන.."

" මම.."

රඳා අයියා මගේ ඇගිලි අස්සෙන් එයාගෙ ඇගිලි පටලගෙන තද කල්ලා අල්ලගෙන හිටියා..

" කෑම හොඳයිද.."

" රසයි..ඔයා මොනවා හැදුවත් කන්න හිතෙනවා.."

" ඇත්තට.. ඒ මොකෝ.."

" රස නිසා ඉතින්.. හොඳ ළමයා වගේ මෙකට බත් බෙදාගෙන එන්නකො.."

රඳා අයියා මට පිහාන දීලා හෙන අහිංසක විදියට මං දිහා බැලුවා.. මට මේ යකාට සාක්කුව අස්සෙ දාගෙන බලාගන්න තිබ්බනම් කියලා හිතෙන්නෙ මේ වෙලාවට තමා..

" කෝ දෙන්න.."

මට මේ වෙන දේවල්වල අවසානයක් පේන තෙක් මානෙක පෙනුනෙ නෑ.. අඩුම තරමේ මට කරන්නවත් දෙයක් හිතාගන්න බෑ.. එයාලගෙ පවුලේ ප්‍රශ්න ගොඩයි.. මට තේරුම්ගන්න බැරි ඇයි අප්පව්වට පොඩ්ඩක් මනුස්සයෙක් වගේ හිඟන්න බැරි.. එයා ආම් ඔෆිසර් කෙනෙක් හරි රටේ ජනාධිපති වුණත් ගෙදර ලමයින්ට ගැණිට හරිහැටි සලකන්න එපැයි.. අනික නරක ළමයිතුත් නෙමේ ඒ ළමයි හොඳට හැදිලත් තියෙනවා.. එහෙම වෙලත් ඇයි ආදරේ කරන්න බැරි කියලා මට තේරෙන්නෙ නෑ.. කොහොම

වුනත් අස්පව්ව් සැහෙන්න පව පුරෝගන්නවා ගෙර මිනිස්සුන්ගෙ හිත්
රිද්දලා.. ඒ අස්සෙ සාගා එකටත් එනවා කිව්වහම බඩ පපුවත් කුල් වෙලා
යනවා..

රධ්‍ය අයිසා කාලා නාගෙන කාමරේ ෆෑන් එක දාගෙන මගේ ඇදේ
හාන්සිවෙලා කොට්ටෙට මුණ ඔබාගෙන ඉන්නවා මම කාමරේට එද්දි.. මම
කාමරේට ගිහින් ඇදෙන් ඉගන්නහම රධ්‍ය අයිසා ඔලුව උස්සලා මං දිහා
බැලුවා.. එයාගෙ ඇස් දෙක ලාවට රතුවෙලා රූ නාපු නිසා..

" ඔලුව රිදෙනවද.."

" මම.."

" අපරාදෙ ආපු ගමන් නාන්න තිබ්බෙ ඔයාට.. මම පැනඩෝල් දෙකක්
දෙන්නද.."

" එපා බිව්වා.. මගේ ඔලුව ටිකක් අතගානවද වරද්.. ප්ලීස්.."

මම කාමරේ ලයිට් එකත් ඔෆ් කරගෙන කොලොන් බොත්ලෙන් අරන් ඇද
වියලෙට හේත්තු වුණාම රධ්‍ය අයිසා මගේ පපුව උඩින් ඔලුව තියාගෙන
මාව තද කල්ලා බදාගත්තා.. හුගක් තද කල්ලා බදාගෙන පපුවට කම්මුලක්
තද කරගත්තා.. මම කොලොන් බොත්ලෙන් ටිකක් ඔලුවට දාලා ඔලුව
අතගාද්දි රධ්‍ය අයිසා ඇස් පියාගෙනම හිටියා.. එයාගෙ සිණිදු කඩාහැලෙන
කොණ්ඩ ගස් අස්සෙන් මම ඇහිලි අරගෙන යද්දි මගේ ඇහ වටේ තිබ්බ අත්
තව තව තද වෙනවා මට දැනුණා..

" සනීපයි වරද්.."

" ඉක්මනට අඩුවෙව්.. ඔයා නිදාගන්න.."

" අපිට හිතේ සැනසීමෙන් ජීවත් වෙන්න පුළුවන් වෙව්ද..??"

" අනිවාරෙන්ම, පුළුවන් වෙව්.."

" මම.."

" ඔයා ආස කොහොම ඉන්නද.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ පපුවට නිකට තියාගෙන මං දිහා බලාගෙන හිටියා..
හුහක් වෙලා බලාගෙන ඉඳලා ලාවට හිනාවුණා..

" ඔයත් එක්ක.."

" තව.."

" පොඩි ගෙයක් හදාගෙන.. උදේට වැඩට යන්න.. හවසට ගෙදර එන්න..
සතුවිත් ඉන්න.. මහා ලොකු දේවල් ඔන නෑ.."

එයාගෙ බලාපොරොත්තු පිරිව්ව කටහඬ ඇහුණහම මම දන්නෙ නෑ ඇයිද
කියන්න මගේ ඇස් කෙවෙනිවල කඳුලු එක තප්පරේට පිරිලා ගියා.. වචන
එයාගෙ වුනාට වැඩිපුරම රිද්දගන්නෙ මම.. මම ඉක්මනට ශරීර එකේ
කරෙන්න ඇස් පිහාගන්නා..

" ඔයා-ඔයා එහෙම ඉන්න ආසනම.. එහෙම ඉන්න පුළුවන්.."

" මට පාළු හිතෙනවා වරද්.. උඹ මං ගාව නැතිවුණාම, අයිියා දුකින්
කතානොකර ඉන්නකොට, මහ මුසල ගතියක් දැනෙනවා.."

" මම ඔයා ගාව ඉ-ඉන්නවනෙ.. ඒකනිසා එහෙම දැනෙන්නෙ නෑ.. ඔයා
ඉක්මනට ආපහු එනවනෙ.. මම බලාගෙන ඉන්නවා.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ කම්මුලක් එයාගෙ ලොකු උණුහුම් අතකින් අල්ලගන්නා..
මම එයාගෙ අතක් උඩින් අත තියාගන්නා..

" මම මීටකලින් එව්වරකල් මගේ ගෙදර දාලා ගිහින් ඉඳලා නෑ.."

දවසක් සර් කෙනෙක් කිව්වා : පුතා දවසක් එනවා, එදාට හරියනවා,
එදායින් පස්සෙ හැමදාම හරියනවා කියලා.. හරියන දවස එනකල්
ඉවසන්න ඔන ඉතින්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

@Shan

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

97 කොටස

" මන බැන්දු හද රැන්දු

අදරැති සුර ලන්දු

කොයි යන්නෙ ඔමරි පපා.."

" වත්සල්...!!"

" හිත ඇත්තෙ නුඹෙ ළඟමයි

හද ඇත්තෙ නුඹෙ නමටයි

ඉන්නකො මාගෙ සුදා.."

" අඬෝ සෙනුකයා උඹෙ අංගඵලකය ගැලවෙයි යකෝ ඔව්වර ගස්සන
එපා.."

ස්ටේජ් එකේ කෙල්ලො වගයක් ළහිරුගෙයි අනුශ්කගෙයි සිංදුවකට
නටනවා.. ඒ දෙන්නා සාගා ඇවිත් ප'රෝම කරන එකකට.. සෙනුකයා
ස්ටේජ් එක පිටිපස්සෙ ඉදන් උන්ට නටලා එක කෙල්ලෙක් ඒක දැකලා
වැරදිලා ඒ කෙල්ල උන්ගෙ ඉස්කෝලෙ නැටුම මැඩමගෙන් බැනුනුත්
ඇහුවා.. මුට එකපාර අමුතු ආතල් එකක් ගහලා..

" මේ අපරාදෙ කියාන් අයිසෙ.. ආගිට නටන්න යන්න තිබ්බෙ.."

" ඔය නටන ටික මදැයි තව මොනවා නටන්නද .."

අපි හිටියෙ නෙළුම් පොකුණෙ හෙට තියන සාගා එකට රිහසල් කරන
ගමන්.. මේ ටිකේ හෙන රු වෙනකල්ම සාගා පුකැට්ටිස් තිබ්බා.. මටත් එකම
සිංදුව දාස්වතාවක්ම කියලා සෙන්නියෝරිවා කිව්වහම වමනෙ යන ගාන්ටම
සිංදුව එපාවෙලා තිබ්බෙ.. රඬ අයිසගෙන් ගිවාර් එක ගහලා ගහලා
ඇගිල්ලෙන් ප්ලාස්ටර් එකක් බැඳගෙන ඉන්නෙ.. අපේ ඉස්කෝලෙ සාගා
එක කිව්වහම ඒක තමයි ස්කූල් ඩිවොලොප්මන්ට සොසයිටි එකෙන් හෙන
කොස්ට් එකක් දරලා කරන අයිකනික්ම ඉවෙන්ට් එක.. ළමයි අටදාස්

තුන්සියක් ඉන්න ඉස්කෝලෙක මෙහෙම ඉවෙන්ට එකක් තියනවා
කියන්නෙ.. ලේසිවැඩක් නෙමේ.. ඔකෙස්ට්‍රා එකේම සම්පූර්ණෙන්ම
ඉන්නවා තුන්සියකට භාරසියකට කිට්ටු වෙන්න.. ඉතින් හැම කෙනාම
එකම මට්ටමට එනකල් ප්‍රැක්ටිස් කරවලා හෙන කට්ටක් ඇඳලා තමයි සාගා
එකට රෙඩ් වෙන්නෙ.. ඊයේ ඉවෙන්ට ඒකේ ඔක්කොන්ගෙම
කොස්ටියුම්ස් රෙඩ් කල්ලා ඉවර කලා.. අද දවසෙම රිහර්සල්.. හෙට තමයි
සාගා එක තියෙන්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසන් එනවා කිව්වා සාගා එකට.. එයාගෙ
කලින් යාළුවො එක්ක..

සාගා එකට ගර්ල්ස් ස්කූල්ස් කීපෙකින් ඩාන්සින් ඉවෙන්ට්ස් වගේකුයි
සිහින් පාටස් දෙක තුනකුයි දාලා තිබ්බා.. තව ආටිස්ට්ලන් හෙන ගොඩක්
එනවා.. ඉතින් පන්දාහක්නෙ ටිකට එක.. ගොඩක් එන්න එපැයි.. අපේ
ඉස්කෝලෙන් ප'ෆෝම කරන්න හිටියේ මමයි, රධ්‍ය අයිසයි, එන්ඩින්
ෆියුගන් එකට කලින් සෙනුකයයි, තව අයිසලා වගේකුයි, අපේ වයසෙ
එකෙකුයි විතරයි.. උදේම ඉස්කෝලෙ ඔකෙස්ට්‍රා එක හෙන බඩු ගොඩක්
පුරෝගෙන නෙළුම්පොකුණට ඇවිත් ස්ටේජ් එක හදලා ඒවා හරි තැන්
වලින් තියලා රෙඩ් වෙද්දීම දහය හමාර විතර වුණා.. ඊස්ටර්න් මියුසික් සර්
බනිනවා බනිනවා ඉවරයක් නෑ අපිට කිසි සිහියක් නැහැල්ලු.. ඉතින් මගුල
අපි මක් කරන්නද ඉර මුදුන් වෙනකොට දවල් වෙනවා තමයි.. අතින්
අල්ලලා ඉදපත් කියලා ඉර නවත්තන්නයැ..

ඒ අස්සෙ උදේම එකෙක් උගේ තමමැට්ටමේ ස්ටික් දෙක ඉස්කෝලෙ දාලා
ඇවිත් ගයනිකා මැඩම්ගෙන් හොඳ පාරවල් දෙක තුනකුත් කෑවා.. මැඩමුත්
ඉන්නෙ බබා අරන් පැත්තකින් හරි තියලා මේ ඉවෙන්ට එක කරන
සිහියෙන්.. මම ඉතින් ඔය සේරම කලබල අස්සෙ පාඩුවෙ රධ්‍ය අයිසා
ගාවිත් ඉදගෙන කින්ඩ්පෝයි වලට හම්බුණු හෙන වූවි සුදුපාට පෝනි
පැටියෙක්ගෙ රෝසපාට නැට්ට ගලවලා අයින් කරන්න විදියක් හිත හිත
හිටියේ.. එහෙම ඉද්දි තමා සෙනුකයා ඔටොවුන් වෙලා නටන්න ගත්තෙ..

" මේ බං ඡනෙරු මල්ලෙ.."

" ඔ.."

" අර බං උඔලා දෙන්නා පටන්ගන්න කලින් මොකක්ද කුණුහරප දෙකක්
කියනවනෙ.."

" ඒ කුණුහරප නෙමේ බං.. මේ රධ්‍ය අයිසෙ මුට කියපංකො පොඩ්ඩක්.."

@Shan

" සුදු අම්මියා ඔයා ඉන්න රත්තරං පාඩුවෙ.. මම උඹෙන් නෙ ඇහුවෙ.. දැන් ඒ දෙක තියනවනෙ.."

" මොන දෙකට.. ඇට දෙකද.."

" මු එක්ක කතාකරන්න බෑ බං.. වලත්තයා.."

කියාන් අයියා මගේ ඔලුවට ටොක්කක් ඇනලා මං ගාවට තව ටිකක් කිට්ටු උනාම මම ගිහින් රඳා අයියගෙ ඇහට ඇප්නා.. අලි තඩ් වලස්සු දෙන්නෙක් මැද්දට තැප්පු මී වදයක් වගේ.. මාව මිරිකෙනවා..

" මම අහන්න ගියේ.. ඒ දෙකේ තේරුම මොකක්ද බං.."

" ආ කියාන් අයියෙ මං කියන්නම.."

සෙනුකයා ඒපාර මගපගයා වගේ රඳා අයියගෙ උකුල දිගේ ඇඳිලා අපේ කතාවට හොට දාගන්නා..

" කියපන් බලන්න.."

" ඒ මුලින්ම රඳා අයියා අහන්නෙ 'මල්ලිහ්.. ලෑට එක කොයි පැත්තෙද' කියලා.. එතකොට අපේ එකා කියන්නෙ 'අයියාහ්.. ලෑට යන්න බඩෙඅමාරුවක්ද' කියලා.."

කියාන් අයියා මහා හයිසෙන් සෙනුකයාට පහක් ගහලා හිනාවෙලා වැඩිකමට පුටුවෙන් ඇඳගෙන බෝස් ගාලා බිම පතබෑවුණා.. සැක් ලෑප්පාවෙ බෑ නංගිලා වගේකුත් මුට හිනාවුණා..

" අඩෝ.. ඒකද එව්වර මගුලක් කල්ලා අහන්නෙ.."

" ඔව් අයියෙ.. නේද රඳා අයියෙ.."

" වත්සල් එක විදියක ඉන්න..!!"

" හැයි ඔවා කැගහන්නෙ.. ඔයාට ඔන්නම අපි දෙන්නා සිංදුවක් කියමු ගුඩ්අයියෙ.. හාද.."

සෙනුකයා අයුක් අයියගෙ කම්මුලක් දිගට හයියෙන් අදලා අතැරියා.. අයුක් අයියා කම්මුල අල්ලගත්තා..

" ගිහින්න දෙන්න ඔය දෙනෙල් උමමාන්..

මං ආසයි වද්දගන්න තිස්තුන්දාහන්.."

" එහෙනම් ගිහින් අධිබලැති විදුලි රැහැනක් එල්ලියන්.."

" අනේ මේ උඹ පලයන්.. උඹට ඉරිසියාව අපි දෙන්නගෙ ලව් එකට.."

" ඔව් ඔව්.."

" කොහොමත් අපි දෙන්නා දන්නවා අපි දෙන්නට මුළුලෝකෙන ඉරිසියයි කියලා.. නේද ගුඩුඅයියෝ."

සෙනුකයා අයුක් අයියගෙ අත අස්සෙන් අතක් දාගෙන හෙන අමුතු ලයින් එකක් දුන්නා..

" අනේ ඔව්.. ඉවසගන්න බෑ.. මේ ඉරිසියාව වැක්කෙරෙනවා.."

" කොහෙන්ද.. කකුල් දෙක අස්සෙන්ද.."

" නෑ.. උඹ- කිව්වා කියලා හිතාගනින්න.."

රඳා අයියා රවාගෙන අපි දෙනා දිහා බලාගෙන ඉඳපු නිසා මම කටවහගෙන පැත්තකට වුණා..

" සෙන්යෝරිවා ඕන නෑ උඹලා දෙන්නා සිංහල එකක් කියපන්.."

" කොයිවගේ එකක්ද.."

" මෙහෙමයි මල්ලෙ.. උඹ කියපන්

'සුරංගනා~වියක්වදෝ~ මලෙන් උපන් ලියක්වදෝ~ තනිව් කිමදෝ.. අසම් සමාව්..'

කියලා.. හරින.."

" ඉතින්.."

" රඬ කියහන් එතකොට '

කුමාරයෙක් මම උපන්නෙ මලින්.. වැදපන් පෙම ඉල්ලන්න කලින්.. වටෙ
යන බස් නවත්තන්න අපෙ හිත් යකො ඩිපෝත..'

කියලා.. කොහොමද එහෙම හැඩද.."

" හැඩයි ප#ක්.."

මම ඉස්සරහා තිබ්බ තෙක්වො බෝතලේ අත දික් කල්ලා ගන්න යද්දිම
සෙනුකයා තෙක්වො බෝතලේ අරන් දුරින් තිබ්බා..

" එව්වා නෑ.."

" දෙනවකෝ.. තිබ්බයි.."

" තිබ්බයිනම බීපන් සිතල නොකළ පිරිසිදු පාණිය ජලය.."

ඌ පි ඇත් එස් එකේ වතුර බෝතලයක් අරන් මට දික් කලා..

" අනේ ඔයි.."

" උඹ ඔව්වා බීලා උගුර බැරිවෙලාවත් ලෙජට වුණොත්.. මමද රඬ අයියන්
එක්ක සෙත්යොර්ටා නටන්නෙ.."

" ආසන සෙත්යොර්ටා නටන්න.."

මම සෙනුකයාට වල් හිනාවක් දාලා රඬ අයියාට පෙන්නුවහම සෙනුකයා
උගේ පැණි හිනාව දාගෙන අයුක අයියා දිහා හැරිලා බැලුවා.. අයුක අයියා
සෙනුකයාට රවලා අහක බලාගන්නා.. ඒ අස්සෙම කියාන් අයියා අපේ
කතාව මැද්දට පැන්නා..

" බොරුකියන්න ඔන නෑ මම නම් ආසයි.. සුදුඅම්මියා එක්ක කිරිකොරහා
උනන් නටනවා.. සුදුඅප්පව්ව් ගොට නෝ ප්‍රොබ්ස්.."

" සුදුඅප්පව්ව් සුදුඅම්මියාට එව්වර ආතරෙයිද.."

" සුදුඅම්මියටයි සුදුදෙණියටයි දෙන්නටම ආතරෙයි.."

" දෙයියනේ දෙයියනේ.."

" මේ පව්කාරයෝ දෙන්නට ආතරේ නැද්ද අයියෙ.."

" නොදකින්නේ.. මාගේ ස්වර්ග රාජ්‍යය විනාශ කිරීමට ආ දුෂ්ට මංකොල්ලකාරයෝ දෙන්නා.. අහර දහර පාලා මගේ කොල්ලෝ දෙන්නා දැල් දහන්නා.."

" ආ.. අනේ මේ.. අපිනම් දැල් දහන්නෙ නෑ හරිද.. ඒ දෙන්නා තමා දැල එලාගෙන ඒකට පැන්නේ.. බලන්නකො මනෙරු.."

" ඒකතමා.."

" ආ ඒ කියන්නේ උඹලා බබ්බු.."

" බබ්බු තමයි ඇයි මොකද.."

" බබ්බු නෙමේ.. උඹලා බමබු.. බමබු.."

" ඉදපත් උඹට බමබුව පෙන්නන්න.. කටහැකර කොහිල ඇටිකිවි ගෙවල පෙරේන වනවරයා~.."

සෙනුකයා උදේ වතුර බෝතලෙන් උස්සගෙන පුටුවෙන් නැගිටිමින් කියාත් අයියා ස්ටේජ් එකේ පඩිපෙළෙන් බැහැලා ට්‍රේසින් රූම එක තිබ්බ පැත්තට දුවගෙන ගියා.. අයුක අයියා ඒ දිහා කම්මුලට අතක් තියාගෙන මහා දුක හිතෙන අසරණ මුණකින් බලාගෙන ඉද්දි රඬ අයියා අයුක අයියාගේ පිටට පොඩි තටුවක් දැමුවා..

" මුත්තට එක විදියක ඉන්න බැරි ඇයි බ.."

" ඔව්වා ඔහොම තමා.."

මමත් රඬ අයියාගේ උකුළට වතුර බෝතලේ විසික් කරගෙන නැගිටලා යන්න ගියා.. එක විජියක ඉන්න හැයි යැයි තමා.. බලයක් ජවයක් නැති සියාතාත්තලා දෙන්නා.. සෙනුකයා එක්ක එකතුවෙලා මුත් දෙන්නට සෙවනගල ගුලියක්වත් කැවවනම හරි..

ඊටපස්සෙ අර බාලිකා පාසල්වලින් ආපු උඩින් යන මහා නර්ථන ශිල්පිනියෝ ටික නටලා නටලා යන්න ගියාම අපේ ඉවෙන්ට දෙක තුන දිගටම පුකුටිස් කලා.. රඳා අයියගෙ ඇහේ හැප්පිලාම දැනටම මගේ උරපත්ත ගහලා ගිහිල්ලා වගේ.. ඇයි යකෝ වැදෙනවා කියලා මෙහෙමත් හැප්පෙන්න පුලුවන්ද.. දවසට විසිතිස් පාරක්ම හැප්පෙන්න එපැයි.. රඳා අයියට නැමිලා ලේන්සුව ඇහිදලාම කොන්දෙ කැක්කුමත් අල්ලලා.. පව් මගෙ හැපිකව්වා.. ගෙදර ගියාම බාම ටිකක්වත් ගාන්න ඕන.. මෙව්වර අඩුවයසෙන් කොන්ද කඩාගෙන බෑනෙ.. කොච්චර දේවල් තියන කරන්න.. පිස්සු හැදෙයි..

ඊටපස්සෙ අද දවසෙ අන්තිම පාරටත් රඳා අයියයි මම ඇහේ හැප්පිලා ලේන්සුව වට්ටගෙන සිංදුව කියලා ඉවරවෙද්දි හවස හයයි.. මැඩම කිව්වා අදට ඇති ගෙදර යන්න රූ වෙන්ත කලින් කියලා.. ඒකනිසා රඳා අයියයි මමයි කාර් එකේ ගෙදර එන්න ආවා.. අද ආධ්‍ය අයියා ගෙදර නැහැල්ලු.. මම නම හිතන්නෙ ආධ්‍ය අයියා හිතලම නයිට් ඩියුටි දාගන්නවා හැමදාම ගෙදර එන්න බැරිවෙන්න.. ඒකතමා ඔව්වර නයිට් ඇදලා ඉතුරුටිකත් කොහේහරි ඩිස්පැන්සරියක වැඩ කරන්නෙ.. 24 අවර්ස් ඩොක්ටර් කෙනෙක් වැඩකරනවා කියන්නෙ පිස්සු හැදෙනවනෙ.. ආධ්‍ය අයියා ජෙනරල් හොස්පිටල් එකෙන් ඉන්නෙ ඇක්සිඩන්ට් චෝඩ් එකේ.. ඒකනිසා වැඩත් වැඩියි.. එහෙමත් කල්ලා ආයෙම ප්‍රයිවට් බෙහෙත් දෙන්නත් යනවා.. ඉතින් කන්න වෙලාවක් නෑ.. නාගන්න වෙලාවක් නෑ.. වැඩ වැඩ වැඩම විතරයි.. මගේ ආධ්‍ය අයියා පව්..

" වරද්.."

" මම..??"

" එළියෙන් කෑම අරන් යමු.. ඔයාට ගිහින් දැන් උයන්න මහන්සිනෙ.."

" එහෙම ඔන නෑ මම හදන්නම.."

" අද ගෙදර කෑම හදන්නෙ නෑ!!!.. ගෙදර ගිහින් කාලා බීලා නිදාගන්න ඔන.. හෙට දවල් ඉඳලා රූ වෙනකල්ම සාගා එකට බිසි වෙනවනෙ.."

" හා එහෙනම.."

" මම.. මම ඔබ්බ කරනවා එහෙනම.."

රඳා අයියා ෆෝන් එක අතට ගන්නහම මම එයාගෙ අතින් ඒක ඉල්ල ගත්තා..

" මොනවද කන්නෙ.."

" I've no idea.. ඔයා ඩිසයිඩ් කල්ලා මොනවහරි ඔබ්බ් කරන්න.."

" හා.."

" වරද්.."

" ඔ.."

" ඔයාලගෙ මාමා කොළඹ එන එක ඇත්තටම හොඳයි.. මට ඒකෙන් නිදහසක් දෙනෙන්නවා.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඒ කිව්වෙ.. අපේ අයියා ගැන ඔයාලගෙ මාමා හුහක් හොයලා බලන්නවනෙ.. එයා ගැන වදවෙන්නවත් කවුරුත් ඉන්නවා.. මම බයෙ හිටියේ අයියා තනිවේව් කියලා.."

" ඔයා බයවෙන්න එපා.. අපේ මාමයි මමයි දෙන්නම ඉන්නවනෙ.. ආධ්‍ය අයියව බලාගන්න.."

" මම.."

" මම ඔබ්බ් කලා.. මෙ ඒක එන්න කලින් ගෙදර යමු හරිද්.. සැක් නැත්නම දවසක් වගේ ඒ මනුස්සයා ගේට්ටුව ගාව හිටගෙන ඉදි.."

" ඔයාලගෙ එහාගෙදර ඇන්ට්ට් කියමුද තේකක් දීලා එහෙන් තියාගන්න කියලා.."

රඳා අයියා හිනාවෙලා මගේ උකුළ උඩ තිබ්බ අතක එයාගෙ අත පටලගත්තා..

" ඇපෝ එයා බ්‍රෙසියර් අඳින්නෙ නෑ ඒයි.. ඒ මනුස්සයාට සසර එපාවෙයි.."

" ඔව් නේ.. ඉක්මනට යමු එහෙනම්..I've got a little craving.. Better go soon.."

" ඒ මොකක්ද.."

" මොකුත් නෑ.. Just said.."

රඳා අයියා හෙන මනමාල හිනාවකුත් දාගෙන මගේ ශරීර එක අස්සෙන් අතක් දාගෙන පපුවෙ පැත්තක් හයිසෙන් ඇල්ලුවා..

" මේ මොකද.."

මම රඳා අයියාගෙ අත අරගෙන එහාට විසික් කලාම ආයෙම ශරීර එක අස්සෙ අත දාගෙන පපුව මැද්දෙන් ඇහිලි දෙකකින් අල්ලලා උඩට ඇද්දා..

" ආහ්-ආව් මනුස්සයෝ.. මොන මගුලක්ද කරන්නේ.."

" I love teasing you till you blush.."

රඳා අයියා හිනාවෙව් ශරීර එක අස්සෙන් අත අරගෙන මගේ කම්මුලකට හාද්දක් දුන්නා.. මම එතන පිහිදගත්තා.. පිහිදගෙන ඡටර් එකෙන් අහක බලාගත්තා.. ඇයි ජස්ට් ලැව් යූ ටිල් යූ බ්ලා බ්ලා තමයි..

" තාරජැටියෙක් කේන්තිගන්නයි යන්නේ.."

" අයිසෙ!!"

" අයිසෙ!! පාඩුවෙ ඉන්නකු ඇත පැය තියාගෙන ඉහි ඉහි.. ඒව් වරද්.. එහෙම නේද කියන්න ගියේ.."

" නෑ එහෙම නෙමේ.."

" අයි ලව් ඉට් ටෙන් අයි කෝල් යූ තාරජැට්ටා..~"

"....."

" මේ බලන්නකො වරද්.. මම ඔයාට අර අග්ලි ඩක්ලින් ලේඩ්බර්ඩ් බ්ලක් එක ගෙනැව් දෙන්නද කියවන්න.."

"අග්ලි ඩක්ලින් එපාද.. ප්‍රිට් ඩක් වරද් කියලා එකක් ලියලා මම පබ්ලිශ් කරනවා.. හොඳද.."

"ඔයා මොනවද බබා රූට කන්න ඕඩර් කලේ.."

"ဘာဝ မိန့်.. ဖောင့်ငဲ့.."

" මම තාරජැටියෙක් නෙමෙයි!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" කේන්තිගන්න ඔනද ඔකට ඉතින්.. මේ මම ඔයාට ෆන්කි ඩර්ට්ලගෙ සිදුවක් කියන්නම.."

"එපා.. මො'ඩ පළඟැවියා.."

රධය අයියා අපේ ගෙදර ළගින් කාර් එක නැවැත්තුවහම මම ගේට් එක ඇරගෙන ඇතුළට ගියා.. ගිහින් ආයෙම කාර් එක ඇතුළට ගන්නකල් ඉඳලා ගේට් එක වහගෙන ගෙට යද්දි රධය අයියා මාව ගේ ඇතුළට ඇඳලා අරගෙන බිත්තියට තද කල්ලා මුණට පහන් වුණා..

" කරහ වෙලාදි.."

රිට්පස්සෙ මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් නිබ්බා..

" නෑ අයි යො.. එහෙට වෙනකො.."

"ဝဲ.."

"എൻ.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ කම්මුලකට අතක් තියාගෙන මගේ මුන උඩට හරවලා තොල් වලට පහත් වුණා.. මේ මනුස්සයාට හිටිගමන් මක් වෙනවද කියන්න දන්නෙ දෙයියො තමයි ඉතින්.. Clingy boyfriend ultra pro max..

රධ්‍ය අයිසා මගේ ඉණ ලහින් අල්ලලා මාව එයාගෙ ඇහට හේත්තු කරගත්තා.. එයා ඇස් පියාගත්තහම දිග ඇස්පිහාටු මගේ මුණේ ලාවට ගැවෙනවා මට දැනෙනවා.. එයාම මගේ කකුලක් අරගෙන එයාගෙ ඉණට තියලා තදකරගෙන මාව උස්සලා අරගෙන ගිහින් කාමරේ ඇද උඩට අතැරියා.. ඊටපස්සෙ හෙන මරුමුස් විදියට හිනාවෙලා කාමරෙන් එළියට ගියා.. ඒපාර පිස්සු හැඳිගෙනවත් එනවද.. මම මෙස් දෙකවත් ගලවන්නැතුව කකුල් දෙකත් ඇද උඩට අරගෙන ගිය එකා ආපහු කාමරේට එනකල් බලන් හිටියා.. විනාඩි පහක් විතර ගියා.. මට ඇහුණා ගෙදර ඉස්සරහා දොර ලොක් කරනවා.. ටිකකින් රධ්‍ය අයිසා අතේ තිබ්බ වොච් එක පන්නලා මගේ දිහාබලාගෙන ඒක මෙසෙ උඩින් තියලා මං ගාවට ආවා.. අදනම් පුතේ බයහිතෙනවා වගේ.. අයින්වෙලා පයිත් ගියානම් හරි..

" ඇ-ඇයි..??"

" කැම ඇවිල්ලා තිබ්බා.. ඒක ගන්න ගියේ.."

" අහ්.. එහෙමද.."

මම හෙන ඔක්වර්ඩ් විදියට හිනාවෙලා ශේප් එකේ නැගිටලා යන්න ගියාම රධ්‍ය අයිසා මගේ අතින් අදලා මාව ඇද උඩට වට්ටගත්තා..

" කොහෙද යන්නෙ.."

" ආ..??"

රධ්‍ය අයිසා මගේ මුණට පහත්වෙන ගමන් තොල් දිහා බලාගෙන අහද්දි මම ඇද රෙද්ද හයිසෙන් අත් වලට පොඩිකරගත්තා.. මම අරගත්තු හුස්මවත් පහළ දාගන්න කලින් රධ්‍ය අයිසා මාව ඇග්‍රෙසිව් විදියට කිස් කරන්න පටන්ගත්තා.. මම එයාගෙ පපුව මැද්දෙන් ගර්ට එක ගුලි කල්ලා අල්ලගත්තහම එයා මගේ ගර්ට එක අස්සෙන් අත ලිස්සගෙන වගේ උඩට ඇදගෙන ආවා.. එතකොටත් මම එයාගෙ කර වටේ අතක් යවාගෙන හිටියේ.. මම හුස්ම ගන්න බැරිම තැන රධ්‍ය අයිසාගෙ කොන්ඩේ අහුරක් අතට අල්ලගනිද්දි එයා මගෙන් එහාට වෙලා මාව උස්සලා එයාගෙ

උකුලෙන් ඉන්දුව ගත්තා.. ඒ වෙලාවෙයි මම එයාගෙ ඇස් දෙක හරියටම දැක්කෙ..

ඒවා..

ඒවා මම කවදාවත්ම දැක්කෙ නැති තරම් බය හිතෙන විදියට මත් වෙලා තිබුණෙ.. එයා හිනාවුණත් ඒ හිනාවෙන විදියත් මට මොනවගේ එකක්ද කියලා හිතාගන්න වුණෙ නෑ.. එයා ලොකු හදිසියකින් වගේ මගේ ශරීර එක උඩට කල්ලා කරෙන්න පන්නලා විසික් කල්ලා දැමුවා.. දාලා මගේ ඉණ දෙපැත්තනෙ අත් දෙක තියලා ඒවා ගාණට සිරුවට උඩට ඇදගෙන ආවා.. මම දැනුන ලැජ්ජාවටම තොලකුත් හපාගෙන එයා දිහා බලාගෙන ඉද්දි එයා ඉස්සරහට නැමිලා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. ආයෙම එයා දිහා බලද්දි අර කලින් තිබ්බ පෙනුම දකින්න තිබ්බෙ නෑ.. කලින් ඉඳපු රධ්‍ය අයිසම මං ගාව හිටියා.. මම එයාගෙ උරහිසට මුණ තියාගත්තා.. සැරිත් සැරේ පාට මාරු කරනවා.. බයත් හිතෙනවා..

" මොකද මේ.."

" බය හිතෙනවනෙ මගුල.. එකපාරට මක් වෙලාද.."

රධ්‍ය අයිසා හිනාවෙලා මාව ආයෙම කොට්ටෙ උඩින් තියලා මගේ එහාපැත්තෙන් හාන්සි වුනා..

" තරු බලන්න යන්න කතාකරන්නෙ.. ඒ වුණාට මොකද මෙතන දියවෙලා වැක්කෙරෙන්න ගන්නවා.."

" කවුද වැක්කෙරුණෙ.."

" මම මම.. මම තමා වැක්කෙරුනෙ.."

" ඒකනෙ.."

" මම ඇත්තටම අහන්නෙ වරද්.. ඇයි උඹ ඔව්වර ලස්සන වෙන්නෙ.. අවුරුදු විසි හතරක් පහක් වෙද්දි උඹ මොනවගේ වෙයිද හිතාගන්න බෑ.."

" මගේ ඔය කියන තරම් ලස්සනක් නෑ අප්පා.. මලවිකාර.."

" මම විකාර වෙලා ඉන්නෙ.. ඒවා වැඩක් නෑ.. ඉට්ස් Time to satisfy my cravings.. කට වහන් මෙන්න මෙහෙම මාව බදාගෙන ඉන්න.."

රඳා අයිසා මාව බදාගෙන පපුවට තොල් තියලා මාව අර බුවඑ අඩු වීකෙන් ඇටකටු පොඩ්වෙලා යන්නම තද කල්ලා බදාගන්නා.. එයා සැරින් සැරේ ඇස් උස්සලා මං දිහාබලාගෙන ඉන්න නිසා මම ඇස් දෙකත් පියාගෙන මුණ කොට්ටෙට තද කරගෙන හිටියා.. මේ මනුස්සයට ලැජ්ජාවක් කියලා නාමයක් නෑ.. නැහැදිව්ව හැපිකව්වා..

I love you without knowing how, or when, or from where. I love you simply, without problems or pride: I love you in this way because I do not know any other way of loving but this, in which there is no I or you, so intimate that your hand upon my chest is my hand, so intimate then when I fall asleep your eyes close..

හෙට දිගම දිගම දිගම දිග~ වැජ්ජකින් එන්නම.. මොකද ඒක ඇමතටම දිගයි.. ඉමහි..

සාගා එකට මොකක් වෙවිද.. දුමශ්ටයා එන්ටර් වෙලා පෙම කැකුල වජ්ජ කල්ලා දාවිත..

පෙම කැකුළ ආරස්සා කරන දලඹු හමුදාව : වරෙන් යකෝ!! අජ්ජවච්ච අපිට ලොකු නෑ හර්තේ...

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

මීට වරද්ගෙ රූ කෑම එක උස්සන් වහලට ගෙනිහින් කන බේසික කලවැද්දා වෙරි මින්නි.. එමන කමන..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

98 කොටස

" ඌප්පි.. අයුක අයිසා අපිට තරු මිලියන පනහක් දීලා තියෙනවා.. තැන්ක් යු අයුක අයිසා.. ලව් යු.. උමමමවාන්!!!!!!"

" වත්සල් ගිහින් චෙන්න් කරගෙන එන්න!!!"

" ලයික් කරා~න්න.. කමෙන්ට් කරා~න්න.. ගෙයා කරා~න්න.. අමතක කරන්න එපා.."

" ඕයි සෙනුකයා.. උඹේ බෝ එකයි මගේ බෝ එකයි මොකක්ද හොයලා දීපන්.."

" කාගෙ වුණත් මොකෝ බං.. ඔන්න ඔහේ ඔන එකක් දීපන්.."

" ප#යො අද ලැස්තීවෙන්නැද්.."

" ඉන්න ශුද්ධයි මම පස්සෙ ඔයාගෙන් තරු ඉල්ලන් ඒකෙබාර් නටන්න එන්නම හොඳේ.."

සෙනුකයා අයුක අයිසාගෙ බඩට එකක් ගහගෙන ඩ්‍රෙසින් රූම එක පැත්තට දුවගෙන ආවා.. ඌ වෙස්ට්කෝට් එකවත් අඳින්නැතුව ඔහේ ශර්ට් එකයි ට්‍රවුසර් එකයි ඇඳගෙන ගිහින් අයුක අයිසන් එක්ක හුරුතල් වෙනවා.. මරු කන්ඩක්ටර් ඔකෙස්ට්‍රා එකට ඉන්නේ.. මෙහේ වැඩ කෝටියක් තියාගෙන ඌ ගිහින් ලව් කරන්න..

" ඡනෙරුවා මගේ වෙස්ට්කෝට් එක කෝ බං.."

" ආ මේක ඇඳගනින්.. ගියා ලව් කරන්න ඔක්කොම තියෙද්දි.."

" ශුද්ධයිටයි මටයි ඉරිසියා කරනෙපා.."

මම සෙනුකයාගෙ සුදුපාට ශර්ට් එක කලියමට යට කල්ලා වෙස්ට් කෝට් එක අන්දලා බෝ එක ඌට දාගන්න කියලා ඒකව ඇඳගෙන ගිහින් ලස්සන අක්කා කෙනෙක් ළඟ තිබ්බ පුටුව ගාවට තල්ලු කලා.. සෙනුකයා කොලර් එක උඩට උස්සගෙන අක්කට හෙන පැණි හිනාවකුත් දාගෙන බෝ එකත්

හද හද ගිහින් පුටුවෙන් වාඩිවුණා මේකප් කරන්න.. ඩ්‍රෙසින් රූම එක නිකම කඩිගුල ඇවිස්සිලා වගේ.. ඔකෙස්ට්‍රා එකට ඉන්න සේරම ඒකෙ මේකප් කරනවා, එහෙට දුවනවා, මෙහෙට දුවනවා ඉවරයක් නෑ.. ඉවෙන්ට එක පටන්ගන්න තිබ්බේ හරියටම පැය එකහමාරක් වගේ.. අපි ප'තෝම කරන ඉවෙන්ට තියෙන්නෙ හුහක් රූ වෙලා නිසා අපිට මගදි වෙන්ස් කරගන්න පුලුවන් කිව්වා.. අර ලස්සන අක්කා සෙනුකයට ඇස් දෙක වහගන්න කියලා මොනවද බදාම වගයක් ගාන්න ගත්තු නිසා මම එතනින් එන්න ආවා.. රඬ අයියා අයුක අයියන් එක්ක පැත්තක කතාකර කර ඉන්නවා..

" වත්සල් කොහෙද මල්ලි.."

" මේකප් කරනවා අයියෙ.."

" මම.."

අයුක අයියා එහෙට මෙහෙට වෙලා සෙනුක දිහා ඇස් දෙක හිනි කරගෙන ඉඳලා අර අක්කා දිහන් බලාගෙන ඉඳලා රඬ අයියා පැත්තට හැරුණා..

" රඬ මම එළියට යනවා.. කියාන්ලා ඇවිල්ලන් ඇති සමහරවිට.."

" උඹ යනවද.. හා එහෙනම්.. උවමනාවක් වුණොත් කෝල් එකක් දීපන් මම එන්න.."

" හරි හරි.."

අයුක අයියා මගේ පිට්ටන් තට්ටුවක් දාගෙන එළියට යන්න ගියා..

" මම.."

" මම..??"

" ආඬ අයියා එන්නෙ කියවද.."

" පටන් ගන්න ලං වෙලා ඒවි.. ඇවිත් කෝල් කරන්නම කිව්වා"

" එතකොට අප්පව්වි..??"

" අම්මව හොඳ්පිට්ල් එකෙන් පික් කරන් එනවා කිව්වෙ.."

"අම්මත් එනවද.. වෝහ්.."

" මම.. ඊයෙ කිව්වා එන්න ඔන කියලා.."

"මරු මරු.. මම ගිහිනි ආන්විව බදාගෙන් උමමා එකක් දෙනවා.."

" ඊටකලින් අපේ අම්මා ඇවිත් ඔයාව බහාගනී.."

"ඔව් නේද.. අපේ අම්මා කිව්වා ආර්ටි අම්මා එක්කත් දවස් දෙකතුනක්ම කතාකලා කියලා ගමේ ඉද්දි.."

"ဝဲ.."

"එතකොට ආන්ටි මොනවගෙන්ද කන්සල්ටන් කෙනෙක් වෙන්නෙ.."

" dermatology කියලා කිව්වෙ.."

" අම්මත් යනවන නේද ළඟදි.. හැමෝම අපෙත් දුරට යනවා.. අයුක් අයිගත් අනිද්දා යනවා.. ඇන්මම පාච්ඨි මටනම්.."

රධය අයිියා මගේ කම්මලට තට්ටුවක් දාලා හිනාවුණා..

"දවසක ඔක්කොම එකට එකතුවෙව්.."

" මම එහෙම විශ් කරනවා.."

ඒ එක්කම ස්වාග් ඩියුඩි ඉන්න අංකල් කෙනෙක් ඔකෙස්ට්‍රා එකෙ සර් එක්ක
 ඩ්‍රෙසින් රූමි එක ඇතුළට ආවා.. සෙනුකන් හිටියේ මේකස් කල්ලා
 ඉවරවෙන ගමන්.. ඌ මොකක්ද කොළයක් බලනවා..

" Ok boys.. All those who are finished with their dresses go to the stage now and do their intense check to see if there are any defects.. hurry up.. make it quick.."

" පහුගිය අවුරුදු දෙකේම තිබ්බේ නැති නිසා මේ පාර ඉක්මනට ටිකටිස් සෝල්ඩ් අවුට් වෙලා තේද.. හුහක් ඉන්න නිසා පොඩ්ඩක් බයයිත් වගේ.."

" බයවෙන්න දෙයක් නෑ.. ඔයිට වඩා ස්ටේජ් වල නටලා තියෙනවනෙ.."

" අනේ මෙ.."

" ඇයි අර ලිට් සොසයිටි එකෙන් කරපු ඩ්‍රාමා එකක එකපාරක් කෙල්ලෙක්ට ඇදගෙන රහපෑවා නේද.. ඒ කාලෙ ලැජ්ජ තිබ්බෙ නැද්ද.."

" ඊයා අයිසෙ.. මතක් කරන්නෙපා ඒ මගුලනම.."

" මං ගාව ෆොටෝ එකකුත් තිබ්බා.. හෙන ලොකු හැට එකක් ඇඳන් පිම්බුණු රෝසපාට ගවුමකුත් ඇඳගෙන.. කුඩෙකුත් කරක කරක.. එදානම සිරාවටම ෆ්ලොමින්ග් පූන් වගේ තමා.."

" ඒක මෙ හෙන පොඩි කාලෙ වෙච්ච එකක්නෙ.. ඔක අල්ලන් කියවන්නෙපා.."

" පුනරුද සමයේ උගත්, නවකතාවලට ලැති සුන්දර යුවතිය.."

" උඹට ගහනවා මම.."

" මම කිව්වෙ ඩ්‍රාමා එකේ කැල්ලක්..ඇයි ඔයාට කේන්ති යන්නෙ.. අපි එළියට යමුද.."

" හා.."

" ඉන්න මම ඇදුම ටික ස්ටෝල් එකකින් තියලා එන්නම.."

" ආ පොඩ්ඩක් ඉන්න.. මෙ ටිකත් තියන්නකො.."

" මම.."

මම මගේ ඇඳුම ටිකත් රඬ අයිසගෙ ඇහේ ගහලා හිමින්සැරේ සෙනුකයා ගාවට ලිස්සලා ගියා.. සෙනුකයා හෙන ලස්සනයි වෙස්ට් කෝට් එක ඇඳලා කොණ්ඩෙ උඩට කල්ලා පේල් කල්ලා හැඳුවහම.. හෙන හැන්ඩසම ලූක් එකක් තියෙන්නෙ.. මගේ හිතත් පොඩ්ඩක් ඇදේ ගියා ඌ දැකලා..

" මෙ පව්කාරයා ලස්සනද ඒයි.."

" මේ පව්කාරයගෙ හිත මන්මත් වෙලා ගියා දෙයියනේ.. ටිල් යූ මැරී මී.."

" ඔ මයි පකින් ගෝග්.. අයි ටිල්.. අයි ටිල්.."

" සිරාවට.. මාර ලස්සනයි ඒයි.. මම උඹට ගෙදර අරං යනවා.."

" අරන් යන්න ඔන නෑ මම එන්නම.. මේ මම යනවා එහෙනම.. හොඳට ප'තොම් කරහන් හොඳේ.. හරිනෙ.. අයුක අයියා හමුවුණොත් කියපන් මම ස්ටේජ් එකට ගියා කියලා.."

" හා.. ඔල් ද බෙස්ට් කොමලො.."

" ටිග් යූ ද සේම.. බායි .."

සෙනුකයා අඩි පහක් විතර ගිහින් ආයෙම ඔලුව කස කස මං ගාවට දුවගෙන ආවා..

" අඩෝ මගේ කුර දිපන්.. සැක්.."

" මං ගාව නෑ.. ස්ටේජ් එකේ ඇති.."

" ආ ඔව් ඔව්..හරි බායි ඇ.."

ආයෙම සෙනුක දුවගෙන දුවගෙන ස්ටේජ් එකට යන පඩිපෙළේ දොර ඇරගෙන කර්ටන් එක අස්සෙන් නොපෙනී යන ගියා.. නෙද්දකින් සිහිය නෑ පගයගෙ ලොරි ටෝක් දුන්නට.. මමත් සුදු අත් දිග ගර්ට් එක කළු කලියමට යට කල්ලා බෝ එකක් දාගෙන ඇඳගෙන හිටියේ.. රඬ අයියන් ඒ කිට් එකමයි.. කෝර් එකේ හැමෝම අදින්නෙ ඒ කිට් එකම නිසා අපි දෙන්නට ප'තොම් කරනකල් ඒක ඇඳගෙන ඉන්න වුණා.. රඬ අයියා අත් දිගට ඇන්දහම පපුව පිපිරෙන්න වගේ.. මම බලාගෙන ඉන්නෙම ඉස්සරහා අර මහා පීඩනේක ඉන්න බටන් එක ගැලවිලා විසික් වෙලා යනකල්.. එයාගෙ අත් පිමබිලා ලොකුවට පේනවා.. හී ඉස් සෝ ටෝල් ඇන්ඩ් හැන්ඩ්සම ඇස් හෙල්.. හිස් මල ගොට හෝර්-

" වරද් යමු.."

" හා.."

මම රඳා අයියා ගාවට ආවම එයා මගේ කම්මුල් දෙක පොඩිවෙලා වස්ප වෙලා යන්නම අත් දෙකින් මිරිකලා දැමිමා.. අපි එළියට එද්දි මේන් ඩෝ එක ගාව කට්ටිය එනවා.. හෙන ගොඩක් ඇවිත් වගේ.. එළියෙන් වාහන පාක් කරන්න හෙන ට්‍රැෆික් එකක් සෙට් වෙලා.. මමයි රඳා අයියයි කට්ටිය අස්සෙන් එහෙන් මෙහෙන් රිංගලා පහළට ගිහින් කියාන් අයියලව හොයාගන්න ට්‍රයි කරා.. දොඩම බිබික්කමයි ඒකිගෙ කොලා කැල්ලයි දෙන්නම එනවා කියලත් කිව්වනෙ කියාන් අයියා එක්ක.. ටිකකින් රඳා අයියා කෝල් කල්ලා අපි ඉන්න හරිය කිවහම මම දැක්කා ඇත තියා අහල් අටේ සුදුපාට හීල් දෙකක් දාගෙන අත් නැති ලාවට පිම්බුනු කොට ගවුමක් ඇඳගෙන සුස් කන්දෙකක් තියන සුදුමපාට පර්ස් එකක් උඩට උස්සගෙන අපේ පැත්තට එන කෙල්ලෙක්ව.. ඒකි දුවගෙන දුවගෙන ඇවිත් බොහෝ ගාලා මගේ ඇහට පැන්නා.. මම දෝන බදලම ඒකි අල්ලගෙන බිම පතබෑවෙන්න ගිහින් රඳා අයියට වාරුවෙලා කෙලින් කටින් හිටගෙන හිටියා.. ඊට පිටිපස්සෙන් බැගී කප්පාට ගර්ට් එකකුයි බැගී පැන්ට් එකකුයි බ්‍රවස් දෙකකුත් දාගෙන අතෙන් මුදු හෙන ලොට් එකක් දාගෙන කොලා ගමනින් ඇවිදගෙන ආවෙ මහීශා.. යකෝ මුත්.. නිකම සෙලිබ්බිලා වගේනෙ.. ඊටත් පිටිපස්සෙන් සප්‍රයිස් වෙච්ච මනමාලයෙක් වගේ අත් දෙකින්ම කට වහගෙන රඳා අයියා දිහාව දුවගෙන ආවෙ කියාන් අයියා.. දුවගෙන දුවගෙන ඇවිත් ඒ අලිපැටියා රඳා අයියව උස්සලා බිමින් තිබ්බා..

" සුදුඅම්මියව බලන්න සුදුඅප්පව්ව ආවා.."

" අර මිනිස්සුත් බලනවා.. එහෙට පලයන් කියාන්.."

" කෝ මගේ සුදුදෝණියා.."

" දැන් ඒවි.."

" ඔමෝ!!! ඡනෙරු අද ප'ෆෝම කරනවා!!!!!! ඔයා දන්නෙ නෑ මමනම් ඔයා නිසාමයි ආවෙ ඒයි.. නැත්නම් මේ ඔයාලගෙ ඉස්කෝලෙ ඒවට එහෙම එන්න හිතෙන්නෙත් නෑ.. අයි ලිටරලි හේට් බ්ලෑ ඇන්ඩ් ගෝල්ඩ්.."

ආගි පුරුදු විදියටම ඒකිගෙ අපේ ඉස්කෝලෙට තියන වෛරක්කාර අදෝනාව පටන්ගත්තා.. මේකිට මොන තරහක්ද මන්දා අපේ ඉස්කෝලෙන් එක්ක මෙච්චර.. යකෝ ඒකෙන්ම කොල්ලෙකුත් යාලු කරගෙන.. අපිටම බනිනවා.. ඔහොම බැන්නට සමහරවිට වෛරය විදියට පිට කරන්නෙ ඒකිගෙ රුචිකත්වයද දන්නෙ නෑනෙ..

" මම.. ඡනෙරු රධ්‍ය අයිියවම අල්ලගන්නවනෙ කොහෙත් ගියත්.."

" පලයන්.. ලබ්බක් කතා නොකර.."

" ආව ආව ඒයි.. මේ.. මම ඡනෙරුට පොඩි බඩ්ඩක් ගෙනාවා අනේ..
ඉන්නකො දෙන්න.."

ආගි අර පුස් කන් දෙකක් තියන බුල් බුල් පොඩි බෑග් එක අවුස්සලා පොඩි
පෙට්ටියක් එළියට ඇදලා ගත්තා..

" ආ.. ඔයාට බබල්ගම් බොක්ස් එකක්.. රස~ම රසයි.. මම ඔයාටයි අයිියටයි
ඉතුරු කරගත්තේ.."

" අඩෝ මම හිතුවෙ වෙන මගුලක්.. සැක් සොරි ආගි.."

" ඊක්කා අනේ.. ඔයාලා මහ වල් මහීගා.."

ආගි ඒකිගෙ හෙන තඩි සුදුපාට බෝ එකක් දාලා වනාගෙන ආපු කොණ්ඩෙ
රුල්ලක් ගස්සලා පිටිපස්සට දාගත්තා.. ඒ සැරේ කොණ්ඩෙ බ්ලොන්ඩ්
කරගෙන.. කියාන් අයිියට හොඳයි මෙකිව බෝනික්කා වගේ අරගෙන
යන්න කොහේ හරි යද්දි..

" මේ ඡනෙරු.. මගේ කොණ්ඩෙ ලස්සනයි නේද.."

" ඇයි නිල් පාට එකට මොකද වුණේ.."

" ආර්හ්! අයි හේට් ඉට්.. ඔයා කියන්නෑනෙ.. රධ්‍ය අයිියා.. ඔයාට හොඳ
ෆැගන් සෙන්ස් එකක් තියනවනෙ.. කියන්නකො මගේ කොණ්ඩෙ
ලස්සනයි නේද.."

ආගි කොටට කොටේ රධ්‍ය අයිියා ගාවට ගිහින් වටයක් කැරකිලා ඇහුවහම
රධිය අයිියා කන්ගියුස් වෙලා වගේ ආගි දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මම.. හොඳයි.."

" දැට්ස් මා බෝයි.. අපේ මිනිහට තමා මාව නාකි ආව්වියෙක් වුනේ..
අගයක් නෑ.. අගයක් නෑ.."

" පිස්සුද බබා.. ඔයා ඔහොම හෙන ලස්සනයි.. අර කවුද බං අර හිම ගැණියෙක් ඉන්නෙ.. අර පුස් පුස් ගගා හිම විදින්නෙ.."

" සැන්ටද අයිියෙ.."

" සැන්ටා ගැණියෙක්ද මල්ලෙ.. නෑ නෑ අර පලපු දිග ගවුමක් ඇඳගෙන එහෙට මෙහෙට දුවන්නෙ.."

" ආ.. කිම කාඩැගියන් තේද.."

" අපෝ නෑ නෑ.. අර බං ලෙට් ඉට් ගෝ කිය කිය ලතෝනි තියන ගැණි.."

" එල්සා බං.. එල්සා.."

" ආ අන්න ඔව්.. එල්සා වගේ.. හරිම ලස්සනයි.."

" ඒක කියපු කැන විතරක්.. සැක්.. ආයෙනම තවුසෙගෙ මැව් බලන්න මම එන්නෙ නෑ කියලා හිතාගන්නවා.. මම යනවා අතේ ඇතුලට.. එළියේ ඉඳලා දාඩියන් දානවා.."

" ආ උඹලා යමං එහෙනම.. අපි එන්නම ටිකකින්.. අයුකටත් එහෙට එන්න කියපන්.. ඌ සමහරවිට සෙනුක මල්ලි එක්ක ඇත්තෙ.."

" සුදුඅම්මියා බයවෙන්න එපා.. සුදුඅප්පව්ව් සුදුදෝණියව උකුලේ තියාගෙන බලාගන්නෙ.. ඒ ඇට්ටර මදාවියා.. අපි යනවා ඇ.."

" පලයන් පලයන්.. වනවරයා.."

" ජේෆ්.. දැට්ස් ඉට්.. බායි ගයිස්.."

ආගියි කියාන් අයිියයි ෆොටෝස් දෙකතුනකට ඉන්න ගෝල්ඩන් බ්ලූ කාපට් එක දිගේ ෆොටෝ බ්ලූ එක පැත්තට යද්දි මහීශා සාක්කුවට අත් දෙකත් දාගෙන මගේ ගාවට කිට්ටු වුණා..

" අඩෝ මෙ.."

" මොකෝ.."

" මේක ඉවරවෙන්නෙ කියටද බ.."

" රූ වෙයි.. අමමා කලින් එන්න කිව්වද උඹට.."

" ආ නෑ.. මේ රූ වෙනකල් කියන්නෙ මට ගේම් එකේ ලෙවෙල්ස් දෙක තුනක්වත් ඉවර කරගන්න පුළුවන්.. අපි කැපුණා.. බායි.."

මහිශා මගේ පිට්ටන් තට්ටුක් දාගෙන කියාන් අයිසලා ඉන්න පැත්තට ගියාම මම එතන තිබ්බ බැම්මට හේත්තුවක් දාගත්තා.. සාගා එකට එක එක විදියේ කටිය හෙන ලස්සනට ඇඳලා පෝලිමට එනවා.. හිනාවෙනවා.. බදාගන්නවා.. කතාකරනවා.. මිනිස්ටර්ස්ලා දෙතුන්දෙනෙකුත් එනවා කියලා තිබ්බනෙ.. ඒ නිසා පොලිසියෙනුත් ගේට එක ගාව හිටියා..

මමනම් කියන්නෙ මේ ඇමතියෝ මෙව්වර රකින්න ඕන නෑ.. මොකටද.. අපරාදෙනෙ අපේ සල්ලි.. බඩ තඩ් නාකි ඇමතියා.. මම ආසම නැත්තෙ අගමැතියට.. ඒ කියන්නෙ අයුක් අයිසගෙ තාත්තට.. සීයා පරිසර ඇමතියනෙ.. හොර ඇමතියා.. බොරුවට මිනිස්සුන්ට පේන්න මහා විසාල පහන් පූජාවල් ස්පොන්සර් කරනවා, වෙහෙර මල් වලින් නාවනවා.. ඒ වුණාට කැසිනෝ දෙකතුනකම ගෙයාහෝල්ඩර් කෙනෙක්.. ඒවගෙ හොරෙන් ප්‍රොස්ටිටියුට්ස්ලා තියාගෙන ඉන්නවා.. ඩ්‍රග් ඩිල්ස් කරනවා.. සැක්.. හෙනම ගහපන් මෝඩ ඇමතියට.. දැන් උා පැරලයිස් වෙලාද මොකක්ද වෙලාලුනෙ.. මට තේරෙන්නෑ සෙනුකයා ඔව්වා කොහොම ඉවසගෙනබලාගෙන ඉන්නවද කියලා.. බලන් යද්දි උගේ රහසිගත ජීවිතේ දේවල් වැඩිද කොහෙද..

When it comes to politics.. I can't hold back my anger..

අනික දහස් ගානක් නෙළුම් මල්, අර මල්, මේ මල් වෙහෙර විහාර වලට පුදලා මොකටද.. ඒකෙන් පින් අයිති වෙනවද.. බුදුහාමුදුරුවෝ ඇත්තටම දේශනා කල්ලා තියන ධර්මය වෙනම එකක්.. අපේ මිනිස්සු මවාගෙන ඉන්න එක වෙනම එකක්.. මලක් පූජ කල්ලා ඒක පරවෙන දිහා බලන් ඉදලා බුදුහාමුදුරුවෝ මෙනෙහි කරන්න කිව්වෙ අනිත්‍ය.. එත් අපි ඒ දිහා බලාගෙන හිතේ පුරෝගන්නෙත් ආසාව.. අනික දැන් ඔය මල් පුදන මිනිස්සුමද අස් කරන්නෙත්.. නැහැනෙ.. එතකොට අස් කරන මනුස්සයා තමයි හැමදාම අනිත්‍ය මෙනෙහි කරන්නෙ.. අපේ ආච්චි කියන්නෙ පූජා කරන්න මලක් කැඩුවත් මුළු ගහම වට්ටියට ගන්න එපා කියලා.. මොකද මල් පැණි ගන්න සත්තු කොච්චර ඉන්නවද.. එයාලට ඒවා ඉතුරු කරන්න

ඔන කියලා.. හැමදේම කරන්න ඔන හැමතිස්සෙම ගානකට ලු..
ආවිආමමා කියනවා ආවිආමමා තරුණ කාලෙ සීයා නැතිවෙලා මරණෙ
සාලෙට ගෙනාවහම ආවිච් හිතාගන්න බැරිවුණාලු මේ ආවිආමමා
ඉන්නෙ හිතෙකද කියලා.. එතකොට අපේ මාමා අත දරුවා කාලෙලු.. සීයා
නැතිවෙලා තියෙන්නෙ ඇක්සිඩන්ට එකකින්.. ඒ කාලෙ මේ වගේ ලොකු
ඉස්පිරිතාල තිබ්ලා නැති නිසා ඔලුවට ලේ බැහැලා දවසකින් නැතිවෙලා..
මේ හොඳට ඉදිය මනුස්සයා පහුවදා මිනි පෙට්ටියකින් ආවහම.. මටනම් ඒ
දුක හිතාගන්නවත් බෑ..

ඉඳලා හිටලා ආවිආමමා මාත් එක්ක යනවා අපේ වත්ත පල්ලෙහා සීයගෙ
සොහොන ගාවට.. ගිහින් ඒ හරිය සුද්ද කල්ලා ඉඳගෙන ඉඳලා එනවා..
ආවිආ කියනවා තරුණ කාලෙ මිනිස්සු ආදරේ කරන්නෙ සීමාවක්
නැතුවලු.. ඒකනිසා වෙන්වීම දරාගන්න බැරිලු.. මැරෙන්න පවා
හිතෙනවලු.. ආවිච්ටත් එහෙම හිතුවලු.. ඒකෙන් පස්සෙ ආවිආ දේවල්
වලට බැඳෙන්න හරි බයයිලු.. හැබැයි ඒ වුණාට ආවිආමමා ආවිආගෙ ළමයි
තුන්දෙනාටම වඩා මට ආදරෙයි.. මට තුවාලයක් හරි වුණොත් එහේ ඉඳන්
පපුවෙ අමාරුව හදාගන්නවා.. ආවිච් මං ගැන තියෙන්නෙ අනුකම්පාවක්
එක්ක එකතුවුණු හරි අමුතු ආදරයක්.. ආවිආමමා කියන්නෙ මටනම්
ලෝකයක් වගේ.. මෙහෙමයි කියලා නිමකරගන්න බෑ.. මම හිතන්නෙ
සීයගෙන් පස්සෙ ආවිආමමා වැඩිපුරම ආදරේ මටද කොහෙද..

" මොනවද කල්පනා කරන්නෙ.."

මම එකසැරේම ආවිආමමගෙ ලෝකෙ ඉඳලා නෙඵම පොකුණට
කඩාගෙන වැටුණා..

" ආ..?? නෑ නිකමි.. ගෙදර කට්ටිය මතක් වුණා.."

රඬ අයිසා මං දිහා බලාගෙන මගේ අතකින් අල්ලගත්තා..

" අම්මා මෙහෙ හිටියනම් අද එනවනෙ.."

" අපෝ මෙක බලන්න එන්නෙ නැති එකක් ගැන නෙමෙ.. ඒවුණාට..
ගෙදර අය නිතර මතක් වෙනවා.."

" ආයෙම නිවාඩුවක් ආවම ගෙදර ගිහින් එන්න පරිස්සමට.. අම්මා
බලාගෙන ඇත්තෙ.."

" මම.. අපි හැමෝම අන්තිමට එකට ඉන්නෙ අදනෙ.. මගේ හිතට මාරම දුකයි වගේ.. අයුතු අයිියව දැක්කහම අපි එකට හිටිය කාලේ මතක් වෙනවා.."

" මම.."

" ඉක්මනට දවස් ගෙවිලා ගිහින් නේ.. මමනම් මෙව්වර ඉක්මනට අවුරුද්දේ අන්තිම ඒව් කියලා හිතුවෙ නෑ.."

" හැමදේම අපි හිතන විදියටම වෙන්නෙ නෑනෙ.. නේද.."

" ඒකනම් එහෙම තමා.. කෝ අනේ ආධ්‍ය අයිියා.. තාම නෑනෙ.."

" පාකින් එකේ කිව්වා.. ඒව් දැන්.."

" මම.."

" හතටත් කිට්ටුයි.. තාම කට්ටිය එනවනෙ.. මෙපාර ඉවෙන්ට එක ලොකුවටම ඔගනයිස් කල්ලා.."

" පහුගිය කාලෙම තිබ්බෙ නෑනෙ.."

" ඒකෙන් හැටි කියන්නෙ ඒයි.. අපි මහින්ද මහත්තයට බැන්නට දැන් මෙක තියන්නෙත් මහින්ද රාජපක්ෂ හෝල් එකේනෙ.. සැක් නේද.. අපිට මේ මනුස්සයගෙන් ගැලවීමක් නැද්ද කොහෙද මේ ආත්මෙට.."

" මොනවද බං කියවන්නෙ.."

" ඉතින් ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. එහෙ බැලුවත් රාජපක්ෂ.. මෙහෙ බැලුවත් රාජපක්ෂ.. හැබැයි ඔයාට වගේ රාජපක්ෂක් නම් මම කොහේවත් දැකලා නෑ.. ඒකෙන් මට ගැලවීමකුත් නෑ.."

" වරද්.."

" ඇයි අනේ.. මේ බලන්නකො අර අතන ඉන්න කෙල්ල ඔයා දිහා බලනවා වැඩි.."

" කොහෙද.."

"කොහෙවත් නෑ.. මලසමය.. අදකාලෙ ඇහැට කනට ජේන කොල්ලෙක්ට පාලෙ බැහැලා යන්න නෑ ආවා මෙතන බලන්න.. තේඋඩිවිටි.. තෝ දන්නෑමගෙ හැටි.. ගහනව තොට වැලි.."

"මොනවද කුටු කුටු ගහා කියවන්නෙ.."

"මොකුත් නෑ අනේ.. මම ඔයාට උමමා එකක් දෙන්නම් ඇතුලට ගියාම.."

"මම.. මෙ අපේ අයිසා තාම නෑ...න්- බ-බබා මෙ.."

"ඇයි මොකද වුණේ.."

රඬ අයිසා එකසැරේම කියන්න ගිය එක පටලගෙන කොහේද පැත්තක් දිහා බලාගෙන ගොත ගහන්න පටන්ගත්තු නිසා මම රඬ අයිසා බලාගෙන ඉන්න පැත්ත හැරිලා කෙලින්ම දුර බැලුවා.. බලාගෙන බලාගෙන යද්දි මම දැක්කා.. මම දැක්කා..

"ඒයි අයිසෙ අර අයිසා අපේ මාමා වගේ නේ පොඩ්ඩක්.."

මම අපේ මාමා වගේම, ඊට ලස්සන කොල්ලෙක් රඬ අයිසට පෙන්නුවහ රඬ අයිසා මං දිහා රවලා බලලා පිට මැද්දෙන් හොඳ පාරක් කෙනිත්තුවා..

"බලපන් අයිසා මාමා වගේමද කියලා.."

"ඔව් අර.. ඒ අන්න එයා අපේ පැත්තට ඇවිද.. ටහික්කෙන්න යකෝ අනුකිව්වා සාගා ඇවිද්දල.."

අපේ මාමා කොණ්ඩෙ උඩට හදලා හෙන සුදුවට දිලිසි දිලිසි කළුපාට බලෙසර් එකට රතුපාට වී ගේජ් කර කපපු ගර්ට් එකකුත් ඇඳගෙන මනමාල හිනාවකුත් දාගෙන මගේ දිහාවට ඇවිදගෙන එද්දි මම දුවගෙන දුවගෙන දුවගෙන හයිසෙන් ගිහින් මාමගෙ බෙල්ලෙ එල්ලුණා.. යකෝ මෙහෙමත් සප්පයිස් කරනවද.. මෙ අද උදෙන් ත්‍රිකුණාමලේ ඉන්නෙ කියපු එකා එකපාරම සාගා එකෙන් මතුටෙලා ඉන්නවා දැක්කහම.. මට නිකම් තෝන්තුවට වගේ.. මාමා මගේ පිටට දෙක තුනක් තඩ්බාලා මාව බිමින් තිබ්බා.. තියලා මං ගානට පහත් වුණා.. සැක් ඒ අස්සෙ කඳුලුත් එනවා.. මම හිනෙන් වගේ හිතුවා තමා අපේ ගෙදර කවුරුහරිත් සාගා ඇවිත් මම සිංදු කියනවා බලාගෙන ඉදිවි කියලා.. ඒත්.. ඒක ඇත්තටම වෙයි කියලා මම

තුන්හිතකිත්වත් හිතුවේ නෑ.. මට සතුටටම කමමුල් දෙක දෙපැත්තේ ලේ පිරිලා පිපිරෙන්න වගේ ඇවිත් ඇස් දෙකේ කඳුලත් පිරුණා..

" මා-මෙ.."

" සුදුමහත්තයව බලන්න මාමා ආවා.."

" ම-මම හිතුවේ-වත් නෑනෙ.."

" මගේ පොඩිඑකා තනියම තියලා මම ඉන්නවද එහෙම.. ඇ බං.."

මාමා මාව ළඟට අරගෙන කරට අතකුත් දාගෙන ඔලුව මැද්දට වොක් ගාලා කිස් එකක් දීලා ලස්සනට හඳුනා කොණ්ඩේ අවුල් කලිලා දැමුවා.. ඊටපස්සේ මාවත් ඇදගෙන රඬ අයිසා ගාවට ගියා..

" රඬ සුතත් ඉන්නෙ.."

" කොහොමද මාමෙ.."

" හොඳින් ඉන්නවා කොල්ලො.. අද ඔය දෙන්නම ප'තෝම් කරනවා නේද.."

" ඔව් මාමෙ.."

හැයි මාමෙ තමා.. මාමව උස්සලා පොලේ ගහන්න හිතෙනවා.. ඒකත් එකටම මාව බලන්න විතරක් නෙමේ එන ඇත්තෙ.. සාකිව්වත් බලන්න පුලුවන් නෙ.. ඒත් දැන් සාකිව්වා මෙතෙන්ට පියඹගෙන ආවොත් සාකිව්වට කන්න වෙනවා අනුකිව්වගෙන් හොඳ පාරවල් දෙකතනක්.. ඒකා දන්නෙ නෑනෙ රඬ අයිසා ආඬ අයිසගෙ මල්ලි කියල.. මාමගෙ ලස්සන බලන්න එපැයි.. මේ සේරම ඇයි මෙහෙම ලස්සන වෙන්නෙ.. දැන් මේ ඉන්නෙ අවුරුදු හතළිහක් වෙන මනුස්සයෙක් කියලා කියන්න බෑනෙ.. රූපෙටද දන්නෙ නෑ ආඬ අයිසත් රැවුණේ.. අහගන්න තියෙනවනම්.. අපරාදෙ.. ආදරේ කරද්දි ලස්සන වෙනවයි කියනවනෙ.. එහෙමද දන්නෙ නෑ.. රඬ අයිසත් ඊයේ මට ලස්සනයි කිව්වෙ.. මමනම් ඉතින් ඇවිල්ලා කොහොමත් හෙන ලස්සනයි මම දන්නවනෙ..

රඬ අයිසයි මාමයි විස්තර කතාකරන අස්සේ මම ටිංකර්බෙල් වගේ උන් දෙන්නගෙ මැද්දට වෙලා වට පිට බල බල ඉද්දි මම දැක්කා මදිපාඩුවත්

සුරලොවෙන් බැහැලා මෙ පැත්තට ඇවිදගෙන එනවා.. මම රඬ අයිියගෙ කකුල පැගුවහම ඒකා මට රවලා ආයෙම මාමා එක්ක කියවන්න ගන්නා.. බැරිම තැන මම ආඬ අයිියට අත වනලා අපි ඉන්නෙ මෙහෙ කියලා පෙන්නුවා.. එතකොට ආඬ අයිියා එයාගෙ සුර ගමනින් අපි දිහාට පාවේගෙන ආවා..

අනේ ඇයි මට එකගෙයි කන්නම හිතෙන්නෙ!! මෙ මනුස්සයා දැක්කහම.. ආඬ අයිියනම ඇත්තටම බැහැලා තියෙන්නෙ සුරගනා ලෝකෙන්ද කොහෙද.. ඒ තරම නිමිව්ව පෙනුමක් තියෙන්නෙ.. අද ග්ලාසස් දෙක දාලා ඇවිත් හිටියෙ නෑ.. ඒ වෙනුවට තදම තද නිල් පාට ලස්සන ලෙන්ස් දෙකක් දාලා, ලා නිල් පාට දණහිස ළගටම දිග කෝට් එකක් ඇඳලා සුදුපාට ට'ටල් නෙක් ගර්ට් එකට සුදුපාට ට්‍රවුසර් එකක් ඇඳලා හිටියෙ .. මාරම ලස්සනයි.. එයා එව්වර ආශ්‍රිතව විදියට අඳින්නෙ නෑ සාමාන්යෙන්.. ඒත් හැබැයි රඬ අයිියා ළගදි කිව්වා දැන් ටිකක් අඳින විදිය ගැන හිතනවලු.. පෙනුම ගැනත් හිතනවලු.. ඇත්ත තමා ආදරෙ කරද්දි එහෙනම මිනිස්සු ලස්සන වෙනවා තමයි..

ආඬ අයිියා මට ලාවට අත වනලා මම ඉන්න පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා.. මාමා හිටියෙ මට පිටුපාලා රඬ අයිිය එක්ක කතා කර කර.. මාමා මාව සප්‍රයිස් කලා වගේ මම දැන් මාමව සප්‍රයිස් කරන්නයි යන්නෙ..

" චුටියො.. මම ඔයාලව හොයාගන්න බැරුව හිටියෙ.."

" මම ඔයා එතකල්මයි හිටියෙ අයිියො.."

" එහෙ-මම-කැහැ.."

ඒ එක්කම අපේ මාමයි රඬ අයිියයි මම කතාකරන්නෙ කාත් එක්කද කියලා බලන්න අපි දෙන්නා දිහා හැරුණු පාර ආඬ අයිියගෙ අර ලෙන්ස් දාපු ඇස් දෙක පොල් ගෙඩි දෙකක් සයිස් ලොකු වෙලා ස්ටක් වුණා.. ඒ කියන්නෙ මොකුත්ම කරන්නෙ කියන්නෙ නැතුව අපේ මාමා දිහාබලාගෙන ගල් පිලිමයක් වුණා.. අපේ මාමත් එකපාර බයවෙලා වගේ ආඬ අයිියව දැකලා අඩියක් පිටිපස්සට ගියා.. මම ශේප් එකේ ඒ දෙන්නගෙ දර්ශන පටයෙන් අයිින් වෙලා රඬ අයිියට ඇහැක් ගැහුවම රඬ අයිියා හිනාවුණා..

" අහ්ම.. එක්ස්කියුස්මි ගයිස්..??"

ඒ එක්කම ආධ්‍ය අයියා පටස් ගාලා බිම බලාගත්තහම මාමා මගේ දිහා බයවෙලා වගේ බැලුවා..

" ආ.. ඔව් ඔව්.."

" ආධ්‍ය අයියේ මේ ඉන්නෙ මගේ මාමා.. අනුරාග්.. එතකොට මේ රධ්‍ය අයියගෙ අයියා ආධ්‍ය.. මම හුහක් ළහින් දන්නවා.."

" හ්-හායි මිස්ටර් අනුරාග්.. නයිස් ටු මීට යූ.."

" නයිස් ටු මීට යූ ටු ආධ්‍ය.."

අපේ මාමා ආධ්‍ය අයියගෙ අත හෙන හයිසෙන් අල්ලලා උඩට පහළට කලාම ආධ්‍ය අයියගෙ ඇස් වලට යටින් කමවුල් හෙන තදට රතුපාට වුණා.. ඒ එක්කම ආධ්‍ය අයියා අත ඇදලා අරගෙන කෝට එකේ සාක්කුවට ඔබාගත්තා..

" මාමේ ඉවෙන්ට එක පටන්ගන්නත් කිට්ටයි.. ඔයාලා ඇතුළට යනවද දැන්.."

" ආ.. ඔව්.. ආධ්‍ය will you join me.."

අපේ මාමා ටිකක් කේන්තියෙන් ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන 'මුට දෙකක් දෙන්න ඇත්නම්' වගේ කටහඬින් කිව්වහම ආධ්‍ය අයියා ලාවට හිනාවුණා..

" Sure Mr. Anurag.. My pleasure.. පොඩි මම ඔයාලට හමුකෙන්නම්.."

" හරි.."

රධ්‍ය අයියා ගේට එක පැත්ත බලලා ඇතින් එන අමමව පෙන්නුවහම ආධ්‍ය අයියා කලබල වෙලා වගේ ඉක්මනට අපේ මාමගෙ අතිනුත් ඇදගෙන ඇතුළට ගියා.. හරි පවු මේ කපල් එකනම්.. මුළු ලෝකෙටම හොරෙන් ලව කරනවා කියලා හෙන ගැමමෙන් හිතාගෙන ඇත්තෙ.. එව්වා කොහෙද මං ඉන්නකල්.. මෝඩ අනුකිව්වයි මෝඩ සාකිව්වයි.. රෙස්ට් ඉන් පිස් ලස්සන ආධ්‍ය අයියෙ.. අපේ මාමා අයියට මොනා කරයිද දන්නෙ නෑ..

" වරද්.. අපි ඇතුළට යමු.."

රධ්‍ය අයිසා ඇත එන අම්මලව දැක දැකත් මාව ඇදගෙන ඇතුළට යන්න
යද්දි මම එතන නැවතුනා.. එයාලගෙ අම්මා දැක්කා අනික මම ඉන්නව
කියලා මෙනන.. එහෙම යන එක හරිද.. ආන්ටි හිතයි මගේ හෙන
ලොකුකම කියලා.. බයේ හැගෙන නම වැරද්දක් කරන්න එපැයි..

" ඉන්න ආන්ටි එක්ක කතාකල්ලම යමු.. මොකද හදිසිය.."

" වරද්.. ප්ලීස් එන්න.."

ඒ එක්කම ආන්ටි අපිව දැකලා හිනාවෙඑන අපි ඉන්න පැත්තට ආවා.. දැන්
ඉතින් කොහෙ යන්නද..

" Hi Darling.."

" ආන්ටි..!!"

රධ්‍ය අයිසගෙ අම්ම ඇවිත් මට හග් එකක් දීලා කමමුලක් අල්ලල හිමිත්
මිරිකුවා.. මාව රතු වෙනවා වගේ කමමුල් වලින් අල්ලද්දි..

" It's been a long time since I saw Shaneru.. කොහොමද ඉතින්.. රධ්‍ය නම
ගෙදරදි ඔයා ගැන කියනවා.."

මම රධ්‍ය අයිසා දිහා බැලුවහම එයා ලාවට හිනාවුණා..

" හොඳින් ඉන්නවා ආන්ටි.. අම්මා කිවවා ආන්ටි කතාකලා කියලා.."

" අනේ දේදුණු.. මට කිවවා අද එන්නෙ වෙන්නෙ නෑ කියලා මම ඇහුවම.."

" ඔහ්.."

" කමක් නෑ මම ආවනෙ.. ඔය දෙන්නම බලන්න.."

" අම්මා.. අප්පව්වි එනවා.."

ඒ එක්කම රධ්‍ය අයිසගෙ අම්මා මගෙන් එහාට වුණා.. එයාගෙ මුණෙ තිබ්බ
ආධ්‍ය අයිසගෙ වගේ ලස්සන හිනාවත් නැතිවෙලා ගියා.. මම රධ්‍ය අයිසගෙ
අප්පව්වි එන දිහා බැලුවා.. මම කලින් කවමදාවත් දැකලා තිබ්බෙ නෑනෙ
මම මනුස්සයව.. ඒ බලාගන්නම තමා මමනම් පෙරුම් පුරාගෙන හිටියේ..

@Shan

මම දුර බලද්දී අපි ඉන්න පැත්තට මැදි වයසේ රඬය අයිගම පෙණුම නියන ඊටවඩා ටිකක් උස මුණෙහි නිවාටක් කියන නාමයක් නැති පිරිමි කෙනෙක් ඇවිදගෙන එනවා මම දැක්කා.. මේ ඉන්නෙ අප්පව්ව්ද.. දැක්ක පළවෙනි වතාවෙන්ම මට හිතුණා මොන වගේ වර්තයක්ද කියලා.. මුණෙහි නිවාටක් කියලා නාමයක් නැ.. උස මහන ගානට මෙන්ටෙන් කරනවා වගේ.. ඊට එකට ඉන්නවා.. වට පිට බලන්නෙ නැතුව කෙලින්ම අපි ගාවට ඇවිත් ආන්ට් ගාවින් හිටගත්තහම මම රඬය අයිගම පිටිපස්සට වුණා.. මේ මනුස්සයා දැක්කහම බය හිතෙනවා..

" රඬ!! එළියෙ මොකද කරන්නෙ.."

" අයිගා එනකල් හිටිය අප්පව්ව්.."

" ඇවිල්ලද.."

" ඔව් ඇතුළට ගියා.."

අප්පව්ව් රඬය අයිගා දිහා බලාගෙන කතාකරන ගමන් මං දිහා රවලා බලාගෙන ඉගේ ඉදන් දෙපතුළ වෙනකල්ම දෙපාරක් තුන්පාරක් හොඳට සිකැන් කරනවා මම දැක්කා.. ඔහොම බලනකොට බය හිතෙනවනෙ.. මම කැමති නැ එහෙම අපහසුතාවයක් දැනෙන විදියට බලනවට.. මට බැල්මටම ඇඬෙන්න වගේ ආවා..

" මේ කවුද.."

රඬය අයිගා පිටිපස්ස හැරිලා මගේ දිහා බලලා ආයෙම අප්පව්ව් දිහා බැලුවා..

" ඡනෙරු.. මගේ පාටනර්.."

අප්පව්ව් රඬය අයිගා දිහා ඇහිඔමක් උස්සලා මහා මරුමුස් විදියට බැලුවහම රඬය අයිගම අමමා අප්පව්ව්ගෙ අතින් ඇඳලා යන්න කතාකලා..

" පාටනර්..??"

" සිහින් පාටනර් අප්පව්ව්.."

" Do It Properly, When Introducing Someone රඬ!!"

@Shan

" සොරි.."

" මොකක්ද..!!"

අප්පව්ව් ටිකක් සැරෙන් ඇහුවහම රඬ අයියා අප්පව්ව් දිහා කෙලින් බලාගෙන ආයෙම හයිසෙන් සොරි කියලා කිව්වා..

" සොරි අප්පව්ව්.."

"

idiot

.. ඇතුළට යනවා!!"

" අපි යමු ප්ලීස්.."

අප්පව්ව් අමුතු විදියට මං දිහා බලාගෙන ඉද්දි ආන්ට් ආයෙම කතාකලා..

මම හිතලම ලාවට එයා එක්ක හිනාවුණාම එයා මං දිහා එක හිනාවකින්වත් බලන්නෙ නැතුව මෙන් ඩෝ එක දිහාවට ඇවිදගෙන යන්න පටන් ගත්තා.. රඬ අයියගෙ අමමත් හෙන අසරණ වෙලා වගේ රඬ අයියා දිහා බලාගෙන ඉඳලා මාත් එක්ක හිනාවෙලා ඒ පස්සෙන් ගියා.. රඬ අයියා මගේ අතින් අල්ලගත්තා.. අනේ මට බය හිතෙනවනෙ.. මට ගෙදර යන්න ඕන වගේ.. අපරාදෙ මම ඉවෙන්ට එක කරන්න බාරගත්තෙ.. මට තිබ්බා කලින්ම ගයනිකා මැඩමට කියලා අයිත් වෙන්න..

මගේ ඇස් අග කඳුලු පිරිගෙන පිරිගෙන එද්දි මම ඉක්මනින් ඇස් දෙක පිහාගත්තා.. මොන මගුලක්ද ඕන එකටයි එපා එකටයි හැම හු#තකටම ඇඬෙන්නෙ.. ගැනියෙක්ට වගේ..

" වරද්.. ඇතුළට යමු.."

" මම.."

රඬ අයියා ඩ්‍රෙස්ස් රූමස් තියන පැත්තට යන ස්ටේයාර්ස් නැගගෙන උඩට යද්දි මම එයාගෙ පස්සෙන් හිමි හිමින් ඇවිදගෙන ආවා.. නෙළුමපොකුණ ඉස්කෝලෙ පාවිත් එළියයි.. හැමතැනම මිනිස්සු එහෙට දුවනවා මෙහෙට

@Shan

දුවනවා.. මට ඒ හැමෝ අස්සෙන්ම දුවගෙන ගෙදර හරි මාමා ගාවට හරි යන්න හිතෙනවා.. එකපාරම තනිවෙලා වගේ දැනෙන්න ගන්නවා..

මම ඩ්‍රෙසින් රූම එක ඇතුළටයද්දි ඒකෙ මෙකප් ආටිස්ට්ලා කීපදෙනෙක් විතරයි ඉන්නෙ.. විනාඩි පහකින් ඉවෙන්ට එක පටන්ගන්නවා කියලා එනවුන්ස්මන්ට එකක් ගියා.. මම ඇතුළට ගිහින් කවුරුත් නැති තැනකින් වාඩිවෙලා එයාපොඩ්ස් දෙක එළියට අරගෙන ඒක කනේ ගහගෙන සිංදුවක් දාගෙන වොලියුම් එක සියටම වැඩි කරගත්තා.. රඬ අයිසා ජේන්න හිටියෙන් නෑ..

රඬ අයිසා කිව්ව වෙලේ ඇතුළට යන්න තිබ්බෙ.. මමත් හිටියනෙ ආන්ට්ට්ව හම්බෙන්න ඕන කියලා.. දැන් නම් මට හොඳටම තේරෙනවා ආඬ අයිසා අප්පව්ට බනින්න හේතුව.. මාර මනුස්සයෙක්නෙ.. අපේ මාමත් ඉන්නෙ ආම් එකේ තමා ඔහොම කැගහන්නෙ නෑනෙ කවදාවත් ගෙදර අයට.. ආන්ට් පව් එයා අන්තිම වෙලේ බලාගෙන ඉදපු විදියට මට හුගක් දුක හිතුණා.. මම ඕවා කල්පනා කර කර ඉද්දි රඬ අයිසා ඇවිත් මගේ එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා.. එයා හිටියෙන් හවස හිටියා වගේ සතුටින් නෙමෙයි.. මම එයාපොඩ් දෙක ගලවලා පැත්තකින් තිබ්බා..

" සොරි වරද්.. ඔයාගෙ හිත රිදුණා නේද.."

" කාගෙද.. මේ මගේ.."

"....."

" මම එහෙම රිද්දගන්නවද අනේ.. ඔයාට විකාරද.. මොකෝ අප්පව් මට බැන්නයැ.."

" Don't pretend වරද්.."

" හරි හරි.. මෙහෙමයි.."

" මම.."

" මගේ හිත රිදුණෙ අප්පව් ඔයාට කැගහුව නිසා.. මට පොඩ්ඩක් බය හිතුණා.. මම මනින්නෙ අපේ මාමගෙ මිම්මෙන් නෙ.. එයානෙ මගේ තාත්තා වගේ ඉන්නෙ.. ඒකනිසා.. පොඩ්ඩක් ඉතින් බය වුණා.."

"....."

" කෝ අනේ කතාකරන්නකෝ.."

" කියන්න.."

" මේ ඔයා මුණ පෑණිවලල්ලක් කරන් ඉන්න එපා.. ඔහොම බැනෙ සිංදු කියන්න.."

"....."

" මම ඔයාට උමමා එකක් දෙන්නම අප්පවිට්ටි හමුවුණා කියලා අමතක කරන්න ඔන හාදු.."

"....."

" මේ එන්නකෝ ඔයාට බඩඩක් කියන්න.."

මම පුටුවෙන් නැගිටලා රඬ අයියගෙ අතකින් ඇද්දා..

" මට ටිකක් පාඩුවේ ඉන්න දෙන්න වරද්.."

" පාඩුවේ ඉන්නනම් මොකටද මාත් එක්ක යාප්වුණේ.. එව්වා හරියන්නෙ නෑ පාඩුවේ ඉඳපු කාලෙ ආයෙ එන්නෙ නෑ..එන්නකෝ එන්නකෝ.."

" කොහෙද.."

" බඩඩක් කියන්න අරහෙට.."

මම ඇහේ තියන සේරම හයි අරගෙන රඬ අයියව ඇදගෙන ගිහින් කවුරුත් ඉන්නවද කියලා වටපිට බලලා අපේ ඇඳුම එල්ලලා තිබ්බ චෙන්න්ස් ස්ටෝල් එක අතුලට ගිහින් ඒකෙ දොර වහලා ඇතුළින් ලොක් කලා.. රඬ අයියා බයවෙලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම එයාව පිටිපස්සෙ තිබ්බ පුටුවෙන් බලෙන්ම ඉන්දලා එයාගෙ උකුල උඩින් කකුල් දෙක දෙපැත්තට දාලා ඉඳගෙන් කර වටේ අත් දෙක ඔතාගත්තා..

" වරද්..??"

" ඇයි...?? ඔයා අවුලින් ඉන්න ඔන නෑනෙ.. ඔයා වැරද්දක් කලේ නෑනෙ.."

" මම.."

" දැන් ඒක අමතක කල්ලා දන්න.. ඔහොම මුණ එල්ලගෙන ඉද්දි දෙන්න හිතෙනවා පුප පුපුරන්න දෙකක්.. මගුල.."

රඬ අයියා මං දිහා පොඩ්ඩක් වෙලා බලාගෙන ඉඳලා ලාවට හිනාවුණා..

" උබටනම පිස්සු බො.."

ඊටපස්සෙ එයා මාව උස්සලා උඩට කල්ලා ඉන්දුවගෙන තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" මටද.. ඒකට කමක් නෑ.. ඔයාට පිස්සු නෑනෙ.. නේද.."

" මම.."

" මම අර ජිජි හැඩ්ඩගෙ සැවෙස් කැටවෝක් එකෙන් අප්පව්විගාවට ගිහින් මෙහෙම කොණ්ඩෙ ගස්සලා කියලා එන්නද 'ඇම අ ම'ඟකින් ස්ටාර්බෝයි' කියලා.."

රඬ අයියා ඊටපස්සෙ හෙන හයිසෙන් හිනාවුණා..

" කියලා එන්න.."

" හිනාවෙලා ඉන්නවකො මුණ නිකම කැඩ්ව්ව ක්‍රීම ක්‍රැකර් එකක් කරන් ඉන්නෙ නැතුව.. මම ඉතින් ක්‍රීම ක්‍රැකර් එකට ආදරෙයිනෙ.."

" ක්‍රීම ක්‍රැකර්..??"

" ඔ ක්‍රීම ක්‍රැකර් දෙකක් අරගෙන ඒකෙ මැද්දෙන් හැපිකව චිස් කැල්ලක් තියලා කනවා.. මෙ ඒක සිරාවටම රහයි හරිද.. ඔයා මාමයිට කනවනෙ.. ඒවත් පොඩ්ඩක් දාලා කරන්න.."

" මම.."

මම රඬ අයියගෙ නළලට නළල හේත්තු කරගන්නා..

" I still love you even when there are a thousand reasons to stop everything with you Varadh.."

" I don't care if there are a million or a thousand reasons.. I won't let you stay away from me.. When you find it hard to hold on, tell me and I will hold on.."

රධ්‍ය අයිියා මාව තව තද කල්ලා බදාගෙන මගේ ඇස් දෙක දිහාම ඇස්පිය ගහන්නෙවත් නැතුව බලාගෙන හිටියා.. මම කකුල් දෙකත් දෙපැත්තට වන වන වදුරුපැටියා වගේ රධ්‍ය අයිියගෙ උකුළු උඩ ඉදගෙන හිටියා..

" ඉවෙන්ටි එකත් පටනරගෙන.. අපි යමුද කියාත් අයිියලා ඉන්න පැත්තට.. ගිහින් අර කපල් එක කොහෙද හොයාගමුද.."

" මම.. යමු.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ කමමුල් දෙක කට උල් වෙන්න දෙපැත්තෙ අල්ලලා පෙක් එකක් තියලා උකුලෙන් නැගිටලා ගිහින් දොර ඇරලා බෙල්ල දෙපැත්තට දික් කල්ලා කවුරුත් ඉන්නවද කියලා බලලා එළියට පැනගත්තා.. ටිකකින් රධ්‍ය අයිියත් ස්ටෝල් එක ඇතුළින් එළියට ආවා..

කියාත් අයිියලා ඉදගෙන හිටියේ බැල්කනි එකක.. මොකක් වුණත් මුත් ටික කොහෙ ගියත් හොඳම තැන අල්ලගන්න නම් දන්නවා.. එදත් බිග් මැව් ගිහින් වෙනම තැනකනෙ හිටියෙ.. අයානායා ආවද දන්නෙ නෑ අද.. කොතලහිබුට්ටා.. මමයි රධ්‍ය අයිියයි ශේෂ් එකේ ගිහින් අපි දෙන්නට තියලා තිබ්බ සිටස් වලින් ඉදගත්තා.. හෝල් එක පිරෙන්නම කට්ටිය ඇවිල්ලා.. සෙනුකයා ඔකෙස්ට්‍රා එක මැද්දෙ තිබ්බ පොඩ් ස්ටේෂ් එකේ මහපගයා වගේ හිටගෙන අර ස්ටික් එක එහෙටයි මෙහෙටයි වනනවා.. අයුක අයිියා වගේ වෙලා වගේ සෙනුකයගෙ පස්ස දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. සෙනුකට පහළින් ඔකෙස්ට්‍රා එකේ සර් එහෙට මෙහෙට ඇවිත් ඇවිද කන්ඩක්ට කරන්න හෙල්ප් කරනවා..

" මේ වරද්.. අර කොතේම සිටස් දෙක ඡේනවද්.."

" කෝ කොහේද්.."

" ඔය කොහෙද බං බලන්නෙ.. අර අරහෙ.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ ඔලුව හරි පැත්තට අල්ලලා හැරෙව්වහම මම බෙල්ල දික් කල්ලා පාට පාට ලයිට්ස් මැද්දෙන් කොනේම සිටි දෙකේ ඉදගෙන ඉන්නෙ කවුද කියලා අඳුනගන්න ට්‍රයි කලා.. ඔය ඉන්නෙ ලා නිල්පාට කෝටි එක.. හොඳ වෙලාවට ආධ්‍ය අයිියා අපිට අඳුනගන්න ලේසි පාටක් ඇඳන් ආවෙ.. දෙන්නත් එක්ක මුල්ලක් අල්ලන් හොඳට කියවනවද කොහෙද.. නෑ.. එක්කො අපේ මාම බනිනවද දන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයිියගෙ මුණ බලන් බනින්න පුළුවන්ද ඒත් මං අහන්නෙ.. බෑනෙ.. වෙළුපුමනායා තාන්වි අක්කා එක්ක ආවද දන්නෙත් නෑ සාගා බලන්න.. හෙන ටෝකක් දුන්නනෙ එනවා ග්‍රේට් ඔල්ඩ් බෝයි කෙනෙක් කියලා.. ඔය කිව්වට එන්නෙ නැතුවත් ඇති.. මොකෝ මම සර්ගෙ පුතායැ ඔව්වර උවමනාවෙන් එන්න.. සමයංනෙ මමත් හිතන්නෙ..

සාගා එකට හෙන ආවිස්ට්ලා තොගේකට ඉන්වයිට් කල්ලා තිබ්බා.. කාංචනා අනුරාධි අක්කා දිග කොණ්ඩෙ පද්ද පද්ද ආලේ මල් කියන දිහා බලාගෙන මම කල්පනා කලේ මම දවසක රධ්‍ය අයිියගෙ අප්පව්විගෙ මුණටම ගිහින් කියලා රධ්‍ය අයිියව පන්නගෙන අපේ ගෙදර ගෙනත් හිරකරගෙන මම එයාව බලෙන්කසාද බැඳගන්න හැටි.. එහෙම හොඳයිනෙ.. ඊටපස්සෙ ෆ්‍රිට්බෝල් වීම් එකක්වගේ ළමයි හදාගන්නවා.. එතකොට රධ්‍ය අයිියට මාව දාලා යන්න බෑනෙ.. ඔන හිතක් දරුවො ඉස්සරහා උණු වෙනවනෙ.. මම රධ්‍ය අයිියගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමමා.. හැමදේම ඉක්මනට හරියාවි..

නැත්නම් අප්පව්ව්ව දාලා රජුන්සල් බී එල් එක ගහනවා මම.. අප්පව්ව්, දිග කප්පාට කොණ්ඩයක් තියන හැඩකාර රධ්‍ය අයිියව හිරකරගෙන ඉන්නවා එක්ටැම්ගේක.. මම තමා එයාගෙ අතයි, අර ලොකු පස්සයි පතාගෙන එන කුමාරයා.. රධ්‍ය අයිියා කොණ්ඩෙ පහළට දැමමම මම උඩට නැගගෙන යද්දිම අප්පව්ව් මාව බිමට තල්ලු කල්ලා දාන්න හදනවා.. ඊටපස්සෙ එක්ටැම්ගේ රකින කියාන් මකරා මාව එයාගෙ පිටේ තියාගෙන එක්කන් යනවා.. ආයෙම මම ඇවිත් රධ්‍ය අයිියව පන්නගෙන දුර ඇත මාළිගාවක තියාගෙන පරිස්සමට බලාගන්නවා.. ගැමමක් තමා.. මම ආයෙම හැමදේම හරියයි කියන්න රධ්‍ය අයිියගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමමා..

" මොකද බං තට්ටු දාන්නෙ.."

" හැමදේම ඉක්මනට හරියාවි ඒයි.."

" මොනවද.."

" මම මකරා පිටේ ඇවිත් ඔයාව පන්නගෙන යනවා.."

" මොකක්..??"

" අ-ආ!! නෑ නෑ මොකුත් නෑ.. මම නිකම කිව්වෙ.."

සැක් හිතන ඒවා කට්ටුන් කියවෙනවා.. කාංචනා අක්කා හැඩ කෙල්ල මොකක් වුණත්.. මම දැක්කා ආගි කාංචනා අක්කව ගිලින්න වගේ ඒ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. ඊටපස්සෙ කියාන් අයිසට මොනවහරි කියනවා..

" මේ මල්ලෙ.."

" ඔ.."

" අද වහි තේත.."

" ඒ මොකද ඒ.."

" ඇයි දිනේස් සෙංකඩගල කිව්වනෙ.."

" අප්පට්ටිරි ඔව් හැබැයි.. වහිනම් තමා.."

" අද ප'තෝම කරන්න ඉන්න බෝයිස්ලා දෙන්නා කවුද.."

" ආ වෙයිට්.. ඡනෙරු මේ ඔයාලට කතාකරනවා.."

ආගි පිටපස්ස හැරිලා අපිට කතාකලා..

" මල්ලිලා රෙඩ් වෙන්න යන්න.."

" කේ.."

රඳා අයිසා අනිත් අයට ඩිස්ටර්බ් වෙන්නෙ නැතිවිදියට නැගිටලා මගේ අතිනුත් ඇදගෙන ආයෙම ඩ්‍රෙසින් රූම එකට යන්න ගියා.. අපිට ඉවෙන්ට එක තියන්න පැයක් තියෙනවා.. රඳා අයිසා මේකප් එකට එහාපැත්තෙ රූම එකට එකට ගිය නිසා මම මගේ කප්පාට ෆිට්ට් ට්‍රවුසර් එකයි වෙස්ට්

එකයි ඇදගෙන මේකස් ආවිස්ට් ගාව තිබ්බ පුටුවෙන් ඉදගන්නම ඒ අයිසා මගේ බෙල්ල වටේ සුදුපාට රෙද්දක් දාලා කොන්ඩේ පුරාම පාට පාට ක්ලිප් ගොඩක් ගහලා නළලට වැටිලා තිබ්බ සේරම කොණ්ඩේ උඩට ඉස්සුවා..

" මල්ලි ලෙන්ස් දෙක අයින් කරනවද.."

මම ඇස් දෙක කරකලා ඌ දිහා බැලුවා.. මම කවද්ද ලෙන්ස් දැමමෙ..

" ලෙන්ස්..??"

" මල්ලි ලෙන්ස් දාලා නේද ඉන්නෙ.."

" නෑ නෑ මේක මගේ නැවුරල් කලර් එක.."

මම හිනාවෙලා කිව්වහම ඒ අයිසා මගේ ඇස් දෙකට එබුණා..

" ඔහ් සොරි සොරි.. මම හිතුවෙ.."

" ඒකට කමක් නෑ.."

ඒ අයිසා පැය බාගයක් විතර මාව එහෙට මෙහෙට හරව හරව මේකස් කලා.. අඩුම තරමේ මට්ටන් මාව හරියට අඳුනගන්න බැරිවෙන විදියට.. ඇස්වල මැස්කේරා අඩලා පහලට වැක්කෙරෙනවා වගේ ඇඳලා ඇස් අගින් ස්පාර්ක් වෙන ස්ටෝන්ස් තුනක් රතුපාටින් ඇලෙව්වා.. කොණ්ඩේ අවුල් වෙන්න අවුස්සලා උඩට කල්ලා හඳලා ඇස් වලට වැටෙන්න කැලි දෙකක් පහළට කල්ලා මුස් කලා.. ඊටපස්සෙ රෝස පාට ජේන්නෙ නැති ගානට වගේ බ්ලෑස් එකක් අරගෙන පොඩ්ඩක් ටව් කල්ලා තොල් වල නැවුරල් කලර් එකට ගැලපෙන්න ලිප්ස්ටික් එකක් ගැවා.. මම කලින් මේ මගුල් ගාලන් නෑ.. අම්මගෙ වැස්ලින් ලිප් බාම එක අරගෙන හොරෙන් ගැවට..

ඊටපස්සෙ මම පුටුවෙන් නැගිටලා මුලින්ම අර ලෝන්ග් ස්ලිව්ඩ් රතුපාට සිල්ක් ඇඳුම ඇඳලා කළුපාට ස්කාෆ් එකක් බෙල්ලේ බැඳගෙන ඊට උඩින් සුදුපාට ස්ලිව් දෙකක් ෆික්ස් කරපු වෙස්ට්කෝට් එක ඇන්දහම අර අයිසා මට සපන්තුදෙක දාලා දුන්නා.. කලිසම ෆිට් නිසා නැමෙන්න බෑ.. මට හිතෙනම මේක ඉරිලා යයි කියලමයි.. ඇඳුම දෙක තුනක් ඇඳලා දාඩිය නිසා මම ඒයි එක කෙලින් ඉදගෙන සිංදුව පුක්කිස් කර කර හිටියේ.. ටිකක්

වෙලාවකින් රධ්‍ය අයි‍යා සම්පූර්ණෙන්ම ඇදලා ඉවරවෙලා එහා කාමරේ
ඉදන් මං ඉන්න පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා.. ඒ එක්කම,

මගේ හුස්ම හිරවෙලා මම මැරිලා යන්න ගියා..

රධ්‍ය අයි‍යා මගේ දිහා බලාගෙන ඇවිත් මං ගාවින් ඉඳලගෙන මුණට
එබුනා.. මම ඇස්පිල්ලම් දෙකක් ගහලා මුණ එහාට ගත්තා.. රධ්‍ය අයි‍යා
ලෙදර් ජැකර් එකක් දාලා ඊට යටින් වී නෙක් ස්ලිව්ලස් ශර්ට් එකක් ඇදලා
හිටියේ.. මුණ ඇහැ ගාවින් කතිරයක් වගේ හිටින්න පැව් එකක් හදලා
කොණ්ඩෙ එකමපැත්තකට වැටෙන්න හදලා ජෙල් කල්ලා තිබ්බා.. හෙනම
හොට්.. හොට් කියන්නේ.. මට විස්තර කරන්න තේරෙන්නැ.. මැස්කේරා
ගාලා හදපු දිග ඇහිපිහාටු නිසා එයා මාරම සෙක්සි කැරැක්ටර් එකක් වෙලා
පෙනුනේ.. මට රධ්‍ය අයි‍යාව අල්ලලා සාක්කුවෙ දාගෙන ගෙදර ගෙනිහින්
හංගන් ඉන්න හිතුණා.. මම රධ්‍ය අයි‍යා දිහා කන්න වගේ බලාගෙන ඉද්දි
එකපාරටම ඇස් දෙක කන වෙලා යන්න ෆ්ලැශ්ලයිට් එකක් වැදිලා මාව
ගැස්සිලා හරි සිහියට ආවා..

" මොකද අනේ.."

" මෙහෙ බලන්නකො පොඩ්ඩක්.."

රධ්‍ය අයි‍යා එකදිගට ෆොටෝ හය හතක්ම ක්ලිස් කරගෙන ගිහින් ෆෝන්
එක බැග් එකට දාලා වැහුවා..

" අපි ඇවිත් සෙල්ෆි එකක් ගමු.. හාද.."

" මම.."

" ඔයා ප්‍රැක්ටිස් වුණාද.."

" ඔව්.. වරද් මේ ප්ලාස්ටර් එක ගහන්නකො.."

රධ්‍ය අයි‍යා ඩෙටෝල් ප්ලාස්ටර් තුනක් අරගෙන මගේ උකුලට දැම්මා.. මම
එයාගෙ ගිවාර් ස්ට්‍රින්ග්ස් වලට තුවාල වෙච්ච ඇගිලි වලට අලුතින්
ප්ලාස්ටර් අලවලා කොල රික ගුලි කල්ලා ඩස්ටබ්න් එකට දැම්මා..

" හුහක් රිදෙනවද.. අපරාදෙනෙ ගිවාර්පික් එකක් ගන්න තිබ්බේ.."

" අවුලක් නෑ.. "

" රධ්‍ය.. පුතාලා.. ඔයාලා රෙඩ්ද.."

ගයනිකා මැඩම බැරූ බැරූව පඩිපෙළක් නැගගෙන අපි ඉඳගෙන හිටපු තැනට ඇවිත් ඉඳගත්තහම අපි නැගිට්වා..

" ඔව් මැඩම.."

" හැමදේම මතකයිනෙ නේද.. හුහක් ටෙන්ගන් වෙන්න එපා.. ඔයාලා දෙන්නා විතරක් ස්ටේජ් එකේ ඉන්නවා කියලා හිතන්න.. ටෙක් ඉට් රීසි.. අයි බ්ලිව් ඉන් යූ ටු.."

" තැන්ක් යූ මැඩම.."

මැඩම අපි දෙන්නගෙ පිටට තට්ටුවක් දාලා බැක්ස්ටේජ් එකට යන්න කීවා.. රධ්‍ය අයිසා මගේ අතකින් අල්ලලා තද කල්ලා අතෑරියා.. හරියට කලබල වෙන්න එපා කියන්න වගේ.. කියලා එයා ස්ටේජ් එකට පහළින් තියන හෝල්වේ එකෙන් එහාපැත්තට ගියා.. මම පපුවට දෙතුන්පාරක් ගහගෙන මාවම සන්සුන් කරගන්න ට්‍රයි කලා.. කොච්චර ස්ටේජ්ස් වල ඉඳලා තිබ්බත් හිතට බය හිතෙනවනෙ.. මම කර්ටන් එක මැත් කල්ලා ස්ටේජ් එක පැත්ත බැලුවා.. කර්ටන් එක ක්ලෝස් කරන්න හදන්නෙ..

මම මයික් එක හරියට කනේ රඳවගෙන කර්ටන් එක වැහුණට පස්සෙ ස්ටේජ් එක මැද්දෙන් ඉස්සරහම කර්ටන් දෙක අතරට ගියා.. සෙනුක ඒ බ්‍රේක් එකේදි මං ගාවට දුවගෙන ඇවිල්ලා පිටට තට්ටු කල්ලා පපුවට පාරක් ගැහුවා..

" හරියට කරහන්.. අවුලක් නෑ හරිද.."

සෙනුකයා ආයෙම වතුර ටිකක් බිලා ඒකා ඉන්න තැනට ගියා.. ස්ටේජ් එක පුරාවටම ඒ විනාඩි දෙක තුනට කැන්ඩල්ස් තියපු ස්ටැන්ඩ් තියලා ඩෙකරේට් කලා.. මැද්දේ ස්ටැන්ඩ් එකක් උසට තියලා ඒකට ගිටාර් එකක් හේන්තු කල්ලා තියෙනවා.. මම හෙන ලොකු හුස්මක් අරගෙන හිමිත් හිමිත් ඒක පහලට පහලට දැමමා..

" 1.. 2.. 3.. 4.."

කර්ටන් එක ඔපන් වුණා.. මම මම ඉඳපු තැනට මුල ඔඩියන්ස් එකම
පේනවා.. හැමෝම බලාගෙන ඉන්නවා.. මම මගේ මයික් එක ඔන්
කරගත්තා.. බැක්ග්‍රවුන්ඩ් එකෙන් ඇහෙන නැහෙන මියුසික් එකක් යඳ්දි මම
ගානට නවපු සර්විසට එක අතේ දාගෙන හැමදේම එපාවෙලා ගියපු චේටර්
කෙනෙක් වගේ ස්ටේජ් එක මැද්දට ඇවිදගෙන එඳ්දි මගේ ෆ්‍රිස්ටේප්ස්
වලට මැව් වෙන සවුන්ඩ් ඉගෙක්ට එකක් බැක්ග්‍රවුන්ඩ් එකෙන් ප්ලේ
වුණා.. රඟ අයිසා විසිල් කරගෙන මගේ දිහාට ඇවිදගෙන ආවා.. එයාගෙ
මුනෙන් පෙණුනේ හරිම සැහැල්ලු කොල්ලෙක්ගෙ පෙනුමක්.. මාරම
ලස්සනයි.. එහෙම ඇවිත් මගේ ඇහේ ලාවට හැප්පුණා.. මගේ අතින්
ලේන්සුව බිමට වැටුණා.. මම ටිකක් දුර ගිහිනි ස්පොට් ලයිට් එක ගාව
නතරවෙලා එයා දිහා හැරිලා බලද්දි එයා නැමිලා ලේන්සුව ඇහිද ගත්තා..

" No veo la hora de verte otra vez.."

" ¿Te gustaría salir conmigo?.."

ඒ එක්කම ඔඩියන්ස් එකේ ස්ටේජ් එකේ ලයිට්ස් ඔෆ් වුණා.. මම දුවගෙන
ගිහිනි උඩ ඇදුම ගලවලා විසික් කල්ලා ස්කෑෆ් එක හදාගෙන ශර්ට් එක
උඩට ඇදලා ඒකෙ පැත්තක් විතරක් කලිසමට යටවෙන්න හදාගත්තා..
හරියටම විනාඩියක් මියුසික් බ්‍රේක් එක ප්ලේ වුණා.. කනේ රඳවලා තිබ්බ
මයික් එක ගලවලා අතින් මයික් එක අතට අරගෙන ඒක ඔන් කරගත්තා..

" I love it when you call me señorita

I wish I could pretend I didn't need ya

But every touch is ooh, la-la-la

It's true, la-la-la

Ooh, I should be running

Ooh, you keep me coming for ya.."

මම ස්ටේජ් එක මැද්දට ස්පොට් ලයිට් එක දිගේ ඇවිදගෙන යඳ්දි රඟ
අයිසගෙ කැල්ල එනකොට එයා ඉඳගෙන ඉඳපු ස්ටුල් එකේ ස්පොට් ලයිට්
එකේ බ්‍රයිට්නස් වැඩිවුණා..

@Shan

" Land in Miami

The air was hot from summer rain

Sweat dripping off me

Before I even knew her name, la-la-la

It felt like ooh, la-la-la

Yeah, no

Sapphire moonlight

We danced for hours in the sand

Tequila sunrise

Her body fit right in my hands, la-la-la

It felt like ooh, la-la-la, yeah.."

මම එයාගෙ කැල්ල පටන්ගන්නහම මයික් එක එනන තිබ්බ ස්ටෑන්ඩ් එකේ
රදවලා ඒක අත් දෙකින්ම අල්ලගත්තා..

" I love it when you call me señorita

I wish I could pretend I didn't need ya

But every touch is ooh, la-la-la

It's true, la-la-la

Ooh, I should be running

Ooh, you know I love it when you call me señorita

I wish it wasn't so damn hard to leave ya

But every touch is ooh, la-la-la

It's true, la-la-la

Ooh, I should be running

Ooh, you keep me coming for ya.."

රඳා අයියා මම සිනිග් කරද්දි ගිටාර් එක ප්ලේ කරන ගමන් වෙලාවකට ම.
දිහා බලලා හිනාවෙනවා.. එතකොට මට ඉබේම හිනායනවා.. ඊළඟ
කොටසෙදි මම මයික් එක ස්ටෑන්ඩ් එකෙන් ගලවලා අතට ගත්තා..

" Locked in the hotel

There's just some things that never change

You say we're just friends

But friends don't know the way you taste, la-la-la

'Cause you know it's been a long time coming

Don't you let me fall, oh.."

මම රඳා අයියාගෙ උරහිස අල්ලගෙන එයාගෙ වටෙන් ඇවිදගෙන ගිහින්
එයාගෙ පිටට හේතීතු වුණා..

" Ooh, when your lips undress me

Hooked on your tongue

Ooh, love, your kiss is deadly

Don't stop..

I love it when you call me señorita

I wish I could pretend I didn't need ya

@Shan

But every touch is ooh, la-la-la

It's true, la-la-la

Ooh, I should be running

Ooh, you know I love it when you call me señorita

I wish it wasn't so damn hard to leave ya

But every touch is ooh, la-la-la

It's true, la-la-la (true, la-la)

Ooh, I should be running

Ooh, you keep me coming for ya.."

රඳා අයියා ගිවාර් එක පැත්තකින් නියලා මයික් එක ගලවලා අතට අරගෙන
මගේ පැත්ත හැරුණා.. මමත් හිටියේ එයාගේ පැත්ත හැරිලා.. එයාගේ පපුව
දිගේ දාඩිය බේරෙනවා.. ලයිට්ස් වලට දිලිසෙනවා..

" All along I've been coming for ya (for ya)

And I hope it meant something to ya (ooh)

Call my name, I'll be coming for ya

Coming for ya, coming for ya, coming for ya.."

" For ya

For ya (oh,

he

loves it when I call)

For ya.."

@Shan

අන්තිම කැල්ලෙදි එයාට තිබ්බෙ මගේ බෙල්ලෙ තිබ්බ කඵපාට ස්කෘත් එක ගලවලා ගන්න..

" Ooh, I should be running

Ooh, you keep me coming for ya.."

එයා මගේ ස්කෘත් එක ගලවලා අතට අරගෙන සිංදුවේ එන්ඩ් එකට ආවහම මුලු ඔඩියන්ස් එකම මාරම හයිසෙන් වියර් කරන්න පටන්ගත්තා.. මාරම හයිසෙන්.. ඉස්සරහා ඉදගෙන ඉදපු ප්‍රින්සිපල් සර් අත දෙක උස්සලා ක්ලැප් කරනවා මම දැක්කා.. අපි දෙන්නා අත් දෙක අල්ලගෙන ඔලුව නමලා හැමෝටම බොව් කල්ලා ස්ටේජ් කර්ටන් එක ක්ලෝස් වුණාට පස්සෙ බැක්ස්ටේජ් එකට ගියා.. සෙනුකයා මට තමබසප් එකක් දීලා කට උල් කල්ලා කිස් එකක් දුන්නා.. අපි බැක්ස්ටේජ් ගියා විතරයි ඊස්ටර්න් මියුසික් සර් අපි දෙන්නව බදාගෙන හෙන වර්ණනා ගොඩක් කිව්වා.. කොහොමහරි හැමෝම අපි දෙන්නගෙ අයිකනික් ප'ගෝම එකෙන් පස්සෙ ඇවිත් අපිට විශ් කලා.. මොකද ඉස්කෝලෙන්ම තියෙන්නෙ සිහින් ඉවෙන්ට් පොඩ්ඩයිනෙ.. අනිත් ඔක්කොම කරන්නෙ ඉන්වයිටඩ් ආටිස්ට්ලා..

ඉතින් කොහොමහරි ඒක හරියට කරපු නිසා හිතට මාරම සතුටුයි.. ලොකු බරක් නිදහස්වුණා වගේ හිතේ තිබ්බ.. මම අර සිල්ක් ශර්ට් එකට දාඩිය නිසා උඩ බටන් දෙකක් ඇරගෙන කොලේකින් පවන් ගහගත්තා..

" You did it well Varadh.."

" You too.. you are really cool.. ඒක ස්ටේජ් එක නොවුණනම් මම ඔයාව බදාගෙන උමමා එකක් දෙනවා ඒයි.."

ඒ එක්කම වෙස්ට් කෝට් එකත් ගලවලා අතේ දාගෙන අපි දිහාවට දුවගෙන ආවේ සෙනුකයා.. ඌ දුවගෙන දුවගෙන ඇවිත් මගෙයි රඳා අයිසගෙයි ඇහට පැන්නා..

" අඩෝ ෂනෙරුවා...!!ඒකනම් සිරාවට පට්ට ඔයි.. ජස්ට් වාව.."

" අමමෝ උඹ බරයි යකෝ.."

@Shan

මම සෙනුකයව අල්ලා බිමින් තිබ්බා..

" මගේ අත් දෙකත් කකියනවා බ.."

" අතගාන්නද.."

" හා.."

සෙනුකයා මං ගාව තිබ්බ ස්වල් එකෙන් ඉදගන්නා.. ඒ එක්කම අපි ඉදගෙන හිටපු රූම එකේ දොර ඇරුණා.. මම හිතුවේ ගයනිකා මැඩම වෙන්න ඇති කියලා.. ඒත් අපි ඉදගෙන හිටපු දිහාට බර අඩි තිය තිය වෙගෙන ඇවිදගෙන ආවෙ,

" අප්පව්වි.."

" තමුන්ගෙ අයියට මේ දැන්ම මෙනෙත්ත එන්න කියනවා.. යනවා..!!"

" ඒත්-"

" රඳව!!!"

සමාවෙන්න ළමයිනේ.. මට ඊයෙ කතාව දෙන්න බැරිවුණානෙ හවස කාස් ගිහින් ගෙදර එද්දි පරක්කු වුණා.. ඊටපස්සෙ කතාව ලිය ලිය ඉද්දි නින්ද ගියා.. ඉමහි ඉමහි..

ආධ්‍ය ප්‍රතා ලෙජට් ද වැට..

වචන හයදාහක් ලිව්වා දළඹුහටයිනි.. මේ ඇත්තිට කමෙන්ටුවක් දාගෙන යමින..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ආ තව බඩඩක් තියෙනවා කියන්න.. මේ ස්ටෝරි එක නොන්ගික් විදියට කියවන මගේ ආදරණීය දළඹු කොල්ලෙක් මට එයා ඉමැජින් කරගෙන ඉන්න විදියේ ෆොටෝස් ටිකක් එව්වා.. කීපදෙනෙක්ගෙ විතරයි හරින..

මනෙරු(ඇස් දෙක දුඹුරු කියලා හිතාගන්න)

සෙනුක

දේව

ආධ්‍ය

කෝව එදිරිමාන්න

තැන්ක් යු සෝ මව් කොමලො..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ඩිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නැ..

99 කොටස

"අයියෙ මේ අහන්නකො.. එහෙම මොකුත් වෙන්නෙ නෑ.. අපි ගිහිනි එයා සිට එකේ ඉන්නවනම් කතාකරමු.. එව්වරයි.. හරිදෑ.."

"අප්පව්ව් මාමව දැක්කද දන්නෙ නෑ වරද්.."

"නෑ නෑ මෙව්වර ගොඩක් අස්සෙ දකින්න විදියක් නෑ.. මට ගුවර්.. ප්ලීස් කලබල වෙන්නෙ නැතුව අපි හොයමුකො.."

රඳය අයියා ඇවිත් ඩ්‍රෙස්සින් රූම එකේ කැගහලා බමබුවක් නටපු නිසා පැත්තක හිටිය සෙනුකයන් හොඳටම බය වුණා.. ඊටපස්සෙ රඳය අයියා ආර්‍ය අයියා හමුවෙන්න පහළට ගියා.. මේ අප්පව්ව් කියන මනුස්සයා එක මොහොතකට හොඳින් කතාකරන්නෙ නෑනෙ.. ආර්‍ය අයියාට කතාකරන්නෙ තමුන්ගෙ අයියා කියලා.. එදා අර ගමේ පන්සලේ ඉද්දින් ෆෝන් එකෙන් කතාකලේ එහෙමයි.. යකෝ තමන්ගෙ පුතාට මේ මනුස්සයා කතාකරන්න දන්නෙ නෑනෙ.. මමපා දවසක මට දෙකක් කියන්න හමුවුනොත්නම් කියනවා අප්පව්ව්ට කන් දෙකේ ඇහිලි ගහගන්න..

මමයි රඳය අයියයි ආර්‍ය අයියා ඉඳපු සිට එක ගාව තිබ්බ එක්සිට ඩෝ එකෙන් ඇතුළට ගිහිනි එයාලා සිට එකේ ඉන්නවද බැලුවා.. මට කප්වර නිසා එව්වරම පෙනුනෙ නෑ.. අනික රඳය අයියා මගේ ඉස්සරහා නිසා මගේ දර්ශනපථයම එයා වහගෙන තිබ්බේ.. රඳය අයියා තප්පර පහක් විතර එහෙට මෙහෙට වෙලා අයියා ඉන්නවද බලලා මාවත් ඇඳගෙන එළියට ගියා..

"අයියා සිට එකේ නෑනෙ.."

"මොකක්..??"

"ඔව්.."

"කෝල් එකක් ගන්න කෝල් එකක්.."

රඳා අයියා කලබලෙන් ගෝන් එක අරගෙන දෙපාරක් තුන්පාරක්ම පාස්වර්ඩ් එකත් වරද්දගෙන අයියට කෝල් එකක් ගත්තා..

" ආන්සර් කරන්නෙ නැද්ද.."

" නෑනෙ.. වරද්ද මොකද කරන්නෙ.."

" අහන්නකො.. ඔයා එළියට ගිහින් බලන්න පාකින් ලොට් එකේ අයියගෙ කාර් එක තියද කියලා.. මම ඇතුළේ ඉන්නවද බලන්නම.. හරිද.."

" හම්බුණොත් මට කෝල් එකක් දෙන්න ඉක්මනට.."

මම අපේ මාමට කෝල් එකක් අරගෙන ඒක කනේ තියාගෙන කෝකටත් ආයෙම එයාලා හිටි තැනට එබ්ලා බැලුවා.. ආධ්‍ය අයියන් නෑ මාමත් නෑ.. කොහෙ ගියාද මන්ද.. මට එකපාරට යන්න තැනක් මතක් වෙන්නෙත් නෑ.. මම බැල්කනි වලින් පහලට එබ් එබ් හොයන්න ඔන හැමතැනම ඒ හරියේ බැලුවා.. මෙකන් හෙන විසාලයිනෙ තනි මට හොයන්නත් බෑ.. අන්නිමේ මම කොහොමහරි වොශාම එක හොයාගත්තා.. ඒක තිබ්බෙ පහළ.. කවුරුත්ම හිටියෙ නැති නිසා මම ගෝන් එකත් සාක්කුවෙ ගහගෙන සද්දයක් නැතිවෙන්න වොශාම එකේ දොර ගාවට ගිහින් අරිනවද නැද්ද කියලා කල්පනා කලා.. මුත් දෙන්නා ඇතුළෙ මොන මගුලක් නටනවද දන්නෙ නෑනෙ හිටියොත්..

ඒත් වැඩිවෙලා වොශාම එක ගාව ඉන්න බැරි නිසා මම ශේප් එකේ දොර ලාවට ඇරලා බෙල්ල දාලා බැලුවා.. දෙයියො බැලුවා වගේ ඇරිය ගමන්ම ස්ටෝල්ස් පේන්නෙ නෑ.. එතන බිත්තියක් තිබ්බේ.. මම බිත්තියට පිට තියාගෙන හිමිහිට ඇද්ලා ගිහිල්ලා බිත්ති දාරෙන් ඇහැ දාලා බැලුවා.. ආධ්‍ය අයියා සිත්ක් එකට පහත්වෙගෙන ඉන්නවා.. අපේ මාමා ආධ්‍ය අයියගෙ ලා නිල් පාට කෝට් එක අතේ පටලගෙන ආධ්‍ය අයියගෙ පිට දිගට අතගානවා..

" ඔයාට හුහක් අමාරුද.."

" මට-වතුර -අනු.."

" අපි හොස්පිටල් යමු සාකි.. පිස්සු නටන්න ලැස්තිවෙන්න එපා.."

" එහෙම අමාරුවක් නෑ..අහ්-මගෙ ඉන්හෙලර් එක අරන් දෙන්න.. කෝටි පොකට් එකේ.."

" ඔයා බලිඩ් වෙනවා .."

" ආ..??"

" ඔය.. කෝ මෙහෙට හැරෙන්න පිහිදන්න.. මොනවද ළමයෝ මේ කරගන්නෙ.."

" මගේ පපුව කැක්කුමයි අනූ.. මට ගෙදර යන්න ඕන.."

" අර අපායට යන්න.. මගෙන් කුණුහර්ප අහගන්නෙ නැතුව මේ පැත්ත හැරෙනවා..!!"

මාමා ආධ්‍ය අයිියව ඇහට වාරු කරගෙන පේපර් රිගු එකකින් මුණ පිහිදුමමා.. එතකොටයි මම ආධ්‍ය අයිියගෙ මුණ කණ්ණාඩියෙන් දැක්කෙ.. එයාගෙ නහයෙන් ලේ ගලාගෙන යනවා.. ගිහින් අර සුදුපාට ඇඳුමට වැටිලා ඒකෙන් තැනින් තැන ලේ බිංදු පැල්ලම් හැඳිලා..

" මම කොහෙද යන්නෙ.. මට බෑ දෙයියනේ මෙහෙම ජීවත් වෙන්න.. එක්කො මට මැරෙන්න දෙන්න අනූ.. මගේ ඔලුව පැලෙන්න රිදෙනවා.."

" අපි හොස්පිටල් යමු.. මට තව මොකුත් අහන්න ඕන නෑ.."

" අප්පව්ව් දැනගත්තොත් මාව මරාවි.. අනේ මම මොකද කරන්නෙ.."

ආධ්‍ය අයිියා මාමගෙ බ්ලෙසර් එක අත් දෙකට ගුලි කරගෙන මාමගෙ පපුවෙන් ඔලුව නියාගත්තා.. එයා සුදුමැලි වෙලා ගිහිල්ලා.. මෙව්වර දවසක්ම හිනාවෙලා ලස්සනට ඉඳපු ආධ්‍ය අයිියගෙ ලස්සන මුණ අස්සෙ හැගිව්ව් විරූපී දුක හිතෙන මුණ මම දැක්කෙ ඒ වෙලාවෙයි..

" මොකුත් කරන්නෙ නෑ.. මෙ දැන් හොස්පිටල් එන්න ඕන.. ඉතුරුවක මම බලාගන්නම.."

" ඔයා අප්පව්ව් එක්ක රණ්ඩු වෙන්න යන්න එපා ප්ලීස්.."

" රණ්ඩු කරන්නෙ නෑ.. මම කියන දේ අහන්නකො.. දැන් යමු.."

@Shan

" අද කලින් පොඩ්වත් අරගෙන යන්න හිටියේ අනු.. මම ඔයාට කිව්වෙ, මට ගෙදරින් ප්‍රපෝසල් එකක් ගෙනාවා කියලා.. ඩිනර් එකට ගියේ නැතිවුණොත් අප්පව්ව් මාව නොමර අමරාවි.. අහ්- අන්නිමට මගෙ පොඩ්එකා රණ්ඩුවලට පැටලෙනවා.. ප්ලීස් අනු.. මම කියන දේ පොඩ්ඩකට අහන්නකො.. මම අදට යන්නම්.. මට එහෙම ලොකු අමාරුවක් නෑ.."

" තමුසෙගෙ ඔය අප්පව්ව් කියන එකා නිසා මට උඹව එකපාරකුත් නැතිවුණා ශාකය.. ඔන දෙයක් කරගනිත්.. මට උඹට මේවා හැමදාම පැහැදිලි කල්ලා පිස්සු හැදිලා ඉන්නෙ.."

ආධ්‍ය අයියා එහෙමම බිමට කඩාගෙන වැටෙන්න ගිහින් මාමට වාරු වෙලා අර ඉන්හෙලර් එක කටට තියලා එකපාරක් ප්‍රෙස් කලා.. මාමා ආධ්‍ය අයියා දිහා අසරණ විදියට බලාගෙන ඉදලා ආධ්‍ය අයියව තුරුල් කරගෙන ඔලුවට තොල් තදකරගෙන ඉදියා මම දැක්කා.. මීට කලින් මම ජීවිතේ කිසිම දවසක මාමගෙ ඇස් වල කඳුලු තියනවා දැකලා නෑ.. ඒ වුණාට මම අද දැක්කා.. මාමගෙ ඇස් වලින් කඳුලු කැට දෙක තුනක් දිලිසිගෙන කමමුල් වලින් පල්ලම් බහිනවා.. මගේ පපුව ගැහෙනවා එකසිය ගානට.. ආධ්‍ය අයියට මොකක්ද තියන ප්‍රශ්නෙ කියලා මම දන්නෙ නෑ.. ඒත් හිතට හොඳ හැගීමක් දැනෙන්නෙත් නෑ.. මම රධ්‍ය අයියට මැසේජ් එකක් දැමමා ආධ්‍ය අයියව හමුවුණා කියලා..

" මාත් එක්ක කේන්ති ගන්න එපා.."

" ඔයා එක්ක කේන්තියක් නෑ.. දැන් ඔයාට යන්නම ඔනද.."

" ඔව්.. පොඩ් බයවෙලා ඇති මාව හොයන්න ගිහින්.. මට කෝට් එක දෙන්න.."

" ඒ දෙන්නා අපි ගැන මොනවහරි දන්නවද.."

" නෑ.. එයාලා දන්නෙ නෑ.."

" හෙට මාත් එක්ක ඔයාගෙ කවුන්සිලර්ව හමුවෙන්න යන්න ඔන.. තේරුණානෙ.."

" මම එන්නම්.. දැන් මට යන්න දෙන්නකො.."

ආධ්‍ය අයියා හිනාවෙලා මාමගෙන් එහාට වෙලා කෝට් එක ඇඳගත්තා..
මාමා බිත්තියට හේත්තුවෙලා ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන හිටියා..

" සාකි.. ඇයි මට ඔයා කලින් ඩිප්‍රෙශන් ගැන කිව්වෙ නැත්තෙ.."

" කියන්න කාලයක් වුණේ නෑනෙ.. අපි කතාකරන්න ගත්තෙත් මේ ළහඳි
නෙ.."

" මහ පුදුම ලොකුකමක් තියෙන්නෙ මුගේ.. දෙන්න හිතයි.."

අපේ මාමා ආධ්‍ය අයියට දෙකක් දෙන්න වගේ ගිහින් අත උස්සලා දෙකක්
රැව්වහම ආධ්‍ය අයියා හිනාවෙලා මුණ පිහිදගෙන ලිප් බාම් එකක් අරගෙන
සුදුමැලි වෙලා තිබ්බ තොල් වල ගාගෙන තව මොනවද පවුඩර් වගේ එකක්
මුණ තැනින් තැන ටව්-අප් කරගත්තා..

" ගිහින් මට ටෙක්ස්ට් කරන්න.. ඔයාට යන්න ඕනමනෙ.."

" මම ඉතින් ගියා කියලා ඒ කෙල්ලව බේනවයැ.. හෙට හම්බෙමු.."

" මම.."

ආධ්‍ය අයියා එන්න බෑග් එක අරගෙන මාමගෙ මුණ හරියට ලං වෙද්දීම මම
හරි සිහියට ඇවිත් පටාර් ගාලා දොරෙන් පැනලා උඩට දිව්වා.. මම යද්දි
රඳ්‍ය අයියා මේන් ඩෝ එකෙන් එළියේ සාක්කුවට අත් දෙකත් ඔබාගෙන
මම එන දිහා කලබලෙන් බලාගෙන ඉන්නවා..

" කෝ වරද් අයියා..??"

" එයා ඉන්නවා.. අහන්නකො අද අයියට ප්‍රපෝස් කරපු කෙල්ලෙක්
බලන්න ඔයාලා ඩිනර් එකට යනවද.."

" මම ඒ ගැන දන්නෙ නම් නෑ.."

" ඔව් ඔව් අද යනවා.. තව ටිකකින් ආධ්‍ය අයියා ඒව්.. එයා අසනීපෙන්
ඉන්නෙ.. ප්ලීස් අයියව තනි කරන්න එපා.. එයා ගාවින්න ඉන්න.."

" අ-අයියට මොකද වරද්.."

රධ්‍ය අයිියගෙ ඇස් වල එක තප්පරේට කඳුලු පිරෙනවා මම දැක්කා..

" දැන් ඔක්කොම කියන්න බෑ.. ඔයා අයිියා ගාවට යන්නකො.. මම මාමව හමබෙන්න යනවා.."

" හරි.."

මම ආපස්සට දුවගෙන දුවගෙන මාමව හමබෙන පාරේ හිටගෙන හිටියා.. රධ්‍ය අයිියා අප්පව්ව්ලා ඉඳපු ඩ්‍රෙස්සින් රූම එක පැත්තට ගියා.. ටිකකින් අපේ මාමා ඇත එනවා දැක්කහම මම මාමා ගාවට දුවගෙන ගියා..

" මොකද කොල්ලො.."

" කොහෙද අනේ යන්නෙ..මම හැමතැනම ඔයාව හෙව්වා.."

" මම පොඩි කෝල් එකක් ගන්න ගියා අර හරියට.. දැන් ගෙදර යනවද.."

" සෙනුකත් ඉන්නවනෙ.. මම ඉන්නවා.."

" මම.."

" මාමෙ මට මාමගෙ ෆෝන් වාජ්ජ් එක දෙන්නකො හදිස්සියකට.."

" දැන්..?? යාළුවෙක්ගෙන් ඉල්ලගනින් බෑ.."

" අනේ මාමගෙ එක දෙන්නකො.. වැඩි දුර නෑනෙ මෙනනනෙ පාකින් එක.."

" පුදුම වදයක් උඹගෙන් නම් තියෙන්නෙ.."

" අනේ.. ඉක්මනට එන්න හොඳේ.."

මම ආධ්‍ය අයිියගෙ අප්පව්ව් ටිකකින් මේ හරියට එන්න කලින් මාමව කාර් එකට යවලා සෙනුකයව හමබෙන්න ඩ්‍රෙස්සින් රූම එකට ආවා.. එද්දී අප්පව්ව් ආධ්‍ය අයිියට බනිනවා.. සෙනුකත් රූම එකේ හිටියා.. ඌ එයාපොඩි දෙකක් ගහගෙන හෙන අපහසුවෙන් වගේ පැත්තකට වෙලා ඉන්නවා.. මම ශේප් එකේ සෙනුක ගාවට ගියා.. සෙනුක මට ඇස් වලින් අප්පව්ව්ව පෙන්නලා මුණ ඇඳකරගත්තා..

" එතනත් ගිහින් ගැණියෙක් වගේ හැසිරෙන්නෙ නැතුව කොන්ද කෙළින් නියාගෙන පිරිමියෙක් වගේ ඉන්නවා.."

" සොරි අප්පව්ව.."

" සොරි..?? නටන්න ඕන නාඩගම් සේරම නටලා තව සොරි කියන්නත් එනවද.."

" අප්පව්ව.. අයියා මොකුත් කල්ලා නැතුව බනින්න එපා..!!"

අප්පව්ව ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන ඉඳලා රධ්‍ය අයියා දිහා රවලා බැලුවා..

" රධ්‍ය.. තමුත් ගැනත් මම හොඳට බලාගෙන ඉන්නෙ.. දැන් කටගහගෙනත් එනවද..!!!"

" අප්පව්ව් කැගහන්න එපා.. කට්ටිය ඉන්නවා.. ප්ලීස් පොඩ්.. අපි යමු අම්මා එළියෙ ඉන්නවා.."

" ආධ්‍ය!! මේ ප්‍රපෝසල් එකත් තමුත් රිජෙක්ට් කළොත් ලැස්තිවෙලා ඉන්නවා.. මම කරන දේ බලාගන්න.."

" අප්පව්ව්..!! අයියට කැගහන්න ගත්තොත් මම අයියව අරගෙන ගෙදර යනවා!!!"

රධ්‍ය අයියා ආධ්‍ය අයියාගෙ අහින් ඇඳගෙන කාමරෙන් එළියට ගියාම අප්පව්ව් මං දිහා උඩ ඉඳන් පල්ලෙහාට බලලා කාමරෙන් එළියට ගියාම සෙනුකයා එයාපොඩ්ස් දෙක ගලවලා පැත්තකින් තිබ්බා..

" අම්මෝ බං.. එළියට පැනගන්න විදියක් නැතුව මම මේ හිටියෙ.."

" ඔලුවත් කකියන්න ගත්තා.."

" මේ ගනෙරු.. අඩෝ උඹට බය නැද්ද යකෝ.. මගේ පපුවත් ගැහෙනවා ඒ මනුස්සයා උඹ දිහා බැලුව හැටි මතක් වෙලා.."

" අනේ මන්දා බං.. මට තේරෙන්නෙත් නෑ.."

" උඹ දැන් යන්නද..??"

" මම.. උඹ තාම ප'තෝම කල්ලන් නෑනෙ.. ඉන්නම.."

" එහෙම අවුලක් නෑ බං.. රඬ අයියන් ගියානෙ.."

" පිස්සුද හු#තො මම ඉන්නම.. කොහ්මත් ඔකෙස්ට්‍රා එකේ වඩ
ඉවරවෙනකල් උඹට එන්න බෑනෙ.. මෙහෙම ඉමු.."

" හරි එහෙනම.."

සෙනුක නැගිටලා එළියට ගියාම මම මගේ බෑග් එකට ඇඳුනුයි අනිත්
දේවලයි සේරම දාගෙන රඬ අයියට මැසේස් එකක් තිබ්බා මම මේක ඉවර
වෙලාම ගෙදර යනවා කියලා.. සාගා එකම එපාවෙලා ගියා.. ආයෙ
කවදාවත් නොඑන්න තරමට.. අපරාදෙ කලින් රඬ අයියගෙ හිත හඳුනා එක
අප්පව්ව් ඇවිත් කාලා දැම්මා.. අපි බෙහෙත් දාන්න දාන්න අපව්ව් ඇවිත්
රඬ අයියගෙයි ආඬ අයියගෙයි හිත් වල තුවාල පාරලා යනවා.. මට
තේරෙන්නෑ මොනවා කරන්නද කියලා..

අද සෙනුකයගෙ අමමලගෙ ඉස්කෝලෙන් අනද ප්‍රතිභා තියන නිසා ආන්ටි
සෙනුකගෙ ප'තෝන් එකට ඉඳලා ආයෙම ඒ ඉස්කෝලෙට යනවා කිව්වලු..
ආයෙ මෙහෙ එන්න ඔන නෑනෙ සෙනුකව ගන්න.. දැන් රූ වෙලානෙ..
සෙනුක වැඩ ඉවර වුනාම අපි එක්ක යන්න හිටියා.. අමමලා එහෙමම
ආනන්දෙ ඉඳලා ගෙදර යනවා කියලා කිව්වා.. එහෙම ලේසියි..
සෙනුකයගෙ ප'තෝමන්ස් එක තිබ්බෙ අන්තිමටම.. ඒක ට්‍රැඩිගනල් විදියට
තිබ්බ එකක් නිසා ගින්නේ වගේ නැගලා ගියා.. ඒවගෙන් පස්සෙ ළා අපේ
ඉස්කෝලෙ මියුසික් ක්ලබ් එක වෙනුවෙන් කරපු කියපු දේවල් වලට අගය
කිරීමක් විදියට සෙනුකගෙ මියුසික් මාස්ටර් ස්ටේජ් එකේදි සෙනුක ගැන
කිව්වා.. ළා මියුසික් වලින් අපිට හිතාගන්නවත් බැරි තරම ඉස්සරහට ගිහිත්
ඉවර එකෙක් ඇත්තටම.. ඒ ටැලන්ට් එකට අපිට කිට්ටු වෙන්නවත් බෑ..
මම හිතන්නෙ නෑ අපේ ඉස්කෝලෙ ආට් එකේවත් එව්වරට හදාරපු
කෙනෙක් ඉන්නවා කියලා.. ඒවගෙන් පස්සෙ ඔකෙස්ට්‍රා එකේ කට්ටියත්
වැඩ ඉවර කල්ලා හිටපු අයටත් බායි කියලා අපි මාමා එක්ක ගෙදර එන්න
ලැස්ති වුණා..

අපි එළියට ඇවිත් මාමගෙ කාර් එක ගාවට යද්දි මාමා අපි එනකල්
බලාගෙන ඉන්නවා.. අපි දෙන්න බෑග් ටිකක් ඩිකි එකෙන් දාගෙන
පිටිපස්සෙන් නැග්ගා.. සෙනුක අපේ මාමව දන්නවා.. මාමා මගේ

පේරන්ට්ස් මිටින් එනවනෙ ඒ කාලෙ නාරාහේන්පිට වැඩ කරද්දි.. අනික සෙනුකයා අපේ ගෙදර නොදන්න එකෙක් නෑ.. ඌ තමයි මට කිට්ටුම..

" අංකල් දේව්.. අමමෝ හුභ කාලෙකින්.."

" සෙනුක පුතා.. කොහොමද කොල්ලො ඉතින්.."

" හොඳින් ඉන්නවා අංකල්.. අංකල්ට කොහොමද.."

" අපිත් හොඳින් ඉන්නවා.. ඉස්කෝලෙ ඩිපියුටි ගේමස් කැප්ටන්ලු නේද."

" අමමෝ අංකල් දන්නවද.. ගැමමක් තමා නේ.."

" ඔව් ඔව්.. ගැමම.."

" අංකල් ඒකට කියන්නෙ ට්‍රෙන්ඩ් ගෝල්ස් කියලා.. අපේ ඡනෙරුවා හෙඩා මම ඩිප්පි.. මෙ අංකල් බැප්ටිස් සෙරමනි එන්න හොඳේ.."

" බලමුකො.. ඡනෙරු නම් නිතර කියනවා සෙනුක ගැන.."

" කියන්න එපැයි අනේ.. මම එයාගෙ හාටි එකනෙ.."

" බල්ලො.."

" ඇයි ඒයි.. මම ඔයාගෙ හාටි එක නෙමෙද.."

" නෑ අක්මාව.."

" ආ ඔක නවත්තගනිල්ලා.. බෝක්කු කටවල් දෙක.."

" ඉතින් අංකල් දේව්.. අපි මොකො ලොකු වෙද්දි අඩුවෙන් කතාකරන්න ඔන කියලා නීතියක් නෑනේ.. මගේ කටනම්.. කට මගේනම්.. කාටවත් ඇයි වේදනා.."

අපේ මාමා හෙන හයිසෙන් සෙනුකයා කියන අටල්පහුරු වලට හිනාවෙව් ගියා.. මටනම් කොටින්ම හිනාවෙන්නවත් මුඩ එකක් නෑ.. රඬ අයිසා මොනවා කරගෙනද දන්නෙ නෑ.. මකක් වෙද්දිත් පපුව ගැහෙනවා.. මම

ගට්ඨ ඵකං මුණු ගහගෙන යද්දි සෙනුකයා මගේ අතින් අල්ලගෙන මොකද ඇහුවා.. මම මොකුත් නෑ කියලා ඔලුව තියාගෙනම ආවා..

අපේ මාමා එක්ක මම රඬ අයියගෙ අප්පව්ව සංසන්ධනය කල්ලා බැලුවා.. අපේ මාමන් ආම් එකේමයි.. ඒත් මොනතරම හොඳද.. අපිට කොච්චර ආදරේද.. ආඬ අයියටත් හුහක් ආදරෙයි.. අප්පව්ව අමමට ආදරේ බවක් මට පෙනුණෙ නෑ.. අමමා ජීවත් වෙන්නෙ බයෙන් වගේ.. මම ඇස් දෙකටම දැක්කනෙ.. අමමා හැසිරුණු විදිය.. අනික අපේ මාමා කවදාවත් ඔහොම ළමයින්ටනම ජීවිතේට කඩාගෙන පනින්නෙ නෑ.. තාත්තා නොවෙලත් මට ආදරේ කරන්නෙ තාත්තා වගේමයි.. කටපුරා මට සුදුමහත්තයා,කොල්ලො කියලා ආදරෙන් කතාකරනවා.. ඉඩ තියන හැමවෙලාවෙම මාත් එක්ක කතාකරනවා.. විහිලු කරනවා.. ආදරේ පිරිව්ව මනුස්සයෙක්.. තාත්තෙක් වෙන්න වදන්නම ඔන නෑ කියලා මට හොඳම තේරෙනවා..

සෙනුක එයාගෙ ගෙදරින් දාලා මාමයි මමයි අපේ ගෙදර ආවා.. ඇවිත් මාමා මට ඔලුවෙයි මුණෙයි ගාපුවා අතුල්ලගෙන හොඳට නාගන්න කියලා කිරි එකකුත් හදලා දීලා එයත් වොග් දාගෙන අමමගෙ කාමරේට ගිහින් ඇඳුම් මාරුකරගෙන ඒකෙ නිදාගන්න හදාගත්තා..

" සුදුමහත්තයා.."

" ඔ.."

" රඬ පුතාගෙ තාත්තා උබ එක්ක කතාකලාද.."

" නෑ මාමෙ.. ඇයි.."

" මම.. මොකුත් නෑ.. ඩයල් එක අපේ කෑමප් එකේ දැන් ඉන්නෙ.."

" මාමා කොහොමද දන්නෙ.."

" ආඬ මාත් එක්කනෙ බං හිටියෙ.. අර රඬ පුතාගෙ අයියා.."

" ආ ඔව්නෙ.. එයා ආඬ පුතා මාමෙ.. ආඬ ආඬ ගාන්නෙ.. ඉතින්.."

" උබ දන්නවද කලින් අධිකාරී ලුහුණන් කරනලේ කෙනෙක් වෙලා පලාලි හිටියෙ.."

" ඇයි මෙජර් කෙනෙක් නෙමෙද.."

මාමා හිනාවෙලා මගෙ ඇදෙන් ඉදගන්නා..

" මෙජර් කෙනෙක් වෙලා හිටියේ ඉස්සර නාරාහේන්පිටම ඉද්දි.. මම ඩයල් එක දන්නවා.. එව්වර ඇයි හොඳයික් නෑ.. ඊටපස්සෙ තමා අවුරුදු තුනකට පලාලි ගියේ.. දැන් ඩබල් ප්‍රමොට් වෙලා බ්‍රිගේඩියර් පට්ටම ගහලා මෙහෙටම ඇවිල්ලා.."

" එහෙමද.. රඨා අයියා එව්වර එයාලගෙ අප්පව්විට ආස නෑ කියලා තියෙනවා.."

" මම.. කොහොමහරි කමක් නෑ රඨා පුතා නම් හොඳයි, ඒත් එයාලගෙ අප්පව්විලා අම්මලා එක්ක කතාවක් තියාගන්න යන්න එපා.. තේරුණානෙ.."

" මම.."

" දැන් නිදාගන්න හොඳ ළමයා වගේ.."

" මාමෙ.. හෙට මම අඳුරන යාළුවෙක් රට යන නිසා ඩිනර් එකක් තියනවා.. මම හවස් වෙලා එහේ යන්නද.."

" කොහෙද තියෙන්නෙ.. මම ගිහින් දාන්නම.."

" Mövenpick එකේ.."

" අම්මෝ බං.. කවුද උමේ ඔය සල්ලිකාර යාළුවා.."

මාමා විහිලුවෙන් වගේ ඇහුවත් අහන විදියෙන් තේරෙනවා එයාටහැමදේම හරියටම දැනගන්න ඕන කියලා..

" අර පරිසර ඇමති.. සිංහවංශ.. අන්න එයාගෙ මුණුබුරා රට යන්නෙ.."

" ආ.. උබලගෙ ඉස්කෝලවල ඉන්නෙ ඉතින් ඔය වගේ උන් තමා.. ගිහින් හැබැයි පරිස්සමට එන්න ඔන සුදුමහත්තයා..!!"

" හරි හරි අනේ.."

" හැරි හැරි ඇසෙද් තමා.. දැන් නිදාගනින්.. මමත් යනවා නිදාගන්න.."

" හා.."

මම ඇදෙන් නැගිටලා මාමට වැද්ලා ඇදට පැනලා ඔලුවෙ ඉදන් වහගත්තහම මාමා මගේ ඔලුව අතගාලා කාමරේ දොර වහගෙන එළියට ගියා.. ගියාම අම්මගෙ කාමරේ දොර වැහෙනවා මට ඇහුණා.. මම ෆෝන් එක අරගෙන බැලුවහම වෙලාව රූ එකොළහමාරයි.. රධ්‍ය අයිසා මගේ මැස්සේස්සි සීන් කල්ලා ඒත් රිප්ලයි නෑ.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද දන්නෙ නෑ..මට බයයි හිතට.. රධ්‍ය අයිසා හැමතිස්සෙම රණ්ඩුවලට පැටලෙන්න යනවනෙ.. මම මහන්සි වුණත් නැගිටලා රූ දෙක විතර වෙනකල්ම බිත්තියට ඔලුව ගහගෙන හිටියා.. රධ්‍ය අයිසා පහුගිය ටිකේම නිදාගත්තු කොට්ටෙ එයාගෙ ප'ඟියුම් සුවදයි.. ඒ සුවදට මගේ පපුව රිදෙන්න ගන්නවා.. මම කොට්ටෙ පපුවට තුරුල් කරගෙන නින්ද යන්න දෙන්නෙ නැතිවෙන්න ඇස් දෙක ඇරගෙන හිටියා.. ඒත් මහන්සි.. හුහක් මහන්සි වුණානෙ.. දැන් නම් රධ්‍ය අයිසා ගෙදර එන්නත් වෙලා හැබැයි.. එයාට නින්ද ගිහින්ද දන්නෙ නෑ..

මට බිත්තියට ඔලුව තියාගෙන ඉද්දි නින්ද යාගෙන වගේ එනකොට එකපාරම අනේ තියාගෙන ඉදපු ඔන් එක වයිබ්‍රේට් වුණා.. මම ඉක්මනට ෆෝන් එක ආන්සර් කල්ලා කනේ තියාගත්තා..

" වරද්.. ඔයා අවදියෙන්ද හිටියේ.."

" නින්ද ගියේ නෑ.. මම ඔයා කතාකරනකල් හිටියේ.."

" අප්පව්ව් ඉන්න නිසා ෆෝන් එක ගන්න විදියක් තිබ්බෙ නෑ .. පරිස්සමට ගෙදර ආවා නේද.."

" ඔව්.. මාමා එක්ක ආවා.. මොකද වුණේ.."

" වරද්.. මට නිකම් පිස්සු වගේ බං.. අයිසා හොඳටම සුදුමැලි වෙලා.. ගෙදර ඇවිත් බානෘම එකේ ගේන්ට් වෙලා වැටුණා.. ඇහුවහම හොස්පිටල් යන්න දෙන්නෙත් නෑ.. කාටවත් කියන්න දෙන්නෙත් නෑ.. මම මොකද කරන්නෙ.."

" මාමත් අයිසව හොස්පිටල් එක්කන් යන්න හැදුවා.. මම කලින් වොෆෆාම එකේ දැක්කනෙ.. එයා යන්න දෙන්නෙම නෑ.."

" අයිසා බෙහෙත් අහුරු ගන්න බොනවා.. ඉන්හෙලර් ඉන්පේක්ශන් අරවා මේවා කාමරේ ලාවවුට්ස් පිරෙන්නම දාලා.. මට හෙන අමුතුයි වගේ වරද්.."

" මටත් වැඩිය ඇල්ලුවෙ නෑ.. අයිසා ඩිප්‍රෙශන් වලට බෙහෙත් ගන්නවා නේද්.."

" මම.. මේ ගෙදර ඉඳලා එහෙම එකක් නොහැදුනොත් තමයි පුදුම.."

" අපි බලමුකො.. කොහොම හරි හොයාගන්න.."

" මම තව දවස් හතරයි වරද් ඉන්නෙ.. මාමා අයිසව බලාගනී නේද්.."

" ඔව් ඔයා බයවෙන්න එපා.. අපි බලමුකො හරිද්.. දැන් නිදාගන්නවද්.."

"නෑ අයිසට සේලයිත් එකක් දෙනවා.. ඒක ඉවරවුණාම මම නිදාගන්නවා.."

" ඒකහොඳයි.. මේ අස්සෙ අප්පව්ව් එක්ක රණ්ඩුවෙන්න යන්න එපා අයිසෙ.."

රඳා අයිසා ලොකු හුස්මක් පහල දානවා මට ඇහුණා..

" මම.. ඔයාට මහන්සි නේද්.. මම ගයනිකා මැඩමට යනවා කිව්වෙත් නෑ.."

" මම කිව්වා ඔයා කලින් ගියා කියලා.. ඒකනිසා අවුලක් නෑ.."

" මම.. දැන් නිදාගන්න.. හෙට හමබෙනවනෙ.."

" පරිස්සමින් ඉන්න.. බුදුසරනයි.."

" බුදුසරනයි.."

මම ටෝන් එක කටි කල්ලා කොට්ටෙන් බදාගෙන ඇදේ හාන්සිවුණා..
ඇලියි නෝවායි නෝට්ටුක් එකේ එකට ගතකරපු පලවෙනි වසන්ත කාලේ
ඉවරවෙලා ගියා වගේම.. මට දැනෙනවා.. මමත් සතුවිත් උන්න කාලෙ
ඉවරවෙගෙන යනවා..

මගෙ දළඹු ළමයිනේ.. ඔයාලගෙන් ඉල්ලන්න තියෙන්නෙ ඕනරිව විශ්වාස
කරන්න.. ඉස්සරහට මොනවා ආවත් සේපාලිකා මල් පිපෙනවාමයි..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

Out and proud.. Be who you are..

#pride_month

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ට්‍රික්ට්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

100 කොටස

" පරිස්සමට ගෙදර එන්න ඔන සුදුමහත්තයා..!!"

" දැන් මේ කීවෙනි සැරේටද අප්පා ඔක කියන්නෙ.. මම එන්නම්.. එන්නම් එන්නම්.."

" මම.. මම පොඩි වැඩ වගේකට එළියෙ ඉන්නෙ.. උවමනාවක් වුණොත් කෝල් එකක් දෙන්න හොඳද.."

" හා.. ඇයි මාමෙ එළියෙ ඉන්නෙ.."

" යාළුවෙක් හමුකෙන්න යනවා.. ඇයි.."

" ඔ යාලුවෙක්.. හා හා එහෙනම් මම යනවා.."

මම සිටිබෙල්ට එක ගලවගෙන වාහනෙන් බැස්සහම මාමා මම හොටෙල් එක ඇතුළටම යනකල් බලාගෙන ඉඳලා යන්න ගියා.. හෙට අයුක අයිසා යන නිසා අද ළහම යාළුවන්ට එයාගෙන් ඩිනර් එකක් රෙඩ් කල්ලා තිබුණා movenpick එකේ.. දැනටමත් වෙලාව රූ අටට විතර ඇති..

දවල් වරුවෙම මාමා ගෙදර හිටියෙ නෑ.. ඇඳගෙන කියාගෙන එළියට ගිහින් එද්දි හුගක් හවස් වුණා.. ඒ ඇවිත් තමයි ආයෙම මාව දන්න මෙහේ ආවෙ.. සමහරවිට ආධ්‍ය අයිසන් එක්ක කවුන්සිලර්ව මීට වෙන්න යන්න ඇති.. එහෙම කතාවක් කිව්වනෙ ඊයෙ.. කොහොමහරි කමක් නෑ ආධ්‍ය අයිසා ළහින් ඉඳන් එයාට හැමදේම කතාකරන්න කෙනෙක් හිටියොත් හිතට සැනසීමයි..

මම ප්‍රයිවට් ඩයිනිත් රූම එකේ නමබර් එක හොයාගෙන දිගටම ඇවිදගෙන ගියා..

කලින් මේවගෙ ඇවිල්ලත් නෑ.. රඳා අයිසා එක්ක අරහෙ මෙහෙ ඇවිදින්න ගිය දවස්වල ඇරෙන්න මම මෙහෙම තැන්වලට ඇවිල්ලම නැති තරම්.. මමත් එහෙමයි.. සෙනුකයන් එහෙමයි.. සෙනුකයා උඩ පැන පැන හිටියට ඉන්නෙ පට්ටම අවුලෙන් කියලා මම දන්නවා.. කොහෙද ඒ පගයට දුක හිතුණට පෙන්නන්නෙ නෑනෙ.. අයුක අයිසා ආයෙම ලංකාවට එන එක

ගුවරැන් නෑ ඩිග්‍රි එක ඉවරවෙනකල්.. අනික සෙනුකයා මෙහේ ඉදන් එහේ යන්න කියලයැ.. උගේ එදර අය එහෙම ආවට ගියාට ඔස්ට්‍රේලියාවට ටිකට හදලා දෙන්නෙ නැහැනෙ.. කියාන් අයිසා නම් කිව්වා මගදි එයා යන්න හිතාගෙන ඉන්න කතාවක්.. කියාන් අයිසලාගෙ ගැමලි එක කරන්නෙ බිස්නස්.. ඒකනිසා නිතර එයාලගෙ ගෙදර අය රට යනවා එනවා.. කියාන් අයිසා කිව්වා එහෙම සැරේක අයුක අයිසා බලන්න එයා යනවා කියලා.. කියාන් අයිසා එන් එස් බී එම් එකේ ප්‍රයිවට් ඩිග්‍රි එකක් කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.. කොහොමත් එයාට කැමපස් යන්නම තරම් ළකුණු එක්සැම එකෙන් තිබ්බෙ නෑ.. ඒකා උවමනාවෙන් ඒක කළෙන් නෑ.. රඟ අයිසා කිව්වෙ රගර්ම බදාගෙන හිටියා මිසක් කියාන් අයිසා ඉස්කෝලෙ වැඩවලට එව්වර උනන්දුවක් නෑ කියලා..

මම ඩයිනිත් රූම එකේ දොර ඇරගෙන ඇතුලට යද්දි හැමෝම වගේ ඇවිල්ලා.. මම කට්ටියට මුණ පිරෙන්න හිතාවෙගෙන හිමිව්වා වගේ ගිහින් රඟ අයිසටයි ආගිටයි මැද්දෙන් තිබ්බ පුටුවෙන් ඉදගන්නා.. අවිත් හිටියේ සෙනුකයි, ආගියි, මහිගායි, සයෝන් අයිසයි, අහිරු අයිසයි, මමයි, රඟ අයිසයි, කියාන් අයිසයි, අයුක අයිසයි.. සාමාන්යෙන් ඉතින් කට්ටිය හුහක් හිටියා..දිග ටෙබ්ල් එක පිරෙන්නම එක එක කෑම ජාති, ලිකර් බෝතල් පෝලිමට තියාඅ තිබ්බා.. ඒ ගොල්ලො හෙන කයිසක් මම යද්දිත්..

" දෙයිසෙන් මේ පව්කාරයා බලාගෙන හිටියා සනෙරු මල පායනකල්.."

සෙනුකයා මගේ පැත්තට සර්වියට එකකින් දමලා ගැහුවහම මම ඒක අල්ලගත්තා..

" මේ පව්කාරයගෙ දෑස පලාගෙන කඳුලැලුන් එනවා.."

" සුවර්ද දෑසමයි කියලා.."

" මේ පොඩි පගයො දෙන්නා එකට තියන්න හොඳ නෑ බෑ.."

" ආ ඇයි කියාන් අයිසෙ.."

" උඹලා මගේ කොල්ලො දෙන්නා හොරකම් කරපු පාපකාරි මදාවියො දෙන්නා.. දැක්කහම මට ඒකමයි මතක් වෙන්නෙ.."

කියාන් අයියා එක්කට වගේ කියවද්දි මම ගේප් එකේ අහිරු අයියා දිහා බැලුවා.. මා හිතාගෙන හිටියේ ඩයල් එක මොකුත් දන්න නැතුවැති කියලා.. ඒත් ඌ හිතාවෙව් අපි කියන ඒවා අහගෙන ඉන්නවා.. එක්කො ඉස්කෝලෙම දන්නවද දන්න නෑ මම රධ් අයියා එක්ක යාළයි කියලා.. බලන් යද්දි ඉස්කෝලෙ ටොප් බෝඩ් එකම දන්නවනෙ සින්නෝන් එක..

" අපි දිහා නොබල ඉදපන්.. ඉවරනෙ.. ඉරිසියාව තවුසෙගෙ.."

සෙනුකයා කියාන් අයියා එක්ක රණ්ඩුව කන්ට්නිව කරගෙන යද්දි රධ් අයියා එයාගෙ අත මගේ උකුළ උඩින් තිබ්බා.. මම ඒ අත් අල්ලගත්තා..

" ඔයා ඇවිත් හුහක් වෙලාද.."

" මම.. ඔයා පොඩ්ඩක් පරක්කයි.."

" මාමා එද්දි පරක්කු වුණානෙ.. ඔයාට කියන්න දේකුත් තියෙනවා.."

" මටත් තියෙනවා.."

" පස්සෙ කියන්නම.."

මම රධ් අයියා එක්ක හිතාවෙලා අනිත් අයගේ කතාබහ වලට එකතු වුණා..

" අමමෝ බං.. මේ අවුරුදු දෙකනම ජීවිතේට අමතක වෙන්නෙ නෑ.."

" ඇත්තමයි අනේ.. ඔයාලට කියන්න මමනම් වැඩිපුරම සතුටින් ඉඳපු අවුරුද්ද.."

කියාන් අයියා හෙන අවුලෙන් ග්ලාස් එකකට වයිට් ලේබල් බෝතලයක් හලාගෙන ඒක ගහලා ඇරියා..

" සිරාවට.. කොච්චර දේවල් තිබ්බද බං.. ස්පෝර්ට්ස්මීට් තිබ්බා.. කෑමප් ගැහුවා.. ට්‍රිප් ගියා.. අවුරුදු උත්සව තිබ්බා.. කලර්ස් නයිට්ද අරවා මේවා අස්සෙ මුත් ටික ඒලෙවෙලුත් ලිව්වනෙ.."

" මම.."

" අඩෝ පට්ට දුකයි බො.. අයුක්කයි රඳයි නැතුව.."

" අයිසලා දෙන්නා නැතුව මුත් දෙන්නා කොහොම ඉදිද මන්දා.."

මහිගා කිව්වහම රඳා අයිසා මගේ අත තද කල්ලා අල්ලගෙන ඉඳලා අතැරියා.. මටත් තාම අදහසක් නැ.. මම කොහොම ඉදිද කියලා.. ඒ ඇත අඩුමහිතන්නවත් මම බයයි..

" ආයෙම දවසක හමුවෙමුකො.. උඹලා අපි ඔක්කොම මෙහෙම එක මෙසෙක.."

" අනිවාරෙන්.."

හැමෝම මුළු අවුරුද්දක් පුරාවට අපි කෙලපු පිස්සු කියව කියල කතාකලා.. හිනාවුණා.. ඒ අස්සෙ කියාත් අයිසයි අහිරු අයිසයි අයුක්ක අයිසයි බිව්වා.. අපිනම් කෑම කෑවා විතරයි.. රඳා අයිසත් අනිත් අයගෙ කතාවලට හිනාවෙලා පැත්තකට වෙලාම හිටියා.. ටිකකින් කියාත් අයිසා පුටුවෙන් නැගිටලා ගැරුප්පුවක් මයික් එක වගේ අල්ලගෙන ඩයිනින් ටේබල් එක ඉස්සරහට වැනි වැනි ඇවිදගෙන ගියා.. ඒකට වැඩිවෙලා හොඳම..

" අහම අහම.. කැහ් කැහ්.."

" ඔයි කියානයා.."

" ඇටෙන්ගන් ප්ලිස් ලේඩීස් ඇන්ඩ් ජෙන්ට්ල්මන්.. මම අද මෙනතට ආවෙ.. ඔක්කොන්ටම කලින් හැමෝගෙන්ම අවසර ගන්න.. හර්ත.."

" ඒයි කියාන්.."

" පොඩ්ඩක් ඉන්න.. වෙයිට වෙයිට.. අවසර ගන්න ඔන.. ජස්ට් කීප් යෝර් ෆකින් ඇටෙන්ගන් ඔන් මී ගයිස්.."

ඒ අස්සෙ රඳා අයිසා අයුක්ක අයිසා දිහා හෙන අසරණවෙලා වගේ බලාගෙන ඉඳලා මුණ පිහාගන්නා මම දැක්කා.. බෝයිපෙන්ගෙයි, හොඳම යාළුවගෙ බෝයිපෙන්ගෙයි පටි රෝල් වෙන්නයි වගේ හදන්නෙ..

" මුලින්ම මගේ නැපියේ ඉඳන් යාළුවා සුදුඅම්මියගෙන්ද, අනිත් නැපියේ ඉඳන් යාලුවා සුදුදෙණියාගෙන්ද, උන් දෙන්නා කට්ට කාලා දාගත්තු වෙටට

පින්තල මිදාවියො දෙන්නගෙන්ද, මගේ සුරූපි පිපිපිපියමහිකාවගෙන්ද."

" මෙ මිනිහා මාව කනවා.."

ආගි ඒ අස්සෙ කියාන් අයියට රවාගෙන රතුම රතු පාට වයිත් වීදුරුවක් දමලා ඇරියා..

" ප්‍රියමහිකාවගේ හොඳම යාළුවා මගේ බොක්ක මහියා නමගිගෙන්ද, සයෝන් පුතාගෙන්ද අහිරු පුතාගෙන්ද අවසරයි.."

" මෙ උබට වැඩිවෙලා කියාන් මෙහෙ වරෙන්.."

අයුක අයියා නැගිටලා කියාන් අයියා ගාවට යන්න හදද්දි කියාන් අයියා වැනි වැනි ඇවිත් රධ්‍ය අයියගෙ කරට අතක් දාගෙන රධ්‍ය අයියව ඇදලා අරන් මුණට කිස් එකක් දුන්නා.. ඊටපස්සෙ රධ්‍ය අයියවත් ඇදගෙන ගිහින් අයුක අයියගෙන් කරට අත දාගෙන එතන පුටුවෙන් ඉදගත්තා.. සෙනුකයා ගේප් එකේ ලිස්සලා මං ගාව පුටුවෙන් ඉදගත්තා..

" අද කෙලින් කටින් යන්න වෙන්තෙ නෑ වගේ.."

" මන්දා.. ඌටත් හිතේ අමාරුව ඇත්තෙ.."

" උඹලා දෙන්නා හිතක් පපුවක් නැතුව මාව දාලා යනවට.. මේක බීපන්.. ප#යො දෙන්නා.."

කියාන් අයියා බාගෙට ඉවරවෙලා තිබ්බ වයිට් ලේබල් බෝතලේක ඉතුරු ටිකට සෝඩා හලලා ඒක රධ්‍ය අයියගෙ කටේ ගහලා ඉතුරු ටික අයුක අයියගෙ කටේ ගැහුවා.. රධ්‍ය අයියා මම දන්න විදියට එව්වර බොන්නෙ නෑ.. ඒකා මුණ ඇද කරගෙන අර බෝතලෙන් උගුරු දෙක තුනක් බීලා කට පිහිදාගත්තා..

" ඒ ඒ කියාන් ඔය ඇති බං.."

" උඹලා ඉදපන්කො.. මෙ ප#කො දෙන්නට කිසි ගානක් නෑ මම මෙහේ තනිවෙනවා කියලා.. ඇ රධ්‍ය.. උඹලගෙ අර අප්පව්වගෙ අමමටහු-කැහි-කැහි-"

" කියාන් අයියෙ.. මෙ...!!"

" උඹලා මුත් දෙන්නා එක්ක පට්ට හැපී එක්කේ ඉද්දි මට හෙන සතුටු හිතුනා මව්.. උබට කියන්න.. මේ කියන්න.. ඔන හු#තකට උබලා දෙන්නා එක්ක ඉන්නවා.. අයුකයා.. උඹ.. ආයෙ මෙහෙ වරෙන් ඇ.. උඹලා මාව දාලා ගිහින් නාවොතින්.. හෙනම ගහපන්.. බේසික කොල්ලො දෙන්නා..කැහැ-"

රිටපස්සෙ කියාන් අයිසා තව ග්ලාස් එකක් අරගෙන කට්ට හලාගෙන රඬ අයිසවයි අයුක අයිසවයි අතැරලා මමයි සෙනුකයි ඉන්න තැනට ඇවිත් අලිපැටියා වගේ අපේ ඇහට බර දීලා කරට අතක් දාගෙන පහත් වුණා..

" සනෙරු මල්ලෙ.. උඹට පේනවද අර-අර අතන රවාගෙන ඉන්න ප#යව.. රඬ.. මගෙ සුදුඅම්-මියව.. අන්න ඒකා.. උඹට ලව් කරන්නෙ කොට කලිසම අදින කාලෙ ඉඳලා.. ඔය මෝඩ මුසලයට මම කිව්වා.. ගිහින් අහපන්.. උඹෙන් කියලා.. මු හොඳ වැඩි හර්තෙ බ.. උගේ හිත පට්ට.. මෙන්න මෙතනින්ම"

කියාන් අයිසා මිට මොලවලා මගේ පපුවට පාරක් ගැහුවා..

" මෙන මෙතනින්ම.. බොක්කෙන්ම ලව් උඹට තමා.. උඹලා බැඳපල්ල ඇ.. මාත් බදිනවා මගෙ සුදු කෙල්ලව.. මගේ වෙඩිමට උඹලගෙ මිනිස්සු දෙන්නා එවපල්ලා.. අනික සෙනුකයා.. උඹ.. මගේ අයුකයව බලාගනින්න.. මම දන්නවා-මම දන්නවා උඹ තමා ඒක බොක්කෙන්ම කරන්නෙ.. හර්ත.. අර මුල් කාලෙ දුන්නා වගේ හු#ත ලයිත් නම් දෙන්න එපා පුතෝ.. මකනවා මම උඹව.. මදාවියො දෙන්නා.."

කියාන් අයිසා ආගි ඉඳපු පුටුවට බර වෙලා ආගිව එහෙට තල්ලු කල්ලා ඒකෙන් ඉඳගන්නා.. ආගි ගිහින් මහිගගෙ ඇහේ වැදිලා යාන්නම් නොවැටී වාරු වුණා..

" අඩෝ දුකයි බ.. මොන මගුලක්ද උබලට අපිට මේ වුණේ.."

" ඔයි රඬ රඬ.. වැටෙයි යකෝ..!! මෙන්න මුව අල්ලගනින්න.."

නැගිටින්න ගිහින් පැටලිලා බිම ඇදගෙන වැටෙන්න ගිය රඬ අයිසව සයෝන් අයිසා අල්ලගෙන පුටුවෙන් ඉන්දුවා.. මේ මොන මගුලක්ද මේ ඩිනර් එකකට ඇවිල්ලා කරගත්තේ.. ඒ අස්සෙ රඬ අයිසා මෙලෝ සිහියක් නැතුව වට්ටමට හලාගෙන බොහොම අමාරුවෙන් ඔට්ටු වෙලා වීදුරුවකට

විස්කි වගයක් හලාගෙන ඒක බිගෙන බිගෙන ගිහින් දඩාස් ගාලා ග්ලාස් එක බිම අතැරියා..

" කියානයා.. මවං.. මම එනවා හරි.."

රඳා අයියා කියාන් අයියට ඇහිල්ලක් දික් කල්ලා කියලා මුණ අත් දෙකින්ම තද කල්ලා පිහිදගෙන පුටුවට වාරු වුණා.. ඒ අස්සෙ ආගිටත් වෙරි වෙලා.. ඒකින් එහෙට වැනෙනවා මෙහෙට වැනෙනවා.. අහිරු අයියන් බිලා.. එතන පිස්සුවක් වගේ වුණා..

" සෙනුකයා අයුක අයියව අල්ලගනින්.. අර පුටුවෙනුත් බිම ඉන්නෙන.."

" මොන මගුලක්ද බං.. දැන් මුත් එක්ක කොහොමද අපි ගෙවල් වල යන්නෙන.."

" බලමුකො මොකක් හරි කරගන්න.."

" මම කිව්වා මේ මිනිහට බොන්න එපා කියලා.. ගිට!"

සෙනුක බැන බැන ගිහින් අයුක අයියව හෙන අමාරුවෙන් සයෝන් අයියා එක්ක උස්සලා පුටුවෙන් තිබ්බා.. අයුක අයියනම් නාලා ඉන්නෙන.. බොනවා බොනවා ඉවරයක් නෑ..

කොහොම හරි රූ දොළහා විතර වෙනකල්ම රඳා අයියයි, අයුක අයියයි, කියාන් අයියයි, අහිරු අයියයි, ආගියි බිලා එතන එක පිස්සුවක් කෙලියා.. මම මේ හැමදේම දිහා බලාගෙන හිටියේ මහා හිස් හැගීමකින්..

ඒගොල්ලොන්ට දුක ඇති තමා.. රඳා අයියන් බිව්වට පස්සෙ මෙහෙම ඉන්නවා මම දැක්කමයි.. අප්පව්වින් ගෙදර ඉන්නවා.. මේ මනුස්සයා මොන මගුලක් කරනවද මට හිතාගන්න බෑ.. මෙහෙම ගෙදර යන්න පුළුවන්ද අනික.. ආධ්‍ය අයියටවත් කෝල් එකක් ගත්තනම් හරි.. ඒත් ආධ්‍ය අයියා මොන ලෝකෙ ඉන්නවද දන්නෙත් නෑනෙන..

අන්තිමට කොහොම හරි කෙලින්ම ඔන සේරම පිස්සු කෙලලා අයුක අයියා විදුරු දෙකක් විතර බලෙන්ම සෙනුකයාටත් පොවලා සියලු තත්ත්වයන් සාමකමී වුණා.. සෙනුකයාට නම් ඔය ගොටි දෙක දැනෙන්නවත් ඇති කියල මම හිතන්නෙන නෑ.. ඔකා අමු බෙබද්දා ඔහොම

හිටියට.. ඌ අයුක්ත අයිසව එක්කන් යන්නම් කියලා කලින්ම කියලා තිබුණේ..

" ගෙදර යමු බං.. මම ආශිව අපේ ගෙදර එක්කන් යනවා..මෙහෙම ගියොත් ආශිගෙ ගෙදරින් කේස් වෙව්.. කියාන් අයිසවත් ගෙදරින් දාගෙනම යනවා.."

" හා එහෙනම්.. උඹට අවුලක් නැද්ද.."

" නෑ නෑ.. මරු ගැනිසි මිනිහයි.. බෙබද්දො දෙන්නා.."

" මම.. සයෝන් අයිසව් යනවා කිව්වනෙ.."

සයෝන් අයිසා හෙටෙල් එකෙ වෙට් කෙනෙකුත් හෙල්ප් එකට අරගෙන් අහිරු අයිසවත් වාරු කරගෙන පහළට ගියාම මහිගාත් ආශිවයි කියාන් අයිසවයි එක්කගෙන යන්න ගියා.. මම බිම වැටිලා පෙරලිගෙන ගර්ට එකේ බොත්තම ටිකත් බාගයක් ගලවගෙන ඉන්න රඬ අයිසා ගාවට ගිහින් තියන කේන්තියට පයින් එකක් ඇන්නා.. කාපන් මාව.. මම දැන් කොහොමද මේකව ගෙදර ගිහින් ඇරලන්නෙ.. අප්පව්වි මාව මරලා රෙක්සිට කන්න දාවි..

" එන්න දැන් යමු ගෙදර.."

" මම.."

" එන්නකො.. කෝ අත දෙන්න.."

මම රඬ අයිසගෙ අතින් ඇදලා ළඟ තිබ්බ පුටුවකුත් අල්ලගෙන බොහොම අමාරුවෙන් නැගිටලා රඬ අයිසව උරහිසට වාරු කරගත්තහම ආයෙම දෙන්නත් එක්කම බිම ඇදගෙන වැටුණා..

" කෙලින් ඉන්නවකො අයිසෙ.."

ඒ එක්කම වෙට් කෙනෙක් රූම එකට ඇවිත් දොර ගාවින් හිටගත්තා...

" Do you need any help sir..?"

" Ya ya.. Can you help me carry him to the car..?"

" Sure sir.."

ඊටපස්සෙ මම වෙට්ටර්ගෙ උදව්වෙන් රඬ අයිසවත් අරගෙන ගිහින් කාර් එකේ පිටිපස්සෙ දොර ඇරලා රඬ අයිසව කාර් එක ඇතුළට දාලා වෙට්ටර් තැන්කේ කල්ලා වාහනේ ස්ටාට් කල්ලා ඒසි ඔන් කලා.. දැන් ලයිසන්ස් නැතුව හරිහැටි මෙක එලවගන්නත් බැරුව කොහොමද ගෙදර යන්නෙ.. මට මෙකව මරාගෙන කන්න හිතයි.. බෝතලයක්ම කට ගහගෙන බිලා..

" මහ්.. වරද්.."

" ඔ.. ඔයාට වොමිට් වෙන්න වගේද.."

" නෝප්!! නෝප්!! වොමිට් කරන්නෙ නෑ.."

" ඔහොම ඉන්න පොඩ්ඩක් එහෙනම.."

මම පිටිපස්සෙ සිට එකේ පැත්තකින් වාඩිවුණාම රඬ අයිසා නැගිටලා ඇදිලා ඇවිත් මගේ උරහිසේ ඔලුව තියාගත්තා..

" වරද්.."

" මම..??"

" ගෙදර.."

" ඔයාට ගෙදර යන්න ඕනද.."

රඬ අයිසා පොඩි ළමයෙක් වගේ මගේ අතක් බදාගෙන තව ටිකක් මගේ ළහටම ඇදිලා ඇවිත් බෙල්ල අස්සෙ මුණ තියාගත්තා..

" මගේ ගෙදර.."

" යන්න ඕනද.."

" නෑ එයා ඉන්නවා.. මෙනත.. වාඩිවෙලා.."

රඬ අයිසා කතාකලේ වචනෙන් වචනෙ.. හරි හිමිත්.. ඇහෙන නෑහෙන ගානට..

" කවුද.."

" මගේ ගෙදර.."

මම රඳා අයියගෙ මුණ බැලුවහම එයාගෙ මුණට හොඳටම දාඩිය දාලා..
ඇස් දෙකත් පියාගෙන මගේ අතකුත් බදාගෙන ඉන්නවා.. එයා මගේ අත
පොඩ්ඩක්වත් අතඇරියේ නෑ.. හරියට මම එයාව මේ මොහොතේ දාලා යයි
වගේ.. තදින්ම අල්ලගෙන හිටියා.. රඳා අයියා ගෙදර කියන්නෙ මටද..
මගේ පපුවෙ පැත්තක් හිරිවැටීගෙන යනවා වගේ දැනුනා.. එයා හරි
අහිංසකයි මෙවෙලේ.. පොඩි ළමයෙක් වගේ..එහෙම වචනෙන් වචන
අමුණලා කතාකරද්දි..

" අයියා.. මට වරද්.. දැක්කහම.. හංගන්න හිතෙනවා.."

"....."

" එයා.. ගණන්.. වරද්දනවා.. මට.. කේන්තියනවා.."

"....."

" අප්පවට්ට.. යන්න කියන්න.. මට කැමපස්.. යන්න දෙන්නකො.."

"....."

" අයියා.. මම.. තනිවෙනවනෙ.."

"....."

" අයියා නැතුව.. වරද් නැතුව.. මට නිදාගන්න බෑ.. අම්මට යන්න.. එපා
කියන්න.."

" අයියෙ.."

" වරද්.. මගෙ.."

" ඔයාගෙ..??"

" මගෙ හැමදේම.. මගෙ ගෙදර.."

" ඔයාට වතුර ඔනද.. මම..??"

මම ටිගු එකක් අරගෙන ඒ සි එක වැඩිකල්ලා රඬ අයිගෙ බෙල්ලෙයි මුණෙයි තිබුණු දාඩිය පිහිදුමමා.. එයාගෙ මුණ පිහිදාද්දි රඬ අයිගා මගේ අත අරගෙන එහාට කල්ලා එයා ටිගු එක ඉල්ලගෙන මුණ පිහිදාගත්තා

" ඒ ලෙවෙල්.. ඉවරවෙනකල්.. මම.. වරද්ට.. මොකුත්.. කියන්නෙ නෑ.."

" ඇයි මොකුත් නොකියන්නෙ.."

" එයාට කරදරයක්.. එහෙම.. ඔන නෑ.."

" එයාට ඔයා කරදරයක් නෙමෙයි.."

" මගෙ වරද්.."

" වරද් ඔයාගෙද.."

" මම.. මගෙ.. වරද්.."

" ඇයි වරද්ට ආදරේ.."

රඬ අයිගා එකසැරේම ඇස් දෙක ඇරලා ටිකක් වෙලා ඉස්සරහා බලාගෙන ඉඳලා ලාවට හිනාවුණා.. හරියට එයාට මොනවහරි මතක් වෙනවා වගේ.. මම එයා දිහා බලාගෙනම හිටියා..

" වරද්ට.. ආදරෙයි.."

" හේතුව.."

" හේතුවක් නෑ.."

" හේතුවක් නැද්ද.."

" නෑ.. ආදරෙයි.. එව්වරයි.."

" එහෙමද.."

" මම.. එයා.. මෙඩිසින්.. යනවා.. මම ඉන්ජිනියර් කෙනෙක්.. වෙනවා.."

" වරදේ මෙඩිසින් යයිද.."

" ඔව්.. එයා.. බැඩ්මින්ටන්.. ප්ලේ කරනවා.."

" තව.."

" වෙලාවට කන්නෙ නෑ.. බෙහෙත් අමතක කරනවා.."

" ඔයා මොකද කරන්නෙ.."

" මතක් කරනවා.."

"....."

" වරදේ.. කිව්වා.. This is a modern fairy tale.. No happy endings.. No wind in our sails.. But I can't imagine a life without.. Breathless moments.. Breaking me down.. කියලා.."

විකකින් රච්ඡ අයිසගෙ උරහිස ගැස්සෙනවා මට දැනුනා.. ආයෙම එයා අඩනවා.. මම ආසම නැති දේ.. එයා අඩන එක.. මේ දෙවෙනි වතාව..

" අප්පව්ව්..හ්හ්-ගහනවා.."

" අයිසෙ.. අනේ අඩන්න එපා.."

" මගේ මෙනත.."

රච්ඡ අයිසා මගේ අත අරගෙන එයාගෙ ශරීර එක එහාට මෙහාට කල්ලා පපුවෙන් තියාගත්තා..

" එතන අඩනවා.."

මම රච්ඡ අයිසගෙ නළලින් හාද්දක් තියලා එයා පපුවට තුරුල් කරගත්තා.. මම කවදාවත් හිතුවෙ නෑ ආදරේ කරන්න.. කිසිම කෙනෙක්ට බැඳෙන්න.. ඒකත් පිරිමියෙක්ටම..

ඒත් දැන් හුඟ කාලෙක ඉඳලා මම හරිම නරක විදියට මනුස්සයෙක්ට
ඇබ්බැහි වෙනවා.. මේ මොහොතෙන් මම දැන් විනාඩියකට කලින් ආදරේ
කරනවටත් වඩා රඳා අයියට ආදරේ කරනවා.. රඳා අයියා මගෙ පපුවේ
මුණ අතුල්ලා පපුව උඩින් කම්මුලක් තියාගත්තා..

" අපි ගෙදර යමු.. කෝ එහාට වෙන්නකො දැන්.."

" බෑ..වරද්ට.. ඩුයිව්.. කරන්න බෑනෙ.."

" වරද්ට යන්නම ඩුයිව් කරන්න පුලුවන් කව්වො.. ලයිසන් නැති එක තමා
අවුලකට තියෙන්නෙ.."

" බෑ බෑ.. මම කරන්නම්.."

" මෙන්න මෙහෙ.. බැලුමබෝල පුමබන්න තමා යන්න වෙන්නෙ..
මෙනතින් වාඩිවෙන්නකො.."

මම රඳා අයියව සිට එකට හේත්තු කල්ලා ඩුයිවින් සිට එකෙන් වාඩිවුණා..
මාමගෙ කාර් එක වාහන නැති ගමේ පාරෙ පැද්දට.. මෙහෙ කවමදාවත්
ජීවිතේට ආසාවකටවත් මම ඩුයිව් කල්ලා නෑ.. පැසෙන්ජර් සිට එකේ
වාඩිවෙලා ගිලින්න විතරනෙ මම දන්නෙත්.. හොඳවැඩේ වරද්.. උඹට මාමා
කට කැඩෙනකල් කිව්වනෙ පුරුදුවෙයන් කියලා.. දැන් හරිනෙ අමාරුව..

" පොලිසියෙන් නම් ඉන්න එපා දෙයියනේ.."

මම තුස් තුන් කෝටියක් දෙව් දේවතාවොන්ගෙ පිහිට පතාගෙන කාර් එක
ස්ටාට් කල්ලා රිවස් කරගෙන පාකින් ලොට් එකෙන් එළියට දාගත්තා..
පපුවත් ගැහෙනවා.. මොකෙක් හරි ලයිසන් එක පෙන්නන්න කිව්වොත්
මොකක්ද පෙන්නන්නෙ.. මුණ තමා පෙන්නන්න වෙන්නෙ.. අයිඩි
එකක්වත් ළඟ නෑනෙ.. නැත්නම් ඒකවත් පෙන්නන්න තිබ්බා..

ඒ වුණාට දෙයියෝ බැලුවා වගේ කොහේවත් පොලිසියෙන් හිටියෙ නෑ..
මමත් ඉබ්බා යන්න වගේ හෙන හිමින් කාර් එක ඩුයිව් කරගෙන ගෙදරට
යනකල් පැය දෙකක් ඩුයිව් කරගෙන ආවා.. පොඩි එකෙන් ට්‍රයිසිකලයක්
පැදගෙන ගියානම්.. මට ශුවර්.. ඌ මට කලින් ගෙදරට පදිනවා.. අපිව
පහුකරගෙන කොටින්ම කිව්වොත් මිනිස්සුන් ඇවිදගෙන ගියා.. මටම
ලැජ්ජයි මතක් වෙද්දිත්.. කොහොම හරි මම ගෙදරට එද්දි මාමා මුළු ගෙදරම

ලයිට් දාලා ඉස්තෝප්පුවට වෙලා බලාගෙන ඉන්නවා.. මගේ මුණ පෙනිලද මන්දා.. දුටගෙන කාර් එක ගාවට ආවා.. මට මේක කපලා ඇතුලට දාගන්න තේරෙන්නෙ නෑ.. මාමා දුටගෙන ඇවිත් ගට් එක ගාවට පහත් වෙද්දි මම තියන අහිංසකම හිතාව දාලා මාමට හිතාපුණා.. අදනම් කනවා පුතේ..

" සුදුමහත්තයා!!! දැන් වෙලාව කියද.."

" අනේ මාමෙ.. මම කියන්නම්.. ප්ලීස් ඉස්සෙල්ලම මේක පාක් කරන්නකො.."

" බැහැපන් එළියට.. අදනම් අඩු කඩනවා උඹලා දෙන්නගෙ.."

මම හෙමිත් සැරේ එළියට බැස්සහම මාමා කාර් එකට නැගලා කාර් එක වත්ත ඇතුළට දාලා බැස්සා.. මම ගේට් එක වැහුවා.. මාමා මට දෙකක් රවලා ඇතුළෙ ඉදපු රඟ අයිියව අත් දෙකට උස්සගෙන ගේ ඇතුළට ගියා.. මට ගෙට යන්නත් මොකක්ද වගේ.. ගියොත්නම් කනවා මට ශුවර් ශුවර්.. හොඳටම ශුවර්.. මම කකුල් දෙකත් අද්ද අද්ද හිමිහිට ගෙට බඩගාද්දි මාමා ෆෝන් එකත් කනේ ගහගෙන ඉස්තෝප්පුවට ආවා..

" ආධ්‍යද කතාකරන්නෙ.. ඔයාට වරද්ගෙ ගෙදරට එන්න පුළුවන්ද.."

මාමා ෆෝන් එක කටි කල්ලා මං ගාවට ඇවිත්මගේ කනෙන් අල්ලගෙන ගේ ඇතුළට ගෙනිහිත් දොර වැහුවා..

" උඹට අද මම.. මම.. ඉදපන්.."

මාමා අමමගෙ වේවල්වලින් හදපු මල් මිටියෙ මලක් ගලවලා විසික් කල්ලා ඒක දිගැරලා දෙපැත්තට වන වන මං ගාවට ආවා..

" අනේ මාමෙ.."

" මාමෙ..?? යකෝ.. මෙව්වර රූ වෙලා.. තනියම වාහන අරන් ඔහොම එනවද.. කියපන්.. එනවද.. එනවද.."

" ආව ආව.. රිදෙනවා.. අනේ ගහන්න එපා අප්පා.."

මාමා දිගට හරහට මට වේවැල වනාගෙන ගියා.. ඒවා හීනි නිසා එව්වර රිදෙන්නෙ නෑ. ඒ වුණාට මාමා ගහද්දි දෑක හිතෙනවනෙ..

" එන මගදි කරදරයක් වුණානම්.. කාටද කියන්නෙ.. ආ.. උඹලට මේවා විහිලු.. අද කාලෙ අහන්න දකින්න තියන දේවල් එක්ක.. මගේ පපුව නතරවෙනවා තව ටිකකින්.."

මාමා ආයෙම වේවැල උස්සලා මට පාරක් ගහන්න යද්දි ගෙදර දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවේ ආධ්‍ය අයියා.. මෙව්වර ඉක්මනට ආවේ.. මේ ළඟද ඉඳලා තියෙන්නෙ.. ගුවි කන අස්සෙ මට ඒවත් මතක් වුණා.. මාමා මට ගහන්න වේවැල ඉස්සුවා විතරයි මම ආධ්‍ය අයියව ඉස්සරහට දාලා ගිහිනි ආධ්‍ය අයියගෙ පිටිපස්සෙන් හැංගුණා.. තා ඩිංගෙන් මාමා මගේ සුර දුනයට වේවැලෙන් ගහනවා.. මාමා ආධ්‍ය අයියව දැකලා ලාවට හිනාවෙන්න ගිහිනි ආයෙම මාව දැකල මල පැන්නා..

" ඇයි මේ.."

" ඇයි..?? ඇයි කියලා අහන්න ඕන අන්න අර කාමරේ දපලා ඉන්න එකාගෙනුයි.. මෙන්න මේ අපේ ගෙදර හරකගෙනුයි තමා.."

" ඔයා කලබල නොකර ඉන්නකො මිස්ට අනුරාග්.. මේ ළමයන් බයවෙනවා.."

" ඒකතමා මගුල.."

මාමා අත දික් කල්ලා මගේ පිට මැද්දට පාරක් දුන්නහම ආධ්‍ය අයියා මාමට දෙකක් රවලා මාව තුරුල් කරගත්තා..

" ඇයි වූවි.. මොකද වුණේ.. ඔයාලා ඩිනර් එකට ගියාද.."

" මරු ඩිනර් එක.."

මාමා ආධ්‍ය අයියටයි මටයි රවලා සෙටියෙන් ඉදගත්තා..

" ඩිනර් එක කියන්නෙ.. මේ.. රඬ අයියයි යාඵවොයි පොඩ්ඩක් ලිකර් ගත්තනෙ.. මේ.. වෙරි වෙලා.. ඩ්‍රයිව් කරන්න බැරි නිසා.. මම ඩ්‍රයිව් කලේ.."

" මොකක්..?? වූවි..!! මොනවද ළමයි මේ කරන්නෙ.. දෙයියනේ.. කරදරයක් වුණානම් එහෙම.. කෝ රඬ.."

" කාමරේ.."

" දෙන්නම වැරදි වූවි.. ඔයාලා ගියේ ඩිනර් එකකට කියලනෙ.. බලන්න කරන වැඩ.. මම අල්ලගන්නමකො රඳාව.."

" අල්ලගනි.."

මාමා ආධ්‍ය අයියට රැවවහම ආධ්‍ය අයියා මාමා දිහා බලලා කට ඇද කරගත්තා..

" මොකක්ද මිස්ට අනුරාග්.."

" මොකුත් නෑ.. ආධ්‍ය ඩිස්පැන්සරි එකේද හිටියෙ.."

" ඔව්.. ඔයාගෙ කෝල් එක නිසා ආවෙ.. රූ පේශන්ස්ලා නෑනෙ.."

මම ආධ්‍ය අයියව ඉස්සරහට තල්ලු කල්ලා බිත්තියට හේත්තු වුණා..

" එයා ආධ්‍ය පුතා.. මාමෙ.."

" උඹ ඉදපත් කට වහගෙන.. පොල්පිති හරකා.. අක්කා කියනවා වගේ මු නම් කපාගෙන තියෙන්නෙ පොල්පිත්තෙන් තමා.."

" මොනවද ඔයා මේ ලමයට කියන්නෙ.. වූවි ගිහින් වොග් එකක් දාගෙන එන්න..මම මාමා එක්ක කතාකරන්නම.."

මම ආධ්‍ය අයියට හිනාවෙලා කාමරේට රිංගලා මගේ ඇදේ දපලා ඉන්න රඳා අයියගෙ පස්සට දොර බදලම එකක් ගැහුවා.. මදැයි මේකා නිසා මම විදින අපහාස ගොඩ.. අනික මුත් දෙන්නගෙ රැහිල්ල යකෝ.. මෙහෙම රහපාන්න නළුවොන්ටත් බෑ.. හිතාගෙන ඉන්නෙ මම කොණ්ඩයක් බැඳපු විනෙක් කියලා වෙන්න ඇති.. මෝඩ සාකිව්වයි මෝඩ අනුකිව්වයි..

මම ටවල් එකක් අතේ දාගෙන සාලෙ මැද්දෙන්ම දුවගෙන නාන කාමරේට ගිහින් දොර වහගත්තා.. සෙනුකයා ගෙදර ගියාද දන්නෙ නෑ.. ගේජ් එකේ අමමා විතරක් ඇහැරිලා හිටියොත් හොඳයි.. අනික අර ආශි.. බෙබද්දි.. ආයෙම හමබුනොත් කොට වෙන්න ඔලුවට ගහන්න තියෙන්නෙ බෙහික කෙල්ලගෙ..

මම සුටුස් ගාලා ඇහ හෝදගෙන ඇදුමකුත් ඇදගෙන අර දෙන්නා කතාකරන්නෙ මොනවද කියලා ගේජ් එකේ අහගෙන හිටියා.. කල දූට කල

වල ඉහගන්න ඕන කියලා සෙනුකයා මට කියලා දීලා තියෙනවා..

" සොරි අනූ.. මම හිතුවෙ නෑ මෙව්වර දෙයක්.. අනේ කැහහන්න එපා එයාලා බයවෙනවනෙ.."

" සාකි මේ ළමයි මෙහෙම නලවලා හදලා හරියන්නෙ නෑ.. අද මොකක් හරි කරදරයක් වුණානම් එහෙම.."

" ඒගොල්ලො එහෙම කරගන්නෙ නෑ.. යාළුවා යන නිසා දුකෙන් ඉන්න ඇත්තෙ.. සිටුවෙගන් එක පොඩ්ඩක් තේරුමගන්නකො ළමයෝ.."

" ඒ වුණාට කරපු වැඩෙ වැරදි.. ඔයා ඒකට සුදුහුණු ගාන්න හදන්න එපා.."

" මම එහෙම කලේ නෑනෙ.. වැරද්දක් තියෙනවා නමා.. ඒත් පරිස්සමට ගෙදර ආවනෙ.. පස්සෙ අවවාද කරමු.. ළමයිනිට ගහන්න යන්න එපා.. මම කැමති නෑ.."

" මම ඒක බලාගන්නම්කො.. දැන් ආයෙම ඩිස්පැන්සරි එකට යන්න ඕනද.."

" මම.. යන්න ඕන.. ලහනෙ තියෙන්නෙ.. නර්ස් ජේගන්කෙනෙක් ආවොත් කෝල් කරන්නම කිව්වා.."

" ඉන්න මම තේ එකක් හදන්නම්.."

" මම පොඩ්ඩ බලලා එන්නද.."

" මම.."

මම බොරුවට වැජ් එක ඇරලා දැන් නාගෙන එළියට ආපු එකා වගේ ටවල් එකෙන් මුණත් පිහිදදා කාමරේට ආවා.. ආධ්‍ය අයිසා රාධ්‍ය අයිසා ගාවින් ඉදගෙන එයාගෙ ඔලුව අතගානවා..

" පොඩ්.. නැගිටින්නකො.."

" මම.."

" මොනවද මේ කරන්නෙ ළමයෝ.. මම බයවුණානෙ.."

" මම.."

" කොච්චර කතාකලත් ඔව්චර තමා අයිියෙ.."

" එයා හෙන ප්‍රෙශර් එකක ඇත්තෙ.. නැත්නම් මෙහෙම කවදාවත් කරන්නෙ නෑ.. අනික ඔයා ඉද්දිත් මෙහෙම හැසිරෙන කෙනෙක් නෙමෙ පොඩ්.."

" අපි ඔක්කොම දුරට වෙනවනෙ.. එයා ඒකෙන් අවුලෙන් ඉන්නෙ.."

" මට තේරෙනවා.. කමක් නෑ පරිස්සමට ආවනෙ.. ආයෙනම් මේ වගේ ගමන් යන්න එපා.. ඔයාලගෙ මාමට කේන්ති ගිහිල්ලා.."

" හුම.."

" මාමා බයවෙලා.. ඔයාට ගැහුවට පස්සෙ දුක හිතේවි.."

" ඒකතමා.. අද රඬ අයිියා අපේ ගෙදර ඉන්නෝද අයිියෙ.."

" ඒකතමා මම කල්පනා කලේ.. මෙහෙ ඉඳලා උදේට යද්දි මම එක්කන් යන්නම්.. මාත් එක්ක හිටියා කියලා ගෙදරට කියනවා.."

" හා.."

ඒ එක්කම අපේ මාමා තේකකුත් අරගෙන මගේ කාමරේට ආවා..

" සා-ආ-ආඬ.. ආ.."

" තැන්ක් යූ අනුරාග්.."

ආඬ අයිියා තේකත් අරගෙන කාමරෙන් එළියට ගියාම මම රඬ අයිියගෙ මේස් දෙක ගලවලා ශර්ට් එකත් ගලවලා පැත්තකින් තිබ්බා.. හොඳටම නින්ද ගිහිත් ගොරවනවත් එක්කන්.. ඊටපස්සෙ අර පත සයිස් ඩෙනිමන් ගලවලා මං ගාව තිබ්බ ශෝට් එකක් රඬ අයිියට අන්දලා රෙද්දක් පෙරෙව්වා.. රඬ අයිියා ටිකක් ඇහැරිලා එහෙට මෙහෙට වෙලා ආයෙම නිදාගත්තා.. මමත් කාමරේ ලයිට් ඔෆ් කල්ලා ඇදෙන් හාන්සි වුණා.. රඬ අයිියත් එක්ක ඔට්ටු වෙලා මගේ හන්දිපත් රුදාවත් වැඩි වුණා.. මට ලාවට

අපේ මාමයි ආධ්‍ය අයිසයි ඉස්තොප්පුවේ කතාකරන ඒවා ඇහෙනවා
වගේ... ඒ අස්සෙ නින්දන් යාගෙන එනවා..

" අප්පව්ව් කෝල් කල්ලා බනිනවා අනු.."

" ඔක ඔඟ් කල්ලා දන්න.."

මම ආවා..

ඔතරිට වැඩ කෝටියයි ළමයි.. ඒවත් කොරන් යන අස්සෙ තමා අප්ඩෙටු
දෙන්නෙ.. ඔයාලගෙ මැස්පස් හැම එකකටම මම රිප්ලයි කරන්නම් ඉඩ
හදාගත්තු වෙලාවක හොඳේ.. මම මෙහෙ එන්නෙත් රූ වෙලානෙ..
සමාවෙන්නෝ.. සියලු දෙනා තේරුම් ගනිත්වා.. ඒස්වාහා පුහ්:..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ජයග්‍රාහී සියවෙනි එපිසෝඩුව.. මාත් එක්ක ඉන්න හැම දළඹු හටයෙක්ටම
මම හුගාක් ආදරෙයි.. උමමමමමමමමමමමවාහ්..!

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

101 කොටස

" අර්ථ.. කොහෙද මේ.."

" අයියේ.. අයියේ වෙලාව කියද්දු"

මම උදේ නාගෙන කාමරේට ඇවිත් ඔලුව පිහිදාද්දි රඬ අයියා ලාවට ඇස් ඇරලා හෝන්දු මාන්දු වෙලා කාමරේ අදුනගන්න බැරුව, අපේ ගෙදර කුස්සියේ, උදේ ඇවිල්ලා මිස්ට අනුරාග්ට උයන්න උදව් කරන, ආධ්‍ය අයියට කතාකලා..

" නැකිටපිය බෙබද්දා.."

රඬ අයියා ජනේලෙන් එන ඉර එළියට ඇස් දෙක හිනි කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ඇදෙන් ඉඳගෙන බිත්තියට හේන්තු වුණා..

" වරද්..??"

" ඔ.."

" මම ඇයි මෙහේ.."

පෙනේද මේ මනුස්සයා මොකුත් මතක නෑ වගේ රහන හැටි.. දැන් නම මට මේ රහන රැහුම බලලා ඇතිවෙලා ඉන්නෙ.. අරහෙන් දෙන්නෙක් මම ගොනා ගානට දාලා හද්ද බාලාගෙ රැහුමක් රහනවා.. ඒ අස්සෙ මගේ මිනිහත් රහපාන්න පටන් අරගෙන.. අමමපා හිතුවොත් සේරම පැත්තකින් දාලා නාමෙල් මාලිනි පුංචි තියටර් වගේ මාත් දානවා ලොකුවට තියටර් එකක්.. හොස්පිටල් තියටර්ම යන්න ඔන කියලා නිතියක් නෑනෙ.. මම තියටර් යන්නෙ මෙහෙම.. හිව්වි වරද් පුංචි තියටර්.. ඔය තියෙන්නෙ ලස්සනට නමත්.. දාලා මංගල දර්ශනේට මල්වඩම අනවශ්‍යයි පෙන්නනවා.. එක්කො බල්ලොත් එක්ක බැත් හොඳයි.. ඒකට සෙනුකයට එන්නම කියන්න ඔන.. ලෝරන්ස්ගේ මනාලිත්.. මම.. මම.. ඔන පුපක්..

" මැම හැයි මෙහේ තමා.. ඇත්තටම ඔයාට මොකුත් මතක නැද්ද ඒයි.."

රධ්‍ය අයිියා ඔලුවත් දෙපාරක් තුන්පාරක් කසලා දෙපැත්තට වැනුවහම මම
බයවෙලා ඇදෙන් වාඩිවුණා.. අනේ පුතේ..

" ඒ කියන්නෙ-ඒ කියන්නෙ ඔයාට ඊයෙ අපි අතරෙ සිද්දවුණු කිසිම දෙයක්
මතක නැද්ද අයිියෙ.."

රධ්‍ය අයිියා ටිකක් වෙලා මගේ දිහා අමුතුවට බලාගෙන ඉඳලා පොරවන
රෙද්ද උස්සලා ඇහ දිහාත් බලාගෙන හිටියා.. ආයෙම ඇස් දෙක ලොකු
කරගෙන මගේ දිහා බලලා, මම රැක් එක් දාලා තිබ්බ එයාගෙ ඇඳුම දිහාත්
බලලා ආයෙම පොරවන රෙද්ද ඇහට තියලා තද කරගත්තා..

" මොක-මොකක්..??"

" ඇයි පුදුම වෙලා වගේ.."

" ඊයෙ මොකක්ද වුණේ..??"

රධ්‍ය අයිියා නහුතෙටම බයවෙලා අඩන්න ඔන්න මෙන්න මුණක් හදාගෙන
මගෙන් අහද්දි මට හිතා යන්න ඇවිල්ලා මැරෙන්න හැදුවත් මම දත
කාගෙන දුක හිතෙන මුණත් හදාගෙන රධ්‍ය අයිියගෙ මුණට පාත් වෙලා
කම්මුලෙන් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" ඇයි අපි තරු බලන්න ගියා මතක නැද්ද.. ඔයා මගේ වුණේ.."

ඒ එක්කම රධ්‍ය අයිියගෙ හුස්ම හිරවෙලා ඒකා මැරෙන්න ගියා..

" ක-කවුරු කාගෙ වුණා..??"

" ඔයා.. මගේ.."

රධ්‍ය අයිියා මගෙන් එහාට වෙලා ඇදේ කොණටම ගියාම කොන්දත්
අල්ලගෙන එහෙමම පහත් වුණා.. මම.. ඊයෙ බිම පතබැවුණානෙ.. කොන්ද
රිදෙනවා ඇති තමා.. සේරම වාසිය වරද් පැත්තට..

" අනේ.. ඔයාට ගොඩක් රිද්දලද මම අයිියෙ.. අනේ සොරි.."

" මොන මගුලක්ද කළේ වරද්.."

" සො-සොරි.. ඔයාට පේන්කිලර්ස් මොනවහරි.. පෙනෙඬාල් දෙන්නද.. සොරි සොරි මම හිතන්නෙ මම ඔයාට රඟ වුණා වැඩි.. ඩික්ලොෆැනක් සෝඩියම් සපොසිට් එකක් දුන්නනම් හරි.."

" මම උඹව මරනවා.."

රධ්‍ය අයිසා මාව පිටිපස්සට තල්ලු කල්ලා දාලා කොන්දන් අල්ලගෙන ඇදෙන් නැගිටලා ගිහින් අල්මාරියෙන් ගර්ට එකක් අරගෙන ඇඳගන්නා..

" ඇයි මාව මරන්නෙ.."

මම රධ්‍ය අයිසාට පේන්න අපේ අම්මා රැට ඇහේ ගාලා නිදාගන්න ගෙනැල්ලා දුන්නු පෙයාස් එකේ නිල් පාට බේබි ක්‍රීම් බෝතලේ අරගෙන දෙපාරක් තුන්පාරක් ගසලා අතට හලාගෙන ඒක අත් දෙකේ ගාගෙන රධ්‍ය අයිසා දිහා බැලුවහම රධ්‍ය අයිසා මං දිහා බයවෙලා වගේ බලාගෙන ඉඳලා පොඩ්ඩක් එහෙටයි මෙහෙටයි ඇඹරිලා බැලුවා..

" රිදෙනවද ඒයි.."

" ඊයෙ මොකක්ද වුණේ කියපන්..!!"

" මොනවා වෙන්නද.. ඔයා නාගසලං වෙන්න බිලා, ඔයාට කරදර කරන්න කියලා මාව මහ නරක විදියට පොළඹ ගන්නා.. Oh god..!! you are so hot ඒයි .. that makes me crazy.. ඔයාම තමයි කිව්වෙ Whatever you do, don't stop.. I need you inside of me.. I love when you push me against the-"

" වරද්!!!!!!"

" කමෝන්..!! මම මේ කියන්නෙ ඔයා කරපුවා තමයි.. දැන් ලැප්ප් වුණාට කරන්න දෙයක් නෑ.."

රධ්‍ය අයිසාගෙ මුණ දෙකක් වෙලා, රතු වෙලා, පිපිලිලා යන්න ඔන්න මෙන්න තියෙද්දි මට බකස් ගාලා මහා හයිසෙන් හිනා ගියා.. හෙන ආතල්.. දෙයිසෙන් මගේ මනුස්සයගෙ මුණට අබ අහුරක් විසික් කලානම්.. ඒක පුපුරලා යනවා සුවර්..මම හිනාවෙලා හිනාවෙලා දෙකට තුනට නැමීගෙන එහෙමම ඇඳට පතබැවුණාම රධ්‍ය අයිසා අත දිගැරලා හොඳ පාරක් මගේ පශ්චාත් භාගයට දමලා ඇරියා..

රඳය අයිසා මගේ මෙසෙ උඩ තිබිබ දිග අඩරුලත් අරගෙන වන වන මගේ පැත්තට එද්දි මම ඇඳ ගාව තිබිබ ජනේලෙන් එළියට පැනලා ගේ වටෙන් කුස්සියට දුවගෙන යද්දි කෙලගෙන රඳය අයිසත් කුස්සියටම ඇවිල්ලා.. මම බ්ලේක් නැතුව ගිහින් දෙහි වගයක් මරික මරික ඉදපු ආධ්‍ය අයිසවත් පෙරළගෙන පාපිස්ස ලිස්සලා ගිහින් පුප බිම ඇනගත්තා..

" ဇွဲဇွဲဇွဲ ခပ်ဇွဲ...!!!"

"ဧညာဿိ!!!"

" ආවි.. ආවි.. යනවා.. ආවොත් ගහනවා රඬ අයිියෙ!!"

මම ආධ්‍ය අධ්‍යයන අල්ලා අපේ මාමගෙ ඇහේ ගහලා කුස්සියේ දොරෙන්ම පැනලා එළියට දුවගෙන ගියාම රඳා අධ්‍යයන කලවේනා වගේ දුවගෙන ඇවිත් මගේ ශරීර එකේ කොළර් එකෙන්ම අල්ලගන්නා..

" နာသိရအောင်!!!"

" අනේ.. ආධ්‍ය අයිසෙ එන්නකෝ!!!!"

@Shan

රධ්‍ය අයිියා අර අඩිරුලෙන් මගේ කකුල් දෙකට දිගෙන දිගෙන යද්දි මට
අතට අහුවුණ පිහිඹියා කොළ ටික ගුලි කල්ලා වජ්ජ කල්ලා රධ්‍ය අයිියගෙ
කටේ එබුවා..

" කැහි-තුහි-තුහි"

" කාපිය කොළ.. හැකරුල්ලා.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ ඉණ වටේ අතක් යවලා මාව උස්සගත්තහම මම කකුල්
දෙක ගසලා ගසලා බිමට බැහැගන්න ට්‍රයි කලා.. මේ යකා උසයිත්
එක්කත්.. පොල් ගහක් වගේ.. ඒ මදිවට මම ඉන්නෙ උඩු යටිකුරුව.. මට
පේන්නෙ ඔක්කොම ඔලුවෙන් හිටගෙන.. ඒ අස්සෙ එහාගෙදර අක්කත්
ඔලුවෙන් හිටගෙන කටත් ඇරගෙන අපේ ගේ දිහා බලාගෙන රෙදි
වනනවා මගේ ඇස් දෙකට අහුවුණා.. රධ්‍ය අයිියා මාව අර ටවල් එක කරේ
දාගන්නවා වගේ කරේ දාගෙන ගෙට ඇවිදගෙන යද්දි මමත් අත් දෙක බිමට
එල්ලගෙන එහෙටයි මෙහෙටයි වැනි වැනි පරඩුල වගේ හිටියා.. ඔලුවත්
ගැස්සුනාද කොහෙද.. ඔලුවෙන් හිටගෙන.. ඒ අස්සෙ මගේ දර්ශන පථේට
රධ්‍ය අයිියගෙ ලොකු පස්ස අහුවුනා විතරයි මම ඒ කලිසමෙන්
අල්ලගත්තා..

" තියපිය මාව බිමින්.."

" උඹව ගිහින් ලිපට දානවා.."

" හැබැයි කලිසම ගලවනවා හරි.."

" ගලවපන් බලන්න.. කරන දේ බලාගන්න.."

" ඇයි මොකද ඔවා.."

මම දහලන නිසා රධ්‍ය අයිියා මාව ගිහින් සෙටියට අතැරියා ඔලුවෙන්
හිටගෙන ඉන්නම.. මම ඊටපස්සෙ උඩුකුරු වෙලා උඩ පැනලා රධ්‍ය
අයිියගෙ අර තඩි පස්සට පාරක් දුන්නහම රධ්‍ය අයිියා ගිහින් බිත්තියේ
වැදුනා..

" අලි විසේද බොලාට.. සුදුමහත්තයා!!!"

" බලන්න මාමෙ.."

නොදකින්න.. මේ රඬ ගැටහැලප පොලොස්කොට්ටෝරුවා.. බැලුන්න මැමෙ ගාගෙන මාමගෙ අස්සෙ රිංගගත්ත හැටි විතරක්.. දෙන්න හිතයි.. තරු ජේන්න.. මගෙ තමා වැරද්ද.. අපරාදෙ ආධ්‍ය අයියට කැමතිවෙන්න තිබ්බෙ.. කැමතිවෙලා යාලුවෙලා මුත් දෙන්නව බලෙන්ම කසාද බන්දනවා.. එතකොට ඉන්නෙ නැතැයි ඔංචිලි පැද පැද ජීවිත කාලෙම.. මමයි ආධ්‍ය අයියයි එකට හොස්පිටල් ගිහින්න, එකට ගෙදර එනවා.. ඇවිත් සතුවිත් ජීවත් වෙනවා..

" රඬ අයියා පටන්ගත්තෙ මාමෙ.."

" බොරු මාමෙ.."

" බොරු නෙමේ.. මු මට කිව්වා, මම අහක බලාගෙන දාපු රොටියක් වගේ කියලා.."

රඬ අයියගෙ ඇස් දෙක පොල් ගෙඩි දෙකක් සයිස් ලොකු වුණා..

" අම්මෝ වරද්.. බොරු කියන්නෙපා.."

" සුදුමහත්තයා..!! ගහනවා උඹට.. නටන්නැතුව ගිහින්නේක බීපිය.. මෙ අනිකා.. අර දෙහි එක අල්ලලා පොවනවා මං.."

මාමා මටයි රඬ අයියටයි ටොකු දෙකක් ඇනගෙන ගිහින්න කුස්සියට තල්ලු කලාම මම ලිස්සලා ආධ්‍ය අයියගෙ අස්සට රිංගගත්තා.. කවුරු වෙනස්කම් කලත් මගෙ මස්සිනා වෙනස්කම් කරන්නෙ නෑ.. මම ඒක දන්නවනෙ..

" ඉවරද නටලා.. වරද්ලගෙ මාමෙ.. කරපිංච කොහෙද තියෙන්නෙ.."

එකපාරම පලවෙනි කිරි උගුර පාඩුවෙ කටට අරගත්තු මටයි රඬ අයියටයි කිරි එක නහයෙන් ආවා.. නෑ නෑ මගේ නහයෙන් ආවෙ කිරි.. රඬ අයියගෙ නහයෙන් ආවෙ දෙහි..

" කැහි-කැහි-කැහි"

" කැහැහි-කැහි-කැහි"

" කැහ්-කැහ්-කැහ්-අයිසෙ-කැහ්"

" කැහ්-කැහ්-කැහ්"

" කැහ්හ්හ්හ්!!"

" උඹලට කාසෙද ඒසැරේ.."

" කැහ්-නෑ නෑ.. මම යනවා.. කැහ්.. අම්මො නහය.."

" මමත්..කැහ්"

මම කිරි එකත් අරගෙන මුණත් පිහිදාගෙන සාලට එන්න ආවහම රඳා අයිසත් ගේප් එකේ ලිස්සලා මගේ පස්සෙන්ම ආවා.. අහපල්ලකො.. ඒ සැරේ වරද්ලගෙ මාමලු.. යසයි ආධ්‍ය අයිසෙ.. දවසක දැනගත්තොත් එහෙම ඔය කරපු රහපෑම වල බිහයින්නි ද සින්ස් අපි දන්නවා කියලා.. අර පැස්බරාද මොකාද පුප උඩ දාගෙන වැලි අස්සෙ මුණ ගහගන්නෙ.. ඒ වගේ අපේ ගමේ මිදුලෙ දෙන්නටම මම වල ගානෙ හාරලා දෙනවා ඔලුව ඔබාගන්න.. ඔලුව බැරිනම් මුළු ඇහම හරි කමක් නෑ..

" අපේ අයිසා කවදා ඉදන්ද රහපාන්න පටන්ගන්නෙ වරද්.."

" මම හිතන්නෙ හුහ කාලෙක ඉඳලම රහපාන්න පුළුවන් සාකිව්වට.. සැක් නේද ඒයි.."

" ඒව අපේ අයිසා.."

" මටත් ලැප්ප් හිතුණා ඒකටනම්.."

මම කිරි එක බිගෙන බිගෙන ගිහින් ගර්ට එකේ කරෙන් කට පිහාගන්නා..

" උඹට ලැප්පාව වගේ ඒවා දැනෙනවද.."

" ඔ.. හැබැයි මෙහෙමයි.. දැනෙන එකතරා වෙලාවක් තියෙනවා.. හැමතිස්සෙම නෑ.."

" මම.. මම නාගන්න යනවා.. මෙන්න මේකත් හෝදන්න.. හොඳ ළමයනෙ.."

රධ්‍ය අයිියා දෙහි විදුරුව මගේ ඇහේ ගහලා පුපත් උඩදාගෙන කාමරේට වැදුනහම මම හොඳට මුණ පිහිදගෙන ආයෙම කුසිසියට ගියා.. දෙන්නත් එක්ක උයනවා හෝ ගාලා.. වරද්ලගෙ මාමයි.. අනිත් එක්කෙනා රධ්‍ය පුතාගෙ අයිියා පුතා වෙන්න ඇති.. අම්මප මගෙ හිතට බ්‍රේක් නැතුව වචන ගලාගෙන එනවා.. කියාගන්න විදියක් නැති හැටි.. මම ගිහිත් විදුරු දෙක හෝදලා රැක් එකෙන් තියලා එතන බංකුවෙන් ඉදගන්නා.. දැන් කරපල්ලකො බලන්න ලව්.. මේ වරද් ඉන්නකල් එව්වා හදේ තමා.. අපිව මේ රවට්ටන රැවැට්ට්ල්ලට.. ඔස්කාර් සම්මානයක් අරගෙන අපේ මාමගෙ ඔලවට දමලා අරින්න තියෙන්නේ..

" සුදුමහත්තයා.."

" ඔ.."

සාකිව්වගෙ අනුකිව්වෝ..

" අර කරපිංවා ගහෙන් ඉති දෙක තුනක් කඩන් එන්න.."

" දැන්.."

" නැතුව.. කෑම කාලා කොළේ නිකන් කන්නද.. උඹත් මහ-"

" වුටියො.. ගේන්නකො.."

ආධ්‍ය අයිියා මගේ දිහා බලලා අර සුර හිනාව පා කල්ලා එව්වහම මම පුටු කකුලටත් ගහගෙන නැගිට්ටා.. මේ හිනාව නිසා තමා අපි වුණත් අසරන වෙන්නේ.. මුණ බලන් කොහොම බැ කියන්නද.. මම එළියට ගිහිත් කරපිංවා ඉති තුනක් ගනන් කල්ලා කඩාගෙන ආවා.. වැඩිය කඩන නරක ළමයි හෙම නොවේ අපි..

" කෝ රධ්‍ය.."

" නාන්න ගියා අයිියෙ.."

" මාමා වැඩට යන්නේ නෑ.."

" යන්න ඕන.. මේ ටිකේ නිවාඩුවක් දැමමා.. ලබන සතියේ අපි යනවා මෙහෙන්.."

" අපි මෙහෙත් යනෝද.."

" මම.."

" යන්නත් දුකයි වගේ අනේ.."

" ඒ මොකෝ වූවි.."

" නෑ ඉතින් මම අවුරුදු හතක්ම මෙහෙතෙහි ජීවියෙ.."

" එහෙම තමා වූවි.. අකමැත්තෙන් වුණත් සමහර දේවල් කරන්න වෙනවනෙ.. නේද.."

ආධ්‍ය අයියා මගේ හිත හැදෙන්න එහෙම කිව්වහම මාමා හැරිලා ආධ්‍ය අයියා දිහා බැලුවා..

" ඒකතමා.."

" දැන් වූවි ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට්තෙ හෙට ඉඳලා.."

" අයියලා නැතුව පාඨයි ඒත්.."

" මාස ටිකතෙ.. ඉක්මනට ගෙවිලා යාපි කියලා හිතමුකො.. ඔය දෙන්නා කොච්චර හොඳද.. මං වගේ මුල්ලකට වෙලා ඉන්නෙ නැතුව ඉස්කොලෙ හැම වැඩටම ඉදිරිපත් වෙනවනෙ.."

" ඇයි අයියා ගියේ නැත්තෙ.."

" මම වැඩිය ආස නෑ දුටලා පැනලා ඉන්න.. ලයිබ්‍රි එකට හරි ලැබි එකට හරි වෙලා තමා ඉන්න පුරුදුවෙලා ජීවියේ.."

" කමක් නෑ ඔයා ඉතින් ලස්සනයිනෙ.. ජේන්ත ගිහිනි කවුරුහරි උස්සන් ගියානම එහෙම.."

" ආධ්‍යව උස්සන් යන්නත් කට්ටිය ඉඳලද.."

අපේ ඉරිසියාකාර මාමා අපේ කතාව මැද්දෙන් උදැල්ල දැමුවා..

" නැතුව.. හිටියා නේද අයිසෙ.. ඔව් නෙ.."

" පිස්සුද වුටි.."

ආධ්‍ය අයිසා අපේ මාමා දිහා ලාවට බලලා මගෙන් පිස්සුද ඇහුවහම මාමගෙ මුණ හට්ටියක් විතර වුණා.. වෙලා උණු බෝතලේ දඩාස් ගාලා මේසෙ උඩින් තිබ්බා..

" මොකද මාමෙ සද්ද කරන්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසා ආස නෑ සද්ද කරනවට.. නේද අයිසෙ.."

" මම.."

" උඹ කටපියාගෙන අන්න අරහෙට පලයන්.. ආවා උයන අස්සෙ මගුලක් කතාකරන්න.."

" ඇයි ඔවා එලවන්නෙ අපිව.."

" එලවන්නෙ. මෙතන බෙලෙක්කෙ වගේ කියවනවා කියවනවා සිහියෙන් වැඩක් කරගන්නත් නෑ.."

" හරි ඉතින් අපි යන්නම්.. ඉවරනෙ.. මෙයාගෙ සද්දෙ.. බුලත් කන බුලත් හප්පා.."

" සුදුමහත්තයා..!!!"

මම කුස්සියෙන් නැගිටලා කාමරේට දුවගෙන ආවා.. දැන් අහපන් බැනුම් බුලත් කනවට.. දන් දොස්තර මාමෙ.. මම කාමරේට ඇවිල්ලා පිලිවෙලට අස් කල්ලා තිබ්බ ඇදේ පෙරලිලා වහල දිහා බලාගෙන හිටියා.. අපි මෙහෙන් යන්නනෙ ඉන්නෙ.. යන්නත් දුකයි වගේ.. අම්මයි මමයි තනියම ඉදුපු කාලෙ මතක් වෙනවා.. ඉස්කෝලෙ ඇරිලා අතුරුපාර දිගේ දුවගෙන ඇවිත් ගේට්ටුවෙන් ඇතුළට පුරුද්දට පැනගෙන එන හැටි.. අම්මා ඉස්කෝප්පුවට වෙලා බලාගෙන ඉන්න හැටි.. අම්මගෙ මල් පැළ පාත්තිය.. අඹ ගහ ගාව ගල් බංකුව.. කොළරොඩු හිරවෙන වවුල් බෙට් පිරිව්ව පිල්ල.. මගේ ඇද ගාව ජනේලෙ කාමරේ, කාමරේ බිත්තියක් වැහෙන්නම ගහපු ඇනිම් පෝස්ටර්ස්.. හැමදෙයක්ම මට මතක් වෙවි.. දැනටත් එළියට බැස්සහම පේන ගල් බංකුව දැක්කහම මට මතක් වෙන්නෙ සෙනුකයා,

මම, ආශී, මහීශා ඔකෙ ඉඳගෙන වල්පල් කියවන හැටි.. රඟ අයිශා ගනන් කියලාදෙන හැටි.. අමමා හිත රිදෙන කතාවක් කිව්වහම අඩ අඩ ආව්විඅමමට දුක කියන්න යන හැටි..

ඒත් ඉතින් අපි හැමදාම නවතින්න මෙවගෙ ඇවිල්ලා නෑනෙ.. යන්න වෙන දවසට යන්න වෙනවා..

මම පරණ දේවල් මතක් කරගෙන මනෝ පාරක් ගහන් කාමරේ ඉද්දි රඟ අයිශා නාලා සුවද ගහගා කාමරේට ඇවිත් දොර වගහෙන මං ගාවට ඇවිත් මුනට අල්ලලා කොණ්ඩෙ ගැසුවා.. මුළු කොණ්ඩෙම වතුර මගේ මුණට විසික් වෙන්න..

" ඒයි.. අයිශෙ!!"

" අයිශා තමා.. ඇයි.."

" මගේ මුණෙ වතුර විසික් වුණා.. ටවල් එක මෙහෙට එනවා!!"

රඟ අයිශා මට ටවල් එක දුන්නෙ නැති නිසා මම කොට්ටෙන් මුණ පිහිදාගත්තා..

" මෙ ඒයි.. මම ඔයාට කියන්නම සාකිලගෙ මල්ලි කියලා.. ඔයා මට කියන්න අනුලගෙ පුතා කියලා.. හොඳයි නෙ.."

" මම.."

" තාම ඔලුව රිදෙනව වගේද.."

" දැන් නෑ. නැවම අඩු වුණා.."

" හොඳවැඩෙ බෙබද්දට.. බිව්වට.."

රඟ අයිශා ටවල් එක රැක් එකට දාලා ඇවිත් මං ගාවින් ඉඳගෙන මගේ අත් දෙකින් අලගත්තා.. එයා නාපු නිසා අත් දෙක සිතලම සිතලයි.. ඊටපස්සෙ මගේ කම්මුලකින් හාද්දක් තිබ්බා..

" සොරි වරද්.. ඊයෙ.. ඇත්තටම මොනවා වුණාද මට මතක නෑ ලොකුවට.. මගේ වැරද්ද.. මට නොබි ඉන්න තිබ්බා."

මම රඳා අයිගෙන අත් දෙකේ මගේ ඇහිලි පටලගෙන අල්ලන්නා..

" එහෙම ඔන නෑ.. That's fine.."

" It won't happen again.."

රඳා අයිගා මගේ කමමුලකින් අල්ලා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. තියලා මාව බුවල්ලෙක් වගේ බදාගෙන ඇදේ පෙරළනා..

" අයුතු චෝදනා කරන්න රුධිරයෙන් ඔන.."

මම දහලලා දහලලා රඳා අයගෙන අත් දෙක අස්සෙන් මුණ එලියට දාගෙන එයාගෙ පපුව උඩින් මුණ තියාගන්නා..

" සෙනෙක..??"

" මම සෙනෙක මල්ලිවත් එක්කගෙන යනවා.."

" එතකොට මම.."

" ඔයාවත් එක්කගෙන තමා යන්නෙ.."

" අයුතු අයිගා යනවා කියලා තම මගේ හිතට තම විශ්වාස කරගන්න බැරුව ඉන්නෙ.. එයා ඉක්මනට ඒවිදි.."

" මම.. ඒවි.."

" එතකොට ඔයා..??"

" මමත් එනවා.."

" අපරාද අපේ තරුණ කාල.. ඔයා කැමපස් ගියානම් අපිට හම්බෙන්න තිබ්බෙනෙ.. දැන් මම හෙට ඉදන් ඔයා නැතුව ඉස්කෝලෙ යන්න ඔන.. මුල ඉදන් ස්පෝර්ට්ස්මීට් අරවා මේවා.. කරන්න හිතෙන්නෙ නෑ අනේ.. මට ආයෙම ඉස්කෝලෙ යන්න හිතෙන්නෙම නෑ.. පොඩ්ඩක්වත් නෑ.."

රඳා අයිගා මගේ කොණ්ඩෙ අවුස්සලා මාව තව ටිකක් තුරුල් කරගන්නා..

" සේපාලිකා ගහට පාළු හිතේවිනෙ.."

" ගහට විතරනෙ පාළු.."

" ගහටයි.. ගහේ අයිතිකාරයටයි.. ගහේ අයිතිකාරයගෙ අයිතිකාරයටයි..
ඔක්කොන්ටම පාළුයි.."

" ඔයා එක්ක වෙලාවකට මට කේන්ති යනවා.."

රඳා අයියා මාව කොට්ටෙ උඩින් තියලා ඔලුවට අතකුත් තියාගෙන අතට
වාරුවෙලා මගේ මුණට එබුණා..

" මම නිසා..??"

" මම.. මොකුත් නෑ.."

" නැත්තෙ නෑ.. ඒ මොකක්ද ඒ.."

" නෑ.. ඔයා ඉතින්.."

" ඉතින්.."

" ඔයා හැමතැනම ඔයාව මතක් වෙන්න දේවල් හදලා හදලා යනවා.. මම ඒ
සේරම දිහා බලාගෙන ඔයාව මතක් කරන් ඉන්න ඕන.. හෙන අසාධාරණයි
වගේ නැද්ද.."

" හ්මම.."

" ඔයා හෙට විතරනෙ ඉන්නෙ.. හවස එළියට යමුද.. හාද.."

" යමු.. ඔයාට කොහේද යන්න ඕන.."

" කැමති තැනක.. අප්පව්ව් කමක් නැද්ද.."

" අයියට කියලා බලමු.."

" හා.."

" වරද්.. ඔයාට මතකද මම ඔයාව පළවෙනියටම කිසි කළේ කොහෙද කියලා.."

" ඔව්.. සික් රූම එකේනෙ.. අර මම.. ආම් ස්ලින්ග් එකක් දාගෙන ඉඳපු දවසෙ.."

" අර මැව් එක බලන්න ආවෙ නැහැයි කියලා අමුතු ලයිනි ගොඩක් දුන්නෙ.."

" අනේ මේ ඉන්නවා.. හැබැයි කියන්න බෑ තවුසෙ මම අර ෆෝන්ට් වුණ දවසෙ හොරෙන් කිසි කලාද දන්නෙ නෑ.."

" පිස්සුද උඹට.."

" ඔව් නේද.. ඔයා ඉතින් හෙන හැදියාව ඇති හොඳ ළමයනෙ.. මට මතකයි හරිත.. අර මගෙ කැනියුලා එක ගලවලා දාලා කටේ කිරි එකක් ඔබලා ඉවරවෙලා, ඇඳුම ගලවපන් කිව්වෙ.."

රධ්‍ය අයිසා හයිසෙන් හිනාවෙලා මගේ නලලට ඇහිලි දෙකකින් තට්ටුවක් දැමිමා..

" ලමයි.. මම ඇතුළට එනවා.."

ආධ්‍ය අයිසා එළියෙ ඉඳන් කතාකරපු පාර මම ඇඳෙන් පරලිලා ගිහින් කොණටම වෙලා ඉඳගත්තම රධ්‍ය අයිසා මෙහා කොණෙන් ඉඳගත්තා..

" එන්න අයිසේ.."

" කන්න එන්න ළමයි.. පොඩි නෑවද.. අපිපව්ව් කතාකරනවා ගෙදර එන්නලු.."

" ඒ මොකද.."

" ගිහින් බලමුකො.. දෙන්නම එන්න ඉක්මනට.."

ආධ්‍ය අයිසා එළියට ගිහින් විනාඩි දහයකින් විතර මම එළියට යන්න යද්දි අපේ මාමා සෙටියේ ඉඳගෙන ආධ්‍ය අයිසගෙ වැලමිට ගාවින් සේලයිනි බටයක් ගැටගහලා ලේ එකක් සිරිනිප්ප් එකකට ගන්නවා.. මම දොර

රෙද්දට මුවා වෙලා බලාගෙනම හිටියා.. මාමා ලේ අරගෙන ටියුබ් තුන
හතරකට දාලා ඒක අරගෙන කාමරේට ගියාම ආධ්‍ය අයියා අත කොටන්
එකකින්පිහිදගෙන ඡර්ට එකේ අත පහලට කරගත්තා..

" අනු.. මේ අහන්නකො.."

ආධ්‍ය අයියා ටිකකින් මාමා ගියපු කාමරේට ගියාම මම ශේෂ් එකේ බිත්තිය
දිගේ ඇඳිලා ගිහින් කාමරේ දොර ගාව නැවතුනා..

" මොකුත් අහන්නෙ නෑ සාකි.. මට මොකුත් කියන්න එපා.."

" මම හොඳින් ඉන්නවනෙ අනු.. ඇයි මේ ඔයා මෙහෙම හැසිරෙන්නෙ
කියන්නකො.."

" දැන්වත් ඔය රහපාන එක නවත්තගන්න ශාකා.. ENOUGH...!! JUST
FUCKING ENOUGH!!"

" අනු.."

" මේ අහන්න සාකි.. මම ඔයාට ආදරේ නිසා මේ සේරම කරන්නෙ..
පොඩ්ඩක් මට මේ වැඩවික කරගන්න ඉඩදෙන්න.. ප්ලීස්.. මාව
කේන්තිගස්සන එපා!!"

හායි මගෙ දළඹු පැවතේ.. හත්තික්කේ මේකෙනම ඉන්නෙ දළඹු
හටයොම තමා.. ඒ අස්සෙ සේනාවත් එක් රැස් කල්ලා.. යසෙස යසෙස..

මගෙ පිස්සු කොල්ලොහ් කෙල්ලොහ් ටික.. ආදරෙයිනෙ ඉතින් සිව්ලිමෙන්
එකක්ම.. මේ කලවැද්දා..

එන්නාම.. ලව් යූ♥

අද මිත්සියට තෑග්ගක් හමුවුණා..

තැන්කපු සෝ මව් මගෙ ලස්සන ලමයෝ @withlove_seokjinnie .. අනේ
මම ආදරේම ආදරෙයි.. ♥♥♥♥♥♥♥♥

@Shan

තව පොඩි බඩඩක් හමුවුණා දළඹුවිටියෙක්ගෙන්.. එයාගෙ හිතේ මැවිලා
ඉන්න කතාවෙ කැරැක්ටර්ස් විකකගෙ ගොටෝස්..

වරදේ

වත්සල්

රඳ

අයුක

ආධ්‍ය

අනුරාග්

කියාන්

ආගි

මහීශා

අහිරු

සයෝන්

තැන්කු සෝ මව් මගෙ දළඹුවියෝ..

♥♥♥♥♥♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

102 කොටස

" our father..."

ස්කූල් ඔෆ් අවර් ෆාදර්ස් ඇත්තම එක කියද්දි මම හිටියේ මේන්හෝල් එකේ ප්‍රිෆෙක්ට් බෝඩ් එකේ ඉස්සරහම ලයින් එකේ කොනේම හිටගෙන.. අවසානෙ මම තනි සුදුපාට බ්ලෙසර් එකක් ඇන්දා.. අප්පාට හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් බැප් එකක් තව අවුරුද්දක් ඉස්කෝලෙ යනවා.. මගේ එහාපැත්තෙ හිටියෙ වමිරු.. ඊට එහාපැත්තෙ න්‍යාස්, සෙනුක, ජොනතන්.. මේ අවුරුද්දෙ සීනියර් ප්‍රිෆෙක්ට් බෝඩ් එකේ ටොප් බෝඩ් එක විදියට සිලෙක්ට් වෙලා හිටියේ අපි.. ජොනතන් කියන්නෙ අපි එක්ක පොඩ් කාලෙ ඉඳලා හිටපු පට්ටම හොඳ කොල්ලෙක්.. අපි ඉස්සර ළාට කියන්නෙ දෙවියන්ගෙන් ලැබිව්ව තැග්ග කියලා.. දවසක් උගෙන් කොමස් හාමුදුරුවො නමේ තේරුම ඇහුවහම ළා කිව්වෙ ඒකෙ තේරුම දෙවියන්ගෙන් ලැබුණු තැග්ගලු.. එදා ඉඳන් අපි ළාට විහිළු කරනවා.. ඩයල් එක බර්ගර්.. එව්වර සිංහල කතාකරන්නන් බෑ.. ඒ චුණාට සුපර් ටැලන්ටඩ්.. අයුක අයිසා එහෙම ජොනතන්ට හොඳට එකතුයි.. අයුක අයිසා එකතුයි කියන්නෙ ළා එසේ මෙසේ ඩයල් එකක් වෙන්න බෑ කොහොමත්.. මේ පාර ස්කූල් ක්‍රිකට් රිම් එකේ කැපා ජොනා.. බිග්මැට් ප්ලේ කරන්න ඉන්නවා..

මම ඉස්සරහා බලාගෙන ඇත්තම එක කියන අතරේ හිමින් සැරේ වමිරුගෙ බෙල්ල අස්සෙන් සෙනුකයා කොහේද බැලුවා.. සෙනුක උදේ ඇවිල්ලත් හොඳට කතාකලේ නෑ.. ඇස් දෙක රතුම රතු වෙලා ඉදිමිලා.. ඒකට උඩින් ආවුන්ඩෙගන් එකක් ගාගෙන ඇවිල්ලත් තිබ්බේ.. ඒකා සුදු නිසා පොඩ්ඩක් අඩපු ගමන් මුණ රතු වෙලා ඇස් දෙක වටේ ඉදිමිලා වගේ ජේනවා.. සැක් මේ වමිරුවා මැද්දෙන් හිටගෙනෙන.. නැත්නම් මට න්‍යාස්ට කියලා එතෙත්ට යන්න තිබ්බා.. මම කෝකටත් ඔලුව උස්සලා හෙනකඳයා වගේ ඉන්න ඩිප්පුටි හෙඩා දිහා බැලුවහම ඒකා පපුව ඉස්සරහට දාගෙන හරි කෙළින් සිරුවෙන් ඇත්තම එක කියනවා.. මේ කැඩෙට් කරන් උන්ට වෙලාවකට සමයා තමා.. ඇත්තම එකේ මියුසික් එක හරියටම අන්තිම තප්පරේ වෙනකල් නතර වෙනකල් කොහේවත්ම බලන්නෙ නෑ.. ඔලුව නමන්නෙවත් මොකුත් නෑ.. හුස්ම හිර කරගෙන පපුව ඉස්සරහට දාගෙන මුණත් පුමබගෙන ඉන්නවා.. මම ඉතින් හැමදාම දැකලා තියනවනෙ.. බෝයිපෙන් ඉන්නෙත් එහෙමනෙ..

ඇත්තම එක ඉවරවුණාට පස්සෙ මම ශේෂ් එකේ ආයෙම වමිරු දිහා බැලුවහම වමිරු මං දිහා ඇහිබැමක් උස්සලා අමුතු විදියට බැලුවා.. මම ඌට රවලා පුටුවෙන් ඉදගන්න යද්දිම නග්‍රාස් මට කතාකලා..

" ජස්.. මෙහ්.. උඹ ඔන්නම සෙනුක ගාවට වරෙන්.."

" හා.."

මම ශේෂ් එකේ කාටවත් අහුවෙන්නෙ නැතිවෙන්න නග්‍රාස්ගෙ සිට එකට ගියාම නග්‍රාස් මට උගේ සිට එක දිලා මෙහාට පැනගත්තා.. සෙනුකයා තාම අඩනවා.. මට හිතාගන්න බෑ මෙකව කොහොම පරක්කරගන්නද කියලා.. මම ආවහම සෙනුක අතේ පෙහිලා තිබ්බ ටිගු එකෙන් ඇස් දෙක යට පිහිදගෙන ඉදගන්නා.. රඟ අයිසලා හිටියෙ ප්‍රින්සිපල් සර්ගෙ සිට එකට පිටිපස්සෙ රෝ එකේ වාඩිවෙලා.. එනන.. අයුක අයිසගෙ පුටුව කියාන් අයිසට එහාපැත්තෙන් හිස් වෙලා තිබ්බා.. මම වාඩිවෙලා සෙනුකගෙ අතට තට්ටුවක් දැමමා.. කට්ටිය ඉන්න නිසා මොකුත් කියන්න විදියකුත් නෑ.. මෙක මෙහෙම අඩ අඩ ස්ටේජ් එකට ගිහින් කොහොමද.. හෝල් එක පිරෙන්නම කට්ටියත් ඉන්නවා.. ටීවර්ස්ලත් ඉන්නවා..

මට මතක් වුණේ ඊයෙ රූ.. අයුක අයිසව ඩ්‍රොප් කරන්න කටුනායක ගිය වෙලේ වෙච්ච දේවල්.. මම දන්න කියන කිසිම කෙනෙක් මීටකලින් ඔහොම රට ගිහින් නෑ.. ඇත්තටම මම එයාපෝට එකට ගියෙත් ඒ පළවෙනිවතාවට.. කලින් ගිහිල්ලම තිබ්බෙ නෑ.. අයුක අයිසගෙ කියන්න පවුලෙන්වත් ලොකු කෙනෙක් කවුරුත්ම ඇවිත් හිටියෙ නෑ.. හැමදේටම දුටලා පැනලා වැඩ කළේ කියාන් අයිසයි රඟ අයිසයි.. අපි යද්දි කියාන් අයිසා අයුක අයිසත් එක්ක එයාපෝට එකට ඇවිත් හිටියෙ..

අයුක අයිසගෙ ෆ්ලයිට් එක තිබ්බෙ රූ එකයි ගානකට.. ඒ වුණාට කලින් යන්න ඔනනෙ එනනට.. සෙනුකයා මාත් එක්කමයි හිටියෙ.. ඌ පේන්න හොඳට හිතාවෙලා 'මම හොඳින් මවං අවුලක් නෑ' කියනවා.. ඒ වුණාට හෝ ගාලා කඳුළු වැක්කෙරෙනවා.. කතාකරගන්නවත් බෑ ඌට.. සෙනුකයා දුක හිතුණහම කවදාවත් මම දුකින් ඉන්නෙ කියලා කියන්නෙ නෑ.. ඌ අඩන්නෙ නැත්තෙ නෑ අඩනවා.. අඩන්නෙ මම හොඳින් කිය කිය.. ඊයෙත් එහෙමයි.. අයුක අයිසත් හිටියෙ මාරම අවුලෙන්.. දැන් ඒ මොහොත මතක් වෙද්දින් මගේ පපුව හිරවෙන්න එනවා.. මට හිතාගන්න බෑ සෙනුකයා ඇත්තටම ඒ වෙලේ කොහොම හිටියද කියලා..

අන්තිමට අයුක් අයිසා යන්න කලින් සෙනුකයව තුරුල් කරගෙන හුහාක් වෙලා හිටියා.. අපි හිටියෙ ඇතින් උන් දෙන්නට කතාකරන්න දිලා.. සැහෙන්න වෙලා ඔලුව ඉඹ ඉඹ අයුක් අයිසා දාහක් දේවල් සෙනුකයට කිව්වා.. ඌ ඒ සේරම ඔලුව වන වන අහගෙන හිටියා විතරයි.. කතාකලේ නෑ.. කතාකරගන්නත් බෑ.. අන්තිම මොහොතෙන් පරිස්සමට ඉන්න, ඉස්කෝලෙ වැඩ ටික කරගන්න, රිසාල්ට්ස් අවුට් චුණු ගමන් අයිසට කෝල් කරන්න කියලා අයුක් අයිසා සියවෙනි සැරේටත් සෙනුකයට කිව්වා.. මම ඒ දෙන්නගෙ රිලේගන්ගිස් එක ඇතුලෙ පොද්ගලික දේවල් ලොකුවට භාර අවුස්සන්න යන්නෙ නෑ.. ඔය ඉඳලා හිටලා වලියක් දාගෙන සෙනුකය අමුණ දෙක කරන් ඉද්දි ඒක බේරන්න උදවු කරනවා ඇරෙන්න.. මොකක් වුණත් අයුක් අයිසා සෙනුකයට මාර විදියට ආදරෙයි. ඒකා හැමතිස්සෙම අකියන්නෙ.. 'වත්සල් කොල්ලෙක් වුණත් මට අම්ම කෙනෙක් වගේ' කියලා.. මම හිතන්නෙ ඇත්තටම අයුක් අයිසට ගැලපෙනම කෙනා තමයි පහුවෙලා වුණත් ලැබිලා තියෙන්නෙ.. රඟ අයිසත් ඇස් දෙකේ කඳුළු පුරවගෙන හියා.. යද්දි අයුක් අයිසව බදාගෙන ඔලුව අතගාලා පරිස්සමට පලයන් කියලා කිව්වා.. කියාන් අයිසත්..

අයුක් අයිසා මං ගාවට ඇවිත් ඔලුව අතගාලා 'වත්සල් එක්ක පරිස්සමට ඉන්න මල්ලි..' කියලා කම්මුලට තට්ටුවක් හිනාවෙලා ලැගේස් එකත් අරගෙන ගේට එකෙන් නොපෙනී ගියා.. ආයෙම එයා හැරිලවත් බැලුවෙ නෑ.. සමහරවිට හැරිලා බලන්න බැරුව ඇති.. ඒත් මම විශ් කරනවා සෙනුකයට කොහොම හරි අයුක් අයිසව හමබෙන්න වාන්ස් එකක් ලැබෙන්න කියලා..

රඟ අයිසා ඔක්කොම කාගෙන හිටියට.. මම දන්නවා එයා ඉන්නෙ ඔක්කොන්ටම වඩා ප්‍රෙගර් එකක කියලා.. සමහර වෙලාවට ඔලුව කැක්කුමයි කියාගෙන ඔහේ ඇදේ වැටිලා ඉන්නවා.. කල්පනා කරනවා.. මගෙන් මොකද කරන්නෙ කියලා අහනවා.. මොනවද මේ වෙන්නෙ අහනවා.. ඒ හැමතැනකදීම මට සිද්ද වුණා අකමැත්තෙන් වුණත් කතානොකර නිහඩ වෙලා ඉන්න.. මොකද මං ගාව ඒ කිසි එකකට උත්තර නෑ.. උත්තර දෙන්නෙ කොහොමද මම දන්නෙ නෑ..

අයිසගෙ අසනීප, අප්පව්වගෙ ඉවරයක් නැති රණ්ඩුයි ප්‍රශ්නයි, ආඨා අයිසගෙ ප්‍රපෝසල් එකේ ප්‍රශ්නෙයි, අමමා රට යන එකයි, එයාගෙ හීන නැත්තටම නැතිවෙලා ගියපු එකයි, අකමැත්තෙන් දියතලාවෙ යන්න වෙන එකයි, හොඳම යාළුවා ලංකාවෙන් ගිය එකයි එයාට කල්පනා කරන්නයි දුක්

වෙනත්නයි දාහක් ජරග්න තිබ්බා.. මට වෙලාවකට හිතෙනවා මම එයාගෙ හිතේ තියන දුක ඇබ්සෝබ් කරගන්න ස්පොන්ජ් එකක් වුණානම් කියලා.. ඊයෙත් යන්න කලින් කිව්වා එයාට ජීවත්වෙන්න ඉතුරුවෙලා තියෙන එකම හේතුව මමයි අයිසයි චිතරයි කියලා.. දැන් ආධ්‍ය අයිසට මාමා ඉන්න නිසා එයාට හිතට සහනයක්ලෑ..

" A senior prefect is a member of the most senior prefectorial group of College:

The Prefects' Council

. Selected based on the criteria of academics, co-curricular and extra-curricular, senior prefects are appointed on a probationary basis after completing the final exams at school.."

Of these only a handful are appointed as Senior Prefects. Since they have completed their final examinations, they are senior to any other student of the college. Hence their disciplinary powers extend to all students of College.."

And they effectively stay another year at school, monitoring and supporting all its academic, co-curricular and extracurricular activities in general. From amongst the Senior Prefects are chosen the Head Prefect to lead all prefects of the college, and the Prefects' Top Board, which consists of the Head Prefect (HP), the Senior Deputy Head Prefect (SDHP) and five Deputy Head Prefects (DHPs).."

මම ඉස්කෝලෙ මීඩියා යුනිට් එකේ කොල්ලෙක් කියන ස්පීච් එක අහගෙන ඉන්න ගමන් සෙනුකයගෙ අතින් අල්ලගන්නා වැඩිය නෝට් නොවෙන්න. සෙනුකයා වෙන කල්පනාවක ඉඳලා වගේ ගැස්සිලා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ඉක්මනට පුටුවෙ කෙළින් වෙලා ඉදගන්නා..

" ඔ බෑ.. ඇයි..??"

" ඇයි අහන්නෙ.. ඔලුව කැක්කුමයිද.."

" මම.. පොඩ්ඩක්.. ලොකු අවුලක් නෑ.."

සෙනුකයගෙ නහයත් බර දාලා.. කටහඩ වෙනස්වෙලා ගිහිනි..

" ශ්‍රවර්ද.. මම පෙනෙඬේල් දෙකක් ඉල්ලන එන්නද.."

" පිස්සුද බං.. මෙන්න මෙහේ ඉදපත්.. මට එහෙම අමාරුවක් නෑ.."

පැය බාගයක් විතර සෙරමනි එක ඇදගෙන ගියාම පරන සීනියර් බෝඩ් එකට එයාලගෙ සෙට්ටිකේට්ස් දෙන වෙලාව පටන් ගන්නා.. ඒකෙන් පස්සෙ තමා අපිට කැන්ඩල් ලයිට් කල්ලා ඕන් එක කියලා බැස් ගන්න තිබුණේ.. මුලින්ම සීනියර් ප්‍රිෆෙක්ට්ස්ලට සෙට්ටිකේට්ස් දුන්නහම අන්තිමට ටොප් බෝඩ් එකට සෙට්ටිකේට්ස් දුන්නා..

"

At this time, we would like to express our special thanks to all the brothers who have held senior positions in the 2023 Prefect Board of the school and invite them on the stage to receive the certificate of honorable and disciplined completion of their service..

Ayuka Shalya Sinhawansha (HP)Kiyaan Sadesh De Zilva (DHP)Sayon Sathsara Perera (GC)Radhya Shanaw Helaksha Adhikari (DGC)Abhiru Gaurawa Ekanayake (DGC)..

"

අයුක අයියා ඇරෙන්න අනිත් හැමෝම ස්ටේජ් එකේ හිටියා.. ඉස්කෝලෙ හැම වැඩකම පිළිගැනීමේ කතාව හරන එහ් පි අද සෙරමනි එකේ නැති එක ලොකුවටම දැනුනා.. අයුක අයියට තියන ප්‍රවුඩ්ග්ල් ලූක් එක, ඒ හැසිරීම වුණත් ඉස්කෝලෙට මැව් වෙන්න මාරම ගතියට තිබ්බා.. මම අයුක අයියගෙ කැරැක්ටර් එකට ආසම එයා වැඩක් කරන්න ගත්තොත් ඒක බැහැලම කරනවා.. වැඩි කලබල නැ කතාබහ නෑ.. අවශ්‍ය දේට විතරයි.. රඟ අයියත් එහෙමයි.. කියාන් අයියත් ඔය වැල් බයිලා කෙලගෙන හිටියට ස්කූල් ඩි එච් පි පොසිගන් එකේ ඉද්දි යකා වැහිලා වගේ.. ඒකට බැහැලා වැඩ කරනවා.. මු අර අවුරුද්ද මුලදිම අපිට හෙන පාවිච්චි එකකුත් දැමුමෙ. බයෝ කරන එවුන් නේද.. ඇවිද ඇවිද ඉන්නෙ මොකද හැයි යැයි කියලා..

@Shan

මට අදටත් මතකයි මමයි සෙනුකයයි ඉස්සර අපි යාඵවො කියලා ළහින් තියාගෙන ඉඳපු උන් දෙනෙකුයි අපේ මේස පුටු ටික නැතුව ඒවා හොයන්න පහළට ගිය වෙලේ ඉස්ස ඉස්සෙල්ලාම මුන් ටික ඉස්කෝලෙ අඩ ගහ ගාව ගල් බංකුවල වාඩිවෙලා ඉඳපු හැටි.. කාලෙ කොච්චර ඉක්මනට ගෙවිලා ගිහිල්ලද.. හිතාගන්න බෑ..

ඊටපස්සෙ අලුත් ප්‍රිෆෙක්ට් බෝඩ් එක ස්ටේජ් එකට ගෙන්නලා හැමෝගෙන අතට ස්කූල් කලර්ස් වලින් ඩෙකරේට් කරපු කැන්ඩල් එක ගානෙ දීලා ඒවා පත්තු කලා.. මම හිටියේ ඉස්සරහම රෝ එකේ.. වමිරුවට එහාපැත්තෙ.. දැන් ඉතින් ඉස්කෝලෙ හැම ලබ්බටම මම ඉන්න එපැයි මුගේ එහාපැත්තෙ.. ඉටිපන්දම අරන් මට මු රවද්දි පුපේ ගහන්න හිතයි.. ඇයි මගුල.. මම මොකුත් කරලත් නැතුව හැමතිස්සෙම රවනවා රවනවා ඉවරයක් නෑ.. එක්කො මු කැමති මටද කොහෙද..

" I promise to do my very best at all times, to set a high example in my own conduct wherever I may be, to carry out my duties loyally and efficiently, to use the authority that has been given me firmly, but fairly and wisely, and to uphold the honor of my school always.."

ඊටපස්සෙ අර ඉටිපන්දම ඉස්සරහට කල්ලා අල්ලගෙන ඔන් එක කියලා ඉවර කලා.. ඒ ගමන්ම ප්‍රින්සිපල් සර් අපි ඉන්න රෝ එක මැහැරලා අනිත් හැමොගෙම තනි සුදුපාට බ්ලෙසර්ස් වල ස්කූල් ලෝගෝ එක ගහපු සිල්වර් බැජ් එක ගානෙ ගහගෙන ගියා.. මම ඉස්සරහා බලගෙනම හිටියා.. කෝ අනේ අපේ මාමා.. කොයි ලෝකෙ ඉන්නවද මන්දා.. එන්නම කියලා කිව්වනෙ..

" Accordingly, the brothers who are selected for the new senior top board of our school are as follows.,Deputy Games Captain - Senuka Watsal DissanayakeDeputy Games Captain - Jonathan AndreGames Captain - Mohammad Nafraz NazirDeputy Head Prefect - Chamiru Ashwin SinhawanshaHead Prefect - Varadh Shaneru Udyoga.. We wish you all the best for your prefect leaderships and we trust that you will behave in a manner that will keep the school proud.. Thank you.. "

සෙරමනි එකට ආපු ග්‍රේට් ඩිල්ඩ් බෝයි විෆ් ගෙස්ට් අපි පස් දෙනාගෙම බැජ්ස් බ්ලෙසර්ස් වල පින් කල්ලා හැන්ඩ් ශේක් කල්ලා ස්ටේජ් එකෙන්

බැහැලා ගියාම මට විනාඩි පහක විතර කතාවක් කරන්න තිබ්බා..
ඊටපස්සෙ ජොනාටත්.. සෙනුකයාට කතාකරන්න කටහඬ අවුල් නිසා
ජොනා ගේප් එකේ කතා කල්ලා අපි ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා ඇවිත්
සෙරමනි එක ඉවරවෙනකල්ම ඉඳගෙන හිටියා.. හෝල් එකේ හයසියක්
වගේ ඉන්නවා.. ප්‍රයිමරි බෝඩ් එකයි, ජුනියර් ප්‍රිෆෙක්ට්ස් බෝඩ්, එකයි
කලින් ඉඳපු බෝඩ් එකයි, අපියි, ජේරන්ට්ස්ලයි, ටීචර්ස්ලයි.. එතකොට
ඉතින් ගොඩක්නෙ.. මම අද තමා වමිරුගෙ අම්මට පලවෙනි වතාවට
දැක්කෙ.. එයා මාර ලස්සන ආන්ටි කෙනෙක්.. වමිරු වගේ පුතෙක්
ඉන්නවද කියන්නත් බැරි තරම් තරුණ පාටයි.. හැබැයි වමිරු අම්මා එක්ක
එව්වර කතාකරන්නෙ නෑ වගේ.. මම දැක්කා උදේ අම්මගෙ අත ගසලා
දාලා යනවා.. බලන් යද්දි ප්‍රශ්න නැති ගෙදරක් මම දන්න කියන උන්ට නෑ..
හැබැයි සෙනුකයාගෙ ගෙදර මරු.. එහේ අම්මයි තාත්තයි මාර අවබෝදයක්
නියන කපල් එකක්.. එකම වගේ මතෘකා තමා කතා කලත් කතාකරන්නෙ..
දෙන්නම ගුරුවරුනෙ ඒකනිසා..

අන්තිමේ දවල් වෙන්න සෙරමනි එක ඉවරවුණාම කියාත් අයියලා අපි
ගාවට ඇවිත් විශ් කල්ලා හග් කලා.. රඨ අයියන් අපි ගාවට ඇවිත් අපි පස්
දෙනාට හග් එක ගානෙ දීලා විශ් කලා.. ඒ වුණාට ඒ හැලපයා මගේ පස්ස
කෙනින්තුවා.. ඉඳපත් මම පස්සෙ අල්ලගන්න.. මම රඨ අයියට දෙකක්
රැව්වහම සයෝන් අයියා අපි දෙන්නට හිනාවෙගෙන එහාට ගියා..

" මේ උඹලා අපේ නම තියාගෙන වැඩ කරපල්ලා ඇ.. අන්තිමේ උඹලව
පුරුදු කරපු හැටි කියලා අපිට අහගන්න වෙයි.."

" අපි හදනවා ඉස්කොලෙ අම්මටසිරි වෙන්න.. ඔයාලට ඇබෙයි.."

" හා හදපන්, අපි ඇවිත් අඩන්න.. උබට මම පස්සෙ කියන්නම් අඩන හැටි
මදාවියා.."

මම ගිහින් සෙනුකයාගෙ කරට අතක් දාගෙන මං ගාවට ඇදලා ගත්තා.. උා
එතකොට පොඩ්ඩක් හිනාවෙලා මගේ කරටත් අතක් දාගත්තා..

" සෙනුක මල්ලෙ.. මෙහ්.. උඹ සිරාවට ජොනා එක්ක ජෙලද බ්.."

" පිස්සුද හලෝ.. ඒ මොකද.."

" නිකමි.. අයුකයා එකතු නිසා මම හිතුවෙ.. දන්නැද්ද.. උබලට කියන්න
අපේ ගැනිනම් අපේ ගෙදර බල්ලගෙ ඉදන් ඉරිසියයි.. උඹලා
කොල්ලොනෙ.."

" මේ අපේ ජොනා එක්ක.. ඉරිසියා වෙන්න.. උබට ට්‍රැකද අයිසෙ.. ඌ අපේ
බොක්කක් නෙ.."

" වරද්.. මාමා එනවා.."

මම අර අලි තඩියො මැද්දෙන් මුණ දාලා අපේ මාමා එන පැත්ත බලාගෙන
හිටියා.. එනන හිටියෙ මමයි, රඬ අයිසයි, සෙනුකයයි, කියාන් අයිසයි
විතරයි.. සෙනුකගෙ අමමා මැද්දේදි ගියා ඉස්කෝලෙ වැඩවගයක් කියලා..

" ටයිරි.. කොල්ලෙක් නේද ඒ.. උබ මාමා මාමා ගාන්නෙ.."

" කොල්ලෙක් නෙමේ හලෝ.. හතළිස් ඇඳිරියත් ගහලා ඉන්නෙ.."

මම දුවගෙන දුවගෙන ගිහින් මාමව බදාගත්තහම මාමා මගේ ඔලුව
අතගාලා පිටට දෙකතුනක් තඩ්බැවා.. මේ මනුස්සයගෙ රෝසමල් සුවද
යකෝ..!!

" අංකල් දේව.. හායි!!!"

" හායි සෙනුක පුතා.. අහ් රඬත් ඉන්නෙ.. මම මේ හදිසියෙ ආවෙ..
හොස්පිටල් ඉඳලා.."

" දැන් යනෝද.."

" මම.. සුදුම-ආව මොකද බං.."

" වරද් වරද්!!!! වරද් කියන්න..!!!"

මාමා කියාන් අයිසලා ඉස්සරහා මට සුදුමහත්තයා ගාන්න ගිය නිසා මම
මාමගෙ කකුල පැගුවා.. සැක් ඇහුණනම් ජීවිතකාලෙම මට එක එක ඒවා
කියයි..

" ඒ මොකද.. කිරිපුතාව ගෙදරින් ඩ්‍රොස් කරන ඔනද.."

එකපාරටම කියාන් අයියා රඳා අයියගෙ පිටට දබෝස් ගාලා පාරක්
ගහගෙන ඇහිලි ටික කටේ ගහගෙන අනිත් පැත්ත හැරුණා.. සැක් මෝඩ
පොල්පිති මාමා.. ඔය කලේ ගොං වැඩක්.. සෙනුකයන් හිනාවෙනවා.. කවුද
යකෝ කිරිපුතා..

" මේ මාමෙ...!! මොන මගුලක්ද.."

" අම්මෝ. අංකල් ඒකනම් මරු ඇ.. එල.. කිරිපුතා.."

" වනවරයා...!!"

" කිරිපුතේ..හ්.. !!!"

" තෝ පිස්සු හු#තා.. ඉදපන්.."

කියාන් අයියා මගේ පිටට ගහගෙන හෝල් එකෙන් එළියට දුවගෙන ගියාම
මම උගේ පස්සෙන් එළවගෙන ගියා.. සෙනුකයයි රඳා අයියයි මාමා එක්ක
කතාකර කර ඉඳල කොහොම හරි හවස දෙක විතර වෙද්දි අපි ගෙවල් වල
එන්න ආවා.. රඳා අයියා මාව ගෙදරින් දාන්නම් කිව්ව නිසා මාමා ආපහු
හොස්පිටල් ගියා මිනිස්සුන්ගෙ දත් ගලවන්න.. ආධ්‍ය අයියට බය නැද්ද
මන්දා දත් ගලවන මිනිස්සු එක්ක යාළුවෙලා ඉන්නේ.. කවදහරි මම
කියන්නේ නිකම් විහිලුවටවත් අපේ මාමට බුට නියන්න හොඳ නෑ.. කවුද
දන්නේ ස්නායුවක් එක්කම ඇඳලා ගන්නොත් එහෙම ඇනස්තීසියාවත්
දෙන්නේ නැතුව.. මොන දෙයියට කියන්නද.. මමනම් පොඩිකාලෙ ඉදන්ම
දත් දොස්තරලට බයයි.. අපේ මාමට ඇරෙන්න..

" ඔයා පහට විතර රෙඩ් වෙලා ඉන්නවද.."

රඳා අයියා ඩුයිව් කරන ගමන් මගේ අතක ඇහිලිවල එයාගෙ ඇහිලි
පටලගෙන අත උඩට හාද්දක් දුන්නා..

" හා.. අපි කොහෙද යන්නේ.."

" ගිහිල්ලා බලමු.."

මම තාම විශ්වාස කරන්නේ නෑ මම හුහ කාලෙකට රඳා අයියා එක්ක
ඉන්න අන්තිම පැය කීපෙ මෙක කියලා..

" මට සෙනුක ගැන මාරම අවුල් ඒයි.."

" මම.. අයුක්ත වලැන්ඩ කල්ලන් නැතුව ඇති.."

" මෙල්බර්න් වලට යද්දි කිය වෙනවා කියලද කිව්වෙ.."

" හවස් වෙව්.. ෆිෆ්ටින් අවර්ස් ෆ්ලයිට් එකක් කිව්වනෙ.. හෙට විතර ඔයාට කතාකරයි.."

ඔව් හෙට රඳා අයිසා මෙහේ නෑ යනවනෙ.. එතකොට අයුක්ත අයිසා මට කතාකරාවි.. රඳා අයිසයි මමයි එකට යුනිෆෝම් ඇඳලා ඉන්න අන්තිම දවස අද.. අදින් පස්සෙ එයා කවමදාවත් ස්කූල් යුනිෆෝම් අඳින එකක් නෑ.. මාත් එක්ක ඉස්කෝලෙ එන්නෙත් නෑ.. ඉස්කෝලෙ ඇරිලා හෝල්ට් දෙකක් විතර පයින් ඇවිදගෙන එන්නෙත් නෑ.. බස් එකේ මාව ජනේලෙ අයිනට දාලා ඉදගෙන එන්නෙත් නෑ.. කැන්ටිමෙන් මගින් අරන් දීලා යාඑකරගන්නෙත් නෑ.. සේපාලිකා ගහ ගාව මල් කඩන්න එන්නෙත් නැහැ.. ඉන්ටවල් එකට යන එන ගමන් ආධ්‍ය අයිසා හදලා එනව බත් කටක් කවාගන්න විදියකුත් නෑ.. ගේට් ඩියුටි ඉද්දි පිටිපස්සට වෙලා කැගහන්නෙත් නෑ.. මට ඔවා මතක් වෙද්දි පිස්සු වගේ ඔලුව රිදෙනවා.. මට පාළියෙන දෙයියනේ..

" ඔයා.. ඉස්කෝලෙ කාලෙ ගැන මොකද හිතන්නෙ.."

" ඉස්කෝලෙ කාලෙ.. මම ආසම කාලෙ.."

" තව.."

" කියන්න විදියක් තේරෙන්නෙ නෑ.. I will never forget all the little things that happened.. The best thirteen years of my life.. ඔයාට කියන්න වරද්.. අපේ අයිසල ඉස්කෝලෙන් අවුට් වෙද්දි අයිසා කිව්වා එව්වර දැනුනෙ නැහැල්ලු ඒක.. අපි වගේ නෙමෙයිනෙ ඒගොල්ලො පොතේමයි හිටියෙ.. ඒත් අපි අයින් වෙද්දි හරියට ජීවිතෙන් කොටසක් ඉස්කෝලෙ තියලා යනවා වගේ දැනෙන්නෙ.."

" මම.. ඒකනම හරියටම හරි.. එහෙම තමා දැනෙන්නෙ.."

" මට හිතෙනවා අපි තව අවුරුදු පනහකින් මේ ඉස්කෝලෙට අඩිය තිබ්බත් අපිට දැන්ම අපි අවුරුදු දාසයේ දාහනේ කොල්ලො කියලා.. ඔල්ඩ්බෝයිස්ලා කියන්නෙ ඔය බැක්ට්ට් ස්කූල් වල එහෙම.."

" ඔව්.. ගේට් එකෙන් ඇතුළට එද්දිම හිතෙන්නෙ නිකම ගෙරුකට ආවා වගේ.. ඉස්කෝලෙ කොට්ටර් ළහද අපිට.."

" අපේ අයියට කැමපස් එකවත් සෙට් වුණේ නෑ හරියට.."

" එයාට ඉතින් අල්ලලා ගිහින් තියෙන්නෙ කැමප් එකේ සිටිල් ඩොකා පට්ටමනෙ.. අම්මපා නඵවට දෙන්න හිතෙනවා දැන්නම දෙකක්.."

" මාමගෙයි අයියගෙයි රිලේගන්ගිප් එක මරු නේද වරද්.."

" ඇයි ඒ.."

" It Called පරිණත කපල්.. මම අහගෙන ඉඳලා තියෙනවා කතාකරන ඒවා.. දවසක් දේශපාලනේ ගැන කතාකලා.."

රඨ අයියා මහා හයිසෙන් හිනාවුණා.. සැක් කසාද බැඳපු නැති අඩුව විතරයි උන් දෙන්නගෙ තියෙන්නෙ හැබැයි..

" මමත් අහගෙන ඉඳලා තියෙනවා.. අනුකිව්වයි සාකිව්වයි කිව්බිවි ගානවා.."

" වරද්ලගෙ මාමෙ.."

" කරපිංවා කොහෙද.."

මමයි රඨ අයියයි වාහනේ දෙක වෙන්න මහා හයිසෙන් හිනාවුණා..

" අම්මෝ ඒයි.. පිස්සු හැදෙනවා.."

මම රඨ අයියගෙ ෆෝන් එක අන්ලොක් කරගෙන ෆෝන්ට් කැම එක ඔපන් කලා..

" Look here~"

මම ෆෝටෝ එක ක්ලික් කරන්න යද්දීම රඬ අයිසා මගේ කම්මුලකට හාද්දක් දුන්නා.. මගේ ඇස් දෙක ලොකු වෙලා හෙන හොල්මන් විදියට ෆෝටෝ එකක් වැදුනහම රඬ අයිසා ෆෝන් එක උදුරලා අරගන්නා..

" ඩිලිට් කරන්නෙ නෑ!!"

" හරි හරි මෙහෙ බලන්නකො.. කෝ දෙන්න ඔක මෙහෙට.."

මම රඬ අයිසාගෙන් ෆෝන් එක අරගෙන එයාගෙ තොල් වලින්ම කිස් එකක් තියලා ෆෝටෝ එකක් අරගෙන ෆෝන් එක ආපහු රඬ අයිසාට දුන්නහම රඬ අයිසා හිනාවෙලා ෆෝටෝ එක දිහා බලලා ඒක උකුල උඩින් තියාගන්නා..

" That's cool.. White blazers.. Prefect badges.. School uniforms.. Just a pretty simple school couple.."

" Cool..!!"

රඬ අයිසා ගෙදර ගේට් එක ඉස්සරහින් කාර් එක නතර කලා..

" පහට එන්න.. I want to see you beautiful today.. simple but attractive.."

" Gotcha!!"

මම බැග් එක අරගෙන කාර් එකෙන් බැහැලා ගෙදරට යද්දි රඬ අයිසා මම ගේට් එකෙන් ඇතුළට යනකල් ඉඳලා යන්න ගියා.. මට තනියම හිටපු කාලෙ අමතක වෙලා ගිහිල්ලා තමයි.. ඔව්!! මම ඒක අමතක කරලා..

ලැප්ට් වෙලා එයා එක්ක බෑ...

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ඔතරි නිදාගන්නයි යන්නේ... ♀ ♀

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

103 කොටස

මම ගෙදර ගියපු ගමන්ම මගේ ප්‍රිතෙක්ට බැප් එකේ ෆෝටෝ එකක් ලොකුවටම ගහලා, සෙරමනි එකේදී පිස් සයින එකකුත් එක්ක ගත්තු මගේ ෆෝටෝ එකකුත් එක්ක මාන්නක්කාර වෙළුපුමනයට සෙන්ඩ් කලා..

" see I'm the

HEAD PREFECT

.. "

ආවා මෙනෙ මට කින්ඩි දාන්න.. හිතාගෙන ඇත්තෙ හරි ලොකුයි කියලා.. තාන්වි අක්කට කියලා බන්නන්න තියෙන්නෙ.. එදා මම මැසේජ් එකක් දාලා සාගා ආවද ඇහුවහමත් මොකුත් කිව්වෙ නෑ.. ආවද දන්නෙත් නෑ.. කොහෙද මට අන්තිම වෙනකල්ම එන්න ඉන්න බැරිවුණානෙ.. මාමණ්ඩි ඇණ බවුසරයක් වෙලා දහාටසන්නිය නටන්න ගත්තනෙ.. මම මැසේජ් එකයි ෆෝටෝ දෙකයි යවලා අම්මටත් කෝල් එකක් අරගෙන ආවිආමමා එක්කත් කතා කල්ලා ගිහිනි නාගෙන ඇඳුම සේදුවා.. හෙට ඉඳලා ඉස්කෝලෙ යන්නත් එපැයි.. මුල ඉඳලා ස්පෝර්ට්ස් මීට වලට දහලන්නයි.. මතක් වෙද්දිත් උණ හැදෙන්න වගේ..

පහුගිය ගෙවුණු කාලෙ හීනයක් වගේ.. හීනයක්වගේ කිව්වෙ.. හීනවල විතරනෙ ඉඳලා හිටලා හරි අපි මවන ලෝකයක් දකින්න පුළුවන්.. හෙට ඉඳන් මම හීනෙන් ඇහැරිලා ආපහු පරණ ජීවිතේට යන්න ඕන.. ඒත්.. හුහ කාලයක් හීනෙකම පැරලයිස් වෙලා ඉඳලා දැන් මට පරණ ජීවිතේ හුරු නැහැ වගේ දැනෙනවා.. අද රූ ගෙවිලා ඉවරවුණාට පස්සෙ මම කවදා ආයෙම රඬ අයිසව දකින්නද.. අඩුම තරමෙ අයුක් අයිසටයි සෙනුකටයි වගේ අපිට කෝල් එකක්වත් ගන්න තිබුණනම්.. මට එයාගෙ කටහඬ හරි අහන්න තිබ්බා.. මම හිතන්නෙ මට කිසිම දවසක රඬ කියන කැරැක්ටර් එකට ටේවර කරන්න බැරිවෙයි.. එහෙම හිතන්නවත් බැරිවෙවි.. ඉස්සරහට මොනවා වුණත් එයා මං වෙනුවෙන් කැප කරපු කාලයට මම සැහෙන්න ණයයි.. ගෙවාගන්නවත් බැරි තරමට ණයයි..

කාලෙ කියන්නෙ ආපස්සට ගන්න පුළුවන් දෙයක් නෙමේ.. ඒකට
වටිනාකමකුත් කියන්න බෑ.. ඉතින් මනුස්සයෙක් එව්වර දෙයක් මං
වෙනුවෙන් කැප කලා කිව්වහම එතනින් එහා මට මොකුත්ම
බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්ද.. එක්කො කවදහරි වැරදිලාවත් මම
නැගෙනල් බැඩිමින්නන් වීම එකට සිලෙක්ට වුණත් ඒකටත් කෙඩට එක
සම්පූර්ණෙන්ම යන්න ඕන රඟ අයිට.. මොකද අපේ ගෙදර කවුරුත්ම
කැමති නෑ මම සෙල්ලම් කරනවට.. එයා එදා කාර් එකේදි නිකමට කියපු
කතාව ඇත්තටම හැබෑ කල්ලා දේවි කියලා මට පොඩ්ඩක්වත් හිතුණෙ නෑ..
එක අතකට එයා මගේ ජීවිතේට අහම්බෙන් හමුවුනු පුදුම ගොඩක්..

අනික ඒ ලෙවෙල්.. ඒ ලෙවෙල් මුල් කාලෙ මම හරියට වැඩක් කරගන්න
බැරෑව අනාගෙන කාගෙන හිටියෙ.. කොටින්ම දහතුන පටන්ගත්තු ගමන්ම
එක්සෑම එකේ ළකුණුත් මට තිබ්බෙ හතළිස් පනස් ගනන්.. මම කොච්චර
හීන මානෙකින් හිටියද කියනවනම මම ඒ ළකුණු ඇති කියලා හිතලා
මගේම හිත සතුටු කරගත්තා.. යන්න වාලෙ ක්ලාස් ගියා.. ඉදගෙන
ඉන්නවා එනවා..

මම නම් කියන්නෙ

ඉස්කෝලෙ යන

ළමයෙක්ව මොට්ටේට කරන්න ඕන, අවධානෙ දෙන්න ඕන, ටේබ්ලට්
කරන්න ඕනම කාලෙ ඒ ලෙවෙල් කාලෙ.. ඒ කාලෙ කියන්නෙ තනිකර
ප්‍රශ්න ගොඩක්.. පුදුම පීඩනයක්.. දැන් ඒ ගතකරපු කාලෙ ගැන මතක්
කරද්දි මටම හිතාගන්න බෑ ඒ හැමදේම මම දරාගත්තද කියලා.. ගෙදරින්
කොහොමත් මාව ඕල් රෙඩ් ට්‍රැෆ් කෑන් එකට දාලා තිබුණෙ.. අම්මා වුණත්
මට කොච්චර හිත රිදෙන කතා කියලා ඇත්ද.. පවුලෙ අය, ආච්චිඅම්මයි
මාමයි ඇරෙන්න.. මම කොච්චර දවස්වලට බස් හෝල්ට් එකකට වෙලා
ඔහේ බලාගෙන ඉදලා ඇත්ද.. ඒ හැමදේම එකදිගට එකදිගට දරාගෙන
ඉදලා මාව පිපිරිලා යන්න තරමට පීඩනෙන් හිටිය කාලෙක තමයි මට රඟ
අයිටා හමුවුණේ..

මුලදි මම එයාට ලොකුවට මං ගැන කියන්න ගියේ නැතිවුණත් මම
හිතන්නෙ එයාට අදහසක් තිබ්බා මට තියෙන්නෙ මොනවගේ ප්‍රශ්නද
කියලා.. හුහක් දවස්වලට මගෙන් හේතුවක් අහන්නෙ නැතුවම එයා මගේ
හිත හදනවා.. පස්සෙ අපි කතාකරන්න ගත්තහම එයා මං ගැන නොදැන

හිටිය දෙයක් නැති තරම්.. මට ජීවිතේ පළවෙනිම සැරේට කිසිම සීමාවක් නැතුව කතාකරන්න කෙනෙක් හම්බුණාම දැනුනේ පුදුම නිදහසක්.. කොච්චරවත් කතාකලත් මට එයා එක්ක කියන්න හැමදාම හුහක් දේවල් තිබුණා.. එයා ඒවා අහන් හිටියා.. එයත් එයා ගැන මාත් එක්ක කියනවා.. මම අහගෙන ඉන්නවා.. අපි කොච්චර කතාකල්ලා ඇත්ද.. වැඩකට ඇති දේවලයි නැති දේවලයි ඇති තරමක් කියවනවා.. එහෙම කාලෙ ගෙවෙද්දි හිතට හරි සැහැල්ලුවක් දැනෙනවා..

අපි දෙන්නගෙම කතාව පටන්ගත්ත තැන ඉඳලා හරි හිමිත් ගලාගෙන ගියේ.. මුලින්ම අඳුරන්නෙ නැති අය, ඊටපස්සෙ අඳුරන අය, ඊටපස්සෙ යාඵවො, හොඳම යාඵවො ඔහොම ඔහොම දැන් වෙනකල්ම ඒක ගලාගෙන ආවා.. මම ආසයි ඒක තව ඉස්සරහටත් ගලාගෙන යනවනම.. මගදි හිඳෙන්නෙ නැතුව..

රඬ අයිසා ඒ ලෙවෙල් කිට්ටු වුණු කාලෙ මාත් එක්ක හිටිය තරම්.. මම හිතන්නෙ නෑ මගේ ජීවිතේ කිසිම දවසක මට ඒ තරමට වටිනාකමක් දීපු මනුස්සයෙක් හම්බවෙව් කියලා.. බැන බැන හරි එයා මං ගාවම ඉඳගෙන මට හයිසක් වුණා.. ඇත්තටම මගේ හීන මානෙ නැතිකල්ලා හොඳ රිසාල්ට එකක් ගන්න ඕනමයි කියන තැනට මයින්ඩ් සෙට් එක ගෙනාවෙ එයා.. මම හිතෙන්නෙ එයා බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කියන කැරැක්ටර් එකට වඩා මට දැනුනා..

මම දවල්ට කාලා නාලා හවස් වෙනකල් පොඩ්ඩක් නිදාගත්තා.. රඬ අයිසා ඇඳුම හදාගන්න ඕන කිව්වනෙ යන්න.. ආයෙම මට ඇහැරෙද්දි හතර විතර වුණා.. මාමා අද නයිට් කිව්වනෙ හොස්පිටල් එකේ.. ආධ්‍ය අයිසට ඕන්කෝල් වැටිලලු.. හෙට රඬ අයිසා යන්න කලින් ආධ්‍ය අයිසා ගෙදර එනවා කියලා කිව්වා.. මම ආයෙම ගිහින් වොශ් එකක් දාලා අල්මාරියත් ඇරගෙන අදින්නෙ මොකක්ද කියලා කල්පනා කලා.. කල්පනා කල්ලා කල්ලා අන්තිමට කප්පාට රිප්ඩ් ජීන් එකකට කප්පාට ශර්ට් එකක් අදින්න හිතුවා.. ඒකට ගැළපෙන කප්පාටයි සුදුපාටයි ඩෙග් දෙකකුත් එළියෙන් තියලා මම ඇවිත් ඇඳගත්තා.. කොහොම හරි පහ වෙද්දි දොරත් ලොක් කල්ලා යතුර ජපන් රෝස පැලේ අස්සට දාලා එළියට එද්දිත් රඬ අයිසා කාර් එක ගේට් එක ගාව නතර කරගෙන හිටියා.. වෙලාවට වැඩකරන බෝයිපෙන්න.. මම දුවගෙන දුවගෙන ගිහින් ගේට් එකත් වහගෙන කාර් එකට නැග්ගා.. ඒ ගමන්ම මට මහා හයිසෙන් හිනා ගියා..

" අදත් ඇක්ටුවල් බ්‍රදර්ස් කියලා අහගෙන ගෙදර එන්න පුළුවන්.."

රධ්‍ය අයිියා හිනාවෙව් කාර් එක හරවලා පාරට දැමමා.. එයන් ඇදගෙන ඇවිත් තිබ්බෙ කළුපාට රිප්ඩ් ජීන් එකකට බැගි කළුපාට ශර්ට් එකක්.. ඒ වුණාට කලිසම් දෙකේ පැව් දෙක හරි වෙනස්නෙ.. කමක් නෑ..

" කළුපාට තාරාවො ඉන්නවද වරද්.."

මම හිනාවෙව් ඉඳලා එකසැරේම මුණ හට්ටියක්වගේ හදාගත්තා.. ආයෙම තාර වන්නම.. මොන මගුලක්ද මන්දා මේ මිනිහට හැමතිස්සෙම තාරාවෙක්ම මතක් වෙන්නෙ..

" නෑ කළුපාට තාර බුතයො ඉන්නවා.. මම ඒකෙක්ට ඇදගෙන ආවෙ.."

" එපා එපා මගේ ඉමැජිනේගන් එක රුයිත් කරනවා ඔයා.. කහ තමා හරි පාට.."

" ඇත්තද.. කහද හරි පාට.."

"යෙප්!.. අමමා කතාකලාද.."

" ඔ.. ආච්චිඅම්මත් කතාකලා.. ඔයාව මතක් කරන්න කිව්වා.."

" එහෙමද.."

රධ්‍ය අයිියා ලාවට හිනාවුණා..

" ඔයා යන්න කලින් ආච්චිඅම්මා එක්ක කතාකරනවද.. හා ද.."

" මම කතාකරන්නම.. ආත්තමමා දවසක් මට කතාකලා.. ඔයාට කියන්න බැරිවුණානෙ.."

" ඇ..?? මොනවද කිව්වෙ.."

" ඒවා අපේ අපේ කතා.. තාරාවොන්ට ඒවා කියන්නෙ නෑ.."

" අනේ මේ.. නටප.. තාරාවෙක් ගැනම කියවනවා.. ඇත්ත කියනවා තවුසෙට මගේ රූපසොබාවට ඉරිසියා හිතීලනෙ ඔහොම කියන්නෙ.."

" මම.. මම.. රූප සොබාවට.. හිත වහ වැටුණට.. ආල කතා නොදොඩන්න
හො-"

" අයිියෙ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" මොකද බං කෑ ගහන්නෙ.. පස්ස ගිනිගන්න තාරාවෙක් වගේ.."

" මම.. පස්ස කිව්වහම මතක් වෙන්නෙම ඔයාව ඒයි.."

රඳා අයිියා ඒ සැරේ මුණ හට්ටියක් කරගෙන ඉස්සරහා බලාගන්නා..

" සුදුඅමමියගෙ පස්ස.."

" ඔක නවත්තගනිත්.."

" ඇයි මම නවත්තගන්නෙ.. එදා මම ඔයාව තරු බලන්න එක්කන් ගියේ..
එදා මම දැක්කනෙ.."

"....."

" බොරුකියන්න ඔන නෑනෙ ඒයි.. මම නම කැමති වුණේ ඔයගෙ පස්සට
නමා.. Am obsessed.."

"....."

" අයුක අයිියා ගිහින් ඇතිද දැන්.."

" මම.."

මම ඩෙග් දෙක ගලවලා දාලා කකුල් දෙක සිට එක උඩට අරගෙන සිට
එකට හේත්තු වුණා..

" ඔයාට කොහොමද දැනෙන්නෙ.. අයුක අයිියා ගිය එක ගැන..??"

රඳා අයිියා ලොකු හුස්මක් පහළට දාලා මගේ උකුල උඩ තිබ්බ අතක
එයාගෙ අත පටලගන්නා..

" ඌ දුරයි කියලා මතක් වුණාම මාර පාඨවක් දැනෙනවා.."

" අයුතු අයියා ඔය ගියාට ආයෙ ඒව් කියලා මට නම් ලොකු ගුවර් එකක් නෑ.."

" මමම.."

" එයා මෙහෙත් ගියේ හැමදේම එපාවෙලා වගේ.. ආවත් එන්නෙ සෙනුක නිසා තමයි.. නැත්නම් එන්න රිසත් එකක් නෑනෙ.."

" සෙනුක මල්ලි බලන්න නම් ඒව් අනිවාරෙන්.. හැබැයි ලංකාවේ නතර වෙව්ද කියන්න බෑ.."

" මම.. වෙලාවකට මෙහේ ඉන්න එකත් එපාවෙනවා තමයි.. ඒත් දාලා වෙන කොහෙටවත් යන්න හිතෙන්නෙත් නෑ.."

" අපේ අයියට තියන ලෙඩ ඔයාට තියෙන්නෙත්.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" අපේ අයියත් කියනවා මෙහේ නිදහස් අධ්‍යාපනෙන් ඉගනගෙන එයාට වෙන රටකට ගිහින් වැඩ කරන්න හිත දෙන්නෙ නැහැල්ලු.. හෙන ගුණමකුවෙක් වගේ දැනෙනවලු.."

" මටත් එහෙම හිතෙනවා.. ඔනම කෙනෙක් තමන් ජීවත් වුනු හැඩගැහැණු පරිසරේට හුරුවෙලානෙ ඉන්න පුරුදු වෙලා තියෙන්නෙ.. ටික කාලෙකට කොහේහරි වෙන රටකට ගිහින් ජීවත් වෙන එක අවුලක් නෑ.. ඒත් හැමදාම එහෙම ඉන්න අමාරුයි.."

" මම.."

" ඔයා මොකද හිතන්නෙ.."

" ඔයා කියන විදියත් හිතෙනවා.. ඒත් සමහරවෙලාවල් වලට මෙහේ මිනිස්සුන්ගෙ හෙන විකාර අදහස් නිසා එපාවෙනවා.. මම කියන්නෙ මිනිස්සුන්ගෙ අදහස් මිට්ටඩා දියුණු වෙනවනම් සොසයිටි එක මිට්ටඩා හොඳවෙන්න තිබුණා.."

" ඔව්.. ඒක හරි.. කොළඹ හොඳයි කියමු.. දුර පළාත් වලට යද්දි මිනිස්සු තාම ඉන්නෙ ගල් යුගේ.. එයාලා හිතන විදිය එයාලට හොඳ ඇති.. සාමප්‍රදායිකයි

කියලා හිතන එකෙන් ඔය කියන විදියට විනයක් හැදෙනවනම් ඉතින් මේ රට මෙහෙම නෙමේ සිංගප්පූරුව වගේ තියෙන්නෙ එපැයි.. මල සමය.."

" ඒ ක්‍රමේ twenty-first century එකට මැව් වෙන්නෙ නෑ.."

" අනික ලෝකෙ ඉස්සරහට යද්දි අපි දැනගන්න ඕන වෙනස් වෙන්න.. දැන් අපි හිතන දේවල් සමහරවිට තව අවුරුදු විස්සකින් සොයයිට් එකට මැව් වෙන්නෙ නැතිවෙන්න පුළුවන්.."

" That's the point... everything changes.."

" ඔය කාලෙ වෙද්දි අයුක් අයිගෙ අදහස වෙනස් වෙලා තියෙයිද දන්නෙ නෑ නේද.."

" මට ලාවට හිතෙනවා වරද්.. අයුක් වම්රු එක්ක පස්සෙ කාලෙක කතාකල්ලා සමගියෙන් ඉදිව් කියලා.."

" ඒ මොකද.."

" අයුක් කොයි වෙලාවකවත් වම්රුට බනින්නෙ නෑනෙ.. කියන්න උගෙන් පරිස්සම් වෙලා රණ්ඩු කරගන්නැතුව ඉන්න කියලා.."

" එහෙම වුණොත් හොඳයි ඉතින්.. මොකක් වුණත් එයාලා සහෝදරයොනෙ.. අකමැත්තෙන් වුනත් පිළිගන්න වෙනවා.."

" මම.."

" මෙහ් ඒයි.. බෝයිපෙන් වෙන එකෙව හග් කරලා මල පැන්නහම කන්න හොඳ දෙයක් කියනවකො.."

රඬ අයිගා මං දිහා එකපාර බලලා ඉස්සරහා බලාගත්තා.. මම කිව්ව එක ඇහුණෙ නෑ වගේ.. පෙනේද නරි කව්වා.. හිතේ ඇති මම අමතක කල්ලා දාලා ඉන්න ඇති කියලා.. දවල් ගිහින් බදාගත්තා සක්කිලි පරෙයිව..

" කියන්නකො.."

" මොනවද.."

" එහෙම වුණාම කන්න හොඳ දෙයක්.."

" නියහලා අල පොල් එක්ක හොඳයි.."

" නියහ-මොකක්ද තවුසෙ කිව්වෙ..!!! ආ මාව මරාගන්න නේද ඔනවෙලා තියෙන්නෙ.. ආස ඇති.. පොලොස් කොට්ටෝරුවා.. ගියා මෙනත බදාගෙන, විශ් කල්ලා, උමමා දීලා, උඩදාලා, කරකන්න.."

" කවුද උඩදාලා කරකන්න ගියේ.. උබට පිස්සුද.."

" ඇයි ගියේ.. මෙත් හෝල් එකේදි.."

" මම මනුස්සකමට පිටට තට්ටුවක් විතරයි දැමමෙ.. උබට ඒක ඡේන්නෙ උඩදාලා කරකනවා වගේද.."

" ඔව්.. මට පෙනුනෙ එහෙම තමා.. කොහොම හරි ඇල්ලුවනෙ ඌව.."

" ඉතින් වර-"

" ඉතින් වැරද් යැයි යැයි නෙමේ කොහොමහරි ඇල්ලුවනෙ.. හා නැද්ද.. නෑ කියන්න බෑනෙ.. පාඩුවෙ අත පය තියාගෙන ඉන්න බැරිද කටින් විශ් කල්ලා.. තියන ශෝ එකට එතන ඉන්න සේරවම බදාගෙන උමමා දීලා දැන් එනවා හොඳ එකා වෙන්න.. අර සක්කිලි පරෙයියටත් මාර ආතල් ඇති.. ගිහින් බදාගත්තහම.. 'දෙයියනේ දෙයියනේ කැඩෙට් කරන රඬ අයියා' , 'මගේ අයියා පැටියා' මාව බදාගත්තනෙ.. අර වරද් කියන එකාව පන්නලා මම කොහොම හරි රඬ අයියව අයිති කරගන්නවා තමා කියලා ඌ මට ඇසිඬ ගැහුවොත් එහෙම.. කියන්න බෑනෙ.. එතකොට එතන වැරදිකාරයා කවුද.. තවුසෙ.. තවුසෙ නිසා තමා අහක හිටිය මට ඇසිඬ පාරවල් කන්න වුණේ.. ඊටපස්සෙ, හැමදාම ඔයාව බදාගෙනම ඉන්න පුලුවන් කියලා පෙන්නන්නත් එක්ක සක්කිලි පරෙයියා හොස්පිටල් එකේ ඇඳක් උඩ වැටිලා ඉන්න මට ඇවිත් හිනාවෙලා යාවි.."

" දැන් කවුද ඔයාට ඇසිඬ ගැහුවෙ.."

" වමිරු.."

" මොකටද.."

" තවුසෙව අයිති කරගන්නනෙ.. වෙන මොකකටද.. එක්කො මේක හරියන්නෙ නෑ තවුසෙ ලැස්තීවෙනවා අද රැට තරු බලන්න යන්න.. වම්බරුවා මොනවහරි කියාගෙන ආවොත් මම කියනවා 'අනේ වම්බරු, රඳා අයිසා නිසා මගේ කුස තුල පුංචි පුතු පැටියෙක් ඉන්නවා' කියලා.."

රඳා අයිසා ස්ටියරින් වීල් එකට තඩ්බාගෙන මහා හයිසෙන් හිනාවෙන්න ගත්තා.. දෙන්න හිතයි පුප රත් වෙන්න දෙකක් දැන්නම..

" ඒව වරද්.."

" ඇයි මොකද ඔවා.."

" නෑ නෑ.. දැන් එහෙම කියලා.. ඊටපස්සෙ..??"

" ඊටපස්සෙ ඉතින් මොනවා කරන්නද.. මම වම්බරුට ඇසිඬ ගහනවා.. ලැබි එකේ තියනවා ඩයලට කරපු නැති සල්පියරික්.. ඇසිසිටන් අක්කව ටෝක් කල්ලා බෝතලයක් උස්සලා දමලා අරිනවා.."

" උඹ දාම සාතකයෙක්ද.."

" ටිකක් විතර.."

" අපි බයවෙන්න ඕනද.."

" බයවෙන්න ඕන තමා.."

රඳා අයිසා මට කින්ඩියට හිනාවුණා.. මම මුණ ඉස්කුරුප්පුවක් වගේ හදාගෙන රඳා අයිසා දිහා රවලා බැලුවා.. මොකද දන්නෑ හිනාවෙන්නෙ..

" මොකෝ.."

" නෑ නෑ.. ඔයාට වතුර ටිකක් ඕනද.."

" එපා.. කියපන් මොකද තවුසෙ බලා විදියට මට හිනාවුණේ.."

" නෑ මට වැරදිලා පොඩි දෙයක් මතක් වුණා.. ඒකයි.. දාම සාතකයා කිව්වහම.."

" මොකක්ද.."

" අර බබා ඔයාට මතකද ප්‍රිතේශ්ව රූම එකේ අපේ බඩු අස් කරපු දවස.."

" ඔ.."

" අන්න එදා කැරපොත්තෙක් පියාඹගෙන ආවා කියලා දාමසාතකයා පුටු වගේකුත් පෙරලගෙන ඇදගෙන වැටුනු හැටි මතක් වුණා.."

රඳා අයියා ආයෙම මහා හයිසෙන් හිනාවෙන්න ගත්තා..

" ආ ඒකද.. ඒක මෙහෙමයි.. ඔනම මනුස්සයෙක්ට තියෙනවා-"

" ඉන්න ඉන්න මම කියන්නම.. ඔනම මනුස්සයෙක්ට ජීවිතේ තියෙනවා දුර්වලතාවයක්.. ඔයාගෙ එක තමා කැරපොත්තා පියාඹන එක.. ඒකනෙ.."

" අන්න හරි රත්තරං.. ඔයා හරියටම කිව්වා.. අපේ සුදුඅමමියා හරිම ෆෝවඩ් නෙ.."

" ෆෝවඩ් මගුලක් නෙමේ.. උබ වෙච්ච ලැජ්ජාව මකාගන්න හෙන බොරුවගයක් ඇදබෑවනෙ.. කැරපොත්තො අප්පිරියයි අනේ.. ලේස් එක පැටලිලා වැටුනෙ.. අන්තිමට කිව්වා මම තල්ලු කලා කියලත්.."

මම පාඩුවේ කට වහගෙන ගට්ටු එකට ඔලුව තියාගෙන අහක බලාගෙනම ආවා.. ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවොන්ට් තේරෙනවද කැරපොත්තො පියාබද්දි බය හිතෙනවා කියලා.. අනික උා එදා කෙලගෙන මගේ පැත්තටමයි ආවෙ.. දුඹුරුපාට කැන තඩ් කැරපොත්තා..

" එතකොට තවුසෙ මකුළුවොන්ට බය එක.. ඒක.."

" ඒක වෙන කතාවක්නෙ.."

" වෙන කතාවක් වෙන්නෙ කොහොමද.. මකුළුවො හෙන අහිංසක සත්තු ජාතියක්.. කැරපොත්තො නම් පියාඹනවා කියලා කියන්න පුලුවන්.. මකුළුවා..??"

" උඹට ඒකෙන් වැඩක් නෑනෙ.."

" සැකි.. කතාව දාහකට ගහන්න.. මකුළුවෙක් දැක්කහම කොස්සත්
උස්සගෙන ළමිස්සි වගේ නටනවා.."

" අනේ පලය.. සිරිමැටි සිත්තරාවි.. ආවා මෙනන මකුළුවො ගැන කියලා
දෙන්න.."

මම ක්ෂණිකව රඳා අයියා පැත්ත හැරුණා.. මොකක්ද යකෝ ඒ කිව්වෙ.. මු
කොහොමද ඒක දන්නෙ..

" මොකක් කිව්වා.."

"....."

" තවුසෙට සෙනුකයා හැම ලබ්බම කියනවද ඇවිල්ලා.."

" කේලම් කියන්න ගිහිණි තමා සෙනුක මල්ලි ඇවිත් මට කිව්වෙ.."

" ඌ ජනනිතකාමී රැජිණ වුණා කියලා මම මක් කරන්නද.. පකයා.."

ඔය සිරිමැටි සිත්තරාවි සිත්තෝන් එකනම නොදකින්න.. මගේ පොඩිකාලෙ
නම්බුව නැතිකල්ලා දැමීමේ ඕක තමා.. ඒ කාලෙ ළමා මානසිකත්වෙට මම
කරපු හද්ද ගොං වැඩක් තමා..

මම සිරිමැටි සිත්තරාවිට රහපාන්නම් කියපු එක..

දවසක් අපිට අමුතු කොරියන් පිස්සුවක් ගහලා ආගියි, මහීගායි, සෙනුකයි
අපේ ගෙදර ආපු වෙලාවක අපි රෝල් ප්ලේ එකක් කලා.. අපිට පී ටී එස් වල
අත්වැඩට ක්ලේ වගේකුත් ගෙනැල්ලා ගෙදර තිබ්බා.. අර මැටි ගුලි වලින්
මාලා හදන්න තියෙන්නෙ.. අන්න ඒකට.. ඉතින් මාලෙ හදන්න එව්වර මැටි
ගියේ නෑ.. එදා අපි සෙල්ලම් කරන්න ඔය මැටි ටික අරගන්නා.. මුලින් කෑම
හදමු, වංගුම් කරමු කියලා ලැස්ති වුණේ.. ඒත් ආගි කිව්වා ඒකිට හැමදාම
හන් පාලිකාව වෙන්න බෑ වෙනස් එකක් කරමු කියලා.. ඉතින් අපි සිරිමැටි
සිත්තරාවි කරන්න පටන්ගන්නා.. සෙනුකයා රජතුමාට හිටියෙ.. අර බේසික
කෙල්ලො මාව සිරිමැටි සිත්තරාවිට දාලා මම කෝප්පයක් හැඳුවහම ඒකට
වස කලවම් වෙලා රජතුමා වලකප්ප ගැහුවම මගේ හිස ගසා දමන සිත්
එකක් කරන්න ගියේ.. වදකයො දෙන්නට ආගියි මහීගායි හිටියේ.. මම

හිතුවේ නෑ මේ සෙනුක පගයා ඒක ඇවිත් රඬ අයිියගෙ කනේ තියයි කියලා..

ඒකත් මම අයුක අයිියට කේලමක් කියන ගිහිනි තමා වැඩේ දෙල් කරගත්තේ.. දවසක් මම අයුක අයිියට කිව්වා සෙනුකයා ජනහිතකාමී රැජිණ වුණා කියලා.. අයුක අයිියා ඔක අල්ලගෙන සෙනුකයට විහිලු කරන්න ඇති.. එහෙම තමා මේ පගයා අනිත් පැත්තට සිරිමැටි සිත්තරාවිගෙ කතාව රඬ අයිියට කියන්න ඇත්තේ.. සැක්..

" සෙනුකයට පිස්සු.. මම දන්න සිත්තරාවියෙක් නෑ.."

ඒ අස්සේ දවසක් ආගි කියාන් අයිියට කියලා මම කිව්වයි කියලා, අයුක අයිියයි රඬ අයිියයි වුතාවුයි වන්තියැනුයි වගේ කියලා.. මම එහෙම ලබ්බක් කිව්වේ නෑ.. ඒකි තමා ඒකිගෙ හිතේ තියන ඒවා මට හරවලා අර වනවර කියානයගෙ කනේ තියන්නේ.. ඔක්කොම බේසමෝ මාවම මරාගෙන කාපියව්.. වුතාවු කොව්වර හැඩද.. රඬ අයිියට අං දෙකකුත් නෑ අනික..

" අපි දන්නේ තාර පැටවු විතරයි.."

" ඒකත- අයිියෙ!!!!!! ඔක නවත්තගන්නවා.."

" මම මොකක්ද කලේ.."

මම අත මට මොළවලා ස්ටියරින් ටීල් එකේ මැද්දට පාරක් ගැහුවම හෝන් එක වැදුණා.. හරියටම කලර් ලයිට එකක් සෙට් වෙලා තිබ්බේ.. අපිට ඉස්සරහින් ඉඳපු බයික් එකේ අයිියා හැරිලා රඬ අයිියට රැව්වහම රඬ අයිියා අත දිගැරලා මගේ ඔලුව මැද්දටම හොඳපාරක් අතැරියා..

" වරද්..!!"

" මුකක්ද වැරද් වෙලා තියෙන්නේ.. ඉමහි ඉමහි.. ඇත පය තියැගෙන පැඩුවේ ඉඤ්ඤ බැරිත.."

රඬ අයිියා මං දිහ ටික වෙලාවක් බලාගෙන ඉඳලා හෙන ඩ්‍රැමටික් විදියට අයි රෝල් කල්ලා ඔලුව දෙපැත්ත අතගාගන්නා..

" ආ මේ ඔයාට කියන්න පොඩි බඩඩක් තියෙනවා.."

" මොකක්ද.."

" මගේ ට්‍රේනින් පිරියඩ් එක කෝච් ඉවර කරනවා කිව්වා.. ලබන මාසෙ ඉදන් මම ප්ලේයර් කෙනෙක්.."

" Seriously.. What..?"

රඳා අයියා සුදුම වෙලා වගේ මම දිහා බලාගෙන හිටියා..

" Yep.."

" Wow වරද්!! I am so proud of you.. සිරාවටම නේද ඔය කියන්නේ.."

" ඔව්.. කෝච් කිව්වා ඉස්සරහට මැවස් දෙකතුනක් තියෙනවා කියලා.. වෙළුම්පුරායා ලාවට වගේ හොඳයිත් එක්කන් ඒයි.."

" හොඳයි නෙමේ.. ඔයාට හරියනම එක්කෙනා හම්බෙලා තියෙන්නේ.. දැන් හෙට ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙලා ප්‍රැක්ටිස් යනව නේ.."

" මම.."

" ගිහිත් හවස් වෙන්න කලින් ගෙදර එන්න ඔන හරිද්.. එහෙමෙහෙ රවුම ගහන්න තියාගන්න බෑ.. මාමා එන්නත් රූ වෙනවනේ.. මොනවහරි උවමනාවක් වුණොත් අපේ අයියට කතාකල්ලා කියන්න.. එයා ළඟනේ ඉන්නේ.."

" හා.."

" අනිත් එක.. ස්පෝර්ට්ස්මීට් කියලා උඩ පැනගෙන හැම එකම කරන්න යන්න එපා.. ඔයාලගෙ පහළ බැස් එක ඉන්නවනේ.. ඔයා ඒවා බලනවා විතරයි.. ලොකුවට ඉන්වෝල්ව් වෙන්න යන්න එපා.. ඇත්තටම ටොප් බෝඩ් එකට හවුස් එකක් නෑනේ අපි හොරෙන් උදවු කලාට.. ඔයයි සෙනුක මල්ලියි දෙන්නම ඇහ්‍රොඩයිඩ් එකේම ඉන්න එපා.. අනිත් ඒවත් බලන්න.. බලලා හවුස් එකේ කේලම් කියනවා නෙමෙයි.."

" හරි හරි අනේ.. අපෝ.."

" අනික.. වෙලාවට කාපිය.. කලන්තෙ අල්ලන්තෙ නැතුව කලින් වගේ.."

" කන්නම කන්නම.. අනික කවුද කලන්තෙ දැමමෙ..."

රධ්‍ය අයිසා කාර් එක පාක් කලේ හිල්ටන් එකේ පාකින් ලොට් එකේ..
යකෝ!! මේ මනුස්සයට මක් වෙලාද..

" ඒ මේ මොකද.."

" ඇයි.."

" මෙහේ ආවෙ.."

" ඩිනර් අවුට් එකකට.."

රධ්‍ය අයිසා හිනාවෙගෙන වාහනෙන් බැහැලා ඇවිත් මගේ පැත්තෙ දොර
ඇරියා.. සැක් මම සපත්තු දෙකවත් දාලා නෙමෙයි හිටියේ.. මම ඉක්මනට
සපත්තු දෙකේ දාගෙන ලේස් එක ගැටගහන්න කමමැලිකමට ඒක ගලි
කල්ලා සපත්තුව අස්සෙම ගහගත්තා.. ඊටපස්සෙ රධ්‍ය අයිසගෙ අතින්
අල්ලගෙන එළියට බැස්සා..

" This is too much.."

" But we can talk freely without getting any special attention.."

එයා එහෙමම මාව කාර් එකට හේත්තු කරගෙන තොල් වලින් පෙක් එකක්
තිබ්බා.. මම රධ්‍ය අයිසගෙ පපුවට අත් දෙක තියලා එයාව එහාට කරන්න
හැදුවත් එයා මගේ අත් දෙක එකට තියලා අත් වලිනුත් හාද්දක් තිබ්බා..

" See, I can even kiss you wherever I want.. No one is looking at us.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතක එයාගෙ අත පටලගෙන ඇතුළට යන්න ගත්තා..
අනේ මන්දා.. එයා සමහරවෙලාවල් වලදී එකපාරට මෙහෙම ඉන්න
ගත්තහම මට අමුතුයි වගේ.. ඒත් එයා කිව්වා වගේ කවුරුත් අපි දිහා
අමුතුවට බැලුවේ නෑ තමයි.. කවුරුත් විගේග අවධානයක් දුන්නෙත් නෑ..
ඒකෙන් හිතට පොඩි නිදහසක් දැනුනා..

" Emperor's Wok හොඳද GRAZE Kitchen හොඳද.."

මම මොකුත් හිතාගන්න බැරුව බලාගෙන හිටියා.. මගෙන් අහලා වැඩක් නෑනෙ මම ඔය එකකටවත් ගිහිල්ලා නෑ..

" I have not been here before.."

" GRAZE Kitchen යමු.. ඔයා මෙහේ ඇවිත් නැතිවුණාට ඔයාගෙ හොඳම යාළුවා නිතර මෙහේ එනවා.."

" සෙනුකද.."

" අයුකගෙ ටේවරිට් ප්ලේස් එක ග්‍රේස් කිවන් එක.. ඉස්සර නිතර එනවා අපි තුන් දෙනා.. දැන් වෙන වෙනම එනවා.. We have boyfriends and girlfriends, so now we come separately.."

" Mm.. Benefits of having fucking richy rich boyfriends.."

රඳා අයිසයි මමයි ග්‍රේස් කිවන් එක තිබ්බ ට්‍රේල් එකේ වින්ඩෝ එක අයිනෙම තිබ්බ කැන්ල්ස් පත්තු කරපු ටේබල් එකකින් ඉදගත්තා.. මේක නිකන් හෙවන් එකක් වගේ.. මාරම ලස්සනයි.. ග්‍රැන්ඩ් ඩිසයින්ස් වලට කහපාට ඩිම් ලයිට්ස් වැටිලා ඒවා රිෆ්ලෙක්ට් වෙද්දි හෝල් එකේ අමුතු රොමැන්ටික් ගතියක් තියෙනවා.. කට්ටියේ හුණක් ඩිනර් වලට ඇවිල්ලා හිටියා..

" It's insanely beautiful here.."

රඳා අයිසා සුටුවෙ පිටිපස්සට හේත්තු වෙලා අත් දෙකත් බැඳගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉද්දි මම ඇහිලි එකට පටලගෙන එයා දිහා නොබලා ඉන්න ට්‍රයි කලා.. එහෙම බලාගෙන ඉන්නකොට මගේ කම්මුල් දෙපැත්තට ලේ පිරිලා රතු වෙලා පිපිරෙන්න වගේ එනවා..

" Stop staring at me.."

" You are blushing.."

" අයිසෙ!!"

" වරද්.. මම ඔයාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්නම්.. අවංකව උත්තර දෙන්න සූච්වන්ද.."

@Shan

" පුළුවන්.. මොකක්ද ප්‍රශ්නෙන.."

" ඔයාව ඇත්තටම විශ්වාසද ඉස්සරහට එන කාලෙ මොන වගේ ප්‍රශ්නයක් වුණත් ඔයාට මම ලහ නැතුව දරාගන්න පුළුවන් කියලා.."

රධ්‍ය අයිසා මෙසෙට අත් දෙක තියාගෙන බර වෙලා බැරැරුම් මුණකින් අහද්දි මම ටිකක් වෙලා කල්පනා කලා..

" ඔව්.. පුළුවන්.."

" හොඳටම විශ්වාසද.."

" ඔව්.. ඇයි එහෙම අහන්නෙන.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතක එයාගෙ අත පටලගෙන මගේ ඇහිල්ලක තිබ්බ හෝලික්‍රොස් එකක් ගහපු මුද්ද ඇහිල්ලකින් කැරකුවා..

" I really like people who give straight answers.. හරිනම මම බලාපොරොත්තු වෙන්න ඕන ඔයා කියයි කියලා 'අපි බලමුකො ඉස්සරහට මොනවා වෙව්ද දන්නෙ නෑනෙ' වගේ උත්තරයක්.."

" ඉස්සරහට මොනවා වෙව්ද කියන්න නම දන්නෙ නෑ තමයි.. ඒත් මට විශ්වාසයක් තියෙනවා කවදමහරි අපිට වාන්ස් එකක් ලැබෙව් කියලා.."

" ඔයාට ඇත්තටම එහෙම දැනෙනවද.."

" ඔව්.. I believe in you.."

" Oh God වරද්.. You have no idea how much I love you.. සමහර වෙලාවට ඔයා කතාකරන වචන අහන් ඉද්දි හිතට මාර නිදහසක් දැනෙනවා.. මම හිතන්නෙ මම ජීවිත කාලෙටම ගත්තු හොඳම තීරන වලින් එකක් තමයි ඔයාට ආදරේ කරන්න හිතපු එක.."

" ඒ ඇයි.."

" එහෙම තමයි.. ඔයා දවසක් කිව්වා තේද ඔයා විශ් කරනවා මේ ලෝකෙ හැමදෙයක්ම දවසක් හරි ආදරේ ලබන්න ඕන කියලා.."

" මම.."

" මම විශ් කරනවා ඒ හැම කතාවකම ඔයා වගේ කෙනෙක් ඉන්න ඔන කියලා.. වරද්.. ඇත්තටම.."

මම හිනාවෙලා රඬ අයිියගෙ අතින් අල්ලගත්තා..

" මම ඔයාට ආදරෙයි.."

" මම කොහොමද උඹව නොදැක එව්වර කල් ඉන්නෙ වරද්.. මට මාර පාඑයි.."

" ඔයා ඉක්මනට එනවනෙ.. මම බලාගෙන ඉන්නවා.."

" රිසාල්ට්ස් එන්න කලින් එකසැරයක් හරි එන්න පුළුවන් වුණොත් හොඳයි.. ඒත් මට ශ්‍රවර් කරන්නම බෑ.. ඔයා දන්නවනෙ.."

" ඒකට කමක් නෑ.. මම තරහ වෙන්නෙ නෑනෙ.. මේ අවුරුදු ටික ඉක්මනට ගෙව්ලා යාවි.."

" මම.."

" මටනම් ඔයාව කොහේ ගියත් මතක් වෙවි.. ඉස්කෝලෙන් ගියාම පාළු හිතෙනවා.. පරණ දවස් මතක් වුණාම හිතට දුකයි.."

"....."

" අම්මත් යනව නේද.. අවුරුද්ද මුල.."

" මම.. අප්පව්ව් වැඩි කැමැත්තකුත් නෑ අම්මා යනවට.."

" එහෙමද.."

" එයා අපි කරන මොනවටද කැමති.. මම හිතන්නෙ අම්මා ඔයා ගැන ලාවට දන්නවා.. දවල් මගෙන් ඇහුවා ඡනෙරු එක්ක ඩෙට් එකකටද යන්න කියලා.."

මම එකපාර එයා කියපු කතාවෙන් ගොක් වුණා.. අම්මා දන්නවා??!

" මොකක්.."

" බයවෙන්න දෙයක් නෙමෙයි.. අමමා ඔවා ගැන දන්නවා.. අප්පව්ව් වගේ නෙමෙයි.. අනික එයා ඔයාට කැමතියි.."

" ඒවුණාට බයත් හිතෙනවා.."

" මම ඊළඟපාර ගෙදර ආවම අමමට ඔයා ගැන කියනවා.."

" මොකක්ද.."

" මම ඔයා එක්ක යාච්චෙලා ඉන්නෙ කියලා.."

" එතකොට අමමා ගෙදර නැතෙ.."

" ඔව්.. කොහොම වුණත් මම කියනවා කියලා හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

" අප්පව්ව්..??"

" අප්පව්ව්ට ඔන මගුලක් කරගන්න කියනවා.. මට ඔය මනුස්සයා මතක් කරන්න එපා වරද්.. ඇත්තටම මම ජීවිතේට දැකපු එපාම කරපු මනුස්සයා මගේ අප්පව්ව්.. තනිකරම අපිව කන්න ආපු හිසරදයක් වගෙයි මට ජේන්නෙ.."

" එහෙම කියන එක හොඳ නෑ අයියෙ.. අප්පව්ව් කවදහරි තෙරුම ගනී.."

" එයා තේරුමගනිද්දි වෙන්න ඔන සේරම වෙලා තියෙයි.."

" එහෙම වෙන්නෙ නෑ.. මොනවා වුණත් මම ඔයා එක්ක ඉන්නවනෙ.."

රඬ අයිසා ලාවට හිනාවෙලා නැගිටලා මාත් එක්ක බුලේ එක තිබ්බ තැනට ගියා.. වික්ඩෙස් ඩිනර් එකට එක එක අයිටම හුඟක් එතන තිබුණා.. මොනවා කන්නද හිතාගන්න බැරි තරමට දේවල්.. මමයි රඬ අයිසයි රූ නමය විතර වෙනකල් කතාකර කර කැවා.. එයා එක්ක ඉන්න හැම මොහොතෙම මට වෙලාවක් ගෙවිලා යනවා දැනෙන්නෙ නෑ.. ඒ වගේ තමයි අදත්.. අපි හුඟක් දේවල් කතාකලා.. ඉස්සරහට මොනවා වෙව්ද කියලා හිතුවා.. අපි දෙන්න ගැන කතාකලා.. රඬ අයිසා හරි සැහැල්ලුවෙන්

මාත් එක්ක ඒ මුළු වෙලාවෙම හිටියේ.. එයාගෙ හිනාවෙනකොට තියන අමුතු ලස්සන මම හුඟක් වෙලා අද දැක්කා..

අපි කාලා බිලා ආයෙම කාර් එකට එද්දි නමය හමාර විතර වෙලා තිබුණා.. අපි එද්දි වගේ නෙමෙයි යනකොට රඬ අයිසා හිටියේ දුකින් වගෙ මට තේරුණා.. ගෙදර එන ගමනුත් එයා හුඟක් කතාකලේ නෑ.. කලින් වගේ හිනාවුණෙත් නෑ.. ඉඳලා හිටලා අපිට ඉස්සරහින් යන වාහනේක එළියෙන් මම දැක්කා එයාගෙ ඇස් වල තුනිවට කඳුලු පටලයක් බැඳිලා තියෙනවා.. එයාට හැමදේටම වඩා දුක එයාගෙ ලොකුම හිනෙ පණ ගහන්නත් කලින්ම මැරිලා ගිය එක..

ඒ දවස්වල කොච්චර කියනවද එයා මොරටු යන්න ආසයි කියලා.. එයා මට කියලා තියෙනවා එයා ආසාවෙන් හිටියලු කැමපස් ගිහින් හැම සති අන්තෙම මාව බලන්න එන්න.. සිකුරාදාට ගෙදර ඇවිත් එළියට යන්න.. ඇවිදින්න.. එයාගෙ අලුත් ජීවිතේ ගැන මාත් එක කියන්න.. ටීක් එන්ඩ් එකේ මාව ක්ලබ් එකට ඇරලන්න.. මගේ රිසාල්ට්ස් අවුට් චුණාමමට කලින් එයාට බලන්න.. හරියට මම එයාගෙ රිසාල්ට්ස් බැලුවා වගේ.. ඊටපස්සෙ මමත් කැමපස් යන්න ගත්තම ඒ ගැන එයා එක්ක කියනව අහගෙන ඉන්න.. ඒත් ඒ හැමදේම හිතයක් වෙලා නැත්තටම නැතිවෙලා ගියාම මට හිතාගන්න පුලුවන් එයා ඉන්න පීඩනේ කොච්චරක්ද කියලා.. එයත් තාම හුඟක් පොඩි ළමයෙක්.. තවම ජීවිතෙන් කාලක්වත් ගෙවලා ඉවර නෑ.. එව්වර දේවල් දරාගෙන ඉන්න බැහැ කියලා මම දන්නවා.. එයා හෙට යන ගමන නොගියානම් හැමදේම ඕනවටත් වඩා හොඳින් සිද්ධවෙන්න තිබුණා..

අපි ගෙදර එද්දි එකොළහටත් කිට්ටු කල්ලා.. රඬ අයිසා කාර් එක පාක් කල්ලා මාත් එක්කම ගෙදරට ආවා.. මාමා අද එන්නෙත් නැහැනෙ.. එද්දි හෙට උදේ වෙවි.. මම සපත්තුදෙක රැක් එකෙන් තියලා කාමරේට යද්දි රඬායිසා මගේ අල්මාරිය ඇරගෙන ඉඳලා ඉක්මනටම ඒක වැහුවා.. වහලා ඇවිත් මගේ ඇඳෙන් වාඩිවුණා.. මම එයා ගාවට ගිහින් කකුල් දෙක දෙපැත්තට දාලා උකුලින් ඉදගෙන බෙල්ල අස්සෙ මුණ ගහගත්තා.. එයා යන්න කලින් මට ආසයි, අර අමුතු, හිත ඇඳිලා යන ප'රියුම සුවදට කිට්ටු වෙලා එයා ගාවම ඉන්න.. මගේ පපුව පැත්තක් හිරිවැටිගෙන යනවා.. පුදුම විදියට රිදෙනවා.. මට තවම විශ්වාස කරන්න බැහැ එයා යනවා කියලා.. මම ඇස් දෙක තද කල්ලා පියාගෙන රඬ අයිසගෙ කප්පාට ගර්ට් එක අතකට ගුලි කල්ලා අල්ලගත්තහම රඬ අයිසා මාව තද කරගෙනම

බදාගන්නා.. ආයෙම මේ බුවළ අඩු ටිකට හිරවෙලා නිදාගන්න දවසක්
එනකල් මට බලාගෙන ඉන්න වෙව්..

" පාළු හිතෙනවා.."

මම අමාරුවෙන් පටලගත්තු වචන ටිකක් රඬ අයිසට කිව්වහම මට
දැනුනා මගේ උරහිසට එයා මුණ තදකරගන්නවා.. ටිකකින් එයාව
ගැස්සෙනවා තේරුණා..

" අයිසෙ.."

මම එයාගෙන් එහාට වෙන්න හැදුවත් එයා මාව තද කල්ලාම බදාගෙන
ඇහට නියලා හිරකරගන්නා.. හුස්ම ගන්නවත් බැරිවෙන්නම.. කලින්
වතාවල් වල නම් විනාඩියක් දෙකක් එයාගෙ ඇස් වල කඳුලු පිරිලා වෙවිලා
ගියාට අද පැය බාගයක්වත් යනකල් එයා ඇස්වල කඳුලු වෙලගත්තෙ නෑ..
ඒවා මගේ ශරීර එකේම වැටිලා තෙත් වෙලා ගියා..

" මම යන්න ඔන වරද්.."

ටිකකින් රඬ අයිසා ඇස් දෙක බලන්නවත් බැරි තරමට රතු කරගෙන
ඇදෙන්නැගිටලා යන්න හැදුවත් මම එයාව අතකින් අල්ලලා
නතරකරගන්නා.. අනේ ඒ මේ මොහොත නම් වෙන්න එපා..

" ටිකක් වෙලා ඉඳලා යන්න.."

" මම.."

මම රඬ අයිසා ගාවට ගිහින් එයාගෙ මුණට ලං වෙලා තොල් වලට බර
වුනා.. එයා මාව බිත්තියට නියලා තද කරගන්නම මම කර වටේ අත් දෙක
පටලගෙන තව ටිකක් එයාව මං ගාවට ඇඳලා ගන්නා.. ඒ හාදුව කලින් වගේ
වෙගෙන් හුස්ම උඩට පල්ලෙහාට යන එකක් වගේ වුණේ නෑ.. මට සමහර
වෙලාවකට කඳුලුවල රසත් දැනුනා.. රඬ අයිසා මාව උස්සලා මෙසෙන්
ඉන්දලා මගේ බෙල්ල පැත්තකට ඇල කල්ලා හුහක් වෙලා තොල්
උරාබිව්වා.. මගේ තොල් පැලිලා ලේ රස දිවට දැනෙනකල්ම..

ඒ විනාඩි පහලොවක විතර අවසානෙදි මම හිටියේ හුස්ම පොදක්වත්
ගන්න බැරුව.. මම එයාගෙන් එහාට වෙලා හුස්ම අල්ලන්න ගත්තු

තප්පරේටවත් එයා එහාට වෙලා හිටියේ නෑ.. ආයෙම මම එයා ගාවටම ඇදිලා ගියා.. අඩුම තරමේ මගේ සිහියවත් හරිහැටි තිබ්බද කියලා මට නිව්වියක් නෑ.. මම ඇඳ උඩට ආවෙ කොහොමද, ඇහේ තිබ්බ ඇඳුම් සමහරක් ඇඳ පාමුල වැටුනේ කොයි වෙලාවෙද කියලවත් මට මතකයක් තිබ්බේ නෑ.. කොහොම වුණත් ඒ දේවල් නවත්තන්නත් මට පැහැදිලි හේතුවක් තිබ්බේත් නෑ.. රඬ අයිසා මගේ බෙල්ලට පහත් වෙලා පැත්තකින් තොල් තියලා තදින් උරවද්දී මම එයාගෙ කොණ්ඩෙ අහුරක්ම අතකට ගුලි කරගෙන හිටියා.. එයාගෙ උඩ ඇඳුමක් නැති පපුවෙ තැනින් තැන මගේ අතින් සිරිලා තුවාල වුනා..

" අ-අයිසෙ.."

මම ඉවසගන්න බැරිම තැන එයාගෙන් එහාට වෙන්න දැහළුවත් එයා මාව ඇඳට තදකරගෙනම හිටියා.. ඒ අතරින් එයාගෙ අත් වල සිතල ඇහිලි මගේ පපුවෙ තැනින් තැන වදිද්දී මම හිටියේ පියවි සිහියෙන් ගොඩාක් ඇත..

" වරද්.. එ-එපා.."

මගේ අතින් රඬ අයිසගෙ ට්‍රවුසර් එකේ බෙල්ට් එක අන්බකල් වෙද්දී එයා මගේ පපුවට තියාගෙන ඉඳපු තොල් වලින් පපුව තව ටිකක් තදින් උරවන්න පටන් ගත්තහම මගේ අතින් බෙල්ට් එක අතැරිලා ගියා.. එයාගෙ තොල් උණුවට පපුව උරවද්දී ඇහ ඇතුලින් අමුතු රස්නයක් දැනෙනවා.. මම ඇඳ රෙද්ද තද කල්ලා අතට ගුලි කරගෙන ඇස් පියාගනිද්දී, රඬ අයිසා මාව උස්සලා අරගෙන උකුලින් තියාගෙන බදාගත්තා.. එයාට හොඳටම දාඩිය දාලා තිබුනේ.. ඒ වගේම මටත්.. මම හති දාගෙන එයාගෙ පපුවට කඩාගෙන වැටුණා.. රඬ අයිසා මාව අත් දෙකින්ම තුරුල් කරගෙන නලලට තොල් තියාගත්තා.. එයාගෙ බොඩි හිටි එක වැඩිවෙලා මේ වෙලාවෙ හැගීම් වල අන්තෙටම ඇවිල්ලා තියෙනවා මට දැනුණත්.. එයා මාව පපුවට තියලා තුරුලු කරගත්තු මොහොතෙ ඉඳන් මගේ සිහිය කුරුලු පිහාටටත් බිම වැටෙනවා වගේ හිමින් හරි තැනට ආවා..

" This is not the right time.."

" S-Sorry.."

රඬ අයිසගෙ පපුවට නිකට තියාගෙන මම හිමින් කියද්දී එයා මගේ කමමුලකට හාද්දක් දුන්නා..

" No need to say sorry.. I know the limit.."

එයා බිම වැටිලා තිබ්බ ගර්ට එක ඇදගෙන ඇදෙත් නැගිට්වා.. නැගිටලා මගේ මුන පුරාම හාදු ගොඩාක් තිබ්බා.. තියලා තියලා අවසානෙදි තොල් වලිනුත් පෙක් එකක් විබ්බා..

" හෙට ඉස්කෝලෙ යන ඕනෙන.. දැන් වොග් දාලා නිදාගන්න.."

" හා.. ඔයා යන්න කලින් මට මැසේජ් එකක් තියන්න.. මම බලාගෙන ඉන්නවා.."

" මම.."

එයා ආයෙම මගේ ඔලුව අතගාලා මගේ අතක පැටලිලා තිබ්බ එයාගෙ අත ගලවගෙන යන්න හැදුවත් මම ඒ අත තද කල්ලාම අල්ලගෙන හිටියා.. එයා මං දිහා බලලා ලාවට හිනාවෙලා අත අතාරවගෙන කාමරෙන් එළියට ගිහිනි ඉස්සරහා දොරත් වහගෙන යන්න ගියා..

එයා යන්න ගියා..

මම එතනම බිත්තියට හේත්තු වෙලා රූටලා බිමින් ඉදගෙන කකුල් දෙක පපුවට ලං කරගත්තා.. මම මාස ගානක් තිස්සෙ වෙන්න එපා කියලා හිතපු දේ සිද්ධ වෙනවා.. මගේ ඇස්වල මෙව්වර වෙලාව අකමැත්තෙන් හංගගෙන හිටපු සේරම කඳුලු එකසැරේ රූටලා කමමුල් දිගේ පහළට වැටෙන්න ගත්තා.. මම ඉකි ගහලා ඇඩුවා.. අතේ තිබ්බ මුද්ද තොල් වලට තද කරගෙන පුලුවන් තරම ඇඩුවා.. පැය ගානක්..කොව්වර වෙලාවක්ද මතක නෑ.. අන්තිමේ මට එහෙමම නින්ද යාගෙන එද්දි ෆෝන් එක ඇඳ උඩ වයිබ්බේට වෙනවා හිනෙන් වගේ දැක්කා.. ඒත්..

මට බෑ..

මට මහන්සි..

මට පාඑයි..

We all take different paths in life, but no matter where we go, we take a little of each other everywhere..

separation කියන එක නරක දෙයක්ම නෙමෙයි.. it can help couples gain perspective on their relationship and actually strengthen it.. (මෙක කිව්වෙ අයුක්කටයි සෙනුකටයි ඇ)

මගේ දුක අහපල්ලා.. ඒක අහන්න මොකෙක්වත් නෑ.. මම ඊයෙ පණ දාගෙන ලියපු වචන දෙද්දාහක්ම උදේ වෙද්දි නෑ.. අප්පාවෙ..මගේ හිත තුණ්ඩින් වෙන්න කැලි කැඩිලා ගියා.. යකු දෙදාහක් කියන්නෙ.. දෙයියනේ.. එහෙම වුණානම් දවල් දෙන්න තිබ්බා.. වටපැඩ එකේ ආව්විට හුංගම යන්න හිතෙනෙ මේ වෙලාවට තමා.. රූට එන්නම් ආයෙම අනේ.. මේ ළමයට සමාවෙන්න..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

GRAZE KITCHEN

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

104 කොටස

" පාසලේ හය ශ්‍රේණියේ සිට ඉහළ ශ්‍රේණිවල මාධ්‍ය සියල්ලෙන්ම අධ්‍යන කටයුතු සඳහා සම්බන්ධ සියලුම ගුරුභවතුන් ප්‍රධාන ශාලාව කරා රැස් වන්න..

නැවතත් එම නිවේදනය-.."

" ඡනෙරු ප්‍රිතේක්ෂ් ඩියුටි බ්‍රැක් එක කෝ.. අද ඔක්කොම සයිනි කළාද.."

" ඔ පොඩ්ඩක් ඉදපත් මම බලනවා.."

" ඉක්මනට ඔක බලලා ප්‍රිතේක්ෂ් ඩියුටි යවපන්.."

" වමිරු~"

මම හිටියෙ ඉස්කෝලෙ ප්‍රිතේක්ෂ් රුම එකේ ඩියුටි චෙක් කරන ගමන්.. අද වාලෙ අලුතින් පටන්ගන්න දවස නිසා උදේ වරුවම ටීවර්ස් මිටින් එකකට අරගෙනයි තිබ්බෙ.. ඉස්කෝලෙ ටීවර්ස්ලා මිටින් එකක් ගන්නම ඒ චෙලාවෙදි ප්‍රිතේක්ෂ්ලා තමන්ගෙ ක්ලාසස් වල ඩියුටි යන්න ඔන..

" ඇයි.."

මම ඩියුටි සයිනි කරපු පොතට මුණ ඔබාගෙන ඉද්දි වමිරු හෙනකඳයා වගේ ඇවිත් මං ගාවිත් හිටගෙන පොතට එබුනා.. මම මුණ ඉස්සුවා විතරයි වමිරු මගෙ නහය ගාව.. මම මෙහාට චෙලා පුටුවෙන් නැගිට්වා..

"වමිරු ස්කූල් රවුන්ඩ්ස් යන්න ඔන.."

" මම.."

වමිරු ඩියුටි බ්‍රැක් එක වහලා පැත්තකින් තියලා එළියට ගියාම මමත් එළියට ගියා. සෙනුකයි ජොනනනුයි මිටින් එකට ගිහිනි.. ස්පෝර්ට්ස් මීට් එකේ වැඩ වගේකට.. මාත් එක්ක ඉන්න ඉතුරුවුණේ වමිරුයි නග්‍රාසුයි විතරයි..

වමිරු අත් දෙකත් පිටිපස්සට බැඳගෙන පපුවත් ඉස්සරහට දාගෙන මගේ ඉස්සරහින් යද්දි මම උච්ච පොඩ්ඩක් එහාට වෙලා අහ් දෙක සාක්කුවට ඔබාගෙන එන්න ආවා.. මු මාත් එක්ක කතාකරන්නෙ නෑනෙ.. මටත් ඔන්නෑ කතාකරන්න.. මොකටද සක්කිලි පරෙයියට සෙකන්ඩ වෙන්නෙ..

උයි මමයි ග්‍රේඩ් සෙවන් වල ක්ලාසස් බලන්න ගියාම ඒවගේ ඔක්කොම ප්‍රිෆෙක්ටස්ලා ඇවිල්ලා හරියට ඩියුටි කරනවා.. බලන්න දෙයක් තිබ්බෙ නෑ.. අටත් එහෙමයි.. ඒ පොඩ් උන් හොඳයි.. හැබැයි නමයෙ ඉඳන් ඉන්නවා මහ හද්ද ඇට්ටර උන් ටිකක්.. පොඩ් පක්කො හිතාගෙන ඉන්නෙ උන් තමා ඉස්කෝලෙ ලොකුම උන් කියලා..

වමිරු මහ ක්ලාස් එකක යාළුවෙක් එක්ක කතාකරන්න නතරවුණු නිසා මම නමයෙ පන්තිවලට යන්න නියන පඩිපෙලේ උඩට යද්දි තුන්වෙනි තට්ටුවෙ වහල උඩ යන්න උන් කෑගහගන්නවා.. ඒකත්.. හොඳ සුද්ධ සිංහලෙනුයි අණ්ඩර දෙමළෙනුයි.. මම දුවගෙන ඉක්මනට උඩට යද්දි පාවෙලා ආපු සපත්තුවක් මගේ ඔලුවට උඩින් ගිහින් පිටිපස්සට වැටුණා..

මම උඩට දුවගෙන එනවා දැක්කහම කොරිඩෝ එකේ මරාගත්ත උන් ටික බැමමට උඩින් පැනගෙන ගිහින් මොකුත් වුනේ නෑ වගේ පන්ති වලින් වාඩිවුණා.. පන්තියක කොස්සක් දෙකට බිඳලා කොරිඩෝ එකේ දාලා.. මේවා දැක්කහම තමා මට මාරයා ආවෙස වෙන්නෙ.. මරුනෙ ඉස්ස ඉස්සෙල්ලම ඩියුටි කරන්න පටන්ගන්නා.. මම ගිහින් දෙකට බිඳුනු කොසුපොල්ල අරගෙන ටැම්ල් මිඩියම ක්ලාස් එකට ගියා.. සුදු මල්ලිලාට පන්ති මාරුවෙලා වාඩිවෙලා තියෙන්නෙ..

" මොකක්ද මෙනන වුණේ.."

"....."

" ක්ලාස් මොනිටර් කෝ.. නැගිටින්න.."

ටික වෙලාවකින් සුද්පාටයි රතුපාටයි මොට්ටුවක් නියාගත්තු කණ්ණාඩි දාපු කොල්ලෙක් නැගිටලා පන්තිය ඉස්සරහට ආවා..

" මොකක්ද මෙනන වුණේ.."

" අ-අයියා.. යෙහා පන්තියෙ ළමයි අපේ පන්තියට කොළගුලි එවනවා.."

" ඉතින්.."

" ඉතින්-ඉතින්-අපේ පන්තියෙ-"

මොනිටරයා ගොතගහගා මොනවද මගුල් වගයක් කියවගෙන යද්දි වමිරුන් පඩිපෙළ නැගගෙන උඩට ආවා.. ඇවිත් අර කැඩිව්ව කොස්සයි මගේ අතේ තිබ්බ කොපු පොල්ලයි දිහා බලාගෙන ඉඳලා බර අඩි තිය තිය මං ගාවට ඇවිදගෙන ඇවිත් හිටගත්තා..

" මොකක්ද ප්‍රශ්නෙන.."

" මම උඩට එද්දි මේ පන්ති තුන ගහගන්නවා.. දැන් මොනිටර්ගෙන් ඇහුවම මොනිටර් දන්නෙ නෑ මොකක්ද වුණේ කියලා.."

වමිරු පන්තියෙ ළමයි මරාගෙන කන්න වගේ ස්කෑන් කල්ලා කොරිඩෝ එකට ගියා..

" ඔය අන්තිම පෝලිම.. එළියට.."

මම අන්තිම පෝලිමේ ඉඳගෙන හිටපු සිංහල මිඩියම් ක්ලාස් එකේ උන්ට නැගිටලා එළියට එන්න කිව්වහම මදාට් රුන එළියෙන් ඇවිත් හිටගත්තා.. වමිරු ගිහින් එහා පන්තියෙ ඉඳපු ටැම්ල් මිඩියම් මදාට් රුන එක්කන් ඇවිත් කොරිඩෝ එකෙන් හිට්ටුවා..

" මොකක්ද මෙනන වුණේ.."

" අයියෙ මේ ටැම්ල් එකේ උන් උදේ අපේ කොස්ස අරගෙන ඒකෙ උන්ගෙ නම ගහගෙන.."

" බොරු අයියෙ.. ඒක අපේ පන්තියෙ කොස්ස.. මුන් හොරාට ළඟ තියාගෙන හිටියේ.."

" මොකක්ද උඹ කිව්වෙ පර දෙම-"

" නවත්තගනින් ඔය නාඩගම...!!! කාලකන්නි වගේ රණ්ඩුවෙනවා.. බලපන් සෙක්ගන් එකේ අනිත් පන්තින් උඹලා වගේද කියලා.."

වමිරු අර සිංහල මිඩියම් ක්ලාස් එකේ එකෙක්ගෙ කනෙන් ඇදලා කැඩිව්ව කොස්ස දික් කල්ලා අනිත් වැඩකරන පන්ති පෙන්නුවම ඌ බිම බලාගෙන කාගෙන හිටියා..

" දැන් තොපිද ඉස්කෝලෙ ඉන්න වණ්ඩි.. ආ.. එහෙමද හිතාගෙන ඉන්නෙ.. ඡනෙරු මුන්ගෙ එස් ආර් බී ටික අරගෙන ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකේ තියන්න.. ක්ලාස් ටීචර්ස්ලා හමබෙලා අපි කතාකරන්නම.."

" අනේ අයිසෙ.. එහෙම කර-"

" පන්තියට පලයන්.."

" අයිසෙ-"

" මොකක්ද මම දැන් කිව්වෙ.. පන්තියට පලයන් කියලනෙ..!!!!!"

" සොරි අයිසෙ.."

මම ක්ලාස් එකේ මදාව රැනගෙ එස් ආර් බී ටික එකතු කරගෙන පහළට එන්න ආවා.. ඇහට අමාරුයි වගේ මුළු ඇහම රිදෙනවා.. ඔලුවත් කැක්කුමයි.. ආපු වෙලේ ඉඳලා එහෙට දුවනවා මෙහෙට දුවනවා.. වැඩ කෝටියක් විතර මැද්දට හිරවෙලා.. මට පිස්සු වගේ.. පහුගිය ටිකේ හිතේ නිදහසේ හිටියා මොකුත් ඉස්කෝලෙ වැඩ නැතුව.. දැන් නම හිතෙනවා මොකට මේ බැප් එකක් ගත්තද කියලා.. පහළ පන්තිවල මික් කියන සද්දයක් නෑ හැමෝම ළමයි පැවරුම කරනවා.. අනික පන්තිවල ප්‍රිෆෙක්ට්ස්ලත් හිටියා.. මට මැද මිදුලට ගියාම දහය එකොළහ සෙක්ගන් පේනවා.. ඒවගෙ ළමයි වැඩ.. මම එහෙමම එතන තිබ්බ කණුවකට හේත්තු වෙලා අර එස් ආර් බී ටිකත් තියාගෙන වමිරු එනකල් හිටියා..

ඊයෙ රූ එහෙමම නින්ද ගිහිල්ලා උදේ අවදි වෙද්දි හතර හමාරයි.. පරක්කු වෙලා පැයබාගයක්ම.. මම ඇඳුම් අයන් කල්ලා තිබ්බෙන් නෑ.. හදිසියෙ ඔක්කොම කරගෙන ගෙදිරින් එළියට බහිද්දි හයට කාලයි.. ස්කූල් බස් එකත් ගිහින් නිසා මට එන්න වුණේ පාලෙ බස් එකේ.. එහෙම වෙලා ඉස්කෝලෙට එද්දි හතත් පහුවෙලා.. සෙනුකයව උදේ ඉඳන් හම්බුනේ ගුඩ් මෝනින් කියන්න විතරයි.. ඒකා එහෙට දුවනවා මෙහෙට දුවනවා ඉවරයක් නෑ වැඩ කෝටියක් ඔලුවට පැටවිලා.. මමත් උදේ ඉඳලා උඩට පහළට පඩිපෙල් නැහලා, පණිවිඩ වලට ගිහිල්ලා, ගේට් ඩියුටි, ග්‍රූප් නිකා

ඩියුට් වෙස් කල්ලා ඉවරවෙද්දී හොඳටම මහන්සි.. ඉස්සර අයුක් අයිියලා මේවා ගානක් නැතුව වගේ කලාට දැන් නම් තේරෙනවා මේක කොච්චර වගකීමක්ද, අමාරුද කියලා..

මම මගේ අතේ මැණික් කටුව ගාව තිබ්බ රතුපාට ඇහිලිපාර දිහා බලාගෙන හිටියා.. අත විතරක් නෙමේ ඇහම තැනින් තැන රතුපාට වෙලා.. රිදෙනවා.. ඔලුවත් කැක්කුමයි පැලෙන්න වගේ.. අද ගෙදර ඉන්න තිබ්බනම් කියලා හිතෙනවා අනන්තවත්.. ඒත් බෑ හවස ප්‍රැක්ටිස් යන්නත් තියෙනවනෙ.. ඒකට නොහිනින් බෑ කොහොම හරි යන්නම ඔන..

" අසනීපෙන්නද.."

මම එක්සැරේ උඩ ගියේ වම්බරුවා මං ගාවින් හිටගෙන හයිසෙන් කතාකරපු නිසා.. මම කණුවට හේත්තු නොවී කෙලින් වෙලා හිටගත්තා..

" නෑ.. උඩට යනවද.."

" මම.."

මම උඩට එන්න ආවා.. ඉස්කොලෙ ඔය හැටි බලන්න දෙයක් නෑ.. දැන් ගිහින් පෙනෙන්න දෙකක්වත් බිලා පැත්තකට වෙලා නිදාගන්න ඔන.. සෙනුකයා ඇවිල්ලා හිටියොත් හොඳයි රූමි එකට.. මට දැන් සියදාස්වෙනි වතාවටත් හිතෙනවා අපරාදෙ අද ඉස්කෝලෙ ආවෙ කියලා.. කිසි වැඩක් හරියට කරගන්න බෑ වගේ.. එක්සැරේට මට මොකුත් ඔලුවට දාගන්න බෑ.. හුරු වෙන්න ඔනම දේකට කල් යනවනෙ.. මම හිටියේ ඒ හුරු නැති මානසිකත්වෙන්.. මගේ වටේ තියන පරිසරේට මාව හැඩගැහෙනකල් කිසිම දෙයක් මට හරියට කරගන්න බෑ.. මම රූමි එකට යද්දී සෙනුකයා රූමි එකේ ෆයිල්ස් වගයක් හදනවා.. මම ඇවිත් උා ගාවින් ඉඳගෙන ඩෙස්ක් එකට ඔලුව තියාගත්තා..

" ඡනෙරු.."

" මම.."

" ඔලුව කැක්කුමද.."

" මම.. බෑග් එකෙන් පෙනෙන්න දෙකක් අරන් දීපන්නෙ.."

"කන්නෙ නැතුව පෙනෙන්න බොන්න.. අනේ මේ නටන්නැතුව වරෙන් ඉස්සෙල්ලා කාලා ඉමු.."

"කන්න බෑ ඔයි.."

සෙනුකයා ගයිල් එක වහලා නැගිටලා රූම එකෙන් එළියට ගියා.. ගිහින විනාඩි පහකින් විතර ආයෙම ඇතුළට ආවා.. ඇවිත් මං ගාවින් ඉඳගත්තා..

"වරෙන් උඹට අනේ ගාගන්න බැරිනම කවන්න.."

මම ඔලුව උස්සලා පොඩ්ඩක් සෙනුකයා දිහා බැලුවා.. ඌ කෑම එක මෙසෙ උඩින් තියලා මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..

"කන්න බෑ බං.. සිරාවටමයි කියන්නෙ.."

"ඒකට කමක් නෑ.. කෝ මෙහෙ හැරෙනවකො.."

මම පුටුව උගේ පැත්තට හරවගෙන වාඩිවුණාම සෙනුකයා බත් මුල දිග ඇරලා මට වතුර බෝතලේ අරන් දුන්නා..

"ඔහොම බෑනෙ ඡනෙරුවා.. පොඩ්ඩක් ඉවසලා ඉඳපන් ටික දවසකින් උඹට හුරුවෙවි.."

"මම.. අයුක අයිසා කතාකලාද.."

"තාම නෑ බං.. ගත්තද දන්නෙත් නෑ උදේ වැඩ තිබ්බෙනෙ.. මට යද්දි එයාගෙ පරන ෆෝන් එක දීලා ගියේ.."

"එතකොට අයිසට එකක්..??"

"අලුතින් එකක් ගන්නවා කියලා කිව්වෙ.. දැන් ඒ මගුල හංගන්න මම කාමරේ වලක් භාරනවා හිතුවෙණි.."

සෙනුකයා කට ඇද කරගෙන ඒක කිව්ව හැටියට මට හිනාගියා.. ඌ මට බත් කටක් අනලා කැව්වා..

"අමමට කියන්න උඹ සල්ලි එකතුකල්ලා සෙකන්ඩ් හැන්ඩ් එකක් ගන්නා කියලවත්.. දැන් ඉතින් ඉස්කෝලෙ ගිහින ඉවරනෙ.. තාත්තා අවුලක් වෙන

එකක් නෑ.."

" එහෙම තමා හිතාගෙන ඉන්නෙ.. බලමුකො.. අමමා විශ්වාස කරයිද බං ඉතින් ඇපල් නිව මොඩල් එකේ ෆෝන් එකක් මම සල්ලි එකතුකල්ලා ගන්නා කිව්වහම.."

" ටසිරි.. සල්ලිකාර පුත්තුනෙ.. අමමට කියපන් මේ පව්කාර පුතා වතුගඩ්ඩක් වික්කා අම්මෙ කියලා.."

" වික්කා මම උඹට කියන්නෙ නෑ.. ආ ගාපන්.. පකයා.."

" අද හවස ප්‍රැක්ටිස් යන්න බෑ බං.."

" මම උබට කියන්න හිටියෙ.. අද බැරිද කෝට්ට කියලා පොඩ්ඩක් එහෙ මෙහෙ කරගන්න.. උඹට අද එව්වර හරි නෑ වගේ.. බලපන්නො මුණත් එක්ක ඉදිමිලා.. බයත් හිතෙනවා.."

" මම.. බලමු.."

" මම දන්නව බං දුකයි තමා.. මොනවා කරන්නද.. මේ ටික පොඩ්ඩක් ඉවසගෙන ඉදපන්.."

" මම.."

" රඳා අයියා උදේ ගිහිනද.."

" මැසේජ් එකක් දාලා තිබ්බා.. අප්පව්ව් කියලා ෆෝන් එක ගෙදර තියලා යන්න කියලා.. ගියත් ඉතින් කොහොමත් පාවිච්චි කරන්න බෑ, ඇතුළට ගියාම ගන්නවනෙ.."

" අමමටසිරි ඉතින්.."

" ඉතින් ෆෝන් එක අයියට දන්නා කියලා තිබ්බා.."

" මාස හය ඉවරවෙනකල් අයියට එන්න බැරිවෙයිද බං.. දවසකට හරි.."

" බැරිවෙව්.. එන්නෙ දෙන්නෙ නැහැල්ලුනෙ.. සමහරවිට මාස හයෙන් පස්සෙන් එන්න බැරිවෙව්.. ඒකෙ රුල්ස් හෙන ස්ට්‍රික්ට් නෙ.."

" බලපන්නො.. කෝල් එකක්වත් ගන්න විදියක් තියෙනවනම්.."

" කෝල් නොගන්නට නම් කමක් නෑ.. ගිහින් පරිස්සමට ඉන්නවනම්..
ගියෙත් අකමැත්තෙන් නෙ.. අපරාදෙ බං ඒකා මහන්සිවෙලා ගත්තු ළකුණු..
අර අප්පව්වනම් මහ-"

" වෙන්න තියන දේවල් නවත්තන්න බෑ ඡනෙරුවා.. උඹ හිත හදාගනිත්..
අයිසා ඉක්මනට ඒව්.."

" මම.."

සෙනුකයයි මමයි කෑම කාලා ගිහින් මූන හෝදගෙන ඇවිල්ලා බෙහෙත්
බිච්චා.. ඊටපස්සෙ සෙනුකයා බලෙන්ම කෝට්ට කතාකල්ලා අද එන්න
වෙන්නෙ නෑ කියලා මට කියලා කියවෙච්චා.. වෙළුපුමනගා කොයිවෙලෙ
හරි මලපැනලා මට රැකට එකෙන්ම මැරිලා වැටෙන්න දෙනවා ප්‍රැක්ටිස්
එන්නෙ නැති එකට.. ඒ වුනාට අදනම් ඇත්තටම යන්න බෑ.. ගියත් හිත
එකතැනක තියාගෙන ජිලේ කරන්න බෑ.. මට පොඩ්ඩක් හිත හදාගන්න
නිදහසේ ඉන්න ඔන කියලා හිතෙනවා..

හවස දෙක වෙනකල්ම ඉස්කෝලෙ ඉඳලා මම ගෙදර යද්දි තුන හමාර විතර
වුණා.. ඉස්සර ආසාවෙන් ඉස්කෝලෙ ඉඳන් ගෙදර ගියත් මට දැන් එහෙම
දැනෙන්නෙ නෑ.. ඒකත් හෙන අමතර වෙහෙසක් වගේ.. මම ගෙදර එද්දි
මාමා ගෙදර ඇවිල්ලා ගෙදරත් අස් කල්ලා කෑමත් හදලා හොඳටම නිදි..
මහන්සි ඇති හොස්පිටල් ඉඳලා ඇවිල්ලා.. මම ඒ නිසා සද්ද නොකර කෑම
කාලා රෙදි සෝදලා නාගෙන කාමරේට ඇවිත් ඇදේ වැටිලා හිටියා..මම
මොකක් හරි ගෙදර ඇවිත් කරන්න හිටියා.. ඒත් දැන් මතක් වෙන්න
නෑනෙ..

මොකක්ද මම කරන්න හිටියේ..

මම ආයෙම කොට්ටෙ අස්සෙ මුණ ගහගෙන කල්පනා කලා මොකක්ද මට
අමතක වුණේ කියලා.. කොට්ටෙන් මට රඳා අයිසගෙ ප'රියුම් එකේ සුවද
දැනෙනවා.. මම දන්නවා අඩලා හරියන්නෙ නෑ.. මූන එල්ලගෙන හිටියා
කියලා ආයෙම එයා එන්නෙ නෑ.. මම මොකක්ද කරන්නෙ.. මගේ පපුව
සැරිත් සැරේ රිදෙන එකට මම මොකක්ද කරන්නෙ.. මෙව්වර කාලයක්ම
එයා ඉස්සරහා මම හැමදේම ඉවසගෙන හිටියනෙ.. පුලුවන් තරම

අඩන්නැතුව ඇහැට උණන කඳුලත් හිරකරගෙන හිටියා.. ඒත් දැන් තනියම නිසා එහෙම ඉන්න බෑ..

මම හුඟ කාලෙකින් ආයෙම තනියම ඉන්නවා.. මම ඇස් දෙක පියාගෙන එයා මගේ පීච්චේට එන්න කලින් මම ඉඳපු විදිය මතක් කරගන්න ට්‍රයි කලා.. මම අවුරුදු දහ අටක්ම එහෙම හිටියා.. මට අමතක වෙන්න විදියක් නෑ.. එක්කො මම අවුරුදු දෙකකින් ඒ සේරම මතකෙන් අයිත් කල්ලා දාලදී..

මම වහලෙ සිටිලිම දිහා හැරිලා ඔහේ බලාගෙන හිටියා..

එක්කො මෙහෙත් යන එක හොඳයි.. මෙහෙම ගියොත් මට පිස්සු හැදෙනවා.. එයාට ආයෙම එන්න බැරිද දන්නෙ නෑ.. එක්කො ඇත්තම ගිහිල්ලදී.. මම හිතයක් දකිනවද දන්නෙ නෑ..

මම ෆෝන් එක අරගෙන එයාගෙ නමබර් එක ඩයල් කල්ලා නිකමට කනේ තියාගෙන හිටියා.. මෙච්චර කාලෙකට ඒක ඔෆ් කල්ලා තිබිලිම නෑ.. දෙපාරක් තුන්පාරක් රිංග්ස් යද්දි ආන්සර් කරනවා..

" ඔබ ඇමතු අංකය ක්‍රියාවිරහිත කර හෝ ආවරණ කලාපයෙන් බැහැරව ඇත.. කරුණාකර-"

මම ෆෝන් එක කට කල්ලා ඇදේ පැත්තකට විසික් කලා..

" සුදුමහත්තයා.. මම එනවා.."

මාමා මගේ කාමරේට එනගමන් කියද්දි මම ගර්ට එක් කොලර් එක උස්සගෙ ඇහට රෙද්දක් දාගෙන පොරවගන්නා.. ඇහුවොත් එහෙම පැල්ලම් කොහෙන්ද කියලා.. මාව මරාවි..

" එන්නෝ~"

" මොකද බං ඇවිල්ලා කතාකරේ නැත්තෙ.. අද ප්‍රැක්ටිස් කිව්වනේ.."

" අද මේ.. කෝච්ච කතාකල්ලා කිව්වා එන වෙන්නෙ නෑ කියලා.."

" ඒ මොකද.."

" ඔලුව රදයක් ආවා ඉස්කෝලේ.."

" නාවොත් තමා පුදුමෙ.. උබ අඩලා අඩලා බලපන් මුණෙ හැටි.. ඇස් දෙක ගොරකා ලොඩි දෙකක් වගේ.."

මාමා ඇවිත් මං ගාවිත් ඉදගත්තා..

" මොකෝ මෙ.."

මම මාමගෙ උකුල උඩින් ඔලුව තියාගෙන ඇස් දෙක පියාගන්නම මාමා ඇඳට හේත්තු වෙලා මගේ ඔලුව අතගැවා.. මට එහෙම ඉද්දි විනාඩි දහයකින් පහළොවකින් විතර නින්ද යාගෙන එද්දි මගේ ෆෝන් එකට කෝල් එකක් එනවා ඇහුණා.. මාමා ඒක ආන්සර් කල්ල කනේ තියාගත්තා.. තියාගෙන මගේ ඇහට පොරවන රෙද්ද දාලා හදලා ආයෙම ඔලුව අතගාන්න ගත්තා.. මාමා කතාකරන ඒවයි ෆෝන් එකේ අනිත් පැත්තෙන් කතාකරන එකයි දෙකම මට හොඳට ඇහෙනවා..

" වූටියො.."

" මම.. වූටි තමා කතාකරන්නෙ.. මොකක්ද වෙන්න ඔන.."

" මේ ඔයාද.. කෝ වූටි.. මම ඔයාට ගත්තා.. ආන්සර් කලේ නෑ.."

" නින්ද ගියා පොඩ්ඩක්.. මේකටත් නින්ද ගිහිල්ලා.. ඔලුව කැක්කුමක් ඇවිල්ලා.."

" ගැස්ට්‍රයිටිස්ද දන්නෙ නෑ.. ඔයා බැලුවද.. වූටිට පොඩ්ඩ ඇත්නම වැඩිවෙනවා.."

" ගැස්ට්‍රයිටිස් නෙමේ.. මේ ඔලුව කැක්කුම අඩලා.. ඇහුවට කිව්වෙත් නෑ මුණ එල්ලගෙන ඉන්නවා.."

" එහෙමද.. පොඩි ගෙදර නැතුව ඉන්න හිතෙන්නෙ නෑ අනූ.. හෙන පාඨයි වගේ.."

" මට රූ කොල්ලා කතාකලා යනවා කියන්න.."

" එහෙමද.."

" මොකද කරන්නේ.."

" මගේ බලධි සුගර් බැහැලා.. පොඩ්ඩක් නිදාගන්න බැලුවේ.. ඇහට හරි අමාරුයි අනූ.. වෙනදා වගේ නෙමේ.. ඊයේ චෝඩ් රවුන්ඩ්ස් යද්දින් ෆෝන්ට් වෙන්න ආවා.. මට අර රිපෝට්ස් ටික බලන්න පුළුවන්ද.."

" මම.. ඒක මම කැබින් එකේ තියලා ආවේ.. පස්සෙ දෙන්නම.. මට කොහොමත් කතාකරන්නත් ඕන.. ඔයාට පුළුවන් වෙලාවක මෙහේ එනවද.."

" හා.. මම එන්නම.. Everything is fine, right..?"

" ඔව්.. එහෙම ලොකු අවුලක් නෑ.. ඔයා මහන්සි වෙනවා වැඩියි ඒකයි.."

" අම්මා මේ මාසෙ යන්න ඉන්නේ.."

" එහෙමද.."

" අම්මා ඔයා ගැන කොහොමත් අර ප්‍රශ්නෙන් පස්සෙ දන්නවනේ.. මගෙන් ඇහුවා අද.."

" මම.. ඉතින්.."

" මම කිව්වා අපි කතාකරනවා කියලා.. දැන් අම්මත් ගියාම මම අප්පව්වි එක්ක මෙහේ හිරවෙනවා.. ඇයි මමම අනූ.."

" ඔයාම හිතලා බලන්න.. මම ඔයාට පැහැදිලි කල්ලා දුන්නා.. අවුරුදු තිහක් වෙනවා.. සාකි.. ඔයාට තාම බෑ ඔයාගෙ පොඩ්කාලෙ ඔයාගෙ හිතේ බලෙන්ම පැල කල්ලා තියෙන ඔය බය නැතිකරගන්න.."

" මම ටුයි කරනවනේ අනූ.. Give me some time.."

" ඔයාගෙ කවුන්සිලර් මීට වුණ වෙලේ කියපුවා අහගෙන නේ හිටියේ.. නේද.. දැන්වත් තමන්ගෙ ජීවිතේ තීරන තනියම ගන්න පුරුදු වෙන්න ඕන.. ඔයා කොහොමද ඔතනින් එහාට ජීවිතේ හදාගන්නේ.. හැමදාම ගේ අස්සෙ හිරවෙලා ඉන්නද කල්පනාව.."

" එහෙම නෙමේ.."

" You have been emotionally abused for a long time and you have taken a lot of damage.. මට ඔයාට පොඩි ළමයෙක්ට සිනිබෝල හංගනවා වගේ හැමදේම හංගලා කතාකරන්න බෑ.."

" මට තේරෙනවා.."

" මට අදටත් හිතේ තියන ලොකුම ගිල්ටි ගිලින් එක මට ඔයාව මෙහෙම තියෙද්දින් යන්න වුණු එක.. එක අතකින් මේ හැමදේටම වරද තියෙන්නෙත් මගේ අතේමයි.."

" එහෙම කියන්න එපා අනූ.. ඔයාගෙ වැරද්දක් නෑ.. වෙනත් තියෙන දේවල්නෙ වුණේ.."

මාමා මාව උස්සලා කොට්ටෙන් තියලා කාමරේ වහගෙන එළියට ගියා.. යකෝ මගේ ෆෝන් එක නේද ඒකාගෙ වගේ ගෙනිහින් කතාකරන්න.. මරු.. එක්කො හොඳ වෙලාවට අපි කවුරුත්ම ෆෝන්වල ෆොටෝ තියාගන්නෙ නැත්තෙ.. කවදහරි ගෙවල් වලින් ලැප්ටොප් වල ෆෝල්ඩර් බැලුවොත් ගෙදරින් කෙලින්ම දොට්ට තමා.. මමයි සෙනුකයයි විශේශෙන්ම..

ආධ්‍ය අයිසයි අපේ මාමයි අවුරුදු ගානක් කතානොකර, අඩුම තරමේ දෙන්නට දෙන්නා ගැන මොකුත්ම දන්නෙත් නැතුව කොහොම හිටියද මට හිතාගන්න බෑ.. එක්කො රඬ අයිසා දවසක් කිව්වා වගේ ආධ්‍ය අයිසා දුක්විත්ද කාලෙ ඉවරවෙගෙන යනවද දන්නෙත් නෑ.. එයා කිව්වනෙ එයාට එහෙම දැනෙනවා කියලා..

මම හැපිකව්වගෙ ලෙමන් ප'රිභූමි සුවද එන කොට්ටෙ අත් දෙකින්ම බදාගෙන ඇස් දෙක පියාගන්නා.. එයා මොනවා කරනවද දන්නෙ නෑ.. යාළුවෙක් හදාගත්තොත් හොඳයි.. ඒත් තියන ලොකුකමට කා එක්කවත් කතාකරන්නෙත් නෑනෙ.. ඉක්මනට එන්න හම්බුණොත් හොඳයි මැද්දේදී.. සෙනුකයට රූ වෙලා ගන්න ඕන අයුතු අයිසා ගියාද කියලා අහන්න.. ඒත් අඩුම තරමේ උන් දෙන්නට හිතේ හැටියට කතාකරන්න හරි පුලුවන්.. මම කොහොමද රඬ අයිසට කතාකරන්නෙ.. අනේ කටහඬවත් අහන්න තිබ්බනම්.. මහා ලොකු වෙලාවකට නෙමේ.. තප්පර දෙක තුනකටවත්..

මම එළියේ කළුපර ගස් කොළන් වහගන්නවා වගේ මගේ හිතට දැනෙන පාළුවටත් මාව වහගන්න ඉඩ දීලා ඔලුවෙ ඉඳන් පොරවගෙන ඇස් දෙක

තදකල්ලා පියාගන්නා.. එයා මං ගාව හිටියනම අර විසාල බුවඑ අඩු තියන හිටරේට ගලි වෙලා නිදාගන්න තිබ්බා..

මට රඳා අයියව වැඩිපුරම මගුරෙන්නෙ මට එයාව ඔනමයි කියලා හිතෙන කාලෙක..

දළඹු සේනාවට පොඩ්ඩක් සන්සුන් වෙන්න කිව්වහම :

අර අප්පව්ව් තමා හලෝ ඔක්කොන්ටම මුල.. බනින්න එයැයිට.. මට නෙමේ.. මේ කලවැද්දා දැන් ගෙදල් මාරුකරන්නත් එපැයි.. බඩු ලැස්ති කරනවා.. මම අනේ ඔයාලට ආදරේම ආදරේ අප්පා.. මේ කතාවට මෙව්වර ආදරේ වෙව් කියලා ලියන්න පටන්ගත්තු කාලෙ මම හිතෙකින්වත් හිතුවෙ නෑ.. ඒත් මට හම්බුනු හැම රිඩර්කෙනෙක්ම මාරම සපෝට්ට්.. I have the best readers there is no doubt about it.. මේ හැමදේකටම මම හුහාක් ආදරෙයි..වචනෙන් කියන්න බැරි තරම්.. ♥

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

105 කොටස

" අමමෝ බං පට්ට අව්වක්කෙන තියෙන්නෙන.."

" උඹ කැප් එක ඉස්කෝලෙ දාලද ආවෙ.."

සෙනුකයා ස්ටේඩියම් එක මැද්දෙන් හැල්මේ දුවගෙන ඇවිත් මම ඉදගෙන හිටපු හට එක ඇතුලෙ බංකුවකින් ඉදගන්නා.. මමයි ජොනායි නග්‍රාසුයි ඇත්ලටික් සිලෙක්ගන්ස් වලට සුගතදාස ස්ටේඩියම් ඇවිල්ලා පොඩි ළමයි තේරගන්න ඒවා දිහා බලාගෙන හිටියේ.. අපිට කරන්න තියෙන්නෙ බලාගෙන ඉන්න එක තමා කොහොමත්.. අනිත් ඒවා හවුස් කැප්ටන්ලෙන කරන්නෙන.. ඔක්කොම ඉවරවුණාම ආයුර්වේද රිසල්ට්ස් ටිකයි ඒවට තෝරගත්තු ළමයි ටිකගෙයි නම අරගෙන ගෙදර යන්න තමා තියෙන්නෙන.. මෙහෙට දවල් තුනට විතර පායනවා අව්වක් අමමට්සිරි වෙන්න.. පැය බාගයක් විතර හිටියොත් කලන්නෙ දාලා තමා නතරවෙන්නෙන..

" ඔව් බලපන්නකො.. සැක්.."

" ආ මෙක බීපන්.. උඹට තියාගෙන හිටියේ.."

මම මගේ අතේ තිබ්බ යෝගට් ඩ්‍රින්ක් එක සෙනුකයාට දැමිමා.. අපි කලින් බිලා හිටියෙ.. සෙනුකයා ඇත්ලටික් සර් එක්ක වැඩ වගේක හිටිය නිසා දෙන්න බැරිවුණා.. අපිට පොඩ්ඩක් එහායින් වම්රු තනියම වාඩිවෙලා හැන්ඩ්ෆ්‍රි දෙකත් කනේ ගහගෙන පුටු ඇන්දට හේත්තුවක් දාගෙන ඇස් පියාගෙන ඉන්නවා.. කොහොමත් අපි සෙට් එකත් එක්ක පොර ඉන්නෙ නෑනෙ.. තනියම තමා ඉන්නෙ.. සෙනුකයා බෝතලේ කඩලා බොන්නත් ගිහින් වම්රු ඉඳපු නිසා අපෙත් ළාව පෙන්නලා ඇයි ඇහුවා.. නග්‍රාස් දන්නෙ නෑ කියන්න උරහිස් ඇකිළුවා..

" අඩෝ ළාටත් එන්න කියපන්.."

" එන්න කියන්න කතාකරන්න එපැයි බං.."

" මම කතාකරන්නද.."

" අපිට අවුලක් නෑ එන්න කියපන්.."

ජොනතන් නැගිටල වමිරු ගාවට ගිහින් වමිරුගෙ උරහිසට තට්ටුවක් දැමීමහම වමිරු ගැස්සිලා ඇහැරුණා..

" කියන්න.."

" ඒ වරෙන් අතෙන්ට.. මෙනත තනියමනෙ.."

" මෙහෙම හොඳයි.. අවුලක් නෑ.."

" මෙන්න මෙහෙ වරෙන් බං.. නැගිටහන්.."

ජොනතන් බලෙන්ම වමිරුව ඇදගෙන ඇවිත් සෙනුකයට එහාපැත්තෙන් ඉන්දෙව්වා.. අපි ගාවට ඇවිත් වමිරු හෙන අපහසුවෙන් වගේ හිටියේ.. මම ඉන්න නිසාවත්ද දන්නෙ නෑ කියලා මට හිතුණා.. සෙනුක උගේ ඩිත්ක් එක වමිරුට දුන්නහම වමිරු සෙනුක දිහා බයවෙලා වගේ බලාගෙන ඉඳලා ඔලුව දෙපැත්තට වනලා ග්‍රවුන්ඩ් එක දිහා බලාගත්තා.. යකෝ ලොකුකම මුගෙ.. මස්සිනා අතින් දෙන දෙයක් බොන්න පින නෑ.. ඒකට බලන්න මම කොච්ච ආසාවෙන් මස්සිනා දෙන දෙයක් කන්නෙ බොන්නෙ..

මයි බෝයිපෙන්'ස් අයියා'ස් රෙස්ටොරන්ට ඊස් ද බෙස්ට

.. අයියගෙ අමතක නොවන ඇඹරුල්ලා මාළුව තමා මාව පිස්සෙක් කලේ..

" අනේ මේ උමේ ගෝ එක නැතුව මේක බීපන්.. රෙද්ද.."

සෙනුකයට මල පැනලා අර බෝතලේම අල්ලලා වමිරුවගේ කටේ ගැහුවා.. හොඳ වැඩේ.. මගේ හොඳම යාළුවන් එක්ක ප්‍රශ්න ඇතිකරගන්න එක එව්වර හොඳ දෙයක් නෙමෙ වමිරු සක්කිලි පරෙයියො..

" බිකැප්-කැප්-මොන මගුලක්ද බං.."

වමිරු සෙනුකයට රවලා අර බෝතලේම තරහටම එක හුස්මට බීලා හිස් බෝතලේ සෙනුකයගෙ අතින් තිබ්බහම සෙනුකයා මුණ ඇදකරගත්තා.. සෙනුකයා මහපගයා හොඳ වැඩේ පැන පැන දෙන්න යනවට.. හරිනෙ ප්‍රපේ අමාරුව දැන්..

" අඩෝ සෙනුකයට හුළං තමා දැන් බොන්න වෙන්නෙ.."

ජොනතන් වෛරයේ ගිනිදැල් ඇස් දෙකේ ස්පර්ශ් වෙත සෙනුකයට හීන්
වතුර පාරක් ගහන්න හැදුවත් එක හරිගියේ නෑ.. මේ වෙලාවට වතුර
නෙමේ හරිනම් දන්න ඔන පිදුරු.. මුත්ටත් පිස්සුනෙ..

" වමිරු මොකක්ද හලෝ ඒ කලේ.. පටි සෙනුකයා.. මනුස්සකමටනෙ
දුන්නෙ.."

මම හරි බැරෑරුම් මුණකින් වමිරුට බනිද්දි සෙනුකයා අර බෝතලේ අඹරලා
අරගෙන වමිරුවගෙ කම්සෙ අස්සට එබුවා.. වමිරු එකපාරම පුටුවත්
පෙරලගෙන බිම ඇදගෙන වැටුනා..

" මෝඩ හිකනලා.. උඹ මොකද මගේ යෝගට එක ඔක්කොම බිටුවෙ.."

" මට ඔන නිසා.."

" අරන් දීපන් එකක් දැන්.."

" මට බෑ.."

වමිරුවා ලාවට හිනාවෙගෙන පුටුවෙන් නගිට්ටහම සෙනුකය උගෙ
බෙල්ලෙන්ම අල්ලගන්නා..

" වරෙන් ගිහින් මට යෝගට එකක් අරන් දෙන්න.."

" අතැරපන් කොලර් එකෙන්.."

" බෑ.. උඹ එන්නෙ නැද්ද.. ආ.. කියපන් නැද්ද නැද්ද.."

සෙනුකයා වමිරුවගෙ කොලර් එකෙ අල්ලගෙන හොලවගෙන
හොලවගෙන ගියාම වමිරු ආයෙම පොඩ්ඩක් හිනාවෙලා බැග් එකෙන්
වොලට එක අරගෙන සෙනුකයට දුන්නා..

" ඔක දික් කල්ලා හරියන්නෑ ගොබ්බ පරෙයියො.. ගිහින් අරන් දීලා මට
පොවපන්.."

" උඹට පිස්සුද.."

" ඔව් පිස්සු.. ඇයි.."

" ආ වරෙන් වරෙන්.. අරන් දෙන්නම්.. උඹලටත් ඔනද.."

වමිරු අපෙන් ඇහුවහම මම උඹ රවලා උඩ බලාගත්තා.. ආවා මෙනත බලන්න.. මගෙ පස්ස ලොකු කොට්ටෝරු පුංචව මගෙන් හොරකම කරන් මටම ඇසිඩ ගහන්න ඉන්න සක්කිලි පරෙයියා.. හිතේ ඇති මෙනත බදාගන්න..

" උඹ ඉතින් ගේනවනම් අපි බොනවා.. නැද්ද මව.."

" වරෙන් වරෙන් කියවන්නැතුව.."

සෙනුකය වමිරුගෙ කොලර් එකෙන් අල්ලගෙන කන්ට්ට පැත්තට ඇදගෙන ගියා.. අන්න මරු මස්සිනාලා.. සෙනුකයා මුගේ මුණටම සක්කිලි පරෙයියා කිවවා නේද හත්දෙයියනේ.. මේ බේසිකයගෙ කටනම් හරිම ශෝක්.. කොහොමද අහුවොහ් එහෙම පරෙයියා කියන්නෙ ඇයි කියලා.. මමනම් කියනවා උඹ මගේ සුදුපැණු කැඳ වීදුරුවට පාට පාට ලියුම් දුන්න නිසා තමා පරෙයියා කියන්නෙ කියලා.. අනික වමිරු වගේ එකෙක් ගැලපෙනවද මං අහන්නෙ රඬ අයිසට.. නෑනෙ.. උන් දෙන්නම් එක උස වගේ.. පතාක යෝධයෝ වගේ.. බුම්මගෙනමයි ඉන්නෙත්..

රඬ අයිසට හරියන්නෙ සිරිමත් වගේ හුහක් හොඳ, හිත ලස්සන, එයාගෙ අයිසත් ආදරේ, හැන්ඩසම් මාමා කෙනෙක් ඉන්න, බැඩ්මින්ටන් ගහන, බයෝ කරපු, ඉස්කොලෙ හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් වෙලා ඉන්න, ඇස් දෙක දුඹුරුපාට, කුක්කු දෙන බෝයිපෙන් කෙනෙක්ව.. එහෙම අය ඉතින් හොයාගන්න නෑනෙ.. මම විතරයි ලෝකෙටම ඉන්නෙ..

රඬ අයිසා මොනවා කරනවද දන්නෙ නෑ..

මම රඬ අයිසා ගැන හිත හිත ඉද්දි සෙනුකයා වමිරුවත් ඇදගෙන ආයෙම අපි ඉන්න පැත්තට එනවා මම දැක්කා.. මේවා අයුක අයිසලා දැක්කනම් පපුවෙ අමාරුව හදාගන්නවා අනිවාරෙන්ම.. යකෝ!! ඇත්වෙලා හිටපන් කියපු එකාගෙන්ම ගිහින් යෝගට් ඉල්ලගෙන එනවා.. සෙනුකයා තමා දවසකටවත් මිනිහා.. උා කොට්ටර නපුරුයි කියලා පෙන්නුවත් හිත අර.. මොකක්ද.. උණු වෙන්නෙ.. වෙඩරු පිඩ.. අන්න ඒක වගේ.. කොයිවෙලෙන් උණුවෙනවා.. මගේනම් එහෙම උණුවෙන්නෙ නෑ උඹ දැක්කහම බොරු කියන්න ඔන නෑනෙ.. යකඩයක් උණු කල්ලා පුපේ

නියන්න හිතෙනවා.. ඔය ඉඳලා හිටලා දවසක තමයි ඌ පව් කියලා හිතෙන්නෙත්..

රිටපස්සෙ ආයෙම යෝගට් වගයක් බිබී අපි හවස් වෙනකල්ම හට් එක අස්සට වෙලා හිටියා.. වමිරුත් ඔය අපි කියන එකකට ඉඳලා හිටලා හිනාවුණා.. මටනම් තේරුණේ සෙනුකයට හෙන උවමනාවක් තියෙනවා ඌව කතාවට අල්ලගන්න.. වෙලාවක මුගෙ ඔලුවට දෙකක් ඇනලා අහන්න ඕන මොකක්ද වෙලා තියෙන්නෙ කියලා.. අනික වමිරුත් දැන් හෙන අමුතුයි.. සෙනුකයයි මාත් එක්කයි ලාවට හිනාවෙනවා.. කතාකරනවා.. මටනම් වමිරුවට පොඩ්ඩක්වත් ගුවර් නෑ.. මට අමතක නෑ අර මතීගලා එක්ක වුණු ප්‍රශ්න කලින්.. මු නිසානෙ ඒ සේරම වුණේ.. සැක් මෙ සක්කිලි පරෙයි යා රඬ අයි යා එක්ක රන්ටැබෙත් යන්න ඇති එහෙනම්.. මගෙ හැපිකවවා නිදාගන්නකල් ඉඳලා බලාගෙන හිටියද දන්නෙ නෑ.. ආවහම මුණෙ කහ ටිකක් ගාලා එළකිරි වලින් නාවන්න ඕන.. ලප වමිරුවා.. දහර වලිග ලප වානර..

සිලෙක්ගත් ඉවරවෙලා මමයි සෙනුකයයි ගෙදර එන්න ආවා.. ඌට හැමදාම සුගතදාස එකට අවොත් කැන්ඩොස් හැන්ඩ්මේඩ් වොක්ලට් ගොප් එකෙන් වොක්ලට් බාර් එකක් අරන් ඕන ගිලින්න..මම ඌට වොක්ල බාර් එකකුත් අරගෙන දීලා එතනින් වමට තියන පාරෙ එකසිය හැත්ත හය බස් පාරට ඇවිදගෙන යන්න ගත්තා..

" උබට එපාද.."

" ඔව්වර පැණිරහ කන්න බෑ බෑ.."

" බැරි මොකෝ.. පුලුවන් පුලුවන්.. මෙ පවුකාරයා වෙනුවෙන් කටක් කන්න දෙයියනේ.."

සෙනුකයා අර වොක්ලට් එකෙන් කැල්ලක් කඩලා අරගෙන මගේ කටේ ගැහුවා..

" අඩෝ මෙ උඹට මෙ පාරෙ යද්දි යමක් මතක් වෙන්නෙ නැද්ද.."

" මොන.."

මම මතක් වේගෙන ආවත් මතක් වුණේ නෑ වගේ සෙනුකයවත් ඇදගෙන
ඉක්මනට ඉක්මනට යන්න ගත්තා..

" උඹ උඹටම රට හරකා කියාගත්තෙ.. ඊයා ඡනෙරුවා.. උඹ අර කියාත්
අයිසා ඉස්සරහම උඹටම බැනගත්තු හැටි.. නොදකින්න.."

" කට වහන් වරෙන් පාඩුවෙ.."

" ඊටපස්සෙ බස් එකේ පැණි හල හල ආවෙ.. මම දැක්කනෙ.. අමමෝ
නේත.."

" ඕක නවත්තගනින් පකයො.."

" නවත්තගන්න බෑ හනේ.. මතකෙටම නැගෙනවා.. බොලාගෙ ආදර
කතාවෙ ඇසින්දුටු සාක්ෂිකාරයා විදියට.."

" උඹ මොනවද ඇහින් දැක්කෙ.."

" හුහක් දේවල් ඒයි..මම ඉතින් මෙවා කිව්වෙ නැතිවුණාට.."

මම සෙනුකයා දිහා බැලුවහම සෙනුකයා තඩ් වොක්ලට කැල්ලක්
කඩාගෙන ඒක හපන්න ගත්තා..

" ඕන්නම එකක් කියන්නම.."

" මොන..??"

" අර රිසෝට එකේ.. රඟ අයිසගෙ බර්ත්ඩේ එක දවසෙ.."

" සෙනුකයා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" ආ හරි හරි.. කට වහන් යන්නම.. කේන්ති ගන්න ඕනද මගෙ පවකාරයෝ
ඕකට.."

සෙනුකයා ගැණු ළමිස්සි වගේ මගේ අත අස්සෙන් අතකුත් දාගෙන කියව
කියව ඉස්සරහට ගියා.. බස් පාරට කිලෝමීටයක් එකහමාරක් විතර දුරයි..
අනික හවස් වෙලා ඒ හරියෙ එව්වර ඉන්නත් බෑ.. එහේ මෙහේ අමුතු

ජාතියෙ මිනිස්සු ඉන්නවා.. උන්ට කොල්ලෙක් දැක්කත් කුඩු අරවා මේවා ගහලා ඉන්න වෙලාවට ගානක් නෑ.. බලන්නෙ මහ අප්‍රසන්න විදියට..

අපි එහෙම ඇවිදගෙන යද්දි ඒ වෙලාවෙම අපි ගාවින් මොන්ටෙරෝ ස්පෝට් එකක් ස්ලෝ කල්ලා නතර කලා.. මම නැවතිලා බැලුවෙ අඳුරන එකෙක්වත්ද කියලා.. ටිකකින් ගට්ට් එක පහත් වුණා..

ඇතුළෙ හිටියෙ අලි තඩ් බාව්වු ගර්ට් එකක් ඇහේ දාගෙන බ්ලොන්ඩ් කරපු කොණ්ඩෙ උඩින් බැදගෙන ඉදපු අමුතු ජීවියෙක්.. අපි දෙන්නා දැක්කා විතරයි ජීවියා අර හැලෙන බාව්වු ටීගර්ට් එකේ අතක් උස්සලා අපිට හායි කිව්වා..

" හායි ගා~යිස්.. ලිෆ්ට් එකක් ඔනදෝ.."

මම ගට්ට් එකෙන් මුන දාලා ඇතුළෙ ඒ ජීවියාගෙ අයිතිකාර පොල් බුරුවා ඉන්නවද බැලුවා.. ඌා සිටි බෙල්ට් එකත් දාගෙන උඩ කොක්කකින් අල්ලගෙන ආගිට පිටිපස්සෙ සිටි එකේ ඉන්නවා.. හරිනම් ගැණියි මිනිහයි ඉන්න ඔන ඉස්සරහනෙ.. මේ මොකද මේ පිටිපස්සෙ කරන්නෙ..

" නැගපල්ලකො ඉක්මනට.. මම යනවා හොඳේ ඔගොල්ලො දාලා.."

සෙනුකයා හනික මාව ඉස්සරහට තල්ලු කල්ලා ගිහින් කියාන් අයිියා ගාවින් වාඩිවුණා.. මමද දැන් මෙකි එක්ක ඉස්සරහා යන්න ඔන..

" මොකෝ මේ පැත්තෙ.."

" බෝයිපෙන්ට් පික් කරන්න යුනිවර්සිටි එකට ගියා ඒයි.. කොහොමද ඔයාලට.."

මම ඉස්සරහින් නගලා සිටි බෙල්ට් එක ඇද්දා විතරයි වාහනේ ඉස්සරහට අද්දපු පාර මාව ගිහින් සිත් එකේ වැදුනා..

" යකෝ..!! මොන මගුලක්ද කරන්නෙ.."

" සිටි බෙල්ට් දාගන්න අනේ.. ඔයාලා සියලා වගේ.."

" ඔයි කියාන් අයිියෙ උඹට පිස්සුද මෙකිට වාහනේ දුන්නෙ.."

" මම දුන්නු මගුලක් නෑ බං.. අර යුනිටිසිටි එකේ සේරම ඉස්සරහා මේ හොල්මන ලතෝනි තියලා ඇඩුවා.. ලැජ්ජාවේ බෑ.."

ඒ එක්කම ආගි මුණ ඉසකුඩුවටියක් කරගෙන කියාන් අයිසා දිහා හැරිලා බැලුවා..

" මොකක්ද කිව්වේ.. හොල්මනක්..??"

" මොන-කවුද- මොකුත් කිව්වද බං.. නෑ බබා.. ඔයා ඩ්‍රයිව් කරන්න.. මම මේ සෙනුකයට කිව්වේ.. මු අයුකයට ලැජ්ජ කරනවා.. පොඩි පකයා එකවිදියක ඉදපන්.."

කියාන් අයිසා පාඩුවේ ඉදපු සෙනුකයගෙ පිටට දෙපාරක් තඩ්බාලා මුණෙන් ආගිව පෙන්නලා ස්මයිල් ඉන් පේන් හිනාවක් දැමුවා..

" කොහෙන්ද යකෝ ඔය ගෝනිය හොයාගත්තේ.."

මම ආගි ඇඳගෙන හිටපු හෙන අමුතු විදියේ ඇඳුම පෙන්නලා ඇහුවහම ආගි මට පොඩ්ඩක් ඉන්න කියලා ගට්ට් එක පහත් කලා.. කල්ලා මුණ එළියට දාගත්තා..

" මේ හලෝ.. අයිසෙ.. බාප්පද ලයිසන් දුන්නේ.. තවුසෙට පිස්සුද.. "

ඊටපස්සෙ මොන මොනවදෝ වගයක් කියලා ගට්ට් එක උඩට කරලා බොරුවට මුණට පවන් ගහගත්තා.. හැබැයි ඒ සී එක දාලා තියෙන්නේ.. මන්දා.. මේකිට පිස්සු කියලා අපිට අමතක වෙනවනේ.. අපිට තමා පිස්සු..

" බලන්න ඒයි ඒ මිනිහා වමට සිග්නල් දාලා දකුණට හැරෙව්වා.. මට කේන්ති අතේ.."

කියාන් අයිසා බාගෙට මැරිලා වගේ සිට එකට හේත්තු වෙලා ඔලුව දෙපැත්ත අතගාගත්තා..

" උඹ කේන්ති නොගෙන ඉදපන්.. මෙකප් එක අවුල් ගියොත් එහෙම.."

" අතේ මේ බොරු නොකිය ඉදපන් ඡනෙරු.. මම මොකුත් ගාලා නෙමේ ඉන්නේ.. මම අද පොඩි බඩ්ඩක් හැඳුවා~~"

ආගි සිටි එකේ නට නට යද්දි මම කෝකටත් ස්ටියරින් විල් එකේ
පැත්තකින් අල්ලගන්නා.. එකපාරට මල පැනලා කාණුවකට එහෙම
කැපුවොත්.. කියාන් අයිසගෙ වාහනේ අපරාදෙන..

" මොනවද හැදුවෙ.."

" ලෙමම් එක්ස්ප්ලේන් ළමයි.. මම අද ගියා නැන්දමමා එක්ක රිබන් කේක්
එකක් හදන්න කියාන් අයිසලගෙ ගෙදර.. හරිද.. මේ මනුස්සයා යුනිවසිටි
ගිහිල්ලනෙ.. ඊටපස්සෙ මම කේක් හදලා කාලා ඔයාලටත් අරගෙන
බෝයිපෙන්වත් පික් කල්ලා ඔයාලා ගන්න මෙහේ ආවා.."

" අඩෝ උඹට අපිටත් ගෙනාවද බෑ.."

" ඔව් ඒයි.. මහිගාත් ආසයි රිබන් කේක් කන්න.. මම ඉතින් අම්මගෙන්
ඉල්ලගෙන ඔක්කොන්ටම ගෙනාවා.."

ආගි සියලු ලෝක සත්ත්වයාගේ මෑණියන් දෑ වගේ අපිට කරුණු කාරණා
පැහැදිලි කල්ලා දන්නා..

" බලපන් කියාන් අයිසෙ අපේ යාළුවො.. ගැමමක් නේද.."

" ඔ.. ගැමම ඉඳපන් පෙන්නන්න.."

කියාන් අයිසා අතේ බැඳගෙන හිටිය දිග ලේන්සුව දිගැරලා අපිට අත
පෙන්නුවා.. සැක්.. ඩ්‍රග් ක්වින් ඒ සැරේ මෙහෙන්නේ ගාගෙන..

" මේ කියපන් කියාන් අයිසෙ.. උඹ ප්‍රාන්ස් වෙන්න ආසාවෙන් නේද
ඉන්නෙ.."

" අතේ මේ එහෙම හුයන්නක් නෙමේ.. මෙන්න මේකි අපේ ගෙදර
ඇවිල්ලා මම නිදි අතරෙ මෙහෙන්නේ ලබ්බක් උස්සන් ඇවිත් පිටෙයි අත්
දෙකෙයි ගාලා ගිහිල්ලා.. මම හෙන අමාරුවෙන් මේ ටික යවාගන්නෙත්.."

මම ආගි දිහා බලද්දි ඒකිට අපි කියන ඒවා ඇහෙන්නෙ නෑ සිටි එකේ
ඉස්සරහටම ඇදිලා ගිහින් හැටට හැටේ පාගගෙන ඩ්‍රයිව් කරනවා..

" සිරාවට.. අඩේ කොහොම ඉඳපු කියාන් අයිසද මේ.. ඉස්කෝලෙ උන්
මේවා දන්නවනම් රෙදි නැතුව තමා එන්න වෙන්නෙ උඹට.."

" කොහෙද අපිට හිත ගියොත් ඉතින් මෙහෙම එව්වා නමා.. තොපි දෙන්නා අමුතුවෙන් හොඳද.. බේසික පොඩි උන්.. අර පකයො දෙන්නත් 'ඇසේ බ්ලාගනින් බ' යැයි යැයි කියලා ගියානෙ.. මම දැන් බොලා සේරම එකතු කල්ලා දමනවා ඩේ කෙයාර් එකක්.."

" අනේ නිකම පලයන් බං අයිසෙ යන්න.."

" ඒ අයුකයට වීඩියෝ කෝල් එකක් ගවුද.. ඌ කිව්වා හවසට ගන්න කියලා.."

" ගමු ගමු.. දැන් හැබැයි රූ වෙලා ඇත්තෙ.."

" රූ වුණාට කමක් නෑ සුදුදෝණියා සුදුඅප්පව්ව් වෙනුවෙන් ඇහැරලා ඉන්නෙ.. මම දන්නවනෙ.. ඔය එක එකා වෙනුවෙන් නෙමේ.."

කියාත් අයිසා සෙනුකයට රවලා අර උඩ කොක්කත් කෝකටත් අල්ලගෙනම කෝල් එකක් ගත්තා.. ඒ එක්කම ආගි හැරෙව්ව පාර මම ගිහිනි ගට්ට් එකෙන් ඔලුව වද්දගන්නා.. මෙකිගෙන් තමා අහන්න ඔන ලයිසන් දුන්නේ බාප්පද කියලා.. යකෝ!! ජීවිතේට තියන ආසාව අතැරලා තමා මෙකෙ යන්න ඔන.. මා අත දිගැරලා දොඩම බිබික්කමගෙ ඔලුව මැද්දට එකක් දුන්නහම ඒකි මගේ කොණ්ඩෙන් ඇදලා එහෙට්ට විසික් කලා.. පරට්ටි..

" සුදුදෝණියා නිදාගෙනද හිටියෙ රත්තරං.."

කියාත් අයිසා ෆෝන් එකත් උඩට කල්ලා අල්ලගෙන කැම එකට කිස් එකක් දුන්නා.. අයුක අයිසා ආන්සර් කල්ලද..

" උඹ ඔය කොහෙද ඉන්නෙ.."

" මොන්ට්සෝරිය ගෙදර එක්කන් යනවා.. මේ උඹේ සුදු ඉන්නවා.."

සෙනුකයන් කියාත් අයිසගෙ ෆෝන් එකට මුණ ඔබාගෙන අත වැනුවා.

" ඡනෙරු මල්ලිසි ආගි නංගිසි නැද්ද.."

" ඉන්නවා ඉන්නවා.. මේ.."

කියාන් අයියා ෆෝන් එක මට දුන්නා.. අයුක් අයියා කාමරේක ඉඳගෙන ලැප් එකේ වැඩ වගයක් කරනවා.. මම හිනාවෙලා හායි කිව්වා..

" රඬ ගියාට පස්සෙ කතාකලාද මල්ලි.."

" නෑ අයිසෙ.. කතාකරන්න විදියක් නෑනෙ.. යන්න කලින් මැසේජ් එකක් දාලා තිබ්බා.."

" ආ.. මම ආඬ අයියට ගන්න හිටියේ.. මේ බඩු අස්කරන වැඩ අස්සෙ වෙලාවක් වුණේ නෑ.."

" අයියා ඉන්න තැන හොඳයිද.."

" අවුලක්ම නෑ..ගේජ්.."

ඒ එක්කම ෆෝන් එක උඩින් ගියා..

" සුදුදෝණියා කාලද ඉන්නෙ.."

" ඔව්.. උඹලා මොකද කරන්නෙ.. කැමපස් ගියාද.."

" ගියා බං.. එහෙම සෙට් වෙන එකෙක්වත් නෑ එහේ.. වැඩවික කරන් ඉන්නවා ඉතින්.."

" එහෙමද.."

" ඔව් කොහෙද මාත් එක්ක ඉඳපු බේසිකයො දෙන්නා මාව දාලා ගියානෙ රෙද්ද.. ඉක්මනට වරෙන්.."

" එන්නම් බං ඉතින්.. මෙහෙට ඇවිල්ලත් දවසනෙ.."

" සුදුඅජ්පව්ව නැතුව පාඨද දෙසියෝ.."

" ඕක නවත්තපන් කියාන්.."

" එහෙම මේ ආදරේ නවත්තගන්න බෑ.. පවකාර කතා කියන්නෙපා රත්තරං.."

" අනේ මේ මම තියනවා.. පිස්සු හු#තා.."

අයුක අයියා ෆෝන් එක කට කලා.. සෙනුකයා නම ඉතින් හැමතිස්සෙම මල් කඩනවනෙ.. දැන් අමුතුවෙන් කඩන්න දෙයක් නෑ ඒ නිසා.. මටත් රඳා අයියට පොඩි වෙලාවකට හරි කතාකල්ලා හොඳින්ද අහන්නවත් තිබෙනම..

" මේ ආගි උඹලගෙ ගෙදරද යන්නෙ.."

" මහිශාන් ඉන්නවා.. ගිහින් කාලා බිලා රූ වෙලා ගෙදර යන්න පුළුවන් නෙ ඒයි.."

" ආන්ටි එදර ඉන්නවනෙ නේ.."

" ඔව් ඔව් අප්පා.. උඹලත් හෙන ඔවර්කෙයාරින් පිස්සු ඔටුවො ටිකක් තමා.."

ආගි උන්ගෙ ගෙදරින් වාහනේ නවත්තලා දොර ඇරගෙන එළියට පැන්නා.. මායි සෙනුකයායිත් වාහනෙන් බැස්සහම කියාත් අයියා ආන්ටිට යන්නම කියලා ගෙදර ගියා.. අපි ටික ගේ ඇතුළට ගියා.. යද්දි මහිශා ටීවී එකේ ගේම එකක් ප්ලේ කරනවා..

" ඔයාලා මුණ සෝදගන්නකො එහෙනම.. මම තේ හදන්නම.. රූට කාලා ගෙදර යන්න පුළුවන් නෙ.."

" හා ආන්ටි.."

සෙනුකයාට ඇදගෙන ආගි කාමරේට ගියාම මම මහිශා එක්ක පොඩ්ඩක් ඉදලා ඊටපස්සෙ ආගිගෙ කාමරේට ගියා.. ඒ කාමරේට ගියාම, තියන එළියට ඇස් දෙක කණ වෙන්න එනවා.. මුළු කාමරේම රෝස පාටයි.. කොටින්ම කිව්වොත් අල්මාරියත් රෝස පාටයි.. මට හිතෙන්නෙ මම බාබි ගර්ල් කෙනෙක් වෙලා ඩ්‍රිම් හවුස් එකක හිරවෙලා කියලමයි.. ඒ අස්සෙ යන තැනම ඉන්නවා තඩ් පෝස්ටරේක කොරියන් කොල්ලො වගයක් කියුට විදියට හිනාවෙගෙන.. ඊට යටින් ලව් මයිසෙල්ෆ් කියලා ගහලා තියෙනවා.. මම මේ කාමරේ තියන මනස විපරිත වෙන දේවල් දිහා නොබලා ගිහින් පුටුවකින් ඉදගන්නා..

" ඔගොල්ලොන්ට කියන්න අනේ.. අර අයාන් කියලා හැලකිමුල්
මස්සිනෙක් ඉන්නවනෙ කියාන් අයිියලගෙ ගෙදර.."

" මොකෝ සින් එක.."

සෙනුකයා ඇඳ ගාව බිමින් ඉදගෙන බුල් බුල් කාපට එක උඩ හිටිය
රෝසපාට බල්ලෙක් බදාගත්තා..

" ඒ මිනිහා ඔනවට වැඩි.. මට දෙන්න හිතයි පක-ඌප්ස් සොරි.. උගෙ මුණ
ගලවෙන්න දෙකක්.."

" උඹට මොනවහරි කිව්වද.."

" මට නෙමෙ අනේ.. අපි කට්ටියටම කියනවා මම හිතන්නේ.. අපි අර ප්‍රිජ්
එකක් ගියානෙ.. ඒකටත් හෙන කතා ගොඩක් කිව්වලු කියාන් අයිියට.."

" අයිියා මොකෝ කියලා තියෙන්නේ.."

" එයා අයාන් එක්ක කතාකරනෙ නෑනෙ.. ඒ චුණාට ඩයල් එක අර
අනෙරුගෙ පස්සෙන් එන සින් එක නිසා ඇලට එකේ හිටියනම හරි.."

" ඌ මක් කරන්නද බො.. අනේ මේ නහින්නැතුව ඉදපන්.."

මම බාහෘම එකට ඇවිදගෙන ගිහින් ආගි මුණෙ ගාන මොකක්ද ෆේස්
වොග් එකක් ගාලා මුණ සෝදගත්තා.. හෙන මහන්සි වගේ.. මම
කණ්ණාඩියෙන් පේන මම දිහාම බලාගෙන හිටියා.. මට මොකක් හරි
මතක් වෙන වගේ හදනවා.. මොකක්ද මොකක්ද.. ඊයේ මතක් කරන්නත්
හැදුවා.....

එකසැරේම පත්තු චුණා..

අල්මාරිය...!!

ඔතරිට නිදිමතයි ඒයිම..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ආ ඒකතෙමේ ඔතරිට මගේ ලස්සන දළඹුවිටියෙක් බඩඩක් දුන්නනෙ.. මේ
තියෙන්නෙ එයාගෙ හිතේ ඇඳුණු රූප.. ඒවා හරිම ලස්සනයි අනේ.. මම
ආදරෙම ආදරේයි..

@SamanthaJayangani

uwu ♥

@Shan

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

106 කොටස

දවස් හරිම හිමින් ගෙවිලා යනවා වගේ දැනෙනවා.. දවස් හිමින් ගෙවුණත් මම හිටියේ බෙල්ල ගාවටම වැඩ ගොඩක හිරවෙලා.. උදේ ඉස්කෝලේ යනවා.. ආයෙම හවස ප්‍රැක්ටිස් යනවා.. ගෙදර එනවා.. ලබන සතියේ ධූනමන්ට එකක් නිසා මට වැඩිපුර ක්ලබ් එකේ ප්‍රැක්ටිස් වෙනවා.. ඒ ඇරෙන්න ඉස්කෝලේ ස්පෝර්ට්ස් මීට එකට දවස් තුනයි තිබ්බේ.. සෝගල් එකක් එනවා.. මම අදින්න ඇඳුමක් ලැස්තිකරගෙන නෙමෙයි හිටියේ.. කරන්න දාහක් දේවල් හිතේ තියාගෙන හිටියත් මට වෙලාවකට හෙන මහන්සියක් දැනෙනවා..

" Help me, it's like the walls are caving in

Sometimes I feel like giving up

But I just can't

It isn't in my blood.."

වෙලාව රූ එක හමාරට විතර ඇති.. ෆෝන් එකේ ඇහෙන නැහෙන ගානට සිදුවක් ප්ලේ වෙනවා.. මම ලිය ලිය ඉඳපු ප්‍රිෆෙක්ට්ස් ඩයරි එක වහලා ඒකේ අස්සට පෑන ගහලා බැන්ඩ් එක දැමිමා.. හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් වෙනම ඩයරි එකක් මේන්ටේන් කරන්න ඕන එදිනෙදා වැඩ ගැන.. ඊටපස්සෙ සිකුරාදා වෙද්දි ප්‍රින්සිපල්ට කියලා ඒක සයින් කරවගන්න ඕන.. මටනම් ඉස්කෝලේ ගමන එන්න එන්නම එපාවේගෙන එනවා වගේ දැනෙන්නේ.. සමහර වෙලාවට මට එන කේන්තියට දිගට හරහට ළමයිනිට බැනගෙන යනවා.. එවෙලෙට එන කේන්තිය මෙහෙමයි කියලා වචනෙන් විස්තර කරන්න බෑ.. ඒ තරමට.. එහෙම වුණත් මට බැන්න එක ගැන පස්සෙ දුක හිතීලා පසුතැවෙන්න ගන්නවා.. එන්න එන්න ඔක්කොම දේවල් එපාවේගෙන යන කාලෙක මම හිටියේ.. ඒකට හේතු හුහක් තිබ්බා..

පළවෙනිම හේතුව ලොකු අමමා අපේ අමමට කතාකල්ලා මම එක එක විදියේ පිරිමි ලමයි එක්ක සමබන්ධකම් තියෙනවා කියලා කියපු එක..

මම ඇත්තටම එහෙම කියන්න හරිම හේතුවක් වත්, එහෙම කියන්නෙ ඇයිද කියලවත් දැනගෙන හිටියෙ නෑ.. මුලින්ම මට කතාව හැදෑණේ කෝච්චි එක්ක.. ඊටපස්සෙ ක්ලබ් එකේ ජිම් ඉන්ස්ට්‍රක්ටර් එක්ක.. ඊටත්පස්සෙ තව ගොඩක් පිරිමි ගැන ලොකු අම්මා අපේ අම්මට කියලා තිබ්බා.. ලොකු අම්මට කොහෙන් මේවා ආරංචි වෙනවද මම දන්නෙ නෑ.. සමහරවිට එහේ ඉන්න මල්ලියි අයියයි මම ගැන හිතාගෙන ඉන්න විදිය එහෙම වෙන්න ඇති.. ඒවා ලොකු අම්මා එක්ක කිව්වහම ලොකු අම්මා කුපිත වෙලා සේරම අම්මගෙ කනේ තියනවා මදි පාඩු ලුණු ඇඹුලුත් එක්කම.. ඕක මාමට මම නොකිය ඉඳලත් පස්සෙ ආවිච්ඡාම මාමට කතාකරපු වෙලාවක ඔය ප්‍රශ්නෙ ගැන කියලා තිබ්බා..

අපේ මාමා ලොකු අම්මට එව්වර ආස නෑ.. මුල අමතක උන් කියලා බනින්නෙ.. ඒ නිසා මාමා පවුලෙ කවුරුත් එහෙම ඔලුවෙ තියාගෙන නෑ අරයට සල්ලි බාගෙ තියනවා, මෙයාට නෑ, අරය උගත්, මෙයා උගත් කියලා.. සේරමම සලකන්නෙ එකම විදියට තමා.. බනිනවනම කෙලින්ම බනිනවා අරහෙ මෙහෙ වටෙන් ගොඩෙන් නොකිය.. ඉතින් මම නිසා කොහොම හරි මාමගෙයි ලොකු අම්මගෙයි ලොකු රණ්ඩුවක් වුණා.. අන්තිමේ ආවිච්ඡාමත් ඒකට හවුල් වෙලා ලොකු අම්මලා ආවිටත් බැනලා තිබ්බා අවජාතකයො ගේ අස්සෙ රිංගවගෙන වදලා පවුල් වල උන්ගෙ මුණුවල දැලි ගානවා කියලා..

මට මතක් වෙන්නෙම අපේ අම්මා හැමතිස්සෙම කියවන මගේ කේන්දරේ ගැන.. ඒකෙ කියලා තිබ්බලුනෙ මම මගේ මුණෙන් දැලි ගාගෙන පවුලෙ උන්ගෙන් මුණු වල දැලි ගානවා කියලා.. ඔය කියන විදියට දැලි ගාන්නනම් මම ලිපි බොක්කෙ බැහැලා නිදාගන්න ඕන.. මාමා කියන්නෙ ඔය හු#තවල් හිතන්නෙ නැතුව පාඩුවෙ වැඩික කරගෙන ගේමක් ගහපන් කියලා.. මම දැන් නම් කොහොමත් ඉන්නෙ පාඩුවෙ..

අපේ පවුලෙනම් කොයිවෙලෙත් ප්‍රශ්නනෙ සහෝදරයෝන්ගෙ.. විශේශෙන්ම ඔය රණ්ඩුවෙ කොණක අනිවාරෙන්ම අවජාතක ලේබල් වැදිව්ව මමයි, මගේ කේන්දරෙයි නම් තියෙනවමයි..

අම්මා මගෙන් ඇහුවා උඹට මානසික ලෙඩක්වන්ද කොල්ලො එක්ක අනවශ්‍ය සම්බන්ධකම් තියාගන්නෙ කියලා.. ඔය කියන හැටියේ සම්බන්ධකමක් තිබ්බෙ නෑ කියලා මම කට ගෙවෙනකල් අම්මට පැහැදිලි කල්ලා දෙන්න උත්සාහ කලත් අම්මගෙ අමුතු අමුතු චෝදනා නිසා මම

අන්තිමේ පැහැදිලි කරන එක නවත්තලා කෙලින්ම කිව්වා අමමට ඔන
එකක් හිතාගන්න කියලා.. මාමා මොකුත්ම කිව්වේ නෑ.. ආවිච්ඡම්මත්
එහෙමයි.. මට කිව්වේ ඔය දේවල් නොහිතා වැඩකරගනිත් කොල්ලො
කියලා.. ආවිච්ඡම්මා හරි මගේ පැත්තෙන් හිටගෙන ඉන්න එක මට
සහනයක් වගේ දැනුනා..

ඉස්කෝලෙ යන, ක්ලබ් යන, වෙන වැඩකට වෙලාව දෙන හැමතිස්සෙම
මගේ වටේ අමුතු දුක හිතෙන ගතියක් කැරකි කැරකි තියෙනවා මට
දැනෙනවා.. පොතේ වචනෙන් කිව්වොත් මාර ශෝකානුකූල ගතියක්..
හෙන මුසලයි වගේ.. කොටින්ම සෙනුකයා එක්ක මම කතාකලෙත් මට
ඔන්නම් විතරයි..

හෙට අපි මේ ගෙදරින් යන්න යනවා.. කොහොමත් මට කියලා කොළඹ
ඇති ගෙයක් නෑනෙ.. ආවිච්ඡම්මගෙ මහ ගෙදර තමා තියෙන තැනක
වැටිලා ඉන්නවත් තියෙන්නෙ.. ඇදුම්, පොත්පත් අස් කල්ලා ඔක්කොම
කල්ලා ඉවරකල්ල තිබ්බේ.. බඩු පොඩ්ඩක් විතරයි ආයෙම යද්දි ගෙනියන්න
ඔන.. මාමා කලින්ම ගිහිල්ලා එතන වැඩ බලලා කල්ලා ඇවිත් තිබ්බේ..

මම මගේ උකුළු උඩ තිබ්බ ලොකු තාර ප්ලෑගි එක බඩට තද කරගෙන උගේ
ඔලුව උඩින් නිකට තියාගත්තා.. එයත් ගිහින් මාසයක් වෙනවා.. මම
පුරුද්දට තාමත් සැරින් සැරේ පෝන් එක දිහා බලනවා..කොහොම හරි
කෝල් එකක් ඒවිද කියලා.. ඒත් මේ වෙනකල් එයා මොකද කරන්නෙ
කියලවත් මම දැනන් හිටියෙ නෑ..

මම වෙලාවකට කියාන් අයිසයි ආගියි දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. සෙනුකයි
අයුක අයිසයි නිතර කතාකරන හැටි බලාගෙන ඉන්නවා.. මාමයි ආධ්‍ය
අයිසයි කතාකරන ඒවා අහගෙන ඉන්නවා.. හැමෝටම එයාලා ලහ
කෙනෙක් ඉද්දි මට මහා තනිකමක් එක්ක, පාඨවක්, අමුතු මුසල ගතියක්
දැනුනා..

මාමත් මේ ටිකේ ඉන්නෙ මහා ප්‍රශ්න ගොඩක කියලා මට හිතෙනවා..
බලාගත්තු අත වෙලාවකට බලාගෙන ඉන්නවා.. කල්පනා කරනවා..
හුල්ලනවා.. ආධ්‍ය අයිසත් මම දැක්කෙ දවස් දෙකතුනයි.. එයා මම ඉන්න
වෙලාවට මෙහෙ එන්නෙම නැති තරම.. හැබැයි හැමදාම වගේ කෝල්
එකක්නම් ගන්නවා.. මම ඉන්න නිසා එයාලට එකට ඉන්න වෙන්නෙ නෑ
කියලමයි මට හිතෙන්නෙ.. ඒකනිසා මම ක්ලබ් තියෙන දවසට ප්‍රැක්ටිස්

ඉවරවෙලා ක්ලබ් එකේ රූෆ්ටොප් එකට වෙලා සිටුවක් අහනවා.. නැත්නම් ඔගේ දිග බංකුවක ඉඳගෙන අහස දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. ක්ලබ් එකේ රූෆ්ටොප් එකේ සෝලා පැනල් වගයක් දාලා තියෙනවා මැද්දට වෙන්න.. ඒ හරිය නැතුව පොඩ්ඩක් එහාට වෙන්න බංකුවක් දාලා තියෙනවා. මොකෙක්වත් උඩට එන්නෙ නෑ.. මම ඉතින් මගේ ක්ලබ් එකේ රහසිගත ස්ථානය විදියට එතන තෝරගත්තා..

උහදි දවසක ආධ්‍ය අයිසව හමබෙලා කියන්න ඔන මම එයාලා දෙන්නගෙ සමබන්ධෙ දන්නවා කියලා..

ආධ්‍ය අයිසා ඔය ප්‍රශ්නෙ නිසා තමා මාව ලොකුවට මුණට මුණ ගැහෙන්න එන්නෙ නැත්තෙ.. එයාට හිතේ වැරද්දක් කරනවා වගේ හැගීමක් ඇති මාව දැක්කහම.. දැන් ඔය මදැයි මම හිතේ තියාගෙන හිටියා අහවන්නෙ නැතුව.. කියලා දනවා.. ආධ්‍ය අයිසන් එයාට ප්‍රපෝස් කරපු කෙල්ලව ගෙදරින් ඩ්‍රොප් කරන්න අකමැත්තෙන් වුණත් හැමදාම යනවා.. ඉඳහිට අප්පව්ව්ගෙ බල කිරිල්ලට ඩෙට් වලටත් යනවා.. රධ්‍ය අයිසගෙ අමමා ගිය සතියෙ යු කේ ගියේ කන්සාල්ටත් කෙනෙක් වෙන්න ඉගනගන්න.. ඊටකලින් මාව මුණගැහිලා කතාකරන්න ආසයි කිව්වා.. ඉස්කෝලෙ ඇරිලා එන දවසක මම අමමා එක්ක කැගේ එකකට ගිහිනි කතාකර කර හිටියා.. එයා හරි හොඳයි..

හිනාවෙලා හරි ලොගතු විදියට මාත් එක්ක කතාකලේ.. අපේ අමමා ගැනත් ඇහුවා.. ඉස්කෝලෙ වැඩ කොහොමද.. ජිලේ කරන ක්ලබ් එක මොකද.. ඉස්සරහට කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ මොනවද.. ඔය වගේ දේවල් තමා කතාකලේ..

" ඡනෙරු පුතාට අපේ පුතා ගැන මොකද හිතෙන්නෙ.."

යන්න ටිකකට කලින් අමමා මගේ අත් දෙකින්ම අල්ලගෙන අහද්දි, මම හිටියේ බයේ බිරාන්න වෙලා වගේ මුණක් හදාගෙන ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන අමමා දිහා බලාගෙන.. එයා මොනවහරි දන්නවා කියලා මම දන්නවා.. ඒ වුණට එකපාර ලොකුකෙනෙක් ඇහුවහම හිතට අමුතුයි වගේ.. ආධ්‍ය අයිසා විතරනෙ එයාලගෙ පවුලෙ කෙනෙක්ට දැනගෙන හිටියෙ.. අයිසා නම යාච්චෙක් වගේ.. ඔනම දෙයක් කියන්න පුලුවන්.. ඒත් අමමා..

" රධ්‍ය අයිසද.. එයා-එයා හොඳයි.."

අම්මා හෙන හයිසෙන් හිනාවුනා මම එහෙම කියපු වෙලාවේ..

" හොඳයි විතරද.. තව මොකුත් නැද්ද.."

" මම.. ලස්සනයි..??"

" තව.."

" එකපාර අහද්දි මතක් වෙන්නෙ නෑනෙ.."

" ඔයා කලබල වෙලාද ඉන්නෙ.."

" ඔව්.. ගොඩක්.."

අම්මා ආයෙම හිනාවෙලා මගේ අත අතැරියා..

" එහෙනම් මම වෙන දවසක ඒ ප්‍රශ්නෙම අහන්නම්.. මට උත්තර දෙනවද හිතලා.."

" හා.."

ඊටපස්සෙ අම්මට මොකක් හරි මතක් වෙලා වගේ ඉක්මනට මුණෙ තිබ්බ සතුටු හිනාව නැතිවෙලා ගියා..

" රඬයට මම යනවා කියන්නවත් විදිහක් නෑ.."

" අම්මට කියන්න මොනවහරි තියෙනම් මම කියන්නද.."

" ඔව්.. සමහරවිට එයා පුළුවන් වුණු ගමන් ඡනෙරු පුතාට කතාකරයි.."

" එහෙම වුණොත් හොඳයි.."

" මට ඔන යනවා කියන්න විතරයි.. රඬ හිතාගෙන ඉන්නෙ මම එයාට ආදරේ නෑ කියලනෙ.."

අම්මගෙ ඇස් වල කඳුළු පිරිගෙන එද්දි එයා හිනාවෙලා ඇස් පිය ගහලා කඳුළු වෙලගත්තා.. ඊටපස්සෙ ටිගු එකක නහයට තියාගත්තා..

" අනේ අම්මා.. එහෙම දෙයක් නෑ.. රඬ අයියා අම්මා ගැන හැමතියක්ම මාත් එක්ක කියනවා.. එයා දන්නවා අම්මා ආදරෙයි කියලා.."

එයාගෙ අම්මා මං දිහා පුදුමෙන් වගේ ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන බලාගෙන හිටියා..

" එයා එහෙම කිව්වද.."

" ඔව්.. නිතරම කියනවා.."

අම්මාගෙ මුණෙ හරි අහිංසක හිතාවක් ඇදිලා තියෙනවා මට ටිකකින් පෙනුනා.. එයා මෙසෙ උඩ තිබ්බ ලෑටේ කප් එක දිහා බලාගෙන හුහක් වෙලා කල්පනා කලා.. මම එතකල් ඇහිල්ලෙ දාගෙන ඉඳපු මුද්ද කරක කරක ලාවට කප් කරපු වීදුරුවෙන් එළිය බලාගෙන හිටියා.. එදා ලාවට අහස කප් කල්ලා තිබ්බා.. වහින්න ඔන්න මෙන්න වගේ..

" එයා එහෙම කියනවනම මගේ හිතට හොඳයි.."

" අම්මා..???"

" රඬ අමුතුයි කියලා පුතාට හිතෙන්නෙ නැද්ද.."

මම ටිකක් වෙලා කල්පනා කලා..

" ඔව්.. රඬ අයියට පිස්සු හොඳටම.."

අම්මා ආයෙම මං දිහා බලලා හයිසෙන් හිනාවුණා..

" ඒ මොකද එහෙම කියන්නෙ.."

" ඇයි එහෙම නැද්ද.."

" ඔව් ඔව්.. පිස්සු තමා.. ඒක ඇත්ත.. එහෙම නෙමෙ මම කියන්නෙ.. එයාගෙ ගුප්ත ගතිය ගැන මොකුත් හිතෙන්නෙ නැද්ද.."

" එයා එහෙම ගුප්ත නෑ අම්මා.. මටත් වඩා කියවන්න ගියාම ඉවරයක් නැත්තෙ එයා තමයි.. ආ.. හැබැයි ගිය අවුරුද්දේ මුලදිනම හිටියා ගෙමබෙක් වගේ බුම්මගෙන.."

" එහෙමද.. ඉතින්.. ඔයාලා කතාකරන්න ගත්තෙ කොහොමද.."

මම අම්මා දිහා බලාගෙන ටිකක් වෙලා හිටියා.. මම ඒක මෙනන කියන එක හොඳයිද කියලා මම දන්නෙ නෑ.. රඬ අයියා කිව්වනෙ එයාම අම්මට කියනවා කියලා.. ඒත් අම්මා අහද්දි මට නොකියා ඉන්නත් බෑ.. කතාවෙ හැටියට අම්මා හැමදේම දැනගෙන අහන්නෙ කියලත් මට තේරෙනවා..

" අපි කතාකරන්න ගත්තෙ ගිය අවුරුද්දේ මුලදි වගේ.. මම තමයි අපේ හවුස් එකේ වයිස් කැප්ටන්ට හිටියෙ.. රඬ අයියන් හිටියෙ අපේ හවුස් එකේමයි.."

අම්ම හරි උනන්දුවෙන් ලොකු කතාවක් අහන්න බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නවා වගෙ අත් දෙකත් බැඳගෙන මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. එක අතකින් පරණ දේවල් මතක් කරන් කෙනෙක්ට කියන්න වෙන එකත් මගේ හිතට පොඩි වෙලාවකට හරි සතුටක් ගේනවා..

" මුලදි රඬ අයියා මාරම නපුරුයි.. කතාකරන්නෙ ගහන්න වගේ.. මම හිතන්නෙර කැඩෙට් සාප්ප් පට්ටමක් ඔලුවෙ තියාගෙන හිටිය නිසා තමා.. ඒ චුණාට කවුද අනේ එයාව ගනන් ගන්නෙ.. මමනම් ගනන් ගත්තෙ නෑ.."

" එහෙමද.. පුතාට බැන්නද.."

" බැන්නද කියන්නෙ අම්මො.. වැඩිපුරම කලේ බැනුම් අහපු එක තමා.. වරද් හරම කරනවා.. මෙහෙම කරනවා.. බ්ලා බ්ලා ඔහොම තමා කතාකරන්නෙ.."

" එතකොට ඒ කාලෙද රඬ, පුතාට කැමති කිව්වෙ.."

අම්මා මං දිහා හොරෙන් බලාගෙන හිනාවෙලා අම්මගෙ ප්ලේට් එකේ තිබ්බ චොක්ලට් පිරමීඩ් එකෙන් කැල්ලක් ගැරුප්පුවෙන් කපාගත්තා.. මම ඔලුව පිටිපස්සෙන් අවුල් කරගෙන අම්මා එක්ක ලාවට හිනාචුණා..

" ඔ කැමති කිව්වෙ නෑ.. කියන්න දෙයක් තියෙනවා කියලා කිව්වා.."

" ඒ මොකද.."

" එයා ඒ ලෙවෙල් ඉවරචුණාම තමා මට කැමති කිව්වෙ.."

" කැමති කියලද කිව්වෙ.. නැත්නම් කෙලින්ම ආදරෙයි කියලම කිව්වද.."

සැක්!! අම්මා සේරම දන්නවද කොහෙද..

" කෙලින් ආදරෙයි කිව්වා.."

" ඉතින් මොකෝ ඒ ලෙවෙල් ඉවර වෙනකල්ම.."

" ඉස්කෝලෙ යන කාලෙ ඒවා පටලගන්න ඕන නෑ කියලා රඬ අයිසා කිව්වෙ.. ඒකනිසා ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල්ම හිටියා.. එයා මට හුහක් උදවු කලා එක්සැම ලියන කාලෙ.."

" මට ආර්ථ පුතා කිව්වා.. ටියුගන් මාස්ටර් කෙනෙක් වෙලා හිටියලු නේද..කොහොමද උගන්නනවා හොඳද.."

" හොඳයි.. ක්ලාස් එකේ සර්ටත් වඩා හොඳට කියලා දෙනවා.. හැබැයි හෙල්මට එකක්වත් දාගෙන තමා ඉගනගන්න යන්න ඕන.. ඒ කාලෙ මගේ ඔලුව හෙල්ලිලා තිබ්බේ ටොකු ඇනලම.."

" අපි එකපාර කතාව මැද්දට පැනලනෙ.. මට කියන්නකො ඔක්කොම මුල ඉඳලා අගට.. දැන් රඬ කියන්න දෙයක් තියෙනවා කිව්වෙ කොයි කාලෙද.."

" ඉන්නකො.. අම්මා මැද්දෙන් පනින්න බෑ .. මම කියාගෙන යනවා.. අහගෙන ඉන්න ඕන.."

අම්මා හිනාවෙලා ඔලුව වැනුවා.. ඇත්තනෙ අම්මට ඔක්කොම කියනකල් ඉස්පාසුවක් නෑනෙ.. අම්මත් පුතා වගේ නැතැයි.. ඉවසන්න ඕන ඔක්කොටම කලින්..

" මෙහෙමයි හරිද.. ඔන්න රඬ අයිසා ඩිපියුටි ගේමස් කැප්ටන් වුණා.. ඒ කාලෙ තමා මම කතාකරන්න පටන්ගත්තෙ.. ස්පොර්ට්ස්මීට් නිසා.. අපි දෙන්නා තරහම තරහයි.. මමනම් ඇත්තටම කිසිම හිතේ කහටක් නැතුව හිටියෙ.. රඬ අයිසා තමා මාව දැක්කහම රවන්තෙ පුප්පන්නෙ.. මමත් ඒකනිසා ගනන් ගත්තෙ නෑ.. ඔහොම ඉද්දි කියාන් අයිසා දවසක් කිව්වා රඬ අයිසා කාටද කැමති කියලා නමය වසරෙ ඉඳන්.."

" මොකක්.."

අම්මට ඒක අහලා එකපාර ලාවට කැස්සකුන් ඇල්ලුවා..

" ඔව්.. නමය වසරෙ ඉඳලා.. මම ඒ දවස්වල පොඩ්ඩක් පොඩ්ඩක් වගේ ලාවට නිකම් කැමැත්තෙන් වගේ හිටියෙ රඬ අයියට.. අපේ ඉස්කෝලෙ බැඩ්මින්ටන් ක්ලබ් එකේ ප්‍රසිඩන්ට් මම.. මැවස් වලට දවසක් තියා කියාන් අයියා මට රඬ අයියා කැමැත්තෙන් ඉඳපු කෙනා ගැන හෙන විස්තරයක් කිව්වා.. එයාට අරහෙම ආදරෙයි, මෙහෙම ආදරෙයි.. මෙව්වර කාලයක් වෙන කවුරු දිහාවත් බලලවත් නෑ ඔහොම දේවල් කියලා..

මගේ හිත රිදුනා ඒකට.. මමත් කැමැත්තෙන් නෙ හිටියෙ.. මම ඉතින් මගේ යාච්චා එක්ක ක්ලාස් එකේ කතාකර කර හිටියෙ අවුලෙන්.. ජ්ලේ කරන්නවත් මුඩ එකක් තිබ්බෙ නෑ. එදා තමා රඬ අයියා කිව්වෙ එයාට කියන්න දෙයක් තියෙනවා ඒ ලෙවෙල් ඉවරවුණාම කියන්නම් කියලා..

ආ අනික අපි දෙන්නා ඉස්සර ඔය අහමිබෙන් හමිබෙන සේපාලිකා ගහක් තිබ්බා ඉස්කෝලෙ.. මම දවසක් රඬ අයියට කිව්වා ඔයාගෙ ක්‍රශ් එකට හිතේ තියන දේ කෙලින්ම කන්ගෙස් කරන්න කියලා.. එයා බෑ කිව්වා.. මම බලෙන්ම රඬ අයියට සේපාලිකා මලක් දික් කල්ලා කිව්වා My feelings for you are a miracle.. Not like walking on water, but pretty darn close කියලා.. එහෙම කිව්වෙ එයාට එයාගෙ කැමැත්තෙන් ඉන්න එක්කෙනාට කියන්න..

එදා රඬ අයියා මටත් ගස්සගෙන අර මලත් අරගෙන තරහවෙලා යන්න ගියා.. මටත් ගානක් නෑ එව්වරම.. අනික මම ඊටකලින් කාටවත්ම එහෙම කැමැත්තෙන් ඉඳලත් නෑ.. පුටුවෙලා දවසක මට රඬ අයියගෙ ෆෝන් කේස් එක අස්සෙ තිබ්ලා අර මල හමුවුණා.. එතකොට තමා මා ලාවට තේරුණේ රඬ අයියා කැමති කාටද කියලා.."

" එතකොට කැමැත්තෙන් ඉඳලා තියෙන්නෙ පුතාටද.."

" මම.."

" නමය වසරෙ ඉඳලා..?? මේ කොල්ලව තියන්න වටින්නෑනෙ.."

මම හෙන ගොබ්බ පහේ හිනාවක් දාලා ඉතුරුවෙලා තිබ්බ වොක්ලට කේක් එක කට්ටි ඔබාගෙන හපන්න ගත්තා..

" ඉතින් ඉතින්.."

" ඒක දැනගත්තට පස්සෙන් වෙනසක් නෑ ඉතින් රඬ අයියා පුප්පන ගෙමඬා වෙලාම හිටියා.. ටිකකාලයක් යද්දි අපි හැමදාම කතාකලා.. මුලදි පොඩි පොඩි දේවල්.. සිංදු, නවල්ස් ගැන වගේ දේවල්.. මම.. එහෙම තමා ඉතින්.."

අම්මා මං කියන දේවල් අහගෙන ඉඳලා පාර දිහා බලාගෙන ලාවට හිනාවුණා..

" ඊටපස්සෙ ඒ ලෙවෙල් ඉවරවුණාම ආදරෙයි කිව්වා..??"

" ඕ.. අම්මා මම කිව්වා කියලා රඬ අයියට කියන්න එපා හරිද.."

" ඒ මොකද ඒ.."

" එයා අම්මට කියනවා කිව්වා ඇවිල්ලා.. එක්කො අම්මා මම කියන එකත් අහලා, එයා කියන එක අහන පළවෙනි වතාව වගේ රහපාන්න.."

මස්සිනාට රහපාන්න පුළුවන් වුණු එකේ නැන්දම්මට රහපාන්න බැරිවෙන්න බෑනෙ..

" හා.. එහෙම හොඳයි.. මම ඔයාව ගෙදරින් ඩ්‍රොප් කරන්නම්.."

අම්මයි මමයි කතාකර කර ඉඳලා අම්මම මාව ගෙදර ගාවින් ඇරලුවා.. අම්මා හරි හොඳයි.. දෙයක් කිව්වහම උවමනාවෙන් අහගෙන ඉන්නවා.. ආඬ අයියා වගේ.. කේන්ති ගන්න කෙනෙක් නෙමේ පොඩ්ඩක්වත්.. හරි ලස්සනට හිනාවෙනවා.. උගත් පෙනුමක් එක්ක කරුණාවන්තකමක් මට දැනුනා.. හුහක් ළඟම කෙනෙක් වගේ හැගීමක් දැනුනා.. ඒත් සැරින් සැරේ අම්මට මොනවහරි මතක් වෙනවා වගේ එකපාරම ගැස්සිලා කල්පනා කරනගන්නවා.. එක්කො ඇස් වල කඳුලු පිරෙනවා.. ආයෙම හොඳින් ඉන්නවා.. හිනාවෙනවා.. හැසිරෙන විදියෙ මට පොඩි අවුලක් වගේ තේරුණත් මම ඒක එව්වරටම ගනන් ගත්තෙ නෑ..

" මට ආඬ කිව්වා ඡනෙරුට මේ මාසෙ teenhood එක කම්ප්ලිට් කරනවා කියලා.. මම..??"

මම අම්මා එක්ක හිනාවෙලා බැග් එකේ පටියක් උඩට උඩට රෝල් කරගෙන ගියා..

" දැන් ඉතින් ටිනේජ් කෙනෙක් නෙමෙයිනෙ.. ඡනෙරු ලොකු වෙනවට කැමතිද.."

" අනේ මන්දා.. අකමැත්තකුත් නෑ.. කැමැත්තකුත් නෑ.. මේ වෙලේ නම් හිතෙන්නෙ ලොකු වෙන හොඳයි කියලා.."

" ඇයි මේ වෙලාවෙ..??"

" මට ඕන ඉන්ඩිපෙන්ඩන්ට් වෙන්න.. අම්මා දන්නවද දන්නෙ නෑ.. මට ඉන්නෙ අම්මා විතරයි.. ඉතින් දැන් හිතෙනව පවුලට බරක් නොවී ජීවත්වෙන්න ඇත්නම් කියලා.. ඒ ඇරෙන්න ලොකු වෙද්දි පොඩ්ඩක් පවුලෙන් ඇත්වෙන්න ඇත්නම් කියලා හිතෙනවා.."

අම්මා මගේ අත අරගෙන තද කල්ලා අල්ලගෙන ඇහිලි වල අමමගෙ ඇහිලි පටලගත්තා.. අම්මා හිතුවද දන්නෙ නෑ මට ඉන්නෙ අම්මා විතරයි කිව්වහම දුක හිතුණා කියලා..

" ඇයි එහෙම හිතෙන්නෙ.."

" මගෙයි පවුලෙයි අදහස් වෙනස්.. හැමතිස්සෙම නොගැලපෙන ගතියක් දැනෙනවා.."

" මම.. නොගැලපෙන තැන් වලින් අයින් වෙන එක හොඳ දෙයක් තමයි.. මට අවුරුදු ගානක් ගිහින් තේරෙන දේවල්, ඔයා ඔය වයසෙන්ම තේරුම්ගන්න එක කොච්චර දෙයක්ද.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" ඒක කියන්නෙ ආයෙම අපි හම්බුණ දවසක තමයි.."

" ආ ඒ කියන්නෙ මට අමමව ආයෙ ඉක්මනට හම්බෙන්න පුළුවන්.. නේ..??"

" අනිවාරෙන්ම.."

අම්මා අපේ ගෙදර ගාව පාරෙන් කාර් එක නවත්තලා, කාර් එකේ පිටිපස්සෙ තිබ්බ රතුපාට රිබන් එකක් ගැටගහලා තිබ්බ කළුපාට පේපර් බෑග් එක අරගෙන මගේ උකුළු උඩින් තිබ්බා..

" පළවෙනියටම බර්ත්ඩේ එකට විශ් කරන්නෙ මම.."

" තෑන්ක් යූ සෝ සෝ මව්.. මම ආදරෙයි.."

" දැන් යන්නකො එහෙනම.."

මම බෑග් එකයි ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකයි අරගෙන කාර් එකෙන් බැස්සහම අම්මා මගේ පිටට තට්ටුවක් දැමිමා..

" මතකනෙ.. හම්බුණාම කියන්න දෙයක් තියෙනවා.."

" මතකයි මතකයි.. ඔක්කොටම කලින් රඨගෙන් අහන්න ඕන කොහෙන්ද මේ ඇස් නටවන බෝනික්කා හොයාගත්තෙ කියලා.."

අම්මා මට බායි කියාගෙන යන්න ගියාම මම ගෙදරට එන්න ආවා.. ඊටපස්සෙ අම්මා ලංකාවෙන් ගියා.. මට කතාකලේ නැහැ.. අම්මා මට දීලා තිබ්බේ Dolce and Gabbana කහ පාට ලොකු හුඩ් එකකුයි Armaf Club de Nuit Sillage ප'රිශ්‍රම එකකුයි.. ඒක මාරම සුවදයි.. මට කලින් මෙහෙම හෙන බ්‍රෑන්ඩ්ඩ් ප්‍රසන්ට්ස් හම්බෙලාම නෑ.. ආසයි හම්බෙනවනම.. ඒත් මට ලැබෙන්නෙ මොන වගේ දේකින්ද මම ඒ ඕනම දේකින් සතුටු වෙනවා.. විශේෂත්වයක් නෑ.. ඒත් මේ ගිෆ්ට් එක විශේෂයි.. මොකද ඒක දුන්නෙ රඨ අයියගෙ අම්මා නිසා.. මාමගෙන් බර්ත්ඩේ එකට අයි ෆෝන් එකක් හම්බුණා.. සල්ලිකාරයා හම්බකරනවනෙ.. කලින් තිබ්බ ෆෝන් එක දැකලම මාමට කලකිරිලා වෙන්න ඇති තියෙන්න ඇත්තෙ.. ඒ ඇරෙන්න ආර්ථ අයියා පුමා එකේ sweatshirt දෙකක් එක්ක H24 by Hermès ප'රිශ්‍රම එකක් දුන්නා.. තව කවදාවත් නැතුව බර්ත්ඩේ ප්‍රසන්ට්ස් තොගයක්ම මට හම්බුණා.. ප්‍රිෆෙක්ට්ස් බෝඩ් එකෙනුයි, මල්ලිලාගෙනුයි, බැඩ්මින්ටන් ක්ලබ් එකෙනුයි, මාන්නක්කාර වෙළුපුමනයගෙනුයි තාත්ථි අක්කගෙනුයි, යාඵවොන්ගෙනුයි කොටින්ම කිව්වොත් වමරුවත් මට හෙන තඩ් ෆ්‍රෙන්ච් රෝස් බොකේ එකක් ගෙනැත් දුන්නා වොක්ලට් බොක්ස් එකක් එක්ක.. එකපාරම ඉතින් මෙහෙම තෑගි හම්බෙද්දි හෙන අමුතුවයි.. කලින් අම්මා හදලා දෙන කිරිබතක් කාලා පාඩුවෙ ඉන්නවා වගේ නෙමෙනෙ..

රඳය අයිසා මගේ අල්මාරියෙ ඇතුළටම ඇතුළටම වෙන බෑග් දෙකක් දාලා තිබ්බා.. ඇරලා බලන්න හමුවුණේ බර්ත්ඩේ ගිෆ්ට් එක විතරයි.. අනික බලන්න තව මාස හතරක් පහක්වත් ඉන්න වෙනවා.. ඒක බලන්න කියලා තිබ්බේ රිසාල්ට්ස් ආවට පස්සෙ.. මම ඉතින් ඒකනිසා බලන්න ගියේ නෑ.. එයා මම එහෙම කරයි කියලා බලාපොරොත්තුවෙන් නෙ දෙන්න ඇත්තෙ.. මම එදා බලාගෙන හිටියා බැරිවෙලාහරි මට රඳය අයිසගෙන් කෝල් එකක්වත් ඒවිදේ කියලා.. මම කියන්නෙ බැරිවෙලාවත්.. ඒත් කෝල් එකක් නිසා මොකුත්ම ආවෙ නෑ.. මගේ හිතේ එහෙම කේන්තියක්, තරහක් නෑ.. ඒ වුණාට මවාගත්ත බලාපොරොත්තුවක් තිබ්බ නිසා දුක හිතුණා..

මම ෆෝන් එකේ ප්ලේ වෙව් තිබ්බ ප්ලේලිස්ට් එක ඔෆ් කල්ලා මෙස ලාව්වුවේ තිබ්බ ලස්සන ලා නිල් පාට ග්ලිට් කවර් එකක් තිබ්බ පුංචි හුරුබුහුටි පොත අරගත්තා..

"Little miracle that I love"

මට මෙව්වර කාලෙකට හමුවුණ ලස්සනම ගිෆ්ට් එක.. හමුවුණේ රඳය අයිසගෙන්.. ඒක පොඩ් පොතක්.. පිට කවරේ පුංචි පුංචි මල් ගොඩක් එම්බ්‍රොයිඩර් කල්ලා මහලා තිබුණා.. වාම ඒත් ලස්සනයි.. කොහොමත් රඳය අයිසට තියෙනවා අමුතු පිස්සුවක් ලස්සන ලස්සන පොත්, පෑන් එකතු කරන.. හුහක්ම පරණ පෙනුමක් තියෙන ඒවට එයා ආසයි.. අනික රඳය අයිසා art journal

හදනවා නිකම ඉන්න වෙලාවට.. එයාට ඒ වගේ ක්‍රියේටිව් දේවල් ලස්සනට කරන්න පුළුවන්.. මට වගේ කඩිකුලපුවක් එයාට නෑනෙ.. හෙන සංයමයක් තියෙන මනුස්සයෙක්නෙ..

ඒකෙ අපි දෙන්නා ඔය රැන්ඩම්ලි ගහපු ෆොටෝස් ලස්සනට කපලා දින දාලා එක එක දේවල් ඇඳලා ලියලා එයා පොතක් හදලා තිබුණා.. කියන්න වචන නෑ ඒකනම මාරම ලස්සනයි..දැක්කහම තේරෙනවා එයා ගොඩාරියක් මහන්සි වෙන්න ඇති කියලා.. අපි ගමේ ගිහින් අරගත්තු ෆොටෝ, ට්‍රිප් ගියපුවා, ඩෙට් වලට ගියපුවා ප්‍රින්ට් කල්ලා එක එක පාට තීම් වලට ටෙප්, ස්ටිකර්ස් අලවලා ආදරේ හිතෙන විදියට ඒක හදලා තිබුණා.. මම තාම ඔක්කොම බලලා ඉවර නෑ.. දවසට එක පිටුවක් බලනවා.. එකපාර බලලා ඉවරකරන්න හිතෙන්නෙ නෑ.. ඒ තරම ඒකට ලෝබ් හිතෙන නිසා..

ඒකත් එක්ක තව තාරපැටියෙක් ප්‍රින්ට් කරපු කහපාට ඔවර්සයිස්ඩ් වී ශර්ට් එකකුයි ඩකී ඩක් කියලා ගහපු සොක්ස් දෙකකුයි දීලා තිබ්බා.. කොහෙන් ගියත් ඉවරවෙන්නෙ අවසානෙට තාරාවෙක්ගෙන් තමා.. එතකොට තමා මට මාරයා ආවෙයි වෙන්නෙ.. එන්නෙ නැතැයි.. තාරාවො පෙන්නන්න මම.. හැකරැල්ලට.. පුදුම තාර වන්නමක් තමා ඒක.. මම සැහෙන වෙලාවක් පොත දිහා බලාගෙන ඉඳලා දෙකහමාරට විතර නිදාගන්න ඇදට ගියා..

හිතට පුංචිම පුංචි නිදහසක් සතුවක් ගේන්න මතකෙකට හරි එන්න හිටියේ රඟ අයිසා විතරයි.. මොකද මගේ වටේ තියන කිසිදෙයක් ගැන මට ස්ථිර සතුවක් බලාපොරොත්තු වෙන්න බැරි නිසා..

ඔතරි පමා වුණා පොමඩක්.. ඇලෙක්සා ප්ලේ ද සෝන්ග් 'මන්ද පමා'.. ඉම්හි.. එහෙම නෙමේ අනේ අපේ ගෙදරට නෑයො වගයක් ඇවිල්ලා දවසෙම හිටියා.. කාමරේට එන්න වෙලාවක් වුණේ නෑ.. සමාව දෙමන..

ඔ ලෙවෙල් බීසනෙන් පටමගන්නා තේත.. අපේ ගෙවල් ගාව ඉස්කෝලෙක කොමලො වගයක් නිල් පෙරාගෙන ගෙවල් වල යනවා දැක්කා දවලෙ.. මම පුතේ නිල් ගහගෙන සමරමන.. එව්වා හොඳ වැඩ.. ඊළඟ එන්නෙ නිලංකාර වෙලා යන සමය තමා..

උපෙ යන නම්ගිලාට මම්ලිලාට කියන්න තියෙන්නෙ මුල ඉඳලම හොඳට පාඩම් කරන්න.. තේරෙන්නෙ නැති තැන් පහුවෙන්න දාගන්නෙ නැතුව ඒ වෙලේම ක්ලියර් කරගන්න.. (මීට ඩ්‍රොප්සිපින් වෙච්ච උපෙ සිස්සාවක්) නැත්නම් සකබුම් වෙයි පුතේ.. අපි දන්නෙ නෑ..

මම දැක්කා ෆෙස්බුක් ගෘප් එකක වරද් වගේ කියලා කවුද කෙනෙක් මෙන්නේ කල්ලා ප්‍රශ්නයක් වෙලා තිබ්බා.. මගේ ළඟ කතාවෙ කොපියක්වත් නෑ ළමයි රිපෝට් වෙලා මොකක් හරි වුණොත් මම මං ගාව දාන්න ආයෙම කතාවක් නෑ.. ඒකනිසා ඔය හැම දළඹුවෙක්ම මොනවා හරි සෝගල් මිඩියා වල දාද්දි පොඩ්ඩක් සැලකිලිමත් වෙන්න.. එපා කියනවා නෙමේ අපිත් මොනවා හරි දැක්කහම ඒවා ශෙයා කරනවනෙ.. ඒත් දන්නැද්ද මෙක සිරිලංකාවනෙ..

මම දැක්කා පහුගිය කාලෙක ගැණුළමයි දෙන්නෙක් මැරි කරපු එකකට ලංකාවෙ යක්කයො දාපු හෙන හැලි කමෙන්ට්ස් වගයක්.. එව්වා දැක්කහම ළමයි, ස්ට්‍රේට් උන්ටන් බය හිතෙනවා.. ඒ තරම් සහයයි.. අපි ජීවත්වෙන ෆැන්ටසියයි රියල් ලෝකෙයි වෙනස් කියලත් මතකේ තියාගන්න.. තම ඒ

මානසිකත්වෙට ලංකාව ඇවිල්ලා නෑ.. ප්‍රයිඩ් මන්ත් එකට ස්ටේටස් එකක්
දැමීමහම උබ ලෙස්ද කියලා අහන සමාජෙක අපි තම ජීවත් වෙන්නෙ..
(මීට එහෙම අහගන්න ඔබ්බේ බේසික වෙරි මිනිසි)

සමාවෙන්න අයියෝ සිරියස් කතාවක් කිව්වට.. මම පොඩ්ඩත්තක් මතක්
කලා.. ඒනම..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

@fleml_kook අනේ මම ඒකට මාරම මාරම ආසයි මගේ දළඹුවියෝ..
ගොඩක්ම ගොඩා~ක් ලස්සනයි.. (❀'⌒'❀)♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ලික්වෙක් විඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

107 කොටස

" අම්මට ඇත්තටම මට වඩා ලොකුඅම්මා කියන ඒවද විශ්වාස අම්මෙ.."

" විශ්වාස කතාවක් නෙමෙයිනෙ.. මං අහන්නෙ.. අම්මපා උඹව කොළඹ ගෙනිහින් හැදුවේ මේවා අහගන්නද වරද්!!"

මම ඟෝන් එක කනේ තියාගෙන මගේ අලුත් කාමරේ ජනෙල් ගිල් එකකට ඔලුව තියාගත්තා..

" උඹව එක අතකින් හැදුවට වඩා හොඳයි මෙන්න මේ ගමේ ඉස්කෝලෙටම දාගෙන මේවගෙ තියාගත්තනම්.."

"....."

" ආයෙම ඔය ක්ලබ්ද මොකක්ද මගුලට යන්නෙ නෑ.. මට බෑ මෙව්වර අපහාස විඳින්න.. දාහක් කතා අහගෙන උඹලව හදලා අන්තිමේ ඒකෙනුත් වුණේ අපිට විඳවන්නමයි.."

මම හුස්මක් අරගෙන හිමිත් ඒක පල්ලෙහාට දැමමා.. මේවා අහලාම දැන් මට මහන්සි..

" අම්මා කිව්ව පලියට මට ඒක නවත්තන්න බෑ.. ඇයි අම්මෙ මට එක පොඩ්ඩකටවත් මම ආස දෙයක් කරන්න බැරි.. ආ..?? අම්මගෙ උවමනාවල් එපාවල් ඉග්ට කරන්න මම අකමැත්තෙන් වුණත් ඒ ලෙවෙල් කලානෙ.. ඇයි දැන් මේකටත් කැගහන්නෙ.."

" කැගහන්නෙ..?? කැගහන්නෙ උඹලා නොමහ යන්න කලින් හදාගන්න.. වෙන මොකකටද.."

" මම ගිය නොමහක් නෑ.. අම්මගෙ ඔලුවට එක එක මනස්ගාත පුරවලා ඒවා නිසා මට කැගහන්න එපා.."

" මහ එකා වගේ නැතැ.. උඹව හැදුවට අපිට ගහන්න ඕන.."

" මම තියනවා අම්මෙ.."

අම්මට පැහදිලි කල්ලා දීලා තේරුමක් නැති තැන ෆෝන් එක කටි කල්ලා ඇදට විසික් කල්ලා අනිත් පැත්ත හැරෙද්දී මාමා කාමරේ ඇඳ උඩ වාඩිවෙලා මං දිහා අත් දෙකත් බැඳගෙන බලාගෙන ඉන්නවා.. මම මාමා එක්ක ලාවට හිනාවෙලා ගිහිනි පුටුවකින් ඉඳගත්තා..

" මොනවද කියන්නෙ පොඩ්අක්කා.."

" මොකුත් නෑ මාමෙ.. ඔය ඉතින් දන්නැද්ද.."

මාමා ඇඳට දෙපාරක් තුන්පාරක් තට්ටු කලල එතෙන්නට එන්න කිව්වහම මම මාමා ගාවින් ගිහිනි ඉඳගත්තා.. මාමා මගේ කර වටේ අතක් යවලා මාව උරහිසට වාරුකරගත්තා.

" උඹ ක්ලබ් යන එකවත් වෙන කිසිම දෙයක් කවුරු කිව්වත් නවත්තන්නෙ නෑ.. තේරුණාද.."

" මම.."

" උඹට මුළු ලෝකෙම අනිත්පැත්තෙන් ඉඳගෙන කොච්චර බලුකතා කිව්වත් සුදුමහත්තයා.. ඒවා හයිසක් කරන් නැගිටින්න ඕන.. එහෙමනැතුව ජීවත් වෙන්න බෑ.. එහෙම ජීවත් වෙලා තේරුමකුත් නෑ.."

" හ්ම.."

" මම කවද්ද ඔය මුණේ හිනාවක් දැක්කෙ අන්තිමට.. පොඩ්ඩක් හිනාවෙයන්නකො බං.. රෙද්ද.."

" ඔලුව කැක්කුමයි මාමෙ.. අම්ම අපරාදෙ මාව උසාවියෙදි තාත්තට නොදී අම්මා ගාව තියාගන්නෙ.."

" ඇයි එහෙම කියන්නෙ.."

" මම නිසා අම්මලාට ලැජ්ජවක් වුනොත්.. මම නිසා ඇත්තටම ලැජ්ජ මාමෙ.."

" ඇයි උඹ රෙදි නැතුව පාරෙ යනවද.. නෑනෙ.. ඔය හැටියට ලැජ්ජ වෙන්න.. අම්මපා අක්කා වුණේ නැත්නම් මම උඹේ අම්මටයි ලොකු

අම්මටයි හොඳවයිත් කියලා.. ඔකුත් දෙන්නම වෙලාවකට එකයි.. මේ කරන දේ මේ මතක නෑ.."

" කාටවත් බනින්න ඔන නෑ මාමෙ.."

" බනිනවා නෙමෙ.. අක්කට ඔව්වර මතක නැද්ද උඹ කරද්ද උස් මහත් වෙන්නත් කලින් ඒකිව බලාගන්න කාපු කට්ට.. එක එකාට ඔන ඔන සැරේ ගෙදරින් එළියට බැහැලා ගිය හැටි.. එව්වා.. අනේ මේ සුදුමහත්තයෝ ඔහොම හොඳ වෙලා නම් උඹට මේ ගමන යන්න හම්බෙන්නෙ නෑ.."

" හොඳ වෙනවා නෙමෙ මාමෙ.. හිතට දුකයි.. ඒත් සද්ද නැතුව ඉන්න එක හොඳයි.. ආවිච්ඡමමා කියලා තියෙන්නෙ නොගැලපෙන තැන්වලින් පාඩුවෙ අයිත් වෙලා ඉන්න කියලා.. කට ගහගෙන යන්න එපා කියලා.."

මාමා හිනාවෙලා මගේ පිටට දෙපාරක් තුන්පාරක් තඩ්බෑවා..

" ආවිච්ඡමමගෙ අස්සෙ ඉඳලා මුත් දැන් බණ කියන්න අරගෙන වගේ.."

" එහෙම නෑ අනේ.. මාමා හෙට වැඩද.."

" ඔව් බං.. දැන් රූ වෙලා නිදාගනිත්.."

" මම නිදාගන්නම් මාමෙ.. මාමා දැන් යන්න.. රූවෙලානෙ.."

" මම.. හැබැයි නිදාගනිත්.. මම ඇවිත් බලද්දි ඇහැරලා හිටියොත් දෙනවා පිට පැලෙන්න දෙකක්.."

මාමා මම නිදාගන්නකල් ඇඳ ගාව ඉඳගෙන ඉඳලා ටිකකින් ලයිට් නිමාගෙන කාමරෙන් යන්න ගියා.. හවස බීජු පිරිටන් එක නිසා කොහොමත් මට ඉක්මනට නින්ද ගියා..

මාමගෙ ක්වාටස් හිතුව තරම් තරක නෑ.. වත්තලනෙ තියෙන්නෙ.. ස්පෝර්ට්ස්මීට් ඉවරවෙලා පුරුදු විදියටම අපේ හවුස් එක විත් කලා.. හොරෙන් සපෝට් කරපු මටයි සෙනුකයටයි නග්‍රාස්ටයි මාරම සතුටයි.. ඒත් අර මගේ තියනවනෙ අමුතු මුසල ගතියක් දවසක් සතුටු වෙන්න වුණොත් සතියක් අඩන්න වෙන.. ඉතින් ස්පෝර්ට්ස්මීට් එක ඉවරවුණේ ඊයෙ හවස නම රූ වෙද්දි දැනගන්න ලැබුණෙ ආධ්‍ය අයිසා හොස්පිටල් ඇඩ්මිට් කල්ලා

කියලා.. මම තවම ගියේ නෑ අයිියව බලන්න.. ක්ලබ් එකේ වැඩ වැඩිනිසා
හෙල්ලෙන්තවත් විදියක් නෑ.. ඒත් හෙටනම් කොහොම හරි අයිියව
බලන්න යන්න මම හිටියේ.. මලත් යනවා.. මගේ හිතට හරි නෑ අයිියව
බලන්න යන්න බැරිවුණ නිසා.. මාමා නම් හැමදාම අයිියව බලන්න යනවා
කියලා මම දන්නවා..

පහුවදා ඉස්කෝලේ ගියාම හෙන අමුතුයි.. ආයෙම උගන්නන්න
පටන්ගෙනෙන.. අපිට කරන්න එහෙමට වැඩක් තිබ්බේ නෑ.. මමයි
සෙනුකයි ප්‍රිංග්ට් රූම එකටම වෙලා හිටියා.. මට දැන් වැටෙන වැටෙන
තැන නින්ද යන අමුතු ලෙඩක් හැදිලා තියෙනවා.. ඇහේ අමාරුවටයි හිතේ
අමාරුවටයි දෙකටම ඒක හොඳයි.. සෙනුකයා වම්රුව අන්තිමේ
කොහොම හරි ෆිට් කරගත්තා.. මමනම් කතාබහ කලාට ලොකුවට
ඇගුල්ලුම්කමක් නෑ.. හායි කීවොත් හායි කියනවා ඇරෙන්න.. ඒ
ඇරෙන්න අපි තුන්දෙනා කන්නෙ එකට.. ඉස්කෝලේ ඇරිලා හෝල්ට්
එකට යන්නෙත් එකට.. වම්රුවනම් ඩ්‍රයිවර් කෙනෙක් ඉන්නවා එකගෙන
යන්න.. මම බස් එකේම එනවා.. සෙනුකයන් ස්කූල් බස් එකේ ගෙදර
යනවා..

ක්වාටස් එකේ ඉද්දි මාමා උදේට නැගිටලා හැමදාම උයනවා.. මම
හිතන්නෙ ආධ්‍ය අයිියටත් අරගෙන යන්නෙ මාමම තමා කෑම.. මම දැක්කා
උදේ පණ දාගෙන සුප් එකක් හදනවා.. මාමා උයලා මාව ඉස්කෝලෙන්
දාගෙන හොස්පිටල් යනවා.. එද්දි එන්නෙ තනියම.. කෝච් සමහර
දවස්වලට මව ඇරලන්න මගට ගෙනැත් දානවා..

ඉස්කෝලේ තුනට ඉවරවෙලා මම එහෙමම ටැක්සි එහෙක ආධ්‍ය අයිියව
තතරකල්ලා තිබ්බ හොස්පිටල් එකට ගියා.. එයා නවත්තලා තිබ්බේ ප්‍රයිවට්
හොස්පිටල් එකක.. එකනිසා ඔනවෙලේක යන්න පුළුවන්.. මම රූම එක
හොයාගෙන ඇතුළට යද්දි ආධ්‍ය අයිියා ඇදේ හාන්සිවෙලා සනීපෙට
නිදාගෙන ඉන්නවා.. එයා දිහා බලාගෙන ඉන්න එකම භාවනාවක් වගේ..
හරි නිවුණු පෙනුමක්නෙ තියෙන්නෙ.. නිදාගන්නෙත් මාර පිළිවෙලට.. ලා
නිල් පාට හොස්පිටල් කිට් එකක් ඇඳලා හිටියේ.. මුණ සුදුමැලි වෙලා ලේ
කඳුලක් නෑ.. දැක්කහම මට හරියට දුක හිතෙනවා.. අයිියනම් මට
අසනීපයක් උනාම දුවගෙන එනවා.. මට අයිියා වෙනුවෙන් මොකුත්ම
කරන්න විදියක් නෑනෙ..

මම බැග් එක සෝෆා එක උඩින් තියලා අයිසට ඇහරන්නැතිවෙන්න
වොහාම එකට ගිහින් අත් දෙක සෝදගෙන ආවා.. මම ආයෙම එලියට එද්දි
අයිසා ඇහැරිලා මම එනකල් බලාගෙන ඉන්නවා.. මම දුටගෙන දුටගෙන
ගිහින් අයිසා ගාව තිබ්බ පුටුවෙන් ඉදගත්තා..

" අයිසෙ.. අයිසට කොහොමද දැන්.. මම නිදි නිසා ඇහැරුවෙ නැත්තෙ.."

" එහෙමද.. මම නම් ඔයා එනකල් හිටියෙ උදේ ඉඳලා.."

" මම ආවනෙ.. ඊයෙ එන්න විදියක් තිබ්බෙ නෑ අයිසො අපේ ක්ලබ් එකේ
මැවස් වගේකට මේ ටිකේ ප්‍රැක්ටිස් කරනවා හුහක් රූ වෙනකල්.."

ආධ්‍ය අයිසා හිනාවෙලා මගේ අතකින් අල්ලගෙන ඇඳට හේහ්තු වුණා..
එයාගෙ අතේ ගහලා තිබ්බ සේලයින් එකේ බට්ටෙ මම
පැටලෙන්නැතිවෙන්න එහාට කලා.. ඔක පැටලිලා කැනියුලා එකෙන්
ගැලවිලා ආවොත් එහෙම මලෝත්තක් වෙන්නෙ.. මම යන යන තැන වැඩ
දෙල් කරගන්න හොඳට දන්නවනෙ..

" ඒකට කමක් නෑ වූටියො.. මට ඔයාව බලන්නවත් එන්න විදියක් තිබ්බෙ
නෑනෙ.."

" අයිසට මොකද මේ එකපාර වුණේ.. බලන්නකො මම කොච්චර බයෙන්ද
හිටියේ.."

" පොඩ්ඩක් අසනීප වුණානෙ.. බලන්නකො.."

" බැලැස්සුකො තමා.. හොඳ පොඩ්ඩ.. අසනීප තියාගෙන වැඩ කරන්න
යනවා.. රෙද්ද.."

" බලනවකො ඉතින් වැඩිහිටියෙක් කියලා නෑනෙ අපිට කිසි තැනක්..
පොඩින් එකයි මේකා අනික.. සේරටම වඩා හපන්.."

" කියන්නකො අනේ.. මොකක්ද වුණේ කියලා.. හැම එකම මට හංගන්න
නැතුව.."

" ලොකු දෙයක් නෙමෙ.. ටික දවසක ඉඳලා ඇහට පොඩ්ඩක් අමාරු වගේ
තිබ්බා.. බලද්දි ප්ලේට්ලටස් බැහැලා.. දැන් නම් හොඳවෙගෙන යනවා.."

" බොරුකාරයා.. බොරුමයි කියන්නෙන.. අම්මපා අයිියව එක්කන් ගිහින් මම රහපාන්න දානවා.."

" ආ ඒ මොකෝ.."

මම ආධ්‍ය අයිියගෙ සයිඩ් කබඩ එකේ තිබ්බ සුප් බෝල් එක අරගන්නා..

" දැන් හවස්වෙලා.. අයිියා මොකුත් කෑවෙ නෑ නේද.."

" මම බොන්නම් වූවි.. කෝ දෙන්නකො කරදර නොවී.."

" හජ්.. කරදර වෙයි මට මෙක පොවන්න දුන්නෙ නැතොත්.."

ආධ්‍ය අයිියා හිනාවෙලා ආයෙම ඇදට හේත්තු වුණා.. මම සුප් එක හැන්දකට අරන් ටික ටික ආධ්‍ය අයිියට පෙව්වා.. එයා කිසි කරදරයක් නැතුව ඔක්කොම හිමින් හිමින් බිව්වා..

" දැන් ඇයි මාව රහපාන්න යවන්නෙන.."

" බබානෙ නේද.. අපි මොකුත් දන්නෙ නෑ.. මමනම් ගොනා හරින.."

ආධ්‍ය අයිියා බයවෙලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ඇහිපිල්ලම් දෙක තුනක් ගැහුවා..

" වූවි..??"

" රිච්මන්ඩ් එකේ කොල්ලො ලස්සනද.."

" මොක්-කැහ්-කැහ්-කැහ්.."

ආධ්‍ය අයිියා එකසැරේ සුප් එක හිරකරගෙන මැරෙන්න හැඳුවා.. මේ ළමයට හරියට කැස්ස හැදෙනවනෙ සැරින් සැරේ.. මම පේපර් සර්විසට එකක් අරගෙන ආධ්‍ය අයිියට දුන්නා.. අයිියා විනාඩි පහක් විතර නන්ස්ටොප් කැහැලා අන්තිමට ඇස් දෙකේ කඳුලු පිහාගන්නා..

" වූවි..?? මොනවද කියන්නෙන.."

" කියන්නෙ..?? කියන්නෙ අපේ මාමව හොරකම් කරගත්තු සාකිව්වා.. හරි ගෝක් අපිට හොරෙන් ගියා මෙනන ලව් කරන්න.."

" ඔයා කොහොමද දන්නෙ වූවි.."

ආධ්‍ය අයියා හෙන පුදුම හිහෙන මුණක් හදාගෙන මගේ මුණටම කිට්ටු වුණා.. මම ආධ්‍ය අයියාගෙ නලලට ඇගිල්ලක් තියලා ආයෙම කොට්ටෙට තල්ලු කලා..

" අපි දන්නවා මුල ඉඳලම.. ඔය දෙන්නට පොඩ්ඩක් රහපාන්න දන්නා.. දන්නැද්ද.. හරි විනෝදයි හලෝ.."

ආධ්‍ය අයියා හෙන මනමාල හිනාවක් දාගෙන වීදුරු ජනේලෙන් එළිය බලාගන්නා..

" අපේ එකක් දන්නව නේ..?? ඔව් නෙ.."

" නැතුව.."

" ඒව වූවි.. මට අර ජනේලෙන් පැනලා මැරෙන්න හිතෙනවා.."

මම හිනාවෙලා අන්තිම සුප් හැන්දත් ආධ්‍ය අයියාගෙ කටෙ ගහලා බෝල් එක සෝදලා සයිඩ් කබඩ එකෙන් තිබ්බා..

" ඔයා එතනින් පැත්තොත් අනුකිව්වා මාව අල්ලලා ඔයිට උස තැනකින් විසික් කරාවි පහළට.. මෙන්න මෙහෙ ඉන්නව අයිසෙ.. උබලට රහපාද්දි ලෑප්ප් හිතුවෙන නෑනෙ.. වරද්ලගෙ මාමෙ කරපිංවා නැද්ද.. අම්මෝ නේත.."

" වූවි..!!"

" වූවි නෙමෙ අයිසෙ.. වූවිපුතා කියන්න.. ඔයා මගේ පොඩ් මාමා වෙන්නයි යන්නෙ.."

" අනේ මේ ඉන්නවා.."

" මගේ මනුස්සයත් දැන් මට මාමා වෙනවනෙ.. මොනවද අයිසෙ මේ කරන වැඩ මං අහන්නෙ.."

ආධ්‍ය අධ්‍යයා ඇදෙන් නැගිටලා කකුල් දෙක පහළට දාගන්නා..

" මම ඇත්තටම-ඇත්තටම ඔයාට කියන්න හිටියෙ.. ඒත් හිතට බය හිතුණා ඔයා මාත් එක්ක තරහ වෙච් කියලා.. සොරි වූටි.. ඔය දෙන්නට බොරු කරන්න ඇත්තටම මට ඕන වුණේ නෑ.."

" එහෙම කියන්න එපා අයියො.. මමයි රඬ අයියයි ඒ දවස්වල ඔය දෙන්නගෙ රහසිගත ලව් එක රසවිඳලා සැහෙන්න විනෝද වුණා.. අප සැමගේ සිත්සතන් ඔබ දෙදෙනාගෙ අති විශිෂ්ට රංභනයෙන් අමන්දානන්දයට පත් වුණා.."

ආධ්‍ය අධ්‍යයා ඇදේ තිබ්බ කොට්ටෙන් මගේ මුණ මැද්දට දමලා ඇරියා..

" මදැයි ලෝකෙට හොරෙන් ලව් කරන්න ගියා.. අමතක වුණානෙ හොඳම චිත්ත දෙක ඉන්නෙ ගෙවල් අස්සෙ දාගෙන කියලා.."

" ඒකනෙ.. ඒවුණාට අර සාගා එක දවසෙනම මරුවට රහපෑවා හොඳේ.. හායි මිස්ටර් අනුරාග්.. නයිස් ටු මීට යූ.."

" ඕක නවත්තගන්නකො වූටි.."

" නවත්තගෙන කොහොමද ඒයි මෙවා.. කොහෙද.. මෙවට හිනාවෙන්න අනිකත් ඉන්න තිබ්බෙ.. අපි ඉස්සරහා මිස්ට අනුරාග්.. අපි නැතිවුණාම අනු.. කවුද අයියෙ.. අ..නු.. අ යන්නයි නු යන්නයි.. අනු~"

" දෙන්න හිතෙනවා දෙකතුනක්.."

" ආ දෙන්න බලන්න.. පොඩි මාමගෙන් ගුටි කන්න අපිත් ආසයි.."

" ඔයා මාත් එක්ක තරහද වූටි.."

" පිස්සුද අයියෙ.. මොකට තරහ වෙන්නද.. හරි මගුලක්නෙ යකෝ.. ලව් කරාම තරහවෙන්න ඕනද.. ඒකනෙමෙ.. මම තාමත් අහන්නෙ.. රිච්මන්ඩ් එකෙ කොල්ලො ලස්සනයිද.."

ආධ්‍ය අධ්‍යයා ඇස් දෙකත් නටව නටව කකුල් දෙකත් පද්ද පද්ද ඇදේ ඉදගෙන කල්පනා කලා.. අනේ මේ.. මටනම් එකගෙයි කන්න බෑ.. දැන්නම් කොහෙත්ම එපා.. මේකා බෝනික්කෙක්නෙ.. මම කලින් මෙවා දැකලා

තිබ්බෙන නැති නිසා මුළු වෙලා ඉඳලා තියෙන්නෙ.. ඒවට තමා අපේ මාමව
සලිත වෙලා යන්න ඇත්තෙ එහෙනම්..

" අවුලක් නෑ නේද.. හොඳයි.."

" මේ මනමාලකම යකෝ.. මටත් ලැජ්ජ හිතෙනවා දැන්නම්.."

මම කකුල් දෙකත් පුටුව උඩට අරගෙන ආධ්‍ය අයිසගෙ උරහිසට පාරක්
ගැහුවා..

" ඇයි කලේ මුළු හදිනීම ඔබ මට ආදරේ

නැතිදෝ ඔබ මා ගැන දන්නේ.."

" මං නෑ කලේ කිසි දිනකදී ඔබහට ආදරේ

නැතිදෝ ඔබ හට එය වැටහුනේ~"

මම ආධ්‍ය අයිසට දෙකක් රැව්වා.. ආවා මෙනෙ සිංදු කියන්න..

" දැන් අනුකිව්වා ආවද සාකිව්ව්ව බලලා යන්න.."

" මොකක්ද අනෙ ඒ.. පොල්කිව්වො වගේ.."

" ඔව් පොල්කිව් පැමිලිය.. කියන්නකො ආවද අපේ මාමා.."

" දවල් ආවා.. එයාට හොස්පිටල් එකේ වැඩනෙ.."

" එහෙමද.. අම්මෝ නේත.. හුහක් වැඩලූද.."

ආයෙම ආධ්‍ය අයිසා මහ මනමාල හිනාවක් දාගෙන මට කකුලෙන් එකක්
ගැහුවා..

" හුහක් වැඩ තමා.. ඔක නවත්තගන්න දැන්.."

" ඔයා වැරදි මිනිස්සු එක්ක තමා රහපෑවෙ පුනේ.. ඒ මේ අපේ මාමට
කියන්න එපා මම දන්නවා කියලා ඔය දෙන්නගෙ හුටපවේ.."

" ඇයි ඒ.."

" එහෙම නමා.. දන්නෑ වගේ ඉන්න හොඳේ.. මාමා ඔක දැනගන්නොත් මට රඬ අයිසා ගැන මාමට කියන්න වෙනවා.. ඒකනිසා එපා.."

" මම.. මට ඔයා එක්ක නිදහසේ කතාකරන්නත් ඕන වූවි.. දැන් ඉතින් දන්නවනෙ-.."

ඒ එක්කම ආධ්‍ය අයිසට කෝල් එකක් ආවා.. ආධ්‍ය අයිසා මං දිහා හොරෙන් බලලා ආර්න් එක කනේ තියාගත්තා.. මේ වෙලාවට තමා රඬ අයිසව මතක් වෙන්නෙ.. කමක් නෑ ආවහම මම ළහම තියාගෙන ඉන්නවා මගේ හැසිකව්ව.. උමමා ගොඩක් දිලා කුක්කුත් දිලා නිදිකරවලා කවලා පොවලා හදාගන්න ඕන..

" අනූ.. කියන්න.."

" ඔයා ඔඟ් වුණාද.."

" ආ නෑ එන්න එන්න.. අප්පව්ව් හවස ඇවිල්ලා ගියේ.."

" මොකුත් ඕන නෑ ළමයෝ.. ඇවිත් යන්න එන්නකො.. අර ඔයාගෙ යාච්චත් ඉන්නවා මෙහේ.."

" මම කතාකරන්න ගියේ නෑ.. කැප්ම එක්ක මම කතාකරන්නෙ නෑ කොහොමත්.."

" ඒක හරි වැඩක්නෙ.. මෙනෙ ඉන්න ඩොක්ටර් නෙ.. අනික මගේ යාච්චෙක්ද කැප්ම.. ඔයාගෙ යාච්චනෙ.."

" හා පරිස්සමට එන්න.."

ආධ්‍ය අයිසා ආර්න් එක කටි කලා.. කවුද බොලේ කැලුම කියන්නෙ.. කැප්ම නෙමෙ මොකා වුණත් කමක් නෑ ඇත්වෙලා ඉන්න කියන්න ඕන.. මමත් කොච්චර අමාරුවෙන්ද ආධ්‍ය අයිසව මාමා එක්ක බෙදාගත්තෙ.. ආවා මෙනෙ මස්සිනාට ලයින් දන්න..

" තව ටිකකින් මාමා ඒවි.."

" එහෙමද.. එහෙනම් මාරු වුණානම් හොඳයි වගේ.."

" ඉතින් ඉඳලා මාමා එක්කම යන්න පුලුවන් නෙ වූවි.."

" බැනෙ.. මාමට මාව දැක්කොත් හුස්ම හිරවෙලා බොරුවක් ගොතාගන්න බැරුව අසරන වෙච්චි.. මම තා ටිකකින් යනවා.."

" එහෙමද.. වූටිට පාපයි නේද පොඩි නැතුව.."

" ඔව් අනේ.. මගේ හැප්පියා.. ඉක්මනට ආවොත් හොඳයි.."

" ඉක්මනට ඒවි.. අපේ ගෙදරත් පොඩි ප්‍රශ්න වගයක් වූවි.. මම නිදහසේ ඔයාට කියන්නමකො.."

" හා.. ඉස්සෙල්ලම පොඩි මාමා සනීපවෙන්නකො.. මම ලව් ස්ටෝරිය අහන්න බලන් ඉන්නෝ හොඳේ.."

" මම.. හා හා.. පරිස්සමට යන්න හොඳේ.. දැන් රූ වෙලන් එක්කන්.. ටැක්සි එකක යන්න.. බස් වල යන්නැ..!!"

" හොඳමයි.. අපි කැපුණා.. වරද්දලගෙ මාමෙ.. කරපිංවා ති-"

" වූවි!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මම බැග් එකත් කරේ දාගෙන ආධ්‍ය අයිසගෙ මුනටත් උමමා එකක් දීලා එළියට දුවගෙන ආවා.. කොහොමද මෙහෙම යද්දි අපේ මාමව මුණ හම්බුනොත්.. මරු වැඩෙ.. මම ඔවා හිත හිත ඇවිත් ටැක්සි එකක ක්වාටස් එකට ගියා..

මම ආවා.. මම ගියා.. ආධ්‍ය අයිසා මැරෙනකල් මාමගෙන් ආයෙම කරපිංවා ඉල්ලන එකක් නෑ කියලා කියන අය මෙන්න මෙහෙට ඇවිත් මට උමමා එකක් දෙන්න ඒයි.. ඒ ස්ටෝරියයි බෝතල් කට්ටයි ඉක්මනට අහගන්න ලැබේවා කියලා පාර්තනා කරනවා.. ඉස්සරහට කතා ගොඩක් තියෙයි අහන්න.. ඉවසමන..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

වරද්දෙනම නෙමේ හැබැයි.. සොරි කටි තැන්කු..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

108 කොටස

" ඡනෙරු.. ඔයා වැඩක නෙමෙයිනම් ඉන්නෙ පොඩ්ඩක් කතාකරන්න පුළුවන්ද.."

මම හිටියෙ ක්ලබ් එකේ රුටොප් එකේ මම හදාගත්තු තැන..කෝච් පැයක පොඩ් ඉන්ටවල් එකක් දීලා තාන්චි අක්කට හොස්පිටල් එකෙන් එක්කන් එන්න ගියා.. පොඩ් බබාලා දෙන්නට බෙහෙත් විදින දවසලු.. චෙළුසුමනයා මට ඔව්වා කියන්නෙ නෑ.. මට තාන්චි අක්කා එක්ක කතාකරනවා විතරයි ලාවට ඇහුණෙ.. නැත්නම් මාන්නක්කාරයා මට අපහාස කරනවා කෝප්ප හෝදනවා කියලා.. ඒ වෙලේ තමා අයුක අයිසගෙන් කෝල් එකක් ආවේ.. අයුක අයිසා ඉතින් නිතර මට කතාකරන්නෙ නෑනෙ.. තියා අපි කාටවත්ම එහෙම කතාකරන්නෙ නෑ.. විශේශෙන් අපි ගැන දැනගන්න දෙයක් නෑ කොහොමත් සෙනුක දවසේ ක්‍රියාපටිපාටිය පැය විසිහතරෙම අයුක අයිසට වාර්තා කරනවා..

" ඔ අයිසෙ.. කියන්න.. වැඩක නෙමෙ ඉන්නෙ.."

" ක්ලබ් එකේද ඉන්නෙ.."

" ඔව්.. හෙට මැව් එකක් තියෙනවා.. මගෙ පළවෙනි එක නිසා අද රූ වෙනකල්ම ප්‍රැක්ටිස් දාලා.."

" ආ.. හොඳට ප්ලේ කරන්න ප්‍රැක්ටිස් වෙලා.. කෑම එහෙම වෙලාවට ගන්නවා නේද.."

" ඔව් අයිසෙ.. කෑවෙ නැතොත් සෙනුකයා මාව මරනවා කියලා තර්ජනය කල්ලා පිහියක් පෙන්නුවා.."

අයුක අයිසා ලාවට හිනාවුණා..

" රඬ කතාකලේ නෑ නේද මල්ලි.."

" තාම නෑ අයිසෙ.. කතාකරන්න පුළුවන් වුණු වෙලාවක එයා ගනීව් කියලා ආර්ථ අයිසා කිව්වා.."

" දැන් මාස දෙකකටත් කිට්ටු වෙනත් එනවා.. මල්ලිට කතාකළොත් මම කියනවද.."

" හා අයිසෙ.. මම කියන්නම.. ඇයි මොකක් හරි පණිවිඩයක් කියන්නද.."

" විශේෂ පණිවිඩයක් නම් නෑ.. ඒත් කතාකරන්න ඔන.. මම මල්ලිට කතාකලේ වෙන දෙයක් ගැන අහන්න.."

" ඒ මොකක්ද අයිසෙ.."

මම බංකුවෙ කෙලින් වෙලා ඉදගෙන පිටිපස්සට හේත්තු වුණා.. හවස හීතල හුළඟ මගේ කොණ්ඩෙ පිපස්සට කරගෙන ගහගෙන යනවා.. හරි සනීපයි.. නිදාගන්න කියපු වෙලාව..

" පෙරේදා සෝගල් එකේ මොකක්ද වුණේ.. වත්සල් වමිරු එක්ක මොකක්ද අර හදාගෙන තියන අලුත් යාච්ඤම.."

" වමිරු ඉන්නෙ අපිත් එක්කනෙ අයිසෙ.. ඒකා එහෙම නරක නෑ හිතන තරම්.. සෝගල් එකේනම් බිලා පොඩි පිස්සුවක් කෙලියා.. ඒ ඇරෙන්න වමිරු ඔය උගේ ප්‍රශ්න එහෙම ඇවිත් අපි එක්ක කියනවා.."

" තව..?? මල්ලි රඳා ඔක ගැන දැනගත්තොත් මටත් බැනුම අහන්න වෙනවා.. මම වත්සල්ට කිව්වා කොහෙද අහන්නෙ නෑනෙ කියන කිසිදෙයක්.."

" මම රඳා අයිසා ආවහම එයාට කියන්නම් අයිසෙ.. කොහොමත් මමනම් ලොකුවට කතාවක් නෑ.. සෙනුක එක්ක තමා ගිටි.."

" වත්සල් මොකක්ද කරන්න හදන්නෙ එතකොට..??"

" එයාට ඔනලු වමිරු හොඳ යාච්චෙක් කරගන්න.. ඒත් අයිසෙ ඇත්තටම වමිරු නරක නෑ අපි හිතන තරම්.."

" වමිරු නරක නෑ තමා.. ඒත් වත්සල්ට ඔය පවුලෙන් ඇත් වෙලා ඉන්න කියන්න මල්ලි.. තනිකරම අහක යන කුණු ගොඩක් තමා ඔය ඇහේ හලාගන්න යන්නෙ.."

" මම සෙනුකට කියන්නමකො.."

" ඔයාලගේ යාපකම ප්‍රශ්නයක් නෑ මට.. කතාකලාට කැවාබිව්වට අවුලක් නෑ.. ඒ වුණාට රඨ කොහොමවත් කැමති නෑ මල්ලි වමිරු එක්ක කතාකරනවට.. මල්ලි එක්ක ඌ ඔවා කියන්නෙ නෑනෙ.."

" ඒ මොකද කැමති නැත්තෙ.."

" වමිරු පොඩ්ඩක් වැනෙනවා වගේ නැද්ද.. ඡනෙරුට එව්වර මීටර් නැතුව ඇති ඒක ගැන.. වෙලාවකට ඌ මල්ලිට කැමති වගේ හැසිරෙනවා.. අනිත් වෙලාවට රඨට කැමති වගේ හැසිරෙනවා.. රඨ කැමති නෑ ඔවට.."

" ඇ.. මොකක්!!??"

" මම.."

" සැක් අයියෙ.. ඒ මොනොන්නක්ද.."

" ඒක ඉතින් උගෙන් තමා අහන්න වෙන්නෙ.."

හැයි.. මෙකා ත්‍රිසම එකක්වත් පටන්ගන්නද ඒ සැරේ හදන්නෙ.. කවුද හිතුවෙ සෝගල් එකේ මුන ඉඹින්න ආවට ඔහොම මගුලක්.. අම්මපා තලනවා දැන්නම ඇට දෙක සක්කිලි පරෙයිගෙ..

" දැන් මොකද කරන්නෙ.."

" කරන්න දෙයක් නෑ.. කොහෙද අපි පොඩ්ඩක් එහෙට මෙහෙට වෙනකල් ඉඳලා උඩ දමාගෙන යාපකමුත් හදාගෙනනෙ.. රඨ ආපු වෙලාවක රෝසමල් පොකුර ගැන පොඩ්ඩක් කියලා බලන්නකො.. මොකද වෙන්නෙ කියලා.. අනේ මන්දා බං උබලනමි.. අර කියාන්ටවත් කිව්වනම හරි බොලාගෙ ඔය හුටපටේ ගැන හොයන්න කියලා.."

" මෙහෙමයි.. නොදැන කල වරදට සමාව දෙන්න ඔන හරිනමි.. අපි මනුස්සකමටනෙ කතාකරන්නෙ.."

" මනුස්සකම තමා.."

" ඇයි මොකද අයුක අයියෙ.."

" නෑ නෑ මොකුත් නෑ.. එක්කො රඬ ආවහම මම රඬ එක්කම කතාකරන්නම.."

" මේ රඬ අයියා බනිවිද බං අයියෙ.."

" උඹට බනින එකක් නෑ.. ඒ වුණාට උඹ මල පනිනවා.."

" එහෙනම් හෝදගන්න කියන්න තියෙන්නෙ.."

" උඹලා එක්ක කතාකරන බෑ මගුල මම තියනවා.. උබත් එකයි.. උබේ යාළුවා.. අන්න ඒකත් එකයි.. පෙරලගන්නවලකො මොකක් හරි බාල්දියක්.. අම්මපා උබලා දෙන්නව හම ගහනවා.."

" අනේ අපි බය නෑ හරින.. ෆෝන් එක තියලා ගිහින් අයියා වූ දාලා නිදාගන්න.."

අයුක් අයියට බල පැනලා ෆෝන් එක කට කල්ලා 'ම' ඉමොජි එකක් එවලා ඔෆ්ලයින් ගියා.. මුන්ට අර්ගස්.. මලබද්දෙ.. ඔක්කොම තියෙනවා.. සේරම අල්ලලා කොහිල අල කටු පිටින් ගිල්ලන්න තියෙන්නෙ.. අර සෙනුකයට කියන්න ඔන මිනිහගෙ කට වැඩි කියලා.. ළහපාතක හිටියනම් යාළුවගෙ මිනිහා කියලා නෑ අම්මපා මල් පෝච්චියකින් දෙන්නෙ ඔලුවට.. ආවා මෙතන කේලම් කියන්න.. කේලම් කියන්නත් ඉතින් මගේ මනුස්සයා කතාකරන්න එපැයි.. කේන්තිගියාම කුක්කු පොඩ්ඩක් දිලා යාළුකරගන්නවා..

රෙද්ද..

සෝශල් එකේ විස්තරේ ගැන කියනවනම් එදා හෙන ආතල් දවස.. නැටුවා නැටුවා කොන්දෙ පොට යනකල්ම.. අපේ බැප් එකේ ඔක්කොම ඉන්නවා මිඩියම් තුනෙන්ම හයසියක් විතර.. ඔය ඔක්කොම ඉතින් සෝශල් එකට ඇවිත් හිටියා.. පොඩි කාලෙ ඉදන් එකට ඉන්න උන් නෙ.. අන්තිමට හම්බෙන දවස තමා සෝශල් එක.. එතනින් පස්සෙ ආයෙ ඉතින් කවද අහම්බෙයිද කියන්න බෑ.. සමහරු ලංකාවෙනුත් යනවා.. එදාමයි ආගිගෙයි මහිගගෙයි ඉස්කෝල වලත් සෝශල් තිබ්බේ..

මම ඇන්දෙ තද කොළපාට කිටි එකකට, සුදුපාට පපුවෙ මැද්දට වෙනකල් කපපු ගර්ට් එකක්.. සැලොන් එකකින් පොඩි මේකප් එකක් දාගෙන

සෙනුකයා එක්ක සිනමන් ග්‍රෑන්ඩ් එකට යන්න ලැස්ති වුණා..සෙනුකයා ඇඳලා හිටියේ ක්‍රීම් පාට කිට් එකක්.. ඔකට යන්න කලින් ඇහිබැම හදන්න ගිහිල්ලා, දවසක්ම ඌටයි මටයි ඇහිබැමේ අයිස් නියාගෙන ඉන්නත් වුණා.. ඒවා ගලවද්දි අමමටසිරි වෙන්න රිදෙනවා.. ඒ වුණාට යන්න එපැයි ලස්සනට..

ආශිලාගෙ සෝගල් එකට අදින්න තිබ්බෙ සාරියි ඔසරියි.. ආශි ටැම්ල් විදියට ඇඳලා හිටියේ.. ඒකි කොහොම ඇන්දත් හැඩට ඉන්නවා.. හොඳ ෆැශන් සෙන්ස් එකකුත් තියෙනවනෙ.. එදා ඇවිත් හිටියේ මෙරුන් පාට ලොකු වර්ක් එකක් තියෙන සාරි එකක් ඇඳලා, තෝඩු දෙකකුයි, කොණ්ඩෙට තනි තැල්ලකුයි, අත් දෙකේ හෙන වලලු ගොඩකුයි දාලා කොණ්ඩෙ කර්ල් කල්ලා දුඹුරු පාටට පිට දිගට වැටෙන්න හදලා.. කියාන් අයිසා හෙන ලෝබයි ඔකි ලස්සනට ඇඳගෙන එහෙ මෙහෙ එක්කගෙන යන්න.. කොච්චර පිස්සු කෙලගෙන හිටියත් ඌ උගෙ කෙල්ලට මාරම ආදරෙයි.. එදත් ඇවිත් තංගව්ව් තංගව්ව් කිය කිය ආශිව කන්න හැදුවා.. ඒ වුණාට.. එහෙම විහිළු කරාට කියාන් අයිසා ඒකිට කතාකරන විදියට ආදරේ හිතෙනවා..

ඔක්කොමත් හරි.. මහීශා.. බලන්න එපැයි..අපේ කොළ කැල්ල එකසැරේම ගවුමක් ඇඳගෙන සෝගල් එකට ඇවිත් තිබ්බෙ.. ඒකිගෙ ඉස්කෝලෙ සෙම් ගවර්මන්ට එකක්. ඒකනිසා ආශිට වගේ සාරි ඔසරිම අදින්න කියලා නෑ. කැමති විදියකට එන්න පුලුවන්.. prom night තියෙන්නෙ.. අන්න ඒ වගේ එකක්.. ඉතින් මහීශා ඉණ ගාවටම පලපු කළුපාට සිල්ක් ගවුමකට කළුපාට ස්ටොකින්ස් දාලා මුණ වැහෙන්න නෙට් එකක් අල්ලපු හැට් එකක් දාලා ඇවිත් හිටියේ.. කොහොම හරි ඒ වාහනේ ඇතුලෙ සේරම ජාතියෙ උන් හිටියා.. උන් දෙන්නම ලස්සනයි.. මහීශා එකසැරේ මෙහෙම දැක්කහම අපිට ඉතින් හෙන අමුතුයි.. කොල්ලෙක් වගේනෙ ඉන්නෙ.. හැබැයි එහෙමත් ලස්සනක් තියේ.. ඒකිට කොහොම ඇන්දත් ලස්සනයි..

" මේ ඇඳුමට ඇහ කසනවනේ.. හයියෝ.."

ආශි සැලොන් එකේ ඉදන් අර තඩ් සාරියත් පටලගෙන වාහනේට නැග්ග වෙලේ ඉඳලා ඇහ කසනවා ඉවරයක් නෑ.. සාරියෙ පොට තිබ්බෙ කියාන් අයිසගෙ උකුලෙ.. ඒකෙ විසාලෙ තරමට සිටි එකේ ඉඩ මදි තියාගන්න..

" ඒ මොකද ඒ.."

" මේ ඇනෙනවා.. මොනවද මන්දා.. මෙතන කසන්නකො අනේ.. ආවවා.."

ආගි ප්‍රයිව් කර කර ඉදපු කියාන් අයිගෙ අත අරගෙන පිට ගාවින්
නියාගෙන කසන්න කියලා බෙරිහන් දෙන්න ගත්තා... කියාන් අයිගා එක
අතකින් ප්‍රයිව් කරනවා.. අනිත් අනිත් අරකිගෙ පිට කසනවා.. ඔහොම යද්දි
මහිගන් ඒකිගෙ හිල් එක දාගන්න නැමෙන්න බෑ ඇඳුම හිර වැඩි කියලා හිල්
දෙක අරගෙන, මගෙයි සෙනුකයගෙයි උකුල උඩින් කකුල් දෙක
නියාගත්තා..

" ඕක දාපන්නො බං.. ලබ්බ.. හුස්ම හිරවෙන්න එනවා මගේ.."

" උබලා මොන මගුල් ඇඳගෙන එනවද මන්දා.. කොහෙද මේකෙ ගාංවුව.."

" ඔය බලහන් බං.. ඇති කොහේහරි.. එක්කො මේකට ඩෙග් දෙකක්..
සැක්.. එකඑකාට සෙකන්ඩ් වෙන්න බැරි නිසා මෙහෙම යන්නේ.."

" කාටද උඹ සෙකන්ඩ් වෙන්නෙ දැන්.."

" ඉන්නවා බං අමුතු උන් ටිකක්.. දන්නැද්ද.. ලන්ඩන් සෙක්ගන් වල.."

" සිරාවට.. මේ උබ ආගි යනවා වගේ කැට වෝක් එකෙන් පලයන් ඇ.. මේ
සරුවාලෙ ඇඳන් කකුල් දෙක ඇත් කර කර ගිහින් ඉරිලා යයි දුවේ.."

" අනේ හු#තක් කතානොකර ඔන්න ඔන දාපන්.."

මමයි සෙනුකයයි කොහොම කොහොම හරි අන්තිමේ අර තඩි හිල් එක
දාන ටෙක්නික් එක හොයාගෙන ඒක මහිගාගෙ කකුලෙ පැටලුවා..
රිට්පස්සෙ මට ඒකිව ඉස්කෝලෙට ඇරලන්නත් යන්න වුනා.. හැමෝම
ඇරලන්න කෙනෙක් එනවලු උන්ගෙ සෝගල් එකේ හෝල් එකට..
සෙනුකයා මහිගට වඩා පොඩ්ඩක් කොට නිසා මට තමා ඒකි එක්ක යන්න
වුණේ..

" මහිගා එහෙම ලස්සනයි තේද ඒයි.."

ආගි මහිගා යනකල් ඉඳලා අපේ පැත්ත හැරුණා.. මම ඒකිගෙ අතක්
අරගෙන අර සල සල ගාන වලලු ටික එකට වද්ද වද්ද ඒවගෙ හැඩ බැලුවා..

සිරාවටම කෙල්ලො නම් පවි.. උන් ඉතින් කොහේහරි යන්න ඔන වුණාම අපි වගෙ නෙමෙනෙ.. කොච්චර ලැස්තියෙන්න එපාද..

" ඒකි දෙවිදියටම ගනි.."

" ඒකනෙමෙ අනේ.. ඔය දෙන්නත් මාර ලස්සනයි.. ඔගොල්ලො ඉතින් මොනවා ඇන්දත් ලස්සනයි හැන්ඩ්සම් නෙ.."

" ආඩම්බර වෙයන් අපි වගේ යාච්චො ඉන්නවට.."

" අනේ මට වෙන වැඩ නෑනෙ.. මලවිකාර.. අපරාදෙ අයුක් අයිසයි රඟ අයිසයි ඉන්න තිබ්බෙ.. ඒ දෙන්නා බලාගෙන හිටියා ඔය දෙන්නව සෝගල් එක්කන් යන්න.."

" මොනවා කරන්නද බ.. ඔය ආටෝ ගන්නවනෙ.. එතකොට පෙන්නන්නෙ බැරියැ.."

" ඔව් ඔව්.. ගොඩක් ආටෝ ගන්න ඇ.. මටත් එවන්න අරගෙන.."

ඒ එක්කම කියාන් අයිසා අපේ කතාව මැද්දට පැන්නා..

" උඹලා වගෙ නෙමෙ සුදුඅම්මියයි සුදුදෝණියයි සෝගල් ගියේ.. අන්න කැලි.. මම.."

ටිකකින් සෙනුකයට මල පැනගෙන එන්න පටන්ගන්නා.. ඌ කැමති නෑනෙ අයුක් අයිසට කියාන් අයිසා අයිතිවාසිකම කියනවට..

" මේ අයිසෙ අනුන්ගෙ මිනිස්සු ගැන කියවන්නතුව ඉදපන්.."

" අනුන්ගෙ වෙන්නෙ කොහොමද.. යකෝ!! උන් දෙන්නා මගේ මේ අත්වල හැදුනෙ.. අත්වල.."

" ඇයි අත්වල හැදෙන්න උන් දෙන්නා මැටිපෝච්චි දෙකක්ද.."

" අනේද කියන්නෙ.. මේ ඔයා මගේ යාච්චො දෙන්නා කේන්ති ගස්සන්න එපා හරිද.."

" ආඩවනේ තංගච්චි.. කිමද මේ කේන්තිගන්නෙ.."

කියාන් අයියා ආගිගෙ නිකටින් අල්ලලා හෙලෙව්වහම ආගි කියාන්
අයියගෙ අත ගසලා දැමමා..

" මම තංගව්වි නෙමෙයි!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" තංගව්වි.. එන්න බහින්න.. කොප්ප හෝදන්න පස්සෙ වෙලාවක.."

කියාන් අයියා ආගිලගෙ සෝගල් එක තියෙන හොටෙල් එකෙන් කාර් එක
පාක් කල්ලා වටෙන් ඇවිත් ආගිට බැහැගන්න උදව් කලා.. ඊටපස්සෙ
සාරියෙ රැලි ටිකත් හදලා නළලට කිස් එකකුත් දීලා පරිස්සමට එක්කන්
ගිහිත් ඇරලලා ආයෙම ආවා.. මුගෙ මනමාල හිනාව බලන්න එපැයි..

" අරුත් දෙන්නා ඉන්න තිබ්බෙ බං.."

කියාන් අයියා හෙන අවුලෙන් කියලා කාර් එක හරවගත්තා..

" මම.."

" රඬ කතාකලේ නෑ නේද ෂනෙරුවා.. අනේ බං අපිට කොල්ලව කර්ටැක්
කරගන්නවත් විදියක් නැද්ද.."

මම සද්ද නැතුවම හිටියා.. විදියක් නෑ කියලා අපි හැමෝම හොඳටම
දන්නවනෙ..

" පරිස්සමට ගිහිත් සිහියෙන් ඉදපත් හරිද.. උවමනාවක් වුණොත් කෝල්
කරන්න.."

කියාන් අයියා අපි දෙන්නවත් දාලා යන්න ගියා.. ඒකා පුළු පුළුවන් හැම
වෙලාවෙම අපි ගැන හොයලා බලනවා.. ඒ ඇරෙන්න ආගි, ජාතියේම
මවතුමිය, අපිව බේබිසිටින් කරන්න පටන් අරගෙන තියෙන්නෙ..
හැමතියේසෙම කෝල් කර කර මැසේප් කර කර කරන්න බොන්න මතක්
කරනවා.. කොහේහරි ගියොත් පික් කරන්න එනවා.. මහිගාත් නිතර අපි
එක්ක කතාකරනවා.. දේවල් අහනවා.. මොකක් වුනත් අපිට හොඳ
යාළුවො ටිකක් හරි ලැබිලා තියෙනවා

සෝගල් එක ඉතින් හෙන ලොකුවටම තිබ්බා.. මාරම ලස්සනයි..
සෙනුකයට බෙස්ට ප'සනැලිටි එකට අවෝර්ඩ් එකක් හමුවුණා.. නග්‍රාස් Mr.

Talented අවෝර්ධ එක ගත්තා.. ඒ ඇරෙන්න තව අවෝර්ධ ගොඩක්
හමුවුණා එක එක අයට.. මටත් එකක් තිබ්බා Role Model of the year
කියලා.. මම හිතුවෙ නෑ ඇත්තටම මට එකක් තියෙයි කියලා.. එකසැරේම
අනවුන්ස් කලාම මාව උඩ ගියා..

ඔහොම රූ වෙනකල්ම සෝශල් එක තිබ්ලා අන්තිමට බෙබාලා ටික සෙට්
වෙලා බෝතල් වගයක් ඇරගෙන බොන්න පටන්ගත්තා.. මම දන්නෙ නැති
තැන් වල බොන්න යන්නෙ නෑ.. ඇරත් බියර් විතරයි බ්ලා තියෙන්නෙත්..
අනික මේ දවස්වල බිච්චොත් මට ශුවර් මම නටන පිස්සු වලට බල්ලොත්
පුපෙත් හිතාවෙන්න ගන්නවා.. රඬ අයිසවත් නෑනෙ.. අන්න ඒකා
හිටියනම බයක් නැතුව වහ හරි බොනවා.. බ්ලා කොච්චර වන්නම
නැටුවත් බ්ලාගෙන ඉන්නවනෙ.. මොකුත් කියන්නෙත් නෑ.. අනික මගේ
හිතේ කොහොමත් විශ්වාසයක් තියෙනවා එයා කොයි වෙලාවකවත් එයා
දාගෙන ඉන්න සීමාවෙන් එහාට යන්නෙ නෑ කියලා.. ඒ හැගීමම ඇති එයා
ළඟ කැමති විදියකට හැසිරෙන්න.. මම දාපු සීමාවක් නෙමෙනෙ.. මටනම
සීමාවක් තිබ්බත් එකයි නැත්ත එකයි.. මම ඔවා ගැන එව්වර හිතන්නෙත්
නෑ.. සමහරවිට මම සැහැල්ලුවෙන් ගන්නෙ එයා ගැන දැනටම හිතේ
විශ්වාසයක් තියෙන නිසා වෙන්න ඇති.. මොකක් වුනත් රඬ අයිසා ළඟ
ඉද්දි දැනෙන ආරක්ශාකාරී හැගීම එයා නැති මේ කාලෙ මට දැනෙන්නෙ
නෑ..

ඉස්සරනම හිතේ විශ්වාසයක් තියෙනවා මම වැඩක් අවුල් කරගත්තහම
මොන ලෝකෙ හරි ඉඳලා රඬ අයිසා ඒව් කියලා.. මම මාව අවුල් වෙන
හැම තිස්සෙම එයාව බ්ලාපොරොත්තු වුනත් දැන් එහෙම වෙන්න
බැහැනෙ.. අනික මම එයාට පොරොන්දු වුණා එයා එනකල් හොඳින්
ඉන්නවා කියලා.. පොරොන්දුනම කඩන්න පුළුවන්.. හැමෝම දෙන හැම
පොරොන්දුවම රකින්නෙ නැහැනෙ.. ඒ වුනාට හිතක් බිඳුනහම.. එයාගෙ
හිත රිඳුනහම අර කියන 'හිත රිඳෙනවා වරද' කියන වචන ටික මම අහන්න
ආස නෑ.. වචනෙකින්වත් මට රඬ අයිසගෙ හිත රිද්දන්න උවමනා නෑ..
මම නිකන් ආදරෙන් අන්ධ වෙලා වගේ කතාකරනවා කියලා හිතෙනවා..
ඒත් එහෙම නෙමේ..

ඇත්තටම හදවතට දැනුණු තැනකදි අනිත් කෙනාව වචනෙකින් හරි
රිද්දෙන් හිතෙන්නෙ නෑ.. ඒක හදවතින්ම එන්න ඔන හැගීමක්.. විහිලුවක්
කල්ලා තරගිහින් බැනගන්නවා ගහගන්නවා වගේ නෙමෙයි.. සමහර
වචන තියෙනවා ඒවා පිහිතල, රිතල වගේ මුවහත්.. පොඩ්ඩක් ගැවුනත්

ගැඹුරටම කපාගෙන යනවා.. මට මගේ වචන පිහිතුඩු කරගන්න ඕන නෑ.. මම ඇතිපදම් පිහිපාරවල් වලින් බැට කාපු මනුස්සයෙක්.. ඉතින් ඒ වේදනාව කොහොමද කියන්න මම දන්නවා.. මට ඕන නෑ වචනෙකින්වත් ආදරේ කරන මනුස්සයෙක් රිදවන්න..

අන්නිමේ ඩාන්ස්ෆ්ලෝ එකේ මම ජොනතන් එක්ක නට නට හිටියේ.. මං ගාවම සෙනුකයන් හිටියේ.. කොහොමත් අපි දෙන්නා හා වෙලා වගේ එකටමනෙ යන යන තැන ඉන්නෙ.. ගිනියම රැ සිංදුවට බිගෙන සේරම සිහියක් පතක් නැතුව නටද්දි මමත් ඒ අස්සට වෙලා හිතේ පාඨව යන්නත් එක්ක නැටුවා.. ලයිට්ස් ඩිම ප'ප්ල් කල්ලා තිබ්බ නිසා වටේ පිටේ තියන දේවල් ගැනත් ලොකු ගානක් නෑ.. සෙනුක හැමතිස්සෙම මං ගාව හිටිය නිසා මට අවුලකුත් තිබ්බෙ නෑ.. ඒත් එකසැරේම වමිරු බිලා මගෙයි සෙනුකගෙයි මැද්දට ඇවිත් මාව උගේ ඇහට තියලා තද කරගෙන මුණට පහන් වුණා.. සේරම වුණේ එක තප්පරේකින් වගේ.. මම මුණ අහකට ගද්දිම සෙනුකයා මං ගාවට පැනලා මාව බදාගත්ත නිසා වමිරුවා කෙලින්ම ගිහින් තොල් තිබ්බෙ සෙනුකයාගෙ රෝසපාට කමමුලේ..

සෙනුකයා ඒක එව්වර ගනන් ගත්තෙ නෑ වගේ පෙන්නලා වමිරුව එහාට තල්ලු කල්ලා මාව ඇදගෙන නඟාස්ලා ඉන්න තැනට ගියා.. සෙනුකයා මේ ටිකේ අමුතු ගේමක් ඇදගෙන යනවා කියලා මම දන්නවා.. හැබැයි මු කියන්නෙ නෑනෙ.. මහපගයා හංගගෙනනෙ ඉන්නෙ.. කොහොම හරි අයුක අයියා විස්තරේ දන්නවා.. රඬ අයියට අයුක අයියා ඕක කියන්න කලින් මම කියන්න ඕන.. එතකොට ඉවරනෙ.. මම මොකුත් වරදක් කල්ලා නෑනෙ..

" සරනේරු!!! පහලට එන්නෙ නැද්ද.."

මම එකපාර ගැස්සිලා නැගිටවුනේ මාන්නක්කාර වෙළුපුමනායාගෙ කටහඬින්.. වෙළුපුමනායා මං දිහා රවාගෙන බලාගෙන ඉන්නවා.. මම ලාංස්සනට හිනාවෙලා ගේප් එකේ පඩිපෙල ළඟට ලිස්සලා ගියා.. පොඩි ප්‍රමාද දෝශයක් සිද්ද වෙලානෙ වරද් ට..

" වෙයිට.. සරනේරු.. මෙක තාන්ට් දෙන්න කියලා දන්නා.."

කෝච් මං ගාවට ඇවිත් නිල් පාටයි රෝසපාටයි කාඩ් එකක් දීලා පහලට බැහැගෙන ගියා..

Shaneru is cordially invited to Ben and Bella's six month birthday party.. Thank you..

අම්මට්ටි කෝවගෙ බබාලා දෙන්නගෙ බර්ත්ඩේ පාටි එකටද මට
ඉන්නයිටි කල්ලා තියෙන්නෙ..

මේ මට..??

" සර් සර්.. ටහු- අම්මෝහ් කකුල.. මේ සර් පොඩ්ඩක් ඉන්න.. වෙළුපු-"

" මොකද!!!!?"

" මේක මටද.."

මම ඇස්පිල්ලන් දෙකතුනක් හගලා ලස්සනට විනිතව ඇහුවහම සර් මං දිහා
අමුතු සතෙක් ගානට බලලා රැකටි එක දිගැරලා දුන්නා පිටි මැද්දට හොඳ
පාරක්..

" ඡනෙරු කියන්නෙ මගෙ නමද.."

ආයෙම වෙළුපුමනසා ඇවිදගෙන ගියාම මාත් ඒ පස්සෙන් කකුල් දෙකත්
අද්ද අද්ද ගියා.. ඇයි යකො ගහන්න ඔනද මං අහන්නෙ.. කිසි හිතක් පපුවක්
නෑ මාන්නක්කාරයා..

" අයිසෙ සරනේරු ඔය කැට්ටෝක් එක නවත්තලා ගිහින් අර රැකටි එක
අරගෙන එනවා!!!!!!!!!!!!!"

ඔන්න මම ආවා.. හායි ළමායි.. කෝමද හොඳින් සැපෙන්න සනීපෙන්
ඉන්නවද.. තුන්සමයට ආසනේ.. මම.. වම්බරුත් අනේ මන්දා.. පිස්සු
කොල්ලන්..

මේ ටිකේ කම්මැලි වගේන ළමයි කතාව.. රඬ අයිසා කවදා ඒවිද..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

Some parts of everyday life with Radhya and Varadh -

Teen Lovers

@Shan

having a secret little rendezvous - සේපාලිකා ගහ යට..

රඳයගෙ කාමරය හවස් යාමයේ හිටිහැටියේ රෝමාන්තික වීම..

තනි අතින් පදවන වාහනය.. අනිත් අතින් වරද්ගේ අත පටලවා ගැනීම..
(ඇතැම් විට අනිසි ස්පර්ශය)

රඳයගේ වියත් තුනක මිමම..

ඉටස් බෝයිපෙන්ව උස්සගෙන යන ටයිම..

මුළුතැන්ගෙය තුළ කෝප්ප ලොරි ගනනක් සේදීම.. ඔමලට සාදා දීම.. (
ආරඳයගේ ප්‍රේම පුරාණය සමච්චලයට ලක් කිරීම..

ඔයාට කියන්න වරද් see more..

)

හාඳුවක් සඳහා උස ප්‍රමාණවත් නොවීම සහ ඒ සඳහා ඇතිවන බහිත්බස් වීම..

කුමක් හෝ කුපාඩු කතාවක අවසානයේ මරාගැනීම..

@Shan

ඉදහිට බියර් උගුරක් තොලගැ තමාගේ දුක රඬ හමුවේ දිගහරින වරද්.. (මම මගේ හිරකාරයව අවුරුදු දාහකින් see more...)

වරද් දුටු තැන රඬට හටගන්නා හදිසි බොරු හිසරදය හා ඒ මාර්ගයෙන් ඔලුව අතගාගැනීම.. (ඇතැම් විට කොන්ද, අත, කකුල...)

ගලපා ඇඳුම පැළඳුම භාවිතය.. (ඉදහිට)

රිජිඩ් ඩෙනිම කියන්නේ ආගමක් -මිට වරද්-

සියලු හින් අමනාප අඩදබරයන්ගේ නිමාව.. (ඉටස් කුක්කු දෙන ටයිම)

ජිම ගොස් තම පෙම්වතා වෙත සරාහි පිතුර යැවීම..

ඒ සඳහා පෙරළා පිළිතුරු එවීම.. (වරද් ලෙජට්)

වරද් යන්නට බය බව දැන දැනත් රඬ යතුරුපැදියම භාවිතය.. එයට හේතුව වී සිටීම.. එසේ සිටීමෙන් ගැමමක් ඇතැයි විශ්වාස කිරීම..

ගැළවීමක් නොමැති බුළු එ අඩු..

නිතර ඇහිලි පටලාගැනීම..

උණුසුම් වැළඳගැනීම සහ සිපගැනීම..

හෙහෙ.. ☹️♥️

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

109 කොටස

" සිරාවට...?? ඊටපස්සෙ.."

" ඊටපස්සෙ බං දැන් අර තවත් කියන බඩ්ඩ ඇවිත් කින්න කියනවා පෝර්ශ්ව අල්ලලා හිර කරන්න කියලා.."

සෙනුකයා ග්‍රවුන්ඩ් එකේ තිබ්බ ගල් කැටෙකට පයින් ගැහුව පාර ඒක විසික් වෙලා ගිහින් පොඩි එකෙක්ගෙ සපත්තුවෙ වැදුනා..

" හා.."

" ඉතින් වෙගාස් ඇවිත් පෝර්ශ්ව පන්නගෙන බයික් එකේ යනවා.. ඊටපස්සෙ කින්නෙ බොඩ්ගාඩ් හොයාගන්නව තවත් කියන්නෙ බොරුකාරයෙක් කියලා.."

" බලද්දි උන් ඔක්කොම වටේ යනවනෙ.."

" උඹ ඉදපන්නො පකයා මැද්දෙන් පනින්නෙ නැතුව.. ඊටපස්සෙ බලද්දි තවත් කියන්නෙ වෙගාස්ගෙ කලින් ලව් එක.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. දැන් ඔය වෙගාස් කියන එකා කී දෙනෙක් එක්ක යාළු බං.. කලින් පෝර්ශ්ල දැන් තවතක් ගැන කියනවා.. එතකොට පීට් මොකෙක්ද.. අම්මපා මම පීට් වුණානම් ඇට දෙක තලනවා අරුගෙ.."

" අම්මෝ බං එහෙම සින් එකක් වෙනවා ඒකෙ.."

" හැ.. ඇට දෙකත් තැලුවද.."

" නෑ ඔයි කරන්ට එක අල්ලනවා.. වෙගාස් පීට්ගෙ.. ඌ නම මහ පිස්සු හු#තෙක්.. පස්පාරක් වෙඩි වැදිලත් මැරුණෙ නෑ බං.. අර බිග්ට එකපාරයි තිබ්බෙ ඌ මැරිලා වැටුණා.."

" සැක්.. උඹ ඔව්වා කොහෙන් හොයාගෙනද බලන්නෙ.."

" හොයනවා නෙමේ ඒයි.. ඒක හෙන ප්‍රසිද්ධයි.. ඔන්නම රඬ අයියා ආවහම උඹලා දෙන්නා බලපන්.. මරු.. අයියට කියලා පාන් කවාගන්න පුලුවන්.."

" වෙන මොකුත් කවාගන්න බැරිවෙයිද දන්නෙ නෑ.."

" උඹනම් මහා බල්ලෙක් ඡනෙරු.. සැක්.."

සෙනුකයා මගේ පිට මැද්දට දබෝස් ගාලා පාරක් දුන්නා.. ඌයි මමයි මේ ග්‍රවුන්ඩ් එකේ තණකොළ ගලවන උන් එව්වා හරියට ගලවනවද බලනවා.. ජොනතන්ට බිග්මැව් එකේ ප්‍රැක්ටිස් නිසා මේ ටිකේ ඩියුටි එන්න වෙන්නෙ නෑ කිව්වා.. දැන් උගෙ වැඩ ටිකත් සෙනුකයගෙ පිට පැටවුණු නිසා මම සෙනුකයගෙන් උගේ වැඩ වලින් බාගයක් ඉල්ලගත්තා.. ඇත වමිරු හිනි රිජප් පටියක් වන වන කැඩෙට් කරන උන්ට කැගහනවා.. ඉඳලා හිටලා ඒකෙන් හොඳපාරවල් නෙළනවත් අපිට ඇහුණා.. සක්කිලි පරෙයියා.. ආවා මෙතන තුන්සමෙ යන්න.. ගියානම් අමමපා දනී මම කරන දේ.. අධ්‍බලැති විදුලි කමබියක් ගෙනැල්ලා අල්ලනවා අර සෙනුකයා කිව්වා වගේ..

" ඉතින් ඊටපස්සෙ මොකෝ වෙන්නෙ.."

" අන්තිමට ඉතින් කෝමහරි කිනුයි පෝර්ගුයි සෙට් වෙනවා.. වෙගාසුයි පිටුයිත් සෙට් වෙනවා.."

" එතකොට අර පොඩි කපල් එක.."

" උන් දෙන්නා සෙට් වෙන්නෙ නෑ බෑ.."

" අඩෝ මම කැමැත්තෙන් හිටියෙ උන් දෙන්නට.. අපරාදෙ.."

" කිම තමා අර අහිංසකයට දුක් දෙන්නෙ. හැබැයි ආදරෙන් එක්කන්.. අනෙ මම දන්න ලබ්බක් නෑ.. ඔක ගිහින් හෙන කල් බෑ.. මට මතකත් නෑ වෙන දේවල්.."

" දැන් ඔව්වා උඹ බලනව කියලා අයුක අයියා දන්නවද.."

" ඌා කියනවා මම කුණුහර්ප් බලනවලු.."

" ඉතින්.."

" මම ඇහුවා කරන්න හොඳනම් බලුවහම මොකද කියලා.."

" ආ එහෙනම් විශාල ගබ්දයක් ඇසෙනන් ඇති.. ගුටි කෑවත.."

සෙනුක මගේ දිහා බලලා මට රුවවා..

" එව්වර හයිසෙන් වැදුනෙ නෑ.. මේ ලෝකෙ ඇත්තට ඉඩක් නෑ බං.. ඒකයි..
ඌට එව්වා කරන්න හොඳයි.. කිව්වම ලැජ්ජයි.."

" පොඩ්ඩක් ඉඳපන්.. එතකොට උඹලා තරු බලන්න ගියාද.. යකෝ
සෙනුක.. වත්සල්.. පකයො..!!"

" කෑගහන්නෙපා ඔයි.. මම බලන්න ගිය තරුවක් නෑ.."

සෙනුකයා අහක බලාගෙන කිව්වට මට උගේ මනමාල හිනාවෙන්
තේරෙනවා යමක් වෙලා තියෙනවා කියලා.. තේරෙනවා නෙමෙ මම
කොහොමත් දන්නවා උන් දෙන්නා අතර එකපාරක් යමක් වුණා කියලා..
ඒකනිසා අයුක අයියා සැහෙන කාලයක් අවුලෙන් හිටියා කියලත්
දන්නවා..

" වමිරු මොකෝ කියන්නෙ.."

" ආ වමිරු පුතා.. ඒකා ඉන්නවා බං ඉතින්.. උඹ දන්නවද මේ ටිකේ වමිරු
පස්සෙන් පොඩි එකෙක් එනවා.. නංගි කෙනෙක්.."

" ඇ..??"

" ඔව් ඔව් බං.. අල්ලපු වැටේ හොඳේ.. මුත් ලාවට කැමති වගේ
පෙන්නනවා.. කොහෙද උඹ එක්ක බැනෙ.. උඹව දැක්කම ඌ පරන
ට්‍රැකටම සෙට් වෙනවා.."

" මම මොන හු#තක් කලාටද.."

" උඹ තමා උගේ ක්‍රශ් එක.. රඬ අයියා නෙමෙ.. කොහෙද අපේ
මිනිස්සුන්ට එව්වා හිතන්න මොලේ නෑනෙ බං.. ඇත්තමයි කියන්නෙ,
අයුක අයියයි රඬ අයියයි නම වෙලාවකට බබබු.."

"ලාවට වගේ ඇත්ත තමා.. දැන් මොකක්ද උබ කියාගෙන ආවෙ.."

"වමිරු කැමති උබට බං.. තේරෙන්නෙ නැද්ද.. මම පොරට හේත්තුවක් දාලා සේරම එදා බිගත්තු දවසෙ අහගත්තා.. මස්සිනා වමැරුවා.."

"එහෙම වෙන්න බෑනෙ බං.. රඬ අයිියගෙ නම අර ලියුම වල ලියලා තිබ්බෙනෙ.."

"ඌ කපටි බං.. ඒකා හොඳටම දන්නවා රඬ අයිියගෙ බෑග් එකට ඔක දැමමොත් අනිවා උඹ දකිනවා කියලා.. ඌ හිතුවෙ උඹ අයිියව සැක කල්ලා ප්‍රශ්නයක් වෙයි කියලා.. ඒත් එහෙම මොකුත් වුනේ නෑනෙ. උඹයි අයිියයි ඔක ගනන් ගත්තෙවත් නෑ.. උගේ ප්ලෑන සමපූර්නෙන්ම අවුල් වෙලා ගියා.."

"අඩෝ!!"

"දැන් වමිරුට බය වෙන්න දෙයක් නෑ.. ඌ ගාව මොකුත් නෑ.. උඹලට ඉතින් අපි වගේ යාච්චො ඉන්න නිසා හොඳයි.."

සෙනෙකයා නුග ගහකට හේත්තු වුණාම මම නුග වැලක් අතේ පටලලා ඒක ඇදලා ගත්තා..

"හරියට කියනවකො මොකක්ද වුණේ කියලා.. උඹ මට විස්තරයක් හරියට කියන්නෙ නෑනෙ.."

"උඹට කියලා කොහොමද.. උඹ අපේ මිනිහගෙ කතේ තිබ්බොත් එහෙම..අහගනින් ඇ.. වමිරුවා රඬ අයිියා එක්ක පටට තරහයි.. අනික ඉරිසියයි.. ඌ දන්නවා රඬ අයිියා ඉස්සර ඉදන් උඹ ගැන හිතේ තියාගෙන ඉන්නෙ කියලා.."

"ඒ කොහොමද බං ඒ.."

"ඇයි බං උන් එකට කැමිපින් සෙට වෙනවනෙ පොඩ්කාලෙ ඉඳලා.. කියාන් අයිියලා එහෙම විහිලු කරද්දි ඌට ඇහිලා ඇති.. ඌ ඉතින් සිහිති ප්ලෑනක් ගැහුවා උඹවයි රඬ අයිියවයි තරහා කරන්න.. අනික උඹව තනි කරගන්න ඔන නිසා මතීගලටත් කේලම කියලා අපි එක්ක තරහා කෙරෙව්වා.. උඹට

කතාව හැඳුනෙත් අයුක් අයියා එක්කනෙ.. රඬ අයියා ගැන කොයි
වෙලේකවත් සඳහන් උනේ නෑනෙ.. උඹට මතකද ඒක.."

" මම.."

" ඒත් ඒ දවස්වලම අහිරු අයියලා ඔකාට බැනලා තිබ්බලා ආයෙම ප්‍රශ්නයක්
ඇති කළොත් මේක විනය කමිටුවට කියනවා කියලා.. රඬ අයියා ගාව
තිබ්බ ලියුම් ටිකත් සයෝන් අයියලා අරගෙන.."

" අඩෝ...!! අපි මොකුත්ම දන්නේ නෑනෙ බං ඔය ගැන.."

" අපිට කියන්නේ නෑනෙ බං ඉතින් ඒ කාලෙ.. උන් උන් ප්‍රශ්න විසඳගෙන..
යාළුවොනෙ.."

" එතකොට.."

" හැබැයි වම්රුවගෙ ෆෝන් එකේ උඹලා දෙන්නා මේ ගහක් අස්සෙ
ඉදගෙන කතාකරන ෆෝටෝ වගයක් තියෙනවා.. මම දවසක් කෝල් එකක්
ගන්න කියලා උගේ ෆෝන් එක ඉල්ලගත්තම දැක්කෙ.. එදා හරියටම
බලාගන්න බැරිවුණා මට.."

" අමමට්සිරි.. බයත් හිතෙනවා යකෝ.."

" දැන් බයවෙන්න දෙයක් නෑ.. එදා මම ළාට හොඳට පොවලා, ෆෝන් එක
අරගෙන තියන සේරම ෆෝටෝ ටික ඩිලිට් කලා.. උඹලා කල්ට් කිට්
ඇදගෙන ඉස්කෝලෙ උඩහ කතාකර කර ඉන්න එකකුයි උඹ පූසෙක්
බදාගෙන ඉන්න ඒවා වගේකුයි.. රඬ අයියත් හිටියා.."

" ආ එදා බං..අර කෑමප් එකක් තිබ්බෙ ස්ටුවර්ඩ්ස්ලට.. එදා වෙන්න ඇති.."

" ඕ.. තව උඹලා දෙන්නා එකට ඉන්න ෆෝටෝ ගොඩක් තිබ්බා.. මුළු එව්වා
මොකට එකතු කරනවද මන්දා.."

" ඒකනෙ.. ළාට හිතුණොත් ලිස් කරන්න වෙන්න ඇති.. මුළු එක්ක
කතාකරන්න නෙමෙ වටින්නේ දැන් නම.. බල්ලෙක්නෙ.."

" කේන්තිගන්න ඔන නෑ යකෝ.. ඔහොම ගේප් එකේ යමං.. ළා හැබැයි
දැන් ලාවට තේරුම් අරගෙන ඉන්නෙ උඹ ගැන හිතේ තියාගෙන හිටියට

වැඩක් නෑ කියලා.. අනික මාත් උඹලා ගැන එක එක දේවල් කියලා ඌට
ඒත්තුගැන්නුවා ඌ හිතාගෙන ඉන්න දේවල් වෙන්තෙ නෑ කියලා.."

" මම.."

" මස්සිනා ගානට තියාගෙන ඉමු.. අර කෙල්ලත් ඇලට එකේ ඉන්නෙ..
මුගෙන් අකමැත්තක් නෑනෙ.."

" ඒ වුණාට මට ඒ කෙල්ල ගැන බයයි.. මුගේ හැටියට.."

" අපි බලමුකො.. මම උගේ පස්සෙන් ඉන්නවනෙ.. රතු කොඩි පේන්න
ගත්තොත් කෙල්ලට මු ගැන කියලා කෙල්ලට අයිත් කරනවා.. I am ready
for everything මම.. උගේ ෆෝන් එකේ තිබ්බ යම් යම් ෆොටෝ වගයක් මා
සතුව තියනවා.."

" උඹ මාර යකෙක්නෙ ඔයි.. මේ මෙඩිසින් නොකර පලයන් පොලිසියට..
උඹව ගැලපෙන්නෙ ඒකට.."

" ඉඳපන් බො.. මේ උබ වමිරුට රවන්න ගොරවන්න යන්න එපා.. ඔව්වා
කල්ලා තමා රඬ අයියවත් දාගත්තෙ.. එහෙම ඉග්නෝර් කරද්දි ඌට
උනන්දුව වැඩිවෙනවා.. මම වගේ බොක්කෙ ඊට එකෙන් කතාකල්ලා
ඉඳපන්.. අරවා තියාගනින් රඬ අයියට පෙන්නන්න.."

සෙනුකයයි මමයි අර ළමයි ක්ලාස් වලට යනකල් ගුවන්ඩි එකේ කැරකි
කැරකි ඉඳලා ඔරිස් එකේ මිටින් එකකට ගියා.. ආයෙම එදා හවස වෙන
ඉස්කෝලෙක එක්සිබ්ගන් එකකටත් යන්න වුණා වමිරු එක්ක.. සෙනුකයා
ගේමස් කැප්ටන් කෙනෙක් නිසා ඒවට එන්න විදියක් නෑ.. යන්න වුනේ
පරෙයියටයි මටයි.. මම ඌ එක්ක වැඩි ඇයි හොඳැයිසකුත් නැතුව
සෙනුකයා කිව්වා වගේ ගේප් එකේ හිටියා.. අපරාදෙ කලින් දවසක මම
මේ එච්වා ගැන දුක් වුණත් එක්ක.. මම හිතුවෙ මගේ පස්ස ලොකු
හැපිකව්වගෙ මගෙන් පැහැරගෙන යන්න ආපු සක්කිලි පරෙයියෙක්
කියලනෙ.. බලන් යද්දි වෙලා තියෙන්නෙ හිනෙකවත් මම දැක්කෙ නැති
එකක්.. මුට ඇත්තටම මොකක් හරි අමාරුවක් වගේ තියද දන්නෙ නෑ මම
වගේ මෙලෝ සසරකට නැති එකෙක් එක්කම යාළු වෙන්න.. එහෙම
උනන්දුවක් අමාරුවක් තිබ්බ එක්කෙනෙක් හිටියා.. පස්සෙ ඉතින් එයාට
මාත් එක්ක යාළු වුණාම ප්‍රෙශර් නගින්න ගත්තනෙ.. සමහර වෙලාවට
එයාගෙ අයියටත් ප්‍රෙශර් නගිනවා.. අයියගෙ කැල්ලටත් ප්‍රෙශර් නගිනවා..

අයිසගෙ කැල්ලගෙ පොඩි අක්කටත් ප්‍රෙශර් නගිනවා.. ඒ සේරම
පැත්තකින් තියමුකො.. මට රඨා අයිසගෙ පස්ස දැක්කහමත් නගින්නෙ..
එක්කො ඔන නෑ..

" මෙහ්.. චතුර තියද බං උඹ ගාව.."

" ඇති.. ඉන්න.."

එක්සිබ්ගත් එක ඉවරවෙලා මම ගෙදර එන්න අවහම වමිරුත් ඒ බස්
එකටම ගොඩවුණා.. හතරට විතර බස් වල යන්න බෑ.. මාර සෙනගක්
ඉන්නෙ.. ඌයි මමයි බස් එකේ මැද්දෙන් අල්ලගන්නවත් එකක් නැතුව
මොක්කුද දෙන්නා වගේ තඩි ඇන්ට්ලා දෙන්නෙක්ගෙ පස්සවල් වලට මැදි
වෙලා තැලිලා පොඩි වෙලා එන්න ආවා.. කොහොම හරි මම වමිරුවගෙ
නිල් පාට චතුර බෝතලෙන් අත අස්සෙ ගහගෙන හෙන අමාරුවෙන්
හෝල්ට් දෙකක් විතර උඩ කොක්කෙ එල්ලිලා හිටියා.. ආයෙම බස් එකට
හෙන සෙනහක් නහින්න ගන්නා.. ඒ මදිවට හැම හංදියක් ගානෙම පැයක්
විතර බස් එක නවත්තගෙන ඉන්නවා.. වමිරුවට දාඩිය දාලා උගේ ශර්ට්
එකත් තෙත වෙලා.. මම සාක්කුවෙ තිබ්බ ලේන්සුව ඇදලා අරගෙන මගේ
මුණෙ තිබ්බ දාඩිය පිහාගන්නා.. උගෙ එමුණෙ තියන ඒවා පිහන්න මට
ඔල්වාදෙ නෑ කොහොමත්.. මගෙ කහපාට ලේන්සුවකුත් ඌ ගාව
තියෙනවා.. මට මහා කරුණාව පහළ වෙලා බැන්දෙන එදා අතේ.. මටත්
හොඳ වැඩේ..

" බෑග් එක ගනිත්.. මේකෙ මට යන්න බෑ.."

" පිස්සු නටන්නැතුව ඉදපන් බං.."

වමිරුවා රැක් එකේ දාලා තිබ්බ උගෙයි මගෙයි බෑග් දෙක අරගෙන මගේ
අතිනුත් ඇදගෙන අස්සෙන් අස්සෙන් රිංගලා ගිහින් එකපාරටම බස් එකෙන්
දඩාස් ගාලා බැස්සා.. මට මුට ගහන්න හිතයි දැන් නම්..

" යකෝ!!! වමිරු.."

" අර ලබ්බෙ යන්න පුළුවන්ද.. මෙන්න මෙහේ ටැක්සි එකක යමං.."

මම වමිරුගෙ අතේ තිබ්බ බෑග් එක ඇදලා අරගන්නා.. අපරාදෙ බස් එකට
දීපු සල්ලි.. දැන් වෙනදා වගෙන් නෙමේ..හෙන ගානක් යනවනෙ බස් එකක

යන්නත්.. ළහදි ප්ලේ කරපු මැව් එකෙන් අපේ ක්ලබ් එක විත් කරපු නිසා මට බැන්ක් එකවුන්ට් එකට පේමන්ට් එකක් වැට්ලා තිබ්බා හතළිහක.. ඒත් මම ගන්න ගියේ නෑ.. ගන්න තරම් උවමනාවකුත් නෑ මාමා දෙන නිසා..

විකකින් වම්රැයි මමයි ටැක්සි එකක එන්න ආවා.. ඌ මගින් බැස්සා එතෙත්ට ඩ්‍රයිවර් එනවා කිව්ව නිසා..

" පරිස්සමට පලයන්.."

" හරි එල.. උඹත් පරිස්සමෙන් යමං.."

මම ගෙදර එන්න ආවා.. ආධ්‍ය අයිසා ඩිස්චාර්ජ් වෙලා ගෙදර ගිහින් නිසා අපේ මාමා ඉන්නෙ දාහට අරගෙන නිකම් දීලා වගේ.. ඒ අස්සෙ අර ප්‍රපෝස් කරපු මල සමයම ගේ අස්සෙ රිංගගෙන මගේ ආධ්‍ය අයිසට සත්කාර කරනවලු.. මාමට ඉරිසියාවට වඩා තියෙන්නෙ දුක කියලා මට හිතෙන්නෙ.. කවුද ඇත්තටම කැමති එහෙම ආදරේ කරන එකාට වෙන වෙන ගැණු ඇවිත් පුද සත්කාර කරනවට.. අපරාදෙ රධ්‍ය අයිසා හිටියනම් මල සමයමගෙ කොණ්ඩෙන් ඇදලා එළියට දාන්නෙ.. අපේ ආධ්‍ය අයිසට අත තියන්න..?? මට කවදහරි හමබුණොත් නම් අම්මපා ආගිගෙ කොණ්ඩෙ කර්ල් කරන මැගින් එක රත් කල්ලා ඔබනවා කවේ..

මාමා ගෙදර එන්න හවස් වෙනවා.. තියට්ට් දවස් වලට රූ වෙනවා.. අද තියට්ට් කිව්වනෙ.. ඒකනිසා එක්ක රූ වෙව්.. කෑම හදලා තියෙන නිසා මම නාලා ඇළුමක් දාගෙන ඇවිත් කෑම කෑවා.. අපේ මාමා හෙන සැරට කෑම කන්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසට සැර කෑමජාති කන්න බෑනෙ.. ඇස් දෙකෙන් කදුළු එන්න ගන්නවා.. ඊටපස්සෙ පොකිරිස්සෙක් වගේ රතුවෙලා කැස්ස හැදෙනවා.. එයා මලෙන් උපන් කුමාරයනෙ..

අන්න ඒකට ආධ්‍ය අයිසගෙ මල්ලි.. කනවා කනවා කනවා තියන තරමක්ම කනවා.. සැරම සැර දුම් දාන එකේ ඉඳලා පැණිරස අයිස්ක්‍රීම් එක වෙනකල්ම කන්න පුළුවන්.. එළියට ගියාම රධ්‍ය අයිසයි මමයි කිසිම මනුස්සයෙක් කන්නෙ නැති විදියට කෑම ඔඩර් කල්ලා කනවා.. වොජ්සි නුඩල් එකක් ගත්තොත් ඒකට ස්ටිම්ඩ් රයිස් ඔඩර් කරන් එකතු කල්ලා කනවා.. කොත්තු එකකට එකපාරක් ස්ටිම්ඩ් රයිස්සයි, ඒ රෙස්ටොරන්ට් එකේ සිකුට් රෙසිපි එකකට හදපු හෙන සැර චිලි සෝස් එකකුයි, ග්‍රීම්ප් ඩෙවල් එකකුයි එකතු කල්ලා කෑවා.. ඒක කෑවෙ කොහොමද කියනවනම්.. පහුවදා රධ්‍ය අයිසයි මමයි අසමෝදගම් බෝතලයක්ම දමලා ඇරියා.. මගේ

ගැස්ට්‍රොයිටිස් වැඩිවෙලා තුන්වෙලටම ආධ්‍ය අයියා බැන බැන අයි වී දුන්නා..
ඒ වුණාට ඒක මාරම රසයි..

තව සැරයක් ගෙදර බටර් චිකන් එකක් හදන ගිහිල්ලා රධ්‍ය අයියයි මමයි
කියව කියව තක්කාලි ඔක්කොම කාලා අන්තිමට චිකන් ටික නිකම බැඳලා
ගමමිරිසුයි ලුණුයි දාලා කෑවා.. අවසානෙ අපි තීරණයක් ගන්නා කෑමක්
හදන්න කලින් නම තීරනේ නොකර අවුට පුට එක දිහා බලලා නමක්
දන්න.. ඔය හේතු නිසා ආධ්‍ය අයියා අපි කුස්සියේ අලුත් කෑම හදනවට
එකහෙලා විරුද්ධයි.. අනිත් එක අපි දෙන්නටම රු තුනට දෙකට විතර
බඩගිනි වෙනවා. ඒ වෙලාවට කුස්සිය පෙරලලා එක එක කෑම හිතෙන
විදියට හදලා කනවා.. නුඩලස්, සැන්ඩ්විච්, අයිස්ක්‍රීම්, සලාදකොලේකට
සෝස් දාලා හරි කනවා.. නොකා නින්ද යන්නේ නෑ..

When it comes to food.. there is no couple anywhere that does experiments
like us..

මම කෑම කාලා ආධ්‍ය අයියට කෝල් එකක් අරගෙන ඇදේ හාන්සි වුණා..

" හලො~ච්.. කවුද මේ.."

සැක් මේ මල සමයම අයියගෙ ආර්න් එක අරගෙන මොනෝත්තක්ද
කරන්නේ..

" අම්.. මම ඩොක්ට ආධ්‍යගෙ ස්පෙශල් ජේශන් කෙනෙක්.. දැන් එයා බිසිද.."

" එයානම නිදි මේ වෙලාවේ.. කවුරු කියලද කියන්න ඔන.."

" ගෝඩ්.. එහෙමද.. මට පොඩි හදිසියකට ඩොක්ට ආධ්‍යට ගත්තේ.. මගේ
බබා නවත්තන්නේ නැතුවම අඩනවනේ.. පොඩ්ඩක් කතාකරන්න බැරි
වෙට්ද.."

" වෙයිට්.. අයිල් වෙක් හිම අප්.."

මම කොට්ටෙ නියපොතු වලින් පහුරු ගගා ඒ සමයමගෙ කැන කටහඩ
අහගෙන හිටියා..

" ආධ්‍ය.. ඩාලින්.. මේ ඔයාගෙ ජේශන් කෙනෙක් කෝල් කරනවා.."

" කවුද.. කෝ ගෝන් එක දෙන්න.."

මම ගෝන් එක ස්පීකර් ඔන් කල්ලා ඇඳ උඩින් තියාගෙන කොට්ටයක් බදාගත්තා..

" හලෝ.."

" ආ ඩොක්ට ආධ්‍යද.. අනේ බලන්නකො.. මට බබා හමුවෙන්නයි යන්න.. විලිරුදාව වගේ.. මොකද කරන්න ඔන.. ආහ්!!! අයියාහ්.."

ආධ්‍ය අයියා එහාපැත්තෙ ඉඳන් මහා හයිසෙන් හිනාවෙනවා මට ඇහුණා..

" එහෙනම් ඩොක්ටට එන්න වෙව් නේද.. ඩොක්ට බාප්පි වෙන්න යන්න.."

" ඒකතමා.. පව් අපේ අනුකිව්වත් ඉන්නෙ සාංකාවෙන්.."

" එයා ගෙදර ආවද වූවි.."

" කව්ද ආධ්‍ය ඔය කතාකරන්නෙ.."

" ප්ලීස් නෙතු ඔයා රුම එකෙන් එළියට යනවද.."

" ඒ ඇයි මම යන්නෙ.. මට බැරිද මගේ ෆියුවර් හස්බන්ඩ්ගෙ කෝල්ස් මොනවද කියලා දැනගන්න.. එයාගෙ කාමරේ ඉන්න..??"

" Stay in your limits.. No one here is your future husband.. Just get out.. Stop the drama.."

" ආධ්‍ය..?? ඔයා මොනවද මේ කියවන්නෙ.. මට තේරෙන්නෙ නැහැ.."

මම එහාපැත්තෙ ඇහෙන කටහඬවල් වලට කන් දිගෙන හිටියා..

" වූවි.. මම ඔයාට පස්සෙ ගන්නද.."

" අයිියට කරදර නැත්නම් මෙහේ එන්නකො.. අප්පව්වත් ගෙදර නෑනෙ.. ඔයාග පොඩි මස්සිනා ඉන්නෙ ඔයාව හොඳට බලාගන්න.. හා ද.."

" කමක් නැද්ද.."

" ඔයාට ඔන වෙලේක දොර ඇරලා අයිියො තියෙන්නෙ.. මෙන්න මෙහෙ එන්න විකාර නොකර.. මම අයිියා ආස කෑමක් හදන්නම.."

" මම.. එන්නමකො එහෙනම.."

ආධ්‍ය අයිියා කෝල් එක කටි කලාම මම වොලට් එක සාක්කුවෙ ඔබාගෙන පහළ තියන කිල්ස් එකට දිවවා..

මගෙ දළඹුවනේ.....

ද බිග් ස්ටෝරියෙන් එන්නම.. එහෙනම..

මම ඉතින් යන්න යනවා මට යන්නාව සරයි මට රංයන්න ඇත්තේ මෙමතකය වි තරයි.. ඉමහි..

වමිරු ගැන මොකත හිතෙන්නෙ.. එයා හොඳයිනේද.. නාවලා ගෙට ගන්න බැරිවෙයිද.. පුලුවන් නෙ තේද..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

110 කොටස

" හලෝ මාමෙ.."

" සුදුමහත්තයා ගෙදර ආවද.."

" ඔ මාමෙ.. මම ඇවිත් කාලා බිලා ඉන්නෙ.. මාමා කැවද.."

" තාම නෑ.. ඇවිල්ලම කනවා.. අද මේ මෙහෙට ප්‍රයිම් මිනිස්ටර් ඇවිත් වැඩ වැඩි බෑ.. තියට්ටු නැහිලා නැහිලා මේ ලබ්බකුත් පැටලුනා.."

" ආ මාමා එන්න රූ වෙව්ද.."

" පොඩ්ඩක් විතර.. ඉවරවුණු ගමන් එනවා.. මොනවහරි ගේන්න ඔනද.."

" නෑ නෑ මාමා පරිස්සමට එන්න.. මම කියන්න ගත්තෙ ආධ්‍ය අයියා අද මෙහෙ එන්නම කිව්වා.. කමක් නැද්ද.."

" කවුරු කිව්වා.. ආධ්‍ය..??"

ඔව් ඔව් මාමගෙ සාකිව්වා තමා.. රෙද්ද.. බොරුවට රහනවා දන්නෙ නෑ වගේ.. දෙන්න හිතයි දැන්නම පෑන් එකෙන් ඔලුවට දෙකක්..

" ඔව් අනේ.. අර රධ්‍ය අයියගෙ අයියා.."

" ආ.. මේ රූ එනවා කිව්වද.."

" ඔව්.. ඔන්න එනවා හොඳේ.."

" හරි හරි.. පරිස්සමට ඉන්න එහෙනම.. මම වැඩ ඉවරවෙලා එන්නම.."

" හරි මාමෙ.. බුදුසරනයි.."

මම ආපෝති එක කටි කල්ලා සෝෆා එකේ කකුල් දෙකත් උඩට අරගෙන දැස් අයාගෙන ආධ්‍ය අයියා එනකල් බලාගෙන හිටියා.. හරිනම අපේ මාමා මට දෙන්න ඔන කියක් හරි.. මම එයා ගැනත් හිතලා සාකිව්වට කැදැල්ලෙන් මෙහෙට වඩමමනවට.. ආධ්‍ය අයියා එයාලගෙ ගෙදර අර මල සමයමගෙ

පුද සත්කාර මැද්දේ ඉන්නේ අකමැත්තෙන් කියලා මම හොඳට දන්නවා..
ආධ්‍ය අයිසා ආස අපේ අනුරාග් කරන පුදසත්කාර වලට විතරනේ.. ඔය එක
එක නැට්ටිවිටියෝ වගේද අනික.. ඇහැට කනට පේන්න කොල්ලෙක්
දැක්කොත් ඉවරයි.. ආවා මෙනත කරේ නගින්න.. ආධ්‍ය අයිසා මගෙයි, රධ්‍ය
අයිසගෙයි, මාමගෙයි විතරයි.. හරිනම් මගේ විතරක් වෙන්න ඔන කියලා
හරිගස්සන්න ඔන.. ඒත් කමක් නෑ.. මාමයි රධ්‍ය අයිසයිත් මගේනේ..
එයාලගෙ දේවලුත් ඉබේම මට අයිති වෙනවා..

ආධ්‍ය අයිසයි, අයිසගෙ මල්ලයි, අයිසගෙ මල්ලිගෙ වෙන්න මස්සිනායි
ඔක්කොම මගේ..

ඒ එක්කම වගේ මෙහේ ඩෝබෙල් එක වදිනවා මට ඇහුණ තප්පරේම මම
දඩාස් ගාලා දුවලා ගිහින් දොර ඇරියා.. සාකිව්වට ඇතුළට පියාඹලා එන්න..
ආධ්‍ය අයිසා කණ්ණාඩ්දෙක ගර්ට එක් රඳවගෙන කොණ්ඩෙන් අවුල්
කරගෙන නිදාගෙන හිටපු ගමන් ඇහැරිලා වගේ ඇවිල්ලා හිටියේ..

" වූටි.. ටිකක් පරක්කු වුණා ට්‍රැගික් නෙ හරියට.."

" පරක්කු වුණාට මොකද අයිසෝ.. ඔයා ඇතුළට එන්න.."

ආධ්‍ය අයිසා කලින් මෙහෙට ඇවිල්ලම නෑ.. පළවෙනි වතාවට තමා
ක්වාටස් එකට ආවේ..

" මෙහෙ අවුලක්ම නෑනෙ වූටි.. අනුරාග් කිව්වෙ පොඩි වැඩි කතාවක්.."

" මෙහේ ක්වාටස් එව්වරම ලොකු නැහැල්ලුනේ.. මටනම් කොහෙත්
එකයි.."

" ඒක හොඳයි.. කොහේ වුණත් ජීවත්වෙන්න ඉගනගන්න එක.. මට එද්දි
මාමා කතාකලා.."

" මොකෝ කියන්නේ.."

" එනවද අහන්න ගත්තේ.. පරිස්සමට එන්න කිව්වා.. අද තියටර් නිසා
මහන්සි ඇති එයාටත්.."

මම ආධ්‍ය අයියන් එක්ක මගෙ එකාමරේට ගිහින් ඇදෙන් ඉදගන්නම ආධ්‍ය අයියන් ඇදෙන් ඉදගෙන ඉන්හෙලර් එකක් සාක්කුවෙන් අරගෙන ඒක ඇද්දා..

" අයියට අසනිප ගතිය අඩු නැද්ද තාම.."

" අඩුයි වූවි.. පොඩ්ඩක් මහන්සි දැනෙනවා හිටි ගමන්.."

" ඩොක්ටර් මොකද කියන්නෙ.."

" කිව්වා.. තව ටෙස්ට් වගයක් තියෙනවා කරන්න.. ඒවගෙ රිපෝට් එනවා විතරනෙ.. මට බලන්න දෙන්නෙත් නෑ ඔයාගෙ මාමා ළඟ තියාගෙන ඉන්නෙ.. බලන්නකො.."

" එහෙමද.. මම.. අයියා හාන්සිවෙන්න අමාරුනම්.. මම මොකුත් ගේන්නද.. මම ස්මූති එකක් හැදුවා.."

" ආ ගේන්නකො බලන්න එහෙනම්.. මාත් තිබෙහන් හිටියේ.."

මම අයියට කාමරේ ඇදෙන් ඉන්න දීලා මම හදපු ස්මූති එක අරගෙන ආවා.. ඒක එව්වර හදන්න අමාරු නෑ.. කිරිසි පලතුරුයි දාලා බ්ලෙන්ඩ් කල්ලා හදන්නෙ.. මම දැකලා තියෙනවා මාමා ආධ්‍ය අයියට හදාගෙන යනවා අසනිප වුණාම.. මම ආධ්‍ය අයියට මග් එක දුන්නම අයියා හිනාවෙලා ඒක අරගන්නා..

" වූට්ට ඉස්කෝලෙ වැඩද මේ ටිකේ.."

" බිග්මැව් එකේ වැඩ තමා අයිසෙ.. ඒ ඇරෙන්න අද එක්සිබ්ගන් එකකට ඉන්වයිට් කල්ලා තිබ්බා.. ඒකට ගිහින් එද්දි හවස් වුණා.."

" කොහෙ එකක්ද.."

" වෙස්ලි එකේ.. අර රඳා අයියට ලියුම දීපු මොට්ට පරෙයියන් ගියා.."

ආධ්‍ය අයියා හයිසෙන් හිනාවුණා..

" මොනවද අනේ ඔය දාන නම්.. පරෙයියො පොල්කිව්වො හැපිකව්වො.. ගෝක්.."

" අපි කොහොමත් ගෝක් තමා හලෝ.. ඒකනෙමේ.. කවුද අර මල
හෝන්තුව ටෝන් එක ආන්සර් කරපු.. අපරාදේ රඟ අයිසා ඉන්න තිබ්බේ..
හිටියනම් දනී කරන දේ.. ආවා මෙනන.. ටෝන් ආන්සර් කරන්න.. මේ
එයාට ඩාලින් අරවා මේවා කියාගෙන එන්නෙපා කියන්න හරිද.. මම ඔයාට
ඩාලින් කියන්නම.."

" අමමෝ වූවි.. වැඩක්නෑ කතාකල්ලා.. නෙතු ලෝයර් කෙනෙක් හරිද.. මට
නින්ද ගිය වෙලේ එයා මගේ ටෝන් එක අරගෙන බලලා.. ඔයාගෙ
ෆොටෝස් තියනවනෙ මෙකෙ.. ඇහුවා කවුද කියලා.."

" ආ කියන්න තිබ්බේ කැල්ල කියලා අයිසගෙ.. කේන්ති යනවා මටනම.."

" කේන්ති යනවා කියන්නෙ වූවි.. මටත් කේන්තියි.. එයා හිතාගෙන
ඉන්නෙ දැනටම මගේ සේරම එයාගෙ කියලා.. අහන්නෙ බලන්නෙ නෑ
කාමරේට එනවා.. ඇදුමක් ඇඳගන්න නෑ.. හරි කරදරයි.. මම ඇත්තටම
කැමති නෑ අනවශ්‍ය විදියට එහෙම කරදර කරනවට.."

" මම.."

මම ආඨ අයිසා දිහා බලාගෙන හිටියා.. ආඨ අයිසා මගේ එක ඉවරනිසා
ඒක පැත්තකින් තියලා ඇඳ වියලෙට හේන්තු වෙලා කොට්ටෙට ඔලුව
තියාගත්තා.. එයා කොහොමත් ආස නෑ තමයි කාමරේට එනවට.. තියා රඟ
අයිසයි මමයිවත් යන්නෙ නෑ ඒ රෝසමල් සුවද කාමරේට.. අපි ගියාම ඒක
වනසනවනෙ.. හැබැයි අපි ගියාටනම මොකුත් කියන්නෙ නෑ අයිසා.. ඒත්
යන්නෙ නෑ.. එයා කැමති පොඩිම පොඩි සද්දයක්වත් නැති විදියට ඉන්න..
හැමතිස්සෙම පොත් කියවන නිසා සද්ද කරද්දි ඒවට ඩිස්ටර්බ් වෙනවා..
නැත්නම් අයිසා නිදාගත්තම අපි උඩටවත් යන්නෙ නෑ.. එයා හැසිරෙන,
ඉන්න විදියට ඇත්තටම හිතේ ගෞරවයක් තියෙනවා වැඩිහිටියෙක්
කියලා.. කාමරෙන් එළියට ආවහම නම අපි එක්ක හිනාවෙලා කතාකල්ලා
ඉන්නවා.. ආඨ අයිසා තනිකරම විශාඛාව වගේ.. දුවන්නෙවත් නෑ
පොලොවට රිදේයි කියලා.. මම එයාගෙ ඒ ගතියට හරි ආසයි..

" මේ අවුරුද්දේ මැයි වලට වෙඩින් එක ගන්න කතාවකුත් කියනවා.. මට
තේරෙන්නෙ නෑ වූවි මොනවා කරන්නද කියලා.. අනුරාග්ට කිව්වම එයත්
පොඩ්ඩක් ඉවසල ඉන්න කියනවා.."

" මාමා මොකුත් කරන්නෙ නැද්ද එතකොට අයිසෙ.."

" වෙඩින් එකක් තියන්නත් මනාමාලයා ඉන්න එපැයි.. මේ අසනීප එක්ක මට පවුලක් නඩත්තු කරන්න බෑ වූවි.. මටම දැනෙනවා එන්න එන්න මගේ අසනීප ගතියත් වැඩිවෙනවා.. කියන්න ඉන්නෙත් ඔයයි අනුරාගයි විතරයි.. පොඩ්වත් ගෙදර හිටියනම.."

මම ආධ්‍ය අයියගෙ අතකින් අල්ලගත්තා..

" එයා ඉක්මනට ඒවි.. අපි ඉන්නවනෙ ඔයා එක්ක.."

අයියා මගේ ඔලුව අතගැවා..

" පොඩ් අමුතු මලක් නවත්තලා ගිහිල්ලනෙ.. ඔයා නැත්නම් මට ජීවත් වෙන්න හේතුවක් හොයාගන්න බැරුව තාම විඳවනවා.. "

" ඒ කීව්වෙ.."

" ඔයා නිසානෙ මට ආයෙම අනුරාග්ව හම්බුණේ.. නැත්නම් මම තාම එයා ඉන්න දිහාවක් දන්නෙ නෑ.. අම්මත් ඇහුවා ගෙදර ඇවිල්ලා, කොහෙන්නද රඳා පුතා බෝනික්කෙක් හොයාගත්තෙ කියලා.. අපේ ගෙදරනම් ඔයාට මාර කැමතී.."

" කැමති වුණාට ලොකුම උදැල්ල ඉන්නෙ එහෙනෙ.."

" මම.. ඒකත් එහෙමනම් තමා.."

ආධ්‍ය අයියා ටිකක් වෙලා කල්පතා කලා..

" ඔයාට කියන්න හුහක් දේවල් තියෙනවා.. අද හම්බුනු එක හොඳයි.."

" මොනවද ඒ.."

මම ඇදෙන් ඉදගෙන බිත්තියට හේත්තු වුණාම අයියා ආයෙම ටිකක් වෙලා කල්පතා කලා..

" අපේ අම්මා දන්නවනෙ අනුරාග් ගැන.."

" එහෙමද.. අම්මා මොකුත් අවුලක් නැද්ද ඒ ගැන.."

" අම්මා එහෙම නෑ වූවි.. අපිව තේරුම්ගන්නවා හොඳට.. ඒත් එයාට ගෙදර තීරණවලට මැදිහත්වෙන්න අයිතියක් නෑ.. ඔක්කොම අප්පව්ව් අයිති කරගෙන වගේනෙ ඉන්නෙ.. අම්මගෙ පවුලෙ අයත් අප්පව්ව් නිසා අම්මා එක්ක කතාකරන්නෙ නෑ අප්පව්ව්ගෙ ප්‍රශ්නයක් නිසා.."

" ඉතින් ඔක මැරේජ් ප්‍රොපෝසල් එකක් නේද.."

" මැරේජ් ප්‍රොපෝසල් හැම එකම කතන්දරවල වගේ හරියන්නෙ නෑ වූවි.. එහෙමත් එකක් දෙකක් තමා හොඳ වෙන්නෙ.. ඒ ඇරෙන්න නිකමට හිතන්නකො ජීවිතේට දැකලවත් නැති, ආශ්‍රය කල්ලාවත් නැති මනුස්සයෙක් එක්ක දිග යන්න කොහොමද.. මමනම් ඇත්තටම මැරේජ් ප්‍රොපෝසල්ස් වලට කැමති නෑ.."

" ඒකනම් ඇත්ත තමා.. ඒත් ඉතින් අපේ තාත්තා අම්මා එක්ක අවුරුදු පහ හයක්ම යාච්චෙලා ඉඳලත් දාලා ගියේ.. කොයි එකත් අවංක නැත්නම් යනවා.."

" මම.. අපි මොනවද ජීවිතේ ගැන දන්නෙ එක අතකින්.. නේද.. හැමදේකටම කාසියේ දෙපැත්ත වගේ පැති දෙකක් තියෙනවනෙ.."

" අයියා කලින් කියන්න ගියෙ..??"

" ආ ඔව්.. අපේ අම්මා මේ පාර ගිහින් ආවම ඩිවෝස් එක ගන්න කතාවක් මාත් එක්ක කිව්වා.. අම්මට කතාකරන්නත් වෙන කවුරුත් නෑනෙ වූවි.. පොඩ්ත් ගෙදර නෑ.. අපේ ගෙදර අයට ඉන්නෙ අපි අපි කීපදෙනා විතරයි.. පොඩ්නම් අපි එක්ක හුඟක් වෙලාවට එයාගෙ දේවල් කතාකරන්නෙ නෑ.. එයාට දැන් ඔයා ඉන්නවනෙ.. මටත් අනුරාග් ඉන්නවා ප්‍රශ්නයක් වුනාම කතාකරන්න.. හිත හැදෙන්නවත් දෙයක් කියන්න.. ඒත් අම්මට කවුරුත්ම නෑ වූවි.. එයා අපි පොඩ් කාලෙ ඉඳලා හුඟක් දුක් වින්දා.. පව් අපේ අම්මා.."

" මම.."

" ඒත් අම්මා ඩිවෝස් වුණොත් අප්පව්ව් ළමයි අම්මට දෙන්නෙ නෑ කියනවා.. අම්මට ඔතදෙයක් කරගන්නලු.. මමනම් කමක් නෑ මට අවුරුදු තිහක් විතර වෙනවනෙ.. ආයෙම ඔකට මැදිවෙන්නෙ පොඩ්ව.. මට මෙව්වර අසරණකමක් මීට කලින් දැනිලම නෑ.. මගේ පොඩ්එකා හැමදාම ගෙදර ප්‍රශ්න වලට මැදි වෙනවා.. අනේ මම මොකද කරන්නෙ වූවි.. මට

බැනෙන මං ගැන විතරක් හිතන්න.. පුළුවන්කමක් තියෙනවනම් පොඩ්වත් අරන් මම ලංකාවෙන්ම යනවා.. ඒත් මේ අසනීප එක්ක හදිසියෙ මට මොනවහරි වුණොත් එයා තනිවෙනවා.. මට වෙන කරන්න දෙයක් ඇත්තෙ නෑ.. ජොබ් එකටවත් යාගන්නෙ හරි අමාරුවෙන්.. අනුරාග් කියලා කියලා දැන් ඔ පී ඩී මාරු වුණා.. වෝඩ් එකේ වැඩ කරගන්න බැරි තරමට වෙලාවකට හිසරදේ අල්ලනවා.."

" එහෙම මොකුත් වෙන්නෙ නෑ අයිසෙ.. මොනවද මේ කියන්නෙ.."

ආධ්‍ය අයිසා හිනාවෙලා මගේ කම්මුලට තට්ටුවක් දැමුවා..

" මම කිව්වෙ වුණොත් කියලනෙ.."

" එහෙම වෙන්නෙ නෑ.. ආවා මෙතන විකාර බයිලා කියවන්න.."

" අපෝ හා හා.. ඔයා කියන දෙයක් තමා.."

" එතකොට දැන් මොකද කරන්න හදන්නෙ.."

" අමමනම එකම තීරණේක ඉන්නෙ ඩිවෝස් එක ගැන.. අපි බලමුකො.. ඔව්වා වෙනකල් ශුවර් කරන්න බෑ.. අප්පව්වි අපිට හදන්න බෑ කොහොමත්.. එයා වැරද්ද තේරුම ගන්නෙත් නෑ.."

" එතකොට රධ්‍ය අයිසා.."

" ඒකතමා ප්‍රශ්නෙ වූවි.. එයා පොඩ් කාලෙ ඉඳලම අපේ ප්‍රශ්න නිසා මාර විදියට අවුල් වෙලා ඉන්නෙ.. දැන් ගෙදර ඇවිත් මේවා දැනගත්තොත් පිස්සු හැදේවි.."

ආධ්‍ය අයිසා හැම වචනයක්ම කිව්වෙ හරි දුකින්.. මට එයාගෙ වෙනස් වෙච්ච කටහඬින් එක හොඳටම තේරුණා..

" මොනවද අයිසෙ මේ වෙන්නෙ.."

" බලන්න වූවි කරදර එන්නෙ එකපිට එක.. ඔයාටත් ගෙදර ප්‍රශ්නලු නේද.. මට අනූ කිව්වා.."

" ඒකනම් එව්වර දෙයක් නෙමේ.. ඔවා මම නිතර අහගන්නවා.. දැන් එතකොට රඬය අයිසා ගෙදර එන දවසක් නැද්ද අයිසෙ.."

" ආරංචියක් නැනෙ.. අප්පව්ව් නම දන්නවා.. එයා මාත් එක්ක කතාකරන්නෙ නෑ.."

" අප්පව්ව් දන්නව නේද අයිසගෙ අගෙයා එක ගැන කලින් ඉඳලම.."

" චූට් කොහොමද දන්නෙ.."

" දවසක් අපි ගමේ ඉද්දි අහන් හිටියනෙ වැරදිමකින්.."

මම හෙන ගොං හිනාවක් දාලා බෙල්ල කසාගත්තා..වැරදිමකින් නෙමේ උවමනාවෙන්මයි අහගෙන හිටියෙ.. ඔව්ව කියලා පුළුවන්ද.. මම අනික සාකිව්වා කියලා කොව්වර බැන්නද ආධ්‍ය අයිසට.. පව්කාරයට සමාවෙන්න ඔන නොදැන කළ වරදට..

" ආ.. චිත්ත දෙකනෙ.. වැරදිමකින් නෙමේ.. අහගෙනම ඉන්න ඇති.."

" හරි ඉතින්.. කොහොමහරි වරදට ඇහිලනෙ.. බලන්නකො.. මට ඔයාලා දෙන්නගෙ ලව් එක ගැන කියන්නකො.. හොඳ සුදු ලස්සන ආධ්‍ය අයිසෙ.."

ආධ්‍ය අයිසා මං දිහා රවලා වගේ බැලුවා.. එයා එහෙම රවන්නෙ ඇත්තට නෙමේ.. අර සිනි බෝතලේ හොරෙන්නාපු පොඩි එකෙක් දිහා බලන්න වගේ රවලා බලන්නෙ..

" ඒක හෙන පරණ කාලෙ බෝරින් ස්ටෝරියක් චූට්.. එව්වර දේවල් ඇත්තෙ නෑ.."

" ආ අපි ඇන්ට්ස් බඩු වලට ආසයි.. ඔයා පණ්ඩිත වෙන්නැතුව කියන්නකො.. හපනවා හරිද..මස්සිනා කියලා බලන්නෙ නෑ.. මම හැපුටොත් තුවාල වෙනවා.."

මම මගේ කටේ උල් දත් දෙකයි අනිත් දත් සෙට එකයි ආධ්‍ය අයිසට පෙන්නුවහම ආධ්‍ය අයිසා මගෙන් පොඩ්ඩක් එහාට වුණා..

" හපපුවා අපිත් දැකලා තියෙනවා.. බෙහෙතුත් දාලා තියෙනවා.. මම කියන්නම් ඔය කට වහගන්න චූට්.. බයත් හිතෙනවා.."

" ඇයි මම වැමපියෙක් වගේද.. "

" පොඩ්ඩක් විතර.. ඒ වගේ තමා.. "

මම අර රඳා අයියා කරනවා වගේ ඇස් දෙක රෝල් කරගෙන ආයෙම
බිත්තියට හේත්තු වුණා..

" මට අනුරාග් හම්බුනේ මම මෙඩිකල් කොලේජ් එකෙන් අවුට් වෙලා ආම්
එකේ සිටිල් ඩොක්ටර් කෙනෙක් විදියට වැඩකරපු කාලෙ.. අප්පව්ව් තමා ඒ
කාලෙ ඒකට දාලා දුන්නෙ.. මුල්ම දවස්වල මම මොකුත්ම දන්නෙ නෑ
හොස්පිටල් එක ගැන.. ඒක හෙන විසාලයිනෙ.. "

" කෝකද.. හොස්පිටල් එකද.. "

" වුට්!!!"

" ඇයි ඇයි අනේ කෑගහන්නෙ.. හරි මම දැනගන්න ඇහුවෙ.. මොකද
කෑගහන්නෙ.. දෙනවා දෙකක්.. "

" අහගන්නකො.. ඉතින් දවසක් මාත් එක්ක වැඩකරපු යාළුවෙක්ගෙ දතක්
පුරවන්න වෙලා අපි දෙන්නා ඩෙන්ටල් එකට ගියා.. අපිට ඒකෙන්
ට්‍රිට්මන්ට්ස් ගන්න පුළුවන් එහෙම අවුලක් නෑ.. ඉතින් එදා යාළුවගෙ දත
පිරෙව්වෙ ඔයාගෙ මාමා.. "

" දතක් පුරවන්න ගිහින්ද යාළුවුනේ.. හයියෝ.. "

" නෑ අනේ.. එදා ගියා විතරයි.. ඔයාගෙ මාමගෙ මාර ඔලුව තියෙන්නෙ..
හිනාවෙන්නෙවත් නෑ.. මෙහෙමයි හැබැයි මාස්ක් එකක් දාලා හිටියේ.. ඒ
වුණාට පොඩ්ඩක් අනිත් ඩොක්ටර්ස්ලාවගේ හිනාවෙන්නවත් එපැයි.. එයා
ඒ කාලෙ සිනියර් ඩොක්ටර් කෙනෙක්.. කොහොම හරි මමයි නදීරයි.. නදීර
කියන්නෙ මගේ යාළුවා හොඳේ.. අපි එන්න ආවා.. "

" ඊටපස්සෙ.. "

" ඊටපස්සෙ ආයෙම නදීර දත පුරවලා කියලා ගානක් නැතුව ටොරි වගයක්
කාලා.. පුරවපු එක ඩැමෙජ් වුණා.. ඉතින් ආයෙ පහුවදාත් ගියා ඩෙන්ටල්
එකට මමයි යාළුවයි.. ඔයාගෙ මාමා නදීරට ඇඬෙන්න බැන්නා.. මහ පුදුම

කටක් තියෙන්නෙ ඒ මනුස්සයගෙ.. ඊටපස්සෙ කොහොම හරි ආයෙම දත පුරවගෙන අපි ආවා හොඳේ.. එදා වැරදිලා මගේ පොතක් මම ඩෙන්ටල් එකේ දාලා ඇවිල්ලා.."

මම නියපොත්තක් කටෙ ගහගත්තා.. හෙන ඉන්ටරෙස්ටින් ලව ස්ටෝරියක්නෙ මෙක..

" ආයෙම දවසක් මම ඔ පී ඩී එකේ බෙහෙත් දිදි ඉද්දි ඔයාලගෙ මාමා යුනිෆෝම් එකත් ඇඳගෙන කඩාගෙන බිඳගෙන මගේ රූම එකට ආවා.. මම මුණ දැකලා තිබ්බට අඳුරගන්න පුලුවන් සුදු කෝට එකයි ග්ලවුස් අරවා මේවා දාලා ඉද්දි විතරයි.. අරම තඩ් බ්ලට්ස් දාගෙන ඉද්දි මට එකසැරේ කවුද කියලා ඔලුවට ගියේ නෑ..

මම ඉතින් ඒක ගනන් ගන්නෙ නැතුව පේශන්ව බල බල හිටියා.. ඉවරවෙනකල්ම අනුරාග් දොර ළඟ හිටියෙ.. මම ගනන් ගත්තෙ නෑ.. ඩෙන්ටල් එකේ පාට ඔපීඩ් එකේ ඇවිත් දාන්න ඕන නෑනෙ.. මාත් පේශන්ගෙ නියපොත්තෙ ඉඳලා බලලා පැය බාගෙකින් විතර එයාව යැව්වෙ.. ඒ ඉවරවෙනකල්ම අනුරාග් දොර ගාව හිටියා.."

ආධ්‍ය අයිසා හෙන මනමාල හිතාවකුත් දාගෙන කියද්දි හොඳට හිටිය මටත් ලැජ්ජ හිතූණා.. මේක කොහෙද අනේ බෝරින්.. අපේ මාමත් යසයි.. ගෙදර පිස්සු කෙලියට එළියෙ ඉන්නෙ ඔලුවෙන් වෙන්න ඇති.. දැනගත්තු එක හොඳයි..

" ඊටපස්සෙ 'එක්ස්කියුස් මී ළමයා ඔයාගෙ පොතක් ඩෙන්ටල් එකේ දාලා ගිහින්' කියලා මට ඇවිත් මගේ පොත දීලා ගියා.."

" ඒකෙ අස්සෙ ලියුමක්වත් තිබ්බද අනේ.."

" මොන?? නෑ.. සිහියක් නෑ කියලා බැන්නා.. ලැජ්ජාවෙ බෑ වූවි.. අර නර්ස්ලා ඇටෙන්ඩන්ලා ඔක්කොම ඉස්සරහා මම බැනුම ඇහුවෙ.. ආයෙම අපි හමබුණේ නෑ කාලයක්.. ඔහොම ඉද්දි මාව ඔ පී ඩී එකෙන් වෝඩ් එකකට මාරු කළා.. ඒකෙ කන්සාල්ටන් හරිම සැරයි.. පොඩ්ඩ ඇත්නම බනිනවා.. කැහහනවා.. හොස්පිටල් එකේ ඇඩ්මිට් වෙලා හිටියෙන් සෝල්ජර්ස්ලනෙ.. මට බනිද්දි හරියට ලැජ්ජ හිතෙනවා.. මම කලින් බැනුම අහලම නෑ ප්‍රොෆෙසර් කෙනෙක්ගෙන්වත්.."

" ඔව් ඉතින් බැව් ටොප්නෙ.. නේත.."

" මම.. ඉතින් දවසක් කන්සාල්ටන් වෝඩ් එක මැද්දේ මට බැන්නා මාර නරක විදියට.. මගේ වැරැද්ද නෙමෙ, නර්ස්ගෙ වැරැද්ද.. ඒත් බැනුම ඇහුවෙ මම.. මට එදා ඇඩෙන්න ආවා.. කොහොම හරි කාගෙන පේශන්ලා ඉවරවෙනකල්ම බලලා මම වෝඩ් එකෙන් එළියට යද්දි අනුරාග් දොර ගාව හිටියේ.. මාව එයාගෙ ඇහේ වැදිලා ස්ටෙන් එක බිම වැටුණා.. මම ලැජ්ජාවටම ඒක එහෙමම දාලා රෙස්ට් රූම එකට ඇවිත් හොඳටම ඇඩුවා.. ඒකම නෙමෙ අඩන්න හේතුව.. ඒ කාලෙ ගෙදරත් ප්‍රශ්න ගොඩක් තිබ්බ කාලයක්.. ඉතින් මම ඇත්තටම හිටියේ මාර දුකින්.. ටිකකින් නර්ස් කෙනෙක් ඇවිත් කිව්වා මාව හමබෙන්න ඩොක්ට් දේව් ඇවිල්ලා ඉන්නවා.. එළියට එන්න කියලා..

මම දන්න දේව් කෙනෙක් නෑ ඒ කාලෙ.. තියා අනුරාග්ගෙ නමවත් දන්නෙ නෑ.. මට අනුරාග්ව පේන්න බෑ.. මහ එපාම කරපු ඩොක්ටර්ස්ලගෙ ලිස්ට් එකේ දෙකට හිටියේ ඔය මනුස්සයා.. එකට අර කන්සාල්ටන්.. එදා ඇවිත් මට ස්ටෙන් එක දීලා ප්‍රශ්නයක්ද ඇහුවා..

මම නෑ කියලා කිව්වා.. ඊටපස්සෙ ලන්ඩ් ගන්න කතාකලා.. මම බෑ කිව්වහම එයා ගියා.. ගිහින් නදීර අතේ කෑම එකක් එවලා තිබ්බා අර ළමයා එක්ක කන්න කියලා.."

" ළමයා කියලද අයිියට කතාකලේ අපේ මාමා.."

" ඔව් තාම හැම එකටම ළමයා ළමයා.. මම නිකම දෙකවසරෙ පොඩ් එකෙක් ගානට දාලා කතාකරන්නෙ.."

" අයිියත් ඉතින් එක එක ඒවා හැමතැනම දාලා එනවනෙ.."

" හිතලයෑ කලේ.. ඔයත් ඔයාගෙ මාමා වගේ තමා.. එහෙම වෙන්න එපැයි ඉතින්.. අහන්නකො.."

" ඔ කියන්න කියන්න.."

" ඉතින් මම පහුවදා අනුරාග්ව හමුවුණාම කෑම එකට තැන්ක් කලා.. මේ මනුස්සය මට වෙල්කම් කියලවත් කිව්වෙ නෑ වූටි.. අඩුම තරමෙ මම තැන්ක් කරපු එක ඇහුණෙවත් නෑ වගේ ගියා.. නදීර කිව්වා ආයෙම නම

මලන් ඔය මනුස්සයා දෙන චතුර උගුරක්වත් බොන්නෙ නෑ කියලා.. මාත් එහෙම හිතුවා.. හිතලා ආයෙම කතාකලේ නෑ.. සතී දෙක තුනක්ම මුණට හමුවුණත් මම හිනාවුණේවත් නෑ.. ඔන්නැනෙ එහෙම.."

" ඒකතමා.. ඔන්නෑ එහෙමනම.."

" ඔහොම ඉද්දි මට පොඩ්ඩක් විතර අනුරාග් ගැන කැමැත්තක් වගේ එකක් ඇතිවුණා.. මම කලින් කැමැත්තෙන් පහ හයක්ම හිටියා.. ඔක්කොම ගැණුළුමයි.. කැමපස් එකේ.. ඉස්කෝලෙ යන කාලෙත් කැමැත්තෙන් හිටියා එක්කෙනෙක්ට.. ඔවා හිතේ විතරයි තිබ්බේ.. මට කමමැලි කෙල්ලො එක්ක කතා කර කර ඉන්න.. පස්සෙන් යන්න.. මහන්සි වෙන්න.. මම හරි බෝරින් චරිතයක් වූටි.. ඔයාගෙ එක්කෙනා වගේ නෙමේ.."

" එහෙම නෑ අනේ.. ඔයා ශෝක්.. ඒකනෙ අපේ මාමා සාකිව්වට කැමති වුණේ.."

ආධ්‍ය අයිසගෙ කමමුල් දෙක රතුම රතුපාට වුණා මම බලාගෙන ඉද්දිම..

" ඊටපස්සෙ මම අනුරාග්ව හැමදාම උදේට දකින්න ඩෙන්ටල් එක පැත්තෙ යනවා.. නදීර ඔක දැනගෙන හිටියෙ.. එයා තමා මගේ සපෝට්ට් වගේ.. ඩොක්ටර් දේව ගැන හොයලා දෙන්න කිව්වහම ඒකා සේරම විස්තර මට හොයලා කිව්වා.. කියලා සපෝට්ට් කලා.. අනුරාග් කාලයක් යද්දි මාව උදේට හමුවුණාම හිනාවෙන්න ගත්තා.. ලාවට වගේ.. මමත් හිනාවෙනවා.. ඉඳලා හිටලා ගුඩ්මෝනින් කියනවා.. තේ බොන්න කැන්ටින් එකට යනවා.. අනුරාග්ට කැමප් එකේ එව්වර යාළුවො නෑ.. එයා එහෙම කතාකරන්නෙත් නෑ කා එක්කවත්.. හැබැයි ටික කාලෙකින් මාත් එක්ක හුහක් ළහින් කතාකලා.. පස්සෙ අපි ලන්ච් ගත්තෙත් එකට.. එයා යුද්ධෙ කාලෙ එයා මුනදුන්නු දේවල්, පවුල ගැන, ඔවා මාත් එක්ක කතාකලා.. මම අහගෙන ඉන්නවා.. එයා තමයි හුහක් කතාකරන්නෙ.. මම අහගෙන ඉන්නවා..

දවසක් එයා එයාගෙ ලවස්ටෝරි එක ගැන කිව්වා. කැමපස් යන කාලෙ ඉඳපු කෙල්ලෙක් ගැන..කතාවෙන් තේරුණේ අනුරාග් හරි ආදරෙයි කියලා ඒ කෙල්ලට.. කියද්දි සමහර වෙලාවට ඇස්වල කඳුළු පිරෙනවා.. මම අහගෙන හිටියා.. ඒ කෙල්ල වෙන කොල්ලෙක්ව බැන්දලු පස්සෙ.. අනුරාග් වෙඩින් එකටත් ගියාලු.. මට ඉරිසියයිත් එක්ක.. ඒත් දුක හිතුවා.. මම දවසක් ඒ

කෙල්ලට බැන්නහම අනුරාග් මට හිනාවුණා.. මම කතාකරන්නෙ ඉරිසියා හිනිව්ව කෙල්ලෙක් වගේ කියලා..

මට එදා ඒකට කෙන්නි ගිහින් එයා එක්ක කතානොකර එන්න ආවා.. හවස අනුරාග් මගේ චෝඩ එකට ඇවිත් මාව හමුකෙන්න හුහක් වෙලා එළියේ හිටියා.. මම දැක්කෙ නෑ වගේ ඇතුළට වෙලා හිටියා.. අනේ මන්දා.. මම කලින් මෙව්වර ආදරේ කරන කෙනෙක්ට ලං වෙලා නෑනෙ.. හිතට හරි අමුතුයි.. ඒ කාලෙ අනුරාග් මට පිස්සුවක් වෙලා තිබ්බේ.. එයාගෙ වචනයක් ඇහුවත් මට මාර විදියට සතුටු හිතෙනවා.. දැක්කත් හිතට මොකක්දෝ වගේ.. ගෙදරින් ප්‍රශ්න වෙලා වෙලා අන්නිමෙ මට සතුවක් දැනෙන තැන වුණේ අනුරාග්.. එයාටත් ඒක තේරිලා මාත් එක්ක හුහක් ළහින් කතාකලා.. ඒත් අර දරුවෙක්ට වගේ සලකන එකට මම ආස නෑ..

ඔහොම ඉද්දි දවසක් අනුරාග් මට කතාකලා එයාට දෙයක් කියන්න තියෙනවා නිදහසේ කතාකරමුද කියලා.. මම හා කිව්වා.. ඒ කාලෙනම අපි දෙන්නා හුහක්ම ළඟ යාලුවො වගේ හිටියේ.. අනුරාග් නිතර මට කතාකල්ලා කැවද, බෙහෙත් බිව්වද අහනවා.. මට හයිපොග්ලයිසිමියා කියලා දැනගත්තම එයා එක එක ස්ටීට්ස් ජාති ගෙනත් දෙන්නත් ගත්තා.. දවසක් එකපාරට මගේ නලලට කිස් එකකුත් දුන්නා.. මම හයිස්කුල් ලවර් වගේ.. අනේ මන්දා.. මතක් වෙද්දිත් ලැප්පයි දැන්නම්..

එදා අපි ගියා ඩිනර් එකට.. ගිහින් කතාකලා.. එයාට එයාගෙ පරණ මතක වලින් නිදහස් වෙන්න ඔන කිව්වා.. එයාගෙ හිතේ කෙනෙක් ගැන තදටම කැමැත්තකුත් තියෙනවා කිව්වා.. මගෙන් ඇහුවම මොකද කරන්න ඔන කියලා.. මම කිව්වා කෙලින්ම කියන්න කියලා.. ඒ කියලා විනාඩි දහයක්වත් යන්න වුණේ නෑ අනුරාග් මට ප්‍රපෝස් කලා.. ඔයා හිතන්න වූවි.. මගෙ සිනිත් බැස්සා එදානම.. එකපාර මෙලෝ ලැස්තියක් නැතුව කිව්වා මම ඔයාට කැමතියි සාකි.. යාළුවෙක් වගේ නෙමෙ.. එයාගෙ හිතේ මං ගැන ඊට එහාට දෙයක් තියෙනවා කියලා.."

ආධ්‍ය අයිසා හැමදේම මතක් කර කර මට කියද්දි මට තේරුණා.. එයා ඒවා කියන්නෙ වෙනමම ලෝකෙක ඉදගෙන.. හරියට ඉස්සර කාලෙක වෙව්ව සුරංගනා කතාවක් ලමයෙක්ට කියලා දෙනවා වගේ.. ආධ්‍ය අයිසා හරි පොඩි ලෝකයක් හිත අස්සෙ තියාගෙන ජීවත් වෙන අමුතු කෙනෙක්.. හරි අහිංසකයි.. එයා වෙලාවකට හොඳ වැඩියි.. අපේ මාමා අයිසට ආදරේ වෙන්න හේතුව ඒක වෙන්නැති..

" ඊටපස්සෙ.."

" ඊටපස්සෙ අපි හුහක් සතුටින් හිටියා.. මම අන්තිමට සතුටින් හිටියෙ ඒ කාලෙ.. අපි කොච්චරවත් කියවනවා.. නෑ නෑ.. එයා තමා කියවන්නෙ.. මම අහගෙන ඉන්නවා.. මට විහිළු කරනවා හැමනිස්සෙම.. ඒත් මාව පරිස්සමට බලාගන්නා.. අනුරාග් හරි හොඳයි වූවි.. එයා මං නිසා කොච්චර දේවල් ඉවසුවද.. ඒ කාලෙ ඔයා ගැනත් කියනවා.."

" ඒ මොනවද ඒ.."

" එයාට ඉන්නවලු ලස්සන පොඩි කොල්ලෙක්.. දහම දහලු.. අනුරාග්ගෙ දරුවෙක් වගේමලු.. වූවි හරි ලකී එයා වගේ කෙනෙක් ජීවිතේට ලැබෙන්න.. ඔයාට හරි ආදරෙයි.. නිතර කියනවා මතක් කරනවා.."

" ඊටපස්සෙ මොකද වුණේ.."

ආධ්‍ය අයියා එකසැරේ කල්පනාවකට වැටුණා. එයාගෙ මුණෙ තිබ්බ හිනාවත් අඩු වුණා මම දැක්කා..

" ඊටපස්සෙ වෙනත් ඔන නරකම දේ වුනා.. අපේ අප්පව්ව් දැනගන්නා අනුරාග් ගැන.. මගෙන් ඇහුවම මම කෙලින්ම කිව්වා ඒ මම ආදරේ කරන කෙනා කියලා.. එදා හොස්පිටල් එකේ ලොකු ප්‍රශ්නයක් වුණා.. අප්පව්ව් අනු එක්ක රන්ඩු කලා.. කනටත් ගැහුවා.. අනුරාග් මම නිසා සේරම දේවල් ඉවසන් හිටියා වූවි.. අප්පව්ව්ට මොකුත් කිව්වෙ නෑ.. අන්තිමට මට අකමැත්තෙන්ම එයාව අයිනි කරන්න වුනා ගෙදරට පේන්න.. අප්පව්ව් එව්වර හොඳ කෙනෙක් නෙමේ.. හිතූනොත් එයාට මනුස්සයෙක් මරන්න වුණත් පුලුවන්.. යුද්ධෙ කාලෙ එක එක දේවල් වලට මුණ දීලා අප්පව්ව් යකෙක් වගේ.. එයාගෙ අතින් ඔන තරම මිනිස්සු මැරිලා ඇති.. මට හරියට බය හිතූනා.. ඒත් අනුරාග් මාත් එක්ක කතාකලා.. මගේ ග්‍රැජුටේගන් එකටත් එයා ආවා.. ඒකෙන් පස්සෙ මට පේනරල් හොස්පිටල් එකේ පත්වීම ආවා.. නාරාහේන්පිටින් මම අස් වුණා.. අනුරාග් මාව මහාරින්න ගත්තා.. මට ඒක මුල ඉඳන් දැනුනා.. එහෙම වෙන එක සාධාරණයි.. එයාට හොස්පිටල් එකේ ලැජ්ජ වුණානෙ එදා සිද්ධියෙන්..

අන්තිමට මාසෙකින් අනුරාග්ට ප්‍රාන්සර් ආවා.. එයා නොකියම ගියා.. නදිර අතේ මට ලියුමක් තියලා තිබ්බා හැමදාම සතුටින් ඉන්න.. එයා ගැන හොයන්න එපා.. ජීවිතේ හදාගන්න කියලා.. එයත් හැමදේම අමතක කරන

උත්සාහ කරනවා කියලා.. එදායින් පස්සෙ ඔයා හමුවෙනකල් මම සතුටින් හිටිය දවසක් මට මතක නෑ..

එයා ගිහින් ටික කාලෙකින් මට ස්ට්‍රෙස් වැඩි වෙලා ඩිප්‍රෙශන් හැදුනා.. අම්මා පලාලි ගියා.. අප්පව්වත් පලාලි ගියා.. මම පොඩි එක්ක ගෙදර තනිවුණා.. මම ඒ සේරමත් බලාගෙන පොඩ්ටත් ඉගැන්නුවා.. අවුරුදු විසිහතෙන් මම විදින්න ඔන තරමට වඩා දුක් වින්දා.. ඔනතරම නිදි නැතුව ඉඳලා ඇති.. වූටි.. ඒ කාලෙ මම හිටියේ මැරි මැරි.. කියන්න කවුරුත් නෑ.. නදීර ඩෙන්මාර්ක් ගියා මැරි කල්ලා.. යාළුවන් නැතිවුණා.. මම මේ හොඳට ඉන්නවා.. ඊටපස්සෙ වැටෙන වැටෙන තැන අඩනවා.. පස්සෙ මටම තේරුණා මගේ මොකක් හරි අවුලක් තියෙනවා කියලා.. එහෙම ගිහින් කවුන්සිලර් කෙනෙක් මීට වුණා.. සයිකැට්‍රිස්ට්ලා මීට වුනා.. මටම ලොකු උවමනාවක් තිබ්බා මාවම හොඳ කරගන්න.. ඒකනිසා අමාරුවෙන් බෙහෙත් බිලා හොස්පිටල් යනවා.. හොඳින් ඉන්නෙ කියලා පෙන්නන්න ට්‍රයි කලා.. පොඩ්ට මේව කියන්න බැනෙ වූටි.. අදටත් මේවා දන්නෙ ඔයා විතරයි.. පොඩි දන්නෙ නෑ.. දැනගත්තනම එයන් දුක් වෙනවා..

කොහොම හරි අවුරුදු දෙකක් විතර ගියාම මම හොඳ අතට හැරුණා.. සම්පූර්ණෙන් නෙමේ.. සාමන්යෙන් අවුලක් නෑ.. මම අනුරාග්ව පැත්තකට කල්ලා ජීවත් වෙන්න හුරුවුණා.. ඔය කාලෙ අපේ පොඩි ගෙදර ඇවිත් කොල්ලෙක් ගැන කියවන්න ගත්තා.. එයාට පෙන්නන්න බැරිලෑ.. ගහන්න හිතෙනවලෑ.. නැටිල්ල වැඩිලෑ.. ප්‍රිෆෙක්ට් ඩියුටි කරන්න දෙන්නෙ නැහැලෑ.. දවසක් මඩ නාගෙන ගෙදර ආවා.. ඒ කොල්ලා මෙයාව මඩ ගොඩකට තල්ලු කල්ලා.. ගෙදර ඇවිත් ඇඩුවත් එක්ක.. හෙන පොඩ්යිනෙ.. කොට කලිසම් කාලෙ.. අපේ ඊටපස්සෙ මම කලේම එයාගෙ නඩු අහන එක තමා.. මට හිතුණා ඉතින්.. පොඩි හැරෙන්නෙ මොකටද කියලා.."

මම කොට්ටෙ ඇස් දෙක ගාවටම කරගෙන ඇස් පිල්ලම දෙක තුනක් ගැහුවා.. සැක් තල්ලු කලා කියලා අඩලත් එක්කද.. මෙකයි ඉතින් ඇහේ වැදිලෙනෙ වැටුනෙ.. මාත් වැටුනෙ ඒ මඩ වලටමනෙ.. පෙනේද මේ පොල් කාවයිසා මම තල්ලු කලා කියලා.. ආපු දෙන්නො කොණ්ඩෙ ගලවනවා කෙස් ගහෙන් ගහ.. කියන බොරු වලට..

" තල්ලු කලේ නෑ අයිසෙ.. බොරු ඒකා කියලා තියෙන්නෙ.. හැමදාම මම කොට්ටි කියලා එසෙමිබ්ලි එකේ ඉස්සරහට දානවා.. එදා යන්න බෑ

කිව්වහම පොඩි යම්කිසි දෙයක් වෙලා ගහගත්තෙ.. කොහොම වුනත් රඳා
අයියට වටින්නෑ පස්ස දික් කරන් ඇවිත් මාව ඉස්සරහට දාන්න එහෙම.."

" දැක්කනෙ ඔය.. මම තාම නඩු අහනවා.."

ආධ්‍ය අයියා හයිසෙන් හිනාවුනාම මම ලාවට හිනවුණා..

" එතකොට ආයෙම කොහොමද සාකිව්වා අනුකිව්ව දාගත්තෙ.. ඒකට
වරද් සනෙරු සමබන්ධයි නේද.."

" අම්මෝ ඔව්.. එදා ට්‍රිප් එක ඉය දවසෙ මම ඔයාගෙ ෆෝන් එකට කෝල්
එකක් එනවා දැක්කා මාමා කියලා නම්බර් එකකින්.. වට්සැප් එකේ
ප්‍රොෆයිල් පික්චර් එක දැක්කගමන් මාව නිකන් කරකලා අතැරියා වගේ..
ඔයා කියන්නෙ වූව් මම හිතුවෙ හිතයක් කියලා.. කොහොම හරි මම
නම්බර් එක ගන්නා ෆෝන් එකෙන්.."

" ආ හරි හරි.. එතකොට රිසෝට් එකේ හොල්මන අයියා.. නේ.. සැක්
අයිසේ.. මම බයන්වුණා එදානම්.."

ආධ්‍ය අයියා කොට්ටෙ බදාගෙන ලාවට හිනාවුණා..

" ඔව් එදා මම හොරෙන් ෆෝන් එක ගන්න ආවා ඔයාලගෙ කාමරේට.. තා
ඩිංගෙන් අයුක් මල්ලිගෙ ෆෝන් එක උස්සගෙන එන්නෙ.. මම එද්දි ඔයාලා
හතරදෙනා හොඳට නිදි..

මම ෆෝන් එකෙන් නම්බර් එක ගන්න ගිහින් වැරදිලා අනුරාග්ට කෝල්
එකක් යැවුණා.. ඩිලිට් කරන්න වුණේ නෑ ඔයා ඇහැරුණානෙ..මම
බැල්කනියට පැනගත්තා.. මේකා ඇවිත් මාව බැල්කනියට දාලා දොර වහලා
ගියානෙ.."

මම හෙන හයිසෙන් කොට්ටෙන් හපාගෙන හිනාවුණා.. යකෝ!! එදා මම
අයියව බැල්කනියට දාලා දොර වහලත් ගිහිල්ලද.. සෝක් වැඩෙ..

" ඊටපස්සෙ මම බැල්කනියෙ දොර අමාරුවෙන් ඇරගෙන එන්න යද්දිම
අපේ එකාත් ඇහැරුණා.. මම ඉක්මනට පහළට දුවලා ෆෝන් එක සෝෆා
එකට දාලා කාමරේට දිව්වා.."

" ආ එදා අනුකිච්චා රියෝට් එකට ආවනෙ.. නේද.. ඔව් නේ.."

ආධ්‍ය අයියා පුදුම වෙලා වගේ මං දිහා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන බලාගෙන හිටියා..

" ඔයාල කොහොමද වුට් මේවා දන්නෙ ඔක්කොම.. බලන් ඉඳලා වගේ.. යකෝ!! මේ චිත්ත දෙක හම ගහන්න එපැයි.."

" අපි මොකුත් කලේ නෑ හරිද.. ඔය දෙදාහට කලින් අයට මොලේ නෑ අපිට වගේ.. ඒකයි.."

" අනේ හා.. ඒකතමා.."

" දැන් ඇයි එදා ආවෙ කාමරේට.."

" මගේ අතින් ෆෝන් එක රියෝට් වෙලා නම්බර් එක ඩිලිට් වුණානෙ අනුගෙ.. ඒක ගන්න අවෙ.. එයාට රියෝට් එක තියන තැන කියන්න.."

" එතකොට වීදුරුව පොලොවෙ ගැහුවෙ අපේ මාමද, අයියද.."

" ඒක පොලොවෙ ගැහුවෙ මම.. අනේ ඇත්තමයි වුට් තා ඩිංගෙන් ඔයාලා දෙන්නා බැල්කනියෙ ඉඳන් කරපු වැඩෙ අනුරාග් දකිනවා.. ඔයාලා යවාගන්න මම අර ලස්සන මල් පෝච්චියත් බිත්දා.."

සැක් එහෙමත් එකක් වෙලාද.. හරි ඉතින් කවුද දන්නෙ.. සෙනුකයන් අයුක අයියා එක්ක බැල්කනියට වෙලා ඉන්නෙ ඔනතරම.. අපි හිටියොත් තමා.. ඔක්කොම පොල්කිච්චො පියාඹලා එන්නෙ..

" හරි ඉතින්.. ඔහොම කියන්නෙපා.. කවුද දන්නෙ මහ රූට අනුකිච්චා පියාඹලා ඇවිත් කියලා.."

මම ඇස් දෙක යටින් ආධ්‍ය අයියා දිහා බැලුවහම ආධ්‍ය අයියා උඩ බලාගත්තා.. දැන් නෙ තේරෙන්නෙ බේඩ්සිට් මාරුකල්ලා පහුවදා කොර ගැහුව හේතුව.. මේවා කියන්න පුලුවනැයි මේ අයියට.. මගේ සහකාර හැපිකච්චා ඉක්මනට ආවොත් හොඳයි.. ඔක්කොම ටික කියලා හිත නිදහස් කරගන්න ඔන.. මාව පිපිරිලා යන්න වගේ දැන්නම.. රධ්‍ය අයියේ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

" ඊටපස්සෙ මොකද වුණේ.."

" ඊටපස්සෙ රණ්ඩු වුණා.. එයා හිත හදාගෙන ඉවරයි, මොනවද වැල් බයිලා වගයක් කිව්වා.. මම ඔවා ඇහුවෙ නෑ.. ඒ මනුස්සයා හිතන් ඉන්නෙ මම දෙකවසරෙ පොඩි එකෙක් කියලනෙ.. ඔහොම රණ්ඩු වෙලා අන්තිමට කොළඹ ගියා.. ආයෙ දවසක් රූ අන්තිමට හමුකෙන්න එන්න කියලා අනුරාග් කිව්වා.. අන්තිමට හමුකෙන්න ගිහින් අපි රණ්ඩු වුණා.. හුහක් රණ්ඩු වුණා.. අන්තිමට මම ඇඩුවා.. මටත් ඉවසන්න පුලුවන් තරමක් තියනවනෙ.. එයත් හුහක් ඇඩුවා.. මට එදානම ජීවිතේ එපාමවුණා.. මම කේන්ති ගිහින් කාර් එකේ තිබ්බ ග්ලාස් ප්ලාස්ක් එකක් අරගෙන ඒකෙන් අනුරාග්ට දමලා ගැහුවා.. ඒක වැදුනෙ නෑ එහාපැත්තෙ තිබ්බ කණුවකට වැදුනෙ.. ඒක කුඩු වුණා.. පස්සෙ වීදුරු කැල්ලක් අරන් ගිහින් ඒ මෝඩ මනුස්සයාට ඇත්තා.. මගේ අතත් කැපුණා.. අන්තිමට මමම බෙහෙත් දාලා එයාව ගෙදර යැව්වා.. එතනින් ප්‍රශ්න ඉවරයි ඉතින්.. දැන් ආයෙම කතාකරනවා.."

අන්තිම ටික ආධ්‍ය අයිසා කියද්දි මට හිතායන්න ආවා.. යකෝ!! මේකා සුරද්දතයෙක් නෙමෙයි යමපල්ලෙක්නෙ.. එහෙම බෑ කිව්වහම වීදුරුකුටු වලින් අනිනවද..

" දෙකවසරෙම තමා අයිසනම.. මම ඒත් බැලුවා මොකද අපේ මාමා පපුව බැන්ඩේජ් කරන් ගෙදර ආවෙ කියලා.."

" එකසැරේට මට කන්ට්‍රෝන් නැතුව ගියා වූවි.. මම මෙව්වර බලන් හිටියෙ ඔව අහන්නද.."

" ඒකතමා ඒකතමා.. ඇත්ත.. කට්ටෙන් ඇනලා හරි යාළුවුනානෙ.."

" ඒකනෙ.. මොකද ඔයා හිතාවෙන්නෙ.."

ආධ්‍ය අයිසා මට කොට්ටෙකින් මුණ මැද්දට දමලා ඇරියා..

" හිතාවෙන්නෑ අනේ.. පිස්සුද.. දැන් ඉතින් ඔය ඉන්නෙ කපල් එක ආදරෙන් වෙළිලා ගැලිලා.. එහෙනම එව්වරයි.."

මම අර මුණට දමලා ඇරිය කොට්ටෙ උස්සන් ගිහින් ආධ්‍ය අයිසගෙ උකුළු උඩින් තියලා ඒකෙන් ඔලුව තියාගත්තා.. ආධ්‍ය අයිසා මගේ කොණ්ඩෙ

ඇවිස්සුවා.. තෙත ගතිය යන්න..

" වූවි එක්ක කතාකලාම හරියට හුහ කාලෙක ඉඳන් අඳුරන කෙනෙක් එක්ක කතාකරනවා වගේ දැනෙන්නෙ.. අපේ අම්මා ඇවිත් කිව්වා.. වූවි දැක්කහම උස්සන් එන්න හිතුණුලු.."

" අම්මා හරිම හොඳයි.. අම්මා මාත් එක්ක කතාවක් කියනවා කිව්වා ආයෙම හමුවුණාම.."

" එහෙමද.."

" ඔව්.. අම්මත් අයියා වගේ.. ඉක්මනට මේ ප්‍රශ්න විසඳුනානම් නේද.."

" අනේ මන්දා වූවි.. දැන් ඉන්නෙත් කියක් ප්‍රශ්න මැද්දෙද.. මට බයයි මට වුණු දේම ඔයාලට වෙවිදෝ කියලා.."

" එහෙම වෙන එකක් නෑ.."

" එහෙම වෙන්න ඔනෙත් නෑ.. පොඩ්ට පිස්සු හැදෙයි වූවි.. ඔයා දැකලා නෑ එයාට කේන්ති ගියාම.. මටත් බයයි ළහට යන්න.. පොඩ් මුරණ්ඩු කොල්ලෙක්නෙ.. අප්පව්වි පොඩ් කාලෙ එහෙම එයාට ඇවිත් සාලෙ මැද්දෙන් දණ ගහන්න කියලා බෙල්ට එකෙන් ගහනවා දිගට හරහට.. මේකා නෙමෙයි රිදෙනවා කියලවත් කියන්නෙ.. අත් දෙක මිටි කරගෙන කාගෙනම ඉන්නවා.. අඩන්නෙවත් නෑ.. යකෙක්ම තමයි.. මටනම් බලාගෙන ඉන්න බෑ ඒ පාරවල්.."

" අප්පව්වි කවදාහරි මේවා ගෙවාපි අයියෙ.. රඬ අයියා එයාගෙ ප්‍රශ්න කියක් හංගගෙනද මාත් එක්ක මගේ ප්‍රශ්න වලට මූන දුන්නෙ.. මමනම් හිතන්නෙ නෑ එයා වගේ කෙනෙක් වෙන කොහේවත් ඇති කියලා.."

" ඔයාලා සතුටින් ඉන්න ඔන.. මම කොහේ හිටියත් බලාගෙන ඉන්නවා.."

අඬ අයියා මගේ කොණ්ඩෙ අතගාන ගමන් ඇස් දෙකපියාගෙන කියවද්දි මම දැක්කා එයාගෙ ඇස් අග්ගිස්සෙන් කදිලි බිංදුවක් පේන නොපනෙන ගතට කොට්ටෙට වැටිලා මැකිලා යනවා..

මිහිරාව ආවා අනේ.. එන්න එන්න..

පොකාරිට මේ කතාවෙ වරින් ආරුඩ කරගෙන පිස්සු වගේ හැදිලා
මොලේට ලියන්න මොකුත් ආවෙ නෑ වගේ එකක් වුණානෙ.. සමාව
දෙන්න.. ආයෙම එහෙම වෙන්නෙ නෑ.. පොඩි බ්ලේක් එකක් නැතුව දිගට
කතාව ලිව්වම පිස්සු හැදෙනවා.. ඉමහි ඉමහි

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

වරද්

රධ්

ආධ්

අනුරාග්

අයුක

සෙනුක

ආගි

කියාන්

@Shan

මෙහි

අප්පච්චි

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නැ..

111 කොටස

" ඡනෙරුවා.. උඹට කෝල් එකක් බං.. මේ ඇවිත් බලපන්නො.. මම වැඩක්.."

" කවුද බලපන්.."

" දන්නෑ ආ මේ මෙහේ කෝල් කෝඩ් එකක් නෙමෙ.. ඇවිත් බලපන් ඔය බළලව අතැරලා.."

" මොකක්ද කෝඩ් එක.. සික්ස් වන් ද.. උඹේ අයුක් අයියා වෙන්නැති.."

" නෑ පගො ඩබල් ෆෝ.."

මම බිමට පාත් වෙලා බඩ අත ගගා හිටිය ඉස්කෝලෙ පොල්සමබෝල පූසව අතැරලා සෙනුකයා ළඟ තිබ්බ ෆෝන් එක ආන්සර් කරන්න ගියා.. උයි මමයි හිටියෙ ප්‍රිෆෙක්ට්ස් රූමි එකේ.. උදේ පිරියඩ් වල උගන්නනවා ඉස්කෝලෙ කිසිම සද්දයක් නෑ.. මට කරන්න තරම් වැඩකුත් තිබ්බෙ නෑ.. සෙනුකයා නම් බිග්මැව් එක නිසා බිසි.. මා ගිහින් අඳුරන්නැති කෝල් එක ආන්සර් කල්ලා කනේ තියාගත්තා.. දනෙත් නෑ මේවගෙ රටවල් මොනවද කියලා..

" හලෝ.. ඡනෙරු පුතා..??"

මම ටිකක් වෙලා කටහඩ අඳුරගන්න බැරුව මොල් ගැටගහගෙන මෙලෝ සද්දයක් නැතුව හිටියා.. පත්තුවෙන් හදනවා.. හදනවා.. මේ කතාකරන්නෙ.. දෙයියනේ..

" අමමා..!!"

" ආ මාව අඳුරගත්තා නේද.."

සෙනුකයා මගෙන් කවුද ඇහුවම මම රඬ අයියගෙ අමමා කියලා රූමි එකේ කොනේ පුටුවකින් ඉදගත්තා..

" මට මතකයිනෙ කටහඬ.. ඒත් මේ වෙලේ කතාකරයි කියලා හිතුවේ නෑ.. අම්මට කොහොමද.."

" අම්මා හොඳින් ඉන්නවා.. පුතා කොහෙද ඉන්නෙ.."

" මම ඉස්කෝලෙ ඉන්නෙ අම්මා.. තාම උදේනෙ.."

" ආ ඔව්නෙ.. අයිසෝ මට අමතක වුණා.. මම එහෙනම් පස්සෙ කතාකරන්නද.."

" එපා එපා.. මම මොකුත් වැඩක නෙමේ ඉන්නෙ.. අම්මා කතාකරන්න.."

" කමක් නෑ නේද.. මේ දවස්වල මොනවද වැඩ.."

" මම.. ඉන්න බලන්න.. මේ දවස්වල අපේ බැටල් එක තියෙනවා.. ඒකට රෙඩ් වෙනවා.. එතකොට තව ඉතින් ප්‍රැක්ටිස් යනවා.. ආ මම අර අම්මට එදා කිව්වේ මැව් එකක් ගැන.. ඒකෙන් අපේ ක්ලබ් එක විත් කලා.. මරු නේද.."

අම්මා හිනාවෙනවා මට ඇහුණා.. ඒ ඇහෙද්දී අම්මා හිනාවෙන හැටි මට මැව්ලා පේනවා..

" හොඳයිනෙ.. හරිම සතුටුයි.."

" අම්මා මොකද කරන්නෙ..??"

" මම.. පාඩම් කරනවා.. පොත් කියවනවා.. ඇවිදිනවා.. එතකොට.. ආ.. ෂොපින් කරන්න ගියා.."

" චෝන්.. අම්මා ආධ්‍ය අයිසා වගේමයි.. එයත් ඔය වගේ පොත්ම කියවනවා ඉවරයක් නැතුව.. අම්ම දන්නවද අයිසා නවල් එකක් කියවන්න පටන්ගන්න the notebook කියලා.. ඒකේ නෝවා ලෝක යුද්ධෙට ගියා ගියාමයි එතනින් එහාට පොත හොයාගන්නත් නෑ.."

" එහෙමද.. ආධ්‍යට සබ්ජෙක්ට් එක ඇරෙන්න වෙන පොත් අල්ලන්න නෑනෙ.. හියුමන් ඇනටොමි වගේ පොතක් හමුවුණානම් ඉවරවෙනකල්ම කියවයි.."

" ඔව් ඔව් ඒකනම් ඇත්ත.. ඒවුණාට රඬ අයිසා එහෙම නෑනෙ.."

" එහෙම නැද්ද.."

අම්මා ආයෙම හිනාවුණාම මම මුණ ඇද කරගත්තා.. ආඬ අයිසටයි
අම්මටයි හිනාවෙන පිස්සුවක් ගහලා හැමතීස්සෙම හිනාවෙනවා.. රඬ
අයිසා වගේ බුමමන් ඉන්න බැරිද දන්නෙනැ..

" නෑ.. එයා ගොඩාක් නවල්ස් කියවනවා.. පාඩම කරන පොත් වලටත්
වඩා.."

" ඒක හොඳයි.. ඒ දෙන්නම එකවගේ වුණානම් බෝරින් වෙනවනෙ..
නේද.. ඔයා කැමතිද රඬත් ආඬ වගේ කණ්ණාඩි දෙකක් දාගෙන පුටුවක්
උඩට වෙලා දවසෙම පොත්ම කියවනවට.."

මම කල්පනා කලා.. එහෙම ඒ මනුස්සයට එකතැනක ඉන්න බෑනෙ..
කඩිකුලපුව වගේ ලෙඩක් තියෙනවනෙ.. අන්න හැබැයි අපේ පවුලෙම
ඉන්නවා එහෙම එක්කෙනෙක්ට කැමති එක්කෙනෙක්.. අපේ අනුරාග්
මාමණ්ඩිට හිත ගිහින් තියෙන්නෙක් කණ්ණාඩි දාන පොත්
ගුල්ලෙක්ටනෙ..

" එපා එපා.. ඔය ඉන්න විදිය හොඳයි.."

" ඒකනෙ.. පුතා.. රඬ ඔයාට කතාකලාද.."

අම්මගෙ කටහඩ එකසැරේ වෙනස් වුණා..

" තාම නෑ අම්මා.. මට කෝල් එකක් ආවෙ නෑ මේ මාස තුනටම.. දැන්
තුනකටත් කිට්ටුනෙ.."

" ඒකතමා මම බැලුවෙ.. මම.. එයා ගෙදරට කොහොමත් ගන්න එකක් නෑ
කේන්තියට.. මම හිතුවෙ පුතාටවත් ගන්නා කියලා.."

" මම එයා මට කෝල් කරපු ගමන්ම අම්මට කතාකරන්නම.. දැන් මං ගාව
නමබර් එක තියෙනවනෙ.."

" හා.. පුතාට කතාකලොත් මට කියන්නකො.. මේ ළමයා මගේ නින්ද
නැතිකල්ලා දානවා.."

මම සඳ්ද නැතුවම හිටියා.. රඬ අයිසා දැක්කෙ නැතිවුණාට, එයාට අම්මා හුහක් ආදරෙයි.. ඒත් මට වෙලාවකට හිතෙනවා අම්මා කතාකරන්නෙ හරි සැහැල්ලුවෙන් කියලා.. එකසැරේට හිරගෙදරකින් පියාඹලා ගිහින් වගේ... එයා ආසම දේවල් කරනවා.. රඬ අයිසට කිව්වොත් එයත් හුහක් සතුට වෙවි..

" පුතාට පාළු නැද්ද මාස තුනකින් විතර රඬ කතාකරන්නෙවත්, දකින්නවත් නැතුව ඉඳලා.."

" මම එහෙම ඉඳලම නෑ.. පාළුම පාළුයි අම්මා.. ඒත් එයා ඉක්මනට ඒව් කියලා හිතන් ඉන්නවා.."

" මම මේ වෙලාවකට ඔයාලා දෙන්නා ගැන කල්පනා කරනවා.. මම හිතුවෙ රඬ කවදහරි ආදරේ කරන කෙනාට නපුරු වෙව් කියලා.."

" නපුරුයි තමා.. පොඩ්ඩක් විතර.. එයා හැමතීස්සෙම කියනවා, එයාට මොකක් හරි තරක දෙයක් වුණොත් ඒක එහෙම වෙන්න ඕන අන්තිම කෙනා එයා කියලා.. හැමතීස්සෙම ඒක මතක් කරනවා කියලා.."

" ඒ කිව්වෙ..??"

" ඒ කියන්නෙ.. මෙහෙමයි.. දැන් එයාට මොනවහරි දෙයක් නැතිවුණොත්, මොකක් හරි කරදරයක්, දුක හිතෙන දෙයක් වුණොත් එයා හිතනවා මේ දේ වෙන්න ඕන අන්තිම කෙනා එයා කියලා.. එයා අතින් ආපස්සට එහෙම දෙයක් වෙන්න හදන හැම වෙලාවෙම එයා මතක් කල්ලා ඒ දේවල් නොකර ඉන්නවලු.."

අම්මා ටික වෙලාවක් සඳ්ද නැතුව හිටියා..

" අම්මා..??"

" එයා තනියම හුහක් දේවල් පුරුදු වෙලා.."

" මම.."

" මට කවදාවත් එයාලා ගැන පසුතැවීමක් නෑ.. මට තියෙන්නෙ මං ගැනම පසුතැවීමක්.."

" ඇයි එහෙම කියන්නේ.."

" ඔයා ඒකට හේතුව දන්නවා පුතා.."

" මම.. ඒත් හැමෝම අම්මට හුහක් ආදරෙයිනේ.."

" ඒකතමා.. මෙහෙට හුහක් සිතලයි.. අම්මා දැන් නිදාගන්න යනවා..
පරිස්සමට ඉස්කොලෙ ඉඳන් ගෙදර යන්න හරිද.."

" හරි අම්මා.."

" ඔයා එක්ක කතාකරාම මගේ හිත නිදහස් වුණා.. මම පොඩ්ඩක් අවුල්
වෙලා හිටියේ.. දැන් ඒක හරි.. බායි.. ටෙක් කෙයා.."

" බායි අම්මා.. ටෙක් කෙයා.. ලව් යූ.."

මම ෆෝන් එක කටි කල්ලා ඒක බැග් එක අස්සට එබුවා.. අම්මා හුහක්
හොඳයි.. වෙලාවකට හිතෙනවා මගේ අම්මත් පොඩ්ඩක් හරි මාව තේරුම
ගන්න උත්සාහ කලානම් කියලා.. ඒත් ඔව්වා කවදා වෙවිද හිතාගන්න බෑ..
අම්මට මොකුත් කියන්න බෑ.. ඔය මදද මම වෙනුවෙන් කල්ලා තියෙන
දේවල් ගොඩ.. හැමදේම දරාගෙන මාව හදාගන්න එකට.. මම කොහොමද
හිතක් හදාගෙන අම්මට වචනයක්වත් කියන්නේ.. මහ ගුණමකුවෙක් වගේ
දැනෙනවා.. ඒත් අම්මා කොච්චර කැපකිරීම කලත්, වෙලාවකට දුක
හිතෙනවා.. සමහර අම්මලා ළමයින්ට දෙන ආදරේ දැකලා..හැමෝටම
හැමදේම එක විදියට ලැබෙන්නේ නෑනේ.. මට අවස්ථාව තේරුම ගන්න
පුළුවන්..

" මොකෝ අම්මා කියන්නේ.."

සෙනුක ආයිල් එක වහලා පුටු ඇන්දට හේත්තු වුණා..

" විස්තර කතාකලේ.. මොකද කරන්නේ අරවා මේවා.. රඬ අයිසා
කතාකලාද ඇහුවා.."

" මමත් කල්පනා කරන්නේ රඬ අයිසා කතා කරන්නෙවත් නැත්තේ ඇයි
කියලා.. කරදරයක් නැතුව ඉන්නවනම් කමක් නෑ.."

" දෙන්නෙ නැහැල්ලුනෙ ට්‍රේනින් පිරියඩ් එකේදී.. සුඵවන් වුණු චෙලාවක කතාකරාවි.."

සෙනුකයා ටික චෙලාවක් ඉඳලා නැගිටලා ඇවිත් මගේ පිටට තටුවක් දැමුවා..

" මව්.. There is nothing to fear if you love the right person.. වරෙන් කැන්ට්මට ගිහින් ස්ටෑෆ් රුම එකට යන්න ඕන.."

" මම.."

මමයි සෙනුකයි පහළට යද්දි වමිරු රුම එක පැත්තට එනවා දැක්කා.. සෙනුක දැකලා විසිල් එකකුත් ගහගෙන ඇතුළට ගියා.. වමිරු නම් අනේ මන්දා.. මොන වගේ එකෙක්ද කියලා.. ඌ අර නැගිටත් කැමැත්තෙන් ඉන්න ගමන් ඒ අස්සෙ මාත් එක්කත් අමුතු විදියට කතාකරනවා හිනාවෙනවා.. ඔක්කොමත් හරි මේ දවස්වල නිතර ක්‍රිකට් ටීම් එකේ මල්ලි කෙනෙක් එක්කත් ඇයි හොඳැයිසක් තියෙනවා.. මට මූව සහ එකකට ශුවර් නෑ..

එක්කො ඌ එක හිතකින් අර නැගිට කැමති වෙන්න ඕන.. නැත්නම් ක්‍රිකට් ටීම් එකේ මල්ලිට කැමති වෙන්න ඕන.. මටනම් කැමතිවෙන්න ඕන නෑ.. මම ඌට පොඩ්ඩක්වත් කැමති නෑ.. වටේ යන වටපරෙයියා.. පිහාටු ටික ගලවලා දාලා මුගෙන් සුප් එකක් හදලා අර නැගිට පෙව්වනම් හරි.. නැගි උඹට කැමතිවෙන්න වෙන එකෙක් හිටියෙම නැද්ද කියලා.. ඒකත් එකටම මට හිතෙනවා සිරාවටම මු මගේ මනුස්සයටත් කැමැත්තෙන් හිටියද දන්නෙ නෑ.. එහෙම වුණානම් තමා දැනගන්නෙ වරද් වරා ගත්තහම හැටි.. තලනවා පකයගෙ ඇට දෙක..

ඊයෙ කෝච් මාන්නක්කාර වෙළුපුමනයගෙ පොඩ් බබාලා දෙන්නගෙ බර්ත්ඩේ එකට ගියා මහිගා එක්ක.. සෙනුකයා බිසි නිසා එන්න වුණේ නෑ.. මම ඉතින් කෝකටත් බේත මහිගා හොයාගත්තා..

මම කලින් ඒ පොඩ් ලමයි දෙන්නව දැකලා තිබ්බේ නෑ.. කෝච්ගෙ ගෙදර මාර ලස්සනයි.. තට්ටු දෙකට හදපු ලස්සන ගෙදරක්.. තාත්ට් අක්කා හුහක් අයට ඉන්වයිට් කල්ලා තිබ්බේ නෑ.. ළහම යාලුවො කීපදෙනෙක්ට විතරයි කතාකල්ලා තිබ්බේ.. ඔක්කොමත් හරි ඒ ඇමබ්ලට්ට පොඩ් කෙල්ල මහිගාගෙ ඇගේ වූදාපු එකත් හරි.. තාත්ට් අක්කගෙ ඇඳුමක් ඇඳගෙන ඒකිට ගෙදර එන්න වුණේ.. මටනම් පොඩ් ලමයි වඩාගන්න බයයි..

කොයිවෙලේ අතැරේද දන්නෙ නෑ.. මම වඩාගන්නෙ පුසො විතරයිනෙ..
ලාත් දහලද්දි මම දබෝස් ගාලා බිමට අතාරිනවා.. අර ගමේ වූටියා.. සක්කිලි
පුසො අතේ ඉන්න බැරිවුණාම හුරනවා.. හපනවත් එක්ක.. අපරාදෙ මම
ඇවිදලා ලාට හොයලා දෙන කුප්පමේනියා ටිකත්.. ලාට නොදී මමම
කනවා අනිත් සැරේ.. කුප්පමේනියා..

කෝව ක්ලබ් එකේ වගේ නෙමෙ තාන්වී අක්කට ජේන්න බොරුවට හෙන
හොඳට මාත් එක්ක මගේ හරි නමින්ම කතාකලා.. නැත්නම් හැමතිස්සෙම
'අයිසෙ සරනේරු ඔය කැට්ටෝක් එක නවත්තගන්නවා' කියලා
කෑගහනවනෙ.. මම ඔක තාන්වී අක්කගෙකනේ තිබ්බා ඊයෙ.. ඒ අස්සෙ
තාන්වී අක්කගෙ ලව් ස්ටෝරියත් අහගත්තා

මට කලින් කෝවගෙ හොඳම ගෝලයා තමා තාන්වී අක්කා.. හොඳම
ගෝලයා ඒ මනුස්සයා බිරිද කරගෙන.. තාන්වී අක්කලගෙ ගෙදර ඒ මැරේස්
එකට පොඩ්ඩක්වත් කැමති නැහැල්ලු.. ඒ නිසා පවුලෙ අය අක්කව
හොයන්නෙ නැහැ කියල කිව්වෙ.. ඒත් කෝවගෙ පැත්තෙ අයනම්
හොඳයිලු.. තාන්වී අක්කා කිව්වෙ බබාලා ඉන්න නිසා එයාගෙ ගෙදර අය
ටික කාලෙකින් කතාකරාවිලු.. ඇත්ත තමා ඔය පැනලා යන කෙල්ලොත්
ආයෙම ගෙදර ඇවිල්ලා 'අම්මේ පව්කාරිට සමාවෙන්න' කියල වැදලා
ඇඩුවහම අම්මලා මුණ ඉඹලා බාරගන්නෙ.. අපේ අම්මට වගේ එහෙම
වැන්දොත් කණට ගහලා ඉතුරු අරන් යන්න අමතක වෙව්ව බඩු ටිකත්
ගෙයින් එළියට දානවා.. එහෙම බැලුවොත් මගේ නැන්දම්මා හරි හොඳයි..
මාත් එක්ක හොඳට කතාකරනවනෙ..

හැබැයි ආධ්‍ය අයියගෙ නැන්දම්මත් හොඳයි.. අපේ ආච්චිනෙ.. ආච්චි
හොඳයි.. ඒත් මාමා කියටවත් ඔක ගෙදරට කියන්නෙ නෑ කියලා මම
දන්නවා.. මාමගෙ කැමැත්තනෙ.. ආධ්‍ය අයියලගෙ ගෙදර අර නෙතු මල
සමයම ඇවිත් වෙඩින් එකට ලැස්ති වෙනවලු.. තියන මාසෙ කල් ගියා
කියන්නෙ.. අපේ මාමා මොකුත් නොකර බලාගෙන ඉන්න එක ගැන මට
කුහුහලේකුත් තියෙනවා.. ඒත් කාමරේට ගියාට කිසිම දෙයක් හොයාගන්න
බැහැනෙ.. මාමගෙ කාමරේ ලාවු ලොක් කල්ලා තියෙන්නෙ.. ආධ්‍ය
අයියගෙ රිපෝට් එකක්වත් ඉස්සුවනම මට දැනගන්න තිබ්බා මොකක්ද
වෙන්නෙ කියලා.. තියා ආධ්‍ය අයියවත් එයාගෙ රිපෝට් මොකුත් දැක්කෙ
නෑ කිව්වා.. මාමා ඔහොම සද්ද නැතුව ඉන්න එක ගැන සලකලා බලන්නම
ඔන.. කොහොමත් කරන කියන දේවල් කාටවත් අහවන්නෙ නෑනෙ..
ආධ්‍ය අයියත් නිතර අසනීප වෙනවා.. මට වෙලාවකට බය හිතෙනවා

හැමදේම අමුතු විදියට සිද්ධ වෙද්දි.. රඟ අයිියවත් හිටියනම් කියලා හිතෙනවා..

අම්මත් ගෙදර ඇවිත් යන්න කියනවා.. ගෙදර යන්න ඔන ආවිච්ඡාමව බලන්න.. අවුරුදුත් කිට්ටු වෙනවනෙ.. අවුරුද්දට ගමේ ඉන්න පුළුවන් වෙවිද කියන්න බෑ.. මාමා මෙහේ හිටියොත් මටත් ඉන්න වෙනවා..මම දැන් ගමේ ගියොත් මට ලෙසටම දෙසනවා.. කන පිරෙන්නම අහගන්න පුළුවන්.. ඒකත් කමක් නෑ මම කරපු දේවල් කියවනවනම්.. ඔක්කොම මම හිතෙකිත්වත් නොකරපු දේවල්නෙ කියවන්නෙ.. ආවිච්ඡාමා මට මොකුත්ම කියන්නෙ නෑ.. අම්මටත් බනිනවා හැමනිස්සෙම විකාර කතා කියනවා කියලා..

ගෙදරින් පිට ඉන්න කල් ප්‍රශ්න මොකුත් ඔලුවට ආවෙ නැතිවුණාට කාමරේට ආපු ගමන්ම සේරම ප්‍රශ්න ඇවිත් ඔලුවෙ ගොඩ ගැහෙනවා.. වෙලාවකට මම හුහක් වෙලා කල්පනා කරනවා.. පාළුයි.. කවුරුත් නෑ මං ගාව.. එහෙමයි කියලා අඩලත් බෑ.. මහ එපාකරපු හැගීමක්.. ක්ලබ් එකේ ඉදන් හති වැටෙනකල් ප්ලේ කරනවනම් ඒකත් හොඳයි.. ඒත් කෝච් නැති වෙලාවට මට ක්ලබ් එකට යන්න එපා කියලනෙ තියෙන්නෙ..

මම ඉස්කෝලෙ වැඩ ඉවරකල්ලා ගෙදර එද්දි හවස් වෙලා.. හුහක් මහන්සියි.. දොර ගාවට ගියාම ගෙදර ඇතුළෙන් රණ්ඩුවෙන සද්දයක් ඇහෙනවා.. ආඬ අයිියයි අපේ මාමයි.. එයාලා එහෙම රණ්ඩු වෙන්නෙ නෑ මම දන්න තරමින්.. මට බය හිතුණා.. මාමා කේන්තිගන්නෙ අඩුවෙන් නිසා කේන්තිගියාම මලයකෙක් වගේ.. මම සාක්කුවෙ තිබ්බ යතුර ඉක්මනට අරගෙන දොර අගුලට දාලා දොර ඇරියා..

" අනු.. ඔයා මොනවද මේ කරන්නෙ..!!"

ඔතරි ඊස් බැක් මගෙ දළඹු පැටවුනේ.. අද ඉදන් හැමදාම උදේට මම සේපාලිකා නෙස්ටමෝල්ට් දෙන්න ගන්නවා.. ඊයෙ ඔතරිගෙ ජන්ම දිනේ තිබ්බනෙ.. දෙයියනේ දෙයියනේ පොකාරිට දහනමයක් වුණා.. විශ් කරපු මගේ හැම දළඹු කෙල්ලෙක්ටම කොල්ලෙක්ටම හුගාරියක් ආදරෙයි.. මේ ටිකේ වැඩ ගොඩයි ළමයි.. මම ඉඩ හදාගන්න වෙලාවක අනිවාරෙන්ම ඔයාලට රිප්ලයි කරනවා.. හරිදෑ.. පොකාරි එක්ක තරහාවෙන්න එපා.. මම ආදරෙයිනෙ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

@Shan

මට ඔයාලා හුණත් මතක් වුණා අයිියෝ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

112 කොටස

මම දොර අරිනවත් එක්කම මට වඩා වෙගෙන් දොර ඇදගෙන අපේ මාමා මගේ උරහිසේත් හයිසෙන් වැදීගෙන හෝල් එක් කොනේ පඩිපෙල බහාගෙන පහළට යන්න ගියා.. මම ස්කූල් බැග් එකත් කරේ එල්ලගෙන පුදුම වෙලා අපේ මාමා ගිය දිහා බලාගෙන ඉඳලා ගේ ඇතුළ බැලුවහම ආධ්‍ය අයියා මුණ අත් දෙකින්ම වහගෙන එහෙමම සෝෆා එකට කඩාවැටුණා.. මම කරේ එල්ලන් හිටිය බැග් එක එහෙමම පැත්තකට විසික් කල්ලා දුවගෙන ගිහින් ආධ්‍ය අයියව ඇහට වාරු කරගත්තා.. අයියව වෙවුලනවා වගේ.. අපේ මාමට පිස්සුද මේ අසනිපෙන් ඉන්න අයියත් එක්ක මෙහෙම රණ්ඩු වෙන්නෙ.. මට මාමා එක්කත් කේන්ති ආවා.. යකෝ!! අසනිපෙන් ඉන්න මනුස්සයෙක් එක්ක.. වටේ පිටේ මිනිස්සුන්ටත් ඇහෙන්න ඇති..

" ආධ්‍ය අයියේ.. අයියේ.. මොකද මේ.."

මම ආධ්‍ය අයියව උරට වාරු කරගත්තහම ආධ්‍ය අයියගෙ ඇහ සිතල වෙලා තියෙනවා මට දැනුණා.. මට බය හිතෙනවා..

" කතාකරන්නකො අයියෙ.. ඇයි මේ.. ඇයි ඔයාලා රණ්ඩු වුණේ.."

"...."

" අයියෙ.."

" මම.. වූටි.."

" අයියා අසනිපෙන් නේද.. මේ බලන්න ඔයා සිතල වෙලා.."

මම අයියව සෝෆා එකට හේත්තු කල්ලා එයාගෙ කණ්ණාඩි දෙක මුණෙන් ගලවලා පැත්තකින් තිබ්බා.. ඇහ සිතල වුණාට අයියගෙ මුණට සිතලට ඒත් දාඩිය දාලා..

" වූටි මගේ.. ඉන්හෙලර් එක.. ඒක.."

" ඔ කොහෙද.. ඔයාගෙ සාක්කුවෙ නේද.."

ආධ්‍ය අයියා ඔලුව පොඩ්ඩක් හෙලෙව්වහම මම සාක්කුවට අත දාලා
ඉන්හෙලර් එක අරගෙන ඒක ආධ්‍ය අයියට දුන්නා.. මොනවද දෙයියනේ
මේ වෙන්නේ.. මම ආධ්‍ය අයියා ඉන්හෙලර් එක අදින දිහා බලාගෙන ඉඳලා
එයාගෙ ශරීර එකේ උඩ බොත්තම දෙක තුන ඇරියා.. හොස්පිටල් ගිහින්
එහෙමම ඇවිත් තියෙන්නේ.. ඊටපස්සෙ කකුලෙ තිබ්බ මෙස් දෙකත්
ගලවලා පැත්තකින් තිබ්බා..

" කරදර වෙන්න-කැහැ-එපා වූවි.."

" කරදරයක් නෙමේ.. අයියට හුස්ම ගන්න අමාරුද.. එන්නකො කාමරේට
යමු.. මෙතන ඉන්න අමාරුයි.."

" කමක් නෑ වූවි.. එහෙම ලොකු ප්‍රශ්නයක්-කැහැ-නෑ.. මම හොඳින්..
පොඩ්ඩක් කලන්නෙ වගේ.."

ආධ්‍ය අයියා ඉන්හෙලර් එක අතට ගලි කරගෙන ආයෙම සෝෆා එකට
හේන්තු වුණා.. කලන්නෙට කියන්නෙ හොඳින් වගේද.. මේ අයියා එක්ක
මට වෙලාවකට කේන්ති යනවා.. අනික අපේ මාමා.. එයා එක්කත් කේන්ති
යනවා..

" අයිසේ අපි හොස්පිටල් යමුද.. මම මාමට කතාකරන්නම්.. ප්ලීස්.. ඔයා
හොඳින් නෙමේ ඉන්නේ.."

" එපා වූවි.. එහෙම නෑ.. මම පොඩ්ඩක්.. රෙස්ට් කරන්නම්.. මට වතුර
එකක් ගේන්නකො..

මම ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන ඉඳලා නැගිටලා ගිහින් වීදුරුවකට වතුර
එකක් පුරවගත්තා.. ඒ එක්කම ගෙදර ඉස්සරහා දොර ඇරිලා වැහෙනවා
ඇහුණා.. මාමා ඇවිල්ලද කොහෙද.. මට තේරෙන්නේ නෑ එයාලගෙ ප්‍රශ්න
මොනවද කියලා.. ආධ්‍ය අයියම මට කියන එකක් ඇරෙන්න..

" කාමරේට යමු.. මුරණ්ඩුවෙන් එපා සාකි..!! අමමපා මම උඹට...!!!"

" කැගහන්න.. එපා.. වූවි-කැහැ-එයා ගෙදර.."

මම වතුර එක අතේ තියාගෙන එහෙමම හිටියා.. එකසැරේ මම සාලෙට
ගියොත් හරි නැති නිසා.. දැන් කොහොමත් අපේ මාමට මට කියන්න

වෙනවා එයාලා අතරෙ තියෙන්නෙ මොකක්ද කියලා.. මම ගෙදර එද්දි
නැත්නම් ආධ්‍ය අයිසන් අපේ ගෙදරම ඉන්න විදියක් නෑනෙ.. මම මාමට
අසරණ කළා වගේ හැඟීමක් එනවා.. එක්කො මට නැවින් ඉන්න තිබ්බා..
මට එයාලා අතරෙ තියන ප්‍රශ්න ගැන දැනීමක් නෑ ලොකුවට.. කොහොම
වුණත් අපේ මාමා කේන්තියෙන් ඉන්න හේතුව ගැන නම් මට තේරුමක්
තිබ්බා..

ආධ්‍ය අයිසා නෙතු අක්කා එක්ක හැමතිස්සෙම අප්පව්වගෙ බල කිරිල්ලට
එහෙ මෙහෙ යනවා.. අපේ මාමා දැනුවත්ව.. ඩිනර් වලට.. නෙතු අක්කට
උසාවියෙන් ප්‍රොප් කරන්න.. සමහර වෙලාවට එයාගෙ ගෙදර ඔබ්බේ
එකටත් යනවා කියලා කිව්වෙ.. අපේ මාමා වෙලාවකට පව්.. මට මාමගෙ
දුක දැනෙනවා.. මාමා ඔය හැම එකක්ම දන්නවා.. ආධ්‍ය අයිසා හංගන්න
නැතුව ඔක්කොම මාමා එක්ක කිව්වත්.. මාමත් ආදරේ කරන
මනුස්සයෙක්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසට මාමා එක්ක ඩිනර් එකකටවත් යන්න
වෙලාවක් නෑ.. ගෙදර ආපු වෙලාවක තමා.. ඒත් ඒ සමහර වෙලාවට මම
ඉන්නවා.. එතකොට මාමා කැමති නෑ ආධ්‍ය අයිසා එක්ක ඉන්න..

අනික මට ඇහිලා තියෙනවා ආධ්‍ය අයිසා මාමා කියන කියන හැම එකටම
පොඩ්ඩක් ඉවසන්න අනූ, මට මේක කරන්න හිත හදාගන්න බෑ අරවා
මේවා කියනවා.. එයා බයයි වෙන්න ඇති.. ඒත් ඉතින් අවුරුදු තිස් ගානක්
වෙන ලොකු කෙනෙක්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසා පොඩ් කාලෙ ඉඳන් හැම
එකකටම බය වෙලා හැදිලා දැනුත් එහෙමමයි.. අපේ මාමට ඔවා
ඉවසගන්න බැරිම වුණාම ආධ්‍ය අයිසට කෑගහනවා..

මම එයාලා කාමරේට යනකල් ඉඳලා චතුර එකත් අරගෙන කාමරේට ගාවට
ගියා..

" මම මොකක්ද කරන්නෙ අනූ.. මට මහ අසරණ වෙලා වගේ හැඟීමක්
දැනෙනවා.. එක්කො මට ඔයාට කතානොකර ඉන්න තිබ්බා.."

" පිස්සු කියවන්නැතුව හාන්සි වෙන්නකො.. හැමතිස්සෙම මොකක් හරි
අල්ලගෙන හිතලා හිතලා, මම ජීවිතේට හිතන්නෙවත් නැති ප්‍රශ්න
මවාගෙන දුක් වෙනවා.."

" එහෙම දෙයක් නෑ.. මම කිව්වෙ හිතුණු දේ.."

" දැන් ඔයා මොකක්ද කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.. සොරි මම කලින් කැගැහුවට.. ඔයාගෙ මෝඩ වැඩවලට කේන්ද්‍රීයනවා සාකි.. මොන බම්බුවකටද අද හොස්පිටල් ගියේ.. මම කිව්වනෙ ඔයාට නිවාඩුවක් දාලා ගෙදර ඉන්න කියලා.."

" අප්පව්වි ගෙදර ඉන්නවා.. මට එහේ ඉන්න බැනෙ.. හිටියොත් නෙතු එනවා.. මම ආස නෑ.. මම එතනින් කරන්නෙ වැරද්දක්නෙ.. බොරු බලාපොරොත්තු දෙන එක.."

" ඔයා නෙමෙයිනෙ බොරු බලාපොරොත්තු දෙන්නෙ.. ඔයාගෙ අර අප්පව්වි.. මම කිව්ව එක ගැන හිතලා මට උත්තරයක් ඕන.."

" ඔයා කිව්ව දේ මට කරන්න බැරිකමක් නෑ.. එහෙම වුණොත් අපි දෙන්නගෙ ප්‍රශ්නට විඳවන්න වෙන්නෙ වෙන කට්ටියකට.. මට එහෙම කරන්න හිත හදාගන්න බෑ.."

" අනේ මේ බෑ.. අනිත් මිනිස්සු ගැන හිතන්න කලින් ඉස්සෙල්ලා තමුන් ගැන හිතලා ඉන්නවකො.. බණ දෙසනවා.. උඹත් අපේ අම්මා වගේ.. හැම මගුලටම බණම කියනවා.. අහන් ඉඳලා මගේ ඔලුව කකියනවා.."

" කකියනවනම් යන්න.. මෙතන ඉන්නැතුව.. වුවි!!!"

ආධ්‍ය අයිසා දොර ගාව ඉන්න මට කතාකරනකොට ඒ කතාව අහගෙන ඉදුපු මම ගැස්සිලා ගියා.. හැමනිස්සෙම හොර ගල් අහුලලා දැන් මේක පුරුද්දකට ගිහින් වගේ.. හරි ශෝක් වරද් උඹනම්..

" ඔ...!!!"

" එන්නකො පොඩ්ඩක්.."

මම දොර රෙද්ද එහාට කරගෙන කාමරේට එද්දි මාමා ඇඳ ගාව පුටුවකින් වාඩිවෙලා ආධ්‍ය අයිසා දිහා මරාගෙන කන්න වගේ බලාගෙන ඉන්නවා.. මම ගිහින් වතුර වීදුරුව ආධ්‍ය අයිසට දුන්නා.. දීලා අහින්සක මුණක් හදාගෙන මාමට හිනාවුණාම මාමා අත දිගැරලා මගේ පිට මැද්දට දබෝස් ගාලා තඩ්බැවා..

" මේ අනිකා.. උඹ කවදා ඉඳලද හොරගල් අහුලන්න නියාගත්තෙ.. "

මම බයවෙලා ආධ්‍ය අයියට කිට්ටු වුණා.. මාමා දැකලා චගෙයි.. අදනම් කරන්න තමා වෙන්නේ..

" මොන.. කවුද හොරගල් ඇහිලුවෙ.. බලන්නකො ආධ්‍ය අයියෙ.."

" චුට්ට බනින්න එපා අනුරාග්.."

" බනින්න නෙමේ තියෙන්නෙ හම ගහන්න.."

" ආ හම ගහන්න..?? ගහනවා බලන්න.. අපිට හොරෙන් කැලි ලයිත් කරන්න.. එව්වා හදේ තමා මාමෙ.."

" මට ඔන්නම් මම ලයිත් කරනවා.. උඹට ඇති රුදාව මොකක්ද.."

" මොකුත් රුදාවක් නෑ.. මම හිතුවා එදා පස්ස ලොකුයි කිව්වහම හොඳ කැල්ලක් ලයිත් කරගෙන ඇත්තෙ කියලා.. මම දැන් දන්නවනෙ.. මොකද ලැජ්ජද.."

" සුදුමහත්තයා!! උඹට ගහනවා මම.."

" බයයි මම.. හුහක්.."

මාමා මට දෙකක් රවලා ගිහින් බෙහෙත් කාඩ් එකක් අරන් පෙත්තක් කඩලා ආධ්‍ය අයියට දික් කලා..

" බීපිය මේක.."

ආධ්‍ය අයියා මාමට රවලා පෙත්ත ඇදලා ගත්තා..

" දැන් ඔයාලා රණ්ඩු වෙලාද.. හරි මෙහෙමයි.. මම ආධ්‍ය අයියගෙ හොඳම සහ විශ්වාසවන්තම යාළුවා නිසා මම ඔයාලා ගැන දන්නවා.. නේද ආධ්‍ය අයියෙ.."

මම ආධ්‍ය අයියට වැලමිටෙන් එකක් ඇන්නහම ආධ්‍ය අයියා ඔලුව වැනුවා..

" මම හිතුවා.. දැන් දැනගත්තනම් පල කාමරෙන්.. මට මේකා එක්ක විසඳගන්න ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා.."

" ඇයි ප්‍රශ්න විසඳන්න ඔයා සර්ලොක් හෝම්ස්ද.. අනේ මේ.. මගේ ආධ්‍ය අයිසා එක්ක රණ්ඩුවෙන්න එපා.. මම ආස නෑ.."

" උඹ ආස නැතිවුණාට මම ආසයිනෙ.. කිව්වම අහලා නාගෙන වරෙන්.. යුන්ෆෝම් එක පිටින් මගේ ඇදේ පෙරලෙන්නෑ.."

ඒක හරි මගුලක්නෙ!!

" ආ දැන් මම මේ ඉස්කෝලෙ ගිහින් ගෙදර ආවහම ඒකෙ ජරාව.. එතකොට රටේ ලෝකෙ තියන සේරම ලෙඩ්ඩු බලලා විසඳිය ඇහේ පිරිවරාගෙන ආපු ආධ්‍ය අයිසා ඇදේ හාන්සිවුණාම එව්වා.. එව්වා හොඳද.."

" කෝ අර මම හංගලා තිබ්බ වේවැල.. මුගෙ කට.. අම්මපා දෙන්න හිතයි.. කිව්වහම අහලා පල.."

" මම වේවැලට බය නෑ හරින.. හැබැයි ඔයා මේ ආධ්‍ය අයිසට අරවා මේවා කියලා මාව කෝපගන්වන්න එපා.. මට හරියට කේන්තියනවා.. මමත් ආධ්‍ය අයිසට ආදරෙයි.. නේද අයිසෙ.."

මාමා ඒකට පොඩ්ඩක් බයවුණාද මන්දා නළලත් රැලිකරගෙන ආධ්‍ය අයිසා දිහා බැලුවහම ආධ්‍ය අයිසා මට ඔව් කිව්වා..

" එතකොට උඹේ කුරුඳුවන්නෙ කැල්ලට මොකද වෙන්නෙ.."

" එයා දුර ගමනක් ගිහින් ඉන්නෙ.. එයාට කලිනුයි කොහොමත් මට ආධ්‍ය අයිසට හිත ගියේ.."

" උඹට ලැජ්ජ නෑ සුදුමහත්තයා.."

" හුහක් අය එහෙම කියනවා.."

" ගිහින් කෑම කාපන්.. හවස් වෙලා.. නාන්නෙත් නෑ.. හඩු පිටින් ඉන්නවා.."

මම ආධ්‍ය අයිසා පැත්ත හැරුණා..

" ඔයාට මෙයා බැන්නොත් මට කතාකරන්න හරිද.. අනික ඔයා දන්නෑනෙ අපේ මාමා මේ ඊයෙත් බුලත් වගයක් කකා හිටියා.. ඊය නේද.."

" ඇත්තද අනුරාග්.."

" මොන බුලන්ද.. මුගේ මේ බෙගල් විශ්වාස කරනවද.."

" බෙගල් නෙමේ.. මම යනවා නාගන්න.."

මම නැගිටලා කාමරේ දොර ආවට ගිහිනි අනිත්පැත්ත හැරුණා..

" මෙහි වරද්දලගෙ මාමේ.. කරපිංවා නැද්ද.."

ඒ එක්කම මාමගෙ කලිසමේ බෙල්ට් එක මගේ දිහාවට පියාඹගෙන එද්දිම මම කාමරෙන් එළියට පැනගන්නා..

" චුට්!!!"

" සුදුමහත්තයා!!!"

මම මගේ කාමරේට ගිහිනි ඇඳුමකුත් අරගෙන බානෘම එකට රිංගගන්නා.. ඔයින් ගියා මදැයි.. මේ ගෙදර රට හරකා වගේ හැසිරෙන එකෙන් එක අතකින් මට හොඳයි.. මම මොනවා කරත් කවුරුත් එව්වර හිතන්න නෑනෙ.. මාමා කලින් ඉඳන් දැනගෙන හිටියද දන්නෙ නෑ මම එයාලා ගැන දන්නවා කියලා.. කොහොම හරි කමක් නෑ මම හිතපු තරම් ඒක සිරියස් වුනේ නැති එක ගැන සතුටයි..

ආධ්‍ය අයියගෙ අසනීපෙ ගැන මට දැනගන්නම ඕන.. ඒත් මේ මාමා එක්ක කිසිදෙයක් කරගන්න බෑනෙ.. ආධ්‍ය අයියනම වචනයක් දෙකක් කිව්වහම හිමිහිට සේරම කියනවා.. ඒත් මේ මාමා ලෝකෙ කාලා වතුර බිලා අණ්ඩපාලයා වගේ ඒකගෙ කනෙන් රිංගන්න නම මම අදාශ්‍යමාන වෙන්න ඕන.. අනික මම හොස්පිටල් වල යන්නෙ නෑනෙ.. ඒගොල්ලො කතාකරන සමහර ඒවා මට තේරෙන්නෙ නෑ.. තේරෙන භාශාවෙන් කියන්නෙ නෑනෙ.. එක එක බෙහෙත් වල අමුතු නම එහෙම.. මම දන්නෙ පොඩ්ඩයි.. එයාලා තරම් ඔවා ගැන දන්නෙ නෑ.. අමමත් එව්වර ආධ්‍ය අයියගෙ අසනීප ගතිය ගැන දන්නෙ නෑ වගේ.. අමමා දැනගත්තත් අමමට කරන්න පුලුවන් දෙයක් නෑනෙ.. මට තියෙන්නෙත් මේවා ගැන කල්පනා කරන්න විතරයි.. ඒත් මගේ හිතේ විශ්වාසයක් තියෙනවා මාමා ඔහොම පෙන්නුවට එයාගෙ හිතේ මොකක් හරි දෙයක් ඇති ආධ්‍ය අයියගෙ මැරේජ් එක ගැන.. අනික නෙතුද කවුද ඒ මල සමයමට පිස්සුද මං අහන්නෙ ආධ්‍ය අයියට

කැමතිවෙන්න.. මම හිතන විදියට ආධ්‍ය අයියට කෙල්ලො කැමතිවෙන
කිසිම ගතියක් නෑ.. කෙල්ලො ආස අර කියාන් අයියා වගේ
කොල්ලොන්ටනෙ.. සමහරවිට දේපළටද දන්නෑ.. එහෙම වෙන්නැති..

මම නාගෙන එළියට එද්දි අපේ මාමා කුස්සියෙ මොනවද කරනවා.. මම
ටවල් එක ඔලුව වටේ ඔනාගෙන ගිහින් පැන්ට්‍රි එකට හේත්තුක් දාගත්තා..
මාමා කෝපි හදනවා..

" මට නැහැ.."

" ඉඳහන් පොඩ්ඩක්.."

" තරහද ඒයි.."

" ඒ මොකටද.."

" නෑ නිකම.. තරහ නැත්නම් කමක් නෑ.."

" උඹට අහන්න මොකුත් නැද්ද.."

" දැනට නෑ.. මම ඔක්කොම දන්නවා.."

මාමා හැන්ද සිත්ක් එකට දාලා තේ පෙරන ගොටට අරගෙන සේදුවා..

" මම හිතුවේ උඹ නාඩගමක් නටයි කියලා.. සේරම දැනගෙන හිමිවිච්චා
වගේ හිටපු නිසා පස්සෙ හිතුණා දැගත්තට කමක් නෑ කියලා.."

" මාව මාමට හැත්තෑව දසකෙ බුලත් කන සියෙක් වගේ පේනවද ඔකට
ඔව්වර පුදුම වෙන්න.. අනික ඔවා ඔනනරම තියෙනවා.. මම දන්නම කී
දෙනෙක් ඉන්නවද.."

" ඒ චුණාට අපේ ගෙදර ගැන උඹ දන්නවනෙ.. මම අමුතුවෙන් පැහැදිලි
කල්ලා දෙන්න ඕන නෑනෙ ඒකගැන.."

" අපේ අමමද.."

" මම.. අපේ අමමත්.."

" ආච්චිනම්.. මට වෙලාවකට හිතෙනවා කිව්වත් තේරුම් ගනී.. අපේ අම්මලා වගේ නෑනෙ.."

" දේදුණු, දෙවලි දෙකම එකයි.. නම් දෙක විතරයි වෙනස්.."

" ඇයි දේව හොඳන.."

" මම හොඳයි බොල කොහොමත්.. උඹලගෙ අම්මයි ලොකු අම්මයි වගේ ගිනිබෝමබ දෙකක් නෙමෙ.."

" ආ මේ අපේ අම්මට මොකුත් කියන්නෙපා හරි.. මට මල පනිනවා.."

" මම ඇත්ත කිව්වෙ.. උඹට කලින් මම අක්කලව දන්නෙ.. හැබැයි පොඩි අක්කා හොඳයි අර ලොකු අක්කා නමා.. අවුස්සන්නෙ.. එක එක හු#තවල් කියලා.. මල පනිනවා බං මට අපේ ගෙදර එක්ක වෙලාවකට.. අවුරුදු හතළිහක් වෙලත් තාම මම පොඩි එකෙක් කියලා එනවා හැම මගුලටම අත දාන්න.."

" මම.. මටත් ගෙදර ගිය වෙලේ කිව්වා මාමා ගැන හොයලා බලන්න කියලා.. මම හා කියලා නිකන් හිටියා.. ආච්චිනම් මොකුත් කිව්වෙ නෑ.. ඒ දවස්වල අනික ආධ්‍ය අයිියගෙ එක මම දැනගෙන හිටියෙත් නෑ.."

" මට වෙලාවකට ඔලුව කකියනවා බං.. ශාක්‍යගෙ ගෙදරත් මහ.. උඹට රධ්‍ය කියලා ඇතිනෙ.."

" ඔව් කියලා තියේ.. ආධ්‍ය අයිියා අවුලෙන් ඉන්නෙ රධ්‍ය අයිියවත් ගෙදර නෑනෙ.."

" දැන් සේරමත් හරි අර නෙතු කියලා පට්ටන්දරියෙක් ගේ අස්සෙ රිංගන්න අරගෙන.. අම්මපා අහුටුණොත් දතෙන් දත උගුල්ලලා දානවා නර්ව එකත් එක්කම.. ලෑප්පාවක් නැති ගැණු.."

" එහේ අප්පච්චි මාමා එක්ක වලිලු නේද."

" වලි කියන්නෙ බං.. පෙරේදා.. මම උදේ ඔරිස් එකට යද්දි හිටියා ඩයල් එක.. දැන් බ්‍රිගේඩියර් ලයින් නෙ දෙන්නෙ.. මාව දැකලා අමුතු හිනාවක් දැමමා.. මාත් සතපහකට ගනන් ගත්තෙ නෑ.. මහ අමුතු හිතක් පපුවක් නැති

මිනිගෙක්.. අධිකාරී කිව්වහම කොහොමත් කෑමප් එකේ උන් කට
ඇදකරගන්නවා.. ඔය යුද්ධෙ කාලෙ ඉඳලා තියෙන්නෙ මුලතිව් වලලුනෙ.."

" එහෙමද.."

" මම.. ඒ කාලෙ යුද්ධෙ නිසා වුණු කම්පනේකින් ඔයතරමට හිතක් පපුවක්
නැති මනුස්සයෙක් වුණාද මන්දා.. එහෙම කියනවා කෑමප් එකේ
කොල්ලො.. ඒත් බං අධිකාරී විතරද යුද්ධෙට ගියේ නෑනෙ.. අපිත් ගියා..
යකෝ මට වෙඩිත් වැදුණා.. ඔහොම මගුලක් නෑනෙ.. ඔය මනුස්සයගෙ
තියන ගතිය ඔක.. කම්පනයක්වත් වෙන මොකුත් නෙමේ.."

" අපි දන්නෙ නෑනෙ ඉතින් හරියටම.. ආධ්‍ය අයිසගෙ අම්මා මොකෝ
කියන්නෙ.."

" එයා දන්නවා.. මාත් එක්ක කතාකල්ලත් තියේ.. හොඳ මනුස්සයෙක්.. අර
අමනුස්සයෙක් එක්ක කොටු වෙලා පුදුම දුකක් වින්දේ.. දැන් රට නිසා
නිදහසේ ඇති.."

" මම.. මාමා හොඳයි කියලා හිතෙන දෙයක් කරන්නකො.."

මම මාමා හඳලා දුන්න කෝපි මග් එකේ හැන්ඩල් එකෙන් අල්ලගෙන
උගුරක් බිච්වා..

" ශාක්‍යට වෙලා තියෙන්නෙ.. මම මේ කියන්නෙ මට දැනුණු දේ හරිද.."

" කෝ අයියා.."

" නිදි.. නින්ද යන්න බෙහෙත් දුන්නා.."

" ආ.. මොකක්ද කියන්න ගියේ.."

මාමා කුස්සියේ තිබ්බ පුටුවකින් වාඩිවුණා..

" මම ශාක්‍යගෙ කවුස්න්සිලර් මීට වෙන්න ගියා දවසක්.. එයා පොඩිකාලෙ
ඉඳලම Mental isolation කියන එකට මුණ දීලා තියෙනවා.. ඔකට
කියන්නෙ මානසික හුදකලාභාවය කියලා.. එහෙම වුණාම එයා හිතන්න
පටන්ගන්නෙ එයා දුර්වලයි, එයා වෙනුවෙන් කවුරුත් නෑ කියලා.. ඉබේම
සමාජෙන් ඇත් වෙන්න ගන්නවා.. හැබැයි එයාගෙ හොඳ කමක් තියෙනවා

පොත පතට හුරු වුණු එක.. එයාගෙ ලෝකෙම තියෙන්නෙ පොතේ..
පොතක් අතට දීලා කාමරේක තිබ්බොත් දවසෙම නොකා නොබී හරි
කියවනවා.. ඒකෙන් එයා බාහිර ලෝකෙන් එක්ක තියන කතෙක්ගන් එක
සම්පූර්ණෙන්ම බිඳලා දානවා..

දැන් ප්‍රශ්න මෙහෙමයි.. පොඩි කාලෙත්ම ලමයෙක්ගෙ කොන්ද කඩලා
දානවා.. ඉතින් ඒ ළමයා ලොකු වුණාට පස්සෙ වැඩිහිටියන්ගෙ බලය
ඉස්සරහා නැගිටගන්න බෑ.. එයාලට පණක් නෑ.. ඇත්තම කතාව කියන්න
එපැයි බෑ.. පණ නෑ.. ඔකයි ඔතන තියන ලොකුම ප්‍රශ්න.. එයාට ආදරේ
ඔනම කාලෙ ඒක නෑ.. ආරක්ශාව කියලා කොටු කරගත්තු එකෙන් එයාට
ආරක්ශාව දැනෙන්නෙ නෑ.. ශාක්‍ය හරි සොඕට ප'සනැලිටි එකක් තියන
ළමයෙක්.. මම ඉස්සර ඉඳලම දන්නවා.. හැබැයි හොඳට හිතන්න පුළුවන්..

කැමපස් කාලෙ මම අධ්‍යාපන මනෝ විද්‍යාව පොඩ්ඩක් කලා.. ඔකෙ
තියනවා ටයිම් අවුට් කියලා ක්‍රමයක්.. ඒකෙදි කරන්නෙ ළමයෙක් වැරද්දක්
කරනවනම්.. පුලුවන් තරම් එයා එක්ක ඒ ගැන කතාකල්ලා වැරද්ද වටහලා
දෙන්න බලනවා.. ගහලා බැනලා ළමයි හදන්න බෑ.. එහෙම පුළුවන් ඒකට
විදියක් තියෙනවා.. දැන් උඹව අපි හැදුවෙ.. මම කියන්නෙ ඒ වගේ.. සැර
කළත් ඒකට ක්‍රමයක් තියෙනවා බෑ.. මේක තනිකරම මානසික
අපයෝජනය.. හරිනම් මෙවට නඩු දාන්නත් පුළුවන්.. ආධ්‍ය හොඳයි..
රඬ..! ඒ ළමයා ගැන කතාකරන්න මට වචන මතක් වෙන්නෙත් නෑ..
ඉස්සර ශාක්‍ය කියලා අඩනවා.. මල්ලිට අස්පව්වි ගහනවා එයාට ඉවසගෙන
ඉන්න බෑ කියලා.. අම්මපා මම නම් කියන්නෙ ඔහොම උන්ට අස්පව්විලා
කියන්න වටින්නෙ නෑ.. ළමයි ගැන ගෑණි ගැන හරියට හොයන්න බලන්න
බැරිනම් එක්කො නොබැඳ ඉන්න ඔන.."

" මම.."

" ඔක්කොමත් හරි ඔකා නිසා මට යන්න වුණා අර හද්ද වන්නියෙ.. ප්‍රාන්සර්
කල්ලා.. ඒ අස්සෙ කිව්වා ආයෙම ආචොත් ශාක්‍යට කරන දේ බලාගනිත්
කියලා.. ඒ කාලෙ මට අකමැත්තෙන්ම අයිත් වෙන්න වුණේ අධිකාරී
ශාක්‍යට පන්න පන්න වද දෙන්න ගත්තා.. ඒකා කොහොමත් පිට
මිනිස්සුන්ගෙන් පලි ගන්නෙ නෑ.. තමන්ගෙම එවුන්ගෙන් ඒක පිට
කරනවා මිසක්.. අන්තිමට මම අයිත් වුණා.. බලාගෙන ඉන්නෙ
කොහොමද බෑ.. මම හිතුවෙ ශාක්‍ය හොඳ ගැණියෙක් කසාද බදී කියලා..

තාත්තා කෙනෙක් වුණාමවත් හරි කෙලින් තීරණ ගනී කියලා.. මට එතන තමා ලොකුවටම වැරදුනේ..

මට ඔන ටික ටික හරි එයාගෙ මේ පවුල එක්ක තියන කෙනෙක්ගත් එක කඩලම දාන්න.. ඒක ඔන නෑ.. රඬ විතරක් හිටියම හොඳටම ඇති.. ඒකත් දැන් සීමාවකට එන්න ඔන.. මම ට්‍රයි කරනවා මොකක් හරි කරන්න.. මේකා මැරෙයි බං මෙහෙම ගිහිල්ලා.."

මාමාමග් එක අතට ගුලි කරගෙන බිම බලාගත්තා.. එයාට තව කියාගන්න බෑ කටහඬ හිරවෙන්න යනවා.. මට දැන් තේරෙනවා ඇයි ආධ්‍ය අයිියගෙ හැසිරීම මෙහෙම කියලා.. මට අප්පව්වි ගැන දැනෙන කලකිරෙන ගතිය එන්න එන්නම වැඩි වෙනවා.. මේ කතාවෙන් පස්සෙ මට සම්පූර්ණෙන්ම එපා වුණා..

" මාමා හරි කියලා හිතෙන දෙයක් කරන්න.. මේ සැරේ ආධ්‍ය අයිියව අතාරින්න එපා.. එයාට මේවා දරාගන්න බෑ.."

" එකක් නෙමේ.. මන්දා.. උඹ හිතහන්, මට කැලි වලට කැඩිව්ව විදුරුවක් අතට දීලා තිබ්බ විදියට හදපන් කිව්වහම.. මම කොහොමද බං එහෙම කරන්නෙ.. අදත් හවස මම කෑගහපු එක වැරදි.. ඒත් කේන්තියනවා.. මාත් මනුස්සයෙක් නෙ.. අපේ ගෙවල් වල ප්‍රශ්නයි.. කියක්ද.."

" මට තේරෙනවා.."

" බලමු මොකක් හරි කරන්න.. ශාක්‍ය ඇහැරුණාම මට කෝල් එකක් දෙනවද කොල්ලො.. මම පොඩි වැඩ වගේකට එළියට යන්න කියලා.."

" හා මම කතාකරන්නම්.. බෙහෙත් දුන්නනම් අයිියා අවදි වෙන එකක් නෑ දැන්ම.."

මාමා නැගිටලා මග් එක සෝදලා මං ගාවට ඇවිත් කොණ්ඩෙ අවුල් කලා..

" උඹවත් අඩුම තරමේ තේරුම අරන් ඉන්න එක හිතට සැනසීමයි.."

මාමා මගේ කරේ තිබ්බ ටවල් එකත් අරගෙන කාමරේට ගියාම මම ඒ දිහා බලාගෙන හිටියා.. හිතට හිතන ඔනමයි කියලා දේවල් හුඟාක් ගලාගෙන එනවා.. ඒත් කොහෙන් පටන්ගන්නද හිතාගන්න බෑ.. මම මග් එකේ තිබ්බ

කෝපි මණ්ඩි ටික සින්ක් එකට හලලා ඒක හෝදලා කුස්සියේ ලයිට් එකත් නිමාගෙන මගේ කාමරේට ගියා.. ඉස්කෝලේ වැඩ තොගයක් තියෙනවා ඉවරකරන්න..

මගේ දළඹුවනේ.. මම ආවා.. ඔයලට කතාව සංකීර්ණයි වගේනම් මට කියන්න පුළුවන්ද.. සංකීර්ණයි කියන තේරෙන්නේ නෑ ප්‍රශ්නාර්ත ඉතුරුවෙලා තියෙන තැන්.. මම හිතනවා මම හොඳට ලියලා ඇති කියලා.. අනික ඔයාලගෙන් මට ලැබෙන කියලා නිම කරන්න බැරි සහයෝගයට මම කොහොම ස්තූති කරන්නද හිතාගන්න බෑ.. මම ආදරේම ආදරෙයි.. ආ මට කවර්ස් ගොඩක් හමුවුණා.. ඊළඟ වැජඹෙ ප්‍රේම ටිකත් දන්නම් හොඳේ..

අනුරාග් කියපු දේවල් වලට සම්බන්ධ පොඩි ආටිකල් වගයක් මම කියවලා තියෙනවා.. මට ළමයි නෑ තමා.. මම හෙන පඩි වදන් දෙන්නෙ නෑ.. ඒත් ඔයාලා එක්ක බෙදාගන්න හිතුණා ඒ ගැන.. කතාවටත් එහෙත් මෙහෙත් සම්බන්ධ නිසා මේක දන්න හිතුවේ.. කවදාහරි ඉතින් මෙව්වා කියවන දළඹුවොත් දළඹු අම්මලා තාත්තලා වෙනවනේ.. දැනටම මම දන්න අම්මිලා කීපදෙනෙකුත් ඉන්නවා.. ☺

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

පළවෙනි දේ,

"මාව අම්මලා හැදුවේ ගහලාය. මම හොඳය. එනිසා ළමයින්ට ගහන එක හොඳය"

කියන සූත්‍රය පොඩ්ඩක් පැත්තකින් තියන්න වෙනවා දැවුණ්ට ශාරීරිකව වද දීමේ හොඳ නරක ගැන කතා කරන්න නම්. මොකද ලෝකේ ඉන්න ඕනම කෙනෙක්ට අනුව තමා හොඳ කෙනෙක් තමා. ඕක මේ සටහන කියවන අයිියලට අක්කලට විතරක් නෙමේ. බඩේ බෝම්බයක් බැඳගෙන තමාව පුපුරගන්න හදන ඉස්ලාම් අන්තවාදියටත් පොදුයි. එනිසා ඒ සූත්‍රය පැත්තකින් තියමු මුලින්ම.

මෙතන තියෙන ප්‍රශ්නය මෙකයි.

දැවෙක්ව හදන්න, ඒ කියන්නේ දැවෙක්ව සදාචාරාත්මක වර්ධනය කරන්න ඔහුව/ඇයව ශාරීරික වධහිංසාවට (වේදනාවට) සහ ලැජ්ජාවට පත් කිරීම කල යුතුද නැද්ද කියන එක. (පාසැලක වගේ නම් මේක වෙන්නේ

@Shan

ප්‍රසිද්ධියේ, පවුලක වගේ නම් තමාගේ සහෝදර සහෝදරියන් ඉදිරියේ වෙනන පුළුවන්)

මුලින්ම කියන්න ඕන දරුවෙකුට ගහන එකෙන් කෙරෙන්නේ ඔහුගේ/ ඇයගේ හැසිරීම පාලනය කිරීම පමණක් බව. ඒ, දරුවාට බිය වැද්දීම මහින්. මෙතනදී බොහෝ විට ශාරීරික වෙදනාවට පත් කිරීම (වෙවැල් වලින් පහර දීම, ඉස්සර නම් ගහක බැඳලා දිම් ගොටු දැමීම, දණ හැස්වීම) සහ තර්ජනය කිරීම (ආයේ කලොත් කටේ මිරිස් දානවා) , ලැජ්ජාවට පත් කිරීම (තෝ වගේ බුරුවෙක්, තොපිව හැඳුවට වඩා හොඳයි යකෝ හරකෙක් හදා ගන්නනම) වගේ ක්‍රම භාවිතා වෙනවා.

මේ දේවල් වලින් වෙන්වෙන්නේ දරුවාට පාලනය කිරීමක්. බිය වැද්දීමක්. බිය වැද්දීම තුළින් සිදුවන්නේ අවබෝධය තුළින් වන සදාචාරාත්මක වර්ධනයක් නෙමේ. තමාට වඩා බලවත් අධිකාරී බලයකින් (authoritative figure එකකින්) එන නියෝග කොන්දේසි විරහිතව, ආපසු ප්‍රශ්න කිරීමකින් තොරව පිළිගන්නා ළමයා පුහුණු කිරීමක්.

මේ මහින් ළමයාට මානසිකව වෙන හානිය ඉතා විශාලයි.

අධිකාරී බලයට බියෙන් නියෝග පිළිපදින දරුවා තුළ බිය මිසක හරිවැරද්ද ගැන සැබෑ අවබෝධයක් නැහැ. අම්මා නැති වෙලාවට හොරෙන් සිති කන ළමයා තමා පොලිසිය නැති බව දන්නා අතුරු පාරවල් වල හෙල්මට එක නැතුව යන්නේ. මොකද ළමයාගේ හැසිරීම තීරණය වෙන්නේ අවබෝධය තුළින් නෙමේ, බිය කියන සාධකය මත නිසා. මොකද සිති හොරෙන් කන එකේ හරි වැරද්ද වගේම හෙල්මට එක දැමීමේ උවමනාව ගැනත් අවබෝධයක් නැහැ. තමාගේ වැරද්ද අල්ලලා දඩුවම් කරන්න කෙනෙක් නැත්නම් ඕනම ජඩ වැඩක් කරන සමාජයක් බිහි වෙන්නේ මෙහෙමයි.

ඊටත් වඩා දරුණුම දෙය තමා ළමයින්ගේ පෞරුෂත්වයට වෙන හානිය. ගොඩක් දරුවන් අම්මලාට තාත්තලාට බයයි. විශේෂයෙන්ම වැරදි කලාම ගුවි දෙන අම්මලා තාත්තලාට. ඉස්කෝලේදී ගුරුවරුන්ට බයයි. ප්‍රින්සිපල්ට බයයි. ඒ කියන්නේ අදාල සිස්ටම එකක් තුළ අධිකාරී බලය ඉස්සරහා ඇඹරෙන, දෙකට නැමෙන, සද්ද නැතුව ඉන්න, කීකරු බලු නකුටෙක් තමා මේ දෙමාපියනුයි, ඉස්කෝලෙනුයි කෙට්ටෙන් දක්කලා හදන්නේ.

ඉතින් මේ ළමයි තමා අර කවද කිව්වා වගේ බස් එකේදී කොන්දොස්තරට බය, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාසීලයකට ගියාම එතන ඉන්න කැෂියර්ට පවා

බය, ඉස්පිරිතාලෙට ගියාම එතන ඉන්න ඇටෙන්ඩර්න්ටලට බය, මන්ත්‍රීට බය, ඇමතිට බය, රජයට බය.. හැම දේටම බය නැට්ට පුකේ ගහගෙන ඉන්න කොන්ද පණ නැති ජාතියක් ඇති වෙන්නේ මෙහෙමයි.

තව එක දෙයක් කියන්නම. මෙතන ඉන්න අය ගොඩක් වෙලාවට ළමයිත්ට ගහන එකේ ඇත්තම හේතුව ළමයිත්ට හොඳ පුරවැසියන් කරන එක නෙමේ. තමාට ළමයිත්ගෙන් තියෙන කරදරෙන් මිදෙන්න. තමාගේ එදිනෙදා ජීවිතයේ පීඩනය ළමයාගේ ගොන් වැඩ වලින් තවත් වැඩි වෙන නිසා ඒ පීඩනය මුදා හරින්නයි ළමයට ගහන්නේ. "මම තොට කිව්ව නේද සැරයක්" කියලා..ඒක තමයි ඇත්ත.

හයක් හතරක් නොතේරෙන ළමයෙක්ගේ ගොං වැඩ ඉවසන්න බැයි නම් ඔබ දෙමාපියෙක් වෙන්න සුදුසු කෙනෙක් නෙමේ. අපි හැමෝම මේ ලෝකෙට ළමයි ගේන්නේ අපේ ආසාවල් ඉෂ්ඨ කරගන්න, උවමනාවල් ඉෂ්ඨ කරගන්න. කවුරුත් ඇවිත් කන් දෙකට කැගහන්නේ නෑනේ 'අනේ අපිව මේ ලෝකෙට බිහි කරපල්ලා' කියලා.

ඉතින් එහෙම තමාගේම කැමැත්තෙන් මේ ලෝකෙට ගේන ඒ අසරණයිත්ගේ වැඩ ඉවසන්න බැයි නම්, ඒ තරම හික්මීමක් නැත්නම් එක්කෝ සරමේ පිහා ගන්න, නැත්නම් කොන්ඩම් එකක් දාගන්න. ඒකයි වඩා හොඳ.

ලෝකේ දියුණු රටවල සත්ව හිංසාවට පවා නීති තියෙනවා. අපේ රටෙන් වැඩිහිටියෙක් තවත් වැඩිහිටියෙක්ට පහර දුන්නොත් නීතිය ඉදිරියට යනවා. ඒත් හයක් හතරක් නොතේරෙන, අසරණ දරුවන්ට පහර දෙන්න කිසිම කෙනෙක්ගෙන් තහනම්ක් නෑ. ඒ පහර කන එකෙන් තවමත් වැඩෙන මනසක් තියෙන ඒ දරුවන්ගේ මානසිකත්වයට වෙන බලපෑම ගැන හිතන්න එකෙක්ටවත් උවමනාවක් නෑ.

තව දෙයක්, මෙකෙන් කියවෙන්නේ නෑ ළමයිත්ගේ වැරදි වලට දඩුවම නොකර බලාගෙන ඉන්න ඔන කියලා. දඩුවම කරන්න ඔන. ළමයාට හානියක් නොවන විදිහට.

උදාහරණයක් කියනව නම්, දරුවෙක් පාඩම් න්කර, ගෙදර වැඩ නොකර ඉන්නවා කියලා හිතන්න. දරුවා ගෙනල්ලා වේවැලෙන් පුකට නෙලලා, දරුවා බිය වද්දලා, අපහාස කරලා දරුවාගේ මනස විනාස කරන එක නෙමේ කරන්න ඔන.

දරුවාට අවබෝධය එන විදිහට දඩුවම් දෙන එක.

"පුතේ, අම්මයි තාත්තයෝ ඔයාට ගොඩක් ආදරෙයි. ඒත් පුතා මේ කරන වැඩේ ගැන නම් අපි කොහෙත්ම කැමති නෑ. ඔයා තේරුම් ගන්න ඔන ඉගෙන ගන්න එකේ වැදගත්කම. අපි ඔයාට කොච්චර ආදරේ වුනත් ඔයා මේ කල දේ ගැන දුකයි. දැන් ගිහින් ගෙදර වැඩ ටික කරලා එන්න. එතකන් අපි එක්ක කතා කරන්න එන්න එපා"

මෙන්න මේ වගේ දඩුවම් තමා ළමයිනිට දෙන්න ඔන. අම්මයි තාත්තයි කුණුහරපෙත් බැණ ගන්න., පොඩි දේකටත් මරා ගන්න පරිසරයකනම් ළමයා මෙහෙම කිව්වට සතේකට ගනන් ගන්න එකක් නෑ. මොකද හිංසාකාරී පරිසරය ළමයාගේ මනස තුළ සාමාන්‍යකරණය වෙලා නිසා. නමුත් අම්මයි තාත්තයි තමා එක්ක කතා නොකරන එකත් ගොක් එකක් තරම් වන ආදරයෙන් පිරුණ සාමකාමී පරිසරයක හැදෙන ළමයාට ඔය වගේ දඩුවමකුත් ලොකු බලපෑමක් කරනවා.

හැම දේකටම ගුටිකන ළමයා හිතන්නෙ ප්‍රශ්නවලට උත්තරේ හිංසාව කියලා. ඌ තමා ලොකු වෙලා කියන දේ අහන්නැති කෙල්ලට ගහන්නේ, පාරේ අනතුරක් වුනාම බස් එක කුඩු කරලා ඩ්‍රයිවර් ගේ අඩු කඩලා බස් එක ගිණි තියන්නේ. අපරාධ වලට එල්ලම් ගහ ඔන කියන්නේ. මොකද දරුවා පොඩි කාලෙයේ ඉඳලා හැදුනේ ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු තියෙන්නේ හිංසාව කියන පරිසරයක් තුළ නිසා..

මගේ පියා කුඩාකාලයේ කළ වැරදි වලට දඩුවම් ලෙස ඔහුගේ පියා ඔහුව ගසක බැඳ දිම් ගොටු දැමූ අයුරු ගැන කථා මා කුඩා කාලයේ සිටම අසා තිබුණි. ඔහු එය මා හා පැවසුවේ ආඩම්බරයෙනි. රාජසභාවේ කිවිසුමක් යෑම වැනි වැරදි වලට පවා සිර රටවැසියන්ව උල තැබූ, රාජ උදහසට ලක් වුවන්ව ප්‍රසිද්ධියේ හිස ගසා, ඇතුන් ලවා පාගවා මැරූ රාජාණ්ඩු ක්‍රමය වර්ණනා කරන්නෙකු වූ මගේ පියා තම දරුවාව යහමහ යැවීමට සුදුසුම ක්‍රමය දරුවාට කෲර ලෙස වධහිංසා පැමිණවීම යැයි සිතීම ගැන කිසිම දිනක මා පුදුම වූයේ නැත.

"වෙවැල් කෝටු නාරං සියඹලා අතු

කිතුල් පොල් ඉරටු වැල් කහඹිලිය අතු

මෙවැනි ඉපල් මගේ දැසට නොපෑ යුතු

පමා නොවී යම් අකුරට මෙයින් මතු"

මීට දශක කිහිපයකට පෙර පැවති තත්ත්වයට සාපේක්ෂව වර්තමානය ගැන සතුටු විය හැකි බව සැලැවකි. එහෙත් අපරාධකරුවන්ට පවා මානව අයිතිවාසිකම් ලබා දී ඇති, මනුෂ්‍යයන්ගෙන් නොනැවතී තීරීසනුන්ටද හිංසාවට පත් නොවීමට නීති රෙගුලාසි පනවා ඇති ලෝකයක, අප රටේ දිනපතාම දෙමව්පියන් සහ පාසැල් ගුරුවර ගුරුවරියන් අතින් ශාරීරික සහ මානසික වධහිංසාවට ලක් වන දරුවන් ගණන නොගිණිය හැකි තරම වීම, සැලවිත්ම අවාසනාවත්ත තත්ත්වයකි.

"සර් හොඳට ගහන්න. ගැහුවේ නැතිනම් මුන්ව හඳුන්න බෑ"

හයක් හතරක් නොතේරෙන කුඩා දරුවන්ව තමාට අවැසි අයුරින් හැඩගස්වා ගැනීමට පහර දෙන වැඩිහිටියන් එසේ කරන්නේ ඔවුන්ගේ වචනයෙන් නම් "දරුවන් නාස්ති වීමට ඉඩ නොදී" හදා ගැනීමටය. ඔවුනට අනුව හැඳි නොගා හඳන හොඳ්දෙයි නොගහා හඳන දරුවාගෙනුයි වැඩක් නැත. මිනිස් ශිෂ්ටාචාරය කෙමින් කෙමින් සදාචාරාත්මකව පරිණාමය වන අතරතුර අප කරන්නේ, වත්මනට කොහෙත්ම වැදගත් නැති, කල් ඉකුත් වී, මළකඩා කා ඇති රුවන් වැකි දෙසා බාමින් සමාජයේ දුර්වලම, අසරණම, අහිංසකම කොටස වන අප දරු පරපුර මත තම පීඩනය මුදාහැරීමය.

තමා පරිපූර්ණ මිනිසෙක්ය යන උද්දව්ෂ හැඟීමෙන් යුත් බොහෝ දෙමාපියන්, තම දරුවාට පහර දෙන්නේ තමාගේම අවිච්චක් හෝ තම ෆැන්ටසිය තුළ ජීවත් වන පරිපූර්ණ මිනිසෙකු හෝ ගැහැණියක තම දරුවා තුළින් නිර්මාණය කර ගැනීමටය.

ඔවුන් තම දරුවන්ට පහර දෙන්නේ කුඩා කාලයේදී සිය වැඩිහිටියන්ගෙන් ලැබුණු දඩුවම් නිසා තමා හොඳ මනුෂ්‍යයෙකු වූ හැටි ගැන පාරමබාමිනි.

"අපේ තාත්තා අපිට ගැහුවේ බෙල්ට් එකෙන්. අපි අද මේ විදිහට ඉන්නේ තාත්තට පින් සිද්ධ වෙන්න"

කොපමණ සාධාරණීයකරනය කිරීම ඉදිරිපත් කළද යමක් දරුවන්ට පහර දෙන්නේ දරුවාගේ හැසිරීම තමන්ට රිසි සේ පාලනය කිරීමේ අරමුණින් මිස, මනුෂ්‍ය සංහතියට යහපත් සදාචාරාත්මක ගතිගුණ වලින් හෙබි පුරවැසියෙක් බිහිකිරීමේ අරමුණින් නොවේ. ජීවිතයේ තමාට මුහුණ දීමට සිදුවන ප්‍රශ්න වලින් එකක් ලෙස සිය කුඩා දරුවාගේ නොමනා හැසිරීම

දකින වැඩිහිටියා පහර දීමෙන් දරුවා මෙල්ල කොට, එම ප්‍රශ්නයට සොයන්නේ තාවකාලික විසඳුමක් පමණි. දීර්ඝ කාලීනව දරුවාට ඉන් ඇතිවන බලපෑම ගැන සිතීමට ඔවුනට උවමනාවක්, හැකියාවක් හෝ කාලයක් නැත.

තමා දරුවන්ට පහර දෙන්නේ ඔවුනට ඇති ආදරය නිසාය යනුවෙන් බොහෝ දෙමාපියන්, ගුරුවරුන් පැවසුවද (නොසලකා හැරිය හැකි තරම් සුළු අවස්ථා ප්‍රමාණයකදී හැර) බොහෝ අවස්ථා වලදී එය මිත්‍යාවකි. පහර කෑම ලෙස දරුවා මතින් පිටවන්නේ බොහෝ වෙලාවට දෙමාපියන්ගේ එදිනෙදා ජීවිතයේ පීඩනයන්ය. වෙනයම කෙනෙකු නිසා හෝ දරුවාගේ වරදක් නිසා ඇති වන කෝපය, කලකිරීම, සිත් රිදීම, පිළිකුල වැනි හැඟීමය.

"මහන්සි වෙලා ගෙදර ආවා විතරයි"

පහර දීම මගින් බියවද්දා දරුවෙකු තමාට කිකරු කර ගැනීමට උත්සහ කරනා යම් වැඩිහිටියෙක් වේ නම් ඔහු/ඇය පෙන්නුම් කරන්නේ දෙමාපියෙකු වශයෙන් සිය නොඉවසිලිවමත් බවය. සිය දරුවා සමඟ සහසම්බන්ධයක් ගොඩනගා ගැනීමට තමාට ඇති නොහැකියාවය. ගුරුවරයෙකු නම් ඔහු පෙන්නුම් කරන්නේ සිය වෘත්තීය අසමර්ථකමය. මෙම පහර දීම මගින් සිදුකරන්නේ දරුවාට තාවකාලිකව පාලනය කිරීමක් පමණකි.

මෙසේ දරුවාගේ හැසිරීම පාලනය කිරීමට; ශාරීරික වධවේදනා වලට ලක් කිරීම (උදා - වෙවැල් වලින් පහර දීම, දණ ගැස්වීම, අතින් පහර දීම, පෙර කාලවලදී ගස් වල බැඳ දිම් ගොටු දැමීම) තර්ජනය කිරීම (උදා - ආයේ කලොත් කටේ මිරිස් දානවා, අඩු කඩනවා, ගෙදරින් එලෝනවා) නිග්‍රහ කිරීම මගින් ලජ්ජාවට පත් කිරීම (උදා - තෝ වගේ බූරුවෙක්, උඹ මුකුත්ම කරගන්න බැරි නිකමෙක්, උඹ තමා පන්තියේ ඉන්න මෝඩයා) වැනි ක්‍රම භාවිතා කෙරේ. මෙවන් ක්‍රම මගින් සිදුවන්නේ දරුවාට බිය වැද්දීම මගින් තමාට වඩා උසස් අධිකාරී බලයකින් (authoritative figure) පැමිණෙන විද්‍යා කොන්දේසි විරහිතව අනුගමනය කිරීමට පුහුණු කිරීමක් මිස, දරුවා තුළ සැබෑ අවබෝධයෙන් සිදුවන සදාචාරාත්මක ගුණවගාවක් නොවේ (මෙම ක්‍රමය සුනඛයෙකු පහර දී හීලෑ කිරීම හා සමානය)

වරදට හේතුව පහදා දී එය නැවත නොකරන්නට අවවාද කිරීම සහ වරදට දුටු විට මුරුගයෙකු මෙන් පහරදීම එක හා සමාන නොවේ. පළමු

අවස්තාවේ දරුවා වරද තේරුම් ගනිමි, ඉන් පසුව එයින් වැළකී සිටිමි.
දෙවැනි අවස්තාවේ දරුවා පහර කෑමේ බය නිසා හැසිරීම පාලනය කර
ගනි.පළමු ක්‍රමය දුෂ්කරය පළදායකය, දෙවැනි ක්‍රමය පහසුය,
තාවකාලිකය.අධිකාරී බලයෙන්, තාවකාලිකව දරුවාගේ හැසිරීම පාලනය
කළ හැකි වුවත් දීර්ඝ කාලීන වෙනස්කම් දැකිය නොහැකිය.

අම්මාගේ ගුරිය නොලැබෙන බවට සහතික වූ විට හොරෙන් සිති කන
කුඩා ළමයා, පොලිසිය නොමැති යැයි අනුමාන කරන පාරවල් වල
හිස්වැසුම් නොපළඳා මෝටර්බයිසිකලයේ යන වැඩිහිටියකු බවට
පරිවර්තනය වන්නේ මෙ හේතුවෙනි.ඔහුගේ හැසිරීම තීරණය වන
සාධකය වන්නේ අධිකාරී බලයක උකුසු ඇස මිස පුද්ගලාචාරෝධය
නොවේ.තමා කරනා වැරද්දකට දඩුවම දීමට කෙනෙකු නොමැති විටක
ඔහුම ජඩ වැඩක් කිරීමට නොපැකිලෙන මිනිසුන්ගෙන් පිරි සමාජයක්
බිහිවන්නේ මෙලෙසිනි.

අප හමුවේ ඇත්තේ සරල පැනයකි.(බොහෝ විට) ප්‍රසිද්ධියේ කෙරෙන
ශාරීරික වධහිංසාවෙන් (වේදනාවට) සහ ලජ්ජාවට පත් කිරීමෙන්
දරුවෙක්ව සදාචාරාත්මක ගුණවගාවකින් යුත් යහපත් මානසිකත්වයකින්
හෙබි මනුෂ්‍යයෙක් බවට පත් කළ හැකිද? නොහැකිද?මනෝ විද්‍යාඥයන්,
අධ්‍යාපන විද්‍යාඥයන් හා දරුවන් සම්බන්ධ පර්යේෂණ කරනු ලැබූ
විද්වතුන් නැවත නැවතත් තහවුරු කොට ඇත්තේ මෙවන් පහර දීම නිසා
දරුවා යහපත් හැසිරීම් පෙන්නුම් කරනවා වෙනුවට තවත් දරදඩු හැසිරීම්
පෙන්නුම්කරනා බවය.වැඩිහිටියෙකු වූ පසුව කුඩා කල විදි පීඩාවන්
සමාජයට මුදා හරින බවය.

එසේම, විශේෂයෙන් පාසැලේදී ගුරුවරුන් (මොවුනට ගුරුවරු කියා
ඇමතීමද ගුරු වෘත්තියට කරනා නිගාවකි) ප්‍රසිද්ධියේ දෙන ශාරීරික දඩුවම
සහ ප්‍රසිද්ධියේ කරනා ලජ්ජාවට පත් කිරීම නිසා දරුවාගේ පෞරුෂත්වයට
සිදුවන හානිය සුළුපටු නොවේ.අපේ මිනිසුන්, බස් එකේ යද්දි
කොන්දොස්තරට බයය, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයකට ගිය විට මුදල්
අයකැමිට බයය, ඉස්පිරිතාලයට ගිය විට සාත්තු සේවකට බයය, දොස්තරට
බයය, තම ජන්දයෙන් පත් කරන දේශපාලකයාට බයය.

මෙසේ අධිකාරී බලයෙන් හෙබි පුද්ගලයා ඉදිරියේ දෙකට නැමෙන,
ඇඹරෙන, නැට්ට කකුල් දෙක අස්සේ ගහගෙන සිටිනා නිවට කීකරු බයාදු
මිනිසුන් නිර්මාණය වන්නේ කුඩා කලදී දෙමව්පියන් සහ

විද්‍යාඥාපතිවරුන්ගේ වේවැල මහින් මොට කර දමනු ලැබූ පරපුරක හීන වූ පෞරුෂය හේතුවෙනි. එසේම පීඩනයන් යටතේ තම දෙමාපියන් හැසිරෙන ආකාරය නිරීක්ෂණය කරන දරුවා වැඩිහිටියෙක් වූ පසු එවන් අවස්ථා වලට ප්‍රතිචාර දක්වන්නේද තම දෙමාපියන් ප්‍රතිචාර දැක්වූ විලසටමය. තමාගේ අණසකට යටත් නොවන දරුවාට පමණක් නොව, බිරිදට, පෙම්වතියට පවා පහර දෙන සැමියන් සහ පෙම්වතුන් බිහි වීමට ඔවුන්ගේ ළමා වයසේ අත්දැකීම් බලපාන්නේ මෙලෙසය. එසේම තමාට මුහුණ පෑමට සිදුවන ගැටළු වලට විසඳුම හිංසාව (violence) තුළින් සෙවීමට උත්සාහ කරනා මිනිසුන් බිහිවීමටද ළමා වියේ අත්දැකීම් දැඩි ලෙස බලපායි.

ලෝකයේ දැනටම රටවල් 44 ක දරුවනට, නිවසේදී හෝ පාසලේදී පහරදීම නීතියෙන් තහනම් කොට ඇත මූලාශ්‍ර අප රටේද යම් තාක් දුරකට නීති සම්පාදනය කොට තිබුනත්, නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට සමාජය දක්වන්නේ මැළිකමකි. ඒ බොහෝ විට නීතියේ පිහිට පතන දෙමාපියන් සහ දරුවන් දෙස සමාජය 'ගුරු දෙවියාට' එරෙහි වූ ප්‍රෝහියන් සේ දකින නිසාය. දරුවෙක් බිහි කිරීමට බලාපොරොත්තු වන යම් වැඩිහිටියෙක් වේ නම්, ඔහුට/ඇයට හයක් හතරක් නොතේරෙන දරුවෙකුගේ නොහොබිනා ක්‍රියා දෙස ඉවසීමෙන්, උපේක්ෂාවෙන් බලා හැරීම වලට යටත් නොවී බුද්ධිමත්ව වැඩිහිටියෙකු සේ දරුවාගේ අනාගතය ගැන සිතා ප්‍රතිචාර දැක්වීමට නොහැකි නම් ඔහු/ඇය දෙමාපියෙකු වීමට සුදුසු නැත. දරුවෙකු බිහිකිරීමට සුදුසු නැත ! ඔබ, අනෙකා මත තම පීඩනය පටවන පරපීඩකයෙකු නම්,

සමාජයට සහ මිනිස් සංහතියට ඔබට කළ හැකි ලොකුම සේවය නම් දරුවෙකු බිහි කිරීම ගැන දෙවරක් සිතා බැලීමයි !

පෙර සඳහන් කළ පරිදීම ආදි කාලයේ රුවන් වැකි සිහිකරමින්, කල් ඉකුත් වූ කසිකබල් ආකල්ප කරේ තියාගෙන සිය දරුවන් මත හිංසාව පතුරවන වැඩිහිටියෙකු නම් මින්පසු සිය දරුවාට පහර දීමට සිය අත හෝ වේවැල උස්සන විට කරුණාකර මේ වදන සිහි කැඳවා ගන්න,

-උපුටා ගැනීමකි-

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

@Shan

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

113 කොටස

" මේ කවුරුහරි එන්න කලින් ශේෂ් එකේ බැහැපන් සනෙරුවා.."

" ඉඳපන් ඉතින් රෙද්ද.. උඹ පොඩ්ඩක් සපත්තු දෙකත් දාන් නැහලා බලපන් මේකට.. ඔය කියන ඉක්මනට කඩන්න පුළුවන්ද කියලා.."

මම ඇත පේන අඹ ගෙඩියට අමාරුත් අත දික් කල්ලා ඒක නැට්ටෙන්ම කඩලා අරගෙන වැටෙන් එහාපැත්තෙ ඉඳපු වම්රට විසික් කලා.. අපි තුන්දෙනා විතරයි අද ටොප් බෝඩ් එකෙන් ඉස්කෝලෙ ඇවිත් තියෙන්නෙ.. නග්‍රාස් පල්ලි යනවද මොකක්ද කිව්වා.. ජොනතන් හෙට අනිද්දා තියන බිග් මැව් එකට උඩ පැනගෙන සෙල්ලම් කරනවා.. රූමි එකේ ඉන්න කමමැලි නිසා අපි අඹ කඩන්න ආවා.. මේවා කඩන්න ගිහින් තමා සැරයක් රඬ අයිසා මගේ කලිසම මහලා දුන්නෙ.. ඒ අස්සෙ මට රඬ අයිසව මතක් වෙලා දුක හිතුණු නිසා අඹ කඩන එක නතර කල්ලා ගහේ අත්තකින් ඉඳගෙන ගහ දෝතින්ම බදාගත්තා.. මම මේකට නගින්නෙ අට වසරෙ ඉඳලා..

" මොකද බං ඔය.. සර් කෙනෙක් මැඩම් කෙනෙක් එන්න කලින් පහලට වරෙන්.."

" මට රඬ අයිසව මතක් වෙනවා.."

" මේහ්.. බැහැලා මතක් කරපන්.. මාත් එන්නම් මතක් කරන්න.."

" උඹට තේරෙන්නැනෙ මගේ දුක.. උඹලා පලයන් මම පස්සෙ එන්නම්.."

මම පහළ ඉන්න සෙනුකයා එක කතාකරද්දි වම්රුවා කමබි වැටෙන් රිංගලාගහ ගාවට ආවා..

" ඇයි..??"

" මුට ගහෙන් බහින්න බැහැයි කියන්නෙ බං.."

" ඡනෙරු වැඩ තියනවා.. ඉක්මනට එන්න.."

මම වමිරු දිහා බලන්නැතුව ඇත ඉන්න කාක්කෙක් දිහා බලාගන්නා..
සක්කිලි පරෙයියා ආවා මෙනන මාව ගහෙන් බස්සන්න.. බහින්න
නැමයි.. ඇයි උා මට මක් කරන්නද.. මට මුගෙ මුණට දෙකක්
ඇනගන්නකන් නින්ද යන්නෙන නෑ..

" මම එන්නෑ.. මේ වමිරු පලයන්.. මම උඹ එක්ක කතාකරන්නෙන නෑ.."

සෙනුකයා මට දෙකක් රැව්වා..

" ඒ මොකද.."

" උඹට ඒකෙන් වැඩක් නෑනෙ පලයන්.. උඹ ඊයෙ මගේ බෑග් එකට
කටුස්සෙක් අල්ලලා දැමීමෙන.."

" හරි බං ඉතින් විහිළුවක්නෙ සනෙරුවා.. මේ වරෙන්.. ඒ ඒ හාමුදුරුවෝ
වඩිනවා.. ටිසිරි අන්න.. තැඹිලි පාටට.. අද හරි.."

මම එකසැරේට ගුවන්ඩ එකේ කොන බලද්දී ඉස්කෝලෙ හාමුදුරුවෝ සිවුර
දරාගෙන හනිකට අපි දිහාට වඩිනවා.. මම පටස් ගාලා ගහෙන් බිමට
පැනගන්න පාර සෙනුකයගෙ ඇහ උඩටම පතබැවිලා උා වමිරුවව
අල්ලගන්න ගිහින් වමිරුවත් සෙනුකයගෙ ඇහ උඩට වැටුණා.. මගේ
කොන්ද ලෙප්ට මේ බූරුවෝ දෙන්නා ඇහ උඩ පතබැවිලා.. මම
හුස්මගන්න බැරුව මැරෙන්න ගියා..

" ඒ නැගිටපන්.. හාමුදුරුවෝ.. හරි අද හරි.. පකයට කිව්වා.. මම කිව්වා..
බැහැපන් කියලා.."

වමිරුවා ඉක්මනට හාමුදුරුවෝ දැකලා නැගිටලා සෙනුකයටයි මටයි
නැගිටින්න අත දුන්නා.. මම කොන්දත් අල්ලගෙන බොහොම අමාරුවෙන්
නැගිටිටහම හාමුදුරුවෝ අර සිවුරෙ පොට පිටිපස්සට කරගෙන අපි දිහා
රවාගෙන බලාගෙන අපි දිහාට ආවා.. මම බිම බලාගෙන අතේ තිබ්බ අඹ
ගෙඩිය පිටිපස්සට කල්ලා අල්ලගන්නා..

" බොහොම අගේ ඇති වැඩක් කල්ලා තියෙන්නෙන.. ඇ බං.. උඹලා ඔය
හොරෙන් අඹ කඩනවද.."

සෙනුකයා හෙන ගොං හිනාවක් හාමුදුරුවොන්ට දැමමහම හාමුදුරුවො
සෙනුකයගෙ පස්සට වෙවැලෙන් තට්ටුවක් දැමමා.. රිදෙන්න නෙමේ
පොඩියට තට්ටුවක් දැමමා..

" උඹලා කලිනුත් ඔකම කල්ලා මගෙන් පස්සවල් රත් වෙන්න කාලා.. දැන්
ලොකුවට බැප් ගහගෙනත් ඒකම කරනවනෙ.. ලැප්පා නෑ උඹලට..
බලපන් අර කලින් බැප් අරන් ඉඳපු උන් වික.. ඒකට මෙක.."

මම දහසක් සිතුවිලි එකසැරේට ඔලුවට කඩාපාත්වෙන්න ගත්තා.. අනේ
හාමුදුරුවො දන්නෑනෙ ඒ උපාසකයො වික කරපුවා.. එව්වා එළිපිට
කරන්නැති නිසා හාමුදුරුවො දන්නෙ නෑ.. අපි පොඩ්ඩක් පේන්න කලාම
ඒක තමා ඔක්කොන්ටම අමාරුව..

" සමාවෙන්න හාමුදුරුවනෙ.."

මම කරබාගෙන හාමුදුරුවොන්ගෙන් සමාව ගත්තා..

" කැවට කමක් නෑ ඔව්වා හෝදලා කනවා.. අර මදර්ස් කැන්ටින් එකෙන්
ලුණු විකකුත් ඉල්ලගෙන.. අපි මේ කැගහන්නෙ ඔව්වා කනවට නෙමේ
බොල.. ගහෙන් වැටුනොත් හෙම.."

" එහෙමයි හාමුදුරුවනෙ.."

" දැන් වැටෙන් රිත්ගලා එනවලා මේ පැත්තට.. ඇ ෂනෙරු උඹ හැමදාම
මෙකෙ උඩම බඩගාන්නෙ.. උඹට දොළඳුකද.. මේ අනිකා.. නැටට වගේ..
හැම නසරානි වැඩකට උදව් කරනවා.."

හාමුදුරුවො සෙනුකයට ඒ සැරේනම් වෙවැලෙන් පිට මැද්දට එකක් දීලා
මටත් දෙකතුනක්ම දුන්නා.. සැප් බැප් ගහගෙනත් මෙහෙම ගුවිකන
පලවෙති හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් මම වෙන්නැති ඉස්කෝලෙ ඉතිහාසෙටම ඉඳපු..

" එතකොට උඹ කවද්ද මුත් දෙන්නට වැටුණේ.."

හාමුදුරුවො මාරයි.. අපිට තඩ්බාලා වම්රුවට අතක්වත් තිබ්බෙ නෑ.. මේවා
මාර අසාධාරණ වැඩ තමා.. මට ඒකටනම් මල පැන්නා.. ඇයි ඌන් වැටෙන්
රිංගලා මේ පැත්තට ආවනෙ.. අනිත් ඌ අඹත් කනවනෙ.. ඉඳපන් අඹ ඇටේ
අරගෙන ගහනවා මම මුගේ පුපේ..

" අපි යන්නම් හාමුදුරුවනේ.."

" ආ පොඩ්ඩක් ඉන්න.. සෙනුක ළමයා.. තාත්තට පොඩ්ඩක් මාව හමුබෙන්න එන්න කියනවද.. මම ළහඳි පිරිවෙන පැත්තෙ ගියා තාත්තා හිටියෙ නෑ.."

" තාත්තා අනුරාධපුරේ ගිහිණි හාමුදුරුවනෙ.. මම ආවහම කියන්නම.."

" එක්කො ඔය ළමයා කියන්නකො මට කෝල් එකක් දෙන්න කියලා.. මම ඒක කතාකරගන්නම.."

" එහෙමයි හාමුදුරුවනෙ.."

මමයි සෙනුකයි වමිරැයි හාමුදුරුවොත්ට වැඳලා ග්‍රවුන්ඩ් එක මැද්දෙන් දුවගෙන කැන්ටිම් පැත්තට ගියා.. බැන්නෙ නැති එක හොඳයි ලොකුවට.. ඒත් ගැහුවනෙ.. අනික වමිරැ පරෙයියට ගැහුවෙත් නෑ.. මේ බෝ පැල දෙක වගේ ඉන්න සෙනුකයටයි මටයි තමා සේරම එන්නෙ පීඩා දෙන්න.. අපි තුන්දෙනා කැන්ටිමේ වැටට හේත්තුවක් දාගෙන හනි අරිද්දි මම අත මිට මොළුවලා වමිරැවගෙ පිට මැද්දට හොඳවයිත් පාරක් ගැහුවා.. පකයා.. මු ගුවි කැවෙ නැතෙ..

" මොකද ඡනෙරු.."

" තෝ මොකද හාමුදුරුවොත්ගෙන් ගුවිකැවෙ නැත්තෙ.."

" මම මක් කලාටද ගුවි කන්නෙ.."

" අඩෝ මස්සිනාට ගහන්නෙපා.. හිත පාරනවා.."

" අඹ ඇටේ අරන් උඹේ පුපේ ගහනවා.. පරෙයියා.. ආයෙම අපි ගුවි කැවොත් උඹත් ගුවි කාපන්.. අලිපුපෙන් ඇවිල්ලද.. සැක් මේ කැඩෙට කරන උන් සේරම එකයි.. මට පේන්න බෑ.."

" ඉතින් සනෙරු උඹ යාලුවෙලා ඉන්නෙත් කැඩෙට කරන එකෙක් එක්ක නේද.. යකෝ ලා ඔරිසර් කෙනෙක් උන දවසට උඹට උණ ගැනේවි එහෙනම.."

" එයා විතරයි හොඳ.. මේ අනිත් උන් පේන්න බෑ මට.."

වමිරු හිනාවෙලා වැටට කකුලකුත් තියාගෙන අඹ කැල්ලක් හපලා කෑවා..
එච්වා වගේ.. මමත් උච කාලා දානවා කියලා හිතාගෙන අඹ කැල්ලක්
කඩලා අරන් හපාගෙන හපාගෙන ගියා..

" පොඩ්ඩක් ඉදපන්.. ඇයි උඹලා හැමතිස්සෙම පරෙයිසෙක් ගැන
කියවන්නෙ.."

එකසැරේට මට හප හපා ඉදපු අඹ කැල්ල හිරවුණාම සෙනුකයා මගේ
බෙල්ලෙන් අල්ලගත්තා..

" ඒ මැරෙන්නෙපා හරින.. හිරවුණාද.."

" බෙල්ල හිරකරන්න එපා පගො.. කැහ්-කැහ්- අම්මො.."

" කෝ ඒක හරි මාර්ගට ආවද.."

" කැහ්-කහ්-කහ් අහ්.. එහෙටට පලයන් මට නිදහසේ කහින්න දීලා
මගුල.."

මම සෙනුකවය එහාට කල්ලා නිදහසේ කැහැලා හිරවෙව්ව අඹ කැල්ල හරි
මාර්ගයට අරගත්තා..

" කියනවකො සෙනුක.. ඇයි උඹලා පරෙයිසෙක් ගැන කියවන්නෙ.."

" ඒක උබට අදාළ එකක් නෙමෙ කොල්ලො.. පස්සෙ කියන්නම කියන්න
හිතුනොත්.."

" අනේ මන්දා.. උඹලට එක්කො මොකක් හරි මානසික ලෙඩක්
තියෙනවා.."

" මු බං මහ කුකුළෙක්.. උඹ එන්නෙපා අපි එක්ක කතාකරන්න.."

මම කැන්ට්මේ අක්කගෙන් ඒ ගමන් වතුර එකක් ඉල්ලගෙන ආවා.. මේ
අක්කා චිතරයි අපිට කෙල්ලෙක්ට කියලා වතුර උගුරක් හරි දෙන්න
ඉන්නෙ.. අපේ ඉස්කෝලෙ මල්සර දෝණි..

" ඔව් ඇ වමිරු.. මමත් අහන්න හිටියෙ.. දැන් උඹ තරුවට කැමති නැද්ද..
උඹ නම් මගෙන් කනවා.. අම්මපා උඹව මරනවා.."

සෙනුකයට එකසැරේ මලපැන්තහම වමිරු ආයෙම සෙනුකයට
හිනාවුණා..මේකට තමයි පිස්සු හැම ලබ්බටම හිනාවෙනවා.. ගුලි කාලා
වගේ..

" තරුවි හොඳයි ඉතින්.. එහෙම අවුලක් නෑ.."

" එතකොට යොහාන් මල්ලි.. ඌ.."

" ඉතින් යොහාන්.. මොකද..??"

" උඹ ඌටත් කැමති නෙ.."

" එහෙම එකක් නෑ බං.. ඌ තමා පස්සෙන් එන්නෙ.. මම ඌට කැමති නෑ.."

" නෑ නෑ උඹ මේ මස්සිනාව නම් නටවන්න එපා හරිද වමිරු.. උඹ
එතකොට මොකක්ද යොහාන්ගෙ ක්ලාස් එකට හැමදාම යන්නෙ.."

" යන්නෙ නිකන්.. ඩියුටි බලන්න.. ෂනෙරුත් එන්නෙ.. එව්වරයි.. උඹලා
හිතන මොකුත් නෑ.."

" ඌට ඉන්න දීපන් පාඩුවෙ.. ආයෙ මල්ලි පස්සෙන් ආවොත් මට කියපන්..
මම පැහැදිලි කල්ලා දෙන්න.. හැබැයි මම ආස නෑ උඹ තරුවිට වීට
කරනවට.. ඒ කෙල්ල පට්ට අහිංසකයි.. උඹට තේරුණාද මම කියන දේ.."

" හරි හරි බං.. උඹ ඔක හැමතිස්සෙම කියනවනෙ.. තරුවි
හොඳයි..මෙහෙමයි.. ආදරේම කියන්න බෑ.. ඒත් මම තරුවිට කැමතී.."

" උඹ ආදරේ නැත්නම් ඒ කෙල්ලට බලාපොරොත්තු දෙන්නෙපා.. අපි
දකිනවා උඹ කෙල්ල එක්ක කතාකරනවා ඉස්සරහා කැලේ එකේ.."

" මම.."

" දැන් එතකොට උඹ ඇත්තට කැමති වෙන්නැතුව ආදරේ කරන එකක්
නැද්ද මං අහන්නෙ.. හැම ලබ්බටම කැමතී කියන්නෙ.."

මම ඔය කතාව මට ඇහුනෙ නෑ වගේ පාඩුවෙ ලුණු ගාගෙන මගේ අඹේ
කකා හිටියෙ.. වමිරු එකපාර මං දිහා බලලා කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට

කරගෙන සෙනුකයාට මාව ඇහෙන්න පෙනේනවා.. මම ඒක දැකලත්
නොදැක්කා වගේ හිටියා..

" හිටියා.. දැන් නෑ.. එව්වා පරණ කතා.."

" උඹ ඒකට හිත අවුලෙන්ද ඉන්නෙ එතකොට.."

" මුල් කාලෙ පොඩ්ඩක් විතර.. දැන් සිරාවට එහෙම එකක් නෑ බං.. මට
ෂනෙ-මම කිව්වෙ.. උා හොඳ යාළුවෙක් විතරයි.. "

" ආ මගෙන් අයුක අයියා ඇහුවා උබට කතාකරන්න පුළුවන්ද කියලා.."

" ඇයි වමරු ගොප්ද.. මු උපන්දා ඉඳලා කටහඬ හොඳට හසුරුවා.. නැද්ද.."

සෙනුකයා මට දෙකක් රැවවහම වමරු හෙන හයිසෙන් හිනාවුණා..

" ඒ මොකෝ අයියට මාව මතක් වෙලා.. පුළුවන් ඔන වෙලාවක ගන්න
කියන්න.."

" ආ.. එහෙම නෙමේ බං.. අයුක අයියා නිතර අහනවා උබ ගැන.."

"අයියා මාත් එක්ක තරහයි බං.."

" උඹට විකාරද.. එහෙම මගුලක් නෑ.. උබ හිතීන් මවාගන්න එව්වා ඔය.."

" දැන් කොහොමද අයියට.. එහේ හොඳද.. තාත්ති පහුගිය ටිකේම කර්ටැක්
කරගන්න බැලුවා අයියව.. නැති හිත්දා.. මට ඇහුණා ළහදි සියාතාත්ති
එක්ක කියනවා. අයුක අයියව අතැරලා දාන්න කියලා.. උඹ මෙහෙම
කිව්වට අවුල් නෑනෙ.. මම ඇත්ත කතාව කිව්වෙ.."

වමරුවා එකසැරේ හෙන අහන්න වගේ මුණටම කිව්වහම සෙනුකයා
අවුලක් පෙන්නන්නැතුව හිනාවෙලාම ඔක්කොම අහගෙන හිටියා.. ඒ
වුණාට මම දන්නවා, දැන් මු ඔක ගැන හිතලා අවුල් වෙනවා.. වමරුවා කිසි
නෑන්නෙ හොඳ තරකක් කියලා දෙයක් දන්නෙ.. කියන එක හෙන ගහන්න
වගේ මුණටම කියලා දනවා..

" එහෙම වෙව්ව එක හොඳයි.. අයුක බොයා ඔව්වට ආස නෑ.."

මම සෙනුකයාට කකුලෙන් හිමිට තට්ටුවක් දැමමා වම්රට
පේන්නැතිවෙන්න..

" මම.. මේ බං මම යනවා පොඩ්ඩක් පහළට.. උබලා ඔන්නම රූම එකට
පලයන්.. පොඩ් වැඩක් තියේ.."

වම්ර එකසැරේ අපි දෙන්නගෙ පිටට තට්ටුවකුත් දාගෙන පහළට දුවගෙන
ගියා.. මම සෙනුකයාට පොඩ්ඩක් ලං වුණා..

" උඹ ඔව්වා ගණන් ගන්නෙපා.. අයියට කොහොමත් ඔනවෙලා තිබ්බේ
ඒකනෙ.. නැද්ද.."

" ඒකතමා.. එහෙම ගාණක් නෑ බං.. මට මේ මතක් වුණේ ඔකම මටත්
වුණොත් කියලා.."

" එහෙම වෙන්නෑ.. පිස්සුද.. අනේ මේ.. උඹලගෙ අමමා ඔව්වා තේරුම
ගනී.. අනික අයුක අයියා නරක කෙනෙක් නෙමෙයිනෙ.. ඌ දුර ඉඳලත් උඹ
ගැන කෙයා කරනවා.. කොච්චර ආදරේද.. අමමලා තේරුම ගනී..
බයවෙන්නෙපා.."

" මම.."

මම සෙනුකයාගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමමහම ඌ මාත් එක්ක රූම එකට
එන්න ආවා.. මම දන්නවා මම කොච්චර මෙනත බෙර බැඳගෙන ගහලා
නැටුවත් සෙනුකයා ඔක හිතන එක නවත්තන්නෙ නෑ.. ඒත් ඌ වෙනුවෙන්
වචනෙකින් හරි උදව්වක් කරන්න ඇත්නම මම කැමතියි.. මට කියලා
හැමදාම ළහින් උන්නු එකානෙ.. ඌට කොහොමත් ඉඳලා හිටලා ඔවා
මතක් වෙලා අවුල් යනවා.. මොකද සෙනුක ගෙදර එක්ක ලොඋ බැඳීමක්
තියෙන ළමයෙක් තියා.. උගේ අමමා තාත්තා ඌට මාර ආදරෙයිනෙ.. මුත්
හිහ රිදෙන වැඩ කල්ලා නෑ.. දැන් ඔය කිව්වට, ගෙදරට කියන්න ඉන්න
කියලා අඟයා එක ගැන.. මටනම හිතාගන්න බෑ මොනවා වෙව්ද කියලා..
හැබැයි අමමා තාත්තා ආදරේනම එක මොහොතකට තමන්ගෙ ලමයා
තේරුම ගන්න බලන්න ඔන.. මට හිතේ විශ්වාසයක් තියෙනවා.. අමමා
නම සෙනුකයාගෙ කොහොමත් හොඳයි.. එයාටත් තේරුම ගනිවි කියලා..
අමමා පස්සෙ තාත්තට පැහැදිලි කල්ලා දේව්නෙ..

සෙනුක රුම එකට ඇවිත් ඉතුරුවෙව්ව ටෝම වගයක් පුරවන්න ගත්තු නිසා මම පැත්තකින් වාඩිවෙලා ටෝන් එක ගන්නා.. තව ටිකකින් ඉස්කෝලෙන් බාගයක් රුම එක ඉස්සරහ පිරේවි.. ගෙනාපු වැල ලෝඩ් කරපු පෙත් ටිකයි, වොක්ලට පෙට්ටියි, ලියුම්, ප'ගියුම්, කේබල්කැලි අරවා මේවා අරගෙන යන්න.. මමත් මහපගයා වගේ සේරටම උපදෙස් දීලා බැනලා යවනවා.. මටනම් බනින්න හිතකුත් නෑ ඇත්තටම.. අපිත් යම් යම් දේවල් කල්ලා, ඒ කාලෙ ඉඳපු ලොකු අයිසලගෙන් බැනුම් අහලා තියෙනවනෙ.. එකපාරක් අපි නවයෙ ඉද්දි ක්ලාස් එකේ කොල්ලෙක් යාච්චෙක්ට දෙන්න ස්මර්ෆ්ස් ලොස්ට විලේජ් සී ඩී එකක් ගෙනැල්ලා ක්ලාස් එකේ ඉඳපු හෙනම වයස මැඩම් කෙනෙක් ගැණු හෙච්චෙන් ඉන්න පිස් ගෙනැල්ලා කියලා ඔක ගිහින් ප්‍රිෆෙක්ට අයිසා කෙනෙක්ට දුන්නා..

අයිසා ඔක ජ්ලේ කල්ලම බලපු මැඩම් කියලා අයිට් ලැබ එකට අරන් ගිහින් ජ්ලේ කල්ලා බැලුවහම මුලින්ම නිල්පාට ස්ක්‍රීන් එකක ක්ලමසි ස්මර්ෆ් වැටි වැටී දුවගෙන යන එකක් වැටණුලු.. අර අයිසා 'බලන්න මිස් බ්ලූ ෆිල්ම් එකක් තමයි මේ මෙක නිල්නෙ' කියලා..මැඩම්ට පල පැනලා අයිසටත් බැනලා අපේ පන්තියෙ එකාටත් බැනලා සෙක්ගන් කෝඩිනේටර්ටත් කියලා සතියක් අපිට උගන්නන්න ආවෙත් නෑ.. අපිටත් බැන්නා නැහැදිව්ව ලමයි කියලා.. ඒත් මමනම් කියන්නෙ මැඩම් නොකියා ඉන්නෙ තිබ්බෙ අර ගැණු හෙච්චෙන් ඉන්න පිස් කතාව.. එහෙම එව්වා අපි බැලුවෙ නෑනෙ.. ඒත් එකසැරයක් ක්ලාස් එකේ කොල්ලෙක් පත්තර කැල්ලක් ඉස්කෝලෙ ගෙනැත් ඔකනම් අපි ඔක්කොම කියෙව්වා.. පත්තර ට්‍රෙන්ඩ් කාලෙ අපි හිටියෙ නෑ ඒ අපේ මාමලාගෙ කාලෙ.. ඒ කාලෙ වැල පත්තර තිබ්ලා තියෙන්නෙ.. මාමා මට කියලා තියෙනවා දහම පාසල් ගිහින් කියවලා එකසැරයක් සර් කෙනෙක්ගෙන් ගුටි කැවුලු.. ආධ්‍ය අයිසා ඔව්වා දන්නවද දන්නෙ නෑ.. දන්නවනම් හුස්ම හිර කරන් මැරෙනවා.. එක්කො දන්නවත් ඇති.. තරු බලන්න ගියානම් ඔව්වා කුණුහර්ප වෙන්න බෑනෙ.. එක්කො දැන් මාමා පත්තර කියවන්නෙ නැති නිසා තියන ඒවා කල්ලා-

" ඔ ශීට්.."

මම කල්පනා ලොව මල් වනේ මගේ ට්‍රැකෙන් පිට පැනලා වෙන කුණුහර්පයක් හිතන්න ගිහින් ඒක හොඳ නැති නිසා හරි ට්‍රැක් එකට ආවා.. සැක් මාමා ගැනයි ආධ්‍ය අයිසා ගැනයි තේද පුනේ හිතන්න ගියේ.. අපි පොඩි කාලෙ අපේ ක්ලාස් මැඩම් කෙනෙක් ප්‍රෙග්නට් චුණාම අපි බඩට හායි බායි කියලා තියෙනවා.. මම හයේ හතේදි එහෙම.. ඊටපස්සෙ ඔක

වෙනස් වුණා අට නමයට ආවහම.. මැඩම් කෙනෙක් ප්‍රේශ්නට වුණා කිව්වහම දැන් හිතෙන්නෙ වෙන වෙන ලබ්බවල්.. හොඳ නෑ තමා එහෙම හිතන්න..

ඒ වුණාට හිතෙනවනෙ..

මම ඒ කුණුහර්ප හිතන්නෙ නැතුව රඳා අයියගෙ වැට එකට ගිහිල්ලා සුදුඅම්මියට මතක් වෙනවා කියලා මැසේජ් එකක් ලිව්වා.. ආපු වෙලාවක බලන්නෙ නැතෑ මම එවපු මැසේජ් හතළිස්පන්දාහම.. හිටපු ගමන් මම මල පැනලා ඔය වැට එකට ස්ටිකර්ස් ඉමොජ් කෝටියක් විතර ඔබාගෙන ඔබාගෙන යනවා.. මගෙ හැසීකව්වා කෝල් එකක්වත් තාම දුන්නෙ නෑ.. මම හැමදාම බලාගෙන ඉන්නවා එයාගෙන් කෝල් එකක් එනකල්..

වෙලාවකට හරිම පාඑයි.. මට කතාකරන්න ඕන.. හැමෝම මාත් එක්ක කතාකලාට මට කතාකරන්න කවුරුත් නෑ කියලා මම දන්නවා.. මගේ කතා අහන්න තරම වටේ පිටේ අය හොඳින් නෙමෙයි ඉන්නෙ.. එයාලට එයාලගෙ ප්‍රශ්න තියෙනවා.. ඒවා අස්සෙ හිරවෙද්දි ඉබේම මාව පැත්තකට තල්ලු වෙලා යනවා.. මට එයාලා තේරුම්ගන්න පුලුවන්.. ඒත් මට රඳා අයියට ඕන.. මම දැනට හොයන නිදහසයි සතුටයි ඔක්කොම එයා යද්දි අරගෙන ගියා.. මම ගෙදරින් ඇත්වෙලා ගිහිල්ලා වගේ..

මම ඒ එක්කම ෆෝන් එක වයිබ්‍රේට් වුණු නිසා ස්ක්‍රීන් එක දිහා බැලුවා..

අම්මා : සුදුමහත්තයා.. වැඩ නැත්නම් මට කෝල් එකක් ගන්න.. ගෙදර වැඩකට..

මම මැසේජ් එක දිහා බලාගෙන හිටියා.. මොනවද අපේ ගෙදර වැඩ.. අවුරුද්දත් කිට්ටුව.. තව සති දෙකකින් අප්‍රේල් ලබනවනෙ.. මම ඒ ගමන් අම්මට කෝල් එකක් අරගෙන රූම එකේ කොණකට ගියා.. ටික වෙලාවකින් අම්මා ආන්සර් කලා..

" කොල්ලො.."

" ඔ අම්මෙ.. කතාකරන්න කිව්වෙ..??"

" උඹ ඉස්කෝලෙද ඉන්නෙ.."

" ඔව් අම්මෙ.. ඒත් කමක් නෑ කියන්න.."

" මම මේ කියන්න ගත්තෙ සුදුමහත්තයා.. සියගෙ දානෙ.. ගිය අවුරුද්දේ දෙන්නත් බැරිවුණානෙ.. ආවිච්ඡමමගෙ හිතේ දුකින් ඉන්නෙ.. බණ්ඩ කියවලා දානයක් දෙන්න.. අපි මේ බැලුවේ ඒ වැඩේ ලැස්ති කරගන්න.."

" අම්මා ලොකු අම්මලට කිව්වද.. මාමා එහෙම දන්නවද.."

" අක්කා දන්නවා.. මාමට ගන්නවා ගන්නවා ආන්සර් කරන්නෙ නෑ වැඩ වෙන්නැති.. සුදුමහත්තයා ලබන සතියෙ ගෙදර එනවද.. මට බෑ බං මෙව්වා හොයලා බලලා කරන්න පිරිමියෙක්වත් ගෙදර නැතුව.."

" මම එන්නම්.. මාමත් ඒවි.. කොහොමත් දානයක් දෙන එක හොඳයි.. මම එනකල් අම්මා ඉන්න එහෙනම්.. තනියම මොකුත් කරන්න යන්න එපා.."

" හා.. දවල්ට කෑවද.."

" තවම නෑ අම්මෙ.. ගිහින් කනවා.. අම්මලා කාලද.."

" උයනවා මේ.. මෙහේ උදේ වතුර බටයක් කැඩිලා රූ එළිවෙනකල් වතුර ගිහින්.. ඒක හැදුවේ මේ දැන්.."

" ඒ කොහොමද බටයක් කැඩුණෙ.. කොයි.. ඉස්සරහා එකද.."

" ඔව් අර වත්ත කොණට වෙන්න තියෙන්නෙ.. පස්සෙ මීටරෙන් වහලා හදනකල් උයාගන්න වුණේ නෑ.."

" කමක් නෑ ලීදේ වතුර නෙ.. බට උඩට කල්ලා තියෙන හරිය පස් වලින් වැහුවනම් හරි.."

"ඒකතමා.. ආවිච්ඡමමටත් බෙහෙත් ගන්න යන්න ඕන හවස.. මට මෙහේ වැඩ ගොඩවෙලා සුදුමහත්තා.."

" ආ.. අම්මා එහෙනම් උයන්න දැන්.. වෙලා යනවනෙ.. මම මාමට කියලා එන්නම් ගෙදර.. හැබැයි සතියයි හොඳේ අවුරුද්දට ඉන්න වෙන්නෙ නෑ මට ආයෙ එන්න වෙනවා.."

" ඒ මොකද.."

" මැව් එකක් ක්ලබ් එකේ.. අනික මට ඔන ඔන සැරේ නිවාඩු ගන්න බෑ අම්මේ.."

" අනේ මන්දා උබේ ඔය බැඩමින්ටන් කෙරුවාව.. මමනම් කැමතින් නෑ.. හා කෝකටත් ඇවිල්ලා යන්න.. මම නියනවා.."

" හා අම්මේ බුදුසරණයි.."

මම ෆෝන් එක කටි කල්ලා පැත්තකින් තිබ්බා.. අම්මට ඉතින් කොච්චර කිව්වත් ඔව්චර තමා.. සැරින් සැරේ වෙනස් වෙනවා.. වෙලාවකට මම හොඳයි.. වෙලාවකට මම නරකයි.. වැඩක් කරගන්න තමා සේරම මතක් වෙන්නේ.. කමක් නෑ කොහොමත් ආවිච්ඡිමව බලන්න යන්න මට උවමනා වෙලා තිබ්බේ.. දානෙට යන එක හොඳයි.. අපේ ගමේ සේරම එනවා සියගෙ දානෙට.. සේරම කියන්නේ විශේෂෙන් ගමේ ආවිච්ඡා ඇත්ට්ලා එහෙම.. ආවිච්ඡා ඉස්කෝලෙ හාමිනේ නිසා හැමෝම අදහනවනේ.. වෙනසකටත් එක්ක යන එක හොඳයි..

මාමට කියන්න ඔන පුළුවන් වුණොත් ආධ්‍ය අධ්‍යයවත් එක්කගෙන එන්න කියලා.. කොහොම හරි අප්පච්චිව කැමති කරවගෙන.. නැත්නම් මම වෙන ප්ලෑන් එකක් හරි ගහලා අධ්‍යයව ගෙන ගන්නවා.. එයාට දැන් ඉන්න ප්‍රශ්න එකත් එක්ක කොහේහරි යනවනම් හොඳයි.. නිදහසේ ඉන්න.. අපේ ගමේ ගෙදර හොඳයිනේ..

මම ආවා මගේ දලඹුවනේ.. කතාවේ ඉක්මනට වෙලාව පන්නනවා වගේද.. එහෙම නෑනේ.. මම මේ කාලෙ විශේෂ දේවල් ටික තමා ඔය ලියන්නේ.. ඉස්සරහට එන වැජ්චර්ස් ඔයාලා ආස ප්වා වෙච්ඡි කියලා මම හිතනවා..

එහෙනම් දැම එමන මම ඔමයාලට මමලක් දෙමන..

ඉමහි වැඩ ගොඩයි හලෝ ඉතින්.. ඔතරිට ඊයෙ කාස් නිසා දෙන බැරිවුණා.. දුකෙ තේත.. මට පුළුවන් නම් ඉතින් දවසට තුනක් හරි දෙනවා.. අම්මපල්ලා ඒ ලෙවෙල් ඉවරවුනාම ලියනවා සෙයුක ලව් ස්ටෝරිය දවසට දෙක ගානෙ දාලා.. සෙමිද.. සේපාලිකා එකට ඇවෙයි එතකොට..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

මම පොඩි බඩ්ඩක් හමුණා.. haloo

AchiniSewwandi

mignite

thank you soo much guys.. love thissss.. ♥♥♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

114 කොටස

" අනු.. ඔයා මොකද හිතන්නෙ අපේ බිග්මැව් එක ගැන.. මරු නේද.."

" මම.. අවුලක් නෑ.."

" ඇයි ඒක ඔනවට එපාවට කිව්වෙ.."

" මොන..?? නෑ අනේ ඔයාලගෙ නීලමහා සටන අති උත්කර්ශවත් අයුරින් එකසිය හතළිස් පස්වෙනි වතාවටත් කරනවාය කියලා අලි පම්පෝරි ගහලා-"

" අනු!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" මොකද බෑ.."

" නවත්තගන්න.."

" ඔව්වා හොඳා බිග්මැව් දැකපු නැති උ-"

" අනුරාග්!!"

" ඔය දැක්කනෙ.. ඉස්කෝලෙ හැටි තමා.. පොඩ්ඩක් ඇත්නම් නැටට පාගගන්නවා.."

"....."

" සාකි~"

"....."

" ළමයා තරහවෙලාද.."

"....."

" මෙහ්.. නැන්දම්මා බලන්න යන්නෙ.. ඔහොම මුණ එල්ලගෙන බෑ.. මේ බලන්නකො.."

"....."

" සා-"

" කට වහගෙන පාඩුවේ යන්න.. මට නිදිමතයි.. නැත්නම් මම පොතක් කියවන්න ගන්නවා.. මාත් එක්ක කතාකරන්න එපා.."

" ආ මේ.. මොන පොත්ද.. නිකන් ඉඳහන්.. මේ යන ටිකට්ටත් ඔය මගුල පැත්තකින් තියලා.."

" පොත් වලට ඔහොම කියන්නෙපා අනු.. ඔයාට ඇත්තටම හොඳක් නරකක් කියලා දෙයක් තේරෙන්නෙම නැද්ද.."

" එහෙම එව්වා මම දන්නෙ නෑ.. හොඳට හොඳයි නරකට නරකයි.. එව්වරයි.."

" මේ මිනිහාට කියලා තේරුමක් නෑනෙ.."

මම හොඳ හුස්මක් උඩට අරගෙන ඒක හිමිහිට පහළ දැමිමා..

" මෙහ්.. ඔය දෙන්නා පොඩ්ඩක් පාඩුවේ රණ්ඩුසරුවල් නොකර යනවද.. මේ අසු අනු ගනන්වල මිනිස්සු ලව් කරන්නවත් දන්නෙ නෑ හරියට.."

මාමා වාහනෙ භොන්ට් මිරර් එකෙන් පිටිපස්සෙ සිටි එකේ මැද්දට වෙලා කකුල් දෙකත් දෙපැත්තට දිගැරගෙන වාමනායා වගෙ ඉන්න මං දිහා බැලුවා..

" ඇයි දෙදාහෙන් පස්සෙ උඹ දන්නවද.."

" දන්නවා හලෝ.. මම ලව් කරන හැටි දැක්කොත් ඔයාලා අඩාවි.."

" ඔව්.. චුට් ලව් කරන එක්කෙනත් අඩනවා අනු සමහර වෙලාවට.."

මාමා ඒකට හයිසෙන් හිනාවෙලා එකපාරම බයවෙලා වගේ ආධ්‍ය අයිසා දිහා බැලුවා..

" මොකක්ද ඒ කිව්වෙ.. ඔයා කොහොමද දන්නෙ.."

" ඇයි වූව් මගේ-"

" විශ්වාසවන්තම සහ හොඳම යාලුවා නිසා මම අයියට කිවවා.. නේද අයියෙ.."

" මම.. ඒකතමා.."

මාමා ආධ්‍ය අයියට දෙකක් රැවවා..

" උඹ කියන්නවත් එපා ඒවා ගැන... දැන් මුගේ බබරවක්කරේ ලස්සනද.."

ආධ්‍ය අයියා ටිකක් වෙලා කල්පනා කලා..මට හිතත් යනවා වෙලාවකට.. ඇ යකෝ කල්පනා කරන්න තරම් දෙයක් තියද දවස් තුන්සිය හැට පහේම ළග තියාගෙන කවලා පොවලා හදන එකාගෙ..

" ඔව් ලස්සනයි.. හොඳයි.. ගැලපෙනවා.."

" ඒ වුණාට මටනම් දකිනකල් ශුවර් නෑ.. කොහෙද මු පෙන්නන්න බෑ කියනවනෙ.."

පෙන්නන්න බැරි කමක් නෑ ඉතින්.. පෙන්නුවොත් මොනවා කරාවිද දන්නෑනෙ.. රධ්‍ය අයියටයි, මටයි, ආධ්‍ය අයියටයි තුන්කට්ටුවටම අහගන්න තමා වෙන්තෙ කන් දෙක පුරෝලා..

" අනේ මේ අනුරාග්.. වූවිගෙ එක්කෙනා ලස්සනයි හරිද.. මොකෝ ඔයා දැකලා ශුවර් කරගන්න.. ඔයා හරි එක්කෙනානෙ.."

" මේකගෙ කට දැන්.. දෙන්න හිතෙනවා.. සුදුමහත්තයා උඹ තමා මගේ එකාවත් නරක් කල්ලා තියෙන්නෙ.. මේකා ඉස්සර හප් කිව්වත් අඩනවා.. දැන් තමා ගහන්නයි බනින්නයි.."

" ආ මේ.. මාව පවුල් ප්‍රශ්න වලටනම් ඇඳා ගන්න ලැස්තිවෙන්නෙපා.. හරිද.."

මම ශටර් එක ගාවට ඇඳිලා ගිහින ශටර් එකට මුණ තියාගත්තා.. ආවා මෙනෙ අහිංසක මාව අල්ලගන්න.. මම මේ මගේ මනුස්සයා නැතුව හද ශෝකෙන් ගෙදර යනවා.. එකෙක්ට කිසි ගානක් තියද.. නෑ.. මගේ දුක මටම විතරයි..

රියේ අපේ ඉස්කෝලෙ බිග්මැව් එක තිබ්බා.. අපේ ඉස්කෝලෙ ගිය සැරේ වගේම කප් එක ගත්තා.. මේ පාර විශේෂයි කියලා මොකුත්ම නෑ.. ආගියි මහිගායි ආවා.. කියාන් අයියා බිසි නිසා ආවෙ නෑ.. ඩයල් එකත් මැසේස් කරනවා විතරයි කෝල් එකක්වත් ගන්න වෙලාවක් නැහැල්ලු.. ඒ අස්සෙ ආධ්‍ය අයියා අපේ මාමත් ඇදගෙන ගියා බිග්මැව් එක බලන්න.. මාමා මැව් බලන්න මාර ආසයි.. හිත යටින් අපේ ඉස්කෝලෙ එක්ක කොස්ස වගේ පෙන්නුවට එහෙම නෑ.. මට ශුවර් මේ සැරේ ආධ්‍ය අයියාට කොහොම හරි ආදරවන්තයොන්ගෙ සටන බලන්න යන්න වෙනවාමයි.. එහෙම කිව්වහම ආධ්‍ය අයියා කියනවා.. ඒකෙ හෙන ගේ වයිබ් එකක්ලූ තියෙන්නෙ.. ඔක කියලා ඒ දෙන්නා හෙනට ආගිව් කරගත්තා.. පස්සෙ හැමදාම වගේ අපේ මාමා ආධ්‍ය අයියාට සොරි කියලා වැරද්ද එයාගෙ කියලා පිළිගෙන පැත්තකට වුණා..

මමනම හිටියේ මේ කපල් එක හදා වඩාගන්න අතදරුවගෙ වරිතෙට පන පොවලා පුදුමාකාර මහන්සියකින්..

ආධ්‍ය අයියා අනික දැන් ගෙදරට නයිට් ඩියුටි කරනවා කියලා හෙන බොරුව දාලා ක්වාටස් එකට වෙලා ඉන්නවා එයාගෙ පාඩුවෙ.. මාමා කැමති ආධ්‍ය අයියා ඉන්නවනම්.. එයා ගෙදර ඉද්දි ඉන්නෙ ලොකු පීඩනේකින් නිසා.. අනික මාමා ආස නෑ නෙතු සමයම ආධ්‍ය අයියාගෙ පස්සෙන් ඩාලින් ගාගෙන එනවට.. එයාලා දෙන්නා එකතු වෙලා එයාලගෙ එදා එදා වෙන දේවල් හරියට කතාකරනවා.. අපි කෑම කන්නෙත් එකට.. හුහක් වෙලාවට.. මම එයාලා දෙන්නා කතාකරන ඒවා අහගෙන ඉන්නවා.. මාමා කැමප් එකේ විස්තර ආධ්‍ය අයියාට කියනවා.. ආධ්‍ය අයියා හොස්පිටල් එකේ විස්තර අපේ මාමට කියනවා.. ඒ ඇරෙන්න එයාලගෙ සබ්පෙක්ටස්වල අලුතින් අප්ටේට් වෙන දේවල් ගැන කතාකරනවා.. ඒවගෙ හොඳ දේවල් මොනවද නරක දේවල් මොනවද කියලා කියනවා..

ආධ්‍ය අයියා ඇවිල්ලා ඇවිදින පුස්තකාලයක් වගේ.. ඒ කියන්නෙ නවල් අරවා මේවා නෙමේ.. එයාට මෙඩිසින් සයිඩ් එකෙන් ඔනම එකකට ගානට ගලපලා උත්තර දෙන්න පුළුවන්.. අනික ඒවා විස්තර කරද්දි අපේ මාමා වගී වෙලා වගේ අහගෙන ඉන්නවා.. මාත් අහගෙන ඉන්නවා.. කෑම කාලා ඒ ගොල්ලො සමහරවෙලාවට මුඛි එකක් බලනවා.. බියර් එකක් බොනවා.. මම කාමරේට වෙලා මගේ වැඩ කරනවා.. මටත් හෙන වැඩ තොගයක් පැටවිලා තියෙනවනෙ ඉස්කෝලෙන්.. ඒවගෙ වැඩ කල්ලා සිදුවක් අහලා

දොළහට විතර මළා වගේ නින්ද යනවා.. ආයෙම උදේ ඉස්කෝලෙ යන්න ඇහැරෙන්නෙ..

ඒ දෙන්නත් එක්ක ගෙවෙන ජීවිතේ මට ලස්සනයි වගේ හිතෙනවා.. අම්මයි තාත්තයි දෙන්නම හුහක් සමගියෙන් ඉන්න ගෙදරක් මොනවගේද කියලා අදහසක් මට දුන්නෙ එයාලා.. මම ඒ උනුසුම ගතිය පිරුණු ආදරේ හිතෙන පරිසරේට කැමතියි.. රණ්ඩුවෙන්නෙ නෑ.. බැනගන්නෙ නෑ.. විහිළුවක් කල්ලා හැමෝම එකතුවෙන් සමගියෙන් ඉන්නවා.. මම හිතන්නෙ ආධ්‍ය අයියා තවදුරටත් ඉන්නෙ දුකින් නෙමෙ.. එයාගෙ ඉස්සරට වඩා වෙනසක් පෙනවා.. ආධ්‍ය අයියාගෙ ජීවිතේ සිත කාලෙ ගෙවිලා මල් පිපෙන්න පටන් අරගෙනද කොහෙද.. මට හිතට සතුටුයි.. අපේ මාමත් ආධ්‍ය අයියව පරිස්සමට බලාගන්නවා.. වෙලාවට බෙහෙත් අරගන්න යනවා.. වෙකප් වලට යනවා.. එයාලගෙ ළහම යාළුවො දෙතුන්දෙනෙක් එයාලා ගැන දන්නවා..

රධ්‍ය අයියා ආවොත් සතුටු හිතේවි.. අයියා දැන් ඉන්න විදිය දැකලා.. මම, අයියා මාමා නිසා සතුටින් හිටියත්.. රධ්‍ය අයියව මතක් වෙන වෙලේට එකසැරේම සබන් බෝලයක් පිපිරිලා යන්න වගේ ඒ සතුට බිඳිලා ගිහින් දුක හිතෙනවා.. මම ඒ ඒ වෙලාවට සතුටු හිතෙන්න මොකක් හරි හොයාගන්නවා ඇරෙන්න.. ජීවත් වෙලාම තියෙන්නෙ.. බලන් යද්දි.. සතුට කියලා අමුතු සායමක් තවරගත්තු පාළු සුදු හිස් කැන්වස් එකක.. එක එක අය එනවා.. පාට ගානවා.. ඒ පාට අවටට මැකිලා යනවා.. කඳුලු වලට හේදිලා යනවා.. ආයෙම පාට ගානවා.. ආයෙම පාට මැකෙනවා.. කොහොම වුණත් මම සුදු කැන්වස් එක මතුවෙනවට කැමති නැහැ.. එහෙම වුණොත් මම හිර කරගෙන ඉන්න සේරම දේවල් එළියට පෙනෙයි කියලා මට බයයි.. හැමෝම මට දුක කියලා හිත නිදහස් කරගන්නකොට මම එයාලගෙ දුකත් මගේ කරගෙන මගේ දුකත් හිතේ හිරකරගෙන බලාගෙන ඉන්නවා..

මේ ගෙවෙන ජීවිතේ මට පට්ටම පාළයි..

රධ්‍ය අයියා නැති එක එක හේතුවක් තමා.. ඒත්.. ජීවිතේ පාළයි.. හැමෝම තමන්ගෙ හීනවලට පියාඹලා යද්දි මම ඉතුරුවෙලා කියලා හිතෙනවා.. මම ලොකුයි නිසා අම්මගෙ ඔඩොක්කුවට වෙලා කතාවක් කියන්න බෑ.. අම්මා මං එක්ක එහෙම ළහින් ඉන්නෙ නෑ.. ආවිච්ඡම්මත් මට දුරයි.. ළහක ඉන්නවනම් මාව තුරුල් කරගෙන වරුවක්වුණත් ඔලුව අතගාවි.. මාමත්

දැන් එයාගෙම ලෝකයක් හදාගන්න ගමන් ඉන්නවා.. හැමෝම එහෙමයි.. මං වටේ ඉන්න හැමකෙනෙක්ම.. සෙනුකයා වුණත්.. ඌට හැමනිස්සෙම මා එක්ක නැහෙන්න බෑ.. ඌට කියලා සැහෙන්න ප්‍රශ්න තියෙනවා.. ඒවත් අස්සෙ මං එක්ක මෙහෙම ඉන්න එක හරි මට සතුටුයි.. ලොකු වෙද්දි මට දැනෙනවා මාව අමුතු පාඨවක් වහගන්නවා කියලා..

රඬ අයිසා කියන්නේ ඒක නැතිවෙන්න මට තියෙන එකම හේතුව.. එයා මගේ ජීවිතේට ආවෙ නැත්නම්..?? එතකොට මම කොහොමද ජීවත්වෙන්නෙ.. මම කවමදාවත් රඬ අයිසා ගැන හිතුවෙ නැත්නම්.. රඬ අයිසා මට ආදරේ කලේ නැත්නම්.. මම ඔවා හැමනිස්සෙම හිතනවා.. එයා මගේ උපන්දිනේට හදලා දුන්නු පොතත් මම බලලා ඉවරකල්ලා හුහක් දවස්.. අනික එහෙමම නුස්සයෙක්ට, ආදරේ කරන කෙනෙගෙ කටහඬක්වත් ආරංචියක්වත් නැතිව මෙව්වර කල් ඉන්න පුළුවන්ද.. මන්ද.. වෙලාවකට හිතෙනවා අර කිව්වා වගේම එයාට තිබුණා එදා මං දිහා නොබලා අහක බලාගෙන යන්න.. එහෙම වුණානම් මේවා මීටවඩා වෙනස් වෙන්න තිබ්බා.. නෑ එක අතකින් මාමා, ආඬ අයිසා සතුවින් ඉන්නවනෙ අපි නිසා.. ඒකවත් හොඳ දෙයක්..

මම අපි පහුකරගෙන යන ගස්කොළං දිහා බලාගෙන හිටියා.. මට කලින් රඬ අයිසා එක්ක ගමේ ගියපු එක මතක් වෙනවා.. ඇත්තටම අපි දෙන්නා හිතෙන වගේ ජීවත් වුණු කාලෙකුත් තිබ්බෙනෙ.. ඒ කාලෙ ආයෙ කවදාවත්ම එන්නෙ නෑ.. ඒක ගෙවිලා ගිහින් ඉවරනෙ.. එයා මගෙන් ඇහුවා එයා නිදාගෙන ඉන්නවනම් ඇහැරන්න එපා කියලා.. ඒත් අපිට ඇහැරිලා යන්න වුණානෙ.. රඬ අයිසා කතාකරපු නැති එකත් හොඳයි.. එතකොට ආයෙම දුක හිතෙනවා.. ඒත් ආසයි කටහඬවත් අහන්න තිබ්බෙනම්.. මම එයාට කොච්චර බේලා ඉන්නවද කියලා එයා මං ගාව නැති මේ කාලෙ මට හොඳට දැනුනා.. එයා ඇවිත් මට තනියම ඉන්න හැටි අමතක කල්ලා ගියා.. ඒක සාධාරණ නෑ..!!

" වුටි.. ඔයා නිදිද.."

මම එකසැරේම ගට්ට් එකෙන් ඔලුව ගත්තා..

" නෑ මම නිදි නෑ අයිසෙ.."

" මොකද අද ළමයා සද්ද නැත්තෙ.."

" රියෙන් බිග්මැව් ඉවරවෙලා ප්‍රැක්ටිස් ගියානෙ.. ඇහ රිදෙනවා.."

" ඔයා මහන්සි වෙනවා වැඩිපිට වූවි.. ඔහොම හොඳ නෑ.. මම දන්නවනෙ මොකද ඔය කියලා.."

" මහන්සියක් නෑ අනේ.. මම ආසාවෙන් ක්ලබ් යන්නෙ.."

" ප්‍රිංගෙක්ට් බැප් එකටද ආස නැත්තෙ.."

" නෑ ඒකටත් ආසයි.. එහෙම මොකුත් විශේෂ දෙයක් නෑ.. කම්මැලි.."

" ගෙදර ගියාම ඔක ඇරිලා යාච්.. අම්මත් බලන්න පුළුවන් නෙ.."

" ඒකතමා.."

මට ආධ්‍ය අයිසා ඇස් වලින් 'එයා හේතුව දන්නවා අවුලෙන් ඉන්න එපා' කියන්න වගේ කියලා ඉස්සරහා හැරුණා.. මම සිටි එකට ඔලුව තියාගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා.. ඇත්තටම ඇහ රිදෙනවා.. උණ හැදෙන්නද මන්දා..

අපි ගෙදර යද්දි හුහක් හවස් වෙලා.. අම්මා මම කාර් එකෙන් බැස්ස ගමන්ම දුවගෙන ඇවිත් මගේ මුණ අතගැවා.. අම්මා නොකිව්වට ඉන්නෙ මම නැතුව පාවටෙන් තමා.. කේන්තිගත්තට.. අම්මනෙ..

අපි යද්දි ලොකු අම්මලත් ඇවිත් ..එහේ අයිසයි මල්ලියි ඉස්තෝපුවට වෙලා අපි දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. එයාලා කොහොමත් මාව දැක්කහම බලන්නෙ පිටසක්වලයෙක් දිහා බලනවා වගේ තමා.. ඒ එක්කම අපේ ආච්චිඅම්මා ගේ ඇතුලෙ ඉඳලා දුවගෙන ආවා.. වත්තෙ හැමතැනම මනුස්සයෝ වැඩකරනවා.. ටෙන්ට් ගහනවා.. අතුගානවා.. එළියෙ ඉස්සරහා පේන්ට් කරනවා..

" සුදුමහත්තයා කෙට්ටු වෙලා.."

සුපුරුදු විදියට අපේ ආච්චිඅම්ම දුවගෙන ඇවිත් කෙලින්ම මගේ අතකින් අල්ලලා උඩට කල්ලා හෙලෙව්වා.. හරියට ඇටසැකිල්ලක් අල්ලන්න වගේ.. ඔහොමනෙ හැමදාම.. මම සුමෝ සටන්කාරයෙක් වගේ මහත් වෙලා ඇවිල්ලා මෙනත බැස්සත්.. සුදුමහත්තයා කෙට්ටු වෙලා ඇඳිලා ගිහිල්ලා තමා..

" අපි කෙටිවූ වුණාට කෙල්ල ලස්සන වෙලානෙ.. බලන්නෙපෑ පෙම් පාට.."

මම ආව්විගෙ කමමුලෙන් ඇද්දහම ආව්වි මගේ පපුවට පාරක් ගාලා එහාට වුණා.. අනේ ලැජ්ජාව.. ඊටපස්සෙ තමා ආව්විට තමන්ගෙම පුතාව මතක් වුණේ.. ආව්වි පටස් ගාලා ආව්විට පිටිපස්සෙන් හිටගෙන ඉන්න ආධ්‍ය අයියයි මාමයි දිහා බැලුවහම ආධ්‍ය අයියා එයාගෙ අර සුර හිනාව පා කල්ලා ආව්විඅම්මට එව්වා..

" මේ පුතා.. රධ්‍ය පුතාගෙ අයියා නේද.. මට ගිය පාර ආවහම කතා ගොඩක් කියලා ගියේ.. අනේ පුතාලට මහන්සිද.."

අපේ ආව්වි ආධ්‍ය අයියගෙ අත් දෙකින්ම අල්ලගෙන හරි ලොංගතුව හිනාවුණා.. ආව්විඅම්මගෙ හිනාව එහෙම තමා.. කොයි කාටත් ලොංගතුවයි.. ඒකනෙ රධ්‍ය අයියත් අත්තමමා කියලා පණ දෙන්න වගෙ ඉන්නෙ..

" ලොකු මහන්සියක් නෑ අම්මා.. ඉක්මනට ආවා අදනම්.."

" ආධ්‍ය පුතා නිතර අපේ ගෙදර එනවා කොලඹදි අම්මෙ.."

අපේ අම්මා වාහනේ තිබ්බ මගේ බෑග් අරවා මේවා ටික එළියට ගන්නා..

" ඇතුලට යමු.. පුතාලා කාලත් නෑනෙ..කාලා පොඩ්ඩක් විවෙකෙන් ඉන්න.. අනුරාග් ඔය බෑග් ටිකත් අරන් එන්නකො.."

අපේ ආව්වි මාමට සතපහකට ගනන් ගන්නැතුව ආධ්‍ය අයියට ඇදගෙන ගේ ඇතුළට ගියා.. මාමා කට ඇද කරගෙන ආධ්‍ය අයියගෙ බෑග් ටිකයි අනිත් බඩ්ඩි උස්සගෙන අපේ අම්මා ගාවට කිට්ටු වුණා..

" අපේ අම්මට අපි ගැන කැක්කුම නෑ අක්කෙ.."

" අන්න අරහෙට යන්න දේව්.. කැක්කුම තමා.. කෝල් එකක් දුන්නට ගන්නෙ නෑ.."

" හරි ඉතින්.. කෝපගන්න දේවල්යෑ ඔව්වා.. මේ ඉන්නෙ සුදුමහත්තයට කිව්වනම් ඉවරනෙ.."

අපේ අම්මා මාමගෙ පිටට පාරක් දුන්නහම මාමා ගෙට ගියා..

" සුදුමහත්තයා ආපු එක හොඳයි.. මෙව්වර කල් මොකෝ මම නොදැක
ඉඳලා තියන එකක්ද.."

" මම ආවනෙ.. කෝ ලොකුඅම්මලා.."

" අන්න කුසිසියෙ.. උයනවා.."

" මම.."

මම ගෙදර දිහාවට එද්දි ඉස්තෝප්පුවේ ඉඳපු ලොකුඅම්මගෙ පුතාලා දෙන්නා
මං දිහා බලලා මුණට මුණ බලාගෙන නෝන්ඩියට හිනාවුණා.. මම ඒවා
දැක්කෙ නෑ වගේ කරබාගෙන මගේ කාමරේට ගිහිනි ඇඳුමක් අරගෙන
නාන කාමරේට වැදුණා.. නිදහසේ ඉන්න කියලා ආවට.. ලොකුඅම්මලත්
ඉන්නවනෙ.. මම කැමති නෑ එයාලා ඉද්දි ගමේ ඉන්න.. හැමදාම ආව්ව් මම
නිසා එයාලට බැනලා තමා කතාව ඉවරවෙන්නෙ.. අනික මම දැක්ක තැන
අවජාතක ලේබලේ වදිනවා..ඒත් සියගෙ දානෙ නිසා නැවිල්ලා බැනෙ.. මම
නානගමන් ඉද්දි එහාපැත්තෙ මිදුල උදලුගානවා ඇහෙනවා.. හෙට නෙමේ
අනිද්දා පිරින.. ඊටපස්සෙ දානෙ..

නාගෙන කියාගෙන මම හිමිනිසැරේ මාමගෙ කාමරේට රිංගුවම ආධ්‍ය
අයිසා නාලා ඇවිල්ලා කොණ්ඩෙ පිහනවා.. මම අයිසා ගාවිනි ඉදගත්තා..
එයා ගාව රෝසමල් සුවද එනවා හැමනිස්සෙම.. මල් වත්ත වගේ..
අයිසගෙන් බෙහෙත් ගන්න පේශන්ලගෙ හින පිරෙනවැනි ඩොක්ටව
දැක්කහමත්..

" වූවියො.."

" ඔයා නැවද අයිසෙ.."

" ඔව් මෙහේ වතු ව සිතලයි නේද.. මහන්සියත් යනවා වතුර ඇහට
වටුණහම.."

" රඬ අයිසත් කලින් ඔහොම කිව්වා.. මොකත නැන්දමමා හොඳද.."

" අනේ වූවි.."

ආධ්‍ය අයියා ටවල් එක මාමගෙ ඉස්සර කාලෙ පාඩම් කරපු මෙසෙ ගාව පුටුවෙ ඇන්දෙන් දැමමා..

" අමමා හරිම හොඳයි.. කතා කළත් හිත පිරෙනවා.. හරි ආදරෙයි.."

" ආ ඒකනෙ.. මම කිව්වෙ.. දැන් එනකල් නැටුවනෙ.. හැඤ් මොකක් කියයින දන්නෑ කියලා.."

" කවුද ඉතින් දන්නෙ.. ඔක්කොමත් හරි කියවු.. ඔයාගෙ අමමා මට පුතා කිව්වහම.. ඒක.."

අයියා මුන හට්ටියක් කරගෙන කියද්දි මම ඇඳේ පෙරළිලා කොට්ටෙන් මුන වහගෙන හිනාවුණා.. ඕකනෙ කියන්නෙ මේ පවුලෙ නෑකම් හැමෝටම මහා ප්‍රශ්නාර්ථයක්..

" දේදුණු අක්කා හලෝ.. අයියා අපේ අම්මටත් අමමා කියනවා.. ආව්ව් අම්මටත් අමමා කියනවා.. ඒ ඉන්නෙ රඬ අයියගෙ නැන්දමමා.. අයියගෙ නෙමෙ.."

" අනේ මේ හිනාවෙන්නැතුව ඉන්න වූවි.."

" අයියලා මල්ලිලා මෙනන එකම පවුල්වල මාමලා බෑණලා අල්ලගෙන.. දැන් ඉතින් අපේ අම්මට නෑනෙ කියන්න.. හැබැයි අයියෙ.. ඔයාට බෝමබ දෙකක් වගේ නෑනලා දෙන්නෙක් හම්බෙලා ඉන්නෙ.. එක බෝමබයක් හරේ උයනවා.. අපිට වගේ උයලා කවලා දුක අහන මස්සිනාලා ලබන්න පින තියෙන්නෝන.."

" ඔව් අපි නිසා හොඳයි ඉතින්.."

මම නැගිටලා ආධ්‍ය අයියගෙ මුණ පිරෙන්නම ලොකු හාද්දක් දීලා මෙහාට වෙන්න වුණේ නෑ අහසින් ආපු ටවල් එකක් මගේ මුණ මැද්දට වැදුණා..

" ඒ පාර මගේ එකාවත් අල්ලගන්න හදනවද.."

" අල්ලගන්නෙ මොනවද හලෝ.. කොහොමත් ආධ්‍ය අයියා මගේ තමා.."

" දෙනවා උඹට.."

" හිතුණොත් මම රඬ අයිගත් එක්කත් යාළුවෙලා එක ගේ කනවා.. හොඳ නැද්ද.."

මම හිමිත්සැරේ පොඩි පහේ ගිනිකුරක් පත්තුකල්ලා මාමට අතැරියා..

" ඇයි ඒ හොඳට ඉන්න කොල්ලවත් නරක් කරන්නද.. අනික ඌට එහෙම මොලේ අමරුවක් නෑ උඹ වගේ එකෙක් ඇහේ ගහගන්න.."

ආධ්‍ය අයිගා ශර්ට් එකේ කරෙත් ලාවට කට පිහිදගන්නවා මම දැක්කා.. අනේ මාමෙ..!! එහෙම බලද්දි මේ ලෝකෙ ලොකුම අමාරුව තියෙන්නේ මාමගෙ වෙන්න බැණුම තමා.. ඇයි යකෝ අවුරුදු ගානක් ලව් කලේ.. මෙව්වා අහගන්නද.. පව් මගෙ හැපිකව්වා..

" කමක් නෑ.. මම යාළුවෙකවා.. දෙන්නම මගේ.."

" සිරාවට සුදුමහත්තයා.. උඹේ ඔය කැල්ල ගැන සිරියස් එකම එක දෙයක්වත් මට කියපන්නකො බං.. සාකි ඔයාවත් කියන්නකො.. මු් ගල් ආදා හැමතිස්සෙම ලිස්සලා යන්න නම් දන්නවා.."

මමා ඇවිත් මට එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා.. මම පස්සත් උඩ දාගෙන ආයෙම කොට්ටෙ අස්සෙ මුණ ගහන්නම ආධ්‍ය අයිගා මගෙ එපිටට තට්ටු දෙක තුනක් දාලා අතගැවා..

" එයා හොයාගෙන ඉන්නේ~"

" කවුද.."

" එයා හොයාගෙන ඉන්නේ"

'මම ඔයාට ආදරෙයි.. ඒත්..'

කියන එක්කෙනෙක් නෙමේ..

'මම ඔයාට ආදරෙයි.. එව්වරයි..'

කියන එක්කෙනෙක්.. නෙහි.."

මම කොට්ටෙ අස්සෙ ඉදගෙන ඔලුව වැනුවා.. මාමා හිනාවුණා..

" එහෙනම් කමක් නෑ.. බලන් යද්දි ඔයානෙ වැඩිපුර මේකගෙ කැල්ල ගැන දන්නෙ.."

" එයාගෙ කැල්ල මම අඳුරන එක්කෙනෙක්.. ඔයා දන්නෑ.."

" සුදුමහත්තයා..!!!"

අපේ අම්මා කාමැන් එළියේ ඉඳන් කැහහද්දි මම ඇඳේ ඉඳගත්තා..

" ඔ අම්මේ.."

" එන්න කන්න.."

මම නැගිටලා මාමලාටත් එන්න කියලා කුස්සියට ගියා.. ඒ යද්දි කුස්සියේ දොර ගාව ඉඳලා ලොකු අම්මගෙ ලොකු පුතා මගේ උරහිසේ වැදුණු පාව මාව පිටිපස්සට විසික් වෙලා ගියා.. මම හිතලා වැදුනෙ නෑ.. ඌ තමයි හිතලම ඇවිත් ඇහේ වැදුණේ.. මම අයියට යන්න ඉඩ දීලා මෙහාට වෙලා හිටියා.. ඒකා ගියේ නෑ.. මගේ දිහා නෝන්ඩියට හිනාවෙගෙන බලාගෙනම ඉන්නවා..

" දැන්නම් පණක් නෑ වගේ මල්ලිට.. එව්වරට මහන්සි වෙලාද.."

මම ඔගේ කට කැඩිව්ව කතාව ගනන් ගන්නැතුව කුස්සියේ තිබ්බ බත් පිහාන අරගෙන මගේ කාමරේට ගිහින් දොර වහගත්තා.. පුදුම අමාරුව තියෙන්නෙ මුන්ට.. හිතූනොත් කෙලිනවා අම්මපා ඔලුකට්ට කුඩුවෙන්න.. මම වෙසකමේ යනවා කියලා හිතුවද දන්නෑ..

" චූටියො මේ දොර අරින්න ළමයා.. චූටි!!"

ඔතරී දලඹුවෝ හොයාගෙන ආවෝ..

මේ ටිකේ බිසි ළමයින් ඇත්තමයි කියන්නේ.. ඒත් ඔයාලා කතාව වෙනුවෙන් බලන් ඉන්න නිසා ඉඩ ලැබෙන වෙලාවක මම ලියන්න ට්‍රයි කරනවා.. ඔයාලා ඔතර් කලවැමදා එක්ක තරහා වෙන්නෙපා අනේ..

දානෙ ගෙදර මොනවා වෙව් කියලද හිතන්නෙ.. අපි කතාවෙ පික් එකට ඇවිල්ලයි ඉන්නේ.. මෙනතින් එහාට මොනවා වුනත් හැමෝටම

සේපාලිකා මල් පිපෙනවා.. මේ කතාවේ නම ගැනත් ඔයාලට ඉස්සරහට මම කියන්නයි ඉන්නේ..

හෙන දේවල් ගොඩක් තියෙනවා අනේ.. මම හැමදාම දෙන්න උපරිම ට්‍රයි කරනවා.. ආයෙමත් කියන්නේ.. ඔයාලා එගේ රිඩර්ස්ලා මට හමුවුණු එක ගැන මට හරිම සතුටුයි.. ආදරෙයි..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

@Randikakushanthi තැන්කු සෝ මව් ලස්සන ලමයෝ.. ඔතරිට හමුවුණු ලස්සන තැන්ගට මම හුහාක් ආදරෙයි..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

115 කොටස

මම කන්න ගත්තු බත් පිහානත් පැත්තකින් තියලා ගිහින් ආධ්‍ය අයිසා කතාකරන්නෙ ඇයි බලන්න දොර ඇරියා.. බලද්දි ආධ්‍ය අයිසත් බත් එක අතේ තියාගෙන දොර ඉස්සරහා හිටගෙන ඉන්නවා.. මම එයාට එන්න කාමරේ පැත්තකට වුණාම අයිසා මට හිනාවෙගෙනම ගිහින් මගේ පුටුවෙන් වාඩිවුණා.. මාත් ආයෙම දොර ලොක් නොකර වහලා ඇවිත් ඇදෙන් වාඩිවෙලා බත් පිහාන අතට ගත්තා..

" අයිසා කෑම කාමරේ ඉඳන් කන්නෙ නෑ..??"

" බෑ අනේ.. මම මේ පොඩි මස්සිනා හොයාගෙන ආවා.. හොඳ නැද්ද.."

" හොඳයි හොඳයි.. මාමා කෝ.."

" අන්න ටවුන් එකට යන්න ඔන කියලා කන්නෙම නැතුව යන්න ලැස්ති වෙනවා.. අටපිරිකර වගයක් ගේන්න ඔනලු.."

" ආ.. එහෙමද.."

" කවුද වූවි අර ළමයි දෙන්නා.. ලොකුඅම්මගෙ පුතාලද.."

" ඔව් අයිසෙ.."

" මට රඳව විස්තරයක් කියලා තියේ.. මේ වූවි ඔයා ඒ ළමයි එක්ක කතාවට යන්න තියා මුණවත් බලන්න එපා.. මහ නොසණ්ඩාල ළමයි දෙන්නෙක්.."

" ඔව් පොල් බූරුවො දෙන්නා.. හිතාගෙන ඉන්නෙ හරි ලොකුයි කියලා.."

" මම.. ඒත් ඔයාලගෙ ගෙදර අය හරි එකමුතුයි නේද.. මම කියන්නෙ පොදු වැඩකදි වුනත්.. මම මෙහෙම කලින් ගෙදර දානයක් තියෙද්දි ඉඳලම නෑ.."

" හෙට මීටවඩා කට්ටිය ඒවි.. රූ පිරිත් තියෙනවනෙ.."

" මෙහේ ගහක් තියෙනවා කිව්වා නේද.."

" ඔව් ඔව් ඇ මටනම් ඔව්වා පෙනෙනන්න කියන්නෙපා.. මාමටම කියන්න.. අම්මෝ.. ගුටි කරන්න වෙන්නෙ.."

" ඒ මොකද ඒ.."

" එහෙම තමා.. පොසෙසිව් බෝයිපෙන් ඔයාගෙ.. මම මේ මගේ මනුස්සයා නැති දුකින් ඉන්නවා.. ඔයාලා සතුටින් ඉන්නකො.."

" ඔය කිව්වට හෙට වුණාම ඔයාට එව්වා මතක නෑ.. මම දන්නවනෙ.."

" වැඩනිසාද.."

" ඔව්.. මේ ලොකුඅම්මා ඩොක්ට කෙනෙක් කිව්වා නේද.."

" මම.. එයා හෙන ඔලුවෙන් ඉන්නෙ ඒකනිසා.."

මම එහෙම කිව්වහම ආධ්‍ය අයියා මොකක් හරි හිත හිත ලාවට හිනාවෙලා ලස්සනට අනපු බත් කටක් හිමින් සැරේ කැටා.. මේ මනුස්සයා කරන කියල හැම වැඩෙම අසාමාන්‍ය ලෙස පිළිවෙල මොකද කියන්න මට තේරෙන්නෑ.. එව්වා දිහා බලාගෙන ඉන්න හිතෙනවා..

" ඔලුවෙන් ඉන්න ඉතින්.. මොකෝ ඩොක්ට කියලා හද අල්ලලා ඇවිල්ලයා වූවි.."

" ඔව් නිල් ආමස්ට්‍රෝන්ගෙ කලින් ආත්මෙලුනෙ ඔයාගෙ ලොකුනෑනා.. එයා එක්ක ලේසි නෑ හරිද.. පොඩ්ඩක් පරිස්සමෙන් කතාබහ කරන්න.. මල බෝමබෙ.. අපේ මාමා කැමති නෑ.. වලි හැමතිස්සෙම.."

" එහෙමද.. මම.. මම.."

ආධ්‍ය අයියා බත් පිහාන දිහා බලාගෙන ආයෙම ලාවට හිනාවුණා.. ටිකකින් මාමත් කාමරේ දොර ගාව ඉදන් ටවුන් යනවා කියාගෙන යන්න ගියා.. සාලෙ බඩුවටටු අස් කල්ලා හෝදනවා.. ඒකනිසා ආධ්‍ය අයියයි මමයි කාලා ඉවරවෙලා ආව්විඅම්මා එක්ක පන්සලට ගියා ලොකුහාමුදුරුවන්ට පිරිතට ආරාධනා කරන්න.. අපේ ආව්විඅම්මන් ආධ්‍ය අයියව හිතට අල්ලලා ගිහින් 'හරිම පිංපාට දරුවෙක්' කියලා සැරින් සැරේ කියනවා.. ලොකු හාමුදුරුවො අපි ආවාස ගෙයින් එළියට එද්දි පිරිත් නුල් දෙකක් අරන් ඇවිත් අතේ

බැන්දා.. ඊටපස්සෙ ආවිච්ඡාමා හාමුදුරුවො එක්ක කතාකරනකල් අයිියයි මමයි බෝමළුවෙ ඇවිද ඇවිද හිටියා..

ඒ වුණාට මගේ ඇහට එව්වර හරි නෑ.. උණ හැදෙන්න වගේ.. ඇස් දෙක දනවා.. සිතල හුළං හවස් වෙලා ඇහේ වදිදි මාව වෙවුලනවා වගේ.. ආධ්‍ය අයිියා පැත්තක තිබ්බ ගල් කණුවක ලියලා තිබ්බ ඒවා කියව කියව ඉදිදි මම මල වටේ කැරකෙන බබරා වගේ අයිියගෙ වටේ කැරකි කැරකි අත් දෙකෙන් මාවම බදාගත්තා.. අයිියා ටිකක් වෙලා ගල් කණුව දිහා බලන් ඉඳලා කණ්ණාඩි දෙක ගලවලා ශරීර එකේ කරේ රඳවගෙන මං ගාවට ඇවිත් මගේ නළලට අතක් තියලා උණ බැලුවා.. ඊටපස්සෙ බෙල්ලටත් අතක් තියලා අනිත් අත එයාගෙ බෙල්ලෙන් තියාගත්තා..

" වූටි.. ඔයාට උණනෙ.. මේ මොකද.."

මම එහෙමම ගල් කණුවකට හේත්තු වුණා.. උණ නිසාද මන්දා අයිියගෙ අතත් සිතලයි හොඳටම.. මට එහෙම දැනෙනවා..

" අනේ මන්දා.. සිතලයි වගේ පොඩ්ඩක්.."

" උගුර රිදෙනවද.. කන් අගුළුවැටිලා වගේ.."

" එහෙම නෑ.. ඒත් මේ ඊයෙ ඉදන් මස්ල් පේන් එකක් තියෙනවා කකුළෙ කලව හරියෙන්.. ඒක සැරින් සැරේ රිදෙනවනෙ.."

ආධ්‍ය අයිියා මගේ කකුළ දිහා ටික වෙලාවක් බලාගෙන හිටියා..

" දැන්ද ළමයො කියන්නෙ.. දැන් ඒ අමාරු පිට පන්සලත් ආවද.."

" ලොකුවට නෑ ඉතින්.."

" ගෙදර ගිහින් බලමු.. මම මාමට කියන්නම එදිදි බැන්ඩේස් එකකුයි පෙල් එකකුයි අරන් එන්න කියලා.."

" මම.."

" පොඩ්ඩක් ඉන්න හරිද.."

ආධ්‍ය අයියා සාක්කුවෙන් ෆෝන් එක අරගෙන කනේ තියාගෙන පොඩ්ඩක්
මගෙන් එහාට ගියා.. මගුල ගෙදර එන්නම ඔන වුණානෙ උණ හැදෙන්න..
දැන් උණ හැදුන එකටත් තව මොකක් හරි කතාවක් අහගන්න වෙවිද
දන්නෙ නෑ.. එහෙමත් මනුස්සයො කට්ටියක් අපේ ගෙදර ඉන්නවනෙ.. මම
ඔව්වා මතක් වෙන එක අමතක කරගන්න මුණ අත් දෙකින්ම
අතුල්ලගත්තා..

අපේ ගමේ පන්සලේ තියෙන්නෙ අමුතු පාඨවක් එක්ක එකතු වුණු
නිස්කලංක පරිසරයක්.. මම පොඩි කාලෙ, කාලයක් ලොකු හාමුදුරුවො
ළහ පොඩි හාමුදුරු නමක් හිටියා.. දහම පාසල් ආවහම මට පොඩි
හාමුදුරුවො ඇපු පිත්‍ර පෙන්නනවා.. පොඩි හාමුදුරුවො කෙනෙක්
වෙන්න කලින් මෙහේමයි හිටියේ.. ආවිආමට හදාගන්න අමාරුයි
කියලා හාමුදුරුවොන්ට ගෙනැල්ලා බාරදීලා.. පොඩි හාමුදුරුවො
බෙරලිහෙල පැත්තෙ.. මම දහමපාසල් ආවහම ඉන්ටවල් එකට බෝමළුවෙ
කොනේ බැමමෙ ඉදගෙන විත්‍ර බලනවා.. පොඩි හාමුදුරුවොන්ට ලස්සනට
විත්‍ර අඳින්න පුළුවන්.. හාමුදුරුවො සමහර වෙලාවට මට කියලා සුභාශීනයේ
කවි කියවගන්නවා.. මට ඒවගෙ තේරුම පොඩි හාමුදුරුවොන්ට තේරෙන
විදියට කියාදෙනවා.. අපි එකම වයසෙ..

ඒත් ලොකු හාමුදුරුවො පහුවෙද්දි පොඩි හාමුදුරුවන්ට බැරගම පන්සලට
යැව්වා.. එහේ ඉඳලා ඉගනගන්න.. මෙහේ දුශ්කර වැඩියි කියලා.. ඇත්ත
තමා මෙහේ දුශ්කර කතාවනම්.. අනික පොඩි හාමුදුරුවොන්ට ලොකු
හාමුදුරුවො ලෙන්ගතුයි.. උනන්දුවෙන් ඉගනගන්නවා කියලා.. අපේ
ආවිආමම මම පොඩි කාලෙ දානෙ අරගෙන එද්දි පොඩි හාමුදුරුවොන්ට
කැවිලි හදාගෙන එහෙම එනවා.. ආවිආමම කියන්නෙ සිවුරක්
පොරවගෙන හිටියත් ඒ හැමෝටම ළමාකම දැනෙනවා කියලා.. මගේ
ආවිආමම හරි පුදුම මනුස්සයෙක්.. කුඹියෙක්ගෙ ඉඳලාම
හැමකෙනෙක්ටම දනෙන දේ ඉක්මනටම අදුනගන්නවා.. අනික
ඉස්කෝලෙහාමිනේ වුණාට කවමදාවත් සැර කරන්නෙ නෑ ළමයෙක්ට..
ඉස්පිරිතාලෙකට තැපැල් කන්නෝරුවට එහෙම ගියාම ආවිආමමට ඉස්සර
ගෝලයො ඇවිත් පෝළිමට වදිනවා.. ආවිආම එක්ක තැනකට ගියොත්
ඔහොම තමා.. ගෙදර තුන්දෙනාට වඩා කලේම අනිත් ළමයින්ට.. ඒත්
ආවිආම රුස්සන්නෙ නැති අයත් ඉඳලා හිටලා ඉන්නවා.. එයාට දැක්කගමන්
කියන්න පුළුවන්.. හොඳද නරකද කියලා..

අපි අන්තිමට ගෙදර එද්දි මට සහලෝලාම උණ.. ආවිච්ඡාමා වැඩ අස්සෙ කලබල කරන්න උවමනා නැති නිසා මම කියන්න ගියේ නෑ.. අම්මටත් ඉහට උඩින් වැඩ.. ඒකනිසා අම්මට මං ආවද කියලා බලන්නවත් වෙලාවක් නෑ මම හිතන්නෙ.. මම හිමින්සැරේ මුණ හොඳගෙන ඇඳුමක් ඇඳගෙන කාමරේට වෙලා හාන්සිවෙලා හිටියා.. ගෙදර වූවියා සෙනහට බයවෙලා මගේ මේසෙ උඩ හොඳට ගුලිවෙලා නැට්ටෙන් මුණත් වහගෙන තිදි.. මම ඇදේ හාන්සිවෙලා අත් දෙකින්ම කකුල අතගාගද්දි අම්මා කාමරේ දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවා.. ඇවිත් ලයිට් දැමමා..

" සුදුමහත්තයා.. මේ මොකද.."

" ආ..??"

අම්මා දුවගෙන ඇවිත් ඇදෙන් ඉදගත්තා..

" මට ආධ්‍ය සුනා කිව්වෙ.. උණද.. මේ මොකද.. එනකොට හොඳට හිටියනෙ.."

" කකුල තැලිලා වගේ අම්මෙ.. ඒකට මම හිතන්නෙ උණ.."

" බලන්නකො කරගන්න වැඩ.. මම උණුවතර ටිකක් රත් කරන් ඇවිත් තවන්නද.."

" එපා අම්මෙ.. මාමා බැන්ඩේජ් එකක්-"

" දේද්ද.. අර සෝමසිරි මාමා කතාකරනවා..!! මොකද මේ.."

මම ඇස් දෙක පියාගෙන කොට්ටෙන් ඔලුව තියාගත්තා.. ඔය ආවෙ මදිපාඩුව.. දැන් හරිනෙ.. ලොකුඅම්මගෙන් බෙහෙත් ගන්නවට වඩා හොඳයි කකුල කපාගන්නවා.. ලොකු අම්මා මං ගාවට ඇවිත් මං දිහා රවලා වගේ බලලා අපේ අම්මගෙන් ඇයි කියලා ඇහුවා..

" කකුළු තැලිලා අක්කෙ.. බලන්න සුදුමහත්තයා කිව්වෙන් නෑනෙ.."

අම්මා මගේ මුණට වැටිලා තිබ්බ කොණ්ඩ කැලි සේරම ටික අල්ලලා පිටිපස්සට කල්ලා නළලෙන් අත තියාගත්තා.. අම්මගෙ අතේ උණුහුමට සනිපයි වගේ.. ඔලුව අතගාද්දි..

" ආ.. ඒ මොකක් කරන්න ගිහිල්ලද.. කොහෙද තැලිලා තියෙන්නෙ.."

ලොකු අම්මා ඇහුවහම මම කලව හරියෙන් පෙන්නුවහම ලොකු අම්මා ඇස් දෙක ලොකු කරගත්තා.. ලොකු කරගෙන මගේ කකුලට එබ්ලා බැලුවා.. සැක් දැන් ගමෙම ඉන ගැණු ඒවිද දන්නෙ නෑ ඉස්කෝලෙහාමිනේගෙ මුණුබුරාගෙ කකුල තැලිවට එක බලන්න..

" ඔක ඇරිලා යා.. බෙහෙත් මොනවහරි බිච්චහම.. දේද අන්න අරහෙ වැඩ ගොඩයි ගිහින් බලන්නකො.. මම ගේ අස්කරන්න උදවු වෙන්න.."

ලොකු අම්මා මගේ කකුල ගැන සතපහකට ගන්න ගන්නැතුව අම්මට එන්න කියාගෙන එළියට ගියාම අම්මා මගේ ඔලුව ගාවට ඇදිලා ඇවිල්ලා කොණ්ඩ ගස් අස්සෙන් ඇහිලි තුඩු යවලා පරිස්සමට අතගැවා.. මම ඇත්තටම අම්මගෙන් එහෙම දෙයක්වත් බලාපොරොත්තු වුණු නිසා හිතට දැනුණු දුකට ඇස් වල කළුපි පිරුණා.. අම්මා මං ගැන හොයන්නෙ නෑ වගේ ඉදිදි මට දුක හිතෙනවා.. අම්මා මෙසෙ උඩ තිබ්බ කොලොන් බෝතලෙන් ටිකක් අරගෙන මගේ ඔලුවට හලලා ආයෙම ඔලුව අතගැවා..

" මම කන්න මොනවහරි ගේන්නද.. ඔය ජිම ගිහින් යකඩ උස්සලා තමා මේ කැක්කුම් හදාගෙන ඇවිත් තියෙන්නෙ.."

අම්මා කියද්දි මම ලාවට හිනාවුණා.. අම්මා හිතන්නෙ ජිම ගියාම යකඩ උස්සන එක තමයි කරන එකම දේ කියලා..

" යකඩ උස්සන්නෑ අම්මෙ.. මාව අම්මට අලියෙක් වෙලා වගේ පේනවද.."

අම්මා මගේ ශර්ට් එක උඩට උස්සලා බඩට එකක් ඇත්තා..

" මොකෝ එහෙනම් මෙච්චර ඇහ හයිස.."

" හයිස හත්තියට ඉන්නෙපෑ.. අම්මව බලාගන්න.."

අම්මා අමුතුවට හිනාවෙලා මගේ ශර්ට් එක පහළට දැමුවා..

" ගහක් ගලක් වගේ ඉඳලා උඹ අසනිප වුණාම බය හිතෙනවා සුදුමහත්තයා.. බැරි මගුල් නොකර ඉදින්න.."

" බැරි මගුල් මොනවද.."

" අර එකසැරේකුත් බැඩිමින්නත් ගහන්න ගිහිත් ඔපරේගන් එකකුත් කරන්න වුණා.. අම්මපා කකුලට මොනවහරි වුණානම් මම මොන දෙයියට කියන්නද.."

" එහෙම වෙන්නෑ අම්මෙ.. අපෝ.."

" කට වහගෙන ඉඳපන්.."

" මම.."

" සුදුමහත්තයා.."

" මම..??"

" උඹ කොළඹ ඉද්දි මම කියපුවාට උඹ මාත් එක්ක තරහද.."

" අර මොකට තරහ වෙන්නද.. ඔය කට ඉතින් අපිට වහන්න පුළුවනෑ.."

මම හිනාවෙලා කිව්වහම අම්මා මට පාරක් ගැහුවා..

" නිකන් ඉදින්.. උඹට හැම එකම විහිච්.. මට අසලි අක්කා කතාකලා.."

මම ඇස් දෙක ඇරලා අම්මා දිහා බැලුවා.. ටසිරි අක්කත් වෙලා ඒ සැරේ..

" ආධ්‍ය අයියලගෙ අම්මා..??"

" ඔව්.. උඹව හමවුණා කිව්වෙ.. විස්තර ගොඩක් කිව්වා.."

" මොනවද විස්තර.. අම්මා හමවුණා තමා.. රට යන්න කලින්..එකපාරක් ඉස්කෝලෙ ගාවට ආවා.. රඳා අයියන් දියතලාවෙ ගිහින්නෙ.."

" ඒකටනම් හරියට අක්කා දුක් වෙනවා.. මාත් එක්ක කිව්වා.. ආයෙ එන්න අදහසක් නෑ කිව්වෙ.."

" එහෙමද.."

" මම.. මට කිව්වා උඹේ ක්ලබ් එක ගැනයි ඉස්කෝලෙ වැඩයි.. කවුරුහරි කිව්වොත් මිසක් ඉතින්.. මොකෝ උඹ ඇවිල්ලා එව්වා අපිට කියන

එකක්ද.. නෑනෙ.. ඔය කලර්ස් නයිට් එකකට ගියොත් මිසක්.."

" තා මොනවද කිව්වෙ.."

" තව එංගලන්තෙ විස්තර තමා.. මෙහේ විස්තර ඇහුවා.. ඔවා තමයි.. හුහක් වෙලා කතාකලා.."

" මම.. හොඳයි.."

" අසලි ඉන්නෙ මහ අමුතු ජීවිතේක නේද.. මට කතාකරද්දි තේරෙනවා.. ලොකු පසුතැව්මකින් කතාකරන්නෙ.."

" අපිට වැඩක් නෑනෙ අම්මෙ.. ඒ පවුල්වල දේවල්නෙ.. අම්මගෙ අත රිදෙනවනම ඇති.. මම පොඩ්ඩක් නිදාගන්නවා.."

" එහෙම රිදෙන්නෑ බං.. ඇයි උඹත් අත් දෙක ගෙවෙනකල් මගෙ කොණ්ඩෙ තෙල් ගාන්නෙ.. මේක මහලොකු වැඩක්ද.. නිදාගන්නකො දැන්.."

මම ඇස් දෙක පියාගෙන අම්මගෙ උකුලෙන් ඔලුව තියාගන්නා.. වරදක් නොකරනම බයවෙන්න ඕන නෑ කියන්නෙ ඇත්ත තමා.. රධ්‍ය අයිසගෙ අම්මට ආධ්‍ය අයිසා කිව්වද දන්නෙ නෑ මට ගෙදර ප්‍රශ්න වගයක් කියලා.. ඒකනිසා වෙන්නැති කතාකලේ.. කතාකල එක හොඳයි.. අඩුම තරමේ අපේ අම්මා තේරුම් ගන්නැහැ.. ලොකු අම්මා කියන හැම ලබ්බම හරි නෙමෙයි කියලා.. රධ්‍ය අයිසගෙ අම්මා ඇත්තටම හොඳ මනුස්සයෙක්.. ඒක එහෙම හරි පැහැදිලි කල්ලා දුන්න එහ සිතට සහනයක්.. අම්මගෙ හිතේ පසුතැව්මක් ඉතුරුවෙලා ඇතිනෙ.. මම කොච්චර කතා ඇහුවද.. අම්මා චුණත් මෙහෙම ලොකු අම්මව අදහන්න ඕන නෑනෙ..

හරි!! මම කොල්ලෙක්ට ආදරේ කරනවා තමා.. යකෝ ඉතින් මම මිනීමරලයැ ඌට ලව් කරන්නෙ.. ඔව්වර අපරාධකාරයෙක් ගානට දාලා බලන්න.. ඇත්තටම මට මේවා ඉවසගෙන ඉඳලා ඇතිවෙලා තියෙන්නෙ.. දැන් මම ඉස්සරට වඩා එක්කො නපුරු ඇති.. එහෙම නොවී තියෙන්න බෑ.. මම කියලා ඉවසන් ඉන්න ඔව්වරටම මම රහත් වෙලා නෑනෙ.. කියන කියන හැම බලු කතාවම අහගෙන ඉන්න තරම්.. රධ්‍ය අයිසයි මාමයි කියන්නෙත් ඇත්ත තමා.. ඔනවට වඩා හොඳ වෙන්න හොඳ නෑ.. ලොකු අම්මට බයේ මම ගෙදරින් එළියට බැහැලා ගිය කාලයක් තිබ්බා.. මට ඒවා

හොඳට මතකයි.. කළ හොඳ මතක තියාගෙන නොහොඳ අමතක කරන්න කිව්වට.. මම නම් කියන්නෙ නොහොඳ තමා හොඳටම මතක තියාගන්න ඕන.. ආයෙම නොහොඳක් නොවෙන්න බලාගන්න නම්..

ලොකු අම්මලට දැන් මට මුකුත්ම කියන්න බෑ.. මොකද මම මගේ තැන හදාගත්තෙ මගේ මහන්සියෙනුයි මගේ වටේ මුල ඉඳන් ඉඳපු අයගෙ සපෝර්ට් එකයි නිසා.. දැන් මාව ගෙදරින් එළියට ඇදලා දැමමත් කමක් නෑ.. මට සැලරි එකක් හමුවෙනවා.. මැරෙන්නැතුව ගේමක් ගහලා ජීවත් වෙන්න පුළුවන්.. කැමපස් ගියොත් එහෙමයි.. ඩිග්‍රියක් කරගන්නම ජොබ් කට්ටක් හොයාගන්නවා.. නැත්නම් ක්ලබ් එකේ සෙල්ලම කරනවා මට යන්න පුළුවන් උපරිමෙටම යනකල්.. එහෙම හරි කල්ලා අම්මව ජීවත් කරවනවා..

අනික ආධ්‍ය අයිසයි මාමයි වගේනම් මට එහෙම අතැරලා දාලා ආදරේ පරිත්‍යාගයෙන් නිවන් දකින්න කියලා හිත හදාගන්න බෑ.. මට විතරක් නෙමේ රඬ අයිසටත් බෑ.. නටන්න ඕන හැම සන්නියම නටලා හරි මම ළා එක්ක විතරයි ඉන්නෙ.. ඒකත් මගේ වෙලාවට මට හම්බුණු එකා යකෙක් වගේ ඕන මගුලක් කාගෙන ඉන්නවා.. ඒකම ලොකු දෙයක්.. මට ගැණියෙක් වගේ තොදොල් වෙන්න ඕන නෑ.. එහෙම වෙන්න ඕන තැන මම ඉන්නවා.. ඒ ඇරෙන්න මම සමාජෙට විහිලුවක් වගේ හැසිරිලා නෑ කොයිම වෙලාවකවත්.. අම්මට ඔය කියන තරම් මම නිසා ලැජ්ජ වෙන්න විදියක් නෑ.. මට දැන් මේ බයවෙලා ජීවත් වෙලාම ජීවිතේ එපාවෙලා තියෙන්නෙ.. ලොකු අම්මලට දැක්කහම මට කේන්තියි.. මට සේරම ආයෙ ආයෙ ඉඳලා මතක් වෙනවා..

මම දිගටම ඇස් පියාගෙන් උන්නු නිසා අම්මා මම නිදි කියලා හිතාගෙන ෂීට් එකකුත් මට පොරවලා ලයිට් ඔෆ් කරන් කාමරේ වහගෙන යන්න ගියා.. ටිකකින් මට ඇහේ අමාරුවට හොඳටම නින්ද ගියා මළා වගේ..

හිතෙන් ජේන විකාර හීනයි වටේ පිටේ සද්ද බද්දයි එක්ක මම ආයෙම ඇහැරෙද්දි පාන්දර දෙකට විතර ඇති.. මේ පාන්දර දෙකනම් මහ පුදුම විකාරයක් තමා.. මම හිතන්නෙ මේ අවුරුදු දෙක තුනට පාන්දර දෙකට මම නිදාගෙන ඉඳලා තියෙන්නෙ හරිම පොඩි වෙලාවක් විතරයි.. මම අවදි වෙද්දි මගේ එහාපැත්තෙ කවුරුහරි මගේ අතේ වැලමිට හරියෙන් තදින් අල්ලගෙන ඉන්නවා වගේ.. මම ඇහැරිලා කප්වරට ඇස් හුරුවෙනකල් ඉඳලා බලද්දි එහාපැත්තෙන් රෝසමල් සුවඳක් එනවා..

ආධ්‍ය අයියා කොයි වෙලාවෙද මෙනෙත්ත ආවෙ..??

මම කොට්ටෙ අස්සෙ තිබ්බ ඟෝන් එක අරගෙන ඒකෙ එළියෙන් බලද්දි ආධ්‍ය අයියා මං ගාව හොඳටම නිදි.. මගේ කකුලෙ නිල් පාට බැන්ඩේජ් එකක් ගැටගහලා අයියගෙ අත ගාව ජෙල් ටියුබ් එකක් තියෙනවා.. මම අයියගෙ අත හිමිහිට එහාට කරලා නැගිටලා කාමරෙන් එළියට ගියා.. ආධ්‍ය අයියා පව්.. එයාට මහන්සි ඇති.. අසනීපත් එක්ක කොහොමත් අයියට නිතරම නින්ද යනවා..

මම සාලෙට යද්දි අම්මලා නිදි.. මාමා දොරකොඩ ගාව ඉදගෙන එළිය බලාගෙන ඉන්නවා.. මම හිමිත් සැරේ මාමා ගාවට ඇවිදගෙන ගිහිත් තට්ටුවක් දැමමා විතරයි මාමා ගැස්සිලා ගිහිත් මගේ පිටට දබෝස් ගාලා පාරක් අතැරියා..

" ඒ.....හ්!!!!!!! සුදුමහත්තයා.. උඹට ඒ සැරේ යකෙක් වැහිලද.."

මම දෙකට තුනට නැමිලා හිනාවෙගෙන බිත්තියට හේත්තු වුණා.. අනුකිච්චා බය වෙලා..

" මොනවද මාමෙ කල්පනා කලේ.. මෙහෙ කරපිංවා ගහක් තියන තැනක්ද.."

" අනේ මේ.. පලයන්.. ලබ්බක් කතාකරනවා.."

" ලබ්බක් නෙමෙ අනේ.. කියනවකො.. මොකක්ද සිත් එක.."

" සිත් එක.. ආන් අර ගේ ඇතුළෙ ඉන්න ලොකු අක්කා කියන පිල්ලි-"

මම පැන්න ගමන් මාමගෙ කට වැහුවා..

" මේ ඇහුණොත් දන්නවනෙ.."

" ඇහිව්වදෙන්.. හිතාගෙන ඉන්නෙ මෙවා උන්ටම ගිය රට කියලා.. ආවා මනමාලියො ජෝඩු කරන්න.. "

" ඇ සිරාවට.. ඒ කවුද මාමෙ.."

" මම දන්නේ නෑ.. කොහෙද ඉන්න ගැණියෙක්.. මම යනවා බං යන්න..
මගුල.. අම්මා නිසා ආවෙ.. මුත් ඉන්නව කියලා දන්නවනම් එන්නෙත් නෑ..
අම්මපල්ලා.."

" හරි බං මාමෙ ඉතින්.. දැන් ඒ කෙල්ල මෙහෙ එන්නේ නෑනෙ.."

" එන්නේ නැත්තෙ මොකද.. ලබන සතියේ එනවා කියන්නේ.. හිටපන්
උඩලගෙ අම්මගෙ සාරියක් ඇඳගෙන මම යනවා ගැණියෙක් වගේ.. පවුලෙ
නම්බුව උඩ යන්න.."

මම මාමා කියන ඒවට හිනාවෙව් මාමගෙ අතට හේත්තු වුණා..

" අනෙ මේ.. ඔහොම කියක් ආවද හලෝ.. කෝ නම්බර් එක
හොයාගන්නවා.. කලින් ඒවට වගේ මම මාමගෙ අතදැරවට
කතාකරන්නම්.. ඉවරනෙ.."

මාමා හිනාවෙලා මගේ කරට අතක් දාගත්තා..

" අඩේ ඒ මාවනැලෙ කෙල්ලනම් පව් බං.. ඇඩුවත් එක්කලු.."

" ඉමහි.. අයියා.. මම හිමතුවේ නෑ උයා මමට මිහෙම කරයිම කියමලා.."

මගෙ දළඹුවනේ.. මම ආවෝ.. වරද් ළමයා ලෙඩ වෙලානෙ.. මලක්කන්
අරන් එඤ්ඤ.. ඕනරි උදේ ඉස්කෝලෙ යමන ඕන අමනේ..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

ඔනරිට බඩඩක් හමවුණානෙ.. අනේ මගේ ලයෝ.. තැන්කු යෝ මව්
ලස්සන කෙල්ලෙ.. මම ආදරෙයි..

ආහ් අපේ කෙම්ල සේපාලිකා එකට වීඩියෝවක් හදලා මට එව්වනෙ..
නවල් ෆැන්ටසිය ගෘෂ් එකේ තියනවා.. කැමති අය බලන්නෝ.. මම
ආදරේම ආදරෙයි අනේ.... ❀♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

116 කොටස

" වූවි සේ.. සේ.. සේ.. මෙහෙ එන්නකො.. වූවි...!!"

මම ඊයෙ රූ දෙකේ ඉඳලා තුනහමාර විතර වෙනකල් මාමා එක්ක පව හල හල ඔන්විලි පැදලා නිදාගන්න ගියා.. ආධ්‍ය අයියා මම ආයෙම එද්දින් ගොරව ගොරව නිදි.. පස්සෙ මම ආධ්‍ය අයියගෙ අත අස්සට පැනලා හොඳට ඔලුවෙ ඉදන් වහගෙන නිදාගන්නහම මාමා ඇවිල්ලා ලයිට් එකක් ඔෆ් කල්ලා මාමගෙ කාමරේට ගියා.. මම උණ හැඳිලා නිසා කොහොමත් මම ආධ්‍ය අයියව මං ගාව තියාගන්න කලින්ම ඉල්ලලා තිබ්බෙ.. මාමා ඉතින් අවසාන කොහොම හරි අකමැත්තෙන් වුණත් මට ආධ්‍ය අයියව දෙන්න කැමති වුණා.. කවුද ඉතින් මාමගෙන් අවසර ලැබෙනකල් බලන් ඉන්න අනික.. මට ඔන්නම් මම ආධ්‍ය අයියා ගාව තමා නිදාගන්නෙ.. එයාගෙ රෝසල් සුවඳට නින්ද යනවා..

මම කණ ගාව ඉදන් මට සේ සේ කියන්න කවුද බලන්න මුණ උඩ හරිය වෙනකල් වහගෙන තිබ්බ රෙද්ද පපුව ගාවට ඇදලා බලවා.. බලද්දි ආධ්‍ය අයියා මෙසෙ උඩ ගලිය වගෙ ඉන්න සක්කිලි වූවියට එන්න කියලා කතාකරනවා..

මේ ලෝකෙ වූවිලා දෙන්නෙක්ට වසන්න බෑ..!! අනික ආධ්‍ය අයියා වූවි කියන්න මට විතරනෙ... මගේ හිතේ අපේ ගෙදර ඉන්න සක්කිලි වූවියා කෙරෙහි මහා පරිමාණ ඉරිසියාවක් ගොඩ ගැහුණා..

" වූවි.. සෙයි..සෙයි.. මෙහෙ එන්නකො..පුස්.. කිට්.. බලලෝ..

"

ටිකකින් වූවි මුණ උස්සලා ආධ්‍ය අයියා දිහා බලලා තඩ් ඇනුමක් ඇරලා ආයෙම නිදාගන්නහම ආධ්‍ය අයියට හිනාගියා..

" වූවි!!!!!! සේ.. සේ.. සෙයි.. ආ වූවි ගුඩමෝනින්.."

ආධ්‍ය අයියා පුසා දිහා බලාගෙන ඉඳලා මම ඇහැරිලා කියලා දැක්ක නිසා මට ගුඩමෝනින් කිව්වා.. දැන් මට වූවි කියන නමත් එක්කත් හරියට කේන්ති යාගෙන එන්නෙ..

" අනෙ මේ ඌ කිව් හරිද.. වූව් නෙමේ.. වූව්ලා ඉන්නෙ මෙහෙ
එක්කෙනයි.."

ආධ්‍ය අයියා මම කියපු එකට හයිසෙන් හිනාවෙලා එයාගෙ අත උඩ තිබ්බ
මගෙ ඔලුගෙඩිය කොට්ටෙ උඩට තියලා නැගිටලා මෙසෙ උඩ හිටිය
සක්කිලි පුසව අත් දෙකට අරගත්තා..

" මේකා මහ පුදුම ආඩම්බරයිනෙ.. අපේ ගෙදර ඉන්න දෙන්නා නම් උදේම
ඇවිත් අපිවත් ඇහැරනවා.."

" ඒ බල්ලො අනේ.. මේ පුසොනෙ.. ඌ හිනාගෙන ඉන්නෙ ඔය, උගේ
ගෙදර අපි නැවතිලා ඉන්නෙ කියලා.."

" ඒකනම් ඇත්ත තමා.. පොඩිගෙ කියාරායි රෙක්සියි නම් මීට වඩා
හොදයි.."

ආධ්‍ය අයියාගෙ අත් දෙකේ ඉඳලා වූවියා දහලලා දහලලා බිමට පැනලා
ජනේලෙන් එළියට ගියා.. ආධ්‍ය අයියා ශර්ට් එකේ ගැව්ලා තිබ්බ පුස් බුල්
ටික ගසලා ශර්ට් එක හදාගෙන මගේ නළලට අත තියලා බැලුවා..

" උණ අඩුනෙ.. කකුල රිදෙනවද තාම.."

" උණ ගතියනම් දැන් නෑ.. ඒත් කකුල පොඩ්ඩක් කැක්කුමයි.."

" හවස් වෙද්දි බලමු අඩුවෙව්ද කියලා.. කෝ නැගිටලා ඇඳුමක් දාගන්න
වූව්.. යන් යන් නැගිටින්න.."

" මම නිදි අයිසෙ.. අන්න හරේ අපේ මාමා කරපිංවා කඩනවා.. ගිහිනි උදව
වෙන්න.. මම-"

ඒ එක්කම කාමරේ මෙසෙ උඩ තිබ්බ මගේ ඇඳුම ගොඩ මගේ දිහාට
පියාඹලා එනවා දැක්ක නිසා මම ඔලුවෙ ඉඳලා රෙද්දෙන් පොරව ගත්තා..
ඇඳුම ටික ආකාසෙන් මගේ ඇඳු පුරාම වැටිලා විසිරිලා ගියා.. මනමාලිගෙ
මංගල යහනෙ දාස් මල් පෙති ඉහුවා වගේ.. ඔක්කොමත් හරි ආධ්‍ය අයියාගෙ
මුණ තමා බලන්න වටින්නෙ..

" වූව්!!! දෙනවා දෙකක් මම.."

මම හිනාවෙලා හිනාවෙලා බඩත් අල්ලගෙන එහෙමම වටයක්
පෙරලෙන්න ගිහිත් බොහෝ ගාලා ඇඳ පාමුල රෙද්ද පැටලිලා වැටුණා.. ඒත්
හිනායනවා.. අපේ මාමා වගේ නෙමේ ආධ්‍ය අයියට ඉඳලා හිටලා කේන්ති
ගියාම හරියට රතු වෙනවා.. බෙල්ලෙ ඉඳලා මුළු මුණම.. කේන්තිම නෙමේ
ලැස්සද කොහෙද..

මම බිම වැටිලත් දෙකට තුනට නැමිලා හිනාවෙද්දි ආධ්‍ය අයියා පුපුර පුපුර
ගිනිගන්න හැටි දැක්කහම මට හුස්මගන්න බැරුව ඉද්දි එකසැරේට
ඇඳවිට්ටමේ කකුල වැදුණා බැන්ඩේස් කරපු හරියෙන්.. මට ඒ පාරනම රධ්‍ය
අයියා එන්න කලින්ම තරු පෙනුනා..

" ආආආආආආආආආආආආආආආආආආආ!! වැදුණා.."

" මොකද මොකද උදේ පාන්දර මේ බෙරිහන් දෙන්-සුදුමහත්තයා!!!!!!!!!!!!!!
ඔය මොකද බිම දහලන්නෙන.."

" චූට් ඇදෙන් වැටුණා අනු.."

" ආආආආආආආආආආආආආආ!! මගේ ඇහ වටේ රෙද්ද ලිහනවකො
මාමෙ.. මට නැගිටින්න බෑ.. ආච්චිඅම්මෙ...!!! ආච්චිඅම්මෙ...!!!"

මාමා ආධ්‍ය අයියා එක්ක හිනාවෙව් මාව පාව්වල් කරන නිසා මම
ආච්චිඅම්මට කතාකලා.. කොහෙද මේ අපේ බෝයිපෙන්නලා නැති නිසානෙ
මේ සේරම දුක.. ළඟ හිටියානම් නැගිට්ටලා උමමා එකකුත් දෙනවනෙ..
එහෙනම් මට කුක්-

" ඉඳපන් ඉඳපන්.. සාකි මේකට ඇඳලා බිමට දැමමද.."

" නෑ මේ චූට්.. ඔන්නැති කතා කියනවා අනු.."

" මේ අයියෙ බොරු කියන්නෙපා හරිද.. බොරු මාමෙ.."

මාමා මාව ටිකකින් බිමින් ඇහිඳලා ඇදෙන් තිබ්බා කේක් ගෙඩිය වගේ..
අනේ මේ ලබ්බ කපල් මේ කාමරේ අස්සෙ ගෙන්නගන්න හොඳ නෑ.. අද
මට රධ්‍ය අයියව මතක් වෙනවා වැඩි.. රැන් හීනෙන් පෙනුනා රධ්‍ය අයියා
පැන පැන ලොකු තණකොළ පිට්ටනියක ඉඳන් මගේ දිහාවට දුවගෙන
ඇවිත් මට අහසින් තරුවක් කඩලා දෙනවා.. මම සිහින එලාඑල දන්නෙ

නැති නිසා තමා මේ සේරම.. තරුවක් කඩලා දුන්න එකෙන් අදහස් වෙන්නෙ.. මම තරුවක් වගේ එළිය දෙනවා කියලා වගේ එකක් වෙන්නැති.. තරුවක් නෙමේ හද එපෑ දෙන්න.. කමක් නෑ තරුවක් හරි දුන්නනෙ.. ඒක වටිනවා.. ඒකෙන් එළිය තියෙන්නෙ.. රඬ අයිසා දෙනවනම් තරුවක් නෙමේ කප්පුහරයක් හරි ගන්නවා ගුරුත්වාකර්ශනේ ගැන හිතන්නැතුව.. රඬ අයිසා උදේට තේ බිලද දන්නෙත් නෑ..

" මොනවද මු කියන්නෙ.. අර කරපිංවා ජාතකේද.."

ආඬ අයිසා මාමට ඔලුව වනලා මුණ ඇද කරගත්තා.. මාමට ආඬ අයිසගෙ ඉසකුඩ්ඩ්ඩ් මුණ දැකලා හිනාගියා..

" අනේ මගේ සුදුහම්මේට ලෑප්ප් හිතුණද.. කෝ එන්න අප්පේ මුණ බලන්න.."

අපේ මාමා මහ මනමාල හිනාවක් දාගෙන ආඬ අයිසගෙ අතට එකක් ගැහුවහම ආඬ අයිසව තව ටිකක් රතු වෙලා රතු වෙලා පිපිරෙන්නම ආවා.. මේක හෙන ආතල් ඩ්‍රාමා එක හැබැයි..

" එයාට යන්න අනුරාග්.. මේ මොන විකාරයක්ද.."

" සුදුහම්මේට කිරිකෝපි එකක් හදලා දෙන්නද.. එන්නකො යන්න.. කෝ.. එන්න එන්න.."

" ඒව අනුරාග්!!! අනේ මේ වූවි මේ මනුස්සයට යන්න කියන්නකො.. මේ අර අමමත් ඉන්නවා.."

අපේ මාමා බලෙන්ම ආඬ අයිසගෙ අතත් පටලගෙන කාමරෙන් එළියට යන්න හැදුවහම ආඬ අයිසා උච්චස්ස බදාගත්තා..

" අමමා හිටියම මොකද.. මේවා කියලා තියෙන්නෙපැයි අපෙ හම්මේ.. එන්නකො.. කිරි කෝපි හදලා දෙන්න.."

" අනේ අනුරාග්!!!!!"

මාමා ආඬ අයිසගෙන් උලුවස්ස අතැරවගෙන සාලට ඇදගෙන ගියා.. අද හවස ඉදන් පිරිතට එළියෙ කට්ටිය ලයිට් අඳිනවා ජනේලෙන් පේනවා..

අල්ලපු ගෙදර රක්තපාන කිකිළිගෙ කටහඩත් මට ඒ අස්සෙ එහෙත්
මෙහෙත් ඇහෙනවා වගේ.. ලොකු අම්මගෙ පොඩි පුත්තරයට කිකිළිව
සෙට් කල්ලා දෙන්න බැරිද දන්නෙ නෑ.. එහෙම වුණොත් දෙයියන් කියලා
අහිඟේක් පොඩි පකයට කලවම් පලා මැලුමක් කාගෙන ජීවත් වෙන්න
පුළුවන්.. ඒත් මමනම් කියන්නෙ මොකක් වුණත් කිකිළි හොඳ එකි..
වෙලාවකට පව් කියලත් හිතෙනවා.. මුට දුන්නොත් නැන්දම්මා වෙන්න
දෙවුලිව්වි ලොකුඅම්මනෙ.. ඔහොම නැන්දම්මලා නම් ලැබෙන්න හොඳ
නෑ.. අන්න මට වගේ නැන්දම්මෙක් හොයාගත්තනම් නිදහසේ වසන්න
නිබ්බා.. ඒත් අපේ ලොකුඅම්මා ඔන නෑ.. කිකිළිගෙන් අහන්න ඔන ඇමති
පුතෙක් වගේ හොඳ නැද්ද කියලා.. එහෙම වුණොත් අපේ වම්රුවට දෙන්න
පුළුවන්..

ඒත් බෑනෙ..!!

වම්රුවට තරුවි ඉන්නවනෙ.. එහෙනම් වම්රුගෙ පස්සෙන් ආපු
යොහාන්ට කිකිළි සෙට් කල්ලා දෙන්න බැරිද දන්නෑ.. නැත්නම් මාමට
කතාකලා කිව්ව කෙල්ලට දෙනවා කිකිළිව.. කිකිළි ලෙස්ද දන්නෑ හැබැයි..
මහීගා.. මම.. එපා එපා ඒකිව දරාගන්න මේ කෙල්ලට බෑ.. පව්..
රක්තපානෙ වුණත් කිකිළි-මනුස්ස දුට්කිනෙ.. අනේ මේ නංගි.. උඹට
කපුකම් කරන්න මට බෑ.. උඹම හොයාගන්නිත් කවුරු හරි.. ඔය ඉන්න
ඔනතරම් කොල්ලො.. මගේ ඇහේම එල්ලෙන්න ඉන්නෙ..

" සුදුමහත්තයා.. කොල්ලො වරෙන්කො එළියට.. මේ තේක අල්ලන්න
එළියෙ වැඩ කරන මාමලාට.."

ආච්චි යන ගම දොර රෙද්ද මැත් කරගෙන බෙරිහන් දුන්නු නිසා මම ඇඳ
පුරා තිබ්බ ඇදුම ටික නවලා හනික අල්මරියට ඔබ්බා ගිහින් මුණ
හෝදගත්තා.. මම මුණ හෝදගන්න යද්දි අහිඟේකයයි උගෙ අයිසා
අනුශ්කයයි ආච්චිට කහ වගයක් දමාගෙන අඹරනවා.. හොඳවැඩේ..
අඹරපන් කහ නෙමේ මිරිස්.. ආච්චිඅම්මා හොඳ වැඩි මුන්ට.. මම වගේනම්
හොඳ නයි මිරිස් ටිකක් වෙලලා දෙනවා අඹරන්න.. ඔය දෙකටටුව එහේ
ඉන්ටනැගනල් ස්කුල් එකක ඉගනගත්තෙ.. අයිසා නම් දැන්
මයික්රොබයොලොජි ඩිග්‍රියක් කරනවා ප්‍රයිවට්.. අනිකා ලන්ඩන් ඔ ලෙවෙල්
කරනවා..

" ඡනෙරු අයිසෙ.. මම ඔහේ හෙව්වා හැමතැනම.. නිදාගෙනෙයි හිටියේ.."

මම කුසිසියේ බැමිමට හේත්තු වෙලා අම්මා හදන තේ එක ගෙනියන්න
රෙඩ් පිට ඉද්දි මම ගැස්සිලා ගියේ නක පිරිපස්සෙන් පලපු ටකරමක්
බෙරිහන් දිපු නිසා.. මේ ගැණුන්ට පොඩ්ඩක් හිමිත් කතාකරන්න බැරිද
දන්නැ.. හැමතිස්සෙම ගිරිය පලාගෙන කැගහන්නෙන.. මම හිමිහිට පිටිපස්ස
හැරුණහම අපේ අම්මට ලාවට හිනාගියා මම දැක්කා.. දෝණිත්
හිනාවෙනවා මට.. මේ බෙසික කිකිළි ලැජ්ජ කරනවා..

" ආ නංගි.."

" අයියා තේක ගෙනියනවන්. මම මෙක අල්ලන්න.."

ඒකි ළඟ තිබ්බ හැලප හාප්තේ බදාගත්තහම අම්මා තේ ටික වක්කල්ලා
බන්දේසිය මගේ අතේ තිබ්බා..

" වට්ටන්නැ සුදුමහත්තයා..!"

" හැරි හැරි ඇඤ්ඤ.. යැයි යැයි තමා.."

අම්මා තේ හැන්දෙන් මගේ ඔලුවට එකක් දුන්නහම මම ගොපහේ
හිනාවක් දාගෙන කුසිසියෙන් තේ අල්ලන්න එළියට ආවා.. කිකිළිත් අහස
ඔලුවට කඩත් වැටුණා කියලා කලබල කළ කිකිළි වගේ උදේ නාලා වතුට
බේරෙන කොණ්ඩෙ පද්ද පද්ද මගේ පස්සෙන් ඇදීගෙන එනවා.. මේකිට
එක්කො මම වෙලාවක් අරන් පැහැදිලි කල්ලා දෙනවා නංගි මම ආස දිග
කොණ්ඩ වලට නෙමෙයි කොට කොණ්ඩ වලට කියලා.. බෑ එක්කො..
ඊටපස්සෙ මේකි කොණ්ඩෙ කපාගනී.. එහෙනම් කියන්නෝන මම ආස
ගවුම් වලට නෙමේ කලිසම් වලට කියලා.. ආ නැ සරම් වලට කියනවා..
එක්කො කෙලින්ම කියනවා කොල්ලොන්ට කියලා..

මම එළියෙ වැඩ කර කර ඉදපු අයට තේ අල්ලගෙන අල්ලගෙන යද්දි ඇහැ
කොනෙන් දැක්කා සුදුහාමිනෙයි සුදුහාමිනේගෙ නාකි මනමාලයයි ඔංචිලි
පදිනවා.. යකෝ!! මිදුලෙ හැමතැනම මිනිස්සු වැඩ කරනවා.. මුත් දෙන්නා
වෙනම ආණ්ඩුවකද.. අපේ මාමගෙ පැණිය අනික.. කොහොඹ ගහට
හේත්තුවකුත් දාගෙන ආධ්‍ය අයියා එක්ක පව හලනවා.. ආධ්‍ය අයියන්
ඔංචිල්ලාවෙ වාඩිවෙලා කඹෙන් අතට අඹරගෙන හිනාවෙව් මාමා එක්ක
කියවනවා.. පුදුමයි අපේ මාමා ඔක වෙන කෙනෙක්ට වාඩිවෙන්නවත්
දුන්න එක.. ගෙදර ඔන්චිල්ලාව බැන්දේ මට වුණාට ඒකෙ සමබර අයිතියට
වඩා වැඩි කොටසක් අපේ මාමට අයිතිව තියෙනවා.. ඒකනිසා ඔක

ලේසියෙන් වාඩිවෙන්න කාටවත් බෑ.. දැන් ඒකෙන් මගේ අයිතිය දෙකට බෙදිලා රඨා අයිතිය හතරෙන් එකක් අයිති කරගන්නා.. මට ඔක්කොම පැත්තකින් තියලා ඔංචිල්ලාවෙ කමෙ අරගෙන ඒකෙන් තොණ්ඩුවක් හදාගන්න හිතෙනවා..

මම ඉවරවෙව්ව තේ බන්දේසියත් අරගෙන හිමින් සැරේ කපල් එක පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා.. කිකිළි කොහෙ ගියාද දන්නෑ.. ආධ්‍ය අයිතියගෙ අතේ හැලපෙකුත් තියෙන්නෙ.. ඒකි හැලප අල්ලලා එක්කො යන්න ඇති ගෙට.. හොඳයි..

" මම හුඟ කාලෙකින් මේ කරන්නෙ.. ඔයා කරන්නද්ද.."

" මම ඔව්වා කරන්න ආස නෑ ළමයා.."

" ආ..?? ඒ මොකද ඒ.."

" ඔය පොල්පැණියි කරක්කනුයි.. සැක්.. මේ කරනවනම් ඔක කාපන්.."

ආධ්‍ය අයිතිය මාමට දෙකක් රවලා හැලපෙ කැන්ද කොල් ගලවලා ගලි කල්ලා මාමට දමලා ගැහුවා.. අන්න හරි එහෙම තමා ඉන්න ඔන.. වරද්ගෙ ආහාසෙ මගේ මස්සිනාට ඇවිල්ලා ඒකෙන් වරද්ගෙ මාමා පීඩා විදිනවා..

" ආ වුටි.. ඔයා මෙවා කරවද.."

" මම කැවා අම්මගෙන් ඉල්ලගෙන.."

මම මාමට හේත්තුවක් දාගත්තහම මාමා මගේ කර වටේ අතක් දාගන්නා..

" ඌ කොහොමත් අම්මගෙන් ඉල්ලන් කරන්න දන්නවා.."

" අනේ මේ මාමෙ..!!"

" පාඩුවෙ ඉන්න අනුරාග්.. මේ වුටි.. කවුද අර ලස්සන කෙල්ල.. අර හැලප දීලා ගියේ.. ඔයාට කැමතිලද එයා.."

" මොන අර රක්ත-අල්ලපු ගෙදර නංගිද.."

" ඔව් අර රතු ගවුමක් ඇඳන් හිටියෙ.."

" ආ දන්නෑ අනේ.. මට ඔව්වා වැඩක් නෑ.. මට කැල්ලක් ඉන්නවනෙ.."

" ඔව් නේද.."

" ඇයි උඹට සම්පූර්ණ එකක් හොයාගන්න බැරිවුණාද.."

" එයා සම්පූර්ණ කැල්ලක්.. නෙහි අයිියෙ.."

" මම.. මම එව්වර ඒවනම් දන්නෙ නෑ ඉතින්.. වෙන්නැති.. වූවි කියන දෙයක් තමා.."

" මු වගේ උන්ට කැමති වෙන කෙල්ලොත් ඉන්නවද බං.. දවසක ඔය බබරවක්කරේ හමුවුණාම අහනවා උඹට අහේනියද මු වගේ ඇට්ටරයෙක්ම හොයාගත්තෙ කියලා.."

" අහලා..??"

" අහලා මොනව කරන්නද.. බන්දලා දෙනවා.. උඹ බැඳගත්තු බෙරේ ගහපන්.."

ආධ්‍ය අයිියා ඒකට මහා හයිියෙන් හිනාවෙලා එකපාරක් පැද්දුණා..

" ඔව් වූවි.. බැඳගත්ත බෙරේ ගහන්න ඔන.. කියාන් මල්ලිත් කිව්වා දවසක්.."

මම මාමගෙ අතත් ගසලා බන්දේසියත් ආධ්‍ය අයිියගෙ ඇහේ ගහලා මල පැනලා ගෙන එන්න ආවා.. ඉදිපියකො කරන්න මම හොඳ වැඩක්.. අද රූට පිරිත කියලා බලන්නෑ මාමයි ආධ්‍ය අයිියයි නිදාගෙන ඉද්දි දානවා අලිවෙඩි.. මට කරන අපහස වලට.. එක්කො මුත් දෙන්නගෙ ළමයට නම දානවා පිරකංවා කියලා..

උදේ වරුවේ ඉඳලා හවස වෙනකල් මට කකුලෙ අමාරුව දෙපිටින් පලයන් කියලා අරහෙටයි මෙහෙටයි දුවලා පිරිතට උදවු වෙන්න වුණා.. ඒ අස්සෙ පෝසිලේන් පිහන් සෙට එකකුත් තනියම හෝදන්න වුණා එළියේ ටැප් එකෙන්.. මෙව්වා බිඳුනොත් එහෙම අපේ අමමා මට ගහන්නෙ බු හනස්සෙන් තමා.. අපේ අමමගෙ ප්‍රාණයත් හරි පොසිලේන් සැට එකත් හරි.. ඒකනිසා දිවි දෙවැනි කොට තමා පිහන් හේදුවෙ.. ආධ්‍ය අයිියා

ආච්චිඅම්මට සෙට් වෙලා ආච්චිඅම්මා එක්ක දවල්ට කෑම හැඳුවා.. අපේ ආච්චි අයිියට හෙන ආදරේ නිසා අයිියගෙන් එක එක ඒවා අහනවා.. කෑම හදන රහ ඡාති කියලා දෙනවා.. අපි ගැන කියවනවා.. අයිියගෙන් විස්තර අහනවා.. මට රඳා අයිියා මතක් වුනා.. එයා දවසක් කිව්වා අපේ පවුලම මෙහෙම එකට ඉන්නවා බලන්න ආසයි කියලා.. එයාලගෙ අම්මත් හිටියනම් සමපූර්ණෙන්ම පවුල ඉන්නවා.. අප්පච්චි ඉතින් කෑමති නෑනෙ..

ඔහොම ඉද්දි හොඳම ජවනිකාව ආධ්‍ය අයිියා එයාගෙ ලොකු නෑනට සෙට් වුණා.. ආධ්‍ය අයිියා ඩොක්ටර් කෙනෙක් වුණාට තියන නොලේජ් එකත් එක්ක ලොකුඅම්මට හැරෙන්නවත් බෑ.. අපේ ලොකුඅම්මා නමබුව රැකගන්න එල්ල කරපු සියලු ප්‍රහාර වලට ආධ්‍ය අයිියා සාර්ථක විදියට ප්‍රතිප්‍රහාර එල්ල කරන හැටි මමයි මාමයි කුස්සියෙ බැමමට වෙලා අහගෙන හිටියා.. මෙන්න නෑනලා මස්සිනාලා.. ගැමමක් තමා මගේ ආධ්‍ය අයිියා.. ලොකු අම්මා කොර වෙලා ඇඹරිලා යන්නම හොඳට හින්ට ගහලා උත්තර දුන්නා..

" වූටි.. කකුල අමාරුද ඔයාට.."

" මොනවා කරන්න යනවද කියලා දෙයියො තමා දන්නෙ.. ඔව්වර අමාරුවෙන්න.."

ලොකුඅම්මා බීම හාප්නේ දිහා බලාගෙන කුටු කුටු ගගා කියද්දි ආධ්‍ය අයිියට මලපැන්නා වගේ මම දැක්කා..

" ආන්ටි මොකක් හරි කිව්වද.."

" මොකුත් නෑ.. ඔක අඩුවෙලා යාටි.. නැට්ල්ලට හදාගන්න අමාරු ඔව්වා.. අපි දන්නැද්ද.."

ලොකුඅම්මා හාප්නේ දිහා බලාගෙනම ලාවට මැතිරුවා..

" ආන්ටිගෙ ෆැකලට් එක කොහෙද මෙහේ.."

" කරාපිටි.."

ආධ්‍ය අයිියා ඒකට නොන්නිසිට වගේ හිනාවුණා..

" ඔය ළමයා කොහේද.."

" මම කලමබූ.. ඒ දවස්වල අයිලන්ඩ් ෆෝර්න්.. ආන්ටිලා දන්නෙ නම නැතුවැති.. මගේ මල්ලි මැත්ස් කලේ.. එයා අයිලන්ඩ් ලෙවන්ත්.."

ලොකුඅම්මගෙ ඇස් දෙක උඩයනවා මම දැක්කා.. ඇතිද දන්නෑ අහගන්නා..

" කොහොමද ඒ කාලෙ වැඩකටයුතු එහෙම.."

" මම.. විශේෂ දෙයක් නෑ ආන්ටි.. ආ!! එකපාරක් මම කැමපස් එකේදි ලියපු ආටිකල් එකක් ප්‍රොෆෙසර් කෙනෙක් The Lancet මැගසින් එකට දැම්මා.. මම ෆෝන් ඉයර් එකේ ඉද්දි.."

" The Lancet එකට..??"

" ඔව් ඒගියන් කන්ට්‍රි එකකට මුලින්ම තිබ්බේ මගේ ආටිකල් එකක්.. බ්‍රේන් එක ගැන මම තනියම ඇනලයිස් කරපු පොඩි ප්‍රොජෙක්ට් එකක්.."

" මම.. හොඳයිනෙ.. ඔය ළමයගෙ අම්මන් ඩොක්ටර් කෙනෙක් කිව්වා නේද.."

" ඔව් ආන්ටි.. දැන් කන්සල්ටන්ට් ස්ටඩීස් යන්නෙ.."

ලොකුඅම්මා මුණිව්වාටට හිනාවෙගෙන කුස්සියෙන් යන්න ගියාම අපේ මාමන් ආධ්‍ය අයිගෙ පස්සට දෙකක් දිගෙන ඇහැක් ගහලා කුස්සියෙන් යන්න ගියා.. යකෝ මම මේ නිතර දෙවෙලෙ බදාගෙන ඉන්නෙ පට්ට බුලට් එකක්නෙ බලන් යද්දි.. කියලවන් නෑ කලින්.. මම හිමින්සැරේ නැගිටලා ආධ්‍ය අයිගා ගාවට කිට්ටු වුණා.. මොලෙන් ටිකක් ඉල්ලගන්න වගේ බැරිද දන්නෙ නෑ මගේ බුද්ධිමත් මස්සිනාගෙන්.. අපේ මාමන් ඉඳලා ඉඳලා හොඳම ජාතියෙන් අමුතුව එකෙක් හොයාගෙන තියෙනවා.. ඒ එක්කම ගිය මාමා ආයෙම ආවා..

" ඒ සාකි.. මරු ඇ.."

ආධ්‍ය අයිගා ලාවට හිනාවෙලා මගේ අතින් බිම වීදුරුවක් තිබ්බා..

" ආධ්‍ය අයිගා මාරයිනෙ මාමෙ.."

" කාගෙන.. මගේ තමා ඉතින්.."

මාමා බොරුවට ශරීරි එකේ කොළර් එක උස්සගන්නා..

" අයිසා ඒ කාලෙ හැමදාම බැව් ටොප් ද.."

" හැමදාම නෑ වූරි.. මම.. ඉඳලා හිටලා වෙනවා.. මට වඩා දක්ශ අය හිටියා.."

" එහෙම වෙන්න බෑනෙ.. අයිසා නෙමෙද දක්ශම.."

" මට ඒ දවස්වල සැහෙන්න ඔලුවේ හොයන්න දේවල් ගොඩගැහිලා සබ්පේක්ට් එකට පාඩම කරගන්න වෙන්නෑ.. ඔය මම වෙනම කරපු පොඩි ප්‍රොපේක්ට්ස් වලට එහෙම අවෝර්ඩ්ස් හමබෙලා තියෙනවා.. ඒ ඇරෙන්න.. විශේශයක් නෑ ඉතින්.."

" මුගෙ බොරුව බං.. මූ තමා හැමපාරම බැව් ටොප්.. දෙන්නෙ බොට බොරු කිව්වොත්.."

මාමා ආධ්‍ය අයිසගෙ අතට පාරක් ගැහුවම ආධ්‍ය අයිසා හිනාවුණා..

" එකපාරක් වුණේ නෑ.. ඒ ඇරෙන්න වෙලා තියෙනවා.."

" මරුනෙ.. වෝභ්!!!!!!! ඒ මාමෙ මට දෙන්නකො අයිසව.. බැරිද්.. එක ගෙයි කන්න වගේ.."

" නිකන් ඉඳහන්. අනික මේකා බැව් එකේ ටොප් වුනොත් තමා කොහොමත්.. නැතුව බලද්-"

" අනු!!!!!!!!!!!!!!"

ආධ්‍ය අයිසා මාමට කකුලෙන් ගහලා කුස්සියෙන් කෑම කාමරේට තල්ලු කල්ලා එලෙව්වා..

හවස් වෙද්දි අපේ ගෙදරට කට්ටිය එන්න ගන්නා.. ගමෙම උදවිය තමා.. රූ පිරින නිසා.. මමත් නාලා කකුලත් ඔතාගෙන සුදු ශරීරි එකකට සුදු කලිසමක් ඇඳගන්නා.. ගෙදර අනිත් අයත් ලැස්තිවෙලා හිටියේ.. අනික කකුල තෙමුව නිසා කැක්කුම වැඩිවුණාද මන්දා.. කැක්කුම අල්ලලා ආයෙම

උණ වගේ ඇවිල්ලා තිබ්බෙ.. උණ කියන රියෙ වගේ සහලෝලා උණ
නෙමේ.. ලාවට ඇහ රස්නෙ ගතියක් තිබ්බෙ.. නෑව නිසා නිදිමතකුත්
හිමිත්සැරේ ලෝඩ වෙලා ඇස් පියවෙන්න එනවා..

හවස හාමුදුරුවරු වඩිනවෙලාවෙ මම ආධ්‍ය අයිසගෙ අස්සට වෙලා සාලෙ
කොනක හිටගෙන හිටියා.. සාලෙ බඩු අස් කල්ලා ආසන පනවලා සුදුරෙදි
දාලා තිබුනෙ.. ඉස්සරහා ස්ටුල් එකක් වතුර අරවා මේවා තියලා.. හාමුදුරු
වැඩම කලාට පස්සෙන් හුහක් කට්ටිය ගෙදරට ආවා ගියා.. අපේ ගෙදර
කොහොමත් මේක වෙනවා.. සියගෙ දානෙ නිසා.. පහුගිය අවුරුදු දෙක
තුන කරගන්න විදියක් තිබුනෙ නෑ ආවිආමමට වැඩ වැඩිවෙලා
කුඹුරුවල..

පිරින පටන්ගත්තහම මාමා, අයිසලා, මල්ලිලා, කිකිලිලා ඔක්කොම හිටියෙ
සාලෙ.. මමත් ඒ එක්කම වාඩිවෙලා පිරිත් අහගෙන හිටියේ.. අම්මලා ඉතින්
කුස්සියේමයි.. එන්න වෙලාවක් නෑ එළියට.. හෙට දවල්දානෙට දේවල්
ලැස්තිකරනවා.. මම උදවු කරන්න ගියාමත් වැඩ දෙක කරනවා කියලා
බනින නිසා රූ දහය හමාරට විතර මම ගෙදරින් පොඩ්ඩක් වෙනම තියෙන
මගේ කාමරේට වැදිලා ඇදේ හරහට හාන්සි වුණා.. ඇහට මහන්සියට
වැටුණගමන් මලා වගේ ඇස්පියවෙනවා.. අන්තිමට මට කොහොම හරි
නින්ද ගියා..

මම හිටියේ ලොකු නින්දක.. ඒත් ගෙදර පිරිත් කියන සද්දෙ මට ඇහෙනවා
හොඳට.. කාමරේමයි කාමරේ ඉස්සරහා පොඩ් කැල්ලයි දෙකම කප්වරයි..
මම ඉන්න තැනට ජනේලෙන් එළියේ දාපු ලයිට් එකක එළියක් තිබ්බා
මිසක්.. වෙන කිසිම එළියක් තිබ්බෙ නෑ.. මොකද ලයිට් දැමමහම එනවා
හැමෝම ඒගොල්ලොන්ගෙ නින්ද ගිය ළමයි මගේ ඇදේ නිදි කරවන්න..
මම කැමති නෑ ඒකට..

ආයෙම නිකම් මම හීනෙන් වගේ ඇහැරෙද්දින් කාමරේ කලුවරයි.. එළියේ
මොකෙක්වත් නෑ.. ගේ ඇතුලේ සද්ද බද්ද නම් ඇහෙනවා මට ලාවට
වගේ.. කාමරේ පොඩ්ඩක් වෙනම තියෙන නිසා මට ඒවා දොර වැහුවහම
ඇහෙන්නෙ නෑ.. ඒ හීනෙන් වගේ ඇහැරුණු නින්දට ආයෙම මට ඇස්
පියවිලා නින්ද ගියා.. ඇහත් තාම රස්නෙට දැනෙන නිසා පුදුම තෙහෙටුවක්
දැනෙනවා..

" මම බයේ හිටියෙ.. පරක්කු වුණානෙ.."

" උණ ගැනිලා.. "

"මම.."

මම ආයෙම පොඩ්ඩක් ඇහැ ඇරෙද්දි කාමරේ ගාවින් කටහඩක් ඇහුණා.. කාගෙද දන්නෙත් නෑ.. පාන්දර ආටානාටිය කියනවා මට ඇහෙනවා.. ඒක කියන විදියට මට පොඩ්කාලෙ ඉඳලා බයයි.. අර සැර කරලා වගේ හාමුදුරුවරු ඒක කියන තාලෙට අමුතු බයක් හිතේ ඇතිවෙනවා.. අනික ආටානාටිය කියද්දි කාමරවල තනියම ඉන්නත් එපා කියලා කියන්නෙ.. මම විතරයි මේ පැත්තට ඉන්නෙත්.. මට එක සැරේ බයහිතූනු නිසා ඇද රෙද්ද අරගෙන ඔලුවෙ ඉදන් පොරවගත්තා.. ආටානාටිය දේශනා කරන්නෙ යක්කු පෙරේතයෝ ගෙවල් වල ඉන්නවානම් ඒ බැල්මවල් අයිත් කරන්න කියලා මම අහලා තියෙනවා.. එකසැරේට ගමේ කනත්තයි, හොල්මන් වීථි සිරිපුයි, සෙනුකයයි මහිගායි කියපු හොල්මන් කතායි ඔක්කොම මතක් වෙලා මට පිස්සු හැදෙන්න ආවා.. ඒ එක්කම මගේ කාමරේ පැත්තෙන් අඩි සද්දයක් ඇහිලා දොර අගුල කැරකෙනවා ඇහුණා.. ටහුක්කන්න යකෝ හොල්මනක්ද මේ.. මැරිව්ව සීයා කාමරේට ඇවිල්ලා.. මගෙ දෙයියනේ!!!

ඉතිපිසෝ හගවා අරහං සමමම-සමම

මට ඒ විනාඩියට දොර අගුල වැහිලා අඩි සද්දෙ මගේ දිහාවට එද්දි අත පය කකුල් දරදඩු කරගෙන මැරිව්ව එකා වගේම හිටියා.. ඒ අස්සෙ නිතර දෙවෙලෙ කියපු ඉතිපිසෝ ගාථාවත් අමතක වෙලා.. ආවිච්ඡමමෙ සීයට කාමරේ වැරදිලා තමා මේ නම්.. මගේ ඇදේ පැත්තක් බරවෙනවා මට දැනුණා.. මගේ පපුව දැන් නම් එළියටම පනිනවා මම දන්නවා.. ඊටපස්සෙ ඔලුවෙ ඉදන් වහගෙන උන්නු රෙද්ද පහළට වෙලා මගේ තොල් වලින් තෙතට මොකක් හරි වැදෙනවා දැනුණා.. ඒ එක්කම මම අතට ක්ශනිකව අහුවෙව්ව කොට්ටෙ උස්සලා මාව මහ කළුවරේ ඉඹින්න ආපු එකාගෙ මුණට දලා ඇරලා උාව පයිත් පාගගෙන ඇදේ එහාපැත්තට තට්ටු කල්ලා මුණට කොට්ටෙ තදකලා.. කුපාඩියා.. කවුද යකෝ මාව ඉඹින්න ආවෙ පිරිත් ගෙදර අස්සෙ.. මම කෝකටත් ෆෝන් එකේ ටෝව් එක ඔත් කරගත්තා..

ඒත්..

මට කුපාඩියා ගාවින්.. කලින් දැනිලා තියෙන ලෙමන් පුවදක් දැනෙනවා වගේ.. මගේ ඔලවට එකසැරේ පත්තු නොවුණට ටිකකින් ටාර් ගාලා

@Shan

එළියක් පත්තු වේලා, එළිය පත්තු වුණු පාරට කලන්තෙට ඇවිත් පසුව
හිරවෙලා මැරෙන්න ගියා.. මම කොට්ටෙට මුණ තදවෙලා දහලන එකාගෙ
කොට්ටෙ අයිත් කල්ලා මුණට ටෝව් එක ගැහුවා.. ඒ ගහපු ගමන්-

" ඔක අහකට ගන්නවා වරද්!!!!!!!"

මම එකසැරේ ටෝව් එක ඇඳ උඩට අතැරලා ගිහින් කාමරේ සිටිව් එක ඔන්
කලා.. යකෝ මේකා.. මේ පොල් කාවයි.. ගැටපොලොස්
කොට්ටෝරුවා.. මට එනවා කියලා මොනොත්තක්ද කෝල් එකක්වත්
දුන්නැත්තෙ.. තා ඩිංගෙන් මම පණ යනවා සියට වැරදිලා මාව හොයාගෙන
ඇවිල්ලා කියලා..

" රඬ අයිසේ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!හ්.. තවුසෙ.. බුරුවා.. මෝඩ හැලපයා..
එනවා.. කියලා.. මට.. කෝල්.. එකක්වත්.. ගන්නෙ.. නෑ.. තවුසෙව.. මම..
අද.. මරලා.. දානවා.."

මම අතට අහුවෙව්ව කොට්ටෙන් අහුවෙන අහුවෙන අතට ඇඳ උඩ වැටිලා
ඉන්න රඬ අයිසගෙ මුණ මැද්දට දමලා ඇරියා..

" ආව් බං.. ඔක නවත්තපිය.. වරද්.. ආ-ආ-ආව්.."

රඬ අයිසා එකසැරේම නැගිටලා, මගේ අත් දෙකෙන් අල්ලලා, මාව
උස්සලා, ඇඳ මැද්දට අතැරියා.. තා ඩිංගෙන් ඇදේ පොලු ටික ගැලවිලා බිම
වැටෙනවා..

" ආහ්ව.. අයිසෙ.. කියටද ආවෙ.. මගුල.. කෝල් එකක්වත් ගන්න බැරිද්..
කවද්ද ගෙදර ගිහ්-මමහ්"

මට කියන්න ගියපු වාක්‍ය ටික හරියට කියාගන්න හමුවුණෙත් නෑ රඬ
අයිසා මගේ අත් දෙක ඇඳට තියලා තද කරගෙන තොල් වලට පහත් වුණා..

එයා ආවා.. මංදාරම් කතාවේ...~

අම්මියෝ මම යාලුවෙලා හිටපු මනුස්සයා දුර ගිහින් ආවා වගේ
දැනෙමනෙ..

@Shan

හැපි හැපි හැපි.. ලේ ලේ ලේ ලේ ලා ලා..

ඔන්න උබ්ලලගෙ රඳා අයියා එක්කන් ආවා.. දෙයියනේ ගේනකල් මේ
ඔබ් කලවැමදට සිටිලිමේ ඉන්න දන්නැනේ.. දෙනවා පුපට දෙක්ක..
හරින..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

117 කොටස

" අයිසෙ!! එ-එහාට වෙන්-අනේ.. අයිසෙ.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් නියලා මුළු මුණ පුරාම හඳු නිව්වා.. එකක් දෙකක් නෙමේ එකදිගට ගොඩාක්.. මම දහලලා දහලලා රධ්‍ය අයිසගෙ අත් දෙක අස්සෙන් පහළට රුට්ටලා යන්න හැඳුවහම රධ්‍ය අයිසා මගේ ඉණෙන් අල්ලලා ආයෙම උඩට කල්ලා ඇඳට අතැරියා.. එයාගෙ මුණ නිබ්ලා ඇතෙන කටු වලට මට කිතිකැවෙනවා.. එතකොට හිනායනවා.. මම හිනාවෙලා හිනාවෙලා ඇස් දෙකෙන් කඳුළු ගලාගෙන ගිහින් කොට්ටෙට වැටෙනකල්ම හිනාවුණාට පස්සෙ රධ්‍ය අයිසා මගේ කොණ්ඩෙ අවුල් කල්ලා නැගිටලා ඇදෙන් ඉදගන්නා.. ඇඳට දාලා තිබ්බ ගීට එක පොඩි වෙලා ඒකෙන් ගන්න දෙයක් නෑ.. මම මුණයි ඇහයි ඔක්කොම රතු කරගෙන ඇස් දෙකේ කඳුළු පිහාගෙන නැගිට්වා.. පණත් නෑ වගේ දැන්නම්..

" හුස්ම ගන්නත් බෑ.. මෝඩයා.."

රධ්‍ය අයිසා ලාවට හිනාවුණා..

" අසනීප වුණාද.."

මම ටිකක් වෙලා එයා දිහා බලාගෙන ඉඳලා හිමින් සැරේ රධ්‍ය අයිසා ගාවට ඇඳිලා ගිහින් එයාගෙ ලොකු අතකට හේත්තු වුණා.. එහෙම උණක් නෑ..

" කකුලෙ මස්ල්ස් වල පේන් එකක් තිබ්බෙ.. ඒකට වෙන්නැති.."

" කොහෙද.. තයිස් වලද.. මේ කකුලද.."

" මම.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ කකුලෙ කලව ගාවින් අතක් නියලා පොඩ්ඩක් පහළට තද කලාම මම එයාගෙ අත අරන් එහාට කලා..

" අල්ලන්න එපා රිදෙනවා.."

" හුඟක් රිදෙනවද.. හවස බෙහෙත් ගුවෙ නැද්ද.."

" ගැවා.. මේකයි හරිද.. මම හවස ඇහ සේදුවනෙ.. තෙමුණා.."

රධ්‍ය අයිසා අර පුරුදු හට්ටි මුණ දාගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ඔටුව මැද්දටම ටොක්කක් අතැරියා..

" උඔට කියලා වැඩක් නෑ.. ඔබාගෙනම ඉඳපන් වතුරෙ.. තව මොනවද කරගත්තෙ.."

" මේ ඔයා ගහන්න එන්නෙපා හරිද.. මම ආධ්‍ය අයි-"

" පොඩි.. මම ඇතුළට එනවා!!"

මට මගේ වාක්‍ය කියලා ඉවර වෙන්න වුණේ නෑ මගේ දුක අහන අයිසා දොර ගාව ඉදන් කතාකලා.. සමහරවිට මේ ඉන්නෙ මගේ ගළවා ගැනීමේ දූතයාද දන්නෙ නෑ.. අවශ්‍ය හැමවෙලාවෙම පෙනී ඉන්නෙ.. දෙවියන් වහන්සේට මම කෙරෙහි අනුකම්පාවක් පහළ වෙන්නැති.. මලක් වගේ දරුවෙක් හැමෝම තලනවා කියලා.. ඒ අස්සෙ මට පොඩ්ඩක් විතර ලැජ්ජයිත් වගේ රධ්‍ය අයිසා එක්ක කතාකරන්න.. මමත් අර අලුත බැඳපු මනමාලි වගේ අතකටම හේත්තුවක් දාගෙන මුණ බලන්නෙ නැතුව බිම බලාගෙනම හිටියා.. හුඟ කාලෙකින් තෙ ඉතින් දැක්කෙ.. පොඩ්ඩක් ලැජ්ජ හිතෙන්න එපැයි.. නැත්නම් හරිනෑනෙ..

" මොකද ළමයි කාමරේ යකා නටලා වගේ.."

" යකා නෙමේ අයිසෙ.. මෙන්න මේකා කියන්නෙවත් නැතුව ඇවිල්ලා නිදාගෙන හිටපු මට අතව-මම කිව්වෙ, නිදාගෙන හිටපු මට කරද-මේ, නිදාගෙන හිටපු මාව ඇහැරෙව්වනෙ.. මම හිතුවෙ අපේ සීයා ආව්විගෙ කාමරෙයි මගේ කාමරෙයි පටලගෙන මගේ කාමරේට ඇවිල්ලා කියලා.. බලද්දි ඇඟෙද් මගේ හැසිකව්වනෙ ඇවිල්ලා තියෙන්නෙ.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ මුණ වස්ස වෙලා පොඩි වෙලා යන්නම අත් දෙකෙන් අල්ලලා මුණට හාද්දක් දුන්නා..

" එහෙනම් උණගැනිව්ව අයට උණ හොඳවෙලානෙ.. දැන් බලාකියාගන්න කට්ටිය ඉන්න නිසා මම කැපුණුනම් හරි.."

" එහෙම එපා ඔයත් ඉන්න.. රඬ අයිගත් ඉන්නවා.. අපේ මාමට කියන්න අපි එකගෙයි කනවා කියලා.."

" වරද්!!!!"

" චූට්!!!!"

" ආ හරි හරි මම විහිලුවක් කලේ.. මොකද කැගහන්නේ.. අරහෙ පිරිත් කියනවා.. පිස්සුද.. අයිගලාටයි මල්ලිලාටයි.. මේ ඔයා මෙනන හඩ්ඩා වගේ ඉන්නැතුව ගිහින් ඇහ හෝදන් එන්න ඒයි.. බියර් බිලා ගන්දස්සාරෙ බෑ.."

" දෙනවා දෙකක් චූට් මම දැන්.."

" කරපිංවා කොළ දෙකක්ද.."

මම රඬ අයිගා ගාවින් නැගිටලා පැන පැන ගිහින් අල්මාරියෙන් ටවල් එකක් ගත්තා.. ආඬ අයිගා ආයෙම රතුටෙලා මුණ ඇද කරගත්තා.. මම ඉතින් කියන්නෙ මගේ හිතේ තියන දේවල්නෙ.. එකගෙයි කනවා කියන්නෙ මේ.. එහෙම මගුලක් නෙමේ.. මම ඉන්නෙ කොහේ චුණත් මම ආඬ අයිගව උස්සන් ගිහින් තියාගෙන ඉන්නවා.. මගේ සාම දූතයා, දේවදූතයා, රැකවල් දූතයා, කෑම දූතයා කියන දූත පාටි ටික කරවගන්න..

" පොඩි එහෙනම වොග් එකක් දාලා පොඩි මස්සිනා එක්ක නිදාගන්න.. මම යනවා.. මහන්සිනෙ.. හෙට කතාකරමු.."

" ගුඩ්නයිට් අයියෙ.."

" ගුඩ්නයිට් ළමයි.."

ආඬ අයිගා මගේ පිටට පාරකුත් ගහගෙන කාමරෙන් යන්න ගියා.. දැන් ඉතින් රඬ අයිගා ආපු නිසා මාමගෙ කාමරේට අලිටෙඩ් දාන්න වෙන්නෙ නෑ.. මොකක් චුණත් කපල් එක පවුනෙ.. අනික අපේ මාමා පපුවෙ අමාරුකාරයා.. කවුද දන්නෙ අලි ටෙඩ් දාන ටෙලාවක දෙන්නා එක්ක තරු බලන්නවත්-

" වරද්.. කවුද අර අනිත් පිරිමි ළමයි දෙන්නා.. මම එද්දි ඉස්සරහා හිටියෙ.."

" ආ.. අපේ ලොකු අම්මගෙ පුතාලා දෙන්නා.. අර මම ඔයාට කියලා තිබ්බේ.."

" අහ්.. හරි හරි.. මම වොග් එකක් දාගෙන එන්නම.."

රඳය අයියා මගෙන් ටවල් එක අරගෙන මගේම අල්මාරියේ තිබ්බ ඇඳුමකුත් අතේ පටලන් දොර ගාවට ගියා.. මම ඇදේ පොඩ්වෙලා තිබ්බ ගීට එක හරියට හදන්න ඒක ගසලා කොටට ටික මෙසෙ උඩින් තිබ්බා..

" වරද්.."

" මම.."

රඳය අයියා දොර ගාවට ගිහින් මොකක් හරි මතක් වුණා වගේ මගේ පැත්ත හැරුණා..

" ඔයාට මගේ මොකක් හරි අවුලක් පේනවද.."

මම ටිකක් වෙලා ඇඳ රෙද්දත් අතේ තියාගෙන රඳය අයියා දිහා බලාගෙන හිටියා..

" ඔයාට කලින් හිටිය විදියට දැන් ඉන්න පුරුදු නෑ වගේනෙ.. ඒකද.."

" මමම.. ඔව්.. I thought I hurt you.. "

" එහෙම එකක් නෑ.. මට හිතුවා ඔයා awkward විදියට ඉද්දි එහෙම වෙන්න ඇති කියලා.."

රඳය අයියා ලාවට හිනාවෙලා දොර ඇරගෙන එළියට ගියා.. මම කාමරේ අස් කල්ලා පිළිවෙලට හදලා එළියට යද්දි අම්මයි ලොකුඅම්මයි කුස්සියේ සුදුපැණු වගයක් සුද්ද කරනවා තව ගමේ නැන්දලා ආවවිලා වගයක් එක්ක.. එහාගෙදර කිකිළිගෙ අම්මත් ඉන්නවා මම දැක්කා.. මාමයි ආඳය අයියයි ඉස්තෝපුවේ කතාකර කර ඉන්නවා.. වන්නෙ එහෙ මෙහෙ වැඩට උදවුට ආපු අය කතාබහ කරනවා.. මම අම්මා උණුවතර බෝතලේක දාලා තිබ්බ නෙස්කැෆේ එකෙන් මගේ මග් එක පුරෝගෙන කාමරේ ඇතුළට ගියා.. අහිඬේක්ලා පේන්න හිටියෙ නෑ.. සමහරවිට නිදාගන්න යන්න ඇති.. ඒකත් හොඳයි නැති එකම.. ඔලුබක්කො දෙන්නා..

මම මගේ එක මගේ මෙසෙ උඩින් තියලා ඇදේ හරහට වැටිලා සිටිලිම දිහා බලාගෙන හිටියා.. මේකා මට කතාකල්ලා වත් කිව්වේ නෑනෙ එනවා කියලා.. කිව්වනම් මම අහන්නෙ.. කට ගෙවෙන්නෙ නෑනෙ.. අනික.. කොහොමත් ඔය කට ගෙවෙන්නෙ නෑ තමා කවදාවත්.. ගෙවෙන්න මම වගේ කතාකරන්න ඕනනෙ.. අප්පව්ව් රඳා අයියට එන්න දන්න එකත් පුදුමයි.. ගෙදර ආපු ගමන්ද දන්නෑ ආවෙ.. කමක් නෑ මාව බලන්නනෙ ආවෙ..

මම වටයක් පෙරලිලා කොට්ටෙ අස්සෙ මුණ ඔබාගත්තා..

දැන් මම කොච්චර දේවල් මේ මනුස්සයට කියන්න එපාද.. අම්මා ගැනයි, අයියා ගැනයි, මාමා ගැනයි, ඉස්කෝලෙ ගැනයි, වමිරු ගැනයි, බිග්මැව් එක ගැනයි, අයියා අසනීපවුණු එක ගැනයි, ස්පෝර්ට්ස් මීට් එක ගැනයි, මගේ ක්ලබ් එකේ පළවෙනි මැව් එක ගැනයි, සෝගල් එක ගැනයි, බර්ත් ඩේ එක ගැනයි, අම්මා දුන්නු ගිෆ්ට් එක ගැනයි, කතාකරපු ඔපද්ද පට්ටිය, නෙතු සමයම ගැනයි, ගෙදර ඒවා ගැනයි.. කියන්න හිටපුවත් අමතක වෙලා වගේ.. කමක් නෑ ආපු ගමන් කියන්න ඕන නෑ කොහොමත්.. මෙහේ ටික දවසක් ඉන්නවනෙ. හිමින්සැරේ ඔක්කොම කියනවා.. මගේ මනුස්සයට අපරාදෙ කන් දෙකක් විතරක් තිබුණෙ..

රඳා අයියා කියන්නැතුව ඇවිත් ගුටිකෑව එක පැත්තකින් තිබ්බහම.. මම කොහොමත් ඉන්නෙ මේ දකින්නෙ හැමදාම දකින හීනෙක කොටසකද කියලා මට දැනගන්න ඕන නිසා කකුලෙන් ඇඳ විට්ටමට ගහලා බැලුවා..

'දඩාස්'

හමමට.. හීනයක් නෙමෙ.. වරදයා උබ දකින්නෙ හැබැවටම වෙච්ච දෙයක් තමා.. මේ ගැටපොළොස් කොට්ටෝරුවට මම කුපාඩියා කිව්ව එක ඉල්ලා අස් කරගන්නවා.. හරිනම් ඒක මට වැටෙන්නෝන නම් තියන බකට් එකට ඇඩ් වෙන්න තියෙන වචනයක්නෙ.. සෙනුකයා මට කුපාඩියා කියලා බනින්නෙ හැමතිස්සෙම.. කියාන් අයියා රඳා අයියව හමබුණාද දන්නෑ.. ඌ ගැනි දාලා ගිය මිනිහා වගේනෙ හිටියෙ.. යාඵවා නෑ කවුරුත් නෑ තනිවෙලා කියලා.. දවසක් මට සිංදුවක් කියලා මැසේජ් එකකුත් එව්වා 'හවසක මා~ නුඹදැක මං මුළා වී~ නිරුද්ධ කතරේ තනි වූ දා~' කියලා.. ඌට කොහොමත් හොඳටම සික් එක ගහලා තිබ්බේ සුදුඅමමියයි සුදුදෝණියයි නැතුව..

බලන් යද්දි අපි අඳුරන සේරම සුදුසිනෙ.. දැන් අපේ මාමන් ආධ්‍ය අයියට අලුත් නමක් හදාගෙන සුදුහාමිනේ කියලා.. එතකොට ඒ සුදුහාමිනේ.. මම සුදුමහත්තයා.. සෙනුකයා සුදු.. අයුක අයියා සුදු අයියා.. ඒ ඇරෙන්න කියාන් අයියා සුදුඅප්පව්වි.. රධ්‍ය අයියා සුදුඅම්මියා.. අයුක අයියා කියාන් අයියට සුදුදෝණියා.. බලන් යද්දි අපි ඔක්කොම සුදුසි.. ආගිසි මහිගාසි ඇරෙන්න.. ආයෙ හමබුණාම සුදු නංගිලා කියලවත් කියන්නෝන.. හරිනැනෙ..

" මේක මටද.."

කාමරේ දොර වැහෙනවා එක්කම මට රධ්‍ය අයියගෙ කටහඬ ඇහුණා..

" ආ ඔව්.. දැන් ඒක ගාණට නිමිලා ඇත්තෙ.. ඔයා කාලද ආවෙ.."

" මම.."

" අප්පව්වි මොකුත් කිව්වෙ නැද්ද.."

" මම ඇහුවෙ නෑ.. ගියා ඇඳුම ටික ගන්නා.. ආවා.. අම්මා එයාට කියාවි.."

" ඇයි මෙ.. රධ්‍ය අයියෙ..??"

රධ්‍ය අයියා ටවල් එක රැක් එකෙන් දාලා මග් එක අරගෙන ඇඳ ඉස්සරහා පුටුවෙන් ඉඳගන්නා..

" මට එපාවෙලා ඉන්නෙ වරද්.. මම මේ පාර ආවෙ අර ලබ්බට යන්න නෙමෙ.. මට කැමපසුන් ඔන්නෑ මොකුත් ඔන්නෑ.. දමලා ගහලා යනවා යන්න කොහේහරි.. මට තේරෙන්නෑ බං.. රෙද්ද.."

රධ්‍ය අයියා මග් එකේ රස්තෙට තිබ්බ නෙස්කැගේ එක බිගෙන බිගෙන ගිහින් මෙසෙ උඩින් තියලා කොණ්ඩෙ අතකින් පිටිපස්සට ඇඳගන්නා..

" මොකද වුණේ.. කලබල වෙන්නැතුව කියන්නකො.. ඔයා දැන් නිදාගන්නවද.. මම පොඩ්ඩක් එළියට ගිහින් එන්නම.. විනාඩියක් දෙන්න.."

මම ඇදෙන් නැගිටලා කාමරේ ජනේලේ වහලා රධ්‍ය අයියා බිලා ඉවර කරපු මග් එකත් අරන් ගිහින් කුස්සියෙන් තියලා අම්මට නිදාගන්නවා කියලා ආවා.. අම්මා රධ්‍ය අයියා කෑම කාලා නෑ කියලා හිතාගෙන මට කෑම එකක් බෙදාගෙන කාමරේට යන්න කිව්වහම මම රධ්‍ය අයියා කාලා ඇවිත්

තියෙන්නෙ කියලා කාමරේට ගියා.. යඳි රඳා අයියා ඇදේ හාන්සි වෙලා අතක් මුණ උඩින් තියාගෙන ඉන්නවා.. මමත් ඒකනිසා ලයිට් නිමාගෙන දොර වහන් රඳා අයියාගෙ ඇහ උඩින් පැනලා බිත්තිය පැත්තට ගියා.. මම හිතුවෙ නෑ එයා ගිහින් එඳි මෙව්වර අවුල් වෙච් කියලා.. රඳා අයියා ආධ්‍ය අයියා වගේ නෙමෙ.. අපිපව්ව් එක්ක ඇරගන්න යනවා හැමතීස්සෙම.. මේ සැරේ මට ඉවෙන් වගේ තේරුණා මොකක් හරි දෙයක් එහේ ගෙදර වෙච් කියලා..

" වරද්.. "

" මම.. "

" මට මහන්සි.. ඔලුව රිදෙනවා.. "

රඳා අයියා කතාකළත් මං දිහා හැරිලා බැලුවෙ නෑ.. මම එයා දිහාම කළුවරේ අතරින් තියන ලා එළියෙන් බලාගෙන හිටියා..

" මම අතගාන්නද.. ඔයාට නිදාගන්න ඔනද.. "

" නිදිමත නෑ.. මහන්සි.. "

" එන්නකො මෙහෙට්ට.. මම ඔයාට නින්ද යනකල් ඔලුව අතගාන්නද.. "

රඳා අයියා ඉකක් වෙලා සද්දයක් නැතුව ඉඳලා මං ගාවට ඇවිත් මගේ උරහිස ගාවින් ඔලුව තියාගෙන එයාගෙ අත් වලින් මාව තද කල්ලා.. හුහක් තද කල්ලා බදාගන්නා.. කොටින්ම මගේ හුස්මත් හිරවෙන්න ආවා.. එයා මාව තද කල්ලාම බදාගෙන පපුවට මුණ තදකරගන්නා.. මම එයාගෙ සිනිදු කොණ්ඩෙ අස්සෙන් මගේ ඇහිලිතුඩු සිරුවට අරගෙන ගියා.. මම ආයෙ මෙහෙම දවසක් එනකල් බලාගෙන හිටියා.. හුහක් දවස්..

" මොකද වුණේ.. මම ඔයා කෝල් කරාට් කියලා බලාගෙන හිටියා.. "

" කෝල් කරන්න හිටියෙ.. ඒත් අමාරුවෙන් හිත හදාගෙන ඉන්න එක උඹ එක්ක කතාකල්ලා ආයෙ නැතිකරගන්න ඕන නැති නිසා කතානොකර හිටියා.. "

" මට පාඨ හිතුණා.. කමක් නෑ ඔයා ආවනෙ.. "

" මම.."

" ඔයාට මට මොනව හරි කියන්න තියෙද්.."

" කියන්න සැහෙන්න දේවල් තියෙනවා වරද්.. පටන් ගන්න තැනක් හිතාගන්න බෑ.. මම දියතලාවෙ ගිහින් ජීවත් වුණේ අපායක ඉන්නවා වගේ.. තමන් අකමැත්තෙන් ඉන්න ඕනම තැනක් අපායක් වගේ තමයි.. මට ඒක තේරුණා.."

" ඉතින්.."

" මම ආයෙ යන්නෙ නෑ.. මට බෑ මාව වැදගත් නැති මිනිහෙක්ගෙ බමවු හීන නිසා මැරෙන්න.. මම කැමපස් ඇප්ලයි කරනවා.. ඕන මගුලක් වෙද්දෙන්.."

" ඔයාට කලින් හිතුවේ නෑ..??"

" හිතුවා.. ඒත් හිත හදාගෙන ගියානෙ අප්පව්ව් කියන නිසා කියලා.. ගිය එක හොඳයි.. ඒකෙ හැටි දැනගත්තා ගිය එකෙන්.."

" මම.."

" මට එහෙම ඉන්න බෑ වරද්.. මට තේරුණා අපේ අයියා අර ගෙදර කාන් කවුරුත් නැතුව කොච්චර දුකක් විදින්න ඇත්ද කියලා.. මමත් ඒ වගේම ආදරේ කරන මොකෙක්වත් ළඟ නැතුව නිකරුනේ කැමප් එකක් අස්සට වෙලා දුක් වින්දා.. සැහෙන්න.. අව්වෙ කට්ට කනවා.. අතේ බෝන් එකක් ඩැමේප් වෙලා සතියක් මම හොස්පිටල් එකේ.. අප්පව්ව් කියන මිනිහට කතාකල්ලා කිව්වත් ඌ ආවෙවත් නෑ තමන්ගෙ ළමයා මැරීලද බලන්න.. මම මහන්සිවෙලා පාඩම කල්ලා ලකුණු ගත්තෙ ඔහොම දුක් විදින්න නෙමේ.."

" ඔයා මොකක්ද කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

" දන්නෑ.. මම අර ගෙදර ඉන්නෙත් නෑ.. අර මිනිහට අප්පව්ව් කියන්නෙත් නෑ.. අම්මත් නෑ.. වරද්.. මම-මම මොක්.."

රධ්‍ය අයිියා කියන්න ගිය එක නවත්තලා මගේ ශරීර එකෙන් මුණ පිහාගන්නා.. මම කැමතිම නෑ එයා අඩනවට.. එයා කැමප් යන්න කලින් දවසෙන් හුහක් ඇඩුවා.. එහෙම වුණාම මට ඒක නිතර මතක් වෙන්න ගන්නවා..

" ශ්‍රී.. අපි ආධ්‍ය අයිියා එක්ක කතාකල්ලා බලමු.. ඔයා කැමප් එකට ඇප්ලයි කරන එක ශුවර්ද.."

" ඔව් කැමප් නොගියත් කැමප් නම් යන්නෙ නෑ.. මට බෑ.."

" හරි එහෙම ඔන්නෑ.. දැන් ඔයා තනියම නෙමෙනෙ.. මම ඉන්නවා ආධ්‍ය අයිියා ඉන්නවා.. අපි හැමෝම ඉන්නවනෙ.."

" මම.."

" අපි හෙට ඔයාලගෙ අමමා එක්ක කතාකරමු.. ඔයාට කියන්න හුහක් දේවල් තියෙනවා.. ඊටකලින් ඔයා ආවහම කරනවයි කිව්ව එක කල්ලා ඉන්නෝන.."

" අමමට කියනවා කිව්ව එකද.."

" ඔව්.. ඒක කිව්වට පස්සෙ තමා මම අනිත් ඔක්කොම කියන්නෙ.."

" මම.."

" ඔයා බය නැද්ද අමමට කියන්න.."

" ඒ මොකටද බය වෙන්නෙ.."

" ඔයාටයි මටයි බැන්නොත්.."

" බැනපුදෙන්.. ඇයි මම ආදරේ කරන්න ඕන කෙනා තෝරන්න වෙන කවුරුහරි ඉන්න ඕනද.. නෑනෙ.. මම කරන්නෙ මට කරන්න ඕන කියලා හිතෙන දේ.. කොහොමත් මෙතනින් ඉස්සරහට.."

" ආ.. මේ.. එව්වා හරියන්නෑ.. මම කියන විදියට ඕන ඉන්න.. ආවා මෙතන හිතන හිතන දේ කරන්න.."

රධ්‍ය අයිියට ලාවට හිනාවෙනවා මට තේරුනා..

" මොකද තවුසෙ හිනාවෙන්නෙ.."

" නිකම නිකම.. හැමතිස්සෙම කියවලා කියවලා.. දැන් නිදහසේ ඉන්න එකත් මට උඹ නැතිකල්ලා දාලා.."

" නිදහසේ ඉන්නෝන්නම් මාත් එක්ක යාලුවුණේ මොකටද.. මහණ වෙන්න යන්නෙපැයි.."

" ගියානම් නන්ද හාමුදුරුවොන්ට වුණා වගේ වැඩක් වෙන්නෙ.."

" එතකොට මම ජනපද කලහාණ්ද.."

" අපි එහෙම හිතාගමුකො.."

" අනේ මේ.. කටවහගෙන ඉන්නවා.."

" මම කියන්නෙ ඇත්ත.. හැමතිස්සෙම ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ 'මේ ඒයි' 'මේ ඒයි' ගානවා කන් දෙක ඇතුළෙත්.."

" ඔයාගෙ පස්ස ලොකුවෙලාද කොහෙද ඒයි.. මේ බලන්නකො අයිියෙ.. මරුනෙ.."

මම තියන දස වලත්තකමට හිමිත් සැරේ රධ්‍ය අයිියා උඩ දමාගෙන ඉන්න පස්සෙන් පොඩ්ඩක් ඇල්ලුවහම රධ්‍ය අයිියා මගේ අත අල්ලලා එහාට කලා.. කල්ලා මගේ ඇහ උඩින් එහාටවෙලා කොට්ටෙ උඩින් ඔලුව තියාගත්ත..

" පාඩුවෙ ඉදපන්.."

" පාඩුවෙව ඉන්නෙ කොහොමද ඒයි.. ඔයාගෙ පස්ස දැක්කහම.. පිස්සුනෙ කතාකරන්නෙ.."

" අරහෙත් මෙහෙත් අල්ලන්නෙපා මට අද වෙරි වගේ.. සිරාවටමයි කියන්නෙ හරිද.."

" ආ ඔව්.. මම අහන්න හිටියේ.. බියර් කෑන් කියක් බිව්වද.. තවුසෙ මොකද තනියම බිව්වෙ අනික.. මටත් ඉතුරු කරන්නෙපැ.."

" ඒ මොකටද.. සුරංගනා කතා ගොතලා ඇඳලාන්නද.."

" සුරංගනා කතා නෙමේ.. බිව්වහම මිනිස්සු කියන්නෙ ඇත්ත.."

" ඒ වුණාට උබ වගේ පැහිව්ව තාරාවො කියන්නෙ බොරු.. අර දවසක් කිව්වෙ මම රඬ අයිසව අවුරුදු සියකින් දැකලා නැ-"

" අනේ මේ අයිසෙ.. එහෙම නෑ හරිද.. "

මම රඬ අයිසගෙ කකුලට පයින් පාරක් දුන්නා.. රඬ අයිසා එයාගෙ බුවඑ අඩු ටික මගේ ඇඟ වටේ ඔතාගෙන මාව එයාගෙ අතක් උඩට ගත්තා.. මම එයාගෙ දිග ඇස් පිහාටු තියෙන ඇස් දිහාම බලාගෙන හිටියා.. ඒවා මට හුඟක් මතක් වුණා.. මම ඉස්සිලා රඬ අයිසගෙ කමමුලකින් හාද්දක් තිව්වහම එයාගෙ ඇස් දිලිසුනා.. ඊටපස්සෙ මුණෙ හිනාවක් ඇදුණා..

" මට පාළයි ඔයා නැතුව.. ඉස්කෝලෙ යන්නවත් හිතෙන්නෙ නෑ.. ආයෙ කතාවත් නොකර ඉන්න එපා.. මම හුඟක් බලාගෙන හිටියා.."

" ආයෙ එහෙම වෙන්නෙ නෑ.. මගේ තාරපැටියට පාළි හිතෙන්නෙ නෑ.."

රඬ අයිසා මගේ කමමුලක පැත්තකින් එයාගෙ උණුහුම අතක් තියලා තොල් වලින් පෙක් දෙකක් තිබ්බා.. තියලා මගෙ නලලෙ පැත්තකටත් දිග හාද්දක් තිබ්බා.. මම ඇස් දෙක පියාගෙන එයාගෙ ශරීර එක අතට ගුලි කරගෙන අල්ලගෙන හිටියා.. එයා කිව්වෙ මගේ තාරපැටියා කියලද..

" It feels like coming home after a long winter.."

" The winter season ahead of us is more severe than this.. I hope that my home will keep me warm no matter how many cold seasons come.."

" ඔයාට මහන්සි.. ඔයා නිදාගන්න.."

රඬ අයිසා මාව පපුවට තුරුල් කරගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා.. මගේ අතකට එයාගෙ පපුව ගැහෙන සද්දෙ පවා ඇහෙනවා.. එයාගෙ හුස්ම ඇවිත් මගේ කොන්ඩේ වැදෙනවා තාලෙකට.. වෙලාවකට මාව තව ටිකක්

එයාගෙ අඩුවලින් ඔතාගන්නවා.. පිටට තට්ටු කරනවා.. ඔහොම ටික
වෙලාවකින් රඳා අයියා ලාවට ගොරවන්න ගන්නහම මගේ ඇස්දෙකත්
බරවෙගෙන එනවා මට දැනුණා..

ඔතරි ආයෙ එන්නාම ඉක්මනට මගෙ දළබුවනේ.. අපි ලැබූ ජය සමරමු..
හාන.. මොකද හිතන්නෙ ඉස්සරහට මක්කා වෙවිද.. නෙස්ටමෝල්ට් බලය
ජවය සක්තිය රඳා අයියගෙ පමස.. ♀

එන්නාම.. ලව යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්කි්න්ෆොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

118 කොටස

' buzz buzz buzz buzz buzz buzz buzz buzz x 1000 '

" මහේ.. ඔක එහාට ගන්නකො අනේ.."

' buzz *beep beep* buzz buzz '

" අයිසෙ!!"

මට මලපැනලා මම රඬ අයිසෙ කකුලකට පයින් ගැහුවා.. කන ගාව නියාගෙන ෆෝන් එක ඔබනවා නිදාගන්නත් නෑ..

" අයිසෙ නමා.. මේ බලපිය මගේ ෆෝන් එකේ ඩේටා ඔන් කරන්න බෑ ස්ටක් වෙනවා.."

මට එයා කියපු එක හරියට ඇහුණේ නැති නිසා ඔලුවේ ඉදන් වහගෙන රඬ අයිසෙ අත අස්සටම ආපහු රිංගගෙන ඇස් දෙක තද කල්ලා පියාගත්තා.. මට මොකුත් ඇහෙන්නෑ මම නිදි..

" මොනවද බං මේ එවලා තියෙන්නේ.. වහලෙන් පැනලා මැරෙනවා..??"

නින්ද යාගෙන ලාවට ආපු මගේ ඇස් දෙක පොල් ගෙඩි දෙකක් සයිස් එකට ඇරුණා.. රෙදි ලෙප්ට වෙන්නයි යනෙ පුතේ.. රඬ අයිසා මැසේප්ස් ටික කියවනවා මගේ.. මම පොරවගෙන ඉදපු රෙද්ද ගලි කල්ලා පැත්තකට විසික් කල්ලා රඬ අයිසෙගෙන් ෆෝන් එක ගන්න අත දික් කලාම රඬ අයිසා ඒක උඩට කල්ලා අල්ලගත්තා..

" මෙහෙට දෙනවා ෆෝන් එක.."

" මම.. මොකක්ද මේ.. අ.. මම තමයි.. බැට්මැන්..?? ඒ වරද් සිරාවට ඔයාද බැට්මැන්.."

" ෆෝන් එක දෙනවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" බැට්මැන් මැරුණේ වහලෙන් පැනලද වරද්.."

" නෑ ගර්ල්පෙන් එක්ක කැමිපින් ගිහින් අලියෙක් ගහලා මලේ.. මෙහෙ දිසිය ඔක.."

රඬ අයිසා මාව කොට්ටෙ උඩට තල්ලු කල්ලා ආර්න් එකක් උස්සගෙන කාමරෙන් එළියට දුවලා ගියා.. මමත් ඇගේ පැටලිලා තියන ඒවා ගසලා වැටි වැටි උගේ පස්සෙන් දුවගෙන ගියා.. හරිනෙ අමාරුව.. උඹනම වරද්.. මාමා කියනවා වගේ ඉල්ලගෙන තමා කන්නෙ..

මම සාලෙට යද්දි පිරිතට වැඩම කරපු හාමුදුරුවරු ආපහු පන්සලට වැඩම කල්ලා.. ගෙදර ඉස්සරලා ටෙන්ට් ගහලා දානෙට ලැස්තීවෙනවා.. මම ගේ එහාට මෙහේට යන මිනිස්සුන් පෙරළගෙන රඬ අයිසා ගිය පැත්තට දුවගෙන යද්දි මේකා මාමගෙ කාමරේට පැනලා දොර වැහුවා.. බ්ලේක් නැතුව දුවගෙන ආපු මම තව ඩිංගෙන් දොරේ හැප්පිලා මුණ තලාගෙන මැරිලා යනවා..

" ඇරපන් දොර.. පොල් කාවයිසා.. රඬ අයිසේ!!!"

මම නිකමට දොර අරින්න ට්‍රයි කලාම ඉබේම අගුල කැරකුනා.. හහ්.. මුට අයිලන්ඩ් රූන්ක් තිබ්බට මොලේ නෑ මට තරම.. ඇතුළට ගියානම් ලොක් කරගන්නෙපැයි.. අනික යකෝ!! කපල් එකක් ඉන්න කාමරේකට ඔහොම යනවද කඩා බිදගෙන..

මම ඇතුළට මුණ දාද්දි රඬ අයිසා කාමරේ ජනේලෙට හේත්තුවක් දාගෙන හිනාවෙව් ආර්න් එකේ මැසේප්ස් ටික කියවනවා.. ඇදේ ආධ්‍ය අයිසයි මාමයි නිදි.. ආධ්‍ය අයිසනම් ඉතින් සුර දූතයා වගේ හරි ලස්සනට ඇඳ අවුල් කරගන්නැතුව එයාගෙ පැත්තට වෙලා මැද්දෙන් කොට්ටෙකුත් තියාගෙන නිදි.. අපේ මාමා කොට්ටෙ උඩින් අතකුයි කකුලයි දාගෙන බහිරවයා වගේ ඔහේ වැටිලා නිදි.. ඊයෙ වලියක්වත් ගිහින්ද මැද්දෙන් කොට්ටෙ වැටිලා තියෙන්නෙ.. මාමා බුලත් කාලා හරි සිගරට එකක් හරි බිලා සුදුහාමිනේට අහුවුණාද දන්නෑ.. ශුවර් එකටම එහෙම වෙන්නැති.. නැත්නම් ඒ ගොල්ලො පුරුද්දක් විදියට මැදෙන් කොට්ටයක් තියාගෙන නිදාගන්නවද දන්නෙ නෑ.. නෑ එහෙම නෙමෙ.. ළමයෙක් ඉන්න කාලෙක ළමයා මැද්දෙන් තියන් නිදාගන්න පුරුදු වෙනව ඇති.. හැබැයි මේ මාමා ඉන්න හැටියට නම් ඒ පොඩි එකා තැලිලා හුස්මගන්න බැරුව මොකක් හරි වෙනවා.. මම කාමරේ දොර වහගෙන ගිහින් රඬ අයිසගෙන් ආර්න් එක උදුරලා ගන්නා.. බනිනවත් බෑ මේ දෙන්නෙක් නිදිනෙ රූ නිදිමරලා..

සැක් මේවා එව්වේ මමද..

' මම මලක්.. ඔයා මී මැස්සෙක්.. මී මැස්සා මල නොනලා රොන් ගමනෙ කොහොමන දමනවන.. ' මේ මොනෝත්තක්ද මේ.. මට දෝදුද හත්වලාමේ මෙහෙම එව්වා යවන්නේ.. ඊට යටින් පුසෙක් මලක් බදාගෙන ඉන්න ස්ටිකර්ස් කෝටි දෙකහමාරක් විතර..

" වරද්.. මම රොන් ගන්න හැටි කියලා දෙන්නද.."

" අනේ මේ.. ඔන්නැ.. කටපියාගෙන ඉන්නවා.."

" ලස්සන වුණාට වැඩක් නෑ රොන් ගන්න හැටි දැනගන්නෝන.."

මම රඬ අයිසගෙ බඩට පාරක් ගැහුවහම රඬ අයිසා නැමිලා මගේ කම්මුලෙන් හාද්දක් තිබ්බා.. මේ මනුස්සයට පිස්සු හැදිලද කොහෙද.. රාධාවනී උමතු වෙලා කෑමප් ඉඳල ඇවිල්ලා..

" පිස්සුද.."

" මොකක්ද අර ඊයෙ රූ කිව්වේ ඔයයි අයිසයි එකගෙයි කනවා කියලා මාමට කියනවා කියලා.. අයිසට ඔයා කිව්වද අපි දන්නවා කියලා.."

" ඔව් දෙන්නටම කිව්වා අපි දන්නවා කියලා.. මම ඒක එක පස්සෙ කියන්නම් හරිද්.. මාමා අපි ගැන දන්නෙ නෑ.. ඒත් මම කිව්වා මම රඬ අයිසව යාළුකරගන්නවා කොහොම හරි කියලා.."

" ඒ පාර මොකටද ලැස්තිවෙන්නේ.."

" ලැස්තිවෙන්නේ.. ඔයාව තරු බලන්න එක්කන් යන්න.. මගෙ පස්ස ලොකු කව්වෝ.."

මම අත දිගැරලා රඬ අයිසගෙ පශ්චාත් භාගයට පාරක් දුන්නහම රඬ අයිසා පස්සත් අල්ලගෙන එහාට වුණා..

" පාඩුවේ ඉඳපන්.."

" බෑ ඔයාගෙ පස්ස දැක්කහම හෝර්නි වෙනවා.. සිරාවටමයි කියන්නේ.. මේ දානෙ ඉවරවුණාම මම ඔයාට තරු පෙන්නන්නද.."

@Shan

රධ්‍ය අයිියා ඒක අහලා මුණ ඉස්කුරුප්පු ඇණයක් කරගෙන මගේ ඔලුව මැද්දට ටොක්කක් ඇත්තා.. ඉඳපත් මම නැන්දමට කියනවා.. පුතා එක්ක දිග යද්දි දාගන්න හෙල්මට එකක් හරි වෙන මොකක් හරි එවන්න අමමේ කියලා.. අනික මෙක ගාහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය .. මෙහෙම කොහොමද පවුල් කන්නේ..

" තරු විතරයි දැන් මදි වෙලා තියෙන්නේ.. මෙහෙ වර යන්න.."

රධ්‍ය අයිියා මාවත් ඇදගෙන මාමගෙ කාමරෙන් එළියට ආවා.. ඇවිල්ලා මනුස්සයෝ අස්සෙන් ගිහින් ගිහින් මගේ කාමරේට වැදිලා දොර වහගන්නා.. අපේ ගෙදර වෙලාවට වැඩක් වැටිලා හැමෝම ගෙදර ඇවිත් තියෙන්නේ.. ඒකනිසා යන්නම් එක කාමරේ දෙක ගානෙ ඉන්නවා.. නැත්නම් ආධ්‍ය අයිියට අපේ ආවිච්ඡමා ආවිච්ඡෙ කාමරේ ගාවිත්ම කාමරයක් ලැස්තිකරවලා නිදිකරවගන්නවා..

" ඔයා අමමටද කතාකරන්නේ.."

" ආන්සර් කරන්නැනේ.."

රධ්‍ය අයිියා ආර්ථික එක දිහා විකක් වෙලා බලාගෙන ඉඳලා ඒක ඇඳ උඩට විසික් කල්ලා මාව උස්සලා ඇඳ මැද්දට අතැරියා.. මෙක හරියන්නැ.. මගේ ඇදේ ඇඳපොලු වික තව වික දවසකින් ගැලවිලා බිමට වැටෙනවා මම දන්නවා.. ඊටකලින් කාලා මෙකට මාව උස්සගන්න බැරිවෙන්න මහත් වෙන්න ඔන.. රධ්‍ය අයිියා මාව ඇඳ මැද්දට අතැරලා මාවත් යටකරගෙන අලි පැටියා වගේ මගේ ඇඟ උඩින් දිගාවුණා.. ඊටපස්සෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා..

" අලිමස් ගිහිනවද ඒයි.. මෙව්වර බර.. මගේ හුස්මත් හිරවෙන්න වගේ.."

" සෝගල් එකට ගිහින් වමරු එක්ක මොකක්ද නටපු අලුත් නැටුම.."

මම ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන, මගේ ඇඟ උඩ දිගාවෙලා, මං දිහා පාවුට්ට බලාගෙන ඉන්න, රධ්‍ය අයිියා දිහා බලාගෙන හිටියා.. මේ අයුක් අයිියා මහා චිත්තයෙක් බලාගෙන යද්දි.. කනේ තියලා වගේ කේලම.. හරිනෙ අමාරුව..

" කිරිකොරහා නැටුවනේ.. හොඳනැද්ද.."

" කිරිකොරහා පෙන්නනවා උඹට මම.."

" හා.. මම කොහොඹ අතු ටිකක් අපේ සුදුඅමමියට ගෙනැත් දෙන්නම..
ඔයා.. මේ මගේ ඉස්සරහා ඇඳුම උනා දාලා කොහොඹ අතු ටික ඉණේ
බැඳගෙන නටන්න ඔන.. හරිද.."

" වරද්!!... වම්රු මොකක්ද අර සෙනුක මල්ලි එක්ක කරන්නෙ.."

" උන් මස්සිනාලා මස්සිනාලා නේ.. අන්යෝන්ය බැඳීමක් ඇතිකරගන්න
යන්නෙ.. හොඳයි නෙහි.."

" දැන් ඒකට උමේ තියන සමබන්ධෙ මොකක්ද.."

" මගේ සමබන්ධෙ ඇවිල්ලා මෙහෙමයි හරිද.. දැන් ඔයා ඉන්නවනෙ.. ඔයා
ඇවිල්ලා මගේ කවුද.. මගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්.. එතකොට මම ඔයාගෙ
බෝයිග්‍රෙන්ඩ්.."

"...."

" අයුක අයියා ඔයාගෙ කවුද.. හොඳම යාලුවා.. එකවසරෙ ඉදන්.. එතකොට
ඔයා අර එදා මුවන්පික් එකේදි හතරගානෙ බිලා කිව්වා අයුකයා උඹ මගේ
එකා, මගේ බොක්ක, මගේ සහෝදරයා යැයි යැයි ගොඩක් මතකද.."

" ඉතින්.."

" ඉතින් අයුක අයියා ඔයාගෙ සහෝදරයා වෙනවනම අයුක අයියගෙ
ස්ටේෂන් බ්‍රදර් ඇවිත් ඔයාගෙන් මල්ලි.. ඔයා මගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් නිසා මටත්
එයා මල්ලි වෙනවා.. එතකොට අපි ඇවිල්ලා නෑයො වගේ මිනිස්සු.. ඒත්
මටනම ඔන්නෑ ඒ පරෙයියත් එක්ක අන්යෝන්ය බැඳීමක් ඇතිකරගන්න..
එහෙම ගියොත් මට වෙන්නෙ ලා එක්ක දිග යන්න.. ඒත් මම තරුවි නංගිට
වම්රුවා සෙට් කරන පක්ශෙට සජ් එක දෙනවා.. තරුවි කියන්නෙ
පරෙයියගෙ ගර්ල්ග්‍රෙන්ඩ් හරිද.. ඒ දෙන්නෑ ගැලපෙනවා.. අපි ලාට ඒක
පැහැදිලි කල්ලා දුන්නා.."

රඳා අයියා ටිකක් වෙලා මගේ දිහා ඇස් දෙකත් ඔරවගෙන බලාගෙන
හිටියා..

" ඒ කියන්නෙ දැනගෙන තමා උෟ එක්ක කතාකරන්න යන්නෙ.. නේ.."

" මොකක්ද දැනගෙන ගියේ.."

" දැන් උඹ දන්නවනෙ වමරු කලින් කැමති වෙලා හිටියේ කාටද කියලා.."

" දැනගත්තට වැඩක් නෑනෙ.. මම, ඔයා මට කියනවා වගේ මගේ තාර හදවතින්ම ලව ඔයාට විතරයි.. එයාලා වැඩක් නෑ.. මෙහ් ඒකනෙමෙ.. මම සෝගල් එකේ හැඩට හිටියා නේ.."

රඳා අයියා ලාවට හිනාවුණා..

" මමම.. ඔයා තමයි ලස්සනම.."

මගේ කමවුල් දෙක එකසැරේ තද රතුපාට වෙලා ලේ පිරුණා.. රඳා අයියගෙ දිග ඇස්පිහාටු බාගෙට වහලා මං දිහා බලාගෙන ඉද්දි හරි අමුතුයි.. බඩේ සමනල්ලු ගොඩක් එකපාට තටු ගහලා පියාඹනවා වගේ.. එයා හැමතියේසෙම එහෙම බලන්නෙ නැතුව එකපාර බලන විදිය වෙනස් කරගත්තහම මට හෙන කෝල ගතියක් දැනෙනවා.. මා එයා දිහා බලන්නැතුව සිටිලිම දිහා බලාගෙන හිටියා.. එක්කො ඇහ උඩින් එහාටවත් ගියානම් මෙතනින් පැනලා යන්න තිබ්බෙනෙ..

" මොකො මෙ රතු වෙලා.. පිපිරේවි ටිකකින්.."

" අනේ මේ.. එහාට වෙනත් අප්පා මගේ ඇහ තලන්නැතුව.. කකුලත් ටිදෙනවා.."

රඳා අයියා මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා හිනාවෙලා එහාපැත්තට පෙරළිලා ගියා.. මී මැස්සා මල තලනවා.. ඒ එක්කම ඇදේ පත්තක තියන රඳා අයියගෙ ෆෝන් එකට වීඩියෝ කෝල් එකක් ආවා.. මම ඇඳිලා ගිහින් ෆෝන් එක අතට ගත්තා..

Ammi Calling...

" කවුද වරද්.."

" අම්මා ගන්නවා.. ආ ආන්සර් කරන්න.."

රධ්‍ය අයිියා මගෙන් ෆෝන් එක අරගෙන අවුල් වෙව්ව කොණ්ඩෙ
හදාගෙන ෆෝන් එක කොට්ටෙකට හේත්තු වෙලා ඒක ආන්සර් කලා.. මම
දර්ශන පථයෙන් අයිින් වෙලා ස්ක්රීන් එක දිහා බලාගෙන හිටියා..

" පොඩි.. අම්මා ඔයා කතාකරනකල් බලාගෙන හිටියා.. ඊයෙ අයිියා කිව්වෙ
ඔයා එනවා කියලා.."

රධ්‍ය අයිියා හිනාවෙලා කම්මුලට අතක් තියාගෙන ෆෝන් එකේ ස්ක්රීන්
එකට එබුණා.. මම අම්මා එක්ක විඩියෝ කෝල් වලින් කතාකල්ලා නැති
නිසා මට හිතුණා මේ ටික කාලෙට අම්මා හුහක් පෙනුමෙන් වෙනස් වෙලා
කියලා.. රධ්‍ය අයිියගෙ අම්මා ලස්සනයි.. රෝසපාට ස්කින් එකක් එක්ක
සුදු ටයිට් ස්කර්ට් එකක් ඇඳලා කොණ්ඩෙ උරහිස ගාවට වවලා ලොකු
කණ්ණාඩිදෙකට අම්මව තරුණ පාටට ලස්සනට පෙනුණා.. අම්මා නම්
ඇත්තටම සතුටින් ඉන්නවා වගේ.. අම්මගෙ මුණ හරි එලියකින් පිරිලා
හිහින් තිබුණා..

" මම රූ ආවා අම්මා.. වරද්ලගෙ ගෙදර.."

" හොර කොල්ලා අප්පව්වට කිව්වෙ නෑ නේද.."

රධ්‍ය අයිියා ඇස් දෙක කරකලා මුණ ඇඳ කරගත්තා..

" අයිියට කිව්වම ඇති.."

" ඒකට කමක් නෑ.. ඔය පැත්ත මොකද.. හොඳයිද.."

" ඔව්.. ආත්තමමා ඉන්නවා.. වරද්ලගෙ අම්මා ඉන්නවා.. තව කට්ටිය වැඩ
මෙහේ ගෙදර දානයක්නෙ.."

" දානයක් කිව්වහම මතක් වුණේ.. මට බඩගිනියි හොඳටම.. එළියට යන්න
හැදුවෙ කැමකන්න.. ඒත් දැන් දානෙකින්ම කන්න ඔන වගේ.."

" අම්මා කෑවෙ නැද්ද.."

" තාම නෑ.. අයිියා කෝ පොඩි.."

" නිදි.. තව ටිකකින් ඇහරේවි.."

" මම.. මම දේදුණුට කතාකලා මේ දවස් විකේ.. එයාට හොඳටම බිසිද කොහෙද.."

" ඔව් අම්මට වැඩ දානෙ නිසා.."

අම්මා කණ්ණාඩිදෙක ගලවලා මෙසෙ උඩින් තියලා කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට හදාගත්තා.. හරියට මොකක් හරි ලොකු දෙයක් අහන්න ඉන්නවා වගේ.. මම මගේ ඇඳුමේ වාටියෙ තුළක් ඇඳලා අරගෙන ඒක ඇහිල්ලක ඔතාගත්තා..

" පොඩ්ට මොනව හරි කියන්න තියෙනවද.. "

රඳා අයිසා අම්මා දිහා බලාගෙනම හිටියා ටිකක් වෙලා..

" මම.. ඔව් කියන්න තියෙනවා.."

" Go on.."

" මම අම්මට කලින් මගේ සෙක්ගුවලිටි එක ගැන කියලා නෑ.. මම හිතන්නෙ මම කැමති පිරිමි ළමයින්ට කියලා.. මට ගැණුළුමයි ගැන කිසිම හැගීමක් දැනෙන්නෙ නෑ.."

අම්මා ඔලුව වන වන උනන්දුවෙන් අහගෙන ඉන්නවා වගේ පෙනුණවා.. නැන්දම්මා රහපානවා ප'ඟෙක්ටලි..

" සෝ..??"

" මට බෝයිට්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නවා.. මට ඒක අම්මට කියන්න උවමනා වෙලා තිබුණේ.."

" අහා.. හොඳයි.."

" මම එයාව හුහක් කල් ඉඳන් දන්නවා.. අම්මත් එයාව දන්නවා.."

" ඒ කවුද.. මමත් දන්නෙ..?? කියාන් පුතාද.."

රඳා අයිසා එකසැරේ මුණ වෙනස් කරගත්තා..

" අම්මෙම!!!"

" කියන්නකො කවුද කියලා.. මම ගෙස් කලා විතරයි.."

" මගේ බෝයිෆ්‍රෙන්ඩ් වරද්.. කියාන් නෙමෙයි.. අම්මා වරද්ව දන්නවා.."

අම්මා ටිකක් වෙලා කල්පතා කල්ලා ෆෝන් එකට ආයෙම එබුණා..

" වරද්?? ඡනෙරු.. ද..??"

" ඔව්.."

" ඔයාට විශ්වාසද ඒක ආදරයක්මයි කියලා.."

රඬ අයිසා අම්මා දිහා එක එල්ලේම බලාගෙන හිටියා..

" ඔව්.. මම ආදරෙයි.. සමහරවිට මම පිරිමි ළමයින්නෙහුන් කැමති එයාට වෙනත් පුළුවන්.."

" අහ.. ඒත් ඔයාට තියෙන්නෙ ආකර්ශනයක්ද දන්නෙත් නෑ රඬ.. ඔයා කොහොමද ආදරේමයි කියලා කියන්නෙ.."

" නෑ මම ආදරෙයි.. "

" ඔයාට විශ්වාසද.. ආදරේමයි කියලා.. මම අහන්නෙ.. හිතට එකඟව ඔව්ද.. ඔයාලා නොදැක ඉඳපු කාලෙ ගැන මොකද හිතෙන්නෙ.."

" I can't even remember about it.. I feel homy around him.. When I saw him after a long time, I felt like I came home.. I have never used him in a wrong way.. I want to take care of him.. to see him in a good place.. for that I will be strong for him.. මම හිතන්නෙ ඒකට තමයි ආදරේ කියන්නෙ.."

අම්මා හයිසෙන් හිනාවුණා..

" Can you take good care of him..?"

" ඔව් පුළුවන්.."

" ඔයා එයාව කෙයා කරනවා කියලා කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ මොනවද.. එයාව ගේ අස්සට දාලා හිර කරන් ඉන්නවද.."

රධ්‍ය අයියට ඒකට නෝන්ඩියට වගේ හිතාගියා..

" He can fly as far as he can fly.. I take care of love by keeping it in my heart, not by locking it in cages like

other people

.."

" රධ්‍ය.. ඔයා හැමතිස්සෙම මතක තියාගන්න ඕන ඔයා ආදරේ කරන්නෙ හැගීම දැනීම තියන හුස්ම වැටෙන මනුස්සයෙක්ට කියලා.."

" මම ඒක දන්නවා.."

රධ්‍ය අයියා ඇස් දෙක කේන්තියෙන් පුරවගෙන සිඳිත් එක දිහා බලාගෙන හිටියේ.. සමහරවිට එයාට අප්පව්ව මතක් වුණාද දන්නෙ නෑ..

" මම.. මම.. ඡනෙරු.. එයා ක්ලියර් පාත් එකක් තියන ළමයෙක්.."

" මම.."

" ඔයා කොයිම වෙලාවකවත් එයාගෙ පාරට එන්නෙ නෑ රධ්‍ය.. තේරුණාද.. එයාට ඒ පාර හදලා දෙන්න ඕන.. හදලා ඔයා පැත්තකට වෙන්න.. එතනින් එහා එයා ඔයාගෙ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් වුණත්, එයා එයාටම කියලා තනි ජීවිත කතාවක අයිතිකාරයෙක්.."

" මම.."

" එතකොට එයා මොකද.. ඔයාට දැනෙන්නෙ කොහොමද.."

රධ්‍ය අයියා මං දිහා බලලා ලාවට හිනාවුණා..

" එයා මෙනත ඉන්නවා අම්මා.."

" පොඩ්ට ලැප්පද්.. හරි හරි මම පස්සෙ රහසින් අහන්නම්.. කෝ ඡනෙරු පුතා.."

මම ස්ත්රීන් එකට පේන්න අමමට හායි කිව්වහම අමමා මට හායි කියලා ඇහැක් ගැහුවා..

" අමමා ලස්සනයි කොණ්ඩෙ ඔහොම තිබ්බම.."

මම රඳා අයියව එහාට තල්ලු කල්ලා ආත් එක අතට ගත්තා..

" මේක ලස්සනද.. මම තව දිගට වචනවා හිතුවෙණි.."

" චෝන්.. රජුන්සල්ද.."

" ඔව් අන්න හරි.. හොඳ නැද්ද.."

රඳා අයියා මගේ දිහා අමුතුවට බලාගෙන ඉන්නවා මම දැක්කා..

" එහෙම හොඳයි.. අමමා කොහොමත් ඔය ලස්සනට ඉන්නෙ.. තව මොනවා හොඳ වෙන්නද.."

" මම අද ලස්සන බලු පැටියෙක් දැක්කා හරිද.. මට හිතෙනවා එක්කෙනෙක් ගෙනැල්ලා හදාගන්න.. බබා ඔයාට කියන්න අර පොමනේරියන් පොඩ් අය ඉන්නෙ.. එයාලා හරි හුරතල්.. කියාරා රෙක්සිලා වගේ නපුරු නෑ.. ඒත් මම හුහක් දවල්ට ගෙදර නැති නිසා ගේන්න බයයි.."

" එහෙනම් එපා.. එයාලා බලාගන්න ඔනනෙ හරියට.. අමමා නැතුව දවල්ට එයාලට සාකාව හැදේවි.."

අමමා කමමුලකට අතක් තියාගෙන ම දිහා බලාගෙන ඉඳලා හයිගෙන් හිනාවුණා..

" බෝනික්කා.. ඔයා එක්ක කතාකර කර ඉන්න ගියොත් මට අද කන්න වෙන්නෙත් නෑ මේ විදියට.. මම පස්සෙ ගන්නම්.. ඔයාලා පරිස්සමට ඉන්නකො.. හරිද.. අමමට ටිකකින් ලෙක්ටර් යන්නත් තියේ.."

" හා අමමා.. වෙලාවට කාලා බෙහෙත් බොන්න.. ආදරෙයි.."

" ආදරයි.. "

මම අමමට හොඳ සුපිරිවිකි හිනාවක් දීලා ටෝන් එක කට කල්ලා ඒක පහළට කරද්දි, ඒ සමාන්තරවම යකෙක් වගේ මුණක් හදාගත්තු පොල් කාවයිසෙන් මගේ මුණ ඉස්සරහට මුණ දැමමා..

" මම නැති ටිකට සේරම අනිත්පැත්ත ගැහුවද.."

" ආ අන්න ආවිච්ඡමමා කතාකරනවද කොහෙද මම පොඩි-.."

" වරද්. මෙහෙ.. එනවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මම ආවා පුතේ..

මමට මහන්සි..

මම යනවා පුතේ..

හමනේ ඇමතටම නිදිමතයි අමනෙ.. නැන්දමමත් ලොහුටපටේ දන්නවලු.. මාමාගෙ ඇඳ මැද්දෙ කොට්ටෙට හේතුව නම කර වටිනා කරපිංවා මිටියක් දිනාගන්න..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ඔතරිට බඩඩක් හමවුණානෙ අනේ..

@_FoxY_003 තැමකු සෝ මව් පතේ..

@lyz_8105 තැන්කු අක්කියෝ...

@Shan

අමමියෝ පොල්කිව්වොන්ටත් කවර් එකක් ලසා එව්වනේ..

ආදරෙයි මම හුභාක් දළඹු පැටවුනේ.. ♥♥♥

සරනේරු!! පුලුවන් දෙයක් කරපම!!

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටීකර්ශාට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

119 කොටස

මම හිටියේ රඬ අයියන් එක්ක වෙච්ච මහා විසාල රණ්ඩුවක් දුරදිග ගිහින්,
අපේ මාමගෙන් ගුටි කාලා, දුක හිතියලා, දානෙ ගෙදර කියලා බලන්නැතුව
ඉස්තෝප්පුවෙ කොනකට වෙලා කිකිළිගෙ පුංචිඅමමගෙ දුවගෙ
එහාපැත්තෙන් ඉදගෙන.. මම ඒ කැල්ලව පොද්ගලිකව දන්නෙ නෑ..
හැබැයි මම දන්නවා ඒ පුංචිඅමමගෙ දුව කියන පෙට්ටි කිකිළි මගේ
මනුස්සයට බැල්ම දාගෙන ඉන්නවා කියන එක විතරක්.. දෙනවා මම උඹට
බලාගෙන හිටපන් අසමප්පාති කිකිළි කැල්ල..

උදේ රඬ අයියා, එයා සැහෙන්න රැවටුණ එකට කේන්ති ගිහිල්ලා මගේ
පාර පස්සෙ අඹෝලා මම කුස්සියෙන් එළියට පැනලා ආයෙ මාමලාගෙ
ප්‍රේමෙන් කාමරේට පැන්නහම සුව නින්දේ ඉඳපු අනුකිව්වයි සාකිව්වයි
ඇහැරුණා.. ඇත්තෙන්ම මගේ හදවත පල්ලා මම ඒ දෙන්නව ඇහැරන්න
හිතෙකින්නවත් හිතුවෙ නෑ.. අනික මම එහෙම හිතෙන් උන් දෙන්නා ගැන
හිතන්නෙත් නෑ කොහොමත්.. මම හිතන්නෙ මම ගැන.. රඬ අයියව තරු-

කොහොම හරි මම ඒ දෙන්නවත් අතවැරදීමෙන් ඇහැරලා කාමරෙන්
යන්න ගියා විතරයි රඬ අයියා දොර ඇරගෙන ඇවිත් ගලි කල්ලා වප්ප
කරපු බුලත් කොළ වගයක් මගේ කටෙ එබුවා.. මම රඬ අයියට
හෙප්පුවෙන් ගහලා ඊටපස්සෙ ඒක මහා පරිමාණ රණ්ඩුවක් වෙලා..
මාමගෙ ඇඳ ගලවගෙන වැටෙන්න තරමට ගහ මරාගෙන.. ආධ්‍ය අයියා
බෙරන්න මැද්දට පැනලා එයන් ගුටි දෙකතනකුත් වද්දගෙන.. පස්සෙ මාමා
රඬ අයියටයි, මටයි, ආධ්‍ය අයියටයි තුන්දෙනාටම හොඳ පාරවල් ටිකක්
ඇඳබලා එකට ඉන්න එපා කියලා කාමරෙන් එළියට දැමමා.. ආධ්‍ය අයියට
ඒකට මලපැනලා මාමට හෙප්පුව විසි කල්ලා ගහන්න ගිහින් පස්සෙ මාමා
ආධ්‍ය අයියව ආයෙම ඇතුළට ඇඳලා අරගෙන දොර වහගන්නා..

අනේ මටෝන්නෑ කොරුවත්..

මම රඬ අයියා මට රවාගෙන මගේ ඉස්සරහින් වතුර වීදුරුවක් ට්‍රේ එකක
නියාගෙන අල්ලගෙන යන දිහා බලාගෙන ඉඳලා දෙකක් රවලා ශේප් එකේ
මිඩල් ෆින්ගර් එක පොයින්ට් කලාම රඬ අයියන් මගෙ මිඩල් ෆින්ගර් එක
පොයින්ට් කල්ලා රවාගෙන යන්න ගියා.. මුගෙ ගැස්සිල්ල යකෝ.. දෙන්න

හිතයි තරු ජේන්න පුපට දෙකක්.. ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවගෙ.. ඒ එක්කම මගේ ෆෝන් එකට වටිසැප් එකේ මැසේජ් එකක් ආවා..

ටසිරි පුංචි පොලක් හදලා දොඩම බිබික්කම..

Ashi created a group 'රාජකීයහැකිකර්ම & ලස්සනළමයිම'

ඒ නම දැකලා මට එකපාර හිතට ආපු කික් එක ගිහියෙන් පහළ බැස්සා.. මෙකිට මොන හේතුවකටද මන්දා මෙව්වර අපේ ඉස්කෝලෙ එක්ක ඉරිසියා.. කියාත් අයියට පුතෙක්වත් හමුවුනොත් කියන්න ඔන අපේ ඉස්කෝලෙටම දාපන් කියලා.. එතකොට ආගිට දෙයියනේ කියලා තව අවුරුදු දහතුනක්ම ජේරන්ට්ස් මීටින් වලට අපේ ඉස්කෝලෙටම බඩගාන්න පුළුවන්..

" මොකක්ද බේසික කෙල්ලෙ ඒ දාපු නම.."

" එහෙම තමයි අනේ.. මට තවුසෙලව ජේන්න බෑ.. නිල් කහ කැන රාස්සයො ටික.."

" ආශු!!!!!!!!!!!!!!"

" මොකත.."

" මේ නම වෙනස් කරපිය.."

" මට බෑහ්.."

" මොකක්ද බං මේ ගෲප් එක.. අඩෙ පුමච් පවුලට ගුප් එකක් හතලා.. ගුඩුඅයියන් ඉන්නවා"

" බලපන් ඒකෙ නම.."

" ඕකිගෙන් ඔව්වරට වඩා දෙයක් බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්ද බං ඉතින්.."

" මේ සනෙරුමලගෙ ගෙදර දානයක්ලූ හලෝ.. රඨා අයියන් එහෙ ගිහිල්ලා.."

" ඔව් පකයට ආතල් ඇති දැන්.. මේකෙන් මාව රිමු කරපන්.. මම තාම තනිකඩයනෙ.."

" පිස්සුද රත්තරනෙ.. එහෙම ඔයා නැතුව කොහොමද අපි පවුල් හදන්නෙ.."

" උඹලා කඩාගත්තහම එව්වට මැදිහත් වෙලා මට එපාවෙලා තියෙන්නෙ.."

" කවුන හලෝ කඩාගෙන තියෙන්නෙ සනෙරුද.."

" පකයෝ!!!"

" ඇයි ඇයි අනේ මේ රණ්ඩුවෙන්නෙ.. හොඳ ළමයි වගේ රණ්ඩුවෙන්නැතුව ඉන්න.."

" #ජාතියේමවතුමිය"

" මට මේ අවස්ථාවේ මෙකෙ කියන්න යමන් තියෙනවා.. මම මේ කාටවත් කිව්වේ නැති කතාවක් කියන්නෙ

@Ayuka Ayya

අයුක් මහා චිත්ත ජාතකය.. අයුක් අයියා කියන්නෙ චිත්තයෙක්.."

" සමබර අනුග්‍රහය සෙනුකගේ යහපෝස.."

" යහපෝසයි ගුණදෙනා.. තාන තනන තම දෙනා.."

" මගේ මිනිහට මොකුත් කියන්නෙපා බං.. හිත රිදෙනවනෙ.."

" උබර්ගේ මිනිහා කරන වැඩ හරිද පගෝ.."

" ඔව් හැබැයි.. චිත්ත ලයින් තමා දෙන්නෙ.. අරක රඨා අයියට කියලා නේත.."

" ඔව්.. #චිත්ත_අයුක්_ගෝ_හෝම "

" මම මේ මිනිහට කිව්වා.. යකෝ තොත්තුව මස්සිනා දුන්නෙ මටනෙ.. මස්සිනාගෙන් තොත්තු ගන්න එක පො වැඩක්ද බං.. නෑනෙ.. දැන් උඹට

@Shan

ආධ්‍ය බොසා තොත්තු එහෙම දෙනවනෙ.."

" ඒත් අනේ අයාන් හැලකිමුලා මට තොත්තු දෙන්නෙ නෑ අනේ.."

" ආශු!!!"

" උගේ තොත්තු ඔන්නෑ.. කියාන් අයිසා ඉන්නෙ උඹට තොත්තු දෙන්න.."

" මෙහ්.. උඹලට මම හොඳින් කියන්නෙ.. ඔය කපල් ගැන කතාකරන්න එපා.. මට මලපයිනවා.."

" තනිකම හුරු දෙනෙත පුරා~ උණු කඳුලැල් රූවා ගියා~ ඔබ නෑ නෙතු මානේ~ හමුවෙවිද ආයේ~"

" මම යනවා.. රෙද්ද.."

" ඒ ඒ ඉදපත්.. උඹට සයෝන් අයිසගෙන් තොත්තුවක් ඔනද.."

" ඒ පකයගෙ තොත්තු මට ඔන්නෑ.. මට මොකෙක්වත් එපාආආආආආආආආආආආආආආආආ!!!!"

" මෙන්න මෙකිට මද කිපිලා.."

" මහී බබා.. කේන්ති ගන්න එපා අනේ.. ඔයාලා මෙහෙම රණ්ඩුවෙද්දි අපිට එකට පවුල් කරන බෑනෙ.. නේත.."

" අනේ අපිටනම එකට පවුල් කරන උවමනාවක් නෑ නමගි.. මම ඔවට ආස නෑ.."

" ඇක්කා අනේ.. මේ සනෙරු මහ whocna කතාවක් තමා කිව්වොත් කියන්නෙ.."

" උප්ප් සොරි.. මම කුණුහර්පයක් කියන හිතුවෙ නෑ අනේ.."

" ආශු.. ඔය දැන් නිදාගන්න යනවා කියලා නිදාගන්න හැට්ද.."

" නින්ද යන්නෙ නෑ අනේ.. මට මගේ සනෙරුමලයි සෙනුකමලයි මහිමලයි මතක් වුණා.."

" මම.. පිටි තමා.."

" කෝ බං රධ අයිසා.."

" වතුර අල්ලනවා.. මගේ කකුල කැඩිලා තියෙන්නෙ.."

" වම්රුගෙ තොත්තුවට කකුල කැඩුවද රධ අයිසා.."

" අනේ මේ රධ අයිසට පාඩුවේ ඉන්න කියන්න හරිද.. මගේ සනෙරුමලගෙ කකුල් කඩන්න.. මම අයිසගෙ කොණ්ඩේ රෝසපාවිත් පාටකරනවා.. දැනගන්න.."

@Happy cowwa

හරිද අයිසෙ.."

" ඒ.. රධ අයිසා එහෙම ඉන්නවා මැවිලා පේනවා බං.."

" සුදුඅම්මියට බලු කතාකියන්නෙපා බේසික පොඩි උන් ටික.. මගේ රත්තරං මම අතක් තියන්න දෙන්නැ.."

" මම අත තියනවා.. මෙහ්.."

මම දුවගෙන ගිහින් එළියේ ට්‍රේ එකක වතුර අල්ල අල්ල ඉන්නෙ රධ අයිසගෙ පිටට අතක් තියලා භෞටෝ එකක් ගහලා ඒක සෙන්නි කලා.. රධ අයිසා මාව සත එකකට ගනන් ගන්නැතුව මට රවලා ගස්සගෙන එතනින් යන්න ගියා..

" සුදුඅම්මියගෙන් ඇත්වෙලා ඉදපන් පොඩි පගයා.. දෙයියනේ මගෙ පැටියා කෙට්ටු වෙලා.."

" අනේ මේ කියාන් අයිසෙ..!!"

" කියාන් ඔක නවත්තපන්.."

ඒ සැරේ එකපාරම අයුක අයිසා හෙන ගහන්න වගේ ඕන්ලයින් ආවා.. හත්තික්කේ මම උඩ බලු කතාවකුත් කිව්වා දැක්කද දන්නැ.. දකින්නැති තියන ගොං කමට මෙන්නන් කල්ලම කිව්වනෙ චිත්තයෙක් කියලා.. නෑ

@Shan

ඇත්තනෙ.. මගුල.. මම හිටියෙ උාට කලින් වම්බරුවා ගැන කියන්නන
සුදුඅම්මියට..

" සුදුදොණියා.. මගෙ සුදුදොණියට හවස් වෙලා නේත රත්තරනෙ.."

" #විත්තායුක"

" අඩෝ අඩෝ ඔනෙරු.."

" මොකක්ද ඒ.."

" විත්තායුක තෙලය කියලා එකක් තියෙනවා අයියෙ.. ඒක දවසට පස්
පාරක් පස් දොරේ ගුවහම තමන්ගෙ පෙම්වතා ලෑට එකේ කණ්ණාඩියෙන්
පේන්න ගන්නවා.."

" ඔබ්බේ අයුකයා ඒකහ්.."

" ☹☹ "

" මේ හලේ අනේ අහන්නකො.. ඒක රාජපුර හන්දි තෙලට වඩා හොඳයි
නේද.."

" හන්දිතෙල මොකක්ද බං ඒක එක්ක.."

" ඇයි අයුක අයිසට විතරක්.. එහනම රඳා අයිසටත් නිශ්පාදනයක්
තියෙන්නෙපැයි.. හරිනෑනෙ.. සම අයිතීන් ලබාදෙන්න ඕන මම නම්
කියන්නෙ..."

" අනේ මේ මගේ මිනිහට ඉන්න දීපන්.. එහෙම නිශ්පාදන ඔන්නෑ.."

" මල නොබදින සරනේරු.. අධිකාරි සහ පුත්‍රයෝ මලනොබදින සරනේරු.."

" ඕක නවත්තපන් බෙසික්කො ටික.."

" ඒ අඩො ඒක මරු.. අධිකාරි පුත්‍රයෝ තමා හොඳටම කරන්නෙ.."

" මාමණ්ඩිට මක්කවත් කියන්නෙපා හරි.."

" ඕමො ඕමෝ මෙනින පක්ගපාතී බැණා.."

මම ඇහිල්ලකුත් කටේ ගහගෙන ආවේ එක දින බලාගෙන හිටියා.. ඒ
එක්කම කියාත් අයියා විඩියෝ එක්ක සෙනේඩ් කලාම මම ඒක ලෝඩ්
වෙනකල් ඉඳලා ප්ලේ කලා..

"

Take a ride with me

Neon jayuropgil wonhani

Barami eodirodeun ikkeulji

Stop, ireumeun beoryeo

Mr. Rover, rover, rover

I'm coming over, over, over

Call me Rover, rover, rover

I'm coming over

Ireumeun beoryeo, "Mr."

Meotdaero georeo nae tteutdaero

Siseoneun neomgyeo ganeun daero

Rover, rover, rover

I'm coming over, over, over

(rover by kai - tiktok challenge)

ඒකෙ තිබ්බෙ අපි අර ට්‍රිප් එක ගිහිල්ලා.. ආශීයි මමයි සෙනුකයයි ආශීගෙ
මනිනසක් පෙන්නලා කරපු තර්ජනේකට ඇවිත් ඒකි එක්ක ටික්ටොක්

@Shan

එකකට නටපු වීඩියෝ එකක්.. අන්තිම හරියෙ මහීගා දත් මැද මැද වීඩියෝ එක මැද්දෙන් යනකොට සෙනුකයා ඒකට සෙරෙප්පුවෙන් ගහනවා.. ආගී දුවගෙන ඇවිත් වීඩියෝ එක නතර කරනවා.. මම ඉණට අත දෙක තියාගෙන කැමරා එක දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මුල් ටික ගැමමට නවාගෙන ඇවිත් අන්තිම හරියෙ ඒක චොර වුණු නිසා අපි ඕක හංගලා තියාගෙන හිටියෙ.. කොහොම හරි ඒක සුදු පාක්ශිකයන්ගෙ අතට ගිහිල්ලා.. දැන් ඉතින් හරි.. ටික්ටොක් කරන්න ගිහින් වස වාටර් විදියට බර්ත්ඩේ එකකදි සමාජ මාධ්‍ය වල ගෙයා වෙන්න පුළුවන්..

මම ඒක දිහා හිනාවෙව් බලාගෙන ඉඳලා පොඩ්ඩක් වටපිට බල්න්න ඔලුව ඉස්සුවා විතරයි කෙලින්ම මගේ දර්ශන පර්ට් අහුවුණේ අලි විසාලෙට් මගේ ඉස්සරහා හිටගෙන ආවේ එක දිහා තෝන්ඩියට හිනාවෙගෙන බලාගෙන ඉන්න රඬ අයිසට.. මම ළාට රවලා අනිත් පැත්ත බැලුවා විතරයි අර කුකුල් කැල්ල කටත් ඇරගෙන රඬ අයිසා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මෙක නිකන් සමකෝණී ත්‍රිකෝණයකි ඔබත් මමත් ඇයත් සිටින වගේ.. මට ඒ සිංදුව ඔලුව වටේ ප්ලේ වෙනවා වෙනවා වගේ ඇහුණා.. මම ආයෙම රඬ අයිසා දිහා බැලුවහම රඬ අයිසා මගෙන් ආවේ එක අරගෙන ඇතුළට යන්න ගියා.. මම තරහවෙලා ඉන්නෙ කොහොමත්.. මාමගෙන් ගුවි කන්නත් වුණානෙ.. ආවේ එක බැරිනම ඔන මගුලක්.. මම ආයෙම පුටුවට හේත්තු වුණා.. බඩත්ගිනිසි වගේ.. අර කොට්ටෝරුවා කන්න කියටද දන්නෙ නෑ.. අහන්නෝන..

" අර මෙනෙත්ට ආපු මල්ලි කවුද මල්ලි.."

" කවුරු.. අක්කා කියන්නෙ ඉගාකා අයිසද.."

" අහ් එයා ඉගාකාද.."

" ඔව් අක්කෙ.. මගේ හොඳම යාළුවෙක්.."

" ආ.. එතකොට අර ඒ මල්ලිගෙ අයිසද.. අර ඇතුළෙ හිටියෙ ඒ වගේ තව එක්කෙනෙක්.."

" ඔව් ඒ ඉගාකා අයිසගෙ ලොකු අයිසා.. ගාකා.."

" අහ්.. එක වගේ නම් නේ.."

" ඒකතමා.. ඉගාකා අයිසගෙ ගර්ල්ෆ්‍රෙන්ඩ් මගේ හොඳ යාලුවෙක්.."

" ආ එයාට ගර්ල් කෙනෙක් ඉන්නවද.. කොහෙද කොළඹද.."

" ඔව්.. ආධ්‍යා කියලා.. අපේ වයසෙ.."

" අහා.. නංගි මොනවද කරන්නෙ මල්ලි.."

" දැන් නම් ඉන්නවා අක්කෙ.. අපිට ඒ ලෙවෙල් ඉවරනෙ.. එයා බැඩ්මින්ටන් ප්ලෙයර් කෙනෙක්.. ඛයෝ කලේ.."

" එහෙමද.."

කිකිළිගෙ මුණ පරල වීගෙන එනවා මම හරිම උද්යෝගයෙන් බලාගෙන හිටියා..

"ඔව් ඒ දෙන්නා දැන් යාඑවෙලා හෙන කාලයක් වෙනවා.. රඬ-මම කිව්වෙ ඉගාකා අයිසා කැමපස් නිසා පොඩ්ඩක් බිසි.."

" ආ.. ඒකතමා නේද මල්ලි.."

" මම පොඩ්ඩක් අරහෙට ගිහින් එන්නම අක්කෙ.."

මම නැගිටලා ගේ ඇතුළට එන්න ආවා.. එතෝ මෙනෙ ඇර කැව්ද මැල්ලි යැයි යැයි ගාගෙන.. ඒ අස්සෙ බඩගිනිසි මේ මිනිහා කන්නෙත් නෑ.. චතුර අල්ල අල්ලා ඉදපත් මම කනවා.. මම ආධ්‍ය අයිසා ගාවට ගිහින් පොඩ් තට්ටුවක් දැමමහම ආධ්‍ය අයිසා මං දිහා බලලා හිනාවුණා.. මේ අයිසගෙ මනමාල හිනාව යකෝ.. මාමා කාමරේට ඇදලා ගන්නෙ-

" අයිසෙ කෝ රඬ අයිසා.."

" අන්න මාමා එක්ක කාමරේ.. තාම තරහද දෙන්නා.."

" නෑ අනේ.. තරහ නෙමෙ.. එයා මගේ ෆෝන් එක උස්සන් ගියා.. ඒකයි.."

" ආ මම දැක්කා ඔයාලා නටන වීඩියෝ එකක් බල බල යනවා.. මටත් පෙන්නුවා.."

" සැක් අයිසෙ.. මේකා ගම කනවා.. අම්මටත් පෙන්නුවද දන්නෑ.. මොන මගුලක් කරවද මන්දා.."

මම ගස්සගෙන දමාගෙන මාමගෙ කාමරේට මුණ දාලා බැලුවහම රඬ අයිසා මාමගෙ කාමරේ ඇදේ හරහට දපලා ටෝන් එකේ මොනවද බලනවා.. මම ගිහින් රඬ අයිසට කකුල් එකක් ගැහුවා.. ඒකා මම දිහා බලලා ආයෙම ටෝන් එක දිහා බලාගන්නා.. මාමා ලෑප් එක දිග ඇරගෙන ඒකෙ වැඩක්..

" මොනවද බලන්නෙන.."

" අර නංගි ගෲප් එකක් හදලද.."

" ඔ බලනවකො ඒකෙ නම.."

" උඹටයි යාඵවොන්ටයි සේරම ට්‍රැක්නෙන.."

" අනේ මේ.."

මමත් රඬ අයිසා ගාවින් ඇලවෙලා ටෝන් එකට එබුණා.. මුත් ටික වැට කරනවා කරනවා ඉවරයක් නෑ.. ඒ සැරේ චිත්තායුක්ත තෙලයට පෝස්ටරේකුත් හදලා.. අයුක්ත අයිසා බැට එකක් උඩට උස්සගෙන බිග්මැව එකේදි ගහපු ටොටෝ එකක්... තෙලෙ දාපු බොතලේට සෙනුකයා කට ඇරගෙන නිදාගෙන ඉන්න ටොටෝවකට වටේට මල් ගහලා.. මහීගා තමා ඔව්වා කරන්නෙන.. තනිකඩ පගයා..

" කියාන්ගා මදන මෝදක ගුලි.. සැක් අයිසෙ.. මොනොත්තක්ද.."

" මොනවද බං උඹලා ඔය කියවන්නෙන.."

මාමා වැඩ කරන ගමන් අපි දිහා බලලා ආයෙම ලෑප් එක දිහා බලාගන්නා..

" මේ යාඵවො ඉන්න ගෲප් එකක එකක් මාමෙ.."

" මම.."

" මාමා මොකක්ද ඔය කරන්නෙන.."

" radiograph එකක් බලනවා.."

" එක්ස් රේ එකක්ද.."

" මම."

" මාමට කටවල් බලලා එපාවෙන්නැද්ද අනේ.."

" එපා කියලා ජොබ් එක දාලා ගෙදර නවතීන්නැ.. කරන්න වෙනවා පෙන්නෙන්න යනකල්ම.."

" ආධ්‍ය අයිසාටද වැඩ වැඩි මාමලාටද.."

" දෙකම එකයි බ.. අපිට නයිට් නෑ හැබැයි .. කෑමප් එකේ ඩියුටි ඇරෙන්න.. සාකිට ඔන්කෝල් නයිට් සෙට් වෙනවනෙ."

" දුකයිද.."

" මොකක්ද.."

" නෑ නෑ අනේ.. මොකුත් නෑ..මම කිව්වෙ රඳවා අයිසාට.. අපේ ගෘහස්ථ එක ගැන.. තේ රඳවා අයිසෙ.."

" මම.."

මම අපේ ගෘහස්ථවැටි එක දිහාම බලාගෙන හිටියා.. උන් හෙතෙමත් එකක් ගන්නවා ඒකෙ.. එක එක නිශ්පාදන එළියට දාලා.. ඒ අස්සෙ සෙනෙකයා බඩත් වෙලාලු.. අයුක් අයිසාට ඔස්ට්‍රේලියාවෙන් ඇපල් ගෙනැල්ලා දෙන්නලු.. රඳවා අයිසා හොඳට මම වගේ මගේ ෆෝන් එකෙන් වැටි කරනවා.. මම පැත්තෙන් ඉඳගෙන ටයිප් කරන්න අදහස් සැපෙව්වා.. ගෙදර ඉස්සරහා කැල්ලට යන්න බෑ දකින දකින එක්කෙනාට හිනාවෙන්න තියෙන නිසා.. අනික අම්මගෙ යාලුවො දැක්කොත් මාව කම්මුලෙනුයි අනෙකුයි කකුලෙනුයි ඇඳලා අංග වේදනය කරන්න හදනවා..මට දැනි දැනි අමාරුවෙ වැටෙන්න ඔන නෑ.. ආ තව අර පෙට්ටි කිකිළිගෙන් මැළි ඉශාකයා අයිසාව බේරගන්න ඔන..

අපි පැය බාගයක් විතර කාමරේ ඉදිදි ටිකකින් ආධ්‍ය අයිසා දොර ඇරගෙන කාමරේට ආවා.. එතකොට තමා මම දැක්කෙ මාමැ මේසෙ උඩ තියලා

නිබ්බ පොඩි අයිගල් ටවර් ස්ට්‍රැවු එක නෑ කියලා.. මාමා ඕක මම දන්න
කියන කාලෙ ඉඳලා තියාගෙන ඉන්නවා මම දැකලා තියෙනවා.. එකපාරම
ඒකට මොකක්ද දන්නෑ වුණේ..

" ළමයි කන්න එන්න.. දැන් වෙලාව කියද.."

ආධ්‍ය අයියට ඒත් කවුරුත් උත්තර දුන්නෙ නෑ..

" වූටි.. එන්න.. පොඩි.. මෙහෙ එන්නකො අනේ.. ඕක පැත්තකින් තියලා..
බඩගිනි නැද්ද.."

" අනු!!!"

" කියන්නෝ~"

" කන්න එනවා.."

" සුදුහාමිනේට කේන්ති ගිහිල්ලද.."

" ඔය දෙන්නා එන්න කන්න.."

මාමා කණ්ණාඩිදෙක ගලවලා පැත්තකින් තියලා ආධ්‍ය අයියා පැත්තට
හැරුණා.. මමයි රධ්‍ය අයියයි ශේජ් එකේ ෆෝන් එකට මුවා වෙලා ඒ
දෙන්නගෙ ප්‍රේම ජවනිකාව දිහා බලාගෙන හිටියේ..

" ඇයි යකෝ.. මටත් බඩගිනි.. උන් දෙන්නා විතරද කන්නෙ.."

" අත පය තියෙන්නෙ.. බෙදාගෙන්න කන්න බැරිද.."

" මොකද බං උදේ පාන්දර ඉඳලා බෙරිහන් දෙන්නෙ.."

" මොකුත් නෑ.. මේ පොඩි ෆෝන් එක තියලා එන්න.."

" මොකද අයියෙ තරහ ගිහිත් වගේ.."

මම මේ සැරේ ආධ්‍ය අයියගෙ සාම දූතයා වෙන්න හිතාගෙනමගේ කටහඬ
අවදි කලා.. අන්යෝන්‍ය උපකාරය වැදගත්තෙ මොකක් වුණත්.. මම ආදරේ
මගේ මස්සිනානෙ..

" එහෙම නෑ වූවි.."

" මෙන්න මෙකට පැහැදිලි කල්ලා දීපන් පුච්චන් නම මම සිගරට බොන්නෙ නෑ කියලා.."

" ඔව් ඒකතමා.. මාමා සිගරට බොන්නෑ අයිසෙ.. බීඩ් බොන්නෙ.. නේද.."

රඬ අයිසා ඒ සැරේ මට කකුලෙන් එකක් ගැහුවා..

" සුදුමහත්තයා උඹට ගහනවා මම.."

" ඇත්තද වූවි.."

ආඬ අයිසා ඒ සැරේනම කතාකලේ අඩන්න ඔන්න මෙන්න..

" බොරු බොරු හලෝ.. මොන බීඩ්ද.. මාමා දුසිරිතෙන් තොරයි දැන්.. සුදුහාමිනේ කේස්තෙ.."

" එහෙනම අල්මාරියෙ තිබ්ලා මට හම්බුණේ.. ඒක මොකක්ද.."

" ඒක හද්දා පරණ මගුලක් සාකි.. දැන් උඹට දිවුරලා දිවුරලා මට දිවුරන්න එකකුත් මතක් වෙන්නෑ.. උඹලගෙ අප්පව්ව් පල්ලා බිච්චෙ නෑ.."

ආ ඒකනම හැබැයි සලකා බලන්න ඔන දිවුල්ලක්.. ඇත්තටම මේකා බිච්චද දන්නෙත් නෑ..

" ඔව් ඔව් අයිසෙ.. මමත් ඔන්නම දිවුරන්නද මාමා සිගරට බිච්චෙ නෑ කියලා.."

" වූවි!!"

" කරපිංවා කොළ ටිකක් ඔතලා අදින්න අනේ.. ඇහටත් ගුණයි කියලා හිතලා.."

ඒ සැරේ රඬ අයිසට බකස් ගාලා හිනා ගියා..

" අයිසෙ.. ඒ කාලෙ මනමාලියො හෙප්පුව මනමාලයට දීලා වදිනවනෙ.. අයිසා ඇයි මාමට හෙප්පුවෙන් ගැහුවේ.."

" පොඩි ඔක නවත්තගන්න..!!"

" නෑ ඉතින් රඳා අයියා ඇත්තනෙ කිව්වෙ.. හෙප්පුව පියාඹලා යැව්වෙ..
හෙල කුල සිරිත වෙනස් වෙලා.."

" අනේ අනුරාග් මොකක්වත් නැද්ද මුත් දෙන්නට මට ගහන්න.."

මම හිමිත් සැරේ නැගිටලා කාමරේ දොර ගාවට ගියාම රඳා අයියන් ෆෝන්
එක පැත්තකින් තියලා එළියට ගියා..

" මොකකින්වත් ගහන්න ඔන නෑ අයිසෙ.. අපි යන්නම්.. නෙහේ.."

" වරද්දලගෙ මාමෙ.."

" කරපිංවා නැද්ද.."

" උඹලා දෙන්නා මගෙන් කනවා දැන් සුදුමහත්තයා!!!!!"

මේක බෝනස් එකක් දළඹුවනෙ.. හැමදාම ඉල්ලනෝ මේ කලවැම්දට
දෙන්න වෙලාවක් නෑනෙ.. ආයෙ හෙට උදේ තමා එකක් දෙමනෙ.. හරින..

එන්නාම.. ලව යූ.. ♥

අධිකාරි සහ පුත්‍රයෝ☹☹

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්කින්නොටස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම

@Shan

කතුටරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

@Shan

120 කොටස

" මේ ඇඩුවොත් එහෙම අර අතන ඉන්න අයියට කන්න දානවා හරි.."

" මොනවද වරද් ඔය ළමයට කියන්නෙන.."

" අන්න ඒ අයියා කන්නයි එන්නෙන.. ජේනවද ලොකු පස්සක් තියෙනව තඩ් රාස්සයෙක්.."

" හැබැයි වරද්.."

" ඔන්න දැන් ඒ රාස්සයා ඔයා ගාවට.. ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන.."

" වරද්!!!!!"

" ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන.."

" ඔක නවත්තපන්..!!"

" ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ඇවිත්.."

" වරද්..!!"

" බ්‍රහහහහහහහ කැලි කැලි වලට හපලා කනවා හන් හන් හන් හා.."

එකපාරම මගේ අතේ ඉදන් මගේ මුණ දිහා කන්න වගේ බලාගෙන හිටපු පොඩි එකා බෝල ඇස් දෙකේ කඳුලු පොදියක් විතර පුරෝගෙන මහා හයිසෙන් බැහිරි හගලා අඩන්න පටන් ගත්තා.. රඳා අයියා මගේ පස්සට පයින් පාරක් ගැහුවා..

" ඇඇඇඇඇඇඇඇඇඇ මමමි මමමි මමමිඇඇ.."

" ඒ අයියෙ මෙන්න මෙකා අඩනවනෙන.."

" ඔය ළමයව මෙහෙ දීපන් වරද්.."

" කලින් මේ ළමයව බිම දාලා වට්ටන්න ගියා නේද.. බෑ බෑ දෙන්නෙ නෑ.."

" ඇඳුණු ඇඳුණු මමමී.."

" ච්ඡි කට්ටහන් ඉන්නවකො පොඩි එකෝ.. අපි ඔය කාලෙ ඇඩුවෙ අම්මගෙන් කුක්කු බොන්න විතරයි.. සැක්.. මේ දැන් හැදෙන පොඩි උන්නමි.."

" ළමයව ඇදෙන් තියන්න.."

" බෑ බෑ මේ ඇදේ වූ දැමමොත් එහෙම.. අපි දෙන්නා නිදාගන්නෙ මාමලා එක්කද.. අනික එයාලා රැට තරු-"

" වරද්!!!"

" ඇඳුණු ඇඳුණු ඇඳුණු ඇඳුණු.."

" කන් අඩියන් පැලෙනවා මෙකිගෙ සද්දෙට.. සහන්කාරයගෙ නංගි බබා අඩන්නෙපා.. ඇඩුවොත් මම ඔයාව ගිහින් අර වෙල මැද්දට අතැරලා එනවා හොඳේ.."

" ඇඳුණු මමමී.. මමමී ඔනි.. මමමී.."

" මමමි ගියා ගල් අරඹෙ ඇතින්නි බලලා එන්න.. ඔයා දන්නවද නංගි ගල් අරඹෙ ඇතින්නිව.."

" හහ්.. හහ්.. මමමී.. මමමී.."

" පොඩ්ඩක් කට වහන් අහන්නකො මම ඔයාට ඇතින්නියෙක් ගැන නෙමෙ දේව අනුරාග් කියලා ඇතෙක් ගැන කියලා දෙන්නද.."

" ඇඳුණු.."

" ඔන්න නංගි ඒ ඇතාගෙ නැට්ටෙ එල්ලිලා ගියාලු ගමරාළ කෙනෙක් ආධ්‍ය සදිල් ඉසාකාස් කියලා.."

" මොනවද බං ඔය කියවන්නෙ.. ඔය ළමයව මෙහෙ දෙනවකො.."

" මේ ඉන්නේ නංගී ඇත්තොව්වා.. රඳා සනච්ඡි හෙලාක්ස.. මම තමා මහාධිකාරම් වරද්දි සනෙරු උද්දොග්ග.. දන්නවද.. නෑනෙ.. ඔව්වා ඉතිහාසෙට තියෙනවා.."

" මම.. මම.. මමමි.."

" මම ඔයාට සිංදුවක් කියන්නද නංගි.."

රඳා අයියා මං දිහා සසර කලකිරිලා වගේ බලාගෙන ඉඳලා ඇදෙන් නැගිටලා ඇවිත් මගේ අතේ හිටපු සහන්ගෙ නංගිව වඩාගත්තා.. ඒ පොඩි එකාට තාම අවුරුද්දක් විතර ඇති.. අවුරුදු එකහමාරක්ද දන්නෑ.. හරිම පොඩි.. ඔලුවෙ මලකුත් ගහගෙන රෝසපාට මෙස් දෙකකුයි ලස්සන ගවුමකුයි ඇඳගෙන අයියයි අම්මයි එක්ක අපේ දානෙ ගෙදර ඇවිත් දවල් හොඳට මගේ ඇඳේ නිදාගෙන හිටියා.. දැන් හවස ඇහැරිලා අම්මගෙන් කිරි බිලා මටයි රඳා අයියටයි බෙබිසිටින් දාලා නංගිගෙ අම්මා අපේ අම්මලා එක්ක කයිය ගහනවා.. සහන් එළියේ ටෙන්ට් වගයක් ගලවන්න උදව් වෙනවා..

හවස් වෙලා නිසා ගෙදර අරගෙ මෙහේ අස් කරන්න අරගෙන.. ඒකටත් අඳුරන කට්ටියක් උදවු වෙන්න නැවතිලා තිබ්බා.. මේ ගෙදර කිසි වෙනසක් නැතුව තියෙන්නෙ මගෙ කාමරෙයි අපේ අම්මගෙ කාමරෙයි මාමගෙ කාමරෙයි විතරයි.. අනිත් ඒවා බඩු පුරවලා විනාසකාරී විදියට අවුල් වෙලා තියෙන්නෙ.. අනික අර ලොකුඅම්මගෙ පුත්තුදෙන්නා උන් දෙන්නා කොයිවෙලෙන් ඟෝන් වල එල්ලිගෙන බැනගන්නවා ගේම් ගහනවා.. පක් ගානවා.. කමෝන් ගානවා.. ඒවා දිහා බලන් හිටියහම මගේ ඔලුව විකාරවෙලා යනවා..

" ඒ අයියෙ මේ වට්ටන්නෙපා හොඳේ.. ඔයා මේ ලමයව වඩාගත්තම විහව ගක්තියත් වැඩි හෙනකදයා වගේ උසට උසේ.."

" ඉන්නවකො පොඩ්ඩක්.."

රඳා අයියා පොඩි කෙල්ලගෙ අත් දෙක යටින් උස්සලා අරගෙන පපුවෙන් තියාගත්තා.. ඒ එක්කම ඒ කෙල්ල දෙගුණයක් විතර අඩන එක වැඩිකල්ලා දුන්න වගේ පිටිපස්සට නැමෙන්න ගියා විතරයි මම පැනලා ඒ කෙල්ලගෙ පිට මැද්දෙන් අල්ලගත්තා.. මෙකි යකෝ.. නංගි බබා දන්නෑ මේ අයියලා

දෙන්නට කියලා වඩවගන්න කොච්චර කෙල්ලො බලන් ඉන්නවද
කියලා..දන්නවනම් ඔහොම අඩන්නෙත් නෑ.. වාසනාව නෑ පුනේ ඔයාට..

" මෙයාගෙ අම්මා කෝ වරද්.. එන්න කියමුද.."

" මෙව්වර අඩනවා ඇහෙන්නෙ නැද්ද මන්දා.. මම කතාකරන්නද.."

" එයාට බඩගිනි වෙලාද කොහෙද.."

" ඉතින් දැන් ටිකකට කලින් එයාගෙ අම්මා කිරි දුන්නෙ.."

" කියාරන් පොඩ්කාලෙ විනාඩි පහෙන් පහට කිරි බොනවා.. මෙයන්
එහෙමද දන්නෑ.."

" ඒ බල්ලොනෙ අයිසෙ.. ඒ..ඒ මොනවා කියනවද මන්දා.."

" බල්ලො නෙමෙයි!!.."

" නෑ අනේ ඔයාගෙ ප්‍රින්සස්.. සොරි සොරි.. ඒ ඔයාගෙ ප්‍රින්සස් එහෙම
වුණාට මෙයාලා මනුස්සයොනෙ.. සංයුක්ත ගණිතය කල්ලා මොලේ
කරවෙලා තවුසෙගෙ.."

" ඇඇඇඇඇ මම.. මම.. මමමිහින්න.."

" හප්.. අනේ නංගී මේ පොඩ්ඩක් කට වහගන්නකො අපිට මහන්සි බං..
රෙද්ද.."

මට මලපැනලා ගිහින් ඇදෙන් වාඩිවුණා.. පුළුවන් එකෙක්ට එපෑ ළමයි
බලාගන්න දෙන්න.. අපිට පුළුවන්ද ළමයි බලාගන්න.. ඔන්න කිරි සිහින
දැක දැක ඉන්න උන් දෙන්නෙක් ඉන්නවා අපේ ගෙදරම.. උන් දෙන්නට
එපෑ බලාගන්න දෙන්න.. අපිට මේ විනාඩි පහට මෙහෙම දැනෙනවනම්
මේ කෙල්ලෑ අම්මට කොහොම ඇන්ද දන්නෙන්නෑ.. රඬ අයිසා අන්
දෙකින්ම ළමයව බදාගෙන පිටටත් අතක් තියාගෙන ඒ කෙල්ලව අරගෙන
කාමරේ පුරාම ඇවිදින්න ගත්තා.. මම ඒ දිහා බලන්නැතුව ඔලුව රිදෙන
නිසා වහල දිහා බලාගෙන හිටියා.. පොඩි උන් නම් ඔන්නෑ.. බල්ලො
දෙන්නෙක් ගන්නවා හදාගන්න.. අර මගෙ කියාරා බබා වගේ.. කොච්චර

හොඳද.. ඔය ඉඳලා හිටලා මම කියවද්දි කටට අණ්ඩක් තිබ්බට.. ඒ පෙට්ටි කිකිළිත් හොඳයි..

" කවුද මේ අඩන්නේ~.."

එකපාරම..

එකපාරම මහා එළියක් එක්ක වඩින දිව්‍ය කුමාරයෙක් වගේ ආධ්‍ය අයියා කාමරේ දොර රෙද්ද මෙහාට කරගෙන මගේ කාමරේට මුණ දැම්මා.. ආධ්‍ය අයියා මුණ හෝදලා කොණ්ඩෙ ඉස්සරහ වික පිටිපස්සට කල්ලා ලාවට චෝට්ඨ් බෑන්ඩ් එකකින් බැඳලා තිබ්බේ.. එයාගෙ කොණ්ඩෙ කොහොමත් බෙල්ල ගාවට වෙන්න අමුතු වුල්ෆ් කට එකක් කපලා තියෙන නිසා එහෙම චෝට්ඨ් බෑන්ඩ් එකක් දැමමහම මාර ලස්සනයි.. එයා ඔව්වා කරන්නේ නෑනෙ සාමාන්‍යෙන්.. කොණ්ඩෙම මුණට දාගෙන කණ්ණාඩි දෙකකිනුත් ඇස් වහගෙනෙන ඉන්නේ.. කොහොමත් මේ දවස්වල අයියා හැඩට ඉන්නවා.. මට පෙරේදා කිව්වෙ ටැටු එකකුත් ගහන්න හිතාගෙන ඉන්නවා කියලා..

අපේ මාමා නම් කැමති අයියා ටැටු එකක් කරනවනම්.. එයා ආස beauty bone එක ගාවින් සන්ෆ්ලවර් ටැටු එකක් කරනවලු.. ඒකෙන් සිමබලයිස් වෙන්නේ

happiness, loyalty, adoration, and vitality

වගේ පොසිටිව් දේවල් ලු.. අයියා කියන්නේ ටැටු එකක් කරනවනම් ඒකට හොඳ තේරුමක් තියෙන්න ඕන කියලා.. අප්පව්ව් ඒත් කැමති නැහැල්ලුනෙ ටැටු කරනවට.. හැබැයි ළඟදි ඉඳලා වික වික ආධ්‍ය අයියා අප්පව්ව්ගෙ කන්ට්‍රෝල් එකෙන් ගිලිහෙනවා කියලා මට දැනෙනවා.. අප්පව්ව් එසා කියලා දෙයක් කිව්වොත් ඒකම කරනවා.. කල්ලා බැනුම් අහන්න ගෙදර ඉන්නේ නෑනෙ.. බනින්නවත් දැන් අප්පව්ව්ට ළමයි දෙන්නා හොයාගන්නවත් නෑ.. අම්මා ඔක්කොම දැනගෙනත් එයාලට කැමති දෙයක් කරන්න ඉඩ දෙනවා.. අම්මා මාත් එක්ක කිව්වෙ එයාලා දැන් පාලනය වෙන වයසක නෙමෙයිලු ඉන්නේ.. හොඳ නරක තේරෙනව වයස්වල නිසා කැමති දෙයක් කලාට කමක් නැහැල්ලු.. ආධ්‍ය අයියා ටැටු එකක් කරනවනම් අම්මත් එකක් කිරිනවා කිව්වේ..

මරු නැන්දමමා..

@Shan

" හොඳ දෙන්නටනෙ ළමයි බලාගන්න දීලා තියෙන්නෙ.."

ආධ්‍ය අයියා අනේ තියන චතුර ටික ගර්ට් එකේ පිහාගෙන සහන්ගෙ නංගිව ගානට උස්සලා ආගෙන වඩාගෙන පිටට දෙකතුනක් තට්ටු කල්ලා කමමුලට හාද්දක් දුන්නා.. ඉරිසියයිත් වගේ දැන්නම.. කමමුලට එහෙම හාදු දෙන්න ඔන නෑනෙ ඉතින්.. රධ්‍ය අයියන් මුණ හට්ටියක් කරන් ඇවිත් මං ගාවිත් ඉදගන්නා..

" ඇයි අනේ මේ අඩන්නෙ.. මේ අයියලා ඔයාට වද දුන්නා නේ.."

" මමමි.. මමමි.."

" මම ඔයාට බඩඩක් පෙන්නන්නද.. මමමි වැඩක්නෙ පුනේ.."

" මම.. මි.."

ආධ්‍ය අයියා සහන්ගෙ නංගිව උඩට කල්ලා උස්සලා එකසැරයක් උඩ දැමිමහම ඒ කෙල්ල එකපාර අඩ අඩ ඉදලා මහා හයිසෙන් හිනාවෙන්න ගන්නා.. ආධ්‍ය අයියා ආයෙම සැරයක් ඒ කෙල්ලට උඩදාලා බොහෝ ගාලා බිමට අතෑරෙන්න දාලා අල්ලගන්නා.. අයියට හොඳට ළමයි නළුවලා පුරුදුයි වගේ..

" අයියා කොහොමද ළමයි නළුවන්න දන්නෙ.. මාරයිනෙ.."

" බේබිසිටින් තමා.. මගේ යාඵවො සේරටම ලොකු ළමයි ඉන්නවනෙ.."

" මේ අයියෙ.. ඔයාලා ළමයෙක් හදාගෙන මට මල්ලි කෙනෙකුයි රධ්‍ය අයියට පුනෙකුයි ගේන්නකො.. එක්කෙනෙක් නැත්නම් දෙන්නෙක් වුණත් අවුලක් නෑ.. ඔන්නම ග්‍රිට්බෝට් ටීම් එකක්ම ගේන්න.."

ආධ්‍ය අයියා නංගිව දෙපැත්තට පද්ද පද්ද ඉදලා එකසැරේට බයවෙලා වගේ අපි දෙන්නා දිහා බලලා බෙල්ලෙ ඉදන් රතු කරගන්නා..

" බලමුකො ඉතින්.."

රධ්‍ය අයියා මං දිහා බලලා ලාවට නහය කසාගෙන හෙන අමුතු හිනාවක් දැමිමහම මාත් රධ්‍ය අයියට ඇහැක් ගැහුවා.. හෙන ගෝක් මේ ලව් එක දිහා බලාගෙන ඉන්න එක..

" අවුරුද්දට මොකද කරන්නේ පොඩි.."

" මට ගෙදර යන්න බෑ.. මම යන්නේ නෑ.."

" එහෙම බෑනේ.. ගෙදර යමු.. වුවිටත් ක්ලබ් එකේ වැඩ තියෙනවා..
ඉස්කෝලේ වැඩ තියෙනවා..මාත් හොස්පිටල් යන්න ඕනනේ.. අනික
ඔයාගෙ වැඩ වගේකුත් කරගන්න තියෙනවා.. අවුරුද්දට ගෙදර ඉන්නැතුව
බෑනේ.."

" හරිනම් මම හෙට යන්න ඕන ආයෙම කැමප් එකට.."

ආධ්‍ය අයියා නංගිබ්බාවත් වඩාගෙන ඇවිත් අපි ඉස්සරහා පුටුවෙන්
වාඩිවුණා.. ඒ පොඩි එකා ආධ්‍ය අයියාගෙ දෙපැත්තට වැනෙන පෝනිටේල්
එකත් එක්ක සෙල්ලම් කරනවා..

" කැමප් යන්න ඕන නෑ.. අමමත් මාත් එක්ක කිව්වේ ඔය ගමන යන්න
දෙන්න එපා කියලා.."

" ඒ වුණාට ඒකෙන් එහෙම අයිත් වෙන්න බෑ.. ලිවිත් එක ගන්න
අමාරුයි.."

" අමාරු වුණාට අපි ගමුකො.. අරගෙන අපිට මෙහෙ කැමපස් එකකට
ඇප්ලයි කරන්නත් බෑ.. පළවෙනි සෙම එක ඉවරනේ.. ගිට් අපි මෝඩ
වුණා.. අප්පව්ටිට කේ ඩී යූ වැඩෙට ඕන බමබුවක් ගහගන්න කියලා
කැමපස් පොත පුරවලා යවන්න තිබ්බේ.."

" දැන් වෙච්ච දේ වුණානේ.."

" වුණානේ කියන්නේ.. මම හැමදාම මොකකින් හරි වැඩේ අවුල්
කරගන්නවා.. මට මාර පසුතැවීමක් තියෙන්නේ.. ඒ දවස්වල තිබ්බ ප්‍රශ්න
එක්ක මේ වැඩේ හරියට කරගන්න වුණේ නෑනේ.."

" දැන් මොකද අයිසේ කරන්නේ.."

ආධ්‍ය අයියා විකක් වෙලා කල්පනා කලා.. මේ අප්පව්ව නිසා රඳවා අයිසේගෙ
කැමපස් ගමනත් මහා විකාරයක් වෙලා.. අප්‍රේල් අවුත් තාම මොකුත්
කල්ලත් නෑ.. රඳවා අයිසා ගිග්ගත්වෙ ටේල් වුණාට ඔ ලෙවෙල් වලට ඒ

දහයකුයි ඒ ලෙවෙල් වලට ඒ තුනකුයි රැන්ක් එකකුයි තියෙන
මනුස්සයෙක්නෙ.. ඔ ලෙවෙල් වලට රඬ අයිට් ඒ දහයක් තියෙනවා..
මට වැරදුනේ නෑ.. ඒකා දෙවෙනි පාර ටැම්ල් කල්ලා ඒකත් පාස් වුණා.. ඒ
අයිට් ඔල්ලිටයි මොකක් වුණත් සුපිරි මොළ දෙකක්නම් තියෙනවා..

" අපි බලමු වුටි.. ඉස්සෙලම කොළඹ ගිහින් ඉන්න ඔන.. අනුරාග් කිව්වා
ලිවින් එක ගන්න විදියක්.. මෙ මාස ටිකට පොඩ්ගෙ ට්‍රේනින් පිරියඩ එකට
පේ කල්ලා ඒ වැඩ ටික ඉවර කරගෙන.. ඊටපස්සෙ ඉලෙක්ට්‍රිකල් වලට
හොඳ කැමපස් එකක් බලමු.. මන්දා අනේ.. අප්පව්ව් දැන් හෙට ඉදන්
පටන්ගනි කැගහන්න පොඩ්ව එව්වෙ නෑ කියලා..මටනෙ හැම එකටම
බනින්නෙ.. දැන් මම තමා පොඩ්වත් නරක් කල්ලා තියෙන්නෙ.."

" ඔය මිනිහා ගැන කතාකරන්න එපා.. මට ඔකයි යන්න බැරි ගෙදර.."

" නෙතු ඊයේ මෙහෙට කතාකල්ලා අනුරාග් ෆෝන් එක ආන්සර් කල්ලා
තියෙන්නෙ.. දැන් මගෙන් වද දිදි අහනවා ඒ කවුද කියලා.. මම හිතන්නෙ
එයාට මොකක් හරි තේරිලා වගේ ඉන්නෙ.."

" නෙතු කිව්වෙ අර ගැණිද.."

" මම.."

" සැක් රඬ අයිට් ඔන අනේ නෑනෙක් නෙමේ දත් දොස්තර මස්සිනෙක්..
ඉතින් ඒ මල සමයම මොකක්ද කියන්නෙ දැන්.."

" කොළඹ එන්නලු.. මට හිතෙන්නෙ නෙතු කරන තමා යන්නෙ.."

" ඒ කාගෙන්ද ඒ.."

" ඔයාගෙ බෝයිට්‍රෙන්ඩ්ගෙන් තමා.. වෙන කාගෙන්ද.. පොඩ් බල්ලො
දෙන්නවත් ලිහලා තියාවි ගෙදරට එද්දි.. මම දන්නවනෙ හැටි මෙයාගෙ.."

රඬ අයිට් ලාවට හිනාවුණා..

" එයාලා විතරක් නෙමේ අනේ ඔන්නම මම තඩ් සර්පයො දෙන්නෙකුත්
අල්ලලා දෙන්නම දොරකොඩින් ගෙනැල්ලා තියන්න.. ආවම දුෂ්ට
කරන්න.. කරලා මැරිලා යන්න.."

" ඒක හොඳයි.. දෙන්නකො එහෙනම්.."

ආධ්‍ය අයියා උකුලෙන් දහලලා දහලලා වැටෙන්න යන සහන්ගෙ නංගිව
උස්සලා ආයෙම හරියට උකුලෙන් වාඩිකරගත්තා..

" වරද් රිසාල්ට්ස් එන්නෙ කවද්ද.."

" අපේ නම් තව මාස දෙකකින් එනවා කියලා කිව්වෙ.. කල් යයිද දන්නෙ
නෑ.. බයයිත් වගේ මතක් කරද්දි.."

" මොකටද ඒ.."

" බයයි ඉතින්.. කොහොම රිසාල්ට් එකක් ඒවිද දන්නෙ නෑනෙ.."

" ඒ වුණාට වූවි හොඳට වැඩ කලානෙ.. මෙඩිකල් කොලේජ් තමා.. කොළඹ
එකට යන්න හරිද.. පේරාදෙණියෙ යන්න එපා.."

" ඒ මොකද අනේ ඒ.."

" කොළඹ හොඳයි.. මගෙන් කැමපස් එකනෙ.. මේ පොඩ්.. කොහොමද
මේකා නිල් පාට කිට එක ඇඳලා සිටෙත් එකත් දාගෙන යද්දි.. මමනම්
බලාගෙන ඉන්නෙ වූවි කැමපස් යනකල්.."

" මට ඔහොම කැන විදියට බලාපොරොත්තු දෙන්නෙපා අයියෙ.. කවුද
දන්නෙ මාමා වගේ දත් දොස්තර කෙනෙක් වගේ වෙන්න වුණොත්
එහෙම.. පේරාදෙණියෙ යන්න වෙනවනෙ.."

" පේරාදෙණිය.. අර ඔයාගෙ මාමගෙ ප්‍රථම ප්‍රේමය එහේදිලි නේ
හම්බුණේ.."

ආධ්‍ය අයියගෙ මුණෙන් අපිට ඉරිසියාව එක්ක නැගුනු හිනාවක් හොඳට
දිස්වෙමින් තිබුණා.. ඉතින් හත්දෙයියනේ අපේ මාමා කැමපස් යද්දි අයියා
හන වසරෙ වගේනෙ..

" ඔව් ඔව්.. ඒ කෙල්ල මාමට සපත්තුව තියලා මාරු වුණානෙ.."

" එහෙමත් කල්ලද අර මෙසෙ උඩ සිහිවටන තියාගෙන ඉන්නෙ.. අර
අයිෆල් ටවර් එකක්.."

" හැ සිරාවට ඒ කෙල්ල දීපු එකක්ද අයිගෙය.. මම ඒක මේ පාර දැක්කෙනැනෙන.."

" මම ඒක වෙලට විසික් කලා.."

ආධ්‍ය අයිගා කේන්ති ගිහිල්ලා ඇහිබැමත් අකුලගෙන ජනේලෙ දිහා බලාගත්තා.. ආධ්‍ය අයිගා අපිට සුරද්දන යා වුණාට මාමට මරද්දන යාද මන්දා.. ඕකතමයි කියන්නෙ ලෝකෙට පරකාසේ ගෙදරට මරගානේ කියලා.. මේකා යකෝ අතට අහු වෙන හැම එකම අල්ලලා විසික් කරනවනෙ.. මුලින් ප්ලාස්ක් එකක් විසික් කල්ලා මාමට ගැහුවා.. ඊයෙ හෙප්පුව විසික් කලා.. තව සිහිවටනෙකුත් වෙලට විසික් කල්ලා.. හිටිගමන් මාමට ලුණුගෙඩි වලින් විසික් කල්ලා ගහනවා.. මටත් ඇද ගොඩක් විසික් කල්ලා ගැහුවනෙ.. ආධ්‍ය අයිගාව ඇත්ලට්ක් කරන්න යවන්න ඕන අපේ ඉස්කෝලෙ ඇත්ලට්ක් ක්ලබ් එකට.. අපරාදෙ.. පටි එක දන්න, පැවලින් එක දන්න යන්න තිබ්බෙ.. එහෙම වුණානම් ඇතීනා එක ඇතල්ටින් වලින් හරි එක වෙනවනෙ.. ඒ වුණාට කාටවත් ඇග්‍රොඩයිට් එකත් එක්ක හැරෙන්නවත් බෑ ඉතින්.. මම ඒක නිකම කිව්වෙ..

" ඒකනෙ.. අපි එතනින් අයිගගෙ ටොටෝ එකක් තියමු.. මොකද කියන්නෙ කර-"

" චුවි!!!"

" හරි නෑ මම නිකම කිව්වෙ.. ඒ කෙල්ලගෙ වෙඩිමටත් අපේ මාමා ගියානෙ.."

" පිස්සු.. හිතාගෙන ඉන්න ඇති අන්තිම මොහොතෙ කෙල්ල පෝරුවෙන් බැහැලා ඇවිත් එයාව කසාද බදී කියලා.. ඒකනෙමේ.. ලොකු නැනා අද රැම යන්නලු නේද.."

" එහෙමද.. අනේ වාසනාවන්.. අපිට නිදහසේ ඉන්න පුලුවන් අමමයි ආව්වයි එක්ක.. හෙට අපි ගමනක් යන්නයි ඉන්නෙ.. නෙහි ඒයි.."

මම රධ්‍ය අයිගට වැලමිටින් ඇන්නහම එයා අර නංගිගෙ කකුලක් අල්ල අල්ල ඉදලා එකසැරේ මං දිහා බැලුවා..

" මම.."

" ඒ කොහෙද ඒ.. "

" අපි බීච් යනවා හෙට.. අයිසන් එනවද.."

" අපි හවස කතරගම යන්න හිටියෙ ආච්චි එක්ක.. කන්තර්ම නෑ ඉතින්..
පුළුවන් වුණොත් යනවා.."

" එහෙමද.. කිරිවෙහෙරෙන් යන්න එහෙනම්.."

" ඒකතමා.. මම හුඟ කාලෙකින් ගිහිල්ලා නෑ කොහේවත්.. කතරගමත් මේ
ආවෙ මම දෙවෙනි සැරේට වගේ.."

" අයිසා ඉතින් ඉස්කෝලෙ පොකුණෙ ඉබ්බා වගේ ඉන්නෙම හොස්පිටල්
එක අස්සෙයි ගෙදර කාමරෙයි නෙ.."

" ඔව් වෙනසකටත් එක්ක යන එක හොඳයි.. ඔය දෙන්නනම් ඉතින්
හැමවෙලාවෙම ඇවිදින්න යනවනෙ.."

" අපි එහෙම තමා.. තරුණ කපල් වෙනයි, වයස කපල් වෙනයි.. ඔයාලා
ගිහින් වැදලා පුදලා එන්නකො.."

" අනේ මේ එහෙම වයසක් නෑ හරිද.."

" ඔව් ඔව්.. ඒකතමා.. ආදරේට වයස අදාළ නෑනෙ අයිසෙ.. අයිසලා
ඊළඟපාර අටමස්ථානෙ වදින්න යන්න.."

" චුට්!!"

" ඇයි අනේ.."

" අටමස්ථානෙ නෙමේ.. අපි අවුරුද්ද අන්තීමේ අමමව හමබවෙන්න යන්න
හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

එකසැරේ රඬ අයිසා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන ආධ්‍ය අයිසා දිහා
බැලුවා.. ආධ්‍ය අයිසා හිනාවෙලා ආයෙම පොඩ්ඩක් රතු වුණා..

" අයිසෙ.."

" මම.."

" ඔයාලා.. අමමව හමබෙන්න යනවද.. ඒ කියන්නෙ.. එහෙ යනවා කිව්වෙ.. ඒ වරද්.. අයිසලා බදින්න යන්නෙ.. ඇත්තටමද ඔය කියන්නෙ.."

ආධ්‍ය අයිසා ඇස් වලට වැටිව්ව කොණ්ඩ කැලි ටික පිටිපස්සට කල්ලා හදාගත්තා..

" එහෙම හිතමුකො.. "

" ඇ ඕරාවට.. ආධ්‍ය අයිසෙ..!!!!!! ඒ ඔය දෙන්නා අපිට කිව්වෙවත් නෑනෙ.. බදින්නද යන්නෙ.. යකෝ!!!"

" එහෙම තමයි හිතාගෙන ඉන්නෙ.. බලමුකො.. නදීර කතාකළා ළහදි.. එයත් වයිඟ් එක්ක එනවා කිව්වා.."

" නදීර කිව්වෙ අයිසගෙ ඩෙන්මාක් ඉන්න යාළුවා නේද.."

" ඔව්.. අපි ගියොත් ඔයාලත් යනවා.. වූටිට ඒ කාලෙට රිසාල්ටස් අවුට් වෙලා ඉවරනෙ.."

" ඒ රඳා අයිසෙ.. ඔයා මගේ හිව්ව් මාමා වෙන්නයි යන්නෙ.. දෙයිසනේ.. මගේ පස්ස ලොකු හැපිකව්වෝ.."

මම ආධ්‍ය අයිසව බදාගන්න බැරි නිසා රඳා අයිසව දෝතින්ම බදාගෙන උරහිසෙන් කැල්ලක් ගැලවිලා යන්නම හපලා කමමුලට හාද්දක් දුන්නා.. මෙකනම බොන්න තරම සතුටු වෙන්න දෙයක් තමා.. අපේ ගෙදරට නාකි වෙව්ව අනුකිව්වයි, ගෙදරට නාකි වෙව්ව සාකිව්වයි බදිනවා..!!!

" හිව්ව් මාමා..??!! ඔහ් වූටියො.."

ආධ්‍ය අයිසා අර නංගිබබාවත් වඩාගෙන හෙන හයිසෙන් දෙකට තුනට නැමීගෙන හිනාවෙන්න ගත්තා..

" ඔව් ඉතින්.. ඔයාලා කරන වැඩ වලට මට මගේ මනුස්සයා මාමා වුණා.. එක්කො මාමා මගේ අයිසා වෙන්තෝන.. නැත්නම් අධිකාරි පුත්තු දෙන්නා මගේ මාමලා වෙන්තෝන.."

" මේ වරද්.. අයිසා තව ටික දවසකින් අධිකාරී නෙමෙ.. ඔයා තමයි අධිකාරී වෙන්න ඉන්නෙ.."

" ආ ඔව්නෙ.. අමමෝ වුටියො.."

" මේ ඔයාලා දෙන්නා හිනාවෙන්නෙපා.. මට මලපයිනවා.."

" ඒ.. අයිසා එතකොට ගමගේද.."

" වරද්ලගෙ මාමා ගමගේ නේද.. එහෙනම් එහෙම තමා.."

" මිසිස් ගමගේ.. ගෙදර වියදම සැරසි වගේ.."

" ආයෙ එකක් පටන්ගත්තද.. අර මනුස්සයා කියනවා වගේ දෙන්න තියෙන්නෙ පිට පැලෙන්න බොලා දෙන්නට.. හැම එකටම හිනාවෙව් ඉන්නවා.."

" ආයෙ කියන්නකො වරද්.. ඒ කැල්ල මරු.."

" ඒ වගේද අනේ වරද්ලගෙ මාමෙ කරපිංවා නැද්ද එක.."

" වුටි!!!!!!"

රඬ අයිසයි මමයි හිනාවෙලා හිනාවෙලා අන්තිමට රඬ අයිසා අත දිගැරලා මාගේ පිටට පාරක් දුන්නහම මම රඬ අයිසගෙ කොන්දට පයින් පාරක් ගහලා රඬ අයිසා බිම ඇදගෙන වැටුණා.. ඒ වැටිලත් මේකා ගලි කාලා වගේ කඳුලු එතකන්ම හිනාවුණා.. ඒකා හිනාවෙන දිහා බලාගෙන මාත් හිනාවෙලා හිනාවෙලා බඩත් අල්ලගෙන ඇදේ වකුටු වෙලා හාන්සි වුණා.. අර පොඩි එකත් මොකුත් දන්නෙ නැතුව හිනාවෙනවා.. ආඬ අයිසා රතු වෙලා..

" පොඩි.. වුටි.. නවත්තගන්නකො ඔක.."

" හමො.. බුලත් කොලේ.. බුලත්..හික්.. මිසිස් ගමගේ.. බුලත් කොලේ.. ලොකු.. වෙනකල්.."

" නවත්තන්නෙ නැහැ.. අයිසෙ.."

" හිනාවෙනවා හිනාවෙනවා.."

මම අමාරුවෙන් ඇහේ කඳුලු ටිකක් පිහිදගෙන ඇදේ ඉඳගෙන මගේ මනුස්සයටත් නැගිටින්න අත දුන්නා.. රඬ අයිසා හිනාවෙලා හිනාවෙලා රතුම රතු වෙලා.. දිග ඇහිපිහාටු කඳුලු වලට එකට එකට ඇලිලා.. ඒ අස්සෙ මට මේ මනුස්සයා හෙන සරාහී විදියට පේන්න ගත්තා..

" ඔන්න අපි දෙන්නා අයිසට සිංදුවක් කියනවා හරිද.."

" අනේ වූටි.."

මම කණ්ණාඩි මෙසෙ උඩ තිබ්බ කොලොන් බෝතලේ අරගෙන මයික් එකක් වගේ කට ළඟට තියාගත්තා.. මම කියන්න යන්නෙ රඬ අයිසගෙ ආසම සිංදුව.. ඒකා මට ඒක කියලා තියෙන්නෙත් එකම එක සැරයයි.. බල කල්ලා හෙන අමාරුවෙන් අහගන්නෙ.. අද මේක පිටින් දාගෙන ආයෙම අහගන්න ඕන..

" කෝකද වරද්.."

" අවතැන් හදේ අනේ අවතැන් හදේ.. දිස් ඉස් ෆෝ අවර් ගෘෂ්ම වූ බී, මයි බ්ලෑර් ඉන් ලෝ, ආඬ ගිදිල් ඉශාකා, වී ලව් යූ ග්‍රොම් ද බොටම් ඔෆ් අවර් හාට්ස්.."

රඬ අයිසා හිනාවෙව් මෙසෙ ගාවට ගිහින් ඒකට තට්ටුවක් දැමමා..

" අනෝරා

හැඩුම දී

නුවන් සේදී මෙසේ

ඇයිද කියන්න.."

" චෝ.. හෝ.."

" ඔබෙන් මා

අහන්නේ

දුකක් වේ නම් හදේ

නිදස දැනෙන්න.."

" නැවතුමි

නොවෙනා

රිද්මන්

හදේ කොනට පා කරමු.."

" අප වෙන්

නොවනා

මොහොතේ.."

" පමණක් රැඳී හිඳිමු.."

" අවතැන් හදේ

සුසුමන් දැවේ

හසකැන් ඔබේ

හුස්මක් ගෙනේ.."

" හැබැහින් මගේ

නොවුණා නොවේ

හසහන මගේ

විතරක් නොවේ.."

" නිසොල්මන්

කලාවේ

හැහැමි ආදර හිතේ

දෝරෙ ගලන්න~"

" දොතොල් මත්

වුණාවේ

කොපුල් මත්තේ වෙලි

ඇස් වහන්න~"

" හැඩුමන්

සනසා

තුරුලේ.."

" ඔබ එක්ක මා ගෙවපු.."

" අප වෙන්

නොවනා

මොහොතේ.."

" පමණක් රැඳී හිඳිමු.."

" අවතැන් හදේ

සුසුමන් දැවේ

හසකැන් ඔබේ

හුස්මක් ගෙනේ.."

" හැබැහින් මගේ

නොවුණා නොවේ

හසහන මගේ

විතරක් නොවේ.."

" මේ ඇසිල්ලේ දැවෙන්නම..

අරුත් නොවිමසන්..

ප්‍රියාවේ.."

" මා හිතත් ඔය හිතත්..

දෙලොවකින් මිඳෙන මේ..

නිශාවේ.."

" නැවතම

නොවෙනා

රිද්මත්

හදේ කොනට පා කරමු~.."

" අප වෙන්

නොවනා මොහොතේ~"

" පමණක් රැඳී හිඳිමු~"

" අවතැන් හදේ

සුසුමත් දැවේ

හසකැන් ඔබේ

හුස්මක් ගෙනේ.."

" හැබැහිත් මගේ

නොවුණා නොවේ

හසහන මගේ

විතරක් නොවේ.."

රධ්‍ය අයිසයි මමයි සිංදුව කියලා ඉවරවෙද්දි ආධ්‍ය අයිසා හිටියෙ ගරීර උග්ණත්වය ඉහළ ගිහින් ලැජ්ජාවෙන් රතුම රතු වෙලා ඇහිලි ටිල එකට තදකරගෙන.. අපි වගේ ස්ටේජ් වල නටලා කියලා සෝගල් වෙලා විලි ලැජ්ජාව නැත්තට නැතිකරගෙන නැතෙ එයා.. ආධ්‍ය අයිසගෙ ලැජ්ජාව කියන එක කොච්චරද කියනවනම් මාමා ළඟට ඇවිල්ලා අතට තට්ටුවක් දැමමත් ආධ්‍ය අයිසා මුණ රතු කරගෙන වෙන පැත්තක් බලාගන්නවා.. හැබැයි එහෙම ලැජ්ජාවටත් රතුවෙනවා.. මල පැත්තහමත් ඩයල් එක රතු වෙනවා..

" මේ හසහන නම් අපේ නෙමෙයි කොහොමත්.. අම්මෝ අපිට එපා.."

(හසහන - හංසයකු වැනි අංගනාව)

" අනේ ඔක නවත්තගන්න ළමයි.."

" මොකෝ මොකෝ මේ කාමරේ මෙව්වර සද්දේ.. අරහෙටත් ඇහෙනවා හිනාවෙනවා.."

ඒ අස්සෙ මදිපාඩුවත් හිමිත් සැරේ දොර රෙද්ද මෙහාට කරගෙන අපේ කාමරේට ආවා.. ආධ්‍ය අයිසා නංගිබ්බාවත් වඩාගෙන නැගිට්ටා..

" සුදුහාමිනේ මම නැති ටිකට ළමයෙකුත් හැදුවද.."

" ඒ වරද්.. මාමා ආසයි වගේ නේ.."

" ඒකතමා ඒයි.."

රධ්‍ය අයිසා ගේජ් එකේ මගේ කනට කල්ලා කියලා ආයෙම ඇදෙන් ඉදගන්නා.. ඇත්ත ඉතින් මොකක් වුණත් ඒ දෙන්නත් ඒ වයසට ආස ඇති බබෙක් හදාගෙන ගෙදරකට වෙලා පාඩුවේ ජීවත් වෙන්න.. එයාලා කොහොමත් හරි පාඩුවේ ඉන්නේ.. මමනම් ආසයි ඒ දෙන්නා එක්ක ඉන්න.. ඔය අපේ මාමා කියන විහිළුවකට හිනාවෙගෙන.. ආධ්‍ය අයිසගෙන්

බැනුමක් අහගෙන.. රහ කැමක් කාලා.. ඒ ජීවිතේ මම ගත කල්ලා තියෙන නිසා මම දන්නවා ඒක ලස්සනයි කියලා.. මම විතරක් නෙමේ මේ දවසට රඟ අයියන් ඒකට කැමති වුණා කියලා මම හිතනවා..

" මොනවද අනු කියවන්නෙ.."

" ඉතින් ඇත්තනෙ.. කාගෙද ළමයා.. මුත් දෙන්නගෙන් එකෙක් ළමයෙක්වත් හැදුවද.. හැබැයි මුණනම් අපේ ගෙවල් වල කාගෙවත් වගේ නෙමේ.."

" සහන්ගෙ නංගි මාමෙ.. ආඨා අයියා පස්සෙ ළමයි ගෙනේවි.. තවුසෙ මෙව්වර මාත් එක්ක කුපාඩි වැඩ හවුලෙ කියනවා.. අවුරුද්ද අන්නිමේ බදිනවා කිව්වෙ නෑනෙ.."

" සාකි ඔයා කිව්වද ඒක.."

" මම.."

" හරි බං ඉතින් දැන් දැනගත්තනෙ.. මේ වැඩ අස්සෙ කියන්න පුලුවන්ද ඔවා.."

" කැන වැඩෙ හරිත.. කමක් නෑ අපිට හද පතුලෙන්ම සතුටුයි ඇ.. ගෙදරට නාකි වෙව් කියලා මම බයේ හිටියෙ.. දෙයියනේ කියලා මේ ගෙදර මට ලියපන් මාමෙ.. ධනපති පුතෙක්නෙ දිග ගන්න යන්නෙ.."

" දෙනවා උඹට මම.. බලන් හිටපන්.."

" බලන් ඉන්නවා තමා හලෝ.. කොහොම වුණත් අපි අපිනෙ.."

" ඇයි උඹට අම්මගෙ නමට තියන කුඹුරු අක්කර දහය.. ඒක තියෙන්නෙ.. මේ ගෙටනම් හොට දාන්න එන්නෙපා සුදුමහත්තයා.."

" මම පොල් ගහනවා.."

" ආ ගහපන් බලන්න.. මම උඹට මිරිස් අඹරනවා.."

" මොනා කියලද.."

" ජීවිතේට කෙල්ලෙක් බේන්න වෙන්න එපා කියලා.. බලන් හිටපන්..
රිටපස්සෙ කළු තිර අඹරලා පහන් පැලක් අටවලා තුන්මංහංදියක පහනක්
පත්තු කරනවා.."

" මම බයයි පහනට.. අනේ නිකන් පලයා මාමෙ.."

" උබත් පලයා සුදුමහත්තයා.. කට විතරයි.. ඒකනෙමෙ.. මෙන්න මු.
දෙන්නා කාමරේ අස්සෙම රිංගන් ඉන්නවා.. බොලා මල්වර වෙලාද.."

" ආ මාමා දන්නැනෙ.. රඬ අයියා වුණා.."

මාමා ලාවට හිනාවෙගෙන රඬ අයියා දිහා බලාගෙන ඉඳලා රඬ අයියට
කිට්ටු කලා.. රඬ අයියා පිටිපස්සට වුණා.. අනේ මාමෙ මගේ මනුස්සයා
ආස නෑ ලංවෙලා කතාකරනවට.. එහෙම කතාකරද්දි කේන්ති යනවා..

" උඹ රඬ පුතේ.. මෙන්න මුගෙන් ඇතට වෙලා ඉදපන්.. මම උඹේ හොඳට
කියන්නෙ.."

" ඇ-ඇයි මාමෙ.."

" ඇයි අහන්නෙ.. උඹට පේන්නැද්ද මු මායා වෙනවා.. හැබැයි උඹ
වැරදිලාවත් මුව ඇහේ ගහගන්නොත්.. මට උඹ ගැන දුකයි පුතේ..
අම්මාපල්ලා.. උබට හිස රුදාවක් අල්ලලා මැරිලා යනවා.."

" මොනවද අනුරාග් කියවන්නෙ.."

" මම ඇත්ත කියවන්නෙ.. මුගේ රැවටුනොත් මොකෙක් හරි ඔය බළල් ඇස්
දෙකටයි මායා වලටයි තමා.. උඹත් නටන්නැතුව ඉදපන්.. මකනවා
දැනගනිය.."

මාමා මගේ පිට මැද්දට දබොස් ගාලා පාරක් අතැරියා..

" මම රඬ අයියා එක්ක යාලුවෙනවා කොහොම හරි.."

" අර දැක්කනෙ.. ගාකා මුට ලැජ්ජවක් නෑ.."

ආඬ අයියා හිනාවෙව් මෙසෙට හේත්තු වුණා.. අර නංගිබබාට රෝසමල්
සුවදට නින්ද ගිහිල්ලා..

" ඇයි ලැප්ප්වෙන්නෙ.. මම රඳවා ඇයගේ නමට වගියක් කරගන්නවා.."

" කරගන්නි.. මට මොකෝ.. මගේ එකාගෙන් එහාට වෙලා ඉදපත්.. රඳවා පුතේ උබට ඔන්නම යාලුවෙයන්.. හැබැයි උබ හොඳ එකා බං.. මට සැහෙන්න දුකයි.."

මාමා හෙන දුකෙන් වගේ රඳවා ඇයගේ පිටට තට්ටු දෙක තුනක් දැමීමහම රඳවා ඇයා උරහිස කරකලා මාමගෙන් පොඩ්ඩක් එහාට ගිහින්න ගො. හිනාවක් දැමිමා.. අල්ලන්නෙපා අප්පා මගේ මනුස්සයව.. ඒකා ආස නෑ.. කොහොම කියන්නද මේවා.. මාමා ඒ අතැරියෙන් නෑ.. රඳවා ඇයගේ ශරීර එකේ කරෙන් ඇතුලට අත දැමිමා.. මේ මොන මගුලක්ද කරන්නෙ.. එව්වා අල්ලන්නෙපා මාමෙ.. මගේ දේවල්.. මම ආස නෑ..!!!!

" මම.. මම.."

රඳවා ඇයගේ බෙල්ලෙ තිබ්බ සිල්වර වෙන් එක මාමා උඩට ඇදලා අරගෙන ඒක ඇස් දෙකට ලං කල්ලා බැලුවා.. රඳවා ඇයා හිටියේ හුස්මවත් ගන්නැතුව ගල් ගැහිලා.. දැන්නම් මටත් බය හිතෙනවා.. මම හිමිත් සැරේ ආධ්‍ය ඇයා ගාවට කිට්ටු වුණා.. හරි තමා අදනම්..

" උඹලා දෙන්නා මාව තමබන්න.. අතේ නිකන් හිටපත් බං.. මෙන්න මුට දෙන්න තියෙන්නෙ දෙකතුනක්.."

මාමා රඳවා ඇයා දිහා බලාගෙන ඉඳලා ලාවට හිනාවුණා..

" ඇයි මාමෙ රඳවා ඇයට දෙකතුනක් දෙන්නෙ.."

" දැන් උඹලා දෙන්නා යාලුවෙලා කොච්චර කල්ද.. ආ සාකි..?? ඔයා එක්ක මට පොඩ්ඩක් කතාකරන්න ඔන.."

මාමා හැරිලා ආධ්‍ය ඇයා දිහා බැලුවහම ආධ්‍ය ඇයත් මලයා වගේම ගො. හිනාවක් දාලා නිදාගෙන ඉඳපු නංගිබබාව මගේ ඇදෙන් තිබ්බා..

" මම ඔයාට කිව්වෙ නෑ ඉතින්.. එයාලම කියනකල් හිටියා.."

" රඳවා.. යාලුවෙලා කොච්චර කල්ද.."

" අවුරුදු දෙකක් විතර.."

" අවුරුදු දෙකක්..??"

" ඔව් මාමෙ.."

" ඒ කියන්නෙ මු ඒලෙවෙල් කරන කාලෙද.."

" ඔව්.."

" හොඳටම විශ්වාසද.. උඹ වරදට කැමතිද.."

මාමා ඇහුවෙ රඳා අයියට කිට්ටු වෙලා හෙන අමුතු ටෝන් එකකින්..
මාමට මල පැනලා වෙන රෙද්දක්ද වෙයිද දන්නෙත් නෑ.. මටනම් දැන්
සිරාවටම බයයි වගේ..

" ඔව්.. වරදට ආදරෙයි.."

" ආදරෙයි..?? එව්වරද.."

" ඔව්.."

" මම.. එහෙනම් ඉතින් හා බ.. මොන මගුලක්ද අර පැරඩ් ඉන්නවා වගේ
සිරුවෙන් හිටගෙන කරන්නෙ.. මේකා හුස්ම හිරකරගෙන මැරෙන්න
හදනවනෙ.."

මාමා රඳා අයියගෙ පිටට එකපාර තට්ටුවක් දාලා හිනාවෙලා මෙහාට
වුණා.. ආඨා අයියනම් කලින්ම වෙන්නෙ මොකක්ද කියලා දන්නවා වගේ
හරි නිමිච්ච මනුස්සයා වගේ හිටියා..

" හෑ මාමා බනින්නැද්ද.."

මාමා මට දෙකක් රැව්වා..

" උඹ මෙව්වර එකට ඉන්න මට කිව්වෙ නෑනෙ.. මේකා එක්ක යාච්චෙලා
ඉන්නෙ කියලා.. මුද දැන් අර කරුණුවත්තෙ කැල්ල.. දුර ගිහින් ඉන්නවයි
කිව්වෙ.."

" ඔ.."

" මම එකක් කියන්නම්.. උඹලා ඔන මගුලක් කරගනිත් අන්න අර අතන නියන ජනේලෙ වහගෙන.. කිව්කවාගන්නවයි.. මරාගන්නවයි.. අනේ මන්දා.. මරු උන් දෙන්නා යාඵවෙලා තියෙන්නේ.."

" සැක්.. මාමා යමකිසි දෙයක් දැක්කද.."

" දැක්කා.. මෙන්න මු ඇවිල්ලා උඹෙන් ගුටි කාලා පස්සෙ දමාගෙන ඉඹිනවා.. මමයි ජනේලෙ වහලා ගියේ අන්නිමට.."

මමයි රඳා අයියයි බිම බලාගත්තා.. නෙද්දකින් මාමන් අයුක අයියා වගේ මහා චිත්තයෙක්නේ..

" උඹ හොඳ එකා.. මෙන්න මුව බලාගනිත් හොඳට.. උඹ අවුරුදු දෙකක් හිටියා කියන්නේ අමුතුවෙන් පහදන්න දෙයක් නෑනේ.."

" මම.."

" අවුරුදු දෙකක් කොහෙද අනූ.. මේ දෙන්නා පොඩි කාලෙ ඉඳලා දන්නවා.. හයේ හතේ ඉඳලා.. එක ඉස්කෝලෙනේ.."

" සිරාවට..??"

" ඔව් අපේ එක්කෙනා ඔය ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් හිටියේ අවුරුදු පහළොවේ හිත ගිය කොල්ලට කැමති කියන්න.."

" රඳා!! මේකා හිමිම්වවා වගේ ඉඳලා.. උබලගෙ ඉස්කෝලෙ ඔව්වද කියලා දෙන්නේ.."

" ආ මේ මාමෙ ඉස්කෝලෙ ගාවගන්නේපා.. මල පයින්වා හරිද.."

" ඒකතමයි අනූ.. ඔයා හැම එකකටම අපේ ඉස්කෝලෙට බනින්න එපා.."

" ඉස්කෝලෙ අදාළ නෑ මාමෙ ඒකට.."

මාමා ටිකක් වෙලා අපි තුන්දෙනා දිහා බලාගෙන හිටියා..

" පොඩි කාලෙ ඉඳලම ලව් කරන්න උගන්නලා.. රටේ ලෝකෙ කොල්ලොන්ට කෙල්ලොන්ට ඇහැට කනට පේන්න පාරෙ බැහැලවත්

යන්න විදියක් නෑනෙ.."

" අනේ මේ අනුරාග්.."

" මාමා කොහොමද එහෙම කියන්නෙ.. අපේ ඉස්කෝලෙට එක එක කතා කියන්නෙපා හරිද්.. මාමා දන්නෙ නෑනෙ අපේ ඉස්කෝලෙ ගැන.. අපි තමා කොළඹ ගැමිමෙන්ම ඉන්න ඉස්කෝලෙ.. බලනවා හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට්ම කොට්ටර ලස්සනද කියලා.. අනික අවර් ස්කූල් හෑස් ද මෝස්ට් පවර්ෆුල් මොටෝ එවර්.. අවර් ස්කූල් හෑස් ද ඔල්ඩ්ස්ට් බිග්මැට්.. ඇන්ඩ් ඔල්සෝ හෑස් මෙනි ග්‍රේට් ඔල්ඩ් බෝයිස් ලයික්-"

" ඔන්න ඔය මගුල නවත්තගනින් බං.. අනේ දෙයියනේ මේ ඉස්කෝලයක් නිසා මම අවුරුදු ගානක් පුදුමාකාර කට්ටක් තමා කන්නෙ.."

" ඔයා ඉතින් අපේ ඉස්කෝලෙ ගාවගන්නෙ නැතුව හිටියනම් ඉවරයිනෙ.. බොරුවට.."

" ඔව් ඔව්.. ගාවගන්නෙ නෑ.. මෙන්න මෙහෙ එනවා යන්න.. අර නෙතුද මොකෙක්ද ගන්නවා ගන්නවා ඉවරයක් නෑ.. ඒක ආන්සර් කල්ලා කියපන් සපුමල් කුමාරයා මෙහෙ ළමයි වදනවා කියලා.."

" නෙතු..?? පුදුම වදයක් මේ ගැණියෙක්ගෙන් තියෙන්නෙ.."

" පොඩ්ඩක් ඉදපන් බදිනකල්.. නෙතුව බඩ වෙන්න දෙක තුනක් කියන්න මම.. ලැජ්ජාවක් නෑ කොල්ලොනෙ ගෙවල් අස්සෙ රිංගගෙන.."

" මම ගිහින් බලන්නම.."

" මම.."

" අයිසෙ.. මේ නංගිව සහන්ලගෙ අම්මට දෙන්නකො.. ආයෙ ඇහැරුණොත්නම් අපි නළුවන්නෙ නෑ හරිද්.."

" ආ.. මම දෙන්නම.."

ආධ්‍ය අයිසා යන්න ගිහිල්ලත් හැරිලා ආයෙ ඇවිල්ලා නංගිබබාවත් අරගෙනම කාමරෙන් යන්න ගියා.. මාමත් ඒ ගමන් යන්න ගිහින් දොර ගාව නැවතිලා මං දිහා හැරිලා බැලුවා.. මම ඇස් දෙකත් හෙත ලොකු කරගෙන

අත් දෙකත් බැඳගෙන මාමට අහිංසක මුණක් පෙන්නුවම මාමගෙ මුණ
එලාවට හිනාවක් ඇදෙන්න ගිහිල්ලත් ආයෙම ඔලුව වනලා දුස්ට මුණම
ආරෝපණය කරගත්තා..

" කකුලෙ බෙහෙත් ගාපිය නිදාගන්න කලින්.."

" හා මාමෙ.."

" පකයා.."

මාමා දොර වහගෙන යන්න ගියාම මම දුවගෙන ගිහින් රඳා අයියගෙ
බෙල්ලෙ එල්ලිලා කකුල් දෙකත් කොහොමහරි ඉන වටේ ඔතාගෙන ඒ
මනුස්සයට වාරු වෙලා තොල් වලින් ලොකු හාඳ්දක් තිව්වා..

" ඇති යන්නම ඒයි මාමට කිව්වා.. මම හිටියෙ හෙන අමාරුවෙන් ඔක
කියාගන්න බැරුව.."

" තව කියකට ඔක කියන්න වෙව්ද කියලා මම හිතුවෙ.."

" අපි මෙක සමරන්න ඔන.. එකක් ඇවිල්ලා මෙ අවුරුද්ද අන්තිමෙ මෙ
දෙන්නා බදින එක.. අනික ඇවිල්ලා අපි දෙන්නගෙ මෙව්ව එක මාමට
කිව්ව එක.. අනික අයියා මෙ ටිකේ හිනාවෙලා ඉන්න එක.. තව ඔයා
ගෙදර ආපු එක.. තව අර එහාගෙමමමම-මමහ් අයිසෙ!!"

" උඹේ කට රිදෙන්නැද්ද ඔව්වර කියවලා.. මෙන්න මෙහෙ ඇහ හෝදගෙන
වර.. කකුලෙ බෙහෙත් ගාන්න.."

රඳා අයියා මාව දඩාස් ගාලා ඇඳට අතැරලා ටවල් එක අරගෙන පුටුව උඩින්
දැමුවා..

" රුට කන්නැද්ද.."

" තාම හවසනෙ.. බඩගිනි නෑ දැන් නම.."

" මම යනවා ඇහහෝදන්න.. ඔයත් එනවන.."

" වරද්!!!!"

මම ටවල් එකත් අරගෙන නානකාමරේට වැදුනා.. වෙන කොල්ලෙක්නම් තමන්ගෙ එකා එක්ක නාන්න එනවනෙ.. මේ මනුස්සයා තමා නාන්නවත් එන්නැත්තෙ.. එක්කො රඬ අයියට එහෙම හැගීම් පහල වෙන්නැද්ද දන්නෑ.. නෑනෙ පුතේ පහළ වෙනවා තමා.. උබට උණ හැදුනා මතක නැද්ද ඒකා ගිය දවසෙ තැලිලා තැලිලා.. සමහරවිට සෙනුකයා දවසක් කිව්වා වගේ තරු බලන්න යන එක වේදනාකාරී ඇති.. ඉල්ලගෙන කන්න ඕන නෑනෙ.. ඒත් ඉතින් අපිත් ඇවිල්ලා කපල් එකක්නෙ.. රඬ අයියා මම ඒ ලෙවෙල් ඉවරවෙනකල් ආදරෙයි කියන්න හිටියා වගේ..

ටසිරි.. එහෙනම් මෙකා බේනකල් තමා ඉන්නෙ තරු බලන්න යන්න.. අනික රඬ අයියට නගින්නෙත් හෙන පබ්ලික් ප්ලේසස් වලනෙ.. අර එදා බිග්මැව එක දවසෙ වගේ.. ගිට් ගිට්!! නෑ එදා එහෙම එකක් චුණේ නෑ.. අපි දෙන්නා නිකන් ඒක බලලා කොකාකෝලා නාගෙන බබ්ල් ටී එකක් බිලා ගෙදර ආපු එක විතරනෙ.. මම මොනවද මේ හිතන්නෙ.. රඬ අයියා ලස්සන කොල්ලා.. එහාගෙදර පෙට්ටි කිකිළි අමමන්ඩ් හිතාගෙන ඇති මගේ හැසිකව්ව දැලේ දාගන්න.. එව්වා හදේ තමයි අක්කෙ.. වමරුවට කියලා සුදුවැන් එකකින්වත් උස්සන්න තියෙන්නෙ ඕකිව.. නැත්නම් ආඬ අයියට කියලා අල්ලලා වෙලට විසික් කරනවා.. නෑ නෑ වෙලට නෙමෙ බස්නාවට විසික් කරනවා..

පස්සෙ ඕකි බස්නාවට විසික් කල්ලා මලොත් එහෙම ගමේ කොල්ලෙක්ට වසන්න බැරිවෙයි.. හොල්මනක් වෙලා ඇහැට කණට පේන්න ඉන්න කොල්ලොන්ට පාන්දර තුන හමාරට හතරට විතර ඇහැට කඩාපැනලා නම් අහවි.. ඔයා මගේ ඉසාකෘද කියලා.. නෑ කිව්වහම බෙල්ල කඩාගෙන කාවි.. එහෙම ඕන්නෑ.. මොකක් උණත් අපි ඔක්කොම කොල්ලොනෙ.. කොල්ලො කොල්ලොන්ට බල වැඩ කරන එක නරකයි.. කියාන් අයියා තමයි කියන්නෙ..

අද කියාන් අයියා ආගි එක්කගෙන ජිම් ගිහිල්ලා ෆොටෝ වගයක් දාලා තිබ්බා ඉන්ටර් ස්ටෝරි වල.. ඒකෙ බිහන්ඩ් ද සින්ස් ගෘප් එකේ වැට්ලා තිබ්බා.. ආගි ගිහින් කියාන් අයියට මෙලෝ වැඩක් කරගන්න දෙන්නැතුව ඒකෙ පිස්සුවක් නටලා ගුවි දෙකතුනකුත් කාලා ගෙදර ඇවිල්ලා අඩලා කියාන් අයියගෙ අමමන් කෝල් කල්ලා කියලා පුනණ්ඩියා ගුවි දුන්නා කියලා.. පස්සෙ කියාන් අයියා අමමගෙන් බැනුම අහලා ආයෙ හවස ආගිට මල් පොකුරක් ගිහින් දිලා යාලුකරගෙන.. ඊටපස්සෙ ආගිගෙ අමමට මල් පාත්ති වගයක් හදන්න උදව් වෙන්නත් වෙලා.. මම හිතන්නෙ ඒකනම් මු

කරන්න ඇත්තෙ ලකුණු දාගන්න වෙන්නැති දුව ඉල්ලගන්න.. කියාත් අයියා එයාට ආගි හෙන වදේ වගේ අපිට පෙන්නුවට ඌ කැමති ආගි සකබ්බරයක් වගේ පිස්සු හෝන්තු මගුල් වැඩ කරනවට.. උගෙත් බොරුව තමා තියෙන්නෙ..

කොහොම වුණත් එදා මද කිපිලා දුවගෙන ඇවිත් අපි ඉස්සරහම අලි පැටියා දණනමලා, නුගේගොඩ හෙන කට්ටක් කෑවෙ, දවසෙම ක්ලාස් එක ඉස්සරහට වෙලා බලාගෙන හිටියේ මේකිව දාගන්නනෙ කියලා මතක් වෙද්දි ඌට ඩමබෙල් එකක් උස්සලා ඔලුවට අතැරගන්න හිතෙනවා ඇති.. ඒත් අනිත් මිනිස්සු මටත් ඔකම හිතනවද දන්නෑ කියලා මට වෙලාවකට හිතෙනවා..

නිකම් රඬය අයියා නමය වසරෙ ඉදන් හිතේ තියාගෙන ඉඳලා හෙන කට්ටක් කෑවෙ මං වගේ එකෙක්- ගිටි නෑනෙ.. මම ඇවිල්ලා කොච්චර හැන්ඩියද.. මම නෙමේ කියන්නෙත්.. එහා ඉස්කෝලෙ නංගිලා තමා.. නංගිලගෙ ස්පෝට්ස් මීටි එකට ගිහින් මට ඔසරියක් ඇඳගෙන බීම එක අල්ලපු නංගිත් කොච්චර ඇඹරුණාද එදා.. ඒක බලාගන්න වුණේ නෑ අර ගොබ්බ සක්කිලි පරෙයියා මැද්දෙන් පැනලා 'නංගි සයිඩ් ප්ලිස් අයි කාන්ට් සී ද් ග්‍රවුන්ඩ් ප්‍රොපර්ලි' ගැවනෙ.. ඒ නංගි ඊටපස්සෙ මල පැනලා මුණ උරුක් කරන් යන්න ගියා.. ආ තව මගේ සෝෂල් එකේ සෙනුකයා බදාගෙන ගහපු ෆොටෝ වලටම කොච්චර හාට තිබ්බද.. රොල් මොඩල් ඔෆ් ද ඉයර් වෙන්නත් ලේසි නෑනෙ.. කවදහරි මම සිරාම රොල් මොඩල් එකක් වෙව්ද දන්නෙ නෑ.. එක්කො නැතිවෙයි.. මම නටපු නැටුම් දන්නෙ මමනෙ.. රඬය අයියට කියන්න ඕන පුළුවන් වුණොත් නුවරඑළියෙ නාදගම බලන්න යමු කියලා.. ගිය අවුරුද්දේ එක්සැමි නිසා ගියේ නෑනේ.. සෙනුකයා නම් ගියා අයුක අයියා එක්ක.. මේ මනුස්සයා එදා දවසෙම මට තඩ් පත ඉලෙක්ට්‍රොනික් ගනන් වගයක් කියලා දුන්නා උඹට නාදගම විතරයි අඩු ගහා.. ඊටපස්සෙ හැබැයි පොරොන්දු වුණා එක්කන් යනවා කියලා.. රඬය අයියා අර මල මගුල් කෑමප් එකෙන් එළියට පැනගත්ත එකගැන නම් මට තියෙන්නෙ සැහෙන්න සතුටක්..

මම යට කලිසමක් ඇඳගෙන ටවල් එකත් ඉණේ බැඳගෙන වට පිටේ වෙන මනුස්සයෝ ඉන්නවද බලලා සුටුස් ගාලා කාමරේට පැනලා දොර වහගත්තා.. ආව්ව් අමමා කැමති නෑනෙ මම ශර්ට් නැතුව ඉන්නවට.. බනිනවා.. ගිහින් ඇඳගනින් කමිසයක් කියලා. මම පොඩ්කාලෙ එකපාරක් අමමා මාව එළියෙ තියාගෙන කිරි දීලා, ඒක ආව්වියෙක් දකලා කිව්වලු

කොළ පැටියා පාට වැටිලා කියලා.. පස්සෙ දවසෙ මගේ ඇහේ රතුපාට
බිබිළි වගයක් ඇවිල්ලා ආවිඒමමා බෙහෙත් කොළ දාලා තැව්වලු දවස්
ගානක්.. ඔක තාම ආවිඒමමා විශ්වාස කරනවා මට ඇස් වහ වැදෙනවා
කියලා.. මම ඔවා වැඩිය විශ්වාස නොකලත් ආවිඒමමගෙ හිත රිද්දන්න
ඔන නැති නිසා මොකුත් කියන්නෙ නෑ ඒකට අනිත්පැත්තට.. හැම එකම
ඔහොම හිතන්නෙ ඉතින් ආදරේ නිසානෙ..

මම කාමරේට යද්දි රඬ අයිසා ෆෝන් එක දිහා බලාගෙන හෙන ලොකු
වැඩක්.. මම ආවහම මගේ දිහා බලවෙලා වගේ බලාගෙන ඉඳලා ආයෙ
ෆෝන් එක දිහා බලාගත්තා.. මම ගිහින් ඇදෙන් ඉඳගෙන අර ආධ්‍ය අයිසා
ගෙනැල්ලා දීපු ජෙල් එක ටවල් එක එහෙ මෙහෙ කරගෙන කලව
හරියෙන් ගාලා එක එක අතට අතුල්ලගෙන අතුල්ලගෙන ගියා..

" ඔය මොකක්ද කරන්නෙ.. ඔක එක අතකට ගන්න වරද්.."

" මම දන්නෑ.. මම ලේසි පැත්තට ගන්නෙ.."

" මෙහෙ දෙන්න ජෙල් එක.."

මම හිමිත් සැරේ රඬ අයිසා දිහා බලලා කුප්ප හිනාවක් දාගෙන ජෙල් එක
එයාගෙ අතින් තිබ්බා..තියලා ඇදෙන් හාන්සි වුණා.. ජනේලෙ වහලනෙ
තියෙන්නෙ..

" කොයි හරියද රිදෙන්නෙ.."

" මෙනත.. මෙ ඔක්කොම රිදෙනවා ඒයි.."

" ඊළඟ දවසෙ මස්ල් පේන් හරි වෙන මොකක් හරි වුණොත් කෝවට
කියන්න කන්ට්නිව් කරන්න බෑ කියලා.. මෙ කකුල රතු වෙලානෙ.."

රඬ අයිසා මගේ කකුල ගාවින් ටවල් එක උඩට කල්ලා අර ජෙල් එක අතට
අරගෙන ගානට පහලට අතගැවා..

" ආව ආව.. අම්මෝ.."

" දහලන්නැකුව ඉන්න.."

" හිමිත් අනේ.. රිදෙනවනේ.. නැන්දම්මා බෝනික්කා කිව්වට මම ප්ලාස්ටික් නෙමේ.."

" ඒක මටත් පේනවා.. ප්ලාස්ටික් නෙමේ කියලා.."

රඳා අයියා ඇස් යටින් මං දිහා බලලා කිව්වහම මම කකුලෙන් රදා අයියගෙ පපුවට පාරක් හිමිහිට ගැහුවා.. ඒකට එයාට හිතාගියා..

" වරද්.. ඇත්තට ඔයා පොඩ්ඩක් වෙනස් වෙලානේ.. ජිම යන නිසාද.. බඩ පිටිපස්සට ගිහිල්ලා තියෙනේනේ.."

" වෙන්නැති නේ.. ඔයා එක්ක ඉද්දි තමා කාලා කාලා මහත් වුණේ.. දැන් කිලෝ හයක් අඩුවෙලා තියෙනේනේ.. කොහොමද.."

" මේ මාස හතරට.???. ඩයට් කියලා නොකියා හිටියද.."

" කෝච්ඡි කන්න දෙන්නේ නෑ ඒයි.. වෙළුපුමනයා මට සැහෙන්න නීති දාලා තියෙනේනේ ක්ලබ් එකේ.. කොටින්ම ඒ මනුස්සයා නැතුව ඇවිත් තනියම ප්‍රැක්ටිස් කරන්න දෙන්නෙත් නෑ.."

" ඒක හොඳයි.."

" ලිඟට එක පාවිච්චි කරන්න දෙන්නේ නෑ.. හරියට කන්න දෙන්නේ නෑ.. හැබැයි ඔයාට කියන්න කෝච්ඡි මැව්ස් වලදි නම් මාර සපෝට්ටි.. මගේ එක මැව් එකක් තිබ්බනේ.. ඒකෙදි කෝච්ඡි හැම බ්‍රේක් එකකදිම මාර විදියට ඇවිත් මෝට්ටේට් කරනවා.."

" මම.."

" ඒ අතින් නම් හොඳයි.. මගේ පාස්පෝට් එක හැඳුවනේ.. තව මාසෙකින් හරි මාස එකහමාරකින් හරි සිංගප්පූර් වල ධුනමන්ට් යන්න පුළුවන්.. තාම කන්ෆම් නෑ ඉතින්.. ඒත් කෝච්ඡි කිව්වා ප්ලේ කල්ලා බලමු කියලා.."

" I feel so happy and proud වරද්.. ඔයා හොඳට කරගෙන යනවා.."

" ඔයා නිසානේ.. නැත්නම් මම ක්ලබ් එකකට ජීවිතේට පොයින් වෙන්න හිතුවේ නෑ.. මගේ ෆස්ට් කිස් එකේ ගිඟට එක.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ අතක් අරගෙන එයාගෙ අතක පටලගෙන හාද්දක් දුන්නා..

" ඔයාට මතකද වරද් අර සියා හමබුන දවසෙ ඔයා කිව්වා ඔයා නැගනල් ප්ලේ කරන්න ආසයි කියලා.."

" මුද්ද දීපු සියද.. ඔව්.. මම ආසයි.."

" ඔයා නැගනල් ප්ලේ කරනකල් ඒම එක අතාරින්න එපා.. This is a good chance for you to show who you are to those who have called you down.."

" ඔයා මගේ මැවස් බලනවා නේද එහෙම වුනොත්.."

" ඔව්.. මම බලනවා.. ඔයා ප්ලේ කරන හැම එකක්ම.."

මම රධ්‍ය අයිියැ ගර්ට් එකෙන් අල්ලගෙන එයා පැත්තට ඇදිලා තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බහම එයා මගේ ඇතින් ඇදලා මාව ඇහට හිර කරගත්තා.. මම එයාගෙ බෙල්ල වටේ අත් දෙක ඔතාගත්තා..

" මම..??"

රධ්‍ය අයිියා මගේ මුණ ගාවටම කිට්ටු වුණාම එයාගෙ දිග ඇස් පිහාටු මගේ ඇස් වලටයටින් කම්මුලේ ගැවෙනවා මට දැනුනා.. මම එයාගෙ ගර්ට් එක තද කල්ල මිරිකලා අතකින් අල්ලගත්තා..

" මම පහුගිය කාලෙ හැමදාම හිතනවා එදා ඔයා දිහා නොබලා හිටියනම් කියලා.. මට පාඨ හිතුණා වරද්.. මම ආසාවෙන් හිටියෙ මෙහෙම පවුලක් එක්ක ඉන්න.."

" මම දැන් ඉන්නවනෙ.."

" Little Miracle That I Love.. If you didn't come into our lives, none of us would be here today.. මම, අපේ අයිියා, මාමා අපි හැමෝම.. අපේ අම්මා කියනවා වගේ මට වෙලාවකට හිතෙනවා ඔයා ඔක්කොම කනපිට පෙරලයිද කියලා.."

" මම..??"

" මම.."

රධ්‍ය අයිියා එයාගෙ ලොකු අතක් මගේ කම්මුලකින් උණුහුමට තියලා තොල් වලට පහත් වුණාම මම එයාගෙ ශරීර එක තද කල්ලා දිගටම අල්ලගෙන හිටියා.. එයාගෙ අතින් අත මගේ පිට පුරාම දුටනවා.. ඒ ගමන් මාව ඇහට තද කරගන්නවා.. විනාඩි කීපෙකට පස්සෙ රධ්‍ය අයිියා මබේ කොලර් බොන් එක ගාවින් තොල් තියලා රතුම රතු පාට පැල්ලමක් හදලා මාව උස්සලා ඇදෙන් වාඩිකෙරෙව්වා.. මම ගැලවෙන්න යන ටවල් එකත් අතකින් අල්ලගෙන එහෙමා හිටියහම රධ්‍ය අයිියා මගේ කොලර් බොන් එකේ තිබ්බ පැල්ලම ඇහිලි තුඩු වලින් අල්ලලා හිමිහිට අතගැවා..

" ඔයාට හෙට සෙලිලේට කරන්න ඔන කිව්වා නේද.."

" ඔව්.. මම කියන්නම.. අපි දෙන්නා වැටෙන්න බොමුද.. අයිියට කියලා යමු.. I'm ready to try something stronger than beer with my boyfriend for the first time.."

" Sure..?? Then let's go.."

" ඇත්තටමද.."

" මම.. ඔයාට කියන්න පොඩි වැඩක් තියෙනවා වරද්.."

" මොකක්ද ඒ.."

" ඉස්කෝලෙන් ඊ මෙල් එකක් ආවා.."

" ඉස්කෝලෙන්..??"

මම කුතුහලෙන් පිරිලා ගියා.. අපේ වැරදි මොනවහරි කියලා නෙමෙයි වෙන්නැතිනෙ..

" මම ලබන මාසෙ ඉදලා ඉස්කෝලෙ උගන්නන්න එනවා.. As a volunteer teacher.."

ඒත් මට හමුවුනු හිනෙකින්වත් හිතපු නැති උත්තරේට මගේ ඇස් දෙක් උඩ ගියා..

" ම-මො-මොකක් කිව්වා..!!! ස්වේච්ඡාවෙන් ඇවිල්ලා උගන්නනවද.. අපේ ඉස්කෝලෙ..?? ඔයා..?? ලබන මාසෙ..??"

" මම.."

" ආධ්‍ය අයිශ්!!!!!!එන්නකෝ~ "

" වරද් ටවල් එක!!!!!!!"

(මම දන්න විදියට ගොඩක් හොඳ රිසාල්ට්ස් තියන මොකක් හරි හේතුවක් නිසා යුනි ලේට් වෙන අක්කලා අයිශ්ලා ඉස්කෝල වල උගන්නන්න එනවා.. රධ්‍ය සැර් කැමපස් යනකල් ඉස්කෝලෙ එන්නයි යමනෙ..
#හයවසරපොඩිඋන්වමිරලෙජ්ට)

ඔතරි තෙස්ට්මෝල්ට් ගෙනාවා.. එන්න එන්න බොන්න..

රියෙ දන්නෙ නෑනෙ.. ඔතරිට වැඩ ගොඩයි.. මැස්පස් වලට එහෙම රිජ්ලයි ලේට් නම් සොරි මගෙ ළමයිනෙ.. ඒ වෙලාවත් අරන් තමා මම කතාව ලියන්නෙ..මගේ දළඹුවෝ තේරුම ගනිත්වා..

ඔයාලට මොකෝ හිතෙන්නෙ.. නාකි ජෝඩුව බදින්නයි යන්නෙ.. රධ්‍ය ලිවින් එක ගන්නවා.. අප්පව්ව් කට පියාගෙන ඉන්න එක අශාමාන්‍ය නැද්ද..

ඔව්වා හිතන්නෙපා හෙට වැටෙන්න බොන්න එන්න.. සැමට ආරාධනා.. ගමේ කියලා කසිප්පු බොන්නෑ හොඳේ..

"" අවතැන් හදේ.. (සිංදුව පුලුවන් නම් අහන්න මම ආදරෙන් ඉල්ලනවා..)

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♡

ආධ්‍ය අයිශ්ට මෙක ගහගන්න මනාපය පල කරගෙන යන්න..

ඔයාලට කැරැක්ටර්ස් වල නම් වල තේරුම දැනගන්න ආසද.. මම දළඹුවෙක් කිව්ව නිසා හොයලා බැලුවා ඉතින්.. පහළින් දන්නමි..

Varadh - lord of fire , lord GaneshRadhya - worshipful , one worthy of worship

@Shan

Adhya - goddess Durga**Anurag - attachment , devotion , passion and eternal love**

Ayuka - walking fragrance, walking flower , walking summer**Wathsal - mankind , friendly , energetic**

Ashi - smile , joy , peaceful , love , stars**Kian - ancient, enduring one**

Maheesha - the world

Ayan - gift from god

Asali - sweet like honey

Chamiru - a pioneering spirit

දේවත්වයෙන් සලකමන මෙන් කැරැක්වීම් දෙමකට.. ජේමනවනෙ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නැ..

121 කොටස

" ගියා වගේ නෙමෙයි ළමයි.. පරිස්සමින්.. තේරුණානෙ.. රඬ පුතා මට ගිහින් කෝල් එකක් දෙන්න හොඳේ.."

" හරි අම්මා.."

" දැන් ආයෙ පුතාලා එන්නෙ හෙටද.. කමක් නෑ පොඩ්ඩක් ඇවිදලා කියලා එන එක.. කොළඹ ඉතින් ගිහින් පණ යනකල් නැහෙන එකනෙ කරන්නෙ.. රඬ පුතාටයි ආඬ පුතාටයි අවුරුද්දටත් ඉඳලාම යන්න තිබුණා.. අපරාදෙනෙ.."

" කොළඹ වැඩ වගයක් තියෙනවනෙ අත්තමමෙ.. අත්තමමා බලන්න අවුරුදු පහුවෙලා මම අනිවාරෙන් එනවා.."

" ආ පොඩ් කොහොමත් අම්මා එක්ක ඉන්න ආසයි, පැණරහ ගිලින්න පුළුවන් නෙ.."

" අයියෙ...!!!"

" දැන් කොල්ලො උඹ ඉස්කෝලෙ උගන්නන්න යන්නෙ මොනවද.. ගණන් නේ.."

" ඔව් මාමෙ.."

" සුදුමහත්තයා...!!! මේ කොල්ලව බලාගෙන වත් හරියට හැදියන්.. ගල් ගෙමබා වගේ ඉන්නවා උඩ පැන පැන.."

මාමා ගෙදර ඉස්සරහා ඉඳගෙන බේරිහන් දුන්න පාර කාමරේ ඇඳුම බෑග් එකට ඇඳුම ගුලි කර කර ඔබ ඔබ හිටපු මාව උඩ ගිහින් බිම වැටුණා.. මේ වයසක මනුස්සයා මේ වයසට මෙහෙම කැගහන එක හරිද මං අහන්නෙ.. නෑනෙ.. පපුවෙ අමාරුවක්කත් හැදුනොත් කසාදෙට කලින්.. මමද ආඬ අයිසව බාරගන්නෙ.. හරි මෙහෙමයි බාරගන්න කැමතී නමා.. ඒත් ආඬ අයිසා ඊටපස්සෙ මුළු ජීවිත කාලෙම මුණ සෙරොක් කරගෙන ඉන්නවා මම බලන්නෙපෑ.. එහෙම හරියන්නෙ නෑ.. දේවදූතයා කඳුළු හැලුවහම ස්වර්ගයට එළිය වැටෙන්නෙ නෑ..

අනිකා.. මම යාලුවෙලා ඉන්න එකා.. ඊයෙ රූ වෙනකල් කිය කිය හිටියේ වරද් හෙට ගිහින් හෙටම එමු.. එහෙම ඉන්න එක හරි නෑනෙ නේද.. යැයි යැයි කියලා.. ඊටපස්සෙ පාන්දර තුනට මල නිදිමරගානෙ නැගිටලා හොටෙල් එකක් බුක් කල්ලා පාඩුවෙ නිදාගෙන ඉඳපු මාවත් නැගිටටවලා 'ඇඳුම් හදන්නකො තාර පැටියො අපි අද ඉඳලා හෙටම එමු.. කමක් නෑනෙ' කිව්වා.. මම ඒක ඇහුන්නෑ වගේ පුපට එළිය වැටෙනකල් නිදාගෙන.. ඇහැරුණේ නමයට විතර.. මම නැගිට්ද්දී රඳා අයියා සපත්තුව එළියෙන් තියලා ඇඳුනුත් මැදලා උදේටත් කාලා එළියේ ඔංචිල්ලාවෙ ඉඳගෙන අපේ අම්මා එක්ක හෙන කයියක් දාගෙන ඉන්නවා.. මම නැගිටලා කාලා බීලා නාලා ඉවරවෙද්දී ඒකා ඇඳගෙන එළියටත් ගිහිල්ලා ඉවරයි..

අපේ ගෙදර ඔක්කොම ඉස්තෝප්පුවට වෙලා සතුටු සාමිවියෙ යෙදෙනවා.. ආවිච්ඡාමා හාන්සිපුටුවෙ ඉඳගෙන රඳා අයියවත් කිට්ටුවෙන් වාඩි කරවත් කියවනවා.. අම්මා මල් පැළ වගයක් හිටවන්න පාත්ති හදනවා.. ආධ්‍ය අයියා ඔංචිල්ලාවෙ පැද්දෙනවා.. මාමා කොහොඹ ගහට හේත්තු වෙලා සක්කිලි වූටියව අතගානවා.. කොහොමත් අපේ ගෙදර අයනම් 'ලොකු අම්මලා ඇරෙන්න' මෙහෙම තමා.. උදේට කාලා බීලා ඉස්තෝප්පුවට වෙලා කියවනවා.. මම ඒ වෙලාවට ආවිච්ඡා කකුල් වල බෙහෙත් තෙල් එහෙම ගානවා.. නැත්නම් ආවිච්ඡා කියවන පත්තරේකට එබීලා හොල්මන් කතාවක් කියවනවා.. නවල් එකක් කියවනවා.. නැත්නම් ඟෝන් එක හරි ඔබනවා..

වැස්සක් වැහැලා පායලා වගේ දානෙ ගෙදර වැඩ ඉවරවෙලා අපේ ගෙදර අර තියන නිස්කලංක කම ආයෙම ඇවිත් තිබ්බා.. ආධ්‍ය අයියට එහෙම ඉන්න එක මැජික් වගේලු.. එයාලගෙ ගෙදර උදේට කාලා බීලා කාමරවලට ගිහින් වැඩක් බලාගන්නවා ඇරෙන්න මෙහෙම කතා කරන්න වෙලාවක් වෙන් වෙන්තෙම නැහැල්ලු.. රඳා අයියනම් කලින් ඇවිල්ලා අපේ ගෙදරයි ගමයි දන්නවා.. ඇයි කලින් ආපු සැරේ ඇවිද්දෙන හැම අස්සකම.. වරද් ගහට යමුද.. වරද් ප්‍රමුඛ කඩන්න යමු.. වරද් ලීදට යමු.. වරද් වෙලට යමු.. වරද් පන්සල් යමු.. වරද් සෝමසිරි මාමට කෑම එක දෙන්න යමු.. වරද්.. වරද්.. වරද්.. මගේ කන් පිරිලා තියෙන්නෙ මගේම නමින්.. වරද්..

" අනුරාග්.. වූටි ඉන්නෙ කැමපස් යන්නනෙ.. උඩ පැන්නම මක් වෙනවද.."

" කොහොමත් ඔයාට වූටිට මොකක් හරි කිව්වොත් හරි අමාරුවනෙ.."

" අමාරුව නෙමේ.. ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. ඔය වයසෙ ඔවා කරන්නැතුව.. ඔයාගෙ වයසට ඇවිල්ලා ඔව්වා කරන්න පුළුවන්ද.. නේද අම්මේ.."

" අනේ හා.. මු ඔය අර පොඩි එකට එක එක ඒවා කිව්වට.. මු ඔය වයසෙ නඩපු නාඩගම දන්නෙ අපිනෙ.."

" අනේ අම්මේ.. ඔක නවත්තගන්නකො.."

" ආධ්‍ය පුතාට කියන්න මේකා ඒ ලෙවෙල්ම දෙසැරයක් ලිව්වා.. අර ඉස්කෝලෙකට යවලා රස්තියාදු ගහලා ගහලා.. කොහෙද අපිත් ළඟ නෑනෙ.. ඔන්න යන්නම දෙවෙනිපාර තේරිලා තමා විශ්වවිද්‍යාලෙට ගැටුවේ.. ඒ ගිහිල්ලත් උපාධිය අරගෙන ගියා හමුදාවක බඩගාන්න.. ගිහිත් අවුරුදු දෙකක් විතර අන්තර්ස්ථාන වෙලා ඉඳලා ආවා වෙඩි කාගෙන.. අම්මපා මු වගේ වදයක් මේ කෙල්ලො දෙන්නා දන්නෙ නෑ.. මම එපෑ මුත් දෙන සේරම ගිත්දර උහුලන්න.."

" පොඩි අක්කෙ මේ අම්මට කියනවකො හැමෝම ඉස්සරහා ඔව්වා කියන්නෙපා කියලා.."

" මම මොනවා කියන්නද.. උඹ කරපුවානෙ කියන්නෙ.."

" අනේ රෙද්ද මම යනවා නාගන්න.."

" ඇයි දැන් උදේ නැවා නේව උඹ.."

" වරද් පරක්කු වෙනවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" පොඩ්ඩක් ඉන්න එනවා~"

මම එළියට ඇවිත් බැක්පැක් එකයි අනිත් බෑග් එක රඬ අයියට දුන්නහම එයා ගිහිත් ඒක වාහනෙන් දැමිමා.. මම ආවිච්ඡම්මගෙ කර බදාගෙන ආවිච්ඡගෙ කම්මුලට හාද්දක් දුන්නා..

" නිකන් ඉඳුකො සුදුමහත්තයා.."

" එහෙම බෑ ලස්සන කෙල්ලො දැක්කහම ඉඹින්න හිතෙනවා.. නෙහ්.."

ආධ්‍ය අයියා ඒකට හයිසෙන් හිනාවුණා..

" අපි ගිහිනි එන්නම් ආවිච්ඡමමා.."

" අත්තමමෙ ගිහිනි එන්නම.."

රධ්‍ය අයිසා අපේ ආවිච්ඡමමට වැන්දහම ආවිච්ඡ රධ්‍ය අයිසගෙ කොන්ඩෙ අතගැවා..

" පරිස්සමට හරිද.. ඉලන්දාරිනෙ.. මුරණ්ඩු වැඩ කරනවා නෙමෙ.."

" පිස්සුද කෙල්ලෙ.. මේ සුදුමහත්තයව විශ්වාස කරන්නකො.."

" විශ්වාස කරන්න හරි එක්කෙනා.. දේව මට ඉදල ගෙනැත් දෙන්නකො..!!"

අපේ අමමා මල් බාල්දියත් උස්සගෙන අපි ඉන්න පැත්තට අවා.. රධ්‍ය අයිසගෙ අමමා හැමතිස්සෙම වගේ අපේ අමමා එක්ක කතාකරන නිසා අපේ අමමත් දැන් රධ්‍ය අයිසට සලකන්නෙ එයාගෙ පුතාට වගේ තමයි.. ඉදලා හිටලා පිටටත් තඩ්බාගෙන යනවා මොකක් හරි ගොං වැඩක් කළොත්.. දැනටමත් ආධ්‍ය අයිසයි රධ්‍ය අයිසයි නම් අපේ පවුල එක්ක කිට්ටයි.. හැමෝවම දන්නවා.. අනික එයාලා දෙන්නටම ගෙදර අය ආදරෙයි.. අපි ගෙදර අයට වැදලා කියලා වාහනේට නැගලා එන්න ආවා.. ආධ්‍ය අයිසලා හවස අමමයි ආවිච්ඡි එක්ක ගමනක් යනවලුනෙ.. රැට එළියෙන්ම කාලා ගෙදර එනවා කිව්වෙ.. අපි ගෙදර ආවා කියලා වැඩකුත් නෑ.. ගෙදර අය එන්න රැ වෙනවනෙ..

" ඔයා ඔක්කොම ගත්තද.."

" ඔව්.. ඔයා කලින් කියන්න එපැයි යනවනම්.. ඇයි හදිසියෙම නවතින්න ඕන වුණේ.."

මම නැමිලා සපත්තුදෙක ගලවලා පැත්තකට දැමමා..

" නිකම.. වෙනසකටත් එක්ක.. හොඳ නැද්ද.."

" හොඳයි.. ඒත් ඉතින් ඒක පාන්දර තුනටද මතක් වුණේ.."

" මම.. ඒක දැක්කහම නැවතිලා බලන්න හිතුණා.. අපි නිතර මෙහේ එන්නෙ නෑනෙ.."

" මම කලින් ඔය කියන එක දැකලවත් නෑ.. කොහෙද තියෙන්නෙ.. හෙන ගාණක් වෙන්නැති නේද.."

" ටිකක් දුරට වෙන්න තියෙන්නෙ.. මේ වරද්.. ඇත්තද අර කුඹුරු ඔක්කොම ඔයාලගෙ අමමගෙද.. ඉතින් එතකොට තාත්තා වන්දි එවන්න ඔන නෑනෙ.. ඒවගෙන් ඉන්කම එකක් තියෙනවනෙ.."

" මොන පිස්සුද අනේ.. අපේ නෙමේ.. දෙයි අපේ ලොකුඅම්මා මෙන්න ගන්න කියලා.. අනික ආච්චි තාම දේපළ බෙදලා නෑ.. කොහොම ලියයිද දන්නෙ නෑ ඉතින්.."

" එහෙමද.. දැන් ඔයා අපේ ගෙදරට කැන්දගෙන එනකොට මොනවද ඩවුරි එක හම්බෙන්නෙ.. දැනගන්නෙපෑ.. අපේ අම්මා අහලා කියන්න කිව්වා.."

" හම්බෙන්නෙද.. හම්බෙනවා ඉතින් ලස්සන හැඩට ඉන්න කොල්ලෙකුයි.. ඒ කොල්ලා එක්ක ගෙදර පිරෙන්න සිරියාවයි.. හොඳ නැද්ද.."

" සිරියාවෙ හැමතිස්සෙම යුද්ධනෙ බබා.."

" අනේ මේ කටපියාගෙන ඉන්නවා.. ඒකනෙමේ අප්පච්චි දැන් අද ඔයා කොළඹ නාවහම බනින්නැද්ද.. ඔයාලා ඔක්කොම කිසි ගානක් නෑ වගේනෙ ඉන්නෙ අයිසෙ.."

" බනිව්.. බනිව් නෙමේ Me and අයිසා gonna die.."

රඳා අයිසා බෙල්ල ගාවින් හරහට ඉරක් ඇඳලා පෙන්නුවා..

" ඉතින් ඔයාලට බය නැද්ද.. මටනම් කියද්දින් අප්පච්චිගෙ මුණ මැවිලා පේනවා.."

" අපි මුලින් හොටෙල් එකට ගිහින් බෑග් තියලා යනවද.. නැත්නම් බීච් ගිහින් හවසට හොටෙල් එකට යනවද.. කෝකද හොඳ.."

" ඔයා ප්‍රශ්නෙ මහාරින්න එපා.. මම ඔකට කලින් උත්තර දුන්නා.."

රඳා අයිසා හුස්මක් අරගෙන පහළ දැමිමා..

" එහෙම බයක් නෑ.. මොකටද බය වෙන්නෙ.. එයාට ඕන ඕන විදියට අපේ ගෙදර කවුරුත් නටන්නෙ නෑ..??"

" මම.."

" ඉස්සර අපි මුරණ්ඩු වුණොත් අම්මා බැනුම් අහනවා අප්පව්ව්ගෙන්.. දැන් අම්මා බැනුම් අහන්නෙ නෑ.. අපි මුරණ්ඩු වෙනවා.. අම්මා මුරණ්ඩු වෙන්න උදවු කරනවා.."

" අනේ මන්දා ඔගොල්ලො.."

" දැන් අයියන් පොඩ්ඩක් ගැමමට ඉන්න නිසා මම මේ බලාගෙන ඉන්න කොළඹ ගිහින් battle එකක් පටන් ගන්න.."

" ඉතින්.."

" අප්පව්ව් කොහොම ෆයිට් කරයිද දන්නෙ නෑ.. ෆිෆ්ට් ෆිෆ්ට්.. එක්කො අපි දිනනවා.. නැත්නම් අප්පව්ව් දිනනවා.. හැබැයි අප්පව්ව් එව්වර ලේසි මනුස්සයෙක් නෙමේ.. සමහරවිට අපි මේ දැනට කරන කියන දේවල් ගැන අපි නොදන්න විදියකට එයා අප්පෙට් වෙලා ඉන්න පුළුවන්.."

" අනේ මේ මාව බයනොකර ඉන්නවා.. ඔයාලා කාටවත්ම බය නැතිවුණාට මටනම් බයයි.. මොනවා වෙව්ද කියලා.."

" වෙන්නෙද.. මාමයි අයියයි මැරි කලාට පස්සෙ වරද්ව රඳා මැරි කරනවා.."

" අනේ වාසනාවන්.. අපි දෙන්නා බැඳලා හදමු ඒයි භූට්බෝල් වීම එකක්.."

" එකක්..?? දෙක තුනක්වත් හදමු.."

" මරුනෙ ඒයි.. අයි ලව් ද ප්‍රොසෙස් ඇක්ටුවලි.."

රඳා අයියා එකපාරම මං දිහා බලලා පොඩ්ඩක් රතුවෙලා ඉස්සරහා බලාගන්නා..

" උඹ කොහෙන් ගියත් නවතින්නෙ ඔතන්නි නමා.."

" මේ දවස්වල නිවාඩු නිසා සෙනහ ඇති නේද බිච් එකෙන්.."

" ඔව්.. අනික විකෙන්ඩ් එකක්මනෙ සෙට් වුණේ.. ඔයාලගෙ ගෙදර ඇවිල්ලා ඉන්න එක මාරයි වරද්.. මමනම් කියන්නෙ මාස දෙකතුනකට සැරයක්වත් මෙහේ එන්න ඔන.."

" මෙහෙ නිදහස් නිසාද.."

" ඒකයි.. අත්තමමා බලන්නයි.. අත්තමමා කියන ඒවා අහගෙන ඉන්න හිතෙනවා.. අනික මෙහේ කම්මැලි හිතෙන්න කිසිම දෙයක් නැතෙ.."

" මම.. ඔයාට ඔන්නම් අපිට එන්න පුළුවන්නෙ.. මාමත් දැන් දන්න නිසා.. ඒ අහන්නකො ඔයාට මතකද අර අපි ඇල්ලෙ ගිය දවසෙ ඔයා බැල්කනි එකේ දොර ඇරලා දාලා කියලා පහළට ආවෙ මාව හොයාගෙන.. අර අනේ මගේ ෆෝන් එක සෝෆා එක උඩ තිබ්බා කිව්වෙ.."

" ඔව්..??"

" මම අයිියව බැල්කනි එකට දාලා දොර වහලනෙ පහළට ගිහින් තියෙන්නෙ.. එදා මාමා එහේ ඇවිල්ලා.. ආධ්‍ය අයිියත් මාර ඩයල් එක තමා හරිද්.."

" සිරාවට.. අයිියද ඔවා කිව්වෙ.."

" ඔව් හරිද්.. අයිියගෙ ෆෝන් එක රිසෙට් කල්ල මාමගෙ නම්බර් එක නැතිවෙලා.. ඊටපස්සෙ මගේ ෆෝන් එකෙන් ඒක අරගන්න අපේ කාමරේට ඇවිල්ලා.."

" ඊටපස්සෙ.."

" ඊටපස්සෙ අයිියා ෆෝන් එක අරගද්දි මට ඇහැරිලා තියෙන්නෙ.. එයා බැල්කනි එකට ගිහිල්ලා.. මම ඒකෙ දොර වහලා පහළට ගියානෙ.. ඊටපස්සෙ අයිියා කොහොම හරි දොර ඇරගෙන පහළට එද්දි ඔයත් නැගිටලා ආවනෙ.. ඒ ටිකකින් තමා මාමා ඇවිල්ලා තියෙන්නෙ.."

" ඒකද.. අර-.. ආහා.. මට තේරුණා.. ඒව් වරද් අපේ අයිියා.. මෙලෝ දෙයක් හරියට කරගන්න බෑ.."

" බැරීමක් නෑ.. ඔයාට මතකනෙ අයිියගෙ ඇක්විත්.."

" ඉස්කෝලෙ යන කාලෙ ඩ්‍රාමනෙ කලේ.. ඒකද දන්නෑ රහපාන්න පුළුවන්.."

" චෙන්නැති නේද.. පස්සෙ අපි දෙන්නා මුල ඉඳලම දන්නවා කිව්වහම අයිියා කිව්වා හොස්පිටල් එකේ හිටියෙ හරිද.. ජනේලෙන් පැනලා මැරෙනවා කිව්වා ලැජ්ජාවට.."

" එහෙම කිව්වද.."

" ඔව්.. එයාට රිච්මන්ඩ් එකේ කොල්ලො ලස්සනයිලුනෙ.. මාර ලව් එක ඒක.."

" අයිියා අපිට හොඳ වුණාට.. මාමට නම්.."

" දමලා ගහන්නෙ.. අතට අහුවෙන්නෙ මොකක්ද දමලා ගහනවා.. ඔයාට මතකද ට්‍රිප් එක ගිහිත් ඇවිත් මම ඔයාලගෙ ගෙදර හිටියෙ.. එදා අයිියා සිටෙත් එක ඩිස්පෙන්සරි එකේ දාලා ඇවිල්ලා ගන්න යන්න ඕන කිව්වනෙ.. රූ මාමා හමුබෙන්න ගිහිල්ලා මාමා 'ඇපි මේක නැවැව්වමු ශාකි' කිව්වහම.. ආධ්‍ය අයිියා විදුරු ප්ලාස්ක් එකකින් මාමට දමලා ගහලා.."

" ඒකද අපි ගෙදර යද්දි මාමා බැන්ඩේජ් වෙලාගෙන හිටියෙ.."

" ඔව් අයිියම බෙහෙතුන් දාලා.."

රඳ්‍ය අයිියා හයිසෙන් හිනාවුණා..

" අයිියා හෙන අමුතුයි හරිද.. ඔයාට කියන්න වරද් ඉඳලා හිටලා කේන්ති ගියාම එළවලු එහෙම කපන වේගෙට ඒවා උඩින් යනවා.. අඩුවෙන් කේන්ති යන්නෙ.. ගිය වෙලාවට.."

" මට තේරෙනවා.. පව් තේද අනුරාග් පුතා.."

" ඒගොල්ලො ලංකාවෙන් යයිද දන්නෙ නෑ වරද්.. මම හිතන්නෙ කතාවෙ හැටියට ඉන්න පාටක් නෑ වගේ.. මෙහේ ඉතින් ඉන්නත් බෑනෙ කොහොමත්.. දන්නවනෙ.. බබෙක් ඉන්න කාලෙට.."

" බබ්බු පෙන්නයි ඔයාලගෙ අප්පවිට්ටි අපේ අම්මලයි.. රට යන එක හොඳයි.."

රඳු අයියා වාහනේ උඩ සන්ගෘහ්ණ එකේ කවර් එක අතින් ඇදලා මෙහාට කලා.. එතකොට වාහනේ ඇතුළට ග්ලාස් එකෙන් එළිය වැටෙනවා හොඳට..

" මම.. කෝච් කතාකළාද.. ඔයාට මැව් එකක් එනවනෙ.."

" කතාකළා.. සරනේරු!!! ගමට වෙලා හිටියම මමද තමුන්ගෙ මැවස් වලට ප්ලේ කරන්නෙ.. කරුණාකල්ලා ලබන සතිය වෙද්දි කොළඹ ඉන්න ඔන ගැවා.. මට මුතුන් කියන්න දන්නෙත් නෑ ෆෝන් එක කට කලා.."

" කෝච් ඔයාගෙ ෆෝන් එක දැක්කොත් ගුවි කරන්න වෙච් හරිද.."

" සේව් කල්ලා තියෙන විදියටද.. එහෙම තමා වෙච්චුමන යා කියලා සේව් කල්ලා මම බැට්මින්ටන් රැකට එකකුයි බෙට්ටකුයි දැමමා.. ඒ මනුස්සයා මගේ නම හරියට කියනකල් මම ඒක වෙනස් කරන්නෙ නෑ..!!"

" තාර පැටියට කේන්ති ගිහිල්ලද.."

රඳු අයියා මගේ දිහා බලලා කමමුලකින් හයිසෙන් ඇදලා අතැරියා..

" කේන්ති නෙමෙයි තරහයි.. ඔය වෙච්චුමන යා හරියට මට අපහාස කරනවා.. අර තාන්චි අක්කා එක්කත් කිය කිය හිනාවෙනවා.."

" තාර පැටියා ඔව්ට කේන්ති ගන්න ඔන නෑ.. මේ මම ඔයාට ඇත්තම තාරවෙක් ගෙනැත් දෙන්නද.."

මම එකසැරේට හැරිලා රඳු අයියා දිහා බැලුවා.. කියන්න බෑ මේක මොකක් හරි කිව්වහම ඒක කරනවා.. තාරාවෙක් ගෙනැත් දුන්නොත් එහෙම මම ඇද යටද ලාව හදන්නෙ. මාමා පෙන්නයි මට තාරාවො..

" අර මොකටද.."

" තාරාවො ආස නැද්ද තමන්ගෙ අය ළඟ තියාගන්න.. ආසයිනෙ..??"

" නෑ මේ තාරාවා ළඟ තියාගන්නෙ පස්ස ලොකු සුදුඅම්මිලා විතරයි.."

රධ්‍ය අයිියා එකසැරේම කාර් එක පාර අයිනට කල්ලා නවත්තලා මං දිහා බැලුවා.. මමත් ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන රධ්‍ය අයිියා දිහාම බලාගෙන හිටියා.. එකපාරට ආදරේ හිතීලා කිසි එකක් දෙන්නද දන්නෑ යන්නේ.. මම හෙන ලැජ්ජා හිතූණු එකා වගේ ගර්ට එකේ නූලක් කරක කරක අත් දෙක දිහාබලාගෙන ඉද්දි රධ්‍ය අයිියා මං ගාවට කිට්ටු වෙලා කම්මුලට තට්ටුවක් දැමුවා.. ඒ එක්කම සිටි බෙල්ට එක අත්ලොක් වෙලා ඒක සරාස් ගාලා ඇදීලා ගිහින් දොරේ වැදුණා..

" බැහැලා ඇවිත් වාහනේ ගන්න වරද්.. හැමදාම ගිල ගිල පැසෙන්ජර් සිට එකේම ඉඳගෙන යනවා.. ඉඳහන් කොළඹ ගියාම උඹව අල්ලලා දානවා ලර්නස් එකකට.."

" අනේ මේ.. මොන මගුලක්ද මට බෑ.."

සැක්.. මම මොනවද හිතුවේ..

" බැරි නෑ ගෙනියන්න දන්නවනේ.. බහින්න බහින්න.. කෝ.."

රධ්‍ය අයිියා කිසි හිතක් පපුවක් නැති එකා වගේ කාර් එකෙන් බැහැලා ඇවිත් මගේ පැත්තේ දොර ඇරලා මාව අතින් ඇදලා නැගිටින්නේ නැතිවුණාම උස්සලා බිමට දාලා ගිහින් පැසෙන්ජර් සිට එකෙන් වාඩිවෙලා දොර වහගත්තා.. මු යකෝ..!! හිටපත් වාහනේ අනිනවා පලු ගහක.. මට කරපු නින්දාවට.. මම අඩි හප්ප හප්ප ඇවිත් ඩ්‍රයිවින් සිට එකෙන් වාඩිවුණා..

මේ මනුස්සයගෙ අඩු දිග නිසා මම සිට එකෙන් වාඩි වුණාම ස්ටියරින් වීල් එක තියෙන්නේ හත් ගව්වක් විතර දුර.. රධ්‍ය අයිියා මං දිහා බලලා කටත් පුමිබගෙන ඉස්සරහා බලාගත්තා.. මම අත දිගුරලා රධ්‍ය අයිියගෙ පිට මැද්දට පාරක් ගැහුවා.. ආවා මෙතන හිනාවෙන්න පොල් කාවයිියා..

" මොකද තවුසෙ හිනාවෙන්නේ.."

" හිනාවෙන්නෑ.. කවුද හිනාවුණේ.. ඔන්න ඔක ඉස්සරහට කරගන්නකො.."

" මට බෑ අනේ ඩ්‍රයිව් කරන්න.. මගේ කකුල කැඩිලා තියෙන්නේ.. මේ දැක්කනේ.."

" කමක් නෑ කකුල මම අතගාන්නම්.. ඔක මහලොකු දෙයක්ද.. ඔක ඉස්සරහට අරන් ගානට හදාගන්නකො.. තාරාවොන්ගෙ කකුල් කොටයිනෙ.."

" 5'7 කියන්නෙ කොටද මනුස්සයෝ.. මගේ වටේපිටේ ඉන්න සේරම මට වඩා උස වුණා කියලා මම මක් කරන්නද.. අනික.. අනික.. මම තාරාවෙක් නෙමෙයි..!!!"

මාම දඩාස් ගාලා සිට එක ඉස්සරහට ඇදගන්න පාර සිට එක ගිහින් ස්ටියරින් වීල් එකට ඇලිලා මැද්දට මම හිරවෙලා පර්ශු ටික කුඩු වෙලා මාව මැරෙන්න ගියා.. නොදකිත් හැම ලබ්බම වෙන්නෙ මගේ නොහොඳට තමා.. මම ආයෙම ඒක පිටිපස්සට කරගෙන මගේ ගානට සිට එක හදාගෙන සිට බෙල්ට එක දාගන්නා..

" යමු.. පරක්කුයි අපි.. කෝ ගියර් එක ඩ්‍රයිව් දාන්න.."

" හැඤ් මම දන්නවා.. ගියර් එක ඩ්‍රයිව් දාගන්නැතුව කටේ දාගන්නද.."

" කටේ දාගන්න මොනවහරි ඔනද.. මගේ සපත්තුව දෙන්නම.."

රඳා අයිසා සපත්තුව පෙන්නලා අහද්දි මට දස වලත්ත කතාවක් මතක් වෙලා ඔලුව ගසාගෙන හරි සිහියට ඇවිත් වාහෙනේ හරවලා පාරට දැමිමා.. සෙනුකයා තමා මේවට වග කියන්න ඔන.. කොලු කතා බලලා ඇවිත් එව්වා මට කියනවා.. කියල මගේ මොලේ නරක් වෙගෙන එන්නෙ මට පේන විදියට.. උඹ කියන්න ඔන අනිත් දවසෙ ඔව්වා බැලුවහම අයුක අයිසා එක්ක කියපන් කියලා..

" ඒ වරද්..!! ඉරි දෙක කපන්නෙපා බෑ.. ඔය මොකද කරන්නෙ.."

" ඉතින් කවුරුත් නෑනෙ.. මට ඔන්නම් මම කපනවා.. ඇයි ගහන්නද.."

" එහෙම අපිට ඔන විදියට පාරෙ යන්න බෑ.. උඹ මාවත් හිරේ යවන්නද යන්නෙ.."

" ඔයාව හිරේට ගන්න යන්නෙ අනේ.. මෙහ් දැක්කනෙ මම ඔන්නම් කපනවා.."

මෙහේ පාරවල් වල එව්වර සෙනහ නැති නිසා මගේ හිතට අමුතු ගටක් ඇවිත් ඇක්ස්ලේටර් එක හැට්ටම පාගලා ඉස්සරහින් ගියපු වාහන දෙක තුන ටෙක් ඔෆ් කරගෙන පිඹගෙන යන්න ගත්තහම රඳා අයිසා පැසෙන්ජර් සිටි එකේ උඩ කොක්කෙන් අල්ලගෙන අනිත් අනිත් ස්ටියරින් වීල් එකේ පැත්තක් අල්ලගත්තා..

" ඒ මරුනෙ වරද්.. මෙ බ්ලේක් එකෙන් කකුල ගන්න මෙහාට.."

" ඒක ඉබේම යනවනෙ එතෙන්නට.."

" නෑ නෑ ඒක පැත්තකින් තියාගෙන තනි කකුලෙන් කන්ට්‍රෝල් කරන්න.. ඇක්ස්ලේටර් එකත් එක්ක ඔක පැගුවොත් එහෙම.. අම්මගෙ වාහනේ හරිද්.."

" මෙව්වර දවස් ඔයාගෙ වගේ රැහුවෙ අම්මගෙ වාහනේද අයිසෙ.. සිරාවට.."

" අම්මා ඩ්‍රයිව් කරන්නෙ නෑ එව්වර.. මගේ වගේ තමයි.."

" ඇයි ඒ අම්මා ඩ්‍රයිව් කරන්නෙ නැත්තෙ.."

රඳා අයිසා ස්ටියරින් වීල් එකේ පැත්තකින් අල්ලලා වමට කපලා පැත්තකින් අල්ලගත්තා..

" එකවතාවක් අම්මව ඇක්සිඩන්ට් වුණාලු.. එතකොට අම්මා ප්‍රෙග්නට්.. ඒ බබා ඇබෝර්ට් වෙලා.. ඊටපස්සෙ කාලයක් බබාලා නැතුව ඉඳලා මාව හමුවුණේ.. ඒකයි අයිසගෙයි මගෙයි ඒජ් ගැජ් එක වැඩි.."

එකපාරට රඳා අයිසා කිව්ව කතාවට මාව ගැස්සිලා ගියා.. මට කලින් කවුරුත් එහෙම කතාවක් කියලා නෑනෙ.. අම්මවත් කියලා නෑ.. අම්මා ඉඳලා හිටලා මට කතාකලත් සමහර වෙලාවට පැයක් විතර කතාකරනවා.. අම්මගෙ හුහක් ප'සනල් දේවල් පවා මාත් එක්ක කියලා තියේ. ඒත් ඔහොම කතාවක් කවමදාවත් මම අහලා තිබුණෙ නෑ..

" ඔහ්.. I'm sorry.."

" That's okay.."

මට ඊටපස්සේ මුකුත් කියන්න මතක් වුණේ නෑ.. මට අම්මා ගැන, අම්මගෙ ජීවිතේ ගැන දවසින් දවස දැනෙන දුක ඔනවටත් වඩා වැඩිවෙනවා.. අපේ අම්මට තාත්තා හිටියේ නෑ තමා.. ඒත් අපේ අම්මා, අසලි අම්මා තරම් දුක් විඳලා ඇති කියලානම් මම හිතන්නේ නෑ.. අම්මා මාත් එක්ක කතාකරද්දි කියනවා එයා රඬ අයිසා ලැබෙන්න ඉද්දින් මාස හත හමාරක් වෙනකල්ම හොස්පිටල් වැඩ කලාලු.. ඒ කාලෙ යුද්ධෙ නිසා අම්මා නිතර දෙවෙලෙ දකින්නේ ලේ නාගත්තු මිනිස්සු විතරලු.. නර්ස්ලා කියනවලු අම්මට හොඳ නෑ බබෙක් ලැබෙන්න ඉද්දින් වැඩ කරන්න, මෙහෙම නිතර දෙවෙලෙ ලේම දකින්න.. කවදහරි ළමයට බලපායි කියලා.. ඒත් අම්මා ඒ ඔක්කොම ඉවසගෙන වැඩ කලාලු..

අම්මා කියනවා අම්මා මුළු ජීවිත කාලෙම මුණ දුන්නු හයානකම අත්දැකීම තමයි යුද්ධෙ කියලා..

අප්පව්වින් ගෙදර නැතුව, ආධ්‍ය අයිසව පරිස්සමට බලාගෙන ඉස්කෝලෙ යවලා, රඬ අයිසා හම්බෙන්නත් ඉඳලා, කාගෙවත් උදව්වක් නැතුව අම්මා තනියම හැම වැඩක්ම කලාලු.. මට හිතාගන්න බෑ ඔවා එක්ක බබෙකුත් ඇබෝර්ට් වුණාම ඒක අම්මට කොහොම දැනෙන්න ඇද්ද කියලා.. සමහරවිට අම්මා මට දවසක කියනවා කිව්ව කතාවෙ ඔය ඔක්කොම තියෙයි කියලා මම හිතනවා..

අම්මා කියනවා එව්වර අමාරුවෙන් හදපු ළමයින්ට හිතක් පපුවක් නැතුව ඒ ළමයින්ගෙම අප්පව්ව් ගහනවා බනිනවා දකිනකොට අම්මට දරාගන්න බෑ කියලා.. අම්මා කෙනෙක්නෙ ළමයෙක් වදන එකේ අමාරුව දන්නේ.. පිරිමින්ට කොහොමත් ඒවගෙ ගාණක් නැහැල්ලු.. ඉඳලා හිටලා එහෙමත් පිරිමියෙක් හමුවුණොත් මිසක්.. අම්මා කියන්නේ දැන් අම්මට හැමදේකින්ම ඇත්වෙලා පාඩුවේ ජීවත්වෙන්න ඕනලු.. මැරෙන්න කලින් වතාවක් හරි අම්මා ගැන හිතන්න ඕනලු.. අම්මා ආස කෑමක් කන්න.. අම්මා ආස ඇඳුමක් අඳින්න.. අම්මා ආස තැනක ඇවිදින්න යන්න.. හැමදාම තව කෙනෙක් වෙනුවෙන් ජීවත්වෙන එක අම්මා කියන්නේ හරි අමාරුයිලු.. බැන්දහම දෙන්නා එක්කෙනෙක් වෙනවනේ.. එතකොට එකිනෙක වෙනුවෙන් ජීවත් වෙන්න ඕන කිව්වත්.. අම්මා කියන්නේ එහෙම හැගීමක් අම්ම දැනුනේ නැතිලු.. ඉතින් රඬ අයිසත් දැන් ලොකු නිසා අම්මා හිමින් එයාලගෙන් ඇත්වෙලා, එයාලා ජීවිත හදාගෙන ඉස්සරහට යන හැටි බලාගෙන ඉන්න ඕනලු.. ඔවා තමා අම්මා මං එක්ක කියවන්නේ..

" මෙහි දැන් ඔයා ඉස්කෝලෙ උගන්නන්න ආවම අපි සැර් කියන්න ඔනද.."

" ඒ මොකටද.."

" නෑ ඉතින් පොඩි උන් ඔයාට සැර් හැඤ්දේ එන්නකො මගේ පොතට තරුවක් දාලා දෙඤ්ඤකෝ කියනවනෙ.. අපිත් උදේට ඩියුටි යනවනෙ.. දැන් ඔයා මල්ලිකා මැඩමිගෙ පන්තිය බලාගන්නවනෙ.."

" ඔව්.."

" එතකොට උදේට ග්‍රීට් කරද්දි ගුඩ් මෝනින් රඳා සර් හැව් අ නයිස් ඩේ කියාගෙන යන්නෝනද.."

" ඔව් ඔව් කියාගෙන යන්න.. උඹලගෙ නල්ලමලේ ඩියුටිය මට බලාගන්න ඔනවෙලා තිබ්බේ කොහොමත්.."

" බෑ මම ඇවිල්ලා ඔයාට සෙක්ගන් එක මැද්දේ මෙන්න මෙහෙම කිස් එකක් දීලා කියනවා.. හැව් අ පකින් නයිස් ඩේ මගෙ සුදුඅම්මියො.. පරිස්සමට ඉන්න රත්තර.. මම දවල්ට උයාව උකුලේ තියාගෙන කවන්නම් කියලා.."

" ඔව් ඔව් එහෙම හරි කියලා-වරද්!!! ගුටි කනවා උඹ දැන් මගෙන්.."

රඳා අයිසා මම දකුණට කපපු ස්ටියරින් වීල් එක මට බැන බැන වමට කැපුවා.. මේ මනුස්සයා මට නිදහසේ ඩ්‍රයිව් කරන්නවත් දෙන්නෑ..

" නිල නුවන් සනසන්නම

රාධාවණි මා එන්නම්

විණා සරින් නලවන්නම

රාධාවනී මා එන්නම්..~"

" රාධාවණි නෙමේ සිග්නල් ලයිට් දාලා හරවනවා වරද්.. වැදුණනම එහෙම පිටිපස්සෙන් ආපු මොකක හරි.."

" වැදුන්නැ අනේ.. වැදෙන්න පාරෙ මොකුත් තියද.. මම ඩුයිව් කරනවනම් කට පියාගෙන ඉන්න.. හරිද.. ඩයානෙ මාව මෙනන ඉන්දුවෙ.."

රඬ අයිසා මට කියලා තේරුමක් නෑ වගේ හට්ටි මුණක් හදාගෙන සිටි එකට හේත්තු වුණා.. මම යන්නෙ මට ඔන විදියට.. මේ කැලේ මොකෝ සිග්නල් ලයිට් දදා හරවන්න දාහක් වාහන යන්නෙ නෑනෙ..

" මියුරු හඩින් මා වෙත ළං

ළං වෙන්නා

තුරුළු වෙලා මුව සිප ගන්නම් මා

නුරාගිනි ඒ

නේක අනන්ත වූ ගීසර

ගයන්නම..~"

" ඒපාර උඹට මාව ගැණියෙක් වගේ පේන්න ගත්තද.."

" දෙඅදර සද කැන් දහර ඉසින්නි

සොදුරු සරාගී නෙත ලෙලවන්නි

රුබර රාධා මා මන බන්දා

හැරදා යනු බෑ මා ප්‍රිය රාධා..~"

"....."

" කෝ ඒයි මෙහෙ හැරෙන්නකො.."

මම මුණ හට්ටියක් වගේ කරගෙන අහක බලාගෙන යන රඬ අයිසාගෙ මුණ බලෙන්ම මගේ පැත්ත හරවගෙන තොල් වලින් හාද්දක් තිව්වා.. තියලා කලව උඩින් අතක් උඩට අරගෙන එද්දි රඬ අයිසා මගේ අත අරගෙන එයාගෙ ඇහිලි වල පටලගෙන උකුල උඩින් තියාගන්නා.. සැක්

මේ මනුස්සයව වරදට පොළඹගන්න විදියක් නෑනෙ පොඩ්ඩක්වත්.. නමේ වස් කැපිලද මන්දා..

" මෙනනින් කොයි පැත්තට.. ඇසිස්ටන් අක්කේ පාර කියපන් මම දන්නෙත් නෑ.."

" ටර්න් ලෙෆ්ට් වරද්.. මේ මැජ් එකේ පෙන්නන්නෙ "

" ඒත් මේ oak ray කියලා තියෙන්නෙ මේ පැත්තටනෙ.."

" කෝ..?? ආ.. බෝඩ් එක තියන පැත්තට යමු එහෙනම්.."

" ඇසිස්ටන් අක්කා වීඩි ගැහුවද.. අනිවා මේ අක්කා කියන්නෙ මෙකෙ පිටිපස්සෙ පාරෙ මොකක් හරි තමා.. පිස්සුනෙ.."

" උඹට තරම් මොලේ නෑනෙ මේකට.. ඔන්න ඔක හරවන්නකො.."

" මට වගේ මොළයක් තිබ්බනම් අක්කා මේ අනුන්ට පාර කිය කිය ඉන්නවද.. ඔයාටත් පිස්සුනෙ.. ඔයා ආඩම්බර වෙන්න ඒයි මං වගේ මොලේ ඇති කොල්ලෙක් ලැබුණු එක ගැන.. ආඩම්බරයි නේ.."

" ඩෝ එකේ වොලට් එක තියද වරද්.."

මේ මනුස්සයා මම කියන ඒවා සත පහකට ගනන් ගන්නැතුව දෙරේ තිබ්බ වොලට් එකක් මගෙන් ඉල්ලුවා..

" ඉස්සෙල්ලා කියන්න ආඩම්බරයි කියලා.."

රඬ අයියා මං දිහා හරිම මහන්සියෙන් බලාගෙන හිටියා..

" ඔව් ඔව් බර වැඩිවෙලා ඉන්නෙ.. දෙනවකො දැන්වත් වොලට් එක.."

මම රඬ අයියට දෙකක් රවලා ඩි එකේ තිබ්බ වොලට් එක අරගෙන උකුළට දැමමා.. බර වැඩිනම් නිදහස් කරගන්නෙපෑ.. වරෙන්කො අපේ ඉස්කෝලෙ උගන්නන්න.. මම ආයෙ මුළු ඉදලා පලි ගන්නවා මේ සේරටම..

" උඹ හිතන ඒවා මට මෙහෙට ඇහෙනවා වගේ.."

මමත් ඌ කිව්ව එක ඇහුනෙ නෑ වගේ වාහනේ ඇතුලෙ තිබ්බ නමක් ගමක් දනැති ස්ලිප්ප්ස් දෙක දාගෙන වාහනෙන් බැස්සා.. ඇත්තටම ඒ හොටෙල් එක ලස්සනයි තමා.. මම ඒ වුණාට කලින් මෙහෙම හොටෙල් එකක් ගැන අහලා නෑ. සමහරවිට ළඟදී ඔපන් කරපු එකක් වෙන්නැති.. මම වාහනෙන් බැස්සහම රඳා අයිසත් වාහනෙන් බැහැලා මාවත් ඇදගෙන හොටෙල් එක පැත්තට ඇවිදගෙන ගියා.. මමත් සරුගලේ වරල් සැලේ වගේ ඒ පස්සෙන්ම ඇදීගෙන ඇතුළුට ගියා.. සිරාවට මේක මාර ලස්සනයි.. හැපිකව්වත් මාර තැන් තමා හොයාගන්නෙ.. මෙහෙනම් අද රූට නැවතුණත් පාඩු නෑ..

රිටපස්සෙ කවුන්ටර් එකෙන් බුක් කරපු කාමරේ කී එකත් ඉල්ලගෙන ලන්ච් එකත් සර්ව කරන්න කියලා රඳා අයිසයි මමයි අපිට හමබෙලා තිබ්බ රූම එකට ගියා.. ඒ හොටෙල් එක කොළ පාටයි.. හුඟක් ඔපන් වෙන්න හදලා තිබ්බෙ ග්ලාස් වලින්.. ඉතින් කර්ටන් එකක් පොඩ්ඩක් මෙහාට කරාම එළියෙ ඔක්කොම පේනවා..

" චෝහ්.. මෙහේ මරුනෙ.."

" ඔයා කැමතිද.."

" ඔව්.. මාර ලස්සනයි නේද.."

මම ස්ලිප්ප්ස් දෙක ගලවලා බුල් කාපට එක උඩින් පැන පැන ගිහින් ඇඳ මැද්දට පතබැවුණා.. හතේ මේ ඇඳනම් රඳා අයිසගෙ ගෙදර ඇඳටත් වඩා ශෝක්.. වැටුණගමන් නින්ද යනවා.. මම ඇදේ වටයක් පෙරළලා එළියෙ පේන දේවල් මොනවද කියලා හෙව්වා.. නිල්ම නිල් පාටට අහස පේනවා.. බිම කොළම කොළ පාටයි.. මට ඉස්සරහින් තියන ඒ සි එකෙන්, එන හුළු පාරවල් වලට මගේ මුණට වැටිලා තියෙන කොණ්ඩෙ ලාවට එහෙ මෙහෙ වෙනවා.. ටිකකින් රඳා අයිසත් ඇවිත් මං ගාවින් හිටගෙන එළිය දිහා බලාගෙන හිටියා..

" පුළුවන් නම් මේ හොටෙල් එක අයිති කාටද කියලා ගෙස් කරන්න.."

" ඇ අපි දන්න කෙනෙක්ද.. මේ හොටෙල් එක..??"

" මම.."

කවුද බොලේ අපි දන්න එක්කෙනා.. මෙව්වර හොටෙල් එකක් ගහන්න
තරම්.. මම කල්පනා කලා.. කල්පනා කල්ලා කල්ලා කල්ලා අන්තිමට..
පත්තුවුණා..!!

" සිංහවංශ ඇමතියගෙ.. මම හරිනෙ.."

" මම.. අයුක තමා මේක ගැන කිව්වෙ.. ඌට මොනවද ඩොකියුමන්ට්ස්
වගයක් ඕන කියනවා. ඒක ගන්නත් එක්ක තමා මෙහෙ ආවෙ.."

" එහෙමද.. මේක අයුක අයිියගෙ නමට තියෙන එකක්ද.."

" පසුපැවරිල්ල යන්නෙ අයුකට හරි වම්රුට හරි.. අයුකට ඒක ක්ලියර්
කරගන්න ඕනලු ලෝයර් එක්ක කතාකල්ලා.."

" කවුද ඔව්වා මෙහෙ ඉඳලා කරන්නෙ ඉතින්.."

" ඔයාගෙ යාළුවා තමයි.."

" අපේ සෙනුකයා..?? ටසිරි මු යකෝ.."

අපේ සෙනුකයා දැන් කෙලින්ම අයුක අයිියගෙ පවුලටම ඉන්වෝල් වෙලා
ප්‍රශ්න විසඳවන.. මු කිව්වෙවත් නෑනෙ එහෙම එකක් ගැන.. මකන්නෙපෑ
සෙනුකයව.. සමහරවිට ප'සනල් දේවල් මොනාහරි ඇති.. ඒත් මේකා හෙන
ෆෝවර්ඩ් නෙ.. මම හිතුවෙ තාම බයගුල්ලා වගේ ඇමතිපුතාගෙ බොඩිගාඩ්
කෙනෙක් දැක්කත් වෙවුලනවා ඇති කියලා..

මම රඨා අයිියගෙ අතකින් ඇඳලා මගේ ඇඟ උඩට වට්ටගත්තා.. මේකා
ටොන් ගානක් බරයිනෙ.. තා ටිකෙන් මගේ පණ යනවා බෝයිපෙන්ව
ඇඟට වට්ටගෙන.. මා රඨා අයිියගෙ බෙල්ල වටේ අත් දෙක ඔතාගෙන
කමමුලට හාද්දක් දුන්නා..

" වරද්..??"

" මම..??"

" ඇයි මේ.."

" I missed you.. I missed you so much.."

@Shan

රධ්‍ය අයිසා මගේ ඇස් දිහා මාරුවෙන් මාරුවට බලාගෙන ඉඳලා ලාවට හිනාවුණා.. එයාගෙ එකට ගුවෙන ඇහිබැම, දිග ඇස් පිහාටු ඒ බැල්ම.. මම හුහක් ආසාවෙන් මතක තියාගෙන ඉන්නවා.. මම හුහ කාලෙකට පස්සෙ අද ආයෙම එයාගෙ ඇස් ආදරෙන් පිරිලා ඉතිරිලා ගිහින් තියෙනවා දැක්කා.. මට පොඩිම පොඩි අදහස්ක්වත් නෑ මම පහුගිය කාලෙ ගෙව්වෙ කොහොමද කියලා.. ඒක හුහක් අමාරුවුණා කියලා විතරක් මම දන්නවා.. ඇත්තටම.. මට එයාව හුහක් මතක් වුණා..

"I also missed these strange brown eyes that took my very soul from me.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ ඇහිපිය වලට යටින් හිමිහිට හාද්දක් තිබ්බා.. තියලා මං දිහා හරි බර බැල්මකින් බලාගෙන හිටියා.. ඒ ඇස් වල තියන ආදරේ හිතෙන බැල්මට මාව ඉබේම රතුවෙනවා මට දැනෙනවා..

" If you blush like that, we won't go to the beach today.."

රධ්‍ය අයිසා කට කොනකින් හිනාවෙලා එහෙම කිව්වහම මට හිනා ගියා..

" Why don't we go..??"

" ඒක දන්නෑ.. නිකන් ඉදහන්.. අර මාමා කිව්වා වගේ උඹ මායං වෙනවා.. බලන් යද්දි අපි තමා පරිස්සම් වෙන්න ඕන.."

" යාළුවෙලා ඉන්න එකා ඉස්සරහා මායං වෙන්නැතුව.. ඔයා මාර කතානෙ කියමමමන්-මම!! අයිසෙ..!!"

මා රධ්‍ය අයිසගෙ පපුවට පාරක් ගහලා එයාව එහාට තල්ලු කරන්න හැඳුවත් එයා පොඩ්ඩම පොඩ්ඩක්වත් එහාට ගියේ නෑ.. ඒ වෙනුවට මගේ ඉණ වටේ එක අතක් යවලා මාව එයාගෙ ඇහට තද කරගෙන මගේ තොල් වලට පහත් වෙලා පොඩි පෙක් එකක් තිබ්බා.. මගේ අතක් ඉබේම එයාගෙ ශරීර එක ගුලි කරගත්තා..

" I love to hear the way you say 'අයිසෙ' when you turn on.. It's so seductive.."

ඒ එක්කම රධ්‍ය අයාගෙ එක සීතල අතක් මගේ ශරීර එක යටින් උඩට ඇදගෙන එනවා මට දැනුණා.. මම ඒ නිසා එහෙටයි මෙහෙටයි ඇඹරුණා..

@Shan

" Arh...!! don't squeeze my chest hard.. it hurts because of youඅහ්.."

මම කියන්න ගිය එකත් මට අමතක වෙලා යන තරමට රධ්‍ය අයිසා මගේ තොල් කිස් කරන්න පටන්ගත්තා.. හරියට දනක මාස හතරකට කලින් දවසෙ වගේ.. මගේ එක අතක් ඇඳට තියලා තද කරගෙන එයා මගේ ඇහට තව තෙරපුණා.. ඒ විනාඩි ගානට අපි දෙන්නා අතට උපරිම ටෙන්ගන් එකක් තිබ්බා.. හුස්ම ගන්නවත් සිහියක් නැතුව එයා මගේ තොල් උරාබිව්වා.. මම ඒකට අකමැති වුණේ නෑ.. ඒ නිසාම මගේ අත් එයාගෙ කර වටෙ එතිලා තිබ්බා.. සැරින් සැරේ එයාව සිරුවා.. ඊයෙ මගේ බෙල්ල ගාව තිබ්බ රතුපාට කැලල අද වෙද්දි ලා දමපාට වෙලා තිබුන නිසා රධ්‍ය අයිසා එතනින් පොඩි හාද්දන් තියලා මගේ ශරීර එක උඩට උස්සලා පපුවට පහන් වුණා..

" අ-අහ්.. හහ්.."

මගේ අතට රධ්‍ය අයිසාගෙ කොන්ඩෙ අහුරක් ගලි වුණත් එයා කරගෙන යන වැඩෙ පොඩ්ඩක්වත් නැවැත්තුවෙ නෑ.. එයා මගේ දිහා ඇස් යටින් බලද්දි මම ඒ ඇස් මහැරලා උඩ අතට හරවගත්තා.. මගේ ඇස් පියවෙන්න එනවා.. සැරින් සැරේ.. වෙලාවකට ඒවා උඩ අතට දිගුරෙනවා..

" අහ්-අයිසෙ-අ-හ්ම.."

*****ding dong*****

" එක්ස්කියුස් මී සර්.. ලන්ච් සර්ච් කරන්න පුළුබ්-"

රධ්‍ය අයිසා 'ඔ ගිට්' කියාගෙන මගෙන් එහාට වෙලා ශරීර එකත් පහලට දාගෙන දොර අරින ගියාම මම කොට්ටයක් අස්සට මුණ ඔබාගත්තා.. එක්කො බීච් යන එක හොඳයි..!

oak ray

මම ආවා ලමයිනේ.. ඔතරිට නිදිමතයි අයිසෝ.. ආයෙ ඉක්මනටම අප්ඩෙටුවක් අරන් එන්නම් හොඳේ.. මට බඩ්ඩක් හම්බුණා.. ඒ ටික ඊළඟ වැප්පේ දාන්නම් හරිද්..

@Shan

මේ දවස්වල ඔතරිගෙ ජංගම දුකේ කොල්ලො වැහි වැහැලා.. පුද්මාකාර
දළඹුවො ටිකක් තමා සංගම් හදාගෙන රඳා සොයන මෙහෙයුම දියත්
කල්ලා තියෙන්නෙන.. #බයත්_හිතෙනවාබොලව්

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

Radhya - 6'

Waradh - 5' 7

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

122 කොටස

" ඒ මාර අව්වයිනෙ.. පිව්වෙනවා වගේ.."

මම මුණට උඩින් අතක් තියාගෙන රධ්‍ය අයිසගෙ හෙවනැල්ලට මුවා වුණා..

" අර ලිට් සොසයිටියෙ රහපැවා වගේ.. කුඩයක් ගෙනැත් දෙන්නද කරක කරක ඉන්නෙ.."

" කුඩේ අරගෙන ගහගන්නවා-"

රධ්‍ය අයිසා මගේ දිහා ඇහිබැම අකුලලා බැලුවහම මම පොඩ්ඩක් එහාට වෙලා හිටගත්තා.. ඒත් ඇත්තනෙ.. අර හෙන පොඩ් කාලෙ ගැණියෙක්ට ඇදගෙන ඩ්‍රාමා එකක හිටපු නිසානෙ මේ මිනිහා මට මෙහෙම අපහාස කරන්නෙ.. සිරිමැටි සිත්තරාවයි, කුඩ කෙල්ලොයි, ෆ්ලෙමින්ග් ජුන්ලයි මේ ලෝකෙ ඉන්න සේරම ගැණු වරින් මේ මනුස්සයට මගෙන් පේනවද දන්නෙ නෑ.. මටනම රධ්‍ය අයිසගෙන් පේන්න තියෙන්නෙ පස්සයි පොළොස් කොට්ටෝරුවෙකුයි විතරයි.. වෙන මොකුත්ම පේන්නෙ නෑ.. පස්ස විතරක් පෙනුනහම හොඳටම ඇති මටනම.. මම කියන්නෙ ඒක ඉතින් ඇහැට කනට පේන්න තියනවනෙ.. කනට පෙන්නෑ හැබැයි.. ඇහැට පේනවා.. මගේ අතට දැනෙනවා..

" ගහගන්නවා??"

" සාක්කුවෙ අතේ සාක්කුවෙ.. මොකද ඔහොම බලන්නෙ.. මම ඔයාට සිප්පි කට්ටක් අහුලලා දෙන්නද ඒයි.."

" ඔන නෑ.."

" නැත්තෙ නෑ ඉන්න හොයලා දෙන්න.. සිප්පි කට්ටක්.. ඔයාට ලොකු එකක්ද ඔන.."

මම බිමට නැමිලා වැල්ලෙ සිප්පි කටු තියෙද කියලා බැලුවා.. රධ්‍ය අයිසා තියන බලු කමට අර ලොකු තාරාවෙක් වගේ ශර්ට් එකම මට ඇදගෙන එන්න කියලා සැහෙන්න බලහත්කාරකම් කල්ලා, අන්තිමේ බැල්කනියෙනුත් පහළට තල්ලු කරන්න ගිහිල්ලා මම ජීවිතේට තියන

ආසාවට කහපාට තාරාවෙක් ඉන්න ලොකු වී ගර්ට එකයි ඒකට කොට
ගෝට එකකුයි ස්ලිපර්ස් දෙකකුයි දාගෙන බීච් එකට එන්න ආවා.. අපි
එද්දිත් හුහක් අය බීච් එකේ ඉන්නවා. හුහක්ම හිටියේ භාරිනර්ස්ලා..
එයාලා බීම මැටි එලාගෙන පස්සවල් උඩ දාගෙන අවුට් තපිනවා.. මටනම්
තේරෙන්නෑ මේ ගිනිගහන අවුට් මොනවා තපින්න තියෙනවද කියලා..
ලංකාවේ ජීවත්වෙන මනුසයෙක් හැටියට අපේ හම මෙහෙම හරි
ඉතුරුවෙලා තියෙන එක හොඳයි අපි අවුට් ඉන්න තරමට.. ස්පෝර්ට්ස් මීට
කාලෙ ජැකට් අරවා මේවා දාගෙන හිටියත් අමමටසිරි වෙන්න
පිට්ටෙනවා..

රඬ අයියගෙ කැමප් ට්‍රේනින් පිරියඩ් එක කොහොමද කියනවනම් එයාගෙ
පාට සම්පූර්ණෙන්ම වෙනස් වෙලා තිබ්බේ.. ඒකත් කප් නෙමේ.. ඇහ
තැනින් තැන පිට්ටිලා වගේ දුඹුරු පාට පැල්ලම් හිටලා.. රඬ අයියා
කැඩෙට් කරපු නිසා මම කොහොමත් එයාව දැකලා තියෙන්නෙ හුහක්
වෙලාවට පිට්ටිලා ඉන්නවා තමා වටුල් පැටියා වගේ.. ඇත්ත පාට වැටිලා
තිබ්බේ කැඩෙට් වලින් අයිත් වෙලා හිටිය ගිය අවුරුද්දේ අන්තිම හරියේ..
රඬ අයියගෙ ඇත්තම ඇහේ පාට සුදුම නෙමෙයි.. දුඹුරුත් නෙමේ.. මැද
හරියෙ පාටයි.. මිපැණි ගාලා වගේ අවුට්ට් ජේන පාටක්.. රඬ අයියා
අවුට්ට් හිටගෙන ඉද්දි ඉර එළිය ඇස් දෙකට වැටිලා ඒවා විනිවිද ජේන්න
ගන්නවා.. මම ඒකට කැමතියි..

" මේක සිප්පි කට්ටක්ද ඒයි.."

මම බොරුවට අවධානෙ ගන්න සිප්පි කට්ටක් අහුලලා රඬ අයියගෙ අතින්
තිබ්බහම එයා ඒක දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මේක sunray venus එකක්.. දන්නවද.."

මම ඔලුව වනලා නෑ කිව්වා.. ඇත්තටම මම සිප්පි කටු සේරම ජාති වලට
සිප්පි කටු කියනවා ඇරෙන්න.. ඒවගෙ නම දැනගෙන ඉඳලා නෑ.. තියා
එහෙම දැනගන්න ඔන කියලා අදහසක් මගේ තුන්හිතකටවත් මෙච්චර
කල් ඇවිල්ලා නෑ..

" අයුක ගෙල් කලෙක්ටර් කෙනෙක්.. ඔබ්සෙස්සි සි ගෙල්ස් වලට.."

" අයුක අයියා..?? සිරාවට.."

" මම.. මමයි කියානුයි පොඩි කාලෙ අයුකයගෙ ගෙදර ගියාම ගෙල් කලෙක්ගන් එක බලනවා.. උෟ ගාව රෙයාම සී ගෙල්ස් පවා තියනවා.."

" මාරයිනෙ.."

කොහොමත් රෙයාම ඒවා ඇති තමා.. සල්ලි තියෙනවනෙ නාන්න ඒ කාලෙ.. සෙනුකයා මට දවසක් කිව්වා අයුක අයිගෙ කාමරේම උගේ ගෙදර විතර ඇතිලු.. එව්වර විසාලයි කියලා.. තනිකරම උඩ තට්ටුවෙ ඉන්න අයුක අයිගා විතරලු.. සෙනුක දවසක් එහේ ගියා කිව්වනෙ.. අයුක අයිගා ඇවිල්ලා තනිකරම අමුතු ඩයල් එකක්.. ඒත් අයුක අයිගට කේන්තී යනවා.. කේන්තී ගියාම යකෙක් වගේ.. රඬ අයිගා මාත් එක්ක කතාකරන විකවත් අයුක අයිගා සෙනුකයා එක්ක කතාකරන්නෙ නෑ මම දැකපු විදියට.. සෙනුක කිව්වෙ අයුක අයිගා ඔවර්තීන්කර් කෙනෙක් කියලා.. හැමදේම උවමනාවට වඩා හිතලා හිතලා සෙනුක කවමදාවත් හිතන්නෙ නැති දේවල් පවා හිතලා දුක් වෙනවා කියනවා.. ඒකතමා ඒ දවස්වල වත්සල් මාව දාලා යනවා කියලා රඬ අයිගට කියලා ඇඩුවෙ.. ඊටපස්සෙ සුයිසයිඩ් කරගන්නත් ගියා..

මටනම හිතෙන්නෙ සෙනුකයා ඇරෙන්න අයුක අයිගා එක්ක කාටවත්ම ඉන්න බෑ.. සෙනුකයා හැමදේම තේරුම් අරගෙන ඉන්න නිසා හොඳයි.. ඔහොම මුල් කාලෙ තිබිලා දැන්නම සෙනුකයා ලිඩ එක අරගෙන ඉන්නෙ.. අයුක අයිගට ගානට හදාගෙන.. ඉස්සර බස් එකකවත් යන්න දන්නෙ නෑ.. ඩ්‍රයිවර් කකුල් දෙක ගාවට එනවා.. එක්කන් යනවා.. සර්වන්ට්ස්ලා ඉන්නවා.. හැමදේම අතට පයට කල්ලා දෙනවා.. ඒක නිසා අයුක අයිගා මුරණ්ඩු පෙනුමයි.. ඔහොම මොකක් හරි වෙලා තමා සෙනුකයාගෙන් හොඳවයිත් කනේ පාරක් කාලා අහගන්න ඇත්තෙ..

" ඔයා දන්නවද සී ගෙල් එකක් කාටහරි දුන්නම ඒකෙ තේරුම මොකක්ද කියලා.."

" නෑනෙ.."

රඬ අයිගා හිනාවෙලා සිප්පි කටට එක සැරයක් උඩ දාලා අල්ලගෙන ඒක සාක්කුවෙ ඔබාගත්තා.. ඊටපස්සෙ අපිට පොඩ්ඩක් එහායිත්තිබ්බ මැට එකේ ගිහිත් ඉදගත්තා.. මාත් හුළඟට ඇවිස්සිලා තියෙන කොණ්ඩෙ අත් දෙකෙන් අල්ලගෙන ගිහිත් රඬ අයිගට ඉස්සරහිත් කකුල් දෙකත්

බැඳගෙන ඉඳගන්නා.. අපිට ඉස්සරහින් ලොකු කුඩයක් හිටවලා ඒකෙ
හෙවනැල්ල තිබුණු නිසා මැටි එකට ඉර එළිය එව්වර දැනුණෙ නෑ..

" කියන්නකො තේරුම මොකක්ද කියලා.."

" Abundance & good fortune.. එව්වර ප්‍රසිද්ධ නැතිවුණාට සිප්පි කටු
කියන්නේ.. Like a symbol of love..

intense love

.."

" ඔයත් බලන් යද්දි ඇවිදින පුස්තකාලයක් වගේ එකක්නේ.. මම හිතුවේ
ආධ්‍ය අයියා විතරයි කියලා.. එහෙම නෑ..!"

" ඉතින් ඒ මගේ අයියෙනේ.."

" ඔව්.. හැබැයි ආධ්‍ය අයියා කියවන්නේ එයාගෙ සබ්ජෙක්ට් එක ගැන
විතරනේ.. ඔයා හම්බෙන හැම එකම කියවනවා.. පොත්ගුල්ලො දෙන්නා.."

" ඒ වුණාට මම ළඟදි මොකුත්ම කියෙව්වේ නෑ.."

" ඒ ඇයි.."

" නිකම.. කියවන්න හම්බුණේ නෑනේ.."

" කැමප් හිටිය නිසාද.."

" ඔව්.. ඒත් ඊටත් කලින් ඉඳලා මම තාම හරියට කියවලා ඉවරකරපු
මොකුත් පොත් නෑ.."

" ඔයාට කැමපස් යද්දිනම හුඟක් පොත් කියවන්න වෙව්.. ඉලෙක්ට්‍රිකල්
අමාරුයි කියලා ආධ්‍ය අයියත් කිව්වා.. මන්දා ඇයි ඔයා අමාරු ඒවම
තෝරගන්නේ.."

" ආස නිසා.."

" හරි ඔයා දැන් ඉලෙක්ට්‍රිකල් ඉන්ජිනියරින් ඩිග්‍රි එක ගන්නා කියමුකො..
රිටපස්සෙ.."

" රිටපස්සෙ ආයෙ ඉගනගන්නවා.."

" මොකක්.."

" ඇයි.."

" ආයෙ ඉගනගන්නෙ ඇයි.."

" ආස නිසානෙ.."

රඳා අයියා මගේ විකාර වෙලා ගියපු මුණ දැකලා ආයෙම හයිසෙන්
හිනාවුණා..

" ඔයා කැමප් වලට හරියන්නෑ නමා.. එතකොට ඔයා ඉස්කෝලෙ යන
කාලෙ කැඩෙට් කලේ..??"

" එකක්.. අප්පච්චිගෙ උවමනාවට.. අනික මම කැඩෙට් කලේ
කැමැත්තෙන්.. ඒ කාලෙ මට ගෙදර ඉන්න උවමනාවක් තිබ්බෙ නැති නිසා
කලා.."

" ඔයාට ඔක්කොම බැලන්ස් කරගෙන ඒලෙවෙල්ස් කරගන්නත් පුළුවන්
වුණානෙ.. මාරයි අනේ.. මටනම් ඔහොම බෑ.."

" බැරි මොකද.. අර කලේ.."

" ඒක කරපු හැටි ඔයා දන්නවනෙ.. මගේ හොඳ පණ ගියා.."

" එදිනෙදා වැඩ එදිනෙදා කරන්න වරද්.. එහෙම තමා හැමෝම කරන්නෙ.."

රඳා අයියා හෙන වාට්‍ර් විදියට කියලා ස්ප්‍රයිට් කෑන් එකක් කඩලා මට දික්
කලා.. මෙකා ප්‍රයිස් ගිවිත් ස්ටෙප් එකේ කිව්ව තඬි පවෙ තමා ඔක..
එදිනෙදා වැඩ එදිනෙදා කරන කතාව.. තනිකර බොරුවනෙ.. එදිනෙදා වැඩ
කරගන්නත් මෙකා ගෙදර ඉන්න එපැයි.. හැමදාම බැලුවොත් රන්ටැබේ
බඩගානවනෙ.. මම ඇහුවම ඇයි එහෙම කිව්වෙ කියලා 'ඇයි හැමෝම

කියන්නෙ එහෙම නෙමෙයිද' කියලා මගෙන් ඇහුවා.. මම ඉතින් කටපුප වහගෙන පාඩුවේ හිටියා.. අහලා වැඩක් නෑ කියලා තේරෙනවනෙ..

" එහෙම නෙමේ අනේ.. මම සිරාවට අහන්නෙ.. හැමදාම උඩින් පල්ලෙන් උත්තර දෙනවා විතරනෙ.."

" ඔයා කාපු කට්ටම මාත් ඇද්දා ඉතින්.. අපේ අයිසා හිටියනෙ.. අයිසා මාර විදියට මට එක්සෑම් එකට සපෝට් කලා.. කැමප් ගියාම නෝට් ඉල්ලලා ලියලා දෙනවා.. ක්ලාසස් වල සර්ලා හම්බෙලා කහාකරනවා.. විස්තර අහගෙන ගෙදර ඇවිත් කියලා දෙනවා.. කම්බයින්නි නම් අයිසට මෙලෝ දෙයක් තේරෙන්නෙ නෑ.. අන්තිම මාස වල ගෙදරටත් ටියුගන් ආවා.. මට සැහෙන්න මගුරිලා තිබ්බෙ කැඩෙට් නිසා.."

" අයිසා ඔයාව තේරුම අරගෙන ඉන්න එක කොට්ටර හොඳද.. ඔයා මාර ලකි ආධ්‍ය අයිසා වගේ අයිසා කෙනෙක් ලැබෙන්න.."

" මම.. අයිසා සතුටින් ඉන්නවා දකින්න මම ආසාවෙන් හිටියෙ.."

" දැන් ඒ ආසාව හරිද.."

" ඔව්.. මගේ ආසාවල් වලින් හුහක් හරි ගිහින් තියෙන්නෙ.."

" තව පොඩ්ඩයිද ඉතුරු.."

" එහෙම තමා.."

" එහෙනම් ඒ ඉතුරු ඔක්කොමත් හරියන්න කියලා තමා මම ඔයාට අර සි ගෙල් එක දුන්නෙ.. දැන් ඔක්කොම හරි යනවා.."

" එහෙමද.."

" ඔව්.."

රඳා අයිසා මං දිහා මොකුත් නොකිය බලාගෙන ඉඳලා ඉක්මනට වෙන පැත්තක් බලාගත්තා.. දවසක මට කවරුහරි කියවන්න පුලුවන් මොකක් හරි පවර් එකක් හම්බුණොත් මම ඉස්සෙල්ලම කියවන්නෙ රඳා අයිසව.. එයා හිතන දේවල් මට කියවන්න ආසයි..

" මට ගෙදර යන්න හිතෙන්නෙ නෑ වරද්.."

රඳා අයියා අතේ තිබ්බ ස්ප්‍රයිට් කෑන් එකෙන් උගුරක් බිලා පැත්තකින් තිබ්බා..

" ඔයාගෙ ගෙදර මම නෙමෙයිද්.."

මම රඳා අයියාගෙ ඇහිලි වල මගේ අතක ඇහිලි පටලගත්තම එයා මගේ අතේ මුද්ද දිහා බලාගෙන ඉඳලා මගේ දිහා බැලුවා..

" ඔයා තමයි.."

" මට තේරෙනවා.. ඔයා හිතන්නෙ ඉස්සරහට වෙන්නෙ මොනවද කියලනෙ.. නේද්.."

" මම.."

" මමත් හිතනවා.. මොනවා වෙව්ද කියලා.."

" අප්පව්ව් අයියව් අතැරලා දාලා තියෙන නිසා අයියාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙන දේවල් මගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා.. ඒ නිසා මට වෙලාවකට මොනවා වෙව්ද කියලා හරියටම කියන්න බෑ.."

" ඇයි අප්පව්ව්ට බැරි ඔයාලා 'ඔයාලා' විදියට පිළිගන්න.. මම දන්නවා අප්පව්ව් ඔයා පස්සෙන් එළවනවා කියලා.. මට අමමා කිව්වා.."

" අමමා ඔයාට හරි එකතුයි නේද්.."

" ඔයාගෙ ලෙඩෙන් පොඩ්ඩක් අමමට තියෙනවා.. අමමට මාව බෑණා වගේ නැතුව ලේලි වගේ ජේන්න අරගෙන.. ලේලිලා නැන්දමමලා ඔපදූප කියවන්නෙ.. ඒ වගේ අපි කියවනවා.."

" මුලින්ම හමබුණේ කොහොමද්.."

" අපි හමබුණා මගේ බර්ත්ඩේ එකට සතියක් තියලා.. ඉස්කෝලෙ ගාවට ඇවිත් හිටියා.. ඊටපස්සෙ අමමාමාත් එක්කගෙන කැගේ එකට ගියා.. අපි දෙන්නා කේක් කකා කෝපි බිබි කියවලා කියවලා ආවා.."

" මොනවද කිව්වේ.."

" ඒවා කියන්නෑ.. අපේ අපේ කතා.. ඔයාටයි අපේ ආච්චිටයි තියෙන්නේ.. ඒ වගේ.."

" එහෙමද.."

" ඔව් අම්මා තමයි මට මුලින්ම බර්ත්ඩේ එකට විශ් කලේ.. ඔයා අපි දැන් ඉන්න තැනට ඇවිල්ලත් නෑනේ.. කොළඹ ගියාම එන්න හරිදෑ.."

" අපේ අයියන් ඉන්නේ එහෙනේ.."

" ඔව් මහගෙදර වගේ.. හෙන ආතල්.. ඒ ජෝඩුව එක්ක ඉන්න එකනම්.. ඔයාට ගියහම තේරෙයි.."

" මම.."

" මම ඔයාට දවසක් කිව්වා මතකද ඔයාගෙ මුණෙ හිනාවක් දකින්න මම ඔනම රිස්ක් එකක් ගන්නවා කියලා.."

" ඔව්.. මතකයි..??"

" ඒකනිසා හිනාවෙලා ඉදපන්.."

මම රඳා අයියගෙ මුණ ගාවට කිට්ටු වුණා.. ඉඳලා ඉඳලා මොකක් හරි එකක් කියනවා.. මට මෙලෝ විදියට තේරුම් ගන්න බැරි..

" ඒ මොකක්ද ඒ කිව්වේ.."

" මොකුත් නෑ.. ඔයා සැන්ඩ් කාසල් හදනවද.."

" මම සැන්ඩ් කාසල් වලට ආස නෑ.. අපේ අම්මා මට දවසක් කිව්වා අපේ තාත්තා කැමතිලා ඒවා හදන්න.. අම්මා එක්ක බීච් ගියාම අම්මට හඳලා දෙනවලු.."

" ඉතින්..??"

" එයා අම්මට හදලා දුන්නෙ සැන්ඩ් කාසල් එකක් තමා.. ඒක කැඩ්ලා ගියානෙ.. මට ඔවා දැක්කහම අම්මා කිව්ව කතාව මතක් වෙනවා.. මම තම හිතනවා අපේ අම්මව සතුටින් තියන්න පුළුවන් විදියක්.."

" අම්මා සතුටු වෙන්නෙ නැද්ද.."

" සමහර වෙලාවට සතුටු වෙලා හුහක් වෙලාවට පසුතැවෙනවා.. අම්මා ඒක මට කවිත්ම කියලා තියේ.."

" ඔයා නිසා කවුරුත් පසුතැවෙන්නෙ නෑ වරද්.. ඒක බොරු කතාවක්නෙ.."

" ඇයි.."

" ඔයා නිසා හැමෝම සතුටින් ඉන්නවා.. ඉස්සරහට එන කාලෙක අම්මා ඔයා ගැන හුහක් සතුටු වෙවි.."

" ඔයා එහෙම හිතනවද.."

" අනිවාරෙන්.. එහෙම වෙනවා.. "

" මම නිසා හැමෝම සතුටු වෙනවනෙ.. මම කවුරු නිසාද සතුටු වෙන්නෙ.."

රඳවා අයියා මං දිහා බලලා කට කොනෙන් හිනාවුණා..

" ඔයාගෙ ඉස්සරහා ඉන්නවා ඔයාගෙ සතුට වෙනුවෙන් ඕනම රිස්ක් එකක් ගන්න පුළුවන් මනුස්සයෙක්.."

" මම දැනට සතුටින් ඉන්න එකම හේතුව ඒක තමා.."

" බොරුවට ඒක මගෙන් අහගන්න ඕන නිසා.. අනේ මන්දා උඹත්.."

" එහෙම තමා අනේ.. කියන්න ඕන කවිත්ම.. නැත්නම් ඔයා හිතේම තියාගෙන ඉන්නවනෙ.. අර කියාන් අයියට වෙනම තෑග්ගක් දෙන්න ඕන ඒ දවස්වල ඔයාලගෙ ලව් වලට සපෝට් කලාට.. පව් අහිත්සකයා.."

" අහිත්සකයා නෙමේ.. උඹ දන්නෙ නෑ මට ඕකා කිව්වා 'මේ අවුරුද්දේ උඹ ඇහුවෙ නැත්නම් ඡනෙරුව මම දාගන්නවා' කියලා.. අන්තිමට බැට

එකකුත් ඇල්ලුවා.."

" සිරාවට..?? අඩි මෙකා මාරයිනෙ.. ඔයා ඒකද මට එදා හරම කිව්වෙ.. සැක් මම ඒ පැරැටියටනම් මැරුණත් කැමති වෙන්නෙ නෑ.. ඔයා දන්නවනෙ මම කාටද කැමති කියලා.. ඔයාගෙන් පස්සෙ මම එයාට තමා කැමතිම.."

" අපේ අයිියනෙ.."

" අන්න හරි.. ඔයාට ඒකට ඉරිසියා හිතෙන්නැද්ද ඒයි.. මම හිතුවෙ ඒ දවස්වල මම අයිියට කැමති කිව්වහම ඔයාට මල පනි කියලා.."

" මල පනින්නෙ මොකටද.. කවුරු ගෙනාවත් අපේ ගෙදරටනෙ එන්නෙ.."

රඳිය අයිියා මහා වලත්ත විදියට මං දිහා බලලා ඇහැක් ගැහුවා.. මම පාට පයිත් පාරක් ගැහුවා.. හිතේ ඇති එතකොට මස්සිනා එක්ක උකුලු මුකුලු කරන්න.. අනේ මෙහෙමත් මිනිස්සු.. එක ගෙයි කන්නද කොහෙද හිතාගෙන ඉඳලා තියෙන්නෙ.. මෙහෙමයි.. මට අදහසක් තිබ්බා කියලා.. මගේ මනුස්සයට එහෙම එකක් තියෙන්න ඕන නෑනෙ..

" ලැප්ප් නැද්ද අයිියෙ තවුසෙට.. මස්සිනා එක්කද මගුල් නටන්න ලැස්ති වෙන්නෙ.."

" ඇයි මස්සිනා එක්ක මගුල් නැටුවහම නැටවෙන්නැද්ද.."

" සැක්.."

" මමනෙ කලින් දැක්කෙ.. කලින් දන්නෙ.. අයිියගෙ වුණාට කරන්න දෙයක් නෑ.. අයිියට ඕන කුදයක් ගහගන්න කියලා උස්සන් යනවා.."

" හැකෙද් යැයි යැයි තමා.."

" අපේ අයිියට පිස්සුවක් තියේද උඹ වගේ එකෙක් කරේ ගහගන්න.. අර මාමා අහන්නෙ 'රඳිය පුතේ උඹට හොඳමම විශ්වාසද මුවමයි ඔනෙ' කියලා.. මට වගේ අමාරුවක් අපේ අයිියට නෑ.."

" ඔයා හුහක් අමාරුවෙන්ද හිටියෙ ඉතින්.."

මම රඳා අයියගෙ මුණට කිට්ටුවෙලා ඇහුවහම රඳා අයියා මගේ නළලට ඇහිල්ලක් තියලා මාව පිටිපස්සට කලා..

" ඔව් වරද්.. මාර අමාරුවෙන් හිටියෙ.."

" අමාරුව හොඳ කරන්නද.. පව් නෙ.."

රඳා අයියා වැලි ගොඩෙන් වැලි අහුරක් අත් දෙකට අරගෙන මගේ උකුළට අතැරියා.. ඊටපස්සෙ තා එකකුත් අරගෙන උකුළටම අතැරියා.. අර දෙකවසරෙ පොඩි උන් කරන්නෙ.. අන්න ඒ වගේ..

" වරද් වැලලෙන හැටි දන්නවද.."

මම කකුල් දෙකේ වැලි ගසලා නැගිටින්න හදද්දිම රඳා අයියා හෙන ගහන්න වගේ නැගිටලා පිටිපස්සට ගියා..

" වරෙන් අයිසෙ වැලලෙන හැටි පෙන්න්න.."

" ඔන නෑ.. මම ඇහුවෙ නෑනෙ.."

මම ඉස්සරහට ඉස්සරහට ඇවිදගෙන එද්දි රඳා අයියා මට කින්ඩියට හිනාවෙව් පිපස්සෙන් පිටිපස්සට ඇවිදගෙන යනවා.. එයාගෙ කකුල්වලයි මගේ කකුල් වලයි මුදු රල ඇවිත් වදිනවා.. මුදු රළ පිටිපස්සට යද්දි වැලි එක්ක මාවත් ඇදිලා යනවා වගේ.. කසිංජි සුවදයි අපේ වටේ ඉඳපු අයගෙ සද්දෙයි එක්ක මුදු හුළහයි.. මම ඒක කැමතියි.. අපි දිහා කීපදෙනෙක්ම අමුතු විදියට බැලුවත් මට ඒක එව්වර ගානක් ගියේ නෑ.. අමුතු බැල්මවල් බලාපොරොත්තුවෙන් තමා අපි දෙන්නම ආදරේ කරන ගත්තෙ..

" මේ වරද්.. ඔයාට මතකද ඔයා දවසක් කිව්වා.. ඔයා මාත් එක්ක යාච්චුනොත් ගිහින් මුදෙ පනිනවා කියලා.."

" තවුසෙ මගෙන් කන්න යන්නෙ හරිද.."

" ඔයා මුදෙ පනින්නැද්ද ඉතින්.. මම ගලක් උඩින් තියලා එන්නද.."

" අයිසෙ...!!!"

ඒ එක්කම මහ මරීමොගල් මුදු රලක් ඔලුවටත් උඩින් ගහගෙන ඇවිල්ලා මාව සම්පූර්ණෙන්ම නැවිලා ගියා.. හිතපු නැති වෙලාවට රළ ගැහුව නිසා මගේ කටෙන් එක්ක වතුට ගිහින් අර කටට ලුණු රහට මට ඔක්කාරෙට ආවා.. නෙද්දකින් මටමයි වුණොත් මහ වාටර් වැඩම වෙන්නෙ.. අයිසෙ ගැවා විතරයි නාවගෙනම ගියා.. එක්කො මට හුම් දෝසද දන්නෙ නෑ.. වරද් පුතේ උඹ කටටඩි සියෙක්ට කියලා දෙහි ටිකක් කප්පවගත්තනම් හරි වගේ.. මම කටේ තිබ්බ වතුර ටිකත් ශර්ට් එකෙන් පිහාගෙන වටපිට බලද්දි මැළු පොල් කාවයිසා පේන්න හිටියෙ නෑ.. මම ඉස්සරහා කොහේවත් ඉන්නවද කියලා බලන්න අඩිය ඉස්සරහට තිබ්බා විතරයි මම බොහෝ ගාලා වතුර ගොඩෙම ඇදගෙන වැටුණා.. තල්ලු කරා නේද මේ ගස් පාත්තයා මාව..

" මේ මොකද වරද් ගොඩ පිනනවද.."

" ගොඩ.. ගොඩ නෙමේ.. උඹට මම.. ඉදපත් අයිසෙ.. දුවන්නෑ..!!!"

" ඒ ඒ වරද් වැටෙයි.. ඔය මොන-කැහ-කැහ"

මම වතුර දෝතටම අරගෙන රඬ අයිසගෙ මුණට දමලා ගැහුවා.. ඒකගෙන් කටේ ඉඳලා වතුර ගියා.. හොඳම වැඩේ.. මට කරන බල වැඩවලට.. මගේ මුළු ඇහේම වැලිත් ගැවුණා.. වරෙන්කො ඉස්කෝලෙ උගන්නන්න.. මේවට පලි ගන්න.. දැන් මමනෙ හෙඩ ප්‍රිඟෙක්ට.. බලාගන්න බැරියෑ.. මේ වරද් වරං ගත්තහම හැටි..

අපි හවස් වෙනකල්ම බීච් එකට වෙලා හිටියා.. ඒ කියන්නෙ අපිට බීච් වොලිබෝල් ගහන්න සෙට් වුණා.. එතෙන්නට ආපු අපේම වයසෙ කොල්ලො කෙල්ලො සෙට් එකක් එක්ක.. ඊටපස්සෙ පණ යන්නම වොලිබෝල් ගැහුවා.. ඒ ගොල්ලොත් හෙන ජොලි කට්ටියක්.. අන්තිමට පැරදුණු සයිඩ් එකට බීච් එකේ ඉන්න කොහේහරි කපල් එකක් හොයාගෙන ගිහින් සාත්තර කියනවා වගේ රහපාන්න වුණා..

මට මතක් වුණේ අපේ යාඵවො.. අන්න යනවනම ට්‍රිප්.. ඒ සෙට් එකත් එක්ක ඕන යන්න.. හැමජාතියෙන්ම එවුන් ඉන්නවා..කෙල්ලො නම් කෙල්ලො සුපර් ගර්ලි ආගි දාහකට හරියන්න ඉන්නවා.. අනිත් ඔක්කොම කොල්ලොනෙ.. මහීගා.. ඒකිගෙන් ඔක්කොම තියෙන්නෙ කොලු වැඩ විතරනෙ.. ආගි බලෙන්ම කෙල්ලෙක් කල්ලා තියන කියාත් අයිසනම් මැද්දෙ හරියෙ ඉන්නවා.. ඒ ඇරෙන්න කවුරුත්ම කෙල්ලො ඒකෙ නෑ..

කපල් ඉන්නවා.. තනිකඩයෝ ඉන්නවා.. ඩ්‍රග්ස් ක්වීන්ලා ඉන්නවා.. ඇමති පුත්තු ඉන්නවා.. පස්ස ලොකු සුදු අම්මිලා ඉන්නවා.. මං වගේ සිරිමත්ගෙ පෙර ආත්ම ඉන්නවා.. සෙනුකයා වගේ මහපගයෝ ඉන්නවා ඔන බල වැඩකට විශාරද උපදෙස් දෙන්න.. කලින් පාර ට්‍රිප් එක ගිහින් කියාන් අයියා ආගිගෙ කොණ්ඩ කට්ටක් කඩලා ආගි ඒකට විලාප තියලා අඩලා අන්තිමට රධ්‍ය අයියා ඒකට මැදිහත් වෙලා ඒක විසඳලා කියාන් අයියට ඒ ජාතියෙන්ම කොණ්ඩ කට්ටක් හොයලා හොයලා අරන් දෙන්නත් වුණා.. හොඳම වැඩේ ඒ කොණ්ඩ කට්ටත් ඌම අරන් දීපු එකක්.. තව කියාන් අයියා එකසැරේම අපි ඉන්න කාමරේට කඩාවැදලා සුදුදෝණියා එක්ක නිදාගන්න ඔන කියලා සෙනුකයාට උස්සගෙන ගිහින් වෙන කොහේටහරි දමලා එනවා.. ඇවිත් අයුක් අයියව බදාගෙන නිදාගන්නවා.. හිටපු ගමන් අපි ඉන්න ඇදවත් එනවා.. ගැණිගෙන් ගුටිකාලා බැනුම් අහලා පියනවා කියන්නෙ ඔකට තමා..

කොහොමහරි වොලිබෝල් ගහන්න ගිහිල්ලා රධ්‍ය අයියට හොඳ කක්කුටු අක්කෙක් සෙට් වෙලා.. ඒක දුරදිග යන්න ගිහින් නමබර් එකත් දීලා.. අක්කා කෝල් මී සයිනි එක රධ්‍ය අයියට පෙන්නුවහම රධ්‍ය අයියා ඒ කොල කැල්ලෙ කකා හිටපු වටින්ගම එක ඔතලා ගිහින් ඩස්බින් එකකට අතැරියා.. ඒ අක්කගෙ මුණ තැලිව්ව කෙසෙල් ගෙඩියක් වෙව්ව විදිය තමා බලන්න වටින්නෙ.. හොඳ වැඩේ පරට්ට කක්කුටුවුවි.. ආවා මෙනන ඇහැට ජේන කොල්ලෙක් දැක්කහම නමබර් එක දික් කරගෙන.. දෙනවා උඹට මම.. බලාගෙන ඉදපන්..

හවස් වෙද්දි රධ්‍ය අයියට ආයෙම හොටෙල් එකට යන්න ඔන වුණා.. මටත් හෙන මහන්සියෙ හිටියෙ දවසෙම නටලා නටලා.. වැට්ට්ව තැන නින්ද යන ගානට.. අපි නතරවෙලා හිටිය හොටෙල් එක ටිකක් බිව් එකට දුර නිසා යනකල්ම මම හොඳට නිදාගෙන හිටියේ.. ඒ වුණාට ඇහේ වැලි වගේ නිසා හෙන අප්පිරියයි.. කොණ්ඩෙන් මුදු වතුරට ඇලෙනවා ඇලෙනවා වගේ.. අපි හොටෙල් එකට ගිය ගමන්ම මම ටවල් එකකුයි බාග්‍රෝබ් එකකුයි අරගෙන නානකාමරේට පැනගෙන හොඳට නාගන්නා.. රධ්‍ය අයියා අම්මට කෝල් එකක් ගන්න ඔන කියලා බැල්කනි එකට ගියපු නිසා.. නැත්නම් ඉතින් එන්න තිබුණා මාත් එක්ක නාන්න.. කොහෙද උනන්දුව මදිනෙ..

මම වැඩිවෙලා ගන්නැතුව නාගෙන සුවද ගහහා කාමරේට එද්දි රධ්‍ය අයියා මෙසෙ උඩ ටැබ් එකත් දිග ඇරගෙන කාත් එක්කද වීඩියෝ කෝල් එක්ක

ගන්නවා.. මම හොඳට රෝබ් එකේ පටිය ගැටගහගෙන ගිහින් සිටින්න
එකට එබ්ලා බැලුවා.. කවුද කතාකරන්නෙ කියලා..

" දැන් උඹට කොහොමද වෙන්න ඔන.."

" ඔබ්බේ රුම එකේ ඇති අබ්බේහ කියලා ඩයල් එකක්.. ගිහින් මට කෝල්
එකක් ගන්න.. උඹට තියෙන්නෙ සයින කීපයක් දාන්න විතරයි.. මම
වත්සල්ට කියන්නම් කොළඹ ආවහම ඩොකියුමන්ට්ස් ටික ඉල්ලගෙන
ලෝයර්ට දෙන්න කියලා.."

" මම.. එතකොට එව්වරද.."

" දැනට එව්වරයි.. මම උඹට උවමන වුනොත් කෝල් එකක් ගන්නම්.. ආ
ෂනෙරු.."

අයුක අයිසා මං දිහා බලලා කිව්වහම මම උච දෙකක් රැවවා.. විත්තයා..

" ආ අයුක අයිසෙ.. මට මේ දැනුත් ඔයාව මතක් වුණා.."

" ඒ මොකද.."

" සබන් කැල්ලක් දැක්කහම.. මතක් වෙනවා අයිසව.."

" වරද්.."

" ඔයා ඉන්න අනේ.. මම ඇත්තනෙ කියන්නෙ.."

" රඹ.. මට කියාන් කිව්වා මේකා ගහක්-"

" අයුක අයිසෙ මේ ඔයාගෙ පිටිපස්සෙ කවුද මතුවෙනවා.. කොලාකාර
කප්කුමාරයෙක්ගෙ ඔස්ට්‍රේලියන් වර්ගන් එකක්ද කොහෙද.. අපිට වැඩ
තියෙනවා අනික.. බායි.. ටටා.."

මම කෝල් එක කටි කල්ලා දැමමා.. මේ අයුකා අයිසව ආපු දවසක
පට්ටගහලා සෙනුකයගෙ අමමට බැග් එකක් මහලා දෙන්න තියෙන්නෙ..
අනික අපි ගස් නැගහම එයාට මොකටද.. ඒක නිකම මලින්ට ගහද්දි වංචලා
අඩනවා වගේ වැඩක්නෙ..

" මෙ ඒයි.."

" මම..?? නාලා ඉවරද.. එහෙනම් මම යනවා.."

" හා.. අහන්නකො.. මලින්ට ගහද්දි ඇයි වංචලා අඩන්නෙන.."

රධ්‍ය අයියා මං දිහා මහා අමුතු විදියට බලලා ඒක සතපහකට ගණන් ගන්නෙන නැතුව එතනින් නැගිට්වා..

" මම කොහොමද දන්නෙන.."

" ඒකෙ ට යන්න ගැලපෙන්නැනෙන.. අන්න මලින් ගහද්දි වංචලා ඇඩුවා වගේ එකක්නම් හරියනවා.. නේද.."

රධ්‍ය අයියා නැගිටලා ගිහින් ටවල් එක අතට අරගෙන ශර්ට් එක ගැලව්වා.. මම ගිහින් හොඳට ඇඳේ ගුලි වෙලා මට උඩින් බලන්නකට එකකුත් දාගත්තා.. ඉට්ස් නිදාගන්න ටයිම්..

" උඹට තියෙන්නෙන මෙ ලෝකෙ කිසිම මනුස්සයෙක්ට තියන ප්‍රශ්න නෙමෙ.."

" ප්‍රශ්න අසමින් ඔන ඉගනගන්න.. ඔවාලා දන්නැනෙන.. පීඩියාප්‍රෝ ඇඩි එකක තිබ්බෙ.."

" මම.. මම නාගෙන පහළට යනවා හරිද.. ඔයා එතකල් නිදාගන්නවනම් නිදාගන්න.."

" ඇයි ඒ යන්නෙන.. අයුක් අයියගෙ වැඩක්ද.."

" ඔව්.. මම එන්න වෙලා යයි.."

" හා.. ඔයා නාලා එන්න එහෙනම්.."

රධ්‍ය අයියා වොශෂම එක අතුළට ගිහින් දොර වහගත්තා..ඒක ඇරගෙන නාගන්න බැරිද දන්නෙන නැ.. මම කොට්ටෙකුත් බදාගෙන ඒ සි එකෙන් එන හුළඟට මුණ අල්ලගෙන හිටියා.. හරි සනීපයි.. නින්ද යන්න වගේ..

ඇත්තටම ඇයි මලින්ට ගහද්දි වංචලා ඇඩුවෙ..

ඇයි.. ..??

ඔතරි ගිහින් එන්නම ළමයි.. එකසිය පනහට කලින් මෙක ඉවරවෙනවා කියල මෙ අවස්තාවේදී මම කිසිදු සුවර් එකක් නැතුව කියන්න කැමතියි..

හරිත..

ඒ වගේම රධ්‍යගෙ විව එකෙන් කතාව අනිවාරණම දෙනවා.. හිට්ටි සමන් නිදාගන්න යනෝ.. මහමසි..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

දළඹු පැවෙක්ට වරදයා හමබෙලා.. මට පික්කුවක් එව්වනෙ.. එයා හැඩයි නේද.. අනික රධ්‍ය අයියා ඔන්ලි ගැලැක්සි..

those eyes.. රධ්‍ය පුතා.. ammiyo

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

123 කොටස

" මෙහි.. ඊස් දෙයා එනිබොඩි.. හෙලෝ සනෙරු.. මම මේ කතාකරන්නෙ කියානිගෙ ගැණුළමයා.. හලෝ~"

" මමහි.. කියහන්.."

මම මර නින්දක ඉඳලා ඇහැරෙද්දි කඵවරත් වැටිලා.. දැන් පැයක විතර ඉඳලා ඟෝන් දෙකම වයිබ්ට්ට් වෙනවා ඉවරයක් නෑ.. රඬ අයිසත් මගේ එහාපැත්තෙ අහපය හතර අටපොලේ දාගෙන කටත් ඇරගෙන ගොරව ගොරව නිදි.. කෝල් එක නවතින්නෙ නැති නිසා බැරිම තැන මම එක ආන්සර් කල්ලා කනේ තියාගත්තා.. ඊට ටික වෙලාවකට පස්සෙ ගිරිය පලාගෙන අමුතු සතෙක් එහාපැත්තෙන් කැගහනවා මට ඇහුණා..

" සනෙරුමල ඔයා නිදිද අනේ.. ඇයි නිදි.. ඔයාලා යමකිසි-"

" ආශු මොනවද ඔය අහන්නෙ.. ඟෝන් එක දෙන්නෙ මෙහෙට්ට.."

" ච්ඡි.. ඔයා කට පියාගෙන ඉන්නවද.. මම මේ සනෙරුට දෙකක් කියන්න ගත්තෙ.. අනිකා ඔහේ.. අන්ඩර්පැන්ට් තීඟ් මම අල්ලගන්නමකො.."

" කියහන් මොකද.. හයියෝ උඹ නිදාගන්න දෙන්නෙත් නෑ මගුල.."

" ඔයා නිදි වුණාට අපි නිදි නෑනෙ.. මේ සනෙරු.. තමුන්ගෙ මිනිහා හදාගන්නවා හරි.. මම ආයෙ නොකිව්වයි කියන්න එපා.. අනිකා සෙනුක.. ඌටත් මම කිව්වෙ නෑ කියන්නෙපා.."

" කිව්වෙ නෑ කියන්නෙ..?? ඉස්සෙල්ලම කියපන්නො මොකක්ද උඹ ඔය කියවන්නෙ කියලා.. උඹට පිස්සුද.."

" පිස්සු.. හහි.. පිස්සු හැදෙයි තා ටිකකින්.. මට ප්‍රෙගර් වගේ අනේ.. අපේ මිනිහගෙ අල්මාරියෙ කොහොමද රඬ අයිසගෙයි අයුක අයිසගෙයි යටකලිසම් තියෙන්නෙ.. මට පැහැදිලි කරන්න.. අපේ මිනිහා ජංගිහොරෙක්ද කොහෙද සනෙරු.. මටනම් මේවා හිතලා කොණ්ඩෙන් යන්න අරගෙන තියෙන්නෙ.."

" ආශ්වා!! බොහෝ කොණ්ඩේ යන්න එව්වා හිතලද ලෝකෙම තියන දහජරාව උලලද.. මේ ඡනෙරුවා.. මේකිට මොකක් වෙලාද බං මේ.."

" උන් යාළුවොනෙ බං.. එහෙම වෙන්නැති.."

" එහෙමද.. නැත්නම් මට සැකයි අනේ අපේ මිනිහව.. දැන් බලන්න මෙයා.. ඔයාල මගේ යාළුවා වුණා කියලා ඔයාලගෙ යටකලිසම් තියෙද මගේ අල්මාරියෙ.. නෑනෙ.. කියද්දින් බවැක් වමනෙට එනවා අනේ.."

" උඹට මගේ එකක් ගෙනැව් දෙන්නද අල්මාරියෙ දාගන්න.. සෙනුකයගෙන් එකක් තිබ්බා අපේ ගෙදර.."

" මේ සේරම පකයෝ* සොරි.. ඔව් පකයෝ තමා හරි වචනෙ.. සේරම පකයෝ එකයි.. මේ වෙලේනම් මම හිතලමයි කුණුහර්පයක් කිව්වෙ.. මට කේන්ති හුහක්.."

" කේන්ති ගන්නෙපා බං..දැන් බලහන් උඹට ඔය තියන ප්‍රශ්නෙ එක්ක ලෝකෙ ඉන්න මිනිස්සුන්ට තියන ප්‍රශ්න.. ආ.. උඹ දන්නවද බැඳුමකර වංචාව කලේ කවුද කියලා.."

" අපේ මිනිහා නෙමෙනෙ.. නේද.."

" ඌ එව්වර දෙයක් කරන්න පුළුවන් එකෙක්ද බං.."

" නෑනෙ.. ඒකතමා.. ඇත්තටම කවුද අනේ බැඳුමකර වංචාව කලේ.."

" මේ.. මම කියන්නම.. උඹ ආර්ථික එක තියලා ගිහින් කියාන් අයිසගෙ නියපොතු ටික පාට කරහන්.. ඒ වගේ යමක් කරහන්.."

" බෑ අනේ.. මම මේ බර්තේඩ් පාටියකට ඇවිල්ලා ඉන්නෙ.."

" කියාන් අයිසලගෙ ගෙදර..?? අද ඩයල් එකගෙ බර්තේඩ් එක නෙමෙයිනෙ.."

" එයාගෙ නෙමේ අනේ.. අර හැලයගෙ.. හැලකිඹුලා ඉපදිලා තියෙන්නෙ අදලු.. අපේ ගෙදර අය මෙහෙ ආවා.. ඌ මට කේකුත් කැව්වා හලෝ..හැලකිඹුලා ගෙදරට අමුතු කොල්ලෙක් උස්සන් ඇවිල්ලෙනෙ.. එකෙක් නෙමේ අනේ දෙකතුනක්ම හිටියා.."

" ඒ කවුද.."

" කවුද කියන්නෙ.. මෙල් ප්‍රොස්ලා තමා.. මෙ ගෙදර මිනිස්සුන්ට මෙ හැලකිලිලා කරන දේවල්වල කිසි ගානක් නෑ ඔහෝ ඉන්නවා.. ඔකතමා කියන්නෙ සල්ලි හමබරකරන්න ගියාම පවුල අමතක වෙනවා කියලා.."

" මෙ කියාන් අයියන් ඔතන ඉන්නවා නේද.."

" ඉන්නවා අනේ.. මම මෙ අපේ මනුස්සයා එක්කත් කිව්වෙ.. මෙ මිනිහා ඔයාගෙ පස්සෙනුත් ආවනෙ.. මට කේන්තී ඒකටනම සැහෙන්න.."

" එව්වා දැන් වැඩක් නෑ.. දැන් ඌ එන්නෙ නෑනෙ.."

" එන්නෙ නෑ කිට්ටුවෙන්න බැරි නිසා.. ඒ වුණාට මට අවස්ථාවක් හමුවුනොත් ඔකව පට්ට ගහලා මට බෑග් එකක් මහගන්නවා.. ඇත්තමයි.."

" හරි හරි බෑ.. දැන් නහින්නැතුව ඉඳහන්කො.."

" හා.. මෙ කියාන් අයියට ඔයා එක්ක කතාකරන්න ඕනලු සනෙරු.. මම ආර්න් එක දෙන්නද.."

" ආ හා.."

මම නැගිටලා ඇඳුමත් හදාගෙන ඇදේ හෙඩබෝඩ් එකට හේත්තු වුණා.. සැක් මෙ බාත් රෝබ් පටලගෙන නිදාගන්නට වඩා හොඳයි ඇඳුම ගලවලා පැත්තකින් තියලා ඇදට පැනලා නිදාගන්නවා.. අනිකා.. ඌට එහෙමවත් ඔන් නෑ.. ඔහෝ අන්ඩවෙයා එකක් ගහගන්නවා.. පොරවගන්නෙත් නෑ.. පුප් උඩදාගෙන නිදාගන්නවා.. ලැප්ටොප් නැතුව හැඳුනහම ඔහොම තමා..

" මෙ ඡනෙරුවා.. මම උබට කතාකරන්න හිටියෙ.. අපේ එකා ඔතන ඉන්නවද.."

" නිදි.. ඇයි.."

" නිදිනම කමක් නෑ.. උගෙ අප්පොච්චා මට කෝල් කලා කියහන්කො.. අද උදේ.."

" නෑ..!! සිරාවට.. මොකද කිව්වෙ.."

" රධ්‍ය කාන් එක්ක හරි ගැණුළමයෙක් එක්ක සමබන්ධයක් තියද ඇහුවා හරිද.. මම කිව්වා මම දැනුවත්වනම නෑ අංකල්.. අපි එක්ක රධ්‍ය ඒවා කියන්නෙ නෑ කියලා.."

" ආ.."

" ඊටපස්සෙ ඇහුවා එදා සාගා එකේ රධ්‍ය එක්ක සිත්ගේ කළ ළමයා කවද කියලා.. මම කිව්වා අංකල් ඒ අපේ ඉස්කෝලෙ දැනට ඉන්න හෙඩ් ප්‍රිංෆෙක්ට් කියලා.."

" මොකද කිව්වෙ.."

" මොකුත් නෑ හරිද.. දන්නවනෙ ඩයල් එක.. එක විදියක්නෙ.. අපිට ඔව්වා කියයිද බං.. අපේ එකා කැමිප් යන්නෙ නැති කේස් එක අප්පොව්වා සැරටම ඇදලා ගනී වගේ.. මම උඹට කියන්න ගත්තෙ පොඩ්ඩක් හෙව්ලෙන් ඉදහන්.. උඹ ගැන යමක් දැනගෙනද මන්දා.. "

" එහෙමත් එකක්ද.."

" මම.. ඔන්නම අපේ එකාට කියහන්.. නැත්නම් ඔන්නෑ.. ඌ ඔය හිටියට සැහෙන්න හිතනවා මොනවා වෙව්ද කියලා.."

" මම දන්නවා බං.. අනේ මන්දා.. මටනම් බයයි ඔය අප්පව්විට.."

" අනේ මේ බෑ නෙමේ.. පිස්සුනම් නටන්නෙපා ෂනෙරු මල්ලි.. උඹ කෙලින් ඉදහන් ඉස්සෙල්ල.. උඹටයි රධ්‍යටයි අපි ඉන්නවනෙ.. ආධ්‍ය බොසාගෙ මොකක් හරි කේස් එකක්ද බං.. මට හිතෙන්නෙ අප්පොව්වා කුපිත වෙලා ඉන්නෙ අපේ එකා එක්කත් වඩා ආධ්‍ය අයිසා එක්කද කොහෙද.."

" එහෙමද.."

" ඔව්.. මමනම් සිරාවටම ඔය පව්ලෙ සිත් කෝන් දන්නෙ නෑ.. මට වැඩකුත් නෑ.. ඒ වුණාට රධ්‍ය ඉන්නෙ අවුලෙන් නිසා.. මන්දා බං.. පරිස්සමට හිටහන්.. ඉස්සෙල්ලම උඹලා දෙන්නා කොළඹ වරෙන්කො.."

" මම.. මේ සතියේ එනවා.. කොහොමත් ඉස්කෝලෙ වැඩ වගයක් තියෙනවා.. එන්න ඔන.."

" උඹට මැවස් වගයක් ළඟ තේද.. සිංහප්පුර් වැඩේ මොකද.. හමමටසිරි උඹ යන්නෙ එසේ මෙසේ ධුනමන්ට එකකට නෙමෙ ඡනෙරුව.. පත්තරේ ඉදිද දන්නෙ නෑ.."

" අනේ ඉදහන් බං.. මම තියන්නම.."

" හා හා පරිස්සමට වරෙන්.. බායි.."

" බායි.."

කියාන් අයියා කෝල් එක කට කලාම මම ෆෝන් එක පැත්තකින් තිබ්බා.. එයා කොහොමද දැනගෙන තියෙන්නෙ.. අප්පව්ව් ආධ්‍ය අයියගෙ හරි රධ්‍ය අයියගෙ හරි කාමරයක්වත් ඇරලා බැලුවද දන්නෙ නෑ.. එහෙම ඇරලා මොකුත් අහුවෙලාවත්ද.. මුත් දෙන්නගෙ ඩයරි දෙකවත්..!! නෑ නෑ එහෙම නම වෙන්න එපා දෙයියනේ..

මම කාටද කියන්නෙ..

අමමට කියන්නත් පුළුවන්.. නෑ එක්කො අමමා දැනගත්තෙ කොහොමද ඇහුවොත් අප්පව්ව්.. කොළඹ ගිහින් අමමටසිරි වෙන්න හොඳ කැමක් නම සෙට් වෙනවා මට හොඳට පේනවා.. එක්කො රධ්‍ය අයියා ගියානම.. ඒත් බෑ එයා යන්නෙ නෑමයි කියනවනෙ.. අපරාදෙ කැමපස් යන්නත් නෑ.. මේ අප්පොව්වට කතාකල්ලා දෙකක් කියන්න තියෙනවනම ඒකත් හොඳයි.. අමමපා හමබුනොත් වාන්ස් එකක්.. කියනවා කන් දෙකේ ඇහිලි ගහගන්න අප්පොව්වට.. ගෙදර ගියාම ආධ්‍ය අයියා එක්ක කතාකරන්න ඔන..

මම කොට්ටයක් අරගෙන බඩට තියලා තදකරගෙන ඒක උඩින් මුණ තියාගත්තා.. ආධ්‍ය අයියලා වගේ අපිත් ලොකුවෙලා හිටියනම.. මේ අවුරුදු විස්සෙ මටයි විසි එකේ රධ්‍ය අයියටයි මොනවද කරගන්න පුළුවන්.. මම තාම ඉස්කෝලෙ ගාටනවා.. රධ්‍ය අයියා තාමකැමපස් වත් යන්නෙ නෑ.. අනික ආධ්‍ය අයියව අප්පව්ව් අතැරලා කියන්නෙ රධ්‍ය අයියව තව ටිකක් තදින් අල්ලගන්නවා.. එහෙම වුනොත් රධ්‍ය අයියා ඔය කියන විදියට නටන්න හමබෙන්නෙත් නෑ.. මේ මනුස්සයා මොකට කොළඹ ආවද

මන්දා.. නැවිල්ලා පලාලි බැරිනම් මන්තාරම් බොක්කෙ හරි හිටියනම්
ඉවරනෙ..

" මොනවද කල්පනා කරන්නෙ.."

මම එකසැරේම උඩගිහින් ඇද දිහා බැලුවහම රඟ අයිසා ඇහිබැමත්
අකුලගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා කේන්තියෙන් වගේ.. මේකා
කොයි වෙලේද ඇහැරුණේ..

" නෑ මේ ආගි කතාකලා.. කතාකල්ලා මගේ ඔලුව විකාර කලා.. ඒකයි.."

" ඇයි කතාකල්ලා තියෙන්නෙ.."

" ඔයාගෙ අන්ඩවෙයාර් එකක් ඇයි කියාන් අයිසගෙ අල්මාරියෙ
තියෙන්නෙ අහන්න.."

" කියාන් කතාකලේ..??"

" ආ නිකන් අනේ.. ආගි ලහ හිටිය නිසා ඉල්ලගෙන කතාකලා.."

"....."

" ඇයි..??"

" මට ඇත්ත කියන්න වරද්.. මම අවදියෙන් හිටියෙ.."

රඟ අයිසා ඇහට බලැත්කට එක දාගෙන නැගිටලා මං ආවින් ඇඳට
හේන්තු වුණා..

" අප්පව්ව් කියාන් අයිසට කතාකල්ලා.. ඔයාට ගැණුළමයෙන් ඉන්නවද
අහලා.."

" මම.. තව..?"

" සාගා එකේ සිත්ග් කලේ කවුද අහලා.. කියාන් අයිසා කිව්වා ඔයා කෑමප්
ගියේ නැති එකට අප්පව්ව් කේන්තියෙන්ලූ ඉන්නෙ.."

" එයා කියාන්ට කතාකල්ලද්.."

රධ්‍ය අයිියා ඇදේ කොට්ටයක් අස්සෙ තිබ්බ ටෝන් එක එළියට ඇදලා අරගෙන ඒක අන්ලොක් කල්ලා අප්පව්ව් කියලා තිබ්බ කන්ට්ක් එක අන්බ්ලොක් කල්ලා ඒකට කෝල් එකක් අරගන්නා.. මේ මොනවද මේ කරන්න යන්නෙ..

" මොකක්ද ඔයා කරන්නෙ.."

" මොකුත් නෑ.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ කොන්ඩෙ අවුල් කල්ලා මාව එයාගෙ ඇහට හේත්තු කරගන්නා.. මම දහලලා දහලලා එහාට ගියා.. අප්පව්ව්ට කෝල් එකක් ගන්නෙ.. බැනගන්නද..?? මම ටෝන් එක එයාගෙන් ගන්න යද්දිම කෝල් එක ආන්සර් වුණා.. රධ්‍ය අයිියා මගේ අත් දෙකින් අල්ලලා තදකරගන්නා..

" කියන්න.."

" ඔව් අයිියා එක්ක.."

" අම්මා කියන්න ඇතීනෙ කොහෙද යන්නෙ කියලා.."

" මම එන්නෙ මට උවමනානම විතරයි.."

" ඇයි මම ඔයා කියන දේවල් කරන්න ඔන..??"

" මම කරන්නෙ නෑ.. ඔයාට ඇයි ලැප්ප් වෙන්නෙ.."

" ඔයා ලැප්ප් වෙන්න ඔන ඔයා ගැනමයි.. මම ගැනවත් අයිියා ගැනවත් නෙමෙයි.."

" මගේ අයිියට මොකුත් කියන්න එපා..!!"

" මම කිව්වනෙ.. මම යන්නෙ නෑ!! පුළුවන් දෙයක් කරන්න.. " ඔයාට වැදගෙන මම ඉන්නෙ නෑ..!!"

" කොයි පිරිමි ළමයෙක්ද.."

" ඔව්.. මම යාඵවෙලා හිටියත් ඇති වැරද්ද මොකක්ද.."

රධ්‍ය අයි‍යා කට කොනකින් හිනා‍වුණා.. අනිත් පැත්තෙ කියන මොකුත්ම මට ඇහෙන්නෙ නෑ.. මොනවා කියනවද දන්නෙත් නෑ.. මේකා යාලුවෙලා ඉන්නෙ කොල්ලෙක් එක්ක කියලා කියන්නද හදන්නෙ..

" ඔව් මම රිලේගන්ගිප් එකක ඉන්නවා.."

" ඒක මගේ පෞද්ගලික දෙයක්.."

" අවුරුදු විසි එකක් කියන්නෙ මට තනියම තීරණ ගන්න අයිතියක් තියනවා කියන එක.."

" එයා පිරිමි ළමයෙක් නම් ඒකෙ ඇති වැරද්ද මොකක්ද.."

" ඔයාට අනුව ඒක කොහොම පිස්සුවක්ද දන්නෙ නෑ.. මම සාමප්‍රදායික මිනිස්සුන්ට ආස නෑ.."

" අප්පව්වි ඇති..!!!"

" නෑ හොඳටම ඇති.. ඔයාගෙ වචනවලට මම බය නෑ.. "

" ගෙදර ආවම මොනවා බලාගන්නද.."

" මට- අපිට පාඩුවෙ ඉන්න දෙන්න.. මම තියනවා.."

රධ්‍ය අයි‍යා ආර්ථික එක කට කල්ලා පැත්තකින් තියලා මගේ අතින් හිමිහිට ඇදලා අරගෙන ඇහට හේත්තුකරගෙන අත් දෙකින්ම බදාගත්තා.. මම මොකුත්ම කියන්නෙ නැතුව ඔහේ හේත්තු වෙලා හිටියා.. මට එයාගෙ අප්පව්වි ගැන බය හිතෙනවා.. එක්කො මම කවදාවත්ම සැර තාත්තලා අත්විදලා නැති නිසා.. මාමා මාත් එක්ක හැසිරෙන්නෙ යාලුවෙක් වගේ.. ඒ ඇරෙන්න අපේ ගෙදර පිරිමි ලොකු අය නෑ.. ඇත්තටම මට අදහසක් නෑ එයාගෙ අප්පව්වි කේන්ති ගිහින් මොනවා කරාවිද කියලා.. රධ්‍ය අයි‍යන් කිසි ගාණක් නෑ වගේ පෙන්නන්න ට්‍රයි කරනවා.. ඒ කිව්වත් කියාන් අයි‍යා කිව්වා වගේ එයා හිත ඇතුලින් හිතනවද දන්නෙ නෑ මොනවා වෙවිද කියලා.. අනික ඉස්කෝලෙ උගන්නන්න එන එකටත් අප්පව්වි කැමති වෙන එකක් නෑ..

මම රධ්‍ය අයි‍යගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමමා..

" මේ ඇයි ඔයා නමයයි නමය තියන කාමරයක්ම හොයාගත්තෙ ඉන්න.."

" ඇයි..??"

" නමයෙ ඉලක්කම් තියන කාමරවල හොල්මන් ඉන්නවා.."

" එහෙමද.. ඔයාට පෙනුනද.."

" පෙනුනෙ නෑ ඉතින්.. ඒ වුණාට මේකෙ ඉන්නවද දන්නෙ නෑනෙ..
කියන්න බෑ.. කවද දන්නෙ මහ කුප්ප හොල්මනක් ඇවිත් ඔයාට
කරදරයක්වත් කලොත් එහෙම.. නේද.. මෝහිනී වගේ රෙදි අන්දන්න
කියන හොල්මනක් ඉන්නවද දන්නෙ නෑ.."

" ඇති ඇති.."

" කොලුකාර හොල්මන් ඉන්නවද ඒයි.. මම දැනගන්න අහන්නෙ.."

" මොකද බං හොල්මන් ගැනම අහන්නෙ.."

" අහන්නෙ ඉතින් දැනගන්නනෙ.. අපිට හොල්මන් කාණ්ඩ වලට බෙදන්න
පුලුවන් වුනොත් කොලුකාර හොල්මන් ස්ට්‍රේට් හොල්මන් කියලා කොටස්
දෙකකට බෙදන්න පුලුවන් නෙ.. කළුකුමාරයා නම් ස්ට්‍රේට් පොරක්
වෙන්න ඕන.. හැබැයි කවද දන්නෙ ඔය කළුකුමාරයා කියලා ගැණු බලන්න
එන්නෙ මැරිව්ව ටොම් බෝයි කෙනෙක්ද දන්න නෑ.. මහීශා වගේ.."

රඳා අයියා මාව එහාට කල්ලා මුණට එබුණා..

" ඕක නවත්තගනින්.."

" ඔයා බයද.. බයවෙන්න එපා අනේ.. ඔයාට ගැහුවොත් ගහන්නෙ වරද්ගෙ
හොල්මන තමා.. මම ඇවිත් පස්ස මිරිකලා යනවා රූට.. කොහොමද.."

මම ඇහිබැමක් උස්සලා කිව්වහ රඳා අයියා එහාට වුණා..

" උඹට පිස්සුද.."

" ඔව් මනුස්සයො මැරෙද්දි අන්තිම මොහොතෙ හිතේ තියන තැනට
ආසවෙත්ලු නෙ ඉපදෙන්නෙ.. මම ඔයා නානකොට කණ්ණාඩියෙන් පස්ස

දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. කවුරුහරි ඔයාගෙ පස්ස දිහා වැරදි විදියට බැලුවොත් වරද්ගෙ මමියේ ශාපය වැදිලා ඒ මිනිස්සුන්ගෙ පස්සවල් කුඹිකාලා මැරෙනවා.. මරු නේ.."

" මරු මරු.."

" ඔයා බයවෙන්නෙපා අනේ.. මම මගේ වත්කම වගේ නියන ඔයාගෙ පශ්චාත් භාගය දිවිහිමියෙන් රකිනවා.."

මම රඬ අයියගෙ පස්සට අත කරකලා හොඳ පාරක් දිලා ශේප් එකේ පැත්තක් හයිසෙන් ඇල්ලුවහම රඬ අයිය මගේ අත ඇදලා අරගන්නා.. මම අනිත් අතිනුත් අල්ලන්න ගියාම එයා ඒ අතත් තද කල්ලා අල්ලගන්නා.. මෙක හරි මගුලක්නේ..මට මගෙ මනුස්සයගෙ පස්ස වැරදි විදියට අල්ලන්න බැරිදි..

" මට අල්ලන්න දෙනවා..!!"

" වරද්!!"

" මම වරද් නෙමේ.. මෝහන්.. මෝහිනීගෙ මේල් එක.. මගේ ළමයා අල්ලගන්න අයියා.. මට රෙද්ද හදාගන්න.."

මම අත් දෙක ඇදලා අරගෙන ඇදේ තිබ්බ කොට්ටයක් අරගෙන රඬ අයියගෙ අත් දෙකේ ගැහුවා.. මෝහන්ගෙ ළමයගෙ අමමා කවුද අහන්නෙපා.. අමමලා නෑ.. මලෙන් උපන් කුමාරයෙක් ඉන්නේ..

" පාඩුවෙ ඉදපන්.."

" පාඩුවෙ ඉන්න තිබ්බා ඔයා අඩනිරුවනින් නිදාගන්නැත්නම්.. ඔයා මාව පොළඹවාගන්න ඔහොම නිදාගන්නේ.."

" උඹට පිස්සු හැදිලදි.. ඔය බළල් ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන ඉන්නැතුව අහකට ගනින්න.. බයත් හිතෙනවා.."

රඬ අයියා මධුසමෙට ආපු ගැණුලමිස්සි වගේ බලැත්කට එක පපුව ගාවටම ඇදගෙන, ඇදිලා ගිහින් ටේබල් ලෑමප් එක ගාව තිබ්බ ස්විච් එක ඔත් කලා.. එතකොට කාමරේ රෝසපාට බල්බ් වගයක් පත්තු වුණා.. මම

රධ්‍ය අයිියා දිහා බලලා ඇහැක් ගැහුවහම රධ්‍ය අයිියා බයවෙලා එතන
නිබ්බ ඔක්කොම ස්විච් ටික දාගෙන දාගෙන ගියා.. කාමරේ නිකම
ප්‍රදීපාගාරයක් වගේ.. මගේ අනාගතයටත් වඩා මේක දීප්තිමත්තො යකෝ..

" මේ මොකත.."

" ඇතට වෙලා ඉඳපන්.. අමමට කියනවා.."

" අමමට මොනා කියන්නද.. මම අමමට කියනවා 'අසලි අමමේ රධ්‍ය
අයිියගෙ කිසිම ඇක්ටිව් ගතියක් නෑ මම ව්‍යාග්‍රා පෙත්-මමහ්-අත අහක-
මමම-අමමමමමමෙහ්"

රධ්‍ය අයිියා මගේ කට අත් දෙකින්ම වහගන්නා..

" උඹ කොහොමද ඔය හැම මගුලම දන්නෙ.."

" මම-මම-මමමමමගුල.. අත ගන්නවකො කියන්න.. මට කිව්වෙ අපේ
බයෝ සර්.. මට නෙමේ අපිට.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ අත ගසලා දාලා ඇදෙත් නැගිටලා ඇඳුම හරියට
හදාගන්නා..

" මගේ ශෝට්ටි ගර්ට් එකයි අරන් දෙන්නකො වරද්.."

" බැහැලා ඇවිත් ගන්න.."

" මට බෑ..!!"

" ආ එහෙනම ඔහොම ඉන්න.. ඔයා ඇඳුම නැතුව හිටියත් මමනම කැමතී.."

" උබ වගේ ලැප්පාවක් නැති එකෙක් මම දැක්කමයි.."

රධ්‍ය අයිියා මුණ ඉසකුඩිව්වියක් වගේ හදන් බලැන්කට එකත් ඇහ වටේ
ඔතාගෙන ඇවිත් අල්මාරිය ඇතුලෙ නිබ්බ ඇඳුම බැග් එකෙන් ශෝට්ටි
ටිගර්ට් එකකුයි අරගන්නා.. සැක්.. මම නිකම අතවර කලා වගේ හැගීමක්
දැනෙනවා රධ්‍ය අයිියා මෙහෙම බිම දිගේ ඇදෙන්න සලුපාලියට වගේ සලු
ඔතාගෙන ඉද්දි.. මහා රාණි රධ්‍ය.. මම අධිරජ් වරද් වෙනවා.. මව් රාණිට
ආධ්‍ය අයිියව ගන්නවා.. පිය රජාට අපේ මාමව අරගෙන මහ ඇමතිට

කියාත් අයියව ගන්නවා.. උප බිසවක්..?? උප බිසවක් ඕන්නැ.. මගේ දූ
කුමාරියට අයුක් අයියව අරගෙන උගේ අත පතාගෙන එන දුරබැහැර
රාජ්‍යයක කුමාරයට සෙනුකයව ගන්නවා.. මහීශා හොඳයි
උපදේශකට..ආගිව.. ඒකිව ගන්නෙ මොකටද.. ඒකිව හොඳයි මහ
ඇමතියගෙ බේබි ගර්ල්ට..

" වරද්.."

මම යුවරජ කාලෙ සැරටම අහිගේක ගන්වලා ඊටපස්සෙ අවුරුදු දාසයෙන්
සිල්ප පෙන්නලා රඬ අයියව සරන පාවා ගන්නවා.. ඊටපස්සෙ ඔටුන්නත්
මගේ.. රඬ අයියත් මගේ.. රාජ්‍යත් මගේ.. ඔක්කොම මගේ.. මට කිරුල
දීලා මාමටයි ආධ්‍ය අයියටයි හැමදාම තරු බලන්න යන්න පුළුවන්..

" වරද්.. !!!"

එයාලා තරු බලන්න ගිහින් තව පුත් කුමාරයෙක් ගෙනාවොත් මම නම
දානවා දන්තජ කියලා.. මාමා දත් උගුල්ලනවනෙ.. දන්තජ උපැස් වගේ
හොඳයි.. ආධ්‍ය අයියා කණ්ණාඩි දානනිසා..

මම ඇගිල්ලකුත් කට්ට ගහගෙන ඇදෙන් වාඩිවුණා..

" උඹේ කන ඇහෙන්නැද්ද.. මනෝ ගහනවා.. කියන මෙලෝ දෙයක්
ඇහෙන්නෙ නැ.."

" වජ්.. මගේ ඉමැජිනේසන් එක රුයිත් කලානෙ.. ඇයි ඇයි.. මොකද.."

" ඇඳුමක් ඇඳන් එන්න.. තව ටිකකින් ඩිනර් සර්ව කරන්න එනවා.. ඔහොම
ඉන්නද හදන්නෙ.."

" මෙහෙම හොඳ නැද්ද.."

" වරද්..!!!"

" හරි හරි අනේ.. මගුල.. අර්ගස්ද.. පුප ගිනිගත්තු පැස්බරා වගේ බේරිහන්
දෙනවා.. ඔබනවා කොහිල අලයක්.."

රඬ අයියා අමමා මට මහලා දුන්නු තනි නිල් පාට පිජාමා එකක් අරගෙන
උකුලට දම්මහම මම කලිසම අරගෙන ඒකට කකුල් දෙක ඔබාගත්තා..

@Shan

ඔබාගෙන උඩට ඇදගන්නා.. රඨ අයියා මං දිහා බලාගෙන ඉඳලා මම බැලුවහම අහක බලාගන්නා.. මොකුත් පේන්නැතෙ ඉතින්.. මම අපේ අම්මා කියලා තියෙන විදියට හැමතියිසෙම අන්ඩවෙයාර් එකක් අඳිනවා.. මොකද මගේ වස්තර ගැන මට තියා අපේ අම්මටවත් ශුවර් නෑ.. මම උඩ කැල්ලත් ඇදගෙන බොත්තම දාගෙන අත් දෙක දිගට දාගන්නා.. දැන් කිසිම යකෙක්ට මාව අල්ලන්න බෑ මගේ මුළු ඇඟ වැහිලා තියෙන්නෙ.. මම රඨ අයියා දිහා බලලා මුණ පිරෙන්න හිනාවුණාම රඨ අයියාගෙ මරුමුස් පෙණුම දියවෙලා හේදිලා ගිහිල්ලා එයත් ලාවට හිනාවුණා.. හිනාවෙලා එපැයි ඉන්න..

" කෝ එන්නෙ නැද්ද ඒ ගොල්ලො.."

"මම..?? ආ ඒවි.."

" අප්පව්වි මොකද කියන්නෙ.."

රඨ අයියා මං ගාවට ඇවිත් නැමිලා මගේ නලලට වැටිලා තියන කොණ්ඩ කැලි ටික අතින් පිටිපස්සට කල්ලා නලලට හාද්දක් දිලා තොල් තදකරගෙන හිටියා.. තප්පර තුන හතරක්.. මම හරි ආසයි මගේ කොණ්ඩෙ එහෙම අල්ලලා පිටිපස්සට කරනවට.. එතකොට ඇස් පියවෙනවා.. අනික රඨ අයියා නලලට දෙන හාදු වලට කැමතියි.. මම මගේ පිපාමා එකේ කම්සෙ කොනක් අතකට ගුලි කරගෙන ඇස් දෙක පියාගෙනම හිටියා.. මට මතක් වෙනවා රඨ අයියා මට මුලින්ම හාද්දක් දීපු දවස..

" උඹව දැක්කහම ලෝබ හිතෙනවා.."

" ආ..??"

රඨ අයියා මගේ ඔලුව අතගාලා එහාට වුණා..

*****ding dong*****

" එක්ස්කියුස් මී සර්.. ඩිනර් සර්ව කරන්න පුළුවන්ද.."

" Ya sure.."

රඨ අයියා දොර ගාවට ගිහින් රූම බෝයිට ඇතුළට එන්න ඉඩ දුන්නා.. මම ඇද උඩට වෙලා කකුල් දෙකත් බැඳගෙන ඒකා ඇතුළට එන හැටි බලාගෙන

හිටියා.. ටසිරි බෝතලේකුත් ගෙනැල්ලද.. ඒ කියන්නේ මගේ සිහිනය
සැබැවෙන්නයි යන්න.. අදනම් බොනවා පුතේ වැටෙන්න.. මම ට්‍රේ එක
උඩ තියන විස්කි බොටල් එකයි සෝඩා කෑන් දෙකයි දිහා බලාගෙන ලාවට
හිනාපුණාම රූමි බෝයි බගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා එකපාරම රඬ අයිසා
දිහා බලලා ආයෙම මං දිහා බැලුවා.. මම ඉක්මනට උඩ බලාගත්තා..
නොදකිත් ගල් මුසලයා බැලුව හැටි විතරක්.. විස්කි බෝතලේ අරන්
ගහනවා මුගේ පුපේ මම.. ඔහොම බැලුවොත්..

" Can you hurry please..?"

රඬ අයිසා දොර ගාව ඉදන් කිව්වහම ඒකා ඉක්මනට බැල්කනි එකේ දොර
ඇරගෙන එතෙන්නට ගියා.. අපි අද කැන්ඩි ලයිට් ඩිනර් එකක් ගන්නයි
යන්න.. ඒකත බැල්කනියට ගියේ.. කෝමහරි කමක් නෑ මේ අතුලට ආපු
බ්‍රවාගෙ කොණ්ඩෙ මම ගිනිතියන්න කලින් ඔක හදලා ගියොත් හොඳයි..
චිත්ත අයිසට කියන්න ඔන හොටෙල් එකේ ඉන්න රූමිබෝයිලා හරි නෑ
කියලා.. කියන්න එපැයි.. කවදහරි සෙනුකයන් මෙකට ඇවිල්ලා ඌ දිහාත්
වැරදි විදියට බැලුවොත් එහෙම.. අයුක අයිසා එදාට සිරාවටම මුගේ ඔලුව
ගිනි තියාවි.. මම මේ කරන්නේ කාගෙකාගෙන් හොඳට සමාජ සත්කාරයක්..

" වරද් නිදිමයි නම මුණ හෝදගෙන එන්න.."

මම ක්ශණිකව රඬ අයිසා දිහා බලලා ඇස් දෙක උණ්ඩි කරගත්තා.. ඒ
මොකටද මම මුණ හෝදන්න..

" නිදිමන නි-"

" මුණ.. හෝදගෙන.. එන්න.."

" ඉතින් ඇ-"

" වරද්!!"

" හරි ඉතින් මුණ හෝදන්නෙන.. ඔකට කැගහන්න ඔනද.. අසලි අමමට
කියනවා හරිද.. වැඩිය කියවගෙන ආවොත්.. ඇත්ත කියනවා තවුසෙ
කැඳැත්තෙක් තේද.."

"....."

" හරි යන්නම් ඉතින්.. ඔහොම බලන්න ඔනෙ නෑනෙ.. හැටි විතරක්.. ඇස් දෙක උගුල්ලනවා මම.."

මම ඇදෙන් නැගිටලා රඬ අයිසගෙ පස්සටත් ගහගෙන බානෑම එක අස්සට රිංගගත්තා.. රඬ අයිසට කියන්න ඔන සැරින් සැරේ වෙස් මාරුකරන්න එපා කියලා.. එයැයි නාග වර්ජින් මෙල් වුණාට මම එහෙම නෑනෙ.. නාගලෝකෙන් මිනිහෙක් කරගහගත්තොත් පව පිරෙයිද දන්නෙ නෑ.. නැතුවැනි.. කැළණියෙන් ගහ දෙබෑ කරගෙන ආපු නයා රඬ අයිසද කියලා අහන්න ඔන.. අර හාමුදුරුවො කෙනෙක් කිව්වෙ අපිට විසාල ගබ්දයක් ඇසුණා කියලා.. ප්ලාස්ටික් බෝතලේක ගරඩි පැටියෙක්ද කොහෙද දාලා.. මට අදටත් තියෙන ලොකුම ප්‍රශ්නෙ ඌ ඔය කියන විදියට පොලොව පලාගෙන ගහ දෙබෑකරන් ආවනම් ඇයි ප්ලාස්ටික් බෝතලේ දෙබෑ කරන් එළියට පැන්නෙ නැත්තෙ කියලා.. තාත්වික නෑනෙ.. අනේ මේ මගේ රඬ අයිසා ඔකක් පලාගෙන ආවෙ නෑ.. එයා මලෙන් උපන් කුමාරයෙක්නෙ..

" කුමාරයෙක් මම උපන්නෙ මලින්.. වැදපන් පෙම ඉල්ලන්න කලින්.. මම.."

මම රඬ අයිසා ගාන හන්ටර් ලැබි ෆේස් වොශ් එකෙන් ටිකක් අරගෙන අතල්ලලා මුණෙ ගාගත්තා.. මම නෑනෙ ඔය සෝබන කරන්නෙ.. අම්මගෙ වලං හෝදන විම කැල්ල ඇරෙන්න සන්ලයිට් හරි ගාලා මුණ හෝදගන්නවා.. ඇත්තටම එහෙම එකක් මට වුණා.. අම්මා මට ගෙනාපු ඩෙටෝල් සුදු සබන් කැල්ලයි සුදු සන්ලයිට් කැල්ලයි පැටලිලා මම ප්‍රැක්ටිස් ගිහින් ආපු දවසක ඒක යහමින් ඇහේ ගාලා නෑවා.. ඊටපස්සෙ අම්මා ඒක දැනගෙන මාව ආයෙම නෑවවා.. එක්කො පාට දෙකකින් ඒක ගේන්න ඔන.. හැමලෙම මාව නොමහ යවනවා.. වෙළුපුමන යා ගාන සබන් ජාතිය මොකක්ද දන්නෙ නෑ.. ලක්ස් වෙන්නැනි.. අපේ මාමා ගන්නෙ cinthol එකක්.. ඒකනිසා මාත් පොදුවෙ දැන් ඒක ගානවා.. අම්මා එක්ක හිටියොත් අම්මගෙ ෆේස් වොශ් එක ගානවා.. නැත්නම් ඩෙටෝල් ගානවා.. රඬ අයිසලගෙ ගෙදර ගියොත් ගන්නෙ එයාගෙ බොඩි වොශ් එක.. ඒ මනුස්සයා ඇහ පිට්ටෙනවා හමට හොඳ නෑ කියලා ගන්නෙ හෙන ගනන් බොඩි වොශ් එකක්.. ක්‍රීඩ ලව් ඉන් වයිට් කියලා.. මම නම් ඔහොම එකක් දැක්කෙන් පලවෙනියට.. ඒකෙ ජැස්මින්, මැග්නෝලියා, බල්ගේරියන් රෝස්, සැන්ඩල්වුඩ්, ඊජිප්තියන් අයිරිස් ඔවා ඔක්කොම එකතුවෙලා එන සුවදක් තියෙන්නෙ.. මන්දා උගෙත් පුදුම කැටයම තියෙන්නෙ.. ගැණුළුමිස්සි වගේ ලෝකෙ පුරාම තියෙන ඒවා මුණෙයි ඇහෙයි ගානවා..

එක්කො අම්මා ඩර්මොටොලොජි කෙනෙක් නිසාද දන්නෑ.. හමට හොඳ
ඒවා තෝරලා බලලා ගන්නෙන.. අනිකා ආධ්‍ය අයිශා.. ඒ මනුස්සයන්
ලෝකෙම තියන ඒවා උසේ පිළිවෙලට වොගෲම් එක් ගොඩගහන්
ඉන්නවා.. හොඳවෙලාවට අයිශලා මලෝට වෙන වෙනම නානකාමර
තියෙන්නෙන.. එකක තිබෙනම ඔය කියන ප්‍රඩක්ට්ස් තියන්න වෙනම
කාමරයක් ඒකට අල්ලලා හදන්න වෙනවා.. පුතාලා ඔහොමනම අම්මා
ඔයිට හපන් වෙන්න එපෑ..

" ට්‍රි ස්පෙයාර් මයි ප්‍රයිඩ්

ට්‍රි ගිව් යොර් ලැක් ඔෆ් ඉන්ටරෙස්ට්, ඇන්ඩ් එක්ස්ප්ලේන්ගන්

ඩෝන්ට් සේ ඇම නොට් යොර් ටයිප්

ජස්ට් සේ දැන් ඇම නොට් ප්‍රිෆර්ඩ් සෙක්ගුවල් ඔරියන්ටේගන්

ඇම සෝ සෙල්ෆිශ්

බ- යූ මෙක් මී ෆිල් හෙල්ප්ලස්, යාහ්

ඇන්ඩ් අයි කාන්ට් ස්ටෑන්ඩ් අනදර් ඩේ

ස්ටෑන්ඩ් අනදර් ඩේ

අයි ජස්ට් කයිනිඩ් විශ් යූ ව' ගේයි!!!!!!! ටඩා!!"

මම දොරත් ඇරගෙන එළියට ඇවිත් දොර ගාව හිටිය රඳා අයිශට අනේ
තිබ්බ වතුර පොඩ්ඩක් ඉස්සා..

" නෑ අම්මා සිංදු කියනවා.."

" දෙන්නද.. ඉන්න.. වරද් අම්මා කතාකරනවා.."

" කොයි අම්මද.."

"අපේ අම්මා.."

මම ඉක්මනට ෆෝන් එක අරගෙන කනේ තියාගත්තා..

@Shan

" අම්මා මොකද කරන්නේ~ අපිට හවස් වෙලා.. හායි.."

" අම්මට තාම හවස් වෙලා නෑනෙ.. මම දවල්ට කනවා.."

" අපි රූට කන්න යන්නෙ.. අද අපි බීච් ගියානෙ.. මම රඬ අයිියට සිප්පි කට්ටක් හොයලා දුන්නා.."

" මම දැක්කා දෙන්නා භෞටෝ දාලා තියෙනවා.. මම කමෙන්ට් එකකුත් දැමුවා.. කොහෙද ඔගොල්ලො සෙලිබ්ට්ලනෙ.. අපේ කමෙන්ට්ස් පේන්නෙ නෑනෙ.."

" නෑ අනේ.. මොන සෙලිබ්ට්ලද.. ඔය ඉස්කෝලෙ යාච්චො තමා ඉන්නෙ.."

" ඉස්කෝලෙ යාච්චො කෙල්ලොද.. බොරු කියන්නෙපා අනේ.."

" කෙල්ලොත් ඇති ඉතින්.. අපි බලන්නෙ නෑනෙ.. භෞටෝ එකක් ගහනවා දානවා.. එච්චර තමා.."

" ඔයාලා කොහොම කිව්වත් ඔය දෙන්නා සෙලිබ්ට්ලා වගේ තමා.. ඔයා ශෝන් මෙන්ඩිස්ට ආසයිලු නේද.. ඔව් නේ.. මට රඬ කිව්වා දවසක්.."

" මම ආසයි නෙමේ එයාට අදහගෙන ඉන්නෙ.. මගේ ශෝන් අයිියා.."

" මෙහේ එයාගෙ කොන්සර්ට් එකක් තියෙනෙ.. මට ඔයාට මතක් වුණා.. මමනම් ඔය අලුත් සිංදු අහන්නෙ නෑ ඉතින්.."

" එයා ලස්සනයි නේ.. මම හෙන කැමැත්තෙන් හිටියෙ ඩයල් එක කැමීලා එක්ක ඩෙට් කරනවට.. ඒක කැඩුණනෙ.. කලින් හේලි එක්ක හිටියා.. පස්සෙ හේලි පස්ට්ට්ට් බැන්දනෙ.. පස්ට්ට් සෙලිනව අතැරියා.."

" ආ මම ඒක ගැන නම් දන්නවා.. පස්ට්ට් බීබර්ට් ආඬා ආස තියා.."

" මට ආඬා අයිියා කිව්වා.. එයාගෙ ආසම එක වත් ලෙස් ලොන්ලි ගර්ල් ෆු නේද.. අම්මා ආසම කාටද.."

රඬ අයිියා මාව වොගෲම් එකේ දොර ගාවින් මෙහෙට්ට කල්ලා ඒක ඇතුළට ගිහින් දොරවහගන්නා..

" එල්විස් ප්‍රිස්ලිටයි, එල්ටන් ජෝන්ටයි.. ආ තව මැඩෝනටත් ආසයි.."

" අනේ.. මම එල්විස් ප්‍රිස්ලිගෙ අහලා තියෙන්නෙ එක සිංදුවයි හැබැයි..
එල්ටන් ජෝන්ගෙනම අහලා තියෙනවා.."

" අහලා බලන්නකො.. ලස්සනයි.. අම්මා ආසම සැක්‍රිෆයිස් එකට.."

" බැක්ස්ට්‍රිට් බෝයිස්ලා හොඳ නැද්ද.. අම්මෝ අපේ මාමා නම් මාර කැමති
එයාලට.."

" මම.. මමත් ආසයි.. ද රෝලින් ස්ටෝන්ස්ලත් මරු.."

" අම්මෝ.. අම්මා සිංදු හුහක් අහනවනෙ.. බොරු කියලා තියෙන්නෙ කලින්
දන්නෙ නෑ කියලා.."

" අහනවා නිදහසක් ලැබුණහම.. අම්මට සිංදු කියන්නත් පුළුවන් හරිද.."

" චෝන්.. ඇත්තමද.."

" ඔව් අම්මා නිසා තමා ඔයාගෙ අයිසන් සිංදු කියන්නෙ.. "

" අම්මද රඨා අයිසට පුරුදු කලේ.."

" නෑ නෑ පුරුදු කලේ නෑ.. එයා ආසයි.. මම ඉඳලා හිටලා සිංදු කියද්දී
අහගෙන ඉන්නවා.."

" අහා.. අපේ අම්මටනම් සිංදු කියන්න බෑ.. අපේ ගෙදර කාටවත්ම බෑ
අනේ.. මම විතරයි සිංදු කියන්නෙ.. සමහරවිට අපේ තාත්තට ලස්සනට සිංදු
කියන්න පුළුවන් නිසා චෙන්නැති.. නැද්ද දන්නෙත් නෑ.."

" තාත්තට කිංදු කියන්න පුළුවන්ද.."

" ඔව් අම්මා කියලා තියෙනවා.. පුළුවන්ලු.. ඉස්කෝලෙ කාලෙ කියනවලු
එයන්.."

" එහෙමද.. හොඳයි ඉතින් දැන් ඔය දෙන්නා කාලා බීලා මොකද
කරන්නෙ.."

" නිදාගන්නවා.. අම්මා එක්ක මම පොඩ්ඩක් කතාකරන්න ඕන වෙලා තිබුණේ.. කියාන් අයියා කතාකළානෙ.. මට කිව්වා අප්පව්ව් කතාකළාලු.."

අම්මා එහාපැත්තෙ ඉඳන් ලොකු හුස්මක් අරගෙන පහළ දැමුවා.. අප්පව්ව් ගැන කියවන එකම අම්මට හිසරදයක් වෙලා තියෙන්නෙ මම හිතන්නෙ..

" මම මොකක් හරි කරන්නම් බබා.. එයාට මොකක් හරි අහුවෙලා තමා ඔය.."

" මට හිතට හරි නෑ ඒත්.."

" මොකට බය වෙන්නද.. අපි කවුරුත් ඔයාට මොකුත් වෙන්න දෙන්න නෑ.. අම්මව විශ්වාස කරන්නකො.. හරිද.. අම්මා බලාගන්නම් ඒක.."

" මම.. රඬ අයියට ආයෙම අප්පව්ව් කෑමප් යන්න කියයිද අම්මා.."

" යන්න කිව්වත් රඬ යන එකක්නම් නෑ.. එයාගෙ යුනිටසිට් ප්‍රශ්නෙන් විසඳගන්න ඕනනෙ.. ආධ්‍යයට තනියම ඔක්කොම කරගන්න අමාරුයි මේ වෙලේ.."

" එයාට බෝයිපෙන් කෙනෙක් ඉන්නෙ.. තනි කොහෙද.."

" ආ අනුරාග්.. ඔව් එයානම් හුහක් සපෝට්ට්ව් කෙනෙක් තමා.. මට වඩා ඔයා දන්නවනෙ නේද.."

" ඒකතමා..අම්මා දැන් කන්න.. මම කතාකල්ලා අම්මට නිදහසේ කන්නත් නෑ නේද.."

" එහෙම නෑ බබා.. මම පස්සෙ ආයෙම ඔයාට ගන්නම්කො.. හරිද.. කෑමකාලා නිදාගන්න.. ගුඩ් නයිට්.."

" ගුඩ් නයිට් අම්මා.. ආදරෙයි.."

මම ෆෝන් එක කට කල්ලා බැල්කනි එකට ගියා.. ඒකෙ තිබුණු රවුම මේසෙ උඩ ඉටිපන්දම් දෙක තුනක් පත්තු කල්ලා එළියෙන් එන හුළඟට ඉටිපන්දම් නිමෙන්නෙ නැතිවෙන්න ඒවට ග්ලාස් කවර් එකක් දාලා කහපාටට ලාවට එළියක් තියෙනවා.. හැමදාම මෙහෙම ෆැන්ටසියක් වගේ ජීවිතේක ඉන්න තියෙනවනම් හොඳයි.. ඔක්කොම කරදර වලිතුයි

ලෝකෙහි වහන් වෙලා වගේ.. ආයෙම කොළඹ ගියාම මට මොන මොන වගේ දේවල් වලට මුණ දෙන්න වෙයිද කියන්න බෑ.. මම ප්‍රශ්න වලට මුණ දෙන්න උපන් දා ඉඳලමයි.. ඒත් මේක මම තනියම මුණ දෙන ප්‍රශ්නයක් නෙමෙයි නිසා හිතට හරි අමුතුයි..

තව මාස තුන හතරකින් ඉස්කෝලෙ යන්නත් නෑ.. රිසාල්ට්ස් අවුට් වුණාම මොකක් හරි කැමපස් එකකට යාගන්න පුළුවන්.. කැමපස් යන එකට වඩා ඇත්තටම මට හිතට අල්ලලා තියෙන්නෙ කල්බ් එකේ වැඩෙ.. මොකද ඉගනගන්නවට වඩා මට සෙල්ලම කරන්න පුළුවන්.. මගේ ජීවිතේ හැටි කියන්නෙ.. හැම මගුලකම මට තෝරගන්න එකක් ඉතුරුවෙනවා.. හැම එකම එහෙමයි.. මොකක් හරි කමක් නෑ හැමදේම මම හිතාගෙන ඉන්න විදියට හොඳට වෙනවනම.. ඒත් ඒකත් එහෙම නෑ.. මම කලින් මෙහෙම හැමෝම ගැන හිතන්න මහන්සි වෙලා නෑ.. මගේ වටේ එකට්ටිය ගොඩ ගැහැණුහම හිතට හරි බරයි.. හැමෝ ගැනම හොයලා බලන්න ඕන.. තනිකමක් නෑ තමා.. ඒත් මගේ හිතට හරි නෑ මගේ අතින් මොකක් හරි මිටක් අතැරේවි කියලා.. එහෙමයි කියලා සේරම එකපාර බදාගන්නත් මට බෑ..

" මොනවද කල්පනා කරන්නෙ.."

මගේ ඇහ වටේ අත් දෙකක් එතීලා මාව වැටට හේත්තු වුණාම මම මගේ ඇහ වටේ එතීල තියෙන අත් දෙක දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒවා වෙලාවකට මට ගෙදරක් වගේ හරිම ආරක්ශාකාරී හැගීමක් ගේනවා.. උණුහුමක් එක්ක එකතු වෙව්ව ආදරණීය ගතියක්..

" කල්පනා කලේ නෑ.. අපි හෙට යනවද.."

" මම.. යන්න ඕනෙනෙ.."

මම රඬ අයිියගෙ දිහා හැරිලා එයාගෙ ඇස් දෙක දිහා බලාගෙන හිටියා.. කළුවරේ මට එයාගෙ ඇස් වල කියන්නෙ මොනවද කියලා පෙනුනෙ නැති වුණාට මගේ හිතේ අදහසක් තියෙනවා එයා 'මෙහෙම' මං දිහා බලාගෙන ඉන්නවා ඇති කියලා..

" වරද්.. මම ඔයාගෙන් කවදහරි මොකක් හරි ඉල්ලුවොත්.. ඔයා ඇයි කියලා අහන්නෙ නැතුව ඒක කරනවද.."

" ආ..??"

මම රඳා අයියා ජීවිතේට මගෙන් ඉල්ලලා නැති ඉල්ලීම ගැන පුදුම වුණා..
එයා මගෙන් දේවල් ඉල්ලන්නෙම නැති තරම.. කරන්න කියලා කෙලින්ම
කියනවා විතරනෙ..

" මම.. ඔයාගෙන්.. කවදහරි මොකක් හරි ඉල්ලුවොත්.. මගෙන් ඇයි
අහන්න එපා වරද්.. ඔයා ඒක මට කල්ලා දෙන්න..ඔයාට මාව විශ්වාසයිද.."

" විශ්වාසයි.. ඒත් ඇයි එකපාරම එහෙම දෙයක් ගැන ඇහුවෙ.."

රඳා අයියා හිනාවෙලා මගේ ඔලුව වස්ථ වෙන ඔලුව අතඇවා.. මම
ටිකකින් අවුල් වෙච්ච කොන්ඩේ ඇස් දෙකෙන් අයින් කල්ලා උඩ
බලාගත්තා..

" අහන්න ඔන නිසා.. උබට හැමවෙලේම විසේ.. දෙයක් අහන්න වෙලාව
එනකල් බලන් ඉන්න ඔනනෙ.."

" මට විසයක් නෑ හරිද්.. ඒත් මේ දවස්වල නම් ඇත්තටම මාව අවුල් වෙලා
ඉන්නෙ.."

" ඒ ඇයි.."

" ඔයා දන්නවා ඇයි කියලා.."

මම රඳා අයියාගෙ පපුවට මුණ තියාගෙන් අත් දෙක එයාගෙ ඇහ වටේ
ඔතාගත්තා.. මම ආසයි එයා ආවින් එන සුවඳට..

" ප්‍රශ්න නොඑන දවස් නෑ වරද්.. හැමදාම ප්‍රශ්න එනවා.. අපි බලමු ඒවා
හොඳ විදියට විසඳගන්න ක්‍රමයක්.."

" මම.. අපි බලමු.."

රඳා අයියාගෙ අතක ඇහිලි තුඩු මගේ කොණ්ඩේ අස්සෙන් එහෙ මෙහෙ
ගියා..

" වෙලාවකට පිස්සු වගේ බං.. මොන මගුලක්ද මේ කියලා හිතෙනවා.. මම
උඹවත් මගේ ප්‍රශ්න වලට ඇදලා ගත්තද්.."

" පිස්සුද ඒයි.. එහෙම එකක් නෑ.. මමත් එහෙම කියන්න එපැයි එහෙනම්.."

" ඒවයි මෙවයි වෙනස් නෙ.."

" වෙනසක් නෑ ප්‍රශ්න ප්‍රශ්නම තමා.. අපි ඔලුවට දාගන්න විදියයි වෙනස්.."

" අප්පව්ව් තේරුම ගන්නෙ නෑ වරද්.. උවමනාවකුත් නෑ.. එහෙම කරන්න ට්‍රයි කල්ලවත් බලන්නෙ නෑ.."

" එයා තේරුම ගන්න කාලයක් ඒව්.. එතකල් බලන්න ඉන්න ඔන නෑ.. අප්පව්ව් ඔන දෙයක් කරපුවාවෙ.. ඔයා ඔයාගෙ ගමන යන්න.. ඔයා දන්නවනෙ.. ඉස්කෝලෙන් පස්සෙ ඔයයි මමයි යන්නෙ පාරවල් දෙකක.."

" මම.."

" ඉතින්.. අපි එකට හරි.. තනි තනියෙන් හරි අපේ ගමන ගිහින් කොහේදිහරි හම්බෙනවා.. එතකල් අතාරින්නෙ එපා.. ඔයා මුලින් ඔයා ගැන හිතලා ඊටපස්සෙ වටපිටාව ගැන හිතන්න.."

" ඔයත්.. මම ඔයා ගැන හුහක් බලාපොරොත්තු තියාගෙන ඉන්නවා වරද්.. ඒවා නැතිකරන්න එපා.. මම ආසාවෙන් දැකපු හීන ඔයා ගාව තියනවා.. ඒවා නැතිකරන්න එපා.. ආර්භ්.. කොහොමද මම උබට මේවා කියලා ඉවරකරගන්නෙ.."

" එහෙම වෙන්නෙ නෑ.. ඒවා මං ගාව තියනවා.. අනික.. ඔයාට අල්ලගෙන ඉන්න බෑ කියලා හිතෙන පැති අතෑරලා දන්න.. අල්ලගන්නවා වගේම අතාරින්නත් ඉගනගන්න ඔන.."

" මම අතාරින්න ට්‍රයි කරනවා.. කොහොමත් මම අතාරිනවා.. එතනින් පස්සෙ ආයෙම ඒ පැත්තක්වත් මම බලන්නෙ නෑ.."

" ඔයා ඔයාට පුළුවන් උපරිත් අන්තිම මොහොත වෙනකල් අල්ලන් ඉන්න.. ඊටපස්සෙ හිතෙන දෙයක් කරන්න.."

රඬ අයිසා තව ටිකක් කිටි කිටියේ මාව තුරුල් කරගත්තම මාව එයාගෙ අත් අස්සෙ පොඩ්වෙලා ගියා.. ඒත් එහෙම ඉන්න ආසයි.. රඬ අයිසා ඉඳලා හිටලා කතාකරන දවසට මම කැමතියි.. කතාකරන්න හිතෙන දවසට මම

කැමති.. එයා විකකින් මාව එහාට කල්ලා විස්කි ග්ලාස් එකකට විකක වක් කල්ලා මට ගෙනැත් දුන්නා.. මම ඒක දිහා බලාගෙන විකක වෙලා හිටියා..

" වැටෙන්න බොන්න ඔන කිව්වනෙ.."

" නැතුව.. බොනවා තමා.."

" බොන්න ඔන නෑ සුවද ආවත් වැටෙනවා.. අර එකපාරක් මොක්වෙල් එකක්-"

" අයිසෙ!!!"

මම රඬ අයිසට රවාගෙන විස්කි ග්ලාස් එක පඩ පපුව පිවිටිගෙන යනම ඇඳලා ඇරියා.. පස්සෙ හිතුණෙ අපරාදෙ බිව්වෙ කියලා.. මමත් ඉඳලා ඉඳලා පුදුම ආසාවල් තමා මේ මනුස්සයට කියන්න යන්නෙ.. ඒත් ඒකා ඉස්සරහා නිකම බොරුවට වාට්ටු වෙන්න ඔන නැති නිසා මම ඉවස දරාගෙන අනිත් විදුරුවත් වක් කළා.. රඬ අයිසා මොකුත් නොකිය ස්ප්‍රයිට් කෑත් එකක් කඩාගෙන බොනවා..බොරුවටනෙ රහපාන්නෙ.. අපි දන්නැද්ද බේබ්ද්දගෙ හැටි.. මාමගෙන් ගුටිත් කෑවෙ එදා අමධ්‍යප සංගමේ කෙරුවාව නිසා..

" ඔයා බොන්නෙ නැද්ද.."

" අද බෑ.. "

" ඒ ඇයි.. බොන්න බොන්න.. රහපාන්නෙ නැතුව.."

මම කැම මෙසෙ වටෙන් ගිහින් රඬ අයිසගෙ උකුළු උඩින් හරි බරි ගැහිලා ඉදගත්තහම එයා මාව ආයෙම උස්සලා හරියට ඉන්ද්‍රවගෙන ඇහ වටේ අත් දෙක බැඳගත්තා.. මම එයාගෙ පපුවට හේත්තු වුණා.. හේත්තු වෙලා තව ග්ලාස් එකක අඩියට පොඩ්ඩක් වක්කරගෙන බිලා ඒක රඬ අයිසගෙ අතට දුන්නා..

" ඇයි තවුසෙ බොන්නැත්තෙ.."

" ඔනනෑ.. අද බෑ වගේ.."

" ඔයා හෙන හොඳයි අනේ.. ඔයා බොන්නැති වුණාට මට බොන්න ගෙනැත් දෙනවනෙ.. හොඳ පුරුදු ඉස්සරහත් ගෙනියන්න ඔන.."

" මම.."

" තවුසෙ දන්නැනෙ.. මම තවුසෙ එක්ක යාච්චුණ මුල් කාලෙ හිතාගත්තා අම්මටසිරි වෙනත ආදරේ කරනවා කියලා.. පස්සෙ එහෙම කලා.."

"....."

" තාව එහෙම කරනවා.. තවුසෙ පහුගිය ටිකේම අර හු#තක ගිහිල්ලා දකින්නවත් නෑ.. මට පාළයි ඒයි.. හොඳවෙලාවට තමා අවුරුද්ද ආවෙ.."

" පාළද.."

" පාළදත් අහනවා.. මම එපෑ ඉස්කෝලෙ යන්න.. දැන් ඔය කියන කෑමප් එකේ මම හිටියෙ නෑනෙ.. තවසෙට මාව එහෙම පේන්නෑ.. මම ඉන්නෙ.. තවුසෙයි මායි හිටපු තැන්වලමයි.. මට පාළයි මතක් වෙනවා.."

"....."

" ආයෙනම් ඔහොම දුර යන්නෙපා.. තවුසෙ පැත්තක පාඩුවෙ උන්න මට ලව් කල්ලා.. ඊටපස්සෙ දුර යනවා.. මට මම හිටපු හැටිත් අමතක කල්ලා.."

"....."

" සාධාරණ නෑනෙ.. මේ වරද්.. ලව් කලොත් කරන්නෙ.. අර අලි ලොකුයි කියලා හිතාගෙන ඉන්න සිස්ස බටයට විතරයි.. අර ඉන්නෙ බැප් එකක් ගහගෙන පුප් උඩදාන් යන එකෙක් අපේ ඉස්කෝලෙ.. සැක්.."

"....."

" එක්කො තවුසෙට තිබ්බෙනෙ මාව කෝච්චියෙන් තල්ලු කල්ලා දන්න.. එහෙනම් මෙහෙම මගුලක් නෑනෙ.. රෙද්ද.. පාරවල් දෙකක් හරි මොකක් හරි.. ඉන්න දීපංකරේක ඉඳලා මාව හොයාගෙන වරෙන්.."

" වරද්.."

" වරද් තමා.. වරද්.."

" ඔයාට කේන්ති ගිහිල්ලද ඔය.."

" ඔව්.. තමා.. අන්න අර අප්ප-කැහැ.. ඒ මනුස්සයා මගෙන් අහගන්න යන්නෙ දෙකක්.. අම්මපා කියනවා ලුණුඇඹුල් ඇතුළුව.. ආධ්‍ය අයිසට බැන්නොත් එහෙම.. ඔයා-ඔයා දන්නවද ඇප්ලාස්ටික් ඇනිමියා කියන්නෙ මොකක්ද කියලා.."

" ඇයි..?? එහෙම ඇහුවෙ.."

" මම කොහේහරි ඒක දැක්කා.. එකසැරේ මතක් වුණා.. හරි කමක් නෑ.. අපි අර නෙතු සමයං ගැණිගෙ බිරෙසියර් එකේ පටියක් අරන් ගැටගහන්න ඔන ආධ්‍ය අයිසගෙ අතේ නෙමේ.. කියාරගෙ බෙල්ලෙන් නෙමේ.. ඔගොල්ලොන්ගෙ අප්පවිට පටියක් ඔනවුනොත් ඉල්ලගන්න කියන්න.. ආධ්‍ය අයිසට ඔය දෙකයි පනහෙ බිරෙසියර් පටි ඔන්නෑ.. අපේ මාමා එයාට රත්තරං මුද්දක් දාලා බලාගන්න ඉන්නෙ.."

" මම.."

රධ්‍ය අයිසගෙ පපුව ගැස්සෙන විදියෙන් මට එයා හිනාවෙනවා වගේ දැනුනා.. මම වෙරිමරගානෙ වීදුරු කාලෙ ඒවා දෙකතුනක් අහලා ඔලුව උස්සගන්නත් බැරූ බැරූව රධ්‍ය අයිසගෙ මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මීටවඩා නම් බොන්න බෑ.. දැනටම වැටිලා ඉවරනෙ.. වැටෙන්න බිව්වා.. දැන් කෑම කාලා නිදාගන්නම හරි.. හොඳද.."

" මට බෑ.."

රධ්‍ය අයිසා හෙන ලොකු කෑම හැන්දක් අරන් කියව කියව උන්නු මගෙ කටෙ ගැහුවා.. ඒත් මට තව බොන්න ඔනනෙ.. ඇයි තේරෙන්නෙ නැත්තෙ මේ කොට්ටෝරුවට.. මම ඒක හපලා හපලා ගිල්ලට පස්සෙ තව හැන්දක් පාවෙලා ඇවිත් මගේ කටෙ නතරවුණා.. අන්නිමෙට මට කොයි වෙලාවෙද මන්දා එහෙමම නින්ද ගියා වගේ මතකයි.. ඊටපස්සෙ රධ්‍ය අයිසා මාව උස්සලා අත් දෙකට ගනිද්දි මට අහැරුණා.. ආයෙම බලද්දි මම හිටියේ ඇඳ උඩ.. මගේ උඩ කම්සෙ තිබුණෙත් නෑ.. මම ඒක මොනවහරි හලාගන්නද මතකත් නෑ.. මට එහෙමම නින්ද ගියා.. හොඳටම නින්ද ගියා වගේ.. ඇස් දෙක බරවෙලා පියවෙලාම ගියා..

ඔතරි ආවෝ.. සමාවෙන්න ළමයි මම මේ කලින් ටයිප් කරපු එකක් දැමීමේ.. ඔතරිට යන යන තන ජබර කලන්තයක් අල්ලලා තියෙන්නෙ.. මම

රිප්ලයි කරන්නම් සනීප වුණාම.. හොඳද..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

මිස් යූ දළඬුවනේ..

දමරු දළඬු අක්කා.. තැන්ක් යූ සෝ මව් අනේ..

@lyz_8105 තැන්කු සෝ මව් දළඬු අක්කෝ..

මම ආදරේම ආදරේයි.. ♥☺

Thank you very much to everyone who wished me a speedy recovery.. I love you.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ඩිඩියෝස්/ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

124 කොටස

" ආධ්‍ය අයියා නිදින.."

" මොකද උඹ.."

" නිදිද ඇහුවෙ.. ඇයි කැහැන්නෙ.. යකෝ!! මගේ මස්සිනා නිදිද කියලා දැනගන්න මට අයිතියක් නැද්ද.. මට තමා හරිනම වැඩි අයිතිය.."

අපේ මාමා කාමරේ ඉඳන් ගස්සගෙන පද්දගෙන කුස්සියට යන්න ගියා.. නිකන් නෙමෙයි මටත් රවලා.. අද උදේම මමයි රඳා අයියයි ගෙදර එන්න ආවා.. ඊයේ බේබ්දා වගේ බිලා, බිපුවාට හරියන්න දෙහි විදුරුවකුත් බිලා ගෙදර ඇවිත් නිදාගෙන මම ආයෙම නැගිටිද්දි දවල් තුනට විතර ඇති.. මම විතරක් නෙමේ ආධ්‍ය අයියත් නිදාගෙන හිටියෙ අපි එනකොටත්.. මාමා පුප ගිනිගත්තු කාන්තාර ඔටුවා වගේ කාමරේට කෑම උස්සන් යනවා.. ආයෙ කුස්සියට දුවනවා.. ආයෙම දොර රෙද්ද මෙහාට කල්ලා බලනවා.. ආයෙම යනවා.. අපේ අම්මා එනවද කුරුමානම් අල්ලනවා..

මටනම පේන්නෙ ඊයෙ යමකිසි දෙයක් වෙලා වගේ..

අපිට කමක් නෑ යමකිසි දෙයක් වුණාට.. වෙනත් එපැයි.. නොවෙනවනම් නෙ බයවෙන්න ඕන. අපේ මාමා විටක් කාලා සිගරට් එකක් බිච්චට අඩපණ වෙලා නැතුවැති.. පිස්සු හැදෙයි.. නැග්ගෙ නැතොත් ආධ්‍ය අයියා අතට අහුවෙන එකෙන් දමලා ගහ- සැක්.. මම මේ මොනවද හිතන්නෙ..

'හිත දමනය කරගනිත් වරද'

මම එකදිගට ගලාගෙන එන දහසක් සිතුවිලි අහකට දාලා ඔලුවත් කස කස මම යාච්චෙලා ඉන්න මනුස්සයා හොයාගෙන ගියා.. ආවට පස්සෙ මම කට බලියන් නිදාගන්නා මිසක් රඳා අයිය කොහේද කියලා බැලුවෙ නෑනෙ.. බලන්න දේකුත් නෑ අපේ ආච්චි එක්ක පව හලන එකමයි වැඩේ.. නැත්නම් රෝන්දෙ යනවා.. එකතැනක ඉන්නෑ..

මමත් මාමා ගිය පස්සෙන්ම හිමිත් සැරේ ගිහිත් කුස්සියට එබුණා.. රඳා අයියා පොඩි හිරමනේ උඩ වාඩිවෙලා සියඹලා වගයක් කනවා.. අපේ මාමා කුස්සියෙ ඉඳන් එළියට යන දොර ගාව ඉඳන් දොරට තඩ්බානවා.. සේරටම

මනමාල වියේ.. ඒකයි මේ.. අනිකා රඬ අයියා.. මේකා බඩවෙලාද සියඹලා
කන්නේ.. බීජු වෙලේ මම අතින් යමක් සිදුවුණාද.. නෑනේ.. එහෙනම් එක
දවසින් බඩ වෙනවයැ.. එහෙම වෙන්නේ නෑ.. සංස්චනය වෙලා ලක්ගන
පහළ වෙන්න ටික දවසක් යනවා.. අනික ඌට ළමයි හම්බෙන්න
කොහොමත්..

" උඹ මොකද ඔය සියඹලා ගිලින්නේ ඔව්වර.. ඇ රඬ.."

" නිකම.."

" නිකම කියන්නේ.. ඔව්වර කරන්න එපා බ.. අනික ඔව්වා ඇඹුල් නැද්ද.."

" නෑ.."

" උඹ බඩ වෙලාද.. නැත්නම් අපේ ගෙදර ඉන්න එකාගෙ ලෙඩ
බෝවෙලාද.."

" මොන..?? නෑ.. මම නිකම කන්නේ.. මාමේ.. අයියා නැගිටින්නැද්ද
දැන්ම.."

අපේ මාමා දොර උප්වස්සට හේත්තුවෙලා රඬ අයියගෙ පැත්ත හැරුණා..
රඬ අයියා සියඹලා පොත්තක් එක ඔට්ටු වෙනවා ඒක අතේ තියාගෙන
කරක කරක..

" ඒකට සිනි බැහැලනේ.. නැගිටිව් ටිකකින්.."

" ආයෙම..??"

" මම.. ඩෙක්රෝස් එකකුත් දීලා තියෙන්නේ.. බලමුකො.."

මම කුස්සියට ගිහින් ෆ්‍රිජ් එකෙන් අයිස් කැටයක් අරගෙන මුණ
තියාගත්තා.. අද ටිකක් රස්තෙයි දවල්.. අමමයි ආවිටි ටවුන් එකට
ගිහිල්ලා බඩ වගයක් ගේන්න.. අපි හෙට කොළඹ යන්නේ ඉන්නේ.. අර
මාන්නක්කාර වෙළුමනගා නහිනවා සරනේරු සරනේරු වරෙන් කොළඹ
කිය කිය.. තාන්වි අක්කට කියන්නත් හිතෙනවා මනුස්සයා හදාගනින්
අක්කේ.. පුදුම වදයක් දෙන්නේ කියලා.. අනික මේ දවස් ටිකේ ගිලලා
පොඩ්ඩක් මහත් වෙලාද මන්දා.. ඒකටත් මුළු ඉදන් කෝවගෙන බැනුම

අහන්න නියනවනෙ.. ඇත්තට මට කොච්චර වැඩ නියද කරන්න.. සියල්ලට ප්‍රථම මිනිස්කම..

" ආ නැගිට්ටද.."

" මම නැගිට්ටා පුනේ.. මේ අයිසෙ එහාගෙදර කිකිළි මහීගාට කතාකල්ලනෙ.."

" මහීගාට..??"

" ඔව්.. ඒකි ඔයාගෙ නම්බර් එක ඉල්ලලා මම මහීගාගෙ නම්බර් එක දුන්නා.. මහීගා අහලා තිස් හයක්වත් නැත්නම් කතාකරන්න එපා අක්කෙ කියලා.. අක්කට මල පැනලා බැනලා.."

" සිරාවට.. මොනවද කියලා තියෙන්නෙ.."

" ඊයා අනෙ ටික් කියලා.."

රඳා අයිසා මහ කුප්ප හිනාවක් දාලා සියඹලා ඇටෙකින් මට ගැහුවා..

" උඹලටම හරියන යාළුවො.."

" අපේ ගැන්ග් එක හෙතාතල් මාමෙ.. මාමා රිසෝට් එකට ඇවිත් නොකියම ගියානෙ.. කොහෙද දවසක් හිටියනම බලාගන්න තිබ්බා.."

මාමා බයවෙලා වගේ මගේ මුණ දිහා බලලා ඊටපස්සෙ රඳා අයිසගෙ මුණ දිහා බැලුවා.. රඳා අයිසා මොකුත් ඇහුනෙ නෑ වගේ පාඩුවෙ සියඹලා කනවා.. මම අයිස් කැටේ අරන් අනිත් කම්මුලෙන් තියාගත්තා.. අපි දන්නෑ කියලා හිතේ ඇත්තෙ..

" මොන රිසෝට්ද.."

" ඇල්ලෙ ඇල්ලෙ.. ඇල්ලෙ රිසෝට් එක.."

" උඹලා මහා පුදුමාකාර චිත්ත දෙකක් තමා.. නොදකින්න.."

" ඇල්ලෙ කරපිංවා තියන.. උගුරුස්සනම තිබ්බා.. ආගි කඩලා දුන්නෙ.. මාමට ඉන්න තිබ්බෙ මමනම් කියන්නෙ.."

" සුදුමහත්තයා!!!"

මාමා මට හොඳ දෙකක් කියන කට ඇරියා චිතරයි,

" අනුරාග්!!! මේ එන්නකෝ..!! අනේ පොඩි..!!"

ආධ්‍ය අයියා කාමරේ ඉඳන් මරලතෝනි තියන්න ගත්තා.. අපේ මාමා ඒක ඇහිලා කාමරේට දුවගෙන ගියත් රඳා අයියා පාඩුවේ සියඹලා කනවා.. යකෝ අයියා කැගුහුවනම් පොඩ්ඩක් බලන්න එපැයි.. මෙකා මාර මල්ලි තමා.. මම රඳා අයියා ගාවට ගිහින් බිමින් ඉඳගත්තහම රඳා අයියා මටත් සියඹලා කැල්ලක් කටේ එබුවා..

" ඇයි ඔයා යන්නැත්තෙ.. අයියා කතාකළානෙ.."

" මම යන්නෙ නෑ.."

" ඇයි ඒ.. ඒක හරි වැඩක්නෙ.."

" අයියා මකුළුවෙක් දැකලා.. ඔය ටෝන් එකෙන් කතාකරන්නෙ මකුළුවො දැක්කහම.."

" මොකක්.. යකෝ අයිසෙ!!"

මම අත දිගැරලා රඳා අයියගෙ පිට මැද්දට පාරක් දුන්නා.. මාර මනුස්සයෙක්නෙ.. ඒක කිව්ව කැන කිසි ගානක් නැතුව.. ගියේ නැති එක එක අතකින් හොඳයි තමා.. නැත්නම් අයියා මලෝ බයවෙලා අපේ මාමගෙ කරේ නැගලා ඒ වයසක මනුස්සයාගෙ කොන්ද කැඩුනොත් එහෙම.. මේ මාසෙ අන්තිමට අතින් ගන්න ඉන්නෙත්.. පව් නෙ මොනව වුණත්..

" ඔයා කෑවද.."

" තාම නෑ.. අත්තමමලා ආවහම කමු.."

" හා.."

" අයුක කතාකල්ලා ඔයාව ඇහුවා.. වෙලාවක ගන්න.. කතාකරන්න ඔන කිව්වා.."

මම රඳා අයියගෙ මුණට එබුණා..

" මොනවද කිව්වෙ.."

" උඹ ප්‍රිතෙක්ට ඩියුටි කරන්නෙ ගස් උඩද.. කාපන් අපිවත් එක්ක.. දැන් අලුතින් එකෙකුත් හොයාගෙනෙන ඉන්නෙ.."

" අනේ ඔය චිත්තයා කියන්නෙ බොරු සුදුඅම්මියො.. ඔයාට ඔයාගෙ වරද් විශ්වාස නැද්ද.."

රඳා අයියා මගේ මුණ දිහා බලාගෙන ටිකක් වෙලා හිටියා..

" නෑ..!!"

ඊටපස්සෙ කිසි විලිලැප්පාවක් නැතුව ඤාණ් ගාලා ආයෙම අහක බලාගත්තා.. අම්මපා ආරා අයියට කැමති වෙන්න තිබ්බෙ කියලා හිතෙන්නෙ මේ වෙලාවට තමා.. මෙව්වර පණ ඇරගෙන ලව් කරන මට වඩා අර කොහෙවත් ඉන්න චිත්ත අයුක් අයියා ලොකු වුණානෙ.. සෙනුකයට කියන්න ඕන මිනිහා හරියට හදාගනිත් කියලා.. දැන් ඔය ආගි හදාගෙන ඉන්නෙ ගානට කියාන් අයියව.. කොටින්ම කියාන් අයියා දන්නවා කොහොමද පිළිවෙලට මෙකස් එකක් කරගන්නෙ කියලා.. නියපොතු පාටකරන්නෙ කියලා.. පොර රගර් ගහන එක පැත්තකට දාලා මොඩලින් කරන්නලා ඉන්නෙ ඩුග් ක්වීන් කෙනෙක් වෙලා.. ඌට හොඳ අනාගතයක් හරි තියනවා.. අපේ කෙල්ල ගානට හදලා අරගෙන තියෙන්නෙ ඔය.. අපෙත් කැවොත් පිට යන්නෑ කියලා පවකාර පවුලෙ ආදර්ශපාඨය වෙනස් කලානම් හරි..

" ඔයාට ඔයාගෙ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්ව විශ්වාස නැද්ද ඒයි.."

" උඹලව විශ්වාස කරන්න එපා කියලා මහීගා නංගි කිව්වා.."

" ආ එයාද දැන් ඔයාගෙ යාලුවෙලා ඉන්න එක්කෙනා.. නෑනෙ.. ඒකනිසා ඔයා මාව විස්වාස කරන්න.. පවකාරයෙක් වෙන්නෙ නැතුව.."

රඳා අයියා මම කිව්ව එක ඇහුනෙ නෑ වගේ නැගිටලා දර ලිප ගාවට ගිහින් ලිපට පිහින බටේ අරගෙන දෙතුන්පාරක් පිම්බා.. එතකොට ගිනි අහුරු රතුපාට වෙලා ඇවිලුනා.. මේකා උයනවද කුස්සියට වෙලා..

" ලිපේ මොනවද ඒයි.."

" කපු වගයක්.. අමමා කිවවා බලාගන්න කියලා.."

" එහෙමද.."

මම ශීප් එකේ අයිස් කැටේ එලියට විසික් කල්ලා රඬ අයිසා ගාවට ගිහින්
හිටගත්තම රඬ අයිසා මගේ අඩියක් එහාට ගියා.. ඇත්ත තම කියලා
නියෙන්නෙ.. මේ මිනිහට මාව විශ්වාස නෑ.. මම ඒත් උත්සහය අතාරින්නෙ
නැතුව රඬ අයිසගෙ පපුව වටේ අත් දෙක බැඳගෙන පිටට මුණ
නියාගත්තා.. මලෙන් උපන් කුමාරයා ගිනි මද්දහනෙ නාලා ශවර්පේල්
සුවදයි ළඟ..

" තාම ඔලුව රිදෙනවද.."

" නෑ අනේ.. දැන් රිදෙන්නෙ නෑ.."

එහෙම ශේප් එකේ රඬ අයිසගෙ ආම් කට ශර්ට් එකේ අත් දෙක අස්සෙන්
මගේ අත් දෙක ඇතුළට දාගෙන පපුව හයිසෙන් ඇල්ලුවා විතරයි රඬ
අයිසා මගේ අත් දෙක ලොක් කල්ලා අල්ලගෙන ඇකිප්නා.. ඒ වුණාට දැන්
පපුවට හිත ගිහින් ඉවරයි..

" වරද්!!!!!!!"

" ඇයි.. මොකද.."

" ඔන නවත්තපන්.. මම ගහනවා උඹට.."

" ඔයා මට ගහන්න.. ගහනකන් තමා ඒයි මාත් බලාගෙන ඉන්නෙ..
කොහෙද ඇල්ලුවහම ඇතට යනවනෙ.."

රඬ අයිසා මගේ අත් දෙක එහාට කල්ලා මගේ පැත්ත හැරිලා මාව උස්සලා
බැම උඩින් ඉන්ද්‍රවා.. ඉන්ද්‍රලා මගේ ඔලුව මැද්දටම හොඳ ටොක්කක්
ඇන්නා..

" ආව..!"

" වරදේ මට හය නමය ග්‍රේඩ් වල මැත්ස් සිලබස් එක හොයාගන්න ඕන..
ඔයා ඉස්කෝලෙ ලයිබ්‍රි එක ඇරලා තියන දවසට මට පොත් ටික ගෙනැත්
දෙනවද.."

" මං ගාව තියනවා.. ඒකෙන් ඉල්ලගන්න ඕන නෑ.. ආ හැබැයි සිංහල මිඩියම
වලින්.. කමක් නැද්ද.."

" ඔයා ගාව තියේද.."

රඳා අයියා මගේ කමවුලක් ගැලවිලා යන්නම හයිසෙන් අල්ලගත්තා..

" කලින් කියන්න එපැ තාර පැටියෝ.. කොළඹ ගියාම හොඳ ළමයා වගේ
මට ඒ ටික ගෙනැත් දෙනවද.."

" මම තාරාවෙක් නෙමෙයි!!!!!"

" මල්ලිකා මිස්ගෙ අඩුපාඩුවට කෙනෙක් එනකල් මම පත්තිය
බලාගන්නවා කිව්වනෙ.. උදේට ඇවිල්ලා මට වැඳලා පලයන්.."

" දනගහලද දන්නෑ වදින්නෝන.."

" පසහ පිහිටුවලා.."

" හා.. මම එනවා හරින වැඳලා යන්න.. දැන් මමයි හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් හරිද..
ඔයාට බයවෙලා ඉන්නෙ නෑ ඉස්සරවගේ කට පියාගෙන.."

" ඉස්සර කට පියාගෙනත් හිටියද.."

" හරි මෙහෙමයි නෑ තමා.. ඒත් ඉස්කෝලෙ මල්ලිලා මට බයයි හරිද.. ඔයා
බලන්නකො.."

" ඒව වරදේ.. පොඩ් ළමයි බයකරගෙනද වන්ඩියා වෙන හදන්නෙ.."

රඳා අයියා මට පල් විදියට හිනාවෙලා බැමමට හේත්තු වුණා..

" අනේ මේ..!!!"

" ඇසෙද් මේ රධය අයිසෙ.. කට පියාගෙන- එපා වරද්.. හැබැයි උඹව අල්ලා ලිපට අතාරිනවා.."

" පුළුවන් දෙයක් කරපන්.."

මම රධය අයිසගෙ හැකර කට වැහෙන්නත් එක්ක ළඟ තිබ්බ කහ බෝතලේ අරගෙන මුණට හැලුවා.. ආවා මෙනන ලබ්බක් කතාකරන්න.. රධය අයිස අමුණෙ තිබ්බ කහ ටිකක් අරගෙන නාලා නිදාගත්තු මගේ මුණෙ ඇතිලුවා.. ඊටපස්සෙ මුණ පිහිදාගෙන මම බැමෙන් බැහැලා එන්න කලින් සාලෙට පැනලා දිව්වා.. මමත් බැමෙන් බිමට පැනලා උගෙ පස්සෙන් සාලෙට දුවද්දි ආධ්‍ය අයිසා කකුල් දෙකත් උඩට කරගෙන පුටුසැටියෙ වාඩිවෙලා ටීවී එක බලනවා.. මම ගිහින් රධය අයිසගෙ කලිසම කකුල් දෙක ගාවටම පාත් කල්ලා පුපට දෙකක් දීලා ඇවිත් මුණත් ගසාගෙන ආධ්‍ය අයිසා ගාවින් වාඩිවුණා.. ආධ්‍ය අයිසා මගේ කරවටේ අතක් දාගත්තා.. මෙන්න මනුස්සයො.. කොච්චර ආදරණීය මස්සිනෙක්ද..

" මොකෝ කහ නාගෙන.. වලියක්වත් ඇදගත්තද.."

" නෑ අනේ.. මම රධය අයිසගෙ මුණෙ කහ ගැවා.. හොඳයිනෙ ගාන එක.. එයාට ආදරේ හිතීලා මගෙ මුණෙත් ගැවා.."

" එහෙමද.. වූටිලගෙ රිසාල්ට්ස් එනවා ලබන මාසෙ.. දන්නවද.."

" සිරාවට.. කිව්වද එහෙම.."

" ඔව්.. කලින්ම එනවා මම හිතන්නෙ.. මම නම එනකල් බලාගෙන හිටියේ.. පොඩිත් එහෙමයි.."

" අනේ මේ මට බයයි හරිද.. ඔහොම බලාපොරොත්තු තියන් කතාකරන්නෙපා බය හිතෙනවා.."

" හරි හරි.. ඒකනෙමෙ කොහොමද ඊයෙ ගමන.. හොඳද.. මට අමමා කිව්වා ඔයාලා කතාකලාද.."

" ඔව්..මාරයි අනේ.. අයිසලටත් එන්නයි තිබ්බෙ.. ඊයෙ කියාන් අයිසා කතාකල්ලා කිව්වා අප්පව්ව් කතාකලාද.."

" මම.. මටත් කතාකලා.. නෙතු කතාකරනවලු වෙඩිත් එකට හොටෙල් එකක් බලන්න යන්න.."

" හොටෙල් පෙන්නයි අපේ අනුකිව්වා.."

" පිස්සු.. මම කොළඹ ගියාම කියක් වැඩ කරන්න ඕනද වූවි.. මේ ටිකේ ඩියුටි ටික ඇදලා දෙන්නෙත් මගේ යාළුවෙක්.. මම හිතාගෙන ඉන්නෙ ලබන අවුරුද්දේ කන්සාල්ටත් පටන්ගන්න.."

රඳු අයියා එයාගෙ රෝස පට කමවුල් පිරෙන්න හිතාවෙලා කණ්ණාඩිදෙක උඩටකල්ලා හදාගත්තා..

" චෝහ්.. එහෙමද.. මොනවගෙන්ද අයියා කරන්න හිතන් ඉන්නෙ.."

" හිතාගෙන ඉන්නේ.. මෙහෙමයි ඇනස්තියාලොජිස්ට් කෙනෙක් වෙන්න තමා මම කැමති.. නැත්නම් නියුරොලොජිස්ට්ස් කෙනෙක්.. බලවුකො.."

" අයියා හොස්පිටල් මැනේජ්මන්ට ලිව්වා කිව්වා නේද.. ඒකට මොකද වුණේ.."

" ඒක අමාරුයි වූවි.. මට හරියන්නෑ කියලා හිතුණා.."

" අයියට ගැලපෙනම ජොබ් එක තමා හම්බෙලා තියෙන්නෙ.. මම ඔයාට මාර කැමති අනේ.."

" මට.. ඒ මොකද ඒ.."

" එහෙම තමා.. ඔයා ඇවිල්ලා රෝල් මොඩල් එකක්.. තේරුම්ගන්නැනෙ.. හැමතිස්සෙම හැඳෙද් මම එහෙම නෙමේ ගානවා.."

" කාගෙන.. මගෙ තමා.."

මාමා මගේ ඔලුවට තට්ටුවක් දාගෙන ඇවිත් ඉස්සරහින් වාඩිවුණාම රඳු අයියන් ඒ පස්සෙන් ඇවිත් අයියා ගාවින් ඉදගත්තා..

" අයිසෙ.. අප්පව්ව් කතාකල්ලා අයියට ගන්න කියන්න කිව්වා.."

" ඒ මොකද.."

" අයියා කතාකරන්න එපා.. මම කිව්වා අයියා වැඩක කියලා.."

" එහෙමද.."

" මේ මනුස්සයා එළෝ එළෝ පලිගන්නවනෙ බං.. මොන මගුලක්ද.."

" අනේ මන්දා අනු.. මටනම් පිස්සු වගේ වෙලාවකට.. මේ එක්කෙනෙක් කියලනෙ අප්පව්ව්ට එයා කැමති වෙලා ඉන්නෙ කාටද කියලා.."

" සිරාවට.."

මාමා රඳා අයියා දිහා බලලා පිටට එකක් ගැහුවා..

" එහෙම තමා ඉන්න ඔන කොල්ලො.. වැරද්දක් කරන්නැතුව කතා අහගන්න ඔන නෑනෙ.."

" ඒක එහෙම වෙන්න ඇති.. ඒත් අප්පව්ව් සේරම පැත්තකින් තියලා පොඩ්ට කසාදයක් හොයයිද දන්නෑ.."

රඳා අයියා ආඳා අයියට රවලා සෙටියට හේත්තු වුණා..

" දෙනවා මම.. අප්පව්ව්ට බලාගෙන ඉන්න කියන්න.. මගුල.. ඉඳලා ඉඳලා අපි යාළුවුනොත් තමා සේරම බාල්දි උස්සන් එන්නෙ.. පෝළිමේ පෙරළන්න.."

" මු වෙන කසාදයක් කරගත්තොත් අපේ එකා ගෙදරට ඇවිත් බෙල්ල කපලා යයි.. නිකං ඉදහන් සාකි.."

" ඔව්.. ඔයා තමා ලියුම ලියලා තියලා ගියේ.. නේද අනු.. සතුවිත් ඉන්න සාකි.. මම යන්නම්-"

අපේ මාමා හිමින් සැරේ සිටිලිම දිහා බලාගත්තා..

" ඊළඟපාර ලියුම තියන්නෙ සුදුහාමිනේගෙ අප්පව්ව්ට තමා.. සමාවෙන්න තුමනි.. කොල්ලට මම ඉස්සුවා කියලා.."

ආධ්‍ය අයිියට ඒකට ලාවට හිනාගියා.. නාකි කෝලම තමා ඉතින්.. එහෙම වුනොත් මාත් ලියුමක් තියනවා නැන්දමමා අතේ. සමාවෙන්න අප්පව්වි, රධ්‍ය අයිියා මගේ.. දෙන්න විදියක් නෑ කාටවත් කියලා.. ඇයි යකෝ මිනිහෙක්ට කියලා ලෝකෙටම ඉන්නෙ මගේ මිනිහා විතරද.. වෙන ඕනතරම් ඉන්නෙ.. එක එක නැට්ටිවිටියොන්ට දෙන්න පුළුවන්ද එහෙම.. ආවොත් අම්මපා තලනවා මම ඇට දෙක.. කෙල්ලොන්ට ඇට නෑනෙ.. හොම්බ තලනවා..

" දැන් හෙට ගියාට පස්සෙ තමා උඹලා දෙන්නට හොඳ හැටි අහගන්න වෙන්නෙ.."

@KimAera_TaeV thankuu sweetie♥

මම ආවා පුතේ.. හෙටින් පමසෙ සකබුම් වෙන්නයි යන්නෙ.. දැම ඉතින් කවාට ඉවරකොරන්නත් එපෑ..

හැමෝම හොඳින් ඉන්නවා තේදෝ.. ඔතරිට පුමවි එකවුන්ට එකේ ෩ලෝවර්ස්ලා 1k වුණානෙ.. අවුරුදු තුනක් තිස්සේ මෙකෙ ලියනවා.. හරිම සතුටයි.. 🥰♥

හැමෝටම මලක් ගානෙ..

එන්නාම.. ලව යූ..♥

මගෙ දළඹු පැමිලිය..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්කිත්ශෝටස්)

@Shan

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

125 කොටස

' නිල් පාවිත් හැඩ මේ අහස

ආදරේ දුක වින්දා ද

මා ගාවිත් උන් ඒ හීන

පාවෙලා යනවා දුර ඇත~'

මම හිටියේ අපිට පහුවෙන ගස්කොළ දිහා බලාගෙන.. ඊටවඩා ඉතින් හයිවේ එකේ වෙන බලන්න දෙයක් නැත.. ඔන්නම අපිට ඉස්සරහින් යන මාමගෙ කාර් එක දිහා බලාගෙන ඉන්න පුළුවන්.. ඒත් ඒක දිහා බලන් හිටියා කියලා මට හතරමහ නිධානෙ පහළ වෙන්නෙ නෑ.. උදේම අපි ගමේ ගෙදරින් එන්න ආවා.. ආවිච්ඡමමට දාලා කොළඹ යන්නත් ලෝබයි.. පුළුවන් වුණානම හංගගෙන උස්සන් එනවා මගේ ආවිච්ඡමමට.. ඒ තරමට ආවිච්ඡමමා පරිස්සමින් ඉදපන් කොල්ලො කියන වචන ටිකට හිතට පුදුම හයිසක්.. කියලා නිමකරන්න බෑ.. සමහරවිට මම මගේ අමමටත් වඩා ආවිච්ඡමමට ආදරේ ඇති.. මොකද පොඩි කාලෙ ඉඳලම මගෙ එහිනට 'හොඳයි' කියලා තදින්ම කාවැදිලා තියන 'ගෙදරක් වගේ' හැගීමක් ගේන කෙනා තමයි ආවිච්ඡමමා.. මම කවදාවත් හිතන්නෙ නෑ ආවිච්ඡමමා වයසයි කියලා.. එතකොට ඉබේටම ඇස් වලට කඳුළු උනනවා..

සමහර වරිත අපිට ජීවිතේ හම්බෙනවා.. එයාලා වයසට යන්න ඕනම නැහැ.. මේ ලෝකෙ අමරණීය වෙන දේවල් තියනවනම් ඒවා අතරට එයාලත් අනිවාරෙන් එකතු වෙන්නම ඕන..

ආවිච්ඡමමා නම කියන්නෙ කවදහරි කළ හොඳ ඉතුරුවෙනවා කියලා.. එතකොට අපිට අමරණීය වෙන්න පුළුවන්ලෑ.. හොඳ කෙනෙක් විදියට.. නැත්නම් ඉතින් හිටිලර් අමරණීය වෙලා තියෙන්නෙ හොඳ මනුස්සයෙක් විදියටයැ.. නෑතෙ..

' දැනෙනා තුරු මා

ඉන්නද නුඹ ගාවිත්~

මියෙනා දිනයේ

කඳුලක රස විඳි-'

කාර් එකේ ප්ලේ වෙව් තිබ්බ සිංදුව රඳා අයිසා නවත්තලා දැම්මා.. ඒ එක්කම සිංදුව අහ අහ හිටිය මම එයා දිහා බැලුවා.. එයාගෙ මුණ ආපු වෙලේ ඉඳලම තියෙන්නෙ ලොකු අවුලකින් වගේ.. සමහරවිට කොච්චර කිව්වත් ගෙදර යන්න බය ඇති.. දුක විඳපු එකානෙ ඒකෙ අමාරුව දන්නෙ.. මම කොච්චර කිව්වත් මට ඒක තේරෙනවා විතරයි.. දැනෙන්නෙ නෑ.. මොකද මම එහෙම පිටේ හම පැලෙන නිකාගෙන්වත් බෙල්ට් පාරවල් කාලා නෑ.. මම කාගෙන්වත් ඔහොම තදින් බැනුම් අහලා නෑ.. මම බැනුම් අහලා තියෙන විදියයි දුක විඳලා තියන විදියයි එයාට අනුව වෙනස්.. දුක දුකම තමා.. මම කිව්වෙ හිතට අරගන්න විදිය වෙනස්..

" ඇයි ඒක නැවැත්තුවෙ.."

" මම කැමතියි.."

" ඉතින් ඔයාගෙ ප්ලේලිස්ට් එකේ ඒක තියනවනෙ.. එතකොට අකමැති වෙන්න විදියක් නෑනෙ.."

රඳා අයිසා ලාවට හිනාවෙලා මං දිහා බලලා ආයෙම ඉස්සරහා බලාගත්තා.. පොඩ්ම පොඩ් වෙලාවකට හරි එයා මම නිසා හිනාවෙනවනම්.. මම කැමතියි..

" මම කැමති සමහර සිංදු තියනවා.. ඒවට කැමති.. අහන්න ආස නෑ.."

"....."

" තේරුණාද.."

" ඔව් තේරුණා.. එහෙම ඒවා තියනවා.. මම Alec Benjamin ගෙ "Let Me Down Slowly" අහන්න ආසයි.. ඒත් හිත එකතුනක තියාගෙන අහන්න බෑ.. ඒ වගේද.."

" ඒ වගේ තමා.."

" ඔයා සකායි* කියවලා තියෙනවද.. නෑනේ.. පර්ල් එස් බක් ගෙ.."

@Shan

රධ්‍ය අයි‍යා ටිකක් වෙලා කල්පනා කලා..

" නෑ.. මොකක්ද ඒක.."

" අපේ ලයිව් එකේ තිබ්ලා මම කියවපු පොතක්.. මාරම ලස්සනයි.. ඒත් මම කවදාවත් ඒක දෙවෙනි වතාවේ කියවන්නේ නෑ.."

" හේතුව..??"

" හේතුව..එකක්.. මට හොඳට මතකයි හැම කොටසක්ම වගේ පොතේ තිබ්බ.. අනික ඔයා මේ සිංදුව අහන්න ආස නැති හේතුව තමා.. හැබැයි මොකක් වුණත් ඒක අනිත් ජපන් කතාවල වගේ නෙමෙයි ඒක හුහක් වෙනස්.. මම කැමති ඒකට.. ඒකෙ සකායි හරි බොළඳයි කියලා වෙලාවකට හිතෙනවා.. ඇලන් මහ.. අවස්ථාවාදියෙක්.."

"....."

" ආ ඉන්න මම ඔයාට කැරැක්ටර්ස් කිව්වේ නෑනෙ.. මෙහෙමයි හරිද.. දෙවෙනි ලෝක යුද්ධෙ අවසාන කාලෙ ඇලන් කියන්නේ හමුදා නිලධාරියෙක්.. එතකොට සකායි කියන්නේ සාම්ප්‍රදායික ජපන් පවුලක ලස්සන කෙල්ලෙක්.. එයා මාරම ලස්සනයිලු හරිද.. ඇලන්ට තියෙන්නේ නිල්පාට ඇස් දෙකක්.. එයත් හුහක් ලස්සනයි.. මුලින්ම දකින්නේ සකායි ඉස්කෝලෙ යද්දි..

ඉතින් ඒ දෙන්නා යාච්චෙන්නේ දෙපැත්තෙම පවුල් වල අකමැත්තෙන්.. මොකද ඒ කාලෙ එයාලා අතරෙ යුද්ධෙන් එක්ක ඇතිවෙච්ච ආකල්ප හරිනැති නිසා.. සකායිගෙ තාත්තනම් කොහොමවත් කැමතිවෙන්නේ නෑ.. ඇලන්ගෙ අම්මත් එහෙමමයි.. ඇලන්ට ගිවිසගන්න කෙල්ලෙක් හිටියා.. එයාගෙ පොඩ්මකාලෙ ඉදන් හොඳම යාලුවා.. සකායිටත් කෙනෙක් ගෙදරින් කතාකල්ලා හිටියෙ.. කොහොම හරි ඒ දෙන්නා මාර කට්ටක් කාලා යාච්චෙලා පවුල් දෙකේ අකමැත්තෙන් බේරුවා.. බැන්දට පස්සෙ සකායි ප්‍රෙග්නට වෙනවා.. එයාලා වෙනම ගෙදරක ඉන්නේ.. ඇලන් සකායි ප්‍රෙග්නට වුණාම මගාරින්න ගන්නවා.."

රධ්‍ය අයි‍යා මං දිහා බලලා නෝන්ඩියට හිනාවෙලා ආයෙම ඉස්සරහා බලාගන්නා..

" ඕක ලංකාවේ කතාවක් නෙමේ කියලා ශුවර් නේද.."

" ඔව් ඔව්.. හැබැයි ලංකාවේ ආභාශය අරගෙන තියනවා වගේ නේද.."

" වගේ නෙමේ ඔක්කොම ඔය වගේ නෙමේද.. හරි ඊටපස්සෙ.."

" ඊටපස්සෙ සකායිට යෝජනා කරලා ඉඳපු කෙනා එනවා සකායිව හමුබෙන්න.. එතකොට සකායි ප්‍රෙග්නට්.. ගෙදර තනියම ඉන්නෙ.. ඇලන් දන්නෙවත් නෑ සකායි ප්‍රෙග්නට් කියලා.. අරයා ඇවිල්ලා සුභපතලා යනවා.. ඒ මනුස්සයා පළවෙනිපාරම අඳුරගන්නවා සකායි ප්‍රෙග්නට් කියලා.. ඇලන් ඒ අඳුරගන්නෙත් නෑ.. ඇලන් ළමයට කැමති වෙන්නෙත් නෑ.. අන්නිමේදි ඇලන් යන්නම යනවා හොයාගන්නත් නැතිවෙන්න.. සකායිට දරුවා හමුවුණාම එයා දරුවට කෙනෙක්ට තැග්ගක් විදියට දෙනවා.. තැග්ගක්ම නෙමේ.. ඒත් එයා එහෙම කරපු එක හොඳයි.. ඒ කාලෙ රටවල් දෙකේ තිබ්බ ප්‍රශ්න එක්ක.. ඉතින් ඇලන් අමමගෙ පදේට නටන්න ඇමරිකාවේ නවතිනවා.. සකායි ආපහු ජපානට යනවා.."

" මමම..?"

" ඔව් එයාව බාරගන්න යෝජනා කරපු කොල්ලා කැමතිවෙනවා.. ඇලන් කියන්නෙ.."

ඇලන් කෙනසිට

තිබ්බෙ සකායි එක්ක ඇත්තටම නයිට් ස්ටෑන්ඩ් එකක් ගහන්න විතරයි.. ඒක තද ආකර්ශනයක් වගේ.. ගත්තා.. අතැරියා.. සකායි හරි මෝඩයි.. එයා රැවටුණා..

ජොසුයි සකායි

ඇත්තට ආදරේ කළා.. ඒත් වැරදි කෙනාට.. එයාට පෙනුනෙ නෑ කවද ඇත්තටම ආදරේ කලේ කියලා.."

" Love is not fair to all වරද්.. ගැළපෙන්නෙ නැති කෙනෙක් එක්ක ආදරේ බෙදාගන්න ගියාම ඒක තමන්ටම හෙන විහිලුවක් වෙනවා.."

" ඔයා කොහොමද හරියටම කියන්නෙ.."

" මගේ අම්මා.. එයා වගේ.. මම ඒක දැකලා තියනවා.."

" මම.. ඔවා හෙන සංකීර්ණ මාතෘකා.. නෙමෙයි.."

මම කකුල් දෙක් උඩට අරගෙන මෙස් එකේ එම්බ්ලොයිඩ් කල්ලා තිබ්බ කහපාට මලකින් ඇද්දා.. මගේ සපත්තු දෙක පිටට ගැමමට තිබ්බට අම්මා ගේන්නෙ හෙන හුරුතල් පාට මෙස්.. කොහේහරි මෙස් දෙක ගලවන්න වුණොත් අම්මටසිරි වෙනවා.. අපේ අම්මගෙ වැඩ නිසා..

" නෑ ඔයා කතාකරන්න.."

" අනේ මන්දා ඒයි.. ඔයා මට හිත හැදෙන්න මොනවහරි කියන්න.. මම ඉන්නෙ හෙන අවුලෙන්.. ඔයත් එහෙමනෙ.. අප්පව්ව් දැන් අද ගියාම මොනවා කියයිද දන්නෙ නෑ.."

රඳා අයිසා හිමින්සැරේ මගේ අතක ඇගිළි එයාගෙ අතට පටලගෙන උකුල උඩින් තියාගත්තා.. ඒවා රස්තෙයි..

" මම කිව්වනෙ.. ඒක එවෙලාවට බලමු.. අයිසත් ඉන්නවනෙ අනික.."

" ඔයා දැන් අප්පව්ව්ට එගෙයා එකකුත් තියනවා කිව්වනෙ.. තියන පණ්ඩිතකමට.."

" මම වැරදි දෙයක් කිව්වෙ නෑනෙ.. මට හංග හංග ඔව් කරන්න බෑ.. තියනවනම් කියනවා.."

" මම.."

" ඔයා දන්නවද මම ඔයාව මුලින්ම දැක්කෙ කවදද කියලා.."

" ඔව්.. ඔරිස් එක ඉස්සරහා දණගහන් ඉඳපු දවසෙනෙ.. අටවසරෙ.."

සැක්.. මම හිතුවා හරි.. සොදුරු හමුවීම තියෙන්නෙ කතන්දර පොත් වල තමා.. මගේ ජීවිතේ නෙමෙයි..

" ඒ කාලෙ නෙමෙයි බෑ.. ඒ වෙන මගුලක්නෙ.."

" එහෙනම්.. කවද්ද මාව දැක්කෙ.."

" දැක්කේ බැඩමින්නන් ක්ලබ් එකේ ආර්ට් ස්කූල් ඉද්දි.. ඔයා බැඩමින්නන් ගහන්න ආපු පළවෙනි දවසෙ අර නානකොට බේසමේ දාන තාරපැටියෙක් වගේ රැකට එකත් උස්සන් මුල්ලකට වෙලා හිටියෙ.."

" තවුසෙ හතේ ඉදන් මට ලව ද.. යකෝ!! මමයි සෙනුකයයි ඒ කාලෙ කොටු පනිනවා.."

" උඹලා දෙන්නා පනින කොටු අපි දැකලා තියනවා.. කැන්ට්ම අස්සෙයි.. මල්ගස් අස්සෙයි.. තාප්ප අයිනෙයි.."

" ආ හරි ඉතින්.. අතීතයේ සිදුවුණු යමකිසි දේවල්නෙ.. දැන් කියනවකො මට හතේ ඉදන් ලව ද.."

" නෑ නෑ.. එදා ඇවිත් හිටියා දැක්කා අපි.. අපි කිව්වෙ මමයි අහිරුයි.. මතකද.."

" මැවකයි.. අහසින් බැහැලා වගේ පුප දික් කරන් එහෙට්ට යනවා මෙහෙට්ට යනවා.."

" පස්සෙ අහිරුවා කිව්වා 'රඬා උබේ බැඩමින්නන් කැප්ටන් සිහිනෙට කෙලවෙන්නයි යන්න' කියලා.. ඔයා හවුස්මීට් ප්ලේ කරද්දි.."

" සිරාවට.."

" මම.. කියාන යා ඒක අහලා කිව්වා උඹව උස්සලා පොළොවෙ ගහනවා කියලා.. එහෙම කොහොමද අවුරුදු හයක් අපිනෙ ඉස්කෝලෙ හිටියෙ.. උඹ අලුතින් ඇවිල්ලා ටික ටික සෝගල් වෙගෙන ආවනෙ.."

" අහා.. කියාන් කාරයා එහෙමත් කිව්වද.. මුගෙ ඇටදෙක තලන්නෙපැ.."

රඬා අයියා තොලක් හපාගත්තා..

" ඊටපස්සෙ ඔයා මාව හැමදාම දැක්කද ඒයි.. මම පොඩ්කාලෙ හැඩට හිටියන.."

මම රඬා අයියගෙ අත තදකල්ලා ඇහිපිල්ලම තුන හතරක් ගහගෙන ගහගෙන ගියා..

" මම දැක්කෙ නෑ.. උබව පේන්නෙත් නෑ කොටට කොටේ.. තාරපැටියා වගේ.."

මම රඳා අයියගෙ අහ ඇදලා අරගෙන හොඳට හිටින්න පාරක් හැපුවා..
මුගෙ පොලොස් කොට්ටෝරු කටනම අමමපා මේ වෙලාවට තමා ගලක
උලන්න හිතෙන්නෙ.. කැඳන්නා..

" තවුසෙ මහ හිවලෙක්.. පුප දික් කරන් යන ගස්වැද්දා.."

" ඇත්තනෙ.. ඒ කාලෙ අපේ කකුල් වලත් වැදි වැදි නේද දිවවෙ.. මගේ
තාරපැටියා~.."

රඳා අයියා ඔරව ඔරව හිටිය මගේ කම්මුලකින් ඇදලා හිමිහිට හාද්දක්
දුන්නහම මම උඩ බලාගෙන හිටියා.. මට ඔන හාද්දක් නෑ..

" රෙද්දි.."

කේන්තී මටනම..

" නෑ නෑ ඊටපස්සෙ මම ක්ලබ් එකේ හිටියෙ නෑ කැඩෙට් කරන්න
ගියානෙ.. මම ඊටපස්සෙ එහෙම විශේශෙකින් දැක්කෙ නෑ.. ආයෙ
හමබුනේ කරුමෙට උබලගෙ පන්තියෙ සියුට් කරන්න වැටුනම නමය
වසරෙ.."

" ආ පිපෙට් අයියා අපේ.. මට මතකයි ඒයි.. ඔයා කොටකලිසමයි බැප් එකයි
ගහගෙන උදේ හිටිපිළිමෙ වගේ පන්තිය ඉස්සරහා හිටගෙන ඉන්නවා..
කවුද දන්නෙ මගේ අනාගත බෝයිපෙන් කියලා.. දන්නවනම ඔයාට මම
වද දෙන්නෑනෙ.. මගෙ හැපිකව්වා.. පොකාරයට සමාවෙන්න.."

" උඹ අපි යන හැමතැනම පේන්න ඉඳලා පොළඹවගන්නා.. ඇයි යකෝ
දකින දකින තැන.. උඹයි උඹෙ අර නල්ලමලේ යාච්චයි.. නිදහසේ
කියවන්න ලයිබ් එකට ගියත් ඒකෙ ඉඳන් ඉන්නවා.. ග්‍රවුන්ඩ් එකට ගියොත්
අඹගහ බදාගෙන ඉන්නවා.. කැන්ට්ට්ට් ගියොත් වැට් බදාගෙන ඉන්නවා..
උඹ නැති තැනක් කියපන් බලන්න.."

" ඇයි ඔයාගෙ හිතේ.. ඒකෙන් හිටියා නේත.."

" හිතේ නෙමේ මට උබ එක්ක පුදුම කේන්තියක් තිබ්බෙ.. මට ඉස්කෝලේ පේන්නම බැරි එකා වෙලා පස්සෙ කැමති හිතුනා.."

" ටෝක් කල්ලා බලන්නද.. ඇයි ටෝක් කලේ නැත්තෙ.."

" උඹව ටෝක් කරන්න ගිහින් ඒ කාලෙ හැටියට පහුවදා ඉස්කෝලේ බැනර් ගහලා තියෙයි.. නයිත් ඒ එකේ රඳා අයිසා මගෙන් කැමැත්ත ඇහුවා කියලා.. අනේ හිටහන්.."

මම පොඩ්ඩක් කල්පනා කලා.. ඒ කාලෙ පොඩ් කිව් බිව් ජාතකේ වගේ කුටු කුටු ගාන ලෙඩක් මට තිබ්බා තමා ඉතිම.. ඒත් ඇහුවනම නොසලකා ඉන්නෙ නැතෙ.. අඩුම තරමේ අවිවර වද දෙන්නෙ නැතෙ.. පව් අනේ දවසක් මම වැස්සෙ ඇවිත් මුගෙ ඇහට අල්ලලා කුඩෙත් ගැසුවතෙ..

" එහෙම බැනර් ගහන්නද අනේ.. පිස්සුද.. මම එහෙනම හැමදාම පිපෙට් අයිසට උමම එක ගානෙ දෙනවා.. ඔයා රන්ටැබ්බේ ගාටලා එනකල්ම මම කොච්චර බලන් හිටියද.. ඔයාට කියලා මගේ දවසෙ පන්තිය අතුගාවගන්න.."

"....."

රඳා අයිසා මට දෙකතුනක් රැව්වා.. එහෙම තමා රඳා අයිසා මට පන්තිය අතුගාන්න දෙන්නැතෙ.. ඒකතෙ හැමදාම මල් ටික කඩලා වට්ටියෙන් තියලා පහන පත්තු කරන්න දෙන්නෙ.. මම ඒ කාලෙ හිතුවෙ එහෙම කරන්නෙ මම බාගෙට අතුගාන නිසා කියලා.. බලන් යද්දි මම හිතේ හිටපු නිසානෙ..

" වරද් අර රිසිට එක කෝ.. ඒක දෙන්න.."

රඳා අයිසා හයිවෙ එක්සිට එකේ ඉදගෙන් ගටර් එක පහන් කල්ලා මගෙන් රිසිට එකක් ඉල්ලුවහම මම අන්ද මන්ද වුණා.. මොන රිසිට ද..

" කොයි.."

ඒ එක්කම ඔලුව මැද්දට හොඳ ටොක්කක් පාත් වුණා.. එතන හිටිය අංකලුත් ඒකට හිනාවුනා.. ඊටපස්සෙ මම රෝල් කල්ලා සුරුටුවක් හදාගෙන ඉදපු රිසිට එක රඳා අයිසට දික් කලාම රඳා අයිසා ඒක දිගැරලා හෙන ලැජ්ජ

හිතවිච ඵකා වගේ අර අංකල්ට දික් කලා.. අංකලයා රඬ අයිගෙන් මොකක්ද ඇහුවා ඒත් මම හිටියේ අහක බලාගෙන.. මු මට ටොකු අනින ඵකට මොකක් හරි කරගන්න ඕන.. ඔලුවෙ අං දෙ-හිටි නෑ.. මම කොහෙද අං දාගෙන ඉන්නෙ.. හැබැයි අං තියන මිකරුත් ඉන්නවනෙ.. මම මකරෙක්.. රඬ අයිගා කව්වෙක්.. අපේ ගෙවල්වලින් මේ සම්බන්ධෙට කැමති වෙන ඵකක් නෑ..

කොහොමත් කැමති නෑනෙ..

" සිහියෙන් ඉන්න වරද්.."

මකරයි කව්වෙකුයි අනික කොහොම තරු බලන්න යන්නද.. බෑනෙ.. මට ඒ ප්‍රොසෙස් ඵක තේරෙන්නෙත් නෑ.. මකරා හෙන විසාලයිනෙ..

" වරද්!!!"

ඕන නෑ මම වරද් ම වෙලා රඬ අයිගා රඬ අයිගම වුණොත් හොඳයි..

" අම්මපා.. වරද්!!!!!!!!!!!!!!!"

" ඇයි ඇයි අනේ කෑගහන්නෙ.. මොකද.."

" මොන ලෝකෙද ඉන්නෙ.."

" ඔයා ඉන්න ලෝකෙම තමා.. දැන් ඔක අහන්නද මේ බේරිහන් දුන්නෙ.."

" සිහියෙන් ඉදපත්.. කතාකළාට ඇහෙන්නෙත් නෑ.."

මම හිමින් සැරේ රඬ අයිගට බනින්න දීලා රඬ අයිගෙ ගර්ට ඵක අස්සෙන් අතක් දාගන්නා.. රඬ අයිගා ගැස්සිලා ගිහින් මගේ අත ඵළියට ඇදලා අරගෙන තද කරගෙන අල්ලගන්නා..

" ඔක නවත්තපත්.."

" ඔයාට නගිනවා වගේද.."

රඬ අයිගා මගේ දිහා මරාගෙන කන්න වගේ බලලා දෙකක් රවලා ඉස්සරහ බලාගන්නා.. මගේ පාටමාරුකරන මුගටියා..

" උඹට ලැජ්ජාව කියලා පොඩ්ඩම පොඩ්ඩක්වත් දැනෙන්නැද්ද.."

" දැනෙනවා.. මොකද නැත්තෙ.."

" මම හිතුවෙ නෑ කියලා.."

" මේ අර අංකල් මොකක්ද ඇහුවෙ ඒයි.. අර එක්සිට එක ගාව.."

"....."

" කියන්නකො.."

" මල්ලි දහද ඇහුවා.."

රඹ අයියා ඒක කිව්ව විදියට මම කටත් පුමඛගෙන අහක බලාගත්තා.. සැක් වල් කතාමයි මගේ වලත්ත හිතට මතක් වෙන්නෙ.. මේක හරියන්නෑ පොතක් පතක් කියවලා හිත දමනය කරගන්න ඕන.. ඒත් මම කියවන්නෙත් දමනය වෙන කතා නෙමෙයිනෙ.. මම මොකද මෙකට කරන්නෙ..

" වරද්.. අයියලා නෑනෙ.."

" ඒගොල්ලො ගිහිල්ලත් ඇති දැන්.. ඔයා ගෙදර යන්නෙ කියටද.."

" රූවෙලා යනවා.."

" හා.. මම ඔයාට මගේ ප්‍රිතෙක්ට ඩයරි එක පෙන්නන්නද.. ආ මට අමමා දුන්න බඩ්ඩක් තියෙනවා.. මම ඔයාට ගියාම පෙන්නන්නම.. අහන්නකො තව මට මෙඩල් එකකුත් හමුවුණා.."

" මම.."

මම දවස්ගාණකින් පස්සෙ දකින කොළඹ දිහා බලාගෙන හිටියා.. අර හෙන නිස්කලංක පරිසරේක ඉඳලා මෙහේ ආවහම සද්ද බද්ද වැඩි වගේ.. හරිම වෙනස්.. අපි ක්වාටස් එකට එද්දින් මාමලා ඇවිල්ලා ගෙටත් ගිහින් ඉවරයි.. ඊටපස්සෙ මමත් බැග් අරවා මේවා ටිකක් උස්සගෙන දෙවෙනි තට්ටුවෙ තියන අපි ඉන්න ගෙදරට ආවා.. දවල්ට ක්වාටස් වල කවුරුත්ම නෑ.. සමහර දවසට ඉස්කෝලෙ ඇරිලා ආවහම මම විතරයි.. තව පහළ සිකියුරිටි අංකල්

ඉන්නවා එව්වරයි.. ඩයල් එක මගේ ෆිට් එක.. හැමදාම මට ඉස්කෝලේ යන්න ගේට් එක ඇරලා දෙනවා.. දීලා ගුඩ් මෝනින් කියනවා..

රඬ අයිසා මුලින්ම ඉස්සරවෙලා ගිහින් දොර ඇරලා ඇතුළට අඩියක් තියන්න යද්දිම එහෙමම ගල් පිලිමයක් වුණා.. මටත් හෙන කුතුහලේ නිසා මාත් බැග් ටිකත් උස්සන් රඬ අයිසගෙ අත අස්සෙන් මුණ දාගෙන ගෙට එබුණා විතරයි..

දෙයියන්ට ඔප්පුවෙච්චාවෙ අපේ මාමා මගේ මස්සිනාගෙ කට කනවා..

මම එහෙමම රූට්ටලා බිමට වැටෙන්න ගියාම රඬ අයිසා මාව අල්ලගත්තා.. අල්ලගෙන දොර වහන් හිමින්සැරේ සාලෙන් කාමරේට මාරුවුණා.. මම හිතන්නෙ ඒක ආධ්‍ය අයිසගෙ බලහත්කාරකමක්ද කොහෙද.. හරි කමක් නෑ.. මම ඔක දැක්ක පළවෙනි දවස නෙමෙනෙ.. මේ ගෙදර ඉන්නවනම් ඔවා ඇසට හුරුකරගන්න වෙනවා.. නැත්නම් මම වගේ උඩබලාගෙන ඉන්න ඔන.. කොටින්ම මම දන්නවා කුස්සියෙ සිවිලිමේ කොටු තිස් හයක් තියනවා කියලා.. ඒ වගේ..

මම කාමරේට ඇවිත් දොර වහලා සපත්තු දෙක ගලවලා රැක් එකෙන් තිබ්බා.. මේස් දෙකත් ගලවලා ඒකෙ අස්සෙන් ගැහුවා..

" මේ කාමරේ කළුවරයිනෙ.. මරු.."

රඬ අයිසා ගවේශකයා වගේ මගේ පොත් මේසට එබ්ලා ඉස්සහ තියන කණ්ණාඩිය බලාගෙන කොන්ඩේ හදාගත්තා..

" ඔව්.. ඔයා ඉස්සරහා දොර ලොක් කල්ලද ආවෙ.."

" මම.."

රඬ අයිසා මං දිහා බලලා හෙන මනමාල හිනාවක් දැමුවා.. දොර වහන්නැතුව තිබ්බොත් හොඳට හිටී.. මාමගෙ යාච්චෙක්වත් ඇවිත් හොමබ දැමුවොත්.. කපල් එකට බාධා වෙනවනෙ..

" I miss your old room.."

රධ්‍ය අයිියා මාව උස්සලා මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. තියලා කකුල් දෙක මද්දෙන් හිටගත්තා..

" මටත්.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ පපුවෙන් නිකට තියාගෙන එයාගෙ ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා..

" අපි මොකද කරන්නෙ.."

රධ්‍ය අයිියගෙ අත් මගේ ඇහ වටේ එතුනහම එයා පහත් වෙලා මගේ නළලට හාද්දක් දුන්නා..

" ඔයාට පත්සල් යන්න ඔන කිව්ව නේද.. අවුරුද්දට යමු.. තව දවස් දෙකතුනනෙ.."

" හා.."

" තව කොහෙද යන්න ඔන..??"

" අපි ඉතින් හමබෙතටනෙ.. ඔයා මෙහේ එන්න.."

" එන්නම.."

මම මගේ අත් දෙකින්ම රධ්‍ය අයිියව තද කල්ලා බහාගත්තා.. එයාගෙ පපුවෙන් එන 'එයාගෙ' සුවද මට එයා මගේ ඉස්සරහා ඉන්නවා කියලා හරියටම කියනවා..

" I want to stare into your eyes for the rest of my life.. They are like black holes.. I'm drawn to them.."

" drawn to them..?? Like how..??"

" මම ඒවගෙ ආදරේ තියද බලනවා.."

" තියෙද.."

" ඔව්.. ඒකනිසා මම බලාගෙනම ඉන්නවා.. මං නිසා ආදරෙන් දිලිසෙන ඇස් තියෙන්නෙ ඔයාට විතරනෙ.. මම බලාපොරොත්තු වෙන විදියෙ.."

රධ්‍ය අයිසා මං දිහා, මගේ මුණෙ හැම අහලක් ගානෙම බලාගෙන ඉඳලා තව ටිකක් තදකල්ලා බදාගත්තා..

" මට උඹව මතක් වුණා වරද්.. මට මෙහෙම කරන්න එපා.."

රධ්‍ය අයිසා ඒක කිව්වෙ හුහක් හිමිත්.. එයාට ඇහෙන්න වගේ.. ඒ වුණත් ඒක මට ඇහුණා.. එයා මුමුණුන්නෙ හරි අඩුවෙන්.. ඒත් එහෙම කතාකරද්දි මගේ කමමුල් රතු වෙලා.. රතු වෙලා.. ඒවට ලේ පිරෙනවා..

මම රධ්‍ය අයිසගෙ ශර්ට් එකේ කොලර් එකෙන් අල්ලගෙන එයාගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තියලා මෙහාට වුණා.. පොඩි පොඩි දේවල් වලින් වුණත් සතුටු වෙන මනුස්සයොන්ට ආදරේ කරන්න ලේසියි.. ආදරේ විදින්න ලේසියි.. රධ්‍ය අයිසගෙ පපුව වෙගෙන් ගැහෙනවා මගේ අතකට දැනුණා..

එයා මාව එයාගෙ ළඟට කිටු කරගෙන තොල් වලට පහත් වුණා.. මට ආයෙම කලින් දැනෙන මත් වෙන ගතිය, මත් ගතියෙන් වගේ ඇස් ඇරෙන පියවෙන ගතිය දැනෙන්න ගන්නවා.. මම රධ්‍ය අයිසගෙ ශර්ට් එක තදින් ගුලිකරගෙනම හිටියා.. එයාගෙ තොල්, මගේ තොල් එක්ක එකම රිද්ම එකකට එහෙමෙහෙ යද්දි මම හිටියෙ හරි සිහියෙන් සැහෙන්න ඇත.. මේ හැගීමයි දැනීමයි දෙකම විස්කි විදුරුවක් වගේ.. මම පෙරේදා බිහිවු එක වගේ නෙමෙයි.. ඊටත් වඩා මත් වෙනවා.. ඒක හැමතිස්සෙම දැනෙන්නෙ නෑ.. දැනෙන වෙලාවක් තියෙනවා.. ඒ වෙලාවෙදි ඒක අපි දෙන්නටම දැනෙන්න ගන්නවා..

මුලින් හරි හිමිත් ගත්තු හුස්ම එන්න එන්න වෙගෙන් වැටෙද්දි රධ්‍ය අයිසා මාව අත් දෙකට උස්සගෙන් ගිහින් කොට්ටයක් උඩින් තිබ්බා.. තියලා මගේ ඇඟ උඩට ආවා.. මගේ නළලට වැටුණු කොණ්ඩ කැලි එයාගෙ අත් දෙකින්ම පිටිපස්සට වුණා.. ආයෙම එයාගෙ සිතල තොල් වගේ තොල් වල වැදෙද්දි මම රධ්‍ය අයිසගෙ උරහිස තදින් අල්ලගෙන හුස්ම අල්ලන ට්‍රයි කළා.. අන්තිමේදි මගේ ශර්ට් එකේ බොත්තම තැනින් තැනින් පැත්තිලා ගිහින් ඒක ඇහෙනුත් අයිත් වෙලා කොහේටද වැටුණා.. එයාගෙ සිතල ඇහිලි මගේ පපුව පුරාම දුටද්දි, මම බැරිමතැන කොට්ටෙට ඔලුව තදකරගෙන හීනියට එයාගෙ නම කෙදිරුවා.. එයා මගෙන් එහාට වෙලා

ඇහිලිතුඩු පපුව පුරාම ඇදගෙන යන ගමන් මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. අමුතු හිතාවක් එක්ක.. ඊට ටිකකින් රධ්‍ය අයියා මගේ අත් දෙක එයාගේ අත් දෙකේ පටලගෙන මගේ එපපුවට පහත් වුණාම මම තොල් පටවල් රිදෙන්නම හපාගෙන ලොකු හුස්මක් උඩට අරගෙන පපුවේ හිර කරගත්තා.. ඒක.. ඒක හරි අමුතු හැඟීමක්.. මගේ ඇඟ අතුලින් ගිනිගන්නවා වගේ මට දැනුණා.. මගේ ඇස් පිය උඩ අතට හැරවිලා බොඳ වෙනවා වගේ..

" අහ්-අයියෙ-හ්හ්.."

රධ්‍ය අයියාගේ තොල් මගේ පපුවේම තියෙද්දි එයා ලාවට හිනාවෙනවා මට දැනුණා.. හිනාවෙලා මගේ අත් දෙක තව තදකල්ලා අල්ලගත්තා.. අල්ලගෙන මගේ ඇඟ උඩින් එහාමෙහා වෙලා දිගුදුණා.. මේ වෙලේ ඒක.. කොහොමත් වෙන්න ඕන නෑ..

" එහ්-ආර්ග්.. එහාට.. වෙන්න.."

" Someone's got hard.. um..??"

" Errh.. FUCK!!"

රධ්‍ය අයියා හිනාමතාම මගේ ඇඟ උඩ එහෙ මෙහෙ වෙනකොට මම එයාගෙන් එහාට වෙන්න දැහලුවා.. මම හිටියෙ පොඩ්ඩක්වත් හොඳින් නෙමෙයි..

" Shh.. බබා.. let me help you.."

" අනෙහ්.. අයියෙ..!! බෑ.. එහාට වෙන්න.."

රධ්‍ය අයියා මගේ බෙල්ලේ පැත්තකින් තොල් තියලා උරවන්න ගද්දි මම එයාගේ අත් වලට හිරවෙලා තියන මගේ අත් මිටමොළවගත්තා.. මිටකලින් කිසි වතාවක මෙහෙම දැනිලා තිබුණෙ නෑ.. ඒක හරි අමුතූයි.. මාව ඇඟ ඇතුලින් ගිනිගන්නවා වගේ.. ඒත් මට ඒ දැනෙන හැගීම මේ වෙලාවේ දැනෙන්න ඕනමයි කියලා හිතෙනවා.. මම දහලලා රධ්‍ය අයියාගේ අත් දෙකින් මගේ අත් දෙක ගලවලා අරගෙන එයාගේ උරහිස තදකල්ලා අල්ලගත්තා.. අනිත් අනිත් එයාගේ කොණ්ඩේ අහුරක් අල්ලගත්තා..

හිතාමතාම එයාගෙ ඇහට හිරවුණාම රඳා අයිසා මගේ තොල් වලින් හාද්දක් තියලා තොල් අල්ලගත්තා..

විනාඩිදෙක තුනකට පස්සෙ මම එහෙමම කොට්ටෙ උඩට කඩාගෙන වැටිලා ඇහම පණනැතිවෙලා යනවා වගේ දැනුණහම රඳා අයිසා මගේ බෙල්ල අස්සෙ මුණ තියාගෙන වෙගෙන් හුස්ම ගන්නවා මට දැනුනා.. තාමත් එයාගෙ කොන්ඩෙ අහුරක් මගේ අත් වලට පැටලිලා තිබ්බා.. මම වෙගෙන් උස් පහත් වෙන මගේ පපුව සන්සුන් කරගන්න ට්‍රයි කලා.. ඒ නිසාම ඇස් පියාගෙන එහෙමම කොට්ටෙට ඔලුව ගහගෙන හිටියා.. ටික වෙලාවකින් රඳා අයිසා මගේ ඇහ උඩින් අයිත් වුණාම මම එයා දිහා බලාගෙන හිටියා.. මගෙ කමමුල් රතුවෙලා පිපිරිලා යන්න වගේ.. ඇහ හැමතැනක කැලල් හිටලා.. මගේ ඔලුව තනිකරම තිබුණෙ විකාරවෙලා වගේ..

රඳා අයිසා ලාවට හිනාවුණා..

" I like to see you lying wasted in my arms.. This dark pink shade cheeks.. hickey marks literally drives me crazy වරද්.."

මම අනිත් පැත්ත හැරිලා කොට්ටෙට මුණ තදකරගත්තම රඳා අයිසා මාව තද කල්ලා බදාගෙන එයාගෙ ඇහ උඩට උස්සලා තියාගෙන උරහිසින් හාද්දක් තිව්වා..

" ඔයාට ලැජ්ජ හිතෙනවා නේද පොඩ්ඩක් වගේ.."

" අයිසෙ!!!!"

හායි දළඹුවනේ.. මම ආවා..

හැමෝම හොඳින් ඉන්නවද..

මම ඔයාලගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා හැමෝම තේරුම ගනී කියලා හිතනවා.. ඔයාලා කතාවට ආදරේ කරන එක ගැන මට ඇත්තටම සතුටුයි.. ඒත් මෙකට කිසිම ඉස්කෝලයක් ගාවගන්න එපා කියලා මම ඉල්ලනවා.. මොකද හැමෝම එක වගේ හිතන අය නැතො.. මමත් කෙලින්ම ඉස්කෝලයක් නොලිය හින්ටස් දීලා තියෙනවා විතරනෙ.. මම අනවශ්‍ය ප්‍රසිද්දියක් මේ හරහා බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නෑ.. එහෙම අවශ්‍ය නැති

නිසා.. හැමෝම තේරුම ගනී කියලා හිතනවා.. අපි විහිලුවක් වුණත්
සීමාවේ තියාගමු.. මම ඔයාලගෙන් ආදරෙන් ඉල්ලනවා වගේම මගෙන්
කීපදෙනෙක් ඉල්ලලා තියෙනවා මේක ඔයාලට කියන්න කියලා.. එයාලා
ඒවට කැමැත්තක් නෑ කියලා.. specially ig accs.. මම හිතනවා ඉස්කෝල
අනවශ්‍ය විදියට කොහෙත්ම මේකට සම්බන්ධ කරගන්න එකක් නැහැ
කියලා ඔයාලා.. ඇත්තෙන්ම ඒක අපහසුයි මට දකිද්දී..

මම හිතනවා ඔයාලා තේරුම ගනී කියලා මගේ දළඹු ළමයිනේ.. මේ දවස්
මම ඉන්නේ ලොකු ප්‍රෙගර් එකක.. මම විතරක් නෙමේ මගේ වයසේ
හැමෝම.. ඉතින් මම හිතනවා ආයෙම.. තේරුම ගනී කියලා.. හිත් රිද්දන්න
නෙමේ කිව්වේ..

හරිත.. ☺

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

* සකායි - ඒක හරිම ලස්සන පොතක් හලෝ.. ඔයාලට හම්බුනොත්
මහාරින්නේ නැතුව කියවන්න..

තැන්කු මුනි බබා ආදරෙයි..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

126 කොටස

" තව මාසයයි සරනේරු!! තමුත් ප්‍රැක්ටිස් වෙන න යොදවන කාලෙ හොඳම මදි.."

සැක්.. ඊයෙ මොන මගුලක්ද ඒ වුණේ.. මට.. මට.. වරදයා.. උඹට හොඳම හොඳම වැඩෙ අහක හිටපු එකාට අවුස්සන්න ගියේ.. දැන් හරිනෙ අමාරුව.. මම කිව්වා පකයට ගැමමෙන් ඉදපත් කියලා ඔය ලැප්පාව පැත්තකින් තියලා.. අඩුම ඌ අල්ලන්නෙවත් නැතුව උඹ විහිත් නැහිලනෙ ඔක්කොම-

" තමුත්ට මම ගේන්න කියපු ඩොකියුමන්ට්ස් ටික ගෙනාවද.."

නෑ ඉතින්.. කමක් නෑ එක්කො.. බෝයිපෙන් නෙ.. ආයෙ වැඩිය නටන්නැතුව අත පය තියන් ඉදපත්.. අසමප්පාති දඩුලේනා.. උඹට තියන විසේ නිසා තමා අර මාමා කියන්න වගේ.. හත්පොළේ ගාගන්නෙ.. ඒක අමතක වෙයාන්.. අමතක වෙයාන්.. අපරාදෙ කියාන් අයිසා අර මට දවසක් කිව්ව කතාව මම අමතක කළේ.. 'අපේ එකා මොකත මුව දැක්කම වොශාම එකට මාරුවෙන්නේ~' මට තාමත් ඒ පුස් ඌරගෙ වචන කන් ඇතුළෙ රැව පිළිඳව දෙනවා වගේ.. හොඳයි හොඳ හුස්මක් ඇදලා උඩට ගනින්න..

'මට ඊයේ වෙච්ච සියලු සබ්බ සකල මනාව අමතක වෙවා.. ඒස්වාහ පුහ්:'

වටාස්

" ආව.."

මගේ පිට මැද්දටම හරියටම ඒස්වාහ පු: එකේදි හොඳවයිත් රැකට පාරක් වැදුණා.. මම ඒ එක්කම වෙළුසුමනයා දිහා රවලා බැලුවා.. දැන් පැයක විතර ඉඳලා මේ වයසක මනුස්සයා අර්ගස් අමාරුව හැඳිලා වගේ කියවනවා කියවනවා ඉවරයක් නෑ.. ඉතින් හත්වලාමේ මම ගමේ යන්නැද්ද මගේ සුදුආච්චි බලන්න.. කෝවිකාරයට තේරෙනවද මගේ කෙල්ලගෙ වටිනාකම.. නෑනෙ.. අල්ලපු ගෙදර කිකිළි වුණත් මම නැතුව පාවෙන්නෙ ඉන්නෙ.. ගමට පායන පසළොස්වක හද තමා මම.. කාලෙකටනෙ පායන්නෙ..

" මම කියන ඒවා අහගෙනද ඉන්නෙන..!!"

" ඔව් ගෙනාවා ඉතින්.. ලොකර් එකේ තියෙනවා.. ඔනද.."

කෝව් වෙළුපුමනයා මට දෙපාරක් රැවවා..

" ගිහිනි ඒක අරගෙන එනවා!!!"

ආයෙම ඒ මනුස්සයා පුරුදු විදියට ගිරිය පලාගෙන බෙරිහන් දුන්නහම ඔක හැමදාම අහලා පුරුදු මම කකුල් දෙකත් අද්ද අද්ද ගිහිනි ලොකර් එක ඇරලා ඒකෙ ආසිල් එක අරගෙන ඇවිත් කෝව්ට දුන්නා.. මටත් දැන් අර කම්මලේ බල්ලාට යකඩ තලන සද්දෙ වගේ.. හතරවටින්ම බැනුම් අහලා හොඳට පුරුදුයි.. ආධ්‍ය අයියා කිව්වා ඒක අනාගතේට වටිනවා කියලා.. ඇයිද දන්නෑ එහෙම කිව්වෙ.. ඩොකෙක් වුණාම බැනුම් අහන්න ඔන ඇති.. අයියන් බැනුම් අහලා දුවගෙන ගිහිල්ලනෙ වරද්ලගෙ මාමගෙ ඇහේ හැප්පිලා පෙරළගෙන වෝඩ් එකේ එක මගුලක් වුණේ.. එතන එක මගුලක් අයියට සෙට් වුණා.. මම කලන්නෙ දාලා වැටිලා මල්ලිට තව මගුලක් සෙට් වුණා.. එකපවුලෙ මගුල් දෙකයි..

ඒ මගුල නිසා තමා අපේ අම්මගෙ මල්ලි මට අයිසෙක් වෙලා මගේ මස්සිනා මට මාමා වුණේ..

" කවද්ද රිසාල්ටස් එන්නෙන..??"

පොඩි මාමා හොඳ එක්කෙනා මොකක් වුණත්.. ඔය දෙකයි පනහෙ කැලි නැන්දෙක් ගෙනාවනම මට කරපිංවා කැල්ල මිස් වෙනවනෙ..

" ඡනෙරු!!!!!!"

" යස් කෝව්.. ඇයි.."

" මොන සිහියෙන්ද ඉන්නෙන.. දැන් මම ඇහුවෙ මොකක්ද.."

" රිසාල්ටස් එන දවසනෙ.. ලබන මාසෙ එනවා.."

" අහා.. එතකොට තමුන්ට කවදහරි තෝරගන්න වුණොත් බැඩ්මින්ටන්ද මෙඩිසින්ද තෝරගන්නෙන.. මම..?? මට පැහැදිලි උත්තරයක් ඔන.."

මම කිව්වෙ.. මගේ ජීවිතේ තියෙන නෙම තෝරගන්න ඒවා විතරයි..
එක්කො ඒක.. නැත්නම් මේක.. හැමතියෙම මට ඔය තෝරගන්න වෙන
වැඩෙ සිද්ධවෙනවා..

" දෙකම.."

" දෙකම..??"

" ඔව්.. මම දෙකම කරනවා.. එකක් තෝරගන්නැ.."

කෝච් ඇස් දෙකේ තිබ්බ කණ්ණාඩිදෙක පහළට කල්ලා මගේ දිහා
කණ්ණාඩිදෙකට උඩින් බැලුවා.. මම හිනාවුනේ නෑ.. දැන් මම
කොහොමත් මේ වයසක මාන්නක්කාර වෙළුමන යා එක්ක
හිනාවෙන්නෑ.. මොකද මට ප්‍රතිචාර දෙන්නෙ නෑනෙ.. ඔයිට වඩා ප්‍රතිචාර
නෙමේ, බලුබෙට්ටකට ගණන් ගත්තෙ නැති මිනිස්සු මාත් එක්ක දැන් යස
අගේට හිනාවෙන්නෙ.. ඔහෙත් කවදහරි හිනාවෙව් එදිරිමාන්න
මහත්තයෝ..

" මම.. අපි බලමුකො ඉස්සරහට.. ඔක ඔය විදියටම උත්තර දුන්නොත්
හොඳයි.."

මම ඔලුවට දාපු බැන්ඩනා එක උඩට කරගෙන දාඩියට පෙහිලා තියන
කොණ්ඩ කැලිටික ගසාගන්නා.. කෝච් සර් ඔක්කොම ඩොකියුමන්ට්ස්
හරිද කියලා බලලා ඒක වහලා පැත්තකින් තිබ්බා.. ඇති යන්නම් ගෙදර
යන්න පුළුවන්.. රඟ අයි යා රියේ රූ වෙලා ගියා ගියාමයි කතාකලේවන්
නෑ.. උදේ මාව ගන්න එනවා කියලා මැසේජ් එකක් තිබ්බා විතරයි..
මාමගෙන් අහන්නත් මාමා උදේම කැමිප් ගියානෙ.. අනිද්දා අවුරුදු..
අවුරුද්දකුත් තියාගෙනනෙ මම මේ ජීවි එකේ තැපලා ප්‍රැක්ටිස් ඉන්නෙ..

" එතකොට සර් කැන්ඩි වල මැව් එකට මොකද කරන්නෙ.."

" ඒකගැන මම හිතන්න ඕන.."

" දැන් ඔක කවදා ඉදන්ද හිතන්නෙ.."

" මොකක්ද කිව්වෙ..!!"

මාව ආයෙම ගැස්සිලා ගිහින් දිවත් හැපුණා.. මේ මනුස්සයට කොහිල අලයක් හොයාගන්න තැනක්.. සෙනුකයගෙන්වත් අහන්න ඕන.. අයුක අයිියට කොහිල ගත්තෙ කොහෙන්ද කියලා..

" මොකුත් නෑ සර්.. හිතලා කියන්න කිව්වෙ.. මම දැන් යන්නද.."

කෝච් මං දිහා බලලා ඇස් දෙක උණඩි කල්ලා ඔරලෝසුවට එබුණා..

" හෙටත් ප්‍රැක්ටිස්!!!"

" හෙට..?? හෙට පරණ අවුරුද්දෙන.."

" ඇයි තමුන්ට පරණ අවුරුද්දට නාන්න එහෙම තියද.."

" නෑ.. මම එන්නම සර්.."

" මම.. දැන් යන්න පුළුවන්.."

කෝච් නැගිටලා ගිහින් කෝච්ගෙ බෑග් එක රෙඩ් කරගත්තහම මම බෑග් එක අස්සට ඇදන් හිටපු ශර්ට් එක ඔබලා අලුත් එකක් දාගත්තා.. රඟ අයිියා එන හින්දා බොටමක් ඕන්නෑ.. මෙහෙමම දුවලා යනවා.. මට ඇඳුමක් දාගන්න කමමැලි අනික.. මම කලබලේ බෑග් එකත් උස්සගෙන ලිහිව්ව ලේස් දෙකත් ගලි කල්ලා සපත්තුව අස්සෙම ගහගෙන පඩිපෙළ ගාවට දුවගෙන ගියා..

" සරනේරු!!!"

" සර්..??"

" අද කවුරු හරි එනවද පික් කරන්න..??"

කෝච් මගේ ශෝට් එක දිහා බලලා ඇහිබැමක් උස්සගත්තා.. මම හිනාවෙලා ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකේ පටියක් රෝල් කරගෙන එක ඇහිල්ලක ඔතාගත්තා.. එනවා තමා..

" ඔව් සර්.."

කෝව් මං දිහා බලලා හෙන හිතියට, පේන්නෙවත් නැති, පුංචි පහේ
හිතාවක් දාලා පඩිපෙළ බහින්න ගත්තම මමත් ඊට පිටිපස්සෙන් සුවච
කීකරු ගෝලයා වගේ ඇඳුනා.. මම ඊයෙ රු ඉඳලනෙ බලාගෙන ඉන්නෙ
රඳා අයිසා එනකල්..

" කවද එන්නෙ.. මාමද.."

" නෑ සර්.."

" වෙන කවද.."

" යාළුවෙක්.."

කෝව් හැරිලා මං දිහා අමුතුවට බැලුවා..

" නෑ නෑ එයා නෙමේ සර්.. ඒ මගේ හොඳම යාළුවෙක් එදා ආවෙ.. එහෙම
එකක් නෑ.."

මට කෝව්ගෙ පැණි බැල්මෙන්ම තේරුණා ඒකා හිතුවෙ මොකක්ද කියලා..
එයා මගේ ගර්ල්පෙන් වුනොත් කියාත් අයිසා මාව ගලිකල්ලා රගර්
ගහන්න ගනී.. අනික මට කොහොමත් කියාත් අයිසට තරම අමාරුවක් නෑ
අර තොරොමබල් දොඩම බිබික්කම දාගන්න.. මේ කෝවුත් පොඩ්ඩක්
අයුක් අයිසා වගේ වෙගෙන එන්නෙ දැන්..

" වෙන කවද යාළුවො.."

මේ මනුස්සයා එක්ක බැනෙ මොන මගුලක්වත් හංගලා තියාගන්න..
හැමඑකම අහනවා.. කිව්වෙ නැතිවුණාම මම තමුත්ගෙ පර්සනල් කෝව්..
මම මේවා ගැන දැනගන්න ඕන යැයි යැයි ගානවා.. සමහරදවසට මාමා
මාව ගන්න එනකල් කෝව් එළියට වෙලා මට එහාපැත්තෙන් හිටගෙන
ඉන්නවා.. මාමා එක්කනම කෝවා එකතුයි.. මාමට කියන්නෙ.. 'ඔව් මිස්ටර්
ගමගේ.. මේ කාලෙ හැටියට අපි වගකීමක් නැතුව හැසිරෙන එක
හරිනැනෙ කියලා'.. කෝව් හොඳයි ඉතින්.. එහෙම අවුලක් නෑ.. අර්ගස්
නැත්නම්.. හැමතිස්සෙම මට බනිනවනෙ.. හැබැයි මැව් එකකට ගියාමනම්
බුදුඅම්මො ආදරේ.. ඉහවහා ගිහිල්ලා.. විනාඩි පහෙන් පහට ඇවිත් හෙල්ත්
කන්ඩිගන් එක ගැන අප්ඩෙට වෙනවා..

" යාච්චෙක්ම නෙමේ.."

මම කෝච්ඡ බහින පඩියටම ඉක්මනට බැහැලා ගිහින් පැත්තෙන් එබුණා..
කෝච්ඡාකාරයා අහක බලාගත්තා..

" මගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්.."

කෝච්ඡ ඉක්මනට දෙතුන් පාරක් උගුර පාදගෙන කැස්සා.. ඊටපස්සෙ මගේ
දිහා බලලා එව්වර පුදුම වුණේ නෑ වගේ ඉතුරු පඩි ටිකක් බැහැගෙන
පහළට ආවා..

" රඳව ද ඇවිල්ලා තියෙනතෙ.. තමුන්ගෙ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් රඳව ද.."

කෝච්ඡ ගානකට ගන්නැතුව ඇවිදගෙන යද්දි මම ඉස්සරහින් හිටගෙන
මාර්ගපථය අවහිර කළා.. දැන් මගෙ මොලේ ප්‍රශ්න ගොඩගැහිලා
ගොඩගැහිලා ඇවිල්ලා එරේ එකක් වෙන්නයි යන්නෙ..

" සර් එයාට දන්නවද.. ඒ කොහොමද ඒ.."

" එයා තමා මට ඊමෙල් එකක් දාලා තමුන්ට ට්‍රේන් කරන්න ඉල්ලුවේ.."

" ඇ.. එතකොට ඕගොල්ලො හම්බෙලා තියෙනවද.. කොහොමද රඳව
අයිසා මෙල් එක්ක දැමීමේ.. එහෙම එයා දැමීම පලියට සර් ප්‍රැක්ටිස්
කරන්න බාරගන්නවද.."

කෝච්ඡ මට දෙකක් රැවවා.. එයා කියවනවට ආස නැතුවැති.. ඒත් මම
කුතුහලෙන් ඉන්නෙ මේ වෙලාවේ..

" රඳවගෙ අයිසාට කන්ට්‍රක් තියනවා මෙහේ.. තමුන් දන්නද්ද.."

" ඒක දන්නවා ඉතින්.."

" එහෙනම් ඉතුරු ටික කොහොමහරි හිතාගන්නවා.."

කෝච්ඡ මාව පාකින් ලොට් එක පැත්තට හරවලා තල්ලුවක් දාලා එයාලගෙ
ඔෆිස් රූම එකට ඇවිදගෙන ගියා.. මම හිතුවා රඳව අයිසා මේ කෝච්ඡ එක්ක
මොකක් හරි හුටපටයක් ඇති කියලා.. ඒකනෙ.. කොට්ටෙ එක්කත් ඉරිසියා

මනුස්සයා මෙහෙම කෝච් මොනවා කිව්වත් ගන්න ගන්නැතුව කෝච්ගෙ පැත්තටම කතාකරන්නෙ..

බලන් යද්දි මම දන්නැති ගොඩක් දේවල් තියනවා..

මම පහළ පාකින් ලොට් එකට ඇවිත් රඳා අයිගෙ කාර් එක තියෙන්නෙ කොහෙද කියලා සර්ව් කල්ලා බැලුවා.. ටෙස්ලා එකක්.. ටෙස්ලා එකක්.. මේ මනුස්සයා ඇවිල්ලා නැද්ද..

කාර් එක පේන්න තිබ්බෙ නැති නිසා මම බැග් එක කරේ එල්ලන් පාකින් ලොට් එකේ කොනටම ඇවිත් වටපිට බැලුවහම මම හොයපු ටෙස්ලා එක කොනේම පාක් කල්ලා තියනවා දැක්කා.. රඳා අයිගා ස්ටියරින් විල් එකට ඔලුව තියාගෙන ඉන්නවා.. මම ඉක්මනට දුවගෙන දුවගෙන ඒ පැත්තට යද්දිම වගේ රඳා අයිගා නැගිටලා ශට් එකෙන් මගේ පැත්ත බැලුවා.. බලලා මට එන්න කිව්වා.. හරි අමුතුයි..

මම එහාපැත්තෙ බිත්තිය පැත්තට වෙන්න තිබ්බ රඳා අයිගෙ ඩෝ එකට ගාවට ගිහින් දෙපාරක් ශට් එකට තට්ටු කලාම එයා කාර් එක අන්ලොක් කල්ලා බයවෙලා වගේ ම. දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම ඉක්මනට කාර් එකේ දොර ඇරලා එයාගෙ මුණ ගාවටම කිට්ටු වුණා.. මේ.. මේ මොකද වෙලා තියෙන්නෙ..

" අයිගෙ...!! මේ ඇයි.. මේ.."

රඳා අයිගා මොකුත් නොකියා මගේ කරේ තිබ්බ බැග් එක අරගෙන පිටිපස්සෙන් දාලා කකුල් දෙකට තට්ටු දැමිමා.. එයාගෙ මුණ තොල ගාවින් දම්පාට පැල්ලමක් හැදිලා ඇහැ ගාවින් සිරිලත් එක්කත්.. ඇස් දෙකත් අඩලා වගේ රතු වෙලා මැලවිලා ගිහිල්ලා.. මම මොකුත් නොකියා එයාගෙ සිරිලා තියන පැල්ලම ගාවට ඇහිල්ලක් හිමිහිට තිබ්බම එයා අත ඇදලා මෙහාට කලා..

" මොකක්ද වුණේ.."

මම රඳා අයිගෙ කකුලකට හිමින්සැරේ වාරුවුනාම එයා මාව උස්සලා උකුළු උඩින් තියාගත්තා.. ඒ වෙලාවෙ පාකින් ලොට් එකේ කවුරුත් හිටියෙන් නැ.. මම රඳා අයිගෙ කම්මුලකින් හිමිහිට අල්ලලා එයාගෙ තොල ගාව තිබ්බ දම්පාට පැල්ලම මහපට ඇහිල්ලෙන් ඇල්ලුවහම රඳා

අයිසා මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ටිකකින් ඇස් වල කඳුළු පුරෝගන්නා.. මට මතක් වෙන්නෙ දවසක් රූ එයා අපේ ගෙදර ආපු විදිය.. එදත් එයා ඇඩුවා.. එයාට දුක හිතීලා ඉවසන් ඉඳලා බැරීම වුණොත් ඇස් වල කඳුළු පිරෙනවා..

රඬ අයිසා මගේ පපුවට මුණ තියාගෙන අත් දෙකින් මාව තදකල්ලා බදාගත්තා.. මට මොකුත් හිතාගන්න බැරුව එහෙමම ගල් ගැහිලා.. වචන පිටවෙන්නෙත් නෑ.. මම මෙහෙම දෙයක් බලාපොරොත්තු වුණේ නෑනෙ.. මෙව්වර දෙයක්නම් කොහෙත්ම බලාපොරොත්තු වුණේ නෑ වෙච් කියලා.. මම හිමින් සැරේ රඬ අයිසාගෙ කොණ්ඩෙ අතගැවා.. එයා හිමින් වුණත් ඉකි ගහද්දි උණු හුස්ම මගේ පපුවෙ තදට වදිනවා.. මම තව රඬ අයිසාව අතකින් බදාගත්තා.. මට දැනුනා මගේ ශරීර එක එයාගෙ අතකට ගලි වෙනවා..

" අයිසෙ.."

ටිකකින් රඬ අයිසා මොකක් හරි මතක් වෙලා වගේ ඇස් දෙක පිහාගෙන මගෙන් එහාටවුණා.. ඒත් එයා අඩලා කියලා හොඳට පේනවා.. ඇස් වටේ රතු වෙලා තියන විදියෙන්..

" මොකද වුණේ.. මට කියන්නකො.."

" මම..?? අපි ගෙදර යමු.. අයිසා ඇවිල්ලා ඇති.."

" හරි.. ඔයා කෑම කාලද ඉන්නෙ.."

" ගිහින් කමු.."

" ඇවිත් හුහක් වෙලාද.."

මම පැසෙන්ජර් සිට එකෙන් ඉඳගෙන සිට බෙල්ට් එක දාගන්නම රඬ අයිසා කාර් එකේ දොර ඇරලා ආයෙම ඒක තදට වහගෙන ලොක් කලා..

" ටිකක් වෙලා.. මම උදේ කියාන් හමුබෙන්න ගියා.."

" කියාන් අයිසාව..??"

" ඔව් ආවට පස්සෙ හමුවුණේ නැති නිසා ඒ පැත්තෙ ගිහින් ආවා.."

" ඔබ්බේ ද.."

" යුනිට්ස් එකට.."

" ඒක හොඳයි.."

රඳය අයිසා මොකුත් නොකිය කාර් එක පාරට දාලා ඩ්‍රයිව් කරන්නගත්තා.. මටත් කියන්න මොකුත් මතක් වුණේ නැති නිසා කතානොකරම හිටියා.. ඇරත් මම හිතන්නෙ රඳය අයිසා මේ වෙලේ කතාකරන්න ලොකුවට කැමැත්තකින් නෙමේ හිටියේ.. අමමා එක්කවත් කතාකරන්න තිබ්බනම් හොඳයි.. කොළඹ ආවහම අර කලින් දැනෙන පීඩනේම ආයෙ දැනෙන්න අරත් වගේ.. මගේ හිතට බය හිතෙනවා.. මෙහෙම වෙද්දි..

අනික රඳය අයිසා දවසක් කිව්ව 'මම මොකක් හරි ඉල්ලුවොත් ඇයි කියලා අහන්නැතුව කල්ලා දෙන්න' කතාව නිතරම මතක් වෙනවා.. එයා ඇයි එහෙම කිව්වෙ කියලා මම දන්නෙ නෑ.. එක්කො එයා හිතන්නෙ මට පොඩි පොඩි දේවල් ලොකුවට මතක් හිටින්නෙ නෑ කියලා.. එහෙම හිතන එකත් එක අතකට හොඳයි.. කොහොම වුණත් රඳය අයිසා කවදාවත් නැතුව මෙහෙම ඉන්න එකගැනනම් මට සැහෙන්න සැක හිතුණා.. වෙනදට මොනව කිව්වත් ගාණකට ගන්නෙ නැතුව ඉන්නවනෙ.. අනික මෙහේ එන්න කලිනුත් කිය කිය හිටියෙ අප්පව්ව් මොකක් කිව්වත් එයා ගණන් ගන්නෙ නෑ කියලනෙ.. එක්කො ඒ මට කියන හැටි වෙන්නැති.. ඇත්තටම හිතේ අවුලක් තියෙන්න ඇති.. මට කොච්චරවත් හිතුණා රඳය අයිසා නොකිව්වට ඉන්නෙ අවුලින් කියලා.. එයා සමහර වෙලාවට කල්පනා කරනවා ඔහේ පැත්තක් බලාගෙන.. එක්කො මම වැඩක් කරනවනම් මගේ දිහා බලාගෙන කල්පනා කරනවා.. එතකොට එයා හිතන දේවල් සමහර වෙලාවට මට මුණෙන් කියන්න පුළුවන්..

කොහොම වුණත් මම දන්නවා.. රඳය අයිසා ඉන්නෙ ලොකු ප්‍රශ්නෙක හිරවෙලා කියලා.. ඒක ඉස්සර ඉදන් එයා හිතුවා.. එයා ඉස්සර ඉදන් හිතුවා මෙහෙම දවස් ආවොත් ඒකට මොකක්ද කරන්නෙ කියලා.. දැන් ඒ කාලෙ ඇවිල්ලා.. එයා කොච්චර හිතුවත් උත්තර හමුවුනේ නැති නිසා.. එයා ඇත්තටම ඉන්නෙ එකපැත්තකින්වත් එළියට ඒගන්න බැරුව හිරවෙලා..

එයාට දුක හිතෙන්න ඕනතරම් දේවල් තියනවා..

මම ඒක දන්නවා.. ඉඳලා හිටලා හිත රිදුනහම මාත් එක්ක යුනිවර්සිටි මිස් වුණු එක ගැන කියනවා.. 'දුකක් නෑ වරද්.. මට තියෙන්නෙ පසුතැවීමක් විතරයි' කිව්වට.. එයාගෙ ඇස් මලානික වෙලා කල්පනාවට වැටෙන්නෙ දුක හිතුණහම තමා.. එයාට දුකත් එක්ක ලොකු පසුතැවීමක් තියනවා.. අනික කිසිම උදව්වක් නැතුව අසරණ කමක් දැනෙනවා.. එයාට හිතෙන හිතෙන දේ කරන්න අයියට වගේ ජොබ් එකක් නෑ.. අනික ආධ්‍ය අයියව පවුලෙන් කපලාම දාලා නිසා පවුලේ ඊළඟ වගකීම කියන එක අප්පව්ව් රඬය අයියගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා.. ඒත් රඬය අයියට ඔන දේවල් අප්පව්ව් එක්ක බලද්දි අහසයි පොළොවයි වගේ.. රඬය අයියට ඔන නිදහසේ ඉන්න.. පාඩුවේ ඉන්න.. කාගෙවත් දේවල් ගැන උනන්දු නොවී හොඳින් ඉන්න.. එයා කොහොමත් ඉන්නෙත් එහෙමයි.. එක්කො අප්පව්ව් තේරුම් ගන්න ඔන.. නැත්නම් එයාට කවුරුහරි තේරුම් කල්ලා දෙන්න ඔන.. ඒත් තේරුම් කරන්නත් ඒ මනුස්සයා ඉන්නෙ කෙනෙක් තේරුම් කරන ඒවා අහන මානසිකත්වෙක නෙමෙයිනෙ..

අපි ගෙදර ආවහම රඬය අයියා මම උඩට යනකල් ඉඳලා ටිකක් වෙලා කාර් එකේ ඉඳලා ඇතුළට ආවෙ.. අපි එද්දින් අයියා අපේ ගෙදර ඇවිල්ලා.. මාමා කෝල් එකක.. මම ගිහින් ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එක පැත්තකට දාලා අයියා ගාවින් ඉදගත්තම අයියා අත් දෙකෙන් මුණ වහගෙන හොඳ හුස්මක් ගත්තා..

" වූවි ආවද.."

" රඬය අයියත් ආවා.. පහළ.."

" ඊයෙ ලොකු ප්‍රශ්නයක් වුණා වූවි..එයා මොනවද කිව්වෙ.."

" මට මොකුත්ම කි-"

" වරද් මම කාමරේට යනවා.. නිදාගෙන හිටියොත් ඇහැරන්න එපා.."

රඬය අයියා ආධ්‍ය අයියා දිහා නොබලා ගෙට ඇවිත් කෙලින්ම කාමරේට ගිහින් දොර වහගත්තා.. ආධ්‍ය අයියගෙ ඇස් දෙකේ බලාගෙන ඉද්දි කඳුළු පිරුණා.. කොහොමත් ඒ අයියා මල්ලි දෙන්නට දෙන්නා නැතුව බැනෙ.. පොඩි වෙනසක් වුණත් ආධ්‍ය අයියට ලොකුවට දැනෙන්න ගන්නවා..

" මොකද අයිසෙ.. කියන්නකො.. මොකක්ද වුණේ.."

@Shan

" ඊයෙ අප්පච්චි පොඩි එක්ක හොඳටම රණ්ඩු වුණා වූවි.. ගෙදර පිස්සුවක් වගේ.. අප්පච්චි ඉන්නෙ පුදුම කේන්තියකින්.. ඒ අස්සෙ නෙතුන් ඊයෙ ගෙදර ඇවිත්, පොඩි නෙතු එක්ක කතාකරන්නැතුව උඩට ගියා කියලා අප්පච්චි බැන්නා.. ඊටපස්සෙ අප්පච්චිට කේන්ති ගිහින් පොඩිට හොඳටම ගැහුවා.. මෙයන් බැනගන්න ගියානෙ.. ඊයෙ අප්පච්චි වෙඩින් ආවෝ එකත් පොළොවෙ ගැහුවා.. කවදාවත්ම මෙහෙම දේවල් වෙලා නෑ වූවි.. මට මැරෙන්න හිතෙනවා.."

ආධ්‍ය අයියා සෝආ එකේ ඇන්දට හේත්තු වුණාම මම දැක්කා අයියගෙ ලේන්සුව ලේ පැල්ලම වගයක් තියනවා.. ඒකත් මගෙ හිතේ ආයෙ ආයෙ හොල්මන් කරන්න ගත්තා..

" අප්පච්චි ඇයි මෙහෙම කරන්නෙ අයියෙ.. මොනවද බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ.."

" මම දන්නෙ නෑ වූවි.. එයාට ඔන එයාගෙ මහැරුණු දේවල් සේරම පොඩි ලවා කරවගන්න.. ඒත් පොඩි එහෙම කරන්නෙ නෑනෙ.. ඒකට කේන්ති.. කොහෙවත් ඉන්න අමමටත් බැන්නා.. ළමයි හුරුලේට හදලා කාලකන්නි කලා කියලා.. ඔව්ට තමා මෙයාට කේන්ති යන්නෙ.."

" මම.."

ඒ එක්කම අපේ මාමා ඇවිත් කලබලෙන් ආධ්‍ය අයියගෙ ගාවින් ඉදගත්තා..

" සාකි.. අපිට ඩෝනර් කෙ- ආ පුදුමහත්තයා.. ආවද.."

මාමා එකපාරම මගේ දිහා බලලා කියන්න ආපු එක ගිලගත්තා..

" ඔව් මාමෙ..රධ්‍ය අයියන් ආවා.."

" මම.. උඹ දන්නවද ඊයෙ ඒකා ගෙදර හොඳ වන්නමක් අල්ලලා අධිකාරියා අද උදේ හිටියෙ අහුවෙන එකාව මරාගෙන කන්න..මම උදේ දැක්කනෙ ඔඟිස් එකේ ඉන්නවා.."

" එහෙමද.."

" මට විකක් රධ්‍ය එක්ක කතාකරන්න ඔන.. සාකිට අද නයිට ද.."

" මම.. පහුගිය විකේන් හිටියෙ නෑනෙ.. අද නයිට් ඉන්නවා.."

" ඔයා අවුරුද්දටත් වැඩ දාගත්තද ළමයෝ.."

" ඔව්.. ගෙදර ඉන්න බෑනෙ අනූ.. හොස්පිටල් එක අනික හොඳයි.. මේ දවස්වල වැඩ වැඩියි ඩොක්ටර්ස්ලා නැති නිසා.."

" මම.. ඔයා එහෙනම් නයිට් යන්න.. රඳා මෙහේ ඉඳපුවාවෙ.."

" නෑ නෑ අනූ.. එයා ගෙදර යන්න ඕන.. අප්පව්ව් නැත්නම් ආයෙම-"

අපේ මාමා එකපාරට නැගිට්වා.. නැගිට්වා ආධ්‍ය අයියගෙ මුණට එබුනේ කේන්තියෙන්..

" දැන් උඹලා දෙන්නා තාම ඔය මිනිහා කියන පදේට නටාගෙන ඉන්නවද.. ආ.. උඹනම් කොහොමත් එහෙමනෙ.. අරකා ඔය කියන ඒවා අහන්න නෑ.. රඳා ඔන්නම් ඉදී.. නැත්නම් ඌ කරන ඕන එක දන්නවා.. සාකි..!! මගේ යකා අවුස්සන්න ලැස්තීවෙන්න එපා ආයෙ අප්පව්ව් ගාගෙන ගිහින් කියන කියන පදේට නටන්න ලැස්තීවෙලා.."

මම මාමගෙ අතින් ඇඳලා නවත්තන්න හැදුවහම මාමා මගේ අත එහාට කල්ලා දාලා ආධ්‍ය අයියගෙ අතකින් තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. ආධ්‍ය අයියගෙ ඇස් වල කඳුළු පිරිලා පොදි ගනන් පහළට හැලෙනවා.. දැන් ඔක්කොම තියෙද්දි මාමත් වර. අරගෙන වගේ..

" අ-අනූ.."

" උඹට මම මෙව්වර නැහිගෙන ආදරේ කරනවා.. එකපාරක් පුළුවන් නම් මං ගැනත් හිතපන්.. මම කලිනුත් කිව්වනෙ.. මෙහෙම කරන්නෙපා සාකි.. මෙහෙම කරන්න එපා.."

" මාමෙ ඔක නවත්තන්නකො.."

" මම කිව්ව දේවල් ඒ විදියට වෙන්න ඕන ශාක්‍ය.. තේරුණාද.. මට මේ වැඩ වික හරියට ඉවරකරගන්න නම්.. මම කියන විදියට ඉඳපන්.. මම උඹව හිරකරනවා තමා.. එහෙම හිතුවට කමක් නෑ.. හිතපන්.. උබට පස්සෙ තේරෙයි.."

මාමා අයිියගෙ අත ගසලා දාලා කාමරේට ගියාම ආධ්‍ය අයිියා මුණ පුරාම තියන කඳුළු අත් දෙකින් පිහිදාගෙන බිම බලාගෙන හිටියා.. මාමා කියන කතාවෙන් ඇත්තක් තියනවා තමා.. ඒත් ඉතින් හැමපැත්තෙන්ම බැලුවම හැමෝම අසරණයිනෙ.. ඒත් ආධ්‍ය අයිියා මේ බයේ දහලන එකනම් මාමා ආස නෑ.. එයා ලොකුයිනෙ.. හැමෝම ගැන හිතලා වෙලාවක් තිබ්බොත් තමා එයා තමන් ගැන හොයන්නෙ.. අපේ මාමා එහෙම නෙමේ.. අනිත් හැමෝටම කලින් තමන් ගැන හිතන්න කියලා එයා කියන්නෙ..

" අයිියා ගිහින් මාමා එක්ක කතාකල්ලා බලන්න.. ඔය කේන්ති ගියාට ඔයාට ආදරේනෙ.."

" මම.."

" යන්නකො දැන්.. ගිහින් කතාකරන්න.."

ආධ්‍ය අයිියා මගෙ ඔලුව අතගාගෙන නැගිටලා මාමගෙ කාමරේට ගියා.. මම මගේ කාමරේට එන්න ආවා.. ක්වාටස් නිසා ඉතින් මේක හෙන පොඩි ගෙදරක්නෙ.. මුළු ගෙදරම එහෙම හෙනට ඇවිදලා කල්ලා ඉන්න අමාරුයි.. මම කාමරේට එද්දි රධ්‍ය අයිියා කොට්ටයක් බදාගෙන හොඳටම නිදි.. සපත්තුදෙක පන්නලා කාමරේ කොනක තිබුනා.. මම ටවල් එක අරගෙන නාගන්න ගියා..

ආයෙම මම නාලා කියලා රෙදි වොගින් මැගින් එකට දාලා කාමරේට එද්දිත් රධ්‍ය අයිියා හොඳටම නිදි.. දවල්ට කන්නෙන් නැතුවම.. එක්කො කන්න හිතෙන්නෙ නැතුවැති.. මටනම හිත අවුල් වුණාම කන්න පිරියක් දැනෙන්නෙ නෑ.. එහෙමත් වෙලාවක කන්න ඔනවට කනවා මිසක්.. ඒත් නොකා හිටියොත් මැරෙන්න තරමට ගැස්ට්‍රයිටිස් වැඩිවෙනවා.. මම ගිහින් රධ්‍ය අයිියා ගාවින් ඇල වෙලා කොට්ටෙකින් ඔලුව තියාගත්තා..

රධ්‍ය අයිියා නිදාගත්තම හෙන අහිංසක පාටයි.. කම්මුලකුත් කොට්ටෙට තද වෙලා.. ඒත් කම්මුලේ තිබ්බ සිරිවච පාරයි තොල ගාව තිබ්බ පැල්ලමයි දැක්කහම මගේ පපුව ආයෙමත් හිරිවැටීගෙන යනවා මට දැනුණා.. මගේ හිතට දුකයි.. ඒත් කියන්න තේරෙන්නෙ නෑ.. මට මහ අසරණකමක් දැනෙනවා.. මට කරන්න පුළුවන් කිසිම දෙයක් නැතිනිසා.. ඒත් මම මට කරන්න පුළුවන් දෙයක් තියෙනම් දෙපාරක් හිතන්නෙ නැතුව ඒක කරනවා.. මට හැමතීස්සෙම උදවු වුණාට මට රධ්‍ය අයිියා වෙනුවෙන් දෙයක් කරන්න විදියක් නැති එක ගැන මම හැමතීස්සෙම දුක් වෙනවා..

සමහරවෙලාවට මේ ප්‍රශ්නවලදී මම කරන්න ඕන මොකක්ද කියලා මම දන්නෙ නෑ.. මොකද මගේ පවුලේ මෙහැටි ප්‍රශ්න නැති නිසා..

මම රඳා අයියා ගාවට ඇඳිලා ගිහින් එයාගෙ නළලට හාඳ්දක් තිව්වා.. තියලා මගේ පපුවට තුරුල් කරගන්නා.. මට එයාව දැනෙන්නෙ මං ගාව තියාගන්න ඕනම කෙනෙක් වගේ..

මම හැමතිස්සෙම 'මගේ' කියන්නෙ.. මම ඒකෙන් අදහස් කරන්නෙ ඒක මගේමයි කියලා.. ඒ කියන්නෙ මම හදවතින්ම හිතාගෙන ඉන්නවා ඒ දේ මගෙ කියලා.. එහෙම නැත්නම් ඒක මගේ නෙමෙයි.. රඳා අයියන් මට දැනෙන්නෙ 'මගේම' කියලා කෙනෙක් වගේ..

රඳා අයියා මට තුරුල් වෙලා මාව එයාගෙ බූවඑ අඩු වලින් ඔතාගන්නා මට හුස්ම ගන්න බැරිවෙන්නම.. ඊටපස්සෙ මගේ කකුල උඩින් කකුලක් දාගන්නා..

" ඔයා ඇහැරුවද මම.."

" නෑ.."

මම රඳා අයියාගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමිමා..

" ඔයා මට කියනැද්ද.."

" අයියා කිව්වනෙ.."

" ඒ අයියනෙ ඔයා නෙමෙනෙ.."

රඳා අයියා ටිකක් වෙලා එහෙම ඉඳලා මගේ පපුවෙන් මුණ අරගෙන මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. තියලා කොට්ටෙන් ඔලුව තියාගන්නා..

" මට හිත හදාගන්න ඕන වරද්.."

" හිත හදාගන්න..??"

"ඔව්.. හැමතිස්සෙම මට තනිවෙද්දී අමුතු පාඨවක් මගේ වටේ තියනවා.. අනික මට ඇත්තටම හිත හදාගන්න ඕන.."

" මොකක් ගැනද.."

" හුහක් දේවල් ගැන.. ඔයා කොහොමද ඔයාට නොලැබෙන දේවල් ගැන හිතන්නෙ.. ඒ ගැන හිතද්දි මොනවද දැනෙන්නෙ.."

මම ඇඳ උඩ ඔහේ තිබ්බ රඬ අයිියා අතක ඇහිලි වල මගේ ඇහිලි පටලගන්නා.. කරගෙන මං ගාවට අරගෙන අත් දෙකින්ම ඒ අත ගැලි කරගන්නා..

" වෙනත් තියන දෙයක් නවත්තන්න බැනෙ.. එහෙම කියලා හිත හදාගන්නවා.."

" මම.."

" ඔයාට එහෙම හිතන්න බැරුවැහි මගේ ප්‍රශ්නයි ඔයාගෙ ඒවයි වෙනස්නෙ.."

රඬ අයිියා මං දිහාම බලාගෙන හිටියා..

" ඔයාට මං වෙනුවෙන් දෙයක් කරන්න පුළුවන්ද.. මේ වෙලේ මම ඔයාගෙන් ඒක බල කල්ලම ඉල්ලනවා.. කමක් නැනෙ.."

" ඒ මොකක්ද.."

රඬ අයිියා මං දිහා සැකෙන් වගේ බලාගෙන හිටියා.. එයාගෙ ඇස් එකසැරේ අමුතු විදියට බයකින් පිරිලා ගියා..

" ඔයා.. මුලින්ම හැමෝටම කලින් ඔයා ගැන හිතනව කියල මට පොරොන්දු වෙනවද.. මම ඔයාගෙන් බල කල්ලම ඉල්ලන්න ඒක.. අයිියා වගේ හැමෝම ගැන හිතලා අන්තිමට ඔයා ගැන හිතන්නෙපා.."

" ඇයි එ-එහෙම කියන්නෙ.."

" එහෙම තමයි.. ඔයන් මට කියනවනෙ.. මම අද ඔයාට කිව්වා.."

" ඒකෙන් කොහොමද මගේ ප්‍රශ්න වලට උත්තරයක් ගන්නෙ.."

" හිතලා බලන්න.. ඒකෙ උත්තරේ තියනවා.. ඔයා ඒ වෙනුවෙන් ඔනම දෙයක් කරනවා.."

" කෝක වෙනුවෙන්.. මට ඔයා කියන එක තේරෙන්නෙ නෑ.."

" ඔයා, ඔයා ගැන හිතන්න ගත්තම තමන් වෙනුවෙන් ඔනම දෙයක් කරනවා.. ඒකට තමා තමන්ගැන ගැන කෙසා කරනවා කියන්නෙ.."

" එතකොට.."

" ඔයා ඔයාට ආදරෙයි.. මම මට ආදරෙයි.. ඒ ඇරෙන්න මම ඔයාටත් ආදරෙයි.. ඔයන් මට ආදරෙයිනෙ.. මට ආදරේ කරන්න ඔයා ඉන්නනම්.. ඔයා මුලින්ම ඔයාව ජීවත් කරගෙන ඉන්න ඕන.. එතකොට අපි දෙන්නට අපි ඉන්නවා.."

රඳා අයියා ටිකක් වෙලා මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා එකසැරේ හිනාවුණා.. හිනාවෙලා මගේ කමමුලක් හිමිහිට ඇඟිලිවලින් අල්ලලා පොඩි කලා.. මම මුණ අහකට ගත්තා..

" එතකොට හරිදෑ.."

" ඔව්.. එතකොට හරි.. දැනට ඔයා අනිත් දේවල් ගැන හිතන්නෙ නැතුව ඔයාගෙ හීනවලට යන්න හරි පාරක් හිතාගන්නකො.."

" හිතලා..??"

" ඊටපස්සෙ ඔයා ඒ පාරෙ යන්න පටන්ගන්න ඕන.."

" ඒක හිතනවා වගේ ලේසි නෑ වරද්ද.. මම පාරක් හිතාගෙන හිටියත් මට මොකක් හරි අතාරින්න වෙනවනෙ.."

" ඇයි අතාරින්නෙ නැත්තෙ.."

රඳා අයියා මාව එයා ගාවට අරගෙන අතක් උඩින් තියාගෙන මුණට වැටිලා තියන කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට කල්ලා මගේ ඇස් දෙකට එබුණා..

" එහෙම කරන්න තමයි මට හිත හදාගන්න බැරි.."

" ආ ඒකද.. කලින් හිත හදාගන්න ඔන කිව්වෙ.."

" මම.."

" අල්ලගන්න ඔන අතාරින්න හිත හදාගෙන තමයි.."

මම හිතාවෙලා කිව්වහම රඬ අයියා මගේ කමමුල දෙපැත්තෙන් තද කල්ලා අල්ලගෙන දෙපැත්තට හෙලෙව්වා..

" කට තලනවා උඹගෙ.."

" ආවි.. මහ්.. රිදෙනවා අනේ.."

" මොකක්ද ඒ කිව්ව කතාවෙ තේරුම.."

" පොඩ්ඩක් අත ගන්නවකො.. ආවි.. හක්කත් පැන්නද මන්දා.."

මම රඬ අයියගෙ අත ගසලා දාලා කමමුල අතගාගන්නා.. ඇත්තටම හක්ක පැන්නද කොහෙද..

" කිව්වෙ ඇත්තනෙ.. අල්ලගන්නා වගේම අතාරින්නත් ඔන.. අපේ ආව්ව්අමමා කියන්නෙ.. සමහරවිට ඔයා අතාරින එකෙන් දෙපැත්තටම හොඳක් වෙන්න පුළුවන්.. මම කියන්නෙ හැමදාටම නෙමෙ මනුස්සයෝ.. මරන් කන්න වගේ බලන්නෙ.."

" ඉතින්..??"

" ඉතින් කියන්නෙ.. එව්වරයි.. ඔයා මොකක් කළත් මම ඔයාට සපෝට කරනවා.. ඔයාගෙ බෝයිපෙත් සිගිරි සුකුමාලියෙක් නෙමෙ හලෝ.. තවසෙ එහෙම මට සැලකුවට.."

මම හිමිත් සැරේ රඬ අයියගෙ අත් දෙක අස්සට රිංගගෙන ඉසකුඩ්ව්වියක් කරන් ඉන්න මුණට ලං කල්ලා හාඳ්දක් දුන්නා..

" තරහද.."

" නෑ.."

" නෑ නෙමේ තරහ වෙලානෙ.. ඕකනෙ දෙයක් කියන්න බැරි.. මම කියන දේ ටිකක් අහනවකො.."

"....."

" අයිසෙ.."

රඳා අයිසා 'අයිසෙ' කිව්වහම මොන මුඩ එකේ හිටියත් දියවෙලා වැස්කෙරෙන්න ගන්නවා.. ඒකනිසා මම වැඩිය අයිසෙ කියන්නැතුව ඒක තියාගෙන ඉන්නෙ හදිසියකදි පාවිච්චි කරන්න.. මම නිසා හොඳයි ඉතිම.. මගෙ පාටමාරුකරන මුගටියට..

" ඔයා දැනට හොඳයි කියලා හිතෙන ඔනම දෙයක් කරන්න.. හරිද.. මම ඔයා එක්ක ඉන්නවනෙ.. ඒ වෙනුවෙන් මට කරන්න පුළුවන් උපරිමේ මම උදව් කරනවා.. ඇත්තටම මට ඕන ඔයාට උදව් කරන්න.. ඔයාට අතාරින්න ඕන පැත්ත දැනට අතාරින්න.. මම කවදාවත් ඔයා එක්ක තරහවෙන්නෙ නෑ.. තරහක් හිතේ තියාගන්නෙ නෑ.."

" මම.."

" අනික මම ඔයාට හැමදාම ආදරෙයිනෙ.. මම එව්වර මීටකලින් කෙනෙක්ට ආදරේ කල්ලත් නෑ.. ඒකනිසා දැනට ඔයා හිත හදාගන්න.. මම ඔයා එක්ක ඉන්නවා.."

" ඔයා ඔකෙන් පසුතැවෙන්නෑ කියලා විශ්වාසද.."

" ඔව්.. පොඩ්ඩක්වත් නෑ.. දුක හිතේවි ඒත් පසුතැවෙන්නෙ නෑ.. මම ඔයාට කියන්නෙ හිතට මෙවෙලේ හිතෙන ඒවා නෙමේ.. මට කියන්න කාලෙක ඉඳලා උවමනා වෙච්ච දේවල්.."

රඳා අයිසා මාව පපුවට තියලා තුරුල් කරගෙන හිස් මුදුනට තොල් තියාගෙන හිටියා.. ආදරේ කියන්නෙ ජීවිතේම නෙමේ.. ජීවත් වෙන්න හොයාගන්න එක හේතුවක් විතරයි.. මම කියන්නෑ ආදරේ වෙනුවෙන් හැමදේම කැපකරන්න කියලා.. සමහරවෙලාවට කැපකරන්න වෙන දේවල් වලට අනිත් පැත්තට දෙගුණයක් හමබෙන්නත් පුළුවන්.. ආදරේ හුහක් ලස්සනයි.. මම ආදරේ නිසා ජීවත් වෙන්න ඉගනගන්නා.. මම නිසා කෙනෙක් ජීවත් වුණා.. මට ඒ හොඳම ඇති..

" මම අදටත් හිතනවා.. ඔයාට ආදරේ කරන්න ගත්තු එක මම ගත්ත හොඳම තීරණේ කියලා වරද්.."

මම රඬ අයිසගෙ ශර්ට් එක ගලි කල්ලා අල්ලගන්නා.. එයා ඉඳලා හිටලා කියන වචනයක් දෙකක් මගේ හිත අමුතු විදියට හිරිවට්ටනවා..

" මමත් ආදරෙයි.."

මම රඬ අයිසගෙ පපුව මැද්දට තොල් තියාගන්නා.. එයාගෙ සුවඳට මම හරි ආසයි.. අනික එයාගෙ අත් අස්සට වුණාම හරි උනුහුමයි.. protective feeling එකක් දැනෙනවා..

මම හිතන්නෙ මම 'මගේ' කියලා කියන්නෙ මෙවට වෙනින ඕන.. ඒ ඔක්කොමත් එක්ක එකතුණු ආදරේ පිරිව්ව මනුස්සයෙක්ට..

මගෙ පුමිටි ළමයිනේ.. නරක සමනලයා ආවා..

මේ වෙලාවෙ එමනෙ නෑ තමා.. ඒත් ආවා අනේ.. හිතුවෙ මම එන්නෑ කියල නේත...

පිස්සු කෙල්ලොහ්..

එන්නම.. ලව් යූ.. ♥

තැන්කු damru අක්කෝ.. අනේ.. ♥🙈

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

127 කොටස

" ඔය අතේ දැලි ගැටෙයි වරද්.."

" ආ..??"

මගේ අතේ තිබෙන නිමිච්ච පහන රඳා අයියා ඉල්ලගෙන පැත්තකින් තිබ්බා.. අද කැළණියෙ සෙනඟ වැහි වැහැලා.. එහෙම හිටියත් පන්සලේ තිබ්බ නිස්කලංක බවේ අඩුවක් වෙලා තිබ්බෙ නෑ.. අර හඳුන්කුරු සුවදයි.. මල් වලින් එන සුවදයි.. හිතේ ඇතිවෙන නිමිච්ච ගතියයි නිසා අපි වටේ තියන දේවල් අපිට ඇහුණෙ නෑ.. හැමෝම තමන්ගේ පාඩුවේ වැඩක් කළා.. සමහරු ඇවිදිනවා.. සමහරු මල් පුෂා කරනවා.. බබාලා හමබෙන්න ඉන්න අම්මලා පැත්තල අරගෙන බෝධිය වටේ යනවා.. ආවිච්ඡාමලා දොහොත් මුදුන් දිලා වැදගෙන ඉන්නවා.. ඒ අතරින් පතර පන්සලේ පොඩි හාමුදුරු තමක් පිරිත් නූල් බෙදනවා..

හැන්දෑවයි කැළණි පන්සලයි කියන්නෙ.. වෙනමම එකක්..

හෙට අලුත් අවුරුද්ද වුණාට පුණ්‍ය කාලය කලින්ම ලැබුවා.. මම උදේ ප්‍රැක්ටිස් ගිහින් ගෙදර එද්දි රඳා අයියා ක්වාටස් එකට ඇවිල්ලා මාමා එක්ක කතාවක හිටියේ.. ආධ්‍ය අයියා අද නයිට් ඩියුටි කල්ලා එන්නෙ හෙට.. කොහොම හරි අන්තිමේ මාමා ආධ්‍ය අයියට කියලා කියලා නයිට් අයින් කරගන්නා.. නැත්නම් අයියා ඉන්නෙම හොස්පිටල් එකේනෙ.. අවුරුදු කියලා ගමේ වගේ මෙහේනම ලොකු ලක ලැස්තියක් තිබ්බෙ නෑ.. ඇත්තටම එහෙම ජයට අවුරුද්දක් කරන්න අපේ හිත්වල මානසිකත්වයක් තියනවා ඇති කියලා මම හිතන්නෙ නෑ.. ඒ තරමට ප්‍රශ්න තිබුණා.. ඉතින් හෙට වැඩිම වුණොත් කිරිබත් හදලා නැකතට කාවි.. ඔව්වර තමා.. මටනම කොහොම තිබ්බත් එකයි..

රඳා අයියට හවස පන්සල් එන්න ඕනවුණු නිසා අපි කැළණි ආවා.. මාමා මොකක්ද වැඩකට යන්න ඕන කියලා ඒ ගමන්ම එළියට ගියා.. සමහර විට ආධ්‍ය අයියා හමබෙන්න වෙනත් ඇති..

" අද හරියට සෙනඟ නේද.."

" මම.."

රධ්‍ය අයියා පහන් වැටේ නිමිව්ව පහන් පේළියකට පොල්තෙල් වක්කරන් යද්දි මම ඒවට පහන්තිර පෙහෙව්වා.. සමහර පහන් නිමිලා ගිහින් හුළහට.. සමහර ඒවා රස්තෙ වැඩිවෙලා පුපුරලා.. අනිත් ඒවට තෙල් මදි.. මම පුපුරලා ගිය පහනක් හොඳ පහනක් උඩින් තිව්වහම රධ්‍ය අයියා ඒ පහනට පොල්තෙල් පිරෙව්වා..

මට පහන් අරවා මේවා දැක්කහම උපමා රූපක ඉබේ මතක් වෙනවා.. පහනුත් හරියට අපේ ජීවිතේ වගේ කියලා හිතෙන්න පටන්ගන්නම.. හිතාගෙන හිතාගෙන යනවා..

" දැන් කැන්ඩි යන වැඩේ මොකද.."

" මේ සතිය අන්තිමේ මැවස් තියනවා කිව්වා.. වෙළුපුමනයා ඒක කිව්වේ අන්තිමටනෙ.. බලන්නකො.."

" ඒ වුණාට ඔයා ප්ලේ කරන්න ඔන.."

" ආයෙ වැඩ වැඩිවෙන්න යන්නෙ ඒයි.. ඉස්කෝලෙන් ලබන සදුදා පටන්ගන්නවා.."

මමයි රධ්‍ය අයියයි පහන් දෙකතුනක් පත්තුකල්ලා අනිත් ඒවා එතන ඉඳපු ආවිච්ඡමමට පත්තුකරන්න ඉඩ ඇරලා පහන් වැට ගාවින් මෙහාට වුණා.. ඒ ආවිච්ඡමමා ගාව මොකුත් තිබ්බේ නෑ.. හඳුන්කුරක්වත්.. සමහරවිට ඒ ආවිච්ඡමම ආස ඇති පහනක් පත්තු කරන්න.. අපි හිතුවේ නැතිවුණාට පහනක් පත්තුකරගන්න පොල්තෙල් ටිකක් ගන්න බැරි කාලයක් මේක.. පහනක් ඔන්නෑ.. කන්න ගන්නම ටික ගන්නෙත් මිනිස්සු කොයිතරම් අමාරුවෙන්ද.. ආර්ථික ප්‍රශ්නනම කොයි කාටත් තියනවා.. එහෙම නැති අය හොයාගන්න හරි අඩුයි..

" වරද්.."

" මම..?? මම මේ මල් ටික අර ආවිච්ඡමමට දීලා එන්නමද.."

රධ්‍ය අයියා ලාවට හිනාවුණා.. එයා කියන්න හැඳුවෙන් ඒකද දන්නෑ.. ඊටපස්සෙ එයා හඳුන්කුරු ටිකක් එයාගෙ අතට අරගෙන ඉතුරුටිකත් මගේ

අතින් තිබ්බා..

" දිලා එන්න.."

මම හඳුන්කුරු ටිකයි අපි ගාව තිබ්බ සුදුපාට නෙළුම් මල් ටිකයි අරගෙන ආවිච්ඡමමා ළඟට යද්දි ඒ ආවිච්ඡමමා අපි තියලා ගිය පහන් තව පහනක් අරගෙන පත්තු කරනවා.. ඒ දිහාම බලාගෙන.. හරි පරිස්සමට.. මට මගේ ආවිච්ඡමමව මතක් වුණා..

" ආවිච්ඡමමෙ.."

මම එකසැරයක් කතාකළත් ආවිච්ඡමමා බැලුවේ නැති නිසා රඳා අයිසා දිහා හැරුණහම එයා අත් දෙකත් බැඳගෙන එහායිත් මං දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. හරි ආදරේ හිතෙනවා එහෙම බලාගෙන ඉද්දි.. මම ආයෙම තව පොඩ්ඩක් ආවිච්ඡමමට ළං වෙලා කතාකළා..

" ආවිච්ඡමමෙ.."

එතකොට ආවිච්ඡමම බයෙන් වගේ ඉක්මනට පිටිපස්ස හැරුණා.. මම ආවිච්ඡමම බය කළාද මන්දා.. ආවිච්ඡමම දිහා බලාගෙන ඉඳලා පහන් ටික දිහා බලලා මුණ අමුතු කරගත්තා..

" අනේ පුතේ මම-"

" ආවිච්ඡමමා මේ මල් ටික ගන්නවද.. අපිට මේ වැඩි.. අපි මල් සුප් කළා.."

මම මගේ අනේ තිබ්බ සුදුපාට නෙළුම් මල් මිට ආවිච්ඡමමගේ අත් දෙක අරගෙන බලෙන්ම ගුලි කලාම ආවිච්ඡමම ඒක වැටෙන්නැතුව පරිස්සමට අල්ලගත්තා.. ඒ ආවිච්ඡමම හරි කරුණාවන්ත පාටයි.. සුදු දිග සායට සුදු හැට්ටයක් ඇඳලා සුදු කොණ්ඩේ තනි කරලට ගොතලා තිබුණා..

" අනේ බොහොම පිං.."

මම හිනාවෙලා හඳුන්කුරු ටිකත් ආවිච්ඡමමගේ අනේ තිබ්බහම ආවිච්ඡමම දිහා බලාගෙන ඉඳලා ඇස් දෙකේ කඳුළු පුරවගත්තා..

" අනේ ආවිච්ඡමමෙ.. ඇයි මේ.."

" මට-අහ් නෑ.. මට එද්දි මොකුත් ගේන්න බැරිවුණානෙ පුතේ.."

" පන්සල් එද්දි මොකුත් ගේන්න ඔනද ආවිච්ඡමමෙ.. මෙහෙට එන්න නියන ටිකත් අතාරින්න බලාගෙනනෙ.."

ආවිච්ඡමමා දිලිසෙන ඒත් කඳුළු පිරිලා තිබ්බ ඇස් දෙකෙන් ආයෙම මා එක්ක හිනාවුණා..

" මම.."

" මම යන්නම ආවිච්ඡමමෙ.. පරිස්සමට.."

මම ආවිච්ඡමමගෙ අතේ පැත්තකට තට්ටුවක් දාලා රධ්‍ය අයිසා ගාවට දුවගෙන ආවා.. රධ්‍ය අයිසා මගේ ඔලුවට තට්ටුවක් දාලා මාත් එක්ක බෝ මළුව පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා.. මමත් ඒ පස්සෙන් වැලි වල එරි එරි එන්න ආවා.. අපේ ආවිච්ඡමමා මොනවා කරනවද දන්නෑ මෙ වෙලාවෙ.. නිදිද දන්නෑ.. නෑනෙ අමමා එක්ක පව හලනවැනි..

" වරද්.. ඉස්කෝලෙ එක්ක ඔයාට ස්ට්‍රෙස් වගේද ප්‍රැක්ටිස් වැඩ.."

රධ්‍ය අයිසා බෝ මළුවෙ පැත්තින් ඉදගත්තම මමත් ඒ ළගින් බිම ඉදගත්තා..

" එහෙම නෑ අතේ.. කරගෙන යනවා.. දැන් පුරුදු වෙලා.. වැඩක් නැත්නම් තමා මට උණ ගන්නෙ.."

" මම.."

" ඔයා එනවද කැන්ඩි යන්න.. මම ප්‍රැක්ටිස් දවස් දෙකේ ඔයාට රෙස්ට් එකේ ඉන්න පුලුවන්නෙ.. ඊටපස්සෙ අපි හවස ඇවිදින්න යමු.. ආයෙ මම ජිලේ කරනවා බලන්නත් පුළුවන්.. අනේ~"

" මම එන්න ඔනද.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ ඇහිලි වල එයාගෙ ඇහිලි පටලගෙන මුද්ද හිමිහිට කැරකුවා..

" ඔව්.. අනික කෝච්ච දන්නවා ඔය මගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කියලා.."

" මොකක්...!!"

රඳා අයියා එකසැරේ බයවෙලා වගේ මම දිහා බැලුවහම මට හිතාගියා..

" ඇයි...?? මම කිව්වා කෝවට.. ඒකනිසා ඔයා ආවට කමක් නෑ.. කමක් නෑ නෙමේ.. එන්න ඔන.. ඊටපස්සෙ අපි දෙන්නටම වැඩනෙ.."

" යමු.."

" හා.. අනික නිකන් හම්බෙන එකනෙ.. මට බෑ තනියම කැන්ඩ් ගිහින් දවස් තුනක් ඉන්න.. I really miss this හොල්මන sitting next to me"

" But you have spent almost four months without me.."

" I missed you.."

" මෙහේ නිදහස් තේද.."

රඳා අයියා පිටිපස්සෙ බැමමට හේත්තු වෙලා බෝගහ දිහා බලාගෙන කියද්දි මම එයා දිහා බලාගෙන හිටියා..

" නිදහස්.. ඊයෙ අප්පව්වි මොකද කිව්වෙ.."

" මොනව කියන්නද බෑ.. වෙනදා වගේ තමා.. රණ්ඩුවුණා.. බැන්නා.. නිදාගන්නා.."

" මම.."

" මට හිතට හරි අමුතුයි වරද්.. ඒ කියන්නෙ ඔයාට තේරෙන්නෙ නැද්ද අපි වටේ තියන දේවල් එන්න එන්න අවුල් වෙනවා කියලා.. මාමා.. අයියා.. අප්පව්වි.. අම්මා.. හැමදේම.. මට මොකක් හරි වැරද්දක් තේරෙනවා.."

" මටත් එහෙම තේරෙනවා.. ඒත් එහෙමයි කියලා ඒක ගැන හිත හිත හිටියොත් අපිට අද දවස මිස් වෙනවනෙ.."

" ඒ ඇයි.."

මමත් බැම්මට හේත්තුවෙලා පැත්තෙන් රඬ අයිියගෙ අතකටත්
හේත්තුවක් දාගත්තා..

" මෙ බලන්නකො.. අපි දවසෙ වැඩිහරියක් කරන්නෙ අපිට පහුවෙව්ව
දේවල් ගැන හිතන එකයි.. ඉස්සරහට වෙන්න තියන දේවල් ගැනයි හිතන
එකනෙ.. එහෙම නෙමෙ.. අද මෙ වෙලාවෙ.. මෙ මොහොත ගැන
හිතන්නකො.. මෙ මොහොත අපිට ඇත්තට ප්‍රශ්න නෑනෙ.. මොකෝ
මෙහේ ඉන්න මිනිස්සු අපිට යනගමන් බැනගෙන යනවද.. නෑනෙ..

ඒකනිසා මෙ ප්‍රශ්නයක් නෑ කියලා හිතෙන වෙලාවෙ අනිත් ඒවා
පැත්තකට කල්ලා ඉවු.."

" මම එහෙම කරන්න ට්‍රයි කරනවා.."

" මාමා මොකද කිව්වෙ අද.. ලිවිත් එකේ වැඩේ හරිද.."

" ඔව්.. ඒක කරගන්න පුළුවන් කිව්වා.. ආයෙ කැමප් එකට ගිහිත් ඒ ටික
ඉවර කරන් එනවා.. එතකොට නිදහස්.."

" එහෙම හොඳයි.."

රඬ අයිියා මගේ අතක ඇහිලි ටිකක් හයිසෙන් තද කල්ලා ඇල්ලුවා..

" පරිස්සමට වරද්.. ඔයා කරන හැමදේම පරිස්සමට.. මට ඔන ඔයා
පරිස්සමට ඉන්න එක විතරයි.."

එයා දන්නවද දන්නැතිවුණාට මගේ හිතේ තදින්ම තියෙනවා එයා මාව
පරිස්සම කරනවා කියලා.. මගේ පපුවෙ පැත්තක් හිටිවැටෙනවා වගේ මට
දැනුණා.. ආදරේ වෙලාවකට පපුවට බරයි කියන්නෙ.. මෙකට වෙන්නැති..

" මම පරිස්සමට ඉන්නවා.."

" මම හිත හදාගන්න ට්‍රයි කරනවා.. ඔයා ඊයෙ කියපු එක ගැන මම හිතලා
බැලුවා.."

" එහෙමද.. ඉතින්..??"

" ඔයා කියන කතාවෙ ඇත්තක් තියනවා.. කරන්න අමාරු වුණාට.."

" අමාරු නෑ.. ඔයාට පුළුවන්.."

" මම.."

මම තව ටිකක් රධ්‍ය අයිියගෙ අතට හේත්තු වුණා.. අපි වටේ හෙන අමුතු කියාගන්න තේරෙන්නෙ නැති බර හුළහක් කැරෙකෙනවා කියලා මම දන්නවා.. මටත් ඒක ඒ විදියට දැනෙනවා.. ඒත් එහෙම දැනුණා කියලා වෙන්න පුළුවන් නරකම දේවල් මොනවද කියලා මට අදහසක් තිබ්බෙ නෑ.. එයා වැට්ලා ඉන්න වෙලාවක මම හයිසක් වෙන්න ඕන කියලා මගේ හිත මට තදින්ම කිව්වා..

" අපි අද කොහේහරි යනවද.. තාම රැවෙලා නෑනෙ.."

" අද බෑ වගේ අනේ.. ඕන්නම් බෝතලයක් උස්සන් ගෙදර යමු.."

රධ්‍ය අයිියා ඒ කියලා කට ගන්න හමුවුනේ නෑ මගෙ ඔලුව මැද්දටම ටොක්කක් අතැරියා..

" බෙබද්දෙක් වෙලාද ඒ සැරේ.. දෙනවා උඹට බෝතල්.."

" වජ්.. ඔලුවට අනින්නෙපා මගුල.. දැන් මගේ ඔලුවෙ මැද්දෙන් වලක් හැදෙනවා ටොකු කාලම.. මෙහෙම පුළුවන්ද අපිට පවුල් කන්න.. මම තවුසෙට තරු පෙන්නනවා වැඩිය නටාගෙන ආවොත්.. හරින.."

රධ්‍ය අයිියා හැරිලා මට කින්ඩියට හිනාවුණා..

" ඇත්තද.."

" ඇත්ත තමා.. මේ හැමදේම මගේ සැලසුමේ කොටසක්.."

" මෙන්න මෙහෙ වරෙන් යන්න.. බොගෙ කට විතරයි.."

රධ්‍ය අයිියා මාවත් ඇදගෙන ගිහින් අර විසාල පඩිපෙළ බැහැගෙන බැහැගෙන ගියා..

" අනේ මේ කට විතරක් නෙමේ හරිද.. මුළු ඇහම හොඳට වැඩ කරනවා.."

මම රඳා අයිගෙ අත ගසලා දාලා ඇවිත් කාර් එකට නැගලා සෙරෙප්පු දෙකින් එකක් ගලව්වා රඳා අයිගට විසික් කල්ලා ගැහුවා.. ඒත් උග සෙරෙප්පුව ගානට අල්ලලා ඒක එතන තිබ්බ ගහකින් එල්ලලා ආවා..

මුගෙ ආවව්ට..

යකෝ වෙව්ස් සෙරෙප්පු දෙකක් දෙදාහක් වෙනවා.. මේක මේ මම දිවිහිමියෙන් රැකන් ඉන්න සෙරෙප්පු දෙක.. එව්වරමයි සෙරෙප්පු දෙකකට තියෙන්නෙත්..

" මේ සෙරෙප්පුව දීපන්..!!!"

" උඹට එපා නිසානෙ විසික් කලේ.. ඔය කවුරුහරි ගන්නැතැ.. අපි ගෙදර යමු.."

" ආ වරෙන්.. වරෙන් වාහනේට.. අදනම් මැරුම් කන්න තමා.."

මම ආයෙ වාහනෙන් බැහැලා ගිහින් අර ගහ උඩ අත්තක තියන සෙරෙප්පුව ගන්න ඉස්සුණා.. නොන්ඩ් කොට කොට ඇවිත් කකුලෙ පොටත් ගියාද කොහෙද.. මම ඉස්සුනාම රඳා අයිගා ඇහිලි පහම කටේ ඔබාගෙන උඩ බලාගත්තා..

" මේක අරන් දෙනවා!!!"

" පොඩ්ඩක් උස මදි නේද වරද්.."

" අයිගෙ!!!!!!"

" ශ්භ්.. කැගහන්නෙපා අර සියෙකුත් බලාගෙන ඉන්නවා බබා.."

" ආ එහෙමනෙ.."

මම රඳා අයිගා ගාවට පැන පැන ගිහින් කනෙන් ඇදගෙන ගහ ගාවට ඇවිත් උගේම කරට නැගලා මගේ ලා නිල් පාට සෙරෙප්පුව අරන් කකුලට දාගත්තා.. වටේම මිනිස්සුන් බලාගෙන ඉන්නවා.. කමක් නෑ ඇක්වුවල් බ්ලෑස්තෙ..

" ඒ බිමින් තියනවා මාව.."

රධ්‍ය අයියා මාව උස්සගෙන ගිහින් කාර් එකෙන් තියලා ඇහැක් ගහලා
ඇවිත් එහාපැත්තෙන් ඉදගත්තා.. මම අත පුරෝලා හොඳ පාරක් රධ්‍ය
අයියගෙ පිට මැද්දට අතැරියහම ඒකා මගෙ බෙල්ලෙන් අල්ලගත්තා.. මම
උගෙ කොළර් එකෙන් අල්ලගත්තා..

" මොකෝ මේ මලපැනලා.. තාර පැටියට.."

" තවසෙ.. වැලිගෙමිබා.."

මට මේ රධ්‍ය අයියා සිරියස් වෙලාවල් වල හිනාවෙන එක තමා
පෙන්නන්නම බැරි.. දෙන්න හිතෙනවා මුණ මැද්දට එකක්..

" අපි ගෙදර ගිහින් කන්ට්නිව් කරමු මේක.. හරිනෑනෙ.. මේ කාර් එකේ
ලයිට්ස් ඔන් වෙලා ඉස්සරහ ඉන්න සීයා මෙහෙ බලාගෙන ඉන්නවා.."

" සීයා මට කියලා ඇටදෙක තලාගන්න තමා දැන්නම.. බලනවකො ඒයි මේ
මිනිස්සු ඔපදූප හොයන හැටි.. නේ.."

" ඒකතමා.."

මම රධ්‍ය අයියගෙ බෙල්ල අතැරියා.. ගෙදර ගියාම හම ගහලා මම බැග්
එකක් මහගන්නෝනෙ.. මතක් වෙන්න තියාගන්න..

" අද ශෝන් අයියගෙ කොන්සර්ට් එකක් අනේ.. මට මැරෙන්න කලින්
ශෝන් අයියව බලන්න යන්න ඕන.. ඊටපස්සෙ ඔයාගෙ ටේලර් අක්කවත්
බලමු.. හා ද.."

" යමු.."

" Romeo, take me somewhere we can be alone

I'll be waiting, all there's left to do is run

You'll be the prince and I'll be the princess

It's a love story, baby, just say, "Yes"~"

@Shan

රඳා අයියා මගේ කර වටේ අතක් දාලා මාව ළඟට ඇදලා අරන් කමවුලෙන් හාඳ්දක් තිව්වා..

"Marry me, Juliet

You'll never have to be alone

I love you and that's all I really know

I talked to your dad, go pick out a white dress

It's a love story, baby, just say, "Yes"~"

මම දහලලා දහලලා ඒ බූවලු ග්‍රහනයෙන් මිදුණා..

" ඒ අහන්නකො.. ස්කූල් ඇතිවසරි එක එනවනෙ.. ප්‍රිංග්ක්ට් කවුන්සිල් එකෙන් ඩ්‍රාමා එකක් කරන්න ඉන්නෙ.. ප්‍රිසිඩන්ට් එනවත් එක්කනෙ.."

" වාව..!! මොකක්ද කරන්නෙ.. ඩ්‍රාමා එක.."

" ඒක රහස්‍යක් අනේ.. ඔයා එදාට බලාගන්නකො.."

" හොඳයි එහෙනම් මම උගන්නන්න එන එක.."

" ඔව්.. මරු කාලෙ සෙට් වුණේ.. සෙනුකයා තමා මියුසික් වැඩ බලන්නෙ.. මමයි වමරුයි ජොනායි අකිලයි අපි කට්ටියක් ඉන්නෙ රහපාන්න.. අනිත් උන් සිංදු කියනවා.."

" එහෙමද.. ආ පොඩ්ඩක් ඉඳහන්.. එතකොට ගමේ ගිය වෙලේ අම්මට කියලා.. ඒව් වරද්.. මොකක්ද කරන්න හදන්නෙ.."

රඳා අයියා මං දිහා බයවෙලා වගේ බැලුවා..

" ඒකට තමා හලො රෙද්දයි හැට්ටෙයි මහගන්නෙ.. තවසෙ ඒකත් දැක්කද.."

" මම දැක්කා මෙගමන්ට්ස් ගන්නවා.. ඒත් කවද හිතුවෙ.. අනේ උඹලට ලෑප්ප් හිතෙන්නැද්ද බං.."

" මොන ලැප්පද ඒයි.. මටනම් එහෙම එව්වා නෑ.. දෙනෝදාහක් මැද්දේ වුණත් නටනවා.. ඔව්වා තියාගෙන පුලුවන්ද.."

" මට තේරෙනවා.."

මම ඇහිල්ලක් කට්ටි ගහගෙන රඬ අයිසා දිහා හොරෙන් බලලා ඇහැක් ගැහුවා.. එහෙම එකක් ඩ්‍රාමා එකේ තියෙනවනෙ..

" අනේ මේ.. නිකන් ඉදපත්.. මේ මොකද.."

" ප්‍රිතේෂ් කවුන්සිල් එක ඇවිල්ලා වෙනම ලෙවෙල් එකක් හලෝ.."

මම රඬ අයිසාගෙ අතක් බදාගත්තා.. මගෙ හැපිකව්වා අඩන්නයි යන්න එදාට..

" ඒකනම් එහෙම තමා.. එක අතකින් ඔයාලගෙ බැප් එක හෙන ෆෝවර්ඩ් නෙ වරද්.. අපේ ඩ්‍රාමා එක හදාගත්තෙ දවසක් තියා.. හෙන අමාරුවෙන් සයෝන්ට සාරියක් පටලලා.."

" හොඳ හෙඩක් ඉන්න නිසා තමා ඉතින්.. කොහෙද අයුක් අයිසාට මගුල් විසේ ගැහුවනෙ ඒයි.. ටොප් බෝඩ් එකේ තුන්දෙනෙක්ම මගුල් විසේ ගහලා.. කොහේ හරියට වැඩක් කරගන්නද.."

" උඹුලට වගේ කුලප්පුවක් නැතුව අපිට ඒක විතරක් තිබ්බ එක හොඳයි.."

" හරි ඒ වුණාට අපි හොඳ නැද්ද.. අවංකව කියන්නකො.."

මම රඬ අයිසාගෙ ශර්ට් එක අස්සෙන් අතක් දාගන්න ගියාම රඬ අයිසා අත ඇදලා අරගෙන තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. මම ඒකනිසා අනිත් අත ඔබාගත්තා.. දැන් ඩ්‍රයිව් කරහන් තනි අතින්..

" හොඳයි.. හොඳ ටැලන්ට්ඩ් සෙට් එකක් ඉන්නවා.."

" ඒකනෙ.."

" දැන් එතකොට ඔයා ඉල්ලලද ගත්තෙ ඔක රහපාන්න.."

" නෑ ඩ්‍රාමා මැඩම් ඇහුවා අනේ පුතා බැරිද වීක්ට අඳින්න කියලා.. මම හා කිව්වා.. වීක් එක පස්සෙ කියන්නම.."

" එහෙම පොඩ්ඩක්වත් ලෑප්ප් හිතුණෙ නෑ..??"

" නෑ අනේ.. ඔයිට වඩා අපි සාගා එකේ ප'තෝම කළේ.."

" දැන් අටදාස් පන්සියක් ඉස්සරහනෙ ඔය රහපාන්න යන්නෙ.."

" යෑස්.."

" මම.. හොඳයි හොඳයි.. වරද්!!! ගුවි කන්න යන්නෙ දැන්.."

රඳා අයියා ගර්ට එක අස්සෙ තිබ්බ අතින් අතත් එළිඅයට අරගෙන මාව සිටි
එක පැත්තට තද කලාම මම අත් දෙක පාඩුවෙ තියාගෙන යන්න
හිතාගත්තා..

" ඒක මොකක්ද අනේ.. කෝ අර ගිය ඇතිවසරි එකේ වීඩියෝ එක..
පොඩ්ඩක් ඉන්නකො.."

මම තෝන් එක ඇඳලා අරගෙන ප්‍රිතෙක්ටස් කවුන්සිල් එකේ ගෘප් එකේ
ගිය අවුරුද්දේ ඩ්‍රාමා එක හොයලා හොයලා ඒක ප්ලේ කලා.. ඒක මාර
ආතල් ඩ්‍රාමා එක.. ඉස්කෝලෙ හෙන ගැමිමෙන් ඉන්න උන් සේරම කොට
කලිසම් ගහගෙන පොඩි උන්ට ඇඳලා සිංදුවක් කියනවා..

" එපා වරද්!!!!"

" ඉන්න අනේ.."

" හරිම හොඳයි හැම බබාම අද ඇවිල්ල වෙලසනින්

අපි පන්තිය පටන් ගනිමු

ආයුබොවන් ගුඩ මෝනින්

ආයුබොවන් ගුඩ මෝනින්.."

සයෝන් අයිසා සාරියකුත් පටලන් ගහගන්න වගේ ඇවිල්ලා පොත් මිටිය
මෙසෙ උඩින් තියලා ළඟ ඉඳපු ඉගාන් අයිසගෙ ඔලුව අතගාලා පන්තිය
වටේ වටයක් යනවා..

" අද පාඩම පටන්ගන්න කලින් සැවොම මෙ අහන්න

ලොකු වුණාම වෙනත් කැමති

කවුද කියල මට කියන්න

අත උස්සල මට කියන්න.."

එතකොට එතන ඉන්න විස්සක් විතර අත් උස්ස උස්ස ඉදිරිපත් වෙනවා
වගේ රහපානවා.. ඊටපිටිපස්සෙන් කවුන්සිල් එකේම අයිසලා වගයක්
ඇත්ත සිංදුව කියනවා.. ඉන්ස්ටන්ට්ස් ප්ලේ කරනවා.. ඒ එක්කම අයුක
අයිසා නැගිටලා සයෝන් අයිසා ගාවට එනවා..

" මානව හිමිකම ගැන උද්ඝෝෂණ කරවන

NGO එකක් දමා ගන්නෙමි එහි මුල් තැන.."

විකකින් අහිරු අයිසා මලකුත් උස්සන් ඒ පැත්තට එනවා..

" ගයන නටන ඉස්ටාර්ල දැක මගෙ බඩ දනවා

Season 10 එකේදි හරි මම තරුවක් වෙනවා.."

ඊටපස්සෙ උන් දෙන්නම තල්ලු කරන් තව අයිසා කෙනෙක් ඉස්සරහට
එනවා සුක්කානමකුත් අතේ තියාගෙන..

" තම තමාගෙ ගැන විතරක් දරුවනි හොඳ නෑ හිතන්න

ආස කෙනෙක් නැද්ද මෙනත රටට සේවයක් කරන්න.."

ඊටපස්සෙ මලිග අයිසා නැගිටලා බඩ අතගගා ඇවිත් සයෝන් අයිසා වටේ
කැරකෙන්න ගන්නවා.. සයෝන් අයිසා සාරිපොටන් අතේ ඔතාගෙන අපේ
ඉංග්‍රීසි මැඩම් වගේ සුකුමාල බැල්ම හෙලන් ඉන්නේ..

" මම ඉපදුණ මගේ රටට නිහඩ සේවයක් කරන්න

මම ආසයි ජනාධිපති උපදේශක කෙනෙක් වෙන්න.."

ඊටපස්සෙ මියුසික් එකක් ප්ලේ වුණාම මගේ පොලොස් කොට්ටෝරුවා හෙට සෙට එකක් කරේ දාගෙන කොණ්ඩෙ හද හද ඇවිත් අමුතු ඇක්ට එකක් දානවා..

" මාධ්‍යවේදියෙක් වෙනව මම නම් ලොකු වීලා

රටට සේවෙ කරනව ඉල්ලන සින්දුව දීලා

කැමතිම සින්දුව දීලා.."

බලන්නෙපෑ මුගෙ මනමාල හිනාව.. සයෝන් අයිසට් ලැප්ප් හිතුණද කොහෙද අන්තිමට දුන්න භ්ලයිත් කිස් එකට..

" මෙගා නාට්ටියක් කරමි කොටස් දෙතුන්දහක

එහෙත් මෙහෙත් රහපානව මමත් එහෙක දෙහෙක

අනෙ අපිත් එහෙක දෙහෙක.."

ඊටපස්සෙ තමා සියලු චරිත අහිබවා සුදුඅපව්වියා සීන් එකට එන්ටර් වෙන්නෙ සන්ග්ලාස් දෙකකුයි ස්කෆ් එකකුයි දාගෙන.. ඇවිත් කැරකිලා රඳා අයිසට් මලකුත් දික් කල්ලා හෙන ඇඩ් එකක් දානවා එතන..

" ඔක දීපිය මෙහෙට.."

රඳා අයිසා ලැප්පුව දරාගන්න බැරිම වුණු තැන මගේ ෆෝන් එක ඇදලා ගත්තා.. ඔය කාලෙ රඳා අයිසා අවුරුදු කුමාරයා වෙලා හෙන ෆේමස් කැරැක්ටරේ වෙලා හිටියෙ ඉස්කෝලෙ.. කොහොම වුණත් අපිනම් හොඳට එන්ජෝයි කළා. සුදු පවුල හැබැයි කොටකලිසම් ගහලා හිටපු විදියට පොඩි මොංගල් ලුක් එකකුත් ගහලා තිබ්බෙ.. ඒක හොඳයි මම මේ ගැණියෙක්ට ඇඳන් නටන්න යන්නෙ..

අපේ ඉස්කෝලෙ පොඩි කාලෙ ඉඳලමකියන්නෙ බාහිර කුසලහා ජීවිතේට වැදගත් කියලා.. ඒ වගේම ඉන්න ගුරුවරු වුණත් අපිට ඒවට සැහෙන්න

උදව් කරනවා පොඩි වයසෙදි.. ඉතින් මටනම් ස්ටේජ් වල සිංදු කියලා නටලා හොඳට පුරුදුයි.. ඉස්කෝලෙ යන කාලෙ මම නොකළ මගුලක් නෑ බලන් යද්දි.. හවුස් කැපා වෙලා හිටියා.. ස්ටුවර්ඩ් කෙනෙක් වෙලා හිටියා.. ක්ලබ් ප්‍රසිඩන්ට් වෙලා හිටියා.. හෙඩා චුණා.. සාගා ප'ඟෝම් කලා.. ගේම්ස් වලින් ඕල් අයිලන්ඩ් ජිලේ කලා.. කොහොම හරි ඉස්කෝලෙ කාලෙ ලව් එකකුත් තිබ්බෙනෙ.. මෙව්වා කවදහරි මගෙ ළමයින්ට කියන්න පමණේ විදියට තියාගන්න ඕන.. හැබැයි ඉතින් එව්වා එහෙම චුණාට ඇකඩමික් නම් හරකට වගේ පස්සෙන් මොකෙක් හරි ඉදන් කරවන්න ඕන.. මම ආස නෑනෙ එව්වර පාඩම් කරන්න.. ඒ ලෙවෙල් වලට බැහැලම වැඩ කලෙත් මාස පහයි.. ඒ පහේ කාගෙන කලා ඉතින්.. අනෙ මට ඔය්ට වඩා කරන්නත් බෑ කොහොමත්..

" මේ ඔයාට මම නෝට් ටික හදලා දෙන්නද ඔන්නම.."

" කොයි.."

" ඇයි දැන් ඉස්කොලෙ මහත්තය වෙල එනවනෙ ඉස්කෝලෙ.."

" ආ.. ඔයාට පුළුවන්ද.."

" කල්ලා දෙන්නම.."

" මම.. අපි කැන්ඩි යන එකේ මම ගිහින් එහේ ශ්‍රී ඉන්න වෙලේ හදන්නම.. ඔයාගෙ වැඩ අස්සෙ මේවා පටලගන්න ඕන නෑ.. අනික කැන්ඩි ගියත් ඔයා දවල් වරුවෙ නෑනෙ.."

" හා.. උදව්වක් ඔන්නම කියන්න.."

" පොඩි උන්ට නෝට් හදලා අකුරු කියවගන්න සෙනරත් පරණවිතාන ගෙන්නන්න වෙයි.."

" අනේ මේ.. පාඩුවෙ ඉන්නවා.."

රඳා අයියා මගේ ඉසකුඩ්ඩ් මුණ එයාගෙ පැත්තට හරවගෙන කමවුල් දෙක වස්ස වෙන්න අල්ලගත්තා..

" කොට තාරාවට අපේ අමමා කතාකරන්න ඕන කිව්වා.."

මම රඬ අයිගෙ අත ගලවගෙන මෙහාට වුණා.. බලහත්කාරකම් කරන්න
එනවනෙ..

" මට.. ඇයි දන්නෑ නේද.."

" දන්නෑ.. ගිහිනි කතාකල්ලා බලන්න.. මට බඩගින්නක් එනවනෙ වරදෑ.."

රඬ අයිගා හිමිනි සැරේ එක අතකින් මගේ පපුවෙ පැත්තක් හයිගෙන්
ඇල්ලුවහම මම අත ගසලා දැමිමා..

" මාව කාපන්!!"

තරක සමනලයා දළඹු හමුදාව කරා ආවා..

ප්‍රසින එමනවා තමා බම ඉතින්.. ආවා කියලා මැරෙන්නයි..

(මීට බෙසික මිනිසිකා සිව්ලිමෙ සිට)

වරදයා රහන්න යන්නෙ මොකාටද..

ලෙන්විනා සොකරි දික්තලා ☹

රඬ පුතාගෙ හිත්තකයා ලැජ්ජ කරන්න මේ කොල්ලා හදන්නෙ.. ඔන්න..
ඇ..

මට අද පොඩි වැඩක් හමුවුණානෙ.. මට හරියට සතුටු හිතීලා ඉන්නෙ..
(ඔතරයා බරයි හැබැයි)

මට හරි ආදරේ හිතූණා අනේ.. මම ඔයාලට හුගක් ආදරේ.. සනී අක්කා
තැන්කු සෝ මව් අනේ..~ ♥

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

128 කොටස

මේ සැරේ අලුත් අවුරුද්ද මහා ලොකුවට කැමැත්ත හදලා සැමරුවේ නැතත් ඒකට මම කැමතියි.. මොකද ආධ්‍ය අධ්‍යයන අපේ ගෙදර ඇවිල්ලා හිටියේ රඳවා අධ්‍යයන එක්ක.. අප්පව්ව කැමප් එකේ අවුරුදු උත්සවෙක වැඩ වගේකට නතරවුණ නිසා රඳවා අධ්‍යයන අපේ ගෙදර ආවා කියලා බනින්න කවුරුත් හිටියේ නෑ.. මාර මනුස්සයෙක් තමා.. අවුරුද්දටත් ගෙදර ඉන්නේ නෑ.. එයාගේ වගකීම සේරම පැහැරහැරලා රඳවා අධ්‍යයනයෙන් වගකීම බලාපොරොත්තු වෙනවා.. මමනම් මෙහෙම වරින් නියත මිනිස්සු දැක්කමයි.. ඒත් අපේ මාමා කියන්නේ එහෙම අය ඔනනරම සමාජ ඉන්නවලු.. අපි දැක්කේ නැතිවුණාට..

කොහොම හරි අවුරුද්ද දවසේ රූ ආධ්‍ය අධ්‍යයන මාමට හොරට අඩියක් ගහලා හෙන පිස්සුවක් තමා කෙළියේ.. හොඳවැඩේ එක එක මගුල් ටෙස්ට් කරන්න යනවට.. මාමා ගෙනෙල්ලා පැන්ට් එකේ දාලා තිබ්බ විස්කි බෝතලේ උස්සලා ඒකට මොකුත් දාගන්නෙත් නැතුව බිලා කවදාවත් නැතුව එකපාර සිංදු කියන්න ගත්තම තමා මගෙන් අවධානන ඒ පැත්තට යොමු වුණේ.. නැත්නම් මමයි, රඳවා අධ්‍යයන, අපේ මාමයි රූ වෙලා

Klaus

බල බල හිටියේ.. අපි කාටත් බලනවනම් මාමත් බලන්න ඕන.. පොඩි කාලෙ මායි මාමයි කුඹිව්ව් බලනවා හැන්දෑවට.. ඊටපස්සේ හැමතියක්ම මට 'කුඹිව්ව් කප් කුඹිව්ව්' ගානවා.. මට ලාවට මතකයි ඩයල් එක ලෝකෙම නියත ඉසකුඩ්ව්ව් නම් මට කියනවා.. පැපොල හැදිලා ඉඳලා ලප වානරයා කියලත් අපහාස කල්ලා මම ළහින් යද්දි 'හුබා හුබා' ගානවා..

හරි ඉතින් කොහොම හරි ආධ්‍ය අධ්‍යයනයෙන් හදාබැලීමට පින්සිද්ද වෙන්න සාලෙ ලයිට් ඔෆ් කරන් වීච් බල බල හිටපු අපි තුන්දෙනා උඩ ගියේ ආධ්‍ය අධ්‍යයන වැනි වැනි ඇවිත් අපේ මාමා කියලා හිතාගෙන 'බොහෝ' ගාලා රඳවා අධ්‍යයනයෙන් උකුළු උඩට පතබැවුණු වෙලේ.. රඳවා අධ්‍යයනයේ ඒකටනම් සිරාම බයවුණා.. ආධ්‍ය අධ්‍යයන රඳවා අධ්‍යයනය බෙල්ල වටේ අත් දෙකත් ඔතාගෙන මහා හයිසෙන් අඩන්න ගත්තම මම දුවලා ගිහින් ලයිට් එක දැමමා.. බලද්දි ඒකා නාගසලා වෙන්න ගහලා.. ළඟ විස්කි සුවදින් තේරෙනවා.. මස්සිනා පොප්කෝන් හදන්න යනවා කියලා අපිව මුළා කල්ලා..

" අනුරාග්.. මට කැරකෙනවා වගේනෙ.."

" අ-අයි-යෙ.. මේ මාමෙ.."

" අයියා කවද අනු.. මම ඩයාගෙ.. සාකි.."

රධ්‍ය අයියා ආධ්‍ය අයියව ගේප් එකේ සෝෆා එකෙන් නියලා මගේ අස්සට
රිංගගන්නා.. අපේ මාමා ආධ්‍ය අයියා ගාවට ගිහිනි ඔලුවට තට්ටුවක් දැමමා..
ආධ්‍ය අයියා ඇස් දෙකත් හිනි වෙල්ල පියාගෙන අපේ මාමා දිහා බලලා මුණ
පිරෙන්න හිනාවක් දුන්නා.. සුරද්දයා මත් රකුසා වෙලා..

" දොස්තර මහත්තයා වෙරි වෙලාද.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කන ගාවට පහත් වුණා..

" ඒව් වරද්.. අපේ අයියා.."

" අයියට පාඩුවේ ඉන්න කියන්න හරින.. යකෝ මහසෝනා වගේ ඇවිත්
ඉදගන්නම මට පපුවේ අමාරුවටත් ආවා.. මම හිතුවේ ක්වාටස් එකේ
කොළකාර හොල්මන කියලා ඒයි.."

" මෙහෙ එහෙම උනුත් ඉන්නවද.."

" ඉන්නවා කියලා මම හිතාගෙන ඉන්නවා ඒයි.."

ආධ්‍ය අයියා සෝෆා එක උඩ තිබ්බ රිමෝට් එක අරගෙන එකපාර මාමවත්
තල්ලු කරගෙන නැගිට්වා.. ආධ්‍ය අයියගෙ හිනාව තමා බලන්න වටින්නෙ..
රධ්‍ය අයියා ඉක්මනට ෆෝන් එක අරගෙන වීඩියෝ ඔන් කලා..

සහෝදරයෝ කියන්නෙ සහෝදරයෝට..

" ඇයිඊඊඊඊ කලේඒඒඒ.....

මුළු හදිත්ම ඔබ මට ආදරේඒඒඒඒඒඒ.....

නැතිදෝඔඔඔ ඔබ මාආආආ ගැන දන්නේඒඒඒඒ.....

මං නැඇඇඇඇ කලේඒඒඒඒ.....

කිසි දිනකදී ඔබහට ආදරේප්ප්ප්ප්.....

නැතිදෝඔඔඔඔ ඔබ හට එක වැටහුණේප්ප්ප්ප්.... කැහි-කැහි-කැහි.."

" සාකි.."

" රැවටුනු තරමමමමම.....

ඔබ හිත්දා ම....."

" කමෝන් අයිසෙ.."

" කඳුලක තරමමමමමමමම.....

දැනුණා ඔබෙන්න්නේ....."

මමයි මාමයි එකපාර හැරිලා මහ කුප්ප හිනාවක් දාගෙන ආධ්‍ය අයිසව විඩියෝ රඳවා අයිසා දිහා බැලුවහම රඳවා අයිසා බැලුවා.. මු යකෝ.. අයිසා මෙහේ බිලා සරිගමයි පදනිසයි කනවා.. මේකා මෙහේ දිව හපාගෙන ගෙනාතල් එකේ කැමෝන් අයිසෙ ගහා අමුතු වූන් එකක් ගන්නවා..

" උඹලා එක්ක ඉඳලා මගේ ඔලුවත් කකියනවා.. බොලා දෙන්නා කාමරේට පල.."

" ච්ඡි.. පොඩ්ඩක් ඉන්නකො මාමෙ.. ආධ්‍ය අයිසා ඉතින් හැමදාම වැනෙන්නැනෙ.."

මම ගිහිත් ආධ්‍ය අයිසා ගාවිත් ඉදගත්තහම ආධ්‍ය අයිසා මගේ උරහිසට කඩන් වැටුණා..

" ආර්ථ වූටි.. කැරකෙනවා වගේ.."

" අයිසව කැරකෙනෝ වගේද.."

" මම.."

" මේ අයිසෙ අයිසා මාමට ආදරේ නේ.."

" සුදුමහත්තයා!!!!!!!!!!"

අපේ මාමා රඳා අයියගෙ ටෝන් එක උදුරලා අරගෙන මගේ ඔලුවට පාරක් දුන්නා.. මේ ලබ්බ හරියන්නැ.. මුත් සේරටම ඇඬෙන්න මම මම ගන්නවා හිස ආවරණයක්.. අත වැදුණහම කරන්ට එක වැදෙන්න වගේ.. එහෙම එව්වා තියද දන්නැ.. තිබ්බොත් සනෙරු ඒක ගන්නවා..

" ආව් අනේ.. කියන්නකො.. අයියා ආදරේ නේ.."

" ඔය මිනිහට ආදරේ කර්මමමමමමමමමමම!! මම!!"

" පල කාමරේට.."

මාමා අපිට රැව්වා..

" එන්න වරද් යන්න.. මලවිකාර.."

රඳා අයියා ගැණුළුමිස්සි වගේ මං ගාවට ඇවිත් මගේ අතින් ඇදන් කාමරේට ගියා..

ඔහොම තමා අලුත් අවුරුද්ද නිමා වුණේ.. අන්තිමට අපිදෙන්නා ටැබ් එකේ කාටුන් එක දාගෙන ඒක බලලා ඉවරකළා.. අපරාදෙතෙ.. මුළු රැම ආධ්‍ය අයියා අපේ මාමට දෙන්න ඔන වද අසුහතරදාස් පන්සිය හැටම දුන්නා..

"අනු ඔලුව රිදෙනවා.."

" අනු වමනෙට එන්න වගේනෙ.."

" අනු එන්නකෝ.."

" අනු අනේ.."

මුළු රැම අනු අනු අනු තමා.. ආයෙ ආධ්‍ය අයියා උදේ නැගිටලා හොර පුසා වගේ කාමරේ අස්සටම වෙලා හිටියා.. හරියට නිකම අපේ මාමා බිලා අයියට ලැජ්ජ කලා වගේ.. ඒත් අපේ මාමා බිව්වහම ඔහොම කියවන්නැ.. කතාකරන්නෙත් නැ.. වෙනදට වඩා බොහොම ආදරෙයි.. හිටි ගමන් අපේ අම්මට වළං එහෙමත් හෝදලා දිලා.. ආවිච්ඡමා ගාව නිදාගන්නවා.. මාමගෙ වරිනෙ ඇතුළෙ හැගිලා ඉන්න හෙන අහිංසක ආදරණීය වරිනෙ

එළියට එන්නෙ බිව්වට පස්සෙ තමා.. නැත්නම් ඉන්නෙ 'කෙළියොත් කෙළිනවා පකයට අමමා මුත්තා මතක්වෙන්න' කියාගෙන.. හෙන මැරයා වගේ.. ඒකනෙ ආවි හැමතිස්සෙම කියන්නෙ.. අනික අර දකුණු රටේ මැර ගැමිමයි අලි පත කුණුහර්ප ලොටි එකයි අපේ මාමට හොඳට පිහිටලා තියනවා.. කැමිපස් කාලෙන් එහෙමයි.. නුවර කියලා නෑ එහෙත් කරපු තරමක් කළේ නොසන්ඩාල වැඩමයි.. එහෙම වෙලා කෙල්ලෙක් දාගෙන මාමා නහුතෙටම කෙළවගන්නා..

අපේ අමමා කියන්නෙ නම, ඕනම කෙල්ලෙක් ආසයිලා මාමා වගේ හෙනට දහලලා කල්ලා ඉන්න කොල්ලොන්ට.. අපේ මාමට මුලින්ම තිබ්බෙ කුශ් එක ටියුගන් සර්ගෙ දුටුට.. දුටු ඉතින් මේ වගේ එකෙක්ට කැමති වෙන්නෑනෙ කියටවත්.. අනික ඒ කාලෙ එහෙමට අපේ ගෙදර සල්ලි ඇති ගෙදරකුත් නෙමෙලා.. ආවිඅමමට උගන්නලා හමබෙන පඩියෙන් තමා ළමයි තුන්දෙනා ජීවත් කල්ලා තියෙන්නෙ.. ඒ ඇරෙන්න කුඹුරු අනම් මනම් මාමලත් ලොකු වුණාම ලැබිව්ව ඒවා.. මොකද ලොකුඅමමා මෙඩිකල් කොලේජ් ගියානෙ.. ගිහිත් හමබකල්ලා ගේ හොඳට හැදෙව්වා.. අපේ අමමනම් මෙලෝ වැඩක් කල්ලා නෑ.. ආවි කියන්නෙ ලස්සන විතරයි මෙකිගෙ කියලා.. මාමත් රස්තියාදුකාරයනෙ.. ඔය ලොකුඅමමා මට හෙන මස්තබාල්දු වරිනෙ වුණාට යකඩ ගැණියෙක්.. කාගෙන ඕන කටටක් දරාගෙන ඉන්න පුළුවන්.. එහෙම ආදරේ කියලා එකක් එයාගෙ ළමයිත්ට මිනිහටවත් පෙන්නන්නෙ නෑ.. කටට කාලා හොඳට තැමබිව්ව ගැණු ඉන්නෙ හෙන ගැහුවත් දරාගන්න.. අන්න එහෙම එක්කෙනෙක් තමා ලොකු අමමා.. එයා තනිකරම එයාගෙ මහන්සියෙන් තමා නැගිටිටෙ.. අද ඔහොම තැනක ඉන්නෙ.. එයා විතරක් නෙමෙ.. එයාගෙ හස්තේඩ ඉන්නෙත් ඒ හයිසෙන්ම තමා.. ආයෙ ඉතින් මිනිස්සු පරාදයි..

අපේ අමමා ගෙදර මල.. ඕන කෙනෙක්ට රැවටෙනවා.. අඩනවා.. බොදළකමේ ප්‍රතිමුර්තිය.. අමමගෙ ජීවිතේ ගෝල්ස් ඒ කාලෙ මොනවද ඇහුවම කියන්නෙ හැඩට ඉන්න එකලා.. ආවි වෙලාවකට මීහරක් බාන කියලා අමමටයි මාමටයි බනින්නෙ.. පස්සෙ අපේ අමමත් අර කියන යකඩ ගැණියෙක් වුණා.. මම හමබුණාම.. උසාවියකට ජීවිතේට පයක් ගහපු නැති එක්කෙනා හැම මාසෙම උසාවි ගැටුවා.. මාවත් වඩාගෙන.. ලෝයර්ස්ලා පස්සෙ ගියා.. දැන්නම් අපේ අමමව එහෙම ලේසියෙන් තමිබන්න බෑ.. එයා මිනිස්සු හැරෙද්දි දන්නවා.. ඒ වුණාට බොරු සෝබනේ පෙන්නලා යාළුකමින් ඉන්නවා.. මාමත් හමුදාවට ගියාට පස්සෙ අර සෙල්ලක්කාර වරිනෙ එයාගෙ ඇතුළේ හංගගන්නා.. සයිකල් කට්ටෙන් ගමේම කරක් ගහපු

එකා ගමේ ආවම එළියටවත් බහින්නේ නැති වුණා.. අනික මාමට ඒ ගමන් ගමන්ම තාත්තගෙ රෝල් එකත් කරන්න වුණා.. මගේ තාත්තා අපි දාලා ගියාට පස්සෙ..

ජීවිතේ සමහර සිදුවීම් වෙනවා.. ඒවට මුණ දන්නයිත් පස්සෙ හුහක් දේවල් වෙනස් වෙනවා.. මිනිස්සු අමු අමුවෙ හිත් මරාගෙන ඒවා මුල්ලක වලලානවා.. අමුතු රූප ඇඟට ආරූඪ කරගෙන ආයෙම උපදිනවා..

හැබැයි ඒක මේ අවුරුදු විස්සෙ මට තේරෙන එකක් නෙමේ.. අනික, අමු අමුවෙ හිත් මැරුවට, වලලාමමට.. මළවුනුත් වලෙන් නැගිටින වෙලාවල් එනවා.. හරියට අපේ මාමා බිච්චහම වගේ.. අර පොඩි කාලෙ ආවිච්චගෙ අස්සෙ නිදාගන්න ඕන වගේ..

ඉතින් මම කිව්වෙ ඕන කෙල්ලෙක් ආසයිනෙ හෙන විසේ තියන කොල්ලොත්ට.. ඉතින් ඔය අපේ මාමගෙ කැමපස් කෙල්ලත් ඒ වගේ.. ඒ කෙල්ලට තිබ්බේ මාමට ආකර්ශනයක් විතරයි.. එහෙම බැඳලා පවලක් හදාගන්න ඕන වගේ අදහසක් තිබ්බේ නෑ.. ශෝ ඔග් වෙන්න 'මෙයා මගේ බෝයිෆ්‍රෙන්ඩ්' කියලා.. එහෙම එකක් තමා තිබ්බේ.. අපේ අම්මලා ඒ කාලෙම කිව්වා ඔක හරියන්නේ නෑ කියලා.. කොහෙද අපේ මාමා මුරණ්ඩුකමට රැවටුණානෙ ඒ තේලඩිච්චිට.. දැන් ළමයි තුන්දෙනෙක් එක්ක නුවර ඉන්නවලු.. හස්බන් මාකටින් මැනේජර් කෙනෙක්..

ඔහොම ඉඳලා තමා අපේ මාමට ආධ්‍ය අයිසව හමුවුණේ.. ආධ්‍ය අයිසනම් එච්චර දහලන අයට කැමති නෑ.. ඒ වුණාට හොයාගෙන තියෙන්නේ කඩිකුලප්පුව තියන එකෙක්නෙ.. මාමට පොඩ්ඩ ඇත්නම් මල පනිනවා.. කැගහනවා.. ආධ්‍ය අයිසා ඒක සතපහකට ගනන් ගන්නේ නෑ.. ඔන්න දැන් අපේ මාමා මාමගෙ සීනියර් මොකෙක් හරි එක්ක මළපැනලා ඉන්න වෙලේක පැන හෙච්චම පැන නෑ..

" මොන හු#තක්ද.. මේ මෙසෙ උඩ පැන් ගෙතියන එකා මොකාද.. තියන තැනකින් ගෙනැත් තියපන්.. සුදුමහත්තයා!!!!!"

කියලා බේරිහන් දෙනවා.. ටිකකින් ආධ්‍ය අයිසා සන්සුන් ගමනින් එනවා..

" ආ පැන.."

පැන දුන්නා.. ගියා.. එහෙම සතේකට ගණන් ගන්නැති එක තමා එවෙලෙට කරන්න ඕන.. අසේ අනු හුසේ අනු ගාගෙන ගියොත් මාමට තව මල පයින්වා.. ආධ්‍ය අයියා ඔවා කොහොම හොයාගන්නද දන්නෑ.. ඔවා අපේ ගෙදර රහස්..

අනික ඉතින් විහිලුවක් කල්ලා ඉන්න වෙලාවට එහෙම ඉන්නවා.. ආතල් ඩයල් එක.. ඔන කුපාඩ් වැඩකට සපේට් කරනවා.. අනේ ඉතින් ඒකට අහුවෙන්නෙත් අර අසරණ ආධ්‍ය අයියා තමා.. අයියා ඉතින් මාමව සතේකට ගණන් ගන්නැති නිසා හොඳයි.. වෙන එකෙක්ටනම් හාටුවෑක් දෙකතුනක්වත් මේ වෙද්දි ඇවිල්ලා..

" බලන්නකො අද ට්‍රැෆික් එකක් සෙට් වෙලානෙ වරද්.."

මම කොට්ටෙ අස්සෙන් මුණ අහකට අරගෙන වටේ පිටේ බැලුවා.. ට්‍රැෆික් තමා.. අද කැමපස් එක ජනතාවට විවෘත කල්ලවන්ද්.. නෑනෙ.. ආයෙ කරන එකක් නෑ සමහරවිට..

" ඇයි දන්නෑ.."

" මොකක් හරි ඇක්සිඩන්ට් එකක් වෙලා.. ඇති බං ඩය නිදාගන්නා.."

රඳ්‍ය අයියා මගේ උකුළු උඩ තිබ්බ කොට්ටෙ අරන් පිටිපස්සට දැමමා.. අනේ මගේ බවුන්ස් වෙන කොට්ටෙ.. එයත් මාත් එක්ක කැන්ඩ් යන්න එනවා..

එහෙම නෙමේ මම ඒක ගෙනාවෙ වාහනෙ එයද්දි නිදාගන්න.. ඊයෙ රූ රඳ්‍ය අයියත් එක්ක ෆෝන් එකෙන් පව හල හල ඉඳලා නිදාගන්න වුනෙත් නෑ..

මමයි රඳ්‍ය අයියයි හිටියේ නුවර යන ගමන්.. අවුරුද්දෙන් පස්සෙ මට කැන්ඩ් මැව් එක නිසා මැව් එකට දවස් තුනකට කලින් අපිට එහෙ යන්න වුණා.. මෙහේ ක්ලබ් දෙකකුයි එක්ක මෙහේ විසිට එකකට ආපු ජර්මන් ක්ලබ් එකක සෙට් එකකුයි ප්ලේ කරන්න හිටියෙ.. කෝච් මුලින් කැමතිවුණේ නෑ ඔකට යන්න.. මොකද ඒක මෙහේ තියන හෙන ලොකු ක්ලබ් හතරක් එකට එකතුවෙලා කරන ඉවෙන්ට් එකක් නිසා.. ඒකයි මෙව්වර කොස්ට් එකකින් ඉවෙන්ට් එක කරන්නෙ.. මමත් තාම ප්ලේ කරන්න අරගෙන මහලොකු කාලයක් නෑනෙ.. කෝච් කියන්නෙ එකසැරේ

ප්‍රසිද්ධ වෙන එක නෙමෙයි වෙනත් ඔන ටිකක් මේ ශිල්පී එකේ සෙල්ලම් කල්ලා හැමදේම ගැන දැනගෙන ඔනලු වැඩට බහින්න.. ඒ කියන්නෙ මම තාම හරියටම මගේ ස්පෝර්ට්ස් ජීවිතේ පටන් අරගෙන නෑ.. ප්‍රැක්ටිස් කරනවා.. කොහොම වුනත් මම ඒකට හුහක් කැමතියි..

" මේ මම ඔයාට බඩඩක් පෙන්නන්නද.."

මම ශර්ට් එක උස්සලා බඩ මැද්දෙන් ලාවට වල ගැහිලා තියන ඉර පෙන්නුවා.. බැඩමින්ටන් ගහනකොට අලි තඩියො වගේ ඇහ හදාගෙනත් නෑනෙ.. ඒකට වෙනම එක්සසයිසස් ටිකක් තියනවා.. ඒවා කන්ට්‍රිව් කලාම ඇහ ගානට හැදෙනවා.. රඨ අයිසා මගේ බඩට ඇහිල්ලකින් ඇනලා ශර්ට් එක පහළට කලා..

" ලස්සනයි.."

" මම ඇවිල්ලා මලක්නෙ.. අපි ගිහින් හොඳට නිදාගමු ඒයි.. මටනම් හොඳටම නිදිමතයි.."

" කොහෙද ඔයාට ඊයෙම අහන්න ඔන වුණානෙ ඔයාට තටු දෙකක් ආවනම් ඒත් ආදරෙයිද කියලා.."

" කුතුහලේ කුතුහලේ.. ඔයා මාව ඒන්ජල්ස් ලාස්ට් මිගන් එකේ කොල්ලා වගේ පියාඹලා ඇවිත් උස්සන් යන්න.. මම බැලේ නටනවා.."

රඨ අයිසා ඔලුව අතගාගන්නා.. ඊයෙ සෙනුකය කිව්ව ඩ්‍රාම එකක් බලන්න ගිහින් මට සැහෙන්න කුතුහලයක් ආවා මටත් පිහාටු දෙකක් ආවනම් ඒත් රඨ අයිසා මට ආදරේද කියලා හොයාගන්න.. පස්සෙ ඉතින් එයා කිව්වනෙ මම මොකෙක් වුනත් ආදරෙයි කියලා..

ඉඳලා හිටලා ඔහොම එකක් අහලා රඨ අයිසාව අවුස්ස ගත්තම හෙන ආතල්.. නැතුව මට එහෙම සිප්පි ප්‍රශ්න අහන්න ඔන නෑ එයාගෙන්.. ඒ වුණාට රු දෙකට කතාකරන්න හේතුවක් හොයාගන්න එපැයි..

" මෙව්වර නටලා.. දැන් බැලේ නටන්නත් ඔනද.."

" ඔව් අනේ.. කවුරු මොනා කිව්වත් අපි නටපු නැටුම් දන්නෙ අපිනෙ.. මේ නටපු එකක් තමා කවදහරි ඉතුරුවෙන්නෙ.. නැද්ද.."

" මම.. මට ඊයෙ හවස අයුක් කතාකලා.."

මම කකුල් දෙක උඩට අරගෙන ශරීර එකේ නූලක් ඇදලා ගත්තා.. අපේ එකා අයිසිණිඩිගෙ හිත රිද්දලද..

" මොකද කිව්වෙ.."

" විශේශයක් නෑ.. ඔයාව මතක් කරන්න කිව්වා.."

පුහුණු.. එයැයිට අපි මතක් වෙලාලද..

" අනේ මේ අපිටනම් මතක්වෙන්නෑ.. බොරු කියන්න ඔන නෑනෙ ඒයි.. මටනම් එහෙම විශේශෙන් මතක් කරන්න තරම් වටින්නෑ.."

" මොකද බං ඒකා එක්ක ඔයතරම් තරහා.."

" ඌ කේලම් කියනවා.. අනික.. අනික.. අයුක් අයිසා අර මහපගයා කරන කියන හැම එකටම මට බනිනවා.. එහෙම ඔන්නෑනෙ.. තේද.. දැන් ඔයා මම කරන ඒවට සෙනුකට බනිනවද.."

"....."

" ඒකනෙ.. බනින්නෙ නෑනෙ.. ඔයනම් ඔහොම හැදෙන්නෙපා ඒයි.."

" මම.."

මම රඬ අයිසගෙ අතකට මුණ තියාගත්තා.. ඉස්සරහා බයික් එකේ ඉදපු කෙල්ල හැරිලා අපි දිහා මුණ 'ඒව' කරගෙන බලාගෙන ඉන්නවා මම දැක්කෙ ඒ වෙලාවෙ.. මම රඬ අයිසගෙ අත ඇදලා අරන් ගානට මැද ඇහිල්ල විතරක් දිගුරෙන්න හදලා ඒ කෙල්ලට පෙන්නුවහම ඒ කෙල්ල ඉක්මනට ඉස්සරහා බලාගත්තා.. මෙහෙම කෙල්ලොත්ට හමබෙන්න ඔන ආශි.. එහෙනම් වාහනේ ට්‍රැෆික් එකේම නතරකල්ලා.. බැහැලා ගිහිනි.. කොණ්ඩෙන් ඇදලා අරගෙන ඇහ ප්‍රයිඩ් ෆ්ලෑග් එකේ පාට මතුවෙන්නම දිලා එයි.. අනික ඒ කට එක්ක කතාකල්ලා දිනන්න පුළුවන්ද.. බෑනෙ.. හරිනම් කියාන් අයිසට අපි මිටවඩා අනුකම්පා කරන්න ඔන..

" පාඩුවෙ ඉන්න වරද.."

" මමයැ.. අර ඉස්සරහ ඉන්න කැල්ලට එපෑ කියන්න.. මම ඒකි දිහා බලන් හිටියෙ නෑනෙ.."

ආයෙම ඒ බිලිකොක්ක හැරිලා අපි දිහා බැලුවා.. සැක් ට්‍රැෆික් එකත් මෙ වෙලාවෙම සෙට් වුණානෙ.. මම රඳා අයිියගෙ කොලර් එකෙන් ඇදලා අරගෙන තොල් වලට හාද්දක් දිලා හිමින් සැරේ ඇහැක් ඇරලා අර බිලි කොක්ක දිහා බැලුවහම ඒකි කොල්ලට බදාගෙන ඉස්සරහා හැරිලා ඉන්නවා.. හරිද දන්නෑ ආසාව..

රඳා අයිියා මගේ කම්මුලකින් අල්ලලා ආයෙම මගේ තොල් වලටත් හාද්දක් දිලා කම්මුලටත් එකක් දුන්නා..

" මම ආසයි දවසක ඉන්ටව්ව එකකට යන්න.."

" කාගෙද.."

" එක්කෙනෙක් ඉන්නවා.. ඒත් යන්න පුළුවන් වෙයිද දන්නෑ.."

" ගියොත් මොකද කරන්නෙ.."

" කතාබහ කල්ලා එනවා.. මම හිතාගෙන ඉන්න කෙනා ඇත්තටම හෙන ආතල් පොරක්.."

" එහෙමද.."

" ඔව්.. මම ඔයාගෙ පස්ස ගැන මාධ්‍යට කියනවා.."

රඳා අයිියා ඒ ගමන් මුණ ඉරක් කරගත්තා.. මම ආයෙම රඳා අයිියගෙ අතකට මුණ තියාගෙන ඉස්සරහා බලාගෙන හිටියා.. දැන්නම් ට්‍රැෆික් පොඩ්ඩක් එහෙමෙහෙ වෙනවා වගේ.. ඒක හොඳයි.. ආවා මෙනත් බිලි කොක්ක මගෙ හැසිකවවා දිහා බලන්න..

රෙද්ද..

අපි හවස තුනට විතර නුවරට ආවා.. නුවරට වුරු වුරු වැස්සක් පටන් අරගෙන තිබ්බ නිසා අපිට හොටෙල් එක හොයාගන්න ටිකක් වෙලා ගියා.. අපි ඉතින් නුවර ලොකුවට එන්නෙ නෑනෙ.. ඒ වුණාට හාත්පසින්ම වෙනස් පැත්තක් තමා නුවර.. කාලෙකින් එන නිසා අගේ වැඩිපි අපිට

කොහොමත්.. අන්තිමට අපි රෝයල් කැන්ඩියන් එකට එද්දි තුනහමාර විතර වුණා..අපි පි එද්දිත් කෝචි හොටෙල් එකට ඇවිත් හිටියේ.. තාන්චි අක්කත් ඒ එක්ක ඇවිත් තිබ්බා.. සමහර ටුවර් වලට ෆැමලි එක ජොයින් කරගන්න පුලුවන් වෙලාවල් එනවා අපිට.. ස්පොන්සර් කරන අය අනුව තමා ඉතින්.. තාන්චි අක්කා එහේ ඉඳලා ඇතිවෙලාද කොහෙද මෙහෙ ඇවිල්ලා තියෙන්නේ..

රඬ අයිසයි මමයි එයාලා එක්ක කතාකල්ලා අපේ රූම එකට එන්න ආවා.. මම කොච්චර ශෝක්ද කියනවනම්.. ඇඳගෙන ආවෙත් නිකම ගෙදරට අදින්න වගේ ශෝට්කුයි ටී එකකුයි ඒකට සැන්ඩ්ලස් දෙකකුයි දාගෙන.. කොණ්ඩෙවත් හරියට පිරන්නැතුව මොකාද එකා වගේ.. උදේ නිදිමනේ ඇඳුම අයත් කරන්න කමමැලි නිසා අහුවුණ එකක් දාගෙන ආවා.. අනිත් බැග්නම් මම කලින් හදලා තිබ්බේ..

රෝයල් කැන්ඩියන් එක නම් ඇත්තටම හෙන ලස්සන හොටෙල් එකක්.. මම ඉස්සර මෙවට එන්න දැක්කෙ හීන.. අද මෙහෙම ආවට.. යකෝ සනෙරු උඹට ගිය කලක්..

අපි හිටපු රූම එක ඩෙකරේට් කල්ලා තිබ්බේ ඉස්සර කාලෙ මහනුවර යුගයේ එක එක විත් අරවා මෙවා වලින්.. කැන්ඩි වයිබ් එක ඒ විදියටම එන්න.. එළියෙ බැල්කනිඑක්ක තිබුණා.. කාමරේ නම් හෙන ලස්සනයි.. කමතටබල් විදියට තිබුණා.. ඒ ෆ්ලෝ එකේ තිබ් රූම ඔක්කොම බුක් කල්ලා තිබ්බේ ප්ලෙයර්ස්ලට විතරයි.. කොළඹ තව ක්ලබ් වගේකින් මැවස් වලට ඇවිල්ලා තිබ්බ නිසා..

මම රූම එකට ඇවිත් ලැගේජ් එක පිටින් අල්ලලා අල්මරියට ඔබලා රඬ අයිසගෙ ලැගේජ් එකත් ඒකෙ උඩින්ම දැම්මා.. පස්සෙ බැරියැ අස් කරගන්න.. රඬ අයිසා ගිහින් ඇඳ උඩින් වාඩිවෙලා ෆෝන් එක සාක්කුවෙන් අරගෙන පැත්තකට දැම්මා.. මම හිමින් සැරේ රඬ අයිසා ගාවට ගිහින් කකුල් දෙක දෙපැත්තට දාලා උකුළෙන් ඉදගත්තහම රඬ අයිසා මාව උස්සලා හරියට ඉන්දුව ගත්තා..

" මෙහේ මරු නේද.."

" මම.. මමත් මීටකලින් ඇවිල්ලම නෑ.."

" ඔයා කලින් කැන්ඩි ආවද.."

" ඔව්.. කියානුයි අයුකයි එක්ක ආවා ට්‍රිප් එකක්.."

මම බෙල්ල හරවලා රඳා අයියා දිහා බලන් හිටියා.. ආගියි සෙනෙකයි කියන වගේ මුත් තුන් දෙනා ගැන ඇත්තටම සැක හිතෙනවා දැන්නම්.. සුදුපවලෙ තුන්සම.. මම රඳා අයියාගෙ කමමුලට කමමුලක් තියාගත්තා.. එළියෙ සිතලයි අමමටසිරි වෙන්න.. වහිනවත් එක්කනෙ.. කාමරේ හීටර් එක ඔන් වෙලා අපිට දැනෙන්න ටික වෙලාවක් ගියා..

" Someone is very clingy these days.. මම..??"

රඳා අයියා මගේ පිටට තට්ටුවක් දැමලා..

" I miss you always.. මාත් එක්ක මෙහෙම ඉන්න.."

මම රඳා අයියාවත් පෙරළගෙන එහෙමම ඇදට වැටුණහම රඳා අයියා උඩට වෙලා කොට්ටයක් ඇදලා අරගෙන ඒකෙන් ඔලුව තියාගත්තා..

" පිහාටු කතා අහලා අපිටත් නිදිමකයි.."

" අපි නිදාගමු ඒයි.. හවසට නැගිටලා කාලා මොනාහරි කරමු.. තරු බලන්න යමුන.."

රඳා අයියා මාව එහාපැත්ත හරවලා බූව එ අඩු ටිකෙන් මාව ඔතලා බදාගත්තා..

" උඹයි මමයි බලන තරු හීනත් තමා.. නිදාගනිත්.."

මම රඳා අයියාගෙ කලිසම හිමින්සැරේ පහළට ඇද්දහම රඳා අයියා මගේ අත් දෙකිනුත් අල්ලගෙන මගේ බෙල්ල අස්සෙ මුණ ගහගත්තා.. තාත්වි අක්කගෙ බබාලා දෙන්නා බලන්න යන්න ඕන..

අනේ නරක සමනලයට ලස්සන කවි කියන හිරුමලක් හම්බුණානෙ.. මම ආදරේම ආදරෙයි නංගෝ.. හුහක් ස්තූතියි..🥰❤

මගෙ ළමයිනේ.. මම ආවෝ පියාඹලා උදේ පාන්දරම..

@Shan

නැගිටිමන...!! ☹ එකගිය පනහට අපි ළං වෙනවා දෙයියනේ..

හැමෝම හොඳින් ඉන්නවා නේද.. නුවර ඉන්න දළඬුවෝ එමන මැව එක බලමන සනෙරුමලගෙ.. පොනෙන..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

මට අද මහ අහුන චෝදනාවක් එල්ල වුණානෙ අහවලාගෙ මක්කද කොපි කළා කියලා.. මම රිප්ලයි කරන්න බැලුවහම ඒකා එකවුන්ට එක අකුලන් ගිහින්න..ඔ ඒ කියන්නෙ නිකම් මේක රැල්ලක් හරි මොකක් හරි වගේ යමක්ද.. රැල්ල වෙරලට ආතරෙයිද..

බොරුකියන්නෝන්නෑනෙ අනේ..ඔ මම නම් කොපි කරන්න ආසයි.. ඒකෙන් මම වින්දනයක් ලබනවා.. අපහසුතාවයක් උනානම් සමාවෙන්නෝන.. ඒත් මමනම් කොපි කරනවා..ඔ මම නවත්තන්නෑ.. පුලුවන් දෙයක් කරමන.. ටටා..

129 කොටස

" සරනේරු!!! අද වගේ ලේට වෙනන බෑ හෙට හරියටම උදේ හය වෙද්දි ජිම එකේ ඉන්න ඔන...!!"

මම ඉන්ඩෝ ස්ටේඩියම් එකේ ප්‍රැක්ටිස් මැච් එකෙන් පස්සෙ පැත්තකින් වාඩිවෙලා චතුර බිබි ඉද්දි කෝච් වෙළුපුමනායා ඇවිත් මගේ ලහින වාඩිවුණා..

" හා සර්.."

" ෆ්ලික්සිබිලිටි එක මිට වඩා ටිකක් බිල්ඩ් අප් වෙනන ඔන.."

" හා සර්.."

" ස්පීඩ් එක හොඳයි.. ඒත් මම මිට වඩා තමුන්ගෙන් බ්ලාපොරොත්තු වෙනවා.."

" හා සර්.."

" සරනේරු!!!! තමුන් මම කියන එක අහගෙනද ඉන්නෙ.."

" හා ස-ඔ.. නෑ නෑ.. අහගෙන හිටියෙ.. ෆ්ලික්සිබිලිටි ඇන්ඩ් ස්පීඩ්.. මම කරන්නම්.."

" මොකක්ද.."

වෙළුපුමනායා මුණ හට්ටියක් කරගෙන ඇහිබැම අකුළ ගත්තා..

" මොකක්ද අහන්නෙ.. ජිලේ කරන්නම් ඉතින්.."

කෝච් මට ආයෙම රවලා මම කරක කරක හිටිය රැකට එක ඇදලා ගත්තම මම මුණ ඇද කරගත්තා..

" එනවා යන්න!!.."

කෝවා 'එනවා යන්න' කිව්ව වචනෙන් එක්ක මගේ ජීවිතේ මහා අන්ධකාර ගුහාවකින් ඉටිපන්දම් එළියක් මතු වුණා වගේ හැගීමක් දැනුනා.. මෙව්වරවෙලා දන්න කියන මොකෙක්වත් නැතුව මම හිටියේ හෙන අපහසු ගතියකින්.. ඒ වුනාට මට යාළුවෝ කීපදෙනෙක් හමුවුණා.. එකෙක් අපේ බිග් මැව් එකේ ප්‍රතිවාදී ඉස්කෝලේ පොරක්.. ඌ අගාන්.. අගාන් විතරයි හිතට අල්ලන එකෙක්ට හිටියේ.. ඒකා එක්ක පොඩ්ඩක් කියවලා විහිලුවක් කරන් මගේ වාරෙ එනකල් හිටියා.. අගානයා කියනවා ඌට නුවරින් හරි කෙල්ලෙක් සෙට් වෙන්න කියලා බාරයක් වෙන්න ඕනලු.. කලින් හිටිය කැල්ල ඌට හෙන බුටක් තියලා මාරුවෙලා ගිහිල්ලා.. මගෙන් ඇහුවා කැල්ලක් නැද්ද කියලත්..

මට මොකටද කැලි..

මට ඉන්නෙ සම්පූර්ණ එකක්.. අපිට කැලි වලින් වැඩක් නෑනෙ.. අනික රඟ අයිසා කැල්ලක් වගෙ පෙනුනොත් උගේ ඇස් වල දෝසයක් තමා.. අලි යෝධයා වගේ.. අද එලාම එක උදේ හවස මාරුකල්ලා තියලා ඒක වදින්නැතුව කෝවා දොරට තඩ්බාලා තඩ්බාලා තමා ඇහැරුණේ.. ඇයි ඊයේ රූ අර ගෘප් එකේ පාන්දර වෙනකල් වැටි කලානෙ.. රඟ අයිසා එයාගෙ ෆෝන් එකෙන් වැටි කරන්නෙ නෑ හෙන වැදගත් එකා වගෙ ඉන්න ඕන නිසා.. ඔක්කොම කුණුහර්ප මගේ ෆෝන් එකෙන් තමා යවන්නෙ.. ඊයේ අපි මහීගට කැල්ලක් හෙවවා.. සයෝන් අයිසා මෙකිට කැමැත්තෙන් ඉඳලත් මේ බේසික කෙල්ල කැමති වෙන්නෙ නෑනෙ.. සයෝන් අයිසගෙ කට වැඩිලු.. දෙන්න හිතයි..

පස්සෙ සයෝන් අයිසා නැතුව අහිරු අයිසා හොඳද ඇහුවම අහිරු අයිසා උස මදිලු.. හරි උස එකා වගේ ඒවා කියන්නෙත්.. ඊටපස්සෙ සහසා ඔනද ඇහුවම මෙකි හැරෙන හැරෙන පැත්තට කුණුහර්ප කියලා බැන්නා.. ඊටපස්සෙ ආගි සිංදුවක් කියලා වොයිස් එකක් දැමමට පස්සෙ තමයි ඔක්කොම නිදාගන්න ගියේ.. ඒ සේරම අස්සෙන් සෙනුකයා අයුක අයිසට සැමන් තෙල් දාන හැටිත් කියනවා..

" කපනවා ඔකගෙ ඇටදෙක මමනම්.."

" දැන් පෑන් එකට තෙල් දාලා ලුණු ටික දානවකො.."

" පෑන් එක රත් කරන්න ඔනද.."

" 9 "

" අනේ මිනිහෝ ලිප පත්තු කල්ලා පැන් එක තියපිය.. තියලා තෙල් රත්වෙනකල් ඉඳහන්.."

" කලින් කියන්න එපැයි.."

" සෙනුකයා ඉන්බොක්ස් පලයන්.. මේ සයෝන් අයිසගෙ ඇටදෙක තෙල් දානවා වගේ හැගීමක් එනවා.."

පස්සෙ වැට එක වීඩියෝ කෝල් එකක් වුණා.. සෙනුකයා මොකක්ද ලියන වැඩක් කර කර හිටියේ.. ආගි මුණේ සුදුපාට පැක් එකක් අලවගෙන මල හොල්මන වගේ කැමරාවට එබ්ගෙන ඉන්නවා.. අපි හිටියෙ කලුවරේ.. අයුක අයිසා උයනවා.. කියාන් අයිසා කට ඇරගෙන කෝල් එකේම නිදි.. මහිඟා වරං අරගෙන වගේ බනිනවා බනිනවා ඉවරයක් නෑ.. ඒකිට තනිකඩව ඉන්න බැරිලි.. මේවා දැක දැක ඉඳලා මනස දූසනය වෙනවලි.. ඒ වුනාට අහන අහන එකාට බෑ කියනවා..

මම කෝවගෙ කාර් එකේ පිටිපස්සෙ සිට එකට වෙලා බැග් එකත් බදාගෙන එළිය බලාගෙන ශටර් එකට නහය වජ්ජ කරගෙන හිටියේ.. නුවර කෙල්ලො ලස්සනයි තමා.. ඒ වුණාට අර අපේ මාමට බලුවැඩේ කරපු ගැනි ඉන්නෙ මෙහෙ නිසා ඔන්නෑ.. බැටලු හම පොරොවගෙන ඉන්න යකින්නියෝ.. බොලාට පින නෑ අනුරාග් වගේ ඇවිලිව්ව ගමන් ඉන්න කොල්ලෙක් දාගන්න.. අනික අපිට ඔනෙත් නෑ.. අපේ මාමා කොට්ටාවෙන් දාගෙන ඉන්නෙ කිරි අලවා කැල්ලක්.. මොකෝ අර නැට්ටිව්ව් අයිලන්ඩ් රූන්ක් ගහලා තියද.. නෑනෙ.. ආධ්‍ය අයිසා වගේ ලස්සනත් නෑ.. ආධ්‍ය අයිසා බිව්ව වෙලාවට දෝදු වගේ වුණාට හිත හොඳ මනුස්සයනෙ.. මමත් මගේ මනුස්සයා එක්ක යාප්වෙන්න ප්‍රධානම හේතුව අයිසාණ්ඩිගෙ ඇඹරැල්ලා මාලුවනෙ..

" මම..මම..අයිසාණ්ඩිගෙ හිත අද්දර නොකී කතා රැඳුනැයි~"

වමිරුවා පින්තල බොත්තම තියන කෝට් එකක් හොයාගත්තද දන්නෙ නෑ.. මු එක්ක රහපාන්න ගිහින් තරුවි නංගි මට නෙලලා යයිද.. නෑනෙ.. අපි ඉස්කොලෙ වෙනුවෙන් නෙ මේ හැමදේම කරන්නෙ.. අනික තරුවි නංගිට එහෙම හිත හදාගෙන මට ගහන්න පුළුවන්ද.. සමයං තමා.. දැන් දවස් හතරකට කලින් මට වමිරු පරෙයිසගෙන් අමුතු මැසේජ් එකක් ආවා..

@Shan

" මේ බං.. කෙල්ලෙක්ට දෙන න හොඳ පොත් ටිකක් කියපන්නො.."

මම ඒක දැකලා එකසැරේ හාටුවෑක් එකක් හදාගෙන ඒ මැසේජ් එක සෙනුකයට ෆෝවර්ඩ් කල්ලා මේකට හේතු කාරණා සොයා කරගන්නා.. බලද්දි තරුවි නංගිගෙ බර්ත්ඩේ එකලෑනෙ.. පරෙයි යා නංගිට පොතක් තෑගි දෙන න හදන්නෙ.. නංගි පොත් කියවන එක්කෙනෙක්ලෑ..

"

Lavyrle Spencer

ගෙ

Morning Glory

හොඳයි.."

" ඒක හොඳ කතාවක්ද.. මම එව්වර පොත් කියවන්නෙ නෑනෙ බං.."

" ඒක ලස්සනයි.. තව

Lisa Kleypas

ගෙ

Devil In Winter

හොඳයි..

Sarah MacLean

ගෙ

Never Judge a Lady by her Cover

හොඳයි.."

" උඹ ඔය ආතල් එකට නෙමෙනෙ කියන්නෙ.."

@Shan

" පිස්සුද බං.. ඒ පොත් ටික ලස්සනයි.."

" හා.. එතකොට තව මොනවටද කෙල්ලො ආස.. උඹ දන්න යාච්චො ඉන්නවනෙ.."

" හැම කෙල්ලම එක වගේ නෑනෙ බං.. මට ඉන්න උන් අහසයි පොළොවයි වගේ.. තරුවි නංගි මොන වගේද.."

" මම.. පොත් කියවන්න කැමති.. පොඩි පොඩි දේවල් වලට ආසයි.. මහා ලොකු දේවල් බාරගන්න කැමති නෑ.. ඒ වගේ.."

" එහෙනම් උඹ හොඳට හිතලා බලලා උබට හොඳයි කියලා හිතෙන එකක් දීපන්.. ඔය වගේ කෙල්ලො කැමති අමුතු තෑගි වලට.."

" මම බලන්නම.. තැන්ක් යූ ඇඩවයිස් වලට මවං.."

" එල.."

ඔව්වර තමා කතාකලේ.. මම ඔක රඬ අයියට පෙන්නුවහම රඬ අයියා පස්වනක් ප්‍රිතියෙන් පිනා ගියා.. පරෙයියට කෝකිලාවියක් සෙට් වෙව්ව එක ගැන.. දැන්නම වමිරුවා අපිට ලාවට සෙට් වෙගෙන එන්නෙ.. මුත් තරුවි නංගිට ලව කරන්න පටන් අරගෙනනෙ.. දෙයියනේ කියලා සෙනුකයගෙ පඩුර වැඩකලා.. ඉස්සරහට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී වමිරු සිංහවංශ තමා ඉතින්.. ඔකා ඒ ලෙවෙල් වලට කලෙන් පොලිටිකල් සයන්ස්නෙ.. ඇති යන්නම පරිසර ඇමතියට සෙට් වෙන මුණුබුරෙක් හමුබුණා.. අපේ අයුක බොසා අතැරලා.. අයුක අයියට සෙනුකයා එක්ක වැඩ තියනවනෙ.. සෙනුකයා හිතාගෙන ඉන්නෙත් අපි වගේ ෆ්‍රට්ට්ට්ට් ටිම එකක් හදන්නලු.. කියාන් අයියට රගර් ටිම එකක් හදනවා කිව්වා.. ගැමමක් තමා..

" මතකනෙ.. වෙලාවට එන්-"

" හරේ.."

මම කාර් එකෙන් බැහැලා රැකට එකයි ස්පෝර්ට්ස් බෑග් එකයි කරේ එල්ලගෙන ලිෆ්ට් එක පැත්තට දුවගෙන ගියා.. මගේ පස්ස ලොකු මුගටිපැටියා මොනවා කරනවද දන්නෙ නෑ.. ඉක්මනට යන්න ඕන.. ලිෆ්ට්

එක ෆෝන් ෆ්ලෝ එකේ නැවැත්තුවහම මම ආලෝකේ වේගෙන් හෝල් වේ එක දිගට දුවගෙන ගියා..

ඔව් මේ අවස්ථාවේදී ඡනෙරු උද්යෝග ක්‍රීඩකයා සියලු බාධක අහිබවා කාමර අංක එකසිය හතර වෙත ඇදී යනවා.. ඉස්සරහා වංගුවෙන් හැරුණු පාට ටයිල් එක කිරීස් ගාලා ඇදිලා ගියා.. ඔක්කොම ෆ්ලෝ එකේ ප්ලෙයර්ස්ලා ඉන්ඩෝ ස්ටේඩියම් ගිහින් නිසා මොකෙක්වත් ජේන්න නෑ.. මම අපේ කාමරේ දොර ඇදගෙන බැග් එකත් කාමරේ මුල්ලකට විසි කල්ලා සෝෆා එකේ ඉදගෙන පොතක් බල බල ඉදපු රඟ අයියගෙ ඇහ උඩට පැන්න පාර රඟ අයියා දෝන බදලම මාව අල්ලගන්නා.. මම හතී හලාගෙන රඟ අයියගෙ කමමුලෙන් හාද්දක් තිබ්බා..

" I missed you.."

රඟ අයියා මගේ කමමුලක් අල්ලලා පොඩි කළා..

" අද මොකද.. ප්‍රැක්ටිස් කළාද.."

මම කකුල් දෙකේ තිබ්බ සපත්තු දෙක ගලවලා පැන්නකට විසික් කල්ලා සෝෆා එකෙන් හරියට ඉදගන්නා..

" ඔව්.. යාළුවො වගයක් හම්බුණා.. ඔයා මොකද කලේ.. මට නිකන් උන්මාද විත්‍රා එක්ටැම් ගේ හිරකල්ලා ඉද්දි ගාමිණිට ඇතිවුණ හැගීම ඇතිවුණා අනේ.. ඔයා මෙහේ තනියම ඉද්දි.. උන්මාද විත්‍රා එක්ටැම් ගෙයිත් කොණ්ඩෙ පහළට දැමිමම-"

" ඔය මොකක්ද ඔය කියන්නේ.. ඒ රජුන්සල් බ්.."

" ආ ඔව් එහෙම තමා.. කොහොම හරි මගේ ඇස්වලට කදුලු ආවා.. මම ගාමිණි.."

රඟ අයියා හිනාවෙලා මගේ කොණ්ඩෙට දාලා තිබ්බ බැන්ඩනා එක ගලවලා ගන්නා.. මේ කෝවා එක්ක බැනේ.. බැන්ඩනා එක නැතුව ගියොත් කොණ්ඩෙට රබර් බැන්ඩ් දෙකක් දානවා කිව්වනේ.. සැක් මම ගොඵබෙල්ලෙක් වගේ ඉදිවි..

" මම ලෙක්චර්ස් වගයක් බැලුවා.."

" ආ.. අර ඔයා කිව්ව අයි වී එකේද.."

" මම.."

" හොඳලමයෙක් වගේ එහෙම වැඩ කරන්න.."

මම රඳා අයිගෙ පස්සට තට්ටුවක් දැමමහම රඳා අයිගා මගේ අත ඇදලා ගන්නා..

" නාගෙන වර.. හවස ගමනක් යන්න.."

රඳා අයිගා මාව නැගිට්ටුවලා ඉස්සරහට තල්ලු කලා..

" අපි ගමනක් යන්නද යන්නෙ.. ඉන්න මම වොග් එකක් දාගෙන එන්නම.. ඔව්ත් එනවන.."

ඒ එක්කම පියාඔලා ආපු කවුච් පිලෝ එකක් මගේ මුණ මැද්දට වැදුණා.. ඉදපත් කරන්න හැලයට.. මු හැලයනම මම සිදේවි වෙන්න එපෑ.. මම කිඹුල්ලුන්ට ආස නෑ.. මම මලක්.. රඳා අයිගා සමනලයෙක්.. වණ්ණන්තුප්පුවවි මගේ..

මම බාත් රූම එකට ගිහින් කාමරේ පැත්තට වෙන්න දාලා තිබ්බ කර්ටන් එක සරාස් ගාලා ඇදලා දැමිමා.. මේ රූම එකේ බාත් රූම එක කවර් කල්ලා තියෙන්නෙ වීදුරු වලින්.. වීදුරු කිව්වට අර ලාවට විනිවිද පෙන වීදුරු ජාතියකින්.. ඉතින් ඇතුළෙ නානකොට එළියට පෙනවා.. ඔන්නම තමා අර කර්ටන් එකෙන් වහන්න පුළුවන්.. ඒ වුණාට දැන් මට එහෙම වහගන්න උවමනාවක් නෑ.. මම ශර්ට් එක ගලවලා පැත්තකින් තිබ්බා..

මට වීදුරුවෙන් පෙනවා රඳා අයිගා බොරුවට කවුච් එකේ ඉදන් ටැබ් එකට එබ්ගෙන ඉන්නවා..

" I know you think that you know me

But you ain't even seen my dark side

It's reserved for you only

So, baby, do it right, do me right~.."

@Shan

" We can go all the time

We can move fast, then rewind

When you put your body on mine

And collide, collide

It could be one of those nights

Where we don't turn off the lights

Wanna see your body on mine

And collide, collide~.."

මම ගේට් එකත් ගලවලා පැත්තකින් නියලා කණ්ණාඩියට තට්ටුවක්
දැමීමහම රඳා අයිසා මගේ දිහා බලලා වෙන පැත්තක් බලාගත්තා..

" මට ගවර් ජෙල් එක ගෙනැත් දෙන්නකො.. අයිසෙ..!"

මම ගේජ් එකේ ටවල් එකත් කරට දාගෙන බාත් රූම එකේ මැද්දේ තිබ්බ
අයිලන්ඩ් එකට ගේහ්තු වෙලා හිටියා.. ඒක උඩ මල් වාස් එකකුයි
ඉටිපන්දම් වගේකුයි බාත් සෝල්ට් පුරවපු ලී හාප්තේකුයි නියලා
නියෙනවා..

" දොර අරින්න.."

" ඇතුළට එන්න~.."

රඳා අයිසා ගවර් ජෙල් එක ගෙනැල්ලා මගේ දිහාවත් බලන්නැතුව ඒක
අයිලන්ඩ් එක උඩින් නියලා මට වොක්කක් ඇන්නා..

" එනකොට ගේන්න දන්නැද්ද.."

" නෑනෙ.."

මම මුලින්ම හෝදන්නෙ ඔලුවනෙ.. ඊටපස්සෙ ගවර් එකට අතක් දානවා..
කකුලක් දානවා.. ඊටපස්සෙ හිත හදාගෙන මුළු ඇහම තෙමාගන්නවා..

ටක් *ටක්* *ටක්*

මම වීදුරුව දිහා බැලුවහම රධ්‍ය අයිසා හෙන කුප්ප හිනාවක් දාගෙන
වීදුරුවට හේත්තු වෙලා බලාගෙන ඉන්නවා..

" මොකද...!! "

" හොඳට නාගන්න හරිද.. මම බලාගෙන ඉන්නේ.. "

මම වතුර බෙරි බෙරි බාත් ටබ් එකෙන් බැහැලා ගිහින් කර්ටන් එක ඇදලා
දැමමා.. හිතාගෙන ඇති බලාගෙන ඉන්න.. පලාපොළහා.. අසලි අමමට
කතාකල්ලා කියනවා පුතා මට කරදර කරනවා කියලා.. මම ඊටපස්සෙ
හොඳට නාගන්නා..

නාලා ඉවාචුණාට පස්සෙ හවස කෝපි එකකුත් බිලා මමයි රධ්‍ය අයිසයි
ගමනක් එන්න ආවා.. ගමනක් කිව්වෙ.. දළදා මාළිගාවට ආවෙ.. මෙව්වර
නුවර ඇවිල්ලත් මෙහෙ එන්නෙ නැතුව වැඩක් නෑනෙ.. මම සුදුපාට හුඩ්
එකකට සුදුපාට බැගී ට්‍රව්සර් එකක් ඇඳලා අත් දෙක හුඩ් එක අස්සට
ඔබාගෙන ආවා.. මේකා නිසා සිතල වතුරෙන් නාලා හැන්දෑවෙ සිතලත්
එක්ක.. මටනම් හෙන සිතලයි.. රධ්‍ය අයිසා මෙලො ගානක් නැතුව වීගර්ට
එකක්ම ඇඳගෙන ආවා..

" මේ සතියට අපි දෙසැරයක් පන්සල් ආවා නේද.. "

" මම.. එහෙම වෙලත් කෝ උඹ හැදෙන්නෑනෙ.. "

මම හිමිහිට රධ්‍ය අයිසගෙ අත අස්සෙන් අතක් දාලා කෙනිත්තුවා.. මල
පනින කතාමයි කියන්නෙ.. කට ඇරියොත්..

" අනේ මේ.. ඒ චුණාට මම දහය වෙනකල් දහම පාසල් ගියා.. ධර්මාවාසීන්
කළා.. "

" මමත් ධර්මාවාසී වෙනකල් කළා.. "

මම අහක බලාගන්නා.. යැයි යැයි තමා..

@Shan

ඒ දවස්වල අපිට ළඟ දහම් පාසල් තිබ්බා.. මමයි සෙනුකයයි ආගියි ගියේ.. මහීගා සන්ඨේ ස්කූල් යන්නෙ පල්ලියට.. ඒකි ඇවිල්ලා කැතලික්.. අපි තුන්දෙනා විතරයි ඒකනිසා දහම් පාසල් ගියේ.. හැමදාම අපේ අම්මා මට සරමට කටු හැටහුටහමාරක් ගහලා තමා දහම්පාසල් යවන්නෙ.. මමයි ආගියි දහම්පාසලේ ගිහ්‍ය නායකයෝ වෙලා හිටියා.. ඕකට ගියා කියලා මමනම් අමුතුවෙන් ඉගනගත්තු සාරධර්මයක් නැති තරම්.. දහම් පාසල් පොතක් අතින් අල්ලන්නෙ නෑ.. අනික මට අහිධර්මය බෑ.. එව්වර ඒවා පාඩම් කරන්න ගියාම දහම් පාසල එක්ක එපාවෙනවා.. සෙනුකයයි මමයි හැමදාම සෙට් වෙන්නෙ හක්ති ගීත කියන්න.. මොකද ළා හිටියෙ ඒ ක්ලාස් එකේ.. මම හිටියෙ බී ක්ලාස් එකේ.. ක්ලාස් කිව්වට මේ ඉස්කෝලෙ වගේ ක්ලාස් නෙමේ.. දිහ හෝල් එකක වෙන වෙනම ක්ලාස්ස් වාඩිවෙලා ඉන්නවා.. හාමුදුරුවෝ ඇවිත් උගන්නනවා.. අපිට ඉතින් සෙනුකයව පෙනවා.. ඒකනිසා රහස් කේත ක්‍රමයෙන් ළයි මායි කතාකරන්නෙ.. ඊටපස්සෙ YMBA එක කිට්ටු උනාම උඩ දාගෙන පාඩම් කල්ලා කොහොමහරි ළකුණුගන්නවා.. සෙනුකයටනම් තාත්තා ගෙදර පාඩම් කරවනවා.. තාත්තා පිරිවෙන්නෙ.. ඉතින් මටයි ආගිටයිත් කියලා දෙන්න කතාකරනවා.. ඒ කාලෙ නම් මරු ඇත්තටම.. අපි උගෙ ගෙදර ගිහින් නටලා නටලා හවස් වෙන්න අපේ ගෙවල් වල එනවා..

(*YMBA-

Young Men's Buddhist Association :

These Examinations are open to any person interested in the study of Theravada Buddhism)

" මේ ඔයාලා නුවර ආවා කිව්ව නේ.. අයුක අයිසයි.. කියාන් අයිසයි එක්ක.."

" මම.."

" කවද්ද ආවෙ.."

" අපිට එක්සෑම ඉවරවෙලා.."

" ආ එතකොට අපි හිටියෙ නෑනෙ.. නේත.."

" හිටියෙ නෑ..!වෙලාවට'.."

රඳය අයියා කට අස්සෙ මොකක්ද තියාගෙන් හිමින් කිව්වා..

" මොකක්ද කිව්වෙ.. වෙලාවට කිව්වා නේ.. ආ එතකොට අපි වදේද.."

" ඒක සෙනුක මල්ලිගෙ ලයින් එකක්නෙ වරද්.. ඔයාගෙ ලයින් එකකින් කියන්න.. 'ආ තවසෙට ආතල් නේ අපි නැතුව' අන්න එහෙම.."

" අයියෙ!!!"

මේකා කොහොමද සෙනුකයගෙ ලයින් දන්නෙ.. ආ අයුක අයියගෙ දුක අහන අයියා රඳය අයියනෙ.. පව් මගෙ අහිංසකයා උන් දෙන්නගෙම දුක අහනවා.. හොඳවෙලාවට මම සුදුඅම්මියට දුක් දෙන්නෙ නැත්තෙ.. නැත්නම් සුදුඅම්මියට දුක කියන්න කෙනෙක් නැතිවෙනවනෙ.. එහෙම කරනවද මගෙ හැසිකව්වට මම..

මම හදිසියේ පැන නැගුලු ආලයට රඳය අයියගෙ පස්සට තට්ටුවක් දැමිමා.. අපි තාම හිටියෙ ගේට් එකෙන් මාළිගාව දිහාට යන ගමන්.. මෙහේටනම් ඉතින් සෙනහ නැති දවසක් කියලා නෑ.. හැමදාම සෙනහනෙ.. හැමෝම සුදු ඇඳගෙන මල් අරගෙන දළදාව වදින්න යනවා..

" මෙහෙට ඇවිල්ලවත් එක විදියක ඉඳපන්.."

" බෑ..!! මෙහෙ රැට ලස්සනයි නේද.."

" මම.."

" නුවර ලස්සන සතෙරු ආවම.. ඔය වැස්සට අනම් මනම් නෙමේ.. ඔයා වුණත් පිළිගන්නවනෙ.. නේද.. නුවර ලස්සන සතෙරු ආවම කියලා.."

රඳය අයියා මගේ දිහා බලලා අමුතුවට හිනාවුණා..

" මේ වරද්.. ඔයා තාරපැටියෙක් වගේමයි.. ඔය හුඩ් එකට.."

here we go again..

" ඔක නවත්තපන්.. මම මෙනන නැත්නම් හයිසෙන් කැගහනවා.. තාත්තී වුබරයි කියලා.."

" වරද් හැබැයි!!!!"

මම හොඳ හුස්මක් උඩට ඇදලා ගත්තා..

" තාත්මන්ක්මමමමමමමමම!!මමම!!!"

" දෙයියනේ කියලා ඔය කට වහගෙන වරෙන්.."

මම රඬ අයියගෙ අත ගසලා දැමිමා..

" මගෙ කට වහන්න ඔයාට බෑ.. අල්ලන්නෙපා මාව.."

මම රඬ අයියව මහ දාලා ඉස්සරහට ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ගියා.. සිතලම සිතලට හුළං පාරවල් ඇවිල්ලා මගේ මුණෙ වැදිලා කොණ්ඩෙ එහාට මෙහාට වෙනවා.. මම පෙනහලු පිරෙන්නම හොඳ හුස්මක් අරගත්තා.. දළදාවෙ නැවිත් නුවර එන එකේ වැඩක් තියේද.. නැතෙ.. මෙහෙට ආවහම හිතට දැනෙන්නෙ වෙනමම හැගීමක්.. හරියට.. සැහැල්ලුවක් වගේ.. නිදහසක් වගේ එකක්.. මම කලින් නුවර ඇවිල්ලා තියෙන්නෙ දෙපාරක් නැත්නම් තුන්පාරක්.. මම නැවතිලා අහස දිහා බලාගෙන හිටියා.. පෝය ලහයි නිසා හඳ පේනවා.. බාගෙකට පොඩ්ඩක් වැඩියෙන්.. ඊළඟට එන්නෙ වෙසක්නෙ.. රඬ අයියා ඇත්තටම ගෙදර ආපු එකනම ලොකු දෙයක්.. මම ඒකට කැමතී.. ඒත් යුනිවර්සිටි නොයන එක.. අනේ මන්දා..

" එන්න.."

රඬ අයියා ඒ ටිකට මං ගාවට ආවා.. ඇවිත් මගේ අතින් ඇදගෙන ඇතුළට ගියා.. අපි යද්දි පහමාරට විතර ඇති.. හයහමාරට හැන්දෑ තේවාට පටන්ගන්න තියෙන්නෙ.. හැන්දෑ තේවාට, හැන්දෑ දූරය ඔහොම එක එක විදියට කියනවා.. හැන්දෑවෙ හය හමාරෙ ඉඳලා හතයි කාල වෙනකල් තේවාට වතාවත් කරන්නෙ.. හයහමාරට දන්න ධාතුව වැඩහිඳින කුටියේ දොර විවෘත කළාම හේවිසි මණ්ඩපයේ 'තේවා හේවිසිය' නතර කරනවා.. ඊටපස්සෙ පරමල් අයිත් කල්ලා අලුත් මල් පුජා කල්ලා තමයි 'බොලපැන් පයිණ්ඩ' කරන්නෙ.. ආයෙම නවත්තපු තේවා හේවිසිය බොලපැන් පයිණ්ඩ කරද්දි පටන් ගන්නවා.. ආයෙ හතයි කාලට වැඩහිඳින කුටියේ

දොරවල් වහලා 'තේවාට හාර කටයුතු' කරන්න ගන්නවා.. ඒ කියන්නේ තේවාට හාර හාමුදුරුවරු ඇතිරිළි එළලා පැන් කුසලාන පිරිනමන එක.. සීනි, සුකිරි, ඇල්තෙලිප්ප පොඩි පාත්‍රාන තුනකට තියලා මී පැණි, එළඟිතෙල්, ඉහුරු ඉස්ම කුසලාන තුනක් පිරිනමනවා.. ඔය පළවෙනි ගිලන්පස පූජාව.. දෙවෙනි ගිලනස පූජාව තියන්නේ රූ අටට විතර.. පළවෙනි එකේදි තරම් දෙවෙනි එකේදි ගිලන්පස පාවිච්චි කරන්නේ නෑ.. එතනින් හැන්දෑ තේවාට ඉවරයි.. ආයෙ කාටවත්ම ඇතුළට එන්න බැරිලූ අලුයම් තේවාට වෙනකල්.. මමත් ඔක කලින් දැනගෙන හිටියෙ නෑ.. රඬ අයිසා තමා කිව්වෙ..

අපි දළදාව වැඳලා ආයෙම එනකොට තේවාට පටන්ගන්න කිට්ටයි.. ඒ කියන්නේ හයහමාරට විතර ඇති.. රඬ අයිසා එක්ක පන්සල් ගියාම ඉතින්.. ඒකා දොහොත් මුදුන් දිලා හෙන වෙලාවක් වදිනවනෙ.. ඉස්කෝලෙදින් එහෙමයි.. පන්සලකට ගියත් ඒත් එහෙමයි.. වැඳලා පුදලා ඉවරවුණාම තමා ආයෙම කතාකරන්න ගන්නෙ.. මමත් එතකල් බුදුන් වැඳලා මල් පූජා කළා.. එනකොට තමා මට ඔය තේවාට ගැන කිව්වෙ.. මම එයා ඔය එක එක දේවල් ගැන් අකියලා දෙද්දි අහගෙන ඉන්න ආසයි.. පැහැදිලි කරද්දි පොඩ්ඩක්වත් වැරදි නැතිවෙන්න හැමදෙයක්ම මුල ඉඳලා මතක් කල්ලා තමා එයා පැහැදිලි කරන්නෙ.. හොඳටම විශ්වාස නම්.. නැත්නම් දන්නේ නෑ කියලා කෙලින්ම කියනවා.. එයා දන්න දේවල් 'ඔක්කොම' කියනවා.. ඉස්සර පාඩම කියලා දෙද්දින් එහෙමයි.. හැමදේම හරියටම කියලා දෙනවා.. නවත්තන්න ඔන තැනින් නවත්තනවා.. මම ඉතින්.. හැමතිස්සෙම වගේ අහගෙන ඉන්නවා..

අපි වැව රවමට එද්දි හුහක් කඵවර වැටිලා.. තැන් තැන ගැණු ලමයි පිරිමි ලමයි දෙතුන්දෙනා කතාකර කර ඉන්නවා.. සමහරු කැමපස් ටීගර්ටස් ඇඳගෙන.. සෙනුකයගෙ හිනෙ තමා පේරාදෙණියෙ එන එක.. ඌ පාඩම කරන්න ගත්ත තැනම කියන්නෙත් 'අඩෝ පේරාදෙණියට යන්න තියනවනම්' කියලා.. ඌ කොහොමත් මට වඩා සැහෙන්න හොඳට පාඩම කළානෙ.. අනිවා පේරාදෙණියෙ එන්න පුලුවන් වෙච්චි.. එන්න ලැබුණොත් හොඳයි..

" ඇත්තටම දැන් ඔයා මොකක්ද කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ.."

මම රඬ අයිසගෙ අතකින් අල්ලගත්තහම එයා මාව පාරෙන් මෙහා පැත්තට කළා.. කල්ලා ආයෙම මගේ අතින් අල්ලගත්තා..

" ගොඩක් දේවල් තියනවා.. ඔක්කොම පටන්ගන්න කලින් වෙන්න ඔන දේවල් ටිකක් තියනවා.."

" ඒ කිව්වෙ.."

රධ්‍ය අයියා මගේ දිහා බැලුවා..

" හැමදේම වෙන්න පිළිවෙලක් තියනවනෙ.. මම හැමතීස්සෙම ඒ පිළිවෙල ගැන හිතනවා.."

" මම.. ඔයා හිතාගෙන ඉන්න හැමදේම ඒ විදියට වෙන්න කියල මම විශ් කරනවා.."

" ඔයා විශ් කරනවනම එහෙම වෙවි.. "

මම රධ්‍ය අයියාගෙ අතින් තව ටිකක් තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. කිරි මුහුද පිහාගෙන එන සීතල හුළහයි.. අමුතු නිස්කලංක ගතියයි අපි වටේ ඔනවටත් වඩා තිබ්බා.. මම පොත්වල කියවපු නුවර.. එව්වරට විස්තර කල්ලා තියන ආදරණීය ගතිය අද මට වෙනදටත් වඩා දැනුනා.. සමහරවිට රධ්‍ය අයියා ඉන්න නිසා වෙන්න ඇති.. මම නිතරම කල්පනා කරනවා 'එයා' මගේ ජීවිතේට නාවනම මොකක් වෙයිද කියලා.. එහෙනම් මම තම ගෙදරට වෙලා උඩ බලාගෙන ඉන්නවා රිසාල්ට්ස් එනකල්.. ඇත්තටම මම ඒ ලෙවෙල් පටන්ගද්දි හිටියෙ මෙලෝ දෙයක් කරන්න හිතක් නැතුවනෙ.. එක අතකින් මට එයා ලැබුණ වෙලාව.. ඒක හොඳම වෙලාව වෙන්න ඇති.. ආදරේ කරද්දි අතින් කෙනාට හයියක් වෙන්න ඔන කිව්වට.. මම ඒක අත්විඳලා තිබ්බෙ නෑ.. දැන් මට හිතාගන්න පුලුවන් ඒක තේරුම මොකක්ද කියලා..

" වරද්.."

" මම.."

" මම කලින් නුවර ආපු වෙලාවෙ නිකමට හිතුවා ඔයන් එක්ක එන්න ඇත්නම් කියලා.."

මම රධ්‍ය අයියා දිහා බැලුවා.. මම හිතන්නෙ ආදරේ කරන හැමෝම එහෙම හිතනවා ඇති..

" අපි ආවනෙ.. ඔයා දන්නවද මේ ගෙවෙන වෙලාවට මම මාර කැමතී.. මම මුලින් හිතලා තිබ්බේ නෑ ගැණුලුමයෙක් එක්ක යාළුවෙන්න ඕනද.. පිරිමි ළමයෙක් එක්ක යාළුවෙන්න ඕනද කියලා.. අනේ මන්දා.. මට ඔයාට කැමති හිතූණා.."

" ඒ මොකද.."

" මම දන්නෑ.. ඉබ්බම කැමති හිතූණා.. මට බර වචන වලින් ඒක තේරුම් කරන්න තේරෙන්නෙ නෑ.. කොහොම හරි මම ඔයාට ආදරෙයි.."

රඳු අයියා මගේ කරට අතක් දාගෙන මාව ඇදලා ළඟට ගත්තා.. ඇදලා අරගෙන කන ගාවට මුණ ලං කලා.. එයාගෙ හුස්ම මගෙ බෙල්ලේ වදිනකොට මම රතුවෙලා රතුවෙලා පිපිරෙන්න ආවා..

" ආදරෙයි..!!"

මම ආවා.. දැමි එන්නෙ අවෙලාවෙ.. මගෙ දළඹු පැටියොයි පැටොයි හොඳින් ඉන්නවා නේදෝ..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

*තේවාට ගැන පොඩි විස්තරයක්-

අලුයම තේවාට. (හීල් දාන පූජාව)

දළදා මැදුරේ දෛනිකව සිදුකෙරෙන පුද පූජා හා වත් පිළිවෙත් සියල්ල "තේවා" ලෙස හැඳින්වේ. දිනපතා අලුයම තේවාට, නව පෑ තේවාට සහ හැන්දෑ දුරය වශයෙන් තේවා තුනකි. අලුයම තේවාට "අලුයම දුරය" ලෙස ද හැඳින්වේ. එය දෛනිකව පෙරවරු 5.15ට ආරම්භ වේ. පළමුව හේවිසි වාදනය කෙරේ. අලුයම දුරය සඳහා තේවා කාරක හික්මුන් වහන්සේලා සිවුරු හැඳ රිට් උඩින් සහළ පටි බැඳ සුදානම් වේ. දෛනිකව දළදා මාලිගාවේ යතුරු පයින්ඩ කරන පිළිවෙතක් තිබේ. පළමුව රිදී දොර ද, පසුව රන් දොරද හැරිය යුතු වේ. දිවමන් බුදු හිමියන් උදෙසා කළ යුතු උදුසන සත්කාර සියල්ලම දළදා හාමුදුරුවන්ට ද එළෙසම පවත්වනුයේ මහත් ගෞරවයෙනි. උදුසන මුවකට දෝවනයට පැන් සුදානම් කිරීම, දැහැටි

පිළිගැන් වීම සහ මල්පූජා කිරීම සිදු වේ. දළදා වහන්සේ උදෙසා පූජා කරනු ලබන්නේ සුදු සමන් පිට්ඨි මල් පමණි. මේ සියල්ල අවසන පත් කඩය එළා දළදා හාමුදුරුවන් වැඳ අත් සෝදා ආහාර පිරිණැමු සියල්ල ලේන්සු වලින් වසා දමයි. මෙයින් අනතුරුව පූජා කළ දානය බැහැර කිරීම හෙවත් "බැහැරැනීම" සිදු වන්නේ ද දළදා චාරිත්‍ර අනුවය. එය රිදී පාත්‍රයෙන් පටන් ගෙන මහරන් පාත්‍රයෙන් අවසන් කිරීම පිළිවෙත ය.

නව පෑ පූජාව. (දහවල් බුද්ධ පූජාව)

දිනපතා පෙරවරු 9.30ට පමණ ආරම්භවන නව පෑ තේවා වහන්සේ දළදා හාමුදුරුවන්ට දිවා ආහාර පූජාව පෙරවරු 10.30ට අවසන් වේ. ඒ සඳහා සහභාගි වන්නේ තේවා කාරක හික්ෂුන් වහන්සේලා සහා අලුයම තේවාට නිරත වූ මුලාදැනීහු වෙති. මේ පිරිස පළමුව උඩුමහලට ගොස් ගෙඩිය ගසති. ඉක්බිතිව දවල් භේවිසිය ආරම්භ වේ. තේවා හාර හික්ෂුන් වහන්සේලා දෙනම සහ වට්ටෝරුලාලන් පහන් දල්වා පරමල් ඉවත් කරනු ලබයි. අනතුරුව මල්පාවඩය ලෙස හඳුන්වන පූජාසනයේ එළන ඇතිරිල්ල එළා රිදියෙන් කළ මල්බන්දේසිය ගෙපරාලට දේ. හෙතෙම ඊට සුදු සමන් මල් පුරවා දළදා වහන්සේට පූජා කිරීමට හාර දේ. මේ කටයුතු පෙරවරු 10.15 පමණ වනවිට අවසන් වේ. එවිට හක්ගෙඩිඅප්පුන්, කත්තියනරාලන් දෙදෙනා ගෙපරාලත් මුළුතැන්ගෙයි සිට ආහාර පූජාව සඳහා "පයිණ්ඩ" කරගෙන පැමිණෙති. දළදා පූජාව සඳහා ගඳකෙළිය ඇතුලට ගත් ආහාර යළි බැහැර කිරීමේ කටයුතු මහල්බෙර වාදන මධ්‍යයේ සිදු වේ. එමෙන්ම මෙලෙස නව පෑ තේවා අවසන් කරන්නේ ද ඒ ඒ රාජකාරි හාර නිලධාරීන් අදාල රාජකාරිය පරීක්ෂා කර දොරවල් වැසීමෙනි.

හැන්දෑ තේවා ව. (සවස ගිලන්පස පූජාව)

හැන්දෑ තේවා ව, "හැන්දෑ දුරය" ලෙසින් ද හැඳින් වේ. දිනපතා පස්වරු 6.30 සිට 7.15 දක්වා මේ වතාවත් සිදුකෙරේ. හැන්දෑ දුරය සඳහා සවස 6.30ට වැඩ හිඳින මාලිගාවේ දොර විවෘත කළ පසු භේවිසි මණ්ඩපයේ සිට වැයෙන "තේවා භේවිසි" නතර කෙරේ. පසුව පරමල් ඉවත් කර අලුත් මල් පූජා කරනු ලබයි. යළිත් "බොලපැන් පයිණ්ඩ" කරනවිට තේවා භේවිසි වාදනය ආරම්භ වේ. මෙහිදී ද මහරන් කෙණ්ඩියෙන් කුඩා රන් කෙන්ඩියට "බොලපැන්" රැගෙන අලුයම තේවාට දී මෙන් තේවා කටයුතු සිදු කරයි. පස්වරු 7.15 පමණ වනවිට වැඩ හිඳින කුටියේ දොරවල් වසා තේවා හාර කටයුතු සිදුකිරීමට සූදානම් වේ. එවිට තේවා හාර හික්ෂුන් වහන්සේලා

ඇතිරිල්ල එළා පැන් කුසළාන පිරිනැමීම සිදු කරයි. සීනි, සුකිරි, ඇල්තෙලිජ්ජ සඳහා කුඩා පාත්රාන තුනක් ද පිළිගැන් වේ. තවද මී පැණි, එළඟි තෙල් හා ඉහරු ඉස්ම සහිත කුසළාන තුනක් ද පිරිණුමේ. මේ සඳහා "රන්කෝරාවක්" සහ "රිදීකෝරා" හතරක් භාවිත කෙරේ. ඒ අනුව කෝරා පහක බාහාලන පාන වර්ග හැන්දෑ දුරයේ දී පිළිගන්වයි. ගිලන්පස පූජා කිරීමේ පිළිවෙත් දෙදක් දැකගත හැකිය. එනම් පළමු ගිලන්පස පූජාව හා දෙවැනි ගිලන්පස පූජාව ලෙසිනි. දෙවැනි ගිලන්පස පූජාව සිදුකෙරෙනුයේ රාත්රී 8ට පමණය. දෙවැනි ගිලන්පස පූජාව සඳහා පළමු ගිලන්පස පූජාවට භාවිත කරනු ලබන පාන වර්ග සියල්ලම භාවිත නොවේ. දෙවැනි ගිලන්පස පූජාව සඳහා මී පැණි, සුකිරි, ඇල්තෙලිජ්ජ, එළඟි තෙල්, සීනි හා ඉහරු යොදාගැනීම සිරිතකි. වාරිත්‍රයක් ලෙසින් දෙවැනි ගිලන්පස පූජාව පැවැත් වීම ආරම්භ වී ඇත්තේ කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජතුමා නිසාය.

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

130 කොටස

" අයි ලව යු ජැක්.."

" ඩෝන්ට් යු ඩු දැට්.. ඩෝන්ට් සේ යෝර් ගුඩ්බයිස්.."

" ලිස්න් රෝස්.. යෝර් ගොන ගෙට් අවුට් ඔෆ් හියර්.. යෝර් ගොන ගෝ ඔන් ඇන්ඩ් මෙක් ලොට් ඔෆ් බේබීස් ඇන්ඩ් යෝර් ගොන වොට් දෙම ග්‍රෝ..!!
..අනේ මේ නටපන්.. මට බෑ මෙක කරන්න.."

රඳ අයි යා එකසැරේ බිමින් නැගිටලා ඇඳ උඩට ආවා.. මම බඩත් අල්ලගෙන හිනාවෙලා හිනාවෙලා ඇඳෙන් බිමට වැටුණා.. හෙනාතල් රඳ අයි යා රහපානවා.. හිච්චි ලියෝ..

අද හවස ප්‍රැක්ටිස් ඉවරවෙලා මායි රඳ අයි යයි මුච් එක්ක බලන්න ගන්නා.. ඒ ටුණාට ඒක කමමැලි.. නින්ද යන්න වගේ ආපු නිසා අපි දෙන්නම රහපාලා අපිම ෆිල්ම් පෙන්නගන්නා.. මම හිටියේ ලෑල්ල උඩ ඉඳන් ජැක්ගේ අත්දෙක අල්ලගෙන ඉන්න රෝස්ගේ කැරැක්ටරේට පණ පොවන ගමන්.. ලෑල්ල තමා ඇඳ.. බිම තමයි මුද.. රඳ අයි යා හිටියේ බිම.. මගේ මුද මංකොල්ලකාරයා..

" අපි එහෙනම අර කාර් එකේ සිට් එක කරමු ඒයි.."

" මට බෑ..!!"

මම බිමින් නැගිටලා ඇඳ උඩට ආවා.. ඇවිත් රඳ අයි යා ඉස්සරහින් ඉඳගන්නා..

" ඔයා අහලා තියද සාර සදිසි පෙනි පේර නෙළන කළ.. වළගියදෝ මගේ මේවරයා~ කියලා එකක්.."

" ඒ මොකක්ද.."

" මම දන්නෙත් නෑ ඒයි.. ඉස්කෝලේ මල්ලිලා වගයක් නට නට ඉද්දි අපි ස්කූල් රවුන්ඩ් යන ගමන් ඇහුව මල්ලි මොකක්ද නටන්නෙ කියලා.. ඌ කිව්වා අයි යෙ මේවර කවි කියනවා කියලා.."

" අපිත් ස්කූල් රවුන්ඩ්ස් යන දවසක දැක්කා හරිද.. මෙන්න මෙව්වර විතර කොට තාරාවෙක් තාලම්පොටක් ගහගා වන්නමක් කියනවා.."

" අල්ලලා සාක්කුවෙ දාගන්න හිතුණා නේද.."

" උඹ ඒක කියන්නෙ ගස් උඩ නැගගෙනෙන.. කොහෙ සාක්කුවෙ දාගන්නද.."

මම කොට්ටයක් අරන් ඒකෙන් රඬ අයියට ගැහුවා.. අපි අටේදි හිටිය පන්තිය ඇවිල්ලා.. ඒක වෙනම එකක්.. මාරම සාමකාමී ක්ලාස් එකක් විදියට තමා සෙක්ගන් එකේ ප්‍රසිද්ධ වෙලා තිබ්බේ.. එක හේතුවක් සෙක්ගන් ෆස්ට් තර්ඩ් දෙන්නම හිටියෙ අපේ ක්ලාස් එකේ.. එහෙම දෙයක් ඇවිල්ලා අපේ ඉස්කෝලෙ වෙන්නෙ හෙන කලාතුරකින්.. අනික පන්තියෙ පනස් දෙනාගෙන් හතළිස් හයක්ම ප්‍රශංසනීය වාර්තා තියන උන්.. අපේ රිපෝට් එකේ ඔක්කොම සබ්ජෙක්ට්ස් වල ළකුණු එකතු කල්ලා ඇවරේජ් එකක් විදියට බැලුවහම සියට හැත්ත පහට වැඩිනම ප්‍රශංසනීයයි කියලා සිල් එකක් තියනවා.. අපි ඉතින් විහාගෙ කාලෙට පොතක් අරන් පිටිපස්සෙ ළකුණු ලිය ලිය විනාඩි පහෙන් පහට එකතුකරනවා.. මටත් වඩා සෙනුකයා තමා.. ලාට හොඳ අමාරුවක් තියෙන්නෙ අනිත් උන්ගෙ ළකුණු හොය හොය යන්න.. ලා ඉතින් එකපාරක් සෙක්ගන් ෆස්ට් උනානෙ අටේදි..

ඉතින් අට වසරෙ ක්ලාස් එකේදි අපේ පන්තිය තිබ්බේ ඊස්තට්ක් සබ්ජෙක්ට්ස් කලවම පන්තියක් විදියට.. සෙක්ගන් එකටම එහෙම තියෙන්නෙ එකයි.. ඉඩ මදිවුණාම දාන්න.. අපේ ක්ලාස් එකේ හිටියා උඩරට නැටුම් කරන උන් ටිකකුයි, වෙස්ටර්න් මියුසික් කරන උන් බහුතරයයි, ඊස්ටර්න් මියුසික් කරන උනුයි, ආට් කරන උන් ටිකකුයි.. ආයෙ ඉතින් ඊස්තට්ක් පිරියඩ් දෙක කියන්නෙ.. ආතල් ලෝකයක් තමා.. එදාට කට්ටියක් වයලින් උස්සන් එනවා.. අපි රෙකෝඩ්ස් අරගෙන එනවා.. සෙනුකයා ගිටාර් එකකුත් උස්සන් එනවා ලාට හවස ක්ලාස් තියන දවස් වලට.. අපි ඊස්තට්ක් ශ්‍රී දවසක් සෙට් වුණාම පන්තියෙ බෙර ගහගා නටලා සිංදුකියලා සෙක්ගන් එක දෙක කරනවා.. අපේ පන්තියෙ මැඩම් හරීම හොඳයි.. හොඳයි කියන්නෙ.. අපිට කතාකරන්නෙ රත්තරං පුතාලා කියලා.. අම්මා කෙනෙක් වගේ.. මම අදටත් මගේ මුළු ජීවිතේම වැඩිපුරම ආදරේ මැඩම්.. චිත්‍රා මැඩම්.. අපිට ඉගැන්නුවෙ හෝමසයන්ස්..

ඔබේ නවලා තමා දවසක් ඔබේ එක ඉස්සරහා දණ ගහන් ඉන්න වුණේ..
රිට්පස්සේ මැඩම ඇවිල්ලා මාව බේරගෙන එක්කගෙන ගියා.. රඳා අයියට
මල්සරා විද්දා..

අටවසර කියන්නේ අදටත් මගේ ජීවිතේ මම ගත කරපු හොඳම ඉස්කෝලේ
කාලේ..

ඔය දැන් රඳා අයියා කියන්නේ අපි නැටුම් කරන උන්ට තාලේ අල්ලලා
දෙනවා නටන්න.. වෛරොඩ් වන්නම කියලා එකක් තිබ්බේ අටේ සෙට්
එකට.. උන් ප්‍රැක්ටිකල් වලට ගහක් යට අල්ලන් නටනකොට මමයි
යාළුවොයි බැම්මට වෙලා උන්ට කවි කියනවා.. මැදුම් තනි තින- ජී. ගත
ගො ගො.. අගය වඩන කවි වරුණා.. රහය දැනෙයි කළ රචනා.. මට
උරණා නොව මෙදිනා.. මහතුගෙ අවසර රැගෙන සමාවා..

දැක්කනේ මට තම මතකයි..

" ඒ කාලේ මතක් වෙනවා.. අපි පොඩ් කාලේ.. හෙන ලස්සනයි නේද.."

" මම.."

" ඔයාට මතකද ඉස්සර ලයිබ්‍රේ පිරියඩ් එකේ අපි පොත් හංගලා එනවා..
දෙකයිනේ ගන්න පුළුවන්.. අනිත් ලස්සන ඒවා කාටවත් හොයාගන්න
බැරිවෙන්න හංගනවා.."

" මම මේ කල්පනා කරන්නේ.. අපි නවයෙදි- මොකක්ද වුණේ කියලා.."

" ඒ මොකෝ.."

" මොකත් නෑ.. මම පොඩ් වැඩක් කියන්නම.. හැබැයි උඹ මෙක
උඩදාගෙන ගිහින් සෙනුක මල්ලිගෙන් ඇහුවොත් නම ආයෙ උඹට
මොකත් කියන්නෑ.."

මම හිමින් සැරේ රඳා අයියගෙ මුණට කිට්ටු වුණා.. රඳා අයියා පිටිපස්සට
ගියා..

" මම අහන්නේ නෑ.. පිස්සුද.. ඔයා මේ වරද්ව විශ්වාස කරන්න
සුදුඅම්මියෝ.."

" සෙනුක මල්ලි සිකවුව කරන කාලෙ අයුකට කුග් එකක් තිබ්බා.."

රධ්‍ය අයිියගෙ නොහිතපු නැති වචන වලට මගේ හුස්ම හිරවෙලා නවතින්න ආවා..

" ටහික්කෙන්..!! කවුරු..?? මගෙ සෙනුකයද.. මේ මගෙ යාළුවා.. සෙනුක වත්සල්ද.."

" මම.."

" අඩි මම දන්නැතෙ.. තවසෙ කොහොමද ඕක දන්නෙ.."

" ඒ කාලෙ යමකිසි සිද්ධි වගයක් වුණා.. මම දන්නැ.."

" මට කියන්නෙ නෑ නෙහි.. මම හොයාගන්නමකො ඕකෙ අග මුල.. මෙව්වර බොක්කෙන් ඉඳලත් මේ පගයා මට කිව්වෙ නැතෙ.. මම තමා ඌට හැම එකම කිව්වෙ.. අපරාදෙ තවසෙට කැමති හිතනහම නොකිය ඉන්න තිබ්බෙ.."

" ඒකත් ඌ දන්නවා බ.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ පිටට දබෝස් ගාලා පාරන් ගහලා හයිසෙන් හිනාවුණා.. යකෝ!! සතෙරු.. උඹ රැවටිව්ව තරමක්..

" මුගෙ ආව්විට.. සෙනුකයා.. බේසික පගා මට මොකුත් කිව්වෙ නෑ..!!!!"

" මගෙ තාරපැටියා රැවටිලා.."

" සැක් බ.. මගේ ජීවිතේම මුළාවක්ද කොහෙද.. ඒ වුණාට ඕකා අයුක අයිියා එක්ක යාළුවනාමත් මට කිව්වෙ නැතෙ.."

" අනේ මේ උඹලගෙ යාළුපුග්න පස්සෙ විසඳගනිත්.. දැන් හෙට මැව් එක නේද.. මොනවද මේ උඹයි මායි කරන්නෙ.."

"අපි ජේමයෙන් මුසපත් වෙලා ඉන්නෙ.. ගුඩුඅමමියට කුක්කු ඔනන.."

මම ඇස්පිල්ලම් දෙකතනක් ගහලා රධ්‍ය අයිියා කිට්ටුවට ආවහම රධ්‍ය අයිියා හෙන මනමාල මුණක් හදාගෙන මගේ දිහා බැලුවා..

" ඇත්තටද අහන්නෙන.."

" ඒ ඒ විහිලුවක්-ආව අමමාහ්.. මගෙ කොන්ද මනුස්සයො.. ශර්ට එක.. අයිසෙ..!!!!!!!"

රධ්‍ය අයිසා, මගේ කියලා මම හිතාගෙන ඉන්නෙ එයැයිගෙ ශර්ට එක අස්සෙට රිංගලා ශර්ට කරෙන් අතක් උඩට කල්ලා මගේ කට තද කල්ලා අල්ලගන්නා.. වරදයා උඹ හැමදාම ඉල්ලගෙන කනවා..

මම කට වහගෙන ගිරේට අහුවෙව්ව මොකක්ද එක වගේ රධ්‍ය අයිසගෙ බුවඑ අඩු ටිකට මැදි වෙලා එහෙමම ඉද්දි නින්ද ගියා.. අද ප්‍රැක්ටිස් කල්ලා කල්ලා ඒ මහන්සියටත් එක්ක මම ආයෙ රූ මැදිදි ඇහැරුණේ නැතිම තරම..

මේ පොළොස් කොටෝරුවා ඇදේ නටන නැටිල්ලට කවද හරි අපි දෙන්නගෙන් එකෙක් මැරෙනවා.. එක්කො ඇද පොලු ටික ගලෝගෙන වැටෙනවා.. සමහරවෙලාවට රධ්‍ය අයිසා මගේ ඇහ උඩිනුත් පෙරළිලා එහාපැත්තට යනවා.. ඒකා ඉන්න හැම පොසිගත් එකටම මාව ඇදලා අරගෙන බදාගන්නවා.. ඒකත් මේ සාමාන්‍ය මනුස්සයෙක් බදාගන්නවා වගේ නෙමේ.. අර තඩ් අත් අස්සට මාව වස්ප වෙලා යනවා.. මමත් නිදිමරගානෙ ඉන්න නිසා හොඳයි.. අම්මපා මගේ ඇටකටටක්වත් කැඩුනොත් මේකගෙ ඇටකටු සේරම මම තලනවා..

මම හිටියේ හෙන හිම ගොඩක ස්කූල් යුනිෆෝම එකක් ඇඳගෙන.. බලන හතරවටෙම හිම විතරයි.. මගේ කොණ්ඩෙන් හිම.. මගේ ඉස්සරහා හිටියෙ තඩ් හිම වලහෙක්.. ඌ මාව කන්න මගේ පැත්තට ඇවිදගෙන එද්දි මම හිම ගොඩෙ එරි එරි දිවවා.. දුවලා දුවලා පස්සෙ තඩ් හාවෙක් වැළු හිම ගොඩෙම ගුලක් හාරගෙන ඒක අස්සට රිංගගෙන යද්දි මාව පාතාලෙකට ඇඳගෙන වැටුණා.. ඒක දිගටම තිබ්බෙ මනුස්සයොන්ගෙ ඇටසැකිලි.. මම හෙන පතුලටම ඇඳගෙන වැටෙනවා.. අම්මට්ටි වෙන්න කළුවර වෙගෙන එද්දි මට ඒ ගුහාව අස්සෙන් කටහඩක් දෝකාර දෙනවා වගේ ඇහෙන්න ගන්නා..

" වරද්..!! පහමාරයි.. චෙක් අප්.. චෙක් අප්..!!!"

වරද්..?? රධ්‍ය අයිසා කොහෙන්ද ගුහාවක් අස්සට ආවෙ.. මම මුගෙ ආහාර ජීර්න පද්ධතියේ ක්ෂුද්‍ර ජීවියෙක් වෙලා ඉපදිලාවන්ද්..

" වරද්!!!!"

එකසැරේට ගුහාවට හුමි කමපාවක් ඇවිල්ලා මාව කරකෙන්න ගත්තා..
රිටපස්සෙ මගේ පස්ස දෙදරන්න හොඳ පාරක් වැදුණහම මාව සුදුපාට
බලන්නට එකක් අස්සෙන් ලාවට ඇහැරුණා..

" නැගිටින්න වරද්.. රෙඩ් වෙන්න නැද්ද.."

මම අකුණක් ගැහුවා වගේ නැගිට්වා.. හත්දෙයියනේ අද මැව එක තේද
පුතේ.. මම ඔලුවේ ඉඳන් තිබ්බ බලන්නට එක අගමුල හොයාගන්න බැරුව
ඒක හැමතැනම පටලගෙන බැරිමතැන ඒක අල්ලලා ගලි කල්ලා විසික්
කල්ලා රධ්‍ය අයියා කොහෙද කියලා බැලුවා..

" ගුඩි මෝනිත්.."

රධ්‍ය අයියා.. හෙන ලස්සන හිනාවක් දාලා මගේ අතින් දමපාට
ගිලැඩියෝලි මල් පොකුරක් තිබ්බහම මම මොකුත් හිතාගන්න බැරුව ඒක
දෝන බදලා අල්ලගෙන පපුවට තදකරගත්තා.. මල් පොකුරෙන් එන ස්වීට්
ග්‍රේස් සුවද මට මුණ ගාවිත්ම දැනුනා.. මම මල් ටික දිහා බලලා ඇස් දෙක
ලොකු කරගෙන රධ්‍ය අයියා දිහා බැලුවහම එයා නැමිලා මගේ නළලින්
හාද්දක් තිබ්බා.. උදේ පාන්දරම මට දැන් පිස්සු වගේ..

" ගිහිත් වොග් එකක් දාගන්න.. හය වෙද්දි යන්න ඔනනන.."

" ආ.. ඔව්.."

මම විකාරෙන් වගේ ඔලුව වනලා ඇදෙන් නැගිටලා මල් එක කවුච් ස්ටුල්
එක උඩින් තිබ්බා.. මගේ ඇස් වලට කඳුළු උනනවා මට තේරුණා.. අඩන්න
දෙයක් නෙමෙ වෙන්නැති.. ඒ වුණාට මගේ ඇහිපිහාටු තෙමාගෙන ඇස්
වලින් පල්ලම් බැහැපු කඳුළු බිංදුවක් 'ටොක්' ගාලා ගිලැඩියෝලි කිණිත්තක
මල් පෙත්තක් උඩට වැටුණා.. මම ඇස් දෙක පිහාගෙන රධ්‍ය අයියා ගාවට
ගිහිත් ඉස්සිලා එයාගෙ උරහිව වටේ අත් දෙක ඔතාගෙන බෙල්ල අස්සෙන්
මුණ තියාගත්තා.. අතින් හැමදවසකටම වඩා මට සතුටු හිතුණා.. මගේ නම
ගහලා පොඩි විශ් ටැග් එකක් එක්ක හම්බෙන මල් පොකුරක්.. ඒකත් රධ්‍ය
අයියාගෙන්.. මම එහෙම දේවල්වලට සීමාවක් නැතුව ආදරෙයි..

රධ්‍ය අයියා මගේ ඉණ වටේ අත් යවලා මාව තුරුළු කරගත්තා..

" ඇයි කියනවකො මෙහෙම.. කරන්නෙ.."

" කොහොම..??"

මම තව ටිකක් රධ්‍ය අයිියව තද කල්ලා බදාගන්නා..

" මොකුත් නෑ.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ බෙල්ල ගාවිත් හිමිහිට නොදැනෙන්න හාද්දක් තියලා රැක් එකේ තියන ටවල් එකත් අරගෙන බාත් රූම එකට වැදුණා.. රධ්‍ය අයිියා හිනාවෙව් මම යන දිහා බලාගෙන හිටියා..

ක්ලික්

මම දොර අගුල තද කල්ලා දොර ගාවම බිම වාඩිවුණා.. මගේ කම්මුල් ගිනිගන්නවා වගේ.. ඉස්සරහා තියන කණ්ණාඩියෙන් මාව රතුපාටට පේනවා.. සමහරවිට ආදරේ කල්ලා මට ඒක පිස්සුවක් වෙයිද මන්දා.. උදේ පාන්දරම මට හරිම සතුටක් දැනුණේ.. හැමතිස්සෙම වගේ නෙමේ.. ඉඳලා හිටලා වෙන සමහර සිද්ධි තියනවා.. ඒවා තදින්ම හිතට කාවදිනවා.. කාවදිනවා කියන්නෙ.. ජීවිතේට අමතක නොවෙන තැන්වල රැඳෙනවා.. මට පළවෙනියටම රධ්‍ය අයිියා හාද්දක් දීපු දවසෙ රැ මතක්වුණා..

ඇත්තට මගේ ජීවිතේ ලස්සන මතක කොච්චර එකතු වෙනවද..

මම නැගිටලා සිත්ක් එක ගාවට ගිහින් මුණට වතුර දාගන්නා.. දවසක් රධ්‍ය අයිියගෙ ඩයරි එකේ ලියලා තිබුණා..

,

හැමතිස්සෙම අවුලන්න බලාගෙන ඉන්න දුඹුරුපාට ඇස් මං ගාවදී සැනසීමෙන් ඉන්නවනම.. ඇවිලෙන්නැතුව පරිස්සම කරනවා..

,

මේ මනුස්සයා මට තේරුම් ගන්න බෑ.. එහෙම කරන්න ගන්න වෙලාව අපරාදේ.. පිටින් පේන, මම ආදරේ කරන වරිතෙ මට තේරුම් ගියාට එයාගෙ ඇතුළින් ඉන්න අමුතු ගුප්ත අදුරුපාට වරිතෙ මට තේරුම් ගන්න

බෑ.. එහෙම ඔනන් නැහැ.. මට තේරුම් යන ටික ඇති.. මම හිතන්නෙ එයන් කැමති නෑ ඒ ගැන කවුරුත් හොයනවනම්..

එයාට එයා වෙන්නත් ඉඩක් තියන්න ඕන..

මම ඉන්ඩෝ ස්ටේඩියම් එකට යද්දි කෝච් ඇවිත් හිටියෙ නෑ.. ඒකනිසා මමයි තව යාළුවො දෙකුත් දෙනෙකුයි චෙන්ජින් රූම එකට වෙලා කියව කියව හිටියා.. මම කිව්වෙ අගාන්.. ඌ හොඳ එකා.. බොක්කෙන්ම කතාකල්ලා හිනාවෙලා ඉන්නවා.. සමහර උන් නම් හිටියා මගේ වයසෙම මට වැඩිය අල්ලන්නැති.. දැක්කත් ඇහේ වැදිගෙන යනවා.. රවනවා. හින්ට පාස් කරනවා.. අනික මම ලොකු කාලයක් ට්‍රේන් වෙලා නැති නිසා මට කින්නියට හිනාවෙනවා..

මටනම් එහෙම අවුලක් නෑ ඉතින්..

ගියපාර මැව් එකේදිත් මට ඔහොමම වුණා.. ඒකේදිනම් යාළුවෙක් හම්බුණෙත් නෑ.. කෝච් තමා ළගින් හිටියෙ.. කොහොමත් ස්පෝර්ට්ස් කරනවනම් අනිත් පැත්තෙන් හුහක්ම කනෙක්ගන්ස් බලපානවා.. හුහක් වෙලාවට සල්ලි තමා.. ඒකයි කෝච් හැම මැව් එකම ප්ලේ කරන්නෙ නැතුව හිතලා බලලා හොඳ මැව් එකක් විතරක් භාරගන්නෙ.. මේ මැව් එකටත් ස්පොන්සර් කරන නිසා මම ප්ලේ කරන ක්ලබ් එකට මම විත් කළොත් ගාණක් හම්බෙනවා.. මට කොහොමත් සැලරි එක වැටෙනවනෙ.. ඒ අමතරව තව ගාණක් වැටෙනවා..

මෙහෙ විසිටින් ඇවිත් හිටිය ප්රමන් ටීම් එකත් අපිව අඳුනගත්තා.. අගාන යා කියනවා ප්රමන් කෙල්ලොත් ලස්සනලෑ.. අනේ මන්දා ඌටනම් සිකුරු උව්ෂ වෙලාද කොහෙද.. ආපු වෙලේ ඉඳලා කෙල්ලෙක් ගැනම කියවනවා.. මුට බුට එක තියපු නංගි කවද දන්නෙ නෑ.. පුළුවුඅන් වුණොත් මම හොයාගෙන ගිහින් කණට දෙකක් ගහලා එනවා.. මොකද උගෙ ඇඩියාව අහන් ඉන්න වුණේ මට.. අපේ මහිලා වගේ.. නෑ නෑ නෑ නෑ.. නැති බණේම තමා..

" සරනේරු!! හරියට මම කිව්ව ඒවා මතක තියාගන්න.. තේරුණානෙ.."

මගේ ෆස්ට් රවුන්ඩ් එකේදි කෝච් ඇවිත් මගෙ පිටට දෙකක් ගහලා කියද්දි මම දැක්කා ෆොන්ට් රෝ එකේ රබ් අයි යා තව අයි යා කෙනෙක් එක්ක කතාකර කර ඉන්නවා.. ස්ටේඩියම් එක පිරෙන්නම කට්ටිය හිටියා..

ඇනුවලි තියන මැව් එකක් නිසා බැඩ්මින්ටන් රිලේටඩ් අයට මේ මැව් ඉම්පෝටඩ් මැවෙකක්.. මමමගේ පුළුවන් උතුරීමෙන් ප්ලේ කළා.. කොහොමත් බැඩ්මින්ටන් කියන්නේ මගේ ඇගේ තියන අමුතු විෂයක්.. එහෙම තමා ඉස්කෝලෙ කෝචා කියන්නේ.. රැකට් එක අතට ගන්නම මට ඒක ඇහට දැනෙනවා.. එහාපැත්තේ වික්ටර් ඇක්සෙල්සන් හිටියත් කමක් නෑ වගේ ගැමිමක් එන්නේ හිතට.. ඔනම දෙයක් ආසාවෙන් කරද්දී ඒකට ඇබ්බැහිවෙනවා කියන්නේ.. ඉතින් මටත් බැඩ්මින්ටන් කියන්නේ එහෙම ගේම් එකක්.. රැකට් එක ගන්නොත් වනාගෙන වනාගෙන යනවා..

" The Shaneru Udyoga player has been named as the

most talented player of this year by winning the overall victory in the Golden Racquets annual badminton tournament

..

We respectfully invite him on the stage to receive his medal.. It is surprising that he won the victory among the players who have participated in the Golden Rackets tournament so far.. There is no doubt that

Shaneru

will challenge us again in the future.."

අන්තිමේ ඉතින්.. කොහොම හරි මම රැකට් එක වැනුවා..

මෙඬල් එක ගන්න ස්ටේජ් එකට හතී දාගෙන නගිද්දී මම දැක්කා චෙන්ජින් රූමි එකේදී මට කෝචොක් කරපු උන්ගෙ කට්ටල් ඇදවෙලා යනවා.. මම ස්ටේජ් එකට නගින්න කලින් පහළ ඉඳපු අශාන් මට ෆිස්ට් බමප් එකක් දීලා පොඩි හග් එකක් දුන්නා.. මගේ කම්මුල් වලට දාඩිය දාලා ඒවා ඇහිපිහාටුවලත් ගැවිලා දිලිසෙනවා.. ධුනමන්ට එකේ විෆ් ගෙස්ට් මට මෙඬල් එක දාලා හැන්ඩ්ගේක් කළාට පස්සෙ ලස්සන අක්කෙක් ඇවිත් මට මයික් එකක් දීලා ගියා.. මම මයික් එක අතට අරගෙන ඉස්සෙල්ලම පොඩ්ඩක් හිනාවුණා.. හිනාවෙන්නෙපෑ මම සතුටින්තේ ඉන්නේ..

" How do you feel about your victory..?"

@Shan

මම මයික් එක ඔන් කල්ලා තට්ටුවක් දැමමා..

" Um.. To be honest, the most important thing for me was to participate in this competition today..

And I'm very happy with the victory I got today.. It was really unexpected.. but I believe I faced well for the competition..

First of all, I would like to thank my coach, Coach Edirimana.. Thank you sir.. Also, I would like to thank from the bottom of my heart the person who encouraged me to take the first steps in badminton life..

Thank you.."

මම ටිකක් ඔලුව පහන් කල්ලා ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා කෝච්ච හග් එකක් දුන්නා.. කෝච්චා එකපාරක් වැරද්දුවටද කොහෙද මගේ පිටට බෝස් බෝස් ගාලා පාරවල් දෙකක් දීලා මාව එහාට කල්ලා මුනිවිජාවට හිනාවුණා.. ඉදපන් තාන්වි අක්කට කියන්න.. වෙළුමනියා.. මම මෙඩල් එක ගලවගෙන චෙන්ජ් රූම එකට ගිහින් චෙන්ජ් කරගන්නා.. හුහක් අය මට විශ් කලා.. මම ෆීල්ඩ් එකට අලුත් නිසා අඳුරගන්නා.. මම හැමෝ එක්කම සාමාන්‍ය විදියට කතාකල්ලා එළියට එද්දි රඬ අයියා කෝච්ච එක්ක පැත්තක කතාකරනවා.. ජ්ලෙය්ස්ලගෙ ජේරන්ට්ස්ලා එහෙම ඇවිත් එතන සෙනහ හුහක් හිටියා.. මම දුවගෙන ගිහින් රඬ අයියට හග් එකක් දුන්නහම කෝච්ච ලාවට හිනාවෙලා එහාට වුණා.. මම මෙඩල් එක අරගෙන රඬ අයියගෙ අතේ තිබ්බා..

" මට හුහක් සතුටයි වරද්.."

රඬ අයියා මෙඩල් එක අතේ ගලි කරගෙන කියද්දි එයාගෙ වචන තුන හතරෙ තිබ්බ අව්‍යාජ ගතිය.. ඒ හැගීම මට ඔනවටත් වඩා දැණුනා.. ඒක මම මිටකලින් දැකලා තියනවා.. ස්පෝර්ට්ස් මිට එකේදි අපේ හවුස් එක ටින් කලාම එයා මට විශ් කලේ.. ඒ වගේ.. මට දැන් මෙනතම රඬ අයියට හෙන ලොකු හාද්දක් දෙන්න හිතෙනවා..

" මගෙ වරද් කියන්න.."

රධ්‍ය අයිියගෙ මුණ ලාවට රෝසපාට වුනත් එයා මගේ කන ගාවට හිමිහිට පහත් වුණා..

" මගෙ වරද්..!!"

මම රධ්‍ය අයිියගෙ පපුවට පාරක් ගහලා මෙහාට වුණා..

cough *cough*

ඒ එක්කම මම පිටිපස්ස හැරුණහම කෝවා හෙන මනමාල හිනාවකුත් දාගෙන අපි දෙන්නා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මමත් කෝවට රිප්ලයි පැණි හිනාවක් දැමිමහම කෝව් රවාගත්තා.. අපේ වෙළු අංකලේ නැත්නම් ඉතින් මේකට එන්න වෙන්නෙ නෑනෙ.. තව තව දරුපිල ලබෙන්නෝනි වෙළුසුමනයාට.. ඒස්වාහ පුහ්..

" හවස පාටි එකක් ඇරේන්ජ් කල්ලා තියනවා.. කැමතිනම් ඔය දෙන්නා ජොයින් වෙන්න.. Excuse me.."

කෝවා රධ්‍ය අයිියගෙ පිටට තට්ටුවක් දාලා අමුතුවට හිනාවෙලා එතනින් යන්න ගියා..

" අපි හොටෙල් එකට යමු.."

රධ්‍ය අයිියා මාව ඉස්සර කරගෙන පාකින් ලොටි එකට ගියා.. අපි හොටෙල් එකට එද්දි හතරහමාර වෙලා.. මෙහෙට හැමතිස්සෙම වහිනවනෙ යකෝ.. දැනුත් හෙන චුරු චුරු වැස්සක් වහින්න අරගෙන තිබ්බෙ.. ඒකනිසා බැල්කනියෙ දොර අරින්න විදියකුත් නෑ.. මම නම් ඔය ඇරේන්ජ් කරපු පාටියට යන්නෙ නෑ කියලා හිතාගෙන හිටියෙ.. මොකද ගියාම කරන්නෙ සේරම එක්ක බිගෙන පිස්සු කෙළීන එක විතරයි.. කෝවා මම බෝතලයක් දිහා බැලුවොත් හරි මට රැකට එකෙන්ම ගහලා මරලා දාවි.. ඒකා කැමති නෑ හැමෝ එක්ක හිනාවෙලා කතාකරන්න යනවට.. හැමතිස්සෙම කියන්නෙ පාඩුවෙ ඉන්න කියලා..

මම කාමරේට ඇවිල්ලා සපත්තු දෙක පන්නලා පැත්තකින් තියලා ගිලැඩියෝලි මල් පොතුර අතට අරගෙන ඒක දෙපැත්තට වැනුවා.. උදේ කලබලේ යන්න ගිහිල්ලා මල් එකවත් බලන්න වුණේ නෑනෙ.. දමපාට ගිලැඩියෝලි වලින් කියන්නෙ මොකක්ද දන්නෙ නෑ.. ඒකට මොකක් හරි

තේරුම ඇති.. නැත්නම් රථය අයිසා ඒකම ගේන්නේ නෑනේ.. ග්ලැඩියෝලි වගේ රථය අයිසට ඇවිදින මලක් හම්බෙලා තියෙන්නේ.. ඒකම කොච්චර දෙයක්ද..

මම රථය අයිසා කාමරේට එනකල් ඉඳලා මල් පොකුරන් අතේ තියාගෙනම ඉස්සිල්ලා එයාගේ තොල් වලින් හාද්දක් තිව්වහම රථය අයා මාව එහෙමම බිත්තියට තියලා මගේ ඉණෙන් අල්ලලා ඇහට තද කරගන්නා.. මම එක අතකින් මල් පොකුර බදාගෙන අනිත් අනිත් රථය අයිසගේ කොලර් එකෙන් අල්ලලා එයා මං ගාවට ඇඳලා ගන්නා.. මම පොඩ්ඩක් උස මදිනේ..

එයාගේ තොල් සිතලට මගේ තොල් එක්ක පැටලෙද්දි මට අර මත් වෙන ගතිය දැනුනා.. රථය අයිසා මගේ කකුලක් උස්සලා ඉණෙන් තියාගෙන මාව උස්සලා ගන්නා.. අරගෙන මාව එහෙමම ගිහින් ඇඳ උඩට අතැරලා මගේ ඇහ උඩට ඇවිත් මාව ඇගෙයිව විදියට කිස් කලා.. මම එයාගෙන් ගැලවෙන්න ට්‍රයි කලෙත් නෑ.. මගේ ඇගිලි එයාගේ පිට දිගේ කීපසැරයක්ම උඩ පල්ලෙහා ගියා.. පැය බාගෙකින් විතර රථය අයිසා මගෙන් එහාට චුණාම මගේ ඇහේ ලා රතු පාට පැල්ලම් නැති තැනක් තිබ්බේ නෑ.. එයා කැමති විදියකට මම එයාගේ අත් මැද්දේ හෙමබත් වෙලා වගේ හිටියා..

" Someone's boyfriend is feeling happy today.. Anything my lord..??"

" Can this knight let the Lord breathe a little..? මට-හ්හ් හුස්ම ගන්නත් බෑ.."

රථය අයිසා මගේ අතක් අරගෙන පිට අල්ලට හාද්දක් දුන්නා.. එයා හිටියේ හුහක් සතුවින් කියලා විතරක් මට තේරුණා.. ඇත්තටම එයා මෙකෙන් මෙව්වරට සතුවු වෙනවැති කියලා මම හිතුවේ නෑ.. මට දැනුණ සතුව දෙගුණ වෙලා දැනුනහම මගේ කම්මුල් රතුපාට වෙලා පිපිරෙන ආවා.. රථය අයිසට කට කොනෙන් හිනාගියා..

" ඔක නවත්තගනිත්.."

මගේ ලස්සන ළමයෝ.. මේ අකුරු වලට මම හුහාක් ආදරෙයි අනේ.. ලස්සනම ලස්සනයි..

මට හුඟාක් හුඟාක් හුඟාක් සතුටයි මෙක කියවද්දි.. ඇත්තටම හුඟාක් ස්තුතියි අක්කා..

මම ආදරෙයි..♥

කොහොමද ළමයිනේ.. (ඔබේ අපි පා~වෙන ලෝකෙ අහන ගමන්)

සතෙරු පුතා දිනුවලු.. එයැයිට ඔය කැලෑමක් හරි දිගෙන යන්ට අනේ.. මට තමා ඉන්න හොඳම රිඩර්ස්ලා ඉන්නේ.. ඔයාලගෙන් ලැබෙන ඇඩ්වයිසස්.. එතකොට කමෙන්ට්ස්.. ටෝට්ස්.. කවර්ස්.. ලස්සනම ලස්සන කවි.. ඔයාලට මැවෙන රූප.. මේ හැමදේකට මම හුඟාක් ආදරෙයි.. ☺

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

The purple gladiolus flower represents

...

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

131 කොටස

" පරිස්සමට සුදුමහත්තයා...!! කියපුවා මතකනෙ.. වෙලාවට කෑම කාපන්.."

" හරේ.. මේ රුවෙන් කළින් ගෙදර එන්න හොඳේ.."

" මම අද කලින් එනවා.. උඹට තමා කියන්න වෙන්නෙ.. හතර වෙද්දි ගෙදර නාවොතින් කකුල් දෙක කඩනවා.."

" හරි අනේ.. ඔයාගෙ මස්සිනා එක්කනෙ එන්නෙ.. අපේ හිච්චි ගුරුතුමා අද ඉස්කෝලෙ එනවනෙ.."

" උඹ ඌට පේන්න මායම් වෙලා නටන්නැතුව.. පාඩුවේ ඉදින්.."

" ඒක හරිම මගුලක්නෙ.. මම මායම් නොවී කවුරු මායම් වෙන්නද.. හරි හරි මම යනවා.. මාමා එනකල් ආධ්‍ය අයිසා මායම් වෙනවැති.."

මාමා ස්කූල් ගේට් එක ඉස්සරහින් කාර් එක නැවැත්තුවහම මම බැග් එක කරේ දාගන්නා.. මාමා මගේ බෙල්ලෙන් ඇඳලා අරගෙන මරන්න වගේ කොණ්ඩෙට හාද්දක් දීලා දොරෙන් එලියට දැමුවා.. සැක්.. ඉස්කෝලෙට යන එන උනුත් බලන් හිටියා මාමගෙ තොත්තුව.. මම හැමදාම කියනවා ඉස්කෝලෙ ඉස්සරහා ඉඹින්න තියාගන්න එපා කියලා.. මේ අනුරාග් නැට්ට් ගිනිගත්තු මාමණ්ඩියා ඒකනිසාම හැමදාම තොත්තු දීලා මාව කාර් එකෙන් එළියට දාන්නෙ.. මම කාර් එකෙන් බැහැලා මාමට දෙකක් රැවවා..

" කිරිපුතේ.. පරිස්සමට වරෙල්ලා මාඅම්මා.."

" පලයන් මාමෙ.."

මම කාර් එකටත් පයින් එකක් ඇනගෙන ප්‍රිෆෙක්ට් බැජ් එකත් කම්සෙ රඳවගෙන අත් දෙක උඩට නමාගෙන ඉස්කෝලෙට එන්න ආවා.. හයයි හතළිහයි.. මම ළමයි අස්සෙන් රිංගලා රිංගලා උඩට දිවවා.. ටොප් බෝඩ් එක හයයි හතළිස් පහ වෙද්දි ඔබ්බේ එකේ සයින් කරන්න එපැයි.. විනාඩි පහයි.. සතෙරු උද්යෝග දූවපාන්!!!

අද ඉස්කෝලෙ දෙවෙනි වාරෙ පටන්ගන්න දවස.. ඊයෙ ඉස්කෝලෙ පෙරන්ට්ස්ලට ග්‍රමදානයක් තිබ්බ නිසා හොඳට පිරිසිදුව ඉස්කෝලෙ තිබුණා.. රඨ අයිසා අද ඉස්කෝලෙ එනවනෙ.. හය වසරට උගන්නන්න.. ඒ ක්ලාස් එකේ ඉදපු මැඩමට හදිසියෙ කකුල ඔපරේගන් කරන්න වෙලා කොහොමත් පන්ති භාර අඩුවක් කලින් ඉදන්ම තිබ්බා.. ඒකනිසා ප්‍රින්සිපල් සර් කියලා රඨ අයිසට පන්තිය බලාගන්න කියලා.. එයා ගණනුයි ඉංග්‍රීසියි උගන්නන ගමන් පන්ති භාර ඉන්නවා.. ඒ වුණාට එයාට පන්තියෙ දේවල් තනි තීරනේට කරන්න බෑ.. කෝඩ්නේටර්ගෙන් අවසර ඔන.. කෝඩ්නේටරයා රඨ අයිසට හෙන ලව්.. අද ස්කූල් රවුන්ඩ්ස් යනවනෙ.. සුදුඅම්මියට උම්මියක් දීලා එන්න පුළුවන්..

" අඩෝ ෂනෙරු.. ගුඩ් මෝනින්.."

වම්රුවා සයිත් කරන තැන ඉදලා මම ආපු ගමන් මගේ පිටට තඩ්බෑවා..

" ගුඩ්මෝනින් බං.. පැන දීපංකො.."

මම උගේ පැන ඉල්ලගෙන සයිත් කරද්දි සෙනුකයා ඔගිස් එකේ ඉදලා එළියට ආවා.. සෙනුකයා තනියට මස්සිනාව හැමතැනම එක්කගෙනද කොහෙද යන්න.. හොඳයි හොඳයි මස්සිනාලා එකට ඉන්න එක.. මේ ලෝකෙ තියන ලස්සනම බැඳීම වලින් එකක්ලුනෙ මස්සිනයි-මස්සිනයි බැඳීම.. නෑ නෑ.. නෑනා-මස්සිනා කතා අපිට අදාළ නෑ.. මොකද ආගියි අයාන් අයිසයි මරාගෙන කන්න තරම් තරහ නිසා අපි මස්සිනාලා-නෑනාලා අයිත් කල්ලා ඉන්නෙ.. ඔන්නම් මස්සිනාලා-මස්සිනාලා ඉන්නවා.. එව්වරයි.. කොහොමත් ආධ්‍ය අයිසා මගේ තමා..

" පෙෂකාරයෝ.. දෙයියනේ.. සුබෝද්දසනක්.."

සෙනුකයා මගේ කරට අතක් දාගත්තහම වම්රුවා ඉස්සරවෙලා එන්න ආවා.. සෙනුකයයි මමයි පස්සෙන් ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකට ආවා..

" අඩෝ අවුරුදු ජයද බං.."

" නෑ බං.. සිරාවටම.. මහින්ද මහත්තයා සිරන්ති එක්ක කිරි උතුරනවා වී වී එකේ බලන් ඉදලා පුරුද්දට.. දැන් ඒක නැතුව ජය නෑ බං.. මට බෑ බං.. කඳුවත් එනවා.. මේ.."

" අඩන්නෙපා බං.. රධ අයිසා කිරි ඉතිරුවෙ නැද්ද.."

මම සෙනුකයගෙ බඩ කෙතිත්තුවා.. අවලමා කිව්වොත් කියන්නෙ මහ බෙසික කතාවක්මයි..

" මම.. ඉතිරුවා කිරි නෙමෙ පැණි.."

" එහෙමත.. ආසයි නෙහි.."

" නැතුව.."

" අඩෝ මමනම් අද මේ බලාගෙන ඉන්නෙ රධ අයිසා උගන්නන්න දකින්න.. කොමතේ බොසා සෙක්සන් එක හොල්ලන් ඉද්දි.. ආයෙ ගැමුමක් තමා සනෙරුවා.."

වමිරුවා අපි කියන ඒවා අහගෙන යන ගමන් ඉස්සරහා තිබ්බ ජේර අත්තෙන් පහළට ඇද්දා.. ඊ වැහැලා ඒකෙ කොළවල හෙනට වතුර රැදිලා.. මාවයි සෙනුකයවයි නැවිලා ගියා..

" හු#තො.."

" අඩෝ මස්සිනා කුණුහර්ප කියන්නෙපා මම අයිසට කියනවා.."

" අයිසා..?? ඔකා කතාකරකල් තමා මාත් ඉන්නෙ.. උඹට කියන්න සනෙරු.. ඒකට ඊයෙ උණ හැදිලා.. හරිද.. මම කිව්වා බෙහෙත් ගන්න පලයන් පලයන් කියලා.. මුගෙ තියන මුරණ්ඩු කමට නෑ වත්සල් ඔන්නෑ උණුවතුර බොනවා ගහා හිටියා.. දැන් කතාකරගන්නත් බෑ.."

" අඩෝ සිරාවට.."

" මුන්ට කියලා වැඩක් නෑ බං.. ඇයි මාළිගාවෙ කුමාරයනෙ.."

" උඹ කේන්තිගන්නැතුව ඉදහන්කො.. ලෙඩ වෙන්නැතුව ඉතින්.. අපි මනුස්සයොනෙ.."

මම කේන්තියට රතුවෙගෙන ආපු සෙනුකයගෙ පිටට දෙකතුනක් ගහලා ප්‍රිඟෙක්ට රූම එකේ මගේ ඩෙස්ක් එකෙන් බෑග් එක තිබ්බා.. තියලා අද ඩියුටි පොත එළියට අරගෙන වමිරුවට දුන්නා.. උා තමා ඩියුටි අත්සන්

කරන්න ඉන්නෙ අද.. මට පෙනී යනවා අම්බානෙක උන් ටිකක් මුගෙන් බල කතා අහගන්නවා.. අපිනම් යාප්පිට එකට අඩුපාඩුවක් දෙකක් තිබ්බහම ඒක ස්ටුවර්ඩ්ට පෙන්නලා ආයෙ කරන්න එපා කියලා කියනවා.. දෙපාරක් තුන්පාරක් කළොත් තමා බනින්නෙන.. ඒත් මු එක්ක ඒවා බැනෙන.. මු අඩි හප්පලා බැනලා එතන දෙක කරනවා.. ඊටපස්සෙ එකෙක්ගෙ වැරද්දට මුළු බෝඩ් එකම ගෙන්නලා හොඳ දේශනයක් තියනවා.. අපි පැයගානක් හිටගෙන ඌ කියන ඒවා අහගෙන ඉන්න ඕන.. මිටින් ඉවරවුණාම අත්සන් ගන්න ඕන.. මටනම් මු එක්ක ඩියුටි කරන්න ගියාම එපාවෙනවා.. ප්‍රිගෙක්ට කෙනෙක් පොඩ්ඩක් හරි කොණ්ඩෙ වටලා තිබ්බොත් එදාට හරි.. ඉවරයි.. කොටින්ම මුට මැඩමිලත් බයයිද කොහෙද.. රඟ අයිගෙ ඩියුටිය මු ගානට කරනවා..

" ඡනෙරු..!!!! කෝ මෙකෙ ලියලා නෑනෙ!!"

මම සෙනුකයා එක්ක අතීශය පෞද්ගලික කතාවක යෙදිලා ඉන්න වෙලාවෙ හෙන ගහන්න වගේ වම්රුවා පොත මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. මාවයි සෙනුකයයි ගැස්සිලා ගියා.. අම්මපා මුට..

" මොකද යකෝ!!!!!!!!!"

මම එතන තිබ්බ පෑනෙන් පොත උඩට දමලා ගැහුවා.. මුගෙ ආවිටිට හාල් ගරන්න.. පොඩ්ඩක් හොඳින් කතාකරපන්නො.. තා ඩිංගෙන පපුවත් නතරවෙනවා..

" ඇයි.."

" බෙරිහන් දෙන්නැතුව හිමින් කතාකරපන්.."

" ආ.. හරි ඉතින්.. මෙක ලියලා නෑනෙ උඹ.."

" උඹට ඕන්නම් ලියාගනින්.. රෙද්ද.."

මම නැගිටලා එන්න ආවා.. මු හැමදාම ඔහොමමයි.. උදේ පාන්දර වලියක් ඇදගන්නවා.. වලිම නෙමෙ.. ඒ ඌ කතාකරන විදිය කියලා ම දන්නවා. ඒ වුණාද පොඩ්ඩක් තියෙන්න එපෑ මනුස්ස කම කියලා එකක්..

අර තරුවී නංගිට ඔලුවට දෙක්ක ඇනලා පැහැදිලි කල්ලා දෙන්න ඕන මිනිහව හරියට හදාගනිත් කියලා.. ඇයි යකො.. යාලුවොන්ටවත් මුට හරියට කතාකරන්න බැරිද.. මං අහන්නෙ මු තරුවී නංගිට කතාකරන්නෙත් ඔහොම තමා.. ඒ කෙල්ල අහිංසක කමට ඉවසගෙන හිටියට.. අපි දවසක් මුගේ ඩෙට් එකකට සපෝට් කරන ගිහිනි හොඳට ඇදගෙන නැවා.. තරුවී නංගි මු එක්ක යාලුවෙලා ඉන්නෙ ගෙදරට හොරෙන්.. ඉතින් මු කියන කියන සැරේ ඩෙට් වලට එන්න බෑනෙ.. එදත් මු එක්ක පැය දෙකක් විතර කතාබහකල්ලා නංගි යන්න හැදුවහම මුට මලපැනලා නංගිට හොඳටම බැන්නා.. ඒ කෙල්ල සේරම පැත්තක තියලා අඩන්න ගත්තා.. පස්සෙ මමයි සෙනුකයයි තමයි ඒකිව ගිහිනි බස් එකට ඇරලලා පරිස්සමට ගෙදර යන්න කිව්වෙ..

ඒ කෙල්ල මු හමුවෙන්න ඇවිත් තිබ්බෙන් ක්ලාස් එකක් කට කල්ලා..

මම නම් ජීවිතේට ක්ලාස් කට කල්ලා නෑ.. අවංකවම මට එහෙම කරන්න බෑ.. නිදිමතේ මුණෙ වතුර ගාගෙන හරි නැගිටන් පාඩම අහන් ඉන්නවා.. මට හිතට මහ වරදකාරි හැගීමක් එනවා එහෙම කරන්න ගියොත්.. තියා අසනීප වෙලා පන්ති නොගියත් නෝට් එක කාගෙන් හරි ඉල්ලගෙන ඒක හරි බලාගෙන ඊළඟ දවසෙ ක්ලාස් යනවා.. මටනම් විශේශෙන්ම ආර්ථික ප්‍රශ්න තිබුණ.. ක්ලාස් කට කල්ලා කරක් ගහන්න තිබ්බා මට අපේ අම්මගෙ මුණ මැටෙන්නෙ නැත්නම්.. මම තාත්තට කැමති නෑ ඒක ඇත්ත.. හැබැයි එයාගෙ සල්ලි තමා හැම මාසෙම බැංකුවට එන්නෙ.. ඒක හමුවෙකරන්න ඒ මනුස්සයා දුක් විදිනවා ඇති කියලා මගෙ හිත මට කියනවා.. කවුරු වුණත් මනුස්සයෙක්.. තාත්තගෙ ජොබ් එක මොකක්ද කියන්න මම දන්නෙ නෑ.. ඒත් මාසෙට දාහෙකොළ පනහක් එවන්න ඒ මනුස්සයා කට්ටක් කනව ඇතිනෙ..

මම කවදාවත් පන්සිය හමුව කරන කාලෙ පන්දාගෙ ඇඳුම අඳින්න ගියේ නෑ..

මට අදටත් ඒ වචනටික මතක් වෙනවා අපේ පන්තියක සර් කෙනෙක් කියපු.. දැන් නම් පන්දාගෙ ඇඳුම ඇන්දට කමක් නෑ.. මොකද ඒවා මම හමුවෙකරපුවනෙ.. අනික මට නඩත්තු කරන්න කෙල්ලො හිටියෙ නෑ ඉස්කෝලෙ පහළ පන්තිවල.. අපේ වයසෙ ඕනතරම උන් හිටියා අම්මගෙ තාත්තගෙන් හමුවෙන ක්ලාස් ෆීස් වලින් කෙල්ලො නඩත්තු කරපු.. නඩත්තු කරනවා කියන්නෙ මේ කෑම එකක් අරන් කන එක, පොඩි දෙයක්

අරන් දෙන එක එහෙම නෙමේ.. රුම යන්න.. බොන්න.. කෙල්ලො එක්ක
ගිල්ම බලන්න යන්න.. ඔවා.. ගිහින් ඇවිත් හොඳට උන්ගෙ භාවය
ගහගෙන ඒව උස්සන් පන්ති ඇවිත් ඒවා රසකල්ලා කියවනවා.. මමයි
සෙනුකයයි ඔව්ට කැමති නෑ.. අපි සයිඩ් ගහලා ආශීලා එක්ක ඉන්නෙ..
නැත්නම් අපිට සෙට් වෙන උන් හිටියා.. ඒ වුණාට අර කෙල්ලො මුත්
එක්ක යන්නෙ විශ්වාස කල්ලනෙ.. එහෙම අනිත් උන් ඉස්සරහා ඒ
කෙල්ලොගෙ නිරුවත ගැන කියන එකනම් මට ඇත්තටම මහ කලකිරීමක්
වගේ දැනුනා.. ඒ කොල්ලොන්ට පොඩ්ඩක් හිතන්න බැරිද කියලා හිතුවා..

ඒ වුණාට ආදරේදි හැමෝම මෝඩයිනෙ.. ආදරේ මිනිස්සු මෝඩ
කරවනවා..

කොහොම හරි එදා තරුවි නංගි හම්බෙන්න ගිය දවසෙ නංගි ගියාටත්
පස්සෙ තමා අපේ එකාගෙ මොලෙට දුක හිතෙන්නෝන කියන මැසේප්
එක ආවෙ.. ඊටපස්සෙ පිස්සෙක් වගේ හෝල්ට එකට ගිහින් නංගි ඉන්නවද
බලලා කෝල් පන්සියක් විතර මගින් මගට අරගෙන පරිස්සමට ගියාද
අහනවා.. අනේ මන්දා වම්රු කරන ආදරේනම් බලාගෙන ඉන්න අපිටත්
හිසරදේ හදවනවා.. ඌ හැමදාම කරන කියන දේවල් වලට පරක්කුයි..
හැමදේම එහෙමයි.. ඌ හැඟීම් එක්ක ගනුදෙනු කරන්න දන්නෙ නෑ.. ඒ
වුණාට තරුවි නංගිට මාර ආදරෙයි.. පරිස්සම් කරන්න ඕන කියලා හිතේ
හැඟීමක් තියනවා.. ඒ වුණාට ඌ දන්නෙ නෑ ඒකි වැඩිපුරම පරිස්සම්
වෙන්න ඕන උගෙන් කියලා.. ඔහොම කේන්ති ගිහින් බැන්නහම
හරියන්නෙ නෑනෙ.. කියාන් අයිසත් හෙන නහරකාරයා තමා.. ඒ වුණාට
ආශීට ඔහොම බනින්නෑනෙ.. අපේ එකිට බැන්නොත් ඒකි අයන් එක රන්
කල්ලා අරුගෙ මුණෙ තියාවි..

ඒත් තරුවි කියන්නෙ හෙනම අහිංසක කෙල්ලක්.. වම්රු කරන කියන
දේකට ඒකි අකමැතිනම් කතාකල්ලා කියන්නෙත් සෙනුකට.. 'සෙනුක
අයිසෙ වම්රු අයිසට කියන්න සිගරට බොන්න එපා කියලා.. රුවෙන්න
කලින් ගෙදර යන්න කියන්නකො.. පරිස්සමට ගියාද බලන්නකො..'
ඔහොම කතාකරනවා.. වම්රුව පොඩ්ඩක් සෙනුකයට බය නිසා ඌ ඒකාට
කන්ට්‍රෝල්.. නැත්නම් මොන දෙයියා කිව්වත් අහන්නෙම නෑ.. දැන් අපි මු
අපිට කැහැහුවොත් ඌට බනිනවා.. හැදෙන්න එපෑ කොහොම හරි.. මු
මෙහෙම ගිහින් හොඳ අමාරුවක වැටෙනවා කියලා අපි තේරුම් අරගෙන
හිටියෙ..

මම බුදුමැදුරෙ බුද්ද පූජාව හරිද බලන්න ඒ පැත්තට ගියාම මල්ලිලා වගයක් එළිය අතුගානවා.. මම එනවා දැකලා ඇතුළට දිව්වා.. මම බුදුමැදුරෙ පඩිපෙළ නැගලා බුදුකුටියට යද්දි හෝ ගාලා සේරම වැඩ.. අනෙ මුත්තෙ බොරුව..

" දෙනෙක් එන්නකො.. කෝ ක්ලාස් මොනිටර්.."

මම ඇහුවහම කණ්ණාඩි දාපු හිව්වි කොල්ලෙක් ඉස්සරහට ආවා..

" ස්ටුවර්ඩ් ක්ලාස් එකට ආවෙ නැද්ද.."

" නෑ අයියෙ.."

" ජුනියර් ප්‍රිගෙක්ට්..??"

" න්-නෑ අයියෙ.."

සීනියර් එකානම එන්නෙ නැතුවැති කොහොමත්.. අද අපිට මෙන්හෝල් එකේ ප්‍රෝග්‍රැම් එකකට ඒක ලැස්ති කරනවා..

" ක්ලාස් එක මොකක්ද.."

" සෙවන් ජේ.."

මම ආයෙම ක්ලාස් එක දිහා බැලුවා.. සෙවන් ජේ කියන්නෙ ටැම්ල් මිඩියම් ළමයි කලවමේ ඉන්න ක්ලාස් එකක්.. මම දැක්කා සුදුපාට මොට්ටුවක් තියාගෙන ඉදපු පොඩි කොල්ලෙක් පැත්තකින් වාඩිවෙලා මල් වගයක් හදනවා..

එහෙම ලස්සනයි.. හැමෝම එකට ඉද්දි..

" ස්ටුවර්ඩ්, ජුනියර් ප්‍රිගෙක් දෙන්නටම මාව ඇවිත් හමුබෙන්න කියන්න.. තේරුණාද.."

" ඔ අයියෙ.."

" කෝ දෙන්නෙක් එන්න මෙහෙට.. ඉක්මන් කරන්න.."

මොනිටර් ගියාම මගේ ඉණ ගාවට බටු ඇට දෙකක් ගහගන්න වගේ ම.
ගාවට ආවා.. සැක් මට මාව මතක් වෙනවා..

" ඇයි අයිියෙ.."

" අර බුදුමැදුර කොතේ තියන කුණු ටික අයිනි කරන්න ඕන.."

මම එන්න ආවා.. මම එළියෙ පඩියට අඩිය තිබ්බා විතරයි මෙව්වරවෙලා
මික් නොගා ඉඳපු උන් ටික ආයෙම හැව පැව ගාලා කියවන්න ගත්තා.. මම
බුදුමැදුර පිටිපස්සට ඇවිත් මගේ සේපාලිකා ගහන් බලලා මල් දෙක තුනකුත්
කමුස සාක්කුවෙ පොඩිවෙන්නෙ නැතිවෙන්න දාගෙන උඩ පන්ති ටිකත්
බලාගෙන ප්‍රිෆෙක්ට් රූම එකට එද්දි රූම එකේ කට්ටිය පිරිලා.. ජොනනනුයි
නග්‍රාසුයි රවුන්ඩ්ස් යන්න ලැස්තිවෙනවා.. ඒ ගොල්ලො බැලුවෙ ග්‍රවුන්ඩ්
එකයි.. ගේට් හතරයි.. එන් වී කිව් ක්ලාසක් ටිකයි ටෙක් එකයි.. අපි
බැලුවෙ පොඩි පංති නමය වසර වෙනකල්.. හැම පංතියක්ම බලලා ඩියුටි
ඉන්න උන්ගෙ පොත්වල අත්සනක් දන්න ඕන..

" සොරි ඡනෙරු.."

මම බැග් එකෙන් මගේ ස්කූල් ලෝගෝ එක ගහපු ඩයරි එක ඇදලා
ගන්නහම වම්රු මගේ පිටට තට්ටුවක් දාලා මුණට එබුණා.. මම පිටිපස්සට
වුණා.."

" ඒක අවුලක් නෑ.. වරෙන් රවුන්ඩ්ස් යන්න.. සෙනුකයා.. ඔයි.."

" ඔ...."

" වරෙන්.."

" ඉඳපන්.. පරිස්සමට ඉන්නවා හරිදෑ.. මම ඇවිල්ලා කෝල් එකක් ගන්නම.."

සෙනුකයා වොයිස් මැසේජ් එකක් යවලා ෆෝන් එක බැග් එක අස්සට
ඔබලා අපි ගාවට ආවා..

" මොකෝ අයුක අයිියට.."

" උදේ බෙහෙත් ගන්න ගියාලු.. අද යුනිවර්සිටි යන්නෙ නෑ කියන්නෙ.."

" අමාරු ඇති බං.. බෙහෙත් ගත්තහම අඩුවෙයි.. කාලලද.."

" කැවෙ නැතුවලු බෙහෙත් බිව්වෙ.. මට නම් ප්‍රෙගර් වගේ මෙ මිනිහා එක්ක.. මීට හොඳයි බෝනික්කෙක් උස්සන් ඇවිත් ලා එක්ක ලව කරනවා.."

වමිරුටයි මටයි සෙනුකයා කිව්ව විදියට හිනා ගියා.. අයුක අයියා ඉතින් අතට පයට සැපට හැදුණ එකානෙ.. ඒකා උයන්න දන්නෙ නෑ.. ඒ උයන හැටි ඇහුවහම අපිට ගිහිනි ලාට උයලා දීලා එන්න හිතෙනවා..

" දැන් කන්නෙ කොහොමද.."

" මොනවහරි ඔබ්බ කරගන්න කිව්වහම හා කිව්වෙ.. මං අහන්නෙ ඔක පොඩ්ඩක් හිතන්න බැරිද කියපන්නෙ.. මට රඬ අයියට දුක කියන්න ඕන දෙයියනේ.."

සෙනුකයා පොකුණ ගාව ගලට පයින් ගැහුවහම ගල විසික් වෙලා එහාට ගියා.. මම පොකුණට එබ්ලා මගෙ ඉබ්බා ඉන්නවද බැලුවා.. මෙ ඉන්නෙ බොසා ආතල් එකේ ගලක් උඩට වෙලා.. පොකුණේ කුමුදු මල් පිපිලා තිබ්ලා.. පොඩියට සුදුපාටට.. මෙ ඉබ්බා අපේ ඉස්කෝලෙ කවදා ඉදන් ඉන්නවද මන්දා.. අපි දන්න කියන කාලෙ ඉදලා මෙහෙ ඉන්නවා.. මගෙ ඉබ්බා.. මම මු වගේ තනිකඩව ඉන්න හැදුවහමනෙ අර රඬ අයියා ගස්ස ගස්ස ඇවිත් මාත් එක්ක යාමුවනේ.. මම ඉබ්බගෙ පොරොන්දුව කැඩුවා.. සමාවෙන්න ඉබ්බෝ.. පොකාරයා පොරොන්දුව කැඩුවා..

" අඩෝ හෙඩා එනවා.."

අපි තුන්දෙනා වල්පල් කියව කියව උඩට එද්දි උඩ එකෙක් මැද්දෙන් කැහහගෙන දුවනකොට. ඒ එක්කම පුටු පෙරළන සද්ද.. දුවන සද්ද එක්ක කොසු ඉදල් පාවෙන සද්ද වගයක් අපිට ඇහුනා.. අපි උඩට යද්දි සේරම උන් දොහොත් මුදුන් දිගෙන වැදගෙන ඉන්නවා.. ප්‍රිෆෙක්ට්ස්ලා කොරිඩෝ එකේ ඉදගෙන උන්ට ඉස්සරහින් බුදුන් වදිනවා.. අපි බුදුන් වදින්න සෙට් වෙන්නෑ රවුන්ඩ්ස් යන නිසා.. මම ඉතින් දන්න කියන උන්ට හිනාවක් දාගෙන අරුත් දෙන්නා යනකල් ඉදලා පිටිපස්සෙන් හිමින්සැරේ ආවා.. මට නෑනෙ කඩිකුලප්පුව.. හොඳින් හිත දිනාගෙන ඉන්නෝන සයෝන් අයියා වගේ..

" මේ රථය අයිසා මොන ක්ලාස් එකද බං. ඒ එක නේද.."

" මම.."

" දෙයිසනේ දෙයිසනේ සුදුඅම්මියා.. අපි එනවා.."

අපි හය සෙක්ගන් එකේ මුල්ම ක්ලාසස් ටික බලලා දෙවෙනි හටුවත් බලලා තුන්වෙනි තට්ටුවට යන්න නැග්ගා.. මේකා බලන්න තට්ටු තුනක් බඩගන්න ඔනද.. කමක් නෑ.. ආදරේ වෙදනාවක් කියන්නේ.. ආදරේ බෙහෙතක් කියනවා.. ආදරේ ගින්නදරක් කියනවා.. ආදරේ සුන්දර වරදක් කියනවා.. ආදරේ පිස්සුවක් කියනවා..

මමනම් තාම ලංකාවේ සිංදු වලට අනුව ආදරේ මොකක්ද කියලා හරියටම අදුනගෙන නෑ.. මට අනුව ආදරේ කියන්නේ.. ලොකු පස්සක් තියන හැන්ඩ්සම් සර්කෙනෙකක්ට තමා.. ආධ්‍ය අයිසගෙ මල්ලි වගේ..

" මෙහ්.. මට ළඟදි විඩියෝ එකක් හමුවුණානෙ ලැප් එකේ තිබ්ලා.."

" ඒ මොකක්ද.."

සෙනුකයා පඩිපෙළ නගින්න වාරුවට මගේ අතේ එල්ලුනා..

"ලැප් එකේ අපේ උන්ගෙ ආටෝ තොගේ බං.. මම ඒක පෙන්න එකකට දාගන්නා.. ඉස්කෝලෙන් උස්සන් එනවනෙ ලැප් එක.. උඹයි රථය අයිසයි ඇහේ පාට වගයක් ගාගෙන නටනවා නැටිල්ලක්.. පෞකාරයට නූල් බිඳින්නත් වෙනවා තා පොඩ්ඩෙන්.."

මාව රතු වෙලා ගියා.. මු මොකක් දැකලද ඒ පාර..

" මොන.. උඹට පිස්සුද.."

" හිත-වත් දෙවියන් වෙත

ලියනවා ලියුමක් මම නුබ ගැන

එව්වට ගොඩක් පිං මෙයාව

පාළු උනා නේද තව්නියාව

දැන් හුලු හැපෙනිත් මගේ අපාය

ලෝදිය වෙනුවට ගලන්නේ හිනාව-"

" පකයෝ!!!"

" කියන්න.."

" ඔක නවත්තගනිත්.."

මම උාවත් ඇදගෙන උඩට එද්දි වම්රුවා ගිහිල්ලත් ඉවරයි..

" ස්පෝර්ට්ස් මීට එකේ අවසාන මිසිත් වෙලා හිටියෙ රඟ අයියා එක ගිනියම් රු නටන්න කියලා දැනගත්තනම් ඩිපේ අයියගෙ පුපට දෙකක් ගහලා පිලේ කරනවා සරාගයේ.. අඩෝ...!! සෙක්සි ඇ.."

" උඹලට කොහෙන්ද ඔක.."

" අහිරු අයියා එව්වෙ.. ආතල් නේ.. මෙක යවමුද අප්පව්ට.."

" ඒකනම ආතල් වැඩෙ.. යවමුත.."

" ඔව් රඟ අයියා උඹ ඉණෙන් අල්ලගෙන ඉන්න කැල්ල යවමු හරිත.. ඒක තමා ගැමම.."

" මෙහෙ වරෙන් යන්න.. උඹට ආතල්ද.. බෙසිකයා.. අඩෝ අහපන් මම ඇනිමි එකක් බැලුවා ඒක කියන්න තියේ.."

" සිරාවට.. මාත් එකක් බැලුවා.. මම උඹට කියන්නමකො.. ඒක කොල්ලා ආකිටෙක් කරන්නෙ.. අනිකා ඉන්ජිනියරින්.. මාර ආතල් ඔයි.."

" සිරාවට.."

මමයි සෙනුකයයි ඩී, සී, බී ක්ලාසස් වලට එබ්ලා යද්දි වම්රුවා ප්‍රිතෙක්ට කෙනෙක් අල්ලන් බනිනවා මුල්ලකට වෙලා.. පුදුමයි අද කැහැල්ලා බනින්නැද්ද දන්නෙ නෑ.. සෙනුකයා හෙන මනමාල මුණක් හදාගෙන ඒ ක්ලාස් එකේ දොරෙන් මුණ දාලා ඇතුළට ගියා.. අද මේ සෙක්ගන් එක පුදුම

නිශ්ශබ්දයි.. පව පොඩි උන් ටික.. ඔහොම තමයි ළමයෝ.. ඔගොල්ලෝ මේ මාස කීපෙකටනෙ.. මේ අයිසා ජීවිත කාලෙම ඉන්නෙපැ..

මමත් හිමින් සැරේ ක්ලාස් එක ඇතුළට අඩියක් තිබ්බහම රඬ අයිසා ක්‍රීම පාට ශර්ට් එකකට කප් ට්‍රවුසර් එකක් ඇඳලා ගානට කොණ්ඩෙ හඳලා හෙන හැන්ඩියා වගේ මෙසෙකට හේත්තුවෙලා රෙජිස්ටර් එක බලනවා.. මාව දැකලා ඒකා රතුවෙලා රෙජිස්ටරේ වහලා පැත්තකින් තිබ්බා.. මමත් මනමාල හිනාවක් දාගෙන ගිහින් රඬ අයිසගෙ මෙසෙට හේත්තු වුණා.. සෙනුකයා මට මොකක්ද කියලා එළියට ගියා.. හොඳවෙලාවට හයවසරේ ක්ලාස් වල බිත්ති උසට හැඳුවේ..

" ගුඩමෝනින් සර්.. උදේම ආවද.."

රඬ අයිසා තව ටිකක් රතුවුණා.. ඇයි යකෝ උමනෙ සර් කියන්න කිව්වේ..

" ගුඩමෝනින්.. ඔගොල්ලෝ රවුන්ඩ්ස් එන්නෙ භාවනා කල්ලා ඉවරවුණාමද.."

මම කට ඇඳකරගත්තා. සැක්.. අපි යන්නෙ අපිට අඹනවෙලාවට තමා.. ඇයි යකෝ. කකුල් දෙකෙන් එපැ ඇවිදින්න. මොකෝ ඉස්කෝලෙ වටේ යන්න අමුතු දඩුමොනරයක් අපිට හඳලා දීලා නැනෙ..

" එහෙම තමා.. අපි එන්නෙ ඒ වෙලාවට ඇයි මොකද.. සර් අපිට ගහන්නද.."

රඬ අයිසට හෙන මනමාල හිනාවක් ගියා..

" ඇයි ගහන්න බැරිද.."

" අනේ මේ.. මම යනවා.. ඔයාට ෆස්ට් පිරියඩ් වැඩද.."

" තර්ඩ් එක නෑ.."

" ආ.. ඒ පැත්තෙ එනවද පුළුවන් වුනොත්.."

" මම.."

මම රඳා අයිගෙ කමමුලට වැටිලා තිබුණු ඇහිපිහාටටක් ඇහිලි තුඩු
වලින් එහාට පිස්සා.. ඔක අතේ තියලා පිඬලා පිඬලා මටනම් දැන් කිසිම
විශ්වාසයක් නෑ.. මම ඇහිපිහාටු පිමඹ තරමට එහෙනම් මම මේ වෙද්දි
මහින්ද මහත්තයටත් වඩා පොහොසත් වෙලා..

" මම යන්නම්.."

මම මගේ සාක්කුවෙ තිබ්බ සේපාලිකා මලක් අරගෙන රඳා අයිගෙ උකුළු
උඩින් තිබ්බා.. එයා මගේ අතකින් අල්ලගත්තා.. මම රඳා අයිගා දිහා බලද්දි
රඳා අයිගා මගේ දිහා බලාගෙනම ඉඳලා ඉක්මනට බිම බලාගත්තා.. මම
රඳා අයිගට කිට්ටු වෙලා තොල් වලට හාද්දක් දීලා අත අතාරවගෙන
ක්ලාස් එකෙන් එළියට ආවා.. රඳා අයිගා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන
මගේ දිහා බලාගෙන ඉද්දි මම සෙනුකයවත් ඇදගෙන පහළට ගියා..

" සනෙරුමල සතු වෙලා~"

" කටවහන් වරෙන්..!!!!"

සුබෝදාසනක් මගෙ ලස්සන දළඹු කෙල්ලෙන්.. කොල්ලෙන්..

නින්ද නොයෙන හැමදෑවෙ සොදුරැයිද කොයිතරම්..

දුක නැතුවමත් නොවෙයි ඔබ යන්න යනවනම්...

ඉමහි..

එකෙක් වර රඳා අයිගා ගාගෙන.. දැන් සර් කියාපල්ලා.. රඳා සර්.. රඳා
සර්ගෙ දවස සුභ වේවා.. සනෙරුට ජයවේවා.. කියවන ඔබට ගෞරවයෙන්
බි එස්.. මම ආදරේම ආදරෙයි..

එන්නාම.. ලව යූ.. ♥

මම ලියන පුංචි කතාවට හමබෙන ලොකු ලොකු තැහි වලට.. මම හරි
ආදරෙයි ළමයෝ.. හුඟක් ස්තූතියි.. ♥

@Shan

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

132කොටස

" ඇම හෙල්දි!! ඇම වෙල්දි!! ඇම රිව!! ඇන්ඩ.. ඇම දැට බිව..!! සි.. ඉස් අයි කාන්ට් ඩු දිස්.. නෝ වන් කැන්.."

මම ප්‍රිතෙක්ට් රූම එක මැද්දට ගිහින් මගේ සුචාම්පුරුසයෝ ටික එහාට මෙහාට කල්ලා ඉඩ හදාගත්තා..

" ඇම හෙල්දි වෙල්දි නෙමෙ පකෝ හිනායන එක නවත්තන්න විදියක් කියපන්.."

කවිද්‍යා එහෙමම හිනාවෙලා හිනාවෙලා පණ නැතුව පුටුවකට කඩාගෙන වැටුණා.. අපිටත් හිනා යනවා තමා ඉතින්.. මොනව කරන්නද.. ඉස්කෝලෙ වෙනුවෙන් නෙ කියලා හිත හදාගන්නවා.. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත් එදාට කඩා වදිනවලුනෙ.. මහින්ද මහත්තයවත් ආවනම්.. අනේ ඒ පිංපාට මූණ ආයෙ දකගන්න ඇත්නම්.. විරං ජයතු මහරජාන-..!!

" හා හරි හරි.. ආතල් නෑ.. ඡනෙරුවා දුවගෙන ඇවිත් වමිරුගෙ උකුළු උඩින් වාඩිවෙයන්.. වමිරු මුව බිම දාන්නෑ.."

සෙනුකයා මහපගයා ස්ක්‍රිප්ට් එකත් අනේ තියාගෙන ඔව් ර් ඇක්ටින් දහලානා පාරක් දාලා ගියා.. මේ අර ඇනිවසරි අයිටම් එක පුරුදුවෙනවනෙ ප්‍රිතෙක්ට්ස් කවුන්සිල් එක.. මේපාර දෙන්නෙ දොඹෙන් යන්න.. දන්නෑ මේ ප්‍රිතෙක්ට් බැප් එක ගැන.. කියාන් අයියා අඩන්නම ඔන අපි ඩියුටි කල්ලා ඉවරවෙද්දි.. නැත්නම් මම ඌට කඳුළුගැස් ගහනවා.. නෑ නෑ.. අලි ඔලුවෙන් ඉන්න අනිත් පුතාණෝලා ටිකත් පෝලිමේ හිට්ටලා කඳුළු ගැස් ගහන්නෙ.. අරගලේ කෑවට පස්සෙ කෑවෙන් නෑනෙ..

" අනේ මේ බං මට බෑ මෙක කරන්න.. ලොවිනාට අදින්න.. කෙල්ලන් හිනාවෙනවා.. මේ මොනෑත්තක්ද.."

" ඒක අහගනින් ඩ්‍රාමා මැඩමගෙන්.. දැන් සිංදුව කියන කට්ටිය මෙහෙට වෙන්න.. රහපාන උන් මෙහෙට එන්න.. හරි වන්.. ඩූ.. ත්‍රි.. ෆෝ.."

දේවි උදුමබරාට ඉන්න කොල්ලා ගස්සගෙන පද්දගෙන නලවගෙන පැත්තක ඉදන් අමුතු ලිලාවකින් මැද්දට ඇවිල්ලා වටයක් කරකුණාම උගෙ

කුමාරයා අරුගෙ කොණ්ඩෙ හදනවා.. සෙනුකයා සිංදුව කියන්න කිව්වට උා ඉන්නෙත් උඩ බලාගෙන මොකුත් දැක්කෙ නෑ වගේ.. මුත්ට මොන ලීලාද.. ගහගන්න වගේ ගස්සලා පද්දලා එන්නෙ.. මුත් හොඳයි එළාරටයි දුටුගැමුණුටයි.. මම අහන්නෙ ඇයි දුටුගැමුණු රජතුමාට එළාර එක්ක මෙව්වා වෙන්න බැරිවුනේ.. ඉතිහාසෙ වෙනස් කරනවා නෙමේ.. පොර කාවන්තිස්සට ගැණු යටඇඳුම යැව්වෙ පොඩි ගේ වයිබ් එකක් නිසාද දන්නෑ.. දැන් කාලෙනම් ඔහොම යවන්නෙ සුගර් ඩැඩීලනෙ.. රඨා අයිසට කියන්නෝන මට යට ඇඳුමක් එවපන් කියලා.. එක්කො එපා.. උගෙ යට ඇඳුණත් මගේ අල්මරිය අස්සෙ ඔබලා යනවනෙ.. දකින මිනිස්සු හිතයි මට අසහනේ කියලා..

ඉක්මන් සහනයට තරු බලන්න ගියානම් ඉවරනෙ..

" ඒක අවුලක්ම නෑ.. ඒ වුණාට සතීර ඔයිට වඩා කෙළි ගතිය එන්නෝන හරිද.. යකෝ!! අටදාහක් මැද්දෙ ලැජ්ජනම් කරන්නෙපා.."

" ඉතින් අපි කෙල්ලොද බං.. හා.. බලමු බලමු.."

" දැන් ශතෙරු වරෙන්.. වමිරු ඔය පුටුව ගහක අත්තක් කියලා හිතාගෙන වාඩිවෙයන්.."

වමිරුවා සිරුවෙන් ගිහින් පුටුවෙ ඉදගත්තා..

" ආ දැන් ෂතෙරු ගිහින් කිව්ව විදියට මුගෙ උකුළ උඩ ඉදගනින්න.."

මමත් පොඩ්ඩක් දන්න කියන විදියට ගස්සලා පද්දලා වමිරුගෙ උරහිසට තට්ටුවක් දාලා අමනාප බිරිත්දෑ වගේ ගෙට යන්න යද්දි වමිරු පරෙයිසා මගේ අතකින් ඇඳලා අරගෙන උකුළ උඩින් ඉන්ද්‍රවගත්තා.. ඇයි මම අහන්නෙ මුගෙ පාටනර්ට මාවම දැමමෙ.. මට ඔන ජොනතනයව.. මුගේ කිසි අන්දරේ ගතියක් නෑනෙ.. මු හොඳයි ආරච්චි කෙනෙක්ට.. නැත්නම් මම ලෙව්වමිට ඇඳලා මුව වත්තෙ මහත්තයට ගත්තනම් ඒත් අවුලක් නෑ.. කොහොමත් මනමාල ලයින් දෙනවනෙ..

" ආ නයිස්.. මේ වමිරු.. මුව නිකම් බදින්න යන හරකෙක් ඇඳලා ගන්නවා වගේ නැතුව.. පොඩ්ඩක් ලාලිත්‍යට කරපන්.. අන්දරෙයි අන්දරේගෙ ගැණියි නේද නොපිලා.."

මම වම් රුවගෙ උකුළ උඩින් නැගිටලා එහාට වුණා..

" දැන් වරෙන් දික්තලා.. කෝ උඹේ කාලගෝලයා.."

මම හිමින් සැරේ අනිත් උන් අස්සෙන් රිංගලා පුටුවකින් ඉදගෙන සයිඩ් ගහලා හිටියා.. දැන් උදේ වරුවම මේක ප්‍රැක්ටිස් වෙනවා.. ඒ අස්සෙ මේන්හෝල් එකේ වැඩකුත් තියනවා.. මම එපාවෙලා හිටියෙ.. අපේ සර් උගන්නනවද දන්නෑ.. උගන්නනවා ඇති.. හයවසරේ ළමයින්ට සැර කරන්න එපා කියලානෙ ඉස්කෝලෙන් කියලා තියෙන්නේ.. මු තියන අහංකාරකමට බැන්නද දන්නෑ.. නැතුවැති.. මගෙ අන්ඩවෙයාර් එක පිටින් ඉන්න පොල් කෑදැත්තා..

ජීවිතේ රහමඩලක් කියලා ශේක්ස්පියර් කිව්වට.. මගෙ ජීවිතේ හැම මගුලම මෙහෙම නාට්ටියක් වෙච් කියලා මම කියටවත් හිතුවෙ නෑ.. මගේ ජීවිතේ ශෝකාන්තද.. දුක්කාන්තද.. නෑ රුකාන්ත.. රුකාන්තගෙ සිංදු අහන්න අපේ අම්මා ආසයි.. මම..මම.. හිත හිරිවැටුණාදෝ~.. ඇට දෙක දැ- සැක්.. මේ සෙනුකයගෙ කුණුහර්ප සිංදු දැන් මට කියවෙන්න අරගෙන..

" ඡනෙරු.. මේ උඹට එන්න කියලා..~"

මට මගේ නම කියලා එකෙක් බෙරිහන් දෙන සද්දේ ඇහුණහම ඒකට බයවුණු පාර කමමුලට තියාගෙන ඉදපු අතත් ලිස්සලා ගිහින් මගේ හක්ක පැන්නා.. හැමදාම මේ පගයොන්ට කියනවා කැගහන්න එපා කියලා.. කොහෙද සේරම වක්කඩවල් ටිකක්නෙ සෙට් වෙලා තියෙන්නේ.. වම් රුවා විතරයි පාඩුවෙ ඉන්නේ.. අතේ මේ ඌ පාඩුවෙ හිටිය තරමට හොඳයි.. සක්කිලි පරෙයියා.. මටනම මුගේ අතියේ කළ සක්කිලි වැඩෙට හෙන කේන්තී.. මට කැමැත්තෙන් වුණත් රඬ අයිසට ලියුම් දෙන්න ඕන නෑනේ.. මං අහන්නේ.. මම එපෑ ලියුම් දෙන්න මගෙ මනුස්සයට.. මේ ළහකදි ඉඳලා මට රඬ අයිසව හැමතිස්සෙම මිස් වෙනවා.. මම පෙග්නට්ද දන්නෑ.. පෞකාරයගෙ කුස තුළට පුංචි පුතු පැටියෙක් ඇවිල්ලා මාමේ.. මාමා සියා කෙනෙක් වෙන්නයි යන්නේ.. එහෙම වුණොත් ආර්ථ අයිසා සියද.. මහප්පද..

මම නැගිටලා ප්‍රයිමරි ප්‍රින්සිපල් මදර් හම්බෙන්න පහළට ගියා.. අපේ ප්‍රයිමරියෙ ඉන්නෙ මදර් කෙනෙක්.. ටිකක් සැරයි.. ඒත් හරිම හොඳයි.. අපි යද්දි මදර්ගෙ ඔරිස් එකට එහාපැත්තෙ හාමුදුරුවො පොඩි ඇවිටො ටිකක් දණගස්සලා බනිනවා බනිනවා ඉවරයක් නෑ..

" උඹලා වගේ උන් තමා ලොකු වෙලා මේ රටවල් කන්නෙන.. මදාව හැත්ත.."

වටාස් *වටාස්*

මම හිමිත් සැරේ මදර් හමබෙලා ළහදි ඉස්කෝලෙන් කරන්න යන ප්‍රොජෙක්ට් එකකට උවමනා දේවල් අහගෙන ඒක ඩයරියෙ ලියාගෙන.. තව මදර් එක්ක කතාකර කර ඉඳලා පැය බාගෙකට විතර පස්සෙ එන්න ආවා.. ඉස්කෝලෙ වෙන හැම දෙයක් ගැනම මම දැනුවත් වෙනවා.. සාමාන්යෙන් හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට්ව තමා ඔවට සම්බන්ධ කරගන්නෙන.. මගේ වගකීම කියන්න ඕන දේවල් ටික ගලපලා ඒවා අදාළ පාර්ශව වලට කියලා ළමයි ලැස්ති කරවන එක.. නැත්නම් දෙන නීති ලමයි පිළිපදිනවද බලන එක.. හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් කෙරුවාව එපා වෙන්නෙ ඉන්වයිට්ඩ් ඉස්කූල්ස් වලට හතරවටේ යන්න වෙන එක තමා.. එදාට බ්ලෙසර් අරව මේවා ටයි උස්සන් ඇවිත් පිළිවෙලට ඇඳලා යන්න එපෑ.. මට මගේ බ්ලෙසර් එකේ තියන බැජ් ටික අමුණන එකයි ඒවා වැටෙන්න නැතුව පරිස්සම් කරන එකයි තමා කරන්න බැරි.. අනික හෙනට අවධානෙ ගන්න වගේ.. යන යන තැන සලා බලා ගාලා වදිනවා.. ඒවත් අල්ලන් කිරි ඵරුණ එකා වගේ තැනකට යන්න ඕන.. මළගෙවල්ද, උත්සවද, කලා උලෙලවල්ද, ස්විමින් කම්පිටිගන්ස්ද එකී මෙකී නොකී හැම එකටම අපි යන්න ඕන ඉස්කෝලෙ නියෝජනය කරන්න.. සමහර වෙලාවට ෆ්ලෑග් එක උස්සන්න වෙනවා.. අපේ ඉස්කෝලෙනම සාමාන්‍ය විදිය උදේට ෆ්ලෑග් එක උස්සන්න කැඩෙට්ස්ලා.. ඒත් විශේෂ දවසක මමයි නග්‍රාසුයි වම්රුයි ඒක උස්සන්න ඉන්නවා.. එකපාරක් පොල්තෙල් පහනක් දල්වන්න ගිහින් ඒකට මගේ ඇහිල්ලත් පිවිචුණා..

මම යන පාරෙ තිබ්බ ඇඹරැල්ලා කොළයක් කඩාගෙන හපාගෙන හපාගෙන ගියා.. ඒක ඇඹුල් රහයි.. මේ ගහේ ගෙඩි හැඳුනහම මම ගෙඩිත් කනවා.. ගෙඩි නැත්නම් කොළ කනවා.. මොකුත් නැතිවුනොත් කද හරි කනවා.. මගේ ස්ට්‍රෙස් රිලීස් කරගන්නෙ ඇඹරැල්ලා ගහෙන්.. නැත්නම් රඨා අයිසට මොකක් හරි කුපාඩ් වැඩක් අටවලා ඒක හරියනකල් ඉඳලා හිනාවෙලා ස්ට්‍රෙස් එක යවාගන්නවා.. අයුක අයිසට බලු කතා කියලා යවනවා.. ආගිගෙ කොණ්ඩෙට අපහාස කරනවා.. ආඨා අයිසටනම් වද දෙන්න හිතෙන්නෑ.. අහිංසක මස්සිනා මගේ.. ඔය ළහින් ගියොත් යමක් කියනවා ඇරෙන්නෑ.. ඒකටත් එක්ක අපේ මාමා හොඳයි.. වැඩිය ඔන්නෑ..

මාමෙ කොණ්ඩෙ සුදුවෙලා නේද කියල ඇහුවොත් ඇති.. ඩයල් එකට සැරටම මල පනිනවා..

" උඹ කටපියන් ඉදපන්කො.. මගේ කොණ්ඩෙනෙ සුදුවෙන්නෙ.. උඹලා වයසට යන්නැනෙ.. පොල්පිති හරකා.. පොඩි අක්කා කියනවා වගේ උඹවනම කපාගෙන තියෙ-" යැයි යැයි ගාලා මට බනිනවා..

උදේ දැක්කට පස්සෙ මගෙ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා ඇහැට දැක්කෙත් නෑ.. හරිනම් මේ පිරියඩ එකේ පොර ලයිබ් එකේ ඉන්නවා කිව්වෙ.. වැඩිය බජනෙට යන්න හොඳත් නෑ.. මොකෙක් හරි බලු කතාවක් කිව්වොත් එහෙම හරි නෑනෙ.. ඒ වුණාට ළඟ ඉඳලා නොදැකත් බෑ.. කමක් නෑ.. පිරියඩ හයක්ම දැක්කෙ නෑනෙ.. දැන් ගියාට කමක් නෑ.. ලයිබ් එකේ වැඩිය ජේන්නැති මුල්ලක් අල්ලන් කියවන්නෝන..

මම මගක් දුර ගිහින් ආයෙ හැරිලා ඇවිල්ලා ඇඹරුල්ලා ඉන්නක් කඩාගෙන ලොකු ලයිබ් පැත්තට ගැටුවා.. අපේ ඉස්කෝලෙ ලයිබ් තුනක් තියනවා.. එකක් ප්‍රයිමරියෙ.. ඒකට අපි යන්නෙ නෑ.. අනික හය-නමය ලයිබ් එක.. ලොකු ලයිබ් කියන්නෙ ඔ ලෙවෙල්, ඒ ලෙවෙල්, ටීචර්ස්ලට සේරටම වෙත් වෙලා තියන එක.. අනිත් ලයිබ් දෙක වගේ නෙමෙ මෙක හෙන විසාලයි.. එන්සයික්ලොපීඩියා, ඉස්කෝලෙ මැගසින්, පරනම පොත්, සහරා, පත්තර, වෙන හාශාවල පොත් ඔක්කොම හොයාගන්න තියෙන්නෙ මෙකෙ.. සෝෆා දාලා, ටේබල් දාලා හරිම නිස්කලංක පරිසරේක පිරිසිදුව තියාගෙන ඉන්න නිසා පාඩම කරන්න තියමයි.. ඒකෙ සර්ලා දෙන්නා මම අදුරනවා..

මම ලයිබ්‍රියෙ උඩතට්ටුවට බඩගාලා රඨ අයිසා ඉන්නවද කියලා බැලුවා.. පහළ ඒ ලෙවෙල් ක්ලාස් එකක් ඇවිල්ලා.. උඩ තට්ටුවෙ තමා හුහක් වෙලාවට මැඩමලා සර්ලා ඉන්නෙ.. දැන් ලාස්ට පිරියඩ නිසා කට්ටිය වැඩිය නැතුවැති.. ඒක හොඳයි..

මම හිමින් සැරේ උඩ තට්ටුවට ගිහිල්ලා මගෙ පොල් කැඳැත්තා ඉන්න දිහාවක් බැලුවා.. උඩ එහාපැත්තෙ කොනේ සර්ලා මිස්ලා වගයක් ජේපර්ස් වගයක් බලනවා.. මැද්දේ දිගට පොත් රාක්ක හරස් කල්ලා.. මම ඒ පැත්තෙ නැතුව අනිත් පැත්තට මුණ දාලා බැලුවහම රඨ අයිසා කොනේම ටේබල් එකේ පොතක් කියවනවා.. අයිසලා මල්ලිලා පොත් කාවො වෙලා තමා ලබන ආත්මෙ ඉපදෙන්නෙ.. මම හිමින් සැරේ රඨ අයිසා ගාවට ගිහිල්ලා

හිටගත්තහම ඒ යකා ආසාවට හැරිලාවත් මං දිහා බැලුවෙ නෑ.. ඒ තරමට පොතේ ගිලිලා මැරෙන්නද කොහෙද යන්නෙන.. මම හෙමිත් සැරේ රඳා අයිගෙ පපුවෙ පැත්තක් හයිගෙන් ඇල්ලුවහම රඳා අයිගා උඩ ගිහිත් මගේ අතින් තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. මම රඳා අයිගට ඇස් පිල්ලම් දෙකතුනක් ගැහුවහම එයා මගේ අතින් අතැරියා.. මම අල්ලන්නැතුව වෙන කවුරු අල්ලන්න හැසිකව්වගෙ කුක්-

" කොයි වෙලේද ආවෙ.."

මම රඳා අයිගෙ ඉස්සහා පුටුවෙන් ඉදගත්තා..

" ටිකක් වෙලා.. මොකද කරන්නෙන.."

" පේන්නැද්ද.. මම මේ රොකට එකක් හදනවා.."

" තරු බලන්න යන්නද.."

රඳා අයිගා හෙන ඩුමා ක්වීන් වගේ ඇස් දෙක කරකලා පුටුවෙන් හරියට ඉදගත්තා..

" ඔයාලගෙ ප්‍රෝග්‍රැම් එක ඉවරද.."

" ඔව් ඒයි.. උදේ ඒක තිබිලා.. ඊටපස්සෙ ඩුමා එක පුරුදුවුණා.. දැන් මදර්ගෙ ඔරිස් එකට ගිහිත් එන ගමන්.."

" ඔය කොට කකුල් දෙකෙන් කොහොම ඔව්වර දුරක් ඇවිදින්නද.. තාරාවෙක් උනාම හරි වදේ නේ.."

" අනේ මේ.. තවසෙට මොකද ඔව්වර මගෙ කකුල ගැන අමාරුව.. ආසයින.."

මම ශේප් එකේ රඳා අයිගෙ කකුල දිගේ මගේ කකුලක් ඇදගෙන උඩට එද්දි රඳා අයිගා පුටුවෙ පිටිපස්සට වෙලා කකුල් දෙක ඇදලා ගත්තා.. ඊටපස්සෙ මට දෙකක් රැව්වා..

" පාඩුවෙ ඉදපත්.."

" පාඩුවෙ ඉන්නනම මම ඔයා එක්ක යාව්වෙනවද ඒයි.."

"....."

" ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙලා අපේ ගෙදර යමු..?? අප්පව්ව් අද ගෙදරද.."

" හවස් වෙද්දි එනවා කිව්වෙ.. එතකල් ඉමු.. මම අයියා එක්කම යනවා.."

" හා.. මේ ඒකනෙමෙ.. මොකද අද වැඩ.. හිතට ඇල්ලුවද.."

" ඔව් හොඳයි.. ඒ වුණාට ගිය සැරේ මන්ත්ලි ටෙස්ට් එකේ ජේපර්ස් වගයක් තියනවා බලන්න.. ඒ පන්තිය අතැරලා දාලා වගේ තිබ්ලා තියෙන්නෙ.. මල්ලිකා මැඩම් වෙනුවට කවුරුත් බලලත් නෑ.."

" දැන් ඔයා ඉන්නවනෙ.. සිලබස් කවර් කරගන්න බැරි මොකක් හරි ආවොත් තුන වෙනකල් ආර්ට් ස්කූල් දන්න.. සතියට එකක් වගේ.."

" මමත් හිතුවෙ.. එක්සෑම් කිට්ටු වෙලා දනවා.. මම තාම උගන්නන්නෙ ගිය වාරෙ මැදහරිය.."

මම මෙසෙ උඩ තිබ්බ රඬ අයිසගෙ අතක ඇගිල්ලක මගේ ඇගිල්ල පටලගත්තා.. එයාගෙ අත් රස්නෙයි..

" ඔයා ආයෙ ඉස්කෝලෙ දකින්න වෙන එකක් නෑ කියලා මම හිතුවෙ.."

රඬ අයිසා මගේ දිහා බලලා ලාවට හිනාවුණා.. එය අහිනාවෙන්නෙ දැනෙන්න නොදැනෙන්න ගානට වුණත් ඇස් දෙකෙන් බලන විදියෙන් එයා ඇත්තටම ආදරේ හිතෙන්න හිනාවෙනවා කියලා ජේනවා..

" මමත්.. එහෙම හිතුවා.."

රඬ අයිසා මගේ අත තදකල්ලා අල්ලා අතැරියා.. මාව පොඩ්ඩක් රතු වුණා..

" අයුක අයිසා අසනීප වෙලාලු නේ.. සෙනුකයා අරහෙ මැරෙන්න හදනවා.."

" අයුක පව් වරද්.. අපි කවුරුත්ම නැතුව ඒකා එහේ තනියමනෙ ඉන්නෙ.. එහෙම ඉඳලම නෑ.."

" තාම ගිහිනි මාස කීයද.. අනේ මන්දා සෙනුකයා තව කොච්චරකල් ඉවසන්නද කියලා.."

" සෙනුක මල්ලි උදේ දිග මැසේ ඵකක් එවලා අයුකයට බනින්න කිව්වා.."

" ඔයා බැන්නද.."

" නෑ මම මැසේ ඵක ගෝවර්ඩ කලා.. අයුකයා බලාගන්න ඇතිනෙ.."

මම රඬ අයියගෙ අත ගසලා දැමිමා.. අනේ මෙහෙමත් මිනිස්සු.. යකෝ බනින්න කියලා එවපු මැසේ ඵක ගෝවර්ඩ කරාම හරියනවද.. සෙනුකයට කියන්න ඕන උබේ දුක මට කියපන් කියලා.. කොහොමත් අයුක අයියට බනින්න මට ආසාවක් තියෙනවා.. ඔලුව ලොකු ගෙමබා.. කේලම් කියන නිසා තමා ඔහොම වෙන්න ඇතිනෙ..

" තවසෙට පිස්සුද අයිගෙ.."

" මම මොනා කරන්නද.."

" ඒ වුණට.."

" උන් දෙන්නගෙ ප්‍රශ්න විසඳන්න ගිහිනි අන්තිමට මම තමා වැරදි කරපු එකා වෙන්නෙ.."

මම උඩ බලාගන්නා.. ඒක සාමාන්‍ය තියරියනෙ.. බලන් යද්දි ඒක වැඩ නොකරන කෙනෙක් නෑ.. සමහරවෙලාවට රඬ අයියගෙයි මගෙයි වලි බෙරන්න ඇවිල්ලා ආධ්‍ය අයියා වැරදිකාරයා වෙන්නෙ.. වැරදිකාරයෙක් නෙමේ පොකාරයෙක් වුණත් මම එයාට හරි ආදරෙයි..

" එහෙනම් පාඩුවේ ඉන්න ඒයි.. උන් දෙන්නා කොයිවෙලෙත් රණ්ඩු වෙනවනෙ.."

" උඹ හොඳ එකාද..."

" ච්ඡ්.."

මම අමනාපෙන් පැත්තක තිබ පැනක් අරගෙන රඬ අයිගෙන අනේ
බලිකුරුට්ටක් ඇන්දා.. මම එහෙම රණ්ඩු වෙනවද.. මම කොච්චර හොඳට
ඉඳලන්ද මේ මිනිහා මට කතා හදන්නේ..

මම කේන්තියට රඬ අයිගෙන අත මැද්දට පැනෙන් ඇන්නා.. රඬ අයිගට
ඒක ගානක්වත් ගියේ නැද්ද මන්දා.. අත දිහා බලලා ඇහිබැමත් අකුළගෙන
මගේ දිහා බලුවා..

" මම යනවා.."

" කොහේද.."

" මැරෙන්න.. ඇයි එනවද.."

" අද බෑ වගේ බබා.. වෙන දවසක එන්නම.."

මම පුටුවත් පස්සට අදගෙන නැගිට්ටා.. අපරාදෙ මට ආධ්‍ය අයිගා එක්කන
යාළුවෙන්න තිබ්බේ.. දැනටත් මම පරක්කු නෑ හැබැයි.. ඉඳපත් මම
යාළුවෙනවා..

" මම-මම කැමති තවසෙට නෙමේ-"

" අපේ අයිගටනේ.. ඒ.. ඒ.. වරද්..!! ඔහොම ඉන්න.."

මම ගස්සලා දාලා යන්න ගියා.. මුගේ අප්පව්වට රෙදි යාරයක් අරන්
දෙන්න.. පොල් කැඳැත්තා.. කොහිල කැස්වටුවා..

" ටහු-"

මම බැන බැන යන ගමන් පොත් රාක්කෙක ඇණෙකට කම්සෙ අහුවෙලා
ආයෙම මාව පිටිපස්සට ඇදිලා ගියා.. නොදකිත් මේ රාක්ක පාර මැද්දේ
හරස් කළ එකාගේ හැමදාම පොඩි ඇහිල්ල මෙස කකුලක හරි වැදෙන්න
ඔන.. මම ක්ෂණිකව පිටිපස්ස හැරිලා රඬ අයිගා දිහා බලුවහම ඒකා
පැනත් කටේ ගහගෙන කුප්ප හිනාවක් දාගෙන පොත දිහා බලාගෙන
ඉන්නවා.. මම එන්න ආවා.. අනේ මට ඔන්නෑ එකෙක්.. මම තනියම
ඉන්නවා.. මට ආධ්‍ය අයිගා ඉන්නේ.. අපේ මාමා මගේ අයිගව උදුරගත්තේ
නැත්තම මම හැමදාම ආධ්‍ය අයිගගෙන අස්සට වෙලා ඉන්නවනේ.. මගේ

රෝසමලේ නටුවෙ කටු.. මාමා තමා වනබඹරා.. වනබඹරෝ ඔහොම හිටු
නෙමෙයිනෙ එතකොට.. වනබඹරෝ උඹ පලයන්.. රෝසමල මගේ..

අන්තිම පිරියඩ එකේ ප්‍රිතෙක්ට රූම එකට වෙලා මමයි වමරුයි නග්‍රාසුයි
රිපෝට් එකක් හද හද ඒ වැඩේ හිටියා.. සෙනුකයා අපිත් එක්ක හිටියෙ නෑ..
ඌ මෙ ඉන්නවා මෙ වුන වෙනවා.. අපි හොඳම යාච්චා වුණත් එකට
ඉන්න සෙට් වෙන්නෙ හරිම අඩුවෙන්.. සෙනුකයාට ඉස්කෝලෙ මියුසික්
රූම එක ආරූඪ වෙලා නිසා බැලූ වෙලාවක ඇත්නම් ඒකෙ අස්සෙමයි
රිංගගෙන ඉන්නෙ.. ඉස්සරනම් මාත් ඌ එක්ක ඔවගෙ රිංගන් ඉන්නවා..
දැන් වැඩ වැඩි නිසා එහෙම ඉන්න වෙලාවක් හමුකෙන්නෙ නෑ..

අන්තිමේ ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙලා ගාථා කිව්වටත් පස්සෙ හරිනම්
ප්‍රිතෙක්ස්ලා පැය බාගයක් ඉස්කෝලෙ නවතින්න ඕන.. එහෙම කිව්වට
අපිනම් එකයි හතළිස් පහට විතර එන්න ලැස්ති වෙනවා.. හැමෝම
ප්‍රිතෙක්ස්ලා සයිත් කල්ලා ඉවරවුණාම පොත් ඔඟිස් එකට හාර දීලා අපිත්
ඔඟිස් එකේ පොතේ සයිත් කල්ලා තමා එළියට එන්නෙ.. ප්‍රැක්ටිස් තියන
දවස්වලට මම කලින් ඉස්කෝලෙන් එනවා.. එකයි තිහටම.. නැත්නම් අර
වෙළුපුමනායා නහින්න හදනවනෙ..

මම ප්‍රිතෙක්ට රූම එකත් ලොක් කල්ලා සෙනුකයාට යතුර දීලා අර පොල්
කැඳැත්තා හොයාගෙන ඉස්කෝලෙ පාකිත් ලොට් එකට ආවා.. මම යද්දි
ඉන්නවා මනමාල හිනාවකුත් දාගෙන බයික් එකට හේත්තු වෙලා.. දෙන්න
හිනයි.. මම රවාගෙනම බයික් එක ගාවට ගියා..

" මොකද වරද් මූණ නරක් කරගෙන.."

" මම පෙග්නට් වෙලා ඒයි.. මාර වැඩේ.."

රඨ අයිසා හෙල්මට් එකක් අරගෙන මගේ ඔලුවට ඒක එබුවා.. ඔබ්ලා
ලොක් කලා.. මම ඒක හරියට හදාගත්තහම රඨ අයිසා එයාගෙ බෑග් එක
මට දුන්නා..

" සිරාවට.. ඇයි කලින් කිව්වෙ නැත්තෙ.."

" ළමයා භාරගන්නවද.."

" ගන්න වෙනවනෙ.. දැන් සති කීයද.."

" සතී තුනක් ඒයි.. මම දැන් අම්මලට මුණ දෙන්නෙ කොහොමද.."

" පැනලා යමු..??"

" බඩවල් උස්සන් පැන පැන යන්න බෑ.. ගෙදරට ඇවිත් අම්මලට කියලා මාව කසාද බිඳින්න.."

" අම්මලා කැමති වෙයිද.."

මම රඳා අයියගෙ උරහිසින් අල්ලගෙන බයික් එකට නැග්ගා..

" කැමති වුනත් නැතත් දැන් පෙග්නට වෙලානෙ.. ගිහින් මගෙ කකුල් දෙක අතගාප-හිමින් පලයන් අයියෙ.."

රඳා අයියා බයික් එක රේස් කරපු පාර මම හුනු පැටියා වගෙ ඉස්සරහට ඇදිලා ගිහින් උගේ පිටේ වැදුනා.. රඳා අයියා මගේ කකුලට තට්ටුවක් දාල එක අතක් අරගෙන ඉන හරියෙන් තියාගත්තා..

" පාඩුවෙ ඉඳපන් වරද්.. අරහෙන් මෙහෙන් අල්ලන්නැතුව.."

" මම එහෙම කළේ කවද්ද්.. අනේ මේ බඩගිනී ඒයි ගෙදර යමු.. මට මහන්සි.."

" ළමයි හම්බෙන්න ආවහම එහෙම තමා.. වමනෙට වගේනම් කියන්න.."

" එල.."

මම රඳා අයියා කිව්වා වගේ හරිම හොඳට අතපය පාඩුවෙ තියාගෙන එන්න ආවා.. මේ වෙලාවට ට්‍රැෆික් හැමතැනම.. මම හුළහට මුණ අල්ලගෙන හිටියා.. හතර වෙන්න කලින් නෙ මාමා එන්න කිව්වෙ.. තාම දෙකට විතර ඇතිනෙ.. ට්‍රැෆික් එකේ බයික් එක නතර කරගෙන මම රඳා අයියට හෙන පවයක් කියන්න ඉස්සරහට බෙල්ල දික් කලා විතරයි එහාපැත්තෙ පාර අයිනෙ ඉඳපු රස්තියාදුකාර පාට කොල්ලෙක් මට ඇහැක් ගැහුවා.. මාව එකපාරට ගැස්සිලා ගියා.. උගේ විත්ක් එකට නෙමෙ.. උගේ ඇහේ එල්ලගෙන ඉන්න තොරොමබල් ටික දැකලා.. යකෝ කට්ටයි නහයටයි හැම අගලෙම කරාබු එල්ලගෙන කහ පාටට කොණ්ඩෙ පාට කරගෙන.. ටික්ටොක් සුපර් මෑන් කෙනෙක්ද දන්නෑ.. මම ශේජ් එකේ මුණ

අතින් පැත්තට හරවගත්තා.. එක්කො අහන්න තියෙන්නෙ පකද බලන්නෙ කියලා..

" ජිස්.. ජිස්.."

" අරුගෙ හොමබට දෙකක් අනින්න හිතයි.."

ඌ එහාපැත්තෙ ඉදගෙන කොළ කැල්ලක් දික් කරන් පිඹිනකොට මම මුණ තවටිකක් එහාට හරවගෙනම හිටියා.. එහෙම කන්න වගේ බලාගෙන ඉද්දි හරි අපහසුයි.. ඔනම කෙනෙක්ට.. කොල්ලෙක්ද කෙල්ලෙක්ද කියන එක නෙමෙ.. බැල්මකින් වුණත් මනුස්සයෙක් දූෂනය කරන්න පුළුවන් කියන්නෙ.. මම හිතුවෙ රඨ අයියට ඒක ඇහුණෙ නැතුවැහි කියලා.. ඒ වුණාට එයාට ඒක ඇහුණා.. රඨ අයියා හෙල්මට එකේ ග්ලාස් එක උඩට කල්ලා ඒ පැත්ත බැලුවා.. මට ඉස්සරහා සයිඩ් මිරර් එකෙන් එයාගෙ මුණ පේනවා.. එකට හාවෙලා වගේ තියන ඇහිබැම කේන්තියට සැරින් සරේ ගැස්සෙනවා..

" ඇයි.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද.."

රඨ අයියා සද්දෙට ඇහුවහම වටෙ පිටෙ ඉන්න මිනිස්සුන් අර නොරොමබල් කරන්නෙ දිහා බැලුවා.. ඌ එකපාර අන්දමන්ද වෙලා ගිහින් උඩ බිම බලන්න ගත්තා.. නිකන් ඌ මොකුත් කළේ නෑ වගේ.. අර කොළ කැල්ලත් ශේජ් එකේ සාක්කුවටම ඔබාගත්තා..

" ප්‍රශ්නයක්නම් කියන්න.. විසඳගන්න පුළුවන් නෙ.."

" ඇයි මල්ලි මොකෝ අවුල.."

අපිට එහාපැත්තෙ ඉදපු අයියා කෙනෙක් බයික් එක පිටිපස්සට කල්ලා රඨ අයියට තට්ටුවක් දැමිමා..

" නෑ බං.. මේ කොළකැලි දික් කරන් එනවා.."

" ඔයි අයිසෙ...!! ඉස්කෝලෙ යන ළමයින්ට සුස් සුස් ගාන්න.. උඹට අසහනේද.. ඒකට වෙන එකෙක් හොයාගනින්න.. හු#තා.. කාලකන්නි හැත්ත.."

" කෙලින්වා උඩට දැනගනින්න.. පාර කියලා බලන්නෙන නෑ.. ආයෙ පොඩි උන්ට සද්දෙ දැමමොත්.."

" මල්ලි.. උඹ පලයන් දැන්.. මුත් එක්ක ඔව්වා කතාකල්ලා වැඩක් නෑ.. ජේනවනෙ දැනට ඉන්නෙත් වැදිලද කොහෙද.."

රධ්‍ය අයියා තොරොමබල් කරන්නෙට දෙකක් රවලා අර අයියගෙ පිටට තට්ටුවක් දැමමා..

" මම යනවා මව්.."

" හරි බං.. පරිස්සමට.."

රධ්‍ය අයියා අනිත් අයියගෙ පිටට තට්ටුවක් දාලා බයික් එක රේස් කරගෙන හෙන වෙගෙන් එන්න ආවා.. සැමක්.. ඒ මොකක්ද ඒ වුණේ.. ඇත්තට අද කාලෙ උන්ට පුදුම අමාරුවක්නෙ තියෙන්නෙ.. අපි පොඩි කාලෙනම ඉස්කෝලෙ යුනිෆෝම් එකට ගෙරවයක් හරි තිබුණා.. දැන් බලද්දි ඒකත් නැතිවෙලාද කොහෙද.. නැත්නම් ඔය නිවස් වලට යන්නෙන.. අහවල්පැත්තෙ කෙල්ලෙක් ඉස්කෝලෙ යන ගමන් අතුරුදහන් වෙලා.. කොල්ලෙක් හෝටලේකට විකුණලා.. තාත්තා අනිත් දූෂනය වෙලා.. කොච්චර අහන්න දකින්න තියෙනවද..

ඒ වුණාට ලංකාවෙ දෙදාස් පන්සියෙ ඉතිහාසෙ තියනවනම් එව්වරයි.. හෙන ගහලා ගියත් කමක් නෑ.. දෙදාස් පන්සියට මොකුත් නොවී.. බුදුඅම්මො!!

රධ්‍ය අයියා ක්වාටස් එක ගාවින් බයික් එක පාක් කල්ලා මම උඩට යනකල් ඉඳලා එයන් ආවා.. දොර අරිද්දිම ඇහෙනවා ආධ්‍ය අයියා කිව් බිව් ගාන සද්දෙ.. අපි ගාව විතරයි ඩයල් එක පරිණත වැඩිහිටියා වෙලා ඉන්නෙ.. මාමා ළඟපාතක ඉන්නවනම් පුදුම කැටයම් තමා අයියගෙන් තියෙන්නෙ.. බෝතල් කට්ටෙන් ඇනලා හරි යාළුවුනේ ආදරේ නිසානෙ ඉතින්..

" අපි ගෙදර ආවෝ~.."

" කැගහන්න එපා බං.."

මම රඳා අයියවත් ඇදගෙන කුස්සියට ගියා.. යඳ්දි අපේ මාමා හෝ ගාලා උයනවා.. ආධ්‍ය අයියා පුටුවකින් වාඩිවෙලා අපේ මාමට හෙන විසාල කතාවක් කියනවා.. ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන කකුල් දෙකත් උඩට අරගෙන.. මම ආධ්‍ය අයියට හේත්තුවක් දාගත්තම ආධ්‍ය අයියා මාව උකුලෙන් වාඩිකරගත්තා..

" ගෙදරට සුනාමියක් ආවා වගේ.. මෙකා ආවහම.."

රඳා අයියා ගිහින් අපේ මාමා කප කප ගිහිය තක්කාලි කැල්ලක් කටේ ඔබාගෙන පැන්ට්‍රි එකෙන් ඉදගත්තා..

" අපි ආවහම එහෙම තමා මාමෙ.."

" පොඩි මොකද ඉස්කෝලෙ වැඩ.. හොඳයිද.."

" අවුලක් නැහැ.. හොඳයි.."

" හතේ අපේ හිට්ටි ගුරුතුමා ගෝයි අයිසෙ.."

" එහෙමද.. චූටි මොකෝ කලේ අද.."

" ඒකා ගැණියෙක්ට අදිනවයි කියන්නෙ.. අනේ මන්දා මුටනම් එහෙම විලිලැජ්ජාවක් කියලා දෙයක් ඇත්තෙම නැද්ද කොහෙද.."

" මොකද නැත්තෙ.. එයාට තියනවා.."

අපේ මාමා රවලා රඳා අයියා දිහා බලලා තව තක්කාලි කැල්ලක් කටේ එබුවා..

" උඹ කොහොමද උගෙ ලැජ්ජාව ගැන දන්නෙ.."

" අනුරාග් පාඩුවේ ඉන්නකො.. ඔයා ඉස්කෝලෙ යන කාලෙ රස්තියාදු ගැහුවට චූටි එහෙම නෑනෙ.. දැන් ඔයාට පුළුවන්ද රහපාන්න.."

" රහපාලා පෙන්නන්නද.."

ආධ්‍ය අයියා මගේ බඩ බදාගෙන උරහිසින් මුණ තියාගත්තා..

" හා.."

මාමා ආධ්‍ය අයියට දෙකක් රැවවා..

" නාගෙන එන්න සුදුමහත්තයා.."

" අනේ කාලා.."

" නෑ නෑ දෙන්නම ගිහිනි නාගෙන වර.. එතකල් කන්නෙන නෑ.."

" මොකක්ද මාමෙ.."

රධ්‍ය අයියන් මුණ ඇදකරගත්තා.. මම මාමට දෙකක් ගස්සගෙන නැගිටලා කාමරේට යන්න ගියා.. ඔන්නෑ මට.. මම නාලා පීනසේ හදාගෙන මැරිලා යනවා.. එතකොට තේරෙයි මගෙ අගේ කාට කාටත්.. මම කාමරේට ගිහිනි ශර්ට් එක ගලවලා කරකලා කරකලා ගානට ඒක බාස්කට් එකට ලැන්ඩ් කලා.. වැඩිඩෙක් තමා.. මගේ කාමරේ ටිකක් කරුවලයිනෙ. මට හිතෙන්නෙම මගේ පුටුව උඩ හොල්මනක් ඉන්නවා කියලා.. රැටත් මම ෆෝන් එකේ ටෝච් එක ගහලා බලනවා.. ඉන්නවා තමා.. කොළකාර හොල්මන.. මම දිහා බලාගෙන.. එතකොට මම ඔකෙ වාඩිවුණාම ඌ හිතන්නෙ මම උගෙ උකුළු උඩින් වාඩිවුණා කියලා.. මේ පුටුව වෙලාවක මාමගෙ කාමරේට දාන්න ඕන.. හැබැයි ඒකට දාලා හොල්මන නරක් වුනොත් එහෙම.. ආධ්‍ය අයියන් ආවහම ඒකෙ ඉන්නවනෙ.. එක්කො හොල්මන ඔහොම ඉදපුදෙන්.. මාත් එක්ක හිටියා කියලා කවුරුත් නරක් වෙන්නෑනෙ.. ඌ උගේ පාඩුවෙන් ඉදපුදෙන්.. මම මගේ පාඩුවෙ ඉන්නවා.. හැබැයි කණ්ණාඩිවලින් අරහෙන් මෙහෙන් පේන්න එන ඔට්ටු නෑ.. සිකුරුට් අංකල් කිව්වනෙ දවසක් මේ ක්වාටස් වල ඉස්සර ඩොකෙක් එල්ලිලා මැරුණයි කියලා.. ඒ ඩොකා හිටියෙ මෙකෙදි දන්නෑ.. මලෝත්තයි.. මුට එල්ලෙන්න වෙන කාමරයක් තිබ්බෙ නැද්ද යකෝ මගේ කාමරේම එල්ලුනේ.. අනිවාරෙන් ලව් පලහිලව්වටක වෙන්නැති.. ඒකත් අංකලේගෙන් වෙලාවක අහගන්න ඕන.. ඇයි මලේ කියලා..

" වරද්.. ටවල් එක කෝ.."

මම එකසැරේ හොල්මනක් ගැන හිත හිත ඉඳලා රධ්‍ය අයියගෙ කටහඩ ඇහුණා විතරයි එහෙමම ඇඳ උඩට කකුළු පැටලිලා ඇඳගෙන වැටුණා.. රධ්‍ය අයියා මට මහ බලා විදියට හිනාවුණා..

" මොන මගුලක්ද ඔයි.."

" ඇයි බයවුණේ.. හොල්මන කියලා හිතුවද.."

" කවුද බයවුනේ.. මගෙ කකුල පැටලුණා.."

" හා.. ටවල් එක දීපන්.. මම මුලින් යන්නේ.."

" කබඩ එකේ ඇති.. ගන්නවකො.. අත පය තියනවනේ.."

රඳා අයියා මගේ ගාවින් යන ගමන් මගේ ඔලුවට එකක් ඇනගෙන ගියා..
මම අත කරකලා උගේ පස්සට පාරක් දුන්නහම රඳා අයියා ශරීර එක
ගලවලා මගේ ඔලුවට දැමුවා.. දාඩය පිටින්.. මම ඒක පැත්තකට විසික්
කළා..

" තවසෙට පිස්සුද.."

" ඇයි ගහන්නද.."

" ඇයි ගහන්න බැරිද.."

මම රඳා අයියාගෙ බඩට පයින් පාරක් දුන්නහම රඳා අයියා මගේ
කකුලකින් ඇදලා මාව ඇදෙන් බිමට දැමුවා.. මම උගේ කකුල හැපුවා..

" ආ...!!! වරද්!!!!!!!"

" මොකද තවසෙ මාව බිම දැමමෙ.."

රඳා අයියා මගේ පිටට දෙකතුනක් තඩ්බෑවහම මම උගේ බෙල්ලෙන්
අල්ලගත්තා.. කැස්වුවා.. මට ගහන්න..??

" අතෑරපන්.."

" තවසෙ අතෑරපන් මුලින්ම.."

" මට බෑ.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ අහුවෙන අහුවෙන හැම තැනම හපාගෙන හපාගෙන
ගිහිනි ළාව බිම පෙරළගෙන උගේ ඇඟ උඩින් ඉදගන්නා.. ඉදගෙන
බෙල්ලෙන් අල්ලගෙන බිමට තියලා තද කලා.. රධ්‍ය අයිියා මගේ වෙස්ට
එකෙන් ඇදලා ගන්නා..

" උඹනෙ පටන්ගන්නෙ.."

" තවසෙ මුලින්ම මගේ ඔලුවට ගැහුවෙ..ආ.. ආයෙ කරනවද.. කරනවද.."

රධ්‍ය අයිියගෙ පපුවෙ පැත්තක්ම මගේ නියපොතු වලට හිරිලා ගියා.. මගේ
බැනියමේ කට ගාවින් සරාස් ගාලා ඉරිලා ගියා.. ඊටපස්සෙ අහුවෙන
අහුවෙන අතට මම ළාව ගැහුවා.. ළා මට ගැහුවා.. අතින් පයින් ගහගෙන
පොත් වලිනුත් ගහගෙන රධ්‍ය අයිියා ඇඳ රෙද්දක් උස්සගෙන ඇවිත් මාව
මමියක් වගේ මුණ විතරක් ඉතුරු කල්ලා ඔතලා කොන් දෙක ගැටගහලා
ඇඳ උඩට අතැරලා ටවල් එකක් අරගෙන කාමරෙන් යන්න ගියා.. මට
හෙල්ලෙන්නවත් බෑ.. මමිය වගේ ඇඳ උඩ පතබැවිලා හිටියා..

" ආධ්‍ය අයිියෙප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්!!!! එන්නකෝඔඔඔඔඔඔ!!!!!!!"

" අයිියෙප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්!!!!!!!"

දඩාස්

මම දහලලා රෙද්ද ලිහාගන්න ගිහිනි ඇදෙන් බිමට පතබැවුණා..

" චුට්!! මේ මොකද ළමයි.. කාමරේ වනසගෙන.."

" රධ්‍ය අයිියා ඉන්න දෙන්නැ අයිියෙ.."

" පොඩ්ඊඊඊඊඊඊ!!! මෙහෙ එනවා!!!!!!!!!!!!!"

පෞකාර සමනලයා අවෙලාවෙ ආවා දළඹු ළමයිනේ.. දෙයියනේ.. ඊයෙ
දුන්නැ නේත..

පෞකාරිට එක්සෑම අතේ මේ සතියෙම.. සතියෙම කිව්වෙ.. හෙටයි,
අනිද්දයි, ඉන් අනිද්දයි, ඊටපස්සෙ දවසට පස්සෙ දවසෙයි.. හෙට හොතික
විද්‍යාව තියෙමනෙ..

අපි පා~වෙන ලෝකේ~~~~

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

මට තැගි වගයක් හම්බුණානෙ මගේ ආරණියම ආදරණිය දළඬු
පැටවුන්ගෙන්.. හුගක් ස්තූතියි අනේ.. මම හුගක් හුගක් ආදරෙයි.. මට
හුභාක් සතුවෙයි.. ශ්‍රී♥♥♥♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

133 කොටස

" කවද මෙකෙ දොර ලොක් කලේ.. සෙනුකයට පිස්සුද හැදිලද.."

මම ඉස්කෝලෙ වටයක් ගහලා ප්‍රිගෙක්ට රූම එකට එද්දි ඒකෙ දොර වහලා.. වෙනදට ඔකෙ දොර වහන්නෙ නෑ ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙනකල්.. ඉස්කෝලෙ ප්‍රිගෙක්ටස්ලට වෙන ඉන්න තැනක් නෑනෙ.. එහෙම කිව්වට මෙකෙ අස්සෙ තියෙන්නෙ බෑග් ටික විතරයි.. ප්‍රිගෙක්ටස්ලා එක එක වැඩවලට එළියට යනවා.. නැත්නම් ප්‍රයිමරිය පැත්තෙ, ග්‍රවුන්ඩ් එකේ, ස්පෝර්ට්ස් ක්ලබ් වල, ජිම් එකේ තමා වැඩිපුරම කට්ටිය ඉන්නෙ.. සෙනුකයා මට එකොළහට රූම එකට එන්න කියලා ඌ මෙක වහලා ගිහිල්ලද..

මම දොරට හිමින් තට්ටුවක් දැමමහම ඒක ඇරුණා..

දවල් වැඩක් නැත්නම් රඬ අයිසා කිව්වනෙ පුස්තකාලෙ පැත්තෙ ඇවිත් යන්න කියලා.. මම ඉතින් ඌ එක්ක පෙම් කෙළින්න හිතාගෙන එහෙ ගියාම ඒකා කපටි හිතාවක් දාලා හොඳ එකා වගේ කතාකල්ලා තඩ් ජෙපර්ස් මිටියක් මගේ අත උඩ අතැරියා.. මට ඉතින් රඬ සෑර්ගෙ ජෙපර්ස් මිටියම බලලා ඉවර කල්ලා දීලා තමා පුස්තකාලෙන් එන්න වුණේ.. රඬ අයිසා මට ජෙපර්ස් බලන්න දීලා ලැප් එකකුත් දිග ඇරගෙන ලෙක්ටර් එකක් බල බල හිටියා.. අපේ පුස්තකාලෙ නිසා හොඳයි ඉතින්.. උඩ තට්ටුවෙ මොකෙක්වත් නෑනෙ.. හිතේ හැටියට ඉන්න පුළුවන්.. මමත් රඬ අයිසට මොකුත් කරන්නැතුව හොඳ ළමයා වගේ ජෙපර්ස් ටිකත් බලලා දීලා පස්සටත් එකක් ගහගෙන එන්න ආවා.. එයාට පැය බාගෙකින් ලෙක්ටර්ස් ඉවරවෙනවලු..

මම ප්‍රිගෙක්ටස් රූම එක ඇතුළට යද්දි වමිරුවා කොනේම මෙසෙ ඔලුව තියාගෙන ෆෑන් එකක් දාගෙන තිදි.. මම ඌව ඇහැරන්නැතුව පාඩුවේ ගිහින් මගේ පුටුවෙන් වාඩිවෙලා ෆෝන් එක ඔබන්න ගත්තා.. වෙන වැඩක් නෑනෙ කරන්න.. අයුක අයිසට හොඳද දන්නෙ නෑ.. පහුගිය දවස් ටිකේම අපේ සුදුදෝණියට උණ හැදිලා කතාකරගන්නවත් බැරුවනෙ හිටියේ.. මේ රඬ අයිසා නිසා එදා මට මාමගෙන් ගුටි කන්නත් වුණා.. මට විතරක් නෙමෙ හැබැයි රඬ අයිසට ගුටි කාලා ඒක බෙරන්න ගිහින් අපිව නරක් කරනවා කියලා ආඬ අයිසත් දෙක තුනක් මාමගෙන් කෑවා..

" උඹ තමා මුත් දෙන්නව නළුවන්නෙ.. ශාක්‍ය..!!"

" ශාක්‍ය නෙමේ එයා ඉශාක්‍ය.. මෝඩ මාමා.."

අපේ මාමා හැබැයි අපිට වඩා සාපේක්ශව අඩුවෙන් තමා ආධ්‍ය අයිසට දෙකතුනක් දුන්නෙ.. ඒක හෙන අසාධාරණයිනෙ.. එයාගෙ සුදුහාමිනේ වුණා කියලා.. කමක් නෑ ඔය කාපුවට ආධ්‍ය අයිසා මොකක් හරි දමලා ගහන්නෙ නැතැයි කොයිවෙලේක හරි.. අම්මාපල්ලා මම නම් ජීවිතේට හැරිලවත් බලලා බේරන්න යන්නෙ නෑ අපේ මාමව.. හිටපන්නො බුලත් විටක්වත් උස්සන් ඇවිත් ගහනවා කොට්ටෙ අස්සෙ.. රධ්‍ය අයිසත් කිව්වා එහෙම කරමු කියලා.. කොහෙද ක්‍රියාවට නංවන්න වුණේ නෑ.. මට අර සිංගප්පූර් වල ටුවර් එකට හටත් උඩින් කෝව් වෙළවා ප්‍රැක්ටිස් දාලනෙ.. හැමතීස්සෙම හැයි හැයි ගානවා.. කකුල පැටලිලා ඇදගෙන වැටුණත් හැමෝම ඉස්සරහා 'යු ආ එම්බැරයිං මී' ගාලා කෑගහනවා.. නැත්නම් 'කැට්ටෝක් එක නවත්තගන්නවා සරනේරු' 'මේක පැප්න්ට එකක් නෙමේ' 'ස්පීඩ් එක මදි' 'මම ඔව්ද කියලා දුන්නෙ' 'දුර ගමනක් යන්න ඕනනම් රිස්ක් එකක් ගන්න වෙනවා' කියලා බනිනවා.. දැන් ඒකා මට බනින්න කට අරිද්දිම මම මටම බැනගන්නවා.. එතකොට කෝවට අකලට වහින වැස්ස වගේ හිනාවක් යනවා.. අනේ ඉතින් ඒ ඉරටු මුණට හිනාවක් කැන්දනවා කියන්නෙම මටනම් මහාමෙරක් වගේ.. මොකක් වුණත් මගේ කෝවනෙ.. ගරු කරන්න එපැයි.. ඩයල් එක නොකිව්වට රහසින් වගේ මට ලව්ද කොහෙද.. ලව් කිව්වෙ මේ ගෝලයා ගුරුවරයා අතර තියන ලව් එක.. ඒ වුණාට රධ්‍ය අයිසත් සර්නෙ.. නෑ නෑ එහෙම එකක් නෙමේ.. ඌ ගුරුවරයා වෙන්න කලින් සිස්ස බටයා කාලෙනෙ මම ලව් කලේ.. මම කිව්වෙ.. යු නෝ වට අයි මීන්.. ගුරු ගෝල ලව් එක..

" අයුක අයිසෙ.."

මම කලින් දාපු මැසේජ් එකට අයුක බොයා රිප්ලයි එකක් දාලා තිබ්බා..

" ඇයි.."

" දැන් කොහොමන.."

" කාට.."

" ඇයි අයිසෙ.. උණ හැදිලා හිටියා නේද.."

" හොඳයි අවුලක් නෑ.."

" එව්වරද.. කාලද ඉන්නෙ.."

" තාම නෑ.. කන්න ඕන.. වත්සල් නැද්ද.."

" ඇයි බැනුමක් ඇහුවන.."

" ඔව් නේ.."

" මොකත වත්සලේ කිව්වෙ.."

" එහෙම නෑ.."

" පාඩුවේ ඉන්න ඡනෙරු.."

" අයිියා අහලා නැතිද.."

" වරද් ඡනෙරු පාඩුවේ නොහිදිනා වග.."

" හා.. කෝ රධය.."

" ලෙක්වර් එකක.."

" ආයෙ හමබුණාම මට කෝල් එකක් ගන්න කියන්න.."

" කියන්නම.. සෙනුක ආවහමත් කියන්න ඕනද.. අවුලක් නෑ අදට රධය අයිියගෙ ජොබ් එක මම කරන්නමකො.. මොකෝ සින් එක.."

" ඔයාට කියලා මොකුත් කරවගන්න එපා කියලා රධය කියලා තියෙන්නෙ.."

" ආ මේ.. එයාට පාඩුවේ ඉන්න කියන්නකො.. ඉරිසියාවට අනේ ඔවා කියන්නෙ.. අයිියා කියන්න දැන් මොකද ප්‍රශ්නෙ.."

" මොකුත් නෑ මොකුත් නෑ.. ඔයාලගෙ ගැන්ග් එක මම ජීවිතේට විශ්වාස කරන්නෙ නෑ.."

" ආ එහෙමනේ.."

" ඔව්.."

" එහෙනම් අයියෙ උඹ නටපන්.. මම යනවා.."

" මේ වත්සල්ට කියන්න හරිද මට කෝල් එකක් ගන්න කියලා.."

" බෑ..!!!"

මම ෆෝන් එක පැත්තකින් තිබ්බා.. මාව මොකද ඔව්වර විශ්වාස කරන්න බැරි.. අයුක් අයියට මම කතා හදන නිසාද.. එහෙම තමා.. ඌ තමා නයාට ගහලා පොල්ල වරද්දගත්තේ.. මම පාඩුවේ හිටියා.. ඒකා රඬ අයියට සෙනුකයගෙන් අහගෙන හැමදාම කේලම් කියනවා.. මගේ මනුස්සයා ඒවට කූපිත වෙන්නේ නෑ තමා.. ඒ වුණාට මටත් දෙයක් කියන්න ඉතුරු කරන්න එපැයි.. රඬ අයියගෙ බෙස්ටිනේ අයුක් අයියා.. කියාත් අයියා කියන්න වගේ උන් දෙන්නා එකට ඉද්දි ගැණු දෙන්නා වගේ.. රහස් කියාගන්නවා.. ඇගේ එල්ලෙනවා.. කුටු කුටු ගානවා.. හිනාවෙනවා.. අමුතු අමුතු කෝලම් තියෙන්නේ.. ආ තව බදාගෙන අඩන්නේ.. කියාත් අයියා ඒකනිසා තමා උන් දෙන්නට සුදුඅම්මියයි සුදුදෝණියයි කියන්නේ.. අපි ගාව හෙන සිංහ ලයිත් දාලා අපි නැතුවුණාම කොමල කල්ලා හරියනවද මං අහන්නේ.. නෑනේ.. නරියෝ දෙන්නා.. ඔය බෙස්ටි කියන්නේ හොරගැනිට කියලා සෙනුකයට කියන්න තියෙන්නේ.. ඒත් එක බෙස්ටි නෙමෙනේ.. අර සුකරයත් ඔකට ඉන්නවනේ.. හොරගැනු දෙන්නා එතකොට.. ඒත් එහෙම කිව්වොත් සෙනුකයා මගේ හොඳම පරම මිතුරා නිසා.. ඌ මගේ හොරගැණි කියලා සුදුපොල අපිට කතා හදයිද.. හදපුදෙන්.. ඔය කතාවලට පුලුවන්ද මේ සතෙරුමලයි සෙනුකමලයි වට්ටන්න.. පිස්සු හැදෙයි.. සෙනුකයා දෙක තුනයි අයුක් අයියට බනින්නේ.. පොර කටවහන් පැත්තකට වෙලා ඉන්නවා.. සෙනුකයා මගේකා.. පොකාර පවුල සුදු පවුල යටත් විජිතයක් කරගත්තා..

මම ජනේලෙන් එළිය බලාගෙන කල්පනා කලා.. අම්මවත් මතක් වෙනවා හෙනට.. කොච්චර කිව්වත් ඉතින් මගේ අම්මනේ.. වෙනදට පොඩ්ඩක් අවුස්සලා හරි අම්මව කැගස්සන්නත් අම්මා දැන් නෑනේ.. අම්මටත් පාළු කියලා අම්මා කියනවා.. ඒත් ආවිච්ඡාමා ඉන්න නිසා ලොකු පාලුවක් නැතුව ඇති.. මම අම්මා ගාව ඉන්නවා වගේ අපේ අම්මත් ආස ඇතිනේ එයාගෙ අම්මා ගාව ඉන්න.. අනික අපේ අම්මට ආරක්ශාවක් උණුහුමක්

දැනෙන නිසා ආවිච්ඡිද්‍රව්‍ය විතරනෙ.. මම ඉපදුණ දවසෙ ඉඳලා මාමා ඇරෙන නිසා පිරිමියෙක්ගෙ ආරක්ෂාවක් ආදරයක් අපේ අම්මට දැනිලා නෑ.. මම ලොකු වුණාම නම් මම අම්මව පරිස්සම් කලා.. අම්මට ඒක දැනෙන නිසා ඇති කියලා මම හිතනවා.. ඒත් අම්මට හුහක් ළඟ ආවිච්ඡිද්‍රව්‍ය තමා.. හැම ඔපදුපෙම කියන්න.. කියලා හිතාපෙනින, ඇඳුමක් ඇන්දහම ලස්සනයි කියන්න, කෑමක් හැඳුවහම රසයි කියන්න ඉන්නෙ ආවිච්ඡිද්‍රව්‍ය විතරයි.. අපි කවුරුත් අම්මා ගාව දැන් නෑනෙ.. එන්න එන්න මට අම්මව මග ඇරෙනවා.. ඒත් අම්මව හොඳින් බලාගන්න ඕන කියන එක මගේ හිතේ උඩින්ම තියනවා.. කවදහරි ගෙයක් දොරක් හදලා දෙන්න.. අම්මා එක්ක වාහනේක යන්න.. ඒ තැනට එන්න.. උපාධියක් ගත්ත කාලෙක අම්මා එක්ක ගොටේ එක්ක ගන්න.. කොන්වොකේගන් එකට අම්මව ගෙන්නගන්න.. අම්මගෙ කට්ටි හොඳ වචනයක් අහන්න මාත් කැමතී.. හැම පුතෙක්ගෙම හිත වගේ මගේ හිතවලත් ඒවා තිබුණා..

ළඟදි ආශීගෙ අම්මයි, සෙනුකයගෙ අම්මයි, මහීගෙ අම්මයි, අපේ අම්මව බලන්න ගමේ යන්නලු හිතාගෙන ඉන්නෙ.. ඒකත් හොඳයි.. හුහ කාලෙකින් ඒගොල්ලො හමුවුනේ නැහැනෙ.. මෙහෙ ඉදිදි නම් නිතර හමුවෙලා කතාබහ කරනවනෙ.. අපි හතරදෙනාගෙ අම්මලාත් අපි වගේම හෙන ආතල් ඩයල් ටිකක් තමා.. එයාලා නිසා තමා අපේ යාප්කම තව ටිකක් තදට තිබුණේ.. මොකක් වුණත් එහෙම යාප්වො ජීවිතේට ඉන්න ඕනමයි.. අදටත් මෙහෙමයි බං පොඩි ප්‍රශ්නයක් කිව්වොත් ඕන ලෝකෙක ඉඳල උන් එනවා.. පුළුවන් හැමපැත්තකින්ම උදවු කරනවා.. මට හමුවෙව්ව අවස්ථාවාදි දෙපිටකාට්ටු මිනිස්සු අතරෙ වෙනස් වෙන්නෙ නැතුව හැමදාම එකම විදියට ඉඳපු උන්ට මම හෙන ආදරෙයි.. යාප්කම කියන්නෙ හැමතීස්සෙම කතාකර කර ඇහේ එල්ලිගෙන ඉන්න එක නෙමෙ මට අනුව.. එහෙම බලද්දි සෙනුකයයි මමයි එකට ඉඳගෙන නිදහසේ කතාකරන්නෙත් හෙන අඩුවෙන්.. ඒත් මම දන්නවා ළා එහෙම වුණාට මම ගැන හොයනවා.. හොයලා කටවහන් ඉන්නවා.. කොහේහරි වැරද්දක් පේනවනම් කියනවා.. එව්වරයි.. උන්ටත් ජීවිත තියනවනෙ.. ආශී මහීගයිත් එහෙමයි.. අපි එක්ක වැඩිය කතාබහ නොකළට හොයලා බලනවා..

මම ජනෙලෙ දිහා බලාගෙන ඉඳලා නිදාගෙන ඉන්න වම්බරුවා දිහා බැලුවා.. මුට අද මොකක් වෙලාද.. වෙනදට සෙනුකයා එක්කම ඉන්නවනෙ.. අද සයිඩ් ගහලා ඉන්නෙ.. ඇහැරිලාද මන්දා.. ඔලුව තියන් හිටියට.. සෙනුකයන් තාම නෑ.. ගයනිකා මැඩම් බබා හමුවෙලා ආයෙම ඉස්කෝලෙ එන්න

අරගෙනනෙ.. සෙනුකයා ඒකනිසා තමා ඔක අස්සෙන් එළියට එන්න
නැත්තෙ.. අනික ඇතිවසරි එකට ඉස්කෝලෙන් සිංදුවක් කරනවා.. ඒක
වැඩවලටත් සෙනුකයා හිරවෙලා.. ඒවුනට එන්න එපෑ සනෙරුමල
තනියමනෙ.. එක්කො රිප්ප දවසෙ ඌ එක්කම ඔකට රිංගගත්තනම් හරි..

වමිරු එකපාර නැගිටලා අත් දෙකින්ම මුණ වහගෙන ටිකක් වෙලා හිටියා..
ඌ දන්නව ඇතිනෙ මම ඇතුළෙ කියලා.. මම ඒක ගනන් ගන්නැතුව මගේ
මෙසෙට වෙලා ඉද්දි ඌ ටිගු එකක් අරගෙන මුණ පිහිදාගන්නවා මම
දැක්කා.. මොකක් හරි අවුලක් වෙලාද මු අඩන්නෙ.. හරිනම් එහෙම අඩන
ඩයල් එකකුත් නෙමෙ.. ගහන්න වගේනෙ ඉන්නෙ..

" මේ වමිරුවා.. උඹ හොඳින්ද.."

" මම.."

මම ඌ කතාකරපු විදිය එව්වර හරි නැති නිසා උගේ මෙසෙ ළග තිබ්බ
පුටුවක් ඇදගෙන මෙසෙන් වාඩිවුනා.. වමිරුවගෙ ඇස් දෙක රතු වෙලා..

" ඊයෙ රු බිව්ව නේ.. නෙද්දකින්.."

වමිරු මුණ අහකට හරගෙන ටිකක් වෙලා හිටියා..

" උඹ ගාව පෙනඩෝල් දෙකක් තියද.."

" ඇති.. දෙන්නම.."

" මම.."

මම බෑග් එකේ තිබ්බ පෙනඩෝල් කාඩ් එකෙන් දෙකක් අරගෙන වතුර
බෝතලේ එක්ක වමිරුට දුන්නා..

" හුහක් අමාරුද.."

" මම.."

වමිරු පෙනඩෝල් කාඩ් එක කඩලා පෙනි දෙකක් අරගෙන ඒක බිලා වතුර
බෝතලේ මට දුන්නා..

" මොකටද බොන්න ගියේ.. උඹ ඉස්කෝලෙ එන්න ඔන කියලා දන්නවනෙ.."

" මම.."

" උඹ ඔවා කරන නිසා තරුව අවුලින් ඉන්නෙ.. පෙරේදත් කතාකල්ලා කිව්වා උඹ ගෙදර නෑ කියලා.. මොනවද බං මේ කරන්නෙ.."

" ඔය ගැණුගැන මට මෙවෙලේ කියන්න එපා.. දැන් ඒකිට දුක අහන අයියලත් ඉන්නවද.."

චම් රු මං දිහා බලලා නොන්නියිසට හිනාවුණා..

" චම් රු!!!!!!!!!!!!!!"

" මොකද...!!!"

" බල කතා කියනෙපා හරි.. ඒකි මට කතාකලේ උඹ ගෙදර නෑ කියන්න මිසක්.. මම කාගෙවත් දුක අහන්න ගියේ නෑ.. උඹට මොකක්ද හැදිලා තියන පිස්සුව.."

මම ටිකක් සද්දෙන් කැගැහුවහම චම් රුගෙ අත් දෙක මිලමෙළවුණා..

" ඇයි උඹ මං ගැන වදවෙනවද.."

චම් රු මහා හයිසෙන් මෙසෙට ගහගෙන නැගිටිමහම මාව ගැස්සිලා ගියා.. මමත් පුටුවෙන් නැගිට්වා.. ලාට ඇහට ගොඩවෙන්න මම මොකුත් කිව්වෙ නෑනෙ..

" මොන හු#තක්ද.. ඇහට කඩාගෙන පනින්නෙ.."

" ඡනෙරු!!! පාඩුවෙ ඉඳපන්.. මගේ දැහැට පේන්න උඹ නාවට කමක් නෑ.."

චම් රු මගේ මුණ දෙපැත්තෙන් අල්ලගෙන මාව බිත්තිය පැත්තට තල්ලු කල්ලා දැමමා.. මාව ගිහින් බිත්තියේ වැදුණා.. මම චම් රුගෙ අත ගසලා දාලා ලාව එහාට තල්ලු කරා..

" මම කවද්ද උබේ දැහැට පේන්න ආවෙ.. ආ...!!!"

" ඇත් උඹ ඒක නෙමෙයිද කරන්නෙ.."

චමිරු මගේ උරහිසෙන් අල්ලලා ආයෙම බිත්තියට තියලා තද කළාම මම උගේ අත හිල් වෙලා යන්නම අල්ලලා අත එහාට කල්ලා දැමමා.. ඌ බයවෙලා මගේ මං දිහා බලාගෙන ඉඳලා අඩියක් පිටිපස්සට තිබ්බා.. ඒ වුණාට උගේ ඇස් දෙක රතු වෙලා අත් වල නහර ඉලිප්පිලා තියන විදියට බය හිතෙනවා..

" මාව අල්ලන්න එ-

උබට මොකක්ද මගේ තියන අඩුපාඩුව ඡනෙරු!!!!

"

චමිරුවා පිස්සෙක් වගේ ප්‍රිෆෙක්ට් රුම එක දෙක වෙන්න කැගහද්දි මම ඌ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" ම-මොක.."

" උඹ ඇයි ඔව්වර මුරණ්ඩු.. ඇයි ඇයි තරුවි උඹ වගේ නොවුනෙ.. මොන හු#තක්ද උඹ මට මේ දෙන වදේ.. මට මගේ පාඩුවේ ඉන්න දීපන්.. උඹ දන්නෙ නෑ මම උඹ ළඟ ඉද්දි කොච්චර දේවල් හිතනවද කියලා.."

" ඔක නවත්තප.."

" උඹ හොඳටම දන්නවා මම උඹට ආදරෙයි කියලා.."

චමිරු මං ගාවට කිට්ටු වෙලා මගේ මුණට පහත් වුණාම මම මුණ අහකට හරවගත්තා.. ඒත් ඌව තල්ලු කරන්න ගියේ නෑ.. එහෙමම වෙන පැත්තක් බලාගෙන හිටියා.. මට ඌට පැහැදිලි කරන්න දේවල් නෑ..

" මේ පැත්ත බලපන්.."

" චමිරු!! මම හොඳින් කියන්නෙ.. උඹ ඔය ඉස්සරහට තිබ්බ අඩිය පිටිපස්සට ගනින්න.."

" උඹ මුරණ්ඩුයි ඡනෙරු.. උඹ මාත් එක්ක කතාකරන එක වචනෙකින් හරි.. මගේ හිතට බලාපොරොත්තු දෙන එක නවත්තපන්.. මට උඹෙන්

@Shan

ගැලවෙන්න දීපන්.. මොන හු#තක්ද මේක.."

" වමිරු...!! එහාට වෙන්න...!!"

වමිරු මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා පිටිපස්සට වුණා..

" උඹ හොඳට උඹෙන් අහගෙන බලපන්.. මම කවද්ද උඹට බලාපොරොත්තු දුන්නේ.."

" උඹ හැමදාම ඒක කරනවා ඡනෙරු.."

" උඹ හිතෙන් මවාගෙන ඉන්න දේවල් වලට මම පලි නෑ.. අනික.. උඹට ඇහැට කනට පේන දේවල් එක්ක උඹට හිතෙනවද මම උඹට බලාපොරොත්තු දෙනවා කියලා.."

වමිරු මං දිහා එක එල්ලෙම බලාගෙන ඉද්දි ඇස් වල කඳුළු පිරුණා..

" උඹ සිරාවටම රඬයට ආදරෙයිද බං.."

"....."

" ඇයි උඹ ළාට කැමති වුණේ.. ළාට වඩා මම ඉස්සර වුණානම් උඹ මගේ වෙනවද.."

මම හොඳ හුස්මක් අරගෙන පහළ දැමිමා..

" මම හැමදාම උඹව එක එකාගෙන් හොයලා හිතනවා ඒ උඹ නෙමේ කියලා.. මට මෙහෙම කරන්නෙපා බං සිරාවටම.. ඊදෙනවා.."

"....."

" මටත් ඔන උඹ රඬය එක්ක හුරුතල් වෙව් ඉන්නවා වගේ.. මාත් එක්ක ඉන්න.. මටත් ඔන උඹට ආදරේ කරන්න.. උබව ළහින් තියාගන්න.. උඹට මාව විශ්වාස නැද්ද ඡනෙරු.. කියපන්නෙකො.."

"....."

" උඹ අවස්ථාවක්වත් දෙන්නෙ නැද්ද.. ඇයි මට බැරි හිත හදාගන්න.. ප්ලීස්
ෂනෙරු.. මට මෙහෙම කරන්න එපා බං.. උඹට අනුකම්පාවක්වත් නැද්ද
කියපන්.."

" උඹ තරුවට කරන්නෙ බොරුවක්ද..??"

මම වමිරුගෙන් ඇහුවහම උා අහක බලාගත්තා.. වමිරුගෙ ඇස්
අග්ගිස්සෙන් කඳුලු බිංදුවක් බෙරිලා කම්මුල් දිගේ පහලට රුටලා ගියා..

" වමිරු.."

" මම දන්නෙ නෑ.."

" දන්නෙ නෑ කියන එක උත්තරයක් නෙමෙ වමිරු.. උඹ ඒ කෙල්ලට
ආදරේ නැද්ද.."

"....."

මම වමිරු ගාවට ගිහිත් උගේ මුණ මගේ පැත්තට හරව ගත්ත වමිරු මගේ
අතේ ඇහිලි උඩින් උගේ අතක් තියාගත්තා.. තියාගෙන මගේ දිහා
බලාගෙන හිටියා.. මම අත ඇදලා ගත්තා.. මට මහ වරදකාරී හැගීමක්
දැනෙනවා.. පෙරේදත් අඩ අඩ තරුවි නංගිගෙ කටහඩ ආයෙම ඇහෙනවා..
'ෂනෙරු අයිසෙ වමිරු අයිසා ගෙදරත් නෑනෙ.. ඉන්නෙ කොහෙද කියලා
මට කාගෙන් හරි අහලා කියන්නකො.. මම ගෙදර ඉන්නෙ..' කියලා අඩ අඩ
අහපු හැටි..

" උඹව විශ්වාස කරන්න කියලා.. කටක් ඇරලා කියන්නෙවත්..
කොහොමද බං.."

"....."

" උඹගෙයි මගෙයි යාළුකම නෑ කියලා හිතාගනිත්.. ආයෙ උබේ දෑහැට
පේන්න මම එන්නෙත් නෑ.. තරුවි එන්නෙත් නෑ.. උඹට හැදෙන්න තිබ්ලත්
උඹ හැඳුනෙ නෑ.."

" ෂනෙරු.. අහන්න-"

" ආදරේ කියන්නේන උඹේ ජීවිතේම වුණාට මට එහෙම නෑ.. ඒකනිසා පාවුවේ ඉඳපන්.."

" අනේ බං.. අහපන් මම කිව්වෙ-"

" එපා බං.. ඕන නෑ.. උඹ උඹෙන්ම අහලා බලපන්.. උඹට ආදරේ කරන්න සුදුසු එකෙක්ද කියලා.. මට ප්‍රභිත් ඉඳපු යාළුවො මට නැතිකල්ලා.. මට කතා හදලා.. උඹ කලේ හරි වැඩද.. ආදරේ කළානම් එහෙම කරනවද.. මතීග හගාන් අපි එක්ක කතාකරන්නෙවත් නැත්තෙ.. මට අයුක් අයිියට කතා හදුවෙ.. ඒකටද උබ ආදරේ කරනවා කියන්නෙ.. මම ඒවා ඔක්කොමත් අමතක කල්ලා උඹ එක්ක කතාකලානෙ බං.. උඹ ඒකට ප්‍රතිඋත්තර දුන්න විදිය ගැන මට මාර සතුටයි. ඒකනිසා.. මවං.. ඔක නවත්තපන්.. දැන් ඇති.. ප්ලීස්.."

" ඡනෙරු..??"

" අනිත් එක.. උඹ දකින ඡනෙරුයි.. මමයි.. දෙන්නෙක්.."

" එතකොට.. රධ්..??"

මම යන්න හැරිලත් ආයෙම වමිරු දිහා බැලුවා.. උගෙ මුණෙන් අමමටසිරි වෙන්න අසරණකම මට පෙනවා.. ඒ වුණාට මම මැරිලා ඉපදුනේ නෑනෙ.. ඌට බොක්කෙන්ම උදව් කලේ අන්තිමට මෙහෙම අහගන්න නෙමේ කොහොමත්..

" රධ්..??"

" දැන් උඹ කිව්වෙ ආදරේ ජීවිතේම නෙමේ කියලා.. එහෙනම් ඇයි උඹ උඹේ ජීවිතේම රධ් වගේ හැසිරෙන්නෙ.."

" ඌ ආදරේට කලින් මට ජීවිතේ දුන්නා.."

මම එන්න ආවා.. වමිරුගෙ මුණවත් බලන්න ආයෙනම් මට ඕන නෑ.. මම මොනවද හිතාගෙන හිටියේ.. මු තරුවට මාර ආදරේ ඇති කියලනෙ.. එක්කො මම ඉක්මනට මගේ වටේ ඉන්න උන් විශ්වාස කරන්න යනවා.. ඒකනිසා තමයි මට හැමදාම කෙලවෙන්නෙ.. දැන් මම තරුව නංගිට මොනවද කියන්නෙ.. මු යොහාන් මල්ලිටත් කළේ ඔකම තමා..

" ඒ.. ඡනෙරුවා.."

මම පහළට බහින පඩිපෙළේ ඉඳගෙන පහළ බලාගෙන ඉද්දි සෙනුකයාගේ කටහඩ මට එහාපැත්තෙන් ඇහුණා.. බලද්දි ඒකා ෆයිල් මිටියකුත් උස්සගෙන මගේ පැත්තට දුවගෙන එනවා..

" සෙනුක.."

" අඩෝ.. මට රඳා අයියව මහදි හමුවුණා.. පොඩ්ඩක් පරක්කුනා.. ඒ මොකෝ සීන් එක.."

" අනේ මන්දා බං.."

මම පඩිපෙළේ උඩම පඩියෙ අත්වැටෙන් ඉඳගත්තම සෙනුකයා මගේ එහාපැත්තෙන් ඉඳගත්තා..

" උඹ මුණ එල්ලන් ඉන්න මොකෝ.. ජොනනනායා ගොබ්බ විහිළුවක් කළාද.."

" නෑ බං.. වමිරු.."

" ආයෙ වලිද.. මොකෝ වුණේ කියපන්නො.. ගල් බමුණා වගේ දෙක කරන් ඉන්නෙ.. ඔය මුණෙ පාරක් හිටලා නේද.."

සෙනුකයා මගේ මුණෙ පැත්තකට ඇහිල්ලක් තියලා එතනින් පහළට තද කලාම මට රිදුණා..

" අර පකයා උඹට මොනවද කිව්වෙ..??"

" ඌ එක්ක යාච්චෙන්නෙයි කියන්නෙ.. පිස්සු හු#තෙක්.. ප්‍රිෆෙක්ටස් රූම එක දෙක චෙන්න කැගහුවා.. මොකෙක් හරි ආවනම තමා.."

" ඌ එහෙම කළාද.."

" මම.. මම ඌට දෙකක් කියලා ආවා එන්න.. මේ අහපන්නො සෙනුක.."

මම සෙනුකයාගේ අත අස්සෙන් අතක් දාගත්තා..

" ඌ තරුවට බොරු කරනවා බං.. නංගිව අයිනි කරපන්නො.."

" මටත් උඹට කියන්න ඔන වෙලා හිටියෙ.. අනේ මන්දා මු මොනවා කරනවද මට තේරෙන්නෙ නෑ බං.."

" පව ඒ කෙල්ල.. මොකක් වුණත් එක්සැම අස්සෙ.. ඒකිව අමාරුවෙ දැමමා වගේනෙ.."

" තාම හරි අමාරුවෙ වැටුණෙ නෑ.. දැන් අපේ මිනිහගෙන් කන පිරෙන්න අහගන්න වෙනවා.. බලපන්නො ඉතින්.. කමක් නෑ ඌව ළං කරගෙන නරකම වුණේ නෑනෙ.."

" අපරාදෙ අයුතු අයියා කට කැඩෙනකල් කිව්වා.. ඔකා එක්ක යන්න එපා කියලා.."

" ඒත් බං එකම බෝඩ් එකේ ඉඳගෙන රණ්ඩු වෙන්න බෑනෙ.. පොඩ්ඩක් හිතපන්.. එහෙම වුණොත් ඌ කොන් වෙනවනෙ.. ජොනා නග්‍රාස් අපි එක්ක ගිටි.. අනික මුව තරහා කරගන්නොත් ඔකා මොකක් හරි බල වැඩක් කරනවා අනිත්පැත්තට.."

" ඒ වුණාට මමනම් ආයෙ කතාකරන්නෙ නෑ සෙනුක.. මට ඔහොම බොරුකාරයො පේන්න බෑ.."

" උඹ කතා නොකර ඉන්න එකම හොඳයි තමා.. දන් නංගිට කියන්න එපැයි.. දුක අහන අයියා සිසන් එකක් මෙ යන්නෙ මට.. ආගිව හිමින්සැරේ තරුවට හේත්තු කරමුද.."

" ඒ කොහොමද.."

" ඇයි බල්ලො.. අපි කොල්ලොනෙ.. අරකි ඇල්ම ගැල්ම දාලා කෙල්ලව ටෝක් කරගනී.. ඊටපස්සෙ අර ඒකිගෙ මොකක්ද බං.. අර බිටි වයිබ් එක කියලා දීලා කෙල්ලව හදලා ගනී.."

" ඔකි හරියට කරයිද.."

" මොකද නැත්තෙ.. කියාන් අයියට අහුවෙන්නැති වෙන්න හිමින්සැරේ කරගන්න බලමු.. සැක් මෙ මිනිස්සු තුන්දෙනා හොඳම යාථවො වුණේ

මොන ලබ්බකට මන්ද.."

" එහෙනම් ආශීලාගෙ ගෙදර යමුන අනිද්දා වගේ.."

" යමු.. අනික් එකාටත් එන්න කියමු.."

" හා.. දැන් මොකක්ද හරියටම කරන්නේ.."

" අර වම්බරුගෙ භෞමිස්ථිති වික නංගිට පෙන්නනවා.. නංගි ගොක් වෙනවනේ.. හිත හදලා පහදන වැඩේ අරකිට කරන්න කියමු.."

" කියාත් අයියට අහුවුණොත් හම ගහයි ඇ.."

" අනේ ඒ උරට බය කවද.. අපේ එකී ගානට වැඩේ කරයි.."

" උඹ මහමොළකාරයනේ.. කරපන්නේකො.."

" මම.."

සෙනුකයා ගැලී විකත් අත අසිසෙ ගහගෙන ළඟ තිබ්බ තෙල්ලි කොළයක් ඇදලා අතට ගත්තා.. අරගෙන ඒකෙ තිබ්බ කොළ එකින් එක ගළවලා විසික් කරන්න ගත්තා.. ළමිස්සි වගේ.. මට ලැජ්ජ හිතීලා මම එහාට වුණා..

" මේ මොකෝ.."

" අපේ මිනිහා කතාකළාද බො.."

" කොයි.."

සෙනුකයා තෙල්ලි නට්ටෙන් මට ගැහුවා..

" ඇයි යකෝ!! මට මිනිස්සු දාහක් ඉන්නවා වගේ ජේනවද.. අර පිටරට ගිහින් ඉන්න පොල් බුරුවා තමා.."

" රණ්ඩු වුණා නේ..??"

" නෑ බො.. මෙලෝ වැඩක් හරියට කරගන්න බෑ.. මට මළ පැනලා පොඩ්ඩක් බැන්නා.."

" එහෙමද.."

" මම.."

" ඔව්වා ඔහොම තමා.. අයුක් අයියට කෝල් එකක් ගනින්නො.."

" මට බෑ..!!"

" ගනින්න ගනින්න.. ඌට උණ වැඩිවෙලා අන්න හරේ.. පවනෙ බං.. උඹ විතරනෙ ඉන්නෙ.."

සෙනුකයා මං දිහා බලලා ඇස් දෙක් ලොකු කරගත්තා..

" ඇයි හොඳයි කිව්වෙ.. ආයෙ උණලද.."

" මම.. ගිහිනි කතාකල්ලා බලපන්.. මම මිඩියා එකට යනවා එනවුන්ස්මන්ට්ස් වගයක් දෙන්න.."

" හා එල.. අපි ගියා.."

මම පහළට බැහැගෙන එද්දි සෙනුකයා ෆයිල් ටිකක් උස්සගෙන උඩට දුවලා ගියා.. ඒ වුණාට වමරු කියපුවා මට මතක් වෙනවා හැමනිස්සෙම.. මම හිතුවනෙ ඌ හැදිලා කියලා.. මම ඌව යාළුවෙක් වගේ ආශ්‍රය කරන්න හොඳයි කියලයි හිතාගෙන හිටියේ.. ඒත් සෙනුකගෙයි වමරුගෙයි හොඳ බොන්ඩ් එකක් තිබුණා.. දැන් ඔක්කොම ෆක් වෙලා ගියානෙ..

ඉස්කෝලෙ ඉවරවුණාට පස්සෙ මම නග්‍රාස් එක්ක ඔෆිස් එකට ගිහිනි පොත් ටික භාරදිලා පාකිනි ලොට් එකට ආවා.. සෙනුකයා වමරු එක්ක ටිකක් කතාකරන්න ඔන කියලා කැඩෙට් රුම ගියා.. මම යද්දි රඨ අයියා කාර් එකේ පිටිපස්සෙ දොරක් ඇදලා බිමට නැමිලා මොකක් හරි කරනවා.. මම බෑග් එකත් කරෙන් පන්නගෙන කාර් එකට ගාවට යද්දි රඨ අයියා හැරිලා මං දිහා බැලුවා..

" වරද් එන්නකො වැඩක් පෙන්නන්න.."

මම බෑ එක පැසෙන්පර් සිට එකට දාලා රඨ අයිඅය ගාවට ගිහිනි වාහනේ ඇතුළට එබුනා.. ඒ එක්කම..,

මියැව් *මියැව්* *මියැව්*

කළු සුදු හරිම පොඩිම පොඩි පුස් පැටියෙන් වාහනේ කාපටි එක උඩ
ඉඳගෙන වෙවුළු වෙවුළු කැහහනවා.. රඬ අයිසා පුසගෙ ඔලුවට
ඇඟිල්ලකින් වූටි තට්ටුවක් දාලා ලාව උස්සලා අරගෙන මගේ අත උඩින්
නිබ්බා..

" අනේ~ කොහෙන්ද මෙයාව.."

" පන්තියේ ළමයෙක් ගෙනැත් දුන්නේ.. ඉස්කෝලෙ ගාව පාරට අතැරලා
කවුරුහරි ගෙනැත්.."

" කොහේ..?? ඉස්සරහා ගේටි එකේද.."

" මම.."

මම පුස් පැටියව අත් දෙකට උස්සගෙන ලාව හරවලා බැලුවා.. කන් දෙකයි
නැට්ටයි විතරයි උගේ කළුපාට.. තව බඩේ ලපයක් තියෙනවා.. අනිත්
ඔක්කොම සුදුම සුදුපාටයි.. ඒත් පොඩ්ඩක් කිව්වු වෙලා වගේ..

" එන්න.."

රඬ අයිසා මගේ වාහනේ දොර ඇරලා මම වාඩිවෙනකල් ඉඳලා ඒක
වාහුවා..

" අපි මෙයාව අරගෙන යනෝද.. ඔයා අරගන්නද ඉන්නේ.."

" අපේ ගෙදර බෑනේ.. කියාලා රෙක්සි ඉන්න නිසා.."

" එහෙනම් මම තියාගන්නද.."

රඬ අයිසා මගේ කම්මුලකින් අල්ලලා පැත්තට ඇද්දා..

" එයාව අපිට තියාගන්න ඉඩ නෑනේ වරද්.."

" ඒත් මෙයාව කොහේවත් දාලා නම් යන්න බෑ.. මම ගෙනියනවා.."

" අපි පෙට් කෙයා සෙන්ටර් එකකට දෙමු.. එයා අසනීපෙන් නෙ ඉන්නෙ.. එයාලා හොඳට බලාගෙන ගෙදරක් හොයලා දේවි.."

" අනේ.."

මම සුස් පැටියා ගැහෙන නිසා මගේ උකුළු උඩින් නියාගන්නා.. ඊටපස්සෙ විගු බොක්ස් එකෙන් විගු ටිකක් අරගෙන එයාට පිහිදුම්මා.. අපේ ගෙදර සක්කිලි වූවියව මතක් වෙනවා මට.. පන්සලේ හාමුදුරුවොනෙ ඩයල් එක ගෙදරට ගෙනැත් දුන්නෙ.. මගේ මුණ උඩ නිදාගන්නටමම හිත යටින් ඌට පොඩ්ඩක් ලව් වගේ ඉතින්.. පොඩ්ඩක් කියන්නෙ හෙන පොඩ්ඩයි..

" ඔයා කැමතිද.."

" එයා ගෙදරක් නැතුව ඉන්න ඕන නැතෙ.. අපි එයාට පෙට් කෙයා එකකින් නියමු.."

" මම.."

සුස් පැටියා විගු එකට ගුලි වෙලා වටයක් කැරකිලා මගේ කකුලක් උඩින් ගුලි වෙලා බෝලයක් වගේ වකුටු වෙලා ඇනුමක් ඇරියා.. මම උගෙ මුණ පැත්තක් ඇහිල්ලකින් හිමිහිට අතගැවා.. රඬ අයිසා මං දිහා බලලා හිනාවෙලා ඉස්සරහා බලාගන්නා.. මම සිට එකට හේත්තු වුණා..

" අද මොකක් හරි වුණාද.."

" මම.. මම කියන්නම.."

මම ටිකක් වෙලා එළිය බලාගෙන ඉඳලා රඬ අයිසගෙ අතකට කමවුලක් හේත්තු කරගෙන එයාගෙ පැත්තට ඇලවුණා.. ඒ සි එකට නින්ද යන්නත් එනවා මහන්සි නිසා..

" එපාවෙනවා අනේ.. මම අනිද්දා ආගිලාගෙ ගෙදර යන්න ඉන්නෙ.."

මට දැනුණා රඬ අයිසා මගේ හිස් මුදුනට හාදුවක් දෙනවා..

" ගිහින් එන්න.."

" මම.. මට රෙක්සියි කියාරයි මතක් වෙනවා.."

" අපේ ගෙදර එනවද.."

" අනේ මෙ.."

රඳා අයියා මගේ කර වටේ අතක් යවලා මාව එයාට තුරුල් කරගෙන කමමුලෙන් ආයෙම හාඳ්දක් තිව්වා..

" යමු යමු.. මම එන්නම එක්කගෙන යන්න.."

" අප්පව්ව් ඉන්නවනෙ.."

" දවස් දෙකකට නෑ.. අයියන් ඉන්නවා.. ගිහින් එමු.."

" ඒ දවස්වල නම් හැමදාම අපි එහෙ යනවා නේද.. ගෝක් නේ.."

" මම.."

" ඒ කාලෙ හුහක් මතක් වෙනවා.."

" ඔයා අවුලෙන් ඉන්නෙ මොකද.."

" ගෙදර ගියාම කියන්නම්.. මට මෙහෙම ඉන්න දෙන්නකො.."

මම රඳා අයියාගෙ උරහිසට හේත්තු වෙලාම හිටියා. එයා සැරින් සැරේ මගේ කමමුලට තටුවක් දානවා.. පොඩි කතාවක් කියනවා.. මම ඒවා අහගෙන ආවා.. මගේ ඔලුව රිදෙනවා.. ඒ වුණාට රඳා අයියා ගාව ප්‍රශ්න ඇතටයන අමුතු මැජික් එකක් තියනවා.. පුස් පැටියව පෙට් කෙයා සෙන්ටර් එකට දීලා එයාව බලන් ඉදලා ආයෙම ගෙදර එනකල් මට නින්ද ගියා..

මම ආවා මගේ දළඹු ළමයිනේ..

පියඹා යනවා මා ආකාසයේ.. අප පාසලේ වාර විභාගය එකදිගට දවස් තුනක් දාපු සියලු දෙනාට මාගෙ හදපිරි ප්‍රණාමය සහ හිතූනොත් ඩබල් අප්ඩෙටුවක් ඔබ සඳහා ලබා දීමට මා බලාපොරොත්තු වෙමි..

අපිට 200k වුණා අනේව්.. මට ඒකට දළඹු පැට්ටිවෙක් කේක් එකක් එව්වනෙ.. එමන බෙදාගෙන කමු..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ග්‍රොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

134 කොටස

" සිරියස්ලී.. ඌ එහෙම කල්ලද.."

ආගි ඔවර් ඇක්ටින් දහලානා වගේ පපුවත් අතින් අල්ලගෙන ඇස් දෙක පොල් ගෙඩි දෙකක් වගේ ලොකු කරගත්තා..

" මම.."

" හෙන ගහන්න එපෑ.. මම හිතුවෙ උඹලා දෙන්නා කිව්ව විදියට හැදිලා ඇති කියලා අනේ.."

" මටනම් ඌ මුල ඉදන්ම ඇල්ලුවෙ නෑ.. බොරු කියන්න ඔන නෑනෙ.."

" ඒක වැඩක් නෑ.. දැන් උඹ කිව්ව විදියට කරනවද.."

" ඔව් ඔව් කාන්තාවක් වෙනුවෙන් කාන්තාවක් වුණාම නැගිටින්න ඔන මමනම් කියන්නෙ.. මම තරුවි නංගිට පැහැදිලි කල්ලා කියන්න බලන්නම්.. මෙහෙමයි හරින.. මට ලොකුවට හිත හදන්න එහෙම තේරෙන්නෙ නෑ.. උඹලත් වරෙන්.. මාත් එන්නම්.. හවසට නංගි ඒවිද.."

" එනවා කියලා කිව්වෙ.. මෙහෙමයි හරිද උඹ පොඩ්ඩක් නංගිට කියලා දීපන් මේ වෙලේ වටින්නෙ එක්සෑම් එක කියලා.."

" මට නමබර් දීපන්කො ඉතින්.."

මහීශා මනමාල හිතාවක් දාගෙන කොණ්ඩෙ බෑන්ඩ් එක ගලවලා අතට අරගෙන කොණ්ඩෙ ගසලා හදාගත්තම ආගි දෙකක් රැව්වා..

" අනේ මේ.. පාඩුවෙ ඉන්න අනේ.. මේ ළමයා ඇත්තට දුකින් ඇත්තෙ.. මොනා වුණත් අපේ ඉස්කෝලෙ නංගි කෙනෙක්නෙ.."

" මම වගේනම් වෙන කොල්ලෙක් දාගන්නවා.. බොරු කියන්න ඔන නෑනෙ.. ඔය කට වටේ ලප තියන උන් ඔහොමමයි.."

" ලපේ මෙකට අදාළ නෑනෙ..මෙන්න මෙකිට ගහපන් බං මොකකින් හරි.."

" ඔකනමා කියන්නෙ තනිකඩ ජීවිතේ සැපයි කියලා.. අපිට නෑනෙ ඔය එක එක ලප කැළි.. ආයෙ සැප තමා කොමිලෝ.."

මම මහීගගෙ ඔලුවට රෝසපාට ටෙඩියෙක්ගෙන් ගැහුවා.. මේ කාමරේ ඉතින් උවමනාවකට පොතක් පෑනක් පැන්සලක් ගත්තත් රෝසපාට විතරයි තියෙන්නෙ.. ඒ මදිවට ජිමින් කියලා දස මනමාල මුනක් තියන කොරියන් කොල්ලෙක් මගේ දිහා කන්න වගේ තොලකුත් හපාගෙන බලාගෙන ඉන්නවා.. සැක් කියාත් අයියත් කිව්වා ආශීගෙ කාමරේට ඇවිල්ලා පෙම් බස් වත් දොඩන්න බැරිලූ කොල්ලො ටිකක් උගේ මුණ දිහා කන්න වගේ බලාගෙන ඉන්න නිසා.. මෙකි බැන්ද කාලෙකත් මේ පෝස්ටර් ටික උස්සන් යයිද දන්නෑ.. එහෙම වුනොත් කියාත් අයියට බුදුසරණයි තමා.. මගේ කාමරේනම් ඇතිමි විතරයි තියෙන්නෙ කියලා හිතාගන්න පුළුවන්.. ඒ වුණාට මේ කොල්ලො ටික.. හැබැයි මොනා වුණත් ලස්සනයි ඉතින්.. පිස්සු හැදෙයි මම ඊටවඩා හැඩද කොහෙද..

එදා රඬ අයියා වුණු දේ කිව්වට පස්සෙ එයා ඔක්කොම අහගෙන ඉදලා අනිත් පැත්තට කිසිදෙයක් කිව්වෙ නෑ.. අහගෙන ඉදලා ඔලුව වනලා මාව ක්වාටස් එක ගාවින් දාගෙන ගෙදර යන්න ගියා.. රඬ අයියත් මේ දවස්වල බිසි නිසා මම කරදර කරන්න ගියේ නෑ.. අප්පව්ව් දවස් දෙකකට ගෙදර නැහැල්ලුනෙ.. ඒ වුණාට මටනම් ඒ ගෙදරට යන්න හිතට මදිකමක් දැනෙනවා.. ඊයේ රඬ අයියගෙ අම්මා මාත් එක්ක හුහක් වෙලා කතාකලා.. අවුරුද්ද අන්තිමේ ආඬ අයියා එංග්ලන්ඩ් යන වැඩෙ ගැන.. තව රඬ අයියගෙ කැමපස් යන දේවල් ගැනයි අම්මගෙ විස්තරයි කතාකල්ලා ඉවරවෙද්දි හෙන පාන්දර වෙලා.. අම්මට අයියලා දෙන්නව මතක් වෙනවලු.. ඉක්මනට ඒගොල්ලො බලන්න ඕනලු.. අප්පව්ව් ගැනනම් මාත් එක්ක කතාකළේ නෑ.. අම්මා ඒ ගැන කතාකරන්න කොහොමත් අකමැතීනෙ.. මේ පාර ලන්ඩන් වල ෆැගන් ටික් එකක් බලන්න යන්න ඉන්නෙ කියලා කිව්වා.. අසලි අම්මා හෙනට දියුණු වෙලා කියලා අපේ මාමා කියනෙ.. අපේ මාමා එක්කත් අම්මා කතාකරනවනෙ..

අද අපි කතාකරගත්තු විදියට ආශීලාගෙ එදර ආවා.. සුදු පවුලට බොරු කියලා ආශීගෙ ගෙදර ෆිල්ම් බලන්න යනවා කියලා තමා තරුවි නංගිගෙ ප්‍රශ්නෙ විසඳන්න ආවෙ.. නැත්නම් අපි නංගිව හමුබෙන්න යනවා කිව්වොත් අයුක අයියා නහින්න හදනවා යන්න එපා ගගා.. වමිරුගෙ ප්‍රශ්න ඌම විසඳගනීලු.. ඒ වුණාට නංගිට එක්සෑම අස්සෙ වමිරු මොන මොන පිස්සු නටයිද අපි දන්නෙ නෑණෙ.. අනික ඔය ප්‍රශ්නෙ කොනක් මගෙයි

සෙනුකගෙයි අතේ තියන නිසා අපි දෙන්නටම හිතේ හෙන වරදකාරී
හැගීමක් තියනවා.. අද හවස තරුවි නංගි ක්ලාස් එක ගාව කැගේ එකට
එනවා කිව්වා අපිව හමුකෙන්න.. වමරු අර සිද්ධියෙන් පස්සෙ සමාව
ඉල්ලලා මට මැසේස් කල්ලා තිබ්බත් මම ඒක සින් කල්ලා නිකම් හිටියා..
මට ඌ ගැන තියෙන්නෙ මහා කලකිරීමක්.. මම ඌව විශ්වාස කරපු එක
ගැන ලොකු දුකක්.. කොහොමත් ආයෙ මම උගේ ඉස්සරහටයන්නෙ නෑ..
මම එහෙම කරනවා කියලා කිව්වනෙ.. අනික තව ටික දවසකින් සහි
ගානකට මට ඉස්කෝලෙ එන්න වෙන්නෙ නෑ ටුවර් එකට ප්‍රැක්ටිස් උදේ
ඉදලා රූ වෙනකල්.. ඌයි මායි හමුකෙන්නෙ නැති තරමටම හොඳයි..

සෙනුකයන් වමරු එක්ක කතාවක් ඇතිවෙලා දැන් සෙනුකයා
කතාකරන්නෙත් ඌ එක්ක උවමනාම දේවල් විතරයි.. සෙනුකයටත්
තියෙන්නෙ කලකිරීමක් කියලා මම හිතනවා.. මොකද ඌ ඇත්තටම
වමරුව හදන්න ට්‍රයි කලා.. ඌ හැදිලා ඇති කියලා විශ්වාස කලා.. ඒත්
ආයෙම අපිට තේරුනේ වමරු හදන්න පුලුවන් එකෙක් නෙමෙයි කියලා
විතරමයි.. ඇත්තටම වමරු අපේ හිත්වල මහා කලකිරීමක් ඇතිකළා..
මටනම් ඌ කිව්ව දේවල් වලටත් වඩා මෙව්වරකල් තරුවට කරපු බොරුව
ගැන මතක් වෙද්දි කේන්ති යනවා.. ඒ කෙල්ල මු කරපු බොරුවට
සැහෙන්න ආදරේ කළානෙ.. මු නිසා කොච්චර අඩන්න ඇත්ද.. අනික ඒකි
හෙන අහිංසකයින් එක්කත්.. වමරු මොන හිතකින් එහෙම දෙයක් කළාද
මට හිතාගන්න බෑ..

" දැන් ඔක්කොන්ටම කලින් අපේ සුකිරියට කියන්න එපෑ මම ෆිල්ම්
බලනවා කියලා.. ඉන්න අතේ විනාඩියක්.. මම අපේ මිනිහට පවයක්
කියන්න.."

ආගි ඇඳ උඩ තිබ්බ රෝසපාට ෆ්ලෆි කවර් එකක් දාපු ෆෝන් එක ඇඳලා
අරගෙන කුටු කුටු ගාලා මොනවද ටයිප් කල්ලා ඒක කතේ තියාගත්තා..
මම මහිගට පැත්තෙන් හේත්තුවක් දාගත්තා.. මහිගට හේත්තුවක්වත්
දාන්න ඔන බලාගෙන.. මෙකි ඇණ කැලි එක එක සුකුරුත්තම ඇහ පුරා
එල්ලගෙන ඉන්නවනෙ.. හෙන මැරයා වගේ..

" කියාන් අයියා ඔය සුකිරි කතාවෙ සුල මුල දන්නවනම් උඹව පොළොවෙ
ගහයි.."

" එයාට අපි කියන්නෑනෙ මෙයා.."

කියාන් අයියට ආගි සුකිරි කියන්නෙ සුකරයා කියලා මුණට කියන්න බැරි නිසා කියලා තාම ඩයල් එක දන්නෙ නෑ.. උත් ආගිට කක්කුට්ටි කියලා අපහාස කරනවනෙ අනික.. දැනගත්තත් කමක් නෑ මම නම් කියන්නෙ..

" හායි අයියා.. ඔයා වැඩකද.."

" ඔහ්.. I have the best man in the world අනේ.."

" වෙන්න ඔනද.. අහන්නකො.. මම මගේ යාච්චො එක්ක මුට් මැරතත් එකකට ජොයින් වෙන්න යන්නෙ.. මම හවස ඒකනිසා බිසි.."

" ආ නෑ නෑ.. එන්න එපා!!! නෑ මම කිව්වෙ බබා ඔයා වැඩනෙ.. මොකට කරදර වෙනවද.. ඔව් ඡනෙරුන් ඉන්නවා.. ඒකනෙ.. ඔව්.. හා.. පරිස්සමින් ඉන්න හරිද.. වෙලාවට කන්න.. ආදරෙයි.. බයි බායි.."

ආගි ෆෝන් එක කටි කල්ලා ඒක ඇඳ උඩට විසික් කළා..

" දිස් ඉස් හව් ටු සෙට්ල් යොර් බබා.. රඨ අයියටත් ඔය බොරුවම දැන් ඉතින් කියපන්.."

මම මගේ ෆෝන් එක හොයලා අරගෙන රඨ අයියගෙ නමබර් එක ඩයල් කල්ලා කනේ තියාගන්නා.. බොරු කියන්න හිතෙන්නෙත් නෑ හැබැයි.. කමක් නෑ ඊටවඩා මෙක අද විසඳගන්න එපැයි..

" ආ මේ ඔයා වැඩකද.."

" නෑ කියන්න වරද්.. මම ගෙදර ඉන්නෙ.."

" මම ආගිලගෙ ගෙදර ආවනෙ.."

" ඔයා මට උදේ කිව්වා..??"

" මම හවස එයාලා එක්ක මේ ෆිල්ම් එකක් බලන්න හදන්නෙ.. කෝල්ස් ආන්සර් කළේ නැතිවුනොත් ටෙක්ස්ට් කල්ලා තියනවද.."

" හරි.."

" බායි.."

" ටෙක් කෙයා.."

රධ්‍ය අයිියා ඟෝන් එක කට කලා..

" අඩෝ මටත් කතාකරන්න මොකෙක් හරි හොයලා දීපල්ලා.. මහ තනිකඩ හුළුහක් හමාගෙන යනවා මේ හරියෙන්.."

මහීගා ආයෙම උගේ කොල්ලොනහි බණේ දෙසන්න ගත්තා.. අර මෙකි එක්ක පොඩි කාලෙ අත් අල්ලගෙන කැරොල් කිව්ව කොල්ලවත් හොයාගන්න තිබ්බනම.. මේ අඩෝවැඩියාව නවත්තගන්න..

" ඇයි යකෝ දැන් ටිකකට කලින් තනිකඩ ජීවිතේ ගැන උද්දාමයට පත් වෙලා හිටියා නේද.."

" අඩෝ එහෙනම සයෝන් අයිියට කෝල් එකක් දීලා කියපන්.. අයිියා බබා මම හවස බිසි කියලා.."

මහීගට මල පැන්නා..

" ලබ්බ.. කටවහන් ඉදපන්.. මම නම කියන්නෙ වම්රට ගහමු බ්.. තරුවි ඇඩුවොත් ඒකිටත් ගහලා එතන ඉන්න සේරම මරලා දාමු.."

මහීගා අතේ තිබ්බ උල් උල් මුද්ද වටයක් කරකලා හෙන මැර හිනාවක් දැම්මා..

" අතේ මේ ඔවටනම මාව ගෙන්නගන්න එපා.. හරිද.. මම ලැස්තිවෙන්න යනවා.. නංගිට එන්න කියන්නකො.."

ආගි ඒකිගෙ ඇඳුම තියන අල්මාරිය ඇරලා පුටුවක් ඇදගෙන ඒකෙ උඩ නැගලා ඇඳුම තෝරන්න ගත්තා.. සැක් මේකිගෙ කොට යකෝ.. එහෙම කිව්වට.. මමත් මහ ලොකු උසක් නෑ තමා.. ඒ චුණාට මෙව්වර දොඩම සීන් එකේ මම නෑ.. ඔය ඉරිසියාවට එක එක ගල් ඉබ්බො කතා හැඳුවට.. මම උසයි හුහක්.. මට ඒක සැහෙන්න ඇතිනෙ..

" ප'ප්ල් මෙක්ස් මී මෝ පවර්ෆුල්.. ඒත් මෙක හරියන්නෑ අතේ.. බ්ලෑ.. සැක් මේ පාටට මම ආස නෑනෙ.. ලෙමිමි සි.. මහීගා අතේ මම මොකක්ද ඒයි අදින්නෙ.."

" කළුපාට ඇඳහන්.."

" අනේ මේ බැ.. ඔගොල්ලොත් ඒ පාටම ඇඳන් ඇවිල්ලනෙ.. මම අඳිනවා සුදු.. කළුහංසියො මැද්දේ ඉන්න එකම සුදු හංසියා මම විත- අම්මියෝ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

දඩාස්

ආගි පුටුව උඩ හංසි නැටුම නටන්න ගිහිල්ලා ඒකත් පෙරළගෙන බිම ඇඳගෙන වැටුණා.. ඒ එක්කම අල්මාරියේ ගහලා තිබ්බ ඇඳුම කන්දක් ඒකිගෙ ඔලුව උඩට නාය ගිහිල්ලා ඒකි ඇඳුම වලින් වැහිලා ගියා..

" ආර්ඟ්.. ගිට ගිට.. මේක අසුහ ප්‍රකුණක්ද මන්දා.. සෙනුකමල මේ ඇඳුම වික නවන්න ඔන නෑ අනේ.. ගුලිකල්ලා අන්න අරකට දානොකො.. මම උස නෑනෙ.."

ආගි සුදුපාට කොට සායකුයි ජැකට එකකුයි බලවුස් එකකුයි හොයලා අරගෙන වොශාම එකට වැදුනහම සෙනුකයා දෙස් දෙවොල් තිය තිය අරකිගෙ ඇඳුම වික ගුලි කල්ලා අල්මාරියෙ අස්සෙ එබුවා.. මට මගේ අල්මාරියත් මතක් වුණා.. ඒක නවන්න ඔන වෙලාවක.. කොහෙද මට වෙලාවක්නෙ නැත්තෙ..

" ඒ වුණාට ඡනෙරු.. මට අරු ගැන දුකයි බො.."

" ඒත් ඌ කළේ හොඳ දෙයක් නෙමෙයිනෙ.. අර කෙල්ලගෙ එක්සෑම අස්සෙ.. ඌ හරි කොල්ලෙක්නම මෙහෙම හැසිරෙන්නෙ නෑනෙ.. බලපන් අපි ඒ ලෙවෙල් කරද්දි අයියලා ඔහොම නැටුවෙ නෑනෙ.."

" හැමෝම එක වගේ නෑනෙ බො.."

" මම.."

" තරුවි කියන කෙල්ලටත් පිස්සුනෙ මුට කැමති වුණේ.. ලපේ පෙනුනෙ නැද්ද මං අහන්නෙ.."

මහිශා ආයෙම ලපයක් අල්ලගෙන නටන්න පටන් ගත්තා..

" උඔට ලප එක්ක ඔව්වර කේන්ති මොකෝ.."

" මම ලපවලට ආස නැහැ.."

" මෙකිට ගිහිනි මතක් වෙලාද කොහෙද.. හා හරි උඹ ලපවලට ආස නැත්නම් කමක් නැ.. හැබැයි සයෝන් අයිසගෙනම සම නිකැලැල්.."

" මුගෙ ආවිච්ච හාල් ගරන්න.. පර කැස්බෑවා ආයෙ ඕකගෙ නම කිව්වොත් මම උඹලගෙ ඇස් උගුල්ලනවා.. දැනගනිත්.."

" සයෝන් අයිසා හරි හොඳයි හරිනේ.."

මහිලා ආගිගෙ මෙසෙ උඩ තිබ්බ මල් පෝච්චිය උස්සලා මට දමලා ගහන්න ගියාම මම සෙනුකයව ඉස්සරහට දාලා උගේ පිටිපස්සෙ හැගුණා.. ඔවගෙන් ගහලා මම මළොත් එහෙම.. රඬ අයිසා කාගෙන්ද කුක්කු ගන්නෙ.. අනික ඒකා මම නැති වෙදනාවට පපුව පැලිලා මැරුනොත් එහෙම.. පස්සෙ මැරිලා අපි දෙන්නම දිව්‍යලෝකෙ ගිහින් සුර විමනක් හදාගෙන ආටිතල් එකේ ඉන්නවා.. එහේ ඉඩම ගනන් නැතුවැතිනෙ එව්වර.. ඒත් මම කරන පොකාර වැඩවලට මම අපායෙ ඉපදෙන්න තියන සම්භාවිතාවයත් වැඩි.. කොහෙ ගියත් අපේ ප්‍රේමයට තමා හැම බාල්දියම..

ටික වෙලාවකින් ආගි ඇඳුමකුත් ඇඳගෙන ටොක් ටොක් ගහා කණ්ණාඩිමෙසෙ ගාවින් ඉදගත්තා.. ඒකෙ උඩ මෙ ලෝකෙ තියන හැම බුන්ඩ එකකම එක එක සායම පෙට්ටි තොගයක් තියනවා.. අපි ඇහුවහම ඇයි ඔව්වර ඔවා උලන්නෙ කියලා.. ඒක එයාගෙ සතුටලු.. අනික මෙකප් තියෙන්නෙ ගාන්නලුනෙ.. ඔය කවුරු කොහොම කිව්වත් මෙකප් දාපු කෙල්ලෙක් දිහාලු කොල්ලෙක් වුනත් හැරිලා බලන්නෙ.. මන්ද ඒකි තමා කියන්නෙ.. ඒ වුණාට මෙකි කියාන් අයිසව හමබෙලා තියෙන්නෙ පාරියකදි ඇහේ වැදිලා.. අපේ කියාන් පුතා ඇහේ වැදුණු පාර ප්‍රේමයෙන් මුසපත් වෙලා අපේ එකිව දාගෙන පස්සෙ වටේ ගිහිල්ලා.. ඔන්න ඔහොම හෙන හෙන සිත් වගයක් ගිහින් තමා ආයෙම යාළු වෙලා සියලු වැරදි වලින් ඇත් වෙලා හැදිලා තියෙන්නෙ..

" දැන් මම මොනවද අපේ කියන්න ඔන.."

" මෙහෙමයි මුලින්ම අඳුරගෙන ඉදපත් හරිද.. ඊටපස්සෙ නංගිට මෙ වෙලේ වෙන දේවල් නැතුව එක්සැම එක ගැන හිතන්න කියපත්.. "

" වමිරු ගැන මොනවද කියන්නෙන.. අනේ මේ ඒකි හිතාවිද දන්නෙන නෑ මම වමිරුගෙ හොර ගැණියෙක් කියලා.. කියන්න බෑනෙ ඒයි ගැණුනෙන.."

" එහෙම හිතන්නෙන නෑ.. නංගි කියාත් අයිසා ගැන දන්නවා.. ඒකිගෙ හිත හදන්න බලපන්.."

" මට මහ වැරද්දක් කරපු එකෙක් වගේ දැනෙනවා බං.."

" අනේ මේ සනෙරු.. ඔයා මොකක් කරන්නද කියන්නකො.. ඔයාගෙ වැරද්දක් නෑ බොරුවට මුණ එල්ලන් ඉන්නවා.. තේද මහී.."

" නෑ ඉතින්.. මු කියන එකේ ඇත්තකුත් තියනවනෙ බං.. නංගි හිතාවිද දන්නෙන නෑ ඡනෙරු නිසා ඒකිගෙ ලව එකට කෙළවුණා කියලා.."

" මම.. තරුවට පොඩි හිත යට කොක්කක් ඡනෙරු එක්ක තියනවා තමා.. මම සමහර වෙලාවට දැකලා තියේ.. ඒත් අපේ එකා මක් කරන්නද.."

" ඒවා වැඩක් නෑ.. අපි අපිට පුළුවන් දෙයක් කරමු.. නංගි ඔන මගුලක් හිතාගත්තුදෙන්.. "

මම පැත්තකට වෙලා හිටියා.. හැමෝගෙම ප්‍රශ්න වලට උත්තර දෙන්න ගියාට මට මොකක් හරි මගුලක් වුණාම ඒක මට විසඳගන්න බෑනෙ.. ජරශ්නෙ තමන්ගෙ නොවෙනකල් උත්තරේ දාර්ශනිකයි කියන්න මේකටද දන්නෙන නෑ.. ඒ වුණාට මගේ හිතේ වරදකාරී හැගීමක් ලොකුවටම තියෙන්නෙ මම නිසා කොහෙවත් ඉන්න කෙල්ලෙක්ගෙ හිත රිදුණු නිසා.. ඒකි අනික වමිරුට ඇත්තටම ආදරේ කළානෙ.. මාත් එක්ක තරහක් නැතිවෙන එකම තමා පුදුමෙ.. ඒත් වමිරුට තිබ්බෙනෙ කෙල්ලට ආදරේ නැත්නම් පැත්තකට වෙන්න..

අන්තිමට අපි තරුවට හමුවෙන්න යන්න ඉදපු කැමේ එකට ගියා.. යද්දි තරුව නංගි ක්ලාස් ඉවරවෙලා කැමේ එකේ උඩ තට්ටුවේ ටේබල් එකක ඉදගෙන ඉන්නවා.. අපිව දැකලා අත වැනුවා.. ඒ වුණාට කෙල්ල අඩ අඩ ඉදලා ඇස් දෙක හොඳටම රතු වෙලා.. සෙනුකයා මට තට්ටුවක් දාල ඔලුව වැනුවා.. හරියට මොකුත් කරන්න එසා පැත්තකට වෙලා ඉදපන් කියන්න වගේ.. ආගි හිතාවෙලා නංගිට හග් එකක් දීලා නංගි ළහින් ඉදගත්තා.. අපි තුන්දෙනත් ගිහින් ඉදගත්තම නංගි ආගිගෙ අත තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

" නංගි ඇවිත් හුහක් වෙලාද.."

" නෑ සෙනුක අයිසෙ.. දැන් ටිකකට කලින් ක්ලාස් ඉවරවුණේ.. මම හිමිත් ආවා ඉතින්.."

" ඔ.. එහෙනම් කමක් නෑ.."

" අයිසෙ.. මේ අක්කයි අයිසයි..??"

මහීශට මල පැනලා වගේ නංගිට දෙකක් රැවවම මම ඒකිට කකුලෙන් ගැහුවා..

" මේ අක්කලා දෙන්නෙක් හැබැයි.. කමක් නෑ.. මේ ඉන්නෙ ආගි.. මේ ඉන්නෙ මහීශා.. අපේ හොඳම යාච්චො දෙන්නා.."

" ඔහ්.. සොරි සොරි.. අනේ අක්කා.. මම හිතුවෙ-.. මම ඔයාලා දෙන්නා ගැන අහලා තියනවා.. ඡනෙරු අයිසලා කියනවා.."

මහීශා අර අහිංසකි දිහා බලලා ඇස් දෙක කරකලා උඩ බලාගත්තා.. මෙකිට දෙන්න හිතයි.. මම ආයෙම ඒකිට කකුලෙන් එකක් ගැහුවම ඒකි මට කියලා හිතාගෙන ආගිගෙ කකුලට ගහලා ආගි අපි සේරමම රවලා නංගි දිහාබලලා සුරංගනා හිනාවක් පා කල්ලා ඇරියා..

" කොහොමද නංගො ඉස්කොලෙ වැඩ එහෙම.. කරගෙන යනවද.."

" ඔ-ඔව් අක්කා.. මේ දවස්වල වැඩ වැඩිනෙ.."

" ඒකතමා මේ දවස්වල මහන්සිවෙන තරමට තමා රිසාල්ට එක එන්නෙ.. අපිටත් වැඩි දවසක් නොගිහිල්ලා රිසාල්ට්ස් එනවනෙ අනේ.."

" ඔහ්.. අද-අද වම්රු අයිසා උදේ ක්ලාස් එක ගාවට ආවනෙ.."

තරුවි නංගි මං දිහා හොරෙන් බලලා ආයෙම ආගි දිහා බැලුවා.. මම ගාණකට ගන්නෙ නැතුව ඉන්න ට්‍රයි කළා..

" එයාට එගෙයා එක නවත්තන්න ඔන කි-කිව්වනෙ.."

" ඒ ඇයි..?"

" මම දන්නේ නැහැ.. සමහරවිට එ-එයාට මං ගැන හිතේ හැගීමක් නැතුවැති.."

තරුවිගෙ ඇස් දෙකේ කඳුළු පිරිලා ගියාම ආශී ටිගු එකකින් නංගිගෙ කඳුළු ඉහිදැමිමා.. මම මගේ අත් දෙක තද කරගෙන අහගෙන හිටියා.. මට කතාකරන්න සුදුසු නැ වගේ දැනෙන නිසා..

" එයා එහෙම කිව්වද ඔයාට.."

" මම.."

" ඔයා මොකද කිව්වෙ.."

" මම මොකුත් කිව්වෙ නැ.. කොහොමත් එයා ලොකු පවලක කෙනෙක්නෙ අක්කෙ.. මම ගැ-ගැලපෙන්නැ කියලා හිතෙනව ඇති.. ඒකට කමක් නැ.."

ආශී නංගිව උරහිසට හේත්තු කරගත්තම තරුව ඉති ගහලා අඩන්න ගත්තා.. ඒ එක්කම වේටර් කෙනෙක් ඇවිත් අපි ඉන්න ටේබල් එකට ඩ්‍රින්ක්ස් වගේකුයි කේක් ප්ලේට්ස් වගේකුයි සර්ව් කල්ලා යන්න ගියා..

" වමිරු අයිසා හැමතිස්සෙම ෂ-ෂනෙරු අයිසා ගැන කතාකරන්නෙ.. මාත් එක්ක වුණත්.. මම හිතන්නෙ.. එයා හොයන්නෙ අයිසා වගේ කෙනෙක්.. මම කොහොමද අයිසෙ ඒ වගේ වෙන්නෙ.. මට වමිරු අයිසා වෙනුවෙන් වෙන කෙනෙක් වෙන්න බෑනෙ.."

" නංගි ම-"

" මම දන්නවා අයිසගෙ වැරද්දක් නැ.. ඔයා එහෙම කෙනෙක් නෙමෙ කියලා මම දන්නවා.. ඒත් මට-මට තියන දුක.. වමිරු අයිසා දවසක් හරි මට ආදරේ කල්ලද අයිසෙ.. මම මෙව්වර කාලයක්ම එයාට රැවටිලාද.."

" ඔයා ටික කාලයක් පාවුවෙ ඉන්න නංගි.. හැමදේම අපි හිතන ඉක්මනට විසදෙන්නෙ නැතෙ.. අපි වමිරුට කල් දෙමු.. එයා ඉන්නෙ හිත ගදාගන්න ප්‍රශ්නෙක.. හරිද.. දැනට ඔයා එක්සැම එකට ෆෝකස් වෙන්නකො.. අපි ඔයාට කිසිම බලපෑමක් කරන්නෙ නැ.. ඒත් ඔනමටෙලාවක කතාකරන්න.. අපි ඔයා එක්ක ඉන්නවා හරිද.."

" ඒත් අක්කෙ.. මට-අනේ මට කියන්න තේරෙන්නෙ නෑ.. මම කොහොමද හිත හදාගන්නෙ කියලා.. මෙව්වර කල් කාගෙවත් රිප්ලේස්මන්ට එකක් වෙලාද මම ඉඳලා තියෙන්නෙ.. මට කවුරුහරි මාව පාවිච්චි කළා වගේ දැනෙනවා.."

තරුවි ආශීගෙ උරහිසට වාරු වෙලා හොඳටම අඩන්න ගත්තා.. ආශී අපි දිහා හෙන අසරන වෙලා වගේ බලාගෙන හිටියා..

" එහෙම කියන්නෙ කොහොමද.. නෑ නෑ.. අපි බලමුකො.. වම්රු ඔයාට ආදරෙයි.. නැත්තෙ නෑ.. එයාට ටික කාලයක් දෙමුකො.. අනික නංගා ඔයාට සම්පූර්ණ අයිතිය තියනවා නොගැළපෙන තැනකින් අයිත් වෙන්න.."

" මම.."

" මේ බලන්නකො.. ඉස්සෙල්ලම එයා වෙනුවෙන් දුක් වෙන්න කලින් ඔයා ඔයා ගැන හිතන්න.. හිත රිද්දගෙන අමාරුවෙන් අල්ලන් ඉන්න ඕනමයි කියලා එකක් නෑ.. සමහර වෙලාවට අතාරින එකෙන් ඔයාට සැනසීමක් දැනෙන්න පුළුවන්.. අපි හැමෝටම වැරදීම අතපසුවීම වෙනවනෙ.."

" ඔයා ආයෙම වම්රු අවස්ථාවක් ඉල්ලුවොත් දෙනවද.."

නංගි මම අහපු ප්‍රශ්නෙන් ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" ඇ-ඇයි එහෙම ඇහුවෙ.."

" අපි දන්නෙ නෑනෙ.. හැමදේම වෙන්නෙ හොඳටයි කියලා හිතලා ආයෙම වම්රු තේරුම් ගනී එයා කරපු වැරද්ද.. මාමි කියන්නෙ නෑ වැරදි කරන හැම එකාම වැරදි හදාගන්නවා කියලා.. ඒත් ඔයා ආදරේ කරන කෙනානෙ.. ඔයා එහෙම වුනොත් ඒ අවස්ථාව දෙනවද.."

තරුවි ටිකක් වෙලා කල්පනා කළාම මම මගේ ඉස්සරහා තිබ්බ බීම විදුරුවෙ බටෙන් ඒක දෙපාරක් තුන්පාටක් කැරකුවා..

" හිතලා බලන්න ඕන.. ඒත් එයා ආයෙ ඒක නොකර ඉඳිවිද.."

" ඒක ඔයාගෙ විශ්වාසෙ එක්ක බලපාන ප්‍රශ්නයක්.."

ආගි නංගිගෙ අතට තටුවක් දැමිමා..

" නංගා.. හැමනිස්සෙම හරිම ටිපිකල් ගැණියෙක් වෙන්න ටුයි කරන්නෙ නැතුව.. පොඩ්ඩක් ඊට එහා හිතන්න බලන්න.. අපි මේ බණ කියනවා නෙමෙ.. ඒ වුණාට සමහර තැන් තියනවා ඉවසන්න වෙනවා.. නිහඩ වෙන්න වෙනවා.. ඒ වෙලාවෙ කලබල නොකර තියන විදියට මුණ දෙන්න.. අපි අවංකවම කතාකරමුකො.. ඔයා ඡනෙරු එක්ක මොකක් හරි හිතේ අමනාපයක් තියන් ඉන්නවානෙ.. එයාට මෙකෙදි කරන්න මොකුත්ම නෑ.. අපිට ඡනෙරුට ඇහිල්ල දික් කරන්න තිබුනා එයා අනවශ්‍ය විදියට හැසිරුණානම.. ඒත් ඔයයි මමයි අපි ඔක්කොම දන්නවනෙ.. එයාගෙ කිසි වැරද්දක් නෑ.. පෙරේදා රණ්ඩුවෙනුත් පස්සෙ මෙකා ඉන්නෙ අවුලෙන්.. ඡනෙරු වමරුට අවස්ථාවක් දුන්නෙ හොඳ යාලුවෙක් වෙන්න මිසක් වෙන දේකට නෙමෙ.."

" මම.."

" දැනට ඔයා ඉස්කෝලෙ වැඩ ගැන අවධානෙ දෙන්න.. මම දන්නවා අපි කිව්ව පලියට කරන අමාරැයි කියලා.. මමත් ඔයා වගේම ප්‍රශ්නෙකට මිටි කලින් මුණ දිලා තියනවා.. ඔයත් ගැණියෙක්.. මමත් ගැණියෙක්.. මට ඔයාට දැනෙන දේ තේරෙනවා.. ඒකනිසා හැමදේටම නිහඩව මුණ දෙන්න.. ආදරේ කියන්නෙ ජීවිතෙන් එක කැල්ලක් විතරයි නංගා.. ඔයා ඒක මත්තෙම නැහෙන්න ගියොත් අනික් ඒවා ඔයාට මහ ඇරෙනවා..

වමරුට වෙලා තියෙන්නෙත් ඒ දේමනෙ.. ඌත් ලැබෙන්නෙ නැති දෙයක් පස්සෙ දුවනවා ලැබිලා තියන දේවල් පේන්නෙ නැතුව.. ඒකනිසා නංගා ඔයා මේ වෙලාවෙ මොලේ කල්පනා කල්ලා වැඩ කරන්න.. අපි හිතමුකො ඉස්සරහට හොඳ දෙයක් වෙච්චි කියලා.."

" මම.. තැන්ක් යු අක්කා.."

" තැන්ක්ස් කරන්න ඔන නෑ හලෝ.. මෙක බොනවකො.. කවද ඡනෙරුද ඔඩර් කලේ.."

" මම නෙමෙ.. මහීගද කොහෙද.."

මාමි හැරිලා මහීගා දිහා බැලුවහම ඒකි ඇබ දෙකත් කනේ ගහගෙන ෆෝන් එකේ මොනවද කොටනවා.. නෙද්දකින් අහස කඩාගෙන වැටුණත් මේකිට

ගාණක් නෑනෙ.. ඒ මදිවට මගේ බිම එකත් බිලා.. අනිත් දවසෙ දුක අහන්න එක්කත් එන්න ඔන දුක දැනෙන උන් විතරයි.. මෙකිගෙ සංවේදී ස්නායු වල මොකක් හරි අවුලක් තියනවා..

" සෙනුක අයිසා වමිරු අයිසා එක්ක කතාකරන්නෙ නෑ කියලා එයා ඊයෙ අවුලෙන් හිටියෙ.. අයිසලා තරහ වුණාද.."

" එහෙම නෑ නංගි.. කතාකරන්න ඔන.. වැඩනෙ මේ දවස්වල.."

" ආ ඒකතමා.. එයාට හොඳම යාච්චෙක්ට ඉන්නෙ අයිසනෙ.. කතානොකර ඉන්න එපා.. එයා හැමතීස්සෙම පාප්පි කියනවා.."

තරුවි ඉක්මනට බිම එක බිලා ඉවරකල්ලා ඒක මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. තියලා ටිගු එකකින් මුණ පිහාගත්තා.. වමිරුට දැනෙන පාප්වට වඩා මම හිතන්නෙ අවුරුදු දහ නමයක් විස්සක් විතර අයුක අයිසා ඔය ගේ ඇතුළෙම සැහෙන්න දුක් වින්දා.. සෙනුකයට ඔක කියන්න තරම් දෙයක් කියලා මම නම් හිතන්නෙ නෑ.. උා තරම් ඒක දන්න කෙනෙක් වෙන නැතුවැහි..

" අම.. මම යන්නම් අක්කා.. දැන් පරක්කුත් වෙලානෙ.. මම ගිහින් එන්නම් අයිසෙ.."

" හරි කෙල්ලෙ.. මතකනෙ.. උවමනාව වුණොත් කෝල් එකක් දෙන්න හොඳේ.."

" හරි.."

තරුවි අපිත් එක්ක හිනාවෙලා බැග් එකත් අරගෙන නැගිටලා යන්න ගියාම මහිගා මං ගාවින් නැගිටලා ගිහින් ආගි ගාවින් වාඩිවුණා.. ආගිගෙ බණ අහල මමයි සෙනුකයයි හිටියේ රහත් වෙලා වගේ.. පුදුමයි මෙකි ඔහොම කතාකරනවා දැක්කෙ පළවෙනි වතාවට..

" අමමෝ කවද බං ඒ අඩන කෝව්විය.. සැක්..දෙන්න හිතුණා.."

" අනේ මේ.. හැම එක්කෙනාම එක වගේ නෑනෙ අනේ.. ඒ ළමයා අහිංසක ලමයෙක්.. හැබැයි පොඩ්ඩක් දුශ්ටයිදත් මන්දා.."

" අපිට වැඩක් නෑනෙ බං.. දැන් අරු එක්ක මම නටන්නත් එපැයි.. මොන කරුමයක්ද මන්දා මේකනම්.."

" රඬ අයියට කිව්වද උඹ.."

" කිව්වා.. එයානම් මොකුත් කිව්වෙ නෑ.. ඒ වුණාට.."

" අපි බලමුකො බං.. ගේජ් එකේ පොරට වැරදි වැටහෙයිද දන්නෑනෙ.."

මම පුටුවට හේත්තු වෙලා බීම එකේ ඉතුරුවෙලා තියන මින්චි කොල්ලට ඇගිල්ලෙන් ඇනලා ඒක වීදුරුව ඇතුළට වැට්ටුවා.. කන්නද දන්නෑ ගහලා එව්වෙ.. වෙට්ට් අයියගෙන් අහන්න තිබ්බෙ.. මාම ඒ වෙට්ට් අයියා කොහේද කියලා බලන්න වටයක් ඔලුව කරකලා බැලුවා.. වෙට්ට් අයියා වෙට්ට් අයියා..

" ඒ බලපන්නකො.. අර ඩයල් එක අපේ මිනිහා වගේ නේ.."

මම දුර ඇත බීම එකකුත් කට්ටි ගහගෙන දුර බලාගෙන ඉන්න සුදු හැන්ඩ් පොරක් පෙන්නලා අනිත් උන්ට කිව්වහම සෙනුකයා බිබි හිටපු එක නහයෙන් ආවා..

" පිස්සුද හු#තො.. ආතල් දෙන්නෙ.."

" කෝ අනේ.. මට පේන්නෑනෙ.."

" අරහෙ බං.."

මහිගා ආගිගෙ බෙලෙන් අල්ලලා දර්ශන පථේට යොමු කලාම ආගි ඇස් දෙක් උණ්ඩි කල්ලා ඒ පැත්ත බැලුවා..

" මද්ද මස්සිනා වගේමයි.."

" මොන.."

" ඇයි අනේ.. රඬ අයියා මගේ මද්ද මස්සිනා.. අයුක අයියා පොඩි මස්සිනා.."

" ටයිරි.. එහෙමත් තියද.."

" ඔව්.. මට මගේ මස්සිනා කියන හැලකිමුලා ඇරෙන්න මේ ලෝකෙ හැම මස්සිනෙක්ම හොඳ-අන්න බොලේ අපේ මිනිහත් ඉන්නවා..!!!"

මම ආයෙම ඔලුව කරකලා බැලුවහම දුර ඇත ඉඳපු රඟ අයියා වගේ ඩයල් එක පුටුවෙන් නැගිට්ටා.. ඊට එහාපැත්තෙ ඉඳගෙන හිටිය එකත් නැගිට්ට ගමන්..,

" හරිනෙ අමාරුව.."

" දුවමුත.."

" ඉඳපන්.. දැක්කෙ නෑ වගේ වැදගත් දෙයක් කතාකරමු.."

මම කැප් එක ඇස් දෙක වැහෙන්නම මුණට පහත් කරගෙන ටෝන් එක ඇඳලා අරගෙන පාස්වර්ඩ් එකත් තුන්පාරක් වරද්දගෙන වටසැප් ලොග් වුණා.. ඊටපස්සෙ උඩින්ම තිබ්බ ආධ්‍ය අයියගෙ වැට් එකට හාට් පොලිමක් යවාගෙන යවාගෙන ගියා.. ඒ එක්කම මගේ කැප් එක ගැලවිලා ගිහින් කොණ්ඩෙ සේරම ඇස් දෙකට වැටුණා.. මට අර අමුතු සුවඳ ප'රියුම එක මුණ අගවින්ම දැනෙනවා වගේ.. මම ඇස් දෙක තද කල්ලා පියාගන්නා..

" වරද්.. ෆිල්ම් එක පෙන්නන්නෙ මෙහේද.."

රඟ අයියා මගේ කන ගාවටම පාත් වෙලා ඇහුවහම මම ඒ පැත්තට මුණ ඇල කරගත්තා.. මගේ මුණට ලේ පිරෙනවා වගේ.. සෙනුකයා මගෙන් පොඩ්ඩක් ඇතට වුණා..

" ඔ-ඔහ්.. ඔයා කොහෙද මෙහේ.."

" අපි මේ හුළං වදින්න ආවනෙ අයිසෙ.."

" ඇයි ආගු.. බොලාගෙ ගෙදර හුළං හමන්නැද්ද.."

" හමනවා.. මෙ.. අපි පොඩ්ඩක් ආවනෙ ඉතින්.. දන්නැද්ද.."

" මොනවද අපි දන්නැත්තෙ.."

රඟ අයියා මට දෙකක් රවලා ඇවිත් මං ගාවින් ඉඳගත්තා.. මම පොඩ්ඩක් මෙහාට වුණා..

" ඔයාලා දන්නවද ඇයි මේ ලෝකෙ මෙව්වර ලස්සන කියලා.."

"....."

" අපි ඉන්න නිසා.."

" තොපි වගේ මිනිස්සුන්ට බොරු කියලා කැරේ ගානෙ ඇවිත් දුක අහන හිතදා.. රඟ කියපන්නකො බං ඉතින්.. අපිත් ෆිල්ම් එකක් බැලුවා මෙහෙ ඇවිල්ලා.."

කියාත් අයිසා බනිද්දි ආගි වචනෙන් වචනට පුටුවෙ ලිස්සලා ගිහිත් බොහෝ ගාලා මෙසෙ අස්සට රුට්ටලා වැටුණා.. මම සෙනුකයගෙ අතේ අල්ලෙ ඉරි කොව්වර තියනවද කියලා බල බල හිටියේ.. මුටනම් දරුවල සැහෙන්න තියෙනවා වගේ.. ධන රේඛාවත් උඩටම තියන්නේ.. අඩහද හැදෙනවද දන්නෙ නෑ..

" ඔයාලා කොහෙද අතේ මෙහෙ ආවෙ.."

" උඹලා කෝල් අරන් කට කරන්නෙ නෑනේ.. අපිටත් හවස ෆ්‍රී නිසා හොර අල්ලන්න මේ ආවෙ.. බලද්දි මගේ ගෑණි තව එකියක් බදාගෙන දුක අහනවනේ.. අපි ඉතින් කොනට වෙලා හිටියා.."

" දුක අහනවා නෙමේ.. මම කියලා දුන්න කාන්තාවක් වුණාම කොහොමද තනියම නැගිටින්නෙ කියලා.."

ආගි මෙසෙ අස්සෙ ඉඳලා කිඅයන් අයිසගෙ අත බදාගෙන නැගිටලා හරියට ඉඳගත්තා.. රඟ අයිසා මං දිහා බලාගෙන ඉඳලා ලාවට හිනාගිහිත් ආයෙම මුණ බමබුවක් කරගෙන වෙන පැත්තක් බලාගත්තා..

" දැන් ඒ නංගි නැගිටිවිද.."

කියාත් අයිසා අහපු එකට සෙනුකයට මහ වල් හිනාවක් ගියා.. සැක් මේ පහා සිරියස් වෙලාවක් වල වල් කතා මතක් කරවනවනේ..

" ඔව් ඔව්.. අපි යමු ඒයි ගෙවල් වල.. කියාත් අයිසා.. මම ඔයාට ගෙදර ගියාම කෑමක් හදලා දෙන්නද.. ඔයාට මහන්සිනේ.. ඔබ්ස් එකේ වැඩත් කල්ලා යුනිවර්සිටි ගිහිල්ලා.. එන්න එන්න.. අපි යමු.."

ආගි බෑග් එකත් කරේ දාගෙන නැගිටලා කියාන් අයිියවත් නැගිටුව
ගත්තා..

" මමත් සෙනුක එක්ක කැපුණා එහෙනම.. ඡනෙරු.. බායි හොක්ක.. අයිිය
අපි ගියා.."

මහිගාත් ගේප් එකේ ලිස්සලා සෙනුකයගෙ ඇහේ එල්ලුණා..

" හරි.."

රිටපස්සෙ මාත් සමහ මෙනතට පැමිණ සිටි සියලුම හල්ලන් මා හැරදා
නික්මයන දිහා මම දැස් දල්වාගෙන බලාගෙන ඉඳලා ගර්ට එකේ නූලක්
අරගෙන ඒක ඇගිල්ලක පටලගත්තා.. ඔය කොරේ වරදයා.. උඹ මොකක්
හරි කළොත් හත්පොළේම ගාගන්නවා..

මම තප්පර දෙකක් තුනක් විතර සද්ද කරන්නැතුව ඉඳලා රඬ අයිියා
කිට්ටුවට ගිහින් අමනාපයක් ලොකුවට නැති නිසා හේත්තුවක් දාගත්තා..
තරහ වෙලා බෑනෙ.. රිටපස්සෙ හිමින් සැරේ ඇස් දෙක කරකලා රඬ
අයිියා දිහා බැලුවා..

" මොකද ඒයි.."

රඬ අයිියා මගේ දිහා ටිකක් වෙලා බලාගෙන ඉඳලා පුටුවෙන් නැගිට්වා..

" ගෙදර යමු.."

මට එකසැරේම මල පැන්නා..

" අපි තරහ වෙන්නැද්ද..!! මේක හරි මගුලක්නෙ.."

" ඒකතමා ඉතින්.. වරෙන් ගෙදර ගිහිල්ලා තරහ වෙන්න.."

මම රඬ අයිියට දෙකතුනක් රවලා පුටුවෙන් නැගිටලා පහලට ගියා..
අපරාදෙනෙ මම බය වුණේ.. මම හිතුවේ මේ පොල් කැඳැත්තට මල පැනලා
මට බනිවි කියලනෙ.. නෑ නෑ වරදයා.. උබ කාගෙන්වත් බැනුම් අහන්නෙ
නෑ.. ඒකත් එකටම මුත් දෙන්නා තමා විත්තයො දෙන්නා වගේ ඇවිත් අපිට
බීම ඔඩර් කළේ.. අයුක අයිියා නිසා අපිට අපේ මිනිස්සුන් හදාගන්න

නැතිවුණානෙ.. ඔකා තමා ඔය හද්ද චිත්ත ගති මුන්ට පුරුදු කල්ලා
නියෙන්නෙ..

මම කේන්තියට වාහනේ ටයර් එකට පයින් එකක් ගැහුවා..

" යකෝ!! මම හරියට බොරු කියලා ආවා වගේන උඹ හැසිරෙන්නෙ.."

" කටවහන් ඉන්නවා!!!"

" ප්‍රේශ්නට කිව්වා නේද.. ඔහොම කේන්ති ගන්න හොඳ නෑ වරද්.."

මම හැරිලා වටේ පිටේ මිනිස්සු ඉන්නවද බැලුවා.. මේ මිනිහා මට ලැජ්ජ
කරනවා..

" කටවහන් ඉදපන්.. මොටට මාපිලා.. තවසෙට අද බබා හමබෙන්නයි
යන්නෙ.. ඉදපන්නෙකො.."

වෙරි මිනිසිකා ආවා...

මගෙ දලඹු පැටව්නේ.. අනේ හලෝ මේ වැඩ අස්සෙ ඩබල් අප්ඩේට්
කියන්නෙ.. මට සිහිනයක් වෙලා ඔබේ ඔය ආතරේ.. හිත තාම දන්නෙ නෑ
මම ඇයිද එසේ පැවසුවේ~

ඉක්මනටම අප්ඩේටුවක් ගේනවෝ~~

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

අනේ ඒක හරිම හරිම ලස්සනයි~ මම ආදරෙයි ලස්සන ළමයෝ..♥ ☺

මට තෑග්ගක් හමුවුණානෙ අනේ.. මේකා කියවද්දි මාව දියවෙලා දියවෙලා
යනවා.. මම ආදරෙයි හුගක්.. ♥♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

135 කොටස

" ඕක නවත්තන්න වරද්..!!"

" එක තමයි රීර් රීර් රීර් රීර් හැදූ ආචාරාචාර මම නොයන ඉතා ආචාරාචාර

අත්ත තමයිට්ටි මට යන්නම බෑ හිතුනාආආආආආආආආආආආආආආ

සිල්ලා රේප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්!!!!!! හිත කොහෙදෝඔඔඔඔ දැනෙන
දිනේප්ප්ප්ප්ප්ප්

සංඝාරේච්ඡාච්ඡාච්ඡාච්ඡාච්ඡා නොයනා මතක ඉබ්බාච්ඡාච්ඡාච්ඡා"

මම පිටිපස්සෙ සිට එකට වෙලා අති දෙකෙන්ම ගවර් එක බදාගෙන,
 හුරගෙන, නහය තැලිලා යන්නම වීදුරුවට මුණ හේත්තු කරගත්තා.. එළිය
 හිටපු ස්කූටර් ඇන්ටි කෙනෙක් මාව දැකලා බය වෙලා ස්කූටර් එක තව
 ඩිංගෙන් පලතුරු කඩයක් අස්සට කපලා තැඹිලිවල්ලක් උඩ පතබැවෙනවා..
 රඟ අයිසා එක අතක් ඩෝ හැන්ඩල් එකට තියාගෙන ඔලුව අතගාගත්තා..
 මෝඩ ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා..

"ଓଁବରଦି.."

" 3z!!!!"

මම රඬ අයියට දෙකක් රවලා ආයෙම අර තැඹිලිවල්ල උඩ නගින්න ගිය අන්ටිගෙ ස්කූටර් දිහා බැලුවම ඇන්ටි ගිහිල්ලා.. මෙ ස්කූටර් නම, හිටියා චුත චුණා.. ටික වෙලාවකින් බලද්දි පොල් ගහක් දිගේ යනවා.. ඒ වගේ තමා අපේ රටේ ස්කූටර් පදින්නෙ.. මෙ රඬ අයියවයි කියාත් අයියවයි බ්ලේක් නැති ස්කූටරේක නග්ගලා දහ අට වංගුවෙ යවන්න තියෙන්නෙ.. කරන අපහස වලට.. මම මෙ දැනුත් පීටිපස්සෙ සිටි එකට පැනලා අමනාප වෙලා ඉන්නෙ රඬ අයියා නොකියා රෝන්දෙ ගියා කියලා බැන්න නිසා.. ඒකනම මම බනින්නැද්ද අහලා ඉල්ලගෙනම කාපු එකක්.. ඒත් එහෙම බනින්න ඕන නෑනෙ මම කියන්නෙ.. කියලා යන්න තිබ්බා මුත් යන්න දෙනවනම්.. දැන් නම් මට හිතෙනවා මාතර පැත්තෙ ගිහින් ගුරුකමක් කල්ලා මට ටොප් වෙන්න.. ටොප් චුණොත් මම මෙ මිනිහව මරාගෙන කැලි කැලි වලට කපලා කාලා තරු පෙන්නනවා..

" කොහෙද යන්නේ.."

" අපේ ගෙදර.."

මම ආයෙම සිටි එකේ දිගට හාන්සි වුණා.. ගෙදර යන්න යැයි යැයි තමා..
මම ගිහිනි ආධ්‍ය අයිසට කියනවා මු මට හැමෝ මැද්දෙම කැහැල්ලා බැන්නා
කියලා.. ආධ්‍ය අයිසා තෙල් හැන්ද රත් කල්ලා පිටේ තියයි රධ්‍ය අයිසගෙ..
එහෙම කරන්නෙත් නෑනේ.. එක්කො එයා අපි දෙන්නට ඔන මගුලක්
කරගන්න දීලා අපේ මාමා එක්ක මලක් කඩාවිද දන්නේ නෑ.. මුත් සේරටම
මගුල් විසේ ගහලා ඉහට.. නාකි වෙලත් පෙම් කෙළිනවා.. මේ
අහිංසකයෙගෙ දුක අහන්න තමා එක ගැඬවිලෙක් නැත්තේ..

" මොකෝ.."

" මට මල පැනලා ඉන්නේ.. තවසෙ කතාකරන්න එපා මාත් එක්ක.."

" ඒ මොකද.. මට ඔන්නම මම කතාකරනවා.."

" ඒ වුණාට මට ඔන නෑනේ!!!"

" සිරාවටම උබට ලමයෙක් හමුබෙන්නද.."

මම නැගිටලා ඉස්සරහා සිටි දෙක මැද්දෙන් තියන ඉඩත් මුණ ඉස්සරහට
දාගෙන රධ්‍ය අයිසගෙ මුණට එබුණා..

" කියන්න බෑ.. සමහරවිට වෙලාද දන්නේ නෑ.."

" මොකක්ද..??"

" ළමයෙක් හමුබෙන්න බෑ.. why am I so moody and nauseous..??"

" අයිසගෙන් අහලා හරියටම කියන්නම.. මම හිතන්න ඔයාට මුඩ
ස්විත්ග්ස් පටන් අරගෙන.."

" තවසෙත් ගෝසාහය වගේ හැම ලබ්බම අයිසගෙන්ම අහලා කියපන්.."

" ඉතින් මම බයෝ කලේ නෑනේ.. කරපු එකා කියන්නෙත් මහ අමුතු
කතානේ.."

" මොකක්ද අමුතු කතාව.."

" නෑ නෑ.. ඒක හිතන්නෙ නැතුව පාඩුවෙ ඉඳහන්.. මගේ ඔලුවත් කකියනවා.."

" ඒකතමා හැන්දෑවට කුල් කල්ලා මොකුත් බොන්න එපා කියන්නෙන.. අර කියාන් සුකිරියා ඔයාට කුල් ඩ්‍රින්ක්ස් පෙට්ටා නේද.."

"....."

මම රඳා අයියගෙ බල්ල වටේ අත් දෙක දාගත්තා.. දකින මනුස්සයෙක් හිතයිද දන්නෙ නෑ මම පිටිපස්ස සිට එකේ ඉඳලා මේ මනුස්සයව මරන්න ට්‍රයි කරනවා කියලා.. එහෙම මරන්න පුළුවන්ද ඉතින්.. මම මේ ආදරේ කරනවා මගේ මනුස්සයට..

" අප්පව්වි එන්නෙ කවද්ද.."

" අනිද්දා.."

" දැන් අප්පව්වි හදිස්සියෙ ගෙදර හිටියොත් මොකද කරන්නෙන.."

" ඒ කිව්වෙ.."

" දැන් අප්පව්වි ගෙදර හිටියොත් ඔයා කියන්න ඔන 'අප්පව්වි අප්පව්වි!! මේ ඉන්නෙ ඔයාගෙ කියුටි ලුකින් බැණා පොඩ්ඩ ෂනෙරු උද්යෝග' කියලා.."

" ඊටපස්සෙ.."

" ඊටපස්සෙ මම අප්පව්විට හෙප්පුව දීලා වදිනවා.."

රඳා අයියා හැරිලා මගේ දිහා බැලුවා..

" උඔට පිස්සු හැදිගෙන එනවද.."

" ඇයි.."

" හෙප්පුව දෙන්නෙ අප්පව්විට නෙමෙ බෑ.. ඒක මනමාලයට දීලා වැඳහන්.."

" වැඩිහිටියෝන්ට මුලින් වදින්නැතුව සේරම දමලා ගහලා තවසෙට වැන්දම හරියනවද.."

" එහෙනම් සේරටම වැදහන් ඔය බඩකඩින්තුව දීලා.."

" එහෙම ඔන නෑ.. මම ඉතින් ඔනමනම් තවුසෙට වදින්නම්.. දැන් දණගහලද වදින්න ඔන.."

" මම.."

මට හෙන කුප්ප හිනාවක් ගියා..

" බෑ.. මම කැමති ආධ්‍ය අයියට.. මම එයාට මුලින් වැදලා පස්සෙ ඔයාට වදින්නම්.."

රධ්‍ය අයියා ටිකක් වෙලා කල්පනා කල්ලා මුණ ඇදකරගත්තා..

" ඒව වරද්.. එකගෙයි කනවා වගේ.. ඔව්වා වෙන මොකෙක්වත් ඉස්සරහා කියන්නෙපා.."

" එකගෙයි කැවහම නරකද.."

" හොඳයි.. දේපළ පිට යන්නැනෙ.."

" තවසෙට තණ්හාව.. හැමතිස්සෙම දේපළක් ගැනම කියවන්නෙ.."

" ඔව් ඔව් මට තමා සේරම තියෙන්නෙ.. උඹ විතරයි හොඳ එකා.. හරිනෙ.."

මම ටිකක් වෙලා කල්පනා කලා..

" මම හෙප්පුවත් උස්සන් ගිහින් ආධ්‍ය අයියට දනගහලා වදින්න යද්දිම සුදුපාට කෝට් එකක් දාගත්තු නාකි මනුස්සයෙක් ස්ටෙත් එකත් දාගෙන ඇවිත් සුදුහාමිනේගෙන් ඇත්වෙලා හිටපන් කියලා කණට දෙකක් ගහලා යාවිද.."

රධ්‍ය අයියා තොලක් හපාගත්තා..

" උඹට පිස්සු බෑ.."

" මට ඇති පිස්සුවක් නෑ.. ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. ආධ්‍ය අධ්‍යයන පුහුණුවක් කෙනෙක් ඉන්නවනෙ.."

අපේ මාමගෙ කේන්දරෙන් මගේ වගේ තිබ්බද දන්නෙ නෑ පවලෙ උන්ගෙ මුණෙ දැලි ගාන කතාවක්.. නැතුවැති.. අපේ මාමා කරන වැඩ වලට දැලි නෙමෙ හරිනම පවල් වල උන්ගෙ මුනෙ තාර තමා ගාන්නෙ.. බලන් යද්දි මගේ කේන්දරේ තමා සේරම ග්‍රහයො අනිත් අතට කැරකිලා පව වෙලා තියෙන්නෙ.. අනේ මේ පාඩුවෙ කක්ශෙක ගමන් කරන් ඉන්න ග්‍රහයෙක් කොහොමද කියපන්නො සනෙරු උද්යෝගගෙ ජීවන ගමන ගැන තීරනේ කරන්නෙ.. කාගෙ නැතිවුණත් මමනම ලොකු අමමගෙ මුණෙනම දැලි ගානවමයි.. දැලි බැරිනම කප්පාට ගැබ්බක් පේන්ට එකක් හරි උස්සන් ගිහින් ගාලා එනවා.. ලොකු අමමනෙ හැමතිස්සෙම දැලි කතාව ඇදලා ගන්නෙ.. ආධ්‍ය අධ්‍යයන වැටු එක රිදෙනවද දන්නෙ නෑ.. උඩ දාගෙන ගියානෙ වැටු එකක් ගහන්න.. අපේ මාමා ගෙදර එද්දි මාමගෙ අනේ කැලි නෑ නියපොතු පාරවල් වලට හිරිලා.. මට කියලා බෙහෙත් දමම ගත්තෙත්.. ආධ්‍ය අධ්‍යයන නියපොතු කප්පන්න ඔන.. ඒත් කපලනෙ ඉන්නෙ.. ඩොකෙක්නෙ.. නියපොතු ටික උගුල්ලලා දානවා කියලා බය කරන්න ඔන අපේ අනුරාග් සියව හුරලා අහුවුණොත්..මොකක් වුණත් පවුනෙ අපේ මාමා.. අද ගියාම අධ්‍යයන වැටු එක බලන්න ඔන..

" මේ අධ්‍යයන අරක රිදෙනවද තාම.."

" කෝක.."

" වැටු එක අනේ.."

" ආ ඒක.. රිදෙනවා ඇති.. ඇනස්තීසියා විදගෙන ඉන්නෙ හිරි වැටෙන්න.."

" එහෙමද.. එහෙනම රිදෙනවැති නේ.. පව අමගේ ආධ්‍ය අධ්‍යයන.."

"....."

" මේ ඇත්තට ඔයා පොත්වල ඉන්න පෙම්වතෙක් නෙමෙද.. ඉරිසියා හිතෙන්නැද්ද.. මං අහන්නෙ.. තවසෙට කොට්ටෙ එක්ක ඉරිසියා හිතෙන්නයි අධ්‍යයන එක්ක ඉරිසියා නොහිතෙන්නයි හේතුවක් තියද.."

" එකගෙයි කනවනම ඉරිසියා හිතලා බැනෙ වරද්.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ බෙල්ල හුරගෙන පිටිපස්සෙ සිටි එකට හේත්තු වෙලා ඇස් දෙක වපර කරගෙන හිටියා.. මුගෙන් අහනවට වඩා හොඳයි කට කළුගලක උලාගන්නවා.. නෑ නෑ මගේ කට නෙමෙ.. මුගේ කට ඔන කළු ගලක අතුල්ලන්න.. මම මොකටද නිකන් හානි කරගන්නෙ මටම..

රධ්‍ය අයිසා සාක්කුවෙ තිබ්බ රිමෝට් එකෙන් ගේට එක ඇරලා වාහනේ පැත්තකින් පාක් කළා.. බුදුඅම්මෝ මේ ගෙදර දකින්නෙ හෙන මාස ගාණකින්.. රධ්‍ය අයිසගෙ කාර් එක නැවැත්තුවා විතරයි රෙක්සිකා දුවගෙන දුවගෙන ඇවිත් දොරට කකුල් දෙක තියලා ඒක හුරන්න ගත්තා.. මම ඔය අහංකාර රෙක්සිකා ගණන් ගන්නෙ නෑ සතපහකට.. ඌ මාව ගණන් ගන්නෙත් නෑනෙ.. මම ඌට දෙකක් රවලා අනිත් පැත්තෙන් බැහැගත්තා.. බහිනකොටම ගේ ඇතුළෙ ඉදන් නිල් පාට අමුතු සතෙක් දුවගෙන දුවගෙන ඇවිත් මල් පෝච්චියකුත් පෙරළගෙන ගෙදර පිටිපස්සෙන් අතුරුදහන් වුණා.. ඒ එක්කම ආධ්‍ය අයිසන් විශ්ණු දෙයිසො වගේ නිල් පාට පෙරාගෙන බල්ලගෙ පස්සෙන් දුවගෙන දුවගෙන ගියා..

" කියාරා!!!! නවතීනවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" ඒ මොකද බෑ.."

රධ්‍ය අයිසා රෙක්සිව එහාට කල්ලා ඇවිත් ගේ පිටිපස්සට මුණ දාලා බැලුවහම ආධ්‍ය අයිසා රෙක්සිගෙ පටියෙන් ඇදගෙන ඇවිත් එළියෙ පැත්තක තිබ්බ ටැප් එක ගාවින් ගැටගැහුවා.. කියාරා නිල් පාටට මොකාද වගේ කන් දෙකත් පාත් කරගෙන බිම ලැගගත්තා..

" ඔහොම ඉන්නවා..!!!"

ආධ්‍ය අයිසා කියාරට ඇහිල්ලන් දික් කල්ලා දෙකක් සැර කල්ලා ගර්ට එකත් ගස ගස ආවහම තමා මමත් ඇවිත් කියලා දැක්කෙ.. දැකලා මට සුරංගනා හිනාවක් පාකලා..

" වුටි.. ඔයා ආවද.."

" ඔව්නෙ.. අයිසා මොකද මේ නිල් ගාගෙන ගේ වටේ දුවන්නෙ.. හෝලිද.."

" හෝලි තමා.. අන්න අරකිට පිස්සුද කොහෙද පොඩි.. ස්ටෝ රූම එකේ තීන්ත බාල්දියක් ඇහේ හලාගෙන ඇවිත් මගේ ඇඳ උඩ නැගලා හැමතැනම

පේන්ට් ගාලා.."

" ආ..??"

" ඔව්.. මම නාගෙන එන්නම් වූවි.. පොඩ්!! බල්ලව නාවනවා.. හඳුනවනම්.. මම කිව්වා ස්ටෝ රූම එකේ දොර වහලා යනවා කියලා.. කොහෙද මම කියන එකක් අහන්නෙ නෑනෙ.. පණ්ඩිතයිනෙ.."

ආධ්‍ය අයියා රධ්‍ය අයියගෙ ඇහේ වැදිගෙන ගස්ස ගස්ස ගෙට ගියාම රධ්‍ය අයියා ආධ්‍ය අයියට දෙකක් රුවවා..

" එයාගෙ ගණන්.."

" ඔයා ගණන් ගන්න එපා ඒයි.. ගිහින් බල්ලව නාවන්න.."

රධ්‍ය අයියා මගේ දිගා ටිකක් වෙලා බලාගෙන ඉඳලා කුප්ප හිනාවක් දාල මාව ළඟට ඇදලා ගත්තා.. මම ලේස් එක පැහිලා එහෙමම උගේ ඇහ උඩට ඇදගෙන වැටුණා.. රධ්‍ය අයියා මාව උස්සගෙන ගේ ඇතුළට ගිහින් සෝෆා එක උඩට අතැරලා පස්සට අත කරකලා හොඳ පාරක් දුන්නා..

" your boyfie gonna punish you.."

මම සෝෆා එක උඩ මුනින් අතට ඉඳගෙන එහෙමම හැරිලා රධ්‍ය අයියා දිගා බැලුවා..

" මොකක්.."

" ඇයි.."

මම රධ්‍ය අයියා හිතන එක ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ.. ඒ අස්සෙ වෙන කුණුහර්පත් මතක් වෙනවා.. අර සෙනුකයා හල්ලා එක එක මගුල් කතා ඇවිත් කියවලා අපේ ඔලුවවල් කරුවල් කල්ලනෙ තියෙන්නෙ.. සැක්..

" මම බල්ලව නාවන්න බෑ..!!! ආධ්‍ය අයිශේප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්ප්- මහ්හ්ක්ක්ක්මමක්ක්ක්ක්ක්මම!!!!!!!"

රධ්‍ය අයියා මගේ කට අත් දෙකින්ම අල්ලගෙන සෝෆා එකට තියලා තද කලා.. මම රධ්‍ය අයියගෙ අත් දෙක අස්සෙන් රුවලා පහළට වැටුණා.. හිතේ

ඇති මගේ කට වහන්න.. මෝඩ කලවාද්දා..

" බල්ලව නැව්වොත් මට මොනවද හමුබෙන්නෙන.."

මම අත් දෙකත් බැඳගෙන සෝෆා එකේ මෙහා කොනෙන් හරියට
වාඩ්වුනාම රඬ අයිසා මට එහාපැත්තෙන් ඉඳගත්තා..

" මුකුත් හමුබෙන්නෙන නෑ.."

" ආ එහෙනම් බෑ.."

" උඹට හතරවටේ ගිහින් දුක අහන්න හොඳයි එක එක ගැණුන්ගෙ..
කියාරව නාවන්න එන්න බෑ.. හරි බෑනෙ.. බෑනෙ.. ආයෙ අහන්නෙන නෑ..!!"

"....."

" මම යන-"

" එන්නම් එන්නම්.. රෙද්ද.. තවසෙත් මහ ගැණුළුමිස්සි වගේ.. මට ඇඳුමක්
දෙනවකො.. මේක ඇඳගෙන බල්ලො නාවන්න බෑනෙ.."

" උඩ ඇති.. ඇඳගෙන එන්න.."

මම රඬ අයිසගෙ කකුලත් පාගගෙන් සොෆා එක වටෙන් ගිහින් පඩිපෙළ
නැගලා උඩට ගියා.. කලින් එයාලගෙ සාලෙ තිබුණු වෙඩින් ෆෝටෝ ආධ්‍ය
අයිසලගෙ ෆෝටෝ මොකුත්ම බිත්තිවල නෑ.. ඒවා නැතුව ගෙදර හරි
අපිළිවෙලයි.. පාළු වගේ.. කොටින්ම මම මාස ගාණකට කලින් දැක්ක
ගෙදර නෙමෙයි මම දැක්කෙ.. ඔක්කොම වෙනස් වෙලා ගිහිල්ලා.. තැන්
තැන් වල තියලා තිබුණු බඩු වෙනස් කල්ලා.. සුදුපාට බිත්ති ඔඩක් තියන
හිරගෙයක් වගේ මටනම් ඒ ගෙදර පෙනුනේ.. ඉස්සර බිත්තිවල එක එක
ෆෝටෝ එල්ලලා ආධ්‍ය අයිසා ලස්සනට ගෙදර තියාගෙන හිටියා..
හැමතැනම පාළුගතියක් අඩුපාඩුවක් නොවෙන්න.. ආධ්‍ය අයිසා කිව්වනෙ
අප්පව්ව වෙඩින් ෆෝටෝ එක පොළොවෙ ගැහුවා කියලා.. ඊටපස්සෙ එයා
ඔක්කොම ගෙදර ෆෝටෝ ගලවලා අරන් තිබ්බලා.. අප්පව්වලා පුතාලා
රණ්ඩු වෙන නිසා..

මම ගිහින් රඬ අයිසගෙ අමාරිය ඇරලා ඇඳුමක් අරගත්තා..

එයාගෙ කාමරේනම් ලොකු වෙනසක් වෙලා තිබුණෙ නෑ.. ඒ වුණාට පාළු පාටයි.. වැඩිය මෙහෙ ඉන්නෙ නැති නිසාද මන්දා.. බැල්කනි එක්වත් දොර මතක ඇති කාළෙකින් ඇරලා නෑ වගේ.. බැල්කනි එකට එහාපැත්තෙ දූවිලි පිරිලා.. මම හිතුවෙ නෑ මේ ගෙදර මෙව්වර වෙනස් වෙව් කියලා.. හරියට පවුල වෙන් වෙලා දෙපැත්තකට වුණාම වටේ පිටේ තියන දේවලුත් ඒ වෙනසට හැඩගැහිලා වගේ.. ඒ ගෙදර ඇතුළෙ මට කවදාවත් නැතුව මහා අමුතු පුරුදු නැති අඩුපාඩු ගතියක් දැනුණා..

මම පහළට යද්දි කියාරා ඉන්නවා මොකුත් කලේ නැති අහිංසකයා වගේ බිම ලැගලා කන් දෙකත් පාත් කරගෙන.. රඬ අයිසා ගිහින් හෝස් එක ටැප් එකට සෙට් කළා විතරයි කියාරා කුලප්පු වුණා.. ඩයල් එක නාන්න කැමති නෑ වගේ..

" කියාරා!!! දහලන්නෙ නෑ..!!!"

රෙක්සින් ඇවිත් අපිව පේන හරියෙන් ඉදගන්නා..

" කියාරා ළහදි නාලද ඉන්නෙ.."

" මම.. පෙරේදත් නැවා.."

මම කියාරා ගාවට ගිහින් පොඩ්ඩක් නැවුණා..

" හායි පෙට්ටි කිකිළි මාව මතකත.. ඔව් නෙ.."

කියාරා මගේ කකුලකට අතක් තියලා ඉස්සුණා.. මම එයාගෙ ඔලුවෙ නිල් ගැව්ව්ව නැති තැනක් බලලා තට්ටුවක් දැමිමා..

" වරද් අර ගැමපු එක අරගෙන එන්න.."

" තවසෙ නාන්නෙ නැති නිසා තමා බල්ලොත් මෙහෙම නාන්න හොර වෙලා තියෙන්නෙ.. ඔයාලා මේ වගේ හැදෙන්නෙපා අප්පා.."

බුහ් බුහ්*

" අන්න හරි ඒකතමා.. රඬ අයිසට පිස්සු.."

බුහ් *බුහ්*

" ඔහු.. රඨ අයිගෙ පස්ස ලොකුයි..?? ඒකනම් ඇත්ත කියාරා.. ඒ වුණාට ඔයා ඒ පැත්ත බලන්නෙපා.. එයාට අයිතිකාරයෙක් ඉන්නවනෙ.."

බුහු

" අයිතිකාරයා මලක් වගේ..?? දෙයියනේ ඔයා මට ලැජ්ජ කරනවා මෙයා.."

බුහු *බුහු* *බුහු*

රඨ අයිගා මගේ කකුල් දෙකට වතුර පාරක් ඇල්ලුවා..

" කටවහගෙන මාව නාවපන්ලු.."

" අනේ මේ.. එයා ඒ කිව්වේ මාව දැක්කහම එයාට ලස්සන මලක් මතක් වුණාලු.. ඒත් ඔයාව දැක්කම ඒ මල කන්න ආපු දළඹුවෙක් වගේ පෙනුණලු.."

බුහු

" අන්න ඒකනෙ කියාරා.. කොහෙද ඔයාගෙ ඩැඩාට තේරෙන්නෙ නෑනෙ.. මොකක් වුණත් ඔයා වුණත් පිළිගන්නවනෙ මම සාරධර්ම වලින් පිරුණු ආගමට දහමට ලැදි මනුස්සයෙක් කියලා.."

මම ගැමපු ගොඩක් කියාරගෙ ඇහර හලලා එතනින් වාඩිවෙලා බුග් එකකින් එයාගෙ නිල් පාට පේන්ට් ඇතිල්ලුවා.. රඨ අයිගා පටියෙන් ඇදගෙන ඉන්නවා.. නැත්නම් මේ පෙට්ටි කිකිළි දහලනවනෙ..

" මේවා යන්නෙත් නෑ ඒයි.. නිල්කටරොලුමලෙන් ඉපදුනේ ඔයා නෙමේ නේද.. සැක්.."

" ඔක තදට අතුල්ලපන්.."

" බෑ එයාට රිදෙනවනෙ.."

" රිදෙන්නෙ නෑ බං.. ඔක මෙහෙට දීලා මේ පටියෙන් අල්ලගනින්.."

රඨ අයිගා මගේ අතේ පටිය ගැටගැහුවා.. පෙනේද මේ මිනිහා මේක මගේ අතේ ගැටගැහුවහම හරිද.. මු දිව්වොත් එහෙම.. මාවත් ඇදීලා යනවනෙ..

" ආ මල්ලිලා.. වැඩ වගේ.."

මම එහෙමම උඩ බැලුවා.. ආධ්‍ය අයියා නාලා ටවල් එකකුත් උස්සන් ඇවිත් මහා රාණි වගේ ගෙදර ඉස්සරහා බැල්කනියෙ ඉදන් කොණ්ඩෙ පිහිටා.. මම ආධ්‍ය අයියට ඇස් පිල්ලම දෙකතුනක් ගැහුවම එයා හිනාවුණා.. අපේ මාමා නාකි වෙනකල්ම ඉදලා ටෝක්කල්ලා තියෙන්නෙ මොකෙක්ටවත් ටෝක් කරගන්න බැරි එකෙක්මනෙ..

" ආධ්‍ය අයියෙ.. රධ්‍ය අයියා අද කැගේ එකකදි මට ගැහුවා.."

ආධ්‍ය අයියා ඇස් දෙක ලොකු කරගත්තා..

" මොකක්.. එතනත් ගිහිත් රණ්ඩු වුණාද.."

" බොරු අයියෙ.. මොකද වරද් බොරු කියන්නෙ.."

" බොරු නෙමේ.. අයියා ටැටු එක ගැහුවන.."

ආධ්‍ය අයියගෙ මුණ අමුතු වුනා..

" අපෝ රිදෙනවා වූටි.. ආයෙනම් ජීවිතේට ටැටු එකක් ගහන්නෙ නෑ.."

" හුහක් රිදෙනෝද.. එහෙනම් මම ටැටු එකක් ගහන්න ඉන්න අදහස අතැරගන්නවා.. අපි රධ්‍ය අයියගෙ පස්සෙ එකක් ගහමු.. මොකද කියන්නෙ.. ඒයි මේ.. ඔයාගෙ පස්සෙ මොණරෙක් ගහමුද.."

"....."

රධ්‍ය අයියා මම කියපු එක ඇහුණෙ නෑ වගේ බල්ලව අතුල්ලගෙන අතුලගෙන ගියා.. ඒ අහිංසකි පලිද ඒකට මං අහන්නෙ.. නෑනෙ.. මේ රධ්‍ය අයියගෙන් කැටයම තමා.. පස්සෙ මොණරෙක් ගැහුවා කියලා නරකක් වෙන්නෙ නෑනෙ.. හැබැයි එක්කො ඔන නෑ.. ඔක ගහන්න ගිහිල්ලා මගේ මනුස්සයට ඇස්වහක්වත් වැදුණොත් මම කාට කියන්නද.. රධ්‍ය අයියගෙ අතේ දෙහි ගෙඩි දෙකකුයි මිරිස් කරලකුයි එල්ලුවනම් හරි ඇස්වහ කටවහ යන්න..

" මම තේ හදනවා.. ළමයි ඔක ඉවරවෙලා එන්න හරිද.."

ආධ්‍ය අයිසා සඳුනලෙන් බැහැලා තේ හදන්න යන්න ගියා..

තේ හදනවනම ඉතින්.. ආධ්‍ය අයිසා තමා.. අතේ මන්දන්නෑ ආධ්‍ය අයිසගෙ අත් ගුනේ හරි මොකක් හරි ගුණයක් වෙන්න ඇති එයා හදන හැම කැමක්ම හරිම රසයි.. අපි හදන ඒවා වගේ නෙමෙ.. ඒ වුනාට අයිසා මුළු ලෝකෙටම උයලා දෙනවා අපේ මාමා උයද්දි බබා වගේ පුටුවක් අලන් කියව කියව ඉන්නවා විතරයි.. අමුතු තියරි තමා එයාගෙන් තියෙන්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසා හොඳයි මාමට කරපිංවා කඩන්න යවන්න..

මමයි රධ්‍ය අයිසයි අර පෙට්ටි කිකිළි කියාරාව නාවලා වේලලා නාපු එකට පගාවට බිස්කට්න් දීලා නිදාගන්න ඇරලා එයාගෙ කාමරේට ආවා.. මම මතක ඇති කාලෙකින් මෙකට ඇවිත් ඉඳලා නෑ.. හැබැයි මට මතක් වුණා.. රධ්‍ය අයිසා නාලා එනකල් මම එයාගෙ ඇඳට වෙලා ඔහේ උඩ බලාගෙන හිටියා.. එයා ගාවිත් එන සුවද මට ඇඳ හැමතැනින්ම දැනෙනවා.. මම ඒකට කැමතියි..

ඒ එක්කම පැත්තක තිබුණු මගේ ෆෝන් එක වයිබ්‍රේට් වුණා.. ස්ක්‍රීන් එකේ මැසේජස් වගයක් පොප් අවුට් වෙනවා..

Chamiru Art (DHP)

-ඡනෙරු.. ඔයා සදුදා ඉස්කෝලෙ එනවද..

-මට ටිකක් කතාකරන්න දෙන්න..

-මම දන්නවා ඔයාට මං ගැන හොඳ හැගීමක් නැතුවැති..

-එදා වුණු දේට මම හුහක් පසුතැවෙනවා..

මම ෆෝන් එක දිහා බලලා ඒක පැත්තකින් තිබ්බා.. සදුදා නෙමෙ කවදා ගියත් මට වම්බරු එක්ක කතාකරන්න හිතෙන්නෙම නෑ.. මම කියන්නෙ එයා මට කැමත්තෙන් ඉඳපු එක ගැන නෙමෙ.. තරුවි නංගිට ආදරෙයි වගේ කරපු බොරුව ගැන.. ඌ උත්සාහ කලානම් නංගිට ආදරේ කරන්න.. බලාපොරොත්තු නොදී ඉන්න තිබුණා.. ඒකත් එක්සෑම අස්සෙ.. හරි කොල්ලෙක්නම් එහෙම කරන්නෙ නෑ.. ඒත් වම්බරුලාට අනිත් මනුස්සයෙක්ගෙ දුක තේරෙන්නෙත් නැහැනෙ.. සැපටම හැදිලා ඉස්සෙල්ලම එයාට ඔන දේ තමා කරගන්න බලන්නෙ.. අනිකට හෙන

ගහලා ගියත් කමක් නෑ.. සෙනුකයා ඔකුත් එක්ක කොහොම ඉන්නවද කියලා තමා මට හිතාගන්න බැරි..

රඳය අයිසා වොග් රූම එකේ ඉඳන් ඇවිල්ලා මම දිහා බලලා කණ්ණාඩිය ගාවට ගිහින් දාහක් ජාති මුණෙයි ඇහෙයි අතුල්ලගෙන කොන්ඩෙන් හදාගෙන අමුතු ඇක්ගන් වගේකුත් දාලා ඇවිත් පාඩුවේ ඇදේ වැටිලා හිටිය මගේ ඇඳ උඩට පතබැවුණා.. රඳය අයිසා සිතලම සිතලයි.. මම රස්තෙයි.. එයා ෆෝන් එක අරගෙනෙ ඒකෙ තිබ්බ මැසේජස් ටික කියවලා පැත්තකින් තිබ්බා.. කියලා මගේ එහාපැත්තෙන් හරියට හාන්සි වුණා..

" වරද්.."

" මම.."

" ඔයා වමිරු එක්ක ටිකක් කතාකරන්න.."

මම රඳය අයිසා දිහාවට හැරුණා..

" වමිරු එක්ක කතාකරන්න..?? ඒ ඇයි..??"

" සමහරවිට එයාට හිතේ තියන මොකක් හරි ඔයාට කිව්වහම නිදහස් දැනෙයි.. ඊටපස්සෙ හිත හදාගන්න බලාවි.."

" ඒත් වමිරු කරපු වැඩේ හරිද්.."

" ඒක එයාගෙ ප්‍රශ්නයක් වරද්.. ඔයාලා පුළුවන් තරමින් ඔකට මැදිහත් වුණානෙ.."

" මට යන්න බෑ.. මම යන්නෙ නෑ.."

රඳය අයිසා හිනාවෙලා මගේ කමවුලට තට්ටුවක් දැමූවා..

" ඔයා වමිරුගෙ තැන හිටියනම් මොකද වෙන්නෙ.. එහෙම ඕන නෑ.. මම වමිරුගෙ තැන හිටියනම්.. එතකොට මටත් හිත රිදෙනවා වරද්.. අවුරුදු ගාණක් නොකියා ආදරේ කල්ලා අන්තිම මොහොතෙ ඔයා වෙත කාටහරි ආදරේ කරන්න ගත්තනම්.. කොහොමද කියන්න හිත හදාගන්නෙ.. එකපාරට බෑ.."

රධ්‍ය අයිසා කියපු කතාවට මගේ පපුව රිදෙන නැල්ලවා.. මම කැමති නෑ
'එයා මගේ ජීවිතේ නොහිටියනම්' කියන මාතෘකාවට..

" අනේ මේ.. එහෙම වෙන්නෙ නෑ.."

" මම කිව්වෙ වුණානම්.. ඒකනිසා අන්තිම පාරට ඔයා ට්‍රයි කළා බලන්න
වම්මු එක්ක හොඳ යාළුකමක් ඇතිකරගන්න.."

" ඔයාමනෙ කිව්වෙ වම්මු වැඩිය ආශ්‍රය කරන්න එපා කියලා.."

" ඒ මම නැති ටිකෙනෙ.. දැන් ඉන්නවනෙ.."

" ආ දැන් ඔයා හිටියම මම කාටවත් බයවෙන්න ඔන නැද්ද.."

" නෑ තමයි බොලා.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ අතක් අසිසට රිංගගෙන කමමුලෙන් හාද්දක් තිබ්බා..

" මෙහේ ගෙදර වෙනස්වෙලා වගේ.."

රධ්‍ය අයිසා මාව කිටි කිටියේ තුරුල් කරගන්නා.. එයාගෙ ඇහේ තියන සිතල
මගේ ඇහට දැනෙනකොට ගිනියම වෙලා වගේ තියන ඇහට සනීපය
දැනුණා..

" ගෙදරක් වගේ නෑ වරද්.. අපි මෙහෙට එනවා යනවා විතරයි.. එව්වරයි.."

" ඔයා මොකක් හරි හිතනවා නේද්.. මේ දවස්වල.."

" මම හිත හදාගන්න ගමන් ඉන්නෙ.."

" ඒක හොඳයි.."

" ඔයා කියාරටයි රෙක්සිටයි හුහක් කැමතිද්.."

" ඔව්.. රෙක්සි නම් පොඩ්ඩක් අහංකාරයිනෙ.. ඒත් මම ආදරෙයි.. කියාරා
කොහොමත් මගේ කිකිළි කෙල්ල.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතක තිබ්බ මුද්ද ඇගිල්ලකින් කැරකුවා..

" මම.."

" ඇයි..??"

මම රඳවා ඇයා දිනාම බලාගෙන හිටියා.. එයා හුණ දවසක ඉඳලා මට මොකක් හරි කියන්න ට්‍රයි කරනවා කියලා මට තේරෙනවා.. මේ දැනුත්.. ඔයා ඒක කියන්න ට්‍රයි කරනවා.. ඒහ් මොකක් හරි හේතුවක් නිසා ඒක නතරකරගන්නවා..

" Nothing... I have something to tell you.."

" මොකක් ගැනද.."

" මන්දා.. I feel something strange.. මේ දවස්වල මගේ වටේ වෙන දේවල් එව්වර හොඳ නෑ.. මට ඒක මොකක්ද කියලා හිතාගන්න බැරුව ඉන්නේ.. මම මෙහෙම කියන්නේ මොන හේතුවකටද මම දන්නේ නෑ.. ඒ වුණාට පරිස්සමින් ඉන්න වරද්.. මොකක් කලත්.."

" ඔයත්.. පරිස්සමින් ඉන්න.."

" මම.."

රඳවා ඇයා කිසිම දෙයක් පැහැදිලිව දන්නෙත් නැතුව මට පරිස්සමින් ඉන්න කියද්දී.. ඇත්තටම මගේ හිතට බයක් දැනුණා.. මම රඳවා ඇයාගෙ අත් අස්සට තව ටිකක් ගලි වුණා..

" ඔයා මාව බය කරනවා.."

" මම ඉන්නවා වරද්.."

රඳවා ඇයා මගේ නළලෙ පැත්තට හඳුන්වා දීලා තොල් වලිනුත් හාද්දක් තිව්වහම මගේ ඇස් පියවෙලා එයාගෙ කොලර් එකත් අල්ලගත්තා.. හැමදේම හොඳ විදියට වෙනිනේ කොච්චර කාලෙකටද මම දන්නේ නෑ.. අපි වටේ තියන අමුතු හුරු නැති ගතියට හේතුව මොකක්ද කියලා මම දන්නේ නෑ..

" මේක modern fairytale එකක්ද.. no happy endings..??"

@Shan

" A modern fairytale with a happy ending.."

රඳය අයිියගෙ කොලර් එකෙන් ඇදලා මම එයාව මගේ ළඟට තව ටිකක් ඇදගත්තා..

" ඔයාට මගේ හැගීම විශ්වාස කරන්න පුළුවන් කොච්චරක්ද.."

" I believe in you unlimitedly and unconditionally.."

" එහෙනම්.. එච්චරයි.. එතනින් එහාට මොකක් වුණත් මට වැඩක් නෑ.. you gave me the words.."

රඳය අයිියා මගේ ඇස් විනිවිද යන බැල්මකින් බලාගෙන හිටියා.. මනුස්සයෙක්ගෙ ඇස් වලින් දැනෙන්න ඔන 'පරිස්සම කරන හැගීම' කියන දේ මම හුහක්ම දැක්කෙ එයාගෙ ඇස් වලින්.. ඒක.. ඒක හරිම පිරිසිදු හැගීමක් වගේ දෙයක්.. සමහරවිට මම එයා ඉස්සරහා ඔන දෙයක් කියලා කල්ලා ඉන්න ඒක හේතුවක් වෙන්න ඇති.. මොකද මගේ හිතේ ඇතුළෙම තැනක තියනවා 'එයා මාව පරිස්සම කරනවා' කියලා හැගීමක්.. එයාම පැලකරපු.. එයාම ඒක නඩත්තු කරගෙන යනවා.. ඒ නිසා රඳය අයිියා ගාව මට ප්‍රොටෙක්ටිව් ෆීලින් එකක් දැනෙනවා.. ඒක මෙ පළවෙනි පාරට එයාගෙ අත් දෙක මැද්දට මැදි වුණාම දැනෙන හැගීමට වඩා වෙනස් එකක්.. කාලයත් එක්ක මම මෙ ලෝකෙ ජීවත් වෙන්න පහසුම මනුස්සයා ගාවදි දැනෙන හිතේ සැනසීමයි ආරක්ශාවයි දැනෙන්න ගන්නකොට මම ඒකට සැහෙන්න ඇබ්බැහිවෙලා තිබුණා.. එයා කොහේ හිටියත්. මොන තත්වෙක හිටියත්.. මං ගාව එයා වෙනුවෙන් ආදරේ පණගහනවා.. ආදරේ පණගහනවා කියන්නෙ මගේ හිත ඇතුළෙ ආදරයක් ජීවත් වෙනවා කියන එක.. ඒක සැරින් සැරේ මම ජීවත්වෙනවා කියලා මතක් කරනවා.. මම හැමතිස්සෙම ජීවත් වෙනවා කියලා දැනෙනවනම දැන් කැමතියි..

එයා මට ජීවිතේ දුන්නා.. මම ඒ ජීවිතේට ආදරෙයි..

මගේ දළඹු ළමයිනේ.. ඔයාලා හොඳින් ඉන්නවා නේදෝ.. ඔන්න අදනම් නෙස්ට්මෝල්ට් එකක් ගේන්න පුළුවන් වුණා..

වමිරු පුතා මොකක්ද කරන්න යන්නේ..

@Shan

අහන්නකො හලෝ නිකමට හිතන්න.. ඔයාලා මේ කියවන්නේ වරද්දගෙයි වම්රුගෙයි ස්ටෝරියනම්..

දෙයියනේ දෙයියනේ..

දළඹුවෙක්මයි මට ඔක කිව්වෙ..

#රඳය_විතරයි_අමමෙ

#පරෙයිගෙය_මින_නෑ

කිව්වට උබර්ලා වම්රුටත් ඇහූ දාගෙන ඉන්නේ කියලා මම දන්නවා.. ඒ ළමයා දෙන්න ඉන්නේ කියාත් අයිගෙ අයිගට.. හොඳයිනෙ..

හෙහෙ..

නරක සමනලයා යන්නයි යන්නෙ..

එන්නාමි.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිස්/ ෆේස්බුක්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

136 කොටස

" Good morning everyone, we invite our school's Head Prefect Shaneru Udyoga to the stage to address the morning's main assembly.."

ඉස්කෝලෙ ඇතිවසරි එකට කලින් තියන මෝනින් මෙන් එසෙමබලි එකට ඉස්කෝලෙ හැමෝම වගේ ග්‍රවුන්ඩ් එකට එන්න ඕන.. ඒකෙ මෝනින් ස්ටීව් එක දෙන්න තිබුණේ මට.. මම උදේ පාන්දර දාහක් වැඩ අස්සෙ මලකුත් කඩලා බලෙසර් එකත් බාගෙට දාගෙන ඒක හදාගෙන ස්ටේජ් එකට නැගලා හොඳ ළමයා වගේ ගිහින් මිඩියා එකේ මල්ලිගෙන් මයික් එක ඉල්ලගත්තා.. හොඳ ළමයෙක්නෙ කොහොමත්.. ඒ මදිවට ප්‍රාහිරු කිරණ කෙලින්ම ඇවිල්ලා මගේ ඇස් දෙකේ වදිනවා අමමටසිරි වෙන්න.. මම ලාවට හෙවනැල්ලක් වගේ සෙට් වෙන තැනකින් හිටගත්තා..

" Good morning everyone..

Without further ado, let's talk about the reason for having the Morning Assembly..

We all know that there are only two days left for the school anniversary.. On that day, we highly expect you to be disciplined and courteous.. We must remind you that our school is at the top of Sri Lanka in terms of education and other aspects..

At this juncture, we would like to especially thank our school's Aesthetics Club for their immense support.. art circle, dancing society, English drama society, oriental music society, Sinhala drama society, Tamil dramatic society, Tamil karnatic music society, Western music society and all the student in there with cordinators, in-charge teachers, club heads, treasures..

I heartily congratulate the cadet students and scout brothers of the school for their achievements at the provincial level.. Also, we would like to thank the Community Service Club for successfully completing the process of repairing the old people's homes with the cooperation of all.. The social

mission they have done at this time is great.. We are happy about the dedication of the students of our school..

During this week, the prefect council is conducting a classroom inspection of school students, so we look forward to your support for that and I request you all to take care to maintain academic balance..

Thank you..

මම හැමෝටම ඔලුව නමලා ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා සෙනුකයා ඉන්න තැනට ගියා.. අර පරෙයි යා 'හමබෙන්න ඔන' කියාගෙන උගෙ කුකුල් පිහාටු තොප්පිය සාක්කුවෙ ගහන් අතුරුදහන් වුණා වුණාමයි මම තාම ඇහැට දැක්කෙ නෑ.. අද ඒ ගොල්ලොන්ගෙ කවද එනවලුනෙ ඉස්කෝලෙට.. ඒකනිසා ස්කූල් කැඩෙට්ස්ලා යුනිෆෝම් ඇවිල්ලා එහෙට දුවනවා මෙහෙට දුවනවා.. ඒ දුවනගමන් තමා මට වමිරුවන් හමුවුණේ.. රඬ අයියන් එසෙමබ්ලි එන්නෙ නැතුව මෙත් හෝල් එක අස්සට වැදිලා එනන ඉන්න අයන් එක්ක කතාකර කර ඉන්නවා.. කලින් සාප්න්ලුනෙ ඉතින්..

" දැන් මද්දු මස්සිනා හා කිව්වද උඹ අරු එක්ක කතාකරන එකට.."

" අවුලක් පෙන්නුවෙ නම නෑ.. ඒ වුණාට ඉතින්.. දන්නැද්ද.."

" මම.. මට ඊයෙ කතාකල්ලා සැහෙන්න දුක කිව්වා මිනිහා.. එදා උඹට කැගහන්නෙ නැතුව ඉන්න තිබ්බලු.."

" අහපන්නො සෙනුකයා.. මම කොයි වෙලාවකවත් කිව්වද කියහන් ඌ මට කැගහුව එකට මම අවුල් ගියා කියලා.. ඒක නෙමෙ මට තියන ප්‍රශ්නෙ මු කරපු බොරුව ගැනනෙ.. ඒක ගැන මම කියන්නෙ.. මේ පකයා කියන ලබ්බක් තේරුම ගන්නැනෙ හරියට.."

" ඔය පවුලෙ උන්ට දෙයක් හොඳින් කියලා හරියන්නෑ තමා.. උඹ ඌ මොක කිව්වත් ගණන් ගන්නෙපා.. පාඩුවෙ ඉදහන්.."

" එහෙම තමා ඉන්නෙ.."

" ආශ්ට තරුවි නංගි කතාකල්ලනෙ.."

" කෝල් කල්ලද.."

" ඔව්.. අනේ මන්දා ඒකින් මේ හිතනවා මුගෙන් අයිනි වුණු එක හොඳයි කියලා.. ආයෙම කියනවා මතක් වෙනවුද.."

" එහෙම තමයි බං.. හිත හදාගන්න අමාරු ඇති.. මොකක් වුණත් ඉතින් ආදරේ කරපු එකානෙ.."

" ඒවුණාට වමරු කිව්වෙ ආයෙ තරුවිගෙ මුණ බලන්න බෑ කියලා.. ඌට මොකුත් රිලේගන්ගිජ් ඔන නැහැල්ලු.."

" මම.."

මම මෝනින් එසෙමබලි එක ඉවරවෙනකල් පහළ ඉඳලා ළමයි හැමෝම පන්තිවලට යනකල් සෙනුකයා එක්ක ඉස්කෝලෙ වැඩ වගයක් ගැන ප්‍රින්සිපල් සර්ලා එක්ක කතාකර කර හිටියේ.. ස්කූල් ඩිරෙක්ටර් බෝඩ් එකත් එක්ක ප්‍රසිඩන්ට් නියන මිටින් එකකට ඉස්කෝලෙ හෙඩ් ප්‍රිංකේට් බෝඩ් එකට ඉන්වයිට් කල්ලා නියෙනවා Presidential Secretariat එකේ.. මේ සතියෙ සිකුරාදා.. ඒකෙ වැඩ වගේකුයි වෙස්ලි මැව් එකයි.. ඔහොම ඉතින් ඉස්කෝලෙ වැඩනම් හැමදාම ලොට් එකක් විතර නියනවනෙ.. ඔවා ප්‍රින්සිපල් සර්ලා එක්ක කතා කර කර ඉඳලා මම ප්‍රිංකේට් රූම එකට එන්න ආවා..

අපේ මාමා මේ ටිකේ පරල වෙව්නෙ ඉන්නෙ.. අර කැලුමක්ද ගැලුමක්ද ආධ්‍ය අධ්‍යයන පැණි හලන්න අරගෙනලු.. කැලුමා ඇවිල්ලා අපේ මාමා අඳුරන ඩොකෙක්.. ඒත් අපේ අනුරාග් සියා කොහොමත් ලැස්ති නෑ එයාගෙ රෝසමල වෙන කාටත් වෙන්න.. මගේ පුංචි රෝස මලේ.. මමයි නුඹේ වියපත් බඹරා.. නුඹ හීනෙන්වත් නොදකින කුමරා..~

නෑනෙ..!!

ආධ්‍ය අධ්‍යයනම් අපේ මාමව හීනෙන් දැක දැක හිටියා කියලා මට ටක්කෙටම කියන්න පුළුවන්.. ආධ්‍ය අධ්‍යයනත් අපේ මාමවම සෙට් වුනානෙ.. මම හිතාගෙන හිටියේ දේවවා මගේ ආධ්‍ය අධ්‍යයන් මගේ කියලා.. පස්සෙ මම කියන මහා පොදු සාධකේ කැපිලා ගිහින් උන් දෙන්නා 'අපි අපේ' වුණා.. මම දැන් කොනේ ඉන්නෙ.. කොනේ හිටියත් කමක් නෑ මටත්

බෝයිපෙන් කෙනෙක් ඉන්නවනෙ.. මගේ පස්ස ලොකු හැප්පිකව්වා.. තාම මේන් හෝල් එකේ බොරුවට හිනාවෙනවද දන්නෙ නෑ..

මම ඔවා හින හින ගිහින් පුටුවකින් වාඩිවෙලා වතුර බෝතලේ කටේ ගහගත්තා.. වෙළුසුමනයා අද ප්‍රැක්ටිස් දාලනෙ.. මම වෙළුසුමනයට පොරොන්දු වුණා අද එද්දි කවියක් හදාගෙන එනවාමයි කියන්න කියලා.. හුදකලාව අවනඩුවක්.. වෙළුසුමනයෝ~ ..ඉදපත් අද ගිහින් පැල් කවියක් කියනවා සර්ට ඇඬෙන්න.. මම නිසා කිදෙනෙක් අඩන්න ඉන්නවද මම අහන්නෙ..

මම පාඩුවේ පැත්තකට වෙලා වාඩිවෙලා කල්පනා ලෝකෙ ගිලිලා ඉන්නකොටම අපේ ප්‍රිගෙක්ට රූමි එකේ ඉඳපු සේරම දනිපනි ගාලා නැගිටිනවා මම දැක්කා.. කොහෙද මම පොඩ්ඩක් උස මදිනෙ.. මම පුටුවට කකුලක් තියලා සේරම අස්සෙන් ඔලුව දාලා බලනකොටම..

" Hey guys.. how are things these days.. අපිත් ආවා ඉස්කෝලෙ පැත්තෙ.."

මම හිමින් සැරේ පුටුවෙන් පාත් වුණා.. සුකිරිඅප්පව්වි මොකටද අද ඉස්කෝලෙ ඇවිත් තියෙන්නෙ.. සෙනුකයන් කොහේදෝ මන්දා ඉඳලා මගේ ගාවට ඇවිත් පුටුවක් ඇදගෙන ඉඳගත්තා.. කියාන් අයිසන් එතන ඉඳපු උන් එක්ක හිනාවෙලා කතාකල්ලා අපි දෙන්න ඉඳපු දිහාට ආවහම මම උඩ බලාගත්තා.. මුළු එදා කීව්වා නේද මාව ටෝක් කරගන්නවා කියලා රඬ අයිසට නොදී.. ගස් සෙවලයා.. හිතාගෙන ඇති මාව ටෝක් කරගන්න.. ආගිට කියලා කොණ්ඩෙ අයන් කරන එක මුණෙ තියවන්න තියෙන්නෙ කියන වනවර කතා වලට..

" ආ හෙඩා කෝමනේ.."

" තවසෙ ආපු නිසා කිසි හොඳක් නෑ දැන්නම්.. මොකද මෙහේ ආවෙ.."

කියාන් අයිසා පුටුවක් ඇදගෙන අපි ගාවින් වාඩිවුණා..

" උබලව බලන්න ආවෙ නෑ කොහොමත්.. මම ආවෙ මගෙ සුදුඅම්මියා උගන්නන හැටි බලලා යන්න.."

" එයා උගන්නන හැටි බලන්න තමා මම ඉන්නෙ.. නැද්ද සෙනුක.."

" අපි දන්නෑ.. පාන්දරට ගිහින් හැබැයි තොත්තු දීලා එනවා දැකලා නියනවා.."

" අඩෝ එහෙනම් අපේ එකාට ගුරුපඩුරුත් හමුබෙනවද.."

කියාන් අයියා හෙන මනමාල හිනාවක් දාලා කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට හදාගත්තා.. මේ යකා එන්න එන්න විසාල වෙලා අපි උා ගාව ඉද්දි නිකම කුඹියො රැනක් වගේ මට දැනෙන්නෙන..

" ගුරුපඩුරු දෙන්නැතුව කොහොමද.. ඒවා නිසි වෙලාවට දෙන එක ගිණියොන්ගෙ යුතුකමනෙ.."

" අනේ ඔව්.. උබේ යුතුකම.. කැලේ ගානෙ ගිහින් ගැණුන්ගෙ දුක අහන එකනෙ.."

සෙනුකයා ඇස් දෙක කරකලා පුටු ඇන්දට හේත්තු වුණා.. දැන් හැම මගුලටම මුත් තුන්දෙනා දුක අහන්න ගිය එකක් මතක් කල්ලා සැරින් සැරේ බනිනවා.. එක්කො එකපාර බැනලා ඉවරකරපන්.. එහෙමත් නෑ.. සැරින් සැරේ පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ නියාගෙන හෙන අමුතු පලිගැනිල්ලක් යන්නෙන..

" අනේ මේ එහෙම අහපු දුකක් නෑ හරින.."

" එහෙනම් බදාගෙන හිටියෙ.. උඹලා වෙන මොකක් හරි රහපෑවද එතන.."

" අපි බදාගෙන හිටියෙ නෑ හලෝ.. ඒක අහපන් ආගිගෙන්.."

" ඒකිගෙන් ඔවා අහනවට වඩා හොඳයි.. නෑ එක්කො ඔන නෑ.. කෝ දැන් මගේ සුදුඅම්මි කොහෙද ඉන්නෙන.. දෙයියනේ සුදුඅප්පව්වියා දුරකතර ගෙවන් ලෙක්වර් කට කරන් ආවෙත් උා බලන්න.."

" සුදුඅම්මියා මෙන්හෝල් එකේ.. අද කැඩෙට්ස්ලට මොකක්ද නියනවලුනෙ.."

අපි කියාන් අයියා එක්ක ඔපදුපයක් කියෝගෙන පාඩුවෙ ප්‍රිෆෙක්ට රූම එකට වෙලා හිටියම ඒකෙ හිටපු උනුත් එක එක වැඩ වලට එළියට ගියා අන්තිමට ඉතුරුවුණේ අපි තුන්දෙනා විතරයි.. ඒකනියා සෙනුකයා ගෙනාපු කෑම එක අපි එකතු වෙලා කෑවා.. හෙන කාලෙකින් කියාන් අයියලා එක්ක

කන්නෙන.. ඉස්සර ඇවිත් සුදුඅම්මියගෙන් කටක් කවාගෙනත් යනවනෙ..
එහෙම කාලෙකුත් තිබ්බෙනෙ අද මෙහෙම වුණාට.. අඩි ඒ කාලෙ ඩිපියුටි
ගේම්ස් කැපාගෙන් බත් කටක් කවාගන්නවා කියන්නෙ කොච්චර දෙයක්ද
මං අහන්නෙ.. දැන් මේ දැක්කම හිනාවෙලා විතරක් ගියාට.. මගේ
පුස්පැටියා හොඳින් ඉන්නවද දන්නෙ නෑ.. සමහරවිට එයාට හොඳ ගෙදරක්
හම්බෙන්න ඇති..කවුරු වුණත් ඒ අහිංසක සතාව ගෙනැල්ලා ඉස්කෝලෙ
ඉස්සරහට දැමම එකානම් තිරිසනෙක්ටත් අන්තයි.. මමනම් කියන්න
හැමදේකටම අර විශාලත්වයෙන් සමාන ප්‍රතික්‍රියාවක් තියෙනවා වගේ
උන්ටත් ඉන්න හිටින්න ගෙයක් නැතිවෙලා බලන්න ඕන.. තමන්ගේ
අඳුරන අයගෙන් ඇත් වෙලා.. අසරන වෙලා පාරක් අයිනෙ බඩගින්න
වැටිලා හිටියම තේරේවි ජීවිතයක් කියන්නෙ.. ඒක අතරම කල්ලා දානවා
කියන්නෙ.. මොනතරම් පටක්ද කියලා..

මම පොඩිකාලෙ අපේ ගමේ හිටියා කුකු කියලා පොඩි බලු පැටියෙක්..
එයාගේ අම්මා පාරේ වාහනේකට හැප්පිලා සතියක් විතර ගිහින්
නැතිවුණා.. එයාගේ අනිත් සහෝදරයෝත් පිරිමි සත්තු නිසා කට්ටිය
අරගෙන ගියා.. අන්තිමට කුකු විතරයි ඉතුරුවුණේ.. එයා හිටියේ පාරේ..
අපේ මාමා මම පොඩි කාලෙ කුකුට කන්න දෙනවා.. ඔහොම වෙලා කුකු
කොහොම හරි අපේ ගෙදර කෙනෙක් ගාණටම අපිට ලං වුණා.. ගේ
ඇතුළට එන්නෙ නෑ.. ඉස්තෝප්පුවට වෙලා එයා හරිම පාඩුවේ එන්නෙ..
මම ඒ දවස්වල ගමේ ඉස්කෝලෙට යන්නෙ පයින්.. මාමා හවසට
එක්කගෙන ගෙදර එනවා.. කුකුත් මගක් දුරම මාව එක්කන් යන්න එනවා..
නැට්ට වන වන මගේ වටේ කැරකි කැරකි.. අදටත් මට කුකුව මතක්
වෙනවා.. ඊටපස්සේ ටික කාලයක් ගිහින් ආවව්අම්මා දවසක් එයාට කෑම
තියලා කතාකරද්දි එයා ආවේ නෑ.. පස්සේ වෙලේ කුකු මැරිලා ඉද්දි අපිට
හම්බුණේ.. මම එදා හොඳටම ඇඩුවා කුකු ගෙනැත් දෙන්න කියලා.. ගමේ
මනුස්සයෙක් කුකු ඒගොල්ලොන්ගේ ගෙදර රෙදි ඇඳන් යනවා.. ඒවා
හපනවා කියලා වෙලේ වල්පැල වලට ගහන බෙහෙත් ජාතියක් කුකුට දීලා
තමා එයා මැරිලා තියෙන්නෙ.. අපේ මාමා ඔකට ඒගෙදර මිනිස්සුන්ට
හොඳටම බැන්නත් එක්කන්.. මොකක් වුණත් සමහර සත්තු ගාව තියන
කෙළෙහි ගුණ මිනිස්සු ගාවවත් නෑ කියලා එදා මාමා මට කිව්වා.. ඇත්ත
තමයි..

අපි කාලා ඉවරවෙලා අත හෝදන්න ටැප් එක ගාවට ගියා.. මම අතත්
හෝදගෙන සෙනුකයයි කියාත් අයියයි එනකල් බිත්තියකට හේත්තුවක්
දාගෙන ඉද්දි එකපාරටම වම්බරුවා මගේ එහාපැත්තෙන් බුනපැටියා වගේ

මතුපෙලා මට ඇහිල්ලකින් තවුවක් දැමමා.. උච දැකලා මහඳවාලෙ මම බයවුණත් එක්ක.. මහසෝනා වගේ තට්ටු දානවා..

" කැඩෙට් රූම එකට පොඩ්ඩක් එනවද.."

" කැඩෙට් රූම එකට..??"

" මම.."

" ඉඳහන්.. මේ අයිසෙ.. මම පොඩ්ඩක් ගිහින් එන්නම.."

කියාත් අයිසා වමිරුවා දිහා රවලා බැලුවා..

" කොහෙද.."

" ඡනෙරු ගිහින් ඒව් අයිසෙ.. උඹ ඉක්මනට වරෙන්.."

සෙනුකයා කියාත් අයිසව ඇදගෙන යද්දි කියාත් අයිසා මට ඇහිල්ලක් දික් කලා රැව්වා.. මම වමිරු එක්ක කැඩෙට් රූම එකට එන්න ආවා.. ඉස්කෝලෙ කැඩෙට් රූම එක හෙන කළුවරයි.. මම ආස නෑ මේකෙ අස්සෙ වදින්න.. තියා රඬ අයිසවත් ජීවිතේට මේක අස්සට මට කතාකරන්නෙ නෑ.. ඒ වුණාට කැඩෙට් කරන උන් ඉන්නෙ මේකෙ අස්සෙමනෙ..

මම වමිරු යනකල් ඉඳලා කැඩෙට් රූම එක ඇතුළට ගියා.. ඒකෙ ඇඳවල් තුනක් එක්ක වහළ ගාවටම මෙට්ට වගයක් ගොඩගහලා කඹ, බාල්දි, බ්ලිස්, ඇඳුම හැමදේම තැන තැන තියලා තියනවා.. කැඩෙට් කරන උන්ට කැඩෙට් කියන්නෙ චෙනම ජීවිතයක් කියලා රඬ අයිසා මට කියලා තියනවා.. චෙන්නැති.. මටත් එහෙම හිතනවා කරන උන් ඒකට මැරෙන හැටි දැක්කහම..

වමිරු ගිහින් ඇඳකින් ඉඳගෙන මට ඉස්සරහා තියන පුටුවක් පෙන්නුවා..

" ඉඳහන්න.."

" අද ඔගොල්ලොන්ට මොකක්ද තිබ්බෙ.."

මම වමිරු පෙන්නපු පුටුවෙන් ඉඳහන්නා..

" අද මගේ අන්තිම දවස.. ආයෙ යුනිෆෝම් අඳින්නෙ නෑ.."

චම්රු හිනාවෙලා කියද්දි මට ගිය අවුරුද්දේ රඬ අයිසා යුනිෆෝම් ඉඳපු අන්තිම දවස මතක් වුණා.. එදා අපි පඩිපෙළේ වාඩිවෙලා හුහක් වෙලා කතාකර කර ඉඳලා ගෙදර ගියා.. වැස්සට තෙමුණත් එක්ක..

" ආ.. අපිට මේ අවුරුද්දේ කලින්ම ඩියුටි පිරියඩ් ඉවරවෙනව නේ.."

" වෙලාවට එක්සෑම තිබ්බනෙ.. උඹනම් මෙඩිකල් කොලේජ් යාවි.."

මට හිනාගියා..

" උඹ කොහොමද හරියටම කියන්නෙ.."

චම්රු ඒකට මොකුත් කිව්වෙ නෑ..

" එදා වුණු දේට සොරි ඡනෙරු.. මම ඕනවට වඩා කලබල වෙලා ඔයාට කැගැහුවා.. ඇත්තටම සොරි.."

මම චම්රු දිහා බලාගෙන හිටියා.. උගේ මුණෙන් ඇත්තටම පසුතැවෙන බව මට පෙනිනවා.. ඒත් එයා වැරද්දක් කලානම් පසුතැවෙන්න ඕනමයි කියන මතේ මමනම් ඉන්නෙ..

" මම.. තරුවි නංගි එක්ක කතාකළාද.."

" කතාකළා.. මට තවත් ඒක කරන්න බෑ ඡනෙරු.. ඔයා මං ගැන මොනවා හිතාගෙන ඉන්නවද මම දන්නෙ නෑ.. මම ඒක වෙනස් කරන්න ට්‍රයි කරන්නෙත් නෑ.. ඒත් මට බෑ හැගීමක් නැතුව තව කෙනෙක්ට තවදුරටත් බලාපොරොත්තු දෙන්න.."

"....."

" මම කල්පනා කල්ලා කල්ලා තීරණේකට ආවා.. ආයෙම තරුවි එක්ක මට සම්බන්ධයක් පටන් ගන්න බෑ.. "

" උබ එහෙම හිතනවනම්.. ඒකට කමක් නෑ.."

වමිරු ඇද ඉස්සරහට ඇදීලා මගේ අත් දෙක අරගෙන එයාගෙ අත් දෙකින් තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

" මට අන්තිමට වතාවට මෙක ඔයාට කිව්වා කියලා හිත නිදහස් කරගන්න ඕන ඡනෙරු.. මම ඇත්තටම උඹට ආදරෙයි.. මාරම ආදරෙයි.. මම හිතුවා අනිත් පැත්තට මට ලැබෙන හැමදේම වගේ උබවත් ලැබෙයි කියලා.. මම සැහෙන්න එහෙම හිතුවා.. කමක් නෑ.. ඒකට කමක් නෑ.. උඹ සතුටින් ඉන්නවනෙ.. මම හිත හදාගන්න ට්‍රයි කරනවා.. කවදහරි මම සම්පූර්ණෙන්ම උඹ ගැන හිතීන් අයිත් කරගත්තු දවසට.. තව කෙනෙක්ට ආදරේ කරනවා.."

" මම.."

වමිරුගෙ ඇස් වල එදා වගේම අදත් කදුලු පිරිලා තිබ්බත් ඌ හිනාවෙලා කතාකළා.. මෙව්වර කාලෙකට.. මම වමිරු මෙහෙම කතාකරනවා දැකලා තිබුණෙම නෑ..

" තරුවිට මම ආදරේ කරන්න ට්‍රයි කළා ඡනෙරු.. එක්කො මට ගැහුණුලමයි ගැන උනන්දුවක් නෑ.. නැත්නම් තරුවි මට ගැලපෙන්නෙ නෑ.. අනික මට එයා ගැන හිතේ තියෙන්නෙ ආදරයක් නෙමේ.. මගේ අතින් වැරදි වෙලා තියේ නෑ කියන්නෙ නෑ.. ඒත් වැරදි හේතු කරගෙන තවදුරටත් ඒ කෙල්ලත් බොරුවට දුක් විදින්න ඕන නෑනෙ නේද..

ඒකනිසා මම ඒක නවත්තනවා.. ජිලිස් පුළුවන් නම ඔයා තරුවි ගැන කතානොකර ඉන්න.. ආයෙම ඒක මට මතක් කරන්න එපා.. අනික.. අනික සෙනුක.. මට හුඟක් වටිනවා.. යාළුවෙක්ටත් වඩා වටිනවා, කියලා නිමකරන්න බැරි තරම.. මට සෙනුකව නැතිකරන්නත් එපා.. සෙනුක නිසා අයිියා මාත් එක්ක අයෙම කතාකරන්නෙ.. මට උඹලට වගේ පණ වුණත් දෙන යාළුවො නෑනෙ.. මගේ වටේ ඉන්න දෙනුන්දෙනා මට ඉතුරු කරපන්.."

" එයාලා ඔයාට නැතිවෙන්නෙ නෑ වමිරු.. ඔයා එක්ක ඉන්නවා.."

වමිරු මගේ අත් තව ටිකක් තදින් අල්ලගෙනම හිටියා..

" උඹට ආදරේ නොකර ඉන්න.. එක්කො මට-"

වමිරු මොකක් හරි කියන්න ගිහින් ඒක නවත්තගෙන මගේ අත් දෙක අතැරියා..

" ඔයා යන්න ඡනෙරු.."

මම පුටුවෙන් නැගිටලා වමිරුගෙ උරහිසට තට්ටුවක් දැමමා..

" ඩාමා එකට වරෙන් හරිද.."

වමිරු එකසැරේ ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බැලුවා.. බලලා ලාවට හිනාවුණා..

" එන්නම.."

මම වමිරුට ෆිස්ට් බමප් එකක් දීලා කැඩෙට් රූමි එකෙන් එන්න ආවා.. මම නිසා කාටවත් කවුරුවත් නැතිවෙන්න ඕන නෑ.. එහෙම නැතිවෙන්නෙත් නෑ..

ඉස්කෝලෙ ඉවරවුනාට පස්සෙ රඬ අයියා කියාන් අයියා එක්ක මොකක් හරි කතාකරන්න පැයබාගයක් විතර ඉස්කෝලෙ නතරවුණා.. කියාන් අයියා තකහනියක් කෙලගෙන ඉස්කෝලෙ ඇවිල්ලා මොනවද ෆයිල් තොගයක් රඬ අයියට දීලා කතාබහ කල්ලා ඔෆිස් යනවා කියලා ගියා.. අපි ඉස්කෝලෙන් එද්දි වෙලාව දෙකට විතර ඇති.. ඉස්කෝලෙ හවස ප්‍රැක්ටිස් ඉන්න ළමයි ග්‍රවුන්ඩ් එක පැත්තටයද්දි මමයි රඬ අයියයි පාකින් ලොට් එකට ආවා.. අද මට ප්‍රැක්ටිස්නෙ..

" කියාන් අයියා මොකටද ආවෙ.."

මම සිටි බෙල්ට් එක ලොක් කරගත්තම රඬ අයියා අර ෆයිල් ටික පිටිපස්සෙ සිටි එකට දැමමා..

" උගේ ඔෆිස් එකේ ප්‍රශ්නයක් වෙලා.. ඒකගැන කතාකරන්න ආවෙ.."

" ආ.. අහන්නකො.. මම වමිරු එක්ක කතාකළා.."

රඬ අයියා මම දිහා බලලා වාහනේ රිවස් කල්ලා පාකින් ලොට් එකෙන් එළියට ආවා..

" වමිරු මොකද කිව්වෙ.."

" එයා තරුවි එක්ක ආයෙම සමබන්ධයක් පටන්ගන්නෙ නෑ කිව්වා.. තව සෙනුකව එයාට නැතිකරන්න එපා කිව්වා.. අපි හිතනවා වගේ නෙමෙ.. හැමෝටම තමන්ගෙ ප්‍රශ්න තියනවා.. නේද.."

" දැන් තේරෙනවද මම ඇයි වමිරු එක්ක කතාකරන්න කිව්වෙ කියලා.. මම..??"

" තේරුණා.."

රඨ අයියා මගේ උකුළු උඩ තිබුනු අතක එයාගෙ ඇහිලි පටලගත්තම මම එයාගෙ අතිනුත් තදකල්ලා අල්ලගත්තා..

" දැන් අද කෝවට කියන්න කවියක් හොයාගත්තද.."

" නෑ ඒයි.. මම ගිහිණි තණ්ඩලේ දෙන්න දෙපොළේ දක්කනවා කියලවත් කියනවා.."

රඨ අයියට හිනා ගියා..

" හැබැයි උබ ආයෙම වමිරුගෙ ප්‍රශ්න වලට හරි මොකකට හරි ගිහිණි මැදිහත්වෙලා බාල්දියක් ඇහේ හලාගත්තොත්.. උඹව හමගහනවා මම.. ගියා නංගිලාගෙ දුක අහන්න.."

මම රඨ අයියගෙ අත ගසලා දාලා මෙහාට වුණා.. මේ මිනිහා කවදා ඉදන්ද මේ දුක අහන කතාවක් ගැන කියන්නෙ.. මම දැන් වහලෙන් බිමට පනිනවා..

" අනේ මේ අයියෙ..!!"

" අඤේ මේ අයියෙ.. මම අහපු දුකක් ඤූ.."

"....."

" කෝ කියන්නෙ නැද්ද.."

"....."

" කියන්නකො වරද්.. මම කවුන්ටි කළාම කියන්න ඔන හරිද්.."

" පාඩුවෙ ඉන්නවා..!!"

මම අහක බලාගෙන ඇස් දෙක වසර කරගෙනම හිටියා..

" ඒ ඒ වරද්.. මෙ බලන්නකො.. වට අ නයිස් ටයිමින්.. ඩොනල්ඩ් ඩක්ගෙ අලුත් මුඛ ඵකක් ඇවිල්ලද්.. අපි මෙක බලන්න යමුද්.."

ටිකකින් මගේ තියන කරුමක්කාරකමටම සැවෝයි ඵක ඉස්සරහා තඩ් ඩොනල්ඩ් ඩක්ගෙ රූපයක් ගහලා සුන් කියලා අලුත් මුඛ ඵකක රිලිස් කරන ඩේට් ඵකක් දාලා තියෙනවා දැකලා රධ් අයිශා මැරෙන්න ගියා.. මම අනිත් පැත්ත බලාගත්තා.. මම ඩොනල්ඩ් ඩක් නම් මු ඩේයි ඩක් වෙන්න ඵප්.. අනික මම ඌ වගේ නෑ.. මම කොහොමවත් තාරාවෙක් වගේ නෙමෙයිනෙ.. මේ මිනිහා මට අපහස කරනවා.. මට කියලා ඇටදෙක තලාගන්න තමා මේ නම් ලැස්තීවෙන්නෙ..

" Who's got the sweetest disposition?

One guess. Guess who?

Who never, never starts an argument? (Hmm?)

Who never shows a bit of temperament?

Who's never wrong but always right? (Yeah?)~"

රධ් අයිශා ඩොනල්ඩ් ඩක් කාටුන් ඵකේ නීම් සෝන්ග් ඵක ගට් ඵකට තට්ටුවකුත් දදා කියන්න ගත්තම මම අත මිටමොළුවලා ට්‍රැගික් ඵකේම සුක්කානම මැද්දට ගහගෙන ගහගෙන ගියා.. හතර අතට හෝන් වැදෙනවකොට ඉස්සරහා ඉදපු අංකලයා රවලා රධ් අයිශා දිහා බැලුවා..

" දෙනවා උඹට මම.."

" පිස්සුද තවසෙට ට්‍රැගික් ඵකේ හෝන් ගහන්න.."

මාත් ඉස්සරහා රවපු අංකලයගෙ ගැමම අරගෙන රධ් අයිශට නෝන්ඩියට හිනාවුණා..

@Shan

" බාප්පද ලයිසන් දුන්නේ.."

" කොහොමද හරියට කිව්වේ.. ඔයා මාරයිනේ වරද්.."

" සැක් ඒයි.. අර ඉස්සරහා අංකලයන් හැරිලා බැලුවා.."

" කමක් නෑ මම ස්ටිකර් එකක් අලවනවා බේබ් ඔන් බෝර්ඩ් කියලා.. කවද බේබ් ඇහුවොත් උඹව පෙන්නනවා.."

" හැයි හැයි තමා.. එළවන්න බැරිනම් වාහනේ දෙන්න.. ලැප්ප් කරන්න නැතුව.. ඒව් නේද රඳා අයිසේ.."

" අනේ මේ උඹ කටපියාගෙන් ඉදපන්.. වාහනයක් හරියට එළවගන්න බෑ.. දන්නේ මොකක්ද.. වාඩිවෙනවා.. කකුල් දෙක උඩට ගන්නවා.. කියව කියව යනවා.. ඔව්වරනේ..කොට තාරාවා.. "

මම රඳා අයිසා වාචාල කමට කියවන එක ගනන් ගන්නැතුව හිමිත් සැරේ අතක් දික් කල්ලා පපුවේ පැත්තක් ඇලුවහම රඳා අයිසා මගේ අතින් තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

" අත පය තියන් ඉන්න බැරිද වරද් යැයි යැයි.. බෑ මම තියන් ඉන්නේ නෑ.. මම තවසෙ අහුවෙනකල් ඉන්නේ කාලා දාන්න.."

මම ඇදීලා ගිහිත් රඳා අයිසගෙ කම්මුලෙන් හාද්දක් තියලා අතින් පැත්තෙනුත් එකක් තිබ්බා.. ප්‍රෙගර් වැඩිවුණොත් එහෙම.. මගේ පොල් කැඳැත්තට.. එහෙම හොඳ නෑනේ.. මමම බැනගෙන මමම උත්තර දෙනවා.. රඳා අයිසා ක්ලබ් එකේ පාකිත් ලොට් එකෙන් කාර් එක නතර කළා..

" මම යන්නම් ඒයි.. පරිස්සමට යන්න හරිද්.."

" මම.. රැවෙනකල් ක්ලබ් එකේ ඉන්න බෑ.. ගෙදර යන්න ඕන.."

" හා.."

මම ස්පෝර්ට් බෑග් එකයි ස්කූල් බෑග් එකයි රැකට එකයි කරේ එල්ලගත්තා.. දැන් මේකත් උස්සන් පලයන්කො පඩිපෙලේ.. මේ වයසක වෙළුපුමනා නිසා ක්ලබ් එකේ මම තරම් දුක් විදින්නේ නෑ මොකෙක්වත්..

රධ්‍ය අයිියා මගේ කමමුලේ පැත්තකින් අතක් තියලා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බා.. තියලා ආයෙම මට ඇත් වෙන්න දෙන්න නැතුව එයාගෙ පත්තට ඇදලා අරගෙන ආයෙම මාව වෙගෙන් කිස් කලා.. මම රධ්‍ය අයිියගෙ කොලර් එක මගේ අතකට ගුලි කරගත්තා.. මගේ මුණට ලේ පිරිලා පුපුරන්න වගේ.. විනාඩි දෙකතුනකින් රධ්‍ය අයිියා එහාට වෙලා මගේ තොල් දිගේ ඇහිල්ලක් ඇදගෙන ගියා.. මම ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන රධ්‍ය අයිියා දිහා බලාගෙන ඉඳලා එහාට වුණා.. මේ මනුස්සයා එකපාර පාට මාරු කරනවා.. බයත් හිතෙනවා.. අනේ මාමේ..

" අ-බායි.."

මම කාර් එකේ දොරත් ඇරගෙන අර බැග් ටිකත් අතින් කටින් එල්ලගෙන ක්ලබ් එකට දුවගෙන දුවගෙන ගියා.. යද්දීම වෙළුපුමනායා ඉස්සරහා දොර ගාව, ඔරලෝසුව දිහා බලාගෙන, මරුමුස් මුණක් හදාගෙන මාව කන්න වගේ බලාගෙන ඉන්නවා.. දැන් ඔන්න කියන්නයි හදන්නේ.. එකයි.. දෙකයි.. තුන-

" සරනේරු..!!!!!!! විනාඩි දහයක් පරක්කුයි.. ඔය කැට්ටෝක් එක නවත්තලා වෙන්ජ් කරගෙන එනවා.."

ඔ යැස් ඩබල් අජ්ඩෙටුවක් දුන්නා..

ආධ්‍යාත්මික සුවය.. ♀

උදේට එන්නාමි.. ලව යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ස්කින්නොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

137 කොටස

" කවද බොලේ ඩ්‍රෙසින් රූම එක අස්සෙ බෝනික්කො හැගුවෙ.. අඩි.."

" ආනිමාවත් මෙව්වර හැඩට නෑ බ.. සිරාවටම.."

" අනේ හු#තො පලයන් මගෙන් කුණුහර්ප අහගන්නැතුව.."

මම දමලා ගහලා ඇවිත් ඩ්‍රෙසින් රූම එකේ පැත්තකි කකුල් දෙකත් දිගැරගෙන වාඩිවුණා.. මීට වැඩිය හොඳයි රෙද්ද නැතුව තර්ස්ටන් වටරවුමේ දුටලා එනවා.. අපරාදෙනෙ මම අන්දරේගෙ ගැණි වෙන්න බාරගත්තෙ.. වරදයා උඹ හැමදාම ඉල්ලගෙනම කනවා.. නොදකිත් නොදකිත්.. මිනිහත් ඔඩියන්ස් එකේ ඉන්නව නේද.. ආධ්‍ය අයිසෙ මාව හොස්පිටල් ගෙනිහිත් දන්නකො..

" ටසිරි හල්ලො.. මේ උඹද.."

කොහේදෝ මන්දා අස්සක ඉඳලා සෙනුකයා සරමකුයි උරහිස ගාවිත් පැත්තෙන් ගැටගහන බැනියමකුයි ඇඳගෙන මාව හොයාගෙන ඇවිල්ලා මගේ මුණටම පාත් වුණාම මම පිටිපස්සට වුණා.. සැක්.. මම නිකන් ප්‍රදර්ශන භාණ්ඩෙ වගේ යන යන එකා දෙපාර දෙපාර හැරිලා බලනවා..

" කෝමනේ මගේ සෙස්සි කුක්කුදෙක.."

සෙනුකයා මගේ පපුව හරියන් අල්ලලා අත එහාට ගත්තා..

" උඹනම් ආයෙ ගැණුන්ට අදින්න නියාගන්න එපා.. මම එහෙම වුණොත් උඹව කරකාර බැඳගන්නවා මගේ මිනිහට ඔන කුදයක් ගහගනිත් කියලා.."

" දෙයියනේ මේ පොකාරිව.."

" නැතුව මේ පොකාරයා ඔයා වෙනුවෙන් ඔනම දෙයක්.."

මම පොඩ්ඩක් ගස්සලා කල්ලා අහක බලාගත්තම සෙනුකයා දෙකට තුනට නැමිලා හිනාවුණා.. අපේ ඩ්‍රාමා එකේ උන්ට සාපේක්ශව ඉතින් මම කොටයිනෙ පොඩ්ඩක්.. පොඩ්ඩක් කිව්වෙ pod+duck.. ඔය එක එක පොල්

කැඳැත්තො මම කොටයි කියලා අපහස කළාට මමත් උසයි.. දැන් ආගි
දොඩම් ගෙඩිය වගේ කොච්චර කොටද.. එහෙම බලද්දි මම හෙන උසයි..

" වරෙන් බොගෙ කොණ්ඩෙ මල ගහන්න.."

සෙනුකයා මගේ කොණ්ඩෙ තිබ්බ මල ගලවලා ගන්නා.. හොඳවෙලාවට
රෙද්දට යටින් ජීන් එකක් අඳින්න කිව්වෙ.. නැත්නම් මම ස්ටේජ් එක
මැද්දෙම රෙද්ද කඩාගත්තොත් මොන දෙයියට කියන්නද.. අන්දරේ මාව
උස්සලා පොලොවෙ ගහවි.. අන්තිමට වෙන එකක් නටලා අතිගරු
ජනාධිපතිතුමන් බයවෙලා සභාවත් බයවෙලා මගේ මිනිහත් බයවෙලා
ඉස්කෝලෙ විනයභාර සර්ට හාට ඇටැක් එකක්වත් හැඳුණොත් එහෙම.. ඒ
අස්සෙ මට නිකම් පළවෙනි පාරට මනමාලියෙක්ට ඇඳපු එකෙක්ට වගේ
හැඟීමකුත් එනවා..

අපේ අමමා ගෙදර ගිය වෙලේ මට හෙන උස්සන කහපාට මල් මල් තියන
රෙද්දක්ද.. විත්තයක්ද කොහෙද.. විත්ත කිව්වම මෙල්බර්න් වල ඉන්න
අයුක පොඩි මස්සිනාවත් මතක් වෙනවා.. අනේ වෙලාවට කාලද දන්නෙත්
නෑ.. සෙනුකයා කවන්න ඇති කෝල් එකක් දීලා.. ඌ අයුක අයියට
කවන්නෙ..

" අනේ මේ මිනිහගෙන් තියන වදේ.. උඹ දැන් කනවද නැද්ද.. හා නෑනෙ.."

කිව්වම අයුක අයියා කනවා.. නැත්නම් ඊළඟට සෙනුකයා හෝඩිය
කියවන්න ගන්නානෙ.. ඌ හෝඩිය කියවනවා කියන්නෙ කුණුහර්ප
කියාගෙන යන එකට.. අයුක අයියා කුණුහර්ප කියන එකට බයයි.. අපේ
එකා නම් හැමතිස්සෙම අයුක අයියට වදේ වදේ ගානවා.. බැරිවෙලා හරි
අයුක අයියා 'මොන වදයක්ද වත්සල්' කිව්වොත්.. එතනින් එහාට අයුක
අයියා ඉවරයි..

" හා දැන් මමද වදේ.. මම වද දෙනවනෙ.. සොරි සොරි ආයෙ වදයක්
වෙන්නෙ නෑ.."

කියලා මුණ කුණ්ඩ හට්ටියක් කරගන්නවා.. අයුක අයියා ඒකට බය නිසා
පාඩුවෙ කටවහන් ඉන්නෙ.. ඉතින් මම කියන්න ගියේ අපේ අමමා මල් මල්
රෙද්දකින් මට රෙද්දකුයි හැට්ටෙකුයි මහලා දුන්නනෙ.. ඇතිවසරි එකට
නටන්න.. කහපාට හැට්ටෙයි මල් මල් රෙද්දයි.. කහමලියා වගේ.. මම උදේ
ඒකත් ඇඳලා ඉස්කෝලෙට මෙකප් කරන්න ආපු අයියණ්ඩිට කියලා හැට්ට

හැටේ මේකප් එකකුත් දාගත්තා.. මගේ ඇස් වලට එක්ස්ටෙන්ගන්ස්
ඇලෙව්වහම හෙනම ගැණු ලුක් එකක් එන්නෙ.. එක්කො අපේ අම්මා මාව
ඉපදෙන්න කලින් ගැණුලුක් එකක් මවාගෙන හිටියද දන්නෙ නෑ.. මම ඇස්
දෙකට ලෙන්ස් දෙකක් හයි කරගන්නවා කප්පාටට.. එතකොට
මොකෙක්වත් බලන්නෙ නැතිවෙයි.. නෙහි.. ඊටපස්සෙ කහපාට බේස්
එකකුයි රෝසපාට බලග් එකකුයි ගාලා මාව හෙන බෝනික්කෙක් කලා
නැගිට්ටලා යැව්වා.. දැන් මෙනනින් යන යන හැම එකාම හැරිලා මං දිහා
බලනවා..

" අමමට්සිරි රඬ සර් එනවා නේද.."

" කෝ...!! අනේ මේ මාව හංගපන්.."

මම ඇඳගෙන හිටපු රෙද්ද උස්සලා ඒකෙන් මුණ වහගෙන් බිත්තිය පැත්තට
හැරුණා.. මේ මිනිහා මාව මෙහෙම දැක්කොත් මුළු ජීවිතකාලෙ
ඉරෙනකල්ම මේක අල්ලගෙන මට බලා කතා කියාවි.. රඬ අයියා අප්පාට
ගර්ට එකකුයි කප්පාට ට්‍රවුසර් එකකුයි ඇඳගෙන කොණ්ඩෙ ජෙල් කල්ලා
උඩට හදලා හැන්ඩියා වගේ ගස්ස ගස්ස ඇවිත් සෙනුකයා ගාවිත්
හිටගත්තා.. මම පැත්තට හැරිලම හිටියා..

" ගුඩ් මෝනින් සර්.."

සෙනුකයා හෙන මල් මල් හිනාවක් පාකල්ලා ඇරියා..

" ගුඩ් මෝනින්.. අයුක කතාකළාද මල්ලි.."

" කතාකළා.. උදේ දුවන්න යනවා කිව්වා.."

" ආ.."

රඬ අයියා සෙනුක එක්ක කතාකරන ගමන් බෙල්ල දික් කල්ලා ප්‍රෙසින්
රූම එක ඇතුළට ඔලුව දානවා මම ඇහැ කොනෙන් දැක්කා.. යකෝ!!
මෙනන වාඩිවෙලා ඉන්නෙ.. පේන්නැද්ද තමන්ගෙ මිනිහට..

" කො මල්ලි වරද්.."

" වරද් ද..?? ඉන්නවා.."

රධ්‍ය අයි‍යා සෙනුකයා දිහා බලලා ආයෙම වටේ බැලුවා..

" කොහෙද.. මම උදේ දැක්කෙ නැතෙ ඇවිත් ඉන්නවා.."

" සිරාවට අයි‍යා දැක්කෙ නැද්ද.."

රධ්‍ය අයි‍යා ඔලුව දෙපැත්තට වැනුවා.. දෙන්න හිතයි.. මුගේ හොමබට දෙකතනක්.. මට මල පැනලා මම රධ්‍ය අයි‍යාගේ කලිසමේ බෙල්ට් එක ගාවිත් අල්ලලා කලිසම පහළට ඇද්දම ඒකා කලිසම අත් දෙකින්ම අල්ලගත්තා..

" හු-"

" තවසෙට මිනිහා මෙනත ඉදන් ඉන්නවා ජේන්නෙ නැද්ද.."

රධ්‍ය අයි‍යා එකපාරට ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බයවෙලා වගේ බලාගෙන හිටියා..අඩි මාව දැක්කම බයත් හිතෙනවද.. සිරාවට..

" මේ කවද.. ව-වරද්..??"

" වරද් නෙමෙ උසෙ ආවිච්ඡමමා.."

රධ්‍ය අයි‍යා මගේ මුණට පහත් වෙලා ඇස් දෙකට එබුණා.. එබ්ලා අමුතුවට හිනාවෙලා කෙළින් වුණා.. අඳුනගත්තද දන්නැ.. ගස් ගෙමබා..

" අපේ වරදිනි ලස්සනයි තේත අයි‍යෙ.."

මම සෙනුකයාගේ කකුල පැහුවා..

" ලස්සනයි නම් තමා.. මම හිතුවෙ ඇත්තටම කෙ- ඔගොල්ලොන්ගේ අයිටම එක කීයටද තියෙන්නෙ.."

රධ්‍ය අයි‍යා හිනායන්න ඇවිත් කටත් අමුතුවට හදාගෙන සෙනුකයාගෙන් ඇහුවහම උාටත් හිනාගියා.. පස්සෙ උන් දෙන්න එකතුවෙලා මහා හයි‍යෙන් හිනාවෙන්න ගත්තා.. නොදකිත්.. මම රෙද්ද ගසලා පහළට දාගෙන රෙද්ද හදාගත්තා.. ආධ්‍ය අයි‍යා හිටියනම් මෙහෙම නැතෙ.. අපරාදෙ මට කැමතිවෙන්න තිබ්බෙ.. මම පරක්කු නෑ තාම හැබයි..

" මේ අයිසෙ.. මේ මල මුගෙ කොණ්ඩෙ ගහපන් හොඳේ.. මට වැඩ වගයක් තියනවා.. ගිහින් එන්නමි.."

සෙනුකයා හිනාවෙව් අර අරලිය මල රධ්‍ය අයිසට දිලා සරමක් දෙපැත්තෙන් උස්සගෙන බැක්ස්ටේජ් එකට ගියා.. රධ්‍ය අයිසා මල දිහා බලාගෙන ඉඳලා මගේ දිහා බැලුවා..

" කතාකරන්නෙපා මාත් එක්ක.."

" වරෙන් මේ මල ගහන්න.."

මම නැගිටලා අහක බලාගෙන ඔරවගෙන ඇස් දෙක වසර කරගෙන හිටියා..

" මොකෝ..??"

" මොකුත් නෑ.."

" උඹ එක එක වේගයන් මවාගෙන ආවහම මම මේ අඳුඅගන්න.. මාව දෙව්කෙනෙක් වගේ ජේනවද.. මම දැක්කෙ නෑ ඇත්තටම.."

" ඇඤ්ඤ ඔව්.. මෙහ් මට දැන් ටිකක් ලැජ්ජයි වගේ ඒයි.."

" ඔයාට කවද්ද එහෙම ඒවා හිතුණෙ.."

" හිතෙනවා ඉඳලා හිටලා.."

රධ්‍ය අයිසා අර අරලිය මල කොණ්ඩෙ බන් එකෙන් රැඳෙව්වා.. ජොනතන් ඒ ළහින් යන ගමන් ලාවට කැහැගෙන ගියාම මම උඹ රැව්වා..

" මොකද උඹ.."

" මොකුත් නෑ මොකුත් නෑ කරගෙන පලයන්.. අයිසෙ ගුඩ මෝනින්... අඩි නෑ නෑ සර්.. බලහන් මේ අයිසලා ඉස්කෝලෙටම අරක් අරගෙන.. අපි ඇත්තට අයිසට සර් කියන්නද අයිසා කියන්නද.. සර් අයිසා කියන්නත් බැනෙ.. තේද බො.."

" අංකල් කියපන්.."

ජොනතනයා ඇවිත් මගේ කරට අත දාගත්තා.. ඌ රාජකුමාරයෙක්ට ඇදගෙනෙනෙ.. මම නිකම් රජකුමාරයගෙ හොර ගැණිවගේ සැක්..

" අංකල් කියන්න පුළුවන්ද මෙ වගේ හැන්ඩ්සම කොල්ලෙක්ට නේද අයියෙ.. අයියා හොඳයි.."

රධ්‍ය අයියා සාක්කු දෙකට අත් දෙක ඔබාගෙන එතන බිත්තියට හේත්තු වුණා..

" අපේ ඡනෙරවා හැඩයි තේත.. සිරාවටම පොඩි බෝනිකි ලයින එකක් තියෙන්නෙ.. ගැමමක් තමා.. මු වෙස් මාරු කරන නාග කනායාවක් අයියෙ.."

රධ්‍ය අයියට හිනාගියා..

" උඹට ඔන්නැති ලබ්බක් නෑ.. පාඩුවෙ ඉදපන්.."

මම ජොනාගෙ බඩට එකක් ඇන්නා.. තා ඩිංගෙන් උගෙ කිණිස්සද මොකක්ද රෙද්ද මගේ අතෙන් ඇනෙනවා..

" ඒ වුණාට බුදර්.. වෙස් මාරුකරන නාග කනායාවකගෙ ආදරේ ලබන්නත් අපේ සර් මහාපරිමාණ කුසල කර්මයක් කල්ලා තියෙන්න ඕන.. දැන් ඔය උඹලගෙ ආගමෙ කියනවනෙ.. පතාගෙන එන අරවා මෙවා.."

මම ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන ජොනතනයා දිහා බැලුවහම රධ්‍ය අයියත් මගේ දිහා බයවෙලා වගේ බැලුවා.. මු කොහොමද දන්නෙ.. බයටම මගේ පපුවත් මොකක්ද වුණා..

ජොනතන් හිනාවෙලා රධ්‍ය අයියගෙ උරහිසට තට්ටුවක් දැමමා..

" We all know that මව්.. රධ්‍ය අයියගෙ හාට එක කොයිවෙලෙන් ව-ර-ද්.. ව-ර-ද් කියලා තමා බීට් වෙන්නෙ.. අනික මේ විසි එක්වෙනි සියවසේනෙ.. උඹලා හිතුවද අපි ඇවිල්ලා එඩ්වර් යුගයේ එවුන් කියලා.. I literally love both of you from the bottom of my heart.."

ජොනතන් ගානක් නැතුව කිව්වට මම හිටියෙ තාමත් කරකලා අතැරියා වගේ..

" උඹ ඔකක් කවදා ඉඳලද දන්නෙ.."

@Shan

" more than 1 year.. ඔකනෙ උඹලට කියන්න බැරි රෙද්ද.. බය වෙලා වගේ මැරෙන්න හදනවා.. මටත් දැන් අවුල් යනවා හොඳේ.."

" පිස්සුද එහෙම එකක් නෑ.. එකපාරම ඔහොම කිව්වම බය හිතෙනවනෙ.."

" එව්වා වැඩක් නෑ උඹලා තව අවුරුදු පහ හයකින් වෙඩිමක් ගන්නවනම් අපිට කතාකරපන් එව්වරයි.. නැත්නම් මම බලෙන් ඇවිල්ලා උඹලගෙ වෙඩිම කඩාකප්පල් කල්ලා දාලා බෝම්බයක් පුපුරනවා.."

" අඩෝ අඩෝ.."

" කෝ නග්‍රාස් නෑනේ.."

මමයි ජොනතනයි වටපිට බැලුවා.. නග්‍රාස් ඉස්සරහා බෝම්බ කතා කිව්වහම ලාට මලපනිනවා කියලා මුළු ඉස්කෝලෙම දන්නවා.. ලා හිතන්නෙ ලාට හිතේ එකට අපි කියනවා කියලා.. ඒ වුණාට මේ ජොනතනයා පගයා හැමතිස්සෙම බෝම්බ ගැන කියවලා නග්‍රාස් එක්ක වලි දාගන්නවා..

" එහෙනම් අපි කැපුණා හොඳේ.. ඡනෙරු මලක් කඩලා හිමිහිට වරෙන් අරහෙට.."

ජොනතන් සඵවත් උස්සගෙන යන්න ගියාම මම පපුවත් අල්ලගෙන බිත්තියට හේත්තු වුණා.. තා ඩිංගෙන් හුස්මත් නවතිනවා..

" මු බලහන්කො.."

රඨ අයිසා ලාවට හිනාවුණා..

" ඔහොම හැමෝම හිතනවනම්.. මොනා කරන්න බැරිද වරද්.."

" හැමෝම එකවගේ නෑනෙ.."

" මම මේ කියන්න ආවෙ.. අද අප්පව්ට ගෙස්ට කෙනෙක් විදියට ඉන්වයිට කල්ලා.. එයා එනවා.."

මම ආයෙම පපුවත් අල්ලගෙන බිත්තියට හේත්තු වුණා.. සැක් වරදයා උඹ මොන දිසාවෙන්ද අද ඇහැරුණේ මං අහන්නෙ.. උදේ පාන්දර ඉඳලාම

ප්‍රභූරුයි හාටි ඇටුකුයි ඇවිල්ලා අන්දරේගෙ ගැණි වෙන්න කලින් මම
වලකප්ප ගහයිද මන්දා.. මේක හරියන්නෑ ආධ්‍ය අයියට එන්න කියලා
ප්‍රභූරු බලවගන්නනම් හොඳයි වගේ..

" අනේ මේ මොන- සිරාවටද කියන්නේ.."

" මොකටද ඉතින් බය වෙන්නේ.."

" බය හිතෙනවා ඒයි.. තවසෙලාගෙ අප්පව්ව් දැක්කම මට ගොක්කොළ
පේනවා.."

" පිස්සුද.. එයා ආවා කියලා ඔයා කලබල වෙන්න ඕන නෑ.. එකපාරට
දැකලා, කිව්වේ නෑ කියලා මැරෙන්න හදන නිසා කිව්වේ.."

" මම.. අදනම් මම රාහුකාලෙන් එළිබැහැලා තියෙන්නේ.. මාමෙප්ප්ප්!!"

මම බිත්තිය අත් දෙකෙන් බදාගෙන ගැණි මැරිව්ව මිනිහා වගේ.. නෑ..
මිනිහා මැරිව්ව ගැණි වගේ වැළපුණා.. මට බෑ මාමණ්ඩි ඉස්සරහා
ගැණියෙක්ට ඇදගෙන නටන්න.. අනේ මාමෙ මාව එක්කගෙන
පලයන්කො ඇවිල්ලා.. උඹගෙයි මගෙයි මාමණ්ඩි මාව රෝස් කල්ලා කාවිද
දන්නෑ.. අසලි අම්මවත් ආවනම් කොච්චර හොඳද... අම්මේ අනේ..

" අප්පව්ව් දන්නව මම කවද කියලා.."

" මම.."

" අනේ!!!!!!!"

මම ආයෙම බිත්තිය බදාගෙන අඬන්න ගත්තා.. දෙයියනේ පුප් හපාගෙන
මම මැරිලා යනවා සුදුඅම්මියෝ..

" මම ඔයාගෙ යම්කිසි කෙනෙක් කියලත් දන්නවද.."

" මම හිතන්නේ.. දන්නවා.."

මට කලන්තෙට ඇවිත් එහෙමම රඳා අයියගෙ ඇහට කඩාගෙන වැටුණා..
මීට වැඩිය හොඳයි අවුරුද්දට සියඹලා අත්තෙ එල්ලපු රනිඤ්ඤ වැල බෙල්ල

වටේ ඔතාගෙන ඒක පත්තු කරගෙන එහාගෙදර කිකිළි එක්ක වෙල
වටෙන් දුවලා බසිනාවට පැන්නනමි..

" මොකද බං මේ.. මැරෙන්න හදන්නෙ.."

" අප්පව්වි එනවනෙ.."

" ඉතින් ඔක ඔව්වර නහින්න දෙයක්ද.."

" මේක නහින්න දෙයක් තමා.. අහෝ!! මාගෙ දුශ්ඨ මාමණ්ඩියා.. අපගේ
ප්‍රේමයට අකුල් හෙලාවිද.."

" රහපාන්නෙ නැතුව ඉදපන්.. "

" බෑ මම අන්දරේගෙ ගැණිට යන්න ඉන්නෙ.. හෙප්පුව දීලා වදිමුත.."

" වැදහන්.. මම යනවා හෝල් එකට.."

" හා.. ගුරුපවුරු දෙන්න එපාද.."

" මුණ හෝදන් වරෙන් එහෙනම.."

" යනවා යනවා.. මම ගිහින් මේ රෙද්ද ගලවලා බාල්කෙක එල්ලන් බෙල්ල
වැල්ල දාගන්නවා.."

රඬ අයියා යන්න ගිහිල්ලත් හැරිලා මං දිහා බැලුවා..

" අපේ අයියටයි මටයි මොකද වෙන්නෙ එතකොට.."

මම අතේ තිබ්බ වළල්ලක් ගලවලා රඬ අයියට ඒක විසික්කල්ලා ගැහුවම
උා වලල්ලත් සාක්කුවෙ ඔබාගෙන යන්න ගියා.. කමක් නෑ තව වළලු
තියනවනෙ.. මම කකුලෙ බැඳලා තිබ්බ පාසලබෙ ගෙප්ප් ටිකත් සල සල
ට්ටෙසින් රූම එක අස්සට වැදුණා.. අපේ ප්‍රිතෙක්ටිස්ලගෙන් කෙල්ලොන්ට
ඇඳලා හිටියෙ පොඩ්ඩක් හරි පොඩියට පේන උන් දෙතුන්දෙනෙක් විතරයි..
අනිත් උන් එහෙම ඇන්දනම.. ඒකගැන හිතද්දින් මට අලි විකාර රූප ටිකක්
මැවෙනවා.. මාමණ්ඩි ස්ටේප් එක මැද්දෙ ඇවිත් මගෙ කණට දෙකක් දීලා
කියයි දන්නෙ නෑ පොඩි පුතාගෙන් ඇත් වෙලා ඉදපන් කියලා.. සැක් අපේ

ඉස්කෝලෙ අලි ලොකුකමට ඉන්න ඉන්න සේරම ගෙන්නනවනෙ
ඇතිවසරි එකට..

අපේ ඉස්කෝලෙ අද වගේ දවසට හැමෝම ටයි එක දාලා ඉස්කෝලෙ
එන්නෙ.. ඔක දාන්න දෙන්නෙ විශේශ අවස්ථා වල විතරනෙ.. අපි හරි
ආසයි පොඩිකාලෙ ටයි එක දාගෙන ඉස්කෝලෙ එන්න.. ඒත් මම ඒක
ගැටගහන්න දනගත්තෙ දහයෙදි.. එතකල් අම්මා තමා පටලලා එවන්නෙ..
නැත්නම් සෙනුකයට කියලා දමගන්නවා..

අප්පව්ව් මගේ කණට ගැහුවොත් මම මාමට කියනවා.. එයා දන්නෑ අපේ
මාමගෙ හැටි.. ආවා මගේ කණට ගහන්න.. මම පුතාවත් උස්සගෙන
පැනලා යනවා.. මගේ උන්මාදව්ත්තාවනෙ.. රාධාවනී..

මම හතරවටින් බෙල්ල දාලා අන්දරේව හෙවවා.. බලද්දි අන්දරේ සරමකුත්
ඇදගෙන කකුල් දෙකත් බෝක්කුව වගේ හදාගෙන සෙනුකයා එක්ක පව
හලනවා.. මාත් ගිහින් සෙනුකයට හේත්තුවක් දාගත්තා..

" අම්මෙන අන්දරේ.."

" මොන මගුලක්ද බං මේ.. මට බෑ මෙක කරන්න.."

" අනේ මේ.. බැරි මොකද.. පුළුවන් පුළුවන්.. සනෙරු අන්න උඹේ
මාමණ්ඩින් එනවලු.."

" ඒකතමා නේත.. හරි වැඩේ.. මම හෙප්පුවක්වත් ගෙනාවෙ නෑනෙ.."

" හෙප්පු මොකටද.."

" මාමණ්ඩිට දීලා වදින්න.."

වම්රැයි සෙනුකයි මහා හයිසෙන් හිනාවුණා..

" උඹ අධිකාරි පවුලම දැලේ දාගනද යන්නෙ.. මු බලහන්කො.."

" මම කවදහරි ඔය අධිකාරි පවුල අඩවලා තමා පුනේ පස්ස බලන්නෙ..
දන්නෑ වරද් සනෙරු උද්ගෝගගෙ හැටි.. මේ අර අන්තිමට කරන කතාවෙ
කොළේ දීපන්.. කියන් වැඩ කරන්නද මේ තනි මනුස්සයෙක් වෙව්ව මම.."

මම වම්බරු ගාව තිබ්බ හෙඩ ප්‍රිතෙක්ටගෙ ස්පීඩ් එක කියවගත්තා.. අතිගරු
ජනාධිපතිතුමායි, බ්‍රිගේඩියර් අධිකාරී මාමණ්ඩයි, අධිකාරී පොඩි
පුතාණෝගෙයි ඉස්සරහා මේක ටැප්ලූනොත් කෙලියක්නෙ වෙන්නෙන..
කල්රස් පෙන්නන්න ඔන.. අද කතාකරනවා මම අමුතු ඇක්සන්ට් එකකින්..
අපේ මාමගෙ නම්බුවත් තියෙන්නෙන මගේ අතේනෙන..

කොහොම හරි ඉස්කෝලෙ ඇතිවසරි සෙලිබ්‍රේගන් එක පටන්ගත්තා..
කොහෙද ප්‍රිතෙක්ට් බෝඩ් එක නාට්ටියක් කරන්නෙන ඉන්නෙන.. ඒකනිසා
රීළඟට සිනියර් බැප් එකට ඉන්න ස්ටුවර්ඩ් මල්ලිලා තමා හෝල් එකේ
ඩියුටි බලාගත්තෙන.. අනික උන් පුරුදු වෙන්න එපැයි.. අපිත් ඔය කාලෙ
ඔහොම තමයි මල්ලේ.. ගුටි කකා ඩියුටි කළේ.. උඹලනම් අපෙන් ගුටි
කන්නෙන නෑනෙන.. අපි ගුටිත් කැවා.. අර පොල් කැඳැත්තා තමා හැමදාම
ටොකු ඇන ඇන යන්නෙන.. ඉදපන්කො බැන්ද කාලෙක මම උඹෙ ඔලුව
ගිනිතියනවා.. යාච්චුණාම ඔලුව කනවා කියලා විතරනෙ හිතාගෙන හිටිය..
අතේ ඒ කාලෙ මගේ යාච්චෙන්න ඉන්න අයිසා වෙලත් රඬ අයිසා
හිටියෙන..

අර දාහක් දෙකා ඉස්කෝලෙ හෝල් බැල්කනි එකෙයි සම්පූර්ණ හෝල්
එකෙයි පිරිලා ඉතිරිලා ඉද්දි මම හිමින් සැරේ සෙනුකයා එක්ක ගිහින්
බැක්ස්ටේප් එකේ රෙද්ද මැත් කල්ලා සෙනහ දිහා බැලුවා.. ඒ එක්කම රඬ
අයිසගෙ මැදි වයසෙ වර්ගන් එක බ්‍රිමිමගෙන ස්ටේප් එක දිහා කන්න වගේ
බලාගෙන ඉන්නවා දැකලා මගේ නෙමේ සෙනුකයගෙ කකුල් දෙක
පණනැතිවෙලා අපිට උඩින් වම්බරුවත් එබුණු පාර තුන්දෙනාම එතනම
ඇඳගෙන වැටුණා.. කර්ටන් එකත් කඩාගෙන වැටුණනම් මලොත්තක්
වෙන්නෙන..

" දහලන්නැතුව ඉදපන්කො.."

" උඹලා මොනවද එබ් එබ් බලන්නෙන.."

" මහින්ද මහත්තයා ඇවිල්ලද කියලා.."

" ඌ එන්නෙන නෑ.. අනික වම්බරු ඉස්සරහා මහින්ද ගැන කියන්නෙනපා බො.. ඌ
ආස නෑනෙන.."

" මුගෙ සියා අනිත් පැත්තෙ නිසාද.."

" පාඩුවේ ඉඳපත් සෙනුක.."

" ඇත්තනෙ කිව්වෙ.. හැබැයි මු ජනාධිපතිතුමාවනම දන්නවද මන්දා.. අපුරගන්න බැරියැ සිකුරාදට ඩයල් එක ඉස්කෝලෙ ඩිරෙක්ට බෝඩ් මිටින් තිබ්බම.."

" ආතල් නේ.."

" ..ළමයි!!!!!! මුලින් තියන අයිටම එකට ප'ඟෝම කරන අය එන්න.. ඉක්මන් කරන්න.. තව පැයබාගෙකින් අයිටම එක තියනවා.."

ඒ එක්කම ඩ්‍රාමා මැඩම ඇවිත් කන ගාවින් බෙරිහන් දුන්නා..

" දන්නම ලැප්පයි පුතේ.. මම මැරෙනවා.."

" මේක ඉවරවෙලා කතාවත් කල්ලා මැරියො.."

සෙනුකයා මාවයි වම්රුවයි ඇදගෙන ඩ්‍රාමා මැඩම ගාවට ගියා.. අපිට නටන්න මොකුත් තිබ්බෙ නෑ.. ඉණ ගස්ස ගස්ස නටන්න අපිට පුළුවනෑ.. අපි පොඩි ඇක්ට එකකට හිටියෙ.. තව කට්ටියක් සින්දුව කියනවා.. එව්වරයි.. නටන්න ගියනම රෙද්ද ගැලවිලා යාවි මගේ..

අන්තිමට පොඩි රිහසල් එකක් තියලා අපේ අයිටම එක පටන්ගත්තා.. මට තිබුණෙ මැද්දෙ හරියක්.. ඔය අර පහුගිය කාලෙ ට්‍රෙන්ඩ් වෙන්න සිංදුවක් 'රැප්ප්ට ඇන්දා' කියලා.. අපි ඒක මොඩිෆයි කල්ලා හදලා ගත්තා.. ඒ කියන්නෙ ඒකෙ ඉන්න සේරම වර්ත වලට ඇදලා කොටස් කොටස් බෙදාගෙන කරන්නෙ.. සෙනුකයා පැත්තකින් ඉඳගෙන ඉන්න පොතේ ගුරා.. ඌ එක්ක තව සිංදු කියන්න පුළුවන් සෙට් එකක් තමා සිංදුව කියන්නෙ.. සෙනුකයා ගිහින් ස්ටේජ් එකේ පැත්තෙන් පේළි තුනකට හදලා තිබ්බ පුටුවල ඉස්සරහින් ඉඳගත්තා.. තව කොල්ලො වගයක් සරමුයි ගවුනුයි ඇදගෙන ගැමියො වගේ වාඩිවෙලා ඉන්නවා.. මම අන්දරේට මුවා වෙලා හිටියා.. මගේ මුණ රතු වීගෙන එන්නෙ මේ වගේ මගුල් වෙලාවල් වලට තමා.. වම්රු මං දිහා බලලා හිනාවෙලා ආයෙම ඉස්සරහා බලාගත්තා..

" Next.. our brothers of the Prefect Council are ready to entertain you with a creative item.. Thank you.."

මිඩියා එකේ මල්ලි හෙන මනමාල හිනාවක් දාගෙන රෙද්ද අස්සට වුණාම
වමිරු උගේ පිටට එකක් තඩ්බෑවා..

" මොකද උඩලා.."

" මොකුත් නෑ අයියෙ.. පිස්සුද.."

" ගහපත් ඔකුත්ට මමනම කියන්නෙ.. ඒ ඇවවා.. පාඩුවෙ ඉදපත්
හිනාවෙන්නැතුව.."

" දැන් ඔය කපල් එකක්ද..ඇ.."

" උබට ඒකෙන් වැඩක් නෑනෙ.. පාඩුවෙ එනවුන්ස් කරගෙන හිටියොත්
හොඳයි.."

මම ඒ මල්ලිට පයිත් එකක් දුන්නා.. මෙම පොඩි ඇව්වො ඉන්නවා දෙන්න
හිතයි කොට වෙන්න.. පොඩි පගා.. ඒ එක්කම ස්ටේජ එකේ කර්ටන් එක
දෙපැත්තට ඇදුනා.. අපේ ජොනතන් රාජකුමාරයයි උගේ උදුම්බරා දේව්ටයි
තමා මුලින්ම සිංදුව කියන්න තිබ්බෙ.. ඊටපස්සෙ දික්තලාටයි
කාලගෝලාටයි.. ඊටපස්සෙ.. ඊටපස්සෙ එක වැඩක් නෑ.. රෙද්ද..

" රැජිණට ඇන්දා

රජකුමරිට ඇන්දා..//

ලෙචිනාට දික්තලාට ඇන්දා..

අන්දරේගෙ පවලට ඇන්දා..

අන්දරේගෙ පවලට ඇන්දා.."

ජොනතනුයි උගෙ දේව්යි එහාපැත්තෙන් අතුරුදහන් වුණාම දික්තලයි
කාලගෝලයයි රණ්ඩුවෙව් ස්ටේජ එක මැද්දට ආවා..

" ඇයි දෙයියනෙ..

මතන නැද්ද..

නාඩගමට වීටරේට..

නැතුවම බැරි.."

දික්තලා කාලගෝලයව තල්ලු කරපු පාර ඌ ගිහින් පොළොවේ බදාගන්නා..
දික්තලාට හිටපු එකා පපුවත් ගස්සගෙන ඉස්සරහට ඇවිත්..

"මං නන්දා.."

ඌ ස්ටේජ් එකෙන් ගියාම වමිරු මාව අතින් ඇදගෙන ස්ටේජ් එකට මැද්දට
ගිහින් බංකුවකින් ඉදගන්නා.. මම ඌ එක්ක අමනාප වෙලා වගේ උගේ අත
ගසලා දාලා මෙහාට වුණා..

"කෙල්ල කාලේ..

මැරෙනවා මට..

කොල්ලො අනේ මන්දා~.."

මම වලලු ටිකත් ගස්සලා පොඩ්ඩක් ස්ටේජ් එක ඉස්සරහට ආවහම කෝට්
බැයක් දාගත්තු කොල්ලෙකුයි රැවුලක් දාගෙන උඩට නැතුව ඉන්න
කොල්ලෙකුයි තව හෙන නොගේකුයි මගේ දෙපැත්තෙන් හිටගෙන මගේ
අත් දෙකින් අල්ලගන්නා..

මාස්ටර්ල මුදලාලිලා..

මාස්ටර්ල මුදලාලිලා..

'ඔයාව දේවි උදුමබරා කළේ මං'

'දෙනව බොට නන්දා'

'අනේ පල යන්න පෙන්නදා'

මාව බෙදාගන්න බැරුව දෙපැත්තට අදින කොල්ලො ටික මම ගසලා බසලා
දුටගෙන ඇවිත් වමිරුගෙ උකුළින් ඉදගෙන අත් දෙක උගෙ බෙල්ල වටේ
ඔතාගන්නා.. වමිරුවත් මාව ඇදලා අරගෙන වාඩිකරවගෙන නිකවිත්
හිමිහිට ඇල්ලුවා..

" ඒ ම. හින්දා.."

වමිරුවා මාවත් උස්සගෙන කර්ටන් එක එහාපැත්තෙන් අතුරුදහන් වුණා..
මම උගේ අත් දෙකින් බිමට බැස්සා..

" නාඩගමට වීටර්ට

නැතුවම බැරි.."

" ම. නන්දා අනේ~"

රිටපස්සෙ ලොවිනාගෙ පොඩි ඇක්ට එකක් තිබ්බෙ.. ආයෙම මටමයි
සිංදුවෙ කැල්ලක් කියන්න තිබ්බෙ.. ලොවිනා කර්ටන් එක අස්සට එද්දි මම
අඩාගෙන ගිහින් ස්ටේජ් එක ඉස්සරහා බිම ඇදගෙන වැටුණා.. හරියටම
අධිකාරියා හිටිය පහළ මගේ මුණ ඉස්සරහමයි..

" අප්පව්ටිට..

අම්මලාට..

කෙරුවල ම. නින්දා.."

අප්පව්ටිට එහාපැත්තෙ ඉඳපු ප්‍රසිඩන්ටට හිනාගියා මම අප්පව්ටිටම අත දික්
කල්ලා රහපැවහම.. එයා හිමින්සැරේ කටවහගත්තා..

"කරුමේ හින්දා"

" හැටපිරුණත් තාමත් මට

පරණ නැටුම් පුළුවන් තව.."

මම කඳුලු පිහාගෙන නැගිටලා වටයක් කැරකුණා..

" මොකදෝ මන්දා.."

එතකොට රහපාන්න ඉඳපු සේරම ස්ටේජ් එකට දුවගෙන ආවහම වමිරුවා
මාව ඇදලා පිටිපස්සට ගත්තා..

" අත්පුඩියට..

විසිල් හඬට..

කන් පිරිව්ව හන්දා.."

" තාමත් තනිකඩව ඉන්නෙ දේවි උදුමබරා.."

" මං නන්දා.."

" රැජිණට ඇන්දා

රජකුමරිට ඇන්දා..//"

" ලොවිනාට දික්තලාට ඇන්දා..

අන්දරේගෙ පවලට ඇන්දා..

අන්දරේගෙ පවලට ඇන්දා.."

ඒ ටික වෙලාවට තිබ්බ පොඩි නැටුමක් වගේ එකකින් පස්සෙ අයිටම එක ඉවරවුණා.. එතකොටම කර්ටන් එක වැහුණා.. සෙනුකයා මයික් එක ඔෆ් කල්ලා පැත්තකින් තියලා කටත් අල්ලගෙන එහෙමම බැක්ස්ටේජ් එකට වැදුනහම.. අපේ අහිමානවත් සිස්ස නායක මණ්ඩලේ සභාවම හිනස්සලා අඩුම කුඩුම ටිකත් උස්සගෙන බැහැලා යන්න ගියා.. ඩ්‍රෙසින් රූම එකට යද්දින් සෙනුකයා හිටියෙ නෑ.. මම ඒ මහපගයව හොයාගෙන වෙන්ජ් කරන රූම එකකට එබුනහම ඒ පකයා බඩත් අලගෙන දෙකට තුනට නැවිලා අඩ අඩ හිනාවෙනවා.. මම ගිහින් ඌට පයින් එකක් ඇනලා රෙද්ද ගලවලා කරේ දාගන්නා.. සැක්..

" අම-අමමොහ්- දෙයියනේ සනෙරු-අප්-අප්පව්විගෙ මුණ-අනේ බං-මට හුමම.. හුමම.."

" ඕක නවත්තපන්..!!!!"

" මං නන්දා අනේ.. අමමොහ්-"

" බෙසික ඇවිකිව්වා.. මට ඇඳගන්න දීපන්.. රෙද්ද.."

සෙනුකයන් උගේ ඇඳුම වික උස්සන් ඇවිත් මං ඉඳපු රුම එක ඇතුළට
වැදිලා සරම ගලවලා කරේ දාගත්තා.. මම පුටුවකින් වාඩිවෙලා බොරු
කොණ්ඩෙයි මලුයි වළලුයි අරවා මේවා වික ගලවලා බැග් එකක් අස්සට
එබුවා.. දැන් මේක ගිහින් ආගිට දෙන්න එපැයි.. හොඳවෙලාවට ඒකි ගාව
එක එක විවිචුරන එකතුකරන් ඉන්නෙ ඒ කාලෙ නැටුම් කරපු නිසා..

" ආතල් නේ.. අමමෝ බං.. මම හිතුවෙ මට වචන පැටලේවි කියලා..
අප්පොව්වගෙ මුණ.."

" කෝමනේ අත දික් කල්ලා දුන්නනම් නන්දා උඩ යන්න.. මෙන්න මේ
හැට්ටෙ ගලවපන් බං.. පපුවත් හිරවෙන්න එනවා.."

" හැරියන්.."

සෙනුකයා මෙලෝ ලැජ්ජාවක් නැති එකා කලිසම බාගයක් උස්සගෙන
මගේ ඇඳුම විකත් ගලවලා දන්න උදව් කල්ලා සුදු කලිසමයි ශර්ට් එකයි
දාගෙන ටයි එක ගැටගහගත්තා.. මම මේකප් රිමු කරන ලික්විඩ් එකෙන්
බාගයක් කොටන් පැඩ් එකකට ගලාගෙන මුණෙ අතුල්ලගත්තා..

" මම මුණ හෝදගෙන එන්නම් බං.."

" ඉක්මනට වරෙන්.. කතාව පුරුදු වෙන්නත් තියනවා.."

" හා.."

මම රුම එකෙන් එළියට ඇවිත් වොශාම් එකෙන් මුණ සෝදගෙන
පිහිදාගෙන ආයෙම වෙන්පින් රුම එකට යද්දි සෙනුකයා මගේ ඇඳුනුත්
නවලා බැග් එකට දාලා ගිහිල්ලා.. මම දොර හගෙන අත් දිග ශර්ට් එක
ඇඳලා සපත්තු දෙකත් දාලා ස්කූල් ටයි එකත් බෙල්ලෙ දාගෙන එළියට
ආවා.. මම එනකොට හැමතැනම සිස්ස නායකයෝ රෙදි ගලවන් ඒවා
අඳිනවා..කයිය ගහනවා.. ඒ අස්සෙ ජොනතන් එකෙක්ගෙ පපුව කොච්චර
ලොකුද බලනවා.. ඇයි ගැණුන්ට ඇන්ද උන් හිටියනෙ.. නෙද්දකින්
වලන්තයා..

" මම යනවා බං.."

" හරේ.. ගුඩ් ලක්.."

මම මේන්හෝල් එකේ පිටිපස්සෙන් ඇවිත් ටීවර්ස්ලා ඉන්න තැන රඬ අයිසව හෙවවා.. මේ මිනිහා කොයි ලෝකෙ ඉන්නවද හොයාගන්න බැනෙ.. එක්කො මට හොයාගන්න පුළුවන් තැනක ඉන්න ඕන. මම මේන් හෝල් එකේ එළියෙ බැල්කනියට වෙලා කවුරුත් නැති නිසා මගේ කතාව පුරුදුවුණා.. බැල්කනියට එන දොර ඇතුළෙන් වහලා නිසා මේ හරියට මොකෙක්වත් එන්නෙ නෑ.. අනික ඉස්කෝලෙම ජේනවා බැල්කනි එකට..

අප්පව්වියා මොනවා හිතුවද දන්නෑ.. හෙන රිලේටඩ් ලයින්ස් වගයක්නෙ තිබ්බෙන්.. අප්පව්විට මම නින්දා කරන්නෑ දෙයියනේ.. නින්දා කල්ලා කොහොමද පුතාව එක්කගෙන යන්නෙ.. එක්කො පුතාව එක්කගෙන යන එකම නින්දාවක්ද දන්නෙ නෑ..

මම බැල්කනි වැටට හේත්තු වෙලා බුදුමැදුර දිහා බලාගෙන හිටියා.. මෙනතට සේපාලිකා ගහ ගාව වෙන සේරම ජේනවනෙ යකෝ.. සැක් මම මල් කඩන්න එනවත් රඬ අයිසා බලන් ඉන්නව ඇති.. තනියම කියවන ඒවත් දැක්කද දන්නෙ නෑ.. කමක් නෑ.. ඔන්න ඔහේ හිතාගත්තදෙන්..

ටික වෙලාවකින් රඬයා අයිසගෙ හෙවනැල්ල මගේ වටේ කැරකෙනවා වගේ මට දැනුණා.. මම හැරිලා බලද්දි රඬ අයිසා ඉන්නවා උසට උසේ හෙනකදයා වගේ මගේ කොලේට එබ්බෙන.. මම හැරිලා බැල්කනි වැටෙන් ඉදගත්තා..

" ආ සුදුඅම්මියා.. කොහොමද.."

" වරදක් නෑ.."

" වරදක් නැත්තෙ කොහෙද අනේ වරද් මේ ඉන්නෙ ඔයාගෙ ඉස්සරහා.."

" වරද් නෙමෙ.. දැන් නන්දනෙ.."

රඬ අයිසා හෙන නෝන්ඩ් හිතාවක් දාලා මගේ අතින් අලගත්තා..

" ඔක උඩ නටලා වැටෙන්නද හදන්නෙ.. බැහැපත්.."

" බෑ මම ඉන්නෙ නැග ගමන්මයි.. දන්නැද්ද.. මේ අහන්නකො ඔයාලගෙ අප්පව්වි හරියටම මගේ මුණ ඉස්සරහමයි හිටියෙ ඒයි.. මම හිතුවෙ ගහයි කියලා.. ප්‍රසිඩන්ට නම හිතාටුණා පොඩ්ඩක්.."

" හිතායන්නැතුව තියෙද උඹ ගස්සන ගැස්සිල්ලට.. මම හිතුවෙ රෙද්දත් කඩන් වැටෙයි කියලා.. ඒව වරද්.. මම වීඩියෝ කල්ලා අම්මට යැව්වා.."

මම රඬ අයිසගෙ බඩට එකක් ඇන්නා..

" සැක් අයිසෙ.. මොන මගුලක්ද අම්මට යැව්වෙ.."

" අම්මලා දෙන්නම යැව්වා.. සොරි වැරදුණා.."

" මාමටත් යැව්වද.."

" ඔව්.. අයිසටත් යැව්වා.."

මම බැල්කනියෙන් පහළ බලවා.. මෙනනින් වැටුණොත් මැරෙන එකක් නෑ අණ්ඩක් කැඩෙව්.. ගෙදර ගිහින් මාමගෙ කාමරේ බෙල්ල වැල දාගන්නවා.. මැළ කාමරේ කොහොමත් කොළකාර හොල්මනක් ඉන්නවනෙ..

" මාව කාපන්.. පොල් කැඳැත්තා.. ඉදපත් තවසෙ නානකොට මම වීඩියෝ කරනවා.."

" කල්ලා..??"

මම පොඩ්ඩක් කල්පනා කලා.. ඒක සමාජ මාධ්‍යවල බෙදලා හරියන්නැනෙ..

" මගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා තියාගන්නවා.."

රඬ අයිසා මට දෙකක් රැව්වා.. හොඳ අදහසක් මොකක් වුණත්.. ඒත් පොඩ් කැමරාවක් කොහෙන්ද හොයාගන්නෙ.. මගේ ෆෝන් එක තියන්න බෑනෙ..

" උබටනම් ලැජ්ජාවක් නෑ වරද්.."

" මේ ටයි එක ගැටගහනවකො.."

රඬ අයිසා මට රවාගෙනම මගේ ටයි එක හරියට ගැටගහලා බ්ලෙසර් එකත් හරියට හරිගැස්සුවා.. ආදරේ හිතෙනවා ඉතින්.. මගෙ අධිකාරි පුතානෙ..

" තව ටිකකින් ඔයාගෙ ස්පීච් එක තියෙනවා නේද.."

" ඔව් මම දැන් යන්න ඔන.."

" මම.."

" ඔයා එන්නෙ නැද්ද.."

" මම ටිකකින් එන්නම්.. කෝල් එකක් ගන්න තියනවා.."

" හා.. මම යන්නම් හොඳේ.."

මම කොල්ලේ රෝල් කල්ලා සාක්කුවෙ අස්සෙ ගහගෙන දුවන්නත් හදල
ආයෙම අඩිය කරකලා රඬ අයිගෙ පත්ත හැරුණා..

" එන්නකො වැඩක් කියන්න.."

රඬ අයිගා මගේ දිහාවට පහත් වුණා..

මම ඉක්මනට කවුරුත් එන්න කලින් රඬ අයිගෙ කමවුලකින් හාද්දක්
නිබ්බා.. තියලා පඩිපෙළ බැහැගෙන පහලට දුවද්දි රඬ අයිගා ඇස් දෙකත්
ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා හරි සිහියට ඇවිත් වෙන
පැත්තක් බලාගත්තා.. රඬ අයිගෙ කමවුල්, ඇස් වලට යටින් රතු වුණාම
කියුව.. හැමතිස්සෙම වෙන්නෑනෙ..

Varadh :

Radhya :

නරක සමනලයා දළඹු රාජධානිය කරා අවෙලාවෙ පියාඹලා ආවා..

'රැජිනට ඇන්දා' අහලා නැතිනම් අහලා බලන්න.. හරිම ලස්සන සිංදුවක්..
මම ආදරෙන් කරන ඉල්ලීමක්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙක් නැ..

138 කොටස

" ඔයාට කියන්න ඒයි.. අප්පව්ව් හිටියෙ මෙන්න මෙන්න.. මම හිටියෙ මෙන්න.. එකසැරේ අප්පව්ව් මට අතට අත දුන්නනෙ.. මම හිතුවෙ මම මැරිලා වැටෙයි කියලා.."

" ඉතින්.."

" ප්‍රිත්සිපල් සර් ඔරිස් එකේ ලන්ව එකේදි එතන ඉඳපු අයට අපිව ඉන්ට්‍රොඩියුස් කලානෙ.. එතකොට ප්‍රිසිඩන්ට් ළඟම තමා අප්පව්ව්ත් හිටියෙ.."

" ආ.."

" ඉතින් ප්‍රිසිඩන්ට් මගේ උරහිසට තට්ටුවක් දැමලා 'වට් අ වැලන්ටඩ් බෝයි' කියලා.. අප්පව්ව් ඒකට හිනාවුණා ලාවට.."

රඨ අයියා කොට්ටෙ අත් දෙකින්ම බදාගෙන මගෙ මුණට එබුණා.. අපි දෙන්නා මේ මගේ කාමරේ තඩ් පවයක් හලන ගමන් හිටියෙ.. රඨ අයියා බිත්තිය පැත්තෙ.. මම එයාගෙ කකුල් දෙක මැද්දේ..

" හිනාවුණා..?? හොඳටම ශ්‍රවර්ද.."

" නැත්නම් අනේ.. මම මුණ පිරේ~න්නම් අප්පව්ව් එක්ක හිනාවුණා.. අපරාදෙ ඒ ගමන්ම අහන්නයි තිබ්බෙ අප්පව්ව්ගේ පොඩ් අධිකාරි පුතා මට කරකාර බැඳගන්න බැරිවෙයිද කියලා.."

" පොඩ් එක්කෙනා කොහෙද.. දෙන්නමනෙ.. ඇයි අපි එකගෙයි කන්නෙ නැද්දේ.."

" අන්න ඔව්.. මේ තවසෙ එකගෙයි කන ඒවා කියන්නෙපා හරිදේ.. අපේ මාමට ඇහුණොත් මගේ ඇටකටු ටික කුඩු කල්ලා දාවි.. එහෙම වුණොත් ඔයාට තරු බලන්න කෙනෙක් නැතිවෙනවා.."

රඨ අයියා ඇස් දෙක කරකලා බිත්තියට හේත්තු වුණා.. මම රඨ අයියාගෙ පපුව උඩින් නිකට තියාගෙන එයාගෙ මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා.. රඨ

අයිසා නාකි වුණොත් මහ අධිකාරි මහත්තයා වගේම ඉදී.. එක වගේමනෙ..
අත හෝදන්න හිතෙන්නෙත් නෑ.. ශෝන් මෙන්ඩිස් අතට අත දුන්නා වගේ
දැනෙන්නෙ.. ඒ වුණාට මම කාලා අත හේදුවා.. සොරි අපිපව්වි..

" සුදුහාමිනේ මගේ.. හදක් වගේ පායලා~.."

" පාඩුවේ ඉන්න අනූ.. පේශන් කෙනෙක් දැන් කෝල් කරනවා කිව්වා.."

" ඉතින් කෝල් කළේ නෑනෙ.."

" මට මේක වෙක් කරන්න දෙන්නකො.."

" ඔය අටමගල පැත්තකින් තියනවකො.."

ඒ අස්සෙ අපේ මාමා සාලේ ඉදන් ආධ්‍ය අයිසා එක්ක මැව් එක බලනවා..

" විනාඩියක් ඉන්න.."

" ඒහ් සාකි මුන්.. මේක ක්‍රිකට් මැව් එකක් කියලා හොඳටම ගුවර්ද.."

" අනේ මන්දා.."

" බෝලේ තියාගෙන ඒකේ උඩින් ඉදගන්න කිව්වනම් හරි.. අන්න ඒකට
අපි පොඩ් කාලේ මැව්.."

" ඔව්වර අමාරුවනම් ගිහින් ගහලා එනවකො.."

" කාට..??"

ඒ එක්කම රිමෝට් එක අහසින් ගිහින් බිමට වැටෙන සද්දයක් මට ඇහුණා..

" මගෙන් මුකුත් අහගන්නෙ නැතුව කකුල අතගානවා!!!"

" පුදුම වැඩක් උනානෙ මේක.. ආ මගෙන් අතගාපන්.. අපිත් තියට්ට් වල
ඉඳලා තමා එන්නෙ.."

" දත් දොස්තරලට වඩා මට වැඩ තියේ.."

" මම දැන් දත් දොස්තර.. උඹ මොන දොස්තරද.."

" හිත හොඳ දොස්තර.."

ආධ්‍ය අයියා කිව්විවි ගාලා හිනාවෙන සද්දයක් ඇහුණා.. රධ්‍ය අයියා මාවත් අත් දෙක අස්සෙ ගහගෙන ඇදෙත් හාන්සි වුණා.. ඒකට නිදිමන හැඳිලද කොහෙද.. මමත් හොඳට රධ්‍ය අයියගෙ අත් දෙක අස්සට ගුලිගැහිලා හිටියා.. මාමලා සාලෙ ඉදන් කතාකරනවා මට ඇහෙනවා..

" දැන් අරකට අපි මොකක්ද කරන්නෙ අනු.."

" මම ඒක කරන්නම්කො.. ඒක ගැන කරදර වෙන්න ඕන නෑ.."

" ඒ වුණාට.. ඔයාට වදේ නේ මම.. ඇත්තම කියන්නකො.. ඔව් නේද.."

ආව්

" කුණුහර්ප අහගන්නැතුව වැනල් එක මාරුකරපිය.. ඔව් ඔව් උඹගෙන් පුදුම වදයක් තමා තියෙන්නෙ.. කියලා නිමකරන්න බෑ.. මම මේ මහමෙර දරාගෙනෙන ඉන්නෙ.."

" මොකද ඔය කතාකරන විදිය..!!!"

" එහෙම තමා අනුරාග් කතාකරන්නෙ.."

" කවදහරි ළමයෙක්වත් හරියට හදාගන්න බැරිවෙන්නෙ ඔය කට නිසා තමා.. මේකෙ වැනල් මාරුවෙන්නැනෙ අනු.."

" රිමෝට් එක අරගෙන වැනල් එකක් මාරුකරගන්න බෑ.. ඒ වුණාට ළමයි හදාගන්න කතාව.. කෝ මේකෙ බැටරි දෙක.."

" මම කොහොමද දන්නෙ.."

" අර බලපන්.. ඒක පුටුව යට.. අම්මපා උඹ ආයෙම මොනව හරි විසි කල්ලා ගැහුවොත් මම උඹව උස්සලා පහළට විසික් කරනවා.."

" මම බයයි.. ශ්.. මේ කෑගහන්නෙපා.. ජේගන් කෝල් කරනවා.."

මම ඇස් දෙක පියාගත්තා.. අර මේකප් උලාගෙන ඉඳලා ඇස් දෙකත් දනවා හොඳටම.. ටිකකින් මාමා අපේ කාමරේ දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවහම මම මාමා එන්න කලින් ඇඳ රෙද්ද අරගෙන ඔලුවේ ඉදන් වහගත්තා.. මේ මනුස්සයා ගොරව ගොරව නිදිනෙ..

" රැට කන්නෙ නැතුව නිදිද.. සුදුමහත්තයා.. කොල්ලො.."

" කෑම හඳලා කතාකරමු අනු.. එයාලට මහන්සි ඇති අද.."

" මොනවද උයන්නෙ.."

" මම හදන්නමි.."

ආධ්‍ය අයියගෙ රෝසමල් සුවඳ මගේ මුණගාවිත්ම දැනුනා.. ටිකකින් මගේ මුණේ තිබ්බ රෙද්ද පහළට කල්ලා හඳලා රධ්‍ය අයියටත් පොරවලා මගේ කොණ්ඩෙන් මුණෙන් එහාට කල්ලා, ආධ්‍ය අයියා කාමරේ වහගෙන මාමත් එක්ක එළියට ගියා.. මටත් එහෙමම හොඳටම නින්ද ගියා..

ඇත්තටම ඒ දෙනිනා සතුවිත් ජීවත් වෙනවා දකිනකොට මගේ හිත ඉබේටම පිරිලා යනවා.. එයාලගෙ ජීවිත වා හුහාක් ප්‍රශ්න තියනවා කියලා මම දන්නවා.. විශේශෙන්ම ආධ්‍ය අයියා එයාගෙ ජොබ් එකයි අසනීපයි එක්ක හැමදේම හැන්ඩ් කරන්න අමාරුවෙන්.. අපේ මාමත් එහෙමයි.. ඒත් අපේ මාමගෙ තියරියට අනුව හෙන ගැහුවත් ඉන්න ඉන්න විනාඩියේ සතුවිත් ඉන්න ඔන.. දැන් ඒක ආධ්‍ය අයියටත් බෝ වෙආද මන්දා.. එයාලා ඉඩ ලැබෙන හැම තිස්සෙම හුහාක් සතුවිත් ඉන්නවා.. මම ඇත්තටම කලින් හිතාගෙන හිටියෙ අපේ මාමා වැඩිය රිලේගන්ගිප් ගැන කියවන්නෙ නැත්තෙ එයාට ඒවා එපාවෙලා නිසා කියලා.. ඒත් දැන් ආධ්‍ය අයියා එක්ක ඉන්න විදිය දැක්කම මට අපේ මාමගෙ ඒ සයිඩ් එක ගැන අයිඩියා එක්ක ගන්න පුළුවන්.. ඇත්තටම අපේ මාමා ආධ්‍ය අයියට හොඳ හස්බන්ඩ් කෙනෙක් වෙච්.. ආධ්‍ය අයියත් එහෙමම තමා.. එයත් හොඳට වගකීමක් අරගෙන කල්පනාව ඇතුළු තමා හැමවැඩෙම කරන්නෙ.. කොහෙද අප්පච්චිට තේරෙන්නෙ නැතෙ එයා ආදරේ කරන්න දන්නැති වුණාට අනිත් මනුස්සයෝත් ආදරේ ඔන කියලා.. මට හිතෙනවා කවදාහරි අප්පච්චි පසුතැවෙච්.. මොකකින් හරි.. ඔය වගේ හැසිරීම රටා තියන මනුස්සයෝ පසුතැවෙනවා මම ඔන තරම් දැකලා තියෙනවා..

රධ්‍ය අයිියා මේ දවස්වල ඉන්නේ මොකක් හරි හිතන ගමන් කියලා මට දැනෙනවා.. ඒ මනුස්සයා හැරෙන විදියෙන් මොකක් හරි හොර වැඩක් කරන්න යනවා කියලා මට ඉවෙන් වගේ දැනෙනවා.. ඒ වුණාට දන්න නෑ වගේ ඉන්න එක කෝකටත් හොඳයි.. එයා හිතන්නේ මට ගාණක් නෑ කියලා හරි මොකක් හරි.. මම අදහස් කරන්නේ ආදරේ අඩුකමක් නෙමේ.. එහෙම එකක් මට කවමදාවත් එයා දැනෙන්න ඇරලා නෑ.. මගේ හිත ඒක හොඳටම දන්නවා.. ඒත් මට බොරුකියන්න බැරි නිසා මේ දවස්වල සිහිකල්පනාව අඩුවෙන් අමුතුවට හැසිරෙනවා.. වෙලාවකට කල්පනා කරනවා.. ඒ මනුස්සයාට කල්පනා කරන්නත් මම ළඟ ඉන්න ඕන.. අර බලැන්කට එකක් ඇඟ වටේ ඔතාගෙන ඒකෙන් අපි උණුහුමක් බලාපොරොත්තු වෙනවා වගේ රධ්‍ය අයිියත් ඒ උණුහුම මගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා.. හැමතිස්සෙම.. මම කැමතියි එයාට බලැන්කට එකක් වෙන්න..

අපි ජීවත්වෙන ටික කාලෙ මමනම් කියන්නේ හිත් අමනාපකම් තියාගන්න හොඳ නෑ.. හැබැයි අවස්ථාව අනුව වෙනස් වෙනවා.. කොහොමත් මගේ හිතේ මනුස්සයෙක් ගැන දීර්ඝකාලීන තරහක් රැඳෙන්නේ නෑ.. කොටින්ම අද හෙට මතීග මුණට හමබෙලා කතාකළත් මම බොක්කෙන්ම කතාකරනවා.. ඉස්සර පරණ මගුල් හිතේ ගොඩගහන් ඉන්න ඕන නෑනේ.. ඒවා විසික් කල්ලා දැමමමහම හිතට නිදහස්.. මං ගැන මිනිස්සු මොනවා හිතුවත් මට කමක් නෑ.. මම ජීවිතේට හමබෙන එක එක මිනිස්සුන්ගෙන් මොකක් හරි යමක් ඉගනගන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා..

අප්පව්ව් වුණත් එහෙමයි.. මට අප්පව්ව් ගැන බයක් හිතේ තිබ්බට.. එයාගෙ සමහර වැඩ ගැන කලකිරීමක් ඇතිවුණාට.. ඒ මනුස්සයා රට වෙනුවෙන් කැපකිරීමක් කළ මනුස්සයෙක්නේ.. මොකක් හරි හේතුවක් නිසා දරදඩු වෙලා තියෙනවා ඇරෙන්න අප්පව්ව්ගෙන් හොඳ පැත්තක් ඇති.. මම එහෙම හිතනවා.. මම හරිද දන්නේ නෑ..

කෝච් හැමතිස්සෙම මට කියනවා 'හැමතිස්සෙම වඩා දක්ග ප්‍රතිවාදියෙක් බලාපොරොත්තු වෙන්න' කියලා.. මම ඕක මුල් කාලෙ හිතුවේ නෑ එව්වර.. මට මේ ලේසියෙන් දිනන්න තියන එකට මොකටද හෙන අමාරුවෙන් හුහක් දක්ග කෙනෙක් එක්ක ප්ලේ කරන්නේ කියලා.. දවසක් කෝච් මට රැකට එකෙන් පිට මැද්දට දිලා කිව්වා කෝච් කියන ඒවා ජීවිතේටත් එකතුකරගන්න කියලා.. මටනම් හුහක් වෙලාවට වඩා දක්ග ප්‍රතිවාදියෙක් හමබෙනවා.. ජීවිතේදිත්.. හැමතැනම..

මම පොඩි නින්දක් දාලා ආයෙම ඇහැරෙද්දි රූ අටහමාර විතර වෙලා..
කුස්සියේ උයන සද්දේ කාමරේට ඇහෙනවා.. රධ්‍ය අයියා ඇදේ හිටියෙන්
නෑ.. මම බෙල්ල කරකලා පුටුව දිහා බැලුවම රධ්‍ය අයියා පුටුව උඩ
වාඩ්වෙලා මොනවද ලියනවා.. මම ඇඳරෙද්දත් ඇහේ පටලගෙන ගිහින්
රධ්‍ය අයියාගෙ කකුලක් උඩින් වාඩිවුණා.. රධ්‍ය අයියා මාව උස්සලා හරියට
ඉන්දුවගත්තා..

" අවදි වුණාද.."

රධ්‍ය අයියා ලිය ලිය හිටිය පොත වහලා ඒක අතකට යට කරගත්තා..

" ඔයා මොකද කළේ.."

" ප්‍රිතේක්ෂ් ඩයරි එක බැලුවා.. ඔයා හොඳට කරගෙන යනවනෙ.."

" එහෙම නමා.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කම්මුලකට කම්මුලක් හේත්තු කරගත්තා..

" ඔයාගෙ ටුවර් එක ළහම එනවා නේද.."

" මම.. මම කලින් ප්ලේ කල්ලත් නෑ ඒයි ඔහොම ඒවගෙ.."

මම රධ්‍ය අයියාගෙ ශරීර එකේ වාටියෙ නූලක් ඇඳලා අරගෙන ඇහිල්ලක
ඔතාගත්තා..

" සමහරවිට මේ ටුවර් එකෙන් පස්සෙ ඔයාට බැඩ්මින්ටන් කවුන්සිල්
එකෙන් ලෙටර් එකක් ඒව්ද දන්නෙ නෑ.."

මා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන රධ්‍ය අයියා දිහා හැරිලා බැලුවහම රධ්‍ය
අයියා හිනාවුණා..

" අනේ මේ.. විහිළු කරන්නෙපා.."

" ඇයි..??"

" එක ටුවර් එකකින් එහෙම වෙන්නෙ නෑනෙ.."

" කියන්න බෑ.. Miracles can happen.."

" අපේ රිසාල්ට්ස් එන්න තව සති දෙකයි.. මට පිස්සු වගේ ඒයි.. ටුවර් එක අස්සේ රිසාල්ට්ස් ඇවිල්ලා.. මොන මගුලක් වෙයිද දන්නෙ නෑ.."

මම රඳා අයිගෙ පපුවට හේත්තු වුණාම එයා මගේ ඇඟ වටේ බූවඑ අඩු වික ඔතාගත්තා..

" It's funny to even think about such a thing.. ඔයා ඔයාව අඳුරගෙන නෑ නාම.."

" ඇයි..??"

" මම කියන්නෙ නෑ ඇයි කියලා.. ඔයාම හිතලා බලන්න.. හැමදේම තේරුම ගත්තත් වැඩක් නෑ ඔයා ඔයාව අඳුරගන්නෙ නැතුව.."

" මම.. හායි මම වරද් ඡනෙරු උද්යෝග.. මාව අඳුරගන්න.."

මම මගේ ඉස්සරහා තිබ්බ කණ්ණාඩියට අත වනලා මාව අඳුනගන්නම රඳා අයිගා හිතාපුණා..

" ඒක කිව්වෙ වයිත් කරපු බෝතික්කෙක් වගේ.. අනේ මන්දා.. පරිස්සමට ඉදහන්.. උඹව දැක්කහම මට ලෝබ හිතෙනවා.."

" ඔව්වර බෝතිකි ලයිත් තියනවනම මට ඩෝල් හවුස් එකක් හදලා දෙනවකො.."

" දෙන්නම.."

" සිරාවටද කියන්නෙ.. ලොකු බැල්කනි එකක් තියන එකක් හදන්න හරිද.."

" මම.."

" අප්පව්වි මොනවහරි කිව්වද.."

මම කණ්ණාඩිය රඳා අයිගෙ මුණ පේන විදියට හදාගෙන කණ්ණාඩියෙන් එයා දිහා බලාගෙන කතාකළාම එයත් කණ්ණාඩියෙන්

පෙන මගේ දිහා බැලුවා.. ටේබල් ලෑමප් එකෙන් එන ලා සුදුසාට එළිය කණ්ණාඩියට වැටිලා ඒක දිස්න දෙනවා..

" හැමදාම කියන ටික තමයි.. මම කේඩ්ස් එකෙන් අස් වුණ එක මතක් වෙන වෙන සැරේට බනිනවා.. කැහහනවා.. ඔයා දන්නවනෙ.."

" ඉක්මනට හැමදේම විසඳෙයි කියලා වගේ එකක් ඔයාට හිතෙනවද.."

රඬ අයිසා ටිකක් වෙලා කල්පනා කළා..

" දැන් තත්වෙ හැටියට කොහොමවත් නෑ.."

" අපි මොකද කරන්නෙ.."

" අපි මොකක් හරි කරන්න ඔන.."

මට ලාවට හිනාගියාම රඬ අයිසා මගේ උරහිස උඩින් මුණ තියාගෙන මගේ මුණට එබුණා..

" ඇත්තටම අපි මොකද වරද කරන්නෙ.."

" ඔයා ඉක්මන් වෙන්නෙ නෑනෙ.."

" That's the point.. I need to be quick.."

" As soon as possible.. because we cannot stop getting old.."

" දැන් ඔයා දන්නවද මම මොකක් ගැනද කතාකරන්නෙ කියලා.."

රඬ අයිසා මගේ බඩ උඩ තිබ්බ අත් දෙකින් අල්ලගෙන ඇහිලි පටලවගත්තා..

" නෑ.."

" එහෙනම් උත්තර දෙන්නෙ.."

" උත්තරදෙන්න ප්‍රශ්න දැනත් ඉන්න ඔනද.. අමුතු නීතියක්නෙ.. මීටකලිනුත් මම උත්තර දුන්නෙ ප්‍රශ්න අහලද.. ඔයා ඒක මට කියන්නෙ

නැත.."

රඳය අයිසා කණ්ණාඩියෙන් මගේ දිහා බලාගෙන ඉද්දි මගේ කමමුල් ලාවට රතුපාට වුණා..

" ඔව්වර ප'තෙක්ට වෙනත් එපා වරද්.. මට ඇත්තටම බය හිතෙන්නෙ උඹගෙ සමහර ගති දැකලා.."

" ප'තෙක්ට දේවල් ලෝකෙ පවතින්නෙ නැති වගේ මොකක් හරි ඔයාගෙ ඔලුවෙ කැරකෙනවා නේද්.."

" Of course.."

" මම ප'තෙක්ට නෑ.. ඒකනිසා බයවෙන්න එපා.. මම ලෝකෙ පවතිනවා.."

මම රඳය අයිසගෙ අතක් අරගෙන මෙසෙ උඩින් තියලා පැනකින් බලිකුරුටටක් ඇන්දා..

" Anyway.. උඹ ප'තෙක්ට වුණත් නැතත් මම ආදරෙයි.. එව්වරයි.. That's the only thing I know.. There is no argument about it.. No matter what anyone says, I don't give a damn shit.. Just fuckoff.."

" අන්න හරි fuck it all man.. The key to a good life is not giving a fuck about more; it's giving a fuck about less, giving a fuck about only what is true and immediate and important.."

" Fuck it up.. fighting.."

" Fighting.."

රඳය අයිසා මට ඊස්ට් බමප් එකක් දුන්නා.. ඒ එක්කම අපේ මාමා දොර ඇරගෙන කාමරේ ඇතුළට ආවහම මම රඳය අයිසගෙ කකුල් දෙකෙන් ලිස්සලා එහාට වැටුණු පාර රඳය අයිසා මාව දෝත බදලම අල්ලගත්තා..

" මොන මගුලක්ද මාමෙ..!!!"

" ඇයි උඹලා නිදි නැද්ද්.."

මාමා කාමරේ ලයිට් එක දැමමා..

" අපි කතාකර කර හිටියෙ.."

මම හිමිහිට රඳවා අයිගෙන අත අතාරවගෙන ගිහින් හොඳලමයා වගේ ඇදෙන් ඉඳගත්තා.. මාමා ඇස් දෙකත් හිනි කල්ලා මං දිහා බලලා රඳවා අයිගෙන දිහා බලලා ආයෙම මං දිහා බැලුවා..

" උඹට මු කරදරයක්වත් කළාද.."

අපේ මාමා ඒක ඇහුවේ මගෙන් නෙමේ රඳවා අයිගෙනත්.. රඳවා අයිගෙන එකසැරේම ගල් ගැහුණා..

" නි-නෑ මාමෙ.."

" ඒකමිසක්.. වරෙන් කන්න.."

මාමා මට දෙකක් රවලා කාමරෙන් එළියට ගියාම රඳවා අයිගෙන මට නෝන්ඩියට හිනාවුණා.. දෙන්න හිතයි..

" මොකද නිකමි.. අමුතුවට හිනාවෙන්නෙ.."

" කවද මම..?? පිස්සුද.. එන්න කන්න.."

" ආ දැන් මට පිස්සු.."

" අනේ මේ නන්දා!!"

මම ළඟ තියන පොතක් විසිකල්ලා රඳවා අයිගෙන මුණ මැද්දට ගැහුවම ඒකා පොත ගානට අල්ලගත්තා..

" ආධ්‍ය අයි-"

" පොඩ්ඩු වුවට ඉන්න දෙනවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මම රඳවා අයිගෙන දෙකක් ගස්සගෙන කාමරෙන් එන්න ආවා.. මේ සතියෙම ගස්ස ගස්ස ඉහින් දැන් ඉබේම ගස්සෙනව කොහෙද.. මෙක හරියන්නැ බැක් ටු වරද් වෙන්න ඔන.. සැක්.. මම හරි කෙලින් කුස්සියට ඇවිදගෙන

ගිහිනි කෑම මෙසෙන් ඉඳගන්නා.. ආධ්‍ය අයියා පරිඡ්ඡු හඳලා කියලා මට
සුවදිනි තේරෙනවා..

" පොඩි...!! එන්නෙ නැද්ද.."

" ඔව් අයියෙ.. එන්නැතුව සිංදු අහනවා.."

" පොඩි!!"

" මම වොශෆ් එකේ අනේ.. පොඩ්ඩක් ඉන්න.."

රඳ්‍ය අයියා වොශෆ් එකේ ඉඳලා බේරිහන් දුන්නා.. අපරාදෙ මම කිව්ව
බොරුව..

" වරදිනි කියලා ඇත අනිතෙ නටපු කෙල්ලෙක් ගැන දන්නවද සාකි ඩයා.."

අපේ මාමා සිත්ක් එක ගාව ඉඳගෙන හෙන අමුතු ලයිනි එකක් දුන්නම
ආධ්‍ය අයියා කට තද කරගෙන මගේ දිහා බලලා වෙන පැත්තක්
බලාගන්නා.. එතකොටම මදි පාඩුවක් ඇවිත් මගේ එහාපැත්තෙන් ඉඳගෙන
කකුල් දෙකත් පද්ද පද්ද අපේ මාමා එක්ක හිනාවුණා..

" වරදිනි ලස්සනට නටනවා.. අයියා දන්නැනේ.."

" පාඩුවෙ ඉන්න පොඩි.."

" ඇත්ත කොල්ලො.. වරදිනි ලස්සනට නටනවා නමා.. ඒ කාලෙ නටන්න
ඕන සේරම නැටුවලුනේ.."

" මාමෙ!!!!"

" උඹ මොකද නහින්නේ.. අපි මේ උඹ ගැන කතාකරනවා කියලා හිතුවද.."

මම මෙසෙ උඩ තිබ්බ මල් වාස් එකේ මල් ටික ගලවලා අරගෙන ඒකෙන්
රඳ්‍ය අයියට ගහගෙන ගහගෙන ගිහිනි ඉතුරුවෙව්ව පෙනි හැලිව්ව මල්
කැලි ටික පෝච්චියෙන් ගැහුවා.. හැලපයා..

" අප්පච්චිට~ අම්මලාට~ කෙරුවලු මං නින්දා~"

" වරදිනී නින්දා කල්ලද.."

" ඔව් මාමෙ.. මාමණ්ඩිගෙ මුණට සිංදු කියලා නින්දා කල්ලා.."

ආධ්‍ය අයිසා මට ජේන්තෙ නැතිවෙන්න බිත්තිය පැත්තට හැරිලා
හිනාවෙනවා මට ජේනවා.. මම අත් දෙකත් බැඳගෙන මුණ ඉසකුඩුවිටියක්
කරගෙනම හිටියා.. ඔයත් මට එහෙම කළානේද ආධ්‍ය අයිසෙ.. මම එන්නැ
උඹලා එක්ක එකගෙයි කන්න..

" කන්න ළමයි.. විකාර කියවන්නැතුව.."

ආධ්‍ය අයිසා කෑම භාජන ටික මේසෙ උඩින් තියලා පුටුවක් ඇඳගෙන
වාඩිවුණාම අපේ මාමත් ආධ්‍ය අයිසා ගාවින් ඉඳගත්තා.. මම කකුලක් දික්
කල්ලා මාමට දෙකතනක් ගැහුවා..

" මොකද උඹ.."

" මොකද.. හිනාවෙන්නෙ.. බුලත් කන සුරුටු මාමා.."

" අනේ නිකම පලයන් වරදිනී යන්න.."

" අයිසේ!!!"

" ඔක නවත්තගන්නවා අනු..!!"

" එපා මාමෙ.. මාමා කියන්න.."

" පොඩ්!!!"

" අයිසෙ.. ප්‍රෙග්නට කොල්ලොන්ට කන්න හොඳ කෑම මොනවද.."

මම මොකුත් ඇහෙන්නෙ නැති එකා වගේ පාඩුවේ කෑම බෙදාගෙන
අනාගෙන කන්න ගත්තා.. අනේ කියපුවාවේ මට ඇහෙන්නෙ නෑ එක එක
පොල් කැඳැත්තොයි බුලත් හපයොයි කියන බලු කතා..

" ඇයි උඹ අතින් කාවද බඩ වුණේ.."

විනාඩි කීපයක් කෑම මෙසෙ විසාල නිශ්ශබ්දතාවයක් පැවතුණාම රඟ අයිසා උගුර පාදලා ආයෙම මහදැනමුත්තා වගේ කතාකරන්න ගත්තා.. අම්මපා මුගෙ ඔක්කොම ටේබල් මැනපුයි අනිත් සමයනුයි යාළුවෙන්න කලින් තමා.. දැන් කොහෙද දන්නෙ නෑ ඒවා තියෙන්නෙ..

" ඇත්තටම මගේ අනිත් වරද් ප්‍රෙග්නට් වුණා.."

අපේ මාමට කකා ඉඳපු එක හිරවුණා.. ආඨ අයිසට කැස්සක් ඇල්ලුවා.. රඟ අයිසා කුපාඩි හිනාවක් දාගෙන මිරිස් කරලක් වරස් ගාලා හපලා කෑවා..

" කැහි-කැහි-කටද්ද.."

" ටික කාලයක්.. මොනව කන්න හොඳ.. අයිසෙ අයිසෙ.. කරපිංවා කැඳ හොඳයිද.."

ආඨ අයිසා අත දිගැරලා රඟ අයිසගෙ පිට මැද්දට පාරක් දුන්නා..

" මුගෙ කට බලහන්කො සාකි.."

" ඒකතමා.. හැදෙනවා දැන් හොඳ විදියකට.."

" මෙන්න මු එක්ක ඉඳලා තමා."

මම පාඩුවෙ බත් කටක් අනාගෙන කාලා මාමට දෙකක් රැවවා..

" මම මක් කල්ලද.."

" ඇති ඇති.. ආයෙ කවුරුත් මොකුත් කතාකරන්නෙ නෑ.."

මම ආදරේ ආඨ අයිසට විතරයි.. දැක්කෙන මගෙ සාම දූතයා.. මම හිතීන් මාමටයි ආඨ අයිසටයි බැන බැන කෑම කාලා ඉවරකලා..

" වූවි තව බෙදාගෙන කන්න.."

" ඇති අයිසෙ.."

" දැන් යන්න ඔන නේද.. අප්පව්වි එනවා කිව්වෙ.."

" ඔව් අනු.. පරක්කුන් වෙනවා.. තව ටිකකින් යන්න ඕන.. ඔයාට හෙට ඩියුටි කොහොමද.."

මම හිමින් සැරේ නැගිටලා කාමරේට වැදුනහම රඬ අයියන් පිහාන සෝදලා තියලා කාමරේට ඇවිත් මෙසෙ උඩ තිබ්බ වොලට එකයි බෑග් එකයි කරේ දාගත්තා..

" හෙට ඉස්කෝලෙ එනවනෙ.."

" මම.. පරිස්සමින් ඉන්න වරද්.. මම යනවා.."

" හා.."

මම රඬ අයියගෙ අතකින් අල්ලගත්තම එයා නැමිලා මගේ නළලෙන් හාද්දක් තිබ්බා.. ඊටපස්සෙ මගේ කොණ්ඩෙ ඇස් වලින් එහාට කල්ලා හැඳුවා..

" පරිස්සමට යන්න.. ගිහින් මැසේස් එකක් දාන්න.."

රඬ අයියා මාව තුරුල් කරගෙන ඉඳලා දෙතුන්පාරක්ම ඔලුවට හාදු දෙකතුනක් දිලා ආඬ අයියන් ආවහම පහළට ගියා.. අප්පව්ව් ගෙදර එන්න කලින් ඒ දෙන්නා ගෙදර යන්න ඕනනෙ.. අප්පව්ව් එන්නෙ එකොළහට විතරලෑ.. තව හුහක් වෙලා තියනවනෙ.. ආඬ අයියලා ගියාම ගෙදර හරි පාප්පි වගේ.. මම මාමා එක්ක කතාකර කර ඉඳලා නිදාගන්න ගියා..

හුහක් ලස්සනයි මගෙ ලස්සන දළඹු කෙල්ලේ.. මම ආදරෙයි..^෧

උදේ පාමදර නෙස්ටමෝල්ට අරන් ආවා.. වෙකී වෙකී දළඹු ළමයිනේ..

ඉස්සරහට පොඩි ටයිම් ස්කිප් එකක් වෙනවා.. ඇත්තටම ස්ලෝ බර්න් කතා ලියන අය ඉන්නවනම දන්නවා එහෙම ලියන්න කොච්චර සංයමයක් තියෙන්න ඕනිද කියලා.. කියවන්නත් එහෙම තමා.. ඒත් එහෙමයි කියලා දිගට අදින එක හරි නෑනෙ.. කතාව එතකොට ඇදෙනවා.. මම ඒක ලොකු ස්කිප් එකක් කරන්නෙ නෑ.. නොකරම බෑ ඒත්..

හරිත..

ඉස්සරහට සරපරායිස් ගොඩක් එක්ක නරක සමනලයා එනවා දළඹුවො
ටික හොයාගෙන..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

139 කොටස

"හත හමාරට මම එනවා.. රෙඩ් වෙලා ඉන්න වරද්.."

මම කාමරේ නිදාගෙන ඉද්දි එකපාරටම ෆෝන් එක වයිබ්‍රේට් වුණා.. මම උඩ ගිහින් ඇහැරුණා.. තාම ප්‍රැක්ටිස් ගියපු ඇඳුම පිටින්මයි.. එහෙමම මහන්සියට වැටිලා නින්ද ගියා.. මේ දවස්වල ඉස්කෝලෙ යන්නෙන් නෑ.. මට මුළු දවසක ප්‍රැක්ටිස්.. වෙළුපුමන යා යකෙක්ගෙන් වැඩ ගන්නවා වගේ මාව බන්දගෙන වැඩ ගන්නෙ.. ඒ මදිවට ජිම එකේ ඉන්න ටයිම් එකක් වැඩි කල්ලා.. මට වෙලාවකට කෝවා එක්ක කේන්ඩ් යනවා.. මු මාව මරවනවනෙ.. මම කෝවට හිතීන් බැන බැන ෆෝන් එක අරගෙන සිකුන් එක දිහා බැලුවා.. බලද්දි හැපිකව්වෙක් මැසේජ් එකක් එවලා..

හන්දෙයියනේ ඩෙට් එකකට යන්න හිටියා නේද්..

මම එහෙමම පෙරළුණු පාර ඇදෙන් බිමට පත බෑවුණා.. හොඳ වෙලාවට තාම හතයි.. පැයබාගෙන් ඇස්තිවෙලා ඉන්නත් ඕනනෙ.. මාමා තාම ගෙදර ඇවිල්ලත් නෑ.. මම අල්මාරිය අවුස්සලා අසලි අමමා බර්ත්ඩේ එකට දුන්නු හුඩ් එකයි කලිසමකුයි ඇද්ද උඩට විසික් කලා නානකාමරේට ගියා..

අනිද්දා මම ලංකාවෙන් යන්න ඉන්නෙ.. ආයෙ සතියකින් තමා එන්නෙ.. ටුවර් එක නිසා කෝව් සැහෙන්න උනන්දු කරවනවා ඒ මැව් එක වින් කරන්නම.. එයා කියන විදියට මෙක ලොකු ට'නින් පොයින්ට් එකක් වෙන්න පුළුවන්ලෑ.. මට එව්වරම ගාණක් නෑ ඔය හෙන විසාල මැව්ස් ගැන.. මම ඉස්සර බලන්නෙන් විව් එකේ.. නැත්නම ෆෝන් එකේ ලයිව් දෙනකොට.. කවද හිතුටෙ ඇත්තටම ගිහින් ජිලේ කරන්න පුළුවන් වෙව් කියලා..

මේ ගෙවිලා ගිය කාලෙම මමයි රඨා අයියයි හිටියේ හෙනට බිසි වෙලා.. අපිට කතාකරන්නවත් ඉස්කෝලෙදි හම්බෙන්න වුණෙත් නෑ.. වාහනේ එනගමන් කතාකරන ටිකක් විතරයි.. එහෙම හරි කමක් නෑ එයා මං ගාව ඉන්නවනෙ.. වචනෙකින්හරි.. ඒකම මට ලොකු දෙයක්.. ආඨා අයියා මේ දවස්ටිකේ ආයෙම ඉන්නෙ අසනීපෙන්.. එයාට ගිය සතියේ ඉදන් උණ, බහින්නෙ නැතුව.. ඒ මදිවට අප්පව්ව් දන්නෙන් නෑ අයියට උණ කියලා.. මාමා තමයි අයියව හොස්පිටල් ඇඩ්මිට් කල්ලා හැමදේම කළේ.. නෙතු

සමයම ඉඳලා හිටලා අයියව බලන්න එනවා.. ඒ ඇරෙන්න අප්පව්ව්නම ඇහිත් ඇහැ ඇරලවත් අයියා දිහා බලන පාටක් නෑ කියලා මාමා කිව්වෙ.. අප්පව්ව්ට කොහොම හරි ඕන ආධ්‍ය අයියව නෙතුගෙ ඇහේ ගහන්නම විතරයි.. අපේ මාමත් මේ ටිකේ එව්වර හොඳ සිහියකින් නෙමේ ඉන්නෙ..

ඔය දේවලුයි ආධ්‍ය අයියගෙ අසනිපෙ නිසායි රධ්‍ය අයියත් ඉන්නෙ හුහක් අවුලෙන්.. මම මගේ පුළුවන් උපරිමෙන් එයා වෙනුවෙන් හිටියා.. එයාට දුක හිතුණහම කතාබහ කළා.. ඒත් රධ්‍ය අයියගෙයි ආධ්‍ය අයියගෙයි බොන්ඩ් එකේ තරමට ආධ්‍ය අයියා අසනිප වුණු දවසේ ඉඳලම රධ්‍ය අයියා හිටියෙ පොඩ්ඩක්වත් හිත හොඳින් නෙමේ.. ඒ ඇරෙන්න අප්පව්ව් රධ්‍ය අයියා එක්කත් දවසින් දවස කරන්නෙම රණ්ඩු වෙන එක.. රධ්‍ය අයියත් එයාගෙ හිතේ තියන ඔක්කොම පිඩනේ රණ්ඩු වලින්ම පිට කලා දානවා.. අසලි අමමත් මාත් එක්ක හුහ කාලෙකින් කෝල් කල්ලා කතාකලේ නෑ.. මැසේජ් එකක් දැමමොත් තමා.. මේ සතියේ අපේ රිසාල්ට්ස් එන්න බොහෝ දුරට ඉඩක් තියනවා..

රධ්‍ය අයියගෙ ගෙදර වෙන රණ්ඩු වල මගේ නමත් කොහෙන් හරි ඇදිලා එනවා කියලා මම දන්නවා.. රධ්‍ය අයියා මට ඒක කිව්වා.. අප්පව්ව් අපි දෙන්නා ගැන හරියටම දැනගත්තු දවස කවද්ද කියලා මම දන්නෙ නෑ... හැබැයි දැනගත්තු දවසේ ඉදන්ම රධ්‍ය අයියව මරාගෙන කන්න හදනවා..

එහෙම තියෙද්දි තමයි මම යන්න කලින් රධ්‍ය අයියා මට ඩෙට් එකකට කතාකලේ.. ඉස්සරනම අපි කොයිවෙලෙන් ඇවිද්දා.. ඒ වුණාට මේ කාලෙ හැටියට අපිට සැහෙන්න වැඩ තිබ්බ නිසා කොහේවත් යන්නවත් නිදහසේ කතාකරන්නවත් බැරිවුණා.. හැමදාම එකවගේ නෑනෙ..

මම ඇදගෙන ගෙදරත් වහගෙන එළියට එද්දි පහළ ගේට් එක ගාව ඉඳපු අංකල් මාත් එක්ක හිනාවුණා.. මාම අංකල් එක්ක හිනාවෙගෙනම පාරෙන් එහාපැත්තෙ නතර කල්ලා තිබ්බ රධ්‍ය අයියගෙ කාර් එක ගාවට ගියා.. මම පැසෙන්නප්ප් සිට එකෙන් ඉඳගෙන බෙල්ට් එක දාගන්න හැරුණහම තමයි දැක්කෙ රධ්‍ය අයියගෙ වම අත වැලමිට ගාව ඉඳලා පහලට ඔතලා තියනවා.. කළුවරේ වුණත් මට ඒක හොඳට පෙනුනා.. මම බෙල්ට් එක දාගෙන රධ්‍ය අයියගෙ අත ඇදලා ගත්තා..

" අයියෙ...!! මොකක්ද ඔයා කරගත්තෙ.."

රධ්‍ය අයියා අත එහාට අරගෙන ලාවට හිනාවුණා..

"ලොකු දෙයක් නෙමේ.. මාමා ගෙදරද.."

"තාම ආවෙ නෑ.. අයියා හමබෙන්න යන්න ඇති.. ඔයා මම අහපු දේට උත්තර දෙන්නකො.."

"පොඩි රණ්ඩුවක් වුණා.."

මම රඬ අයියාගෙ අතේ බැන්ඩේජ් නොකරපු හරියෙන් හිමින් අල්ලලා මගේ උකුළු උඩින් තියාගන්නා.. මගේ හිත රිදෙන ගන්නවා..

"මේ කීවෙනි සැරේද.. ඔකෙ ඉවරයක් නැද්ද අයියෙ.."

"මම දන්නෙ නෑ වරද්.. මට කරන්නෙ මොකක්ද තේරෙන්නෙ නෑ.."

"මම නිසාද.."

රඬ අයියා ඩ්‍රයිව් කරන ගමන් හැරිලා මගේ දිහා බැලුවා.. බලලා ඒ අතින්ම මගේ කමමුලකට තට්ටුවක් දැමුවා..

"ඔයා ඒකට මොකක් කරන්නද.."

"ඒත් මෙහෙම හැමදාම බෑනෙ.."

"බැරි නෑ.. මම ඔනම රිස්ක් එකක් ගන්නවා.."

"ඒත්-"

"Enough වරද්!!!"

රඬ අයියා ටිකක් තදින් කිව්වහම මාව ගැස්සිලා ගියා.. එයත් ඒකෙන් එකපාරටම අවුල් ගිහින් මගේ අත තද කල්ලා අල්ලගන්නා.. මගේ ඇස්වල එකසැරේම කළු පිරුණා.. කවදාවත් නැතුව තදින් කතාකරද්දි මගේ පපුව රිදෙනවා වගේ මට දැනුණා.. ඒක හරියට.. මට කියන්න තේරෙන්නෙ නෑ.. එයා පොඩි වචනයක් හරි තදින් කිව්වහම මගේ ඇස් වල කළු පිරෙනවා කියලා විතරක් මට තේරුණා.. මම ඇස්වල පිරුණු කළු පහළට රූටලා වැටෙන්න නොදී අමාරුවෙන් රඳවගෙන හිටියත් මම කියන දේ අහන්නෙ නැති කළු බිංදුවක් ඇහිපිල්ලම වලින් පහළට කඩාගෙන වැටිලා මගේ අතට වැටිලා බිඳිලා ගියා..

" වරද්.. මම-බබා ප්ලීස් අහන්න.. මම-අනේ අඩන්න එපා.. මේ බලන්න.."

මම රධය අයිසා දිහා බැලුවහම එයාගෙ ඇස් ගැස්සිලා ගියා.. මම එහෙමම බිම බලාගත්තා.. ඒත් ට්‍රැෆික් එකේ ගිල්ලයිට පෙනෙනපු නිසා එයාට දිගටම ඩ්‍රයිව් කරන්න වුණත් මගේ අත පොඩ්ඩක්වත් අතැරියෙ නෑ.. මම අත එහෙමම තියාගෙන ශටර් එකෙන් එළිය බලාගෙන ආවා..

අන්තිමට අපි ඇවිල්ලා හිටියේ ගිය අවුරුද්ද අන්තිමේ දවසක් අපි ඇවිලා හිටිය මුහුදු වෙරළ කිට්ටුවටමයි.. රේල්වේ එක.. මුදු හුළහ.. පොඩ් පොඩ් ටෙයර් ලයිට් බල්බස්.. barracuda කියලා නියෝන් ලයිට්ස් වලින් පේන නිල්පාට බෝඩ් එක.. ඇතුළේ ප්ලේ වෙන acoustic මියුසික්.. මාව හුහ කාලෙක ඇත අතීතෙකට අරගෙන ගියා.. මගේ හිතේ කලින් තිබ්බ දුක ඒකට කලවම් වෙලා ආයෙම ඒක දැනුණේ නෑ.. රධය අයිසා පාකින් ලොට් එකේ කාර් එක පාක් කල්ලා සිට එක පිටිපස්සට කරගෙන මගේ දිහා හැරුණහම මම කලින් වගේම එයා එක්ක හිනාවුණා.. රධය අයිසා මාව පපුවට තුරුල් කරගත්තා.. මම එයාගෙ ශරීර් එක අතකට ගුලි කරගත්තහම එයා මාව එයාගෙ උකුළු උඩට උස්සලා තියාගත්තා..

" මම අවුල් වෙලා ඉන්නෙ වරද්.. මම ඔයාව රිද්දන්න හිතුවෙ නෑ.."

" මම දන්නවා.. ඒක හිතන්න එපා.."

රධය අයිසා මාව තව තදින් තුරුල් කරගෙන උරහිසේ මුණ තියාගත්තා..

" ම-මගෙ අයිසා.. වරද්.."

"....."

" මට එයා වෙනුවෙන් කරන්න පුළුවන් මොකුත්ම නෑ.."

" අයිසෙ.."

" මට රි-රිදෙනවා වරද්.. අම්මා ගාවට යන්න ඕන.. අම්ම-ට එන්න කියන්න.. බැරිද්.."

මම රධය අයිසාගෙ පිට උඩට පහළට අතගැවා.. එයා අඩදිඳි ඉකි වැටෙද්දි පිටවෙන හුස්ම මගේ බෙල්ලෙ වදනකොට.. අත් වෙවුලනකොට මගේ

උරහිස අස්සෙම තව මුණ හංගගන්න හදනකොට.. මගේ හිත හැමදේටම වඩා පැරුණා..

" මම ඉන්නවනෙ.. අපි අමමා එක්ක කතාකරමු.."

" මම.."

මම රඬ අයියව අත් දෙකින්ම හුහක් තද කල්ලා බදාගත්තා.. මේ ලෝකෙ ජීවත් වෙන හැම කෙනෙක්ටම සමහර වෙලාවට, ඉඳලා හිටලා හරි උණුසුම් වැළඳගැනීමක් ඔන කියලා මම විශ්වාස කරනවා.. අනිවාරණම එහෙම වෙලාවල් වලදි ඒ කාට වුණත් ඒ වැළඳගැනීමට අයිතියක් තියනවා.. රඬ අයියා හුහක් වෙලා මගේ උරහිසේ මුණ තියාගෙනිද්දිම එයාගෙ හුස්මගන්න වෙගෙ එකසමාන විදියට සන්සුන් වෙලා මගෙ පිට මැද්දෙ තිබුණු එයාගෙ අත් එහෙමම පහලට රූටලා වැටුණා..

එයා හිටියෙ නිදාගෙන.. මම එයාව සිට එකට හේත්තු කලා මාත් පපුව උඩින් මුණ තියාගත්තා.. ඒසි එකෙන් එන හුළඟේ සද්දෙයි, අපි හුස්මගන්න සද්දෙයි, ඇරෙන්න වෙන ඇහුණේ එළියෙන් එන ගිටාර් සද්දයක් විතරයි.. අපිට ඉස්සරහින් තියන මුදු රළ ගොඩට ගහනවා.. වැල්ල හොඳගෙන මුදට ඇදිලා යනවා.. මම රඬ අයියගෙ පපුවට උඩින් මුණ තියාගෙන ඉද්දි එයාගෙ හදවත ගැහෙන සද්දෙ හොඳටම මට ඇහුණා..

ජීවිතේ ප්‍රශ්න අඩු කාලයක් ගෙවිලා ගිහින් ආයෙම මම හිතන විදියට සිත කාලයක් පටන්ගන්න යනවා.. සිත කාලෙදි මල් පිපෙන එකක් නැතිවෙයිද කියලා මට බයයි.. නෑ සිතකාලෙටත් මල් පිපෙනවා. එහෙම පිපෙන මල් ඔනතරම තියනවා.. ඒත් වසන්ත කාලෙදි පිපෙන මල් සිතකාලෙට පිපෙන්නෙ නෑ.. රූට පිපෙන මල් දවල්ට පිපෙන්නෙ නෑ..

අපි හිතන බලාපොරොත්තු වෙන දේවල් හරි කාලෙදි පොතේ හැටියටම වෙන්නෙ නෑ..

මගේ ලාවට ඇහැ පියවිලා ආයෙම අවදි වෙද්දි මම හිටියේ පිටිපස්සෙ සිට එකේ.. හාන්සිවෙලා.. මගේ ඇහ උඩින් රඬ අයියන් එහෙමම දිහාවෙලා මාව තදින් බදාගෙන හිටියා.. එයා ගාවින් ලාවට බියර් වලින් එන සුවදක් ගලාගෙන එනවා.. ඒ ඇරෙන්න වාහනේ නතර කල්ලා තිබ්බේ මුදු වෙරළක් ඉස්සරහා.. මෙනෙත්ම කොහොම ආවද මට මතකයක් තිබ්බේ

නෑ.. මම පොඩ්ඩක් එහාට මෙහාට වෙලා කකුල් හිරිවැටිලා තියන එක හරිගස්සගන්න ට්‍රයි කලාම රධ්‍ය අයිසා ඇහැරුණා..

" ඔහ්-වරද්.."

" නෑ නෑ ඔයා ඉන්න.. මට ඇහැරුණා ඒකයි.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ පපුව උඩින් ආයෙම මුණ තියාගන්නම මම එයාගෙ කොන්ඩෙ අතගැවා.. ඇත්තටම අද කොහෙවත් ගිහින් හොඳින් කතාකරන්න තරම මුඩ එකක් අපි දෙන්නටම තිබුණෙ නෑ.. යන යන හැම ඩෙට් එකම ලස්සන වෙන්න ඔනමයි කියලා නීතියක් නෑනෙ.. මටනම මම ආදරේ කරන මනුස්සයා එක්ක කොහේ හිටියත් කමක් නෑ..

" දැන් දොළහත් පහුවෙලා.."

රධ්‍ය අයිසගෙ කටහඩ වෙනදටත් වඩා ගොරෝසු ගතියට මට දැනුණා..

" ඔයාට ගෙදර යන්න ඔනද.."

" බැහැ..අප්පව්ව් කැගහනවනෙ.."

මට ලාවට හිනාගියා.. බියර් චිතරක් නෙමෙ මම හිතන්නෙ බීලා තියෙන්නෙ..

" අප්පව්ව් මොනවා කියලද කැගහන්නෙ.."

රධ්‍ය අයිසා එයාගෙ තුවාල වුණු අත මගේ අත උඩින් තිබ්බා.. තියලා ඔලුව උස්සලා මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" ඔයාගෙ අත තුවාල වෙලානෙ.."

" මම.."

" මම අතගාන්න ඔනද.."

" ඔව්.."

" හා.. මම අතගාන්නම.."

ආයෙම රධ්‍ය අයිසා ඔලුව නියාගන්නා.. මම එයාගෙ අත හිමින් රිදෙන්න
නැතිවෙන්න පහළින් අතගැවා.. එයා ඉඳලා හිටලා බිච්චහම මතුවෙන අමුතු
කැරැක්ටර් එකට මම ආසයි.. හැබැයි වෙනදට වඩා අවධාන
බලාපොරොත්තු වෙනවා.. extra clingy character එකක් වෙනවා..

" අප්පච්චි මොකද කිව්වෙ ඔයාට.. ඇයි අත තුටාල වුණේ.."

මම වෙනදටත් වඩා ආදරෙන් එයා එක්ක කතාකලා..

" බෙල්ට් එකට.. කැපුණා.."

"....."

" අප්පච්චිට කියන්න මට වරද් ඔන කියලා.. මට බෑ අමමා.. වරද්.. අයිසා..
නැතුව ඉන්න.. මට එතකොට.. කවුරුත් නෑ.."

" එහෙම නෑ ඔයාට එයාලා ඉන්නවනෙ.. නේද.."

" නෑ.. අයිසා අසනීප වෙලා.. එයා.. එයා එන්නෙ නැතිවෙයි කියලා-"

රධ්‍ය අයිසා ආයෙම අඩන්න ගන්නා.. ඇත්තටම ආධ්‍ය අයිසට තියෙන
අසනීපෙ මොකක්ද.. මට නිතර එයාලා අතරේ කතාබහ වෙන වචන
වගයක් මතක් වෙනවා.. මම ඒ මොනවද කියන්න දන්නෙ නෑ.. ඇහුවට
කවුරුත් කියන්නෙත් නෑ..

" අයිසට මොකද වුණේ.. ඔයා දන්නවා නේද.."

" මම.. අයිසා අසනීප වෙලා.."

" මොකක්ද අසනීපෙ කියලා දන්නවද.."

" අසනීප වෙලා.."

" මම.. අයිසට මොකුත් වෙන්නෙ නෑ හරිද.. එයා ඉක්මනට හොඳ වෙලා
ආයෙම ඔයා ගාවට එනවා.."

" අප්පච්චි.. එන්න දෙන්නෙ නෑ.."

" එහෙම වෙන්නෙ නෑ අයිියෙ.."

" මට හිත රිදෙනවා.. වරද්.. මගේ හැමදේම නැතිවෙලා යනවා..මගේ හීන.. ඔක්කොම.. මම නැතිවෙනකල් බලන් ඉන්නවා.. මට බෑ.. මෙක කරන්න.."

"....."

" ගෙදර යන්න විදියක් නෑ.. අප්පව්ව් හමනිස්සෙම රණ්ඩුවෙනවා.. අයිියා නෑ.. එයා අසනීපෙත්.. මගේ වරද්.. එයා-එයා.."

" එයා ඉන්නවා.. වරද් ඔයාගෙ ගෙදරනෙ නේද.."

" ඔව්.. එයා අනිද්දා යනවනෙ.. එයා ලස්සනට එයාගෙ.. හීන වලට.. පියාඹලා යනවා.. මම බලන් ඉන්න.. ආසයි.. මගෙ වරද්.."

"....."

" වරද් පරිස්සමින් ඉන්න.. ප්ලීස්.."

" මම.."

මගේ ඇස්වලට උනපු කඳුලු බිංදුවක් ආයෙම මගෙන් අහන්නෙ නැතුව ඇස් අගිස්සෙත් රුලා වැටුණා.. මම මේ මනුස්සයට කොච්චර ආදරේද, කැමතිද කියන්නවත් මට මොකුත්ම මතක් වෙන්නෙ නෑ.. මං ගාව ඒකට වචන නෑ..

" ඔයාව මට නැතිවුණොත්.. මම කොහෙත්ද ඔයාව හොයාගන්නෙ.. මේ ලෝකෙ කවුරුත්ම එහෙම ප'ලෙක්ටි නෑ.."

" මම කිව්වනෙ.. එහෙම නැතිවෙන්නෙ නෑ කියලා.. එයා හැමනිස්සෙම ඔයා එක්ක ඉන්නවා.."

රඳා අයිියා මගේ කම්මුලකින් අල්ලගත්තා.. වෙරි නිසා එයාගෙ ඇස් බාගෙට පියවිලා තිබුණත් මං ගාව හැමදාම ඉන්නවා වගේ වෙනසක් නැතුවම හිටියා.. මම එයාගෙ ඇස් වලින් මුලින්ම ආදරයක් දැක්කෙ කවදද.. එදා වගේම අදත් ඒවගෙන් ආදරේ වෑස්සෙනවා..

"

මගේ පණ..

පරිස්සමින් ඉදපත්.. උඹ නිසා මම මේ මැරී මැරී ඉපදෙන්නේ.."

මම ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන එයා දිහා බලාගෙන හිටියා.. එක වචනෙකටත් මගේ පපුව ඔනවටත් වඩා ගැහෙනවා.. මට බයයි ඒක එයාට ඇහෙයිදෝ කියලා.. මගේ කමවුල් වල රස්නෙ එයාගෙ සිතල අත් වලටත් දැනෙනවා..

" අ-අයියෙ.."

" ඔන්න ඔහොම- ඔන්න ඔහොම ඉද්දි..මගේ පපුව රිදෙන්න ගන්නවා.. වරද්.."

රඳය අයිසා මගේ අතක් එයාගෙ පපුව උඩින් තියාගෙන මගේ තොල් වලින් හාද්දක් තිබ්බම මම පපුව උඩ තිබ්බ අත් ගර්ට එකත් එක්කම ගලි කල්ලා තදකල්ලා අල්ලගන්නා.. රඳය අයිසා මගේ ඇහ උඩින් නැගිට්වා.. නැගිට්වා ඩුයිවින් සිට එකට ගිහින් ස්ටියරින් වීල් එකට ටිකක් වෙලා ඔලුව තියාගෙන හිටියා..

" අපි ගෙදර යන්න ඔන.."

ඩබල් අප්ඩෙටු ගෙනාවා..

මම ආසම කොටස් තමා මේ ලියාගෙන යන්නේ.. ඉතින් ඔයාලගෙන් ලැබෙන ලොකුම ලොකුම සපෝට් එකට මම හුගාක් ආදරෙයි මගෙ දළඬු ළමයිනේ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

@Shan

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

140 කොටස

මම ආධ්‍ය අයියා ඇඩ්මිට් කල්ලා ඉඳපු හොස්පිටල් එකේ රුමස් සේරම පහුකරගෙන දුවගෙන දුවගෙන ගියා.. මගේ හිතට හරි බරයි.. ආයෙම සතියකින් අයියව එක් කවුරුත් දකින්න වෙන්නෙ නෑ කියලා හිතුවහම.. මගේ පපුව එකසැරේට හිරිවැටිලා රිදීගෙන යනවා.. මේ ගෙවෙන්නෙ නම් හරි අමාරු දවස් ගොඩක්.. මගේ හිත නිතරම මට කියනවා..

"109"

මම රුම එක ඉස්සරහා නැවතිලා මට පිටිපස්සෙන් ඇත එන රඬ අයියා දිහා හැරිලා බැලුවහම එයා ඔලුව වැනුවා.. මම කාමරේ දොර ඇරගෙන ඇතුළට යද්දි මාමා ඇදේ පාවුලට වෙන්න ඔලුව තියාගෙන හොඳටම නිදි.. ආධ්‍ය අයියට ඔක්සිජන් මාස්ක් එකක් මුණට දාලා එකපැත්තකින් ලේ දෙනවා.. අනිත් අතට සේලයින් එකක් ගහලා.. මාමා ආධ්‍ය අයියගෙ අතකින් අල්ලගෙන හිටියා.. මම ඇතුළට ගිහින් මාමට තට්ටුවක් දැමමම මාමා ගැස්සිලා ඇහැරුණා..

"සාකි-අහ්.. සුදුමහත්තයා.."

මම මාමට තුරුල් වුණා.. මම තාත්තෙක්ට වගේම මාමට හුහක් ආදරෙයි..

"මාමෙ.."

මාමගෙ ඇඳුමෙන් එන සර්ජිකල් සුවද මගේ ඇහපුරාම ගැවෙන්න ඇති.. මාමා මාව අත් දෙකින්ම බදාගෙන නළලෙ පැත්තකට හඳුවක් දුන්නා..

"අයියට දැන් කොහොමද.."

මාමා ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන හිටියේ හරිම හිස් වෙච්ච ඇස් දෙකකින්.. මම කවදාවත් මාමා කියන කැරැක්ටර් එක ඇතුළෙ මෙහෙම හැගීම එළියට ඒව් කියලා බලාපොරොත්තු වෙලාම නෑ..

"අපි බලමු.. යන්න පරක්කු වෙනවා නේද.."

ඒ එක්කම රඬ අයියත් දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවා..

" රධ්‍ය.."

" අයියට කොහොමද මාමෙ.."

" එයාව භේන්ට වුණා ටිකකට කලින්.. බලමු.. තව ටිකකින් අයි වී එකක් නියනවා.."

" මාමට මහන්සිනෙ නයිටි කල්ලා මෙහෙ ඉන්නත්.. මම නවතින්නද.."

" එපා කොල්ලො.. මම ඉන්නම්.. උඹට තනියම කරන්න බෑ.."

" අනේ අයියට ඉක්මනට හොඳ වෙයි නේද.."

අපේ මාමා රධ්‍ය අයියා දිහා බලලා ආයෙම මගේ දිහා බැලුවා..

" ඔව්.."

" වරද් ඔයාට ලේට වෙනවා.."

මම මාමා ගාවින් එහාට වුණා.. ආධ්‍ය අයියා හැමදාම ඔලුව අතගාලා කටපුරා 'වුවී' කියන්න නැතිවුණාම ඒකට මගේ හිත හුහක් රිදුණා.. හුහක් දැනුණා.. පාච් හිතුණා.. මේ දවසට දෙකට අයියා හුහක් වෙනස් වෙලා කෙට්ටු වෙලා ඇදිලා ගිහිලා.. සතු හතර පහකට කලිනුත් මාත් එක්ක හොඳට කියව කියව ඉඳලා අද සිහියක් පතක් නැතුව ඇඳට නිදාගෙන ඉද්දි.. මට ඒක අදහගන්න බැරිවුණා..

" මම ගිහින් එන්නම් මාමෙ.. අයියව පරිස්සමට බලාගන්න.. මාමත් පරිස්සමින් ඉන්න.."

මම මාමගෙ කකුල් දෙක අල්ලලා දණගහලා වැන්දා.. මාමා මගේ ඔලුව අතගාලා පපුවට තුරුල් කරගත්තා..

" පරිස්සමට ගිහින් වරෙන් සුදුමහත්තයා.."

මාමා ටිකක් වෙලා ඉඳලා මාව එහාට කලා.. මම ආධ්‍ය අයියා කිට්ටුවට ගිහිල්ලා එයාගෙ කම්මුලකින් හිමිහිට ඇල්ලුවා.. ඒවා හුහක් සිතලයි.. සුදුමැලි පාටයි.. ඇස් පියවිලා තිබ්බත් එයාගෙ මුණෙ හැමතිස්සෙම පේන්න නියන උනුසුම කරුණාවන්ත පෙණුම එහෙමම තිබුණා.. මම ආධ්‍ය අයියගෙ

කමමුලට හාද්දක් දුන්නා.. මම මේ ලෝකෙ ආස කරන මනුස්සයෝන්ගෙ
ලිස්ට් එකේ උඩම ඉන්නෙ ආධ්‍ය අයිශා.. එයා මෙහෙම ඉන්න ඕන
කෙනෙක් කියලා මම නම් කියටවත් විශ්වාස කරන්නෙ නෑ.. අයිශා
ඉක්මනටම සනීප වෙලා මං ගාවට එන දවසක් ගැන මම හිතෙන්න
මවාගන්නා..

' ඉක්මනට සනීප වෙනවකො අයිශෙ.. මට පාලයිනෙ'

මම හිතන්නම් ආධ්‍ය අයිශා දිහා බලාගෙන හිතුවා.. මම කිව්වට එයාට
ඇහෙන එකක් නෑනෙ..

" අපි යමු.."

රධ්‍ය අයිශා ආධ්‍ය අයිශා දිහාවත් බලන්නෙ නැතුව ඉක්මනට කාමරෙන්
එළියට ගියාම මාත් මාමට කියලා එයාගෙ පස්සෙන්ම එන්න ආවා..
වාහනේදිත් අපි ලොකුවට කතාකලේ නෑ.. හරිනම් මම අද හුභක් සතුටු
වෙන්න ඕන.. ඒත් මට කිසිම සතුටක් දැනුණෙ නෑ.. ආවිච්ඡාමයි අමමයි
නම් මං ගැන සතුටු වෙනවා.. එයාලා උදේම කහාකල්ලා සුභපැනුවා.. මම
කටවවනෙට ඒවට උත්තර දුන්නා මිසක් හදවතින්ම ඒ සුභ පැනුම්
හාරගන්නෙ නෑ..

මම කවමදාවත් කලින්ග්ලයිට් එකක ගිහිල්ලා නෑ.. එයාපෝට් එකට
ආවෙත් අයුක අයිශා රට යන දවසෙ විතරයි.. ඇත්තටම මගේ ජීවිතේට
අත්දැකීම එකතුවෙනවා.. දවසින් දවස.. මම මේ මැව් එක ප්ලේ කරන්නම
ඕන.. මොකක් වුණත්.. මම කැමැත්තෙන් කරන දේ ඒක.. අනික මට රැකට්
එකත් එක්ක බැඳිව හින හුගාරියක් තියනවා.. ඒවා ඇත්ත කරගන්න මම
මහන්සි වෙන්න ඕන කියලා මගේ හිත මට කියනවා.. රධ්‍ය අයිශා
හැමතිස්සෙම කියනවා වගේ.. එයාව සතුටු කරන්න නම් මම ඉස්සරහට
අඩිය තියන්න ඕනලු..

රධ්‍ය අයිශා එයාපෝට් එකේ පාකින්නලොට එකෙන් කාර් එක පාක් කළා..
එයාගෙ මුණ වෙනදටත් වඩා මැලවිලා තිබ්බෙ.. කෝච් ආවහම මට කෝල්
එකක් දෙන්නම් කිව්වා.. මම ෆෝන් එක ඉස්සරහින් තියලා රධ්‍ය අයිශාගෙ
අතකට හේන්තු වුණා..

" මගෙ හිතට හරි නෑනෙ.."

රඳය අයිසා මගේ කර වටේ අතක් යවලා මාව එයාට තුරුල් කරගත්තා..

" ඒ මොකද.."

" දන්නෙ නෑ.. මට ඔයා නැතුව පාලයි.."

" සතියයිනෙ.. ආයෙම ආවම අයිසා සනීප වෙලා ඉදිවි.."

"....."

" මං ගාවට ඉක්මනට එන්න වරද්.. උඹ නැතුව මට තනියම මෙහෙ ඉන්න බෑ.."

" මම ඉක්මනට එනවා.. ඔයා කිව්වත් වගේ සතිය ඉක්මනට ගෙවිලා යාවි.."

රඳය අයිසා මොකුත් නොකිය මගේ නිකටින් අල්ලලා මුණ එයාගෙ පැත්තට හරවගෙන මගේ තොල් වලට පහත් වුණා.. ඉබේම මගේ ඇස් දෙක වැහිලා ගියාම රඳය අයිසා ඉණෙන් අල්ලලා මාව එයාගෙ පැත්තට ඇදගත්තා.. මගේ අතක ඇහිලි එයාගෙ කොණ්ඩෙ අහුරකින් අල්ලගත්තා..

සැහෙන්න වෙලාවකට පස්සෙ රඳය අයිසා මාව සිටි එකට හේත්තු කල්ලා මෙහාට වුණා.. ඒ වෙද්දි මගේ තොල්වලින් ආපු ලිපි බාම එකේ අමුතු ආස හිතෙන රස තවදුරටත් දැනුණෙ නෑ වගේම මගේ බෙල්ල තැනින් තැන පැල්ලම් දෙක තුනක් හැදිලා තිබුණා.. රඳය අයිසා මගේ කොලර් එක උඩට කල්ලා ඒ පැල්ලම් දෙක වැහෙන්න ඇඳුම හැඳුවා..

" යමු.."

මම වාහනෙන් බැහැලා ගිහින් මගේ ලැගේජ් එක එළියට අරගෙන පාස්පෝට් එකයි එයා ටිකට එකයි ජැකට් එකේ සාක්කුවක ඔබාගත්තා.. ගමනක් යන්න අන්තිම මොහොතටත් මට ශ්‍රවර් නෑ මම ඔක්කොම දාගත්තද කියලා.. කමක් නෑ ඕන එකක්..

" Are you excited..??"

" I've never been on a flight before.."

" ඔයා ඉස්සරහට හුහක් යාවි.."

" කවද දන්නෙ.. නේද.."

මම ලැගේජ් එකත් අරගෙන එයාපෝට් එන්ට්‍රන්ස් එක ගාවට එද්දි මම ඇත තියාම තාන්වී අක්කට දැක්කා.. එයා මාව දැකලා අත වැනුවා.. ඒ කිට්ටුවෙන්ම කෝච් ඇස් දෙකත් හිනි කරගෙන මම එන දිහා බලාගෙන ඉඳලා අහක බලාගත්තා.. මම බිම බලාගෙනම ගියා..

" ඡනෙරු.. රඨය.. හායි.. අම්මෝ අපි නම් හම්බෙන්නෙ හුහ කාලෙකින් නේද.. ඔයාලට කොහොමද.."

" අපි හොඳින් ඉන්නවා.. අක්කට කොහොමද.."

" චෙනදා වගේම තමා අනේ.. බබලා එක්ක බිසි.. දැනුත් ආචෙ ඔයාට විශ් කරන්නම හිතාගෙන.. එයාලා දෙන්නා නැති එක්ක ගෙදර.."

" ඔහ්.."

තාන්වී අක්කා මට හග් එකක් දුන්නා.. දීලා උරහිසට තට්ටුවක් දැමමා..

" ඔල් ද බෙස්ට් ඡනෙරු.. මමත් බැඩ්මින්ටන් ප්ලෙයර් කෙනෙක්නෙ.. මට කියන්න පුළුවන්.. You have a bright future... this is just the beginning.."

මම හිනාවෙලා එහාට වුණා..

" thanks.."

" ඉතින් රඨය.. මේ දවස්වල කොහොමද.."

" එක්ස්කියුස්මි.."

කෝච් අපි එක්ක ටුවර් එකට පොයින්ට් චෙන සිතියර් වීම එකේ මෙම්බර්ස්ලා හම්බෙන්න එහාට ගියා.. රඨය අයියා තාන්වී අක්කා එක්ක හිනාවුණා..

" I'm doing well.."

" ඒකනම් හොඳයි.. මට පේන්නෙ නම් බෝයිෆ්‍රෙන්ඩ් යනවට එව්වර කැමති නෑ වගේ.."

" A little bit.. actually.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කර වටේ අතක් දාගෙන මාව ඇදලා ගත්තා.. තාන්වී අක්කා හිනාවුණා..

" If you two didn't really get together.. I don't even believe in love අනේ.. What a cute couple.."

" අක්කා..!!"

" Did you see.. this little boy is so cute.. රධ්‍යට මෙයාව නම් මොකක් හරි බෑග් එකක දාලා හංගගෙන ඉන්න වෙච්චි.. මොකද මේ ෆිල්ඩ් එකේ ඩාක්සයිඩ් එක ගැන.. මම කියන්න ඕන නෑ.. ඔයාලා දන්නවනෙ.."

" I think he knows how to deal with those things very well.."

" You are very proud of your boyfriend, aren't you..??"

" අනිවාරෙන්ම.."

තාන්වී අක්කා මගේ කම්මුලකින් ඇදලා හිනාවුණා..රධ්‍ය අයියා මාව තව විකක් තදින් තුරුල් කරගත්තා..

" ඔයාලා දෙන්නා කතාකරන්නකො එහෙනම.. මම පොඩ්ඩක් අර පැත්තට ගිහිනි එන්නම.."

තාන්වී අක්කා අපි එක්ක හිනාවෙලා එහායිනි හිටපු අයට විශ් කරන්න ගියා.. ඇත්තටම එයා හරිම හොඳ වයිග් කෙනෙක් වගේ මට පෙනෙනෙ.. රධ්‍ය අයියා මාව එයා ඉස්සරහින් හිටවලා මගේ අත් දෙකින් අල්ලගත්තා..

" මතකයිනෙ.."

" ඔව්.. ඔයත් පරිස්සමට ඉන්න.. මම ඔයාට කෝල් කරන්නම.."

රධ්‍ය අයියා ලාවට හිනාවුණා..

" මම.."

මම රඳවා ඇසියගෙ අත් දෙකින් මගේ අත් දෙක ඇඳලා ගන්න හැදුවහම
එයාගෙ ඇස් වල කඳුළු පිරිගෙන ඇවිත් රතුවෙනවා මට දැනුනා.. මම
ආයෙම එක නිසා එයාගෙ අත් දෙකින් අල්ලගත්තා..

" අනේ..!!"

රඳවා ඇසියා ඉක්මනට අහක බලාගෙන ඇස්පිල්ලම ගහලා කඳුළු
වෙලගත්තා..

" මම යන්නම.. ගිහින් කෝල් එකක් දෙන්න.. මම හුහක් ආදරෙයි වරද්.."

" මාත්.. ආදරෙයි.."

රඳවා ඇසියා මගේ අත් දෙක අතැරල මගේ කම්මුලට තට්ටුවක් දාලා යන්න
ගියා.. ආයෙම එකසැරයක්වත් හැරිලා බලන්නෙ නැතුව.. එයා ඇත
පේන්නෙ නැතුව යනකල්ම මම ඒ දිහා බලාගෙන හිටියා.. අන්තිම තප්පරේ
වෙනකල්ම.. මම දුරම දුර කප්පාට තිබක් වෙලා මට නොපෙනිලා යන එයා
දිහා බලාගෙන ඉද්දි මගේ පපුව රිදෙන්න ඇල්ලුවා.. ආයෙම තව එක
විනාඩියකට එයා ගාවට දුවලා යන්න ඇත්නම් කියලා හිතනහම මම
ලැගේප් එක තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. එයාගෙ ප'ඟියුම සුවද මගේ ඇඳුමවල
ගැවිලා තියනවා.. මට ඒ සුවදම දැනෙනවා..

" Shaneru let's go.."

මම එකසැරේම හැරිලා කෝච් දිහා බැලුවා.. කෝච් හැමෝම යනකල් ඉඳලා
අන්තිමට මාත් එක්ක ගියා.. මම මීට කලින් මෙවට ඇවිල්ලා තිබුණෙ නැති
නිසා ඇත්තටම පුදුමයි.. හැමදේම මට අලුත් අත්දැකීම වුණා.. මම කෝච්
ළඟටම වෙලා හිටියා.. අන්තිමට එයා බස් එකෙන් බැහැලා අපි සිංගපූර්
වලට තියන ඊලයිට් එකට ගොඩවුණා.. හැමදේම ඇතුළෙ මාව හුහක්
පොඩියට මට තේරෙන්නෙ..

කෝච් මාවත් එක්කගෙ ගිහින් සිට එකකින් ඉදගත්තා.. පැය බාගෙකට
පස්සෙ එනවුන්ස්මන්ට්ස් වගයක් දුන්නහම හැමෝම ඉදගත්තා..
සිට්බෙල්ට්ස් දාගත්තා.. මමත් හැමෝම කරන එක කළා.. කෝච්ටනම් මෙක
නිකම් කඩට යනවා වගේ දැනෙනවා ඇති.. මට එහෙම නෑනෙ.. මම ඇස්
කරක කරන ඉන්නවා දැකලා කෝච්ට හිනායන්න ආවත් කෝච් ඉක්මනට
උගුර පාදලා අහක බලාගත්තා..

" ඇයි.."

" මොකද...??"

" මොකුත් නෑ මොකුත් නෑ.. සර්ට මම කවියක් කියන්නද.."

කෝච් මම කියපු එක ඇහුණෙ නෑ වගේ සිටි එකට ඔලුව හේත්තු කරගත්තා.. ඒ වුණාට ලාවට වගේ හිනාවෙනවා මට ඡේනවා..

" We are currently third in line for take-off and are expected to be in the air in approximately seven minutes time.. We ask that you please fasten your seatbelts at this time and secure all baggage underneath your seat or in the overhead compartments.."

මම එහෙමම සිටි එකට හේත්තු වෙලා එයාපොඩ්ස් දෙක අරගෙන කනේ ගහගත්තා.. රථය අයිසගෙන් මැසේජ් එකක් ඇවිල්ලා තියෙනවා ස්ක්රීන් එකේ පෙනුණා..

" ♥ Bon voyage..!"

මම ඒක දිහා බලලා ඇස්දෙක පියාගෙන සිංදුවක් අහන්න ගත්තා.. හුහක් වෙලාවට.. නොදන්න තැනක.. අතරමං වෙලා වගේ දැනෙන තැනක.. ලොකෙන් පොඩ්කට ඇත් වෙලා.. මට පුංචි ඉඩකඩක් හදාගන්න.. පොතක් හරි සිංදුවක් හරි මට හොඳමම ඇති.. ඒවා මාව පොඩි ඉඩකඩකට කොටු කල්ලා නොදන්න ලෝකෙන් වෙන් කල්ලා තියනවා..

" What if our tomorrow means that we are here together?

What if we are taking chances just to lose it all?

Am I really crazy thinking 'bout this all together?

What if I've been missing,

The writing on the wall..?"

එකදිගට පැය තුනහමාරක් එන්න තියන නිසා මම සිංදු ඇහුවා.. වෙබ් නවල් එකක් කියෙව්වා.. බැරිම තැන නිදාගත්තා.. ආයෙ කැවා.. ආයෙ නිදාගත්තා..

@Shan

කොහොම හරි මම තුන් හතරපාරක්ම නිදාගෙන අන්තිම වතාවට
නැගිටිමට කෝච්ඡෙ අතකට හේත්තු වෙලා ඉඳලා.. කෝවුන් හොඳටම නිදි
නිසා හොඳයි.. නැත්නම් පණ නෑ කියලා මට ඒකටත් බැනුම් අහන්න
වෙනවා..

කොහොම හරි වැන්ගි වලට ලැන්ඩ් කරද්දි අපි මිනිත්තු විස්සක්ම කලින්
ඇවිල්ලා තිබුණා.. මම ගලවලා හතර අනේ දාලා තිබ්බෙ ශ්‍රීස් දෙක දාගෙන
ජනේලෙන් එළිය බලාගෙන ආවා.. තමන්ගේ රටෙන් වෙන රටකට
ආවහම.. ඒ දැනෙන හැගීම මම පළවෙනි වතාවට අත් විදින ගමන් හිටියා..
දැන් නියාම මහා ආගන්තුක හැගීමක් දැනෙනවා.. වලාකුළු ජනේලට
පහළින් තිබුණේ.. ඒවා පුළුන් ගොඩවල් වගේ.. ඒත් හැන්දෑ කළුවරක් එක්ක
සිංගප්පූරුව තනිකරම උඩට ජේන්නේ ලයිට් හවුස් එකක් වගේ.. පුදුම
ලස්සනක් තියෙන්නේ.. මම ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන කටත් අරගෙන
ඒ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" Singapore Airlines would like to give you a warm welcome to Changi
Airport, where the local time is currently 18:00..

We are pleased to say the landing is approximately 20 minutes ahead of
schedule, and we hope you have enjoyed the flight with us today..

The aircraft is still taxiing and customers are reminded to remain seated
with their seatbelts fastened until the seatbelts signs are switched off..

We will be arriving at Terminal 2, and for customers with checked luggage,
a reminder that our flight number today is the FBN123..

When we do arrive at the stand, please be careful when opening the
overhead lockers, as items may have moved during flight..

Finally, thank you for flying with Singapore Airlines, especially our partner
flier members, and our own Deluxe cardholders, your loyalty is hugely
appreciated.."

එකදිගට තඬි හැලි එනවුන්ස්මන්ට්ස් වගයක් යද්දි මම ජනේලෙන් එළිය
බලාගෙන ආවා.. පැත්තෙන් ජේන තට්ටක් දැක්කහම මම පණ දාගෙන ඒ
ලෙවෙල් කාලෙ පිසික්ස් වල බ'නුලි මූලධර්මය දාලා හඳුනා ගන්න මතක්

@Shan

වෙනවා.. වාත ප්‍රතිරෝධයයි.. ඒවට දාන සූත්‍රයි.. තටුවේ ඉහළ කොටසෙ පිඩිනෙයි.. පහළ කොටසෙ පිඩිනෙයි.. තටුව මත යෙදෙන බලයයි.. වාත ස්ථර වේගයයි.. සම්ප්‍රයුක්ත බලයයි.. රධ්‍ය අයිස්ගෙ ආසම ගණන්.. මට පේන්න බෑ.. ඒ වුණාට ඉතින් ටොකු කකා කොහොම හරි හැදුවනෙ.. මේකෙ මුහුදු මටමේ ඉඳලා නියත උසකින් යඳිදි එසවුම බලය උත්පාදනය වෙන හැටි හොයන්න ගිහිල්ලම මම හිතුවෙ මගේ ඔලුව මැද්දෙන් වළක් හැදෙයි කියලා.. ප්ලේන් එකක් දුන්නු වදයක්..

වැන්ගි එයාපෝට එක ගැන කියනවනම.. ඒක දැක්කම පිස්සු හැදෙනවා.. ග්‍රීන් කන්සෙප්ට එකට හදපු හෙන විසාල එයාපෝට එකක්.. පුදුම ලස්සනයි.. ඒකෙ මැද්දේ වෝට ස'කල් එක තද නිල් පාටට තිබුණෙ.. හුහක් සෙනග එහා මෙහා යනවා.. එක එක හාගාවලින් කතාකරනවා.. ඇත්තටම මම මේ ලෝකෙ කොච්චර පුංචි මනුස්සයෙක්ද කියලා මට දැනෙනවා.. මම මගේ කප්පාට ලැගේප් එක උඩින් බැක් පැක් එක තියලා ඒකත් තල්ලු කරගෙන එක්සිට එක ගාවට ගියා.. හැමතිස්සෙම වගේ කෝච් මං ගාවින් හිටියා.. වෙන රටක ඉඳලා ගන්න හුස්ම පවා වෙනස් කියලා මට දැනුණෙ එවෙලෙයි.. මම ජැකට් එක ගලවලා අරගෙන ඒක ඉණේ බැඳගත්තා..

රූ වෙන්න කිට්ටුව නිසා.. සිංගප්පූරුව එකම පාට පාට ලෝකයක් වගේ.. ඇත්තටම මේ හැමදේටම සල්ලි ඕන නේද කියලා මට හිතුණා.. ටුවර් එකට ස්පොන්සර් කරන අයම ප්‍රාන්ස්පෝට් හොස්පිටාලිට් පවා හොඳටම රෙඩ් කල්ලා තිබුණා.. මාත් එක්ක හිටියේ තව ලොකු අයිස්ලා දෙන්නෙක්.. එයාලා කලින් ඉඳන් මම අඳුරන අය.. පාඩුවේ ඉන්න සයිලන්ට් කැරැක්ටර් දෙකක්..

අපිට නවතින්න රෙඩ් කල්ලා තිබුණෙ වැන්ගි කෝච් කියලා හොටෙල් එකක.. ඒකෙ තමා ටුවර් එකට ජොයින් වෙන හැමෝම නැවතිලා හිටියෙ.. මම මගේ රූම එකේ කී එක ඉල්ලගෙන ලැගේප් එක හෙල්පර් කෙනෙක්ට දීලා රූම එකට ආවා.. කෝච් හිටියෙන් මේ ෆ්ලෝ එකේමයි.. අර අයිස්ලා දෙන්නගෙ රූමස් මගේ එකට ඉස්සරහා තිබුණේ.. මම කෝට්ටක් කියලා රූම එකට ඇවිත් දොර වහගත්තා..

ඊටපස්සෙ හොඳ හුස්මක් ගත්තා.. දුටගෙන දුටගෙන ගිහින් ඇඳට පැන්නා.. සපත්තු දෙකත් කොහේටද මන්දා විසි වුණා..

මම තාම ඉන්නෙ අදහගන්න බැරුව මොකුත්ම.. !!

එහෙමම බෙඩි ස්ටෑන්ඩ් එක උඩ උස ග්ලාස් එකක නිල් පාට බීම එකක් තියනවා දැකලා ඒකත් අරගෙන මම මොනවද කියලා බලන්නෙ නැතුව බිගෙන බිගෙන ගියා.. ඒ කාමරේ තනිකර සුදුපාටයි.. ටීවී එකකුයි කබඩ එකකුයි ටේබල් එකකුයි.. හරිම වාමි.. ලස්සන සිංගල් රූමි එකක්.. මම ඒක පස්සෙ බලන්න තියාගෙන අම්මට කෝල් එකක් ගත්තා.. කොහෙ ගියත් මුලින්ම මතක් වෙන්නෙ අම්මවනෙ..

අපේ අම්මට විස්තර කියලා ආවිච්චත් මතක් කරන්න කියලා හැරෙන තැපෑලෙන් රථය අයිසට කෝල් එකක් ගත්තා.. වෙනදා වගේම රින්නිස් දෙකතුනක් යද්දි එයා ආන්සර් කළා..

" වරද්.."

" මම හොටෙල් එකට ආවා.."

" හැමදේම හොඳින් නේද.."

" ඔව්.. ඔයා කොහේද ඉන්නෙ.."

" මම හොස්ටිටල් ඉන්නෙ වරද්.. අයිසට හවස සිහිය ආවා.."

මම නැගිටලා ඇදෙන් ඉදගත්තා..

" ආධ්‍ය අයිසට මොකද අයිසෙ..!"

" දැන් නම ඉන්නවා.. මාමා ගෙදර ගියා ඇඳුමක් දාගෙන එන්න කියලා.. එතකල් මම ඉන්නවා.."

" අයිසට කතාකරන්න අමාරුනෙ මාස්ක් එක නිසා.."

" ඔව්.. මම කියන්නම ඔයා මතක් කළා කියලා.."

" හා.. ඔයා කෑම කාලද ඉන්නෙ.."

" තවම නෑ.. ඔයා..??"

" මමත් නෑ.. මතක් කල්ලා වෙලාවට කෑම ගන්න.. හරිද්.. අසනීප වෙන්න එපා.."

" I miss you.."

රඳය අයිසා හුස්මක් පහළ දානවා මට ඇහුණා.. මම ආර්න් එක අනිත් කනට මාරු කරගන්නා.. මට එයාගේ රූපෙ මගේ හිතේ මැවෙනවා..

" I really miss you too, it's not the same without you.."

" ඔයාට මහන්සි වරද්.. රෙස්ට් කල්ලා මට කෝල් එකක් ගන්න.. මම බලන් ඉන්නවා.."

" පරිස්සමින් ඉන්න අයිසෙ.."

මම කෝල් එක කට කල්ලා ආර්න් එක පැත්තකින් තිබ්බා.. ඇත්තටම මහන්සි මට නෙමෙයි එයාට කියලා.. මට කටහඬින්ම තේරෙනවා..

දළඹුවොන්ගේ නරක සමනලයා පාසැල් යන්නයි යන්නෙ..

Changi airport in Singapore..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

141 කොටස

මම පහුවදා උදේම නැගිටලා ප්‍රැක්ටිස් යන්න ලැස්ති වුණා.. මට මැවස් පටන්ගන්නෙ හෙට.. ඉතින් අද දවසෙ උදේ ප්‍රැක්ටිස් වලට ගිහින් හවස රෙස්ට් එකේ ඉන්න කියලා කෝච් කලින්ම කිව්වා.. අන්තිම මොහොතෙන් නැහෙන නිසා නැහැ කියලා.. ඉතින් මම උදේ කෝවුයි අනිත් අයිසලා දෙන්නා එක්කයි ප්‍රැක්ටිස් ගියා..

අලුත් රටක පළවෙනි වටාවට ඇහැරෙද්දි.. ඒක මට හුඟක් අමුතු අලුත් අත්දැකීමක් විදියට දැනුණේ.. අලුත් මිනිස්සු.. අලුත් භාශාවල්.. අලුත් වටපිටාව.. ඒ හැමදේමත් මගේ හිතේ ආගන්තුකයෙක් කියන හැගීම ඇතිකරනවා.. කෝච් ඉඳලා හිටලා මට කිට්ටු වෙලා වටේ පිටේ තියන දෙයක් ගැන කියලා දෙනවා.. ඒ ඇරෙන්න උදේනම් විශේෂෙන් කතාකළේ නෑ.. හවස ශ්‍රී නිසා අනිත් අයිසලා දෙන්නා ඇවිදින්න යන්න මටත් කතාකළා.. ඒ වුණාට මට ඉන්නවා මහ උද්ධව්ව අමුතු කෝච්කාරයෙක්.. ඒක නිසා ලා කෙලින්ම 'එපා!!!' කියලා මුණටම කිව්වා..

රඬ අයිසා උදේ කතාකල්ලා එයා ඉස්කෝලෙ ගියා කියලා කිව්වා.. එයා සතියෙ දවස් පහම යන්න එපැයි ඉතින්.. ඒ ඇරෙන්න මාමා කතාකල්ලා විස්තර ඇහුවා.. ආඬ අයිසා හොස්පිටල් එකේම ඇඩ්මිට් කල්ලා තාම එයාට කතාකරන්න පුළුවන් ගාණක නෑ කියලත් කිව්වා.. මට ආඬ අයිසා ගැන මතක් වෙද්දි පපුව හිරිවැටීගෙන අමුතු බයක් හිතේ දහලනවා.. අනික එයාලා මගෙන් මොනවහරි හංගන්න ට්‍රයි කරනවා කියලත් මම දන්නවා.. විශේෂෙන්ම රඬ අයිසා කතාකරන විදිය පවා අමුතුවයි.. එයා ඉන්නෙ මේ කියන දේත් මේ අමතක වෙන තරම් කලබලේක.. මට ඒක එයා එක්ක කතාකරන හැම වතාවකම දැනෙනවා.. අනික මේ වතාවේ මොකක් හරි වැරද්දක් මට තේරෙනවා.. කොහේ හරි ලොකු අවුලක් තිබ්බත් මම ඒ ගැන මොකුත්ම දැනගන්න ට්‍රයි කරන හැම වතාවකම මාමා හරි රඬ අයිසා හරි කතාව වෙන පැත්තකට හරනවනවා..

හවස මම හොටෙල් එකේ පැත්තක මේන්ටේන් කරන් යන ගාඩන් එක හරියට ගිහිල්ලා ඒ බැක්ලනි එකේ ඉඳන් පහළ බලාගෙන හිටියා.. මට හුඟක් ලොකු පාඨවක් දැනෙනවා.. අර මට උණුහුමක් ලැබෙන ගෙදර මම දාලා ආවා වගේ.. රඬ අයිසා, මාමා, අයිසා එයාලව මට මතක් වෙනවා..

මම ඇයිද කියන්න දන්නෙ නෑ.. අපි සතුටින්ම හිටපු කාලෙ ආයෙම මතක් වෙනවා..

මම බැල්කනි වැටට අත් දෙක නියාගෙන පහළ බලාගෙන ඉද්දි මගේ එහාපැත්තෙන් ඇවිත් කවුරු හරි අත් වැටට බරවුණා..

" ඔතනින් පනින්නද හදන්න..!"

මම ගැස්සිලා එහාට වුණා.. මේ වෙළුපුමන යා..! ජීවිතේට හොඳින් කතාකරන්නෙ නෑ කියලා මම ලංකාවට ගියාම ඉන්ටර්ව් එකක් තිබ්බොත් කියනවා.. ඇත්ත වශයෙන්ම මගේ කෝච් මට සලකන්නෙ හරකෙක්ට වගේ.. කිසිම නිදහසක් දෙන්නෙ නෑ. කටු කැලේ ගාල නොලිහා වද දෙනවා කියන්නෙ.. අපරාදෙ මම මුට හදාගෙන එන කවි.. ඒ කවි ටික එකතුකරන් ගිහින් තාත්ව් අක්කට කිව්වනම් වටිනවා.. හිත හොඳ ගැණුළුමයනෙ..

" මෙතනින් පැන්නොත් මැරෙයිද සර්.."

" පැනලා බලන්න.. මට ඒක ගැන හරි අදහසක් නෑ.."

මම කෝච්ට රවලා ඇත පේන පොඩි බිල්ඩින් එකක් දිහා බලාගෙන හිටියා.. අපරාදෙ ඇහුවෙ.. කෝච්ට බැරිද දන්නෙ නෑ මෙතනින් පැනලා මැරුණෙ නැත්නම් ඇවිත් මට කියන්න..

" වෙ-එ-පු-ම-න-යා.."

" මොකක්ද තමුන් කිව්වෙ.."

" ආ.. මම..??"

මම මුණ ඉසකුඩ්ව්වියක් කරගෙන සර් දිහා හැරිලා බැලුවා.. මට දෙයක් අහන්නත් නියනවා කෝච්ගෙන්.. හම්බුණු එක හොඳයි..

" ඔව්.."

" මට පොඩ්ඩක් කතාකරන්න පුළුවන්ද සර්.."

කෝච් මං දිහා බලලා වෙන පැත්තක් බලාගෙන ඔලුව වැනුවා..

" මට මැව් එක ඉවරවුණ ගමන්ම ආයෙම යන්න පුළුවන්ද සර්.."

" හේතුව..??"

" අ.. මගේ එක්සැම රිසාල්ට් එනවා මේ සතියෙ.. තව.. තව ගෙදර පොඩි ප්‍රශ්න වගයක් වෙලා.. මම අනිවාරෙන්ම ඉන්න ඔන ගෙදර මේ වෙද්දි.."

" මම.. හොඳටම විශ්වාසද කලින් යන්න ඔන කියලා.."

" ඔව්.."

" මම කතාකල්ලා බලන්නම.. එහෙම වුණොත් මැව් එක හෙට ඉවරවෙලා, අනිද්දා රැට් නියන ෆ්ලයිට් එක බුක් කරන්නද.."

" ඇත්තටම මට ඒක ලොකු දෙයක් සර්.. තැන්කිව් සෝ මව්.."

" මම.. Take your time.."

කෝව් මගේ පිටට තට්ටුවක් දාලා හොටෙල් එක ඇතුළට ගියා..
වේළුපුමනා ඉතින් වෙලාවකට හොඳ ළමයෙක් වගෙන් ඉන්නවා..
කෝව්ට තේරෙනවනම් ප්‍රශ්නයක් කියලා හරස් ප්‍රශ්න නාහා ඒ වැඩේ මාව කරන්න ඉඩ දෙනවා.. ඒ ගතියට මම හුහක් කැමතියි.. කෝව් අර නපුරැයි කියලා පෙන්න ට්‍රයි කළාට ඇතුළතින් ඉන්නවා හරිම සොඹට්-හාටඩ් මනුස්සයෙක්..

ඒ එක්කම මට වමිරුගෙන් කෝල් එකක් ආවා..

" හලෝ ජනෙරු.."

මට ෆෝන් එක එහාපැත්තෙන් ඒ අරෙයි කටහඩ ඇහුණා..

" කියන්න.. උඹ ඉස්කෝලෙ ගියාද අද.."

" මම.. ඉස්කෝලෙ වැඩ ගේප් එකේ යනවා.. උඹට කොහොමද.."

" අවුලක් නෑ බං.."

මම ඇවිදගෙන ගිහින් එතන තිබ්බ සෝඟා එකෙන් ඉදගන්නා.. මාව ඒකෙ හෙන ඇතුළට එවුණා..

" රිලැක්ස් එකේ ඉදලා ප්ලේ කරන්න.. වැඩිය ස්ට්‍රෙස් වෙන එපා.."

" ඒ මෙහේ මරුනෙ ඕයි.. උඹනම් ගෙදර යනවා එනවා වගේ එනවනෙ.."

" මරු තමා.. පරිස්සමින් ඉදහන්.. නොදන්න ලබ්වල් වල ඇවිදින්න නැතුව.."

" ඇසෙද් හා.. උඹ කියන්නකල් මම මේ හිටියෙ.. දැන් කිව්වනෙ.. යන්න ඤා හලෝ.."

වමිරුට ලාවට හිනායනවා මට ඇහුණා..

" එහෙනම් හොඳට ප්ලේ කරන්න.. මම නිකමට ගත්තෙ.. මැරිලද බලන්න.. මැරිල නැත්නම් අවුලක් නෑ.. බායි.."

වමිරුවා එකසැරේම ෆෝන් එක කටි කලා.. අනේ මට ඌ එක්ක කොහොමත් කතාකරන්න ඕන නෑ තමා.. ඇයි ඌ එක්ක කතාකලාම මට හතරමහ නිධානෙ පහළ වෙනවද නෑනෙ.. මැරිලද බලන්න අනික මට අරගෙන අහරියනවද.. ගො පරෙයියා.. මැරිලනම් මම කොහොමද ෆෝන් එකට ආන්සර් කරන්නෙ..

මම රඬ අයිසගෙ නම්බර් එක ඩයල් කල්ලා ෆෝන් එක කනේ ගහනෙන ශෝට් එකේ සාක්කුව හරියෙන් නුළක් ඇදලා ගන්නා.. මාමණ්ඩියවත් ආන්සර් කළොත් තමා සනෙරු උඹට ධූමකේතු පේන්න ගන්නෙ.. ගෙදර නෙමෙයිද දන්නෙ නෑ.. උදේ මට කිව්වෙ ඉස්කෝලෙ ගිහින් හොස්පිටල් යනවා කියලනෙ.. අසලි අම්මගෙ ෆෝන් එකත් සතියක ඉදලා වැඩ කරන්නෙ නෑ.. මම ගන්න ට්‍රයි කලා.. ටෙක්ස්ට් කලා.. ඩෙටා ඕන් කල්ලන් නෑ.. රඬ අයිසට කතාකළෙත් නෑ කියලා මට කිව්වෙ..

" වරද්.."

රඬ අයිසගෙ කටහඬ ඇහෙද්දි මගේ හිතට සතුටක් එක්ක හරි හුරුපුරුදු ගතියක් දැනෙන්න ගන්නා..

" ඔයා මොකක් හරි වැඩක නෙමෙයි නේද ඉන්නේ.."

" මම ගෙදර ඉන්නේ.. ඔයා මොකද කළේ.."

ඒ එක්කම රඨ අයිගෙන් විඩියෝ කෝල් එකක් ආවා.. මම කොණ්ඩෙන් පොඩ්ඩක් හදාගෙන සෝෆා එක උඩට කකුල් දෙකත් අරගෙන හාන්සි වෙලා කොට්ටයක් ඔලුවට තියාගන්නා.. මේ වගේ සෝෆා එකක් ඔන ගෙදරකට ගන්න.. කෙලින්ම ඒකෙ වාඩිවුණාම එබෙන නිසා නැගිටගන්න බැරිවෙනවා.. මට ආදරේ සෝෆා එකක්..

" සුදුඅම්මියා නිදාගන්නද.."

" මම.."

රඨ අයිගා කොණ්ඩෙන් අවුල් කරගෙන කොට්ටයක් බදාගෙන මුණෙ බාගයක් ජේන විදියට ෆෝන් එක ඉස්සරහින් තියාගෙන හිටියා..

" පාප්පි අනේ.."

" පැල් කටියක් කියන්න.. පාප්පි යන්න.."

මම රඨ අයිගට දෙකක් රැවවා..

" තවසෙට වැඩක් නෑනේ.. මම මොන කවි කිව්වත්.."

" මම.."

මම රඨ අයිගට මිඩල් ෆින්ගර් එක පොයින්ට් කළාම එහාපැත්තෙන් මට ඒ වගේම රිජ්ලයි එකක් ආවා.. ඒ එක්කම ෆෝන් එක සලබලාත් ගාල බිම කාපට් එක උඩට වැටුණා.. මගේ නෙමේ රඨ අයිගෙ.. මට කැමරා එකෙන් කියාරගෙ හොමබ් ජේනවා.. මේකි යකෝ.. පුදුම ආදරයක් හිතෙන්නේ මට කියාරා ගැන.. හැමදාම කෝල් එකක් ගත්තොත් එනවා දුටුගෙන ලෝකෙ එහා කොතේ හරි ඉඳලා..

" කියාරා.. එහාටවෙන්න.."

බුහ් *බුහ්*

" එයා ඕකෙ ඇතුළෙ නෑ.. කවර් එක හපන්නෙ නෑ කියරා!!!"

කියරා ඟෝන් එන ඉව කල්ලා දිවත් ඇදගෙන මගේ දිහා බලාගෙන ඉදියම මම කියාරට අතක් වැනුවා.. රඬ අයිසා ඟෝන් එක අහුල ගත්තා..

" අප්පව්වි ගෙදර වරද්.. ඒකයි මෙයාලා කාමරේ.."

" ආ.. අද කලින්ම ඇවිල්ලද අප්පව්වි.."

" ඔව් අද ගෙදර එයාගෙ යාඵවො වගයක් ඇවිල්ලා.."

අමමට්ටි අධිකාරි මාමණ්ඩිට යාඵවොත් ඉන්නවලද්..

" අහ්.. අයිසව බලන්න ගියාද ඔයා.."

රඬ අයිසා ආයෙම ඇදෙන් හාන්සිවුණා..

" ගියා ඉස්කෝලෙ ඉවරවෙලා.. අයිසා අමාරුවෙන් ඉන්නෙ වරද්.. අනික මාමා මොකුත් කියන්නෙත් නෑ.. මට එන්න එපා කියලත් කිව්වා.."

" ඒ මොකද.."

" අප්පව්වි කැමති නෑ මම අයිසා බලන්න යනවට.. බැරිවෙලා හරි අප්පව්වි හොස්පිටල් එකට ඇවිත් මාමව දැකලා කලබලයක් කළොත් කියලා.."

" එතකොට අප්පව්විට පොඩිම උවමනාවක්අත් නැද්ද ආර්ථ අයිසා ගැන දැනගන්න.."

" නෑ.. එයා හිතන්නෙ අර නෙතුද කවද අයිස බලන්න යනවා කියලා.."

" මම.. මට වම්රු කතාකළා.."

" මට ඉස්කෝලෙදි හම්බුණා.."

රඬ අයිසා බැන්ඩෙජ් කරපු අත පොඩ්ඩක් ගසලා ඒ අත පැත්තක ඉඳපු රෙක්සිගෙ මුණ ගාවිත් තියාගත්තා..

" අපෝ මේ රෙක්සිනම් මහ කම්මැලි එකෙක් ඒයි.. ප්‍රේම මේ.. අක්ක..
නැගිටිනවකො.. මෝඩ රෙක්සිකා.."

රෙක්සි මම කියපු මෙලෝ මගලක් ඇහුණේ නෑ වගේ මුණ අනිත්පැත්තට
හරවගෙන ඇස් පියාගත්තා.. රඬ අයියා ඒකට හිනාවුණා..

" ඔයාව ගණන් ගන්නේ නෑ වගේ නේද.."

" හනෙහි.. මාව ගණන් ගන්න ඔනත් නෑ.. මගේ ගාණ එයාට ගෙවන්න
බෑ.."

" ගාණ කියද.."

මම රඬ අයියාට දෙකක් රුවවා.. පෙනේද මේ මිනිහා කියන කතා.. ගාණ
කියද අහනවා.. රඬ අයියා හෙන මනමාල හිනාවක් දැමුවා..

" ඇයි ගන්නද.."

" ඔව්.."

" හෙන ගණන්.. ඔයාට ගෙවන්න බෑ.."

" දියමන්ති වලින්ද හදලා තියෙන්නේ.."

" අනේ මේ දැන් කාලෙ වකුගඩ්ඩක්ම කියක් වෙනවද ඒයි.. මගේ හදවතයි,
මොලෙයි, අක්මාවයි, පෙනහළුයි, ඇටකටුයි ඔක්කොම ගත්තොත් කෝටි
හයසියක්වත්..?? ඔව් ඔව් එව්වර විතර වෙනවා.. කෝටි හයසියක් ගෙවලා
මාව අරගෙන යන්න පුළුවන්.."

" කාඩ් ද කැශ් ද.."

" අයිසෙ!!!"

මම කැගහුව පාර එතනින් ගියපු රූම බෝයි කෙනෙක් බයවෙලා මං දිහා
බැලුවා.. මම ළාට පොඩ්ඩක් හිනාවුණාම රඬ අයියා මුණ ඇදකරගත්තා..

" ඒ කවද.."

" දන්නෙ නෑ අනේ.. ස්ටෘෆ් එකේ කවුරුහරි.."

" හිනාවෙන්නෙ මොකටද.. පාඩුවෙ ඉඳපන් හැම එකා එක්කම
හිනාවෙන්න යනවා.."

මම ෆෝන් එක ඇස් දෙකටම ළං කරගන්නම රඬ අයියා එහාට ගියා..
ස්ක්‍රීන් එකෙන් මාව පිටසක්වල ජීවියෙක් වගේ ජේනවා.. හරි කැනයි..

" මාගේ දෑස් දෙස බලනු.."

"...."

" මෙනැන් පටන් නුඹ කොට්ටෝරුවෙක්.. කොට්ටෝරුවෙක්.."

"....."

" කොට්ටෝරුවෙක් උන පලියට මෙන නෙහෙල් ගස් වලට කොටන්න
යනවා නෙමෙයි.. හොට ටැප්ලනොත් කවද ලිහන්න එන්නෙ.. මම නම
එන්නෙ නෑ.. මට හුහක් වැඩ තියන මනුස්සයෙක් ඔයා දන්නවනෙ.."

" ඔව්.. ගැණුන්ගෙ දුක අහ-"

" මේ මේ!! ඔක විතරක් කියන්න එපා හරිද.. මම මේ තමුන්ගෙ හොඳට
දෙයක් කිව්වම එනවා මෙන කට ගහගෙන.. හපනවා පස්ස කැල්ලක්
ගැලවිලා යන්න.. තේරුණාද.. වරද් කියන විදියට ඔන ඉන්න.. මම දැන්
ඔයාව කොට්ටෝරුවෙක් කල්ලා තියෙන්නෙ.. හොට පටලගන්නෙපා..
කෙහෙල් ගස් වලට කොටලා.."

" මුලින්ම දැක්කෙ කෙහෙල් ගහක් තමා හැබැයි.."

" මොකක්ද කිව්වේ!!"

" ඒකට කොටන්න ගිහිල්ලා හොට පැටලුණා.. තේද කියාරා.."

බුහ්

" තවසෙ මටද කෙහෙල් ගහ කියන්නෙ.. ආ.. ඔව් මම තමා කෙහෙල් ගහ..
මෝඩ හැලපයා.."

රධ්‍ය අයිියා කොට්ටෙට මුණ තියාගෙන මගේ දිහාබලාගෙන හිටියා.. මම අහක බලාගත්තා.. මට ඕන නෑ බලන්න..

" වරදේ කාමරේට යන්න.."

මම නැගිටලා ටෝන් එකත් මුණට හරෝගෙන මොකද එකා වගේ කාමරේට ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ගියා.. කැමරේට යඤ්ඤ යැයි යැයි තමා.. මු මට කෙහෙල් ගහ කිව්වනෙ.. අපහස කරන එකේ සීමාවක් නෑ.. මම නිසා මේවා ඉවසගෙන ඉන්නෙ.. කලිසමට බුමිතෙල් හාලා ගිනිතියන්න හිතෙන්නෙ මේ වගේ වෙලාවල් වලට තමා.. මම කාමරේට ගිහින් ඇදට පැනලා උඩ අතට හැරිලා මොකද එකා වගේ හිටියා.. ඒත් මගේ හිතට ගලාගෙන එන්නෙ මහ කුපාඩ් අදහස්මයි.. සෙනුකයා තමා මේවට වගකියන්න ඕන.. මහපගයා කැවද දන්නෙත් නෑ..

" daddy~, daddy~, if you want it, drop the add'y.."

මම ඇහූ කොතෙත් කුප්ප හිනාවක් දාගෙන රධ්‍ය අයිියා දිහා බැලුවම ඒකා අහක ඉන්න කියාරව අතගානවා මම කිව්ව එක ඇහුණෙ නෑ වගේ..

" Give me love, give me Fendi, my Balenciaga-"

"....."

රධ්‍ය අයිියගෙ කමමුල් දෙක රතුම රතු වුණා.. මට හයිසෙන් හිනා ගියා.. අනේ මේ මනුස්සියා..

" daddy~"

"....."

" You know what you'd look good in..? My bed.."

" Really.. stop joking around.."

රධ්‍ය අයිියා ඇස් දෙක කරකලා ආයෙම කියාරා දිහා බලාගත්තා..

" අනේ මේ ගැණුලමිස්සි වෙන්නෙ නැතුව මේ බලනවකො අයිියෙ.."

" මම..??"

" පොඩ්ඩක් ටර්න් ඔන් වෙයන්.. රෙද්ද.. මට මල පනිනවා දැන් නම.."

" උඹ ඔවට කවදහරි පසුතැවෙනවා.. බලන් ඉඳපන්.."

මට හිනාගියා.. හිනාගෙන ඇත්තෙ එහෙම නමා..

" මේ මම..?? තවසෙ දන්නෑ මගෙ හැටි.."

" එහෙමද.."

" ඔව්.."

රඳා අයියා මගේ දිහා බැලුවා..

" Do you know.. what my fav cocktail is..??"

" Mine is 'sex on the beach.."

" Mine is sex on a drive-way.."

" Awesome.. with you.."

" සෙක්ස් ඔන් ද බීච් නමා.. ඒක බීලා වැනි වැනි කියපුවා මම කියන්නද.."

" අයියෙ.."

මම රඳා අයියට දෙකක් රැවවා.. මුගෙ ආවිටිට හාල් ගරන්න.. හැම ලබ්බම මතක තියාගෙන ඉඳලා සැරින් සැරේ මතක් කල්ලා මට එක එක කතා හදනවා.. ඊටපස්සෙ ටික වෙලාවක් කිසි කතාවක් නැතුව එහෙමම හිටියා.. මගේ කාමරේ පොඩ්ම පොඩි සද්දයක් වත් නෑ..

" අමමා කතාකලාද වරද්.."

" නෑ.. මම අපේ අම්මගෙනුත් ඇහුවා.. නෑ කියලා කිව්වෙ.."

" මම.."

" මම ට්‍රයි කළා ගන්න.. සමහරවිට ෆෝන් එක කැඩිලද දන්නෙ නෑ.. අනික මම මැව් එක ඉවරවුණ ගමන් එනවා.. කෝච් කිව්වා කමක් නෑ කියලා.."

රඳා අයියා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බැලුවා.. එයාගෙ ඇස් දිලිසෙනවා.. එකසැරේම පුදුම වුණාම..

" ඔයා එනවද.."

" මම.."

" එක හොඳයි.. හෙට මැව් එක හොඳට ප්ලේ කරන්න වරද්.."

" I try my best.."

" ඔයාට පුළුවන්.."

තව ටික වෙලාවක් කිසිම සද්දයක් නැතුව ගෙවිලා ගියා.. මට දැනෙනවා අපි හදාගෙන තියන ලෝකෙට පිටින් ඇත්ත කතාකරන්න ගියාම.. අපි දෙන්නටම කතාකරන්න මොකුත් නැතිවෙනවා කියලා.. කතාකරන්න ගියොත් කවුරුහරි කෙනෙක් අසරණ වෙනවා.. මගේ ප්‍රශ්න වලට එයාට උත්තර දෙන්න බෑ වගේම එයාගෙ ප්‍රශ්න වලට මට උත්තර දෙන්න බෑ.. අනික ඒවා අහන්න පුළුවන් දේවලුත් නෙමෙයි.. අපි දෙන්නම අකමැතියි හිත රිදෙන දේවල් කතාකරන්න..

" හැමදේම හොඳින් වෙච්.. ඔයා හිතනවා කියලා මම දන්නවා.."

" හොඳින් වෙච් කියලා මට කියන්න බෑ වරද්.. මගේ වටේ තියන දේවල්, මම ඔයාට හැමතිස්සෙම කියනවා වගේ හරි අමුතු විදියට සිද්ධ වෙන්නෙ.."

" අපි අවසානෙ ගැන විශ්වාස කරමු.. ඔයා දන්නවනෙ.. මම ඔයා මොකක් කළත් ඔයාගෙ පැත්තෙන් ඉන්නවා කියලා.."

" මම දන්නවා.. අද හදිසියෙම අප්පව්විගෙ යාච්චො මෙහෙ ආවෙ ඇයි කියලා මට තේරෙන්නෙ නෑ.. එහෙම කවදාවත් ඇවිල්ලා නෑ.. මට පහළට එන්නත් එපා කිව්වා.."

" පෞද්ගලික කතාවක්ද දන්නෙ නෑනෙ.."

" නෑ.. චෙන්න බෑ.. එයාට එහෙම කතා කා එක්කවත් නෑ.. මම හොඳට දන්නවා ඒක.."

" ඒත් ඔයා රණ්ඩු චෙන්න යන්න එපා.. ප්ලීස්.. මම කැමති නෑ පොඩ්ඩක්වත් ඔයා අප්පව්වි එක්ක රණ්ඩු කරගන්නවට.. ඒකෙන් චෙන්නෙ මේ තියන තත්වෙටත් වඩා දේවල් නරක අතට හැරෙනවා.."

" මම.. ඔයා රෙස්ට් කරන්න වරද්.. මම කතාකරන්නම්.."

" හරි.. ඔයත් පරිස්සමින් ඉන්න.."

" ඉන්න-"

මම ෆෝන් එක කට කරන්න ගිහිල්ලත් ආයෙම එයා දිහා බැලුවා..

" ඔ.."

" මමත් ඔයා එක්ක ඉන්නවා.. ඔයාට ඔන හැමවෙලාවෙම.."

මම රඬ අයිසා එක්ක හිනාවුණා..

" මම දන්නවා.. ඔයා ඔනම වෙලාවෙදි මාව හොයාගෙන එනවා කියලා.."

රඬ අයිසත් ලාවට හිනාවුණා.. ආදරේ කරන්න ඔන හිතට සැහැල්ලුවක් දැනෙන්න මිසක් හිසරදයක් චෙන්න නෙමෙයි කියලා මට හැමතීස්සෙම රඬ අයිසා මතක් කල්ලා දෙනවා.. මම එයා කියන සමහර පොඩි පොඩි දේවල්.. නොසලකන්න තරම් හිතෙන පොඩිම පොඩි වචනෙකට පවා.. හුගාක් ආදරේ කරනවා.. මම ඒවා මතක තියාගන්නවා අමතක නොවෙන්න.. ඒවා කවදහරි ඔන වේවි කියලා මම හිතනවා.. හැම පොඩි දේම මතක තියාගන්න එක..

රඬ අයිසා ෆෝන් එක කට කලාම මම කාමරේ නිල්පාට පොඩි පොඩි මල් කිණිති තියන සිවිලිම දිහා බලාගෙන හිටියා.. හෙට මට ලොකු දවසක්.. අනිද්දා ගෙදර යන්න පුළුවන්..

නරක සමනලයා ආවා අනේ..

මේ වැජ්ටර්ස් බෝරින් ඇති.. අපි ඉස්සරහා ගැන බලමු..

@Shan

හරිතෙ..

ආයෙ හිතුනොත් රැටත් එනවලු මම..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

♥♥♥♥♥ ඒක හරි ලස්සනයි අනේ..~

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

142 කොටස

" Who is this LITTLE boy.. gosh!! this is so much fun.."

මම මගේ රැකට එක අතට තදකරගන්නා.. රබර් ග්‍රිප් එකට අත තදවෙලා රතු වෙලා යන්නම..

" Yes.. definitely fun!"

මම නෙට් එක ගාවට ඇවිත් එහාපැත්තෙ ඉදහිට උස පිරිමි ළමයෙක් ගිස්ටි බමුණු එකක් දුන්නම ඌ මට නෝන්ඩියට හිනාවුණා.. හැමෝම එක වගේ හොඳයි කියලා අපිට කියන්න බෑනෙ.. මේ වගේ හාල්පාරුවොත් ඉඳලා හිටලා මට සෙට් වෙනවා..

මැව් එකේ මගේ රවුන්ඩ් එක පටන්ගද්දි මෙහෙත් වෙලාව දෙකට ඇති.. මට එහාපැත්තෙ හිටියෙ මැලේගියා වලින් ප්ලේ කරන්න ආපු හොමබට් හැටක් අනිත්ත හිතෙන පිටසක්වල ජීවියෙක්.. ලංකාවෙ මම දැකලා, ප්ලේ කලා තියන ඉන්ඩෝ ස්ටේඩියම් වගේ නෙමේ.. මෙක වෙනමම අත්දැකීමක්.. මම මෙහෙම තැන්වල ජීවිතේට ප්ලේ කල්ලා නෑ.. විශේෂයෙන්ම මෙව්වර සෙනගක් ඉස්සරහා.. කැමරා ඉස්සරහා.. හැමදේම පොඩ්ඩක් විතර මගේ හිතට බයක් ගැස්මක් එකතු කළත් මම හොඳ හුස්මක් අරගෙන පහළට දැමුමා.. කොව්ඩර් කිව්වත් ඉවෙන්ට් එක පටන්ගද්දිම දැනෙන ටෙන්ශන් එක මට හරි හිසරදයක්.. ඉස්කෝලේ මීට එකක් නෙමෙයි, මම ලංකාව කොහේහරි නියෝජනය කරනවා කියලා දැනෙද්දි බයයි.. කෝච් කොව්ඩර් රිලැක්ස් වෙන්න කිව්වත්.. ඒක ගේම එකට එන්ටර් වෙලා විනාඩි පහ හයක් වෙනකල්ම ලොකු ප්ලේගර් එකක් දැනෙනවා.. අනික මෙක වීම විදියට කරන ගේම එකක් නෙමෙයි නිසා මට ලොකු හිතට අමුතු ගතියක් දැනෙනවා..

ඉස්කෝලේදී ඕනතරම් වොලිබෝල් බාස්කට්බෝල් හොකී අරවා මේවා ප්ලේ කල්ලා ඇති.. ඒත් මාත් එක්ක තව ලොකු කට්ටියක් නෙට් එකෙන් එහාපැත්තෙ ඉන්නවා.. බැඩ්මින්ටන් එතෙන්නදී හුහක් වෙනස් වෙන්නෙ හැමතැනම මම තනියමම ප්ලේ කරන නිසා.. මම පොඩ්ඩ පොඩ් වැරද්දක් කළත් ඒක සැහෙන්න හොඳට පේන්න ගන්නවා.. අනික මුළු අවධානයම ඕඩියන්ස් එකේ මගේ පැත්තට තියනවා..

මම නෙට් එකේ ඇතට ඇවිල්ලා කෝච් දිහා බැලුවා.. ඒ ඇස් දෙක කෙලින්ම මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. හරි තදින්.. උඹ මේක කරන්න ඕනමයි කියලා ඒවා කියනවා.. මම බැන්ඩනා එක උඩට කල්ලා හදාගෙන රැකට එක අතට තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

" Set your goals high, don't stop until you go there.."

මගේ එහාපැත්තෙ හිටිය එකා මට ඇහැක් ගහලා මට සමාන දුරකින් හිටගත්තා.. ප්‍රැක්ටිස් වලදින් මු මට කින්ඩිය දානවා.. මුණ ගලවලා අතට දෙන්න හිතයි..

Whistle sound

එහාපැත්තෙන් ගටල්කොක් එක හුළු කපාගෙන මගේ පැත්තට එද්දි මම කකුල් දෙක පෝස් එකට තියාගෙන් අප් දිහාම බලාගෙන හිටියා.. ටික ටික මගේ වටේ තියන දේවල් මට ඇහෙන්නෙ නැතුව යනවා.. මම ස්ටේඩියම් එකේ තනිවෙලා කියලා දැනෙද්දි කෝච් සර් මං දිහා බලාගෙන ඉන්න එක මම හිතීන් ඇදගන්නවා..

මට හැමදාම මැව් එකකට යන්න කලින් වගේ රඟ අයිියගෙන් විශ් එකක් ආවා.. මම ඒක බලාපොරොත්තු වෙනවා වගේම එයා ඒක දන්නවා.. එතකොට මම නැගිටලා රෙඩ් වෙන ගමන් හිටියේ.. රඟ අයිියා මට කතාකළේ පොඩ්ඩක් කලබලෙන්.. ඒත් එයා ඒක පෙන්නන්නෙ නැතුව ඉන්න ට්‍රයි කළා..

" ගුඩ් මෝනින් වරද්.."

" ගුඩ් මෝනින්.. ඔයා ඉස්කෝලෙ යන ගමන්ද.."

" ආ.?? ඔව්.. මම යන ගමන්.."

" මොකෝ අමුතුවට කතාකරන්නෙ.."

මට ඇහුණා රඟ අයිියා එහාපැත්තෙ ඉඳලා උගුර පාදනවා..

" එහෙම නෑ.. ඔයා රෙඩ් වෙනවද.."

" ඔව්.. මම කලබල වෙලා ඉන්නෙ.. අනේ මන්දා.."

@Shan

මම සපත්තු දෙකේ ලේස් එක ගැටගහගෙන ඇඳ උඩ තිබ්බ ජැකට් එක ඇහට දාගත්තා..

" කලබල වෙලා..?? ඔයා..?? සිරාවට එහෙම ඒවත් වෙනවද.."

" වෙනවා ඉතින්.. මම කලින් මෙහෙම දවසක ඉඳලා නෑ.."

රඬ අයියා එහාපැත්තෙ ඉදන් ලාවට හිනාවෙනවා මට ඇහුණා..

" ඉස්සරහට හුඟක් ඉඳිව්.. වැඩිය හිතන්න එපා.. ඇයි ඔයා ඊයෙ කිව්ව නේද අවසානෙ විශ්වාස කරනවා කියලා.."

" මම.."

" අවසානෙ ඔයා ට්‍රෝෆි එක ගන්නවා කියලා විස්වාස කරන්න.. එව්වරයි.."

" හා.. ඔයා අද කතාකරන විදිය මට වැඩිය අල්ලන්නෙ නෑ හැබැයි.. මොකද වුණේ.."

තප්පර දෙක තුනකට එයාවත් මමවත් කවුරුත්ම කතාකළේ නෑ..

" එහෙම නෑ වරද්.. ඔයා අද ජ්ලේ කරනවා බලන්න මම එක්සයිට් වෙලා ඉන්නෙ.."

" අහා.. හොඳයි.."

" පරිස්සමට ඉන්න වරද්.. මම ආදරෙයි.. හොඳට ජ්ලේ කරන්න.. හරිද්.. මම බලාගෙන ඉන්නවා.."

" ම-.."

රඬ!!-

beep beep beep

මම ෆෝන් එක දිහා බලලා ඒක පැත්තකින් තිබ්බා.. හිතට හිනියට රිදුමක් දැනුණා..

" මමත් ආදරෙයි.."

රිළුහට අමමා කතාකළා ආවවි අමමත් කතාකළා.. අද ආශීලාගෙ සෙනුකලාගෙ මහීගලාගෙ අමමලා අපේ අමමව බලන්න යනවලු.. අමමා උදේ ඉඳලා කෑම හඳලා ගෙවල් අස් කල්ලා ඒ වැඩලු.. කියාන් අයිියට නම අවුරුදු වගේ ඇති නැන්දමමා කොළඹින් ගියා කිව්වහම.. ඒත් ආශීලාගෙ තාත්තා ගෙදර ඉන්නවනෙ.. කියාන් අයිියා මාමණ්ඩිව ගාණට ලයිත් කරගෙන ඉන්නෙ.. ඒකනිසා ආශී එක්ක පෙම බස් දොඩන්න වෙලාවක් හොයාගන්න පුළුවන්.. ඒ ඇරෙන්න සෙනුකයාඉස්කෝලෙ ගිහින් ඇත්තෙ.. ඌ හවස් වෙලා ආධ්‍ය අයිියට බලන්න යනවා කිව්වා.. අමමලා නැතුව ගෙවල් පාපත් ඇති හැබැයි.. අපේ අමමා එයාලට හමබෙන්නෙ හුහ කාලෙකින්.. පාපුවෙන් ඉඳලා කාලෙකින් යාප්වො හමබෙද්දි අමමට සතුටු ඇති.. ඊටපස්සෙ පරිස්සමින් ඉන්න.. කෑම බලාගෙන කන්න.. ඔහොම දාහක් දේවල් කියලා හොඳට ප්ලේ කරන්නත් කියලා අමමා ෆෝන් එක තිබ්බා.. මාමගෙ ෆෝන් වැඩ නෑ.. කොහොමත් මාමව කන්ටැක් කරගන්න මට විදියක් තිබ්බෙ නෑ.. රධ්‍ය අයිියගෙනුත් ඒ ගැන අහන්න බැරිවුණානෙ.. එයාටත් බලන්න යන්න විදියක් නැතුවැහි.. මම ඒ දෙන්නා ගැන මොකුත්ම දන්නෙත් නෑ.. ඒකනිසා මම සෙනුකට කිව්වා යන දේවලෙක ගිහින් එන ගමන් හොස්පිටල් එකටත් පලයන් කියලා.. ගිහින් මාමවයි අයිියවයි හමබෙලා එන්න කියලා.. අඩුම තරමෙ එහෙම හරි ඒ දෙන්නා ගැන දැනගන්න..

" Well done..!"

මම එහෙමම බෙන්ව එකට වැටුණහම කෝව මට චතුර බෝතලයක් දික් කල්ලා ටවල් එකක් කරට දැමමා.. මම චතුර බෝතලේ අරගෙන බීගෙන බීගෙන ගියා.. මාත් එක්ක ප්ලේ කරන්න ඇවිත් අලි ලයිත් දාපු එකා ඉන්ජර්ඩ් වුණා.. පව මොකක් වුණත් ඉන්ජර්ඩ් වුණ එකනම.. ඔකතමයි කියන්නෙ කාටවත් මොකුත් කියලා හිත රිද්දන්න හොඳ නෑ අනිත් පැත්තට ඒවා එනවා කියලා.. ඒ මනුස්සයගෙ නමබරේ ඉල්ලගෙන ඒක කියන්නත් හිතෙනවා.. අපේ ආගමෙද දන්නෙ නෑ.. කර්මය විස්වාස කරනවද අහන්න ඕන..

ඒ හමබුණ පොඩි බ්ලේක් එකේදි මම ෆෝන් එක අරගෙන බැලුවා.. හේතුවක් නෑ ඉබේම බැලෙනවා.. මට අමුතු ලෙඩක් තියනවා කොහොමත්.. ඒ විනාඩි පහළොවේ බ්ලේක් එකෙන් පස්සෙ සකන්ඩ් රවුන්ඩ් එක පටන් ගන්නා.. ඒක

හිතුවට වඩානම් සැහෙන අමාරුවුණා.. මම මෙව්වර කාලෙකට ප්ලේ කරපු හොඳම ප්ලෙයර්ස්ලා මට පලවෙනි වතාවට හමුවුණේ ඒකෙදි.. ඇත්තටම අපි අතරයි එහාපැත්තෙ අය අතරෙයි සැහෙන තරගයක් තිබුණා.. එකට එක ළකුණු තිබ්බෙ.. මගේ කොණ්ඩෙ දෙපැත්තෙන් පිට දිගේ ආඩිය බේරිගෙන ඇදුම තෙත වෙනවා.. එන්න එන්නම තරගෙ උණුසුම වැඩිවෙද්දි අන්තිම මොහොතෙ මටහිතුණා මේක කරන්න බැරිවෙයිදෝ කියලා.. ඒත් මම තියන හයිස සේරම එකතුකල්ලා කොහොම හරි ප්ලේ කළා.. දින්නෙ නැතිවුණත්, ගේම් එකට හොඳ අවසානයක් දෙන්න බලාපොරොත්තු වුණත්,

" Varad Shaneru Udyoga who represented Sri Lanka set the record by winning the first place in the under-twenty-year-old event of the Singapore Badminton Tournament held by the Asian Badminton Clubs Association.."

මම හිතුවෙවත් නැති විදියට වාසනාව මගේ පැත්තට කැරකුණා..

" The President of the Asian Badminton Club has been invited to the stage to look after the trophy for him who set a new record and gave a competitive match.."

ෆයිනල් රිසාල්ට කියද්දි මම හිටියේ ඇස් දෙකේ කළුළු පුරෝගෙන.. කෝච් මට අත්පුඩි දෙකතුනක් දුර ඉදන් ගහද්දි මම දුවගෙන දුවගෙන ගිහින් කෝච්ට අත්දෙකින්ම බඳගත්තා.. කෝච් අඩි දෙකතුනක් පස්සට ගියත් මාවත් අනිත්පැත්තට තද කල්ලා බඳගත්තා.. ඇත්තෙන්ම මේ ලෝකෙ ඉන්න හොඳම කෝච්, මට හොඳ වැඩිහිටියෙක් විදියට මගේ ළහින්ම ඉන්න කෙනා විදියට මම එයාට හුහක් ගරු කරනවා.. මට දෙයක් ලැබෙනවද ඒකෙ සම්පූර්ණ මහන්සිය කෝච්ගෙ.. ප්ලේ කළේ මම වුණත් කැපවීම වැඩිපුර කළේ කෝච්.. මට අමතක නෑ.. කෝච් පලවෙනි වතාවට මම ජීවිතේට දැකලා නැති විදියට මාත් එක්ක හිනාවුණා.. මට සතුවටත් වඩා පුදුමයක් තිබ්බා.. හැමදේම මගේ වටේ වෙන දේවල් ඒ මොහොතෙ මට අස්සනට පෙනුණා.. සතුවු හිතුණා.. හරිම අවංක සතුවක්..මගේ නමත් එක්ක මගේ රටේ නම කියවෙද්දි ඒ දැනෙන හැගීම..

මම හිතන්නෙ ඒක තමයි මගේ බැඩ්මින්ටන් ජීවිතේ මුලින්ම මට මගේ රට තියෝජනය කරන ඔනමයි කියන අමුතු කික් එක දුන්නෙ..

@Shan

මගේ අතට ලැබිවිට විසාල මල් බොකේ එකයි සෙට්ටිකේට එකයි ට්‍රෝෆි එකයි අරවා මාවා සේරම උස්සගෙන මම කැමරා එකට පොඩ්ඩක් හිනාවෙලා ඉක්මනට ස්ටේජ් එකෙන් බැහැලා ආවා.. ඒ එද්දීම මට අවියක් ඉස්සරහට තියන්න වුණේ නෑ කැමරා වගේකුයි මයික් වගේකුයි උස්සගෙන ස්පෝර්ට්ස් වැනල් වගේකින් එතනට කඩාපැන්නා.. මගේ ඇස් දෙකත් ෆ්ලැෂර්ස් වලට නිලංකාර වෙලා ගියා..

" What do you think about your victory..?"

මම එකපාරම ටිකක් සුදුම වුණා.. ඒත් ඒකනොපෙනෙන ඉන්න ට්‍රයි කළා..

" um.. I'm so happy and surprised.."

කෝච් මාව ඇදලා පිටිපස්සට කළා..

" Excuse me.."

මම කෝච් එක්ක ස්ටේඩියම් එකේ ප්ලෙයර්ස්ලගෙ කැබින් එකට ආවා.. මාත් එක්ක ආව අනිත් අයියලා දෙන්නත් මට විශ් කළා.. හුහක් අය මට විශ් කළා.. මම මල් බොකේ එක පැත්තකින් තියලා ෆෝන් එක බැලුවහම අම්මගෙන් කෝල් එකක් ඒ වෙලේම ඇවිල්ලා කට වෙලා.. මම අම්මට ඉක්මනට කෝල් එකක් ගත්තා..

" අම්මා!!"

" සුදුමහත්තයා!! උඹ හොඳින් නේද.."

අම්මගෙ කටහඬෙ මම සතුට කියන එක අඳුරගත්තා.. අම්මා මං ගැන සතුටින් කතාකරනවා..

" අම්මා.. මම-මම ටින් කළා.."

" මට උඹ ගැන සතුටුයි කොල්ලො.. ඉක්මනට ගෙදර වරෙන්- කෝ කෝ සුදුමහත්තයද.. එහෙට පලයන් දේදුණු.. මගෙ රත්තරනේ.."

අපේ ආච්චිඅම්මා දනි පනි ගාලා ෆෝන් එක ඇදලා ගත්තම මට හිනාගියා..

" ආච්චිඅම්මෙ.."

@Shan

" දෙයියනේ මගේ කොල්ලා.. උඹට තෙරුවන් සරණයි.. මම දන්නවනෙ මයෙ අම්මා දින්නවාමයි කියලා.. කරදරයක් නෑ නේද.."

" නෑ ආච්චිඅම්මෙ.. මම හොඳින් ඉන්නවා.. මට සතුටයි හුහක්.. අනේ!!!!"

" ඉක්මනට ගෙදර වරෙන්.. අම්මයි මායි බලන් ඉන්නවා.."

" හරි ආච්චිඅම්මෙ.. මම පස්සෙ ගන්නම් හොඳේ.."

" හා නිව්හැලහිල්ලෙ කතාකරන්න බැරියැ.."

මම ෆෝන් එක පැත්තකින් තියලා මුලින්ම මාත් එක්ක ජ්ලේ කරපු ඉන්ජර්ඩ් වෙච්ච පිටසක්වලා ගාවට ගියා.. ඒකා මාව දැකලා අහක බලාගත්තා..

" are you alright..??"

ඌ ආයෙම මං දිහා බලලා අහක බලාගත්තා.. පුදුම ලයින් තමා මට දෙන්නෙ..

" Yeh.."

" ගොං හැලපයා.."

මම හිනාවෙලා හරි ලොගතු එකා වගේ ඌට කිව්වහම ඌ මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා එහාට වුණා..

" what did you say.."

" Nothing.. I said get well soon.. Thanks a lot.."

මම පොඩ්ඩක් උගේ විදියට ඔලුව පහත් කල්ලා තැන්ක් කලාම උගේ මුණ තැලිච්ච කෙහෙල් ගෙඩියක් වෙලා ගියා..

" Thank you for what..?"

මම උගේ උරහිසට පොඩි තට්ටුවක් දැමමා..

" i'm gonna go .. let's get to know each other if we meet again.."

@Shan

මම බැග් එකක් කරේ එල්ලගෙන කෝච් ගාවට එන්න ආවා.. කෝච් එතන හෙන ලොකු කතාවක නිසා මම අහමිබෙන් හමිබෙන කීපදෙනෙක් එක්ක සුළුවෙන් කතාකල්ලා රධ් අයියට මැසේජ් එකක් දැමිමා.. සාමාන්යෙන් එයාගෙ ඩෙටා ඔෆ් කරන්නෙම නැති තරම්.. සිග්නල් නැතිවුණොත් මිසක්.. ඒත් එහෙට සිග්නල්.. මම මැසේජ් දෙකතුනක්ම යවලා කෝල් එකක් අරගෙන කනේ තියාගත්තා.. එයා ඉස්කෝලෙ ගිහින් ගෙදර එන්නත් වෙලා..

" ඔබ ඇමතු අංකය ක්‍රියා විරහිත කර හෝ ආවරණ කලාපයෙන් බැහැරව-"

මගේ පසුව එකසැරේට අමුතු විදියට ගැහෙන්න ගත්තා.. මම ආයෙ දෙතුන්පාරක්ම කතාකළත් එයාගෙ ෆෝන් එක ඔෆ් වෙලා තිබුණේ.. ඒක එව්වර දෙයක් නොවෙන්න ඇති.. ඒත් මගේ පසුව උවමනාවට වඩා ගැහෙන ගමන් තිබුණා.. මම කලබලෙන් සෙනුකගෙ නම්බරේට කෝල් එකක් ගත්තා.. උගේ ෆෝන් එක වැඩත් නැති නිසා මහීගට අරගෙන අරගෙන ඒකි අන්තිමට ආන්සර් කලා..

" හලෝ මහීගා.. ඔයාලා කොහෙද ඉන්නෙ.."

" අ-අපි බං.. එළියෙ ඉන්නෙ.. කියහන්.."

" ඔයාලා හොස්පිටල් ගියාද.. ආධ්‍ය අයියට මොකද.."

මහීගා කතානොකර ඉද්දි වෙන කවුරුහරි ෆෝන් එක උදුරලා ගන්නවා මට ඇහුණා..

" අඩෝ ෂනෙරුවා.. මෙහේ අවුලක් නෑ බං.. උඹ හෙට එනවද.."

" සෙනුක මට බොරු කියන්නෙපා.."

මම බැග් එකෙ පටිය අතට මිරිකගත්තා.. නෑ වැරද්දක් කොහේහරි තියනවා.. මට ඒක මේ වෙලාවෙ ඉදන්ම දැනෙනවා..

" බොරු නෙමේ.. ඉස්සෙල්ලම මෙහෙ වරෙන්.. උඹ කලබල වෙන්න ඔන නි-නෑ.."

" සෙනුක!!!!!"

සෙනෙකා ගේ එක කවි කලාව.. ආයෙම ගත්තත් ගේ එක ඔග් කල්ලා
නිවුණේ.. මගේ කකුල් දෙක පණ නැතිවෙගෙන එනවා වගේ මට දැනුනම
එතනම බිත්තියට වාරු වුණා.. කෝටි මං ගාවට ඇවිදගෙන ආවා..

" මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද.."

" නි-නැ සර්.. හැ-හැමදේම හොඳින්.."

ඒ එක්කම අනිත්පැත්තට මට කියාන් අයිගෙන කෝල් එකක් ආවා..

ලස්සන සමනලයෝ කොහෙන්ද ඔය පාට..

නරක සමනලයා යන්නයි යන්නේ.. අප්පව්වගේ යාලුවෝ ගෙදර ආවේ
ඇයි.. නිකම එයා අමුතු ලයින් තේන දෙන්නේ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

143 කොටස

මම හිටියෙ කටුනායක එයාපෝටි එකේ.. මේ වෙනකල් කියාන් අයිසා ඇරෙන්න මට මොකෙක්වත්ම කතාකළේ නෑ.. මම පුදුම විදියට අසරණ වෙලා හිටියෙ.. හවස ඊලඹට එක අල්ලගෙන කොහොම හරි මම එන්න ආවා.. ඊයෙ මැව් එක ගැන, මම දින්න එක ගැන තිබ්බ සතුට එහෙමපිටින්ම හේදිලාම ගියා.. මට හිතාගන්න බෑ මම සතුටු වුණාද කියලවත්.. මට තාම කියාන් අයිසගෙ කටහඬ ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ..

" ඡනෙරු පුළුවන් ඉක්මනට එන්න බලපන්.. මෙහෙ මොකක් හරි අවුලක් වෙනවා.."

ඒ එක්කම මගේ අතින් ෆෝන් එක බිමට අතැරුණා.. කෝච් මාව වාරුකරගත්තෙ නැත්නම් මම එහෙමම ඇදගෙන වැටෙනවා.. ඇත්තමයි මුළු ජීවිතාකාලෙම මෙව්වර මගේ හිත බියවෙලා නෑ.. කලබල වෙලා නෑ.. මගේ පපුව හිරිවැටීගෙන රිදෙනවා.. ඇස් වලින් කඳුළු ගලාගෙන යන්න ඔන්න මෙන්න තිබ්ලත් මම ඒවා වට්ටන්නෙ නැතුව හිර කරගෙනම එන්න ආවා.. කෝච් හොඳවෙලාවට කවුන්සිල් එකත් එක්ක කතාකල්ලා මට අද එන්න වාන්ස් එක අරගෙන දුන්නා..

මම ලැගේජ් එක අතට තදකරගෙන සෙනුකව හෙව්වා.. සෙනුක මාව ගන්න එනවා කිව්වා.. එතකොට.. එතකොට කොහෙද මගේ මාමා.. රඨා අයිසා.. එයාලතෙ හරිනම් මාව ගන්න එන්නෙ.. මම එහෙමම පුටුවක් උඩින් වාඩිවෙලා මුණ අත් දෙකෙන් පිහිදගන්නා.. එයාපෝටි එකේ නිතර යන එනවුන්ස්මන්ට්ස් මට කරදරයි.. මම කලබල වෙලා.. මගේ අත පය වෙවුලනවා.. මොකද මට දැනෙනවා මොකක් හරි වෙලා කියලා.. මම අත් දෙක එකට ගුලි කරගෙන පපුවට තියලා තදකරගන්නා.. ඒ ගිනිගන්නවා වගේ දැනෙන පීඩනේ එක එක්ක මට පිස්සු හැදෙන්න එනවා.. මගේ අසරණකම දැනුණේ මට විතරයි.. මම පිපිරිලා යන්න පීඩනේක ඊයෙ ඉඳලා ඉන්නවා කියලා දැනුණේ මට විතරයි.. රඨා අයිසගෙ ෆෝන් ඔෆ් ආන්සර් නොකරන හැම වතාවෙම දැනෙන හිස් හැගීම.. බලාපොරොත්තු නැතිවෙන හැගීම ඒ ඔක්කොම දැනුණේ මට විතරයි..

මම දැක්කා දුර ඉඳන් මගේ පැත්තට දුවගෙන එන සෙනුකව.. මම ඉක්මනට නැගිට්වා.. මට ඉක්මනට රඨා අයිසව හමුබෙන්න ඕන.. ඔයා හොඳින්ද

අහලා තුරුල් වෙන්න ඕන.. එයා හොඳින්ද.. හැමදේම හොඳින්ද අහන්න
ඕන.. මේ වෙලේ මට ඕනම චුණේ ඒක විතරයි..

" ඡනෙරු.."

සෙනුක දුවගෙන ඇවිත් මාව බදාගත්තා.. මම මොකුත් නොකර එහෙමම
බලාගෙන උන්නා..

" ඇ-ඇයි සෙනුක.. මොකද මේ.. අනේ මාව බය කරන්න එපා බ.."

" අපි දැන් ක්වාටස් එකට යන්න ඕන.."

ඒ එක්කම ඇතින් අපි දිහාට ඇවිදගෙන එන වමිරුව සෙනුකගෙ උරහිස
අස්සෙන් මට පෙනුණා.. ඒ එක්කම මට ඇඩුණා..

" ක්-කෝ රධ් අයියා.. මාමා.. එයාලා කොහෙද.."

වමිරු ඇවිත් සෙනුකව එහාට කලා.. ඊටපස්සෙ මගේ ලැගේජ් එක ගත්තා..

" ඉස්සෙල්ලම ගෙදර යන්න ඕන.. එතකල් මොකුත්ම කියන්න බෑ
ඡනෙරු.."

මම පිස්සුවෙන් වගේ ඔලුව උඩ පහළ කලා.. මට යන්න ඕන.. අපේ මාමා
ගෙදර වෙන්න ඇති.. එයා ඉන්න ඕනනෙ.. මාමා සතිඅන්නෙ වැඩට
යන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයියට කෑම හදනවා ඇති.. එයා ඉන්නවා මම දන්නවා..

මම හීනෙන් වගේ බොඩිගාඩ් කෙනෙක් ළඟ හිටගෙන ඉඳපු වාහනේට
නැග්ගා.. මගේ වටේ තියන දේවල් මට දැනෙන්නෙ නැතුව යනවා වගේ..
කැරකිල්ලක් එක්ක ඔලුවේ කැක්කුමක් එනවා.. මම එහෙමම සිටි එකට
ඔලුව තියාගත්තම සෙනුක මාව අල්ලගෙන උගේ උරට හේත්තු
කරගත්තා.. වත්තලට යනකල්ම මම එහෙමම හිටියා..

පැය බාගෙකට විතර පස්සෙ මම බැක්පැක් එක අවුස්සලා ගත්ත යතුරත්
අනේ ගුලිකරගෙන හිටියේ ක්වාටස් එකට යන තැනම ගේට්ටුව ගාව..
උඩතට්ටුවේ අපි ඉඳපු ගෙදර දොර වහලා.. මගේ හිතේ බලාපොරොත්තු
කඩවෙන එක කොච්චර නරක විදියට දැනෙනවද කියනවනම.. මට උඩට
යාගන්න පණ නැතිවුණා.. මම එහෙමම ගල් ගැහිලා වගේ බලාගෙන ඉද්දි

වමිරු මගේ අතින් ඇදගෙන උඩට නැගගෙන ගියා.. මගේ කකුල්
නවතිනවා.. මම දන්නේ නෑ මට ඇයි මේවා දැනෙන්නේ කියලා..
මොකුත්ම දෙයක් හරිහැටි නොදන්නේ මම උවමනාවටත් වඩා කලබල
වෙලා..

" ඡනෙරු දොර අරින්න.. ඉක්මනට.."

මම යතුර දාන පැත්තේ වරද්දගෙන දෙතුන්පාරක්ම ට්‍රයි කල්ලා එහෙමම
අත මීට මොළුවලා දොරට ගැහුව පාර යතුරට අත තදවෙලා කැපිලා ගියා..
වමිරු මාව එහාට කලාම සෙනුක දොර ඇරියා..

ඒ එක්කම..

ඒ එක්කම මාව.. එතනම ඇදගෙන වැටුණා.. මගේ පපුව නවතින්න
එනවා.. කෝ මගේ මාමා.. එයා එයා..

" ඔ ගිට...!! සෙනුක ඉක්මනට ඇතුළට ගිහින් දොර වහගමු.."

වමිරු මාව වාරු කරගෙන ගෙට යද්දි මගේ කකුලට පැහැණේ කැලි කැලි
වලට කුඩුවෙලා ගිහින් තියන..

රඬ පයියගේ ආර්ථික එක..

මම ඒ දිහා නොබලා සාලේ බිත්තිවල තැනින් තැන තියන ලේ පැලම ළඟට
ඇවිදගෙන ගියා.. මුළු ගෙදරම පිස්සුවක් වෙලා.. හැමදේම කුඩුපට්ටම්
වෙලා.. අල්මාරිවල තිබ්බ ඇඳුම් සාලේ තැන තැන වැටිලා.. මම ඇස්
අදහගන්න බැරුව එහෙමම ගල් ගැහිලා බලාගෙන හිටියා.. මොනවද මේ
වෙලා තියෙන්නේ.. මගේ මාමා.. කොහෙද එයා..

" සෙනුක කාමර බලන්න.. මොකුත් තියද.."

" නෑ.. අපි මොකද කරන්නේ.."

" කියාන් අයියට ගනින්න.."

මම වමිරුගේ අතේ මැණික් කටුව ගාවින් තද කල්ලා අල්ලගත්තම වමිරු
බයවෙලා මම දිහා බැලුවා.. ඒත් උගේ අත් පවා වෙවුලනවා මට

දැනෙනවා.. මට දැනගන්න ඕන මෙව්වරයි.. මොකක්ද වුණේ කියලා විතරයි..

" මොකක්ද වුණේ!! කෝ මාමා රඬ අයිසා.. කෝ මේ ගෙදර මිනිස්සු..!!! දෙයියනෙගෙ නාමෙට මට කියපල්ලා මොන හු#තක්ද මේ වෙන්නෙ කියලා.. උඹලා මට නොකියන්නෙ මොනවද කියපන්.. ආ සෙනුක!!"

" ඡනෙරු.. මේ අහපන්.."

" මට කියපන් මොකක්ද වුණේ කියලා.."

වමිරු මගේ ලේ ගලාගෙන ගිහින් බිමට වැටෙන අත උගේ අතට තදකරගන්නා.. මම එහෙමම බිත්තිය දිගේ රුට්ටගෙන බිම වැටුණා.. මගේ අතෙන් බේරෙන ලේ මුළු මුණ පුරාම මගේ අතින් ගැවුණා.. ලේ වලින් එන මලකඩ සුවද, බිත්ති වල තියන ලේ පැල්ලම.. බිම පොලොවෙ ගහලා තියන රඬ අයිසගෙ ෆෝන් එක.. මොනවද දෙයියනේ මේ වෙන්නෙ..

" රඬ අයිසලගෙ ගෙදර කවුරුත් නෑ ඡනෙරු.. අප්පව්ව ගෙදර නෑ.. එයාලා ගෙදරින් ගිහින් කියලා අරියා කිව්වෙ.. පෙරේදා උදේම පිටත් වෙලා.. මම දන්නෙත් නෑ මොනවද වෙන්නෙ කියලා.. උඹට මොකුත් අවුලක් තේරුණේ නැද්ද.."

මම සෙනුක දිහා මගේ ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන බලාගෙන හිටියා.. නෑ නෑ.. එහෙම වෙන්නෙ කොහොමද.. එහෙම වෙන්න බෑනෙ.. එයා මට උදේ කතාකලා.. හොඳට ප්ලේ කරන්න කිව්වා.. එයා ඉන්නවනෙ.. නැති වෙන්න විදියක් නෑ.. එයා මට නොකිය කොහෙවත් යන්නෙ නෑ.. මම සෙනුකව විශ්වාස කරන්නෙ නෑ.. එයා නැත්තෙ නෑ..

" නෑ නෑ.. සෙනුක.. බොරු කියන්න එපා.. අතේ මෙක හොඳ විහිඬවක් නෙමෙයි.."

වමිරු මාව බඳලා පපුවට හේත්තු කරගන්නම මම උගේ ශරීර එකේ කට අතට තදකරගෙන ඉකි නොගහා ඉන්නම ට්‍රයි කළා.. මට තේරෙන්නෙ නෑ මොකක් කරන්නද කියලා.. රඬ අයිසා අන්නිමට කතාකරපු වචන මට ඇහෙනවා වගේ.. එයා මගේ ඉස්සරහා ඉන්නවා වගේම මට දැනෙනවා..

" අයියි මාමයි දෙනනම හොස්පිටල් එකේ නෑ.. ආධ්‍ය අයියි ඩිස්චාර්ජ් වෙලා.. ඒත් රධ්‍ය අයියිගෙ ආර්ථික මෙහෙයුම නියමයෙන්..?? ආධ්‍ය අයියි ඩිස්චාර්ජ් වෙලා ආවට පස්සෙ.. ඒ කියන්නේ රධ්‍ය අයියි මෙහෙයුම ඇවිල්ලද.."

" ම-මම මොකුත්ම ද-දන්නේ නැහැ.. දෙයිනේ.. මගේ මාමා කොහෙද.."
සෙනෙක මං ගාවිත්ම දණ ගහගත්තා..

" මේ දවස් දෙකට මොකක් හරි වෙලා තියනවා.."

" මාමා.. ගෙනැත් දෙනන සෙනෙක.. එයා මට නොකියා යන්න යන්නේ නෑ.. මම දන්නවනේ.. මම දන්නවා බො.."

ඒ එක්කම ගෙදර දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවේ කියාත් අයියි.. කියාත් අයියි එක්ක ආගි, මහිලා දෙනනම ඇවිල්ලා හිටියා.. ආගි දුටුගෙන ඇවිත් අපි ගාවිත් දණගහගත්තා.. කියාත් අයියි බයවෙලා වගේ ගෙදර දිහා බලාගෙන ඉඳලා බිම වැටිලා තියන ආර්ථික එක අතට ගත්තා.. ඒ එක්කම කියාත් අයියිගෙ ඇස් දෙක ලොකු වුණා..

" ර-ධ්‍ය.."

මහිලා ගේ ඇතුළට ගිහින් මාමගෙ කාමරේට එවුණා..

" ඔනෙරු.. අහන්න.. මුලින්ම ඔයා සාමන්‍ය වෙන්නකො.. අපි මේක හොයන්න කලින් ඔයා හොඳින් ඉන්න ඔනෙනේ.."

ආගි ඒකිගෙ බැග් එකෙන් ගත්ත ලේන්සුවක් මගේ අතේ බැඳලා මගේ මුණ අත් දෙකින්ම අල්ලගත්තා.. මගේ ඇස් කෙවෙතිවට පිරිලා තිබ්බ කදුළු පොදියක් ඒකිගෙ අත් දෙක උඩට වැටිලා ගලාගෙන ගියා..

" එයාලා.. කොහෙද බො.."

මහිලා ඒ එක්කම කොළ වගයක් අරගෙන කාමරෙන් එළියට ආවා.. මම බයවෙලා ඒකි දිහා බැලුවා.. අනෙ මගේ බලාපොරොත්තු කැඩිලා යන්න එපා..!! මහිලා ගිහින් ඒක කියාත් අයියිගෙ අතට දුන්නම කියාත් අයියිගෙ

ඇස් දෙක ලොකු වුණා.. ඒ එක්කම මගේ දිහා බලලා ආයෙම කොළේ දිහා බැලුවා..

" ආශු..

කියන්නේ...?? ඔඳිල් ඉගාකා.."

" ම-මොකක්...!!??"

වමිරු කියාත් අයියගෙ අතේ තිබ්බ කොළේ ඇඳලා ගන්නා.. කී එකත් ගන්නා..

" ඒප්ලස්ටික් ඇනිමියා?? එහෙම එකක් කාටද තියෙන්නේ.. ආධ්‍ය අයියට...??"

ආශි අත් දෙකින්ම කට වහගන්නා.. මම නැගිටලා ගිහින් වමිරුගෙ අතේ තිබ්බ කොළේ ඇඳලා ගන්නා.. මට මේ නම හුරුපුරුදුවට ඇහෙන්නේ.. ඒ කියන්නේ.. අපේ මාමා මට කිසිදෙයක් නොකිව්වේ..

" ක්-කොහෙද ආධ්‍ය අයියා.."

" ආධ්‍ය අයියට පෙරේදා රූ අමාරුවුණා.. අයි සී යූ ඉද්දි මම රධ්‍ය වෙනුවට ගිහින් මාමා හමුවුණා.."

මම කියාත් අයියා දිහාම බලාගෙන හිටියා..

" ඊටපස්සේ...??"

" මට මාමා හමුවුණා.. එයා හිටියේ කලබලෙන්.. විශේශෙන් දෙයක් කතාකළේ නෑ.. රධ්‍ය පරිස්සමට ඉන්නවද ඇහුවා.."

" එතකොට රධ්‍ය අයියා මොකද ඔයාට කිව්වේ.."

" රධ්‍ය මේ දවස් දෙකේ හොඳට කතාකළා.. හැබැයි මට තේරුණා අවුලක් තියනවා කියලා.. හදිස්සියෙම පෙරේදා රෙක්සිවයි කියාරයි අපේ ගෙදර ගෙනැත් දැමුවා.. ටික දවසකට බලාගන්න කියලා.."

" අහ්...??"

" ඔව්.. මොකක් වුණත් රඬ හැමදේම ගැන දැනගෙන ඉඳලා කල් තියා වැඩ කල්ලා වගේ.. මම ඊයෙ ඉස්කෝලෙට ගියාම ඌ කලින්ම අස්වීමේ ලියුමක් දීලා.. අස්පව්වි ගැන කැමප් එකෙන් දැනගන්න විදියකුත් නෑ.. අපේ කවුරුත් නෑනෙ බං.. අපි කොහොමද අස්පව්වි ගැන විස්තරයක් හොයාගන්නෙ.."

චම්රු ටිකක් වෙලා සාක්කුවට අත් දෙක ඔබාගෙන කල්පනා කරනවා මම දැක්කා.. මගේ ඔලුව එකම පටලාවිලක් වෙලා..

" මම හොයාගන්නම්.. රඬ අයිියගෙ අස්පව්වි ගැන හොයාගන්න විදියක් මම දන්නවා.. අපි බලමු.."

" අනේ චම්රු.. මොකක් හරි කරපන්නො බං.. මට මගේ මාමව හමුකෙන්න ඕන..මම ආව්විඅමමට, අපේ ගෙදරට මොනවද දෙයියනේ කියන්නෙ.. මම එද්දි හැමදේම නැතිවෙලා කියන්නද.."

මම චම්රුගෙ අත් දෙක එකතුකල්ලා මගේ අත් දෙකින් තද කරගත්තා.. මගේ අසරණකම කියාගන්න වචන නැති තරම්..

" ඡනෙරු.. උඔට මෙහෙ ඉන්න බෑනෙ මෙහෙම.. අපේ ගෙදර අයාන් ඇවිල්ලා බං උඔව එහෙ ගෙනියන්න විදියක් නෑ.. දන්නවනෙ උගේ අමුතු අසහනේ ගැන.. සෙනුක මල්ලි.. ඡනෙරුව තියාගන්න පුළුවන් අවුලක් නෑනෙ.."

" ඒකට අවුලක් නෑ.. ඡනෙරු යමන් අපේ ගෙදර.."

මම අසිහියෙන් එහෙමම ඔලුව වැනුවා..

" අද රැට අපේ රිසාල්ට්ස් අවුට් වෙනවා.. ඡනෙරු ඔයා ගමේ ගියානම් මොකද.. මම කියන්නෙ මේ වෙලේ සෙනුකලාගෙ ගෙදර යන එක අවුලක් නෑ.. ඒත් අපි පොඩ්ඩක් එයාගෙ තත්වෙන් හිතලා බලමුකො.. ඡනෙරු අපි ගමේ යමු.. අම්මා ගාවට.."

" මම.."

ආගි නැගිටලා මගේ කාමරේට ගිහින් ඒක අවුස්සනවා ඇහුණා..කියාන් අයිියා මුණ අත් දෙකින් වහගෙන එහෙමම සෙටියෙ කොනකින් ඉදගත්තා.. මේ ගෙදර තව එක විනාඩියක්වත් හිටියොත් මගේ ඔලුවේ මැවෙන පරණ

දේවල් එක්ක මට පිස්සු හැදේවි කියලා මට හිතුණු.. මට හදිසියෙම මගේ ආවිච්ඡම්මව මතක් වුණා.. ආවිච්ඡම්මගෙ ගාවට යන්න ඕන.. ගිහිත් හැමදේම කියන්න ඕන කියලා හිතුණා.. මගේ ආවිච්ඡ මාව තේරුම ගනී කියලා මොහොතකට හිතුණා.. මනුස්සයෙක් අසරණ වෙන්නම ඕන ඒ බර හිතට දැනෙන්නෙ.. අපි හොයන්නෙ ඔලුවෙ පිරිලා තියන මහා විසාල දේවල් ගොඩ කාටහරි කියලා ඒක බෙදාගන්න.. නිදහස් වෙන්න.. මට එකපාරම මගෙ ආවිච්ඡම්මව මතක් වුණා..

" ඡනෙරු.. මම මගේ ඩුයිවර් දෙන්නම.. ඔයා ගමෙ යන්න.. මම කියන්න පස්සෙ නෙමෙ.. මෙ දැන්ම යන්න ඕන.."

වමිරු මගේ ඔලුව අතගාලා කිව්වම මම ඌ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ආයෙම බිම බලාගත්තා.. ආගි ගෝස් එකකට සේලයිත් වක්කල්ලා මගේ අත පිහිදාලා ක්‍රීම් එකක් ගාලා ඒක ප්ලාස්ටර් කළා..

" ඡනෙරු යනවනම මමත් යනවා.. අපේ අම්මත් ඉන්නෙ එහෙනෙ.."

" උඹලට මම නිසා කරදරයි බං.."

" අනේ මෙ හු#න කතා කියන්න එපා.. අපි යමු.. උඹලගෙ ගෙදර ඇඳුම තියද.. ගේප් නෙ.. යමං.."

සෙනුකයා නැගිට්ටා.. මාවත් නැගිට්ටුවගත්තා..

" මහිශා පුළුවන් නම ගෙදර අස් කරන්න ඉදහන්.. මෙ ලේ පැල්ලම දැක්කොත් මිනි මරලා කියලා හිතයි.. මෙවා අස්කල්ලා දාලා අපිත් යමු.. මම මෙහෙ ඉදන් කරන්න පුළුවන් දේවල් ටික කරන්නම.. වමිරු මල්ලි.. මුත් දෙන්නව පරිස්සමට එක්කන් පලයන්.."

" අනේ මම ආවිච්ඡම්මට කොහොමද දෙයියනේ කියන්නෙ.."

" අපි කොහොම හරි කියමු.. දැන් යමු.. උඹ මෙහෙ ඉඳලා තව අවුල් වෙනවා.."

සෙනුක මාවත් එක්කන් පහළට එද්දි ආගියි මහිශායි කියාන් අයියයි උඩ නතරවුණා.. ආවිච්ඡ මට හැමදේම කිව්වොත් තේරුම ගනිවිද.. ආවිච්ඡ මට බොරුවක් කියන්න හිත හදාගන්න බෑ.. අපේ අම්මට කිව්වොත් නම්

කොහොමත් තේරුම් ගන්නෙ නෑ.. අඩුම තරමේ මාමා මට කිසිම දෙයක් කල් තියා කියලවත් තිබ්බෙ නෑ..

" එතකොට රඬ අයිසා කොහෙද බං.. "

" අපි හරිම විස්තරයක් දන්නෙ නෑ බං.. මේ දවස්ටිකේ මොන මොනාහරි වුණා.. ඒත් හරි විස්තරේ මෙන්න මේකයි කියන්න අපි දන්නෙත් නෑ.."

" මම.. "

" සෙනුක එහෙනම් ඔයාලා යන්න.. මොකුත් උවමනාවක් වුණොත් මට කෝල් එකක් දෙන්න අනිවාරෙන්.. හරිද.."

වමිරු වාහනේ දොර ඇරියහම මම ඇතුළින් ඉදගත්තා..

" උඹට එන්න බැරිවෙයිද අපිත් එක්ක යන්න.."

" සෙනුක..??"

" උඹලගෙ අම්මට කියහන් යාළුවෙක්ගෙ ගෙදර යනවා කියලා.. අපේ අම්මලත් එහේ ඉන්නෙ.. වරෙන්.."

" මම එන එක හොඳ මදි සෙනුක.. මම අනික ඡනෙරුව ලොකුවට-"

" උඹත් වරෙන්, ගෙදර අවුලක් නැත්නම්.. ඒකට කමක් නෑ.."

වමිරු පුදුම වෙලා වගේ මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" ඒකනෙ.. යමන් යමන්.."

සෙනුකයා වමිරුවත් වාහනේ ඇතුළටම තල්ලු කළා.. ඊටපස්සෙ උාත් නැගලා දොර වහගත්තා.. වමිරු හිටියේ කරකලා අතැරියා වගේ..

" ගෙරද ගාවින් නවත්තහන් මම අපේ පියාණනට කරුණු පැහැදිලි කල්ලා අවසර අරගෙන ඇදුම ටිකකුත් උස්සන් එන්නම්.. හරිද.."

" මම.. "

මම සිට එකට ඔලුව නියාගෙන හිටියා.. වම් රු මගේ කකුකට තටුවක් දැමීමා හැමදේම හොඳින් වෙයි කියන්න වගේ.. ඒත් මටනම් කිසිම දෙයක් හොඳට වෙනවා කියා අපෙනුණෙ නෑ.. කලින් වතාවේ මට කියලා ගිය එක මට එව්වර රිදුණනම්..,

මේ වතාවේ නොකියම ගියාම මට කොච්චර රිදෙයිද කියලා එයාට පොඩ්ඩක්වත් අදහසක් තිබ්බේ නැද්ද කියලා මගේ හිත කියනවා.. ආයෙමත් මම ජීවිතේ තනිවෙයිද කියලා මට බය හිතුණා.. මට හුහක් බය හිතෙනවා අයිියෙ.. මොන ලෝකෙද මටත් කියන්නේ නැතුව ගියේ..

*What is aplastic anemia?

What it is

Despite its name, aplastic anemia, or bone marrow failure, is more than anemia. Aplastic anemia is a rare but serious blood condition that occurs when your bone marrow cannot make enough new blood cells for your body to work normally. It can develop quickly or slowly, and it can be mild or serious. At this time, there is no way to prevent aplastic anemia.

රන්වන්පාටයි සමනලයා.. දළඹුවොත්ගෙ පණ අරන් ගියා..

ආයෙත් ඒවිද ඒ සමනලයා.. අපහට දුක් දෙන්නා..~

විශ්වාස කරන්න මේ මිනිසිකාව.. හැමදේම හොඳින් වෙනවා.. ආවිච්ඡමමා හැමදේම තේරුම ගනිවිද..??

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම් කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

144 කොටස

ජීවිතේ හැමදෙයක්ම වෙනස් වෙන න යන්න කොච්චර පොඩි වෙලාවක්ද කියන එක මට මගේ ජීවිතේ සමහර අත්දැකීම් වලින් දැනිලා තිබ්බත් ඒක තදින්ම දැනුනේ මේ පැය කීපෙදි.. මම ආයෙ ආයෙම හිතනවා බලාපොරොත්තු කඩ වෙන එක කොච්චර නරක දෙයක්ද කියලා.. ඒක කොච්චර වරදකාරී පසුතැවෙන හැගීමක්ද කියලා.. මට පහුවෙන හැම ගහ කොළක්ම.. හැමදේම මගේ හිතේ පාරගන්නෙන නෑ කියලා පරිස්සම කරපු හැම අහලක් ගානෙම මාව තුවාල කළා.. මෙව්වරක්ද දුක දැනුණත් නොදැනෙන ගාණට මම ජීවත් වුණා.. ඒත් දැන් මට දැනෙනවා මම ඉන්නෙ පිව්වෙන හැගීමක.. මට ඒක හොඳම දැනෙනවා..

මට හිතේ තරහයි.. දුකයි.. මට හිතන්නම සැහෙන්න දේවල් තිබුණා.. මට හිතන්න බයයි.. මට කලන්නෙට වගේ.. දැන් නම් මට හිතෙනවා මොකටද කෑවෙ නැත්තෙ කියලා.. මගේ නොසැලකිල්ල නිසා හුගක් දේවල් වෙනවා කියලමයි මට දැනෙන්නෙ.. අඩියක් තියපු තැනම මහා පාතාලෙකට කඩන් වැටෙනවා කියන්නෙ.. ඒක සුළුපටු නෑ.. මම නැගිටගන්න ට්‍රයි කළා විතරයි.. පළවෙනි අඩියෙම මට හුඟක් දේවල් නැතිවුණා.. මම ඉස්සරහට යද්දි මට කොච්චර දේවල් නැතිවෙයිද මම දන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයිියට සනීප වෙලාද ඩිස්වාර්ස් වුණේ.. එයාලා නොකියා යන ගමනට බලෙන්ම ඩිස්වාර්ස් වුණාද කියන්න දන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයිියගෙ යාළුවො කවුද මම දන්නෙත් නෑ.. මාමගෙ යාළුවො මම අඳුරන්නෙත් නෑ.. අප්පව්විගෙ අය කවුරුත් දන්නෙත් නෑ.. මම දන්න.. මම වැඩිපුරම දන්න කෙනත් ළහිත්ම ආශ්‍රය කලේ මම වෙලා.. මම මොකුත්ම නොදැනැන හිටියේ මගේ මොන නොසැලකිල්ලකටද මට හිතෙනවා..

ජීවිතේ හමුවීම එක්ක වෙන්වීම තියනවා කිව්වට.. මම බලාපොරොත්තු වුණු වෙන්වීම මෙක නෙමේ..

මට අන්තිම වතාවක් දෙනවනම්.. එදා රාධ්‍ය අයිියා ගත්තෙ අන්තිම ෆෝන් කෝ එක කියලා දන්නවනම්.. එදා මාමට තුරුල් වුණේ අන්තිම වතාවට කියලා දන්නවනම්.. ආධ්‍ය අයිියගෙ සිනිදු කම්මුලක් ඇල්ලුවෙ අන්තිම වතාවට කියලා දැනුණනම් මම ඒ ඔක්කොම ආපහු ගන්නවා.. මට ආයෙම ඒවා හරිගස්සන්න ඕන.. ආයෙම මාමට තුරුල් වෙලා මාමට ආදරෙයි

කියන්න ඔන.. රඬ අයිසට ආදරෙයි කියන්න ඔන.. මට අවස්ථාවක් ඔන..
ආයෙ හැමදේම ආපස්සට ගිහිනි හරිගස්සන්න..

ඒත්.. මම කොහොමද එව්වර ආත්මාර්ථකාමී වෙන්නෙ..

අපේ මාමා හිටියෙ පිට්ටි පිට්ටි කියන්න මම දන්නවා.. රඬ අයිසා
හැමතියෙම හිතේ මොකක් හරි හංගගෙන කතාකරන බව මම දැනගෙන
හිටියා.. ඒත් මම බලාපොරොත්තු වුණා ඒවා මට එක වතාවක් හරි කියයි
කියලා.. මට මෙව්වර වේදනාවක් දේවි කියලා මගේ හිතෙකවත් තිබ්බෙ
නෑ.. ඇත්තමයි තිබ්බෙ නෑ..

'අපි ඉස්සරහට වෙන්න තියන දේවල් අමතක කලා දැනට අඩන්නැතුව
ඉමුද..'

'ඒ කියන්නෙ ඉස්සරහට මොකුත් වෙවිද..'

'ඉස්සරහට හුහක් දේවල් වෙවි..'

'එතකොට..??'

'එතකොට මම දුර ඉදන් හරි ඔයා ගාවිත් මෙහෙම ඉන්නවා..'

'ඒ කොහොමද..'

'එහෙම තමයි ඔයා බලන්නකො..'

'නොගිහිනි ඉන්නකො අයිසෙ.. මම කැමති නෑනෙ ඔයා යනවට..'

මම පියාගෙන ඉඳපු ඇස් අග්ගිස්සෙන් මගේ මුඛ හදවතේම තියන ගල්
ගැහිව්ව දුකෙන් අංගු මාත්‍රයක් තරම් දියවෙලා පහළට රූටලා වැටුණා.. ඒවා
උණුම උනුයි.. ඒසි එකේ හුළු නිසා සිතල වෙලා තිබ්බ මුණ කඳුළු බිංදුවක්
නිසා යන්නම් උණු වුණා.. මතක හිත රිද්දනවා.. මගේ තුවාල වලට ලුණු
දානවා වගේ.. ඔව් බෙහෙත් නෙමෙයි.. හරියට ලුණු දානවා වගේ.. මට
ලොකු තනිකමක් එක්ක අසරණකමක්, පාඨවක්, හිතේ මහා මුසල
කමක්දැනුනා..

පැය ගාණක ගමනකින් පස්සෙ මම හිටියේ අපේ ගෙදරට කිට්ටුවෙන්..
මාමා ගැන ගෙදරට කියන්නෙ මොනවද කියලා මට හිතාගන්න බෑ..

@Shan

ආවිච්ඡිද්ධයෙකු මුණ බලාගෙන මට බොරු කියන්න හිත හදාගන්න බෑ.. ඒත් ආවිච්ඡිද්ධයා දැනගන්න ඕනි.. මට මාමව ඕනි කියලා දැනෙනවා.. අපි කිට්ටුවෙන් හිටියේ පහුගිය පොඩි කාලෙ වුණත් මාමා දුර වැඩකරන කාලෙ මට අඩුම තරමේ කතාකරනවා.. එයා පරිස්සමට ඉන්නවා කියලා මගේ හිත දන්නවා.. දැන් එහෙම දැනෙන්නෙ නෑ.. මට මගේ මාමව හුහක්මතක් වෙනවා.. ඒ අඩුව සැහෙන්න දැනෙනවා.. මාමගෙ කුණුහරප වචන වල නොකියා තියන හයිස මට මතක් වෙනවා.. හැමතීස්සෙම මගේ පැත්තෙන් හිටගන්න කෙනෙක් මට නැතිවෙලා වගේ දැනෙනවා..

" අඩෝ පොඩි කාලෙ ආවට මතක නෑ බෑ.. මේ හරියෙන් කොහේටද.."

මම කල්පනා වෙ ඉඳලා ගැස්සිලා ඇහැරුණා.. මම හිටියේ කොතේම ගච්ච එකට මුණ හේත්තු කරගෙන.. මගේ එහාපැත්තෙ වම්බරු සෙනුකයි හිටියේ.. අම්මට කෝල් කල්ලා ගෙදර එනවා කිව්ව වෙච්ච ඉඳලා ආවිච්ඡිද්ධයා බලාගෙන ඉන්නෙ මම ගෙදරට අඩිය තියනකල්.. අද රිසාල්ට්ස් එනවා.. මම මාමට කියන්නනෙ හිටියේ රිසාල්ට්ස් ආවහම.. ආධ්‍ය අයිසා හැමතීස්සෙම කියෙව්වා.. එයාට ආසයි කිව්වා මම කැමිපස් යනවා දකින්න.. රාධ්‍ය අයිසට මහ ඇරුණු හීනවලට මමවත් යන්න ඕනි කිව්වා..

ඒවා වචනම විතරක් වුණාට මම හැමදේම මතක තියාගත්තා.. ගතවුණු කාලෙ මම උවමනාවෙන්ම මතක තියාගත්තේ..

දැනට මට ඒවා ගැන පසුතැවීමක් තියනවා.. අපරාදෙ මතක තියාගත්තෙ කියලා හිතෙනවා..

" තව ඉස්සරහා ලොකු කඩයක් හම්බෙනවා.. එතනින් දකුණුපැත්තෙ පළවෙනි අතුරුපාර ඉවරවෙන ගෙදර.."

" ඡනෙරු.. ගෙදර අයට මේවා දැන්නවා කියලා ඔයාට ඒකෙන් හොඳක් වෙන්නෙ නෑ.. පුළුවන් තරම් හොඳින් ඉන්න ට්‍රයි කරන්න.. මම දන්නවා අමාරුයි කියලා.."

වම්බරු ඉස්සරහා බලාගෙනම කිව්වා.. ඌටත් අහක යන කුණුගොඩක් ඇහේ දාගෙන මම නිසා වදේ.. වෙන වෙලාවකනම් යාච්චෙක් එක්ක ගෙදර යන්න මම ආසයි.. ඒත් මේ වෙලාවෙ ඒකට කිසිම මුඩි එකක් මං ගාව නෑ.. මතක් වෙද්දීත් ඒක විහිළුවක් වගේ..

" මම මොනවද බං මාමා ගැන කියන්නෙන.."

" ඒ ගැන හිතමු පස්සෙ.. දැනට මාමා ඉන්නවා කියමු.. එකසැරේට බෑ අම්මලත් ගෙදරනෙ බං.. අපි පොඩ්ඩක් වෙලාව එහෙ මෙහෙ වෙනකල් ඉමු.."

" මම.."

" ඡනෙරු කෑම කාලද ඉන්නෙන.."

මම ඔලුව වැනුවා.. මම නම් පුදුම කරුමෙකට මුණ දීලා තියෙන්නෙන.. මගේ හිතට මහන්සි වගේම මගේ ඇහට.. කොච්චර මහන්සිද කියන්න.. හරිනම් මම මෙලහට කලන්නෙ දාලා ඇදගෙන වැටිලා.. දවස් තුනක් එකදිගට පුකැටිස් කලා.. මැව් එකකුත් ප්ලේ කල්ලා හරිනම් සතියක ටුවර් එකක් දුන්නෙ ඉතුරු දවස් දෙක රෙස්ට් එකේ ඉන්න.. මම අනිත්පැත්තටම දුවගෙන ආවා.. නින්දකුත් නෑ හරිහැටි.. කෑම බීමකුත් නෑ.. මට මං ගැනම මාර දුකක් දැනුණා.. හැමදාම මම මුණ දෙන ප්‍රශ්න එක්ක මම අසරණ වෙනවා..

" ගෙදර ගිහින් ඉස්සෙල්ලම කාලා ඉමු.. බෙහෙත් තියද.."

" නෑ.."

" ලෑස්තියක් වුණේ නෑනෙ බං.."

" මොනවද බෙහෙත් කියපන්.."

" ඔන නෑ වමිරු.."

" මම ඇහුව එකට උත්තර දීපන්..!"

" මේ ඉදහන් මම කියන්නම්.. උඹ මුට කැහහලා තව මගුලක් කරනවා.."

සෙනුකයා වමිරුගෙ ආත්ම එක ඉල්ලගෙන මොනවද ටයිප් කල්ලා ආපහු දුන්නා..

" ඩැරන් මම ටෙක්ස්ට් කරපු බෙහෙත් ටික ඔන.. ඒ ටික අපිව ඩ්‍රොප් කළාට පස්සෙ ගෙනැත් දෙන්න.."

" නෝටඩි.."

ඉස්සරහා ඉදුපු උස මහත ඩුයිවර් ඌස්සරහා මිරර් එකෙන් මං දිහා අමුතු වුදුයට බලලා වමිරු දිහාත් බලලා ආයෙම ඉස්සරහා බලාගත්තා..

" වමිරු උඹට අවුලක් නැද්ද ගෙදරින්.. මෙහෙම ආවට.."

" මම කිව්වා මමාට යාලුවෙක්ගෙ ගමෙ යනවා කියලා.. එයා තාත්තට කියයි.."

" අහ්.."

අයුක අයියගෙ තාත්තගෙ සෙකට්ටනෙ වමිරුගෙ අමමා.. මට ඒක අමතක වුණා..

අපේ ගෙදර මහිලාගෙ අමමගෙ කාර් එක පාක් කල්ලා.. ආවිච්ඡමමා එළියෙ ඉස්තෝප්පුවෙ ඉදගෙන හිටියෙ.. මගේ පපුව පිවිච්ලා ගියා.. මම හැමදාම මේ රූපෙ කොච්චර බලාපොරොත්තු වෙනවද දන්නෙ මමම විතරයි.. මොහොතකට මට සතුටක් දැනුණා.. මං වෙනුවෙන් කෙනෙක් ඉන්නවා කියන හැගීම මට දැනුණා..

කාර් එක දැකලා ආවිච්ඡමමා මිදුලට ආවා.. මම ඉක්මනට දොර ඇරගෙන ගිහින් ආවිච්ඡමමව තුරුල් කරගත්තා.. ආවිච්ඡමමා මගේ අත් දෙක මැද්දට පොඩි වුණා.. ඒ බෙහෙත් තෙල් සුවද.. හිනාව.. මට මේ ලෝකෙ හැමදේටම වඩා වටිනවා දැනෙන්නෙ මේ වෙලාවට තමා.. මගේ අමමා නොවුණට, ලේ කිරි කල්ලා පෙව්වෙ නැතිවුණට, මට අමමා වුණේ මගේ ආවිච්ඡමමා.. ඒ ආදරේ කියලා විස්තර කරන්න මට වචන නෑ.. ආවිච්ඡමමා මුළු හිතේම තියන ආදරේ එකතුකල්ලා මට දුන්නා.. එතනින් එහාට එයා ගැන කියන්න තේරෙන්නෙ නෑ..

" සුදුමහත්තයා.. මයෙ කොල්ලා හොඳින් නේද.."

මම ආවිච්ච තව ටිකක් තුරුල් කරගත්තා.. මගේ උගුර හිරවෙලා.. කටහඬ පොඩ්ඩක් හරි පිටවුණොත් ඇඬෙනවා මම දන්නවා.. දැනටම මගේ ඇස් වල කඳුළු පිරිලා..

" ආවිච්ඡමමෙ මාව මතකද දන්නෑ.. අමමෝ කාලෙකින්.."

සෙනුක කාර් එකෙන් බැස්සම වම්බරුන් විකකින් ආවා.. කාර් එක හරවලා ආපහු ගියා..

" මේ පුතා..?? කෝ බලන්න මුණ ඉතින්.."

මම ආවිච්ඡේදන එහාටවුණා.. ආවිච්ඡේදන ගාවට ගිහින් හොඳට මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" නිර්මලී දුගේ පුතා නේද මේ.. මොකක්ද නම.. සෙනුර..සෙනුක පුතා..!!! දෙයියනේ කොල්ලො ලොකු වෙච්ච තරම.."

සෙනුක ආවිච්ඡේදනට බොහෝතා.. ආවිච්ඡේදන ආසයි මගේ යාළුවන්ට.. සෙනුක අපි පොඩ්කාලෙ එකම එක සැරයක් ගමේ ඇවිල්ලා තියෙනවා.. අපි නමය වසරේදී..

" ආවිච්ඡේදනම පොඩ්කක්වත් වෙනස් වෙලා නෑ.."

" එතකොට මේ ඉලන්දාරියා කවද.. මම නම් දැකලා නෑ මීට කලින්.."

" ආවිච්ඡේදනම මේ මගේ හොඳම යාළුවෙක්.. මම ආවිච්ඡේදනට කිව්වෙ.. වම්බරු.. මාත් එක්ක ඉස්කෝලෙ ඩිප්ට්ට් වැඩ කරන්නෙ.."

වම්බරු ආවිච්ඡේදනම එක්ක හිනාවුණා.. ආවිච්ඡේදන පිට අතගැවා.. වම්බරු ඒත් පුදුම වෙලා වගේ ආවිච්ඡේදනම දිහා බලාගෙන හිටියේ..

" ආ මම දන්නවා.. සුදුමහත්තයා ඉස්කෝලෙ විස්තර කියද්දි මට නිතර කියනවා.. කොහොමද පුතේ.."

වම්බරු බයවෙලා මගේ දිහා බැලුවම සෙනුක වම්බරුගේ කකුල පෑගුවා.. එහෙම මගුලක් මම කිව්වෙ නෑ.. ගොං වම්බරු..

" අහ්.. මම හොඳින් ඉන්නවා.. ආවිච්ඡේදනම.."

" යමු ඇතුළට.. මහත්සින් ඇතිනෙ.. සුදුමහත්තයා කෙට්ටු වෙලා.. කරන්න නැද්ද ඒපාර.. කෝ ඉතින් මේ ගෙදර එකා අම්මට කරාකරන්නෙ නෑනෙ.. මාමා හොඳින්ද කොල්ලො.. මම නරක හිතෙකුත් දැක්කා.."

මගේ බඩපපුව දාගෙන ගියා..

" අංකල් දේව වැඩ ආවිආමමෙ.."

" ආ.. ඒකතමා.. කොහෙද මේ දරුවන්ට මේ වයසක අමමව මතක් වෙන්නෙ නෑනෙ.. මම එපෑ ගින්නේද උහුලන්න.."

මම අත ගුලිකරගෙන ඇඬෙන්නැතිවෙන්න හිටියා.. මාමෙ.. මොනවද දෙයියනේ මේ කලේ..

" අද අපේ රිසාල්ට්ස් එනවනෙ ආවිආමමෙ.."

" ඔය ළමයි නැහුන හැටියට හොඳ ප්‍රථිඵලයක් ලැබෙන්නම ඔන.."

" ආවිආමමා කියනවනම ඉතින් ආයෙ මොනාද.. ගැමමක් ආවිආමමෙ.. අඩෝ ෂනෙරු මේ පාරවත් ආවිආව දීපන්නො."

අපේ ආවිආ රතුටෙලා හිනාවුණා..

" නිකන් ඉදින්.."

" කෝ අමමලා ආවිආමමෙ.."

ගෙදර මොකුත් සද්දයක් නැති නිසා මම ආවිආමමගෙන් ඇහුවා..

" අමමලා පන්සල් ගියා සුදුමහත්තයෝ.. රුවෙන්න ඒවි.. ආපු වෙලේ ඉඳලා කිව්බිවිය.. උඹලගෙ අමමත් පාව්වෙන්නෙ හිටියෙ.."

" ඒකතමා.."

මම කාමරේට ඇවිත් එහෙමම පුටුවෙන් වාඩිවුණාම සෙනුක මාව අල්ලගත්තා.. මට කලන්නට වගේ.. හරි අමාරුයි ඇහට..

" ෂනෙරුවා.."

" මගෙ පපුව රිදෙනවා බෑ.. ඔලුවත් කැක්කුමයි.. ගැස්ට්‍රයිටිස් වැඩිවෙලා.."

" ඉන්න ෂනෙරු ඩැරන් දැන් ඒවි.."

මම ඇස් දෙක පියාගෙන එහෙමම සෙනුකගෙ බඩට ඔලුව තියාගෙන
හිටියා.. සෙනුක මගේ ඔලුව අතගැවා.. මේ කාමරේ ඇස් දෙක පියාගත්තන
මතකෙ දොංකාර දෙනවා වගේ.. මට මාමා නැතුව ගෙදර පාළුයි.. මාමට මට
කියන්න තිබ්බා.. හැමදාම හිතේ තියාගෙන චිතරක් ඉන්නෙ නැතුව.. මාමා
පිළිගන්නෙ නැත්තෙ ඇයි මමත් ලොකු ළමයෙක් කියලා.. මට මාමා
ඕනෙනෙ..

ආයෙම මට ඉකි ගැහිලා ඇඩුනා.. වම්රු ඒ එක්කම එළියට ගියා..

" අනේ බං.. නාඩා ඉදින්නො ආවිච්ඡමමා දැක්කොත් එහෙම.."

" අනේ මාමා කොහෙද සෙනුක.. මාමට කරදරයක්ද දන්නෙ නෑ.. අනේ මට
බෑ දෙයියනේ.. මාමට කතාකරන්න කියපන්නො.. අනෙ..හ්හ්.."

මම සෙනුකගෙ බඩට මුණ තදකරගත්තා.. මගේ තාත්තා මාව දාලා ගියා හා
සමානව මට දැනෙනවා..

" අංකල් දේව හොඳින් ඇති ඡනෙරු.. පොඩි ළමයෙක් නෙමෙනෙ උඹලා
අපි වගේ.. මාමා කොහොම හරි දරාගන්නවා.."

" ඒත්-හ්හ්.."

" මාමා කොහොම හරි අයියව සනීප කරාචි ඡනෙරු.. දරාගන්න වෙනවා..
උඹට ඕනම වෙලාවක අපි ඉන්නවනෙ.. තේරුණාද.. ඉවසපන්.."

අනික උඹ ආදරේ කළේ බොරුකාරයෙක්ට නෙමෙනෙ

.."

" එයා හොඳින් ඉන්නවද සෙනුක.. රඬ අයියා හොඳින් නේද.. එයාට
කරදරයක් නෑ නේද.. අනේ බං.. මට එදා කළේ අන්තිම වතාවට කියලා
හිතුණෙ නෑ බං.. හෙන ගහන්න වගේ සේරම වෙද්දි මම කොහොමද
සේරම ඉවසන් ඉන්නෙ.."

" රඬ අයියා ඉන්නෙ අප්පවි එක්ක වෙන්න ඕන.. මොකද දෙන්නම
ගිහින්නියෙන්නෙ එකට.. ඒත් ආඬ අයියට මොකද වුණේ කියන්නයි
දන්නෙ නැත්තෙ.. අපිට කොහේහරි කොනක් හමබෙයි ඡනෙරු..

පොඩ්ඩක් ඉවසලා ඉඳපන්.. මම දන්නවා උඹේ හිතේ වේදනාව.. ඒත් මේ වෙලේ වැටිලා බෑ.. උබ දන්නවනෙ රඟ අයිසා මොන ලෝකෙ හිටියත් උඹ ගැන අහස උසට බලාපොරොත්තු තියන් ඉන්නෙ.. එහෙම එකෙක්ගෙ හිත රිද්දන්න එපා බං.. අපි හැමෝම අසරණ වෙන වෙලාවල් එනවා.. රඟ අයිසත් එහෙමයි.. ඌ සැහෙන්න අසරණ වෙලා උගේ අයිසගෙ අසනීපෙ තියා.."

" ඇයි එයා හැමදේම තනියම හිතේ තියාගෙන හිටියෙ.. මම කවද එතකොට.. ඇයි-ඇයි බං කියන්න බැරිවුණේ.. මට කිව්වනම මම එයාව නවත්තන්නෙ නෑ.. මම හුහක් ආදරෙයි බං රඟ අයිසට.."

" අයිසට හේතු තියෙන්න ඇති ඡනෙරු.. අපි අපේ පැත්තෙන් විතරනෙ දකින්නෙ.."

මම මොකුත් නොකිය හිටියා.. මට දරාගන්න තිබ්බා ඒ වචනෙකින් හරි මගේ හිත රිද්දලා මාව ඇදලා දැමිම මනුස්සයෙක් නම.. ඒත්.. ඒත් එව්වර වචනෙකින්වත් මගේ හිත රිද්දුවෙ නැති කෙනෙක් මට නැතිවෙද්දි.. මට බෑ දරාගන්න.. කොච්චර කොහොම කිව්වත්.. මම කොහොමද හිත හදාගන්නෙ.. එහෙම බෑනෙ.. ඇයි අයිසෙ ඔයාගෙ අප්පව්ව් අපි හැමෝවම මෙහෙම අසරණ කළේ.. අසලි අමමවත් කතාකළානම.. එයත් ෆෝන් එක අයිත්තල්ලම දාලද කොහෙද.. එකපාරට ජීවිතේට ඇවිත් මොනවද මේ කළේ..

" රඟ අයිසත් උඹට ආදරෙයි බං.. මට වඩා උබනෙ ඒක දන්නෙ.. මොකක් හරි එයාට ලොකු බලපෑමක් තියෙන්න ඇති.. අනික අප්පව්ව් උඹලා දෙන්නා ගැනත් දන්න නිසා මට ඌට මොකුත් කියන්න බෑ බං.. උඹ ඔහොම අඩනවට මම කැමතිනෑ.."

" මම.."

වමිරු කාමරේට ආවෙ අතේ පාර්සල් එකකුත් තියාගෙන.. ඊටපස්සෙ ඒකෙන් බෙහෙත් තෝරලා අරගෙන මේසෙ උඩ තිබ්බ වතුර ජොග්ගුව මගේ ළඟට ළං කළා..

" බෙහෙත් බොන්න.. ඊටපස්සෙ කෑම කාලා රෙස්ට් කරන්න.. උඹට මහන්සි පාටයි.."

" මම.."

" මම ස්ලීපින් පිල් එකකුත් දැමමා.. කමක් නැතෙ.."

මම වතුර එක අරගෙන බෙහෙත් අහුරම බිව්වා..

ආවිච්ඡමමා කැම මෙසෙට යවලා අපිට කර්න එන්න කිව්ව නිසා මම ගිහිනි කැම කාලා නාගෙන කාමරේට වෙලා හිටියා.. සෙනුකයි වම්රැයි මගේ කාමරේට එහා කාමරේ නැවතුණා.. අමමලන් ඇවිල්ලා නිසා ගෙදර පිරිලා.. මම ඇවිත් එහෙමම ඇදට වැටිලා ආත් එක දාගත්තා.. කාමරේ ජනේලෙන් එන හුලග මගේ කකුල් වල වදිනවා.. ඒත් මගේ ඇස් හරි බරයි.. කවදාවත් නැති තරම් නිදිමතක් මට දැනෙද්දී මම ඇස් දෙක පියාගෙන ඒ තප්පරේම නින්දට වැටුණා..

ඩබල් අප්ඩෙටු ගෙනාවෝ...

එන්නාම.. ලව යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

145 කොටස

මම ඇහැරෙද්දි හුහක් රූ වෙලා.. ගෙදර සාලෙන් හිනාවෙන කතාකරන සද්දේ ඇහෙනවා.. මම එහෙමම ෆෝන් එකේ වෙලාව බැලුවා.. ඒ එක්කම මගේ පපුව හිරිවැටීගෙන ගිහිනි ෆෝන් එක ඉබේම බිමට අතැරුණා.. මගේ ජීවිතේ මේ හීනයක් නෙමෙයි කියලා මට වෝල්පේපර් එකෙන්ම තේරුණා.. වෙනදට නොවිඟි වැටෙන මැසේජ් එකක්.. මොකක් හරි තරහ යන කතාවක්.. මිස් කෝල් එකක්.. මොකුත්ම නැතුව අපි දෙන්නගෙ කප්පුදු ආයුර්වේද එකක් විතරක් ඩිස්පේන්සරි වෙද්දි මගේ ඔලුවට මහා බර ගතියක් දැනුණා.. මම එහෙමම නැගිටලා බිත්තියට හේන්තු වුණා..

හවස හොඳටම නින්ද ගියානෙ.. ආයෙම පපුවේ දැවිල්ලක් තිබ්බේ නෑ.. ඒවුණාට ආවිච්ඡි හිනා සද්දේ ඇහෙනකොට මගේ හිත ගැස්සෙනවා.. මම මාමා ගැන මොකද කියන්නෙ.. මට ඒක ගැන මොකුත්ම හිතාගන්න බෑ.. මගේ ආවිච්ඡාමා වයසයි.. මේවා කියලා මොකක් හරි වුණොත් කියලා මට බයයි.. මට මේ ලෝකෙ පන ගැහෙන හයිසකට ඉතුරුවුණේ එව්වරයි.. මට සැනසීමකට තියෙන්නෙ එව්වරයි..

ඒ එක්කම ෆෝන් එකට කෝල් එකක් ආවා.. බලද්දි අයුක අයිසා.. මම ෆෝන් එක ආන්සර් කල්ලා කනේ තියාගත්තා.. ජීවිතේට නොහිතපු හුහක් දේවල් වලට මම මුණදෙන්නෙ හැබැහින්ද මට විශ්වාස නෑ..

" මල්ලි.. ඡනෙරු.."

" අයුක අයිසෙ.."

මට ආයෙම ඇඩුණා.. අද දවසට මම මේ අඩන කීවෙනි වතාවද මට හිතාගන්න බෑ.. අඩලා අඩලාම ඇස් වලට කඳුළු උනද්දි ඇස් දන්න ගන්නවා.. කටහඬත් වෙනස් වෙලා ගිහිල්ලා..

" මම දන්නවා.. පරිස්සමට ගෙදර ආවා නේද.."

" ඔව් අයිසෙ.."

" බලහන් මම ලංකාවේ හිටියනම් මොකක් හරි කරනවා.. මෙහේ ඉදන් මට කරන්න පුළුවන් මොකුත්ම නෑ බෑ.. කියාන් ඉන්නවනෙ.. ඔනම වෙලාවක

කියන්න ඡනෙරු හිනේ තියාගෙන ඉන්න එපා.. තේරුණාද.."

" කොහෙද අයිසෙ රධ්‍ය අයිසා ගියේ.. මම කිසිදෙයක් දැනගෙන නෙමේ හිටියේ.. අනේ මම දන්නෙ නෑ අයිසෙ.."

" නාඩා ඉන්නකො.. රධ්‍ය මට පෙරේදා උදේ කතාකළා.. ඌ මොකක් හරි කියන්න හැදුවා බං.. අර උගෙ අප්පවිටි එක්ක මොන මගුලක්වත් කරන්න බෑ.. හරියටම ගත්තොත් ඌත් උගේ අප්පවිටි ගැන දන්නෙ නෑ.. එයා එතනින් සැහෙන්න හිරවෙලා මල්ලි.. රධ්‍යට වැරද්දක් කියන්නත් බෑ.. අනික ඔයාගෙ මැව් එක අස්සෙම මේ කරදර වෙව් කියලා ඌ හිතුවෙත් නෑ.."

" මට කතානොකළට කමක් නෑ අයිසෙ.. අනේ හොඳින් ඉන්නවනම එව්වරයි.. මට මොකුත් ඔන නෑ.. ආධ්‍ය අයිසට සනීපවෙලා අනිත් හැමෝම හොඳින් ඉන්නවනම මට ඇති.. අයිසෙ එයාලා හොඳින් ඇති නේද.."

" ඔව් ඡනෙරු.. අහන්නකො.. රධ්‍ය හොඳින් ඉන්නවා.. අපිට එහෙම හිතන්න පුළුවන්.. ඌ හදිසියෙම කරන්න පුළුවන් හොඳම දේ කළේ හැමෝ ගැනම හිතලා.. දවස් ගානක ඉදන් රධ්‍ය මාත් එක්ක විස්තර වගයක් කිව්වා.."

" මොනවද එයා කිව්වෙ.."

" අප්පවිටි ගැන තමා.. එයා වටේ අමුතු දේවල් වෙනවා කියලා.. අප්පවිටි මුව හිර කරන්න ඔන හැමපැත්තෙන්ම හිර කරනවා.. ඒකයි ප්‍රශ්නෙ.. අනික ඌට ඉන්නෙත් උඹයි අයිසයි විතරනෙ ඡනෙරු.. ඒ වෙනුවෙන් ඌ ඔනම රිස්ක් එකක් ගන්නවා.. මම දන්නවනෙ ඌ ගැන.. ඌට අම්මත් ඔනම වෙලාවෙ ලඟ හිටියෙ නෑ.."

" අනේ අයිසෙ.."

" දැන් බය නොව් ඉදහන්.. මම නම කියන්නෙ රධ්‍ය ආධ්‍ය අයිසගෙන් අයිත් වුණා කියන්නෙ රධ්‍යගෙ පැත්තෙන් ඌ සේෆ්.. අයිසගෙ අසනීපෙ ගැන තමා මට බයක් තියෙන්නෙ.. රධ්‍ය දැනගෙන හිටියෙ අසනීපෙ ගැන.."

" ආ..??"

" මම.. රධ්‍ය දැනගෙන හිටියෙ හුඟ කාලෙක ඉඳලා.. ඌ කැමිප් එකේ ඉඳලා උඹලගෙ ගෙදර ඇවිත් ආයෙ කොළඹ ආපු දවසෙ ගෙදර ලොකු රණ්ඩුවක් වුණා.. දන්නවනෙ.."

" මම.."

" අන්න එදා ඉඳලා ඌ දන්නවා.."

" මම මොකුත්ම දන්නෙ නෑ අයියෙ.. මට මේ වෙලේ දැනෙන්නෙ මොනවද කියලා තේරෙනවද.."

" රධ්‍ය කොහේහරි මොකක් හරිම තියලා ගිහිනි ඇත්තෙ ඡනෙරු.. උඹ හොඳට බලපන්.. රධ්‍යගෙ ආර්ථික ඵක හදවන්න බලපන්.. ඒ ඇරෙන්න උඹගෙ කාමරේ.. කොහේහරි මොකක් හරි තියෙනවා ඇති.. රධ්‍ය අන්නිමට ඇවිත් තියෙන්නෙ අයිසව හම්බෙන්න වෙන්න ඕන.."

" ගෙදර හැමතැනම ලේ පැල්ලම තිබ්බා.. එතකොට.. ඒ අයි.."

අයුක් අයිසා ටිකක් වෙලා කිසිම සද්දක් නැතුව හිටියා.. මගේ පපුවෙ ගැස්ම වැඩිවෙනවා..

" මම හරියටම විස්තරේ කියන්න දන්නෙ නෑ ඡනෙරු.. මට නිකමට හිතෙනවා.. අප්පව්වි එදා ආවද කියලා.. කොහේහරි රධ්‍යට මිස්ටේක් එකක් වුණා.. නැත්නම් ඌ කරන දෙයක් හෙතට හිතලා බලලා කරන්නෙ.. මම දන්නවා බං ඌව.. අවුරුදු දාහතරක් මම ඌව හොඳට දන්නවා.."

"....."

" රධ්‍යගෙ අතින් ඌ කරන්න ගිය වැඩෙ ගැස්සුණා.. මට සියට දාහක් ඒකනම ශුවර්.. නැත්නම් උඹව ඔහොම අඩවන එකෙක් නෙමෙයි බං ඌ.. උඹ දන්නවනෙ ඌ ආදරේ කරන්න ගියාම පිස්සෙක් වගේ ආදරේ කරනවා.. මට හෙන අවුල් බං.. මගේ ඔලුවත් පිස්සු වැටිලා වගේ.. අරහෙ කියානුත් පිස්සු කෙළිනවා.."

" එයාලා හොඳින් ඉන්නවනම් කමක් නෑ අයියෙ.. මට වෙන මොකුත් ඕන නෑ.."

" එයාලා හොඳින් ඡනෙරු.. මට ඔයාට කියන්න තියෙන්නෙ මේ ඔයාගෙ ජීවිතේ එන වටිනම කාලෙ.. අඩලා වැටෙන්න එපා.. උඹට ඕනම වෙලේක මම ඉන්නවා.. වත්සල් ඉන්නවා.. කියාන් ඉන්නවා.. තේරුණානෙ.."

" මම.."

" අනික ඡනෙරු.. රඨ උඹ ගැන සැහෙන්න බලාපොරොත්තු තියාගෙන හිටියේ බො.. ජලීස්.. ඌ ඉන්න තැනක ඉඳන් සැනසීමකින් ඉදී.. පුළුවන් උපරිමෙන් වැඩ ටික කරගනින්.. හරිද.. අනික දැන් උඹ තව පඩියක් උඩට තිබ්බා.. රඨත් උගෙ ජීවිතේ ඉස්සරහට ගෙනියනවා.. මොන ලෝකෙ ඉදියත් උඹව ඌට අමතක කරන්න බෑ.. මාව විශ්වාස කරපන්.. මම ආවට ගියාට කියනවා නෙමෙ.. තේරුණාද.."

" මම.."

" ඉස්සරහට කරන කියන හැමදේම හුහක් හිතලා බලලා පරිස්සමට කරහන්.. රඨ උඹලා වෙනුවෙන් රිස්ක් එකක් ගත්තා කියලවත් මතක තියාගනින්.."

මම එහෙමම බිත්තියට හේත්තු වෙලා හිටියා.. ඇස් වලින් ගලන කඳුපයි ඉකි වලටයි මට වචන පිටවෙන්නෙන් නැති තරම..

" මම තියන්නම ඡනෙරු.. ඕනම වෙලාවක කතාකරහන්.. හරිද.. කන්ගුජුලේගන්ස්.. රිසාල්ට්ස් ඇවිල්ලා බලන්න.. බායි.."

අයුක අයිසා කෝල් එක කට කළා.. රිසාල්ට්ස් අවුට් වෙලා කියලද කිව්වෙ! මම ෆෝන් එක අරගෙන එහෙමම රිසාල්ට්ස් අවුට් වෙලාද බලන්න වෙබ් එකට ගියා.. ඔව් අද අවුට් වෙනවා කියලා ආගි කිව්වනෙ..

මම මතක හැටියෙන් ඉන්ඩෙක්ස් නමබර් එක ගැහුවා.. මගේ පපුව තිබ්බෙ ගැහි ගැහී.. ඒ අස්සෙ මොන රිසාල්ට් එකක් ඇවිල්ලද දන්නෙ නෑ.. මේ දවස්වල එක පිට එක වෙන්නෙම මහා අවාසනාවන්ත දේවල් නිසා මට හිතුණෙ රිසාල්ට්ට් එකටත් මොකක් හරි වෙලා කියලා.. අන්තිමේ රිසාල්ට් ගිට් එක ස්ක්රීන් එකේ පෙන්නුවා.. මම ඇස් දෙක පියාගෙන අත තදකරගෙන ටිකක් වෙලා හිටියා..

කමක් නෑ මම පුළුවන් උපරිමෙන් කළානෙ..

G.C.E A/L EXAMINATION

NEW Syllabus

NAME : VARADH SHANERU UDYOGA

INDEX NUMBER : *****

YEAR : 2023

STREAM : BIOLOGICAL SCIENCE

PHYSICS - A

CHEMISTRY - A

BIOLOGY - A

COMMON GENERAL TEST - 055

GENERAL ENGLISH - A

SUMMARY

Z-Score - 1.9653

District Rank - 35

Island Rank - 116

මම හිතෙන් වගේ රිසල්ට්ස් බලලා එහෙමම ෆෝන් එක පැත්තකින්
නිබ්බා.. මොන මගුලක්ද ඒ වැටුණේ.. ඒක ඇත්තටමමට ජේන එකක්ද..
නැත්නම් මම තාම ඉන්නේ නිදාගෙනද.. මම කොට්ටේ දිහා බලලා ආයෙම
මගේ කකුලක් හුරුගෙන බැලුවා.. නෑ මට දැනෙනවා.. ඒ කියන්නේ මම
ඉන්නේ අවදියෙන් තමයි.. ඒ කියන්නේ..

ඒ කියන්නේ..

ආයෙම මගේ පපුව වේගෙන් ගැහෙන්න අරගෙන අත් පවා වෙවුළුවා.. මම බලාපොරොත්තු වුණේ නෑතෙ දෙයියනේ.. මේ මට උවමනාවටත් වඩා.. මම එහෙමම ඇදෙන් බහින්න ගිහිල්ලා ඇඳ රෙද්ද පැටලිලා බිම ඇඳගෙන වැටුණා.. ආයෙම ඒක ගලි කල්ලා පැත්තකට විසික් කල්ලා සාලෙට යද්දි අම්මලා ආවිවිලා සෙනුකලා සේරම සාලෙ තේ බොනවා.. හෙන මහ රූ තේ බොන්නේ..

මම සාලෙට ගියා විතරයි සේරම හැරිලා මගේ දිහා උඩ ඉඳලා පල්ලෙහාට බැලුවා.. සෙනුකයා මට රුවවා..

" මොකද මේ ඇස් දෙකේ හැටි.. සුදුමහත්තයා.."

ආවිච්ඡමමා නැගිටලා ඇවිත් මගේ මුණට එබුණා.. මම ඉක්මනට ඇස් දෙක පිහාගත්තා..

" අහ්.. නෑ නිදාගෙන නැගිටටනේ.. ඒකයි.."

ආවිච්ඡමමා මට සැකහිතෙන මුණක් පෙන්නලා ආයෙම හිනාවුණා.. මම දන්නවා දැන් කොයි වෙලේ හරි මාව තනියම අල්ලගෙන කියනකල්ම වද දෙන්න ගන්නවා.. එක අතකින් හිතේ තියන සේරම කියලා ඔන මගුලක් වෙද්දෙන් කියලා නිදහස් වෙන එක හොඳයි..

" අඩෝ ෂනෙරු උඹ නම් යකෙක් බො.."

සෙනුකයා ඇවිත් මාව බදාගත්තා.. උගේ උරහිස ගාවිත් මට වම්රුව පෙනෙද්දි වම්රු මාත් එක්ක හිනාවුණා..

" මට තාම ශුවර් නෑ බො.."

මම සෙනුකට මිමිණුවහම මම දැක්කා අපේ අම්මගෙ ඇස්වල.. මුණේ.. මම කවදාවත් නොදැකපු සැනසීමක් තියනවා.. සතුටක් තියනවා.. මුණ එළිය වැටිලා තියනවා.. අවංකවම මට මං ගැන මේ මොහොතේ සතුටක් දැනුණා.. මම අම්මගෙ හිත කොහොම හරි අම්මට ගෙනැල්ලා දුන්නා.. අම්මා දැන් ඉඳලවත් මං ගැන පැහැදේවි කියලා මගේ හිතේ අමුතු සතුටක් පණ ගැහුණා.. අම්මා මාව උස් මහත් කරන්න කරපු කැපකිරීමට මම ආපස්සට දෙයක් දුන්නා කියලා මගේ මුඛ හිනිත්ම මහා විසාල සැනසීමක් දැනුණා.. අම්මට ඔන වුණේ මෙව්වරයි.. මම ඒක කොහොමහරි කළා..

" කන්ගුප්ප්ලේගන්ස් පුතා.. බලන්න අනේ අපේ ගෙදර එක්කෙනා රිසාල්ට්ස් දැකලා දුවගෙන ගිහින් පඩිපෙළෙන් වැටිලා.. දැන් ඩිස්පැන්සරි එකට ගිහින්ලූ ආවෙ.."

ආගිගෙ අම්මා ආර්න් එක දිහා බලාගෙන දෙස් දෙවොල් නියද්දි මහිගගෙ අම්මා කමවුලට අතක් තියාගත්තා..

" අපේ ගෙදරනම් ඔවගෙ වගක් නෑ.. අර මොකක්ද ප්ලාස්ටික් කැල්ලක් අතට ගන්නවා.. ටීවී එක ඉස්සරහින් වාඩිවුණා.. සුනාමියක් ආවත් ගාණක් නෑ.. ඒකත් බලන්න ඔන මමමයි.."

" අපි නැත්නම් කොරයි.. නැද්ද නංගි.."

" අනේ හා.. ඇත්තටම.. කමක් නෑ දෙයියනේ කියලා ඒකත් කොහොම හරි ඉවරනෙ.. නේද.."

සෙනුකයා මාවත් ඇදගෙන වමිරුටත් එන්න කියාගෙන උන් දෙන්නා නැවතිලා ඉඳපු කාමරේට රිංගගත්තා.. මම ඇදෙන් ඉඳගත්තම වමිරු උටුවෙන් ඉඳගත්තා.. මුත් දෙන්නගෙ රිසාල්ට්ස්වත් මම ඇහුවෙ නෑනෙ..

" ඡනෙරු.. දැන් අමාරුවක් නෑනෙ.."

" නෑ බං.. අඩෝ!! උඹලගෙ රිසාල්ට්ස් කොහොමද.. කියපන්නෙ.."

" උඹ මොකද කියන්නෙ.."

" සෙනුකයාට නම අනිවා ඒ තුනක් නැත්නම් මම ගහේ පයින්වා.. රුන්ක් එක කියද.."

සෙනුක රතු වෙලා අමුතුවට ඇඹරිල මගේ ගාවින් ඉඳගත්තා.. අයුක අයියන් කතාකළේ සතුටින් නෙ.. අනිවාරෙන්ම රුන්ක් එකක්ම දාලා ඇති.. උා කොහොමත් පොත් ගුල්ලා වගේනෙ හිටියෙ ඒ දවස්වල..

" කොළඹින් නමය.."

මම පැන්න ගමන් සෙනුකයාට බදාගත්තා.. මම දැනත් හිටියා කොහොමත් සෙනුකයා රුන්ක් එකක් ගන්නවා කියලා.. උගේ දුකට සැපට ඉදිය යාලුවා

විදියට මට සිරාම සතුටක් දැනුණා.. ඌ දාහක් ප්‍රශ්න මැද්දේ කොහොම හරි ඒක කළානෙ..

" දෙයියනේ සෙනුක.. බං.. අනේ කන්ගුප්‍රලේශන්ස්.. අඩෝ මට සතුටයි බං.. උඹ සේරමත් අස්සෙ එක්සැම එකත් හොඳට කරගත්තනෙ.."

" නිකම බටර් නොගා අහකට වෙයන්.. මස්සිනත් ඒ තුනක් දාලා හරිද මවං.. මම හිතුවෙ මේකා අර කැඩෙට් රූම එක අස්සටම දිය වෙලා කියලා.. ඌත් ගේප් එකේ ගේමක් ගහලා ඉතින්.."

" සිරාවට වමරු.."

" මම.."

මම සෙනුකගෙන එහාටවෙලා වමරුටත් හග් එකක් දුන්නා.. වමරුගෙ ඉස්කෝලෙ වැඩ ගැන කියන්න මම දැනගෙන හිටියෙ නෑ.. ඒ වුණාට බලද්දි ඌ මීටරයක් වගේ.. අයුක අයියගෙ මල්ලිනෙ..

" එහෙනම් මුත් ලෝ කොලේප් යාවි.."

" අඩෝ අපේ ඉස්කෝලෙ ගැමමක් බං.. මෙ සැරේ මෙඩිසින් විසි අටක් අපේ එකෙන්.. මට මාර සතුටයි ඔයි.."

" සිරාවට...!! මරු මරු.. අපෙන් තා කවද දන්නෙ නෑ නේද.."

" අපේ ක්ලාස් එකෙන් දහයක් වගේ සෙට් වෙලා තිබ්බෙ.. අනිත් ඒවා ඉංග්ලිශ් මිඩියම මම හිතන්නෙ.. ඇයි බං මැත්ස් එකේ උනත් ඉන්නවනෙ.. ඒකෙනුත් හෙන ගොඩක් ඉන්නවලු ත්‍රි ඒස් තියන.."

මට, මගේ හිතේ, මම ඉගනගත්තු ඉස්කෝලෙ ගැන ලොකු ආඩම්බරයක් දැනුනා.. ඒක කොටස්කාරයෙක් වෙන්න ලැබුණු එක ගැන විශේශෙන්ම ආඩම්බරයක් දැනුණා.. අවුරුදු ගාණක් ඉගනගත්තු ඉස්කෝලෙ වෙනුවෙන් යමත් කළා කියන හැගීම දැනෙනවා.. මට ඒක රඛ අයියා කියලා තිබ්බා..

" අරුන් දෙන්නගෙ කොහොමද.. කතාකළෙත් නෑ බං.."

" උන් දෙන්නත් ගොඩ දාගෙන.. ආගි ඒක දැකලා දුවගෙන ගිහිත් අණ්ඩක් කඩාගෙන.. අන්න ඩිස්පැන්සරි ගිහිල්ලා.."

@Shan

" අනේ සතුටයි සෙනුක.. ඇත්තටම.."

මම සෙනුකව බදාගෙන උගේ බෙල්ල අස්සෙ මුණ ගහගත්තම සෙනුක මාව බදාගෙන පිටට තට්ටුවක් දැමමා.. එයා බලන්න මං ළඟ නෑ නමයි.. ඒත් දැක්කහම සතුටු හිතෙයි.. මම එයා පසුතැවෙන්න මොකුත් කල්ලා නෑ කියලා මගේ හිත කිව්වා..

" අයියත් හිටියනම.."

" ඌ සතුටට මැරෙයි බං.. දන්නවනෙ රඬ අයියා ටොකු ඇන ඇන උඹට ඉගැන්නුවෙ ඒ දවස්වල.."

" එයා සතුටු වෙච් නේද.."

" නැතුව.. මාමා, අයියා හැමෝටම සතුටු හිතේවි.. උඹ කොහොම හරි අල්ලගෙන යනවා.. බලපන් හැමතිස්සෙම කඩා වැටෙන්නෙ නෑ.. උඹ මේ මොහොතේ ඉඳලා හිතට ගනින්න.. උඹේ හිත වලට යන්න.. උඹට රඬ අයියා පාර පෙන්නුවා.. යමන් කියලා ඇදගෙන ගියා.. දැන් උඹට තනියම යන්න පුළුවන්.. ඒකයි ඌ අයිනි වුණේ.. ආයෙ ඔනම වෙලාවෙදි උඹලා හමබෙව්.. අයුක අයියත් කිව්වෙ.. දෙයක් උනානම හොඳට වුණා කියලා හිතන්න.. හැමදේම හොඳින් සිද්ධ වෙච් ඡනෙරු.. බලපන් ඉතින් ඩොකෙක් තමා කවදහරි.."

මට එහෙම කියද්දින් අමුතු ආඩම්බරයක් මං ගැන දැනුණා..

" ඡනෙරුට ඔබ්ස'වර් එකේ ඉන්ටව්ව එකක් තියනවා.. උඹලගෙ කෝච් හවස කතාකළානෙ.."

" මොන..?? ඇ..??"

" ඔව් ඔව් බං.. උඹ නිදි නිසා මම කතාකළේ.. හැමදේම හොඳින්ද ඇහුවා.. උඹ පරිස්සමට ආවද ඇහුවා.. ඊටපස්සෙ තමා ඉන්ටව්ව එක ගැන කිව්වෙ.. අපිට මෙහෙ වැඩි දවසක් ඉන්න වෙන්නෙ නෑ ඡනෙරු.. ඉස්කෝලෙන් වැඩ ලොටි එකක් තියෙනවා.. අපි තුන්දෙනාම මෙහෙනෙ.. ජොනතන් කිව්වා මේ ටිකේ අවුලක් නෑ කියලා.. ඒත් උඹට තියන වැඩ දන්නෙ උඹනෙ.."

" මම.."

වමිරු පුටුවෙන් නැගිටලා සෙනුකගෙ එහාපැත්තෙන් ඉදගන්නා.. ඒ වැඩ කරදරාව මේ වෙලේ මතක් වුණාම මට පිස්සු හැඳිලා තමයි නවතින්නෙ..

" ඡනෙරු.. ඔයාට දිගටම ක්වාටස් නවතින්න බැහැනෙ මාමා නැති නිසා.. අපි ඇනෙක්ස් එකක් වගේ රෙන්ට් කරමුද.. දැන් කරන්න ඔන වැඩවික සිහියෙන් කරගනිත්.. ඒක සෙට්ල් කරගන්නෙ නැතුව එකපාර කොළඹ යන්න බැනෙ.."

මම කල්පනා කළා.. අයුක අයිසා කිව්වා වගේ අඩ අඩ හිටියොත් මට සේරම මහැරෙනවා.. කොහොම හරි, අමාරුවෙන් හරි මම ඉවසගන්න ඔන තමයි.. මාමා නෑ කියන්නෙ අම්මගෙයි ආච්චිගෙයි වගකීමත් මට තියනවා.. මම ළමිස්සි වගේ අඩ අඩ හිටියොත් මට කිසිම දෙයක් කරගන්න බැරි වෙනවා..

එකපාර ඇනෙක්ස් එකකට යන්න ගියොත් අම්මා අහව් ඇයි කියලා.. සේරටමත් ඉස්සෙල්ලා ආච්චිඅම්මට මේ විස්තරේ කියලා කරන්න ඔන මොකක්ද කියලා අහගන්න ඔන.. සමහරවිට ආච්චිඅම්මා තේරුම ගනී.. මම කිව්වොත් අහව්..

" මෙහේ ඉදන් තැනක් බලාගන්න බැරි වෙයිද බෑ.."

" ආවට ගියාට තැනක නතරවෙන්න බෑ.. හොඳ ආරක්ශාවක් තියන තැනක වෙන්න ඔන.. අනික නිස්කලංක තැනක් නම් හොඳයි.. පාඩම වැඩ වලටත් කරදායක් නැති.."

" රෙන්ට් එක කීය වුණත් කමක් නෑ.. හොඳ තැනක් නම්.."

" පිස්සුද යකෝ.. රෙන්ට් එක කීය වුණත් නෙමෙ.. ඔය හමබෙන සල්ලියක් ඉතුරු කරගන්න බලපන්.. සාධාරණ ගානකට හොඳ තැනක් හොයාගන්න බැරිවෙන්නෙ නෑ.."

" විස්සකට විතර හොඳ නැද්ද.. කොළඹින් අඩුවටම තැන් හොයන්න බැනෙ සෙනුකයා.."

" ආ ඔව්.. ඒ වගේ හොඳයි.. තනියම ඉන්නවා කියන්නෙ වියදම ටිකක් සැරයි ඡනෙරුවා.. කෑම බීම හැම එකේ ඉඳලම උඹට වියදම කරගන්න වෙනවා.."

" මොනව කරන්නද බො.. ඒකට නම් අවුලක් නැති වෙයි.. මොකද ක්ලබ් එකේ මේ මැව් එකටත් මට අසුවක් විතර වැටෙනවා.. ඒ ඇරෙන්න සැලරි එකකුත් හම්බෙනවනෙ.."

" මම.. ඒත් උඹ ශේජ් එකේ වැඩ ටික කරගනිත්.. ඉතුරුවක් නියාගන්න ඕන.. කවදහරි ඕන වුණොත් එතකොට උඹට තනියම ශේමක් ගහගන්න පුළුවන්.. තෙරුණාද.."

" ඔව්.."

" මම තැනක් බලන්නම.. දවසක් දීපන්නෙ.."

මම වම්බරු දිහා බැලුවා.. මට වම්බරු මං වෙනුවෙන් කරන දේවල් උවමනාවටත් වැඩි කියලා හිතුණා..

" උඹට මම නිසා කරදරේ තේද.."

" කියලා වැඩක් නෑ.. අපිටත් හම්බෙන්නෙ පුදුම යාළුවොනෙ.. කට පියාගෙන ඉදපත්.."

" අනේ මේ මරාගන්න එපා.. හරි වම්බරු තැනක් හොයලා කියපත්.. ඡනෙරු, අච්චි එක්ක කතාකල්ලා අමමලාට කියන්න දෙයක් බලපත්.. උඹලගෙ අමමා මෙහෙ ඉදන් සේරම අප්ඩෙට් එකේ ඉන්නෙ හරිද.."

" මම.."

මම ඇඳ වියලෙට හේත්තු වුණා.. කරන්න හුහක් දේවල් නියනවා.. මම ඉක්මනට තැනක් හොයාගෙන ක්වාටස් එකේ යතුරු බාරදෙන්න ඕන.. ඉස්කෝලෙ වැඩත් නියනවා.. ක්ලබ් එකේ වැඩත් නියනවා.. ඇයි.. ඇයි මට මං ගැන හිතලා අඩන්නවත් නිදහසක් නැත්තෙ කියලා හිතෙනවා.. මට මං ගැන කල්පනා කරන්නවත්.. මට නැතිවුණු අය ගැන කල්පනා කරන්න වත් නිදහසක් නෑ.. මම හැමපැත්තෙන්ම වගකීම ගොඩකින් හිර කල්ලා දාලා..

අයුක් අයිසා කිව්වා වගේ කොළඹ ක්වාටස් එකේ මොනවම හරි ඇති.. රඬ අයිසගෙ ෆෝන් එක කියාන් අයිසගෙන් ඉල්ලගෙන හදවගන්න ඕන.. මම බලාපොරොත්තු වෙන විදියේ මොනවමහරි දෙයක් මට හම්බෙව් කියලා මගේ හිතේ විශ්වාසයක් ඇතිවුණා..

සනෙරුගෙ අම්මා වගේ අනේ දැනෙමනෙ.. පුදුම සතුටයි.. අම්මියෝ~

සමනලයා ආවෝ~

සමනලයට වැඩ අනේ හරියට.. ටයිප් කරගෙන ඉවරවුණාම තමා දෙන්නෙ..

ඉමහි මාව මරන්න කෝමනෙ හිත හදාගත්තෙ.. පොකාරිගෙ තටු සිදුණා..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

146 කොටස

" දැන් නම් මට නිව්සැනසිල්ලේ ඇස් දෙක පියාගත්තැහැකි.. මගෙ කොල්ලා ඒකත් හොඳට පාස් වුණානෙ.. උඹ දන්නෑ මේ ආච්චිඅම්මට කොයිතරම් සතුටුද කියලා.. ඇ කොල්ලො.."

" පාඩුවෙ ඉන්න ආච්චිඅම්මෙ.. ඇස් පියාගන්න හැයි හැයි තමා.."

" පරිස්සමට අඩිය තියලා වරෙන්.. මේ ජේනවනෙ ලිස්සනවා.."

මම අලුතින් බැඳපු නියර දිගේ ආච්චිඅම්මා පස්සෙන් ඇවිදන් ගියා.. අපේ වෙල මැද්දේ නියර දිගේ ගියාම ගහ පැත්තට යන්න ලේසි.. බස්නාවට පල්ලෙහායිත් ගහ අද්දර හෙනට දර තියනවා.. කවුරුත් කඩන්නෙත් නෑ.. ඒකනිසා මමයි මාමයි වෙනදට ඒ පැත්තෙ දර කඩන්න යනවා.. ආච්චිඅම්මා පණ්ඩිතයිනෙ.. මමයි සෙනුකයි ගිහින් එන්නම් කිව්වහම සෙනුකව ගෙදර තියලා ආච්චිඅම්මා මාවත් ඇදගෙන ගහ පැත්තෙ ආවා.. ආච්චිඅම්මගෙ හිතේ හයිස මිසක.. ඇහටනම් මේවගේ මෙව්වර දුව ඇවිදින්න හයිසක් නෑ.. ඒ වුණාට නොකරත් බෑ උණ වගේලු.. අපේ ආච්චිගෙන් අමුතු කතා තමා තියෙන්නෙ..

අපේ ආච්චි හෙන උපාරුවෙන් ඉන්න මම විහාගෙ පාස් වුණා කියලා.. හරියට ආච්චිඅම්මා කැමපස් යනවා වගේ.. ඇත්තටම මගේ හිතේ විහාගෙ ගැන නම් පොඩිම පොඩි පසුතැවීමක්වත් නෑ.. හිතේ සැරිත් සැරේ අප්පට අහුරු වගේ උඩට එන ගිනි පුපුරු තිබ්බත් මේ වෙලේ මම ඉවසගෙන හිටියා.. රඬ අයිසා මම ළඟ නැති එක මිසක් අනිත් හැමදේම හොඳ විදියට සිද්ධ වෙනවනේ කියලා මම ටිකක් හරි හිත හදාගත්තා.. එයා එයාගෙ හීන වලට යන්න පටන් ගනී කියලා මම හිතුවා..

හැමදාම එහෙම ඉඳලා බෑනෙ.. එයාට මට වගේ ම හීන හුහාක් තිබ්බා.. මට හැමදේම නොකිව්වත් එයා එයාගෙ අනාගතේ ගැන සැහෙන්න බලාපොරොත්තු තියාගෙන ඉඳපු කෙනෙක්.. ඒවා විනාසවෙන්න නොදී එයා අල්ලගෙන ඉදිවී කියලා මම දන්නවා.. කොහේ හිටියත් පරිස්සමට ඉන්නවා නම් එව්වරයි.. හැමෝම පරිස්සමින් ඉන්න ඕන.. මගේ මාමට ජීවිතේ සතුටින් පටන්ගන්න දැන්වත් පුළුවන් වෙන්න ඕන.. මාමා සතුටින් ඉන්නෙ ආධ්‍ය අයිසා ළඟනම් අනිවාරෙන්ම ආධ්‍ය අයිසා ජීවත් වෙන්නම

ඔන.. මාමා ලේසියෙන් අතාරින එකෙක් නෙමේ.. මොකක්ම හරි කල්ලා එයා ගොඩ ඒව් කියලා මගේ හිතේ බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා..

" දන්නවද සුදුමහත්තයෝ උඹලයි අමමා ඉස්සර ගහේ නානකොට කොණ්ඩෙ අන්න අරහෙ පාවෙනවා.. උඹත් අමමා වගේ.."

" හැබැයි පාවෙන්න කොණ්ඩයක් නෑනෙ.."

ආච්චිඅමමා මහා හයිසෙන් හිනාවුණා..

" නැත්තෙ කොහෙද.. අපි දැක්කතෙ ගැණු ළමිස්සියෙක්ට ඇඳගෙන නටනවා.. හැට්ටි බෑ.."

මම ආච්චිඅමමට මුණ ඇදකල්ලා ගිහිනි ගහේ පැත්තක තිබ්බ දිරව්ව කොහොඹ අත්තක අතු කඩලා කඩලා දැමමා.. ආච්චිඅමමා මම දර කඩනකල් ගලක් උඩින් ඉඳගෙන හිටියා..

" හුරගන්නෑ අත පය එහෙම.."

" හැරි ඇඤ්ඳේ.. ආච්චි මහ පණ්ඩිතයි අප්පා.."

" පණ්ඩිත නොවී පුළුවන්ද ගෙදර ඉන්න මිනිස්සු එක්ක.."

මම ආච්චිට යන්නම් හිනාවෙලා දර ටික බිඳලා පොහොර උරෙන් තිබ්බා.. ගහේ වතුර පාර සැරයි මේ කාලෙට.. ඇතින් බස්නාවෙන් වතුර හෝ ගාලා ගලාගෙන යනවා.. ඒ දිහා දැක්කමත් බය හිතෙනවා.. ඔය බස්නාව මැද්දෙන් විසාළ කුඹුක් මුලක් හරහට ගිහිනි තියෙන්නෙ.. ඇළෙන් වතුර ඇවිල්ලා කුඹුක් මුළේ වැදිලා ගහට එකතුවෙනවා.. මේ හරිය ගැඹුරැයි.. අනික කිඹුල්ලු අමබානෙක ඉන්නවා.. අපි නම වෙලාවක් වෙන් කරන් ඉන්නෙ ගහේ එන්න.. ඒ වෙලාවට උන් වැඩිය එන්නෙ නෑ.. දවල් දෙක පහුවුණාම නම මේ පැත්තෙ එන්න බයයි.. කිඹුල්ලු විතරක් නෙමේ සර්පයොත් හෙනට ඉන්නවා මෙහේ.. හොඳට බලාගෙන ඔන ඇවිදින්න.. දවසක් මට වැලි පොළහෙකුත් පැහැන්න ගියා උඩ බලාගෙන ඇවිදලා..

මම සැරින් සැරේ ගල උඩ ඉඳගෙන ඉන්න ආච්චිඅමමා දිහා බල බල පොහොර උරේ දර අඩුක් කල්ලා පිරෙව්වා.. ආච්චි මොකක් හරි කල්පනා කර කර ඉඳලා මට ආච්චිගෙ එහාපැත්තෙන් ඉඳගන්න කතාකලා.. මම අත්

දෙකන් පිහාගෙන ගිහින් ආවිච්ඡේ ඵහාපැත්තෙන් ඉදගත්තම ආවිච්ඡේ මගේ අත අස්සෙන් අතක් පටල ගත්තා..

" සුදුමහත්තයෝ.. උඹ මොනවද මගෙන් හංගන්නේ ඒ පාර.. මට වැඩිය කල්කිරියාව අල්ලන්නේ නෑ.."

මගේ බඩපපුව රත් වෙලා ගියා.. ආවිච්ඡා තරහ යාවිද මම මේක කිව්වොත්..

" හංගනවා නෙමෙයි ආවිච්ඡමමෙ.. කියන්න ලොකු දෙයක් තියනවා.. ඒත් මට බයයි.. ඒක කියන්න.."

ආවිච්ඡ මගේ අතක් තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. හරියට ඔනම දෙයක් කියන්න කියලා කියනවා වගේ.. මගේ ඇස් වලට ලාවට කඳුළු පටලයක් ඉනුවහම ඒක ගහේ හුළු පාරටම ටිකකින් වෙලිලා ගියා..

" උඹට මට මොකුත් හංගන්න බෑ සුදුමහත්තයෝ.. අනික මම යමකිසි දෙයක් දැනගෙනයි උඹට මේ කතාකරන්නේ.."

මම බයවෙලා වගේ ආවිච්ඡමමා දිහා බැලුවා.. ලොකු පීඩනයක් දැනෙනවා..

" ම-මොකක්ද ආවිච්ඡමමෙ.."

" ඒකට කලින් මට කියන්න තියන දේ කියාපන්නෙකො.."

මම ආවිච්ඡේ පැත්තට හැරුණා.. කමක් නෑ මොනවා වුණත් මම මේක ආවිච්ඡමමට කියනවාමයි කියලා හිත හදාගත්තනේ..

" ආවිච්ඡමමා මොකුත්ම නොකිය මුලින් අහගෙන ඉන්න.. ප්ලීස්.. මාව තව අවුල් කරන්න එපා.. මට ඉන්නේ ආවිච්ඡමමා විතරනේ.."

" මම.."

මම හොඳ හුස්මක් ගත්තා..

" අපේ මාමා කෙනෙක් එක්ක සමබන්ධයක් පටන් ගෙන තියෙනවා.. දැන් හුහක් කල් ආවිච්ඡමමෙ.. ඉතින්.. ඉතින්-"

" ඒ කවද සුදුමහත්තයා.. ඉතින් ඔක කියන්න බැරි තරම් එකක්ද.. ගැණුළමය කොහෙ කෙල්ලෙක්ද.. කැමප් එකේමද.."

මම ආච්චිගෙ ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒ බොරපාට අහිංසක ඇස් වලට කඳුලක්වත් ඉනුවොත් මට මොකුත්ම දරාගන්න බැරිවෙනවා..

" ආච්චිඅම්මෙ.. ඒ කෙල්ලෙක්.. නෙමේ.. කෙ-කෙල්ලෙක් නෙමේ..

" එහෙනම් බැඳපු කෙනෙක්ද.. ගොත ගහන්නැතුව කියාපන්නො සුදුමහත්තයා.."

" න්-නෑ.. බැඳපු කෙනෙක් නෙමේ.. එයා.. එයා පි-පිරිමි ළමයෙක්මයි.. මම කිව්වෙ අපේ මාමා යාළුවෙලා ඉන්නෙ තව පිරිමි ළමයෙක් එක්කමයි.."

" දේව..??"

ආච්චිඅම්මගෙ ඇස් දෙක එකසැරේට ලොකු වුණා.. මොකුත් හිතාගන්න බැරුව වගේ ගලාගෙන යන ගහ දිහා ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන බලාගෙන ඉද්දි ආච්චිඅම්මගෙ තොල් පටවල් වෙවුළුවා.. මම ආච්චිඅම්මගෙ රැළිවැටිව ව අත බදාගෙන ආච්චිට තුරුල් වුණා.. අනේ අඩන්න එපා ආච්චිඅම්මෙ.. ඒක ආච්චි හිතනවා වගේ පවුකාරකමක් නෙමේ.. ආච්චි ලාවට වෙවුලනවා මට දැනුනා.. මම මහ වරදකාරී හැගීමක් දැනෙනවා..

" උඹ ඇත්ත නේද සුදුමහත්තයා කියන්නෙ.. ආච්චිඅම්මට බොරු කියනවා නෙමේ නේද.."

" නැහැ ආච්චිඅම්මෙ.. අනේ සමාවෙන්න ආච්චිඅම්මෙ.. මම කිසිදෙයක් හැගුවෙ නෑ.."

" උඹ මොකටද සමාව ගන්නෙ.. දේව එක්ක මට කතාකරන්න ඕන.."

මගේ පපුව ආයෙම හිරිවැටීගෙන ගියා.. මට මෙහෙම කරන්න එපා දෙයියනේ..

" ආච්චි මගේ කතාව අහලා ඉන්න.. ඉස්සෙල්ලම.. අනේ ආච්චිඅම්මෙ.."

" මම..?? සුදුමහත්තයා කියන්න.. දේව රැවටිලාද සුදුමහත්තයො.. කවුරුහරි මගේ කොල්ලා රවට්ටගෙනද.. ඇයි මට මේ වගක් නොකිව්වේ.. මේ

අම්මව විශ්වාස නැතුවද රත්තරන්.."

ආච්චිඅම්මගෙ ඇස් වල කඳුළු පිරුණා..

" අනේ නෑ ආච්චිඅම්මෙ.. ආච්චිඅම්මා දන්නවද.. මේ ලෝකෙ ලැබෙන්න පුළුවන් හොඳම කෙනා තමයි අපේ මාමට ලැබ්ලා තියෙන්නෙ.. මාමා හුහක් සතුවත් ජීවත් වුණේ ආච්චිඅම්මෙ.. මාව විශ්වාස කරන්න.. මම මාමගෙ පැත්තට කතාකරනවා නෙමේ.. ඒත් මේක වැරද්දක් නෙමේ ආච්චිඅම්මෙ.. මාමා නැවතුණේ දැනෙන තැන.. මාමට දැනිව්ව තැන ඒ අයියා ගාවනෙ.."

" මොන අයියා..??"

" ආ-ආධ්‍ය අයියා.."

මම මිහිනුවා.. ආච්චිඅම්මා ගැස්සිලා වගේ මගේ දිහා බැලුවා..

" ආධ්‍ය..?? අර දොස්තර කොලුවා....??"

" ඔව් ආච්චිඅම්මෙ.."

" දෙයියනේ කොල්ලො.. අර මෙහෙ ආපු උස කෙට්ටු හාදයා.. රධ්‍ය කොලුවගෙ අයියා ගැනද මේ කියන්නෙ.."

" මම.."

ආච්චි මගේ මුණ දිහා බලාගෙන ඉද්දි මම බිම බලගත්තා..

" කොයි කාලෙ ඉඳලද.. මට හරියට විස්තරෙ කියාපන් ඉස්සෙල්ලා.."

" දැන් අවුරුදු පහ හයක්ම වෙනවා.. එයාලා හම්බුණේ අපි නිසා නෙමේ.. කලින් ඉඳලම දන්නවා.. ආධ්‍ය අයියා ඩොක්ට කෙනෙක් වෙලා මුල් කාලෙ නාරාහේන්පිට වැඩ කල්ලා.. එතකොට අපේ මාමව හම්බෙලා තියෙන්නෙ.. එයාලා හොඳට ගැලපෙනවා ආච්චිඅම්මෙ.. අපේ මාමා අයියට හුහක් ආදරෙයි.. අයියත් එහෙමයි.."

" මගෙ අම්මේ.. හෙන කාලයක්නෙ.."

" ඔ.. ඊටපස්සෙ ආධ්‍ය අයියගෙ අප්පච්චි මේ සම්බන්ධෙ ගැන දැනගෙන ලොකු කලබලයක් ඇතිකල්ලා.. අපේ මාමා ත්‍රිකුණාමලේට ප්‍රාන්සර් කල්ලා.. ආයෙම අවුරුදු ගානකට පස්සෙ එයාලා හමුවුණේ මමයි රධ්‍ය අයියයි නිසා.. ඒත්-"

"....."

" ඒත් ආච්චිඅම්මෙ.. ආධ්‍ය අයියට අසනීපයක් තියනවා.. ඒප්ලස්ටික් ඇනීමියා කියලා.. ලොකු අම්මගෙන් ඔන්නම් ඒකගැන අහලා බලන්න.. ඒකට ආධ්‍ය අයියා අසනීපෙත් ඉන්නෙ ආච්චිඅම්මෙ.. එයාට පවුලෙන් අයින් කල්ලා තියෙන්නෙ.. අප්පච්චිවත් හොයන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයියා ඒ හැමදේම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ මාමගෙන්.. අනේ ආච්චිඅම්මෙ තේරුම් ගන්නකො.."

" ඉතින්.."

" ඉතින් ආධ්‍ය අයියට අසනීප වුණා ළඟදි, හුහක් අමාරුවෙලා හොස්පිටල් හිටියෙ.. මම රට ගියානෙ.. ආයෙ එද්දි.. ල-ලොකු ප්‍රශ්නයක් වෙලා.. කොළඹ කවුරුත් නෑ ආච්චිඅම්මෙ.. මම ඒකයි මෙහේ ආවෙ.. මාමා නෑ.. අයියත් නෑ.. රධ්‍ය අයියා ගැන ආරංචියකුත් නෑ.. අප්පච්චි මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් ඇති කල්ලා ආච්චිඅම්මෙ.. මම එද්දි හැමදේම නැතිවෙලා.. මම - මම ඒකයි ආච්චිඅම්මට හොයාගෙන ගමේ ආවෙ.. අහ්-අනෙහ්.."

මට ඉකිගැහිලා ඇඬුනහම ආච්චි මාව තුරුළුට අරගෙන ඔලුව අතගැවා.. ආච්චිඅම්මා කතානොකරම ඉද්දි මට බය හිතෙනවා..

" ආධ්‍ය පුතාගෙ අසනීපෙ මොන වගේ එකක්ද සුදුමහත්තයා.."

" ඒකට ඇටමිදුළු බද්ධයක් කරන්න ඔන.. ඇහේ අලුත් රුධිර සෛල හැදෙන එක අඩු වෙන එක වෙන්නෙ.. අයියට අමාරුවෙලා හිටියෙ ආච්චිඅම්මෙ.."

" මගෙ දෙයියනේ.. ඒ දරුවගෙ අම්මා කොයි ලෝකෙද ඉන්නෙ.. මං වත් ඔය වගක් දැනන් උන්නනම්.. උඹලගෙ මාමලා හිතාගෙන ඉන්නෙ මං යකෙක් කියලද සුදුමහත්තයො.. ඔය වගක් මට නොකිව්වෙ."

" එයාලගෙ අම්මා රට ඉන්නෙ ආවිඒඅම්මෙ.. එයා කතාකළේ නෑ ළහදි.. ඒ අපිපව්ව් මහ අමුතු මනුස්සයෙක්.."

" ඉතින් හත්දෙයියනේ තමන්ගෙ ලෙයිනි වදාපු දරුවනේ.. දැන් දේව ඉන්නෙ ඒ පුතා ළහදි.."

" ඔ-ව ආවිඒඅම්මෙ.. එහෙම වෙන්න ඕන.."

" දෙයියන්ගෙ පිහිටෙන් ඒ දරුවා සනීප වෙන්න ඕන.. ඒත් මගෙ හිතට දුකයි සුදුමහත්තයො.. ඒ කොල්ලා මට කටපුරා අම්මෙ කියලමයි කතාකරන්නෙ.. කවද දෙයියනේ ඔය වගක් දැනන් උන්නෙ.. හරි පිංපාට දරුවෙක් ඇත්තමයි.. හොඳ මිනිස්සුන්ටමයි කරදර වෙන්නෙ.."

ආවිඒඅම්මා මාමා ගැන කතානොකර ආධ්‍ය අයියා ගැනම කතාකරද්දි මොකුත් හිතලා නැද්දේ මට දැනුණා.. එක්කො අපි ආවිඒඅම්මා ගැන හිතන් හිටියා වැරදිද මන්දා.. ආවිඒඅම්මට හැමෝම ආවිඒගෙම දරුවො වගේ.. මට ආවිඒඅම්මා ගැන මහා ආදරයක් දැනුණා..

'මහපොළොවෙ පය ගහලා ඉන්න ආදරේ පුරොගත්තු මිනිස්සු'

ආදරණීයම මිනිස්සු.. කාටවත් නැතිවෙන්න ඕන නෑ..

" දේව ගියේ ඒ ළමයා ගැන ඇත්තටම හිතේ හැගීමක් තියන නිසා කියලා සුදුමහත්තයට හිතෙනවද.."

" ඔව් ආවිඒඅම්මෙ.. මාමා අයියා වෙනුවෙන් ඕනම දෙයක් කරන ගාණට හිටියෙ.. අනේ මම හරි ආදරෙයි ඒ දෙන්නට.. මාමා හොඳින් ඇති නේද ආවිඒඅම්මෙ.. මගේ මාමා.."

ආවිඒ මගේ ඔලුව අතගහා පාඩුවෙ ගලාගෙන යන ගහ දිහා බාඅගෙන හිටියා.. ග්‍රීශ්මේ හුළඟ වෙලුමකාලා.. පුදුම රස්නෙයි.. අව්ව ගහට වැටිලා ගහ දිලිසෙනවා.. අපේ පැතිවල මේ කාලෙට ඉන්න හරි අමාරුයි.. ගස් කොළං තියනවනම කමක් නෑ.. අපිට වෙල නිසා දැනෙන්නෙ නෑ..

" උඹලගෙ මාමා ගැන මං තරම් දන්නෙ කවද බං.. ඌ මොන කට්ටක් හරි කාලා ජීවත් වෙනවා.. දේව පොඩි එකෙක් නෙමෙ.. ඌට හොඳට කට්ට කාලා හුරුයි.."

" එතකොට එයාලගෙ සම්බන්ධෙ.."

" මම ඔවා ගැන අහලා තියනවා.. මමත් ඉස්කෝලෙක උගන්නපු මනුස්සයෙක් සුදුමහත්තයා.. මගේ අවුරුදු හැත්තෑවකට මේ කොණ්ඩෙ පැහැණෙ ගේ අස්සෙ වැදිලා ඉඳලා නෙමෙ.. මම හුහක් දේවල් දන්නවා.. කොහෙද උබලාට මේ වයසක මනුස්සයා විශ්වාස නෑනෙ.."

" එහෙම නෙමෙ ආවිච්ඡමමෙ.. හැමෝම එක වගේ නෑනෙ.."

" මට හිතට දුකයි දේව මට ඔය වග නොකිව්ව එක.. ආධ්‍ය භාද්‍ය ගුණයහපත් දරුවෙක් කියලා මට දැක්ක ගමන්ම තේරුණා.. දෙයියනේ කියලා සනීප වෙලා ඉන්න තැනක දේව සතුවිත් හිටියොත් මට ඒ ඇති කොල්ලො.. මමත් මොකෝ හැමදාම ඉන්න ඇවිල්ලා නෑනෙ.. අන්නිමට ඌ තනිකඩව නොඉද ජීවිතේ ඉස්සරහට යන්න හිතපු එක ගැන මට සතුටුයි.."

මම ආවිච්ඡමමව තද කල්ලා බදාගත්තා.. මගේ ආවිච්ඡමමා..

" අපි මොනවද අමමලට කියන්නෙ ආවිච්ඡමමෙ.. එයාලා ඔහොම හිතන්නෙ නෑනෙ.."

" මම ඒක බලාගන්නම්කො.. දැන් සුදුමහත්තයා කොළඹ කොහොමද ඉන්නෙ.. තනියමනෙ.."

" ඇනෙක්ස් එකක් ගන්නවා ආවිච්ඡමමෙ.. යාච්චොත් ඉන්නවනෙ.. දැන් කොහොමත් මම ලොකුයි අමමට වද දෙන්න බෑ.. සැලරි එකකුත් හමුබෙන නිසා එහෙම කරන එක හොඳයි කියලා හිතුවා.."

" පරිස්සමින් කොල්ලො.. උඹ මගේ අතට ගත්තු පොඩිඑකාද කියලා මට හිතෙනවා.. කරදඩු උස්මහත් වෙනවා.. අද රියෙ වගේ මතක උඹ මේවගෙ දුවපැන්න හැටි.."

ආවිච්ඡ ගවුමෙ කරෙන් ඇස් කොනක් පිහාගන්නම මගේ ඇස් වලටත් කඳුළු ඉනුවා.. බෙහෙත් තෙල් සුවද හරි ආදරණීයයි..

" මම හැමදාම ආවිච්ඡගෙ පොඩි කොල්ලා තමයි.."

ආවිච්ඡ මගෙ හිස් මුදුනට හාද්දක් දුන්නා..

" මට රචනා පුතා කතාකළා.. මම ඒක ගැනයි අහන්න හැදුවේ.. උඹලා දෙන්නගෙ මොකක්ද තියන හුටපටේ.. මට පැහැදිලි කරපන්.."

එකසැරේට මට කරන්ට එක වැදුණා වගේ.. මෙහෙම ගිහින් පුදුම වෙලාම මම මැරිලා යයිද මන්දා..

" ක්-කවුද රචනා අයිතියා..??"

" ඒ අයිතියා තමයි.. ඒ අයිතියා මෙ මල්ලිගෙ කවද කියලා ඉතින් ඉස්සෙල්ලම.."

" අ-අම්.. ආවිච්ඡාමමෙ.. මෙහෙමයි.. නෑ ඇත්තටම අපි ඉස්කෝලෙ හොඳ යාලුවෝ.. ආවිච්ඡා දන්නවනෙ.."

" ගොත ගහන්නැතුව කියපන්.."

ආවිච්ඡා ළඟ තිබ්බ කෝට්ටක් ඇඳලා අරගෙන ඒකත් වන වන සැරෙන් කියද්දි මම ඉඳගෙන ඉඳපු ගලෙන් නැගිට්වා..

" අනේ ආවිච්ඡා ගහන්නෙපා.."

" ගහන්නෑ.. කියපන්.."

ආවිච්ඡා මගේ කකුල් දෙකටම හොඳ පාරක් දුන්නා..

" ආවි-ස්සී.. ගහන්නෑ කිය කිය ගහන්නෙ..!! ඉන්න පොඩ්ඩක්.."

" කියපන්.."

" මම ඒ අයිතියට කැමැත්තෙන් හිටියා.. අනේ ඉතින් වැරද්දක් නෑනෙ.. ඒත් කාටවත් කිව්වෙ නෑ.. අම්මා දැනගන්නොත් මාව මරාවි.."

" ඒ අම්මනෙ.. මෙ මම.. උඹේ ආවිච්ඡාමමා.."

" ඉතින්.. ඒකතමා දුටගෙ අම්මනෙ.. ආවි-ස්සී අනේ අප්පා.. ගහන්නෙපා.."

මම අඩාගෙන එහෙමම වාඩිවුණා.. මගුල..

" ඒ කොල්ලට කොන්ද පණ තියනවා මට කතාකල්ලා කියන්නවත් උඹලා දෙන්නා ගැන.. ඒකට මම හදපු එකා.. සේරම හිතේම තියාගෙන ඉදපත්.. උඹලා හැදුව මට එපෑ ගහන්න.. මීහරක් තුන්දෙනා.. උබලගෙ අමමයි මාමයි උඹයි සේරම එකයි.. සේරම එකයි.. මගේ පපුවෙ අමාරුව වැඩිකරන්නමයි නහින්නෙන.."

මම කකුල් දෙක පපුව ගාවටම ළං කරගෙන ඔලුව ගහගත්තා.. මට දුකයි.. හිතේ දුක වැඩිවෙනවා.. රධ්‍ය අයිසා මොනවද කල්ලා තියෙන්නෙන.. ඇයි මම මැව එකකට රට ගියේ..??

" එහෙම නෑ.. රධ්‍ය අයිසා මටකියන්නෙන නැතුවම ගියා ආවිච්ඡම්මෙ.."

" ඔය අඩනවද සුදුමහත්තයෝ.."

" නි-නැහැ.."

ආවිච්ඡ කෝට්ටෙන් මගේ පිටට තට්ටු දෙකතුනක් දැමමා..

" මේ වයසෙ පිරිමි ළමයි හරි මුරණ්ඩයි.."

"....."

" රධ්‍ය සුනා හරි හොඳ කොල්ලෙක්.. පොඩ්ඩක් නපුරු පාට වුණාට.. මම දන්නවනෙ මගේ පාලෙ පස්සෙ ඇවිද ඇවිද කියවන හැටි.. ඒත් මට අන්තිමට කතාකරද්දි නම් ඒ ළමයා කතාකරන්නෙන මොකක් හරි ප්‍රශ්නෙකින් වගේ දැනුණා.."

" එයා මොකද කිව්වෙ.."

" හුහක් දේවල් කරන්න තියනවා කිව්වා.. වරදට පරිස්සමින් ඉන්න කියන්න කිව්වා.. ලොකු දේවල් කිව්වෙ නෑ.. ගෙදර අය මතක් කරන්න කිව්වා.."

" තව.."

" එව්වරයි.. හදිසියෙ කතාකළේ.. ඒත් සුදුමහත්තයා හැමතීස්සෙම ඒ ළමයාට උඹ මත්තෙ නැහි නැහි ඉන්න බෑනෙ.. නේද.. ආදරේ කරනවා වගේම අනිත් පැත්තෙන් තමන් ගෙ ජීවිතේ ගැන ඕනම තීරණයක් ගන්න

මනුස්සයෙක්ට අයිතිය තියනවා.. සුදුමහත්තයා තමන්ගේ ගමන යන්න ඕන.. ඉස්සරහට මොන දේ වුනත්.. එහෙම තමයි පරිණත මනුස්සයෙක් ගොඩ නැගෙන්නෙ.. මම..?? තේරුණාද.. වෙනත් තියන දේවල් අපි කාටවත්ම නවත්තන්න බෑ.. හැමදේම වෙනත් හේතුවක් තියනවා.. හැමවෙලේම එහෙම හිතන්න.. ආයෙම ඔයාලා හමබවෙද්දි මීට වඩා ජීවිතේ ලස්සන වෙලා තියෙවි.."

" මම.."

" මම දන්නවා හිත හදාගන්න අමාරුයි.. ඒත් කරන්නම වෙනවා.. මම ගැණියෙක් වෙලත් ගැණුකම පැත්තකින් තියලා දාහක් ඒවට මුණ දුන්නා.. උඹට බැරි වෙන්නෙ නෑ.."

" මම එයාගේ ගමන යන්න බාධාවක් වුනේ නෑ ආවිච්ඡම්මෙ.. කොහේ හිටියත් පරිස්සමින් ඉන්නවනම එව්වරයි.. හැමෝම පරිස්සමට ඉන්නයි මට ඕන.. මම එයාට කලින්ම කියලා තිබ්බෙ හරි තීරණයක් ගන්න ඉක්මන් වෙන්න කියලා.."

" ඉතින් ඒ ළමයා උබගේ වචනෙ විශ්වාස කල්ලා තීරණයක් ගත්තා.. දැන් සුදුමහත්තයා ඒ විශ්වාසෙ රකින්නයි ඕන.. තේරුණාද.. ආවිච්ඡම්මා උබ එක්ක ඉන්නවානෙ.."

" මම දන්නවා.."

ආවිච්ඡම්මා මම නැගිටිනකල් ඉඳලා මගේ වාරුවෙන් නැගිට්ටා.. මම දන්නවා නොපෙනෙනවාට ආවිච්ඡම්මා හිතෙන් මාමා ගැන වද වෙනවා.. ඒත් ආවිච්ඡම්මා කියන වර්තමාන හරි සුදුමයි.. කියවලා ඉවරවෙන්නෙ නැති පොතක් වගේ.. මට මේ ආත්මෙට කියවලා ඉවරකරන්න හම්බෙන්නෙ නෑ.. මාමා හරි වාසනාවන්තයි මේ වගේ අම්මෙක් ලබන්න..

" යමං ගෙදර.. අපි මෙහෙ කියව කියව ඉන්නවා අව්වත් වැට්ලා.."

මම දර මිටිය අරගෙන ඉණේ තියාගත්තා.. නැතුව ඔලුවේ තියන් යන්නයැ.. මම නාලා ආවෙ..

" මට අර ගැණුළුමිස්සිට ඇඳගෙන නැටුව හැටි මතක් වෙනවා සුදුමහත්තයෝ.. එක්කො සුදුනෝනා කියලම කියන්නද.."

" අනේ මේ ආච්චිඅම්මේ.. මට කේන්තිය යනවා හොඳේ.."

" ගෙදර යම.. මම බයයි කේන්තියට.. අනේ උඹ කේන්තිය හොඳයි පොඩි ලමයි බය කරන්න.."

මම ආච්චිඅම්මව ඉස්සරකරගෙන කට පියාගෙන එන්න ආවා.. හිතට සැහැල්ලුවක් දැනෙනවා.. පොඩි සැහැල්ලුවක් නෙමෙයි.. ලොකු සැහැල්ලුවක්.. මට ආච්චිගෙ වචන හයිසක් වුණා වගේ දැනෙනවා.. ඇත්තටම හයිසක් නමයි..

ඩබල් අප්ඩෙටුවා.....ක්!!!!!!!

සමනලයා නරක නෑ හරිදෑ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

147 කොටස

මම කොහොඹ ගහේ බැඳපු ඔංචිල්ලාවෙ පැද්දි පැද්දි පාර දිහා බලාගෙන හිටියා.. හවස සහන් ඇවිත් අපිව හමුබෙලා ගියා.. ඌන් එක්සැම එක ගොඩ දාගෙන කොහොම හරි.. ඒකා හරි හොඳ එකා.. එනකොට අමමා දුන්නයි කියලා අග්ගලා වගේකුත් උස්සගෙන ආවෙ.. ඊටපස්සෙ සෙනුකයා එහෙම ඌ එක්ක කතාකර කර ඉඳලා ගියා.. සහන් ටියුෂන් කරනවලු.. උගේ ගෙදර තාත්තා ළඳි ඇක්සිඩන්ට වෙලා මේ දවස්වල තාත්තා වැඩට යන්නේ නැහැලු.. ඒකනිසා නංගිවයි අමමවයි බලාගන්න සහන් කියක් හරි හොයාගන්න ඕන නිසා ගාල්ලෙම ටියුගන් කරනවලු කීපදෙනෙක් එකතු කරගෙන.. ඒකෙන් හමුබෙන ගාණට බැකුවෙ වැඩට ගිහින් හොයාගන්න ගාණ එකතුකල්ලා සේරම ගෙදරට දෙනවලු..

ඒ වගේ කොල්ලොන්ට නම් කවදා හරි මදි නොකියන්නම හරියන්න ඕන..

තව ආගිය තොරතුරු කතාකල්ලා මට මැව එක විත් කළාටත් විශ් කල්ලා යන්න ගියා.. අද රූ බස් එකේ ආයෙම ගාල්ලෙ යන්න ඕන කියලා..

ඔංචිල්ලාව පැද්දෙන වාරයක් ගානෙම ඒ හා සමානව මගේ හිතත් දෙපැත්තට පැද්දුණා.. සතුටු හිතෙනවා.. දුක හිතෙනවා.. මම දෙපැත්තටම දෝලනය වෙනවා.. හිතට හරි පාළුවක් තියනවා.. ඒක කියලා විස්තර කරන්න පුළුවන් එකක් නෙමේ.. මතක සැරින් සැරේ ඇවිත් මගේ හිත පාරලා යනවා.. උඹට පාළයි කියලා ඇහිල්ලෙන් ඇන ඇනම මතක් කල්ලා දෙනවා.. මාමත් එක්ක, රඨා අයිසා එක්ක මේ ඔංචිල්ලාවට රණ්ඩු වුණු හැටි මතක් වෙනවා.. මගේ වටේ ඒවා ඇහෙනවා ඇහෙනවා වගේ.. හැමතැනම හොල්මන් කරනවා.. අද ඊයෙ වගේ මතකයි අපි මේ මිදුළු පුරාම ඇවිද්දා.. මෝඩ රඨා අයිසට පැළ ජාති ගැන කියලා දුන්නා.. අපේ මාමගෙ බෙහෙත් තෙල් වලට කිකිරිදිය හොයන්න යනවා.. මාමත් එක්ක සිරිසෝම මාමලාගෙ ගෙදර ගිහින් එනගමන් කඩෙන් සීනිබෝල උස්සන් එනවා.. එහා ගෙදර කෙල්ලගෙ තාත්තට බනිනවා..

මට රිදෙනවා මාමේ.. ඒත් මාමටත් ජීවිතයක් තියෙනවනේ.. මම ආච්චිඅමමවයි, අමමවයි බලාගන්නවා.. ඉන්න තැනක හොඳින් පරිස්සමට ඉන්නවනම එව්වරයි..

මම කවෙ තිබ්බ සියඹලා ඇවෙ 'පොහ' ගාලා විසික් කල්ලා දැමිමා..
වම්රුවා නිදාගන්න ගියා හවස නිදිමතයි කියලා.. සෙනුක අම්මලා එක්ක
කුස්සියෙ වූටි පුසව හුරතල් කරනවා..

මම පාර දිහා බලාගෙන ඉඳලා එකසැරේට කිකිළිගෙ ගෙවල් පැත්ත
බැලුවහම මට කැගැස්සෙන්න ආවා.. ඒකි කොණ්ඩෙන් කඩාගෙන වැට
අද්දරට වෙලා ඉස්සි ඉස්සි මේ පැත්ත බලාගෙන මල් කඩනවා.. මම
ඉක්මනට උඩ බලාගත්තා.. ටිකකින් කිකිළි උන්ගෙ ගේටටුව ඇරගෙන
වටෙන් ඇවිත් අපේ ගෙදර ගේටටුව ඇරගෙන මෙහෙට ආවා.. මම කිව්වා
ආවටිට එළිය පේන ගේටටු ගහන්න එපා කියලා.. කොහෙද මට රැවුල
නෑනෙ.. මම කියන කිසි දෙයක් මේ ගෙදර උන් අහන්නෙ නෑනෙ.. මම
කතේ තිබ්බ එයාපොඩි එක ගලවලා සාක්කුවට ඔබාගත්තා..

" අයියේහ්.. මම ඔහේව හම්බෙන්නමයි හිටියෙ.."

අපේ අම්මට මාව හම්බුණේ හුඟ කාලෙකට කලින් නංගි..

" අහ් නංගි.. කොහොමද.."

" අයිසලාගෙ ප්‍රථිඵල ආවා නේ.. කොහොමෙයි.."

" හොඳයි නංගි.. ඒ තුනක් තියනවා.."

කිකිළි අත් දෙකෙන්ම කට වහගෙන මගේ පැත්තට දුවගෙන දුවගෙන
ආවා.. මම ඔව්ල්ලාව නවත්තගත්තා.. මේ සෙනුක පගා කොහෙ ගියාද
මන්දා..

" ඇත්තෙයි අයියෙ.. අතේ හරි සතුටයි.."

" තැන්ක් යූ නංගි.. පාඩම කරනවද.."

" ඔ අයියෙ.. මම අයිසව ටීවී එකෙන් දැක්කා.. අර පිටරට ගිහින්
බැඩිමින්නට ගහනවා.. අයිසා හරි ලස්සනයි.."

කිකිළි රතුවෙලා රතුවෙලා මැරෙන්න ගියාම සෙනුකයා ගේ වටෙන්
වූටියවත් උස්සගෙන ඉස්සරහට ඇවිත් කිකිළිට මහා මනමාල හිනාවක්

දැමිමා.. උගේ කම්මුලේ වල පේන්තම.. කිකිළි ආයෙ උච දැකලා
විළිරුදාව හැඳිලා වගේ ඇඹරෙන්න ගත්තා..

" අයියෙ මම යන්නෙයි.."

" ඔහෝ.. ඡනෙරු කවද මේ ලස්සන නංගි.. හායි නංගා.."

සෙනුකයා කොහොඹ ගහට හේත්තු වුණා.. මම හිටියෙ ඔංචිල්ලාවේ
වාඩිවෙලා.. වුටියා සෙනුකයගෙ අතෙන් පැනලා කිකිළිගෙ කකුල් දෙකේ
දැවටෙන්න ගත්තා.. සක්කිලි බළලා..

" ආ අයියෙ.."

" මම ඡනෙරුගෙ හොඳම යාථවා සෙනුක.."

" මම ලෝචනා.."

කිකිළි රතු වෙලා සෙනුක දිහා හොරෙන් බැලුවා.. ඉදපත් මම මෙක අයුක
අයියට කියනවා..

" නංගි ඉස්කෝලෙ යනවද.. අද ඉස්කෝලෙ නැද්ද.."

" ගියා අයියෙ.. ඡනෙරු අයියට හමිබෙන්න ආවෙ.."

සෙනුක තොලක් හපාගෙන මං දිහා බලලා ලාවට ඇහැක් ගැහුවා..

" ඡනෙරු ඉතින් මෙහෙ එන්නෙ හදිස්සියෙන් නෙ.. නේ බං.. අඩෝ
ආගිලාටත් එන්න තිබිබෙ.."

" ඒ කවද අයියෙ.."

" ඒ ඡනෙරුගෙ.."

කිකිළිගෙ මුණ එකසැරේ මැලවිලා ගියා.. ඒ පාර තව මගුලක් වගේ.. මාව
මරාගෙන කාපියව තොපි සේරම එකතු වෙලා.. මීට වැඩිය හොඳයි..

" ඡනෙරුගෙ හොඳම යාථවෙක් නංගි.. නංගි බය වුණාද.."

කිකිළි සෙනුකට දෙකක් රැවවා..

" ඒ මොකටයි මම බයවෙන්නෙ.. අයියට පිස්සුය.."

සෙනුක නංගිට මල් මල් හිනාවක් පාකල්ලා යැව්වම කිකිළි අසරණ වෙලා මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මම නම් ඡනෙරු අයියට හරි කැමතී.. මමත් ලොකු වෙලා අයියා වගේ වෙනවා.."

සෙනුකයට කෙළ හිරවුණා..

" කවුරු වගේ.. ඡනෙරු අයියා වගේ.. ආ.. ඔ.. හොඳයි නරක නෑ.. ගැමමක් නංගියා.."

" මේ අයියගෙ නම් කට වැඩී.."

කිකිළි මුණටම බෝමබෙකින් දමලා ගැහුවා වගේ සෙනුකගෙ මුණටම දෙකක් රැවවා.. ඊට පිටිපස්සෙන් මදිපාඩුවත් සිරියහනෙන් බැහැලා ඔලුවත් කස කස මේ පැත්තට ඇවිදගෙන එද්දි කිකිළි හැරිලලා වමිරුවා දිහා බලලා ගල් ගැහුණා.. අනේ දෙයියනේ මල්සරා විදපත් දැන්.. විදපත්..

" සෙනුක, අයියා කතාකරනවා.."

" පස්සෙ ගන්නම මම.. උඹ නැගිට්ටද.."

" මම.."

වමිරු කිකිළි දිහා උඩ ඉඳන් පල්ලෙහාට බලලා දෙකක් රැවවා.. මම විතරයි මෙකිව පහළ ඉඳලා උඩට බැලුවේ වෙල නියරෙන් බැහැලා.. කිකිළි වමිරුව දැකලා මුණ ඇදකරගත්තා.. හොඳ වැඩේ ආවා මෙනත තනි මම එක්ක කතාකරන්න.. මම ඔවට ආස නෑනෙ නංගි.. මට බෝයිපෙන් කෙනෙක් ඉන්නවා..

" අයියලා මම යන්නෙයි.. පස්සෙ හම්බෙන්න එන්නමි.."

කිකිළි රතුම රතු වෙලා ආපු පාරෙන්ම දුවගෙන දුවගෙන ගියාම වමිරු කිකිළි දුවගෙන යන දිහා හැරිලා බලාගෙන හිටියා..

" කවද බං ඒ.."

" එහා ගෙදර නංගි.."

" ඒකි බලනව ඇති මේ අයිසා කාලෙන් කාලෙට ලස්සන යාඵවො උස්සන් ගෙදර එනවා.. මොන මගුලක්ද කියලා.. පව් බං.. ලස්සන කෙල්ල.."

" ලස්සන නම් දාගනින්නෙකො.. මම අයුක අයිසට කියනවා.."

" අයුක අයිසා මෙල්බර්න් වල ඉදන් රොටියක් හදනවා.. ඌට රොටිය ගැන කියලා දීලා මගේ ඔලුව කැක්කුමයි දැන්.."

මට හිතා ගියා.. අයුක අයිසයි සෙනුකයි දුර කියලා නෑ.. තවත් ළං වෙලාද මන්දා.. උන් දෙන්නා දිහා දැක්කත් සතුටු හිතෙනවා..

" අයිසා අඩුම තරමේ කුස්සිය තියන පැත්තවත් දන්නෙ නෑ මම හිතන්නෙ.. මෙහෙ ඉන්න කාලෙ.."

" ඔව් ඔව්.. උඹලා සේරම මේ දිව්‍යලෝකෙන් බැහැලා ආපු සුරංගනා මිනිස්සුනෙ.. රෙද්දක් හෝදගන්න බෑ.. කැමක් හදාගන්න බෑ.. බස් එකක යන්න දන්නෙ නෑ.. පිහානක් නවාගන්න බෑ.."

" අපෝ ඔක නවත්තගනින්න.."

වමිරුගෙ පිට මැද්දට සෙනුකයා පාරක් දුන්නා..

" උඹලා තේරෙයි මම මෙව්වර කියන ඒවගෙ තේරුම.."

මම උන් දෙන්නට බැනගන්න දීලා ඔංචිලාවෙ පැද්දුණා..

" ඡනෙරු.. මම තැනක් බැලුවා.. එතන නම් හුහක් හොඳයි.. ඉස්කෝලෙ කිට්ටුව.. ඔයාට දුර ප්‍රශ්නෙකුත් නෑ.."

මම වමිරු දිහා පුදුම වෙලා බලාගෙන හිටියා.. මු යකෝ.. හොයාගෙනත් ඉවරද..

" ඇනෙක්ස් එකක්ද බං.."

" ඇතෙක්ස් එකක් කිව්වට.. මෙහෙමයි ඒ ගෙදර හිටියෙ ආව්විකෙනෙක්..
ළහදි ආව්ව් ඔසි ගියා.. ආව්විගෙ පුතා ගේ රෙන්ට් කරන්න හිතාගෙන
ඉන්නෙ.. දහ අටක් වගේ.. හැබැයි මට නම් තැන හිතට ඇල්ලුවා.."

" සිරාවට.. එහෙනම් හොඳයිනෙ බං.."

" ඔව්.. එයාලා කොහේවත් දාලා එහෙම නෑ රෙන්ට් කරනවා කියලා.. මම
කතාකල්ලා දෙන්නම්.. තනි තට්ටුවෙ ගෙදරක් හොඳ සාමාන්‍ය ගාඩන්
එකක් එක්ක.. කාමර තුනයි සාලෙයි.. උඹට ගේජ් නෙ.."

" අනේ ලොකු දෙයක් බං වෙලාවෙ හැටියට.. උඹ කතාකල්ලා
බලපන්නෙකො.."

" හරි.. දැන් හෙට යනවනෙ කොලඹ.. ඡනෙරු ගෙනියන දේවල් ලැස්ති
කරගන්න.. මම අනිද්දා වෙද්දි කී එක ඔයාට බාරදෙන්නම්.."

" කී මනි සෙට්ල් කරන්න ඔනනෙ.. එකපාර කියක් ඉල්ලනවද.."

" මාස හයක.. අවුලක් නෑනෙ.."

" ඒකට කමක් නෑ බං.. දහ අටකට කිව්වම පුදුමත් හිතුණා.. දැන් ඒ
පැත්තෙන් හතළිහකටවත් ගන්න බෑ ගෙයක්ම.."

" ඒක මේ කවුරුත් නැති නිසා බං රෙන්ට් කරන්නෙ.. ගෙදර මිනිස්සුන්ට
සල්ලි වලින් ප්‍රශ්නයක් නෑ.. ප්‍රයිවට් රෝඩ් එකක තියෙන්නෙ.. අනික
ඡනෙරුගෙ අංකල්ගෙ කාර් එකත් තියනවා.. ආවට ගියාට තැන් හොයලා
නවතින්න බෑනෙ.."

" මම.."

මම වම්බරුගෙ ෆෝන් එක ඉල්ලගෙන ෆොටෝ බැලුවා.. හොඳ ලස්සනට
පිරිසිදු ගෙදරක්.. අනික කොළඹ හතේ ඉන්නෙ පොහොසත් මිනිස්සුනෙ..
අපේ ඉස්කෝලෙට විනාඩි විස්සක වගේ දුරක් තියෙන්නෙ මේ කියන
හරියෙ ඉඳලනම්..

" කොහොම හරි ක්වාට්ස් එකේ යතුරු ඉක්මනට භාරදෙන්න ඔන.. ආශීලා
අස් කලා කිව්වා.. ඡනෙරු ගිහින් බඩු ටික හෙටම පැක් කරගන්නනම්

අනිද්දා වෙද්දි යාගන්න තිබ්බා.. මම උඹ එක්ක නවතින්නම.."

" ඔව් ඡනෙරුට උදව්වක් ඔනනම කියන්න.. මම එහෙනම ඒක කතාකරනවා හොඳේ.."

" හා බං.."

වමිරු නමබර් එකට කෝල් එකක් අරගෙන එහාට ගියා.. මට වමිරු ගැන යාලුවෙක් විදියට සතුටු හිතුණා.. උගේ හොඳ පැත්ත අපි දකින්නැතුව ජප් කරපු එක නම ඇත්තටම වැරදි.. සෙනුකයා මගේ උකුලෙන් ඉදගත්තා.. අත්ත කඩාගෙන වැටුණොත් තමා මුගෙයි මගෙයි බරට..

" මස්සිනා හොඳ එකා නේද බං.."

" ඔව්.. ඇත්තටම වමිරු හොඳයි සෙනුක.."

" ඒකතමා බං මම කිව්වෙ.. මිනිස්සු ආවට ගියාට ජප් කරන්න හොඳ නෑ.. හැබැයි උඹ ඌට ඔනවට වඩා ළං වෙන්න නම එපා පුනෝ.. රඹ අයිසා ඇවිල්ලා පෝළුමට තියලා මගෙයි කියාන් අයිසගෙයි අනිත් උන්ගෙයි කන් අඩි පලාගෙන යා.."

" පාළයි සෙනුක.. මට හුහක් මතක් වෙනවා.."

මම සෙනුකයගෙ පිටට මුණ තියාගත්තා..

" මම දන්නවා බං.. මෙ වෙලේ කරන්න ඔන වැඩ ටික ඉස්සෙල්ලම කරගමු.. ආවි උඹලගෙ අමමලට මොකද කියනවා කිව්වෙ.."

" මාමා කෙල්ලෙක් එක්ක යාළුවෙලා අපිට නොකිය රට ගියා කියලා කියනවා කිව්වා.. මාමට දෙකතුනක් බැනලා ආවිට කෝල් කල්ලා කිව්ව විදියට කියයි.."

" අමමෝ බං උඹලගෙ ආවි පුදුම සැනසීමයි.. අමමට දුක හිතෙයි ඒත්.."

" ඔව් අමමා හරි ආදරෙයි මාමට.. හෙන ලව් එකක්නෙ තිබ්බෙ ඒ දෙන්නගෙ.."

" එහෙම තමයි බං.. මාමා අවුරුදු ගාණක් මේ ගෙට දිය වෙච්ඡි හිටියා..
අන්නිමේ එයා ස්වාධීන වෙලා තීරණයක් ගත්ත එක ගැන අපි සතුටු වෙමු..
හැමදේම නරක පැත්තම හිතන්න හොඳ නෑ ඡනෙරු.."

" මම.. එහෙම හිතමු.."

සෙනුකයා පැත්තට හැරිලා මගේ කර වටේ අත් දෙක ඔතාගෙන මනමාලි
වගේ ඉඳගන්නා.. ගමටම කොළකාරයා වෙලා තමා දැන් මම නවතින්නෙ
මේ පගාගෙ වැඩවලට..

" ඒයි වම්රු ඟොටෝ එකක් ගනින්නො.. අපි දෙන්නා ගැළපෙනවා නේද.."

" ඔය අත්ත කඩාගෙන වැටෙයි බං.."

" උඹ ගනින්නො..අත්ත කඩන් වැටෙන්නෑ මම පය බුරුලෙන් තියලා
තියෙන්නෙ.."

වම්රුවා අපි දෙන්නට රවාගෙන ඟෝන් එක මගේ පැත්තට හැරෙව්වා..
සෙනුකයා මගේ උකුළු උඩ මනමාලි වගේ ඉඳගෙන එක එක හැඩතල
වලට ඟොටෝ ගන්න ගත්තම ටිකකින් එතන එකම ඟොටොගුටි එකක්
වුණා.. වම්රුවා ඟොටෝ වලට ඉන්නෙ නෑ වැඩිය.. ඌ අපි දෙන්නගෙ
ඟොටෝ ගැහුවා.. මට වෙනදා වගේ නටාගෙන ඔවට යන්න හිතුණෙ
නැතිවුණාට සෙනුකයාගෙ හිත රිද්දන්න ඕන නැති නිසා එහෙත් මෙහෙත්
දෙක තුනකට හිටියා..

මම හිතුවෙ නෑ හැම පොඩි දේකටම මගේ හිත මෙව්වර රිදේවි කියලා..
මට එයාව හුහක් මතක් වෙනවා..

>>> ඔහොමම ඊළඟ කොටසට යන්නෝ >>>

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියේස්/

ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

148 කොටස

හිතක් රිදුණහම සාමාන්‍ය තත්වෙට ගේන්න කොටුවර අමාරුද කියලා මම හිතන ගමනුයි හිටියේ.. හිත පාරවන මතක අස්සෙම මම අතරම වෙලා වගේ.. මම මතක් කරගන්න ඕනම නැති තැන් වලට මම ආයෙ ආයෙ ගිහිනි මගේ හිත පාරගන්න තරමටම මම අසරණ වෙලා හිටියා.. හැමදේම හොඳින් වෙච්ඡි කියලා හිතුවට මම ගෙවෙන ජීවිතේ ඉන්නෙ හුහක් මහන්සියෙන්.. අඩුම තරමේ මට පැත්තකට වෙලා අඩන්නවත්.. මං ගැන කල්පනා කරන්නවත් වෙලාවක් තිබුණෙ නෑ.. සිංගප්පූරු ගමනින් පස්සෙ හැමතැනින්ම සැලකිය යුතු අවධානයක් මට ලැබුණා.. අනික් පැත්තෙන් රිසාල්ටස් නිසා ඒ ලැබෙන අවධානෙට වටිනාකමක් ආවා.. මම ජීවිත කාලෙටවත් හිතුවෙ නැති පුදුම සහගත දේවල් මාව වටකරගෙන මාව අසරණ කල්ලා වගේ දැනෙනවා..

හරියට රඳා අයිසා මාව ආපහු හැරෙන්න බැරිවෙන තැනකට ගෙනිහින අතැරලා දාලා වගේ.. එයාට හැරෙන්න පුළුවන් දුර මාත් එක්ක ආවා.. මාව එක්ක ආවා.. එයාට එන්න බැරි, මට ආයෙ හැරෙන්න බැරි තැනට ආවහම එයා මාව එතන තියලා එයාගෙ ගමන යන්න ගත්තා.. අනික් හැමෝමත් එහෙමමයි.. හිතේ කොනක ගොඩගහලා තියන පාඨව මාව නොමරා මරනවා.. හැමෝටම මම හොඳින් කියලා පෙන්නන්න හදන හැම වතාවෙම මම හිරකරගෙන ඉන්න 'මාව' සැහෙන්න අසරණ වුණා..

ඇහැට කඳුලක් උනන්න ඕනම නැති තැන් වලත් ඉබේම ඇස් වලට කඳුළු උනද්දි.. ඇස් රතුවෙද්දි.. මට අසරණ කමක් දැනුණා.. මම කැමති නෑ කඳුළු උනනවට.. මම හැම එකකටම අඩන්නෙ නෑ.. ඒත් මේ කාලෙ ඇතුළත මම නොසැහෙන්න ඇඩුවා.. ඇඩුව තරමට මටම හිතෙනවා දැන් ඇඩුවා ඇති කියලා..

මම ආයෙම අඩන්න ඕන නෑ කියලා මම හිතුවා..

අඩුම තරමේ ඇස් වල කඳුළු උනන තරම දවසට එක වතාවක් වුණත් මට සතුටුයි.. මට ඒ ඇති.. මට හැමදේම අතාරින්න බෑ.. මම එහෙම අතැරලා බලන් ඉඳපු කෙනෙක් නෙමේ.. හැම වතාවකම නැගිට්ටා.. ඉතින් දැන් මම මානසිකව කඩාවැටිලා ඉන්න හැටි දැක්කම මට මං ගැනම ලැජ්ජයි.. ආවිච්ඡිමා කිව්ව විදියට හැමදේම හොඳින් විසඳෙනකල් මට ඉවසගෙන

ඉන්න වෙනවා.. ආවි කියන්නෙ ඉවසීමෙන් සැනසීම ලැබෙනවලු..
ඉවසලා ඉවසලා අමාරුම තැනේදිත් ඉවසන්න ඕනලු.. ඒ කතාව මට එක
අතකට පුකුටිකලි නැතිවුණත් මම ආවිගෙ වචන විශ්වාස කළා.. මොකද
මට මගේ කියලා කෙනෙක්ට හයිසකට හිටියෙ මගේ ආවිඅම්මා විතරයි..

උදේ ක්වාටස් එකට ඇවිත් මම මගේ ඇඳුම පොත්පත් අවශ්‍යම දේවල්
සේරම පැක් කරගත්තා.. මුළු දවසම සෙනුකයයි මමයි ආගියි බඩු පැක්
කරපු එක කළේ.. ආගි කෙල්ලෙක් වුණත් මට කරන උදව් උවමනාවටත්
වඩා වැඩියි.. අන්තිමේ උවමනා කියලා හිතුණු හැමදේම මම පැක්
කරගත්තා.. මාමගෙ කාමරේ තිබුණු සමහර ෆයිල්ස්.. ඇඳුම පැළඳුම පවා මම
අහුරගත්තා.. ආයෙ මේ ගෙදරට කෙනෙක් එනවනම් ඒ මනුස්සයට ඉන්න
පුළුවන් විදියට මෙක හදලා තියන්න එපැයි.. කොහොම හරි අන්තිමට
හවස් වෙද්දි මුලු ගෙදරම අපි තුන්දෙනා එකතුවෙලා අස් කළා..

මට ආයෙ මෙහෙට අඩියක්වත් තියන්න බෑ.. එහෙම උවමනාත් නෑ.. මට
කිසිම වෙලාවකදි ඒ හයිස හිතට ආවෙ නෑ.. මට හැමදේම මතක් වෙනවා..
මගෙ ජීවිතේ ගෙවුණු සතුටු කාලෙ ආයෙම මතක් වෙනවා.. එහෙම
තියෙද්දිත් මට මාමගෙ ක්වාටස් එකේ ඉන්න මොහොතත් ගෙවාගන්න හරි
අමාරුවුණා.. විශේශෙන්ම කොළඹ ආපු එකෙන් මගේ හිත හුගාක් රිදුණා..

ඊ වෙන්න ඇවිත් වමිරු අලුත් ගෙදර යතුර මට භාරදුන්නා.. මම බෑන්ක්
එකෙන් කී මනි ට්‍රාන්ෆර් කරලා කී එකත් අරගෙන මාමගෙ කාර් එකේම ඒ
ගෙදරට ගියා.. යද්දිත් වමිරු ගේ යමතාක් දුරට අස් කරවලා තිබුණේ.. හුග
කාලෙකින් ඉදපු නැති ගෙදරක් නිසා කලින් මිදුලෙ එහෙම තණකොළ
උවමනාවට වඩා වැඩිලා කොළරොඩු හැමතැනම තිබ්බා.. ඊ යනකොට
ඒවා ගාණට හදලා මිදුල අස් කල්ලා තිබ්බේ.. මට ඒකම ලොකු දෙයක්..
මොකද හෙට ඉන්ටර්ව් එකකට ගෙදරට එනවා.. මම ඒගොල්ලොන්ට
දුන්නෙ මෙහෙ එඩුස් එක.. වෙන තැනක් නෑනෙ.. මම හෙට උදේ වෙන්න
කලින් ගේ අස් කරගන්නත් ඕන..

වමිරු ගැන කියනවනම්.. මට වමිරුට ස්තූති කරන්න වචන මදි.. කොයි
වෙලාවකවත් මාව අසරණ කළේ නෑ.. ලාට මට වඩා සල්ලි තියනවා..
හැමදේම තියනවා.. ඒත් කොයිම වෙලාවකවත් 'උඹ සල්ලි තියාගනින් මම
සෙට්ල් කරන්නම්' වගේ දේවල් කිව්වෙ නෑ.. මම දන්නවා ලාට එහෙම
කියන්න ඕන වග.. හොඳටම ඒ මූණෙන් මට කියන්න පුළුවන්.. ඒත් ලා
තේරුම් අරන් හිටියා එහෙම දෙයක් කිව්වොත් මම අපහසුතාවට පත්

වෙනවා කියලා.. ඒකනිසා ඌ දුවලා පැනලා කරන්න පුළුවන් හැම පොඩි
උදව්වම මට කළා.. මේ වෙලේ මට හුහක්ම වටින්නෙත් ඒකමයි.. මට
යන්න බැරි තැන්වලට ඌ ගිහින්න මට ඒ උදව් කළා.. කෙල්ලො දෙන්නත්
අලුතින් ගිය ගෙදර අස්පස් කල්ලා දීලා බඩුත් අහුරන්න උදව් කල්ලා රූ
වෙනකල්ම ඉඳලා ගියේ.. මම සෙනුකයටත් ගෙදර යන්න කිව්වා.. ඌට
හැමතියියෙම මාත් එක්ක ඉඳලා මහන්සියෙන් හිටියේ.. උදේ ඉඳලා ගෙවල්
දෙකක් එක්ක ඔට්ටු වෙනවා.. ගෙවල් මාරුකරන්න ගියාම ලේසි නෑ..
හැමදේම මුල ඉඳලම අස් කරන්න එපැයි..

අලුත් ගෙදර හරි නිස්කලංකයි.. හොඳ වටපිටාවක් තිබුණා.. ගෙටම අල්ලලා
පැත්තකින් වාහනයක් පාක් කරන්නත් ඉබ තිබුණ නිසා මට එක ලේසි
වුණා.. අනික ගේ අර පාඨවට යනවට රෙන්ට් කරන එකක් නිසා ආ'නිවර්
හැමදේමත් ගේ ඇතුළෙ තිබුණා.. ගෙදර අයිති අංකල් හරි හොඳයි.. මගෙන්
විස්තර අහලා වමරු එක්කත් කතාකල්ලා උවමනා වුණොත්
අසල්වාසියොත් අඳුන්වලා දීලා තමා කතාව නතර කළේ.. මේ වෙලාවෙ
හැටියට මට ඒක ලොකු උදව්වක් වුණා.. අනික ටික දවසකින් මෙඩිකල්
කොලේජ් යන ළමයෙක් කිව්වහම ඒ මනුස්සයොත්ගෙ හිතේ පැහැදීමක්
ඇතිවුණා.. කොච්චර කිව්වත් ගතියුණු හොඳ වුණාම ඇති කියලා.. නෑ..
මනුස්සයෝ එක එක්කෙනාව මනින වටිනාකමක් තියනවා.. ඒකට හුහක්
වෙලාවට උගත්කමත් බලපානවා..

මට රඟ අයියා ඉදහිට කියන වචන මතක් වුණා..

මම හිටියේ කුස්සියේ.. වෙලාවෙ හැටියට තේකක් හදාගන්න පුළුවන්
තරමේ දෙයක් පරණ ගෙදර ඉතුරුවෙලා තිබුණු නිසා මම තේ දෙකක්
හදාගෙන ගිහිත් ඉස්තෝප්පුවේ බල්බ එකක් සෙට් කර කර ඉඳපු වමරුට
ගිහිත් දුන්නා.. මම ආවහම වමරු ගලවපු බල්බ එක මගේ අතට දීලා අලුත්
බල්බ එකක් දාලා මට ගිහිත් ලයිට් එක ඔන් කරන්න කිව්වා..

" මම හෙට ඔක කරගන්නම් බෑ.. මේක බිලා හිටහන්.."

වමරු ලැඩර් එකෙන් බැහැලා මගේ අතේ තිබ්බ තේක අරගෙන එහායින්
වාඩිවුණා.. මමත් පුටුවක් තිබ්බ තැනින් වාඩිවුණා..

" හෙටත් ඉඳලා අනිද්දම ඉස්කෝලෙ වරෙන්.. හෙට ඉන්ටර්ව් එකක්
තියනවා කිව්වනෙ.."

" මම.. ඊටකලින් ගේ සම්පූර්ණෙන් අස්කරගන්න ඕන.. මම අනිද්දම එනවා.."

වමිරු මගේ දිහා බලලා හිනාවුණා..

" මෙහේ හොඳයිද.."

" ඔව්.. මේ වෙලාවේ හැටියම මට උවමනාවටත් වඩා බොහෝම.. ඇත්තමයි උඹට හුඟක් පිං මට උදව් කළාට.."

" අනේ උඹේ පින! තියාගන්නිත්.. අහල නැද්ද යාළුවො වුණාම උදව් කරන්න ඕන අමාරුම වෙලාවෙදි කියලා.."

මම හිනාවුණා.. කවුරුත්ම නැති නිස්කලංක ගෙදර ඉස්තෝප්පුවට අහස පෙනුණා.. තනකොළ වවුපු ගාඩන් එකයි.. ඉස්සරහා තිබ්බ නුග ගහ යට සිමෙන්ති වලින් හඳුපු පොඩි බංකුවටයි මම ආස වුණා.. මම මේ ගෙදර පුළුවන් උපරිමේ හොඳින් ජීවත් වෙනවා..

" යාළුවො කියන්නෙ දුකේදි සැපේදි දෙකේම ඉන්න අයට.. "

" ඉතින්.."

" අමාරුම වෙලාවේ විතරක් නෙමේ එහෙනම් සතුටුමහිනෙන වෙලාවෙදිත් ඉන්න ඕන.."

" ළහින් ඉන්න ඕනමයි කියලා නීතියක් නෑනෙ.. දුර ඉදන් හරි යාලුවෙක්ට සතුටු වෙන්න පුළුවන්.."

වමිරුගෙ කටින් පිටවෙන 'යාලුවා' කියන වචනෙ ලාට හරි බර වැඩියි කියලා මට තේරුණා.. මම උගේ හිතේ තියන හැගීම් හොඳටම දන්නවානෙ.. හිතා මතා රිද්දන්න ඕන නෑ කියලා හිතුවණා.. ලා යාළුවා කියන එකෙන් අදහස් කළේ උගේ ඒකපාර්ශවික ආදරේද මට හිතුවණා..

" උඹ එහෙම කියනවනම් හරි ඇති.."

වමිරු මොකුත් නොකියා මම හඳලා දුන්නු තේක පාඩුවේ බිට්ටා.. මාත් ඔහේ කළුවර අහස දිහා බලාගෙන හිටියා.. හඳනම් මෙලෝ හැඩයක් නැතුව අහසේ පායලා තිබුණා.. මේකෙ ඔව්වර මොකක්ද හැට්ටි කියලා මට

හිතුණා.. හදට ඇරෙන්න තරු වලටත් ඇරෙන්න.. වලාකුළුවලටත්
ඇරෙන්න.. ඉතුරුවෙව්ව කළුපාට ටිකට කවි හදන්න බැරිද මන්දා.. මම
ලිව්වොත් කවියක්.. ලියනවා ඉතුරු කළුපාට ටික ගැන කියලා..

" උඹට ගෙදර යන්නත් රු වෙනවා.."

" ගෙදරට ආපු දවසෙම තනිපංගලමේ ඉන්න ඕන නෑනෙ.. "

" ඇයි හොල්මන් එනවද.."

" කියන්න බෑ බං.. මේවා අඩුවට දෙන්නෙ හොල්මන්ද දන්නෑ.."

" අනේ මේ පාඩුවේ ඉදපත්.."

මම මග් එක පුටු ඇන්දෙන් තිබ්බම වමිරු හිනාවුණා..

" ඉක්මනට ලයිසන් එක හදවගන්නිත්.. උඹට ඔන්නම දවසින් හදලා
දෙන්නත් පුළුවන්.."

" උඹලා හෙන හයික්ලාස් මිනිස්සුනෙ.."

" මේක ඇනගන්නෙ නැතුව පාරෙ ගෙනියන්න පුළුවන් නෙ.."

" මොකද බැරි.. පුළුවන්.. ඒත් මම ඩුයිව් කරද්දි පාර ඇදේ යනවා හලෝ.."

" මම.. වෙන්න ඇති.."

වමිරු මං දිහා එකපාරක්වත් හැරිලා බැලුවෙ නෑ.. ඒත් මාත් එක්ක
සැහැල්ලුවෙන් කතාකළා.. එහෙම තියන එක හොඳයි.. අනවශ්‍ය පීඩනයක්
ඇති කරගන්නෙ නැතුව..

" උඹලගෙ ගම හරි ශෝක් බං.. මම පොත්වල කියවලා තිබ්බට ඔහොම
යාළුවෙක්ගෙ ගෙදර ගිහින් හිටියමයි.."

" ආයෙ දවසක වරෙන්.. මේ පාර ඉතින් හිත හොඳකින් නෙමෙනෙ
හිටියෙ.."

" උඹ පාළුවෙන් නේද ඉන්නෙ.. මාමා නැතුව.."

" ඔව් වමිරු.. මාමා නෙමෙයි.. මට තාත්තා වගේ දැනෙන්නෙන.."

මගේ ඇස් වලට ආයෙම කඳුළු ඉනුවා..

" එයාලා හොඳින් ඇති ඡනෙරු.. රධ්‍ය අයිසා වුණත් දෙයක් කලානම් කලේ නොකර බැරිකමට.. අපි හැමෝම ජීවිතේ අසරණ වෙන තැන් එනවා.."

" මම.."

" උඹ දන්නවද රධ්‍ය කියන කැරැක්ටර් ඌක මගේ රෝල් මොඩල් එකක් වගේ.. මම සැහෙන්න ඒ අයිසාට රෙස්පෙක්ට් කළා. කැඩෙට් කැමිප් වලදි මට ඔන වුණේ ඒ වගේ ප'සනැලිටි එකක් හදාගන්න.. මම හිතුවෙ උා හැම අතින්ම ප'ඟෙක්ට් මනුස්සයෙක් කියලා.. ඒ කියන්නෙ අමමා ඉන්න, තාත්තා ඉන්න.. වැදගත් සහෝදරයෙක් ඉන්න.. හොඳ පවල් පසුබිමක් තියන.. හැම අතින්ම පොහොසත් වෙච්ච කෙනෙක් කියලා.."

" ඒක එහෙම නෑනෙ.."

" මම.. එහෙමත් වෙලා රධ්‍ය අයිසාට උගෙ ආදරෙන් දෝතබදලම හමවුණාමමට ඉරිසියා හිතූණා.. ඇත්තටම මේ හදවතට එකහව කියන්නෙන.. උඹලා දෙන්නා එකාට එකා නැතිවෙන්න ඔන දෙන්නෙක් නෙමේ.. දුර ඉදන් බලන් ඉන්න මටම පස්සෙ තේරුණේ මගේ හිතඑවක් නිසා උඹලා දෙන්නගෙ ආදරේට බාධාවක් වෙන්න ඔන නෑ කියලා.. අනික උඹ නිසා මට යාඑවො හමවුණා.. උඹ හොඳ වැඩිසි ඡනෙරු.. ඒත් මට උඹ ගැන මාරම සතුටයි.."

"....."

මම සද්ද නැතුවම වමිරුව අහගෙන හිටියා..

" කවදහරි උඹ වගේ ජීවිතේ ඉස්සරහට ගෙනියන්න අමමටසිරිවෙන්න කට්ටක් කන එකෙක්ට.. හරියන්නම ඔන.. පුළුවන් නම් මට මොකක් හරි ලක් එකක් තියනවනම් ඒකත් අරන් ඉස්සරහට පලයන්.. උබට ඔන සප් එකක් දෙන්න මම ඉන්නවා.."

" තැන්කිස් වමිරු.."

" මෙනින මේ කෝප්පෙ හෝදලා තියලා ගේ අතුගාපන්.. මම බඩු ටිකක් ගෙනැල්ලා දාන්නද.."

" අනේ බං.. දැන් ඔය ඇති නැහැණා.. මම හෙට උදේම ගිහින් ගෙනැත් දාගන්නවා.. අනික අඩුපාඩු මතකත් නෑ ලිස්ට් එකක් ලියාගන්න ඔන.. බැංකුවටත් යන්න ඔන.."

" මම.. උඹ කාමරේ අස් කල්ලා ඉවරද.."

" පොත් ටික තියාගන්න ඔන බං.. ඒ ඇරෙන්න ඇඳුමනම වැඩිය නෑ.. තියන ටික අස් කරගත්තා.. මම කියාන් අයිගෙන් රෙක්සියි කියාරයි ඉල්ලගෙන මෙහෙ නවත්තගන්න බැලුවේ.."

වමිරු ආයෙම ටික වෙලාවක් සද්දයක් නැතුව හිටියා..

" ඒකහොඳයි.. උඹට පාළුත් නෑනෙ.."

" උඹට රූ වෙනවා බං.. හෙට ඉස්කෝලෙ යන්නත් ඔන.. ඒකනිසා දැන් ගෙදර යමං.. මම උවමනාවක් වුනොත් සෙනුකට හරි උඹට හරි කෝල් එකක් දෙන්නමි.."

" මම.. අනිවාරෙන් කතාකරහන් හොඳේ.. හෙට වැඩටික සිහියෙන් කරගනිත්.. අනිද්දට සෙට් වෙමු.."

" හා.."

වමිරු පුටුවෙන් නැගිටලා ගේ ඇතුළට ගිහින් උගෙ වොලට එකයි ෆෝන් එකයි කාර් එකේ කී එකයි අරගෙන එළියට ආවා..

" අර ගෙදර පිටිපස්සෙ ලයිට් එක රූට දාලා තියපන්.. නයිට් බල්බ එකක් නිසා අවුලක් නෑ.. එහෙනම් හරිනෙ.. අපි ගියා.."

" හා.. පරිස්සමට ගෙදර යන්න.. ගුඩ් නයිට්.."

වමිරු මට අත වනලා ගේට්ටුවෙන් එහාපැත්තෙ නවත්තලා තිබ්බ කාර් එකේ නැගලා යන්න ගියා.. ඌ යන්න ගියාම මම සෙරෙප්පුන් නැතුව ඇවිදගෙන ගිහින් ගේට්ටුව වහලා ඇතුළෙන් ලොක් කරගත්තා.. මට

නිදහසක් දැනුණා.. තනිවෙන එක ගැන මට නිදහසක් දැනුණා.. මට ඒක විවේකයක් වගේ..

මම ආපු පාර දිගේම ආයෙම ගේ ඇතුළට ඇවිදගෙන ගියා.. තනි තට්ටුවේ ගෙයක් වුණාට සාලට වඩා ටිකක් උසින් තමයි කුස්සියයි කෑම කාමරෙයි තියෙන්නේ.. ඒකට පඩි පහක් විතර ගේ මැද්දෙන් හදලා තියනවා.. මම ඉන්න හිතාගත්තේ මැද කාමරේ.. ඒක පොඩියට ලොකු ජනේලයක් එක්ක තිබුණු කාමරයක්.. හෙට කර්ටන් ටික හෝදලා වෙලලා දාගන්න ඕන.. ඒ ඇරෙන්න නම අස් කරන්න දෙයක් ඉතුරුවෙලා නෑ..

මම කෝප්ප දෙක සෝදනා නවලා තියලා ගෙදර ලයිට් නිමලා දොර ජනේලන් වහගෙන මගේ කාමරේට ආවා.. පොත් තොගයක් එහෙමම ඇඳ උඩ.. ඒවා අස් කරන්නත් ඕන.. දැන් නම් මට මේ පොත් ඕනත් නෑ.. දන්න අදුරන ඒ ලෙවෙල් කරන කෙනෙක් ඉන්නවනම් මොකුත් ලියලා එහෙම නැති වියුට් බලලා දෙන්න තියනවනම් හොඳයි.. සමහර ඒවා මමත් දන්න අයිියලාගෙන් ඉල්ලගත්තු ඒවා.. හැම පොතම සල්ලි දීලා ගන්න මටත් තිබ්බේ නෑ.. ඒ ලෙවෙල් බයෝ මැත්ස් කරන කෙනෙක්ටනම් විවරණ පොත් එහෙම සැහෙන්න වටිනවා.. හිතුණොත් ඉස්කෝලෙ ලයිබ් එකට දෙනවා..

මම හොඳයි කියලා තිබ්බ විවරණ පොත්, මොකුත් නොලියපු පාස් ජේපර්ස් පොත්, ප්‍රැක්ටිකල් පොත් ටික තෝරලා පැත්තකින් තියලා දැනට උවමනා පොත් ටික විතරක් රාක්කෙ උඩම තට්ටුවෙන් තිබ්බා..

පොත් පත් අස් කරන්නම පැය දෙකක් විතර ගියාම මම නිදාගන්න ඇඳ හදලා නාගෙන කාමරේට ඇවිත් කාමරේ දොර වහගත්තා.. බිත්ති ඔරලෝස්සුවේ බට්ටා කැරකෙන සද්දේ විතරයි මගේ කන් වලට ඇහෙන්නේ.. ඒ තරම් පාඩයි.. තනියි.. මට ආයෙ ආයෙම මාමා මතක් වෙනවා.. රඟ අයිියලව මතක් වෙනවා.. මම එහෙමම ඇදේ ඉදගෙන හොඳටම ඇඩුවා.. හයිසෙන්ම ඇඩුවා.. කවුරුත් මාව නවත්තන්න නැති නිසා මම ඕනතරම් ඇඩුවා.. ඉති ගැහිලා හුස්ම කැඩෙනකල්.. හිතේ තියන පාඨව, දුක අඩුවෙනකල්ම ඇඩුවා.. වෙලාවකට කාගෙන නැගිටිනවාමයි කියලා හිතුවට.. හැමතිය්සෙම එහෙම ඉන්න බෑ.. එකසැරේ කඩාවැටෙනවා.. දුක-සතුට ප්‍රස්ථාරයක් ඇන්දොත් ඒක හැමතිය්සෙම විවලනය වෙනවා වගේ.. මම මොහොතකට කලින් සතුටු වෙන තැන ඉදන් මේ තප්පරේ ඇඩුවා..

කන, බොන, නිදාගන්න, ඇවිදින, කතාකරන හැම වතාවකම අඩන එක ලේසි දෙයක් නෙමේ.. මම කොල්ලෙක්.. නාඩා ඉන්න ඕන තමයි.. මම සමහරවෙලාවට මගේ අත් දෙක මිට මොළුවගෙන 'හැමදේම හොඳින්.. ඉක්මනට කාලෙ ගෙවෙනවා.. බයවෙන්න එපා.. ඔයාට මම ඉන්නවා.. කියලා මටම මුමුණුගන්නවා..

මට ඉතුරුවෙලා හිටියෙ මගේ දුක බෙදාගන්න මමම විතරයි.. මම මාව හොඳට තේරුම අරගෙන මාවම බෙදාගන්නා..

'හැමදේම හොඳින් වෙනවා.. ඉස්සෙල්ලම ඔයා ගැන හිතලා ඉන්න.. මෙහෙම අඩන්න එපා' කියලා මම මාවම සනස ගන්නා.. ඒ එක්කම මට අල්මාරියෙ මම පරිස්සමට අරන් තියපු රඟ අයියා රිසාල්ට් ආවම බලන්න කියපු ජේපර් බෑග් එක මතක් වුණා.. තවටත් ඒකෙ කොනක්වත් පොඩිවෙලා නෑ.. මම හරි ආදරෙනුයි පරිස්සම කරන්නෙ හැමදෙයක්ම.. මම ටවල් එකපැත්තකින් තියලා ගිහින් බෑග් එක පරිස්සමට අරගෙන කාමරේ ලයිට් නිමාගෙන ඇඳ පැත්තෙන් තිබ්බ කහපාට ටේබල් ලෑමප් එක ඔත් කරගන්නා..

මම හිතන්නෙ ඒක ඇරලා බලන්න කාලෙ ඇවිල්ලා.. මගේ රිසාල්ට්ස් ආවා.. ඔයා මං ළඟ නෑ.. ඉතින් මම අන්තිමේ මෙක අවුස්සලා බලනවා..

ඇඳ කොනක තිබ්බ ෆෝන් එකේ මම ආසම කරන සිංදුවක් ප්ලේ වෙන්න දැමිමා.. මගේ වටේ නිහඩබව නැතිකරගන්න ඕන වුණා.. මට එහෙම ඉඳලා හුරු නෑ.. මම දැන් නිදහසේ ඉන්නවා..

" Ya no duele como antes, no

La herida de tu amor sanó.."

ජේපර් බෑග් එක ඇතුලෙ තිබුණෙ කළුපාට පැතලි බොක්ස් එකක්.. ඒක උඩ ස්ටිකි නෝට් එකක් අලවලා තිබුණා.. දැනටම මගේ පපුව රිදෙන්න ගන්නවා.. එයා කහපාට ස්ටිකි නෝට් එකක කළුපාට පැතලි ලස්සනට ලියලා තිබුණා..

""For my little miracle that I love""

මා කළුපාට බොක්ස් එකේ දෙපැත්තෙ තිබුණු මැග්නට් දෙක එහාට කල්ලා බොක්ස් එක ඇරියා.. මගේ ඇස් වල අද දවසෙ දාස්වෙනි වතාවටත් කඳුළු පිරුණා.. ඒක ඇතුළෙ තිබුණු තනි කළුපාට ස්ටෙක්ස්කෝප් එකක්.. ඒකේ වියුබින් එකේ මෙටල් ටැග් එකක් අමුණලා තිබුණා.. ඒක පිටිපස්සෙ, මෙටල් ටැග් එකේ ජේන්න නොපෙනෙන්න ආර් අකුරකට බැඳී වී අකුරක් තිබුණා.. එයා කලින්ම උවමනාවටත් බලාපොරොත්තු තියාගෙන ඉඳලා කියලා මට මේ බැග් එක අරිනකල් මේතරම් දැනුණේ නෑ..

ළහින් නැතිවුණත් මට ආදරේ දැනුණා..

මම ස්ටෙක් එකට යටින් තියලා තියන ලියුම අරගෙන ඒක දිග ඇරලා බැලුවා.. සමහරවිට අයුක අයිසා කිව්වේ මේක ගැනද දන්නේ නෑ.. රඬ අයිසගෙ එක පෙළට ලස්සනට ලියලා තියන අකුරු දැක්කහම මට ලෝබ හිතෙනවා.. මම ඒක කියවන්න ගත්තා..

වරද්,

මුලින්ම ඔයාට සුභපතනවා.. ඔයා කියපු ඔයාගෙ 'පුංචි ජීවිතේ' ඉස්සරහට තියාපු ලොකුම ලොකු අඩිය ගැන.. ඉස්සරහට එන වටිනම කාලෙ හැම තස්පරයක්ම මහන්සි වෙන්න.. ඔයා දැකපු හැම හීනයක්ම හැබැකරගන්න කාලෙ ඔයාට ඉස්සරහට හමුවෙන්නේ.. මම ඔයා ළහින්ම ඉන්නවා.. හැමවතාවකම.. මම ඔයාව බලාගෙන ඉන්න පුළුවන් දුරකින් හැමදාම ඔයා ළහින්ම ඉන්නවා..

මේ ලියුම කියවද්දි මම ඔයාගෙ එහාපැත්තෙ නැත්නම්.. දිගටම කියවන්න.. මට ඔයාට කියන්න හුහක් දේවල් තියනවා වරද්.. නොකියා ඉන්න හිතාමතා හැංගුවා නෙමෙයි.. මට අයිසා වගේම, ඒ සමානවම හිතට සැනසීමක් ගේන්න මට හමුවුණු එකම මනුස්සයා ඔයා විතරයි.. මම මුලින්ම 'ආදරේ' කියලා වචනයක් මගේ ඔලවට දාගනිද්දි මගේ ඉස්සරහා ජීවිතේ ගැන ලොකුවටම හිතාගෙන හිටියේ නෑ.. නිකන්ම නිකන් හීනයක් තිබුණා ඉහළට ඉගනගන්න ඔන කියලා.. ඒත් උඹ දිහා බලාගෙන ඉද්දි මට හිතුණා 'නෑ මම මගේ පුළුවන් උපරිමෙන්ම කරනවා' කියලා..

මම ආසයි මම ආදරේ කරන මනුස්සයා මේ ලෝකෙ ඉන්න වාසනාවත්තම කෙනා වෙනවනම්..

මට ඔන මගේ හැම ගෝල් එකක්ම ඇවිට් කරගද්දින් ඔයා මගේ ගාවින්
ඉන්න.. ජීවිතේ ගෙවන හැම කාලෙකම ඔයාව ළඟින් තියාගන්න.. මම
අදටත් හිතනවා.. ඔයාට ආදරේ කරන්න ගත්තු එක මගේ ජීවිතේ මම ගත්ත
හොඳම තීරණය කියලා.. අදටත් ඒ ගැන මගේ හිතේ
පොඩ්ඩක්වත්ම පසුතැවීමක් නෑ.. ඉස්සරහටත් එහෙමයි..

මෙක මම ලියද්දින් මම ඉන්නෙ හොඳින් නෙමෙයි වරද්.. මට කේඩියු යන්න
බෑ.. ඒත් අප්පව්ව් මාව අසරණ කරනවා.. එයා මගේ අම්මව, අයියව ඇපේට
තියාගෙන මට හුහක් බලපෑම කරනවා.. කවදහරි ඒ ඇපේට ඔයත්
එකතු වෙයි කියලා මට බයයි.. කවදහරි එහෙම වුණොත්.. බැරිවෙලාවත්
අපි දෙන්නගෙ ගමන පාරවල් දෙකකට බෙදුණොත් මම බය නැතුව
ඔයාගෙ අත අතාරිනවා.. මම දන්නවා උඹ මොන කට්ටක් හරි කාලා
තැනකට එන කොල්ලෙක් කියලා.. නියම කොල්ලෙක් කියලා.. කවුරු
මොන කතා කිව්වත් ඔයා 'වරද්' ම වෙන්න..

ආයෙම පාරවල් දෙක එකට හම්බුණු තැන ඉඳලා මම උඹව මලක් වගේ
පරිස්සමට බලාගන්නවා.. මට විතරක් මලක් වෙලා.. ලොකෙටම පේන්න
රුස්ස ගහක් වෙන්න.. ඔයාට මතකනෙ අපි දෙන්නම එහෙම කතාවක්
ඇහුවා.. මට ඒ වචන අදටත් හිතේ නිතර ඇහෙනවා.. මම එනකල්
පරිස්සමට ඉන්න.. හුහක් ආදරෙයි..

රධ්‍ය.

මම එහෙමම කොට්ටෙ උඩට කඩාවැටුණා.. මම කොහොමද දෙයියනේ
මගේ හිතට මේ කතාව තේරුම් කල්ලා දෙන්නෙ.. මට මොකුත්ම
හිතාගන්න බැරිවුණා.. අපේ පාරවල් දෙක කොතනදිද ආයෙම එකට
හම්බෙන්නෙ..?

ඔතරේ වරදයගෙ ඉන්ටව්ව් එකට රෙදි මදිනවා අනේ.. මේ කාලෙ හැදෙන
තරුණ දරුවො නම් අසේ මන්දා..

මම සිද්ද්ධියක් ඉවරකරන තැන ඉඳලා අනික පටන්ගන්නෙ නෑ දළඹු
හටයිනි.. එමනිසා වැජ්ටර් දෙකකට ලිව්වෙමි.. සමාවන සේක්වාහ්..

අනිත් එක බලන්න ඒයි මේ ළමයගෙ හිටිවි පොත වගේ තව කතාවක්
ලියවිලානෙ.. මම ඉතින් ඒ ඔතර් එක්කලා කතාබහ කළා.. මම හිතනවා මම
හොඳින් එයාට කිව්වා කියලා.. එයා මගෙන් සමාව ඉල්ලුවා.. ඒත් ඇත්තටම
කියන්න ඕන මගේ හිතනම් පොඩ්ඩක් රිදුණා.. මොකද මම කතාවෙ ලියන
අකුරක් හා සමානව අවංකවම කියවන දළඹුවොන්ටත් හුඟක් ආදරෙයි..
එයාලගෙ කමෙන්ට් එකක් මැසේජ් එකක් නිසා තමයි මේක ලියන මගේ
හිතට සතුටක් ගේන බෙහෙත.. ඉතින් මම හිතනවා ආයෙම එහෙම දෙයක්
නොවෙව් කියලා..

මම මොකක් හරි වැරදි දෙයක් කියලා හිතක් රිදුණනම් සමාවෙන්න ඕන..
ඒත් මම මගේ මහන්සිය වෙනුවෙන් කතාකරන්න අයිතිය තියනවා..
මොකද මමනෙ හුඟක් වෙලාවට අහගත්තෙ කොපි කලා කියලා.. ඒ කතාව
කියවපු කෙනෙක් හිටියනම් මම හිතන්නෙ තේරෙනවා මොකක්ද වුණේ
කියලා.. ඉතින් ඒ නංගට මම සමාව දෙනවා වගේම මගෙන් වැරද්දක්
වුණානම් මම ඒකටත් සමාව ඉල්ලනවා.. ආයෙ එහෙම දේවල් නොකර
ඉමු.. එතකොට කාගෙවත් හිත් රිදෙන්නෙ නෑනෙ..

අනික මේක ප්‍රශ්න ඇතිකරන තැනක් නෙමේ ප්‍රශ්න අමතක කරවන
තැනක්..

මගේ හැම දළඹුවෙක්ටම මම හුඟක් ආදරෙයි.. ඔයාලා මට ඇත්තටම
ලොකු සතුටක්..

-නරක සමනලයා

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් ටීඩීයෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

149 කොටස

" සිරි~ වට් ටයිම ඉස් ඉට් නව්..??"

" ඉට්ස් ෆෝ ෆිෆ්ටීන්.."

මම දඩාස් ගාලා ඇදෙන් බිමට වැටුණා.. හත්දෙයින් ඉස්කෝලෙ යන්න ඕන..!! ඊයෙ මහ රූ වෙනකල් පිස්සු කෙලලා නිදාගද්දිම දොළහට කිට්ටු වුණා.. මට අද හොඳටම නින්ද ගියානෙ..

ආහ්.. නෑ.. නෑනෙ..!!

ශීට් ශීට්!! මම මොන රෙද්දකටද මෙව්වර මල පාන්දර ඇහැරෙන්නෙ.. ඉස්කෝලෙට පයින් යන්න විනාඩි විස්සනෙ.. පහමාරට ඇදගන්න ගන්නත් ඇති.. ඒත් උයන්න එපැයි.. උයන්න ගියාම මල කරදරේ.. මම හිතාගෙන ඉන්නෙ මාසෙකට විතර පොල් එකසැරේ ගාලා ෆ්‍රිජ් එකේ දාගන්න.. ඇයි මගුල ගාන්න ගියාම මම එපෑ හිරමනේ උඩ නැගගෙන නටන්න.. පොල් ගාන්නෙ දවල්ට උයන්න.. උදේට මම කන්නෙ එලවලු එක්ක අහිංසක කෑම එකක්..

මම නැගිටලා ඇද හදලා ගිහින් කණ්ණාඩියට මුණ ඔබාගන්නා.. රූ පුරාම අඩලා අඩලා ඇස් දෙක යට රතු වෙලා ගොරකා ලොඩි දෙකක් වගේ.. දැක්කහම මටම බය හිතෙනවා.. මෙහෙම ඉස්කෝලෙ ගිහින් කොහොමද එසෙමබ්ලි එකේ කතාකරන්නෙ.. අද හොඳට ඉස්කෝලෙ පලයන් වරදයා.. උඹ ඉස්කෝලෙ හෙඩා වෙලා මේ ඇඳුම ඇඳගෙන ඉරි බ්ලෙසර් එක දාලා ඉස්කෝලෙ යන්නෙ.. සුදු බ්ලෙසර් එක දාලා ඉස්කෝලෙ යන්නෙ.. වැල් වැල් බැජි එක ගහන්නෙ මුළු ජීවිත කාලෙටම මෙව්වරයි.. දැන් ඉතින් ඊළඟ හෙඩා මල්ලිට සේරම හාරදෙන්න වෙනවා.. අපි ඉස්කෝලෙ හැමදාම නවතින්න ඇවිල්ලා නෑනෙ..

ඉතින් මේ ගෙවිලා යන්නෙ මගේ ඉස්කෝලෙ ජීවිතේ ශිශ්‍ය නායකයෙක් විදියට ගෙවෙන අවසාන සතිය.. තව ටික දවසකින් මම මෙඩිකල් කොලේජ් යාවි.. මතක් වෙද්දින් ඇහේ සමනල්ලු නටනවා වගේ.. ඇස් දෙක එක්කම මගේ කමවුල් දෙකත් රතු වුණා.. දෙයියනේ කියලා මගේ කොන්ඩෙ වවාගන්න පුළුවන්..

මම කුසිසියට ගිහින් ෆ්‍රිජ් එක ඇරගෙන එහෙමම බිමින් ඉදගත්තා..
මොනවද ඉතින් උයන්නෙ.. මම තනියමනෙ ඉන්නෙ.. මටනම් මොක
ඉව්වත් එකයි.. ඒත් බෑ ආවිච්ඡාමට පොරොන්දු වුණා වෙලාවට කනවා
කියලා.. මම කැරට් බ්‍රොකලි ගෝවා වගයක් අරගෙන එළියෙන් තිබ්බා..

උදේ පාන්දර බත් කන්න තියනවනම් කොච්චර හොඳද.. ඒත් මේ
ඉන්ස්ට්‍රක්ටර් අයිසා හැමදාම කෝට් කියලා මගේ කෑම පුරුදු හොඳ නෑ
කියලා බන්නවනවා.. මම ඔය වෙළඳාමෙන් ආයෙ බැනුම් අහන්නෙ නෑ..
ඊයෙ වුණත් ඉන්ටර්විව් එකේ කිව්වෙ කොච්චර තඩ් පව ගොඩක්ද.. මගේ
කෝට් මට හුඟක් ආදරෙන් සලකනවා.. ගතියුණු හරිම හොඳයි.. සොෆ්ට්
හාටඩ් මනුස්සයෙක්..

සොෆ්ට් හාටඩ්..?? රෙද්ද තමා..

සරනේරු කැට් වෝක් එක නවත්තලා මෙහෙ එනවා..!! අයිසෙ තමුත්
පැජන්ට් එකකද ඇවිදින්නෙ..!! හැරි ඇප් හැරි ඇප් ස්පීඩ් එක මදි..!! විනාඩි
දහයක් පරක්කුයි!!!! මෙහෙම කල්ලද BWF වර්ල්ඩ් ටුටර් ෆයිනල්ස් ජ්ලේ
කරන්න ඉන්නෙ..!! කිව්වා නේද සමර් ඔලිම්පික්ස් ජ්ලේ කරනවා කියලා..!!
හැයි හැයි ගනවා.. මම ඉතින් ඔවා කිව්වෙ නෑ මගේ තියන මනුස්සකමට..
කිව්වනම් තමා වෙළඳා රැකට් එක සාක්කුවෙ ගහන් ගෙදර යන්නෙ..

කමක් නෑ මොකක් වුණත් වෙළඳවෙක් කොහෙන්වත් හොයාගන්න බෑනෙ..
මම කවි කියන්නෙ කාටද..

මම BWF ජ්ලේ කල්ලා හමබෙන මිලියන තිස් අට ගැන කල්පනා කලා ෆ්‍රිජ්
එකත් ඇරගෙන ඒකෙ ඇතුලෙ තිබ්බ බිත්තර කේස් එක දිහා බලාගෙන..
මිලියන තිස් අටක් කියන්නෙ ලේසිපාසුද.. මම තනියම හමබ කරපුවානෙ..
එහෙම වුණොත් හගනවා තට්ටු දෙකේ ගෙයක්.. දැන් පරණ දෙකයි
පනහෙ හීන ටික එකතුකල්ලා ගාබෙජ් බෑග් එකකටවත් දැමමනම් හොඳයි..
ඉරිදට ඔබ්ස'වර් එකේ ලොකුවට පිටුවකම යන මගේ ආටිකල් එකත් ඒ
අස්සෙ මට මතක් වුණා.. මම ඊයෙ හෙන පමපෝරි ගොඩක් ගැහුවනෙ ම.
ගැන..

නෑ එහෙම නෙමේ මම වෙළඳ දේ ඉතින් කිව්වෙ.. පස්සෙ මටම හිතුණා
පමපෝරියක් නේද හැගුවෙ කියලා.. මමනම් කියන්නෙ මමනෙ දින්නෙ..
මම ගැන උපාරුවෙන් ඉන්න ඕන.. දවසක ලංකාවෙ මමත් ප්‍රසිද්ධ වුණොත්

රහනවා අම්මටසිරි වෙන්න.. ඉදපල්ලා මම ලංකාවත් අඩවලා තමා පස්ස
බලන්නෙ..

සෙට් යෝර් ගෝල්ස් හයි.. උදේ පාන්දර පුදුම කික් එකක් තියෙන්නෙ..

මම සිංදුත් කියනවා.. ස්පෝර්ට්ස් ජලේ කරනවා.. එක්ස්ට්‍රා කර්කියුලර්
කරනවා.. ස්කූල් හෙඩ් ප්‍රිෆෙක්ට් වෙලා ඉන්නවා.. ඒ අස්සෙ ලොකු
අම්මගෙ තනි ඇහැට ඇඬෙන්න මෙඩිකල් කොලේජ්ත් යන්න පාස් වුණා..
සිංග්ස්පූරුත් ගිහිත් ආවා.. ඉස්සරහට ලංකාවත් නියෝජනය කරනවා..
අම්මට කියන්න ඕන අම්මගෙ පුතා ගැන පමපෝරි ගහන්න කියලා..
ආච්චිනම් කොහොමත් ඒක කරනවනෙ..

මම එනර්ජි පෝශන් එකෙන් හැදි දෙකහමාරක් මගේ බෝතලේට හලලා
අයිස් කැටයක් දාගන්නා.. එක අයිස් කැටයයි.. චතුරයි.. හුහක් සිත බිව්වම
උදේට පිනසේ හැදිලා මැරිලා යයි කියලා අපේ මාමා කියන්නෙ.. දැන් ඉතින්
හොල්ලන්න තමා තියෙන්නෙ..

" Shimmy shimmy yay, shimmy yay, shimmy ya (drank)

Swalla-la-la (drank)

Swalla-la-la (swalla-la-la)

Swalla-la-la

Freaky, freaky gyal

My freaky, freaky gyal "

මම අර මෙලෝ රහක් දැනෙන්නෙ නැති එළෝලු ටික සෝදලා ස්වීම්
වෙන්න තියලා ගිහිත් බෑග් එක හදාගන්නා.. අපේ ආච්චිඅම්මගෙ බටුමෝජු
එක්ක, පරිප්පුයි, ඇඹරුල්ලා මාළයි, මාළු ඇඹුල්තියලුයි, කහබතු- සැක්.. ඒවා
අමතක වෙයන් ඉක්මනට.. මම කන්නෙ බ්‍රොකලි එක්ක ලුණු ගම්මිරිස්
චිතරයි.. තව කැරට් කනවා.. ගෝවා කනවා.. වට්ටක්කා කනවා.. නන්ෆෑට්
මිල්ක් බොනවා.. ඒ වුණාට මිකිරි- එහෙම ඒවා ඕන නෑ.. නන්ෆෑට් තමා
හොඳ.. අඩුම තරමෙ එනර්ජි ඩ්‍රින්ක් එකවත් වොක්ලට් රස නොවුණනම්

මම පැලියගොඩ තෙල් කෝව්වියට බෙල්ල තියනවා.. හරි මගුලක් වුණානෙ මේක..

හතරහමාර වෙද්දි මම කුස්සියෙ අල වගයක් සුද්ධ කර කර අර තමබපු එලෝලු එක කකා හිටියෙ.. දවට හොඳට කන්න එපැයි.. මම අල තෙල් දාල පුරුදු පරිප්පුවම හදාගන්නවා.. ඇවිත් පපඩමක් බැදගෙන ඒ තෙල්ම දාලා බිත්තරේකුත් බැදගෙන කනවා.. තෙල් ගණන් මේ දවස්වල.. ආවිච්ඡමමා කියන්නෙ පොඩ්ඩක්වත් නාස්ති කරන්න හොඳ නෑ කියලා.. ලිපේ පරිප්පු එකත් හැදිලා ඉවරවෙන්න ගිහිත් නිසා මම අනිත් ලිපේ අල ටික තියලා ඒක හැදෙනකල් කැමමෙසෙට වෙලා ස්කුල් ඩයරි එක ලිව්වා.. ඒක දැන් සමපූර්ණ වෙලා අන්තිම පිටු කීපෙ විතරයි ඉතුරු.. මේ අවුරුද්දත් හිතුවෙ නැති ඉක්මනට ගෙවිලා ගියා..

කැම හදලා ඉවරවෙලා මම ඇහ සෝදගෙන ඇඳුම් ඇඳගත්තා.. ගර්ට එක මැද්දෙන් හිල් වෙලා ප්‍රිෆෙක්ට් බැස් එකම ගහලා.. දැන් ඒක නැතුව මේක ඇන්දොත් කට්ට ගහපු හිල පේනවා.. එහෙම කැතයිනෙ.. මම කලිසම කරේ දාගෙන කණ්ණාඩිමෙසෙ ළග තිබ්බ ස්ටුල් එකෙන් ඉඳගත්තා..

ඒ එක්කම මගේ ඇහැට අහුවුනේ කණ්ණාඩියෙන් පේන කළුපාට බොක්ස් එක.. තපරේකින් මගේ සමපූර්ණ මුඛ එක අනිත්පැත්ත ගැහුනා!

" නෑ නෑ වරද් අඩන්නෙන නෑ.. අයේ නෑ.."

මම ඒ දිහා නොබලා කණ්ණාඩියෙ ඉන්න මං දිහාම බලාගත්තා.. අද ඉස්කෝලෙ ගියාට එයා නෑ.. මම දන්නවා.. ඒත් එයා හොඳින් ඉන්නවා වරද්.. මෙව්වර ඔයාව අඩවගන්න එපා කියලා මම ලක්ග වාරයක් මටම ජපකරගෙන අවසානෙ මගේ ඇස් වලින් ගලාගෙන ගියපු කඳුළු බිංදුවක් කමමුල් දිගේ රූටලා ඇඳුමට වැටුණා..

මගේ මාමා කරදරයක් නැතුව ඉන්නවා ඇති.. එහෙම වෙන්න ඕන..

මම ඉක්මනට කඳුළු පිහාගත්තත්.. ඒ හැමසැරේම මට ඇඩුණා.. මම හොඳින් ඉන්න ටුයි කරනවා.. මම එහෙම ඉන්න වෙලාවල් තියනවා.. ඒත් හැමතිස්සෙම හරිම අසාධාරණ විදියට මම විතරක් මතක රැඳිව තැන්වල හිර වෙනවා.. ඒවා එක්කම ජීවත් වෙන්න වෙනවා.. එතකොට මම දරාගෙන ටිකත් ඉබේම පහළට ඇදගෙන වැටෙනවා..

මම ආයෙම වතාවක් ඇඩුවා.. කණ්ණාඩි මේසෙට ඔලුව තියාගෙන ඇඩුවා.. අද දවසටම මම අඩන අන්තිම වතාව මේක.. ආයෙ නෑ.. මම මටම අඩන්න අවස්ථාව දුන්නා.. මම තනියම ඉන්න නිසා දුක් වෙන්න නිදහස තියනවා.. මම කම්මුල් ඇස් රතු වෙලා ඇහිපිහාටු තෙත් වෙලා එකට ඇලෙනකල්ම ඇඩුවා.. මෙව්වර ජීවිත කාලෙකට මම මෙහෙම දවස් ගණන් රැයවල් අඩලා නෑ.. මගේ කටහඬ පවා වෙනස් වෙලා.. මම දන්නවා.. ස්ට්‍රොප්සිල් එකක් කාලා කතාකරන පොඩ්ඩට විතරක් මම හොඳින් හිටියා.. මම විහිනම විරූපි කරගෙන ඉදපු මගේ මුණ දිහා බලාගෙන ඉදලා පහල ලාව්වුවෙන් කන්සිලර් එකක් අරගෙන තිත් ගොඩක් ඇස් යටින් තියාගත්තා.. හරි අමාරුයි.. කඳුළු නවත්තගන්න.. සමහරවිට මෙව්වර කාලයක්ම හිතේ හිරවෙලා තිබ්බ, ගල් වෙලා තිබ්බ හැහිම දියවෙන්න අරගෙන ඇති.. ඒකයි මෙව්වර ඇස්වලින් කඳුළු ගලන්නේ..

කන්සිලර් දියවෙලා කඳුළුත් එක්ක පහළට වැක්කෙරෙද්දි මම ටිගු එකෙන් මුළු මුණම පිහාගෙන ටික වෙලාවක් හිටියා..

" Give yourself time.. වරද්.."

මම මටම කාලයක් දුන්නා.. ආයෙම සාමාන්‍ය වෙන්න..ලෝකෙ හැම මනුස්සයටම තියනවා වගේ වෙස්මුණක් මම මටම හදාගන්න ගමන් තිබුණා.. අපි ලොකුවෙද්දි වෙස්මුණක් ඔනවෙනවයි කියලා දවසක් මාමා කියලා තිබුණා.. මට ඒක පොඩි කාලෙ තේරුණේ නෑ.. මම හිතුවෙ කඩේ විකුණන වෙස්මුණු කියලා.. නෑ.. ඒ කිව්ව වෙස්මුණ මෙක වෙන්න ඕන..

' මට ඔයා නැතුව හුගක් පාලා හිතෙයිද..'

' මම ඉක්මනට එනවා වරද්..'

' ඉක්මනට එන්න.. ආවොත් ආයෙ යන්නෙපා.. මට දුක හිතෙනවා.. මම ආස දේවල් මගේ ලග තියෙන්නෙ නෑ ඒවා අතැරිලා යනවා..'

' පපුවට තියලා ඉකිගහන්නෙපා වරද්.. මගේ පපුව කකියනවා.. දැන් නාඩා ඉන්න.. තව කල් තියෙනවනෙ.. මම..'

මම මුළු මුණම අත් දෙකෙන් තදට අතල්ලලා පිහිදගත්තා.. අවුරුදු ගණන් පරණ, පාඩුවෙ ඉදපු වචන උඩට මතුවෙලා මාව රිද්දන්න ගන්නවා..

වෙලාව යන නිසා මම ඉක්මනට මුණ ඇස් වටේ රතු වෙලා තිබ එක
නැතිවෙන්න කන්සිලර් ගාගෙන ඇදුණුත් ඇදගෙන ගෙදර යතුර අරගෙන
එළියට බැස්සා.. එළිය හරි නිස්කලංකයි.. හුරුපුරුදු හුළහක් මගේ සුදු
ඇඳුමත් පිහාගෙන එහාට ගලාගෙන යද්දි මම ගේට්ටුව ඇරගෙන
ඉස්කෝලෙ යන්න ගියා..

පුරුදු විදියටම ඉස්කෝලෙ උදේ වැඩ ගෙවිලා ගියත් මම හිටියෙ
කතාකරන්න ඔනම දේකට උත්තර දෙන මානසිකත්වෙක නෙමෙයි'..
ජොනතන්ලා වුණත් වෙනදා වගේ නැතුව පාඩුවේ හිටියා.. මට පාඩුවේ
ඉන්න දන්නා.. දවල් කියාත් අයිසා කතාකල්ලා හෙට මම ඉන්න තැනට
එනවා කිව්වා.. ඒ ගමන් මට රෙක්සිසි කියාරයි ලැබෙව්.. එතකොට ගෙදර
මම පාචුවෙන් නෙමේ ඉන්නෙ.. එයාලා දෙන්නත් ඉන්නවනෙ.. මම
එයාලව පරිස්සමට බලාගන්නවා..

රඨ අයිසා කලින් වතාවෙදි රෙක්සිසි කියාරයි හුහක් කැමතිද ඇහුවේ
මේ නිසාද කියලත් මට හිතෙනවා..

එයා බලාපොරොත්තු වුණත් නැතත් මම ඒ දෙන්නව ඉල්ලගෙන
බලාගන්නවා.. මම ඉතින් ලොකුවට ගමේ ගෙදර යන්නෙත් නෑනෙ..

ඉස්කෝලෙ ප්‍රින්සිපල් සර් මට හමුවෙන්න එන්න කියලා පණිවිඩයක්
එවලා තිබුණා.. මම ඔරිස් එකට ගියාම සර් මට විශ් කළා.. හුහක්
ආඩම්බරවෙනවා කිව්වා.. මට ඒ වචනවලට හුහක් සතුටු හිතුණා..

සේපාලිකා ගහ තාම මල් හලනවා.. අපි හමුවෙන අන්තිම දවස් කීපෙ..
සේපාලිකා ගහ ඉස්සරහටත් මල් හලාවි.. මට කාලෙකට කලින්, මහා රූ
මගේ පලවෙනි හාද්ද රඨ අයිසා ඉල්ලගන්න දවස මතක් වුණා.. ඇත්තටම
මට එයාට තුරුල් වෙන්න තිබෙනම.. ඒ බූව එ අඩු ටික මැද්දට වෙලා ඉන්න
තිබෙනම.. මම ආසම ප'රියුම එක මගේ වටේ කැරකෙනවනම..

මගේ ලස්සනම උදේ වරු ගෙවිලා ගිහිල්ලා.. ආයෙ ඉස්කෝලෙ එන්නෙත්
නෑ.. මට එන්න හිත හදාගන්නත් බැරිවෙව්.. ඉක්මනට මේ අමාරු කාලෙ
ගෙවිලා මේ දුක මට සාමාන්‍ය වෙනවනම් හොඳයි.. මම ඉස්කෝලෙ
ඉවරවෙලා සෙනුකලා එක්ක කතාකල්ලා ආයෙම ගෙදර ආවා.. වම්රු පුදුම
වදයක් දෙන්නෙ ලයිසන් හදවගන්න කියලා.. ගෙදර වාහනයක් තියාගෙන
ක්ලබ් එකට බස් වල ටැක්සි වල ගාටන්න එපා කියලා..

සිංගප්පූරු ටුවර් එකෙන් පස්සෙ මට සතී දෙකක නිවාඩුවක් හමුවුණා..
ඉතින් මේ දවස්වල මට ප්‍රැක්ටිස් නෑ.. මම ඉස්කොලෙ ඉවරවෙලා කාලා
බිලා ගෙවල් අස් කල්ලා රෙදින් සෝදලා හවස් වෙන්න තෝරගත්තු
කොරියන් ඩ්‍රාමා එකක් දාගෙන බැලුවා.. ආගි සැරින් සැරේ මට කතාකල්ලා
බල කරනවා ඩ්‍රාමා එකක් බලපන් කියලා.. මට නිකමට හිතුණා ගොබ්ලින්
බලන්න.. වැඩිය මම කොරියන් ඩ්‍රාමා බලන්නෙ නෑ.. රඬ අයියනම්
හැමතියෙම බලනවා.. ඉතින් මම වීථි එක දාගෙන බලන්නකට එකයි
කොට්ටෙයි උස්සගෙන ඇවිත් සාලෙට වෙලා මහා රූ වෙනකල් ඩ්‍රාමා
බැලුවා.. ආච්චිඅම්මා එක්ක, අම්මා එක්ක කතාකලා.. රූට කෑම හදාගන්නා..
සිංදුවක් කිව්වා.. එළියෙ එහෙ මෙහෙ ඇවිද්දා.. ආයෙම ඇදේ වැටිලා
නිදාගන්නා.. මම මෙව්වර පාඨවෙන් කොයිම වෙලාවකවත් ඉඳලා නෑ..

ඒත් මම හුරුවෙනවා එහෙම ඉන්න..

නරක සමනලයා ආවෝ~

එන්නාම.. ලව යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

150 කොටස

"ලොකුමස්සිනාගෙ ජන්ම දිනේට මොකක්ද බං ඇදගෙන යන්නෙ.. සැක් ඇඳුමක්වත් හදාගත්තෙ නෑ යන්න.."

"උඹට මොකක් ඇන්දත් හොඳයිනෙ.. තියන එකක් ඇදන් යමන්.."

"ඉඳලා ඉඳලා අපේ බෙට්ටින් පය ගැහුවෙ මාර අත්තකට තමයි නේද බං.."

මම අල්මාරිය ඇරලා හොඳ ඇඳුමක් අරගෙන අයන් බෝඩ් එක උඩින් දැමිමා.. අද ආගියි මහිගායි සෙනුකයි වම්රැයි අපේ ගෙදර ඇවිල්ලා ඉන්නෙ.. හවස කියාන් අයියගෙ බර්ත්ඩේ පාටි එකට යන්න.. දැන් ඉතින් ඡනෙරු ඉස්කෝලෙ ගිහිල්ලන් ඉවරවෙලා ඉන්නෙ.. කැමපස් පොතත් පුරවලා යැව්වා.. මේ දවස් ගෙවෙන්නෙ හරිම මහන්සියෙන්.. ස්පෝට් ක්ලබ් එකේ ධුනමන්ට එකකට පහුගිය සති දෙකේ මරවලා ප්‍රැක්ටිස් දාලා.. මම ගෙදර එනවා නිදාගන්නව ආයෙම ක්ලබ් එකට දුවනවා.. හිටියහම ප්‍රැක්ටිස් රූම එකේම නිදාගන්නවා.. ගෙදර එන්නවත් පණක් නෑ සමහර දවස්වලට.. මොකෝ මම රැකට එක අතට ගත්තම ගටල්කොක් එක ඇවිල්ලා ඉබේ රැකට එකේ වදින්නෙ නෑනෙ.. මම හැමදාම වරද්දන්නෙ නැතුවම ප්‍රැක්ටිස් කරනවා.. බොඩ් මේන්ටේන් කරනවා.. ඔය දේවල් වල සේරගෙම එකතුවක් තමයි මම ගන්න මෙඩල් එකක ට්‍රෝෆි එකක වටිනාකමට මුල් වෙන්නෙ.. ඇත්තටම මම මගේ උපරිමෙන්ම හැම තපරයක්ම මහන්සි වුණා.. මොකද මට ඔන වුණා වැඩ එක්ක බිසි වෙලා මගේ වටේ තියන දේවල් අමතක කරගන්න..

ගිය සතියෙ අමමා මෙහෙ ගෙදර ඇවිත් දවස් දෙකතුනක් ඉඳලා ආයෙම ගමේ ගියා.. ආව්ව්අමමා තනියමනෙ.. එද්දි මට හෙන කෑම තොගයක් හදාගෙන අමමා ආවෙ.. කෑම කිව්වෙ කල්තියාගන්න පුළුවන් කෑම තියනවනෙ.. ඒ වගේ දේවල්.. මේ දවස්වල නම මට ඒක ලොකුවටම වටිනවා.. මොකද මම ගෙදර වැඩිය රැඳෙන්නෙ නැති නිසා..

මේ අවුරුද්ද ඉවරවෙලා අලුත් අවුරුද්ද ලබන්න තිබ්බේ ටික දවසයි.. දෙදාස් විසි පහ කියන්නෙ.. ඒක මගේ ජීවිතේ නොලබපු අත්දැකීම් හුහක් ලැබෙන අවුරුද්දක් වෙව්.. මොකද මම කැමපස් යනවා.. මගේ අමමා මම ගැන හුහක් සතුටු වෙනවා.. පව්ලෙ හැමෝම.. ඉස්සර නිකන්ම නිකන් ඔහේ

මෙලෝ රහස් නැතුව ඉඳපු එකා මේ වගේ තැනක ඉන්නවා කියද්දින් මට අමුතු කිස් එකක් ආවා..

පහුගිය ටිකේ මගේ සෝගල් මිඩියා එකවුන්ටස් වල සැහෙන්න වෙනසක් වෙලා තිබුණා.. එකසැරේට සාමාන්‍ය ප්‍රසිද්ධියක් ලැබුණු නිසායි නිතර එක එක බැඩ්මින්ටන් ඉවෙන්ටස් වල මම ඉන්න නිසායි ඡනෙරු කියන නම ස්පෝර්ට්ස් ෆිල්ඩ් එකේ ටීන් ජ්ලෙයර්ස්ලා එක්ක ගැටිලාම තිබුණා.. මම දැන් ටීන් නෙමෙ ඒක වෙනම කතාවක්.. ඒත් පොඩි ලුක් එකක් තියනවනෙ.. මම හිතාගත්තා ඉස්සරහට එන අවුරුදු හත මගේ උපරිමෙන්ම මහන්සි වෙලා හොඳ තැනකට එන්න..

මම බලාපොරොත්තු වුණා වගේම මගේ වටේ තිබුණු දුක සාමාන්‍යීකරණය වෙගෙන එනවා.. ඉතින් මම ඒකටහුරුවුණා.. මගේ කෝච් වුණත් මාව හුහක් තේරුම් අරගත්තා.. ඒත් ඒ මනුස්සයා හැමදේම මගෙන් අහගන්න තාන්වි අක්කව ඉස්සරහට දාලා.. ඉතින් තාන්වි අක්කා මගේ ළහම යාපුවෙක් වගේ මට දැනෙන්නෙ.. ඉඳලා හිටාඅ තාන්වි අක්කගෙ බබාලා දෙන්නව බලන්න මම කෝච්ලගෙ ගෙදර යනවා.. ගිහින් ඒ දෙන්නව හුරුකල් කල්ලා තාන්වි අක්කා එක්ක කතාකල්ලා ගෙදර එනවා.. මගේ වටේ හුහක් වටින මනුස්සයෝ ටිකක් මොකක් නැතත් රැඳිලා හිටපු එක ගැන මට සතුටුයි..

අපේ ලොකුඅම්මා දැන් මාත් එක්ක පුදුම ලව් එකේ කතාකරන්නෙ.. පුදුම ලව් එකේ කිව්වට එහෙම ලොකු ලව් එකක් නෙමෙ.. පොඩ්ඩක් වෙනදට වඩා ගනන් ගන්නවා.. ඉඳලා හිටලා කෝල් එකක් එහෙම දිලා දුකසැප අහනවා.. ගෙදරත් ආවා අහිඟේක් එක්ක.. ඌ නම කාලකන්නියෙක් කියලා දවසක් ලොකුඅම්මා අපේ අම්මත් එක්ක කිව්වලු.. බලන්න ඒකෙන් හැටි.. දැන් අපේ ගෙදර කාලකණ්ණි ගෞරවනාමය මගෙන් අහිඟේකයා අරගෙන.. ඌව අහිඟේක ගන්වලා තියෙන්නෙ කාලකණ්ණියා කියලා.. 1/4කන්නියා..

කියාන් අයිියා මට රෙක්සිකා අක්කවයි කියාලා බෝලෙයි ගෙනැල්ලා දුන්නා බලාගන්න.. උන් දෙන්නා ඉන්න නිසා එහෙම ලොකු පාඨවක් දැනෙන්නෙ නෑ.. කොයිවෙලෙත් කියාලා නම මම වොගෲම් එකට ගියත් දොර ගාව හිටගෙන ඉන්නවා.. සමහර දවස්වලට මම කාර් එකේ ගිහින් ගෙදර එද්දි කියාලා ගේට් එක ගාව බලාගෙන ඉන්නවා.. කෙල්ල දන්නවා මම ගෙදර එන වෙලාව.. හැබැයි පොඩ්ඩක්වත් පරක්කු වුණොත් එහෙම

ඉවරයි.. හු තියලා මුළු ලේන් එකම බය කරවලා එක පිස්සුවක් තමයි
තටන්නේ.. මගේ තනියට මම කතාකරන්නේ කියාරා එක්ක.. එයා හරිම
මනුස්සයෝන්ට ළඟ කෙනෙක්.. මම සමහරවෙලාවට ජනෙල් පඩිය උඩ
ඉඳගෙන එළිය බලාගෙන ඉන්නවා..

ආ ජනෙල් පඩිය ගැන කියනවනම් සාලේ පැත්තක තියන ජනෙල් පඩිය
හුහක් පළලට හඳලා තියෙන්නේ.. මම ඔතනට ගාණට සෙට් වෙන මැටි
එකක් දාලා හඳලා තියෙන්නේ වාඩිවෙලා පොතක් එහෙම කියවන්න.. ඒ
පැත්තෙන් හොඳට හුළඟ එනවා.. මම රැට ඉඳගෙන එළිය බලාගෙන ඉද්දි
කියාරාත් ඒක උඩට නැගලා මගේ උරහිසට හොමබ තියාගෙන ඉන්නවා..
හරියට මට හග් එකක් දෙන්න වගේ.. බැරිවෙලාවත් මම අඩනවනම් එයා
කුං කුං ගාලා මගේ ඇහේම දැවටෙනවා.. මම හුහක් ආදරෙයි කියාරට..

අනිකා.. අර පරටට රෙක්සිකා.. ඒකි ගැනනම් කතාකරන්න මට වචන මදි..
හැබැයි වැඩි කරදරයක් මුකුත් නෑ.. නාන්න එන්න කිව්වම පාඩුවේ
නානවා.. කන්න එන්න කිව්වම පාඩුවේ කනවා.. ඊටපස්සෙ නිදාගන්නවා..
මාව නම් උගෙ බෙට්ටක් තරම්වත් ගණන් ගන්නෙ නෑ.. හැබැයි ගෙදරට
උඩින් කපුටෙක්ටවත් පියාඹන්න දෙන්නෙ නෑ.. බුරනවා කියන්නේ.. කන්
අඩි පැලිලා මැරිලා යන්න තරමට බුරනවා.. රඨා අයිසගෙ ශරීර් එහෙම
මගේ ඇඳුම් එක්ක කලවම් වෙලා මම ගෙනෙද්දි.. සමහර වෙලාවට මම
ඒවත් අදිනවා.. එතකොට කියාරා හිතන්නෙ මම රඨා අයිසා කියලා..
අන්න එතකොට නැට්ට වනාගෙන බෝලයක් එහෙම කටින් උස්සගෙන
එනවා මට විසික් කරන්න කියලා.. හැබැයි එයාව ලිහලා රැට එහෙම
තිබ්බොත් බැරිවෙලා හරි පාරෙන් කවුරුහරි ගියොත් ඉවරයි.. බුරලා
දෙවනත් කරනවා.. ලේන් එකේ දැන් මේ ඩබ්ල හෙන ෆේමස්.. මම උදේට
ට්‍රැක් කිට් එකත් ගහගෙන ඉස්කෝලේ ගාවට එනකල්ම දුවනවා..
එතකොට මේ දෙන්නව උස්සගෙන තමා යන්නේ.. එහෙම එහෙම වටයක්
ගහලා බුටුන් බීන්ස් එකෙන් කොඞි එකකුත් අරගෙන ආයෙම ගෙදරට
දුවලා එනවා.. මේ පැත්තෙ ආවිට්ලා, සියලා, අංකල්ලා, ආන්ට්ලා මට
එකතුයි.. උදේට මම පාර අතුගාන මනුස්සයාගෙ ඉඳලා ගුඩිමෝනින්
කියාගෙන යන්නේ.. ගෙදර අයිති අංකලුත් මට 'නයිස් බෝයි' කෙනෙක්
කියලා කතාකරනවා.. නේබර්ස්ලා මං ගැන එයා එක්ක කියනවලු.. ඉතින්
මට සතුටු හිතුණා මම ප්‍රසන්න මනුස්සයෙක් වෙච්ච එක ගැන..

ගෙදර ඉස්සරහා මම ගිය පෝය දවසෙ ජපන් රෝස වගයක් පැළ කළා.. දැන්
ඒවා ටිකක් ලොකුයි.. ළඟදිම මල් හැදෙයි.. ඒ ඇරෙන්න වූටි පතොක් පැළ

වගයක් මගේ කාමරේ තියනවා.. අර පිස්සු කියාරා ඒවා කන්න හදනවා..

මම මේ ගෙවෙන ජීවිතේට ආසයි..

මම ඉඳලා හිටලා ශ්‍රී වෙන දවසක මාවම ඩෙට් එකකට අරගෙන යනවා.. ගිහින් කාලා කාලා රූ වෙනෙන ගෙදර එනවා.. සෙනුක ශ්‍රී නම් ඌවත් එක්කගෙනම යනවා.. නැත්නම් වමිරු, ආගි, මහිගා, කියාන් අයිසා එක්ක ක්ලියෝපැට්‍රා යනවා, කැප්‍රි යනවා, කොක්පිට් යනවා, ටු සිරෝ සික්ස් මියුසික් ෆැක්ට්‍රි යනවා.. ක්ලබ් යන වැඩේ ආතල්.. හැබැයි සුදුඅප්පව්ව් එක්ක විතරයි යන්න දෙන්නෙ.. කියාන් අයිසා ගියාම ඉතින් නටන්න ඕන ඔක්කොම පිස්සු නටලා ආයෙ හෙන රූ වෙලා ගෙදර එන්නෙ.. මම බොන්න යන්නෙ නෑ.. මට කම්ඟටබල් තැන් වල විතරයි ඩින්නක්ස් ගන්නෙ කියලා මම මටම රුල් එකක් දාගෙන ඉන්නවා.. ඉතින් සෙනුකයා වැටෙන්න ගැහුව දවසට මම ඌවත් උස්සගෙන අපේ ගෙදර එනවා.. සෙනුකගෙ තාත්තා අපේ ගෙදර ඉන්න නිසා ඌට මොකුත් කියනෙ නෑ.. අපි ක්ලබ් ගිහින් පාඩුවෙ අපේ ආතල් එක අරගෙන එනවා.. එව්වරයි.. එතනින් එහා කවුරු මොන මගුල කිව්වත් ගණන් ගන්නෙ නෑ..

කියාන් අයිසා මට පුදුම විදියට එකතුයි.. ඌයි මායි වලි තමා.. ඒත් එයාගෙ හොඳම යාච්චො දෙන්නා ළඟ නැති දුක, පාච්ච මාත් එක්ක කියනවා.. සෙනුක එක්ක කියනවා.. ගෙදර එක එක ප්‍රශ්න එහෙම ඉඳලා හිටලා කතාකරනවා.. කියාන් අයිසා කම්පනි එකේ වැඩ එක්ක සැහෙන්න බිසි වෙලා ඉන්නෙ.. ඉතින් අපි හමබෙන දවසට කෙලින්න ඕන සේරම පිස්සු කෙළිනවා.. ආගින් කියාන් අයිසගෙ වැඩ වලට මාර සපෝට් එකක් දෙනවා.. උන් දෙන්නා හොඳ කපල් එකක්.. හෙල්දි රිලේගන්ගිප් එකක්.. කියාන් අයිසා ආගිට ආදරෙයි.. ආගින් එහෙමයි.. එයාලගෙ වැඩ තේරුම අරගෙන දෙන්නට දෙන්නා උදව් කරගන්නවා.. කියාන් අයිසා පොඩ් දේකින් වුණත් සතුටු වෙන මනුස්සයෙක්.. ඉතින් අපේ එකි හිටපු ගමන් ඒකිගෙ ආදරේ දාලා කේක් හදාගෙන ඔෆිස් එකට යනවා.. කියාන් අයිසගෙ සෙකෙට්‍රි අයිසන් හෙන හොඳයි.. හැබැයි කියාන් අයිසා ඉරිසියයි..

අයුක අයිසට එක්සෑම කිට්ටු වෙලා එකදිගට වැඩ කිව්වා.. සෙනුක ඉතින් කොහොමත් තේරුම් ගන්න එකා.. ඌ මෙහේ ඉඳන් කරන්න පුළුවන් හැම උදව්වම අයුක අයිසට කරනවා.. අර ලෝන්ග් ඩිස්ටන්ස් රිලේගන්ගිප් කියන්නෙ.. ඒකෙ හොඳ පැත්ත හොඳටම පෙන්නන දෙන්නා තමා අයුක අයිසයි සෙනුකයි.. උන් දෙන්න නම් නිදාගන්නෙත් වීඩියෝ කෝල් ඕන්

කරගෙන.. අයුක්ත අයිතියට හෙත පාළුකරන එහෙ ගිහිනි තනියම ඉන්න..
සෙනුකයටත් මේ ටිකේ වැඩක් නැති නිසා හොඳයි..

හැමදේම හොඳින් වෙනවා.. මගේ වටේ තියන දේවල් කාලයත් එක්ක
ඒවට අනුවර්තනය වෙලා.. දැන් ඒ විදියටම ගලාගෙන යනවා..

මම හිතනවා රඳවා අයිතියත් හොඳින් ඉන්නවා ඇති කියලා.. එයා යුනිවර්සිටි
යන්න පටන් අරගෙන ඇති.. කොහොම හරි එයා එයාගෙ හීනවලට යාපි..
පාරවල් එකට හම්බෙනකල් මම හොඳින් ඉන්නවා.. හිතට දුකක් දැනුණත්
මම ඉවසගෙන ඉන්නවා.. ටිකකින් ඒක නැතිවෙලා යනවා..මගේ මාමන්
සතුටින් ඇති.. එයාලා මැරි කල්ලද දන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයිතිය ඉක්මනින්
සනීප වුණාම එයාලා බේවි..

මම දාහක් කතා කියලා මගේ හිත හදාගන්න උත්සාහ කළා..

" එහෙම තමා අනේ පය තියනවනම් දිරව්ව ඒවට පය ගහලා බෑනෙ.."

" මටත් පය ගහන්න අත්තක් හොයලා දීපල්ලාආආආආ!!!"

මහිශා අනේ තිබ්බ ටෝන් එකත් පොළොවෙ ගහලා කියාරව බදාගෙන
ඇදේ වැටුණා.. අනේ දෙයියනේ මෙන්න මේකිට කෙල්ලෙක් හොයලා
දීපල්ලකො.. දැන් කොයි කාලෙ ඉඳලද තනිකඩව ඉන්නෙ..

සෙනුකයා හිමින්සැරේ මගේ කනට කිට්ටු වෙලා කුටු කුටු ගැවම මට
හිනාගියා.. වමරු සෙනුකට දෙකක් රැවවා.. ඒක හරියන්නෙ නෑ වමරු
අපේ එකිගෙන් එක්කො මැරුම කනවා.. නැත්නම් අපේ එකි වමරුගෙන්
මැරුම කනවා..

" ඇයි බං සයෝන් අයිතියට අකමැතිම කියලම උඹ කියන්නෙ.. කැමති
වෙයන්කො.."

" ඔය පකයා මට එපා.. සැක්.. ඊට හොඳයි මම අයාන්කාරයව බේනවා.."

" අප්පේ මෙන්න වැන්දා.. පාඩුවෙ ඉදපන්.. යකෝ අර උණුවතුරත් නිමලා
බොන සයෝන් අයිතියටනෙ ඔහොම අපහස කරන්නෙ.. අද ඩයල් එක
එනවද.."

" ඒවි ඒවි.. හොඳට ඇඳගෙන පලයන් මහීශා.."

" මේ උඹලා හතරදෙනාට හොඳින් මම කියන්නෙ.. හරිද.. එක එක කොල්ලො මට සෙට් කරන්න එපා.. ඉස්සෙලම අර ආධ්‍ය අයියව සෙට් කළා.. බලපන් මට වඩා අවුරුදු එකොළහක් වැඩිමල් ඒ අයියා.. මට දැනෙන්නෙම තාත්තා ළඟ ඉන්නවා වගේ.. ඊටපස්සෙ අර පකයා.. සයෝන්.. ඊටපස්සෙ අහිරු.. අනේ මෙ.. මම ඔය එකෙක්ටවත් ආස නෑ.."

" දැන් උඹට කෙල්ලෙක්ද ඔන.. ඒක කියපන්.. උඹේ සෙක්ගුවලිටි එකවත් හරියට කියන්නෙ නෑනෙ.."

මහීශා කට ඉරක් කරගත්තා..

" මම ස්ට්‍රේට් බල්ලනේ!!"

" එහෙනම් ඉතින් කොල්ලො පේන්න බැරි..??"

" එහෙම නෙමේ මගේ ටයිප් එකට සෙට් වෙන එකෙක් නෑනෙ.. අන්න අයුක් අයියනම් මරු.. මම.."

සෙනුකයා බිම තිබ්බ රබර් බෝලෙකින් මහීශාට ගැහුවම ඒක බමප් වෙලා ගිහින් ආගියෙ මුණ මැද්දට වැදුනා.. ඒකි කප්පාට ෆේස් මාස්ක් එකක් දාගෙන මුණට රතුපාට ලයිට් එකක් අල්ලගෙන ඉන්නවා උඩබැලි අතට මැරිලා වගේ..

" මොන හු#තක්ද මුණට දාන්නෙ.. ආර්ග්!! මගේ මාස්ක් එක...!! සොරි අනේ නරක වචනත් කියවෙනවා මට.."

වමිරු ආගි දිහා බලලා තෝන්ඩියට හිනාවුණා.. ඒ පගා රෙක්සිකාගෙ නැට්ට ගොතලා.. මු යකෝ.. කෙල්ලොන්ගෙ කොන්ඩ් ගොතන්නත් දන්නවනෙ..

" මොකද තවසෙ හිනාවෙන්නෙ.. කනපලා ගන්න ආසද.."

" මොන...?? පොල්පලාද.."

වමිරුවා ඇඳෙන් පල්ලෙහාට ඇඳගෙන වැටුණා.. හනේ දෙයියනේ මගේ සිරියහන නේද මුත් ටික මේ විනාස කරන්නෙ.. බල්ලොයි කොල්ලොයි

කෙල්ලොයි සේරම ඒක උඩ..

" අපි මෙහෙයුමක් දියත් කරමු එහෙනම් මහිංට පය ගහන්න අත්තක් හොයන වැඩෙට.."

" අඩෝ අපේ ක්ලබ් එකේ ඉන්නවා ටෙනිස් ප්ලේ කරන පොරක්.. උා හැබැයි ලස්සනයි.. හිත හොඳ එකා.."

" මට එපා.. මගේ කුප්පුල් ආදරේ පුදන්නෙ හැමදාම ඉන්න එකාට විතරයි.. එතකල් මෙහෙම හොඳයි.. දැන් බලපන් උඹලා.. නැතෙ උඹලා සැපේ ඉන්නවා මට තමයි මොකෙක් වත් නැත්තෙ.."

" මේකිට පිස්සු බං.."

" එක්කො සයෝන් අයියන් හොඳ-සැක්.. එපා එපා මම උගෙ මුණට හැළිවදුරා කිව්වා.."

" ආ යසයි.. අද ගිහින් එහෙනම් හැගිලාවත් ඉඳපන්.. ගොං හරකා.."

" මාව දැක්කහම උඹලට පේන්නෙ මම ලෙස් වගේද බං.."

මමත් මගේ විනාස වුණු සිරියහනේ පැත්තකින් ඉඳගත්තා.. ඒකනම් බොන්නම ඔන ප්‍රශ්නයක්..

" උඹ කොල්ලෙක් වගේ අඳින නිසා එහෙම හිතෙනවා ඇති.."

" අනේ ලබ්බ තමා...!! මනුස්සයෙක්ගෙ ෆැෆන් සෙන්ස් එකෙන් කියන්න පුළුවන්ද ඒක.. මට හරි කේන්තී බං මාව එහෙම ප්‍රේ කරද්දි.. අනික දැන් බලපන්.. කියක්නම් රැල්ලට ලෙස්බියන් වෙලාද කියලා.. මම නම් දන්න දන්න එකා එහෙමයි.. හැබැයි උන් ඇහුවම ඕල් වෙනවා කියන්න කොල්ලෙක්.. ලව් කරන්නෙ කෙල්ලෙක්ට.. මටනම් පේන්න බෑ ඔය මගුල්.. අනික මම දන්නවා මම මොකක්ටවත් බලාපොරොත්තු දුන්නෙ නෑ කියලා.. බලන් යද්දි දැන් ස්ට්‍රේට් කපල් ඇත්තම නෑතෙ.."

" හැම මගුලම රැල්ලට තමා මේ කාලෙ යන්නෙ.. එහෙම ලව් කල්ලා සතියෙන් දෙකෙන් බ්‍රේක් වෙනවා.. ආයෙ එකක් හොයාගන්නවා..

නටන්න ඔන දහ අට වන්නමම නටනවා.. ඒකත් සෙට් වෙන්නෙ නෑ..
ආයෙ වෙන එකක් හොයාගන්නවා.."

" මම එහෙම ආස නෑ බං.. දන් බලපන් උඹලා ලව් කරන්නෙත් එකම
ජෙන්නර් වල-"

" අනේ මේ මම නෑ හරිද්.. අපේ මිනිහා කොල්ලෙක්.. මගෙ සුකිරියා..~"

" දෙන්නැතුව ඉදහන් පොඩ්ඩක්.. උගෙන් අමුතු ලයිත් තියනවනෙ.. හා
නැද්ද්.."

අපිට හිනාගියා.. සැක් කියාන් අයිසා මේවා දන්නවනම් බිල්ඩිමේ උඩම
තට්ටුවෙ ඉදන් පහළට පනින්නෙ.. ආගි ඇස් දෙකේ තියාගෙන ඉඳපු
පිපිඤ්ඤ පෙති දෙක අයිත් කල්ලා අපේ දිහා බැලුවා..

" ඔව් නේද හැබැයි.. අනේ මන්දා ඒයි.. ඉතින් කියන්නකො.."

" ඉතින් බලපන්.. උඹලා ලව් කරන උනුත් එහෙමද කියලා.. ආදරේ
කියන්නෙ මවං තේරුම් ගන්න එකට.. එහෙම නැතුව සෙක්ස් කරන එක,
සෙක්ස් වැට් කරන එක නෙමේ.. මම ආස නෑ බං බොරුකාරයොන්ට.."

ඒකි කියන කතාවෙන් ඇත්තක් තියනවා නමා..

" ආ උඹලට කියන්න බං.. මේ පහුගිය දවසක මම ෆේස්බුක් එකේ, මම
කිව්වෙ ෆේක් එකේ හොඳේ, ඔය මිමිස් වගයක් බල බල ඉද්දි මට
හම්බුණානෙ කොළඹ ගේ කොල්ලො කියලා ගෲප් එකක්.. එකක් නෙමේ
බං හෙන ගොඩක් තියනවා.. මම ඉතින් හිතුවෙ ඔය අරිතලා භූමිලා
කරගෙන යන මොකක් හරි ප්‍රොජෙක්ට් එකක් වගේ දෙයක් කියලා.."

මුනම පිස්සු යකෙක් නමා..

" ඉතින්.."

" ඒකට ගිහින් බැලුවහම තියෙන්නෙ රාජගිරිය අවටින් බොටම කෙනෙක්
නැද්ද්, පංචිකාවත්ත පැත්තෙන් අවුරුදු දහ අටේ මල්ලිලා නැද්ද්, ගෲප්
සෙක්ස් ඔකේද්, ඉන්බොක්ස් එන්න.. අඳුනගමු.. සෙක්ස් වැට් ඔකේ නම

මැසේප් එකක් දන්න.. ඔන්න ඔහොම හු#තවල් වගයක්.. සැක් බං.. බයත් හිතුණා.."

සෙනුකයා එක කිව්ව විදියට මගේ ඇහත් එක්ක හිරිවැට්ලා ගියා.. ඒ මොන හිරිකිත වැඩක්ද..

" යකෝ!! සිරාවට.."

" බවැක්කා අනේ.. මගේ ඇහත් වෙවලලා ගියා.. මගේ මද්ද මස්සිනයි පොඩි මස්සිනයි පුළුවන්ද ඔවගෙ කිට්ටුවෙන්වත් තියන්න.. ලව කරන්නත් ඔන වැදගත්කමක් තියාගෙන.. මම ආසම කැරැක්ටර් දෙකක් තමා මස්සිනාලා දෙන්නා.. දෙයියනේ පොකාරි හරි ආදරෙයි.."

" ඔය මගුල් නිසා තමා රථය අයියා බැනලා ටේක් එකවුත් ටික සේරම ඩිලිට් කරපත් කිව්වෙ.. මට දවසක් ඔය ගැන කිව්වා.."

" හෙන අප්පිරියයි බං.. වයිෆ් නැතිවෙලාවට ගෙදරට එන්නත් කතාකල්ලා තිබ්බා.."

" ඇක්කා අනේ.."

" ඔන්න ඔහොම තමා අද කාලෙ ලව.."

" තිරිසන්හු වගෙයි.."

වමිරු සෙනුකයට දෙකක් රැව්වා..

" උඹට එපා කිව්වා නේද ඔය ලබ්බවල් වල යන්න සෙනුක.."

" හරි බං ඉතින්.. මම නිකමට ලොග් වුණේ.."

" ආයෙ පලයන්නො බලන්න.. මම අයියට කියනවා.."

" බැනෙ මුං එක්ක කොරන්න..

සෙනුකයා වමිරුව බදාගෙන වෙලාගෙන උමමා එකක් දෙන්න ගියාම වමිරු සෙනුකයගෙ මුණ මැද්දෙන්ම අල්ලලා මගේ ඇහට තල්ලු කළා.. පස්සෙ උගේ හාද්ද මගේ මුණෙ වැදුණා.. මුටනම් අසහනේ හොඳටම..

අයුක් අයියගෙන් අහන්න ඔන ලංකාවට එන්න විදියක් ඇත්තෙම නැද්ද කියලා..

" අසහනේද හල්ලො.."

සෙනුකයා මගේ උකුළු උඩින් ඉදගන්නා..

" කොහොමද මගේ පොකාරයෝ හරියටම කිව්වෙ.. මේ පොකාරයට අසහනේ කියලා.."

මම සෙනුකයාට අල්ලලා පැත්තකින් තිබ්බා.. මු එක්ක හරියන්නෙම නැ වගේ..

" මම යනවා ලැස්තියෙන්.. උබලත් ඇදගනින්.. දැන් හවස්වෙලානෙ.."

මම නැගිටලා ගිහින් ටවල් එක කරේ දාගන්නා.. මහීගා නැගිටලා එහා කාමරේට ගියාම ආගින් නැගිටලා ඇද ගසලා හදලා ලැස්තියෙන් ගියා.. මම සේරටම කලින් වොගෲම් එකට පැනගන්නා.. ආගිවත් ඉස්සෙල්ලා ගියොත් හෙට තමා පාටියට යන්න වෙන්නෙ.. මම බෙල්ල ගාවට වැටිලා තියන කොණ්ඩෙ උඩට වෙන්න ආලි බැන්ඩ එකක් දාගන්නා.. මගේ කොන්ඩෙ ඉක්මනට වැවෙනවා.. මම ඉතින් බෙල්ල ගාවට කොණ්ඩෙ වටලා මුණ දෙපැත්තෙන් දිගට කැලි දෙකක් හිටින්න වුල්ෆ් කට එකක් කැපුවා.. කොහොමත් මම ආසාවෙන් හිටියෙ එහෙම අකල්ලා බලන්න.. දැන් පොඩි ඇතිමි ලුක් එකක් ඇවිල්ලා තියෙනවා.. එහෙමත් හොඳයි..

" දොර ඇරපත් හල්ලෝ.."

ඒ අස්සෙ අසහනකාරී සෙනුකයා දොර කඩන්න හැදුවා..

" මොකද බො.."

මම දොර ඇරියහම සෙනුකයා ඇතුළට ඇවිල්ලා ශර්ට් එක ගලවලා කරකලා කරකලා ඒක කිවුටු ඇඳුම තියන බාස්කට් එකට දැමිමා.. මේ ගෙදර කළුපාට ඇඳුම ඇඳගෙන හිටියොත් විනාසයි.. කියාලා ඇතිල්ලිලාම බුල් හිටිනවා....

" උඹටනම් ලැජ්ජ නැ පගා.. කියන්න තියෙන්නෙ අයුක් අයියට.."

" අනේ මේ.. රඳා අයියට කියපන් ඌට කලින් මේ පොකාරයා උඹව දැකලා තියනවා කියලා.. නහින්නැතුව සබන් කැල්ල දීපන්.."

මම ඌ ඇහ තෙමාගන්නකල් ඉඳලා සබන් කැල්ල දීලා එහාට තල්ලු කල්ලා ගවර් එක යටට ගියා..

" අර අයාන්කාරයා එනවා අද.. පරිස්සමට ඉඳහන්.. දන්නවනෙ.."

" අනේ මන්දා බං.. ඌට එනිටයිම නැගලද ඉන්නෙ.."

" චෙන්න ඇති.. කොල්ලෙක් පේන්න බැනෙ යකෝ.."

" ලොකුමස්සිනා ඉන්නවනෙ.. අනේ මන්දා කියාන් අයියගෙ ලහින්නත් තියන්න බෑ අයාන්ව.."

" හැබැයි ඌ මීටරේ හරිද.. නැත්නම් රුහුණට යන්නෙ නෑනෙ.."

" ආගිට පේන්න බෑ ඔකව.."

සෙනුකයා මහා හයිසෙන් හිනාවුණා.. ආගි දැක්ක තැන අයාන්ට රවනවා.. පුප්පනවා.. පුළුවන් නම් ගහනවත් එක්ක.. ඒ නෑනයි මස්සිනයි නම් දෙයියොම බලාගන්න ඕන.. හොඳම වැඩේ ඌ දන්නවලු ආගි හැලකිඹුලා කියන්නෙ ඌට කියලා.. අයාන් මේකිව අවුස්සන්න එක එක මගුල් කියනවා.. මේකි උඩ පැන පැන බනිනවා.. කියාන් අයියට රණ්ඩු බෙරලා ඉවරයක් නෑ..

" අපේ මිනිහා නිදාගෙන ඉවරද දන්නෙ නෑ.. සැක් ළහපාතක නෑනෙ.. නත්නම් ගිහින්නපයක්වත් හලනවා සිංහවංග ඇමතියා ගැන කියලා.. බලපන්නකො.. මට උරුම වුණේ මස්සිනාවනෙ.."

මම ඇහ හෝදගෙන ඉවරවෙලා ටවල් එක ඉණේ බැඳගත්තා..

" මේ ඔය දෙන්නා එන්නෙ නැද්ද අනේ.. අපිට වොග් දාන්න ඕන.. එන්න ඉක්මනට.. බලන්න අනේ.. වෙලාවත් යනවා.. ඔකෙ ඇතුළෙ පිටටු තමබනවද.. "

මම දොර ලාවට ඇරගෙන එළියට පැනගත්තහම ආගි එහාපැත්ත හැරුණා..

" හැයිසා මම මොකුත් දැක්කේ නෑ.."

මම සුටුස් ගාලා කාමරේට පැනගත්තම ආශී බානෂම් එකේ දොර ගාවින් ඉදගත්තා.. ඊටපස්සේ මම ඇඳගෙන කියාගෙන ඉවරවෙලා රෙක්සිගෙ මුණ අතගැවා.. පව් අනේ මම ඉතින් ආදරෙයිනෙ මගෙ ආඩම්බරකාර රෙක්සිකා කැල්ලට.. බොරුවටනෙ කතාබහ කරන්නැතුව ඉන්නෙ..

මම රෙක්සිගෙ මුණ ඉඹගෙන ඉඹගෙන ගියාම කියාම ඇවිත් අණ්ඩක් උස්සලා මගේ උරහිස උඩින් තිබ්බා..

" ඔයාටත් ඔනෙද.. හනේ මගේ බෝල කියාම.. මම ගිහින් එනකල් පරිස්සමින් ඉන්න ඔන හරිද.."

බුහ්

" හොඳ කෙල්ල.."

මම දෙන්නගෙම ඔලුව අතගාලා නැගිට්වා.. ඊටපස්සේ එයාලගෙ කෑම දෙකත් ඇස්ති කල්ලා තියලා තිබ්බා.. එයාලා වෙලාව ආවහම තමයි කන්නෙ.. පුරුදු කල්ලා තියන විදිය එහෙම වෙන්න ඇති.. ඒ ඇරෙන්න කියාම කෑකු කනවා.. ඒකිට පේන්න බෑ.. කැරට් කනවා.. බ්‍රොකලි කනවා.. මම කන ඔන එකක් එයත් කනවා.. රෙක්සිට එහෙම බෑ.. වඩම්මලාම දෙන්න ඔන කෑම එක.. කාලා වතුරත් බීලා බිස්කට්ත් කාලා තමා එයා යන්නෙ.. මහ රූපිණ කියලා හිතාගෙන ඉන්නෙ.. අයිතිකාරයා වගේ නැතැ.. ඉදපත් රෙක්සිකා උබත් කවදහරි අඩවන්නෙ මේ ඡනෙරු තමා..

අපි ඉතින් ලැස්තිවෙලා හොටෙල් එකටයද්දි හුහක් අය පාවි එකට ඇවිත් හිටියා.. කියාත් අයියගෙ ඉස්කෝලෙ යාප්වො, යුනි එකේ යාලුවො.. එතකොට බිස්නස්මන්ලගෙ පුත්තු.. ඔය සේරම අස්සෙන් අයාන් කාරයා වයිත් ග්ලාස් එකකුත් කරක කරක කුකුල් හිනාවක් දාගෙන මට ඇහැක් ගැහුවා.. මම අයාන් කාරයාට මුණ පිරෙන්නම හිනාවුණාම ඌ බයවෙලා නැගිටලා යන්න ගියා.. ආවා මෙනන ඇස් ගහන්න.. උගුල්ලලා දෙනවා මාලයක් හදලා බෙල්ලට දාගන්න..

" හැපිබර්ත්ඩේ අයිසා.. ලව් යු සෝ මව් අනේ.. ඔයාගෙ ආයුගත් මට දීලා දිගු කල් සතුටින්ම ඉන්න ඔන.. මීට ඔයාගෙ සකලබකල ගර්ල්ෆ්‍රෙන්ඩ් ආශී..

නැමෙනවකො කිසි එකක් දෙන්න.."

කියාන් අයියා මනමාලයා වගේ අමුතු ලීලාවකින් ඇවිදගෙන ඇවිත් ආශීව අතේ එල්ලගත්තා විතරයි.. ඒකි ගම කැවා.. කියාන් අයියා ආශීගෙ කකුල පැගුවා.. ආශී කියාන් අයියගෙ සපත්තුව මැද්දෙන් හීල් එක තියාගත්තා..

" නැමෙන්න අතේ.."

කියාන් අයියා අර හැමෝම මැද්දේ හිනාවක් දාගෙන පොඩ්ඩක් නැමුණහම ආශී කියාන් අයියගෙ තොල් වලින් පෙක් එකක් තියලා තුරුල් වුණා.. කියාන් අයියන් ආශීව තුරුල් කරගත්තා... පැත්තක ඉඳපු කෙල්ලො වගයක් මුණට හෙන ගැහුවා වගේ මුණ නාඵ කරගත්තා..

" හැපීබර්ත්ඩේ හොක්ක.. සාමෙන් සතුටෙන් ඉන්න ඕන හරි.."

" තැන්කිව තැන්කිව.. අඩෝ මට ලැප්පයි ඔයි මේ සේරම මැද්දේ කේක් කපන්න.. මොන ලබ්බකට මේවට මම ආවද මන්දා.."

" පුරුදු වෙයන් ඉතින්.. ඉස්සරහට කරන්න එපෑ.."

" ජිස් මෙහ්.. ඔයාගෙ මුණෙ ලිප්පිටික් ගැවුණා ඒයි.. මම පිහිදාන්නද.."

කියාන් අයියා රතු වුණා..

" ආශු!!.."

" ඇත්තනෙ ඒයි.. අන්න මගේ නැන්දමමා ඉන්නවා.. කෝ ඒයි අපේ අම්මලා.."

" නැන්දමමලා අම්මලා සේරම පව හලනවා.. දැන් මදිපාඩුවත් හරි.. ඔයාව එක්ක යන්නද.."

" මම.. මම තව ටිකකින් යන්නම අතේ.. මම සෙනුකලා එක්ක ඉඳලා යනවා.. කෝ මගෙ හැලකිඹුලා.."

" අදත් තොපි දෙන්නා රණ්ඩුවනොත් නමි.. අම්මපා මම දමලා ගහලා යනවා ගෙදර හරිද.."

ආගි මුණ ඇඳකරගත්තා..

" හිමින් බැනපන්නකො මනුස්සයෝ.. තවසෙගෙ කසින් නැට්ටිව්වියෝ පරම්පරාව මැද්දෙම මාව ලැජ්ජ කරන්නද යන්නෙ.. හැබැයි මම කැගහනවා තවසෙ අතින් මම බඩවෙලා කියලා.."

කියාන් අයියගෙ ඇස් දෙක ලොකු වෙලා හුස්මත් හිරවෙන්න ආවා..

" අඩෝ ආගි.."

" මේ එන්න ඔයාට නැන්දමමව මුණ ගස්සන්න.. අර මිත්‍රයෝ කියන පකයෝ දෙන්නත් නෑ.. සුදුඅප්පච්චියාට පාළයි දෙයියනේ.. මගේ පපුව පැලිලා යන්න එනවා.."

" ඇයි උඹ කන්ටකද අයියෙ.."

" අනේ මේ පොඩි ඇව්වො දෙන්නා පාඩුවේ ඉඳපන්.. සුදුඅම්මියා මට එවපු ගර්ට එක අද ඇඳගෙනත් ආවෙ.. ආදරේ වැඩිකමට.."

මම මගේ අනේ තිබ්බ පේපර් බෑග් එක කියාන් අයියගෙ අතින් තිබ්බා.. සෙනුකයගෙනුයි මගෙනුයි අපේ ලොකු මස්සිනාට CK ජොක්කු වගයක් ඔඩර් කළා.. දවස් හතට පාට හතක්.. ඇඳලා භෞටෝ එකක් දාන්න කිව්වනම හරි..

" තැන්කිව් ඡනෙරු මල්ලි.. සෙනුක මල්ලි.."

කියාන් අයියලගෙ තාත්තා එතනට ආපු නිසා කියාන් අයියා අමුතු වෙගයක් මවාගත්තා.. වෙන වෙලාවට කියන කුණුහර්ප ඇහුවනම තාත්තා බඩවෙනවා..

" හායි තාත්ති.."

ආගිට ලකුණු දහයයි..

" හායි දුව.. යූ ලූක් සෝ ගෝර්ජස්.. සෝ ලව්ලි ට්‍රගෙදර්.. ඇවිල්ලා හුහක් වෙලාද.."

" නෑ තාත්ති.. දැන් වගේ ආවෙ.. නේද.."

කියාන් අයියා ආගියෙ ඉණ වටේ අතක් දාගන්නා..

" ඔව් තාත්තා.."

කියාන් අයියලගෙ තාත්තා හුහක් වෙලා අපිත් එක්ක කතා කර කර ඉඳලා ගියාම අපි ඉඳගෙන හිටියා.. අහිරි අයියලා සයෝන් අයියලත් ඇවිල්ලා හිටිය නිසා හුහ කාලෙකින් කට්ටියම එකතු වුණේ.. හුහක් රූ වෙනකල් පාටි එක තිබ්බා.. පුදුමයි අයාන්කාරයා මාත් එක්ක කතාකරන්න නියා දිහාවත් බැලුවෙ නෑ.. ඒකනිසා මමත් හිතේ හැටියට කාලා බිලා පිස්සු කෙළගෙන හිටියා.. රූ දොළහට විතර වමිරු මාව ගෙදරින් ඩ්‍රොප් කළා.. සෙනුකව උගේ ගෙදරින් දාන්න ඕන කියලා..

මම ගේට්ටුව අරින සද්දෙටම රෙක්සිකා මහා හයිසෙන් ලතෝනි තියන්න ගන්නා..

" මම මම හලෝ.. කෑගහන එක නවත්තගන්නවකො.. හැපෝ කටේ සද්දේ.. සිද්දේ.."

රෙක්සි මාව ඉව කල්ලා වටයක් කරකිලා ආයෙම ගෙට ගියාම ඇත ඉඳලා දුවගෙන ආපු කියාරා මගේ ඇහට පැන්නා.. මම බැලන්ස් නැතුව එහෙමම තණකොල ගොඩෙ පතබැවුණා.. ඔකතෙ බැරි කරන්න.. පස්සෙ බොහොම අමාරුවෙන් කියාරවත් එහාට කරගෙන ගෙදරට ගිහින් ලයිට්ස් ඔන් කරගන්නා..

" ඔයාලා කෑවද ළමයි.. හොඳයිනෙ.. මට මහන්සි හලෝ.."

බුහ්

" දැන් මම නාලා ඇවිල්ලා නිදාගෙන හෙට උදේ දුවන්න යන්නෙ.. දැන් කොහෙ දුවන්නද.."

බුහ්

" මට ඇහෙන්නෑ මොකුත්.. එහාට එහාට.."

බුහ් *බුහ්*

" අර බලන්න රෙක්සි කොට්ටර හොඳද එයා වද දෙන්නෙ නෑ.. දැන් නිදාගන්න ගිහිනි.. නැත්නම් අර හදට බුරපන්නෙ.. හයියෝ.. කියාරා!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

මම කාමරේට ගිහිනි ගෝටකුත් අරගෙන බානෘම එකට ගියාම කියාරා පුරුදු විදියටම දොර ගාවිනි හිටගත්තා.. අඩුම තරමේ මට එයාලා ඉන්නවනෙ.. මම ගෙදර එනක බලාගෙන.. මට ඒකට සතුටු හිතුණා..

තැන්කිව අක්කෝ.. ඒක හරිම හරිම ලස්සනයි.. ආදරෙයි..♥♥

තරක සමනලයා අප්ටේට් දෙනෝනේ ඉක්මනට මෙ දවස්වල.. ඒකතමයි හලෝ මටත් පුදුමයි.. මම හිතන්නෙ මගේ අතේ මැජික් එකක් වැඩකරනවා..

වාසනාවත්!!

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

151 කොටස

මම උදේ නැගිටලා මුණ සෝදගෙන ට්‍රැක් කීටි එක ඇඳගත්තා.. ඊටපස්සෙ කියාරගෙයි රෙක්සිගෙයි බෙල්ට් දෙක අරගෙන සාලෙට් එද්දි කියාරා මගේ පස්සෙන්ම ඇවිදගෙන ආවා.. එයාගෙ කකුල් දෙකනම ගෙවෙනවා දැන් මෙව්වර පස්සෙන්ම ඇවිල්ලා.. මම පටිය උඩට කල්ලා රෙක්සිට පෙන්නුවම එයා පාඩුවෙ මං ගාවට ඇවිත් ඉඳගත්තා.. මම දෙන්නගෙම කරට බෙල්ට් එක දැමමා.. දිව්වොත් එහෙම මොන දෙයියට කියන්නද මම..

ඊයෙ රෙක්සි බෙහෙත් විදින්න ගිහින් මාත් එක්ක තරහා වෙලා ඉන්නෙ.. ආපු වෙලේ ඉඳලම කතාකරන්නෙ නෑ.. මාව දැක්කම නැගිටලා යනවා.. මගෙන් හිත වුට්ටක් රිදුණා.. දැන් නම් යාඵවෙලාද කොහෙද.. ඉතින් මගෙ හොඳටයැ බෙහෙත් විදින්නෙ.. එයාගෙ හොඳටනෙ.. ඒක තේරෙන්නෙ නෑනෙ මේ යක්සනිට.. දත් ටික උල් කරගෙන බෙරිහන් දෙන්න විතරයි දන්නෙ..

" අපි යමු ළමයි.. අද අපිට නිවාඩුනෙ.. ගෙදරට වෙලා මොකද කරන්නෙ.."

බුහ්

" මොකක් හරි කරමු බං.. දැන් දුවලා එමු.."

මම ගෙදර වහගෙන ගිහින් ගේට්ටුවත් ඇරගෙන එළියට එද්දි ඉස්සරහ ගෙදර ආන්ට් බැල්කනි එකේ බෝගන්විලා පැල වලට වතුර දානවා.. ආන්ට් මාව දැකලා අත වැනුවා.. මේ ලේන් එකේ මනුස්සයෝ හිතාගෙන ඉන්නෙ මම ඇවිල්ලා මේ අනාදිමත් පොහොසත් කොල්ලෙක් ගෙදරින් අයින් වෙලා තනියම ඉන්න අරගෙන කියලා.. ඇයි මෙහෙට හැමතියේසම වාහන එනවා.. හිටපුගමන් වම්රුවා බොඩිගාඩ්ලා හතරපහක් විතර පිරිවරාගෙන ඇවිත් තේ බීලා යනවා.. කියාන් අයියලා සෙනුකලා හැමෝම එනවා.. හෙන ලොකු බල්ලො දෙන්නෙක් ඉන්නවා.. තනි මටත් බී එම ඩබ්ලිව් එකක් තියනවා.. මම කියන්නෙ ඒ ටික තියන හැමෝම පොහොසත් කියලා නෙමේ.. ඒත් මනුස්සයෝ මනින මිම් තියනවනෙ..

අපේ මාමගෙ දිව්හිමියෙන් තියාගෙන ඉඳපු වාහනේ.. අඩුමතරමේ හීරෙන්නවත් දෙන්නෙ නෑ.. ළමයෙක් වගේ බලාගත්තෙ.. ඔකෙ යන

හැමතියියෙම මට මතක් වෙනවා.. අන්තිමට මම පාරෙ ඇදේ යන්න හරි
හෙන ඉලිගල් විදියට ලයිසන් එක හදවගත්තා..

මම මුණට වැටිලා දුවන පාරට ගැස්සෙන කොණ්ඩෙ අත් දෙකෙන්ම
පිටිපස්සට කල්ලා හදාගෙන කලිසමේ සාක්කුව අස්සෙ දාගෙන ඉඳපු
කියාරගෙයි රෙක්සිගෙයි බෙල්ට් දෙක අතේ පටලගත්තා.. මම මේක
අල්ලගෙන ගියාට එයාලා දෙන්නා තමා මාව ඇදගෙන යන්න.. ලබන
සතියෙ මම කැමපස් යනවා.. ගිය සතියෙ මැව් එකක් තිබුණා අපිට..
කොහොම හරි ඒකත් මම විත් කළා.. මම විත් කරනවා.. බැන්ක් එකට
සල්ලි වැටෙනවා.. සරලයි.. ඒවුණාට මම සැලරි එකටම නෙමේ ප්ලේ
කරන්නෙ.. ඒක මගේ හිතට ලොකු නිදහසක් ගේනවා.. සැලරි එකෙන් මම
මගේ ජීවත් වෙන වියදම හොයාගන්නවා.. නැත්නම් ගෙදරටම බරක්
වෙලා ජීවත් වෙන්න වෙනවනෙ.. එහෙම ඉන්න එක මට පොඩි කාලෙ
ඉඳලම මහා මදිකමක් වගේ දැනුණෙ.. හැබැයි දැන් මට ආත්ම තෘප්තිය
කියන දේ දැනෙනවා..

මම මුණට හම්බෙන හැමෝ එක්කම හිනාවුණා.. කවද කියලා මම දන්නෙ
නැතිවුණත් මගේ හිනාවක් ඒ මනුස්සයාගෙ දවසෙ කොයිම හරි කැල්ලක්
හොඳ කරයි කියලා මම හිතුවා.. අනික උදේ පාන්දර එහෙම රවන්න හොඳ
නෑ.. හෙට නත්තල් නිසා අද හැමතැනම පාරවල් පාළයි.. වාහන මොකුත්
නෑ.. දන්නෙම නැතුව නත්තලත් ඇවිල්ලා.. මගේ තේබර්ස්ලා හුහක්
කැතලික් අය නිසා හෙට මට කේක් හම්බෙන්න තියනවා.. ඒ ඇරෙන්න ඒ
ලේන් එකේ මනුස්සයෝ හරි සමහියි.. එහෙම තැනක ඉන්න ආස
හිතෙනවා.. පෙරේදත් ආවිටි කෙනෙක්ගෙ බර්ත්ඩේ එක තිබ්ලා මම ක්ලබ්
එකේ ඉඳලා ගෙදර ආවම මට පොඩි ස්ටීට්ස් බාස්කට් එකක් හම්බුණා.. මම
කවමදාවත් මෙහෙම මනුස්සයෝ හමුවෙලා තිබ්බෙ නෑ.. එයාලගෙ සමාජ
පෘතිය හරි වෙනස් නිසා හිතන පතන විදියත් වෙනස්.. මට නිතරම
පරිස්සමින් ඉන්න කියනවා..

රඳා අයිසා මාත් එක්ක කතානොකර ගෙවෙන හතවෙනි මාසෙ විතර..
හැමදාම කැලැන්ඩරේ දින කපන මට ඒක සැහෙන්න දැනුණා.. එහෙමයි
කියලා මම අඩන්නද.. හැමදාම අඩන්න බෑ.. මම මුලින්ම මට ආදරේ
කරන්න පටන් ගන්න හිතුවා.. ආයෙ ජීවිතේ මුල ඉදන්ම පටන්ගන්න..
හිතේ කොතක අතීතෙ තියනවා තමයි.. ඒත් මට උවමනා කැමපස් යන්න
කලින් අලුත් මාව එළියට ගන්න.. මම මුලින්ම මගෙන් ආදරේ කරන්න
පටන් අරගෙන ඒක ඉස්සරහට ගෙනියනවා කියලා හිතුවා..

රධ්‍ය අයිියගෙ බර්ත්ථෙඩ් එක පහුවුණා..

මම ඒකනිසා හිත හැදෙන්නත් එක්ක අපේ ඉන්ට්‍රැක් එකෙන් කැමපේන්
එක්ක නියපු වැඩිහිටි නිවාසෙට ගියා.. මොකද මට හොඳම උවමනාවක්
තිබුණා මගේ බෑන්ක් එකේ එකතු වෙලා තිබුණු සල්ලි වලින් කොටසක්
ඩොනේට් කරන්න.. මට එහෙම මහා ලොකුවට නෑ තමයි.. ඒත් මට
ප්‍රථමත් තරමෙ දෙයක් දීලා හිත සතුටු කරගන්න ඕන වුණා..

එල්ඩර්ස් හවුස් එකේ සිස්ටර් හරිම හොඳයි.. මාත් එක්ක හුඟක් කතාකළා..
මම එවෙලෙ ඇහුවම එදා හමුවුණු සීයා ගැන, සිස්ටර් මගේ ඉස්සරහින්
ගෙනැල්ලා තිබ්බේ මරණ දැන්වීමක්..

සාමදානයේ සැතපේවා!!

මගේ හිත හුඟක් රිදුණා.. සීයා බලන්න මම එදායින් පස්සෙ ආවෙම නැහැ..
මම බලාපොරොත්තු වුණා සීයාට හමුවෙලා ටිකක් වෙලා කතාකරන්න..
මොකද ඒ සීයා කතාකරන්න ප්‍රසන්න මනුස්සයෙක්.. ඉතින් අන්නිමේ මට
වුණේ ඉටිපන්දම් දෙකතුනක් ගෙනිහින් වර්ච් එකේ පැත්තක තිබ්බ
සෙමෙට්ටි එකේ ලොකු කුරුසේ පහළින් ගහලා එන්න විතරයි.. ඒ දවස මට
අද වගේ මතක් වෙනවා..

සීයා කිසිම සද්දයක් නැතුව පොළොව අස්සට වෙලා හිටියෙ එයාගෙ
ආදරේම නෝනගෙ සොහොනට එහාපැත්තෙන්.. මම හිතින් මවාගත්තා
එයාලා ආයෙම ඉපදිලානම ඒ ආත්මෙදින් ආදරේ කරයි කියලා.. එහෙනම
එයාලා තවම හමුවෙලා නැතුවත් ඇති.. සීයාගෙ නම තිබුණු සිමෙන්ති
කොත මම තුන් හතර පාරක්ම අතගැවා.. ඒක සිතලම සිතලයි.. මැරිව්ව
මිනිස්සු සීයාගානක් නිදාගෙන උන්නු තැන පණ ගැහුණේ මට විතරයි..
කොහොම වුණත් ඒ නිස්කලංක, මුසල පෙනුම මගේ හිතට පොඩි
සැතසීමක් ගෙනාවා.. සීයාගෙ මුද්ද තවම මගේ අතේ තියනවා.. අනිත් මුද්දත්
එයා ගාව පරිස්සමට ඇති.. සීයයි සීයාගෙ නෝනයි හුඟක් ආදරෙන් හිටියා
වගේ.. අපිත් ඉස්සරහට එන කාලෙ එහෙම ඉන්න බලාපොරොත්තු
වෙනවා.. ඒත් අපි දැන් හුඟක් මහන්සි වෙනවා.. මට හිත ගොඩක්
තියනවා සීයෙ.. එයාටත් හුඟක් හිත තියනවා.. හැමහිතයක්ම හැබෑ වෙලා
ආයෙ අපේ පාරවල් එකට හමුවුණාම සමහරවිට මේ මුදු දෙක දිගටම
දාන්න අපිට බැරිවෙව්.. කොහොම වුණත් ඒවා පරිස්සමට අපි ගාව
තියනවා..

මම ගෙනිව්ව ඉටිපන්දම් තුන පහළින් පත්තුකල්ලා ඒ දිහා බලාගෙන
හිටියා.. සියව දැකලා තිබුණේ එක වතාවක් වුණාට මට අද වගේ සියගෙ
හැම වචනයක්ම මතකයි.. සියගෙ මුණෙ තිබුණු රැළි දහස් ගානකට
අස්සෙන් පිදුණු නිහතමානිකමයි, කරුණුවත්ත පෙනුමයි මට හරි
ලොගතුව දැනෙනවා.. මේ වගේ තැනකට එන්න හේතුව මම මොකක්ද
දන්නෙ නෑ.. ඒත් සියා කිසිම දවසක ආයෙම දුකින් ඉන්න එකක් නෑ.. මම
සියට හුහක් ආදරෙයි..

ඉටිපන්දම් දිය වෙලා ඉටි පහළට වැක්කෙරිලා ගියා.. කෙනෙක් අපිව දාලා
ජීවිතෙන් ගියාම ඉටිපන්දම් පත්තු කරන්නෙ ඒ කෙනාගෙ මතකය තවමත්
අපි ඇතුළෙ ජීවමානව තියනවා කියලා කියන්නලා.. ඒ මතකයන් දිස්තිමත්
කියලා කියන්නලා.. ඉතින් සියත් මගේ මතකෙ ජීවමානව ඉන්නවා වගේම
ඒ මතකය හුහක් දිස්තිමත් එකක් තමයි..

හැබැයි මම සියව බලන්න එන්න පරක්කු වුණා.. මම හිතනවා සියා මමත්
එක්ක තරහ නෑ කියලා..

" හොඳ ළමයි දෙන්නා මෙනතම ඉන්න ඔන හරිද.."

බුහ්

මම බුටුන් බීන්ස් එක ඉස්සරහින් කියාරයි රෙක්සියි තියලා ඇතුළට ගිහින්
කෝපි දෙකක් අරගෙන ආවා.. දෙකක් ගත්තෙ.. ඒක හැමදාම පාර අතුගාන
ආවිච්ඡමමට.. මට අමුතු ලෙඩක් තියනවා කොයි ආවිච්ඡමමව දැක්කත්
මගේ ආවිච්ඡමමව මතක් වෙන.. අනික ඒ ආවිච්ඡමමව දන්නවා.. මම
දුටන්න එන දවසට ගෙදර මොනවහරි වැඩිපුර තිබ්බොත් ගෙනැත් ආවිච්ඡම
දෙනවා.. මට එහෙම මනුස්සයෙක් එක්ක කතාකරන්න ලැජ්ජ හිතෙන්නෙ
නෑ.. එතනින් බිම බලාගෙන ආවොත්තම හිතට හරි අමාරැයි.. මම මේ
හෙන පොරක් කියනවා නෙමෙයි.. ඒත් අපි මනුස්සකම නැතිකරන්න ඔන
නෑ.. සෝගල් මිඩියා වල ප්‍රසිද්ධ වෙන්න මනුස්සයෝන්ට මනුස්සකම
පෙන්නන්න ඔන නෑ.. මම ආයෙම වටේ පාරෙන් දුටගෙන එනකොට
ආවිච්ඡමමා අර ලොකු කරන්නෙ පැත්තකින් නතරකරලා බිම ගැටටේ
ඉදගෙන මොනවහරි කනවා.. මාව එනවා දැකලා ආවිච්ඡමමා හුහක් දන්න
කෙනෙක් වගේ මාත් එක්ක හිනාවුණා.. මමත් ආවිච්ඡමමා එක්ක
හිනාවුණා..

" ආවිච්ඡමමා කාලා නෙමෙයිද ආවෙ.."

@Shan

ඒ ආවිච්ච ප්‍රභූර් තියනවා.. මාත් එක්ක කියලා තියනවා..

" නැතෙ දරුවෝ.. අද වැඩට එන්න පරක්කු උනා පාන්දර ඇහැරුණේ නෑ.."

මම මගේ අතේ තිබ්බ කෝපි එක ආවිච්චගෙ අතට දුන්නා.. ආවිච්ච ඒක පරිස්සමට අත් දෙකින්ම අල්ලගත්තා.. ආවිච්ච අමමා ඉන්නෙ බොරැල්ලෙ පොඩි කාමරයක් කුලියට අරගෙන.. මිනිබිරි එක්ක.. මිනිබිරි තාම ඉස්කෝලෙ යනවා.. මම අපේ ගෙදර තියෙන දේවල් ගෙනැත් දෙනවා කිව්වෙ.. හුඟක්ම මගේ ගාව තියන පොත්පත් ආවිච්චට ගෙනැත් දෙනවා.. ඒ නංගිට ගිහින් දෙන්න.. මේ කාලෙ හැටියට පොතක් සල්ලි දීමට ගන්න හෙන ගාණක් යනවනෙ..

" ආ.. හෙන නත්තල්නෙ ආවිච්ච අමමෙ.."

" අපිට මොන නත්තල්ද පුතේ.."

මම ආවිච්ච ගාවින් බිම ඇන තියාගත්තා.. අද වහින්නද මන්දා.. වටපිටේ හරි කළුවරයි.. මේ කාලෙට කොහොමත් වහිනවනෙ..

" එහෙම කියන්න එපා ආවිච්ච අමමෙ.. නංගිත් එක්ක පල්ලි ගිහින් එන්න.. හිතටත් හොඳයිනෙ.. නත්තල මහා විසාලෙන් සමරන්න ඕන නෑ.. අපි තියන හැටියකට එපැයි සමරන්න.."

" ඒකනම ඇත්ත.. පල්ලි යනවා කියලා මම හිතාගෙන උන්නෙ.."

" ඒක හොඳයි.. ආවිච්ච අමමා ගාව සල්ලි තියද.. ඉන්නකො.. මේක ආවිච්චට නෙමේ නංගිට හරිද.."

මම වොලට එකේ තිබ්බ පන්දාහෙ කොළයක් ආවිච්චගෙ අතේ ගුලි කලා.. මං ගාව මට ඇතිවෙන්න තියනවනෙ..

" අතේ පුතේ.."

" මම කිව්වනෙ.. ආවිච්ච අමමට නෙමේ නංගිට.. ගෙදර අඩුපාඩු ටික අරගන්න.."

" පුතාට හුඟක් පින්.. ජේසු පිහිටයි දරුවෝ.."

" ආවිච්චන් ජේසු පිහිටයි.. මම ගිහිනි එන්නම හොඳේ.."

මම එකතැනක ඉන්න බැරි මගේ රෙක්සිවයි කියාරවයි අරගෙන ගෙදර ආවා.. මුත් දෙන්නා එක්ක දුවලා මටත් හොඳටම හති.. මම ඇවිල්ලා ජැකට් එක පත්තලා පැත්තකින් තියලා මොනවහරි හදාගන්න බැලුවා.. අමමවත් මතක් වෙනවා.. ළහදි ගෙදර යන්න ඕන.. කොණ්ඩෙන් කපාගන්න ඕන.. අපේ අමමා කැහහනවා කැමපස් යන්න කලින් කොණ්ඩෙ කපාගන්න කියලා.. සෙනුකයා මෙහේ නෑ දැන්.. ඌ පේරාදෙණියෙ ගියා.. අන්නිමේ මගේකා කොහොමහරි පේරෙට ගියා.. ගැමමක් තමා.. පිළිමතලාවේ බෝඩිමක් අරගෙන නැවතිලා ඉන්නේ.. මගේ පාපතර මිත්‍රයෝ එහෙමයි කියලා මාව දාලා යන්නේ නෑ ඉතින්.. ආගිත් මාත් එක්කම කොළඹට සිලෙක්ට් වුණා.. මහිඟා මොරටුවේ මෙඩිකල් සිලෙක්ට් වුණේ.. සෙනුකයා දුරට ගිය නිසා පාඨවතුන් තියේ.. ඒත් ආගි ඉන්න නිසා ලොකු අවුලක් නෑ.. ඒ වුණාට ආගි කියන්නේ වෙනම එකෙක්.. සෙනුක කියන්නේ මගේ අනිත් බාගෙ වගේ එකා..

" ලෙටස් මෙක් අ ස්මුති සුසි~~"

බුහ්

කියාරා කවුන්ටර් එක උඩට කකුල් දෙක තියලා මම උයන දිහා බලාගෙන හිටියා.. දෙන්නි තියෙන්නේ මේකිට.. අහුවෙන හැම මගුලම කනවට.. මම කෙසෙල් වගයක් කපලා, ගස්ලබු වගේකුත් කපලා ඒක බිලෙන්ඩර් එකට දාලා ඔරේන්ජ් ජූස් වගේකුත් ඒකටම දැමිමා.. ඊටපස්සෙ ස්ටිච් ඔන් කල්ලා තියලා සැන්ඩ්විච් වගයක් එළියෙන් තියාගෙන ඒක පෑන් එකට දාලා රත් කරගත්තා.. ඊටපස්සෙ බිත්තර දෙකක් බැදගත්තා.. කෑවා.. ඉවරයි.. ආගි ගෙනැල්ලා තියපු කේක් එකක් එහෙමම ග්‍රිස් එකේ තියනවා.. මම තියන පෙරේතකමට ඒක කන්නේ නැතුව තියාගෙන ඉන්නේ.. හෙට රැට කන්න.. සෙනුකයා නැතුව පාඨයි.. නැත්නම් ඌවත් කතාකරගෙන මුච් එකක්වත් බලන්න තිබ්බා.. කමක් නෑ ඉඩක් හමුවුණාම නුවර ගිහිනි එනවා.. සෙනුකයාගෙ බෝඩිමේ නැවතිලා දවසක් විතර ඉඳලා එන්න.. හෙට සමහරවිට වම්රු ඒව් මෙහේ.. ඌට එන්න වෙලාවක් කලාවක් නෑ.. එකසැරේ කඩාවදින්නේ.. කොයි වෙලේ හරි ඔකා රෙක්සි ලව්වා හොඳ පාරක් හපාගන්නවා අමමාපල්ලා.. ගො හරකට කියලා තියනව කෝල් එකක් දීලා වරෙන් කියලා කියලා.. කොහෙද ඌට ඒවා මතක නෑ.. මගේ හොර අල්ලන්නලු එන්නේ..

ඔව් මම මේක අස්සෙ අවයව ජාවාරම් කරනවනෙ..

උදේ කෑම කාලා ගෙදර අස් කල්ලා කියාරලාටත් කන්න දීලා මම නාගත්තා..
නාගෙන එළියට එද්දි වහිනවා අම්මටයි වෙන්නම.. වටේම හොඳටම
කප්වරයි.. අකුණු ගහද්දි කියාරා බයයි.. රෙක්සින් මගේ කාමරේ ඇඳ අස්සෙ
රිංගගෙන ඉන්නෙ.. මම ඉතින් එයාලට කාමරේ ඉන්න ඇරලා පොතකුත්
අරගෙන ජනෙල් පඩියෙන් ඉදගත්තා.. දැන් එතන කොට්ට වගේකුත්
තියනවා.. ගිය මාසෙ මම ටෆයර් ලයිට්ස් වගයක් ගෙනැල්ලා ගෙදර
හැමතැනම එල්ලවා.. සමහර දවස්වලට මට ගෙදර ඉන්න අමුතු බයක්
හිතෙනවා.. ආගී කිව්වා ගෙදර කප්වරේ තියන්නෙ නැතුව ටෆයර් ලයිට්ස්
එල්ලන්න කියලා.. ඒවා කහපාටට පොඩියට ගෙදර තැනින් තැන තියනවා..
ජනෙල් පඩියෙ උඩ හරියෙනුත් මම එල්ලවා.. දැන් ගෙදර ලයිට් ඔෆ් කළාට
කමක් නෑ.. කහපාට පොඩි පොඩි ලයිට්ස් හැමතැනම ජේන්න තියනවනෙ..
මම දැන් මේ ගෙදරට කැමතිම කැමතියි.. මම ආස විදියට හැමදේම
තියනවා.. මගේ ජපන් රෝස පාන්තියෙන් මල් පිපිලා.. කුස්සියේ ජනේලෙ
කිට්ටුවත් පැල හුහක් තියනවා..

"වණ අරණක කුඩා නිවස - ලෝරා ඉන්ග්ල්ස් වයිල්ඩර්"

නත්තල් කාලෙ වයිබ් එක හොඳටම ගේන පොතක් තමා මට හමිබුණේ..
මේ ළඟ පුස්තකාලයක් තියනවා.. මම ඒකෙ මෙමබර්ගිස් ගත්තා.. සතියට
පොත් දෙකක් ගෙදර උස්සන් ඇවිත් කියවනවා.. මේ ටිකේ ක්ලබ් යනවා
ඇරෙන්න වෙන වැඩක් මට නෑනෙ.. මම ලෝරා එක්ක මගේ පාච්ච
බෙදාගත්තා..

උඩ අට්ටාලෙ කෑම අඩුක් කරන තැන ඉඳලා ලෝරා මේපල් පැණි සීනි හිම
උඩට වක්කල්ලා ඒවා කන තැන වෙනකල්.. අම්මගෙ ලොකු
බොස්තරොක්ක ගවුම ඇඳගෙන බාල්නටන තැන වෙනකල්..
ආච්චිඅම්මගෙ ගෙදර ගිණි උදුනෙ රස්තෙ තැන වෙනකල් මම
පැයගානක්ම හිටියෙ ඒ පොත ඇතුළෙ.. එළිය වහිනවාටත්, හයිසෙන්
අකුණු ගහනවාටත් මට දැනුණේ නෑ.. මම හිටියෙ ලෝරා එක්ක.. පොත
අස්සෙ.. මේ පොත් මම හුහ කාලෙකට කලින් කියවපු පොත්.. හරියටම
මම හතේ අටේ කාලෙ කියවපුවා.. මම ඒ කාලෙ මතක් කරගන්න ආයෙම
කියවනවා.. මාව අවුරුදු ගණන් පස්සට ඇදිලා යනවා.. මම ඒ මතක
අස්සෙයි අකුරු අස්සෙන් ගිලිලා ගොඩ ඒගන්න බැරුවයි හිටියේ..

අන්තිමට පොත එහෙමම තියෙද්දි මට නින්ද ගියා ජනෙල් පඩිය උඩ.. ඒක පළල් නිසා නිදාගන්න වුණත් ඉඩ තියනවා.. නින්දෙන්ම මට දැනුණා කියාරයි රෙක්සයි ඇවිත් මගේ ගාවින් ගලි වෙනවා.. එළියෙ සිතලයි.. ජනෙල් වීදුරුවෙ වදින පොද පල්ලෙහාට ගලාගෙන වැටෙද්දි මම හිටියෙ නින්දෙ.. ඒ නින්ද මාව දුර ඇතකට ඇදගෙන ගියා.. මම පොඩි කාලෙ ජීවිතේ නින්දෙදි දැක්කා.. පොත් කියන්නෙ මැජික් එකක්.. මම දැක්කා පොඩි කාලෙ මම ලයිබ්‍රියෙ ඉඳලා පන්තියට දුවගෙන යනවා.. හොරෙන් පිරියඩ වල පොත් කියවනවා.. සෙනුක එක්ක ඒවා කිය කිය හිනාවෙනවා.. මට සෙනුක නැතුව පාළයි.. අපි දෙන්නා මෙහෙම දුරින් ඉඳලම නෑ.. අවුරුදු ගාණකින්.. මාව එන්න එන්නම තනි වෙනවා.. මගේ වටේ ඉන්න අය මගෙන් ඇත් වෙනවා.. මට ඒක තදින්ම දැනුණා.. පීටර්ෂෑන් එකේ ටින්ඩි වගේ මම ලොකු වෙන්න ආස කළත්..

නෑ..!! මම කැමති නෑ ලොකුවෙන්න..

මගේ හිත ඇතුළෙ ජීවත්වෙන පොඩි ළමයා ලොකු වෙන්න කැමති නෑ.. වැස්සයි අකුණු සද්දෙයි මගේ හිතේ කඩාගෙන හැලෙන නියන වැහිවළාවකට පණ දෙනවා.. මම ආයෙම ඇහැරුණේ ඇස් දෙකේ කදුළු පුරෝගෙන.. කොණ්ඩෙ තිබ්බ බුල් බෑන්ඩි එක බිමට වැටිලා.. රෙක්සයි කියාරයි නිදි.. මම එහෙමම කොට්ටයක් පපුවට තුරුල් කරගෙන ජනේලෙ පැත්ත හැරුණා.. මට තනිකමක් දැනෙනවා.. මගේ වටේ ලොකු පාළුවක් කැරකෙනවා.. මම ඇත්තටම සතුටින් ඉන්න ජීවිතේ පැත්තකට කල්ලා තනි මාව වෙන් කරගත්තොත් මගේ ඇතුළෙ ඉන්න මනුස්සයා ඉන්නෙ බිදිලා.. මට ආයෙම සතුටින් ඉන්න ඕන.. මම මගේ හිත ඉල්ලන සතුට කොහේද තිබ්බෙ..

" ආච්චි-අමමෙ-හීන්.."

මම කොට්ටෙ අස්සෙ මුණ ඔබාගෙන ඇඩුවා.. හිතේ තිබ්බ වැහිවළාකුළු කඩන් වැටෙන්න අරගෙන.. මගේ ඇස් අග්ගිස්සෙන් පහළට රුට්ටගෙන වැටුණා.. මගේ පපුව හුහක් රිදෙනවා.. මම දරාගෙනම ඉන්න ඕනද.. තාම පටන්ගත්තා විතරනෙ.. මම ඉවසන්න ඕන තමයි..

" ඔයා අඩන්නෙ නෑ ඡනෙරු.."

මම තව ටිකක් කොට්ටෙ අස්සට තුරුල් වුණාම රෙක්සි ඔලුව උස්සලා මගේ දිහා බැලුවා.. මම අත දික් කළාම එයා කියාරගෙ ඇහ උඩින්

පැනගෙන මගේ ගාවින් ගලී වුණා.. මම එයාගෙ ඔලුව අතගැවා..
රෙක්සිටත් එයා නැතුව පාලයිනෙ.. මටත් පාළයි තමා.. අපි ඉක්මනට එයාට
එන්න කියමු..

බුහ්

රෙක්සි අහස දිහා බලාගෙන බිඳුවා.. දැන් මොකක් හරි බලන්න
නියෙනවනම් හොඳයි.. එළියෙ කළුවරයි ගේ ඇතුළෙ නියන ගෙයරි ලයිසුයි
ලයිසනට මැව් වුණා.. මම කාමරේට ගිහින් බලන්නකට එක ලයිසන් ඇවිත්
මට හමුවුණු ස්ටීට්ස් බාස්කට් එකත් ළඟට අරගෙන වීථි එක දාගත්තා..
සෙනුකයා බලන්නම කියලා වද දීපු ඩ්‍රාමා එකක් තියේ.. මම බලන්න
හිතාගෙන හිටියෙ..

" වෙරි බ්ලොසම ආර්ට් වින්ටර් "

තරක සමනලී ආවෝ..~ මට බඩඩක් හමුවුණානෙ..

මෙන්න මෙහෙම කොණ්ඩයක් තියන

මෙන්න මෙ වගේ වරදයෙක් ලයිසනයි කියලා හිතුණා.. අර ඉමනෙ
සක්කිලි වූටියා කියලා හිතමු..

මට පිස්සු හලෝ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

152 කොටස

" ස්ටොප් එමබැරසින් මි ජනෙරු!!.."

" Ah yeah

සෙන්යොරිනා

ඔයා එක්ක බිච්චෙ මාගරිටා

මං ගමේ හිටිය කාලේ පැද්දෙ හයර් එකට ආවා

අපෙ එහා ගෙදර නිවා ගේ ඩෝට් තමයි රිටා

මේ මාත් එක්ක පැනලා ගිහින් රූට නෑ පරාවා

සල්ලි තරහ වෙලා මටම තිබ්බා සැරට බූටා

ඉතින් බෝට්ටුවට සල්ලි ගෙව්වෙ උකස් කරලා ආවා

මහ මුහුද මැද්දෙ උයන් කෑවෙ කරවල බං කට්ටා

උඹ දන්නෙ නෑ මං කාපු කට්ට මගේ සෙන්යොරිනා~

උඹට ලැප්ප් හිතුණද පුතේ.. මේ බොඩිගාඩ් අයිසෙ.. කවද ඩැරන් අයිසෙක්ඩ්
නේ.. මගේ ගායන හැකියාව කොහොමද.. ඔයාට ආඩම්බරයක් හිතුණද.."

පිටිපස්ස සිට එකේ ඉදපු ඩැරන් බයවෙලා වගේ වම්රු දිහා බලලා මගේ
දිහා බලලා ආයෙම ආර්න් එක දිහා බලාගත්තා.. මේ මිනිහා එක්ක
කතාකරන්න හොඳ නෑ.. ඇහ තඩ් බුරු පැටියා.. මම ආයෙම ඉස්සරහ
හැරුණා..

" උඹට ආඩම්බරයක් හිතුණද.. වෙන බරක්වත් හැදුණෙ නැද්ද.. ඊය බං..
කිසි රහක් නැති මිනිස්සු උඹලා..

වාච් මල්ලේන්

ගැමමට ඉතාලි ආවා

වායි මල්ලේ

හංගන් ඉඳහිට ඇඩුවා

වායි මල්ලේ

අම්මව බලන්න යනවා

වායි මල්ලේ (Hey) "

" අම්මව නෙමේ දැන් කැමපස් පලයන්.. ආයෙනම් උඹව ඩ්‍රොප් කරන්න මම එන්නෙ නෑ.. බලන් ඉඳපන්.."

චම්රු මට රවලා ඉස්සරහා බලාගෙන හිටියා.. මම සනුක අයියගෙ ගැමම අරගෙන එළියෙ ඉස්කෝලෙ යන පොඩි නංගි කෙනෙක්ට අත වැනුවා.. ඒ කෙල්ල මට රවලා අහක බලාගන්නා.. මුත් යකෝ..!! අපි පොඩිකාලෙනම ඔහොම නෑ..

" ඔය කිව්වට උඹ ආවනෙ දවස් දෙකක්.. අඩෝ පිනට ප්‍රාන්ස්පෝට් එකක් දීපන්.. මගේ ඩිසල් ටිකත් ඉතුරුයි.."

" පයින් පලයන්.. ඉවරනෙ.."

" බෑ සම්මරුකා~.."

චම්රු මාත් එක්ක තරහටම ඉස්සරහින් හිට වාහනේට හෝන් දෙක තුනක් ගහලා හැටට හැටේ තනි ඉරන් කපාගෙන ඉස්සර කල්ලා ගියා.. ඔක තමා මට ඇමති පුත්තු පේන්න බැරි.. මුත්ගෙ අප්පලගෙ දේපළ කියලා හිතාගෙන ඉන්නවද දන්නෑ.. මරු නීතියො.. මු ලෝ කොලේජ් යන එකටත් ණයයි බලන් යද්දි..

" ඔය කුණුහර්ප නම කියන එක නවත්තගනින්.. බුරුවා.."

" බුරුවො මෙඩිකල් කොලේජ් යන්නෙ නෑ පගෝ.. මම ඇවිල්ලා දැන් කැමපස් එකේ තරුවක්.. ඩැරන් අයියෙ මම තරුවක් වගේ නේද.."

"....."

" ඒකනෙ.. ඩැරන් අයිගන් කියනවා මම තරුවක්ලෑ.. අඩෝ අඩෝ උඹට කියන්න මම අක්ක කෙනෙක් පෙම හසුනක් දුන්නා බං.. රෝස පාවිත් ලියලා දුන්නෙ.."

" කෝ ඒක.."

මම ඒ අස්සෙ සක්කිලි පරෙයි ජාතකෙන් මතක් වුණා.. සැක් ලියුමක් කිව්වත් හිනා යනවා.. මුත් දෙන්නෙ අමුතු ආතල් නෙ ඉස්කෝලෙ යද්දි..

" ආගි බංකුවක් පිහිදන්න ඉල්ලගන්නා.."

වමිරුට ලාවට හිනාවක් ගියා.. අපේ සෙනුකයා දැන් පේරෙ යනවා.. අමමට්ටි මගේකා.. බලන්න ගිය දවසට උමම එකක් දීලා වටයක් කරකලා මහවැලි ගඟට විසික් කරන්න ඕන.. වැල් පාලමෙ ගියාද දන්නෑ.. ඌ වැලක් බලන්න ඇති.. අසහනේනෙ.. මට අයුක් අයිගා එවපු මල් කළඹක් හමුවුණා ගිය සතියෙ.. අපේ පොඩි මස්සිනා සෙනුකටයි, මටයි, ආගිටයි, මහිගාටයි මල් කළඹ ගානෙ එව්වා.. වමිරුට වොක්ලට බොක්ස් එකක් එවලා තිබ්බා.. ඌ මල්ලිනෙ.. ඌට ඉතින් වැඩි සැලකිලි වෙන්න ඇති.. කමක් නෑ ඕකා ලංකාවට ආවහම වොක්ලට ඉල්ලගන්න ඕන.. ඒ අස්සෙ සෙනුකයගෙ වොක්ලට ඔඩරෙන් පෙන්වින්.. මම ලබන සතියෙ ඉතාලි යනවා.. මම ඒකෙ සතුටෙන් උද්දාමයට පත් වෙලා ඉන්නෙ..

" ඔන්න පලයන් පරිස්සමට.."

වමිරු කැමපස් ගේට එකට පාරෙන් මෙහාපැත්තෙ කාර් එක නතට කළාම මම මගේ බැක්පැක් එක කරේ දාගන්නා..

" අපි කැපුණා කොල්ලො.. ඩැරන් අයිගෙ.. ටටා.."

මම වාහනෙන් බැස්සම වමිරුවා ඇරලා දාලා යන්න ගියා.. වටේ ඉන්න මිනිස්සුන් මගේ දිහා අමුතුවට බැලුවම මම ඒ එකෙක්වත් ගණන් ගන්නෙ නැතුව පාර පැනලා ඇතුළට ඇවිදගෙන ගියා.. අපි මෙ මෙඩිකල් කොලේජ් ආවට, කියන මෙලෝ මගුලක් තාම තේරෙන්නෙ නෑ හරිද්.. එනවා විතරයි.. මාවනම කරකලා අතැරියා වගේ.. ප්‍රොෆාගෙ කඩඩට බඩ බොකුත් ඇඹරිලා යනවා.. ඒ ඇක්සන්ට එක මෙලෝ යකෙක්ට තේරෙන්නෙ නෑ.. තියා බැප්

එකේ හොඳටම වැඩ පුළුවන් එකාට වුණත් එහෙම තේරෙන්නෙ නෑ ඉතින්.. දුකයි තමයි.. මොනව කරන්නද.. දැන් අවුරුදු හයක් විතර බඩගාන්න එපැයි මේකෙ.. ආධ්‍ය අයිසවත් හිටියනම් මේ මොකක්ද කියලා අහගන්න තිබ්බා..

පහුගිය සතියෙ රැග් එකට සෙට් වුණා..

රැග් එක ආතල් වැඩේ.. අපිට මහා විසාලෙට රැග් එකක් තිබ්බේ නෑ හැබැයි.. මේකෙ ඉන්න උන් ඉන්නෙ හෙන ඩිප්‍රෙශන් මානසිකත්වෙන් කියලා බැලූ බැල්මට පෙනවා.. මම එහෙම කිව්වට.. එහෙමම නෑ ඉතින්.. ජේශ්ට උත්තමයෝ උත්තමාවියෝ හරි හොඳයි.. හැබැයි උන්ට තියන වැඩ කන්දරාවට රැග් කරන්නවත් වෙලාවක් නෑ.. ඔය ලාවට පුටුවක් උඩ නග්ගලා සිංදුවක් කියන්න කියනවා.. නැත්නම් ඇක්ට එකක් කරන්න.. ඔවා තමා.. අපි ඉතින් තාම අලුත් උන් නෙ.. හරියට වාටර් කරනවා.. පහුගිය කාලෙම උපසම්ප්‍රදායක් ගැන කියලා දුන්නා.. ඒක අහලා මගේ මොළේ කුරුවල් වුණා.. සෙනුකයට ඒවා කිව්වහම ඌ කියන්නෙ ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් ඒවා වගයක්.. මහීගත් එහෙමයි.. කැමපස් එකෙන් කැමපස් එකට වෙනස් හරි මොකක් හරි ඇති.. මේකෙ තෙම්පරාදු වෙලා එද්දි ඡනෙරුටත් ඔවා තේරෙයිනෙ.. ආධ්‍ය අයිසනම් කැමපස් එකට පණ ඇරලා.. ඉස්සර ඒගොල්ලො කැට කරපුවා, කැමපේන් කරපුවා, ක්ලිනිකල් යද්දි වෙන ආතල් වැඩ එහෙම මාත් එක්ක කියවනවා.. මට කැමපස් එකට පය ගහද්දිම මතක් වෙන්නෙ ඒ කතා..

කැමපස් එන්න අරගෙන දැනට සති තුනකට කිට්ටු වෙනවා..

මාත් එක්ක කැමපස් එකට පලවෙතීම දවසෙ ආවේ ලොකුඅම්මා.. අපේ අම්මට කොලඹ එන්න විදියක් තිබ්බේ නෑ.. මිටින් එකට ලොකුඅම්මා ඇවිල්ලා එතන ෆෝම් පුරවන අරවා මේවා වලට ඉඳලා යන්න ගියා.. එයා දැන් හොඳවෙගෙන එනවා.. ලොකු අම්මා කොහොමත් දුශ්ට හිතක් තියන මනුස්සයෙක්නෙ.. එයා හිතුවේ මම තාත්තා වගේ කියලා.. දැන් ඒ අදහස වෙනස් වෙලා.. ලොකු අම්මා මේ දවස්වල වැඩ කරන්නෙ රිජ්වේ එකේ.. සමහර විට ඉස්සරහට ක්ලිනිකල් වලට ගියාම එහෙම ලොකු අම්මව හමුවෙන්න පුළුවන්..

දැන් මගේ වැඩ කන්ද ඉහටත් උසයි.. ධුනමන්ට වලට යන ඒවත් එක්ක ඇකඩමික් බැලන්ස් කරන එක හිතන තරම් ලේසි නෑ.. පටන්ගන්න තැනම මම දවස් තුනකට ලංකාවේ නෑ.. ලෙක්චර් මිස් කරගන්නත් බෑ.. අනික අපේ

ප්‍රොෆාට් හෙනට කේන්ති යනවා.. පළවෙනි අවුරුද්දේ බැප් එක නිසා අපිව මේකෙ ඉන්න කිසිම එකෙක් බෙට්ටක් තරමවත් ගණන් ගන්නෙ නෑ.. ඒත් ආසයි අයිියලා අක්කලා නිල් පාට කිට් ඇඳගෙන උදේ කැමපස් එනවා.. ස්ටෙන් සාක්කුවල දාගෙන සුදු කෝට් ඇඳලා යනවා බලන්න.. මටත් එහෙම කෙනෙක් වෙන්න.. මම තව අඩියක් ඉස්සරහට තියලා තියෙනවා..

මම ලෙක්ටර් හෝල් එකට ඇවිදගෙන යද්දි ආගි ඉන්නවා බංකුවක වාඩිවෙලා මම එනකල් බලාගෙන.. ඒකි මම එනකල් ඇතුළට යන්නෙ නෑ.. එළියෙන් වාඩිවෙලා ඉන්නවා.. කැමපස් එකේ හැමෝම උන් මාව දන්නවා.. මොකද පහුගිය ටිකේම මං ගැන එහෙ මෙහෙ කතාවගයක් පැතිරිලා තිබ්බ නිසා.. සාමාන්යෙන් මම කොළඹ ප්‍රසිද්ධයි.. විශේශෙන්ම කැමපස් එකේ අක්කලා නම මාව දන්නවා.. ගිහින් සතියක් වෙන්න හමුවුණේ නෑ බැප් එකේම කෙල්ලෙක්ගෙන් මට ලියුමක් හමුවුණා.. හැබැයි දුක කියන්නෙ..

ඒකිගෙ මද්දු මස්සිනාට පණ ඇරලා ලව් එකේ ඉන්න යාළුවෙක් මට හිටියා..

ආගි නපුරැයි ඔය වගේ මගුල් කතාකරගෙන එනකොට.. කැමපස් එකේ හුහක් අය හිතාගෙන ඉන්නෙ මගේ කැල්ල ආගි කියලා.. හැබැයි මෙකි ඉන්ස්ටර්ග්‍රෑම් මොඩල් කෙනෙක් කියලා දන්න ඒකිව ආලෝ කරන උන් නම දන්නවා මෙකිගෙ ඇත්ත මිනිහා කවද කියලා.. ඇයි චෝල් එක පුරාම ඉන්නෙ කියාන් අයිියනෙ.. ආගියි මමයි බැප් එකේ වෙනම ඉන්නවදෝ කියලා සමහරවෙලාවට මට හිතෙනවා.. මොකද මේකෙ උන් හිතාගෙන ඉන්නෙ අපේ හෙන ලොකුකම කියලා.. ඇත්තට ආප්ප් කරලා නෑනෙ ඉතින්.. දැනටම මට මොණරා කියලා කාඩ් එකක් හැදිලා ඉවරයි.. අපිව අප්ප්ප් කරන එවුන් නම දන්නවා අපි කවද කියලා.. ඒ කියන්නෙ වටේ පිටේ ඉස්කෝලවල ක්ලාස් ගියපු දෙතුන් දෙනෙක්.. පහුවෙද්දි ඉතින් බැප් එක ඊට වෙට්.. තාම පටන්ගත්තා විතරනෙ..

අපේ බැප් එකේ ඔක්කොම දෙසියයි.. ඒකෙනුත් හෙන ලොට් එකක් අයිියලා අක්කලා තමා ඉන්නෙ.. සෙකන්ඩ් ගයි තර්ඩ් ගයි කරපු අය.. ආස්ට් ගයි එකෙන්ම ආපු අය හිටියෙ පනහක් වගේ.. පනහක් හෝ හැටක්.. ඔය වගේ ගාණක්.. මේක ඇවිල්ලා ඉස්කෝලෙ වගේ නෙමේ.. අපි කොළඹින් ආපු උන් වුණාට හොරොච්ඡතානෙ, කහටගස්දිගිලියෙ, හම්බන්තොට, අම්පාර ඔහොම එක එක පැතිවලින් ආපු උන්ගෙ කලවමක්.. ඒ අස්සෙ දෙමළ, මුස්ලිම්, ලන්සි කෙල්ලො කොල්ලොත් ඉන්නවා.. හරිම

විවිධාංගීකරණය වෙච්ච බැප් එකක්.. අයිියලා එහෙම අනිත් උන්
කතාකරන විදිය ඉම්ටේට් කල්ලා හිනාවෙනවා.. හිත රිදෙන්න නෙමේ..
විහිළුවට.. මමත් ඒ ගොඩට හැඩගැහෙන ගමන් හිටියා..

උදේ ලෙක්වර් එක පැය තුනයි.. ඒක ඉවරවෙලා ආශීයි මමයි කැන්ට්ටට
ගියා.. ආශී දැන් කොණ්ඩෙ එහෙම කප් කල්ලා සංවරව ඉන්නේ..
තොරොමබලේ වගේ මෙකට එන්න බැනේ.. මෙකෙන් එළියට ගිය ගමන්
ඉතින් හැව අරිනවා.. ඒක වෙනම කතාවක්.. අපි කැන්ට්ටට වෙලා කියෝ
කියෝ හිටියා.. කැමපස් එක හෙන පරණ පාටයි.. හැබැයි මෙකෙන් ඉතින්
ලංකාවට ඩොක්ටර්ස්ලා කියක් බිහි වෙලා ඇත්ද.. ඒක ගැන හිතද්දින් පුදුම
හිතෙනවා.. මම සමහර වෙලාවට ක්ලොක් ටවර් එකත් එක්ක තියන සුදු
ලොකු බිල්ඩිම දිහා බලාගෙන ඔව්වා කල්පනා කරනවා..

" අහපන්නකො උඹ හෙට එනව නේද අපේ ගෙදර.."

ආශී රොටියක් අරගෙන ඒක කඩ කඩ පිහානට දැමමා..

" ඔ.. උඹලගෙ අම්මා එන්න කිව්වනේ.."

" එන්න හොඳේ.. මහිගාත් ඒවි.. අනේ හලෝ මට සෙනුකමල නැතුව හරි
පාඑයි වගේ.. අපි යමුකො බලලා එන්න.. මු අලුත් යාච්චො හොයාගෙනද
දන්නැ.."

මහපගාට එව්ව කොහෙද ඡනෙරු ඉන්නකල්..

" පිස්සු හැදෙයි.. සෙනුකයා මැරුම කන්න තමා මගෙන්.."

" ඔව් මරන්න නෙමේ වටින්නේ.. බෙල්ල කපන්න.. මහවැලියට දාමු
අනේ.."

" දාමු දාමු.."

" ආ මොණරා.. අඩෝ උඹලා තනියම රොට් කන්නේ.. තිරිසන්නු වගේ
හරිද.."

අපිට සිනියර් බැප් එකක අයිියා කෙනෙක් තඩ් ගයනොකොලොප් පොත්
වගයක් උස්සන් ඒ පැත්තෙන් යනගමන් මගේ ඔලුවට ගහගෙන ගියා..

මුගෙ ආවිච්චි.. ගොබ්ලයා.. උගේ කාඩ් එක තමා ගොබ්ලයා.. එහෙම කියන්න හේතුවනම අපි දන්නෙ නෑ.. හැබැයි ගැළපෙන නම.. ඒ එක්කම බැප් එකේ ලියුම් මහත්මිය ඇවිත් අපේ බංකුවෙන් ඉදහත්තා.. ආගිගෙ මුණ හට්ටියක් වගේ වුණා.. ලියුම් මහත්මිය කිව්වෙ මට ලියුම් දුන්න කෙල්ල..

" හේයි ඡනෙරු.. ආරංචි ලබන සතියෙ වූනමනට එකක්ලූ නේද.."

" මම.."

" ඔහ් ඡනෙරු.. ඩාර්ලින් අනේ දාඩියයි අප්පා.."

ආගි බොරුවට නැති දාඩියක් මවාගෙන පවන් ගහහා මගේ ඇහට ඇලුණම පියුම් මහත්මිය ආගි දිහා මහ අප්පසන්න බැල්මක් හෙලවා..

" වටි..??ඩාර්ලින්..??"

" යෙප්.. එනි ප්‍රොබ්ස්.."

" අම.. නෝ.. එනිවෙ.. විශ් යූ ඔල් ද බෙස්ට් ඡනෙරු.. අම ගොන ගෝ.."

අර සකබඹරෙ වටෙන් ඇවිත් මට හග් එකක් දෙන්න ගියා විතරයි ආගි මගේ බෙල්ලෙ එල්ලලා තිබ්බ අයි ඩී එකෙන්ම ඇදලා එහාට ගත්තා.. අර කෙල්ල තා ඩිංගෙන් එතනම ඇදගෙන වැටෙනවා.. වැටුණනම් තමා.. පලපු සායෙ තව පැල්මක් හිටින්නෙ..

" තැන්ක් යූ සිතුවි.."

පියුම් මහත්මිය ආගිට හැටට හැටේ රවාගෙන එතනින් යන්න ගියා.. මේ ගැණිට නම් මොකක් හරි කරන්න වෙයි.. සිතුවි කියන්නෙ හෙන පොශ් කැල්ලක් කොළඹ පහේ ඉන්න.. තාත්තා හොටෙල් එකක අයිතිකාරයෙක්.. ඉතින් මට පුපද.. ගිය සතියෙ ඒ ගැණිගෙ පම්පෝරිය කියන්න ගිහිල්ලා අක්කා කෙනෙක් හැමෝම මැද්දේ වස වාටර් කළා.. කැම්පස් එකේ එහෙම ප්‍රසිද්ධියෙ පම්පෝරි ගහන්නෙ නෑ කවුරුත්.. මොකද හැම පංතියෙම අය මේකෙ ඉන්නවනෙ.. ඒ ගැණි මොක කළත් වාටර් වෙලා නවතින්නෙ පොශ් වෙන්න ප්‍රිටෙන්ඩ් වෙන නිසා.. මට පේන්න බෑ.. ඒත් කරන්න දෙයක් නැතිකමට හිනාවෙලා ඉන්නවා.. කොහොමත් ආගි ඉන්නකල් මම හිතන්නෙ නෑ කෙල්ලෙක් හතර මායිමකවත් පස් පාගන්න එයි කියලා..

" නෙද්දකින් පිස්සු හෝන්තුව.. මට පේන්න බෑ අනේ.."

" පිස්සු හු#තක් තමා..බලපන්නො යන හැටි.."

මම ඇත යන සිතුවිට හිතින් දෙස් දෙවොල් තිබ්බා..

" අද හටස කියාන් අයියලගෙ පේරන්ට්ස්ලා අපේ ගෙදර එනවා ඒයි.. අර හැළකිඹුලන් එයි.. සැක් නේද.."

" අඩෝ ඒ කියන්නෙ.. සිරාවට උඹලා දෙන්නා ඉන්නද යන්නෙ.."

ආශී ලැජ්ජාවෙන් ඇඹරිලා කොණ්ඩ කැල්ලක් අතේ පටලගන්නා.. ආශීගෙ අම්මලා තාත්තලා හෙන ඔපන් මයිත්ඩඩ මිනිස්සු.. සාමප්‍රදායිකම නෑ.. කියාන් අයියලගෙන් එහෙමයි.. මට කියාන් අයියා පහුගිය දවසක කිව්වා ගෙදර අයගෙ අයිඩියා එකක් තියෙලු උන් දෙන්නව ලිවින් වුගෙදර් තියන්න.. කියාන් අයියා අවුරුදු විසි හතරෙන් කමපනි එක භාරගන්නයි ඉන්නෙ.. ෆිෆ්ටි ෆිෆ්ටි ගෙයාර්ස් එන විදියට.. අනික අයාන්ගෙ කොටස.. ඉතින් කියාන් අයියා එන්ගේජ් වෙව් හුහක් වෙලාවට කමපනි එක භාරගන්න කලින්.. එහෙම තමයි කිව්වෙ.. පස්සෙ වෙඩින් එකක් ගන්නවා කිව්වා ආශීගෙ ස්ටඩිස් ඉවරවෙලා.. උන් දෙන්නා ගැන නම අහන්නත් ආසයි..

" දන්නෑ අනේ.. බලමුකො ඉතින්.."

" අමෝ අමෝ.. කියාන් අයියට ගිය කලක්.."

ආශී රොට් කැල්ලක් කටේ ඔබාගන්නා.. මමත් ඒකෙන්ම අරගෙන රොටිය කන්නෙ නැතුව ඒක දිහාබලාගෙන හිටියා.. මේක ඉතින් කැවට මෙලෝ රහක් නෑනෙ.. ගෙදර ගිහින් හදාගෙන මොනවහරි කන්න තියනවනම්.. මගේ කැමටල අගේ දැන් තමා තේරෙන්නෙ.. කියාරයි රෙක්සියි මොනවා කරනවද දන්නෙ නෑ..

මම රොට් කැල්ල කටේ ඔබාගෙන ඇත බෙන්ව එකක කණ්ණාඩි දාගෙන පොතක් කියවන අයිය කෙනෙක් දිහා බලාගෙන හිටියා..එකසැරේම ආධ්‍ය අයියව මතක් වුණා.. එයා හොඳින් ඇති කියලා මම හිතනවා.. අනිවාරෙන් හොඳින් ඉන්න ඔන.. එයා නැති අඩුව මට සැහෙන්න දැනෙනවා..

ඉඳලා හිටලා මතක් වෙන පොඩි පොඩි දේවල් වලට මගේ හිත රිදුණා.. ඒත් මම ඉවසගන්නා.. තවම පටන් ගන්නා විතරයි.. ලබන සතියෙන් පස්සෙ මගේ ජීවිතේ වෙනස් වෙනවා.. බොහෝ දුරට ශ්‍රී ලන්කා බැඩ්මින්ටන් ඇසෝසියේශන් එකෙන් මට ලියුමක් ඒවි..

එතනින් පස්සෙ හුහක් දේවල් වෙනස් වෙව් කියලා මම හිතනවා..

තරක සමනලයගෙන් ඩබ්ල් අප්ඩෙටුවා.....ක්!!!

හෙහේ වාඩි මල්ලේ.. ගැමමට ඉතාලි ආවා..

ඩිගොල්ලොත් සතෙරුගෙන් ඉල්ලගන්න හලෝ වොක්ලට්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

153 කොටස

වෙලාව රූ එකොළහමාරයි.. මම හිටියේ මගේ ජනෙල් පඩිය උඩ.. ගෙදර සේරම ලයිට්ස් ඔෆ් කළාම පොඩි පොඩි ලයිට්ස් පත්තුවෙනවා.. ඒවගෙන් ලස්සන එළියක් සාලට වැටෙනවා.. රෙක්සියි කියාරයි නිදි.. මම පාඩම කරපු පොත් ටික එහෙමම සෝෆා එකේ දිග ඇරලා.. අද පාඩම කරන්න හිතක් නෑ..

මම හිටියේ කල්පනා කරන ගමන්.. උදේ ආශීර්ශ අමමව හම්බෙන්න මම ගියා..

මම හිතුවේ ආන්ටි කතාකළේ යාච්චො මුණගැහෙන්න කියලා වුණත් ඇත්තටම ගියාම කිව්ව කතාව මට තාම හිතාගන්න බෑ.. මම ඒක ගැන හුහක් කල්පනා කළා.. මම ජීවිතේට මුණ දෙනවා තමයි.. ඒත් එකසැරේට හැමදේම දරාගන්න..?? එව්වර හයිස්ක් මං ගාව නෑ.. දැනට ගෙවෙන ජීවිතෙත් ගෙවාගන්නෙ.. වෙන කරන්නම දෙයක් නැතිකමට මිසක්..

අනේ මන්දා..

උදේ මම ආශීර්ශ ගෙදර ගියාම ආශීර්ශ අමමා මාත් එක්ක හුහක් වෙලා කතාකලා.. ඒ ආන්ටි හරි හොඳයි.. ආශී වගේම තමයි ගතීගුණ.. මම ඉතින් පොඩිකාලේ ඉඳලම ආන්ටිව දන්නවනෙ.. අපේ අමමත් එහෙමයි.. එයාලා හරිම එකතුයි..

ආන්ටි මගෙන් ඇහුවා අමමා ආයෙම මැරේජ් එකක් ගැන හිතුවොත් නරකද කියලා.. මම එකසැරේට අහපු දෙයින් උත්තර නැතුව ඔහේ බලාගෙන හිටියා.. එක සැරේට මගේ ඔලුවට අකුණක් ගැහුවා වගේ.. මම කිසි දවසක එහෙම දෙයක් ගැන හිතුවේ නෑනෙ..

ඇත්තටම සෙනුකලගේ අමමලා, ආශීලගේ අමමලා කලින් වතාවේ ගමේ ගිහිල්ලා තියෙන්නෙ ඒකට.. අපේ අමමට මැරේජ් ප්‍රපෝසල් එකක් අරගෙන.. ආන්ටි කියනකල් මම ඔය වගක් දැනගෙන හිටියෙවත් නෑ.. මාව දැන්මම පව්ලෙන් අයිත් කල්ලා වගේ.. මේ කිසිම කෙනෙක් එයාලා කරන කිසිම දෙයක් මට කියන්නෙ නෑ.. මගේ අමමවත්..

මගේ පපුවට මහා විසාල බරක් දැනුණා.. අම්මට තිබුණා මට කියන්න.. මම අම්මගෙ පුතා නෙමෙයිද.. ඇයි මට නොකිව්වෙ.. ඔක වෙලා කොච්චර කාලයක්ද.. ඊටපස්සෙ මම ගමෙන් ගියා තනියම.. අම්මත් මෙහෙ ආවා.. අම්මා කිව්වනම් මම තරහ වෙනවද.. අම්මා මාව ඇත් කල්ලා..

අපි අතරෙ තිබුණ හිඩැස තව දෙදරුම කාලා..

එක අතකට.. අම්මා මට කරන්න පුළුවන් තරම කළා තමයි.. ඒත් මමත් ආසයිනෙ අනිත් පුතාලට වගේ, අම්මයි මමයි ඉස්සර වගේ අම්මා හැමදේම මාත් එක්ක කියනවනම්.. ඒත් දැන් එහෙම නෑ වගේ.. අම්මත් මගෙන් දුරස් වෙන්න හදනවා.. අම්මා මට ඒක නොකිව්වෙ මොන හේතුවකටද මම දන්නෙ නෑ.. මට කෑගහලා අඩන්න තරමට දුකයි..

දරාගන්න බැරිම හිතේ දුකට, හිතේ තිබ්බ ගල් 'කරපු' හැගීම වලින් අංගු මාත්‍රයක් මගේ ඇස් අගිස්සෙන් කිසිම පාටක් නැතුව ඔහේ කමමුල දිගේ පල්ලම් බැහැලා ගියා.. අවසානේ මම තනිවෙලා කියන බය හිතෙන, අඳුරු, කඵවර හැගීම මාව වගහන්නකොට මම ඒ හැගීමේ හිතාමතාම ගිලුණා.. හැගීම වලට පාට නෑ කියන්නෙ කොහොමද.. තියනවා.. මට මේ දැනෙන හැගීම කඵවරයි.. මම ප්‍රපාතෙක තනිවෙලා වගේ.. එකපැත්තකින් දෙයක් ලැබෙනකොට ඒ සතුව මැකෙන්න තව පැත්තකින් දෙයක් මට මගැරුණා..

අම්මා ඒ අංකල් එක්ක කතාකරන්න අරගෙන දැන් ටික කාලයක්ලෑ.. ආගිලාගෙ අම්මලා හොඳට හොයලා බලලා තමයි ප්‍රපෝසල් එක ගෙනැත් තියෙන්නෙ.. ඒ අංකල් ලබන මාසෙ ලංකාවට එනවා.. දැනට ඉන්නෙ මෙහේ නෙමෙයි.. දැන් අවුරුදු දෙකකට කලින් එයාට ග්‍රීන් කාඩ් ලොටරි එකක් ඇදිලා ඇමරිකා වල පදිංචි වෙලා ඉන්නෙ එයාගෙ එකම පුතා එක්ක.. කිව්ව විදියටනම් හොඳ මනුස්සයෙක් වගේ..කමපනි මැනේජර් කෙනෙක්.. පුතත් මැරීඩ් කිව්වා.. දැන් වයිෆ් එක්ක එහේම කැලිෆෝනියාවල පදිංචිවෙලා ඉන්නවලෑ.. එයා මියුසික් ප්‍රොඩියුසර් කෙනෙක්.. ඉතින් ඒ ෆැමලි එක ලබන මාසෙ ලංකාවට එනවා අම්මව බලන්න.. ඔක්කොම අත ළඟට ඇවිල්ලා තමා.. අම්මගෙ පුතා ඒක දැනගත්තෙ..

ඒකට කමක් නෑ..

අම්මට සතුටු ඇති.. අම්මා අවුරුදු දහනමයක් කිසිම රැකවරණයක් නැතුව හිටියනෙ.. දැන් ආයෙ එහෙම වෙන එකක් නෑ.. ඒ අංකල් හොඳ කෙනෙක් වෙන්න ඕන.. ආන්ටි කිව්ව විදියටනම්.. එහෙම වුණොත් අපේ අම්මා

ඉක්මනට මැරී කරාවි.. අම්මගේ සතුට හොයාගෙන අම්මා යන්න ඕන.. මං
වෙනුවෙන් බලන් ඉන්න බැනෙ.. මමත් මේ හැමදේම තේරුම් ගන්න ඕන
බොරුවට අඩන්නෙ නැතුව.. මම දන්නෙත් අඩන්න විතරයි.. කිසිදෙයක්
දන්නෙ නෑ.. මගෙන් වැඩක් නෑ.. පව්ල ඇතුලෙ මම හැමදාම කොන් වුණා..
මගේ ආවිච්ඡමමා මට ඉන්නවනෙ.. ඒ හොඳටම ඇති.. ඒ ඕනවටත් වඩා
වැඩියි.. ආවිච්ඡෙ හිතේ පිරෙන්නම මං ගැන ආදරේ තියේ..

මමත් මාමා වගේදෝ මට හිතෙනවා.. මාමත් එහෙමයි.. පව්ලෙන් ඇත්
වෙන්නම ට්‍රයි කළා හැමදාම.. මම නිසා ඒත් පව්ලට බැඳිලා හිටියා.. අපේ
අම්මා ඉන්නෙ මාමා එක්ක තරහින්.. ආවිච්ඡමමා අම්මලාට කියලා
තියෙන්නෙ මාමා කෙල්ලෙක් එක්ක රට ගියා කියලනෙ.. ඒක අම්මලාට
නොකිව්වා කියලා අම්මලා ඉන්නෙ තරහින්.. එක අතකට එහෙම වෙච්ච
එක හොඳයි.. හැමදේම වෙන්නෙ හොඳට කියලා හිත හදාගන්න පුළුවන්..

මම මුණෙ තිබ්බ කඳුළු අත් දෙකින්ම පිහිදගත්තා.. රූ අහසෙ තරු එක
දෙකක් පායලා තියනවා.. එහා ගෙදර මිදුලෙ නුග ගහ අස්සෙන් මට ලස්සන
හඳක් පේනවා.. අදනම් සම්පූර්ණෙන් හඳ පායලා.. හඳ ලස්සනයි
සම්පූර්ණෙන් පැව්වම.. මට හිතෙන්නෙ එහෙමයි.. ඒත් මම ආස ඉතුරු
කළුවර ටිකට.. හැමෝගෙන හිත නිවෙන්නෙ හඳ දිහා බලාගෙන ඉද්දි නම්
මගේ හිත නිවෙන්නෙ කළුවර දිහා බලාගෙන ඉන්නකොට.. මට මේ
දවස්වල රඟ අයියව සැහෙන්න මතක් වෙනවා..

එයා ඉන්න ඕනම දවස් මහ ඇරිලා යනවා.. ආයෙ කොයි ලෝකෙ ඉඳලා හරි
එනවා කියලා මම දැනගෙන හිටියත්.. තව කොච්චර කාළයක්ද.. කොයි
තරම් රූ දවස් මම ගෙවන්න ඕනද.. රූට නින්ද යන්නෙ නෑ.. මට නිදාගන්න
හිතෙන්නෙ නෑ.. අඩලා අඩලා හිතේ දුක නිවාගෙන උදේ නැගිටලා
ලෝකෙට පේන්න හිතාවෙනවා.. හැමදේම සාමාන්‍යයි කියලා හිතෙනවා..
වෙලාවකට මට හිතෙනවා ගිහින් ඩොක්ටර් කෙනෙක් හමුවෙන්න..
හරියට නින්ද යන්න බෙහෙත් ටිකක් ඉල්ලගන්න.. සෙනුකවත් මගේ ලහ
හිටියනම් කියලා හිතෙනවා.. ඌ මගේ කමර්ට සෝන් එකක්.. මට කැමති
විදියක ඉන්න පුළුවන් ඌ එක්ක විතරයි යාළුවොත්ගෙන්.. ඒත් මම
හිතාගෙන හිටියෙ ඉතාලි ගිහින් ආවහම සෙනුකව හමුබෙන්න යන්න..

මම කොට්ටයක් අරගෙන පපුවට තුරුල් කරගත්තා.. ඉස්සරහ දොර ඔහේ
ඇරලා දාලා.. ගේ ඇතුළ රස්තෙයි.. අනික කවුරුත් එන්නෙ නැති නිසා මම

දොර ඇරලම තිබ්බා.. රෙක්සින් ඒ හරියෙන් නිදිනෙ.. බයවෙන්න දෙයක් නෑ..

සෝලෝ ඩේට් එකකට යන්නත් හිතෙනවා.. ගිහින් පොඩ්ඩක් ඇවිදලා එන්න.. ඒත් මොන ඩේට්ද මට ක්ලබ් එකෙන් එළියට ඒගන්නම හෙන අමාරුයි.. කැමපස් එකෙන් වැඩ ගොඩ ගැහෙනවා.. මම මිටකලින් යුරෝප් කන්ට්‍රි එකකට ගිහිල්ලම නෑ.. මේ පළවෙනි වතාව මිලාන් යන.. මම අහලා තියනවා මිලාන් හුහක් ලස්සනයි කියලා.. මේ වතාවෙනම ඇවිදින්න යන එක යනවාමයි..

" When you hurt under the surface

Like troubled water running cold

Well, time can heal, but this won't

So, before you go

Was there something I could've said

To make your heart beat better?

If only I'd have known you had a storm to weather

So, before you go

Was there something I could've said

To make it all stop hurting?

It kills me how your mind can make you feel so worthless

So, before you go "

මම කටට ආපු සිංදුවක් බෙරිහන් දීලා කිය කිය ඉන්නකොට එකසැරේට රෙක්සි නැගිටලා එකපාරක් බුරලා ආයෙම ගිහින් පැත්තකින් ලැගගත්තා.. මම නිකමට දොර දිහා බැලුවා විතරයි..

" මොන හු#තක්ද..!! ඔයි පගයො.. උඹට මම.. යකෝ ඔහොමත් එනවද ගෙවල් වලට.."

දොර ගාව හිටගෙන හිටියෙ මහා අලි පත යෝධයෙක් වගේ වමිරු.. තව විකෙන් මම පපුව හිරවෙලා මැරෙනවා.. දොලහටත් කිට්ටයි මු ආතල්දෙනවනෙ..වමිරු මං දිහා බලලා තෝන්ඩියට හිනාවුණා.. අමමපා මේ වෙලේට තමයි මට මාරයා ආවෙස වෙන්නෙ..

" උඹ බය වුනාද.."

" අනේ මේ.. පාඩුවෙ ඉදපත්.. එක්කො කෝල් එකක් දෙන්න ඔන.."

" මම දන්නා.. කෝ ඉතින් උඹ ෆෝන් ආන්සර් කරන්නෙ නෑනෙ.."

" මම දැන් ඔය ජමබු ගහ කපලා දානව අමමාපල්ලා උඹ ඔකදිගේ බඩගාලා වත්තට පැන්නොත්තම.."

" ඉණිමගක් තියපත් එහෙනම්.. උඹට කෝල් කලාට වැඩකුත් නෑ ෆෝන් ආන්සර් කරන්නෙ නෑ.. මනුස්සයො කොහොමද ගෙදරට එන්නෙ.."

වමිරු හැයි හැයි ගගා ඇවිත් ජනෙල් පඩියෙ එහා කොණෙන් ඉදගන්නා.. ඉදගෙන මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. තරුවි නංගි අවචර අතාරින්න බෑ බෑ ගගා දැහලුවෙ ඇයි කියලා දැන් නෙ මට තේරෙන්නෙ.. මු ලස්සන එකානෙ.. මම උගෙ කට ගාව ලපේ නැතුව ඉමැජින් කරගන්න ට්‍රයි කළා..

" තේකක් හදාගෙන වරෙන්කො.."

" උඹ කාලද ඉන්නෙ.."

" නෑ බං.. අන්න අරහෙ සියගෙ මොකක්ද මගුලකට යන්න වුණා.. ඒ මිටිම ඉවරවුණේ ටිකකට කලින්.. මේ පැත්තෙන් යන නිසා ගොඩවෙලා යන ආවෙ.."

" කරන්නෙ නැතුව තේ බොන්න උඹට පිස්සුද පගො.. වරෙන් මම මොනවහරි හදන්නද.."

" උඹට කරදරේ නේ.."

" ඔව් ඔව්.. උඹලත් මහ රූ ගෙවල් වලට කඩාවැදලා පුදුම වදයක් තමා අපිට දෙන්නෙ.."

මම අතේ තිබ්බ කොට්ටෙන් උගේ මුණ මැද්දට දමලා ගහලා කුස්සියට ගියා.. වමිරු කියාරව අල්ලගෙන හුරුතල් කරන්න ගත්තා.. මේ කියරා දැන් හැදෙනවා හොඳ විදියකට.. ජාතියටත් ලැජ්ජ කරනවා.. ගෙදරට හොරෙක් පැන්නොත් ලාන් එක්කත් හුරුතල් වෙලා තමා නතර වෙන්නෙ..

" උඹ මොනවද කන්නෙ.."

" තියන දෙයක් හදහන්.. විශේශයක් නෑ.."

" තණකොළ පුඩිමක් ඔනද.."

වමිරු කියාරවත් එක්කගෙන ඇවිත් කවුන්ටර් එකට එහාපැත්තෙන් තියලා තියන උස ස්ටූල් එකක ඉදගත්තා.. මම මෙහා පැත්තෙ කන්න හදන්න දෙයක් හැදුවා..

" උඹ කන ඒවා අපිට හදන්නෙපා බෑ.."

" බුරුවා.. ආ ඔයි මෙ.. සෙනුකයා කතාකළාද බෑ.."

" මම.. ලාට සීතලයි කියලා මැරෙන්න හදනවා..බදාගෙන නිදාගන්න උඹව ඔනලු.."

දෙයියනේ දෙයියනේ මගේ පොකාරයගෙ සීතල නැතිකරන්න ඉක්මනට යන්න වෙයි වගේ..

" මම මිලාන් ගිහිනි යනවා මගෙ පොකාරයගෙ සීතල නැතිකල්ලා දාලා උගෙ කැඳල්ල උණුහුමින් පුරවන්න.. පොඩ්ඩක් ඉන්න කියන්න ඔන.."

" මම.. මම.."

මම ෆ්‍රිජ් එකේ තිබ්බ ස්පෑගට් පැකට් එකක් එළියෙන් තිබ්බා.. මම ඉතින් හෙන පොඩ්ඩනෙ හදාගෙන කන්නෙ.. ගෙදර සේරම ඉතුරුවෙන කෑම ෆ්‍රිජ් එක අස්සෙ.. කොටින්ම ලුණු බෑයක් ඉතුරු වුණත් ඒකත් ගිහිනි ගහනවා.. මේවා සල්ලිනෙ.. ඇයි යකෝ මමනෙ හම්බකරන්නෙ.. එහෙම

නාස්තිකල්ලා පුළුවන්ද.. මට ඔවා පහුවට පාවිච්චියට ගන්න අමතක වෙන එක වෙනම කතාවක්..

" මොකෝ කැමපස් එකේ වැඩ.."

" අවුලක්ම නෑ.. කරගෙන යනවා.. අනේ තේරෙන්නෙ නෑ බං.. එක ස්ලයිඩ් එකක් දිහා වරුවක් බලන් හිටියත් මඤ්ඤා වගේ.."

" එහෙම කියලා බෑ.. කරපන් කරපන්.. මුලදි ඔහොම තමා.."

" මමම.."

මම හාජනයක් අරගෙන චතුර දාලා ලිපේ තිබ්බා..

" අපේ අම්මට ප්‍රපෝසල් එකක් ඇවිල්ලලුනෙ.."

" සිරාවට.. මොකක්ද ඒ සින් එක.."

වම් රූ ස්පෑගට් කුරක් ඇදලා අරගෙන ඒක කටේ ගහගත්තා.. මම තක්කාලියි සුදුපෑනුයි ටිකක් අරගෙන මයික්‍රොවේව් ට්‍රේ එකෙන් තියලා ඒකෙ බටර් ගැවා..

" ආශීගෙ ගෙදර ගියානෙ බං.. ආන්ට් කිව්වෙ, අම්මට ප්‍රපෝසල් එකක් ගෙනැල්ලලු.."

" ආන්ට් කැමතිද දැන්.."

" මම.. දැන් කතාකරන්න අරගෙනත් ටිකක් කල්.. මම දන්නෙ ඊයෙනෙ.. ආවිච්චත් කිව්වෙ නෑ බං.. ගෙදර වෙන දේවල් වලට දැන් මාව ගාවගන්නෙම නෑ.. මාවත් ශේෂ් එකේ කැපිලා යන්න හදන්නෙ.. එක අතකට ඒකත් කමක් නෑ.."

වම් රූගෙ මුණ වෙනස් වුණා..

" උඹට පිස්සුද.. විකාර කතානොකර ඉදපන්.. දැන් කවද ප්‍රපෝස් කල්ලා තියෙන්නෙ.."

" මම ඒක දන්නෙත් නෑ බං ලොකුවට.. ආ ගොටෝ එකක් දැක්කා.. හොඳ වැදගත් පෙනුමයි.. කම්පනි මැනේජර් කෙනෙක්ලෑ.. මැරීඩ්.. ලොකු පුතෙක් ඉන්නවා පුතත් මැරී කල්ලා.. අවුරුදු දෙකකට කලින් ග්‍රීන් කාඩ් ලොටරි එකක් ඇඳිලා ඇමරිකා ගිහින් පදිංචි වෙලා ඉන්නෙ.. ලබන මාසෙ ලංකාවට එනවලු.."

" ටසිරි.. උඹ කොයි ලෝකෙද බං හිටියෙ.."

චමිරුගෙ වචන ඇත්ත..! මගේ පපුව එකසැරේට රිදෙන නග්නම මම එහෙමම කවින්ටර් එකට වාරු වුණා.. හැමදාම මගේ අතින් වැදගත්ම කොටස මගුරෙනවා.. පහුගිය හැමදේමත් ඉවෙන් දැනගෙන හිටියත් මට කරන්න පුළුවන් කිසිම දෙයක් තිබ්බේ නෑ.. හැමෝම මාව අසරණ කරනවා.. මාමව හොයාගන්න විදියක් නෑ.. ආධ්‍ය අයිසා පැටලිලා නිසා.. රධ්‍ය අයිසා ගැන ආරංචියක් නෑ.. අප්පව්ව් පැටලිලා.. එයාලා හැමදේම කලින් ඉදන්ම දැනගෙන ඒවට වැඩ කළා.. අඩුම තරමේ මම පොඩ් දෙයක්වත් දැනගෙන හිටියද.. නෑ.. මම මොකුත්ම දැනගෙන හිටියෙ නෑ.. ඒ වරදකාරි හැගීම මගේ හිතින් යන්නෙම නෑ..

" ඡනෙරු.. මේ.. මොකද බං.."

චමිරු කවුන්ටර් එක වටෙන් ඇවිත් මාව ඇහට වාරු කරගත්තා.. ඩොක්ටර් කෙනෙක් හමුවෙන්න යන්න ඕන.. මට ඒක හොඳම දැනෙනවා.. මගේ ඔලුවේ තියන පීඩනේ එන්න එන්නම වැඩිවෙනවා..

" ආ..?? මොකුත් නෑ.. මම හොඳින්.."

මම චමිරුගෙන් එහාට වෙලා උතුරන වතුර එකට ස්පෑගට් ටික දැමමා.. මයික්‍රොවේව් එක ඇරලා ට්‍රේ එකත් ඒකට දාලා හීට් වෙන්න ඇරියා..

" අසනිපෙන්නද.."

" නෑ බං.. පිස්සුද.. එහෙට පලයන් මට මේක හදන්න.."

චමිරු මාව අතින් ඇදගෙන ගිහින් ස්ටුල් එකකින් ඉන්ද්‍රවා.. ළා ඒප්‍රන් එකත් ගලවලා අරගෙන ඒක දාගෙන එළවලු වගයක් සේදවා..

" උඹට කරන්න පුළුවන් තරම උඹ කරන්නෙ.. හැමතියක්ම මනස්ගාත හිතන එක නවත්තපන්.."

" ඒත් මම මහ-කොහොමද ඒක කියන්නෙ.. මම මගෙ දේවල් එක්ක බිසි වෙනවා මිසක්.. මගේ වටේ දේවල් හොයන්නෙ නෑනෙ.."

" උඹගෙ වැරද්දක් නෑ.. මම දකින විදියට.. උඹට මේ පැහැදිලි කල්ලා දෙන දාස් වෙනි වතාව.. ඇයි උඹ හැම එකම ඇහිල්ලෙන් ඇන ඇන අහ අහ හොයන්න ඕනද.. ආ..?? අම්මට උවමනාවක් තිබ්බනම් කියනවා.. එහෙම තිබ්බෙ නැති නිසා කිව්වෙ නෑ.. දැන් ඒකෙ උඹ ඇති වැරද්ද මොකක්ද.."

මම එහෙමම ඔලුව තියාගත්තා..

" මම දන්නෙ නෑ.."

" දන්නෙ නෑ නෙමෙ.. උඹ පිළිගන්නෙ නෑ.. හැම එකම මුල ඉඳලා හිතපන්. හැබැයි මම මෙක උඹට කියන අන්තිම වතාව හරිද.."

වම්රු පිහිය දික් කල්ලා මට බැනලා සොසේපස් වගයක් කපාගෙන කපාගෙන ගියා..

" මොකක්ද.."

" ඉස්සෙල්ලම බලපන් කොහෙන්ද මේ ප්‍රශ්න පටන්ගත්තෙ.. රඨා අයිියගෙ අප්පව්ව් මෙහෙට ආපු දවසෙ ඉඳලා.."

" මම.."

" ඉතින් රඨා දැනගෙන හිටියා මෙතන කොහේහරි කොයිවෙලේ හරි ඇවිලෙනවා කියලා.."

" උඹ මට සමපූර්ණ කතාව කියන්නෙ නෑනෙ වම්රු.. ආ..?? උඹ සැහෙන්න දේවල් දැනගෙන.. මගෙන් හංගනවා.. මම හොඳටම දන්නවා උඹයි, අයුක් අයිියයි දෙන්නම එහෙමයි.. මම බබෙක් නෙමෙ උඹලා හැසිරෙන විදිය නොතේරෙන්න.."

වම්රු මම කියපු එක ඇහුණෙ නෑ වගේ හිටියා.. එක අතකට අපරාදෙ කිව්වෙ..

" දැන් උඹ මේවා දැනගන්නා කියලා මොකද කරන්නේ.."

" මට හිත හදාගන්න දැනගන්න ඕන.."

" දැනගන්න ඕන දේවල් තියනවා.. නැති දේවල් තියනවා.. ඒකනිසා දැනගන්න ඕන ටික විතරක් දැනගෙන ඉඳපන් ඡනෙරු..!!"

චමිරු ඇස් දෙකත් රතු කරගෙන මට රවාගෙන බැන්නා.. මගේ ඇස් වල කඳුළු පිරුණා.. මගේ ඔලුව කැක්කුමයි.. ආවිච්ඡමව මතක් වෙනවා.. මම ඇස් දෙක පියාගන්නා.. අඩන්න ඕන නෑ ඡනෙරු.. ඉවසගෙන ඉඳපන්.. උඹ අඩන්න ඕන නෑ..

ටික වෙලාවක් යනකල් මට ඇහුණේ උයන සද්දේ විතරයි.. මම එහෙමම ඇස් දෙක පියාගෙන හිටියා.. සැහෙන්න වෙලාවකට පස්සෙ ගැස් එක ඔඟ වුණා.. චමිරු මගේ එහාපැත්තෙන් ඉඳගන්නවා මට දැණුනා..

" තෝ නම මහ මුරුණ්ඩු මගුලක් ඡනෙරු.. මෙහෙ බලපන්.."

මම ඇස් ඇරලා චමිරු දිහා බැලුවහම ඌ මගේ මුණෙ තිබ්බ කඳුලු පිහිදුමමා..

" අඩන්නේ නැතුව ඉන්නකො.. ඔයා ඩවුන් වුණාම මේ දේවල් කොහොමද අපි හරියට කරගන්නේ.. ආ..?? ඔයා මේ වෙලේ හැමදේම අල්ලගෙන ඉන්න ඕන නිසයි මම නොකියන්නේ.. අනික ඒ දේවල් දැනගන්නා කියලා උඹට කරන්න පුළුවන් දෙයක් නෑ.."

" උඹ මුල ඉඳලම හැම එකම ප්ලැන් කළා.. මට උඹ එක්ක කේන්තී.. එහාට පලයන්.."

මම චමිරුගෙ අත ගසලා දැමමා..

" ඒකෙන් උඹට නරකක් වුණේ නෑනේ.. හරි මම දැනගන්න උඹට කියන්නමි..

මමයි රඟ අයිියව අන්තිම වතාවට හමුවුණේ..!!"

මගේ ඇස් දෙක ලොකු වුණා.. මම එකසැරේ ඔලුව උස්සලා චමිරුගෙ අතින් තද කල්ලා අල්ලගන්නා.. මගේ පපුව වෙගෙන් ගැහෙනවා..

" ම-මොක-ක්??"

" නටන්නැතුව ඉදපන්.. උඹ ලංකාවට එන්න දවස් දෙකක් තියා රූ
හමබුණා.. රධ්‍ය අපේ ගෙදර ආවා.."

" ඊටපස්සෙ.. මොකද වුණේ.. ඇයි මෙව්වර කාලයක් කිව්වෙ නැත්තෙ
මට.."

" ඡනෙරු ප්ලිස් කාම ඩවන්.."

" වමිරු.. රධ්‍ය අයියා මොනවද උඹට කිව්වෙ..!"

" උඹට රධ්‍ය කිව්වද එයාලගෙ ගෙදරට අප්පව්ව්ගෙ යාඵවො වගයක් ආවා
කියලා.."

මම කල්පනා කලා..

" ඔව් මට එදා කිව්වා.. ඇයි ඒ.."

" රධ්‍යගෙ අප්පව්ව් හරියටම එදා තමා ආම් එකෙන් ලිවින් එක අරගෙන
තියෙන්නෙ.. ඒ කියන්නෙ අප්පව්ව් කලින් ඉඳලම ප්ලැන් එකක් හිතේ
තියාගෙන ඉඳලා තියනවා.. උඹට තේරෙනවද.. එහෙම මනුස්සයෙක් කිසිම
දවසක සද්දයක් නැතුව ඔහේ බලාගෙන ඉන්නෙ නෑ.."

මාව කරකලා අතැරියා වගේ වුණා..

" උඹලා සෙල්ලම කළේ වැරදි මිනිහා එක්ක.. රධ්‍යගෙ අතින් අහුවුණා
අප්පව්ව්ට උඹ කව්ද කියලා.. අනික ආධ්‍ය අයියා ගැනත්.. අප්පව්ව්
ඔක්කොම අප්පව්ව් එකේ හිටියෙ.. අනික උඹලගෙ මාමත් කෑමප් එකෙන්
අයිත් වුණේ හුඟ දවසකට කලින්.. උඹට අවුල් නොකර තියන්න ඔන නිසා
රධ්‍යයි මාමයි හැමදේම හංගන් හිටියෙ.."

" ආ..??"

" ඔව්.. සමහර දේවල් වලට මමත් උදව් වුණා.. කන්ට්‍රක් තියනවනෙ සීයා
එක්ක ඔව්ගෙ.. රධ්‍ය තමයි කිව්වෙ උඹ මෙහෙ ආපු ගමන් ගෙදර එක්කන්
යන්න කියලා.. උඹත් මෙලෝ සිහියකින් හිටියෙ නෑ.. මට ඒ වැඩේ
කරගන්න පුළුවන් වුණා.. මෙක සෙනෙකවත් දන්නෙ නෑ.. මමයි අපේ

අයිසයි විතරයි දැනගෙන හිටියෙ.. හැබැයි ඡනෙරු දැන් මෙනන ඕවා
අවුස්සගෙන උඹ දහලන්න ගියොත්.. අම්මපා උඹ මගෙන් කනවා..
ඒකනිසා.. පාඩුවෙ.. ඉඳපත්..!"

" එතකොට ඒකද රඬ අයිසා කලින්ම ආවිඅම්මට අපි ගැන කිව්වෙ.. මට
ආපු ගමන් ගෙදර යන්න කිව්වෙ.."

" මම.."

" අනෙත් වම්රු.. මොන මගුලක්ද බං.."

මම පසුවට අත තියාගෙන මාවම කාමි කරගන්න ට්‍රයි කළා.. නෑ නෑ එයාලා
හොඳින් ඉන්නවා.. බයවෙන්න ඕන නෑ..

" ඡනෙරු ජිලිස් දැන් ඔක නවත්තන්න.. මගෙන් අහන්න එපා.. මමත්
අසරණ වෙනවා බං.."

" එතකොට ආඬ අයිසා..??"

" ඒක හරියටම දන්නෙ නෑ.. මාමා වැඩකළේ වෙනම විදියකට.. මම
කියන්නෙ, මම දන්න එකා ගැන විතරයි.. උදව් කළා කිව්වට හැම එකම
මට හාරා අවුස්සන්න බෑනෙ බං.."

" මට පිස්සු වගේ බං.. මගේ ඔලුව කැක්කුමයි.. මගේ කාමරේ ඩයිසපෑම්
වගයක් තිබ්බා.. එකක් ගෙනැත් දීපත්.. පෙනඩෝල් එකක් එක්ක.."

වම්රු මං දිහා බලාගෙන ඉඳලා නැගිටලා ගියා.. මම ඌ හඳලා ඉවරවුණු
පැස්ටා එක එහෙමම උසගෙන ගිහින් කෑම මෙසෙත් තියලා ගැරුප්පු
දෙකක් පැත්තකින් තිබ්බා.. මට ළහඳිම පිස්සු හැදෙයිද මන්දා.. මාව
වෙවුළනවා වගේ.. ඇහේ හයිස තිබ්බට හිතේ හයිස නැතිවෙගෙන
එනවා..

" කාලා බොන්න.."

වම්රු බෙහෙත් වගයක් ගෙනැල්ලා පැත්තකින් තියලා මං ගාවින්
වාඩිවුණා..

" වම්රු.. මට බයයි බං.."

වමිරු බය වෙලා මගේ දිහා බැලුවා.. මම මීට කලින් කිසිම දවසක වමිරුට එහෙම කියලා නෑ..

" ඡනෙරු.."

" මට දැනෙනේන මම කොහේහරි කළුවර තැනක හිරවෙලා වගේ.. මට ඒක ගෙදරට එද්දීම දැනෙනවා.. තනියම ඉන්න හැමතැනකම දැනෙනවා.. අනේ බං.. සෝගල් මීඩියා වල ඉන්න මම.. කැමපස් එකේ.. ක්ලබ් එකේ ඉන්න මම නෙමේ ඇත්තම මම.. මට නින්දවත් යන්නෙ නෑ වමිරු.. ළඟකදි ඉඳලා මම හරියට කල්පනා කරනවා.. හිත එකතැනක තියාගෙන පාඩම් කරන්න බෑ.. ලබන සතියෙ ටුවර් එක යන්න ඕන.. ඒ අස්සෙ හිතේ මහා පසුතැවීමක් තියනවා.. මාව හැමෝම රිද්දෙනවා.. මගේ අම්මත්.. මාව හැමෝම දාලා යනවා වමිරු.. මට ආවිච්ඡම්මව ඕන.. දෙයියනේ මට මොකක්ද බං වෙලා තියෙන්නෙ.."

වමිරු මගේ උරහිස වටේ අතක් යවලා සයිඩ් හග් එකක් දුන්නා.. මට මේ වෙලාවේ ඒක මහා ලොකුවට දැනුණා.. ඌ යාළුවෙක් විදියට මං ගාවිත්, මගේ පැත්තෙන් හිටගෙන ඉන්න එක ලොකු හයිසක් වගේ දැනුණා..

" ශ්භ්.. ඒක ඉවරයි ඡනෙරු.. ඔයා හොඳින් ඉන්නවා.. දැන් අපි ඒක ගැන නොහිතා ඉමු.. ඔක නිසා තමයි මම උඹට නොකිය ඉන්න හැදුවේ.. අපි ඩොක්ටර් කෙනෙක් මීට වෙන්න යමුද.."

" මම.."

" අපි යමු.. මම සෙනුකට කියන්නම්.. උඹ ලංකාවට ආවහම අපි සෙනුක හම්බෙන්න යමු.. මේ වෙලේ නම් වැටෙන්න එපා ඡනෙරුවා.. එහෙම වුණොත් හැමෝම කරපු කැපකිරීම් ඉබේම වතුරෙ යනවා.. උඹට මමයි සෙනුකයි ඉන්නවා.."

මම ගැරුප්පුවේ ස්පැගට් ටිකක් පටලගෙන ඔහේ බලාගෙන හිටියා.. මට කිසිම දෙයක් හරියටකරගන්න බෑ.. මම ආදරේම අය මට මහ ඇරුණද..

" වමිරු.."

" මම..??"

" මොකුත් නෑ.. අද උබ මෙහෙ නවතීනවද.. දැන් රූ වෙලානෙ.."

" උදේට යනවා.. දැන් අතගහා ඉන්නෙ නැතුව මෙක කාපත්.."

මම පාඩුවේ කෑම කාලා ඉවරකළා.. ඊටපස්සෙ හාපන සෝදලා වමිරුට ඉන්න එහා කාමරේ ලෑස්ති කළා.. ඌ නරක එකෙක් නෙමේ.. මම අනිත් උන්ට දන්නෙ නෑ.. මම දන්නවා ඌ මට නරක එකෙක් නෙමේ කියලා.. මේ කාලෙට මට සැහෙන්න මගේ ළහිත් හිටියෙ වමිරු.. අපි දෙන්නගෙ හොඳ යාළුකමක් තිබුණා.. ඌ ඒකට සැහෙන්න ගරු කළා.. ඉඳලා හිටලා උගේ හිතේ තියන දුක මට කිව්වත්.. ඌ සීමාව දැනගෙන හිටියා..

ආදරේ හැමෝටම සාධාරණ නෑ..

මම බෙහෙත් බිලා මුණ හෝදගෙන ඇවිත් හාන්සි වෙලා හිටියා.. නිදි පෙනී වලට නින්ද යනවා.. ඒත් ඒක ඔලුවට නිදහසක් දැනෙන නින්දක් නෙමේ.. මම මාවම ෆෝස් කරලා නිදාගන්නෙ.. අනික එකදිගට නිදි පෙනී බොන්න බෑ.. මම මොකක් හරි කරගන්න ඕන..

මම නින්දක් එනකල් ඔගේ සිව්ලිම දිහා බලාගෙන ඉද්දි වමිරු කාමරේට ඇවිත් පුටුවක් ඇදගෙන ඉදගත්තා.. ඌ නාලා ඇඳුම මාරු කරගෙන..

" මම මෙතන ඉන්නවා ඡනෙරු.. ඔයා නිදාගන්න.."

" මම.."

කවුරුහරි මගේ ළහිත් ඉන්නවා කියන හැගීම මට හිතේ තිබ්බ බය පොඩ්ඩක් ඇත් කළා.. කළුවරට මාව ගිලගන්න දෙන්න බෑ.. ටික වෙලාවක් යනකල් වමිරු මෙසෙ උඩ තිබ්බ පොතක් අරගෙන ටේබල් ලෑම්ප් එක දාගෙන ඒක කියෙව්වා.. මගේ ඇස් ඉබේටම පියවුණා.. අදවත් මොකුත්ම නරක දෙයක් නොදැක, නොදැනී නින්ද යන්න ඕන කියලා මම හිතුවා.. මම නින්දෙන්ම ඇදේ එහාපැත්ත හැරුණම ස්විච් එකක් ඔෆ් වෙනවා ඇහුණා..

" ගුඩ නයිට් ඡනෙරු.."

කතාවෙ නොතේරෙන තැන් තියද දළඹු හටයිනි.. තාම මේ ස්ටෝරි එක
කමප්ලිට් වෙලා නෑ.. මේ කතාව අස්සට ඔතරි අවතීර්ණ වෙන්න එපෑ ඒක
සම්පූර්ණ කල්ලා දෙන්න..

ඉස්සරහට හුහක් දේවල් වෙව්.. ඡනෙරුගෙ අමමා සංකීර්ණ වර්තයක්
නෙමෙ.. ඒත් එයා සමහර වෙලාවට ඡනෙරුව රිද්දනවා.. දැන් වගේ..
ඡනෙරු අමමා ගැන අවබෝධයක් ඇතු වහිටියට. අමමා එහෙම නෑ.. හැම
අමමම එක වගේ නෑනෙ ළමයි..

කතාවෙ ඔයාලට එව්වර මතක නැති වර්තයක් ඉන්නවා.. එයා ඉස්සරහදි
කතාවට සම්බන්ධ වෙනවා..

අදිනවා වැඩි වගේද. ඒත් මගේ හිතේ තියන මැවෙන ප්ලොට් එක තමයි
මෙක.. මම හොඳ අවසානයක් බලාපොරොත්තු වෙනවා.. අනික අනේ මම
ලියන්නෙ හෙන කොට වැජ්චර්ස්නෙ.. දිගට ලිව්වනම මෙක අසුවකින්වත්
නවත්තන්න තිබ්බා..

පෞකාර සමනායට කමා කරන්න දෙයියනේ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (වික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

154 කොටස

" Questo fiore è per te.." (This flower is for you)

" ආ..??"

මගේ ඉස්සරහින් හිටගත්තු පුංචි රෝසපාට ගැණුළමයෙක් මට මලක් දික් කළා.. සුදුපාට වියුලිස් මලක්.. එයාගෙ අතේ තව මල් පොකුරක්ම තිබුණා..

" for me??"

ආයෙම ඒ පුංචි ගැණුළමයා වයින් කරපු බෝනික්කියක් වගේ ඔලුව වැනුවා.. මම හිනාවෙලා ඒ මල ඉල්ලගත්තා..

" grazie.." (Thank you)

මම මල ඉල්ලගත්තු ගමන්ම එයා දුටුගෙන දුටුගෙන ගියා.. මම හිටියේ මිලාන් වල.. අවුටඩෝ කැෆේ එකක.. මිලාන් කියන්නෙ හවසට සෙනහ හෙන ගොඩක් ඉන්න සිටි එකක්.. මම නැවතිලා ඉදපු හොටෙල් එක තියෙන්නෙ මිට ටිකක් එහායි.. හවස ගැලරියා විට්ටෝරියා එමමානුවෙල් ගොපින් මෝල් එක බලන්න මම දන්න අයියා කෙනෙක් එක්ක ගියා.. ඒක බලන්න විතරයි හැබැයි යන්න පුළුවන්.. ඔක්කොම තියෙන්නෙ හයි කොලිට් එක්ස්පෙක්සිව් බ්‍රැන්ඩ්ස්.. ගුවි.. ප්‍රාඩා.. ලූවි විටෝන්.. ෂැනල් වගේ ඒවා.. අපිට තාම ගන්න තියා හිතන්නවත් බෑ.. සමහරවිට ඉස්සරහට ගන්න පුළුවන් වෙයිද දන්නෙ නෑ ඉතින්.. එහෙම වුණොත් හොඳයි.. දැන් ඔය මම ගිය එක තමා ලෝකෙ පරණම ගොපින් මෝල් එක කියන්නෙ..

ඊටපස්සෙ මාත් එක්ක ආපු අයියා ආයෙම හොටෙල් එකට ගියා.. මටත් ඕන වුණේ ටිකක් තනියම නිදහසේ ඉන්න.. ඒකට කියාපු කැෆේ එකකුත් මට හම්බුණා.. මේක අවුට් ඩෝ ටේබල්ස් වල සර්ව් කළත් හුහක් ලස්සනයි.. මල් වැල් යවපු පරණ ආරුක්කු එක්ක.. හරි පරණ වයිබ් එකකට හදපු තැනක්.. මම පෙපරෝනි පිටියා එකක් ඔඩර් කරගෙන ඔහේ වාඩිවෙලා පාර දිහා බලාගෙන හිටියා.. හුහක් අය හිටියත් හිතට පුදුම නිස්කලංකයි.. ලංකාව වගේ නෙමෙනෙ.. වෙනස් මිනිස්සු ඉන්න, වෙනස් පරිසරයක් තියන, වෙනස් භාශාවල් කතාකරන, වෙනස්ම රටක්.. ඒත් ආස හිතෙනවා..

මම සුදුසාට විදුලිප් මල පරිස්සමට එහාපැත්තෙන් තියලා මොක්වෙල් එකේ ඇලුම්නියම් බටේ කටේ ගහගත්තා.. මම මල් හමබෙනව ආසයි.. මම යුවියබ එකේ එහෙම දැකලා තියන රැන්ඩම්ලි එක එක අයට මල් දෙනවා.. මේ රටවල් හිතන පතන විදියෙ ඉඳලා වෙනස්නෙ.. වෙලාවකට හිතෙනවා ඒක නිදහසක්ද කියලා.. ලංකාවෙ ඇයි අපිට පාඩුවේ ජීවත් වෙන්න බැරි.. ඇයි අනවශ්‍ය විදියට ජීවිත වලට බලපෑම කරන්නෙ.. ඒක සාධාරණයිද.. අපිට රාමුවෙන් එළියට එන්නම බැරිද..

සමහරවිට කවදාවත්ම බැරිවෙයි..

අන්තිමේදි අම්මා මට ඒක ගැන කිව්වා.. ඒ කිව්වෙන් මම දැනගෙන කියලා එයාට දැනුන නිසා.. ඇයි කලින් කිව්වේ නැත්තෙ ඇහුවම මට වැඩ නිසා කිව්වේ නෑ කිව්වා.. මම අහන්න ඒක හොඳ නිදහසට කාරණාවක්ද.. නෑ!! මම මගේ මොන වැඩේ තිබ්බත් අම්මව එකට, ආවිච්ච එකට දාලා සලකන්නෙ.. මට අන්තිමේ අකමැත්තෙන් හරි තේරුණා.. 'කොච්චර කළත් වැඩක් නෑ' කියලා.. ඒක මගේ හදවතින්ම ආපු මහා කලකිරීමක්.. ආවිච්ච අම්මා ඇරෙන්න හැමදේම මට කලකිරිලා තියෙන්නෙ.. ඩොක්ටර් හමුවෙන්න ගියාම මට සැහෙන්න උපදෙස් ගොඩක් දුන්නා.. මම මෙඩිකල් ස්ටුඩන්ට් කෙනෙක් කිව්වම ස්ට්‍රෙස් වෙන එක සාමාන්‍ය දෙයක් කියලා කිව්වේ.. ඒක සාමාන්‍ය නෑ ඒ වුණාට.. මම ඉන්න ගින්නදර දන්නෙ මමම විතරයි..

අන්තිමේ වම්රු වද දීලා දීලාම බෙහෙත් හරියට අරගෙන රෙස්ට් එකේ හිටියා.. ලාන් පව එක අතකින්.. දාහක් වැඩ තියාගෙන වුණත් මාව බලන්න එනවා.. මගේ වටේ ඉන්න අය කොච්චර ඒත්තු ගැන්නුවත් මම තනිවෙලා නෑ කියලා.. ඒක මට දැනෙනවා.. ඒ පාඨ අඳුරු හැගීම මගේ වටේ කැරකෙනවා.. මම හොඳටම දන්නවා ඒක මගේ ළහිත්ම ඉන්නවා කියලා.. ඒක හරි බය හිතෙන හැගීමක්..

මට ඩිප්‍රෙෂන් වල පෙර ලක්ශණ පෙන්නනවා කිව්වා.. මම ජීවිතේ බයම දේ.. ඩිප්‍රෙෂන්.. මගේ අම්මා ඒකෙන් දුක් වින්ද හැටි මම දැකලා තියනවා.. ආධ්‍ය අයිසත් එහෙමයි.. මට ඒකෙන් ගැලවෙන්න ඕන.. මම හිතලා ඩිප්‍රෙෂන් හදාගත්තා නෙමේ.. ඒත් මාව ඇහ ඇතුළින් පිව්වෙනවා වගේ.. පසුව පැත්තක් හැමතිස්සෙම හිරිවැටෙනවා.. මට හරි අමාරුයි.. ඒ වෙලාවට මැරෙන්න හිතෙනවා.. වතුරක ගිලිලා ඉන්න හිතෙනවා.. මගේ ඇහ පිව්වෙන එකෙන් මාව ගලවගන්න මට ඕන වුණා.. සමහර වෙලාවට

ගවර් එක ඇරගෙන ඔහේ බිම වාඩිවෙලා ඉන්නවා.. ඒ පිට්ටෙන හැගීම මට අයිත් කරගන්න ඕන.. මගේ ඇඟ ඇතුළෙන් පිට්ටෙන වේදනාව මට ගුලි කල්ලා විසික් කරන්න ඕන.. එක්කො හිර කල්ලා ගල් කරගෙන ඉන්න හැගීම ඒ ගින්නට පිට්ටෙන්න ඕන.. දියවෙන්න ඕන..

මගේ ඇඟ ඇතුළේ පියාඹනවා කියපු සමනල්ලුම දැන් මම වමාරන ගමන් හිටියා..

ලේ කැටි එක්ක.. මැරුණු, බිඳුණු අත්තටු හැම රැකම මට පෙනුනා.. ඒ සමනල්ලු මගේ ඇඟ ඇතුළෙම මැරිලා ගිහිල්ලා.. මම වමාරනවා.. මාව තුවාල වෙනවා.. මගේ ඇඟ ඒවට තුවාල වුණා.. මම ඇඬුවා.. කැගහලා ඇඬුවා.. සමහර වෙලාවට වමිරු මං ගාවින් හිටියා.. ආගි මං ගාවින් හිටියා.. මහිගා පුළුවන් හැම වෙලාවකම ආවා.. අන්තිමේ මට දැනෙනවා තව නම් බැහැ කියලා..

මම කොහොමද මගේ හයිස දිගටම තියාගන්නේ.. මම ඉන්නේ මගේ ඇතුළාන්තය එක්ක යුද්ධෙක.. හැමදේම හරියයි කිව්වට එහෙම වෙන්නේ නෑ.. මට කවුරුහරි ඕන.. මගේ කියලා මම අඳුනගෙන ඉන්න කවුරුම හරි මට ඕන.. මට තවම අවුරුදු විසි එකයි.. ඒ හැටි වයසක් නෑ.. මට හැමදේම දරාගන්න අමාරුයි.. මට සමාජේ ගැන අත්දැකීම අඩුයි.. ඒත් මම තවම අල්ලන් ඉන්න එක ගැන මට පුදුමයි..

මම ඇත පේන ලස්සන මනුස්සයෝ දිහා බලාගෙන කල්පනා කළා.. කොහොම හරි අල්ලගෙන ඉන්න ඕන ඡනෙරු.. මගින් දාලා යන්න පුළුවන් දුරක් නෙමෙයි උඹ ඇවිල්ලා ඉන්නේ..දැන් අතැරුණොත් අතැරුණොම තමයි.. මම මගේ හිත ආයෙම වාරු කරගත්තා.. දවසකට ලක්ෂ වතාවක් කඩාන වැටෙනවා.. ඒ ලක්ෂ වතාවෙම මම ආයෙම නැගිටිනවා.. හිත හදාගන්නවා.. මගේ හිත අතැරෙන්න දෙන්න බෑ.. එහෙම වුණොත් මට මටම සමාව දිගන්න බැරි වෙනවා..

මගේ ඇතුළාන්තය එක්ක තිබ්බ යුද්ධෙ ආයෙම පුරුදු විදියටම යුධ විරාමෙකට ගියා.. ඒත් ආයෙම කොයි වෙලේ හරි මතුවෙනවා..

මම රඬ අයිසගෙ ෆෝන් එක අරගෙන මේසෙ උඩින් තියාගත්තා.. මට බෙහෙතකට කියලා මගේ හිත හැදෙන්න තාම තිබුණෙ එයා මට දුන්න ආදරේ විතරයි.. තනිකර පෙරාපු ආදරයක්.. ඒ මනුස්සයා ජීවිත කාළෙටම ඇතිවෙන්න මගේ හිතේ තියලා ගියා.. මම කිව්වා වගේම එයාට වෙර

කරන්නවත් තරහා ගන්නවත් මගේ හිත හදාගන්න බෑ.. මොකද මම දන්නවා එයා කියන්න කවද කියලා.. හැමෝටම වඩා හොඳට මම දැනගෙන හිටියා.. එයාට එයාගෙ හේතු දාහක් තිබුණා.. අතාරින්න හේතු කෝටියක් විතර තියාගෙනත් තමයි අපි ආදරේ කළේ.. සතුටින් හිටියේ.. එයාගෙ පැත්තෙන් බැලුවොත්.. මම හිතන්න නෑ ජීවිත කාළෙටවත් ඒ වගේ මනුස්සයෙක් මට හමුබෙව් කියලා..

මම රඬ අයිියගෙ ආන් එකේ ප'සනල් ඩයරි එක ඔපන් කළා.. මටත් මෙහෙම දැනෙනවානම්.. එයාටත් මෙහෙමම දැනෙනවා ඇහි.. අපි කිසි වැරද්දක් නොකරත් දෙපැත්තකට වෙලා නොසැහෙන්න විඳවනවා.. කවදහරි අපි හමුබෙන දවසක් වෙනකල්.. දැන්නම මට හිතෙනවා එතකල් මම ජීවත් වුණොත් ඒකම ලොකු දෙයක්..

"you look so much softer, so much calmer when you sleep"

මගේ හිතට හිතියට සතුටක් ගලාගෙන ආවා.. ඩයරි එකේ තැනින් තැන පොඩි පොඩි තෝටස් තියනවා.. ඒවා දැක්කහම මගේ හිතට සතුටක් ගලාගෙන එනවා.. දුක පිරුණු සතුටක්.. කට කොනෙන් ඇදෙන හිනි හිනාවකින් මගේ මුණ ලේ නාලිකා පණ ගැහුවා.. හුඟක් හෙමිත් වුණත් මෙහෙම හරි මම හිනාවෙන එක මට ලොකු දෙයක්..

"tonight is about you"

මේ අපි යාඵවෙලාවත් නැති කාලේ.. අවුරුදු දෙකකට කලින් ලියවුණ ඒවා.. ඩෙට් එක දැක්කම තේරෙනවා.. ආයෙම ඒ කාලේ එනවනම්.. මට හිතුණා.. අතේ මම හුඟක් සතුටින් හිටියා.. හැමදාම හිනාවුණා.. මගේ වටේ ඉඳපු අය සතුටින් තිබ්බා.. දැන් අඩුම තරමේ මමවත් සතුටින් නෙමේ.. කොහේද අපි වැරද්දක් කළේ මම කල්පනා කළා.. ඒ වෙනකොටත් මගේ කැම මෙසෙ ඉවරවෙලයි තිබුණේ..

මගේ පුංචි සෝලෝ ඩෙට් එකට පස්සෙ දවසෙ මැව් එක තිබුණා.. මම ඒකට හොඳට මුණ දුන්නා.. කෝච් කිව්වේ මේකට පාටිසිපේට් වුණාම ඇති ස්ට්‍රෙස් වෙන්න එපා කියලා.. කෝච් වචනෙන් විතරක් නෙමේ වැඩ වලිනුත් හිටියේ මගේ ලහිණිමයි.. ඇත්තෙන්ම එහෙම කෝච් කෙනෙක් ලැබුණෙ මගේ වාසනාවට කියලා හිතෙනවා.. මොකද මම ඉන්න සිටුවෙගන් එක ගැන කෝච් එයාගෙ මට්ටමින් හොයලා බලලා තේරුම් ගත්තා.. සමහර වෙලාවට මට කියනවා හැමදේම මේ යන විදියට මුණ

@Shan

දෙනින.. හොඳම දේවල් ලබාගන්න හුඟක් අමාරුයි කියලා.. මට ඒ වචන
විකම ලොකු අස්වැසිල්ලක් වුණා..

මගේ ඒජ් ගෘප් එකෙන් තිබ්බ මැව් එකෙන් මට මෙඩල් එකක් හමුවුණා..
ලංකාව රෙප්‍රසන්ට් කල්ලා ලැබුණු දෙවෙනි මෙඩල් එකක් මං ගාව
තියනවා.. මගේ නමයි මගේ රටේ එනමයි එකතුවුණාම මට ලොකු
ආඩම්බරයක් දැනෙනවා.. දහස් වතාවක් කඩා වැටී වැටී වුණත් මම මගේ
ජීවිතේ තව අඩියක් ඉස්සරහින් තිබ්බා.. මාසෙකින් මට ශ්‍රී ලංකා
බැඩමින්ටන් ඇසෝසියේශන් එකෙන් ලියුමක් ඒවි.. ඒකෙන් පස්සෙ මම
තව දුරටත් ට්‍රේන් වෙලා හොඳට වැඩ වික කරගෙන ගියොත්.. මගේ ඊළඟ
හීනෙන් හැබෑවෙයි.. මට එහෙම වුණොත් සමර් ඔලිම්පික් ප්ලේ කරන්න
යන්න පුළුවන් වෙනවා..

මැව් එකෙන් පහුවදා පාටි එකක් තිබ්බා.. මම ගියේ නෑ.. යන්න තරම් හොඳ
මානසිකත්වයක් තිබුණේ නැති නිසා මම හොටෙල් එකේම නැවතීලා
හිටියා.. කෝච් කියලා තිබුණ අමගේ හෙල්ත් කන්ඩිගන් එක මේ වෙලේ
හොඳ නැති නිසා මම ආවේ නෑ කියලා අනිත් අයට.. මට හුඟක් සෝශාකාරී
තැන්වල රැදෙන්න එපා කියලා ඩොක්ටර් කිව්වා.. හැම තිස්සෙම සිංදුවක්
අහලා සැහැල්ලුවෙන් ඉන්න කිව්වා.. පොතක් කියවන්න කිව්වා.. උදේට
පොඩි චෝක් එකකට යන්න කිව්වා.. කියාරලා එක්ක සෙල්ලම් කරන්න
කිව්වා. හැමදේම ඇහට පතට වෙහෙසක් නොදැනෙන්න කරගෙන යන්න
කිව්වා.. ඔය කිව්වට එහෙම බෑ.. මම ඇහ මහන්සි කළේ නැතොත්
ඔක්කොම මැව්ස් පරාද වෙනවා.. කෝච් මං ගැන හුඟක් බලාපොරොත්තු
තියාගෙන ඉන්නෙ කියලා මම දන්නවා.. ඉතින් මට මං වෙනුවෙන් මෙව්වර
කරන කෝච්ගෙ බලාපොරොත්තු නැතිකරන්නෙ කොහොමද.. එහෙම
කරන්න බෑනෙ..

ඉතාලියෙ ඉදපු දවස් තුනෙන් පස්සෙ මම ලංකාවට ආවා.. කැමපස් එකේ
වැඩ දවස් හතරට ගොඩ ගැහිලා.. ලෙක්ටර්ස් මිස් වෙලා.. එක පිස්සුවක්
වෙලා තිබුණේ.. දෙයියනේ කියලා ආගි හිටියා.. ඒකි මට නෝට්ස් වික
ෆොටෝ කොපි කල්ලා සේරම හදලා දුන්නා.. මගේ ලේසියට.. මොකක්
වුණත් ආගි ඒකිගෙ උපරිමෙන්ම හැමෝ ගැනම හොයලා බලනවා.. මම
ලංකාවට ඇවිත් පහුවදා කැමපස් ගිහින් එහෙමම හවස නුවර යන්න ලැස්ති
වුණා.. සෙනුකයා හමුබෙන්න ඔන.. මම එව්වර නුවර පාරවල් දන්නෙ ත්
නෑ.. කොහොම හරි හොයාගෙන පිළිමතලවට ගියා.. යද්දි හොඳටම වැස්ස..
මහක් දුරකදි මම වාහනේ පොඩ්ඩක් නතර කල්ලා ස්ටියරින් වීල් එකට

ඔලව ගහගෙන හිටියා.. හිත රිදෙන දේවල් මතක් වෙනවා.. මට හරි අමාරුයි.. ඒසී එක හයි ලෙවෙල් එකටම වැඩි කල්ලා තිබ්බත් මට දාඩිය දානවා.. ඉවසන්න බෑ.. වෙන එකෙක් වාහනේ ඇතුළෙ හිටියනම් ගල් වෙනවා.. ඒ තරමට..

කොහොම හරි මම වමිරුට කෝල් එකක් දීලා හරියටම සෙනුකයා නැවතිලා හිටිය බෝඩිම හොයාගන්නා.. මම යද්දි රූ නමයට විතර ඇති.. මට ඔන වුණේ නොකියම ඇවිත් සෙනුකයව පුදුම කරවන්න.. අන්නිමට පිළිමතලාවට ඇවිත් මම සෙනුකයගෙ බෝඩිම හරියටම හොයාගන්නා.. පුදුම සතුටක් දැනුණේ..

කාර් එකේ දාලා තිබ්බ පේපර් බෑග් තොගෙන් උස්සගෙන මම ගේට් එක ඇරගෙන ඇතුළට යද්දිම මගේ බඩ පපුව දාලා ගියා.. යන තැනම් මහ ගිරි දඹට වගේ අලි පත පඩිපෙළක්.. මට අයුක් අයිියගෙන් අහන්නත් හිතුනා උඹගෙ මිනිහට දෝදුද කියලා.. යකෝ!! මේක නැගහම පණක් ඉතුරුවෙනවද.. ගොං හරකා හොයාගන්නොත් තැනක් මෙහෙම තමා..

මම හතරවට්ට දෙස් දෙවොල් තිය තිය පඩි පෙළක් නැගලා බෝඩිමට ගියා.. යද්දි මුළු ගෙදරම ලයිට් දාලා.. එළියෙ අයිියා කෙනෙක් වගේ කියන්න පුළුවන් මනුස්සයෙක් සක්මන් කර කර පාඩම් කරනවා.. සෙනුකයා හිටිය ගෙදර තව උන් දෙන්නෙක් ඉන්නවා කිව්වා ඉන්ජිනියරින් ෆැකලට් එකේ තර්ඩ් ඉයර් එකේ.. මේ එක්කෙනෙක්ද දන්නෑ.. පොර මාව දැකලා ඉස්සරහට බෙල්ල දි කල්ලා හොඳ සර්ව් පාරක් දැම්මා.. මම මුණ පිරෙන්නම හිනාවුණාම ඒ අයිියා ඇස් පිලම දෙක තුනක් ගැහුවා.. එක්කො ඉන්ජිනියරින් කරන උන්ගෙ මොකක් හරි අවුලක්ද දන්නෙ නෑ.. සංවේදක ස්නායු හරියට වැඩි නෑ.. මොලේට පණිවිඩෙ යන්නෙ පරක්කු වෙලා..

" හයි.. "

බැරිම තැන මම අතක් වැනුවහම ඔන්න යාන්තම මේ ලෝකෙට ආවා..

" මේ කවද..?? "

" අයිියෙ සෙනුක ඉන්නවද ගෙදර.. "

" සෙනුක?? ආ සෙනුක මල්ලි.. ඔව් මේ යාළුවෙක්ද.. "

" ඔව් අයිසෙ.."

" ආ ඉන්න ඉන්න.."

ඒ අයිසා ගේ අස්සට මුණ දැමිමා..

" සෙනුක මල්ලේඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵඵ!! පහළට
චරේඵඵඵඵඵඵඵ.."

" මොකද බල්ලො කැහහන්නෙ.."

ඒ සැරේ තව අයිස කෙනෙක් එළියට බැස්සා.. අපරාදෙ කෝල් එකක්ම
දෙන්න තිබ්බෙ..

" මේ සෙනුක මල්ලිගෙ යාළුවෙක් ඇවිල්ලා.."

අර අයිසා පොල්කටු හැන්දකුත් අතේ තියාගෙන මගේ මුණට එබුණා..
එබ්ලා ඇස් දෙක ලොකු කරගත්තා..

" හම්මට.. මේ අර ඡනෙරු නේද.. අඩි සෙනුක මල්ලිගෙ යාළුවා.. ඔහොම
ඉදහන් මල්ලෙ.. අරු පාඩම් කරනවද කොහෙද.. ඔයි සෙනුක මල්ලි!!
සඳළුතලෙන් බැහැපන්.. කවද ඇවිල්ලා බලන්න.."

මම ගේ ඇතුළට ගිහින් මගෙ පොල්පිති නාමබා එනකල් දැස් අයාගෙන
බලාගෙන හිටියම අර අයිසලා දෙන්නා කුටු කුටු ගහා දොර රෙද්දත් මෙව්ව
කරගෙන කුස්සිය අස්සට වැදුණා.. පඩිපෙළක් තිබ්බට ගෙදරනම හොඳයිද
කොහෙද.. මල් එහෙම වචලා පිළිවෙලට තියාගෙන ඉන්නෙ.. උඩ තට්ටුවේ
සෙනුකයා ඉන්නෙ කියලා මට කියලා තිබ්බා.. ටිකකින් සෙනුකයා එනවා
ඉරි ඉරි දිග කලිසමකුයි ඒකට සෙට් වෙන කම්සකුයි ඇඳගෙන පඩියෙන්
පඩියට පැන පැන.. නෙද්දකින්.. මු නම මොකෙක්ද මන්දා..

" කවුරුද ආවේ නිවසට කවුරුද ආවේ..//"

"....."

" කවුරුද-හම්මට-මගෙ බල්ලො-ඡනෙරු රන්කදේ මයෙ අම්මා උඹ ආවද
මේ පොකාරයව බලන්න.. දෙයියනේ.."

සෙනුකයා පඩිපෙළ බැහැගෙන බැහැගෙන ඇවිත් මගේ ඇහට පැන්නා..
මම අතින් කටින් මලුන් උස්සගෙන උාවත් දෝත බදලම අල්ලගත්තා..
සෙනුකයා මාව තද කල්ලා මිරිකිලා තැරිගැහිලා යන්නම පොඩි කළා..

" හම්මො-හුස්ම පගො.. අතැරපත්.."

" අඩෝ උඹ කිව්වෙන් නෑ මෝඩ මුසලයා.. මහ රැම ඇවිලා.. ඒ වරෙන්
උඩට යන්න.. මේ අයිසේ මම උඩට යනවා හොඳේ.."

අර අයිසා කෙනෙක් දොර රෙද්ද අස්සෙන් මුණ දැමමා.. අර දෙවෙනියට
ආපු අයිසා..

"ආ හරි මල්ලි.."

සෙනුකය අමගේ අතින් ඇදගෙන පඩියක් ඇර පඩියක් කකුල නිය නිය
උඩට දුවගෙන ආවා.. මාත් උගේ පස්සෙන්ම ඇදිලා ආවා.. දෙයිසෙන් පුදුම
සතුවක් දැනෙන්නෙ මේ ගස් බල්ලව දැක්කහම.. උඩ තිබ්බේ පොඩි
සාලයක් වගේ කැල්ල.. යන තැනම සෙනුකයගෙ කාමරේ.. සාලෙ පුරාම
මුගේ පොත් කොළ කැලි ලියපුවා අතුරලා වගේ.. කාමරේ නම පිළිවෙලට
නියනවා.. මම බැග් ටික මෙසෙ උඩින් නියලා එහෙමම ඉදගත්තා.. මේකෙ
පඩිපෙළේ නැගලම හතී මටනම..

" උඹ පාඩම් කළාද.."

" ඔව් බං.. අඩෝ උඹට මහන්සින් ඇති.. කාලද ආවෙ.. අම්මේ මගෙ
පෞකාරයා.. පුදුම සතුවක් දැනෙන්නෙ උඹව දැක්කහම බං.."

සෙනුකයා මාව ආයෙම බදාගත්තා.. හිතට සැනසීමක් දැනෙනවා.. මට උා
ඉන්නවා කියලා හදවතට දැනෙනවා.. ටිකකින් සෙනුක මගේ මුණට එබ්ලා
මුණ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම උගේ ඇස් මහැරලා අහක බලාගත්තා..
මට අයි කන්ටැක් නියාගෙන කතාකරන්න හරි අමාරැයි.. ලොකු කලබල
ගතියක් දැනෙනවා..

" ඔය කරගෙන තියෙන්නෙ.. මට උඹ නැතුව පාඨයි ෂනෙරු.. සිරාවටම
වෙන මොකෙක් එක්කවත් කතාකරන්න හිතෙන්නෙත් නෑ.."

සෙනුක විකකින් අල්මාරියෙන් ඇඳුමක් අරගෙන ටවල් එකක් එක්ක මට දුන්නා..

" උණු වතුරෙන් වොග් එකක් දාගෙන වරෙන්.. උඹව දැක්කහම බය හිතෙනවා.. මොනවද යකෝ මේ කරගෙන තියෙන්නෙ.. ඉක්මනට ගිහින් එනවකො.."

" කොහෙද වොග්නම් එක.."

" ආ වරෙන්.."

සෙනුක වොග්නම් එක තියන තැන පෙන්නුවහම මම ගිහින් වොග් එකක් දාගත්තා.. උණු වතුර කියලා හිතාගෙන ඇල් වතුර ඇහට හලාගෙන මට තරු පෙණුනා.. මුට සිතලයි කියලා නහින්නෙ ඇත්තටමද කොහෙද.. ඊටපස්සෙ කාලා බීලා පහළ අයිසලා දෙන්නටත් ගුඩ නයිට් කියාගෙන සෙනුකයාගෙ කාමරේට ආවා.. ඒ කාමරේ ශෝක්.. සෙනුක පිළිවෙලට තියාගෙන ඉන්නවා.. ඩබල් ඇඳක් එක්ක.. ලොකුවට කාමරේ බඩු පුරවන් නෑ.. උගෙ යන යන තැන උස්සන් යන ගිටාර් එකයි.. ක්‍රිකට් ගහන බැට අරවා මෙවයි.. පිළිවෙලට තියලා තිබුණා..

" මෙහේ මරුනෙ ඔයි.."

" ඔව් ඔව්.. මම හන්නානට පායන හද උස්සනද කියලා බල බල ඉන්නෙ මෙන්න මේ කවුළුවෙන්.. ආතල් නේ.. අඩෝ අපේ කැමපස් එකේ ඉන්නවා බං කැලි වගයක් උඹට කියන්න-පොඩ්ඩක් ඉදපන් අපේ මිනිහා ගන්නවා.."

මු ගැන නම මට කවි සිපදන් කියවෙනවා.. සෙනුකයා ෆෝන් එක කනේ ගහගත්තා..

" ඔහ් කියන්න.. නිදි නැද්ද වදේ.."

" මේ ඔයා අදුරන එක්කෙනෙක් මෙහේ ඇවිල්ලා.. දෙන්නද ෆෝන් එක.."

සෙනුකයා ස්පීකර් ඔන් කල්ලා ෆෝන් එක මගේ පැත්තට ඇල්ලුවා..

" ආ අයියේ.. කෝමනෙ.. මම මගෙ පෞකාරයව බලන්න ආවා හලෝ.."

" ඡනෙරු මල්ලි..?? අඩෙ මහ රුම ආවද.."

" ඔව් රු කියලා බලන්න පුළුවන්ද.. මගේ සන්කුට්ටට සිතලයිනෙ.."

අයුක අයියට එකපාර කැස්සක් ආවා.. මම ඉතින් ඇත්තනෙ කිව්වෙ..
කහින්න ඔනද ඔකට..

" උඹලට නම ලැජ්ජාවක් නෑ බං.."

" ඇයි ඇතින් ඉදන් ඔය තරම රත්තරං.. මං ආවොත් ද ඔබ මට හිමි.."

" වස්සානයට අනවනලා ඉටු මග බලන්.. උද්‍යානයක කෙළවරට වී.."

" අපෝ උඹලා ඔන මගුලක් කරගනින්.. මම තියනවා.."

" වත්සල්ගෙන් ඇත් වෙලා ඉන්නද අයිගෙ.. එපාද.."

" අපි කිව්වම උඹලා ඇත්වෙලා ඉදී.. ආ මේ ඡනෙරු.. ඔය ගෙදර පහළ
ඉන්න නල්ලමලේ ඉංජිනියරින් අයියලා දෙන්නා ගැන හොයලා කියපන්..
බායි.."

අයුක අයියට ස්පීකර් ඔන් කරපු එක අමතක වෙආ අනවශ්‍ය තොරතුරකුත්
මේ මැද්දට අතැරියා.. සෙනුකයගෙ මුණ මැද්දට අකුණක් ගැහුවා වගේ..
එක්කො ඔක මට මැසේප් එකක් දාලා කියන්න එපෑ.. සැක් මේ ගොං
අයියනම..

" අර දැක්කද.. මේ මිනිහා කිව්ව බලු කතාව.. ඉදපන් ආයෙ ඇඤ් හුඤ්
ගාගෙන ආවොත් මම කියන්න දෙකතනක්.. ඒවා වැඩක් නෑ.. මගේ හොර
මනුස්සයා ආවනෙ.."

සෙනුකයා අත දික් කලා ස්විච් එක ඔෆ් කල්ලා ඇදට ගිහින් උගේ අත උඩට
තටුවක් දැම්මා.. මට අපි දෙන්නගෙ පොඩි කාලෙ මතක් වෙනවා.. තාම
වෙනස් වෙලා නෑ.. මම පොඩි කාලෙ සෙනුකයගෙ අත උඩ ඔලුව
තියාගෙන කියවන්නෙ.. මම ඇදෙන් හාන්සිවෙලා වෙනදා වගේම උගේ
අත උඩින් ඔලුව තියාගත්තම සෙනුකයට හිනා ගියා..

" අඩෝ අපි දෙන්නගෙ හිච්චි කාලෙ.."

" මම.."

" මොකෝ පාඩම් වැඩ.. උඹ කරගෙන යනවනෙ.."

" අනේ මන්දා බං.. කරගෙන යනවා කියන්නෙ.. ඔව් ඉතින්.."

සෙනුකයා මගේ කොණ්ඩෙ අස්සෙන් ඇහිලි යවලා අතගැවා..

" ඒවා වැඩක් නෑ.. දැන් නිදාගනිත්.. මං උඹ ගාව ඉන්නවනෙ.. අපි පස්සෙ කතාකරමු.."

මම ඇස් පියාගත්තා.. හුරුපුරුදු ගතියක් දැනෙනවා සෙනුක ළඟ.. මම සෙනුක කිට්ටුවටම ගිහින්න ඇද රෙද්ද උඩට ඇදගත්තා.. මට මේ වෙලාවේ ඕන මං ගාව කවුරුහරි ඉන්න එක විතරයි.. මම දන්නවා සෙනුකයා මගේ කිට්ටුව එකා.. ඒ හැගීම මට දැනෙනවා.. හුඟ කාලෙකට පස්සෙ මට අපේ පොඩි කාලෙ මතක් වුණා.. ඒවා එක්ක හිතට සතුටක් දැනුණා.. අපරාදෙ මට සෙනුකව හොයාගෙන කලින් එන්න තිබුණා.. හුඟක් වෙලා නොගිහින්න මට නින්ද ගියා.. සෙනුක මගේ ඔලුව අතගැවා.. ඌ කොළඹින් එද්දි හිටිය ඡනෙරු නෙමෙයි දැන් ඉන්නෙ.. උගේ හිතට වද දෙනව ඇති.. මගේ ඇස් හැම තිස්සෙම රතු වෙලා.. ඇස්වල කිසි පණක් නෑ.. අත් වල නකල්ස් රතු වෙලා.. ලේම ලේ පාටයි.. මුණ සුදුමැළි වෙලා.. මගේ පෙනුමත් මගේ හිත වගේම මැලවිලා යන්න අරගෙන.. ඉස්සර ආසාවටවත් ගියේ නැති කොණ්ඩෙ දැන් අහුරු පිටින් යනවා.. මම හැමදාම වගේ පුර්වතා කළා.. මට මේ හැගීමෙන් එළියට ඒගන්න ඕන.. ඒ අඳුරු හැගීම ඉරාගෙන එළියක් හොයාගන්න ඕන.. මට මාවම හොඳ තත්වෙකට ගේන්න ඕන.. මම ඒක කරන්න ඕනමයි..

පොඩි වෙලාවකට මට දැණුන හුරුපුරුදු හැගීම මගේ හිත සතුටු කළා..

නරක සමනලයා ආවෝ.. කොහොමද ළමයිනේ ඉතින්..

ආ රියෙ ගෙසස් වල දෙක තුනක තිබ්බා හරි උත්තරේ.. දක්සයි නේනෙ.. එන්න මං ගානෙ දෙනවා ටියුලිප් මලක්.. ඉන්බොක්ස් මැසේප් තොගයක් තියනවා දෙයියනේ.. මේ ඇත්තිට වෙලාවක් නෑ රිප්ලයි කොරන්න.. ඒ තියා මගේ වස්සැප් එකේ ඉමන ළමයි දමනවා මම ඔන්ලයින් එමනෙන් නෑ හනේ.. මම දවසකට දෙක තුනකට හරි රිප්ලයි කරනවා හොඳේ.. තරහ වෙමන එපා..

හෙට ඩබල් අප්ඩෙටු දෙන්න බලාපොරොත්තුවක් තියෙනවා..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

155 කොටස

සෙනුක.. සෙනුක හමුබුණාට පස්සෙ මගේ හිතට දැනුණු සහනෙ ගැන නම මට කියලා නිම කරන්න බැරි තරම.. සහි අන්නෙ නිසා.. අපි ඇවිදින්න ගියා.. ඌ එක්ක ඉන්නකොට අර ඉස්සර ඉන්න මාවම ආයෙම එළියට ඇවිල්ලා කියලා මට දැනුණා.. මට උවමනා වුණේ ඒ අඳුරු හැගීම අයිත් කල්ලා මං වෙනුවෙන් කෙනෙක් ඉන්නවා කියලා හිතට දැනෙන්න ඇරෙන්න විතරයි.. මම මගේ කියලා හිතාගෙන ඉන්න.. මම ආදරේ කරපු අයගෙන මට හිටියෙ ඉතුරුවෙලා සෙනුක විතරයි.. මගේ අමමා..

ඒ ගැන මම ආයෙම නොහිතා ඉන්න තීරණේ කළා..

මම කිසිම දෙයක් කරන්නෙ අනිත් පැත්තට දෙයක් බලාපොරොත්තුව නෙමේ.. ඉතින් ඒකට කමක් නෑ.. අමමා අමමගෙ ජීවිතේ ඉස්සරහට යන්න හදනවා.. මට සාමප්‍රදායික පුතෙක් වෙලා ඒකට අකුල් හෙලන්න බෑ.. මම මගේ හිත හදාගත්තා..

සෙනුක හරි අමුතු මනුස්සයෙක්.. ඌ හරියටම මාව කියවන්නෙ.. ඌ මගේ හැමදෙයක්ම බලන් ඉඳලා වගේ.. සමහරවිට අයුක අයිසා නිසාද දන්නෙ නෑ.. මට සෙනුකගෙ යාළුකම.. ඒ ආදරේ දැනුණු මහමෙරක් වගේ.. මගේ අමාරුම තැන් වලදී සෙනුක මගේ අතින් අල්ලගෙන මාව ඇදගෙන ගියා.. එහෙම යාළුවෙක් ලබන්න.. අනිවාරෙන්ම මම පහුගිය ආත්මෙක මොකක් හරි පිනක් කරන්න ඇති කියලා මම නිතර හිතුවා..

සෙනුක හමුවෙන්න ගිය වෙලේ අපි දලදා මාළිගාවෙ ගියා. ඊටපස්සෙ ඌ නහින්න හැදුවා පේරාදෙණි ගාඩන් යමු කියලා.. ඊටපස්සෙ ඔය කඩවෝරු කකා ඇවිදලා නටලා කල්ලා මම කොළඹ ආවා.. තව මට ඔලුව පිස්සු වැටෙන පාඩම වගේකුත් ඌ කියලා දුන්නා.. සෙනුකයට මට වඩා සැහෙන්න වැඩ පුළුවන්.. අනික ඌ සිංදු කියද්දි අහගෙන ඉන්න හිතෙනවා.. දකින උන් හිතන්නෙ එක අතකට අපි දෙන්නා කපල් එකක් කියලා.. සාමාන්යෙන් යාළු කොල්ලො දෙන්නෙක් ඉන්නවට වඩා අපි දෙන්නට සිකිත් ගිප් තිබුණා.. ඉස්කෝලෙ උන් නම සෙනුකයි මමයි කිව්වම අර අමුඩෙයි පුපයි වගේ තමා.. නැතුවම බෑ.. ඔය අමුඩෙ කතාව කිව්වෙන් සර් කෙනෙක් තමා.. මම වග්ගම යනවනම.. ඌටත් බරේ හැදෙනවා.. කනවනම කනවා.. නොකා ඉන්නවනම දෙන්නම නෑ.. මගේ පොඩි කාලෙ

ලස්සන වෙන්න එක හේතුවක් තමයි සෙනුක.. ඌ හුඟක් බිසි වුණත් පුළුවන් හැමවෙලේම මං ගැන හෙව්වා.. මමත් මට පුළුවන් තරමින් ඌ ගැන හෙව්වා.. ඉස්සර වගේ නෙමෙයි ඉතින්.. දැන් අයුක අයිසා ඉන්නවනෙ..

ලොකුවටම සතුටු දැනුණ සති අන්තෙකට පස්සෙ මම කොළඹ ඇවිත් ආයෙම කැමපස් වැඩයි ක්ලබ් එකේ වැඩයි එක්ක බිසි වුණා.. හිතුවා වගේම බැඩමින්ටන් ඇසෝසියේගන් එකෙන් මට ලෙටර් එක ආවා.. මෙමබර් කෙනෙක් විදියට බැඳෙන්න.. මගේ දක්ශනාවය අනුව ඉතින් නැගනල් ප්ලේ කරන්න ආවි.. නැත්නම් වෙන මොකක් හරි වෙවි.. කොහොම වුණත් දැනට මම ක්ලබ් එකේ නමින් තමයි ප්ලේ කරගෙන යන්නෙ..

ගිය සතියෙ අකිල අංකල්.. ඒ කියන්නෙ අපේ අම්මට ප්‍රපෝස් කරපු අංකල් එයාගෙ පුතා එක්ක ලංකාවට ආවා.. මමත් ඒකට ගමේ ගියා.. ඒ අංකල් ඇත්තටම හොඳ මනුස්සයෙක් තමයි.. මාත් එක්ක හුඟක් හොඳින් කතාකළා.. අනික සඳෙව් අයිසා.. ඒ කියන්නෙ ඉස්සරහට මගේ ස්ටෙප් බ්‍රදර් වෙන්න ඉන්න අයිසා.. හරිම හොඳයි.. ඇත්තටම යාළුවෙක් වගේ.. මට වඩා අවුරුදු හයක් වැඩිමල්.. බබා තවම පොඩි නිසා වයිෆ් එක්ක එයාලා ඇමරිකා නතර කල්ලාලු ආවෙ.. අපේ අම්මව හමුවෙන්න.. ආවිච්ඡමත් අකමැත්තක් පෙන්නුවෙ නෑ.. ඒත් ඔය අම්මගෙ සමහර දේවල් නිසා හිත අමනාපෙකින් තමා ඉන්නෙ.. ලොකු අම්මත් අම්මා මැරී කරන්න යන එක ගැන අකමැත්තක් පෙන්නුවෙ නෑ.. ආයෙ කලින් වගෙ මෝඩ වැඩ නොකර හොඳ තීරණයක් ගන්න එක හොඳයි කිව්වා..

සෙනුකත් එක්ක කතාකළාම එයා මට සැහෙන්න ඇඩවයිසස් ගොඩක් දුන්නා.. මම අම්මා යන එක ගැන හිත රිදෙන්නෙ නැති තැන වෙනකල් හිත හදාගන්නා.. හිත පොඩ්ඩක්වත් නැතිවෙන්න රිදෙන්න නෙමෙ.. අඩුම තරමෙ අඩුවෙන් දුක දැනෙන්න.. මට ඒ ඇති හොඳටම..

සඳෙව් අයිසා හුඟ දවසක් මෙහේ හිටියෙ නෑ සතියෙන් ආයෙම ගියා.. එහේ මෙහේ වගේ දිගනිවාඩු දෙන්නෙ නැහැල්ලුනෙ.. එයාට සැහෙන්න වැඩ තියනවා කිව්වා.. තව මම ඉන්න ගෙදරට ඇවිත් කතාකර කර ඉන්නවා.. ඒත් අපේ වමරු ලොකු අයිසාණ්ඩි කැමති නෑ කවුරුත් එහේ ගෙදර එනවට.. ඒකට මුණ ඇඳ කරගෙන හිටියා දවස් දෙක තුනක්.. ඉතින් හත්දෙයියනේ ආවහම එන්න කියන්නෙ නැතුව.. පලයන් කියන්නද.. අනික සඳෙව් අයිසා

කියන්නෙ එහෙම නරක මනුස්සයෙක් නෙමෙයි.. හරිම හොඳයි.. ඔනම දෙයක් තේරුම ගන්න පුළුවන් විදියේ මනුස්සයෙක්..

අපේ අම්මා මට වඩා සදෙව් අයියට එකතුයි වගේ.. හුහක් ආදරෙන් කතාබහ කරන්නෙ.. අවසානෙ අම්මා සතුවිත් ඉන්නවා දකින එක.. මගේ ජීවිතේ තිබ්බ එක බලාපොරොත්තුවක් ඒක.. මම හිතුවෙ මම ඉගනගෙන අම්මව සතුවිත් තියනවා කියලා.. කමක් නෑ.. කොයි විදියකින් හරි අම්මා දැන් සතුවිත් ඉන්නවා.. එයා හරි ලස්සනයි.. කොයි කාටත් අකමැති හිතෙන්නෙ නෑ.. අකිල අංකල් මගේ අම්මව හොඳින් බලාගනී කියලා මම විශ්වාසෙ තියනවා.. එහෙම නැතිවුණොත්.. අම්මා මං ගාවට අරං පරිස්සමට බලාගන්න එක මට බරක් නෙමෙ.. මම කියන්නෙ මෙව්වරයි..

එයාව රිද්දන්න එපා.. ගැළපෙන්නෙ නෑ කියලා හිතෙනවනම්.. මට අම්මව දෙන්න.. මම අම්මට ඔන කොහොමද.. හැමදේම දීලා පරිස්සමට බලාගන්නවා..

ආවිච්ඡාමා හොඳ සනීපෙකින් නෙමෙයි ඉන්නෙ.. ඒකයි මට ප්‍රශ්නයක් වුනත් ආවිච්ච කියාගන්න බැරි.. හිත නරක් කරන්න හොඳ නැති නිසා. අද වෙනකලත් ආවිච්ඡාමා එයාගෙ පුතා.. ඒ කියන්නෙ මගේ මාමා ගැන එකම එක වැරද්දක් වත් කිව්වෙ නෑ.. ආවිච්ඡාමා හරි පුදුමයි.. මට රුස්ස ගහක් මැවෙනවා.. හැමෝටම හෙවන දෙන.. හුස්ම දෙන ගහක්.. දැන් ඒ හග හුහක් වයසයි.. අතු ඉති දරාගෙන ඉන්න අමාරුයි.. අවුරුදු හැත්තෑවක් කියන්නෙ.. පොඩි වයසක් නෙමෙයිනෙ.. මම ඇත්ත තත්වට මුණ දෙන ගමන් හිටියා.. අම්මා මෙව්වරකල් ආවිච්ච බලාගත්තා වගේම.. මම මගේ ආවිච්ඡාමමව බලාගන්නවා.. අම්මා වෙනුවෙන් මම ඒ වගකීම භාරගත්තා.. මොකද ආවිච්ච ලොකු අම්මගෙ නපුරු ගති නිසා එයා ගාව ඉන්න ආස නෑ.. ඉතින් මං ගාව ඉන්න තමා ආස.. මම හැමදාම හිතන්නෙ.. ආවිච්චනම වැරදිලා තමා මගේ ආවිච්ච වෙලා ඉපදිලා තියෙන්නෙ.. හරිනම් මගේ අම්මයි වෙන්න ඕන..

ළමයින්ට අම්මෙක් වෙන්න වදන්නම ඕනනෑ.. මම ඒක ඉහ මුදුනින්ම පිළිගන්නවා..

අකිල අංකල් එක්ක අම්මා කතාකරන්න අරගෙනත් හුහක් කාලයක් නිසා ආපු වෙලේම එන්ගේජ්මන්ට එක ගන්න ප්ලෑන් කල්ලා තිබ්බෙ.. අම්මගෙ පැත්තෙන් මට කරන සැහෙන වගකීම ගොඩක් තිබ්බා.. මට හරියට

දැනෙන්නෙ මගේ දුවෙක් කසාද බදිනවා වගේ.. හැම වැඩේම මට දුවලා පැනලා කරන වුණා.. මෙව්වර ලොකු පුතෙක් ඉන්නවා මට අත් දෙක බැඳගෙන ඉන්න බැහැනෙ..

අම්මගෙ එන්ගේජ්මන්ට එකට තියෙන්නෙ සතියයි.. එන්ගේජ්මන්ට එකක් කිව්වට.. එහෙමම නෙමෙ.. අකිල අංකල් අපේ ආගමෙ නෙමෙයි.. ක්‍රිස්තියානි.. අම්මා පළවෙනි වතාවට කසාද බදින්නෙ පල්ලියක.. ලැජ්ජ වෙන්න ඕන නෑ.. මගේ උප්පැන්න සහතිකේට තියෙන්නෙත් ඉරක් විතරයි.. ඉතින් මගේ අම්මට මම හමුවුණේ කසාද බැඳලා නෙමෙ.. හරි විදියට.. නිකම කොළේක අත්සන් කල්ලා විතරයි.. කසාද බදිනවා කියලා මම අදහස් කළේ හැමෝටම පේන්න ගත උත්සවයක් වගේ එකකට.. අන්න ඒ වගේ.. හොරෙන්ම පැනලා ගිහින් රෙජිස්ටාර් ගාව අත්සන් කරන එකට නෙමෙ.. අත්සන් කරලත් මගේ උප්පැන්නෙට නම දෙන්න බෑ කිව්ව තාත්තෙක් ගැන..

ඒවා ඇවිල්ලා මම ජීවිතෙන් සදහටම බැහැර කරපු මාතෘකා..

සඳෙව් අයිියගෙ අම්මා නම එයා පොඩි කාලෙම නැතිවෙලා.. එයා තාත්තා ගාව හැදිලා තියෙන්නෙ.. පස්සෙ රට ගියානෙ.. එයත් වගකීම ඉටු කරන්න දන්න හොඳ පුතෙක්.. මම ඒකට ගරු කරනවා.. ආයෙම එන්ගේජ්මන්ට එකට වයිෆ් එක්කම ලංකාවට එනවා කියලා කිව්වෙ.. මට තියන වැඩ මෙ සතියෙ දහගුණයක් වෙලා තියෙන්නෙ..

" නටන්නෙ නැතුව ඉදපන්නෙකො.. සයිඩ් මිරර් එක පේන්නෙත් නෑ.."

වමිරුවා මගේ කොලර් එකෙන් අල්ලලා මාව සිට එකට දමලා ගැහුවා..

" මනුස්සයෙක් වුණාම මනුස්ස ගතියට ඉදපන්.. බෑරුවා.."

" මම මනුස්සයෙක් නෙමෙ.."

මමයි වමිරුයි හිටියෙ ඩෙකරේගන්ස් වලට ඕන දේවල් වලට ෆ්ලෝරා එකකට යන ගමන්.. අද සෙනුකයා කොළඹ එනවා අම්මලව බලන්න.. හවසට අපි තුන්දෙනාට සෙට් වෙන්න පුළුවන්.. අපේ අම්මත් ළඟදි මෙහේ එනවා කිව්වා.. අනේ මන්දා මේ වැඩ කොහොම මැනේස් කරගන්නද කියලා.. ඔක්කොමත් හරි අපිට එක්සෑම් කිට්ටු වෙනවා.. බඩ පපුව රත්

වෙලා ඉන්නෙ ඒක නිසා.. පාඩම කරන්න නියනවා අහස උසට නෝට්
කන්දරාවක්..

මම වම්රුට දෙකක් රවලා ගට්ට් එකට ඔලුව නියාගන්නා..

" දැන් අම්මා යන්න කැමතිලද.."

" මම.. පාස්පෝට් එකෙන් වැඩ හරිනෙ.. ඉතුරු වැඩ අකිල අකල් කරයි.."

" උඹ මොකුත් හංගගෙන නෙමේ නේද ඉන්නෙ.."

" පිස්සුද බං නෑ.. අද හවස කැප්‍රි යමුද.."

" යමං.. කියාන් අයියන් එනවා කිව්වා.. මස්සිනත් මෙහෙ එනවනෙ.."

" අරුන් දෙන්නත් ඒවිද.."

" ඒව් නේ.. අහලා බලමු.. කෙල්ලො උස්සන් ගියා වගේ නෙමෙයි උඹලා
එක්ක.. රෙද්ද.. කෙල්ලො විතරක් නෙමේ උඹත් එහෙමනෙ.. ඒකනිසා
ගිහින්නටන්නැතුව පාඩුවෙ ඉදපන්.."

" ක්ලබ් යන්නෙ පාඩුවෙ ඉන්නද මල්ලෙ.. ආතල් දෙනවනෙ.."

වම්රු කට ඉරක් කරගෙන පාඩුවෙ හිටියා.. වැඩිය කතාකරන්න යන්න
හොඳ නෑ.. මම තේරුම්ගන්න එක දෙයක්.. මම මේ ලෝකෙ නියන හැම
සබ්බ සකල මනාවම රඳා අයියා එක්ක කියවද්දී ලා අහගෙන ඉන්නවා
තමා.. ඒත් වෙන එකෙක් එක්ක කියවන්න ගියොත්.. ඒ කියන්නෙ මේ
වම්රුවා ගේ එකෙක් එක්ක කියවන්න ගියොත් කෙළින්ම වාහනේ පදික
වේදිකාවට කපලා.. බැහැලා පලයන් කියනවා.. අවධානමක් ගන්න ඔන
නෑනෙ බොරුවට..

" මම.. මම.. හද පලා යන දුක එකහු කරගෙන

ඉන්නවා මම මග බලන්නේතු හෙව්වේ ඔබේ රුව දැක ගන්න ආසා හින්නද
ම.

පුන්සදක් පායන්නේ කොහොමත්

මාසෙකට සැරයක් නේ බො.."

වමිරුට ටික වෙලාවකින් මං ඉන්නවා කියලා අමතක වෙලා වාහනේ ගියපු සිංදුවක් කියවුණා.. ස්ටියරින් වී එකට තට්ටුවක් දදා ඌ සිංදු කිය කිය හිටිය හිටියෙ හුල් සිරියස් මුඩ එකේ.. මම දැනගෙන හිටියෙ නැතෙ සමිරුකාට සිංදු කියන්න පුළුවන් කියලා.. බලන් යද්දි ඒකා ලස්සනට සින්ග් කරනවා..

" ඔබ පායනා දින කෙනෙකුට එළිය දෙන්නට

කාරි නෑ සඳ මගෙ ලොව එළිය නොවුණට

ඔබෙ ආදරේකට ආසයි හේතු වෙන්නට

කාරි නෑ සඳ ඔබ දැක-කැහේ-මහේම..

මොකද උඹ.."

වමිරු මුළු සිංදුවම මෙලෝ සිහියක් නැතුව මුමුණ මුමුණ ඉඳලා හදිසියෙම මං දිහා බලලා කැස්සක් හදාගත්තා..

" මොකුත් නෑ.. මොකද.."

ටික වෙලාවක් කිසිම සද්දයක් තිබුණෙ නෑ..

" මට පොඩි වැඩක් මතක් වුණා.. උඹ දන්නවද කැඩෙට් කරන උන් ඉස්කෝලෙ නවතීනවතෙ කැමිපින් වලට.."

" ඔව්..??"

" උඹට කියන්න ඒ කාලෙ හෙන ආතල් බො.. රඨා අයිසා සාප්න්හිටපු කාලෙ ඩයල් එක උදේට තදයා වගේ ඉඳලා රැට ආතල් දෙනවා.. දවසක් බෙරයක් උස්සන් ඇවිත් කැඩෙට් රූම එක දෙක වෙන්න සිංදු කිව්වා.."

" හැ.. උඹලා එව්වත් කරනවද.."

" රඨා අයිසගෙ බැප් එකේ ඉඳපු අනිත් උන් ආතල්.."

" මම හිතන් හිටියෙ මෙ කැඩෙට් කරන උන්-නෑ එක්කො එපා.."

" මොකද.. ඇයි උඹ හිතුවද කැඩෙට් කළා කියලා අපි මේ ගැහීම දැනීම නැති මිනිස්සු කියලා.."

" ඔව්.. සිරාවට එහෙම හිතුවා.. කොහොමද හරියටම කිව්වෙ.."

වමිරු ඉස්සරහ යන වාහනේට මහා හයිසෙන් හෝන් එකක් ගැහුවා..
කියලා තියනවා මේ පගාට තරහ ගියාම හෝන් එක උඩ වාඩිවෙන්න එපා
කියලා..

" ඉතින් කියපන්නෙ.. උඹලා මොකද කරන්නෙ.."

" රඳා අයිසට ලස්සනට සිංදු කියන්න පුළුවන් නෙ.. එක දවසක් මට
මතකයි ඒකා 'මා ඉතින් යන්න යනවා' කිව්වා.. උඹට කියන්න.. පට්ට
ලස්සනයි බෑ.."

" සිරාවට.."

" ඇයි උඹලා සිංදු කියන්නැද්ද.."

වමිරු පුදුමෙන් වගේ මගෙන් ඇහුවා..

" කියනවා.. හෙන අමාරුයි ඒ මනුස්සයට කියලා සිංදුවක් කියවගන්න.."

" කිව්වම උඹ අඩනවනෙ.. ඒකනිසා වෙන්න ඇති.."

මම හිනාවෙලා පාඩුවේ හිටියා..

" ඉවසලා ඉඳහන්.. කැමපස් අවුට් වුණ ගමන් උඹෙ සියලු දේශ දූරිභූත
වෙලා යයි.. "

" උඹ කොහොමද කියන්නෙ.."

" එහෙම තමා.. ඒකනිසා පාඩම කරපන් හොඳට.. රිපීට් සෙට් කරගන්න
නැතුව.."

" මම.. එයා එයිද බෑ.."

වමිරු මගේ දිහා රවලා බැලුවා

" කුණුහර්ප කතානොකර ඉදපන්... උහ එන්නෙ නැතුව.."

" මම.."

මම කල්පනාවට වැටුණා.. ඉක්මනට කාලෙ ගෙව්ලා යනවනම්..

" ඡනෙරු යමු.."

" ආ..??"

වමිරු ශේඩස් දෙකත් දාගෙන වාහනෙන් බැස්සම මාත් කොණ්ඩෙ ලිහිලා තිබ්බ පොඩි පෝනිටේල් එක හරියට දාගත්තා.. මේ කොණ්ඩෙ වැවෙනවා වැවෙනවා ඉවරයක් නෑ.. හිතුණොත් තට්ටේ ගාණවා..

අපි ෆ්ලෝරා එකට ගිහින් ඩෙකරේෂන්ස් වලට උවමනා දේවල් ඔක්කොම රෙඩ් කළා.. සතියයි කියන්නෙ හරි පොඩි කාලයයිනෙ.. හැම මගුලම පැනගෙන කළාට මම අදින ඇඳුමක්වත් තාම හොයාගෙන නෑ.. අකිල අංකල්ගෙ ෆැමලි එකේම හුහක් අය ඉන්නවා.. මොකාද වගේ යන්න බෑනෙ.. වෙන්න ඩොකෙක්නෙ අනික මම.. ලේසි පාසුද.. කමනි ඇන්ට් හම්බෙලා වෙඩින් කාඩ් එකක් දෙන්නත් හිතෙනවා.. ඒත් ඔන නෑ.. කරපු පව් වලට පල්ලියට අඩිය තිබ්බ ගමන් හෙතයක්වත් ගැහුවොත් එහෙම කියන්න බෑනෙ..

හවස් වෙන්න සෙනුකයා ගෙදර ගියා කියලා කෝල් එකක් දුන්නා.. ඊටපස්සෙ රූ ඔක්කොම එක්ක කැප්ට් ගියා.. ආශිලත් ආවා අපිත් එක්කම යන්න.. ගිහින් නටලා නටලා පිස්සු කෙලලා මම පුරුදු විදියටම හතරගානෙ දාලා ඉන්න සෙනුකයවත් උස්සගෙන මම ඉන්න ගෙදර ආවා.. රෙක්සියි කියාරයි පුරුදු විදියටම බුරාගෙන මගේ ඉස්සරහට ආවා.. සෙනුකයා ඉතින් බිච්චම හෙන චොර.. ඒක ගැන කතාකල්ලා වැඩක් නෑ..

" කැහ්-ඡනෙරු මයෙ අම්මා.. උම්බට මව්.. මම ඉන්නවනෙ.. කව්ද.. කව්ද කියපන්.."

මම උගේ අතක් අරගෙන මගේ කර වටේ දාගත්තා..

" ඔව් ඔව් උඹ ඉන්නවා.."

" අන්න එහෙම.. මයෙ සුදු සනෙරුවා.. උමබ බඳින දවසට.. මේ සෙනුකව මල් කුමාරයට ගනිම.. හර්තේ.."

" ගන්නම ගන්නම.. සපත්තුදෙක පන්නහංකො.."

" කොහෙ..?? සපත්තුගන්න යන්න.. මේ රු.."

මගේ ඔලුව කකියන්න ආවා.. ඒ අස්සෙ කියාරත් හුරතල් වෙන්න උඩ පනිනවා..

" හතේ බල්ලො.."

මම නැමිලා උගේ සපත්තුදෙක පැන්නවා..

" මව්.. සනෙරුගෙ මිනිහා.. අන්න හරේ.. අන්න හරේ.. ලාට පිස්සු හැදිලා-කැහි-කැහි-බවැස්-අන්න අපේ මිනිහා ඉන්නවා.."

" මොනවද බංකියවන්නෙ..මෙලෝ ලබබක් තේරෙන්නෙ නෑ.. නිදාගනි දැන්.."

මම සෙනුකයව කාමරේ තියලා ෆෑන් එකත් දාලා ඇවිත් කියාරවයි රෙක්සියි අරගෙන හුරතල් කළා.. පව දවසෙම මම නැතුව ඉන්නවනෙ.. හිතට දුකයි පාළුනිසා එයාලට..

අම්මා ලංකාවෙන් ගියාට පස්සෙ ආවවිඅම්මා මෙහේ නතරකරගන්න ඕන.. අසනීප එක්ක ගමෙ තියන්න බෑනෙ..

සුබෝදාසනක් පුංචි දළඹු ළමයිනේ..

ආයෙ රැට එන්නම.. හොඳේ.. තා ටික කාලෙකින් පුමවි දළඹුවෝ සතුව වෙන්නයි යන්නෙ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

@Shan

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

156 කොටස

" හම්මට මොණරා ගුඩමෝනින්.."

" ගුඩමෝනින් මව.. කෝ අපේ නාරි නැද්ද.."

" ඒකිගෙ ස්ටෙන් එක අමතක වෙලා.. ඒක ගන්න ගියා.."

ලෙක්වර් හෝල් එකේ ආගිගෙ නැත්නම් නාරිගෙ බෑග් එක තිබ්බ තැනින් මාත් දුවගෙන ඇවිත් වාඩිවුණා.. හෝල් එකේ පිටිපස්සෙම ඉන්න කුමහකරණයෝ.. උන් එක්ක සෙට් වුණොත් අනිවා අපිටත් නින්ද යනවා.. නිදාකාරකේ වගේ උන්ගෙ වචන වලත් අම්මටසිරිවෙන්න නිදිමතක් තමා තියෙන්නේ.. ඉස්සරහම පෝළීම වල ඉන්නේ බැප් එකේ මීටර් ටික.. උන් ලෙකාලට ගොටට අල්ලනවා.. මැද්දේ ඉන්නේ ඉතින් අපි වගේ දෙපැත්තටම නැතුව පාවි පාවි ඉන්න උන්.. අපේ ලෙකාගෙ බලුකම කියන්නේ නැගිටිට්ටලා ප්‍රශ්න අහන්නෙන් අපෙන්නයි.. දවසක් මම පොතෙන්ම ඔලුවට කෑවා එකක්.. ආගි එක්ක ඔපදූප හොයන්න ගිහින් අහපු ප්‍රශ්නට උත්තර දෙන්නැතුව..

" ඔය මැද්දේ එකා.. නැගිටිනවා.. A Patient went into shock immediately after normal delivery ,likely cause is – Amniotic fluid embolism, PPH, Uterine inversion or Eclampsia ???"

" um..

Postpartum hemorrhage

"

" Physical exam reveals the uterus to be about 6 wk size. Vaginal bleeding is scanty with no discernible tissue in the cervical os. There are no palpable adnexal masses. The uterus is mildly tender. Ultrasonographic exam does not reveal a gestational sac. Which of the following should be recommended? Dilatation & curettage, Culdocentesis, Observation followed by serial B-HCG determinations or Diagnostic laparoscopy..?

" s-sir??"

" අයිසෙ අහගෙන නෙමෙයිද ඉන්නෙ..!!"

ඒ එක්කම පියාඔගෙන ආපු මාකපෙන් එක මගේ ඔලුවෙ වැදී නොවැදී ගියා.. අපි බල්ලො වගේ අනේ.. බැනුම් අහනවා ඉවරයක් නෑ.. චෝඩි එක මැද්දෙම ආගි දවසක් හොඳ බැනුම් නොගයක් අහලා වරුවක් ඇඩුවා.. ආයෙ මෙඩිකල් කොලේජ් එන්නෙත් නෑ.. බැනුම් අහන්නද මෙව්වර ඉගනගන්නෙ කියලා වැලපුණා.. ආධ්‍ය අයිසා කියපු රුවන් වැකි මතක් වෙන්නෙ ඒ වෙලාවට තමා..

හරි දුකයි..

අපේ ෆස්ට් ඉයර් එක ඉවරවුණා.. සෙකන්ඩ් එකත් එහෙමයි.. දැන් ඔන්න තර්ඩ් එකේ අන්තිම සෙම එකේ ඉන්නෙ.. දෙයියනේ කියලා ක්ලිකල් එහෙමත් යනවා.. නිල් පාට දිග කලිසමයි.. නිල් පාට කම්සෙයි ඇඳලා.. ආයෙ සුදු කෝට් එක දාලා.. ස්ටෙන් එකත් හතරට පහට නමාගෙන සාක්කුවෙ ඔබාගෙන, පාට තුනෙන් හයිලයිට් තුනයි.. කළුපැනයි.. නිල් පැනයි.. සි ආර් පොත් ටිකයි ජීවිතේම වගේ.. ක්ලිකල් යනවා.. තියටර් යනවා.. කැම්පස් දුවනවා.. ආයෙම හොස්පිටල් දුවනවා.. ආයෙම ක්ලබ් එකට දුවනවා.. ආයෙම බැඩ්මින්ටන් ඇසෝසියේගන් එකට දුවනවා.. මම හිටියෙ දුවාගත්ත ගමන්මයි.. මොකක් වුණත් ජීවිතේ සැහෙන්න දේවල් මට එකතු වුණා..

අපි ෆස්ට් ඉයර් එකේදි හන්නානෙ ට්‍රිප් එක ගියා.. හෙනාතල් අපේ උන් නම.. ට්‍රිප් එකක් යන්න ගියාම.. කැගහලා නටලා බස් එක දෙක කල්ලා ඔන්න හන්නානෙ ගිහින් ආවා.. බැප් එකේ ජෝඩු ටිකට එහෙම ඉතින් වන වදුලේ වසන්නෙ තමා..මටනම දුකට සැපට අනේ එල්ලන් යන්න ඉන්නෙ නාරිලතා විතරනෙ.. ඒකින් එක්ක කියෝ කියෝ හන්නානෙ ගියා.. සෙනුකයවත් හමබෙන්න සෙට් වුණා.. ඊටපස්සෙ අලුත් අවුරුදු උත්සවෙ.. ඒකටත් නටන්න ඔන හැම නැටුමක්ම නැටුවා.. අවුරුදු උත්සවෙ අනිත්පැත්තට ඊස්තටික් ක්ලබ් එකේ වැඩ.. ආයෙම කැට.. ඒ අස්සෙ ලෙක්චර්ස්.. අක්කලාගෙ අයිසලාගෙ ගැලුම.. අපේ උන් දාන කුප්පි.. හෙන රූ හොස්ටල් අස්සෙ ලැගගෙන පාන් කකා කුප්පි දැමමා.. පුදුමෙ කියන්නෙ අර සෙම එකක්ම තේරෙන්නෙ නැති එව්වා අපිට සතියෙන් පුළුවන් වෙන

එක.. අන්න අක්කලා.. මල් තියලා වැන්දත් මදි.. අපිටනම් පෙනුණේ
දේවතාවියෝ වගේ.. පාන්දර තුන හතර වෙනකල්ම සමහර ගැලුම් තිබ්බා..

රිටපස්සෙ නින්නාද තිබ්බා.. ගැකලටියෙ මාව දැන් හෙන ජේමස්.. නංගිලා
එහෙම හෝ ගාලා මම මැව් එකකට යනවනම සුභ පතලා යනවා..
කොටින්ම කියනවනම අපෙත් රැග් කන්න පැන පැන ආපු උනුත් හිටියා..
අනේ දුකේ.. නින්නාදෙ අපි නග්ගලා ගත්තා සිංදු කියලා නටලා.. අපි තමා
තිබ්බ සුපිරිම එක තිබ්බෙ කියලා සිත්තො ප්‍රශංසා කළා..

හොඳම ආතල් එක ජේරෙ-කොළඹ මැව් එක.. මමයි සෙනුකයයි බෝලින්
බැටින් හිටියා.. අයුක් අයිසා හිටියනම් වහ කාලා මැරෙනවා අපේ එකාගෙ
බැටින් වලට.. කෙලින්ම මම දාන බෝලෙ විකට් එකේ.. අනික හිනාත්
යනවා.. ඇයි යකෝ හොඳම යාළුවානෙ ප්‍රතිවාදී පිලේ හිටියෙ.. අන්තිමට
මැව් එක භ්‍රෝ වුණා ඒක වෙනම කතාවක්.. පස්සෙ තමා කට්ටිය අතරෙ
ප්‍රසිද්ධ වුණේ මම දාන බෝලෙට ගැහුවෙ මගේ අනිත් භාගෙ කියලා..
ජේරෙ උන් හරි සුභදගීලි මොකක් වුණත්..

ආයෙම මෙඩ-ලෝ ඉවෙන්ට තිබ්බා..මට අපේ ලොකු අයිසාණ්ඩ් වමිරු
සෙට් වුණා.. කොහෙ ගියත් අදුරන එකෙක්නම් ඉන්නවාමයි.. හරි
පුදුමෙකි.. මලක මලකි..!

මේ අවුරුදු තුනට සැහෙන දේවල් වෙනස්වුණා.. මට දැන් අවුරුදු විසි
තුනක්.. කිව්වට හතරක්.. උපන්දිනේ පහුවුණානෙ.. රිජ්වේ එකේ
ක්ලිනිකල් සෙට් වුණාම ලොකු අම්මා කැන්ටිමේ ඉද්දි මම කැන්ටිමට
රිංගලා ලොකු අම්මගෙ පර්ස් එකට විදිනවා.. එයා දැන් අමුතු වෙලා..
වෙනදා වගේ නෙමේ හරි හොඳයි.. අම්මා ලංකාවෙන් ගියාට පස්සෙ ලොකු
අම්මා මට කිට්ටු වුණා.. හොඳටද නරකටද දන්නෑ ඉතින්.. කොහොම
වුණත් මමනම් හැමෝටම එක සේ හොඳින් සලකනවා..

අපේ අම්මගෙ වෙඩින් එක හුහක් ලොකුවට තිබුණා.. මගේ මාමා
ඇරෙන්න අපේ පවලෙ හැමෝම වගේ ආවා.. අම්මා වෙනුවෙන් මම කිසිම
අඩුපාඩුවක් කළේ නෑ.. ගවමෙ ඉඳලම සේරම කළේ මගේ අනිත්මයි..
පොඩ්ඩක් මේ කාලෙ ආර්ථිකේට කෙලවෙලා ඉන්නෙ පහුගිය ටිකේ
වැඩියෙන් වියදම් වුණු නිසා.. ඒකත් ගාණට ශේජ් එකේ බැලුන්ස් කරගෙන
යනවා.. අම්මා වෙඩින් එක දවසෙ ලස්සනට හිටියා.. පළවෙනි වතාවට මම
අම්මව වෙල් එකක් යටින් දැක්කෙ.. ඇත්තටම ලස්සනයි.. දණහිසෙන්

පහළට කොණ්ඩෙ කරල කල්ලා.. සුදුපාට පිම්බෙන ගව්මකට.. මල් පොකුරක් අතේ තියාගෙන.. මගේ අතේ එල්ලිලා අල්තාරෙ ගාවට ගියපු හැට්මට තාම මතක් වෙනවා.. මට දැනුණේ තාත්තා කෙනෙක් දුවෙක් බන්දද්දි දැනෙන හැගීම.. මමම අම්මගෙ අත අකිල අංකල්ගෙ.. නෑ නෑ.. බාප්පගෙ අත උඩින් තිබ්බා.. මට විශ්වාසයි.. අම්මා එතනින් එහාට සතුටෙන් ඉදිවි..

අනිකා මගේ ඥාති පුතා.. සඳෙව් අයියගෙ පොඩි එකා.. මට හෙන එකතුයි.. වූටි තාත්ති කියාගෙන මගේ අතේ එල්ලිගෙනමයි ඉන්නෙ.. ඒකට අවුරුදු පහක්.. පහක් වුණාට කට තියනවා නාකි සිය කෙනෙක්ගෙ වගේ.. ගිය සතියෙ සඳෙව් අයියා ආවා ලංකාවට.. මාවත් බලලා යන්න.. එතකොට පුතණ්ඩියයි අක්කයි එක්ක ආවෙ.. අක්කා හරි හොඳ කෙල්ල..මට වඩා පොඩ්ඩයි වැඩිමල්.. එහේ සැලෝන් එකක වැඩකරන්නෙ.. ඒක නිසා මෙතු අක්කා අපේ ආගි එක්ක හෙනට සෙට් වුණා.. අම්මට ඇත්තටම හුහක් හොඳ පවලක් තමයි ලැබිලා තියෙන්නෙ.. සඳෙව් අයියා රඬ අයියා ගැන දන්නවා.. ලව් එකට හෙන සපෝට්.. ඒකා වෙඩිමෙ ඉදන් ප්ලෑන් කරගෙන ඉන්නෙ කරන්න ඕන විදිය.. කොයි ලෝකෙකින් හරි උස්සන් ඇවිත් මලයට බන්දලා දෙනවා කියලා දහ අතේ දිවුරුවා.. ලාටනම් පිස්සු.. දැන් මට අර වයසට යන ෆිලින් එක දැනෙනවා.. අපේ වයසෙ සමහර යාළුවෝ බැඳලා.. අවුරුදු විසි හතරක් කියන්නෙ.. ආගිත් ලිවින් ටුගෙදර් ඉන්නෙ කියාන් අයියා එක්ක..

ඇත්තටම අපි ලොකු වෙලා.. දැනට අවුරුදු හයකට විතර කලින් හිටපු මාව දැන් වෙනස් වෙලා ගිහින් වගේ.. කාලෙන් එක්ක මගේ හිතේ තියන පාළුව එහෙමම සාමාන්‍ය දෙයක් වුණා.. හැබැයි අපේ ගෙදරට දේවතාවියෙක් වැඩලා ඉන්නෙ.. එයා ඉතින් පාළු හිතෙන්න දෙන්නෙ නෑ..

මගේ ආච්චිඅම්මා..

අම්මගෙ වෙඩින් එකෙන් පස්සෙ ආච්චිඅම්මව මම එක්කන් මෙහේ ආවා.. එකක් ආච්චිට දැන් ඇවිදින්න නෑ.. මමම ළඟ ඉන්න ඕන හැමදේකටම.. මම හරි ආදරෙනුයි මගෙ ආච්චිඅම්මව බලාගන්නෙ.. හැමදේම මගේ අත් දෙකින්ම කරන්නෙ.. ආච්චිව එකසැරේට පැරලයිස් වුණා.. දැන් එයා හුහක් වයසයි.. ඉස්සර වගේ කිසිම දෙයක් බෑ දුවලා පැනලා කරන්න.. මේ අවුරුදු තුනට ආච්චිඅම්මව අවුරුදු දහයකින් වයසට ගිහිල්ලා වගේ..

මම ප්‍රැක්ටිකල් දවස්වලට ඩෙන් බොඩිස් එක්ක දවසෙම ඉන්නෙ.. මුලදි පටට අප්පිරියයි වැඩ කරන්න.. ඇයි යකෝ මැරිව්ව මනුස්සයෙක් ඇඳක් වගේ එකක් උඩ තියාගෙන කොටස් කොටස් වලට වෙන් කරනවා කියන්නෙ.. ආගිට පළවෙනිම දවසෙ වමනෙ ගියා.. මට දවසක්ම කන්න බැරිවුණා.. දැන් නම් ඩෙන් බොඩි එක ඉස්සරහ තියාගෙන අනිමිසලෝචනේ හරි කරන්න පුළුවන්.. කිසි අවුලක් නෑ.. අපේ ආච්චිඅම්මව ප්‍රැක්ටිකල් දවස්වලට ගෙදර ගිහින් බදාගන්න වගේ ආවොත් දෙනවා මට අතට අහුවෙන එකෙන්.. 'සුදුමහත්තයා අහකට' කියලා.. මම ඉතින් විහිලුවකනෙ කරන්නෙ සුදුමැණිකෙට.. බොරුවට කෑගහනවා..

දැන් මගේ දින වසාව වෙනස්.. උදේම කියාරවයි රෙක්සිවයි උස්සන් දුවන්න යනවා.. උදේම කියන්නෙ හයට හතට නෙමේ.. පාන්දර පහට.. ඒක කරන්නම එපැයි.. බොඩි ෆිට්නස් නැතුව කොහොමද මම බැඩ්මින්ටන් ප්ලේ කරන්නෙ.. ඊටපස්සෙ පහමාරට ගෙදර එනවා.. එතකොට මට ඇහෙනවා ගෙදර පිරිත් දාලා උදේට..

" සං සාර සා රෝග විනීත නි සං.."

අපේ ආච්චි පිරිත් දානවා.. ඇඳ ළහම මම ඔක්කොම ලැස්ති කල්ලා තියන නිසා හොඳයි.. උදේම ආච්චිට සස්ටප්න් එකක් හදලා දෙනවා.. ආච්චි නැගිටලා ඒක බොනකල් කෑම ලැස්ති කරනවා.. මම උදේට කන්නෙ එළවලු විතරනෙ.. ආච්චි කෑමති දෙයක් තමා ගෙදර හදන්නෙ.. එයත් බත් කන්න හුහක් හොරයි.. රූට දාහක් දේවල් කියලා තමා බත් කවාගන්නෙ..

ඔන්න උදේට කෑම ලැස්ති කරනවා.. දවල්ටත් එක්කම.. හැන්දෑවට මම එනවනෙ.. ඒවා වහලා තියලා සේරම ලැස්ති කරවලා ආච්චිව නාවනවා.. උණු වතුරෙන්.. ඊටපස්සෙ බෙහෙත් දෙනවා.. මටත් ඒ ගැන දැනුමක් තියන නිසා හොඳයි.. ගෙදරම ප්‍රෙශර් වෙක් කරනවා.. සීනි බලනවා.. ටෙස්ට් එකක් කරගන්න වුණත් මමම ගෙදරට සිරි-පර්ස් ගෙනැල්ලා ලේ අරගෙන හොස්පිටල් ලැබ එකෙන් වෙක් කරවගෙන එන්නෙ.. ඊටපස්සෙ හතට ගෙදරින් යනවා.. කෙලින්ම කෑමපස් එකට.. උදේ ඉඳන් දොළහා වෙනකල් ලෙක්ටර්ස්.. අනිත්පැත්තට ක්ලිනිකල් දුවනවා.. ඊටපස්සෙ චෝඩ් එකේ ඇඳෙන් ඇඳට ගිහින් පේශන්ලගෙ හිස්ට්‍රි මාක් කරගන්නවා..

එකට කීට්ටු කල්ලා කන්සාල්ටන් කඩාපාත්වෙනවා.. එතකොට ඉතින් බය වෙලා අරහෙට දුවලා මෙහෙට දුවලා පොත් එහෙම ලැස්ති කරන් දත කට

මැදගෙන ඉන්නෙ.. රෙඩ් බෙල්ට් නර්ස් නංගි කෙනෙක් සෙට් වුණොත් අපි කයිසක් ගහගෙන එහෙමත් ඉන්නවා.. වෝඩ් එකේ නර්ස්ලත් හොඳ අය ඉඳලා හිටලා සෙට් වෙනවනෙ.. ඩොක්ට් වෝඩ් රවුන්ඩ් යන්නෙ දොළහට.. කන්සාල්ටන් එන්නෙ එකට.. ඩොක්ට් යන වෙලේට් නර්ස් අර තඩ් බෙහෙත් ප්‍රොලිය උස්සන් පස්සෙන් යනවා.. අපිට ඒ වෙලේට් මොකුත් කරන්න නෑ.. එළියෙ කොරිඩෝ එකට වෙලා ඉන්නවා..

එකට කන්සාල්ටන් එද්දිම වෝඩ් එක අනිත්පැත්ත ගැහෙනවා.. සේරම පේගන්ස්ලව වෙක් කල්ලා අපිව ඩ්‍රෙසින් රූම එකට ගෙන්නගන්නවා.. ප්‍රශ්න අහනවා.. ලෙඩ ගැන විස්තර කරනවා.. ඔය වෙලාවට බැනුනුත් අහනවා.. අපේ වීම එකේ මොනිටරේ කෙල්ලෙක්.. මුස්ලිම් කෙල්ලෙක්.. ඒකි හෙන හොඳ කෙල්ල.. හැමදාම ඒකි අපිව බේරගන්න මොනා හරි කියනවා.. බැනගෙන එනවා වගේ ලයින් එකක් යනවනම..

හොස්පිටල් කෙරුවාව අහවර වුණාම මම ඇඳුම මාරු කරන්නෙත් නැතුව ක්ලබ් එකට දුවනවා.. ක්ලබ් එකක් නෙමේ දැන් දෙකක්නෙ.. ක්ලබ් එකේ ප්ලේ කරන්න දැන් බෑ.. මොකද මම ඇසෝසියේගන් එකේ ඉන්න නිසා.. ඒත් කෝච් මාව ප්‍රැක්ටිස් කරවනවා.. කෝච් නැති දවසට මට පහළු වයස්වල උන් මම ප්‍රැක්ටිස් කරනවනවා.. ලබන මාසෙ නැගනල් සිලෙක්ගන්.. මාව තෝරගනී කියලා මට ලොකුම ඔකු බලාපොරොත්තුවක් තියනවා..

පහුගිය අවුරුදු තුනට ටුවර් නමයකට විතර යන්න වුණා.. කොරියා ගියා.. ජැපෑන් ගියා.. තව යුරෝපියන් කන්ට්‍රි වලනම ජර්මන් ගියා, ග්‍රාන්ස් ගියා.. හැම එකකටම දැන් ලංකාව රෙප්‍රසන්ට් කරන්න ඉන්නෙ මම.. බැඩ්මින්ටන්-ශ්‍රී ලංකා-ෂනෙරු ඔය තුන හැමතැනම තියෙන්නෙ එකට.. මාව දැන් නම ලංකාවෙ නොදන්න උන් ඉන්නෙ පොඩ්ඩම පොඩ්ඩයි.. බහුතරේ දන්නවා.. සමර් ඔලිම්පික් යන්නත් ලොකු බලාපොරොත්තුවක් තියනවා.. ඒත් මම ඒකට ලැස්තීවෙන්න ඔන.. රට යන්න සෙට් වුණාම සෙනුකයා, ආගි තමා ආවිච්ච බලාගන්නෙ.. සෙනුක සති අන්තවල ගෙදර එනවනෙ.. මම ගිහින් ආයෙ අනිත්පැත්තට කලින්ම එනවා.. මොකද හැමෝම දන්නවා මම මෙහේ මෙඩිකල් ෆැකලටියෙ තාම ඉගනගන්නවා.. මට ඇකඩමික් වැඩ වැඩියි කියලා.. වම්රුත් අපේ ආවිච්ච හුහක් එකතුයි..නිතර බලලා යන්න එහෙම එනවා.. අපේ ආවිකි ඉතින් බණ අහනවා.. මගේ ටැබ් එකේ ඔය එක එක වැඩසටහන් අහනවා.. කියාරලා එක්ක කතාකරනවා.. හුහක් විවෙකෙන් ඉන්නවා.. ගමෙ ගෙදර දැන්

වහලාමි දාලා.. ලොකු අමමා ඉදහිට ගිහින් අස්පස් කල්ලා දාලා එනවා.. ඒත් ලොකු අමමත් කන්සාල්ටත් වලට රට යන්න ඉන්නෙන.. අන්තිමට මමයි ආවිච්ඡාමයි විතරයි ලංකාවෙ ඉතුරු වෙන්නෙන.. පව්ලම රට..

උදේ තිබ්බ ලෙක්වර්ස් වලින් පස්සෙ අපි හොස්පිටල් ගියා.. දවල්ට කෑම කන්නත් බැරිවුණ නිසා ගිහින් රිපෝට් හදලා මමයි ආගියි කැන්ටිමට යද්දි ලොකු අමමත් ඇවිත් තේකක් බිබී හිටියෙ..ලොකු අමමා දන්නවා මම මේ වෙලේට ඩොක්ටර්ස් කැන්ටිමට එනවා කියලා.. මාව දැකලා එහාපැත්තෙ පුටුවට ඇහිල්ලක් දික් කල්ලා ඇවිත් ඉදගන්න කිව්වා.. හිනාවෙන්නෙ අරවා මේවා නෑ ඉතින්.. උවමනා දේවල් තමා කතාකරන්නෙන..

" ලොකුඅමමෙ.."

" කාලද ඉන්නෙන.."

ආගිත් ඇවිත් මගේ එහාපැත්තෙන් ඉගන්නා.. මම නෑ කියන්න ඔලුව වැනුවා..

" කාල ඉන්න.."

මම හෙන ගොප්පහේ හිනාවක් දැමමම ලොකු අමමා ගිහින් කෑම වගයක් උස්සගෙන ආවා..මේ ඉටපස්සෙ මමයි ආගිටි පාඩුවෙම කෑවා.. ලොකු අමමා ආගිටි එකක් දිග ඇරගෙන ඒක බලබල හිටියෙ..

" අමමා කතාකළාද.."

"....."

" දරුවෝ!"

" ඕ.. ආ ලොකුඅමමෙ.. අමමා ළඟදි නම් කතාකළේ නෑ.. ගන්න ඔන.."

" ඇයි අමමට ඇහිල්ලෙන් ඇතලා ප්‍රතාව මතක් කරන්න ඔනද.."

මම සද්ද නැතුව හිටියා..

" මම කතාකරන්නම්කො.. මාමලා අමමලා සේරම එකයි.."

" අමමට වැඩඇති ලොකු අමමෙ.."

" ඒත් එකම එක පාරක්වත් ලංකාවට ආවෙ නෑනෙ.. තමන්ගෙ අමමගෙ වැඩ ටිකත් පුතාටම කියලා කරවගන්නවා.."

" එහෙම දෙයක් නෑ ලොකුඅමමෙ.. මම කැමැත්තෙනුයි ආවිච්ඡමමව බලාගන්නෙ.."

ලොකු අමමා මොකුත් නොකිය කණ්ණාඩිදෙක ඇඳුම කරේ එල්ලගෙන පුටුවෙන් නැගිට්වා..

" මම දැන් යනවා ළමයි.. කෑම කන්න.."

මම මොකුත් කියන්නත් කලින් ලොකු අමමා නැගිටලා ගියා.. අමමා ඉඳලා හිටල හදිසියෙන් නෙ කතාකරන්නෙ.. අනික අමමට මාව පෙන්නන්න ලැජ්ජාවක් වගේ තියද දන්නෙ නෑ..මම ඉතින් කලින් හමුවුණු තාත්තා නැති පුතානෙ.. අනික සඳෙව අයියා අමමට ආදරෙයි.. මට ආවිච්ඡමමා ඉන්නවනෙ.. හිතේ කොණකවත් මට තරහක් නෑ කා එක්කවත්.. මෙ දේවල් වෙන විදිය මට පුරුදුයි.. හැමදේම සාමාන්‍ය විදියට සිද්ධ වෙනවා.. අවුරුදු තුනක් දරාගෙන හිටියා වගේ.. ඉතුරු දෙකත් ඉක්මනටගෙවිලා යාටි.. අන්තිම අවුරුද්ද හොඳ දෙයක් සිද්ධ වෙටි..

අමමා කොන්වොකේගන් එකටවත් මාව බලන්න ඒවිනෙ.. ඒ ඇති..

තරක සමනලයා ආවෝ.. හෝලා..

හැමදාම මගේ දළඹු හමුදාවගෙ කමෙන්ට් කියවලා බලන මම:

දෙයියනේ දෙයියනේ!!!

එන්නාම.. ලව යූ..♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

@Shan

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

157 කොටස

" කෝට් ඉන් අ ලාආආආආආආආආආආආආආආආආයි(Caught in a lie)

සුන්ග්‍යොල්හෙත්දොන් නල් චජ්ජ්චෝඩ්ඩි.."(Sungyeolhaetdeon nal chajajwo)

" ඔක නවත්තගනින්නො බං.. හයියෝ මොන කුණුහර්පද උඹ ඔය කියවන්නෙ.."

" ආආර්හ්!! අර අයාන් හැලකිඹුලා ඊයෙ අපේ ගෙදර ඇවිත් මගේ මනුස්සයා අරන් දුන්න ඔක්කොම චොක්ලට් බාස්කට් එකම කාලා ගියා.. ගිබල් ගේසෙක්කියා.. පකින් අයාන්.. ගොං වලාම.. අනේ මට මස්සිනාව මාරු කරගන්න විදියක් නැද්ද දෙයියනෙ.. ගිබල්!! ඔකට හොඳක් නම් වෙන්න එපා.."

" උඹ හංගලා තියන්න එපැයි.."

" මම ගෙදර හිටියියැ.. නෑනෙ.. අපේ මිනිහා මොකක්ද මිටින් එකකට ගෙදරට ගෙනෙනෙ.. උාට මාත් එක්ක තරහක් තියනවා.. දවසක් හෙයා ඩියර් එකට පව්ඩර් හාලා ගිහින් තිබුණා.. ඉදපන්නො.. ආයෙ වරෙන්.. මම කරන්න හොඳ වැඩක්.. පෑන් එක රත් කල්ලා මුණෙ තියන්නෙ මුණෙ.."

" හා හා.. එහෙම කරහං.. හොඳයි.."

මම ෆයිල් එකෙන් පවන් ගහගන්නා.. තාම ලෙක්ටර් එක පටන්ගත්තෙ නෑ.. හැමතැනම එකා දෙන්නා රවුම් ගැහිලා කියවනවා.. මම හිටියෙ පුරුදු විදියටම මැද්දෙ පේළියෙ කොනේම.. මගෙ එහාපැත්තෙ ආගි..

" සනෙරුමලේ.. අපේ මහිසාගෙ අර මෙව්ව එකත් එනවා සහි අත්තිමේ.. දෙයියනේ මට සතුටුයි වගේනෙ.."

" ඇති යාන්තම.. දෙයියනේ කියලා ඔකිට මිනිහෙක් සෙට් වුණා.. නිවන් ගියා වගේ දැනෙන්නෙ.."

" හුම.. අද කවද ඒයි අර එනවා කිව්ව අලුත් ලෙක්චර්.. මම දන්නෙත් නෑ රුපියලේ ඇවිත් කියනකල්..."

රුපියලේ කියන්නෙ බැව් රෙපා..

" නාකි ගිනිපුග්කාරයෙක් වෙන්නැති බෑ.. දන්නවනෙ අපිට සෙට් වුණොත් එහෙම එව්වා විතරනෙ.."

" ඒකතමයි හලෝ.. අත මෙහෙට දෙනවකො.."

ආගි මගේ අත ඇදලා අරගෙන බලිකුරුටටක් ඇන්දා.. මාත් ඉතින් ඒකි දෙන දස වද සේරම දරාගෙන ඉන්නවා.. දැන් අපි ෆෝන් ඉයර් ෆස්ට් සෙම් එකේ.. අපේ කොලා කැල්ලට, කෙලි කොල්ලෙක් සෙට් වුණා.. නෑ නෑ එහෙම නෙමේ.. මෙන්න මෙහෙමයි ඔය ප්‍රේම පුරාණය පටන්ගත්තෙ..

අපි දවසක් ගියා සේරම එකතුවෙලා සෙනුකයව බලන්න.. එදා ඉරිදා දවසක්.. මහිගත් ෆ්‍රි නිසා ඒකින් ආවා.. මමයි, ආගියි, වමිරුවයි, කියාන් අයියයි අපි ඔක්කොම ගියේ.. අපි යද්දි සෙනුකයා ටවමට ගිහිල්ලා අයිය කෙනෙක් එක්ක.. එක්කෙනෙක් ධනුෂ්.. අනිකා කවිග.. ධනුෂ් කියන්නෙ අර පලවෙනි දවසෙ පොල්කටු හැන්දක් අතේ තියාගෙන හිටියෙ.. අන්න ඒකා.. කවිග කියන්නෙ ලාවට ට්‍රැක් ඩයල් එක.. උන් දෙන්නා දැන් කැමපස් අවුට් වෙලා.. සයිට් වල වැඩ කරනවා.. ධනුෂ් අයියා ඉන්නෙ නුවරමයි තාම.. අපි ගිහින් සෙනුකයා එනකල් උගේ කාමරේට වෙලා පිස්සු කෙල කෙල ඉද්දි, මමයි කියාන් අයියයි පහළට ගියා කරන්න මොනවද ෆ්‍රිජ් එකේ තියෙන්නෙ බලන්න.. මහිගා ගේ ඉස්සරහා කෝල් එකක හිටියෙ.. සෙනුකයා ටවමට ගිහින් පොත් වගේකුත් උස්සගෙන ගෙට ආවහම අපි සිප් වැළඳගෙන කැරකිලා ඔක්කොම කරගෙන සාලෙට් ගිහින් බලද්දි..

අපේ මහිගා ධනුෂ් අයියගෙ අත උඩ පතබැවිලා ඉන්නවා..

එකසැරේ අපි ආවා විතරයි දෙන්නත් එක්කම පැටලිලා බිම වැටිලා ධනුෂ් අයියගෙ අතේ තිබ්බ එළවලු බැග් එකේ තක්කාලි ගෙඩි එහෙම උඩින් ගියා.. ඔන්න ඔහොම තමා ධනු-මහි ප්‍රේම වෘත්තන්ය ආරම්භ වුණේ.. කොහොම හරි අපි නිතර එහෙ යන එන නිසා ධනුෂ් අයියා අපිත් එක්ක ෆිට් වුණා.. පස්සෙ නමබර්ස් හුවමාරු කරගෙන මහිගගෙයි ධනුෂ් අයියගෙයි ලව් හුටපටේ පටන්ගත්තා.. මේ සති අන්තිමේ ඩයල් එක අපේ එකිට ප්‍රපෝස් කරන්න ඉන්නෙ.. ගෙවල් වලිනුත් කැමතියි.. ධනුෂ් අයියා ගමපහ..

ගෙවල් තියෙන්නෙ.. ඒත් කොළඹින් ගෙයක් ගන්න හිතාගෙන ඉන්නවා කිව්වෙ.. මහීශා දන්නෙ නෑ ඔය ප්‍රපෝස් කරන්න එන සීන් එක.. දැන් ඒකිගෙ ෆැගන් සෙන්ස් එක එහෙමත් වෙනස් වෙලා.. හොඳ වැදගත් ඩොකෙක් වගේ අදිනවා පළඳිනවා.. අපි හැමෝම ඉතින් කාලෙන් එක්ක වෙනස් වුණානෙ.. එහෙම තමයි.. හැමදාම එකම විදියට ඉඳලා හරියන්නෙ නෑ..

අනිත් සුභ ආරංචිය.. මගේකා.. සෙනුකයා.. පියාගෙන් අයුක අයියට කැමැත්ත ගන්නා.. ඔය වෙනුවෙන් ඒකා අවුරුද්දකට වැඩිය සටන් කළා.. මුලින්ම ගෙදරින් ඒකව එළියට දැමමා.. එහෙමමත් නෙමෙ වූ තමා බැහැලා ආවෙ.. අඩ අඩ ඇවිත් මාත් එක්ක කතාකලා..

ටික කාලෙකට පස්සෙ අම්මා යන්නම් කැමතිවුණා.. අම්මා මගෙන් කතාකල්ලා අහුවා අයුක අයියා කියන්නෙ කවිද.. එයාලා අතරෙ මොනවද තියෙන්නෙ.. හොඳ කෙනෙක්ද කියලා.. අනික ලව් එකටත් දැන් හුඟක් කල් වෙනවනෙ.. අයුක අයියගෙ කියන්න වැරදි මුකුත් ඇත්තෙන් නෑ.. අනික සම්බන්ධෙ නිසා සෙනුකයා ඉගනීම කඩාකප්පල් කරගත්තෙන් නෑ.. ඔය හේතු සලකා බලලා අම්මා සෙනුකගෙ තාත්තට කරුණු පැහැදිලි කල්ලා දුන්නා.. දැන් මේ අවුරුද්ද අන්තිමේ අයුක අයියා ග්‍රැජුටේට් වෙනවා.. ලංකාවට ඇවිත් සෙනුකගෙ ගෙදරින් අහන්න ඉන්න.. මගේ එකටම ඉඳපු උන් අද සතුටින් ඉන්නවා.. හිතට සැනසීමයි..

අයුක අයියා පොඩ්ඩක් බයේ හැබැයි ඉන්නෙ.. සෙනුකයාගෙ තාත්ත අමුතු ඩයල් එකනෙ.. සෙනුකයා විතරයි ගෙදර එකම ළමයා.. තාත්තා ළාට පුදුම ආදරෙයි.. අන්තිමේදී ඒ තාත්තා තීරණේ කලා සමාජෙට බමබු ගහන්න කියලා තමන්ගෙ පුතාගෙ සතුව ගැන හිතන්න.. අපේ එකා මැරුණෙ නැති ටික විතරයි තාත්තගෙන් කැමැත්ත ගන්න.. අයුක අයියා දැන් මාමණ්ඩියා එක්ක කතාකරනවා.. කෝල් වලින්.. උන් දෙන්නත් ඉක්මනට මැරී කල්ලා සෙට්ල් වෙනවා කිව්වා.. කියාත් අයියනම් කලින්ම එන්ගේජ් වෙලා කමපනි එක භාරගත්තනෙ..

අපි කොච්චර දුරක් ඇවිල්ලද.. හිතාගන්න බෑ.. කොහොම වුණත් මට පෙනී යනවා එකදිගට හෙන ගහන්න වගේ මගුල් ටිකක්නම් සෙට් වෙනවා.. දැන් එහෙත් මෙහෙන් වෙඩින් කාඩ් එන්නත් පටන් අරගෙන.. නග්‍රාසුන් උගෙ ආතිමාව මැරී කළා.. දැන් ආතිමා ප්‍රෙග්නට්.. ජොනාත් වෙඩින් කාඩ් එක එව්වා.. යන්න තමා තියෙන්නෙ..

මම සැරටම මනෝපාරක් ගහගෙන පැනත් කටේ ගහගෙන ඉන්න වෙලේ එකසැරේට අපේ රවුම ගැහිලා ඉඳපු උන්ගෙ පුටු හරි පේළිවලට හැඳුණා.. ඒ කියන්නෙ ලෙකා එනවා නමා.. අද තියෙන්නෙ anesthesiology පාර්ටි එකක්.. මමත් උගුර පාදලා හොඳට පුටුවෙන් ඉඳගෙන නාකි ප්‍රොෆා වඩිනකල් ඇස අයාගෙන බලාගෙන හිටියා.. ඇනස්තීසියොලොජිස්ට්ලා ඉතින් ලංකාවටම ඉන්නෙ කියෙත් කී දෙනාද.. එන එකා මොකක් වුණත් සුපිරි වැඩිවෙක් වෙන්න ඔන..

එකසැරේට දොර ඇරගෙන ආවෙ උස, කෙටිටු, සුදු, තරුණ ඩයල් එකක්.. පටට ගිගර් එකක් තියන.. ඇවිත් කිරීස් ගාලා සපත්තුවෙන් ලිස්සලා ගිහින් පොත් ටික පෝඩියම් එක උඩට විසික් කළා.. අප්පුඩියක් ගහලා අපේ පැත්තට හැරුණා.. මුණ පිරෙන්නම හිනාවුණා..

මට.. කලන්නෙට.. ආවා..!!!

" very good morning everyone!!"

මම ගල් ගැහිලා වගේ එහෙමම බලාගෙන හිටියා.. දෙයියනේ.. මම හීනයක් දකින්නෙ.. මේක හීනයක්.. ඔව් ඔව්.. නැකිටපන් ඡනෙරු.. උඹට පිස්සු හැඳිගෙන එනවා.. උඹ මොනවද මේ දකින මනස්ගාත.. නැකිටපාන්.. මම අත හොඳට දිගැරලා වටාස් ගාලා කනේ පාරන් ගහගන්න ගිය පාර ආගි අතේ එල්ලුණා.. ඒ වුණාට ඒකි ඉන්නෙත් පුදුමවෙලා.. මම ගහගන්න ගිය කණේ පාර ඒකි ඒකිට ගහගන්නා.. මාව ගැස්සිලා ගියා.. ඒ කණ්ණාඩිදෙක.. හිනාව.. කොණ්ඩෙ.. ඇඳුම.. මැණික් කටුව ගාව තියන වොච් එක..

" ආධ්‍ය අයිසෙ-හ්.."

"

First let me introduce myself guys.. I'm Dr. Adhya Shadil Ishakya Gamage.. consultant obstetric anesthesiologist MBBS MRCS LRCP FRCA.. Clinical Lecturer in Anesthesia, University of Alberta, Canada.. Also, I am a medical student who studied in this university..

"

@Shan

(*MBBS

-

Bachelor of Medicine, Bachelor of SurgeryMRCs-

Member of the Royal College of Surgeons of EnglandLRCP-

**Licentiate of the Royal College of PhysiciansFRCA-Fellows of the
Royal College of Anaesthetists)**

(

*

Clinical Lecturer in Anesthesia - නිර්වින්දනය පිළිබඳ සායනික
කටීකාවාර්ය)

මම ආධ්‍ය අධ්‍යයන ලක්ෂණ ඇස්තමේන්තු එක වගේ වෙලා වගේ අහගෙන
හිටියා.. දෙයියනේ.. එයා.. එයා ජීවත් වෙනවා.. එයා එයාගෙ හිතට
ගිහිල්ලා.. ඒ කිව්වෙ ගමගේ කියලද.. ඒ කියන්නේ.. ඒ කියන්නේ.. එයා??

මගෙ දෙයියනේ...!!

මම ආගි දිහා බැලුවම ඒකි හෝ ගාලා රිගු රෝල් කර කර නාහෙයි ඇස්
දෙකෙයි තියාගන්නවා.. ආධ්‍ය අධ්‍යයා හොඳට ලෙක්චර් හෝල් එක සර්ව
කල්ලා මාව පහුකරගෙනත් ගිහිත් ආයෙම මං ගාව නැවතුනා.. මගේ පපුව
වේගෙන් ගැහෙනවා.. මට පිස්සු වගේ.. අතත් වෙවුළුලා පැන බිම වැටුණා..
මේ මනුස්සයා මාව බයකරනවා.. මේ හැමදාම දකින හීනයක් නෙමේ
නේද.. ආධ්‍ය අධ්‍යයා පුරුදු හිනාවෙන්ම මාත් එක්ක හිනාවුණා.. අවුරුදු
පහකට පස්සෙ.. මම අවුරුදු දහනමයෙදි දැකපු හිනාව.. ආයෙම අවුරුදු විසි
පහේදි දකිනවා.. මට මොකක්ද කරන්න ඕන හිතාගන්න බැරුව ගල්
ගැහිලා අධ්‍යයා දිහා බලාගෙන හිටියා.. අධ්‍යයා හිනාවෙලා පෝඩියම් එක උඩ
තිබ්බ ලේසර් ටෝව් එකක් අතට අරගෙන ලැප් එක කනෙක්ට් කල්ලා
ප්‍රොපේක්ටර් එක ඔත් කරගන්නා..

@Shan

ආධ්‍ය අයිසගෙ පට්ටම් ටිකට මෙඩිසින්ගෙ ඇස් උඩ ගියා.. යකෝ.. අවුරුදු පහට..?? මේකා යකෙක්නෙ..!!

මම කටත් ඇරගෙන ආධ්‍ය අයිසා දිහා බලාගෙන ඉද්දි ආධ්‍ය අයිසා මට ඇහිල්ල දික් කල්ලා නැගිටින්න කිව්වා.. මේ මනුස්සයා ආපු ගමන්ම මස්සිනාගෙ රෙදි ගලවන්නද යන්නෙ.. මම වෙවුල වෙවුල මොකද එකා වගේ නැගිට්වා.. කලිසමත් හැලෙන්න වගේ.. හොඳට කෙළුත් ගිල්ලා..

" පුතා.. Why do we study Anaesthesia..?"

මේ අයිසගෙ ආච්චිට.. කවද යකෝ පුතා..?? මේකා කැනඩාවටම විසික් වෙන්න දෙන්න හිතයි දැන් නමි..

" it can be a fulfilling and satisfying career with opportunities to learn and develop within the medical field sir.."

" good.."

මම වාඩිවුණා.. දාඩියත් දාලනෙ යකෝ මට..

කොහොම හරි මම කාගෙන ආධ්‍ය අයිසගෙ ලෙක්චර් එක අහගෙන හිටියා.. මෙලෝ මගුලක් ඔලුවට ගියේ නෑ ඒක වෙනම කතාවක්.. ප්‍රොෆෙසර්ගෙ ගෙදරටම ගිහින් මම අහගන්නමකො.. ඉදපල්ලා මම පලි ගන්නවා..!! ආධ්‍ය අයිසා ආවා කියන්නෙ.. අතේ රධ්‍ය අයිසත් ඇවිල්ලද.. එයා ගැන මට දැනගන්න පුළුවන් වෙච්ච අයිසගෙන්.. පැය තුනහමාරක ලෙක්චර් එකෙන් පස්සෙ හෝල් එකේ ඔක්කොම නැගිටලා එළියට ගියා.. ක්ලිනිකල් ද්‍රවන්න ඔනනෙ.. මමත් මගේ පොත් පත් ටික එකතු කරගෙන නැගිට්වා.. ආධ්‍ය අයිසා කණ්ණාඩිදෙක පන්නලා ඒක කෝට එකේ ගහගෙන මං ගාවට ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ආවා.. ආශි තාම අඩනවා වචනයක්වත් කතාකරන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයිසා මං ගාවටම ඇවිත් මාත් එක්ක හිනාවුණා.. මගේ පපුව ගැහෙනවා පිස්සුවෙන් වගේ.. දෙයියනේ මම දකින හිතයක් හැබෑ වුණා වගේ.. මමයි ආශියි අයිසයි චිතරයි හෝල් එකේ හිටියේ.. මගේ ඇස් වල එක තප්පරේට කඳුළු පිරුණා.. පපුව රිදෙනවා වගේ..

" චුටියො.."

මම ආධ්‍ය අයිසව දෙන්න බදලම අල්ලගන්නා.. දෙයිනේ මේ මනුස්සයා හැබැහින් ඉන්නවා නමා.. මට අයිසගෙ ගාවින් එන රෝසමල් සුවඳ වෙනුවට වෙන සුවඳක් ආවෙ.. සිරියල් සුවඳක් වගේ.. බේබි කොලෝන්..?? මොකක් වුණත් ඒ රෝසමල් සුවඳ නෙමේ.. මං ගාව තියන අයිසගෙ ලේන්සුවෙන් එන සුවඳ නෙමේ.. ආධ්‍ය අයිසා මට වඩා උසයි.. මාව තද කල්ලම බදාගෙන හිස් මුදුනට හාඳ්දක් දුන්නා..

මේ කොච්චර කාලෙකට පස්සෙද.. මම අන්තිමට අයිසව දකිද්දි එයා හිටියෙ නිදාගෙනනෙ..

" ආධ්‍ය අයිසෙ.. අනේ.."

" අදට බැරිද ක්ලිනිකල් නොහිහින් ඉන්න.. මම..??"

මම ඔලුව වැනුවා..

" ලොකු අයිසෙ.. ඔයා මාව අඩවනවා අනේ.. මම තරහම තරහයි ඔයා එක්කත්.. මම යනවා සනෙරු මල.. ආර්ථි.. මට ඇඬෙනවනෙ මගුල.."

ආගි ආධ්‍ය අයිසට දෙකක් රවලා ටොක් ටොක් ගහා ඒකිගෙ දිග කරාබු දෙකත් පද්ද පද්ද යන්න ගියා.. ආධ්‍ය අයිසා මාව උරහිසින් අල්ලලා මෙහාට කළා.. මට අහන්න කෝටියක් දේවල් තියනවා දෙයිනේ.. ආධ්‍ය අයිසා මගේ කම්මුල් වල තියෙන කඳුළු අත් දෙකින්ම පිහිදුවා..

" මගේ පොඩි කොල්ලා සැහෙන්න ලොකු වෙලානෙ.. වූටියො.."

" කොහෙද අනේ හිටියෙ.."

මම නාහෙන් කතාකළා.. ආධ්‍ය අයිසා දිග හුස්මක් අරගෙන පිට කළා.. අපිට හුහක් දේවල් කතාකරන්න තියනවා.. මගේ මාමා කොහෙද.. අනේ එයා සනීපෙන් ඉන්නවා ඇතිනෙ.. මගේ ආච්චිඅම්මට මාමව දකින්න පුළුවන්..

" යමුකෝ කියන්න.. අන්තිමට කොල්ලා මෙඩිකල් කොලේජ් ආවනෙ.."

" රඳා අයිසා කෝ..??"

ආධ්‍ය අයිසගෙ මුණ එකසැරේ වෙනස් වුණා..

" චූට්.. අපි.. අපි යමුද..??"

ආධ්‍ය අයියා මගේ අතින් ඇදගෙන එළියට ආවම මුළු කැමපස් එක වටේම ඉඳපු උන් මං දිහා කන්න වගේ බලාගෙන හිටියා.. කැමපස් එකට අලුතින්ම ආපු ප්‍රොකා මම දාගෙන වගේ.. ඒ අස්සෙ ගැමමකුත් ආවා මට.. ලේසි පාසු මනුස්සයෙක්ගෙද මම මේ අතින් අල්ලගෙන යන්නෙ.. ඒ තියා මට විශ්වාසත් නෑ මේ ආධ්‍ය අයියගෙම අතද කියලා.. ඔක්කොම තියලා මම ආධ්‍ය අයියගෙ අතේ මුද්දක් තියද බලුවා..

තියෙනවා තමා..!!!

එකක් වෙනුවට මාමා දෙකක්ම දාලා.. වෙඩින් රිත්ග් එක උඩට තව පොඩි ඩයමන්ඩ්ස් අල්ලපු හිනි රිත්ග් එකක්.. ඇති යන්නම අන්නිමේ නාකි මාමා බැන්දා..

ආධ්‍ය අයියා කාර් එක අන්ලොක් කල්ලා මට නගින්න කිව්වා.. ටසිරි මුන්ට සල්ලි වැහි වහිනවද යකෝ.. බ්‍රෑන්ඩ් නිව් බී එම ඩබ්ලිව් එකක්..??

" ඒ මෙක අයියලාගෙද.."

" අයියලාගෙ නෙමේ.. අයියගෙ.."

මම කාර් එකට නැග්ගා.. සාක්කුවෙ ගහගෙන ඉඳපු ස්ටෙත් එක අරගෙන උකුළෙන් තියාගත්තා.. මෙකනම පරිස්සම කරන්න මම විදින දුක දන්නෙ මම විතරයි.. මටයන යන තැන දේවල් අමතක වෙන ලෙඩක් තියෙනවනෙ.. අනික මම මෙකට හුහක් ආදරෙයි..

" කවද්ද දෙයියනේ ආවෙ.. මම දන්නෙවත් නෑ.. කිව්වෙත් නෑ.. කෝල් එකක්වත් දෙන්න ඕනනෙ.."

" දැන් සතියක් වෙනවා චූටියො.. කොහෙද අතේ අපේ ගෙදර ලෙඩඩු වැඩිවෙලා.. මේ ටිකේම හොස්පිටල් හිටියො.. ක්ලයිමේට් එක වෙන්ස් ට්‍රිකාම අමාරුනෙ.."

" ආ.. මාමා කෝ.."

" ගෙදර ගෙදර.. දැන් යනවනෙ.. ගියාම බලාගන්න.. ඔයාව දකිනකල්
ඉවසිල්ලක් නැතුව ඉන්නෙ.."

" අයිියලා කොහෙද ඉන්නෙ.."

" මවන්ට ලැවිනියා වලින් අපාටමන්ට එකක් ගන්නා වූවි.. එන්න ප්ලීන්
කළේ මාසයක් තියා.. ඒත් වැඩ වැඩී ගෙදර හොඳටම.. පහුගිය කාලෙ බිසි
වෙලා හිටියෙ වැඩත් එක්කලා.."

" ආ.. අම්මෝ අනේ.. මෙයා ගහපු පට්ටම ගොඩ.. MBBS විතරක් කරන්න
ඉන්න මට ලැජ්ජයි දැන්නම.."

" ලැජ්ජ වෙන්නෙ මොකටද.. අපිට නෑනෙ ඉන්ටර්නාල ශල්‍ය වෛද්‍ය වලින්
විත් කල්ලා ඉපදුණු රටේ ඇත්තම එකත් එක්ක ස්ටේජ එකකට නගින්න
වාසනාවක්.. ඔයා මාරයි වූවි.. මට පුදුම ආඩම්බරයක් දැනෙනවා.."

" අයිියට.. දැන් හොඳයිද..??"

ආධ්‍ය අයිියා මං දිහා බලලා හිනාවුණා..

" කොහොමද පේන්නෙ.."

" හොඳින් ඉන්නවා.. නෙ.."

" ඔව්.. ප්‍රාන්ස්ස්ලාන්ට එක සක්සස් වුණා.. ඉක්මනටම අපිට ඩෝනර්
කෙනෙක් හොයාගන්න පුළුවන් වුණා වූවි.. නදීර් තමයි සැහෙන්නම උදව
කළේ.."

" ආ අයිියගෙ හොඳම යාළුවා නෙ.. අර ඩෙන්මාක් ඉන්නවා කිව්වෙ.."

" අන්න හරි.. එයා සේරම වෙලාවට සෙට්ල් කළා.. හිතුවෙ නැති දේවල්නෙ
වුණේ.. මම ඔයාට කියන්නමකො.."

" මෙයාලා හෙන ලක්ශරී ලයිෆ්නෙ ගෙවන්නෙ.. අම්මෝ අනේ.."

මම ආධ්‍ය අයිියගෙ වාහනේ පිටිපස්සෙ තිබුණු ෂනල් බෑග් ටික දිහා බලලා
කිව්වා..

" එහෙම වෙනින එපැ.. ඇනස්තියියාලොජිස්ට් කෙනෙක්ගෙ සැලර් එක එහේ අවුරුද්දට ඩොලර් ලක්ශ තුනක් වගේ.. එක්ස්පීරියන්ස් වලින් බැලුවහම ඊටත් වැඩි.. ඒ කියන්නෙ මෙහේ ගානෙන් මිලියන අනූ පහක් විතර.. මම දැන් අවුරුදු දෙකක් තිස්සෙ වැඩ.. අනික ලෝකෙ වැඩිම සැලර් යන ඩොක්ටර්ලගෙන් ඇනස්තියියාලොජිස්ට්ලත් ඉන්නවනෙ.."

මගේ කට දණහිස ගාවටම ඇරුණා.. මගෙ අම්මේ..

" බුදුඅම්මෝ.."

" ඒ මමනෙ.. එතකොට අනුරාග්ට සැලර් එක එහේ අවුරුද්දට ඩොලර් ලක්ෂ දෙකක් වගේ එනවා.. ඒ කියන්නෙ මෙහෙන් මිලියන අනූ හතරක්..?? ඔව් ඒ වගේ.."

" සිරාවට..?? අඩි එහේ අවුරුද්දක් වැඩ කල්ලා මෙහේ හොටෙල් එකක් ගහන්න පුළුවන් නෙ අයිසෙ.."

" ඒකතමා වූටියෝ.. අනික ඉගනගන්න එකේ වටිනාකම එහේදි හොඳට තේරෙනවා.. අපි දෙන්නා දැනටම මෙහේ ඇවිල්ලා අවුරුදු පහකට ඉන්නවත් හම්බකල්ලා තියනවා.. අනික මෙහේ ආවෙම.. බබාලා දෙන්නගෙ- ෆ්‍රෑජ්ස්.. අපරාදෙ මගේ සප්‍රයිස් එක.."

ආධ්‍ය අයිසා එක අතකින් කට වහගත්තා.. දැන් නම් මේ අසරණයා මැරිලා යයි වගේ ආවිච්ඡම්මේ.. මම ඉක්මනට ගෙදර එනවා..

" බබාලා කිව්වෙ.. ඇ අයිසෙ.. සිරාවටමද.. බබාලත් ඉන්නවද.. මගේ පල්ස් වැඩද බලපන් අයිසේ.. උඹලගෙ සප්‍රයිස් නිසා මගේ පණ යනවා.. මාමට කියහල්ලා මට වෙනුවට සමර් ඔලිම්පික් යන්න කියලා.."

ආධ්‍ය අයිසා ඒ සැරේ මගේ පල්ස් වැඩද කියලත් බැලුවා..

" වැඩ වැඩ.. අපි ගෙදර ගිහින් කතාකරමුකො.. යමු.."

ආධ්‍ය අයිසා අහස උසට ගහපු මවුන්ට් ලැවීනියා වල සුපර් ලක්ශර් අපාරිමන්ට් එකක පාකින් ලොට් එකේ කාර් එක පාක් කළා.. මේවා දරාගන්න බෑ දෙයියනේ.. මම අර මොකාද එකා වගේ මෙඩිකල් කිට් එකත් ඇඳගෙන මෙලෝ රහත් නැතුව බැබලි බැබලි යන ආධ්‍ය අයිසගෙ

පිටිපස්සෙන් ඇදිලා ගියා.. හැමතැනම තියෙන්නේ විසාල වීදුරු.. මට
හිතාගන්න බෑ මුල් දෙන්නා කොහොම ලෝකෙ පෙරළුවද කියලා.. ඒ
මදිවට මම මහජපෙකුත් වෙලා.. මහජපද අයිියද.. අපේ මාමගෙ ළමයි මට
මල්ලිලනෙ.. ඒත් මිනිහගෙ අයිියගෙ ළමයිනිට.. මහජපා නේද.. ඕන
මගුලක්.. චූටි තාත්තා කියන්න කියනවා..

ඒත් මට දැනෙනවා එයාලත් එයාලගෙ ජීවිත මේ තැනට ගේන්න හුහක්
මහන්සිවෙලා වගේ.. මට සතුටු හිතුණා.. හැමෝටම තමන්ගෙ කියලා
ජීවිත තියනවා.. මටත් මගේ ජීවිතේ ගැන බලාපොරොත්තුවක් ඇතිවුණා..
හැමෝගෙම හීන හැබෑවෙනවා.. හීනවලට පණ තියනවා..

හීනවලට පණ පෙව්වොත් ඒවා හීනම නෙමෙයි..!

ලිඊට එක ගිහින් හයවෙනි තට්ටුවේ විතර නතර වුණාම ආධ්‍ය අයිියා මගේ
කර වටේ අතකුත් දාගෙන වෙල්වට් කාපට් එක දිගේ දිගටම ඇවිදගෙන
ගිහින් ලොකු දොරක් ළඟ නැවතුනා.. ඊන්ගර් ප්‍රින්ට් එක තිබ්බා.. ඇතුළෙ
කාලගෝට්ටියක් වගේ.. මාව ගල් ගැහුණා.. දොර ළඟම..

" Donne-moi mon jouet අව්‍යාන්.. ඩඩා මෙයා එක්ක බෑ.."

(මගේ සෙල්ලම්බඩුව දෙන්න)

" C'est à moi.. ආරුගේ.. මම ඒක මුලින් ගත්තෙ.. ඩඩා අයිියා ඉන්න දෙන්න
නා.. ඩඩා.. ඩඩා එන්නකු.."

(ඒක මගේ)

පොඩි කියුට් ජර්සි දෙකක් ඇඳගෙන සාලෙ මැට් එක උඩ ඉඳගෙන හිටියේ
පුළුන් බෝල දෙකක්.. පුදුම ලස්සනයි දෙයියනේ.. මගේ ඇස් වල කඳුළු
පිරුණා.. මම ගුස් දෙක ගලවලා පැත්තකින් තියලා ගෙට යද්දි බබාලා
දෙන්නා ආධ්‍ය අයිියව දැකලා බේරිහන් දෙන්න ගත්තා..

" පපා.. අයිියා ගානවා.. අයිියා ආරු බබාව සිද්දනවා.. පපා.."

ඒ එක්කම උඩ පඩිපෙළ බැහැගෙන ආවෙ..

මගේ මාමා..

එයා වෙනස් වෙලා.. හුහක්.. සැහෙන වෙනස් වෙලා.. මාමා මෙලෝ
සිහියක් නැතුව ටැබ් එක දිහා බලාගෙන පහළට ඇවිදගෙන එද්දි නිල් පාට
කිට එකක් ඇදගෙන හිටපු බබා වැටී වැටී ගිහින් මාමගෙ කකුලක
එල්ලුණා.. අනිත් එක්කෙනා තාම ඇවිදගන්න බැරිද කොහෙද.. ආධ්‍ය අයිසා
ගිහින් වඩාගත්තා..

" ළමයි මොකද මේ රණ්ඩුවෙන්නෙ.. සුදුපුතා!! මම කියලා ති-"

එකසැරේට මාමා මගේ දිහා බැලුවා.. මාමා මගෙ ඉහේ ඉදන් දෙපතුළ
වෙනකල්ම බලාගෙන ඉඳලා එකසැරේට ආධ්‍ය අයිසා දිහා බැලුවා..

" සුදුමහත්තයා!! දෙයිසනේ මගේ කොල්ලා.. සුදුමහත්තයෝ.."

මම දුවගෙන දුවගෙන ගිහින් මාමව බදාගත්තා.. දෙයිසනේ මගේ තාත්තා!!
මට මැරෙන්න තරම් සතුටුයි.. මැරුණත් කමක් නෑ.. මම මාමව හම්බුණා..
මම හැමදාම බලාපොරොත්තු වුණු මගේ මාමා.. ඒ හයිස.. මං ගාව
ඉන්නවා.. මම තව ටිකක් තද කල්ලම මාමව බදාගත්තා.. ආයෙනම්
කොහේවත් යන්න එපා.. මට බෑ මාමා නැතුව ඉන්න.. මට නොකියා
කොහේවත් යන්න එපා.. මාව මැරෙයි මාමෙ.. මම මේ හීනයක් නෙමෙයි
නේද දකින්නෙ..

" මගේ කොල්ලො.. සුදුමහත්තයෝ.. උඹ ලොකු වෙලා

රත්තරනේ

.."

මාමා මාව තව ටිකක් තුරුල් කරගත්තා..

" මා-මෙ.."

මාමා වෙනදා වගේම මගේ නළලෙන් හඳු නියනවා මට දැනුණා.. ඒ හැගීම
මගෙන් ආයෙ ඇතට යන්නයි හදන්නෙ.. මට දැනෙනවා.. කළුවර හැගීමට
එන්න බෑ.. ආයෙම එන්නෙ නෑ කියලා.. මම මාමට තුරුල් වුණා.. අන්තිමට
මගේ ජීවිතේට ආයෙම මාමා ආවා.. මගේ මාමා මට ආපහු හම්බුණා..
ආච්චිඅම්මා සතුටු වෙච් හුහක්.. අන්තිමේ මුණුබුරොත් බැලුවා මගේ
ආච්චිඅම්මා..

" යු නුති නුති බෝයි.. ඩෝන්ට් ඩෙයා ටු ටව් මා ඩඩා.. සයිඩ් ප්ලීස්.. පපා මේ නුති බෝයි මා ඩඩා හග් කරනවා.. නු නු.. නු හගීස්.. ඩඩාස් හගීස් ෆෝ අව්‍යන්.. නොන් ෆෝ යු.."

ඒ එක්කම අර පුට් පුළුන් බෝලේ ඇවිත් හැලෙන්න නියන මගේ කලිසමෙන් ඇද්දා.. මෙකෙ මැහුමක් ගහගන්න බැරිවුණ නිසානෙ මේ සේරම.. මම සුටුස් ගාලා මාමව අතැරලා කලිසම අල්ලගෙන ඒක උඩට ඇදගෙන අර කියවන එකාවත් වඩාගත්තා..

" ඇසෙද් මේ පණ්ඩිත සීයා අයිසද මල්ලිද.."

ආධ්‍ය අයියා රතු වුණා.. මාමා ආධ්‍ය අයිසගෙ පිටට තට්ටුවක් දාගෙන අනිත් බබාව ඉල්ලගෙන ගිහින් උකුළෙන් නියාගෙන සෝෆා එකෙන් වාඩිවුණා..

" ඔය ඉන්නෙ අයියා.. අර ඉන්නෙ මල්ලි.. අපෝ වූව් නඩු අහලා අපිට ඉවරයක් නෑ.. ඉන්නකො මම බොන්න දෙයක් හදාගෙන එන්න.. ඔයාලා කතාකරන්න.."

ආධ්‍ය අයියා සුදු කෝට් එක ගලවලා පැත්තකින් නියලා කිවන් එකට ගියා.. ඔපන් කිවන් එකක් ඒ වුණාට.. සාලේයි කිවන් එකයි දෙකම එකට.. ඒත් විසාල ඉඩක් නියනවා.. මම අර කොල්ලවත් උස්සගෙන ගිහින් මාමා ගාවින් වාඩිවුණා.. මං ගාව ඉන්නෙ අපේ මාමගෙ කොපියද කොහෙද.. අනිත් එක්කෙනා ආධ්‍ය අයියා වගේම රෝස කම්මුල් නියන කොන්ඩේ උරහිස ගාවට වටපු බෝලයක්.. මාව දියවෙලා යනවා වගේ..

" ගේමක් ගැහුවා නේත.."

" ආයෙත් ඉතින්.. ගැමමක් තමා.."

" මොන ලෝකෙද මාමෙ හිටියෙ.. මම කොච්චර බය වුණාද.. හරිනම් මෙහෙම හොඳින් කතාකරන්න වටින්නෙ නෑ.."

ඒ අස්සෙ අව්‍යන් මගේ බෙල්ලේ නියන මාලයක් ඇදලා අරගෙන ඒක කටේ දාගත්තා.. ඉස්සර ලමයි වඩාගන්න බැරිවුණාට.. දැන් ඉතින් පුළුවන්.. සදේව අයිසගෙ පොඩි එකත් වඩාගෙන ඉන්නෙ මමනෙ..

" අපි හැමෝටම අපේ පැත්තෙන් කතා තියනවා බං.. ඒ වුණාට උඹව තනි කල්ලා ගියේ අම්මා හරි ඉන්නවා කියලා හිත හදාගෙන.."

" අම්මා මැරී කළා මාමෙ.. දැන් මෙහේ නෑ.. ඇමරිකා වල.. අවුරුදු හතරකට කිට්ටුයි ගිහිනි.. ආච්චිඅම්මා ඉන්නෙ මෙහේ.. මම ගෙයක් රෙන්ට් එකට ගන්නා කුරුදුවත්තෙන්.. හැමතැනටම ළඟයිනෙ.."

" මගේ අම්මට කොහොමද සුදුසුමහත්තයෝ.."

මට ආච්චිඅම්මගෙ සිරියාවන්ත මුණ මතක් වුණා.. අනේ ආච්චිඅම්මෙ හවස මම එද්දි ආච්චි සතුටු වෙන්නයි යන්නෙ..

" ආච්චිඅම්මා බලන්න හවස යමු.. ආච්චි හැමදේම දන්නවා.. ආධ්‍ය අයිසා ගැනත්.. ඔයාලට බය වෙන දෙයක් නෑ.."

" මම.. යමු.. මීට කලින් හමබෙනවා කොල්ලො.. ආපු ගමන්ම මේ දෙන්නා අසනීප වුණා.. අපේ වැඩත් එක්ක මාරුවෙන් මාරුවට හොස්පිටල් හිටියෙ.. ඔන්න ඊයෙ යන්නම උණ අඩුවුණේ.. අපිනම උඹව හැම තැනම දකිනවා.. මට ආඩම්බරයි සුදුසුමහත්තයෝ උඹ ගැන.."

" කමක් නෑ දැන් ආවනෙ.. මට තේරෙනවා.. ආච්චිඅම්මට මෙයාලා දැක්කම සතුටු හිතේවි මාමෙ.."

ආධ්‍ය අයිසා අයිස් කොෆී තුනක් අරගෙන ඇවිත් මෙසෙ උඩින් තියලා ම ගාවින් වාඩිවුණා..

" කතාකරන්නම කොච්චර දේවල් තියද වූවි.."

" මම.. මම ඔයාලා එනකල් බලාගෙන හිටියෙ.."

අවසන් මගේ අතින් බැහැලා ගිහිනි වීචි එක ඉස්සරහින් වාඩිවුණා.. ආරුගේ නිදි කිරනවා මාමගෙ පපුවට ඔලුව තියාගෙන..

" අනු.. වූටිපුතාව නිදි කරවන්නකො.. මම එයාගෙ කිරි එක කාමරේ තියලා ඇත්තෙ.."

මාමා ආරුගේව උස්සගෙන නැගිට්වා.. අනේ ආධ්‍ය අයිසගෙ පොඩි වර්ගන් එක.. දැක්කම පොඩි කල්ලා සාක්කුවෙ දාගෙන යන්න හිතෙනවා.. කම්මුල්

දෙක පිම්බිලා මාගේමලෝස් වගේ.. රෝසම රෝස පාටයි..

මාමා යනක් ඉඳලා ආධ්‍ය අයියා මගේ අත් දෙකින් අල්ලගන්නා..

" චුට්.. මගේ පොඩි කොහේද..!!"

මට එකසැරේම බයක් දැනුණා.. ඒ කියන්නේ.. ඒ කියන්නේ ආධ්‍ය අයියා දන්නේ නැද්ද.. රධ්‍ය අයියා කොහේද කියලා..

*ආරුගේ දේව්‍යන්

අවසන් දෙවරාත්

එන්න එන්න හැමෝටම ශ්‍රී හග්ස් දෙනවා.. අපි මේ ආධ්‍යාගමනය සමරමෝහ්..

බොලා දැන් මේ පොඩි උන් දෙන්නට එහෙම මල්ලිලා ගානවා නෙමේ.. ආධ්‍ය අයියට අයියා කියපු සේරම පුතා කියන්නෝන.. හුම තේරුණාද.. දැන් දිගට හරහට නැන්දලා වෙනත් ලැස්තියෙයල්ලා..

ඉතින් එදා ගෙදර වුණු දේ ඇත්තටම දැනගන්න එකතුවන්න වෙරි මිනිසියාගෙ සේපාලිකාව සමඟ..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

සිසිරෙට කොළ හැළුණ

රුස්ස ගස් වල

දලු ලාද්දි හුඟක් ලස්සනයි ළමයි.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

158 කොටස

" මට-මට සමාවෙන්න වුටි.."

ආධ්‍ය අයියා මගේ අත් දෙක තද කල්ලා අල්ලගෙන පපුවට තියලා තුරුල් කරගත්තා.. මෙව්වර වෙලාම තිබුණ ආධ්‍ය අයියගෙ මුණ, එයාගෙ හැගීම් සේරම එකසැරේ වෙනස් වෙලා වගේ දැනෙන්න ගත්තෙ.. එක සැරේට හැමදේම එකපේළියට වුණු නිසා මමත් හිටියේ පුදුම වෙලා.. ආධ්‍ය අයියා තාම එයාගෙහිතේ සැනසීම හොයාගෙන නැද්ද..

" මේ මොකද අයියෙ.."

ආධ්‍ය අයියා මගේ උරහිසට වාරු වුණා.. අයියගෙ කොන්ද ගාවින් මට තවම කොටන් පෑඩ එකක් අහුවෙනවා..

" ඔයා හොඳින්ද හිටියෙ වුටි.."

මම අයියගෙ පිට අතගැවා.. වෙව්ව දේවල් වලට අපිට කරන්න දෙයක් නෑ.. අනික.. මිනිස්සු දරාගෙන උපරිමෙටම ආවම.. කලකිරෙනවා.. අතාරිනවා.. ඒකට කමක් නෑ කියලා නිහඩ වෙනවා.. මගෙ හිතේ හැගීමත් එහෙමදෝ මට හිතුණා..

නෑ.. මට සතුටුයි.. මගේ මාමා අවුරුදු දහනමයක් මං වෙනුවෙන් හිටියා.. මගේ පැත්තෙන් හිටගත්තා.. එහෙමයි කියලා මටම ජීවිතේ දියකරන්න ඕනද.. මගේ ඉපදුණු හැටියට මගේ මාමා පලි නෑ.. අවුරුදු හතළිහක්ම ඒ මනුස්සයා විඳෙව්වා.. අද එයාගෙ සතුව එයා ගාව තියනවා.. ඉතින් මම සතුටු වෙන එක සාධාරණයිනෙ.. ආධ්‍ය අයියන් එයාගෙ වයසට වඩා සැහෙන්න දරාගත්තා.. හරියට මම වගේම.. ඉතින් එයාලා සතුව හොයාගෙන ගිය එක වැරදිනෑ..

ඒත් මට කියන්නවත් තිබුණා.. දැන් ඒකට කරන්න දෙයක් නෑ.. මගේ හිතේ කිසි තරහක් නෑ.. මට පුදුම සතුටුයි.. මම හිතේ තරහ තියාගෙන ඒක වඩව වඩව හිටියනම් අද මේ තැන ඡනෙරු කියලා කෙනෙක් නෑ.. රුස්ස ගස් වුණාම දරාගන්න ඕන.. මම තවටත් දරාගන්නවා.. එයාලගෙ හිතේ

මොකක් හරි පසුතැවීමක් කොතනක හරි තියනවා කියලා මට දැනෙනවා..
කොයි දේටත් වඩා පසුතැවීම කියන දේ.. මිනිස්සු නොමර මරනවා..

" එදා මොකද වුණේ කියන්නකො.. අයිියගෙ වැරද්දක් නෑ.. මම හොඳින්
හිටියා.."

ආධ්‍ය අයිියා ඇස් වල කඳුළු පිහිදගත්තා..

" එදා.. එදා ඔයා හිටියනම් වූවි.. එතන මිනියක් මැරෙන්න තිබ්බා
දෙයියනේ.. මට අදට මතක් වෙද්දිත්.. මගේ පපුව රිදෙන්න ගන්නවා.."

අන්තිමේ හැමෝම හංගන දේවල් මම දැනගන්නද යන්න..

" ඔයා ගිය දවසට පස්සෙ දවසෙ නදීර කෝල් කළා.. අපේ අතේ ඉතුරු කරපු
හරිහමං සල්ලියක්වත් තිබ්බෙ නෑ වූවි.. අද මෙහෙම හිටියට.. ඒ දවස්වල
සෑහෙන්න බෙහෙත් වලටම වියදම් වුණා.. මට හොස්පිටල් යාගන්න
බැරිවුණා.. අනු ජොබ් එකෙන් අයිින් වුණා.. සෑහෙන්න දේවල් වුණා..
ඔයාට කියන්න පුළුවන් දේවල් නෙමෙ වූවියො.. ඔයා හුහක් පොඩි
දරුවෙක්.. අපි අතරෙ තිබ්බ පීඩනේ ඔයාට කිව්වනම් ඔයාට ඒක
ඉවසගන්න බෑ.. කොහොමවත් බෑ..

නදීර තමයි ඩෝනර් කෙනෙක් හොයලා අපිට එන්නත් සේරම වියදම්
කළේ.. පස්සෙ අපි කැනඩා ගියේ.. සර්ජරි එකකටවත් වියදම් කරන්න අතේ
තිබ්බෙ බොහොම පොඩි ගාණක්.. දන්නවනෙ ඒවගෙ වියදම.. මගේ
යාළුවා මට සෑහෙන්න උදව් කළා වූවි.. ඒකා හිටියෙ නැත්නම් මම
මෙලඟට මැරිලා ගිහිල්ලා.."

" පිස්සුද අයිියෙ.."

" ඇත්ත කියන්නෙ වූවි.. ගිහින් සර්ජරි එක කල්ලා මම හුහක් කල් එකතැන
හිටියෙ.. අනූට ඩෙන්ටල් ඩොක්ට් කෙනෙක් විදියට මුලින් වැඩට යන්න
බැරිවුණා.. එහේ ඩෙන්ටල් සර්ජරි ඇසිස්ටන් කෙනෙක් විදියට අන්තිමට
හොස්පිටල් ගිහින් වියදම හොයාගත්තෙ.. කනඩා වල ගිහින් එහෙම සැපක්
වින්දෙ නෑ වූවි.. මෙහේට සල්ලි රුපියල් වුණාට එහේ එහෙම නෑ වූවි..
අවුරුදු එක හමාරක් යනකල් මාර කට්ටක් කෑවෙ.. අන්තිමට මගේ හිතේ
හයිියට නැගිටලා එහේ එක්සෑම් ලිව්වා.. MBBS ඩොක්ට් කෙනෙක් විදියට
වැඩ කරන ගමන් අතින් ඒවා ඉගනගත්තා.. අනූත් සර්ජන් කෙනෙක්

වෙනකල් එක්සෑම ටික කරගන්නා.. පස්සෙ අපි කසාද බැන්දා.. උත්සව
තියලා නෙමේ අත්සන් කල්ලා පලියක බැන්දේ.. නදීර විතරයි අපි
වෙනුවෙන් හිටිය එකම මනුස්සයා.. එයා ඒ කාලෙ ඩෙන්මාර්ක් ඉදන්
කැනඩා ආවා.. ඊටපස්සෙ යන්නම් අතට කියක් හරි එන්න ගන්නම මෙයාලා
දෙන්නව ගෙනාවෙ.. මේ හමබකරපු හැම සතයක් ගාණෙ අපි සැහෙන්න
කට්ටක් කෑවා වූවි.. නොදන්න රටක තනිවෙනවා කියන්නේ..

මේවා මෙහෙම වෙන්නෙ නෑ.. අර අප්පව්ව් කියන එකා හිටියෙ
නැත්නම්..!!"

ආධ්‍ය අයියා ඒ වචනෙ කියද්දින් හිටියෙ දත් කුරු කන ගමන්.. මම දන්න
ආධ්‍ය අයියට කේන්ති යන්නෙ නෑ වුණාට.. දැන් එහෙම නැද්ද මන්දා..

" අපි හැමදේම අනුගෙ අමමට කියන්නයි හිතාගෙන හිටියෙ.. අනික මට
පොඩ්ව අරගෙන යන්න ලොකු උවමනාවක් තිබුණා වූවි.. එයා මං ගාව
හිටියනම් පරිස්සමට ඉන්නවා.. මම හැඳුව වැඩුව එකා..හ්හ්-"

ආධ්‍ය අයියට ඉකි ගැහෙන්න ගන්නා.. මටත් ඇඩෙනවා.. මගේ රධ්‍ය අයියා
කොයි ලෝකෙද දෙයියෙන් ඔයා ඉන්නේ.. මාව මෙහෙම බය කරන්න
එපා..

" එදා රූ පොඩ් ක්වාටස් එකට ආවා අනුව හමබෙන්න.. ඒ වෙද්දි වෙන්න
ඔන සේරම වෙලා වූවි.. ඔයා ගැන.. ඔයාලගෙ හැම පොඩ් විස්තරයක්ම
අප්පව්ව් දැනගෙන.. අප්පව්ව් හෙව්වෙ අනුව නෙමේ ඔයාව.. පොඩ් ආවට
පස්සෙ අප්පව්ව් හිතුවෙවත් නැති විදියට ක්වාටස් එකටම ආවා.. එදා.. එදා
එතන මිනියක් මැරුණෙ නෑ පුදුමයි.. ලොකු රණ්ඩුවක් වුණා.. අප්පව්ව්
වියරු වැටිලා හිටියෙ.. පොඩ්ට අපි ඉස්සරහම සැහෙන්න ගැහුවා.. මම..
මම මොකද කරන්නෙ වූවි.. මම හඳුපු මගේ දරුවෙක් වගේ.. ඔයාගෙ නම
කිය කිය ඔයාව ඇහුවා.. කොහෙන්නරි ඔයාව හොයාගෙන දෙකෙන් එකක්
විසඳගන්නවා කිව්වා.. මගේම අප්පව්ව් මට පිහියෙන් අනිත්ත ගියා වූවි..
ඔයාට මම කියන ඒවා හිතාගන්නවත් පුළුවන්ද.. මම හිටියෙන් යන්නම්
හුස්ම ටික ගැටගහගෙන.."

මගේ ඇස් වලින් කඳුළු වැස්සක් වගේ කඩාගෙන වැටුණා.. ඇයි මේ..

" අන්තිමට ඒකටත් මැද්දට පැන්නෙ අනුරාග්.. පොඩ් දුක් කන්දරාවක්
නෙමේ වූවි.. මුළු ගේම අප්පව්ව් අනිත්පැත්ත ගැහුවා.. අන්තිමට පොඩ්

අප්පච්චිට පොරොන්දු වුණා කියන විදියටම ඉන්නම් අපිට කරදරයක් කරන්න එපා කියලා.. ඌ දණින් වැටිලා සමාව ඉල්ලුවේ.. මම එහෙම රඳා කෙනෙක් ජීවිතේට දැකලා තිබ්බේ නෑ වූවි.."

" එතකොට අසලි අම්මා..?? අනේ දෙයියනේ අයිසෙ මොනවද මේ කියන්නේ.."

" අම්මා ආයෙම ඒ අමනුස්සයාට අහුවුණා වූවි.. අපි නිසා අපේ අම්මයි, පොඩ්ඩි ආයෙම ඒ මනුස්සයාට කොටු වුණා.. අම්මා අප්පච්චිට ඩිවෝස් කරන්නේ නෑ කිව්වා.."

" මගේ රඳා අයිසා කොහේද අයිසෙ.. අනේ එයා හොඳින් තේද ඉන්නේ.."

ආඨා අයිසා පොඩ්ඩි වෙලාවක් එහෙමම හිටියා.. එයාට එකසැරේට ඇඩුවහම හුස්ම ගන්න අමාරුවෙනවා.. මම අයිසගෙ පිට හිමින් අතගෑවා..

" පොඩ්ඩි ඉන්නේ අම්මයි අප්පච්චිට්ටි ගාව.. එයාලා අතින් පොඩ්ඩිම පොඩ්ඩි දේකින් හරි ඔයා ගැන දෙයක් පිටවුණොත්.. වූවි.. ඔයාව අර මිනිහා තියන එකක් නෑ.. මම අප්පච්චි ගැන හොඳට දන්නවා.. මනුස්සයෙක් එකසැරේ අතුරුදහන් කරන්න එයාට තප්පරක්වත් යන්නේ නෑ.. අප්පච්චි පොඩ්ඩිව එයාගෙ ගැට්ටට හිර කරන් ඉන්නේ.. ඔයා නිසා එයා ඉවසනවා වූවි.. මගේ පොඩ්ඩි එකා ගාවට මට යාගන්න විදියක් නෑ.. අපි ආයෙම කතාකළොත් අප්පච්චි අපිව නොමරා මරාවි.. මෙව්වර ගොඩනගාගත්තු දේවල් එහෙමපිටින්ම නැතිවෙලා යනවා.. මම අසරණයි වූවි.. ඔයාට කතාකරගන්න සිය දහස් වතාවක් හිතුවා.. මට ඒකට හයිසක් නෑ වූවි.. මගේ හිත ඇතුලින්ම තියෙන්නේ මහා වරදකාරී හැගීමක්.. හැමදේම වෙලා ඔයාව දාලම යන්න වුණා.. ආයෙම අපි කරදර අඩුවෙලා ජීවත් වෙන්න ගද්දි ඔයා හුහක් දුර ගිහිල්ලා.. ඔයාගෙ රිසාල්ටස් ආපු දවසෙ අනුරාග් සැහෙන්න ඇඩුවා.. අපි හදාපු ළමයි දෙන්නෙක් වගේ.. කොහොමද වූවි අපි දාලා ගියෙ..

මම මෙහෙම කිව්වට ඒ පසුතැට්ට විස්තර කරන්න බෑ.. අන්තිමේ අනුගෙ අම්මා, ඔයාගෙ අම්මා ඔයා ගාව ඉන්නවා කියලා හිත හදාගන්නා.. අපි කතාකළොත් ඔයා ආයෙම අවුල් වෙලා බැරිවෙලාවත් අප්පච්චි ගැන භාරා අවුස්සන්න හිතුවනම්.. ඔයාට වෙන දේ හිතාගන්නවත් බෑ වූවි.. එයාට කෙනෙක්ගත් නැති තැනක් නෑ.. මේ වගේ රටක හැමදේම සල්ලි වලටයි දේශපාලනේටයි යටයි.. ඒත් ඔයාගෙ නම ඔයාගෙ හදාගන්නට පස්සෙ

කාටවත් ලේසියෙන් ඔයාට ළං වෙන්න බෑ.. අන්තිමට අපි ලංකාවට එන්න තීරණේ කළේ වූවි.. අනුරාග් සැහෙන පසුතැවෙනවා.. අම්මට මේ දේවල් නොකිව්ව එක ගැන.. ඔයා ගැන.. ඊටත්වඩා මම පසුතැවෙනවා.. මට මගේ කියලා පවලක් නෑනෙ වූවි.. මගේ අම්මා නෑ.. අප්පව්ව් කෙනෙක් නෑ.. මගේ සහෝදරයා නෑ.. අන්තිමට ඉතුරු වුණේ අනුරාග් විතරයි.. ජීවිතේ අසරණකම දැනෙනකොට මැරෙන්න හිතෙනවා වූවි.. අනුරාග් නදීර නැත්නම් මම මෙලහට මැරිලා.. අම්මපල්ලා.. ආධ්‍ය කියලා කෙනෙක් නැතිවෙන්න තිබ්බා.. අනික නෙතු පුදුමාකාර වදයක් දුන්නෙ.. හැමපැත්තෙන්ම එන පීඩනේ වැටුනෙ අපි දෙන්නගෙ කර උඩට..

අන්තිමේ පොඩි ඒ සේරම එයාගෙ කරට අරගෙන අප්පව්ව් ගාවට වුණා වූවි.. ඔයාට දැනෙනව.. දැනෙනවද මම සතුවිත් ඉන්නවා කියලා.. මගේ පවල විතරයි මට තියන සැනසීම.. එව්වරමයි.. මට දුකයි මල්ලි.. මගේ පොඩි එකා ළඟටවත් කිට්ටුවෙන් තිබ්බනම්.. අපි එයාට ළං වුණොත් අප්පව්ව් පොඩිව් තද කරනවා. හැම එකටම ඔයාව ඇපේට තියාගෙන පොඩිව් කන්ට්‍රෝල් කරනවා.. අම්මා විතරයි මගේ පොඩි එකාට ඉන්නෙ.."

ආධ්‍ය අයිසා සෝෆා කලිසමේ සාක්කුවෙ තිබ්බ ඉන්හෙලර් එකක් අරගෙන ඒක කටට තියලා දෙතුන්පාරක් ඇද්දා..

" අප්පව්ව් මේ කරන්නෙ වැරද්දක් අයිසෙ.. එයාට ඇත්තටම පිස්සු.. ඔක මානසික ලෙඩක්.. අසලි අම්මට කියන්නකො.. අප්පව්ව්ව් බෙහෙත් ගන්න එක්ක යන්න කියලා.. එයාට අයිතියක් නෑ එහෙම ජීවිත වලට බලපෑම කරන්න.. කොහෙත්ම බෑ.. ඇත්තමයි මම රඳා අයිසව හොයාගෙන යනවා අයිසෙ.. මැරුණත් කමක් නෑ කියලා.. මොන කරුමයක්ද දෙයිසනේ මෙ.."

ආධ්‍ය අයිසා ඇස් දෙක පියාගෙන හිටියා..

" ඔය නිසා තමයි.. ඔයාව මේකට ඇදලා ගන්න බැරි වූවි.."

මට මහා අසරණකමක් දැනුණා.. මම වෙනුවෙන් කවුරුත් දුක් විදින්න මොකටද.. ඇයි අපි අමාරුවෙන් අල්ලගෙන ඉන්නෙ.. මෙව්වර දුකක් විදගෙන අල්ලගෙන ඉන්න ඕනමද.. මම දෙපැත්තක අසරණ වුණා..

" මම කසාද බැන්දොත් අප්පව්ව් අයිසව අතාරිද.."

ආධ්‍ය අයියා ඇස් දෙක ලොකු කරගෙන මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. මම මොකක්ද කරන්න ඕන.. ඇයි හැමෝම සැනසීම හොයාගද්දී අපේ පවලෙ සැනසීම නැත්තෙ.. මගේ වයසෙ හැමෝම එයාලගෙ හීන වලට යනවා.. ඇයි.. මම..?? මම මොකක්ද හැමෝටම කරපු වැරද්ද.. කවදාවත්ම නැති තරමේ ආවේගයක් මට මගේ හිතට දැනුනා.. මට කේන්ද්‍රී යන්නෙ නෑ.. දුක හිතෙනවා මිසක්.. ඒත් දැන් පුදුම ආවේගයක් දැනෙන්නෙ..

ආධ්‍ය අයිය මගේ අතින් තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

" මගේ පොඩි එනවා වූවි!!! ඒ ගැනනම් හිතන්නවත් එපා.. මේ අයියා ඉන්නකල් ඒවා හිතන්නවත් එපා.. මම මේ වෙලේ ඉඳලා ඔයාගෙ ළහින් ඉන්නවා.. පොඩි කවදහරි අප්පව්වට විරුද්ධ වෙලා හිටගන්නවා.. තව ටික කාලයයි.. මට දැනෙනවා බං.. මගේ පොඩි එකා කොහොම හරි එතනින් ගැළවෙනවා.. අනේ මල්ලි. වැඳලා ඉල්ලන්නෙ.. තව පොඩ්ඩක් ඉවසන්න.. මට ඉස්සර වගේ හයිසක් නැත්තෙ නෑ.. මම ඔයාව බලාගන්නවා.. මාව විශ්වාස කරන්න.. අනේ වූවි.. මාව අසරණ කරන්න එපා බං.."

මට හයිසෙන්ම ඉකි ගහලා ඇඩුණා.. ආධ්‍ය අයියා එයාගෙ පපුවට තියාගෙන මාව තුරුල් කරගත්තා.. මට පෙනුණා මාමා අපිට පිටිපස්සෙන් ඇස් දෙකේ කඳුළු පුරෝගෙන මං දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මම ඇස් දෙක තද කල්ලා පියාගත්තා.. මට සතුටින් ඉන්න දෙන්න දෙයියනේ.. එක දවසක්.. මැරෙන්න කලින් සතුටින් ඉන්න දෙන්න.. මම මොකක්ද මෙව්වරට කරපු පව..

මාමා මගේ එහාපැත්තෙන් ඇවිත් ඉඳගෙන මගේ පිට අතගැවා.. හුහ කාලෙකට කලින් ආධ්‍ය අයියා ගාවයි, මාමා ගාවයි ඉඳපු අවුරුදු දහනමයෙ කොල්ලව මට මතක් වෙනවා.. ආයෙම එයාලා ගාවදී මට ආරක්ශාවක් දැනෙනවා..

අපි හැමෝටම අපේ පැත්තෙන් කතා තියනවා තමයි.. ඒත් අප්පව්ව මේ දේවල් වලට කවදහරි විඳවනවා.. කවුරුත් නැත්නම්.. ඒක මම හරි කරනවා.. එයාට බෑ අපේ ජීවිත වලට මෙහෙම බලපෑම කරන්න.. එයා ඉන්න ඕන මානසික රෝහලක.. නැත්නම් හිර කුඩුවක.. මට වෙන කොහේවත් සුදුසුයි කියලා හිතෙන්නෙ නෑ..

කොහොමවත් බෑ.. ඇත්තටම තනි වුණේ මම නෙමෙයි.. මම ආදරේ කරපු මනුස්සයා..

@Shan

හායි ළමයිනේ.. අපි ලස්සන කාලෙට කිට්ටු වෙනවා..

අපි හැමෝම කතාව කියවන්නේ වරද්දේ පැත්තෙන් වුණාට ආධ්‍ය අයිසගේ පැත්තෙන් කතාව කියවෙනවා.. අසලි අමමගේ.. අනුරාග් ගේ.. රධ්‍යගේ.. එයාලට තියෙන්නේ වෙනස්ම කතා..

අනික ඇත්ත ජීවිතේ සර්ව සාධාරණ නෑ.. හැමෝටම හැමතැනින්ම සාධාරණය බලාපොරොත්තු වෙන්න බෑ.. ඒකතමා ජීවිතේ කියන්න කියලා මම හිතන්නේ.. හිතන්නකො අපිට ඇස් දෙකක් තිබ්බා කියලා අංශක තුන්සිය හැටම එකපාර බලන්න බෑනේ.. ඉස්සරහා බලාගෙන හිටියොත් පිටිපස්ස පේන්නේ නෑ.. හැමෝගේම හිත රිදෙන්නේ නැතුව එහෙම ජීවත් වෙන්න අමාරුයි..

අපි රියැලිටියේ ඉදන් කතාව කියවමු.. ඔයාලට හිතන්න නිදහස සියට සියක් තියනවා.. මගේ කතාවෙන් සැහෙන්න අඩුපාඩු ඇති.. ප'ඟෙක්ට ඔතරියෙක් නෙමේ මං.. ඉමහි.. ඒත් ඔයාලගේ ප්‍රශ්න වලට උත්තර මම ඉක්මනට ගේනවෝ..

දන්නැද්ද.. ජීවිතේ කියන්න හෙන අමාරුයිනේ.. මල් එලපු පාරක් පෙන්නලා පලයා කියලා කවුරුත් කියන්නෑනේ.. ඉස්සරට POV එක වෙන්ජ් වෙනවා.. අපි පික් එකේ උපරිමේට ඇවිල්ලා ඉමනේ..

වරද්ද අප්පවට්ට වරුද්ද වෙලා හිටගනීද..?? රධ්‍ය..??

කතාවත් ඉවරවෙන්න ළඟයි අප්පාවේ.. මගේ දළඹු හමුදාව මිස් වෙනවා හුඟාක්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

159 කොටස

" කෝ බං අපේ එකා.."

" මටනම් කලින්ම හම්බුණා.. බැක්ස්ටේප් ඇති.."

අද අපේ කැමපස් එකේ ෆැකලට් සේරම එකතු වෙලා කාම මියුසික් ඊව්නින් එකක් කරනවා.. නෙළුම් පොකුණේ.. මම සෙනුකටත් එක්ක ටිකට ගත්තා.. කියාන් අයියා මේ දවස්වල ලංකාවේ නැති නිසා ආගි, අම්මලාගෙ ගෙදර ගිහින් ඉන්නේ.. එන්න වෙන්නේ නෑ කියලා කිව්වේ.. මමයි සෙනුකයි ආවෙම වමිරු ප'ඟේම කරනවා බලන්න.. අපේ ගෙදර ආධ්‍ය අයියයි බබාලා දෙන්නයි නැවතිලා.. ආධ්‍ය අයියා ආව්ව් එක්කමයි ඉන්නේ.. මගේ ආව්ව් සතුවත් ඉන්නවා.. මට බලන්නත් හරි ආසයි.. එයා අන්තිමට මාමගෙ ලමයිනුත් හුරුතල් කරනවා..

මුලදි නම් මාමට හුහක් බැන්නා.. කිසිමදෙයක් අපිට නොකිව්ව එක ගැන.. මගේ අසනීප ගැන.. හැමදේම මාමට කියලා බැන්නා.. ආව්ව්අම්මා හොඳයි වගේම තමා අනිත් පැත්තට බනින්න ගියාමත්.. ඉඳලා හිටලා බනිද්දි හිතට දැනෙනවා වැඩි.. මාමා මම කවදාවත් දැකලා නැති තරම් ඇඩුවා.. ආව්ව්අම්මගෙ කකුල් දෙක ගාව වැටිලා.. ඒත් ආව්ව් අපේ ප්‍රශ්න දන්නේ නෑ.. ඒවා දැනගන්න ඕන නෑ..

ලබන සතියෙ මම ඔලිම්පික් වලට ලොස් ඇන්ජලිස් යනවා.. අන්තිමට මම නැගනල් ජ්ලෙයර් කෙනෙක් වුණා.. ඒ ගියාම අම්මව බලන්න පුළුවන්.. අම්මා මාත් එක්ක කතාකළා.. මාමා මොකක්ද කරන ලැප්ප් නැති වැඩේ ඇහුවා.. ඒත් අකිල අංකල් ඒකට අම්මට දොස් කියලා තිබ්බා වගේම මමත් මගෙයි රඳා අයියගෙයි සමබන්ධේ අම්මට කිව්වා.. අම්මා මුලදි හුහක් ඒකට අකමැති වුණත්, එයා ඉන්න රටේ ඔවා සාමාන්‍ය දේවල් වෙලා තිබුණ නිසා අකිල අංකල්ටයි සඳෙව් අයියටයි අම්මට ඒක පැහැදිලි කල්ලා දෙන්න පුළුවන් වුණා.. ලොකු අම්මා මාමට වචනයක්වත් කිව්වේ නෑ.. පාඩුවේ හිටියා.. බබාලා බලන්නත් හස්බන්ඩ් එක්ක එහෙ ගියා කියලා කිව්වේ.. ආධ්‍ය අයියට බබාලා ගැන ඇඩවයිසස් දුන්නා කිව්වා.. කිරි දෙන්න ඕන කොහොමද.. කැම දෙන්න ඕන දේවල් කොහොමද.. එයාලට ඟෝන් වල වැඩිය තියන්න එපා.. ඔහොම දේවල්..

ලොකුඅම්මා තේරුම් අරගෙන ඉන්නවා.. මම කියන්නේ 'මගේ තාත්තා' නෙමෙයි කියලා.. එයා වයසට යද්දි හුහක් දේවල් තේරුම් අරගෙන.. ආයෙම එයාගෙ වචනෙන් මම කාලකණ්ණියෙක් නෙමේ..

ඒ වගේම ඉස්සරහට වෙන දේවල් මම මගේ වීදියට විසඳගන්න තීරණේ කළා.. මේ වතාවෙ මම දුර්වල මනුස්සයෙක් නෙමේ.. මම රුස්ස ගහක් වෙලා.. මට දැනෙනවා.. ඉක්මනට සිත කාලෙ ගෙවෙන්න යන්නේ.. මම ඒ වෙනුවෙන් ඔනම දෙයක් කරන්න ලැස්ති වුණා..

හුහ කාලෙකට කලින් මේ හෝල් එකේම මමත් සිංදු කීව්වා මැව්ලා පෙණුනා.. හැමතැනම තියෙන්නේ මතක.. මතක වලින් මගේ ලෝකෙම පිරිලා ගිහිල්ලා.. හැබැයි මගේ හිතට වෙනදා නැති හයිසක් දැනෙනවා.. මම කාගෙන මගේ අන්තිම හීනෙටත් පය ගහලා.. එදිරිමාන්න කෝච් තවදුරටත් මගේ කෝච් නෙමෙයි.. ඒත් හැමදාම මට කතාකරනවා.. උපදෙස් දෙනවා.. එයා මම වගේම තව ප්ලෙයර්ස්ලා හදන්න මහන්සි වෙනවා.. මමත් කෝච්ගෙන් ඇඩ්වයිසස් ගන්නවා.. අයුක අයිසා ලංකාවට එන්න කීට්ටයි.. සෙනුකගෙ කොන්වොකේගන් එකට අයුක අයිසා මෙහේ ඒව් කියලා එයා කීව්වේ..

අයුක අයිසා හරිම වාසනාවන්තයි.. එයාට අලුතින්ම අම්මෙකුයි තාත්තෙකුයි ලැබිලා.. සෙනුකගෙ අම්මා අයුක අයිසට සලකන්නේ එයාගෙම පුතාට වගේ.. තාත්තත් එහෙමයි.. අයුක අයිසා මෙහෙ ඇවිත් බිස්නස් වැඩ පටන්ගන්න හිතාගෙන ඉන්නවා කියලා කීව්වේ.. ඊට කලින් ගෙයක් අරගෙන සෙට්ල් වෙලා මැරි කරන්න ඔනනේ.. වයසත් යනවනේ.. මගේ යාච්චෝගෙන් නම සුභ ආරංචි ගොඩයි.. මහීශා ලබන අවුරුද්ද මුළු බදිනවා.. ඔන්න අපේ එකෙක් ඉස්ස ඉස්සෙල්ලාම යුග දිවියට යන්න යන්නේ.. දැක්කනේ බදින්නේ නෑ නෑ කියන උන් තමා මුලින්ම බදින්නේ... උදාහරණේ මහීශා..

ටිකකින් හෝල් එක කප්වර වෙලා ස්පෝට් ලයිට් එකක් මැද්දට වැටුණා.. ඊළඟට හිටියේ ප'ෆෝම් කරන්න අපේ ලොකු අයිසාණ්ඩ්.. පලවෙනි වතාවට ඕකා ඔය සිංදු කියන්නේ ස්ටේජ් එකක.. ඒකත් සෙනුකයගෙ වදේට.. අපි කැමපස් ඉන්න අවසාන අවුරුද්ද.. ෆයිනල් ඉයර් එකටත් ඇවිල්ලා අපි දන්නෙම නෑ.. කාලෙ ගෙවෙන්නේ හීයක වෙගෙන්.. අපි අපේ වැඩ එක්ක බිසි වුණාම කාලෙ ගෙවෙනවා දැනෙන්නේ නෑ..

වමිරු අත් දිග සුදු ගර්ථ එකක් ඇඳලා ඒකට බලැක් ට්‍රවුසර් එකක ඇඳලා
ඉටාර් එකත් අරගෙන ඇවිත් මැද්දේ තියන ස්ටුල් එකෙන් ඉඳගත්තා.. ඌ හරි
ලස්සනයි.. වටේ තියන ලා රෝස පාට එළියට අපිට වමිරුව ලස්සනට
පෙනුනා.. ඌ හැමදාම වගේ අපේ ළහිත්ම හිටියා.. ඒ ගමන්ම උගේ වැඩ
ටිකත් ලස්සනට කරගත්තා.. පාර්ලිමේන්තු යන්න ඉන්නේ බොසා.. ගැමිමක්
තමා.. සියට ගැළපෙනම මුණුබුරා අන්තිමේ හමුවුණානේ..

ස්ටික් එක 1 2 3 4 කියලා බිට් එකක් දුන්නම වමිරු මයික් එක ළඟට
කරගෙන හදාගත්තා.. මියුසික් ප්ලේ වෙන්න ගත්තා.. මම වමිරු දිහාම
බලාගෙන හිටියා..

"ඔබේ සුසුම් පවන් සලයි

මගේ කොපුල් පුරා වෙලෙයි.."

සෙනෙක හැරිලා මගේ දිහා බැලුවහම මට මහ වරදකාරී හැගීමක් දැනුණා..
සෙනෙක මගේ අතින් අල්ලගත්තා.. මේකද එදා ඌ මට කිව්ව 'ආසම සිංදුව'..
වමිරු මට කලින් කියලා තිබ්බේ එයා අද කියන එක එයාගේ ආසම සිංදුව
කියලා.. ඊටත් වඩා ඒ කටහඬ.. හරියට භාවනාවක් වගේ.. මාව
තප්පරේකට වෙන ලෝකෙකට ඇදිලා යනවා වගේ දැනුණා..

" ඔබේ සුසුම් පවන් සලයි

මගේ කොපුල් පුරා වෙලෙයි

ඔබේ සෙනෙහස ගොඩ ගලයි.....

උණුහුමට මාව තෙමෙයි..."

මගේ ඇස්වල කළු පිරුණා.. ඒක හදවතටම දැනෙනවා.. වමිරුගේ මුණ
එක්ස්ප්‍රෙෂන්ස්..!!

" මා ඔබෙයි ඔබම කියයි

ඔබ මගේද මටම බයයි...//"

ඔබ සඳක් වගේ හැඩයි.....හෙට අමාවකද සැකයි..

"

වමිරු ඔඩියන්ස් එක පුරාම ඇස් යවලා බලනවා මම දැක්කා.. මගේ ඇස්වලින් ගලාගෙන ආපු කඳුළු බිංදුවක් සෙනුකගේ අතට වැටිලා බිඳිලා ගියා..

" ඔබ හැගුම බරව දොඩයි

ඒ වදන් කවිම තමයි..//"

ඔබ වසන්තයක් වගෙයි.....හෙට ගිමන් කලද සැකයි.."

" ඔබේ සුසුම පවන් සලයි

මගේ කොපුල් පුරා වෙලෙයි..//

ඔබේ සෙනෙහස ගොඩ ගලයි...

උණුසුමට මාව තෙමෙයි.."

එකසැරේටම සිංදුව ඉවරවුණාම ඔඩියන්ස් එක මියට පිමබා වගේ සද්දයක් නැතුව ගියා.. තප්පර දෙකක් යන්න වුණේ නෑ.. හැමෝම නැගිටලා හෝල් එක දෙක අප්පඩි ගැහුවා.. මට ඒ අස්සෙ හොඳටම ඇඬෙනවා.. වමිරු ලාවට හිනාවෙලා ඇස් කොනක් පිහිදාගත්තම ස්ටේජ් එකේ ලයිට් ඔෆ් වුණා.. සෙනුකටයි මටයි කියන්න දේවල් නැතුව ගොඵ වෙලා.. උඹව රිද්දන්න මම හිනෙකිත්වත් හිතුවෙ නෑ වමිරු.. පුළුවන් නම මට සමාවෙයන්..

" උඹ නාඩ ඉඳහන්.. හැමෝටම බලාපොරොත්තු වෙන හැමදේම ලැබෙන්නෙ නෑනෙ ඡනෙරුවා.."

සෙනුක මගේ පිටට තට්ටු කළා.. ආයෙම මියුසික් ජ්ලේ වෙන්න ගත්තා.. මම ආයෙම වමිරු දිහා බලද්දි වමිරු මම ඉන්න තැන හොයාගෙන තිබුණා.. ඒත් මට ඒ දිහා බලන්න තරම හයිසක් නෑ.. මම වැරද්දක් කල්ලා නෑ තමයි.. ඒත් හිත රිදෙනවා.. ඒක මහ අසරණ කරවන හැගීමක්..

**tu safar mera, hai tu hi meri manziltare bina guzara, ae dil hai
mushkiltu mera khuda, tu hi duaa mein shaamiltare bina guzara, ae dil
hai mushkil**

@Shan

(you are my journey, you are my destination too,

to live without you, O heart, is difficult.

you are my god, and you are in my prayers too,

to live without you, O heart, is difficult.)

[The second line, tu hi mera khuda... means that you are my god and at the same time you are the one for whose wellness I pray to god.]

mujhe aazmaati hai teri kami

meri har kami ko hai tu laazmi

junoon hai mera, banoon main tere kaabil

tere bina guzaara, ae dil hai mushkil

(your not being there tests me.

you are necessary for every scarcity that I have.

[that is, every scarcity, every shortage in my life is fulfilled when you are there.]

it's my passion that I become good enough for you,

to live without you, O heart, is difficult.)

**ye rooh bhi meri, ye jism bhi merautna mera nahi, jitna hua tera tune
diya hai jo, wo dard hi sahitujhse mila hai to, inaam hai mera**

(this soul that is mine, and this body that is mine,

neither of them is so much mine, as they have become yours.

what you have given me, even though it's pain,

it is a prize for me, since I have gotten it from you.)

**mera aasmaan DhoonDhe teri zameenmeri har kami ko hai tu
laazmizameen pe na sahi, to aasmaan mein aa miltere bina guzara, ae
dil hai mushkil**

(my sky looks for your earth, (that is, I'm sky, looking for you, earth.)

you are needed for every shortage of mine.

if not on earth, at least meet me in the sky,

to live without you, O heart, is difficult.)

**maana ki teri maujoodgi seye zindagani mehroom haijeene ka koi
dooja tareekana mere dil ko maaloom hai**

(I get that this life of mine

is bereft of your presence,

but then my heart doesn't know

any other way to live.)

**tujhko main kitni shiddat se chaahoonchaahe to rehna tu
bekhabarmohtaaz manzil ka to nahi haiye ek tarfa mera safar..**

(I love you with so much intensity,

if you want to remain unaware of it, remain so.

this one sided journey of mine,

is not dependent on reaching the destination.)

**safar khoobsurat hai manzil se bhimeri har kami ko hai tu
laazmi..adhoora hoke bhi, hai ishq mera kaamiltere bina guzaara, ae**

@Shan

dil hai mushkil.....

(this journey is more beautiful than the destination,

you are necessary to fulfill every scarcity of mine.

Even though incomplete, my love is complete (because of you)

It's difficult to live without you, O my heart.)

ae dil hai mushkil-title track by Arjith Singh

වමිරු සිත්ගේ කළේ පුදුම ආවේගෙකින්ද මට හිතූණා.. ඒ සිංදුවේ වචනයක් ගාතෙම රිතල වගේ.. හරි තියුණුයි වගේම ඒ කටහඬට හිත රිදෙන්න ගන්නවා.. ඒ මොහොතට මුළු හෝල් එකම අමුතු දුකකින් පිරුණා.. සිත්දුව ඉවර වුණාම වමිරු හැමෝටම ඔලුව නමලා ගිටාර් එක අරගෙන නැගිට්ටා.. ඒ එක්කම ස්පොට් ලයිට් එක ඔග් වෙලා ගියා.. වමිරුගෙ ඇස් රතු වෙලා තිබුණේ.. සමහරවිට එයාගෙ හිතේ තිබ්බ ආවේගය සිංදුවකින් පිටකළාද මම දන්නෙ නෑ.. එතනින් පස්සෙ ඉවෙන්ට් එකේ ප්ලේ වුණේ මොනවද කියලවත් මට සිහියක් නෑ.. ඒත් මගේ හිත විශ්වාසෙන්ම දන්නවා මගේ හිත කොයිවෙලාවෙවත් දෙළොවක් අතර අතරම වුණේ නෑ.. මම පළවෙනියටම ආදරේ කළේ රඬ අයියට.. දැනුත් ඒක බිංදුවක් වත් වෙනස් නෑ.. තාමත් ආදරේ කරන්නෙ එයාට.. ඒත් මට වමිරු ගැන දුකක් හිතූණා.. අනුකම්පාවක් නෙමේ.. මං අතින් නොදැනුවත්වම මට ළඟ කෙනෙක් රිද්දවනවා.. සෙනුකයා කිව්ව වචන ඇත්ත තමයි..

ඉවෙන්ට් එක ඉවරවෙද්දි රු දහය හමාරට විතර ඇති.. අපි එළියට වෙලා වමිරු එනකල් හිටියා.. ආඬ අයියා බබාලා දෙන්නා එක්ක ගෙදර ආවිආමම බලාගන්න නිසා හුඟ කාලෙකින් මෙහෙම රු වෙලා එළියට ආවේ.. නැත්නම් මම ආවිආමම තනියම නිසා ක්ලබ් එකෙන් කෙළින්ම ගෙදර දුවනවානෙ.. ආවිත් එන්න එන්නම අයෝබලත් වෙනවා.. ඉතින් අපි හැමෝම ආවිආ ගාව ඉන්න ඔනම වෙලාව මේක..

ටිකකින් වමිරු අපි ඉන්න පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා.. මම පුරුදු විදියටම වමිරු එක්ක හිනාවුණා.. අපි හුඟක් හොඳ යාළුවෝ.. ඒ යාළකමට හානියක් කරගන්න මට ඕන නෑ..

@Shan

" ඩෝ මස්සිනා.. පට්ට ඇ.. මට උඹ ගැන මාර හැපී මව.."

" තැන්ක් යූ මස්සිනා.. මෙ..... මම පොඩ්ඩක් ඡනෙරු එක්ක කතාකරන්න ඔන සෙනුක.. මට පොඩි වෙලාවක් දෙනවද.."

" ආ හරි හරි.. මට කාර් එකේ කී එක දීපන්.. උඹලා කතාකල්ලා වරෙන්.."

වමිරු කාර් එකේ කී එක දුන්නහම සෙනුක ඒකත් අරගෙන යනකල් වමිරු හිටියා.. සෙනුක ඇත යනවා වමිරු සාක්කුවට අත් දෙක දාගෙන බලාගෙන ඉඳලා මගේ පැත්ත හැරුණා..

" ඒක තමයි මම ආසම සිංදුව.."

මම හිනාවුණා..

" ඔයා ලස්සනට සිනිග් කළා වමිරු.. ඒ සිංදුවත් ලස්සනයි.."

" එහෙමද.."

" මම.."

ටික වෙලාවක් වමිරු මං දිහා බලාගෙන හිටියා.. අපි වටේ හුහක් මිනිස්සු එහා මෙහා ගියත් විශේෂ අවධානයක් හමුවුණේ නෑ..

" මිනිස්සු පාපොච්ඡාරණය කරනවා අහලා තියේද.."

" ඔව්.. සමහරවෙලාවට.."

" මාත් අන්තිමවතාවට මං ගැන පාපොච්ඡාරණය කරනවා.. ඒත් මේක අන්තිම වතාව.."

වමිරු මගේ අත් දෙකින් අල්ලගත්තා.. වමිරු අත් ලාවට වෙවුළනවා මම දැක්කා.. මට දැනුණා..

" මේක ඉල්ලීමක් නෙමේ ඡනෙරු.. ඇත්තටම කියාගන්නයි ඔන වුණේ.. මම දන්නවා කවමදාවත් රඟ උඹ වෙනුවෙන් කරන කැපකිරීම වලින් දගමයක්වත් මට කරන්න බෑ.. අද.. මේ මොහොතෙ.. මේ තප්පරේ

වෙනකල්ම මම මගේ ඉස්සරහා හිටගෙන ඉන්න කෙනාට හදවතින්ම සැහෙන්න ආදරේ කළා.. ඒත් මව.."

වමිරුගෙ කටහඬ බිඳුණා..

" මට තාම දැනෙන්නෙ මගේ ජීවිතේ ඉස්සරහට යන්නෙ නෑ වගේ.. අර කැඩෙට් කිට් එක ගහගෙන උඹට ලව් කරපු එකා වගේ මම තාම ඉස්කෝලෙ නතරවෙලා.. තවදුරටත් එහෙම බෑ බං.. මම අන්තිමට තීරණයක් ගත්තා.. මෙක අන්තිම වතාවට උඹට කියන්න.. මම උඹට හරි ආදරෙයි ඡනෙරු.. ආදරේ විතරයි.. අම්මාපල්ලා කවමදාවත් එහෙම වැරදි විදියට උඹ ගැන හිතලා නෑ.. ඔන තැනක දිවරන්නම.. මගේ අතින් හුහක් වැරදි වුණා.. මට සමාවෙයන්.. තරුවි රවට්ටන්න මම හිතුවෙ නෑ.. අවුරුදු පහක් ගිහිල්ලත් ඒ වරදකාරි හැගීම මගේ හිතින් යන්නෙ නෑ.. උඹ කියන වචනයක් ගානෙම.. මගේ හිතේ ඒ ගැන පසුතැවීමක් තියනවා.."

" වමිරු.. ඒක වෙලා ඉවරයි බං.. අපි මෙ දේවල් අමතක කරන්න ඔන.."

" ඔව්.. අමතක කරන්න ඔන.. තරුවි දැන් කසාද බැඳලා.. ඒකිට දැන් ජීවිතයක් තියනවා.. මම මෙ දේවල් කිව්වා කියලා වැඩක් නෑ තමයි.. හොඳයි.. උඹ දැන් උඹේ ජීවිතේ එන්න ඔන හිත්පෙත්තටම ඇවිල්ලා ඉන්නෙ මවං.. තව එක අඩියයි.. උඹව අල්ලන්න මෙ ලෝකෙ මොකෙක්ටවත්ම බෑ.. අනික උඹට නැහිගෙන ආදරේ කරන එකා.. රඬ.. උගේ හිත රිද්දන්න එපා බං.. දවසක උඹට තේරේවි රඬ කියන්නෙ මොන වගේ මනුස්සයෙක්ද කියලා.. උඹලගෙ ආදරේ දිහා බලාගෙන ඉද්දි මටත් ආදරේ කරන්න හිතෙනවා.."

හැබැයි මෙ වතාවෙ උඹට නෙමෙ

.."

වමිරු සාක්කුවෙන් ගත්තු රතු පාට එන්විලොප් එකක් මගේ අත උඩින් තිබ්බා.. මට එකපාර හිතාගන්න බැරිවුණා.. වමිරු මගේ ඇස් වලට වැටිලා තියන කොණ්ඩ කැල්ලක් ඇහිල්ලකින් පිටිපස්සට කළා.. අඩුම උගෙ ඇහිල්ලක්වත් මගේ නළලෙ වැදුණෙ නෑ..

" මගේ වෙඩින් එකට අනිවාරෙන් උඹ එන්නම ඔන.."

වමිරු මගේ අත් දෙකින් අතැරියා.. මට හුගක් සතුටු හිතෙනවා..

" මම අද වෙනකල් උඹට ආදරේ කළේ ඒකපාර්ශවික ආදරවන්තයෙක් විදියට.. මෙනතින් පස්සෙ.. මගේ හොඳම යාළුවා වෙයින්.. මම හිතන්නෙ මගේ හිතේ තියන හැගීම මැරීගෙන යනවා ඡනෙරු.. මට ඒක දැනෙනවා.. උඹ දන්නවද කාලෙකට කලින් මුළු හිතින්ම ආදරේ කරපු දේවල් දිහා ආයෙම හැරිලා බලද්දි.. හිතට කිසිම අමුත්තක් දැනෙන්නෙ නැති වෙනකොට දැනෙන හැගීම..

මට නිදහසක් දැනෙනවා බං.. උඹට නොසැහෙන්න හරියන්න ඔන.."

වමිරු මාව බදාගත්තා.. මමත් වමිරුව අතින් පැත්තට බදාගත්තා.. අපි හැමදාම හොඳ යාළුවෝ වගේ ඉන්නවා වමිරු.. මං ගැන හැගීමක් නැති එක ගැන මට සතුටුයි.. උඹ වචනෙකින්වත් වැරද්දක් මට කවදාවත් කල්ලා නෑ.. අමාරුම තැන් වල අල්ලන් ඉන්න හයිසක් වුණාට.. මං ගාවින් හිටියට.. උඹට නොසැහෙන්න පිං.. ඒ ණය ගෙවලා ඉවරකරගන්නත් බැරි තරම..

ඉතින් හැමදේකටම ස්තූතියි.. වමිරු..

මම වමිරුගෙ පිටට තට්ටුවක් දාලා එහාට වුණා.. වමිරු මාත් එක්ක හිනාවුණා..

" උඹගෙ වෙඩිමට නොයා කාගෙ එකට යන්නද.."

" අපේ අයියන් එනවනෙ බං.."

" මට සතුටුයි මම.. අඩෝ උඹත් බේනවා.. ගැමමක් තමා.."

වමිරු මගේ පිටට මහා හයිසෙන් පාරක් ගැහුවා.. සෙනුකයා කාර් එක නවත්තගෙන හෝන් එක උඩ වාඩිවෙලා.. ගට්ට් එක ඇරලා උගේ සපත්තුව ඒ හරහා එව්වම වමිරු ඒක අල්ලගෙන ළඟ තිබ්බ මල් පෝච්චියකින් තිබ්බා..

" අඩෝ ඔක දීපන් බල්ලො.."

" උඹට එපා නිසානෙ විසික් කළේ.."

" අඩෝ ඡනෙරු ඔන්න ඔක අරන් වරෙන්.."

මම සපත්තුවත් අරගෙන ගිහින් වාහනේට නැග්ගා.. මට තාම මතක්
වෙනවා නෙළුම් පොකුණේ අපි ප'ලෝම කරපු සාගා එක.. ඇත පේන මල්
පෝච්චි ගාව ඉඳගෙන අපි කතාකරපු හැටි.. එදා වුණු හැමදෙයක්ම.. මට
ඒවා ඇත නිසා මැවෙනවා..

" I still love you even when there are a thousand reasons to stop everything
with you Varadh.."

" I don't care if there are a million or a thousand reasons.. I won't let you
stay away from me.. When you find it hard to hold on, tell me and I will
hold on.."

මම තවම ඔයාගෙ වචන විශ්වාස කරනවා.. සමහරවිට ඒවා නිසා මම
ජීවත් වෙන්න හේතුවක් හොයාගන්නවා.. පුදුමයි..!! මගේ ජීවිතේ වෙන
හැමදේකටම කොහෙන් හරි ඔයා ඉන්නවා..

ඇත්තටම ආදරේ කියනෙක මහ පුදුම දෙයක්..

ඒක හිමිවෙන මිනිස්සු සදාකාලික වාසනාවන්තයින් වෙනවා..

ඒක අහිමිවෙන මිනිස්සු අමරණීය ප්‍රේමවන්තයන් වෙනවා..

වැදගත්ම දේ,

ආදරේ හිමිවෙන එක හෝ අහිමි වෙන එක නෙමෙයි,

හමුවෙන එක..

-දුඹුරු චිදුරු ඇස්-

චිත්තනී අමරසිංහ

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ගොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

160 කොටස

" උඹනම් සුදුමහත්තයා!!! අක්කා කියනවා වගේ පොල්පිත්තෙන් තමා කපාගෙන තියෙන්නෙ.. ගොං හරකා.."

චටාස්

" ආව් අනේ.. මොන මගුලක්ද.."

" ඇඳුමක් නෑ හරියට.. බලපන් අල්මාරිය ඇරලා..!! එකම තියාගෙන පට්ට ගහනවා.. දැන් අනිද්දා ගමනක් යන්න ඉන්නවා.. ඇත්තමයි උඹට ගාණක් නැද්ද කියපන්.. නැති එකෙක්නම් කමක් නෑ.."

අපේ මාමා මගේ කනෙන් අල්ලගෙන කියවගෙන කියවගෙන ගියා.. මේ මනුස්සයා නාකිත් එක්කත්.. මෙහෙම කේන්ති අරගෙන හරියනවද මං අහන්නෙ..

" මේ මාමට ප්‍රෙසර් හැදිලා මොකක් හරි වෙයි.. කේන්ති නොගෙන ඉන්නකො හලො.."

" උඹ නිසා තමා ප්‍රෙසර් තදවෙන්නෙ.. ඉදපන් ගෙදර ගියාම.. උඹව හමගහනවා.. බැඩ්මින්ටන් ගහන්න නෙමේ යවන්න තියෙන්නෙ.."

" එහෙනම් කොහෙ යන්නද.. මාමා දන්නෙ නෑනෙ.. මම මෙඩ්ඩෙක් නොවුණනම් පොල් කඩන්න යන්න හිටියෙ.."

මාමට හිනායන්න ඇවිල්ලා මගේ කන අතැරලා ආයෙම රවාගන්නා.. ආධ්‍ය අයිසගෙ සුදුඅප්පව්ව් මට වද හිංසා දෙනවා අයිසෙ.. දෙදරු පියෙක් කතාකරන විදියද මං අහන්නෙ මේ.. දැන් ප්‍රෙසර් හැදිලා මොකක් හරි වුණොත් දරුපව්ල මට භාරගන්න වෙයි.. ඉස්සරනම් ආධ්‍ය අයිසව ඛාරගන්න මම කොහොමත් කැමැත්තෙන් හිටියෙ.. දැන් දරුමල්ලොත් ඉන්නවා.. අනේ මේ මට බෑ.. මගේ මිනිහා එකගෙයි කනවා කිව්වට එහෙම කන්න බෑනෙ..

" ඔව් ඔව්.. පොල් කඩන්න පලයන්.."

මාමා ගොපිත් මෝල් එකේ පාකිත් ලොට එකෙන් කාර් එක නැවැත්තුවා..
මම අර අහල් දෙකේ ගෙදරට ඇදගෙන හිටපු ගෝට එක පහළට
ඇදගත්තා.. මේ මොන විළි ලැජ්ජාවක්ද.. ගෙදරට වෙලා කියාරලාව හුරුකල්
කර කර හිටිය මාව, මාමා ඇදගෙන කාර් එකට දාගෙන ගොපිත් කරන්න
එක්කන් ආවෙ.. මම පස්සෙ හිමිත්සැරේ ගන්න යනවනෙ.. අනික ටුවර්
එකට යන්න අනිද්දෙනෙ.. හෙට දවසක් තියෙන්නෙ..

මම කප්පාට මාස්ක් එකක් අරගෙන දාගත්තා.. මිනිස්සු මාව අඳුරගත්තොත්
සිරාවටම පොල් කඩන්න යන ගමන් හිතාටි.. මාමා අනිත් පැත්තෙන් ඇවිත්
මට බහින්න දොර ඇරියා.. මම සැන්ඩ්ලිස් දෙකේ පටි දෙක තදකරගෙන
රාජකුමාරයා වගේ එළියට බැහැලා මාමගෙ අතේ එල්ලුණා..

" මම කාඩ් එක ගෙනාවෙ නෑනෙ.. මාමගෙන්ලූ හොඳේ.."

" දැන් එතකොට උඹ මාසෙකටම මෙහෙ නැද්දේ.."

" නෑනෙ.. මාසෙකට පස්සෙ තමා රාජකුමාරයා මිලියන හයසිය තිස්
නමයන් අරගෙන ලංකාවට එන්නෙ.."

" උඹ ඇවිලා නිවාස නය දෙන්න පටන්ගනිත්.."

" බෑ අතේ.. ඒකටනෙ අපේ සජිත් මහත්තයා ඉන්නෙ.."

අනං මනං වානා.. සජිත් තමයි ඔනා!!

" මොනවද ගන්න තියන ඇඳුම.."

" නයිකි ඇරෙන්න ඔන එකක්.. මම අඩ්ඩාස් විතරයි ප්‍රොමෝට් කරන්නෙ
මාමෙ.. ඇයි අපි ඇග්‍රිමන්ට එකක් සයිත් කළානෙ.."

" උඹව මේකට එක්කන් ආවට වැඩිය හොඳයි.."

මාමා මගේ ඔලවට එකක් ඇන්නා.. යන යන එකා මගේ දිහා හැරිලා
බලනවා.. මට ලැජ්ජ හිතීලා තව ටිකක් මාමගෙ ඇහ අස්සට රිංගගත්තා..
මම ඉතින් ටුවර් එක යන නිසා කොණ්ඩෙ යටින් රතු පාට කරගෙන
ඉන්නෙ.. අනික හාග් පොනිටේල් එකක් දාන්නම කොණ්ඩෙ වැටිලා
තියෙනවා.. ඒකනම කපන්න කම්මැලිකමට.. පෙරේදා තමා කොණ්ඩෙ

පාට කරගත්තේ.. ආවිචිතම කිව්වේ මේ කාලේ ඔව්වා කරන්නේ නැතුව
කොයි කාලේ කරන්නද පුදුමහත්තයෝ කියලා.. ආවිච්ඡාගේ කාලේ මේවා
තිබ්බනම් ආවිච් කිව්වා තනිකර කොණ්ඩේ නිල් ගාගන්නවලු.. ඒකනම්
පොඩ්ඩක් මහින්ද මහත්තයට බරයි වගේ.. එයා ඒ කාලේ නිල් නේ..

ආධ්‍ය අයිශා මට විහිළු කරනවා ගිනි කුකුළා කියලා.. ඒ මදිවට මගේ
නල්ලමලේ පුත්තු දෙන්නත්.. 'තුනි තාත්ති ගිනි තුකුළා' ගහා ආධ්‍ය අයිශව
අනුකරණය කරනවා.. තුනි තාත්ති බල්ලෝ දෙන්නා ලිහුව දවසට තමා ගිනි
කුකුළු එ ජේන්න ගන්නේ තිබ්බටු ඇට දෙකට..

" කැන් අයි ටෙක් අ සෙල්ලි විත් යූ.. ජලිස් අයිශා.."

එකසැරේට අපේ මාමා හැරිලා බැලුවා.. අපේ මාමා එක්ක කවද අනේ
සෙල්ලි ගහන්න එන්නේ.. එහෙම ආවා තරුණ කාලේ.. දැන් එන්නේ බෑණා
එක්ක සෙල්ලි ගහන්න.. මම ඒ නංගි එක්ක හිනාටුණා.. හිනාටුනාට
ජේන්නේ නෑ මාස්ක් එක දාගෙනනේ.. ඊටපස්සේ ලාවට ඔලුව වැනුවා..
මාමා මට දෙකක් රුවවා..

" ඔව්.. පුළුවන්.."

ඒ නංගි මුළු ලෝකෙම ලැබුණා වගේ උඩ පැනලා එන කැරකිලා කැම එක
ඔන් කරගෙන මාත් එක්ක සෙල්ලි එකක් ගත්තා.. ඊටපස්සේ ඒ කෙල්ල
කොට නිසා මම ෆෝන් එක ඉල්ලගෙන සෙල්ලි එකක් ගහලා දුන්නා.. පිස්
සයින්-වි-වරද්-දබරැහිල්ලේ දාපු රිත්ග් එක.. මම යන හැම මැව් එකකම
ගහන ෆොටෝ එකක ඒ පෝස් එක තියනවාමයි.. මම හෙන ආසයි ඒකට..

ඒ එක්කම වටේ පිටේ ඉන්න අක්කලා නංගිලා හැරි හැරි බලන්න ගත්ත පාර
අපේ මාමා මගේ අතින් ඇදගත්තා.. කර වටේ අතක් දාගෙන එන්නම තිබ්බ
ගොප් එක අස්සට වැදුණා.. අපේ මාමා හුහක් අය හිතාගෙන ඉන්නේ මගේ
තාත්තා කියලා.. මම කිව්වේ මාව නොදන්න අය.. ඒත් අම්මගේ වෙඩින්
එකේ ෆොටෝස් සෝගල් මිඩියා වල තියන නිසා කට්ටියට ප්‍රශ්නයක්
ඇත්තටම මගේ වටේ ඉන්න අය කවද කියලා.. ඒ මදිවට කැමපස් එකට
හරිම ප්‍රශ්නේ ආධ්‍ය අයිශා මගේ කවද කියන එක.. කවුරුත් දන්නේ නෑ ඒ
මගේ වෙන්ඩ බ්‍රදර් ඉන් ලෝ කියලා.. ඒ අස්සේ සිතු සැහෙන්න රංගනයක්
දුන්නා මම එයාට කැමති වෙලා ඉන්නවා කියලා.. ඒත් අපේ බැප් එක
දන්නවා ඇත්තට මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ කියලා.. ඒකි තමා නැට්ට
වගේ පස්සෙන් එන්නේ.. මම ගණන් ගන්නේ නෑ.. එහෙම ගණන් ගන්න

තරම් ඇති දේකුත් නෑ ඒකිගෙ අර ආශියා කියන්න වගේ.. හිතනොත් සිතුව දාලා මම උග්ගසේන කථාවස්තුව කරවනවා.. අර 'ගැල් අදින්නවගේ පුත, දිය අදින්නවුගේ පුත' කිය කිය අපහාස කරන්නෙ මේකි තමා.. කළොත් කෙල්ලෙක්ට අපහාසයක්මයි කරන්නෙ.. මම ආස නෑ එහෙම මිනිස්සුන්ට..

" මේක හොඳයි නේද.. මේක.. මේක.. ඉණ කියද සුදුමහත්තයා.."

" එහෙම ඇහේ කැලි කැලි විකුණන්න නෑ මමෙ.."

මාමා හැරිලා මගේ දිහා කන්න වගේ බැලුවා.. දබෝස් ගාලා පිට මැද්දටම හොඳවයිත් පාරක් දුන්නා..

" සුදුමහත්තයා!!"

" හරි හරි ඇඤ්.. මෙහෙමයි හරිද මෙන්න මේ හරියෙන් තිහයි.. මෙන්න මෙහෙන් විසි හයයි.."

මාමා මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා මම උස්සගෙන ඉඳපු ශර්ට් එක පහළට දැමිමා.. එහෙම තමා ඉතින් තියෙන්නෙ.. තියන විදියයි මම කිව්වෙ.. අවර්ග්ලාස් එකක් වගේ හදාගෙන තියන බොඩි එකතෙ මගේ..

" උඹව නම මේ ආත්මෙ හදාගන්න පුළුවන් එකෙක් නෙමෙ.."

" මම හැඳිලා ඉවරයි.. මේක ලස්සනයි නෙහ්.."

මම කප්පාට ට්‍රවසර් එකක් අරගෙන මාමට දික් කළා.. මාමා හෙන අප්පව්ව මුණක් මවාගෙන ඒක දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඉස්සර හිටපු මාමා නෙමෙ දැන් අප්පෙක් වෙලා පුදුම නීති ගොඩක් දාන්නෙ.. දෙන්න හිතයි බුලත් කොටන වංගෙඩියෙන්ම එකක්..

" ඉරිව්ව මගුල් අදින්න..?? වෙන එකක්.. වෙන එකක්.."

" අනේ මාමෙ.."

" අනේ පනේ නෙමෙ.. මේක හොඳයි.."

මාමා ඉරිලා නැති කලිසමක් අරගෙන ඒක බැග් එකට එබුවා.. මම ඒකත් ඇඳගෙන වටේ පිටේ තියන ඒවා දිහා බලාගෙන පිටිපස්සෙන් ඇඳිලා ගියා..

ආරු බබා මොනවා කරනවද දන්නේ නෑ..

" මාමේ කන්න දෙයක්.."

" අරගෙන එන්න.."

" හා.."

මම සුටුස් ගාලා ගොප් එකෙන් එළියට පැනගත්තම තමා අමතක වුණේ..
මම සල්ලි ගෙනාවෙ නෑනේ.. ආයෙම රිවස් එකේ මාමා ගාවට ගිහින්
සාක්කුවෙන් අහුවුනු ගාන උස්සගෙන උඩට ගියා.. ගිහින් බබ්ලේ මී එකෙන්
බබ්ලේ වී දෙකකුත් උස්සගෙන ආපහු එනකොට මාමා හෙන රෙදි තොගයක්
බ්ලේ කරනවා.. මම ළඟට ගිහින් මුණ දාලා බැලුවා..

අවුලක් නෑ.. මගේ සල්ලි නෙමෙනේ.. එතන කැෂියර් එකේ ඉඳපු අක්කා හරි
කියුටි හිනාවක් මට දැමුමා.. හැබැයි අක්කේ මගේ හිනාව ඔයට වඩා
කියුටි.. ආධ්‍ය අයියා තමයි කියන්නේ..

BWF එකට ප්ලේ කරන්න යන නිසා මම ඉන්නේ මේ දවස්වල සුදුම
උද්යෝගෙකින්.. මගේ නමෙත් තියනවනේ.. BWF, ඔලිම්පික් බැඩ්මින්ටන්
වලට සමගාමීව යන දැනට ලෝකේ තියන ලොකුම බැඩ්මින්ටන් ධූනමන්ට
එක.. ඒක සමාන මහද්වීප වල බෙදිලා යන විදියට තියෙන්නේ..
සාමාන්යෙන් බැඩ්මින්ටන් වගේ ස්පෝට්ස් වැඩිපුරම එන්නේ ඒගියන්
කන්ට්‍රිස් වලට.. වයිනා ජැපෑන් වගේ.. මේ සැරේ පළවෙති වතාවට ලංකාව
නියෝජනය කරන්න තේරිලා ඉන්නේ මම.. ඒකත් ලංකා ඉතිහාසය
පළවෙති වතාවට.. සුසන්තිකා නැන්දගෙන් පස්සේ.. අඩේ මේක දින්නොත්
මාවත් පෙළපොතකට වගේ ඇඩ් වෙනවා..

එහෙම හිතද්දි ගැමුමක් නැතුව ඉන්න බෑනේ..

ඇත්තටම BWF Word Tour එක පටන්ගන්නේ මේ සතියෙන්.. තවම සති
මුළු.. අග වෙද්දි මම ලොස් ඇන්ජලිස් ඉන්න ඕන.. මට ඇසෝසියේගන්
එකෙන් කෝව්ලා හතරක් දීලා තියනවා වගේම මේ දවස්වල කිසිම ඇහට
අහිතකර දෙයක් ගන්න මට තහනම් කල්ලා තියෙන්නේ.. ඩ්‍රග්ස් වගේ
දේවල්.. අපේ මාමානම් කියන්නේ ඒවා ගහන්න ඕන නැල්ලු මගේ ඇහේ
නිකන්ම දුවන ඒවලු.. පිස්සු.. තව ඩයට එක ගාණට තිතට කරගෙන යන්න
ඕන.. කැමපස් යන්න විදියක් නෑ මොකද මට දවසම ප්‍රැක්ටිස්.. ඒකයි

@Shan

ඇප්‍රේල්වත් ගන්න එන්න බැරිවුණේ.. අනික මම මාසෙක ඉඳලා අඩ්ඩාස් බ්‍රැන්ඩ් එකේ Asian brand ambassador කෙනෙක් විදියට ඇග්‍රිමන්ට් එකක් සයින් කල්ලා තියෙන්නෙන.. එක වතාවක සමර් බැඩ්මින්ටන් කලෙක්ගන් එකක ෆොටෝග්‍රෑෆි එකකට හිටියා.. සමහර වෙලාවට ඉන්දියාවේ ඒ බ්‍රැන්ඩ් එකෙන් තියන ශෝ වලට ඉන්වයිට් කරනවා.. ඒවා මම ක්‍රීඩාවට අමතරව කරගෙන යන ඒවා.. ඒකයි මම හැමතැනම දැන් ෆෙමස් වෙලා වගේ තියෙන්නෙන.. එතනින් ගියාම sporting asia, sportstar මැගසින් දෙකේ එකේ මගේ ඉන්ටර්වි දෙකක් තිබ්බා.. ඒ දෙකට ඇරෙන්න මම වෙන කිසිම ඉන්ටර්වි එකක් ඇක්සෙප්ට් කළේ නෑ.. මගේ වෙළඳ නිව්වා එහෙම කරන්න ඕන නෑ කියලා..

ඒත් මම මුලින්ම ස්පෝර්ට්ස් ඒශියා එකේ ඉන්ටර්වි එකක් කරද්දී, මම තමා ලංකාවේ පළවෙනියටම බැඩ්මින්ටන් මෙව්වර ජාත්‍යන්තරේට අරගෙන ගියපු කෙනෙක් විදියට හිටියේ.. අපේ රටේ හුහක් ප්‍රසිද්ධ ක්‍රිකට් ටීම් එකෙන.. මම තනියම ගේමක් ගහලා බැඩ්මින්ටන් උඩට ගෙනාවා.. තනියම නෙමේ.. මම එහෙම කිව්වට.. මගේ පිටිපස්සෙන් කී දෙනෙක්ගෙ මහන්සිය.. කැපටීම තියද.. ඒ හැමදේමත් එක්ක අද මම මේ තැන ඉන්නවා.. ඉතින් මම ඔය ඉන්ටර්වි එක කරලා ලංකාවට එද්දීම හතරවටේ අටෝගෙන ඉන්න යුවිසුබ් වැනල් එකදිගට මගෙන් ඉන්ටර්විස් ඉල්ලුවා.. ඇත්තටම මට මගේ දුක මාකට කල්ලා ලංකාවේ අවධානන ඕන වෙලා තිබ්බේ නෑ.. මොකද ඒ වෙද්දීම මට සැලකිය යුතු අවධානයක් ලැබ්ලා තිබුණා.. මෙහේ ඉන්ටර්වි කියලා කරන්නෙම මඬ ගහන එකෙන.. ටිකකාලයක් හොඳ කියනවා.. ඊටපස්සෙ කොහේහරි කප් පැල්ලමක් හොයාගෙන ඒක පස්සෙ පන්නනවා.. මං ගැන දැනගන්න ඕන නිසා මම මැගසින් දෙකකට විතරක් උත්තර දුන්නා.. ඒ ඇති.. සමහරවිට ඊළඟ වතාවේ ලෝකෙටම උත්තර දේවි..

මම අතේ තිබ්බ පේපර් කප් එක ඩස්ටබින් එකට දැමමා.. මාමා මගේ කර වටේ අතක් දාගෙන ළඟට ගත්තා.. මේ මනුස්සයා යන යන හැමතැනම මෙහෙමයි.. අද ගියාම දැන් බනී කොට කැලි ඇඳගෙන ආවා කියලා.. ඒත් මාමගෙනෙ වැරද්ද..

" මම ගියාම ආව්විඅමමව බලාගන්න හරිද.."

" බලාගන්නැතුව.. ආව්විව වඩාගෙන මම දුවනවා කොළඹ හතේ පුරාම.."

මම මගේ කර වටේ තිබ්බ මාමගෙ අතේ ඇහිලි වල මගේ ඇහිලි
පටලගත්තා.. මාමා මගේ ඔලුව මැද්දටම හාද්දක් දුන්නා.. වටේ පිටේ යන
මිනිස්සුන් හැරී හැරී අපි දිහා බලනවා.. මේ ඉන්නේ මගේ බෝයිපෙන්.. ගෙ
අයිසගෙ හස්බන්ඩා.. දෙදරු පියාණෝ අනුරාග්..

අපි ගෙදර යද්දි ආවිච්ඡමමා විල්වෙයා එකේ ඉදගෙන ආරුයි අවියි එක්ක
කියවනවා.. ආධ්‍ය අයිසත් තේකක් හදාගෙන, කෑම දෙකකුත් තියාගෙන
පැත්තකින් වාඩිවෙලා හිනාවෙව් ආවිච්ඡ කියන ඒවා අහගෙන ඉන්නවා..
එකසැරේට මාමගෙ ඇස් දිලිසුනා.. ඒ දිහා බලාගෙන ඉද්දි.. දෙයිසෙන් මෙක
නෙමෙයිද මනුස්සයෙක් ජීවිතේ ලබන ලොකුම සතුට.. පහුගිය කාලෙ
මොන දේ වුණත් මේ පවල දකිද්දි හිත සතුවිත් පිරෙනවා.. ඒකත් හරියට
අමම කෙනෙක් ඩිලිවරි එකකදි දරන වෙදනාව බබාගෙ මුණ දැක්කම
නැතිවෙලා යනවා වගේ හැගීමක් වෙලා ඇති.. මම ඔනනරම ලේබරුම ඉද්දි
දකිනවා.. කාමර දෙක වෙන්න කැහහන අමමලා.. අන්තිමේදි ආදරෙන්
හිනාවෙනවා.. ඒ වෙහෙස වෙදනාව පිරුණු ඇස් වලින් දෝරෙ ගලන
ආදරේ පිරිව්ව සතුට තප්පරේට හැම අමාරුවම නැතිකල්ලා දානවා..
අමමගෙ පපුවට බබාලා තුරුල් වෙලා උණුහුමට හැඩගැහෙනවා..

ඉතින් මම කොහොමද මාව වදාපු අමමට වෛර කරන්නේ.. තාත්තෙක්
නැතුව විලි රුදාව ඉවසගෙන මාව මේ ලෝකෙට දීපු අමමට වෛර
කරන්නේ.. කවමදාවත් වෛර කරන්නේ නෑ.. එයා සතුවිත් ඉන්න ඔන..ඒ
ඇති.. එව්වරයි.. මට අනිත් දේවල් ඉවසගන්න දරාගන්න පුළුවන්.. මම
පුතෙක් විදියට ඒ යුතුකම අකුරටම ඉෂ්ට කළා..

හැම දුකක් අන්තිමේම සතුවක් තියෙනවා..

" ඔය දෙන්නා ආවද.. ඔක්කොම ගත්තා නේද වූවි.."

" ඔව් අයිසෙ.. මේ මොකද ආරු බබා කරන්නේ නැද්ද.."

මම බිම දණගහා ඉදපු ආරුව උස්සලා අතට වඩාගත්තම ඒකා මගේ
කමමුලක් හපාගත්තා.. ආධ්‍ය අයිසා හයිසෙන් හිනාවුණා.. අපේ
ආවිච්ඡමමත්..

" එයා ආදරේ ඔයාටද කොහෙද.. බලන්න අනේ මේ සිරියල් එක කවාගන්න
පුදුම දුකක් විදින්නේ.. දෙන්න හිතෙනවා දෙකක් දැන්.."

ආරු ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන ඉඳලා අඩන්න කට හදාගන්නා.. මම දෙපාරක් තුන්පාරක් එහෙට මෙහෙට පැද්දිලා ඒකව හද පෙන්නන්න උස්සගෙන ගියා.. මාමා දඩාස් ගාලා ආධ්‍ය අයියගෙ පිට මැද්දට පාරක් දුන්නහම ආවිච්ඡමමා දෙස් දෙවොල් තියන්න ගන්නා.. ඒ අස්සෙ අව්‍යන් බිල්ඩින් බ්ලොක්ස් වලින් අමුතු ගෙයක් හදනවා.. ආධ්‍ය අයියා සිරියල් එකයි බත් පිහානයි තියාගෙන මනුස්සයගෙන් ගුවි කකා දහදුක් විදිනවා..

" අනේ ළමයි එන්නකො කන්න.. සුදුපුතා.. කෝ ආ කියන්න.."

මාමා නසරානි අවියව වඩාගන්නා.. අප්පගෙම පුතානෙ.. ආපු දවසෙම මගෙ කලිසම ගලවන්නත් හැදුවා..

" වූවියො.. ඔය අනේ ඉන්න බඩඩ මෙහෙට එක්කන් එන්න.."

" බඩගිනි නැතුවැති පුතේ.. කාලා වමනෙ කරයිද දන්නැ.. එන්න සුදුපුතා ආවිච්ඡමමා මගෙ පුතාට කතාවක් කියන්න.."

ටිකකින් ඔන්න අවියා ආවිච්ඡෙ කතන්දරේට වහ වැටිලා මෙලෝ සිහියක් නැතුව ආධ්‍ය අයියා කවාපු බත් කටවල් ටික කැවා.. අපේ මාමා ගේ ඇතුළෙ රු කැම හදනවා.. මගේ අනේ ඉන්න එකා මගේ ඇහ පුරාම කෙළ ගානවා.. කොහොම හරි හෙන යුද්ධයක් තියලා ආරුන් සිරියල් එක කැවා.. අපේ ආවිච්ඡමමට නියම මුණුබුරෝ ටිකක් තමා සෙට් වෙලා තියෙන්නෙ.. මුණුබුරෝ මුණුබුරෝ නළවනවා.. ඒ අස්සෙ එක මුණුබුරෙක් පුතාව බැඳලා.. පුතා අනිත් මුණුබුරා එක්ක යාඵවෙලා.. අපේ පවුල කවදහරි කලවම පලාවක් වෙනවා..

" තුනි තාත්ති තුතුලෙක්.."

" අනේ මෙ.. ආධ්‍ය අයියේඒඒඒඒඒඒඒඒ!!"

මම ආරුවන් වඩාගෙන සෝෆා එකෙන් වාඩිවුණාම අවියන් පැන පැන ඇවිත් මගේ එහාපැත්තෙන් වාඩිවෙලා මගේ ඇහට හේත්තුවක් දාගන්නා.. අනේ පුතේ වූදාන්නනම් එපා.. මට ආයෙ නාන්න බෑ..

" තුනි තාත්ති තුනි තාත්ති.."

දැන් මේකගෙ දිවට මොකක් හරි වෙනවා තයන්නම කියවලා..

" තුනි නෙමේ අවි බබා.. වුටි.. කෝ කියන්න.. වු..ටි.."

" තුනි.. තුනි තාත්තා තුනිද, තුනි තාත්තා කියන්නෙ.. ඔයා තුනි නෑනෙ.. ඔක්කු අයිසෙන්නෙ.."

හරිනම් අයිසා තමයි පුතේ.. කොහෙද ඉතින්.. මෙව්වා කතාකල්ලා වැඩක් තියේද..

" මම තාම වුටියි.. ශෝයි නේ.."

" තෝයි නෑහ්.. අවි බබා ටිතරයි තෝයි.."

" ඇයි ඔයාගෙ පපා තෝයි-සැක් ශෝයි නැද්ද.."

" පපා තෝයි.. අත්තමමා තෝයි.. ඩඩා තෝයි.. බට ජුවුසෙමිම්... මිම්වහ්හ්!!"

එකපාර අවි මගේ කමවුලේ කෙළ තලියක් ගැවා.. මොකක්ද ඒ අන්තිමට කිව්වෙ.. මුත් කැනඩා ඉඳලා ට්‍රෙන්ච් කතාකල්ලා බේබිසින් කරන මාවම අසරණ කරනවනෙ.. (je vous aime-මම ඔයාට ආදරෙයි)

" ආ.. හහ.. මිම්වහ්..!! ජුවුසෙමි ජුවුසෙමි.."

මම ගොපගේ හිනාවක් දාලා අවිට හාද්දක් දුන්නා.. ආරු මගේ අතේම නිදි.. යනකොට අවදි කන්න පුළුවන් නිසා මම එයාව ගෙනිහින් අපේ ගෙදර ආධ්‍ය අයිසලා ආවහම ඉන්න කාමරෙන් තියලා ෆෑන් එක එකට දාලා දොර වහන් එළියට ආවා.. එද්දි අවි ගිහින් රෙක්සිගෙ හොමබ් අතගානවා.. රෙක්සි පොඩ් බබාලට බුරන්නෙ නෑ.. කියාරා අවිගෙ ඇගේ ඇතිලෙනවා.. ඒකා එහෙමම එතනම ඇඳගෙන වැටුණා..

බලන්න එපා වරදයා.. දැක්කෙ නෑ වගේ පලයන්..!!

මම උඩ බලාගෙන එන්න ආවා.. අපි බැලුවොත් තමා ඒකා අඩන්නෙ.. කුස්සියෙ ආවිච්ඡාමයි මාමයි ඔපදුපයක් කියවනවා.. මම කාමරේට එද්දි ආධ්‍ය අයිසා ලැගේප් එකකුත් දිගැරගෙන ඇඳුම වගයක් අඩුක් කරනවා.. මමත් ගිහින් ඒකට උදව් වුණා.. මගේ දේවල්නෙ ඉතින් අයිසා කරන්නෙ.. එහෙම හොඳ නෑනෙ..

" අම්මෝ අපේ ගෙදර ආපු පුංචි කොල්ලා ගියපු දුරක්.. මට තාම මතක් වෙන්නෙ පොඩි ඔයාව උස්සගෙන ඩිස්පැන්සරි එකට උස්සන් ආපු දවස.. ඒකා ඇඩුවත් එක්කලා.."

ආධ්‍ය අයියා කොන්දට අත තියාගෙන ඇදෙන් වාඩිවුණා..

" හැ ඇඩුවා..??"

" ඔව් පොඩ්ඩක් විතර.. කේන්තියෙන් හිරියෙ ඔයා කන්නෙ නෑ කියලා.."

මට එදා මතක් වුණා.. දැනට අවුරුදු හතකට ඉස්සර.. අපි ගෙව්ව උස්සනම කාලෙ..

" ඊටපස්සෙ..??"

" ඊටපස්සෙ ඔයා නැගිටිනකල් දස වදයක් තමයි දුන්නෙ.."

" ඒ වුණාට අයියෙ නැගිටිම ඒකා මට බලහත්කාරකම් කරන්න ගත්තා.. අයියට කියන්න බොටම අරගෙන මගේ කටේ ගැහුවා.."

ආධ්‍ය අයියා මහා හයියෙන් හිනාවුණා.. අනේ මට එයාව හුඟක් මතක් වෙනවා.. ආධ්‍ය අයියන් ටිකකින් හුස්මක් පිටකල්ලා මගේ ඇඳුමක් අරගෙන නැමුවා..

" එයා දැන් කැමපස් අවුට වෙලා ඇති වූවියෝ.. ඉක්මනට අපි ගාවට ඒවි.."

මම බිම බලාගෙනම හිටියා.. කැමපස් අවුට වුණ ගමන් ඉබේ ප්‍රාතිහාර පාන්න බෑ තමා තැනකට එන්න.. මොකක් වුණත් අප්පව්වි මාව හොයාගෙන එන දවස වෙනකල් මම බලාගෙන ඉන්නවා.. එහෙම දවසක් ළඟදීම එනවා.. බොහෝ විට මේ අවුරුද්දෙම..??

" මමත් බලාගෙන ඉන්නවා.. අවුරුදු පහක් තිස්සෙ..?? එහෙම බලාගෙන ඉන්න එක ලේසිද අයියෝ.."

ආධ්‍ය අයියා අපි දෙන්නගෙ මැද්දේ තියන ලැගේජ් එක පිටිපස්සට දාලා මාව එයාගෙ ඇඟට හේත්තු කරගත්තා..

" ඔයයි මමයි සමහරතැන්වලදී එක වගේ.. ඒක ලේසි නෑ වූවි.. මම දන්නවනෙ.. ඒත් ඔයාලා අපි තරම් පරක්කු නොවී හැමදේම ළඟට ගනී.. මම හැමදාම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.. ඉස්සර අපි හැමෝම පයට පැගුණත් පොඩිවෙලා මැරීලා යන පැළ වගේ.."

" දැන් විසාල ගස් වගේ.."

" ඔව්.. ලේසියෙන් කාටවත් ලං වෙන්න බෑ.. මේ අවුරුද්ද ඉවරවෙන්න කලින්.. අනිවාරෙන් හොඳ දෙයක් වෙයි වූවි.. ආයෙම ඔයාලා දෙන්නම මං ගාවට ආවම.. මම කොහෙවත් යන්න දෙන්නෙ නෑ.."

මම ආධ්‍ය අයියට තව ටිකක් තුරුල් වුණා.. කරපු හැම කැපකිරීමකම ප්‍රථිඵල ලැබෙන්න ඔනමයි.. මම බලාගෙන ඉන්නවා..

" අපි කොහෙවත් යන්නෙ නෑ.."

ඩබල් අප්ඩෙටුවාආආආආක්!!!!

වරද් එක්ක සෙල්පි ගහන්න එමනෙ කවත..

එන්නාම.. ලව් යූ ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

161 කොටස

" good morning sir.."

" oh..g-good morning.. I'll take this.. sorry.."

" that's fine sir.."

මම රූම බෝයි ගෙනැල්ලා දුන්න ට්‍රේ එක අත් දෙකින්ම අල්ලගෙන ඒක අරගෙන ඇතුළෙන් තිබ්බා.. කාමරේට එන්නවත් ඉඩක් නෑ දොර ගාව තඬු බෑග් ගොඩකුයි මල් බොකේ ගොඩකුයි ගොඩගහලා.. කවද යකෝ මේවා මෙහෙම තියලා ගියේ.. එක්කො මම නිදාගෙන වැඩිද.. අඩු වයසෙන්ම මගේ මොලේ හොඳනැති වෙලා..

මම වෙලාව බලද්දි දවල් එකොළහත් වෙලා.. මේ ටයිම් ලයින් වෙනස් නිසා පුරුදු වෙලාවටම නින්ද යනවා.. මම දොර ගාව තිබ්බ සේරම මල් ටිකයි බෑග් ටිකයි උස්සගෙන ගිහින් ඇඳෙන් තිබ්බා.. ලොස් ඇන්ජලීස් වල ඉන්න ශ්‍රී ලන්කන්ස්ලා මට විශ් කල්ලා මේ දවස්වා සැහෙන්න මල් එවනවා.. එක එක ගිෆ්ට්ස් එවනවා.. පොඩ් බබාලා ඇඳලා එවන බෙස්ට් ඩග් ලක් කාර්ඩ්ස් හමබෙනවා.. එක එක පොඩ් පොඩ් දේවල් එවනවා.. අනිත් දේවල් ගේන්න ප'මිගන් දිලා නෑ.. අනික මම කැමතිත් නෑ.. මම ඇඳ උඩ තියන වූවි කාඩ් එකක් අරගෙන දිග ඇරියා..

Taliya-6ys oldie

WISH YOU LUCK HERO

I LOVE YOU ♥

මට සතුටු හිතුණා.. අනේ උදේ පාන්දර නොවුණත් උදේ පාන්දරම මාව දියවෙනවා වගේ.. මම මල් බොකේ ටිකෙන් එල්ලලා තිබුණ ටැග්ස් එකින් එක කියවන ගමන් අත දික් කල්ලා මගේ කොෆී එක අරගත්තා.. දැන් මෙහෙම ඇවිත් සති තුනක්.. මම ඉන්නෙ පුදුම ස්ට්‍රෙස් එකක.. එකදිගට මැවස් විතරමයි.. රටවල් තුන්සිය එකසිය ගාණක් එක්ක මැවස් තිබුණා.. 1000, Super 750, Super 500, Super 300 and Super 100 කියලා ට්‍රෑමන්ට්ස් තියනවා.. ඔය හැම එකකින්ම විත් කළාම තමා ඒකෙන්

@Shan

තෝරගන්න අට දෙනෙක් ඔලිම්පික් ෆයිනල්ස් යන්නෙ.. කියන්න සතුටුයි..
අට දෙනා අස්සෙ මාත් ඉන්නවා.. BWF එකෙන් 2nd place එක මම විත්
කළා.. ලංකාවෙ පළවෙනි පාරට...!!

මට සතුටුයි දෙයියනේ!!!

ලොස් ඇන්ජලිස් දැන් එකම පිස්සුවක් වෙලා තියෙන්නෙ.. ඔලිම්පික් වලට
ලැස්තිවෙනවා.. මම ආසම ඔලිම්පික් එක තිබ්බෙ මම පොඩිකාලෙ රියෝද
ජැනයිරෝ වල.. ඒකනම් පිස්සුවක්.. මම ගමේ ඉදගෙන කට ඇරගෙන ඔක
දිහා බලාගෙන හිටියා. ෆයර් වර්ක්ස්, ඒකෙ ඉවෙන්ට්ස්.. අමමෝ පිස්සු
හැදෙනවා.. දෙදාස් දාසයෙ සමර් ඔලිම්පික් එක.. අවුරුදු දෙළහකට පස්සෙ
මම ටීවී එකෙන් දැකපු සමර් ඔලිම්පික් එක මම දැන් ඇස් දෙකෙන්
දකිනවා.. ඒකෙ ජේල් කරන්න යනවා..

The Galen Center එකේ තමයි ඔලිම්පික් බැඩ්මින්ටන් ෆයිනල්ස් තියන්න
ප්ලැන් කල්ලා තියෙන්නෙ.. ලංකාවෙ හැමෝම අවුරුදු ගණනින් පරණ
ගැමමෙන් ඔලිම්පික් බලනවා.. පහුගිය කාලෙම මැවස් වලින් එකදිගට විත්
කරන්න පුළුවන් වුණ නිසා ඒක ලංකාවෙ ඉක්මනින් පැතිරුණා.. දැන්
බැඩ්මින්ටන් ෆැන් බෙස් එක වැඩිවෙගෙන එනවා.. සමහරු බැඩ්මින්ටන්
වලට ආසාවටම නෙමෙ බලන්නෙ.. එහෙම හරි කමක් නෑ බලපන් මම
නම් කියන්නෙ..

මම හොටෙල් එකේ වින්ඩෝ එක ඇරලා එතෙන්නට හේත්තුවක් දාගත්තා..
හැමතැනම පියාඹන සුරංගනාවියො ඉන්න ෆ්ලෆ් එල්ලා.. LA28.. මේ
වතාවෙ ඒක තමා ෆ්ලෆ් එක.. පාරෙ තැන තැන ස්ට්‍රීට් ෆෝන්ග්ස් ජේල්
කරනවා.. සමහරු යන එන ගමන් ඒවට නටාගෙන යනවා.. හරි අමුතු
මිනිස්සු ඉන්න රටක්.. එයාලා වැඩ එක්ක වුණත් විනෝදකාමී ජීවිත
ගෙවනවා.. අනික හැමදේම තියනවා මේ රටේ.. නැති දෙයක් නෑ.. මම
ලොස් ඇන්ජලිස් ඉන්නවා කියන්නෙ.. අපේ අම්මා ඉන්නෙ මේ කිට්ටුවම
තමා.. මම හැමදාම වගේ අම්මව බලන්න යනවා..

අවුරුදු තුනකට පස්සෙ මම අම්මව දකින්නෙ..

එයා ඉස්සර හිටපු කෙනා නෙමෙයි දැන්.. සැහෙන්න වෙනස් වෙලා..
ඉස්සර දණහිසෙන් පල්ලෙහාට ඇඳුම් ඇඳපු එක්කෙනා දැන් අඳුන්නෙ අහල්
දෙකේ ගෝට්.. අකිල අංකල් අපේ අම්මව ලස්සනට බලාගන්නවා.. එයාට
ඔන හැමදේම එයා කරනවා.. අනික විවෘත මානසිකත්වෙකට හැරුවෙලා..

@Shan

මනුස්සයෝ වෙනස් වෙනවා කියන්නේ.. ඒකනම් සුදුමයි.. මම මේ අලුත් අම්මට හුහක් කැමතියි.. එයා ඉන්නේ මම වචනෙන් කිව්වට විස්තර කරන්න බැරි නිදහසකින් වගේ.. අන්තිමේ මට අම්මා ගැන සැනසීමක් දැනෙනවා.. දැන් මම මෙහෙ ආපු නිසා අම්මා කැම ජාති එහෙම හදලා බලාගෙන ඉන්නවා.. තව සදෙව් අයිියන් ඉන්නේ මෙහේනේ.. එයන් එනවා ගෙදර.. දවසක් ෆැමලි ඩිනර් එකක් තිබ්බා.. අකිල අංකල් හෙන ෆනි මනුස්සයෙක්.. හැමතිස්සෙම විහිළු කරනවා.. මෙතු අක්කා.. සදෙව් අයිියා.. මම.. අම්මා.. බාප්පා.. අපි ඇත්තටම හොඳින් සතුටින් ඉන්නවා.. අම්මා එයාගෙම පවුලක දැන් ඉන්නවා.. අම්මා කියන්නේ ඉක්මනට අම්මට අසලි අම්මා එක්ක කතාකරන්න ඔන කියලා.. මම දාහක් කතා කියලා ඒක මහාරින්නේ.. බාප්පා නම් දන්නවා ඇත්තම විස්තරේ.. ඒකනිසා බාප්පා අම්මට කියලා තිබුණා පොඩ්ඩක් මගේ කොන්වොකේගන් එකත් ඉවරවෙනකල්ම ඉඳලා ගෙවල් වලට කතාකරන්න කියලා.. අන්තිමේ හැමදේම හොඳවිදියට වෙනවා.. රඟ අයිියා එන්න විතරයි තියෙන්නේ.. මගේ පැත්ත මම කොහොමහරි ගේමක් ගහලා සෙට්ල් කරගන්නා..

අනික අම්මා වද දෙනවා බඳින්නේ නැද්ද, බඳින්නේ නැද්ද කිය කිය.. මාමටත් මෙහේ එන්න කියලා කිව්වා වැකේගන් එකට.. අම්මා බබාලා දකලත් නෑනේ.. මම හිතන්නේ ලොකු අම්මයි බාප්පයි අම්මව සැහෙන්න ට්වේන් වොශ් කල්ලා වගේ.. කොහොම හරි කමක් නෑ දැන් හැමදේම හොඳින් වෙනවනේ.. එව්වරයි..

මම ඉවරවුණු කෝපි එක මේසෙන් තියලා ජනේලෙ වහලා කොට්ටෙ අස්සෙ දාගෙන ඉඳපු පොඩ් කොළ කැල්ලක් එළියට ගන්නා.. ඒක ප්‍රින්ට් කරලා තියෙන්නේ.. අත් අකුරු නෙමෙයි.. ඒත් මට මේක ලැබුණේ..

ග්ලැඩියෝලි මල් පොකුරක් එක්ක.. දම පාට..

මට හුහක් දේවල් මතක් වෙනවා.. ඒ ඔයාද.. ඔයා හොඳින් ඉන්නවා කියලද කිව්වේ.. හැමදේම ඉක්මනට හරිගස්සනම් කියලද මට කියන්නේ.. අනේ ඒ ඔයා වෙන්න.. ඔයා හොඳින් ඉන්නවා.. අසලි අම්මත් හොඳින් ඉන්නවා නේද.. එතනින් ගැලවුණාද.. මට ඒ වචන අස්සෙ තියන පණිවිඩේ හංගලා තිබ්බේ මොකක්ද කියලා ඔයා කියනවද..

"The knight who owns His Majesty's heart.."

නැත්නම් තාම ඔයා මගේ කියලද ඒ කියන්නේ.. ඒක මම දන්නවනේ..

@Shan

කමක් නෑ මේක එයාගෙන් නම්.. ඒ ලස්සන ග්ලැඩියෝලියා මල් පොකුර
එයාගෙන් නම්.. මම ඒක සතුටින් භාරගන්නවා.. ඒකම මට අලුත්
ආරම්භයක්.. මට එයා ඉන්න තත්වෙ තේරෙනවා.. ටික දවසයි.. ඔයා
ඉක්මනින් අප්පව්ව් ගාවින් අයිනි වුණ තරමට එයා මාව හොයාගෙන
එනවා.. එතනින් එහාට හැම ප්‍රශ්නයක්ම විසඳේවි.. මම එහෙම හිතාගෙන
ඉන්නවා.. ඒත් ඉක්මන් කරන්න අයිසෙ.. අවුරුදු ගාණක් අපි ඉවසනවා..
එහෙම ඔනනෑ..

ඔයා අසනීපයක් නැතුව ඉන්නවා නේද.. මාව බලාගෙන ඉන්නවනම්.. මම
ඔයා පෙන්නපු පාලෙ ඉස්සරහටම ගියා.. මේ තරම ඔනවටත් වැඩියි..
හැමතිස්සෙම මට මතක් වෙනවා..

ඔයා ඔයාගෙ ජීවිතෙත් අමතක කල්ලා මට ජීවිතේ දුන්නා

කියලා..

මම ඒ ටැග් එකේ ෆොටෝ එකක් අරගෙන ඉන්ස්ටග්‍රෑම් අප්ලෝඩ් කළා..
දැන් මගේ එකවුන්ට එක verified account එකක්.. වන් මිලියන් කිට්ටු
වෙන්න ෆලෝවර්ස්ලා ඉන්නවා.. එක එක ෆිල්ඩ්ස් වල මනුස්සයෝ මාව
අඳුරනවා..

" Hurry up.. don't miss the chance.. everything will be fine.."

එයා මොකක් හරි තේරුම් ගන්නෙ නැතෑ.. මම ඇඳුමක් දාගෙන හොටෙල්
එකෙන් එළියට ආවා.. මේක ලොස් ඇන්ජලිස් වල තියෙන ෆයිව් ස්ටාර්
හොටෙල් එකක්.. පහළ තියන හෝල් හතර එක එක සම්ප්‍රදායන්ට හඳුනා
ඒවා.. පට්ට ලස්සනයි.. බිම බැලුවහම මුණත් පේනවා.. මම දැන් ඔලිම්පික්
නෙමේ මන මගුල ගහලා ආවත් ලංකාවේ මෙඩිකල් කවුන්සිල් එකට ඒක
අදාළම නෑ.. ගිහින් ෆයිනල්ස් වලට පාඩම් කරන්න ඔන කියලා මතක්
වුණාම.. මිස් වෙච්ච ඒවා කවර් කරන්න ඔන කියලා මතක් වුණාම..

තනි ඇහැට ඇබෙනවා.. අනිත් ඇහැ කසනවා.. ඒකටත් ඇබෙන්නද
කොහෙද..

මම එළියට ගිහින් සාක්කුව අස්සට අත් දෙකත් ඔබාගෙන වටේ පිටේ දිහා
බලාගෙන හිටියා.. ඉස්සරහා ස්ටාර්ස්බර්ක් එකක් පේනවා.. ඒත්.. මට

මොකුත් කන්න බැනෙ හිතුණ හිතුණ වෙලාවට.. ඉදපන්නො මේ මගුලත්
ඉවරවෙලා මම කනවා පැලෙන..

>>>යමන යමන අනේ එහා එකට>>>

ඇත්තටම 2028 ඔලිම්පික් තියන්නෙ ලොස් ඇන්ජලිස් වල නමා.. ඒකෙ
ලෝගො එක මම පහළින් දාලා ඇති.. විසි අටේදි මේ පොකාරිව
මිනිත්තුවකට හරි මතක් කල්ලා ඔලිම්පික් බලාපල්ලා.. ගුන බුස..

මේ වගේ තමයි ඔලිම්පික් බැඩ්මින්ටන් කෝට එකක්.. (දෙයියනේ කියලා
අපේ රටේ කොඩියක් තියන එකක් හොයාගත්තු මිනිසිම)

මම ඔලිම්පික් වලට ආසයි අමනෙ.. කාදහරි බලමන යමන ඔන.. ඉමහි..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටිඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

162 කොටස

මගේ බැඩමින්ටන් ජීවිතේට අවුරුදු දහ තුනක්.. මම රැකටි එකක් මුලින්ම අතට අරගෙන අවුරුදු දහ තුනකට පස්සෙ ලිමපික් ප්ලේ කරනවා කියන්නේ.. ඇත්තටම මේ වෙද්දීත් මගේ හීන මම දිනාගෙන ඉවරයි.. ඔලිම්පික් දින්නත් පැරදුනත් මේකට සහභාගී වෙන්න ලැබිව්ව එකමමට ලොකු දෙයක්.. මම ආපු ගමන හුහක් දුරයි.. ආපස්සට හැරිලා බලද්දී සතුටුයි.. අන්තිමේදී මම 28 ඔලිම්පික් වලදී බැඩමින්ටන් කෝටි එකක හිටගෙන හිටියා..

මම තරඟ කරන මිනිස්සු.. ඊතල වගේ.. පුදුම වේගයක් ජවයක් තියෙන්නේ.. හැමෝම එක හා සමානයි.. සේරම ෆයිනල්ස් හිටියෙ වයිනිස් ජැපනීස් අය.. සමහරු ඔලිම්පික්ම ප්ලේ කරන දෙවෙනි තුන්වෙනි වතාවල.. මට දැනුණේ මාව හුහක් පොඩියට..

ඒත් එහෙමයි කියලා අතාරින්න බෑනේ..

ස්ටේඩියම් එකේ සෙනඟ පිරිලා.. මට අපේ රටේ ෆ්ලැග් එක එහෙත් මෙහෙත් පේනවා.. මගේ කිටි එකේ තියන අපේ රටේ ෆ්ලැග් එක.. මගේ නම.. මට ලැබිලා තියන අංකෙ.. මගේ රටේ නම මම නියෝජනය කරන එක.. ඒවා පොඩි දේවල් නෙමේ.. මේක මගේම හීනේ.. මම පණ දෙන්න ආස කරපු හීනේ..

ඇත්ත තමා.. හිතුවොත් මනුස්සයෝන්ට කරන්න බැරි දේවල් නෑ.. අපි මහන්සි වෙන්න ඕන.. මහන්සිවෙලා කොහොම හරි හීන අල්ලගන්න ඕන.. නැත්නම් ඒවා අපෙන්න දුරට යනවා.. මගෑරෙනවා.. ඉතින් අවුරුදු ගාණක මම කරපු හැම කැපකිරීමකම ප්‍රතිපලේ අදින් තීරණේ වෙනවා..

මම ප්‍රාර්තනා කළා.. මේ අවුරුදු ගාණ.. මම කළ කැපකිරීමක මහන්සිය අනිවාරණත්ම තියනවානම් මට මේක විත් කරන්න පුළුවන් වෙන්නම් ඕන.. හැමදාම හැමෝම කියන්නේ මහන්සියේ තරමට ප්‍රතිඵල තියනවා කියලා.. ඉතින් මම රැයවල් දවලවල් බලනනැතුව මහන්සි වුණා.. මාව ඉන්ජර්ඩ් වුණා අනන්ත අප්‍රමාණ.. හැම මැව් එකම විත් කළේ නෑ.. සමහර වෙලාවට පැරදුණා.. කඩාවැටුණා.. ඇඩුවා.. දාහක් අතාරින්න අවස්ථා එද්දීත් මම අල්ලගෙන හිටියා.. අමාරුම වෙලාවෙදීත් මම ඉවසුවා..

මට වැරදෙන කොතනකවත්ම ඉඩක් නෑ කියලා මම විශ්වාස කරලායි
මගේ රැකටි එක අතට ගත්තෙ..

ටයිම් බෝඩ් එකේ තප්පර හතළිහ ගෙවෙන්න හරිම පොඩ්ඩයි.. මගේ නම
මුළු ස්ටේඩියම් එකෙන්ම මට ඇහෙනවා..ඒ පීඩනේ මට දැනෙනවා.. ඇස්
වලින් විතරයි දාඩිය දාන්නෙ නැත්තෙ.. කොහොම හරි මම මෙක කරනවා
කියලා මම හිතාගත්තා.. පහුගිය මැවස් වල මම විත් කළේ සේරම
සෙකන්ඩ් ප්ලේස්.. ලේසි නෑ අනිත් අය එක්ක තරඟ කරන එක.. මගේ
රටේ ෆූලග් එක ඇහැ කොනෙන් පෙනෙද්දී මට ලොකු විශ්වාසයක්
ඇතිවෙනවා මං ගැන.. ඒක වචනෙන් විස්තර කරන්න පුළුවන් හැගීමක්
නෙමෙ..

කොහොමත්.. මේ රවුන්ඩ් එක දින්නත් නැතත් මට සිල්වර් මෙඩල් එකක්
නියේ.. හැබැයි මම හිත යටින් ආස කළේ ගෝල්ඩ් මෙඩල් එකට.. ලංකාවේ
පළවෙනි ගෝඩ් මෙඩල් එක මං අතින් ලංකාවට ගෙනියන්න.. පළවෙනි
වතාවට ගෝල්ඩ් මෙඩල් එකක් අරගෙන හැමෝටම මතක හිටින වර්තයක්
වෙන්න..

මැව් එක ඉවරවෙන්න හරියටම මිනිත්තු දෙකක් තියා මගේ රැකටි එකේ
වැදුණු ශට්ලකොක් එක එහාපැත්තෙ ඉදපු වයිනිස් පිරිමි ළමයා අතින් මිස්
වුණා.. මම එහෙමම ගල් ගැහුණා..

" මොකක්ද.. ඒ.. වුණෙ..!!!!!!"

එකසැරේට මගේ අතින් රැකටි එක අතැරිලා බිම වැටෙද්දී මගේ වටෙන්
සැහෙන්න සද්දයක් ඇහුණා.. මම ඒක බලාපොරොත්තු වුණ දෙයක්
නෙමෙයි.. හිතපුවත් නැති වෙලාවක.. ඒක.. එහෙම වුණා..

එහාපැත්තෙ ඉදපු පිරිමි ළමයා නෙට් එක ගාවට ඇවිත් මට අතට අත
දුන්නා..

මගේ ඇස් වල කදුළු පිරෙනවා.. ආච්චිඅම්මෙ..

මම ඒක අත්තිමට කළාද..!!

ටිකකින් මගේ රටේ ෆූලග් එක මගේ අතට ගෙනැත් දුන්නම මම ඒකෙ
කොණත් අතට ගුලි කරගත්තා.. මෙක හිනයක් නෙමෙ නේද.. මම ඒක

කළා නේද.. ඔව් ඔව් මම ඒක කළා තමයි.. මගේ වටේ පිටේ හැමතැනින්ම මගේ නම කැහැලා කියද්දී මම හිනාවෙව්ම ඇඩුවා.. මට පෙනුණා කෝව්ලා වාඩිවෙලා ඉන්න තැන මගේ කෝව් ඉඳගෙන ඉන්නවා.. එයා අන්තිම මොහොතේ මාව බලන්න ආවා.. මම හැමදාම වගේ දුටුගෙන ගිහින් කෝව්ට තුරුල් වුණා.. කෝව් අඩනවා.. මාත් අඩනවා.. කෝව් මගේ පිටට දෙකතුනක් තඩ්බැවා.. මම තව ටිකක් හයිසෙන් ඇඩුවා.. මගේ හිතට දැනෙන දේවල් විස්තර කරගන්න තේරෙන්නෙන නෑ දෙයියනේ.. මගේ ඇස් වලින් හෝ ගාලා කඳුළු වැටෙනවා.. හැමෝම මම පොඩි එකෙක් වගේ කෝව්ගෙ ඇහේ එල්ලිලා අඩනවා බලාගෙන ඉන්නවා.. ඒ අස්සෙ කැමරා තොගයක් මගේ පැත්තට හැරව්ලා.. ෆ්ලැෆ්ස් වදිනවා.. එහෙත් මෙහෙත්.. ලංකාවේ හැමෝම බලාගෙන ඇති..

" අහ්-හ්හ් අනෙහි සර්.."

" ඔයා දිනලා ඉවරයි ඡනෙරු.. සොරි.. සරනේරු..!! නැලවෙන්නැතුව කෙලින් හිටගන්නවා..!!"

"....."

" තමුත් මට ලැජ්ජ කරනවා.."

මම කෝව්ගෙන් එහාටවෙලා කෙලින් හිටගත්තා.. කෝව් කියන්න තරහින් නෙමේ.. හිනාවෙව්.. මගේ අතපයේ ඉඳලා රතු වෙලා.. අනවුන්සර්ස්ලා මට සුහපතනවා.. හැමෝම මගේ දිහා බලාගෙන බෙරිහන් දෙනවා.. මම ඔයා කියපු තැනට ගියා. මට හිතාගන්න බැ..!!! මට හරියට පිස්සු හැඳිලා කරකලා අතැරියා වගේ.. සැහෙන්න වෙලාවක් මම ස්ටේඩියම් එකේ හිටියා.. හැමෝම විශ් කල්ලා.. මම අනිත් අයටත් විශ් කල්ලා අපේ රටේ බැඩමින්ටන් කමිටි එකේ මාත් එක්ක ආපු අයත් එක්ක මම ඇතුළට ගියා.. මෙන් සින්ගල්ස් ඉවරයි.. විමෙන් සින්ගල්ස් අපිට කලින් ඉවරවුණා.. දැන් විමෙන් ඩබල්ස් ජලේ කරන්න පටන් ගන්නේ.. ඒකනිසා අපි යන්න ඕන..

මම එළියට එද්දී අපේ අම්මා මාව බොගත්තා.. එයා අඩනවා..මටත් ඇඩෙනවා.. දැන් නම් අඩාලාම ඉකිත් ගැහෙනවා.. ඉස්සෙල්ලම මම මාව සන්සුන් කරගෙන ඉන්න ඕන.. අම්මා මට සුභ පැතුවා.. ලංකාවේ හැමෝම මම දිහාබලාගෙන ඉන්න ඇති.. එහෙම හිතද්දී මටත් පිස්සු වගේ තමා..

ඔලිම්පික් වලදී සෙරමනීස් තුනක් තියනවා.. මුල්ම එක ඔපනින් සෙරමනි එක.. ඊළඟට මෙඩල් සෙරමනි එක.. අන්තිමට ක්ලෝසින් සෙරමනි එක.. ක්ලෝසින් සෙරමනි එකේදී අපේ හැම රටක්ම නියෝජනය වෙන විදියට පැරඩ් යනවා.. ඊයාර්වර්ක්ස් තියනවා.. ඒක මාර ලස්සනයි.. ඉතින් මම මෙඩල් සෙරමනි එක එනකල්ම හිටියා.. එදාට තමයි ඔක්කොම ස්පෝර්ට්ස් වල මෙඩල්ස් දෙන්නෙ.. දවස් තුනකට පස්සෙ ඒ සෙරමනි එක පටන්ගන්නා.. මොකද බැඩ්මින්ටන් තිබ්බෙ හුහක් අන්තිම හරිය වෙන්න.. මෙඩල් සෙරමනි එක කියන්නෙ වෙනමම එකක්..

එදාට අපේ රට නියෝජනය වෙන විදියට අපි කිට් එක අඳින්න ඔන.. ස්විමින් කරන අය විතරයි ශුස් දාන්නෙ නැතුව ඉන්න පුළුවන්.. අපි වාඩිවෙන එකේ ඉඳලම ඒකට පිළිවෙලක් තියනවා.. මුලින්ම දෙන්නෙ පාට්සිස්ට් රිබන් එක.. ඒක ලැබෙන්නෙ තරඟ වලට සහභාගි වුනු හැමෝටම.. තරඟ තහනම නොවෙව්ව අයට.. ඉන්ඩිවිජුවල් ජ්ලේ කරන අය වෙනම ඉඳහන්නෙ.. ටීම් ජ්ලේ කරන අය වෙනම ඉඳහන්නෙ.. දෙවනියට රිබන්ස් ලැබෙන්නෙ 1-8 වෙනකල් ජ්ලේසස් ගත්ත අයට.. එයාලට රිබන් දීලා පසනලි විශ් කරනවා..

අන්තිමට තමයි ජ්ලේසස් පෝඩියම් එකට 1, 2, 3 නහින්නෙ..

මම අවෝර්ඩ් සෙරමනි එකේ මගේ කිට් එක ඇඳලා කොණ්ඩෙ හාග් පෝනිටෙල් එකක් දාලා දෙපැත්තෙන් ගොතලා හෙන අමුතු හෙයාස්ටයිල් එකක් දාගෙන හිටියෙ.. මම නෙමෙ දැමිමෙ.. මට මේවා හෙන මැජික් වගේ අනේ.. ජීවිතේට ඔලිම්පික් ඇවිල්ලත් නෑ.. ස්ටේඩියම් එකේ අවෝර්ඩ් සෙරමනි එකට කට්ටිය පිරිලා මිලියන ගාණක්.. ඒ මිනිස්සු වූට් වූට් කූෂි කැලි වගේ මට ජේන්නෙ.. ඒ තරමට පොඩ්යි.. මගේ එහාපැත්තෙ ඉඳගෙන හිටියෙ වයිනා වලින් ජ්ලේ කරපු සිල්වර් මෙඩල් එකේ අයිතිකාරයා.. ඒකා පව්පව් ගගා කියවන ඒවා මට මෙලෝ මගුලක් තේරෙන්නෙ නෑ.. ඊට එහාපැත්තෙ හිටියෙ බ්‍රොන්ස් මෙඩල් දෙක අයිති දෙන්නා... මට මෙහාපැත්තෙ හිටියෙ කෙල්ලෙක්.. මම සැහෙන්න වෙලා බලාගෙන හිටියා බැඩ්මින්ටන් මෙඩල්ස් දෙනකල්.. ඇයි හැම ස්පෝර්ට් එකක්ම මෙකේ ජ්ලේ කරනවනෙ.. සනෙරු පුතාගෙ බැංකු පොත පිරෙන්න වගේ යන්නෙ... දැන්නම ගුවි බැග් එකක් ගන්න පුළුවන් වෙයි ලක්ශ හයක් දීලා.. අපේ ආවිච්ඡමමා සතුටටම අඩ අඩ මට කතාකළේ.. මට මැව් එක වෙලෙත් ආවිච්ඡමමව මතක් වුණා.. ආවිච්ඡ බලාපොරොත්තු වුණු විදියට මම මෙක විත් කළා..

අඩි මම ගෝල්ඩ් මෙඩල් එකක් ගන්නවා...!!

මතක් වෙන වෙන සැරේට මට හෙන මනමාල හිනාවක් යනවා.. සැක්..
ලැප්පයි.. ඒ අස්සෙ එකසැරේට ඉස්සරහා තිබ්බ තඩ් ස්ක්වින් එකේ මගේ
මුණ වැටුණා.. මම බයවෙලා හැරිලා බලද්දි මුණට කැමරාවක් අල්ලගෙන
ඉන්නවා.. මම හිනාවුණා.. කමමුල් දෙක රෝසපාට වුණා.. මගේ
එහාපැත්තෙ ඉඳපු උනුත් හිනාවෙනවා..

මුගෙ ආච්චිට..

අහකට ගනින් කැමරාව.. එක අතකින් අපේ මිනිහත් බලන් ඉන්නවද
දන්නැ.. මම ගේප් එකේ ඇහිල්ලෙ මුද්ද තිබ්බ අත පෙන්නලා තට්ටුවක්
දැමමා.. ඒකෙ හෝලික්වාස් එක තියන කෙනෙක් දැක්කම හිතයි මම
ආගමෙ කියලා.. ඔන එකක් හිතාගත්තුදෙන්..

ඊටපස්සෙ කැමරාව ආයෙම ස්ටේජ් එකට හැරෙව්වා.. අන්තිමට මම පුන
පුනා බ්ලාසිදි මගේ රත්තරං රවුම ගන්න අවස්ථාව ආවා.. මම පොඩ්ඩක්
කොණ්ඩෙ ගස්සලා මගේ හෙන ගහන්න වගේ ඇවිදින වෝක් එකෙන්
ප්ලේසස් පෝඩියම් එක ගාවට ඇවිදගෙන බිමින් හිටගත්තා.. ඇඩෙන්නන්
වගේ දැන්නම්.. අපේ රටේ ෆ්ලැග් එක ලොකුවටම ස්ක්වින් එකක පේනවා..
අන්තිමට මාත් ඉතිහාසගත වුණා..

**"Ladies and gentlemen, please direct your attention to the stage for the
awards ceremony. It is my pleasure to announce the results for men-
single for the Special Olympics badminton competition.."**

**-Winning the bronze medal is Viktor Axelsen from the Kingdom of
Denmark.-Winning the bronze medal is Tanaka Haruto from the State
of Japan.**

මගේ එහාපැත්තෙන් ඉඳපු දෙන්නා ප්ලේසස් පෝඩියම් එකේ එක
පැත්තකට නගිද්දි එයාලා දෙන්නගෙන රටවල් වල ඇත්තම ප්ලේ වුණා..
ඔලිම්පික් කමිටි එකෙන් ලොකු මල් බොකේ දෙකකුයි.. බ්ලෝන්ස් මෙඩල්
දෙකකුයි ඒ දෙන්නට දාලා ප'සනලි විශ් කරලා අතට අත දුන්නා.. ඒ වුණාට
මෙතන වෙවුළුන්නෙ මම.. අර මුළු ඇහම ගැහෙනව වගේ හැගීමක් එක්ක
මට දාඩියන් දාලා හොඳටම..

-Winning the silver medal is Zhang Wei from People's Republic of China.

මගේ අතින් පැත්තෙ ඉඳපු වයිනිස් කොල්ලන් ප්ලේසස් පෝඩියම එකට නැග්ගට පස්සෙ එයාටත් ලොකු මල් බොකේ එකත් එක්ක සිල්වර් මෙඩල් එකක් දැමමා.. එයාලගෙ නැගෙනල් ඇත්තම එක මියුසික් එකක් විදියට ප්ලේ වුණා.. මෙ මෙඩල් ඩිසයින කරන්නෙ අවුරුද්දෙන් අවුරුද්දට වෙනස් විදියට.. ඇත්තම රිදී රත්තරං වලින්.. ඒවට තේරුම තියනවා.. අන්තිමට මගේ පැත්තට කැමරා එක හැරවුණා.. දැනටමත් ස්ටේඩියම එක බෙරිහන් දෙනවා මට ඇහෙනවා.. මගේ අත් දෙකත් වෙවුළුනවා වගේ.. ඒත් මම හිනාවෙලා හිටියා..

-Winning the gold medal is from Varadh Shaneru Udyoga from Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.

මම මගේ නම කියද්දි ප්ලේසස් පෝඩියම එකට නැග්ගා.. ගෝල්ඩ් මෙඩල් එකක් එක්ක ලොකුම ලොකු මල් බොකේ එකකුයි සෙට්ටිකේට එකකුයි මගේ අතින් තිබුණා.. අපේ නැගෙනල් ඇත්තම එක ප්ලේ වෙද්දි මම සිරුවෙන් හිටගෙන හිටියා.. ඒත් මට හයිසෙන් අඩන්න ඕන වගේ.. මට හිතාගන්න බෑ.. ස්ටේඩියම එකේ තියන ලොකුම ලොකු ස්ක්රීන් එකෙන් මාව පේනවා.. මම ගල් ගිලලා වගේ ඉස්සරහා බලාගෙන හිටියා.. ඇත්තම එක ප්ලේ වුණාට පස්සෙ එහාපැත්තෙ හිටපු අය මාව හග් කළා.. විශ් කළා.. ඊටපස්සෙ ගෘෂ් ටොටෝස් ගත්තා.. අපේ කෝචලා එක්ක.. ඉන්ඩිවිජුවල් ටොටෝස්.. අන්තිමට මෙඩල් එක හපාගෙන ඉන්න එකකුත් ගත්තා..

සිරාම රත්තරං තමා දෙයියනේ..

"Ladies and Gentlemen, please recognize these outstanding athletes. THANK YOU.."

අවෝඩ් සෙරමනි එකත් තිබ්ලා ක්ලෝසින් සෙරමනි එකත් තිබ්බට පස්සෙ මම ලංකාවට ආවා.. ඔලිම්පික් නම් ආතල් වැඩේ.. ලොස් ඇන්ජලිස් වල ලොකු පාටි එකකුත් තිබුණා.. මම අපේ කෝච්ච ඇදගෙන ගිහින් නැටුවා.. නටවලා ගන්න එපැයි.. ආයෙ කෝච්චගෙන් බැහුම් අහන්න ඕනත් නෑ.. අපේ අම්මලා බාප්පලා.. සැහෙන්න සතුටු වුණා.. මම හිටියෙ සතුටින් පිස්සු වැටිලා.. ඒත් නිතරම රඳා අයියා මතක් වෙනවා.. මට විශ්වාසයි එයානම්

@Shan

සතුටට මැරෙන්න හදනවා ඇති.. ආර්ථ්!! ඉක්මනට තව මාස ටිකක් ගෙවිලා ගියානම් ඒ ප්‍රශ්ණෙන් ඉවරවෙනවා..

මම ලංකාවට එද්දි එයාපෝට් එකේ මිඩියා වලින් පිරිලා.. එතන දෙක වෙන්න සෙනහ.. මම හිංවි පිංවි වොයිස් කට ටිකක් දීලා හිමින් සැරේ වාහනේට නැගලා මාරු වෙලා ගෙදර එන්න ආවා.. හමබුණු මල් තියන්න ඉඩකුත් නැති තරම්.. ආයෙම මාසෙකට පස්සෙ ලංකාවට එද්දි හරි හුරුපුරුදු හැගීමක් දැනෙනවා.. මගේ රටනෙ.. ඒ ගතිය වෙන කොහෙන්නවත් ගන්න බෑ.. මාසෙකින් මම ආරු බබාව, අවි බබාව බලන්න යන්නෙ.. මගේ වයසක මාමයි, ආඨා අයිසයි, ආච්චි කෙල්ලයි.. මම ගෙදර යනක හිටියේ ඇහිලි ගැන ගැන..

අන්තිමට ගෙදරින් නතර කරපු වාහනෙන් බැහැලා ගෙදර එද්දි මිදුලෙ වාහන පිරිලා.. මට කියන්න පුලුවන්.. චමිතුවගෙයි.. ආශීලාගෙයි.. මහීගලාගෙයි.. සෙනුකයගෙයි.. තව.. ආ අපේ මාමගෙයි.. තාන්වි අක්කගෙයි.. බුදුඅම්මෝ මුළු ගම්පළාතම මගේ ගෙදරට රැස් වෙලාද.. මේක නිකන් ප්‍රජා ශාලාව වගේනෙ..

මම ලැගේජ් එකයි මත් කළබවල් තොගෙයි උස්සගෙන බැරු බැරුව ගෙදරට එද්දිම එකසැරේට මාව වහගෙන යන්නම හොඳ ස්තෝ ස්ප්‍රේ පාරක් වැදුණා.. සෙනුකයා මාව බිම පෙරළගත්තා..

මට ඉන්න දීපල්ලා!!

" මගෙ සුකිරි කැටේ.. මමවත්.. අනේ මගෙ සනෙරු සුනකිවවා.. මමවත්.. ආදරෙයි පනේ.. මමවත්!! උඹ නම ගැමමක් තමා ඡනෙරු.. මගේකා.. අඩෝ ඔලිම්පික් දින්නා නේද.. පිස්සු හැදෙනවා හු#තො උඹ දෙන ආතල් වලට.."

" එහෙටට පලයන් හල්ලෝ.."

" අනේ මගේ සනෙරු මලේ.. ඔයා මාව අඩවනවා දෙයියෝ.. මම හරි ආදරෙයි මේ ළමයට.."

" ඔය දරුවට ඉන්න දීපල්ලා යකුනේ.."

" මාසයක්ම මගෙ සනෙරුමල දැක්කෙ නෑ.. අඩෝ උඹ කෙට්ටු වෙලා බං.. ඒත්.. කකුලට මොකද වුණේ.. මෙන්න මු අණ්ඩ කඩාගෙන.."

කියාන් අයිසා සේරම උපේක්ශාවෙන් දරාගෙන ඉඳලා අනිත් උන් එහාට කල්ලා මාව නැගිටුවුවා.. හත්දෙයියනේ මස්ල් පේන් එක ඩබ්ල් චුණාද කොහෙද.. මම කට්ටිය ඇහෙයි හැමතැන්ම තියන ස්ප්‍රේ ටික පිහිදගත්තා.. ගෙදර කට්ටිය පිරිලා.. හුහකාලෙකින් අපි එකතු වෙලා ඉන්නේ.. ඒත්.. මේ.. ඇ..???

" අ-අයුක අයිසෙ!!!"

" අර බලපන්.. අපි දැන් කොතේ ඉන්නේ.."

මම දුවගෙන දුවගෙන ගිහින් අයුක අයිසෙගෙ ඇහට පැන්න පාර ඒකා පුටුත් පෙරළගෙන බිම ඇදගෙන වැටුණා.. දෙයියනේ පොඩි මස්සිනා තමා මට ලැබිව්ව හොඳම සප්‍රයිස් එක..

" බුදුඅම්මෝ මගෙ කොන්ද.. කියාන්..!!!"

" තෝ අයිසෙ.. නිකමටවත් කිව්වේ නෑ එනවා කියලා.. හඳු වැඩ කරන්නෙපා අයිසෙ.. සාප වෙනවා මේවා.."

" අහ-කැහ්-කැහ්.. අම්මෝ වත්සල් මේකට ගනින්න.. කැහ්-"

" මදැයි සප්‍රයිස් කරන ගියා.. සුදුදෝණියගෙ පොට ගියාද කොහෙද.."

මම අයුක අයිසෙගෙ බෙල්ලෙන් හොලවගෙන හොලවගෙන ගිහින් නැගිටලා එහාටවුණා.. ඉඳපන් උඹට දෙන්න මම..

" කන්ග්‍රැප්‍රලේගත්ස් කොල්ලො.. අඩෝ ගැමමක් බං.. අපේ එකා විතරයි අඩු.. ඔකට දැන් නම මොන ලෝකෙ ඉඳල හරි උස්සන් එනවා.. බඩු දැන් ලංකාවෙනෙ ඉන්නේ.."

මගේ හිත රිදුණත් මම ඒක නොපෙන්න හිටියා.. දැන් ඔයා තනියම තීරණයක් ගන්න ඔන කාලෙ අයිසෙ.. මම බලාගෙන ඉන්නවා.. මොකක්ද ඒ අන්තිමට කිව්වේ??

" සුදුමහත්තයා.. මගෙ අම්මා.. මෙහෙ වරෙන්කො..."

මම ආවිච්ඡම්මා ගාවට ගිහින් දණගහගෙන උකුළෙන් මුණ තියාගත්තා.. ආවිච්ඡ මගේ මුණම අතගාලා ලොකු හාද්දක් දුන්නා..

" උඹට වරදින්න විදියක් නෑ.. මම දන්නවනෙ.."

" ආවිච්ඡමමෙ.."

මගේ ඇස් වල කඳුළු පිරුණා.. මම නිසා මගේ වටේ ඉන්න අය සැහෙන්න සතුටු වෙනවා..

" තුදුපුතාගෙ රතු තුතලා ඇවිලා.. ඩඩා ලෑක්!! රතු තුතලා.."

මේකා මගේ පටි රෝල් කරනවනෙ.. හැයිසා.. මම නිකන් බහුවිධ පක්ෂියා වගේ.. ලංකාවේ ජාතික කුරුල්ලට මාව ගන්න බැරිද දන්නෙ නෑ.. වළි කුකුළා නැතුව සතෙරු කුරුල්ලා..

එහෙමත් හොඳයි.. මම ගිහින් අවිච්ඡ වඩාගත්තම ඒකා ජූවුසෙමම කියලා මගේ මුණ කෙළ ගොඩක් ගැවා.. ආධ්‍ය අයිසා පපුවටත් අතක් තියාගෙන මගේ දිහා සතුවිත් බලාගෙන ඉන්නවා.. ඒත් ඒ ඇස්වලින් තව දුකකුත් පේනවා.. මම දන්නවා.. එයා නැති අඩුව සැහෙන්න දැනෙනවා.. අනේ තව ටිකම ටිකයි.. ඒ පොඩ්ඩ අල්ලගෙනම ඉන්න වෙනවා අයිසෙ.. නැත්නම් මේ කළ දේවල් වලිනුත් වැඩක් නෑ..

" තුනි තාත්ති වදා.."

ආරුත් වැටි වැටි ඇවිත් මගේ කලිසමේ එල්ලුනාම මම එයාවත් වඩාගත්තා.. මහින්ද මහත්තයා වගේ දැන්නම්.. ලමයිම වඩාගෙන.. එයත් බලන් ඉන්න ඇති මම බැඩමින්නටත් ගහනවා..

දෙයියනේ..!!

" අඩෝ කමු බං.. උඹ එනකල් මේ බලාගෙන හිටියෙ කන්න.. අද ආධ්‍ය- මහිසා ස්පෙසල් කැමටෙලක් හදලා තියෙන්නෙ.. අයුක අයිසත් ආවනෙ.."

සෙනුක අයුක අයිසා දිහා බලලා මනමාල හිනාවක් දැමිමම කියාත් අයිසා අයුක අයිසව බොගත්තා.. බලන් ඉදපන් සෙනුක මු ඉන්නකල් උඹේ මිනිහා උඹේ වෙන්නෙ නෑ..

" මගෙ සුදුදෝණියට අද කවන්නෙ සුදුඅප්පව්වියාමයි.."

" ඔය මනුස්සයට ඉන්න දීපන් මිනිහෝ.. බලන්න අනේ මෙයා එක්ක බෑ.."

@Shan

" කන්න එන්න ළමයි.. අපෝ ආයෙම දැන් ඉතින් මුළු ඉඳලා රණ්ඩු බේරපන්නො.."

" ආධ්‍ය සුබසහන සේවාව.. පවුල අවුල්නම් අවුල ලිහාගන්න අදම පැමිණෙන්න..!!!"

" අඩෝ අඩෝ මාමට කේන්තියයි හොඳේ.. දැන් ඉස්සර වගේ බෑ.. දෙදර පියෙක්තෙ අයියණ්ඩි.. අයුක අයියේ ඔයා සුදුවෙලා හලෝ.."

" පාඩුවේ ඉඳපන්.."

මාත් කියාන් අයියව අහකට තල්ලු කල්ලා සෙනුකයා එක්ක ගිහින් අයුක අයියගෙ කරට අතක් දාගන්නා.. සාලෙ හිටපු සේරම වගේ කුස්සියෙයි කෑම කාමරෙයි පිරුණා..

" මේකා මටවත් කිව්වේ නෑ බෑ.. පෙරේදා මම ගෙදර ඇවිත්, රෙදි වැලේ රෙදි වන වන ඉද්දි.. මෙන්න බොලේ වමරුවා එක්ක එනවා.. තා පොඩ්ඩෙන් පනිට්ටුව පැටලිලා වැටිලා මැරිලා යනවා.."

" අඩෝ නෑ.. අයුක අයියා මාර සප්‍රයිස්තෙ දෙන්නෙන.."

" එහාට පලයන්නො ඇහේ එල්ලෙන්නෙන.."

" ඇහේ එල්ලෙන්නෙන නැතුව කරේ එල්ලෙන්නද කියන්නෙන.. කරේ එල්ලුණේ සෙනුක.. අපි ඇවිත් එල්ලෙන්නෙන ඇහේ.."

" අඩෝ සනෙරුමල වොක්ලටුත් ගෙනැල්ලා.. පොකාරයාට දියවැඩියාව හැදෙයි රත්තරන්.."

" මේ පොකාරයා මඩුමේහයට බෙහෙත් දන්නවා මගේ පොකාරයෝ.. මෙට්තොමිත් එකක් ගහලා අරිමු.."

අයුක අයියා අපි දෙන්නගෙ අත් දෙක ගසලා දැමමා..

" මේ මොන කෝලමක්ද.. කියාන්!!!!!"

සුදුදෝණියා අපිට ගස්සලා පද්ද පද්ද යන්න ගන්නා.. සෙනුකයා මගේ කනට ලං වුණා..

" අප්පච්චි ලංකාවට ඇවිල්ලා ඡනෙරුවා.."

මගේ ඇස් දෙක ලොකු වුණා.. වැඩ හරි වගේ.. පුදුම සතුටක් දැනෙන්නේ..
ඒකද එහෙනම් බඩු කිව්වේ..??

" රඳා අයියා ඉක්මනට ඒවි.. මට සතුටුයි බං.. අපි ආයෙම අවුරුදු ගාණකට
පස්සෙ එකට ඉන්නවා.. පිස්සු හැදෙයි.. අඩෝ!!"

" කැගහන්නෙපා පගො.."

පපර පප්ප පා..... නරක සමනලයා ආවෝ..

ඔය දරුවොත් මල් එවන්න අනේ.. උඹලගෙ අයියව එක්කත් එන්න ළහයි..
දැන් ආයෙ වැළපෙමු මිතුර..

අයුක පැන් බෙසම.. ආ යු හැපිරිරිරිරි!!!!!!

එන්නාම.. ලව යු.. ♥

ඩබල් අප්ටේටු දන්නා.. ඒකනිසා ආයෙම ඤාණ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

163 කොටස

" මම කිරිල්ලියක් තමයි.. මෙහි.. මගේ පිහාටු~~~"

" ඔකෙන් එළියට වරෙන් ඡනෙරු.."

" ඉඳහ-හුක් මෙන්න මාව හිරවෙලා.. අඩෝ සෙනුකයා.. ආගි!! අඩෝ ගස් දෙබලේ හිරවෙලා.. අඩව වරෙන්කෝ.. මහිගාආආආආආආආආආආ"

" මේ පිස්සු හු#තට පදක්කමෙන් දෙන්න හිතයි දැන්.. මගේ අත අල්ලගනිත්.."

මහිගා මල් කළඹ එක අතකින් උස්සගෙන අනිත් අතින් සාරිය උස්සගෙන ගහට කකුලක් තියලා දෙබලේ හිරවෙලා හිටිය මාව ඇද්දා.. මාව ගිහින් තව ටිකක් දෙබළ මැද්දේ හිරවුණාම ආගින් මල් කළඹ පද්ද පද්ද එතෙත්ට ආවා..

" කැඳලේලෙ ඇතිවු කිරිල්ලි වගේ..

දෙමාපියන් සෙවනේ..

ඌප්පි අතේ මේ මොකද මේ.."

" මෙන්න මේ පගා දෙබලෙ හිරවෙලා.. ඇදපත් බං.."

ආගි මල් කළඹ සෙනුකයගෙ ඇහේ ගහලා මාව අනිත් අතින් ඇද්ද පාරට මම උන් දෙන්නවත් පෙරළගෙන තණකොළ ගොඩේ ඇදගෙන වැටුණා.. මල් පොකුරු උඩින් විසික් වුණා.. සැකේයි.. අසමජ්ජාති අරලිය ගස් දෙබලෙ.. මගේ සායම හේදුවා..

" අයියෝ බං නටන්නැතුව ඉදපල්ලකො.. ලැප්පි උඹලා එක්ක තැනකට යන්න.."

සෙනුකයා උඩින් ගිය මල් පොකුරු දෙකත් උස්සගෙන ඇවිත් මාව ඇහින්දා.. අරුත් දෙන්නගෙ සාරි දෙක කැළේ.. අනාගත දොස්තරලා හතරදෙනෙක් නේද මේ තිරිසන්නු වගේ හැසිරෙන්නේ.. මම ඇහේ තිබ්බ

තණකොළ එක දෙක ගසලා තද කොළපාට බ්ලෙසර් එක ගසලා බෝ එක හදාගන්නා..

අද අපේ වමිරු ලොකු අයිස්ක්රීම් ගෙ විවාහ උත්සවේ..

මම තමයි මනමාල යාලුවා.. සෙනුකත් මනමාල යාලුවා.. අනිත් උන් දෙන්නා මනමාලි යාලුවෝ.. මනමාල නංගි සම්පූර්ණෙන්ම ලංකාවේ කෙල්ලෙක් නෙමේ.. එයාගෙ බාගයක් ඇමරිකන්.. අනිත් බාගෙ ලංකාවේ.. ඉතින් අපි එක්ක එයා හෙන ඟිට.. වමිරුවගෙ ලිලි මල..

එයාගෙ නම ලිලි..

අපිට වඩා අවුරුද්දක් ලිලි බාලයි.. හරිම ලස්සන ගැණුළුමයෙක්.. ඒ වගේම ලාමකයි.. හැමතීස්සෙම වමිරුවගෙ අත අස්සෙ රිංගගෙන බයෙන් අපි එක්ක කතාකරන්නේ.. මොකද අපි ගාව ඉන්න කෙල්ලෝ දෙන්නාම වී.. බෙලෙක්ක දෙක වගේ විලාප තියනවනේ.. එයාට මෙහේ ඒ තරම්ම හුරු නෑ.. කොහොම වුණත් වමිරු ලිලිට පොඩ්ඩක්වත් සැරෙන් කතාකරන්නේ නෑ.. උගේ ඇස් දෙක ස්පාර්ක් වෙනවා ලිලිගෙ නම ඇහුවත්..

කම්පෙයා කරන එක හොඳ නෑ තමයි ඒත් වමිරු තරුවට නම් ඔහොම සලකුවේ නෑ.. මගේ හිතට පුදුම නිදහසක් දෙනවා වමිරුවගෙ සතුට දැකලා.. ඒ දෙන්නගෙ මැරේජ් එක සියගෙන් ආපු ප්‍රපෝසල් එකක් වුණාට දෙන්නා කතාබහ කල්ලා අදුරගෙන ආදරේ කරන්න අරගෙන තියෙන්නේ.. වමිරු මට bachelor party එකේදි කිව්වේ ඌ හිතුවේ නැහැල්ලු ආයෙම හිතේ ආදරේ කියන හැගීම ඇතිවෙයි කියලා.. ඒත් ලිලිව දැක්කම හිතුණේ ඊටවඩා වෙනස් හැගීමක්ලෑ.. කොහොමත් වමිරුට ගැළපෙනම ටයිප් එකේ කෙල්ල තමා හම්බෙලා තියෙන්නේ.. උන් දෙන්නා ඔරුවක ඉදන් ෆොටෝ ගහනකල් අපි මෙහේ ගස් අස්සෙ රිංග රිංග හිටියා.. මල් කුමාරයයි මල් කුමාරියි මොන ලෝකෙ ගියාද දන්නෑ.. මලහත්තිලව්වයි..

" අඩෝ කෝ අර පොඩ් එකා.."

" අම්මා ගාව බෑ.."

මහීශා තද කොළපාට සාරියෙ පොට අරගෙන ඔලුවට දාගන්නා.. දැන් බලන්න එපැයි කෙල්ලගෙ ලස්සන.. කොණ්ඩේ ව්වලා.. ඇහ හදාගෙන.. උයන්න පුරුදු වෙලා.. කාටද ඉතින් ආඩම්බර.. ධනුෂ් අයිසට තමා..

" කළුත් වෙනවා මගුල.. අපිත් බේන්තෙපු බං.. නැද්ද මං අහන්නෙ.."

" මම නම අනේ දැන්ම බේන්තෙ නෑ.. බැලලා කරන්න දේ-
ක්ක්ක්මමමමමමහ්හ්හ්හ්හ්!!!"

සෙනුකයා ආගිගෙ කට දෙපැත්තෙන් අල්ලගත්තා..

" ඔය කට වහගනිත්..!!"

" ඇත්තනෙ කියන්නෙ.. බොරුකියන්න ඕන නෑ අනේ මමනම් පෝරුවේ
කලන්නෙ දාලා වැටෙයිද දන්නෑ.. අපේ නෑදෑ වෙන නැන්දෙක් කිව්වනෙ
අපි නැහැදිව්වකමට ලිවිත්ටුගෙදර් ඉන්නෙ කියලා.."

ආගි මල් බොකියත් බදාගෙන වාඩිවුණා.. කකුල් රිදෙනවා තමා ආටෝ
වලටම උදේ ඉඳලා හිටගෙන.. මේ යකා ඔරු පදින්න ගිහිත් තාම නෑ.. මාළු
අල්ලනවද මන්දා.. මම ඇත කැමරමන් අයිසා දිහා බලද්දි ඒකා බිම වැතිරිලා
ආටෝ එකක් ගන්නවා.. වම්බරුවා ලිලිගෙ දිගම දිග සුදුපාට ඔසරිපොටත්
උස්සගෙන ඒකිගෙ පස්සෙන් යනවා..

" ඇන්ට්ට- මම කියන්නෑ.. හු#ත.."

" අපේ ගෙදර මිනිහා ඇවිල්ලා බං.. මට තැනක් නැතිවෙලා තියෙන්නෙ..
අපේ අමමා ලොකු පුතේ හැයිහැයි ගාගෙන ඒකා පස්සෙන්මයි යන්නෙ.."

" අයුක අයිසා වගියක්වත් ගොඩදාලද.."

" කියන්න බෑ බං.."

අපේ සෙනුකයාගෙ ගෙදර තමා මේ දවස්වල අයුක අයිසා වැඩිපුරම කල්
ගතකරන්නෙ.. අයුක අයිසා ඉන්නෙ පුදුම සතුටෙන්.. නැන්දමමයි මාමයි
කියන්න බැරි තරමට එහේ ගෙදර අයට අයුක අයිසා ළඟයි.. සෙනුකයා
ඉබේම කැපිලා ගිහිත්.. අපි ආයිනල් එක්සෑම් ලිව්වා.. ඒකනිසා සෙනුකයන්
මේ ටිකේ කොළඹ ඇවිල්ලා ඉන්නෙ.. සෙනුකයාට ඉතින් පට්ටහැපී.. ඇයි
දෙයියනේ මිනිහව හැබහිත් දකින්නෙ කොයි කාලෙකට පස්සෙද.. අවුරුදු
පහකට පස්සෙ.. හැබැයි ඉතින් මෙහෙන් යද්දි හිටපු උන් දෙන්නම තමා
තවම ඉන්නෙ.. අපේ එකා අයුක අයිසාට කිරි එක්ක හදලා දෙනවා..
ඉස්තෝප්පුවෙන් වාඩිවෙලා බිස්කට් එකක් කඩාගන්නවා.. ආයෙ ඉතින්

අහස කඩාගෙන වැටුණත් උන් දෙන්නට නෙමේ වගක්.. සෙනුකයා උගේ කැමපස් එකේ විස්තර අයුක අයිසට කියනවා.. අයුක අයිසා එහේ විස්තර මුට කියනවා.. ගිය සතියෙ දෙන්නම ගෙවල් බලන්න ඇවිද්දා සැහෙන්න.. ඊටපස්සෙ යන්නම හිතට අල්ලන තැනක් හමුවෙලා තිබුණා.. ඉක්මනටම ඒකෙ පේපර් වර්ක් ඉවරකරගෙන දෙන්නා පදිංචියට යන්න ඉන්නෙ..

අප්පව්ව් පරණ කොට්ටාවෙ ගෙදර ඉන්නවා කියලා කියාන් අයිසා කිව්වා.. මේ දවස්වල මගේ වටේ සැහෙන්න දේවල් වෙනවා.. හොඳයි..!! ගිය සතියෙ මම කිසිම හේතුවක් නැතුව ඇක්සිඩන්ට වෙන්න ගියා.. මගේ කාර් එකේ බ්ලේක් වැඩනැතුව.. වෙලාවට අයුක අයිසා ඉඳලා එයාට අවුලක් තේරිලා ඒක බැලුවෙ නැත්නම සනෙරු වලපල්ලෙ තමා.. මම යන වෙගෙට එකසැරේ බ්ලේක් වැඩ නැතිවුණොත් ආයෙ ඉතින්..

ඒක ගැන කතාකල්ලා වැඩක් නෑ..

අනිත් එක හොස්පිටල් එකේදි මට අමුතු කෝල්ස් එනවා.. පරිස්සම වෙලා ඉන්න කියලා මැසේජ් එනවා.. පරිස්සම වෙලා තමයි පගේ ඉන්නෙ.. නැත්නම මෙහෙම ජීවත් වෙන බැනෙ.. අනිත් ආතල්ම වැඩෙ තමා මගෙයි රඟ අයිසගෙයි ආරෝපණ වගයක් මට සෙන්ඩ් කල්ලා තිබුණ එක.. ඒකෙ කිසිම තැනක රඟ අයිසගෙ මුණ පේන්නෙ නෑ.. මම ඉතින් වෙන මිනිස්සු එක්ක ඉඳලා නෑනෙ.. එකක් පාකින් ලොට එකක ගත්තු ආරෝපණයක්.. මම හිතන්නෙ අපි පළවෙනිම ඩෙට් එක ගියපු දවසෙ.. අනික බැරෑකුඩා එක ලඟ බිච් ක්ලබ් එකේ.. අනිත් එක.. හොඳම එක.. මමයි රඟ අයිසයි ගමේ ගිහින් බිච් යමු කියලා නතරවෙලා හිටිය හොටෙල් රූම එක ඇතුළෙ.. අනිගය පොද්ගලික ආරෝපණ වගයක් ඒ නම.. ඔක ලික් වුණොත් නම මට හොඳ මඩපාරවල් ටිකක් කන්න වෙනවා.. මම දන්නවා.. අනික දැන් මාව නොදන්න කෙනෙක් නෑ.. වෙන්න පුළුවන් නරකම දේවල් වලින් පළවෙනි එක තමා ඔක.. රඟ අයිසට ප්‍රශ්නයක් වෙන්නෙ නෑ.. මොකද එකකවත් එයා පැහැදිලිව පේන්න නෑ.. කෙලින්ම මට තමා ඇහිල්ල දික් වෙන්නෙ මම එක එක මිනිස්සු එක්ක හොටෙල් වල නිදාගන්නා කියලා..

මට හිතාගන්න පුළුවන් රඟ අයිසා මේ අවුරුදු ගාණටම මට කිසිම තොරතුරක් ඇහෙව්වෙ නැති හේතුව.. මේ මනුස්සයා ඉක්මනට මගේ මුණ ඉස්සරහට එනකල් මට කිසිම දෙයක් කරගන්න බැරි එකතෙ කරුමෙ.. මෙයා මෙහේ කියන්න රඟ අයිසා ඉන්නෙ එහේ වෙන්න ඕන.. අසලි

අම්මත් ඇති.. මගේ වාසියකට තියන එකම දේ එයා හැංගි හොරා දෙයක් කරනවා මිසක් මගේ කිට්ටුවට ලං වෙන්න විදියක් නැති එක..

මට විතරක් නෙමෙයි මේ ප්‍රශ්නේ තියෙන්නේ.. ආධ්‍ය අයිසන් මෙවට මුණ දෙනවා.. දවසක් ආධ්‍ය අයිසා මාත් එක්ක ආරු බබාට බෙහෙත් විදින්න හොස්පිටල් ගියා.. එතකොට කවුරුහරි අපේ ලහින් යනගමන් රස්නෙම රස්නෙ කෝපි එකක් ආධ්‍ය අයිසගෙ ඇහට හැප්වා.. මම ආරු බබාව ඇදලා ගත්තේ නැත්නම් පොඩි එකාගෙ මුණ පිවිටිලා යනවා.. මම එදා වගේනම් කවමදාවත් බය වුණේ නෑ.. දෙයියනේ මාව මැරෙයි.. ආරු බබාට මොකක් හරි වුණානම්.. හැබැයි අපේ මාමට මෙවගෙන් කිසිම ප්‍රශ්නයක් නෑ.. පුදුමයි ඒකනම්.. ආධ්‍ය අයිසටයි මටයි විතරමයි මේ ප්‍රශ්න වෙන්නේ.. හරිනම් මේ දවස්වල එළියටවත් බහින්න හොඳ නෑ.. මම මේ ඇවිත් හිටියට.. වමිරු ගාවනම් බය වෙන්න දෙයක් නෑ.. කොහොමත් ළාට බොඩිගාඩ්ස්ලා ඉන්න නිසා.. මට තියන ලොකුම බය මම නිසා මගේ වටේ ඉන්න අනතුරක් කරගනී කියන එක.. එදා කාර් එකේ අයුක අයිසයි ආගියි දෙන්නම් හිටියා.. මොකක් හරි වුණානම් කිදෙනෙක් විදවාපිද..

මටනම් දැන් හොඳටම තේරෙනවා මේක මොකක් හරි මානසික ආබාධයක් කියලා.. මොකද හැමෝම හැසිරෙන විදියක් තියනවා.. මේ කරන කෙනා එක දේකට බයයි..

අප්පව්වගෙ එකම දුර්වලකම.. රධ්‍ය අයිසා..

එයා ඒ වෙනුවෙන් ඕනම දෙයක් කරනවා.. එතනින් පස්සට දෙයක් ගැන දැනගන්න නම් මානසික රෝහලකට ඇතුළත් කරන්න වෙනවා.. මම දැනට ගෙස් කරගෙන ඉන්නවා.. එයා එන දවස හරියටම කවද්ද කියලා.. ඒත් ඒ වෙලාවෙ කරන්න ඕන මොකක්ද කියලා හරියටම මට අයිඩියා එක්ක නෑ.. හිතුණු දේ කරනවා.. මේක වමිරුලාට කියන්න තිබුණා.. ඒත් වෙනකෙනෙක් දැනගෙන අප්පව්ව ෩ලෝ කරනවා කියලා දැනුණොත් අර ෩ටෝස් ටික විනාඩියකින් සෝගල් මීඩියා වල ගෙයාවෙව්.. ලංකාව ඔවට සැහෙන්න ඉන්ටරෙස්ටින්.. ඒක ගැන මම කියන්න ඕන නෑනේ..

මම අන්න ඒකට සැහෙන්න බයයි.. මොකද මම අවුරුදු ගණනක් සැහෙන්න කැපකිරීම ගොඩක් කල්ලා හදාගත්ත නම.. ඒ වගේ දෙයක් වෙලා විනාස වෙනවා කියන්නේ.. කවදහරි මම රධ්‍ය අයිසව බේනවනම් මම බය නැතුව

ඒක ලෝකෙටම කියනවා.. ඒත් ලික් වෙන එක.. ඒකත් අපි අතරෙ විතරක් තියෙන්නෙ ඔන ෆොටෝස්..!!!

ඒවා අපි ගහපුවානම් කමක් නෑ.. මට ඔය හොටෙල් එකේ ෆොටෝස් ගැනනම් සැකයි.. එදා කාමරේට ආපු රුමබෝයි..

හැබැයි මම රඳා අයියා මොන වගේ කෙනෙක්ද කියලා සැහෙන්න හින්ටස් ගොඩක් තැන තැන තියලා ගිහින් තියනවා.. අප්පව්ව් සේරම හොයාගෙන මම එන්නෙ මොකාටද කියලා දැනගත්තොත් මගේ ඉස්සරහට ඒව්.. මට ආධ්‍ය අයියා ගැන බයයි.. එයා බබාලා දෙන්නෙක් ඉන්න තාත්තා කෙනෙක්.. ජීවිතේ පරිස්සම් කරගන්න ඔන.. හොඳවෙලාවට මේ දවස්වල මාමා වැඩිය ආධ්‍ය අයියට එළියට යන්න දෙන්නෙ නෑ.. මාමා මෝඩයෙක් නෙමේ.. එයා දන්නවා අපි හැරෙද්දී.. අනික ආවිච්ඡි දැන් ඉන්නෙ මං ගාව නෙමේ.. ආධ්‍ය අයියලා එක්ක.. ආධ්‍ය අයියලා අපාර්ට්මන්ට එකෙන් මුව අවුට් වෙලා ළඟදි කුරුදුවත්තෙන් අලුතින් ගෙයක් ගත්තා.. මොකද බබාලට සෙල්ලම් කරන්නවත් අරකෙ ඉඩක් නෑ කියලා.. ඇත්ත තමා.. ඉතින් මම මේ දවස්වල ඉහට උඩින් වැඩ ගොඩගහන් ඉන්න නිසා මාමා ආවිච්ඡි වෙනම කාමරයක් ලැස්ති කරලා ඔන හැමදේම තියලා ආවිච්ඡි පහසු විදියට ඒකෙන් රෙස්ට් එකේ ඉන්න ඉඩ ඇරියා.. කොහොමත් මගේ ගෙදර ළඟදි භාරදෙන්න ඔන.. අලුතින් ගෙයක් බලන්න ඔන..

තරුණ කාලෙ අවුරුදු විසි ගණන් ඉවරවෙද්දි මනුස්සයෝ ඉන්න පුදුම පිඩනේක.. ඇත්ත තමා.. ඒ අස්සෙ මගේ ෆයිනල් ඉවරනිසා ලොකු අම්මලා බල කරනවා රඳා අයියගෙ අම්මලා එක්ක කතාකරන්න ඔන කියලා.. මම තාම දහක් බොරු කියලා ඒක පරක්කු කරන්නෙ..

" මල්ලි.. ඔය නංගිව ඉන වටේ අතක් යවලා පොඩ්ඩක් මෙහෙම ඇල කරන්න.."

මම ආගිව ඇල කල්ලා අල්ලගත්තා.. ඒ වුණාට මුණ බලද්දි හිනායනවනෙ පුතේ.. ආගි මගේ මුණ දිහා බලාගෙන ඉඳලා හිනාවෙලා හිනාවෙලා වම්රුවගෙ ඇහට හේත්තුවෙලා ආයෙම හිනාවෙගෙන එහෙමම බිමට වැටුණා.. කැමරමත් අයියන් හිනාවෙනවා.. මෙනන සේරම ගුලි කාලා වගේ හිනාවෙනවා.. සැකි..

" අඩෝ මල්ලි.. හිනාවෙන්නෙපා බං.."

" මෙකිගෙ මුණ දැක්කම හිනායනවා ඔයි.. හරි හරි එල.. හු.. හිනායන්න නෑ ඒස්වාහ පුහ්.."

මම ආයෙම ආශීව ඇලකල්ලා අල්ලගන්නා.. වමිරුත් ලිලිව එක අතකට වට්ටගෙන ඇල කල්ලා අල්ලගන්නා.. මහීගාත් සෙනුකයගෙ කර වටේ අතක් දාගෙන ඇල වෙලා ඉන්නවා.. මෙවා මිනිස්සුන්ට පෙනේනුවොත් හුස්ම හිර වෙලා මැරෙයිද දන්නෑ.. කියාත් අයියා මාව රෝල් කල්ලා රගර් ගහන්න ගනිද.. නෑනෙ.. නෑ නෑ.. එහෙම වුණොත් සුදුඅමමියව දීලා ශේප්මන්ට එකක් දාගන්නවා..

" දැන් ඔය නංගිව වඩාගන්න මල්ලි.."

සෙනුකයගෙ කට දණහිස ගාවටම ඇරුණා.. මහීගව සෙනුක වඩාගෙන..!!?? අනේ මාමෙ.. මෙකනම බලන්නම වටිනවා.. දවසක් සෙනුකයා හතේදි මහීගා විල්බැරැක්කෙ තියාගෙන පදින්න ගිහින් මෙකිව කුණුගොඩකට අතැරියා.. තාම මතකද දන්නෑ..

" සනෙරුමලට මාව බරක්ද අනේ.."

" පිස්සුද මේ පොකාරයට ඔයා බරක් නෙමෙයි කෙල්ලෙ.."

මම ආශීව අත් දෙකට උස්සගන්නා.. මෙකි නොකා ඉන්න නිසා හොඳයි. කොහොමද නිකම් කමනි ඇන්ට්ගෙ දුටු වගේ වඩාගන්න වුණොත්.. මෙතෙන්ට දොබකරයක් ගේන්න වෙනවා..

" හල්ලො මාව වැට්ටුවොත්නම් උඹ කනවා.."

" කටපියන් ඉදපන්නො.. රෙද්ද.."

සෙනුකයා මහීගව අත් දෙකට උස්සගන්නම එක අයිය කෙනෙක් ඇවිත් මනමාලිගෙයි අනිත් උන් දෙන්නගෙයි සාරි පොටවල් හදලා ගියා..

" දැන් මල් පොකුරු ටික උඩ දාන්න.. ආ නයිස් ගොට..!!"

" ඉවරද බෑ.."

වමිරුවා පේපර් සර්විසට එකක් අරගෙන දාඩිය පිහාගන්නා.. ඌට ලිලිගෙ සාරිපොට උස්සගෙන ගිහිල්ලම හනි වගේ..

" අඩෝ අපේ මිනිහගෙන් අහන්න ඔන ටොටෝගුව මොකුත් නැතුව
හදපානෙ පැනලා යන්න බැරිද කියලා.."

" අහපන්.. හමෝ ලිලි මම බැහැ.."

වමිරුවා අර කොට ලිලිගෙ උරහිසට අතක් තියලා ඇහේ සේරම බර
දුන්නම ලිලි ගස්සලා උගේ ඇහ අස්සටම වුණා.. මනමාලිගෙ බෙල්ල
ගහලා යනවා මාල සියක් විතර එල්ලගෙන ඉදලා.. සිරාවට කෙල්ලො
හෙන පවනෙ.. මම ලිලි ගාවට කිට්ටු වෙලා දිගම මාලෙ අරගෙන බැලුවා..
මොනවගෙන්ද දන්නෑ මෙව්වා හදලා තියෙන්නෙ.. අගස්ති මාල වල ඇට
වලට දාන්නෙ මොනවද..

" දැන් දෙවෙනි මනමාලයො දෙන්නයි මනමාලයයි එන්නකො.. ඔය මල්ලි
මෙයාට රහසක් කියනවා වගේ.. අනිත් මල්ලි රැන්ඩම් ගොට එකකට
හිනාවෙන්න.. ආ හරි.. අන්න එහෙම.."

සෙනුකයා වමිරුවා බදාගෙන වෙලාගෙන ඌට කනට කල්ලා හොඳ
කුණුහර්ප කතාවක් කිව්වම වමිරු තොල හපාගෙන හෙන අමාරුවෙන්
ඉවසගෙන හිටියා.. මමත් හිනාවුණා.. ඔහොම එක එක විදියට ටොටෝ
හැටහුටහමාරක් විතර ගහලා අපි taj samudra එකට යද්දි දහයට විතර ඇති..
වාරිත්ත තිබ්බේ දහය හමාර පහුවෙලා.. ටාප් එකේ ක්‍රිස්ටල් බෝලාම් හෝල්
එක තමා වෙඩින් එකට ඇස්ති කරලා තිබුණේ.. අපි යද්දි අයුක අයිසයි,
කියාන් අයිසයි ධනුෂ් අයිසයි වාඩිවෙලා කියව කියව ඉන්නවා.. අපි දැකලා
අත වැනුවා.. වෙඩින් එකට හෙනට පාර්ලිමන්ට එකේ මිනිස්ටර්ස්ලා ඇවිත්
තිබුණා වයිෆ්ලා එක්ක.. තව අපේ ඉස්කෝලෙ, ෆැකලටියෙ කිට්ටුම උන්..
හැමෝම වගේ හමිබුණා.. ලොකු අයිසගෙ අලි ඔලුවනෙ ඉතින්..
යාළුවොන්ට ඉන්නෙ අපි තමා.. ඒකනෙ මේ යාළු මනමාලයොන්ට
ඇඳගෙන නැට්ට වගේ පස්සෙන් පන්නන්නෙ.. දෙයියෙන් කියලා දෙවනි
මනමාලියො අපේම උන් වුණේ.. නැත්නම් උස්සපන්නො නොදන්න
අක්කලව.. අනේ මේ අපිනම් ඔව්ට ආස නෑ..

අයුක අයිසව දැන් පවලෙන් බැහැර කරපු එකෙක් වශයෙන් කිසිම පවල
එක්ක සමබන්ධතා නෑ.. කවුරුත් අයුක අයිසගෙයි වමිරුගෙයි
සහෝදරකමට උදැල්ල දාන්න එන්නෙත් නෑ. සියට ඔන කෙනා
හමිබුණානෙ.. අයුක කියනෙ ඒ පවලෙන් නිශ්පාදන දෝශයක් වෙලා

එළියට දාපු එකෙක් විතරයි.. තියා අයියගෙ තාත්තවත් අයුක අයියව මුණට දැකලා හිනාවුණේවත් නෑ.. ඔනත් නෑ මමනම් කියන්නේ..

අන්නිමට පෝරුවෙ වාරිත්ත තියලා පැය ගාණක් අශ්ටක කිව්වා.. මනමාලි අපේ එකාට වැදලා, ඇහිලිවල තුල් බැදලා, අත පැත් වක්කල්ලා, බෙර ගහලා කරන්න ඔන සේරම කල්ලා දෙයියනේ කියලා උන් දෙන්නා පෝරුවෙන් බැස්සා.. එතකල් මමයි, සෙනුකයි පෝරුවෙ පැත්තකින් හිටගෙන හිටියා.. වම්රුවා බයවෙලාද කොහෙද.. පව අඩි.. කමක් නෑ ජීවිතේටම මෙකට නගින්නෙ එකපාරනේ..

වම්රුට මුද්ද දුන්නේ මගේ අතින්මයි.. ඌ ඒක ගන්නකොට මාත් එක්ක හිනාවුණා.. මම මුළු හිතින්ම ප්‍රාර්ථනා කළා ඒ දෙන්නා සතුටින් ඉන්න ඔනමයි කියලා.. අනිවාරෙන්ම වම්රු හුහක් ආදරණීය මනුස්සයෙක්.. ලිලි වාසනාවත්තයි.. ඒ අස්සෙ සෙනුකයා ටැප් එක ඇරගන්නා.. පස්සෙ ඌවත් නලවලා අයුක අයියට බාරදීලා මම කියාන් අයියට හේත්තුවක් දාගෙන කියව කියව හිටියා.. වම්රුලා ඇඳුම් මාරු කරන්න ගියා..

හවස් වෙලා හෙන පාවි එක.. මමයි සෙනුකයි බලෙසර් අයිත් කල්ලා වෙස්ට් කෝට් දෙකක් දාගෙන වෙන ශර්ට් දෙකක් ඇඳගන්නා.. අන්නිමට සෙනුකයා බිලා මාවත් ඇඳගෙන පෝරුවට නැගලා.. කියාන් අයියා අපේ අත් දෙක බැදලා ඒකට බියර් හාලා අයුක අයියට කියලා පෝරුවෙන් බස්සගෙන.. හෙන පිස්සුවක් නැටුවා.. ආශ්ටත් හොඳට වෙරි.. සාරි කැලේ.. හෙන කාලෙකින් අපි හැමෝම පිස්සු කෙළියෙ.. අයුක අයියත් බිලා වැනි වැනි කියාන් අයියව අල්ලගෙන වත්සල් ගගා නැටුවා.. මමත් සෙනුකයව බදාගෙන නැටුවා.. ඊටපස්සෙ මිනිස්සු මාරුවෙලා.. එක පිස්සුවක් වුණා.. බැහැයි ආතල් වෙඩිම.. ඩාන්ස්ග්ලෝ එක අපේම උන් එකතු වෙලා දෙක කළා.. දෙයියනේ කියලා මාව එක්කගෙන යන්න මාමා ආවා.. මාමා මාව වාහනේ දාගෙන එහේ ගෙදර ගෙනිහින් ඇදෙන් තියනවා විතරයි යන්නම මතක.. ආධ්‍ය අයියා ඇවිල්ලා මගේ ශර්ට් එක මාරු කළා.. මමත් වෙරිකාරයා වෙලා සැහෙන්න කියෙව්වා.. හුහක්ම රඳා අයියා ගැන.. නන්ස්ටොප් කියවෙන්න ගන්නවා..

කොහොම හරි ලිලි විසික් කරපු මල් බොකේ එක මහීගා අල්ලගන්නා.. ඊළඟට ඒකි තමා.. වම්රු මගේකා.. හැමදාම සතුටින් ඉන්න ඔන එව්වරයි.. ඌට මම බොක්කෙන්ම ආදරෙයි..

තරක සමනලයා ආවා.. ඊළඟ එක ලියනකල් ඉවසිල්ලක් නෑ දෙයියෝ..

වෙඩිමට ආවා නේනෙ.. කන්නෝන බොන්නෝන ආතල් එකේ ඉන්නෝන

නැද්ද.. ඒකනෙ.. ගැමිමක් තමා..

හැමදාම ජීවිතේ එකම තැන නතර වෙන්න ඕන නෑ.. අපි ඉස්සරහට යන්න ඕන.. මම හැමතිස්සෙම ඒක විශ්වාස කරනවා.. හරියට වම්බරු වගේ..

දෙවෙනි අවස්ථා හැම එකක්ම වරදින්නෙ නෑ.. එයාලා හුහක් ආදරෙන් ඉදිවි..

එන්නාමි.. ලව් යූ..♥

වම්බරුගෙන් කාලෙකට කලින් ආදරේ කළ හදට,

මම හැමදාම ආදරේ කළේ හදට.. ඔයා ආදරේ කළේ ඉතුරු කළපාට ටිකට..

අපි නොගැළපුණේ එතනින්ම නෙමෙයිද..

ආයෙම හිනාවෙනකොට පරිස්සමට හිනාවෙන්න.. ආයෙම නිදියනකොට නපුරු හීන නොදකින්න..

හැමදාම සතුට හමාගෙන ඇවිත් ඔයාව වැළඳගන්න.. ඔය ඇස් දෙක එක දවසකට හරි සැනසීමෙන් පියාගන්න..

එතකල් කළපාට ඉතුරු ටිකටත් නැති.. හදටත් කොහෙත්ම අයිති නැති.. ඇතිත් පායපු නමක් නොදන්න පුංචි තරුවක්.. අමාවක දවසටත් හදට නොසැහෙන්න ආදරේ කළා..

-ඒ තරුව නිමිගෙන යනවා ඡනෙරු.. මට ඒක දැනෙනවා.. ඔයාගෙ අතින් මුද්ද ගත්ත වතාවෙ හරිනම මගේ පපුවෙ පැත්තක් හිරිවැටීගෙන යන්න ඕන.. ඉස්සර වගේ.. ඒත් ඇයි මට මේ තරම සතුටු..???

මාව මනුස්සයෙක් කළාට.. මනුස්සකම ඉගැන්නුවට.. දුන්නු විශ්වාසයට.. රැකපු හැම පොරොන්දුවටම.. හීන නොරිද්දුවට.. උඹට මම හැමදාම ණයයි-

<https://youtu.be/AtkP70XvEhI>

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

164 කොටස

" දෙයියනේ දෙයියනේ රෝල ඇතුළෙ මොකුත් නෑ සනෙරුමලේ.. මෙක හිස්නෙ දෙයියෝ.. මෙක ගන්නද අවුරුදු ගාණක් ගැටුවෙ.. ඇයි කියන්න අනේ මෙක අස්සෙ දාලා මලක්වත් වෙන්න බැරිවුණේ.. මගේ තොප්පිය හදන්නකො.."

" මට අමුතු ගැමුමක් ඇවිත් තියෙන්නෙ මේ ලෝගුව නිසා.. තොප්පි හදන එක මට මිදිකමක්.."

" අනෙ මේ පගෙක් වෙන්නෙපා.. "

මම අනේ තිබ්බ රෝල බිම වැටෙන්නැතිවෙන්න උකුළ උඩ තියාගෙන ආගිගෙ ගුප්තවෙගන් කැප් එක හැඳුවා.. දෙයියනේ කියලා කැමපසුත් ගාටලා ඉවරයිනෙ.. දැන් MBBS ඩොකෙක් විදියට පත්වීමත් හමුවුණා.. දිවුරුම් දුන්නත් එක්ක.. පුදුම සතුටක් දැනෙන්නෙ..

අපේ අම්මා ලංකාවට ආවා.. මගේ කොන්වොකේගන් එකට.. අම්මයි බාප්පයි ආගිලාගෙ ගෙදර අය එක්ක කතාකරනවා.. මමයි ආගියි ෆොටෝ ගන්න ගමන් හිටියෙ.. අයුක අයියා අපි දෙන්නටම මල් බොකේ දෙකක් ගෙනැත් දුන්නා.. තව කියාන් අයියන් ගෙනැත් දුන්නා.. හවස මම කලින් ප්ලේ කරපු ක්ලබ් එකේ අය පාටි එකක් ඔගනයිස් කල්ලා.. ඒකට යන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ..

අවුරුදු ගාණක් මහන්සිවෙලා.. රිපීට් සෙට් කරගන්නෙ නැතුව හෙන කට්ටක් කාලා මේ ගත්තු උපාධියනම් මට සැහෙන්න වටිනවා.. බැඩ්මින්ටන් කරගෙන යන අතරෙතෙ මෙකන් කරගත්තෙ.. ඇත්තටම මෙහෙම දවසක් එනකල් මම ඇහිලි ගැන ගැන හිටියෙ.. හැම උසස්පෙළ කාලෙ ළමයෙක්ගෙම හිතේ තියන හිතෙ.. මේ ලෝගුව දාගන්න එක.. අම්මව තාත්තව එක්කගෙන කොන්වොකේගන් එකට එන එක..

ලංකාවෙ ඩොකෙක් වෙන්න කියන වචන වලින් අම්මටසිරි හෙන ලේසි වගේ එකක් කොහෙත්ම දැනෙන්නෙ නෑ.. ඒ ලෙවෙල් වලින් පස්සෙ කැමපස් ජීවිතේ ආතල් වුණාට මෙඩ්ඩොන්ට එහෙමම නෑ.. මොකද අපේ උන්ට පාඩම කරන්නම දවසට හමුබෙන්නෙ පැය දෙකක් වගේ.. ඒකත්

සමහර දවස්වලට කැගුවලිටි සෙට් වෙනවා.. එහෙම වුණොත් උදේ 8-12 ක්ලිනිකල් ගිහිනි ආයෙ 1-4 ලෙක්වර්ස් ඉඳලා ගෙදර දුටලා හය වෙද්දි චෝඩ් එකට යන්න ඕන.. කැගුවලිටි කියන්නෙ චෝඩ් වලට අලුතින් පේශිල්ලා ඇඩිට්ට් කරගන්න දවස.. එදාට අපි ගිහිනි පේශිල්ලගෙ හිස්ට්‍රි එක සම්පූර්ණෙන් අරගන්න ඕන.. සමහර දවස්වලට රු එකොළහ මාරට කිට්ටුයි ගෙදර එනකොට.. පහුවදා කන්සාල්ටන් ඇවිල්ලා පේශිල්ලගෙ හිස්ට්‍රි එක ඇහුවම අපි කියන්න දැනගෙන ඉන්න ඕන.. අපි එකොළහට ආවත් එතනින් පස්සෙ එන පේශිල්ලගෙ හිස්ට්‍රි එක ගන්න ආයෙම මොකෙක් හරි අල්ලගන්න ඕන.. විනාඩියට දෙකට ඒවා මතක තියාගන්නත් බෑ.. මුළු දවසක් හිටගෙන විතරයි.. තර්ඩ් ඉයර් එකේදි මම ක්ලිනිකල් ආතල් කිව්වට එහෙම නෑ.. ෆයිනල් ඉයර් වෙද්දි මුණ හෝදගන්නවත් වෙලාවක් ඉතුරු වෙන්නෙ නෑ.. පුදුම ස්ට්‍රෙස් එකක් තියෙන්නෙ.. අනික අපේ කැමපස් එකේ එක්සෑම්.. එපාවෙනවා.. සෙනුකයටනම් පේරෙ එහේ සෙමි දෙකට මාස හයකට සැරයක් එක්සෑම් දෙකයි එන්නෙ.. කොළඹ එහෙම නෙමේ..

ඒ අස්සෙ මගේ තත්වෙ හිතාගන්න පුළුවන්ද.. ආතල් එකේ ලොස් ඇන්ජලිස් ගිහිනි මෙඩල් අරන් ලංකාවට ආවා වගේම අන්තිම ටිකේ ෆයිනල් එක්සෑම් එකට යද්දි මට ඇඩ්ලා හිටියෙ.. වෙඩින් එනවා.. ඒවට නොහිහිල්ලම බෑ.. පාඩම කරන්න අහස උසට.. සමහර ඒවා මතක හිටින්නෙත් නෑ.. අපි මෙලෝ රහක් නෑ කියලා අනික් ෆැකලට් වලින් කිව්වට උන් දන්නෙ නෑනෙ අපි කන කට්ට ඉතින්.. අන්තිම කාලෙ මට රිපිට් සෙට් වෙයි කියලා මම හෙන බයේ හිටියෙ.. දෙයියනේ කියලා ඕනම වෙලාවෙ ආධ්‍ය අයිසා ළඟ හිටියා.. ඒ මනුස්සයට පි. දන්නට මදි.. මට කරපු උදව් ගොඩට.. සමහර සබ්පෙක්ට් මට සම්පූර්ණෙන්ම මහැරිලා තිබුණෙ ඔලිම්පික් නිසා.. ආධ්‍ය අයිසා සේරම මුළු ඉදන්ම ඒවා කවර් කල්ලා දන්නා.. එයාට ඉතින් හොඳට පුළුවන්නෙ.. ලංකාවටම ඉන්න ඇනස්තට්කල් ඩොකලා හතරදෙනාගෙන් එක්කෙනෙක් මස්සිනා වෙන එකේ වාසිය තමා.. කොහොම වුණත් මාමා හැමදාම හොස්පිටල් එනවා මාව එක්කගෙන යන්න කොට්ටර රු වුණත්.. පොඩ්ඩක්වත් පරක්කු වෙන්නෙ නෑ.. මම ඉන්න ගෙදර පාඩම කරන්න ඕන නෑ කියලා එයාලගෙ ගෙදර තියාගෙන පාඩම කරන්න කිව්වා.. ස්ට්‍රෙස් වැඩිමනම අයිසා ඔය කෑම හදන අරවට මෙවට මාව එකතු කරගන්නවා.. මමත් අර අමමයි තාත්තයි මැද්දෙ හැදෙන පොඩ් එවුන් ගාණට දාලා ඒ දෙන්නා සලකන්නෙ.. එයාලා ඇත්තටම මට සැහෙන්න හයිසක් වුණා..

මට තාම මතකයි අපේ රිසාල්ට්ස් ආපු දවස.. ආධ්‍ය අයියන් ඉතින් අපේ කැමපස් එකේමනෙ ඉන්නෙ.. එයා තමා මම උසස්පෙළ යන කාලෙ කොළඹම යන්න ඔන වූටියො කිය කිය වද දුන්නෙ.. අන්තිමේදි ඩින් ඇවිත් බැල්කනි එකෙන් පල්ලෙහාට අර රෝල් කරපු කොළ මිටිය විසික් කළාම රුපියලේ ගිහින් ඒක අල්ලගත්තා.. මට මතක් වෙනවා.. රධ්‍ය අයියා දවසක් මට ඔය ගැන කියපු විදිය.. සෙනුකයගෙනම රිසාල්ට්ස් ටික පොකුණකටලු දැමීමෙ.. අනේ මන්දා එක එක සම්ප්‍රදායවල්නෙ කැමපස් වල.. සෙනුකයගෙ කොන්වොකේගන් එක තිබ්ලා දැන් සතියකට කිට්ටු වෙන්න එනවා.. මමත් ගියා අපේ එකාට විශ් කරන්න.. රෝසමල් බොකේ එකක් උස්සගෙන.. අයුක අයියා ආවෙන් සෙනුකයගෙ කොන්වොකේගන් එකට කිට්ටු වෙලා ඒකටමනෙ.. සෙනුකගෙ තාත්තට හරි සතුටයි.. කවදාවත් නැතුව තාත්ත ඇඩුවා.. අයුක අයියටත් ඒකටනම එකපාර පුදුම හිතුණා.. මගේකා කොහොමහරි උගේ පවල එක්කම ගොඩ දාගත්තා.. මම පෞද්ගලිකව සැහෙන්න ගරු කරන චරිතයක්.. සෙනුකයා.. ෆිට් එකට කුණුහර්ප කියාගත්තට උගේ ගාව තියන කොලිට්ස් මම කා ගාවවත් දැකලා නෑ.. අද මේ තැන ඉන්නවා දකිද්දි අමමාපල්ලා මට පුදුම ආඩම්බරයක් දැනෙන්නෙ..

" අද හවස පාටි එකට එනවා නේද අනේ.."

" ඔ.. අඩෝ මට පුදුම නිදහසක් දැනෙන්නෙ බ.."

" කොන්වොකේගන් එක වෙනකල්ම අපේ ලොකු අයියා එයාගෙ ඩිස්පැන්සරි එකේ ප්‍රැක්ටිස් කරන්න තියාගත්තු එක හොඳයි නේද අනේ.."

" බලහන්.. ඒකත් වාන්ස් එක තමා.."

මම ඇතින් හිනාවෙගෙන එන ආධ්‍ය අයියව දැකලා නැගිට්ටා.. මගේ මස්සිනා පොඩ්ඩ එනවා..!! අපේ අමමන් ආධ්‍ය අයියලා එනවා දැකලා ඒ පැත්ත හැරුණා.. අපේ මාමන් ඉන්නවා.. අඩේ..

මම අර කප් ලෝගුවත් දාගෙන දුටගෙන දුටගෙන ගිහින් මාමගෙ බෙල්ල බදාගත්තා.. එනන හිටිය සේරමත් හැරිලා බැලුවා.. මාමා මගේ ඔලුවේ පැත්තකට හාද්දක් දුන්නා.. මට මාමවයි ආධ්‍ය අයියවයි දැක්කහම හුහක් සතුටු හිතුණා.. අන්තිමේ මම ඒකත් කොහොම හරි කළා..

" වූටියො.. May your cap fly as high as your dreams.."

@Shan

ආධ්‍ය අයියා අතේ තිබුණු මල් බොකේ එක මගේ අතින් තිබීම මම එයාටත්
හග් එකක් දුන්නා.. අපේ අම්මා මෙහේ ආවට පස්සෙ ඉන්නෙ අකිල
අංකල්ගෙ ලංකාවෙ ගෙදර.. පෙරේදා ආධ්‍ය අයියා ඩිනර් එකකට එයාලටයි
හැමෝටමයි ඉන්වයිට් කළා.. ආච්චිඅම්මත් පව්ලෙ හැමෝම ඉන්නෙ හුහ
කාලෙකින් නෙ.. ලොකුඅම්මලගෙ පව්ලයි.. අම්මගෙ පව්ලයි.. මමයි.. ආධ්‍ය
අයියලයි.. බබාලයි හැමෝම හිටියෙ ආධ්‍ය අයියලගෙ අලුත් ගෙදර.. එදා
ආධ්‍ය අයියට තිබිබ ලොකුම ප්‍රශ්නෙ අපේ අම්මට කතාකරන්නෙ
කොහොමද කියන එක..

මම අම්මෙ කියනවා.. ඒකනිසා රඳා අයියන් අම්මෙ කියනවා.. මාමා
අක්කේ කියනවා.. ඒ වුණාට කලින් ආධ්‍ය අයියා අපේ අම්මට කිව්වෙ
අම්මා කියලනෙ..අනික අපේ අම්මා අසලි අම්මගෙ යාලුවා.. අම්මගෙ
යාලුවට අක්කා කියන්න බෑනෙ.. අන්තිමට මම කිව්වා ඒකත් වරද්ලගෙ
අම්මෙ කියලම කියලා දන්න ඒයි කියලා..

ආධ්‍ය අයියා හැඳිමිටෙන් එකක් දුන්නා.. පස්සෙ පොදුවෙ අම්මා කියලම
කිව්වා.. පව් දෙයියනේ මගේ පොඩිමාමාමස්සිනා..

" මමත් දැන් ඩොකෙක් හරින.. ලේසි නෑ.."

" ඔව් පොල් කඩන්නවත් ගියානම් ලොකු අම්මගෙ මුණෙ දැලිගාන්න
තිබුණා.."

" දැලි ගාන්න මම දර ලිපක්ද මාමෙ.. කෝ මගේ පුත්තු දෙන්නා.. ගෙදර
දාලද ආවෙ.."

" නෑ වූවියො.. කාර් එකේ ඉන්නෙ.. එක්කන් එන්න බෑනෙ.. දෙන්නම
නිදි.."

" අනේ.. ඒත් ඇහැරෙයිද දන්නෑ.."

" දැන්ම නෑ.. තව ටිකකින් යන්න ඔනා.."

" පුතලා.."

අපේ අම්මත් අපි ඉන්නේ නැතට ආවා..අම්මා කාලෙසින් ඔසරියට බැහැලා
ඉන්නෙ.. හෙන ආඩම්බරෙන්.. පුතන් ඩොකෙක්නෙ.. ආ අර අපේ ගෙදර

එහාපැත්තෙ කමනි ඇන්ට්ට මට හමුවෙන්නෙ නෑනෙ දෙකතුනක් කියන්න.. හම්බුණොත් සිටෙත් එක කරකලා දෙනවා දෙකක් දැන්වත් බ්ලෙසියර් දාපන් කියලා.. අම්මටයි දුවටයි දෙන්නටම.. අඩ්ඩාස් එකෙන් සිපෝර්ට්ස්බ්ලා එකක් අරන් දෙන්නද ඇහුවනම් හරි.. අනේ මම මගේ සිටෙත් එකෙන් මොකෙක්ටවත් ගහන්නෙ නෑ.. ඒක මට දන්නෙ මම යාඵවෙලා ඉන්න එක්කෙනා.. ඒක තියන්නෙ මම ලෙඩ්ඩුන්ට විතරයි.. අර වැලමදුප් වලට මේක තියන්නෙ නෑ.. අපහස කරපු හැටියට ඩල්කොලැක්ස් පෙති තුනක් එකපාර දෙන්න තියෙන්නෙ දවසෙම ලැට් එකේ ඉඳගෙන ඉන්න..

අපි කොන්වොකේගන් එක ඉවරවෙලා එන්න ආවා.. හවස පාට් එක්ක නිසා.. ගෙදර එනකල්ම ආරු නිදි.. කම්මුලකුත් කොට්ටෙට තද කරගෙන.. අනේ මාම මෙකව කනවා කොයිවෙලේහරි.. අනිකත් එහෙමයි.. මේ දෙන්නව මට ඉල්ලගන්න බැරිවෙයිද දන්නෙ නෑ.. අර හදාගන්න.. ආධ්‍ය අයිසලගෙ ගෙදර එද්දි අපේ ආච්චි කාමරේ බණ අහනවා.. මම ආපු ගමන්ම ආච්චි ගාවට දුවගෙන ගිහින් බිමින් දණගහගත්තා..

" මගේ සුදුමහත්තයා.."

" ආච්චිඅම්මෙ.."

ආච්චි ලස්සනට හිනාවෙලා මගේ අතේ තිබුණු කැප් එක අතගැවා.. මගේ මුණ අත් දෙකින්ම අල්ලගෙන නාලින් හාද්දක් තිව්වා..

" උඹලගෙ ලොකුඅම්මව මතක් වුණා.. ඉස්ස ඉස්සෙල්ලම උපාධියක් ගත්තෙ ඒකිනෙ.."

ලොකුඅම්මගෙ උපාධියෙදි ගත්තු ටොටෝ එක අපේ ගමේ ගෙදර තාම තියනවා..

" මගේ සුදුමහත්තයා මේක කරනවා කියලා මමනම් දැනගෙනමයි උන්නෙ.. මට හරි සතුටුයි කොල්ලො.. උඹටනම් නරකක් වෙන්න හොඳ නෑ හිනෙකින්වත්.."

අපේ මාමා ටිකකින් කාමරේට ඇවිත් ආච්චි ගාවින් ඉඳගත්තා.. අපේ ආච්චිඅම්මගෙ මීහරක් තුන්දෙනාගෙන් පොඩ්මීහරකා.. පටි අනේ ඒවුණාට එහෙම කියන්නෙ.. මාමා එහෙම නෑ.. මගේ වයසක මාමා..

" මුගේ ඇස්වහ කටවහ යන්න වතුර කළයක් මතුරලා-"

" මගෙ ඔලුවෙ ගහන්න මාමෙ.."

" ඔය කිව්වෙ.. පොල්පිති හරකා.. අම්මෙ මුව නළවන්න හොඳ නෑ.."

" මාව නළවන්නැතුව මාමව නළවන්න කියනවද.. අර ආධ්‍ය අයිසා
ඉන්නෙ.. නළොග-මමමමහ්ක්ක්ක්ක්!!!"

" දෙනවා උඹට දැන්.. එළියට පල.. මට ආවිච්ඡම්මව නාවන්න.. පේනවද
අම්මෙ මුගෙ කට.."

" ඒකා ඇත්තනෙ කිව්වෙ.."

මම හිනාවෙලා නානකාමරේට ඇවිත් ඇහපන සෝදගන්නා.. නටලා නටලා
බැප් එකේ උන් එක්ක හෙන මහන්සි.. ඒකනිසා.. නාලා ඇඳුමකුත් ඇඳගෙන
නිකමට මාම අල්ලපුවත්තට මුණ දැමමා.. මේ ගෙදර අහිරහස් ගෙයක්
කියලා මම ආරුට කතාවක් කියලා දුන්නනෙ.. අයිතිකාරයා දන්නවනම්
එහෙම.. මාව ගස් එල්ලයි.. මම ටවල් එකත් වැලේ වනලා සාලෙට එද්දි අවි
චිත්‍රයක් පාට කරනවා.. ආරුත් නැගිටලා කොට එකේ අත පය ගහහා
ඉන්නවා.. ඒකානම් හැදෙන්නෙ අමුතු හුරතලේකට..

" තුනි තාන්තී.."

" ඔ.."

" තුනි තාන්ති වත් ඉස්ස් දිස්.."

මම අවිගෙ පොතට එබුණා..

" අ මැගෝ.. ඒක කලර් කරන්නෙ බිලු නෙමෙයි බබා යෙලෝ.."

" යෙලෝ..??"

" මම.."

" ඒ ඇයි.."

මට අපරාදේ කිව්වේ කියලත් හිතුණා.. දැන් දීපන්නො ප්‍රශ්න වැලට
උත්තර.. මම කොට එකේ ඉඳපු ආරුවත් උස්සගෙන ඇවිත් අවි ගාවිත්
වාඩිවුණා.. ටීටී එකේ බේබිටීටී දාලා ඒකේ සමනලයෙක් සිංදුවක් කියනවා..

" මැගෝ ඉතින් යෙලෝනෙ.."

" රතු තුනුළා බොලු කියන්නෙපා.. ඒවා ගිලිත් කලර්.. අපේ ගෙදල තීන
ගහේ මැගෝ ගිවිත්.."

" ගෙදල-අහ්ම.. ගෙදර තියන මැගෝ හොඳට ඉදිලා නෑනෙ.. ඒකයි ඒ ග්‍රීන්
වෙලා තියෙන්නෙ.. පුතා මේක යෙලෝ ගන්නකො.."

" පපා!!!!!! මත යෙලෝ මැගෝ ඔනී.. පපා!!"

ආධ්‍ය අයිසා කුස්සියෙ ඉදන් මුණ දැමුවා..

" මොකක්ද.."

" යෙලෝ මැගෝ ඔනී අවිට.. තුදුපුතාට.. ඩඩාන කියන්න.."

" යෙලෝ මැගෝ නෙමේ දැන් එන්න බත් කරන්න.. උදේ කෑවෙත් නෑ
හරියට.. මගේ සිනිත් බහිනවා මේ ළමයි දෙන්නෙක් නිසා.. පොඩ්ඩක්
ඉන්න වූටියො.. මම මේ කෑම එක හදාගෙන එන්න.."

" අයිසා ඔක හදන් එන්න.. මම ඉන්නම.."

මගේ උකුළු ඉඳපු ආරු මගේ බෙල්ල බදාගෙන ඇහ දිගේ උඩට නැගලා
කම්මුලක් හපාගත්තා.. උදේ මම ආරුට ඩොට් එකක් තිබ්බෙනෙ නළල
මැද්දෙන්.. මේ යකා ඒක මකාගෙන..

" ආරුගේ.. තුනි තාත්ති හපන්නෙපා.."

අවි අර පොඩ් එකාගෙ පස්සට පාරක් හිමිත් දුන්නා.. ආරු අත දික් කල්ලා
අවිගෙ මුණ මැද්දෙන් අල්ලගෙන පහුරුගැවා.. පස්සෙ අවි අඩාගෙන මගේ
උරහිසට මුණ ගහගත්තා.. ආරුත් මහා හයිසෙන් අඩන්න ගත්තම ආධ්‍ය
අයිසා කෑම එකකුත් උස්සගෙන ඇවිත් මං ගාවිත් බිමින් ඉඳගත්තා.. මගේ
කන ලෙප්ට වෙලා වගේ යකෝ.. උපාධිය ගත්ත දවසෙම බිහිරි වුණා
නේද.. දැන් කොහොමද ස්ටෙට් එකෙන් හාට්ට්ට් එක බලන්නෙ..

" මොකද ළමයි අඩන්නෙන.."

ලොකු අප්පොව්ව් ආව්ව්අම්මගෙ කාමරේ ඉදන් බේරිහන් දුන්නහම ආරු මගේ බෙල්ල අස්සෙ තව ටිකක් මුණ ගහගත්තා..

" කෝ අව් මෙහෙ බලන්න.. අපාට ලෙක්වර් එකක් තියනවා දැන්.. ඉක්මනට මෙහෙ බලන්න.. කෝ.. සුදුපුතේ.."

ආධ්‍ය අයියා අර සැරදාන්නෙ නැති කෑම කටක් අනලා අව්ට දික් කලාම ඒකා බත් ගලිය හව් ගාලා හපලා ආයෙම මගෙ උරහිසට මුණ තියාගත්තා.. ඇයි හන්දෙයියෙන් මාවම බදාගෙන අඩන්නෙන..

" අයියා කැමපස් යන්නද.."

" නෑ වූවි.. ඔන්ලයින් ලෙක්වර් එකක්.. මෙහේ ඉදන් කරන්නෙන.. "

" ආ.. ආරු මේ එන්නකො ඔයාට බඩ්ඩක් දෙන්න.."

මම පැත්තකින් තියලා තිබ්බෙ සිරියල් කප් එක අරගෙන ඒකෙන් හැන්දක් අරගෙන ආරුගෙ කට ළහින් තිබ්බම ඒකා අහක බලාගත්තා.. අව් ආධ්‍ය අයියගෙන් පාඩුවෙ බත් කනවා..

" ආරු මට ආදරේනම් මේක දැන් කනවලු.. කෝ.. ආ කියන්න.."

ආධ්‍ය අයියට හිනාගියා.. ආරු මගේ ශර්ට් එක අස්සට අත ඔබාගත්තා.. මේකා යකෝ!! මුගෙ ආව්ව්ට.. ඒ කියන්නෙ අපේ අම්මටනෙ.. අම්මනෙ ආව්ව්.. කවුරුහරි.. පෙනේද.. මම ඒකගෙ අත අරගෙන එළියෙන් තියාගෙන තද කරගත්තා.. සැක්..

" ආරු!! දෙනව දෙකක්.."

" පපා කුක්කු.."

" ඒවා දෙන්නෙ මේවා කාලා ඉවරවුණාම.."

" අනේ ඔව්.. කන එකක් ඉක්මනට කාපල්ලා.. අපි ගාව ඔව්වා නෑ.. අනේ මේ ආධ්‍ය අයියෙ මොනවද හලෝ මේ පුරුදු කල්ලා තියෙන්නෙන.."

" මම කරපුවා නෙමෙයි අනේ.. මේකා චිතරයි ඔහොම අමුතු විදියට හැදෙන්නෙ.. මගෙ සුදුපුතා එහෙම නෑ.. නේද.. කෝ ආ කියන්න.."

මහප්පගෙ ගති මේකට ගිහිල්ලද.. දෙයියනේ මාමෙ..

ආධ්‍ය අයියා අවිච තුරුල් කරගෙන හාද්දක් දුන්නා.. මේ කපටි ආරු ආධ්‍ය අයියා නිදාගන්නකල් ඉඳලා හැමදාම ශර්ට් එක ආස්සට රිංගගන්නවා.. හෙන ආතල් එකේ ඉන්නෙ ඒක අස්සට වෙලා.. අයියා මහන්සි වෙලානෙ ගෙදර එන්නෙ.. එයාට නින්ද යනවා හොඳටම මෙයාලව නිදි කළාට පස්සෙ.. මේ ආරුවා අවි අයියව එහාට තල්ලු කල්ලා රැට අයියගෙ ශර්ට් එක අස්සට වෙලා ඒකත් කටේ ගහගෙන මනෝ ගහනවා.. සෑහෙන්න කල්පනා කරන්න දේවල් ඇතිනෙ.. ඊටපස්සෙ මොකක් හරි කියලා බැන්නොත් කේඅම ගිහින් ගොත ගහහා මාමට කියනවා.. මාමා ආරුව උඩ තියාගෙනනෙ ඉන්නෙ.. ආරුට හප් කිව්වත් මහ අප්පොච්චිට මල පනිනවා.. කේන්ති යනවා.. ඒ තියා ආධ්‍ය අයියටවත් බනින්න දෙන්න නෑ..

" මම හවස අරකට ගිහින් එන්නම අයිසෙ.."

" පරිස්සමට වූවි.. මගෙ හිතට අද හරිත් නෑ.. ගිහින් එනකොට තනියම එන්න එපා.. මට හරි අනුට හරි කෝල් එකක් දෙන්න.. ඔයාව දාන්න කියලා මම අනුට කියන්නම.. හොඳේ.."

" හා.. මම ඉතින් ගියා කියා බොන්නෙ නෑනෙ.. ඉක්මනට එනවා.. අද යන්න ලොකු මුඩ එකකුත් නෑ අයිසෙ.. ඇහට හෙන මහන්සි.."

" මේ අවුරුද්දේ එක දවසක් නිකන් හිටියෙ නෑනෙ ඉතින්.. ඔයා හරිනම රෙස්ට් එකේ ඉන්න ඕන දවසක්වත්.. ලෙඩ වෙන්නකො ඔහොම ගිහිල්ලා.."

" හරි හරි ඉතින්.. අංගොඩ එව්වර වැඩ නෑනෙ නේද.."

" මරු පත්වීම හැබැයි.. වැඩ නැත්තෙ කොහෙද.. ගිහින් බලන්නකො ඔයාට එනකොට තේරෙයි.."

" අපි ගියා එකපාරක්.. කවද හිතුවෙ ඔකෙම ගාටන්න වෙයි කියලා.."

ආධ්‍ය අයිියයි මමයි කියව කියව ආරුටයි අවිටයි කවලා ඊටපස්සෙ අපිත්
කෑවා.. මාමා දවල් ආවිවිව නාවලා කවලා සාලෙට එක්කගෙන ඇවිත් වී වී
එක දාලා දුන්නා.. දවල්ට කෑවට පස්සෙ බබාලා නිදාගෙන මටත්
ඒගොල්ලොන්ගෙ ඇදේම නින්ද ගියා.. ආයෙ නැගිටිද්දි හුහක් හවස් වෙලා..
කියාන් අයිියගෙ මිස් කෝල් පහයි..

මම ඉක්මනට ගිහින් අතට අහුවෙන ඇඳුමක් දාගන්නම මාමා මාව හොටෙ
එකෙන් ඇරලලා රු දාපු අපොයිමන්ට්ස් වගේකට හොස්පිටල් ගියා.. යද්දි
අපේ යාඵවො අඳුරන අය හොටෙල් එකේ පිරිලා.. අපේ ග්‍රැජුවෙගන් එකට
පාවි එකක් ඇරේන්ජ් කල්ලා තිබ්බෙ.. සෙනුකයා.. අයුක අයිියා.. ආගි.. මහී..
සේරම ඇවිත් හිටියා.. වමිරු මේ දවස්වල ලංකාවෙ නෑ සියා එක්ක රට
ගිහින්.. ආයෙ එන්නෙ සතියකින්.. මම ගිහින් ලොකුවට කැපිලා පේන්න
ගියේ නෑ.. සෙනුකයා එක්ක සයිඩ් ගහලා විස්ස් වගයක් ගිල ගිල කියව
කියව හිටියා.. කොහොම හරි රු අටට විතර ඇති..

මට අන්කිනෝන් නමබර් එකකින් කෝල් එකක් ආවා.. ඇතුළෙ පාවි එකේ
සද්දෙ නිසා මම හෝල් වෙ එක දිගේ ඇවිදගෙන ගිහින් එළියෙ බැල්කනි
එකට වෙලා කෝල් එක ආන්සර් කළා.. ඒත් මට ඒ කෝල් එකෙන් ඇතුළෙ
පාවි එකේ මියුසික් ඇහෙනවා.. එකසැරේට මට බය හිතුණා.. කෝල් එකත්
එහෙමම කට් වුණා..

මම ආපු මෝඩකම හිතලා ආයෙම ඇතුළට යන්න ගියාමත් කෝල් එක
ආවා.. කලින් නමබර් එකෙන්ම.. අනික අද මේ හරියෙ කට්ටිය නෑ වගේ
පේන්නෙ.. වෙනදටත් ක්ලබ් එකේ පාවි වලට ඇරේන්ජ් කරන්නෙත් මේ
හොටෙල් එකමයි.. මට හදිස්සියෙ ආධ්‍ය අයිියා කියපු කතාව මතක් වුණා..

'පරිස්සමට වූවි.. අද මගේ හිතට හරිත් නෑ'

මම කෝ එක ආන්සර් කල්ලා කතේ තියාගෙන බැල්කනි වැටට හේත්තු
වුණා.. මොන මගුලක්ද.. කතා කරනවනම එක්කො කතාකරන්න ඔන..
නැත්නම ආයෙ නොගෙන ඉන්නෝන.. ඒ අස්සෙ මට මහ අමුත්තක්
දැනුණා.. මාව කවුරුහරි ෆලෝ කරනවද..

" හලෝ.. කවද කතාකරන්නෙ.."

"...."

" හලෝ.. හලෝ.."

"...."

" මොන පිස්සෙක්ද.."

මම එහාපැත්ත හැරිලා හොටෙල් එක ඇතුළට යන්න හැදුවා විතරයි මාව එහෙමම බැල්කනි වැටට තියලා කවුරුහරි බෙල්ලෙන් හිර කල්ලා අල්ලගත්තා.. මගේ අතින් ෆෝන් එක ලිස්සලා බැල්කනි එකෙන් පහළට වැටුණා.. මම හිටියෙ තට්ටු දෙකකින් උඩ.. සැහෙන්න තරම උසකින්.. මාව එකපාරට බයකින් වහගත්තා..

" උඹ.. මගේ.. පුතාගෙන්.. ඇත්වෙලා හිටපන්!!!"

මට ඒ කටහඬ අඳුරගන්න තප්පරයක්වත් ගියේ නෑ... මගේ බෙල්ල වටේ තියන අතේ ඇහිලි තව තදවෙනවා දැනෙද්දි මාව බැල්කනි වැටටම හිර වුණා.. පිටට වාරුවක් නැති නිසා මාව පිටිපස්සට ඉබේම තල්ලු වෙලා යනවා..

" කැහ්-කැහ්-එහාට-ආහ්හ්!!!"

" උඹට.. තේරෙන්නෙ.. නැද්ද.. කිව්වහම.. මට මගේ පුතාව ගෙනැල්ලා දීපන්..!!"

මට ඒ ඇස්වලින් දැනුණේ මරණ බයක්.. අතේ දෙයියනේ කවුරුත් නැද්ද..!! මාව තව තව පිටිපස්සට වෙනවා.. හුස්ම හිරවෙන්න වගේ.. බෙල්ල තදවෙන නිසා හුස්ම ගන්න බැරුව මම අත අරවගන්න ට්‍රයි කළා.. ඒ අත් සැහෙන්න වයස වුණත් මගේ බෙල්ල හුහක් තදින් අල්ලගෙනයි හිටියෙ.. මේ වගේ මනුස්සයෙක් ඉස්සරහා මගේ හයිය කියන්නෙ.. ඒක ගණන් ගන්න තරම්වත් දෙයක් කියලා හිතන්න බෑ.. මට මරන බය කියන දේ.. අනාරක්ශිත හැගීම දැනුණේ නරකම විදියට.. මගේ පපුව ගැහෙන වේගෙ වැඩිවෙනවා.. කාගෙහරි උදව් ඉලන්න ඕන.. කතාකරගන්න බෑ.. මගේ ඇහ පණනැතිවෙගෙන එනවා ටිකෙන් ටික.. ඒත් මම ගැලවෙන්න ට්‍රයි කළා.. මේ හැමදේම වුනේ හරිම පොඩි කාළයක් ඇතුළත..

" එහාට-වෙනවා..!!"

" මගේ පුතාව මට ගෙනැත් දීපන්.."

" කැහි-මට-කැහි-කැහි.. බැහැ!!"

" මොකක්ද උබ කීව්වෙ.."

මාව තව තව වැටට හිරවෙද්දි එකසැරේම,

ටකස්

" ආහි-අතාරින-කැහි-සෙනුක..!!"

" මගේ පව්ල.. විනාස කලාට.. අපායටම පලයන්...!! මගේ පුතාව.. විනාස කලා.."

අත් වැට එකසැරේම බුරුල් වෙනවදෝ මට දැනුණා.. මම එව්වර උස නැති නිසා මාව එහෙමම එහාපැත්තට බරවුණා.. මරණ බය කියන දේ මට උපරිමයි.. මම ඒත් ගැලවෙන්න ට්‍රයි කලා.. ඒ එක්කම අයුක අයිසා මං ඉන්න පැත්තට දුවගෙන එද්දිම.. මට හැමදේම පෙනුනෙ කරවල වෙලා.. මගෙ උගුර ලේ රහ වෙගෙන එනවා.. එකසැරේම,

අපිපව්වි මාව වැටෙන් පහළට තල්ලු කලා.....

මම කිසිම වාරුවක් නැතුව තප්පර ගාණකින් අඩි ගාණක් පොළොවට ඇදගෙන වැටෙද්දි එකසැරේම හිතාගන්නවත් බැරි වෙදනාවක් එක්ක.. මගේ මුළු ඇහම පණ නැති වුණා..

මම.. කවුරුත්.. විනාස.. කළේ නෑ...!!

හායි=)

දැන් පික් එක ඉවරයි.. ඊළඟ වැජ්ටර් එකේ ඉඳන් මේක වෙනස් වෙනවා.. බාල්දියක් නෙමෙ හලේ මේ..

මාව විස්වාස කරනවකො..

එන්නාමි.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

165 කොටස

ජීවිතේ අමාරුකාල හැමෝටම එනවා කියලා කියමනක් තිබ්බට.. කවුරුත් ප්‍රාර්ථනා කරනවද ඒවා දීර්ඝකාලීන වෙන්න ඔනමයි කියලා.. නෑ..!!
කවුරුත් එහෙම ප්‍රාර්ථනා කරන්නෙ නෑ.. කොයිම හරි දවසක ආයෙම හොඳ කාලයක් ලබනවා.. ඒත්,

රඳුරු...??

එයාගෙ ජීවිතේ අවුරුදු හයකටම එහෙම හොඳ කාලයක් නොලැබ්ව්ව තරම්.. ජීවිතේ හරි අසාධාරණයි..

" පුතා.."

"....."

" පුතා මම කියන දේ එකවතාවකට අහන්න දරුවො.. එයා හොඳින් ඉන්නවා.. අපි එහෙම විශ්වාස කරන්න ඔන.."

" කොහෙද.. කවදද්ද.."

" ප්ලීස් පුතා.. මට ඔයා එක්ක මේ ගමන එන්න දෙන්න.."

'We ask that you please fasten your seatbelts at this time and secure all baggage underneath your seat or in the overhead compartments. We also ask that your seats and table trays are in the upright position for take-off'

" ඔයා මේ ගමන එන්න ඔන නෑ අම්මා.. මට දැන්වත් මගේ තීරණ ගන්න ඉඩ දෙන්න.."

" හොඳයි ඔයාගෙ තීරණේ ඒකනම්.. ටෙක් කෙයා.. පුතා ගියාම අම්මට කතාකරන්න.."

රඳුරු කරදරයක් වගේ දැනුණු එයාගෙ ටෙම්පර්ඩ් එක බිඳුණු ෆෝන් එක ඔහු කල්ලම දාලා ඒක සිට එක ඉස්සරහා තිබුණ බෑග් එකට එබුවා.. නිදහස

එක්ක දැනෙන දුකක්.. ඒක හරි අමුතු හැගීමක්.. රධ්‍ය බලාපොරොත්තු වුණා අවසාන මොහොතෙ හරි නිදහස එක්ක දැනෙන සතුටක් ලබන්න.. ඒත් රධ්‍යට ලැබුණෙ නිදහස විතරයි.. එයාගෙ සතුට, සැනසීම එයාගෙන් හැමතියිසෙම දුරට යන්න ගන්නවා..

වරද්ගෙ ඇක්සිඩන්ට එක වෙලා දවස් දෙකක්.. එයා මේ වෙද්දි ඉන්නෙ අයි සී යු එකක.. හුස්ම අදින ගමන්.. අඩුම තරමෙ රධ්‍ය දන්නෙ නැහැ එයාගෙ ජීවිතේම දීලා රැකගත්තු මනුස්සයා හොඳින් ඉන්නවද කියලවත්.. කොහොම වුණත් ගත වුණු හැම තප්පරේම රධ්‍ය වරද් වෙනුවෙන් දෙවියො පවා යැද්දා.. එයාගෙ ජීවිතේ හරි දීලා කමක්නැ.. වරද්ව බෙරගන්න.. ඒත් මේ අවුරුදු හයටම දෙවියො එයාව ඇහුවෙ නැ..

දැනට අවුරුදු හයකට කලින් වරද් එක්ක තියන හැමදේම නවත්තනවා කියලා රධ්‍ය දිවුරුවෙ අධිකාරි ඉස්සරහමයි.. එයා අඩන්නෙ නැ.. ලේසියකට ඇඩුවෙ නැතත්.. අසනීප වුණු අයිසා දිහා බලාගෙන.. අසරණ වෙලා ඉන්න වරද් දිහා බලාගෙන රධ්‍ය ඉවසපු ඉවසිල්ල දන්නෙ එයාම විතරයි.. ඒ ඉවසීමට හිලව් වෙන්න දැන් හැමදාම රැට රධ්‍යගෙ ඟෝන් එකේ සිකුන් එක කඳුළු බිංදු වලින් තෙමෙනවා.. කාමරේ තියන ප්ලෑග් එකට එයාගෙ හිතේ තියන දුක කියනවා.. වරද්ව හිතීන් මවාගන්නවා.. ආයෙම සතුවින් ඉන්න කාලයක් වෙනකල් රධ්‍ය හීන දැක්කෙ එකක් දෙකක් නෙමේ.. කෝටියක් විතර..

ආදරේ කරන්න ගද්දි රධ්‍ය ඇත්තටම පොඩි ළමයෙක්.. ආදරේ කියන්න මොකක්ද කියලවත් හරියට නොදන්න.. හුරතල්.. නිහඩ.. පිරිමි ළමයෙක්.. එයාගෙ පවල ඉපදුණු දා ඉඳලම ලස්සනට නොපෙනුනත් රධ්‍ය වටේ එයා ගොඩනගාගත්තු හරිම ලස්සන ලෝකයක් තිබුණා.. ඒකෙ හිටියෙ පොඩි දෙනයි.. එයාගෙ අයිසා.. අමමා.. වරද්.. යාළුවො දෙන්නා.. කියාරා.. රෙක්සි.. එව්වරයි.. එයාලව මවාගෙන රධ්‍ය හරි අපූරුවට හීනමාළිගා සැහෙන්න මැව්වා..

" Is there anything you want sir..?"

" Can I have a cup of coffee..?"

" Sure sir.."

රධ්‍ය කල්පනා ලෝකෙන් මිදිලා කෝපි කෝප්පයක් ඇණවුම කරලා
ආයෙම ඇස් පියාගත්තා.. හිතේ අගුළු දාපු සේරම ලංකාවට පය තියද්දි එයා
මතක් කරගෙන ඉන්න ඕන.. මොකද මෙතනින් එහාට එයා අලුතින් පටන්
ගන්න ඕන.. ඉතින් අවසාන වතාවට මතක අලුත් වුණා..

ආධ්‍ය එක්ක මුදු වෙරළට ගිය දවසක ආධ්‍ය රධ්‍ය වෙනුවෙන් ලස්සන වැළි
මාලිගාවක් හදලා දුන්නා.. ඒකේ කැමති අයව එයාට මවාගන්න කියලා
කිව්වා.. රධ්‍යගේ අතේ තිබ්බේ පොඩි ටුන්පික් වගයක්.. එයා පළවෙනි
ටුන්පික් එක මාලිගාවේ උඩම තැනක රැඳෙව්වා..

" ඒ කවද පොඩි..?? "

" ඒ මම.. "

රධ්‍යට තිබුණේ හරි පොඩි උත්තර.. එයාගේ අතේ තිබුණ අතින් ටුන්පික්
එකත් ඒ ළඟින්ම හිටෙව්වා..

" එතකොට මෙ..?? "

" දන්නෑ.. "

රධ්‍ය හිතියට රතු වුණාම ආධ්‍ය හිනාවුණා.. ආධ්‍ය කියන්නේ රධ්‍යව හදපු
අම්මා.. වදපු අම්මටත් වඩා රධ්‍ය ආදරේ ආධ්‍යට.. එයාගේ එක කුස උපන්
සහෝදරයට..

" ඔයා ලොකු වුණාම මෙහෙම එකක් හදන්න.. දැන් අයිසා කැමපස් යන්න
ඕනනෙ පොඩි.. ටිකකින් අපි ගෙදර යමු.. "

" ඇයි අප්පව්ව් අයියට ආස නැත්තෙ.. "

ආධ්‍ය ලස්සනට හිනාවුණා.. ඒත් ඇස් වල කඳුළු පිරිගෙන එද්දි ආධ්‍ය
මුදුවෙරළ දිහා බලාගෙන හිටියා.. එයාගේ හිත රිදෙන්න තැනක් නොතිබ්බ
තරම්.. එයා ඉවසුවා.. ආධ්‍යට අවුරුදු විසි එකක් වෙද්දි රධ්‍යට එකොළහයි..
ආධ්‍යට එයාගේ දුක පොඩි දරුවෙක්ට කියලා නිදහස් කරගන්න පුළුවන්
එකක් නෙමෙයි..

" මම අයියට ආසයි.. අයියට කවුරුත් ඕන නෑ.. "

රධ්‍ය පුරුදු ආඩම්බරකාර මුණෙන්ම හරි ආදරණීය වචන කීපයක් පිට කළා.. ආධ්‍යට හිතා ගියා.. එයා හැමදාම එහෙමයි.. වයසට වඩා පරිණතව හිතනවා.. ආධ්‍ය මේ පුංචි ළමයට ආදරේ කරන්නෙ මහ මෙරක් වගේ.. රධ්‍ය දවසින් දවස වැඩෙන පිරිමි ළමයෙක් වෙනවා බලාගෙන ආධ්‍ය හරි ලස්සනට සතුටු වුණා.. හරියට තමන්ගෙ අතින් හිටවපු කුඩුක් ගහක් අතු ඉති දාලා පැලවෙනවා වගේ.. රධ්‍ය ආධ්‍යගෙයි අසලිගෙයි මැද්දෙ හැඳුණා.. රධ්‍යගෙ ජීවිතේට එයා එක්ක පොඩිම වෙලාවක් වෙන් කරන්න අකමැති අප්පව්ව් මුලින්ම අත දාන්න ගත්තෙ එයා අට වසරෙදි.. ඒ කියන්නෙ අවුරුදු දාහතරෙදි.. අම්මගෙයි අයියගෙයි මැද්දෙ හදාගත්තු හීනමාළිගා ගොඩක ජීවත් වුණු අහංකාර පිරිමි ළමයා සම්පූර්ණෙන්ම නිහඩ වුණේ ඒ කාලෙදි..

" රධ්‍ය.. තමුන් කැඩෙවිත් පටන්ගන්න ඔන.."

ඒ වචන වල මහා බරක් නොතිබුණත් ඉස්කෝලෙ ලොකු අයියලා කැඩෙව් කිට් ඇදෙගෙන මාවපාස්ට් කරනවා බලාගෙන උන්නු රධ්‍යට කැඩෙවිත් කරන එක ගැන හිතේ ආසාවක් ඇතිවුණා.. අප්පව්ව් එයාට හානියක් නොකරපු එකම ඉල්ලීම ඒක වුණත්.. එතනින් පස්සෙ අප්පව්ව් එයාව හිර කරන්න පටන් ගත්තා.. එයාගෙ හීන.. එයාගෙ බලාපොරොත්තු මත්තෙ රධ්‍යට ජීවිතේ දිය කල්ලා අරින්න වුණා.. ඇත්තෙන්ම අප්පව්ව් බලාපොරොත්තු වුණේ.. තමන්ට මහ ඇරුණු තමන්ගෙ ඇතුළාන්තය කැමති පෞරුශය රධ්‍යගෙ රූපෙන් මවාගන්න.. කොහොමත් අසලිගේ යෝජිත විවාහය කවමදාවත් සාර්ථක එකක් වුණේ නැහැ.. තමන්ගෙ බඩේ උපන්න දෙවෙනි දරුවන් නැතිවෙද්දි ඒ අහිමි වෙව්ව් වෙදනාවත් අසලි දරාගත්තෙ තනියමයි.. පෙර වාසනාවකටදෝ හැමදේම තේරුම් ගන්න ලොකු පුතෙක් අසලිට ලැබිලා හිටියා.. ආධ්‍ය ඇත්තෙන්ම මහ පොළොවේ පය ගහන්න සුදුසුම වර්තයක්.. සැහෙන්න වෙලාවට අසලි ආධ්‍යගෙ නිවුණු මුණ දිහා බාලාගෙන ඉඳලා හිත හදාගත්තා..

රධ්‍යනෙ ඉස්කෝලෙ හිටියා අමුතු පිරිමි ළමයෙක්.. හරි ලස්සනයි.. පොඩි කාලෙ ඉඳහිට හම්බෙනවා.. ඒත් එයාව හැමදාම හමුවෙන්න අරගත්තෙ නමය වසරෙදි රධ්‍ය කණිගේගේ ගිණ්‍ය නායකයෙක් විදියට ඊට පහළ පන්තියක රාජකාරි වැටුණ දවසෙයි.. අන්න එදා ඉඳලා අර අමුතු පිරිමි අමයා රධ්‍යගෙ වැලිමාළිගාවේ එයාට එහාපැත්තෙ හිටවපු ධුන්පික් එක හොරකම කරගත්තා..

රධ්‍යට මේ පිරිමි ළමයා සැහෙන න කුතුහලයක්.. දුම්රුවට දිග ඇස්.. ඇස් අග්ගිස්සෙන් උඩට නැමිණු ඇස් පිහාටු.. කොයිවෙලෙන් නිදහසක් නැති කතාව.. අමුතු ජවය.. රධ්‍යට ඇත්තෙන්ම මේ පිරිමි ළමයා දිහා බලාගෙන කල්පනා කරන්න සැහෙන න දේවල් තිබුණා.. ඇයි එයා එහෙම.. ඇයි එයා මෙහෙම.. රධ්‍යගෙ ඔලුවෙ හැමතිස්සෙම මේ දුම්රුවට ඇස්දෙක මවන්නෙ ප්‍රශ්ණාර්ථ ළකුණු ගොඩක් විතරයි..

හුහක් දවසට අයුක් රධ්‍යට විහිළු කළා..

" උඹ අර කොල්ලට කැමතීවත් ද.."

" උඹට පිස්සුද.."

හැමදාම ඒ කතාව එතනින් නැවතුනත් රධ්‍ය හැමතිස්සෙම කොහේහරි ඉඳගෙන දුම්රුවට ඇස් තියන පිරිමි ළමයා දිහා බලාගෙන හිටියා.. රධ්‍යට කේන්තියි.. ගෙදර ගිහින් පාඩමක් කරගන්නවත් බෑ.. හැමතිස්සෙම දුම්රුවට ඇස් දෙක රධ්‍යට වද දෙනවා.. කොයිවෙලෙන් බෙරිහන් දිගෙන එහෙම දුවන, මෙහෙම දුවන, රධ්‍යගෙ වචනයක්වත් අහන්නෙ නැති කටකාර පිරිමි ළමයා ඉඳහිට රධ්‍යගෙ මුණෙ නොදැනුවත්වම හිනා මවනවා..

" පොඩි මොකද තනියම හිනාවෙන්නෙ.."

" මම..?? නෑ..!"

රධ්‍ය ගිණ්‍ය හටයෙක් විදියට බැඳිලා ඒ පහවුණේ දෙවෙනි අවුරුද්ද.. රධ්‍යට මාසයක්ම ඉස්කෝලෙ ඉන්න වුණේ නැහැ.. රන්ටැබේ ගිහිල්ලා ඉන්න කාලෙත් රධ්‍යට හරිම කුතුහලේ.. අර දුම්රුවට ඇස් තියන වදකාර කොල්ලා මොනවා කරනවා ඇත්ද කියලා.. ඇත්තෙන්ම රධ්‍යගෙ හිතේ උඩ හරියෙන් බරපතල අකමැත්තක් තිබුණත් පහළට යන්න යන්න තියෙන්නෙ කැමැත්තක්.. ඒත් එයා ඒක පිළිගන්න ටිකක් පහු වුණා..

" මොකද මේ නියපොතු වවාගෙන..??"

" ඒවා ඉතින් වැටෙනවනෙ.. අයිගෙ වැටෙන්නැහැ.."

දවසක් බුදුන් වදින වෙලාවේ රධ්‍ය වරද්ගෙ රෝසපාට නියපොතු ටික වඩාගෙන ඉන්න එකට සැරෙන් කතාකළා.. ඇත්තෙන්ම එහෙම දිගට වටලා තිබුණේ නැහැ.. එයාත් හොය හොය හිටියේ කතාකරන්න මාතෘකාවක්.. වරද් හදිසියේම රධ්‍ය බැඳගෙන ඉඳපු අත ඇඳලා අරගෙන මුණ ඉස්සරහට කල්ලා හරව හරව රධ්‍යගේ නියපොතු කොච්චර වැටිලද කියලා බැලුවා.. රධ්‍ය ඉස්කෝලේ චිත්‍ය අකුරටම පිළිපදින ළමයෙක්.. ඒත් බෑග් එකේ ස්මාර්ට් ෆෝන් එකක්නම් තිබුණා.. අයුකගේ බල පුළුවන්කාරකමට කවුරුත් ඒ යාළුවො තුන්දෙනාගෙන් අනවශ්‍ය විදියට ප්‍රශ්න කරන්න යන්න නෑ.. වරද්ගේ සිනිදු අත් පළවෙනි වතාවටම රධ්‍යගේ අතක ගැවෙද්දි රධ්‍ය ගැස්සිලා ගිහිනි කම්මුල් රතුම රතුපාට කරගත්තා.. ඒවා හුඟක් සිනිදුයි.. හීනියට දාඩිය දාලා.. වරද් ටිකකින් රධ්‍යගේ අත අතැරියම රධ්‍ය ආයෙපැත්ත පලාතෙවත් වරද්ගේ නියපොතු බලන්න ආවේ නෑ..

" මේ බුදු පහන තියන්නේ මමද..?? "

" මට වර්ගමූලය තේරෙන්නේ නෑ අනේ.. මලවදේ.. "

වරද් එකසැරේට ඩෙක්ස් එකක් අස්සෙන් ඇවිත් මුණත් එල්ලගෙන බුදුපහනට තෙල් වක්කල්ලා බුදුපහන තියලා.. අනිත් දේවලුත් පුටුවක් උඩ නැගගෙන පිළිවෙළට තියලා එතනින් ඩෙක්ස් එකක් උඩට පැනලා එහෙමම ඇවිදගෙන ගිහිනි එයා ඉන්න තැනින් බිමට පැත්තා.. කිසි හැදියාවක් නැති පිරිමි ළමයෙක්..!! දවසක් කිසිම හේතුවක් නැතුව රධ්‍යට වරද්ගේ කතිර මැස්මකුත් සමපූර්ණ කරන්න උදව් කරන්න වුණා.. වරද් ගාව කොලෝන් සුවදයි.. වරද් ඉඳලා හිටලා සාක්කුවෙන් ලේන්සුවක් අරගෙන මුණ පිහිදාගෙන ආයෙම ලේන්සුව සාක්කුවට ඔබාගනිද්දි වරද් ගාවින් කොලෝන් සුවද සැරටම දැනෙනවා..

සමහර දවස් තිබුණා වරද්ගේ මුණ මැලව්ව්ව මලක් වගේ.. අඩලා.. ඇස් ඉදිමිලා.. ඔහේ මැලව්ලා එහෙට මෙහෙට යනවා.. රධ්‍යට පුදුමයි.. වරද්ගේ දුඹුරුපාට ඇස් කොයිවෙලෙත් තියෙන්නේ දිලිසෙන ගමන් නේ.. එකසැරේට මලානික වුණාම රධ්‍යගෙන් හිත හොඳනැති වුණා.. ඒ කාලෙමයි රධ්‍ය දැනගත්තේ වරද්ගේ තාත්තා නැති වග.. පන්තියේ නාමලේඛනේ අන්තිමට තියන ශීශ්‍ය තොරතුරු වාර්තාවේ වරද්ගේ පියාගේ තොරතුරු වල තිබුණේ ඉරි කැලි ගොඩක් විතරයි.. රධ්‍යගේ හිත හුඟක් රිදුණා.. එහෙම රිද්දගන්න හේතුවක් නෑනේ.. ලෝකේ පළවෙනියටම තාත්තෙක් නැතිව ඉපදුණු පුතා වරද් නෙමෙනේ.. ඒත් රධ්‍යට තේරුම් ගියා

වරද්ගෙ අමුතු දුමුරුපාට ලොකු ඇස් අස්සෙ ලොකු දුකහිතෙන කතාවක් තියෙනවා කියලා.. එයා හිතුවා අවස්ථාවක් ලැබුණොත් කවදාහරි.. වරද් අඩවන්නෙ නැතුව.. හැමතිය්සෙම පරිස්සමින් බලාගන්නවා කියලා.

පොඩ්ඩක් ඉන්න..!! ඇයි එයා එහෙම හිතුවෙ.. බලාගන්න..?? ඒ මොකටද..

" අයුක අයිසෙ.. මට ඔයාගෙ ස්කවුච් ලොග් බ්ලක් එක දෙන්න පුළුවන්ද.."

රධ්‍යගෙ පන්නියේ රධ්‍ය, කියාන්, අයුක, අහිරු හිටියෙ අන්නිම පොළිමේ.. කවුරුත් ඒ තැන බලෙන් අත් පත් කරගන්න එන්නෙ නැ.. එහෙම පුළුවන් කමක් තිබ්බත් කියාන්ගෙන් ගුටි කන්න කවුරුත් කැමති නැ.. කියාන් නපුරැයි.. රණ්ඩුවට පැටව්නොත් ඉවරෙටම ඉවරයි.. දවසක් වරද්ගෙ ඩිමපල් තියන යාච්චා ඉන්ටවල් එකේදි පන්නියට ඇවිත් අයුකගෙන් ස්කවුච් ලොග් බ්ලක් එකක් ඉල්ලද්දි රධ්‍ය හනිකට පන්නියෙ දොර දිහා බැලුවා.. බලද්දි වරද් ඉස්සරහ පෝළිමේ ඉන්න පිරිමි ළමයෙක් එක්ක ඒ විනාඩියටත් කදේ දාගෙන.. හෝ ගාලා කියවනවා.. වරද් කතාකරන වචනයක් ගානෙ එයාගෙ ඇස් ලොකු වෙනවා.. ආයෙම පොඩ් වෙනවා.. පුදුමෙන් කට වහගන්නවා.. රධ්‍ය හරියට ෆිල්ම එකක් බලනවා වගේම වරද් දිහා බලාගෙන හිටියා.. එකසැරේම අයුකගෙ විසාල ලොග් බ්ලක් එක උස්සගෙන සෙනුක දුවගෙන පන්නියෙන් එළියට ගියාම වරද් පිටිපස්සෙ පෝළිමේ ඉදපු රධ්‍යට සැලියුට කරගෙන පන්නියෙ දොරෙන් අතුරුදහන් වුණා.. අයුක අමුතුවට කැහැලා කැම කන්න ගත්තම රධ්‍ය දෙපාරක් රවලා පාඩුවෙ අහක බලාගත්තා..

" කෝ ඔයාගෙ යාච්චා.."

" එයාට ගැස්ට්‍රයිටිස් වැඩිවෙලා අයිසෙ.. ක්ලාස් එකේ.."

මෝනින් එසෙම්බ්ලි එකේ ඉස්සරහම වගේ ඉන්නෙ හැමදාම වරද්.. කකුල් කොටයිනෙ.. හැමදාම රධ්‍යට මැසිවිලි කියනවා එයා හිතලමලු වරද්ව ඉස්සරහට දාන්නෙ.. එහෙමම කියන්න බෑ ඉතින්.. ඒ වුණාට රධ්‍ය ඉන්නෙත් ඒ හරියෙනෙ.. කොහොම පිටිපස්සට දාන්නද.. කොට නිසා ඉස්සරහා ඉන්න ඕන.. වරද් අසනීප වෙලා කිව්වම රධ්‍ය අයුකට එයාගෙ පන්නියත් බලාගන්න කියලා බොරු හේතුවක් හදාගෙන පන්නියට යද්දි වරද් ඔලුව තියාගෙන හොඳටම නිදි.. වරද්ගෙ නිල්පාට ස්කුල් ලෝගෝ එක තියන පට්ටි එකේ බෙහෙත් වගයක් බිලා ඒවගෙ කවර ඔබ්බා තිබුණා.. රධ්‍ය වරද්ව ඇහැරන්නැතුවම සද්දයක් නැතුව ගිහින් ෆෑන් එක දාලා ක්ලාස්

එකේ ස්පීකර් එකේ ස්වීච් එක ඔෆ් කළා.. නැත්නම් බුදුන් වදිනවා පන්තිය දෙදරන්න සද්දෙන් ඇහෙනවා.. රධ්‍ය හිටගෙන කිසිම හැගීමක් නැතුව හරි ආඩම්බරකාරයා වගේ වරද් දිහාම බලාගෙන හිටියා.. එයාගෙ කම්මුල් ඇයි රෝසපාට.. සමහරවිට හුහක් සිනිඳු ඇති.. රධ්‍ය ඇඟිල්ලකින් වරද්ගෙ කම්මුලක් ලාවට ඔබලා බැලුවා.. මේකනම් දැන් උවමනාවටත් වඩා වැඩිවෙගෙනයි එන්නේ.. වහාම වරද්ගෙන් අයින් වෙන්න.. රධ්‍යගෙ මොලේ හදවතට පණිවිඩයක් එව්වා.. රධ්‍ය එයාගෙ හැගීම ආදරේ තමයි කියලා පිළි අරගෙන වරද්ගෙන් ඇත් වුණා.. එව්වර පොඩි වයසෙදි එහෙම දේවල් ඕන නෑ.. වරද් සතුටින් ඉන්න ඕන.. එව්වරයි.. රධ්‍ය හැමදාම දුරින් ඉදගෙන වරද්ට ආදරේ කළා.. එක දවසක් කරපු සෙල්ලමකින් ඒ ගැන අයුක, කියාන් දෙන්නත් දැනගත්තා.. ඊටපස්සෙ එයාලා හැමතිස්සෙම වරද්ව අල්ලලා රධ්‍යට විහිළු කළා.. ළගින් ගියොත් ඇහට හරි තල්ලු කරනවා.. ඒත් රධ්‍ය ඇත්වෙලාම හිටියා.. වරද් එයාගෙ නිදහසේ හැඳුණා..

" දොරමඩලේ..... ගිනිවැදුණේ..... තුන්හිතේ..... ගින්දරා..... දෙයියෝ....."

රධ්‍ය උඩ ගිහින් බිම වැටුණා.. වරද් පන්තියෙ මියුසිකල් ගෝ එකක් දාලා.. එතකොට රධ්‍ය එකොළහේ.. වරද් දහයේ.. එයාලගෙ පන්ති තිබ්බේ මුණට මුණ බලාගෙන.. රධ්‍ය ක්ලාස් එකේ මොනිටර්.. ඉස්සරහා පන්තිය කැහහද්දි එයාලට පැවරුමකට දුන්නු පේපර් එකට උත්තර ලියාගන්න බෑ කියලා රධ්‍ය මොනිටර් බැප් එකත් ගහගෙන එළියට බැස්සා.. වරද්ට ගාණක් නෑ.. පන්තියම එකතු කරගෙන ස්වර්ණපාලියේ කියනවා.. රධ්‍ය ක්ලාස් එකට ගියා විතරයි ක්ලාස් එකම සද්දයක් නැතිවුණා.. බලද්දි වරද් පන්තියෙ නෑ.. දිග කලිසමක් ඉස්ස ඉස්සෙල්ලම ඇඳලා ඒකා හිටියෙ මහ උපාරුවෙන්.. රධ්‍ය එහෙමම නැමිලා ගුරු මෙසෙ මෙස රෙද්ද ඉස්සුවම වරද් හිමින් සැරේ එහාපැත්තෙන් රිංගලා ගිහින් හිටපු පුටුවෙන් වාඩිවෙලා පොතක් කියවන්න ගත්තා..

" ආයෙම කැහහලා අහුවුණොත් කොඩිනේටර්ට කමස්ලේන් කරනවා.. ප්ලීස් බී සයිලන්ට්..!!"

රධ්‍යගෙ ඕ ලෙවෙල් ඉවරවෙලා ගෙදර ඉන්න කාලෙ කැඩෙට් වැඩවලට ඉඳලා හිටලා ඉස්කොලට යද්දි වරද් දකිනවා.. ඕ ලෙවෙල් කීට්ටු නිසා පාඩම් කරනවා පණ දාගෙන යාළුවා එක්ක.. දවසක් ළගින් යනකොට සැලලිහිනි සදේගෙ කටියක් බේරිගන් දිලා ඒකට කුණුහර්පත් දාලා

පන්තියේ කියනවා.. ඒ වෙද්දින් රඳවන ගෝනි එකේ අරහන මෙහෙත්
'වැරදිලා' වැදුණු වරද්ගෙ පිංතූර සැහෙන ගාණක් තිබුණා.. අප්පවිට අහු
නොවෙන්න රඳව ඒවා ලැප් එකේ ගෝල්ඩර් එකකට දාගෙන ඒකට
පාස්ටර්ඩ් එකකුත් දැමමත්, අයිසා එක්ක ඒවා කරන්න හමබෙන්න නෑ..
රඳවගෙ අයිසට ඉස්ස ඉස්සෙල්ලම වරද්ව අතටම අහුවුණා..

" කවද පොඩ් මෙ.."

" අම්.. එයා.. මගේ.. යාළුවෙක්!!"

" ඉතින් ඇයි මේ මෙව්වර ගොටෝස් ගොඩක්.. අයිසගෙන් හංගනවා
නෙහි.."

" එහෙම දෙයක් නෙමෙයි.. මම එයාට කැමතියි.."

ආර්ථගෙ ඇස් දෙක ලොකු වුණා.. එයා වගේම.. මල්ලිත්..?? එතකොටත්
ආර්ථගෙ ජීවිතේ අනුරාග් හිටියා.. අනුරාග් එයාට හමුවුණු මුල්ම අවුරුදු..
ඒත් ආර්ථ මල්ලිව තේරුම අරගෙන එයාට උපදෙස් දුන්නා.. ඉස්සරහට එන
එක්සෑම එකේ බරපතලකම.. ගෙදර වාතාවරණය.. දැන්ම ඒ දේවල් අවශ්‍ය
නැති වග.. රඳව ඒවා පිළි අරගෙන අයිසට කිකරුව පාඩුවේ හිටියා..
කොහොමත් රඳව එයාගෙ හැගීම් දැනෙන්න ඇරියෙ නෑ කවමදාවත්
වරද්ට..

රඳව ඒ එවෙල් වලට ඉස්කෝලෙ එද්දින් වරද් ඔ ලෙවෙල් කල්ලා ගෙදර..
රිටපස්සෙ ටික කාලෙකින් රඳවට ආරංචි වුණා වරද් තෝරගෙන
තියෙන්නෙ බයෝ.. එයා ඉන්නෙ මැන්ස්/බයෝ සෙක්ශන් එකේ දෙවෙනි
තට්ටුවේ කියලා.. රඳව හිටියෙ තුන්වෙනි තට්ටුවේ.. ඔය කාලෙ සයන්ස්
ඩි එකට රඳව සයන්ස් ක්ලබ් එකේ වයිස් ප්‍රසිඩන්ට් වෙලා හිටියා.. වරද්
විශ්‍ය සම්බන්ධ කිසිම දේකට සහභාගී වෙන්නෙ නෑ.. අනිත් ඒවටනම්
පැනගෙන යනවා.. බැලූ බැල්මට වරද් බයෝ කලේ ආසාවෙන් නෙමේ
වගේ.. රිටපස්සෙ රඳව ඒ ලෙවෙල් ලිව්වා.. අප්පවි පලාලි ගියා.. රඳවට
එයාගෙ නිදහස ලැබුණා.. අයිසටත්.. ඒත් අයිසා හිටියෙ හොඳ තත්වෙකින්
නෙමේ.. නිතර අසනීප වෙනවා.. ඇහුවට කියන්නෙ නෑ.. එයාගෙ
කාමරේට රඳවට එන්න දෙන්නෙත් නෑ.. රඳව ඒ නිසා ගියෙත් නෑ.. අයිසා
අසනීප හංගගෙන රඳව වෙනුවෙන් හිටියා.. ඔය කාලෙම ඉස්කෝලෙ
ඩිප්ලොම් හෙඩ් විදියට රඳවට ඉස්කෝලෙ යන්න වාන්ස් එක හමුවුණා.. මේ
වතාවෙනම් කියාත් හිටියේ වරද් මරලා හරි ගෙනැත් රඳවට දෙන්න.. ඒත්

රධ්‍ය කැමති වුණේ නෑ වරදට ඒ කාලෙ කරදර කරන්න.. හිතුවෙවත් නැති විදියට වරද එයාගෙ හැගීම් ගැන දැනගත්තා..

රධ්‍ය හිටියෙ මැරෙන්න වගේ.. වරදේ එයා ගැන දන්නවා!!!

රධ්‍ය ඒ කාලෙ තරම් සතුටින් හිටියෙ නෑ වෙන කිසිම කාලෙක.. ඒත් අප්පව්ව් එයාට කේඩ් යු යන්න බල කරන්න පටන් ගත්තා.. ඉඳ හිට ගෙදර ආවාම රණ්ඩු කළත් රධ්‍ය ගාව සැනසීමක් තිබුණා.. වරදේ පෙනුමෙන් වගේම හදවතිනුත් හුහක් හොඳ ලමයෙක්.. රධ්‍යට වරදේව ලැබුණා කියලා මතක් වෙන හැමසැරේකම පුදුම සතුටක් දැනෙනවා.. නිහඩ වෙලා ඉඳපු ආඩම්බරකාර රධ්‍ය වෙනුවට සැහැල්ලු පිරිමි ළමයෙක් එයාගෙන් මතු වුණා.. රධ්‍ය වරදේව සතුටින් තියන්න උත්සහ කළා.. වරදේගෙ දුබුරුපාට බළල් ඇස් හරි ආදරණීයයි.. වරදේ නොදන්නවා වුණාට ඒවගෙන් රධ්‍ය වෙනුවෙන් හැමතීස්සෙම ආදරේම වැස්සුණා.. රධ්‍ය වෙනුවෙන් විතරක්ම හිටියා.. කිසිම දවසක වෙන පිරිමි ළමයෙක් දිහාවත් ගැණුලමයෙක් දිහාවත් වරදේ උනන්දුවෙන් බැලුවෙ නෑ.. රධ්‍යගෙ හිත රිදෙව්වෙ නෑ.. වරදේ හුහක් බයයි රධ්‍යගෙ හිත රිද්දන්න.. දෙතුන් වතාවක රධ්‍ය 'හිත රිදෙනවා වරදේ' කියද්දී වරදේට ලොකු වරදකාරී හැගීමක් දැනුණා.. ඉතින් ඒ දෙන්නට දෙන්නා කවමදාවත් හිතක් රිද්දගත්තෙ නෑ.. ඒත් එයාලා වටේ තිබුණ දේවල් ඒ දෙන්නව සැහෙන්න පීඩාවට ලක් කළා..

රධ්‍යට ඔන වුන, බලාපොරොත්තු වුණ ආදරේ තිබුණේ වරදේ ගාව විතරමයි.. වරදේටත් එහෙමයි.. රධ්‍ය එයාගෙ ආදරෙ හුහාක් පරිස්සම කළා.. එයාගෙන් වගේම අනිත් අයගෙන්.. වරදේට හොඳ පැහැදිලි අනාගතයක් තියෙන බව රධ්‍ය දැනගෙන හිටියා.. එයාට ලොකු උවමනාවක් තිබුණා වරදේගෙ වටේ තියන සේරම අනවශ්‍ය දේවල් අයිත් කරලා ඒ පාර හඳලා දෙන්න.. වරදේ වෙනුවෙන් එයාට යුතුකමක් ඉශ්ට කරන්න.. රධ්‍ය ආදරේ කියලා අඳුනගෙන හිටියෙ හරි අමුතු දෙයක්.. ඇහට යට කරගන්න එක.. හැමතීස්සෙම එයා වටේ වෙලෙන්න ඔන කියන එක නෙමෙයි.. ආදරේනම එයාගෙ ගමන යන්න උදව් කරන්න.. සතුටින් තියන්න.. එකිනෙකාගෙ අදහස් වලට ගරු කරන්න.. සැනසීමක් වෙන්න.. වගේ දේවල් තමයි රධ්‍යගෙ හාඟාවෙන් ආදරේ කියලා හැඳින්වුවෙ.. රධ්‍ය විශ්වාස කළා අවසානය.. වරදේ කිව්වෙ එහෙමනෙ.. 'අවසානෙ විශ්වාස කරන්න..'

ඇත්තෙන්ම අවසානයේ රධ්‍යට ඔන වුණේ වරදේ එයාගෙ ළහම මනුස්සයා කරගෙන ජීවිත කාලෙම එයාව සතුටින් තියන්න.. වරදේ තරම් රධ්‍ය තේරුම ගත්තු මනුස්සයෙක් රධ්‍ය දැකලා තිබුණෙ නෑ.. සමහර වෙලාවකට රධ්‍යට

ඔනවුණේ වරද්ගෙ එකම එක පොඩි වැළඳගැනීමක් විතරයි.. එයාලා ඇත්තෙන්ම ළඟයි..

හිතුවෙවත් නැති විදියට අප්පව්වි එයාලගෙ ජීවිත සමපූර්ණෙන්ම කණපිට හරවන්න ගත්තා.. මුලින්ම තර්ජනය ආවෙ අසලිට.. වරද් එක්ක ආයෙම කතාකලා තිබ්බොත් වරද්ගෙ ජීවිතේට හානියක් වෙයිදෝ කියන බයට මුලින්ම නිහඩ වුණේ අසලි.. රධ්‍යවත් දැනගෙන හිටියෙ නෑ අමමා මොකද එකසැරේම නිහඩ වුණේ කියලා.. ඊළඟට කෙලින්ම තර්ජනය එල්ල වුණේ රධ්‍යට.. රධ්‍ය මානසික ලෙඩෙක් ගානට දාලා අප්පව්වි සැහෙන අපහාස කළා.. රධ්‍ය හුහක් රණ්ඩු වුණා.. එයාලා වෙනුවෙන් කතාකලා.. එකදිගට දවස් ගණනක්.. රධ්‍ය ගනින්න බැරි බෙල්ට පාරවල් කැවා.. කම්මුල් පාරව කැවා.. පව්ලේ හැම ප්‍රශ්නයක්ම රධ්‍යගෙ කර පිට පැටවුණා.. ඒ සේරමත් එක්ක වරද් එයාගෙ ගමන යන්න පටන් ගත්තා.. රධ්‍ය හැමදේම දරාගෙන වුණත් ඉන්න ඔන උපරිමේ වරද් වෙනුවෙන් හිටියා.. රධ්‍යට අතාරින්න හේතු කෝටියක් විතර තියෙද්දිත් හැමදේම දරාගෙන හිටියා..

ඒත් දවසක ඒ හැම දරාගැනීමකම අවසානෙ එයාට අප්පව්විට යටත් වෙන්න වුණා..

ආධ්‍ය අසනීප වෙලා රට යන්න හැමදේම ප්ලෑන් කල්ලා තියෙද්දි රධ්‍ය හිටියෙ හුහක් අසරණ වෙලා.. එයාට ඔන වුණේ ආධ්‍යගෙ ඩෝනර් වෙන්න.. ඒත් අප්පව්වි ආධ්‍ය මැරිලා පලයන් කියලා කොනකට විසි කළා.. කොන්ද පණ නැති උන් මේ ලෝකෙට ඔන නෑ කිව්වා.. අප්පව්විට ඔනවුණේ රධ්‍යගෙන් තවත් අධිකාරි කෙනෙක් විතරයි.. බොළඳ ප්‍රේමවත්තයෙක් නෙමෙයි.. අන්තිමේ අසලියි ආධ්‍යයි කියන ඇප ගොඩටම වරද් කියන නමත් එකතු වුණා.. රධ්‍ය අප්පව්විගෙ හැටි හොඳටම දැනගෙන හිටියා.. තමන් නිසා කොයි වෙලාවක හරි වරද්ගෙ ජීවිතේට හානියක් වෙයි කියන බය රධ්‍යට තිබුණා.. අසලි අධිකාරිට විරුද්ධ වෙලා නැගිටින්න ගත්තු පළවෙනි අඩියම කඩා වැටුණා.. අන්තිමේ හැමෝම වෙනුවෙන් රධ්‍ය අප්පව්විට යටත් වුණා.. එහෙම නොකළනම් අද වෙද්දි ආධ්‍ය, අනුරාග්, වරද් ජීවත් නොවෙන්න තිබුණා..

රධ්‍ය එදා රැ එයාපෝට එකට යද්දි හිත ඇදුම් දුන්නෙ එකපාරක් දෙපාරක් නෙමෙයි.. එයාට එයාගෙ ආදරේ කරන අයව ඔන.. හිතට තිබුණු එකම සතුට එයාගෙ අමමා ලන්ඩන් වල ඉන්න එක විතරයි.. අන්තිමේ රධ්‍ය හැමෝම වෙනුවෙන් අම්මගෙයි අප්පව්විගෙයි මැද්දෙ හැදෙන්න තීරණය

කළා.. ඔක්ස්ෆර්ඩ් වල ඉලෙක්ට්‍රිකල් ඉන්ජිනියරින් ෆැකල්ටියට ඇතුළත් වුණා.. පුළුවන් උපරිමෙන් පාඩම කළා.. අම්මා වෙනුවෙන් හිටියා.. හිතේ හයිස අමාරුවෙන් හරි තියාගෙන හිටියා.. කියලා පිටට පෙනුණත්..

එහෙම වුණේ නෑ..

රඳු කැමපස් එකට යන්න ගද්දීම එයා හිටියේ මානසිකව හුහක් අවුල් වෙලා.. රඳු ආයෙම නිහඩ වුණා.. ඒත් දවසෙම කාමරයක් අස්සෙම තමන්ව හිර කරගෙන හිටියා.. අධිකාරි එයාගෙ කෙරුම් ගැන උපාර කියවද්දි රඳු බිඳුණු විදුරුකටු ගොඩක ඉඳගෙන සැහෙන කල්පනා කරනවා.. කොටින්ම එයා තනියම කියවන්න පවා පටන් ගනිද්දි අසලි හිටියේ පුදුම අසරණ කමකින්.. අධිකාරි තමන්ගෙ පුතාගෙ අසනීප ගැන දැනගෙන හිටියේ නෑ.. එහෙම මරුවෙක් එක්ක අසලි ජීවත් වුණේම මැරෙන්න බලාගෙන.. අසලි රඳුගෙ හිත හැඳුවා.. බැරිම තැන බෙහෙත් ගන්න එක්කගෙන ගියා.. අසලිගෙ යාළුවෝ රඳුගෙ වටේ හිටියා.. ඒත් හැම මනුස්සයෙක්ම දරාගෙන සීමාවට ආවම සේරම අවුල් වෙන්න ගන්නවා.. හරියට කළයකට කට ගාවටම වතුර පිරවුණාට පස්සෙ පිට ගලනවා වගේ.. රඳු වේදනාව ඇතුළේ ගිලිලා හිටියා..

රඳුගෙ පොඩිකාලෙ වැලිමාලිගාව රුල්ලට ගහගෙන ගිහිල්ලා.. එයා හිතුවේ සදහටම වරද්ව අහිමි වුණා කියලා වුණත් අසලි ඒත්තු ගැන්නුවා.. වරද් හැමදේම දරාගන්නෙ එයා වෙනුවෙන්.. වරද් අද ඒ තැන ඉන්නෙ රඳු නිසා.. රඳුගෙ කිසිම වැරද්දක් නැහැ කියලා.. රඳුගෙ ලන්ඩන් ජීවිතේ පළවෙනි අවුරුද්දේ එයා ලෙඩෙක් වෙලා ඉඳලා පහුවට හිත හයිස කරගත්තා.. ආයෙම වඩා හොඳ විදියට නැගිටින්න.. වරද් සෝගල් මිඩියා වල එයාලට රිලේටඩ් දේවල් සැහෙන්න පෝස්ට් කරනවා.. වරද් හිතා මතාම එහෙම කළා.. රඳු දන්නවා වරද් එයාව බලාපොරොත්තු වෙන වග.. ඉතින් දෙවෙනි අවුරුද්දේ ඉඳලා රඳු ආයෙම හිටපු මනුස්සයා වගේ වුණා.. පාඩම කළා.. හිම වැටෙම සිතලේ නිදාගන්නෙ නැතුවම පාඩම කළා.. එයා ගියේ පිළිගත් විශ්ව විද්‍යාලෙකට.. ඒ වෙනුවෙන් මහන්සි වුණා.. කාලය යෙදෙව්වා.. අධිකාරි පුරුදු විදියටම උදම ඇනුවත් සැරිත් සැරේ තර්ජන එල්ල කළා..

" උඹ ආයෙම ඌ එක්ක කතාකල්ලා තිබුණොත්.. මැරෙන්න ලැස්ති වෙලා ඉඳපන්.."

රධ්‍ය සුළු වැරද්දක්වත් එයා අතින් නොවෙන්න අවුරුදු හයක් වැඩ කළා..
වරද් එන්න එන්නම ඉහළට යනවා.. ලංකාවේ ප්‍රසිද්ධ වෙනවා.. එයාගෙ
නම හදාගන්නවා.. කැමපස් යනවා.. එයාගෙම හයිසෙන් හැමදේම
ගොඩනගා ගන්නවා.. රධ්‍ය එයාගෙ දිහා බලාගෙන හිටියෙ හරි ආදරෙන්..
වරද්ව මහපොළොවේ පැළකලේ රධ්‍ය නෙමෙයි.. ඒක ඇත්ත.. ඒත්
පොහොර දාලා බලාගත්තෙ රධ්‍ය.. අමාරු කාල හුඟකට රධ්‍ය වරද්
වෙනුවෙන් හිටියා.. දුරින් ඉදන් වුණත් රධ්‍යට ආදරේ දැනුණා.. වමිරු එයාට
වුණු පොරොන්දුව වමිරු ඉග්ට කරනවා කියලා එයා දැනගෙන හිටියා..

කාලෙන් එක්ක වරද් ලංකාවේ විතරක් නෙමෙයි ආසියාවෙන් සැහෙන්න
සැලකිය යුතු තරම් ප්‍රසිද්ධියකට ආවට පස්සෙ එක දවසක් රධ්‍යට විවාහ
යෝජනාවක් ගෙනාවා.. එදායින් රධ්‍යගෙ කේන්තිය පිපිරිලා මුළු ගෙදරම ඒ
කේන්තියෙන් වහගන්නා..

" රධ්‍ය තමුන් දැන් කසාද බැඳලා ළමයෙක් හදාගන්න ඔන කාලෙ.. ඔය
මානසික රෝගෙන් ගැලවිලා නියම පිරිමියෙක් වෙනවා..!!"

වරද්ට ඔලිමපික් වලට තිබුණ මාසයයි.. රධ්‍ය තීරණයක් ගන්නා.. අමමා
එක්ක ගෙදරින් පැනලා යන්න.. ලන්ඩන් වල හැංගෙන්න ලේසියි.. අනික
වරද්ට ළං වෙන්න දැන් ලේසියකට බෑ.. රධ්‍ය ලොකු රණ්ඩුවකින් පස්සෙ
තමන්ගෙ අප්පව්ව මරන්න පිහිය අතට ගන්න තැන වෙනකල්ම අප්පව්ව
එයාව අසරණ කළා.. ඒත් එදා අනුරාග්ට අප්පව්ව පිහියෙන් ඇන්න හැටි
රධ්‍යට ආයෙ ආයෙම මතක් වුණත් අසලි රධ්‍යව ඒ පවෙන් බෙරගන්නා..
අන්තිමේ රධ්‍ය ගෙදරින් පැනලා ගිහින් ජීවත් වුණා.. අධිකාරි ලන්ඩන් වලින්
ලංකාවට ආවා..ආසලි නොහිටින්න රධ්‍ය එහෙනම මිනීමරුවෙක් වෙන්න
තිබුණා..

වරද් ගෝල්ඩ් මෙඩල් එක අරගෙන ලංකාවට එද්දි රධ්‍ය එයාගෙ පොබ්
එකෙන් අයින් වෙන්න, හැමදේම ලැස්ති කරගෙන හිටියෙ ලංකාවට
එන්න.. ඇවිත් වරද් ලඟට යන්න.. අයියා ලඟට යන්න.. අම්මව එක්කන්
යන්න.. හැම පොඩ් දේම එයා ප්ලැන් කරන්..

එයාට වඩා අප්පව්ව මේ වතාවෙන් අඩියක් ඉස්සරහින් හිටියා..

අප්පව්ව දැනගෙන හිටියා රධ්‍ය කොහොම වුණත් අවසානෙ එන්නෙ වරද්
හරි ආධ්‍ය ගාවට හරි කියලා.. මුලින්ම අප්පව්ව ආධ්‍යව නැති කල්ලා දන්න

උත්සාහ කළත් අනුරාග් ඒකට හැමතිස්සෙම බාධාවක්.. ඉතින් ඊළඟ
ඉලක්ක වුණේ,

වරද්..

වරද් හිතාමතාම රහපැව් රඬ තමන් එක්ක තවම සම්බන්ධයක් තියාගෙන
ඉන්නවා කියලා.. වරද්ට උවමනා වුණේ තමන්ගෙ ප්‍රසිද්ධියෙන්
ප්‍රයෝජන ගන්න.. එයා ප්‍රසිද්ධ කෙනෙක් නිසා එයාට අතක්වත් තිබ්බොත්
අධිකාරිට කෙලින්ම හිරේ යන්න වෙනවා කියලා දැනගෙන හිටියා.. ඉස්සර
අධිකාරිට බලය තිබුණත්.. මේ වෙද්දි ඊටවඩා වරද්ට බලයක් තිබුණා.. වරද්
අනුමාන කරගෙන හිටියා රඬ අප්පච්චිගෙන් ගැලවිලා ඉන්න වග..

ඒත් වරද් හිතුවෙවත් නැති වෙලාවක ආයෙම දේවල් කණපිට හැරුණා..
එයා වැරදි වෙලාවක වැරදි තැන හිටියා.. රඬ ආයෙමත් ලංකාවට එද්දි වරද්
ලංකාවෙ හිටියෙ නෑ.. එයාගෙ ඇක්සිඩන්ට එකෙන් පස්සෙ වරද්ගෙ අමමා
වරද්ව අරගෙන පහුවදාම ඇමරිකා ගියා.. එයාව සනීප කරගන්න.. වරද්ගෙ
දකුණු කකුල පසාරු කරගෙන හිගින් තිබුණ කමබිය නොසලකා හරින්න
පුළුවන් දෙයක් නෙමෙයි.. හැමෝම වරද්ව ලංකාවෙන් යන්න උත්සාහ
කළා..

වගේම අධිකාරි එයාට සුදුසුම තැන හමුවුණා.. ආධ්‍ය ඒ වෙනුවෙන් සාක්ෂි
ඉදිරිපත් කළා.. වම්රු හැමදේම කල් තියා පැහැදිලි කල්ලා නීතිමය
මාර්ගෙන් උදව් කළා.. ඒත් හැමෝගෙන හිතේ වරද් ගැන තිබුණ
ප්‍රශ්නාර්ථයක්..

රඬ දෙවෙනි වතාවටත් කඩාවැටුණා.. ලන්ඩන් වල ගත කරපු
වෙහෙසකාරී අවුරුදු ගණනට පස්සෙ ආයෙම එයා මුණ දුන්නේ ඊටත්
හාත්පසින්ම නරක දේකකට.. රඬට දැනෙනවා ආයෙම එයාගෙ පරණ
දේවල් ඉස්මතු වෙන්න ගන්නවා.. ඒකනිසා තමයි රඬ තනියම ලංකාවට
ඇවිත් ආධ්‍යව හොයාගන්න උත්සාහ කළේ.. නැත්නම් රඬ මේ වෙද්දිත්
කැලිෆෝනියා වල.. ඒ වෙනුවෙන් අසලි ඉදිරිපත් වුණා..

හැම මතකයක්ම රඬගෙ ඇස් ඉස්සරහා මැවෙද්දි උණු කළු බිංදු
දෙකතුනක් රඬගෙ දිග ඇස් පිහාටු තෙමාගෙන ඇස් අගිස්සෙන් පල්ලම්
බැස්සා..

" මගෙ වරද්.. මම කිව්වා පරිස්සමින් ඉන්න කියලා.."

@Shan

" මම හැමතීස්සෙම කිව්වා.. ඔයාට අමතක වුණාද.."

ආයෙම රඨයට පිස්සෙක් වෙලා විඳවන්න බෑ.. රඨය ඉහළට ගත්ත හුස්ම එක්ක ලේ රහක් මුහු වෙද්දි ඉස්සරහා තිබුණු කෝපි කෝප්පෙ ඉවරවෙලා හුහක් වෙලා ගිහින් තිබුණා.. බෙහෙත් බොන්න වෙලාව හරි..

තාම ඉවර නැතෝ..

ඔයාලා දන්නවද මට මෙ රඨයගෙ අප්පව්වි කියන කැරැක්ටර් එක හදන්න උදව් වුණේ එක්තරා වෙලාවක දැක්ක කමෙන්ට් එකක්.. ලංකාවෙ පහුගිය කාලෙක තිබුණා ගැණුළුමයි දෙන්නෙක්ගෙ වෙඩින් එකක්.. ඒකෙ එක කමෙන්ට් එකක් තිබුණා රිඇක්ට් හතළිස් හයක් එක්ක..

" මට මෙහෙම උන් ඉපදුනොත් කඩුවකින් කපලා හිරේ යනවා සැපයි.. අසමප්පාති කාලකණ්ණි.."

රඨයගෙ අප්පව්විලා මෙ ලෝකෙ ඉන්නවා.. මම එකසැරයක් කියවපු පොතක් තිබුණා 'දයාබර ඩාලියා' කියලා.. ඔයාලා හමුවුණොත් කියවලා බලන්න.. ඒකෙ තාත්තා තමන්ගෙ දුටු විසි එක් පොලකට පිහියෙන් ඇරලා මරලා දානවා ඒ දුටු වෙන ආගමක තරුණයෙක් එක්ක ආදරෙන් බැඳුණා කියලා..

ඇත්තටම මානසික රෝගියො කවද කියලා අපි හිතලා බලන්න ඔන.. නේද..

ඔයාලා හැමෝම කතාව ඇතුළේ නිදහසේ හිතනවා අනේ.. මට හරි ආස හිතෙනවා ලියන්න.. ඉස්සරහට එන කාලෙ ඔයාලා ආස වෙයි කියලා හිතෙනවා..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

දැන් රඨය ඔන ඔන කියලා වරද්ව ඉලන්න ගත්තොත් දෙනවා දෙකක්.. නරක සමනලයා.. හර්තෙ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

166 කොටස

" අනු-මට කියන්නකොමට තේරෙන්නැනෙ කිසිමදෙයක්.. මගේ ළමයි දෙන්නා.. මොන-මොන වරදක් කළාටද මෙහෙම.."

ආධ්‍ය මේ දවස් තුනට අඩාවැටෙන දහස්වෙනි වතාව..

" අපි රධ්‍යව සනීප කරගන්න ඕන.. ඔයා මෙහෙම අඩලා කොහොමද දරුවො වැඩක් හරියට කරගන්නෙ.. අනික ඒකා ආවනෙ.."

අනුරාග් ආධ්‍ය ගාවින් ඉඳගෙන ආධ්‍යව පපුවට තුරුලු කරගෙන සනසන්න උත්සහ කළත් ආධ්‍ය තව ටිකක් හයිසෙන් අඩාවැටුණා.. සතුටු වෙන්න ඕන හැම එකකම ආධ්‍ය නොසැහෙන ඇඩුවා.. තමන්ගේ සහෝදරයා අවුරුදු ගාණකින් දැක්කහම සතුටු වෙන්න ඕන වුණත් ආධ්‍යගේ පපුව පිටිවිලා ගියා.. රධ්‍ය.. දැකපු මුල්ම වතාවෙ..

දිග ගුවන් ගමනකින් පස්සෙ රධ්‍ය ලංකාවේ පුරුදු හුළහින් හුස්ම ගන්න ගමන් හිටියා.. ආධ්‍යගේ ගෙදර ඇඩුස් එක ඩ්‍රයිවර්ට දුන්නයිත් පස්සෙ රධ්‍ය තමන්ගේ ඇහිලි වෙවුලන එක නවත්තගන්න හුහක් උත්සහ කළත් ගුවන්තොටුපොළේ අම්හිරි මතක රධ්‍යගේ ඔලුව සමපූර්ණෙන්ම අවුල් කළා.. ඒවා ආයෙම මතක් වෙනවා.. රධ්‍යගේ ඔලුව ඇතුළෙ අකුණු පුපුරුණවා වගේ වේදනාවක් දැනුණා.. එයාට ඒ වේදනාව කියලා විස්තර කරගන්න පුළුවන් එකක් නෙමෙයි.. අන්තිමේ පැයක විතර් ආමනකින් පස්සෙ රධ්‍ය හිටියෙ ආධ්‍යගේ කුරුළුවත්තෙ ගෙදර ගේට එක ඉස්සරහා.. රධ්‍යට කලත්තෙ වෙන්න ඕන්න මෙන්න තියෙද්දි බිත්තියට වාරු වෙලා අමාරුවෙන් බෙල් එක දෙතුන්පාරක්ම ඔබාගෙන ඔබාගෙන ගියා.. ටික වෙලාවකින් ගෙදර ඇතුළින් හුරුපුරුදු බිරුම සද්ද වගයක් ඇහෙද්දි රධ්‍ය ලැගේජ් හැන්ඩල් එක අතට හයිසෙන් ගලි කරගත්තා.. ගේට එක ඇරුණා..

" ක-කොල්ලො.. රධ්‍ය..!!!"

රධ්‍ය කලත්තෙ වෙලා බිම ඇඳගෙන වැටෙන්න ගිය අන්තිම මොහොතේ අනුරාග් රධ්‍යව ඉක්මනින් වාරු කරගත්තා.. පැයගාණක ගුවන් ගමනෙ මහන්සියයි.. හිතට දැනෙන පීඩනයයි රධ්‍යගේ ඇහේ හයිස අඩපණ කල්ලා තිබුණා..

" මා-මෙහිහි.."

ඊළඟ මොහොතම රධ්‍යට හැමදේම කළුවර වෙලා පෙනෙද්දී ආධ්‍ය එයා දිහාට දුවගෙන එනවා විතරක් බොද වුණු ඇස් වලින් පෙනුණා..

ආධ්‍ය රධ්‍යව කාමරේකින් පරිස්සමට හාන්සි කරවලා නින්ද යන්න බෙහෙත් දුන්නා.. ආධ්‍ය එයාගෙ සහෝදරයා.. එයාට හැමදේම දැනෙනවා.. රධ්‍යගෙ මුණෙ තිබුණු වෙහෙස.. ඇස් වල මලානික පෙනුම.. අවසානයේ තමන්ගෙ සහෝදරයාත් තමන් වැටුණු වලටම ඇදගෙන වැටුණා කියන හැගීම ආධ්‍යගෙ හිතට තදින්ම කාවැදුණා..

දිග නින්දකින් පස්සෙ රධ්‍ය අවදිවෙන්න බලාපොරොත්තු වුණේ කළුවර කාමරේකින් වුණත් එකසැරේ සුදුපාට බිත්ති වලින්, අඳුරු කහ පාට ලයිට් වලින් එළිය වුණු කාමරේ හැඩරුවින් රධ්‍ය හොඳ සිහියට එන්න උත්සහ කළා.. එයා කොච්චර වෙලාවක් නිදාගෙනද.. සමහරවිට පැය හයකටත් වැඩිය.. රධ්‍යගෙ ඇඳුම මාරුවෙලා තිබුණා.. ඔලුව උඩින් තිබුණු ගෝස් වලින් එන කොලෝන් සුවද.. නිහඩ පසුබිම කපාගෙන ඇගෙන පිරිත් හඬ..

" මම ඉන්නෙ අයියා ගාව.."

රධ්‍යට ඉබේම මිමිණුනා.. රධ්‍ය ඒ කාමරේ දිහා හොඳට ඇස් ඇරලා බලද්දී එකසැරේම ඇස් නැවතුණේ මෙසෙ උඩ තිබුණු උපාධි සහතිකේකුයි, කැප් එකකුයි, රෝලකුයි ගාව.. රධ්‍ය කලබලෙන් නැගිට්වා.. හිස කැරකෙන ගතියක් තිබුණත් රධ්‍ය ඉක්මනින් මෙසෙන් ඉදගත්තා..

" කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය - වෛද්‍ය පීඨය "

රධ්‍යගෙ ඇස් වලට කඳුළු ඉනුවා.. පපුවෙන් එන හිරිය නොසලකා හරින්න පුළුවන් වුණත් ඇස් වල කඳුළු එහෙම නොසලකා හරින්න පුළුවන් වුණේ නෑ.. වරද් එයාගෙ හිතට ගිහිල්ලා.. හීන හැබැකරගත්තා කියලා සාක්ෂි තියලා.. යන්න ගිහිල්ලා.. රධ්‍යට මෙවා දරාගන්න පුළුවන් කමක් තිබුණෙ නෑ.. තැන තැන තියලා තියෙන පොත් රධ්‍ය අතට අරගෙන පරිස්සමට ඒවා උඩ ඇහිලි යැව්වා.. වරද්ගෙ තේරුම ගන්න බැරි වැල් අකුරු.. පිළිවෙලක් නැති සටහන්.. එයා වෙනස් වෙලා නෑ..

" belongs to V. Shaneru Udyoga "

@Shan

රධ්‍යට දැනෙන සතුට කියාගන්න බැරි තරම.. ඇත්තෙන්ම හදවතින්ම
රධ්‍යට සතුටක් දැනුණා.. පොත් වලට යට වෙලා තිබුණු ස්ටෙන් එක..
තාමත් පරිස්සමට තියනවා.. ඒ මෙට්ල් ටැග් එක රධ්‍ය මේකට දාපු දවසෙ
වගේම තාම පරිස්සමට තියනවා.. අම්මා කිව්වා වගේම වරදේ රධ්‍ය
වෙනුවෙන් ඉඳලා.. නොකියම ගියාට වරදේ පොරොන්දු රැකලා.. ඔනම තැන
ටික කාලෙකට බයක් නැතුව අතාරින්න කියපු කෙනාම පොරොන්දු
රැකලා.. රධ්‍යට මේ මොහොතෙම වරදේ ගාවට දුවගෙන යන්න ඇත්නම්
හිතුණා.. ආයෙම වරදේව තුරුළු කරගන්න.. හිමිහිට කම්මුලකින් හාද්දක්
තියන්න.. රධ්‍යගෙ හිත කැගහලා ඉල්ලුවා.. ආයෙ වරදේව, අයිියව
මොහොතකටවත් දුරස් කරන්නෙ නෑ..!! එහෙම කරන්න කාටවත්ම බෑ..
රධ්‍ය ස්ටෙන් එක පරිස්සමට එහායිත් තියලා නැගිට්වා.. ඒ දවස්වල දුවපැන
පැන ඉඳපු කොල්ලා සැහෙන්න ලොකු වෙලා.. රධ්‍යට ඒ කාලෙ මහැරුණා..
කමක් නෑ.. ඉස්සරහට එන කාලෙ මහැරෙන්නෙ නෑ..

රධ්‍ය නැගිටලා සාලෙට යද්දි ආධ්‍ය කවුරුත්ම නැති සාලෙ පැත්තකින්
වාඩ්වෙලා ඇඳුම ගොඩක් නමනවා.. රූ එකොළහට විතර ඇති.. රධ්‍ය
මොකුත් නොකියම ගිහින් ආධ්‍ය ගාවින් ඉඳගෙන ආධ්‍යට තුරුල් වුණා..
ආධ්‍ය එකසැරේ ගැස්සුණත් ටික වෙලාවකින් රධ්‍යව කිටි කිටියෙම තුරුල්
කරගත්තා.. රධ්‍යගෙ අයිියා ජීවත් වෙනවා කියන හැගීමම රධ්‍යට සැනසීමක්
ගෙනවා.. එයා කරපු කැපකිරීම් වල ප්‍රතිඵල තියෙනවා..

" පොඩ්.. ඔයා ඇහැරුණාද.."

ආධ්‍යගෙ ඇහිලිතුඩු රධ්‍යගෙ කොණ්ඩෙ අස්සෙන් එහෙ මෙහෙ යද්දි
රධ්‍යගෙ ඇස් කඳුලු වලින් තෙත් වුණා.. ආයෙමත් එයාගෙ අයිියා ඉන්නවා..

" අයිියෙ.."

" අයිියා ඉන්නවා.. ඔයා ගාව හැමතිස්සෙම අයිියා ඉන්නවනෙ පොඩ්..
මම..?"

ආධ්‍යගෙ කටහඬ වෙවුළුවත් එයා ඒක නවත්තගෙනම හිටියා..

" අයිියා සනීපෙන් නේද.."

රධ්‍ය ආධ්‍යගෙන් අයිින් වුණා..

" මම සනීපෙන් ඉන්නවා පොඩි.."

ආධ්‍ය රධ්‍යගේ කමමුලකින් අතක් තියාගෙන ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා..
රධ්‍ය ඇස් මහ ඇරලා බිම බලාගත්තා..

" මට හිතාගන්න බෑ ඔයා ඉන්නව නේද.."

රධ්‍ය සද්දයක් නැතුව හිටියා..

" අයිියා බයවුණා පොඩි.. අයිියා පරක්කු වුණා.. ආයෙ නම් කොහෙවත්
යන්න එපා දෙයිසනේ.. මම කොහොමද ඉවසගන්නේ.."

ආධ්‍ය කමමුල් දිගේ බේරෙන කඳුළු ඉක්මනට පිහාගත්තා..

" ආයෙම නරක දේවල් වෙන්නේ නෑ පොඩි.. ඔයාගේ වරදේ ඉක්මනට
සනීපවෙලා අපි ගාවට එනවා.. හොඳද.."

" මම.."

" කතාකරවකො පොඩි..!!"

රධ්‍යට ලාවට හිනාගියා..

" එනවා.."

විකකින් අනුරාග් ආරුව වඩාගෙන ඇවිත් රධ්‍ය ගාවින් ඉදගත්තම රධ්‍ය ඇස්
දෙක ලොකු කරගත්තා.. වරද්ගේ මුළු වෝල් එක පුරාම ඉන්න පොඩි
දරුවා.. ආධ්‍යගේ පොඩි පුතා.. රධ්‍ය පුදුමෙන් ආරු දිහා බලාගෙන ඉද්දි ආරු
රධ්‍යට අත දික් කල්ලා එකක් ගැහුවා.. ඒ අත් හුහක් වූවි.. රධ්‍ය එකපාර
බයවෙලා එහාට ගියා.. මෙයාලව ඟොටෝ වලින් දැකලා තිබුණට රධ්‍ය
කවමදාවත් හැබැහිත් දැකලා තිබුණේ නෑ..

" මේකා දැන් කවද සාකි.. ලොකු තාත්තද.. අරකා වූවි තාත්තනම් රධ්‍ය
ලොකු තාත්තා වෙන්න එපෑ.."

අනුරාග් ආරුව රධ්‍යගේ අතින් තිබ්බම ජීවිතේට ළමයෙක් වඩාගෙන හුරු
නැති රධ්‍ය බයවෙලා දෝත බදලම ආරුව අල්ලගත්තම ආධ්‍ය අයිියා
හිනාවුණා..

"ලොකු තාත්තම කියමු නේද.. මේ පව්ලේ නැකම් මටත් තේරෙන්නේ නෑ අනේ.."

"පපා!! මේ කාද.. කාද ඔවා.. කාද.. කාද.."

ආරු රඳගෙන කම්මුල් දෙකෙන් අල්ලලා දෙපැත්තට ඇද්දා.. රඳව තාම හිතාගන්න බෑ මේ එයාගෙ අතේ ඉන්නේ ආධ්‍යගෙ පොඩි පුතා කියලා..

"ඔයාගෙ.. ලොකු තාත්තා.."

"මෙන්න තදි තුලුලා නැගිතලා.. පපා..!!!"

ඒ එක්කම නයිට් කිට් එකක් ඇඳගෙන ඉඳපු පොඩි කොල්ලෙක් පැන පැන ඇවිත් ආධ්‍යගෙ ඇහට පැන්නා.. ඒ ගෙදර ළමයි රූට නිදාගන්නේ නෑ.. ඇහැරගෙන පැන පැන යනවා විතරයි..

"කවද වූවිපුතා.."

අනුරාග්ට හිතාගියා..

"තදි තුලුලා.. රතු තුලුලුගෙ පෝතියෙ ඉන්නේ.. මත තුනී තාත්තී කිව්වේ තදි තුලුලා කියලා.."

ආධ්‍ය නවපු ඇළුම් ටිකක් උස්සගෙන නැගිට්වා..

"කන්න යමු.. මදෑ කන වෙලාව.. මම මේ ටික තියලා එන්නම්.. අනූ අම්මා නිදි නේද.."

"ඔව් කලින්ම නිදාගන්නා.."

රඳ ආරුව බදාගෙන ආධ්‍ය දිහා හැරිලා බැලුවා..

"අත්තමමා ඉන්නවද..?? මෙහේ..??"

"ඔව්.. හෙට කතාකරන්න පොඩි.. ඔයා එක්ක අම්මා කතාකරන්න බලාගෙන හිටියෙ.."

ආරු රධ්‍යගෙ අතින් දහලලා දහලලා බිමට බැහැලා දණගාගෙන ගිහින්
බෝලයක් කටේ ගහගත්තා.. අවි රධ්‍යගෙ මුණට එබිලා හොඳට බලාගෙන
ඉඳලා එහාටවෙලා රධ්‍යගෙ කකුලට කකුලෙන් ඇත්තා..

" තදි තුතුළා නපුරුයි වගේ ඩඩා.."

" ඔව් පුතේ.. ඔය ඉන්නෙ ගෝනිබිල්ලා.. අර වූව් තාත්ති කියන්නෙ.. රූට
ඇවිත් උස්සන් යන්නෙ.."

" මාමෙ...!!"

" මොකද උඹ.. ඉංජිනේරුවෙක් කියලා අපිට ලොකු නෑ හරිදෑ.. මගේ
නල්ලමලේ බැණුව කසාද බිඳින්න ලැස්තිවෙයන්.. මේ මාමා හොඳට හොඳයි
තරකට තරකයි.."

" ආ..??"

" එල්ලනවා බාල්කෙක...!!"

මාමා රධ්‍යගෙ පිටට දබෝස් ගාලා එකක් ගහගෙන නැගිටලා උඩට ගියා..
රධ්‍ය ගෙදර ඉස්සරහ දොර ඇරගෙන එළියට බැස්සා.. ලන්ඩන් වල දැනෙන
ආගන්තුක හුළඟ වෙනුවට මේ හුළඟ හුඟක් හුරුපුරුදුයි.. රධ්‍යට
සැහෙන්න කාලෙකින් නිදහසක් දැනුණා.. අයිශා ගාව ඉද්දි තමන්ගෙ කම
දැනුණා.. එයාලගෙ බබාලා දිහා බලාගෙන ඉද්දි සතුටු හිතුණා.. එයා කරපු
කැපකිරීමේ ප්‍රතිඵල තියෙනවා..

බුහ්

එකසැරේම ගෙදර පැත්තක ඉඳපු රෙක්සි බුරාගෙන ඇවිත් රධ්‍යගෙ ඉණ
හරියට කකුල් දෙක තියලා ඉස්සුනා..

" රෙක්සි.. කියාරා.."

කියාරා රධ්‍යව ගණන් ගන්නෙ නැතුව පැත්තකට වෙලා නිදාගෙන හිටියා..
රෙක්සිගෙ බෙල්ලට දාපු පටිය වෙනස් කල්ලා.. රධ්‍ය බිමට පහත් වෙලා
හති දඬ ඇහ වටේ දුටන රෙක්සිගෙ බෙල්ට එකේ තේම ටැග් එක අරගෙන

බැලුවා.. ඉස්සරහා රෙක්සිගෙ නම තියනවා.. පිටිපස්සෙ ප'මනට මාකපෙන්න
එකකින්,

' දුස්ට අමමණ්ඩි '

" වරද්!!!"

රධ්‍යට පුරුද්දටම කැගහුණා.. රෙක්සි නැගිටලා රධ්‍යට බිරුවා.. ඒ එක්කම
ආරු ගෙදර ඉස්සරහට දණගාගෙන ඇවිත් උච්චස්ස අල්ලගෙන වැනි වැනි
නැගිට්වා.. රධ්‍ය ගිහින් පුරුදු නැතිවුණත් ආරුව හරහට වඩාගත්තා.. උඩ
පඩියෙන් වැටුණොත් කියලා..

" ඔකු තාත්ති.. ලෙක්ගි.."

" ඉතින්..??"

" ලෙක්ගි හපනවා.. පපා..!!!"

" එයා.. හපන්නෙනැ.."

රධ්‍ය අන්දොස් වෙලා රෙක්සි දිහා බලාගෙන ඉඳලා, ආරුගෙ මුණ දිහා
බලාගෙන ඉඳලා, ආයෙම රෙක්සි දිහා බැලුවම ආරු විලාප තියලා අඩන්න
පටන් ගත්තා.. රධ්‍ය ආරුව බය වෙලා එයාව හාල් ගෝතියක් වගේ
උස්සිගෙන ගිහින් ආධ්‍ය අයිසගෙ ඇහේ ගැහුවා..

" අයිසෙ.. ආ.."

" පොඩ්ඩක් අල්ලගන්න පොඩි.. මම වැඩක්නෙ.."

" අනේ මම දන්නැ.. ගන්න.."

" ළමයෙක් වඩාගන්න ඉගනගන්න දැන්.. වූවිනම එකසැරේට දෙන්නවම
උස්සිගෙන නළොනවා.."

රධ්‍යගෙ ඇස් ලොකු වුණා.. මොකක්..?? වරද් ළමයි වඩාගන්නවා..??

" ක්-කවුරු.. වරද්..??"

" වරදේ තමා.. අම්මා එක්ක කතාකරන්න වුටි.. මාත් එක්ක දවල් අම්මා හුහක් වෙලා කතාකළා.."

අවුරුදු ගණනකින්..

" මම ගන්නමි.. අම්මා වරදේ බලන්න යනවා කිව්වද.."

" ඔව්.. එයා දේදුණු අම්මා හමුවෙන්න යනවා කිව්වා.."

" වරදට දැන් කොහොමද අයිසෙ.."

" තාම සර්ජරි එකේ රිසල්ට්ස් කියලා නෑ.. ලොකුවට ඩැමේජ් එකක් නෑ කියලා කිව්වෙ.."

" මම.."

රධ්‍ය හුහ කාලෙකට පස්සෙ හිතේ සැහැල්ලුවෙන් රැකෑමකට ඉදගෙන හැමෝම එක්ක කැම කැවා.. රධ්‍යගෙ ඔලුවෙ තියන පීඩනේ එකසැරේම නැත්තටම නැතිවෙලා නොගියත් අඩුම තරමෙ ඒ පීඩනේ අඩුවෙලා තිබුණා.. පැනික් ඇටැක් එද්දි ගන්න බෙහෙත් නතරකරන්න ඔන කියලා එයාට හිතුණා.. දැන් අවුරුදු හයක් තිස්සෙම රධ්‍ය බෙහෙත් බොනවා.. එයාට හදිසියෙ එන පැනික් ඇටැක් වලින් ගැලවෙන්න.. මානසිතව ඇතිවෙන ආතතිය කියන්නෙ විහිළුවක් නෙමෙයි.. ඒ අඳුරු හැගීම.. තමන්ගෙ ලඟ ඉන්න කෙනාවත් අඳුනගන්න බැරි වෙන හැගීම හොඳ දෙයක් නෙමෙයි.. අසලි අවුරුදු ගණනාවක්ම රධ්‍ය වෙනුවෙන් රධ්‍යගෙ අත්දෙක අතැරියෙ නෑ.. එක දරුවෙක් තමන් ළහින් වෙන් කල්ලා තව දරුවෙක් වෙනුවෙන් කැපවෙන්නම එයා හිත හදාගත්තා.. අවශ්‍ය කාලෙදි දරුවො අතාරින්න ඔන තමා.. ආධ්‍ය කියන්නෙ පොඩි දරුවෙක් නෙමෙයි. එයා ගාව එයාගෙ හයිසට තව කෙනෙක් හිටියා.. ඒත් රධ්‍යට කවුරුත්ම හිටියෙ නෑ..

පහුවදා රධ්‍ය දවසෙම හිටියෙ ආච්චිඅම්මගෙ කාමරේ.. ආච්චිඅම්මා හිතාගෙන ඉන්නෙ වරදේ පොඩි ඩැමේජ් එකක් නිසා රට ගියා කියලා.. ආච්චි රධ්‍යව අල්ලගෙන සැහෙන්න වෙලා ඔලුව අතගැවා.. ඉස්සර රධ්‍ය කියව කියව හැමතිස්සෙම ආච්චිඅම්මගෙ පස්සෙන් යන හැටි රධ්‍යට මැවිලා පෙනුණා.. ආච්චිඅම්මා හදලා දෙන වැලිතලප කැල්ලක් කකා.. ගමේ ගෙදර ඉස්තෝප්පුවෙ ඉදගෙන ඉන්න රධ්‍ය හරි ආසයි.. ඒ කාලෙ හීනයක් වගේ..

මේ ලෝකෙ මනුස්සයෙක් ලබන්න ඕන ආදරණීයම හැගීම් ගොඩක් වරද් රධ්‍ය වෙනුවෙන් ගෙනැත් දුන්නා..

" දැන් කසාද බිඳින්න ඕන වයසනෙ මගෙ පුතේ.."

රධ්‍ය ආච්චිඅම්මගෙ අත් දෙක අල්ලගෙන පරිස්සමට අතගැවා.. ඉස්සර දුවලා පැනලා කෑම හැඳුව.. හැම වැඩක්ම කරපු ආච්චිඅම්මා අද වෙද්දි හුහක් වයසට ගිහිල්ලා..

" ඔව් අත්තමමෙ.. වරද් සනීප වුණාම.."

කසාද බිඳින කතාව ඇහුවත් හරි රධ්‍යව රතු වුණා.. ආච්චිඅම්මට හිනා ගියා.. තව අවුරුදු සියක් ගියත් රධ්‍ය රතු වෙන එක නවත්තන්න බැරි වෙච්..

" අත්තිමට ඒකා බැඳලා සතුටින් ජීවත් වෙනවනම.. මට සැනසීමයි.."

" ඊටකලින් පොඩි වැඩ ටිකක් තියනවා අත්තමමෙ.. ඒවත් ඉවරකරගත්තම අත්තමමටත් එන්න බැරියැ.."

" නැතුව.. මේ ආත්තමමා නැතුව මගුල් කන්න.. එව්වා හදේ තමා.."

ආත්තමමා රධ්‍යට හිමිත් පාරක් ගැහුවා..

" දැන් රත්තරනේ උඹ ඉංජිනේරු මහත්තයෙක් නෙ.. මේ දරුවො ලොකු වෙන හැටි.. අතේ ලෝබ් හිතෙනවා කොල්ලො.."

ආච්චිඅම්මගෙ වචන මතු වුණේ හදවතින්මයි..

" අත්තමමා සනීපෙන් ඉන්නකො.. අපි ලොකුවෙනවා බලාගෙන.."

ආත්තමමා රධ්‍ය දිහා ආදරෙන් බලාගෙන හිටියා. තමන්ගෙ මුණුබුරාගෙ ආදරේ, හරි ආදරණීයයි.. අත්තමමා හදවතින්ම ආශීර්වාද කළා.. හැමදාම සතුට ඇවිත් එයාලා වැළඳගන්නම ඕන..

" දැන් පුතා මෙහේ කොහෙද රස්සාවට යන්නෙ.. ළහඳි එව්වත් ලැස්ති කරගන්න එපැ.."

" ප්‍රයිවට් කැම්පස් එකක ඇසිස්ටන් ලෙක්චර් කෙනෙක් විදියට
උගන්නන්න යනවා.. මම මාසෙකට කලින් ඊමේල් එකක් දාලා ඒක සෙට්ල්
කරගත්තා.. ඒ ඇරෙන්න කම්පනි එකක ඉලෙක්ට්‍රිකල් ඉන්ජිනියර්
කෙනෙක් විදියට වැඩකරන්න ඉන්නේ.."

" හොඳයි හොඳයි.. හරිම සතුටුයි.. මගේ පුතා හැමදාම සතුටින් ඉන්න ඔන..
කරන කියන හැමදේම සාර්ථක වෙලා.. දැන් ඔය දෙපැත්තට වෙලා හිටියා
මදැයි කොල්ලො.."

රඬා ආවිච්ඡමමා එක්ක හිනාවුණා.. මේ කරුණාව තමන්ගේ අප්පවිච්ඡ
ගාවත් තිබුණනම්.. මේ කතාව කොච්චර ලස්සන වෙන්න තිබුණද.. රඬා
කල්පනා කලා..

හැම කැපකිරීමකම ප්‍රීතිමයක් තියනවා.. ඒ ටිකම මදිද හිත හදාගන්න..
ආයෙම මල් පිපෙනවා.. සිත කාලෙ කඵවර ගෙවිලා ඉර පායන්න ගන්නම
මල් පිපේවි.. අනිවාරෙන්ම මල් පිපෙනවා.. එයාලගේ පාරවල් දෙක
ආයෙදිම එකතු වෙලා..

මේ දවස් වෙනකල් රඬා මැව්ව හිත කෝටියම හැබෑවෙන්න අරගෙන..
ඉතින්.. ඒ මදිද...??

නාක සලමනේ ආවෝ..

මේ POV එක ඉවරායි.. රඬා සුදුඅමිමියා එනකල් බලාන උන්නු දළඹු
හමුදාවට මේ පනිවිඩේ අරගෙන යමන ඒයි.. කෝ මගේ ඉදිරිපෙළ
සෙබලියෝ ටික..

දැන් කියවන්න දමසාරිලා.. බුදාමිමියෝ මට දැනෙන සහන සහන්ටවත්
දැනෙන්නේ නෑ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කලාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රීන්ගොටස්)

- කලාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

167 කොටස

" සුදුමහත්තයා.. උඩ තියාගෙන ඉන්නෙ නැතුව ගිහින් ඇඳුමක් මාරු කරගන්න.. අර මනුස්සයෝ දැන් එනවත් ඇති.. ඔහොමද අවුරුදු විසි හයක් වෙන පිරිමි ළමයෙක් හැදෙන්නෙ.. ආ මං අහන්නෙ.. අකිල මේ ළමයාට යන්න කියන්නකො.."

මම අම්මගෙ කන් කරව්වලේ ඇහුණෙ නෑ වගේ අතේ තිබ්බ ඩ්‍රැගන් ෆාට් බෑයට හැන්ද ගහලා ලස්සනට වටයක් කරකලා ඒක කටේ දාගන්නා.. මම නම් යයි ඇඳුම මාරුකරගන්න.. අනික මට ඇවිදගන්න පුළුවන.. මල සමය.. අපේ අම්මා උදේ පාන්දර ඉඳලා කැලිෆෝනියාව දෙක කරනවා එහෙට දුව දුව මෙහෙට දුව දුව.. හොඳ වෙලාවට නේබර්ස්ලට සිංහල බෑ.. නැත්නම් මට පාලෙ බැහැලා යන්න බැරිවෙනවා.. අද ගෙදරට අම්මගෙ යාඵවො වගයක් එනවලු.. කාව බලන්නද.. මාව බලන්න..

මගේ මොනව බලන්නද..?? කලිසම ගලෝලා පෙන්නන්නද..

ඒකත් මනමාලයෙක්..!! මනමාලයොන්ට ඇවිත් මගේ බලන්න තරම් දෙයක් නෑ.. හොස්පිටල් ඉඳලා මාසෙකට පස්සෙ යන්නම් සිහිය ඇවිල්ලා රෝදපුටුවෙන් ගෙදර ඇවිත් ගෙන ගේමක් දීලා මම මේ ක්‍රවස් දෙකකට මාරුවෙලා ඉන්නවා.. අම්මට මගේ කැපකිරීම ගැන වගක් නෑ.. හැමතීස්සෙම.. මනමාලයො මනමාලයො මනමාලයො.. වරෙන්කො ඔය හෝතම්බුවා අද ගෙදරට.. ගහනවා ඩ්‍රැගන් ෆාට් බෑය ඔලුවෙ.. ආයෙ මනමාලයො නොබලන්න..

මම මේ රඬ අයිියගෙන් එක කෝල් එකක් හරි ඒව් කියලා මහ බලාගෙන ඉන්නවා සතියක් තිස්සෙ.. කාටවත් එයා ගැන ගාණක්වත් නෑ.. මම ඇහුවට කියන්නෙත් නෑ.. අසලි අම්මා කොහෙද දන්නෙත් නෑ.. අප්පව්ව් හිරේට ගියා කියලා ආරංචිවුණා.. එහේ පොලිසියෙන් මෙහේ පොලිසියට පැමිණිලි කල්ලා මගෙන් කට උත්තරයක් ගත්තා.. ආව්ව්අම්මයි මාමයි අයිියයි කතාකළා.. එයාලා රඬ අයිියා ගැන දන්නෙ නැල්ලු..

" චූට්පුතා ගිහින් ඇඳුමක් මාරු කරගෙන එන්න.."

" මට බදින්න බෑ බාප්පෙ.. මගුල.. අම්මට කියන්න අතේ.."

" ඔන්න ඔගේ වෙනසකටත් එක්ක අද කෑම වැඩිපුර හැදෙනවනෙ කොල්ලො.. ආවට පස්සෙ බෑ කියමු.. මම ඉන්නවනෙ.."

බාජ්ජා මගේ පිටට එකක් තට්ටු කල්ලා මං ගාවින් වාඩිවුණා. අද ඉරිදා නිසා බාජ්ජට නිවාඩු.. අම්මා ආයෙම කොස්සක් උස්සගෙන ටීවී එක ඉස්සරහින් හිටගත්තා..

" යනවද නැද්ද.."

අම්මා මට කොස්ස දික් කල්ලා තර්ජනය කළා.. යකෝ!! අස්තියක්ම බිදිලා ගිහින් ඇවිදගන්න බැරුව ඉන්න අහිංසාව නේද මේ තර්ජනය කරන්නෙ..

" මට බෑ!!"

" පෙනේද.. පෙනේද මෙකගෙ කට.. උපන් දා ඉඳලා නැහැදිව්වකම.. කියන එකක් අහන්න බෑ.. ගිහින් ඇඳුමක් මාරුකරන් වරෙන්.. අපිටත් ලැජ්ජ කරනවා.."

මම අම්මට මුණ ඇදකරගෙන දුර තිබ්බ ක්රවස් දෙකත් අරගෙන එක කකුලකට වාරුවෙලා අමාරුවෙන් නැගිටගත්තා.. මැහුමක් කැඩුණොත් අම්මටසිරි වෙනවා.. නැගිට්ද්දීම මට කෙදිරි ගැවුණා.. මගේ කලව ගාව ඉඳලා පහළට කකුල කම්බියකට ඉරාගෙන ගිහිල්ලා.. දනහිස ගාව බෝන් එකක් ඩැමේජ් වෙලා.. අත දාපු ආර්ම් ස්ලීන්ග් එක අයිත් කලේ පෙරේදා.. මාව දැන් නිකන් මමියක් වගේ.. ඊයේ අම්මා ගෙදරටම මනුස්සයෙක් ගෙන්නවලා කොන්ඩේ කැප්පුවා.. ෆේගල් වගේකුත් දැමීමේව්වා.. මගෙ ඉතින් කකුල පණ නැති නිසානෙ මේ සේරම.. අම්මා තමයි මං ගාව ඉඳගෙන කවන එකේ ඉඳලා කරන්නෙ.. ඒත් කොහෙන් ගියත් ඉවරවෙන්නෙ..

" වයසත් පහුවෙනවා.. ගෙදරට නාකි වෙන්නද හදන්නෙ.."

ඊටපස්සෙ මට මල පනිනවා.. මගේ කකුල හොඳවුණේ නම් හාස්කමකින් වගේ.. වෙන කොහේටවත් ඩැමේජ් වෙලා තිබුණේ නෑ.. කකුලටයි අතටයි තමයි ලොකුවටම ඩැමේජ් වෙලා තිබ්බේ.. තවම මගේ ඇහපත රිදෙනවා.. මාව සනීපකරපු ඩොක්ටර්ස්ලට මම කොහොම පිං දුන්නත් මදි.. ඇත්තටම මෙහෙ නොගෙනාවනම් මම මේ කකුලෙන්ම මැරිලා යන්නත් තිබුණා.. දැන් කකුලට ප්ලේට්ස් දාලා ප්ලාස්ටර්ස් දාලා හෙල්ලෙන්නෙවත් නැතුව කලව ගාව ඉඳලම පහළට ඔතලා තියෙන්නෙ.. axilla crutches දෙකේ

වාරුවක් නැතුව හිටගන්න මට හිතන්නවත් බෑ.. ඒකත් මගේම හිතේ
හයිසට නැගිට්ටා මිසක්.. වෙන එකෙක්නම් රෝදපුටුවේ මෙලහකටත්..

" ඔය ඉතින්.. පරිස්සමට.."

අම්මා මාව අල්ලගෙන ඇවිත් මම ඉන්න කාමරෙන් තියලා අල්මාරියෙන්
ඇඳුමක් අරගෙන අයන් කල්ලා මං ගාවින්න තිබ්බා..

" ආවට පස්සෙ කැමති නැත්නම් නොකර ඉමු.. එන්න ඇහුවම බෑ කියන්න
බෑනෙ සුදුමහන්නයා.."

අම්මා මගේ ඔලුව අතගාලා යන්න ගියා.. හැයි හැයි තමා.. මගෙන්
අහන්නෙත් නැතුව මෙතන මනමාලයො කතාකල්ලා.. මොන කරුමයක්ද
මන්දා.. අනික ඔය එන එකා හෙන අමුතු මිනිසෙක්.. මම තියන
කුතුහලේටම එනවයි කිව්ව මනමාලයගෙ නම්බර් එක බාජ්ජගෙන්
ඉල්ලගන්නා.. මට බෑ මොකෙක්වත් බිදින්න.. මම බිදින්නෙ මගේ මිනිහා
විතරයි.. මම දැමිමා කොටලා හිටිව් මැසේජ් එකක්..

' අයිසෙ මම ඡනෙරු.. ටිකක් කතාකරන්න පුළුවන්ද..'

'කියන්න..'

'අයිසෙ ඇත්තටම මට මේ ප්‍රපෝසල් එකට කැමති වෙන්න බෑ..අනික මට
කෙනෙක් ඉන්නවා..'

'ඉතින්..'

මම සෙනුකයයි මමයි බදාගෙන ඉඹගෙන ගහපු ලස්සන භෞමි එකක්
අම්මගෙ ටෝන් එකෙන් හෝනම්බුවට යැව්වා.. මගේ ටෝන් එක දැන් නෑ..
ඒක එදා බිඳුනෙන..

'අපි හුහක් ආදරෙන් ඉන්නෙ..'

'මෙයාද ඔයාගෙ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්..'

'ඔව් අයිසෙ..'

ඊටපස්සෙ ඒ කොහිල සිප්පියා මට කතාකළේ නෑ.. මම ඉතින් හිත රිදෙන් න
මොකුත් කිව්වෙ නෑනෙ.. රඬ අයියගෙයි මගෙයි ආටෝ ලෑප් එකේ
තියෙන්නෙ.. නැත්නම් යවනව පගාට ඒකක්ම.. කොහෙද ඉතින් අවශ්‍ය
වෙලාවට කිසි දෙයක් මං ගාව නෑ.. දැන් අද ඇවිත් ඔය කේලම ඔකා අමමට
කියයිද.. සැක් මමත් ඔන්නැති වැඩනෙ කරන්නෙ.. එක්කො ආටෝ එක
නොයවා ඉන්න තිබ්බො.. දැන් ඔය මනුස්සයා ලංකාවෙ ඉඳලා මෙහෙ
එන්නෙම මාව බලන්නනෙ.. අම්මා මාව බලෙන් බන්දලා දෙයිද.. එහෙම
වුණොත් ආධ්‍ය අයියට මාව තාවකාලිකව බේන්න බැරිද දන්නෙ නෑ..

මම හැරෙන තැපෑලෙන් අයියට කෝල් එකක් ගත්තා..

" වූවියො.."

" ඔයා වැඩද අනේ.. නෑනෙ.. කැමපස් එකේද.."

" මොන-ආ.. ඔව් මේ.. කැමපස් එකේ වූවි.."

" ඔයාට බැරිද මගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් වෙන්න.. මට උදව් කරනවකො.."

ඒ එක්කම එහාපැත්තෙන් මොකෙක් හරි කහින සද්දයක් මට ඇහුණා..
කවද යකෝ ක්ලිනිකල් ලෙක්චරර්ගෙ ආර්ථිකයක් මට කිසිලා කහින
එකා.. මාමට කියන්න ඔන අයියට කියන්න කියලා මිනිස්සු එක්ක ඔනවට
වඩා කදේ දන්න එපා කියලා..

" ඒ මොකද ඒ..(අන්න බලපන් උබේ මිනිහා තාම මගේ මිනිහා ගැන හිතේ
තියාගෙන ඉන්නවා.. ඉක්මනට බැඳපන්)

ඒ අස්සෙ මට කුටු කුටු ගාලා අපේ මාමගෙ කටහඬත් ඇහුණා.. මෙයා
කොහේද අනේ මේ ඉන්නෙ..

" අපේ ගෙදරින් මට කසාදයක් කතාකල්ලා.. උෟ දැන් ගෙදර එනවලු.. මට
බෑ අනේ.. මම ඔයාට කිව්වෙ.."

" ඔන්න ඔහේ ආවම කතාකල්ලා යන්න කියන්න වූවි.."(මු නම් පොල්පිති
හරකෙක්ම තමා)

" එහෙම කිව්වම යයිද.. මගේ රූපසොබාවට වහ වැටෙයිද අනේ..
නෑනෙ.."

" ඒ ඒකනම කියන්න බෑ හැබැයි.."(අනෙ උගෙ සොබාව)(එයා ලස්සනයි
මාමෙ)

" මාව බයකරන්න එපා අනේ.. ඉඳපන්කො ආවොත් මම ගඩොල්
බාගෙකින් දෙනවා ඔලුවට.. මම කිව්වත් එක්ක මට එක්කෙනෙක් ඉන්නවා
කියලා.."

" හරි වැරදි නේද වූවි.. බලන්න ඉතින්.."(ඔකු තාත්තින කිස් එකක් දෙමනම)

" වැඩක්නෑ අනේ.. මම තියනවා.. දැන් ඇඳගන්නෙපෑ..බායි අයිසෙ.."

මම අම්මගෙ ෆෝන් එක ඇඳ උඩට දාලා ක්‍රවස් දෙක අරගෙන බානෑම
එකට ගිහින් මුණ සෝදගෙන ස්වෙට් පෑන්ට එකයි හුඩ් එකයි ඇඳගෙන
කොණ්ඩෙ හාග් පොනිටේල් එකක් දාගත්තා.. කවුරු ආවත් ලස්සනට
ඉන්න එපෑ..

ඔය එන එක්කෙනා ලස්සනද දන්නෑ.. ලස්සන උනත් මට වැඩක් නෑනෙ..
මගේ ඩ්‍රැගන් ෆෘට් බෑයන් එහෙමම අතැරලා ආවනෙ.. මේ මිනිහෙක් එන්න
අරගෙන පුදුම වදේ.. සදෙව් අයිසන් නෑනෙ තාම.. අනික මනමාලයො
කලින් ඇවිල්ලත් නෑ මාව බලන්න.. මට ලැජ්ජයි..

මම පැන පැන කුස්සියට ගිහින් අම්මා ගාවින් හේත්තු වුණා..

" අම්මෙ.."

" ඔ.."

" බඳින්න බෑ අනේ.."

" එහාට යනවා විකාර නොකිය...!! දැන් මදෑ ඔය නාකි වුණා ගෙදරට.."

" මමනෙ නාකි වෙන්නෙ.. මට සල්ලි තියනවා තනියම ඉන්න පුළුවන්.. මට
ඕන නෑ කවුරුත්.. මම ආස රඳා අයිසව බඳින්න විතරයි.."

" ඒකා ගැන ආරංචියක් නෑනෙ.."

මම අම්මගෙ තක්කාලි භාජනෙන් තක්කාලි ගෙඩියක් අරගෙන කටේ දාගත්තා.. මේ මිනිහට මක් වුණාද..

" අනේ අම්මේ මම නිදි කියන්නකො.."

" සුදුමහත්තයා සාලෙට යන්න.. මට වැඩ තියනවා.. මම කලින්ම කිව්වනෙ අද ඒ මනුස්සයෝ එනවා කියලා.."

මම අම්මට දෙකක් ගස්සලා සාලෙට ඇවිත් සෝෆා එකෙන් පතබැවිලා ක්‍රවස් දෙකකකුල් දෙක මැද්දෙන් තියාගත්තා.. මගේ ෆෝන් එකවත් නෑනෙ.. ආවිච්ඡමමා මොනවා කරනවද දන්නෑ.. කාටවත් මං ගැන ගාණක් නෑ..

" බාජ්ජේඒඒඒඒ!!!"

" මම.."

" අනේ මට ලොකු නිදිමතක් එනවා.. ඇත්තට කියන්නෙ.."

" අකිල ඔය ලමයට විකාර නොකර ඉන්න කියන්න.."

" චූට්පුතා නිදිමත නම් නිදාගත්තුදෙන් දේදුණු.. කොල්ලට මහන්සි ඇතිනෙ.."

" ඇත්තටද.."

මම දනිපනි ගාල කාමරේට පැනගන්න ට්‍රයි කලා විතරයි අම්මා සාලෙට ආවා.. මම අම්මට දෙකක් රැව්වම අම්මත් මට රැව්වා.. මට ඕන නෑ කවුරුත්.. මගුල..

" යන්නෑ සාලෙන්!!!"

මම ආයෙම සෝෆා එකට හේත්තු වෙලා හුඬි කවර් එකෙන් ඔලුව වහගෙන ඒක අස්සට වෙලා ඇස් පියාගෙන හිටියා.. ඒ අස්සේ එක එක මනෝ විකාරත් මට පේනවා.. මනමාලයා ආවම මම කියනවා අයිසේ මම හුහක් අයට කැමතී කියලා.. මම.. අයුතු අයිසව පෙන්නලා එයා තමයි මේ සතියේ බෝයිපෙන් කියනවා.. සතියකට මේන්ටෙන් කරගන්න මං ගාව කොල්ලො ඉන්නවනෙ.. සෙනුක අනික මං ගැන අහිතක් හිතන්නෙ නෑ..

" ආහහ්.. අනේ රධ් අයිසා කෝ...!!!"

මම හැරිලා බාප්පා දිහා බැලුවහම බාප්පා අමුතුවට හිනාවෙලා වී වී එකේ වැනල් එක මාරුකල්ලා මට් ඩිස්නි එක්ස් ඩී දාලා දුන්නා.. මම ඒකෙ ගියපු කාට්ටන් එක දිහා බලාගෙන හිටියා.. අව්වර උසකින් වැටිලත්..

ඒත් මං තාම පණපිටින් සදමාලි!!

එහෙම ලේසියෙන් මැරෙනවද මම.. අනික මෙඩිකල් කවුන්සිල් එකෙන් මට අවුරුද්දකට ප'මිගන් දුන්නා සනීප වෙලා වැඩට එන්න.. පව් මගේ වෙලාවත් හැමදාම කෝල් කල්ලා අසනීප අහනවා.. එන එකාට කියන්න ඔන මට ලිංගික බෙලහිනතාවෙ කියලා.. නගින්නැති කොල්ලොන්ට කවුරුත් ආස නෑනෙ.. ඒත් මු ගස්ලබ්බෙක් වගේ කමක් නෑ මම බාරගන්නම සුදුමල්ලි කිව්වොත් එහෙම.. ඇයිසා.. සුදුමල්ලි..?? ඒක හොඳයි සෙනුකට.. මට ඔන හැපිකව්ව විතරයි.. මුට මම පොල් ගහනවා ලංකාවට ගිහිනි.. මට බෑ කැලිෆෝනියා වල ඉන්න.. අනික මාමා එක්ක එකගෙයි කෑවට මාමා තරහ වෙන එකක් නෑ.. මම තාම ආධ්‍ය අයිසට කැමතියි.. එයා හැඩට ඉන්නවනෙ.. මටත් හෙන ලව්.. අයිසා කවදාවත් මට අකමැති කියන්නෙ නෑ මම දන්නවනෙ.. මම දැන් එන එකාට ආධ්‍ය අයිසව පෙන්නලා ඒ මගේ මනුස්සයා කියලා කියනවා..ආර්හ්! ඒත් බෑනෙ කරුමෙට මම ප්‍රසිද්ධ මනුස්සයෙක් වුණානෙ.. අපේ පව්ල ගැන හැමෝම දන්නවනෙ..

" පෙර දා මැවු සිනාආආආආආආආආ

සැහවී කොහේ ගියාදෝඔඔඔඔඔ..."

බාප්පා මගේ ඔලුව අතගාගෙන කුස්සියට ගියාම අපේ අම්මා හැඩට ඇඳපැළඳගෙන පහළට ඇවිත් පනාවක් අරගෙන මගේ කොණ්ඩෙ පිරුවා.. මම ඇස් දෙක වපර කරගෙන හිටියා.. ඕන්නෑ..

" මොකෝ නිකන්.."

" මට බදින්න බැහේ.."

අම්මා මගෙ කොණ්ඩෙ තිබ්බ බුල් එක ගලවලා චෝට්ට් බෑන්ඩ් එකක් දාලා ගැටගහලා දෙපැත්තෙන් කැලි දෙකක් දැමුවා.. ලස්සන කරන්න එපා

අම්මේ.. වහ වැටුණොත් එහෙම..

" දැන් ඔහොම ඉන්නවා එකවිදියක.. නටන්නෙ නැතුව.. ඊටපස්සෙ කැහහන්නෙපා කකුල ඉද්දනා කියලා.. අපි එපෑ දහදුක් විදින්න.."

" දහ දුක් කියන්නෙ දුක් දහයක්ද අම්මේ.."

අම්මා පනාවෙන්ම ඔලුව මැද්දට දෙකක් දුන්නා..

" මල්බිසෝවී මෙමට දුන්නු සතුට යළි ගත්තා..

නුඹ නිසා මං එක හිතීන් පිදු ආදරේ මැරුණා...හා.... හා...."

" මේ ළමයට පිස්සු හැදිලද කොහෙද අකිල.."

අම්මා කියලා ඉවරවෙන්න වුනේ නෑ ඩෝ බෙල් එක වදින්න ගත්තා.. මගෙ පපුව එකසිය ගාණට ගැහෙනවා.. අනේ මගෙ ආවිච්ඡාමේ.. මුණුබුරා දෙවෙනි වතාවටත් පනින්නයි යන්නෙ.. සෙනුක මේ පොකාරයට සමාව දීපන්.. මම ක්‍රවස් දෙක අල්ලගෙන නැගිටින්න ගිහින් එහෙමම බොහෝ ගාලා සෝඟා එකට වැටුණා.. කකුලත් ඉද්දුණා..

" හු#ත.."

අපේ අම්මා අමුතු සිරික්කියක් දාගෙන ගිහින් ඉස්සරහා දොර අරිනවා මට ඇහුණා.. ගැණියෙක් වුණානම් ප්‍රේශ්නට කියන්නවත් තිබ්බා.. මම මොකක්ද කියන්නෙ.. මට ගැණියෙක් ඉන්නවා කියන්නයැ..

" අනේ මම බැලුවා පරක්කු මොකද කියලා.."

" දන්නැද්ද නංගි.. පොඩි ළමයි ලැස්ති කරගන්න ගියාම වෙලා යනවනෙ.."

" ආවී.. දේදු ආව්ච්ඡාමි.."

මගේ ඇස් දෙක පොල්ගෙඩි දෙකක් සයිස් වෙලා පපුවේ අමාරුව හැදිලා මැරෙන්න ආවා.. මේ මොනොත්තක්ද මේ වෙන්නෙ.. අපේ මාමා මම කියන ඒවා සිරා අරගෙන අයිසව මට දෙන්නද යන්නෙ..

" පුතා..!!!! කොල්ලො ..දැක්ක කල් මම.. අමමනම පහුගිය ටිකේම මෙහෙ හිටියනෙ.."

මම ක්ෂණිකව ක්‍රවස් දෙක අතර අරගෙන ඉස්සරහට ගිහින් විපරම කරන්න හිතුවා.. එක්කො මම තාම හීන දකිනවා.. වරදයා උඹ කෝමා වෙලා පුතේ.. මනෝකාය සැරිසරනවා හතර දිබ්බාගෙ.. අමමලගෙ ගෙදර ඉස්සරහා තියන ටිකේ ගු රැක් තියලා මල් හදලා පොඩි කැල්ලක් තියනවා.. එතනින් තමා සාලෙට එන්න ඕන.. මම ක්‍රවස් දෙකත් අල්ලගෙන ඉස්සරහට යද්දිම..

" අ-අම්මෙ.."

අපේ අම්මා මල් පොකුරකුත් උස්සගෙන මගේ පැත්ත හැරිලා හිනාවුණා.. අමමගෙ පිටිපස්සෙන් උසට උසේ හිටගෙන හිටියෙ.. මොකක්!!

" වූටියො.."

වරද් උඹ මැරිලා දැන් මේ සැරිසරන්නෙ උඹෙ ආත්මෙ මොකක් හරි තමා.. මගේ අනිත් කකුලත් පණ නෑ වගේ මට දැනුණෙ.. මම එහෙමම බිත්තියට හේත්තු වුනා.. මේ මොන මගුලක්ද මට පේන්නෙ..

" එන්න ඇතුළට.."

මම ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන බය වෙලා බලාගෙන ඉද්දි.. අසලි අම්මා..!! අසලි අම්මා.. මේ ආධ්‍ය අයියලාගෙ අම්මා.. මං ගාවට ඇවිදගෙන ඇවිත් මාව බදාගත්තා.. මම මොකුත් හිතාගන්න බැරුව ගල් ගැහිල එහෙමම බලාගෙන හිටියා.. මට දැනෙනවද මේ.. මම හිතයක්ද දකින්නෙ..

" ඔයාට දැන් සනීපද පුතේ.."

" අ-ආ..??"

අසලි අම්මා මගේ නළලට හාද්දක් දුන්නා.. මම ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන අසලි අම්මා දිහා බයවෙලා බලාගෙන හිටියා.. අනේ ආච්චිඅම්මෙ.. මගේ ඇස්වල තප්පරේට කඳුළු පිරුණා.. මේ මොනවද මේ වෙන්නෙ..

" ඔව්.. සනීපයි අම්මෙ.."

අසලි අම්මා ඇතුළට ගියාම අයිසයි මාමයි මට හිනාවෙගෙන සාලෙට ගියා.. අම්මත් ගියා.. මම තාම ඉස්සර පැස්පේ එකේ හිටගෙන.. මගේ ඇස් වලට බොදවෙලා පේනවා.. එයාව..!!! එයා මං ගාවට ඇවිදගෙන එනවා.. මම ක්‍රවස් දෙක තව හයිසෙන් අල්ලගත්තා.. මේ හිනාසක්කම් මට නැගිටින්න ඕන නෑ දෙයියනේ.. මම බිත්තියට හේත්තු වෙලා එහෙමම බලාගෙන හිටියා.. ගෙදර ඇතුළෙ හැමෝම හිනාවෙන කතාවෙන සද්දේ මට පැස්පේ එකට ඇහෙනවා.. මට මොකුත්ම හිතාගන්න බෑ.. මගේ පපුව ඔනවටත් වඩා හයිසෙන් ගැහෙනවා..

" වරද්.."

මගේ ඇස් අග්ගිස්සෙන් කඳුළු බිංදුවක් රුටලා පහළට කඩාගෙන හැළුණා.. අවුරුදු කියකින්ද.. කොච්චර කාලෙකින්ද මම මේ නම අහන්නේ.. මගේ කම්මුල් රතු පාට වුණා.. එයාගෙ අතේ තිබුණු දම්පාට ග්ලැඩියෝලි මල් පොකුර මගේ අතින් තිබ්බම මම ඒක තුරුල් කරගෙන පරිස්සමට අල්ලගත්තා..

" අ-අයිසෙ.."

රඬ අයිසා මගේ අතකින් අල්ලගෙන හිමිට මගේ අතින් හාද්දක් තිව්වහම මගේ මුළු පපුවම හිරි වැටිලා යනවා මට දැනුණා.. අතේ මෙක ඇත්තක් වෙන්නේ බෑනේ.. මම මල් පොකුරත් බදාගෙන බිත්තියටම ඇලිලා ඉද්දි රඬ අයිසා මාව තුරුල් කරගත්තා.. මම එයාගෙ උරහිසට මුණ තියාගත්තා.. ඒ ප'රියුම් සුවද.. ආයෙම එයාගෙ සුවද දැනෙන ඇඳුම.. රස්තේ.. හැමදේම මට දැනෙනවා.. මට ඒවා අවසාන වතාවට දැනුණේ කවද්ද.. මට මතකෙක නැති තරම් දුරට.. මට එයාගෙ සුවද පවා ආගන්තුක වෙන තරමට අපි වෙත් වෙලා හිටියා.. මම රඬ අයිසගෙ උරහිසට මුණ තියාගෙන ඇඩුවා.. මට ඇඬෙනවා.. දෙයියනේ මම බලාගෙන හිටිය තරම්.. ඔයා දන්නවද.. මෙහෙම දවසක් එනකල්ලි මම ඉවසුව තරම්.. කඩාවැටුණ තරම්.. රඬ අයිසා මගේ පිට දිගට අතගාද්දි මම එයාව එක අතකින් බදාගත්තා..

" ඔයා ඉන්නවා නේද.."

මම රඬ අයිසගෙන් එහාට වෙලා එයාගෙ කම්මුලකින් අත තියාගත්තා.. අතේ ඒ ඇස්.. ඒවා දිලිසෙනවා.. එයා හුහක් ලස්සනයි.. මට හිතාගන්නවත්

@Shan

බැරි තරමට උස් මහත් වෙලා.. අවුරුදු විසි එකේදී දැකපු පිරිමි ළමයා
වෙනුවට හැඩදැඩි පිරිමියෙක් වෙලා.. මට මගේ ඇස් අදහාගන්න බෑ..

" මම ඉන්නවා.."

රධ්‍ය අයියා මගේ ඉණ වටේ අතක් යවලා මාව එයා ගාවට ඇදගෙන මගේ
තොල් වලින් හාඳ්දක් තියද්දි මම එයාගෙ ගර්ට එක අතකට ගුලි කරගත්තා..
මගේ ඇස් ඉබේම පියවුණා.. මම මේ හැමදේම බලපොරොත්තු වුණා.. මට
මේ දේවල් එකසැරේ දරාගන්න බෑ.. මගේ කම්මුල් වලට ලේ පිරිලා රතු
වෙනවා.. ආයෙම අවුරුදු ගණකින් මගේ හදවත ගැහෙන වෙගෙ වෙනස්
වෙනවා මට දැනුණා.. මට රධ්‍ය අයියගෙ ගාවින් එන හුරුපුරුදු සුවඳ
හොඳට දැනුණා.. විනාඩි ගණකට පස්සෙ රධ්‍ය අයියා එහාට වෙලා මගේ
කොණ්ඩ කැල්ලක් ඇස් දෙකෙන් පිටිපස්සට දැමමා.. මම මල් පොකුර
මුණට තියලා අල්ලගත්තා.. මගේ මුණ ගිනිගන්නවා වගේ..

" කෝ මේ ළමයි දෙන්නා.. එන්නෙ නැද්දෝ.."

ඒ එක්කම ආධ්‍ය අයියා ඉස්සරහට ආවහම මම රධ්‍ය අයියගෙන් මෙහාට
වුණා.. ආධ්‍ය අයියා අමුතුවට හිනාවෙලා මගේ අතින් අල්ලගත්තා..

" මනමාලයා හොඳ නෑ වගේද වූටි.."

" අයිසෙ!!!"

" පොඩි මෙකා බේන්නම බෑ කියනවලුනෙ.. අපි මොකද කරන්නෙ..
බලෙන්ම බන්දගමු.."

රධ්‍ය අයියා මගේ දිහා බලලා හිනාවුණා.. මේ අයියලා මල්ලිලා එකතුවෙලා
මේ අහිංසකයා විහිළුවට ලක් කරනවා.. මම අත දික් කල්ලා රධ්‍ය අයියගෙ
බෙල්ල පහරුවා..

" මොකද තවසෙ මැසේජ් වලට රිප්ලයි කලේ නැත්තෙ.."

ආධ්‍ය අයියා ආයෙම ගේජ් එකේ මාරුවෙලා 'මම ඔව්ට නෑ' කියාගෙන ගේ
ඇතුළට ගියා..

" රිප්ලයි කරන්න පුළුවන් මැසේජ්ද එවන්නෙ.."

සැක්.. වරදයා උඹනම් අම්මා කියනවා වගේම පොල්පිත්තෙන් කපාගෙන තමා.. මදැයි මිනිහට යවපු භෞමිකයා..

" අනේ මේ.."

මම රඳවා අයියව ඉස්සරහ දාලා ඒකගෙ පිටිපස්සෙන් සාලට ඇදිලා ගියා.. ලැජ්ජාවේ බෑ.. බාප්පත් කැනට හිනාවෙනවා.. හොඳ වෙලාවට නිදාගත්තේ නැත්තේ.. මම ම පොකුර මුණට තියාගෙන ගිහින් අම්මගෙයි මාමගෙයි මැද්දෙන් ඉඳගත්තා.. රඳවා අයියා අසලි අම්මයි ආධ්‍ය අයියයි ගාවින් ඉඳගත්තා.. අපේ අම්මා අසලි අම්මා ආපු වෙලේ ඉඳලා කියවනවා කියවනවා ඉවරයක් නෑ..

" ඔව් අක්කේ.. උදේ ඉඳලා මෙනෙ යුද්ධයක් කරනවා.."

" බොරු කියන්නෙපා අම්මේ.. බොරු අසලි අම්මේ.. මම එහෙම කළේ නෑ.."

මම අම්මගෙ අතට එකක් හිමිට ගැහුවම අම්මත් මට හැමෝම මැද්දේම පිටට එකක් දුන්නා..

" චුට් එහෙම කරන්නෙ නෑ අම්මේ.. ඒකනේ.. නේද.."

" නැත්තේ කොහොමද මු දන්නෙ යුද්ධ කරන්න තමා.. ජේනවනෙ දැන් මමය වගේ.."

අපේ මාමත් මාව බයිටට අල්ලගත්තම මම සෝකා එකේ පිටිම පස්සට වෙලා වාඩිවෙලා මාමගෙ පිට කෙනිත්තුවා.. රඳවා අයියයි ආධ්‍ය අයියයි දෙන්නම හිනාවෙනවා..

" අපේ බොනික්කා තව හැඩවෙලානේ.."

මගේ කම්මුල් දෙක රතු වුණාම අම්මා හිනාවෙගෙන නැගිටලා කුස්සියට ගියා.. අනේ අම්මේ!! මොන මගුලක්ද මගේ එහාපැත්තේ මොකක්වත් නෑනේ..

රිටපස්සේ අපේ ගෙදර එක සතුටු සාමිවිය.. ඉවරයක් නෑ කිව් බිව් ගානවා.. මම මාමට මුවා වෙලාම හිටියා.. අපේ අම්මා මම කියපුවා එකක් නැර

එතන ඉන්න මිනිස්සු සේරගෙම කනේ තියනවා.. ටිකකින් මදිපාඩුව සඳෙව් අයිගත් ආවා.. ඒකත් උඩ පැන පැන මාව බයිට් කලා.. පස්සෙ කැම කාලා හැමෝම සාලෙ කතා කර කර ඉන්නෙ අස්සෙ මාමි හිමින්සැරේ කාමරේට පැනගත්තා.. හැමෝම ඔලුවටම ගහලා කොණ්ඩෙන් හෙන ගහලා වගේ අවුල් වෙලා.. මට බෑ රඬ අයිගා එක්ක කතාකරන්න.. මට ලැජ්ජයි..

මම මල් පොකුරත් උස්සගෙන කාමරේට පැනලා ඒක මෙසෙ උඩින් තිබ්බා.. තියලා විනාඩියක් යන්න හමබුණේ නෑ ආයෙම දොරට තඩ්බානවා.. මම සද්ද නැතුව හිටියා.. අනෙ මාමෙ..!

" වරද් මම ඇතුළට එනවා.."

මම ඇඳෙන් වාඩිවෙලා බොරුවට අමමගෙ ෆෝන් එක කොට කොට හිටියා.. සැක්.. මට මේ මොන මගුලක්ද වෙලා තියෙන්නෙ.. කෝ වරදයා උමේ ගැමම.. ඒක ගනිත්.. මෙහෙම හරියන්නෙ නෑ දියවෙලා වැක්කෙරිලා..

මම මේ කසාදෙට කැමතියි ආවිච්ඡමමෙ..

රඬ අයිගා කාමරේට ඇවිත් දොර වහලා ඇවිත් මං ගාවින් ඉදගත්තා.. මගේ බැන්ඩේස් කරපු කකුල තිබුණේ ඇඳ උඩ.. රඬ අයිගා මං ගාවින් ඉදගත්තා.. මාව රතුම රතු වුණා.. රඬ අයිගා හිනාවුණා..

" මොකෝ මේ.."

" මොකුත් නෑ.."

රඬ අයිගා ෆෝන් එක මගේ අතින් අරගෙන එහාට කල්ලා තිබ්බා.. මම බයවෙලා රඬ අයිගා දිහා බලාගෙන හිටියා.. මට හයිසෙන් කැගහන්න ඕන මේ කැලිෆෝනියාව දෙක වෙන්න.. රඬ අයිගා මගේ අතක ඇහිලි වල එයාගෙ ඇහිලි පටලගත්තා..

" මොකද බං මේ රතුවෙලා මැරෙන්න හදන්නෙ.. බයත් හිතෙනවා.."

මම අහක බලාගත්තා..

" කවුද රතු වුණේ.. හරි මගුලක්නෙ.. ඇයි මම රතු වුණාම කැතද.. ඒ මගෙ පාට.."

" නෑ නෑ රතු බැරිනම් තොරණක් වගේ පාට පාට වෙයන්.."

" කියනකල් හිටියෙ.. තවසෙ මම එවපු මැස්සේ කාටහරි පෙනිනුවද.."

" මම.. ආවිආමමට.."

මට වහලෙන් පැනලා මැරෙන්න හිතුණා.. අනේ ආවිආමමෙ ඔයත් මහ නරකයිනෙ..

" දැන් කකුල කොහොමද වරද්.. ඔයාට තවම රිදෙනවද.."

රධ්‍ය අයියා මගේ කකුල දිහා බලලා අනේ තිබ්බ මැහුම පාරවල් දිහා බලාගෙන හිටියා.. එයාගෙ ඇස් වල කඳුළු පිරිලා එක තප්පරේට වෙනස් වුණා..

" මම හොඳින් ඉන්නවා ඒයි.. දැන් රිදෙන්නෙ නෑ.."

මම රධ්‍ය අයියගෙ අතකට හේත්තුවක් දාගත්තා..

" උඹ හැමදාම බොරු කියනවා වරද්.."

" එහෙම නෑ.. දැන් තවසෙ ආවනෙ.. රිදුනත් කමක් නෑ අතට පයට වැඩ කරවගන්න පුළුවන්.."

" මම ඔයාව බලාගන්නවා.."

රධ්‍ය අයියා මගේ ඔලුව මැද්දට හාද්දක් දුන්නා.. අම්මගෙන් අහන්න ඕන කසාදෙ කවද්ද කියලා.. මම බේන්න බැහැයි කිව්වෙ වෙන හේතම්බුවොනෙ.. මගේ කොට්ටෝරුව ව නෙමෙයිනෙ..

" මම බයවුණා.. ඔයා කතාකළේ නැතිවුණාම.."

" දැන් මම ඉන්නවනෙ.. ආයෙ පරණ දවස් එන්නෙ නෑ වරද්.. මම ඔයා ගාවිත්ම ඉන්නවා.. පහුගිය අවුරුදු හයත් ඕන නෑ.. නවත්තපු තැන්වලින් පටන් ගන්න ඕනත් නෑ.."

මම රඳා අයියට තට්ටුවක් දැමමා..

" අපි අලුතින් පටන්ගමු.. මමත් ඔයා ගාවින් ඉන්නවනෙ.. මම ඔයාට ආදරෙයි.."

රඳා අයියා ආයෙම මගේ ඔලුව මැද්දෙන් හාද්දක් තිව්වා.. මම එයාගෙ කොලර් එකෙන් අල්ලගෙන මගේ පැත්ත හරවගත්තා.. රඳා අයියා මගේ දිහා බලාගෙන ඉඳලා ආයෙම මගේ තොල් දිහා බලාගෙන ඉඳලා මගේ මුණට පහත් වෙන ගමන් මාව කොට්ටේ උඩින් තිබ්බා.. මම එයාගෙ ශරීර එක තද කල්ලා ගලි කරගෙන අල්ලගෙනම හිටියා..

" Kiss me until I forget everything.."

රඳා අයියා මගේ තොල් වලින් එයාගෙ තොල් තියද්දි මම එයාගෙ කර වටේ අතක් යවලා අල්ලගත්තා.. විනාඩිය විනාඩිය අමුණලා ඔරලෝසුවේ කටු සැහෙන්න වට ගණක් කැරකෙනකල්ම මම හිටියෙ හොඳ සිහියකින් නෙමෙයි.. හිනෙකුයි හැබෑ ලෝකෙයි අතර රඳා අයියගෙ අත් අස්සට හිරවෙලා.. මම වෙගෙන් හුස්ම ගත්තා.. එයාගෙ සිතල අත් මගේ හුඩි එක අස්සෙන් එහෙට මෙහෙට යද්දි.. ඉඳලා හිටලා වෙලාවක මගේ බෙල්ලේ පැල්ලම් දෙකතුනක් හිටියා.. මගේ අතින් එයාගෙ ඇඟේ සිරුමක් දෙකක් වුණා.. අපි අතර මහා පීඩනයක් නැතිවුණත් ඒ ගෙවුණු වෙලාව හීනයක් වගේ.. කවුරුත් බාධා කරන්නෙ නැති වෙලාවක මම හිටියේ වෙනම ලෝකෙක.. ආයෙම මාව හොඳ සිහියෙන් ඇතට යනවා.. මත් වෙනවා.. ඒ හැගීම අවසාන වතාවට දැනුණටත් වඩා මට දැනුණා.. එයාටත්.. අන්තිමේ රඳා අයියා මගෙ නළලින් හාද්දක් තියලා මගේ දිහාම බලාගෙන හිටියා.. මම එයාගෙ ඇස් මහරලා හිටියා.. මගේ ඇඳුම අවුල් වෙලා ගිහින්.. එයාගෙ අතින්ම එයා කියනවා වගේ මාව අවුල් වෙලා තිබුණා..

" ආදරෙයි.."

ආයෙම මගෙ මුණට ලේ පිරුණම එයා ආසම දෙයක් දිහා බලාගෙන ඉන්නවා වගේ මුණට අතකුත් තියාගෙන මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. ටිකකින් නැමිලා ආයෙම මගේ තොල් වලින් හාද්දක් තිව්වා..

මට දැනෙනවා.. මගේ ඇඟේ දූවන සමනල්ලු ආයෙම ඉපදෙනවා.. වසන්ත කාලේ මල් පිපෙද්දි සමනල්ලු පියාඹන්න ගන්නවා.. ඒ හැගීමට.. මම.. හුහක් ආදරෙයි..

කෝ බලන්න මුණු ටික..

මම.. පිස්සු කෙල්ලොහ්..

දැන් මල් බාල්දි උස්සන් වරෙල්ලා මල් පිපෙනකොට වතුර දාන්න..මගේ දළඹු හමුදාවට මම ආදරෙයි අනේ..

මගේ මනුස්සයා අපේ ගෙදර ආවා වගේ.. සමතුටයි..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටීකිනිශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙක් නෑ..

168 කොටස

" සුදුමහත්තයා මේ දොර අරින්න.."

" දෙයියනේ දෙයියනේ..!!!!!!!"

මම බාහිරයාම එකට වෙලා බුග් එකක් කටේ ගහගෙන තනියම හිනාවෙව් හිටියා.. ආන්තිමට මම කසාද බිඳින්නයි යන්නේ.. මට පිස්සු වගේ දෙයියනේ.. අපේ මිනිහා අන්තිමට ඇත්තටම ආවනේ... ලැජ්ජ හිතියලා මගේ කමමුල් දෙකත් රතු වුණා..

" සුදුමහත්තයා.."

මම බයවුණේ අපේ මාමා මට ආධ්‍ය අයියව බන්දන්න යනවා ඇති කියලා.. බුදුඅම්මෝ.. ළමයි දෙන්නෙක් එක්ක.. හරි ළමයි දෙන්නෙක් එක්කනම් කමක් නෑ.. උන් දෙන්නා කොහොමත් මගේනේ.. ඒ වුණාට ආධ්‍ය අයියට දුක් දෙන්න පුළුවන්ද.. එයා හැඩට වැඩට හිටියට මගේ මිනිහා වගේ නෑනේ ඉතින්.. මාමට හොරෙන් බදාගෙන හිටියට ආධ්‍ය අයියා ඇවිල්ලා මගේ මස්සිනා.. මස්සිනා කියන්නේ.. මස්සිනාට.. ම නෙමෙයි.. එයා මගේ සයිඩ් ලව් එක.. එයා මස්සිනෙක් වගේ නෙමෙයිනේ අනේ.. මට ඊටවඩා ළඟයි..

" අනේ පුතේ ඔය ඇතුළෙ ඇති.. මෙලෝ සිහියකින් නෙමේ නේ ඉන්නේ.."

මම හෙන මනමාල හිනාවකුත් දාගෙන මුණ සෝදගෙන බාත් රෝබ් එකත් පටලගෙන එළියට ආවා. අද මම ඩෙට් එකකට යන්නනේ ඉන්නේ. මම බිඳින්න ඉන්න අයියෙක්විට ඇවිදින්න යන්න ඕනලු.. දැන් පලයන්කො කුට්ටිස් දෙකත් උස්සගෙන ඇවිදින්න.. මොකෝ මම කකුල් දෙකෙන් ඔහෝ ඇවිදගෙන යන්න යෑ.. එහෙම බැනේ.. මම කාමරේට යද්දි රඳා අයියයි මගේ පුත්තු දෙන්නයි ඇදේ දපලා මොනාද බලනවා.. රඳා අයියා මාව දැකලා ඇදෙන්නේ නැගිට්ටා..

" ඔකු තාත්ති මේ කාද.."

රඳා අයියා ආයෙම අවිගේ අනේ තිබ්බ ටැබ් එකට එබුණහම මම අල්මාරිය ඇරලා අඳින්න ඇඳුමක් හොයාගත්තා..

" ඒ ඉන්නෙ බිස්ට්.. මේ ඉන්නෙ බියුටි.."

" බිස්ට්..??"

" ඔකු තාත්ති අපේ තුති තාත්තිව අරගෙන යනෝද්.. අපේ තුති තාත්ති අපි කාතවත් දෙන්නෙ නෑ.. ඔකු තාත්ති අරගෙන යන්නෙ නෑ නේ.. නෑ නේ.."

රධ්‍ය අයිසට හිනා ගියා..

" ලොකු තාත්ති පුතාගෙ වූවි තාත්තිව අරගෙන යන්න එපාද්.."

" අපා.."

දෙයිසනේ මම මගේ පුත්තු දෙන්නව හොඳට හදලා.. දැක්කා නේද පක්ශපාති ඥාති පුත්තු හදාගන්න එකේ වැදගත්කම.. අපේ මාමා මාව හදාගත්ත ටෙක්නික් ටිකම දාලා මම මගේ පොඩි උන් දෙන්නව හදාගත්තා.. ආඩම්බරයි මට..

" මම උදව් කරන්නද්.. ඉන්න.."

මම බැන්ඩෙස් එක ලිහපු කකුලෙ බැන්ඩෙස් එක ඔතාගන්න යද්දි රධ්‍ය අයිසා මාව උස ස්ටුල් එකකින් ඉන්දලා මගේ කකුල් දෙක ගාවින් ඉදගත්තා.. මම කකුල් දෙක එහාට ගත්තා..

" ඒ නැගිටින්න.. මේ මොකද්.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතින් බැන්ඩෙස් එක ඉල්ලගත්තා.. ඊටපස්සෙ බෙනඩින් තවරපු කොටින් එකක් අරගෙන මගේ බාත්‍රෝබි එක එහාට කරන්න හැදුවම මම බාත් රෝබි එක අල්ලගත්තා.. මේකා මගේ ඇගේ හැටි දැක්කොත් කලන්නෙ දාලා වැටෙයිද දන්නෙ නෑ..

" අත ගන්න වරද්.."

" මම කරගන්නම ඒයි.. ඔක දෙන්නකො.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අත පැත්තකින් තියලා බාත් රෝබි එක කලව ගාවට චෙනකල් එහාට කළාම එයාගෙ ඇස් ලොකු වුණා.. මම කිව්වනෙ ඔන නෑ කියලා මේ මනුස්සයට..

" ච-චරද්.. මෙ.."

" කෝ දෙන්නකො කොටන් එකයි පෝසෙප් එකයි.. මට පුළුවන්.."

රඳා අයිසා හුඟ වෙලාවක් මගේ කකුල දිහා බලාගෙන ඉඳලා පෝසිප් එකට කොටන් එක අල්ලලා මගේ කකුලෙ පුළු මාක් වටේ කොටන් එක හිමිත් තිබ්බා.. මාත් එක්ක කතාකළෙත් නෑ.. ඊටපස්සෙ මම කිව්ව විදියට බැන්ඩේජ් එකත් ඔතලා Cast brace එකක් දැම්මා..

" ඔයාට රිදෙනවද තවම.. ඇවිදින්න අමාරුනෙ වරද්.. මම මෙව්වර එක්ක දක්කෙ නෑ.. ඊයෙ පෙන්නන්න කිව්වහම බෑ කිව්වෙ.."

" දැන් ඒක හොඳවෙගෙන යනවා අනේ. මම ඇවිදින්නෙ නැතුව හිටියොත් තමා ප්‍රශ්නයක් වෙන්නෙ.. ෆිසියෝතෙරපිස්ට් කෙනෙක් මම වැනල් කලා.. එයා කිව්වෙ ඇවිදින්න ට්‍රයි කරේ නැතොත් දිගටම ටීල් වෙයා එකක ඉන්න වෙයි කියලා.."

" එහෙම කල්ලා ඇවිදින්න ගිහිත් මැහුම කඩාගත්තා..??"

මම බාත් රෝබ් එකේ පටියක් කටේ ගහගත්තා.. සැක් මේ අපේ අම්මා එක්ක බෑනෙ මෙලෝ මගුලක් කරන්න.. හැම එකම බෑණගෙ කනේ තියනවා.. අම්මව හම්බෙලා පොද්ගලිකව කියන්න ඕන හැම එකම බෑණට කියන්න එපා ඒක මගේ ආත්මාහිමානයට හරි නෑ කියලා..

" එහෙම තමා අනේ.. මම ඩොක්ටර් කෙනෙක් හරිද්.. පොඩි එකෙක් ගාණට දාලා කතාකන්නෙපා.. අර කලිසම මට අන්දවනවකො.."

රඳා අයිසා නැගිටලා මගේ ඔලුව මැද්දට ටොක්කාක් ඇන්නා.. මුගෙ ආවිච්ට..

" මොකද තවසෙ ගහන්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසේප්ප්ප්ප්ප්ප්-මහ්හ්හ්හ්හ්හ්!!"

" පොඩි ඔය ළමයව කෑගස්සන්නැතුව ඉන්නවා.."

ආධ්‍ය අයිසා සාලෙ ඉදන් බෙරිහන් දුන්නහම මට මහ කුරිරු හිනාවක් ආවා.. හොඳ වැඩේ..

" බොරු අයිසෙ.. මම මොකුත් කළේ නෑ.."

මම රඨ අයිගෙ අත ගසලා කලිසම අන්දවගන්නා.. දැන් හරි..

" ඔකු තානි බිස්ට් මැලුණුනේ.."

රඨ අයිගා දුවගෙන ගිහින් ෆෝන් එක ඇදලා අරගන්නා.. බිස්ට් මැරිලා හාද්දක් දුන්නහම පණ එක කැල්ල දැකලා මේකා ඊටපස්සෙ අපෙත් හාදු ඉල්ලන්න ගනීද දන්නා.. අර අවියා මහ පණ්ඩිතයි.. ඔකා දෙයක් ඔන කිව්වොත් දෙනකල් අඩනවා.. ආඨ අයිගා ඉතින් අවිගෙ හොඳ පපානෙ.. ඉල්ලන ඉලන හැම එකම ගෙනැත් දෙනවා.. ඒකට මාමා බනිනවා ලමයි නරක් කරනවලු.. වයස ගිහින් කසාද බැන්දම ඔහොම වෙනවා.. ආස දේවල් අරන්දෙන්නැතුව පොඩි ළමයිනිට.. අපේ මාමටත් විකාරනෙ..

" බිස්ට් දැන් ප්‍රින්ස් කෙනෙක් වෙලා.. මෙ.."

" ඒ ඇයි.."

" බියුටි බිස්ට්ව මනුස්සයෙක් කළානෙ.."

" ඒ කොහොමද.."

" බියුටි මැජික් කෝටුවක් අරගෙන එහෙම කළාලු.."

" මැජික් කෝටුවක්..??"

අව් ටික වෙලාවක් කල්පනා කාලා.. ආරුටනම ඔව්වර ඒවා තේරෙන්නෙ නෑ ඒකා දන්නෙ මලක් මී මැස්සෙක් දිහා දවසම බලාගෙන හිනාවෙන්න විතරයි.. නැත්නම හුරුල් වෙනවා..පාට කුරක් අරගෙන බිත්ති පුරාම අදින්න යනවා.. දවසක් ආඨ අයිගා හෙන ගාණක් දිලා අරගත්තු මෙඩිකල් බ්‍රැක් එකක් ආරු සම්පූර්ණෙන්ම කාලා දාලා තිබ්බා.. ඒකා පිටු කඩ කඩ ඒවා කටේ දාගෙන හපලා.. දත් දෙකයි තියෙන්නෙත් තාම.. සේරම ආට්ට පස්සෙ අපිවත් ඉතුරු වෙයිද දන්නෙ නෑ..

" ඔකු තානි මත මැජික් කෝටුවක් ඔනි.."

මම කට තදකරගෙන කණ්ණාඩිමෙසෙ ගාවින් වාඩිවුණාම රඨ අයිගා හෙන අසරණ වෙලා වගේ අව් දිහා බලාගෙන හිටියා.. දැන් හොයාපල්ලකො මැජික් කෝටු.. හොඳ වෙලාවට මැජික් කොස්සක් ගැන

මතක් කළේ නැත්තෙ.. අපේ අම්මා ගාව තියනවා මැජික් නැති නිකන් කොසක් මට තර්ජනේ කරන්න අවිභාවිතා කරන..

" අපි ඩඩා බලන්න යමු.. එන්නකො අව්.. ඩඩ්ඩක් පෙනන්න.."

රඳා අයිසා ආරුවයි අව්ත් උස්සගෙන එළියට ගියා.. දැන් අපේ අහිත්සක මාමා ලෝකෙ පෙරළලා හරි මැජික් කෝටුවක් ගෙනැත් දෙන්න එපෑ.. පව් දෙයිගෙන මගේ වයසක මාමා.. ටිකකින් රඳා අයිසා හෙන පල් හිනාවක් දාගෙන කාමරේට රිංගලා දොර වැහුවා.. අපේ මාමට ටොපිය සෙට් වෙලා වගේ.. මම කොණ්ඩෙ පිරලා හරි මැද්දෙන් බෙදුවා.. සැක් මහිගා ඉස්කෝලෙ යන කාලෙ වගේ.. ඒක හරියන්නෙ නෑ.. ටිකකින් රඳා අයිසා ඇවිත් මගේ බඩ වටේ අත් දෙක බැඳගෙන උරහිසින් මුණ තියාගන්නා..

මම කොණ්ඩෙ පැත්තට පිරගන්නා..

" දැන් හෙට වෙද්දි ලංකාවෙ යයිද දන්නෑ ප්‍රසිද්ධ ක්‍රීඩක ඡනෙරු උද්යෝග තම පෙම්වතා සමඟ කැලිෆෝනියාවෙ නිවාඩුව ගත කරයි කියලා.."

රඳා අයිසා හිනාවෙව් කියලා මගේ කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට කල්ලා චෝට්ඨ් බැන්ඩ එකක් දැමමා.. ඉස්සරහා කැලි ටික ඇස් දෙකට වැටෙන්න හැදුවා..

" මම කිව්වෙ ඒයි.. මම ලංකාව අඩවලා පස්ස බලන්නෙ කියලා.. ඒගොල්ලො දැනගන්න කලින් මම ඒක ප්‍රසිද්ධ කරනවා.. ඉවරනෙ.."

" ඔයා හෙන සයිලන්ට් විදියට ඉඳලා ෆෝමස් වුණ මනුස්සයෙක්නෙ.. එකපාර එහෙම දාන එක හොඳද.."

" ඉස්සෙල්ලම මට ෆෝන් එකක් හොයලා දෙන්න අනේ.. ඔයාගෙ එකෙන් ලොග් වෙන්නම.."

" මම.."

ඉදපන්නකො මම කරන්න..

" ඒත් පහුගිය කාලෙ පොඩි කටකතාවක් තිබ්බා මම යාච්චෙලා ඉන්නෙ කොල්ලෙක් එක්ක කියලා.. අපි දෙන්නා හතරවටේ ඇවිදලා ෆොටෝ දාපුවා තියේනෙ.."

" මම.. I've got a little surprise for you.. ඉක්මනට යමු.."

රඳා අයියා මගෙ කමවුලක් එබෙන්නම හාද්දක් දුන්නා.. ආයෙම එකක්.. ආයෙම එකක්.. මේ මනුස්සයට පිස්සු හැදිලා.. දැන් ඉතින් මම සප්‍රයිස් වුණා මද.. මගලට කලින් පපුවෙ අමාරුවක් හැදිලා මැරිලා ගියොත් එහෙම.. මට පණපිටින් ඉන්න ඔන සදමාලි..

රඳා අයියා පහළට ගියාම මමත් ප'ගියුම එක වට්ට ස්ප්‍රේ කරගෙන හිමින් සැරේ පහළට ගියා.. අද උදේ බාප්පා වැඩට යන්න ඇති.. අපේ අම්මයි අසලි අම්මයි කුස්සියට වෙලා කෝප්ප හෝදනවා.. ඉවරයක් නෑ.. ඊයෙ රඳා අයියලා රු වෙන්න ගියා.. ආයෙම උදේ ආවෙ.. ආඨා අයියලා අපාටමන්ට එකක් රෙන්ට් කල්ලනෙ මෙහේ මාසෙකට විතර.. ආවිච්ඡමා බලාගන්න ලොකු අම්මා නැවතිලා එහේ.. ඊයෙ රු ආවිච්ඡ එක්ක පැයයි.. සෙනුකයා එක්ක පැය දෙකයි මලක් කඩලා.. හෙන රු වෙලා මම නිදාගත්තෙ.. මම කුස්සියට යද්දි අසලි අම්මා මාත් එක්ක හිනාවුණා..

" මගේ බැණගෙ හැඩ බලන්නකො නංගි.."

" හැඩ වගේම වැඩත් තියනවනම් මද දක්කෙ.. මේ ළමයා ආපු නිසා ඔය.. නැත්නම් ගේ දෙක වෙන්න සිංදු කිය කිය බෙරිහන් දෙනවා.."

" එහෙම තමා.. මේ වයසෙ ලමයිනෙ.."

" බලන්න අසලි අම්මෙ.. අපෙ අම්මට ගාණක් නෑ.."

මම වතුර එකක් පුරොගෙන බිලා අම්මගෙ කොණ්ඩෙ ගහලා තිබ්බ කට්ට ගලෝලා මෙසෙ උඩින් තියාගෙන ගියා.. අම්මගෙ කොණ්ඩෙ දණහිස ගාවට විතර.. බොහ් ගාලා ලිහිලා පැද්දුණා..

" අන්න දැක්කද.. කරපු නොසණ්ඩාල වැඩේ.."

අසලි අම්මා හිනාවෙව් අම්මගෙ කොණ්ඩෙ අල්ලලා උඩට බැන්නද.. අම්මා පිහන් වගයක් ඇත්තට හෝද හෝද හිටියෙ.. මේ අම්මා මගේ සායම යවනවා.. මම වැදගත් පුරවැසියෙක්නෙ.. එහෙම කල්ලා ගිහින් කකුල උලුවස්සෙ වද්දගෙන මට තරු පෙනුණා..

" ආආආආආආආආආආආ!!!!!! මාමෙ.. ආව් අනේ.."

" මාමා අවිච්ච වඩාගෙන කාමරේක ඉඳලා එවුණා..

" මොකද කෑ ගහන්නෙ සුදුමහත්තයෝ.."

රඬ අයියන් එළියෙ පැසේස් එකේ ඉඳලා මුණ දැමිමා.. කැගැහුවා සද්දෙ වැඩිද කොහෙද.. මම ගොපහේ හිනාවක් වෙදනාව දරාගෙනම දැමිමා.. නොදකින්න..

" නි-නැහි.."

මාමා මට දෙකක් රැවවම රඬ අයියා ඇවිත් නැමිලා මගේ ශ්‍රේෂ්ඨ දෙක දාගන්න උදව් කලා.. ඊටපස්සෙ කාර් එකෙන් ඉන්ද්‍රවා.. මෙහේ හැමදේම රෙන්ට් කරන්න පුළුවන් නෙ.. කාර් වුණත් එහෙම පුළුවන්.. මගෙ එමනුස්සයට හතරමහ නිධානෙ පහළවෙලාද දන්නෑ ටෙරාරියක් රෙන්ට් එකට ගත්තෙ.. ලන්ඩන් වල ඉඳලා කුඩු බිස්නස් කල්ලද.. එහේ ඉලෙක්ට්‍රිකල් ඉන්ජිනියර් කෙනෙක් විදියට අවුරුද්දක් වැඩ කළානෙ.. මම දන්න විදියට අවුරුද්දකට ස්ටර්ලින් පවුම හතළිස්දාහක් චිතර ගෙවනවා.. සල්ලි තියනවා තමා.. දැන් ලංකාවෙ ඩොලර් එක නැගලනෙ..(රුපියල් වලින් මිලියන දාහක් වගේ) සිනිඅප්පව්ව් මගේ.. හැබැයි මාත් එක්තරා විදියක සිනි අප්පව්වියෙක් තමා.. සිනිඅප්පව්ව්ලා සිනිඅප්පව්ව්ලා දැන් ලව් කරන්නෙ.. ඔය හිව්ව් බේබ් බෝයිලා වැඩක් නෑ.. ගැමමක් තමා..

" බැක් ටු පැසේන්ජර් ප්‍රින්සස්.. මරු නේද ඒයි.. අපි කොහෙද යන්නෙ.."

" බ්‍රේක්ෆාස්ට් ගන්න යමු.."

" අපි ඩ්‍රයිව් තෲ ගමු.. මම ඔයාට තැනක් කියන්නම.. එතන මරු.."

" කේ.."

රඬ අයියා මගේ අතක් එයාගෙ අතක පටලගත්තා.. ඊටපස්සෙ හදිසියෙ මොකක් හරි මතක් වෙලා වගේ හිනාවුණා..

" හෙන කාලෙකට පස්සෙ නේද.."

" මම හිතුවෙ නෑ ආයෙම ඔයාව හමබෙද්දි මම කැලිෆෝනියා වල ඉදිව් කියලා.."

මම ඇදිලා ගිහින් රඬ අයිගෙ කමමුලෙන් හාද්දක් තිබ්බා.. එයා ලස්සනට හිනාවුණා.. අඩම්බරපාට හිනාවක් නෙමෙයි.. ඇත්තෙන්ම හරි සැහැල්ලු හිනාවක්.. බලන් ඉද්දි ලෝබ හිනෙනවා.. හුඟ කාලෙකට පස්සෙ මම නිදහසේ සතුටින් ජීවත් වෙනවා.. පහුගිය කාලෙ ගෙවිලා ගියාද හීනයක් වගේ.. ඇත්තටම මේ දවස් වෙනකල් මම කොච්චර බලාගෙන හිටියද.. මගේ හදවතින්ම ලොකු සතුටක් දැනෙනවා.. ආයෙම අපි හිතේ බයක්, දුකක් නැතුව සතුටින් ජීවත් වෙනවා..

හැමතිස්සෙම ආදරේ කරන්න හරිම කෙනා තෝරගන්න ඕන.. මම විශ්වාස කරනවා.. අනිත්පැත්තට බලාපොරොත්තු වෙන ආදරේම ලැබෙයි කියලා..

" ලිලි ප්‍රෙග්නට් වෙලා ඒයි.. මට ඊයෙ රූ සෙනුකයා කිව්වෙ.. අද රූට වම්රූට ගන්න ඕන.."

" හොඳයිනෙ.. මටත් වම්රූ එක්ක කතාකරන්න ඕන.."

" ඔයාලා ලංකාවෙ හමබුණේ නැද්ද.. ඇවිල්ලා මාසයක්ම එහේ හිටියනෙ.."

" හමබුණා දවසක්.. ඒකට වැඩනෙ සැහෙන්න.."

" ඒකතමා.."

" ඔයා ලස්සන වෙලා වරද්.. ඇත්තටම.."

මම ගර්ට එකේ නූලක් ඇදලා අරගෙන ඒක රඬ අයිගෙ ඇහිල්ලක ගැටගැහුවා.. ගෙදර ගියාම රඬ අයිගෙ පස්ස ලොකුවෙලාද බලන්නෝන.. මට කොච්චර මතක් වුණාද ඉතින්.. නොකිව්වට..

" ඔයන්.."

" අම්මලා කියනවා වෙඩින් එක සති දෙකකින් ගමුල.."

රඬ අයිගා එකසැරේට හෙන ගහන්න වගේ කියලා දැමමහම මම බයවුණා.. මොකක් සති දෙකකින්!!! එව්වර ඉක්මනට වෙඩින් එකකට ලැස්තිවෙන්නෙ කොහොමද.. පිස්සු හැදෙයි.. යකෝ ගහෙන්න ගෙඩි එන්න වගේ එහෙම මගුල් ගන්නවද.. අනික මොකෝ අපි හැමදාම බදින්නද..

අවුරුදු දහයක් පරණ ලව් එකක් මේක.. මම කිව්වෙ රඬ අයිසට දහයයි..
මට අටක් විතර.. කොහොම හරි ඉතින් විරාන් කාලයක් අපි ලව් කළානෙ..

" ඔයා මොකද කියන්නෙ.. දැන් මදද ඔය බලාගෙන හිටියා.."

" ඉක්මන් වැඩි වගේ නැද්ද.. නෑ මම කියන්නෙ එව්වර ඉක්මනට
ලැස්තිවෙන්නෙ කොහොමද.."

" කොහොමහරි ලැස්තිවෙන්න නම් පුළුවන් ඉතින්.. කී දෙනෙක්ට
කියන්නද.. හෙන තොගයක් ඉන්නවනෙ.. එහෙම වුණොත් මුලින්ම කාඩ්
ප්‍රින්ට් කරලා යවන්න වෙට්.."

අඩෙ මම බඳින්න යන්නෙ ආවිආමමෙ!!

" එව්වර ලොකුවට ගන්නවද ඒයි.."

" හැමදාම බඳින්නෙ නෑනෙ.. ලොකුවට ගන්න ඔන.."

" ඔ ඔයාගෙ හැම එකම ලොකුයි තේද.."

මම රඬ අයිසා දිහා බලලා වල් හිනාවක් දැමමහම රඬ අයිසා රතු වුණා..

" උඹවනම් හදන්න බෑ.."

" ඔයා හදලා ගන්නකො ඉතින්.."

රඬ අයිසත් එකසැරේ මහ වලක්ක හිනාවක් දාගෙන මගේ මුණ බැලුවා..
සැක් මුගෙ පැණි හිනාව..

" හදලා ගන්න දේවල් නම් නෑ වගේ.."

" ඒ සිරාද.. කැපට්ම ඒයි.. මම ඔයා වෙනුවෙන් වර්කවුට් කල්ලා
හදාගත්තෙ.."

රඬ අයිසා ආයෙම හෙන හයිසෙන් හිනාවුණා.. මේකගෙ හිනාව මහ
වලක්ක වෙලානෙ.. කවුරුවත් ඉස්සරහා හිනාවෙන්න කියන්න හොඳ නෑ..
මගේ හැපිකව්වනෙ.. මගෙ බඳින්න ඉන්න අයිසා.. මම ඇදිලා ගිහිනි

ආයෙම රඨ අයිගෙ කමමුලට හාද්දක් දුන්නා.. ඊටපස්සෙ එහෙමම
ඇලවෙලා රඨ අයිගෙ ඇහට හේත්තු වෙලා හිටියා..

ටිකකින් අපි ස්ටාර්ස්බක්ස් එකෙන් ස්ට්‍රෝබෙරි ලෙමනේඩ් දෙකකුත්
අරගෙන EL HUERO ඩ්‍රයිව් තෲ එකෙන් කෑම අරගෙන ඉස්සර වගේම
ඔපදූප කියව කියව යන තැනක් හරියට දන්නෙන් නැතුව ගියා.. අපි යන
පැත්තෙ තිබ්බේ මුදු.. මේ කාලෙට කැලිෆෝනියා වල සෙනග පිරිලා.. හුහක්
අය බිව් යනවා.. ඒවුණාට ලංකාවෙ නැති නිදහසක් කැලිෆෝනියාවෙ
වෙලාවකට දැනෙනවා.. ලංකාවෙනම තේකක් බොද්දි ඒක වැරදිලා ඇහේ
හැප්පත් මිනිස්සු ඒකටත් හැලි ලියලා දානවා.. එතකොට එපාවෙනවා..
එහෙම නෙමෙයි නිදහසේ ජීවත් වෙන්න ඔන.. එතකොට තමයි ජීවත්
වෙනවා කියන හැගීම දැනෙන්න ගන්නෙ..

Laguna Beach එක කියන්නෙ මම මෙහේ ආසම ආසම ආස තැනක්.. එක
සැරයක් මම ඇවිල්ලා තියේ අම්මලා එක්ක.. කොටින්ම ඒකට
කියන්නෙත් what California dreams are made of කියලා.. ඒ තරම්ම ලස්සන
බිව් එක්ක ඇමරිකා වල තියෙන.. ලොස් ඇන්ජලිස් වලයි සැන් ඩියාගෝ
අතරෙයි තියෙන ලගුනා වල වටේ තියන ගම්මාන වල හුහක් කලාති
තියනවා.. ඇවිදලා බලන්න.. පිංතූර අරගෙන තියාගන්න තරම්ම වටිනවා..
කඳු බෑවුම්.. කොළපාර තැනින් තැන තියන ගස්, පාඩුවේ ඇවිදින මිනිස්සු..
මම බලාපොරොත්තු වෙන නිදහස හුහක් තිබ්බේ මුහුදු වෙරළවල් වල..
මුහුදේ නාන්න යන එක නෙමේ.. ඉදගෙන බලාගෙන ඉන්න.. හිමිහිට
රැල්ල කකුලෙ වද්දගන්න.. හුළං පාරට මුණ අල්ලගෙන ඉන්න.. ඉස්සර අපි
හුහක් දවසට බිව් ළඟ තියන රෙස්ටොරන්ට් වලටයන්නෙ අපි දෙන්නම
බිව් එකට ආස නිසා.. හේතුවක් දන්න නෑ.. දෙන්නම හුහක් කැමතියි..
අන්තිමට අපි ඇවිලා නතරවුණේ එතන..

මම කාර් එකෙන් බැහැලා ගිහින් බොනට එකට හේත්තු වුණා. එකම තැන
ඉදගෙන හිටියම කකුල නිකම හිරිවැටිලා වගේ.. සෙනහ එහෙ මෙහෙ
යනවා.. ටිකකින් රඨ අයිගත් ඇවිත් මගේ එහාපැත්තෙන් කාර් එකට
හේත්තු වුණා.. හුහ දවසකට පස්සෙ අපි දෙන්නා ආයෙම මුදු වෙරලක් ලඳ
එකට ඉදගෙන ඉන්නවා.. රඨ අයිගා මගේ අතක එයාගෙ ඇහිලි
පටලගත්තා..

" මට තාම හිතාගන්න බෑ වරද්.."

මම රඳා අයියාට හේත්තු වුණා.. මුකුත් නොකියම මුද දිහා බලාගෙන
හිටියා.. හරි නිදහස් හැගීමක් හිතට දැනෙනවා.. ඒක දහස් වතාවක් කිව්වත්
පැහැදිලි කල්ලා ඉවර කරගන්න පුළුවන් හැගීමක් නෙමේ..

" අපි ලංකාවේ ගියාට පස්සෙන් මෙහෙම නිදහසේ ඉදිදි.."

" අපිට අනිත් මිනිස්සු වැඩක් නෑ.. අපි ඉන්න ගෙදරට කවුරුත් එන්නෙත්
නැත්නම්.. මම ඔයාගෙ එහාපැත්තෙන් ඉන්නවනම්.. එතනින් එහාට ඔන
නෑ.."

" ඒක ඇත්ත.."

රඳා අයියා මගේ ඔලුව මැද්දට හාද්දක් දුන්නා..

" අපි හෙට ගමනක් යනවා.. ඔයා කැමති තැනකට.."

මම කෙලින් වෙලා රඳා අයියා දිහා බැලුවා.. අපි කොහේද යන්න..??

" ආ..??"

රඳා අයියා හිනාවෙලා සාක්කුවට අත් දෙක ඔබාගත්තා..

" අය කරනවා.. එහෙම නිකන් දෙන්නෙ නෑ.."

" හෙන ගාණක් වෙන්නැති නේද.."

රඳා අයියා හිනාවුණා.. එයා කලින්ට වඩා දහස් ගුණේකින් සැහැල්ලුවෙන්
හුස්ම ගන්නවා..

" Just a little sweet kiss.."

මම ඉස්සරහට නැමිලා රඳා අයියාගෙ කමමුලකින් අල්ලගෙන තොල් වලින්
පෙක් එකක් තිබ්බා.. එයාට වුවටක් රෝස පාට වුණා.. මගේ ඇස් දිහාම
බලාගෙන ඉඳලා ටිකකින් හරි සිහියට ආවා..

" ඔයාට.. මගෙන්.."

රධ්‍ය අයිියා හතරැස් එන්ට්ලොප් එකක් මගේ අතින් තිබිබහම මම කුවස්
දෙක අතට හිරකරගෙන ඒක ඇරලා බැලුවා..

මගෙ දෙයියනේ!!!

" ම-මෙක.. මටද..??? අනේ.."

මම පැනලා රධ්‍ය අයිියව බොගත්තා.. කිව් කිවියෙම.. අපි වටේ ඉදපු අය අපි
දිහා බලලා හිනාවෙලා අපිව පහුකරගෙන ගියා.. සමහරු ආදරෙන්
බලාගෙන හිටියා.. මට පුදුම සතුටුයි.. ඇත්තටම සතුව කියන්නෙ රධ්‍ය
අයිියගෙ එහාපැත්තෙන් ජීවත් වෙන එක නෙමෙයිද.. ගෙවෙන හැම
මොහොතෙම මම සතුටු වෙනවා..

" ඔයා ශෝන් මෙන්ඩිස්ට කැමතියිනෙ.. හෙට අපි ලස් වේගාස් යනවා.."

" මට.. පිස්සු වගේ.. අයිියෙ.."

රධ්‍ය අයිියා ලාවට හිනාවෙනවා මට දැනුණා.. මම එයාගෙ කම්මුලට හාඳු
ගොඩාක් දීලා මෙහාට වුණා..

" අපි හෙට යනවා..??"

" තවසෙ මගේ පපුවෙ අමාරුව වැඩි කරනවා මෙහේට පය තිබිබ වෙලේ
ඉඳලා.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ කර වටේ අතක් යවලා මාව එයාට තුරුල් කරගත්තා..
ඇත්තටම මම හිටියෙ හිතේ මල් යායක් පිපුණු ගාණට.. රධ්‍ය අයිියගෙ ගාව
ඉද්දි දැනෙන හැගීම හුළහක් නම් ඒ හුළහ මගේ හිතේ පැළවෙලා තියන
මල් යායම හිමිහිට පිහගෙන යනවා.. එයාගෙ ආදරේ පොදු වැස්සක්නම්..
මාව හිනියට තෙමනවා.. ඉර එළියක්නම්.. මට පිපෙන්න ඉඩ අරිනවා..
කොයි වෙලාවකවත් ඒක ඉඩෝරයක්වත්, මහා වැස්සක්වත්, සුළි
කුණාටුවක්වත් නෙමෙයි.. හිතට හරි සැනසීමයි..

අපි හුහාක් හවස් වෙනකල් ලගුනා වල හිටියා.. හවස කැගේ එකකට
වෙලා සිත්ද ඇහුවා.. ඊටපස්සෙ බියර් කෑන් දෙකතුනක් ගහලා ගෙදර
එන්න ආවා.. හුහ කාලෙකට පස්සෙ ආපු ලස්සනම ඩෙට් එකක්.. අපි
දවසෙම හිනාවෙලා හිටියා.. අවුරුදු ගාණක දේවල් කතාකළා.. අපි ගෙදර

එද්දි බාප්පා ගෙදර ඇවිත්.. අම්මයි අසලි අම්මයි කෑම ඇස්ති කරලා.. මෙසෙ උඩ ලස්සන රෝස පොකුරකුත් තියනවා.. මාමයි ආධ්‍ය අයිසයි බබාලා දෙන්නව එළියෙ තියාගෙන එයාලව හුරුල් කරනවා.. හරි පිරිවව පව්ලක් වගේ.. මේ දවස්නම් ඉක්මනට ගෙවෙන්න එපා..

" අම්මයි දෙන්න ආවද.. කොහොමද අද.."

අසලි අම්මා වයිත් ග්ලාස් එකක් පුරෝගෙන ස්ටුල් එකකින් ඉදහත්තා..

" හොඳයි අම්මෙ.. මට පොඩි වැඩක් හමුවුණා.."

මම අතේ තිබ්බ එන්ට්ලොප් එක අසලි අම්මට දුන්නම රධ්‍ය අයිසා මගේ කාමරේට ගිහිත් වොග් එකක් දාගන්නවා කිව්වා.. මමත් අසලි අම්මා ගාවිත් ඉදහත්තා..

" කෝ බලන්න.. මයි ගෝඩ්...!! බෝතික්කා අනිද්දා කොන්සට් එකකට යන්නනෙ.. මේ බලන්නකො දේද.."

අපේ අම්මත් යන එක ගමන් ඒකට මුණ දාලා හිනාවුණා..

" අපි හෙට ලස් වෙගාස් යනවා!!!"

" හොඳයි හොඳයි.. ගිහින්න ඇවිත් අපි ඉතුරු ඒවා කතාකරගමුකො.. නේද.."

" ඒකතමා.. තව දවස් කියද.. ලැස්තිවෙන්නත් තියනවා.."

අර දැක්කනෙ.. මේ ගෙදර කොහෙන් ගියත් ඉවරවෙන්නෙ අපේ කසාදෙන් තමා.. මම හිමිත් සිරුවෙ අසලි අම්මට හග් එකකුත් දිගෙන කාමරේට එද්දි බානෲම් එකේ රධ්‍ය අයිසා ඉන්නවා ඇහුණා.. මම ගිහිත් ඇදේ හාන්සිවෙලා හිටියා.. අද මහා ගොඩක් ඇවිද්දේ නැතත් කකුල ටිකක් රිදෙනවා.. තාම මේක අලුත්තෙ.. හරියන්න මාස දෙක තුනක්වත් යාවි.. මේ ක්‍රවස් දෙක නැතුව ඇවිදගන්න පුළුවන් වුණොත් ලොකු දෙයක්.. ටිකකින් රදා අයිසා ආවහමමමත් ගිහිත් කකුල නොතෙමෙන්න නාගත්තා.. නාලා ආයෙම සාලෙට යනකොට ගෙදර හැමෝම කෑම මෙසෙ වාඩිවෙලා.. මම ගිහිත් රධ්‍ය අයිසගෙයි මාමගෙයි මැද්දෙන් ඉදහත්තා.. අපේ පව්ල් කොච්චර කාලෙකින්ද එකතු වෙලා කෑමක් ගන්නෙ.. හුඟ කාලෙකින්.. අම්මා වෙනදටත් වඩා රසට කෑම හදලා තිබුණා.. හැමෝම හිනාවෙව් කතාකළා..

ආධ්‍ය අයියා බබාලා දෙන්නට කවනවා.. මාමා ආධ්‍ය අයියට කවනවා..
අසලි අම්මා විහිළු කරනවා.. බාප්පා හිනාවෙනවා.. අපේ අම්මා අම්මගෙ
විස්තර කියවනවා.. චුට් බබාලාත් කිසිදෙයක් තේරෙන්නෙ නැති
කතාවලටත් හයිසෙන් හිනාවෙනවා..

" හෙට කියටද පොඩි මෙහෙත් යන්නෙ.."

" දවල් වෙලා අම්මා.."

" ආ.. පරිස්සමට හරිද.. මගේ බෑණුව පරිස්සමට එක්ක එන්න ඔන.."

" දැන් රූ වෙලා අක්කා යන්නද.. මෙහේ ඉඳලම යන්නකො.."

අපේ අම්මා අසලි අම්මගෙන් ඇහුවම අසලි අම්මා ආයෙම ගිලාස් එකට
වයිත් පුරෝගන්තා.. අපේ අම්මටත් පිරෙව්වා..

" මමයි පොඩ්ඩි නවතිමුද.. අපි දෙන්නා ගිල්ම එකක්වත් බලමු දේද.. ආයෙ
ඔයාලව බලන්න මෙහේ එන්න එපෑ.. නේද.."

" ඒක හොඳයි.. ආධ්‍ය පුතාලත් ඉන්නවද.."

" මෙයාලගෙ ඇඳුම ගෙනාවෙත් නෑ අම්මා.. අපි යනවා රූ වෙන්න.. හෙට
උදේ එන්නමකො.."

අපේ මාමා ආධ්‍ය අයියා දිහා බලලා හෙන මනමාල හිනාවක් දැමමා විතරයි
හැරෙන තැපෑලෙන් ආධ්‍ය අයියා මාමගෙ කකුලට පාරක් දුන්නා.. සැක්
අපේ මාමනම්.. රඬ අයියා මට, රතු වෙලා ඉන්න අයියව පෙන්නලා ඇහැක්
ගැහුවම අයියා අපි සේරටම පෝළිමේ රවාගෙන ගියා..

" පාඩුවෙ ඉන්න අනුරාග්.."

" ඉතින් ඇත්තනෙ.. කවුරුත් නැති එකේ.. පොඩ්ඩක් උනන්දු වෙයන්කො
සාකි.."

" මාමෙ!! අපිත් මෙතන ඉන්නවා.."

මට මාමගෙයි අයියගෙයි රහස් සාකච්ඡාව කන වැටුණා.. මට විතරක්
නෙමෙ මගේ මනුස්සයටත්.. අපේ මාමා රවලා මං දිහා බැලුවා..

" උඹලා දෙන්නා හරි හොඳ උන් දෙන්නනෙ.. පාඩුවේ ඉඳපන්.. ආවා මෙනෙ ඒකටත් උදැල්ල දාන්න.."

මම ඉතින් උදැල්ල නොදා හිටියා.. ආධ්‍ය අයියගෙ මුණෙ රතුපාට බහින්නෙම නෑ කෑම ඉවරවෙනකල්ම.. ඊටපස්සෙ හුහක් රූ වෙන්න ආධ්‍ය අයියලා එයාලගෙ අපාටමන්ට එකට ගියා.. අමමලා ගිල්ම එකක් බලන්න ගත්තු නිසා මමයි රධ්‍ය අයියයි කාමරේට ඇවිත් නිදාගන්න ගියා..

මම ඇදෙන් හාන්සිවුණාම රධ්‍ය අයියා ලයිට් ඔෆ් කරගෙන මං ගාවිත් හාන්සි වෙලා, මගේ කකුල ගාවිත් කොට්ටයක් තියලා, බලන්නකට එක අස්සට ගුලි වුණා.. එයා හීටර් එකක් වගේ උණුම උණුයි.. මම මගේ උරහිසට තට්ටුවක් දැමමහම රධ්‍ය අයියා මාව බුවඑ අඩුවලින් තද කල්ලා බදාගෙන මගේ පපුවෙන් මුණ තියාගත්තා.. මම එයාගෙ කොණ්ඩෙ අතගැවා.. අද හරි මහන්සි.. නින්ද යාගෙන එද්දි මට දැනුණා රධ්‍ය අයියා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තියලා මාව එයාගෙ අතක් උඩ තියාගන්නවා.. මට එහෙමම හොඳටම නින්ද ගියා.. හුහ කාලෙකින් සැනසීමෙන් නිදාගත්තා..

" ගුඩ් නයිට් වරද්.."

මම හැමෝම කලින් වැප්පෙ දුන්නු චතුර එකතුකල්ලා වැටක් හැදුවා ජෙයිසනේ.. වැටේ නම දළඹු වැට.. අපි වැටකුත් හැදුවා අපෙ හාමුදුර්වනේ..

අපි යමු ලස් වෙගාස්.. ලෑමස්ති වෙලා එමන..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ඩිඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

169 කොටස

" වරද්ද් අවදිවෙන්න.."

" මම.."

" කෝ නැගිටින්න.."

" මම.. මම.."

මම අනිත් පැත්ත හැරිලා බිලැන්කට එක ඔලුවෙ ඉඳන් පොරවගත්තම මම හිනෙත් වගේ දැක්කා රඬ අයිසා නැගිටලා බානෘම එකට යනවා.. මාත් ටිකකින් අවදි වෙලා බානෘම එක අස්සටම රිංගගත්තා..

" නිදිමතයි ඒයි.. වෙලාව කීයද.."

මම ගිහින් දත් මැද මැද ඉඳපු රඬ අයිසගෙ උරහිසට මුණ තියාගෙන ඇස් දෙක පියාගත්තා.. හෙන නිදිමතයි..

" හත හමාරයි.."

මම ටික වෙලාවක් ඉඳලා මගේ බ්‍රෑස් එකට ටුන්පේස්ට් හලාගෙන ඒක කට්ටි ගහගත්තා.. මේ දත් මදින එකනම මලවදේ.. අපේ මාමා දත් දොස්තර නිසා මම පොඩිම කාලෙ දත්මද්දන්නෙ ඒ මනුස්සයා තමයි.. උඩට පහළට පැත්තට.. යැයි යැයි ගහා දත් ටික ගෙවිලා යනකල් මද්දනවා.. නෑ හරිද්.. ගෙවිලා යනකන් නෙමේ.. ඒ ගොල්ලොන්ට කියලා දෙන විදියට.. මාමගෙ නුවර එක්ස් කැල්ලට දැන් නම ඇඬෙනවා ඇති මගෙ මස්සිනාව දැකලා.. මස්සිනාද.. වූවි මාමද.. මේ මගෙ එහාපැත්තෙ ඉන්නෙ හිව්වි මාමනෙ.. මගෙ බිදින්න ඉන්න හිව්වි මාමා..

මම නයිට් කිට් එකේ දිගට තිබ්බ අත උස්සලා කරකලා හොඳ පාරක් රඬ අයිසගෙ පස්සට දුන්නා..

වටාස්

" වරද්ද්!!!"

" දෙයියනේ තව ලොකුවෙලා.."

" පාඩුවේ ඉඳපන්.."

" පාඩුවේ ඉන්නේ මොකටද.. මේ අහනවකො.."

මම බ්‍රෑ ළමයෙක් කටේ ගහගෙන හිමින් සැරේ ඇඳිලා ගිහින් රඳා අයියාගේ අතකට හේත්තු වෙලා ඇස් පිල්ලම් දෙක තුනක් ගැහුවා.. රඳා අයියා බයවෙලා වගේ මගෙන් එහාට වුණා..

" මෙහි.."

" මොකද.."

" අපි තරු බලන්න යන්නැද්ද.."

රඳා අයියා දත් මැද මැද ඉඳපු බ්‍රෑ ළමයෙක් කටේ ඇනගන්නා.. ඔව්වර බය වෙන්න ඕනද හත්දෙයියනේ ඒකට.. මම හිතුවේ විසි හතක් වෙද්දිවත් මේ මනුස්සයා ආවර්ථ වෙලා ඉඳිව් කියලා.. බලන් යද්දි මේ මනුස්සයා වරදට පොළඹවගන්න වෙන්නේ මටමද කොහෙද.. හිටපන්නකො හනිමුත් ගිය දවසට මම තේ මරාගෙන කනවා.. ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා..

" මම තවසෙට තරු පෙන්න්නද.."

" පෙන්නයි තරු.. අනේ මේ මුණහෝදගෙන කන්න යම.. "

රඳා අයියා මගේ පස්සට එකකුත් ගහගෙන මුණ හෝදගෙන වන වන එළියට ගියා.. මුගේ ආවර්ථ.. ඉඳපන්නකො මම උඹට හොඳ වැඩක් කරන්න.. අර සෙනුකයා නම් හැමදාම තරු බලනවැනි.. මට තමා තරුවක් තියා සැටලයිට එකක්වත් නැද්දේ.. මගේ පොකාරයගෙන් අහන්න ඕන මනුස්සයාට නගින්න දෙන්න හොඳ මොනවද කියලා.. කැලිගෝනියාවල දූරියා නැද්ද දන්නැ.. ඇති හෙව්වොත්..

මම මුණ හෝදගෙන පහළට යද්දි අසලි අමමා කණ්ණාඩි දෙකත් දාගෙන ලැප් එකේ මොනවද බලනවා.. අපේ අමමා උයනවා.. අපේ අමමනම් බලන වෙලාවක උයන එකතේ වැඩේ.. වැඩක් නැති වුණාමත් උයනවා.. මේ දවස්වල ගොතන්න පුරුදු වෙලා.. ගොතනවත් එක්ක.. ඉඳලා හිටලා මගේ

ලමයිත්ටත් ඇඳුම් ගොතන කතා කියවගෙන එද්දි මම හිමිත් සැරේ
නැගිටලා එන්න එනවා.. දැන් මේ ගෙදර විසුමක් නැතිවෙලා තියෙන්නේ..
එක්කො ළමයි.. එක්කො කසාදේ..

" මගෙ බෝනික්කා නැගිටලා.."

මම අසලි අම්මගෙ ගාවිත්ම ඉදගත්තා..

" ආධ්‍ය අයිසලා ආවෙ නැද්ද අම්මෙ.."

" උදේම එන්න විදියක් නෑ කිව්වෙ.. බබාලගෙ වැඩ වෙනිනැති
කොල්ලො.."

එකසැරේම රධ්‍ය අයිසා බිබි ඉඳපු කිරි එක නහයෙන් ආවා.. නෙද්දකින් මේ
වනවර මිනිහා තමන්ගෙ අයිසා ගැන හිතන නැහැදිව්ව සිතුවිලි.. හැබැයි
මටත් ලාවට හිනාගියා ඉතින්.. අපේ මාමා රූ හොඳටම අභ්‍යවකාශගත
වෙලාද කොහෙද.. සැක් මොනවද මම මේ හිතන්නේ.. වරදයා හිත දමනය
කරගනිත්..!! ඒ උබෙ මස්සිනයි මාමයි..

" අම්මා අපි එකොළහට විතර යනවා.."

" මම.. පොඩි බලන්න මෙවගෙන් හොඳ මොනවද කියලා.. ඔයාලා
දෙන්නගෙ මොනවත් අයිඩියාස් තියද.."

අසලි අම්මා ලැප් එක රධ්‍ය අයිසගෙ පැත්තට හැරෙව්වම මමත් රධ්‍ය
අයිසගෙ ඔලුවට උඩින් මුණ දාලා බැලුවා.. ටිසිරි වෙඩින් කාඩ් නේද..
දෙයිසනේ!! මම බඳින්නයි යන්නේ ආව්විඅම්මෙ..

" බබා ඔයා කොහොමද කැමති.."

රධ්‍ය අයිසා හැරිලා මගේ දිහා බැලුවා.. මම සිරියල් එක කකා හිටිය හැන්ද
කටේ ගහගත්තා..

" අන්ඩර් සි තිම එක ලස්සනයි නේද.."

" මම.. ඒකට මොඩර්න් රෝයල් ලුක් එකක් ආවනම් ප'ඟෙක්ට.."

" ආ ඔව් එහෙම හොඳයි.."

" ඔයාලා දැන් ගිහින් ආවට පස්සෙ මම එපොයිමන්ට එකක් සෙට් කරන්නම් වෙඩින් ප්ලෑනර් කෙනෙක්ට.. ඊටකලින් මේ වෙඩින් කාඩ් වල වැඩේ ඉවර කරගන්න එපැයි.. එන මනුස්සයෝ ලැස්තීවෙන්න ඕනනෙ.."

අම්මලා වෙඩිමක් ගැන කියවද්දි මමයි රඬ අයියයි පාඩුවේ කෑම කෑවා.. ඊටපස්සෙ එයා ඇඳුම අරගෙන එන්න ඕන කියලා ආඬ අයියලගෙ අපාර්ට්මන්ට එකට ගියාම මාත් කාමරේට වෙලා ඇඳුම දෙකතුනක් ඔබාගෙන බැග් එක හදාගත්තා.. මගෙ ශෝන් අයියෙ මම එනවා..!! දෙයියනේ මගේ ශෝන් මෙන්ඩිස් පිස්සුව තියෙන්නෙ මම පොඩිකාලෙ ඉඳලා.. මම පුදුම ආසයි එයාගෙ සින්දු වලට.. මම හෙන ඊන්ටෝයිනෙ.. රඬ අයියා ආස ටෙලර්ට.. ටෙලන්ගෙ කොන්සර්ට් එකක් බලන්නත් යන්න ආසයි.. හුම්කම්පාවකුත් ඇති කල්ලා එන්න පුළුවන්.. මෙහෙ ඇවිල්ලා මම දන්නෙත් නෑ ශෝන් අයියගෙ කොන්සර්ට් එකක් තියනවා කියලා ලස් වෙගාස් වල.. ආර්භ්!! රඬ අයියා ඒක මතක තියාගෙන ඉඳලද.. මේ මිනිහා මට පිස්සු හදවනවා..

ලස් වෙගාස් වල තියෙන්නෙ හුහක් ඇඩල්ස් ඔන්ලි හොටෙල්ස්.. කැසිනෝ.. ස්ට්‍රිප් ක්ලබ්.. නයිට් ක්ලබ්.. සින් සිටි කියලම කියන්න පුළුවන් ඉතින්.. මමත් එහේ යන මුල්ම වතාව මේක.. බැරිවෙලාවත් තනියම ගියානම්.. එක්කො ඕන්නෑ.. දැන් යනවනෙ..

දහය හමාරට විතර රඬ අයියා ආවම අපි එයාපෝට් ගියා.. හුහක්ම ඊලයිට් එකේ හිටියෙ කොන්සර්ට් එකටම යන කට්ටිය.. මේ දවස්වල එහේ කොන්සර්ට් වික් එකක් තියෙනවා.. මාරයි..ඊලයිට් එකෙන් සමහරු සින්දු කියනවා.. අපි හිනාවෙව් කියව කියව හිටියා.. කැලිෆෝනියා වලින් ඊලයිට් එකක වෙගාස් වලට විනාඩි හතළිස් පහක් විතර යනවා.. අපි හොටෙල් එකට යද්දින් දවල් දෙකට විතර ඇති.. බෙලාගියෝ කියන්නෙ වෙගාස් වල තියන ලස්සනම හොටෙල්ස් වලින් එකක්.. ඒකෙම කැසිනෝ එකකුත් තියනවා..

මම රූම එකට ඇවිත් බැග් ටික කබඩ එකකින් දාලා තනිකරම වීදුරු වලින් හදලා තියන ඉස්සරහ වෝල් එකෙන් එහාපැත්ත බලාගෙන හිටියා.. ටිසිරි මෙහේ පිස්සු හැදෙනවානෙ.. එළියෙනම් මේ කාලෙ රස්නෙයි.. ඒත් හොටෙල් එක ඇතුළට ඒ තරමට රස්නයක් දැනෙන්නෙ නෑ එයා කන්ඩිගන් කල්ලා තියන නිසා.. රඬ අයියා ඇවිත් මගේ පිටිපස්සෙන් හිටගත්තා.. මේකා මොකද රතු වෙලා ඉන්නෙ..

" මෙහේ මරු නේද අනේ.."

" මම.."

" අපි කවද්ද ආයෙම ලංකාවට යන්නෙ.. ඔයා ඔරිස් යන්නත් ඕනනෙ.."

රඬ අයියා එහාපැත්තෙ තිබ්බ කවච එකෙන් ඉදගත්තම මම ක්‍රවස් දෙක පැත්තකට කල්ලා හිටගන්න බැලුවා.. මේ මගුල එක්ක මට බෑ දෙයියනේ.. සමහර වෙලාවට කකුල කැඩිලා කියලා අමතක වෙලා මම ඇවිදගෙන යන්නත් හදලා ඇදගෙන වැටෙනවා.. ඒ වුනාට මට ඕන ඇවිදින්න.. රඬ අයියා මට දෙකක් රැවවහම මම එක ක්‍රව එකකට වාරුවෙලා හිටියා.. දෙකම ඕනත් නෑ.. එකක් තිබ්බනම ඇති.. ඒත් අපේ දෝණි කැගහනවා..

" වෙඩින් එක ඉවරවුණාම යමු.. තව ටික දවසනෙ.. එතකල් තියන ලෙක්චර්ස් දෙකතුන මට මෙහෙ ඉදන් කවර් කරන්න පුළුවන්.."

" ඒක හොඳයි.. මේ මම ඇඳුමක් මාරුකරන් එන්නම.."

" මම.. බැන්ඩේජ් එක මාරු කරමු.. ඉක්මනට ගිහින් එන්න.."

මම කබ්බ එකෙන් ඇඳුමක් අරුන වොශාම එකට ගියා.. මේක කපල්ස් වලට ඉන්න ඩිසයින් කරපු රූම එකක් නිසා වොශාම එකේ උඩත් වීදුරු.. පහළත් වීදුරු.. අර මැද්දෙන් විතරක් ලාවට පේන්නැති වෙන්න ස්ටිකර් එකක් ග්ලාස් එකේ අලවලා තියනවා.. මම වොශ් දානකල් රඬ අයියා වැඩකට යනවා කියලා එළියට ගියා..

සති දෙකකින් මගුල තියනවා කියන්නෙ මගේ පෞකාරයත් කැලිෆෝනියා ඒව් එහෙනම.. මම කොච්චර කාලෙකින් දැක්කෙ නැද්ද සෙනුකයව.. අනිත් උන් දෙන්නවත් එහෙම තමා.. එදා පාවි එකෙන් පස්සෙ මොකෙක්වත්ම දැක්කෙ නෑ.. මම නැගිට්ද්දින් අන්දෙස් වෙලා වගේ දවසක්ම මොකුත් හිතාගන්න බැරුව හිටියා.. සැරින් සැරේ නින්ද ගිහින් නැගිට්ද්දි වෙනස් වෙනස් මනුස්සයෝ එහෙට යනවා මෙහෙට යනවා.. ඇවිත් මගේ උණ බලනවා.. සිහිය ආපුම දවස්වල මට මැරෙන්න හිතුණා.. මට ආයෙම බැඩ්මින්ටන් පටන්ගන්න ලොකු අදහසක් හිතේ නෑ.. මෙහෙම කකුලක් තියාගෙන නම් කොහොමත් බෑ.. අනික මගේ ජොබ් එක ඒක නෙමෙයිනෙ.. ජිලේ කරන කාලෙ යන්න පුළුවන් උපරිමෙටම ගියා.. දැන් සේරම බදාගෙන කරන්නත් අමාරුයි අනික.. හොස්පිටල් යන්න ගත්තට

පස්සෙ.. මම හිතන්නෙ මම මගේ හොඳි එකට සමුදෙන්න කාලෙ ඇවිල්ලද කොහෙද.. ඒකත් හොඳයි.. දැන් මට බිහි වෙනවට වඩා නිදහසේ ඉන්නයි ඕන.. මහන්සි වෙන කාලෙ මහන්සි වුණානෙ.. ඒකෙනුත් ගොඩක් දුර ගියා.. මගේ පාර.. එතනින් ඉවරයි.. දැන් ඩොක්ටර් කෙනෙක් විදියට ඉස්සරහට යනවා.. මගේ හිතටත් සැනසීමයි..

අපි ලන්ව එකත් අරගෙන කකුලත් ආයෙම බැන්ඩේස් කල්ලා මහන්සියට නින්ද ගියා.. අනික මට බොන්න නියන බෙහෙත් වලට නින්දත් යනවා.. නැගිට්දි රූ වෙලා.. රධ්‍ය අයිසා ඒත් පස්ස උඩ දාගෙන නිදි..මම රධ්‍ය අයිසගෙ අත් දෙක අස්සෙන් දහලලා දහලලා එහාට පැනගන්න හැදුවහම ඒකා ඇහැරුණා.. ඇහැරිලා බයවෙලා වගේ මං දිහා බලාගෙන හිටියා..

" ඔයාගෙ අත හිරිවැටෙයි.. මම මෙහෙම ඉඳලා.."

රධ්‍ය අයිසා මාව ඇඳලා අරගෙන බදාගත්තා.. මාව ආයෙම බුළු එ ග්‍රහණයට ලක් වුණා..

" එක විදියක ඉදහන්කො.. මම බයත් වුණා.."

" බය වෙලා ඉන්න ඕන තමා.. දැන් බැඳහම බයවෙලා ඉන්න හරිනෙ.."

" ඒ මොකටද.."

" එහෙම තමා.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ ශරීර එක අස්සෙන් අත් දෙක දාගත්තා.. රධ්‍ය අයිසා මගෙ කම්මුලට හාද්දක් දුන්නා.. ඩිම් වෙලා නියන කහපාට එළියෙන් මට පෙනිනවා.. එයාගෙ ඇස් දිලිසෙනවා..දා වගේමයි දැනුත්.. මම එයාව දැක්ක පළවෙනිම දවසෙ එයාගෙ ඇස් දිලිසුණේ කොහොමද.. අදටත් ඒක එහෙමම නියනවා.. මට එයාගෙ බෙල්ලෙ නියන නෙක්ලස් එක අතට අහුවුනාම මම ඒක අරගෙන බැලුවා..

" මට ඔයා නැතුව පාප්පි ඒයි.. "

" මම ඉන්නවනෙ.."

" ඒකතමා ආයෙ අතුරුදහන් නොවී ඉන්නවා.. නැතිනම් මම තවසෙට තරු පෙන්න දෙනවා.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ අතට ඇහිලි පටලගෙන ඒ අත ඇදට තියලා තද කරගෙන මගේ මුණට පහන් වුණාම මම ඇස් දෙක පියාගත්තා.. එයා පරිස්සමට මගේ තොල් උඩින් තොල් තියාගත්තා.. ඒ පොඩි වෙලාවටත් අර මත් වෙන හැගීම මට දැනුණා.. මම එයාගෙ කර වටේ අතක් යවලා එයාව මගේ පැත්තට ඇදගත්තා.. එයා තාම සිමාවක් තියාගන්නවා මට තේරෙනවා.. මම එක ගැන එයාගෙන් අහන්න යන්නෙ නෑ.. එයා මම ඇහුවත් කිව්වත් එතනින් එහාට යන්නෙ නෑ.. එදා වගේම මට ඒවා මතක් වෙනවා.. මුල ඉඳලම..

හුඟ වෙලාවකට පස්සෙ රධ්‍ය අයිසා මගේ නළලට හාද්දක් දුන්නා..

" ඇහට අමාරුයිද.. "

" නෑ.. දවල් බෙහෙත් බිව්වනෙ.."

" ඔයාට වෙඩින් එකකට මහන්සි වෙන්න අමාරුයිනෙ වරද්.. බොරුවට අමාරුවක් නෑ කියලා පෙන්නුවට.. මම..??"

රධ්‍ය අයිසා මගේ කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට කල්ලා අල්ලගෙන හිටියා.. හරි සනීපයි..

" එහෙම එකක් නෑ අනේ.. ඔයා ඉන්නවනෙ.. "

" ගෙදර ගියාම ඔයා රෙස්ට් එකේ ඉන්න.. "

පහුවදා මම කණ්ණාඩිය ඉස්සරහට වෙලා හැට පැයක් විතර ලැස්ති වුණා.. ඇයි අනෙ මගේ ශෝන් අයිසා බලන්නනෙ යන්නෙ.. ලේසි පාසුද.. බැරි වෙලාවත් ශෝන්ට රෝස මලක්වත් දිගන්න පුළුවන් වුණොත් මොන වාසනාවක්ද.. රධ්‍ය අයිසා එයාම අරගත්තු ඇඳුමක් දීලා මට ඇඳගන්න උදව් කලා.. මම මුණෙ කහ පාට තරුවකුත් අලවගත්තා.. ඒකනම් පිම්පල් පැව් එක්ක හරිද්.. මේ දවස්වල මගේ හෝමෝන වැඩකරන්න අරගෙන මුණෙ පැත්තක පිම්පල් එක්ක දාලා.. සාමාන්යෙන් මගේ මුණෙ පිම්පල් එන්නෙ නෑ.. ආවහම මම ඒකට ඇනලා ඒක නැති කල්ලා දානවා.. අපේ අම්මා බනිනවා මුණෙ කැලල් හිටිනවා කියලා.. ඒත් මම ආස නෑ.. ඊටපස්සෙ මම එතන පිම්පල් පැව් එක්ක අලවගත්තා.. ඒකෙත් ලස්සනක් තියෙනෙ ඉතින්..

මම ඇදගෙන ගියේ සිල්ක් අත් දිග කප්පාට ගර්ට් එකකුයි.. පැව් ට්‍රවුසර් එකකුයි.. කප්පාට හීනි ස්කාෆ් එකකුයි.. ඇන්කල් බ්‍රෑස් දෙකකුයි.. තව සිල්වර් බෙලි චෙන් එකකුයි.. කොන්සර්ට් එකකටනෙ යන්නෙ.. රඬ අයිසන් කප්පාට ගර්ට් එකක් ඇඳලා ඒකට ඩෙනිම් ට්‍රවුසර් එකක්කට ලෙදර් ජැකට් එකක් දාලා.. මතක ඇති කාලෙක මම ලස්සනට ලැස්ති වුණාමයි ගමනක් යන්න.. හුහක් වෙලාවට මම අතට අහුවෙන එකතෙ ඇදගෙන යන්නෙ..

හවස වෙල්සි එකට යද්දි වෙලාව හයට විතර ඇති.. පිස්සු හැදෙන්න සෙනග.. හුහක් සෙලිබ්‍රිට්ස්ලන් කොන්සර්ට් එකට එනවා කියලා තිබුණ නිසා පුදුම සෙනහක් හිටියෙ.. ඒ වුණාට මම නම් ඔව් එක්සයිටඩ්..!! මම මගේ ආසම සින්ගර් ගෙ කොන්සර්ට් එකකට යනවා කියලා මතක් වෙන හැමසැරේකම මට නිකන් අහසෙ ඉන්නවා වගේ ෆීලින් එකක් දැනෙනවා.. සමහරු අපි යද්දි ඉඳලා හිටලා අපි දිහත් හැරිලා බැලුවා.. මම රඬ අයිසගෙ අතේ එල්ලිලා වෙල්සි එක ඇතුළට ගියා.. අපිට තිබුණෙ වී අයි පී ටිකට්ස් දෙකක්.. කොන්සර්ට් එක පටන්ගන්නකල්ම මම රඬ අයිසා එක්ක කියව කියව හිටියා.. රඬ අයිසා මම කියවනවා වැඩි කියලා කමමුල් දෙකෙන් අල්ලලා ගැලවෙන්නම මිරිකලා ඉස්සරහට හරවලා මගේ බඩ මැද්දෙන් අත් දෙක දාගෙන හිටියා.. එහෙම කොහොමද මම කට පියාගෙන ඉන්නෙ.. මල සමය..

අපිට පොඩ්ඩක් විතර එහාපැත්තෙන් කැමීලා ඇවිත් ඉන්නවා මම දැක්කා.. තව තැන තැන සෙලිබ්‍රිට්ස්ලා ඉන්නවා.. සමහරු මම එව්වරම දන්නෙ නෑ.. මම දකින්න ආස වෙලා ඉඳපු හුහක් අය මගේ ඇස් ඉස්සරහා ඉන්නවා.. ඉතින් හත්දෙයියනේ මට සතුටු හිතෙන්නැද්ද..

ටික වෙලාවකින් ඔඩියන්ස් එක ඔක්කොම තද රතු පාට වෙලා ස්ටේජ් එක කප්පර වුණා.. ෆ්‍රට්ස්ටේජ්ස් වගයක් ඇහුණා.. විනාඩි දෙකක් තුනක් යන්න ඇති..

ගෝන් මෙන්ඩිස් පුරුදු විදියටම එයාගෙ ආම් කට් ගර්ට් එක ඇඳලා ගිටාර් එකත් කරේ එල්ලගෙන මයික් එක ගාව හිටගෙන ඉන්නවා.. එයා අපිට වඩා පොඩ්ඩම පොඩ්ඩයි ඉස්සරහින් හිටියෙ.. මට කලන්තෙට ආවා.. මුළු ඔඩියන්ස් එකේම ඉඳපු හයදාහක් විතර කන් පැලෙන්නම කැගහනවා.. මමත් හෙන හයිසෙන් කැගැහුවා.. රඬ අයිසා මාව එයාගෙ ඇහට තුරුල් කරගත්තා.. එතකොට මට ක්‍රවස් නැතුවත් හිටගෙන ඉන්න පුළුවන්..

" Dude I feel insane, I feel crazy.."

ගෝන් මෙන්ඩිස් එයාගෙ අර ලස්සන ඇස් දෙක දිලිසෙන්නම හිනාවුණා..
ටිකකින් කැමිලා දිහා හැරිලා බැලුවා.. ආයෙම හිනාවුණා.. වෙල්සි එකේ
උඩ සුදුපාට මල් එල්ලලා හැමතැනම... පොඩි පොඩි වළාකුළු වගේ හදලා..
ස්ටේජ් එක දෙපැත්තෙන්ම මිස්ට් එකක් වගේ හැදෙනවා.. ඒක නම
තනිකරම පිස්සුවක් තමයි.. එයා පළවෙනියටම සින්ග් කළේ ට්‍රිට් යූ බෙටර්
එක.. මම ආසාවෙන් අහගෙන හිටියා.. එයා එක්කම කිව්වා.. ඒක විදින්නම
නම ආසම ආවිස්ට්ගෙ කොන්සර්ට් එකකට යන්නම ඔන.. එයා එක්ක ඒ
මොහොතෙදි කැහහලා සින්දුවක් කියන්න නම.. රඟ අයිසා සැරින් සැරේ
මගේ කම්මුල් දෙක අත් දෙකින් පොඩි කරනවා.. මම හිටියෙ රතුම රතුපාට
වෙලා.. රඟ අයිසා නැමිලා හාද්දක් දුන්නහම මම අත් දෙකින් මුණ
වහගත්තා.. අපේ වටේ ඉන්න අයත් අපි දිහා බල බල ලාවට හිනාවෙනවා..
රඟ අයිසා මාව වලස් පැටියෙක් වගේ බදාගෙනම හිටියා.. මට හිටගෙන
ඉන්න ලේසි වුණා.. අනික ඉස්සරහා වැටක් වගේ තිබුණ නිසා මම ඒකත්
අල්ලගෙනම හිටියා..

**" When I say youth I'm not talking about how old or young you are,
I'm talking about a feeling.."**

" Now I see very cute couples surrounded by love everywhere.. I miss my
love.. So this song is for the most lovely couples who have won their love
through all the obstacles.."

මම හිටියේ ගල් ගැහිලා වගේ.. හත්දෙයියනේ ඒ මනුස්සයා මගේ දිහාත්
බැලුවා නේද.. ආආආආආආආආආආ!!! මට හොඳටම පිස්සු වගේ.. ඒ
අස්සෙ ඇඬෙන්නත් එනවා.. මුළු ඔඩියන්ස් එකම ආයෙම ඩිම් කරපු රතුපාට
එළියකින් කළුවර වුණා.. මම ආසම සින්දුව.. ලොස්ට් ඉන් පැපෑන්..මම රඟ
අයිසා මං ලඟ ඉඳපු නැති කාලෙ ඒක සැහෙන්න ඇහුවා.. මගේ ජීවිතෙන්
කොටසක් වගේ සින්දුවක්... රඟ අයිසා මාවත් බදාගෙනම ගිටාර් එකේ
මියුසික් එකටම දෙපැත්තට පැද්දුණා.. මම එයාගෙ අත් දෙකින් අල්ලගෙන
හිටියා.. එයාගෙ ඇහේ රස්තෙ මට දැනෙනවා.. දැන් කොන්සර්ට් එක
පටන්ගෙන පැය එකහමාරක් විතර වෙනවා.. නටලා නටලා එකසැරේම
රොමෑන්ටික් මියුසික් ප්ලේ වෙද්දි මුළු ඔඩියන්ස් එකේම අමුතු රොමෑන්ටික්
ගතියක් තිබුණා.. ඒකට ආස හිතෙනවා..

" All it'd take is one flight

We'd be in the same time zone

Looking through your timeline

Seeing all the rainbows, I

I got an idea

And I know that it sounds crazy

I just wanna see ya

All I gotta ask "

රඳා අයියා මගේ කන ගාවටම පහන් වෙලා ඒ සිංදුවම හිමිනි මුමුණද්දි මම
මුණ රතුම රතුපාට කරගෙන හිටියා.. එයා මාව සැරිනි සැරේ තද කල්ලාම
තුරුළු කරගන්නවා.. ඒ එක්කම හිමිනි දෙපැත්තට වැනෙනවා..

" Do you got plans tonight?

I'm a couple hundred miles from Japan, and I

I was thinking I could fly to your hotel tonight

'Cause I-I-I can't get you off my mind

Can't get you off my mind

Can't get you off my mind (oh)"

" Yeah, I could feel the tension

We could cut it with a knife

I know it's more than just a friendship

I can hear you thinking 'bout it, yeah

@Shan

Do I gotta convince you
That you shouldn't fall asleep?
It'll only be a couple hours
And I'm about to leave"
" Do you got plans tonight?
I'm a couple hundred miles from Japan, and I
I was thinking I could fly to your hotel tonight
'Cause I-I-I can't get you off my mind
Can't get you off my mind
Can't get you off my mind"
" Do you got plans tonight?
I was hoping I could get lost in your paradise
The only thing I'm thinking 'bout is you and I
'Cause I-I-I can't get you off my mind
Can't get you off my mind
I can't seem to get you off my mind"
" Let's get lost tonight
Let's get lost tonight
Baby, you and
I can't seem to get you off my mind

Let's get lost tonight

Let's get lost tonight

Baby, you and

I can't seem to get you off my mind"

" Do you got plans tonight?

I'm a couple hundred miles from Japan, and I

I was thinking I could fly to your hotel tonight

'Cause I-I-I can't get you off my mind

I can't get you off my mind"

" Do you got plans tonight, baby?

I was hoping I could get lost in your paradise

The only thing I'm thinking 'bout is you and I

And I-I-I can't get you off my mind

Can't get you off my mind

I can't seem to get you off my mind, yeah"

රඳවා අයිියා මාව හිමින් සැරේ එයාගෙන් අයිින් කරවලා ඉස්සරහා වැටට
හේන්තු කළා.. මම හිටියේ සින්දුවට වගී වෙලා.. ඒ එක්කම උඩ රඳවලා
තිබුණු සුදුපාට මල් පහළට හැළුණ ගන්නා. ශෝන්ට සින්දුව කියන
ගමන්ම හිනා ගියාම මම උඩ බලාගෙන හිටියා.. එක පොඩි මල් පෙත්තක්
පාවෙලා ඇවිත් මගේ ඇහි පිල්ලමක වැදිලා පහළට වැටුණා..

" Let's get lost tonight

Let's get lost tonight

Baby, you and

I can't seem to get you off my mind

Let's get lost tonight

Let's get lost tonight

Baby, you and

I can't seem to get you off my mind....."

සිත්දූව ඉවරවුණාම හැමෝම හයිසෙන් වියර් කළා.. මම හිටියෙ වෙනම සිහියක.. එතන හරියට සුරංගනා ලෝකයක් වගේ.. මල් පෙති එක්ක පොඩි පොඩි විට්ස් පහළට වැටෙනවා.. ඒවගෙ පොඩි මැසේප්ස් ප්‍රින්ට් කල්ලා තියනවා.. ඒ එක්කම මගේ පිටිපස්සෙ ඉන්න අයගෙ අමුත්තක් මට තේරුණා.. හැමෝම මං දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. මම රඬ අයියව හොයාගෙන පිටිපස්ස හැරුණහම..

මගෙ දෙයියනේ!!!!!!!!!!!!!!

මම එහෙමම පපුවත් අල්ලගෙන වැටට හේත්තු වුණා.. මම මැරෙයි දෙයියනේ.. මේ මනුස්සයා මාව පණපිටින්ම මරණවා.. මගේ ඇස් වලට කඳුළු හරි ඉක්මනට ඉනුවා.. මොනවද මේ වටේ වෙන්නේ.. මට පිස්සු වගේ.. රඬ අයියා අඩි දෙක තුනක් විතර පිටිපස්සට වෙලා, හිනාවෙන ගමන් මගේ ඉස්සරහින් කකුළක් නමලා දණගැහුවා.. ඊටපස්සෙ ජැකට් එක ඇතුලෙන් පොඩි බොක්ස් එකක් අරගෙන ඒක මගේ පැත්තට හරවලා ඔපන් කළා..

" Will you do me the honor of being my husband..?"

මම එයාගෙ දිහාම බලාගෙන හිටියා.. මට වචනක් හිරවෙනවා..

" y-yea.."

@Shan

අපි වටේ හිටපු හැමෝම මං දිහා බලාගෙන වියර් කරද්දි රඬ අයිසා
නැගිටලා මගේ අතට වයිට් ගෝල්ඩ් වලින් හදපු ඩයමන්ඩ් එකක් අල්ලලා
නියන රින්ග් එකක් දැමිමා.. ඊටපස්සෙ මගේ අතට කිසි එකක් දුන්නා..
මගේ අතුන් වෙච්චලනවා.. අපි වටේ හිටපු හැමෝම වියර් කරද්දි එයා මගේ
මුණට පහන් තොල් වලින් පෙක් එක්ක තිබ්බා.. මම එයාට තුරුල් වුණා..
මගෙ පපුව පිස්සුවෙන් වගේ ගැහෙනවා.. ඇත්තෙන්ම මට පිස්සු වගේ..
මොනවද දෙයියනේ මේ වෙන්නේ..

" අ-අයිසෙ.."

" මම ආදරෙයි.. වරද්..!"

මම රඬ අයිසාව තව තුරුල් කරගත්තා.. කොන්සර්ට් එක ඉවරවෙන්න
තිබ්බෙ පැය බාගයක් නිසා මම මොකුත්ම කතානොකර ඉස්සරහා හැරිලම
හිටියා.. එතන හිටපු හැමෝම මං දිහා සැරින් සැරේ බලනවා.. මම
හිතන්නෙ කොන්සර්ට් එකේ මෙන් කැරැක්ටර් එකටත් මාව මීටර් වුණා..
අපි හිටියෙ ඉස්සරහමයි.. රඬ අයිසා ප්‍රපෝස් කරද්දිත් මට මොකුත්ම වටේ
ඇහුණෙ නෑ.. මම සැරින් සැරේ මගේ අතේ තිබුණු මුද්ද දිහා බැලුවා.. ඒක
දිලිසෙනවා.. හරිම ලස්සනයි.. මට විශ්වාස කරන්න බෑ.. එයා මගේ අතට
දාපු දෙවෙනි මුද්ද.. මට පුදුම සතුටුයිනෙ.. මම මේ ජීවත් වෙන දවස් ගාණට
කොච්චර සතුටු වුණාද.. මට හිතාගන්න බෑ..

කොන්සර්ට් එක ඉවරවෙලා හොටෙල් එකට එනකල් මම මොකුත්
කතාකළේ නෑ.. රඬ අයිසා මගේ දිහා බලලා කොන්ඩෙ අවුල් කළා.. ඒත්
මට තාම හිතාගන්න බෑ.. මම දහස් වතාවක් චිතර මගේ අතේ තිබ්බ මුද්ද
අල්ලලා බැලුවා..

ඒක ඇත්තටම මගේ අතේ තියනවා!!

හොටෙල් රූමි එකට එනකල්ම රඬ අයිසා මාව අල්ලගෙන හිටියා.. රූමි
එකේ දොර වැහුණ ගමන් මම රඬ අයිසාගෙ කර වටේ අත් දෙක බැඳගෙන
එයාගෙ තොල් වලින් හාද්දක් තිබ්බා.. එයා මගේ ඉණෙන් පරිස්සමට
අල්ලගෙන මාව ඇහට හේත්තු කරගත්තා.. එයා හරි ලස්සනට
හිනාවෙනවා.. මට හරිම ලෝබයි..

" මම ඩයාට ආදරෙයි.. අයිසෙ..!"

එයාව හිමිහිට රෝස පාට වුණා.. මම එයාගෙ තොල් වලින් තොල්
නියාගත්තා.. කාමරේ තිබුණු පොඩි කැන්ඩල්ස් දෙක තුන නිසා කාමරේ
අමුතු රෝසමල් සුවඳකින් වහගෙන තිබුණා.. රධ්‍ය අයිසා මාව අත් දෙකටම
උස්සගෙන ගිහින් කවුළු එකෙන් පරිස්සමට හාන්සි කරවලා මගේ මුණට
පහන් වුණා.. සැහෙන්න වෙලාවක් ගෙවිලා යන්න ඇති.. අන්තිමට මම
අවුල් වෙච්ච ඇඳුම එක්ක රධ්‍ය අයිසගෙ උඩ ඇඳුමක් නැතුව තිබුණු පපුවට
තුරුල් වෙලා හිටියා.. එයා මාව අත් දෙකින්ම බදාගෙන හිටියා.. මම තවමත්
මගේ අතේ නියන මුද්ද දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..

ඒක.. ඇත්තටම.. නියනවා..!!

(වෙරි ලිස්ට එකේ ටික් එකක් දාන ගමන්)

ඒකත් හරි..

හෙහේ.. සමතුටුයිද.. කොමසරිට එක ලමසනයිනෙ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි
පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

170 කොටස

" ප්‍රතා ආවද.. අන්න වරද්නම් කාමරේ නිදි.."

" අපේ අම්මා ටිකකින් මෙහේ එනවා කිව්වා දේදුණු අම්මෙ.."

මම බලැන්කට එක අරුන මුණ වහගත්තා.. දවල්ට කාලා ඇඳට වැටුණා විතරයි මට හොඳටම නින්ද ගියා.. අනික මේ දවස්වල අපේ ගෙවල් වල සැහෙන්න වැඩ.. පොකාර පවුලයි.. පොකාර පවුලෙ උන් කරගහගෙන ඉන්න සුදු පවුලයි.. අපේ නැදෑයොයි.. යාඵවොයි.. මම දන්න ප්ලෙයර්ස්ලයි.. තව හුහක් අයයි සේරම කැලිෆෝනියා ඇවිල්ලා ඉන්නෙ.. මගේ ආවිආම්මා කෙල්ලක්.. මොකටද..

අපේ වෙඩිමට තමා..

හැබැයි මමනම් සියලු වැඩකටයුතු වලින් ඇත් කල්ලා පැත්තකට කල්ලා තියලා තියෙන්නෙ මම අසනිප නිසා.. කියන තරන්ම ඉතින් අසනිපයක් නෑ.. සෙනුකයා උදේ වරුවම ආගියි මහිගයි එක්ක මෙහේ ඉඳලා හවස උන්ගෙ කොල්ලො එක්ක බීච් යනවා කිව්වා.. තව අපේ වෙන්ඩ් අප්පොච්චා වමරු මගෙ යාඵ පරෙයියත් මෙහෙ ඇවිල්ලා ඉන්නෙ.. ලිලි එක්ක මේ දවස්වල යුද්ධ අල්ලනවා.. ලිලිගෙ මුඩ ස්විත්ග්ස් වලට වමරු හුහක් දරුණු විදියට මුණ දෙන ගමන් ඉන්නෙ.. පව අපේ අයිශණ්ඩියා.. බැන්දහම ඔහොම තමයි ඉතින්.. ලිලිට පොප් කෝන් වල හොට් සෝස් ගාගෙන කන්න ඔන වෙලා උගේ බඩත් දනවා කියලා කිව්වා..

පහුගිය සතියෙම අපේ අම්මයි, බාප්පයි, අසලි අම්මයි, අයිශලයි සේරම බිසි.. එකසැරේ වෙඩින් එකකට ලැස්තීවෙනවා කියන්නෙ ලේසි නෑනෙ.. මුලින්ම වෙඩින් කාඩ්ස් ප්‍රින්ට් කල්ලා හඳලා යැව්වා.. එදා කොන්සර්ට් එකට ගිහින් ගෙදර ආවත් හරි මම තාම එළියටවත් බැස්සෙ නෑ.. ගෙදරින් එළියට බහින්න දෙන්නෙ නෑ මගේ නලමලේ ෆියොන්සෙ.. ගෙදරට ඇවිල්ලා හම්බෙන කෙනෙක් හම්බෙනවා ඇරෙන්න එළියට බැස්සොත් මගෙ අනිත් කකුලත් කඩනවා කිව්වා.. අනේ ඉතින් මම බලන් ඉන්නවා එයැයි කකුල කඩලා යනකල්.. ගිය සතියෙ මගේ ඇඳුම වලට මෙඟර්මන්ටස් අරගෙන යන්නත් ගෙදරටමයි ආවෙ.. තව කොණ්ඩෙ හදන්න අරවට මේවට.. මගේ කාමරේ දැන් ඇඳුම වලිනුයි එක එක බඩු වලිනුයි පිරිලා.. කාමරේ පැත්තක

එල්ලා තියනවා මගේ වෙඩිත් එකට අදින බ්ලේස් එක.. කළුපාට කවරයක් දාලා.. රධ්‍ය අයිසට මම ඒක ඇඳලා පෙන්නුවෙත් නෑ.. බදින දවසටම පෙන්නනවා කියලා හිතාගෙන ඉන්නෙ.. අපි දෙන්නම අදින්නෙ නිල්-සුදු මික්ස් වෙලා තියන ඇඳුමක්. රධ්‍ය අයිසගෙ බෙස්ට්මන්ට ඉන්නෙ අයුක අයිසා.. මට ඉන්නෙ මගේ පොකාරයා.. උන් දෙන්නා අදින්නෙ තනි සුදු පාට ඇඳුමක්.. නිල් පාට බෲඩ් එකක් එක්ක.. කොහොම වුණත් ටික කාලෙකින් හරි වෙඩිත් එකට සැහෙන්න ලැස්තියක් වුණා..

මේ සතියෙ රධ්‍ය අයිසා මට ප්‍රපෝස් කරපු විඩියෝ එක ගෝත් මෙන්ඩිස් එයාගෙ ඉන්ස්ට්‍රග්‍රෑම් එකේ රීල් එකක් විදියට දාලා තිබුණා.. ඉතින් ඔක හෙනට වයිරල් වුණා.. ලංකාවෙනම දැන් හැමතැනම ඉන්නෙ මම.. මමයි රධ්‍ය අයිසයි ඉස්සර අරගෙන සෝගල් මිඩියා දාපු ෆොටෝස් කට්ටිය උඩට ඇඳලා අරගෙන හැමතැනම ගෙයා කරනවා.. ඒ කියන්නෙ අවුරුදු හයකට කලින් ගත්තු ඒවා.. කොහොම වුණත් මට ජේන්නෙ හේට් කමෙන්ට්ස් වලට වඩා අපි දෙන්නට විශ් කල්ලා කමෙන්ට්ස් වැටෙනවා.. ඒක මේ ලංකාවේ ආකල්ප වෙනස් වෙච්ච මුකුත් ලබ්බක් නෙමෙයි..

අපේ රටේ උන් හෙන අවස්ථාවාදියි.. මටනම් කියන්න තියෙන්නෙ එච්චරයි.. මම හොඳට ඉගනගෙන තියනවා.. ඩොක්ට කෙනෙක්.. ලංකාවේ පළවෙනියටම ඔලිම්පික් ගෝල්ඩ් මෙඩල් එකක් ගෙනැව් දුන්නෙ මම.. රධ්‍ය අයිසා ඉලෙක්ට්‍රිකල් ඉන්ජිනියර් කෙනෙක්.. ඇසිස්ටන්ට් ලෙක්චර් කෙනෙක් විදියට උගන්නනවා.. එතකොට අපි දෙන්නම හොඳ ඉස්කෝලවල ගිහින් තියනවා.. අපි දෙන්නගෙම ෆැමලි බැක්ග්‍රවුන්ඩ් එක හොඳයි.. රධ්‍ය අයිසගෙ අයිසා ලංකාවටම ඉන්න ඇතැස්තටිකල් කන්සල්ටන්ට් හතරදෙනාගෙන් එක්කෙනෙක්.. මගේ මාමා ඩෙන්ටල් සර්ජන් කෙනෙක් කැනඩා යුනි එකක ස්ටඩිස් කරපු.. අසලි අම්මා ඩර්මොටොලොජිස්ට් කෙනෙක්.. මගේ අම්මා මැරී කල්ලා ඉන්නෙ බිස්නස්මන් කෙනෙක්.. අපේ යාළුවෝ හොඳ ජොබ් කරන සමාජ පිළිගත්තු තැන්වල මිනිස්සු.. ඔය දෙකයි පනහ ගොං ටෝක් දෙන උන්ට අඩුම තරමේ අපි එක්ක හැරෙන්නවත් පුළුවන්ද.. බෑනෙ.. අඩුම තරමේ අපෙන්නවත් ලංකාවේ ගේ කමියුනිටි එකට පණිවිඩයක් ලැබෙනවනම් මම කැමතියි..

අලි ලොකුකමකට කියනවා නෙමෙයි.. ඒත් අර 'පහත් තැනින් යයි ගලා ජලේ' කියලා කතාවක් තියෙන්නෙ.. ඒක මෙකට ඇඩ් කළානම් වෙලා තියෙන්නෙ මොකක්ද කියලා හොඳට හිතාගන්න පුළුවන්.. අනික මම

වැදගත් විදියට මගේ සෝගල් මිඩියා වල මගේ මැරේජ් එක අනවුන්ස් කළා.. කොහොමත් මම එහෙම දහලන්නෙ නෑ සෝගල් මිඩියා වල.. හුහක්ම මට නම් ආවෙ අනාගතේට සුභ පතලා.. ටිග් කල්ලා තමයි..

අපි දෙන්නගෙන ඉස්කෝලෙ කාලෙ මියුසික් ටීවීන් අපිට කතාකළා.. අතේ~ අපේ ගයනිකා මැඩම.. කතාකල්ලා හදවතින්ම සුභ පැතුවා.. මැඩමට ලාවට තේරිලාලු තිබුණෙ.. අහලා හිත් නරක් කරගනී කියලලු මොකුත් කිව්වෙ නැත්තෙ.. රඨ අයිසා දෙකට ගණන් කරගන්න බෑ වගේ හිටියට ඒ කාලෙ ඉදන්ම මනමාලයා කියලා මැඩම විහිච් කළා..

" වරද්.. ඔයා නිදිද්.."

දොරට තට්ටු කරන සද්දෙ ඇහිලා මම ඔලුව උස්සලා වෙලාව බැලුවා.. හවස් වෙලා රඨ අයිසා එනවා කිව්වනෙ..

" එන්ඩෝ.."

මම අවුල් වෙලා තියන කොණ්ඩෙන් ලාවට අතින් හදාගෙන ඇදිලා ගිහින් හෙඩ්බෝඩ් එකට හේත්තු වුණා.. රඨ අයිසා ලොකුම ලොකු මල් බොකේ එකක් අරගෙන තව පේපර් බෑග් එකකුත් අරගෙන හිනාවෙගෙන ඇවිත්, පේපර්බෑග් එක මෙසෙ උඩින් තියල ලොකු රෝසමල් පොකුර මගේ අතට දුන්නා.. මම ඒක දෝත බදලම අල්ලගත්තා.. අලුත්ම අලුත් රෝස.. හරිම සුවදයි.. රඨ අයිසා නැමිලා මගේ කමවුලෙන් හාද්දක් තිව්වා..

" ඔයා කොයිවෙලේද ආවෙ.. මට නින්ද ගියා.."

රඨ අයිසා මගේ ඇදෙන් වාඩිවුණා..

" දැන් ටිකක් වෙලා.. මගේ බෝයිෆ්‍රෙන්ඩ්ව අන්තිම වතාවට බලලා යන්න ආවෙ.."

හෙට ඉදන් හස්බන්ඩ් නෙ..

" ඔයාගෙ වැඩ ටික කරගත්තද්.. අද දවල් යනවා කිව්වෙ.."

" මම.. ඒවත් ඉවරවෙලා තමයි ඔයාව බලන්න ආවෙ.."

මම මල් බොකේ එක ඇඳ පැත්තකින් පරිස්සමට තියලා රඬ අයිසගෙ අතකින් අල්ලගන්නා.. මාව රතු වෙනවා වගේ.. අනේ ආවිච්ඡමමෙ!!!! හෙට මගෙ වෙඩිම..

" අර ජේපර් බෑග් එක ගෙනැත් දෙනෝකො.."

මම හිමින් සැරේ ඒකට ඔලුව දැමමා.. බඩගිනිනෙ ඉතින්.. මම දන්නවනෙ මම බඳින්න ඉන්න අයිසා හැමදාම එද්දි මොනාහරි ගෙනැල්ලා දෙනවා කියලා.. රඬ අයිසා ජේපර් බෑග් එක මගේ අතින් තිබ්බහම මම ඒක ඇරලා ඇතුළෙ තිබ්බ කප් කේක් වගේකින් එකකුයි මිල්ක්ශේක් එකයි අරගන්නා..

කප් කේක් එක දැක්කමහ මගේ යකා ආවෙස වුණා.. මුගෙ ආවිච්ච..

" අයිසෙ!!!!!!"

" ඒක ලස්සනයි නේද.. මට දැක්කහම ඔයාව මතක් වුණේ වරද්.."

" තවසෙ.. ඉදපන්නො හෙටින් පස්සෙ.. මම තවසෙගෙ ඔලුව ගිනි තියනවා.."

" ඇයි උඹ හනුමද.. ගිනි තිය තිය දුවන්න.."

මම කප්කේක් එකේ ඉදපු තාරාවට හපාගෙන හපාගෙන ගියා.. මේ තාර වන්නම මම හිතුවෙ අවුරුදු හතකට පස්සෙවත් නැවතීලා තියෙයි කියලා.. මට වැරදුණා සදමාලි! මගේ මිනිහා වෙනස් වෙන එකෙක් නෙමේ.. ඌ තාම තාරාවෙක් ඉන්න මොකක් හරි දැක්කගමන් ඒක උස්සගෙන එනවා.. ශර්ට් එකක්ද.. ලේන්සුවක්ද.. කොටින්ම අපේ අම්මට කියලා තාරාවෙකුත් ගොතාගන්නා.. පුදුම මගුලක් තමා..

" මම ඔයාගෙ ක්‍රිශ්ණා හලො.. ඔයා මගේ රාධාවනී.. ඇයි මතක නැද්ද්.."

රඬ අයිසා මගේ කම්මුල් දෙක පොඩි වෙලා තැලිලා යන්නම අත් දෙකින් අල්ලගෙන නහය මැද්දට හාද්දක් දුන්නා.. මම එහෙහමම හෙඩ්බෝඩ් එකෙන් රූට්ටලා කොට්ටෙ උඩට වැටුණටම රඬ අයිසා මගේ තොල් වලට පහත් වෙලා හාදු ගොඩක් දුන්නා.. මම කප් කේක් එකත් උඩට අල්ලගෙන එහෙමම හිටියා.. ඒකගෙ මුණෙ කටු කටු ඇනෙනකොට මට

කිවිකැවෙනවා.. ඒක දන්න නිසාම හැමතියිසෙම මට කේන්ති ගියාම මගේ කමමුලේ මුණ අතුල්ලලා යනවා.. ටිකකින් මගේ මුණ දන්න ගන්නවා..

" ආහ්වි.. යනවකො.. අම්මෙ-හ්හ්"

මම හිනාවෙලා හිනාවෙලා පණ නැතුව ඇස් දෙකෙන් කඳුළු එනකල්ම ඇදේ දැහලුවා.. කකුලට ප්ලාස්ටික් එකක් දාලා තියන නිසා හොඳයි..

" බොට පුදුම විසේ තියෙන්නෙ.."

රඳා අයිසා මගේ කමමුලක් හපාගෙන හිටියා..

" ආව් අනේ.. රිදෙනවා.. යනන්න අප්පා.."

මම රඳා අයිසගෙ බුළු එ අස්සෙන් රූටටලා පහළට යාගන්න හැදුවා විතරයි රඳා අයිසා මාව උස්සලා ආයෙම කොට්ටෙ උඩට අතැරියා..

" පුතාලා~.."

ඒ එක්කම අසලි අම්මා හෙන ගහන්න වගේ දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවා විතරයි රඳා අයිසා නැගිටගන්න ගිහින් බලැත්කට එක පැටලිලා මගේ ඇඟ උඩටම පතබැවිලා ඔලුව උස්සගන්න බැරුව මගේ බෙල්ල අස්සෙ මුණ හංගගන්නා.. සැකි.. අසලි අම්මා හොඳට සේරම බලාගෙන ඉන්නවා.. මේ අම්මටත් අනේ මන්දා..

" හහ.. අම්මෙ.."

මම හෙන ගොං හිනාවක් දැමමම අසලි අම්මා අද ගාවට ඇවිදගෙන ඇවිත් රඳා අයිසගෙ උරහිසට ඇහිල්ලකින් ඇන්නා.. මටත් ලැප්ප්ප්ප් දැන්නම්.. මම අර මොකද වගේ බෙල්ල කඩාගෙන කාපු තාරාවෙක් ඉන්න කප් කේක් එකකුත් උස්සගෙන එක අතකින්.. මහසෝනා ගහලා වගේ..

" මේ මොකද පොඩි.. අලියෙක් වගේ මගේ කොල්ලගෙ ඇහේ වැටිලා ඉන්නෙ.."

මම බලැත්කට එකක් අරගෙන ලැප්පාවට පත් වෙලා මැරෙන්න හදන මගේ වෙන්ඩ ස්වාමිපුරුශයගෙ ඔලුවෙ ඉඳන් වැහුවා.. දැන් කවුරුත් නැහැ..

" එයා නිදි අමමෙ.."

" මේ තප්පර දෙකට නින්දන් ගිහිල්ලා.. හරි වැඩේ තමා.. අහන්නකො බබෝ මම ඔයාට කියන්න හිටියෙ.."

අසලි අමමා පුටුවත් ඇදගෙන ඇද ගාවින් ඉඳගත්තා.. දැන් ඉඳපන් ඔහොම ඔක අස්සට වෙලා..

" මොකක්ද අමමෙ.."

" මම හෙට අදින්න ඉන්න අඳුම අනේ.. අද ඒක ආවා.. මම ඔයාට පෙන්නන්න ආවෙ.. පහළට ගියාම පෙන්නන්නම් හොඳද.."

" චෝහ්.. ඒක ආවද.. ගැමමක් තමා ලස්සනට ඇති අනේ.. ඔයාගෙ බෑණ පොඩ්ඩනෙ තේරුවෙ.."

" ඒකතමා.. මේ අපේ ලොකු ෆෝන් ආන්සර් කරන්නෙත් නෑ.. තව ටිකකින් මෙහේ එනවා කිව්වා.."

ඒ අස්සෙන් මට තේරෙනවා බලැත්කට එක අස්සෙ ඉන්න මනුස්සයා මගේ ශරීර එක අස්සට රිංගගත්තා.. මම අතකින් ඒක පහළට ඇදගත්තම රඳා අයියා ශරීර එක බෙල්ල ගාවටම උස්සලා පපුව මැද්දෙන් මුණ නියාගත්තා.. ඒ නියාගෙන නිකන් ඉන්නෙත් නෑ ඒකගෙ මුණෙ නියන කටු මගේ පපුවේ වදිනවා..

" ආ-අහ්.. එහෙමද.. අ-මමෙ.."

" මම ගිහින් එන්නම හොඳද.. ඔය නිදි එක්කෙනා අහැරුණාම පහළට එක්කන් එන්නකො.."

අසලි අමමා රඳා අයියා උඩ දාගෙන ඉන්න පස්සට දෙකක් දිගෙන දොර වහලා එළියට යන්න ගියාම මම බලැත්කට එක ඉස්සුවා.. මේ මිනිහා..

" අයිියෙ!!"

" මම.."

" ආව.. එහෙට යනවා..!! මේ මොකද.."

" බෑ.."

රධ්‍ය අයියා ආයෙම බලැන්කට එක අරගෙන ඔලුවෙ ඉදන් වගහන්නා.. මම සිව්ලිම දිහා බලාගෙන හිටියා.. මේ මනුස්සයා මොකක්ද මේ කරන්නේ.. පිස්සු තදවෙලාද.. මට කියලා තරු පෙන්නගන්න යන්නේ..

" අර අම්මත් දැක්කා.. ලැප්ප් නෑ තවසෙට.."

රධ්‍ය අයියා මගේ පපුවෙ පැත්තක් හෙන හයිසෙන් හැපුවහම ඉබේම මට තරු පෙණුනා.. ටිකකින් ඒකා බලැන්කට එක අස්සෙන් එළියට ඇවිල්ලා මගෙ කමවුලෙනුත් හාද්දක් තිබ්බා..

" අම්මා කොහෙ දකින්නද.. අපි පහළට යමු.."

රධ්‍ය අයියා මගේ ඇහ උඩින් නැගිටගන්නා.. බුදුඅම්මො මේ යකාගෙ බර.. මාව නිකන් තැලිව්ව රොටියක් වගේ.. රධ්‍ය අයියා මාව උස්සගත්තහම මම අර අලුත බැඳපු මනමාලි මධුසමෙට උස්සන් යන මනමාලයගෙ වගේ.. මගේ අත් දෙක රධ්‍ය අයියගෙ කර වටේ බැඳගන්නා..

" මේ තවසෙ මාව හනිමුත් එකටත් උස්සන් යනවා හරිද.."

රධ්‍ය අයියා ලාවට රෝසපාට වුණා..

" එව්වරද.."

" නෑ තියනවා.. පස්සෙ කියන්නම හරිද.. දැන් මම කැගහන්නත් ඕනද.. මම හෙන සෙස්සි නෙහ්.."

"....."

මගෙ මනමාල අයියා බයවෙලාද කොහෙද.. මම ආබාධිත කකුලත් පද්ද පද්ද හෙනාතල් එකේ රධ්‍ය අයියා උස්සන් යන දිහාව බලා ගමන් ඇරඹුවා..

" අනේ මේ දුරියන් හොයාගන්න තැනක් දන්නවද.."

" ඒ මොකටද.."

" මොකුත් නැහ්.."

රධ්‍ය අයිියා මාව කවුච් එකෙන් තිබ්බා.. මම හෙන බබා වගේ අනේ මේ දවස්වල.. අතට පයටම වැඩ කල්ලා දෙන්න කට්ටිය ඉන්නවනෙ.. මගෙ ටියොන්සෙ මාව උස්සගෙන යනවා.. නින්ද යනකල් ඉන්නවා.. කෑමත් කවන වෙලාවල් තියනවා.. උදේට හැමදාම ඇවිත් ඇහැරනවා.. මල් ගේනවා.. ස්ටීට් බොක්ස් අරගෙන එනවා.. මට නම රියල් මනමාලි හැගීම දැනිලා තියෙන්නෙ.. ගෙදරින් එළියටවත් යන්න දෙන්නෙ නෑනෙ.. මම හෙන ආදරෙයි අනේ මේ මනුස්සයට.. මම අදිලා ගිහින් රධ්‍ය අයිියගෙ කමමුලට හාද්දක් දුන්නා.. අම්මයි අසලි අම්මයි ඇඳුම අඳිනවද කොහෙද.. ඒ දෙන්නා හෙට ෆැගන් ගෝ යනවා කියලා හිතාගෙන ඉන්නෙ..

" මගෙ සුදුඅම්මියාහ්.. ඩෝ සුදුඅප්පව්වියා රත්තරංට බඩඩක් ගෙනාවා.."

එකසැරේට ඒ රෝමාන්තික හැගීම කඩාකප්පල් කරගෙන මගේ අති ජාත මිතුරු කැල සාලෙ ආක්‍රමණය කළා.. කට්ටිය බීච් ගිහිල්ලා.. කියාන් අයිියා දුවගෙන ඇවිත් මගෙ මනුස්සයට බදාගත්තා..

" මගෙ පොකාරයෝ.. මේ පොකාරයා ඔයාව දෙන්න මලක් ගෙනාවා පණේ.. කීන දං මිටක් කඩන් ආවා මගේ මල්ලෝ~ කාටවත් නෙමෙයි මලයටයි ආ මල්ලෝ~"

සෙනුකයා කොහෙන්ද උස්සපු මලක් ගෙනැල්ලා මගෙ කණේ ගැහුවහම අයුක අයිියා මුණ වහගත්තා.. මම මගෙ මිනිහව අහකට තල්ලු කල්ලා මගේ පොකාරයට බදාගත්තා..

" මගෙ රත්තරන් මහන්සි පාටයිනෙ.. කෝ එන්න දාඩිය පිහිදන්න.."

" එහාට පලයන් කියාන්..!!"

රධ්‍ය අයිියා නැගිටලා අයුක අයිියා ගාවට ගියා..

" බලන්න අනේ.. හරි වදේ මේ මිනිහගෙන්.. සනෙරුමල ආ අනේ ඔයාට මම බොන්න දෙයක් අරගෙනයි ආවෙ.."

අගි තඩ් හැට එකකුත් දාගෙන පද්ද් අපද්ද් ඇවිල්ලා මගේ අතින් බීම එකක් තිබ්බා.. මහීශා ධනුෂ් අයිියගෙ කරටත් අතක් දාගෙන බොක්කෙ ටිට් එක වගේ එහෙට වැනි වැනි මෙහෙට වැනි වැනි ඉන්නවා.. නෙද්දකින් බෙබ්ද්දි..

" බලන්න අනේ අපේ මහී එතන බොන්න තියාගත්තනෙ.."

" වත්සල්..!"

ඒ අස්සෙ සෙනුකයා මගේ මුළු ඇහම බදාගෙන ලෙවකනවා.. ඉඹිනවා.. අයුක් අයිසගෙ ඉරිසියාව.. එයාට මෙව්වා නෑනෙ.. මෙව්වා ඇවිල්ලා අපේ තිත්ගේස්..

" අඩෝ සුදුඅමමියා මගෙන් වෙන් වෙන්න යන්නෙ.. දැනෙනා දුක් මේ වාචනු බෑ.. කදුලැල් දෙනෙතේ බාරගන්නෙ නෑ.."

" මුට පිස්සු රඬ.. ඔකා බීලා ඉන්නෙ.."

" පිස්සුද මල්ලෙහි.. කවද බිව්වෙ.. සුදුනෝනාහි කියන්න.. මම බිව්වනෙ.. ආ මැණිකෙ.."

ආගි තොප්පියත් පොළොවෙ ගහලා මගේ ගාවින් ඉඳගෙන මගේ උරහිසට මුණ තියාගත්තා..

" ඇයි උඹලා අපි මුත්ට කැමතිවුණේ සනෙරුමල.. ආආආආආආ!!!!!! මට ඩිප්‍රෙගන් වගේ.. මට මේ මිනිහට දැන් විදින්න හිතයි බෙහෙතක් මොකක් හරි.."

" අඩෝ හිපොක්‍රටීස් ඇවිත් උඹට ගහලා යයි හරිනෙ.."

" කමක් නෑ අනෙ.. දන් සනෙරුමලත් හෙට බඳිනවනෙ.. අඩේ ඊටපස්සෙ මහී බඳිනවා.. ඊටපස්සෙ මාත් බඳිනවා.. සෙනුකයන් බඳිනවා.. අපි පවල් වෙන්නයි යන්නෙ මලේ.. ආආආආආ!!"

ඒ අනිත් බෙබද්දි.. බලද්දි සේරම බීලා ඇවිත් තියෙන්නෙ.. සෙනුකයා ඒ අස්සෙ මගෙ මුණ දිහා බලාගෙන ඇගිල්ලකින් අතගානවා.. සැක්.. මම අයුක් අයිසා නෙමෙයිනෙ..

ඒ එක්කම අපේ අමමා සාලෙට ආවා.. කියාන් අයිසා අපේ අමමව දැකලා උගෙ රේඩියෝව ඇරගත්තා..

" දේදුන්න වාගේ.. පායන්න ආයේ.. පායන්න ආයෙ කිව්වා..

ඇ එන්නෙ නෑනෙ.. පායන්නෙ නෑනෙ.. දේදුන්නෙ පාට හෙව්වා.. ආන්ට්ට කියන්න අපේ එකා හෙන හොඳහ්මක්මමබ්මක්ක්-

" පකයො ඔක නවත්තගනින්..!!"

අයුක අයියා කියාන් අයිගෙ කට අත් දෙකින්ම වහගන්නම අපේ අම්මා හිනාවෙගෙනම එළියට ගියා.. හොඳ වෙලාවට මුගෙ වෙරි හාඟාව තේරුණේ නැත්තෙ.. නැත්නම පෙන්නයි දේදුණු අපේ අම්මා..

හුහක් රූ වෙනකල් ඔක්කොම හිටියෙ අපේ ගෙදර.. ආධ්‍ය අයිගලත් ඇවිල්ලා කෑම කාලා හැමෝම රූ දහයට විතර අපේ ගෙදරින් යන්න ගියා.. රධ්‍ය අයියා මට හෙන හාදු ගොඩකුත් දීලා නින්ද යනකල් ඉඳලා, ආධ්‍ය අයිගලා එක්ක අපාර්ටමන්ට එකට ගිහින් තිබුණා.. මට හොඳටම නින්ද ගියා..

හෙට අපේ වෙඩින් එක!!!

හැමෝම එන්න දෙයිනෙ.. මෙයින් බෝතලයක් ගානෙ උස්සන් යන්න.. ඇතුළෙ රෝල කියවන්න හරිතෙ.. හෙට වෙඩිම.. අම්මියෝ!!!!!!!!!!!!!!

ලියන එකත් පුදුම වෙලා හලෝ ඉන්නෙ ඉතිම.. ලමසනට එන්න ඔනෙ හරිතෙ.. පිස්සු දළඹුවොන් ටික..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියෝස්/ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

171 කොටස

" මේ අක්කට කියපන් මගේ පොකාරයව වැඩිය අල්ලන්නෙපා කියලා හරිනෙ.. අපිට මේවා මෙහෙම බලාගෙන ඉන්න පුළුවන්ද.."

" ඔය කට වහගනින්නො.."

සෙනුකයා හිනාවෙව් හොටෙල් රූම එකක මාව අන්දවන අක්කට බනිනවා බනිනවා ඉවරයක් නෑ. ඒ අක්කා හිතන්නෙ අපි හෙන වැදගත් දෙයක් කතාකරනවා කියලා.. ඒ වුණාට මේ පගා ආතල් ගන්නවා..

අනේ ආව්ව් අම්මෙ පැයකින් මම බේනවනෙ!!!

" මගේ කට වහන්න ජනාධිපතිටවත් බෑ පගො.. අඩෙ මේ කිට එක පට්ට ලස්සනයි නෙහ්.. කෝමනේ අපේ මිනිහා මගේ සරාගී දේහයට වහ වැටෙයිද සනෙරුවා.."

සෙනුකයා උගේ ඉස්සරහා කණ්ණාඩියෙ පැත්තට හැරිල අමුතු පෝස් එකකට ඉදගෙන උගෙම පස්සට ගහගන්නා.. මුට දැන් පිස්සුව තද වෙගෙන එන්නෙ.. යකෝ සොයිසා කාන්නා රෝහලේ වෛද්‍යවරයෙක් නේද මෙහෙම අසෝබන විදියට හැසිරෙන්නෙ..

" වහ වැටෙයි.. මගේ පොකාරයා කොහොමත් හැඩයිනෙ.."

" ආව් ආව් අද එක්කෙන්නක් රැට තරු බලන්න යනවලු.. කොහොම හරි කල්ලා මවං උඹේ මිනිහව පොළඹගන්න බලපන්.. මම උඹට ටිප්ස් ඇන්ඩ් ට්‍රික්ස් කියලා දෙන්නෙ.."

" පාඩුවෙ ඉදපන්.. උඹ උදේ පාන්දර මොනාහරි බිව්වද.."

" පිස්සුද බල්ලො.. අඩෝ අද මම හෙන හැපී එකේ ඉන්නෙ මගේ බොක්කෙ පිට එක කසාද බේන නිසා.. මේ අහිංසකයාගෙ සතුට කඩාකප්පල් කරන්නෙපා..පොකාරයා..!!!"

ටිකකින් තව හෙන ලස්සන අක්ක කෙනෙක් ඇවිත් සෙනුකයාගෙ තනි සුදුපාට කිට එකේ බලෙසර් කොලර් දෙක එකට යාවෙන විදියට බෲව

එක්ක දාලා හැදුවා.. ඒක නිල්පාටයි..මගේ පොකාරයා ලස්සනයි අයුක අයිියෙ..!

" මම රඹ අයිියව බලලා එන්නද සුදුමහත්තයො.. ඉස්සරහ කාමරේනෙ ඉන්නෙ.. අඩෝ අපේ මිනිහා ලැස්ති වෙලාද දන්නෑ.."

" උඹට මේ විනාඩියවත් අයුක අයිියා නැතුව ඉන්න බැරිද.. එහ්.. ඇත්ත කියපන්.."

සෙනුකයා මගේ කන ගාවටම ලං වුණාම මාත් පොඩ්ඩක් මෙහාට වෙලා ඉදගත්තා.. අපි ගාව ඉදපු අක්කා ගුස් දෙක අරගෙන එන්නම කියලා යන්න ගියා..

" උඹ අයිියට වගියක් කළා නේද.."

" පිස්සුද බං.. මොන වගීද.. හැබැයි දවසක් ඉස්කෝලෙ සිකවුව කැමප් එකකදි ඌට වැරදිලා කිස් එකක් දුන්නා.."

මගේ ඇස් දෙක ලොකු වුණා.. මේ පකයා බලහත්කො.. අපි දන්නෙත් නෑ..

" ගස්ලබ්බා.."

" ඒක වැරදිලා බං වුණේ.. එහෙම මගුලක් නෙමේ.. අපිට වෙන වැඩ නෑනෙ ඇමති පුත්තු ලයිත් කරන්න.. ඌයි මායි දවසක් කඩෙක වැඩ කරන්න ගියා.."

" හෑ..??"

" ඔව් බං අර සිකවුව වල තියෙන්නෙ.. මම ඉතින් මගේ බාලදස්සයා එක්ක ගියා වැඩ කරන්න.. මරු එකා එක්ක ගියේ.. මේ මිනිහා හරියට බීම බෝතලයක්වත් කඩාගන්න දන්නෙ නෑ බං.. මට එදා නම් මල පැනලා ඌට ගැරප්පුවකින් ගැහුවා.. ඒටපස්සෙ ඒකා තුවාල වෙලා.. ඇඩුවා කියහන්කො.."

මට හෙන හයිියෙන් හිනා ගියා.. නෙද්දකින් අයුක අයිියනම.. මොකෙක්ද මන්දා.. ගැරප්පුවකින් ගැහුවා කියලා මලෙන් උපන් සමනලයා අඩලත් එක්කන්..

" නෑ...!! අඩෝ.."

" නෑ නෙමෙයි බං ඔව්.. ඊටපස්සෙ මම බෙහෙත් දැමමා.. මෙව්ව මෙව්වක්විතර හිරිලා තිබ්බ එකට මෙකා මට කියලා තඬි පත ප්ලාස්ටරයක් අලවගත්තා.. හැයිසා.. ආයෙනම මම ඒ බාලදස්සයා එක්ක මොකකටවත් ගියේ නෑ.."

" එතකොට බොලා කිසි කරේ කවද්ද.. උමේ පළවෙනි මිනිහා වෙලා මම මේ එකක්වත් දන්නෙ නෑ හල්ලො.."

" ආ ඒක වුණේ මෙහෙමයි හරිද.. මට ලැප්පයි ඒයි.."

සෙනුකයා උගේ කම්මුලේ හැදෙන වලවල් දෙක පේන්න හිනාවෙලා ඉස්සරහා තිබ්බ බීම එක අරගෙන බටේ කටේ ගහගත්තා.. නෙද්දකින් මනමාල හිනාව..

" අපි දෙන්නා ඉඳපු ටෙන්ට් එක කඩන් වැටුණනෙ මහ රු.. මේ මිනිහට ඒක විතරයි කරන්න දන්නෙ.. රු එකට විතර මද සුළඟක් හමාගෙන ගියා.. සලබලා ගාලා ටෙන්ට් රෙද්ද ඇගේ.. ඒක පැටලිලා මු බයවෙලා මගේ ඇගේ පතබැවිලා.. බෑන්ග්...!! කිසි එකක් දන්නා.."

" මහ හු#න අතපසුවීම එව්වනම.. හරිද.."

" කවද දන්නෙ ඉතින් ඇමතිපුතා අනාගතේ මගෙ මිනිහා වෙයි කියලා.. අන්න බලපන් අපි හිතන්නෙ නැති දේවල් තමා වෙන්නෙ.. "

" දෙයියනේ දෙයියනේ මගේ සිස්සබටයයි උමේ බාලදස්සයයි.."

" හොඳවයිනි ඇදගෙන නාගත්තා.."

මම සපත්තු දෙක දාලා ඉවරවුණාම ක්‍රව් එකකින් නැගිට්ටා.. මේ ඉන්නෙ සෙස්සි කැල්ල වගේ.. ආයෙ ඉතින් තව මොනාද.. ලංකාවම කළඹලා ගන්න වෙඩිමනෙ අපේ.. මම කණ්ණාඩිය ඉස්සරහට වෙලා හැරි හැරි මගේ දිහා බලාගෙන ඉද්දි අපේ රුම එකේ දොර ඇරගෙන අයුක අයිසා මල් පොකුරකුත් උස්සගෙන ඇතුළට ආවා.. අයුක අයිසා සෙනුකයා දිහා කට ඇරගෙන බලාගෙන ඉඳලා සෙනුකයාගෙ කම්මුලක් මිරිකගෙන මං ගාවට

ඇවිත් මගේ අතට මල් පොකුර දුන්නා.. නිල් පාට රෝසමල් නියන බොකේ
එකක සුදුපාට කොළ නියනවා.. ඒක හරිම ලස්සනයි..

" You look drop dead gorgeous..!"

අයුක අයියා මල් බොකේ එක දීලා මගේ ඔලුවට තට්ටුවක් දැමුවා.. මම මල්
එක පැත්තකින් තිබ්බා.. ආයෙම බොහෝ ගාලා ස්ටූල් එකෙන් වාඩිවුණාම
අයුක අයියගෙ මුණ අමුතු වුණා.. එයා එදා දැක්කතෙ මම බැල්කනි එකෙන්
වැටෙනවා.. තාමත් මාව දැක්කම අයුක් අයියට ඒක මතක් වෙලා ඒකා මුඩ
ගහනවා.. ඒක දැන් වෙලා ඉවරනෙ..

" ඉක්මනට සනීපවෙයක් පනෙරු.."

" හොඳමයි හොඳමයි.."

අයුක අයියා කාමරේ දොර වහගෙන එළියට ගියාම අපේ මාමා කාමරේට
ආවා.. සෙනුකයා මෙකප් එක ටව අප් කරගන්නවා.. මාමා මාව දැකලා
එකසැරේට උඩ බලාගත්තා..

" මාමෙ.."

ටිකකින් මාමා අහක බලාගෙන ඇහැ කොණක් පිහිදගෙන මං ගාවට ඇවිත්
මාව තැලිලා පොඩිවෙලා යන්නම බදාගෙන නළලට හාද්දක් දුන්නා..
ආයෙම එකක් දුන්නා.. මෙ දවස්වල මට ආදරේ දරාගන්න බැරුව මැරිලා
යන ලයිත් එකක් තියෙන්නෙ.. ඒ අස්සෙ මටත් ඇඩෙනවා.. මම ඉක්මනට
ටිගු එකක් රෝල් කරලා ඇස් යටින් තියාගත්තා.. මාමා මාව හුහක් වෙලා
බදාගෙන ඉඳල පිට අතගාලා එහාට වුණා.. මාමා අඩනවා.. මම එයාව
එහෙම දැකලා තියෙන්නෙ හරි කලාතුරකින්.. මට දුක හිතුණා..

" සුදුමහත්තයො.. සතුවිත් ඉඳහන්.. උඹේ මාමට හරි සතුටුයි බං.. මම හඳලා
වඩිපු මගෙම පුතෙක් කසාද බඳිනවා වගේ.."

මම මාමගෙ පපුවට හේත්තු වුණා..

" මම මාමට ආදරෙයි.. මාමනෙ මාව හැදුවෙ.."

මාමා මාව එහාට කල්ලා මගේ මුණ දිහාම බලාගෙන හිටියා.. ඉඳලා හිටලා අපේ මාමගෙ මුණ හරි ආදරේ පිරිලා ඉතිරිලා පේන වෙලාවල් තියෙනවා.. මට හිත ඇතුලෙ පුපුරලා යන්න තරම් සතුටක් තියනවා.. තමන් ආදරේ කරන මනුස්සයා කසාද බදින එක.. හැම ආදරේ කරන කෙනෙක්ටම තියන හිතෙන.. හැබැවෙනවා කියන්නෙන.. මට කාලෙ පිටිපස්සට ගිහින් ඉස්කෝලෙ කාලෙ ඉඳපු මාව හම්බෙලා කියන්න හිතෙනවා.. ඡනෙරු උඹ රඳා අයියව අත්තීමේ කසාද බදිනවා බං කියලා.. මට පුදුම සතුටයි.. ආයෙම ජීවිතේ පටන් ගත්තු තැන ඉඳලා මම ඉන්නෙ පුදුම සතුටකින්..

" ඡනෙරු වෙලාව හරි තේද.. පහළට යමු.. අමමා කෝල් කරනවා.."

මම මාමගෙ අතක් අල්ලගෙන නැගිටිම.. උපරිම මට විනාඩි දහයක් ක්‍රවස් නැතුව හිටගෙන ඉන්න පුළුවන්.. ඊටපස්සෙ නම් ඇදගෙන වැටෙනවා.. ඒ වුණාට මට ඇවිදගෙන යන්න ඕන.. මාමා මාව ඉණ වටේ අතක් යවලා අල්ලගත්තම මම මාමගෙ අතක එල්ලුණා.. මම මාමගෙ දණහිස ගාවට උස කාලෙන් මේ අතේම මේ විදියටම එල්ලිලා තියේ.. තාමත් එහෙමයි.. සමහරවිට තාත්තා කෙනෙක් ඉන්න කෙනෙක්ට අනිවාරෙන්ම දැනෙනන ඕන මේ හැගීම වෙන්නැති.. ඒත් මාමයි මායි ළඟයි.. අපි අතරෙ හිඩසක් නෑ.. යාළුවො වගේ ඉන්නවා.. හැබැයි මාමා තාත්තා කෙනෙක් වගේම මං ඉපදුණ දවසෙ ඉඳලා මං ගැන හොයලා බලනවා..

මම ඇඳලා හිටියෙ තනි සුදුපාට මොඩර්න් රෝයල් කිට එකකට සුදුපාට ඇත්කල් බ්ලිස් දෙකක් දාලා අත් දෙකට මැණික් කටුව ගාවට වෙනකල් දැනෙන නොදැනෙන ගානට තියන ලේස් ගිලවුස් දෙකක් දාලා.. කොණ්ඩෙ හාග් පොනිටෙල් එකකට හදලා එකපැත්තක දිගට ස්ටෝන්ස් අල්ලලා.. මුණෙ පොඩි ලයිට් මේකප් එකක් දාලා.. ගැණුළමයි බදිනකොට වෙල් එකක් දානවා වගේ මගේ ඇඳුමෙන් උරහිස ගාව ඉඳලා වර්ක් කරපු නිල් සුදු කළවම වුණු දිග ටෙල් එකක් තියනවා.. මම පහළට යද්දි සෙනුකයා ඒකත් උස්සගෙන පඩිපෙළ බැහැලා පහළට ආවා.. හැමතැනම ලා නිල් පාටට ඩෙකරේට් කල්ලා.. තීම එන රෝයල් අන්ඩර් සී නිසා ඒකට මැව් වෙන හොටෙල් එක්ක තමා තෝරගෙන තිබුණේ.. ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියා බෝලෲමස් කියලා.. ඇත්තටම මම ඔය මොකුත් කලින් දැනගෙන හිටියෙ නෑ.. මාව පහුගිය ටිකේ කොනට දාලනෙ තිබ්බේ.. මම කරේ දවසෙම කකා බිබි ඇඳ උඩට වෙලා ඉන්න එක විතරයි.. රඳා අයියා මාව මලක් වගෙ බලාගන්නවා කිව්වෙ ඒකටද දන්නෑ.. කොහොම වුණත් එයා හරිම ආදරෙන් මාත් එක්ක ඉන්නවා.. මට හුහක් සතුටයි..

මාමගෙ අතේ එල්ලිලා ඉස්සරහා තිබුණු ලොකු ලී දොර ගාව නැවතුණා..
ඒක වහලා තියෙන්නෙ.. සෙනුක මගේ පිටිපස්සෙන් ඉන්නවා.. මම අතින්
අතින් මල් බොකේ එක අල්ලගත්තා.. අපි බේරින්නෙ අපේ ආගමේ විදියට
නෙමෙයි.. බාප්පගෙ ආගමේ විදියට.. ආදර් කෙනෙක් ඉස්සරහා දිවුරුම්
දීලා.. මගේ පපුව හෙත හයිසෙන් ගැහෙනවා.. අනික මම හුහක් පුදුම
වෙලා ඉන්නෙ.. කලින් මෙහෙම දේකට මුණ දීලත් නෑ.. මම මාමගෙ අත
තද කල්ලා අල්ලගත්තම මාමා මගේ පිටට තට්ටුවක් දැමිමා..

" මට බයයි අනේ.."

" දැන්නම් මටත් නිකම් මොකක්ද වගේ බං.. උඹලත් මගුල් කරන්න
ලෝකෙටම කියලනෙ.."

මට හිතා ගියා.. අපේ වයසක මාමට කිසිතැනක සිරියස් වෙන්න බෑනෙ..
යකෝ!! මගුල් දොරකොඩ ඉස්සරහා ඉදන් පිස්සු කියවනවා.. සෙනුක මගේ
උරහිස ගාව ඉඳලා හැනැක්මයක් විතර දිග අර සරුවාලෙ.. මම කිව්වෙ ටේල්
එක විහිදුවලා හැදුවා.. ඒකෙ රිදී පාට තුල් වලින් ලස්සන වර්ක් එකක්
කල්ලා තියනවා.. මම කලින් ඇඳුම ඇඳලා තියා ඒක මොන වගේද කියලවත්
රඹ අයියට පෙන්නුවෙ නෑ.. එයත් මට කිව්වෙ නෑනෙ.. එහෙම
ඔත්තෑනෙ.. ඉතින් මම පලවෙනියටම එයාව වෙඩින් ඩ්‍රෙස් එකෙන්
දකින්නෙ මෙ වෙලාවෙ..

මගේ ඉස්සරහා තිබුණු ලොකු ලී දොර එකසැරේ දෙපැත්තට ඇරුණා..
ඇතුලෙ හරිම කාමි ලස්සන මියුසික් එකක් හිමිහිට ප්ලේ වෙනවා.. ඒත්
මගේ ඉස්සරහා දුමක් වගේ තියන නිසා මට පේන්නෙ නෑ මොකුත්ම.. මම
මාමගෙ අත අල්ලගෙන ඉස්සරහට අඩිය තිබ්බා.. අතින් අතින් මල් පොකුර
තද කල්ලා අල්ලගත්තා..

මම හෝල් එකට අඩිය තිව්වා විතරයි මියුසික් එක වෙනස් වෙලා වෙනම
තාලෙකට ප්ලේ වෙන්න ගත්තා.. යන පාර දිගටම ලස්සන මල් පෙති
අතුරලා.. ඇත්තටම මෙක මගේ හීන වල තිබ්බ වෙඩින් එකක් වගේ.. අපි
ආපු ගමන මල් පෙති අතුරාපු පාරක් නොවුණට එයා එක්ක ජීවත් වුණු හැම
තප්පරේකම එයා මාව මල් පෙතු අතුරපු පාරක එක්කන් යන්න උත්සාහ
කළා.. ඇත්තෙන්ම තමන් ආදරේ කරන කෙනාව.. ජීවිතේ පළවෙනියටම
ආදරේ දැනුණ කෙනාව.. පලවෙනියටම හාද්දක් දීපු කෙනාව..
පළවෙනියටම පව්ලෙන් ඇරෙන්න මාව පරිස්සම කරන්න මහන්සි වුණු

කෙනාම බේනවා කියන්නේ.. මටනම් මේ ගෙවෙන හැම තප්පරේම
හිතයක් වගේ..

කොහොමත් මම මේ දවස්වල ජීවත් වෙන්නේ අමුතුව හිතෙක තමා..

හෝල් එකේ හාරසියක් විතර හිටියා.. රඬ අයිසගෙ යුනිවර්සිටි එකේ
යාළුවා, අපි දෙන්නගෙම ඉස්කෝලෙ යාළුවා, ළහම අය.. එතකොට
ආවිච්ඡමා, ලොකු අම්මලා, කෝච්, තාන්චි අක්කා, සදෙව් අයිසලා
හැමෝම ඉස්සරහින්ම ඉදගෙන හිටියා.. මගේ කම්මුල් දෙක රත් වෙලා
ගියා.. හෙන ගොඩක් කට්ටිය ඉන්නවනේ.. මම බිම බලාගෙනම ඇවිදගෙන
ආවා.. පොඩි පොඩි හිම පියළි වගේ හෝල් එක පුරාම වැටෙනවා.. තද නිල්
පාටට.. ලා නිල් පාටට.. සුදු පාටට.. ඒක ඇත්තටම මේ ලෝකෙ තියන
තැනකටත් වඩා ලස්සනයි.. මට පිස්සු හැඳුණේ නැති විතරයි..
දෙපැත්තෙම ඉන්න අය පහුකරගෙන මහක් දුර ඉස්සරහට යද්දි මට රඬ
අයිසව පෙණුනා.. එයාගෙ පිටිපස්සෙන් අයුක අයිසා හිනාවෙගෙනම අපි
දිහා බලගෙන හිටියා.. රඬ අයිසා එකසැරේම ඔලුව උස්සලා මගේ දිහා
බලලා ආයෙම බිම බලාගත්තා.. මට හිනා ගියා.. එයා මාරම ලස්සනයි.. මම
වගේම කිටි එකක් ටේල් එක නැතුව ඇඳලා.. බෲඩ් එකක් වගේ කිටි එක
දෙපැත්තෙන් කොලර් දෙක එකට එකතු කල්ලා රිදී පාට වැල් දෙකක්
එල්ලලා.. මගේ ඇඳුමෙ තරන්ම වර්ක් නැති.. සිමපල් ඒත් අමුතු ඩිසන්ට් ලූක්
එකක් තියන ඇඳුමක්.. එයා හරිම ලස්සනයි.. මගේ ඇස් වල කඳුළු පිරුණා..

රඬ අයිසා මගේ දිහා බලාගෙන ඉද්දි එයාගෙ ඇස් රතුවෙලා ඉක්මනට
බ්ලෙසර් එකෙන් සර්විසට් එකක් අරගෙන ඇස් පිහාගත්තා.. එයා හැමෝම
ඉස්සරහා අඩනවා.. මුණ රතුව රතුපාට වෙලා.. මගේ ඇස් වලත් කඳුළු හෝ
ගාලා පිරෙනවා.. මම මාමා එක්කම ගිහින් එයාගෙ ඉස්සරහින් හිටගත්තා..
මගේ අත් පවා වෙවුළුනවා.. අපේ මාමා මගේ අතක් අරගෙන රඬ
අයිසගෙ අතක් උඩින් තිබ්බා.. රඬ අයිසා ඇස් දෙකේ කඳුළු පුරෝගෙන ම.
දිහා හරි ආදරෙන් බලාගෙන හිටියා.. මමත් එයා දිහා බලාගෙන හිටියා..

අන්තිමේ අපි wedding aisle එකක් ඉස්සරහා හිටගෙන ඉන්නවා.. රඬ
අයිසා මගේ අත් දෙකෙන්ම තද කල්ලා අල්ලගෙන හිටියා.. මගේ අත් වලට
ග්ලවුස් දාලා තිබුණත් වෙවුළුනවා.. මට කියාගන්න තේරෙන්නේ නෑ මේ
හැගීම කොයි වගේ එකක්ද කියලා.. රඬ අයිසා අන්තිමට ෆාදර් දිහා බලලා
ඔලුව වැනුවා.. ෆාදර් අපි දෙන්නා දිහාම බලලා ලස්සනට හිනාවුණා..

අසලි අමමා, අපේ අමමා, ආධ්‍ය අයියා, මාමා, ආච්චිඅමමා හැමෝම
ඉස්සරහම ඉඳගෙන ඉන්නවා.. මගේ කමමුල් රතුම රතු වුණා.. කඳුළු පිරෙන
කොට ඇස්වලට, පපුවට සැහෙන්න බරයි.. මගේ කටහඬත් වෙවුලාවි
කියලා මම හිතුවා.. සෙනුක මගේ පිටට තට්ටුවක් දැමමා..

වික වෙලාවකින් හැමෝම නැගිට්ටා.. රධ්‍ය අයියා මගේ අතීන්ම අල්ලගෙන
තාදර්ශ පැත්තට හැරුණා..

"

**May the Lord in his goodness strengthen your consent and fill you both
with his blessings..**

What God has joined, men must not divide.

Amen.."

රධ්‍ය අයියා මගේ අතීන් තව තද කල්ලා අල්ලගන්නවා මට දැනුණා.. මගේ
අත් සිතලම සිතල වෙලා ගිහිණි.. අනික මට හුහක් වෙලා හිටගෙන ඉන්න
අමාරුයි.. ඒත් මම පුළුවන් තරම් හිටගෙන ඉන්න ට්‍රයි කළා.. ඊළඟට ප්‍රතිඥ
දෙන්න රධ්‍ය අයියා මගේ පැත්තට හැරුණා.. මම එයාගෙ ඇස් දිහාම
බලාගෙන හිටියා.. ආයෙමත් කවදාවත් මෙහෙම අවස්ථාවක් එන්න
නෑනෙ.. ඉතින් පළවෙනි වතාවටයි, අන්තිම වතාවටයි මම එයාගෙ ආදරේ
පිරිලා ඉතිරිලා තියන රතු වෙච්ච ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා.. මට ඒවා
හැමදාටම මතක තියාගන්න ඕන..

එයා කතාකරන්න පටන්ගත්තා..

" I am reminded of James 1:17 where it says that

every good and perfect gift comes from above

..

Varadh Shaneru

, you are truly a Gift from God and I promise to spend the rest of my life
treating you as such.. I will cherish you always and never take you for

@Shan

granted.. I will lead you and guide you as Christ leads me.. I will follow His teachings and obey His commands.. I will lead by example, with patience, and with understanding.. I will be slow to anger, and quick to listen.. I will be a strong spiritual leader in our home through good times and bad, in joy and in sorrow.. I will love you and be faithful to you alone from this day forward until God calls us home.. This is my solemn pledge to you and to God.. Please accept this ring as a symbol of our covenant and my undying love for you.."

අයුක් අයිසා, රඨ අයිසට රිනිග් එක් දෙදි එයා මාත් එක්ක ලස්සනට හිනාවෙලා මගේ ග්ලවස් එක්ක දාපු අත අල්ලගෙන මුදුවක් දාල තව ඒකට උඩින් හිනි දියමන්ති අල්ලපු මුද්දක් දැමමා.. ඊටපස්සෙ මගේ අතට කිස් එක්ක දුන්නා.. මගේ ඇස් වලට කඳුළු උනනවා විතරයි.. ඒවා වෙලිලා යන්නෙ නෑ.. ඊළඟට තිබුණේ මට මුදු මාරු කරන්න..

" Radhya Shanaw, in the presence of God, our family and friends, I take you today as my husband..

You are an answer to my prayers and I will spend the rest of my life thanking God for loving me enough to send me His very best.. I promise to be for you the helpmate God intended from the beginning.. I will honour you as my spiritual head. I will follow you as you follow Christ.. I will cover you in prayer.. I will work alongside you in support of your God-given vision for our family.. I will speak words of kindness and not criticism.. I will love you and be faithful to you alone from this day forward until God calls us home.. This is my solemn pledge to you and to God.. Please accept this ring as a symbol of our covenant and my undying love for you.."

මම මගේ අතට දුන්නු මුද්ද රඨ අයිසගෙ අතට දැමමා.. එයා හරිම ආසාවෙන් මම එයාගෙ ඇහිල්ලට දාපු මුද්ද දිහා බලාගෙන හිටියා..

" You may seal your vows with a kiss.."

මගේ මුණ රතුපාට වුණා.. අසලි අමමා ඉස්සරහම ඉඳගෙන අත් දෙකත් එකට එකතු කරගෙන අපි දෙන්නම දිහා හුහක් ආදරෙන් බලාගෙන හිටියා.. රඨ අයිසා මගේ ඉණ වටේ අතක්සවලා එයාගෙ ඇහට තුරුල්

@Shan

කරගෙන මගේ මුණට පහත් වෙලා නිකවින් අල්ලගත්තා.. මගේ ඇස්
ඉබේම පියවුණා.. මට දැනුණා එයාගෙ අතක මහපට ඇහිල්ල මගේ තොල්
මැද්දෙන් නතර වෙනවා.. ටිකකින් එයා මගේ තොල් වලින් හාද්දක් තියලා
ඒ ගමන්ම ඇහිල්ල පහළට ඇදගෙන ගියා.. මාව එකසැරේටම ගැස්සුණා..

එයා.. එදා වගේ..!!

අපි වටේ හිටපු හැමෝම හෙන හයිසෙන් කෑගහනවා මට ඇහුණා.. මගේ
යාළුවො.. පවලෙ අය.. හැමෝම අපි දිහා බලාගෙන ඉද්දි රඳා අයිසා මගේ
නළලටත් හාද්දක් දීලා මාව ඇහට තුරුල් කරගත්තා.. එතකොට තමයි මට
යන්නම් සහනයක් දැනුණේ.. මගේ කකුලට වාරුවක් නැතුව හිටියනම් මම
තව ටිකෙන් ඇදගෙන වැටෙනවා.. මුලු හෝල් එක පිරෙන්නම් සුදුපාට මල්
පෙති වැටෙනවා.. හරිම ලස්සනයි.. ෆාදර් එයාගෙ ඩියුටි එක කල්ලා
ඉවරවුණාම එතනින් එහාට වුණා.. අසලි අම්මා දුවගෙන ඇවිත් මාව
බදාගෙන ඉඹගෙන ඉඹගෙන ගියා.. ඊට පිටිපස්සෙන් අපේ අම්මා හිනාවෙව්
හිටියා..

" හැමදාම සතුටින් ඉන්න මගෙ ළමයි දෙන්නා.. අම්මා හරි ආදරෙයි ඔයාලා
දෙන්නටම.."

අම්මා රඳා අයිසටත් හග් එකක් දුන්නා.. ඊටපස්සෙ මගේ අතකින්
අල්ලගත්තා..

" ඔයාට මතකද දන්නැ.. මම හුඟ කාලෙකට කලින් ඔයාට කතාවක්
කියන්නම් කිව්වා.."

" මට මතකයි අම්මා.."

"

**Thank you so much for bringing the homely feeling that soothes my
son's life.. මම ඔයාට හරිම ආදරෙයි**

.."

අම්මා මගේ කම්මුලට තට්ටුවක් දාලා එහාට ගියා.. රඳා අයිසා මාව තව
ටිකක් එයාගෙ ඇහට තුරුල් කරගත්තා.. මගෙ හිත සතුටින් පිරිලා යනවා

@Shan

වගේ.. මගේ වෙඩින් එක දවසෙ.. ඊටත් වඩා මම දැන් ටිකකට කලින් කසාද බැන්දා කියලා හිතද්දින් මට හරි අමුතුයි වගේ.. මම මගේ අතේ තියන මුද්ද දිහා බලාගෙන හිටියා..

හුහක් වෙලා යනකල් අපි දෙන්නට විශ් කරන්න කට්ටිය ආවා.. සෙනුකලාගෙ අම්මලා.. ළහම යාච්චොන්ගෙ පවල් වල අය.. අපේ ජොනාත් උගෙ වයිග් එක්ක ඇවිත් හිටියා.. තව අහිරු අයිසා.. සයෝන් අයිසා.. මගේ කෝච්.. නග්‍රාස්.. වමිරු.. ක්ලබ් එකේ මම ළහින්ම අඳුරන ප්ලෙයර්ස්ලා.. රඨා අයිසගෙ යුනිවර්සිටි එකේ ෆෝරින් යාච්චො.. ඔහොම හුහක් අය.. අන්තිමේදි හිනාවෙලා හිනාවෙලාම මගේ හක්කත් පනින සයිස් එකට තිබ්බෙ..

මම අර දිග ටෙල් එක උරහිස ගාවින් අන්බටින් කල්ලා පැත්තකින් තිබ්බා.. ඒක දාගෙන ඇවිදගන්නවත් බැනෙ.. විශ් කල්ලා ඉවරවුණාට පස්සෙ ලන්ච් සර්ච් කරලා තිබුණා.. මම රඨා අයිසගෙ අතේ එල්ලිලා අර වයින් කරපු එකා වගේ හැම කෙනා එක්කම හිනාවෙනවා.. හග් එකක් දෙනවා.. තැන්ක් කරනවා.. ආයෙම අර කොනට යනවා.. මේ කොනට යනවා.. බැරිම තැන මම මගෙ ආච්චිඅම්මා ගාවින් වාඩිවෙලා ආච්චිගෙ අතක එල්ලිලා හිටියා.. රඨා අයිසා අම්මලගෙ බාල්දියකට අහුවෙලා එතන නතරකරගෙන කියවන්න තියාගත්තා..

" මගෙ සුදුමහත්තයා.."

මගෙ ආච්චිඅම්මා මගේ කම්මුලක් අතින් අල්ලලා මුණට හාද්දක් දුන්නට මම ආච්චිඅම්මව බදාගත්තා.. මගේ හැමදේටම ඉන්න පණ්ටිකතෙ ඉතින්..

" ආච්චිඅම්මෙ.."

" මට හරි සතුටුයි රත්තරතෙ.. මයෙ අම්මට වැඩි වැඩියෙනුත් ලැබෙන්න ඕන හැම සැප සම්පතක්ම.. ආච්චිඅම්මට ලෝබ් හිතෙනවා කොල්ලො.."

ආච්චිඅම්මගෙ ඇස් වල කඳුළු පිරුණහම මගේ ඇසුත් ඉබේම කඳුළු වලින් බොද වුණා.. මම ආච්චිඅම්මව බදාගෙනම හිටියා.. ආච්චි හරි ලස්සනයි අද.. සුදුපාට ඔසරියක් ඇඳලා.. මුතු ඇටපොටක් දාලා.. සිරියාවන්ත පාටයි.. මට අපේ වෙඩින් එකේදිත් ආච්චිඅම්මා ගාවටම වෙලා ඉන්න ලැබ්ව්ව එක නම වාසනාවක්.. මට හරියට ආච්චිව පහුගිය කාලෙ මතක් වුණානෙ..

විකකින් රඳා අයිසන් ඇවිත් බලෙසර් එකේ බටන් දෙකත් ඔපන් කරගෙන මගේ ගාවින් වාඩිවෙලා කකුල් දෙක රිදෙනවා කිව්වා.. අපේ ආවිච් අපි දෙන්නට වයසයි කියලා විහිළු කරනවා.. ඊටපස්සෙ ආවිච්අම්මට අසලි අම්මට සෙට් වුණා.. මේ අසලි අම්මනම් එයාගෙ වෙඩිම වගේ.. පුදුම ආතල් එකක් ගන්නේ.. එහෙට දුවනවා.. මෙහෙට දුවනවා.. ඒ අස්සෙ මගෙ පුත්තණ්ඩියලා දෙන්නට හොඳ යාළුවො විකක් සෙට් වෙලා.. හැමතැනම දුව දුව සෙල්ලම් කරනවා.. අපේ වයසෙ හුහක් අයට බබාලා ඉන්නවනේ..

හැමෝම ලන්ව ගන්න අස්සෙ ආධ්‍ය අයිසා කෑම පිහන් දෙකකුත් උස්සගෙන අපි වාඩිවෙලා ඉඳපු ටේබල් එකට ආවා.. අපිට නෙමෙයි හරින.. එයාට හෙන බඩගින්නක් ඇවිල්ලා.. අපි හිටිය තැන වාඩිවෙආ හිටියෙ අම්මලයි.. ආවිච්අම්මලයි.. ඔක්කොම පවලෙ කිට්ටු උදවිය.. රඳා අයිසා ආධ්‍ය අයිසා කන්න ගත්තු කට්ලිංග් කැල්ලක් අරගෙන කටේ දාගන්නම ආධ්‍ය අයිසා හැන්දෙන් එකක් දුන්නා.. හොඳවැඩේ.. හොරෙන් කන්න යනවට.. බෙදාගෙන කාපන්නො..

" ඒක මගේ එක පොඩ්.. ගිහින් බෙදාගෙන එනවකො.."

" ලොකු...!! මොකද ඔය සද්දේ.."

" බලන්න අම්මා.."

" කෝ ආරුයි අවියි.. අනුරාග් එක්කද.."

" ඔව් අරගෙ කියාන් මල්ලිලා ගාව ඉන්නවා.."

ආධ්‍ය අයිසා ඒ කන ගමන් හැන්දක් අරගෙන මගේ ගාවට ප්ලේට් එක ලං කළා.. ආ නෑ.. මගේ ආධ්‍ය අයිසා මටත් එක්ක කෑම ගෙනැල්ලා තියෙන්නේ.. මම එයාට ලාස්සන හිනාවක් පා කල්ලා යැව්වහම.. එයන් රිප්ලයි හිනාවක් පා කල්ලා එව්වා.. රඳා අයිසා මුණ හට්ටියක් කරගෙන ආධ්‍ය අයිසා බොන්න ගෙනාපු ලෙමනේඩ් එකත් අරගෙන බුරේ එක පැත්තට ගියා.. මුත් දෙන්නගෙ සිතල යුද්ධනම.. මම ඔවා ගැන කතාකරන්න යන්නේ නෑ.. මොකක් වුණත් මම ආධ්‍ය අයිසගෙ පැත්තෙනේ..

" ඔයා කන්න වූවි.. මල කෝලම්.."

මම හැරිලා රඳා අයියා ගිය පැත්ත බැලුවහම ඒකා මාමා එක්ක ඔපයක් කියවනවා.. මේ දෙනෙතගෙ ඇයි හොඳැයිය දැන් ඔනවට වඩා වැඩිවෙගෙන එන්නෙ.. ඉක්මනට උදැල්ලක් දාන්න ඕන..

ආපු හැමෝම කාලා බිලා ඉවරවෙද්දි හවස හතරට විතර ඇති.. ඒ වෙනකොට මාත් හෙන ගොඩක් කාලා රඳා අයියගෙ ඇහට හේත්තුවක් දාගෙන හිටියෙ.. ඇයි අනේ අපේ වෙඩින් එකනම මම නොකා ඉඳලා හරියනවද.. නැතෙ.. මම හොඳට කැවා අනිත් සේරම පැත්තකින් තියලා.. අපරාදෙනෙ.. මගෙ මනුස්සයත් එහෙමම තමා.. අන්තිමට සෙනුකයා ඇවිල්ලා අපි කකා හිටපු පුඩිමත් උස්සගෙන ගිහින් ඇදගෙන ඇවිල්ලා ඉස්සරහින්ම තියලා තිබ්බ පුටු දෙකකින් වාඩි කල්ලා එහාට ගියා.. ඒ සැරේ මොන මගුලක්ද කරන්න යන්නෙ.. මම අන්දොස් වෙලා වටපිට බලද්දි හෝල් එකේම හිටපු උන් ටික වාඩිවෙලා අපේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. ඒ එක්කම හෝල් එකම කළුපර වුණා.. අපිට ඉස්සරහා තිබ්බ කැල්ලෙ විතරක් ලයිට් එකක් පත්තු වෙලා කියාන් අයියයි අයුක අයියයි හෙන ප්‍රොෆෙසර්ලා දෙන්නා වගේ ලැප් එකකුත් උස්සගෙන ප්‍රොපේක්ටර් එකකට සෙට් කල්ලා රඳා අයියා දිහා බලලා මහා බලු හිනාවක් දැමුමා.. රඳා අයියගෙ ඇස් දෙක ලොකු වුණා..

" අද හරි වගේ.."

" ඇයි ඒයි.."

" මංගල සභාව මැද්දේ රෙදි ගලවගන්න කැමතිද.."

" ඇයි අපි ඒක හනිමුත් එකේදි නෙමෙද කරන්නෙ.."

රඳා අයියා මගේ ඔලුව මැද්දටම ටොක්කක් ඇන්නා.. සැක් මේ මිනිහා සේරම සභාව මැද්දේ නේද මගේ ඔලුවට ඇන්නෙ.. මම ඒකගෙ උරහිස ගාවින් හැපුවා.. ඒත් හැපෙන්නෙ පැඩින් එකක් නිසා අත ඇදලා අරගෙන හොඳට මස් අහුවෙන තැනක් බලලා හොඳ පාරක් හැපුවා... ඒ එක්කම අර ඉස්සරහා ඉන්න උන් දෙන්නා කොහෙන්නද මන්දා මයික් දෙකකුත් උස්සගෙන ඇවිල්ලා රඳා අයියා ලෙක්ටර්ස් වල ඉන්නවා වගේ බ්ලෙසර් දෙක පන්නලා අත් දෙක වැළමිට ගාවට නමාගෙන.. මට වැලලෙන්න හිතුණා.. අනේ ආවිච්ඡමමෙ...!!

" Ladies and Gentlemen.. Permission is granted by all present.. Our warmest congratulations to my brother Radhya and brother Varadh who got married today.."

" First I would like to say that I am Ayuka and Radhya's best friend since grade one.."

" And this is Kian.. I am also Radhya's best friend since grade one.."

කියාන් අයියා හෙන ප්‍රශ්නාර්ථයක් වගේ මුණක් හදාගෙන අපිව පහුකරගෙන පිටිපස්සෙ ඉඳපු අය ගාවට ගියාම රඬ අයියා ගේප් එකේ අයුක අයියට මැද ඇඟිල දික් කළා.. කෝ මුත්ගෙ ගැණුමිනිස්සු.. පේන්නත් නෑ.. ඊළඟට උන් මොන දහාටසන්නිය නටයිද දන්නෑ මෙනෙ ඇවිල්ලා..

" Isn't it a question for all of you why the love between these two is so old.."

ladies

.. right..??"

අයුක අයියත් අපිව පහුකරගෙන පිටිපස්සේට ගියාම මම මුණ වහගන්න මල් බොකිය හෙවවා.. ඊටපස්සෙ ඒක ම ගාවට ගෙන්නගෙන මුණ වහගන්නා.. සැකේ..

" So we have prepared a complete presentation to

kill!!

your curiosity.."

උන් දෙන්නගෙ ෆ්ලවන්ට් ඉන් ඉන්ග්ලිශ් ඇක්සන්ට් එකටනම අහගෙන ඉන්න හිතෙනවා.. ඒත් මෙක අස්සෙ මොනවා තියෙයිද දන්නෑ.. අම්මගෙන් ගුටි කන්න වෙන මොකුත් අහුවෙයිද.. අයුක අයියා උගේ අමුතු ගැමමෙන් ඇවිදගෙන ගිහින් ප්‍රසන්නවෙගන් එකේ ස්ලයිඩ් එකක් ඔපන් කළා.. මුලින්ම තියෙන්නෙ හද්ද අජුන ෆොටෝ දෙකක් වෙන වෙනම දාලා.. උඩින් හැපි වෙඩ්ඩ් ලයිෆ් කියලා ගහලා.. රඬ අයියා කොට කලිසමක් ඇඳගෙන ඉණට අත තියාගෙන බිම බලාගෙන ඉන්නවා.. මම බිමට නැමිලා අත් දෙකෙන්ම

@Shan

පොළොව හාරනවා.. ඔක අපේ ඉස්කෝලෙ පරිසර දිනේ.. මම අටේදි තිබ්බ
එකක්.. අපේ ගිණ්‍ය නායකයා මම හරියට පැලේ හිටවනවද බලනවා..
හැමෝම හිනාවෙන සද්දෙකුත් ඇහුණා..

මේ මල් පොකුර කැවොත් මම මැරෙයිද..???

" නෝනාවරුනි.. මෙන්න මේ කාලෙදි ඉඳලා තමයි අපේ විවාහයට පත් නව
යුවලගේ ආදර කතාව ආරම්භ වෙන්නේ.. බලන්න ඒ දෙන්නගෙ තියන
ප්‍රච්ඡායෝගි සිරියාව.. නේද.."

අයුක්‍ය අයිතිය කියාත් අයිතිය කියන හැම එකම ට්‍රාන්ස්ලේට් කරනවා..

" ඉස්සර දවසක මට මතකයි අපේ යාළුවා ග්‍රවුන්ඩ් එකේ පඩිපෙල ගාව..
අපේ ග්‍රවුන්ඩ් එකේ පඩිපෙලක් තිබුණා හොඳද.. ඔන්න ඔතන වාඩිවෙලා
ඇත පේන මෙන්න මෙව්වක්විතර කුඹියෙක් දිහා බලාගෙන ඉන්නවා..

ඉතින් අපිට ඇත්තටම දරාගන්න බැහැ අපේ යාළුවා ඇයි මෙව්වර දුකින්,
කලකිරීමෙන් ඉන්නේ කියලා.. මම හිමින් සැරේ අපේ යාළුවා ගාවට කිට්ටු
වෙලා තට්ටුවක් දාලා ඇහුවා..

' සබද ඔබ කිමද මෙහි වී කට අයා බලා සිටින්නේ කියලා "

" ඒකබොරුවක් නෝනාවරුනි මහත්වරුනි.. අපි ඒක ඇහුවෙ වෙන
හාගාවකින්.. ඉතින්..??"

" ඉතින් මට හරි ලස්සන පිළිතුරක් ලැබුණා.. මොකක් කියලද හිතන්නේ.."

" මොකක්ද.."

කියාත් අයිතිය බිමට නැමිලා රඳා අයිතිය එදා ඉඳපු පෝස් එකට කමිටුලට
අතක් තියාගත්තා..

" එයා මට කැමති වෙන එකක් නෑ නේද බෑ.."

මුළු හෝල් එකේම හිටපු උන් හෙන හයිසෙන් හිනාවුණා.. මුගේ ආච්චිට..
මේ මිනිහා අපරාදෙ ඔක ඒ කාලෙම කියන්නයි තිබ්බේ.. මේ මොන
වේදනාවක්ද මේ..

" අපි ඉතින් දුකට සැපට එකට හිටිය කොත්තමල්ලි යාළුවෝ නිසා හැමතිස්සෙම අපේ එකාගෙ ගැමිම නග්ගලා තියනවා.. 'මව් ටික කාලෙනෙ.. අනිවා කැමති වෙනවා ඔන්න බලපන්කො!!!" "

" ඒ අස්සෙ මේ ඉන්න එකාත් ගොඩ ගියා.. ඒක වෙනම කතාවක්.. නේද අයුක්.. අර කමවුල්-"

" අහ්ම.. ඉතින් කියාන්..??!!"

" ඉතින් මෙසේ දින වකවානු ගතවී යත්ම මොකක්ද වුණේ.. අපේ එකාගෙ ෆෝන් එකේ ස්ටොරේජ් ෆුල් වෙන්න ගත්තා.. ඇයි..?? අර අතන ඉන්න ලෝක ප්‍රසිද්ධ ක්‍රිඩියාගෙ අහඹු ඡායාරූප නිසා.. කොටින්ම අපේ ඡනෙරු කැන්ටිමට ගියත් ඒකෙන් ෆොටෝ අපේ එකාගෙ ෆෝන් එකේ වැදිලා තිබුණා.. ඔක අපිට අහුවුනේ දහය වසරෙදි.."

" ඇත්තෙන්ම ඒ ඡායාරූප වලින් මඳක් අපි ළඟ තියනවා.. එහෙම නේද.. අපි බලමු.."

ඒ එක්කම ඉස්සරහ ස්ක්‍රීන් එකේ මගේ හෙන වාටර් ෆොටෝ වගයක් ප්ලේ වෙගෙන ගියා.. මම ඒ කාලෙ දිම් පැටියෙක් වගේ.. අමුතු සුදුපාටකට.. සැක් ඇනුමක් යන එකකුත් තිබ්බා.. කලිසම අස්සෙ කිරි පැකට් දාගෙන දුවන ඒවයි.. ග්‍රවුන්ඩ් එකේ සර්ලා එකතු කරගෙන ක්‍රිකට් ගහන ඒවයි.. අඹගහ උඩ නැගගෙන ඉන්න ඒවයි.. පන්තියෙ කොස්ස උඩ නැගගෙන ඉන්න එකකුත් තිබ්බා.. ඒ අස්සෙ බිග් මැව් එකේ ඇහ පුරාම පාට ගාගෙන ඉස්කෝලෙ කොඩිය වන වන නටන වීඩියෝ එකකුයි.. ඊට පිටිපස්සෙන් රඨ අයිසා සසර කලකිරිලා වගේ බෙල්ලක් ඇල කරගෙන මගේ දිහා බලන් ඉන්න වීඩියෝ එකකුයි.. හෙන තොගයක්.. අන්තිමට මටත් හිනාවෙලා හිනාවෙලා ඇහ පනත් නැතුව ගියා.. අනේ හත්තික්කේ මේ මනුස්සයට වෙන වැඩක් තිබ්බා නෑ.. මම ශේජ් එකේ හැරිලා අපේ අමමා දිහා බලද්දි අමමා පුදුම වෙලා වගේ කටත් ඇරගෙන ස්ක්‍රීන් එක දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. පෞකාර පුතාට සමාවෙන්න අමමෙ.. මට හිතීන් හොරෙන් එක්කෙනෙක් පෙම කල්ලෙනෙ..

" ඔහොම කාලයක් ගතවෙද්දි නෝනාවරුනි.. ඇත්තෙන්ම අපේ රඨගෙ මුණෙ දේදුන්නක් පායපු කාලයක් තිබුණා.."

" මුල්ම දවස.. අපිට ස්පෝර්ට් මීට් එකේ වැඩ කතාකරගන්න රඬලගෙ ගෙදර දාගත්තු දවස.. අපේ රඬගෙ සිරියහනේ ඡනෙරු නින්දට වැටුණා.. හුදෙක්ම නින්දක් විතරයි නෝනාවරුනි..!! රඬ කියන්නෙ හෙන ප්‍රතිපත්තිගරුක මනුස්සයෙක්.. රෙස්පෙක්ට් බ්‍රදර්.. දැට්ස් වයි වී ලව් යූ.."

ඒ එක්කම ස්ක්‍රීන් එකේ රඬ අයිසා කොට්ටයක් බදාගෙන අනිත් පැත්ත හැරිලා ඉන්න විඩියෝ එකක් ප්ලේ වුණා.. කියාන් අයිසද කොහෙද කැමරාවක් උස්සගෙන ළඟට ගිහින් රඬ අයිසගෙන් අහනවා,

' මොකද බං කොට්ටයක් බදාගෙන කරන්නෙන..'

රඬ අයිසා හෙන මනමාල හිනාවක් දාගෙන කැමරාව පැත්තට හැරිනවා..

' අඩෝ වරද් අපේ ගෙදර ආවා බං '

මගේ එහාපැත්තෙ ඉඳපු රඬ අයිසා මුණ වහගත්තා.. අනේ අප්පා.. මම රඬ අයිසව බදාගත්තා.. අපි ඉස්කෝලෙ කාලෙ හෙන කියුට්තෙ දෙයිසනේ.. ඒ එක්කම හෝල් එකම හිනාවෙන සද්දයක් ආවා..

" දැක්කා නේද දේදුන්නෙ පවර් එක.."

" අපි ඊටපස්සෙ ටික කාලයක් යද්දි රඬගෙ හොරයක් අල්ලගත්තා.. ඔය ඉන්නෙ ඉස්කෝලෙ උපප්‍රධාන ක්‍රීඩා නායකයා නෝනාවරුනි මහත්වරුනි.. ඒකා උදේට උදේට මිසින් වෙනවා හැමදාම.. කටු කැවෙ අසරන මම!! ඒක වෙනම කතාවක්.. ඉතින් ඔයාලා හිතන්නෙ එයා කොහේ ඉන්න ඇත්ද.."

අපි දෙන්නා ඉස්කෝලෙ සේපාලිකා ගහ අස්සට වෙලා කියව කියව ඉන්න ටොටෝ වගයක් ප්ලේ වුණා.. ඒව් මෙ මිනිහගෙ පැණි හිනාව.. ඒ වුණාට ඒව් දකිද්දි ඉස්සර කාලෙ මතක් වෙනවා.. අපි දෙන්නම යුනිෆෝම් ගහගෙන ඉස්කෝලෙ ආපු කාලෙ.. කිසිම දේක බරපතලක් නැතුව පැයගණන් කියවපු කාලෙ.. ඇත්තටම අපි හුහක් දුර ඇවිල්ලා..

කියාන් අයිසලා එයාලගෙ ස්ටෙප් බයි ස්ටෙප් ලව් ස්ටෝරිය කියාගෙන යද්දි හෙන ගහන්න වගේ සෙනුකයා ඇවිත් ලෑප් එකේ අර අපි දෙන්නා ගිනියම රූ නටපු එක ප්ලේ කලා.. ඊටපස්සෙ අර රිසෝට් එකේ කෙලපු පිස්සුයි.. අපේ අමමගෙ කට බිමටම ඇරුණා.. අසලි අමමත් ඒකට බය වුණාද

කොහෙද.. මම මල් බොකේ එකේ කොළටක් හපාගන්නා.. අනේ මාමෙ..
වැරදිලා නැටුව එකක් ඒක...!!

" Well ladies and gentlemen.. these are the few words we really need to say..

Happy marriage රඳ.. ඒ වගේම ඡනෙරු.. ඔයාලගෙ ජීවිත වලට ආපු
නොසැහෙන්න ප්‍රශ්න එක්ක.. මේ තැනට ඇවිත්.. ඔයාලගෙ වෙඩිත් එකක
අපිට කතාකරන්නම ලැබුණු එක මව.."

කියාන් අයියගෙ කටහඬ බිඳුණහම අයුක අයියා කියාන් අයියගෙ පිටට
තට්ටුවක් දැමමා.. කියාන් අයියා කවමදාවත් නැතුව ඉමෝගනල් වෙලා ඇස්
වල කඳුළු පුරෝගන්නා..

" අඩෝ සතුටයි බ.."

රඳ අයියා නැගිටලා ගිහින් කියාන් අයියට හග් එකක් දුන්නම කියාන්
අයියා රඳ අයියගෙ පිටට තට්ටුවක් දාලා ෆිස්ට් බමප් එකක් දුන්නා..

" හැමදාම සතුටෙන් ඉඳහන්.. ඇත්තටම අපි කියන්න ඕන නෑ.. රඳ
හැමදාම සතුටින් ඉන්නෙ ඡනෙරු ගාව තමයි.. අපි දැකලා තියෙනවා.. උන්
දෙන්නා අනිවාරෙන්ම එකට ඉන්න ඕන.. එහෙම නොවුණනම් මම ආදරේ
විශ්වාස කරන්නෙත් නෑ.. ඉදිරියේදි කරන හැමදෙයක්ම සාර්ථක වෙන්න
වගේම තව වැඩිපුරත් එක්කම සතුටින් ඉන්න කියලා අපි හදවතින්ම විශ්
කරනවා.. මේ ලෝකෙ තියන හොඳම බැඳීම තියෙන්නෙ අපි අතරෙ..
සහෝදරයො නොවුණට.. රඳ.. ඡනෙරු.. අයුක.. සෙනුක.. මගේ
ෆියොන්සෙ ආගු.. මහීශා.. අපි ඔක්කොම එක පවුලක් වගේ තමයි.. මේ
පවුලට එකතු වෙන්න ලැබුණු එකම.. මට සැහෙන්න සතුටක්.. thank you.."

කියාන් අයියා එයාගෙ කතාව කරද්දි අපේ යාච්චො හැමෝම හිටියෙ ඇස්
වල කඳුළු පුරෝගෙන.. හැමතිස්සෙම එහෙම කතාකරන්නෙ නැති එකෙක්..
මෙහෙම කියද්දි ඒක හිතටම දැනුණා.. ඇත්තටම අපිට හුභාක් ඉස්සර
කාලෙ ඇස් ඉස්සරහා මැවිලා පෙනුණා..

විකකින් රඳ අයියා මාව අතින් අල්ලගෙන ඡුම්පේන් ෆවුන්ටන් එක
ගාවට එක්කගෙන ගියා.. ඊටපස්සෙ ඡුම්පේන් බොටල් එකක් කඩලා
ග්ලාසස් වලට දාගෙන මාරු කරගෙන බිට්වා.. ඊටපස්සෙ වෙඩිත් එකට
ආපු එවුණත් හොඳට බිලා හිටියෙ.. ඩාන්ස් ෆ්ලෝ එකේ රොමැන්ටික්

මියුසින් එකක් ප්ලේ වෙද්දි කියාන් අයියා ආගිවත් එක්කගෙන ගිහින් හිමින්
නටන්න ගත්තා.. මම පැත්තකින් වාඩිවෙආ හිටියෙ.. ටිකකින් අයුක අයියන්
සෙනුකයගෙ අතින් අල්ලගෙන එකට එකතු වුණා.. නිල් පාටට හැමතැනම
කළුවරට.. ඇත්තටම රොමැන්ටික්.. මම හරි ආදරෙන් එයාලා දිහා
බලාගෙන හිටියා.. මහිගාත් එකතු වුණා.. ටිකකින් අපේ යාළුවො හැමෝම
වයිෆ්ලා එක්ක, ෆියෝන්සෙලා එක්ක නටනවා.. ආධ්‍ය අයියන් ඩාන්ස්
ෆ්ලෝ එකට ආවා.. එයාලා රවුමට රවුමට නටනවා හරිම ලස්සනයි..
වමිරු.. අපේ අම්මා.. හැම කෙනෙක්ම..

" The night is still young.. If you give me your hand.. I can take you to
another world

My love

.."

රධ්‍ය අයියා එයාගෙ අත මගේ පැත්තට දික් කළාම මාව රතු වුණා.. මම
අතේ තිබ්බ ෂූම්පේන් ග්ලාස් එක පැත්තකින් තියලා එයාගෙ අතේ
වාරුවෙන් නැගිට්වා.. රධ්‍ය අයියා මගේ අතින් හාද්දක් තිබ්බා..

" My pleasure.."

රධ්‍ය අයියා මාව ලයිට්ස් ඩිම් වෙලා තියන ඩාන්ස් ෆ්ලෝ එකේ මැද්දට
එක්කගෙන ගියා.. හැමෝම එයාලගෙ ලෝක වල පාඩුවේ නටනවා.. මම
රධ්‍ය අයියගෙ කර වටේ අතක් යවලා අල්ලගත්තා.. එයා මට හිටගෙන
එන්න පුළුවන් වෙන විදියට මාව එයාගෙ ඇහට හේත්තු වෙන විදියට
මගේ ඉණ වටේ අතක් යවාගෙන මාව අල්ලගත්තා.. අපි දෙන්නගෙම මුදු
දාපු අත් දෙක එකට පැටලිලා තියනවා.. මම රධ්‍ය අයියගෙ උරහිසින්
අල්ලගෙන දෙපැත්තට හිමිහිට වැනුණා.. එයා ආදරෙන් මගේ දිහා
බලාගෙන ඉන්නවා.. මගේ කමමුල් රතු පාට වුණා..

" ඔයා හරි ලස්සනයි වරද්.. අද නම කියන්න බැරි තරමම ලස්සනයි.."

" ඔයන්.."

" ඔයාට මතකද මම ඔයාව වික්ටෝරියන් මහෝගනී ෆ්ලේම් එකක් දාලා
ෆ්ලොමින් ජුන් වගේ බිත්තියක එල්ලවෙත්.. මට දැනෙනවා කියලා ධනපති

@Shan

පන්තියෙ තෙල් සායම් විත්‍රයක් මිලදී ගත්තු කෙනෙක්ගෙ වගේ හැගීමක්.."

" මම.."

රඳය අයිසා මගේ නළලින් නළල තියාගත්තා..

.....*We are still kids, but we're so in love*
Fighting against all odds
I know we'll be alright this time
Darling, just hold my hand
Be my girl, I'll be your man
I see my future in your eyes.....

" දැන් දැනෙන්නෙ එහෙම නෙමෙයි වරද්.. ඒ විනෙ අඳපු කෙනාට දැනෙන ඇත්තම මානසික සතුට.. ඒ විනෙ තමන්ගෙ කියලා හිතෙද්දි දැනෙන නිහතමානී සතුට.. ඒ ආඩම්බර හැගීම මට දැනෙනවා.. අයිති කරගන්නවට වඩා මේ දැනෙන සතුටට මාමි හුඟක් කැමතියි.."

" ඔයා නැත්නම් කවුරුත්ම ඡනෙරු කියන කැරැක්ටර් එක දන්නෙ නෑ නමයි.. Am the masterpiece.. You are the artist.."

" This artist is very proud of my walking oil painting.."

රඳය අයිසා මගේ තොල් වලට පහන් වුණාම මම ඇස් දෙක පියාගත්තා.. අපි ආපු ගමන කොච්චර දුර වුණත්.. මහන්සි වුණත්.. අමාරු වුණත්.. දැන් මල් පිපෙනවනෙ.. මම ප්‍රාර්ථනා කරපු මගේ ආදරේ.. හැමදෙයක්ම මගේ ගාව තියනවා.. මට හුඟක් සතුටුයි.. සතුට කියන්නෙ ගලාගෙන යන ගහක්නම.. මම හරිම ආසාවෙන් ඒ දිගේ ගහගෙන යන චතුර සිරාවක් වගේ.. කොච්චර කරදර ආවත් මෙතනින් ඉස්සරහට මම දිගටම ගලාගෙන යාමි.. මට ඒකම ලොකු සතුටක්..

" I have faith in what I see

Now I know I have met an angel in person

And he looks perfect.."

රඳය අයිසා මගේ කණ ගාවට කල්ලා මුමුණද්දි මම එයාගෙ ඇඳුමෙ කර අතකට ගුලි කල්ලා අල්ලගත්තා.. එයාගෙ හුස්ම ඡෑමපේන් වල සුවදක්

එක්ක රස්තෙට මගේ කමමුල් වල වදිනවා.. මගේ ඉණ වටේ නියන අත්
සැරින් සැරේ තදවෙනවා.. මාව ආයෙම රතුවුණා..

" I don't deserve this You look perfect tonight.. "

කැවන බිව්වනෙ.. දැම යමමු තරු බලමන..

වචන හරදාස් හයසියක් ලිව්ව හලෝ.. අමත රිදෙනවා..

(මේකටත් හරියක් දාන ගමන්) ඒකත් හරි!!!

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි
පදනම් කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ
අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ලික්වොක් විඩියෝස්/
ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම් කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම් පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

172 කොටස

" මෙක හරිම ලස්සනයි ඒයි.. වෝහ්..!!"

මම අතේ තිබ්බ මුද්ද කහපාට ලයිට් එළියට අල්ලලා ඒක දිස්නෙ දෙන විදිය රඟ අයිසට පෙන්නුවහ එයා නැමිලා මගේ නළලට හාද්දක් දුන්නා..

" ඔයාට ඒක ලස්සනයි.."

මම හොටෙල් එකේ දාහතරවෙනි තට්ටුවට යන්න බටන් එක ප්‍රෙස් කල්ලා පැත්තකට හේත්තු වුණා.. මගේ අතේ අර දිග ටෙල් එකයි මල් බොකේ එකයි.. තව මගෙම බ්‍රිට්ස් දෙකයි.. ඒක දාගෙන ඉඳලා මගේ කකුල් දෙක රිදෙන නිසා මම ඒක පහළදිම පන්න ගත්තා.. කොහොමහරි වෙඩින් එක ඉවරවුණේ දොළහත් කිට්ටු කල්ලා.. අපි නවතින්න හිතාගෙන හිටියෙන් ඒ හොටෙල් එකේමයි.. ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රියන් බෝලෲම් එක හුහක් ලස්සනයි.. මෙකෙන් තව එකකට ගිහින් එක රැකට නවතින්න ඕන නැත.. අනික හෙන මහන්සියි.. රඟ අයිසා අසලි අමමලා ආයෙම ගියාද අහන්න කෝල් එකක් අරගන්න කල් මම හේත්තු වෙලා හිටියා.. මේ ඇඳුම ඇඳගෙන ඉඳලා දැන් ඇහක් කසනවා වගේ..

රඟ අයිසා කෝල් එක කට කල්ලා ෆෝන් එක සාක්කුවට දාගනිද්දිම එලිවෙට්ට් එකේ දොර ඇරුණා.. රඟ අයිසා මම හිතන්නත් කලින් නැමිලා මාව අත් දෙකට උස්සගන්නා.. මම අර සරුවාලෙන් ගලි කරගෙන ඒක බදාගෙන මොකාද එකා වගේ රඟ අයිසගෙ අත් දෙක උඩට වෙලා හිටියා.. අපි එළියට ආවහම දිගටම තිබ්බෙ රූමස් විතරයි.. ඒ ෆ්ලෝ එකේම පහක් විතර තිබුණා.. ඩිම වෙලා තියන ලයිට්ස් මැද්දෙන් තැන තැන රතුපාට නියෝන් රියුබ් පත්තුවෙනවා.. ඒත් ෆ්ලෝ එක පාළු පාටයි.. මම රඟ අයිසගෙ කර වටේ අත් දෙක ඔතාගෙන එයාගෙ කමමුලකින් හාද්දක් තිබ්බා.. රඟ අයිසා රතු වුණා.. මේ මනුස්සයා කතාකරන්නෙ නැතෙ ආපු වෙලේ ඉඳලා..

" කී කාඩ් එක තියන්න.."

මම එහෙමම ඉඳගෙන කී කාඩ් එක දොරට ඇල්ලුවහම ඒක අත්ලොක් වෙලා ඇරුණා.. රඟ අයිසා මාව උස්සගෙනම කාමරේ ඇතුළට ගිහින්

කකුලෙන් පිටිපස්සට තල්ලුවක් දැමීමහම දොර වැහුණා.. ලොක් වුණා
කියලා පොඩි බෙල් එක්ක වැදුණා..

රුම එක දැක්කහම මම අද දවසට ලක්ශවෙනි වතාවට විතර.. ආයෙම පුදුම
වුණා...!!!

ඇත්තටම ඒක හරිම ලස්සනයි.. කියන්න තේරෙන්නෙ නෑ.. ඉස්සරහා
ග්ලාස් වෝල් එකෙන් රළ ගහන මුද පෙනවා.. සම්පූර්ණ වීච එකක්ම..
ඒවට දාපු දුහුල් කර්ටන් වලින් පවා මට එළිය පෙනුණා.. රඨ අයිසා මාව
කවු එකෙන් තියලා අතේ තිබුණු ඒවා එහායිත් තිබ්බා..

" වෝහ්...!! ලස්සනයි නේද.."

" මම.."

මම මගේ උඩ බලෙසර් එක ගලවලා පැත්තකින් තිබ්බහම රඨ අයිසා මගේ
කකුල් දෙක ගාවට නැමිලා සොක්ස් දෙක ගලවලා දැම්වා.. මම කකුල් දෙක
මෙහාට ගත්තා..

" මම වොග් එකක් දාගෙන එන්නම්.."

" ඔයා මුලින් ගිහින් එන්න.."

මම ළඟ තිබ්බ රැක් එකෙන් ටවල් එකක් අරගෙන බාතෘම එක ඇතුළට
ගියා.. බාතෘම එක පුරාම මල් පෙති ඉහලා.. ඉටිපන්දම් පත්තු කල්ලා..
කාමරෙන් කළුවරම කළුවරයි.. ඉටි පන්දම් වලිනුයි, කහ පාට නියෝන්
බල්බ් වලිනුයි එන පොඩි එළියක් ඇරෙන්න හැමතැනම තිබුණෙ කළුවර
තමා.. මම ඇඳුම ගලවලා පැත්තකට කල්ලා කකුලෙ ප්ලාස්ටික් එකත් අයිත්
කල්ලා ගවර් එක යටින් හිටගත්තා.. දැන් කකුල තෙමන්න පුළුවන්.. ඒක
නිසා නිදහසේ නාගන්න පුළුවන්.. ඒත් මොකකට හරි හේත්තු වෙලා
තමයි.. පිටින් හොඳ වෙලා කැළල විතරක් තිබුණට.. එක සැරයක් මැහුම්
කඩාගත්තු නිසා ආයෙම බය හිතෙනවා.. බොරුවට අවධානමක් ගන්න
ඕන නෑනෙ..

මම සැහෙන්න වෙලාවක් ගවර් එක යට ඉදගෙන කල්පනා කළා.. ඒ අස්සෙ
හිතටත් මොකක්ද වගේ.. කලින් ඕනතරම රඨ අයිසා එක්ක තනියම ඉඳලා
තියනවා.. ඒ වුණාට අද දැනෙන හැගීම හිතට හරි අමුතුයි.. වෙනස් වගේ..

මට එළියට යාගන්නත් ලැජ්ජ හිතූණා.. ඇත්තටම එතකොට මම හිතුවා මම එයා ගැන කොච්චරක් විශ්වාස කල්ලද කියලා.. මෙව්වර කාලෙකට බයක් නොදැනුනේ.. එයා ගැන මගේ හිතේ විශ්වාසය කියන එක තදින්ම තිබුණු නිසා.. මගේ හිතට නොදැනිම.. එයා මගේ හිතේ සමහර සමහර දේවල් සැහෙන්න වෙනස් කල්ලා තිබුණා..

අන්තිමට මම නාගෙන, බාතෘම එකේ තිබ්බ බාත් රෝබ එකකුත් ඇහේ පටලගෙන බිත්තියත් අල්ලගෙන එළියට අඩිය තියන්න දොර අරිද්දිම රඬ අයිසා දොර ගාව.. ටවල් එකකුත් ඉණේ පටලගෙන.. මං දිහා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන බලාගෙන ඉන්නවා.. මම දොරට හේත්තු වුණා.. රඬ අයිසා මගේ කම්මුලකින් අල්ලලා තොල් වලින් හාද්දක් තියාගෙනම ඇතුළට ගිහින් දොර වහගන්නා.. මාව ආයෙම සැරයක් රතු වුණා..

මගේ ෆෝන් එකට එක දිගට මගේ යාළුවා කියන අසමජ්ජාති හැතිකරේගෙන් මැසේජස් එනවා එනවා.. අර සෙනුකයා ඒ අස්සෙ උඩ පැන පැන ඇඩවයිස් දෙනවා.. බැරිම තැන මම ෆෝන් එක සයිලට් දාලා ඒක කවුච් එකේ කොට්ටෙ අස්සෙ ගහලා ළඟ තිබ්බ වීදුරුවකට වයින් ටිකක් හලාගෙන ඒක බොන්න පටන්ගත්තා.. අද හෙන අමුතුයි වගේ.. මට මගේ වටේ එන්න එන්නම අමුතු පීඩනයක් දැනෙනවා.. හරියට.. මගේ කම්මුල් රතු වෙනවා වගේ.. හැමතැනම පත්තු කල්ලා තියන ඉටිපන්දම් වලින් ලැවැත්ඬර් සුවදක් ගලාගෙන එනවා.. ඇදේ හතර කොනෙන්ම බිමට වැටෙන්න දාලා තියන දුහුල් රෙදි අස්සෙන් ඇඳ පෙනෙනද්දි මම ඒ දිහා නොබලා හිටියා.. මගේ පපුව සමහර වෙලාවට වෙගෙන් ගැහෙනවා.. ආසාවකටද බයකටද මන්දා.. සමහරවිට දෙකම එකට එකතුවෙලා දැනෙන කුතුහලේකට.. අනේ මන්දා..

මම තව වයින් ටිකක් ග්ලාස් එකට හලාගෙන බිගෙන බිගෙන ගියා.. මං ගාවිත්.. ඇහේ ගාපු රෝස මල් වල සුවද එන ශවල් ජෙල් එකත් එක්කම, වයින් වලින් එන සැර සුවදකුත් දැනෙනවා.. මම කවුච් එකේ කොට්ටෙකට හේත්තුවෙලා ඔහේ මුද දිහා බලාගෙන හිටියා.. එළියේ හුහක් පහළින් ජේන මුදෙ රැළි ගල්පර වල හැපිලා කිරි පාටට බිඳිලා යනවා.. දුහුල් තිර රෙදි අස්සෙන්ම මට පෙනුණා.. අහසෙ හඳක්නම් පායලා තිබුණෙ නෑ. කොහොමත් විශේශෙන් මම හඳකට ආස නෑනෙ.. මට හැමතිස්සෙම ඉස්සර ඉඳපු මාව මතක් වෙනවා.. දෙවයද.. මොකක් වුණත් මම ආපු දුර ගොඩක් විසාලයි.. මම වයින් ග්ලාස් එකට වැටුණු කහපාට නියෝන් එළිය වැඳිලා දිලිසෙන රිත්ග් එක දිහා බලාගෙනම හිටියා.. ඒක ඇත්තටම හරි

ලස්සනයි.. මේක මගේ අතට වැටෙන වෙලාවේ රඳා අයිගෙන ඇස් වල තිබුණු බැල්ම.. මම ආයෙම මතක් කරගන්නා.. මම ජීවත් වෙන්නෙ ලස්සන හිනෙක.. කවදාවත්ම විශ්වාස කළේ නෑ.. අපේ පාරවල් එකට හමුවුණු තැන මේ තරම් ලස්සන වෙච් කියලා..

හුහ වෙලාවකට පස්සෙ මම හිටියෙ ටිකක් විතර මත් වෙලා.. වයිත් වලට ලොකුවට මත් වුණේ නැතිවුණත් කාමරෙන් එන ලැවැන්ඩ් සුවදට මත් වෙනවා වගේ.. මගේ බෙල්ල පිටිපස්සෙන් උණුහුම් හුස්ම වදිනවා දනෙද්දි මාව ගැස්සිලා ගියා.. රඳා අයිගා මගේ බෙල්ල ගාවින් තෙත හාද්දක් තියලා කවුච් එකෙන් වාඩිවෙලා වයිත් ග්ලාස් එකක් පුරවගන්නා.. මටත් පිරෙව්වා.. දැනටම බෝතලෙන් බාගයක්ම වගේ හිස් කල්ලා තිබ්බෙ මම.. රඳා අයිගා මාව එයාගෙ ඇහට හේත්තු කරගන්නා.. මම එයාගෙ උරහිසට ඔලුව හේත්තු කරගන්නා.. එයා මගේ ගාවින් වාඩිවුණත් මගේ පපුව වෙගෙන් ගැහෙනවා..

" In the end we won the battle.."

Cheers

මම හිනාවෙලා මගේ වයිත් ග්ලාස් එක රඳා අයිගෙන ග්ලාස් එකේ හිමිහිට වැද්දවා.. ටිකකින් මමම නැගිටලා එයාගෙ උකුළින් ඉදගන්නා.. රඳා අයිගා මගේ ඉණ වටේ අතක් යවලා මාව එයාගෙ ඇහට හිර කරගන්නා.. එයාගෙ ඇස් මත්වෙලා වගේ.. ඒ බැල්මට අහුවුණාම මට මාව හරි පොඩියට දැනුණා.. මාව දියවෙලා යනවා වගේ.. කම්මුල් රතුපාටට හැරුණා..

" මම ඔයාට දවසකට දාස්වෙනි වතාවට ආදරෙයි කිව්වත්.."

මම රඳා අයිගෙන මුණට කිට්ටු වුණා.. එයාගෙ බාගෙට මත් වෙලා තියන ඇස් වලින් මාව විනිවිද දකිනවා වගේ.. මම ඒ බැල්මට එක අතකින් ආසයි..

" මම...??"

මම එයා දිහා එකදිගට බලාගෙන ඉඳලා වෙන කල්පනාවකට වැටෙන්න යද්දි ආයෙම හරි සිහියට ආවා.. මට ආයෙම හැමදේම මුල ඉඳලාම කල්පනා කරන්න ඕන..

" ආදරෙයි කිව්වත්.. මදි කියලා හිනෙනවා.."

@Shan

රධ්‍ය අයි‍යා ග්ලාස් එකේ තිබ්බ වයිනි ඔක්කොමට ටික හුස්මට බීලා ඒක පැත්තකින් තිබ්බහම මම එයාගෙ බාත් රෝබ් එකේ කරක් හිමිහිට පහළට කළා.. රධ්‍ය අයි‍යා ලාවට කට කොනෙන් හිනාවුණා.. මම එතනට තෙත හාද්දක් දුන්නා..

" මම ඔයාගෙ මේ සයිඩ් එක දැකලා නෑනෙ.. ඔයා මාර ෆෝවර්ඩ්නෙ බබා.."

" මම කොහොමත් හෙන ෆෝවර්ඩ්.. ඔයා එහෙනම මේ සයිඩ් එකත් අද බලාගන්න.."

මගේ ඇහිලිතුඩු රධ්‍ය අයි‍යාගෙ බෙල්ල පිටිපස්සෙ එතෙද්දි රධ්‍ය අයි‍යා මාව උස්සගෙන ගිහිනි ඇඳ හතර පැත්තෙන් වැටෙන දුහුල් රෙදි එහාට කල්ලා මාව ඇඳ මැද්දට අතැරියා.. මාව කොට්ට ගොඩක් උඩට වැටුණා.. මම එයාගෙ දරාගන්න බැරි බැල්ම මගැරලා අහක බලාගත්තා.. ඇඳ හැමතැනින්ම ලැවැන්ඩර් සුවද දැනෙනවා..

" කොහොමත් ඔයාව දැක්කහම අමුතුවෙන් අවුස්සගන්න දෙයක් නෑ.. ඉබේම ඇවිස්සෙනවා.."

රධ්‍ය අයි‍යා මගේ තොල් වලට පහත් වෙලා පෙක් එකක් තියද්දි මම එයාව මගේ පැත්තට ඇදගත්තා.. අපි දෙන්නා ගාවින්ම එන රෝසමල් වල සුවද එක්ක-ලැවැන්ඩර් සුවද ඉටිපන්දම වල සුවද එකතුවෙලා අපි වටේ වෙනම ලෝකයක් හැදිලා තිබුණා.. පළවෙනි වතාවට එයා කිසිම තහනමක් නැතුව මාව අල්ලද්දි මම ඒ හැම ඇහිලි තුඩු රටාවකටම, දහස් ගණනක් පහළට තියන ආගාධෙකට ඇදගෙන යනකොට.. එළිය වටපිටාව නොපෙනී යනවා වගේ.. මගේ වටේ වෙන හැමදෙයක්ම අමතක කල්ලා දැනුනා.. ඒක හිත ඇතුළෙන්ම එන ආදරෙන් එක්ක එකතුවුණු අමුතු ලස්සනක් තියන හැගීමක්.. හැමදෙයක්ම පළවෙනි වතාව වුණත්.. රධ්‍ය අයි‍යා මාව ඇල්ලුවේ හරි පරිස්සමට.. එක පොඩ්ඩක්වත් රිදෙන්නෙ නැතිවෙන්න.. මම එයාගෙ කොණ්ඩෙ අහුරක් මගේ අත් වලට තද කරගනිද්දි මගේ කොලර් බෝන්ස් වල ගනින්න බැරි තරම පැල්ලම ඉතුරු වෙලා තිබුණා..

මුලදි හැමදෙයක්ම හරි හිමිහිට පටන්ගත්තත්.. ඇත්තටම ටික ටික දුරට යද්දි රධ්‍ය අයි‍යා සිහියෙන් එහාට යනවදෝ මට දැනුණා.. එයාගෙ ඇස් වල ආදරේ උතුරලා යන්න තරම තිබුණත් ඇහ හැසිරුණේ පුදුම ආවේගෙකින්.. රධ්‍ය අයි‍යා මගෙන් එහාට වෙලා මගේ බාත් රෝබ් එකේ පටිය ඇඳලා දැමීම මගේ කම්මල් රතු වුණා.. එයාට ඒකට හිනා ගියා..

" උඹව දැක්කහම පිස්සු හැදෙනවා වරද්.."

මගේ කකුලක ඇහිලි එයාගෙ පපුව දිගේ පල්ලම බැහැගෙන එද්දි එයා මගේ කකුලක් උස්සලා හාද්දක් දීලා මගේ ඇහේ තිබුණු බාත් රෝබ එක ඇදලා බිමට දැමුවා.. මගේ අත් දෙකම එකට තියලා ඇදට තද කල්ලා පපුව මැද්දෙන් හාද්දක් තියද්දි මාව හිරිවැටුණා.. මෙහෙම හැගීම මට කවදාවත් දැනිලා තිබුණෙ නෑ.. පැත්තකින් තියන කණ්ණාඩියෙන්.. දුහුල් රෙදි අස්සෙන් මට මාවම ජේනවා.. අවුල් වුණු කොණ්ඩයක් එක්ක.. ඇහේ නුල් පොටක්වත් නැතුව.. රධ්‍ය අයිසට පහළින් වැහිරිලා ඉන්නවා.. රධ්‍ය අයිසා මගේ ඉණේ තිබුණු බෙලි වෙන් එක දිගේ ඇහිලි ඇදගෙන යද්දි, ඇහට දැනෙන හුරු නැති කිතියට මම කොට්ටෙට ඔලුව තවත් තදකරගත්තා.. මගෙ තොල් තුවාල වෙලා ගිහිල්ලා.. රධ්‍ය අයිසගෙ පිට දිගට පැල්ලම හැදුණා.. එයාගෙ ඇහිලි තුඩු මගේ පපුව දිගේ.. උරහිස දිගේ.. ඉණ දිගේ.. ඊටත් පහළට ඇදගෙන යන හැම වතාවකම.. මම එයාගෙම නම කියලා ගණින්න බැරි වතාවක් කෙදිරුවා..

" අහ්-අයිසෙ..!!"

රධ්‍ය අයිසා මගේ ඇහේ තොල් ඇදගෙන නොගියපු තැනක් නැති තරම.. මම එයාගෙ ඇහට යටවෙලා ඉවසිල්ලක් නැතුව දහලද්දි සමහර වෙලාවට එයා මගේ තොල් වලින් හාද්දක් තිබ්බා.. ඒත් එයා තාම එකතැනක හිරවෙලා වගේ.. මගේ ඉවසිල්ල නැත්තටම නැති වෙන තැන මගේ ඇහම පණනැති වුණා.. රධ්‍ය අයිසගෙ අත් ආවෙගෙන් වගේ මගේ ඇහ පුරාම දුටද්දි එයාගෙ ඇඳුණත් මගේ අතින් ගැලවිලා අහකට විසික් වුණා..

ඇත්තෙන්ම..එයා හුහක් ලස්සනයි..

හැඩිදැඩි පිටිමියෙක්ට තියෙන්න ඔන හැම දෙයක්ම එයා ගාව උවමනාවටත් වඩා තිබුණා.. මම මගේ ඇහිලි තුඩු රධ්‍ය අයිසගෙ පපුව දිගේ පහළට ඇදගෙන එද්දි එයා මගේ අත නවත්තගෙන ආයෙම ඇදට තියලා තද කරගෙන මගේ කකුල් දෙක දෙපැත්තට කරද්දි මගේ හිතට එකසැරේට බය හිතුණා.. මට ඒක කියාගන්න විස්තර කරන්න බැරි හැගීමක් වුණත් මම ඒක නොපෙන්න හිටියා.. රධ්‍ය අයිසා මගේ ඇහිලි වල එයාගෙ ඇහිලි පටලගෙන මගේ තොල් වලට පහත් වෙලා සිරවට හාදු තිව්වා.. ඒ එක්කම කවදාවත්ම නැති තරම වෙදනාවක් ඇහට දැනෙද්දි මම එයාගෙ උරහිස වල තුවාල වෙලා යන තරම හයිසෙන් හුරගත්තා.. කැහහලා අඩන්නම තරමේ

වේදනාවක් දැනෙද්දී.. ඉවසගෙන බැරීම තැන.. මගේ ඇස් වලින් කඳුළු කැට දෙපැත්තට කඩාගෙන වැටුණා.. රධ්‍ය අයියා මගේ මුණෙන් ගනින්න බැරි තරම් හාදු තිව්වා.. අහගෙන ඉන්න ආස හිතෙන තරමට ආදරණීය වචන මිම්මුණවා.. මම හැම වේදනාවක් මැද්දේම ඒවා අහගෙන ඉද්දි එකසැරේට මට කැගැස්සුණා.. මහා හයිසෙන්ම..

" අනෙත්-අයිසෙ!!!"

" මං දිහා බලන්න වරද්.."

මට බොද වෙලා තියන ඇස් වලින්ම රධ්‍ය අයියව පෙනුණත්.. මගේ ඇහි පිල්ලම හැම තප්පරයකට වතාවක්ම උඩ අතට හැරවෙද්දි මට දැනුණේ.. එයා හිටියෙ වෙනම ලෝකෙක.. මගේ ඉණට පහළින් තියන කොට්ටෙ රූට්ටලා එහාට මෙහාට වෙන වාරයක් ගානෙම මම ඇඳ රෙද්ද ඇහිලි වලට පොඩි කරගෙන කෙදිරුවා.. වෙලාවකට වෙගෙන්.. හිමින්.. වේදනාවම අනිත් අතට හැරව්ලා මගේ ඇහට තෘප්තියක් ගෙනැල්ලා දෙද්දි මෙව්වර වෙලා තිබුණු වේදනාව අමතක වෙලා ගිහිල්ලා මම එයාගෙ උරහිස් වලින් තද කලා අල්ලගෙන එයාගෙ කනට කෙදිරුවා.. හාදු තිව්වා.. එයාව තව තව මගේ පැත්තට ඇදගත්තා.. පෙළඹුවා.. රධ්‍ය අයියව ඒ හැගීමට රවට්ටගන්න ලේසිදෝ මට හිතුණා. එයාගෙ ගොරෝසු කටහඬෙන් පිටවෙන කෙදිරුම සද්දවලට මගේ හිත සැහෙන්න ආස කළා.. මට තව තව අහන්න ඕන වෙද්දි එයා මාව උකුලෙන් ඉන්දුව ගත්තා.. මට මහා හයිසෙන් කැගැස්සුණා.. කඳුළු අස්සෙන්ම හිත ඉල්ලලා කැගහන අමුතු ආසාවට ඉඩදිලා මමත් හිතේ හැටියට ඇඳ පුරාම දැහලුවා.. හනි වැටිලා පණ නැතුව කොට්ටෙ උඩට ඇදගෙන වැටෙන හැම වෙලාවකම.. එයාට නවත්තන්න ඕන කියලා හිතුණු හැම වතාවකම.. මගේ එක බැල්මකින් එයාව තව තව මත් වුණා.. මමත් එයාව තව මටම හිර කරගත්තා.. කොහොමත් මෙනතින් එහාට.. එයාට ගැලවෙන්නත් බෑ..

" You know exactly how to make me feel better..hah??"

" I-I just want to make you-ah-happy.."

දෙවෙනි තුන්වෙනි වතාවත් පහුකල්ලා එළි වෙන කිට්ටුව මට ඇහේ පොඩිම පණක්වත් ඉතුරුවෙලා තිබුණේ නෑ.. මගේ වටේ සැරින් සැරේ කළුවර වෙලා යද්දි.. තවත් බැහැ කියලා හිතුණු හැම වෙලාවකම මම ඉවසගෙන එයාට ඉඩ දන්නත්.. අන්තිමේදි මට මතක තිබුණේ මගේ වටේ

කළුවර වෙලා එයාගෙ අත් දෙක මැද්දට කඩාගෙන වැටෙනවා විතරයි..
දාඩියෙන් මගේ මුළු ඇහම තෙත් වෙලා තිබුණා.. එයාගෙ ඇහිලි පාරවල්..
රතු පාටට.. දම් පාටට මගේ ඇහ පුරාම පාට තවරලා අවසානෙදි මම ලොකු
නින්දකට වැටුණා..

beep *beep*

එක එක හීන දහස් ගණනක් විතර දැකලා මම පහුවදා ඇහැරෙද්දි මුළු
කාමරේම එළිය වැටිලා.. එළියෙ මෙහට ඇදපු.. තිර රෙදි නැති වීදුරු වලින්
මට මුදට උඩින් ඉර පායලා තියනවා පෙනුණා.. මම හිටියෙ මෙහා පැත්ත
හැරිලා.. කොණ්ඩේ මුණට වැටිලා තියන නිසා ඒක හදාගන්න මම අත
ඉස්සුවා විතරයි.. මට එහෙමම කෙදිරි ගැවිලා පාන්දර වෙනකල් වෙච්ච
දේවල් මතක් වෙලා කම්මුල් රතුපාට වුණා.. මම අනිත් පැත්ත අතගාලා
බලද්දි ඇදේ කවුරුත්ම හිටියෙ නෑ.. බාතෘම එකේ වතුර වැටෙන සද්දයක්
ඇහෙනවා.. මම එහෙමම කොට්ටයක් තුරුල් කරගෙන පුළුවන් තරම් ගුලි
වුණා.. ඇහට අමුතු සිතලක් දැනෙනවා.. මට ආයෙම නින්ද යාගෙන වගේ
ආවත් නිදාගන්න හිත දුන්නෙ නෑ.. මම බලැත්කට එක පපුව ගාවට
ඇදගෙන මුද දිහා බලාගෙන හිටියා..

කලින්දා දවසෙ මාවම මත් වෙච්ච රූපයක් වගේ පෙන්නපු
කණ්ණාඩියෙන් අද මාව පෙනුණේ වෙනස් වීදියට.. විසාල ඇඳක් මැද්දේ
මම හරිම පුංචියට පෙනුණා.. කලින් දවසෙ පත්තු වුණු ඉටි පන්දම අයිත්
වෙලා ගිහිත්.. ඇඳ වටේ තිබුණු දුහල් රෙදි උඩට වෙලා.. කාමරේ රැට වඩා
දවල්ට හරි වෙනස්.. මම ආයෙම මගේ අතේ තිබුණු මුද දෙක දිහා
බලාගෙන හිටියා.. ඒ එක්කම රඬ අයිසා දොර ඇරගෙන එළියට එද්දි මම
කොට්ටයක් අත් දෙකට තුරුල් කරගෙන තව ටිකක් ඇදේ ගුලි වුණා..

" ඔයා අවදි වුණාද.."

රඬ අයිසා ඇඳ වටෙන් ඇවිත් ඇවිත් මං ගාවින් ඉදගත්තම මම තව ටිකක්
බලැත්කට එක අස්සටම වුණා.. එයා මගේ නළලින් අත තියලා අනිත් අත
එයාගෙ නළලට තියාගෙන මං දිහා බයවෙලා වගේ බැලුවා..

" ඔයාට උණ නේද..!!"

සැක්.. අතේ ආවච්ඡමමෙ.. එන්නකො.. මේ මොන නින්දාවක්ද.. මගේ ඇහ
මාව පාවලා දෙනවනෙ..

" මම.."

රධ්‍ය අයිසා මාව නැගිටිටුවලා එයාගෙ ඇහට හේත්තු කරගෙන කොණ්ඩෙ පිටිපස්සට කල්ලා නළලින් හාද්දක් තිව්වා.. මම එයාගෙ බෙල්ල අස්සෙ මුණ නියාගත්තා.. ඒ අස්සෙ මට බෙල්ල ගාව දිහට හරහට හිරිලා නියනවා පේනවා.. මම ඒවා පේන්නැති වෙන්න ඇස් දෙක පියාගත්තා.. මට මොකුත් පේන්නෙ නෑ..!

" අපි වොග් දාලා කෑම කමු.."

මම නැගිටින්නෙ නැතුවම රධ්‍ය අයිසගෙ ඇහට හේත්තු වෙලා තද කල්ලා බදාගෙනම හිටියා.. එයා මගේ ඇහේ තිබ්බ බ්ලැන්කට් එක එහාට කරන්න හද්දි මම ඒකත් ඇහටම නියලා තද කරගත්තා..

" දැන් ඉතින් තව මොනා හංගන්නද.. මම දැකලා ඉවරයිනෙ.. මෙහෙ වරෙන් බං.. පුදුම කැටයම් තමා තියෙන්නෙ.."

රධ්‍ය අයිසා මාව බ්ලැන්කට් එකෙන්ම ඔතලා උස්සලා ගත්තහම මම ඇස් දෙක ගාවටම බ්ලැන්කට් එක ඇදගෙන වෙන පැත්තක් බලාගෙන හිටියා.. රධ්‍ය අයිසා එහෙමම හිටගෙන ඇද දිහා බලාගෙන ඉද්දි මමත් හිමිහිට බෙල්ල අස්සෙන් මුණ දාලා ඇද දිහා බැලුවා.. ඇඳ මැද්දේ ලේ පැල්ලම් දෙන තුනක්ම නියනවා.. රධ්‍ය අයිසා අමුතුවට හිනාවෙලා මාවත් උස්සගෙන බාත් රූම එකට ගෙනිහින් බ්ලැන්කට් එක ඇහෙන් අයිත් කල්ලා, මාව ලාවට රස්නෙ බාත් සෝල්ට් වලට රෝසපාට වෙලා තිබුණු උණු වතුර පුරවලා තිබ්බ බාත් ටබ් එකෙන් තිබ්බා.. වැඩි වතුර දෙපැත්තට ඉතිරිලා ගියාම මට වතුරෙන් හිතට සනීපයක් දැනෙන සුවදක් දැනුණා..

(*It is normal for the bottom person to bleed from injuries after first intercourse.. Don't get it wrong..)

" මොකෝ කතානැත්තෙ.."

රධ්‍ය අයිසා මං ගාවින් නැමිලා ලූෆා එකකට බොඩ් වොග් හලලා ඒක මගේ අත දිගේ ඇදගෙන යද්දි මම ආයෙම රතු වුණා.. මේ මිනිහා ඊයෙ රූ මාව කාලද.. මෙව්වර ඇහේ පැල්ලම්.. අනේ දෙයියනේ පවලෙ මොකෙක්වත් හම්බෙන්න මමනම් යන්නෙ නෑ.. සොරි ආධ්‍ය අයිසෙ..!

" රිදෙනව අනේ.."

" උඹට පුදුම විසයක්නෙ තියෙන්නෙ.. මම මොකක් කරන්නද ඒකට.."

රධ්‍ය අයියා සබන් පෙණ ඇහිල්ලට අරගෙන මගේ නහයෙ මැද්දෙන් තිබ්බා.. මම කට ඇදකරගෙනම හිටියා.. එයාම මාව සෝදවලා ටවල් එකකුත් ඇහට දාලා අලුත් ඇඳුමක් හොයද්දී.. මට අර සෙනුක කියන මගේ යාළු හල්ලව මරාගෙන කන්න හිතුණා.. මේ පගා මගේ උඩ ඇඳුම ටික උස්සලා යට ඇඳුම ටික විතරක් දාලා බැග් එක හදලා කාමරෙන් තියලා තියෙන්නෙ.. ඉඳපත් පුටේ උඹත් බිඳිනවනෙ..

අන්තිමට මම රධ්‍ය අයියගෙ, සුදුපාට මට වඩා දහගුණයක් විතර විසාල අත් දිග ශරීර එකක් ඇඳගෙන ඒකට කොට කලිසමක් ගහගෙන උදේ කෑම කෑවා.. එළියෙ බැල්කනි එකේ.. එතකල් රූම ස'විස් එකෙන් ඇවිත් කාමරේ අස් කළා.. මම එළියෙ හුළහට ඇස් දෙක පොඩි කරගෙන කෑම කාලා ඉවරවෙලා රධ්‍ය අයියත් එක්ක ආයෙම ඇඳට ගියා.. එයා මට ජේන්කිලර්ස් දෙකකුත් දීලා නිදාගන්නකල් තුරුල් කරගෙන හිටියා.. ඇහට කොච්චරක් රිදුණත්.. එයා ලහිනම ඉන්න නිසා මට ආස හිතුණා.. මම රධ්‍ය අයියගෙ අත් දෙක අස්සට රිංගගෙන ඇස් දෙක ගාවටම අලුත් රෝසපාට බ්ලැන්කට් එක ඇඳගත්තා.. රධ්‍ය අයියා මගේ පිට අතගැවා.. සැරින් සැරේට මගේ නළලට හාදු දෙනවා.. ඒ හැම එකක්ම හැබැහින් විදගන්න ආස නිසා මම ඇස් ඇරගෙනම හිටියා.. එයාගෙ ඇස් දිලිසෙද්දි හරි ලස්සනයි.. මම කොච්චර බැලුවත් එපා වෙන්නෙ නෑ.. රධ්‍ය අයියා මගේ ඇස් දිහාම බලාගෙන ඉද්දි මගේ කමමුල් ආයෙම රතු වුණා.. එයා මගේ කමමුලක් දිගේ හිමිහිට ඇහිල්ලක් ඇඳගෙන යද්දි මම ඉස්සරහට නැමිලා එයාගෙ තොල් වලින් හාද්දක් තිව්වා..

" දැන් ඇහට අමාරු නැද්ද.."

" නෑ.."

රධ්‍ය අයියා මාව තව ටිකක් තුරුල් කරගත්තා. එයාගෙ ඇහ හිටරයක් වගේ උණුම උණුයි.. ඒ රස්නෙ මගේ ඇහත් වහගන්න තරමට තියනවා.. මම එයාගෙ අත් අස්සෙ තව ගුලි වුණා.. ඇහට දැනෙන රස්නෙටයි, හිතට දැනෙන ප්‍රොටෙක්ටිව් ෆීලින් එකටයි, බෙහෙත් වලටයි ආයෙම මගේ ඇස් පියවෙගෙන එනවා මට දැනුණා.. රධ්‍ය අයියා මගේ කොන්ඩෙ පිටිපස්සට කල්ලා නළලට තොල් තියාගෙන හිටියා.. එයා මෙච්චරක් ආදරේ කරන්න

කොහෙන් ඉගනගත්තද මම දන්නෙ නෑ.. මම එයාගෙම වුණාට පස්සෙ එයා තව තව මගේ හිත පිරිලා යන්නම ආදරේ දෙද්දි.. ඇත්තමයි.. මගේ පිරිමි හිතත් සැහෙන්න ඒ ආදරේට ලෝබකමේ බැඳුණා..

සිය දහස්වෙනි සැරේටත් මම හිතනවා.. මගේ ජීවිතේම දොරිතින් මේ මනුස්සයගෙ අතට දුන්නත්.. දෙපාරක් නොහිතා.. එයා ඒක පරිස්සමට බලාගන්නවා.. අදින් පස්සෙ හැමදාම එයාගෙ එහාපැත්තෙන් ඇහැරෙන්න පුළුවන් කියන හැගීම.. හැමදේම එයා එක්ක බෙදාගන්න පුළුවන් කියන හැගීම.. මගේ හිතට තදින්ම කාවැදුණා.. මට අපි දෙන්නම එකට ගතකරපු පළවෙනි රූම ලස්සන මතකයක් වුණා.. එයාටත් එහෙමයි කියලා මම හිතනවා.. කොහොම වුණත්..

මම එයාට මුළු හදවතින්ම ආදරේ කරනවා වගේම.. ඒක ගැන කවමදාවත් පසුතැවිල්ලක් ඇතිවෙලා නෑ.. හැමදාම එයා මගේ ජීවන සහකාරයා විදියට මගේ එහාපැත්තෙන් ඉඳිවි.. ඒකම මට හයිසක් නෙමෙයිද..??

සිව්ලිමේ කලවාද්දා ඊස් බැක්..

හායිම ළමයිනේ.. කෝමනේ.. තරුත් බැලුවා ඉමනිම..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

බෙලි වේන් දාන කොල්ලො ලස්සනයි අනේ..

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ටීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොටස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

173 කොටස

" ආ සතෙරු මලේහේ.. මල් කඩනවා වගේ.."

" අනේ ඉස්සරහ බලාගෙන පලයන්.. පකයා.. ඉඳපන් මම උඹව අල්ලගන්නම් පස්සෙ වෙලාවක.."

මම කකුලෙ තිබ්බ මෙස් එක රෝල් කල්ලා සෙනුකයගෙ මුණට දමලා ගැහුවම උා ඒක අරගෙන උඩ කොක්කකින් එල්ලුවා.. හැමතැනටම ජේන්න.. අපි හිටියෙ ඊලයිටි එකේ.. ආයෙම ලංකාවට එන ගමන්.. ලොස් ඇන්ජලිස් වල ඉඳලා ලංකාවට පැය දහනමයක් විස්සක් විතර යනවා.. රඬ අයියට වැඩට යන්න නියන නිසයි.. ආයෙම ඉතින් බැඳලා එහේ ගෙවල් අරගෙන ඉන්න එකේ තේරුමක් නැති නිසයි අපි පහුවදා ලංකාවට එන්න ප්ලැන් කරගෙන හිටියේ.. ඒකත් ආතල් වැඩෙ වෙඩිමට ආපු උන්ම බාගෙට බාගයක් එකම ඊලයිටි එකේ ඉන්නවා.. මම නම කියන්නෙ කරුමය හොඳම යාච්චා ලෙසද පැමිණෙන්න පුළුවන්.. ඒකතෙ හරියටම වාසනාවට සෙනුකයයි අයුක අයියයි අපේ ඉස්සරහම ඉඳගත්තේ.. ආඬ අයියා වගේ ඉඳගත්තනම් එහෙම කොච්චර ශෝක් ද.. මට එක්කො මාමව අපේ මනුස්සයා ගාවට දාලා ආඬ අයියා ගාවින් ඉඳගෙන යන්න තියෙන්නේ.. ඒත්.. බැනෙ.. ආඬ අයියගෙ දරු පවලම ඉන්නවනෙ.. අර පොඩි යක්කු දෙන්නා මාව දැක්ක ගමන් තුනි තාත්තී ගාගෙන ඇහ දිගේ නගිනවා.. මගේ ඇහේ අමාරු එතකොට දෙගුණ තෙගුණ වෙලා.. මාව මැරිලා ගියොත් මගේ මනුස්සයා පවනෙ..

මම හුඩි එකේ හෙඩි කවර් එක ඔලුවට දාගෙන දෙපැත්තෙ පටි දෙකෙන් ඇද්දහම ඒක මගේ මුණට තද වුණා..

" වත්සල් එක විදියක ඉන්නකො.."

" මොකද ඔවා කැහහන්නෙ නිකම්.. අනිනවා හරිද බෙහෙතක් කලන්නෙ දාලා වැටෙන්න.."

අයුක අයියා තව ටිකක් උගේ සිටි එකේ කොනට වෙලා වාඩිවුණාම සෙනුකයා ගිහින් අයියගෙ අතක් බදාගත්තා.. මම මගේ කකුල් දෙකෙන් එකක් සිටි එක උඩට අරගෙන උකුලෙ තිබ්බ කොට්ටෙ බදාගත්තා.. තව

පැය දහයක් යන්න එපැයි.. ඇයි ඇයි ලෝකෙ මෙව්වර ලොකු වෙලා මම
ඊලයිට් එකක දවසක්ම උඩ බලාගෙන ඉන්නෙ.. ටිකකින් රඳා අයිසා ඇඳුම
මාරු කරගෙන අව්වත් ඇවිත් මං ගාවිත් ඉදගත්තා.. සෙනුකයා මේ නට නට
ඉඳලා මේ විනාඩියට කටත් ඇරගෙන නිදි.. අයුක් අයිසා සිකුන් එකේ
කාටුන් එකක් දාගෙන ඒක බලනවා..

" රතු තුනුළා හායි.."

අව් රඳා අයිසගෙ අතේ ඉඳලා මගේ අතට පැන්නා.. මම එයාව උකුළෙන්
නියාගත්තා..

" හායි හායි.. මම හිතුවෙ දොයි කියලනෙ.."

" දොයියන්න තමා ඔකු තානියි, තුනි තාත්තියි ගාවට ආවෙ.."

අව් මගේ බෙල්ල බදාගෙන පපුවෙන් ඔලුව නියාගත්තම මම එයාව මගේ
උකුළෙන් හරියට ඉන්දවගෙන ඉස්සරහා නමලා තිබ්බ බලැන්කට එක
අරගෙන එයාගෙ ඇහට දැමමා.. එතකොට අව් බෝලයක් වගේ.. ඒකා
ගෙදරින් හැමතිස්සෙම නිදාගන්න හොයන්නෙ මං ගාව.. ආරුත් එහෙමයි..
සමහර දවස්වලට අයිසලා නැතුව මුළු රූම මගේ ගාව නිදාගන්න
වෙලාවලින් නියනවා.. ඒ දෙන්නට හරි ආදරේ හිතෙනවා අප්පා.. රඳා
අයිසත් ආරුටයි අව්ටයි හරිම ආදරෙයි.. හරියට අපි දෙන්නම හදන ලමයි
දෙන්නෙක් වගේ..

ටික වෙලාවක් අව් හතරවටේ බල බල ඉඳලා එහෙමම නිදාගත්තා.. මම
එයාව හරහට නියාගෙන කොට්ටයක් ඔලුවෙන් නියලා ලේසි විදියට තුරුල්
කරගත්තහම රඳා අයිසා අව්ගෙ ගැලවිලා නියන මෙස් දෙක හරියට
ඇන්දුවා..

" ඔයා ආයෙම වැඩට යන්නෙ කවදද.."

" මේ සතිය අන්තිමේ ඔෆිස් යන්න ඔන වරද්ද.. තව පොඩි වැඩ වගයක්
නියනවා කරගන්න.."

" ආ.. ඇ..?? පොඩ්ඩක් ඉන්න.. දැන් අපි මේ ගෙදර කියලා කොහෙද
යන්නෙ ඒයි.."

රධ්‍ය අයිියා හිනාවුණා.. හිනාවෙන්න නෙමේ අඩන්න දෙන්න තියෙන්නෙ..
ගැටපොලොස් කොට්ටෝරුවා මේ දවස් දෙක අහිංසක මාව මරාගෙන
කාලා.. ඇඳුමක් ඇඳන්නත් බෑ.. ඇහ පුරාම රතු පාටට බතීක් කල්ලා වගේ..
ඉදපත් දවසක නිර්වින්දනය කල්ලා මම මුට තරු පෙන්නනවා.. මටත් හොඳ
වැඩේ ඉලගෙන කන යනවට.. ආවිච්ඡම්මට කියනවා මම ගියාම.. මුණුබුරා
ඉන්න දෙන්නෙ නෑ කියලා..

" කියනවකො.. කොහෙද අපි යන්නෙ.."

" අපේ ගෙදර.. වෙන කොහෙ යන්නද.."

" ඉතින් අපේ ගෙදර කියන්නෙ කොහේ ගෙදරද.. කොට්ටාවෙද.."

" නෑ අනුරාධපුරේ.. එහේ හොඳ නැද්ද වරද්.. අලින් ඉන්නවා.. උදේට ඔයාට
ඉස්සරහා දොර ඇරලා අලි හුරතල් කරන්න පුළුවන්.."

" ගෙදර අලි තියාගෙන පිට අලි හුරතල් කරන්න පිස්සුද සුදුඅම්මියො.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ බෙල්ල පහුරුගාලා එතන රතුපාට ඉරි තුනක් හැඳුවා..
රධ්‍ය අයිියා මගේ අත අරගෙන තද කල්ලා තියාගත්තා..

" පහුරුගාන්න එපා බං බළලෙක් වගේ.. මටත් උණ ගන්නවා.."

රධ්‍ය අයිියා මහ කුප්ප හිනාවක් දාගෙන ආයෙම මගේ දිහා බැලුවම මම
අහක බලාගෙන හිටියා..

" ඒව වරද්.. මට තරු පෙන්නන්න නේද ක-"

" අනේ මේ තවසෙ කටවහගත්තෙ නැත්නම් මම මේ සෙරෙප්පුව බොගෙ
කටේ ඔබනවා දැනගනින්.. රෙද්ද.."

" අනේ උඹේ කට විතරයි.."

" මොකක්ද තවසෙ කියන්නෙ.."

මම කකුලෙ තිබ්බ සෙරෙප්පුව උස්සලා රධ්‍ය අයිියට දෙකතුනක් අතින්න
ගියා විතරයි අයුක අයිියා මුණ ඉස්කුරුප්පුවක් කරගෙන පිටිපස්ස හැරුණා..

සෙනුකයා කෙල පෙර පෙර බහිරවයා වගේ අයුක් අයිගෙ ඇහේ දපලා නිදි..

" උඹලා දෙන්නා ගෙවල් වල ගිහින් රණ්ඩු වෙයන්.. මට බැටමැන් බලන්න දිලා.. කුලල් කනවා ඉවරයක් නෑ.. තොපි හොර බලල්ලුද.."

මම බළලෙන් නෙමේ මල්ලි..

" මම තමයි බැටමැන්.. මේ ඉන්නෙ සුපර්මැන්.. අයිගෙ ඔය එහාපැත්තෙ ඉන්නෙ කවත දන්නවද.. ඒ ඇවිල්ලා කැප්ටන් ඇමරිකා.. සෝක් නේ.. අයිගා කවද.. වොන්ඩර් වුමන්ද.."

අයුක් අයිගා මට දෙකක් රැව්වහම රඬ අයිගා කටවහගන්නා.. පපුව පොඩ්ඩක් ආවනම ඒ වගේ තමා.. සෙනුකයාට කියන්න ඕන හදලා ගනින් කියලා..

" මුගෙ කට.."

අයුක් අයිගා ඉස්සරහා බලාගන්නා.. පොඩි මස්සිනාට ඉතින් ඉදලා හිටලා විහිළුවක් කල්ලා පිටට තට්ටුවක් දාගෙන ගියාට.. මම ආදරෙයිනෙ ලාවට.. ආදරේ කරන්නම බඩ්ඩ හැබැයි.. ඌ මහ චිත්ත ලයිනේ දෙද්දි තමයි මල පනින්නෙ.. මම රඬ අයිගෙ අතකට හේත්තුවක් දාගන්නා.. ඇයි මම හිත රිදුනහම අදින ඇඳුමක් ෆ්ලයිට් එකට ඇඳගෙන ආවෙ.. මගේ හිත රිදිලා නෙමෙයිනෙ.. මම හිත රිදුනහම ඇහට වඩා හෙන ලොකු ඇඳුම හොයාගෙන ඇඳගෙන ඉන්නවා.. නෑ මගේ ඇහ රිදෙනවා.. මේ මිනිහට කන්න දෙන්න හොඳ නෑ ලොකුවට.. නැත්නම් මම කවදහරි යටවෙලා මැරෙයිනෙ.. ස්වාමිපුරුශයාට යට වුණු ප්‍රසිද්ධ ක්‍රීඩක ෂනෙරු උද්‍යෝග හුස්ම හිරවී.. මුගෙ ආවිටිට..

" අයිගෙ...!!"

" මම.."

මම රඬ අයිගෙ අත අරගෙන එහාට දැමමා.. එනවා මෙනත අරහෙන්න මෙහෙන්න අල්ලන්න..

" පාඩුවෙ ඉන්නවකො.."

"....."

රධ්‍ය අයිියා මගේ හුඬි එක අස්සෙ අතක් දාගත්තහම මට තරු පෙනුණා..
දෙයියනේ දැන් හැමතිස්සෙම තරු පෙනුණු ගමන්මයි ඉන්නෙ.. වරදයා..
උඹ කට වරද්දගත්තු නිසා තමයි මේ සේරම.. ඇඳුම ගැටුණත් මගේ ඇඟ
රිදෙනවා.. ආවිච්ඡමමෙ!!!! අන්තිමට නිකම බොරුවට කතාකල්ලා වැඩක්
නැති නිසා මම අවිගේ ඇහේ තිබ්බ බ්ලැන්කට් එක මගේ ඇඟටත්
පොරවගෙන ඒකව වලස් පැටියා වගේ තුරුල් කරගෙන හොඳට
නිදාගත්තා.. රධ්‍ය අයිියන් මට හේත්තුවක් දාගෙන නිදාගත්තා..

අපි ලංකාවට එනකොට රු අටට විතර ඇති.. හොඳටම කළුවර වෙලා..
හුඟක් වෙලා එකම විදියට ඇවිත් මගේ ඇඟත් හිරි වැටිලා නැගිටගන්න
හෙන ගේමක් දෙන්න වුණා.. ඒ වුණාට මම කොහොම හිරි ක්‍රව් එකකට
වාරු වෙලා නැගිටගත්තා.. රධ්‍ය අයිියා අවිව වඩාගෙන ගිහින් මාමට
දුන්නා.. ඒකා මුළු වෙලාවෙම කියව කියව අපි දෙන්නා ගාව තමයි හිටියෙ..
දහපාරක් විතර මාරුවෙන් මාරුවට අපි දෙන්නා ගාව නිදාගත්තා.. අපිට
කියලා කෑම කවාගත්තා.. කොහොම හිරි එයාපෝට එකෙන් එළියට
ආවහම ආධ්‍ය අයිියලා පේන්න හිටියෙ නෑ.. රධ්‍ය අයිියා අපේ ලැගේප්
දෙකයි අනිත් බෑග් ටිකයි අරගෙන එළියට ඇවිත් කාටහරි කෝල් කරනවා
ඇහුණා.. මම මොකුත් දන්නෙ නෑනෙ.. ඒකා මට කියන්නෙත් නෑ.. මම තඩ්
කහපාට ස්වෙට් පෑන්ට් එකකුයි.. තඩ් තාරා මුණක් තියන ඒකටම
ගැළපෙන හුඬි එකකුයි ඇඳගෙන.. සැකේ.. මේ මිනිහගෙ තාරා පිස්සුව නිසා
මම ඇත්තටම තාරාවෙක් වෙලා නවතීද දන්නෑ.. කහපාට අඳින එක නතර
කරගන්න ඕන.. දැන් ඇවිදින්න වෙලා තියෙන්නෙ හෙන තාරා ලයින්
එකකටනෙ..

" There is a little surprise for you.."

රධ්‍ය අයිියා මගේ කර වටේ අතක් යවලා මාව එයාගෙ ඇඟට තුරුල්
කරගෙන කම්මුලෙන් හාද්දක් තිබ්බා.. අපි වටේ යන සමහරු අපි දෙන්නා
දිහා පුදුමෙන් හැරි හැරි බලනවා මම දැක්කා.. දැන් ඉන්නෙ
කැලිෆෝනියාවෙ නෙමෙයිනෙ.. මේ ලංකාවනෙ.. නොබැලුවොත් තමයි
පුදුම වෙන්න ඕන.. ටිකකින් කාර් එකක් ඇවිත් අපි ඉස්සරහින්
නැවැත්තුවා.. මම එහෙමම ඉද්දි ඒකෙන් බැහැලා ආපු පිරිමි ළමයෙක් අපේ
ලැගේප් ටික කාර් එකට දාලා රධ්‍ය අයිියට කී එක දිලා යන්න ගියා..

" ඒ කවද.."

" කියාන්ලගෙ ගෙදර සර්වන්ට කෙනෙක්.."

රධ්‍ය අයිසා කාර් එකේ ඉස්සරහා දොර ඇරලා මම ඉදගත්තම දොර වහලා ඇවිත් අනිත් පැත්තෙන් නැග්ගා.. හුහ කාලෙකින් මම ආයෙම ලංකාවේ ඉන්නවා.. එකපාරට එහේ ඉදලා මෙහේ එළියට ආවහම ක්ලයිමේට එක වෙනස් නිසා ඇහට මහන්සි වගේ දැනෙනවා.. ඒ වුණාට මෙහෙට නම් අවුරුද්දේ අන්තිමට වහිනවා.. අපි එනකොටත් වැහැලා වගේ හැම තැනටම..

" ඔයාට අවුරුදු හයකට විතර පස්සෙ මෙහෙට එද්දි මොනවද හිතුණෙ.."

රධ්‍ය අයිසා ටිකක් වෙලා ඉස්සරහා බලාගෙන හුහක් දේවල් මතක් කරනවා වගේ මට පෙනුනා.. ටිකකින් එයා මගේ උකුළු උඩ තියන අතක එයාගෙ ඇහිලි පටලගත්තා..

" ඔයාව මතක් වුණා.. අන්තිම පාරට මෙහෙන් යද්දි වෙච්ච දේවල්.."

මට ඒ එක්කම හදිසියෙම අප්පච්චි මතක් වුණා.. ඇත්තටම පවුලෙ හැමෝම හැසිරෙන්නෙ එහෙම කෙනෙක් පවුලෙ නොහිටි ගාණට.. එයා කරපු කියපු දේවල් වලට සමහරවිට දඩුවම ඒක වෙන්න ඇති.. කමක් නෑ ටික කාලෙකින් මම එයාව හැමදාම දකිවිනෙ.. අඩුම තරමේ රධ්‍ය අයිසා දැන් නමේ අධිකාරි කියන කැල්ලවත් පාවිච්චි කරන්නෙ නෑ.. පුදුම වෙච්චෙකින් ජීවත් වෙනවද.. නැත්නම් එයා ඉන්නෙ ලොකු කලකිරීමකින්ද කොහෙද.. රධ්‍ය අයිසා කාටවත් වෙර කර කර ඉන්න මනුස්සයෙක් නෙමේනෙ.. අවුරුදු ගාණක් එකතු කරපු කලකිරීම, එයාගෙ හිතේ ඒ අප්පච්චි ගැන තියන පැහැදීම ආදරේ මරලම දාලා.. මම හිතන්නෙ නෑ ඒකට ආයෙ පණ ගහවි කියලා.. මම ඒකට බල කරන්නෙ නෑ.. අප්පච්චි ගැන හොයලා බලන්න කියලා.. අඩුම අපි ඒක ගැන කතාකරන්නෙවත් නෑ.. එයා කැමති නෑ කියලා තේරෙනවා..

ආයෙම ලොකු අවුරුදු ගාණකට පස්සෙ අපි හැමෝම ලංකාවේ ඉන්නවා.. අසලි අම්මා.. ආධ්‍ය අයිසා.. මාමා..යාච්චෝ හැමෝම.. හිතට හරි නිදහසක් දැනෙනවා..

මම ඇදිලා ගිහින් රඳා අයියගෙ කමමුළුන් හාද්දක් තිබ්බහම එයා ලාවට හිනාවුණා.. මට මතකයි එයා දවසක් කිව්වා ආයෙම මගේ ජීවිතේ ඕනම කාලෙදි එයා මගේ ගාවින් ඉන්නවා කියලා.. ඇත්තටම පහුගිය කාලෙට වඩා දැන් මට එයාව හුඟක් ඕන කියලා හිතනවා.. හැමෝම ඉස්සරහට යද්දි.. මම එකතැන නතරවෙලා වගේ දැනුණ හැගීම ආයෙම දැනෙන එකක් නෑ..

හුඟ වෙලාවකට පස්සෙ මට එහෙමම නින්ද ගියා.. ආයෙම ඇහැරෙද්දි හිටියෙ ගෙදරක් ඉස්සරහා.. ලොකු ගෙදරක්.. මාව කරකලා අතැරියා වගේ.. ඉන්නෙ කොහෙද කියලත් හරියට නිව්වියක් නෑ.. මේ අනුරාධපුරේ නෙමෙනෙ.. නෑ නෑ..!! රඳා අයියා වටෙන් ඇවිත් මගේ පැත්තෙ දොර ඇරලා මට නැගිටින්න අත දුන්නා.. මම එයාගෙ අත අල්ලගෙන නැගිටලා එහෙමම කාර් එකට හේන්තු වුණා..

" අපි කොහෙද මේ ඉන්නෙ..?? "

" අපේ ගෙදර.. "

" අපේ ගෙදර..?? "

මම පුදුම වෙලා බලාගෙන හිටියා.. මෙව්වර විසාල ගෙයක් අපේ ගෙදරද.. මෙහෙම පුදුම වෙලා ගිහින් මාව මැරෙයිදෝ දැන් හිතෙනවා.. රඳා අයියා මගේ අතින් කී එකක් තිබ්බා.. මම ඒක අතකින් අල්ලගෙන එයා දිහා බලාගෙන ඉද්දි එයා නැමිලා මගේ තොල් වලින් හාද්දක් තිබ්බා..

" ඔයාගෙ ලොකු බැල්කනි එකක් තියන ඩ්‍රිම් හවුස් එක.. "

මගේ ඇස් වල ආයෙම කඳුළු පිරුණා.. මොන මගුලක්ද මේ.. හැමතිස්සෙම ඇඬෙනවා.. ඇයි හැමදේම එයා මතක තියාගෙන ඉන්නෙ.. එහෙම කරද්දි.. මට මාව හුඟක් පොඩියට දැනෙනවා.. රඳා අයියා මට හග් එකක් දුන්නා..

" යමු.. "

" ඔයා මේ කරන දේවල් ඔනවත් වැඩිනෙ අයියෙ.. "

" මට ආදරේ කරන්න ඉන්නෙ එක මනුස්සයනෙ වරද්.. එයා වෙනුවෙන් මම හැමදේම කරනවා.. "

මම රඳා අයිගෙන කමමුලකින් අත නියාගන්නම එයා ආදරේ පිරිව්ව ඇස් දෙකකින් මගේ දිහා බලාගෙන හිටියා.. පොඩි දේවල් වලින් සතුටුවෙව්ව මනුස්සයෙක් වෙව්ව මට.. මේ දේවල් දරාගන්න බැරි තරම්..

මම ගෙදර දොරේ යතුර අල්ලගෙන කී හෝල් එකට දාලා වටයක් කරකුවහම දොර ඇරුණා.. ඒ එක්කම ගෙදර ඉස්සරහ පැසේජ් එකේ ලයිට්ස් ඔන් වුනා.. මගේ ඇස් දෙක අදහගන්න බැරි තරමට ලොකු වුණා.. මගෙ දෙයියනේ!!!

" මේක!!!"

" ඔයා කැමතිද.."

රඳා අයිගෙන පොඩි ළමයෙක් වගේ අහඳ්දි මම එයා දිහා බලාගෙන ඔලුව වැනුවා.. කතා කරගන්නවත් බැරි තරමට.. මම හිටියෙ පුදුම වෙලා.. ඇත්තටම ඒක හරි ලස්සන 'ගෙදරක්'.. හුහක් ලස්සනයි.. යන තැනම පහළට පඩි පහ හයක් බැස්සහම ගෙදර සාලෙ තිබුණා.. ඒ එක්කම ඔපන් කිවන් එකක්.. පැත්තකින් වින්ඩෝ බෙඩ් එකක්.. ස්විත්ඡ් වෙයාර්ස්.. ලොකු සෝෆා දෙකක් එක්ක බිමට බුල් කාපට්ස්.. මම හිතේ මවාගෙන ඉඳපු ඩ්‍රිම් හවුස් එක මගේ ඇස් ඉස්සරහම තිබුණා.. ගෙදර තැනින් තැන අපේ ෆොටෝස් එල්ලලා තිබුණා.. ලස්සන ඔයින් පේන්ටින්ස්.. මැක්‍රම්.. මුළු ගෙදරම ඇත් දල පාට ගාලා.. බිමටත් ඒ පාටම.. ගෙදර වටේට බෝඩර් එකක් වගේ කළු පාට ටයිල් එකක් ගිහින් තියනවා.. ගෙදර මැද්දේ තියන ලොකු Ceiling Light එක..!

මම රඳා අයිගෙන දිහා බලද්දි එයා සාක්කුවට අත් දෙකත් දාගෙන බලාගෙන ඉන්නවා.. අලුත්ම අලුත් ගෙදරක්.. ඇත්තටම ඒක ගෙදරක් කියලා දැනෙනවා.. රඳා අයිගෙන කොහේ හිටියත් මට ඒක ගෙදරක් වගේ තමා..

" ඔයා මාසෙට මෙව්වර ඒවා කලාද.."

මම පඩිපෙල බැහැලා ගිහින් සෝෆා එකෙන් ඉඳගන්නම රඳා අයිගෙන මගාවින් වාඩිවුණා..

" මේක හඳුනා ගෙදරක්.. මම අරගෙන අලුත් කළා විතරයි.. උඩ තට්ටුව ප්ලැන් කළේ මම.. පහළ පැසේජ් එක ටිකක් වෙනස් කළා.. එව්වරයි..

" ඔයා මාරයිනෙ අනේ.. මේ කාලෙ හැටියට මෙහෙම එකක් හදනවා කියන්නේනෙ.. අම්මො.."

" මම.. එකසැරේ කන්ට්‍රැක් දුන්නහම ඉක්මනට වැඩ රික ඉවරකරගත්තා.. තව පොඩ් බෑන්ක් ලෝන් එකක් දැමලා.. වෙඩින් එකටත් ගාණක් ගියානෙ.."

" අපි ඒක සෙට්ල් කරමු.."

මම රඳා අයියට තුරුල් වුණා.. මම පොඩ්කාලෙදි ආදරේ කරපු කෙනාම කොච්චර ලොකු වෙලාද.. හිතන්න අරගෙනද.. මට තාම හිතාගන්න බෑ.. මේවා ඇත්තට වෙන දේවල්ද කියලා..

" අපි උඩට යමු.."

" යමු.."

මම ආයෙම උඩට නියන පඩි හතර නැගලා උඩට එද්දි පැත්තකින් පොඩ් කාමරේක ලයිබ්‍රි එකක් දගේ හදලා තියෙනවා දැක්කා.. එයාගෙ කලින් ගෙදර තිබ්බ පොත්ම රාක්ක ගණනක් තිබුණනෙ.. මගේ පරණ ගෙදර තියන බඩුත් මෙහේ තියනවා..

" ඔයා මම හිටිය ගෙදරට ගියාද.."

" මම.. ඒකෙ කී එක ආයෙම බාරදුන්නා.."

උඩ තට්ටුවට යන්න තියන පඩිපෙළ ගාව ඉදගෙන මම පඩිපෙළ දිගට එල්ලලා තියන ආයෙට් දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඇත්තටම එයා ලස්සනට ගෙදර ප්ලැන් කල්ලා.. 'මම ඔයාට ආදරෙයි.. එව්වරයි..' කියන වචන පොඩ්ඩ අතුළෙ මෙව්වරක් දේවල් තියනවා කියලා මට හිතුවන නෑ.. එයා මට ඒ දවස්වල නොකියපු, මමත් ඉන්න හිතෙ මෙක වෙන්න ඇති.. වැඩට ගිහින් 'හවස' ගෙදර එන්න.. මම හදන කෑම කන්න.. ඉදලා හිටලා අපි කතාවෙද්දි, අපි ඉස්සරහට වෙන දේවල් කතාකලත්.. ඒ කාලෙ වාතාවරණෙ එක්ක ඒවා අපේ විසාල හිත වෙලා තිබුණෙ.. අද වෙද්දි හැම එකම හැබැවෙගෙන යනවා.. ඉතින් පහුගිය කාලෙම කොච්චර වෙදනාවක් දරාගත්තත්.. අන්තිමේදි අවසානෙ අපි සතුටින් හිටියා.. සතුටින් ඉන්නවා..

මම මුලින්ම තිබ්බ භෞමික ඵක දිහා බලාගෙන හිටියා.. මෙකෙ මොකක් හරි තේරුමක් තියෙද්.. ඵකෙ හිටියෙ අපි දෙන්නා ස්පෝර්ට්ස්මීට් එකේදි එතන තිබ්බ භෞමික ඵකේදි කරට අත දාගෙන ගත්තු භෞමික ඵකක්.. ඵ කාලෙ ඉඳලා ගත්තු අපේ භෞමික හුභාක් තිබුණා.. මෙහෙම එකක් මගේ ගාව තිබුණෙ නෑ.. එයා තනි සුදු බ්ලෙසර් එකක් ඇඳලා.. මම නිල්-කහ ඉරි තියන බ්ලෙසර් එකක් ඇඳලා.. කරට අත දාගෙන හිනාවෙගෙන ඉන්නවා.. ඊළඟ පඩි දෙක තුන නැග්ගහම අපි දෙන්නා කලර්ස් නයිට් එකේදි අම්මලා දෙන්නත් එක්ක ගහපු භෞමික ඵකක් තිබුණා.. ඵ කාලෙ අසලි අම්මා හිටියෙ කොණ්ඩෙ කපලනෙ.. මම අම්මව දැක්ක මුල්ම දවස.. අපේ අම්මා අර කහපාට ඔසරිය ඇඳලා.. අහ්.. එදානෙ මගේ එක්සෑම් ඉවරවුණේ.. එදා රැනෙ මේ මනුස්සයා පෙරුම් පුරාගෙන ඉඳලා මගේ පලවෙනි කිස් එක දුන්නේ.. එකදිගට මම හුභාක් ඇත කාලෙකට ඇඳිලා ගියා.. රඨ අයියන් ඵ භෞමික දිහා බලාගෙන ඉඳලා ලාවට හිනාවුණා..

" හුභ කාලයක් නේද.."

" මම.."

ඊළඟට තිබුනෙ අපි ට්‍රිප් එක ගිහින් අර ආශි ගත්තු භෞමික ඵක.. ඵකනම සිරාම රැන්ඩම් ගොට් එකක් තමා.. ආයෙම අපි දෙන්නගෙන ග්‍රැජුවෙගන් භෞමිකස් දෙක තිබුණා.. තව උඩට හුභාක් ඉඩ තියනවා..

" අපි මෙතන වෙඩින් ගුට් එකේ එකක් එල්ලමු.."

" මම.."

" එතකොට අතන පලවෙනි බබාගෙ එකක් එල්ලමු.. ආයෙ අතන දෙවෙනි බබාගෙයි.. අතන තුන්වෙනි බබාගෙයි.. තව ෆැමලි භෞමික ඵකකුයි.. ගෝයි නේද.."

රඨ අයියා ලාවට හිනාවුණා.. බබාලා ගැන කිව්වත් එයාගෙ ඇස් දිලිසෙනවා.. කොහොමත් අපේ නැන්දම්මලා දෙන්නා ඊළඟට මුණුබුරෝ ගේන්න කියලා හිගනස්ක් පටන්ගන්න හදන්නේ.. බදිනකල්ම බැඳපාන් ගහා කැගහුවා.. දැන් මෙක..

මම උඩතට්ටුවට නැගගෙන ගිහින් මුලින්ම තිබුණු කාමරේ ඇරියා.. ඵක ලොකු කාමරයක්.. ලොකු ඔයිල් පේන්ටින් එකක් සමපූර්න බිත්තියක්

වැහෙන්න ඇඳලා තිබුණා.. ඒක මෙහාට කළාම තමයි ක්ලෝසෙට් එක තිබුණේ.. ක්ලෝසෙට් එක ඇතුළට ගියාම පැති දෙකක ඇඳුම තියලා මැද්දේ ලොකු කණ්ණාඩියක් තියනවා.. ආයෙම එළියෙ බැල්කනි එකක් තියනවා.. බැල්කනි එක හෙන හුරුපුරුදු නිසා මම හිමිත්සැරේ එතනට ගිහිත් දොර ඇරලා එළියට මුණ දැමිමහම රඳා අයිසා හෙන හයිසෙන් හිනාවුනා.. මගේ ඇස් දෙක ලොකු වුණා..

යකඩෝ අල්ලපුගෙදර ගෝනිබිල්ලා මේ මනුස්සයද..!??

" අයිසෙ..!!"

" මම හිතුවෙ හෙට එළිවෙලාම ඔක අහව් කියලා.."

මට බැල්කනි එකෙන් ආධ්‍ය අයිසලගෙ මම හැමදාම ටවල් එක වනන තැන පෙනවා.. අඹගහත් එක්ක.. එහේ ගෙදර ලයිට්ස් දාලා.. මාමලා ඇවිල්ලද කොහෙද.. සැක්..

" ඔයා කොහොමද මේකම ගත්තෙ.. තවසෙ රොස්මිඩ් වලින් ගේකුත් ගත්තද.. ඒකත් අර ගෙදරට එහා ගෙදරම.. මාර මනුස්සයෙක්නෙ.."

" මේක කොහොමත් චිකුණන්න දාල තිබ්බ ගෙයක්.. මම කතාකල්ලා අරගත්තා.. මොකක්ද අර අවිට මෙහේ ගෝනිබිල්ලො ඉන්නවා කියලා එකක් කියලා තිබ්බෙ.."

" ඉතින් පාඨගෙදර ඉන්නවා තමා එහෙම උන්.. දන්නැද්ද.. ඔය කණ්ණාඩියෙන් බලනවකො හැරිලා මම කිව්වට.."

මගේ මෝඩ මනුස්සයා මෙලෝ සිහියක් නැතුව කණ්ණාඩිය දිහා බලලා අත කරකලා මගේ පස්සට පාරක් දුන්නා..

" උඹට මම පෙන්නන්නම් පස්සෙ පාඨගෙදර මොක්කද ඉන්නෙ කියලා.."

" ඔඤ්ඤාත්.. ඇහුවෙ නෑනෙ.. ඉංජිනේරු මහත්තයගෙ මොලේ නරක් වෙගෙන එන්නෙ.. ආධ්‍ය අයිසට කියන්නෝන ඉක්මනට.."

" ඔව් ඔව්.. අවුල් නොවුණොත් පුදුම වෙන්න දෙයක් නෑ.. උඹත් එක්කනෙ ඉන්නෙ.."

රධ්‍ය අයියා මට හෙන පල් එකට හිනාවෙලා ක්ලෝසෙට් එක අස්සට වැදුණා.. මම එළියට ගිහිණි හැමතැනම බැලුවා.. එලියෙ උඩ තට්ටුවෙ ලොකුම ලොකු බැල්කනි එකක් තියනවා.. එතෙන්නට මුළු වත්තම ලොකුවට පේනවා.. පහළ තණකොළ අල්ලලා ලොකු ගාඩන් එකක් තිබුණා.. මට එහෙමම අල්ලපු වත්තත් පෙනුණා.. දෙයියනේ මගෙ ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන දැන් ජීවිත කාලෙම ඉන්න පුළුවන්.. ආවිච්ඡමමෙ!!

කොහොම හරි මම හැම අස්සක් මුල්ලක්ම ඇවිදලා බලලා නාගෙන පහළ කුස්සියට එද්දි රධ්‍ය අයියා කැම වගයක් ඒකත් උස්සගෙන කුස්සියට ආවා.. මගෙ කලින් ගෙදර අඳුම් පැළඳුම් හැම එකම මෙහේ තියන නිසා හොඳයි.. ඒ අංකල්ට වෙලාවක කතාකරන්න ඕන.. පහුගිය කාලෙ වැඩ එක්ක කතාකරන්න මං ගාව නමබර් එකක්වත් තිබ්බෙ නැතෙ..

රධ්‍ය අයියා මං ගාවින් යනකොට මම පස්සට එකක් දුන්නා..

" මරු පස්ස ඒයි.."

" කාගෙද.. ඔයාගෙද.."

" අනේ මෙ...!! බලනවකො තවසෙට මට වගේ සෙස්සි පස්සක් නැතෙ.. අලි ලොකුවට තිබ්බට.. ගැමමක් නේද.."

" ඔව් ඔව්.."

මම කිවත් අයිලන්ඩ් එකට හේත්තුවක් දාගන්නා..

" අපි අද රැට තරු බලමුද ඒයි.."

රධ්‍ය අයියා එකසැරේට හැරිලා මගේ දිහා බැලුවා..

" අද රැට..??"

" ඔ.. ඇයි.. අපි නිදාගන්න ඇද හයියට තියනවනෙ.."

" ඇදේම බලන්න ඕන කියලා එකක් නැතෙ වරද්.."

රධ්‍ය අයියා හෙන වල් හිනාවක් දාගෙන මයික්‍රොවේව එක පිලග් කල්ලා කැම එක ඒක ඇතුලට දාලා මගේ ගාවට ඇවිත් මගේ දෙපැත්තෙන් අත්

දෙක නියලා මුණට එබුණා.. මමත් එයාගෙ මුණ ගාවට කිට්ටුවුණා..

" Never switching sides

Only switching angles.."

" You know what I mean.?"

එයා මගේ නිකටින් අල්ලගෙන තොල් වලින් හාද්දක් දුන්නහම මගේ අත් වල ඇහිලි එයාගෙ පපුව දිගේ උඩට ඇදගෙන ගියා.. ආයෙම පහළට ඇදගෙන ගියා.. රඳා අයිය මාව උස්සලා කිවත් අයිලන්ඩ් එක උඩින් නියලා මගේ කකුල් දෙක මැද්දට ඇවිත් මාව කිස් කළා.. මම එයාගෙ කොන්ඩේ අස්සෙන් ඇහිලි යවද්දි මගේ ශරීර එක අස්සෙන්, එයාගෙ ගොරෝසුන් නැති සිනිදුමත් නැති අත් පපුව පුරාම දිව්වා.. මම එයාගෙ ඇඳුමේ කර අතකට පොඩි කරගත්තහම අපි දෙන්නගෙ අතරෙ තිබ්බ ටෙන්ගන් එක සැහෙන්න වැඩිවෙලා දැනුණත්,

*beep*beep*beep*

රඳා අයියා මගේ තොල් වලින් ආයෙම පොඩි පෙක් එකක් නියලා එහාට වෙලා මයික්නාවෙව් එකේ තිබ්බ කෑම එක අරගෙන එළියෙන් නියලා මගේ පැත්ත හැරුණා..

" After having dinner..??"

" DO ME...!! Right now.."

මම මගේ නයිට් කිට් එකේ බටන් උඩ ඉඳලා පහළට ඇරගෙන එද්දි රඳා අයියා මාව උස්සගෙන ගිහින් සෝෆා එක උඩට දැම්මා.. ස්ටුල් එක උඩ තිබ්බ රිමෝට් එකක් අරගෙන ලයිට්ස් ඩිම් කල්ලා මගේ ඇඟ උඩට ආවහම මම නයිට් කිට් එකේ උඩ කම්සෙ ගලවලා එහාට කළා.. එයා මගේ කකුලක් අරගෙන ඉණ වටේ නියාගත්තහම මම ඒ කකුලෙන්ම එයාව මගේ පැත්තට ඇදගත්තා.. එයා කලබලෙන් එයාගෙ උඩ ඇඳුම ගලවලා බිමට විසික් කල්ලා මගේ අත් දෙක එකට නියලා සෝෆා එකට තද කළා.. මගේ අනිත් ඇඳුනත් ඇහෙන්න අයිත් වෙලා පහළට වැටෙද්දි මම එයාගෙ උරහිසක් එක අතකින් තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. රඳා අයියා මාව උස්සලා උකුළෙන් නියාගත්තම මම එයාගෙ කොණ්ඩෙන් ඇදගෙනම වෙදනාව දරාගන්න

@Shan

බැරුව එහාපැත්තට නැමුණා.. මගේ ඇස් අග්ගිස්සෙන් කළු එරෙද්දි එයා මගේ මුණ එයාගෙ පැත්තට හරවගෙන මගේ ඉණ දෙපැත්තෙන් අල්ලගද්දි.. කලින් මැකුණ නැතුව ඉතුරු වුණු රතු පාට පැල්ලම ආයෙම අලුත් වුණා.. මගේ ඇඟ දාඩියෙන් පෙහෙද්දි ඔරලෝසුවේ විනාඩි-පැය කටු වට ගණන් කරකුණා.. අපි වටේට ඇහෙන්න තිබුණේ ගැඹුරින් හුස්ම ගන්න සද්දෙයි මගේ කෙදිරිලියි විතරයි.. දෙවෙනි තුන්වෙනි වතාවටත් මාව එහෙමම රඳා අයියගෙ ඇඟට කඩාගෙන වැටෙද්දි එයා සැහිමකට පත් වෙලා මගෙන් එහාට වෙලා මගේ නලලෙන් හාද්දක් තිට්වා.. මම ඇස් පියාගෙන හුස්ම අල්ලන්න ට්‍රයි කලා.. රඳා අයියා එයාගෙ ඇහිලි, මගේ වෙගෙන් උඩ පහල වෙන පපුව දිගේ ඇදගෙන ගියා..

ටික වෙලාවකට පස්සෙ එයාම මගේ නයිට් කීට් එක අන්දලා මාව උස්සලා අරගෙන කෑම මෙසෙන් වාඩිකෙරෙව්වා.. මම අවුල් වෙලා තිබ්බ කොණ්ඩෙ අත් දෙකෙන්ම පිටිපස්සට කරගෙන හදාගන්නහම එයා කෑම එක ගෙනැල්ලා මං ගාවින් ඉදගෙන මටත් කැව්වා.. එයත් කෑවා.. අපි දෙන්නම වෙනදා වගේ කියව කියව පැය ගානක් කෑම කෑම.. සැරින් සැරේ හමබෙන හාඳු වලින්.. මම හිටියේ මත් වෙලා වගේ.. එයාගෙ හිනාවට මම වගී වෙලා වගෙ බලාගෙන හිටියා.. අන්තිමේ අපි දෙන්නම ආයෙම වොග් දාගෙන නිදාගන්න යනකොටත් හුහක් පාන්දර වෙලා තිබුණා..

මෙක ඩබල් අප්ඩෙටුවක් කියලා ගමමු ඇඤ්ඤ.. කලවාද්දට සිටිලිම වල බඩගාලම හමිනි..

එන්නාම.. ලව් යූ..♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් ඩිඩියෝස්/ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය
ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම
කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

174 කොටස

" එක කැල්ලක් දෙන්නකො වරද්.."

" මම එක්කො සේරම පැත්තකින් තියලා තවසෙට තක්කාලි පාත්තියක් දාලා දෙන්නද්.. ගොඵබෙල්ලෙක් වගේ කකා ඉන්න.."

" හා කුස්සිය පැත්තෙන් දාපත් හරිද්.."

රධ්‍ය අයියා මම කප කප හිටිය තක්කාලි කැල්ල අරගෙන කටේ දාගෙන අනිත් පැත්ත හැරිලා සුදුපැණු වගයක් තලන්න ගත්තා.. අපරාදේ මම කතාකරන්න වැය කරන ගක්තිය..

" ඔයා එන්නෙ කියටද ඒයි.. හුහක් හවස් වෙනවද්.."

" දැන් ඔඟිස් ගිහින්.. හවස කැමපස් එකටත් ගිහින් තමයි එන්නෙ.."

මාව එකසැරේට පිටිපස්සට විසික් වෙලා ගිහින් රධ්‍ය අයියගෙ ඇහේ වැදුණා.. කියාරා කවුන්ටර් එකට අත් දෙකත් තියාගෙන කටින් බෝඩ් එකට එබ්ගෙන ඉන්නවා.. අනේ ආවිඒමමෙ..! තා පොඩ්ඩෙන් පපුවේ අමාරුවක් හැදිලා මැරිලා යන්නෙ.. මේකා නිකන් මහසෝනියෙක් වගේනෙ.. මාව පිටිපස්සට විසික් වෙලා ගිය පාර රධ්‍ය අයියා මාව අල්ලගත්තා.. මහ එකා වගේ නැතැ..

" එහෙට යන්න කියාරා.. මල යකින්නි වගේ.. මේකා හැමදාම මාව බය කරනවා උදේට ඇවිල්ලා.."

" කිරායා එන්න.."

රධ්‍ය අයියා ශ්‍රීඡ් එකෙන් කිරි බෝතලේ එළියට ගත්තහම කියාරා උඩ පැනගෙන ඒ පස්සෙන් ඇදිලා ගියා.. රෙක්සින් එළියෙ ඉඳලා ගේ ඇතුළට ඇවිදගෙන ඇවිත් රධ්‍ය අයියගෙ ඇඟ වටේ එතෙන්න ගත්තා.. තාම උදේ හය හමාරට විතර ඇති.. රධ්‍ය අයියා උදේ අටට උඟිස් යනවා කිව්ව නිසා මම උදේ නැගිටලා කෑම හදන්න ආවා.. ඒ ගමන්ම එයත් නැගිට්වා.. මෙහේ ගෙදරට ඇහෙනවා ආධ්‍ය අයියලගෙ ගෙදර යුද්ධෙ පටන් අරගෙන.. මාමා

කැහැනවා.. ආධ්‍ය අධ්‍යයා දෙකතුනක් බනිනවා.. ඒ අස්සෙ ආරු අඩනවා..
මම ඉතින් ඔයගෙදර ඉඳලා තියන එකා නිසා දින වඩාව හොඳට අඳුරනවා..

මුලින්ම අවදි වෙන්නෙ ආධ්‍ය අධ්‍යයා.. උදේ හතර හමාරට නැගිටලා
නිදිමරගානෙ කුස්සියට යනවා.. ඊටපස්සෙ ටිකකින් මම ඉන්න දවසට මමත්
අධ්‍යයට උදවු කරනවා.. පහට හරියටම ආරු නැගිටිනවා.. ආරු නැගිටිටහම
ඒකට විශේෂ අවධානෙ දෙන්න ඕන.. නැගිටිද්දි කවුරුහරි ළඟ ඉන්න ඕන..
නැත්නම් පැයක්වත් අඩනවා.. ඊටපස්සෙ කිරි බොනවා.. පහමාරට අවියා
නැගිටලා ආධ්‍ය අධ්‍යයව හොයනවා.. එතකොට මාමත් නැගිටිනවා.. ආධ්‍ය
අධ්‍යයා උයලා, ගෙවල් අස් කල්ලා, රෙදි සෝදලා, වනලා, එයත් නාගෙන
හොස්පිටල් යන්න ලැස්ති වෙනවා.. මාමනම් හුහක් වෙලාවට ඉන්නෙ
ගෙදර බබාලව බලාගෙන.. ඔක්කොම ලැස්තිකල්ලා ආධ්‍ය අධ්‍යයා හතට
කැමපස් එකට යනවා.. මමත් අධ්‍යයා එක්කම හොස්පිටල් එකෙන් බැහැලා
ක්ලිනිකල් දුවනවා.. දවසෙම මාමා තමයි බබාලා බලාගන්නෙ.. මාමගෙ
ඇපොයිමන්ට්ස් තියෙන්නෙ හවස.. එතකොට අධ්‍යයා ගෙදර ඇවිල්ලෙන..
මාමා එළියට යනවා.. උදේට ඒ ගෙදර යුද්ධෙකට හපන්.. අරුන් දෙන්නා
න'සරි යන්න ගත්තම අධ්‍යයට තව වැඩ දෙක වෙවි.. මාමා ආවිච්ඡමගෙ
වැඩයි බබාලගෙ වැඩයි කල්ලා ආධ්‍ය අධ්‍යයට උදව් වෙනවා.. මම හෙන
ආසයි ඒ දෙන්නා ඇනුම පද කිය කිය අරහෙත් මෙහෙත් රණ්ඩු වෙවි
වැඩකරනවා බලන් ඉන්න.. මාමා කියනවා වගේ ආධ්‍ය අධ්‍යයලව අවුස්සලා
ගන්න මෙව්ව එක කොහෙන්නවත් ගන්න බැහැල්ලු.. ඇත්ත තමා ලාවට..

එහේ ගෙදර යුද්ධ කරද්දි මෙහේ ගෙදර අපි දෙන්නා උදේ නැගිටගෙන
හෙන සමාදානෙන් උයන ගමන් හිටියා.. අපිට නෑනෙ අනේ ඔය පවුල්
ප්‍රශ්න.. අපි ඇවිල්ලා නිවලි වෙඩඩ් කපල් එකක්.. සමාදානෙන් ඉන්නෙ..
කියලා හිතාගෙන ඉන්නවා..

" මට මෙඩ්කල් කවුන්සිල් එකට යන්න ඕන අනේ.. පොඩ් වැඩ වගයක්
කරගන්න.. ඔයා අනිද්දට යන ගමන් මාව දාගෙන යනවද.."

" මොකක්ද වැඩේ.."

" දැන් මට කලින් තරම අමාරුවක් නෑනෙ.. අවුරුද්දක් ඕන නෑ මාස දෙක
තුනකින් මම හොස්පිටල් යනවා.."

රධ්‍ය අධ්‍යයා රයිස් කුකර් එක ඕන් කල්ලා මං ගාවින් කවුන්ටර් එකට හේත්තු
වුණා..

" ඔයාට පුළුවන්ද.. හදිස්සියක් නැතෙ වරද්.. සනීප වුණාම යන්න.."

" එහෙම නෑ.. මට පුළුවන්.. ගෙදරටම වෙලා ඉන්න බෑනෙ.."

" ඔයාට ශ්‍රවර්ද මෙව්වර ඉක්මනට යන්න ඕන කියලා.."

" ඔව්.. යන එක හොඳයි කියලා හිතෙනවා.."

" ඔයාට පුළුවන් නම් යන්න.. මම ඉන්නවනෙ.."

රඳා අයිසා නැමිලා මගේ කමමුලට හාද්දක් දුන්නා.. ඊටපස්සෙ කෑම හදලා ඉවරවෙලා කාලා මම ගිහින් එයාගෙ ඇඳුම අයන් කළා.. සැරින් සැරේ මට කලින් දුවලා පැනලා වැඩ කරපු හැටි මතක් වෙනවා.. ආයෙම නැගිටගන්න මට ලොකු උවමනාවක් තිබුණත් සමහර වෙලාවට නැගිටලා පැය බාගයක්වත් ඉන්න බෑ.. ඒත් කලින් තරම් ලොකුවටම අමාරුවක් දැන් නෑ.. සල්ලි තියනවා කියලා මට ගෙදර ඉන්නත් බෑ.. අව්වර අමාරුවෙන් ඉගනගෙන ඩිග්‍රි එකක් අරගෙන ගෙදර ඉන්න පිස්සුවක් තියේයැ.. මාස දෙකතුනක් බලලා හොඳ වුණොත් මම හොස්පිටල් යන්න ගන්නවා..

රඳා අයිසා ලැස්තීවෙනකල් මම ගැරඩි පැටියා වගේ ඇඳේ දපලා හිටියා.. කියාරත් ඇවිත් මං ගාවින් කැරකි කැරකි ඉඳලා ඇඳට නැගලා මගේ බඩ උඩින් හොමබ තියාගෙන ඉණේ තියන බෙලි වෙන් එක කටින් අදිනවා.. ලාටත් පුදුම ආතල් තමා යන්නෙ හිටපු ගමන්.... දවසක් කලින් ගෙදර සමනලයෙක් පස්සෙන් දුවලා ගේට්ටුවක් තියනවා කියලා අමතක වෙලා ඒකෙ කුරු දෙකක් මැද්දෙ හොමබ හිරකරගෙන.. මුළු ලේන් එකම එතෙන්නට ගෙන්නුවා.. ඒ වුනාට මගෙ බෝල කියාරා මම වොග් රූමි එකට ගියත් දොර ගාවින් ඉන්නවනෙ.. අර දුස්ට අම්මණ්ඩි නැතුව.. හිතාගෙන ඉන්නෙ උත්තමාවිය කියලා.. හිතුණොත් රෙක්සිව උස්සන් ගිහින් මම ආරු ගාවින් බැඳලා එනවා.. ආරුට කියලා මෙකප් එකක් දමමගන්න..

මම දහ අතේ කල්පනා කර කර ඉද්දි රඳා අයිසා ප'රියුම එකත් නාගෙන හෙන හැන්ඩියා වගේ ඇඳගෙන මගේ පස්සට එකක් දුන්නා.. මම කියාරගෙ උලුවට උඩින් රඳා අයිසා දිහා බැලුවා..

" වරද් මම ගිහින් එන්නම්.. පරිස්සමට ඉන්න.. දන්නැති කවුරුවත් ආවොත් ගේට් එක අරින්න එපා.. තේරුණානෙ.."

" ඔයන් පරිස්සමට ගිහින් එන්න.."

රඳා අයියා ඇඳ පැත්තට නැමිලා මගේ තොල් වලින් පෙක් එකක් තිබ්බහම මම එයාගෙ කරවටේ අතක් යවලා මෙහාට ඇඳලා ගත්තා..

" ඉක්මනට එන්නහ්.."

මම එයාගෙ කනට කල්ලා කියද්දි රඳා අයියා හෙන මනමාල හිනාවක් දාගෙන මගේ කම්මුලට ආපහු හාද්දක් දිලා බැග් එකත් අරගෙන පහළට ගියාම මම කියාරව බදාගෙන එහෙමම උඩ බලාගෙන හිටියා.. මගේ කොන්ද රිදෙනවනෙ ආවිච්ඡමමෙ...!! ආවිච්ඡමමව බලන්න යන්න ඕන නාගෙන..

ටිකකින් රඳා අයියා රෝල ඩෝ එකත් වහගෙන කාර් එක ස්ටාට් කල්ලා යනවා ඇහුණහම මම නාගෙන ඇඳුමක් දාගෙන ආවිච්ඡමමව බලන්න යන්න ලැස්ති වුණා.. කෙල්ල සනීපෙන් ඉන්නවද දන්නෙ නෑනෙ.. මේ ටයිම් එකට බණ අහනවා වෙනදනම්.. උඩ බැල්කනි එකෙන් බැලුවහම ආරා අයියගෙ කාර් එක ගෙදර තියනවා දැක්කා.. හොඳ වෙලාව.. උදේම මස්සිනාව බලලා හිත සතුටින් පුරෝගන්න පුළුවන්.. මගේ ඇඹරුල්ලා මාළු හට්ටිය..

මම පැත්තෙන් තියන පොඩි ගේට් එක ඇරගෙන එරියට බැස්සා විතරයි රෙක්සියි කියාරයිත් මට කලින් එළියට පැනගත්තා.. මම ලේන් එකේ එහාපැත්තට පැනලා අපේ ගෙදර දිහා බලාගෙන හිටියා.. ඒක හරි ලස්සනට ඩිසයින් කල්ලා තියෙනවා.. උඩ බැල්කනි එක ලොකු නිසා ලස්සනයි.. මගේ හිතේ තිබ්බ විදියෙම ගෙදරක්.. මම ආයෙම මෙහා පැත්තට පැනලා හැමතැනම පිස්සු හැඳිලා වගේ දුවන උන් දෙන්නව ලඟට කතාකරගෙන එහා ගෙදරට යන්නත් හදලා ගෙදර මෙහා තාප්පෙ ගාව තිබ්බ රත්තරං පාට තහඩුව ගාව නතර වුණා.. ඒකට අවුච්ච වැටිලා දිස්නෙ දෙනවා.. වටේට පොඩි බෝඩරයක් එක්ක.. තහඩුව මැද්දේ වැල් අකුරුවලින් කළුපාටට නමක් ලියලා තිබුණා..

මම කිට්ටු වෙලා ඒක හිමින් සැරේ කියෙව්වා..

" ...SEPALIKA... "

මම ඒ වැල් අකුරු උඩ ඇහිල්ලක් ඇදගෙන ගියා.. හදිස්සියෙම ඒක දැක්කහම මගේ හිතට අමුතු හැගීම් ගොඩක් එකදිගට ගලාගෙන ආවා.. සේපාලිකා කියන්නෙන.. අපි දෙන්නා මුලින්ම හමුවුණු තැන.. මුලින්ම දැක්ක තැන.. තවමත් ඒ මලක සුවද අහම්බෙන් හරි දැනුණත් අවුරුදු ගණන අතීතයක් පස්සට ඇදිලා යනවා වගේ.. ඔලුව කැක්කුම හැදෙන්න තරම් සුවද වුණත් මම තවම ඉස්කෝලෙ සේපාලිකා ගහට පුදුම ආදරෙයි.. එතකොට මේ ගෙදර නමත්.. ඒකද..??

අන්තිමේ මම ජීවත් වෙන ගෙදරම සේපාලිකාවක් වුණා..

මම සැහෙන්න වෙලාවක් ඒ වැල් අකුරු දිහා බලාගෙන ඉඳලා ආධ්‍ය අයිසලගෙ ගෙදරට ගියා.. යනකොට අපේ මාමා පැල වගේකට වතුර දානවා.. මාව දැකලා මගේ ඇහට හෝස් බටේ ඇල්ලුවා.. ඒක, ඉස්සරහ පැන්න කියාරට වැදිලා කියාරා බුරාගෙන මාමගෙ පස්සෙන් අඹෝගෙන යනකොට කාර් එකේ බොනටි එක උඩට වෙලා රස්ක් එකක් කකා ඉඳපු ආරු මාව දැකලා අත් දෙක දික් කළා.. මේ නාකි මමා.. මොකෙක්ද මන්දා.. හෝස් බටෙන් හෝ ගාලා වතුර යනවා.. මම ඒක උස්සලා පැලේකට තිබ්බහම ටිකකින් කකුලත් අල්ලගෙන එනවා වන වන..

" උඹලගෙ බල්ලො අරන් පලයන්නො.. මුන්ට කන්න දෙනෙ නැද්ද.. මිනි මස් කන්නෙන.."

" කියාරා බීග් ක-ආරු බබෝ.. ඔයා මොනවද අනේ කන්නෙන.."

මාමා මගේ පිටට දබෝස් ගාලා පාරක් දුන්නා..

" උඹනම් මහ පොල්පිති හරකෙක්.."

මාමා මට මුණ උරුක් කරගෙන ගිහින් ටැප් එක ඔග් කළාම අවිත් පැන පැන ගේ ඇතුලේ ඉඳුන් ඇවිත් මගේ කකුලක එල්ලුණා..

" ඔකු තානි කෝ.."

" ලොකු තාත්ති ගමනක් ගියානෙ අව්.."

" ඔකු තානි ආවම අව් බලන්න එන්න කියන්න තුනි තාත්ති.. හාද.."

" හා.. මම කියන්නම් හොඳේ.."

මම අවිච්ඡිකා උස්සලා බොනට් එක උඩින්ම තිබ්බහම මාමා කාර් වොශ් කරන තඩ් ලික්විඩ් බෝතලයක් උස්සගෙන ඇවිත් ඒ ළහින් තිබ්බා.. අද ආධ්‍ය අයිසගෙ දරු පවල නාන්න වගෙයි හදන්නෙ..

" වලද්ලගෙ මාමි කලපිංවා නැමින.. වලද්ලගෙ මාමි.."

අවි මාමගෙ දිහාට අන දික් කල්ලා රුවන් වැකියක් කියද්දි මම ශේප් එකේ ගේ ඇතුළට රිංගගත්තා.. මට බෑ වතුර පාරවල් කන්න.. උදේ නාලනෙ ආවෙ.. මාමා අපි දෙන්නට දෙස් දෙවොල් තියනවා මට ලාවට ඇහුණා.. ආධ්‍ය අයිසා ආවකිගෙ කාමරේ පුටුවකුත් තියාගෙන කියෝනවා.. මමත් හිමිත්සරේ කාමරේ දොර අස්සෙන් මුන දාලාබැලුවා.. අයිසා හැරිලා ම දිහා බැලුවා..

" චූටියො.. කොයි වෙලේද ආවෙ.. අම්මේ මේ අපේ ගෙවල් ලහ අසල්වැසියා ඇවිල්ලා.."

ආවිච්ඡිකා හිනාවුණා..

" ආදරණීය අසල්වැසියෙක්නෙ අයිසට ඉන්නෙ.."

" පොඩ් වැඩට ගියාද චූටි.."

" ඕ.. අයිසා කැමපස් යන්නෙ නෑ අද..??"

මම ගිහින් ආවිච්ඡිකා ගාවින් ඉදගත්තා..

" අද හවස චූටියො.. කම්මැලි අනේ යන්න.. ඊයෙ නෙ ආවෙත්.."

ආධ්‍ය අයිසා පුටුව දිගට හාන්සිවෙලා අත් දෙක දෙපැත්තට දාගෙන දියබරියා වගේ හිටියා.. මම ආවිච්ඡිකා මගේ ඇහට හේත්තු කරගත්තා.. මේ ඉන්නෙ පුටුව උදේම නාලා කොණ්ඩෙන් වනාගෙන.. ආවිච්ඡිකා මෙහේ ඉන්නෙ ඇත්තටම සතුටින් තමයි.. ගමේ ගෙදර ලොකු අම්මලා ඉදලාහ් ඉටලා යනවා.. ඒ චුනාට මහ ගෙදර අයිති ගෙදර බාලයටනෙ.. අපේ මාමට එහේ යන්න උවමනාවකුත් නෑ බැලූ බැල්මට.. නිකමම ගෙවල් පාව්වෙලා යනවා.. ඒත් මම ගමේ ගෙදරට ආසයි..

" තුනි තාත්ති ඉන්නෝද්.. තුනි තාත්ති.."

අවි හිවවි තිබ්බටු ඇටෙ වගේ කාමරේට පැන පැන ඇවිත් මගේ ඇහ දිගේ නැගලා උකුලෙන් ඉදගෙන කකුල් දෙක දෙපැත්තට දාගෙන ඉදගත්තා..

" චූට්ට දෙන්නම් ඔය කොල්ලව හදාගන්න.. වැඩිපුරම ආදරේ කාටද ඇහුවම කියන්නෙ ලොකු තාත්තිටයි චූට් තාත්තිටයිලා ආදරේම.. ඊටපස්සෙ අත්තමමට.. අන්තිමට අපි දෙන්නටලු.. බලහත් අපි අන්තිමට ඉන්නෙ ලිස්ට එකේ.."

" මම මලක්නෙ හලෝ... පොඩි ළමයි මල් වලට කැමතියිලු.."

" අපිටනම් කිව්වෙ හැබැයි තාර පැ-අහ්ම.. අම්මෙ මම ගිහිත් එන්නම් හොඳේ.."

ආධ්‍ය අයියා මහ කුප්ප හිනාවක් දාගෙන කාමරෙන් යන්න ගියා.. ඔවත් එහෙමයි තේන අයිසෙ.. මෙව්වර අවුරුදු ගණනක් මමනෙ ආදරේ කළේ.. කමක්නැ.. මම ආධ්‍ය අයියට ආතරෙයි.. මගෙ චූට් මාමා..

" සුදුමහත්තයා අලුත් ගෙදරට කැමතිද.."

" ඔව ආවිච්ඡමමෙ.. ඒක ලස්සනයි.. මම ඊයෙ දැක්කහම පුදුම වුණා.."

" ඔය කොල්ලා ඒ දවස්වල සැහෙන්න නැහුණා ඉක්මනට ගෙදර වැඩවික ඉවරකරගන්න.. මමනෙ මුලින්ම ඔය ගේ හැදවට පස්සෙ ගියේ.. ඒකා හරි ආසාවෙන් හිටියෙ උඹව එක්කන් එන්න ගෙදරට.."

මට සතුටු හිතුණා ආවිච්ඡමමගෙ වචන වලට..

" මම දැන් හැමදාම උදේට එනවා ආවිච්ඡමමව බලලා යන්න.."

" මගේ සුදුමහත්තයා ආවිච්ඡමමව බලන්න එනවා කියලා මම දන්නවනෙ.."

ආවිච්ඡමමා මගේ ඔලුව අතගැවා.. හැමෝම මං ගාව ඉන්නවනෙ.. අම්මා දුර හිටියත් අම්මත් සතුටින් ඉන්නවා..

" තුනී තාත්තී ඔකු තානිට ඉක්මනට එන්න කියන්නකො අනේ.. අපිට කිකත් ගහන්න පුළුවන්නේ.."

" අව් දැන් හොඳ බබෙක් වගේ ඔක්කොම කෑම කාලා පපාට වද දෙන්නැතුව දොයිගත්තොත් ලොකු තාත්තී ආවහම අපි සෙල්ලම කරමු හරිද්.."

" හා..තුනී තාත්තී ඇයි වලද් උනේ.. ඔකු තාත්තී කාද්.. ලද්ද ද්.. ඇයි ඩඩා වලද්ගෙ මාමි වුණේ.."

අපේ ආච්චි ගේප් එකේ ඇදේ හාන්සිටෙලා ඇස් දෙක පියාගත්තා.. මම දන්නෑ පුතේ!! මගෙන් අහන්න එපා.. කොහොම හරි එහෙම වුණා.. අපේ නාකි මාමා මගේ ආධ්‍ය අයිගව කෑම එකක් දෙන්න ගිහිල්ලා රවට්ටගෙන යාළු කරගත්තනේ.. නැත්නම් හරිනම් දෙන්නම් මගේ.. මගේ තියන මනුස්සකමට තමයි බොලාගෙ අප්පා මාමට දුන්නේ..

හිත දමනය කරගනිත් වරද්..!! උඹ දැන් කසාද බැඳපු මිනිහෙක්..

කියලා මගෙ හිත අස්සෙන් කටහඩක් එන්න ආවහම මම ඒ කටහඩ අමතක කල්ලා දැමමා.. අනේ මේ නටපන්.. දෙන්නම් මගේ එව්වරයි.. අනික ආධ්‍ය අයිගා වගේ හරි හොඳ සුර කුමාරයෙක් වගේ මස්සිනෙක් මම කොහෙන් හොයාගන්නද්.. ඒ සේරමත් අස්සෙ මට අපේ ගෙදර රෙදි වැලන් ජනේලෙන් පේනවා.. එහේ උඩට යන්න තුන්වෙනි තට්ටුව වගේ පොඩි කැල්ලක් තියනවා.. බිමට ආටිගිගල් ග්‍රාස් අල්ලලා.. ඒකෙ රෙදි වනන්න රැක් වගයක් දාලා තියෙනවා අව්ව හොඳට වැටෙන නිසා.. මගේ සුවාමිපුරුෂයා මොනවා කරනවද දන්නෑ..

ආධ්‍ය අයිගලගෙ ගෙදර ඉඳලා දවල් වෙන්න මම ආයෙ අපේ ගෙදරට ගිහින්න එක්ටැමගේ කුමාරිකාව වගේ ගේට්ටුවත් වහගෙන ඔහේ දපලා ටීවී එක දාගෙන ඒක දිහා බලාගෙන ආගි එක්ක වැට එකක් දාගෙන හිටියා.. ඒකි අයාන් අයිගට ස්ටිකර් එකක් හදලා.. අයාන් අයිගා නහයෙ ඇහිල්ලක් ගහගෙන ඉන්න ටොටෝ එකක් දාලා 'අයාන් පුතාගෙ බෙන්තො එක' කියලා.. ඒක ඌට ලක්ග වතාවක් චිතර යවලා.. කියාන් අයිගගෙන් බැනුම අහලා හිත රිද්දගෙන හොස්පිටල් එකේ ඉදන් මැසේප් එකක් දැමමා.. ඒකි රිජ්වේ එකේ ඕ පී ඩී එකේ වැඩ කරන්නේ.. මහිගා ගමපහ හොස්පිටල් එකේ.. මගේ පෞකාරයා කාන්තා රෝහලේ.. පෞකාරයගෙ පෞකාරයා මානසික රෝහලේ.. පෞකාරයගෙ පෞකාරයගෙ මස්සිනා ජාතික

රෝහලේ.. මස්සිනාගෙ බැඳපු නාකි මනුස්සයන් දැන් ජාතික රෝහලේ..
රෝහල් පොල.. අපේ මනුස්සයටත් බයෝ කළානම් මාත් එක්ක එකට
මානසික රෝහලට යන්න තිබ්බෙනෙ.. අපරාදෙ.. කොහෙද ඒකට
ඉඪ්නේරුවෙක්ම වෙන්න ඕන කිව්වෙනෙ..

ඒවුණාට අනේ ලේසි පාසුද..

මම ටීවී එක දාගෙන ගෙදරත් හායි ගාලා ඇරගෙන කියාරවයි අනිත්
දුස්ට්ට්ට්ට්ට් ලහිත් තියාපන හෙන හවස් වෙනකල් සෝෆා එක උඩ පුප උඩ
දාගෙන නිදාගෙන හිටියා.. ආයෙම පුස්තකාලෙන් පොතක් උස්සගෙන
ඇවිත් කියෙව්වා.. ඔරලෝසුව දිහා බලාගෙන ඉඳලා යාන්තම් රෝල' ඩෝ
එක උඩට වෙනවා ඇහිලා කකා ඉඳපු චිට්නිගම් පොත් ගාලා ඩස්ට්ට්ට්
එකට විසික් කරගෙන ඉස්සරහට යද්දි රඳා අයිසා අනිත් කට්ත් පේපර් බෑග්
වගේකුත් කාර් එකෙන් අරගෙන ගෙට ගොඩවුණා..

" මේ මොකද අනේ.."

" වෙඩිත් ගිල්ටස් වගයක් ඔගිස් එකෙන්.."

රඳා අයිසා ඒ ටික කෑමමෙසෙ උඩින් තිබ්බහම මාත් ගොඵබෙලි පැටියා
වගේ ඒ පස්සෙන් ඇදිලා ගියා.. කිස් එකක් දිපන් මිනිහො.. මුළු දවසක්
බලාගෙන හිටියා.. මේ මිනිහට- ආ දැන් හරි..!!

" මම වොග් එකක් දාගෙන එන්නම්.."

" හා.."

මම ලද දෙයින් සතුටු වෙලා අර බෑග් එකේ ෆැබ් එකේ ලෝගෝ එක තිබ්බ
බෑග් එකට ඔලුව දාඅලා බැලුවා.. ෆැබ් එකේ අයිස් කෝපි එක සැහෙන්න
මතක් වෙනවා දෙයියනේ.. ඒකට ගහන්න එකක් කොහේවත් නෑ..
සමහරවිට රඳා අයිසට ඒ කාලෙ හොඳම පාරිභෝගිකයා විදියට මොකක්
හරි ලැබෙන්න ඕන.. හැමදාම මට උස්සගෙන ආපු නිසා.. මම අයිස් කොෆි
එක ෆ්‍රිජ් එකට දාලා පඩිපෙළ නැගගෙන උඩට යද්දි රෙක්සි බාත් රූම එක
දාග ලැගගෙන ඒක දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.. කියාරා ඇඳ පහලට වෙන්න
නිදි.. මාත් ඇඳට නැගලා කියාරව බදාඅත්තා.. මෙහෙම නිකන් ඉන්න බෑනෙ
ආච්චිඅම්මේ...!! මම කවද්ද නිකන් හිටියෙ.. අනික එකතැන ඉඳලා මහත්
වුණොත් මොන දෙයියට කියන්නද.. ගිහින් සැරේ ජිම එකටවත් යාගන්න

නිබ්බනම්.. ඊටකලින් මේ තුවාල හොඳ වුණාම ටැටු ගොප් එකකට ඇපොයිමන්ට එකක් දාගන්න ඕන.. අපේ මනුස්සයා හැමදාම ඕක දිහා බලාගෙන මුණ ඇද කරගන්නවනෙ.. ආධ්‍ය අයිියගෙ මල් ටැටු එක වැළු මමත් මල් වැල් ටිකක් ගහගන්නවා එක කකුලක.. ඒ අස්සෙ ඡන්දෙ කාලෙ මහින්ද මහත්තයගෙ මුණෙ ටැටු එකක් ගහගන්න මනුස්සයෙකුත් මට මතක් වුණා..

රධ්‍ය අයිියා නාගෙන එළියට ඇවිත් අහල් දෙකේ කලිසම කොටේකුත් ගහගෙන ඇඳට පැන්නහම මාවත් දෙපාරක් තුන්පාරක් උඩ ගියා.. කියාරා බයවෙලා ඇදෙන් බිමට පැන්නා..

" මොනවද කල්පනා කරන්නෙ මගේ තාරපැටියා.."

" අපි දෙන්නට බදින්න හරි රටක් ඉතුරුවුණේ මහින්ද මහත්තයා නිසානෙ.. නේද.."

රධ්‍ය අයිියට හිනා ගියා..

" මොනවද බං ඔය අහන්නෙ.."

" ඇත්තනෙ.."

" අපි බැන්දේ මෙහේ නෙමෙයිනෙ ඉතින්.."

" හරි බැඳලා ආවෙ මෙහෙටනෙ.. ඔයා දැක්කද ඊයෙ අපි දෙන්නා එයාපෝට එකේ ඉඳපු ගොටෝ එකක් එඟ් බී එකේ ගෙයාවෙලා තියනවා.. අපි දෙන්නා සෙලිබ්විලා ඒයි.. මම හේලි බීබර්.. ඔයා ජස්ටින් බීබර්.."

" සිරාවට.. කවද සෙලිනා.."

" නෑ එක්කො.. ඔයා කැමිලා වෙන්න මම ගෝන් මෙන්ඩිස් වෙන්නම්.. මගේ ගෝන් අයිියා.."

ඒ අස්සෙ මගෙ බාගෙට නිරුවතින් ඉන්න ආස මනුස්සයා මට කොන්සර්ට එකේදි ප්‍රපෝස් කරපු විදිය මතක් වෙලා මම රධ්‍ය අයිියගෙ ඇහ උඩට පෙරළිලා ගිහින් තොල් වලින් හාද්දක් තිව්වා.. රධ්‍ය අර බුවඑ අඩු ටික

සේරම මගේ ඇහ වටේ ඔතාගන්නා.. බුවල්ලෙක් වෙන්න ඉඳලා අම්මගෙ කීමට මනුස්සයෙක් චුණාම..

" අද මොකද කළේ.. කමමැලියිද.."

" ඔව් අනේ.. මම උදේ අයිසලගෙ ගෙදර ගියා.. ටිකකින් අව්ව බලන්න යමු..?? ඔයා එනකල් එයා උදේ ඉඳලා බලාගෙන ඉන්නේ.."

" යමු.. හෙට අම්මා එහෙ එන්න කිව්වා ඔයාට.."

" කොට්ටාවේ ගෙදරද.. මම හෙන කාලෙකින් යන්නෙ එහේ.. ඔයන් එනවද.."

" මම ඔබ්බේ යන ගමන් ඔයාව ප්‍රොපේක්ට් කරගෙන යන්නම.. මේ ටිකේ ටිකක් බිසි වරද්.. අලුත් ප්‍රොපේක්ට් එකක් පටන් අරගෙනෙ ඒකෙ වැඩ.."

" හා.."

මම රඬ අයිසල අත් දෙක අස්සෙන් දහලලා දහලලා යන්නම මුණ එළියට දාගන්නා.. මේකා වෙලාගන්න ගන්නහම බුවල්ලෙක් වගේම තමා.. රඬ අයිසා මගේ බෙල්ල ගාවින් හද දෙක තුනක් තියලා මාව කොට්ටයක් උඩට අතැරියා.. කියාරා ආයෙම ඇඳට නැගලා වටයක් කරකිලා මගේ කකුල් දෙක ගාවින් ලැගගන්නා.. රඬ අයිසා ඔලුවට අතකුත් තියාගෙන මගේ පැත්ත හැරිලා මගේ මුණට එබුණා.. මම එයාගෙ බඩ උඩින් කකුලක් දාගන්නා..

" අපේ ගෙදර නම ලස්සනයි.. මම ඒකට කැමතී.."

රඬ අයිසා ලස්සනට හිනාවෙලා මගේ කමමුලක් ලාවට ඇහිලිතුඩු වලින් ඇල්ලුවා

" සේපාලිකා මලේ කතාව ලස්සන නෑ හැබැයි.."

මම එයාගෙ පත්තට හැරුණා..

" ඒකට කතාවක් තියේද.. මම දන්නෙ නෑනේ.."

" මම.. මම පොතක කියවලා තියෙනවා ඉස්කෝලෙ යන කාලෙ..
මන:කල්පිත එකක් හරිද්.. ඒ වුණාට මට ඒක මතකයි.. ඉන්දියාවේ පුරාවෘත
වල තියෙනවා එක කුමාරිකාවක්, ඒ කියන්නේ තරුවක් ඉරට ආදරේ
කළාද්.. ඉර ඒ කුමාරිකාව ප්‍රතික්ෂේප කළාම කුමාරිකාව දුකින්ම ජීවිතේ
අවසාන කල්ලා.. ඒ කුමාරිකාවගේ අළු වළඳපු තැන ටික කාලෙකින්
පැළයක් පැළවුණාද්.. ඒක ලොකු ගහක් වෙනකල් පැළ වුනාම රූට මල්
හැදෙන්න පටන්ගෙන.. ඉතින් මනුස්සයෝ කියන්නේ ඒ කුමාරිකාවට
තාම ඉරට මුණ දෙන්න බැරි නිසාද් රූට මල් පිපෙන්නේ.."

" සේපාලිකා මලට එව්වර දුක හිතෙන කතාවක්ද තියෙන්නේ.."

" ඒකට කියන්නේ tree of sadness, tree of sorrow කියලා.."

" අපි ඒ මලට අලුතින් කතාවක් ලියමු.. ඔක බොරු එකක්නේ.."

මම කියන්නේ ඇත්තම එකක්

.."

රඬ අයිසා පහන් වෙලා මගේ ඇස් පිහාටු වලට පහළින් තොල් තියාගෙන
හිටියා.. එයාගේ දිග ඇස් පිහාටු මගේ නළලේ ගැවෙනවා.. මම හිමින්සැරේ
එයාගේ බෙල්ලේ තිබුණු නෙක්ලස් එකේ ඇහිල්ලක් පටලගන්නා.. ටිකකින්
එයා එහාට වුණා..

" අපි දැනටම පටන් අරගෙන නෙමෙයිද වරද්.. අපි ඒ මලට ලස්සන
කතාවක් හදලා ඉවරකරමු.."

ඇත්ත තමයි.. අපි දුකින් පිරුණු මලක් තෝරගෙන ආදරෙන් කතාවක්
ලිව්වා නේන්නම්.. මේ යන්නේ ඒ මලේ ලස්සනම පරිච්ඡේද වෙන්න ඕන..
මම තරු වලට කැමතිත් නෑ.. හදට ආසත් නෑ.. කළුවර අහසෙ කළුපාටට
විතරක් ආසයි.. ඒ වුණාට සේපාලිකා ගහක මලකට වැටුණු එළිය විහිදෙන
කණාමැදිරියෙක්ට.. හැම එකකටම වඩා ආසයි..

මම අහලා තියනවා කණාමැදිරියෝගෙන් නිරූපණය කරන්නේ ජීවිතේ
කුඩා, සරල දේවල් හුහක් වැදගත් කියන එක කියලා.. හරි හිමින් අපිට
අපිවම ගොඩනගාගන්න.. අපි වටේ තියන හැමදේම අගය කරන්න..
එයාලා අපිව පොළඹවනවා..

අපි දෙන්නගෙන්ම කවුරුහරි දවල්ට මුණ දෙන්න බැරුව රැට පිපුණ පිපුණ සේපාලිකා මලක්නම්.. අපිට ලැබිවිට ආදරේ කණාමැදිරියෙක් වගේ.. හැම පුංචි දේකටම ලොකු වටිනාකමක් දීලා.. අපිවම ගොඩනගාගන්න අපිව පොළඹවනවා.. අපි දෙන්නම එක සැරේ කණාමැදිරි එළියකුත් වෙලා.. සේපාලිකා මලකුත් වෙලා..

හැමෝම හදටයි, අහසටයි, තරු වලටයි කවි ලියද්දි මගේ හිතට ඔන වුණේ මලකටයි පුංචි එළියකටයි කවියක් ලියාගන්න.. රාමුවෙන් එහාට යාගන්න.. අන්තිමට මම කවියක් ලියන්න ලස්සන පිටුවක් හමිබුණා.. මම තීන්ත හොයාගෙන.. කවියක් ලියාගන්නා..

මට ඒක ලස්සනයි..

මගෙ දලඹු පැටවුනේ.. නරක සමනලයා ආවා..

අපි එහෙනම් දැන් තුනේ ඉදන් එකට ගනිමු.. නරක සමනලයා ආයෙම එන්නෙ තුනේ ඉඳලා එක වෙනකල් විතරනෙ.. මේ ලියවෙන්නෙ එයාලගෙ කතාවෙ ලස්සනම ආරම්භයක අලුත් පිටු ගොඩක්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගෙ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවුවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ක්‍රීන්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

175 කොටස

" ඩොක්ටර් ඡනෙරු.. ඔඟ් වෙනතද.."

" ඔව් මිසිස් අබේසිංහ.. දැන් හස්තන්ඩ ඇවිල්ලා ඇති.."

" ටෙක් කෙයා.. අහ්.. ඇන්ඩ්.. කන්ග්‍රැජුලේගන්ස්.. අපිට ආරංචියක් ආවා.."

" තැන්ක් යු සෝ මව්.."

මම බැග් එකයි ස්ටෙන් එකයි කෝට් එකයි අතේ එල්ලගෙන දාහතර වාට්ටුවෙ ඩොක්ටර්ස් රූම එකෙන් එළියට එද්දිම සිස්ටර් කෙනෙක් හමුවුණා.. එයා මාව අඳුරනවා.. හුහක් ලහින් කතාබහ කරන කෙනෙක්.. මම සිස්ටර් එක්ක හිනාවෙගෙන එළියට ඇවිත් ගේට් එක දිහාට ඇවිදගෙන යන්න පටන් ගත්තා..

ඇවිදගෙන යන්න..!? ඔව්.. එහෙම තමා.. මගේ ඇක්සිඩන්ට් එක වෙලා හරියටම මාස හයකට පස්සෙ මම ආයෙම කුවස් නැතුව මගේ කකුල් දෙකෙන් හිටගත්තා.. හරිනම් මට වුණු ඩැමේජ් එකට මම අවුරුදු එක හමාරක්වත් ඇදේ ඉන්න ඕන.. මට එහෙම ඉන්න බෑනෙ.. මම අදටත් පිං දෙනවා එදා මගේ ස්පර්ශ් එක කරපු ඩොක්ටර්ස්ලට.. ඇත්තටම දෙව්වරු වගේ.. කකුල් දෙක පණ නැතිවුණානම් මට මගේ ජීවිතේ ගැන එතනින් එහාට හිතාගන්නවත් බෑ..

ඊයෙට අපි දෙන්නා බැඳලා අවුරුදු තුනක්.. බැඳල අවුරුදු තුනක් වුණාට ආදරේ කරන්න අරගෙන අවුරුදු දොළහක්.. හිතාගන්න බෑ කාලෙ යන ඉක්මන.. එක්කො මම රඬ අයිසා එක්ක ඉද්දි කාලෙ යනවා දැනෙන්නෙ නැතුවද මන්දා.. අපි දෙන්නටම ඒකෙ ගාණක් නෑ.. දවස් ඉක්මනට ඉක්මනට ගෙවිලා යනවා වගේ.. මම මේ ගෙවාගෙන යන්නෙ මගේ ජීවිතේ ලස්සනම දවස්.. ඇත්තටම ලස්සනයි..

අපි දෙන්නගෙ මැරේජ් ලයිෆ් එක සමාන්යෙන් කියන මැරේජ් ලයිෆ් වගේ හෙනම ස්ට්‍රෙස් නෑ ඉතින්.. අනික ගෙදර හැම වැඩෙම මමම කරන්න ඕන කියලා එකකුත් නෑනෙ.. රඬ අයිසා එයාට පුළුවන් හැම වෙලාවකම මට පොඩි හරි උදව්වක් කල්ලා දෙනවා.. අපේ ගෙදර දැන් වෙනදට වඩා පිරිලා

වගේ.. ඉන්නෙ දෙන්නෙක් තමා.. ඒ වුණාට ඒක නියම ගෙදරක් වගේ තැනක්.. ලෝකෙ කොහේ ඉඳලා වුණත් ගෙදරට අඩිය තිබ්බම ඒ හුරුපුරුදු හැගීම මට දැනෙනවා.. එතකොට ජීවත් වෙන්න ආස හිතෙනවා.. එකිනෙකා හරියට තේරුම අරගෙන රණ්ඩු නැතුව.. ප්‍රශ්න නැතුව.. ආදරෙන් ජීවිතේ ගෙවද්දි ඒක අමුතු හැගීමක්.. මම හරිම ආදරෙයි මගේ ජීවිතේට..

අපි දෙන්නා බැඳපු මුල්ම කාලෙ මම හිටියෙ ගෙදරට වෙලානෙ.. එතකොට පොතක් කියවනවා.. මල් වනවනවා.. ආරුලා එක්ක ඉන්නවා.. ඔහොම මාස තුනක් හතරක් වගේ ඉඳලා මම ඇවිදගන්න පුළුවන් වුණාම හොස්පිටල් එන්න ගත්තා.. එතකොට අපේ දින වසාව ටිකක් වෙනස්.. රඬ අයියා මාව උදේට හොස්පිටල් එකෙන් ඇරලලා වැඩට යනවා.. එයාට පහුගිය කාලෙ එක්සෑම වගයක් තිබ්බා.. ඒ එක්ක බිසි වෙලා හිටියේ.. ඒ මනුස්සයා ඉගෙනගෙන ඉවරෙකුත් නෑ.. හැමදාම පාඩම් කරනවා.. කොහේහරි නියන එක්සෑම එකක් උස්සගෙන ඇවිත් ඒක ලියනවා.. මට ලොකුවට ඒ ෆීල්ඩ් එක ගැන තේරුමක් නෑ.. කොහොමහරි තව අවුරුදු පහකින් විතර PhD එක කරන්න පටන් ගන්නවා කිව්වා.. ඉතින් එයා ඔෆිස් ගිහින්, යුනිවර්සිටි එකේ ලෙක්චර්ස් ගිහින් ආයෙම හවස හතර හමාර-පහ විතර වෙද්දි මාව ගන්න හොස්පිටල් එකට එනවා.. දවල්ට අපේ ගෙදර කවුරුත් නෑ... කියාරා රෙක්සි දැන් හුහක් වයසයි.. එයාලා ඉස්සර වගේ දුවලා පැනලා ඉන්නෙ අඩුවෙන්.. දවසෙම නිදාගෙන ඉන්නවා.. මොකක් වුණත් ඒ ඇත්තටම අපි මුණ දෙන්න එපැයි.. ඉතින් අපි පුළුවන් උපරිමෙන්ම එයාලා දෙන්නට පරිස්සමට බලාගන්නවා.. අපේ ජීවිත වලින් කොටසක් වගේ දැනෙන්නෙ ඒ දෙන්නට.. මටනම ජීවිත කාලෙම එයාලා මතක හිටී.. ආපස්සට මුතුන්ම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැතුව එයාලා මට හරියට ආදරේ කළා.. මගේ පාච්ච මැකුවා.. තනියට හිටියා.. මාව අහගෙන හිටියා.. සමහර මනුස්සයෝනිට වඩා ඇත්තටම එයාලා දෙන්නගෙ හොඳ ගති තිබුණා..

පහුගිය අවුරුදු තුනේ අපි සැහෙන්න ඇවිදින්න ගියා.. සමහර දිග වැකේගත් වලට වෙන රටකට ගිහින් සතියක් විතර ඉඳලා ආපහු ලංකාවට එනවා.. අම්මලට බලන්න යනවා.. ගමේ ගෙදරත් දෙකුත් සැරයක්ම ගියා.. අපේ සහන් කිකිළිව උස්සලනෙ.. මු කිව්වෙවත් නෑ.. මටත් සැහෙන්න ප්‍රශ්න තිබ්බ කාලෙනෙ.. අවුරුදු ගාණකට පස්සෙ ගමේ යද්දි කිකිළිලගෙ පරණ ගෙදර පේන්නත් නෑ.. ඊට ඉස්සරහින් ලොකුවට තට්ටු දෙකේ ගෙයක් වැඩ ඉවර කල්ලා හඳලා..කිකිළිට බබෙක් හම්බෙන්න හිටියෙ.. සහන් දැන්

විසුගන් වැඩේ හොඳටම කරගෙන යනවා.. ගාල්ල මාතර පැත්තෙන් පොරට ඒ ලෙවෙල් ලමයි වැහි වැහැලා.. ඌ කොහොමත් උගේ හයිසෙන් නැගිටට එකා.. අම්මලාටත් වෙනම ගේ හදලා දීලා පදිංචි කරවලා ඉන්නේ.. නංගිටත් උගන්නෙන්නේ එයාමයි.. තාත්තා ඇක්සිඩන්ට එකෙන් පසෙ එකතැන.. අපි ගියාම අපි එක්ක එදා වගේම හෙන ලොංගතුව කතාකලා.. කිකිළි හරි හොඳ කෙල්ල.. කොච්චර කාලෙකට පස්සෙන් ගෙදර ගියත් ඡනෙරු අයිසේ ගාගෙන මොකක් හරි පිගානක් උස්සගෙන ගෙදරට එනවා.. ගමෙන් හුහක් දේවල් දැන් වෙනස් වෙලා.. ආච්චිඅම්මත් දැන් හුහාක් වයසයි.. එයාටත් ගමේ ගෙදර ගැන හිතීන් හිමිහිට අයිත් වෙලා ගිහිල්ලා.. කොහොමත් ආච්චිට ඒවගෙ මහා තණ්හාවක් නෑ.. ලොකු අම්මත් ඒ ගැන හොයන්නේ නෑ දැන්.. එයාගෙ පුතාලා හැමෝම රට.. බැඳලා අයිත් වෙලා.. ලොකු අම්මා එයාගෙ මහත්තයා එක්ක කොළඹ ඉන්නවා.. දැන් රිටයර් වෙලා..

අපේ සෙනුකයා ගිය අවුරුද්දේ අග බැන්දා.. අයුක අයිසත් දැන් කමපනි එකේ වැඩ කරගෙන යනවා.. ඒ දෙන්නම හුහක් මහත්සි වෙලා ජීවිතේ බිංදුවේ ඉඳලා ගොඩ නගාගෙන දැන් සතුටින් ඉන්නවා.. සෙනුකලාගෙ අම්මලත් අයුක අයිසට හරි එකතුයි.. උන්ගෙ පවුලෙ හිමිත් හිමිත් උඩට නැගගෙන යනවා.. මහිගාත් බැන්දා.. බබා හමබෙලා තාම මාස දෙකයි.. බෝලයක් වගේ කොල්ලෙක්.. කොළඹ නෑ.. අයිසලාගෙ ගමේ, ගමපහ ඉන්නේ.. ළහදි අපි ගියා මහිගායි බබයි බලලා එන්න.. ඒකිගෙ දැන් කොච්ච ගතියක් ආසාවකට පේන්න නෑ.. හැබැයි මහත් වෙලා බෝලයක් වගේ ඉන්නවා.. හොඳම වැඩේ..!! අපේ කියාත් අයිසගෙ වෙඩිම ගන්නා මේ අවුරුද්දේ මුල.. දැන් ආගි ප්‍රෙග්නට.. කියාත් අයිසා දහ දුක් විදිනවා.. අරකි පුදුම රැග් එකක් තමා ඒ මනුස්සයට දෙන්නේ.. හැමෝම හරියට වෙනස් වෙලා ඉතින්.. ඉස්සර තිබ්බ සෙල්ලක්කාර කොච්ච ගති දැන් මොකක් ගාවවත් නෑ.. ජීවිතේ වගකීම කරට අරගෙන ඉස්සරහට යන්න පටන් අරගෙන.. අනික දැන් අම්මලා තාත්තලානේ.. උන්ට සැහෙන්න වගකීම තියනවා.. අයාත් අයිසත් නට නට ඉඳලා දෙයිසනේ කියලා කෙල්ලෙක් බැඳගෙන දැන් මෙහේ නෑ.. නිවසි වල පදිංචියට ගිහිල්ලා.. මාව දැක්කහමත් හොඳට කතාබහ කරනවා.. පරණ මගුල් මතක් වුණාම ඌටත් ලැජ්ජයි.. අපේ වම්රුවත් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී කෙනෙක් වෙලා.. දැන් හෙන බිසි පොර.. හමබෙන්නත් අමාරුයි.. ඌ දැන් ලමයි තුන්දෙනෙක්ගෙ අප්පච්චිනේ.. ඒ ඇරෙන්න.. ආ.. මගෙ මස්සිනා හැමදාම වගේ අල්ලපු ගෙදර ඉන්නවා සිරික්කිය දාගෙන.. අව් බබා න'සරි යනවා.. ආරුත් දැන් හොඳට කතාකරන්න ඇවිදින්න අරගෙන.. කොයි වෙලෙන් දුවාගත්තු

ගමන්මයි ඉන්නෙ.. මාමා ලහඳි කිව්වා කලින්ම රිටයර් වෙලා ගෙදර
නවතිනවා කියලා.. බබාලා ලොකු වෙද්දි වැඩ වැඩිනෙ..

අපේ ගෙදර සුභ ආරංචිය තමා.. නැන්දම්මලා දෙන්නගෙ අවුරුදු තුනක
පුදුමාකාර කන්දොස්කිරියාවයි.. අපි දෙන්නා තනියම හිටියා ඇති කියලා
හිතුණු නිසයි.. අපි පළවෙනි බබාව ගෙදර ගේන්න තීරණේ කළා.. හෙට
තමයි අපි කැලිෆෝනියා යන්නෙ.. මෙහේ සරෝගේට් බබාලා හදනවට
වඩා ඇත්තටම එහේ ලේසියි.. අපේ අම්මයි බාප්පයි ඉන්න නිසා අපිට ඒක
කොහොමත් ලේසියි.. දැන් මාස අටක් වෙනවා අපි දෙන්නම අන්තිමේදි
කැලිෆෝනියා ගිහින් එහේ වැඩ සෙට්ල් කල්ලා එද්දි..

මම හොඳටම එක්සයිට් වෙලා ඉන්නෙ.. මම විතරක් නෙමේ.. රඨා අයිගන්..
අපිට බබාව හම්බෙන්න ඉන්න අම්මා එක්ක කිසිම කෙනෙක්ගත් එකක්
නියාගන්න දෙන්නෙ නෑ.. ඒ විස්තර මොකුත්ම දෙපැත්ත අතරෙ හුවමාරු
වෙන්නෙ නෑ.. අනික සැහෙන්න ලොකු වියදමක් යනවා සරෝගේට් බේබි
කෙනෙක් ගන්න නම්.. අපි ඒ අතින් ස්ථාවර වෙලා තියන නිසා මේ කාලෙ
හොඳම කාලෙ කියලා හිතුවා.. අපි මේ වයසට ගියාම වතුර ටිකක් දිගන්න
නම් නෙමේ ඇත්තටම බබෙක් හදාගන්නෙ.. එහෙනම් වැටක් හදනවනෙ..
ඒ චුණාට ලොකු වෙද්දි ඒ අවශ්‍යතාවය තේරෙනවා.. තනියම ඉන්නවට
වඩා බබෙක් ගේන එක හොඳයි කියලා.. අනික අපේ මනුස්සයටයි මටයි
වයස යනවා.. එයාට තිහයි.. මට විසි නමයක්.. අපේ අම්මනම් යැයි යැයි
ගාණවා මෙත් වයස වැඩිලෑ.. එයානම් කියයි.. අපි එපෑ කොරන්න..

අසලි අම්මා දැන් කට අයාගෙන බලාගෙන ඉන්නෙ බබාව ගෙදරට
ගේනකල්.. අසලි අම්මා ඉන්නෙ පරණ ගෙදරමයි.. කොට්ටාවෙ ගෙදර..
එයා එයාට ආසම විදියට ගෙදර තියාගෙන ඉන්නවා.. එහේ යන තැනම
නල්ලමලේ පුත්තු දෙන්නගෙ අලි ලොකු වෙඩින් ෆොටෝස් දෙකකුයි..
අපේ ෆෑමලි ෆොටෝ එකකුයි තියනවා.. රඨා අයිගගෙ කාමරේ ඉස්සර
වගේමයි.. හිටි ගමන් එහෙ ගියාම පරන මතක ලස්සනට හිතට ගලාගෙන
එනවා.. අසලි අම්මා කියන්නෙ මම ජීවිතේ හුඟක් ගරු කරන කෙනෙක්..
ඇත්තටම පුදුමාකාර හිතක් තියන මනුස්සයෙක්..

අප්පච්චි ඉන්නෙත් මේ මානසික රෝහලේම තමයි.. හැබැයි විලාස් වල..
විලාස් කියන්නෙ මේ මානසික රෝහලේම ගෙවීම කල්ලා වඩාත්
සැපහසුවට ඉන්න පුළුවන් වෝර්ඩ්ස්.. paying wards වලට.. මම හැමදාම
අප්පච්චිව බලලා එන්න යනවා.. අසලි අම්මත් සතියකට තුන්සැරයක්වත්

එනවා අප්පච්චි බලලා යන්න.. එයා මාත් එක්ක කතාකරන්න නෑ හැබැයි.. මාව දැක්කහම අත් දෙක පිටිපස්සට බැඳගෙන අහක බලාගෙන හරි ආඩම්බරෙන් ඉන්නවා.. ඒ වුණාට මම එයාට හරි කැමතියි අනේ..

අපි හැමෝම, අපි අපිවම තේරුම් ගන්න ඕන..!

අප්පච්චි වෙක් කරන්න මම නෙමෙයි.. ඒත් මම සයිකැට්‍රිස්ට්ව නිතර හම්බෙලා අප්පච්චි ගැන විස්තර අහගන්නවා.. එයාට තියෙන්නෙ BPD Disorder* එකක්.. ඒකෙන් හුහක් වෙලාවට එයා තමන්ගෙ ලහම ඉන්න අයව මානසිකව පීඩාවට ලක් කල්ලා ඒකෙන් අමුතු තෘප්තියක් ලබාගන්නවා.. මම ඩොක්ටර් කෙනෙක් විදියට.. අප්පච්චි තේරුම් නොගෙන එයාව නොබලා ඉන්න එක.. මගේ හිතට මදිකමක්.. එයාගෙ අතින් හුහක් වැරදීම වුණා.. ජීවිත ගාණක් කඩාවැටුණා.. ඒ අතීතෙ.. දැන් ආයෙම එහෙම වෙන්න නෑනෙ.. ඕක අපේ මනුස්සයට කිව්වට එයා තේරුම් ගන්න නෑ.. මම එයා ඉන්න තැන ඉඳගෙනත් හිතන්න ඕනනෙ.. ඒත් මගේ හිතේ තරහක් නෑ අප්පච්චි එක්ක.. අදටත් මම උදේට වැඩිපුර ලන්ච් බොක්ස් එකක් බෑග් එකට දාගන්නවා රධ්‍ය අයිසා දැක්කත් එයා මොකුත් කියන්න නෑ.. පාඩුවෙ ඉන්නවා.. කොහොමත් රධ්‍ය අයිසා මම ගන්න තීරනවලට හරි ගරුත්වයක් දෙන, මාර කොලිවිස් තියන හස්බන්ඩ් කෙනෙක්.. අප්පච්චි මුල් අවුරුදු දෙකේම හිටියෙ කාමරයක් ඇතුළෙ තනියම.. වෙන අය ගැටෙන්න නැති වෙන්න.. එයාගෙ හුහක් දරුණු වෙලා තියෙද්දි තමයි මෙහෙට එක්කන් ඇවිත් තියෙන්නෙ.. දැන් ටික ටික හොඳ වෙගෙන යනවා.. ඒත් හිටි ගමන් එකසැරේට කලබල කරනවා.. බෙහෙත් වලින් එයාව පාලනය කරගෙන හිටියත් සම්පූර්ණෙන්ම සුව කරන්න බෑ.. මොලේට සංවේදන සමහර වෙලාවට හරියටම අඳුරගන්න මාරුයි..

(Borderline personality disorder (BPD) is

a serious, long-lasting and complex mental health problem

. People with BPD have difficulty regulating or handling their emotions or controlling their impulses..)

මම උදේට හොස්පිටල් ගිහින් විලාස් වලට යනවා අප්පච්චි බලලා එන්න.. උදේට මම යද්දින් ජනේලයක් ගාවට වෙලා අත් දෙක පිටිපස්සට බැඳගෙන හරි උපාරුවෙන් ඉන්නෙ.. කොහොමත් කතාකරන්න නෑනෙ..

@Shan

මම 'අප්පච්චි ගුඩමෝනින්' කියාගෙන කෑම එක මෙසෙ උඩින් තියලා එනවා.. මම එනකොට ඒක මෙසෙ උඩ හිස් වෙලා තියනවා.. වැකේගන් වලට හොස්පිටල් නාව දවසට මම ගේන ඒවා කන්නෙන නෑ.. තරහවෙලා වගේ ඇහිබැමත් උරුක් කරගෙන ඉන්නවා.. දවසක් මට වැරදිලා සිටෙත් එක දාලා ඇවිල්ලා මම ඇටන්ඩන් කෙනෙක් යැව්වා ඒක ගෙන්නගන්න.. ඇටන්ඩන් හොඳ බැනුම ටිකක් අහගෙන ආයෙ ඇවිත් 'අනේ ඩොක්ටර්ම ගිහින් ගන්න.. මටනම් බෑ' කියලා නාහෙන් අඩාගෙන යන්න ගියා.. මම ඒක ගන්න ටෝඩ් එකට යද්දි අප්පච්චි ඒක ලාව්වුකට දාලා.. තියලා තියනවා.. මම ආවහම ඇහිල්ල දික් කල්ලා ලාව්වු පෙන්නලා අනිත් පැත්ත හැරිලා නිදාගත්තා..

මම අප්පච්චිව එහෙම හරි බලාගන්න එකෙන් මගේ හිතේ වරදකාරි හැගීම අඩුවෙලා යනවා.. රඬ අයිසලා, ආඬ අයිසලා කොහොමවත් හොයන්නෙන නෑ.. ඒත් මමයි අසලි අමමයි බලනවා.. මොකක් වුණත් ඒ රඬ අයිසගෙ තාත්තෙන.. කිසිම වගකීමක් ඉටු නොකරත් නම හරි දුන්න මනුස්සයානෙ.. එහෙනම් මම මගේ තාත්තට කොච්චර වෛර කරන්න ඕනද.. එහෙම නෑ.. ජීවත් වෙලා ඉන්න ටිකකාලෙ අපි හැමෝම එක්ක හොඳින් ඉන්න ඕන.. මැරුණහම කිසිදෙයක් උස්සගෙන යන්නෙන නෑනෙ.. මතකෙන් අමතක නොවුණත් හැම මනුස්සයෙක්ටම දෙවෙනි අවස්ථාවක් දෙන්නම ඕන.. අපි ඒ තැන ඉඳගෙන හිතලා බලන්න ඕන..

එහෙම බලද්දි අප්පච්චි අසනීප වෙන්න මුල්ම හේතුව යුද්ධෙ වෙන්න එපෑ.. ඒ කාලකණ්ණි යුද්ධයක් නිසා තවම මිනිස්සු විඳිනවා.. අප්පච්චිට ඒ කාලෙ වුණු ලොකු කම්පනේකින්.. ඒක කේන්තියකට පරිවර්තනය වෙලා.. පස්සෙ ඒක මානසික රෝගයක් වෙනකල්ම උඩු දුවලා..

ඩොක්ටර්ස්ල නම් කිව්වෙ වැඩිපුරම අප්පච්චි ගේ රිලේගන්ගිස් වලට මෙ තරමට අකමැති එයාගෙ අතීතයේ ඒ සමබන්ධව මොකක් හරි අඳුරු මතකයක් තියෙන නිසාලු.. ඒ කියන්නෙ අප්පච්චි ගේ නෙමෙයි.. මමත් හරියටම මෙ විස්තරේ දන්නෙ නෑ.. අප්පච්චිට ඒ කාලෙ හොඳම යාථවෙක් ඉඳලා තියනා කෑමප් එකේ.. යුද්ධෙ කාලෙ.. ඒ යාථවා අප්පච්චිට කැමති වෙලා.. අප්පච්චි ඒක ප්‍රතික්ශේප කල්ලා පස්සෙ ඒ යාථවා යුද්ධෙදි නැතිවෙලා.. ඒ විස්තරේ මම දන්න කතාව ඔක වුණාට.. තව ලොකු දෙයක් ඇති සැහෙන්න අඳුරු කතා ගොඩක් තියන.. ඔය හැමදේම එක්ක දැනිව්ව පිඩනේ දරාගන්නම බැරි තැන.. හැම මනුස්සයටම වෙනවා වගේ එයාත් හුහක් අසරණ වුණා.. අනික යුද්ධෙ කියන්න ලේසි පාසු දෙයක්

නෙමෙයිනෙ.. එයාගෙ මනසේ මැවෙන මොන මොනවහරි රූප ගොඩකට
එයා තාම බයයි.. කලබලයි.. ඒත් හයිසයි කියලා පෙනෙනගෙන ඉන්නවා..

අදටත් මට කාගෙවත් පැත්ත ගන්න බෑ.. ජීවිතේ අපේ.. අපේ කතාව ඇතුලේ
අපි හරි සාධාරණයි.. ඉතින් කොහොමද පැත්තක් ගන්නෙ.. පැත්තක් ගන්න
ඔන නෑ.. හොඳින් ජීවත් වුණාම මට ඒ හොඳටම ඇති..

මම ගේට එක දිහාට දිගට වචලා තිබුණු දාස් මල් පේළිය දිහා බලාගෙන
ආවා.. හීනියට පොදු වැස්සක් වැටෙනවා.. මාවත් ලාවට තෙමාගෙන.. ඒ
වුනාට මේ හොස්පිටල් එක හරි ලස්සනයි.. ලොකු ගහත් එක්ක තියන
විසාල බුදුමැදුර.. දෙපැත්තට බෙදෙන පාර.. මේ මල් පේළිය.. කප්පාදු කරපු
තණකොළ.. හිතට සැනසීමයි.. මානසික රෝහලක් කිව්වහම
මනුස්සයෝන්ගෙ හිතේ මොන වගේ ආකල්ප මැවෙනවද මම දන්නෙ නෑ..
මම හරි අකමැති ඒකට පිස්සන් කොටුවක් කියනවට.. ඒ වචනෙ සැර
පහරක් වගේ.. මානසික රෝහලක්.. ඒකෙ එක එක මානසික මට්ටම් වල
මිනිස්සු දාස් ගාණක් ඉන්නවා.. පොඩ්ම කම්කරුවගෙ ඉඳන්.. මහාවාසීවරු
පවා නැවතීලා ප්‍රතිකාර ගන්නවා.. මම ඉන්න චෝඩ් එකේ ඉන්නවා එක
ප්‍රොෆෙසර් කෙනෙක්.. එයා මුළු දවසෙම එකම ගාණක් පොත් සියක්
පිරෙන්න වුණත් හදනවා.. සමහරු ඉන්නවා දවසකට සිය පාරක් විතර
නාලා ආයෙම මගෙන් අහනවා 'ඩොක්ටර් මම අද නෑනෙ නෑනෙ.. නාලා
එන්නද' කියලා.. තව සමහරු තනියම හිනාවෙනවා.. සමහරු කොට්ට
තුරුල් කරගෙන බබාලා කියලා හිතාගෙන පණ යනකල් නලවනවා.. ඒ
ඇරෙන්න තව අය ඉන්නෙ හිර කුඩු වල.. මුළු ඇහපතවල් ගන්න දෙයක්
නැති වෙන්න තුවාල කරගෙන.. දකින දකින මනුසයා පාරෙ පස්සෙ
මරන්න පන්නනවා.. අමු තිත්ත කුණුහරුප කියාගන්නවා..

හිතුවට වඩා මෙහේ වැඩ ලේසිම නෑ.. ලෙඩඩු කලබල කරද්දි ඒ එක්ක
ඔට්ටු වෙන්න එපෑ.. සමහර අය දහලන දැහලිල්ලට හොස්පිටල් එකම
එකතු වුණත් මදි කන්ට්‍රෝල් කරගන්න.. ඒ වුණාට ජීවිතේ හරි යතාර්ථය
මොකක් වගේද කියලා තේරෙනවා මෙහෙම තැන් වල ඉද්දි.. මම දැන්
අවුරුදු දෙක හමාරක්ම මේ හොස්පිටල් එකේ මේ පාර දිගේම යනවා
එනවා..

මම නැමිලා දාස් මලක් කඩාගත්තා.. වටේ පිටේ කවුරුත්ම නෑ මේ
වෙලාවට.. ඒ එක්කම කඩාගෙන හැලෙන පොදු වැස්ස මහා වැස්සක්
වුණා.. මම කෝට් එක උඩට අල්ලගෙන ගේට එක පැත්තට දුවගෙන යද්දි

රධ්‍ය අයිියා ලොකු කුඩෙකුත් ඉහළගෙන මගේ පැත්තට දුවගෙන ඇවිත්
මාව තුරුල් කරගත්තා..

" කෝල් එකක් දුන්නනම මම එනවනෙ වරද්.."

මම රධ්‍ය අයිියගෙ ඇහ වටෙන් අතක් දාගෙන හුළු එක්ක ඇහට එන
හිරිකඩින් බේරෙන්න එයාට තුරුල් වුණාම එයා මාව ලහට කල්ලා තුරුල්
කරගත්තා..

" මම එනගමන් හිටියෙ.. එකසැරේ වැස්ස වැඩිවුණානෙ.."

" අද මහන්සිද.."

" ටිකක් විතර.. මට බඩගිනි අනේ.. ඉක්මනට ගෙදර යමු.. ඇඳුම වගේකුත්
හදාගන්න තියෙනවා මට.."

" මම.."

රධ්‍ය අයිියා කාර් එකේ දොර අරලා මම නගනකල් ඉඳලා එයත්
එහාපැත්තෙන් කාර් එකට නැග්ගා.. මේ මනුස්සයා මගේ ඩොක්ටර් ක්‍රොස්
එක අවහාවිතා කරනවා.. දැන් බලන්න.. මේකා අනිත් ක්‍රොස් එක ගලවලා
පිටිපස්සට දාලා මගේ ඩොක්ට් ක්‍රොස් එක ගහගෙන හොස්පිටල් එකේ
පාකින් ලොට් එකේ කාර් එක ගහගෙන ඉන්නවා.. හිටිගමන් ඩොක්ටර්ස්
කැන්ටීන් එකට ගිහින් කාලත් එනවා.. ඩොකා කියලා හිතාගෙන ඉන්නෙ..
මගෙ චීස් කැල්ල..

මමත් ඔය සෙනසුරාදට එහෙම රධ්‍ය අයිියගෙ ඔරිස් එකට යනවා කෑම එක
දීලා එන්න.. බලන්න එපෑ මනුස්සයා මොකද කරන්නෙ කියලා.. එහේ
හෙඩ් ඉන්ජිනියර් මාත් එක්ක හොඳට එකතුයි.. රධ්‍ය අයිියා වැඩ කරන
හැමෝ එක්කම හොඳින් කතාබහ කල්ලා ඉන්නවා.. ඒත් අනවශ්‍ය විදියට
එකතු කවුරුත් නෑ.. එයාට කියාන් අයිියලා වගේ ෆිට් උන් හම්බෙන්නෙත්
නෑ ලොවෙත්..

" අපි සුදුපුතාව ගේනවා ඒයි.. මටනම ඉවසිල්ලක් නෑ.. එයා පරිස්සමට ඇති
නේ.. බෝලයක් වගේ ඉඳිවි.."

" ඔයා සැහෙන්න එක්සයිට් වෙලානෙ බබා ඉන්නෙ.."

" ඔව් දැන් මම මාස කීයක් බලාගෙනද ඉන්නෙ.. එයාව එක්කගෙන එන්න.. ආනෙහ්!! මම තාත්තී කෙනෙක් වෙන්නයි යන්නෙ ඒයි.. තවසෙ අප්පව්වී කෙනෙක් වෙන්න යනවා.."

මම රධ්‍ය අයියගෙ කමවුල් දෙක දෙපැත්තෙන් ඇඳලා හාද්දක් දුන්නා.. මේකගෙ මුණෙ කටු ඇනෙනවනෙ..

" ආ ඔයාට මලක්.."

මම අතේ තිබ්බ මල රධ්‍ය අයියගෙ කමස සාක්කුවට දමමා.. එයා ඒක දිහා බලලා හිනාවුණා..

" ඒක ලස්සනයි.."

රධ්‍ය අයියා මගේ අතක එයාගෙ ඇහිලි පටලගන්නා.. මගේ අත් රස්තෙයි.. එයාගෙ අත් සිතලයි..

අපේ බබාව ගෙදරට ගේන්න කලින්.. දැන් මාස තුනකවත් ඉඳලා අපි දෙන්නා ගෙදර ලැස්තී කරන්නෙ.. එයාට ලස්සන බේබි බ්ලූ චලින් රූමි එකක් පේන්ට් කල්ලා.. වූට් මීමැස්සො ඉන්න මැකුම් එකක් එල්ලලා.. කොට් එකක් තියලා.. වූට් වූට් ලස්සන ඇඳුම් තෝරලා.. ඒවා සෝදලා.. වනලා.. අයන් කල්ලා.. බබෙක් එනකල් බලාගෙන ඉන්නවා කියන්නෙ ඒක වෙනමම හැහිමක්.. අර ජීවිතේ වගකීම සහගත මනුස්සයෙක් වැච දැනෙන්න ගන්නවා.. මටනම් එයා ගැන කියද්දින් මගේ පපුව දෙතුන් ගුණේකින් වැඩිවෙලා ගැහෙනවා වගේ.. හැමදෙයක්ම කළේ අපි දෙන්නමයි.. එයාගෙ කාමරේ ලස්සනට ඩිසයින් කළා.. අපේ ආවිච්ඡමා එයාගෙ මුණුබුරාගෙන් ළමයි බලනවා.. මට හරි සතුටයි.. අපේ අම්මත් බලාගෙන ඉන්නෙ බබාව එක්කත් එනකල්..

ගෙදර එනකොටත් පුදුම වැස්ස.. මම කාර් එකේ තිබ්බ බඩු ටිකත් උස්සගෙන ගිහින් ගෙදර දොර ඇරලා ඒ ටික කුස්සියෙන් තිව්වා.. ආයෙම සතියකට අපි ලංකාවෙ නැති නිසා බඩු ගෙනැල්ලත් වැඩක් නෑනෙ.. ඒකනිසා එළියෙන් කනවා.. රධ්‍ය අයියා කුස්සියට ඇවිත් ෆ්‍රිජ් එකෙන් වතුර එකකුත් අරගෙන කෑම මෙසෙන් වාඩිවුණා..

" කාල නානවද.. නාලා කරන්න එනවද.. කොහොම කළත් කන එකයි නාන එකයිනෙ.. මම බෙදනවා~"

" දවල් අමමා කතාකළාද.."

" ඔව්.. හවස්වෙලා මෙහේ එනවා කිව්වා.."

මම කෑම දෙක අරගෙන මයික්‍රොවේව් එක ප්‍රී හීට් වෙන්න තියලා ඒක හාප්තේකට තිබ්බා.. රධ්‍ය අයිසා මගේ ගාවට ඇවිත් මගේ ඉණ වටේ අත් දෙක බැඳගෙන උරහිසින් නිකට තියාගත්තා..

" එයා ලැබෙන්න කිට්ටු ඇති තේද.."

" මම.."

" අපි දෙවෙනි එක්කෙනාව ගේන්නෙ කවද්ද වරද්.."

මම රධ්‍ය අයිසගෙ පැත්තට හැරිලා කවුන්ටර් එකට හේත්තු වුණාම ආයෙම ඒකා මාව බදාගත්තා... පුදුම කෝලම තමා මේ මිනිහගෙන් තියෙන්නෙ.. මම අර අත් දෙක අස්සෙන් මුණ එළියට දාගත්තා..

" ඉන්නවකො ඉතින්.. තාම පලවෙනියා ගෙදරට ගෙනැල්ලන් නෑනෙ.."

" අපි දුවෙක් එනකල් ට්‍රයි කරමු.. ඔයාගෙ වගේ බළල් ඇස් දෙකක් තියන.."

" බලමු බලමු.."

රධ්‍ය අයිස අමගේ කම්මුල් දෙක පොඩි වෙලා තැලිලා යන්නම අල්ලගෙන මගේ තොල් වලින් හාද්දක් තියලා මාව උස්සලා අරගෙන කවුන්ටර් එක උඩින් තියලා එහාට වුණා.. ඊටපස්සෙ කෑම එක අරගෙන අවන් එකට දාලා මං ගාවින්ම ඉදගත්තා.. බැන්දා කියලා පුරුදු වෙනස් වෙන්නෑනෙ.. තාම පාන්දර තුනා විතර නැගිටලා රධ්‍ය අයිස ඇදේ නැත්නම් පහළට බැහැඅ බල්ද්දි ෆ්‍රිජ් එක ඇරගෙන පස්සන් දික් කරගෙන ඒකට එබ්ගෙන ඉන්නවා.. හෙන රූ වෙනකල් ෆිල්ම් බලනවා.. එහෙමම සෝෆා එක උඩ මොක්කුද දෙන්නා වගේ දපලා නිදියනවා.. උදේට ඇහැරුණාම තමා ඉන්නෙ කොහෙද කියලා දන්නැතුව බිම පතබැවිලා පිස්සු කෙලගන්නෙ.. අපේ මිනිහට සිහිකල්පනාව නෑනෙ.. පාඩම් කරන දවසටනම් රිඩින් රූමි එක් ඉන්නවා.. මමත් මොකක් හරි පොතක් කියවනවා.. ගෙදර උඩ තට්ටුවේ ලොකු රිඩින් රූමි එකක් තියනවා.. රධ්‍ය අයිසා ඔන්ලයින් ලෙක්චර්ස් කරන දවස්වලට ඒකෙ ඉදන් තමා ලෙක්චර්ස් කරන්නෙ.. වැඩි සද්ද බද්ද නැති

නිසා නිස්කලංකයි.. ඒ ඇරෙන්න ඉරිදා අපි දෙන්නගෙ නිවාඩු දවස.. ඉරිදාට ගෙවල් අස් කරනවා.. මිදුලෙ තණකොළ කපනවා.. වාහන සෝදනවා.. එළියට යනවනම් එහෙම යනවා.. පෝයක් සෙට් වුණොත් පන්සල් යනවා අසලි අම්මත් එක්කලා.. මට නයිට් වැටෙන්නෙ හරි අඩුවෙන්.. මාසෙකටම එකක් දෙකක් වගේ.. ඒකත් හොස්පිටල් එකේ අඳුරන ඩොකෙක්ගෙ ඩියුටියක් ඇදලා දෙනවා.. අපේ මනුස්සයා මම නැතුව ගෙදර ඉන්නෙ නෑ.. ඊටපස්සෙ හොස්පිටල් එකේ ඉන්නකල්ම වද දෙනවා.. වරද් එනවකො.. වරද් ආයෙනම් නයිට් දාගන්න බෑ.. වරද් මොන මගුලක්ද අනේ.. වරද්.. වරද්.. ගගා ඉඳලා පහුවදා ගෙදර ආවහම ඉන්නවා මුණ ඉස්කුරුප්පුවක් කරගෙන.. ඒකා තිහක් වුණාට හැසිරෙන්නෙ අවුරුදු පහේ පොඩ් එකෙක් වගේ වෙලාවකට..

අපි දෙන්නා කාලා නාලා ලැගේප් එකකුත් දිගුරගෙන අපි දෙන්නගෙ ඇඳුම වායක් ලැස්ති කරගන්නා.. ආධ්‍ය අයිසලගෙගෙදර ලයිට් දාලා.. ඒ කියන්නෙ මගෙ ලස්සන මස්සිනා දැන් තමා හොස්පිටල් ඉඳලා ඇවිත් තියෙන්නෙ.. අවිට මේ ටිකේ න'සරි එකේ ඇක්ටිවිටි ඩෙව් එකකට මොකක්ද තියනවා කියලා එන්න හවස් වෙනවා.. ආධ්‍ය අයිසා එයාවත් අරගෙන තමා ගෙදර එන්නෙ.. මාමා ආරු එක්ක ගෙදර..

" අම්මලා හෙට එයාපෝට් එකට එනවා කිව්වද ඒයි.."

" ඔව් මට උදේ කතාකලා.. හෙට කිව්වට යද්දි අනිද්දා විතර වෙනවනෙ..අනිද්දා රූට ඩිලිවරි එක තියනවා කිව්වෙ.. අපි දවල් ගිහිත් වෙන්ප් කරලා හොස්පිටල් යමු.."

" කලින් යන්න ප්ලෑන් කළේ නෑනෙ.. නිවාඩු තිබ්බෙ නෑනෙ අපි දෙන්නටම.. අපරාදෙ.."

" අලුත් තාරජැටියා මොන වගේ වෙයිද දන්නෑ නේද.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ පස්සට එකකුත් ගහගෙන ගිහිත් ඇදේ පෙරළනා.. මම ලැස්ති කරපු ලැගේප් එක පැත්තකින් තියලා ඇදෙත් වාඩිවුණා.. ඒ සැරේ තාර පැටවෙකුත් මේකට ගාවගෙන..

" මොන මගුලක්ද තාරාවෙක් ගැනම කියන්නෙ.."

මම ඇදේ හිටපු තඬි තාරාවෙක්ගෙ ප්ලෑග් එකක් ඔලවට තියාගෙන ඇදෙන් ඇලවුනා.. මේ මිනිහා තමා මේ සුකුරුත්තන් ගෙදර උස්සගෙන එන්නෙ.. බලන බලන තැන තාරාවො..

" ඔයා ඒ වගේනෙ වරද්.. තාරාවො හුරතල් පාටයිනෙ.. අපි බබාලට තාර පැටව් කියමු.."

" එතකොට තවසෙ කවිද්.. මහ තාරාවද්.."

" නැහැ.. මම රඬ.. ඔයා තාරාවා.."

රඬ අයිසා පස්සන් උඩ දාගෙන ඇදේ දපලා මාව ළඟට ඇදලා අරගෙන අත පය සේරගෙන්ම මාව බදාගත්තා..

පහුවදා අපි කැලිෆෝනියා යන්න පිටත් වුණා.. පැය ගාණක් යනවනෙ මෙහෙ ඉඳලා එහෙට යන්න.. එයා අපි ගාවට එන්න හරියටම දවසයි තිබුණේ.. මට පිස්සු වගේ මතක් වෙද්දිත්.. කවිද ආස නැත්තෙ ඒ හැගීමට.. අපි දෙන්නා ළමයි නැතුව ඉන්න අන්තිම දවසනෙ.. ඒක සමරමු කියලා ෆ්ලයිට් එකේදි හොඳවයිත් වයිත් බෝතල් දෙක ඇරලා දාලා එනකල්ම නිදාගත්තු එක තමා කළේ.. අනික ලංකාවෙ ගෙව්ව සතිය හුහක් මහන්සියි.. ජොබ් වල වැඩත් එක්කයි.. ගෙවල් වල වැඩත් එක්කයි.. මට අපේ ගෙදර බේබි බ්ලූ ගාපු කාමරේ මැටිලා පෙනෙද්දි ඇහ ඇතුලේ සමනල්ලු නටනවා වගේ.. මට විශ්වාසයි රඬ අයිසා හරිම ආදරණීය අප්පව්ව් කෙනෙක් වෙව්.. එයා ආදරණීය බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් වෙලා හිටියා.. ඒ වගේම දැනට මම දැකපු ආදරේ පිරුණු හොඳම හස්බන්ඩ් එයා.. ඉතින් අප්පව්ව්ගෙ රෝල් එකත් එයා ලස්සනට කරාවි.. එයාගෙ හිතේ 'අප්පව්ව්' කියලා තියන වචනෙ අඳුරු එපාකරපු හැගීම මැකිලා ගිහිත් ඒකට අලුතින් පනක් එකතුවෙව්..

අපි කැලිෆෝනියා වල අම්මලගෙ ගෙදර එද්දි දවල් වෙලා තිබුණේ.. අපේ අම්මා ඒ කාමරේ කොට් එකක් තියලා පිරිසිදුව ලස්සනට ඇස්ති කරලා.. ඒ කියන්නෙ මම වෙඩින් එකට කලින් හිටිය කාමරේ.. ඒ මදිවට හෙන අඳුම ලොට් එකක් එයාම ගොතලා.. ඒවා පිළිවෙලට නමලා පැනල් එක්ක කාමරේ තියල තිබුණා.. මුළු කාමරේටම එළිය වැටෙන පාට කර්ටන් දාලා.. අපි ඇවිත් වොශ් දාලා ටිකක් රෙස්ට් එකේ ඉඳලා අම්මා එක්ක කතාකර කර ඉඳලා රූ හොස්පිටල් එකට ගියා.. ඩොක්ටර් අපිට කතාකල්ලා කලින්ම කියලා තිබුණේ ඩිලිවරි එකට පැයකට තියා ඇවිත් කිට් එකක් වෙන්නේ

කරගන්න කියලා.. ඒ පැයගාණනම් ජීවිතේට අමතක නොවෙන
පැයගාණක්..

අවසාන මමයි රඨ අයියයි මාස අටක්ම බලාගෙන ඉඳලා අපේ සුදුපුතාව
අපේ අත් වලට අරගන්නා..!!

මම කලින්ම ඉගනගෙන තිබුන පොඩි බබාලා අල්ලගන්න කොහොමද
කියලා.. අපිට ඔවා පුරුදු කරනවා හොස්පිටල් එකේදී.. එයා මුලින්ම සුදුපාට
ලොකුම ලොකු බ්ලෑන්කි එකක ඔතලා ගැහි ගැහි මගේ පපුව උඩින්
තිබ්බහම එයා අඩන්න ගන්නා.. එයා රෝසම රොසපාට.. රෝස මලක්
වගේ.. එහෙට මෙහෙට ලාවට ගැස්සී ගැස්සී ටිකක් වෙලා අඩනවා..
ආයෙම ටික වෙලාවක් අඩන්න නැතුව ඉන්නවා.. මම එයාව අත්
දෙකෙන්ම, බෙඩි එකට වෙලා තුරුල් කරගෙන හිටියා.. මට හිතාගන්න බෑ
එයා මගේ අත් දෙකේ ඉන්නවා කියලා..

රඨ අයියා අපි දිහා බලාගෙන ඉඳලා එකසැරේම ඇස් වල කඳුළු
පුරෝගන්නා.. මටත් ඇඟවන්න එනවා.. මම එයාව පරිස්සමට අල්ලගෙන
ඉද්දි රඨ අයියා හිමිහිට ඇහිල්ලකින් එයාගෙ කමමුලක් සිනිදුවට
අතගැවා.. එයාගෙ අත් වූටිම වූටියි.. හරිම පොඩ්ඩයි.. බෝනික්කෙක් වගේ..
ඒ දිග ඇස් පිහාටු..

ඒකා ලොකු වෙලා අප්පොච්චගෙම කොපියක් වෙයි කියලා හිතෙනවා..

" එයා ලස්සනයි වරද්.."

රඨ අයියා මගෙ නලලට හාද්දක් දුන්නා.. මගේ ඇස් පියවෙද්දි කඳුළු කැට
වැස්සක් වගේ කමමුල් දිගේ පල්ලම් බැස්සා.. ඒ හැගීම මට දැනෙනවා..
හුහක් වෙලා අඩ අඩ ඉඳලා ටිකකින් එයා මගේ පපුව උඩ ගලී ගැහිලා
නිදාගෙන හිටියා.. මම එක අතකින් හිමිහිට ඒ අතක් ඇල්ලුවා.. අල්ලන්නත්
ලෝබයි.. හරිම පොඩ්ඩයි එයා.. රඨ අයියා සැහෙන්න වෙලාවක් බබා දිහා
බලාගෙන හිටියා..

" මම ආදරෙයි වරද්.."

" මමත්..!!"

අන්තිමේ අපි දෙන්නගෙ ලොකුම හීනෙ හැබැවෙලා අපේ පුතාව අපි ගාවට
ආවා.. මුල් දවසෙ හොස්පිටල් එකේ ඉඳලා ඊළඟ දවසෙ එයාව ගෙදර
එක්කගෙන ආවහම අපේ අම්මා සතුටට මැරෙන්න ගියේ නැති ටික
විතරයි.. ඊටපස්සෙ අපිට උපදෙස් කෝටියක් විතර දුන්නා බබාව
බලාගන්නෙ කොහ්මද කියලා.. මුල් කාලෙදි බබාව හුහක් පපුව උඩට
වෙන්න තියාගෙන ඉන්න නියනවා.. ඒකෙන් තමයි බබාගෙයි අපෙයි
අතර skin-to-skin contact එක හැදෙන්නෙ.. ඒ කියන්නෙ ශරීර එක අයිත්
කල්ලා පපුව උඩ තියාගෙන ඉන්න ඕන.. අනික කිරි දෙනකොටත් එයාව
පපුවට තුරුල් කරගෙන ඕන කිරි දෙන්න.. රධ්‍ය අයිසා බබාව වඩාගද්දි අපි
අම්මා රෙඩ් පීට් ඉන්නෙ බබා වැටෙයිදෝ කියලා අල්ලගන්න.. එයාට
එව්වර වූවි බබාලා හුරු නෑ.. කවදාවත්ම වඩාගෙන නෑනෙ.. ඒත් දවසක්
දෙකක් යද්දි ඉබේම හුරු වුණා.. අනේ!! එයා රධ්‍ය අයිසගෙ පපුව උඩට
වෙලා නිදාගෙන ඉද්දි හරි වූව්යි වගේ.. හුරතල් පාටයි.. රධ්‍ය අයිසා දවසෙම
එයා ගාවටම වෙලා ඉන්නවා මුණ දිහා බලාගෙන.. එයා අතක් පයක්
හෙලෙව්වොත් ඒක ලොකු දෙයක්වගේ මාවත් ඇදගෙන ඇවිල්ලා
පෙන්නනවා.. එයා කිරි බොන්නෙ මං ගාවට ඇවිල්ලා.. මම පපුවට තුරුල්
කරගෙන කිරි බෝතලේ කටින් තිබ්බහම එක අතකින් මගේ පපුව
අල්ලගෙන කිරි බොනවා පැය බාගයක්වත්.. මගෙ මුණ දිහාත් බලාගෙන
ඉන්නවා විනාඩි දෙක තුනක්.. රධ්‍ය අයිසා මට හේත්තු වෙලා එයාගෙ
කකුලක් අල්ලගෙන හාදු දෙනවා.. එක එක කෝලම් කරනවා..

අපේ යාච්චො පිරිවරත් කෝල් කල්ලා අපිට විශ් කළා.. පඩිපෙළේ භෞටෝ
පේළියට තව භෞටෝ එකක් එකතු වෙලා අපේ පවුලට අලුතින්
එක්කෙනෙක් එකතු වුණා.. ඒ දැනෙන හැගීම කියාගන්න වචන නැති
තරම.. මුළු දවසක් වුණත් එයාගෙ පොඩි පිරුණු කමමුල් දිහා බලාගෙන
ඉන්න පුළුවන්.. හරියට රෝස මලක් වගේ.. කොල්ලෙක්..

අන්තිමට ඒ හීනෙන් හැබැවුණා..

ආ දැන්නම ඔපිසියල් ඇන්ටිලා ටික හරිනෙ.. ඇමටිලා අමකල්ලා එන්න
ගුඩුපුතාව බලලා යමන.. කලවාද්දා උඩ ඉදන් බලාගෙන ඉන්නෙ සේරම..
හරිදේ..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම යම කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නෑ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නෑ..

176 කොටස

" ඔයා ලැස්තියෙලා ඉවරද එයි.. එන්නකෝ.."

" පොඩ්ඩක් ඉඳහන් මේ කලියමේ සිප් එක උඩට එන්නැනෙ මගුල.. ආ හරි.."

මම මගේ අතේ ඉඳගෙන එහෙට මෙහෙට දහලන සුදුපුතාව අල්ලලා හරියට වඩාගන්නා.. මෙකට යන්නම මාස හයක් වුණා විතරයි නිදාගන්නෙත් නෑ.. එකතැනක ඉන්නත් බෑ.. දහලනවා දහලනවා අලි විසේ හැඳිලා වගේ.. අපි, පොඩ්ඩක් හරි නිදි වෙලාවට කොට්ට හතරවට්ට නියලා මෙහාට වුණොත් කොට්ට සේරම බිම වට්ටගෙන, නෙට් එකෙහුත් එළියෙ ඉන්නෙ.. දහලනවා කියන්නෙ.. මෙහෙම එකෙක් මගේ ජීවිතේට දැකලා නෑ.. දැන් එයා යන්නම වාඩිවෙනවා.. ඊටපස්සෙ බැලන්ස් නැතුව බොන් ගාලා එහාපැත්තට වැටෙනවා.. අපේ පවුල් උපදේශන සේවාව.. අල්ලපුගෙදර වෛද්‍ය ආධ්‍ය කිව්වෙ 'කොට් එකේම නියලා නියන්න වූවියො, තුවාල කරගන්න දෙන්න එපා' කියලා.. අයිසනම කියයි.. කොට්ත්ම දැන් මේ ගෙදර පොල් ගාන්නෙත් සද්දයක් ඇහෙන්නැතිවෙන්න.. ඇයි මේකා සිරියහනෙ සතපවලා ඉන්නකොට හුනෙක් දිව්වත් ඇහැරිලා මම එනකල්ම අඩනවා.. එක්කො රධ්‍ය අයිසා එයාව වඩාගෙන ගේ වටේ ඇවිදින්න ඔන.. මං ගාවට ආවොත් ශරීර් එක අස්සට රිංගගන්නවා.. ආයෙ එළියට එන්නෙ නෑ වරුවකටවත්..

මදෑ අප්පොච්චා වගේ පුතෙක් හදාගන්නා..

ටිකකින් ළමයින්ගේ අප්පොච්චි බෙබ් බැග් එකකුත් උස්සගෙන පහලට බැහැගෙන ඇවිත් මගෙන් බබාව ඉල්ලගන්නා.. රධ්‍ය අයිසගෙ අතට ගියා විතරයි ආයෙම දහලන්න ගන්නා.. රධ්‍ය අයිසා එනකොට එයාව හරහට නියාගෙන උස්සගෙන යනවා.. මේකා ගේ දෙක වෙන්න හයිසෙන් හිනාවෙනවා.. අපි දෙන්නා මැද්දේ තමා සුදුපුතා රැට නිදාගන්නෙ හුහක් වෙලාවට.. එයා තනියම තිව්වහම අඩනවා මහ හයිසෙන්.. ඊයෙ නිදාගන්න ගිහිල්ලා රධ්‍ය අයිසගෙ කකුල පැටලිලා ඇදේ වැදුණා කියලා මේ කොල්ලා හිනාවෙලා හිනාවෙලා.. මම හිතුවෙ හුස්ම ගන්න බැරි වෙයි කියලා.. හෙනාතල් යන්නෙ හිටපු ගමන්.. ඒ අස්සෙ අපේ මනුස්සයා සේරටම එහා.. මේ පොඩ් එකාව රිඩින් රූම එකෙන් නියාගෙන පාඩම

කරනවා.. පාඩම් කරන ඒවා කියලා දෙනවා.. මම ඇහුවහම මොකක්ද ඔය කරන්නෙ කියලා.. එහෙම තමයිලු.. කාටහරි කියලා දන්නහම මතක හිටිනවලු.. හරිම අගෙයි අප්පයි පුතයි..

" මම එන්නෙ නෑ වරද්.. ඔයා පුතා එක්ක ගිහින් එන්න.."

" හරි හරි අනේ.. යමුකො.."

රඳය අයියා මට පුතාව උකුළට දීලා අනිත් පැත්තෙන් නැග්ගා.. අද පෝය.. හවස් වෙලා නිසා අපි පන්සල් යන්න කියලා හිතුවෙ.. ඒ ගමන්ම අප්පවිච්ච බලන්න යනවා.. පුතාව පෙන්නුවෙ නැතෙ අප්පවිච්ච.. දුස්ට මාමණ්ඩි අදවත් අහක බලාගත්තෙ නැතොත් හොඳයි.. දුස්ට ගාමිණී අධිකාරි..

" කොල්ලො!! දෙනවා දෙකක් මම.."

" මම-මම-"

මගේ අනේ ඉඳගෙන ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන අමුතු බැල්මක් හෙලාගෙන ඉඳපු එකා එකසැරේම ගර්ට එක අස්සෙ ඔලුව ඔබාගත්තා.. මේකට තියෙන්නෙ පුදුම විසයක්නෙ.. තාරාවෙක් වගේ පස්සත් උඩ දාගෙන.. පැමපර්ස් ඇන්දුවහම ඒකගෙ පස්ස ලොකුවට ජේනවා.. අප්පවිච්චගෙ වගේ ලොකුවට හැදිලා එන්නෙ නැතෑ මගෙ පුතාගෙන්.. ගැමමක් පුතේ.. තාත්තිට ඔයා ගැන ආඩම්බරයි.. රඳය අයියා මගේ දිහා බලලා කට දෙහි ලෙල්ලක් වගේ හදාගත්තා..

" අනේ වරද්...!!"

" මොකද.."

" මොකුත් නැහැ.. මොනවද ඔය කොල්ලට පුරුදු කරලා තියෙන්නෙ.."

" මම පුරුදු කළේ නෑ අනේ.. ඒකා තවසෙ වගේ මහ නැහැදිව්ව කමට එහෙම කරන්නෙ.."

රඳය අයියා මගේ පපුවෙ එල්ලිගෙන සිරි නරබ නරබ යන තාර පැටියගෙ පස්සට එකක් හිමිහිට දන්නහම ඒකා ඔලුව උස්සලා රඳය අයියා දිහා

බලාගෙන හිටියා.. අර දුස්සර මුණ එහෙමම පිහිටලා තියනවා.. හිනාත්
යනවා ඒ අස්සෙ.. ඇහිබැම උරුක් කරගෙන කට ඉරක් වගේ හදාගෙන..

" තාත්ති කාගෙද සුදුපුතා.. අප්පව්විගෙ නේද.. නේ..??"

අර දුස්සර ආඩම්බර පාට මුණ පැත්තක් රතු වෙගෙන එද්දි රධ්‍ය අයියා මගේ
කම්මුලට හාද්දක් දුන්නහම අරකා කැහහලා අඩන්න පටන්ගත්තා.. අම්මපා
මේ මිනිහා..

" අයියෝ!!"

" ඉතින් ඇත්ත-හරි හරි තාත්ති සුදුපුතාගෙ.. කෝ එන්නකො අප්පව්විගෙ
උකුළට.. මගෙ සුදුපුතා අඩන්නෙ නානෙ.."

රධ්‍ය අයියා කාර් එක අයිනට කල්ලා අර රැහැයි කොල්ලව උස්සගෙන කාර්
එකෙන් බැහැලා මගේ පැත්තට ආවා.. මම ඩ්‍රයිවින් සිට එකට කකුලක්
තියනා ඒ පැත්තට පැනගත්තා.. රධ්‍ය අයියා මම හිටපු සිට එකෙන් ඉදගෙන
උකුළෙන් කොට්ටයක් තියාගෙන ඒකෙන් පුතාව ඉන්දව ගත්තා.. දැන්
යනවා ශෝක් එකට අප්පව්විගෙ පපුවට හේත්තුවකුත් දාගෙන පස්සත් දික්
කරගෙන..

" මේකා මහ හොර කොල්ලෙක්නෙ වරද්.."

" ඒකතමා තවසෙ වගේ කිව්වෙ.. බලනවකො ඇඩුවෙ නෑ වගේ යන
හැටි.."

සුදුපුතා එළියෙ තියන දේවල් දිහා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන කටත්
ඇරගෙන බලාගෙන යනවා.. රධ්‍ය අයියා බෑග් එක අරගෙන ඒකෙ හදලා
දාලා තිබ්බ කිරි බෝතලේ අරගෙන එයාට පෙව්වා.. ඔක බිලා පැමපර්
එකෙන් එකක් වූදාගන්නනම් එපා පුනේ.. සියා බලන්නනෙ යන්නේ.. සියට
මම ඊයෙ කේක් එකක් හදාගෙන ගිහින් දුන්නා.. ඊයෙ සියගෙ බර්ත්ඩේ
එකනෙ.. උදේ මම එනකල් හොරා වගේ බලාගෙන ඉදලා මම එනවා
දැකලා හිමින්සැරේ ඇදට ගිහින් ඔරවගෙන ඉන්නවා.. අධිකාරි මුණුබුරා
දැකලා මොනවා කියයිද දන්නෑ.. අප්පව්විට මම කිව්වා මුණුබුරා ගෙදර
ඉන්නේ.. වෙලාවක එක්කන් එන්නම් කියලා.. අද රධ්‍ය අයියත් ඉන්න නිසා
එන්න හිතුණා.. වැඩට එන අස්සෙ පුතාව එක්කන් එන්න බෑනෙ.. මමයි
අයියයි දෙන්නම වැඩට යන දවස්වලට අසලි අම්මා පුතාව බලාගන්නවා..

අසලි අම්මට වැඩක් නැතෙ ඉතින්.. එයා හරි ආසයි මුණුබුරෝ ටික
පිරිවරාගෙන ඉන්න.. හිටි ගමන් මෙහෙ ඇවිත් අවිටයි ආරුවයි උස්සගෙන
එහෙ ගෙදර යනවා.. අසලි ආවිච්ඡිමා සසට කෑම හදලා දෙනවා කියලා
උන් දෙන්නා ආසයි අම්මා ගාව ඉන්න හරි ආසයි.. මේ දවස්වල මල්ලි බබාව
ගාඩ් කරන්න අවි අපේ ගෙදරමයි ඉන්නෙ..

හොස්පිටල් එකේ පාකින් ලොට එකේ මම කාර් එක පාක් කල්ලා
අප්පවිට් දෙන්න ගෙනාපු කෑම දාලා තියන පික්නික් බොක්ස් එක
අරගෙන මම කාර් එකෙන් බැස්සහම රඬ අයියන් පුතාව වඩාගෙන එළියට
ආවා..

" ඔයා ගිහින් එන්න.."

මම පික්නික් බොක්ස් එක බොනට එක උඩින් තියලා පුතාව වඩාගත්තා..

" ඔයා එන්නෙ නැද්ද.."

" මම ඔයාට කියලා තියනවනෙ වරද්.."

" ඒත් අයියෙ.. ඔයන් දැන් පුතෙක් ඉන්න අප්පවිට් කෙනෙක්නෙ නේද..
එන්න හිතුණොත් එන්න.. මම බලාගෙන ඉන්නවා.."

මම රඬ අයියගෙ උරහිස ගාවට හාද්දක් දීලා පික්නික් බොක්ස් එකත්
අරගෙන හොස්පිටල් එක ඇතුළට ගියා.. දන්න අඳුරන නර්ස්ලා ඇවිත්
බබාව බලලා මාත් එක්කත් කතාකල්ලා යනවා.. මම අප්පවිට් බලන්න
එහෙට යද්දි අප්පවිට් ජනේලෙ ගාව පුටුවක් තියාගෙන වාඩිවෙලා මම ඇත
එන දිහා බලාගෙන හිටියා.. එකසැරේට මාව දැකලා නැගිටලා ඇතුළට
ගියා.. දැක්කනෙ.. මේ අධිකාරි මාමණ්ඩියා වෙනස් වෙන්නෙ නෑ..

මම පුතාවත් වඩාගෙන අප්පවිට්ගෙ රූම එකට ගිහින් පික්නික් බොක්ස්
එක මෙසෙන් තිබ්බා.. අප්පවිට් පුදුම වෙලා වගේ මගේ අතේ ඉන්න පුතා
දිහා බලාගෙන හිටියහම මම එයාවත් අරගෙන හිටින් අප්පවිට් ගාවින්
ඉදගත්තා.. අප්පවිට් එහාට වෙලා ඉදගත්තා..

" අප්පවිට් මේ ඉන්නෙ අපේ පුතා.. සුදුපුතා මේ කවද බලන්න.. පුතාගෙ
සියාතාත්තා.."

සුදුසුතා අප්පච්චි දිහාම හෙන ආඩම්බර පාට මුණක් හදාගෙන බලාගෙන
ඉඳලා අතක් දික් කල්ලා අප්පච්චිට එකක් ගැහුවා..

" හමප්!! "

හරිම අගෙයි.. ඔය කළේ පුතණ්ඩියා අගේ ඇති වැඩක්.. මම ඒකගෙ අතින්
අල්ලගත්තා.. අප්පච්චිගෙ මුණෙ හැමතිස්සෙම තද වෙලා තියන මස් පිඩු
ලාවට ලිහිල් වෙනවා වගේ මට දැනුණා.. ඒ මුණෙ හැගීම් එකකට එකක්
කියවගන්න බෑ.. සැරින් සැරේ වෙනස් වෙනවා.. ටික වෙලාවකින් අප්පච්චි
සුදුසුතාගෙ ඇහිල්ලක් අතකින් අල්ලලා හෙලෙව්වහම එයා හිනාවුණා..
අප්පච්චිත් ජේන්න නොජේන්න හරිම හීනියට හිනාවුණා..

" නම මොකක්ද.. "

" මෙයා

වරුන් රැස් අධිකාරි

.. ලස්සනයිද.. මමයි රඨා අයියයි තිබ්බෙ.. "

" මම.. "

අප්පච්චිගෙ නාමෙත් සුදුසුතාගෙ නමෙ අගට තියෙද්දි අප්පච්චි සුදුසුතා දිහා
බලාගෙනම හිටියා.. එයාගෙ හිතේ සතුටක් ඇතිවෙලාද මන්දා.. ඒ එක්කම
අප්පච්චි කාමරේ දොර දිහා හැරිලා බලලා ගැස්සුණා.. මමත් ඇඳෙන්
නැගිට්ටා..

" ඔහ්.. ඔයා ආවද.. "

" මම.. "

මම රඨා අයියගෙ අතට පුතාව දීලා එයාගෙ පිටට තට්ටුවක් දාගෙන එළියට
ගිහින්නර්ස්ව හමුවුණා.. සමහරවිට රඨා අයියා තේරුම ගන්න ඇති.. එයත්
අප්පච්චි කෙනෙක්නෙ.. තමන්ගෙ දරුවෙක් එහෙම කරද්දි.. එයා ඒ පටට
අහුවෙන්න ඔන නෑ.. එයා කවදහරි මේවා ගැන පසුතැවෙද්දි පරක්කු වෙලා
තිබුණොත්.. ඒක හිතේ නිදහස නැති කල්ලා දානවා.. එහෙම වෙන්න ඔන

නැ.. මටත් ඔන වුණෙ එයා කාලෙන් එක්ක දෙයක් තේරුම ගන්නවා දකින්න..

රධ්‍ය අයියා පැය බාගයක් විතර අප්පව්ව් එක්ක කතාකරනවා මම දැක්කා.. මම එළියට වෙලා මම දන්න කියන පේශන්ලා දෙතුන් දෙනෙක් එක්ක කතාකළා.. සමහරු ඉන්නවනෙ එයාලට හොඳට දේවල් තේරෙනවා.. හිටපු ගමන් රෝග ලක්ශන මතු වෙනවා..

පැය බාගෙකට විතර පස්සෙ රධ්‍ය අයියා බබාවත් වඩාගෙන කාමරෙන් එළියට ඇවිත් මගේ අතකින් අල්ලගත්තා.. මම එයාගෙ අත අස්සෙන් අතක් දාගෙන එන්න ආවා.. රධ්‍ය අයියා කාර් එකේ දොර ඇරලා බබාව ඇතුළුත් තියලා එහෙමම කාර් එකට හේත්තු වුණා.. නොකිව්වට එයාහිටියෙන් ඔක හිතේ තියාගෙන හිත හිතනෙ.. දැන්වත් හිතට නිදහසක් දැනුණොත් හොඳයි..

" ඇයි මෙ.."

" මම..?? අනේ මන්දා වරද.."

මම රධ්‍ය අයියාගෙ අත් දෙකින් අල්ලගත්තා.. එයා දුකින් නෙ ඉන්නෙ..

" ඔයාට මොනවද හිතෙන්නෙ.. අප්පව්ව් බලන්න ආපු එක හොඳයි නේද.."

" දැන් හිතෙනවා හොඳයි කියලා.. එයා ඒ තරමට වෙනස් වුණේ කොහොමද.."

" එහෙම වුණා.. ඔයා හුඟ කාලෙකින් නෙ අප්පව්ව් එක්ක කතාකළේ.. මටනම් හුරුයි හැමදාම බලලා යන්න එන නිසා.."

" මම.."

රධ්‍ය අයියා මගේ අත් දෙක එයාගෙ අත් දෙක මැද්දට අරගෙන හාද්දක් දුන්නා..

" ඔයා අර මමත් අප්පව්ව් කෙනෙක්නෙ කිව්ව ටික මගේ හිතට වද දෙනවා.."

" ඒකෙන් හරි ඔයා අප්පව්ව් හමුවනානෙ.. අප්පව්ව්ට හරි සතුට ඇති.."

රධ්‍ය අයි‍යා සැහෙන්න වෙලාවක් කල්පනා කල්ලා අන්තිමට කාර් එකෙන්
ඉදගන්නා.. වෙර කරන්න ඕන නෑ කාටවත්ම.. එහෙමනම් අසලි අම්මා
අප්පව්වට කොයිතරම් වෙර කරන්න ඕනද.. එයා එ මුළු ජීවිත කාලෙම ඒ
මනුස්සයගෙ හිරකාරයෙක් වෙලා විදෙව්වා.. ඒත් අදටත් ඇවිත් අප්පව්ව
බලලා කතාබහ කල්ලා යනවා..එයා ඉන්න තත්වෙයි අපි තේරුම්ගන්න
ඕන.. අසලි අම්මා ඩොක්ට කෙනෙක්නෙ.. එයාට තේරෙනවා දැන්
අප්පව්වගෙයි කලින් අප්පව්වගෙයි වෙනස.. කාලෙන් එක්ක එයා හොඳ
වෙද්දි පහුගිය දේවල් ගැන සැහෙන්න පසුතැවෙන්න පටන් ගන්නා.. දැනුත්
එහෙමයි.. අපි කෙනෙක්ට හිතා මතා හරි නොහිත හරි වැරද්දක් කළොත්
ආපස්සට ඒකෙ පසුතැවීම කවදාකහරි හිතේ ඇතිවෙනවා.. මම කැමතිම
නැති දෙයක් තමයි පසුතැවීම.. රධ්‍ය අයි‍යා එහෙම වෙන්න ඕන නෑනෙ..
එයාටත් පුළුවන් අප්පව්ව බලලා යන්න.. එයාට දැනුත් හිතට මොකක් හරි
හැගීමක් දැනෙනවා ඇතිනෙ ඒ එයාගෙ අප්පව්ව කියලා..

අපි හුඟ දවසකින් කැළණි පන්සල් ආවෙ.. සුදුපුතා කලින් පන්සල් ඇවිල්ලම
නෑ.. එයා අඩුවෙන්නෙ එළියට එන්නෙ.. බෙහෙත් විදින්න යනවා
ඇරෙන්න එන්නෙම නෑ.. අසනිප වුණාම මම ගෙරුම උන බලලා බෙහෙත්
දෙනවා.. මෙකව උස්සගෙන සෙනහ වැඩි තැත්වලට ගියෝතින් ටිකකින්
අඩන්න ගන්නවා.. එයා කැමති නෑ එව්වර සෙනහ ඉන්න තැත් වලට
යන්න..

" මම පුතාව ගන්නම.."

" හා.."

රධ්‍ය අයි‍යා මගෙ රැහැයි පැටියව වඩාගන්නම මම පිටිපස්සෙ තිබ්බ පන්සල්
ගෙනියද්දි අරගෙන යන පොඩි වෙවැල් බෑග් එක අතට ගන්නා.. අද පෝය
නිසා කැළණියෙ සෙනහ පිරිලා.. මේකා අඩයිද දන්නෙ නෑ.. රධ්‍ය අයි‍යා
එයාව දෙපැත්තට නළව නළව වඩෙගෙන ඉද්දි එයා හතරවටේම පුදුම
වෙලා වගේ අර දුස්ට මුණත් පුම්බගෙන බලාගෙන හිටියා..

මට අපි දෙන්නා මුලින්ම මේ පන්සලට ආපු දවස මතක් වෙනවා.. අපි
දෙන්නම කොච්චර පන්සල් ඇවිල්ලා ඇද්ද.. මේ පන්සලටම අපි බැන්දට
පස්සෙත් ආවා.. දැන් පුතා එක්කත් එනවා.. හැමතැනම බලද්දි ඉස්සරකාලෙ
මතක් වෙනවා.. අවුරුදු දහනමයෙ මමයි.. අවුරුදු විස්සෙ රධ්‍ය අයි‍යයි.. දැන්
මට විසි නමයක්.. රධ්‍ය අයි‍යට තිහක්.. කාලෙ සැහෙන්න වෙගෙන්

ගෙවීගෙන ගිහිලා.. ඒ ගස් කොළං හැමදේම තිබ්බ විදියටම තියෙද්දි අපි
විතරක් වයසට යනවා.. ඒක නවත්තන්න විදියක් නෑනෙ..

මම නෙළුම මල් වල දඩු කඩලා බැග් එක අස්සට ඔබලා ඒවට පැන් ඉහලා
පූජා කළා.. සුදුපුත්තේ මෙලෝ දෙයක් තේරෙන්නෙ නැති වුනාට හැමතැනම
කලබලෙන් බලාගෙන ඉන්නවා.. රඟ අයිියන් වැන්නදා.. අපි වටේ යන
සමහරු අපි දිහා හැරිලා බැලුවා.. සමහරු දන්නෙ නෑ අපිට බබෙක් ඉන්නවා
කියලා.. කොහොම වුණත් මුල් කාලෙ ඉන්ටව්ව අරවා මේවට පස්සෙන්
එලව එළව කරදර කළත් ඒ එකක්වත් වෙන්නෙ නෑ කියලා දැනගෙන ඒ
මිනිස්සු ආයෙ අපි පස්සෙන් ආවෙත් නෑ.. සමහරු කියනවා අපේ ලොකුකම
කියලා.. එහෙම ලොකු කමක් නෙමෙයි.. ඒත් අපි දෙන්නම ඔවට කැමති
නෑ.. අනික දැන් මම බැඩමින්ටන් ප්ලෙයර් කෙනෙක් නෙමෙයිනෙ.. ඒ
ෆිල්ඩ් එකේ සමහර දේවල් වලට තාම සහභාගී වුණාට ඉස්සර වගේ ඒකම
කර කර ඉන්න තරම වෙලාවක් නෑ.. කොහොම කිව්වත් අපි පවුල මුලට
දාලා හිතන්න ඕන.. පිට තියන ප්‍රශ්න කුණුගොඩවල් ගෙදර ගෙනැත්
හලාගෙන හරියන්නෙ නෑනෙ.. ඒක අපේ ගෙදර.. ගෙදර ඉන්න ඕන හිත
නිදහසේ.. ඒ සැනසීම තියෙන්න ඕන.. කොහොමත් අපි දෙන්නා ජොබ් වල
ප්‍රශ්න ගෙදර ඇවිත් කියවන්නෙත් නෑ..

ඊටවඩා කොච්චර වැඩ තියද ගෙදර ඇවිල්ලා කරන්න.. නේත..

" මම-මම-"

මගෙ රැහැයි පැටියා අප්පව්විගෙ අතේ ඉඳලා ඇති වෙලා මගේ පැත්තට අත
දික් කලාම මම එයාට වඩාගත්තා.. එයා මගේ කම්මුලට කම්මුලක් හේත්තු
කරගත්තා. ඒකගෙ කම්මුල් දෙක ඇපල් ගෙඩියක් වගේ පිමිබිලා
තියෙන්නෙ.. මේ දුස්ට මුණට ආදරේ හිතෙනවා අප්පා.. රඟ අයිියට මං දිහා
බලාගෙන ඉඳලා හිනාඉග්නා.. රඟ අයිියගෙ හිට්ටි කාලෙ ෆොටෝ තියනවා
අසලි අම්මලගෙ ගෙදර.. මගේ අතේ ඉන්න රැහැයි කොල්ලා වගේමයි.. ඒත්
මේ කොල්ලා ඊටවඩා හුඟක් සුදුයි.. බාගයක් ඇමරිකන් නෙ.. කොණ්ඩෙ
තඹ පාටයි.. ලොකු වුණාම කෙල්ලොන්ගෙන් පරිස්සම් වෙලා ඉන්න
කියන්න ඕන..

රඟ අයිියා පහන් පත්තු කරනකල් මම සුදුපුතාවත් වඩාගෙන මෙහෙට
වෙලා හිටියා.. එයා ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන පහන් එළි දිහා බලාගෙන

හිටියා.. එයාගෙ බෝල ඇස් වලට පහන් වල එළිය වැටිලා දිලිසෙනවා.. හරි
ලස්සනයි.. ටිකකින් මගේ උරහිසට මුණ තියාගත්තා..

" නිදියගන්නද මෙ හදන්නෙ.. මම..??"

" මම-මම-මම.."

" මම මම නෙමෙ දැන් ගෙදර ගිහින් වොග් දාලා ඔන නිදාගන්න.. හරිද..
සුදුසුනා.."

" එයාට නිදිමතක් ඇවිල්ලද.."

" පුතේ මෙ බලන්නකො.. ඔයාට හැපි කව්වෙක් පෙන්නන්නද මම.."

" මොකක්ද වරද් අර ඔයා ඉස්කෝලෙ නටපු සිංදුව.. නන්දා නේද.. මට ඒක
මතක් වුණා එකසැරේට.."

" ඒ මොකද එකසැරේට ඒක මතක් වුණේ.. අනේ මෙ..!! ඒ
පොඩිකාලෙන.."

" නෑ අප්පව්ව් දැක්කහම අර දුවගෙන ගිහින් අප්පව්ව්ගෙ මුණට කිව්ව එක
මතක් වුණා.. උඹ අපේ පවුලට වගියක්වත් කළාද.."

" නැත්ත.. බෙන්තර ගහෙන් එහානෙ.. ලේසි නෑ හරිනෙ මම අධිකාරි
පවුලම දැලේ දාගන්නවා.."

" අනේ ඔව්.."

" ඉතින් ඇත්තනෙ.. දැන් බලන්න තවුසෙගෙ අයිසා කාගෙද.. මගේ.. තවසෙ
කාගෙද.. මගේ.. ඒ වුණාට අප්පව්ව් මගේ කියන්න මොකක්ද වගෙ ඒයි..
මාමණ්ඩිට ගරු කරන්න එපෑ මොකක් වුණත්.."

රඳා අයිසා මගේ ඔලුවට ටොක්කක් ඇන්නා.. සැක් වටේ පිටේ ඉන්න
මිනිස්සුන් හිනස්සනවා මෙ මිනිහා..

" අයිසෙ..!!"

" පන්සල් ඇවිලවත් ඔක පොඩ්ඩක් වහගෙන ඉදපන්නකො.."

" බෑ ඇයි මොනව කරන්නද.."

" ගෙදර ගියාම කියන්නම.."

රධ්‍ය අයියා හෙන මනමාල හිනාවකුත් දාගෙන පඩිපෙල බැහැලා ගිහිනි අත් දෙක සෝදගත්තා.. පන්සල් ඇවිත් කියන කතාද මේ මිනිහා කියන්නේ.. පුතේ උඹනම අප්පව්ව් වගේ හැදෙන්නෙපා.. මම වගේ හැදෙන්න.. මම රටක් අඩවපු මනුස්සයෙක්.. රට ඔන්නෑ මගේ මාමණ්ඩියව අල්ලාත්තනෙ.. කොච්චර දෙයක්ද.. මම වගේ ඉන්න ඕන..

අපි පන්සල් ගිහිනි වැදලා පුදලා රූ වෙන්න එග්දර ආවා.. පුතා එතකොටත් හොඳටම ඉතිදාගෙන හිටියෙ.. ඒකනිසා එයාව පිටිපස්සෙ බේබි කැරියර් එකේ තියලා හොඳට පොරවලා අපි දෙන්නා කියව කියව හිටියා.. අපිත් හුහ දවසකින් එළියට ආවෙ.. ඉස්සරහම ගෙදරක ඉන්නෙ නෑ හැමතැනම ඇවිදිනවානෙ.. දැන් එහෙම බෑ පුතා ඉන්න නිසා.. කාලෙන් කාලෙට අපේ ජීවිත වෙනස්වෙනවා..

" ඔයාට මතකද අපි දෙන්නා මුලින්ම මෙහේ අපු දවස.. පෝය දවසක.."

" ඔව් අර බැඩමින්නත් ක්ලබ් එකෙන් ටෙලිපෝට් වුන දවසෙනෙ.."

" මතකයි නේද.."

" මතකයි හලෝ.. නිකමට හිතනවකො මට ආයෙ සිහිය එද්දි මතකෙවත් නැතිවෙලා තිබ්බනම අර ෆිල්ම් වල වගේ.. දෙයියනේ ඔයා මොකද එතකොට කරන්නෙ.. දැන් තවුසෙ ඇවිත් 'වරද්!!' කිව්වහම මම දන්නෑ වගේ 'කවුද මල්ලි ඔයා' කියලා ඇහුවනම එහෙම.. මොකද කරන්නෙ.."

" මම.. කහපාට රෙද්දකුත් හැට්ටෙකුයි ඇඳගෙන 'නාඩගමට ටීටර්ට නැතුම් බැරි නන්දා' කියලා උඹ ඉස්සරහා නටලා පෙන්නනව.. එතකොට මතක් වෙයිනෙ.."

" ඔව් නටපන්.. හැඩට ඉදි.."

නෙද්දකින් කිව්ව කතාව මේ මිනිහා.. මම මගේ එහාපැත්තෙ ඉඳපු පොලොස් කොට්ටෝරුවටපයින් එකක් ඇන්නා.. රධ්‍ය අයියා මගේ බෙල්ල

වටේ අතක් යවලා මාව ළඟට ඇදලා ගන්නා.. කවදහරි බෙල්ලහ හිරවෙලා
තමා මට පරලෝ සැපත් වෙන්න වෙන්නෙ..

" ඔයා තරම් හැඩට නටන්න බැනෙ වරද්.. ඔයා නටපුවා අපිනෙ දන්නෙ..
ආ නෑ සොරි.. මමනෙ දන්නෙ.."

තරක සමනලයා ආවෝ~~~

සුදුසුතාව බලන්න ආපු හැමෝම දළඹු පැටවුන්ට ස්තූති වෙවා අනේ..
දෙයියනේ සිව්ලිමේ කලවාද්දටත් කෙහෙල් කැනක් ගෙනාපු දැරිවියොන්ට
ස්තූතියි..

සේපාලිකා අවසානෙන් හමුවෙමු එහෙනම.. ඒක දිග වැජ්චර් එකක් වෙව්..
අද විතරනෙ එන්නාම.. ලව් යූ කියන්න පුළුවන්..

එන්නාම.. ලව් යූ.. ♥

තැන්ක් යූ සෝ මව් මන්දිනා.. මම ආදරෙයි අනෙ...

තැන්ක් යූ සෝ මව් අවිනියෝ~~~ මම ආදරෙයි..

අනේ තන්ක් යූ චන්දනා.. ආදරේම ආදරෙයි..

@Shan

අනේ මම හුඟක් ආදරෙයි මගෙ දළඹු පැටවුණේ.. ♥

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ටෝරිග්‍රෑම්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..

177 කොටස(අවසාන කොටස)

" මහේ.. තාත්තී.."

" sleep some more.. ඔයා නිදාගන්න ලේට වුණානෙ සුදුසුනා.."

මම මගේ ඇහේ හතර අතේ වෙලාවෙන ඉන්න සේරම අඩු ටික එහාට මෙහාට කල්ලා ඇදෙන් බැහැගත්තා.. මම නම් කියන්නෙ මේ ගෙදර අනිත් කාමර හැදුවට වැඩක් නෑ.. මේ කාමරේම විතර ඇඳක් හැදුවනම හරි.. මුළු ගෙදරම නිදාගන්න තිබ්බා.. ඒ මදිවට තුන් හතරදෙනෙක්ම වෙලාගෙන ඉඳලා මගේ ඇහත් කකියනවා..

මම බාතෘම එකට ගිහින් මුණ සෝදගෙන කාමරේ දොරත් වහගෙන පහළට බැස්සා.. වෙලාව හය හමාරයි.. මේ දවස්වල අවුරුදු නිවාඩුව නිසා ගෙදර කවුරුත් කොහෙවත් යන්නෙ නෑ.. ගෙදරමයි ඉන්නෙ.. ඉස්කෝලෙන් නිවාඩුවෙන.. මමත් හොස්පිටල් නිවාඩු දාලා ගෙදර ඉන්නවා.. කුස්සියෙ පැත්තෙන් තියන ජනේලෙන් ආධ්‍ය අයියලගෙ ගෙදර ලයිට් දාලා ජේනවා.. එහේනම් කොයිවෙලෙන් ඔය කාමරේ ලයිට් දාලමයි තියෙන්නෙ.. අවි මේ දවස්වල පාඩම් කරනවා.. එයාගෙ කාමරේ තමා මෙහේට ජේන්නෙ.. ආධ්‍ය අයියා අවදි වෙලා ඇති..මම ඒ පැත්තෙ ජනේලෙ ඇරියා.. උදේ පාන්දර ආපු සිතලම සිතල හුළු පාරක් මගේ මුණට වැටිලා තිබ්බ කොණ්ඩ කැලි ටික එහේ මෙහේ කරගෙන ගියා..

හැමදාම මෙහෙම තමයි.. මම හුහක් දවසට හතරට විතර ඇහැරෙනවා.. ඒ එක්කම රඳා අයියන් ඇහැරෙනවා.. එතන ඉඳන් හවස හතර හමාර වෙනකල්ම ඉතින් අපි දෙන්නා ජොබ්වල වැඩ.. සතියෙ දවස්වලට හුහක් බිසි.. මගෙ හොස්පිටල් මාරුවීමක් ඇවිල්ලා.. දැන් ජේනරල් හොස්පිටල් එකේ වැඩ කරන්නෙ.. මෙහේ ඉඳන් ලොකු දුරකුත් නෑනෙ.. යන්න එන්න ලේසියි..

අපේ ගෙදර සාමාජිකයෝ ගාණ දෙන්නා තුන්දෙනා වෙලා.. ඊටපස්සෙ හතරක් වෙලා.. අන්තිමට පහක් වෙලා එතනින් නැවතුණා.. හුහ කාලයක්, හියක වෙගෙන් ගෙවිලා ගිහින් අපි වඩාගෙන ඇති දැඩි කරපු ළමයි දැන් අපිටත් වඩා උසයි.. තනියම තීරණ ගන්න හිතන වයසට ඇවිල්ලා.. ඒත් මගේ ඇස් වලින් මම දකින්නෙ..එයාලා මගේ අතට ගත්තු මුල් දවස්වල

වගේ.. ඒකෙන් කියන්නේ නෑ අපේ ආදරේ නිසා අපි එයාලා හිර කරගෙන
ඉන්නවා කියලා.. ඒ වුණාට එයාලා ඒ ආදරේ අපෙන් බලාපොරොත්තු
වෙනවා.. කවුරුත් ගාවදි නැතුව අපි ගාවදි විතරක් හුරතල් වෙනවා..
කොහේ ගියත් අප්පවිච්ඡි.. තාත්තී කියාගෙන ගෙදරට ගොඩවෙනවා..
මෙව්වර ලොකු වෙලත් මහ රූ ජාමෙකට නැගිටලා පොඩි කාලෙ පුරුද්දටම
අපිව හොයාගෙන එනවා.. ඉතින් එයාලා අපේ ආදරේ ලබන කාලෙ ඒක
උපරිමේටම දෙන්න ඕන.. මම හිතනවා අපි හොඳ තාත්තලා දෙන්නෙක්
වුණා කියලා.. මම කියනවාටත් වඩා මදර්ස් ඩේ එකට මගේ මේසෙ උඩ
තියලා යන කාඩ් එකකින්.. ලියුමකින් මට ඒක තේරෙනවා..

අපිට නොලැබුණ හැමදේම එයාලා විදිනවා දකිද්දි ඇත්තටම හදවතින්ම
ලොකු අවංක සතුටක් මට දැනෙනවා.. ඒක හරියට ළමයෙක් වදා

අමමෙක්ට

දැනෙනවා වගේ සතුටක්..

සුදුපුතා ලැබිලා අවුරුදු දෙකකින් අපේ ගෙදරට තව කොල්ලෙක් ආවා..
ඒකා තමයි වූටිපුතා.. සුදුපුතා එයාගෙ අප්පවිච්ඡි වගේමයි.. හරියට රඬ
අයිසගෙ කැරැක්ටර් එක දෙකකට බෙදලා වෙන වෙනම අරගෙන වගේ..
සුදුපුතා වැඩි කතාබහක් නෑ.. හුහක් වෙලාවට හොඳම යාළුවා එක්ක වගේ
මාත් එක්ක තමා එයාගෙ ප්‍රශ්න කතාකරන්නේ.. සැහෙන්න එයාලා අපි
එක්ක විවෘතව කතාබහ කරනවා.. එයා හරි ආදරේ හිතෙන කැරැක්ටර්
එකක්.. මට පුදුම ආදරෙයි.. දැන්නම් ඒකා හැසිරෙන්නේ මගෙන් අප්පවිච්ඡි
වගේ.. ඒලෙවෙල් කරන්න අරගෙන තාම මාස දෙකතුනයි.. අප්පවිච්ඡි වගේ
මැත්ස් තමා කරන්නේ.. එයා පොඩි කාලෙ ඉඳලම පාඩම් කරන්න.. පොත්
කියවන්න.. පාඩුවේ ඉන්න තමයි කැමති.. ගෙදර වැඩක් කිව්වොත්
ජීවිතේට බෑ කියන්නේ නෑ.. කොහොමහරි කල්ලා දෙනවා.. එයාගෙ පුංචි
හිතේ පොඩිම කාලෙ ඉඳලා මහා ගොඩක් ආදරේ පුරවගෙන ඉන්නවා
කියලා මට දැනෙනවා.. එහෙම කොල්ලෙක් ගෙදර වැඩිමලා වෙනවා
කියන්නේ මාර හයිසක්.. මට කියන්න තේරෙන්නේ නෑ අනේ.. සුදුපුතා
ඇත්තටම හරි හොඳ කොල්ලෙක්..

එයා සතුටු වෙන්නේ හරි පොඩි දේවල් වලින්.. මේ ලහදි තමයි ඔ ලෙවෙල්
රිසාල්ට්ස් ආවෙ.. ඔ ලෙවෙල් නම් ඒකා මහා විසාලෙට පාඩම් කල්ලා ලිව්ව
එකක් නෙමෙ.. ඊටකලින් ඔලිම්පියාඩ් ලියලා අයිලන්ඩ් රූත්ක් එකකුත්

අරගත්තා.. දැනුත් ඒ ලෙවෙල් පටන්ගත්තා විතරයි නහින්න හදනවා පොත
මුණු බැඳගෙන.. අප්පව්ව් දෙකතුනක් බැන්නා ඔහොම හැමතිස්සෙම
පාඩම කරන්න ඕන නෑ ටිකක් නිදහසේ ඉන්න කියලා.. මමත් කියන්න
ඒක... කොහෙද අහන්න නෑනෙ.. අලි ඔලුවෙන් නෙ ඉන්නෙ ඒවා
කිව්වහම.. 'හරි අප්පව්ව් මම කැමැත්තෙන්නෙ කරන්නෙ.. ඇඤ්ඤ තාත්තී
කියන්නකෝ' ගාලා අත් දෙකත් බැඳගෙන සෝඟා එකේ වාඩිවෙලා
ඉන්නවා මහ දුස්ට මුණක් හදාගෙන.. ඉස්සර දහලපු එකාද කියලා
හිතාගන්නවත් බෑ..

අපේ ගෙදර අනිකා.. වූට්පුතා.. හොඳ වූට්පුතෙක් තමා ලැබිලා තියෙන්නෙ..
අධිකාරි පවුලෙ තියන සේරම අලි විසේ ඡාන ප්‍රමුඛ වෙලා තමා ඒකා
ඉපදුණේ.. අයිසා වගේ නෙමෙයි මල්ලි.. අහසයි පොළොවයි වගේ..
මෙලෝ පාඩම වැඩක් කරන්නෙ නෑ.. ඉස්කෝලෙ තියන සේරම ස්පෝර්ට්ස්
කරනවා.. කැමපේන් යනවා.. දැන් කැඩෙට් කරන්නත් අරගෙන.. පුදුමාකාර
විසයක් තියෙන්නෙ.. සතියට හොස්ටිට්ල් යන්නම මොකක් හරි
කරගන්නවා.. නැත්නම තමයි ඒකට උණ ගන්නෙ.. ඉස්කෝලෙ වැඩ
කරවන්න කවුරුහරි ලඟ ඉන්න ඕන..

මේ දවස්වල අයිසට බය නිසා අයිසා ළහිත් ඉන්දවගෙන පාඩම කියලා
දෙනවා.. නැත්නම් ගහක් උඩ.. එක්කො ආරු අයිසා එක්ක.. අව් දැන්
කැමපස් යනවා.. කොළඹ මොලිකියුලින්.. ආරු කැමපස් යන්න එනකල්
ගෙදර ඉන්නෙ.. ආරු ඇවිල්ලා තනි රස්තියාදුකාරයා.. ආධ්‍ය අයිසා වගේම
තමා.. ඒ පෙනුම එහෙමම පිහිටලා තියනවා.. ඒ චුණාට තනි
රස්තියාදුකාරයා.. තාම වූට් තාත්තී කියාගත්තු ගමන් මගේ පාල පස්සෙ
තමා ඉන්නෙ.. ගෙදරක ඇත්තෙම නෑ.. මම හිතන්නෙ ඔය එළියට ඇවිල්ලා
තියෙන්නෙ ආධ්‍ය අයිසගෙ ඇතුළෙ හැංගිලා තියන අනිත් ප'සනැලිටිය
වෙන්න ඕන.. ආරු අපේ ගෙදර වූට්පුතා එක්ක හරි ෆිට්.. දෙන්නා එක්ක
තාප්පවල බඩගානවයි.. ලේන් එක පුරාම දුට්නවයි.. වැඩක්නැත්නම් මිදුලෙ
වලක් හරි භාරනවා.. පහුගිය දවස්වල එහෙම මගුලක් භාරලා අල්ලපු ගෙදර
වතුර බට්ට අලවංගුපාරක් ගහලා මාමා බේරිහන් දෙනවත් ඇහුණා..

වූට් පුතණ්ඩියා එහෙම හෙන පිස්සෙක් වගේ හිටියට ඉතින් මටයි
අප්පොව්වටයි ආදරෙයි.. පොඩි එකා වගේ.. තාම මගේ ඇහ අස්සෙ
රිංගගෙන, වෙලාගෙන බදාගෙන ඉන්නෙ.. මහා ලොකු වයසක්ම නෙමේ
ඉතින්.. නමය වසරෙ.. ඔය කාලෙ ලමයි ගැන කියන්න ඕන නෑනෙ.. අයිසට
මෙලෝ වැඩක් කරන්න දෙන්නෙ නෑ.. හැමතිස්සෙම විහිළ කරනවා..

සුදුසුතා ඉවසලා ඉවසලා බැරීම වුණොත් අරුට දෙකක් ඇන්නහම එනවා කඳුළු පෙරාගෙන.. 'තාත්ති ඇසෙද් ගුදුඅයිසා ගැහුවා' කියාගෙන..

එතකොට අපේ ගෙදර අනිකා.. ඒ ගැන කියද්දිත් මගේම තනි ඇහැකට කඳුළු උනනවා.. මුළු කොළ සංහතියටම ඉන්න එකම කෙල්ල.. අප්පොව්වගෙ දෝණිඇන්දා.. කොළ සංහතිය කිව්වෙ අපේ ගෙදර විතරක් නෙමෙ.. අපේ මිතුරු සමාජයේ කිසිම එකෙක්ට ආසාවකට කෙල්ලෙක් ඉපදිලා නෑ.. කියාන් අයිසට කොල්ලොම තුන් දෙනෙක් ඉන්නවා.. සෙනුකයගෙ ගෙදර දෙන්නයි.. මහිගගෙ එක්කෙනයි.. වමිරුවගෙ තුන්දෙනයි.. එගේ දෙන්නෙක් ටවින්ස්ලා.. ඔය සේරම කොල්ලො.. අපේ ඉස්කෝලෙටමයි යන්නෙ.. දැන් ඉතින් අපි හොඳම යාඵවො නිසා එයාලත් හොඳම යාඵවො.. කියාන් අයිසගෙ දෙවෙනියා තමයි වූට්ටුතාගෙ ඉස්කෝලෙ හොඳම යාඵවා වෙලා ඉන්නෙ.. ඉතින් අපේ දෝණියට හතරවටෙ ම ඉන්නෙ අයිසලා තමා.. අර අයිසා මේ අයිසා.. කටෙම අයිසලා ගැන තමා.. ගෙදර ඉන්න දෙන්නත් නංගිට පණ ඇරලා ආදරෙයි.. ඒ ඔක්කොම පැත්තකින් තිබ්බහම අප්පව්වි.. එයත් දෝණිට හුහක් ආදරෙයි..

අර දෙන්නම අප්පව්වි වගේ හෙන ආඩම්බර පාටට දුස්ටකමට පුම්බගෙන හිටියට දෝණි එහෙම නෑ.. එයා හරි හුරුබුහුටි කෙල්ලෙක්.. හැමතිස්සෙම කියවනවා කියවනවා.. මම බැරිවෙලාවක් දෙයක් කිව්වොත් ඒකට දාහක් විතර දේවල් කියනවා.. වූට් අයිසා කියන්නෙ මෙකිව රූප් කරන්න යැව්වනම් හොඳයි කියලා.. එයා වැඩි උසක් නෑ.. එක ඇහැක් දුඹුරු පාටයි.. අනික නිල් පාටයි.. එයත් අනිත් දෙන්නා වගේ ඇමරිකන් මික්ස් එකක්.. ඒ වුණාට බැලූබැල්මට මම වගේ තමා.. මගේ ඉස්කෝලෙ කාලෙට කොණ්ඩයක් ඉණ ගාවට විතර දාලා ගවුමක් ඇන්දුව නම් ඒ වගේ..

රඨෂ අයිසා Ph.D. එක ඉවරකල්ලා දැන් මොරටුව කැමපස් එකේ ප්‍රොෆෙසර් කෙනෙක් විදියට වැඩ කරනවා.. ඒ ඇරෙන්න කලින් වැඩ කරපුම තැන හෙඩ ඉන්ජිනියර් විදියට වැඩ බලනවා.. ප්‍රයිවට් කැමපස් වල ලෙක්චර්ස් කරන්න යනවා.. එයා දැනටමත් එයාගෙ හීන හැම එකකටම ගිහින් ඉවරයි.. ඉතින් එයා දැනට 'ආත්මතෘප්තිය' කියන දේ උපරිමෙන්ම විදිනවා.. මමත් මගේ හැම හීනයක්ම අල්ලගෙන ඉවරයි.. මටත් ඒ හැගීමම දැනෙනවා.. ඉතින් ආයෙ කියලා සතුටුවෙන්න අපිට වෙන හේතු ඔන නෑ.. මේ තියන දේවල්ම බලාගෙන ඉඳලා අපි සැහෙන්න සතුටින් ජීවත් වෙනවා..

ජීවිතේට හරිම මනුස්සයෝ හමවුණාම ඒ හැගීමට වෙන්න ඕන

ජීවත්වෙනවා

කියන්නෙන.. හරියට මට.. රඟ අයියට වගේ.. අපි ආදරේ කරන්න පටන් අරගෙනත් දැනට අවුරුදු තිහකට කිට්ටු වෙනවා.. අපි තනියම ගෙවපු ජීවිත කාලෙ වගේ දෙගුණයක් අපි එකට ඉඳලා තියනවා.. එතකොට එයාගෙයි මගෙයි කියලා ජීවිත දෙකක් තියනවා කියලා දැනෙන්නෙන නෑ.. හරියට එකිනෙකාගෙ ජීවිත වල අනිත් කොටස වගේ දැනෙන්නෙන.. අසනීපයක් වුණොත්.. වෙන ප්‍රශ්නයක් වුණොත් අපි දෙන්නම ඒවට මුණ දුන්න 'එක්කෙනෙක්' විදියට.. මම ඒක වචනෙන් කියනවට වඩා ඒක ඇවිල්ලා කාලෙන් එක්ක හිතට දැනෙන දෙයක්.. එයා තාමත් ඉස්සර වගේම තමයි.. කොයි වෙලෙන් 'වරද' කියාගත්තු ගමන්මයි.. වැඩ ඇරිලා මාව ගන්න හොඹිපිටල් එක ගාවට එනකල්.. ඇතිවසරි එකට ලැබෙන මල් බොකේ එකක ඉදන්.. හැමදාම උදේට දෙන හාද්දක් වෙනකල්.. අසනීපයක් වුණොත් නිදිමරාගෙන ම ගාවට වෙලා එළි වෙනකල් ඇහැරන් ඉන්න තැන වෙනකල් එයාගෙ ආදරේ අඩුවක් පාඩුවක් නැතුව මට දැනෙනවා.. හරි පුදුම මනුස්සයෙක්.. ඇත්තටම.. අදට වඩා හෙට දවසෙ ආදරේ කරන එහෙම මනුස්සයෝ කලාතුරකින් ඉන්න ලෝකෙ.. මගේ හස්තේඩ එහෙම වුණා කියන එකෙන් මගේ හිතට ලොකු සතුටක් දැනෙනවා..

එයා හස්තේඩ රෝල් එකකරගෙන යනවා වගේම තමයි.. අප්පව්වි කියන රෝල් එකේදිත් හරි ආදරණීය මනුස්සයෙක්.. එයා හැමතිස්සෙම කියනවා 'අපිට වෙච්ච නරක දේවල් පෙත් ඉවරවෙලා අනිත් අයට ඒවා බෝ කරන්න ඕන නෑ' කියලා.. සතුට කියන දේලු බෝ වෙන්න ඕන.. දුක කියන දේවල් අපේ හිතේම මරලා දාන්න ඕනලු.. ඉතින් එයාගෙ අප්පව්වි එයාට සැලකුව විදියක් ගාවගන්නෙන නැතුව එයා ළමයින්ට හරි ආදරෙයි.. එයා ගෙදර ආවහම ගෙදර සේරම දුවගෙන ඇවිත් මුලින්ම තුරුල් වෙන්න එයාට.. දවසෙ වෙන වූටිම දේ ඉඳලා ඉවරයක් නැතුව කියන්නෙන එයාට.. බය වෙන්න ඕන අප්පව්වි කෙනෙක් නෙමෙයි බයක් නැතුව ඕනම දෙයක් කියන්න පුළුවන් අප්පව්වි කෙනෙක්.. වෙලාවකට මටත් පොඩිකාලෙ නොදැනුණ තාත්තෙක්ගෙ ආදරේ එයාගෙන් ලැබෙනවදෝ මට හිතෙනවා.. හුහක්ම පුතාලා ලැබුණට පස්සෙ..

මම මේ මනුස්සයට හෙන ආදරෙයි ඉතින්..

මාස අවුරුදු ගෙවිලා යද්දි මං ගාව ඉදපු රුස්ස ගස් වගේ දැනිව්ව ආදරණීයම මිනිස්සු කාලයත් එක්ක ඇස් පියාගන්නා.. මගේ හිතට ඒ වේදනාව අඩුවක් නැතිවම අද වෙනකල් දැනුණත්.. මට එයාලගෙ සතුට ගෙනැත්තේන පුළුවන් වුණු නිසා හිතට සැනසීමයි.. ඒත් හිතේ අමරණීය වෙලා හැමදාමත් ඉන්නවා.. අදටත් මට හමුවුණු හොඳම හමුවීම..මගේ ආවිච්ඡාමා.. අම්මෙක්ට වඩා මට ආදරේ දුන්නා.. මට හයිස්ක් වුණා.. මගේ උකුළු උඩම ඇස් දෙක පියාගනිද්දි හිතට අකුණු දාස් ගාණක් කෙටුවත්.. මම දන්නවා ආවිච්ඡාමා හිටියෙ හුහාක් සතුවිත්.. මම තනියම නැගිටපු කාලෙ මගෙ ගාව ඉදපු තුන්දෙනෙක්ම අද වෙද්දි නෑ.. එයාලා හොඳ තැනක සතුවිත් ඉන්නවා ඇති කියලා මම හිතනවා.. ජීවිතේ එහෙම තමයි.. හමුවීම තියනවා.. වෙන්වීම තියනවා.. දෙයක් හමුවුණොත් කවමදාහරි වෙන් වෙනවා.. ඒ වෙන් වෙද්දි හිතේ දුකක් පසුතැවීමක් තියාගන්න හොඳ නෑ.. හැම වෙන්වීමක්ම.. ආදරණීය වෙන්න ඕන.. මතක් වෙද්දිත් දුකක් එක්ක හිතට සතුටක් ලැබෙන්න ඕන..

ආධ්‍ය අයිසා අවුරුදු ගාණක් ඉවසලා ඉවසලා මාමගෙ කීමට අප්පව්වට ආයෙම ලං වෙන්න තීරණේ කළා.. කොහොමත් මාමා ආධ්‍ය අයිසගෙ අප්පව්වට මොකුත් කියන්නෙ නෑනෙ.. මාමගෙ හිතේ තරහක් අමනාපයක් තිබ්බත් අපි දෙන්නම කවදාවත් එහෙම තරක විදියට අප්පව්වට බැනලත්නෑ.. අනික සේරටම කලින් වෙව්ව හැමදේටම අප්පව්වට අවස්ථාවක් දුන්නෙ මමයි මාමයි.. දැන් අප්පව්වි හුහාක් වයසයි.. අසලි අම්මා එක්ක ගෙදර ඉන්නෙ.. සැරින් සැරේ මතකෙ අමතක වෙන ගතියක් තිබ්බත් හැම මාසෙම බලාගෙන ඉන්නවා අපි එයාව බලන්න ඒව් කියලා.. අම්මා කියනවා සමහර වෙලාවට අපේ වෙඩින් ඇල්බම ළඟ තියාගෙන වරු ගණන් බලාගෙන ඉන්නවලු.. මාත් එක්ක තාම මාමණ්ඩියා කතාබහ කරන්නෙ නෑ.. ඒ වුණාට මම ගිහින් කතාකරනවා.. කතානොකළොත් ඒත් තරහ වෙනවා.. මගේ දුස්ට මාමණ්ඩියනෙ..

අප්පව්ව් මෙහේ තුන්දෙනාටයි ආධ්‍ය අයිසගෙ බබාලා දෙන්නයි ආදරෙයි.. අපි කවුරුත්ම නැති වෙලාවට ළඟට කතාකරගෙන පාඩම් වැඩ ගැන අහනවා.. අපේ වූවිපුතාට එහෙම හරි එකතුයි.. ආවිච්ඡා සියලා කියන්නෙ ආදරණීය මිනිස්සුනෙ.. අප්පව්ව් ආස ඇති එයා සියෙක් වුණාම මුණුබුරො මිනිබිරියො ළහින් තියාගෙන කතා කියන්න.. රධ්‍ය අයිසා කවදාවත් එයාගෙ අප්පව්ව් ගැන ළමයින්ට තරක දෙයක් කියලා නෑ.. එයාලා දන්නෙත් නෑ.. අතීතෙ අපි එක්කම වැළලුනාවෙ.. ආයෙම ඒවා උඩට ගන්න

උවමනාවක් නෑ.. හැම මනුස්සයෙක්ම ආදරණීය මනුස්සයෙක් වෙනවනම් ඒ ඇති..

අසලි අමමත් හරි ආදරෙයි ළමයිනිට.. මම මගේ ආවිට ආදරේ කොහොමද අපේ ළමයිනි එයාලගෙ ආවිට්ලා දෙන්නට හුහක් ආදරෙයි.. අපේ අමමත් මග බලාගෙන ඉන්නෙ මෙහේ අය එයාව බලන්න එහේ එනවනම්.. අනික අපේ නැන්දමමලා දෙන්නා හොඳ යාප්වොන.. අමමා ලංකාවට ආවහම අපේ ගෙදරත් දවස් දෙකතුනක් ඉඳලා ලමයි හුරුතල් කලා යන්නෙ.. මුළු පවුලටම ඉන්නෙ එක කෙල්ලයි නිසා දෝණිට හැමෝම හුහක් ආදරෙයි.. අසලි අමමට වුණත් ඒක වෙනස්ලෑ.. කොල්ලොම ඉන්න පවුලක එක කෙල්ලෙක් හැදෙනවා කියන එක..

දැන් අපේ කාලෙ වගේ අවුරුද්දේ වාර තුනට ජේරන්ට්ස් මිටින් තුනක් නෑ.. අවුරුද්දේ අන්තිමට එකක් තියනවා.. ජේරන්ට්ස් මිටින් ගියාම මුළු මිතුරු සංභතියම හම්බෙනවා.. ආගි අපේම ඉස්කෝලෙට බැන බැන ඉඳලා දැන් එනවා නෝනහාමු වගේ සාරි පටලගෙන ජේරන්ට්ස් මිටින්.. අන්තිමට කොහොම හරි කියාන් අයිසා ඒකිගෙන් පලි ගන්නනෙ.. අයුක අයිසන් එයාගෙ බිස්නස් එක දැන් දියුණු කරගෙන ඒකෙ බ්‍රාන්ච්ස් පවා ඔපන් කල්ලා.. ගෙදරත් ආයෙම කඩලා ලොකුවට හැදුවා.. අනික වමිරුත් අයුක අයිසට හෙන සපෝට එක උගේ පැත්තෙන් දෙනවා.. සෙනුකලා වමිරුලා හොඳ පවුලක්. අයිසා මලෝ දැන් හරි එකතුයි.. අයුක අයිසට එයාගෙ සහෝදරයෙක් ඉන්න එක හයිසක්.. සෙනුකයා ඒ කාලෙ ගේමක් දීලා උන් දෙන්නට යාප් කෙරෙව්ව එකේ පාඩුවක් නෑ බලාගෙන යද්දි.. මගේකාට මොලෙන් පිහිටලා තියනවා..

හෙට අලුත් අවුරුද්ද..

හෙට අලුත් අවුරුද්ද නිසා රැට අපේ මිතුරු සමාජේ සේරම අපේ ගෙදර ඩිනර් එකකට එනවා කිව්වා.. අපිත් හම්බෙන්නෙ හෙන කාලෙකින්නෙ නිවාඩුවක් සෙට් වුණාම.. ඒ ඇරෙන්න ඇනුවල් ට්‍රිප් එකක් යනවා.. කොහේහරි සේරම එක්ක ගිහින් ඉඳලා කාලා බිලා දවස් තුනක් විතර ඉඳලා එනවා.. ජීවිත කාලෙටම වෙනසක් නැතුව ඉන්න උන් සෙට් එකක් ඉන්නවා කියන්නෙ ඒක වෙනමම ආතල් එකක් තමා.. කියාන් අයිසා ළමයි තුන්දෙනෙක්ගෙ අප්පොච්චා වෙලත් තාමත් රඟ අයිසට සුදුඅම්මියා.. අයුක අයිසට සුදුදෝණියා ගාගත්තු ගමන්මයි ඉන්නෙ.. දැන් ඉතින් හෙට ආවහම මෙනෙ මැරෙන්න හදාවි..

මම ට්‍රේ එකෙන් මගේ ටික තියලා මෙහාපැත්ත හැරෙන්න යද්දි මගේ ඉණ වටේ අත් දෙකක් එතීලා මාව කවුන්ටර් එකට හිර වුනා..

" ගුඩ්මෝනින්.."

රධ්‍ය අයිසා මගේ කමමුලක් එබෙන්නම හාද්දක් තිව්වා..

" ගුඩ්මෝනින්.. මම දැන් එන්න හැදුවේ උඩට.."

රධ්‍ය අයිසා මාව එයාගේ පැත්තට හරවගෙන තොල් වලින් හාදු දෙකතුනක් තියලා මගේ ඉන දිගේ අත් උඩට ඇදගෙන ආවා.. ටිකකින් එහාට වුණා..

" අප්පව්ව්!!!!!!!!!!!! වූවි අයිසා ඉන්න දෙන්නැ.. යනවා අකහට බූරු අයිසා.. සුදුඅයිසේ!!!! අනේ එන්නකෝ.. තාත්තී මේ මෝඩ අයිසා මගේ ඇදේ පෙරලෙනවා.."

" මල්ලි!! මෙහෙ එන්න.."

" අඩේ අප්පව්ව් මෙන්න මෙයා කවියක් ලියලා.. කාටද හලෝ මේක ලිව්වේ මට නේද.. අඩේ අයිසේ.. එනවකො පෙන්නන්න.."

ඒ එක්කම සලබලා ගාලා උඩතට්ටුවේ එක එක බඩු පාවෙලා ගිහින් බිමට වැටෙන සද්දේ ඇහුණහම රධ්‍ය අයිසා මගේ දිහා මහ අමුතු විදියට බැලුවා.. මම මක් කරන්නද.. මගේ දිහා බලන්නේ..??!!

" මොකද.."

" ආ..?? නෑ නෑ මොකුත් නෑ.."

ටිකකින් ආයෙම දෝණිඇන්දා බෙරිහන් දෙන සද්දේ ඇහුණා..

" ඔන මම සාහිත්‍ය දිනේට ලියපු කවිය.. මෙහෙට දෙනවා..!! සුදුඅයිසේ එන්නකො අනේ.. සුදුඅයිසේ!!!!!!!!!!!!"

" ශුප්ප්අයිසේ.. අපේ බටකොළ ආච්චි කවියක් ලියලා.. මේ බලනවකො.."

" මල්ලි!!"

" අඩි අයිසා නානවද.. සොරි ඇ.. ඒකට කමක් නෑ.. මේ බලනවකො අපේ දේණි කවියක් ලියලනෙ.. පොඩ්ඩක් ඉදහන් මම මේක රාමු කල්ලා මගේ කාමරේ අලවගන්නවා.. අයිසටත් කොපියක් ඔන්නම් කියන්න හොඳේ.."

" පලයන්නෙ නාගන්නවත් දීලා.. තාත්තී මේ මල්ලි වොග්ගම එක ඇතුළට ඇවිල්ලා යන්නෙ නෑ.."

" පුහ්.."

ටිකකින් වූටිපුනණ්ඩියා පඩිපෙල බැහැගෙන කුස්සියට ඇවිත් මගේ කරේ එල්ලිලා මුණ ඇදකරගත්තා.. මම කිරි එක අරගෙන අතට දුන්නහම රධ්‍ය අයිසා ඒකගෙ පිටට තඩ්බැවා.. දෙන්න තමා තියෙන්නෙ.. නැගිටිට වෙලේ ඉදලා යුද්ධ කරනවා..

" තාත්තී.."

" මම.."

" මොකුත් නැහැ.. කරන්න මොකුත් නෑ නේද.. හෙන බඩගිනී අනේ.. අප්පව්ව් තාත්තීගෙන් එහාටවෙලා ඉන්න.. එයා අපේ.. අයිසගෙයි මගෙයි.. අර උඩ ඉන්න බටකොළ ආව්ව් ඔයාට දෙන්නම්.. නේද තාත්තී.."

"

වර්ධ රාධෙව

බුරු පැටියා..!!!!!!! මගේ කොළේ කොහෙද දැමමෙ!!! අප්පව්ව් මේ අයිසා ඉන්න දෙන්නෑ අනේ.. අප්පව්ව්!!! මෙහ් මගේ අත හිරුවා.. පිඹිනවා බුරු අයිසා.."

දේණිඇන්දා කොණ්ඩෙන් වනාගෙන මල යස්සනී වගේ කුස්සියට ඇවිත් වූටිගෙ කනෙන් ඇදලා බලෙන්ම අර ඇහැටවත් පේන්නෙ නැති තුවාලට පිඹගන්න හැදුවහම අරකා කුස්සියෙන් සාලට දිව්වා.. දේණිඇන්දා අප්පව්ව්ව් අත් දෙකෙන් බදාගෙන පපුව අස්සෙන් මුණ ගහගත්තා.. අඩනවද කොහෙද.. මම කිසිදෙයක් ඇහුණෙ නෑ වගෙ එළවලු දාපු බාස්කට් එක ළඟට අරගෙන උදේට උයන්න දෙයක් තේරුවා.. රධ්‍ය අයිසා දේණිව උස්සලා කිවත් කවුන්ටර් එක උඩින් තිබ්බා.. බොරුවට අඩනවා තියන

කපටිකමට.. ඔව්වට රැවටෙන මිනිස්සු මේ ගෙදර ඉන්න නිසා හොඳයි ඉතින්..

" අප්පව්ව් අයියා අත සිරුවා.. මේ.."

" මගෙ කෙල්ලට වද දෙන්නැ!! වූවිපුතා..!!"

" බනින්න අප්පව්ව්..!! බනින්න අනේ.. බනින්නකෝ.."

ඒ එක්කම මට ඇහුණා අල්ලපු ගෙදරයි අපේ ගෙදරයි මැද්දේ තියන ගේට්ටුව කිරීස් ගාලා ඇරෙනවා.. ඔහොම තමා.. අපේ මාමයි ආරුයි එහේ ඉන්න නිසා රාධෙව් ඉන්නෙම එහේ ගෙදර.. ආධ්‍ය අයියන් තියාගෙන නලවනවනෙ.. මගෙ ලස්සන මස්සිනා උයනවද දන්නැ.. බලන්න යන්නත් ඔන අනේ.. උදේට දැක්කහම දවසම ලස්සනයි..

" ගුඩමෝනින් තාත්තී.. ගුඩමෝනින් අප්පව්ව්.. මම මුඛ එකක් බලන්නද අද.. පාඩම කරන්න මුඛ එකක් නැ.."

කවුන්ටර් එක උඩට වෙආ අප්පව්ව්කිගෙ බෙල්ල අස්සෙ මුණ ගහගෙන ඉඳපු එක්කෙනත් ටක් ගාලා ඔලුව උස්සලා සුදුපුතා දිහාබැලුවා..

" සුදුඅයියෙ මාත් එන්නමකො.."

" එන්න.. මම වෙදරින් චිත් යූ බලනවා.."

" හා!! හෙට අවුරුදු නිසා අද පාඩම කරන්න ඔන නැ නේ අප්පව්ව්.. නේද.."

රධ්‍ය අයියගෙ ඇස් දෙක ගාවටම කිට්ටුවෙලා අර කෙල්ල ඇස්පිල්ලම් දෙක තුනක් ගැහුවා.. ඔව්වා කරන්න එපා පුතේ.. තාත්තා අප්පව්ව්ව් රවට්ටගත්තෙන් ඔව්වා කරලනෙ.. එතකොට ඉබේම ඔලුව 'ඔව්' කියලා සිග්නල් එක්ක දෙන ගමන් වැනෙනවා..

" සුදුපුතා ක්ලාස් යන්න බෑ කියනවද වරද්.."

අර දෙන්නා සාලට ගිහින් ටීවී බලන්න ගත්තහම රධ්‍ය අයියා ට්‍රේ එක උඩ තිබ්බ ඉවරවෙව්ව මග් ටික සේදුවා..

" බැහැල්ලුනෙ.. ළමයි ගොඩක් මැද්දේ ගිහින් ඉන්න අමාරුලු.. ඒ වුණාට ක්ලාස් නොයවා බැනෙ.."

" එහෙනම් ඉන්ඩිවිජුවල් ක්ලාස් එකක් කරවමු.."

" ඒත් බැහැල්ලු.. එයාට කැමති විදියට කරන්න දෙමු ඒයි.. එහෙම හොයන්න තරම් දෙයක් ඇත්තෙ නැතෙ.. මම ඇහුවා මේ අවුරුද්දේ නැතුව ලබන අවුරුද්දේ මාස හයක් වගේ තියලා සර් කෙනෙක් ගෙන්න්නද කියලා.. එතකොට හා කිව්වා.."

" එහෙම හොඳයිනම් කරමු.. ඒ වුණාට වූටිපුතාව ක්ලාස් යවන්න වරද්..මෙලෝ වැඩක් කරන්නෙ නෑ.. පොත් වලත් හැමතැනම හිස් පිටු විතරයි.. ඇහුවහම කියනවා අර වැඩේ තිබ්බලු.. මේ වැඩේට ගියාලු.. ස්පෝර්ට්ස් විතරක් කල්ලා බැනෙ.."

" එක්සෑම් එකට ළකුණු අඩු නැතෙ ඉතින්.. පන්තියෙ හිටපු එක්කෙනෙක් කිව්වනම් කමකුත් නෑ.."

රඬ අයියා අත කරකලා මගේ පස්සට පාරක් ගැහුවා..

" පන්තියෙ තමයි බොල හිටියෙ.. උඹ වගේ අඹගස් වල අපි බඩගැවෙ නැතෙ.."

" ඒ වුණාට තවසෙට මගල් විසේනෙ පොඩි කාලෙ ඉඳලා.."

" අනේ මේ වරද්.. මමද ෆිෆ් ගේඩ්ස් ඔෆ් ග්‍රේ පොත ඉස්සුවෙ ලයිබ්‍රි එකෙන්.. ඒකත් අටේදි.. අනේ මේ ඉඳහන්.. කෝ ඔය ලුණු කොළ ටික දෙනවා මෙහෙට.."

රඬ අයියා මගේ අතේ තිබ්බ ලුණුකොළ ටික උදුරගෙන ගිහින් ඒක හේදුවා.. මුගෙ කට විතරක්.. මම ෆ්‍රිජ් එක ඇරලා අයිස් කැටයක් අරගෙන රඬ අයියාගෙ කලිසම අස්සට දැමමහම ඒකා මැරෙන්න හැදුවා..

" වරද්!!!!"

" සිතල වුණා නෙහ්.. පරු පස්ස ඒයි.."

" උඹට මම පෙන්නන්නම් පොඩ්ඩක් ඉදපන්නො.."

"මොකක්ද පස්ස-කැහැන්.. වූට්පුතා.."

ඒ අස්සෙ පොඩි නසරාණියා කුස්සියෙ ජනේලෙන් එකසැරේට මතු වෙලා පැන්ට් එකට කකුලක් තියලා බිමට පැන්නා.. මෙ ජනේලෙට ගිල් ගැහුවනම් හරි වගේ..

" ඒඩියනුත් එනවද අප්පව්ව් හෙට.. අයුක අකල් එනවා කිව්වා නේ.. තාත්ති අහන්නකො.. ඔකා ඉස්කෝලෙදි මගේ ලෙදර් බෝලෙ දෙකට පැළවෙන.."

" ඒ මොනවා කරන්න ගිහිල්ලද.."

" ඌට පිස්සු තාත්ති.. ආ නෙක්ස්ට ටීක් ග්‍රිට්බෝල් ප්‍රැක්ටිස් තියනවා.. කැඩෙට් කැමිස් යන්න තියනවා.. ඒ ඇරෙන්න ගේට්ටේ එකේ ක්ලාස් තියනවා.. අප්පව්ව් ඒකනිසා මම සයන්ස් ක්ලාස් ස්කිප් කරන්නම් හොඳේ.."

" නෑ නෑ...!! ක්ලාසස් ස්කිප් කරන්න නෑ.. එක්ස්ට්‍රා කිරිකියුලර් කරනවා වගේම ඇකඩමික් බැලන්ස් කරගන්න ඔන වූට්පුතා...!!!"

" බෑ අනෙ.. අනේ~.. තාත්ති.. මොකක්ද අනේ.. සයන්ස් ක්ලාස් එකේ මිස් මල වදේ අනේ.. හැමතිස්සෙම අප්පව්ව් ගැනයි තාත්ති ගැනයි කිය කිය බනිනවා.. අප්පව්ව් ප්‍රොෆෙසර් කෙනෙක් නේද යැයි යැයි ගහා.. එහෙම ඔන නෑනෙ.. අනික අප්පව්ව්ට වගේ මොලේ ඇහපුරාම අපිට නෑන තාත්ති.. නේද..මගෙ සුදු තාත්ති.. මම ආදරෙයිනෙ හලෝ.."

ඒකා මගේ ඇහේ වෙලෙන්න ආවහම මම එහාට වුණා.. ඊටපස්සෙ අප්පව්ව්ගෙ ඇහ අස්සෙ ගැන්නනා.. වෙලාගන්නම බඩඩ කියටවත්..

" හැග්ටැග් වූට්පුතාට වෙනස්කම.."

" තාත්ති කියන්නෙ ඇත්තනෙ වූට්පුතා.. අපිටත් බැනුම අස්සනවා.. ඒකනිසා සයන්ස් ක්ලාස් ස්කිප් කරන්න බෑ.. අනික ඔයාට ඒකට ලකුණුත් අඩුවෙලා තිබ්බා.."

" අසු අටක් ඇති අනේ.. අයියා වගේ අනුනමයක් අරගෙන ඉතුරු ළකුණට අඩන්නෙ නෑනෙ තාත්තිගෙ වූට්පුතා.. ආයෙ මටනම් හැත්ත හයක් තිබ්බනම් ගොඩ තමා.. රාධෙව් කියන්නෙ බ්‍රෑන්ඩ් එකක්.."

" ඔව් ඔව් බුන්ඩ එක දැන් ගිහින් අර වීචි එක බලනවකො.."

" තාත්ති දැන් වූටිපුතාව ගණන් ගන්නෙ නෑ නේද.. හරි හරි අපි ඔනවෙයිනෙ.. මමනම් හවසරයන්නෙ නෑ තාත්තිට බඩු උස්සන් එන්න කඩෙ.. ජේනවනෙ.. ගියාමත් බනිනවා.."

මම හැන්ද අතට ගත්තහම දෙයියනේ කියලා ඒකා කුස්සියෙන් වුන වෙලා සාලෙන් මතු වෙලා විනාඩියක් ගියේ නෑ දෝණිඇන්දා බෙරිහන් දෙනවා ඇහුණා..

" ඔව් මේ අවස්ථාවෙදී

වෙඩා රාගචී

බටකොළ ආවචි වැරෙන් පහරක් එල කරනවා.. ඒව නංගි.. මොකක්ද හලෝ.. හරියට පිලෝ ගයිට එකක්වත් කරගන්න බැරිද.."

" මල්ලි ඔක නවත්තන්න.."

" ගොමබෙට්ටා!!! සුදුඅයිසෙ මම අප්පවචිට කියනවා දැන් මෙයාව.."

" දෙන්නම ඔක නවත්තගන්නවා!!!.. මොන මගුලක්ද.. මට මේක බලන්නත් නෑ.. දෙන්නම හුවි කන්න යන්නෙ හරිද.."

" අප්පවචි සුදුඅයිසත් බනිනවා!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

" අම්මපා මගේ ඔලුවත් කකියනවා දැන්නම්.. අවුරුදු හතහමාරක් මානසික රෝහලක වැඩ කළා.. මේ ගෙදර තරම් කලබල නෑ ඒකවත්.."

" අප්පවචි.. අයිසලා මට බනිනවා.. සුදුඅයිසත් බනිනවා.. හරි වදේ.. මම ඒඩ්වයන් අයිසා ආවහම එයා එක්ක යනවා.."

රඬා අයිසා කප කප හිටපු කැරට් කැල්ලත් ලිස්සලා ගියා.. මොකක්ද යකඩෝ ඒ කිව්ව කතාව..

" දෝණි!!"

" ඇත්තනෙ.. ඒඩ්ස් අයිඩ්ස් හරි හොඳයි.. හෙට ආවහම මම අයිඩ්ස් දෙන්නව මාරු කරගන්නවා.."

" හා හා මාරුකරගන්න.. දැන් හොඳ ළමයා වගේ ගිහින් ජේන්ටින් එකක් කරන්නකො.. අයිඩ්ස් ඔන නෑ.. මගෙ කෙල්ල අප්පවට්ට ජේන්ටින් එකක් ගිනිග් කල්ලා පෙන්නනවා කිව්වා නේද.."

" ඔව්නෙ!! අයිඩ්ස් ද බෙස්ට් අප්පවට්ට් ඉන් ද වර්ල්ඩ්.. මමවා!! මම හවසට අප්පවට්ට ඒක දෙන්නම් හොඳේ.."

ආයෙම දෝණි කොණ්ඩෙස් ගස්සගෙන පද්ද පද්ද උඩට ගිහින් කාමරේ දොර වහගන්නවා ඇහුණා..

" බලහන්කො උඹ වගේ ගස්සලා පද්දලා යනහැටි.."

" සැක් මම කවද්ද ගස්සලා පද්දලා ගියේ.. තවසෙට ඔල්මාදෙද.."

" ඇයි ගස්සලා ගියේ.. අනේ මේ තාරාවො..!!"

මම සියලු දේ සාන්තිවාදී හිතින් දරාගෙන ලූනු ගෙඩිය කපාගෙන කපාගෙන ගියා.. මේ මිනිහා මට කරන අපහාස ගොඩ.. පස්ස ලොකු පොල් කැඳැත්තා..

අපේ ගෙදර නිකන් ඉන්න දවසට දිනවරියාව ගෙවිලා ගිහින් පහුවදා අලුත් අවුරුද්ද ලබන්න ලැස්ති වුණා.. ආධ්‍ය අයිඩ්ස්ලගෙ ගෙදරත් මේ දවස්වල අස් කරනවා.. අව් අපේ ගෙදර ඇවිත් මෙහේ කට්ටියත් එක්ක සෙල්ලම් කල්ලා ගියා.. අවුරුද්දට නැකැත් තිබ්බේ මල උදේ පාන්දර නිසා කලින්ම වාරිනු ඉවරවුනාට පස්සෙ ආධ්‍ය අයිඩ්ස් මාමයි අපේ ගෙදර ආවා.. ඇයි රැට හෙන නොගයක් ඉන්නවනෙ කෑම කන්න.. මට තනියම උයන්න බෑ.. ආධ්‍ය අයිඩ්ස් ආවහම පාච්චක් නෑ කියව කියව උයන්න පුළුවන්.. ඒ අස්සෙ කුස්සියෙ බල්බ් එකක් කැඩිල අපේ මාමා බල්බ් එක හයි කරනකල් රඳා අයිඩ්ස් පහළ ඉදගෙන ටෝච් එක අල්ලගෙන ඉන්නවා.. එහෙම කල්ලා ගුව් දෙකතුනකුත් කාලා මුණ ඇද කරගෙන හිටියෙ.. මහ ලොකු ඉලෙක්ට්‍රිකල් ඉන්ජිනියර් දත් දොස්තරට බල්බ් එක දාන්න දීලා ටෝච් එක අල්ලගෙන ඉන්නවා.. කොහෙන්නද කියන්න මේවට හිතාවෙන්න ඔන.. මේකගෙ මහාවාසී උපාධියෙනුත් වැඩක් නෑ.. කැමපස් එකේ ලමයි මේවා දැක්කනම් කැලෑ පත්තරත් ගහනවා..

" මගෙ මුණට නෙමෙයි ඕක මෙ හෝඩරේට අල්ලපන්නො.."

" ඉතින් මෙ හෝල්ඩරේනෙ.."

රධ්‍ය අයිසා හිතාමතාම ටෝච් එක මාමගෙ මුණට ගැහුවම මාමා බල්බ් එකෙන්ම රධ්‍ය අයිසගෙ ඔලුවට එකක් දුන්නා..

" කේන්තිගන්න එපා මාමෙ.. හොඳ නෑනෙ.. නේද ආධ්‍ය අයිසෙ.."

" උඹ හිටපන්නො කට පියාගෙන.."

" ලොකු මහජ්ජෙ.. මෙ ආරු අයිසා එන්නෙ නැද්ද තාම.."

" ඒ අනිත් රස්තියාදුකාරයා.. ආපුදෙන්නො ගෙදර..මාත් මෙ එනකල් බලාගෙන ඉන්නෙ.. කොහෙද සාකි යනවයි කිව්වෙ.."

" ඇයි අනේ.. අම්මලාගෙ ගෙදර ගිහින් එනවා කියලා කිව්වෙ.. අහගෙන නෙමෙයිද හිටියෙ.."

" කෙල්ලෙක්වත් බලන්න යනවද මන්දා.. මේකා.. හොයලා බලන්න ඕන දැන්නම්.. ආපු දෙන්නො ඩඩා ගාගෙන.."

ආධ්‍ය අයිසා මගේ දිහා හොරෙන් බලලා වෙන පැත්තකට හැරුණා.. ඉන්නවා තමා මාමෙ කෙල්ලෙක්.. ඕක දන්නෙ රධ්‍ය අයිසයි මමයි ආධ්‍ය අයිසයි විතරයි.. මු මහගෙදර ගිහින් පැත්තෙන් කෙල්ලෙක් දාගෙන.. කවද..?? සයෝන් අයිසගෙ පොඩ් දුව..!! එහේ ගිය වෙලාවක දැකලා යාඵවෙලා තියෙන්නෙ..මාමට කියන්න බයයි මාමා බනිව් කියලා.. ඒ චුණාට නොකියා ඉඳලා දැනගත්තු දවසට ආරුවා මැරුම කරන්න බලාගෙනවත් හිටියොත් හොඳයි.. ඔය ලව් එකට බොක්කෙන්ම උදවු කරන්නෙ රාධෙව්.. දැනගත්තු දවසට අපේ එකාත් ඉවරයි.. ආරුත් ඉවරයි.. අපිත් ඉවරයි..

" වේඩා!!! කෙල්ලෙ මෙහෙ එන්නකො පොඩ්ඩක්.."

" සුදුමහජ්ජෙ.."

" අනේ පුතා.. අව් අයිසට එන්න කියන්නකො හොඳ පුතා වගේ.. දැන් හවස්වෙලානෙ.."

" හා සුදුමහප්පෙ.."

" හැව් ශුච්ඡමාහප්පෙ.."

මගක් දුර දුටුගෙන ගියපු දෝණි මුණ ඉස්කුරුප්පුවක් කරගෙන ආපස්සට හැරිලා බැලුවා..

" මොකක්ද කිව්වේ!!"

" ඉතින් ලොකුමහප්පට කියන්න.. සුදුමහප්පා ඒ කාලෙ හෙන ලස්සනයිලු නේ.. ගැමිමක් තමා.."

දෝණි ආයෙම ගස්සගෙන යන්න ගියා.. අවුරුදු නිසා ගෙවල් හරි කලබලයි වගේ.. අපේ ගෙදර සේරටම හපන්.. තව ටිකකින් දහයක් දොලහක් විතර එන නිසා.. මම දැක්කා සුදුපුතා පඩිපෙළ අතුගාගෙන පහළට එනවා.. ඒකට මෙනන ඉන්න එකා.. සුදුමහප්ප හමුවුණ විදියක් ගැන අහගෙන කට උඩ බලාගෙන ඉන්නවා..

කොහොමහරි හවස හත විතර වෙද්දි කියාන් අයිියලා සෙනුකලා වම්රලා මහිගලා සේරම අපේ ගෙදර ආවා.. දැන් ඉතින් උන් පවුල් පන්සල් වෙලානෙ.. එක වාහනේකින් අඩුම හතරක්වත් බහිනවා.. අපෙ ගෙදර කට්ටියත් මග බලාගෙන හිටියෙ යාලුවො බලන්න ඕන කියලා.. අර හිව්වි කාලෙ ඉඳපු හාල්මැස්සො කෙල්ලො කොල්ලො ළමයි උස්සගෙන බහිද්දි හෙන අමුතුයි වගේනෙ.. මමත් හොඳ ඇඳුමක් දාගෙන පහළට එද්දිම රඨා අයිියා ඉස්තෝප්පට ගියා.. රාධෙව්ත් ගාල කඩාගෙන වසුපැටියා වගේ ඉස්සරහට දුටලා ආර්ලෝගෙ කරේ එල්ලුණා.. සෙනුකයගෙ ගෙදර දෙන්නෙක් ඉන්නවා.. එක්කෙනෙක් ඒඩියන්.. අනික් එක්කෙනා ආර්ලෝ.. ඒඩියන් අයුක අයිියා වගේ.. හැබැයි එව්වර ළමාතැනී නෙමෙයි සෙනුකයා හොඳට හදලා තියනවා.. ඒඩියන් ලොකු එක්කෙනා.. එයා එක්ක සුදුපුතා එකතුයි..

" ටසිරිහ්.. මව.. දැක්ක කල්.. පෞකාරයා මහත්වෙලාද මන්දා.."

සෙනුකයා ඇවිත් මාව බදාගෙන කරකලා ඉඹලා හෙන ඇක්ට එකක් දීලා මගේ කරවටේ අතක් දාගෙන මාව ලහට ඇදලා ගත්තා.. මුගෙ කොළ පිස්සුවනම් මේ ආත්මෙට හොඳ වෙන එකක් නෙමේ.. පේනවනෙ.. මිනිහා ඉස්සරහයි ළමයි ඉස්සරහයි හෙන අසහා විදියට හැසිරෙනවා..

" හායි අනේ.. සුබ අලුත් අවුරුද්දක් වේවා.. අපේ සනෙරුමල.. මට ඔයාලට මතක් වුණා අනේ.."

" බොරු කියන්න ඔන නෑ හොක්ක.. අපිටනම් සැහෙන්න වැඩ උඹව මතක් කර කර කරන්න දෙයක් තිබ්බේ නෑ.."

මහීගගෙ වක්කඩ වගේ කට තාම හොඳට වැඩ කරනවා.. ධනුෂ් අයියා මහීගගෙ පිටට එකක් තඩ්බැවහම මහීගා රවලා ධනුෂ් අයියා දිහා බැලුවා.. කියාන් අයියට උගෙ සුදුඅම්මියයි සුදුදෝනියයි හම්බෙලා දැමිමම ඇතුළට ගිහින් කියවනවා.. ඒ අස්සෙ වම්රුවත් බොඩිගාඩ්ලා දෙතුන්දෙනෙක් එක්ක ගෙදර ගාවින් බැහැලා ලිලිවත් අනේ එල්ලගෙන හෙන මනමාලයා වගේ අපේ දිහාට ඇවිත් මටයි සෙනුකයටයි හග් එකක් දුන්නා.. උගෙ ලොකු පුතණ්ඩියා දැක්කා විතරයි ඒඩියන්ගෙ අනේ එල්ලිලා කියව කියව හිටපු දෝණි එකසැරේ අතුරුදහන් වුණා..

" හායි අංකල්.. අපිට ඔයාලට මතක් වුණා අනේ.."

" බොරු නොකිය ඉඳහන් බං.. මතක් වුණාලු.."

" මෙහෙමයි අංකල් ඡනෙරුට වඩා අංකල් රඨව තමා මතක් වුණේ.. අපේ ඉස්කෝලෙ ප්‍රයිස් ගිවිත් එකට ආවනෙ.. කොහෙද හලෝ ඔයා එන්න කලර්ස් නයිට් එකටනෙ.."

" හැදියන් මුත් දෙන්නා දිහා බලාගෙන.. තමන්ගෙම ඉස්කෝලෙට වීග් ගෙස්ට් විදියට එන්නත් වාසනාව තියෙන්න එපෑ.."

" ඔව් ඇ.. අංකල් ඡනෙරුගෙ පම්පෝරිය ගැමමක් තමා.."

මම කියාන් අයියගෙ පොඩි එකාගෙ පිටට දෙකක් දුන්නා.. මුගෙ කියවිල්ල තමා..

" ආ මල්ලිලා.. එන්න ඇතුළට.."

ආධ්‍ය අයියා සුර ගමනින් ගේ ඉස්සරහට වැඩියා.. මගේ දේවදූතයනෙ ඉතිමි.. මම කට ඇරගෙන ආධ්‍ය අයියා දිහා බලාගෙන ඉන්න අතර සෙනුකයා මගෙ පස්සට එකක් ගැහුවා..

" අසහනේද පගො.."

" නැතුව උඹව දැක්කේ කොච්චර කාලෙකට පස්සෙද.. අසහනේනෙ පොකාරයෝ.."

" දෙයියනේ සුවාම්පුරුගයොනට හොරෙන් ලව කරමු පනේ.."

" අපි කවද්ද සුදුමහත්තයො හැගි හොරා එව්වා කලේ.. අඩෝ ගෙට යමන්.. ගේ ඉස්සරා හිටගෙන කතාකරන්නෙ.. මේ ළමයි ගෙට එන්න.. එළියෙ ඉන්නැතුව.."

" අපි එන්නම් අප්පව්ව් යන්නකො.."

සෙනුකයගෙ ගෙදර තාත්තයි අප්පව්ව්යි මාරු කල්ලා කතාකරන්නෙ.. අපි දෙන්නා ගෙට එන්න ආවා.. සෙනුකයගෙ පුප යකෝ.. මම හිමින් සැරේ අත කරකලා පාරක් ගහන්න ගියාම මගේ හිත අස්සෙන් මොකෙක්ද කැ ගහන්න ගත්තා..

වරදයා හිත පාලනය කරගනිත්.. උබ දැන් ළමයි තුන් දෙනෙක්ගෙ තාත්තා කෙනෙක් නේද..!!

චට්ටාස්

" හුක්! උබටනම් සැහෙන්න අසහනේ වගේ ඡනෙරුවා.. අඩෝ රඨ අයියට කියන්න ඕන.. රඨ අයියේ මුට්ටම්කිකිකි!!!"

" පගො ළමයි ඉන්නවා ඔක වහගනිත්.."

මම සෙනුකයවත් ඇදගෙන ගේ ඇතුළට ගියා.. හුඟ කාලෙකින් සෙට් වුණාම කතාකරන්න දේවල්ද ඉතින් නැත්තෙ.. කොච්චර දේවල් තියේද.. අපි කකා කියව කියව හිටියා.. උන්ගෙ ගෙවල් වල විස්තරයි.. මිනිස්සුන්ගෙන් ලැබෙන හිංසා පීඩා, අසාධාරණකම්, හොස්පිටල් වල ඔපදූප, රඨ අයියලගෙ ක්‍රිකට් රගර් මැවස්, ළමයිනෙ දාහක් දුක් ගැහැට, ප්‍රශ්ණ, කැම්පස් වල වැඩ, බිස්නස් වල විස්තර, කොටස් වෙළඳපොළ.. ඔවා තමා කියවන්නෙ.. උන් කියන ඒවා අපිට තේරෙන්නෙ නෑ.. අපි කියවන හොස්පිටල් වල ඔපදූප උන්ට තේරෙන්නෙ නෑ.. ආධ්‍ය අයියයි මාමයිත් අපි එක්ක තමා හිටියෙ.. ඒගොල්ලො ඉස්සර ඉදන් අපේ ෆිට් එකනෙ.. කෑම

කාලා ඉවරවුණාම පුතාලා උඩට ගිහින් මුවි එකක් බලනවා කියලා
සුදුපුතාගෙ කාමරේට ගියා.. අපි කියවන ඒවා ඒගොල්ලොන්ට හෙන
බෝරින් ඇති.. අපිත් ඔය කාලෙ එහෙමනෙ..

මමයි ආගියි කුස්සියට වෙලා අයාන් අයිගෙ ඔපදුපයක් පට්ට ගහහා ඉද්දි
රඬ අයිගා උඩ පැන්ට් එකක් ඇරලා බෝතල් වගයක් උස්සගෙන මදහසක්
පාගෙන සාලෙ පැත්තට ගියා.. අයාන් අයිගා දැන් රටනෙ ඉන්නෙ.. ළහදි
ආගිලා එහේ ගිහිල්ලා.. මෙකි සේරම ඔපදුප ටික හොයාගෙන ඇවිත් අපි
ඉස්සරහා දිගැරියා.. ටිකකින් ආගිටත් මොනාහරි බොන්න ඕන කියලා
ඉස්සරහට ගියාම, මමත් කුස්සියෙ තිබ්බ ඒවා ටික අස් කල්ලා ඉස්සරහට
යන්න යද්දි රඬ අයිගා ග්ලාස් එකකුත් අතේ තියාගෙන වැනි වැනි ඇවිත්
මගේ කරට අතක් දාගෙන මාව ළහට ඇදලා අරගත්තා..

" මගෙහ් වරද්.. එන්නැද්ද.."

" තවුසෙට මෙ කියද කියලා පේනවද.."

මම ඇගිලි දෙකක් ඇතටකල්ලා පෙන්නුවහම රඬ අයිගා ඇස් දෙකත් හිනි
කරගෙන ඒ දිහා බලාගෙන හිටියා..

" දෙකනෙ.. නේද.."

" තාම වැදිලා නෑ නේත.."

පස්සෙ රඬ අයිගා මාවත් ඇදගෙන සාලෙට යද්දි ආඬ අයිගා සුර හිනාව
දාගෙන ඇස් දෙකත් බාගෙට පියාගෙන වොඩ්කා විදුරුවකුත් අතේ
තියාගෙන බොනවා.. මාමත් බියර් කෑන් එකක් කඩාගෙන බොනවා..
කොහොම හරි ආගියි මහිගයි විතරයි වයිත් බිලා හියෙ.. සෙනුකයා නම
කොහොමත් සෙට් වෙන්න ගත්තොත් අමු බෙබද්දා.. ඒකා කොහෙන්නේදෝ
මන්දා මයික් එකකුත් උස්සගෙන ඇවිත් අයුක අයිගෙ ඇහ උඩට
කඩාගෙන වැටුණා..

" ශුඩුඅයිගෙ.. තුවාල නෑ නේත.."

" වත්සල්..!"

" වත්සල් තමා ඒයි.. එහෙට පලකො මට ඉදගන්න.."

සෙනුකයා අයුක් අයියව බිමට තල්ලු කල්ලා සෝඟා එකෙන් ඉදගන්තහම
මාත් ළා ගාවට ගිහින් වයිත් ග්ලාස් එකක් පුරෝගෙන සෝඟා එකේ ඇන්දට
හේත්තු වුණා..

" අයේ කවද හමබෙන්නද අනේ.. මොකෝ අපි හැමදාම එකට ඉන්නවයැ..
කෝ සනෙරු ළමයි ටික.."

මම ඇගිල්ලක් දික් කල්ලා උඩ තට්ටුව පෙන්නුවා..

" අඩෝ මෙහෙම බොන එක හරි නැද්ද මව.. අපි දැන් දෙමාපියොන
නේත.."

" මේ මිනිහට ඒක මතක් වෙලා තියෙන්නේ බෝතලෙන් බාගයක්ම ගහලා
ඉවරවුණාම.. මහී බබා.. පුරෝලම එකක් දාපන් කෙල්ලෙ.."

cheers

ඒ අස්සේ සෙනුකයා ටීව් එකේ කැරෝකේ එකක් ප්ලේ වෙන්න දාලා තව
මයික් එකකුත් හොයාගෙන ඇවිත් ඒක ඔන කල්ලා පිස්සුවක් කියවන්න
ගත්තා.. රඬ අයියා එහාපැත්තේ සෝඟා එකෙන් වාඩිවෙලා මාව ඇදලා
කකුලකින් ඉන්දවගත්තා..

" අඩෝ සිංදුවක් කියමු මව.. ඉස්සරනම කොච්චර කියනවද.. ගිටාර් එකක්
ගෙනෙන්නො.."

" උඹට ගිටාර් එක අඳුරගන්නවත් පුළුවන්ද.."

" පිස්සුද මල්ලෙ.. ගිටාර් එක ඇවිල්ලා මගේ ඇහේ අනිත් බාගෙන.. ඔන්න
ඔක දීපන් බ.."

සෙනුකයා සාලේ පැත්තක තියලා තිබ්බ සුදුපුතාගෙ ගිටාර් එක අරගෙන
දෙතුන්පාරක් ගහලා බැලුවා.. ළාට නාගසලං වෙන්න වැදිලා මිනිහා
අඳුරගන්න බැරිවුණත් ගිටාර් එකනම ගහගන්න පුළුවන්..

" මොකක්ද කියන්නේ.. අපේ කාලේ එක්ක කියමු බ.. දැන් තියන ඒවා මම
දන්නෙත් නෑ.. අපි නාදගමේ එකක් කියමුද.."

" ඔන එකක් අනේ.. මමත් හෙල්ප් කරන්නම්.. අපි මාරුකරගෙන කියමු හරිදෑ.."

" හා.. ඉදපත් පොඩ්ඩක්.."

සෙනෙකයා ටිකක් වෙලා ඔලුවත් නමාගෙන ඉඳලා ගිවාර් එක ගහන්න පටන් ගත්තා.. මම තව වයිත් ග්ලාස් එකක් පුරෝගෙන රඬා යියගෙ ඇහට හේත්තු වුණා.. සාලෙ බිම පවා කට්ටිය ඉදගෙන.. ඇත්තටම මෙහෙම එකතු වුණාම හරි ලස්සනයි.. මේ ගෙවෙන වෙලාව.. අවුරුදු ගාණක් ආපස්සට කාලෙ මතක් වෙනවා.. වම්රු මයික් එක ඉල්ලගත්තා.. ගිවාර් එකෙන් හරි ලස්සන මියුසික් එකක් ඇහෙනවා.. හැමතැනම කපල් ඉන්න නිසා හෙන රොමෑන්ටික් වගේ..

" දැන දරා ඇවිදින් ආදරයෙන්

මා වෙනුවෙන් හිඳිනා අයුරු

මිදෙමි දැහැනෙන් හැහුමත් පාමුල

සිත් වාරු බිදෙයි ඔබ ළඟ මියුරු.."

ඊළඟට අයුක අයියා මයික් එක ඔන් කරගත්තා..

" සේද වලා අතුරාලා සඳ පායා

ඇති රු තුරුලේ ගෙවමු

මා පැතු ඒ යුග නෙන් ආදර හිත්

ආදරයෙන් හමුවීමයි හිමි වූ.."

" මනහරි නුරාවි නෙතු මානේ සිනාසි

තව ළං වී පෙමින් දම ගොතමි.."

රඬ අයියා මයික් එක ඉල්ලගෙන මගේ දිහා හරි ආදරේ හිතෙන විදියට බැලුවා.. කොහොමත් රඬ අයියා ඉදහිට බිච්චහම මම බලාගෙන ඉන්න

කැමතියි.. අර පොඩි එකෙක් වගේ කියන කතා අහන් ඉන්න ආස
හිතෙනවා..

"

ගිමහානේ තුහීන ගේනාඔබෙන් මා නිවෙමි සදා කල් හිඳිමිතරු යායේ පුරා
හඳ මාගේවලාවකින් මාගේ ආලේ ලියමි

.."

" සේද වලා අතුරාලා සඳ පායා

ඇති රු තුරුලේ ගෙවමු

මා පැතු ඒ යුග නෙන් ආදර හිත්

ආදරයෙන් හමුවීමයි හිමි වූ.."

" දැන දරා ඇවිදින් ආදරයෙන්

මා වෙනුවෙන් හිඳිනා අයුරු

මිඳෙමි දැහැනෙන් හැඟුමන් පාමුල

සිත් වාරු බිඳෙයි ඔබ ළඟ මියුරු.."

අන්තිම කොටස ආධ්‍ය අයිසා හරි ලස්සනට ඉවර කරද්දි මම දැක්කා අයිසා
අපේ මාමා දිහා හරි ආදරෙ එහිතෙන විදියට බලාගෙන ඉද්දි මාමගෙ ඇස්
දිලිසෙනවා..

කොහොමහරි ආපු අය ආයෙම යද්දි පාන්දර දෙකට විතර ඇති.. එතකල්
පුතාලා උඩ තට්ටුවෙ එයාලගෙ වෙනම ඩිපේ එකක් ප්ලේ කරගෙන පිස්සු
තටලා හති දමාගෙන අමමලා තාත්තලා එක්ක ආයෙම ගෙව වලට යන්න
ලැස්තිවුණා.. කියාන් අයිඅය එහෙම ගියේ හතරගානෙන්.. හොඳවෙලාවට
ගෙවල් වලින් එකෙක් හරි වෙරි අඩුවෙන් හිටියා.. අයුකා සියත් සෙනුකයව
වාරු කරගෙන ඒඩියන්ලා එක්ක යන්න ගියාම රඳා අයිසා වැනි වැනි
ඇවිත් මාව තුරුල් කරගත්තා.. දැන්නම ඇහිලි දෙක්ක පෙන්නුවොත් 'මේ
මොකක්ද වරද් කෙහෙල් කැනක්ද' අහන ගාණටම වැදිලා ඉන්නේ..

පුතාලාත් කාමරවලට ගිහින් වොග් දාගෙන අපි දෙන්නටත් වැදලා
නිදාගන්න ගියාම ආධ්‍ය අයියලත් ගෙදර ගියා..

රධ්‍ය අයියා ටිකකින් කාමරේට එන්නම කියපු නිසා මම කාමරේට ගිහින්
වොග් එකක් දාගෙන බාත් රෝබ් එකකුත් ඇහේ පටලගෙන ආවේ එකක්
අරගෙන අදේ පැත්තකින් ඇලවෙලා හිටියා.. රධ්‍ය අයියන් වොග් එකක්
දාගෙන එනකල්.. ගෙදරට කට්ටිය ඇවිත් ගියාම හරියට වැස්සක් වැහැලා
පැව්වා වගේ.. මෙලෝ සද්දයක් නෑ.. මෙව්වරවෙලා බේරිහන් දුන්නනෙ..
මම ආවේ එක දින බලාගෙන කල්පනා කර කර ඉද්දි අයුක් අයියා ගෙදර
ගියා කියලා මට මැසේප් එකක් එව්වා..

" අයුක් අයියලා ගෙදර ගියා කියන්න කිව්වා.."

රධ්‍ය අයියා ඇස් දෙකත් රතු කරගෙන කණ්ණාඩිය ගාවට ගිහින් ඔලුව
පිහාගන්න ගමන් මගේ දිනා බැලුවා.. මම එහා කොනට ගිහින් ඇදේ අනිත්
පැත්තට තට්ටුවක් දැමමහම රධ්‍ය අයියා ඇඳුමක් ඇඳගෙන ලයිට් එකක් ඩිම්
කරගෙන අමුතු හිනාවක් දාගෙන මං ගාවට ඇවිත් මගේ අතින් ඇඳලා
එයාගෙ ළඟට ඇඳගත්තා..

" උඹ ඔහොම ඉන්නවා දැක්කහම කොහොමද කියපන් නිදාගන්නෙ..
මම..??"

රධ්‍ය අයියා මගේ බාත්‍රෝබ් එකේ පටිය හිමින් සැරේ ලිහලා බිමට දැමමහම,
කරේ එක පැත්තකින් බාත්‍රෝබ් එක පහළට වැටුණා.. රධ්‍ය අයියා මගේ
පපුව දිගේ ඇහිලි පහළට ඇඳගෙන කලව ගාව ඉදන් තියන ටැබ් එක දිගට
හඳු ගොඩක් තිව්වා.. මම කකුලක් උස්සලා රධ්‍ය අයියාගෙ උරහිස උඩින්
තියලා එයාව මගේ පැත්තට ඇඳගෙන නයිට් කිට් එකේ බොත්තම සේරම
පන්නලා දැමුවා..

" නිදාගන්නෙපා ඉතින්.."

රධ්‍ය අයියා මගේ පපුව දිගට හඳු ගොඩක් තිව්වහම මම එයාගෙ උරහිසක්
තද කල්ලා අල්ලගත්තා.. උණු හුස්ම පපුවෙ වදිනවා දැනෙනකොට ඇහ
දිගේ දැනෙන හරියට මට කෙදිරි ගැවුණා.. ඒ එක්කම මගේ ඇහේ තිබුන
බාත්‍රෝබ් එක ඇඳ කොනෙන් පල්ලම් බැස්සා.. වෙනදා වගේම මගේ
කමමුල් ඉක්මනට රතුපාට වුණාම රධ්‍ය අයියා ලාවට හිනාවුණා.. ඒ වුණාට
එයාගෙ ඇස් වලින් ජේන ආදරේටයි ආසාවටයි හිතට බය හිතෙනවා..

" අද මට කැමතියි කියලා හිතෙන වෙලාවක් වෙනකල් ඔයාව ඔන.. ප්ලීස් වරද්.. Can I have the permission..?"

" ඔයාට අද ඔන එහෙමනම.. Do as you like.."

රධ්‍ය අයියා පහන් වෙලා මගේ තොල් වලින් හාද්දක් දීලා මගේ අතක ඇහිලිවල එයාගෙ ඇහිලි පටලගත්තා.. වෙනදා වගේම ඔරලෝසුවේ විනාඩි කටු වටගණනක් කැරකෙනකල්ම මම හුස්ම අල්ලන්න හති දැමමා.. ඉවසගන්න බැරිම තැනක රධ්‍ය අයියගෙ පිට දිගට පාරවල් මතුවුණා.. ඒත් එයාට ඇතිවීමක් තිබ්බෙන් නෑ.. මට ඇතිවීමක් තිබ්බෙන් නෑ.. සැහෙන්න වෙලාවකට පස්සෙ රධ්‍ය අයියා වෙගෙන් හුස්ම ගන්න ගමන් මගේ ඇහ උඩට කඩාගෙන වැටෙද්දි මම හිටියෙ දාඩියෙන් පෙහිලා ගිහින්.. ඇහට දැනෙන තෙහෙටුවටයි.. අමුතු තෘප්තිමත් හැඟීමටයි මගේ ඇස් පියවෙගෙන එද්දි රධ්‍ය අයියා මගේ නලලට හාද්දක් දීලා මාවත් උස්සගෙන බානෑම එකට වැදුණා..

වෙලාවත් එක්ක ගෙවුණු ආදරණීයම මොහොතකට පස්සෙ මම පුරුදු විදියටම රධ්‍ය අයියගෙ අත් දෙක අස්සට හරි සනීපෙට තුරුල් වෙලා හිටියා.. එයාගෙ හද ගැස්මත් මගේ කමමුලකට දැනෙනවා.. වොඩ්කා සුවදට වැටෙන හුස්ම මගේ හිස් මුදුණේ වදිනවා දැනුණත් සැරින් සැරේට මඵ් නලලට ලැබෙන හරි ආස හිතෙන හාද්දකින් මගෙ හදවත පිරිලා ඉතිරිලා ගියා.. අවුරුදු ගණනකට කලින් මිදුලේ ඉන්ද්‍ර සේපාලිකා ගහ පිහගෙන ගලාගෙන යන හුළු පාරක් ජනේලෙ ඇතුළෙන් අපටත් දැනුණා.. මම රධ්‍ය අයියගෙ පපුව මැද්දට තොල් තදකළා..

" ඔයා කොහොමද වරද් මාව හොයාගෙන මෙව්වර දුරක් ආවෙ.."

රධ්‍ය අයියා හැමදාම අහන ප්‍රශ්න අදත් මගෙන් ඇහුවහම මම එයාගෙ ඇස් දිහා බලාගෙන හිටියා..

" මට ඔයාවම ඔන නිසානෙ.. වෙන මොකටද.."

" මම හැමදාම හිතුවෙ මේ ලෝකෙ තියන ලස්සනම ආදරේ ඔයාට දෙන්න.. මං ගාව පරිස්සමට තියාගෙන ආදරෙන් බලාගන්න වරද්.. ඒක හරි ලෝබ හිතෙන හැගීමක්.. හදවතින්ම එන දෙයක්.. වචන වලින් කියන එක නෙමෙයි.. මවාපාන එක නෙමෙයි.."

" මම දන්නවා.."

" ඔයා ලස්සන මනුස්සයෙක් වරද්.. ඇත්තටම මම අවුරුදු ගණනකට පස්සෙත් තම හිතනවා.. මම ඔයාට ආදරේ කරන එක ගැන එක මොහොතකටත් පසුතැවිලා නෑ.. අදටත් මම ගත්තු හොඳම තීරණේ ඔයාට ආදරේ කරන්න ගත්තු එක.. මගෙ වරද්..!! මම හරි ආදරෙයි.. හැමදාම උදේට නැගිටිද්දි මගේ එහාපැත්තෙ ඔයා ඉන්නවා කියන හැගීම.. ඉස්සර අපි දෙන්නම හිත දැක්ක හැගීම.. හැබැවෙලා තියනවා දැනුණහ.. මේ මොහොතෙන් මම ජීවත්වෙනවා කියලා මට දැනෙනවා.."

" අයිසෙහ්.."

රඬ අයිසා මාව පපුවට තුරුල් කරගෙන හිටියත් එයාගෙ කටහඬ වෙවුලනවා මට දැනුණා..

" අපිට තව ඉස්සරහා හුහක් කල් තියනවා වරද්.. අපේ ලමයි ලොකු වුණාට පස්සෙ.. එයාලා එයාලගෙ හිත වලට පියාඹලා ගියාටත් පස්සෙ.. අන්තිමට මගේ ජීවිතේට ඉතුරුවෙන්නෙ ඔයා විතරනෙ.. ඒකනිසා හැමදාම මාත් එක්කම ඉන්න වරද්.. දැන්නම් මට කොහොමවත් මතක නෑ උඹව නැතුව ජීවත්වෙන්නෙ කොහොමද කියලා.."

" මම ඔයා එක්ක ඉන්නවනෙ.. මමත් හුහක් ආදරෙයි.."

රඬ අයිසගෙ පපුව උඩ තිබ්බ මගේ අත එයාගෙ ලොකු අතක් මැද්දට මැදි වුණාම එයාගෙ වෙඩිත් රිත්ග් එක සිතලට මගේ අතේ වැදෙනවා දැනුණා.. එයා මගේ අතින් හාද්දක් තිබ්බා.. මම තව ටිකක් රඬ අයිසට තුරුල් වුණා.. ඒ ගෙදරක් වගේ හැගීම මාව උණුහුමින් වහගන්නවා මට දැනුණා.. හරියට සිතකාලෙ ගෙයක් ඇතුලෙ පත්තු කරපු ගිනි උදුනකින් එන රස්නයක් වගේ.. ඒ උනුහුම ඇතුලෙ පුදුමාකර සැනසීමක් මට දැනුණා..

ඉතින් හැමදාමත් ඒ ආදරණීය අත් මට ගෙදරක් වුණා වගේම.. පහුකරපු හැම සිත කාලකම මට උණුහුමක් ගෙනැල්ලා දුන්නා.. මේ ජීවිතේ ගෙවිලා නොයනවනම.. මේ ආදරේම සදාකාලික වෙනවනම.. මම හරි ආසයි.. ලෝබයි.. මේ ආදරේට මම ලෝබයි..

නිදිමතක් ගලාගෙන ඇවිත් මගේ ඇස් පියවෙද්දි මම හිතන්නම ප්‍රාර්ථනා කළේ.. මගේ ැස් පියවෙන අන්තිම මොහොතෙන් මේ අත් අතරෙම ඉන්න

ඔන කියලා විතරයි.. ඒ ගමනත් ඔයා මට සැනසීමක් එකතුකරනවා කියලා මම දන්නවා.. ආවිච්ඡමමා කිව්වා වගේම.. මහපොළව උඩ ආදරේ පුරෝගත්තු මිනිස්සු ඉන්නවා ආවිච්ඡමමෙ.. ඔයාගෙන් පස්සෙ ඒ එයා.. ඉතින්..

ලොකෙ වාසනාවත්තම ආදරවත්තයා වෙන එකක් ලේසි නෑ..!!

ජීවිතේ මැද්දෙන් හමාගෙන ගිය සැඩසුළඟට අහුවුණු කණාමැදිරි එළියක්.. සේපාලිකා මල් පෙත්තක රඳවගෙන.. මෙව්වර ජීවිතේට සුවඳ තැවරුවට.. මලට අලුතින් කතාවක් ගෙවුවට.. ඒ සුවඳ අලුත් කලාට.. මට නවාතැනක් වුණාට.. රහසේම කළු හංගන් හිනාවුණාට.. දරන්න බැරි සිත කුනාටු පහු කලාට.. මහා රුස්ස ගහක් වගේ දරාගෙන හිටියට.. මගේ ජීවිතේට ආයෙම එළියක් අරගෙන ආවට.. මම හුහක් ආදරෙයි මගෙ වරද්..

ඔයා මං ගාව නැති කාලෙ.. මට දැනෙනවා මගේ වයසට ගිය හිතටත් ඒ පාළුව දරන්න බැරි තරම්.. ඔයාගෙ අතැහිල්ලට මමම දාපු මුදුව.. මගේ අතේ තවම තියනවා.. ආයෙම ඔය හිනාව දකින්න මම පෙරුම් පුරාගෙන බලාගෙන ඉන්නවා.. අදටත් මම අවසානෙ විශ්වාස කරනවා.. මගේ දිනපොතට ඔයා නමින් අන්තිම ලියුමත් එකතු කල්ලා මම හරි ආසාවෙන් ඔයා ලඟට එන්න බලාගෙන ඉන්නෙ.. මේ සතී දෙක හුහක් පාළයි.. මගෙ පණ..

මම එනකල් ඔයා බලාගෙන ඉන්නවා කියලා මම දන්නවා.. අපේ දරුවෝ අපි වෙනුවෙන් සතුටු වෙනවා.. ඔයා මේ පොළොව උඩ ඉතුරු කල්ලා ගිය මනුස්සකම අදටත් දළ දානවා.. සේපාලිකා මල් පිපෙනවා වරද්.. ඒවා හරි සුවඳයි.. ඔයාව හරියට මතක් වෙනවා.. අපේ පඩිපෙල සමපූර්ණ වෙලා හුහක් කල්තෙ.. මම අද ආයෙම වතාවක් පඩියෙන් පඩියට නැගලා බලුවා වරද්.. අපි සැහෙන්න දුරක් ඇවිල්ලා නේද.. ඔයා කියනවා වගේම අපි ආදරණීය මිනිස්සු වෙන්න ඔන.. අපි ඒක කලා.. මම ඉක්මනට එනවා..

මම එනකල් පරිස්සමින් ඉන්න..

රඳව ගනවි හෙලාකිග..

දෙසැම්බර් එකොළහ

@Shan

ජීවිතේ හරි පුදුමයි නේද.. මම මෙකෙ ලිව්වට කමක් නෑනෙ.. මම ඔයාට
හුභාක් ආදරෙයි.. මං ගාවට එනකල් පරිස්සමට ඉන්න.. ඔයා මෙක බලනවා
කියලා මම දන්නවා.. ඒ වගේම දුකින් ඉන්න එපා.. මම කැමති නෑ ඔයාගෙ
හිත රිද්දන්න.. ඔය මුණ දුකින් පිරිලා තියනවා දකින්න.. තේරුණාද..

වරද් ඡනෙරු..

නොවැමබර් දාහන

..සේපාලිකා සුවද තැවරුණු ආදරණීය යුගයක අවසානයට
ආදරෙන්....සමාප්තයි..

මගේ සටහනක්...

මගේ ආදරණීයම දළඹු සේනාවට..

ඔයාලා අවසාන වෙනකල්ම මේ කතාවේ හුහක් දුර ඇවිදගෙන
ඇවිදගෙන ඇවිදගෙන ඇවිත්.. අපි අවසානට ඇවිල්ලා ඉන්නේ.. මුලින්ම
ඔයාලා වෙනුවෙන්

හුහක් ස්තූතියි

..

මම ලියන අකුරක් ගානෙ වටිනාකමක් එකතු කරපු.. අගයපු.. මට අදහස්
ලියලා එවාපු.. නිසඳැස් ලියලා එවාපු.. ලස්සට කවර හදලා එවාපු.. සිංදු
ලියලා එවාපු.. මීම හදලා එවාපු.. වීඩියෝ හදලා එවාපු මගේ ආදරණීයම
ලමයි හැමෝවම මම හදවතින්ම අගය කරනවා.. ඒ වගේම ආයෙම
ස්තූතියි..

ආයෙම වතාවක් කතාව මුලදි වගේම අගදිත් ගෙනුන් අයියට මම හුහක්
ස්තූතියි කියලා කියනවා.. ඔයාලා ආදරේ කරන.. මම ගොඩනගාපු චරිත
වලට නම දුන්නේ ගෙනුන් අයියා.. හුහක් ස්තූතියි අයියෙ..

ඒ වගේම මම වෙනුවෙන් විවේචන ඉදිරිපත් කරපු අයටත් හුහක් ස්තූතියි..
හැමදේම ජීවිතේට පාඩමක් කියලා හිතන්න පුළුවන් නේ.. මම මේ කතාව
ලියන්න පටන්ගනිද්දි මෙව්වර දේවල් බලාපොරොත්තු වුණේම නෑ.. ඉතින්
මේක ලියපු කෙනා විදියට මම මගේ හදවතින්ම හුහාක් සතුටු වෙනවා..
ඔයාලාගෙ දවසක් හරි මම නිසා සතුටු වුණානම.. මට හරිම වටිනවා..

ඒ වගේම මම විශ්වාස කරනවා කතාව කියවන හැම කෙනෙක් ගාවම
ස්වයං විනයක්.. ආත්ම ගරුත්වයක් තියනවා කියලා.. ඉතින් මගේ මහන්සිය
වෙනුවෙන් වටිනාකමක් එකතු කරන්න.. මගේ අනුදැනුමකින් තොරව මේ
චරිත සිද්ධි වෙන දේකට යොමු කරගන්න එපා කියලා මම ඉල්ලනවා.. අපි
හැමෝම එකිනෙකාට ගරු කරන්න ඕන තැන ඉඳලා මම කතාකරනවා..

හැමෝගෙම සේපාලිකාවට තියන අවසාන කමෙන්ටුවට මගේ රිප්ලයි
එක්ක දෙන්න ආසයි අනේ.. ඇත්තටම ස්තූති කරන්න ඕන හුහාක් අය මට

@Shan

කතාව ඇතුළෙන් හමුවුණා.. ඔයාලගෙ ඉවසීම මම ආදරෙන් අගය කරනවා..

ඉතින් මගේ ජීවිතේටත් ලස්සනම මතකයක් එකතු කල්ලා මේ කතාව එක්ක රැඳිලා හිටපු හැම කෙනෙක්ටම.. ආයෙමත් වතාවක්.. ආදරෙයි.. හුහක් සිතුවෙයි.. සතුවිත් ඉන්ඩෝ~

ඉතින් සේපාලිකාවට ඔහොමම අදහස් කීපෙකුත් අකුරු කරගෙන යමු නේහ්..

වෙරි මිනිසි.. ♥

@janmiread මම ආදරෙයි අක්කා.. තැන්කිව සෝ මව් මේ තැග්ගට.. ♥

මගෙ වරද් ,

හිනෙකින්වත් හිතුවෙවත් නැති දවසක..

හිනෙකින්වත් හිතුවෙවත් නැති වෙලාවක..

අහම්බෙන් මගෙ ලගට ආපු ඔයා..

අද වෙද්දී මගෙ මුලු ජීවිතේම වෙලා..

ඔයා වගේ පුද්ගලිකාර විසයක් තිබ්බ කොල්ලෙක්..මන් මගෙ ජීවිතේට දැකලා තිබුනේ නෑ වරද්..

ඔය බළල් ඇස් දෙක දකින සැරයක් ගානේ..

මගෙ පපුව ගැහෙන වේගේ මටම හිතාගන්න බැරි උනා..

ඒ ඇස් අස්සේ මන් අනන්ත වාරයක් අතරමත් වෙලා ඇති..

තාමත් ඒක ඒ විදියටම අඩුවක් නැතුවම වෙනවා..

@Shan

අපි දෙන්නට එකට ඉන්න පුලුවන් වෙයිද කියන..

ජීවිතයක් ගැන හිතන්න බැරි තරම ප්‍රශ්න ආවා තමයි..

ඒත් ඔයා විශ්වාස කරනවද වරද්..

අදටත් ඔයා මගෙ අත් අස්සෙන් උදේට නැගිටිනවා දකිද්දී..

හිතට දැනෙන ඒ සැනසීම ගැන ඔයාට හිතාගන්නවත් පුලුවන් ද..

කොහොමද මන් ඒ දැනෙන සැනසීම ඔයාට පැහැදිලි කරන්නෙවත්..

ඔයාගෙ පපුවට තුරුල් වෙලා ඉන්න හැම තප්පරේම..

මන් ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ එකම එක දෙයයි වරද්..

මේ ආත්මේ මගේම උනා වගේම..

මගෙ ළඟ මේ ඉන්නවා වගේම..

හැම ආත්මෙකම..

මන් කියන්නේ හැම ආත්මෙකම..

මගෙ ලගට එන්න වරද්..

මාව හොයාගෙන එන්න..

මගෙ ආත්ම සහකාරයා එනකන්..

මට ඔන තරම කාලයක් බලන් ඉන්න පුලුවන්..

ඔන තරම කාලයක්..ඉතින්..

මට ඇත්තටම කියන්න ඔන උනේ..

මගේ ජීවිතේම වෙනස් කරපු මගෙ තාරා පැටියට..

මන් කියාගන්න බැරි තරම..

@Shan

මහ ගොඩක් ආදරෙයි කියලා..විතරමයි !!!

#ලින්ඩා

සේපාලිකා ගසකින් අරඹනු කතාවක්

අදරණීය ම මතකයන් ගොන්නක් රැගෙන

දුර අා ගමනක්

සතුට, දුක හොඳින් ම දැනුනු මොහොතක්

අදරය ගැන කියා දුන්න කතාවක්

හීන පොදි බැඳගෙන එකට අා ගමනක්

හීන සැබෑ වී නැවතුනු මොහොතක

නොවෙනස් ව තිබූ ප්‍රේමයක්

අත අල්ලා ගත් මොහොතේ සිට

අවසන් තත්පරය දක්වා අත නොහැරී

රාගයෙන් මත් වූ ලෝකයක් තුළ

සැබෑ ප්‍රේමයෙන් මත්වී

ළහින් නොසිටියත්

දුර සිට පා කර එවූ ඒ අදරය

අපේ හදවතත් හොරා ගෙන

සේපාලිකා මලක තවරා

අනාත්ම ගණනක් දුරට පාවී ගොස්

අපේ හදවත් සසල කරමින්

@Shan

මෙසේ නිමා විය.....

සේපාලිකා මලට ලියූ එ් කතාව

මියෙන තුරාවට හදේ රඳවා

අදරය, මිතුදම, උත්සාහය, කැපවීම

සියල්ල එක් කොට

හදවතේ ගැඹුරුම තැනක රඳවා

ජීවිතයේ අරුත, අදරයේ සුන්දරත්වය, හීනවල වටිනාකම

අපට කියා දුන් එ් කතාව

සේපාලිකා.....

#hsykpbl95

ප.ලි.

- මෙහි එන සියලු පුද්ගලයන් සහ ස්ථාන හුදෙක් කතුවරයාගේ සිතුවිලි පදනම කොටගෙන ලියැවූවකි..

- කථාංගයේ යම් යම් කොටස් උපුටා සමාජ මාධ්‍ය තුළ කතුවරයාගේ අවසරයකින් තොරව පළ කිරීමෙන් වළකින්න.. (ටික්ටොක් වීඩියෝස්/ ස්ට්‍රික්ශොට්ස්)

- කථාංගය පදනම කොටගෙන විවිධ ආකාරයේ වෙබ් පිටු, සමාජ මාධ්‍ය ගිණුම පවත්වාගෙන යන්න අවසර නැ.. එවැනි අනවසර ක්‍රියාවල වගකීම කතුවරයා භාරගන්නෙත් නැ..